Open Parafrase Weergave

Volledige leesuitgave

Parafrase in eenvoudig Nederlands. Proefversie: alle verzen concept, nog niet door mensen goedgekeurd.

82 boeken · 1370 hoofdstukken · 37235 verzen

Uitgave proef; alle verzen concept · 2026-11-01

Zonder kanttekeningen en afbeeldingen.

Over deze uitgave

Deze PDF bevat alle beschikbare hoofdstukken van de 82 openbare boeken van de Open Parafrase Weergave, inclusief de apocriefe boeken. Alle verzen hebben de status concept en zijn nog niet door mensen goedgekeurd. Dit is een parafrase. De plaats van aanvullende boeken in de Bijbelcanon verschilt per traditie.

CC0 / publiek domein

De Bijbeltekst mag vrij worden gebruikt, gekopieerd, bewerkt en verspreid, voor elk doel. Bronvermelding is niet verplicht. Deze PDF bevat geen extern beeldmateriaal.

Voorgestelde bronvermelding: Open Parafrase Weergave (proef), boek hoofdstuk:vers, uitgave proef; alle verzen concept, 2026-11-01, https://open-parafrase-weergave.nl.

Bron: open-parafrase-weergave.nl. Licentie: CC0 1.0. De inhoudsopgave en de bladwijzers van de PDF openen de boeken en hoofdstukken.

Inhoud

Genesis (50 hoofdstukken)
Exodus (40 hoofdstukken)
Leviticus (27 hoofdstukken)
Numeri (36 hoofdstukken)
Deuteronomium (34 hoofdstukken)
Jozua (24 hoofdstukken)
Richteren (21 hoofdstukken)
Ruth (4 hoofdstukken)
1 Samuel (31 hoofdstukken)
2 Samuel (24 hoofdstukken)
1 Koningen (22 hoofdstukken)
2 Koningen (25 hoofdstukken)
1 Kronieken (29 hoofdstukken)
2 Kronieken (36 hoofdstukken)
Ezra (10 hoofdstukken)
Nehemia (13 hoofdstukken)
Esther (10 hoofdstukken)
Job (42 hoofdstukken)
Psalmen (150 hoofdstukken)
Spreuken (31 hoofdstukken)
Prediker (12 hoofdstukken)
Hooglied (8 hoofdstukken)
Jesaja (66 hoofdstukken)
Jeremia (52 hoofdstukken)
Klaagliederen (5 hoofdstukken)
Ezechiël (48 hoofdstukken)
Daniël (12 hoofdstukken)

Hosea (14 hoofdstukken)
Joël (3 hoofdstukken)
Amos (9 hoofdstukken)
Obadja (1 hoofdstukken)
Jona (4 hoofdstukken)
Micha (7 hoofdstukken)
Nahum (3 hoofdstukken)
Habakuk (3 hoofdstukken)
Zefanja (3 hoofdstukken)
Haggaï (2 hoofdstukken)
Zacharia (14 hoofdstukken)
Maleachi (4 hoofdstukken)
Mattheüs (28 hoofdstukken)
Markus (16 hoofdstukken)
Lukas (24 hoofdstukken)
Johannes (21 hoofdstukken)
Handelingen (28 hoofdstukken)
Romeinen (16 hoofdstukken)
1 Korintiërs (16 hoofdstukken)
2 Korintiërs (13 hoofdstukken)
Galaten (6 hoofdstukken)
Efeziers (6 hoofdstukken)
Filippenzen (4 hoofdstukken)
Kolossenzen (4 hoofdstukken)
1 Thessalonicenzen (5 hoofdstukken)
2 Thessalonicenzen (3 hoofdstukken)
1 Timotheüs (6 hoofdstukken)
2 Timotheüs (4 hoofdstukken)
Titus (3 hoofdstukken)
Filemon (1 hoofdstukken)
Hebreeën (13 hoofdstukken)

Jakobus (5 hoofdstukken)
1 Petrus (5 hoofdstukken)
2 Petrus (3 hoofdstukken)
1 Johannes (5 hoofdstukken)
2 Johannes (1 hoofdstukken)
3 Johannes (1 hoofdstukken)
Judas (1 hoofdstukken)
Openbaring (22 hoofdstukken)
3 Ezra (9 hoofdstukken)
4 Ezra (16 hoofdstukken)
Tobit (14 hoofdstukken)
Judith (16 hoofdstukken)
Boek der Wijsheid (19 hoofdstukken)
Jezus Sirach (51 hoofdstukken)
Baruch (6 hoofdstukken)
Esther (apocrief) (7 hoofdstukken)
Gebed van Azaria (1 hoofdstukken)
Gezang in de vuuroven (1 hoofdstukken)
Susanna (1 hoofdstukken)
Bel en de draak (1 hoofdstukken)
Gebed van Manasse (1 hoofdstukken)
1 Makkabeeën (16 hoofdstukken)
2 Makkabeeën (15 hoofdstukken)
3 Makkabeeën (7 hoofdstukken)

Genesis

Genesis 1

[1] In het begin maakte God de hemel en de aarde.

[2] De aarde was ongevormd en leeg. Duisternis lag over de afgrond. De Geest van God zweefde boven het water.

[3] God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

[4] God zag dat het licht goed was. Hij scheidde het licht van het donker.

[5] God noemde het licht dag en het donker nacht. Het werd avond en het werd morgen: de eerste dag.

[6] God zei: Laat er midden in het water een gewelf zijn dat het water in tweeën scheidt.

[7] God maakte het gewelf. Hij scheidde het water eronder van het water erboven. Zo gebeurde het.

[8] God noemde het gewelf hemel. Het werd avond en het werd morgen: de tweede dag.

[9] God zei: Laat het water onder de hemel op één plek samenkomen, zodat het droge land zichtbaar wordt. Zo gebeurde het.

[10] God noemde het droge land aarde en het verzamelde water zeeën. God zag dat het goed was.

[11] God zei: Laat jong groen uit de aarde groeien: planten die zaad vormen en vruchtbomen. Laat de bomen vruchten met zaad dragen, elk naar zijn soort. Zo gebeurde het.

[12] De aarde bracht jong groen voort: zaadvormende planten en bomen met vruchten waarin zaad zat, allemaal naar hun soort. God zag dat het goed was.

[13] Het werd avond en het werd morgen: de derde dag.

[14] God zei: Laat er lichten aan het hemelgewelf zijn om dag en nacht te scheiden. Laat ze als tekenen dienen en de vastgestelde tijden, de dagen en de

jaren aangeven.

15 Laat ze aan het hemelgewelf schijnen en de aarde verlichten. Zo gebeurde het.

16 God maakte de twee grote lichten. Het grootste moest over de dag heersen en het kleinere over de nacht. Ook maakte Hij de sterren.

17 God zette ze aan het hemelgewelf om de aarde te verlichten.

18 De lichten moesten over de dag en de nacht heersen en het licht van het donker scheiden. God zag dat het goed was.

19 Het werd avond en het werd morgen: de vierde dag.

20 God zei: Laat het water in overvloed levende wezens voortbrengen en ervan wemelen. Laat vogels boven de aarde langs het hemelgewelf vliegen.

21 God schiep de grote zeedieren. Ook schiep Hij alle soorten levende wezens waarvan het water in overvloed wemelde. Ook schiep Hij alle vogels met vleugels, elk naar zijn soort. God zag dat het goed was.

22 God zegende de dieren en zei: Krijg jongen, word talrijk en vul het water van de zeeën. Laat ook de vogels op aarde talrijk worden.

23 Het werd avond en het werd morgen: de vijfde dag.

24 God zei: Laat de aarde levende wezens voortbrengen, elk naar zijn soort: vee, dieren die over de grond kruipen en wilde dieren. Zo gebeurde het.

25 God maakte de wilde dieren, elk naar zijn soort, en het vee, elk naar zijn soort. Ook maakte Hij alle dieren die over de grond kruipen, elk naar zijn soort. God zag dat het goed was.

26 God zei: Laten wij mensen maken naar ons beeld en onze gelijkenis. Laat hen heersen over de vissen in de zee, de vogels en het vee. Laat hen ook heersen over de hele aarde en alle dieren die over de grond kruipen.

27 God schiep de mens naar Zijn beeld. Naar Gods beeld schiep Hij hem. Als man en vrouw schiep Hij hen.

28 God zegende hen en zei tegen hen: Krijg kinderen, word talrijk en vul de aarde. Breng de aarde onder jullie gezag. Heers over de vissen in de zee, de vogels en alle dieren die over de grond kruipen.

29 God zei: Kijk, ik geef jullie alle planten op de hele aarde die zaad vormen. Ook geef ik jullie alle bomen met vruchten die zaad bevatten. De planten en de

vruchten zijn jullie voedsel.

30 Maar aan alle dieren op aarde geef ik de groene planten als voedsel. Dat geldt voor alle vogels en alles wat over de grond kruipt en leeft. Zo gebeurde het.

31 God zag alles wat Hij had gemaakt. Het was heel goed! Het werd avond en het werd morgen: de zesde dag.

Genesis 2

1 Zo waren de hemel en de aarde voltooid, met alles wat daarin was.

2 Op de zevende dag had God al Zijn werk afgemaakt. Op die zevende dag rustte Hij van al het werk dat Hij had gedaan.

3 God zegende de zevende dag en maakte die dag heilig. Want op die dag rustte Hij van al Zijn werk: alles wat Hij had geschapen en afgemaakt.

4 Dit is het verhaal van het ontstaan van de hemel en de aarde, toen ze werden geschapen. YHWH God maakte toen de aarde en de hemel.

5 Er waren nog geen struiken op het land. Veldplanten waren nog niet opgekomen. YHWH God had het namelijk nog niet laten regenen op aarde. Er was ook nog geen mens om de grond te bewerken.

6 Maar er steeg damp uit de aarde op. Die damp maakte de hele grond vochtig.

7 YHWH God had de mens gevormd uit het stof van de aarde. Hij blies levensadem in zijn neusgaten. Zo werd de mens een levend wezen.

8 YHWH God had ook een tuin geplant in Eden, in het oosten. Daar zette Hij de mens die Hij had gevormd.

9 YHWH God had allerlei bomen uit de grond laten groeien, mooi om te zien en met goed eetbare vruchten. Midden in de tuin stond de boom van het leven. Er stond ook de boom van de kennis van goed en kwaad.

10 Vanuit Eden stroomde een rivier die de tuin van water voorzag. Verderop splitste die zich in vier rivieren.

11 De eerste rivier heet Pison. Die stroomt om het hele land Havila heen, waar goud te vinden is.

[12] Het goud uit dat land is van goede kwaliteit. Ook het materiaal bedolah en de edelsteen sardonix zijn er te vinden.
[13] De tweede rivier heet Gihon. Die stroomt om het hele land Cusch (zwart) heen.
[14] De derde rivier heet Hiddekel en stroomt ten oosten van Assur. De vierde rivier heet Frath.
[15] YHWH God nam de mens mee en zette hem in de tuin van Eden om die te bewerken en te bewaken.
[16] YHWH God gaf de mens dit bevel: Je mag vrij eten van alle bomen in deze tuin.
[17] Maar je mag niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Want op de dag dat je daarvan eet, zul je zeker sterven.
[18] YHWH God had ook gezegd: Het is niet goed dat de mens alleen is. Ik zal iemand maken die hem helpt en bij hem past.
[19] YHWH God had alle wilde dieren en alle vogels uit de aarde gemaakt. Hij bracht ze bij Adam (mens) om te zien welke namen Adam hun zou geven. Adam gaf elk levend wezen een naam, en zo heette het voortaan.
[20] Adam gaf dus namen aan al het vee, alle vogels en alle wilde dieren. Maar Adam vond niemand die hem kon helpen en bij hem paste.
[21] Toen liet YHWH God Adam diep in slaap vallen. Terwijl Adam sliep, nam Hij een van zijn ribben weg. Hij sloot die plek weer met vlees.
[22] Van de rib die Hij uit Adam had genomen, bouwde YHWH God een vrouw. Hij bracht haar bij Adam.
[23] Adam zei: Dit is nu bot uit mijn botten en vlees uit mijn vlees! Ze zal vrouw heten, want ze is uit de man genomen.
[24] Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw verbinden. Samen zullen ze één vlees worden.
[25] Adam en zijn vrouw waren allebei naakt, en ze schaamden zich niet.

Genesis 3

[1] De slang was listiger dan alle andere wilde dieren die YHWH God had gemaakt. Toen vroeg de slang de vrouw: Heeft God echt gezegd: Jullie mogen van geen enkele boom in de tuin eten?

[2] De vrouw antwoordde de slang: Wij mogen wel van de vruchten van de bomen in de tuin eten.

[3] Maar over de vruchten van de boom midden in de tuin heeft God gezegd: Jullie mogen er niet van eten en ze niet aanraken. Anders sterven jullie.

[4] De slang zei tegen de vrouw: Jullie zullen beslist niet sterven.

[5] God weet namelijk dat jullie ogen opengaan op de dag dat jullie ervan eten. Jullie zullen dan als God zijn en goed en kwaad kennen.

[6] De vrouw zag dat de boom goed was om van te eten en er prachtig uitzag. Het leek haar aantrekkelijk om door die boom verstandig te worden. Ze plukte een vrucht en at ervan. Ze gaf er ook van aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan.

[7] Toen gingen hun ogen open. Ze beseften allebei dat ze naakt waren. Ze maakten vijgenbladeren aan elkaar vast tot een bedekking voor hun middel.

[8] Toen de wind van de dag waaide, hoorden ze de stem van YHWH God terwijl Hij door de tuin liep. Adam (mens) en zijn vrouw verstopten zich tussen de bomen voor Hem.

[9] YHWH God riep Adam en vroeg: Waar ben je?

[10] Adam antwoordde: Ik hoorde Uw stem in de tuin. Ik werd bang, want ik ben naakt. Daarom verstopte ik me.

[11] God vroeg: Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je gegeten van de boom waarvan ik je verboden had te eten?

[12] Adam zei: De vrouw die U mij hebt gegeven, gaf mij iets van die boom. En ik heb ervan gegeten.

[13] YHWH God vroeg aan de vrouw: Wat heb je gedaan? De vrouw antwoordde: De slang heeft me bedrogen, en ik heb ervan gegeten.

[14] YHWH God zei tegen de slang: Omdat je dit hebt gedaan, ben je vervloekt, meer dan al het vee en alle wilde dieren. Je zult op je buik gaan en stof eten, je hele leven lang.
[15] Ik zal vijandschap laten ontstaan tussen jou en deze vrouw, en tussen jouw nageslacht en haar nageslacht. Haar nageslacht zal je kop verbrijzelen, en jij zult zijn hiel verbrijzelen.
[16] Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal je pijn bij je zwangerschap veel groter maken. Met pijn zul je kinderen krijgen. Je zult naar je man verlangen, en hij zal over je heersen.
[17] Tegen Adam zei Hij: Je hebt naar je vrouw geluisterd en van de boom gegeten, hoewel ik je had bevolen daar niet van te eten. Daarom is de grond door jouw toedoen vervloekt. Met moeite zul je ervan eten, je hele leven lang.
[18] De grond zal doornen en distels voor je laten groeien, en je zult de planten van het veld eten.
[19] Met het zweet op je gezicht zul je je brood eten, totdat je terugkeert naar de aarde waaruit je bent genomen. Want je bent stof, en je zult weer stof worden.
[20] Adam noemde zijn vrouw Eva (moeder van alle levenden), omdat zij de moeder van alle levende mensen is.
[21] YHWH God maakte kleren van dierenhuiden voor Adam en zijn vrouw. Hij kleedde hen ermee.
[22] YHWH God zei: Kijk, de mens is nu als een van ons: hij kent goed en kwaad. Nu zou hij ook zijn hand kunnen uitsteken naar de boom van het leven. Hij zou daarvan kunnen nemen en eten, en zo voor altijd leven. Dat moet worden voorkomen.
[23] Daarom stuurde YHWH God hem weg uit de tuin van Eden. De mens moest de grond bewerken waaruit hij was genomen.
[24] God verdreef de mens. Ten oosten van de tuin van Eden plaatste Hij cherubs en een vlammend zwaard dat heen en weer draaide. Zo liet Hij de weg naar de boom van het leven bewaken.

Genesis 4

[1] Adam (mens) sliep met zijn vrouw Eva (moeder van alle levenden). Ze werd zwanger en kreeg Kaïn (verworven). Ze zei: Ik heb van YHWH een zoon gekregen!

[2] Daarna kreeg ze ook zijn broer Abel (adem). Abel werd schaapherder, en Kaïn werd landbouwer.

[3] Na verloop van tijd bracht Kaïn een deel van de opbrengst van zijn land als offer aan YHWH.

[4] Ook Abel bracht een offer: eerstgeboren dieren uit zijn schaapskudde en hun vet. YHWH keek met goedkeuring naar Abel en zijn offer.

[5] Maar YHWH keek niet met goedkeuring naar Kaïn en zijn offer. Kaïn werd heel boos en keek somber.

[6] YHWH vroeg aan Kaïn: Waarom ben je boos? Waarom is je gezicht zo somber?

[7] Als je goed handelt, kun je je hoofd dan niet omhoog houden? Maar als je niet goed handelt, ligt de zonde aan de deur. Toch is zijn verlangen op jou gericht, en jij zult over hem heersen.

[8] Kaïn sprak met zijn broer Abel. Toen ze in het veld waren, viel Kaïn zijn broer Abel aan en sloeg hem dood.

[9] YHWH vroeg aan Kaïn: Waar is je broer Abel? Kaïn antwoordde: Dat weet ik niet. Moet ik soms op mijn broer passen?

[10] God zei: Wat heb je gedaan? Vanuit de grond roept het bloed van je broer naar mij!

[11] Daarom komt er nu vanuit de grond een vloek over je. De grond heeft zijn mond geopend om het bloed van je broer uit jouw hand op te nemen.

[12] Als je de grond bewerkt, zal die zijn opbrengst niet meer aan je geven. Je zult over de aarde zwerven en ronddolen.

[13] Kaïn zei tegen YHWH: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden.

[14] Kijk, U verjaagt mij vandaag van de grond, en ik zal voor U verborgen zijn. Ik zal over de aarde zwerven en ronddolen. Iedereen die mij vindt, zal mij

doodslaan.
15 Maar YHWH zei tegen hem: Daarom zal de dood van Kaïn zeven keer gewroken worden als iemand hem doodslaat! YHWH gaf Kaïn een teken, zodat niemand die hem vond hem zou doodslaan.
16 Kaïn ging weg bij YHWH en woonde in het land Nod, ten oosten van Eden.
17 Kaïn sliep met zijn vrouw. Ze werd zwanger en kreeg Henoch (toegewijd). Kaïn bouwde een stad en gaf die de naam van zijn zoon: Henoch.
18 Henoch kreeg een zoon, Hirad. Hirad werd vader van Mechujael (door God getroffen). Mechujael werd vader van Methusael (man van God), en Methusael werd vader van Lamech (machtige).
19 Lamech nam twee vrouwen. De eerste heette Ada (sieraad) en de andere Zilla (schaduw).
20 Ada kreeg Jabal (stroom). Hij was de stamvader van de mensen die in tenten woonden en vee hielden.
21 Zijn broer heette Jubal (stroom). Hij was de stamvader van allen die op harpen en fluiten speelden.
22 Ook Zilla kreeg een zoon: Tubal-Kaïn (smid). Hij leerde alle mensen die koper en ijzer bewerkten hun vak. De zus van Tubal-Kaïn heette Naema (lieflijk).
23 Lamech zei tegen zijn vrouwen Ada en Zilla: Luister naar mijn stem, vrouwen van Lamech! Hoor wat ik zeg! Ja, ik doodde een man vanwege mijn wond, en een jonge man vanwege mijn buil!
24 Want Kaïn zal zeven keer gewroken worden, maar Lamech zeventig keer zeven!
25 Adam sliep opnieuw met zijn vrouw, en ze kreeg een zoon. Ze noemde hem Seth (in de plaats gesteld) en zei: God heeft mij een ander kind gegeven in plaats van Abel, want Kaïn heeft Abel doodgeslagen.
26 Ook Seth kreeg een zoon. Hij noemde hem Enos (mens). Toen begonnen de mensen de naam van YHWH aan te roepen.

Genesis 5

[1] Dit is het verslag van Adams (mens) nakomelingen. Toen God de mens schiep, maakte Hij hem naar Zijn gelijkenis.

[2] Hij schiep hen als man en vrouw en zegende hen. Op de dag dat Hij hen schiep, gaf Hij hun de naam Mens.

[3] Toen Adam 130 jaar was, kreeg hij een zoon die op hem leek en zijn evenbeeld was. Hij noemde hem Seth (in de plaats gesteld).

[4] Na de geboorte van Seth leefde Adam nog 800 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[5] Adam leefde in totaal 930 jaar, en hij stierf.

[6] Toen Seth 105 jaar was, kreeg hij Enos (mens).

[7] Na de geboorte van Enos leefde Seth nog 807 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[8] Seth leefde in totaal 912 jaar, en hij stierf.

[9] Toen Enos 90 jaar was, kreeg hij Kenan (bezitter).

[10] Na de geboorte van Kenan leefde Enos nog 815 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[11] Enos leefde in totaal 905 jaar, en hij stierf.

[12] Toen Kenan 70 jaar was, kreeg hij Mahalal-el (lof van God).

[13] Na de geboorte van Mahalal-el leefde Kenan nog 840 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[14] Kenan leefde in totaal 910 jaar, en hij stierf.

[15] Toen Mahalal-el 65 jaar was, kreeg hij Jered (afdaling).

[16] Na de geboorte van Jered leefde Mahalal-el nog 830 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[17] Mahalal-el leefde in totaal 895 jaar, en hij stierf.

[18] Toen Jered 162 jaar was, kreeg hij Henoch (toegewijd).

[19] Na de geboorte van Henoch leefde Jered nog 800 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[20] Jered leefde in totaal 962 jaar, en hij stierf.

[21] Toen Henoch 65 jaar was, kreeg hij Methusalach (man van de speer).

[22] In de 300 jaar na de geboorte van Methusalach wandelde Henoch met God. Hij kreeg zonen en dochters.

[23] Henoch leefde in totaal 365 jaar.

[24] Henoch wandelde met God. Hij was er niet meer, want God nam hem weg.

[25] Toen Methusalach 187 jaar was, kreeg hij Lamech (machtige).

[26] Na de geboorte van Lamech leefde Methusalach nog 782 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[27] Methusalach leefde in totaal 969 jaar, en hij stierf.

[28] Toen Lamech 182 jaar was, kreeg hij een zoon.

[29] Lamech noemde hem Noach (troost) en zei: Deze jongen zal ons troosten bij ons werk en het gezwoeg van onze handen. Dat gezwoeg komt door de grond die YHWH heeft vervloekt.

[30] Na de geboorte van Noach leefde Lamech nog 595 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[31] Lamech leefde in totaal 777 jaar, en hij stierf.

[32] Noach was 500 jaar oud en kreeg Sem (naam), Cham (heet) en Jafeth (ruimte).

Genesis 6

[1] Toen de mensen op aarde steeds talrijker werden, kregen zij dochters.

[2] De zonen van God zagen dat de dochters van de mensen mooi waren. Ze kozen vrouwen uit die hun bevielen en trouwden met hen.

[3] Toen zei YHWH: De mens is sterfelijk. Daarom zal mijn Geest niet voor altijd met hem blijven strijden. De mens zal nog 120 jaar krijgen.

[4] In die tijd waren er reuzen op aarde, en ook later. De zonen van God kregen kinderen bij de dochters van de mensen. Deze kinderen waren de machtige helden uit de oude tijd, beroemde mannen.

[5] YHWH zag dat de mensen op aarde heel slecht leefden. Alles wat zij in hun hart bedachten, was altijd alleen maar slecht.

[6] YHWH had er berouw van dat Hij de mens op aarde had gemaakt. Het deed Hem diep verdriet.

[7] YHWH zei: Ik zal de mensen die ik geschapen heb van de aardbodem wegvagen. Ook het vee, de kruipende dieren en de vogels zal ik wegvagen, want ik heb er berouw van dat ik hen gemaakt heb.

[8] Maar Noach (troost) vond genade bij YHWH.

[9] Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was een rechtvaardig en oprecht man tussen de mensen van zijn tijd. Hij wandelde met God.

[10] Noach kreeg drie zonen: Sem (naam), Cham (heet) en Jafeth (ruimte).

[11] De aarde was in Gods ogen verdorven en overal was geweld.

[12] God zag hoe verdorven de aarde was, want alle mensen leefden op een verkeerde manier.

[13] Toen zei God tegen Noach: Ik heb besloten een einde te maken aan alles wat leeft. Door de mensen is de aarde vol geweld geraakt. Ik zal hen samen met de aarde vernietigen.

[14] Bouw voor jezelf een ark van goferhout. Maak er kamers in en bestrijk de ark vanbinnen en vanbuiten met pek.

[15] Zo moet je de ark bouwen: hij moet 300 el lang, 50 el breed en 30 el hoog zijn.

[16] Maak boven in de ark een lichtopening van één el hoog. Plaats de deur aan de zijkant en maak drie verdiepingen: een onderste, een middelste en een bovenste.

[17] Ik laat een grote vloed over de aarde komen. Daardoor sterft alles wat onder de hemel leeft en levensadem heeft. Alles op aarde zal omkomen.

[18] Maar met jou sluit ik mijn verbond. Jij moet de ark ingaan, samen met je zonen, je vrouw en je schoondochters.

[19] Van alles wat leeft moet je één paar in de ark brengen: een mannetje en een vrouwtje. Zo blijven ze samen met jou in leven.

[20] Van elke soort vogels, vee en dieren die over de grond kruipen, zullen er twee naar je toe komen. Zo kun je ze in leven houden.

[21] Neem ook al het voedsel mee dat gegeten kan worden en sla het op. Het zal dienen als voedsel voor jou en voor de dieren.

[22] Noach deed alles precies zoals God hem had opgedragen.

Genesis 7

[1] Daarna zei YHWH tegen Noach (troost): Ga met je hele gezin de ark in. Ik heb gezien dat jij tussen de mensen van deze tijd rechtvaardig voor mij leeft.

[2] Neem van alle reine dieren zeven paar mee, elk paar een mannetje en een vrouwtje. Neem van de dieren die niet rein zijn één paar mee, een mannetje en een vrouwtje.

[3] Neem ook van de vogels zeven paar mee, telkens een mannetje en een vrouwtje. Zo blijven hun soorten overal op aarde voortbestaan.

[4] Want over zeven dagen laat ik het veertig dagen en veertig nachten op aarde regenen. Dan vaag ik alles wat ik gemaakt heb van de aardbodem weg.

[5] Noach deed alles wat YHWH hem had opgedragen.

[6] Noach was 600 jaar oud toen het water van de vloed over de aarde kwam.

[7] Noach ging met zijn zonen, zijn vrouw en zijn schoondochters de ark in om aan het water van de vloed te ontkomen.

[8] Dit gold voor reine en onreine dieren, vogels en alles wat over de grond kruipt.

[9] Ze kwamen twee aan twee naar Noach in de ark, telkens een mannetje en een vrouwtje, zoals God Noach had opgedragen.

[10] Na zeven dagen kwam het water van de vloed over de aarde.

[11] Toen Noach 600 jaar oud was, op de zeventiende dag van de tweede maand, braken alle bronnen van de grote diepte open. Ook gingen de sluizen van de hemel open.

[12] Veertig dagen en veertig nachten viel er een stortregen op de aarde.

[13] Precies diezelfde dag gingen Noach en zijn zonen Sem (naam), Cham (heet) en Jafeth (ruimte) de ark in. Ook Noachs vrouw en de drie vrouwen van zijn zonen gingen mee.

[14] Met hen gingen alle soorten wilde dieren, vee en kruipende dieren naar binnen. Ook alle soorten vogels gingen mee, alles wat vleugels had.

[15] Alle levende wezens die levensadem hadden, kwamen twee aan twee naar Noach in de ark.

[16] De dieren die naar binnen gingen, waren mannetjes en vrouwtjes van alle soorten, zoals God Noach had opgedragen. Daarna sloot YHWH de deur achter hem.

[17] De vloed bleef veertig dagen op aarde. Het water steeg en tilde de ark op, zodat die boven de aarde kwam te drijven.

[18] Het water steeg steeds verder en werd heel hoog op de aarde. De ark dreef op het water.

[19] Het water steeg zo hoog op de aarde dat alle hoge bergen onder de hele hemel bedekt raakten.

[20] Het water kwam vijftien el boven de bergen te staan, zodat ze volledig bedekt waren.

[21] Alles wat zich op aarde bewoog, stierf: de vogels, het vee, de wilde dieren, alle dieren die over de grond kruipen en alle mensen.

[22] Alles wat op het droge leefde en levensadem had, stierf.

[23] Zo werd alles weggevaagd wat op de aardbodem leefde: de mensen, het vee, de kruipende dieren en de vogels. Ze verdwenen van de aarde. Alleen Noach en alles wat bij hem in de ark was, bleven over.

[24] Het water hield 150 dagen lang de overhand op de aarde.

Genesis 8

[1] God dacht aan Noach (troost) en aan alle wilde dieren en het vee dat bij hem in de ark was. Hij liet een wind over de aarde waaien, waardoor het water begon te zakken.

[2] De bronnen van de diepe wateren en de sluizen van de hemel werden gesloten. De stortregen uit de hemel hield op.

3 Het water trok steeds verder van de aarde weg. Na 150 dagen was het water flink gezakt.

4 Op de zeventiende dag van de zevende maand kwam de ark tot rust op de bergen van Ararat.

5 Het water bleef zakken tot de tiende maand. Op de eerste dag van die maand werden de toppen van de bergen zichtbaar.

6 Na veertig dagen opende Noach het venster dat hij in de ark had gemaakt.

7 Hij liet een raaf los. Die bleef heen en weer vliegen totdat het water op de aarde was opgedroogd.

8 Daarna liet Noach een duif los om te zien of het water van de aardbodem was weggezakt.

9 Maar de duif vond nergens een plek om te rusten en keerde terug naar Noach in de ark, want overal op aarde stond nog water. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en haalde haar weer de ark in.

10 Noach wachtte nog zeven dagen en liet de duif opnieuw uit de ark los.

11 Tegen de avond kwam de duif bij hem terug met een vers geplukt olijfblad in haar snavel. Toen wist Noach dat het water op de aarde verder was gezakt.

12 Hij wachtte nog eens zeven dagen en liet de duif weer los. Nu kwam ze niet meer bij hem terug.

13 In het 601e jaar van Noachs leven, op de eerste dag van de eerste maand, was het water op de aarde opgedroogd. Noach haalde het deksel van de ark af en keek naar buiten. De aardbodem was droog.

14 Op de zevenentwintigste dag van de tweede maand was de aarde helemaal droog.

15 Toen zei God tegen Noach:

16 Ga met je vrouw, je zonen en hun vrouwen de ark uit.

17 Laat ook alle dieren die bij je zijn naar buiten gaan: de vogels, het vee en alle dieren die over de grond kruipen. Ze moeten zich op de aarde voortplanten, vruchtbaar zijn en talrijk worden.

18 Noach ging naar buiten, samen met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen.

[19] Alle dieren, alle kruipende dieren en alle vogels, alles wat zich op de aarde beweegt, gingen soort voor soort de ark uit.

[20] Noach bouwde een altaar voor YHWH. Hij nam van alle reine soorten vee en vogels en offerde die als brandoffer op het altaar.

[21] YHWH rook de aangename geur en zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem nooit meer vervloeken vanwege de mens. Het mensenhart heeft immers al van jongs af aan de neiging om kwaad te doen. Ook zal ik nooit meer al wat leeft doden zoals ik nu heb gedaan.

[22] Zolang de aarde bestaat, zullen zaaien en oogsten, kou en hitte, zomer en winter, dag en nacht nooit ophouden.

Genesis 9

[1] God zegende Noach (troost) en zijn zonen. Hij zei tegen hen: Krijg kinderen, word talrijk en vul de aarde.

[2] Alle dieren op aarde zullen bang voor jullie zijn: de vogels, alles wat over de grond beweegt en alle vissen in de zee. Ze zijn in jullie macht gegeven.

[3] Alles wat leeft en beweegt, mogen jullie eten. Net zoals ik jullie de groene planten heb gegeven, geef ik jullie nu alles.

[4] Maar jullie mogen geen vlees eten waar nog bloed in zit, want in het bloed zit het leven.

[5] Als jullie bloed wordt vergoten, zal ik daarvoor rekenschap eisen. Ieder dier dat een mens doodt, zal ik ter verantwoording roepen. Ook ieder mens zal ik ter verantwoording roepen voor het leven van een medemens.

[6] Wie een mens doodt, zal door een mens worden gedood. Want God heeft de mens naar Zijn beeld gemaakt.

[7] Krijg dus veel kinderen, word talrijk en bevolk de aarde.

[8] Daarna zei God tegen Noach en zijn zonen:

[9] Let goed op: Ik sluit mijn verbond met jullie en met jullie nakomelingen.

[10] Het geldt ook voor alle levende wezens bij jullie. Daaronder vallen de vogels, het vee, alle wilde dieren die uit de ark kwamen en alle andere dieren op aarde.

[11] Ik sluit dit verbond met jullie: nooit meer zal al wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid. Nooit meer zal een vloed de aarde verwoesten.
[12] God zei verder: Dit is het teken van het verbond dat ik sluit met jullie en met alle levende wezens bij jullie. Dit teken geldt voor alle komende generaties.
[13] Ik plaats mijn regenboog in de wolken. Die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.
[14] Wanneer ik wolken over de aarde laat komen, zal de regenboog in de wolken verschijnen.
[15] Dan zal ik denken aan mijn verbond met jullie en met alle levende wezens. Het water zal nooit meer een vloed worden die al wat leeft vernietigt.
[16] Als de regenboog in de wolken staat, zal ik hem zien. Dan zal ik denken aan het eeuwige verbond tussen God en alle levende wezens op aarde.
[17] Daarop zei God tegen Noach: Dit is het teken van het verbond dat ik heb gesloten met al wat op aarde leeft.
[18] De zonen van Noach die uit de ark kwamen, heetten Sem (naam), Cham (heet) en Jafeth (ruimte). Cham was de vader van Kanaän (laagland).
[19] Deze drie waren de zonen van Noach. Van hen stammen alle mensen op aarde af.
[20] Noach begon het land te bewerken en plantte een wijngaard.
[21] Hij dronk van de wijn, werd dronken en lag naakt in zijn tent.
[22] Cham, de vader van Kanaän, zag dat zijn vader naakt was. Hij ging naar buiten en vertelde het aan zijn twee broers.
[23] Sem en Jafeth legden een mantel over hun schouders, liepen achteruit de tent in en bedekten hun naakte vader. Omdat hun gezichten van hem afgewend waren, zagen ze hem niet naakt.
[24] Toen Noach uit zijn roes ontwaakte, ontdekte hij wat zijn jongste zoon hem had aangedaan.
[25] Hij zei: Vervloekt is Kanaän! Hij zal als de laagste slaaf zijn broers dienen.
[26] Ook zei hij: Gezegend is YHWH, de God van Sem! Kanaän zal Sem dienen.
[27] Moge God Jafeth veel ruimte geven. Moge Jafeth in de tenten van Sem wonen, en laat Kanaän hem dienen.

[28] Na de vloed leefde Noach nog 350 jaar.

[29] Noach werd in totaal 950 jaar oud. Toen stierf hij.

Genesis 10

[1] Dit zijn de nakomelingen van Noachs (troost) zonen Sem (naam), Cham (heet) en Jafeth (ruimte). Na de vloed kregen zij zonen.

[2] De zonen van Jafeth waren Gomer (voltooiing), Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech (getrokken) en Thiras.

[3] De zonen van Gomer waren Askenaz, Rifath en Togarma.

[4] De zonen van Javan waren Elisa (God redt), Tarsis, de Chittieten en de Dodanieten.

[5] Uit hen verspreidden de volken zich over de eilanden. Elk volk woonde in een eigen gebied, met zijn eigen taal en families.

[6] De zonen van Cham waren Cusch (zwart), Mitsraim, Put en Kanaän (laagland).

[7] De zonen van Cusch waren Seba, Havila, Sabta, Raema (beving) en Sabtecha. De zonen van Raema waren Scheba en Dedan.

[8] Cusch kreeg ook een zoon, Nimrod (opstandeling). Hij werd een machtig man op aarde.

[9] Nimrod was een machtige jager onder het oog van YHWH. Daarom zeggen de mensen: Zoals Nimrod, een machtige jager onder het oog van YHWH.

[10] De eerste steden van zijn rijk waren Babel, Erech, Accad en Calne, in het land Sinear.

[11] Vanuit dat land trok Assur weg. Hij bouwde Nineve, Rehoboth-Ir en Kalach.

[12] Hij bouwde ook Resen, dat tussen Nineve en Kalach lag. Dat is de grote stad.

[13] Mitsraim werd de voorvader van de Ludieten, Anamieten, Lehabieten en Naftuchieten.

[14] Ook de Pathrusieten, Casluchieten en Caftorieten stamden van hem af. Uit de Casluchieten kwamen de Filistijnen voort.

15 Kanaän werd de vader van Sidon (visvangst), zijn eerstgeboren zoon, en van Heth (schrik).

16 Van Kanaän stamden ook de Jebusieten, Amorieten en Girgasieten af.

17 Ook de Hivvieten, Arkieten en Sinieten stamden van hem af.

18 Verder stamden de Arvadieten, Tsemarieten en Hamathieten van hem af. Later verspreidden de families van de Kanaänieten zich.

19 Het gebied van de Kanaänieten liep van Sidon naar Gerar en Gaza. Aan de andere kant liep het tot Sodom, Gomorra, Adama, Zoboim en Lasa.

20 Dit waren de nakomelingen van Cham, ingedeeld naar hun families, talen, gebieden en volken.

21 Ook Sem kreeg zonen. Hij was de vader van alle nakomelingen van Heber (overkant) en de broer van Jafeth, de oudste.

22 De zonen van Sem waren Elam (hoogland), Assur, Arfachsad, Lud en Aram (hoogland).

23 De zonen van Aram waren Uz (raad), Hul, Gether en Maz.

24 Arfachsad kreeg een zoon, Selah (zending), en Selah kreeg een zoon, Heber.

25 Heber kreeg twee zonen. De ene heette Peleg (verdeling), omdat in zijn tijd de aarde verdeeld werd. Zijn broer heette Joktan (klein).

26 Joktan kreeg zonen met de namen Almodad (God is geliefd), Selef, Hatsarmaveth (hof van de dood) en Jarach (maan).

27 Andere zonen van Joktan waren Hadoram (Hadad is verheven), Usal en Dikla (dadelpalm).

28 Ook Obal, Abimaël (God is vader) en Scheba waren zonen van Joktan.

29 Joktans overige zonen waren Ofir, Havila en Jobab.

30 Hun woongebied liep vanaf Mescha in de richting van Sefar, tot aan het gebergte in het oosten.

31 Dit waren de nakomelingen van Sem, ingedeeld naar hun families, talen, gebieden en volken.

32 Dit waren de families van Noachs zonen, ingedeeld naar hun afstamming en hun volken. Uit hen ontstonden na de vloed de verschillende volken op aarde.

Genesis 11

[1] De hele aarde sprak één taal en gebruikte dezelfde woorden.

[2] Toen de mensen naar het oosten trokken, vonden ze een vlakte in het land Sinear. Daar gingen ze wonen.

[3] Ze zeiden tegen elkaar: Kom, laten we bakstenen maken en ze goed bakken! Daarna gebruikten ze bakstenen als bouwmateriaal en asfalt als specie.

[4] Ze zeiden ook: Kom, laten we voor onszelf een stad bouwen met een toren die tot in de hemel reikt. Zo maken we naam en voorkomen we dat we over de hele aarde verspreid raken!

[5] Toen daalde YHWH af om de stad en de toren te bekijken die de mensen bouwden.

[6] YHWH zei: Kijk, ze vormen één volk en spreken allemaal dezelfde taal. Dit is nog maar het begin van wat ze gaan doen. Niets wat ze van plan zijn, zal nu nog onmogelijk voor hen zijn.

[7] Kom, laten we afdalen en hun taal verwarren. Dan kunnen ze elkaar niet meer verstaan.

[8] Zo verspreidde YHWH hen vandaar over de hele aarde, en ze hielden op met het bouwen van de stad.

[9] Daarom werd de stad Babel genoemd, want daar verwarde YHWH de taal van de hele aarde. Vandaar verspreidde Hij de mensen over de hele aarde.

[10] Dit zijn de nakomelingen van Sem (naam). Sem was 100 jaar oud toen hij Arfachsad kreeg, twee jaar na de vloed.

[11] Na de geboorte van Arfachsad leefde Sem nog 500 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[12] Toen Arfachsad 35 jaar oud was, kreeg hij Selah (zending).

[13] Na de geboorte van Selah leefde Arfachsad nog 403 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

[14] Toen Selah 30 jaar oud was, kreeg hij Heber (overkant).

[15] Na de geboorte van Heber leefde Selah nog 403 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

16 Toen Heber 34 jaar oud was, kreeg hij Peleg (verdeling).

17 Na de geboorte van Peleg leefde Heber nog 430 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

18 Toen Peleg 30 jaar oud was, kreeg hij Rehu (vriend).

19 Na de geboorte van Rehu leefde Peleg nog 209 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

20 Toen Rehu 32 jaar oud was, kreeg hij Serug (ranke).

21 Na de geboorte van Serug leefde Rehu nog 207 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

22 Toen Serug 30 jaar oud was, kreeg hij Nahor (snuivend).

23 Na de geboorte van Nahor leefde Serug nog 200 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

24 Toen Nahor 29 jaar oud was, kreeg hij Terah.

25 Na de geboorte van Terah leefde Nahor nog 119 jaar. Hij kreeg zonen en dochters.

26 Toen Terah 70 jaar oud was, kreeg hij Abram (verheven vader), Nahor en Haran (bergbewoner).

27 Dit is de familiegeschiedenis van Terah. Terah kreeg Abram, Nahor en Haran. Haran kreeg een zoon, Lot (sluier).

28 Haran stierf terwijl zijn vader Terah nog leefde. Dat gebeurde in Ur van de Chaldeeën, het land waar Haran geboren was.

29 Abram en Nahor trouwden. Abrams vrouw heette Sarai (mijn prinses). Nahors vrouw heette Milka (koningin), een dochter van Haran. Haran was ook de vader van Jiska (hij ziet).

30 Sarai was onvruchtbaar en had geen kinderen.

31 Terah nam zijn zoon Abram mee, zijn kleinzoon Lot en zijn schoondochter Sarai, Abrams vrouw. Samen vertrokken ze uit Ur van de Chaldeeën om naar Kanaän (laagland) te gaan. Toen ze in Haran kwamen, gingen ze daar wonen.

32 Terah werd 205 jaar oud. Hij stierf in Haran.

Genesis 12

[1] YHWH had tegen Abram (verheven vader) gezegd: Verlaat je land, je familie en het huis van je vader. Ga naar het land dat ik je zal wijzen.

[2] Ik zal van jou een groot volk maken, je zegenen en je naam groot maken. Wees een zegen!

[3] Ik zal mensen zegenen die jou zegenen. Wie jou vervloekt, zal ik vervloeken. Door jou zullen alle families op aarde gezegend worden.

[4] Abram vertrok zoals YHWH hem had opgedragen, en Lot (sluier) ging met hem mee. Abram was 75 jaar oud toen hij uit Haran vertrok.

[5] Abram nam zijn vrouw Sarai (mijn prinses), zijn neef Lot, al hun bezittingen en iedereen die in Haran bij hun huishouden was gekomen mee. Ze vertrokken naar Kanaän (laagland) en kwamen daar aan.

[6] Abram trok door het land tot bij Sichem, bij het eikenbos van More. In die tijd woonden de Kanaänieten in het land.

[7] Toen verscheen YHWH aan Abram en zei: Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven. Abram bouwde daar een altaar voor YHWH, omdat Hij aan hem verschenen was.

[8] Daarna trok Abram naar het bergland ten oosten van Beth-el. Hij zette zijn tent op met Beth-el in het westen en Ai in het oosten. Daar bouwde hij een altaar voor YHWH en riep hij de naam van YHWH aan.

[9] Daarna trok Abram steeds verder naar het zuiden.

[10] Er kwam hongersnood in het land. Omdat de hongersnood zwaar was, trok Abram naar Egypte om daar tijdelijk als vreemdeling te wonen.

[11] Toen hij bijna in Egypte was, zei Abram tegen zijn vrouw Sarai: Ik weet dat je een bijzonder mooie vrouw bent.

[12] Wanneer de Egyptenaren je zien, zullen ze zeggen: Zij is zijn vrouw. Dan zullen ze mij doden en jou laten leven.

[13] Zeg toch dat je mijn zus bent. Dan zal het dankzij jou goed met mij gaan en blijf ik door jou in leven.

[14] Toen Abram in Egypte aankwam, zagen de Egyptenaren dat Sarai heel mooi was.
[15] Ook de leiders van Farao zagen haar. Zij prezen haar bij Farao, waarna Sarai naar zijn paleis werd gebracht.
[16] Farao behandelde Abram goed vanwege Sarai. Abram kreeg schapen, runderen, ezels, mannelijke en vrouwelijke dienaren, ezelinnen en kamelen.
[17] Maar YHWH trof Farao en zijn huis met zware plagen vanwege Sarai, de vrouw van Abram.
[18] Toen riep Farao Abram bij zich en vroeg: Wat heb je mij aangedaan? Waarom heb je me niet verteld dat zij je vrouw is?
[19] Waarom heb je gezegd: Zij is mijn zus? Daardoor heb ik haar als vrouw genomen. Hier is je vrouw. Neem haar mee en vertrek!
[20] Farao gaf zijn mannen opdracht Abram weg te brengen. Zij begeleidden hem, zijn vrouw en alles wat hij bezat.

Genesis 13

[1] Abram (verheven vader) trok vanuit Egypte naar het zuiden. Zijn vrouw, Lot (sluier) en alles wat hij bezat, gingen met hem mee.
[2] Abram was zeer rijk. Hij bezat veel vee, zilver en goud.
[3] Vanuit het zuiden trok hij in etappes naar Beth-el. Hij kwam bij de plek tussen Beth-el en Ai waar eerder zijn tent had gestaan.
[4] Daar stond het altaar dat hij eerder had gebouwd. Op die plek riep Abram de naam van YHWH aan.
[5] Ook Lot, die met Abram meeging, had schapen, runderen en tenten.
[6] Het land bood niet genoeg ruimte voor hen samen. Ze hadden zoveel bezittingen dat ze niet bij elkaar konden wonen.
[7] Er ontstond ruzie tussen de herders van Abram en die van Lot. In die tijd woonden ook de Kanaänieten en Ferezieten in het land.
[8] Daarom zei Abram tegen Lot: Er mag geen ruzie zijn tussen jou en mij of tussen onze herders. Wij zijn toch familie.

[9] Het hele land ligt voor je. Laten we uit elkaar gaan. Ga jij naar links, dan ga ik naar rechts. Ga jij naar rechts, dan ga ik naar links.

[10] Lot keek rond en zag dat de hele Jordaanvlakte overal waterrijk was. Dat was voordat YHWH Sodom en Gomorra verwoestte. Tot aan Zoar leek het gebied op de tuin van YHWH en op Egypte.

[11] Daarom koos Lot de hele Jordaanvlakte. Hij trok naar het oosten. Zo gingen Abram en Lot uit elkaar.

[12] Abram bleef in Kanaän (laagland) wonen. Lot woonde bij de steden in de vlakte en zette zijn tenten steeds dichter bij Sodom op.

[13] De inwoners van Sodom leefden slecht en zondigden zwaar tegen YHWH.

[14] Nadat Lot was weggegaan, zei YHWH tegen Abram: Kijk vanaf deze plek naar het noorden, zuiden, oosten en westen.

[15] Al het land dat je ziet, geef ik voor altijd aan jou en je nakomelingen.

[16] Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als het stof op de aarde. Alleen wie dat stof kan tellen, kan ook jouw nakomelingen tellen.

[17] Kom, loop door dit land, in de lengte en in de breedte. Ik zal het namelijk aan jou geven.

[18] Abram trok verder en sloeg zijn tenten op bij de eiken van Mamre, dicht bij Hebron. Daar bouwde hij een altaar voor YHWH.

Genesis 14

[1] In die tijd regeerden Amrafel over Sinear, Arioch (dienaar van de maangod) over Ellasar, Kedor-laomer (dienaar van Lagamar) over Elam (hoogland) en Tideal over verschillende volken.

[2] Deze vier koningen voerden oorlog tegen vijf koningen: Bera van Sodom, Birsa (in goddeloosheid) van Gomorra, Sinab (de maangod is vader) van Adama en Semeber van Zeboim. De vijfde was de koning van Bela, dat ook Zoar heet.

[3] Deze vijf koningen verzamelden hun legers in het dal Siddim, waar nu de Zoutzee ligt.

[4] Twaalf jaar lang hadden zij Kedor-laomer gediend. In het dertiende jaar kwamen ze tegen hem in opstand.

[5] In het veertiende jaar trok Kedor-laomer met zijn bondgenoten op. Zij versloegen de Refaïeten in Asteroth-karnaim, de Zuzieten in Ham en de Emieten in Schave-kiriathaim.

[6] Ook versloegen zij de Horieten in het bergland Seïr, tot aan de vlakte van Paran bij de woestijn.

[7] Daarna keerden zij om en kwamen bij En-mispat, dat ook Kades heet. Zij veroverden het hele gebied van de Amalekieten. Ook versloegen zij de Amorieten die in Hazezon-thamar woonden.

[8] Toen trokken de koningen van Sodom, Gomorra, Adama, Zeboim en Bela, dat ook Zoar heet, ten strijde. In het dal Siddim stelden ze hun legers op.

[9] Ze vochten tegen Kedor-laomer van Elam, Tideal van de volken, Amrafel van Sinear en Arioch van Ellasar: vier koningen tegen vijf.

[10] Het dal Siddim zat vol asfaltputten. Toen de koningen van Sodom en Gomorra vluchtten, vielen ze daarin. De andere soldaten vluchtten de bergen in.

[11] De overwinnaars namen alle bezittingen en al het voedsel uit Sodom en Gomorra mee. Daarna trokken ze weg.

[12] Ze namen ook Lot (sluier) mee, de zoon van Abrams (verheven vader) broer, met al zijn bezittingen. Lot woonde namelijk in Sodom.

[13] Iemand die ontsnapt was, vertelde het aan Abram de Hebreeër. Hij woonde bij de eiken van de Amoriet Mamre. Mamre was de broer van Eskol (druiventros) en Aner. Deze drie waren Abrams bondgenoten.

[14] Toen Abram hoorde dat zijn familielid gevangengenomen was, bewapende hij de 318 geoefende mannen die in zijn huis geboren waren. Hij achtervolgde de vijand tot Dan (rechter).

[15] Die nacht verdeelde Abram zijn mannen in groepen en viel hij de vijand aan. Hij versloeg hen en achtervolgde hen tot Hoba, ten noorden van Damaskus.

[16] Abram bracht alle buit terug. Ook bracht hij Lot en al zijn bezittingen terug, samen met de vrouwen en de andere mensen.

17 Na Abrams overwinning op Kedor-laomer en zijn bondgenoten kwam de koning van Sodom hem tegemoet in het dal Schave, het Koningsdal.
18 Melchizedek (mijn koning is gerechtigheid), de koning van Salem, bracht brood en wijn naar buiten. Hij was priester van de allerhoogste God.
19 Melchizedek zegende Abram en zei: Moge de allerhoogste God, die hemel en aarde bezit, Abram zegenen!
20 Gezegend is de allerhoogste God, die je vijanden aan jou heeft overgeleverd! Daarna gaf Abram hem een tiende van alles.
21 De koning van Sodom zei tegen Abram: Geef mij de mensen terug, maar houd de bezittingen zelf.
22 Abram antwoordde de koning van Sodom: Ik heb mijn hand opgeheven en bij YHWH gezworen, de allerhoogste God die hemel en aarde bezit.
23 Ik zal niets van jou aannemen, zelfs geen draad of schoenriem. Zo kun je nooit zeggen: Ik heb Abram rijk gemaakt.
24 Ik wil zelf niets. Alleen wat de jonge mannen hebben gegeten, telt niet mee. Aner, Eskol en Mamre moeten wel hun eigen deel krijgen.

Genesis 15

1 Na deze gebeurtenissen sprak YHWH in een visioen tot Abram (verheven vader): Wees niet bang, Abram. Ik ben je schild. Je beloning zal heel groot zijn.
2 Toen zei Abram: Heere YHWH, wat zult U mij geven nu ik zonder kinderen blijf? Eliëzer (God is hulp) uit Damascus beheert mijn huis.
3 Abram zei verder: U hebt mij geen nakomeling gegeven. Daarom zal iemand uit mijn eigen huis mijn erfgenaam worden.
4 Toen sprak YHWH opnieuw tot hem: Deze man zal niet je erfgenaam zijn. Je eigen zoon zal je erfgenaam worden.
5 Daarna leidde Hij Abram naar buiten en zei: Kijk naar de hemel en tel de sterren, als je dat kunt. Zo talrijk zullen jouw nakomelingen zijn.
6 Abram geloofde YHWH. YHWH rekende hem dat toe als gerechtigheid.

[7] Verder zei Hij tegen Abram: Ik ben YHWH. Ik heb je uit Ur van de Chaldeeën geleid om je dit land als erfelijk bezit te geven.

[8] Abram vroeg: Heere YHWH, hoe kan ik weten dat ik dit land als erfelijk bezit zal krijgen?

[9] Hij antwoordde: Neem voor mij een driejarige koe, een driejarige geit en een driejarige ram. Neem ook een tortelduif en een jonge duif.

[10] Abram bracht al deze dieren bij Hem en sneed ze middendoor. Daarna legde hij de helften tegenover elkaar, maar de vogels sneed hij niet door.

[11] Roofvogels streken neer op de dode dieren, maar Abram joeg ze weg.

[12] Toen de zon bijna onderging, viel Abram in een diepe slaap. Opeens kwam er grote angst en diepe duisternis over hem.

[13] Toen zei Hij tegen Abram: Weet goed dat jouw nakomelingen als vreemdelingen zullen wonen in een land dat niet van hen is. Daar zullen zij de bewoners dienen en vierhonderd jaar lang worden onderdrukt.

[14] Maar ik zal het volk dat zij dienen, straffen. Daarna zullen jouw nakomelingen met veel bezittingen uit dat land vertrekken.

[15] Jij zult in vrede sterven en bij je voorouders komen. Je zult op hoge leeftijd begraven worden.

[16] De vierde generatie zal hier terugkeren. De Amorieten hebben nu namelijk nog niet de volle maat van het kwaad bereikt.

[17] Toen de zon onderging en het donker werd, verschenen er een rokende oven en een brandende fakkel. Ze gingen tussen de stukken door.

[18] Op die dag sloot YHWH een verbond met Abram. Hij zei: Ik geef dit land aan jouw nakomelingen, vanaf de rivier van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat.

[19] Ook geef ik hun het gebied van de Kenieten, Kenizieten en Kadmonieten.

[20] Ook geef ik hun het gebied van de Hethieten, Ferezieten en Refaïeten.

[21] Ook geef ik hun het gebied van de Amorieten, Kanaänieten, Girgazieten en Jebusieten.

Genesis 16

[1] Sarai (mijn prinses), de vrouw van Abram (verheven vader), kreeg geen kinderen van hem. Zij had een Egyptische slavin die Hagar (vluchteling) heette.

[2] Daarom zei Sarai tegen Abram: YHWH heeft ervoor gezorgd dat ik geen kinderen krijg. Ga naar mijn slavin; misschien kan ik via haar toch kinderen krijgen. Abram luisterde naar Sarai.

[3] Nadat Abram tien jaar in Kanaän (laagland) had gewoond, gaf zijn vrouw Sarai haar Egyptische slavin Hagar aan hem als vrouw.

[4] Abram sliep met Hagar en zij werd zwanger. Toen Hagar merkte dat ze zwanger was, keek ze op haar meesteres neer.

[5] Toen zei Sarai tegen Abram: Het onrecht dat mij wordt aangedaan, is jouw schuld! Ik heb mijn slavin aan jou gegeven. Nu ze zwanger is, kijkt ze op mij neer. Laat YHWH beslissen wie van ons gelijk heeft!

[6] Abram antwoordde Sarai: Je slavin is in jouw macht. Doe met haar wat jij goed vindt. Toen behandelde Sarai Hagar zo hard dat zij voor haar vluchtte.

[7] De engel van YHWH vond Hagar bij een waterbron in de woestijn. Die bron lag langs de weg naar Sur.

[8] Hij vroeg: Hagar, slavin van Sarai, waar kom je vandaan en waar ga je heen? Zij antwoordde: Ik ben op de vlucht voor mijn meesteres Sarai.

[9] Toen zei de engel van YHWH tegen haar: Ga terug naar je meesteres en onderwerp je aan haar gezag.

[10] Verder zei de engel van YHWH: Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken dat niemand ze kan tellen.

[11] Ook zei de engel van YHWH: Je bent zwanger en zult een zoon krijgen. Noem hem Ismaël (God hoort), want YHWH heeft gehoord hoe je werd onderdrukt.

[12] Hij zal zo vrij en ongetemd zijn als een wilde ezel. Hij zal met iedereen strijden, en iedereen met hem. Hij zal tegenover al zijn broers wonen.

[13] Daarom gaf Hagar YHWH, die tot haar sprak, deze naam: U bent de God die mij ziet. Ze zei namelijk: Heb ik hier werkelijk Hem gezien die naar mij omziet?

[14] Daarom heet die put Lachai-Roï. Hij ligt tussen Kades en Bered.

[15] Hagar kreeg een zoon van Abram, en Abram noemde hem Ismaël.

[16] Abram was 86 jaar oud toen Hagar Ismaël ter wereld bracht.

Genesis 17

[1] Toen Abram (verheven vader) 99 jaar oud was, verscheen YHWH aan hem en zei: Ik ben God, de Almachtige. Leef in mijn nabijheid en wees oprecht.

[2] Ik zal mijn verbond met jou bevestigen en je bijzonder veel nakomelingen geven.

[3] Toen boog Abram zich diep neer. Daarna sprak God verder tegen hem.

[4] Wat mij betreft: mijn verbond is met jou. Jij zult de vader worden van een groot aantal volken.

[5] Je zult niet langer Abram heten, maar Abraham (vader van velen). Ik heb je namelijk tot vader van een groot aantal volken gemaakt.

[6] Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Uit jou zullen volken en koningen voortkomen.

[7] Ik zal mijn verbond bevestigen met jou en je nakomelingen, generatie na generatie. Het zal een eeuwig verbond zijn: ik zal jouw God zijn en de God van je nakomelingen.

[8] Ik geef jou en je nakomelingen het hele land Kanaän (laagland), waar je nu als vreemdeling woont, als eeuwig bezit. Ik zal hun God zijn.

[9] God zei verder tegen Abraham: Jij en je nakomelingen moeten mijn verbond naleven, generatie na generatie.

[10] Dit is mijn verbond met jou en je nakomelingen, waaraan jullie je moeten houden: iedere man en jongen bij jullie moet worden besneden.

[11] Jullie moeten je voorhuid laten besnijden. Dat wordt het teken van het verbond tussen mij en jullie.

[12] Elke jongen moet op de achtste dag worden besneden, generatie na generatie. Dit geldt ook voor wie in jullie huis geboren of van een vreemdeling gekocht is.

[13] Wie in jullie huis geboren of met jullie geld gekocht is, moet beslist worden besneden. Zo zal mijn verbond voor eeuwig in jullie lichamen blijven.

[14] Iedere man of jongen die zijn voorhuid niet laat besnijden, zal uit zijn volk worden verwijderd. Hij heeft mijn verbond verbroken.

[15] God zei ook tegen Abraham: Je vrouw heet voortaan niet meer Sarai (mijn prinses), maar Sara (prinses).

[16] Ik zal haar zegenen en jou door haar een zoon geven. Ik zal haar zeker zegenen: uit haar zullen volken en koningen voortkomen.

[17] Toen boog Abraham zich diep neer. Hij lachte en dacht: Kan iemand van 100 jaar oud nog een kind krijgen? En kan Sara op haar negentigste nog bevallen?

[18] Daarna zei Abraham tegen God: Laat Ismaël (God hoort) toch onder Uw bescherming leven!

[19] God antwoordde: Zeker, je vrouw Sara zal jou een zoon geven. Noem hem Izak (lachen). Met hem en zijn nakomelingen sluit ik een eeuwig verbond.

[20] Ook wat Ismaël betreft, heb ik naar je geluisterd. Ik zal hem zegenen, vruchtbaar maken en bijzonder veel nakomelingen geven. Hij zal twaalf vorsten voortbrengen en uitgroeien tot een groot volk.

[21] Maar mijn verbond sluit ik met Izak. Sara zal hem volgend jaar rond deze tijd ter wereld brengen.

[22] Toen God uitgesproken was, ging Hij bij Abraham vandaan omhoog.

[23] Nog diezelfde dag nam Abraham zijn zoon Ismaël en alle mannen en jongens in zijn huis. Zoals God had opgedragen, besneed hij iedereen die bij hem geboren of met zijn geld gekocht was.

[24] Abraham was 99 jaar oud toen hij werd besneden.

[25] Abrahams zoon Ismaël was 13 jaar oud toen hij werd besneden.

[26] Abraham en zijn zoon Ismaël werden op diezelfde dag besneden.

[27] Alle mannen en jongens uit Abrahams huis werden samen met hem besneden. Dat gold zowel voor wie er geboren was als voor wie van een vreemdeling was gekocht.

Genesis 18

[1] Daarna verscheen YHWH aan Abraham (vader van velen) bij de eiken van Mamre. Op het heetst van de dag zat Abraham bij de ingang van zijn tent.

[2] Toen hij opkeek, zag hij ineens drie mannen tegenover zich staan. Zodra hij hen zag, rende hij hun vanuit de tent tegemoet. Hij boog zich diep voor hen neer.

[3] Abraham zei: Mijn Heer, als U mij goedgezind bent, ga dan alstublieft niet aan Uw dienaar voorbij.

[4] Laat wat water brengen, zodat jullie je voeten kunnen wassen. Rust daarna uit onder deze boom.

[5] Ik laat wat eten halen, zodat jullie weer op krachten komen. Daarna kunnen jullie verdergaan. Jullie zijn tenslotte bij mij langsgekomen. Zij antwoordden: Doe maar wat je hebt gezegd.

[6] Abraham haastte zich naar Sara (prinses) in de tent en zei: Pak snel drie maten fijn meel, kneed het en bak er broden van.

[7] Daarna rende Abraham naar de kudde en koos een mals, goed kalf. Hij gaf het aan een knecht, die het snel klaarmaakte.

[8] Abraham bracht boter, melk en het klaargemaakte kalf. Hij zette alles voor hen neer en bleef onder de boom bij hen staan. Toen aten zij.

[9] Zij vroegen Abraham: Waar is je vrouw Sara? Abraham antwoordde: Daar, in de tent.

[10] YHWH zei: Over een jaar kom ik bij je terug. Dan zal je vrouw Sara een zoon hebben. Sara luisterde mee bij de ingang van de tent, achter Hem.

[11] Abraham en Sara waren allebei oud en op hoge leeftijd. Sara menstrueerde niet meer.

[12] Sara lachte stil bij zichzelf en dacht: Nu ik oud ben, zal ik dan nog van intimiteit genieten? Mijn man is ook oud.

[13] Toen vroeg YHWH aan Abraham: Waarom heeft Sara gelachen? Waarom denkt ze: Kan ik op mijn leeftijd werkelijk nog een kind baren?

[14] Is er iets te moeilijk voor YHWH? Op de vastgestelde tijd kom ik bij je terug, rond deze tijd volgend jaar. Dan zal Sara een zoon hebben.

[15] Sara werd bang en ontkende: Ik heb niet gelachen. Maar Hij zei: Jawel, je hebt wél gelachen.

[16] Daarna stonden de mannen op en keken in de richting van Sodom. Abraham liep met hen mee om hen een eind op weg te begeleiden.

[17] YHWH zei: Ik zal niet voor Abraham verbergen wat ik ga doen.

[18] Abraham zal immers zeker een groot en machtig volk worden. Door hem zullen alle volken op aarde gezegend worden.

[19] Ik heb hem uitgekozen. Hij moet zijn kinderen en zijn huishouden opdragen om ook na hem de weg van YHWH te blijven volgen. Zij moeten doen wat rechtvaardig en eerlijk is. Zo zal YHWH voor Abraham doen wat Hij hem beloofd heeft.

[20] Toen zei YHWH: Het geroep over Sodom en Gomorra is luid. Hun zonde is bijzonder zwaar.

[21] Ik daal nu af om te onderzoeken of hun daden werkelijk zo erg zijn als het geroep dat mij bereikt heeft. Zo niet, dan zal ik het weten.

[22] Twee van de mannen draaiden zich om en gingen naar Sodom. Abraham bleef echter voor YHWH staan.

[23] Abraham kwam dichterbij en vroeg: Wilt U de rechtvaardigen samen met de goddelozen vernietigen?

[24] Misschien zijn er vijftig rechtvaardige mensen in de stad. Wilt U hen dan werkelijk doden? Wilt U de stad niet sparen vanwege die vijftig rechtvaardigen?

[25] Dat kunt U toch niet doen! U zult de rechtvaardigen niet samen met de goddelozen doden en hen hetzelfde behandelen. Dat past niet bij U! Zal de Rechter van de hele aarde geen recht doen?

[26] YHWH antwoordde: Als ik in de stad Sodom vijftig rechtvaardige mensen vind, zal ik vanwege hen de hele plaats sparen.

[27] Abraham antwoordde: Ik waag het om tot U te spreken, hoewel ik maar stof en as ben.

[28] Abraham vervolgde: Misschien ontbreken er vijf van de vijftig rechtvaardigen. Zult U de hele stad vernietigen omdat er maar vijf ontbreken? Hij antwoordde: Ik vernietig haar niet als ik er vijfenveertig vind.

[29] Abraham sprak verder: Misschien zijn er daar veertig rechtvaardigen. Hij antwoordde: Dan doe ik het niet vanwege die veertig.

[30] Abraham zei: Mijn Heer, word alstublieft niet boos als ik verder spreek. Misschien zijn er daar dertig. Hij antwoordde: Ik doe het niet als ik er dertig vind.

[31] Abraham zei: Ik waag het opnieuw om tot U te spreken. Misschien zijn er daar twintig. Hij antwoordde: Vanwege die twintig zal ik de stad niet vernietigen.

[32] Abraham zei: Mijn Heer, word alstublieft niet boos als ik nog één keer spreek. Misschien zijn er daar tien. Hij antwoordde: Vanwege die tien zal ik de stad niet vernietigen.

[33] Toen YHWH uitgesproken was, ging Hij weg. Abraham ging terug naar de plek waar hij woonde.

Genesis 19

[1] Tegen de avond kwamen de twee engelen in Sodom aan. Lot zat bij de stadspoort. Toen hij hen zag, stond hij op. Hij liep hun tegemoet en boog diep voor hen.

[2] Lot zei: Heren, kom toch mee naar het huis van uw dienaar. Blijf er vannacht en was uw voeten. Morgenochtend kunt u vroeg weer vertrekken. Zij antwoordden: Nee, wij overnachten buiten op het plein.

[3] Lot bleef sterk aandringen. Toen gingen zij met hem mee naar huis. Hij maakte een maaltijd, bakte ongezuurde broden en zij aten.

[4] Voordat zij gingen slapen, omsingelden de mannen van Sodom het huis. Jong en oud, de hele stad, was samengekomen.

[5] Zij riepen naar Lot (sluier): Waar zijn de mannen die vannacht bij je zijn gekomen? Breng ze naar buiten. Wij willen seks met hen.

[6] Lot ging naar hen toe en trok de deur achter zich dicht.

[7] Hij zei: Broeders, doe toch niets slechts!

[8] Kijk, ik heb twee dochters die nog nooit met een man hebben geslapen. Ik zal hen bij jullie brengen. Doe met hen wat jullie willen. Maar doe deze mannen niets. Zij zijn als gasten onder mijn dak gekomen en staan daarom onder mijn bescherming.

[9] Zij schreeuwden: Ga opzij! Daarna zeiden ze: Deze man kwam hier als vreemdeling wonen en nu wil hij ons ook nog de wet voorschrijven! We zullen jou erger behandelen dan hen. Ze drongen hard tegen Lot aan en probeerden de deur open te breken.

[10] Toen staken de twee mannen hun handen naar buiten. Ze trokken Lot het huis in en sloten de deur.

[11] Daarna sloegen zij de mannen bij de deur met blindheid, van jong tot oud. Die konden de deur niet meer vinden en raakten uitgeput.

[12] De mannen vroegen Lot: Heb je hier nog andere familie: schoonzonen, zonen of dochters? Breng iedereen die bij je hoort de stad uit.

[13] Wij gaan deze plaats verwoesten. De beschuldigingen tegen haar inwoners zijn zo zwaar bij YHWH aangekomen dat Hij ons stuurde om haar te verwoesten.

[14] Lot ging naar de mannen die met zijn dochters zouden trouwen. Hij zei: Kom snel! Verlaat deze plaats, want YHWH gaat de stad verwoesten. Maar zijn schoonzonen dachten dat hij een grap maakte.

[15] Bij het aanbreken van de dag spoorden de engelen Lot aan: Sta op! Neem je vrouw en je twee dochters mee. Anders kom je om door de straf over deze stad.

[16] Lot bleef aarzelen. Toen grepen de mannen hem, zijn vrouw en zijn dochters bij de hand. YHWH wilde hem sparen. Daarom brachten zij hen veilig buiten de stad.

[17] Toen zij hen buiten de stad hadden gebracht, zei een van de engelen: Vlucht voor je leven! Kijk niet om en blijf nergens op deze vlakte staan. Vlucht naar de bergen, anders kom je om.

[18] Lot antwoordde: Nee toch, Heer!

19 U bent mij, Uw dienaar, genadig geweest. U hebt Uw grote trouw getoond door mijn leven te redden. Maar ik kan niet naar de bergen vluchten. Het onheil zal mij daar inhalen en dan sterf ik.

20 Kijk, die stad is dichtbij genoeg om naartoe te vluchten. Ze is maar klein. Laat mij daarheen vluchten, zodat ik in leven blijf.

21 De engel antwoordde: Goed, ook dit verzoek sta ik toe. Ik zal de stad die je noemt niet verwoesten.

22 Vlucht snel daarheen. Ik kan niets doen voordat je daar bent. Daarom werd die stad Zoar genoemd.

23 De zon was net opgekomen toen Lot in Zoar aankwam.

24 Toen liet YHWH vanuit de hemel brandende zwavel regenen op Sodom en Gomorra.

25 Hij verwoestte die steden en de hele vlakte. Alle inwoners kwamen om, samen met alles wat op het land groeide.

26 Maar Lots vrouw keek achterom en werd een zoutpilaar.

27 Die ochtend ging Abraham (vader van velen) vroeg naar de plaats waar hij voor YHWH had gestaan.

28 Hij keek uit over Sodom, Gomorra en de hele vlakte. Hij zag dikke rook uit het land opstijgen, zoals rook uit een oven.

29 Toen God de steden van de vlakte verwoestte, dacht Hij aan Abraham. Daarom bracht Hij Lot weg uit de steden waar Lot had gewoond.

30 Lot vertrok uit Zoar en ging met zijn twee dochters in de bergen wonen. Hij durfde niet in Zoar te blijven. Daarom woonden zij samen in een grot.

31 De oudste dochter zei tegen de jongste: Onze vader is oud. In dit gebied is er geen man met wie wij kinderen kunnen krijgen, zoals overal gebruikelijk is.

32 Kom, laten we onze vader wijn laten drinken en met hem slapen. Dan kunnen we via onze vader een familie voortzetten.

33 Die nacht gaven zij hun vader wijn. De oudste sliep met hem, maar Lot merkte niet dat zij kwam of wegging.

34 De volgende dag zei de oudste tegen de jongste: Ik heb vannacht met onze vader geslapen. Laten we hem ook vanavond wijn geven. Ga jij dan met hem

slapen, zodat we via hem een familie voortzetten.

35 Ook die nacht gaven zij hun vader wijn. De jongste sliep met hem. Lot merkte niet dat zij kwam of wegging.

36 Zo werden beide dochters van Lot zwanger van hun vader.

37 De oudste kreeg een zoon en noemde hem Moab (uit de vader). Hij werd de stamvader van de Moabieten, die nog altijd bestaan.

38 De jongste kreeg ook een zoon en noemde hem Ben-Ammi. Hij werd de stamvader van de Ammonieten, die nog altijd bestaan.

Genesis 20

1 Abraham (vader van velen) trok vandaar naar het zuidelijke gebied. Hij woonde tussen Kades en Sur en verbleef een tijdlang als vreemdeling in Gerar.

2 Over zijn vrouw Sara (prinses) zei Abraham: Zij is mijn zus. Daarom liet Abimelech (mijn vader is koning), de koning van Gerar, Sara bij zich halen.

3 Maar God verscheen Abimelech 's nachts in een droom. Hij zei: Je zult sterven vanwege de vrouw die je hebt meegenomen. Zij is namelijk getrouwd.

4 Abimelech had nog niet met haar geslapen. Hij vroeg: Heer, wilt U dan een onschuldig volk doden?

5 Hij heeft mij zelf gezegd: Zij is mijn zus. Ook zij zei: Hij is mijn broer. Ik heb dit met een zuiver geweten en onschuldige handen gedaan.

6 God antwoordde hem in de droom: Ik weet dat je dit met een zuiver geweten hebt gedaan. Daarom heb ik voorkomen dat je tegen mij zondigde. Ik heb niet toegelaten dat je haar aanraakte.

7 Geef die man nu zijn vrouw terug, want hij is een profeet. Hij zal voor je bidden, zodat je blijft leven. Als je haar niet teruggeeft, zul jij beslist sterven, samen met iedereen die bij je hoort.

8 Abimelech stond de volgende ochtend vroeg op en riep al zijn dienaren bijeen. Hij vertelde hun alles wat God had gezegd. De mannen werden heel bang.

9 Toen liet Abimelech Abraham roepen en vroeg: Wat heb je ons aangedaan? Wat heb ik tegen je misdaan dat je mij en mijn koninkrijk zo'n grote schuld hebt

bezorgd? Je hebt mij iets aangedaan wat nooit had mogen gebeuren.
[10] Daarna vroeg Abimelech aan Abraham: Wat bezielde je om dit te doen?
[11] Abraham antwoordde: Ik dacht dat de mensen hier vast geen ontzag voor God hadden. Ze zouden mij vanwege mijn vrouw doden.
[12] Bovendien is zij echt mijn zus. Zij is een dochter van mijn vader, maar niet van mijn moeder. Later werd zij mijn vrouw.
[13] Toen God mij ver van mijn ouderlijk huis liet rondtrekken, vroeg ik haar: Bewijs mij deze trouw. Zeg overal waar we komen over mij: Hij is mijn broer.
[14] Toen gaf Abimelech schapen, runderen, dienaren en dienaressen aan Abraham. Ook gaf hij Abraham zijn vrouw Sara terug.
[15] Abimelech zei: Kijk, mijn land ligt voor je open. Ga wonen waar je maar wilt.
[16] Tegen Sara zei hij: Kijk, ik heb je broer duizend zilverstukken gegeven. Dat bedrag is voor iedereen bij je het bewijs dat jouw eer is hersteld. Zo ben je volledig vrijgepleit.
[17] Toen bad Abraham tot God. God genas Abimelech, zijn vrouw en zijn dienaressen, zodat zij weer kinderen konden krijgen.
[18] YHWH had namelijk alle vrouwen in Abimelechs huis onvruchtbaar gemaakt vanwege Sara, de vrouw van Abraham.

Genesis 21

[1] YHWH zag naar Sara (prinses) om zoals Hij had gezegd. Hij deed voor haar wat Hij had beloofd.
[2] Sara werd zwanger en kreeg voor Abraham (vader van velen) een zoon toen hij oud was. Het gebeurde precies op het tijdstip dat God had genoemd.
[3] Abraham noemde de zoon die Sara hem had gebaard Izak (lachen).
[4] Toen Izak acht dagen oud was, besneed Abraham hem, zoals God hem had opgedragen.
[5] Abraham was honderd jaar oud toen zijn zoon Izak werd geboren.
[6] Sara zei: God heeft mij laten lachen. Iedereen die dit hoort, zal met mij lachen.

[7] Ze zei ook: Wie had ooit tegen Abraham durven zeggen dat Sara kinderen zou voeden? Toch heb ik hem op hoge leeftijd een zoon gebaard.

[8] Izak groeide en kreeg geen borstvoeding meer. Op die dag gaf Abraham een groot feest.

[9] Sara zag dat de zoon die de Egyptische Hagar (vluchteling) voor Abraham had gekregen, aan het spotten was.

[10] Toen zei zij tegen Abraham: Jaag deze slavin en haar zoon weg. De zoon van deze slavin mag niet samen met mijn zoon Izak erven.

[11] Abraham vond dit heel erg, omdat het om zijn zoon ging.

[12] God zei tegen Abraham: Maak je niet zo bezorgd over de jongen en je slavin. Luister naar alles wat Sara tegen je zegt. Want de nakomelingen van Izak zullen als jouw nageslacht gelden.

[13] Maar ook de zoon van de slavin zal ik tot een volk maken, omdat hij jouw zoon is.

[14] De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij gaf Hagar brood en een leren waterzak, die hij op haar schouder legde. Ook gaf hij haar de jongen mee en stuurde haar weg. Zij vertrok en dwaalde rond in de woestijn van Berseba.

[15] Toen het water in de zak op was, legde Hagar de jongen onder een struik.

[16] Zelf ging ze op een boogschot afstand tegenover hem zitten. Ze dacht: Ik kan niet aanzien hoe mijn kind sterft. Terwijl ze daar zat, begon ze luid te huilen.

[17] God hoorde de stem van de jongen. Vanuit de hemel riep de engel van God Hagar toe: Hagar, wat is er? Wees niet bang. God heeft de jongen gehoord op de plek waar hij ligt.

[18] Sta op, help de jongen overeind en houd hem goed vast. Ik zal van hem een groot volk maken.

[19] Toen opende God haar ogen, zodat ze een waterput zag. Ze vulde de waterzak en gaf de jongen te drinken.

[20] God was met de jongen. Hij groeide op in de woestijn en werd een boogschutter.

[21] Hij woonde in de woestijn van Paran. Zijn moeder koos voor hem een vrouw uit Egypte.

[22] In die tijd kwamen Abimelech (mijn vader is koning) en zijn legeraanvoerder Pichol bij Abraham. Abimelech zei: God is met je bij alles wat je doet.
[23] Zweer mij daarom hier bij God dat je mij, mijn kinderen en mijn nakomelingen niet zult bedriegen. Behandel mij en het land waar je als vreemdeling woont net zo goed als ik jou heb behandeld.
[24] Abraham antwoordde: Ik zweer het.
[25] Daarna sprak Abraham Abimelech aan over een waterput die Abimelechs dienaren met geweld hadden ingenomen.
[26] Abimelech zei: Ik weet niet wie dit heeft gedaan. Jij hebt het mij niet verteld en ik hoorde er pas vandaag over.
[27] Toen gaf Abraham schapen en runderen aan Abimelech. Zo sloten zij samen een verbond.
[28] Abraham zette zeven jonge ooien apart van de kudde.
[29] Abimelech vroeg aan Abraham: Waarom heb je deze zeven jonge ooien apart gezet?
[30] Abraham antwoordde: Neem deze zeven jonge ooien van mij aan. Dan dienen ze als bewijs dat ik deze put heb gegraven.
[31] Daarom noemde men die plaats Berseba, want daar hadden zij allebei een eed gezworen.
[32] Zo sloten zij in Berseba een verbond. Daarna vertrokken Abimelech en zijn legeraanvoerder Pichol en gingen terug naar het land van de Filistijnen.
[33] Abraham plantte in Berseba een bos. Daar aanbad hij YHWH, de eeuwige God.
[34] Abraham woonde nog lange tijd als vreemdeling in het land van de Filistijnen.

Genesis 22

[1] Na deze gebeurtenissen stelde God Abraham (vader van velen) op de proef. Hij zei: Abraham! Abraham antwoordde: Hier ben ik.

[2] Neem je zoon Izak (lachen), je enige zoon, van wie je houdt. Ga naar het land Moria en offer hem daar als brandoffer. Doe dat op een van de bergen die ik je zal aanwijzen.

[3] De volgende morgen stond Abraham vroeg op en zadelde zijn ezel. Hij nam twee dienaren en zijn zoon Izak mee. Daarna kloofde hij hout voor het brandoffer en ging op weg naar de plaats die God hem had genoemd.

[4] Op de derde dag keek Abraham op en zag de plaats in de verte.

[5] Abraham zei tegen zijn dienaren: Blijf hier bij de ezel. De jongen en ik gaan daarheen om te aanbidden. Daarna komen we bij jullie terug.

[6] Abraham liet zijn zoon Izak het hout voor het brandoffer dragen. Zelf droeg hij het vuur en het mes. Zo liepen ze samen verder.

[7] Toen zei Izak tegen zijn vader Abraham: Vader! Abraham antwoordde: Hier ben ik, mijn zoon. Izak vroeg: We hebben vuur en hout, maar waar is het lam voor het brandoffer?

[8] Abraham antwoordde: God zal zelf voor een lam als brandoffer zorgen, mijn zoon. Daarna liepen ze samen verder.

[9] Ze kwamen op de plaats die God Abraham had genoemd. Daar bouwde Abraham een altaar en legde het hout erop. Hij bond zijn zoon Izak vast en legde hem op het hout boven op het altaar.

[10] Toen strekte Abraham zijn hand uit en pakte het mes om zijn zoon te slachten.

[11] Maar de engel van YHWH riep hem vanuit de hemel: Abraham, Abraham! Abraham antwoordde: Hier ben ik.

[12] Raak de jongen niet aan en doe hem niets. Nu weet ik dat je ontzag voor God hebt. Je hebt je zoon, je enige, niet aan mij onthouden.

[13] Abraham keek op en zag achter zich een ram. Zijn horens zaten vast in de struiken. Abraham pakte de ram en offerde hem als brandoffer in plaats van zijn zoon.

[14] Abraham noemde die plaats: YHWH zal voorzien. Daarom zegt men nog steeds: Op de berg van YHWH zal Hij voorzien.

15 Daarna riep de engel van YHWH Abraham voor de tweede keer vanuit de hemel.
16 YHWH zegt: Ik zweer bij mijzelf dat ik het volgende zal doen. Want je hebt dit gedaan en je zoon, je enige, niet achtergehouden.
17 Ik zal je rijk zegenen en je zeer veel nakomelingen geven. Ze zullen zo talrijk zijn als de sterren aan de hemel en het zand aan de kust. Jouw nakomelingen zullen de steden van hun vijanden veroveren.
18 Via jouw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden, omdat je mij hebt gehoorzaamd.
19 Daarna ging Abraham terug naar zijn dienaren. Samen vertrokken ze naar Berseba. Abraham bleef daar wonen.
20 Na deze gebeurtenissen kreeg Abraham dit bericht: Ook Milka (koningin) heeft zonen gekregen van je broer Nahor (snuivend).
21 Uz (raad) was de oudste. Daarna kwamen zijn broer Buz (veracht) en Kemuël (God staat op), de vader van Aram (hoogland).
22 De andere zonen waren Chesed, Hazo (visioen), Pildas, Jidlaf en Bethuël (huis van God).
23 Bethuël werd de vader van Rebekka (die bindt). In totaal kregen Milka en Nahor, Abrahams broer, deze acht zonen.
24 Nahors bijvrouw heette Reüma (verheven). Zij kreeg ook de zonen Tebah (slachting), Gaham (vlam), Tahas (das) en Maächa (onderdrukking).

Genesis 23

1 Sara (prinses) werd 127 jaar oud.
2 Sara stierf in Kiriath-arba, dat ook Hebron heet, in het land Kanaän (laagland). Abraham (vader van velen) ging naar haar toe om over haar te rouwen en te huilen.
3 Daarna stond Abraham op bij zijn overleden vrouw vandaan en zei tegen de Hethieten:

[4] Ik ben een vreemdeling die als inwoner bij jullie woont. Geef mij een eigen begraafplaats, zodat ik mijn overleden vrouw kan begraven.

[5] De Hethieten antwoordden Abraham:

[6] Mijn heer, luister naar ons. Wij zien u als een machtige leider die door God gezegend is. Begraaf uw vrouw in het beste graf dat wij hebben. Niemand van ons zal u zijn graf weigeren.

[7] Toen stond Abraham op en boog hij voor de Hethieten, de inwoners van het land.

[8] Hij zei tegen hen: Als jullie willen dat ik mijn overleden vrouw begraaf, luister dan naar mij. Vraag Efron (hertenkalf), de zoon van Zohar (glans), namens mij:

[9] Laat hem mij de grot van Machpela verkopen, die aan de rand van zijn akker ligt. Ik betaal hem in jullie bijzijn de volle prijs. Zo krijg ik bij jullie een eigen begraafplaats.

[10] Efron de Hethiet zat tussen de andere Hethieten. In het bijzijn van iedereen die door zijn stadspoort kwam, antwoordde hij Abraham:

[11] Nee, mijn heer, luister naar mij. Ik geef u de akker en de grot die erin ligt. In het bijzijn van mijn volksgenoten geef ik ze aan u. Begraaf uw overleden vrouw daar.

[12] Toen boog Abraham voor de inwoners van het land.

[13] Terwijl iedereen luisterde, zei hij tegen Efron: Maar als u het echt wilt, luister dan alstublieft naar mij. Ik betaal de prijs voor de akker. Neem het geld van mij aan. Dan kan ik mijn overleden vrouw daar begraven.

[14] Efron antwoordde Abraham:

[15] Mijn heer, luister naar mij. De akker is vierhonderd sikkel zilver waard. Wat is zo'n bedrag nu tussen u en mij? Begraaf uw overleden vrouw.

[16] Abraham ging akkoord met Efron. Voor de Hethieten woog Abraham toen vierhonderd sikkel zilver voor Efron af, volgens het gewicht dat handelaars gebruikten.

[17] De koop betrof Efrons akker in Machpela, tegenover Mamre. Ook de grot en alle bomen binnen de grenzen van het terrein hoorden erbij.

[18] Zo werd dit alles officieel Abrahams bezit. De Hethieten en alle inwoners die bij de stadspoort kwamen, waren daarvan getuige.
[19] Daarna begroef Abraham zijn vrouw Sara in de grot op de akker van Machpela. Die ligt tegenover Mamre, dat ook Hebron heet, in het land Kanaän.
[20] Zo werden de akker en de grot door de Hethieten officieel aan Abraham overgedragen als zijn eigen begraafplaats.

Genesis 24

[1] Abraham (vader van velen) was inmiddels oud en hoogbejaard. YHWH had hem in alle opzichten gezegend.
[2] Abraham zei tegen zijn oudste dienaar, die al zijn bezittingen beheerde: Leg je hand onder mijn heup.
[3] Ik laat je zweren bij YHWH, de God van hemel en aarde. Kies voor mijn zoon geen vrouw uit de Kanaänitische vrouwen tussen wie ik woon.
[4] Ga naar mijn eigen land en familie. Daar moet je een vrouw voor mijn zoon Izak (lachen) zoeken.
[5] De dienaar vroeg: Misschien wil die vrouw mij niet naar dit land volgen. Moet ik uw zoon dan terugbrengen naar het land waaruit u vertrok?
[6] Abraham antwoordde: Zorg ervoor dat je mijn zoon nooit daarheen terugbrengt!
[7] YHWH, de God van de hemel, haalde mij weg uit mijn vaders huis en mijn geboorteland. Hij beloofde mij plechtig: Aan jouw nakomelingen zal ik dit land geven. Hij zal Zijn engel voor je uit sturen. Daar zul je een vrouw voor mijn zoon vinden.
[8] Wil de vrouw niet met je meegaan, dan ben je vrij van deze eed aan mij. Breng mijn zoon alleen nooit daarheen terug.
[9] De dienaar legde zijn hand onder de heup van zijn meester Abraham. Zo zwoer hij dat hij deze opdracht zou uitvoeren.
[10] De dienaar nam tien kamelen van zijn meester mee en vertrok. Hij had allerlei bezittingen van zijn meester bij zich. Hij reisde naar Mesopotamië, naar de stad waar Nahor (snuivend) woonde.

[11] Buiten de stad liet hij de kamelen bij een waterput neerknielen. Het was avond, de tijd waarop de vrouwen water kwamen halen.

[12] Toen bad hij: YHWH, God van mijn meester Abraham, laat mij vandaag de juiste vrouw ontmoeten. Toon zo Uw trouw aan mijn meester Abraham.

[13] Ik sta hier bij de bron. De meisjes uit de stad komen hier water halen.

[14] Ik zal tegen een meisje zeggen: Houd je kruik wat lager, zodat ik kan drinken. Als zij antwoordt: Drink, en ik zal ook uw kamelen water geven, dan is zij degene die U voor Uw dienaar Izak hebt bestemd. Zo weet ik dat U mijn meester trouw bent geweest.

[15] Nog voordat hij uitgesproken was, kwam Rebekka (die bindt) eraan met haar kruik op haar schouder. Zij was een dochter van Bethuël (huis van God). Bethuël was een zoon van Milka (koningin) en Nahor, de broer van Abraham.

[16] Het meisje was heel mooi. Ze was nog maagd en had nooit met een man geslapen. Ze liep naar de bron, vulde haar kruik en kwam weer omhoog.

[17] De dienaar liep snel naar haar toe en vroeg: Mag ik alsjeblieft wat water uit je kruik drinken?

[18] Ze antwoordde: Drink maar, meneer. Ze liet snel haar kruik in haar handen zakken en gaf hem te drinken.

[19] Toen hij genoeg had gedronken, zei ze: Ik zal ook water voor uw kamelen putten, totdat ze allemaal genoeg hebben gedronken.

[20] Snel goot ze haar kruik leeg in de drinkbak. Daarna liep ze steeds terug naar de put en haalde water voor al zijn kamelen.

[21] De man keek zwijgend en aandachtig naar haar. Hij wilde weten of YHWH zijn reis had laten slagen.

[22] Toen de kamelen genoeg hadden gedronken, gaf de man haar een gouden voorhoofdssieraad van ongeveer zes gram. Ook gaf hij haar twee gouden armbanden van samen ongeveer honderdvijftien gram.

[23] Hij vroeg: Van wie ben je een dochter? Vertel het me alsjeblieft. Is er in het huis van je vader ruimte waar wij kunnen overnachten?

[24] Ze antwoordde: Ik ben een dochter van Bethuël. Hij is de zoon van Milka en Nahor.

[25] Ze zei verder: Wij hebben veel stro en voer. Er is ook ruimte om te overnachten.

[26] Toen boog de man zijn hoofd en aanbad YHWH.

[27] Hij zei: Geprezen is YHWH, de God van mijn meester Abraham! Hij is mijn meester trouw en goed gebleven. YHWH heeft mij rechtstreeks naar de familie van mijn meester geleid.

[28] Het meisje rende naar het huis van haar moeder en vertelde wat er was gebeurd.

[29] Rebekka had een broer die Laban (wit) heette. Hij rende naar de man bij de bron.

[30] Hij had het voorhoofdssieraad en de armbanden van zijn zus gezien. Ook had hij Rebekka horen vertellen wat de man tegen haar zei. Daarom liep hij naar de man, die nog bij de kamelen en de bron stond.

[31] Laban zei: Kom binnen, man die door YHWH gezegend is! Waarom blijft u buiten staan? Ik heb het huis klaargemaakt en ook plaats voor de kamelen.

[32] De man ging mee naar het huis. Laban maakte de kamelen los en gaf ze stro en voer. Voor de dienaar en zijn mannen bracht hij water om hun voeten te wassen.

[33] Daarna werd de dienaar eten voorgezet. Hij zei: Ik eet pas nadat ik heb verteld waarom ik hier ben. Laban antwoordde: Vertel het maar.

[34] De dienaar begon: Ik ben een dienaar van Abraham.

[35] YHWH heeft mijn meester rijk gezegend en machtig gemaakt. Hij gaf hem schapen, runderen, zilver, goud, dienaren, dienaressen, kamelen en ezels.

[36] Sara (prinses), de vrouw van mijn meester, kreeg op hoge leeftijd een zoon. Mijn meester heeft die zoon al zijn bezittingen gegeven.

[37] Mijn meester liet mij zweren. Hij zei: Kies voor mijn zoon geen vrouw uit de Kanaänitische vrouwen in wier land ik woon.

[38] Ga naar mijn familie en het huis van mijn vader. Daar moet je een vrouw voor mijn zoon zoeken.

[39] Toen vroeg ik mijn meester: Misschien wil die vrouw mij niet volgen.

[40] Mijn meester antwoordde: YHWH, in wiens nabijheid ik heb geleefd, zal Zijn engel met je meesturen. Hij zal je reis laten slagen. Zo kun je voor mijn zoon een vrouw uit mijn familie en mijn vaders huis vinden.
[41] Je bent pas van mijn eed ontslagen als je naar mijn familie bent gegaan. Als zij haar niet aan je meegeven, ben je vrij van mijn eed.
[42] Vandaag kwam ik bij de bron en bad: YHWH, God van mijn meester Abraham, laat de reis die ik maak toch slagen.
[43] Ik sta hier bij de bron. Straks komt een meisje water halen. Ik zal haar vragen: Geef mij alsjeblieft wat water uit je kruik.
[44] Als zij antwoordt: Drink gerust. Ik zal ook water voor uw kamelen putten. Dan is zij de vrouw die YHWH voor de zoon van mijn meester heeft bestemd.
[45] Voordat ik in stilte was uitgebeden, kwam Rebekka eraan met haar kruik op haar schouder. Ze liep naar de bron en haalde water. Ik vroeg haar: Geef mij alsjeblieft wat te drinken.
[46] Ze liet snel haar kruik zakken en zei: Drink gerust. Ik zal ook uw kamelen water geven. Ik dronk en zij gaf ook de kamelen water.
[47] Toen vroeg ik haar: Van wie ben je een dochter? Zij antwoordde: Mijn vader is Bethuël, de zoon van Nahor en Milka. Daarna deed ik haar het voorhoofdssieraad om en schoof ik de armbanden om haar polsen.
[48] Toen knielde ik en aanbad YHWH. Ik prees YHWH, de God van mijn meester Abraham. Hij had mij over de juiste weg geleid om voor zijn zoon een vrouw uit zijn familie te vinden.
[49] Vertel mij nu of u mijn meester trouw en goed wilt behandelen. Zo niet, vertel mij dat ook. Dan weet ik wat ik verder moet doen.
[50] Laban en Bethuël antwoordden: Dit komt van YHWH. Wij kunnen er niets tegenin brengen.
[51] Hier is Rebekka. Neem haar mee. Laat haar de vrouw worden van de zoon van uw meester, zoals YHWH heeft bepaald.
[52] Toen Abrahams dienaar hun antwoord hoorde, boog hij zich diep neer voor YHWH.

[53] De dienaar haalde zilveren en gouden voorwerpen en mooie kleding tevoorschijn. Hij gaf ze aan Rebekka. Ook haar broer en moeder gaf hij kostbare geschenken.

[54] Daarna aten en dronken de dienaar en zijn mannen. Ze bleven er overnachten. De volgende ochtend zei de dienaar: Laat mij teruggaan naar mijn meester.

[55] Rebekka's broer en moeder zeiden: Laat het meisje nog een dag of tien bij ons blijven. Daarna kan ze vertrekken.

[56] Maar hij antwoordde: Houd me niet langer op. YHWH heeft mijn reis laten slagen. Laat mij teruggaan naar mijn meester.

[57] Zij zeiden: Laten we het meisje roepen en haar zelf vragen wat ze wil.

[58] Ze riepen Rebekka en vroegen: Wil je met deze man meegaan? Ze antwoordde: Ja, ik ga mee.

[59] Toen stuurden ze Rebekka op weg, samen met haar verzorgster. Ook Abrahams dienaar en zijn mannen lieten ze vertrekken.

[60] Ze zegenden Rebekka met de woorden: Onze zus, mogen er ontelbaar veel mensen van jou afstammen! Mogen jouw nakomelingen de steden van hun vijanden veroveren.

[61] Rebekka vertrok met haar dienaressen. Ze reden op kamelen en volgden de man. Zo nam Abrahams dienaar Rebekka mee en vertrok.

[62] Izak was teruggekomen uit de omgeving van de bron Lachai-Roï. Hij woonde in het zuiden van Kanaän (laagland).

[63] Tegen de avond ging Izak het veld in om te bidden. Toen hij opkeek, zag hij kamelen aankomen.

[64] Ook Rebekka keek op. Toen ze Izak zag, stapte ze snel van haar kameel.

[65] Ze vroeg aan de dienaar: Wie is die man die ons door het veld tegemoetkomt? De dienaar antwoordde: Dat is mijn meester. Toen pakte ze haar sluier en bedekte haar gezicht.

[66] De dienaar vertelde Izak alles wat hij had gedaan.

[67] Izak bracht Rebekka naar de tent van zijn moeder Sara en trouwde met haar. Hij hield van haar. Zo vond hij troost na de dood van zijn moeder.

Genesis 25

[1] Abraham (vader van velen) trouwde opnieuw. Zijn vrouw heette Ketura (wierook).

[2] Ketura kreeg met Abraham zes zonen: Zimran (zang), Joksan, Medan, Midian (twist), Jisbak en Suah.

[3] Joksan kreeg twee zonen: Seba en Dedan. De zonen van Dedan waren de Assurieten, Letusieten en Leummieten.

[4] De zonen van Midian waren Efa (duisternis), Efer (gazelle), Henoch (toegewijd), Abida (mijn vader weet) en Eldaa (God heeft geroepen). Al deze mannen waren nakomelingen van Ketura.

[5] Abraham gaf alles wat hij bezat aan Izak (lachen).

[6] Abraham gaf de zonen van zijn bijvrouwen geschenken. Terwijl hij nog leefde, stuurde hij hen weg van Izak naar het land in het oosten.

[7] Abraham werd in totaal 175 jaar oud.

[8] Abraham blies zijn laatste adem uit en stierf op hoge leeftijd. Hij was oud en had een vervuld leven gehad. Hij werd met zijn voorgeslacht verenigd.

[9] Zijn zonen Izak en Ismaël (God hoort) begroeven hem in de grot van Machpela. Die ligt op de akker van Efron (hertenkalf), zoon van Zohar (glans), de Hethiet, tegenover Mamre.

[10] Abraham had die akker van de Hethieten gekocht. Daar werden Abraham en zijn vrouw Sara (prinses) begraven.

[11] Na Abrahams dood zegende God zijn zoon Izak. Izak woonde bij de put Lachai-Roï.

[12] Dit zijn de nakomelingen van Ismaël, Abrahams zoon. Zijn moeder was Hagar (vluchteling), de Egyptische slavin van Sara.

[13] Dit waren de zonen van Ismaël in geboortevolgorde: eerst Nabajoth, daarna Kedar (donker), Adbeel (getuchtigd door God) en Mibsam (welriekend).

[14] Daarna kwamen Misma (gehoor), Duma (stilte) en Massa.

[15] Ten slotte kwamen Hadar (luister), Thema, Jetur, Nafis (verademing) en Kedma (oostelijk).

[16] Dit waren Ismaëls twaalf zonen. Hun dorpen en tentenkampen droegen hun namen. Elke zoon werd de leider van een eigen stam.

[17] Ismaël werd 137 jaar oud. Toen blies hij zijn laatste adem uit en stierf. Hij werd met zijn voorgeslacht verenigd.

[18] Ismaëls nakomelingen woonden van Havila tot Sur, tegenover Egypte, in de richting van Assur. Zo vestigde Ismaël zich tegenover al zijn broers.

[19] Dit is de geschiedenis van Izak, Abrahams zoon. Abraham werd de vader van Izak.

[20] Izak was veertig jaar toen hij met Rebekka (die bindt) trouwde. Zij was de dochter van Bethuël (huis van God), een Arameeër uit Paddan-Aram, en de zus van Laban (wit), ook een Arameeër.

[21] Izak bad dringend tot YHWH voor zijn vrouw Rebekka, omdat zij geen kinderen kon krijgen. YHWH verhoorde zijn gebed, en Rebekka werd zwanger.

[22] De kinderen botsten in haar buik tegen elkaar. Rebekka zei: Als dit zo moet, waarom gebeurt dit dan met mij? Daarna ging zij YHWH om raad vragen.

[23] YHWH antwoordde haar: Twee volken zijn in je buik. Uit jou zullen twee afzonderlijke volken voortkomen. Het ene volk zal sterker zijn dan het andere. De oudste zal de jongste dienen.

[24] Toen de tijd kwam dat Rebekka zou bevallen, bleek dat ze een tweeling droeg.

[25] De eerste baby die tevoorschijn kwam, was rood en overal behaard als een harige mantel. Daarom noemden zij hem Ezau (behaard).

[26] Daarna kwam zijn broer tevoorschijn. Met zijn hand hield hij de hiel van Ezau vast. Daarom kreeg hij de naam Jakob (hij houdt de hiel vast). Izak was zestig jaar toen de tweeling werd geboren.

[27] Toen de jongens opgroeiden, werd Ezau een ervaren jager die graag buiten was. Jakob was daarentegen een rustige man die bij de tenten bleef.

[28] Izak hield van Ezau, omdat het wild dat Ezau meebracht hem goed smaakte. Rebekka hield van Jakob.

[29] Op een dag kookte Jakob een stoofpot. Ezau kwam uitgeput terug van het veld.

30 Ezau zei tegen Jakob: Geef me toch wat van dat rode, dat rode gerecht daar. Ik ben uitgeput. Daarom werd Ezau ook Edom genoemd.
31 Jakob antwoordde: Verkoop mij vandaag je rechten als eerstgeboren zoon.
32 Ezau zei: Ik ga sterven! Wat heb ik dan aan mijn rechten als eerstgeboren zoon?
33 Jakob zei: Zweer het mij nu. Ezau legde de eed af en verkocht zo zijn rechten als eerstgeboren zoon aan Jakob.
34 Jakob gaf Ezau brood en de linzenstoofpot. Ezau at en dronk, stond op en ging weg. Zo liet Ezau zien dat hij zijn rechten als eerstgeboren zoon verachtte.

Genesis 26

1 In dat land kwam opnieuw hongersnood, naast de eerdere hongersnood in Abrahams (vader van velen) tijd. Daarom trok Izak (lachen) naar koning Abimelech (mijn vader is koning) van de Filistijnen in Gerar.
2 YHWH verscheen aan hem en zei: Ga niet naar Egypte, maar woon in het land dat ik je zal aanwijzen.
3 Blijf als vreemdeling in dit land. Ik zal bij je zijn en je zegenen. Ik zal al deze landen aan jou en je nakomelingen geven. Zo bevestig ik de eed die ik aan je vader Abraham heb gezworen.
4 Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel. Ik zal al deze landen aan hen geven. Via jouw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden.
5 Dat doe ik omdat Abraham mij gehoorzaamde en zich hield aan mijn bevel, geboden, voorschriften en wetten.
6 Zo bleef Izak in Gerar wonen.
7 Toen de mannen daar hem naar zijn vrouw vroegen, antwoordde hij: Zij is mijn zus. Hij was bang haar zijn vrouw te noemen. Anders zouden ze hem misschien doden vanwege Rebekka (die bindt), want zij was heel mooi.
8 Toen Izak daar al lange tijd woonde, keek koning Abimelech van de Filistijnen uit het raam. Hij zag dat Izak zijn vrouw Rebekka liefkoosde.

[9] Toen riep Abimelech Izak bij zich en zei: Zij is dus echt je vrouw! Waarom heb je gezegd dat zij je zus is? Izak antwoordde: Omdat ik dacht dat ik anders vanwege haar zou sterven.
[10] Abimelech vroeg: Wat heb je ons aangedaan? Een van onze mannen had zomaar met je vrouw kunnen slapen. Dan had je ons schuldig gemaakt.
[11] Daarna gaf Abimelech het hele volk dit bevel: Wie deze man of zijn vrouw aanraakt, wordt zeker gedood!
[12] Izak zaaide in dat land en oogstte dat jaar honderd keer zoveel als hij had gezaaid. YHWH zegende hem.
[13] Hij werd steeds rijker en machtiger, totdat hij zeer machtig was.
[14] Hij bezat veel schapen en runderen en had een groot aantal dienaren. Daarom waren de Filistijnen jaloers op hem.
[15] De Filistijnen stopten alle putten dicht die de dienaren van zijn vader Abraham hadden gegraven. Ze vulden ze met aarde.
[16] Abimelech zei tegen Izak: Ga bij ons weg, want je bent veel machtiger geworden dan wij.
[17] Izak vertrok daarvandaan. Hij sloeg zijn kamp op in het dal van Gerar en bleef daar wonen.
[18] Izak groef de waterputten opnieuw open die in de tijd van zijn vader Abraham waren gegraven. Na Abrahams dood hadden de Filistijnen ze dichtgestopt. Hij gaf ze dezelfde namen die zijn vader had gegeven.
[19] De dienaren van Izak groeven in het dal en vonden daar een bron met stromend water.
[20] De herders van Gerar kregen ruzie met Izaks herders en zeiden: Dit water is van ons! Daarom noemde Izak de put Esek, omdat zij ruzie met hem hadden gemaakt.
[21] Daarna groeven zijn dienaren een andere put, maar ook daarover ontstond ruzie. Daarom noemde Izak die put Sitna.
[22] Hij vertrok opnieuw en groef nog een put. Daarover maakten ze geen ruzie. Hij noemde hem Rehoboth en zei: Nu heeft YHWH ruimte voor ons gemaakt. In dit land zullen wij groeien.

[23] Van daaruit trok hij verder naar Berseba.

[24] Diezelfde nacht verscheen YHWH aan hem en zei: Ik ben de God van je vader Abraham. Wees niet bang, want ik ben bij je. Ik zal je zegenen en je veel nakomelingen geven vanwege mijn dienaar Abraham.

[25] Izak bouwde daar een altaar en aanbad YHWH. Hij zette er zijn tent op, en zijn dienaren groeven er een put.

[26] Abimelech kwam vanuit Gerar naar hem toe. Hij bracht zijn vriend Ahuzzat (bezit) en zijn legeraanvoerder Pichol mee.

[27] Izak vroeg hun: Waarom komen jullie naar mij toe? Jullie haten mij toch en hebben mij bij jullie weggestuurd?

[28] Zij antwoordden: Wij hebben duidelijk gezien dat YHWH met je is. Daarom willen wij samen met jou onder ede een verbond sluiten.

[29] Beloof dat je ons geen kwaad zult doen. Wij hebben jou ook geen kwaad gedaan, maar alleen goed behandeld en vreedzaam laten vertrekken. Nu ben je gezegend door YHWH.

[30] Toen maakte Izak een maaltijd voor hen klaar. Ze aten en dronken samen.

[31] De volgende morgen stonden ze vroeg op en legden ze elkaar een eed af. Daarna liet Izak hen gaan, en ze vertrokken in vrede.

[32] Diezelfde dag kwamen Izaks dienaren hem vertellen over de put die ze hadden gegraven. Ze zeiden: Wij hebben water gevonden.

[33] Izak noemde de put Seba. Daarom heet de stad tot op de dag van vandaag Berseba.

[34] Toen Ezau (behaard) veertig jaar oud was, trouwde hij met Judith (vrouw uit Juda), de dochter van de Hethiet Beëri (mijn bron). Ook trouwde hij met Basmath (welriekend), de dochter van de Hethiet Elon (eik).

[35] Deze vrouwen bezorgden Izak en Rebekka veel verdriet.

Genesis 27

[1] Toen Izak (lachen) oud was, waren zijn ogen zo slecht geworden dat hij niet meer kon zien. Hij riep zijn oudste zoon Ezau (behaard): Mijn zoon! Ezau antwoordde: Hier ben ik.

[2] Izak zei: Ik ben oud en weet niet wanneer ik zal sterven.

[3] Pak daarom je pijlkoker en boog. Ga het veld in en jaag voor mij op wild.

[4] Maak daarvan een smakelijke maaltijd zoals ik die graag eet en breng hem bij mij. Dan kan ik eten en je zegenen voordat ik sterf.

[5] Rebekka (die bindt) luisterde mee toen Izak met zijn zoon Ezau sprak. Daarna ging Ezau het veld in om wild te jagen en mee terug te brengen.

[6] Toen zei Rebekka tegen haar zoon Jakob (hij houdt de hiel vast): Ik hoorde je vader tegen je broer Ezau zeggen:

[7] Breng mij wild en maak een smakelijke maaltijd voor mij. Dan kan ik eten en je vóór mijn dood zegenen in de aanwezigheid van YHWH.

[8] Luister nu goed naar mij, mijn zoon, en doe wat ik je opdraag.

[9] Ga naar de kudde en haal twee goede geitenbokjes voor mij. Ik maak daarvan een smakelijke maaltijd voor je vader, precies zoals hij die graag eet.

[10] Breng die naar je vader zodat hij kan eten en je vóór zijn dood zegent.

[11] Jakob zei tegen zijn moeder Rebekka: Mijn broer Ezau is behaard, maar mijn huid is glad.

[12] Misschien betast vader mij. Dan merkt hij dat ik hem bedrieg. Zo haal ik een vloek over mij in plaats van een zegen.

[13] Zijn moeder antwoordde: Laat die vloek dan op mij komen, mijn zoon. Luister alleen naar mij en haal de bokjes.

[14] Jakob ging de bokjes halen en bracht ze naar zijn moeder. Zij maakte daarvan een smakelijke maaltijd zoals zijn vader die graag at.

[15] Daarna pakte Rebekka de mooiste kleren van haar oudste zoon Ezau die zij thuis bewaarde. Ze trok die haar jongste zoon Jakob aan.

[16] Over Jakobs handen en gladde hals legde zij de huiden van de geitenbokjes.

17 Toen gaf zij Jakob de smakelijke maaltijd en het brood dat zij had klaargemaakt.
18 Jakob ging naar zijn vader en zei: Vader! Izak antwoordde: Hier ben ik. Wie ben je, mijn zoon?
19 Jakob antwoordde zijn vader: Ik ben Ezau, uw eerstgeboren zoon. Ik heb gedaan wat u vroeg. Ga overeind zitten en eet van mijn wild. Daarna kunt u mij zegenen.
20 Izak vroeg zijn zoon: Hoe heb je zo snel iets gevonden, mijn zoon? Jakob antwoordde: YHWH, uw God, bracht het dier zo snel op mijn pad.
21 Izak zei tegen Jakob: Kom eens dichterbij, mijn zoon. Dan kan ik voelen of je werkelijk mijn zoon Ezau bent.
22 Jakob kwam dichter bij zijn vader Izak, die hem betastte. Izak zei: De stem is die van Jakob, maar de handen zijn die van Ezau.
23 Izak herkende hem niet, omdat zijn handen even behaard waren als die van zijn broer Ezau. Daarom zegende hij hem.
24 Izak vroeg: Ben je werkelijk mijn zoon Ezau? Jakob antwoordde: Ja, dat ben ik.
25 Izak zei: Zet het eten voor mij neer. Dan eet ik van het wild van mijn zoon en kan ik je zegenen. Jakob zette het voor hem neer en Izak at ervan. Jakob bracht hem ook wijn, die hij opdronk.
26 Daarna zei zijn vader Izak: Kom wat dichterbij en kus mij, mijn zoon.
27 Jakob kwam dichterbij en kuste hem. Izak rook de geur van zijn kleren. Toen zegende hij hem: De geur van mijn zoon is als de geur van een veld dat YHWH heeft gezegend.
28 Moge God je dauw uit de hemel en vruchtbare grond geven, met een overvloed aan graan en jonge wijn.
29 Volken zullen je dienen en naties zullen voor je buigen. Heers over je broers; de zonen van je moeder zullen voor je buigen. Wie jou vervloekt, zal vervloekt zijn. Wie jou zegent, zal gezegend zijn.
30 Nauwelijks had Izak Jakob gezegend en was Jakob bij hem weggegaan, of zijn broer Ezau kwam terug van de jacht.

31 Ezau maakte een smakelijke maaltijd en bracht die naar zijn vader. Hij zei: Vader, ga overeind zitten en eet van het wild dat uw zoon heeft meegebracht. Daarna kunt u mij zegenen.

32 Zijn vader Izak vroeg: Wie ben je? Ezau antwoordde: Ik ben uw zoon Ezau, uw eerstgeborene.

33 Izak schrok zo hevig dat hij over zijn hele lichaam beefde. Hij vroeg: Wie heeft dan op wild gejaagd en mij eten gebracht? Ik heb ervan gegeten voordat jij kwam. Ik heb hem gezegend, en hij zal gezegend blijven.

34 Toen Ezau dit hoorde, schreeuwde hij luid en bitter. Hij smeekte zijn vader: Zegen mij, ook mij, vader!

35 Izak antwoordde: Je broer is met bedrog gekomen en heeft jouw zegen afgenomen.

36 Ezau zei: Is hij niet terecht Jakob genoemd? Hij heeft me nu twee keer bedrogen. Hij heeft mijn eerstgeboorterecht afgenomen en nu ook mijn zegen! Hebt u dan geen zegen voor mij bewaard?

37 Izak antwoordde Ezau: Ik heb hem over jou aangesteld als heer en al zijn broers als dienaren aan hem gegeven. Ook heb ik hem voorzien van graan en jonge wijn. Wat kan ik nu nog voor jou doen, mijn zoon?

38 Ezau vroeg zijn vader: Hebt u dan maar één zegen, vader? Zegen mij ook, mijn vader! Daarna begon Ezau luid te huilen.

39 Toen antwoordde zijn vader Izak: Je woongebied zal vruchtbare grond hebben en dauw uit de hemel ontvangen.

40 Je zult van je zwaard leven en je broer dienen. Maar wanneer je zelf de macht krijgt, zul je zijn juk van je nek afrukken.

41 Ezau haatte Jakob vanwege de zegen die hun vader hem had gegeven. Hij dacht: Binnenkort sterft mijn vader en breekt de rouwtijd aan. Daarna zal ik mijn broer Jakob doden.

42 Toen Rebekka hoorde wat haar oudste zoon Ezau had gezegd, liet zij haar jongste zoon Jakob roepen. Ze zei: Je broer Ezau is van plan je te doden. Die gedachte troost hem.

[43] Luister daarom naar mij, mijn zoon. Vlucht onmiddellijk naar mijn broer Laban (wit) in Haran.

[44] Blijf een tijdje bij hem, totdat de woede van je broer is gezakt.

[45] Wacht totdat zijn boosheid tegen jou voorbij is en hij vergeten is wat je hem hebt aangedaan. Dan laat ik je daar ophalen. Waarom zou ik jullie allebei op één dag verliezen?

[46] Rebekka zei tegen Izak: De Hethitische vrouwen maken mijn leven ondraaglijk. Als Jakob ook met zo'n Hethitische vrouw uit dit land trouwt, heeft mijn leven geen zin meer.

Genesis 28

[1] Izak (lachen) liet Jakob (hij houdt de hiel vast) bij zich komen, zegende hem en gaf hem deze opdracht: Trouw niet met een Kanaänitische vrouw.

[2] Ga naar Paddan-Aram, naar het huis van Bethuël (huis van God), de vader van je moeder. Kies daar een vrouw uit de dochters van Laban (wit), de broer van je moeder.

[3] Moge God, de Almachtige, je zegenen. Moge Hij je vruchtbaar maken en veel nakomelingen geven, zodat uit jou een menigte volken ontstaat.

[4] Moge Hij jou en je nakomelingen de zegen van Abraham (vader van velen) geven. Dan zul je het land bezitten waarin je als vreemdeling woont, het land dat God aan Abraham gaf.

[5] Izak stuurde Jakob weg. Jakob vertrok naar Paddan-Aram, naar Laban. Laban was een zoon van de Arameeër Bethuël en een broer van Rebekka (die bindt), de moeder van Jakob en Ezau (behaard).

[6] Ezau zag dat Izak Jakob had gezegend en hem naar Paddan-Aram had gestuurd om daar een vrouw te zoeken. Daarbij had Izak hem opgedragen: Trouw niet met een Kanaänitische vrouw.

[7] Ezau zag ook dat Jakob zijn vader en moeder had gehoorzaamd en naar Paddan-Aram was vertrokken.

[8] Ezau merkte ook dat zijn vader Izak de Kanaänitische vrouwen afkeurde.

[9] Toen ging Ezau naar Ismaël (God hoort). Naast zijn andere vrouwen trouwde hij met Mahalath, de dochter van Abrahams zoon Ismaël en de zus van Nebajoth.

[10] Jakob vertrok uit Berseba en ging op weg naar Haran.

[11] Onderweg kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten, omdat de zon was ondergegaan. Hij nam een steen van die plek als hoofdkussen en ging daar slapen.

[12] In zijn droom zag hij een ladder die op de aarde stond en met de bovenkant tot aan de hemel reikte. Engelen van God gingen erlangs omhoog en omlaag.

[13] Bovenaan de ladder stond YHWH. Hij zei: Ik ben YHWH, de God van je voorvader Abraham en de God van Izak. Ik geef dit land, waarop je ligt, aan jou en je nakomelingen.

[14] Je nakomelingen zullen zo talrijk worden als het stof van de aarde. Ze zullen zich verspreiden naar het westen en oosten, naar het noorden en zuiden. Door jou en je nakomelingen zullen alle families op aarde gezegend worden.

[15] Ik ben bij je en zal je overal beschermen, waar je ook heen gaat. Ik zal je naar dit land terugbrengen. Ik verlaat je niet voordat ik alles heb gedaan wat ik je heb beloofd.

[16] Toen Jakob wakker werd, zei hij: YHWH is werkelijk op deze plaats, maar ik wist het niet!

[17] Hij werd bang en zei: Wat een ontzagwekkende plaats is dit! Dit is werkelijk Gods huis en de poort van de hemel.

[18] De volgende ochtend stond Jakob vroeg op. Hij nam de steen die onder zijn hoofd had gelegen en zette hem rechtop als gedenksteen. Daarna goot hij er olie overheen.

[19] Hij noemde die plaats Beth-el. De stad heette vroeger Luz.

[20] Jakob legde een gelofte af. Hij zei: God moet bij mij zijn, mij onderweg beschermen en mij eten en kleren geven.

[21] Ook moet ik veilig terugkeren naar het huis van mijn vader. Dan zal YHWH mijn God zijn.

[22] Deze steen, die ik als gedenksteen heb neergezet, zal een huis van God worden. Van alles wat U mij geeft, zal ik U zeker een tiende geven.

Genesis 29

[1] Daarna vervolgde Jakob (hij houdt de hiel vast) zijn reis naar het land van de volken in het oosten.

[2] Daar zag hij een waterput in het veld. Er lagen drie kudden schapen bij, want uit die put kregen de kudden water. Een grote steen bedekte de opening van de put.

[3] Wanneer alle kudden daar verzameld waren, rolden de herders de steen weg en gaven de schapen water. Daarna legden ze de steen weer op zijn plaats.

[4] Jakob vroeg de herders: Mijn vrienden, waar komen jullie vandaan? Ze antwoordden: Wij komen uit Haran.

[5] Daarna vroeg hij: Kennen jullie Laban (wit), een nakomeling van Nahor (snuivend)? Ze antwoordden: Ja, we kennen hem.

[6] Daarna vroeg Jakob: Gaat het goed met hem? Zij antwoordden: Ja, het gaat goed. Kijk, daar komt zijn dochter Rachel (ooi) met de schapen.

[7] Jakob zei: Het is nog volop dag. Het is nog geen tijd om de kudden bijeen te brengen. Geef de schapen water en ga ze daarna weer weiden.

[8] Ze antwoordden: Dat kunnen we niet. Eerst moeten alle kudden bij elkaar zijn. Dan rollen we de steen weg en geven we de schapen water.

[9] Terwijl Jakob nog met hen sprak, kwam Rachel eraan met de schapen van haar vader. Zij was namelijk herderin.

[10] Toen Jakob Rachel en de schapen van zijn oom Laban zag, liep hij naar de put. Hij rolde de steen weg en gaf Labans schapen water.

[11] Daarna kuste Jakob Rachel. Hij begon luid te huilen.

[12] Jakob vertelde Rachel dat hij familie van haar vader was en een zoon van Rebekka (die bindt). Rachel rende naar huis en vertelde het aan haar vader.

[13] Zodra Laban hoorde dat zijn neef Jakob was gekomen, rende hij hem tegemoet. Hij omhelsde en kuste hem en bracht hem naar huis. Jakob vertelde

Laban alles wat er was gebeurd.

14 Laban zei tegen hem: Jij bent werkelijk mijn eigen vlees en bloed! Daarna bleef Jakob een volle maand bij Laban.

15 Daarna zei Laban tegen Jakob: Je bent wel mijn familielid, maar daarom hoef je niet voor niets voor mij te werken. Vertel me welk loon je wilt.

16 Laban had twee dochters. De oudste heette Lea (vermoeide) en de jongste Rachel.

17 Lea had zachte ogen, maar Rachel had een mooi figuur en een mooi gezicht.

18 Jakob hield van Rachel. Daarom zei hij tegen Laban: Ik zal zeven jaar voor u werken als u mij uw jongste dochter Rachel geeft.

19 Laban antwoordde: Ik kan haar beter aan jou geven dan aan een andere man. Blijf hier bij mij.

20 Zo werkte Jakob zeven jaar voor Rachel. Omdat hij van haar hield, leken die jaren voor hem maar enkele dagen.

21 Daarna zei Jakob tegen Laban: De zeven jaar zijn voorbij. Geef mij nu mijn vrouw, zodat ik met haar kan slapen.

22 Laban nodigde alle mannen uit die daar woonden en gaf een feestmaal.

23 Maar 's avonds bracht Laban zijn dochter Lea naar Jakob. Jakob sliep met haar.

24 Laban gaf zijn slavin Zilpa (druppel) aan zijn dochter Lea als persoonlijke dienares.

25 De volgende ochtend zag Jakob dat het Lea was. Hij vroeg Laban: Wat hebt u mij aangedaan? Ik heb toch voor Rachel gewerkt? Waarom hebt u mij bedrogen?

26 Laban antwoordde: Hier geven we de jongste dochter niet eerder ten huwelijk dan de oudste.

27 Maak eerst de bruiloftsweek met Lea af. Daarna geven wij je ook Rachel. Daarvoor moet je nog eens zeven jaar voor mij werken.

28 Jakob deed dat en maakte de week met Lea af. Toen gaf Laban hem zijn dochter Rachel als vrouw.

29 Laban gaf zijn slavin Bilha aan zijn dochter Rachel als persoonlijke dienares.

[30] Jakob sliep ook met Rachel. Hij hield meer van Rachel dan van Lea. Daarna werkte hij nog zeven jaar voor Laban.

[31] YHWH zag dat Lea niet geliefd was. Daarom maakte Hij haar vruchtbaar, terwijl Rachel onvruchtbaar bleef.

[32] Lea werd zwanger en kreeg een zoon. Ze noemde hem Ruben (zie, een zoon), want ze zei: YHWH heeft mijn ellende gezien. Nu zal mijn man van mij houden.

[33] Ze werd opnieuw zwanger en kreeg een zoon. Ze zei: YHWH heeft gehoord dat ik niet geliefd ben. Daarom heeft Hij mij ook deze zoon gegeven. Ze noemde hem Simeon (hij heeft gehoord).

[34] Weer werd ze zwanger en kreeg een zoon. Ze zei: Nu zal mijn man zich eindelijk aan mij hechten, omdat ik hem drie zonen heb gegeven. Daarom kreeg hij de naam Levi (verbonden).

[35] Nogmaals werd ze zwanger en kreeg een zoon. Ze zei: Deze keer zal ik YHWH loven. Daarom noemde ze hem Juda (lofprijs). Daarna kreeg ze voorlopig geen kinderen meer.

Genesis 30

[1] Rachel (ooi) merkte dat zij geen kinderen van Jakob (hij houdt de hiel vast) kreeg en werd jaloers op haar zus. Ze zei tegen Jakob: Geef mij kinderen, anders sterf ik van verdriet!

[2] Jakob werd boos op Rachel en zei: Ben ik soms God? Hij heeft voorkomen dat jij kinderen krijgt.

[3] Rachel zei: Mijn slavin Bilha is hier. Slaap met haar. Als zij een kind krijgt, neem ik het als mijn eigen kind aan. Zo kan ik via haar een gezin opbouwen.

[4] Rachel gaf haar slavin Bilha aan Jakob als vrouw. Jakob sliep met haar.

[5] Bilha werd zwanger en kreeg een zoon van Jakob.

[6] Rachel zei: God heeft mij recht gedaan. Hij heeft naar mij geluisterd en mij een zoon gegeven. Daarom noemde ze hem Dan (rechter).

[7] Bilha, de slavin van Rachel, werd opnieuw zwanger en kreeg een tweede zoon van Jakob.

[8] Rachel zei: Ik heb een hevige strijd met mijn zus gevoerd om kinderen, en ik heb gewonnen. Daarom noemde ze hem Nafthali (mijn worsteling).

[9] Toen Lea (vermoeide) merkte dat zij geen kinderen meer kreeg, gaf ook zij haar slavin Zilpa (druppel) aan Jakob als vrouw.

[10] Zilpa, de slavin van Lea, kreeg een zoon van Jakob.

[11] Lea zei: Nu heb ik een hele groep zonen! Daarom noemde ze hem Gad (geluk).

[12] Daarna kreeg Zilpa, de slavin van Lea, een tweede zoon van Jakob.

[13] Lea zei: Wat ben ik gelukkig! De vrouwen zullen mij gelukkig prijzen. Daarom noemde ze hem Aser (gelukkig).

[14] Tijdens de tarweoogst ging Ruben (zie, een zoon) het veld in. Hij vond daar liefdesappels en bracht ze naar zijn moeder Lea. Rachel zei tegen Lea: Geef mij toch wat van de liefdesappels van je zoon.

[15] Lea antwoordde: Is het niet genoeg dat je mijn man hebt afgenomen? Wil je nu ook de liefdesappels van mijn zoon? Rachel zei: In ruil daarvoor mag Jakob vannacht bij jou slapen.

[16] Toen Jakob 's avonds van het veld kwam, ging Lea hem tegemoet. Ze zei: Je moet vannacht met mij slapen. Ik heb je gehuurd in ruil voor de liefdesappels van mijn zoon. Die nacht sliep Jakob met haar.

[17] God verhoorde Lea. Zij werd zwanger en kreeg haar vijfde zoon van Jakob.

[18] Lea zei: God heeft mij beloond, nadat ik mijn slavin aan mijn man heb gegeven. Daarom noemde ze hem Issaschar (loon).

[19] Lea werd opnieuw zwanger en kreeg haar zesde zoon van Jakob.

[20] Lea zei: God heeft mij een prachtig geschenk gegeven. Nu zal mijn man bij mij blijven, want ik heb hem zes zonen gegeven. Daarom noemde ze hem Zebulon (woning).

[21] Daarna kreeg ze een dochter, die ze Dina (recht) noemde.

[22] God dacht ook aan Rachel. Hij verhoorde haar en maakte haar vruchtbaar.

[23] Rachel werd zwanger en kreeg een zoon. Ze zei: God heeft mijn schande weggenomen!

[24] Ze noemde hem Jozef (hij voegt toe) en zei: Moge YHWH mij nog een zoon geven.

[25] Nadat Rachel Jozef had gekregen, zei Jakob tegen Laban (wit): Laat mij vertrekken en teruggaan naar mijn eigen land.

[26] Geef mij mijn vrouwen en kinderen mee, voor wie ik bij u heb gewerkt. Dan kan ik vertrekken. U weet hoe trouw ik u heb gediend.

[27] Laban antwoordde: Als u mij goedgezind bent, blijf dan toch. Ik heb gemerkt dat YHWH mij dankzij u heeft gezegend.

[28] Laban vervolgde: Bepaal zelf het loon dat ik u moet geven.

[29] Jakob antwoordde: U weet hoe ik u heb gediend en hoe goed het met uw vee ging toen ik ervoor zorgde.

[30] Voordat ik kwam, had u maar weinig vee, maar het is tot een grote kudde uitgegroeid. YHWH heeft u gezegend sinds ik bij u ben. Wanneer kan ik eindelijk ook voor mijn eigen gezin zorgen?

[31] Laban vroeg: Wat zal ik u geven? Jakob antwoordde: U hoeft mij niets te geven. Als u het volgende voor mij doet, zal ik uw kudde weer hoeden en bewaken.

[32] Vandaag ga ik door uw hele kudde. Ik zet alle gespikkelde en gevlekte schapen en geiten apart, ook alle donkergekleurde lammeren. Dieren met zulke kleuren zullen mijn loon zijn.

[33] Later zal mijn eerlijkheid voor mij spreken wanneer u mijn loon komt controleren. Elke geit zonder vlekken of spikkels en elk lam dat niet donkergekleurd is, geldt bij mij als gestolen.

[34] Laban zei: Akkoord. Laat het gebeuren zoals u hebt gezegd!

[35] Diezelfde dag haalde Laban alle gestreepte en gevlekte bokken uit de kudde. Ook verwijderde hij alle gespikkelde of gevlekte geiten met witte plekken en alle donkergekleurde lammeren. Hij gaf ze aan zijn zonen.

[36] Daarna zorgde Laban voor een afstand van drie dagreizen tussen zichzelf en Jakob. Jakob bleef de overige kudde van Laban hoeden.

[37] Jakob nam verse takken van populieren, hazelaars en kastanjebomen. Hij schilde er stroken bast af, zodat het witte hout zichtbaar werd.

[38] Hij legde de geschilde takken in de watergoten en drinkbakken, recht voor de kudde wanneer die kwam drinken. Daar wilden de dieren paren wanneer ze kwamen drinken.

[39] De dieren paarden bij de takken en kregen gestreepte, gespikkelde en gevlekte jongen.

[40] Jakob zette de gevlekte en donkergekleurde lammeren apart. Hij liet de overige dieren kijken naar de gevlekte en donkergekleurde dieren in Labans kudde. Zo bouwde hij eigen kudden op, die hij niet bij Labans kudde liet.

[41] Wanneer de sterke dieren bronstig waren, legde Jakob de takken voor hun ogen in de watergoten. Zo paarden ze bij de takken.

[42] Bij de zwakke dieren legde hij de takken niet neer. Zo kwamen de zwakke dieren bij Laban en de sterke bij Jakob.

[43] Zo werd Jakob buitengewoon rijk. Hij bezat grote kudden, dienaren, dienaressen, kamelen en ezels.

Genesis 31

[1] Jakob (hij houdt de hiel vast) hoorde dat de zonen van Laban (wit) zeiden: Jakob heeft alles van onze vader afgenomen. Daarmee heeft hij al deze rijkdom opgebouwd.

[2] Jakob merkte ook dat Laban hem niet meer zo vriendelijk aankeek als vroeger.

[3] YHWH zei tegen Jakob: Keer terug naar het land van je voorouders en je familie. Ik zal bij je zijn.

[4] Toen liet Jakob Rachel (ooi) en Lea (vermoeide) naar het veld komen, waar hij bij zijn kudde was.

[5] Jakob zei tegen hen: Ik merk dat jullie vader mij niet meer aankijkt zoals vroeger. Maar de God van mijn vader is bij mij geweest.

[6] Jullie weten dat ik met al mijn kracht voor jullie vader heb gewerkt.

[7] Toch heeft jullie vader mij bedrogen en mijn loon wel tien keer veranderd. Maar God liet niet toe dat hij mij kwaad deed.

[8] Wanneer hij zei dat de gespikkelde dieren mijn loon werden, kregen alle dieren gespikkelde jongen. Noemde hij de gevlekte dieren, dan kregen ze gevlekte jongen.

[9] Zo heeft God de kudden van jullie vader afgenomen en aan mij gegeven.

[10] In de paartijd kreeg ik een droom. Ik zag dat alle bokken die de kudde dekten, gestreept, gespikkeld of gevlekt waren.

[11] In die droom zei de engel van God tegen mij: Jakob! Ik antwoordde: Ik luister.

[12] Hij zei: Kijk goed. Alle bokken die de kudde dekken, zijn gestreept, gespikkeld of gevlekt. Ik heb alles gezien wat Laban je aandoet.

[13] Ik ben de God van Bethel. Daar heb je de gedenksteen gezalfd en mij een gelofte gedaan. Sta nu op, vertrek en keer terug naar je familie.

[14] Rachel en Lea antwoordden hem: Hebben wij soms nog een deel of erfenis in het huis van onze vader?

[15] Hij behandelt ons toch als vreemdelingen? Hij heeft ons verkocht en al het geld dat voor ons betaald is, opgebruikt.

[16] Alle rijkdom die God van onze vader heeft afgenomen, is van ons en onze kinderen. Doe daarom alles wat God tegen je heeft gezegd.

[17] Toen maakte Jakob zich klaar. Hij zette zijn zonen en vrouwen op kamelen.

[18] Hij nam al zijn vee en alle bezittingen mee die hij in Paddan-Aram had verkregen. Zo vertrok hij naar zijn vader Izak (lachen) in Kanaän (laagland).

[19] Laban was weg om zijn schapen te scheren. Toen stal Rachel de huisgoden van haar vader.

[20] Jakob misleidde Laban, de Arameeër, door hem niet te vertellen dat hij vluchtte.

[21] Hij vluchtte met alles wat hij had, stak de rivier over en ging op weg naar het bergland van Gilead.

[22] Op de derde dag kreeg Laban te horen dat Jakob was gevlucht.

[23] Laban nam zijn verwanten mee en achtervolgde Jakob zeven dagen lang. In het bergland van Gilead haalde hij hem in.

[24] Maar God verscheen die nacht in een droom aan Laban, de Arameeër. Hij zei: Pas op dat je niets tegen Jakob zegt, goed of kwaad.
[25] Toen Laban Jakob inhaalde, had Jakob zijn tenten in het bergland opgeslagen. Laban en zijn verwanten sloegen daar ook hun tenten op.
[26] Laban vroeg Jakob: Wat heb je gedaan? Je hebt mij bedrogen en mijn dochters meegenomen alsof ze krijgsgevangenen waren.
[27] Waarom ben je stiekem gevlucht zonder mij iets te vertellen? Dan had ik je feestelijk uitgezwaaid, met liederen, tamboerijnen en harpen.
[28] Je gaf mij niet eens de kans mijn kleinkinderen en dochters te kussen. Dat was erg onverstandig.
[29] Ik heb genoeg macht om jullie kwaad te doen. Maar de God van jullie vader waarschuwde mij vannacht: Zeg niets tegen Jakob, goed of kwaad.
[30] Ik begrijp dat je vertrok omdat je erg naar het huis van je vader verlangde. Maar waarom heb je mijn goden gestolen?
[31] Jakob antwoordde Laban: Ik was bang. Ik dacht dat u uw dochters met geweld van mij zou afnemen.
[32] Degene bij wie u uw goden vindt, zal sterven. Doorzoek voor onze familie alles wat ik bezit en neem mee wat van u is. Jakob wist namelijk niet dat Rachel ze had gestolen.
[33] Laban doorzocht de tent van Jakob, die van Lea en de tenten van de twee dienaressen, maar vond niets. Daarna ging hij Rachels tent binnen.
[34] Rachel had de huisgoden in het zadel van haar kameel verstopt en was erop gaan zitten. Laban doorzocht de hele tent, maar vond niets.
[35] Rachel zei tegen haar vader: Mijn heer, word niet boos omdat ik niet voor u kan opstaan. Ik ben namelijk ongesteld. Laban zocht verder, maar vond de huisgoden niet.
[36] Toen werd Jakob boos en maakte hij Laban verwijten. Hij vroeg: Wat heb ik verkeerd gedaan? Wat is mijn misdaad dat u mij zo fel achtervolgt?
[37] U hebt al mijn spullen doorzocht. Wat hebt u gevonden dat van u is? Leg het hier voor onze familieleden neer. Laat hen tussen ons oordelen.

[38] Ik ben twintig jaar bij u geweest. Uw schapen en geiten kregen geen miskramen en ik heb nooit een ram uit uw kudde gegeten.

[39] Verscheurde dieren bracht ik niet naar u. Ik vergoedde ze zelf. Ook moest ik betalen voor elk dier dat overdag of 's nachts werd gestolen.

[40] Overdag werd ik verteerd door de hitte en 's nachts door de kou. Ik kon nauwelijks slapen.

[41] Twintig jaar heb ik in uw huis gewerkt: veertien jaar voor uw twee dochters en zes jaar voor uw kudde. Toch veranderde u mijn loon tien keer.

[42] Als de God van mijn vader niet bij mij was geweest, had u mij zeker met lege handen weggestuurd. Maar de God van Abraham (vader van velen), die Izak vreest, was bij mij. God zag mijn ellende en harde werk. Vannacht heeft Hij u daarom terechtgewezen.

[43] Laban antwoordde Jakob: Deze vrouwen zijn mijn dochters, hun kinderen zijn mijn nakomelingen en de kudden zijn mijn kudden. Alles wat je ziet, is van mij. Maar wat zou ik mijn dochters of hun kinderen nu kunnen aandoen?

[44] Kom, laten wij samen een verbond sluiten. Dat verbond zal als getuige tussen ons dienen.

[45] Toen zette Jakob een steen rechtop als gedenksteen.

[46] Jakob zei tegen zijn verwanten: Verzamel stenen. Ze pakten stenen en maakten er een hoop van. Daarna aten ze bij die steenhoop.

[47] Laban noemde de steenhoop Jegar-Sahadutha, maar Jakob noemde hem Gilead.

[48] Laban zei: Deze steenhoop is vandaag getuige tussen jou en mij. Daarom noemde men hem Gilead.

[49] De plaats heette ook Mizpa, omdat Laban zei: Laat YHWH toezicht houden tussen jou en mij wanneer wij elkaar niet meer zien.

[50] Als jij mijn dochters slecht behandelt of naast hen andere vrouwen neemt, ziet geen mens het misschien. Maar bedenk: God is getuige tussen jou en mij.

[51] Laban zei verder tegen Jakob: Kijk naar deze steenhoop en deze gedenksteen die ik tussen jou en mij heb opgericht.

[52] Deze steenhoop en gedenksteen zijn getuigen. Ik zal ze niet passeren om jou kwaad te doen. Jij mag ze evenmin passeren om mij kwaad te doen.

[53] Laat de God van Abraham en de God van Nahor (snuivend) over ons oordelen. Hij is de God van hun vader. Toen zwoer Jakob bij de God die zijn vader Izak vreest.

[54] Jakob bracht op de berg een offer en nodigde zijn verwanten uit voor een maaltijd. Na het eten brachten ze daar de nacht door.

[55] De volgende ochtend stond Laban vroeg op. Hij kuste zijn kleinkinderen en dochters, zegende hen en keerde terug naar huis.

Genesis 32

[1] Jakob (hij houdt de hiel vast) vervolgde zijn reis. Toen kwamen engelen van God hem tegemoet.

[2] Toen Jakob hen zag, zei hij: Dit is het leger van God! Daarom noemde hij die plaats Mahanaïm.

[3] Jakob stuurde boodschappers voor zich uit naar zijn broer Ezau (behaard). Die woonde in het land Seïr, het gebied van Edom.

[4] Hij gaf hun deze opdracht: Dit zegt uw dienaar Jakob tegen mijn heer Ezau: Ik heb tot nu toe als vreemdeling bij Laban (wit) gewoond.

[5] Ik bezit runderen, ezels, schapen, geiten, dienaren en dienaressen. Daarom stuur ik deze boodschap aan mijn heer. Ik hoop dat u mij vriendelijk ontvangt.

[6] De boodschappers kwamen terug en zeiden tegen Jakob: Wij zijn bij uw broer Ezau geweest. Hij komt u tegemoet met vierhonderd mannen.

[7] Jakob werd doodsbang. Hij verdeelde zijn mensen, schapen, geiten, runderen en kamelen in twee groepen.

[8] Hij dacht: Als Ezau de ene groep aanvalt en verslaat, kan de andere groep ontsnappen.

[9] Daarna bad Jakob: God van mijn voorvader Abraham (vader van velen) en mijn vader Izak (lachen), YHWH, U hebt tegen mij gezegd: Keer terug naar je land en familie. Ik zal goed voor je zijn.

[10] Ik ben al Uw liefde en trouw niet waard, hoewel U die aan Uw dienaar hebt bewezen. Met alleen mijn stok stak ik deze Jordaan over. Nu ben ik uitgegroeid tot twee grote groepen.
[11] Red mij toch uit de handen van mijn broer Ezau. Ik ben bang dat hij ons aanvalt en moeders én kinderen doodt.
[12] U hebt toch beloofd: Ik zal goed voor je zijn. Ik zal je nakomelingen ontelbaar maken als het zand van de zee.
[13] Jakob bracht daar die nacht door. Uit zijn bezit koos hij een geschenk voor zijn broer Ezau.
[14] Het waren tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd ooien en twintig rammen.
[15] Ook gaf hij dertig zogende kamelen met hun jongen, veertig koeien, tien stieren, twintig ezelinnen en tien jonge ezels.
[16] Hij verdeelde de dieren in afzonderlijke kudden en gaf elke kudde aan een dienaar. Hij zei: Trek voor mij uit en houd ruimte tussen de kudden.
[17] Tegen de eerste dienaar zei hij: Wanneer mijn broer Ezau je ontmoet, zal hij vragen: Bij wie hoor je? Waar ga je heen? Van wie zijn de dieren voor je?
[18] Antwoord dan: Deze dieren zijn een geschenk van uw dienaar Jakob aan mijn heer Ezau. Jakob zelf komt achter ons aan.
[19] Jakob gaf dezelfde opdracht aan de tweede, de derde en alle andere dienaren die achter de kudden liepen. Hij zei: Spreek zo tegen Ezau wanneer jullie hem ontmoeten.
[20] Zeg ook: Uw dienaar Jakob komt achter ons aan. Jakob dacht: Met het geschenk dat voor mij uitgaat, wil ik hem gunstig stemmen. Daarna kan ik hem ontmoeten. Misschien neemt hij mij vriendelijk aan.
[21] Zo ging het geschenk voor Jakob uit. Zelf bracht hij die nacht in het kamp door.
[22] Diezelfde nacht stond Jakob op. Hij nam zijn twee vrouwen, twee dienaressen en elf kinderen mee en stak de doorwaadbare plaats van de Jabbok over.

[23] Hij hielp hen de beek over en liet daarna al zijn bezittingen naar de overkant brengen.
[24] Jakob bleef alleen achter. Toen worstelde een man met hem totdat de dag aanbrak.
[25] Toen de man merkte dat Hij Jakob niet kon overwinnen, raakte Hij Jakobs heupgewricht aan. Tijdens het worstelen schoot de heup uit de kom.
[26] De man zei: Laat mij gaan, want de dag breekt aan. Jakob antwoordde: Ik laat U alleen gaan als U mij zegent.
[27] De man vroeg: Hoe heet je? Hij antwoordde: Jakob.
[28] De man zei: Je zult niet langer Jakob heten, maar Israël (die met God strijdt). Je hebt met God en mensen gestreden en hebt overwonnen.
[29] Toen vroeg Jakob: Wilt U mij alstublieft Uw naam vertellen? De man antwoordde: Waarom vraag je naar mijn naam? Daarna zegende Hij Jakob daar.
[30] Jakob noemde die plaats Pniël, want hij zei: Ik heb God van aangezicht tot aangezicht gezien en toch is mijn leven gered.
[31] De zon kwam op toen hij Pniël voorbijging. Hij liep mank door zijn heup.
[32] Daarom eten de Israëlieten tot op de dag van vandaag niet de heupspier die over het heupgewricht loopt. De man had Jakobs heupgewricht bij die spier aangeraakt.

Genesis 33

[1] Jakob (hij houdt de hiel vast) keek op en zag Ezau (behaard) aankomen met vierhonderd mannen. Daarom verdeelde hij de kinderen over Lea (vermoeide), Rachel (ooi) en de twee dienaressen.
[2] Hij zette de dienaressen met hun kinderen vooraan, Lea met haar kinderen daarachter en Rachel met Jozef (hij voegt toe) helemaal achteraan.
[3] Zelf liep Jakob voor hen uit. Zeven keer boog hij diep naar de grond, totdat hij bij zijn broer kwam.
[4] Ezau rende hem tegemoet, sloeg zijn armen om hem heen, viel hem om de hals en kuste hem. Daarna huilden ze samen.

[5] Toen Ezau de vrouwen en kinderen zag, vroeg hij: Wie zijn deze mensen bij jou? Jakob antwoordde: Dit zijn de kinderen die God in Zijn goedheid aan uw dienaar heeft gegeven.

[6] De dienaressen kwamen met hun kinderen dichterbij en bogen diep.

[7] Ook Lea en haar kinderen kwamen dichterbij en bogen. Daarna kwamen Jozef en Rachel naar voren en bogen ook.

[8] Ezau vroeg: Wat wilde je bereiken met al die groepen dieren die ik onderweg tegenkwam? Jakob antwoordde: Ik wilde dat u mij goedgezind zou zijn.

[9] Maar Ezau zei: Mijn broer, ik heb zelf al genoeg. Houd wat je hebt maar zelf.

[10] Jakob antwoordde: Nee, alstublieft! Als u mij goedgezind bent, neem dit geschenk dan van mij aan. Toen ik u zag, was het alsof ik het gezicht van God zag. U hebt mij vriendelijk ontvangen.

[11] Neem toch het geschenk aan dat ik u heb gebracht. God heeft mij veel gegeven, zodat ik alles heb wat ik nodig heb. Jakob bleef aandringen. Uiteindelijk nam Ezau het geschenk aan.

[12] Daarna zei Ezau: Laten we verder reizen. Ik zal vooropgaan.

[13] Maar Jakob antwoordde: Mijn heer weet dat de kinderen nog jong zijn. Ook moet ik zorgen voor schapen en runderen die hun jongen zogen. Als ze één dag te hard worden voortgedreven, sterft de hele kudde.

[14] Laat mijn heer maar voor zijn dienaar uit reizen. Ik trek rustig verder, in het tempo van het vee en de kinderen. Uiteindelijk kom ik dan bij mijn heer in Seïr.

[15] Ezau zei: Laat mij dan enkele mannen uit mijn groep bij je achterlaten. Jakob antwoordde: Dat is niet nodig. Als mijn heer mij maar goedgezind blijft.

[16] Diezelfde dag begon Ezau aan de terugreis naar Seïr.

[17] Jakob reisde verder naar Sukkoth. Daar bouwde hij een huis voor zichzelf en hutten voor zijn vee. Daarom noemde hij de plaats Sukkoth.

[18] Na zijn reis uit Paddan-Aram kwam Jakob veilig aan bij de stad Sichem, in Kanaän (laagland). Hij sloeg zijn kamp op bij de stad.

[19] Voor honderd geldstukken kocht hij van de zonen van Hemor (ezel) het stuk grond waarop hij zijn tent had opgezet. Hemor was de vader van Sichem.

[20] Daar bouwde Jakob een altaar. Hij noemde het: God is de God van Israël (die met God strijdt).

Genesis 34

[1] Dina (recht), de dochter van Lea (vermoeide) en Jakob (hij houdt de hiel vast), ging eropuit om de meisjes uit die streek te ontmoeten.

[2] Sichem zag haar. Hij was de zoon van Hemor (ezel), de Hevietische vorst van dat land. Sichem greep haar, sliep met haar en verkrachtte haar.

[3] Daarna raakte Sichem diep aan Dina gehecht, de dochter van Jakob. Hij hield van haar en sprak haar liefdevol toe.

[4] Sichem zei tegen zijn vader Hemor: Regel dat ik met dit meisje kan trouwen.

[5] Jakob hoorde dat Sichem zijn dochter Dina had verkracht. Zijn zonen waren met het vee in het veld. Daarom zweeg Jakob totdat zij thuiskwamen.

[6] Hemor, de vader van Sichem, ging naar Jakob toe om met hem te praten.

[7] Toen Jakobs zonen het bericht hoorden, kwamen ze uit het veld. Ze waren diep gekwetst en woedend. Sichem had in Israël (die met God strijdt) een schandelijke daad begaan: hij had Jakobs dochter verkracht. Zoiets mocht nooit gebeuren.

[8] Hemor zei tegen hen: Mijn zoon Sichem verlangt hevig naar jullie dochter. Geef haar alstublieft aan hem als vrouw.

[9] Sluit huwelijken met ons. Geef jullie dochters aan ons en neem onze dochters als vrouw.

[10] Jullie mogen bij ons wonen. Het land ligt voor jullie open. Woon hier, handel hier en verwerf grond in dit land.

[11] Sichem zei tegen Dina's vader en broers: Geef mij alstublieft jullie toestemming. Ik geef alles wat jullie van mij vragen.

[12] Vraag van mij een nog zo hoge bruidsschat en een groot huwelijksgeschenk. Ik betaal wat jullie vragen. Geef me het meisje als vrouw.

[13] Jakobs zonen gaven Sichem en zijn vader Hemor een bedrieglijk antwoord, omdat Sichem hun zus Dina had verkracht.

[14] Ze zeiden tegen hen: We kunnen onze zus niet aan een onbesneden man geven. Dat zou een schande voor ons zijn.
[15] We gaan alleen met jullie akkoord als jullie worden zoals wij: alle mannen bij jullie moeten besneden worden.
[16] Dan geven wij onze dochters aan jullie en nemen wij jullie dochters als vrouw. We wonen dan bij jullie en worden één volk.
[17] Maar als jullie weigeren de besnijdenis te ondergaan, nemen wij Dina mee en vertrekken we.
[18] Hemor en zijn zoon Sichem vonden dit voorstel goed.
[19] De jonge man aarzelde niet om aan de voorwaarde te voldoen, omdat hij naar Jakobs dochter verlangde. Sichem was de meest geëerde man in de hele familie van zijn vader.
[20] Hemor en zijn zoon Sichem gingen naar de poort van hun stad. Daar spraken ze met de mannen van de stad:
[21] Deze mannen willen in vrede met ons leven. Laat hen daarom in dit land wonen en er handel drijven. Het land biedt genoeg ruimte. Wij kunnen hun dochters als vrouw nemen en onze dochters aan hen geven.
[22] Maar ze willen alleen bij ons wonen en één volk met ons worden als al onze mannen besneden worden, net als zij.
[23] Hun vee, bezittingen en alle andere dieren worden dan toch van ons? Laten we daarom met hen instemmen. Dan zullen ze bij ons wonen.
[24] Alle mannen die bij de stadspoort kwamen, luisterden naar Hemor en zijn zoon Sichem. Zij lieten zich allemaal besnijden.
[25] Op de derde dag hadden de mannen nog veel pijn. Twee zonen van Jakob, Simeon (hij heeft gehoord) en Levi (verbonden), waren Dina's broers. Ze pakten ieder hun zwaard, trokken onverwachts de stad binnen en doodden alle mannen.
[26] Ook Hemor en zijn zoon Sichem doodden ze met hun zwaarden. Ze haalden Dina uit Sichems (schouder) huis en vertrokken.
[27] Jakobs zonen kwamen bij de doden en plunderden de stad, omdat de mannen daar hun zus hadden onteerd.

[28] Ze namen de schapen, runderen en ezels mee, en alles wat in de stad en op het land was.
[29] Ze namen alle rijkdom mee en voerden alle kleine kinderen en vrouwen als gevangenen weg. Ook plunderden ze alles wat in de huizen was.
[30] Jakob zei tegen Simeon en Levi: Jullie hebben mij in grote problemen gebracht. Door jullie hebben de inwoners van dit land een afkeer van mij gekregen: de Kanaänieten en Ferezieten. Ik heb maar weinig mensen. Als zij zich tegen mij verenigen, zullen ze mij verslaan. Dan worden mijn familie en ik vernietigd.
[31] Maar zij antwoordden: Had Sichem onze zus dan als een hoer mogen behandelen?

Genesis 35

[1] Daarna zei God tegen Jakob (hij houdt de hiel vast): Ga naar Beth-el en ga daar wonen. Bouw daar een altaar voor mij, de God die aan je verscheen toen je voor je broer Ezau (behaard) vluchtte.
[2] Jakob zei tegen zijn gezin en iedereen die bij hem was: Doe de vreemde goden weg die jullie bij je hebben. Reinig je en trek andere kleren aan.
[3] Laten we naar Beth-el gaan. Daar bouw ik een altaar voor God. Hij antwoordde mij toen ik in nood was. Hij bleef bij mij op de hele weg die ik ging.
[4] Toen gaven zij Jakob alle vreemde goden die ze bij zich hadden en de oorringen uit hun oren. Jakob verborg alles onder de eik bij Sichem.
[5] Toen zij verder reisden, bracht God grote angst over de steden rondom hen. Daarom achtervolgde niemand Jakobs zonen.
[6] Zo kwamen Jakob en alle mensen bij hem in Luz, in het land Kanaän (laagland). Deze plaats heet ook Beth-el.
[7] Jakob bouwde daar een altaar. Hij noemde de plaats El Beth-el, omdat God daar aan hem was verschenen toen hij voor zijn broer vluchtte.
[8] Debora (bij), de verzorgster van Rebekka (die bindt), stierf. Ze werd beneden Beth-el onder een eik begraven. Jakob noemde die eik Allon-Bachuth.

[9] God verscheen opnieuw aan Jakob, nadat hij uit Paddan-Aram was teruggekeerd. Hij zegende hem.

[10] God zei tegen hem: Je naam is Jakob. Voortaan zul je niet meer Jakob heten, maar Israël (die met God strijdt). Daarna gaf Hij hem de naam Israël.

[11] God zei verder tegen hem: Ik ben God, de Almachtige. Wees vruchtbaar en krijg veel nakomelingen. Uit jou zullen een volk en een menigte volken voortkomen. Onder je nakomelingen zullen ook koningen zijn.

[12] Het land dat ik aan Abraham (vader van velen) en Izak (lachen) heb gegeven, geef ik ook aan jou. Na jou geef ik dit land aan je nakomelingen.

[13] Daarna steeg God bij Jakob vandaan, op de plaats waar Hij met hem had gesproken.

[14] Op de plaats waar God met hem had gesproken, zette Jakob een stenen gedenkteken neer. Hij goot er een drankoffer en olie overheen.

[15] Jakob noemde de plaats waar God met hem had gesproken Beth-el.

[16] Daarna vertrokken zij uit Beth-el. Toen ze nog maar een klein stuk van Efrath verwijderd waren, begon Rachel (ooi) te bevallen. De bevalling was zwaar.

[17] Tijdens de zware bevalling zei de vroedvrouw tegen Rachel: Wees niet bang. Ook nu krijg je een zoon.

[18] Op het moment dat Rachel stierf, noemde ze haar zoon Ben-oni. Zijn vader noemde hem echter Benjamin (zoon van de rechterhand).

[19] Rachel stierf en werd langs de weg naar Efrath begraven. Efrath is Bethlehem.

[20] Jakob zette een gedenksteen op haar graf. Deze steen markeert Rachels graf tot op de dag van vandaag.

[21] Israël trok verder en zette zijn tent op voorbij Migdal-Eder.

[22] Terwijl Israël in dat land woonde, sliep Ruben (zie, een zoon) met Bilha, de bijvrouw van zijn vader. Israël hoorde wat er was gebeurd. Jakob had twaalf zonen.

[23] Lea (vermoeide)'s zonen waren Ruben, Jakobs eerstgeboren zoon, en daarna Simeon (hij heeft gehoord), Levi (verbonden), Juda (lofprijs), Issaschar (loon) en Zebulon (woning).

[24] Rachels zonen waren Jozef (hij voegt toe) en Benjamin.

[25] De zonen van Rachels slavin Bilha waren Dan (rechter) en Nafthali (mijn worsteling).
[26] De zonen van Lea's slavin Zilpa (druppel) waren Gad (geluk) en Aser (gelukkig). Dit zijn Jakobs zonen, die in Paddan-Aram geboren werden.
[27] Jakob kwam bij zijn vader Izak in Mamre, bij Kirjath-Arba, dat ook Hebron heet. Abraham en Izak hadden daar als vreemdelingen gewoond.
[28] Izak werd 180 jaar oud.
[29] Izak blies zijn laatste adem uit en stierf. Hij was oud en had een vervuld leven gehad. Hij werd met zijn voorgeslacht verenigd. Zijn zonen Ezau en Jakob begroeven hem.

Genesis 36

[1] Dit is de familiegeschiedenis van Ezau (behaard), die ook Edom wordt genoemd.
[2] Ezau trouwde met vrouwen uit Kanaän (laagland): Ada (sieraad), dochter van Elon (eik) de Hethiet, en Aholibama (tent op de hoogte), dochter van Ana (antwoord) en kleindochter van Zibeon (hyena) de Heviet.
[3] Ook trouwde hij met Basmath (welriekend), de dochter van Ismaël (God hoort) en zus van Nebajoth.
[4] Ada kreeg bij Ezau een zoon, Elifaz (God is fijn goud). Basmath kreeg een zoon, Rehuël (vriend van God).
[5] Aholibama kreeg drie zonen: Jehus (hij komt te hulp), Jaëlam (verborgen) en Korah (kaal). Dit waren de zonen die Ezau in Kanaän kreeg.
[6] Ezau nam zijn vrouwen, zonen, dochters en iedereen in zijn huishouden mee. Ook nam hij al zijn vee, al zijn andere dieren en al zijn bezit uit Kanaän mee. Hij trok naar een ander land, weg van zijn broer Jakob (hij houdt de hiel vast).
[7] Ze konden niet bij elkaar blijven wonen, want ze hadden te veel bezit. Door hun vele vee was er in het land onvoldoende ruimte voor beiden.
[8] Daarom ging Ezau in het Seïrgebergte wonen. Ezau wordt ook Edom genoemd.

[9] Dit is de familiegeschiedenis van Ezau, de stamvader van de Edomieten in het Seïrgebergte.
[10] Dit zijn de namen van Ezau's zonen. Elifaz was een zoon van zijn vrouw Ada. Rehuël was een zoon van zijn vrouw Basmath.
[11] De zonen van Elifaz waren Teman (zuiden), Omar (welsprekend), Zefo (uitkijk), Gaëtam en Kenaz (jager).
[12] Timna (verboden) was een bijvrouw van Elifaz, de zoon van Ezau. Zij kreeg bij Elifaz een zoon, Amalek. Amalek hoorde dus ook bij de nakomelingen van Ada.
[13] De zonen van Rehuël waren Nahath (rust), Zerah (opgaande zon), Samma (verbazing) en Mizza (vrees). Zij waren de nakomelingen van Basmath, Ezau's vrouw.
[14] Aholibama was de dochter van Ana en kleindochter van Zibeon. Zij was een vrouw van Ezau en kreeg bij hem Jehus, Jaëlam en Korah.
[15] Dit waren de stamhoofden onder Ezau's nakomelingen. Elifaz was Ezau's oudste zoon. Zijn zonen waren de stamhoofden Teman, Omar, Zefo en Kenaz.
[16] Ook de stamhoofden Korah, Gaëtam en Amalek stamden van Elifaz af. Dit waren Elifaz' nakomelingen in Edom, uit de lijn van Ada.
[17] Rehuëls zonen waren de stamhoofden Nahath, Zerah, Samma en Mizza. Zij leefden in Edom en waren nakomelingen van Basmath, Ezau's vrouw.
[18] De zonen van Ezau's vrouw Aholibama waren de stamhoofden Jehus, Jaëlam en Korah. Aholibama was een dochter van Ana.
[19] Dit waren de zonen van Ezau en hun stamhoofden. Ezau wordt ook Edom genoemd.
[20] De volgende nakomelingen van Seïr de Horiet woonden in dat land: Lotan (sluier), Sobal, Zibeon, Ana,
[21] Dison (antilope), Ezer (hulp) en Disan (antilope). Zij waren de stamhoofden van de Horieten, de nakomelingen van Seïr in Edom.
[22] Lotans zonen waren Hori (holbewoner) en Hemam. Zijn zus heette Timna.
[23] De zonen van Sobal waren Alvan, Manahath (rust), Ebal, Sefo en Onam (krachtig).

[24] De zonen van Zibeon waren Aja (valk) en Ana. Deze Ana vond in de woestijn muildieren, terwijl hij de ezels van zijn vader Zibeon hoedde.

[25] Dison was een zoon van Ana. Aholibama was een dochter van Ana.

[26] De zonen van Dison waren Hemdan (begeerlijk), Esban, Ithran (overvloed) en Cheran.

[27] De zonen van Ezer waren Bilhan, Zaävan (bevend) en Akan.

[28] De zonen van Disan waren Uz (raad) en Aran (wilde geit).

[29] Dit waren de stamhoofden van de Horieten: Lotan, Sobal, Zibeon en Ana,

[30] Dison, Ezer en Disan. Zij waren de stamhoofden van de Horieten, verdeeld over hun stammen in het land Seïr.

[31] De volgende koningen regeerden in Edom voordat er een koning over de Israëlieten regeerde.

[32] Bela (verslinding), de zoon van Beor (brandend), regeerde in Edom. Zijn stad heette Dinhaba.

[33] Na de dood van Bela werd Jobab koning. Hij was een zoon van Zerah en kwam uit Bozra.

[34] Na de dood van Jobab werd Husam (haastig) koning. Hij kwam uit het land van de Temanieten.

[35] Na de dood van Husam werd Hadad (donderaar) koning. Hij was een zoon van Bedad (alleen) en versloeg Midian (twist) in het gebied van Moab (uit de vader). Zijn stad heette Avith.

[36] Na de dood van Hadad werd Samla (kleed) uit Masreka koning.

[37] Na de dood van Samla werd Saul (gevraagd) uit Rehoboth aan de rivier koning.

[38] Na de dood van Saul werd Baäl-Hanan, de zoon van Achbor (muis), koning.

[39] Na de dood van Baäl-Hanan werd Hadar (luister) koning. Zijn stad heette Pahu. Zijn vrouw Mehetabeël (God doet goed) was een dochter van Matred en kleindochter van Mezahab (gouden water).

[40] Dit zijn de stamhoofden die van Ezau afstamden, ingedeeld naar hun families en woonplaatsen: Timna, Alva, Jetheth,

41 Aholibama, Ela (eik), Pinon,

42 Kenaz, Teman, Mibzar (vesting),

43 Magdiël en Iram. Zij waren de stamhoofden van Edom in het land dat zij bezaten. Ezau was de stamvader van de Edomieten.

Genesis 37

1 Jakob (hij houdt de hiel vast) bleef wonen in Kanaän (laagland), het land waar zijn vader als vreemdeling had gewoond.

2 Dit is de familiegeschiedenis van Jakob. Jozef (hij voegt toe) was zeventien jaar en hoedde de kudde met zijn broers. Hij werkte met de zonen van Bilha en Zilpa (druppel), de vrouwen van zijn vader. Jozef bracht een slecht bericht over hen aan zijn vader.

3 Israël (die met God strijdt) hield meer van Jozef dan van al zijn andere zonen, omdat hij hem op hoge leeftijd had gekregen. Hij liet voor hem een veelkleurige mantel maken.

4 Toen zijn broers merkten dat hun vader meer van Jozef hield dan van hen, haatten zij hem. Ze konden geen vriendelijk woord tegen hem zeggen.

5 Op een keer kreeg Jozef een droom en vertelde die aan zijn broers. Daardoor haatten ze hem nog meer.

6 Jozef zei tegen hen: Luister eens naar de droom die ik heb gehad.

7 Wij waren midden op het veld schoven aan het binden. Opeens ging mijn schoof rechtop staan. Jullie schoven kwamen eromheen staan en bogen ervoor.

8 Zijn broers vroegen: Denk je werkelijk dat je als koning over ons zult regeren en over ons zult heersen? Door zijn dromen en woorden haatten zij hem nog meer.

9 Daarna kreeg Jozef nog een droom. Hij vertelde die aan zijn broers en zei: Ik heb opnieuw gedroomd. Deze keer bogen de zon, de maan en elf sterren voor mij.

10 Toen hij de droom aan zijn vader en broers vertelde, berispte zijn vader hem: Wat is dat voor een droom? Moeten je moeder, je broers en ik werkelijk komen en ons voor jou neerbuigen?

[11] Zijn broers waren jaloers op hem, maar zijn vader bleef over deze woorden nadenken.

[12] Op een dag gingen zijn broers de kudde van hun vader bij Sichem hoeden.

[13] Israël zei tegen Jozef: Je broers hoeden de kudde bij Sichem. Kom, ik wil je naar hen sturen. Jozef antwoordde: Ik ben klaar om te gaan.

[14] Israël zei: Ga kijken hoe het met je broers en de kudde gaat. Kom daarna terug en vertel het mij. Hij stuurde hem vanuit het dal van Hebron op weg. Jozef kwam in Sichem aan.

[15] Een man vond hem terwijl hij verdwaald over het veld rondliep. De man vroeg: Wat zoek je?

[16] Jozef antwoordde: Ik zoek mijn broers. Kunt u mij vertellen waar zij de kudde hoeden?

[17] De man antwoordde: Ze zijn hiervandaan vertrokken. Ik hoorde hen zeggen: Laten we naar Dothan gaan. Jozef ging zijn broers achterna en vond hen in Dothan.

[18] Zijn broers zagen hem al van ver aankomen. Voordat hij bij hen was, maakten zij een plan om hem te doden.

[19] Ze zeiden tegen elkaar: Kijk, daar komt die dromer aan!

[20] Kom, laten we hem doden en in een van deze putten gooien. We zullen zeggen: Een wild dier heeft hem opgegeten. Dan zullen we zien wat er van zijn dromen terechtkomt.

[21] Ruben (zie, een zoon) hoorde hun plan en probeerde Jozef te redden. Hij zei: We mogen hem niet doden.

[22] Ruben zei ook tegen hen: Vergiet geen bloed. Gooi hem in deze put in de woestijn, maar raak hem verder niet aan. Ruben wilde hem uit hun handen redden en naar zijn vader terugbrengen.

[23] Toen Jozef bij zijn broers kwam, trokken zij hem zijn veelkleurige mantel uit.

[24] Ze grepen hem en gooiden hem in de put. De put was leeg en er stond geen water in.

[25] Daarna gingen zij zitten om te eten. Ze keken op en zagen een karavaan Ismaëlieten uit Gilead aankomen. Hun kamelen droegen specerijen, balsem en

mirre naar Egypte.
[26] Juda (lofprijs) zei tegen zijn broers: Wat winnen we ermee als we onze broer doden en zijn dood geheimhouden?
[27] Kom, laten we hem aan die Ismaëlieten verkopen in plaats van hem zelf te doden. Hij is tenslotte onze broer, ons eigen vlees en bloed. Zijn broers stemden ermee in.
[28] Toen Midianitische handelaars voorbijkwamen, werd Jozef uit de put gehaald. Hij werd voor twintig zilverstukken aan de Ismaëlieten verkocht. Die brachten hem naar Egypte.
[29] Toen Ruben bij de put terugkwam, was Jozef verdwenen. Hij scheurde van verdriet zijn kleren.
[30] Hij ging terug naar zijn broers en riep: De jongen is weg! Waar moet ik nu heen?
[31] De broers namen Jozefs mantel, slachtten een geitenbok en dompelden de mantel in het bloed.
[32] Ze lieten de veelkleurige mantel bij hun vader brengen en zeiden: Deze hebben we gevonden. Kijk goed of dit de mantel van je zoon is.
[33] Jakob herkende de mantel en riep: Het is de mantel van mijn zoon! Een wild dier heeft hem opgegeten. Jozef is zeker verscheurd!
[34] Jakob scheurde zijn kleren en deed een rouwkleed om. Hij rouwde vele dagen om zijn zoon.
[35] Al zijn zonen en dochters probeerden hem te troosten, maar hij wilde niet getroost worden. Hij zei: Ik blijf rouwen totdat ik bij mijn zoon in het graf kom. Zo bleef zijn vader om hem huilen.
[36] Ondertussen verkochten de Midianieten Jozef in Egypte aan Potifar (door Ra gegeven). Hij was een hoveling van Farao en het hoofd van de lijfwacht.

Genesis 38

[1] Rond die tijd verliet Juda (lofprijs) zijn broers. Hij trok in bij Hira (adel), een man uit Adullam.

[2] Daar zag Juda een dochter van een Kanaänitische man die Sua (rijkdom) heette. Hij trouwde met haar en sliep met haar.

[3] Zij werd zwanger en kreeg een zoon. Juda noemde hem Er.

[4] Zij werd opnieuw zwanger en kreeg een zoon. Zij noemde hem Onan (krachtig).

[5] Daarna kreeg zij nog een zoon, die zij Sela noemde. Juda was in Chezib toen zij hem ter wereld bracht.

[6] Juda koos een vrouw voor zijn oudste zoon Er. Zij heette Tamar (dadelpalm).

[7] Maar Er, de oudste zoon van Juda, deed wat kwaad was in de ogen van YHWH. Daarom doodde YHWH hem.

[8] Toen zei Juda tegen Onan: Slaap met de vrouw van je broer. Vervul je plicht als zwager en zorg voor nakomelingen voor je broer.

[9] Onan wist dat de nakomelingen niet als zijn kinderen zouden gelden. Daarom liet hij zijn zaad op de grond verloren gaan wanneer hij met Tamar sliep. Zo voorkwam hij dat zijn broer nakomelingen kreeg.

[10] Wat Onan deed, was kwaad in de ogen van YHWH. Daarom doodde Hij hem ook.

[11] Daarna zei Juda tegen zijn schoondochter Tamar: Blijf als weduwe bij je vader wonen totdat mijn zoon Sela volwassen is. Hij dacht namelijk: Anders sterft Sela misschien ook, net als zijn broers. Tamar ging daarom bij haar vader wonen.

[12] Een lange tijd later stierf Juda's vrouw, de dochter van Sua. Na zijn rouw ging Juda naar zijn schaapscheerders in Timna (verboden). Zijn vriend Hira uit Adullam ging met hem mee.

[13] Iemand vertelde Tamar: Je schoonvader gaat naar Timna om zijn schapen te scheren.

[14] Toen trok Tamar haar weduwenkleren uit. Ze bedekte haar gezicht met een sluier, hulde zich erin en ging bij de twee bronnen zitten, aan de weg naar Timna. Ze wist namelijk dat Sela volwassen was, maar dat Juda haar niet aan hem had gegeven.

15 Toen Juda haar zag, dacht hij dat zij een prostituee was, omdat zij haar gezicht had bedekt.
16 Hij ging naar haar toe langs de weg en zei: Kom, laat mij met je slapen. Hij wist niet dat zij zijn schoondochter was. Tamar vroeg: Wat geeft u mij als ik met u slaap?
17 Juda antwoordde: Ik stuur je een geitenbokje uit de kudde. Tamar zei: Goed, als u mij tot die tijd een onderpand geeft.
18 Juda vroeg: Wat voor onderpand moet ik je geven? Tamar antwoordde: Uw zegelring, het koord en de staf in uw hand. Juda gaf die aan haar en sliep met haar. Tamar werd zwanger van hem.
19 Daarna vertrok Tamar. Ze deed haar sluier af en trok haar weduwenkleren weer aan.
20 Juda stuurde het geitenbokje met zijn vriend Hira uit Adullam mee. Hira moest de vrouw betalen en het onderpand terughalen. Maar hij kon haar niet vinden.
21 Hira vroeg aan de mensen daar: Waar is de prostituee die bij de twee bronnen langs de weg zat? Zij antwoordden: Hier is geen prostituee geweest.
22 Hira ging terug naar Juda en zei: Ik heb haar niet gevonden. De mensen daar zeiden: Hier is geen prostituee geweest.
23 Juda zei: Laat haar het onderpand maar houden. Anders maken we ons belachelijk. Ik heb dit bokje gestuurd, maar jij hebt haar niet gevonden.
24 Ongeveer drie maanden later kreeg Juda bericht: Uw schoondochter Tamar heeft ontucht gepleegd. Ze is daardoor zwanger. Juda zei: Breng haar naar buiten en verbrand haar!
25 Terwijl men haar naar buiten bracht, stuurde Tamar het onderpand naar haar schoonvader. Ze gaf deze boodschap mee: Ik ben zwanger van de man van wie deze spullen zijn. Kijk goed: van wie zijn deze zegelring, deze koorden en deze staf?
26 Juda herkende de voorwerpen en zei: Zij staat meer in haar recht dan ik, want ik heb haar niet aan mijn zoon Sela gegeven. Daarna sliep Juda nooit meer met haar.

[27] Toen Tamar moest bevallen, bleek dat zij een tweeling droeg.

[28] Tijdens de bevalling stak een van de baby's zijn hand naar buiten. De verloskundige bond een scharlaken draad om zijn hand en zei: Deze komt als eerste naar buiten.

[29] Maar hij trok zijn hand terug en zijn broer kwam als eerste naar buiten. De verloskundige zei: Wat heb jij een doorbraak gemaakt! Daarom kreeg hij de naam Perez (doorbraak).

[30] Daarna kwam zijn broer naar buiten, met de scharlaken draad om zijn hand. Hij kreeg de naam Zera (opgaande zon).

Genesis 39

[1] Jozef (hij voegt toe) werd naar Egypte gebracht. Daar kocht Potifar (door Ra gegeven) hem van de Ismaëlieten, die hem hadden meegenomen. Potifar was een Egyptische hofdienaar van Farao en bevelhebber van de lijfwacht.

[2] YHWH was met Jozef. Daardoor ging het goed met hem terwijl hij in het huis van zijn Egyptische meester woonde.

[3] Zijn meester zag dat YHWH met Jozef was. YHWH liet alles wat Jozef deed goed verlopen.

[4] Daarom kreeg Potifar waardering voor Jozef en liet hij zich door hem dienen. Hij stelde Jozef aan over zijn huis en vertrouwde hem alles toe.

[5] Vanaf dat moment zegende YHWH het huis van de Egyptenaar vanwege Jozef. De zegen van YHWH rustte op alles wat hij thuis en op het land bezat.

[6] Potifar liet alles wat hij bezat aan Jozef over. Hij hoefde zich alleen nog bezig te houden met het eten dat hij at. Jozef was knap en goedgebouwd.

[7] Na verloop van tijd kreeg de vrouw van zijn meester haar oog op Jozef. Ze zei: Kom bij mij in bed.

[8] Maar Jozef weigerde en zei tegen haar: Mijn meester hoeft zich dankzij mij geen zorgen te maken over wat er in huis gebeurt. Hij heeft alles wat hij bezit aan mij toevertrouwd.

[9] Niemand in dit huis heeft meer gezag dan ik. Hij heeft mij niets onthouden behalve u, omdat u zijn vrouw bent. Hoe zou ik zoiets slechts kunnen doen en

tegen God zondigen?

[10] Ze sprak Jozef iedere dag aan, maar hij luisterde niet naar haar. Hij weigerde met haar naar bed te gaan of bij haar te zijn.

[11] Op een dag kwam Jozef het huis binnen om zijn werk te doen. Geen van de andere huisbedienden was binnen.

[12] Zij greep hem bij zijn mantel en zei: Kom bij mij in bed. Maar hij liet zijn mantel in haar hand achter en vluchtte naar buiten.

[13] Toen zag ze dat hij zijn mantel in haar hand had achtergelaten en naar buiten was gevlucht.

[14] Daarop riep ze haar huispersoneel en zei: Kijk eens! Mijn man heeft die Hebreeër bij ons gebracht om ons belachelijk te maken. Hij kwam naar mij toe om met mij naar bed te gaan, maar ik schreeuwde luid.

[15] Toen hij hoorde dat ik begon te schreeuwen, liet hij zijn mantel bij mij achter en vluchtte hij naar buiten.

[16] Ze hield Jozefs mantel bij zich totdat zijn meester thuiskwam.

[17] Toen vertelde ze hem hetzelfde verhaal: Die Hebreeuwse slaaf die u bij ons hebt gebracht, kwam naar me toe om me belachelijk te maken.

[18] Toen ik begon te schreeuwen, liet hij zijn mantel bij mij achter en vluchtte hij naar buiten.

[19] Zijn meester hoorde hoe zijn vrouw zei: Zo heeft uw slaaf mij behandeld. Toen werd hij woedend.

[20] Jozefs meester greep hem en zette hem in de gevangenis waar de gevangenen van de koning vastzaten. Zo kwam Jozef in de gevangenis terecht.

[21] Maar YHWH was met Jozef en bewees hem Zijn trouwe liefde. Hij zorgde ervoor dat het hoofd van de gevangenis waardering voor Jozef kreeg.

[22] Het hoofd van de gevangenis gaf Jozef de leiding over alle gevangenen. Jozef kreeg de verantwoordelijkheid voor alles wat daar gebeurde.

[23] Het hoofd van de gevangenis hoefde nergens meer naar om te kijken. YHWH was met Jozef en liet alles wat hij deed goed verlopen.

Genesis 40

[1] Enige tijd later maakten de schenker en de bakker van de koning van Egypte zich schuldig tegenover hun heer, de koning.

[2] Farao werd erg kwaad op deze twee hofdienaren: het hoofd van de schenkers en het hoofd van de bakkers.

[3] Hij liet hen opsluiten in de gevangenis in het huis van de bevelhebber van de lijfwacht. Daar zat Jozef (hij voegt toe) ook gevangen.

[4] De bevelhebber droeg Jozef op hen te verzorgen. Ze bleven een tijdlang gevangen.

[5] Op een nacht hadden de schenker en de bakker allebei een droom. Elke droom had zijn eigen betekenis.

[6] Toen Jozef de volgende ochtend bij hen kwam, zag hij dat ze van streek waren.

[7] Hij vroeg deze dienaren van Farao, die samen met hem gevangenzaten in het huis van zijn meester: Waarom kijken jullie vandaag zo somber?

[8] Ze antwoordden: We hebben allebei een droom gehad, maar niemand kan die uitleggen. Jozef zei: Alleen God kan dromen uitleggen. Vertel jullie dromen maar aan mij.

[9] Toen vertelde het hoofd van de schenkers zijn droom aan Jozef. Hij zei: In mijn droom zag ik een wijnstok voor mij.

[10] De wijnstok had drie ranken. Hij liep uit, kreeg bloesem en droeg trossen met rijpe druiven.

[11] Ik hield de beker van Farao vast. Ik plukte de druiven, perste ze uit in zijn beker en gaf de beker aan Farao.

[12] Jozef zei tegen hem: Dit betekent je droom: de drie ranken stellen drie dagen voor.

[13] Binnen drie dagen zal Farao u weer aanzien geven en u in uw ambt herstellen. U zult Farao zijn beker weer aanreiken, zoals u vroeger als schenker deed.

[14] Denk dan aan mij wanneer het goed met u gaat. Bewijs mij alstublieft een dienst: vertel Farao over mij en help mij uit deze gevangenis.

[15] Ik ben namelijk ontvoerd uit het land van de Hebreeën. Ook hier heb ik niets gedaan waarvoor ze mij in deze gevangenis mochten zetten.
[16] Het hoofd van de bakkers zag dat Jozef een gunstige uitleg had gegeven. Daarom zei hij tegen Jozef: In mijn droom droeg ik drie gevlochten manden op mijn hoofd.
[17] In de bovenste mand lag allerlei gebak voor Farao. De vogels aten ervan, uit de mand boven mijn hoofd.
[18] Jozef antwoordde: Dit betekent je droom: de drie manden stellen drie dagen voor.
[19] Binnen drie dagen zal Farao u onthoofden en uw lichaam aan een paal hangen. De vogels zullen uw vlees eten.
[20] Op de derde dag vierde Farao zijn verjaardag en gaf hij een maaltijd voor al zijn dienaren. Tijdens het feest liet hij de hoofdschenker en de hoofdbakker bij zich komen.
[21] Hij herstelde het hoofd van de schenkers in zijn ambt. Daarna mocht hij Farao de beker weer aanreiken.
[22] Maar het hoofd van de bakkers liet hij ophangen, precies zoals Jozef hun had uitgelegd.
[23] Het hoofd van de schenkers dacht echter niet meer aan Jozef. Hij vergat hem.

Genesis 41

[1] Twee volle jaren later droomde Farao dat hij aan de rivier stond.
[2] Uit de rivier kwamen zeven koeien omhoog. Ze waren mooi en vet en graasden in het gras.
[3] Daarna kwamen uit de rivier zeven andere koeien omhoog. Ze waren lelijk en mager en gingen naast de eerste koeien aan de oever staan.
[4] De lelijke, magere koeien aten de zeven mooie, vette koeien op. Toen werd Farao wakker.
[5] Hij viel weer in slaap en droomde opnieuw. Nu kwamen uit één halm zeven dikke, goede korenaren omhoog.

[6] Daarna schoten zeven dunne korenaren op, verschroeid door de oostenwind.
[7] De dunne korenaren verslonden de zeven dikke, volle korenaren. Toen werd Farao wakker. Het was een droom.
[8] De volgende ochtend was Farao erg onrustig. Hij liet alle tovenaars en wijzen van Egypte roepen en vertelde hun zijn dromen. Maar niemand kon ze uitleggen.
[9] Toen zei het hoofd van de schenkers tegen Farao: Vandaag denk ik weer aan mijn zonden.
[10] U was erg kwaad op uw dienaren. U liet mij en het hoofd van de bakkers opsluiten in het huis van de bevelhebber van de lijfwacht.
[11] Op een nacht hadden wij allebei een droom. Elk van onze dromen had zijn eigen betekenis.
[12] Bij ons was een jonge Hebreeër, een dienaar van de bevelhebber van de lijfwacht. We vertelden hem onze dromen. Hij legde ieders droom afzonderlijk uit.
[13] Alles gebeurde precies zoals hij had uitgelegd. U herstelde mij in mijn ambt en liet de bakker ophangen.
[14] Toen liet Farao Jozef (hij voegt toe) halen. Men bracht hem snel uit de gevangenis. Jozef schoor zich, trok andere kleren aan en kwam bij Farao.
[15] Farao zei tegen Jozef: Ik heb een droom gehad, maar niemand kan hem uitleggen. Ik heb over u gehoord dat u een droom kunt uitleggen zodra u die hoort.
[16] Jozef antwoordde Farao: Dat ligt niet in mijn macht. God zal Farao een antwoord geven dat vrede brengt.
[17] Toen zei Farao tegen Jozef: In mijn droom stond ik aan de oever van de rivier.
[18] Uit de rivier kwamen zeven koeien omhoog. Ze waren vet en mooi en graasden in het gras.
[19] Daarna kwamen zeven andere koeien omhoog. Ze waren mager, uitgeteerd en heel lelijk. Zulke lelijke koeien heb ik nergens in Egypte gezien.
[20] De magere, lelijke koeien aten de eerste zeven vette koeien op.

21 De vette koeien kwamen in hun buik terecht, maar daarvan was niets te zien. De magere koeien zagen er nog even lelijk uit. Toen werd ik wakker.
22 Daarna zag ik in mijn droom uit één halm zeven volle, goede korenaren omhoogkomen.
23 Vervolgens schoten zeven verdorde, dunne korenaren op, verschroeid door de oostenwind.
24 De dunne korenaren verslonden de zeven goede korenaren. Ik heb dit aan de tovenaars verteld, maar niemand kon het mij verklaren.
25 Jozef zei tegen Farao: Beide dromen van Farao betekenen hetzelfde. God heeft Farao bekendgemaakt wat Hij gaat doen.
26 De zeven mooie koeien stellen zeven jaren voor. Ook de zeven mooie korenaren stellen zeven jaren voor. De dromen betekenen hetzelfde.
27 De zeven magere, lelijke koeien die daarna omhoogkwamen, stellen zeven jaren voor. Ook de zeven verschroeide, dunne korenaren betekenen zeven jaren hongersnood.
28 Dit bedoelde ik toen ik tegen Farao zei: God heeft Farao laten zien wat Hij gaat doen.
29 De komende zeven jaren zal er in heel Egypte grote overvloed zijn.
30 Daarna komen zeven jaren van hongersnood. Dan zal men alle overvloed in Egypte vergeten, want de hongersnood zal het land verwoesten.
31 Door de zware hongersnood die daarna komt, zal in het land niets meer van de vroegere overvloed te merken zijn.
32 Farao droomde tweemaal hetzelfde omdat Gods besluit vaststaat. Hij zal het spoedig uitvoeren.
33 Laat Farao daarom een verstandige en wijze man uitzoeken en hem over Egypte aanstellen.
34 Verder moet Farao opzichters over het land aanstellen. Laat hen tijdens de zeven jaren van overvloed een vijfde van de oogst in Egypte innemen.
35 Laat hen al het voedsel van de komende goede jaren verzamelen. Onder het gezag van Farao moeten ze graan in de steden opslaan en bewaken.

[36] Dit voedsel dient als voorraad voor de zeven jaren van hongersnood die over Egypte zullen komen. Zo zal het land niet door honger omkomen.

[37] Dit voorstel leek Farao en al zijn dienaren goed.

[38] Farao zei tegen zijn dienaren: Zouden we iemand anders kunnen vinden die, net als deze man, de Geest van God heeft?

[39] Daarna zei Farao tegen Jozef: God heeft u dit alles bekendgemaakt. Daarom is niemand zo verstandig en wijs als u.

[40] U krijgt het gezag over mijn huis. Heel mijn volk moet uw bevelen gehoorzamen. Alleen doordat ik op de troon zit, sta ik boven u.

[41] Verder zei Farao tegen Jozef: Hierbij stel ik u aan over heel Egypte.

[42] Farao deed zijn ring af en schoof die aan Jozefs vinger. Hij liet hem kleren van fijn linnen aantrekken en hing een gouden ketting om zijn hals.

[43] Hij liet Jozef meerijden in zijn tweede wagen. Voor hem uit riep men: Kniel neer! Zo stelde Farao hem aan over heel Egypte.

[44] Farao zei tegen Jozef: Ik ben Farao. Zonder uw toestemming mag in heel Egypte niemand ook maar een hand of voet bewegen.

[45] Farao gaf Jozef de naam Zafnath (uitlegger van geheimen) Paäneah (God spreekt hij leeft). Hij gaf hem Asnath (behoort aan Neith) tot vrouw. Zij was de dochter van Potifera (gegeven door Ra), de overste van On. Daarna trok Jozef door heel Egypte.

[46] Jozef was dertig jaar oud toen hij voor Farao, de koning van Egypte, verscheen. Daarna verliet hij Farao en trok hij door heel Egypte.

[47] Tijdens de zeven jaren van overvloed leverde het land een rijke oogst op.

[48] Jozef verzamelde al het voedsel dat Egypte tijdens die zeven jaren voortbracht. In iedere stad sloeg hij de opbrengst uit de omliggende akkers op.

[49] Jozef verzamelde zo veel graan als er zand aan de zee is. Uiteindelijk hield men op met tellen, want het graan was ontelbaar.

[50] Voordat het eerste jaar van hongersnood begon, kreeg Jozef twee zonen. Asnath, de dochter van Potifera, de overste van On, bracht hen ter wereld.

[51] Jozef noemde zijn eerstgeboren zoon Manasse (doen vergeten). Hij zei: God heeft mij al mijn moeite en heel mijn ouderlijk huis laten vergeten.

[52] Zijn tweede zoon noemde hij Efraïm (vruchtbaar). Hij zei: God heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land waar ik verdrukt werd.

[53] Toen eindigden de zeven jaren van overvloed in Egypte.

[54] Daarna begonnen de zeven jaren van hongersnood, precies zoals Jozef had gezegd. In alle landen was hongersnood, maar overal in Egypte was voedsel.

[55] Toen ook heel Egypte honger kreeg, riep het volk Farao om voedsel. Farao zei tegen alle Egyptenaren: Ga naar Jozef en doe wat hij zegt.

[56] De hongersnood heerste in het hele land. Jozef opende alle voorraadschuren en verkocht graan aan de Egyptenaren, want de hongersnood in Egypte werd steeds zwaarder.

[57] Mensen uit alle landen kwamen in Egypte graan bij Jozef kopen, want de hongersnood was overal zwaar.

Genesis 42

[1] Jakob (hij houdt de hiel vast) zag dat er graan in Egypte was. Hij vroeg zijn zonen: Waarom kijken jullie elkaar aan?

[2] Daarna zei hij: Kijk, ik heb gehoord dat er graan in Egypte is. Ga erheen en koop daar graan voor ons. Dan blijven we leven en sterven we niet.

[3] Toen gingen tien broers van Jozef (hij voegt toe) naar Egypte om graan te kopen.

[4] Maar Jakob stuurde Benjamin (zoon van de rechterhand), de broer van Jozef, niet met de anderen mee. Hij zei: Straks overkomt hem een ongeluk.

[5] Zo kwamen de zonen van Israël (die met God strijdt) samen met andere kopers naar Egypte, omdat er hongersnood in Kanaän (laagland) heerste.

[6] Jozef bestuurde het land en verkocht graan aan alle inwoners. Zijn broers kwamen naar hem toe en bogen voor hem, met hun gezicht tot op de grond.

[7] Toen Jozef zijn broers zag, herkende hij hen. Hij deed alsof hij hen niet kende en sprak hen hard aan. Hij vroeg: Waar komen jullie vandaan? Ze antwoordden: Uit Kanaän. We komen voedsel kopen.

[8] Jozef herkende zijn broers, maar zij herkenden hem niet.

[9] Toen dacht Jozef aan de dromen die hij over hen had gehad. Hij zei: Jullie zijn spionnen! Jullie zijn gekomen om de zwakke plekken in het land te bekijken.
[10] Ze antwoordden hem: Nee, mijn heer! Uw dienaren zijn alleen gekomen om voedsel te kopen.
[11] Wij zijn allemaal zonen van één man. Wij zijn eerlijke mensen. Uw dienaren zijn geen spionnen.
[12] Maar Jozef zei: Nee! Jullie zijn gekomen om de zwakke plekken in het land te bekijken.
[13] Ze antwoordden: Wij, uw dienaren, waren met twaalf broers, allemaal zonen van één man in Kanaän. De jongste is nu bij onze vader. Eén broer is er niet meer.
[14] Toen zei Jozef: Dit bevestigt wat ik al tegen jullie zei: Jullie zijn spionnen!
[15] Zo zal ik jullie testen. Zowaar Farao leeft: jullie vertrekken hier pas als jullie jongste broer hierheen is gekomen.
[16] Stuur een van jullie om jullie broer te halen. De rest blijft gevangen. Zo onderzoek ik jullie woorden en blijkt of jullie de waarheid spreken. Anders zijn jullie, zowaar Farao leeft, spionnen!
[17] Daarna hield hij hen drie dagen samen gevangen.
[18] Op de derde dag zei Jozef: Doe wat ik zeg, dan blijven jullie leven. Ik vrees God.
[19] Als jullie eerlijk zijn, blijft één broer gevangen in dit huis. De anderen mogen vertrekken en graan meenemen voor jullie gezinnen, die honger lijden.
[20] Breng daarna jullie jongste broer bij mij. Dan blijkt dat jullie woorden waar zijn en zullen jullie niet sterven. De broers stemden hiermee in.
[21] Toen zeiden de broers tegen elkaar: Wij worden terecht gestraft om wat we onze broer hebben aangedaan. We zagen hoe bang hij was. Hij smeekte ons om genade, maar wij luisterden niet. Daarom is deze ellende over ons gekomen.
[22] Ruben (zie, een zoon) antwoordde: Heb ik jullie niet gewaarschuwd? Ik zei: Doe die jongen geen kwaad! Maar jullie luisterden niet. Nu worden wij ter verantwoording geroepen voor zijn bloed.
[23] Ze wisten niet dat Jozef hen begreep, want hij sprak met hen via een tolk.

[24] Jozef draaide zich van hen weg en huilde. Daarna kwam hij terug en sprak met hen. Voor hun ogen nam hij Simeon (hij heeft gehoord) apart en liet hem vastbinden.

[25] Jozef gaf opdracht hun zakken met graan te vullen. Ook moest ieders geld in zijn zak worden teruggelegd en kregen ze voedsel voor onderweg. Zo gebeurde het.

[26] Ze laadden het graan op hun ezels en vertrokken.

[27] Bij de herberg opende een van hen zijn zak om zijn ezel voer te geven. Toen zag hij zijn geld boven in de zak liggen.

[28] Hij zei tegen zijn broers: Mijn geld is teruggegeven! Kijk, het zit in mijn zak! De moed zonk hun in de schoenen. Ze keken elkaar angstig aan en vroegen: Wat heeft God ons nu aangedaan?

[29] Toen ze bij hun vader Jakob in Kanaän terugkwamen, vertelden ze alles wat hun was overkomen:

[30] De man die over dat land regeert, sprak hard tegen ons. Hij beschouwde ons als spionnen die het land kwamen verkennen.

[31] Maar wij zeiden tegen hem: Wij zijn eerlijk en geen spionnen.

[32] Wij waren met twaalf broers, allemaal zonen van onze vader. Eén broer is er niet meer. De jongste is nu bij onze vader in Kanaän.

[33] Toen zei de man die over het land regeert tegen ons: Zo ontdek ik of jullie eerlijk zijn. Laat één broer bij mij achter. Neem graan mee voor jullie hongerige gezinnen en vertrek.

[34] Breng jullie jongste broer bij mij. Dan weet ik dat jullie geen spionnen, maar eerlijke mensen zijn. Ik geef jullie broer terug. Jullie mogen in dit land handel drijven.

[35] Toen ze hun zakken leegmaakten, vond ieder zijn geldbuidel in zijn zak. Zij en hun vader zagen de buidels en werden bang.

[36] Hun vader Jakob zei: Jullie maken mij kinderloos! Jozef is weg en Simeon is weg. Nu willen jullie ook Benjamin meenemen. Alles keert zich tegen mij!

[37] Ruben zei tegen zijn vader: Dood mijn twee zonen als ik hem niet bij u terugbreng. Geef hem aan mij mee. Ik zal hem bij u terugbrengen.

38 Maar Jakob antwoordde: Mijn zoon gaat niet met jullie mee. Zijn broer is dood, en hij alleen is overgebleven. Als hem onderweg een ongeluk overkomt, sturen jullie mij als oude, verdrietige man het graf in.

Genesis 43

1 De hongersnood bleef zwaar in het land.

2 Toen het graan uit Egypte op was, zei hun vader: Ga opnieuw naar Egypte en koop wat voedsel voor ons.

3 Juda (lofprijs) antwoordde hem: Die man heeft ons nadrukkelijk gewaarschuwd: Jullie krijgen mij alleen te zien als jullie broer bij jullie is.

4 Als u onze broer met ons meestuurt, gaan wij naar Egypte en kopen voedsel voor u.

5 Maar als u hem niet meestuurt, gaan we niet. Die man heeft namelijk gezegd: Jullie krijgen mij alleen te zien als jullie broer bij jullie is.

6 Israël (die met God strijdt) vroeg: Waarom hebben jullie mij dit aangedaan? Waarom vertelden jullie die man dat jullie nog een broer hebben?

7 Ze antwoordden: Die man vroeg heel precies naar ons en onze familie. Hij vroeg: Leeft jullie vader nog? Hebben jullie nog een broer? Daarom beantwoordden wij zijn vragen. Hoe konden wij weten dat hij zou zeggen: Breng jullie broer mee?

8 Toen zei Juda tegen zijn vader Israël: Stuur de jongen met mij mee. Dan vertrekken we meteen. Zo blijven wij allemaal leven: wijzelf, u en onze kinderen.

9 Ik sta borg voor hem. U mag mij verantwoordelijk houden. Als ik hem niet bij u terugbreng en aan u overdraag, blijf ik altijd schuldig tegenover u.

10 Als we niet zo lang hadden gewacht, waren we inmiddels al twee keer heen en terug geweest.

11 Toen zei hun vader Israël: Als het echt niet anders kan, doe dan het volgende. Neem de beste producten van dit land mee in jullie tassen. Breng die man als geschenk wat balsem, honing, specerijen, mirre, pistachenoten en amandelen.

[12] Neem dubbel zoveel geld mee. Neem ook het geld terug dat boven in jullie zakken lag. Misschien was dat een vergissing.

[13] Neem ook jullie broer mee en ga terug naar die man.

[14] Moge God, de Almachtige, ervoor zorgen dat die man medelijden met jullie krijgt. Dan laat hij jullie andere broer en Benjamin (zoon van de rechterhand) meegaan. Wat mij betreft: als ik mijn kinderen verlies, dan verlies ik hen.

[15] De mannen namen het geschenk, het dubbele bedrag en Benjamin mee. Ze vertrokken naar Egypte en verschenen voor Jozef (hij voegt toe).

[16] Toen Jozef Benjamin bij hen zag, zei hij tegen zijn huismeester: Breng deze mannen naar mijn huis. Slacht een dier en bereid de maaltijd. Zij eten vanmiddag met mij.

[17] De huismeester deed wat Jozef had gezegd en bracht de mannen naar Jozefs huis.

[18] Ze werden bang omdat ze naar Jozefs huis werden gebracht. Ze zeiden tegen elkaar: Dit komt door het geld dat de vorige keer in onze zakken lag. Hij wil ons overmeesteren en aanvallen. Daarna maakt hij ons tot slaven en neemt hij onze ezels.

[19] Daarom gingen ze bij de ingang van Jozefs huis naar zijn huismeester toe en spraken hem aan.

[20] Ze zeiden: Alstublieft, mijn heer! De vorige keer zijn wij werkelijk hierheen gekomen om voedsel te kopen.

[21] Toen we bij de herberg kwamen en onze zakken openden, lag ieders geld boven in zijn zak. Het volledige bedrag zat er nog. Daarom hebben we het teruggebracht.

[22] We hebben ook ander geld meegenomen om voedsel te kopen. We weten niet wie ons geld in onze zakken heeft gelegd.

[23] De huismeester antwoordde: Wees gerust en wees niet bang. Jullie God, de God van jullie vader, heeft een schat in jullie zakken gelegd. Ik heb jullie betaling ontvangen. Daarna bracht hij Simeon (hij heeft gehoord) bij hen.

[24] De huismeester bracht de mannen in Jozefs huis en gaf hun water om hun voeten te wassen. Hij gaf ook voer aan hun ezels.

[25] Ze maakten het geschenk klaar voordat Jozef 's middags kwam. Ze hadden namelijk gehoord dat ze daar zouden eten.
[26] Toen Jozef thuiskwam, brachten ze hem het geschenk dat ze bij zich hadden. Daarna bogen ze voor hem tot op de grond.
[27] Jozef vroeg hoe het met hen ging. Daarna vroeg hij: Hoe gaat het met jullie oude vader, over wie jullie vertelden? Leeft hij nog?
[28] Ze antwoordden: Het gaat goed met uw dienaar, onze vader. Hij leeft nog. Daarna bogen ze hun hoofd en knielden voor Jozef.
[29] Jozef keek op en zag Benjamin, zijn broer en de zoon van zijn eigen moeder. Hij vroeg: Is dit jullie jongste broer, over wie jullie mij vertelden? Daarna zei hij tegen Benjamin: Mijn zoon! Moge God u genadig zijn.
[30] Jozef werd diep geraakt toen hij zijn broer zag en voelde dat hij moest huilen. Snel ging hij naar een kamer en huilde daar.
[31] Daarna waste hij zijn gezicht en kwam terug. Hij hield zich in en zei: Dien de maaltijd op.
[32] De bedienden serveerden Jozef apart, zijn broers apart en de Egyptenaren die met hem aten apart. Egyptenaren mochten namelijk niet samen met Hebreeën eten. Dat vonden zij afschuwelijk.
[33] De broers zaten tegenover Jozef, op volgorde van leeftijd: van de oudste tot de jongste. Verbaasd keken ze elkaar aan.
[34] Jozef liet hun gerechten brengen van zijn eigen tafel. Benjamin kreeg vijf keer zoveel als ieder van de anderen. Ze dronken samen met Jozef en werden dronken.

Genesis 44

[1] Jozef (hij voegt toe) gaf de beheerder van zijn huis opdracht: Vul de zakken van deze mannen met zoveel voedsel als ze kunnen dragen. Leg ieders geld boven in zijn zak.
[2] Leg ook mijn zilveren beker boven in de zak van de jongste, samen met zijn geld voor het graan. De beheerder deed wat Jozef had gezegd.

[3] Toen het de volgende ochtend licht werd, mochten de mannen met hun ezels vertrekken.

[4] Ze waren de stad uit en nog niet ver weg. Toen zei Jozef tegen zijn beheerder: Ga snel achter die mannen aan. Wanneer je hen hebt ingehaald, zeg dan: Waarom hebben jullie kwaad voor goed teruggegeven?

[5] Dit is toch de beker waaruit mijn meester drinkt en waarmee hij verborgen dingen kan ontdekken? Jullie hebben verkeerd gehandeld.

[6] De beheerder haalde hen in en zei precies wat Jozef hem had opgedragen.

[7] Ze antwoordden hem: Waarom zegt mijn heer zulke dingen? Uw dienaren zouden zoiets nooit doen.

[8] Kijk, we hebben zelfs het geld teruggebracht dat we boven in onze zakken vonden. We brachten het vanuit Kanaän (laagland) naar u terug. Waarom zouden we dan zilver of goud uit het huis van uw meester stelen?

[9] Als de beker bij een van uw dienaren gevonden wordt, moet die sterven. Bovendien zullen wij allemaal slaven van mijn heer worden.

[10] De beheerder zei: Goed, laten we het doen zoals jullie hebben gezegd. Degene bij wie de beker gevonden wordt, zal mijn slaaf zijn. De rest van jullie is onschuldig.

[11] Iedereen zette snel zijn zak op de grond en maakte hem open.

[12] De beheerder doorzocht de zakken. Hij begon bij de oudste en eindigde bij de jongste. De beker werd in Benjamins (zoon van de rechterhand) zak gevonden.

[13] Toen scheurden de broers hun kleren. Iedereen laadde zijn zak weer op zijn ezel. Daarna keerden ze terug naar de stad.

[14] Juda (lofprijs) en zijn broers kwamen in Jozefs huis, waar hij nog was. Ze vielen voor hem op de grond.

[15] Jozef vroeg hun: Wat hebben jullie gedaan? Weten jullie niet dat iemand als ik zulke dingen zeker kan ontdekken?

[16] Juda antwoordde: Wat kunnen wij tegen mijn heer zeggen? Wat kunnen wij nog aanvoeren om onze onschuld te bewijzen? God heeft de schuld van uw dienaren aan het licht gebracht. Wij zijn nu uw slaven, zowel wij als degene bij wie de beker is gevonden.

17 Jozef zei: Zoiets zal ik nooit doen! Alleen de man bij wie de beker is gevonden, wordt mijn slaaf. Ga allemaal in vrede terug naar jullie vader.
18 Toen ging Juda dichter naar Jozef toe en zei: Mijn heer, laat uw dienaar alstublieft iets tegen u zeggen. Word niet boos op uw dienaar, want u bent als Farao.
19 Mijn heer vroeg zijn dienaren: Hebben jullie een vader of een broer?
20 Wij antwoordden mijn heer: We hebben een oude vader en een jonge broer, die op zijn oude dag geboren is. Zijn broer is dood. Hij is als enige zoon van zijn moeder overgebleven, en zijn vader houdt van hem.
21 Toen zei u tegen uw dienaren: Breng hem hierheen, zodat ik hem zelf kan zien.
22 Wij zeiden tegen mijn heer: De jongen kan zijn vader niet verlaten. Als hij zijn vader verlaat, zal zijn vader sterven.
23 Maar u zei tegen uw dienaren: Als jullie jongste broer niet meekomt, mogen jullie mij niet meer onder ogen komen.
24 Toen wij weer bij uw dienaar, mijn vader, kwamen, vertelden we hem wat mijn heer had gezegd.
25 Later zei onze vader: Ga terug en koop nog wat voedsel voor ons.
26 Wij antwoordden: We kunnen alleen teruggaan als onze jongste broer met ons meegaat. Anders mogen wij die man niet onder ogen komen.
27 Toen zei uw dienaar, mijn vader, tegen ons: Jullie weten dat mijn vrouw mij twee zonen heeft gegeven.
28 De ene is bij mij weggegaan. Ik zei: Hij is beslist verscheurd! Ik heb hem sindsdien niet meer gezien.
29 Als jullie ook deze zoon bij mij weghalen en hem iets verschrikkelijks overkomt, brengen jullie mij grijs en vol verdriet in het graf.
30 Mijn vader is met hart en ziel aan de jongen verbonden. Stel dat ik nu zonder de jongen bij hem terugkom.
31 Wanneer hij ziet dat de jongen er niet is, zal hij sterven. Dan brengen uw dienaren onze oude, grijze vader bedroefd in het graf.

[32] Uw dienaar heeft zich namelijk bij mijn vader voor de jongen borg gesteld. Ik zei: Als ik hem niet bij u terugbreng, sta ik mijn hele leven bij mijn vader in de schuld.

[33] Laat daarom uw dienaar alstublieft als slaaf van mijn heer achterblijven in plaats van de jongen. Laat de jongen met zijn broers teruggaan.

[34] Hoe kan ik zonder de jongen naar mijn vader teruggaan? Ik zou niet kunnen aanzien welke ramp mijn vader dan treft.

Genesis 45

[1] Jozef (hij voegt toe) kon zich niet langer beheersen waar al zijn dienaren bij waren. Hij riep: Laat iedereen weggaan! Niemand bleef bij hem toen hij zich aan zijn broers bekendmaakte.

[2] Hij begon zo hard te huilen dat de Egyptenaren het hoorden. Ook in Farao's paleis was het te horen.

[3] Jozef zei tegen zijn broers: Ik ben Jozef! Leeft mijn vader nog? Zijn broers konden geen antwoord geven, want ze waren doodsbang voor hem.

[4] Jozef zei tegen zijn broers: Kom toch dichterbij. Ze kwamen dichterbij. Toen zei hij: Ik ben jullie broer Jozef, die jullie naar Egypte hebben verkocht.

[5] Maar wees niet verdrietig en neem het jezelf niet kwalijk dat jullie mij hierheen hebben verkocht. God heeft mij voor jullie uit gestuurd om levens te redden.

[6] De hongersnood duurt nu twee jaar in het land. Nog vijf jaar lang zal er niet geploegd of geoogst worden.

[7] God stuurde mij voor jullie uit om een deel van jullie familie op aarde te laten voortbestaan. Zo houdt Hij jullie door een grote redding in leven.

[8] Jullie hebben mij dus niet hierheen gestuurd, maar God zelf. Hij maakte mij als een vader en raadgever voor Farao. Ook stelde Hij mij aan als heer over Farao's hele paleis en als bestuurder over heel Egypte.

[9] Ga snel naar mijn vader en zeg tegen hem: Dit zegt uw zoon Jozef: God heeft mij heer over heel Egypte gemaakt. Kom naar mij toe en wacht niet langer.

[10] U zult met uw kinderen en kleinkinderen dicht bij mij in Gosen wonen. Neem uw schapen, runderen en al uw bezittingen mee.

[11] Ik zal daar voor u zorgen, want de hongersnood duurt nog vijf jaar. Zo zullen u en uw gezin niet verarmen en blijft uw bezit behouden.
[12] Jullie zien zelf, en mijn broer Benjamin (zoon van de rechterhand) ziet het ook: ik spreek hier met mijn eigen mond tegen jullie.
[13] Vertel mijn vader over mijn hoge positie in Egypte en over alles wat jullie hebben gezien. Ga snel en breng mijn vader hierheen.
[14] Toen sloeg Jozef zijn armen om zijn broer Benjamin en huilde. Ook Benjamin omhelsde hem huilend.
[15] Daarna kuste Jozef al zijn broers en huilde bij ieder van hen. Vervolgens spraken zijn broers met hem.
[16] In Farao's paleis ging het bericht rond: Jozefs broers zijn gekomen! Farao en zijn dienaren waren blij met dit nieuws.
[17] Farao zei tegen Jozef: Zeg tegen je broers: Doe het volgende. Belaad jullie dieren en ga naar Kanaän (laagland).
[18] Neem jullie vader en gezinnen mee en kom naar mij. Ik geef jullie het beste van Egypte. Jullie zullen van de rijkdom van het land eten.
[19] Jullie krijgen de opdracht om wagens uit Egypte mee te nemen voor jullie kinderen en vrouwen. Haal jullie vader op en kom hierheen.
[20] Laat gerust huisraad achter. Het beste van heel Egypte zal van jullie zijn.
[21] De zonen van Israël (die met God strijdt) deden wat Farao had gezegd. Jozef gaf hun volgens Farao's bevel wagens en voedsel voor onderweg.
[22] Iedere broer kreeg een stel nieuwe kleren. Benjamin kreeg driehonderd zilverstukken en vijf stel nieuwe kleren.
[23] Voor zijn vader stuurde Jozef tien ezels met het beste uit Egypte. Ook stuurde hij tien ezelinnen met graan, brood en voedsel voor onderweg.
[24] Daarna liet Jozef zijn broers vertrekken. Hij zei tegen hen: Maak onderweg geen ruzie.
[25] Ze vertrokken uit Egypte en kwamen in Kanaän bij hun vader Jakob (hij houdt de hiel vast).
[26] Ze vertelden hem: Jozef leeft nog! Hij is zelfs bestuurder over heel Egypte! Jakob was diep geschokt. Hij geloofde hen niet.

[27] Toen vertelden ze alles wat Jozef tegen hen had gezegd. Jakob zag de wagens die Jozef had gestuurd om hem op te halen. Toen leefde hij weer op.
[28] Israël zei: Het is genoeg! Mijn zoon Jozef leeft nog! Ik ga hem zien voordat ik sterf.

Genesis 46

[1] Israël (die met God strijdt) vertrok met alles wat hij bezat en kwam in Ber-seba. Daar bracht hij offers aan de God van zijn vader Izak (lachen).
[2] God sprak 's nachts in een visioen tot Israël. Hij zei: Jakob (hij houdt de hiel vast), Jakob! Jakob antwoordde: Hier ben ik!
[3] God zei: Ik ben God, de God van je vader. Wees niet bang om naar Egypte te gaan. Daar zal ik van jou een groot volk maken.
[4] Ik ga met je mee naar Egypte en zal je zeker ook weer terugbrengen. Jozef (hij voegt toe) zal met zijn hand je ogen sluiten.
[5] Toen vertrok Jakob uit Ber-seba. Israëls zonen lieten hun vader Jakob, hun kinderen en hun vrouwen rijden in de wagens die Farao had gestuurd.
[6] Ze namen hun vee en alle bezittingen mee die ze in Kanaän (laagland) hadden verkregen. Zo kwamen Jakob en al zijn nakomelingen in Egypte.
[7] Hij bracht zijn zonen en kleinzonen, zijn dochters en kleindochters, en al zijn nakomelingen met zich mee naar Egypte.
[8] Dit zijn de namen van Israëls zonen die naar Egypte kwamen: Jakob en zijn zonen. Jakobs eerstgeborene was Ruben (zie, een zoon).
[9] Rubens zonen waren Hanoch (toegewijd), Pallu (bijzonder), Hezron (omheining) en Karmi (mijn wijngaard).
[10] Simeons (hij heeft gehoord) zonen waren Jemuël (dag van God), Jamin (rechterhand), Ohad, Jachin (hij zal bevestigen), Zohar (glans) en Saul (gevraagd). Saul was de zoon van een Kanaänitische vrouw.
[11] Levi (verbonden)'s zonen waren Gerson (vreemdeling), Kehath (bijeenkomst) en Merari (bitter).

[12] Juda (lofprijs)'s zonen waren Er, Onan (krachtig), Sela, Perez (doorbraak) en Zerah (opgaande zon). Er en Onan waren echter in Kanaän gestorven. Perez' zonen waren Hezron en Hamul (gespaard).

[13] Issaschars (loon) zonen waren Tola (scharlakenrode worm), Puwa, Job (vervolgde) en Simron (bewaker).

[14] Zebulons (woning) zonen waren Sered, Elon (eik) en Jahleel (hoop op God).

[15] Dit waren Lea (vermoeide)'s zonen, die zij in Paddan-aram aan Jakob had gebaard, samen met zijn dochter Dina (recht). Zijn zonen en dochters telden in totaal drieëndertig personen.

[16] Gads (geluk) zonen waren Zifjon (uitkijker), Haggi (feest), Schuni, Ezbon, Eri, Arodi (wilde ezel) en Areli.

[17] Asers (gelukkig) zonen waren Jimna (gelukkig), Jisva, Jisvi en Berija (in onheil). Hun zus was Sera (overvloed). Berija's zonen waren Heber (overkant) en Malchiël (God is mijn koning).

[18] Via Zilpa (druppel), die Laban (wit) aan zijn dochter Lea had gegeven, kreeg Jakob deze zestien nakomelingen.

[19] De zonen van Jakobs vrouw Rachel (ooi) waren Jozef en Benjamin (zoon van de rechterhand).

[20] In Egypte kreeg Jozef twee zonen: Manasse (doen vergeten) en Efraïm (vruchtbaar). Hun moeder was Asnath (behoort aan Neith), de dochter van Potifera (gegeven door Ra), de overste van On.

[21] Benjamins zonen waren Bela (verslinding), Becher (jonge kameel), Asbel, Gera, Naäman (lieflijk), Echi (mijn broer), Ros (hoofd), Muppim, Huppim en Ard (die afdaalt).

[22] Via Rachel kreeg Jakob deze veertien nakomelingen.

[23] Dans zoon was Chusim (haastig).

[24] Nafthali (mijn worsteling)'s zonen waren Jahzeel (God deelt toe), Guni, Jezer (vorming) en Sillem (vergelding).

[25] Via Bilha, die Laban aan zijn dochter Rachel had gegeven, kreeg Jakob deze zeven nakomelingen.

[26] Alle mensen die met Jakob naar Egypte kwamen en van hem afstamden, waren samen zesenzestig personen. De vrouwen van Jakobs zonen telden niet mee.
[27] Jozef had in Egypte twee zonen gekregen. Zo bestond Jakobs familie die naar Egypte kwam in totaal uit zeventig personen.
[28] Jakob stuurde Juda vooruit naar Jozef om de weg naar Gosen te laten wijzen. Daarna kwamen zij in Gosen aan.
[29] Jozef liet zijn wagen inspannen en reed zijn vader Israël in Gosen tegemoet. Hij viel hem om de hals en huilde lange tijd.
[30] Israël zei tegen Jozef: Nu kan ik sterven, want ik heb je gezicht gezien en weet dat je nog leeft!
[31] Daarna zei Jozef tegen zijn broers en de rest van zijn vaders familie: Ik ga Farao op de hoogte brengen. Ik zal tegen hem zeggen: Mijn broers en mijn vaders familie, die in Kanaän woonden, zijn bij mij gekomen.
[32] Deze mannen zijn schaapherders en werken met vee. Ze hebben hun schapen, runderen en alles wat ze bezitten meegenomen.
[33] Als Farao jullie laat roepen, zal hij vragen: Wat is jullie beroep?
[34] Dan moeten jullie antwoorden: Wij, uw dienaren, werken vanaf onze jeugd tot nu toe met vee, net als onze vaders. Zo mogen jullie in Gosen wonen, want de Egyptenaren vinden alle schaapherders afschuwelijk.

Genesis 47

[1] Jozef (hij voegt toe) ging naar Farao en meldde: Mijn vader en broers zijn vanuit Kanaän (laagland) gekomen met hun schapen, runderen en al hun bezittingen. Ze zijn nu in Gosen.
[2] Hij koos vijf van zijn broers uit en bracht hen bij Farao.
[3] Farao vroeg aan zijn broers: Wat is uw beroep? Ze antwoordden Farao: Wij, uw dienaren, zijn schaapherders, net als onze vaders.
[4] Ze zeiden verder tegen Farao: Wij zijn gekomen om als vreemdelingen in dit land te wonen. In Kanaän is de hongersnood zo zwaar dat er voor de kudden van uw dienaren geen weidegrond meer is. Laat uw dienaren daarom alstublieft

in Gosen wonen.

[5] Farao zei tegen Jozef: Uw vader en uw broers zijn bij u gekomen.

[6] Heel Egypte ligt voor u open. Laat uw vader en broers in het beste deel van het land wonen. Laat hen in Gosen wonen. Als u onder hen bekwame mannen kent, stel hen dan aan als opzichters over mijn vee.

[7] Jozef bracht zijn vader Jakob (hij houdt de hiel vast) bij Farao. Jakob zegende Farao.

[8] Farao vroeg aan Jakob: Hoeveel jaren hebt u al geleefd?

[9] Jakob antwoordde Farao: Ik leef nu honderddertig jaar als vreemdeling. Mijn levensjaren zijn weinig en zwaar geweest. Ik heb nog niet zo lang geleefd als mijn voorouders tijdens hun leven als vreemdelingen.

[10] Jakob zegende Farao en vertrok.

[11] Jozef gaf Jakob en zijn broers woonruimte en grondbezit in het beste deel van Egypte, in het gebied Rameses. Zo had Farao het bevolen.

[12] Jozef gaf zijn vader, zijn broers en heel zijn vaders familie genoeg brood, ook voor de kleine kinderen.

[13] In het hele land was geen voedsel meer, want de hongersnood was zeer zwaar. De inwoners van Egypte en Kanaän raakten erdoor uitgeput.

[14] Jozef verzamelde al het geld in Egypte en Kanaän waarmee de mensen graan kochten. Hij bracht het geld naar Farao's paleis.

[15] Toen het geld in Egypte en Kanaän op was, kwamen alle Egyptenaren naar Jozef. Ze zeiden: Geef ons voedsel! Waarom zouden wij voor uw ogen sterven? Ons geld is op.

[16] Jozef antwoordde: Breng dan jullie vee. Als het geld op is, geef ik jullie voedsel in ruil voor jullie vee.

[17] Ze brachten hun vee naar Jozef. Hij gaf hun voedsel in ruil voor paarden, schapen, runderen en ezels. Zo voorzag hij hen dat hele jaar van voedsel in ruil voor al hun vee.

[18] Toen dat jaar voorbij was, kwamen zij het volgende jaar weer naar Jozef. Ze zeiden: Wij verbergen niet voor mijn heer dat ons geld op is en al ons vee nu van mijn heer is. Voor mijn heer blijft niets anders over dan ons lichaam en ons

land.
19 Waarom zouden wij voor uw ogen sterven, samen met ons land? Koop ons en ons land in ruil voor voedsel. Dan zullen wij Farao dienen en zal ons land hem toebehoren. Geef ons zaaigoed, zodat wij blijven leven en het land niet onbewoond raakt.
20 Zo kocht Jozef voor Farao al het land in Egypte. Iedere Egyptenaar verkocht zijn akker, omdat de hongersnood hen zwaar trof. Daardoor werd het land eigendom van Farao.
21 Jozef verplaatste de bevolking naar de steden, van de ene grens van Egypte tot de andere.
22 Alleen het land van de priesters kocht hij niet. Zij kregen van Farao een vaste hoeveelheid voedsel en leefden daarvan. Daarom verkochten zij hun land niet.
23 Jozef zei tegen het volk: Vandaag heb ik jullie en jullie land voor Farao gekocht. Hier is zaaigoed voor jullie. Zaai daarmee het land in.
24 Bij de oogst moeten jullie een vijfde deel aan Farao geven. De andere vier delen zijn voor jullie: als zaaigoed, als voedsel voor jullie en jullie huisgenoten, en als eten voor jullie kinderen.
25 Zij zeiden: U hebt ons leven gered. Laat mijn heer ons alstublieft goedgezind zijn. Wij zullen Farao's dienaren zijn.
26 Jozef maakte hiervan een wet die tot op deze dag in Egypte geldt: Farao ontvangt een vijfde deel. Alleen het land van de priesters werd geen eigendom van Farao.
27 Israël (die met God strijdt) woonde in Egypte, in Gosen. Ze kregen daar bezit, werden vruchtbaar en groeiden sterk in aantal.
28 Jakob leefde zeventien jaar in Egypte. In totaal werd hij honderdzevenenveertig jaar oud.
29 Toen de tijd naderde dat Israël zou sterven, riep hij zijn zoon Jozef. Hij zei: Als je mij goedgezind bent, leg dan je hand onder mijn heup. Toon mij liefde en trouw: begraaf mij niet in Egypte.
30 Laat mij bij mijn voorouders rusten. Breng mij daarom uit Egypte weg en begraaf mij in hun graf. Jozef antwoordde: Ik zal doen wat u hebt gevraagd.

31 Jakob zei: Zweer het mij! Jozef zwoer het hem. Daarna boog Israël zich neer bij het hoofdeinde van het bed.

Genesis 48

1 Enige tijd later kreeg Jozef (hij voegt toe) bericht: Je vader is ziek. Toen nam hij zijn twee zonen, Manasse (doen vergeten) en Efraïm (vruchtbaar), mee.

2 Iemand vertelde Jakob (hij houdt de hiel vast): Je zoon Jozef komt naar je toe. Israël (die met God strijdt) verzamelde zijn krachten en ging rechtop op het bed zitten.

3 Daarna zei Jakob tegen Jozef: God, de Almachtige, verscheen aan mij in Luz, in Kanaän (laagland). Hij zegende mij.

4 Hij zei tegen mij: Kijk, ik zal je vruchtbaar maken en veel nakomelingen geven. Uit jou zal ik een menigte volken laten ontstaan. Ik zal dit land na jou als eeuwig bezit aan je nakomelingen geven.

5 Daarom reken ik de twee zonen die je vóór mijn komst naar Egypte kreeg, als mijn eigen zonen. Efraïm en Manasse zullen mijn zonen zijn, net als Ruben (zie, een zoon) en Simeon (hij heeft gehoord).

6 Je kinderen die na hen geboren worden, blijven van jou. Voor hun erfdeel zullen ze onder de naam van hun broers vallen.

7 Toen ik uit Paddan kwam, stierf Rachel (ooi) bij mij onderweg in Kanaän. Dat gebeurde op korte afstand van Efrath. Ik begroef haar daar langs de weg naar Efrath, oftewel Bethlehem.

8 Israël zag Jozefs zonen en vroeg: Wie zijn dit?

9 Jozef antwoordde zijn vader: Dit zijn mijn zonen, die God mij hier heeft gegeven. Israël zei: Breng hen alstublieft bij mij, zodat ik hen kan zegenen.

10 Israëls ogen waren door ouderdom zo zwak geworden dat hij niet kon zien. Hij liet de jongens dichterbij komen en kuste en omhelsde hen.

11 Israël zei tegen Jozef: Ik had niet verwacht jou ooit terug te zien. Maar kijk, God heeft mij zelfs jouw kinderen laten zien!

12 Jozef haalde de jongens bij Israëls knieën vandaan. Daarna boog hij diep voor Israël en raakte met zijn gezicht de grond.

[13] Jozef nam hen allebei mee: Efraïm aan zijn rechterkant, tegenover Israëls linkerhand, en Manasse aan zijn linkerkant, tegenover Israëls rechterhand. Zo bracht hij hen dichter bij Israël.

[14] Israël legde zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm, hoewel die de jongste was. Zijn linkerhand legde hij op Manasses hoofd. Hij kruiste zijn handen bewust, omdat Manasse de eerstgeborene was.

[15] Daarna zegende hij Jozef. Hij zei: De God in wiens nabijheid mijn voorouders Abraham (vader van velen) en Izak (lachen) leefden, heeft vanaf mijn geboorte tot vandaag voor mij gezorgd.

[16] De engel die mij uit al het kwaad heeft verlost, moge deze jongens zegenen. Laat hen mijn naam en de namen van mijn voorouders Abraham en Izak dragen. Mogen zij zich midden in het land vermenigvuldigen tot ze even talrijk zijn als vissen.

[17] Jozef zag dat zijn vader zijn rechterhand op Efraïms hoofd had gelegd. Dat vond hij verkeerd. Hij greep zijn vaders hand en probeerde die van Efraïms hoofd naar Manasses hoofd te verplaatsen.

[18] Jozef zei tegen zijn vader: Niet zo, vader! Manasse is de eerstgeborene. Leg uw rechterhand op zijn hoofd.

[19] Maar zijn vader weigerde en zei: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het. Ook Manasse zal een volk worden en groot worden. Toch zal zijn jongere broer groter worden dan hij. Efraïms nakomelingen zullen uitgroeien tot een menigte volken.

[20] Zo zegende Jakob hen die dag. Hij zei: Het volk Israël zal anderen met jullie namen zegenen. Het zal zeggen: Moge God je maken als Efraïm en Manasse. Zo plaatste Jakob Efraïm vóór Manasse.

[21] Daarna zei Israël tegen Jozef: Ik ga sterven. Maar God zal bij jullie zijn en jullie terugbrengen naar het land van jullie voorouders.

[22] Ik heb jou bovendien één stuk land meer gegeven dan je broers. Dat heb ik met mijn zwaard en boog uit de handen van de Amorieten veroverd.

Genesis 49

[1] Daarna riep Jakob (hij houdt de hiel vast) zijn zonen bij zich. Hij zei: Kom bij elkaar. Ik zal vertellen wat jullie in de toekomst zal overkomen.

[2] Kom bij elkaar en luister, zonen van Jakob. Luister naar Israël (die met God strijdt), jullie vader.

[3] Ruben (zie, een zoon), jij bent mijn eerstgeborene. Jij was de eerste vrucht van mijn kracht. Jij had de hoogste waardigheid en de grootste kracht.

[4] Je bent onstuimig als snelstromend water. Je zult niet langer bovenaan staan, want je bent in het bed van je vader geklommen. Je hebt het onteerd. Ja, hij is in mijn bed geklommen!

[5] Simeon (hij heeft gehoord) en Levi (verbonden) zijn broers. Hun daden zijn werktuigen van geweld.

[6] Laat mijn ziel niet deelnemen aan hun geheime overleg. Laat mijn eer niet verbonden worden met hun bijeenkomst. In hun woede doodden zij mannen. Uit moedwil roofden zij de ossen.

[7] Vervloekt is hun woede, want die is hevig. Vervloekt is hun razernij, want die is hard. Ik zal hen verdelen onder Jakob en verspreiden onder Israël.

[8] Juda (lofprijs), jouw broers zullen je prijzen. Je hand zal op de nek van je vijanden liggen. De zonen van je vader zullen voor je buigen.

[9] Juda is een leeuwenwelp. Mijn zoon, je bent na het grijpen van je prooi omhooggeklommen. Hij hurkt en ligt neer als een leeuw, als een oude leeuw. Wie durft hem op te jagen?

[10] De scepter zal niet van Juda wijken, en de wetgever niet van tussen zijn voeten. Dat duurt totdat Silo komt. De volken zullen Hem gehoorzamen.

[11] Hij bindt zijn jonge ezel aan de wijnstok, het veulen van zijn ezelin aan de beste wijnstok. Hij wast zijn kleed in wijn en zijn mantel in druivenbloed.

[12] Zijn ogen zijn rood van de wijn en zijn tanden wit van de melk.

[13] Zebulon (woning) zal aan de zeekust wonen, bij een haven voor schepen. Zijn grens zal in de richting van Sidon (visvangst) liggen.

[14] Issaschar (loon) is een sterkgebouwde ezel die tussen twee vrachten ligt.

15 Hij zag hoe goed de rust was en hoe aangenaam het land. Daarom boog hij zijn schouder om lasten te dragen en verrichtte hij dwangarbeid.

16 Dan zal als een van de stammen van Israël rechtspreken over zijn volk.

17 Dan zal een slang langs de weg zijn, een adder naast het pad. Hij bijt het paard in de hielen, zodat de ruiter achterovervalt.

18 YHWH, ik wacht op Uw redding!

19 Gad (geluk) zal door een roversbende worden aangevallen. Maar uiteindelijk zal hij die bende zelf aanvallen.

20 Het brood van Aser (gelukkig) zal rijk zijn. Hij zal lekkernijen leveren die een koning waard zijn.

21 Nafthali (mijn worsteling) is een hinde die vrijgelaten is. Hij spreekt mooie woorden.

22 Jozef (hij voegt toe) is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak bij een bron. Zijn takken groeien over de muur.

23 Boogschutters hebben hem verbitterd, op hem geschoten en hem gehaat.

24 Maar zijn boog bleef stevig, en zijn handen en armen kregen kracht door de handen van de Machtige van Jakob. Door Hem werd Jozef een herder en een rots voor Israël.

25 De God van je vader zal je helpen. De Almachtige zal je zegenen met zegeningen uit de hemel boven en uit de diepte beneden. Ook geeft Hij overvloedige moedermelk en vruchtbaarheid.

26 De zegeningen van je vader overtreffen die van mijn voorouders. Ze reiken tot het uiterste van de eeuwige heuvels. Ze rusten op Jozefs hoofd, op de kruin van hem die van zijn broers werd afgezonderd.

27 Benjamin (zoon van de rechterhand) is een verscheurende wolf. In de ochtend eet hij zijn prooi, en in de avond verdeelt hij de buit.

28 Samen vormen zij de twaalf stammen van Israël. Dit heeft hun vader tegen hen gezegd toen hij hen zegende. Hij gaf ieder zijn eigen zegen.

29 Daarna gaf Jakob hun deze opdracht: Binnenkort word ik met mijn voorouders verenigd. Begraaf mij bij mijn voorouders, in de grot op de akker van Efron (hertenkalf) de Hethiet.

[30] Die grot ligt op de akker van Machpela, tegenover Mamre in Kanaän (laagland). Abraham (vader van velen) kocht die akker van Efron de Hethiet als eigen begraafplaats.
[31] Daar zijn Abraham en zijn vrouw Sara (prinses) begraven. Ook Izak (lachen) en zijn vrouw Rebekka (die bindt) zijn daar begraven. Daar heb ik Lea (vermoeide) begraven.
[32] De akker en de grot die erin ligt, zijn gekocht van de zonen van Heth (schrik).
[33] Toen Jakob klaar was met zijn opdrachten aan zijn zonen, trok hij zijn voeten op het bed. Hij blies zijn laatste adem uit en werd met zijn voorouders verenigd.

Genesis 50

[1] Jozef (hij voegt toe) wierp zich over zijn vader heen. Hij huilde om hem en kuste hem.
[2] Jozef gaf zijn dienaren, de artsen, opdracht om zijn vader te balsemen. De artsen balsemden Israël (die met God strijdt).
[3] Het balsemen duurde veertig dagen, want zoveel tijd was daarvoor nodig. De Egyptenaren rouwden zeventig dagen om hem.
[4] Toen de rouwtijd voorbij was, zei Jozef tegen de dienaren van Farao: Als jullie mij goedgezind zijn, vertel Farao dan namens mij het volgende:
[5] Mijn vader liet mij zweren en zei: Ik ga sterven. Begraaf mij in het graf dat ik voor mijzelf in Kanaän (laagland) heb uitgehouwen. Laat mij daarom alstublieft naar Kanaän gaan om mijn vader te begraven. Daarna kom ik terug.
[6] Farao antwoordde: Ga en begraaf uw vader, zoals hij u heeft laten zweren.
[7] Jozef vertrok om zijn vader te begraven. Alle dienaren van Farao gingen mee: de oudsten van zijn hof en alle oudsten van Egypte.
[8] Ook Jozefs hele gezin, zijn broers en de familie van zijn vader gingen mee. Alleen hun kleine kinderen, schapen en runderen bleven in Gosen.
[9] Er gingen ook wagens en ruiters met hem mee. Het was een bijzonder grote stoet.

[10] Toen ze bij de open plek van het doornbos aan de overkant van de Jordaan kwamen, hielden ze daar een grote en zeer intense rouwklacht. Jozef rouwde zeven dagen om zijn vader.

[11] Toen de Kanaänieten deze rouw bij de open plek van het doornbos zagen, zeiden ze: Dit is een zware rouw van de Egyptenaren. Daarom kreeg die plaats bij de oversteek van de Jordaan de naam Abel-mizraim.

[12] Jakobs (hij houdt de hiel vast) zonen deden voor hun vader precies wat hij hun had opgedragen.

[13] Ze brachten hem naar Kanaän en begroeven hem in de grot op de akker van Machpela, tegenover Mamre. Abraham (vader van velen) had die akker van Efron (hertenkalf) de Hethiet gekocht als eigen begraafplaats.

[14] Na de begrafenis keerde Jozef terug naar Egypte. Zijn broers en alle anderen die waren meegegaan om zijn vader te begraven, keerden met hem terug.

[15] Toen Jozefs broers zagen dat hun vader dood was, zeiden ze tegen elkaar: Misschien gaat Jozef ons haten. Dan zal hij ons zeker al het kwaad vergelden dat wij hem hebben aangedaan.

[16] Daarom stuurden zij boodschappers naar Jozef. Die brachten hem deze woorden: Uw vader gaf vóór zijn dood deze opdracht:

[17] Zeg tegen Jozef: Vergeef toch de overtreding van je broers en hun zonde. Zij hebben je kwaad aangedaan. Vergeef daarom nu toch de overtreding van de dienaren van de God van je vader. Jozef huilde toen de boodschappers dit tegen hem zeiden.

[18] Daarna kwamen ook zijn broers zelf. Ze vielen voor hem neer en zeiden: Wij zijn uw slaven!

[19] Jozef zei tegen hen: Wees niet bang. Ben ik soms in de plaats van God?

[20] Jullie waren van plan mij kwaad te doen, maar God was er iets goeds mee van plan. Daardoor hield Hij een groot volk in leven, zoals vandaag blijkt.

[21] Wees dus niet bang. Ik zal voor jullie en jullie kleine kinderen zorgen. Zo troostte Jozef hen en sprak hij hen vriendelijk toe.

[22] Jozef bleef met de familie van zijn vader in Egypte wonen. Hij leefde 110 jaar.

[23] Hij zag Efraïms (vruchtbaar) nakomelingen tot in de derde generatie. Ook de zonen van Machir (verkocht), de zoon van Manasse (doen vergeten), werden op Jozefs knieën geboren.

[24] Jozef zei tegen zijn broers: Ik ga sterven. Maar God zal zeker naar jullie omzien. Hij zal jullie uit dit land naar het land brengen dat Hij aan Abraham, Izak (lachen) en Jakob onder ede heeft beloofd.

[25] Jozef liet de zonen van Israël zweren. Hij zei: God zal zeker naar jullie omzien. Wanneer dat gebeurt, moeten jullie mijn beenderen van hier meenemen.

[26] Jozef stierf toen hij 110 jaar oud was. Ze balsemden hem en legden hem in Egypte in een kist.

Exodus

Exodus 1

[1] Dit zijn de namen van Israëls (die met God strijdt) zonen die samen met Jakob (hij houdt de hiel vast) naar Egypte kwamen. Ieder nam zijn gezin mee.

[2] Zij heetten Ruben (zie, een zoon), Simeon (hij heeft gehoord), Levi (verbonden) en Juda (lofprijs).

[3] Ook Issaschar (loon), Zebulon (woning) en Benjamin (zoon van de rechterhand) hoorden erbij.

[4] Verder waren er Dan (rechter), Nafthali (mijn worsteling), Gad (geluk) en Aser (gelukkig).

[5] Er waren in totaal zeventig mensen die rechtstreeks van Jakob afstamden. Jozef (hij voegt toe) was toen al in Egypte.

[6] Later stierven Jozef, al zijn broers en iedereen van die generatie.

[7] De Israëlieten kregen echter veel kinderen. Hun aantal groeide enorm en ze werden heel machtig. Zo raakte het land vol met hen.

[8] Toen kwam er een nieuwe koning over Egypte die Jozef niet kende.

[9] Hij zei tegen zijn volk: Kijk, de Israëlieten zijn talrijker en machtiger dan wij.

[10] We moeten slim tegen hen optreden, zodat ze niet nog talrijker worden. Anders sluiten ze zich bij onze vijanden aan wanneer er oorlog uitbreekt. Dan zullen ze tegen ons vechten en uit het land vertrekken.

[11] Daarom stelden de Egyptenaren opzichters aan om hen met zware arbeid te onderdrukken. De Israëlieten bouwden voor Farao de voorraadsteden Pitom en Raamses.

[12] Maar hoe meer de Egyptenaren hen onderdrukten, hoe talrijker de Israëlieten werden en hoe sneller hun volk groeide. Daardoor werden de Egyptenaren steeds ongeruster over hen.

[13] De Egyptenaren dwongen de Israëlieten tot zware slavenarbeid.

[14] Ze maakten hun leven bitter door zware dwangarbeid. Ze moesten met leem en bakstenen werken en allerlei werk op het land doen. Bij al dit werk werden ze hard behandeld.

[15] De koning van Egypte sprak ook met de Hebreeuwse vroedvrouwen. De ene heette Sifra (schoonheid) en de andere Pua (glans).

[16] Hij zei: Wanneer jullie Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling op de geboortestoel helpen, kijk dan goed naar het kind. Is het een jongen, dood hem. Is het een meisje, laat haar leven.

[17] Maar de vroedvrouwen hadden diep ontzag voor God. Daarom gehoorzaamden ze de koning van Egypte niet en lieten ze de jongens leven.

[18] De koning riep de vroedvrouwen bij zich en vroeg: Waarom hebben jullie dit gedaan? Waarom hebben jullie de jongens laten leven?

[19] De vroedvrouwen antwoordden Farao: Dat komt doordat Hebreeuwse vrouwen anders zijn dan Egyptische vrouwen. Ze zijn sterk en bevallen al voordat de vroedvrouw bij hen komt.

[20] Daarom was God goed voor de vroedvrouwen. Het volk bleef groeien en werd zeer machtig.

[21] Omdat de vroedvrouwen ontzag voor God hadden, zorgde Hij ervoor dat zij gezinnen kregen.

[22] Toen gaf Farao heel zijn volk dit bevel: Gooi elke pasgeboren jongen in de rivier, maar laat elk meisje leven.

Exodus 2

[1] Een man uit de stam Levi (verbonden) trouwde met een vrouw uit dezelfde stam.

[2] De vrouw werd zwanger en kreeg een zoon. Ze zag dat hij mooi was en verborg hem drie maanden.

[3] Toen ze hem niet langer verborgen kon houden, maakte ze voor hem een mandje van biezen. Ze bestreek het met lijm en pek. Daarna legde ze de jongen erin en zette het mandje tussen het riet langs de rivieroever.

[4] Zijn zus bleef op een afstand staan om te zien wat er met hem zou gebeuren.

[5] Farao's dochter ging naar de rivier om zich te wassen. Haar dienaressen liepen langs de oever. Toen zij het mandje tussen het riet zag, stuurde ze haar dienares om het te halen.

[6] Ze opende het mandje en zag het jongetje. Hij huilde. Ze kreeg medelijden met hem en zei: Dit is een Hebreeuwse jongen!

[7] Toen vroeg zijn zus aan Farao's dochter: Zal ik een Hebreeuwse voedster halen om de jongen voor u te voeden?

[8] Farao's dochter antwoordde: Ga. Het meisje ging de moeder van de jongen halen.

[9] Farao's dochter zei tegen de moeder: Neem dit jongetje mee en geef hem voor mij borstvoeding. Ik zal u daarvoor betalen. De vrouw nam de jongen mee en gaf hem borstvoeding.

[10] Toen de jongen groot genoeg was, bracht zijn moeder hem naar Farao's dochter. Zij nam hem aan als haar zoon. Ze noemde hem Mozes (uit het water getrokken), want ze zei: Ik heb hem uit het water gehaald.

[11] Toen Mozes volwassen was, ging hij op een dag naar zijn volksgenoten en keek naar hun zware werk. Hij zag hoe een Egyptenaar een van zijn Hebreeuwse volksgenoten sloeg.

[12] Mozes keek om zich heen. Toen hij niemand zag, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg het lichaam in het zand.

[13] De volgende dag ging Mozes opnieuw naar buiten. Daar zag hij twee Hebreeuwse mannen vechten. Hij vroeg aan de man die fout zat: Waarom sla je je volksgenoot?

[14] De man antwoordde: Wie heeft jou als leider en rechter over ons aangesteld? Ben je van plan mij te doden, zoals je de Egyptenaar hebt gedood? Toen werd Mozes bang en zei: Mijn daad is dus echt bekend geworden!

[15] Toen Farao hierover hoorde, wilde hij Mozes doden. Maar Mozes vluchtte voor Farao en ging in Midian (twist) wonen. Daar ging hij bij een waterput zitten.

[16] De priester van Midian had zeven dochters. Zij kwamen water putten en vulden de drinkbakken om de kudde van hun vader water te geven.

17 Toen kwamen er herders die de vrouwen wegjoegen. Mozes stond op, redde hen en gaf hun kudde te drinken.
18 Toen de vrouwen bij hun vader Rehuël (vriend van God) terugkwamen, vroeg hij: Waarom zijn jullie vandaag zo snel terug?
19 Zij antwoordden: Een Egyptenaar heeft ons uit de handen van de herders gered. Hij heeft zelfs ruim voldoende water voor ons geput en de kudde water gegeven.
20 Hun vader vroeg: Waar is die man dan? Waarom hebben jullie hem laten gaan? Roep hem, zodat hij bij ons komt eten.
21 Mozes besloot bij de man te blijven wonen. De man gaf Mozes zijn dochter Zippora (vogel) tot vrouw.
22 Zippora kreeg een zoon. Mozes noemde hem Gersom (vreemdeling daar), want hij zei: Ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land.
23 Lange tijd later stierf de koning van Egypte. De Israëlieten zuchtten onder de slavernij en riepen om hulp. Hun noodkreet over die slavernij steeg op tot God.
24 God hoorde hun gekerm en dacht aan Zijn verbond met Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast).
25 God zag de Israëlieten en bekommerde zich om hen.

Exodus 3

1 Mozes (uit het water getrokken) hoedde de kudde van zijn schoonvader Jethro (zijn uitmuntendheid), de priester van Midian (twist). Hij dreef de kudde tot voorbij de woestijn. Zo kwam hij bij Horeb, de berg van God.
2 Daar verscheen de engel van YHWH aan Mozes in een vuurvlam midden in een braambos. Mozes zag dat de struik brandde zonder te verbranden.
3 Mozes zei: Ik ga ernaartoe om dit indrukwekkende verschijnsel te bekijken. Waarom verbrandt de braamstruik niet?
4 YHWH zag dat Mozes dichterbij kwam om te kijken. Toen riep God vanuit de braamstruik: Mozes, Mozes! Mozes antwoordde: Hier ben ik!

5 God zei: Kom niet dichterbij. Trek je schoenen uit, want de plaats waarop je staat is heilige grond.

6 Hij zei verder: Ik ben de God van je vader, de God van Abraham (vader van velen), de God van Izak (lachen) en de God van Jakob (hij houdt de hiel vast). Mozes bedekte zijn gezicht, omdat hij bang was om God aan te kijken.

7 YHWH zei: Ik heb goed gezien hoe mijn volk in Egypte wordt onderdrukt. Ik heb hun geschreeuw vanwege hun slavendrijvers gehoord. Ik ken hun pijn.

8 Daarom ben ik neergekomen om hen uit de macht van de Egyptenaren te redden. Ik zal hen uit Egypte naar een goed en ruim land brengen. Dat land vloeit over van melk en honing. Daar wonen de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten.

9 Nu heeft het geschreeuw van de Israëlieten mij bereikt. Ik heb ook gezien hoe de Egyptenaren hen onderdrukken.

10 Ga daarom nu. Ik stuur je naar Farao, zodat je mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leidt.

11 Mozes vroeg God: Wie ben ik dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?

12 God antwoordde: Ik zal zeker bij je zijn. Dit wordt het teken dat ik je gestuurd heb: jullie zullen God op deze berg dienen nadat je het volk uit Egypte hebt geleid.

13 Mozes zei tegen God: Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg: De God van jullie voorouders heeft mij naar jullie gestuurd. Als zij mij dan vragen: Wat is Zijn naam? Wat moet ik hun dan antwoorden?

14 God antwoordde Mozes: Ik zal zijn die ik zijn zal! Daarna zei Hij: Zeg tegen de Israëlieten: 'Ik zal zijn' heeft mij naar jullie gestuurd!

15 God zei verder tegen Mozes: Zeg dit tegen de Israëlieten. YHWH, de God van jullie voorouders, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob, heeft mij naar jullie gestuurd. Dit is voor eeuwig mijn naam. Zo zal men mij van generatie op generatie herinneren.

16 Ga nu en roep de oudsten van Israël (die met God strijdt) bijeen. Zeg dit tegen hen: YHWH, de God van jullie voorouders, is aan mij verschenen. Hij is de God van Abraham, Izak en Jakob. Hij heeft gezegd: Ik heb zeker naar jullie

omgezien en gezien wat jullie in Egypte is aangedaan.
17 Daarom heb ik gezegd: Ik zal jullie bevrijden uit de onderdrukking in Egypte. Ik zal jullie brengen naar het land van de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten. Het is een land dat overvloeit van melk en honing.
18 De oudsten zullen naar je luisteren. Daarna moeten jij en de oudsten van Israël naar de koning van Egypte gaan. Zeg samen tegen hem: YHWH, de God van de Hebreeën, is ons tegemoetgekomen. Laat ons daarom toch drie dagreizen de woestijn ingaan om YHWH, onze God, offers te brengen.
19 Maar ik weet dat de koning van Egypte jullie niet zal laten gaan, ook niet wanneer een sterke hand hem dwingt.
20 Daarom zal ik mijn hand uitstrekken en Egypte treffen met al mijn wonderen die ik daar zal doen. Daarna zal hij jullie laten gaan.
21 Ik zal ervoor zorgen dat de Egyptenaren dit volk gunstig behandelen. Wanneer jullie vertrekken, zullen jullie niet met lege handen weggaan.
22 Elke vrouw moet aan haar buurvrouw en aan de vrouw die bij haar in huis woont, zilveren en gouden voorwerpen en kleding vragen. Laat jullie zonen en dochters die dragen. Zo zullen jullie Egypte beroven.

Exodus 4

1 Mozes (uit het water getrokken) antwoordde: Maar de Israëlieten zullen mij niet geloven en niet naar mij luisteren. Ze zullen zeggen: YHWH is niet aan u verschenen!
2 YHWH vroeg hem: Wat heb je in je hand? Mozes antwoordde: Een staf.
3 Hij zei: Gooi hem op de grond. Mozes gooide de staf op de grond. Die veranderde in een slang, en Mozes vluchtte ervoor.
4 Toen zei YHWH tegen Mozes: Steek je hand uit en pak de slang bij haar staart! Mozes stak zijn hand uit en greep haar. In zijn hand veranderde zij weer in een staf.
5 Doe dit zodat zij geloven dat YHWH aan je is verschenen. Hij is de God van hun voorouders: de God van Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en

Jakob (hij houdt de hiel vast).

[6] YHWH zei verder tegen hem: Steek je hand onder je bovenkleed. Mozes deed dat. Toen hij zijn hand weer tevoorschijn haalde, was die melaats en wit als sneeuw.

[7] Toen zei Hij: Steek je hand opnieuw onder je bovenkleed. Mozes deed dat. Toen hij zijn hand weer tevoorschijn haalde, was die weer gezond, net als de rest van zijn lichaam.

[8] Als zij je niet geloven en niet luisteren naar wat het eerste teken hun zegt, zullen ze luisteren naar wat het tweede teken hun zegt.

[9] Als zij zelfs deze twee tekenen niet geloven en niet naar je luisteren, neem dan water uit de rivier. Giet het op de droge grond. Het water dat je uit de rivier neemt, zal daar in bloed veranderen.

[10] Mozes zei tegen YHWH: Och Heere, ik kan niet goed spreken. Dat kon ik vroeger al niet en ook niet sinds U met Uw dienaar sprak. Ik spreek langzaam en moeizaam.

[11] YHWH antwoordde: Wie heeft de mond van de mens gemaakt? Wie maakt iemand stom of doof, ziend of blind? Ben ik het niet, YHWH?

[12] Ga nu. Ik zal met je mond zijn en je leren wat je moet zeggen.

[13] Maar Mozes zei: Och Heere, stuur toch iemand anders.

[14] Toen werd YHWH boos op Mozes. Hij zei: Aäron (verlichte) de Leviet is toch je broer? Ik weet dat hij heel goed kan spreken. Hij komt je al tegemoet. Wanneer hij je ziet, zal hij daar van harte blij om zijn.

[15] Jij moet tegen hem spreken en hem vertellen welke woorden hij moet gebruiken. Ik zal met jouw mond en met zijn mond zijn. Ik zal jullie leren wat jullie moeten doen.

[16] Hij zal namens jou tot het volk spreken. Hij zal jouw mond zijn, en jij zult voor hem als een god zijn.

[17] Neem deze staf in je hand. Daarmee zul je de tekenen doen.

[18] Mozes ging terug naar zijn schoonvader Jethro (zijn uitmuntendheid) en zei: Laat mij alstublieft teruggaan naar mijn familieleden in Egypte om te zien of zij nog leven. Jethro antwoordde: Ga in vrede!

[19] YHWH zei ook tegen Mozes in Midian (twist): Ga terug naar Egypte, want alle mannen die je wilden doden, zijn gestorven.
[20] Mozes zette zijn vrouw en zijn zonen op een ezel en reisde met hen terug naar Egypte. Hij nam de staf van God in zijn hand.
[21] YHWH zei tegen Mozes: Als je terugkeert naar Egypte, doe dan voor Farao alle wonderen die ik je in handen heb gegeven. Maar ik zal zijn hart verharden, zodat hij het volk niet laat gaan.
[22] Dan moet je tegen Farao zeggen: Zo zegt YHWH: Israël (die met God strijdt) is mijn zoon, mijn eerstgeborene.
[23] Ik heb tegen u gezegd: Laat mijn zoon gaan, zodat hij mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan. Daarom zal ik uw zoon, uw eerstgeborene, doden!
[24] Onderweg, bij een overnachtingsplaats, kwam YHWH hem tegen en wilde hem doden.
[25] Toen nam Zippora (vogel) een stenen mes en besneed de voorhuid van haar zoon. Ze wierp die voor zijn voeten en zei: Jij bent werkelijk mijn bloedbruidegom!
[26] Toen liet Hij hem met rust. Zij zei: Bloedbruidegom! Dat kwam door de besnijdenis.
[27] YHWH zei ook tegen Aäron: Ga Mozes tegemoet in de woestijn. Aäron ging op weg, ontmoette hem bij de berg van God en kuste hem.
[28] Mozes vertelde Aäron alle woorden van YHWH, die hem had gestuurd. Ook vertelde hij hem over alle tekenen die Hij hem had opgedragen uit te voeren.
[29] Daarna gingen Mozes en Aäron op weg en riepen alle oudsten van de Israëlieten bijeen.
[30] Aäron vertelde hun alles wat YHWH tegen Mozes had gezegd. Daarna deed hij de tekenen voor de ogen van het volk.
[31] Het volk geloofde hun woorden. De Israëlieten hoorden dat YHWH naar hen had omgezien en hun onderdrukking had gezien. Toen bogen zij hun hoofd en aanbaden Hem.

Exodus 5

[1] Daarna gingen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte) naar Farao. Ze zeiden: Zo zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Laat mijn volk gaan om voor mij in de woestijn een feest te vieren!

[2] Maar Farao zei: Wie is YHWH, dat ik naar Hem zou luisteren en Israël zou laten gaan? Ik ken YHWH niet en ik laat Israël niet gaan.

[3] Mozes en Aäron antwoordden: De God van de Hebreeën is ons tegemoetgekomen. Laat ons daarom drie dagreizen de woestijn ingaan om YHWH, onze God, offers te brengen. Anders treft Hij ons met de pest of met het zwaard.

[4] De koning van Egypte zei tegen hen: Mozes en Aäron, waarom houden jullie het volk van zijn werk af? Ga terug naar jullie dwangarbeid!

[5] Farao zei verder: Het volk in het land is al zo talrijk. En jullie willen hen laten stoppen met hun dwangarbeid?

[6] Diezelfde dag gaf Farao bevel aan de slavendrijvers en de Israëlitische opzichters:

[7] Voortaan mogen jullie deze mensen geen stro meer geven om bakstenen te maken, zoals voorheen. Laat hen zelf stro gaan verzamelen.

[8] Maar eis van hen hetzelfde aantal bakstenen als voorheen. Verminder dat aantal niet. Ze zijn lui. Daarom roepen ze: Laat ons gaan om onze God offers te brengen!

[9] Leg deze mannen zwaarder werk op, zodat ze daarmee bezig blijven en geen aandacht hebben voor leugenachtige woorden.

[10] De slavendrijvers en de Israëlitische opzichters gingen naar het volk en zeiden: Zo zegt Farao: Ik geef jullie geen stro meer.

[11] Ga zelf stro halen waar jullie het maar kunnen vinden. Er gaat niets af van het werk dat jullie moeten leveren.

[12] Toen verspreidde het volk zich door heel Egypte om stoppels te verzamelen in plaats van stro.

[13] De slavendrijvers joegen hen op: Maak elke dag het werk van die dag af, net zoals toen jullie nog stro kregen.
[14] Farao's slavendrijvers sloegen de Israëlitische opzichters die zij over het volk hadden aangesteld. Ze vroegen: Waarom hebben jullie gisteren en vandaag niet hetzelfde aantal bakstenen gemaakt als vroeger?
[15] Toen gingen de Israëlitische opzichters naar Farao. Ze riepen: Waarom behandelt u uw dienaren zo?
[16] Uw dienaren krijgen geen stro, maar men zegt tegen ons: Maak bakstenen! Uw dienaren worden geslagen, terwijl uw eigen volk de schuld heeft.
[17] Farao antwoordde: Jullie zijn lui, lui! Daarom zeggen jullie: Laat ons gaan om YHWH offers te brengen!
[18] Ga nu aan het werk! Jullie krijgen geen stro, maar moeten wel hetzelfde aantal bakstenen leveren.
[19] De Israëlitische opzichters beseften dat ze er slecht voor stonden toen hun werd gezegd: Jullie mogen geen enkele dag minder bakstenen maken.
[20] Toen ze bij Farao vandaan kwamen, troffen zij Mozes en Aäron aan. Die stonden op hen te wachten.
[21] Ze zeiden tegen hen: Moge YHWH jullie zien en over jullie oordelen! Door jullie hebben Farao en zijn dienaren een afkeer van ons gekregen. Jullie hebben hun een zwaard in handen gegeven om ons te doden.
[22] Mozes keerde terug naar YHWH en zei: Heere, waarom hebt U dit volk kwaad aangedaan? Waarom hebt U mij eigenlijk gestuurd?
[23] Sinds ik naar Farao ging om in Uw naam te spreken, heeft hij dit volk kwaad aangedaan. En U hebt Uw volk helemaal niet bevrijd.
[24] Toen zei YHWH tegen Mozes: Nu zul je zien wat ik met Farao ga doen. Door een machtige hand gedwongen zal hij hen laten gaan. Ja, door een machtige hand gedwongen zal hij hen uit zijn land wegjagen.

Exodus 6

[1] God sprak verder tegen Mozes (uit het water getrokken): Ik ben YHWH!

[2] Ik ben aan Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) verschenen als God de Almachtige. Maar onder mijn naam YHWH was ik bij hen niet bekend.

[3] Ik heb ook mijn verbond met hen gesloten. Ik beloofde hun Kanaän (laagland) te geven, het land waar zij als vreemdelingen woonden.

[4] Ook heb ik het gekerm van de Israëlieten gehoord. De Egyptenaren houden hen in slavernij. Ik heb aan mijn verbond gedacht.

[5] Zeg daarom tegen de Israëlieten: Ik ben YHWH! Ik haal jullie weg van onder de lasten van de Egyptenaren. Ik red jullie uit hun slavernij. Met uitgestrekte arm en zware oordelen zal ik jullie bevrijden.

[6] Ik zal jullie als mijn volk aannemen en jullie God zijn. Jullie zullen erkennen dat ik YHWH, jullie God, ben, die jullie onder de lasten van de Egyptenaren vandaan haalt.

[7] Ik zal jullie brengen naar het land dat ik met opgeheven hand aan Abraham, Izak en Jakob beloofd heb. Ik geef het jullie als erfdeel. Ik ben YHWH!

[8] Mozes bracht deze woorden over aan de Israëlieten. Maar zij luisterden niet naar hem door hun moedeloosheid en de zware slavernij.

[9] Daarna sprak YHWH opnieuw tegen Mozes.

[10] Ga naar Farao, de koning van Egypte. Zeg dat hij de Israëlieten uit zijn land moet laten vertrekken.

[11] Maar Mozes zei in de aanwezigheid van YHWH: Zelfs de Israëlieten hebben niet naar mij geluisterd. Waarom zou Farao dan naar mij luisteren? Bovendien ben ik niet welsprekend.

[12] Toch sprak YHWH tegen Mozes en Aäron (verlichte). Hij gaf hun bevelen voor de Israëlieten en voor Farao, de koning van Egypte. Zij moesten de Israëlieten uit Egypte leiden.

[13] Dit zijn de hoofden van hun familietakken. Ruben (zie, een zoon) was de eerstgeborene van Israël (die met God strijdt). Zijn zonen waren Hanoch (toegewijd), Pallu (bijzonder), Hezron (omheining) en Charmi (mijn wijngaard). Van hen stammen de families van Ruben af.

[14] Simeons (hij heeft gehoord) zonen waren Jemuël (dag van God), Jamin (rechterhand), Ohad, Jachin (hij zal bevestigen), Zohar (glans) en Saul (gevraagd). Saul was de zoon van een Kanaänitische vrouw. Van hen stammen de families van Simeon af.

[15] Dit zijn de namen van Levi (verbonden)'s zonen volgens hun afstamming: Gerson (vreemdeling), Kehath (bijeenkomst) en Merari (bitter). Levi werd honderdzevenendertig jaar oud.

[16] Gersons zonen waren Libni (wit) en Simeï (vermaard), met hun families.

[17] Kehaths zonen waren Amram (verheven volk), Jizhar (olie), Hebron (bondgenootschap) en Uzziël (God is mijn kracht). Kehath werd honderddrieëndertig jaar oud.

[18] Merari's zonen waren Machli (ziekelijk) en Musi. Dit waren Levi's families, geordend naar hun afstamming.

[19] Amram trouwde met zijn tante Jochebed (YHWH is heerlijkheid). Zij kreeg bij hem Aäron en Mozes. Amram werd honderdzevenendertig jaar oud.

[20] Jizhars zonen waren Korah (kaal), Nefeg (scheut) en Zichri (herinnerd).

[21] Uzziëls zonen waren Misaël (wie is wat God is), Elzafan (God beschermt) en Sithri (mijn schuilplaats).

[22] Aäron trouwde met Eliseba (God is mijn eed). Zij was een dochter van Amminadab (mijn volk is edel) en een zus van Nahesson (kleine slang). Ze kreeg bij hem Nadab (edelmoedig), Abihu (mijn vader is hij), Eleazar (God helpt) en Ithamar (palmenland).

[23] Korahs zonen waren Assir (gevangene), Elkana (God heeft verworven) en Abiasaf (mijn vader heeft verzameld). Van hen stammen de families van de Korachieten af.

[24] Eleazar, de zoon van Aäron, trouwde met een dochter van Putiel. Zij kreeg bij hem Pinehas (de Nubiër). Dit zijn de hoofden van de vaderlijke families van de Levieten.

[25] Dit waren Aäron en Mozes, tegen wie YHWH zei: Leid de Israëlieten in hun legerafdelingen uit Egypte.

[26] Zij waren het die met Farao, de koning van Egypte, spraken om de Israëlieten uit Egypte te leiden. Dit zijn Mozes en Aäron.

[27] Het gebeurde op de dag dat YHWH in Egypte tegen Mozes sprak.

[28] YHWH zei toen tegen Mozes: Ik ben YHWH! Vertel Farao, de koning van Egypte, alles wat ik tegen je zeg.

[29] Toen zei Mozes in de aanwezigheid van YHWH: Ik ben niet welsprekend. Hoe zal Farao dan naar mij luisteren?

Exodus 7

[1] Toen zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken): Ik heb je voor Farao als een god aangesteld. Je broer Aäron (verlichte) zal je profeet zijn.

[2] Jij moet alles zeggen wat ik je opdraag. Je broer Aäron moet Farao zeggen dat hij de Israëlieten uit zijn land moet laten vertrekken.

[3] Maar ik zal Farao's hart verharden. Ik zal in Egypte veel tekenen en wonderen doen.

[4] Farao zal niet naar jullie luisteren. Dan zal ik mijn macht tegen Egypte gebruiken. Mijn legers, mijn volk, de Israëlieten, zal ik door zware oordelen uit Egypte leiden.

[5] Dan zullen de Egyptenaren weten dat ik YHWH ben. Dat gebeurt wanneer ik mijn hand over Egypte uitstrek en de Israëlieten bij hen vandaan leid.

[6] Mozes en Aäron deden precies wat YHWH hun had opgedragen.

[7] Mozes was tachtig jaar oud en Aäron drieëntachtig jaar toen zij met Farao spraken.

[8] Toen sprak YHWH tegen Mozes en Aäron.

[9] Wanneer Farao tegen jullie zegt: Laat eens een wonderteken zien! Dan moet jij tegen Aäron zeggen: Neem je staf en gooi hem voor Farao neer. Hij zal in een draak veranderen.

[10] Mozes en Aäron gingen naar Farao en deden wat YHWH had opgedragen. Aäron gooide zijn staf voor Farao en zijn dienaren neer. De staf veranderde in een draak.

[11] Farao liet ook de wijzen en goochelaars roepen. De Egyptische tovenaars deden met hun bezweringen hetzelfde.

[12] Iedere tovenaar gooide zijn staf neer. De staven veranderden in draken, maar Aärons staf verslond hun staven.

[13] Maar Farao's hart werd hard. Daardoor luisterde hij niet naar Mozes en Aäron, zoals YHWH had gezegd.

[14] Toen zei YHWH tegen Mozes: Farao's hart is hard. Hij weigert het volk te laten vertrekken.

[15] Ga morgenochtend naar Farao. Hij zal naar het water gaan. Wacht hem op aan de oever van de rivier. Neem de staf mee die in een slang veranderde.

[16] Zeg het volgende tegen Farao. YHWH, de God van de Hebreeën, heeft mij naar u gestuurd. Hij geeft u deze boodschap: Laat mijn volk vertrekken, zodat het mij in de woestijn kan dienen. Maar tot nu toe hebt u niet geluisterd.

[17] Dit zegt YHWH: Hieraan zult u weten dat ik YHWH ben. Kijk, ik zal met deze staf in mijn hand op het water van de rivier slaan. Het zal in bloed veranderen.

[18] De vissen in de rivier zullen sterven en de rivier zal stinken. De Egyptenaren zullen ervan walgen om water uit de rivier te drinken.

[19] YHWH zei verder tegen Mozes: Zeg tegen Aäron: Neem je staf en strek je hand uit over alle wateren van Egypte. Doe dat over hun stromen, rivieren, poelen en alle plaatsen waar water verzameld is, zodat ze in bloed veranderen. In heel Egypte zal bloed zijn, zelfs in houten en stenen vaten.

[20] Mozes en Aäron deden wat YHWH had opgedragen. Aäron hief de staf op en sloeg voor de ogen van Farao en zijn dienaren op het rivierwater. Al het water in de rivier veranderde in bloed.

[21] De vissen in de rivier stierven en de rivier begon te stinken. De Egyptenaren konden het rivierwater niet drinken. In heel Egypte was bloed.

[22] De Egyptische tovenaars deden met hun bezweringen hetzelfde. Daardoor werd Farao's hart hard en luisterde hij niet naar Mozes en Aäron, zoals YHWH had gezegd.

[23] Farao draaide zich om en ging naar huis. Zelfs dit trok hij zich niet aan.

[24] Alle Egyptenaren groeven rondom de rivier naar drinkwater, want zij konden het rivierwater niet drinken.

[25] Zo gingen zeven dagen voorbij nadat YHWH de rivier had getroffen.

Exodus 8

[1] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken): Ga naar Farao en zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Laat mijn volk gaan om mij te dienen.

[2] Als u weigert hen te laten gaan, zal ik uw hele gebied met kikkers treffen.

[3] De rivier zal krioelen van kikkers. Ze komen uw huis binnen, tot in uw slaapkamer en op uw bed. Ook komen ze in de huizen van uw dienaren, op uw volk, in uw ovens en in uw baktroggen.

[4] De kikkers zullen ook op u, uw volk en al uw dienaren springen.

[5] Daarna zei YHWH tegen Mozes: Zeg tegen Aäron (verlichte): Strek uw hand met uw staf uit over de stromen, rivieren en poelen. Laat de kikkers over Egypte komen.

[6] Aäron strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte. Toen kwamen er kikkers tevoorschijn die heel Egypte bedekten.

[7] De tovenaars deden met hun bezweringen hetzelfde: ook zij lieten kikkers over Egypte komen.

[8] Toen liet Farao Mozes en Aäron roepen. Hij zei: Bid dringend tot YHWH dat Hij de kikkers van mij en mijn volk wegneemt. Dan zal ik het volk laten gaan om YHWH offers te brengen.

[9] Mozes zei tegen Farao: Bepaal zelf wanneer ik voor u, uw dienaren en uw volk zal bidden. Dan worden de kikkers bij u en uit uw huizen uitgeroeid. Ze blijven alleen in de rivier over.

[10] Farao antwoordde: Morgen. Mozes zei: Het zal gebeuren zoals u hebt gezegd. Daardoor zult u weten dat niemand is zoals YHWH, onze God.

[11] De kikkers zullen bij u, uit uw huizen, bij uw dienaren en bij uw volk verdwijnen. Ze blijven alleen in de rivier over.

[12] Daarna gingen Mozes en Aäron bij Farao weg. Mozes riep tot YHWH vanwege de kikkers die Hij over Farao had gebracht.
[13] YHWH deed wat Mozes gevraagd had. De kikkers in de huizen, binnenplaatsen en velden stierven.
[14] De dode kikkers werden in grote hopen verzameld, en het land begon te stinken.
[15] Toen Farao merkte dat er verlichting was, maakte hij zijn hart hard. Hij luisterde niet naar Mozes en Aäron, zoals YHWH had gezegd.
[16] Daarna zei YHWH tegen Mozes: Zeg tegen Aäron: Strek uw staf uit en sla op het stof van de aarde. Daardoor zal het stof in heel Egypte in luizen veranderen.
[17] Mozes en Aäron deden wat hun was opgedragen. Aäron strekte zijn hand met zijn staf uit en sloeg op het stof. Toen kwamen er veel luizen op de mensen en het vee. Al het stof in heel Egypte veranderde in luizen.
[18] Ook de tovenaars probeerden met hun bezweringen luizen voort te brengen, maar het lukte hun niet. De luizen bleven op de mensen en het vee.
[19] Toen zeiden de tovenaars tegen Farao: Dit is Gods vinger! Maar Farao's hart verhardde zich. Hij luisterde niet naar hen, zoals YHWH had gezegd.
[20] Daarna zei YHWH tegen Mozes: Sta morgen vroeg op en ga voor Farao staan wanneer hij naar het water gaat. Zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Laat mijn volk gaan om mij te dienen.
[21] Als u mijn volk niet laat gaan, zal ik zwermen ongedierte sturen op u, uw dienaren en uw volk. Ze zullen uw huizen binnendringen. De huizen van de Egyptenaren en ook de grond waarop zij wonen, zullen er vol mee zijn.
[22] Maar op die dag zal ik het land Gosen, waar mijn volk woont, apart houden. Daar zal geen ongedierte zijn. Zo zult u weten dat ik, YHWH, hier in dit land aanwezig ben.
[23] Ik zal onderscheid maken tussen mijn volk en uw volk. Morgen zal dit teken plaatsvinden!
[24] YHWH deed dit. Grote zwermen ongedierte kwamen in Farao's huis, in de huizen van zijn dienaren en in heel Egypte. Het land werd door het ongedierte verwoest.

[25] Toen liet Farao Mozes en Aäron roepen. Hij zei: Ga jullie God in dit land offers brengen.

[26] Mozes antwoordde: Dat zou niet goed zijn. Wij zouden YHWH, onze God, iets offeren wat de Egyptenaren afschuwelijk vinden. Als wij dat voor hun ogen offeren, zullen ze ons toch stenigen?

[27] We moeten drie dagreizen de woestijn ingaan om YHWH, onze God, offers te brengen, zoals Hij ons zal zeggen.

[28] Farao zei: Ik zal jullie laten gaan om YHWH, jullie God, in de woestijn offers te brengen. Maar ga beslist niet te ver weg! Bid dringend voor mij.

[29] Mozes antwoordde: Ik ga nu bij u weg en zal dringend tot YHWH bidden. Morgen zal al het ongedierte weg zijn van Farao, zijn dienaren en zijn volk. Maar Farao mag zijn belofte niet opnieuw breken door het volk toch niet te laten gaan om YHWH offers te brengen.

[30] Toen ging Mozes bij Farao weg en bad dringend tot YHWH.

[31] YHWH deed wat Mozes gevraagd had. Het ongedierte verdween bij Farao, zijn dienaren en zijn volk. Er bleef er niet één over.

[32] Maar ook deze keer maakte Farao zijn hart hard. Hij liet het volk niet gaan.

Exodus 9

[1] Daarna zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken): Ga naar Farao en spreek tegen hem. Zeg: Zo zegt YHWH, de God van de Hebreeën: Laat mijn volk gaan om mij te dienen.

[2] Als u weigert hen te laten gaan en hen met geweld blijft vasthouden, zal het volgende gebeuren:

[3] De hand van YHWH zal uw vee in het veld treffen met een zeer zware veepest: uw paarden, ezels, kamelen, runderen, schapen en geiten.

[4] Maar YHWH zal onderscheid maken tussen het vee van de Israëlieten en dat van de Egyptenaren. Geen enkel dier van de Israëlieten zal sterven.

[5] YHWH bepaalde een vast tijdstip en zei: Morgen zal YHWH dit in Egypte doen.

[6] De volgende dag deed YHWH wat Hij had aangekondigd. Al het vee van de Egyptenaren stierf, maar van het vee van de Israëlieten stierf geen enkel dier.
[7] Farao liet dit onderzoeken. Geen enkel dier van Israël (die met God strijdt) was gestorven. Toch werd Farao's hart hard en liet hij het volk niet gaan.
[8] Toen zei YHWH tegen Mozes en Aäron (verlichte): Neem allebei een handvol as uit de oven. Mozes moet die voor Farao's ogen naar de hemel gooien.
[9] De as zal boven heel Egypte in fijn stof veranderen. Dat stof zal overal bij de mensen en het vee zweren met blaren veroorzaken.
[10] Mozes en Aäron namen as uit de oven en gingen voor Farao staan. Mozes gooide de as naar de hemel. Toen kregen de mensen en het vee zweren met blaren.
[11] Door de zweren konden de tovenaars niet voor Mozes blijven staan. Ook zij en alle andere Egyptenaren hadden zweren.
[12] Maar YHWH maakte Farao's hart hard. Daardoor luisterde hij niet naar Mozes en Aäron, zoals YHWH tegen Mozes had gezegd.
[13] Toen zei YHWH tegen Mozes: Sta morgen vroeg op en ga voor Farao staan. Zeg tegen hem: Zo zegt YHWH, de God van de Hebreeën: Laat mijn volk gaan om mij te dienen.
[14] Deze keer zal ik al mijn plagen sturen. Ze zullen u diep in het hart raken en ook uw dienaren en uw volk treffen. Daardoor zult u weten dat er op de hele aarde niemand is zoals ik.
[15] Ik had mijn hand al kunnen uitstrekken om u en uw volk met de pest te treffen. Dan zou u van de aarde verdwenen zijn.
[16] Maar ik heb u juist gespaard om mijn kracht aan u te tonen en mijn naam over de hele aarde bekend te maken.
[17] Blijft u zich nog steeds tegen mijn volk verzetten en weigert u het te laten gaan?
[18] Morgen ongeveer om deze tijd laat ik een zeer zware hagelbui neerkomen. Zo'n zware hagel is in Egypte nog nooit gevallen sinds het land bestaat.
[19] Laat daarom nu uw vee en alles wat u buiten op het veld hebt, in veiligheid brengen. Alle mensen en dieren die buiten blijven en niet naar binnen worden

gebracht, zullen sterven wanneer de hagel hen treft.
[20] De dienaren van Farao die het woord van YHWH vreesden, lieten hun eigen dienaren en hun vee de huizen in vluchten.
[21] Maar wie het woord van YHWH niet ter harte nam, liet zijn dienaren en zijn vee op het veld.
[22] Toen zei YHWH tegen Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel. Dan zal in heel Egypte hagel vallen op de mensen, het vee en alle planten op het veld.
[23] Mozes strekte zijn staf uit naar de hemel. YHWH liet het donderen en hagelen, en vuur schoot naar de aarde. Zo liet YHWH hagel over Egypte vallen.
[24] Er viel zeer zware hagel. Midden door de hagel flitste vuur. Zoiets was in heel Egypte nog nooit gebeurd sinds daar een volk woonde.
[25] In heel Egypte sloeg de hagel alles neer wat buiten op het veld was, zowel mensen als dieren. Ook vernielde de hagel alle planten en brak alle bomen op het veld.
[26] Alleen in het land Gosen, waar de Israëlieten woonden, viel geen hagel.
[27] Toen liet Farao Mozes en Aäron roepen. Hij zei tegen hen: Deze keer heb ik gezondigd. YHWH is rechtvaardig, maar ik en mijn volk hebben verkeerd gehandeld!
[28] Bid dringend tot YHWH. Er is genoeg donder van God en hagel geweest. Dan zal ik jullie laten gaan en hoeven jullie hier niet langer te blijven.
[29] Mozes antwoordde: Zodra ik buiten de stad ben, zal ik mijn handen naar YHWH uitstrekken. Dan zullen de donder en de hagel ophouden. Zo zult u weten dat de aarde van YHWH is.
[30] Maar ik weet dat u en uw dienaren nog geen ontzag hebben voor YHWH God.
[31] Het vlas en de gerst waren door de hagel vernield. De gerst stond namelijk al in de aar en het vlas was al opgeschoten.
[32] Maar de tarwe en de spelt waren niet door de hagel vernield, omdat ze nog geen aren en halmen hadden.
[33] Mozes verliet Farao en ging de stad uit. Hij strekte zijn handen uit naar YHWH. De donder en hagel hielden op, en er viel geen regen meer.

[34] Toen Farao zag dat de regen, hagel en donder waren opgehouden, zondigde hij opnieuw. Hij maakte zijn hart hard, net als zijn dienaren.

[35] Zo bleef Farao's hart hard. Hij liet de Israëlieten niet gaan, zoals YHWH door Mozes had gezegd.

Exodus 10

[1] Daarna zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken): Ga naar Farao. Ik heb zijn hart en de harten van zijn dienaren verhard, zodat ik deze tekenen in hun midden kan doen.

[2] Dan kun je aan je kinderen en kleinkinderen vertellen wat ik in Egypte heb gedaan en welke tekenen ik daar heb verricht. Zo zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[3] Mozes en Aäron (verlichte) gingen naar Farao. Ze zeiden: Zo zegt YHWH, de God van de Hebreeën: Hoelang weigert u zich voor mij nederig op te stellen? Laat mijn volk gaan om mij te dienen.

[4] Als u weigert mijn volk te laten gaan, breng ik morgen sprinkhanen in uw gebied.

[5] Ze zullen het land zo volledig bedekken dat niemand de grond nog kan zien. Ze eten alles op wat aan de hagel ontsnapte en voor u overbleef. Ook vreten ze alle vruchten en bladeren op van de bomen die bij u op het veld groeien.

[6] Ze vullen uw huis en de huizen van al uw dienaren en alle Egyptenaren. Geen van uw voorouders heeft zoiets ooit gezien, vanaf het begin van hun bestaan op aarde tot vandaag. Daarna draaide Mozes zich om en ging bij Farao weg.

[7] Farao's dienaren zeiden tegen hem: Hoelang blijft deze man nog een valstrik voor ons? Laat de mannen gaan om YHWH, hun God, te dienen! Beseft u nog niet dat Egypte ten onder gaat?

[8] Toen werden Mozes en Aäron bij Farao teruggebracht. Hij zei tegen hen: Ga YHWH, jullie God, dienen. Maar wie gaan er precies mee?

[9] Mozes antwoordde: Wij gaan met jong en oud, met onze zonen en dochters, en met onze schapen en runderen. Wij moeten immers een feest voor YHWH vieren.

[10] Farao zei: Dan moet YHWH maar met jullie zijn, als ik jullie en jullie kleine kinderen laat gaan! Pas maar op, want ik zal jullie kwaad doen als jullie mij blijven lastigvallen!
[11] Nee, alleen de mannen mogen gaan om YHWH te dienen. Dat is immers waar jullie om hebben gevraagd! Daarna werden Mozes en Aäron bij Farao weggejaagd.
[12] Toen zei YHWH tegen Mozes: Strek je hand uit over Egypte. Dan komen de sprinkhanen op en eten ze al het groen op dat de hagel heeft laten staan.
[13] Mozes strekte zijn staf uit over Egypte. YHWH liet die hele dag en nacht een oostenwind over het land waaien. Tegen de morgen voerde de oostenwind de sprinkhanen mee.
[14] De sprinkhanen kwamen over heel Egypte en streken in het hele gebied neer. Het waren er ontzettend veel. Zo'n sprinkhanenzwerm was er nooit eerder geweest en zou er nooit meer komen.
[15] Ze bedekten het hele land, zodat de grond er donker van werd. Ze aten al het groen en alle boomvruchten op die de hagel had overgelaten. In heel Egypte bleef niets groens aan de bomen of planten over.
[16] Farao liet Mozes en Aäron haastig roepen. Hij zei: Ik heb gezondigd tegen YHWH, jullie God, en tegen jullie.
[17] Vergeef mij deze ene keer mijn zonde en bid dringend tot YHWH, jullie God. Vraag Hem alleen deze dodelijke plaag van mij weg te nemen.
[18] Mozes ging bij Farao weg en bad dringend tot YHWH.
[19] YHWH liet een zeer krachtige westenwind opsteken. Die tilde de sprinkhanen op en wierp ze in de Schelfzee. In heel Egypte bleef geen enkele sprinkhaan over.
[20] Maar YHWH verhardde Farao's hart, zodat hij de Israëlieten niet liet gaan.
[21] Toen zei YHWH tegen Mozes: Strek je hand uit naar de hemel. Dan komt er een duisternis over Egypte die zo dicht is dat men haar kan voelen.
[22] Mozes strekte zijn hand uit naar de hemel. Toen kwam er drie dagen lang een dichte duisternis over heel Egypte.

[23] Drie dagen lang konden de Egyptenaren elkaar niet zien en kwam niemand van zijn plaats. Maar in alle huizen van de Israëlieten was er licht.
[24] Toen liet Farao Mozes roepen. Hij zei: Ga YHWH dienen. Jullie kleine kinderen mogen meegaan, maar jullie schapen en runderen moeten hier blijven.
[25] Mozes antwoordde: U moet ons ook dieren meegeven voor slachtoffers en brandoffers die wij aan YHWH, onze God, kunnen brengen.
[26] Ons eigen vee moet ook meegaan. Geen enkele hoef mag achterblijven. Uit ons vee zullen wij dieren kiezen om YHWH, onze God, te dienen. Pas wanneer we daar aankomen, weten we waarmee we YHWH moeten dienen.
[27] Maar YHWH verhardde Farao's hart. Hij wilde de Israëlieten niet laten gaan.
[28] Farao zei tegen Mozes: Ga bij mij weg! Zorg dat u nooit meer voor mij verschijnt. Want op de dag dat u mij weer ziet, zult u sterven!
[29] Mozes antwoordde: U hebt het zelf gezegd. Ik zal u niet meer onder ogen komen.

Exodus 11

[1] YHWH had tegen Mozes (uit het water getrokken) gezegd: Ik zal nog één plaag over Farao en Egypte brengen. Daarna zal hij jullie van hier laten gaan. Wanneer hij jullie volledig laat gaan, zal hij jullie haastig van hier wegjagen.
[2] Zeg nu tegen het volk: Elke man moet zijn Egyptische buur om zilveren en gouden voorwerpen vragen. Elke vrouw moet haar Egyptische buurvrouw ook om zilveren en gouden voorwerpen vragen.
[3] YHWH zorgde ervoor dat de Egyptenaren het volk gunstig behandelden. Ook stond Mozes in Egypte in zeer hoog aanzien bij Farao's dienaren en bij het Egyptische volk.
[4] Mozes zei verder tegen Farao: Zo zegt YHWH: Rond middernacht zal ik door Egypte gaan.
[5] Alle eerstgeborenen in Egypte zullen sterven. Dit geldt vanaf Farao's eerstgeborene, die hem op de troon zou opvolgen, tot de eerstgeborene van de slavin achter de molen. Ook alle eerstgeboren dieren zullen sterven.

[6] In heel Egypte zal een luid gejammer klinken, zoals er nooit is geweest en nooit meer zal zijn.
[7] Maar onder de Israëlieten zal zelfs geen hond tegen een mens of dier blaffen. Zo zullen jullie weten dat YHWH onderscheid maakt tussen de Egyptenaren en de Israëlieten.
[8] Dan zullen al deze dienaren van u naar mij toe komen. Ze zullen voor mij buigen en zeggen: Vertrek met heel het volk dat u volgt! Daarna zal ik vertrekken. Toen ging Mozes in hevige woede bij Farao weg.
[9] YHWH had tegen Mozes gezegd: Farao zal niet naar jullie luisteren, zodat ik in Egypte nog meer wonderen zal doen.
[10] Mozes en Aäron (verlichte) deden al deze wonderen voor Farao. Maar YHWH verhardde Farao's hart, zodat hij de Israëlieten niet uit zijn land liet gaan.

Exodus 12

[1] YHWH had in Egypte tegen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte) gezegd:
[2] Deze maand moet voor jullie het begin van de maanden zijn. Zij moet voor jullie de eerste maand van het jaar zijn.
[3] Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt): Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zijn familie een lam nemen. Neem één lam per gezin.
[4] Als een gezin te klein is voor een heel lam, moet het dit delen met het gezin dat het dichtst bij woont. Bepaal op basis van wat ieder kan eten hoeveel mensen voor één lam nodig zijn.
[5] Neem een gaaf mannelijk lam van één jaar oud. Het mag een schaap of een geit zijn.
[6] Houd het apart tot de veertiende dag van deze maand. Dan moet de hele gemeenschap van Israël het tussen het begin en het einde van de avond slachten.
[7] Daarna moeten zij wat van het bloed nemen. Ze moeten het aan beide deurposten en de bovendorpel strijken van de huizen waar zij het eten.

[8] Diezelfde nacht moeten zij het vlees eten, boven het vuur geroosterd. Ze moeten er ongezuurd brood en bittere kruiden bij eten.

[9] Eet niets ervan rauw of in water gekookt. Rooster het boven het vuur, samen met de kop, poten en ingewanden.

[10] Laat niets ervan tot de volgende morgen overblijven. Wat dan toch overblijft, moeten jullie verbranden.

[11] Eet het zo: bind je kleding bij je middel op, trek je schoenen aan en houd je staf in je hand. Eet het haastig. Het is het Pascha van YHWH.

[12] Want deze nacht zal ik door Egypte gaan. Ik zal alle eerstgeborenen in Egypte doden, van de mensen tot de dieren. Ik zal alle goden van de Egyptenaren straffen. Ik ben YHWH!

[13] Het bloed aan de huizen waar jullie zijn, zal een teken voor jullie zijn. Wanneer ik het bloed zie, zal ik jullie voorbijgaan. Wanneer ik Egypte sla, zal geen vernietigende plaag jullie treffen.

[14] Deze dag moet voor jullie een gedenkdag zijn. Vier hem als een feest voor YHWH. Van generatie op generatie moeten jullie hem als een eeuwige instelling vieren.

[15] Zeven dagen lang moeten jullie ongezuurd brood eten. Verwijder op de eerste dag al het zuurdeeg uit jullie huizen. Wie van de eerste tot en met de zevende dag iets gezuurds eet, moet uit Israël worden uitgeroeid.

[16] Op de eerste en de zevende dag moeten jullie een heilige bijeenkomst houden. Op die dagen mag niemand werken. Jullie mogen alleen het voedsel klaarmaken dat ieder nodig heeft om te eten.

[17] Onderhoud daarom het feest van de ongezuurde broden. Juist op deze dag zal ik jullie legers uit Egypte leiden. Daarom moeten jullie deze dag van generatie op generatie als een eeuwige instelling onderhouden.

[18] Vanaf de avond van de veertiende dag van de eerste maand moeten jullie ongezuurd brood eten, tot de avond van de eenentwintigste dag.

[19] Zeven dagen lang mag in jullie huizen geen zuurdeeg te vinden zijn. Iedereen die iets gezuurds eet, moet uit de gemeenschap van Israël worden uitgeroeid. Dat geldt voor een vreemdeling en voor iemand die in het land geboren is.

[20] Eet niets waarin zuurdeeg zit. In al jullie woonplaatsen moeten jullie ongezuurd brood eten.

[21] Toen riep Mozes alle oudsten van Israël bijeen. Hij zei: Kies voor elk gezin een lam en slacht het als paaslam.

[22] Neem vervolgens een bosje hysop en dompel het in het bloed in een schaal. Strijk dat bloed aan de bovendorpel en beide deurposten. Niemand van jullie mag vóór de ochtend zijn huis uitgaan.

[23] YHWH zal door Egypte trekken om de Egyptenaren te slaan. Wanneer Hij het bloed aan de bovendorpel en deurposten ziet, zal Hij die deur voorbijgaan. Hij laat de vernietiger jullie huizen niet binnengaan om daar toe te slaan.

[24] Jullie en jullie kinderen moeten het Pascha voor altijd blijven vieren.

[25] Wanneer jullie in het land komen dat YHWH volgens Zijn belofte aan jullie zal geven, moeten jullie deze eredienst onderhouden.

[26] Wanneer jullie kinderen vragen: Wat betekent deze dienst voor jullie?

[27] Dan moeten jullie antwoorden: Dit is een paasoffer voor YHWH. Hij ging in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbij. Hij trof de Egyptenaren, maar spaarde onze huizen. Daarna knielde het volk en boog zich neer.

[28] De Israëlieten gingen weg en deden precies wat YHWH Mozes en Aäron had opgedragen.

[29] Om middernacht doodde YHWH alle eerstgeborenen in Egypte. Het ging van Farao's eerstgeboren zoon, die op zijn troon zou zitten, tot de eerstgeborene van de gevangene in de gevangenis. Ook alle eerstgeboren dieren werden gedood.

[30] Farao stond die nacht op, samen met al zijn dienaren en alle Egyptenaren. In heel Egypte klonk luid gejammer. Er was geen huis zonder dode.

[31] Diezelfde nacht liet Farao Mozes en Aäron roepen. Hij zei: Sta op en vertrek uit het midden van mijn volk, jullie en alle Israëlieten. Ga YHWH dienen, zoals jullie gevraagd hebben.

[32] Neem ook jullie schapen en runderen mee, zoals jullie gevraagd hebben. Ga weg en bid ook voor mij.

33 De Egyptenaren drongen er sterk bij het volk op aan snel uit het land te vertrekken. Ze zeiden: Wij sterven allemaal!

34 Het volk nam het deeg mee voordat het gezuurd was. Zij droegen de deegkommen, in hun kleren gebonden, op hun schouders.

35 De Israëlieten hadden gedaan wat Mozes had gezegd. Zij hadden de Egyptenaren om zilveren en gouden voorwerpen en kleren gevraagd.

36 YHWH had ervoor gezorgd dat de Egyptenaren het volk goedgezind waren en hun gaven wat zij vroegen. Zo beroofden de Israëlieten de Egyptenaren.

37 Zo reisden de Israëlieten van Rameses naar Sukkoth. Er waren ongeveer zeshonderdduizend mannen te voet, naast de kleine kinderen.

38 Ook trok een grote gemengde menigte met hen mee. Zij namen schapen en runderen mee: een enorme hoeveelheid vee.

39 Van het deeg dat zij uit Egypte hadden meegenomen, bakten zij ongezuurde koeken. Het deeg was niet gezuurd, omdat zij uit Egypte waren verdreven en niet konden wachten. Zij hadden ook geen voedsel voor onderweg kunnen klaarmaken.

40 De Israëlieten hadden vierhonderddertig jaar in Egypte gewoond.

41 Precies aan het einde van die vierhonderddertig jaar trokken alle legers van YHWH op diezelfde dag uit Egypte.

42 Dit is de nacht waarin YHWH hen uit Egypte leidde. Daarom moeten alle generaties Israëlieten deze nacht ter ere van YHWH blijven gedenken.

43 Daarna zei YHWH tegen Mozes en Aäron: Dit is het voorschrift voor het Pascha: geen vreemdeling mag ervan eten.

44 Een voor geld gekochte slaaf mag ervan eten nadat jullie hem besneden hebben.

45 Een inwonende buitenlander of ingehuurde arbeider mag er niet van eten.

46 Het lam moet in één huis worden gegeten. Draag niets van het vlees buiten dat huis en breek geen bot van het lam.

47 De hele gemeenschap van Israël moet het Pascha vieren.

48 Wanneer een vreemdeling bij jullie woont en het Pascha voor YHWH wil vieren, moeten alle mannelijke leden van zijn huishouden besneden worden.

Daarna mag hij deelnemen en geldt hij als iemand die in het land geboren is. Maar geen enkele onbesneden man mag ervan eten.

[49] Voor iemand die in het land geboren is en voor de vreemdeling die bij jullie woont, geldt dezelfde wet.

[50] Alle Israëlieten deden precies wat YHWH Mozes en Aäron had opgedragen.

[51] Op diezelfde dag leidde YHWH de Israëlieten, ingedeeld in hun legers, uit Egypte.

Exodus 13

[1] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):

[2] Wijd alle eerstgeboren mannetjes aan mij. Elke eerstgeboren zoon en elk eerstgeboren mannelijk dier van de Israëlieten behoort mij toe.

[3] Daarna zei Mozes tegen het volk: Denk aan deze dag waarop jullie Egypte, het land van slavernij, verlieten. YHWH heeft jullie met sterke hand van hier weggehaald. Daarom mag niemand iets eten waarin zuurdesem zit.

[4] Vandaag vertrekken jullie, in de maand Abib.

[5] Wanneer YHWH jullie brengt naar het land van de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Hevieten en Jebusieten, moeten jullie dit gebruik blijven onderhouden. Hij heeft jullie voorouders gezworen dat Hij dit land aan jullie zal geven, een land dat overvloeit van melk en honing. Vier deze plechtigheid elk jaar in deze maand.

[6] Zeven dagen moeten jullie ongezuurd brood eten. Op de zevende dag vieren jullie een feest voor YHWH.

[7] Eet zeven dagen lang ongezuurd brood. In jullie hele gebied mag nergens gezuurd brood of zelfs maar zuurdesem te zien zijn.

[8] Op die dag moet ieder van jullie aan zijn zoon uitleggen. Zeg dan: Dit doen wij vanwege wat YHWH voor mij deed toen ik uit Egypte vertrok.

[9] Dit zal voor ieder van jullie een teken aan de hand en een herinnering op het voorhoofd zijn. Zo zullen jullie altijd over de wet van YHWH spreken. Want YHWH heeft jullie met sterke hand uit Egypte geleid.

10 Houd dit voorschrift ieder jaar op de vastgestelde tijd.

11 Wanneer YHWH jullie in het land van de Kanaänieten brengt, zal Hij het aan jullie geven. Dat heeft Hij aan jullie en jullie voorouders gezworen.

12 Dan moeten jullie elk eerstgeboren mannelijk kind aan YHWH wijden. Ook alle eerstgeboren mannetjes van jullie vee behoren YHWH toe.

13 Een eerstgeboren ezel moeten jullie vrijkopen met een lam. Kopen jullie hem niet vrij, breek hem dan de nek. Iedere eerstgeboren zoon moeten jullie vrijkopen.

14 Later kan je zoon vragen: Wat betekent dit? Dan moet je hem antwoorden: YHWH heeft ons met sterke hand uit Egypte, het land van slavernij, weggehaald.

15 Farao weigerde koppig ons te laten gaan. Daarom doodde YHWH alle eerstgeborenen in Egypte, van de mensen en van de dieren. Daarom offer ik YHWH elk eerstgeboren mannelijk dier, maar iedere eerstgeboren zoon koop ik vrij.

16 Dit zal een teken aan je hand en een band op je voorhoofd zijn. Want YHWH heeft ons met sterke hand uit Egypte geleid.

17 Toen Farao het volk had laten gaan, leidde God hen niet via het land van de Filistijnen, hoewel die route korter was. God zei namelijk: Als het volk de strijd ziet, krijgt het misschien spijt en keert het terug naar Egypte.

18 Daarom liet God het volk omtrekken via de woestijn langs de Schelfzee. De Israëlieten trokken in geordende groepen uit Egypte.

19 Mozes nam de beenderen van Jozef (hij voegt toe) mee. Jozef had de Israëlieten namelijk plechtig laten zweren: God zal zeker naar jullie omzien. Neem dan mijn beenderen met jullie mee, hier vandaan!

20 De Israëlieten vertrokken uit Sukkoth en sloegen hun kamp op in Etham, aan de rand van de woestijn.

21 YHWH ging voor hen uit. Overdag leidde Hij hen onderweg in een wolkkolom. 's Nachts gaf Hij hun licht in een vuurkolom. Zo konden zij dag en nacht verder reizen.

[22] Hij nam de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's nachts nooit bij het volk weg.

Exodus 14

[1] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Keer terug en sla je kamp op voor Pi-hachiroth, tussen Migdol en de zee, tegenover Baäl-zefon. Sla daar je kamp op aan de zee.

[3] Farao zal over de Israëlieten zeggen: Ze zijn verdwaald in het land. De woestijn houdt hen gevangen.

[4] Ik zal Farao's hart hard maken, zodat hij hen achtervolgt. Zo zal ik bij Farao en zijn hele leger laten zien hoe machtig ik ben. De Egyptenaren zullen weten dat ik YHWH ben. De Israëlieten deden wat YHWH had opgedragen.

[5] Toen Farao hoorde dat het volk was gevlucht, veranderden hij en zijn dienaren van gedachten. Ze zeiden: Wat hebben we gedaan? We hebben Israël (die met God strijdt) laten gaan, en nu dient het ons niet meer!

[6] Farao liet zijn strijdwagen inspannen en nam zijn volk met zich mee.

[7] Hij nam zeshonderd van zijn beste strijdwagens mee, samen met alle andere wagens van Egypte. Alle wagens stonden onder bevel van officieren.

[8] YHWH maakte het hart van Farao, de koning van Egypte, hard. Daardoor achtervolgde hij de Israëlieten. Zij waren echter openlijk en vol vertrouwen uit Egypte vertrokken.

[9] De Egyptenaren achtervolgden hen met alle paarden, strijdwagens, ruiters en het leger van Farao. Zij haalden de Israëlieten in bij hun kamp aan de zee, bij Pi-hachiroth, tegenover Baäl-zefon.

[10] Toen Farao dichtbij kwam, keken de Israëlieten op en zagen ze de Egyptenaren achter zich aankomen. Ze werden doodsbang en riepen tot YHWH.

[11] Ze zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte soms geen graven, zodat u ons meenam om in deze woestijn te sterven? Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald en dit met ons gedaan?

[12] Hebben we in Egypte niet tegen u gezegd: Laat ons met rust en laat ons de Egyptenaren dienen? Wij kunnen beter de Egyptenaren dienen dan in deze woestijn sterven.

[13] Mozes antwoordde het volk: Wees niet bang. Blijf standvastig en kijk hoe YHWH jullie vandaag zal redden. De Egyptenaren die jullie vandaag zien, zullen jullie nooit meer terugzien.

[14] YHWH zal voor jullie strijden. Jullie hoeven alleen maar stil te zijn.

[15] Toen zei YHWH tegen Mozes: Waarom roep je tot mij? Zeg tegen de Israëlieten: Trek verder.

[16] Hef uw staf op, strek uw hand uit over de zee en splijt haar. Dan kunnen de Israëlieten midden door de zee over droge grond gaan.

[17] Ik zal het hart van de Egyptenaren hard maken, zodat zij achter de Israëlieten de zee ingaan. Zo zal ik door Farao en zijn hele leger, zijn strijdwagens en ruiters, mijn heerlijkheid tonen.

[18] Wanneer ik mijn heerlijkheid toon door Farao, zijn strijdwagens en zijn ruiters, zullen de Egyptenaren weten dat ik YHWH ben.

[19] Toen verliet de Engel van God Zijn plaats voor het leger van Israël en ging Hij achter hen staan. Ook de wolkkolom verplaatste zich van voor hen naar achteren.

[20] De wolkkolom kwam tussen het Egyptische en het Israëlische leger te staan. Aan de Egyptische kant bracht de wolk duisternis, maar aan de Israëlische kant verlichtte zij de nacht. Zo konden de twee legers de hele nacht niet bij elkaar komen.

[21] Mozes strekte zijn hand uit over de zee. YHWH liet de zee de hele nacht terugwijken door een sterke oostenwind. Hij maakte de zee droog en spleet het water.

[22] De Israëlieten gingen over droge grond midden door de zee. Het water stond als een muur aan hun rechterkant en aan hun linkerkant.

[23] De Egyptenaren vervolgden hen de zee in. Alle paarden, strijdwagens en ruiters van Farao gingen achter hen aan.

[24] Vroeg in de ochtend keek YHWH vanuit de vuur- en wolkkolom neer op het Egyptische leger. Hij bracht het leger in verwarring.
[25] Hij liet de wielen van hun strijdwagens losraken, zodat ze maar moeilijk vooruitkwamen. Toen zeiden de Egyptenaren: Laten we voor Israël vluchten! YHWH strijdt voor hen tegen Egypte.
[26] YHWH zei tegen Mozes: Strek uw hand uit over de zee. Dan zal het water terugstromen over de Egyptenaren, hun strijdwagens en hun ruiters.
[27] Mozes strekte zijn hand uit over de zee. Tegen het aanbreken van de ochtend stroomde de zee met haar normale kracht terug. De Egyptenaren vluchtten, maar de zee kwam hun tegemoet. Zo stortte YHWH de Egyptenaren midden in de zee.
[28] Het terugstromende water bedekte alle strijdwagens en ruiters van Farao's leger die de Israëlieten de zee in waren gevolgd. Niet één van hen bleef over.
[29] Maar de Israëlieten gingen over droge grond midden door de zee. Het water stond als een muur aan hun rechterkant en aan hun linkerkant.
[30] Zo redde YHWH Israël die dag uit de macht van de Egyptenaren. De Israëlieten zagen de Egyptenaren dood op de zeekust liggen.
[31] Israël zag het machtige werk dat YHWH tegen de Egyptenaren had gedaan. Het volk kreeg diep ontzag voor YHWH. Zij geloofden in YHWH en vertrouwden Mozes, Zijn dienaar.

Exodus 15

[1] Toen zongen Mozes (uit het water getrokken) en de Israëlieten dit lied voor YHWH: Ik zal voor YHWH zingen, want Hij is machtig en hoog verheven! Paard en ruiter wierp Hij in zee.
[2] YHWH is mijn kracht en mijn lied. Hij is mijn redding geworden! Hij is mijn God; voor Hem maak ik een prachtige woning. Hij is de God van mijn vader. Hem zal ik verheffen!
[3] YHWH is een strijder. YHWH is Zijn naam!
[4] Hij wierp Farao's strijdwagens en leger in zee. Zijn beste legeraanvoerders verdronken in de Schelfzee.

[5] Het diepe water bedekte hen. Ze zonken als een steen de diepte in.

[6] Uw rechterhand, YHWH, is vol kracht en heerlijkheid. Uw rechterhand, YHWH, verbrijzelde de vijand!

[7] In Uw grote majesteit wierp U hen neer die tegen U opstonden. Uw brandende toorn verslond hen als droge stoppels.

[8] Door de adem uit Uw neus hoopte het water zich op. De stromen stonden rechtop als een wal. Het diepe water stolde midden in zee.

[9] De vijand zei: Ik zal hen achtervolgen en inhalen. Ik zal de buit verdelen en mij volledig op hen uitleven. Ik zal mijn zwaard trekken en hen met mijn eigen hand uitroeien!

[10] U blies met Uw wind. De zee bedekte hen. Ze zonken als lood in machtige wateren.

[11] Wie is als U onder de goden, YHWH? Wie is als U, schitterend in heiligheid en ontzagwekkend in lofzangen? U doet wonderen!

[12] U strekte Uw rechterhand uit, en de aarde verzwolg hen!

[13] Door Uw goedheid leidde U het volk dat U hebt bevrijd. Met Uw kracht leidde U hen zacht naar Uw heilige woning.

[14] De volken hebben het gehoord; ze zullen beven. Angst en pijn grepen de inwoners van Palestina aan.

[15] Dan zullen de vorsten van Edom versteld staan. De machtige mannen van Moab (uit de vader) zullen beven. Alle inwoners van Kanaän (laagland) zullen wegsmelten van angst.

[16] Verschrikking en angst zullen hen overvallen. Door de macht van Uw arm zullen ze verstommen als een steen, totdat Uw volk voorbijgetrokken is, YHWH. Totdat het volk dat U hebt verworven, voorbijgetrokken is.

[17] U zult hen binnenbrengen en hen planten op de berg die Uw erfdeel is. Daar hebt U Uw woning gemaakt, YHWH. Het is het heiligdom dat Uw handen hebben gebouwd, YHWH.

[18] YHWH zal voor eeuwig en altijd regeren!

[19] Farao's paarden, strijdwagens en ruiters trokken de zee in. YHWH liet het zeewater over hen terugstromen. Maar de Israëlieten liepen over droge grond

door het midden van de zee.
[20] Toen nam Mirjam (geliefde), de profetes en zus van Aäron (verlichte), een trommel in haar hand. Alle vrouwen volgden haar met trommels en dansten.
[21] Mirjam antwoordde hun: Zing voor YHWH, want Hij is machtig en hoog verheven! Paard en ruiter stortte Hij in zee!
[22] Daarna liet Mozes de Israëlieten vanaf de Schelfzee verdertrekken naar de woestijn Sur. Drie dagen lang trokken ze door de woestijn en vonden geen water.
[23] Toen kwamen ze bij Mara. Ze konden het water daar niet drinken, omdat het bitter was. Daarom werd de plaats Mara genoemd.
[24] Het volk begon tegen Mozes te morren: Wat moeten wij drinken?
[25] Mozes riep tot YHWH. YHWH wees hem een stuk hout. Toen Mozes dat in het water gooide, werd het water zoet. Daar gaf Hij het volk een voorschrift en een rechtsregel. Daar stelde Hij hen ook op de proef.
[26] Hij zei: Luister heel goed naar YHWH, jullie God, en doe wat recht is in Zijn ogen. Schenk aandacht aan Zijn geboden en gehoorzaam al Zijn voorschriften. Dan zal ik geen enkele ziekte op jullie leggen die ik over Egypte bracht. Want ik ben YHWH, jullie genezer!
[27] Daarna kwamen ze in Elim. Daar waren twaalf waterbronnen en zeventig palmbomen. Ze sloegen hun kamp bij het water op.

Exodus 16

[1] Nadat ze uit Elim vertrokken waren, kwam de hele gemeenschap van de Israëlieten in de woestijn Sin, tussen Elim en Sinaï. Dat was op de vijftiende dag van de tweede maand nadat ze uit Egypte waren vertrokken.
[2] In de woestijn begon de hele gemeenschap van de Israëlieten tegen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte) te morren.
[3] De Israëlieten zeiden tegen hen: Had YHWH ons in Egypte maar laten sterven! Daar zaten we bij potten vol vlees en aten we brood tot we verzadigd waren. Maar jullie hebben ons naar deze woestijn geleid om deze hele gemeenschap van honger te laten sterven!

[4] Toen zei YHWH tegen Mozes: Ik zal brood uit de hemel voor jullie laten regenen. Het volk moet eropuit gaan en elke dag genoeg voor die dag verzamelen. Zo zal ik hen op de proef stellen en zien of ze mijn wet volgen.

[5] Op de zesde dag moeten ze klaarmaken wat ze hebben binnengebracht. Dat zal tweemaal zoveel zijn als wat ze dagelijks verzamelen.

[6] Mozes en Aäron zeiden tegen alle Israëlieten: Vanavond zullen jullie weten dat YHWH jullie uit Egypte heeft geleid.

[7] Morgenochtend zullen jullie de heerlijkheid van YHWH zien. Hij heeft namelijk gehoord hoe jullie tegen YHWH mopperden. Wie zijn wij dat jullie tegen ons morren?

[8] Mozes zei ook: Vanavond geeft YHWH jullie vlees te eten, en morgenochtend brood totdat jullie verzadigd zijn. Dat gebeurt omdat YHWH heeft gehoord hoe jullie tegen Hem morren. Wie zijn wij eigenlijk? Jullie gemopper is niet tegen ons gericht, maar tegen YHWH.

[9] Daarna zei Mozes tegen Aäron: Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt): Kom voor YHWH, want Hij heeft jullie gemopper gehoord.

[10] Terwijl Aäron tegen de hele gemeenschap van Israël sprak, draaiden ze zich om naar de woestijn. Daar verscheen de heerlijkheid van YHWH in de wolk.

[11] YHWH zei ook tegen Mozes:

[12] Ik heb het gemopper van de Israëlieten gehoord. Zeg tegen hen: Tegen de avond zullen jullie vlees eten, en morgenochtend zullen jullie genoeg brood krijgen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH, jullie God, ben.

[13] Die avond kwamen er kwartels aanvliegen die het kamp bedekten. De volgende morgen lag er dauw rondom het kamp.

[14] Toen de dauw was opgetrokken, lag er op de woestijngrond iets kleins en ronds. Het was zo klein als rijp op de aarde.

[15] Toen de Israëlieten het zagen, vroegen ze elkaar: Wat is dat? Ze wisten namelijk niet wat het was. Mozes zei tegen hen: Dit is het brood dat YHWH jullie te eten heeft gegeven.

[16] Mozes zei verder: Dit heeft YHWH bevolen: Verzamel er voor iedereen zoveel van als nodig is om te eten. Neem één maat, een gomer, per persoon.

Ieder moet genoeg meenemen voor alle mensen in zijn tent.

17 De Israëlieten deden dit. De een verzamelde veel en de ander weinig.

18 Toen ze alles met een gomer maten, had degene die veel verzameld had niets over. Degene die weinig had verzameld, kwam niets tekort. Iedereen had precies zoveel verzameld als hij kon eten.

19 Mozes zei tegen hen: Niemand mag er iets van bewaren tot morgenochtend.

20 Toch luisterden sommigen niet naar Mozes. Enkele mannen bewaarden er iets van tot de volgende morgen. Toen kwamen er wormen in en ging het stinken. Mozes werd erg boos op hen.

21 Elke morgen verzamelde iedereen zoveel als hij kon eten. Wanneer de zon heet werd, smolt het.

22 Op de zesde dag verzamelden ze tweemaal zoveel brood: twee gomers per persoon. Alle leiders van de gemeenschap kwamen dit aan Mozes vertellen.

23 Mozes zei tegen hen: Dit heeft YHWH gezegd: Morgen is een rustdag, een heilige sabbat voor YHWH. Bak wat jullie moeten bakken en kook wat jullie moeten koken. Bewaar alles wat overblijft tot morgenochtend.

24 Ze bewaarden het tot de volgende morgen, zoals Mozes had bevolen. Het stonk niet en er zaten geen wormen in.

25 Toen zei Mozes: Eet het vandaag, want vandaag is het sabbat voor YHWH. Vandaag zullen jullie het niet op het veld vinden.

26 Zes dagen moeten jullie het verzamelen. Maar op de zevende dag is het sabbat en zal het er niet zijn.

27 Op de zevende dag gingen sommigen van het volk toch naar buiten om te verzamelen, maar ze vonden niets.

28 Toen zei YHWH tegen Mozes: Hoe lang blijven jullie weigeren mijn geboden en wetten te gehoorzamen?

29 Bedenk dat YHWH jullie de sabbat heeft gegeven. Daarom geeft Hij jullie op de zesde dag brood voor twee dagen. Iedereen moet op zijn plaats blijven. Niemand mag op de zevende dag zijn plaats verlaten.

30 Daarom rustte het volk op de zevende dag.

31 De Israëlieten noemden het manna. Het zag eruit als wit korianderzaad en smaakte als honingkoek.

32 Verder zei Mozes: YHWH heeft het volgende bevolen: Vul een gomer met manna en bewaar die voor de komende generaties. Zo kunnen zij het brood zien dat ik jullie in de woestijn te eten gaf, toen ik jullie uit Egypte leidde.

33 Mozes zei ook tegen Aäron: Neem een kruik en doe er een gomer manna in. Zet die voor YHWH neer, zodat hij voor de komende generaties bewaard blijft.

34 Zoals YHWH Mozes had bevolen, zette Aäron de kruik vóór de getuigenis om hem te bewaren.

35 De Israëlieten aten veertig jaar manna, totdat ze in bewoond land kwamen. Ze aten manna totdat ze de grens van Kanaän (laagland) bereikten.

36 Een gomer is een inhoudsmaat die gelijkstaat aan een tiende van een efa.

Exodus 17

1 Daarna trok de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) in etappes verder vanuit de woestijn Sin. Op bevel van YHWH sloegen zij hun kamp op in Rafidim. Daar was geen drinkwater voor het volk.

2 Daar maakte het volk ruzie met Mozes (uit het water getrokken). Ze eisten: Geef ons water te drinken! Mozes antwoordde: Waarom maken jullie ruzie met mij? Waarom stellen jullie YHWH op de proef?

3 Het volk had daar dorst en bleef tegen Mozes mopperen. Ze zeiden: Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om ons, onze kinderen en ons vee van dorst te laten sterven?

4 Toen riep Mozes tot YHWH: Wat moet ik met dit volk doen? Nog even en ze stenigen mij!

5 YHWH zei tegen Mozes: Ga voor het volk uit en neem enkele oudsten van Israël mee. Neem de staf waarmee je de rivier hebt geslagen in je hand en ga.

6 Ik zal daar voor je op de rots bij Horeb staan. Sla op de rots. Dan komt er water uit, zodat het volk kan drinken. Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël.

[7] Mozes noemde die plaats Massa en Meriba. Hij deed dat wegens de ruzie van de Israëlieten en omdat zij YHWH op de proef hadden gesteld. Ze hadden gevraagd: Is YHWH bij ons of niet?

[8] Daarna kwam Amalek en vocht bij Rafidim tegen Israël.

[9] Mozes zei tegen Jozua (YHWH redt): Kies mannen voor ons uit en ga tegen Amalek vechten. Morgen zal ik boven op de heuvel staan met Gods staf in mijn hand.

[10] Jozua deed wat Mozes had gezegd en vocht tegen Amalek. Ondertussen klommen Mozes, Aäron (verlichte) en Hur naar de top van de heuvel.

[11] Zolang Mozes zijn hand omhooghield, was Israël de sterkste. Wanneer hij zijn hand liet zakken, was Amalek de sterkste.

[12] Maar Mozes' handen werden zwaar. Daarom legden zij een steen onder hem, waarop hij ging zitten. Aäron en Hur ondersteunden zijn handen, ieder aan één kant. Zo bleven zijn handen stevig tot zonsondergang.

[13] Zo versloeg Jozua Amalek en zijn volk met het zwaard.

[14] Toen zei YHWH tegen Mozes: Schrijf dit als herinnering in een boek en prent het Jozua goed in. Ik zal de herinnering aan Amalek volledig van onder de hemel uitwissen.

[15] Mozes bouwde een altaar en noemde het: YHWH is mijn Banier!

[16] Hij zei: Omdat de hand op de troon van YHWH is, zal YHWH van generatie op generatie oorlog voeren tegen Amalek!

Exodus 18

[1] Jethro (zijn uitmuntendheid), de priester van Midian (twist) en Mozes (uit het water getrokken)' schoonvader, hoorde alles wat God voor Mozes en Zijn volk Israël (die met God strijdt) had gedaan. Hij hoorde hoe YHWH Israël uit Egypte had geleid.

[2] Toen nam Jethro, Mozes' schoonvader, Mozes' vrouw Zippora (vogel) mee. Mozes had haar eerder teruggestuurd.

[3] Ook nam hij haar twee zonen mee. De ene heette Gersom (vreemdeling daar), want Mozes had gezegd: Ik ben een vreemdeling geweest in een vreemd land.

[4] De andere heette Eliëzer (God is hulp), want Mozes had gezegd: De God van mijn vader heeft mij geholpen en mij gered van Farao's zwaard.

[5] Zo kwam Jethro, Mozes' schoonvader, met Mozes' vrouw en zonen naar hem toe in de woestijn. Mozes had zijn kamp opgeslagen bij de berg van God.

[6] Jethro liet Mozes weten: Ik, uw schoonvader Jethro, kom naar u toe met uw vrouw en haar twee zonen.

[7] Mozes ging zijn schoonvader tegemoet. Hij boog zich voor hem en kuste hem. Ze vroegen elkaar hoe het ging en gingen daarna de tent binnen.

[8] Mozes vertelde zijn schoonvader alles wat YHWH vanwege Israël met Farao en de Egyptenaren had gedaan. Hij vertelde ook over alle moeilijkheden onderweg en hoe YHWH hen had gered.

[9] Jethro was blij met al het goede dat YHWH voor Israël had gedaan. YHWH had hen uit de macht van de Egyptenaren gered.

[10] Jethro zei: Gezegend is YHWH! Hij heeft jullie uit de macht van de Egyptenaren en Farao gered. Hij heeft dit volk uit de macht van de Egyptenaren bevrijd!

[11] Nu weet ik dat YHWH groter is dan alle goden. Juist toen de Egyptenaren hoogmoedig handelden, overtrof en overwon Hij hen.

[12] Daarna bracht Jethro, Mozes' schoonvader, een brandoffer en andere offers aan God. Aäron (verlichte) en alle leiders van Israël kwamen om samen met hem voor Gods aangezicht een feestmaaltijd te houden.

[13] De volgende dag ging Mozes zitten om recht te spreken over het volk. Het volk stond van de ochtend tot de avond voor hem.

[14] Toen Mozes' schoonvader zag wat hij voor het volk deed, vroeg hij: Wat doe je daar voor het volk? Waarom zit je hier helemaal alleen, terwijl al het volk van de ochtend tot de avond voor je staat?

[15] Mozes antwoordde zijn schoonvader: Het volk komt naar mij toe om God om raad te vragen.

[16] Wanneer zij een zaak hebben, komen ze naar mij. Ik spreek recht tussen de ene persoon en de andere en leg hun Gods voorschriften en Zijn wetten uit.

[17] Mozes' schoonvader zei tegen hem: Wat je doet, is niet goed.

[18] Zowel jij als het volk bij je zullen volledig uitgeput raken. Dit werk is te zwaar voor je. Je kunt het niet alleen doen.

[19] Luister nu naar mijn advies. God zal met je zijn. Vertegenwoordig het volk bij God en leg de zaken aan Hem voor.

[20] Leg hun de voorschriften en wetten uit. Maak hun bekend welke weg zij moeten gaan en welk werk zij moeten doen.

[21] Kies uit heel het volk bekwame mannen die God vrezen, betrouwbaar zijn en hebzucht haten. Stel hen aan als leiders over groepen van duizend, honderd, vijftig en tien mensen.

[22] Laat hen voortdurend rechtspreken over het volk. Zij moeten elke grote zaak aan jou voorleggen, maar elke kleine zaak zelf behandelen. Zo wordt jouw taak lichter en dragen zij de last samen met jou.

[23] Als je dit doet en God het je opdraagt, zul je het kunnen volhouden. Dan kan ook heel dit volk in vrede naar zijn plaats gaan.

[24] Mozes luisterde naar zijn schoonvader en deed alles wat hij had gezegd.

[25] Mozes koos bekwame mannen uit heel Israël en stelde hen aan als leiders over het volk. Zij leidden groepen van duizend, honderd, vijftig en tien mensen.

[26] Zij spraken voortdurend recht over het volk. Moeilijke zaken brachten zij bij Mozes, maar alle kleine zaken behandelden zij zelf.

[27] Daarna liet Mozes zijn schoonvader vertrekken. Jethro ging terug naar zijn eigen land.

Exodus 19

[1] In de derde maand na hun vertrek uit Egypte kwamen de Israëlieten op diezelfde dag in de woestijn Sinaï.

[2] Zij waren uit Rafidim vertrokken en kwamen in de woestijn Sinaï. Daar sloeg Israël (die met God strijdt) zijn kamp op, tegenover de berg.

[3] Mozes (uit het water getrokken) klom de berg op naar God. YHWH riep hem vanaf de berg toe: Zeg dit tegen het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) en maak het de Israëlieten bekend:

[4] Jullie hebben gezien wat ik de Egyptenaren heb aangedaan. Als op adelaarsvleugels heb ik jullie gedragen en bij mij gebracht.

[5] Als jullie nu goed naar mijn stem luisteren en mijn verbond houden, zullen jullie mijn eigendom zijn onder alle volken. Want de hele aarde is van mij.

[6] Jullie zullen voor mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die je tegen de Israëlieten moet spreken.

[7] Mozes ging terug, riep de oudsten van het volk bijeen en legde hun al deze woorden voor die YHWH hem had opgedragen.

[8] Heel het volk antwoordde eensgezind: Alles wat YHWH gezegd heeft, zullen wij doen! Mozes bracht de woorden van het volk terug naar YHWH.

[9] YHWH zei tegen Mozes: Ik kom naar je toe in een dichte wolk. Zo zal het volk horen dat ik met je spreek en je voortaan altijd geloven. Mozes had namelijk de woorden van het volk aan YHWH doorgegeven.

[10] YHWH zei verder tegen Mozes: Ga naar het volk en zorg dat zij zich vandaag en morgen heiligen. Laat hen hun kleren wassen.

[11] Zorg dat zij op de derde dag klaarstaan. Op die dag zal YHWH voor de ogen van heel het volk neerdalen op de berg Sinaï.

[12] Zet rondom de berg een grens voor het volk en waarschuw hen: Pas op! Klim de berg niet op en raak de rand ervan niet aan. Iedereen die de berg aanraakt, moet zeker gedood worden.

[13] Niemand mag hem met de hand aanraken. Hij moet gestenigd of met pijlen doorschoten worden. Of het nu om een dier of een mens gaat, die mag niet blijven leven. Wanneer de ramshoorn lang klinkt, mogen zij de berg opgaan.

[14] Mozes daalde van de berg af naar het volk. Hij zorgde dat het volk zich heiligde, en zij wasten hun kleren.

[15] Hij zei tegen het volk: Zorg dat jullie op de derde dag klaarstaan. Heb geen gemeenschap met een vrouw.

[16] Op de ochtend van de derde dag waren er donderslagen en bliksem op de berg. Er hing een zware wolk. Ook klonk het geluid van een zeer luide bazuin. Heel het volk in het kamp beefde van angst.

[17] Mozes leidde het volk het kamp uit, God tegemoet. Zij gingen aan de voet van de berg staan.
[18] De hele berg Sinaï stond in rook, want YHWH was in vuur erop neergedaald. De rook steeg op als rook uit een oven. De hele berg beefde hevig.
[19] Het geluid van de bazuin werd steeds sterker. Mozes sprak, en God antwoordde hem met Zijn stem.
[20] YHWH daalde neer op de top van de berg Sinaï. Hij riep Mozes naar de top, en Mozes klom omhoog.
[21] YHWH zei tegen Mozes: Ga naar beneden en waarschuw het volk streng. Ze mogen de grens niet doorbreken om YHWH te zien. Anders komen velen van hen om.
[22] Ook de priesters die tot YHWH naderen, moeten zich heiligen. Anders zal YHWH tegen hen uitbreken.
[23] Mozes zei tegen YHWH: Het volk kan de berg Sinaï niet opklimmen. U hebt ons immers gewaarschuwd: Zet een grens om de berg en heilig hem.
[24] YHWH antwoordde hem: Ga naar beneden. Daarna moeten jij en Aäron (verlichte) samen weer omhoogkomen. Maar de priesters en het volk mogen niet doorbreken om naar YHWH op te klimmen. Anders zal Hij tegen hen uitbreken.
[25] Mozes daalde af naar het volk en vertelde hun wat YHWH had gezegd.

Exodus 20

[1] Toen sprak God al deze woorden.
[2] Ik ben YHWH, jullie God. Ik heb jullie uit Egypte geleid, uit het slavenhuis.
[3] Jullie mogen naast mij geen andere goden hebben.
[4] Maak voor jezelf geen gesneden beeld of afbeelding van iets boven in de hemel, beneden op de aarde of in het water onder de aarde.
[5] Buig je er niet voor neer en dien ze niet. Want ik, YHWH, jullie God, ben een jaloers God. Ik vergeld de misdaad van de vaders aan hun kinderen, tot in het derde en vierde geslacht van hen die mij haten.

[6] Maar aan duizenden die mij liefhebben en mijn geboden houden, bewijs ik barmhartigheid.

[7] Misbruik de naam van YHWH, jullie God, niet. Want YHWH laat niemand ongestraft die Zijn naam misbruikt.

[8] Denk aan de sabbatdag en houd die heilig.

[9] Zes dagen lang moeten jullie werken en al jullie werk doen.

[10] Maar de zevende dag is de sabbat van YHWH, jullie God. Dan mogen jullie geen enkel werk doen. Dat geldt voor jullie, jullie zonen en dochters, jullie slaven en slavinnen, jullie vee en de vreemdelingen binnen jullie poorten.

[11] Want in zes dagen heeft YHWH de hemel, de aarde en de zee gemaakt, met alles wat daarin is. Op de zevende dag rustte Hij. Daarom zegende YHWH de sabbatdag en heiligde Hij die.

[12] Eer je vader en je moeder. Dan zul je lang leven in het land dat YHWH, je God, je geeft.

[13] Pleeg geen moord.

[14] Pleeg geen overspel.

[15] Steel niet.

[16] Leg tegen je naaste geen valse getuigenis af.

[17] Verlang niet naar het huis van je naaste. Verlang niet naar zijn vrouw, zijn slaaf, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel. Verlang ook niet naar iets anders wat van je naaste is.

[18] Heel het volk zag de donderslagen en de bliksem en hoorde het geluid van de bazuin. Ook zagen ze de rokende berg. Toen zij dit zagen, deinsden ze achteruit en bleven op grote afstand staan.

[19] Zij zeiden tegen Mozes (uit het water getrokken): Praat jij met ons, dan zullen we luisteren. Laat God niet met ons spreken, anders sterven we!

[20] Mozes zei tegen het volk: Wees niet bang. God is gekomen om jullie te beproeven, zodat jullie ontzag voor Hem hebben en niet zondigen.

[21] Het volk bleef op grote afstand staan, maar Mozes naderde de duisternis waarin God was.

[22] Toen zei YHWH tegen Mozes: Zeg dit tegen de Israëlieten: Jullie hebben zelf gezien dat ik vanuit de hemel met jullie heb gesproken.
[23] Maak naast mij geen zilveren goden. Maak voor jezelf ook geen gouden goden.
[24] Maak voor mij een altaar van aarde. Offer daarop jullie brandoffers en dankoffers, jullie schapen en runderen. Op elke plaats waar ik mijn naam zal laten gedenken, zal ik naar jullie toe komen en jullie zegenen.
[25] Als jullie voor mij een stenen altaar maken, mogen jullie het niet van gehouwen stenen bouwen. Wanneer jullie er een beitel op gebruiken, ontheiligen jullie het.
[26] Klim niet langs trappen naar mijn altaar, zodat jullie naaktheid daar niet zichtbaar wordt.

Exodus 21

[1] Dit zijn de rechtsregels die je hun moet voorleggen.
[2] Als iemand een Hebreeuwse dienaar koopt, zal die zes jaar dienen. In het zevende jaar vertrekt hij vrij, zonder iets te betalen.
[3] Kwam hij alleen, dan vertrekt hij alleen. Was hij getrouwd, dan vertrekt zijn vrouw samen met hem.
[4] Heeft zijn meester hem een vrouw gegeven en heeft zij zonen of dochters gekregen, dan blijven zij en haar kinderen van haar meester. De man vertrekt alleen.
[5] Maar als de dienaar nadrukkelijk zegt: Ik houd van mijn meester, mijn vrouw en mijn kinderen. Ik wil niet vrij vertrekken.
[6] Dan brengt zijn meester hem bij de rechters. Daarna brengt hij hem naar de deur of deurpost en doorboort zijn oor met een priem. Vanaf dan dient hij hem levenslang.
[7] Als iemand zijn dochter als dienares verkoopt, mag zij niet op dezelfde manier vertrekken als de mannelijke dienaren.
[8] Bevalt zij haar meester niet en trouwt hij niet met haar, dan moet hij haar laten vrijkopen. Hij mag haar niet aan een buitenlands volk verkopen, want hij heeft

haar trouweloos behandeld.

9 Als hij haar aan zijn zoon ten huwelijk geeft, moet hij haar de rechten van een dochter geven.

10 Als hij daarnaast een andere vrouw neemt, mag hij de eerste haar voedsel, kleding en huwelijksrecht niet onthouden.

11 Geeft hij haar deze drie dingen niet, dan mag zij vrij vertrekken zonder iets te betalen.

12 Wie iemand zo slaat dat deze sterft, moet zeker ter dood worden gebracht.

13 Maar als hij het niet met opzet deed en God het liet gebeuren, zal ik een plaats aanwijzen waarheen hij kan vluchten.

14 Maar als iemand zijn naaste bewust en met een listig plan doodt, moet je hem zelfs bij mijn altaar weghalen. Hij moet sterven.

15 Wie zijn vader of moeder slaat, moet zeker ter dood worden gebracht.

16 Wie iemand ontvoert en verkoopt, of bij wie de ontvoerde persoon wordt gevonden, moet zeker ter dood worden gebracht.

17 Wie zijn vader of moeder vervloekt, moet zeker ter dood worden gebracht.

18 Stel dat mannen ruzie krijgen. De een slaat de ander met een steen of zijn vuist. Het slachtoffer sterft niet, maar raakt wel bedlegerig.

19 Als hij later opstaat en buiten met zijn stok kan lopen, wordt de dader niet gestraft voor doodslag. Wel moet hij zijn verloren werktijd vergoeden en ervoor zorgen dat hij volledig geneest.

20 Als iemand zijn dienaar of dienares met een stok slaat en die tijdens het slaan sterft, moet die dood zeker worden gewroken.

21 Maar blijft de dienaar nog een of twee dagen in leven, dan wordt zijn meester niet voor die dood gewroken. De dienaar was immers zijn eigendom, waarvoor hij had betaald.

22 Als mannen vechten en daarbij een zwangere vrouw raken, waardoor haar kind te vroeg geboren wordt, maar moeder en kind niet sterven, volgt een boete. De dader betaalt het bedrag dat haar man oplegt en de rechters goedkeuren.

23 Maar sterft de moeder of het kind, dan geldt: leven voor leven,

24 Oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand en voet voor voet.

[25] Brandwond voor brandwond, wond voor wond en kneuzing voor kneuzing.
[26] Als iemand het oog van zijn dienaar of dienares zo raakt dat het verloren gaat, moet hij die persoon vanwege dat oog vrijlaten.
[27] Slaat hij een tand van zijn dienaar of dienares uit, dan moet hij die persoon vanwege die tand vrijlaten.
[28] Als een os een man of vrouw doodstoot, moet het dier worden gestenigd. Zijn vlees mag niet worden gegeten, maar de eigenaar van de os blijft ongestraft.
[29] Maar stond de os al eerder bekend als gevaarlijk en zette zijn gewaarschuwde eigenaar hem niet vast, dan geldt een andere regel. Als het dier een man of vrouw doodt, wordt de os gestenigd en moet ook zijn eigenaar sterven.
[30] Als de rechters hem losgeld opleggen, moet hij voor zijn leven het volledige vastgestelde bedrag betalen.
[31] Heeft de os een zoon of dochter doodgestoten, dan wordt volgens dezelfde regel met de eigenaar gehandeld.
[32] Stoot de os een dienaar of dienares, dan moet de eigenaar 30 zilverstukken aan hun meester betalen. De os moet worden gestenigd.
[33] Als iemand een kuil opent of graaft en hem niet afdekt, en er valt een os of ezel in,
[34] dan moet de eigenaar van de kuil de schade vergoeden. Hij betaalt de eigenaar van het dier, maar mag het dode dier houden.
[35] Als iemands os de os van zijn naaste doodt, moeten ze de levende os verkopen en het geld gelijk verdelen. Ook het dode dier verdelen ze.
[36] Maar stond de os al eerder bekend als gevaarlijk en hield de eigenaar hem niet vast, dan moet hij een levende os vergoeden. Hij mag het dode dier houden.

Exodus 22

[1] Als iemand een os, schaap of geit steelt en het dier slacht of verkoopt, moet hij vijf runderen voor een os vergoeden. Voor elk schaap of elke geit moet hij er vier vergoeden.

[2] Als een dief tijdens het inbreken wordt betrapt en doodgeslagen, heeft degene die hem sloeg geen bloedschuld.

[3] Maar is de zon al opgegaan, dan heeft degene die de dief doodsloeg wel bloedschuld. De dief moet alles volledig vergoeden. Heeft hij niets, dan wordt hij wegens zijn diefstal verkocht.

[4] Als het gestolen dier levend bij hem wordt gevonden, of het nu een os, ezel, schaap of geit is, moet hij het dubbele vergoeden.

[5] Als iemand zijn vee een veld of wijngaard laat afgrazen en de dieren in het veld van een ander komen, moet hij schade vergoeden. Hij geeft daarvoor het beste van zijn eigen veld en wijngaard.

[6] Als iemand vuur aansteekt dat door de doornstruiken overslaat en korenschoven, staand graan of een veld verbrandt, moet hij de schade volledig vergoeden.

[7] Als iemand geld of spullen bij zijn naaste in bewaring geeft en die worden uit diens huis gestolen, moet de gevonden dief het dubbele vergoeden.

[8] Wordt de dief niet gevonden, dan moet de eigenaar van het huis voor de rechters verschijnen. Zij onderzoeken of hij zelf bezit van zijn naaste heeft weggenomen.

[9] Bij elk geschil waarin iemand beweert dat iets van hem is, moeten beide partijen voor de rechters komen. Dit geldt voor een os, ezel, schaap, kledingstuk of ander vermist bezit. Degene die de rechters schuldig verklaren, moet zijn naaste het dubbele vergoeden.

[10] Als iemand een ezel, os, schaap, geit of ander dier bij zijn naaste in bewaring geeft, kan het dier sterven of gewond raken. Ook kan het worden weggevoerd zonder dat iemand het ziet.

[11] Dan legt de bewaker tegenover de ander een eed bij YHWH af dat hij het dier niet heeft weggenomen. De eigenaar aanvaardt die eed en de bewaker hoeft niets te vergoeden.

[12] Maar is het dier bij hem gestolen, dan moet hij het aan de eigenaar vergoeden.

[13] Is het dier verscheurd, dan moet hij de resten als bewijs brengen. Hij hoeft het verscheurde dier niet te vergoeden.

[14] Als iemand een dier van zijn naaste leent en de eigenaar is er niet bij, kan het gewond raken of sterven. Dan moet de lener het volledig vergoeden.

[15] Is de eigenaar erbij, dan hoeft hij niets te vergoeden. Was het dier gehuurd, dan is de schade in de huurprijs inbegrepen.

[16] Als een man een niet-verloofd meisje verleidt en met haar slaapt, moet hij de bruidsschat betalen en met haar trouwen.

[17] Weigert haar vader beslist haar aan hem te geven, dan moet de man toch het bedrag van de gebruikelijke bruidsschat betalen.

[18] Laat een tovenares niet in leven.

[19] Wie seksuele omgang met een dier heeft, moet zeker ter dood worden gebracht.

[20] Wie aan andere goden offert in plaats van alleen aan YHWH, moet volledig worden uitgeroeid.

[21] Jullie mogen een vreemdeling niet uitbuiten of onderdrukken. Jullie zijn immers zelf vreemdelingen geweest in Egypte.

[22] Jullie mogen geen weduwe of wees slecht behandelen.

[23] Als jullie hen toch slecht behandelen en zij tot mij roepen, zal ik hun geroep zeker horen.

[24] Dan ontbrandt mijn toorn en zal ik jullie met het zwaard doden. Jullie vrouwen worden weduwen en jullie kinderen wezen.

[25] Als jullie geld lenen aan iemand uit mijn volk die arm is, mogen jullie hem niet als woekeraars behandelen. Vraag hem geen rente.

[26] Als je het kleed van je naaste als onderpand neemt, moet je het vóór zonsondergang teruggeven.

[27] Dat kleed is zijn enige bedekking, het enige wat hij op zijn huid draagt. Waarin moet hij anders slapen? Wanneer hij tot mij roept, zal ik luisteren, want ik ben genadig.

[28] Vervloek de rechters niet en spreek geen kwaad over een leider van je volk.

[29] Stel de gave van je rijpe oogst en van je wijn en olie niet uit. Geef mij de eerstgeborene van je zonen.

[30] Doe hetzelfde met je runderen en schapen. Laat een eerstgeboren dier zeven dagen bij zijn moeder. Geef het mij op de achtste dag.

[31] Jullie moeten heilige mensen voor mij zijn. Eet daarom geen vlees van een dier dat in het veld is verscheurd. Gooi dat vlees voor de hond.

Exodus 23

[1] Breng geen vals gerucht rond. Werk niet samen met een goddeloze door vals te getuigen.

[2] Volg de meerderheid niet wanneer zij kwaad doet. Leg in een rechtszaak geen getuigenis af die met de meerderheid meegaat en het recht verdraait.

[3] Trek ook een arme in zijn rechtszaak niet voor.

[4] Als je de verdwaalde os of ezel van je vijand tegenkomt, moet je het dier beslist bij hem terugbrengen.

[5] Als de ezel van iemand die jou haat onder zijn last op de grond ligt, laat hem dan niet aan zijn lot over. Help de eigenaar om het dier overeind te krijgen.

[6] Verdraai in een rechtszaak het recht van een arme niet.

[7] Blijf ver van leugens. Laat een onschuldige en rechtvaardige niet doden, want ik zal een schuldige niet vrijspreken.

[8] Neem geen steekpenning aan. Zo'n geschenk verblindt mensen die scherp zien en verdraait de woorden van rechtvaardigen.

[9] Onderdruk een vreemdeling niet. Jullie weten hoe een vreemdeling zich voelt, want jullie waren zelf vreemdelingen in Egypte.

[10] Zes jaar lang moeten jullie het land inzaaien en de opbrengst verzamelen.

[11] Maar in het zevende jaar moeten jullie het land onbewerkt laten rusten. Dan kunnen de armen van jullie volk ervan eten. Wat zij overlaten, mogen de wilde dieren eten. Doe hetzelfde met jullie wijngaarden en olijfbomen.

[12] Zes dagen lang moeten jullie werken, maar op de zevende dag moeten jullie rusten. Dan kunnen jullie os en ezel rusten. Ook de zoon van jullie dienares en de vreemdeling kunnen dan op adem komen.

[13] Houd je zorgvuldig aan alles wat ik tegen jullie heb gezegd. Noem de namen van andere goden niet; laat ze niet uit jullie mond komen!

[14] Drie keer per jaar moeten jullie voor mij een feest vieren.

[15] Houd het feest van de ongezuurde broden. Eet zeven dagen ongezuurd brood, zoals ik jullie heb bevolen. Doe dit op de vastgestelde tijd in de maand Abib, want toen zijn jullie uit Egypte vertrokken. Niemand mag met lege handen voor mij verschijnen.

[16] Vier ook het oogstfeest wanneer de eerste vruchten rijp zijn van wat jullie op het land hebben gezaaid. Vier aan het einde van het jaar het inzamelingsfeest, wanneer jullie de opbrengst van het land hebben binnengehaald.

[17] Drie keer per jaar moeten al jullie mannen voor de Heere YHWH verschijnen.

[18] Offer het bloed van mijn offer niet samen met gezuurd brood. Laat het vet van mijn feestoffer niet tot de volgende morgen liggen.

[19] Breng de allereerste vruchten van jullie land naar het huis van YHWH, jullie God. Kook een bokje niet in de melk van zijn moeder.

[20] Let op: Ik stuur een engel voor jullie uit. Hij zal jullie onderweg beschermen en brengen naar de plaats die ik heb klaargemaakt.

[21] Wees op jullie hoede in Zijn aanwezigheid en luister naar Zijn stem. Kom niet tegen Hem in opstand. Hij zal jullie overtredingen niet vergeven, want mijn naam is in Hem.

[22] Maar als jullie aandachtig naar Zijn stem luisteren en alles doen wat ik zeg, zal ik de vijand van jullie vijanden zijn. Ik zal de tegenstander van jullie tegenstanders zijn.

[23] Mijn engel zal voor jullie uit gaan. Hij zal jullie brengen naar de Amorieten, Hethieten, Ferezieten, Kanaänieten, Hevieten en Jebusieten. Ik zal die volken uitroeien.

[24] Buig niet voor hun goden en dien ze niet. Neem hun gebruiken niet over. Breek hun godenbeelden volledig af en verbrijzel de beelden die zij hebben opgericht.

25 Dien YHWH, jullie God. Dan zal Hij jullie brood en water zegenen, en zal ik ziekten bij jullie wegnemen.
26 Er zal in jullie land geen miskraam of onvruchtbaarheid zijn. Ik zal jullie het volle aantal levensdagen geven.
27 Ik zal mijn schrik voor jullie uit sturen. Ik zal alle volken waar jullie komen in paniek brengen. Ik zal al jullie vijanden op de vlucht laten slaan.
28 Ik zal horzels voor jullie uit sturen. Die zullen de Hevieten, Kanaänieten en Hethieten voor jullie verdrijven.
29 Ik zal hen niet binnen één jaar voor jullie verdrijven. Anders wordt het land verlaten en worden de wilde dieren te talrijk voor jullie.
30 Ik zal hen stap voor stap voor jullie verdrijven. Dat gaat door totdat jullie talrijk genoeg zijn en het land in bezit nemen.
31 Ik zal jullie grenzen vaststellen van de Schelfzee tot de zee van de Filistijnen, en van de woestijn tot de rivier. Ik zal de inwoners van het land in jullie macht geven, zodat jullie hen voor jullie uit verdrijven.
32 Sluit geen verbond met de inwoners van het land of met hun goden.
33 Zij mogen niet in jullie land blijven wonen, anders laten zij jullie tegen mij zondigen. Als jullie hun goden dienen, wordt dat beslist een valstrik voor jullie.

Exodus 24

1 Daarna zei God tegen Mozes (uit het water getrokken): Ga samen met Aäron (verlichte), Nadab (edelmoedig), Abihu (mijn vader is hij) en zeventig oudsten van Israël (die met God strijdt) omhoog naar YHWH. Kniel daar samen met hen op afstand voor Hem neer!
2 Alleen Mozes mag dicht bij YHWH komen. De anderen mogen niet naderen, en het volk mag niet met hem mee omhoogklimmen.
3 Mozes kwam terug en vertelde het volk alle woorden en rechtsregels van YHWH. Heel het volk antwoordde eensgezind: Alles wat YHWH heeft gezegd, zullen wij doen.
4 Mozes schreef alle woorden van YHWH op. De volgende morgen stond hij vroeg op en bouwde onder aan de berg een altaar. Hij zette ook twaalf zuilen

neer, één voor iedere stam van Israël.

5 Daarna stuurde Mozes jonge mannen van de Israëlieten eropuit. Zij brachten brandoffers en offerden jonge stieren als dankoffers aan YHWH.

6 Mozes deed de helft van het bloed in kommen. De andere helft sprenkelde hij over het altaar.

7 Daarna nam Mozes het boek van het verbond en las het hardop aan het volk voor. Het volk zei: Alles wat YHWH heeft gezegd, zullen wij doen en gehoorzamen.

8 Toen nam Mozes het bloed en sprenkelde het over het volk. Hij zei: Kijk, dit is het bloed van het verbond. YHWH heeft dat verbond met jullie gesloten op grond van al deze woorden.

9 Daarna gingen Mozes en Aäron de berg op, samen met Nadab, Abihu en zeventig oudsten van Israël.

10 Zij zagen de God van Israël. Onder Zijn voeten lag iets als een vloer van saffierstenen, zo helder als de hemel zelf.

11 God deed de leiders van de Israëlieten geen kwaad. Zij zagen God en aten en dronken.

12 Toen zei YHWH tegen Mozes: Kom bij mij op de berg en blijf daar. Ik zal je de stenen platen geven met de wet en geboden die ik heb opgeschreven om het volk te onderwijzen.

13 Mozes maakte zich klaar om met zijn dienaar Jozua (YHWH redt) te vertrekken. Daarna ging Mozes de berg van God op.

14 Mozes zei tegen de oudsten: Wacht hier op ons totdat wij terugkomen. Aäron en Hur blijven bij jullie. Wie een zaak heeft, kan naar hen toe gaan.

15 Toen Mozes de berg was opgegaan, bedekte een wolk de berg.

16 De heerlijkheid van YHWH bleef op de berg Sinaï rusten. Zes dagen lang bedekte de wolk de berg. Op de zevende dag riep Hij Mozes vanuit de wolk.

17 Voor de Israëlieten zag de heerlijkheid van YHWH op de bergtop eruit als een verterend vuur.

18 Mozes ging de wolk in nadat hij de berg was opgeklommen. Hij bleef veertig dagen en veertig nachten op de berg.

Exodus 25

[1] Toen sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Zeg tegen de Israëlieten dat zij voor mij een offerbijdrage verzamelen. Neem mijn offerbijdrage aan van iedereen die vrijwillig vanuit zijn hart wil geven.

[3] Dit is de offerbijdrage die je van hen moet aannemen: goud, zilver en koper.

[4] Neem ook blauw, purper, scharlaken, fijn linnen en geitenhaar aan.

[5] Neem ook roodgeverfde ramsvellen, dassenvellen en acaciahout aan.

[6] Neem verder olie voor de lamp, specerijen voor de zalfolie en geurige specerijen voor het reukwerk.

[7] Neem ook sardonixstenen en edelstenen aan om in de efod en het borststuk te zetten.

[8] Laat hen voor mij een heiligdom maken, zodat ik in hun midden kan wonen.

[9] Ik zal je het ontwerp van de tabernakel en al zijn voorwerpen laten zien. Jullie moeten alles precies volgens dat ontwerp maken.

[10] Laat hen een ark van acaciahout maken. De ark moet ongeveer 1,1 meter lang, 70 centimeter breed en 70 centimeter hoog zijn.

[11] Bekleed de ark vanbinnen en vanbuiten met zuiver goud. Maak er rondom een gouden rand op.

[12] Giet voor de ark vier gouden ringen en bevestig die aan haar vier hoeken. Twee ringen komen aan de ene kant en twee aan de andere kant.

[13] Maak draagstokken van acaciahout en bekleed ze met goud.

[14] Steek de draagstokken door de ringen aan de zijkanten van de ark, zodat men de ark daarmee kan dragen.

[15] De draagstokken moeten in de ringen van de ark blijven. Ze mogen er niet uit worden gehaald.

[16] Leg daarna in de ark de getuigenis die ik je zal geven.

[17] Maak ook een verzoendeksel van zuiver goud. Het moet ongeveer 1,1 meter lang en 70 centimeter breed zijn.

[18] Maak aan de beide uiteinden van het verzoendeksel twee cherubs van gehamerd goud.
[19] Maak één cherub aan het ene uiteinde en de andere cherub aan het andere uiteinde. Maak beide cherubs uit één stuk met het verzoendeksel.
[20] De cherubs moeten hun beide vleugels omhoog uitspreiden en daarmee het verzoendeksel bedekken. Zij moeten met hun gezichten naar elkaar en naar het verzoendeksel gericht zijn.
[21] Plaats het verzoendeksel boven op de ark, nadat je de getuigenis die ik je zal geven in de ark hebt gelegd.
[22] Daar zal ik je ontmoeten. Van boven het verzoendeksel, tussen de twee cherubs op de ark van de getuigenis, zal ik met je spreken. Daar vertel ik je alles wat ik de Israëlieten zal gebieden.
[23] Maak ook een tafel van acaciahout. Ze moet ongeveer 90 centimeter lang, 45 centimeter breed en 70 centimeter hoog zijn.
[24] Bekleed de tafel met zuiver goud en maak rondom de tafel een gouden rand.
[25] Maak rondom de tafel een lijst van ongeveer 7,5 centimeter breed en maak rond die lijst een gouden rand.
[26] Maak er vier gouden ringen aan. Bevestig de ringen aan de vier hoeken bij de vier poten.
[27] De ringen moeten vlak bij de lijst zitten. Ze dienen als houders voor de draagstokken waarmee de tafel wordt gedragen.
[28] Maak de draagstokken van acaciahout en bekleed ze met goud. Daarmee moet de tafel worden gedragen.
[29] Maak voor de tafel ook schotels, wierookschalen, kommen en kannen waarmee de tafel wordt afgedekt. Maak ze van zuiver goud.
[30] Leg op deze tafel altijd het toonbrood voor mijn aangezicht.
[31] Maak ook een kandelaar van zuiver goud. Maak hem uit één stuk gehamerd goud. De schacht, armen, schaaltjes, knoppen en bloemen moeten één geheel vormen.
[32] Uit zijn zijkanten moeten zes armen komen: drie armen uit de ene kant en drie uit de andere kant.

[33] Elke arm moet drie amandelvormige schaaltjes hebben, met telkens een knop en een bloem. Zo moeten alle zes armen van de kandelaar worden gemaakt.
[34] De kandelaar zelf moet vier amandelvormige schaaltjes hebben, met zijn knoppen en bloemen.
[35] Onder elk van de drie paren armen die uit de kandelaar komen, moet een knop zitten.
[36] De knoppen en armen moeten één geheel met de kandelaar vormen. Alles moet uit één stuk zuiver, gehamerd goud bestaan.
[37] Maak zeven lampen voor de kandelaar. Steek de lampen zo aan dat ze de ruimte aan de voorkant verlichten.
[38] Ook de lontscharen en blusvaten moeten van zuiver goud zijn.
[39] Gebruik voor de kandelaar en al dit gereedschap ongeveer 34 kilo zuiver goud.
[40] Let er goed op dat je alles maakt volgens het ontwerp dat jou op de berg is getoond.

Exodus 26

[1] Maak de tabernakel van tien gordijnen van fijn getwijnd linnen, blauw, purper en scharlaken. Laat er door een vakman kunstig cherubs in verwerken.
[2] Elk gordijn moet ongeveer 12,5 meter lang en 1,8 meter breed zijn. Alle gordijnen moeten dezelfde maat hebben.
[3] Voeg vijf gordijnen aan elkaar en voeg ook de andere vijf aan elkaar.
[4] Maak blauwe lussen aan de rand van het laatste gordijn van de eerste reeks. Doe hetzelfde aan de rand van het laatste gordijn van de tweede reeks.
[5] Maak vijftig lussen aan het gordijn van elke reeks. De lussen moeten precies tegenover elkaar liggen.
[6] Maak vijftig gouden haakjes en verbind de twee reeksen gordijnen daarmee. Zo wordt het één tabernakel.
[7] Maak daarnaast elf gordijnen van geitenhaar als tent over de tabernakel.

[8] Elk van de elf gordijnen moet ongeveer 13,5 meter lang en 1,8 meter breed zijn. Alle elf moeten dezelfde maat hebben.

[9] Voeg vijf gordijnen tot één reeks samen en de andere zes tot een tweede reeks. Vouw het zesde gordijn dubbel aan de voorkant van de tent.

[10] Maak vijftig lussen aan de rand van het buitenste gordijn van de ene reeks. Maak ook vijftig lussen aan de rand van de andere reeks.

[11] Maak vijftig koperen haakjes, steek die in de lussen en verbind de tentdelen. Zo wordt de tent één geheel.

[12] Van het tentgordijn dat overblijft, moet de helft aan de achterkant van de tabernakel overhangen.

[13] Van de overgebleven lengte van de tentgordijnen moet aan elke zijkant van de tabernakel ongeveer 45 centimeter overhangen om hem te bedekken.

[14] Maak voor de tent een dekkleed van roodgeverfde ramsvellen en leg daarover een dekkleed van dassenvellen.

[15] Maak voor de tabernakel rechtopstaande planken van acaciahout.

[16] Elke plank moet ongeveer 4,5 meter lang en 70 centimeter breed zijn.

[17] Elke plank moet twee verbindingspennen hebben die naast elkaar staan als sporten van een ladder. Maak alle planken van de tabernakel zo.

[18] Maak twintig planken voor de zuidkant van de tabernakel.

[19] Maak onder de twintig planken veertig zilveren voetstukken. Plaats twee voetstukken onder elke plank, één voor elke verbindingspen.

[20] Maak ook twintig planken voor de andere kant van de tabernakel, de noordkant.

[21] Maak daarbij veertig zilveren voetstukken, twee onder elke plank.

[22] Maak zes planken voor de achterkant van de tabernakel, aan de westkant.

[23] Maak ook twee planken voor de beide achterhoeken van de tabernakel.

[24] Elke hoekplank moet onderaan zowel aan de zijwand als aan de achterwand vastzitten. Bovenaan moet hij met één ring op dezelfde manier worden verbonden. Zo moeten beide hoekplanken worden gemaakt.

[25] Zo zijn er aan de achterkant acht planken met zestien zilveren voetstukken, twee onder elke plank.
[26] Maak dwarsbalken van acaciahout: vijf voor de planken aan de ene zijkant van de tabernakel.
[27] Maak vijf dwarsbalken voor de planken aan de andere zijkant en vijf voor de planken aan de achterkant, aan de westkant.
[28] De middelste dwarsbalk moet halverwege de planken van het ene uiteinde tot het andere doorlopen.
[29] Bekleed de planken met goud. Maak hun ringen, die de dwarsbalken vasthouden, van goud. Bekleed ook de dwarsbalken met goud.
[30] Richt de tabernakel op volgens het ontwerp dat jou op de berg is getoond.
[31] Maak daarna een voorhangsel van blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen. Laat er door een vakman kunstig cherubs in verwerken.
[32] Hang het aan vier pilaren van acaciahout die met goud zijn bekleed. Hun haken moeten van goud zijn. De pilaren moeten op vier zilveren voetstukken staan.
[33] Hang het voorhangsel onder de haakjes en zet de ark van de getuigenis erachter. Het voorhangsel scheidt voor jullie het heilige van het heilige der heiligen.
[34] Plaats het verzoendeksel op de ark van de getuigenis in het heilige der heiligen.
[35] Zet de tafel buiten het voorhangsel. Plaats de kandelaar ertegenover aan de zuidkant van de tabernakel en de tafel aan de noordkant.
[36] Maak voor de ingang van de tent een gordijn van blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen, met borduurwerk.
[37] Maak voor dit gordijn vijf pilaren van acaciahout en bekleed ze met goud. Hun haken moeten van goud zijn en hun vijf voetstukken van koper.

Exodus 27

[1] Maak ook een altaar van acaciahout. Het moet ongeveer 2,25 meter lang, 2,25 meter breed en 1,35 meter hoog zijn. Het altaar wordt dus vierkant.

[2] Maak op de vier hoeken horens die uit hetzelfde stuk bestaan. Bekleed het altaar met koper.

[3] Maak ook koperen potten voor de as, scheppen, sprengbekkens, vorken en vuurpannen. Al het gereedschap van het altaar moet van koper zijn.

[4] Maak voor het altaar een rooster van koperen netwerk. Bevestig aan de vier hoeken van het rooster vier koperen ringen.

[5] Plaats het rooster van onderaf onder de rand van het altaar, zodat het halverwege het altaar komt.

[6] Maak voor het altaar draagstokken van acaciahout en bekleed die met koper.

[7] Steek de draagstokken door de ringen. Zo zitten ze aan beide zijden van het altaar wanneer men het draagt.

[8] Maak het altaar hol, van planken. De vakmensen moeten het precies maken volgens het voorbeeld dat je op de berg te zien kreeg.

[9] Maak ook de voorhof van de tabernakel. Aan de zuidkant komen gordijnen van fijn getwijnd linnen. Die zijde moet ongeveer 45 meter lang zijn.

[10] Langs die zijde komen twintig palen met twintig koperen voetstukken. De haken en verbindingsbanden van de palen moeten van zilver zijn.

[11] Ook aan de noordkant komen over ongeveer 45 meter gordijnen. Daar komen twintig palen met twintig koperen voetstukken. Hun haken en verbindingsbanden zijn van zilver.

[12] Aan de westkant komen over de breedte van de voorhof gordijnen van ongeveer 22,5 meter. Daarvoor zijn tien palen en tien voetstukken nodig.

[13] De voorhof moet aan de oostkant eveneens ongeveer 22,5 meter breed zijn.

[14] Aan één kant van de ingang komen gordijnen over ongeveer 6,75 meter, met drie palen en drie voetstukken.

[15] Aan de andere kant komen eveneens gordijnen over ongeveer 6,75 meter, met drie palen en drie voetstukken.

[16] Voor de ingang van de voorhof komt een gordijn van ongeveer 9 meter. Het bestaat uit blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen met borduurwerk. Daarvoor zijn vier palen en vier voetstukken nodig.
[17] Alle palen rond de voorhof moeten zilveren verbindingsbanden en zilveren haken hebben. Hun voetstukken moeten van koper zijn.
[18] De voorhof wordt ongeveer 45 meter lang, 22,5 meter breed en 2,25 meter hoog. De gordijnen zijn van fijn getwijnd linnen en de voetstukken van koper.
[19] Al het gereedschap voor de diensten in de tabernakel moet van koper zijn. Dit geldt ook voor alle pinnen van de tabernakel en de voorhof.
[20] Gebied de Israëlieten dat zij je zuivere olie van fijngestoten olijven brengen. Die olie is voor de lampen, zodat deze voortdurend kunnen branden.
[21] Aäron (verlichte) en zijn zonen moeten de lampen in de ontmoetingstent van de avond tot de ochtend verzorgen. De lampen staan buiten het voorhangsel dat vóór de getuigenis hangt, voor het aangezicht van YHWH. Dit blijft voor alle generaties een eeuwige instelling voor de Israëlieten.

Exodus 28

[1] Laat je broer Aäron (verlichte) en zijn zonen uit de Israëlieten naar je toe komen. Zij zullen mij als priesters dienen. Het gaat om Aäron, Nadab (edelmoedig), Abihu (mijn vader is hij), Eleazar (God helpt) en Ithamar (palmenland).
[2] Maak voor je broer Aäron heilige kleding die hem waardigheid en schoonheid geeft.
[3] Spreek met alle vakmensen die ik met een geest van wijsheid heb vervuld. Zij moeten kleding voor Aäron maken, zodat hij geheiligd wordt en mij als priester kan dienen.
[4] Zij moeten een borststuk, een efod, een mantel, een kunstig geweven onderkleed, een tulband en een gordel maken. Zo maken zij heilige kleding voor Aäron en zijn zonen, zodat zij mij als priesters kunnen dienen.
[5] De vakmensen gebruiken goud, blauw, purper, scharlaken en fijn linnen.

[6] Zij moeten de efod heel kunstig maken van goud, blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen.

[7] De efod krijgt aan beide uiteinden twee schouderstukken die hem bij elkaar houden.

[8] De kunstig geweven gordel van de efod moet één geheel met de efod vormen. Gebruik daarvoor dezelfde materialen: goud, blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen.

[9] Neem twee sardonixstenen en graveer daarop de namen van Israëls (die met God strijdt) zonen.

[10] Graveer zes namen op de ene steen en de overige zes op de andere, in de volgorde van hun geboorte.

[11] Een edelsteensnijder moet de twee stenen graveren zoals hij een zegel graveert. Laat de namen van Israëls zonen erin graveren en zet de stenen in gouden houders.

[12] Bevestig de twee stenen aan de schouderstukken van de efod als herinneringsstenen voor de Israëlieten. Zo draagt Aäron hun namen op zijn schouders voor het aangezicht van YHWH, om hen in herinnering te brengen.

[13] Maak ook gouden houders.

[14] Maak twee even lange, gevlochten kettinkjes van zuiver goud en bevestig ze aan de houders.

[15] Maak ook heel kunstig een borststuk voor de rechtspraak. Maak het net als de efod van goud, blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen.

[16] Het borststuk moet vierkant en dubbelgevouwen zijn, ongeveer 22 centimeter lang en 22 centimeter breed.

[17] Zet er vier rijen edelstenen in. De eerste rij bestaat uit een sardis, een topaas en een karbonkel.

[18] De tweede rij bestaat uit een smaragd, een saffier en een diamant.

[19] De derde rij bestaat uit een hyacint, een agaat en een amethist.

[20] De vierde rij bestaat uit een turkoois, een sardonix en een jaspis. Zet alle stenen in gouden houders.

[21] Op de twaalf stenen komen de namen van Israëls zonen. Graveer elke naam zoals op een zegel. Elke steen vertegenwoordigt één van de twaalf stammen.
[22] Maak voor het borststuk ook twee even lange, gevlochten kettinkjes van zuiver goud.
[23] Maak twee gouden ringen aan de twee bovenhoeken van het borststuk.
[24] Bevestig de twee gevlochten gouden kettinkjes aan de ringen op de hoeken van het borststuk.
[25] Bevestig de andere uiteinden van de kettinkjes aan de twee gouden houders. Zet die voor op de schouderstukken van de efod.
[26] Maak nog twee gouden ringen en bevestig die aan de twee onderhoeken van het borststuk, aan de binnenrand naast de efod.
[27] Maak nog twee gouden ringen. Zet die vooraan onderaan op de schouderstukken van de efod, vlak bij de naad en boven de kunstige gordel.
[28] Bind de ringen van het borststuk met een blauw koord vast aan de ringen van de efod. Zo blijft het borststuk boven de kunstige gordel en komt het niet los van de efod.
[29] Wanneer Aäron het heiligdom binnengaat, draagt hij de namen van Israëls zonen op het borststuk voor de rechtspraak, dicht bij zijn hart. Zo brengt hij hen voortdurend voor het aangezicht van YHWH in herinnering.
[30] Leg ook de Urim en de Thummim in het borststuk voor de rechtspraak. Zo liggen ze dicht bij Aärons hart wanneer hij voor YHWH verschijnt. Aäron draagt zo de rechtspraak over de Israëlieten voortdurend op zijn hart voor het aangezicht van YHWH.
[31] Maak de mantel onder de efod helemaal blauw.
[32] Maak midden in de mantel een opening voor het hoofd, met een stevig geweven boord eromheen. Maak die als de opening van een pantser, zodat hij niet scheurt.
[33] Maak langs de hele zoom granaatappels van blauw, purper en scharlaken. Hang daartussen rondom gouden belletjes.
[34] Wissel langs de hele zoom steeds een gouden belletje en een granaatappel af.

[35] Aäron moet de mantel tijdens zijn dienst dragen. De belletjes moeten klinken wanneer hij voor YHWH het heiligdom binnengaat en weer naar buiten komt. Dan zal hij niet sterven.
[36] Maak verder een plaat van zuiver goud. Graveer daarop zoals op een zegel: HEILIG VOOR YHWH!
[37] Bevestig de plaat met een blauw koord aan de voorkant van de tulband.
[38] De plaat blijft op Aärons voorhoofd. Zo draagt Aäron de schuld die verbonden is aan alle heilige gaven van de Israëlieten. De plaat moet daar tijdens zijn dienst steeds zijn, zodat YHWH hen aanvaardt.
[39] Weef ook een kunstig versierd onderkleed van fijn linnen. Maak de tulband van fijn linnen en de gordel met borduurwerk.
[40] Maak voor Aärons zonen ook onderkleden, gordels en hoofdbedekkingen die hun waardigheid en schoonheid geven.
[41] Trek deze kleding je broer Aäron en zijn zonen aan. Zalf hen, wijd hen in en heilig hen, zodat zij mij als priesters kunnen dienen.
[42] Maak voor hen ook linnen onderbroeken die hun naaktheid bedekken. Ze moeten van de heupen tot de dijen reiken.
[43] Aäron en zijn zonen moeten deze dragen wanneer zij de ontmoetingstent binnengaan of bij het altaar in het heiligdom dienen. Anders laden zij schuld op zich en sterven zij. Dit blijft voor Aäron en zijn nakomelingen een eeuwige instelling.

Exodus 29

[1] Dit moet je doen om Aäron (verlichte) en zijn zonen te heiligen, zodat zij mij als priesters dienen. Neem één jonge stier en twee rammen zonder gebrek.
[2] Neem ook ongezuurd brood, ongezuurde koeken met olie gemengd en ongezuurde platte broden met olie bestreken. Maak ze van fijne tarwebloem.
[3] Leg al het brood in één mand. Breng de mand samen met de jonge stier en de twee rammen naar voren.
[4] Breng Aäron en zijn zonen naar de ingang van de ontmoetingstent en was hen met water.

[5] Neem de heilige kleding en trek Aäron het onderkleed, de mantel van de efod, de efod en het borststuk aan. Bind de kunstige riem van de efod om hem heen.

[6] Zet de tulband op zijn hoofd en bevestig de heilige kroon aan de tulband.

[7] Neem de zalfolie, giet die over zijn hoofd en zalf hem zo.

[8] Breng daarna zijn zonen naar voren en trek hun de onderkleren aan.

[9] Bind Aäron en zijn zonen de gordels om en zet hun mutsen op. Het priesterschap zal voor hen een eeuwige instelling zijn. Zo moet je Aäron en zijn zonen inwijden.

[10] Breng de jonge stier voor de ontmoetingstent. Laat Aäron en zijn zonen hun handen op zijn kop leggen.

[11] Slacht de jonge stier voor YHWH, bij de ingang van de ontmoetingstent.

[12] Neem wat bloed van de jonge stier en strijk het met je vinger op de horens van het altaar. Giet de rest van het bloed uit aan de voet van het altaar.

[13] Neem al het vet dat de ingewanden bedekt, het vlies over de lever, beide nieren en het vet eraan. Verbrand dit alles op het altaar.

[14] Verbrand buiten het kamp het vlees, de huid en de mest van de jonge stier. Het is een zondoffer.

[15] Neem daarna de eerste ram. Laat Aäron en zijn zonen hun handen op zijn kop leggen.

[16] Slacht de ram, neem zijn bloed en sprenkel het rondom tegen het altaar.

[17] Snijd de ram in stukken. Was zijn ingewanden en poten en leg die bij de stukken en de kop.

[18] Verbrand daarna de hele ram op het altaar. Het is een brandoffer voor YHWH, een aangename geur en een vuuroffer voor YHWH.

[19] Neem vervolgens de tweede ram. Laat Aäron en zijn zonen hun handen op zijn kop leggen.

[20] Slacht de ram. Strijk wat bloed op Aärons rechteroorlel en op de rechteroorlel van elk van zijn zonen. Strijk ook bloed op de duim van hun rechterhand en de grote teen van hun rechtervoet. Sprenkel het overige bloed rondom tegen het altaar.

[21] Neem wat bloed van het altaar en wat zalfolie. Sprenkel dit over Aäron, zijn kleding, zijn zonen en hun kleding. Zo worden Aäron, zijn kleding, zijn zonen en hun kleding geheiligd.
[22] Neem van de inwijdingsram het vet, de staart en het vet rond de ingewanden. Neem ook het vlies over de lever, beide nieren met hun vet en de rechterschouder.
[23] Neem uit de mand met ongezuurd brood die voor YHWH staat één broodbol, één met olie bereid brood en één platte koek.
[24] Leg dit alles op de handen van Aäron en zijn zonen. Beweeg het heen en weer als een beweegoffer voor YHWH.
[25] Neem het daarna uit hun handen en verbrand het op het altaar, boven op het brandoffer. Het is een aangename geur voor YHWH, een vuuroffer voor YHWH.
[26] Neem de borst van Aärons inwijdingsram en beweeg die als beweegoffer voor het aangezicht van YHWH. Dat deel is voor jou.
[27] Heilig de borst die als beweegoffer is bewogen, en de schouder die als offerbijdrage is opgeheven. Beide komen van de inwijdingsram voor Aäron en zijn zonen.
[28] Deze delen zijn voor Aäron en zijn zonen. Dit is een eeuwige instelling voor de Israëlieten. Zij moeten deze offerbijdrage uit hun dankoffers aan YHWH geven.
[29] Na Aärons dood moeten zijn heilige kleren naar de zoon gaan die hem opvolgt. Die zoon moet daarin gezalfd en ingewijd worden.
[30] De zoon die hem als priester opvolgt en het heilige in de ontmoetingstent dient, moet die kleren zeven dagen dragen.
[31] Neem de inwijdingsram en kook zijn vlees op de heilige plaats.
[32] Aäron en zijn zonen moeten het vlees van deze ram en het brood uit de mand eten bij de ingang van de ontmoetingstent.
[33] Zij moeten eten van de offers waarmee verzoening is gedaan om hen in te wijden en te heiligen. Niemand buiten Aärons familie mag ervan eten, want ze zijn heilig.

[34] Als er tot de ochtend vlees van het inwijdingsoffer of brood overblijft, moet je het verbranden. Het mag niet worden gegeten, want het is heilig.

[35] Doe met Aäron en zijn zonen precies alles wat ik je heb opgedragen. Wijd hen zeven dagen lang in.

[36] Bereid elke dag een jonge stier als zondoffer om verzoening te doen. Reinig het altaar van zonde door er verzoening voor te doen. Zalf het altaar om het te heiligen.

[37] Doe zeven dagen lang verzoening voor het altaar en heilig het. Daarna is het altaar allerheiligst. Alles wat het altaar aanraakt, wordt heilig.

[38] Offer voortdurend elke dag twee lammeren van één jaar oud op het altaar.

[39] Offer het ene lam in de ochtend en het andere tegen de avond.

[40] Offer bij het eerste lam circa 2 liter fijn meel, gemengd met circa 1 liter olie van fijngestoten olijven. Geef ook circa 1 liter wijn als drankoffer.

[41] Offer het andere lam tegen de avond. Breng daarbij hetzelfde graanoffer en drankoffer als in de ochtend. Dit alles geeft een aangename geur en is een vuuroffer voor YHWH.

[42] Dit moet bij alle volgende generaties een voortdurend brandoffer zijn bij de ingang van de ontmoetingstent, voor het aangezicht van YHWH. Daar zal ik jullie ontmoeten en met jou spreken.

[43] Daar zal ik de Israëlieten ontmoeten. Zij zullen door mijn heerlijkheid geheiligd worden.

[44] Ik zal de ontmoetingstent en het altaar heiligen. Ook zal ik Aäron en zijn zonen heiligen, zodat zij mij als priesters dienen.

[45] Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en hun God zijn.

[46] Zij zullen weten dat ik YHWH, hun God, ben. Ik heb hen uit Egypte geleid om in hun midden te wonen. Ik ben YHWH, hun God.

Exodus 30

[1] Maak ook een altaar voor het reukwerk. Maak het van acaciahout.

[2] Het altaar moet vierkant zijn: circa 45 centimeter lang en breed en circa 90 centimeter hoog. De horens moeten één geheel met het altaar vormen.

[3] Bekleed de bovenkant, alle zijden en de horens met zuiver goud. Maak rondom het altaar een gouden rand.

[4] Maak onder de rand twee gouden ringen, één aan elke zijkant. Daarin komen de draagstokken waarmee het altaar wordt gedragen.

[5] Maak de draagstokken van acaciahout en bekleed ze met goud.

[6] Zet het altaar vóór het voorhangsel dat voor de ark van de getuigenis hangt. Het komt tegenover het verzoendeksel boven de getuigenis, waar ik jou zal ontmoeten.

[7] Aäron (verlichte) moet er elke ochtend geurige specerijen op branden wanneer hij de lampen verzorgt.

[8] Ook wanneer Aäron tegen de avond de lampen aansteekt, moet hij reukwerk branden. Dit is bij alle generaties een voortdurend reukwerk voor YHWH.

[9] Brand op dit altaar geen vreemd reukwerk. Offer er geen brandoffer of graanoffer op en giet er geen drankoffer over.

[10] Eenmaal per jaar moet Aäron met het bloed van het verzoenende zondoffer verzoening doen aan de horens van het altaar. Dit moet bij alle generaties eenmaal per jaar gebeuren. Het altaar is allerheiligst voor YHWH.

[11] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[12] Wanneer je de Israëlieten telt, moet iedere getelde persoon YHWH losgeld voor zijn leven geven. Dan zal tijdens de telling geen plaag onder hen uitbreken.

[13] Iedereen die wordt geteld, moet een halve heiligdomssikkel geven, circa 5,5 gram. Een hele sikkel weegt twintig gera, circa 11 gram. Die halve sikkel is een offerbijdrage voor YHWH.

[14] Iedereen van twintig jaar of ouder die wordt geteld, moet de offerbijdrage voor YHWH geven.

[15] De rijke mag niet meer en de arme niet minder dan een halve sikkel geven. Dit is de offerbijdrage voor YHWH waarmee verzoening voor hun leven wordt gedaan.

[16] Neem dit verzoeningsgeld van de Israëlieten en gebruik het voor de dienst van de ontmoetingstent. Zo worden de Israëlieten voor YHWH in herinnering gebracht en wordt voor hun leven verzoening gedaan.
[17] YHWH sprak opnieuw tegen Mozes.
[18] Maak een koperen wasbekken met een koperen voet waarin men zich kan wassen. Zet het tussen de ontmoetingstent en het altaar en doe er water in.
[19] Aäron en zijn zonen moeten daaruit hun handen en voeten wassen.
[20] Wanneer zij de ontmoetingstent binnengaan, moeten zij zich met water wassen, anders zullen zij sterven. Hetzelfde geldt wanneer zij bij het altaar komen om YHWH een vuuroffer te brengen.
[21] Zij moeten hun handen en voeten wassen, anders zullen zij sterven. Dit is een eeuwige instelling voor Aäron en zijn nakomelingen, bij al hun generaties.
[22] YHWH sprak verder tegen Mozes.
[23] Neem de beste specerijen: circa 5,5 kilo zuivere mirre. Neem half zoveel geurige kaneel, circa 2,75 kilo, en circa 2,75 kilo geurige kalmoes.
[24] Neem ook circa 5,5 kilo kassie en circa 4 liter olijfolie.
[25] Bereid daaruit heilige zalfolie, kunstig gemengd zoals een zalfmaker dat doet. Het moet heilige zalfolie zijn.
[26] Zalf daarmee de ontmoetingstent en de ark van de getuigenis.
[27] Zalf ook de tafel met al haar gereedschap, de kandelaar met zijn gereedschap en het reukaltaar.
[28] Zalf ook het brandofferaltaar met al zijn gereedschap en het wasbekken met zijn voet.
[29] Heilig al deze voorwerpen, zodat ze allerheiligst zijn. Alles wat deze voorwerpen aanraakt, wordt heilig.
[30] Zalf ook Aäron en zijn zonen en heilig hen, zodat zij mij als priesters dienen.
[31] Zeg tegen de Israëlieten: Dit moet bij al jullie generaties mijn heilige zalfolie zijn.
[32] Giet deze olie alleen over Aäron en zijn zonen, en niet over iemand anders. Maak geen andere olie met dezelfde samenstelling. Deze olie is heilig en moet voor jullie heilig blijven.

[33] Wie deze zalf namaakt of ermee iemand zalft voor wie zij niet bestemd is, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.

[34] YHWH zei verder tegen Mozes: Neem geurige specerijen: mirresap, oniche, galban en zuivere wierook. Maal ieder ingrediënt afzonderlijk fijn.

[35] Meng ze vakkundig tot een zuiver en heilig reukwerk.

[36] Maal een deel ervan tot heel fijn poeder. Leg daarvan iets voor de getuigenis in de ontmoetingstent, waar ik jou zal ontmoeten. Het moet voor jullie allerheiligst zijn.

[37] Maak voor jezelf geen reukwerk met dezelfde samenstelling. Behandel dit reukwerk als heilig voor YHWH.

[38] Wie iets dergelijks maakt om eraan te ruiken, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.

Exodus 31

[1] Daarna sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken):

[2] Ik heb Bezaleël (in de schaduw van God) bij zijn naam geroepen. Hij is de zoon van Uri (mijn licht), de kleinzoon van Hur, uit de stam Juda (lofprijs).

[3] Ik heb hem vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht en kennis voor allerlei vakwerk.

[4] Daardoor kan hij kunstige ontwerpen bedenken en werken met goud, zilver en koper.

[5] Ook kan hij edelstenen snijden en inzetten, hout snijden en allerlei ander vakwerk doen.

[6] Ik heb Aholiab (tent van de vader), de zoon van Ahisamach (mijn broer ondersteunt) uit de stam Dan (rechter), aan hem toegevoegd. Ook heb ik wijsheid gegeven aan iedere vakman. Zij moeten alles maken wat ik je heb opgedragen.

[7] Zij moeten de ontmoetingstent, de ark van de getuigenis en het verzoendeksel daarop maken. Ook maken zij alle voorwerpen van de tent.

[8] Ook maken zij de tafel met haar voorwerpen, de zuivergouden kandelaar met al zijn voorwerpen en het reukofferaltaar.
[9] Ook maken zij het brandofferaltaar met alle bijbehorende voorwerpen en het wasbekken met zijn voetstuk.
[10] Verder maken zij de ambtskleding, de heilige kleding voor de priester Aäron (verlichte) en de kleding voor zijn zonen. Daarmee kunnen zij mij als priesters dienen.
[11] Ook maken zij de zalfolie en het geurige reukwerk voor het heiligdom. Zij moeten alles maken wat ik je heb opgedragen.
[12] Verder sprak YHWH tot Mozes:
[13] Zeg tegen de Israëlieten: Jullie moeten beslist mijn sabbatten houden. Die vormen door alle generaties heen een teken tussen mij en jullie. Zo weten jullie dat ik YHWH ben, die jullie heiligt.
[14] Houd de sabbat, want die is heilig voor jullie. Wie hem ontheiligt, moet zeker sterven. Iedereen die op de sabbat werkt, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.
[15] Zes dagen mag er gewerkt worden, maar de zevende dag is een sabbat van volledige rust, heilig voor YHWH. Wie op de sabbat werkt, moet zeker sterven.
[16] De Israëlieten moeten de sabbat houden. Zij moeten hem door alle generaties heen vieren als een eeuwig verbond.
[17] Hij blijft voor altijd een teken tussen mij en de Israëlieten. Want in zes dagen maakte YHWH de hemel en de aarde. Op de zevende dag hield Hij op met werken en rustte Hij uit.
[18] Toen God op de berg Sinaï klaar was met spreken tot Mozes, gaf Hij hem de twee platen van de getuigenis. Het waren stenen platen, beschreven met Gods vinger.

Exodus 32

[1] Het volk zag dat Mozes (uit het water getrokken) lang wegbleef en niet van de berg afkwam. Daarom verzamelden zij zich rond Aäron (verlichte) en zeiden: Sta op en maak goden voor ons die voor ons uitgaan. Wij weten niet wat er met die man Mozes gebeurd is, die ons uit Egypte heeft geleid.

[2] Aäron antwoordde hun: Doe de gouden oorringen af die jullie vrouwen, zonen en dochters dragen. Breng ze bij mij.

[3] Toen deed het hele volk de gouden oorringen af die zij droegen en bracht ze naar Aäron.

[4] Aäron nam de sieraden van hen aan, bewerkte het goud met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israël (die met God strijdt), die u uit Egypte hebben geleid.

[5] Toen Aäron dat zag, bouwde hij voor het kalf een altaar. Daarna riep hij uit: Morgen vieren we een feest voor YHWH!

[6] De volgende dag stonden zij vroeg op. Zij offerden brandoffers en brachten dankoffers. Daarna ging het volk zitten om te eten en te drinken. Vervolgens stonden zij op om feest te vieren.

[7] Toen zei YHWH tegen Mozes: Ga! Daal af, want jouw volk, dat jij uit Egypte hebt geleid, heeft zichzelf door zijn afgoderij in het verderf gestort.

[8] Zij zijn al snel afgeweken van de weg die ik hun had opgedragen. Zij hebben een gegoten kalf gemaakt, ervoor geknield en eraan geofferd. Ze zeiden: Dit zijn uw goden, Israël, die u uit Egypte hebben geleid.

[9] YHWH zei verder tegen Mozes: Ik heb dit volk gezien. Het is een hardnekkig volk!

[10] Laat mij nu met rust, zodat mijn toorn tegen hen ontbrandt en ik hen vernietig. Dan zal ik van jou een groot volk maken.

[11] Mozes smeekte YHWH, zijn God: YHWH, waarom zou Uw toorn ontbranden tegen Uw volk? U hebt hen met grote kracht en sterke hand uit Egypte geleid.

[12] Waarom zouden de Egyptenaren zeggen: Hij heeft hen met kwade bedoelingen uit Egypte geleid. Hij wilde hen in de bergen doden en van de aarde wegvagen. Laat Uw brandende toorn varen en zie af van de ramp waarmee U Uw volk wilde treffen.

[13] Denk aan Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Israël, Uw dienaren. U hebt hun bij Uzelf gezworen en gezegd: Ik zal jullie nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel. Dit hele land waarover ik sprak, geef ik aan jullie nakomelingen. Zij zullen het voor altijd erven.

[14] Toen zag YHWH af van de ramp die Hij Zijn volk had aangekondigd.

[15] Mozes keerde zich om en daalde de berg af met de twee platen van de getuigenis in zijn hand. De platen waren aan beide kanten beschreven, aan de voor- en achterkant.

[16] De platen waren Gods eigen werk. Het schrift dat erin gegraveerd was, was door God zelf geschreven.

[17] Toen Jozua (YHWH redt) het juichende volk hoorde, zei hij tegen Mozes: Er klinkt oorlogsgeschreeuw in het kamp.

[18] Mozes antwoordde: Het klinkt niet als een overwinningskreet en ook niet als het geschreeuw bij een nederlaag. Ik hoor mensen om beurten zingen.

[19] Toen Mozes het kamp naderde, zag hij het kalf en de dansende groepen. Hij werd woedend, gooide de platen uit zijn handen en verbrijzelde ze onder aan de berg.

[20] Hij nam het kalf dat zij hadden gemaakt en verbrandde het in het vuur. Daarna vermaalde hij het tot poeder en strooide dat op het water. Vervolgens liet hij de Israëlieten dat water drinken.

[21] Mozes vroeg Aäron: Wat heeft dit volk je aangedaan dat je hen tot zo'n grote zonde hebt gebracht?

[22] Aäron antwoordde: Mijn heer moet niet boos worden. U weet zelf dat dit volk tot het kwaad geneigd is.

[23] Zij zeiden tegen mij: Maak goden voor ons die voor ons uitgaan. Wij weten niet wat er met die man Mozes gebeurd is. Hij heeft ons uit Egypte geleid.

[24] Toen zei ik tegen hen: Wie goud heeft, moet het afdoen en aan mij geven. Ik gooide het in het vuur en toen kwam dit kalf eruit.

[25] Mozes zag dat het volk weerloos was. Aäron had het volk weerloos gemaakt, zodat het bij zijn vijanden tot schande werd.

[26] Daarom ging Mozes bij de poort van het kamp staan en zei: Wie bij YHWH hoort, moet bij mij komen! Toen verzamelden alle Levieten zich bij hem.

[27] Hij zei tegen hen: Zo zegt YHWH, de God van Israël: Iedereen moet zijn zwaard aan zijn heup hangen. Ga het hele kamp door, van poort tot poort en weer terug. Dood je broer, vriend en naaste!

[28] De Levieten deden wat Mozes had gezegd. Die dag werden drieduizend mannen uit het volk gedood.
[29] Mozes had namelijk gezegd: Wijd jezelf vandaag aan de dienst van YHWH. Iedereen moet zich zelfs tegen zijn zoon en broer keren. Dan zal Hij jullie vandaag zegenen.
[30] De volgende dag zei Mozes tegen het volk: Jullie hebben een grote zonde begaan. Nu zal ik naar YHWH omhooggaan. Misschien kan ik verzoening voor jullie zonde verkrijgen.
[31] Mozes ging terug naar YHWH en zei: Ach, dit volk heeft een grote zonde begaan. Zij hebben gouden goden voor zichzelf gemaakt.
[32] Wilt U hun zonden toch vergeven! Maar als U dat niet doet, wis mij dan uit Uw boek dat U hebt geschreven.
[33] YHWH antwoordde Mozes: Wie tegen mij zondigt, zal ik uit mijn boek wissen.
[34] Ga nu en leid het volk naar de plaats die ik je heb genoemd. Mijn Engel zal voor je uitgaan. Maar wanneer de tijd komt om te straffen, zal ik hen voor hun zonde straffen.
[35] Zo trof YHWH het volk met een plaag vanwege het kalf dat Aäron voor hen had gemaakt.

Exodus 33

[1] Daarna zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken): Ga hiervandaan met het volk dat jij uit Egypte hebt geleid. Trek naar het land dat ik Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) onder ede heb beloofd. Ik zei tegen hen: Aan jullie nageslacht zal ik het geven.
[2] Ik zal een engel voor jullie uit sturen. Ik zal de Kanaänieten, Amorieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten verdrijven.
[3] Ga naar het land dat overvloeit van melk en honing. Ik zal niet in jullie midden meegaan, want jullie zijn een koppig volk. Anders zou ik jullie onderweg vernietigen.

[4] Toen het volk deze slechte boodschap hoorde, begonnen ze te rouwen. Niemand deed zijn sieraden om.

[5] YHWH had namelijk tegen Mozes gezegd: Zeg tegen de Israëlieten: Jullie zijn een koppig volk. Als ik ook maar één ogenblik in jullie midden meeging, zou ik jullie vernietigen. Doe daarom nu jullie sieraden af. Dan zal ik bepalen wat ik met jullie zal doen.

[6] Zo ontdeden de Israëlieten zich bij de berg Horeb van hun sieraden.

[7] Mozes nam de tent en zette die ver buiten het kamp neer. Hij noemde haar de ontmoetingstent. Iedereen die YHWH zocht, ging naar deze tent buiten het kamp.

[8] Telkens wanneer Mozes naar de tent ging, stond heel het volk op. Iedereen bleef bij de ingang van zijn eigen tent staan en keek Mozes na totdat hij naar binnen ging.

[9] Zodra Mozes de tent binnenging, daalde de wolkkolom neer en bleef bij de ingang staan. Daar sprak Hij met Mozes.

[10] Wanneer het volk de wolkkolom bij de ingang van de tent zag staan, stond iedereen op. Ieder boog zich neer bij de ingang van zijn eigen tent.

[11] YHWH sprak rechtstreeks met Mozes, zoals iemand met een vriend praat. Daarna keerde Mozes terug naar het kamp. Maar zijn jonge dienaar Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), bleef in de tent.

[12] Mozes zei tegen YHWH: U zegt tegen mij: Breng dit volk verder! Maar U laat mij niet weten wie U met mij meestuurt. Toch hebt U gezegd: Ik ken je bij naam! En ook: Je hebt genade gevonden in mijn ogen!

[13] Als ik werkelijk genade heb gevonden in Uw ogen, laat mij dan zien welke weg U wilt gaan. Zo leer ik U beter kennen en vind ik genade in Uw ogen. Bedenk toch dat deze mensen Uw volk zijn!

[14] Hij antwoordde: Mijn aanwezigheid zal meegaan en ik zal jou rust geven.

[15] Mozes antwoordde Hem: Als Uw aanwezigheid niet meegaat, laat ons dan niet hiervandaan vertrekken!

[16] Hoe kan anders blijken dat ik genade heb gevonden in Uw ogen, ik en Uw volk? Alleen doordat U met ons meegaat. Zo zullen ik en Uw volk anders zijn

dan ieder ander volk op aarde.

17 YHWH zei tegen Mozes: Ook dit wat je vraagt, zal ik doen. Je hebt genade gevonden in mijn ogen en ik ken je bij naam.

18 Toen zei Mozes: Laat mij toch Uw heerlijkheid zien!

19 Hij antwoordde: Ik zal al mijn goedheid voor je langs laten gaan en voor jou de naam van YHWH uitroepen. Ik ben genadig voor wie ik genadig wil zijn. Ik ontferm mij over wie ik mij wil ontfermen.

20 Verder zei Hij: Je kunt mijn gezicht niet zien, want geen mens kan mij zien en in leven blijven.

21 YHWH zei verder: Kijk, hier bij mij is een plaats waar je op de rots kunt staan.

22 Wanneer mijn heerlijkheid voorbijgaat, zet ik je in een spleet van de rots. Ik bedek je met mijn hand totdat ik voorbij ben.

23 Daarna neem ik mijn hand weg. Dan zul je mij van achteren zien, maar mijn gezicht zal niet zichtbaar zijn!

Exodus 34

1 Toen zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken): Hak twee stenen platen uit, net als de eerste. Ik zal daarop dezelfde woorden schrijven die op de eerste platen stonden die jij hebt gebroken.

2 Zorg dat je morgenochtend klaarstaat. Klim dan vroeg de berg Sinaï op en kom daar bij mij staan, boven op de berg.

3 Niemand mag met je mee omhoogklimmen. Er mag op de hele berg niemand te zien zijn. Ook het kleinvee en de runderen mogen niet tegenover de berg grazen.

4 Mozes hakte twee stenen platen uit, net als de eerste. Vroeg in de morgen beklom hij de berg Sinaï, zoals YHWH hem had bevolen. Hij droeg de twee stenen platen in zijn handen.

5 YHWH daalde neer in een wolk en kwam daar bij Mozes staan. Toen riep Hij de naam van YHWH uit.

[6] Toen YHWH voor Mozes langsging, riep Hij: YHWH, YHWH, barmhartige en genadige God, geduldig en rijk aan goedheid en trouw.

[7] Hij blijft vele duizenden trouw en vergeeft schuld, overtreding en zonde. Toch laat Hij de schuldige beslist niet ongestraft. Hij straft de schuld van vaders bij hun kinderen en kleinkinderen als die hun slechte voorbeeld volgen, tot in de derde en vierde generatie.

[8] Mozes knielde haastig met zijn hoofd naar de grond en boog zich neer.

[9] Hij zei: Heere, als ik genade in Uw ogen heb gevonden, ga dan alstublieft in ons midden mee. Dit volk is koppig, maar vergeef onze schuld en zonde en neem ons aan als Uw erfdeel!

[10] Hij antwoordde: Kijk, ik sluit een verbond. Voor heel jullie volk zal ik wonderen doen die nooit ergens op aarde of bij welk volk ook zijn verricht. Heel het volk waarvan jij deel uitmaakt, zal zien hoe ontzagwekkend het werk is dat ik met jou doe.

[11] Houd je aan wat ik je vandaag gebied. Ik zal de Amorieten, Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten voor je uit verdrijven.

[12] Pas ervoor op dat je geen verbond sluit met de inwoners van het land waarheen je gaat. Anders kunnen zij een valstrik in jullie midden worden.

[13] Breek hun altaren af, verbrijzel de beelden die zij hebben opgericht en hak hun gewijde boomstammen om.

[14] Buig niet neer voor een andere god. YHWH heet immers IJveraar, want Hij is een God die geen andere god naast Hem duldt!

[15] Sluit dus geen verbond met de inwoners van dat land. Anders bedrijven zij afgoderij en brengen zij offers aan hun goden. Als iemand jou uitnodigt, eet je misschien van zijn offer.

[16] Misschien kiezen jullie hun dochters als vrouwen voor jullie zonen. Wanneer die dochters afgoderij bedrijven, brengen zij ook jullie zonen ertoe hun goden te dienen.

[17] Maak geen gegoten afgodsbeelden.

[18] Houd het feest van de ongezuurde broden. Eet zeven dagen ongezuurd brood, zoals ik je heb bevolen. Doe dit op de vastgestelde tijd in de maand Abib,

want in die maand ben je uit Egypte vertrokken.
19 Iedere eerstgeborene is van mij. Dat geldt ook voor elk mannelijk eerstgeboren dier onder jullie runderen en kleinvee.
20 Een eerstgeboren ezel moet je vrijkopen met een dier uit het kleinvee. Koop je hem niet vrij, dan moet je hem de nek breken. Iedere eerstgeboren zoon moeten jullie vrijkopen. Niemand mag met lege handen voor mij verschijnen.
21 Zes dagen moeten jullie werken, maar op de zevende dag moeten jullie rusten. Ook tijdens het ploegen en de oogst moeten jullie rusten.
22 Vier ook het wekenfeest, wanneer de eerste vruchten van de tarweoogst binnenkomen. Vier het inzamelingsfeest aan het einde van het jaar.
23 Drie keer per jaar moeten alle mannen onder jullie voor YHWH, de Heer en God van Israël (die met God strijdt), verschijnen.
24 Ik zal volken voor jullie verdrijven en jullie gebied uitbreiden. Niemand zal jullie land begeren wanneer jullie drie keer per jaar naar YHWH, jullie God, gaan om voor Hem te verschijnen.
25 Offer het bloed van mijn offer niet samen met gezuurd brood. Laat het offer van het paasfeest niet tot de volgende morgen liggen.
26 Breng de allereerste vruchten van jullie land naar het huis van YHWH, jullie God. Kook een bokje niet in de melk van zijn moeder.
27 Verder zei YHWH tegen Mozes: Schrijf deze woorden op. Op grond van deze woorden heb ik met jou en met Israël een verbond gesloten.
28 Mozes bleef veertig dagen en veertig nachten bij YHWH. Hij at geen brood en dronk geen water. YHWH schreef de woorden van het verbond op de platen: de tien geboden.
29 Toen Mozes de berg Sinaï afdaalde, hield hij de twee platen met de getuigenis in zijn handen. Hij wist niet dat de huid van zijn gezicht straalde doordat YHWH met hem had gesproken.
30 Toen Aäron (verlichte) en alle Israëlieten Mozes aankeken, zagen zij dat de huid van zijn gezicht straalde. Daarom waren ze bang om bij hem te komen.
31 Toen riep Mozes hen bij zich. Aäron en alle leiders van de gemeenschap kwamen naar hem terug. Mozes sprak met hen.

[32] Daarna kwamen alle Israëlieten dichterbij. Mozes gaf hun alle geboden door die YHWH hem op de berg Sinaï had gegeven.
[33] Toen Mozes klaar was met hen te spreken, deed hij een doek over zijn gezicht.
[34] Telkens wanneer Mozes naar YHWH ging om met Hem te spreken, deed hij de doek af totdat hij weer naar buiten ging. Daarna vertelde hij de Israëlieten wat hem was opgedragen.
[35] De Israëlieten zagen dan dat de huid van Mozes' gezicht straalde. Mozes deed de doek weer over zijn gezicht totdat hij naar binnen ging om met Hem te spreken.

Exodus 35

[1] Mozes (uit het water getrokken) riep heel de gemeenschap van Israël (die met God strijdt) bijeen en zei tegen hen: Dit zijn de woorden die YHWH heeft opgedragen om uit te voeren.
[2] Zes dagen mag er gewerkt worden. Maar de zevende dag moet voor jullie heilig zijn: een volledige rustdag voor YHWH. Wie op die dag werkt, moet gedood worden.
[3] Steek op de sabbat in geen van jullie woningen vuur aan.
[4] Verder zei Mozes tegen heel de gemeenschap van Israël: Dit heeft YHWH bevolen:
[5] Neem uit jullie bezit een offerbijdrage voor YHWH. Iedereen die vrijwillig wil geven, mag de volgende bijdrage brengen: goud, zilver en koper.
[6] Breng ook blauw, purper, scharlaken, fijn linnen en geitenhaar.
[7] Breng verder roodgeverfde ramsvellen, dassenvellen en acaciahout.
[8] Breng olie voor de lampen, specerijen voor de zalfolie en geurige specerijen voor het reukwerk.
[9] Breng ook sardonixstenen en edelstenen om in de efod en het borststuk te zetten.
[10] Alle vakmensen onder jullie moeten komen en alles maken wat YHWH heeft bevolen:

[11] Maak de tabernakel met zijn tentkleed en dekkleed, haken, planken, dwarsbalken, palen en voetstukken.
[12] Maak de ark met haar draagstokken, het verzoendeksel en het voorhangsel dat de ark afschermt.
[13] Maak de tafel met haar draagstokken, alle bijbehorende voorwerpen en de toonbroden.
[14] Maak de kandelaar voor het licht, met de bijbehorende voorwerpen, lampen en olie.
[15] Maak het reukaltaar met zijn draagstokken, de zalfolie en het geurige reukwerk. Maak ook het gordijn voor de ingang van de tabernakel.
[16] Maak het brandofferaltaar met zijn koperen rooster, draagstokken en alle bijbehorende voorwerpen. Maak ook het wasbekken met zijn voetstuk.
[17] Maak de gordijnen van de voorhof met hun palen en voetstukken. Maak ook het gordijn voor de poort van de voorhof.
[18] Maak de pinnen van de tabernakel en de voorhof, met de bijbehorende touwen.
[19] Maak de ambtskleding voor de dienst in het heiligdom, de heilige kleding van de priester Aäron (verlichte) en de priesterkleding van zijn zonen.
[20] Daarna ging heel de gemeenschap van Israël bij Mozes vandaan.
[21] Iedereen die zich innerlijk bewogen voelde en vrijwillig wilde geven, kwam een offerbijdrage voor YHWH brengen. Deze was bestemd voor de ontmoetingstent, de dienst daarin en de heilige kleding.
[22] Zowel mannen als vrouwen kwamen. Iedereen die vrijwillig wilde geven, bracht gespen, oorringen, ringen, halssieraden en allerlei andere gouden voorwerpen. Zo brachten zij goud als beweegoffer voor YHWH.
[23] Iedereen die blauw, purper, scharlaken, fijn linnen, geitenhaar, roodgeverfde ramsvellen of dassenvellen had, bracht die materialen.
[24] Iedereen die zilver of koper wilde bijdragen, bracht het als offerbijdrage voor YHWH. Wie acaciahout had, bracht dat voor het werk aan het heiligdom.
[25] Alle vrouwen die bedreven waren in spinnen, sponnen met hun handen. Zij brachten wat zij hadden gesponnen: blauw, purper, scharlaken en fijn linnen.

[26] Alle vrouwen die zich van harte en met vakmanschap wilden inzetten, sponnen het geitenhaar.
[27] De leiders brachten sardonixstenen en andere edelstenen om in de efod en het borststuk te zetten.
[28] Zij brachten ook specerijen en olie voor de lampen, de zalfolie en het geurige reukwerk.
[29] Alle mannen en vrouwen die vrijwillig wilden bijdragen aan het werk dat YHWH via Mozes had opgedragen, brachten een vrijwillig offer voor Hem.
[30] Daarna zei Mozes tegen de Israëlieten: Kijk, YHWH heeft Bezaleël (in de schaduw van God) bij zijn naam geroepen. Hij is de zoon van Uri (mijn licht), de kleinzoon van Hur, uit de stam Juda (lofprijs).
[31] De Geest van God heeft hem vervuld met wijsheid, inzicht en kennis voor allerlei vakwerk.
[32] Daardoor kan hij kunstige ontwerpen bedenken en werken met goud, zilver en koper.
[33] Ook kan hij edelstenen snijden en inzetten, hout snijden en allerlei ander kunstig werk maken.
[34] God gaf zowel Bezaleël als Aholiab (tent van de vader) het vermogen om anderen te onderwijzen. Aholiab is de zoon van Ahisamach (mijn broer ondersteunt), uit de stam Dan (rechter).
[35] God gaf hun vakmanschap voor elk soort werk: ontwerpen, maken, borduren met blauw, purper, scharlaken en fijn linnen, en weven. Zij kunnen ieder kunstig ontwerp bedenken en uitvoeren.

Exodus 36

[1] Bezaleël (in de schaduw van God), Aholiab (tent van de vader) en alle andere vakmensen gingen aan het werk. YHWH had hun wijsheid en inzicht gegeven, zodat zij wisten hoe ze al het werk voor de dienst in het heiligdom moesten uitvoeren. Zij deden alles zoals YHWH had bevolen.
[2] Mozes (uit het water getrokken) riep Bezaleël, Aholiab en alle andere vakmensen bij zich. God had hun wijsheid gegeven. Iedereen die vanuit zijn

hart wilde meewerken, begon aan het werk.

[3] Zij namen van Mozes alle offerbijdragen aan die de Israëlieten voor het werk aan het heiligdom hadden gebracht. Toch bleven de Israëlieten elke ochtend vrijwillige gaven naar Mozes brengen.

[4] Daarom onderbraken alle vakmensen hun werk aan het heiligdom en gingen zij naar Mozes.

[5] Zij zeiden tegen Mozes: Het volk brengt meer dan genoeg voor het werk dat YHWH heeft opgedragen.

[6] Toen liet Mozes in het hele kamp omroepen: Geen man of vrouw mag nog materialen klaarmaken als offerbijdrage voor het heiligdom! Zo werd het volk ervan weerhouden nog meer te brengen.

[7] Er was genoeg materiaal voor al het werk dat gedaan moest worden. Er was zelfs materiaal over.

[8] Alle vakmensen maakten de tabernakel van tien gordijnen van fijn getwijnd linnen, blauw, purper en scharlaken. Zij verwerkten er cherubs in en maakten die zeer kunstig.

[9] Elk gordijn was ongeveer 12,5 meter lang en 1,8 meter breed. Alle gordijnen hadden dezelfde afmetingen.

[10] Hij verbond vijf gordijnen met elkaar. De andere vijf gordijnen verbond hij ook met elkaar.

[11] Daarna maakte hij blauwe lussen aan de rand van het laatste gordijn van de eerste reeks. Dat deed hij ook bij de tweede reeks.

[12] Hij maakte vijftig lussen aan het laatste gordijn van elke reeks. De lussen lagen precies tegenover elkaar.

[13] Hij maakte vijftig gouden haken en verbond daarmee de twee reeksen gordijnen. Zo werd het één tabernakel.

[14] Verder maakte hij elf gordijnen van geitenhaar als tentkleed over de tabernakel.

[15] Elk van de elf gordijnen was ongeveer 13,5 meter lang en 1,8 meter breed. Alle elf hadden dezelfde afmetingen.

[16] Hij verbond vijf gordijnen tot één reeks en de andere zes tot een tweede reeks.

[17] Hij maakte vijftig lussen aan de rand van het laatste gordijn van de ene reeks. Ook maakte hij vijftig lussen aan de rand van de andere reeks.

[18] Hij maakte ook vijftig koperen haken om de twee delen van de tent te verbinden. Zo werd de tent één geheel.

[19] Voor de tent maakte hij een dekkleed van roodgeverfde ramsvellen. Daarover kwam een dekkleed van dassenvellen.

[20] Voor de tabernakel maakte hij rechtopstaande planken van acaciahout.

[21] Elke plank was ongeveer 4,5 meter lang en 70 centimeter breed.

[22] Elke plank had twee verbindingspennen die naast elkaar stonden als sporten van een ladder. Zo maakte hij alle planken van de tabernakel.

[23] Voor de zuidkant van de tabernakel maakte hij twintig planken.

[24] Onder de twintig planken maakte hij veertig zilveren voetstukken. Onder elke plank kwamen twee voetstukken, één voor elke verbindingspen.

[25] Aan de andere kant van de tabernakel, de noordkant, maakte hij ook twintig planken.

[26] Daaronder kwamen veertig zilveren voetstukken: twee onder elke plank.

[27] Voor de achterkant van de tabernakel, aan de westkant, maakte hij zes planken.

[28] Ook maakte hij twee planken voor de beide achterhoeken van de tabernakel.

[29] Elke hoekplank zat onderaan zowel aan de zijwand als aan de achterwand vast. Bovenaan was hij op dezelfde manier met één ring verbonden. Zo maakte hij beide hoekplanken.

[30] Zo waren er aan de achterkant acht planken met zestien zilveren voetstukken: twee onder elke plank.

[31] Hij maakte dwarsbalken van acaciahout: vijf voor de planken aan de ene zijkant van de tabernakel.

[32] Ook maakte hij vijf dwarsbalken voor de andere zijkant en vijf voor de achterkant, aan de westkant.

[33] De middelste dwarsbalk liet hij halverwege de planken van het ene uiteinde tot het andere doorlopen.

[34] Hij bekleedde de planken met goud. De ringen die de dwarsbalken vasthielden, maakte hij van goud. Ook de dwarsbalken bekleedde hij met goud.
[35] Daarna maakte hij een voorhangsel van blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen. Hij verwerkte er zeer kunstig cherubs in.
[36] Voor dit voorhangsel maakte hij vier pilaren van acaciahout en bekleedde ze met goud. De haken waren van goud en de vier voetstukken van zilver.
[37] Voor de ingang van de tent maakte hij een gordijn van blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen, met borduurwerk.
[38] Hij maakte de vijf pilaren en hun haken. Hij bekleedde de bovenkanten en verbindingsbanden met goud. De vijf voetstukken waren van koper.

Exodus 37

[1] Bezaleël (in de schaduw van God) maakte de ark van acaciahout. De ark was ongeveer 1,1 meter lang, 70 centimeter breed en 70 centimeter hoog.
[2] Hij bekleedde haar van binnen en buiten met zuiver goud en maakte er rondom een gouden rand aan.
[3] Hij goot vier gouden ringen voor de ark en bevestigde ze aan haar vier hoeken: twee aan elke kant.
[4] Hij maakte draagstokken van acaciahout en bekleedde ze met goud.
[5] Hij stak de draagstokken in de ringen aan de zijkanten van de ark, zodat men haar kon dragen.
[6] Ook maakte hij een verzoendeksel van zuiver goud. Het was ongeveer 1,1 meter lang en 70 centimeter breed.
[7] Aan de twee uiteinden van het verzoendeksel maakte hij twee cherubs van gehamerd goud.
[8] De ene cherub kwam uit het ene uiteinde en de andere uit het andere. Beide vormden één geheel met het verzoendeksel.
[9] De cherubs spreidden hun vleugels omhoog en bedekten daarmee het verzoendeksel. Hun gezichten stonden tegenover elkaar en waren naar het verzoendeksel gericht.

[10] Ook maakte hij een tafel van acaciahout. Ze was ongeveer 90 centimeter lang, 45 centimeter breed en 70 centimeter hoog.
[11] Hij bekleedde de tafel met zuiver goud en maakte er rondom een gouden rand aan.
[12] Hij maakte rondom de tafel een lijst van ongeveer 7,5 centimeter breed en rond die lijst een gouden rand.
[13] Hij goot vier gouden ringen en bevestigde ze aan de vier hoeken bij de vier poten.
[14] De ringen zaten vlak bij de lijst. Ze dienden als houders voor de draagstokken waarmee de tafel werd gedragen.
[15] Hij maakte de draagstokken van acaciahout en bekleedde ze met goud, zodat men de tafel ermee kon dragen.
[16] Hij maakte voor de tafel ook schotels, wierookschalen, kommen en kannen waarmee de tafel werd afgedekt. Alles was van zuiver goud.
[17] Ook maakte hij een kandelaar van zuiver goud, uit één stuk gehamerd goud. De schacht, armen, schaaltjes, knoppen en bloemen vormden één geheel.
[18] Uit de zijkanten kwamen zes armen: drie uit de ene kant en drie uit de andere kant.
[19] Elke arm had drie amandelvormige schaaltjes, met telkens een knop en een bloem. Zo waren alle zes armen van de kandelaar gemaakt.
[20] De kandelaar zelf had vier amandelvormige schaaltjes, met zijn knoppen en bloemen.
[21] Onder elk van de drie paren armen die uit de kandelaar kwamen, zat een knop.
[22] De knoppen en armen vormden één geheel met de kandelaar. Alles was uit één stuk zuiver, gehamerd goud gemaakt.
[23] Hij maakte zeven lampen voor de kandelaar. De lontscharen en blusvaten waren van zuiver goud.
[24] Voor de kandelaar en al het gereedschap gebruikte hij ongeveer 34 kilo zuiver goud.

[25] Hij maakte ook het reukofferaltaar van acaciahout. Het was ongeveer 45 centimeter lang en breed en 90 centimeter hoog. De horens vormden één geheel met het altaar.

[26] Hij bekleedde het bovenblad, de wanden en de horens met zuiver goud. Rondom maakte hij een gouden rand.

[27] Hij maakte twee gouden ringen onder de rand, aan twee tegenoverliggende kanten. Ze hielden de draagstokken waarmee het altaar werd gedragen.

[28] Hij maakte de draagstokken van acaciahout en bekleedde ze met goud.

[29] Hij maakte ook de heilige zalfolie en het zuivere, geurige reukwerk. Hij bereidde ze zoals een parfumeur dat doet.

Exodus 38

[1] Hij maakte ook het brandofferaltaar van acaciahout. Het was ongeveer 2,25 meter lang en breed en 1,35 meter hoog. Het altaar was vierkant.

[2] Op de vier hoeken maakte hij horens die één geheel met het altaar vormden. Hij bekleedde het altaar met koper.

[3] Hij maakte al het gereedschap van het altaar van koper: potten, scheppen, sprengbekkens, vorken en vuurpannen.

[4] Voor het altaar maakte hij een rooster van koperen netwerk. Hij plaatste het onder de rand, van onderaf tot halverwege het altaar.

[5] Aan de vier hoeken van het koperen rooster goot hij vier ringen als houders voor de draagstokken.

[6] Hij maakte de draagstokken van acaciahout en bekleedde ze met koper.

[7] Hij stak de draagstokken in de ringen aan de zijkanten van het altaar, zodat men het ermee kon dragen. Hij maakte het altaar hol van planken.

[8] Hij maakte het koperen wasbekken en het koperen voetstuk van de spiegels van vrouwen die bij de ingang van de ontmoetingstent samenkwamen.

[9] Ook maakte hij de voorhof. Aan de zuidkant hingen gordijnen van fijn getwijnd linnen over een lengte van ongeveer 45 meter.

[10] Langs die zijde stonden twintig palen met twintig koperen voetstukken. De haken en verbindingsbanden van de palen waren van zilver.

[11] Aan de noordkant hingen over ongeveer 45 meter gordijnen. Daar stonden twintig palen met twintig koperen voetstukken. Hun haken en verbindingsbanden waren van zilver.

[12] Aan de westkant hingen over ongeveer 22,5 meter gordijnen. Daar stonden tien palen met tien voetstukken. De haken en verbindingsbanden waren van zilver.

[13] Aan de oostkant was de voorhof ongeveer 22,5 meter breed.

[14] Aan één kant van de ingang hingen over ongeveer 6,75 meter gordijnen. Daar stonden drie palen met drie voetstukken.

[15] Aan de andere kant van de ingang hingen eveneens over ongeveer 6,75 meter gordijnen. Daar stonden ook drie palen met drie voetstukken.

[16] Alle gordijnen rondom de voorhof waren van fijn getwijnd linnen.

[17] De voetstukken van de palen waren van koper. De haken, verbindingsbanden en bekleding van de paaltoppen waren van zilver. Alle palen rondom de voorhof waren met zilver omgeven.

[18] Het geborduurde gordijn voor de ingang van de voorhof was van blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen. Het was ongeveer 9 meter lang en 2,25 meter hoog, even hoog als de gordijnen rondom de voorhof.

[19] De vier palen en hun vier voetstukken waren van koper. De haken, de bekleding van de paaltoppen en de verbindingsbanden waren van zilver.

[20] Alle pinnen van de tabernakel en van de voorhof rondom waren van koper.

[21] Dit is de inventaris van de tabernakel van de getuigenis. Op bevel van Mozes (uit het water getrokken) telden de Levieten alles onder leiding van Ithamar (palmenland), de zoon van de priester Aäron (verlichte).

[22] Bezaleël (in de schaduw van God), de zoon van Uri (mijn licht) en kleinzoon van Hur, uit de stam Juda (lofprijs), maakte alles wat YHWH Mozes had opgedragen.

[23] Aholiab (tent van de vader) werkte met hem mee. Hij was de zoon van Ahisamach (mijn broer ondersteunt) uit de stam Dan (rechter). Hij was

vakman, ontwerper en borduurder in blauw, purper, scharlaken en fijn linnen.
[24] Het goud van het beweegoffer dat voor al het werk aan het heiligdom werd gebruikt, woog ongeveer 994 kilo volgens de heiligdomsstandaard.
[25] Het zilver dat de getelde leden van de gemeenschap brachten, woog ongeveer 3.420 kilo volgens de heiligdomsstandaard.
[26] Iedere getelde man van twintig jaar en ouder betaalde ongeveer 5,7 gram zilver volgens de heiligdomsstandaard. In totaal waren er 603.550 mannen.
[27] Van het zilver werd ongeveer 3.400 kilo gebruikt voor de honderd voetstukken van het heiligdom en het voorhangsel. Voor ieder voetstuk werd ongeveer 34 kilo gebruikt.
[28] Van de resterende ongeveer 20 kilo zilver maakte hij de haken aan de palen. Ook bekleedde hij de paaltoppen en maakte hij er verbindingsbanden omheen.
[29] Het koper van het beweegoffer woog ongeveer 2.407 kilo.
[30] Daarvan maakte hij de voetstukken bij de ingang van de ontmoetingstent, het koperen altaar en zijn rooster. Ook maakte hij al het gereedschap van het altaar.
[31] Van dat koper maakte hij ook alle voetstukken en pinnen van de voorhof en de tabernakel.

Exodus 39

[1] Van blauw, purper en scharlaken maakten zij ambtskleding voor de dienst in het heiligdom. Ook maakten zij de heilige kleding voor Aäron (verlichte), zoals YHWH Mozes (uit het water getrokken) had bevolen.
[2] Hij maakte de efod heel kunstig van goud, blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen.
[3] Zij sloegen goud tot dunne platen en sneden die in draden. Die verwerkten zij heel kunstig tussen het blauw, purper, scharlaken en fijne linnen.
[4] Zij maakten twee schouderstukken aan de efod die hem bij elkaar hielden. Aan beide uiteinden werd hij zo samengevoegd.
[5] De kunstig geweven gordel vormde één geheel met de efod. Hij was van dezelfde materialen: goud, blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen.

Zo had YHWH Mozes bevolen.

[6] Zij maakten de sardonixstenen klaar, zetten ze in gouden houders en graveerden er als op een zegel de namen van Israëls (die met God strijdt) zonen in.

[7] Hij bevestigde ze aan de schouderstukken van de efod als herinneringsstenen voor de Israëlieten. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[8] Hij maakte het borststuk heel kunstig, op dezelfde manier als de efod, van goud, blauw, purper, scharlaken en fijn getwijnd linnen.

[9] Het borststuk was vierkant en dubbelgevouwen, ongeveer 22 centimeter lang en 22 centimeter breed.

[10] Zij zetten er vier rijen edelstenen in. De eerste rij bestond uit een sardis, een topaas en een karbonkel.

[11] De tweede rij bestond uit een smaragd, een saffier en een diamant.

[12] De derde rij bestond uit een hyacint, een agaat en een amethist.

[13] De vierde rij bestond uit een turkoois, een sardonix en een jaspis. Alle stenen werden in gouden houders gezet.

[14] De twaalf stenen droegen de namen van Israëls zonen. Elke naam was gegraveerd zoals op een zegel. Elke steen vertegenwoordigde één van de twaalf stammen.

[15] Voor het borststuk maakten zij ook twee even lange, gevlochten kettinkjes van zuiver goud.

[16] Zij maakten twee gouden houders en twee gouden ringen. De ringen bevestigden ze aan de beide hoeken van het borststuk.

[17] Zij bevestigden de twee gevlochten gouden kettinkjes aan de ringen op de hoeken van het borststuk.

[18] De andere uiteinden van de kettinkjes bevestigden zij aan de twee gouden houders. Die zetten zij voor op de schouderstukken van de efod.

[19] Zij maakten nog twee gouden ringen en bevestigden die aan de twee onderhoeken van het borststuk, aan de binnenrand naast de efod.

[20] Zij maakten nog twee gouden ringen. Die zetten zij vooraan onderaan op de schouderstukken van de efod, vlak bij de naad en boven de kunstige gordel.

[21] Zij bonden de ringen van het borststuk met een blauw koord vast aan de ringen van de efod. Zo bleef het borststuk boven de kunstige gordel en kwam het niet los van de efod. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[22] Hij maakte de mantel onder de efod van geweven stof, helemaal blauw.

[23] Midden in de mantel zat een opening voor het hoofd, net als bij een pantser. Rondom de opening zat een boord, zodat die niet zou scheuren.

[24] Langs de hele zoom van de mantel maakten zij granaatappels van getwijnd garen in blauw, purper en scharlaken.

[25] Zij maakten ook belletjes van zuiver goud. Die hingen zij rondom langs de zoom van de mantel tussen de granaatappels.

[26] Rondom langs de zoom wisselden steeds een belletje en een granaatappel elkaar af. De mantel was bestemd voor de dienst, zoals YHWH Mozes had bevolen.

[27] Zij weefden onderkleden van fijn linnen voor Aäron en zijn zonen.

[28] Ook maakten zij de tulband en de sierlijke hoofdbedekkingen van fijn linnen. De onderbroeken maakten zij van fijn getwijnd linnen.

[29] De geborduurde gordel maakten zij van fijn getwijnd linnen, blauw, purper en scharlaken. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[30] Zij maakten ook de heilige kroonplaat van zuiver goud. Daarop graveerden zij als op een zegel: HEILIG VOOR YHWH!

[31] Zij maakten er een blauw koord aan vast om de plaat boven op de tulband te bevestigen. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[32] Zo werd al het werk aan de tabernakel, de ontmoetingstent, voltooid. De Israëlieten maakten alles precies zoals YHWH Mozes had bevolen.

[33] Daarna brachten zij de tabernakel naar Mozes. Ze brachten de tent met al haar toebehoren: haken, planken, dwarsbalken, palen en voetstukken.

[34] Ook brachten zij het dekkleed van roodgeverfde ramsvellen, het dekkleed van dassenvellen en het afschermende voorhangsel.

[35] Ook brachten zij de ark van de getuigenis met haar draagstokken en het verzoendeksel.

[36] Zij brachten de tafel met alle bijbehorende voorwerpen en de toonbroden.

[37] Zij brachten de zuivergouden kandelaar met de lampen die klaargezet moesten worden, al zijn gereedschap en de olie voor het licht.

[38] Verder brachten zij het gouden altaar, de zalfolie, het geurige reukwerk en het gordijn voor de ingang van de tent.

[39] Zij brachten het koperen altaar met zijn koperen rooster, draagstokken en alle gereedschap. Ook brachten zij het wasbekken met zijn voetstuk.

[40] Zij brachten de gordijnen van de voorhof met de palen en voetstukken. Daarbij kwamen het gordijn voor de poort, de touwen en pinnen. Ook brachten zij alle voorwerpen voor de dienst in de tabernakel, de ontmoetingstent.

[41] Ten slotte brachten zij de ambtskleding voor de dienst in het heiligdom. Daarbij hoorde de heilige kleding voor priester Aäron en de kleding waarin zijn zonen als priesters dienden.

[42] De Israëlieten hadden het hele werk precies gemaakt zoals YHWH Mozes had bevolen.

[43] Mozes bekeek al het werk. Hij zag dat zij alles precies hadden gemaakt zoals YHWH had bevolen. Toen zegende Mozes hen.

Exodus 40

[1] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Richt op de eerste dag van de eerste maand de tabernakel, de ontmoetingstent, op.

[3] Zet daar de ark van de getuigenis neer en scherm de ark af met het voorhangsel.

[4] Breng daarna de tafel naar binnen en leg alles erop wat erop hoort. Breng ook de kandelaar naar binnen en steek zijn lampen aan.

[5] Zet het gouden reukofferaltaar voor de ark van de getuigenis. Hang daarna het gordijn voor de ingang van de tabernakel.

[6] Zet het brandofferaltaar voor de ingang van de tabernakel, de ontmoetingstent.

[7] Zet het wasbekken tussen de ontmoetingstent en het altaar en doe er water in.
[8] Zet daarna de voorhof rondom de tabernakel op en hang het gordijn voor de poort van de voorhof.
[9] Neem daarna de zalfolie en zalf daarmee de tabernakel en alles wat erin staat. Wijd de tabernakel met al zijn voorwerpen; dan zal hij heilig zijn.
[10] Zalf ook het brandofferaltaar en al zijn gereedschap. Wijd het altaar; dan zal het allerheiligst zijn.
[11] Zalf daarna het wasbekken en zijn voetstuk en wijd het.
[12] Breng Aäron (verlichte) en zijn zonen naar de ingang van de ontmoetingstent en was hen met water.
[13] Trek Aäron de heilige kleding aan. Zalf en heilig hem, zodat hij mij als priester dient.
[14] Breng ook zijn zonen dichterbij en trek hun de onderkleden aan.
[15] Zalf hen zoals je hun vader hebt gezalfd, zodat zij mij als priesters dienen. Door deze zalving zal het priesterschap voor altijd aan hun nakomelingen toebehoren.
[16] Mozes deed alles precies zoals YHWH hem had bevolen.
[17] In het tweede jaar, op de eerste dag van de eerste maand, werd de tabernakel opgericht.
[18] Mozes zette de tabernakel op. Hij plaatste de voetstukken, zette de planken neer, bevestigde de dwarsbalken en richtte de palen op.
[19] Hij spreidde de tent over de tabernakel uit en legde het dekkleed er bovenop. Zo had YHWH Mozes bevolen.
[20] Mozes legde de getuigenis in de ark en bevestigde de draagstokken aan de ark. Daarna plaatste hij het verzoendeksel boven op de ark.
[21] Hij bracht de ark de tabernakel binnen, hing het afschermende voorhangsel op en schermde daarmee de ark van de getuigenis af. Zo had YHWH Mozes bevolen.
[22] Hij zette de tafel in de ontmoetingstent, aan de noordkant van de tabernakel en buiten het voorhangsel.

[23] Hij legde de broden in de juiste volgorde op de tafel voor YHWH. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[24] Hij zette de kandelaar in de ontmoetingstent, tegenover de tafel aan de zuidkant van de tabernakel.

[25] Hij stak de lampen voor YHWH aan. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[26] Hij zette het gouden altaar in de ontmoetingstent, vóór het voorhangsel.

[27] Daarop brandde hij het geurige reukwerk. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[28] Hij hing ook het gordijn voor de ingang van de tabernakel.

[29] Hij zette het brandofferaltaar bij de ingang van de tabernakel, de ontmoetingstent. Daarop bracht hij het brandoffer en het graanoffer. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[30] Hij zette het wasbekken tussen de ontmoetingstent en het altaar en deed er water in om te wassen.

[31] Mozes, Aäron en Aärons zonen wasten daarmee hun handen en voeten.

[32] Wanneer zij de ontmoetingstent binnengingen of naar het altaar gingen, wasten zij zich. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[33] Hij richtte de voorhof rondom de tabernakel en het altaar op en hing het gordijn voor de poort. Zo voltooide Mozes het werk.

[34] Toen bedekte de wolk de ontmoetingstent en vulde de heerlijkheid van YHWH de tabernakel.

[35] Mozes kon de ontmoetingstent niet binnengaan, omdat de wolk erop bleef rusten en de heerlijkheid van YHWH de tabernakel vulde.

[36] Telkens wanneer de wolk boven de tabernakel opsteeg, trokken de Israëlieten verder op al hun reizen.

[37] Wanneer de wolk niet opsteeg, trokken zij niet verder. Zij bleven waar ze waren tot de dag waarop de wolk weer opsteeg.

[38] Overdag rustte de wolk van YHWH op de tabernakel en ’s nachts was zij als vuur zichtbaar. Heel het volk Israël (die met God strijdt) kon dit tijdens al hun reizen zien.

Leviticus

Leviticus 1

[1] YHWH riep Mozes (uit het water getrokken) en sprak tot hem vanuit de ontmoetingstent:

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer iemand van jullie een offer aan YHWH brengt, moet het een rund, schaap of geit zijn.

[3] Als iemand een rund als brandoffer aanbiedt, moet het een mannelijk dier zonder gebrek zijn. Hij moet het vrijwillig bij de ingang van de ontmoetingstent aanbieden, voor YHWH.

[4] Hij legt zijn hand op de kop van het brandoffer. Dan neemt YHWH het offer aan om verzoening voor hem te brengen.

[5] Daarna slacht hij het jonge rund voor YHWH. De zonen van Aäron (verlichte), de priesters, brengen het bloed en sprenkelen het rondom het altaar bij de ingang van de ontmoetingstent.

[6] Daarna stroopt hij de huid van het brandoffer en verdeelt hij het dier in stukken.

[7] De zonen van de priester Aäron maken vuur op het altaar en leggen hout op het vuur.

[8] De priesters, de zonen van Aäron, leggen de stukken, de kop en het vet op het hout boven het vuur op het altaar.

[9] De ingewanden en onderpoten moeten met water worden gewassen. De priester verbrandt alles op het altaar. Het is een brandoffer, een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[10] Als iemand een schaap of geit als brandoffer aanbiedt, moet het een mannelijk dier zonder gebrek zijn.

[11] Hij slacht het dier aan de noordkant van het altaar, voor YHWH. De zonen van Aäron, de priesters, sprenkelen het bloed rondom op het altaar.

[12] Daarna verdeelt hij het dier in stukken, inclusief de kop en het vet. De priester legt de delen op het hout boven het vuur op het altaar.

[13] De ingewanden en onderpoten moeten met water worden gewassen. De priester offert alles en verbrandt het op het altaar. Het is een brandoffer, een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[14] Als iemand YHWH een vogel als brandoffer aanbiedt, moet hij een tortelduif of jonge duif offeren.

[15] De priester brengt de vogel naar het altaar, wringt de kop eraf en verbrandt die op het altaar. Het bloed laat hij tegen de zijkant van het altaar uitlekken.

[16] Hij verwijdert de krop met de veren en gooit die aan de oostkant van het altaar op de asplaats.

[17] Hij splijt de vogel tussen de vleugels open zonder hem helemaal te scheiden. De priester verbrandt hem op het hout boven het vuur op het altaar. Het is een brandoffer, een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

Leviticus 2

[1] Wanneer iemand YHWH een graanoffer brengt, moet het bestaan uit fijn meel. Hij giet er olie over en legt er wierook op.

[2] Hij brengt het naar de zonen van Aäron (verlichte), de priesters. Eén priester neemt een handvol fijn meel en olie, met alle wierook. Hij verbrandt dit gedenkdeel op het altaar. Het is een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[3] De rest van het graanoffer is voor Aäron en zijn zonen. Het is een allerheiligst deel van de vuuroffers voor YHWH.

[4] Wanneer je een in de oven gebakken graanoffer brengt, gebruik dan ongezuurde koeken van fijn meel met olie. Je mag ook ongezuurde dunne koeken aanbieden die met olie zijn bestreken.

[5] Als je graanoffer op een bakplaat wordt bereid, moet het van ongezuurd fijn meel zijn dat met olie is gemengd.

[6] Breek het in stukken en giet er olie over. Het is een graanoffer.

[7] Als je graanoffer in een kookpot wordt bereid, moet het van fijn meel met olie worden gemaakt.

[8] Breng het zo bereide graanoffer naar YHWH. Geef het aan de priester, die het naar het altaar brengt.

[9] De priester neemt het gedenkdeel van het graanoffer en verbrandt het op het altaar. Het is een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[10] De rest van het graanoffer is voor Aäron en zijn zonen. Het is een allerheiligst deel van de vuuroffers voor YHWH.

[11] Geen graanoffer dat jullie aan YHWH brengen, mag met desem worden gemaakt. Jullie mogen geen zuurdesem of honing als vuuroffer voor YHWH verbranden.

[12] Jullie mogen die wel als eerstelingenoffer aan YHWH brengen, maar ze mogen niet op het altaar worden verbrand als aangename geur.

[13] Doe zout bij elk graanoffer. Laat het zout van het verbond met jullie God nooit bij het graanoffer ontbreken. Breng bij elk offer zout.

[14] Wanneer je YHWH een graanoffer van de eerste opbrengst brengt, offer dan geroosterde groene aren. Gebruik fijngestampt graan uit volle, groene aren.

[15] Giet er olie over en leg er wierook op. Het is een graanoffer.

[16] De priester verbrandt als gedenkdeel wat fijngestampt graan en olie, samen met alle wierook. Het is een vuuroffer voor YHWH.

Leviticus 3

[1] Als iemand een rund als dankoffer aanbiedt, mag het een mannelijk of vrouwelijk dier zijn. Het moet zonder gebrek zijn en voor YHWH worden aangeboden.

[2] Hij legt zijn hand op de kop van zijn offer en slacht het bij de ingang van de ontmoetingstent. De priesters, Aärons (verlichte) zonen, sprenkelen het bloed rondom op het altaar.

[3] Van het dankoffer biedt hij YHWH een vuuroffer aan: het vet dat de ingewanden bedekt en al het vet eromheen.

[4] Hij verwijdert ook beide nieren met het vet eromheen bij de lendenen, en de kwab van de lever samen met de nieren.

[5] Aärons zonen verbranden dit op het altaar, boven op het brandoffer en het hout op het vuur. Het is een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[6] Als iemand YHWH een schaap of geit als dankoffer aanbiedt, mag het mannelijk of vrouwelijk zijn. Het dier moet zonder gebrek zijn.

[7] Als hij een lam als offer brengt, biedt hij het voor YHWH aan.

[8] Hij legt zijn hand op de kop van het offer en slacht het voor de ontmoetingstent. Aärons zonen sprenkelen het bloed rondom op het altaar.

[9] Van het dankoffer biedt hij YHWH een vuuroffer aan. Hij verwijdert de hele vetstaart dicht bij de ruggengraat, plus het vet dat de ingewanden bedekt en omringt.

[10] Hij verwijdert ook beide nieren met het vet eromheen bij de lendenen, en de kwab van de lever samen met de nieren.

[11] De priester verbrandt dit op het altaar. Het is voedsel van het vuuroffer voor YHWH.

[12] Als zijn offer een geit is, biedt hij die voor YHWH aan.

[13] Hij legt zijn hand op de kop en slacht de geit voor de ontmoetingstent. Aärons zonen sprenkelen haar bloed rondom op het altaar.

[14] Daarvan biedt hij YHWH een vuuroffer aan: het vet dat de ingewanden bedekt en al het vet eromheen.

[15] Hij verwijdert ook beide nieren met het vet eromheen bij de lendenen, en de kwab van de lever samen met de nieren.

[16] De priester verbrandt dit op het altaar. Het is voedsel van het vuuroffer met een aangename geur. Al het vet is voor YHWH.

[17] Dit is een blijvende bepaling voor al jullie generaties, waar jullie ook wonen: jullie mogen geen vet of bloed eten.

Leviticus 4

[1] YHWH sprak verder tot Mozes (uit het water getrokken):

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer iemand onbedoeld zondigt en iets doet wat een van de geboden van YHWH verbiedt, gelden deze regels:

[3] Als de gezalfde hogepriester zondigt en zo schuld over het volk brengt, moet hij YHWH een jonge stier zonder gebrek aanbieden. Die dient als zondoffer voor zijn zonde.

[4] Hij brengt de stier naar de ingang van de ontmoetingstent, voor YHWH. Daar legt hij zijn hand op de kop en slacht het dier voor YHWH.

[5] De gezalfde hogepriester neemt wat bloed van de stier en brengt het naar de ontmoetingstent.

[6] Hij doopt zijn vinger in het bloed en sprenkelt er zeven keer mee voor YHWH, vóór het voorhangsel van het heiligdom.

[7] De priester strijkt wat bloed aan de hoorns van het reukaltaar in de ontmoetingstent, voor YHWH. De rest giet hij uit aan de voet van het brandofferaltaar bij de ingang van de tent.

[8] Daarna verwijdert hij al het vet van de stier van het zondoffer: het vet dat de ingewanden bedekt en al het vet eromheen.

[9] Hij verwijdert ook beide nieren met het vet eromheen bij de lendenen, en de kwab van de lever samen met de nieren.

[10] Hij verwijdert dit zoals bij een rund van het dankoffer. De priester verbrandt het op het brandofferaltaar.

[11] De huid van de stier, al het vlees, de kop, de poten, de ingewanden en de mest blijven over.

[12] Hij brengt de rest van de stier buiten het kamp naar een reine plaats waar de as wordt uitgestort. Daar verbrandt hij alles op houtvuur, bij de ashoop.

[13] Als de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) onbedoeld zondigt, zonder dat de samenkomst het beseft, overtreden zij een gebod van YHWH. Daardoor worden zij schuldig.

[14] Wanneer hun zonde bekend wordt, biedt de gemeenschap een jonge stier als zondoffer aan. Zij brengen hem voor de ontmoetingstent.

[15] De oudsten van de gemeenschap leggen voor YHWH hun handen op de kop van de stier. Daarna slacht een priester de stier voor YHWH.

16 De gezalfde hogepriester brengt wat bloed van de stier naar de ontmoetingstent.
17 Hij doopt zijn vinger in het bloed en sprenkelt er zeven keer mee voor YHWH, vóór het voorhangsel.
18 De priester strijkt wat bloed aan de hoorns van het reukaltaar in de ontmoetingstent, voor YHWH. De rest giet hij uit aan de voet van het brandofferaltaar bij de ingang van de tent.
19 Hij verwijdert al het vet van de stier en verbrandt het op het altaar.
20 Hij behandelt deze stier net als de eerste stier van het zondoffer. Zo doet de priester verzoening voor de gemeenschap en wordt hun zonde vergeven.
21 Daarna brengt hij de stier buiten het kamp en verbrandt hem zoals de eerste stier. Dit is het zondoffer voor de gemeenschap.
22 Als een leider onbedoeld zondigt tegen een gebod van YHWH, zijn God, en iets verbodens doet, wordt hij schuldig.
23 Zodra zijn zonde hem bekend wordt gemaakt, brengt hij een jonge bok zonder gebrek als offer.
24 Hij legt zijn hand op de kop van de bok en slacht hem waar men het brandoffer slacht, voor YHWH. Het is een zondoffer.
25 De priester neemt met zijn vinger wat bloed van het zondoffer en strijkt het aan de hoorns van het brandofferaltaar. De rest giet hij uit aan de voet van dat altaar.
26 Hij verbrandt al het vet op het altaar, zoals het vet van het dankoffer. Zo doet de priester verzoening voor hem en wordt zijn zonde vergeven.
27 Als een gewoon lid van het volk onbedoeld zondigt en iets doet wat een gebod van YHWH verbiedt, wordt die persoon schuldig.
28 Zodra zijn zonde hem bekend wordt gemaakt, brengt hij voor die zonde een jonge vrouwelijke geit zonder gebrek als offer.
29 Hij legt zijn hand op de kop van het zondoffer. Daarna wordt het dier geslacht op de plaats waar men het brandoffer slacht.
30 De priester neemt met zijn vinger wat bloed en strijkt het aan de hoorns van het brandofferaltaar. De rest giet hij uit aan de voet van het altaar.

[31] Hij verwijdert al het vet zoals bij het dankoffer. De priester verbrandt het op het altaar als een geur die YHWH aangenaam is. Zo doet de priester verzoening voor hem en wordt zijn zonde vergeven.
[32] Als hij een lam als zondoffer brengt, moet het een vrouwelijk dier zonder gebrek zijn.
[33] Hij legt zijn hand op de kop van het zondoffer en slacht het dier waar men het brandoffer slacht.
[34] De priester neemt met zijn vinger wat bloed en strijkt het aan de hoorns van het brandofferaltaar. De rest giet hij uit aan de voet van het altaar.
[35] Hij verwijdert al het vet zoals bij een lam van het dankoffer. De priester verbrandt het op het altaar, boven op de vuuroffers voor YHWH. Zo doet de priester verzoening voor zijn zonde en wordt die hem vergeven.

Leviticus 5

[1] Als iemand een vervloeking hoort uitspreken en daarvan getuige is omdat hij het zelf zag of erover hoorde, zondigt hij wanneer hij niets meldt. Hij draagt dan zijn schuld.
[2] Iemand kan ook zonder het te beseffen het kadaver van een onrein dier aanraken: een wild dier, een tam dier of een kruipend dier. Toch is hij dan onrein en schuldig.
[3] Hetzelfde geldt als iemand zonder het te beseffen menselijke onreinheid aanraakt, welke vorm daarvan het ook is. Zodra hij het merkt, is hij schuldig.
[4] Ook kan iemand onbezonnen zweren om iets slechts of goeds te doen. Als hij later beseft wat hij zo onbezonnen heeft gezworen, is hij schuldig.
[5] Wanneer iemand in één van deze gevallen schuldig is, moet hij belijden waarin hij heeft gezondigd.
[6] Voor zijn zonde moet hij YHWH als schuldoffer een vrouwelijk dier uit het kleinvee brengen: een lam of een jonge geit. De priester doet daarmee verzoening voor zijn zonde.
[7] Kan hij zich geen dier uit het kleinvee veroorloven, dan brengt hij YHWH twee tortelduiven of twee jonge duiven voor zijn schuld. De ene is een

zondoffer en de andere een brandoffer.

[8] Hij brengt de vogels naar de priester. Die offert eerst de vogel voor het zondoffer. Hij splijt de kop bij de nek, maar maakt hem niet helemaal los.

[9] De priester sprenkelt wat bloed van het zondoffer tegen de zijkant van het altaar. De rest drukt hij uit aan de voet van het altaar. Het is een zondoffer.

[10] De andere vogel bereidt hij volgens de voorschriften als brandoffer. Zo doet de priester verzoening voor de zonde en wordt zijn zonde vergeven.

[11] Kan hij zich zelfs geen twee tortelduiven of jonge duiven veroorloven, dan brengt hij als zondoffer ongeveer twee liter fijn meel. Hij mag er geen olie over gieten en geen wierook op leggen, want het is een zondoffer.

[12] Hij brengt het meel naar de priester. Die neemt er als gedenkdeel een handvol van en verbrandt dat op het altaar boven op de vuuroffers voor YHWH. Het is een zondoffer.

[13] Zo doet de priester verzoening voor de zonde die deze persoon in één van die gevallen heeft begaan. Die zonde wordt hem vergeven. Wat overblijft, is voor de priester, net als bij het graanoffer.

[14] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[15] Als iemand ontrouw is en zonder het te weten iets misbruikt wat aan YHWH is geheiligd, moet hij een schuldoffer brengen. Hij brengt YHWH een ram zonder gebrek uit de kudde. De waarde van het misbruikte goed wordt vastgesteld in zilveren sikkels volgens de sikkel van het heiligdom.

[16] Hij moet vergoeden wat hij van de heilige dingen heeft misbruikt en daar twintig procent aan toevoegen. Hij geeft dit aan de priester. De priester doet met de ram van het schuldoffer verzoening voor hem, en dan wordt hem vergeven.

[17] Als iemand een gebod van YHWH overtreedt door iets verbodens te doen, is hij schuldig, ook als hij het niet wist. Hij draagt dan zijn schuld.

[18] Hij brengt de priester als schuldoffer een ram zonder gebrek uit de kudde, met de vastgestelde waarde. De priester doet verzoening voor de vergissing waarvan hij niets wist. Dan wordt hem vergeven.

[19] Het is een schuldoffer. Hij heeft zich werkelijk schuldig gemaakt tegenover YHWH.

Leviticus 6

[1] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Als iemand zondigt en YHWH ontrouw is, kan hij tegen zijn naaste liegen over iets dat hem in bewaring of beheer is gegeven. Hij kan iets roven of zijn naaste met geweld iets onthouden.

[3] Of hij vindt iets wat verloren is, liegt daarover en zweert vals. Als iemand één van deze zonden begaat, geldt het volgende.

[4] Omdat hij heeft gezondigd en schuldig is, moet hij teruggeven wat hij roofde, met geweld afnam, in bewaring kreeg of gevonden heeft.

[5] Alles waarover hij vals zwoer, moet hij volledig teruggeven en daar twintig procent aan toevoegen. Op de dag dat zijn schuld wordt vastgesteld, geeft hij alles aan de eigenaar.

[6] Daarna brengt hij YHWH zijn schuldoffer bij de priester: een ram zonder gebrek uit de kudde, met de vastgestelde waarde.

[7] Dan doet de priester voor YHWH verzoening voor hem. Hij krijgt vergeving voor elke daad waardoor hij schuldig is geworden.

[8] Verder sprak YHWH tegen Mozes.

[9] Geef Aäron (verlichte) en zijn zonen de volgende opdracht: Dit is de regeling voor het brandoffer. Het brandoffer moet de hele nacht tot de ochtend op de vuurplaats van het altaar blijven branden. Het vuur op het altaar moet blijven branden.

[10] De priester trekt zijn linnen kleed aan en draagt daaronder een linnen onderbroek. Hij haalt de as weg die achterbleef nadat het vuur het brandoffer op het altaar verteerde. Daarna legt hij de as naast het altaar.

[11] Daarna trekt hij deze kleding uit en andere kleding aan. Hij brengt de as buiten het kamp naar een reine plaats.

[12] Het vuur op het altaar moet blijven branden en mag niet uitgaan. Elke ochtend steekt de priester er hout op aan en schikt daarop het brandoffer.

Daarop verbrandt hij het vet van de dankoffers.
13 Het vuur moet voortdurend op het altaar blijven branden. Het mag nooit uitgaan.
14 Dit is de regeling voor het graanoffer. Eén van Aärons zonen biedt het voor YHWH aan, vóór het altaar.
15 Hij neemt een handvol van het fijne meel en de olie van het graanoffer, samen met alle wierook die erop ligt. Hij verbrandt dit gedenkdeel op het altaar als een geur die YHWH aangenaam is.
16 Aäron en zijn zonen eten wat ervan overblijft. Het moet ongezuurd op een heilige plaats worden gegeten, in de voorhof van de ontmoetingstent.
17 Het mag niet met desem worden gebakken. Het is hun deel, dat ik hun uit mijn vuuroffers heb gegeven. Het is allerheiligst, net als het zondoffer en het schuldoffer.
18 Iedere mannelijke nakomeling van Aäron mag ervan eten. Dit blijft voor al jullie generaties een vaste regel voor de vuuroffers voor YHWH. Alles wat ermee in aanraking komt, wordt heilig.
19 Verder sprak YHWH tegen Mozes.
20 Dit is het offer dat Aäron of één van zijn zonen op zijn zalvingsdag aan YHWH moet brengen. Hij brengt ongeveer twee liter fijn meel als voortdurend graanoffer: de helft in de ochtend en de helft in de avond.
21 Bereid het met olie in een pan en breng het goed doorbakken. Bied de gebakken stukken van het graanoffer aan als een geur die YHWH aangenaam is.
22 De gezalfde priester die hem opvolgt en één van zijn zonen is, moet hetzelfde doen. Dit is een blijvende bepaling. Het offer moet volledig voor YHWH worden verbrand.
23 Elk graanoffer van een priester moet volledig worden verbrand. Er mag niets van worden gegeten.
24 Verder sprak YHWH tegen Mozes.
25 Zeg tegen Aäron en zijn zonen: Dit is de regeling voor het zondoffer. Het zondoffer moet voor YHWH worden geslacht op dezelfde plaats als het brandoffer. Het is allerheiligst.

[26] De priester die het als zondoffer aanbiedt, moet het eten. Het wordt op een heilige plaats gegeten, in de voorhof van de ontmoetingstent.
[27] Alles wat het vlees aanraakt, wordt heilig. Als er bloed op een kledingstuk spat, moet dat kledingstuk op een heilige plaats worden gewassen.
[28] Een aardewerken pot waarin het vlees is gekookt, moet worden gebroken. Is het in een koperen pot gekookt, dan moet die worden geschuurd en met water afgespoeld.
[29] Iedere mannelijke priester mag ervan eten. Het is allerheiligst.
[30] Maar een zondoffer waarvan het bloed in de ontmoetingstent wordt gebracht om in het heiligdom verzoening te doen, mag niet worden gegeten. Het moet in het vuur worden verbrand.

Leviticus 7

[1] Dit is de wet voor het schuldoffer. Het is allerheiligst.
[2] Het schuldoffer moet op dezelfde plaats worden geslacht als het brandoffer. De priester sprenkelt het bloed rondom op het altaar.
[3] Offer al het vet van het schuldoffer: de staart en het vet dat de ingewanden bedekt.
[4] Verwijder ook beide nieren met het vet eromheen bij de lendenen, en de kwab van de lever samen met de nieren.
[5] De priester verbrandt dit op het altaar als vuuroffer voor YHWH. Het is een schuldoffer.
[6] Alle mannelijke priesters mogen ervan eten. Het moet op een heilige plaats worden gegeten, want het is allerheiligst.
[7] Voor het zondoffer en het schuldoffer geldt dezelfde wet. Het offer is voor de priester die daarmee verzoening heeft gedaan.
[8] De priester die iemands brandoffer offert, mag de huid van dat offer houden.
[9] Elk graanoffer dat in de oven, kookpot of op de bakplaat is bereid, is voor de priester die het offert.

[10] Elk graanoffer, met olie gemengd of droog, moet gelijk worden verdeeld onder alle zonen van Aäron (verlichte).

[11] Dit is de wet voor het dankoffer dat iemand aan YHWH aanbiedt.

[12] Als iemand het als lofoffer aanbiedt, voegt hij ongezuurde koeken met olie toe en ongezuurde dunne koeken die met olie zijn bestreken. Ook offert hij koeken van geroosterd fijn meel dat met olie is gemengd.

[13] Naast deze koeken moet hij gedesemd brood aanbieden bij het lofoffer van zijn dankoffer.

[14] Van de gedesemde broden biedt hij er één als offerbijdrage aan YHWH aan. Dit is voor de priester die het bloed van het dankoffer sprenkelt.

[15] Het vlees van het dankoffer dat als lofoffer wordt gebracht, moet dezelfde dag worden gegeten. Laat niets tot de volgende morgen liggen.

[16] Is het dankoffer een gelofteoffer of vrijwillig offer, dan wordt het vlees op de offerdag gegeten. Wat overblijft, mag de volgende dag worden gegeten.

[17] Vlees dat op de derde dag nog over is, moet worden verbrand.

[18] Als iemand op de derde dag nog vlees van het dankoffer eet, neemt YHWH het offer niet aan. Het telt niet voor de offeraar, want het vlees is verwerpelijk. Wie ervan eet, draagt zijn schuld.

[19] Vlees dat iets onreins heeft aangeraakt, mag niet worden gegeten en moet worden verbrand. Van het overige vlees mag iedereen eten die rein is.

[20] Wie onrein is en toch vlees eet van het dankoffer dat voor YHWH bestemd is, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.

[21] Iemand kan menselijke onreinheid, een onrein dier of iets anders onreins hebben aangeraakt. Eet die persoon daarna vlees van het dankoffer voor YHWH, dan moet hij uit zijn volk worden uitgeroeid.

[22] Daarna sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken):

[23] Zeg tegen de Israëlieten: Jullie mogen geen vet van een rund, schaap of geit eten.

[24] Het vet van een gestorven of verscheurd dier mag voor allerlei werk worden gebruikt. Jullie mogen het beslist niet eten.

[25] Wie vet eet van een dier waarvan iets als vuuroffer aan YHWH is aangeboden, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.
[26] Eet in geen van jullie woningen bloed van vogels of andere dieren.
[27] Wie bloed eet, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.
[28] Verder sprak YHWH tot Mozes:
[29] Zeg tegen de Israëlieten: Wie een dankoffer aan YHWH aanbiedt, moet zelf zijn offergave naar YHWH brengen.
[30] De offeraar moet het vuuroffer voor YHWH zelf brengen: het vet samen met de borst. Hij beweegt de borst heen en weer als beweegoffer voor YHWH.
[31] De priester verbrandt het vet op het altaar. De borst is voor Aäron en zijn zonen.
[32] Geef uit jullie dankoffers ook de rechterschouder als offerbijdrage aan de priester.
[33] De zoon van Aäron die het bloed en het vet van het dankoffer aanbiedt, krijgt de rechterschouder als zijn deel.
[34] Uit de dankoffers van de Israëlieten heb ik de beweegborst en geheven schouder genomen. Die heb ik aan de priester Aäron en zijn zonen gegeven. Dit is een blijvende bepaling voor de Israëlieten.
[35] Dit is het aandeel uit de vuuroffers voor YHWH dat Aäron en zijn zonen ontvangen. Het geldt vanaf hun aanstelling om YHWH als priesters te dienen.
[36] YHWH heeft de Israëlieten bevolen hun dit aandeel te geven vanaf de dag waarop zij werden gezalfd. Het is een blijvende bepaling voor alle generaties.
[37] Dit zijn de wetten voor het brandoffer, graanoffer, zondoffer, schuldoffer, inwijdingsoffer en dankoffer.
[38] YHWH gaf deze wetten aan Mozes op de berg Sinaï. Dat gebeurde toen Hij de Israëlieten gebood hun offers aan YHWH te brengen in de woestijn van Sinaï.

Leviticus 8

[1] Verder sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken):

[2] Neem Aäron (verlichte) en zijn zonen mee, samen met de priesterkleding en de zalfolie. Neem ook de jonge stier voor het zondoffer, de twee rammen en de mand met ongezuurd brood.

[3] Roep heel de gemeenschap bijeen bij de ingang van de ontmoetingstent.

[4] Mozes deed wat YHWH hem had bevolen. De gemeenschap kwam bijeen bij de ingang van de ontmoetingstent.

[5] Toen zei Mozes tegen de gemeenschap: Dit heeft YHWH bevolen.

[6] Mozes liet Aäron en zijn zonen naar voren komen en waste hen met water.

[7] Daarna trok hij Aäron het onderkleed aan, bond hem de gordel om en deed hem de mantel en efod aan. Met de kunstig geweven riem van de efod bond hij deze om hem heen.

[8] Daarna deed hij hem het borststuk aan en plaatste de Urim en de Thummim erin.

[9] Hij zette de tulband op Aärons hoofd en bevestigde de gouden plaat, de heilige kroon, aan de voorkant. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[10] Mozes nam de zalfolie, zalfde de tabernakel en alles wat daarin was, en heiligde dit alles.

[11] Hij sprenkelde er zeven keer van op het altaar. Daarna zalfde hij het altaar en al zijn gereedschap. Ook zalfde hij het wasbekken met zijn voetstuk, om alles te heiligen.

[12] Daarna goot hij wat zalfolie op Aärons hoofd en zalfde hem om hem te heiligen.

[13] Mozes liet ook Aärons zonen naar voren komen. Hij trok hun onderkleren aan, bond hun gordels om en zette hun hoofddoeken op. Zo had YHWH Mozes bevolen.

[14] Toen liet hij de jonge stier voor het zondoffer naar voren brengen. Aäron en zijn zonen legden hun handen op de kop van de stier.

[15] Daarna werd de stier geslacht. Mozes nam wat bloed en streek dit met zijn vinger rondom aan de horens van het altaar. Zo reinigde hij het altaar van zonde. De rest van het bloed goot hij aan de voet van het altaar. Zo heiligde hij het altaar en deed hij er verzoening voor.

16 Mozes liet al het vet rond de ingewanden, de kwab van de lever en beide nieren met hun vet op het altaar in rook opgaan.
17 Maar Mozes verbrandde de stier met zijn huid, vlees en mest buiten het kamp. Zo had YHWH hem bevolen.
18 Daarna liet hij de ram voor het brandoffer brengen. Aäron en zijn zonen legden hun handen op de kop van de ram.
19 Nadat de ram was geslacht, sprenkelde Mozes het bloed rondom op het altaar.
20 Hij sneed de ram in stukken. Mozes liet de kop, de stukken en het vet in rook opgaan.
21 Hij waste de ingewanden en onderpoten met water. Daarna liet Mozes de hele ram op het altaar in rook opgaan. Het was een brandoffer met een aangename geur, een vuuroffer voor YHWH, zoals YHWH Mozes had bevolen.
22 Daarna liet hij de tweede ram brengen, de inwijdingsram. Aäron en zijn zonen legden hun handen op de kop van de ram.
23 Nadat de ram was geslacht, nam Mozes wat van zijn bloed. Hij streek het op Aärons rechteroorlel, zijn rechterduim en zijn rechtergrote teen.
24 Hij liet ook Aärons zonen naar voren komen. Mozes streek bloed op hun rechteroorlel, rechterduim en rechtergrote teen. Daarna sprenkelde hij het bloed rondom op het altaar.
25 Hij nam het vet, de staart, al het vet rond de ingewanden, de kwab van de lever, beide nieren met hun vet en de rechterschouder.
26 Uit de mand met ongezuurd brood die voor YHWH stond, nam hij één ongezuurde koek, één broodkoek met olie en één dunne koek. Die legde hij op het vet en de rechterschouder.
27 Hij legde alles in de handen van Aäron en zijn zonen. Daarna bewoog hij het heen en weer als beweegoffer voor YHWH.
28 Mozes nam alles weer uit hun handen en liet het op het altaar boven op het brandoffer in rook opgaan. Het waren inwijdingsoffers met een aangename geur, een vuuroffer voor YHWH.

[29] Mozes nam de borst en bewoog die heen en weer als beweegoffer voor YHWH. Die borst was zijn deel van de inwijdingsram, zoals YHWH hem had bevolen.
[30] Mozes nam wat zalfolie en wat bloed van het altaar. Hij sprenkelde dit op Aäron en zijn kleding, en op zijn zonen en hun kleding. Zo heiligde hij Aäron en zijn kleding, en zijn zonen en hun kleding.
[31] Mozes zei tegen Aäron en zijn zonen: Kook het vlees bij de ingang van de ontmoetingstent. Eet het daar samen met het brood uit de mand met het inwijdingsoffer. Ik heb namelijk bevolen: Aäron en zijn zonen moeten ervan eten.
[32] Verbrand wat van het vlees en het brood overblijft.
[33] Jullie mogen zeven dagen lang niet weggaan bij de ingang van de ontmoetingstent, totdat de dagen van jullie inwijding voltooid zijn. Jullie inwijding duurt namelijk zeven dagen.
[34] YHWH heeft de handelingen van vandaag voorgeschreven om verzoening voor jullie te doen.
[35] Blijf daarom zeven dagen lang, dag en nacht, bij de ingang van de ontmoetingstent. Volg de opdracht van YHWH, zodat jullie niet sterven. Zo is het mij bevolen.
[36] Aäron en zijn zonen deden alles wat YHWH via Mozes had bevolen.

Leviticus 9

[1] Op de achtste dag riep Mozes (uit het water getrokken) Aäron (verlichte), zijn zonen en de oudsten van Israël (die met God strijdt) bij zich.
[2] Hij zei tegen Aäron: Neem een jong kalf als zondoffer en een ram als brandoffer. Beide moeten zonder gebrek zijn. Breng ze voor YHWH.
[3] Daarna moet je tegen de Israëlieten zeggen: Neem een bok als zondoffer. Neem ook een eenjarig kalf en een eenjarig lam als brandoffer. Beide dieren moeten zonder gebrek zijn.
[4] Neem ook een rund en een ram als dankoffer om voor YHWH te offeren, en een graanoffer met olie. Vandaag zal YHWH aan jullie verschijnen.

[5] Zij brachten wat Mozes had opgedragen naar de ontmoetingstent. De hele gemeenschap kwam dichterbij en ging voor YHWH staan.

[6] Mozes zei: Doe wat YHWH heeft opgedragen. Dan zal de heerlijkheid van YHWH aan jullie verschijnen.

[7] Mozes zei tegen Aäron: Ga naar het altaar en bereid je zondoffer en brandoffer. Doe verzoening voor jezelf en het volk. Bereid daarna het offer van het volk en doe verzoening voor hen, zoals YHWH heeft opgedragen.

[8] Aäron ging naar het altaar en slachtte het kalf dat als zondoffer voor hem bestemd was.

[9] Aärons zonen brachten hem het bloed. Hij doopte zijn vinger erin en streek het aan de hoorns van het altaar. De rest van het bloed goot hij uit aan de voet van het altaar.

[10] Hij verbrandde het vet, de nieren en de kwab van de lever van het zondoffer op het altaar, zoals YHWH Mozes had opgedragen.

[11] Het vlees, de huid en alles wat overbleef, verbrandde hij buiten het kamp.

[12] Daarna slachtte hij het brandoffer. Aärons zonen brachten hem het bloed en hij sprenkelde het rondom op het altaar.

[13] Zij brachten hem het brandoffer in stukken, met de kop erbij. Hij verbrandde alles op het altaar.

[14] Hij waste de ingewanden en de onderpoten en verbrandde die boven op het brandoffer op het altaar.

[15] Daarna liet hij het offer van het volk brengen. Hij nam de bok voor hun zondoffer, slachtte hem en bereidde hem zoals het eerste zondoffer.

[16] Vervolgens liet hij het brandoffer brengen en bereidde het volgens de voorschriften.

[17] Hij liet ook het graanoffer brengen. Hij nam er een handvol van en verbrandde die op het altaar, als aanvulling op het dagelijkse ochtendoffer.

[18] Daarna slachtte hij het rund en de ram die als dankoffer voor het volk bestemd waren. Aärons zonen brachten hem het bloed, dat hij rondom op het altaar sprenkelde.

[19] Zij brachten hem het vet van het rund en de ram. Het ging om de vetstaart, het vet rond de ingewanden, de nieren en de kwab van de lever.
[20] Zij legden het vet op de borststukken. Aäron verbrandde het vet op het altaar.
[21] Aäron bewoog de borststukken en de rechterachterpoot voor YHWH heen en weer als beweegoffer, zoals Mozes had opgedragen.
[22] Daarna hief Aäron zijn handen naar het volk op en zegende hen. Toen hij de offers had gebracht, kwam hij bij het altaar vandaan.
[23] Mozes en Aäron gingen de ontmoetingstent binnen. Toen zij weer buiten kwamen, zegenden zij het volk. De heerlijkheid van YHWH verscheen aan heel het volk.
[24] Er kwam vuur uit de tegenwoordigheid van YHWH. Het verteerde het brandoffer en het vet op het altaar. Toen het volk dit zag, juichten zij en vielen zij met hun gezicht op de grond.

Leviticus 10

[1] Aärons (verlichte) zonen Nadab (edelmoedig) en Abihu (mijn vader is hij) namen ieder hun wierookvat, deden er vuur in en legden er wierook op. Zo brachten zij ongeoorloofd vuur voor YHWH, iets wat Hij hun niet had opgedragen.
[2] Toen kwam er vuur uit de tegenwoordigheid van YHWH en doodde hen. Zo stierven zij voor YHWH.
[3] Mozes (uit het water getrokken) zei tegen Aäron: Dit heeft YHWH bedoeld toen Hij zei: Bij hen die tot mij naderen, zal ik als heilig worden erkend. Voor heel het volk zal blijken hoe heerlijk ik ben. Aäron zweeg.
[4] Mozes riep Misaël (wie is wat God is) en Elzafan (God beschermt), de zonen van Aärons oom Uzziël (God is mijn kracht). Hij zei tegen hen: Kom hier en draag jullie familieleden bij het heiligdom vandaan, tot buiten het kamp.
[5] Zij kwamen dichterbij en droegen Nadab en Abihu, nog gekleed in hun priestergewaden, buiten het kamp. Zo had Mozes het opgedragen.
[6] Mozes zei tegen Aäron en zijn zonen Eleazar (God helpt) en Ithamar (palmenland): Maak jullie hoofdhaar niet los en scheur jullie kleren niet.

Anders sterven jullie en wordt YHWH woedend op de hele gemeenschap. De rest van Israël (die met God strijdt) mag wel rouwen over wat YHWH met vuur heeft gedaan.

[7] Ga niet weg bij de ingang van de ontmoetingstent; anders sterven jullie. De zalfolie van YHWH is op jullie. Zij deden wat Mozes had gezegd.

[8] YHWH sprak tot Aäron:

[9] Jij en je zonen mogen geen wijn of bedwelmende drank drinken wanneer jullie de ontmoetingstent binnengaan. Anders zullen jullie sterven. Dit is een blijvende bepaling voor al jullie generaties.

[10] Zo kunnen jullie onderscheid maken tussen wat heilig en onheilig is, en tussen wat rein en onrein is.

[11] Ook moeten jullie de Israëlieten alle bepalingen leren die YHWH hun door Mozes heeft gegeven.

[12] Mozes zei tegen Aäron en zijn overgebleven zonen, Eleazar en Ithamar: Neem het graanoffer dat overblijft van de vuuroffers voor YHWH. Eet het ongezuurd bij het altaar, want het is allerheiligst.

[13] Eet het op een heilige plaats. Het is het vastgestelde aandeel voor jou en je zonen uit de vuuroffers voor YHWH. Zo is het mij opgedragen.

[14] Jij, je zonen en je dochters mogen de borst van het beweegoffer en de rechterachterpoot van het hefoffer op een reine plaats eten. Ze zijn jullie aandeel uit de dankoffers van de Israëlieten.

[15] Laat hen de rechterachterpoot en de borststukken samen met het vet van de vuuroffers brengen. Beweeg die voor YHWH heen en weer als beweegoffer. Ze zijn blijvend bestemd voor jou en je zonen, zoals YHWH heeft opgedragen.

[16] Mozes zocht zorgvuldig naar de bok van het zondoffer, maar ontdekte dat die was verbrand. Hij werd erg boos op Eleazar en Ithamar, Aärons overgebleven zonen, en vroeg:

[17] Waarom hebben jullie het zondoffer niet op de heilige plaats gegeten? Het is allerheiligst. YHWH gaf het jullie om de schuld van de gemeenschap te dragen en voor hen verzoening te doen voor YHWH.

[18] Het bloed is niet naar binnen in het heiligdom gebracht. Daarom moesten jullie het offer helemaal op de heilige plaats opeten, precies zoals ik had opgedragen.
[19] Äärón antwoordde Mozes: Vandaag hebben zij hun zondoffer en brandoffer voor YHWH gebracht, terwijl mij zulke dingen zijn overkomen. Zou YHWH het goed hebben gevonden als ik vandaag het zondoffer had gegeten?
[20] Toen Mozes dit hoorde, vond hij Äárons antwoord goed.

Leviticus 11

[1] YHWH sprak tegen Mozes (uit het water getrokken) en Äärón (verlichte):
[2] Zeg tegen de Israëlieten: Dit zijn de dieren die jullie mogen eten van alle dieren die op het land leven.
[3] Jullie mogen alle dieren eten die herkauwen en hoeven hebben die helemaal in tweeën zijn gespleten.
[4] Maar dieren die alleen herkauwen of alleen gespleten hoeven hebben, mogen jullie niet eten. De kameel herkauwt wel, maar heeft geen gespleten hoeven. Daarom is hij voor jullie onrein.
[5] Ook de klipdas herkauwt wel, maar heeft geen gespleten hoeven. Daarom is hij voor jullie onrein.
[6] De haas herkauwt wel, maar heeft geen gespleten hoeven. Daarom is hij voor jullie onrein.
[7] Het varken heeft wel hoeven die helemaal in tweeën zijn gespleten, maar herkauwt niet. Daarom is het voor jullie onrein.
[8] Jullie mogen hun vlees niet eten en hun kadavers niet aanraken. Ze zijn voor jullie onrein.
[9] Van alle dieren die in zeeën en rivieren leven, mogen jullie alles eten wat zowel vinnen als schubben heeft.
[10] Alles wat in zeeën en rivieren wemelt of leeft en geen vinnen en schubben heeft, moeten jullie verafschuwen.

[11] Jullie moeten ze verafschuwen. Eet hun vlees niet en heb een afkeer van hun kadavers.
[12] Alles wat in het water geen vinnen en schubben heeft, moeten jullie verafschuwen.
[13] Van de gevleugelde dieren moeten jullie de volgende verafschuwen en niet eten: de adelaar, de havik en de zeearend.
[14] Dat geldt ook voor de gier en alle soorten kraaien.
[15] Ook alle soorten raven vallen hieronder.
[16] Dat geldt verder voor de struisvogel, de nachtuil, de koekoek en alle soorten sperwers.
[17] Ook de steenuil, de visarend en de ransuil vallen hieronder.
[18] Hetzelfde geldt voor de kauw, de roerdomp en de pelikaan.
[19] Ook de ooievaar, alle soorten reigers, de hop en de vleermuis mogen jullie niet eten.
[20] Alle gevleugelde insecten die op vier poten lopen, moeten jullie verafschuwen.
[21] Van de gevleugelde insecten die op vier poten lopen, mogen jullie eten wat springpoten heeft om over de grond te springen.
[22] Daaronder vallen de sprinkhaan, de solham, de hargol en de hagab, elk met al zijn soorten.
[23] Alle andere gevleugelde insecten met vier poten moeten jullie verafschuwen.
[24] Door deze dieren worden jullie onrein. Wie een kadaver daarvan aanraakt, is tot de avond onrein.
[25] Wie iets van zo'n kadaver draagt, moet zijn kleren wassen en is tot de avond onrein.
[26] Elk dier dat wel verdeelde hoeven heeft, maar geen volledig gespleten hoeven en niet herkauwt, is voor jullie onrein. Wie het kadaver aanraakt, wordt onrein.
[27] Alle viervoetige dieren die op hun voetzolen lopen, zijn voor jullie onrein. Wie hun kadaver aanraakt, is tot de avond onrein.

[28] Wie iets van hun kadaver draagt, moet zijn kleren wassen en is tot de avond onrein. Deze dieren zijn voor jullie onrein.

[29] Van de dieren die over de grond kruipen, zijn deze voor jullie onrein: de wezel, de muis en alle soorten schildpadden.

[30] Dat geldt ook voor de zwijnegel, de krokodil, de hagedis, de slak en de mol.

[31] Deze dieren zijn voor jullie onrein. Wie een dood exemplaar aanraakt, is tot de avond onrein.

[32] Als één van deze dieren dood op een voorwerp valt, wordt dat voorwerp onrein. Dat geldt voor een houten gebruiksvoorwerp, kledingstuk, huid, zak of elk ander gebruiksvoorwerp. Leg het in water. Het blijft tot de avond onrein en is daarna weer rein.

[33] Valt zo'n dood dier in een aardewerken pot, dan wordt alles wat erin zit onrein. Jullie moeten de pot breken.

[34] Al het voedsel waarop water komt, wordt onrein. Ook iedere drank in een daardoor onrein geworden vat wordt onrein.

[35] Alles waarop zo'n kadaver valt, wordt onrein. Een oven of aardewerken pan moet worden gebroken. Ze zijn voor jullie onrein.

[36] Een bron of waterput blijft echter rein. Maar wie het kadaver aanraakt, wordt onrein.

[37] Valt zo'n kadaver op zaad dat gezaaid wordt, dan blijft het zaad rein.

[38] Is er water op het zaad gegoten en valt er zo'n kadaver op, dan is het zaad voor jullie onrein.

[39] Als een dier dat jullie mogen eten sterft, is iemand die het kadaver aanraakt tot de avond onrein.

[40] Wie van het kadaver eet, moet zijn kleren wassen en is tot de avond onrein. Ook wie iets van het kadaver draagt, moet zijn kleren wassen en is tot de avond onrein.

[41] Alle dieren die over de grond kruipen, moeten jullie verafschuwen en mogen niet worden gegeten.

[42] Eet geen enkel kruipend dier dat zich over de grond beweegt, of het nu op zijn buik, vier poten of veel poten gaat. Jullie moeten ze verafschuwen.

[43] Maak jezelf niet afschuwelijk door een kruipend dier. Verontreinig jezelf er niet mee, want daardoor word je onrein.

[44] Want ik ben YHWH, jullie God. Wijd jullie daarom aan mij toe en leef heilig, want ik ben heilig. Verontreinig jullie niet met een dier dat zich over de grond beweegt.

[45] Want ik ben YHWH, die jullie uit Egypte heeft geleid om jullie God te zijn. Wees dus heilig, want ik ben heilig.

[46] Dit zijn de regels over landdieren, gevleugelde dieren, elk levend wezen in het water en elk dier dat over de grond kruipt.

[47] Zo kunnen jullie onderscheid maken tussen onrein en rein en tussen dieren die wel en niet gegeten mogen worden.

Leviticus 12

[1] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer een vrouw zwanger wordt en een zoon baart, is zij zeven dagen onrein. Zij is dan even lang onrein als tijdens haar maandelijkse bloeding.

[3] Op de achtste dag moet de voorhuid van het jongetje worden besneden.

[4] Daarna blijft zij nog drieëndertig dagen in haar reinigingsperiode vanwege het bloedverlies. In die tijd mag zij niets heiligs aanraken en niet naar het heiligdom gaan. Dit duurt totdat haar reinigingsperiode voorbij is.

[5] Baart zij een dochter, dan is zij twee weken onrein, net als tijdens haar maandelijkse bloeding. Daarna duurt haar reinigingsperiode vanwege het bloedverlies nog zesenzestig dagen.

[6] Wanneer haar reinigingsperiode na de geboorte van een zoon of dochter voorbij is, brengt zij een lam van één jaar als brandoffer. Ook brengt zij een jonge duif of tortelduif als zondoffer naar de priester bij de ingang van de ontmoetingstent.

[7] De priester biedt deze offers aan voor YHWH en doet verzoening voor haar. Zo wordt zij rein van haar bloedvloeiing. Dit is de regeling voor een vrouw die een zoon of dochter heeft gebaard.

[8] Kan zij zich geen lam veroorloven, dan neemt zij twee tortelduiven of twee jonge duiven. De ene is voor het brandoffer en de andere voor het zondoffer. De priester doet verzoening voor haar, en zo wordt zij rein.

Leviticus 13

[1] Verder sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte):

[2] Wanneer iemand een zwelling, uitslag of witte vlek op zijn huid krijgt die op melaatsheid kan wijzen, moet hij naar een priester. Dat kan Aäron zijn of een van zijn zonen.

[3] De priester bekijkt de aandoening op de huid. Is het haar erop wit geworden en lijkt de plek dieper dan de huid, dan is het melaatsheid. Na het onderzoek verklaart de priester de persoon onrein.

[4] Is de witte plek niet dieper dan de huid en is het haar niet wit geworden, dan zondert de priester de persoon zeven dagen af.

[5] Op de zevende dag onderzoekt de priester hem. Is de plek zichtbaar hetzelfde gebleven en niet over de huid verspreid, dan zondert hij hem nog zeven dagen af.

[6] Op de zevende dag onderzoekt de priester hem opnieuw. Is de plek vervaagd en niet verspreid, dan verklaart hij hem rein. Het was gewone uitslag. De persoon wast zijn kleding en is dan rein.

[7] De uitslag kan zich later toch over de huid uitbreiden, nadat de persoon zich voor zijn reiniging aan de priester heeft getoond. Dan moet hij opnieuw naar de priester.

[8] Ziet de priester dat de uitslag zich heeft verspreid, dan verklaart hij de persoon onrein. Het is melaatsheid.

[9] Wanneer iemand melaatsheid heeft, moet hij naar de priester worden gebracht.

[10] De priester kan een witte zwelling zien waardoor het haar wit is geworden en waarin rauw, levend vlees zichtbaar is.

[11] Dat is chronische melaatsheid in de huid. De priester verklaart de persoon onrein. Hij hoeft hem niet af te zonderen, want hij is al onrein.

[12] Soms breidt de melaatsheid zich over de hele huid uit. Ze bedekt de persoon van hoofd tot voeten, overal waar de priester kan kijken.

[13] Ziet de priester dat de melaatsheid het hele lichaam bedekt, dan verklaart hij de persoon rein. Alles is wit geworden; daarom is hij rein.

[14] Zodra er echter levend vlees zichtbaar wordt, is hij onrein.

[15] Als de priester het levende vlees ziet, verklaart hij de persoon onrein. Het levende vlees is onrein; het is melaatsheid.

[16] Wordt het levende vlees weer wit, dan moet de persoon naar de priester gaan.

[17] Ziet de priester dat de plek wit is geworden, dan verklaart hij de persoon rein. Hij is rein.

[18] Iemand kan een zweer op de huid hebben gehad die inmiddels genezen is.

[19] Ontstaat op de plaats van die zweer een witte zwelling of roodachtig witte vlek, dan moet de persoon die aan de priester laten zien.

[20] Lijkt de plek dieper dan de huid en is het haar erop wit geworden, dan verklaart de priester de persoon onrein. De melaatsheid is vanuit de zweer uitgebroken.

[21] Ziet de priester geen wit haar en ligt de vervaagde plek niet dieper dan de huid, dan zondert hij de persoon zeven dagen af.

[22] Breidt de plek zich daarna over de huid uit, dan verklaart de priester de persoon onrein. Het is een melaatse aandoening.

[23] Blijft de vlek op haar plaats en verspreidt zij zich niet, dan is het alleen het litteken van de zweer. De priester verklaart de persoon rein.

[24] Iemand kan ook een brandwond op de huid hebben. Op de wond kan een roodachtig witte of witte vlek ontstaan.

[25] Is het haar op de vlek wit geworden en lijkt de plek dieper dan de huid, dan is vanuit de brandwond melaatsheid uitgebroken. De priester verklaart de persoon onrein; het is melaatsheid.

[26] Ziet de priester geen wit haar en ligt de vervaagde plek niet dieper dan de huid, dan zondert hij de persoon zeven dagen af.

[27] Op de zevende dag onderzoekt de priester hem. Heeft de plek zich over de huid verspreid, dan verklaart hij de persoon onrein. Het is melaatsheid.

[28] Blijft de vervaagde vlek op haar plaats en verspreidt zij zich niet, dan is het een zwelling van de brandwond. De priester verklaart de persoon rein, want het is het litteken van de brandwond.

[29] Een man of vrouw kan een aandoening op het hoofd of in de baard krijgen.

[30] Lijkt de plek dieper dan de huid en groeit er dun, gelig haar op, dan verklaart de priester de persoon onrein. Het is schurft: melaatsheid op het hoofd of in de baard.

[31] Lijkt de schurft niet dieper dan de huid, maar groeit er geen zwart haar op, dan zondert de priester de persoon zeven dagen af.

[32] Op de zevende dag onderzoekt de priester de plek. Is de schurft niet verspreid, groeit er geen gelig haar en ligt de plek niet dieper dan de huid, dan geldt het volgende.

[33] De persoon laat zich scheren, maar niet op de schurftige plek. Daarna zondert de priester hem opnieuw zeven dagen af.

[34] Op de zevende dag onderzoekt de priester de schurft opnieuw. Is die niet verspreid en niet dieper dan de huid, dan verklaart hij de persoon rein. Die wast zijn kleding en is dan rein.

[35] Breidt de schurft zich na zijn reinverklaring toch over de huid uit,

[36] dan onderzoekt de priester hem opnieuw. Ziet hij dat de schurft zich heeft verspreid, dan hoeft hij niet naar gelig haar te zoeken. De persoon is onrein.

[37] Blijft de schurft zichtbaar hetzelfde en groeit er zwart haar op, dan is zij genezen. De persoon is rein en de priester verklaart hem rein.

[38] Een man of vrouw kan witte vlekken op de huid krijgen.

[39] Ziet de priester doffe witte vlekken op de huid, dan is het slechts witte huiduitslag. De persoon is rein.

[40] Als het hoofdhaar van een man uitvalt, is hij kaal. Hij is rein.

[41] Valt het haar aan de voorkant van zijn hoofd uit, dan is hij daar kaal. Hij is rein.

[42] Ontstaat op zijn kale kruin of voorhoofd een roodachtig witte plek, dan breekt daar melaatsheid uit.
[43] Ziet de priester op de kale kruin of het voorhoofd een roodachtig witte zwelling die eruitziet als melaatsheid op de huid,
[44] dan is de man melaats en onrein. De priester moet hem beslist onrein verklaren; de aandoening zit op zijn hoofd.
[45] Iemand die melaats is verklaard, moet gescheurde kleding dragen en zijn hoofd onbedekt laten. Hij moet zijn bovenlip bedekken en roepen: Onrein, onrein!
[46] Zolang hij de aandoening heeft, blijft hij onrein. Hij moet alleen en buiten het kamp wonen.
[47] Melaatsheid kan ook een wollen of linnen kledingstuk aantasten.
[48] Dat geldt voor de schering of inslag van linnen of wol, en voor leer of elk leren voorwerp.
[49] Is de aantasting op kleding, leer, schering, inslag of een leren voorwerp groenachtig of roodachtig, dan is het een melaatse aantasting. Het voorwerp moet aan de priester worden getoond.
[50] De priester onderzoekt de aantasting en laat het aangetaste voorwerp zeven dagen apart houden.
[51] Op de zevende dag onderzoekt hij de plek. Heeft die zich verspreid over het kledingstuk, de schering, de inslag, het leer of het leren voorwerp, dan is het een agressieve melaatse aantasting. Het voorwerp is onrein.
[52] Hij moet het aangetaste kledingstuk, de wollen of linnen schering of inslag, of het leren voorwerp verbranden. Het is een agressieve melaatse aantasting en moet worden verbrand.
[53] Ziet de priester dat de aantasting zich niet heeft verspreid over het kledingstuk, de schering, de inslag of het leren voorwerp,
[54] dan laat hij het aangetaste voorwerp wassen en nog eens zeven dagen apart houden.
[55] Na het wassen onderzoekt de priester de plek. Ziet die er hetzelfde uit, dan is het voorwerp onrein, ook als de plek niet verspreid is. Het moet worden

verbrand, want de aantasting heeft de binnen- of buitenkant ingevreten.
[56] Is de plek na het wassen vervaagd, dan scheurt de priester het aangetaste deel uit het kledingstuk, het leer, de schering of de inslag.
[57] Verschijnt de plek daarna opnieuw op het kledingstuk, de schering, de inslag of het leren voorwerp, dan breekt de melaatsheid weer uit. Het aangetaste voorwerp moet worden verbrand.
[58] Verdwijnt de plek na het wassen uit het kledingstuk, de schering, de inslag of het leren voorwerp, dan moet het nogmaals worden gewassen. Daarna is het rein.
[59] Dit is de wet over melaatse aantasting van wollen of linnen kleding, schering, inslag of leren voorwerpen. Zo bepaalt men of iets rein of onrein is.

Leviticus 14

[1] Daarna sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken):
[2] Dit is de wet voor de dag waarop een melaatse persoon rein wordt verklaard. Hij moet naar de priester worden gebracht.
[3] De priester gaat buiten het kamp en onderzoekt hem. Is de melaatse aandoening genezen,
[4] dan laat de priester voor de reiniging twee levende, reine vogels halen, samen met cederhout, scharlaken wol en hysop.
[5] De priester laat één vogel slachten boven een aardewerken vat met vers bronwater.
[6] Hij neemt de levende vogel, het cederhout, de scharlaken wol en de hysop. Hij dompelt alles in het bloed van de vogel die boven het stromende water is geslacht.
[7] Daarmee besprenkelt hij de te reinigen persoon zeven keer en verklaart hem rein. Daarna laat hij de levende vogel in het open veld wegvliegen.
[8] De persoon die gereinigd wordt, wast zijn kleding, scheert al zijn haar af en wast zich met water. Dan is hij rein. Hij mag het kamp binnengaan, maar moet nog zeven dagen buiten zijn tent blijven.

[9] Op de zevende dag scheert hij al zijn haar af: zijn hoofdhaar, baard en wenkbrauwen. Hij wast zijn kleding en lichaam met water. Dan is hij rein.

[10] Op de achtste dag neemt hij twee mannelijke lammeren zonder gebrek en één vrouwelijk lam van een jaar zonder gebrek. Ook neemt hij ongeveer 6 liter fijn meel, met olie gemengd, als graanoffer en ongeveer 0,3 liter olie.

[11] De priester die de reiniging uitvoert, zet de man en zijn offergaven voor YHWH bij de ingang van de ontmoetingstent.

[12] De priester neemt één lam en offert het met de olie als schuldoffer. Hij beweegt beide heen en weer als beweegoffer voor YHWH.

[13] Daarna slacht hij het lam op de heilige plaats waar men het zondoffer en brandoffer slacht. Het schuldoffer is net als het zondoffer voor de priester; het is allerheiligst.

[14] De priester neemt wat bloed van het schuldoffer. Hij strijkt het op de rechteroorlel, rechterduim en rechtergrote teen van de persoon die gereinigd wordt.

[15] Daarna giet de priester wat van de olie in zijn eigen linkerhand.

[16] Hij doopt zijn rechtervinger in de olie in zijn linkerhand en sprenkelt met zijn vinger zeven keer olie voor YHWH.

[17] De priester strijkt wat olie uit zijn hand op de rechteroorlel, rechterduim en rechtergrote teen van de persoon. Hij brengt die olie aan boven op het bloed van het schuldoffer.

[18] De rest van de olie in zijn hand doet de priester op het hoofd van de persoon die gereinigd wordt. Zo doet hij voor hem verzoening voor YHWH.

[19] De priester bereidt het zondoffer en doet verzoening voor de persoon die van zijn onreinheid wordt gereinigd. Daarna slacht hij het brandoffer.

[20] De priester offert het brandoffer en graanoffer op het altaar. Zo doet hij verzoening voor de persoon, en die is dan rein.

[21] Kan iemand dit door armoede niet betalen, dan neemt hij één lam als schuldoffer dat als beweegoffer wordt bewogen, om verzoening voor hem te doen. Ook neemt hij ongeveer 2 liter fijn meel, met olie gemengd, als graanoffer en ongeveer 0,3 liter olie.

[22] Hij neemt ook twee tortelduiven of twee jonge duiven, wat hij zich kan veroorloven. Eén is voor het zondoffer en één voor het brandoffer.
[23] Op de achtste dag van zijn reiniging brengt hij alles naar de priester bij de ingang van de ontmoetingstent, voor YHWH.
[24] De priester neemt het lam voor het schuldoffer en de olie. Hij beweegt beide heen en weer als beweegoffer voor YHWH.
[25] Hij slacht het lam voor het schuldoffer en neemt wat bloed. De priester strijkt het op de rechteroorlel, rechterduim en rechtergrote teen van de persoon die gereinigd wordt.
[26] De priester giet wat van de olie in zijn eigen linkerhand.
[27] Met zijn rechtervinger sprenkelt de priester zeven keer wat olie uit zijn linkerhand voor YHWH.
[28] De priester strijkt wat olie uit zijn hand op de rechteroorlel, rechterduim en rechtergrote teen van de persoon. Hij brengt de olie aan op dezelfde plekken als het bloed van het schuldoffer.
[29] De rest van de olie in zijn hand doet de priester op het hoofd van de persoon die gereinigd wordt. Zo doet hij voor hem verzoening voor YHWH.
[30] Daarna bereidt hij één van de tortelduiven of jonge duiven die de persoon zich kon veroorloven.
[31] Hij bereidt de ene vogel als zondoffer en de andere als brandoffer, naast het graanoffer. Zo doet de priester voor de te reinigen persoon verzoening voor YHWH.
[32] Dit is de wet voor iemand met een melaatse aandoening die de gewone offers voor zijn reiniging niet kan betalen.
[33] Verder sprak YHWH tot Mozes en Aäron (verlichte):
[34] Wanneer jullie in Kanaän (laagland) komen, het land dat ik jullie als bezit zal geven, zal ik daar een huis door melaatsheid laten aantasten.
[35] Dan moet de eigenaar van het huis naar de priester gaan en zeggen: Het lijkt erop dat er een aantasting in mijn huis zit.
[36] De priester laat het huis leeghalen voordat hij de aantasting onderzoekt. Zo wordt niet alles in het huis onrein. Daarna gaat de priester naar binnen om het

huis te onderzoeken.
37 Bij zijn onderzoek kan hij groenachtige of roodachtige kuiltjes op de muren zien die dieper lijken dan het muuroppervlak.
38 Dan gaat de priester het huis uit en laat hij het huis zeven dagen gesloten houden.
39 Op de zevende dag komt de priester terug. Ziet hij dat de aantasting zich over de muren heeft verspreid,
40 dan laat hij de aangetaste stenen uitbreken. Ze moeten buiten de stad op een onreine plaats worden weggegooid.
41 Hij laat de binnenkant van het hele huis afschrappen. Het afgeschraapte materiaal moet buiten de stad op een onreine plaats worden gestort.
42 Daarna vervangen zij de verwijderde stenen door andere stenen. Met nieuwe leem moeten zij het huis opnieuw bepleisteren.
43 De aantasting kan na het uitbreken van de stenen, het afschrappen en het opnieuw bepleisteren van het huis terugkomen en uitbreken.
44 Dan komt de priester opnieuw. Ziet hij dat de aantasting zich heeft verspreid, dan is het agressieve melaatsheid in het huis. Het huis is onrein.
45 Men moet het huis volledig afbreken: de stenen, het hout en alle leem. Alles moet buiten de stad naar een onreine plaats worden gebracht.
46 Wie het huis binnengaat terwijl het gesloten is, is tot de avond onrein.
47 Wie in dat huis slaapt, moet zijn kleding wassen. Hetzelfde geldt voor iemand die in het huis eet.
48 Gaat de priester weer naar binnen en ziet hij dat de aantasting zich na het bepleisteren niet heeft verspreid, dan verklaart hij het huis rein. De aantasting is verdwenen.
49 Om het huis van zonde te reinigen, neemt hij twee vogels, cederhout, scharlaken wol en hysop.
50 Hij slacht één vogel boven een aardewerken vat met vers bronwater.
51 Hij neemt het cederhout, de hysop, de scharlaken wol en de levende vogel. Hij dompelt alles in het bloed van de geslachte vogel en in het verse bronwater. Daarna besprenkelt hij het huis zeven keer.

[52] Zo reinigt hij het huis van zonde. Hij gebruikt het bloed van de vogel, het verse bronwater, de levende vogel, het cederhout, de hysop en de scharlaken wol.
[53] De levende vogel laat hij buiten de stad in het open veld wegvliegen. Zo doet hij verzoening voor het huis, en dan is het rein.
[54] Dit is de wet voor elke melaatse aandoening en voor schurft,
[55] voor melaatsheid in kleding en huizen,
[56] en voor zwellingen, uitslag en witte vlekken.
[57] Deze wet leert wanneer iets onrein of rein is. Dit is de wet over melaatsheid.

Leviticus 15

[1] YHWH sprak verder tot Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte):
[2] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer een man een abnormale afscheiding uit zijn geslachtsdeel heeft, is hij daardoor onrein.
[3] Dit bepaalt zijn onreinheid: of de afscheiding blijft vloeien of de opening verstopt raakt, hij blijft onrein.
[4] Elk bed waarop hij ligt en elk voorwerp waarop hij zit, wordt onrein.
[5] Wie zijn bed aanraakt, moet zijn kleren wassen en zich met water wassen. Die persoon blijft onrein tot de avond.
[6] Wie op een voorwerp zit waarop de man met de afscheiding heeft gezeten, moet zijn kleren en zichzelf wassen. Die persoon blijft onrein tot de avond.
[7] Wie het lichaam van de man met de afscheiding aanraakt, moet zijn kleren en zichzelf wassen. Die persoon blijft onrein tot de avond.
[8] Als de man met de afscheiding op iemand spuugt die rein is, moet die persoon zijn kleren en zichzelf wassen. Hij blijft onrein tot de avond.
[9] Elk zadel waarop de man met de afscheiding rijdt, wordt onrein.
[10] Wie iets aanraakt dat onder de man is geweest, blijft onrein tot de avond. Wie zoiets draagt, moet zijn kleren en zichzelf wassen. Hij blijft onrein tot de avond.

[11] Als de man iemand aanraakt zonder eerst zijn handen met water te spoelen, moet die persoon zijn kleren en zichzelf wassen. Hij blijft onrein tot de avond.
[12] Een aardewerken pot die de man aanraakt, moet worden gebroken. Een houten voorwerp moet met water worden afgespoeld.
[13] Wanneer de afscheiding stopt, telt de man zeven dagen voor zijn reiniging. Hij wast zijn kleren en zijn hele lichaam met stromend water. Dan is hij rein.
[14] Op de achtste dag neemt hij twee tortelduiven of twee jonge duiven. Hij komt voor YHWH bij de ingang van de ontmoetingstent en geeft ze aan de priester.
[15] De priester bereidt één vogel als zondoffer en de andere als brandoffer. Zo doet hij voor YHWH verzoening voor de man vanwege zijn afscheiding.
[16] Wanneer een man een zaadlozing heeft gehad, moet hij zijn hele lichaam met water wassen. Hij blijft onrein tot de avond.
[17] Elk kledingstuk en elk stuk leer waarop sperma is gekomen, moet met water worden gewassen. Het blijft onrein tot de avond.
[18] Wanneer een man en een vrouw gemeenschap hebben en er een zaadlozing is, moeten zij zich met water wassen. Zij blijven onrein tot de avond.
[19] Wanneer een vrouw menstrueert en bloed uit haar lichaam vloeit, is zij zeven dagen onrein. Iedereen die haar aanraakt, blijft onrein tot de avond.
[20] Alles waarop zij tijdens haar menstruatie ligt of zit, wordt onrein.
[21] Wie haar bed aanraakt, moet zijn kleren en zichzelf met water wassen. Die persoon blijft onrein tot de avond.
[22] Wie iets aanraakt waarop zij heeft gezeten, moet zijn kleren en zichzelf met water wassen. Die persoon blijft onrein tot de avond.
[23] Wie iets op haar bed of zitplaats aanraakt, blijft onrein tot de avond.
[24] Als een man zonder het te weten gemeenschap met haar heeft tijdens haar menstruatie, blijft hij zeven dagen onrein. Elk bed waarop hij ligt, wordt ook onrein.
[25] Als een vrouw buiten haar menstruatie langdurig bloed verliest, of langer bloedt dan gewoonlijk, blijft zij tijdens die hele periode onrein. Voor haar gelden dan dezelfde regels als tijdens haar menstruatie.

[26] Elk bed waarop zij tijdens die periode ligt, wordt onrein zoals tijdens haar menstruatie. Ook elk voorwerp waarop zij zit, wordt onrein.

[27] Wie deze dingen aanraakt, wordt onrein. Die persoon moet zijn kleren en zichzelf met water wassen en blijft onrein tot de avond.

[28] Wanneer het bloedverlies stopt, telt zij zeven dagen. Daarna is zij rein.

[29] Op de achtste dag neemt zij twee tortelduiven of twee jonge duiven. Zij brengt ze naar de priester bij de ingang van de ontmoetingstent.

[30] De priester bereidt één vogel als zondoffer en de andere als brandoffer. Zo doet hij voor YHWH verzoening voor haar vanwege haar onreine bloedverlies.

[31] Laat de Israëlieten zich daarom afzonderen wanneer zij onrein zijn. Anders verontreinigen zij mijn tabernakel in hun midden en sterven zij door hun onreinheid.

[32] Dit is de wet voor een man met een abnormale afscheiding en voor een man die door een zaadlozing onrein wordt.

[33] Deze wet geldt ook voor een menstruerende vrouw en voor elke man of vrouw met een afscheiding. Ze geldt ook voor een man die gemeenschap heeft met een onreine vrouw.

Leviticus 16

[1] YHWH sprak tot Mozes (uit het water getrokken) nadat Aärons (verlichte) twee zonen waren gestorven. Zij stierven toen zij voor YHWH kwamen.

[2] YHWH zei tegen Mozes: Zeg tegen je broer Aäron dat hij niet zomaar achter het voorhangsel het Allerheiligste mag binnengaan. Daar staat het verzoendeksel op de ark. Anders zal hij sterven, want ik verschijn in een wolk boven het verzoendeksel.

[3] Met het volgende mag Aäron het Allerheiligste binnengaan: een jonge stier als zondoffer en een ram als brandoffer.

[4] Hij trekt een heilige linnen tuniek en linnen onderbroek aan. Hij bindt een linnen gordel om en zet een linnen tulband op. Dit zijn heilige kleren. Voordat hij ze aantrekt, moet hij zijn lichaam met water wassen.

[5] Van de gemeenschap van de Israëlieten neemt hij twee geitenbokken als zondoffer en één ram als brandoffer.

[6] Aäron biedt de stier voor zijn eigen zondoffer aan. Zo doet hij verzoening voor zichzelf en zijn gezin.

[7] Daarna neemt hij beide bokken en zet ze voor YHWH bij de ingang van de ontmoetingstent.

[8] Aäron loot over beide bokken: één lot voor YHWH en één lot voor de bok die wordt weggestuurd.

[9] De bok waarop het lot voor YHWH valt, brengt Aäron als zondoffer.

[10] De bok waarop het andere lot valt, wordt levend voor YHWH geplaatst. Daarmee wordt verzoening gedaan. Daarna wordt de bok de woestijn in gestuurd.

[11] Aäron brengt de stier van zijn eigen zondoffer. Zo doet hij verzoening voor zichzelf en zijn gezin. Daarna slacht hij de stier.

[12] Hij vult een wierookvat met gloeiende kolen van het altaar voor YHWH. Ook neemt hij twee handen vol fijngestoten geurige wierook. Hij brengt alles achter het voorhangsel.

[13] Voor YHWH legt hij de wierook op het vuur. De wierookwolk bedekt dan het verzoendeksel boven de getuigenis. Zo zal hij niet sterven.

[14] Hij neemt wat bloed van de stier en sprenkelt dit met zijn vinger eenmaal op de oostkant van het verzoendeksel. Daarna sprenkelt hij zevenmaal bloed voor het verzoendeksel.

[15] Daarna slacht hij de bok die het zondoffer voor het volk is. Hij brengt het bloed achter het voorhangsel. Hij doet met dit bloed hetzelfde als met het stierenbloed: hij sprenkelt het op en voor het verzoendeksel.

[16] Zo doet hij verzoening voor het Allerheiligste vanwege de onreinheid, overtredingen en alle zonden van de Israëlieten. Hetzelfde doet hij voor de ontmoetingstent, die te midden van hun onreinheid bij hen staat.

[17] Niemand mag in de ontmoetingstent zijn wanneer Aäron binnengaat om in het Allerheiligste verzoening te doen. Dat geldt totdat hij weer naar buiten komt. Hij doet zo verzoening voor zichzelf, zijn gezin en de hele gemeenschap

van Israël (die met God strijdt).
18 Daarna gaat hij naar het brandofferaltaar voor YHWH en doet daarvoor verzoening. Hij strijkt bloed van de stier en de bok rondom op de horens van het altaar.
19 Hij sprenkelt er zevenmaal bloed op met zijn vinger. Zo reinigt en heiligt hij het altaar van de onreinheid van de Israëlieten.
20 Wanneer hij klaar is met de verzoening van het Allerheiligste, de ontmoetingstent en het altaar, brengt hij de levende bok naar voren.
21 Aäron legt beide handen op de kop van de levende bok. Hij belijdt alle verkeerde daden, overtredingen en zonden van de Israëlieten. Zo legt hij die op de kop van de bok. Daarna laat hij de bok door een aangewezen man naar de woestijn brengen.
22 De bok draagt al hun schuld mee naar een afgelegen, onbewoond gebied. Daar laat de man hem los in de woestijn.
23 Daarna gaat Aäron de ontmoetingstent binnen. Hij trekt de linnen kleren uit die hij droeg toen hij het Allerheiligste binnenging en laat ze daar.
24 Hij wast zijn lichaam met water op een heilige plaats en trekt zijn kleren aan. Daarna brengt hij zijn brandoffer en dat van het volk. Zo doet hij verzoening voor zichzelf en het volk.
25 Hij verbrandt het vet van het zondoffer op het altaar.
26 De man die de bok heeft weggestuurd, wast zijn kleren en zijn lichaam met water. Daarna gaat hij het kamp weer binnen.
27 De stier en bok van het zondoffer worden buiten het kamp gebracht. Hun bloed was voor de verzoening het heiligdom binnengebracht. Hun huid, vlees en mest worden buiten het kamp verbrand.
28 Degene die ze verbrandt, wast zijn kleren en zijn lichaam met water. Daarna gaat hij het kamp weer binnen.
29 Dit is voor jullie een blijvende regel: op de tiende dag van de zevende maand moeten jullie je voor God verootmoedigen. Niemand mag dan werken, geen geboren Israëliet en geen vreemdeling die bij jullie woont.

[30] Want op die dag doet de hogepriester voor jullie verzoening en reinigt hij jullie. Zo worden jullie voor YHWH van al jullie zonden gereinigd.
[31] Die dag is voor jullie een sabbat van volledige rust. Jullie moeten je verootmoedigen. Dit is een blijvende regel.
[32] De priester die gezalfd en ingewijd wordt om zijn vader als hogepriester op te volgen, verricht de verzoening. Hij trekt daarvoor de heilige linnen kleren aan.
[33] Hij doet verzoening voor het Allerheiligste, de ontmoetingstent en het altaar. Ook doet hij verzoening voor de priesters en de hele volksgemeenschap.
[34] Dit blijft voor jullie een vaste regel: eenmaal per jaar moet voor de Israëlieten verzoening worden gedaan voor al hun zonden. Alles werd gedaan zoals YHWH Mozes had opgedragen.

Leviticus 17

[1] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).
[2] Zeg tegen Aäron (verlichte), zijn zonen en alle Israëlieten: Dit is wat YHWH heeft geboden:
[3] Een Israëliet kan een rund, lam of geit binnen of buiten het kamp slachten om het als offer te brengen.
[4] Als hij het niet naar de ingang van de ontmoetingstent brengt om het voor de tabernakel aan YHWH te offeren, is hij bloedschuldig. Hij heeft bloed vergoten en moet uit zijn volk worden uitgeroeid.
[5] Zo moeten de Israëlieten de offerdieren die zij in het open veld zouden slachten naar YHWH brengen. Zij brengen de dieren naar de priester bij de ingang van de ontmoetingstent en slachten ze daar als dankoffers voor YHWH.
[6] De priester sprenkelt het bloed op het altaar van YHWH bij de ingang van de ontmoetingstent. Hij verbrandt het vet als een geur die YHWH aangenaam is.
[7] Zij mogen hun offers niet langer brengen aan de demonen die zij als afgoden nalopen. Dit is voor altijd een vaste regel voor al hun generaties.
[8] Zeg ook tegen hen: Dit geldt voor iedere Israëliet en voor iedere vreemdeling die bij hen woont en een brandoffer of ander offer brengt.

[9] Wie zo'n offer niet naar de ingang van de ontmoetingstent brengt om het aan YHWH te offeren, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.

[10] Als een Israëliet of een vreemdeling die bij hen woont bloed eet, zal ik mij tegen die persoon keren en hem uit zijn volk uitroeien.

[11] Want het leven van ieder levend wezen is in het bloed. Ik heb het bloed aan jullie gegeven voor het altaar, om verzoening te doen voor jullie leven. Het bloed doet namelijk verzoening voor het leven.

[12] Daarom heb ik tegen de Israëlieten gezegd: Niemand van jullie mag bloed eten. Ook een vreemdeling die bij jullie woont, mag geen bloed eten.

[13] Een Israëliet of een vreemdeling die bij hen woont, kan een eetbaar wild dier of een eetbare vogel vangen. Dan moet hij het bloed laten wegstromen en met aarde bedekken.

[14] Want het leven van ieder levend wezen is zijn bloed. Daarom heb ik tegen de Israëlieten gezegd: Eet geen bloed van een levend wezen. Het bloed is zijn leven. Wie het eet, wordt uit zijn volk uitgeroeid.

[15] Als een Israëliet of vreemdeling een gestorven of verscheurd dier eet, moet hij zijn kleren wassen en zichzelf met water wassen. Hij blijft tot de avond onrein en is daarna weer rein.

[16] Wast hij zijn kleren niet en wast hij zichzelf niet, dan draagt hij zijn schuld.

Leviticus 18

[1] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Ik ben YHWH, jullie God!

[3] Volg niet de gewoonten van Egypte, waar jullie hebben gewoond. Volg ook niet de gewoonten van Kanaän (laagland), waarheen ik jullie breng. Leef niet volgens hun regels.

[4] Jullie moeten mijn bepalingen uitvoeren en mijn voorschriften onderhouden door ernaar te leven. Ik ben YHWH, jullie God!

[5] Houd mijn voorschriften en bepalingen. Wie ze naleeft, zal daardoor leven. Ik ben YHWH!

[6] Niemand mag seksuele omgang hebben met een naast familielid. Ik ben YHWH!

[7] Onteer je vader niet door seksuele omgang met je moeder. Zij is je moeder; heb geen seksuele omgang met haar.

[8] Heb geen seksuele omgang met de vrouw van je vader. Daarmee onteer je je vader.

[9] Heb geen seksuele omgang met je zus, of zij nu een dochter van je vader of je moeder is en thuis of elders is geboren.

[10] Heb geen seksuele omgang met een dochter van je zoon of dochter. Zij is je kleindochter en stamt van jou af.

[11] Heb geen seksuele omgang met de dochter van een vrouw van je vader, als zij ook een dochter van je vader is. Zij is je zus.

[12] Heb geen seksuele omgang met een zus van je vader. Zij is een bloedverwant van je vader.

[13] Heb geen seksuele omgang met een zus van je moeder. Zij is een bloedverwant van je moeder.

[14] Heb geen seksuele omgang met de vrouw van een broer van je vader. Zij is je tante.

[15] Heb geen seksuele omgang met je schoondochter. Zij is de vrouw van je zoon.

[16] Heb geen seksuele omgang met de vrouw van je broer. Daarmee onteer je je broer.

[17] Heb geen seksuele omgang met een vrouw en ook niet met haar dochter. Heb ook geen seksuele omgang met een kleindochter van haar, via haar zoon of dochter. Zij zijn bloedverwanten. Dat zou een schandelijke daad zijn.

[18] Neem tijdens het leven van je vrouw niet ook haar zus tot vrouw. Dat zou je vrouw verdriet doen wanneer je ook met haar zus seksuele omgang hebt.

[19] Heb geen seksuele omgang met een vrouw tijdens haar maandelijkse bloeding, wanneer zij ritueel onrein is.

[20] Heb geen seksuele omgang met de vrouw van iemand anders. Daarmee verontreinig je jezelf.

[21] Geef geen van je kinderen om voor Molech door het vuur te laten gaan. Ontheilig zo de naam van je God niet. Ik ben YHWH!
[22] Een man mag geen seksuele omgang hebben met een andere man zoals met een vrouw. Dat is een gruwel.
[23] Een man mag geen seksuele omgang hebben met een dier en zich zo verontreinigen. Een vrouw mag zich evenmin door een dier laten paren. Dat is een gruwelijke vermenging.
[24] Verontreinig jullie niet met een van deze dingen. De volken die ik voor jullie verdrijf, hebben zich met al deze dingen verontreinigd.
[25] Daardoor is het land onrein geworden. Ik straf het land voor zijn schuld, en het land spuugt zijn inwoners uit.
[26] Jullie moeten mijn voorschriften en bepalingen onderhouden. Niemand mag een van deze gruwelen doen, geen Israëliet en geen vreemdeling die bij jullie woont.
[27] De mensen die vóór jullie in dit land woonden, hebben al deze gruwelen gedaan. Daardoor is het land onrein geworden.
[28] Anders zal het land ook jullie uitspugen wanneer jullie het verontreinigen. Ook het volk vóór jullie werd door het land uitgespuugd.
[29] Iedereen die een van deze gruwelen doet, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.
[30] Houd jullie daarom aan mijn opdracht. Neem de gruwelijke gewoonten van de mensen vóór jullie niet over en verontreinig jullie er niet mee. Ik ben YHWH, jullie God!

Leviticus 19

[1] Verder sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken):
[2] Zeg tegen heel de gemeenschap van Israël (die met God strijdt): Jullie moeten heilig zijn, want ik, YHWH, jullie God, ben heilig.
[3] Ieder van jullie moet ontzag hebben voor zijn moeder en vader en mijn sabbatten houden. Ik ben YHWH, jullie God.

[4] Keer je niet naar afgoden en maak geen gegoten goden voor jezelf. Ik ben YHWH, jullie God.

[5] Wanneer jullie een dankoffer aan YHWH brengen, moeten jullie dat vrijwillig offeren.

[6] Het vlees mag worden gegeten op de dag van het offer en op de volgende dag. Wat op de derde dag overblijft, moet worden verbrand.

[7] Wordt er op de derde dag toch van gegeten, dan is het vlees verwerpelijk. Het offer wordt niet aanvaard.

[8] Wie ervan eet, draagt zijn schuld, omdat hij iets heiligs van YHWH heeft ontheiligd. Die persoon moet uit zijn volk worden uitgeroeid.

[9] Wanneer jullie de oogst van het land binnenhalen, maai dan de randen van jullie akkers niet helemaal af. Raap ook de achtergebleven aren niet op.

[10] Pluk ook niet de laatste druiven van jullie wijngaard en raap de gevallen druiven niet op. Laat die achter voor armen en vreemdelingen. Ik ben YHWH, jullie God.

[11] Jullie mogen niet stelen, liegen of elkaar bedriegen.

[12] Zweer niet vals bij mijn naam, want daardoor ontheilig je de naam van je God. Ik ben YHWH.

[13] Onderdruk of beroof je naaste niet. Houd het loon van een dagloner niet tot de volgende morgen achter.

[14] Vervloek een dove niet en leg geen obstakel voor een blinde neer. Heb ontzag voor je God. Ik ben YHWH.

[15] Wees niet onrechtvaardig bij de rechtspraak. Trek een arme of een machtige niet voor. Beoordeel je naaste rechtvaardig.

[16] Verspreid geen laster onder je volk. Breng je naaste niet om en zorg er niet voor dat hij door valse getuigenis wordt gedood. Ik ben YHWH.

[17] Haat je volksgenoot niet in je hart. Wijs je naaste nadrukkelijk terecht en verdraag zijn zonde niet.

[18] Neem geen wraak en blijf niet boos op iemand uit je volk. Heb je naaste lief als jezelf. Ik ben YHWH.

19 Houd je aan mijn voorschriften. Laat dieren van twee verschillende soorten niet paren. Zaai op je akker geen twee soorten zaad. Draag geen kleding waarin wol en linnen zijn gemengd.
20 Wanneer een man seksuele omgang heeft met een slavin die aan een andere man is toegezegd, maar nog niet is vrijgekocht of vrijgelaten. Beiden moeten worden gegeseld. Zij worden niet gedood, omdat zij niet vrij was.
21 De man moet bij de ingang van de ontmoetingstent een ram als schuldoffer aan YHWH brengen.
22 De priester doet met de ram voor het schuldoffer verzoening voor zijn zonde voor YHWH. Dan ontvangt hij vergeving voor zijn zonde.
23 Wanneer jullie in het land allerlei fruitbomen planten, moeten de vruchten drie jaar lang als onbesneden en onrein gelden. Jullie mogen er niet van eten.
24 In het vierde jaar zijn alle vruchten heilig en dienen ze om YHWH te loven.
25 In het vijfde jaar mogen jullie de vruchten eten. Daardoor zal de opbrengst voor jullie toenemen. Ik ben YHWH, jullie God.
26 Eet niets waar nog bloed in zit. Houd je niet bezig met waarzeggerij of toverij.
27 Scheer de zijkanten van je hoofd niet rond af. Beschadig ook de randen van je baard niet.
28 Maak vanwege een dode geen sneden in je lichaam en laat geen tatoeages aanbrengen. Ik ben YHWH.
29 Ontheilig je dochter niet door haar als prostituee te laten werken. Anders vervalt het land tot prostitutie en raakt het vol schandelijke daden.
30 Houd mijn sabbatten en heb ontzag voor mijn heiligdom. Ik ben YHWH.
31 Ga niet naar mensen die geesten raadplegen of waarzeggerij bedrijven. Zoek hen niet op, want daardoor worden jullie onrein. Ik ben YHWH, jullie God.
32 Sta op voor iemand met grijs haar en toon eerbied voor een oudere. Heb ontzag voor je God. Ik ben YHWH.
33 Wanneer een vreemdeling bij jullie in het land woont, mogen jullie hem niet onderdrukken.
34 Behandel de vreemdeling die bij jullie woont als een geboren Israëliet. Heb hem lief als jezelf, want jullie waren vreemdelingen in Egypte. Ik ben YHWH,

jullie God.

35 Wees niet oneerlijk bij het meten van lengte, gewicht of hoeveelheid.

36 Gebruik een eerlijke weegschaal, eerlijke gewichten en eerlijke maten voor droge en vloeibare goederen. Ik ben YHWH, jullie God, die jullie uit Egypte heeft geleid.

37 Houd je daarom aan al mijn voorschriften en bepalingen en voer ze uit. Ik ben YHWH.

Leviticus 20

1 Verder sprak YHWH tot Mozes (uit het water getrokken):

2 Zeg ook tegen de Israëlieten: Iedere Israëliet of vreemdeling die in Israël (die met God strijdt) woont en een kind aan Molech geeft, moet zeker worden gedood. De bevolking moet hem stenigen.

3 Ik keer mij tegen die man en roei hem uit zijn volk uit. Hij heeft zijn kind aan Molech gegeven en daarmee mijn heiligdom verontreinigd en mijn heilige naam ontheiligd.

4 Als de bevolking bewust wegkijkt wanneer iemand zijn kind aan Molech geeft en hem niet doodt,

5 dan keer ik mij tegen die man en zijn familie. Ik roei hem uit, samen met iedereen die hem volgt in zijn ontrouwe verering van Molech.

6 Als iemand zich tot geestenraadplegers of waarzeggers wendt en zich zo ontrouw van mij afkeert, keer ik mij tegen die persoon. Ik roei hem uit zijn volk uit.

7 Wijd jullie aan mij toe en wees heilig, want ik ben YHWH, jullie God.

8 Houd je aan mijn voorschriften en voer ze uit. Ik ben YHWH, die jullie heiligt.

9 Wie zijn vader of moeder vervloekt, moet zeker worden gedood. Hij heeft zijn vader of moeder vervloekt en draagt zelf de verantwoordelijkheid voor zijn dood.

[10] Een man die overspel pleegt met de vrouw van een ander, moet zeker worden gedood. Zowel de overspelige man als de vrouw moet sterven.
[11] Een man die seks heeft met de vrouw van zijn vader, onteert zijn vader. Beiden moeten zeker worden gedood en dragen zelf de verantwoordelijkheid voor hun dood.
[12] Een man die seks heeft met de vrouw van zijn zoon, moet samen met haar zeker worden gedood. Zij hebben een schandelijke daad gedaan en dragen zelf de verantwoordelijkheid voor hun dood.
[13] Als een man seks heeft met een man zoals met een vrouw, hebben zij beiden een afschuwelijke daad gedaan. Zij moeten zeker worden gedood en dragen zelf de verantwoordelijkheid voor hun dood.
[14] Als een man zowel een vrouw als haar moeder neemt, is dat een schandelijke daad. De man en beide vrouwen moeten worden verbrand, zodat zulke schandelijke daden niet onder jullie voorkomen.
[15] Als een man seksuele omgang heeft met een dier, moet hij zeker worden gedood. Jullie moeten ook het dier doden.
[16] Als een vrouw een dier benadert om seksuele omgang ermee te hebben, moeten jullie de vrouw en het dier doden. Beiden moeten zeker worden gedood en dragen zelf de verantwoordelijkheid voor hun dood.
[17] Als een man en zijn zus van vaders- of moederskant seksuele omgang met elkaar hebben, is dat een schandelijke daad. Zij moeten voor de ogen van hun volksgenoten worden uitgeroeid. Hij heeft zijn zus onteerd en draagt zijn schuld.
[18] Als een man bewust seks heeft met een menstruerende vrouw, leggen zij samen de bron van haar bloeding bloot. Beiden moeten uit hun volk worden uitgeroeid.
[19] Heb geen seksuele omgang met de zus van je moeder of de zus van je vader. Wie dat doet, onteert een naaste bloedverwant. Beiden dragen hun schuld.
[20] Een man die seks heeft met de vrouw van zijn oom, onteert zijn oom. Beiden dragen hun zonde en zullen kinderloos sterven.
[21] Als een man de vrouw van zijn broer als vrouw neemt, doet hij iets onreins en onteert hij zijn broer. Zij zullen kinderloos blijven.

[22] Houd je aan al mijn voorschriften en bepalingen en voer ze uit. Anders zal het land waarheen ik jullie breng om er te wonen, jullie uitspuwen.
[23] Volg niet de voorschriften van het volk dat ik voor jullie verdrijf. Zij hebben al deze dingen gedaan; daarom heb ik een afkeer van hen gekregen.
[24] Ik heb jullie gezegd: Jullie zullen hun land als erfelijk bezit ontvangen. Ik geef jullie dat land, dat overvloeit van melk en honing. Ik ben YHWH, jullie God, die jullie van de andere volken heeft afgezonderd.
[25] Maak daarom onderscheid tussen reine en onreine dieren en tussen reine en onreine vogels. Maak jezelf niet verwerpelijk door dieren, vogels of kruipende dieren. Ik heb die voor jullie afgezonderd om ze als onrein te beschouwen.
[26] Jullie moeten heilig voor mij zijn, want ik, YHWH, ben heilig. Ik heb jullie van de andere volken afgezonderd, zodat jullie van mij zouden zijn.
[27] Een man of vrouw die een waarzeggende geest heeft of als geestenbezweerder optreedt, moet zeker worden gedood. De bevolking moet hen stenigen. Zij dragen zelf de verantwoordelijkheid voor hun dood.

Leviticus 21

[1] Daarna zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken): Zeg tegen de priesters, Aärons (verlichte) zonen: Een priester mag zich bij een sterfgeval onder zijn volk niet onrein maken.
[2] Dat mag hij wel doen voor een naaste bloedverwant: zijn moeder, vader, zoon, dochter of broer.
[3] Hij mag zich ook onrein maken voor zijn ongetrouwde zus die nog maagd is en als naaste familie bij hem hoort.
[4] Als leider onder zijn volk mag hij zich niet onrein maken en zo zichzelf ontheiligen.
[5] Priesters mogen geen kale plek op hun hoofd scheren, de rand van hun baard afscheren of sneden in hun lichaam maken.
[6] Zij moeten heilig zijn voor hun God en mogen de naam van hun God niet ontheiligen. Zij bieden immers de vuuroffers aan, het voedsel van hun God. Daarom moeten zij heilig zijn.

[7] Een priester mag niet trouwen met een prostituee of een onteerde vrouw. Ook mag hij niet trouwen met een vrouw die door haar man is weggestuurd. Hij is immers heilig voor zijn God.

[8] Behandel de priester daarom als heilig, want hij offert het voedsel van jullie God. Hij moet voor jullie heilig zijn, want ik ben heilig. Ik ben YHWH, die jullie heiligt.

[9] Als een priesterdochter zich door prostitutie onteert, onteert zij haar vader. Zij moet worden verbrand.

[10] De hogepriester staat boven zijn medepriesters. Over zijn hoofd is zalfolie uitgegoten en hij is ingewijd om de heilige kleren te dragen. Hij mag zijn haar niet los laten hangen en zijn kleren niet scheuren.

[11] Hij mag niet bij een dode komen. Zelfs voor zijn vader of moeder mag hij zich niet onrein maken.

[12] Hij mag het heiligdom niet verlaten om een begrafenis te volgen. Anders zou hij het heiligdom van zijn God ontheiligen. Hij draagt immers de heilige kroon van zijn God en is met zalfolie gewijd. Ik ben YHWH.

[13] Hij moet trouwen met een vrouw die nog maagd is.

[14] Hij mag niet trouwen met een weduwe, gescheiden vrouw, onteerde vrouw of prostituee. Hij moet trouwen met een maagd uit zijn eigen volk.

[15] Zo ontheiligt hij zijn nakomelingen niet onder zijn volk, want ik ben YHWH, die hem heiligt.

[16] YHWH sprak verder tot Mozes:

[17] Zeg tegen Aäron: Geen van je nakomelingen mag naderen als hij een lichamelijke beperking heeft. Dit geldt in elke generatie. Hij mag dan het voedsel van zijn God niet offeren.

[18] Niemand met zo'n beperking mag naderen: geen man die blind is of mank loopt, en niemand met een te kort of te lang lichaamsdeel.

[19] Ook een man met een gebroken voet of hand mag niet naderen.

[20] Dat geldt ook voor iemand met een bochel, dwerggroei, een oogafwijking, droge of etterende huiduitslag of beschadigde zaadballen.

[21] Geen nakomeling van de priester Aäron met een lichamelijke beperking mag naderen om de vuuroffers voor YHWH aan te bieden. Vanwege zijn beperking mag hij niet naderen om het voedsel van zijn God aan te bieden.
[22] Hij mag wel eten van het voedsel van zijn God, zowel van de allerheiligste als van de heilige gaven.
[23] Maar hij mag niet bij het voorhangsel of het altaar komen, omdat hij een lichamelijke beperking heeft. Zo zal hij mijn heilige plaatsen niet ontheiligen. Ik ben YHWH, die hen heiligt.
[24] Mozes vertelde dit aan Aäron, zijn zonen en alle Israëlieten.

Leviticus 22

[1] YHWH sprak tot Mozes (uit het water getrokken):
[2] Zeg tegen Aäron (verlichte) en zijn zonen: Als zij onrein zijn, moeten zij afblijven van de heilige gaven die de Israëlieten aan mij wijden. Zo zullen zij mijn heilige naam niet ontheiligen. Ik ben YHWH.
[3] Zeg tegen hen: Als ooit een nakomeling van Aäron onrein is, mag hij niet van de heilige gaven eten. Deze gaven wijden de Israëlieten aan YHWH. Wie er toch van eet terwijl hij onrein is, wordt uit mijn aanwezigheid uitgeroeid. Ik ben YHWH.
[4] Geen nakomeling van Aäron met melaatsheid of een abnormale afscheiding mag van de heilige gaven eten voordat hij rein is. Dit verbod geldt ook als hij iets aanraakt dat door een dode onrein is, of als hij een zaadlozing heeft gehad.
[5] Het geldt ook als hij een onrein kruipend dier aanraakt of een mens die hem op enige manier onrein maakt.
[6] Wie iets dergelijks heeft aangeraakt, blijft onrein tot de avond. Hij mag niet van de heilige gaven eten voordat hij zijn lichaam met water heeft gewassen.
[7] Wanneer de zon is ondergegaan, is hij weer rein. Daarna mag hij van de heilige gaven eten, want die vormen zijn voedsel.
[8] Hij mag geen kadaver of door wilde dieren verscheurd dier eten, want daardoor wordt hij onrein. Ik ben YHWH.

[9] De priesters moeten mijn voorschrift naleven. Anders laden zij zonde op zich en sterven zij omdat zij de heilige gaven hebben ontheiligd. Ik ben YHWH, die hen heiligt.

[10] Iemand buiten de priesterlijke familie mag niet van de heilige gaven eten. Ook een tijdelijke gast van de priester of een dagloner mag dat niet.

[11] Maar een slaaf die de priester heeft gekocht, mag ervan eten. Ook wie in zijn huishouden geboren is, mag van zijn voedsel eten.

[12] Als een priesterdochter trouwt met een man buiten de priesterlijke familie, mag zij niet van het hefoffer van de heilige gaven eten.

[13] Wordt een priesterdochter weduwe of gescheiden en heeft zij geen kinderen? Als zij naar haar vaders huis terugkeert, zoals in haar jeugd, mag zij weer van zijn voedsel eten. Iemand buiten de priesterlijke familie mag er niet van eten.

[14] Als iemand per ongeluk van een heilige gave eet, moet hij de priester de waarde vergoeden en daar een vijfde aan toevoegen.

[15] De priesters mogen de heilige gaven die de Israëlieten aan YHWH geven, niet ontheiligen.

[16] Anders zouden zij de Israëlieten schuld en straf laten dragen wanneer die hun eigen heilige gaven eten. Ik ben YHWH, die hen heiligt.

[17] YHWH sprak verder tot Mozes:

[18] Zeg tegen Aäron, zijn zonen en alle Israëlieten: De volgende voorwaarden gelden voor ieder brandoffer aan YHWH. Dat geldt voor Israëlieten en vreemdelingen in Israël (die met God strijdt), zowel bij geloften als vrijwillige offers.

[19] Om door YHWH te worden aanvaard, moet het een mannelijk dier zonder gebrek zijn: een rund, schaap of geit.

[20] Bied geen dier met een gebrek aan, want YHWH zal het niet voor jullie aanvaarden.

[21] Wanneer iemand YHWH een dankoffer brengt om een gelofte te vervullen of als vrijwillig offer, moet het dier zonder gebrek zijn. Alleen dan wordt een rund, schaap of geit aanvaard.

[22] Bied YHWH geen blind dier aan of een dier met een breuk, verlamming, wrat, droge of etterende huiduitslag. Leg zo'n dier ook niet als vuuroffer op het altaar voor YHWH.

[23] Een rund, schaap of geit met een te lang of te kort lichaamsdeel mag wel als vrijwillig offer dienen. Voor een gelofte wordt zo'n dier niet aanvaard.

[24] Offer YHWH geen dier waarvan de zaadballen gekneusd, verbrijzeld, afgescheurd of afgesneden zijn. Doe dit nergens in jullie land.

[25] Neem ook van een buitenlander geen dier met zo'n afwijking aan om als voedsel voor jullie God te offeren. Omdat het een gebrek heeft, wordt het niet voor jullie aanvaard.

[26] YHWH sprak verder tot Mozes:

[27] Wanneer een kalf, lam of geitje wordt geboren, moet het zeven dagen bij zijn moeder blijven. Vanaf de achtste dag wordt het als vuuroffer voor YHWH aanvaard.

[28] Slacht een rund, schaap of geit niet op dezelfde dag als zijn jong.

[29] Als jullie YHWH een lofoffer brengen, offer het dan zo dat het wordt aanvaard.

[30] Het moet dezelfde dag worden gegeten. Laat er niets van over tot de volgende morgen. Ik ben YHWH.

[31] Houd jullie aan mijn geboden en voer ze uit. Ik ben YHWH.

[32] Ontheilig mijn heilige naam niet. Ik moet in het midden van de Israëlieten als heilig worden erkend. Ik ben YHWH, die jullie heiligt.

[33] Ik heb jullie uit Egypte geleid om jullie God te zijn. Ik ben YHWH.

Leviticus 23

[1] Daarna sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Dit zijn de vaste feestdagen van YHWH waarop jullie heilige bijeenkomsten moeten aankondigen. Het zijn mijn vaste feestdagen.

[3] Zes dagen mag er gewerkt worden. De zevende dag is een sabbat van volledige rust en een heilige bijeenkomst. Doe dan geen enkel werk. Het is de sabbat van

YHWH, waar jullie ook wonen.

[4] Dit zijn de vaste feestdagen van YHWH. Jullie moeten de heilige bijeenkomsten op de vastgestelde tijd aankondigen.

[5] Het pascha voor YHWH valt op de veertiende dag van de eerste maand, tegen de avond.

[6] Op de vijftiende dag van die maand begint het feest van de ongezuurde broden voor YHWH. Zeven dagen moeten jullie ongezuurd brood eten.

[7] Op de eerste dag houden jullie een heilige bijeenkomst. Doe dan geen gewoon werk.

[8] Zeven dagen moeten jullie vuuroffers aan YHWH brengen. Op de zevende dag houden jullie een heilige bijeenkomst en doen jullie geen gewoon werk.

[9] Verder sprak YHWH tegen Mozes.

[10] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer jullie het land dat ik geef binnengaan en daar oogsten, breng dan de priester een schoof van de eerste opbrengst.

[11] De priester moet de schoof de dag na de sabbat voor YHWH heen en weer bewegen, zodat jullie worden aanvaard.

[12] Op de dag dat jullie de schoof bewegen, moeten jullie een eenjarig lam zonder gebrek als brandoffer aan YHWH brengen.

[13] Breng daarbij ongeveer 4 liter fijn meel, met olie gemengd, als graanoffer. Dit vuuroffer heeft een geur die YHWH aangenaam is. Breng ook ongeveer 1 liter wijn als drankoffer.

[14] Jullie mogen niets van de nieuwe oogst eten: geen brood, geroosterd graan of verse aren. Wacht daarmee totdat jullie die dag het offer voor jullie God hebben gebracht. Dit is een blijvende regel voor alle generaties, waar jullie ook wonen.

[15] Tel vanaf de dag na de sabbat, de dag waarop jullie de schoof als beweegoffer brengen, zeven volle weken.

[16] Tel zo vijftig dagen, tot de dag na de zevende week. Breng dan een nieuw graanoffer aan YHWH.

[17] Breng uit jullie woonplaatsen twee broden als beweegoffer. Gebruik samen ongeveer 4 liter fijn meel en bak ze met desem. Het zijn eerstelingen voor YHWH.

18 Offer samen met het brood zeven eenjarige lammeren zonder gebrek, één jonge stier en twee rammen. Breng ze als brandoffer voor YHWH, met de bijbehorende graan- en drankoffers. Het is een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.
19 Bereid ook een geitenbok als zondoffer en twee eenjarige lammeren als dankoffer.
20 De priester beweegt de twee lammeren samen met het eerstelingenbrood voor YHWH heen en weer als beweegoffer. Ze zijn heilig voor YHWH en bestemd voor de priester.
21 Op diezelfde dag moeten jullie een heilige bijeenkomst aankondigen en geen gewoon werk doen. Dit is een blijvende regel voor alle generaties, waar jullie ook wonen.
22 Wanneer jullie de oogst binnenhalen, maai dan de randen van het veld niet helemaal af en raap de achtergebleven aren niet op. Laat ze liggen voor de arme en de vreemdeling. Ik ben YHWH, jullie God!
23 Verder sprak YHWH tegen Mozes.
24 Zeg tegen de Israëlieten: De eerste dag van de zevende maand moet een rustdag zijn. Het is een gedenkdag met trompetgeschal en een heilige bijeenkomst.
25 Doe dan geen gewoon werk, maar breng een vuuroffer aan YHWH.
26 Verder sprak YHWH tegen Mozes.
27 De tiende dag van deze zevende maand is de Verzoendag. Houd dan een heilige bijeenkomst. Jullie moeten je verootmoedigen en een vuuroffer aan YHWH brengen.
28 Op die dag mogen jullie geen enkel werk doen. Het is namelijk de Verzoendag, waarop voor jullie verzoening wordt gedaan voor YHWH, jullie God.
29 Iedereen die zich die dag niet verootmoedigt, moet uit zijn volk worden uitgeroeid.
30 Wie die dag enig werk doet, zal ik uit zijn volk vernietigen.

[31] Doe geen enkel werk. Dit is een blijvende regel voor alle generaties, waar jullie ook wonen.
[32] Voor jullie is dit een sabbat van volledige rust. Jullie moeten je verootmoedigen. Vier deze sabbat van de avond van de negende dag tot de volgende avond.
[33] Verder sprak YHWH tegen Mozes.
[34] Zeg tegen de Israëlieten: Op de vijftiende dag van de zevende maand begint het loofhuttenfeest voor YHWH. Het duurt zeven dagen.
[35] Op de eerste dag houden jullie een heilige bijeenkomst. Doe dan geen gewoon werk.
[36] Zeven dagen moeten jullie vuuroffers aan YHWH brengen. Op de achtste dag houden jullie een heilige bijeenkomst en brengen jullie opnieuw een vuuroffer. Het is een plechtige slotdag. Doe dan geen gewoon werk.
[37] Dit zijn de vaste feestdagen van YHWH die jullie als heilige bijeenkomsten moeten aankondigen. Breng op elke dag de voorgeschreven vuuroffers aan YHWH: brandoffers, graanoffers, slachtoffers en drankoffers.
[38] Deze offers komen naast de sabbatsoffers voor YHWH en naast jullie gaven, gelofteoffers en vrijwillige offers voor YHWH.
[39] Vanaf de vijftiende dag van de zevende maand moeten jullie zeven dagen feestvieren voor YHWH, nadat de hele oogst is binnengehaald. De eerste en de achtste dag zijn rustdagen.
[40] Neem op de eerste dag takken van mooie bomen, palmtakken, loofrijke takken en wilgentakken van langs de beek. Vier zeven dagen feest voor YHWH, jullie God.
[41] Vier dit feest ieder jaar zeven dagen voor YHWH. Dit is een blijvende regel voor alle generaties. Vier het in de zevende maand.
[42] Zeven dagen moeten jullie in loofhutten wonen. Iedere geboren Israëliet moet in een loofhut wonen.
[43] Zo weten toekomstige generaties dat ik de Israëlieten in loofhutten liet wonen toen ik hen uit Egypte leidde. Ik ben YHWH, jullie God!
[44] Zo maakte Mozes de vaste feestdagen van YHWH aan de Israëlieten bekend.

Leviticus 24

[1] Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

[2] Gebied de Israëlieten dat zij je zuivere olie van fijngestoten olijven brengen. Die olie is voor de lampen, zodat deze voortdurend kunnen branden.

[3] Aäron (verlichte) moet de lampen van de avond tot de ochtend steeds voor YHWH verzorgen. Ze staan in de ontmoetingstent, buiten het voorhangsel dat vóór de getuigenis hangt. Dit is een blijvende regel voor alle generaties.

[4] Hij moet de lampen op de kandelaar van zuiver goud steeds voor YHWH verzorgen.

[5] Neem fijn meel en bak daarvan twaalf broden. Gebruik voor elk brood ongeveer 4 liter meel.

[6] Leg ze in twee rijen op de tafel van zuiver goud voor YHWH, zes broden per rij.

[7] Leg op elke rij zuivere wierook. De wierook dient als gedenkoffer voor het brood en wordt als vuuroffer aan YHWH gebracht.

[8] Elke sabbat moeten de priesters de broden opnieuw voor YHWH neerleggen, namens de Israëlieten. Dit hoort bij een eeuwig verbond.

[9] De broden zijn voor Aäron en zijn zonen. Zij moeten ze op een heilige plaats eten. Het is voor hen een allerheiligst deel van de vuuroffers voor YHWH. Dit is een blijvende regel.

[10] De zoon van een Israëlitische vrouw en een Egyptische man ging naar buiten. In het kamp kreeg hij ruzie met een Israëlitische man.

[11] De zoon van de Israëlitische vrouw lasterde de naam van YHWH en vloekte. Daarom brachten zij hem naar Mozes. Zijn moeder heette Selomith (vredig). Zij was een dochter van Dibri (welsprekend) uit de stam Dan (rechter).

[12] Ze hielden hem gevangen totdat YHWH duidelijk maakte wat er met hem moest gebeuren.

[13] Verder sprak YHWH tegen Mozes.

[14] Breng de vloeker buiten het kamp. Iedereen die hem heeft gehoord, moet zijn handen op zijn hoofd leggen. Daarna moet de hele gemeenschap hem stenigen.

15 Zeg tegen de Israëlieten: Wie zijn God vervloekt, moet de straf voor zijn zonde dragen.
16 Wie de naam van YHWH lastert, moet zeker worden gedood. De hele gemeenschap moet hem stenigen. Voor een vreemdeling geldt hetzelfde als voor een geboren Israëliet. Wie de naam van YHWH lastert, moet gedood worden.
17 Wie een mens doodt, moet zeker worden gedood.
18 Wie een dier doodt, moet het vervangen: een levend dier voor het gedode dier.
19 Wie zijn naaste lichamelijk letsel toebrengt, moet hetzelfde letsel ondergaan.
20 Breuk voor breuk, oog voor oog en tand voor tand. Hetzelfde letsel dat iemand een ander toebrengt, moet ook hem worden toegebracht.
21 Wie een dier doodt, moet het vergoeden. Wie een mens doodt, moet gedood worden.
22 Voor jullie geldt één en dezelfde wet, voor de vreemdeling net als voor de geboren Israëliet. Ik ben YHWH, jullie God!
23 Mozes zei tegen de Israëlieten: Breng de vloeker buiten het kamp en stenig hem. De Israëlieten deden wat YHWH Mozes had opgedragen.

Leviticus 25

1 YHWH sprak bij de berg Sinaï tegen Mozes (uit het water getrokken):
2 Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer jullie in het land komen dat ik jullie geef, moet het land rusten. Die rust is een sabbat voor YHWH.
3 Zes jaar lang mogen jullie je akkers inzaaien, je wijngaarden snoeien en de opbrengst oogsten.
4 Maar in het zevende jaar moet het land volledig rusten. Het is een sabbat voor YHWH. Zaai geen akker in en snoei geen wijngaard.
5 Oogst niet wat na de vorige oogst vanzelf opkomt. Pluk ook geen druiven van ongesnoeide wijnstokken. Het land moet een jaar rusten.
6 Wat het land in dat sabbatsjaar voortbrengt, mag dienen als voedsel voor jullie, jullie slaven, slavinnen, dagloners en inwonende vreemdelingen.

[7] Ook jullie vee en de wilde dieren in het land mogen alles eten wat het land voortbrengt.
[8] Tel zeven perioden van zeven jaar: zeven maal zeven jaar. Samen zijn dat 49 jaar.
[9] Laat op de tiende dag van de zevende maand overal de ramshoorn klinken. Laat die op de Verzoendag door heel jullie land klinken.
[10] Heilig het vijftigste jaar en kondig vrijheid af voor alle inwoners van het land. Het is jullie jubeljaar. Iedereen keert terug naar zijn familie en krijgt zijn familiebezit terug.
[11] Het vijftigste jaar is jullie jubeljaar. Zaai niet, oogst niet wat vanzelf opkomt en pluk geen druiven van ongesnoeide wijnstokken.
[12] Het is een heilig jubeljaar. Eet rechtstreeks van wat het land vanzelf voortbrengt.
[13] In dat jubeljaar moet iedereen terugkeren naar zijn familiebezit.
[14] Als jullie iets verkopen aan of kopen van een volksgenoot, mogen jullie elkaar niet benadelen.
[15] Koop van je volksgenoot op basis van het aantal jaren tot het volgende jubeljaar. Hij verkoopt het aantal oogsten dat nog overblijft.
[16] Verhoog de prijs als er veel jaren over zijn en verlaag hem als er weinig over zijn. Je koopt immers alleen een bepaald aantal oogsten.
[17] Benadeel elkaar niet, maar heb ontzag voor jullie God. Ik ben YHWH, jullie God.
[18] Houd je aan mijn voorschriften en leef volgens mijn bepalingen. Dan zullen jullie veilig in het land wonen.
[19] Het land zal zijn vruchten geven. Jullie zullen genoeg eten en er veilig wonen.
[20] Misschien vragen jullie: ‘Wat moeten we in het zevende jaar eten? We mogen dan toch niet zaaien of onze oogst binnenhalen?’
[21] Dan zal ik in het zesde jaar mijn zegen over jullie sturen. Dat jaar zal genoeg opbrengen voor drie jaar.
[22] In het achtste jaar zullen jullie weer zaaien, maar nog van de oude oogst eten. Tot de oogst van het negende jaar binnenkomt, eten jullie daarvan.

[23] Land mag nooit voorgoed worden verkocht, want het land is van mij. Jullie verblijven bij mij als vreemdelingen en tijdelijke bewoners.
[24] In heel het land dat jullie bezitten, moeten jullie toestaan dat grond wordt teruggekocht.
[25] Als een volksgenoot verarmt en een deel van zijn familiebezit verkoopt, moet zijn naaste familielid komen en dat terugkopen.
[26] Als iemand geen familielid heeft dat het kan terugkopen, maar later zelf genoeg geld bijeenbrengt, mag hij het zelf terugkopen.
[27] Hij berekent hoeveel jaren sinds de verkoop zijn verstreken. Hij betaalt de koper het bedrag voor de resterende jaren terug en krijgt zijn bezit terug.
[28] Kan hij niet genoeg terugbetalen, dan blijft het bezit tot het jubeljaar bij de koper. In het jubeljaar komt het vrij. De verkoper keert dan terug naar zijn bezit.
[29] Als iemand een woonhuis in een ommuurde stad verkoopt, heeft hij precies één jaar na de verkoop om het terug te kopen.
[30] Wordt het niet binnen dat volledige jaar teruggekocht, dan blijft het huis voorgoed van de koper en zijn nakomelingen. In het jubeljaar komt het niet vrij.
[31] Huizen in dorpen zonder stadsmuur gelden als landbouwgrond. Ze mogen worden teruggekocht en komen in het jubeljaar vrij.
[32] De Levieten behouden altijd het recht om huizen in hun eigen steden terug te kopen.
[33] Ook een verkocht huis in een stad van de Levieten komt in het jubeljaar vrij. Die stadshuizen zijn namelijk hun bezit onder de Israëlieten.
[34] De weidegrond rond hun steden mag niet worden verkocht, want die blijft altijd hun bezit.
[35] Als een volksgenoot verarmt en niet meer in zijn levensonderhoud kan voorzien, moeten jullie hem ondersteunen. Dit geldt ook voor een vreemdeling of tijdelijke bewoner die bij jullie woont.
[36] Vraag hem geen rente of buitensporige winst. Heb ontzag voor jullie God, zodat jullie volksgenoot bij jullie kan blijven leven.
[37] Leen hem geen geld tegen rente en verkoop hem geen voedsel met buitensporige winst.

[38] Ik ben YHWH, jullie God. Ik heb jullie uit Egypte geleid om jullie Kanaän (laagland) te geven en jullie God te zijn.

[39] Als een volksgenoot verarmt en zichzelf aan jou verkoopt, mag je hem niet als slaaf laten werken.

[40] Behandel hem als een dagloner of tijdelijke bewoner. Hij werkt bij jou tot het jubeljaar.

[41] Dan mag hij met zijn kinderen vertrekken. Hij keert terug naar zijn familie en het familiebezit van zijn voorouders.

[42] De Israëlieten zijn mijn dienaren, die ik uit Egypte heb geleid. Daarom mogen zij niet worden verkocht zoals men een slaaf verkoopt.

[43] Heers niet hardvochtig over hem, maar heb ontzag voor jullie God.

[44] Slaven en slavinnen mogen jullie kopen uit de volken rondom jullie.

[45] Jullie mogen ook slaven kopen uit de families van inwonende vreemdelingen die in jullie land geboren zijn. Zij worden jullie bezit.

[46] Jullie mogen hen als blijvend bezit nalaten aan jullie kinderen. Zij mogen hen erven en voor altijd laten dienen. Maar over een mede-Israëliet mogen jullie niet hardvochtig heersen.

[47] Een inwonende vreemdeling kan rijk worden, terwijl een volksgenoot bij hem verarmt. Die volksgenoot kan zich verkopen aan de vreemdeling of een familielid van hem.

[48] Na die verkoop behoudt hij het recht om te worden vrijgekocht. Een van zijn broers mag hem vrijkopen.

[49] Ook zijn oom, zijn neef of een andere naaste bloedverwant uit zijn familie mag hem vrijkopen. Kan hij het betalen, dan mag hij zichzelf vrijkopen.

[50] Samen met zijn koper berekent hij de jaren vanaf zijn verkoop tot het jubeljaar. De verkoopprijs wordt over die jaren verdeeld volgens het loon van een dagloner.

[51] Zijn er nog veel jaren over, dan betaalt hij voor zijn vrijkoop een overeenkomstig deel van de oorspronkelijke prijs terug.

[52] Zijn er nog maar weinig jaren tot het jubeljaar over, dan betaalt hij voor zijn vrijkoop een overeenkomstig kleiner bedrag.

[53] De koper moet hem ieder jaar als een dagloner behandelen. Jullie mogen niet toelaten dat hij hardvochtig over hem heerst.

[54] Wordt hij niet op een van deze manieren vrijgekocht, dan komt hij in het jubeljaar vrij, samen met zijn kinderen.

[55] De Israëlieten zijn namelijk mijn dienaren. Zij zijn mijn dienaren, die ik uit Egypte heb geleid. Ik ben YHWH, jullie God.

Leviticus 26

[1] Maak geen afgoden voor jezelf. Richt geen gesneden beeld of afgodenpilaar op. Plaats in jullie land geen steen met afbeeldingen om ervoor te buigen. Ik ben YHWH, jullie God.

[2] Houd mijn sabbatten en heb eerbied voor mijn heiligdom. Ik ben YHWH.

[3] Als jullie mijn voorschriften volgen, mijn geboden naleven en ze uitvoeren, zal het volgende gebeuren.

[4] Ik geef op tijd regen. Het land brengt zijn opbrengst voort en de bomen op het veld dragen vrucht.

[5] Jullie zullen nog dorsen wanneer de druivenoogst begint, en nog druiven oogsten wanneer het zaaien begint. Jullie eten volop brood en wonen veilig in het land.

[6] Ik geef vrede in het land. Jullie kunnen zonder angst gaan slapen. Ik laat wilde roofdieren verdwijnen en geen leger trekt door jullie land.

[7] Jullie zullen je vijanden achtervolgen en zij zullen voor jullie door het zwaard vallen.

[8] Vijf van jullie zullen 100 vijanden achtervolgen, en 100 van jullie 10.000. Jullie vijanden zullen voor jullie door het zwaard vallen.

[9] Ik zal mij naar jullie toekeren, jullie vruchtbaar maken en talrijk maken. Ik zal mijn verbond met jullie bevestigen.

[10] Jullie zullen nog graan van eerdere jaren eten. Om plaats te maken voor de nieuwe oogst, moeten jullie het oude graan uit de voorraad halen.

[11] Ik zet mijn tabernakel in jullie midden en zal geen afkeer van jullie hebben.

[12] Ik zal tussen jullie leven. Ik zal jullie God zijn en jullie zullen mijn volk zijn.
[13] Ik ben YHWH, jullie God. Ik heb jullie uit Egypte geleid, zodat jullie niet langer hun slaven zouden zijn. Ik brak de stangen van jullie juk en liet jullie rechtop gaan.
[14] Maar misschien luisteren jullie niet naar mij en voeren jullie al deze geboden niet uit.
[15] Misschien verwerpen jullie mijn voorschriften en verafschuwen jullie mijn bepalingen. Jullie voeren dan mijn geboden niet uit en verbreken mijn verbond.
[16] Dan doe ik dit met jullie: ik tref jullie met plotselinge angst, slopende ziekte en koorts. Die tasten jullie ogen aan en putten jullie leven uit. Jullie zaaien voor niets, want vijanden eten de oogst.
[17] Ik keer mij tegen jullie. Vijanden zullen jullie verslaan en mensen die jullie haten zullen over jullie heersen. Jullie vluchten zelfs als niemand jullie achtervolgt.
[18] Als jullie ondanks dit alles nog niet naar mij luisteren, zal ik jullie zeven keer zwaarder straffen voor jullie zonden.
[19] Ik breek de trots op jullie eigen kracht. De hemel boven jullie wordt zo droog als ijzer en de aarde zo hard als koper.
[20] Jullie putten je kracht voor niets uit. Het land geeft geen opbrengst en de bomen dragen geen vrucht.
[21] Als jullie je tegen mij blijven verzetten en niet naar mij luisteren, tref ik jullie zeven keer zwaarder, overeenkomstig jullie zonden.
[22] Ik stuur wilde dieren op jullie af. Ze beroven jullie van kinderen, roeien jullie vee uit en maken jullie aantal klein. Jullie wegen worden verlaten.
[23] Misschien laten jullie je hierdoor nog steeds niet corrigeren en blijven jullie je tegen mij verzetten.
[24] Dan zal ik mij ook tegen jullie keren. Ik tref jullie zelf zeven keer zwaarder vanwege jullie zonden.
[25] Ik breng oorlog over jullie als straf voor het verbreken van het verbond. Wanneer jullie in de steden samenkomen, stuur ik de pest. Jullie worden aan de vijand overgeleverd.

[26] Wanneer ik het brood zijn voedende kracht ontneem, kunnen tien vrouwen al hun brood in één oven bakken. Zij delen het brood nauwkeurig af. Jullie eten, maar raken niet verzadigd.
[27] Misschien luisteren jullie zelfs dan niet naar mij en blijven jullie je tegen mij verzetten.
[28] Dan zal ik mij in brandende woede tegen jullie keren. Ik zal jullie zelf zeven keer zwaarder straffen voor jullie zonden.
[29] Jullie zullen het vlees van je zonen en dochters eten.
[30] Ik verwoest jullie offerhoogten en vernietig jullie zonnebeelden. Ik werp jullie lichamen op de brokstukken van jullie afgodsbeelden. Ik zal een afkeer van jullie hebben.
[31] Ik maak jullie steden tot ruïnes en verwoest jullie heiligdommen. De geur van jullie offers zal ik niet meer aanvaarden.
[32] Ik verwoest zelf het land. De vijanden die er daarna wonen, zullen ontzet zijn over die verwoesting.
[33] Ik verstrooi jullie onder de volken en jaag jullie met het zwaard uiteen. Jullie land wordt verwoest en jullie steden worden ruïnes.
[34] Dan krijgt het land tijdens de hele verwoesting zijn sabbatsrust, terwijl jullie in het land van jullie vijanden wonen. Dan rust het land en krijgt het zijn sabbatsrust.
[35] Tijdens de hele verwoesting zal het land rusten. Het kreeg die rust niet tijdens jullie sabbatsjaren, toen jullie er woonden.
[36] De overlevenden onder jullie maak ik in de landen van hun vijanden zo bang, dat zelfs een weggeblazen blad hen opjaagt. Ze vluchten alsof voor een zwaard en vallen zonder achtervolger.
[37] Ze vallen over elkaar alsof ze voor het zwaard vluchten, terwijl niemand hen achtervolgt. Tegen hun vijanden kunnen jullie niet standhouden.
[38] Jullie komen om onder de volken. Het land van jullie vijanden zal jullie verteren.
[39] Wie van jullie overblijven, zullen in het land van hun vijanden wegkwijnen door hun eigen zonden. Ook door de zonden van hun voorouders, die zij

navolgen, zullen zij wegkwijnen.

40 Dan zullen zij hun eigen schuld en die van hun voorouders belijden. Zij erkennen dat zij mij ontrouw waren en zich tegen mij verzetten.

41 Zij zullen erkennen dat ik mij daarom tegen hen keerde en hen in het land van hun vijanden bracht. Als hun onbesneden, koppige hart zich verootmoedigt en zij hun verdiende straf aanvaarden,

42 dan denk ik aan mijn verbond met Jakob (hij houdt de hiel vast), mijn verbond met Izak (lachen) en mijn verbond met Abraham (vader van velen). Ook denk ik aan het land.

43 Het land zal door hen verlaten en verwoest zijn, maar zo krijgt het zijn sabbatsrust. Zij erkennen dat hun straf verdiend is. Die straf komt omdat zij mijn bepalingen verwierpen en mijn voorschriften verafschuwden.

44 Maar ook wanneer zij in het land van hun vijanden zijn, zal ik hen niet verwerpen of verafschuwen. Ik maak geen einde aan hen en verbreek mijn verbond niet. Ik ben YHWH, hun God.

45 Voor hun bestwil denk ik aan mijn verbond met hun voorouders. Ik leidde hun voorouders voor de ogen van de volken uit Egypte om hun God te zijn. Ik ben YHWH.

46 Dit zijn de voorschriften, bepalingen en wetten die YHWH op de berg Sinaï via Mozes (uit het water getrokken) aan de Israëlieten gaf. Deze golden tussen Hem en de Israëlieten.

Leviticus 27

1 Verder sprak YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken).

2 Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer iemand met een bijzondere gelofte een persoon aan YHWH wijdt, moet die persoon volgens de volgende bedragen worden gewaardeerd.

3 Voor een man van twintig tot zestig jaar is de waarde ongeveer 550 gram zilver, volgens de gewichtsstandaard van het heiligdom.

4 Voor een vrouw in die leeftijd is de waarde ongeveer 330 gram zilver.

[5] Voor iemand van vijf tot twintig jaar is de waarde ongeveer 220 gram zilver als het een jongen of man is. Voor een meisje of vrouw is het ongeveer 110 gram.
[6] Voor een kind van één maand tot vijf jaar is de waarde ongeveer 55 gram zilver voor een jongen. Voor een meisje is het ongeveer 33 gram.
[7] Voor iemand van zestig jaar of ouder is de waarde ongeveer 165 gram zilver voor een man en ongeveer 110 gram voor een vrouw.
[8] Als iemand te arm is voor het vastgestelde bedrag, wordt de gewijde persoon aan de priester voorgesteld. De priester stelt een bedrag vast dat degene die de gelofte deed wel kan betalen.
[9] Als iemand een dier aan YHWH geeft dat als offer mag worden gebracht, wordt het dier heilig.
[10] Hij mag het dier niet omruilen: geen goed dier voor een slecht dier en geen slecht dier voor een goed dier. Doet hij het toch, dan zijn zowel het oorspronkelijke als het vervangende dier heilig.
[11] Is het een onrein dier dat niet aan YHWH geofferd mag worden, dan moet hij het bij de priester brengen.
[12] De priester bepaalt de waarde van het dier op grond van de kwaliteit. Zijn vastgestelde waarde is bindend.
[13] Wil iemand het dier toch terugkopen, dan moet hij de vastgestelde waarde plus twintig procent betalen.
[14] Als iemand zijn huis aan YHWH wijdt, bepaalt de priester de waarde op grond van de kwaliteit. De waardering van de priester is bindend.
[15] Wil degene die het huis heeft gewijd het terugkopen, dan betaalt hij de vastgestelde waarde plus twintig procent. Daarna is het huis weer van hem.
[16] Als iemand een deel van zijn erfgrond aan YHWH wijdt, hangt de waarde af van de hoeveelheid zaaigoed die nodig is. Voor grond waarop ongeveer 200 liter gerstezaad wordt gezaaid, is de waarde ongeveer 550 gram zilver.
[17] Als iemand de akker in het jubeljaar wijdt, geldt de volledige vastgestelde waarde.
[18] Als hij de akker later wijdt, berekent de priester de waarde volgens het aantal jaren dat nog resteert tot het jubeljaar. De vastgestelde waarde wordt dan

evenredig verlaagd.
19 Wil degene die de akker heeft gewijd hem terugkopen, dan betaalt hij de vastgestelde waarde plus twintig procent. Daarna blijft de akker van hem.
20 Als hij de akker niet terugkoopt of hem aan iemand anders verkoopt, kan de akker daarna niet meer worden teruggekocht.
21 Wanneer de akker in het jubeljaar vrijkomt, wordt hij heilig voor YHWH, zoals een akker onder de ban. Hij wordt eigendom van de priester.
22 Iemand kan ook een gekochte akker aan YHWH wijden die niet bij zijn eigen erfgrond hoort.
23 De priester berekent de waarde tot aan het jubeljaar. De persoon betaalt die vastgestelde waarde dezelfde dag als een heilige gave aan YHWH.
24 In het jubeljaar gaat de akker terug naar degene van wie hij hem heeft gekocht, de oorspronkelijke eigenaar van de erfgrond.
25 Gebruik voor alle waarderingen de heiligdomssikkel van twintig gera, ongeveer 11 gram zilver.
26 Niemand mag een eerstgeboren dier aan YHWH wijden, want iedere eerstgeborene behoort al aan YHWH. Dit geldt voor runderen, schapen en geiten.
27 Is het een eerstgeboren onrein dier, dan kan de eigenaar het terugkopen voor de vastgestelde waarde plus twintig procent. Anders moet het voor de vastgestelde waarde worden verkocht.
28 Maar alles wat iemand uit zijn bezit onherroepelijk aan YHWH heeft gewijd—een mens, dier of stuk erfgrond—mag niet worden verkocht of teruggekocht. Zoiets is allerheiligst voor YHWH.
29 Een mens die door Gods bevel onder de ban valt, kan niet worden vrijgekocht, maar moet zeker worden gedood.
30 Een tiende van alles wat het land opbrengt, van het graan en de vruchten aan de bomen, behoort aan YHWH. Het is heilig voor YHWH.
31 Wil iemand iets van zijn tiende terugkopen, dan moet hij de waarde plus twintig procent betalen.

[32] Van alle runderen, schapen en geiten die bij het tellen onder de herdersstaf doorgaan, is elk tiende dier heilig voor YHWH.
[33] Hij mag niet kiezen tussen goede en slechte dieren en mag het tiende dier niet omruilen. Doet hij het toch, dan zijn beide dieren heilig en kunnen ze niet worden teruggekocht.
[34] Dit zijn de geboden die YHWH op de berg Sinaï via Mozes aan de Israëlieten heeft gegeven.

Numeri

Numeri 1

[1] YHWH sprak tegen Mozes (uit het water getrokken) in de Sinaïwoestijn, in de ontmoetingstent. Het was de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar na de uittocht uit Egypte. Daar zei Hij:

[2] Tel de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt), per familie en familietak. Noteer iedere man afzonderlijk bij naam.

[3] Jij en Aäron (verlichte) moeten alle mannen van 20 jaar en ouder tellen die in Israëls leger kunnen dienen. Deel hen in per legerafdeling.

[4] Uit elke stam moet één man jullie helpen: het hoofd van een familietak.

[5] Dit zijn de mannen die jullie moeten helpen: uit Ruben (zie, een zoon) Elizur (mijn God is een rots), de zoon van Sedeür (licht van de Almachtige);

[6] uit Simeon (hij heeft gehoord) Selumiël (God is mijn vrede), de zoon van Zurisaddai (mijn rots is de Almachtige);

[7] uit Juda (lofprijs) Nahesson (kleine slang), de zoon van Amminadab (mijn volk is edel);

[8] uit Issaschar (loon) Nethaneël (God heeft gegeven), de zoon van Zuar (klein);

[9] uit Zebulon (woning) Eliab (mijn God is vader), de zoon van Helon (sterk);

[10] uit de nakomelingen van Jozef (hij voegt toe): uit Efraïm (vruchtbaar) Elisama (God heeft gehoord), de zoon van Ammihud (mijn verwant is majesteit), en uit Manasse (doen vergeten) Gamaliël (God is mijn beloner), de zoon van Pedazur (de Rots heeft vrijgekocht);

[11] uit Benjamin (zoon van de rechterhand) Abidan (mijn vader is rechter), de zoon van Gideoni (houwer);

[12] uit Dan (rechter) Ahiëzer (mijn broer is hulp), de zoon van Ammisaddai (mijn verwant is de Almachtige);

[13] uit Aser (gelukkig) Pagiël (God ontmoet), de zoon van Ochran (verstoord);

[14] uit Gad (geluk) Eljasaf (God heeft toegevoegd), de zoon van Dehuël (gekend door God);
[15] en uit Nafthali (mijn worsteling) Ahira (mijn broer is kwaad), de zoon van Enan (wolk).
[16] Deze mannen werden uit de gemeenschap aangewezen. Zij waren leiders van hun voorouderlijke stammen en hoofden van de duizenden van Israël.
[17] Mozes en Aäron namen de genoemde mannen bij zich.
[18] Op de eerste dag van de tweede maand riepen zij de hele gemeenschap bijeen. Alle mannen van 20 jaar en ouder lieten zich afzonderlijk registreren, per familie en familietak.
[19] Mozes telde hen in de Sinaïwoestijn, precies zoals YHWH hem had opgedragen.
[20] De mannen uit Rubens stam, de afstammelingen van Israëls eerstgeborene, werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden afzonderlijk bij naam geteld.
[21] Uit Rubens stam werden 46.500 mannen geteld.
[22] De mannen uit Simeons stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden afzonderlijk bij naam geteld.
[23] Uit Simeons stam werden 59.300 mannen geteld.
[24] De mannen uit Gads stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.
[25] Uit Gads stam werden 45.650 mannen geteld.
[26] De mannen uit Juda's stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.
[27] Uit Juda's stam werden 74.600 mannen geteld.
[28] De mannen uit Issaschars stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[29] Uit Issaschars stam werden 54.400 mannen geteld.

[30] De mannen uit Zebulons stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[31] Uit Zebulons stam werden 57.400 mannen geteld.

[32] De mannen uit Efraïms stam, een tak van Jozefs nakomelingen, werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[33] Uit Efraïms stam werden 40.500 mannen geteld.

[34] De mannen uit Manasses stam, een tak van Jozefs nakomelingen, werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[35] Uit Manasses stam werden 32.200 mannen geteld.

[36] De mannen uit Benjamins stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[37] Uit Benjamins stam werden 35.400 mannen geteld.

[38] De mannen uit Dans stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[39] Uit Dans stam werden 62.700 mannen geteld.

[40] De mannen uit Asers stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[41] Uit Asers stam werden 41.500 mannen geteld.

[42] De mannen uit Nafthali's stam werden per familie en familietak geregistreerd. Alle mannen van 20 jaar en ouder die in het leger konden dienen, werden bij naam geteld.

[43] Uit Nafthali's stam werden 53.400 mannen geteld.

[44] Mozes en Aäron telden hen samen met de twaalf leiders van Israël, één leider voor elke familietak.

[45] Zo werden alle Israëlitische mannen van 20 jaar en ouder geteld die in het leger konden dienen, ingedeeld per familietak.
[46] In totaal werden 603.550 mannen geteld.
[47] De Levieten werden echter niet samen met de andere stammen geregistreerd.
[48] YHWH had namelijk tegen Mozes gezegd:
[49] Tel de stam Levi (verbonden) niet en neem hun aantal niet op bij de andere Israëlieten.
[50] Stel de Levieten verantwoordelijk voor de tabernakel van de getuigenis, al zijn voorwerpen en alles wat erbij hoort. Zij moeten de tabernakel dragen, hem verzorgen en eromheen hun kamp opslaan.
[51] Wanneer de tabernakel verder trekt, moeten de Levieten hem afbreken. Wanneer het kamp wordt opgeslagen, moeten zij hem weer opbouwen. Iedere buitenstaander die te dichtbij komt, moet worden gedood.
[52] De andere Israëlieten moeten hun kamp per legerafdeling opslaan, ieder in zijn eigen kamp en bij zijn eigen vaandel.
[53] De Levieten moeten rondom de tabernakel van de getuigenis kamperen. Zo treft Gods toorn de gemeenschap van Israël niet. Zij moeten de wacht bij de tabernakel houden.
[54] De Israëlieten deden alles precies zoals YHWH Mozes had opgedragen.

Numeri 2

[1] YHWH sprak tegen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte):
[2] Iedere Israëliet moet kamperen bij zijn eigen vaandel en het herkenningsteken van zijn familietak. Zij moeten op enige afstand rondom de ontmoetingstent kamperen.
[3] Aan de oostkant, waar de zon opkomt, kampeert de legerafdeling onder Juda (lofprijs)'s vaandel. Nahesson (kleine slang), de zoon van Amminadab (mijn volk is edel), is leider van Juda.
[4] Zijn legerafdeling telt 74.600 mannen.

[5] Naast Juda kampeert de stam Issaschar (loon). Nethaneël (God heeft gegeven), de zoon van Zuar (klein), is leider van Issaschar.

[6] Zijn legerafdeling telt 54.400 mannen.

[7] Daarnaast kampeert de stam Zebulon (woning). Eliab (mijn God is vader), de zoon van Helon (sterk), is leider van Zebulon.

[8] Zijn legerafdeling telt 57.400 mannen.

[9] De legerafdeling onder Juda's vaandel telt in totaal 186.400 mannen. Zij vertrekken als eerste.

[10] Aan de zuidkant kampeert de legerafdeling onder Rubens (zie, een zoon) vaandel. Elizur (mijn God is een rots), de zoon van Sedeür (licht van de Almachtige), is leider van Ruben.

[11] Zijn legerafdeling telt 46.500 mannen.

[12] Naast Ruben kampeert de stam Simeon (hij heeft gehoord). Selumiël (God is mijn vrede), de zoon van Zurisaddai (mijn rots is de Almachtige), is leider van Simeon.

[13] Zijn legerafdeling telt 59.300 mannen.

[14] Daarnaast kampeert de stam Gad (geluk). Eljasaf (God heeft toegevoegd), de zoon van Rehuël (vriend van God), is leider van Gad.

[15] Zijn legerafdeling telt 45.650 mannen.

[16] De legerafdeling onder Rubens vaandel telt in totaal 151.450 mannen. Zij vertrekken als tweede.

[17] Daarna trekt de ontmoetingstent verder, met het kamp van de Levieten midden tussen de andere legerafdelingen. De stammen trekken op in dezelfde volgorde als waarin zij kamperen, ieder op zijn plaats onder zijn vaandel.

[18] Aan de westkant kampeert de legerafdeling onder Efraïms (vruchtbaar) vaandel. Elisama (God heeft gehoord), de zoon van Ammihud (mijn verwant is majesteit), is leider van Efraïm.

[19] Zijn legerafdeling telt 40.500 mannen.

[20] Naast Efraïm kampeert de stam Manasse (doen vergeten). Gamaliël (God is mijn beloner), de zoon van Pedazur (de Rots heeft vrijgekocht), is leider van Manasse.

21 Zijn legerafdeling telt 32.200 mannen.

22 Daarnaast kampeert de stam Benjamin (zoon van de rechterhand). Abidan (mijn vader is rechter), de zoon van Gideoni (houwer), is leider van Benjamin.

23 Zijn legerafdeling telt 35.400 mannen.

24 De legerafdeling onder Efraïms vaandel telt in totaal 108.100 mannen. Zij vertrekken als derde.

25 Aan de noordkant kampeert de legerafdeling onder Dans vaandel. Ahiëzer (mijn broer is hulp), de zoon van Ammisaddai (mijn verwant is de Almachtige), is leider van Dan (rechter).

26 Zijn legerafdeling telt 62.700 mannen.

27 Naast Dan kampeert de stam Aser (gelukkig). Pagiël (God ontmoet), de zoon van Ochran (verstoord), is leider van Aser.

28 Zijn legerafdeling telt 41.500 mannen.

29 Daarnaast kampeert de stam Nafthali (mijn worsteling). Ahira (mijn broer is kwaad), de zoon van Enan (wolk), is leider van Nafthali.

30 Zijn legerafdeling telt 53.400 mannen.

31 De legerafdeling onder Dans vaandel telt in totaal 157.600 mannen. Zij vertrekken als laatste, onder hun eigen vaandels.

32 Dit waren de getelde Israëlieten, ingedeeld per familietak en legerafdeling. Samen telden de legerafdelingen 603.550 mannen.

33 De Levieten werden niet bij de andere Israëlieten geteld, precies zoals YHWH Mozes had opgedragen.

34 De Israëlieten deden alles wat YHWH Mozes had opgedragen. Zij kampeerden en trokken verder onder hun eigen vaandel, per familie en familietak.

Numeri 3

1 Dit is het familieoverzicht van Aäron (verlichte) en Mozes (uit het water getrokken) uit de tijd dat YHWH op de berg Sinaï met Mozes sprak.

[2] Aärons zonen heetten Nadab (edelmoedig), zijn eerstgeborene, daarna Abihu (mijn vader is hij), Eleazar (God helpt) en Ithamar (palmenland).

[3] Deze zonen van Aäron waren gezalfde priesters. Zij waren officieel aangesteld om het priesterambt uit te oefenen.

[4] Nadab en Abihu stierven voor YHWH toen zij in de Sinaïwoestijn ongeoorloofd vuur aan Hem aanboden. Zij hadden geen kinderen. Eleazar en Ithamar dienden als priester terwijl hun vader Aäron nog leefde.

[5] YHWH sprak tegen Mozes:

[6] Breng de Levieten naar voren en stel hen onder het gezag van de priester Aäron. Zij moeten hem bij zijn werk helpen.

[7] Zij moeten taken uitvoeren voor Aäron en de hele gemeenschap bij de ontmoetingstent. Zo verrichten zij de dienst bij de tabernakel.

[8] Zij moeten zorgen voor alle voorwerpen van de ontmoetingstent. Daarmee vervullen zij namens de Israëlieten de dienst bij de tabernakel.

[9] Wijs de Levieten toe aan Aäron en zijn zonen. Zij komen uit het volk Israël (die met God strijdt) en zijn volledig aan hem toegewezen.

[10] Stel Aäron en zijn zonen aan om het priesterambt uit te oefenen. Iedere onbevoegde die het heiligdom nadert, moet worden gedood.

[11] YHWH sprak opnieuw tegen Mozes:

[12] Ik heb de Levieten uit de Israëlieten genomen in plaats van iedere eerstgeboren zoon die de baarmoeder opent. De Levieten behoren aan mij.

[13] Iedere eerstgeborene behoort aan mij. Toen ik in Egypte alle eerstgeborenen doodde, wijdde ik alle eerstgeborenen in Israël aan mijzelf, van mensen en dieren. Zij zijn van mij. Ik ben YHWH!

[14] YHWH sprak in de Sinaïwoestijn tegen Mozes:

[15] Tel de mannelijke nakomelingen van Levi (verbonden) per vaderlijke familie en familietak. Tel iedereen van 1 maand of ouder.

[16] Mozes telde hen op bevel van YHWH, precies zoals hem was opgedragen.

[17] Levi's zonen heetten Gerson (vreemdeling), Kahath (bijeenkomst) en Merari (bitter).

[18] De zonen van Gerson, ingedeeld per familie, waren Libni (wit) en Simeï (vermaard).
[19] De zonen van Kahath, ingedeeld per familie, waren Amram (verheven volk), Izhar (olie), Hebron (bondgenootschap) en Uzziël (God is mijn kracht).
[20] De zonen van Merari, ingedeeld per familie, waren Maheli (zwak) en Musi. Dit waren de families waarin de Levieten naar hun voorouders werden ingedeeld.
[21] Van Gerson stamden de families van de Libnieten en Simeïeten af. Samen vormden zij de families van de Gersonieten.
[22] Er werden 7.500 mannelijke nakomelingen van 1 maand of ouder geteld.
[23] De families van de Gersonieten moesten achter de tabernakel kamperen, aan de westkant.
[24] Eljasaf (God heeft toegevoegd), de zoon van Laël (behorend aan God), was leider van de vaderlijke familie van de Gersonieten.
[25] Bij de ontmoetingstent waren de Gersonieten verantwoordelijk voor de tabernakel, de tent, haar dekkleed en het gordijn voor de ingang.
[26] Ook zorgden zij voor de gordijnen rondom de voorhof, het gordijn bij de poort, alle touwen en al het bijbehorende werk.
[27] Van Kahath stamden de families van de Amramieten, Izharieten, Hebronieten en Uzziëlieten af. Samen vormden zij de families van de Kohathieten.
[28] Er werden 8.600 mannelijke nakomelingen van 1 maand of ouder geteld. Zij waren verantwoordelijk voor het heiligdom.
[29] De families van de Kohathieten moesten aan de zuidkant van de tabernakel kamperen.
[30] Elisafan, de zoon van Uzziël, was leider van de vaderlijke families van de Kohathieten.
[31] Zij waren verantwoordelijk voor de ark, tafel, kandelaar, altaren, heilige voorwerpen en het afschermende voorhangsel. Ook al het bijbehorende werk hoorde bij hun taak.

[32] Eleazar, de zoon van de priester Aäron, was de hoogste leider van de Levieten. Hij hield toezicht op iedereen die voor het heiligdom zorgde.

[33] Van Merari stamden de families van de Mahelieten en Musieten af. Samen vormden zij de families van Merari.

[34] Er werden 6.200 mannelijke nakomelingen van 1 maand of ouder geteld.

[35] Zuriël, de zoon van Abihaïl (mijn vader is kracht), was leider van de vaderlijke families van Merari. Zij moesten aan de noordkant van de tabernakel kamperen.

[36] De Merarieten waren verantwoordelijk voor de planken, dwarsbalken, palen, voetstukken en alle overige voorwerpen en werkzaamheden van de tabernakel.

[37] Ook zorgden zij voor de palen, voetstukken, pinnen en touwen rondom de voorhof.

[38] Mozes, Aäron en zijn zonen moesten vóór de tabernakel kamperen, aan de oostkant bij de ingang van de ontmoetingstent. Zij bewaakten het heiligdom namens de Israëlieten. Iedere onbevoegde die naderde, moest worden gedood.

[39] Mozes en Aäron telden op bevel van YHWH alle mannelijke Levieten van 1 maand of ouder, per familie. In totaal waren het 22.000.

[40] YHWH zei tegen Mozes: Tel alle mannelijke eerstgeborenen onder de Israëlieten die 1 maand of ouder zijn. Registreer hen afzonderlijk bij naam.

[41] Neem voor mij de Levieten in plaats van alle mannelijke eerstgeborenen van de Israëlieten. Ik ben YHWH. Neem ook de dieren van de Levieten in plaats van alle eerstgeboren dieren van de Israëlieten.

[42] Mozes telde alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, zoals YHWH hem had opgedragen.

[43] Er werden 22.273 mannelijke eerstgeborenen van 1 maand of ouder afzonderlijk bij naam geteld.

[44] YHWH sprak tegen Mozes:

[45] Neem de Levieten in plaats van alle mannelijke eerstgeborenen van de Israëlieten. Neem de dieren van de Levieten in plaats van de eerstgeboren dieren van de Israëlieten. De Levieten behoren aan mij. Ik ben YHWH!

[46] Er zijn 273 mannelijke eerstgeborenen meer dan Levieten. Zij moeten worden vrijgekocht.

47 Vraag voor ieder van hen vijf heiligdomssikkels, ongeveer 55 gram zilver. Eén heiligdomssikkel telt 20 gera.

48 Geef dit losgeld voor de 273 overgebleven mannelijke eerstgeborenen aan Aäron en zijn zonen.

49 Mozes inde het losgeld voor de eerstgeborenen die niet door een Leviet konden worden vervangen.

50 Hij ontving van de eerstgeboren Israëlieten 1.365 heiligdomssikkels.

51 Mozes gaf het losgeld aan Aäron en zijn zonen. Zo voerde hij het bevel uit dat YHWH hem had gegeven.

Numeri 4

1 YHWH sprak tegen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte):

2 Tel de Kohathieten onder de nakomelingen van Levi (verbonden), per familie en familietak.

3 Tel alle mannen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt zijn om bij de ontmoetingstent te dienen.

4 De Kohathieten krijgen in de ontmoetingstent de zorg voor de allerheiligste voorwerpen.

5 Wanneer het kamp verder trekt, moeten Aäron en zijn zonen naar binnen gaan. Zij nemen het afschermende voorhangsel neer en bedekken daarmee de ark van de getuigenis.

6 Daarover leggen zij een dekkleed van dassenvellen en vervolgens een volledig blauw kleed. Daarna maken zij de draagstokken gereed.

7 Over de tafel met het toonbrood spreiden zij een blauw kleed. Daarop zetten zij de schotels, wierookschalen, kommen en kannen. Ook het vaste toonbrood blijft erop liggen.

8 Daarover spreiden zij een scharlaken kleed en een dekkleed van dassenvellen. Daarna brengen zij de draagstokken aan.

9 Zij bedekken de kandelaar met een blauw kleed, samen met zijn lampen, lontscharen, blusvaten en alle oliehouders die bij de dienst worden gebruikt.

[10] Zij leggen de kandelaar en al zijn voorwerpen in een dekkleed van dassenvellen en plaatsen het geheel op een draagbaar.

[11] Over het gouden altaar spreiden zij een blauw kleed en een dekkleed van dassenvellen. Daarna brengen zij de draagstokken aan.

[12] Alle voorwerpen waarmee men in het heiligdom dient, leggen zij in een blauw kleed en een dekkleed van dassenvellen. Daarna plaatsen zij het geheel op een draagbaar.

[13] Zij verwijderen de as van het offeraltaar en spreiden er een purperen kleed over.

[14] Daarop leggen zij alle altaarvoorwerpen: vuurpannen, vorken, scheppen en sprengbekkens. Zij bedekken alles met een dekkleed van dassenvellen en brengen de draagstokken aan.

[15] Pas wanneer Aäron en zijn zonen alles hebben bedekt, mogen de Kohathieten komen om het te dragen. Zij mogen de heilige voorwerpen niet aanraken, anders sterven zij. Dit is hun draagtaak bij de ontmoetingstent.

[16] Eleazar (God helpt), de zoon van de priester Aäron, houdt toezicht op de lampolie, het geurige reukwerk, het vaste graanoffer en de zalfolie. Ook de hele tabernakel, het heiligdom en alle voorwerpen daarin vallen onder zijn toezicht.

[17] YHWH sprak tegen Mozes en Aäron:

[18] Zorg ervoor dat de families van de Kohathieten niet uit de Levieten worden uitgeroeid.

[19] Doe daarom het volgende, zodat zij blijven leven wanneer zij de allerheiligste voorwerpen naderen. Aäron en zijn zonen moeten ieder van hen zijn eigen taak en draaglast aanwijzen.

[20] De Kohathieten mogen niet naar binnen gaan om te kijken terwijl de heilige voorwerpen worden ingepakt. Anders zullen zij sterven.

[21] YHWH sprak tegen Mozes:

[22] Tel ook de Gersonieten, per vaderlijke familie en familietak.

[23] Tel alle mannen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt zijn om bij de ontmoetingstent te dienen.

[24] Dit zijn de werkzaamheden en draagtaken van de families van de Gersonieten.
[25] Zij dragen de tentkleden van de tabernakel, de ontmoetingstent met haar dekkleden en het gordijn voor de ingang.
[26] Ook dragen zij de gordijnen rondom de voorhof en het gordijn bij de poort. De voorhof ligt rondom de tabernakel en het altaar. Verder dragen zij alle touwen, voorwerpen en benodigdheden voor hun werk.
[27] Aäron en zijn zonen moeten al het werk en alle draagtaken van de Gersonieten leiden. Wijs hun precies aan welke lasten zij moeten dragen.
[28] Dit is de dienst van de families van de Gersonieten bij de ontmoetingstent. Ithamar (palmenland), de zoon van de priester Aäron, houdt toezicht op hen.
[29] Tel ook de Merarieten, per familie en familietak.
[30] Tel alle mannen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt zijn om bij de ontmoetingstent te dienen.
[31] Hun draagtaak bij de ontmoetingstent omvat de planken, dwarsbalken, palen en voetstukken van de tabernakel.
[32] Ook dragen zij de palen, voetstukken, pinnen en touwen rondom de voorhof, met alle bijbehorende voorwerpen. Maak een lijst waarop ieder voorwerp afzonderlijk staat.
[33] Dit is al het werk van de families van Merari (bitter) bij de ontmoetingstent. Ithamar, de zoon van de priester Aäron, houdt toezicht op hen.
[34] Mozes, Aäron en de leiders van de gemeenschap telden de Kohathieten per familie en familietak.
[35] Zij telden alle mannen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt waren om bij de ontmoetingstent te dienen.
[36] Er werden 2.750 Kohathieten geteld, ingedeeld per familie.
[37] Dit waren alle Kohathieten die bij de ontmoetingstent dienden. Mozes en Aäron telden hen volgens het bevel dat YHWH via Mozes had gegeven.
[38] Ook de Gersonieten werden per familie en familietak geteld.
[39] Zij telden alle mannen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt waren om bij de ontmoetingstent te dienen.

[40] Er werden 2.630 Gersonieten geteld, ingedeeld per familie en familietak.

[41] Dit waren alle Gersonieten die bij de ontmoetingstent dienden. Mozes en Aäron telden hen op bevel van YHWH.

[42] Ook de Merarieten werden per familie en familietak geteld.

[43] Zij telden alle mannen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt waren om bij de ontmoetingstent te dienen.

[44] Er werden 3.200 Merarieten geteld, ingedeeld per familie.

[45] Dit waren alle Merarieten die werden geteld. Mozes en Aäron telden hen volgens het bevel dat YHWH via Mozes had gegeven.

[46] Zo telden Mozes, Aäron en de leiders van Israël (die met God strijdt) alle Levieten per familie en familietak.

[47] Zij telden iedereen van 30 tot en met 50 jaar die geschikt was voor het werk en het dragen bij de ontmoetingstent.

[48] In totaal werden 8.580 mannen geteld.

[49] Ze werden op bevel van YHWH door Mozes geteld, ieder met zijn eigen werk en draaglast. Iedereen die YHWH Mozes had opgedragen te tellen, werd zo geregistreerd.

Numeri 5

[1] YHWH sprak tegen Mozes (uit het water getrokken):

[2] Geef de Israëlieten opdracht iedereen met melaatsheid of een abnormale afscheiding buiten het kamp te sturen. Dit geldt ook voor wie door een dode onrein is.

[3] Stuur zowel mannen als vrouwen buiten het kamp. Anders verontreinigen zij hun kampen, waar ik midden tussen hen woon.

[4] De Israëlieten gehoorzaamden. Zij stuurden deze mensen buiten het kamp, precies zoals YHWH tegen Mozes had gezegd.

[5] YHWH sprak opnieuw tegen Mozes:

[6] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer een man of vrouw een medemens benadeelt en zo ontrouw is aan YHWH, staat die persoon schuldig.

[7] Die persoon moet de zonde belijden en het volledige schadebedrag terugbetalen. Daar komt een vijfde bovenop, bestemd voor degene die is benadeeld.

[8] Is er geen naaste verwant van de benadeelde aan wie het bedrag kan worden terugbetaald? Dan komt het toe aan YHWH en krijgt de priester het. Daarnaast moet een ram worden geofferd waarmee de priester verzoening voor de schuldige doet.

[9] Elke heilige bijdrage die de Israëlieten naar de priester brengen, wordt eigendom van de priester.

[10] Iedere heilige gave die iemand aan de priester geeft, wordt eigendom van de priester.

[11] Verder sprak YHWH tegen Mozes:

[12] Zeg tegen de Israëlieten: Stel dat iemands vrouw afdwaalt en hem ontrouw wordt.

[13] Een andere man heeft gemeenschap met haar, maar haar echtgenoot weet niets. Zij heeft haar onreinheid verborgen. Er is geen getuige en zij is niet betrapt.

[14] Haar man wordt achterdochtig en jaloers omdat zij zich werkelijk heeft verontreinigd. Het kan ook zijn dat hij jaloers wordt terwijl zij onschuldig is.

[15] Dan moet de man zijn vrouw naar de priester brengen. Voor haar brengt hij ongeveer 2 liter gerstemeel als offer mee. Hij giet er geen olie over en legt er geen wierook op. Dit is een graanoffer vanwege jaloezie. Het brengt mogelijke schuld aan het licht.

[16] De priester laat de vrouw naar voren komen en zet haar voor YHWH.

[17] Hij neemt heilig water in een aardewerken vat en doet er wat stof van de vloer van de tabernakel in.

[18] De priester zet de vrouw voor YHWH en maakt haar haar los. Hij legt het graanoffer dat de schuld zichtbaar maakt in haar handen. Zelf houdt hij het bittere water vast dat de vloek brengt.

[19] De priester laat haar zweren. Hij zegt: Als geen andere man met u heeft geslapen en u uw echtgenoot niet ontrouw bent geweest, zal dit bittere

vloekwater u niet treffen.
[20] Maar als u uw echtgenoot ontrouw bent geworden en een andere man met u heeft geslapen,
[21] dan laat de priester haar de eed met de vloek zweren. Hij zegt: Moge YHWH u onder uw volk tot een afschrikwekkend voorbeeld maken. Hij zal uw heup laten wegteren en uw buik laten opzwellen.
[22] Dit vloekwater zal in uw lichaam komen, uw buik laten opzwellen en uw heup laten wegteren. De vrouw antwoordt: Amen, amen!
[23] De priester schrijft deze vloekwoorden op een document. Daarna wast hij de inkt in het bittere water af.
[24] Vervolgens laat hij de vrouw het bittere vloekwater drinken. Het zal haar bitter lijden bezorgen.
[25] De priester neemt het graanoffer voor jaloezie uit haar handen. Hij beweegt het als beweegoffer voor YHWH en brengt het naar het altaar.
[26] Hij neemt een handvol als herinneringsoffer en verbrandt dit op het altaar. Daarna laat hij de vrouw het water drinken.
[27] Is zij onrein geworden door haar man ontrouw te zijn, dan zal het vloekwater haar bitter lijden bezorgen. Haar buik zal opzwellen en haar heup wegteren. Zij zal onder haar volk een afschrikwekkend voorbeeld worden.
[28] Is de vrouw niet onrein geworden, maar werkelijk onschuldig, dan blijft zij ongedeerd en kan zij kinderen krijgen.
[29] Dit is de wet voor jaloezie wanneer een getrouwde vrouw afdwaalt en zich verontreinigt.
[30] Deze wet geldt ook wanneer een man door jaloezie wordt beheerst en zijn vrouw verdenkt. Hij brengt haar voor YHWH. De priester voert dan de hele voorgeschreven procedure met haar uit.
[31] De man gaat vrijuit, maar als de vrouw schuldig is, draagt zij haar schuld.

Numeri 6

[1] YHWH sprak tegen Mozes (uit het water getrokken):

[2] Zeg tegen de Israëlieten: Wanneer een man of vrouw een bijzondere nazireeërsgelofte aflegt, zondert die persoon zich voor YHWH af.

[3] Zo iemand onthoudt zich van wijn en sterke drank. Hij drinkt geen wijnazijn, azijn van sterke drank of druivensap. Ook eet hij geen verse of gedroogde druiven.

[4] Tijdens zijn hele nazireeërschap eet hij niets van de wijnstok, zelfs geen druivenpitten of druivenschillen.

[5] Tijdens zijn hele gelofte mag geen scheermes over zijn hoofd gaan. Totdat zijn tijd voor YHWH voorbij is, blijft hij heilig. Daarom laat hij zijn hoofdhaar groeien.

[6] Tijdens de hele periode waarin hij zich aan YHWH wijdt, mag hij niet bij een dode komen.

[7] Zelfs bij het overlijden van zijn vader, moeder, broer of zus mag hij zich niet verontreinigen. Het teken van zijn toewijding aan God rust op zijn hoofd.

[8] Tijdens zijn hele nazireeërschap is hij heilig voor YHWH.

[9] Sterft er plotseling iemand vlak bij hem, dan wordt zijn toegewijde hoofd onrein. Op de zevende dag van zijn reiniging scheert hij zijn hoofd.

[10] Op de achtste dag brengt hij twee tortelduiven of twee jonge duiven naar de priester bij de ingang van de ontmoetingstent.

[11] De priester bereidt één vogel als zondoffer en de andere als brandoffer. Zo doet hij verzoening voor hem, omdat hij door de dode onrein werd. Diezelfde dag wijdt de nazireeër zijn hoofd opnieuw.

[12] Hij wijdt opnieuw een volledige periode aan YHWH en brengt een eenjarig lam als schuldoffer. De vorige dagen tellen niet mee, omdat zijn nazireeërschap onrein werd.

[13] Dit is de wet voor een nazireeër wanneer zijn afzonderingstijd voorbij is. Hij wordt naar de ingang van de ontmoetingstent gebracht.

[14] Daar offert hij drie gave dieren aan YHWH. Hij brengt een eenjarig mannelijk lam als brandoffer, een eenjarig ooilam als zondoffer en een ram als dankoffer.

15 Ook brengt hij een mand met ongezuurde koeken van fijn meel en olie, plus ongezuurde platte broden bestreken met olie. Daarbij horen de graanoffers en drankoffers.
16 De priester biedt alles aan voor YHWH. Hij bereidt het zondoffer en het brandoffer.
17 Ook bereidt hij de ram als dankoffer voor YHWH, samen met de mand ongezuurde koeken. De priester brengt eveneens het graanoffer en drankoffer.
18 Bij de ingang van de ontmoetingstent scheert de nazireeër zijn toegewijde hoofd kaal. Hij legt dit hoofdhaar in het vuur onder het dankoffer.
19 Na het kaalscheren neemt de priester de gekookte schouder van de ram, één ongezuurde koek en één ongezuurd platbrood. Hij legt die op de handen van de nazireeër.
20 De priester beweegt ze als beweegoffer voor YHWH. Samen met het borststuk van het beweegoffer en de schouder van het hefoffer zijn ze heilig voor de priester. Daarna mag de nazireeër weer wijn drinken.
21 Dit is de wet voor een nazireeër die zo'n offer aan YHWH heeft beloofd. Kan hij meer geven, dan komt dat erbij. Hij moet zijn gelofte uitvoeren volgens de wet van het nazireeërschap.
22 YHWH sprak opnieuw tegen Mozes:
23 Zeg tegen Aäron (verlichte) en zijn zonen: Zo moeten jullie de Israëlieten zegenen:
24 Moge YHWH u zegenen en beschermen.
25 Moge YHWH Zijn aangezicht over u laten stralen en u genadig zijn.
26 Moge YHWH Zijn aangezicht naar u toekeren en u vrede geven.
27 Zo leggen zij mijn naam op de Israëlieten. Dan zal ik hen zegenen.

Numeri 7

1 Op de dag dat Mozes (uit het water getrokken) klaar was met het opzetten van de tabernakel, zalfde en heiligde hij hem. Dat deed hij ook met alle voorwerpen, met het altaar en met alles wat daarbij hoorde.

[2] Toen brachten de leiders van Israël (die met God strijdt) hun gaven. Zij waren de hoofden van de families en stonden aan het hoofd van de getelde stammen.

[3] Zij brachten hun gave voor YHWH: zes overdekte wagens en twaalf runderen. Dat was een wagen voor elke twee leiders en een rund voor elke leider. Zij zetten die neer bij de tabernakel.

[4] En YHWH zei tegen Mozes:

[5] Neem ze van hen aan, want ze zijn bedoeld voor het werk aan de ontmoetingstent. Geef ze aan de Levieten, ieder naar wat zijn taak vraagt.

[6] Mozes nam de wagens en de runderen aan en gaf ze aan de Levieten.

[7] Aan de zonen van Gerson (vreemdeling) gaf hij twee wagens en vier runderen, naar wat hun werk vroeg.

[8] Aan de zonen van Merari (bitter) gaf hij vier wagens en acht runderen, naar wat hun werk vroeg. Zij stonden onder leiding van Ithamar (palmenland), de zoon van de priester Aäron (verlichte).

[9] Aan de zonen van Kehath (bijeenkomst) gaf hij niets. Zij hadden de zorg voor de heilige voorwerpen, en die droegen zij op hun schouders.

[10] De leiders brachten ook hun gaven voor de inwijding van het altaar, op de dag dat het gezalfd werd. Zij zetten hun gaven neer voor het altaar.

[11] YHWH zei tegen Mozes: Laat elke leider op zijn eigen dag zijn gave brengen voor de inwijding van het altaar.

[12] Op de eerste dag bracht Nahesson (kleine slang), de zoon van Amminadab (mijn volk is edel), zijn gave. Hij was de leider van de stam Juda (lofprijs).

[13] Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.

[14] Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.

[15] Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.

[16] Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.

[17] En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Nahesson, de zoon van

Amminadab.
18 Op de tweede dag bracht Nethaneël (God heeft gegeven), de zoon van Zuar (klein), zijn gave. Hij was de leider van de stam Issaschar (loon).
19 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
20 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
21 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
22 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
23 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Nethaneël, de zoon van Zuar.
24 Op de derde dag bracht Eliab (mijn God is vader), de zoon van Helon (sterk), zijn gave. Hij was de leider van de stam Zebulon (woning).
25 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
26 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
27 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
28 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
29 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Eliab, de zoon van Helon.
30 Op de vierde dag bracht Elizur (mijn God is een rots), de zoon van Sedeür (licht van de Almachtige), zijn gave. Hij was de leider van de stam Ruben (zie, een zoon).
31 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
32 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.

33 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
34 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
35 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Elizur, de zoon van Sedeür.
36 Op de vijfde dag bracht Selumiël (God is mijn vrede), de zoon van Zurisaddai (mijn rots is de Almachtige), zijn gave. Hij was de leider van de stam Simeon (hij heeft gehoord).
37 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
38 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
39 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
40 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
41 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Selumiël, de zoon van Zurisaddai.
42 Op de zesde dag bracht Eljasaf (God heeft toegevoegd), de zoon van Dehuël (gekend door God), zijn gave. Hij was de leider van de stam Gad (geluk).
43 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
44 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
45 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
46 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
47 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Eljasaf, de zoon van Dehuël.
48 Op de zevende dag bracht Elisama (God heeft gehoord), de zoon van Ammihud (mijn verwant is majesteit), zijn gave. Hij was de leider van de stam

Efraïm (vruchtbaar).

[49] Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.

[50] Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.

[51] Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.

[52] Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.

[53] En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Elisama, de zoon van Ammihud.

[54] Op de achtste dag bracht Gamaliël (God is mijn beloner), de zoon van Pedazur (de Rots heeft vrijgekocht), zijn gave. Hij was de leider van de stam Manasse (doen vergeten).

[55] Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.

[56] Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.

[57] Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.

[58] Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.

[59] En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Gamaliël, de zoon van Pedazur.

[60] Op de negende dag bracht Abidan (mijn vader is rechter), de zoon van Gideoni (houwer), zijn gave. Hij was de leider van de stam Benjamin (zoon van de rechterhand).

[61] Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.

[62] Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.

63 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
64 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
65 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Abidan, de zoon van Gideoni.
66 Op de tiende dag bracht Ahiëzer (mijn broer is hulp), de zoon van Ammisaddai (mijn verwant is de Almachtige), zijn gave. Hij was de leider van de stam Dan (rechter).
67 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
68 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
69 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
70 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
71 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Ahiëzer, de zoon van Ammisaddai.
72 Op de elfde dag bracht Pagiël (God ontmoet), de zoon van Ochran (verstoord), zijn gave. Hij was de leider van de stam Aser (gelukkig).
73 Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
74 Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
75 Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
76 Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
77 En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Pagiël, de zoon van Ochran.
78 Op de twaalfde dag bracht Ahira (mijn broer is kwaad), de zoon van Enan (wolk), zijn gave. Hij was de leider van de stam Nafthali (mijn worsteling).

[79] Hij gaf een zilveren schaal van ongeveer 1,4 kilo en een zilveren sprengbekken van ongeveer 770 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Beide waren gevuld met fijn meel, aangemaakt met olie, voor het graanoffer.
[80] Ook gaf hij een gouden schaal van ongeveer 110 gram, gevuld met reukwerk.
[81] Voor het brandoffer gaf hij een jonge stier, een ram en een lam van een jaar oud.
[82] Voor het zondoffer gaf hij een geitenbok.
[83] En voor het dankoffer gaf hij twee runderen, vijf rammen, vijf bokken en vijf lammeren van een jaar oud. Dit was de gave van Ahira, de zoon van Enan.
[84] Dit was de gave van de leiders van Israël bij de inwijding van het altaar, op de dag dat het gezalfd werd. Samen brachten zij twaalf zilveren schalen, twaalf zilveren sprengbekkens en twaalf gouden schalen.
[85] Elke zilveren schaal woog ongeveer 1,4 kilo en elk sprengbekken ongeveer 770 gram. Al het zilver van deze voorwerpen woog samen ongeveer 26 kilo, volgens de heiligdomsstandaard.
[86] De twaalf gouden schalen waren gevuld met reukwerk. Elke schaal woog ongeveer 110 gram, volgens de heiligdomsstandaard. Samen woog het goud ongeveer 1,3 kilo.
[87] Voor het brandoffer waren er in totaal twaalf stieren, twaalf rammen en twaalf lammeren van een jaar oud, met het graanoffer dat daarbij hoorde. Voor het zondoffer waren er twaalf geitenbokken.
[88] Voor het dankoffer waren er in totaal vierentwintig stieren, zestig rammen, zestig bokken en zestig lammeren van een jaar oud. Dit was de gave voor de inwijding van het altaar, nadat het gezalfd was.
[89] Als Mozes de ontmoetingstent binnenging om met Hem te spreken, hoorde hij de stem die tot hem sprak. Die kwam van boven het verzoendeksel op de ark van het verbond, tussen de twee cherubs vandaan. Zo sprak Hij met hem.

Numeri 8

[1] En YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):

[2] Zeg tegen Aäron (verlichte): Als je de lampen aansteekt, moeten de zeven lampen naar voren schijnen, naar de kant tegenover de kandelaar.

[3] Aäron deed dat. Hij stak de lampen aan aan de voorkant van de kandelaar, zoals YHWH Mozes had opgedragen.

[4] De kandelaar was uit een stuk goud gedreven, van de schacht tot de bloemen. Mozes had hem gemaakt naar het model dat YHWH hem had laten zien.

[5] En YHWH zei tegen Mozes:

[6] Neem de Levieten apart van de andere Israëlieten en maak hen rein.

[7] Doe het zo: sprenkel het reinigingswater op hen. Laat hen hun hele lichaam scheren en hun kleren wassen, en zo zichzelf reinigen.

[8] Daarna moeten zij een jonge stier nemen, met het graanoffer van fijn meel aangemaakt met olie. En jij neemt een tweede jonge stier voor het zondoffer.

[9] Laat de Levieten naar voren komen bij de ontmoetingstent en roep heel de gemeenschap van Israël (die met God strijdt) bijeen.

[10] Laat de Levieten voor YHWH komen. De Israëlieten leggen dan hun handen op hen.

[11] Aäron moet de Levieten voor YHWH aanbieden als een beweegoffer namens de Israëlieten. Zo staan zij klaar om het werk voor YHWH te doen.

[12] De Levieten leggen hun handen op de kop van de stieren. Bereid daarna de ene als zondoffer en de andere als brandoffer voor YHWH, om verzoening te doen voor de Levieten.

[13] Zet de Levieten voor Aäron en zijn zonen, en bied hen aan als beweegoffer voor YHWH.

[14] Zo zonder je de Levieten af van de andere Israëlieten, zodat zij van mij zijn.

[15] Daarna mogen de Levieten binnenkomen om in de ontmoetingstent te werken. Je maakt hen eerst rein en biedt hen aan als beweegoffer.

[16] Want zij zijn mij helemaal gegeven uit het midden van Israël. In plaats van elke eerstgeborene, elke zoon die als eerste geboren wordt, heb ik hen voor mijzelf genomen.

[17] Want elke eerstgeborene in Israël is van mij, bij mensen en bij dieren. Op de dag dat ik alle eerstgeborenen in Egypte trof, heb ik hen voor mijzelf apart gezet.

[18] En ik heb de Levieten genomen in plaats van alle eerstgeborenen in Israël.
[19] Uit het midden van Israël heb ik de Levieten als gave aan Aäron en zijn zonen gegeven. Zij doen het werk van de Israëlieten in de ontmoetingstent en doen verzoening voor hen. Zo treft geen plaag het volk wanneer het tot het heiligdom nadert.
[20] Mozes, Aäron en heel de gemeenschap van Israël deden met de Levieten precies wat YHWH Mozes had opgedragen.
[21] De Levieten reinigden zich van zonde en wasten hun kleren. Aäron bood hen aan als beweegoffer voor YHWH en deed verzoening over hen om hen rein te maken.
[22] Daarna kwamen de Levieten binnen om hun werk te doen in de ontmoetingstent, onder Aäron en zijn zonen. Zo deden zij met hen wat YHWH Mozes had opgedragen.
[23] En YHWH zei tegen Mozes:
[24] Dit geldt voor de Levieten. Vanaf hun vijfentwintigste jaar komen zij in dienst om te werken in de ontmoetingstent.
[25] Vanaf hun vijftigste jaar houden zij met dat werk op en dienen zij niet meer.
[26] Zij mogen hun broers in de ontmoetingstent wel helpen met de wacht, maar het werk zelf doen zij niet meer. Zo regel je de taken van de Levieten.

Numeri 9

[1] YHWH sprak tot Mozes (uit het water getrokken) in de woestijn van Sinaï. Het was de eerste maand van het tweede jaar nadat zij uit Egypte waren vertrokken. Hij zei:
[2] De Israëlieten moeten het pascha vieren op de vastgestelde tijd.
[3] Vier het op de veertiende dag van deze maand, tegen het vallen van de avond, op de vastgestelde tijd. Volg daarbij alle voorschriften en regels die erbij horen.
[4] Mozes zei tegen de Israëlieten dat zij het pascha moesten vieren.
[5] Zij vierden het op de veertiende dag van de eerste maand, tegen het vallen van de avond, in de woestijn van Sinaï. De Israëlieten deden alles wat YHWH

Mozes had opgedragen.

[6] Er waren mannen die onrein waren geworden door een dode, en daardoor konden zij het pascha die dag niet vieren. Daarom kwamen zij die dag bij Mozes en Aäron (verlichte).

[7] Zij zeiden tegen hem: Wij zijn onrein geworden door een dode. Waarom zouden wij dan tekort komen en de gave voor YHWH niet mogen brengen op de vastgestelde tijd, samen met de andere Israëlieten?

[8] Mozes zei tegen hen: Wacht hier, dan hoor ik wat YHWH over jullie beveelt.

[9] Toen zei YHWH tegen Mozes:

[10] Zeg tegen de Israëlieten: Iemand van jullie of van jullie nakomelingen kan onrein zijn door een dode, of ver weg op reis. Toch mag hij het pascha voor YHWH vieren.

[11] Zij vieren het dan in de tweede maand, op de veertiende dag, tegen het vallen van de avond. Zij eten het met ongezuurd brood en bittere kruiden.

[12] Zij mogen er niets van overlaten tot de morgen en zij mogen er geen bot van breken. Zij vieren het volgens alle voorschriften van het pascha.

[13] Maar wie rein is en niet op reis, en toch nalaat het pascha te vieren, wordt uit zijn volk verwijderd. Hij heeft de gave voor YHWH niet gebracht op de vastgestelde tijd en draagt de gevolgen van zijn zonde.

[14] Woont er een vreemdeling bij jullie die het pascha voor YHWH wil vieren, dan mag dat. Hij houdt zich aan de voorschriften en de gewoonte ervan. Voor jullie geldt één regel, voor de vreemdeling en voor wie in het land geboren is.

[15] Op de dag dat de tabernakel werd opgezet, bedekte de wolk hem, de tent van de getuigenis. In de avond was er boven de tabernakel iets dat op vuur leek, tot de morgen toe.

[16] Zo ging het steeds: overdag bedekte de wolk hem en in de nacht leek het op vuur.

[17] Zodra de wolk zich van de tent verhief, braken de Israëlieten op. En waar de wolk neerdaalde, sloegen zij hun kamp op.

[18] Op bevel van YHWH braken de Israëlieten op en op bevel van YHWH sloegen zij hun kamp op. Zolang de wolk boven de tabernakel bleef, bleven zij

liggen.
19 Bleef de wolk vele dagen boven de tabernakel, dan hielden de Israëlieten zich aan wat YHWH vroeg en trokken zij niet verder.
20 Soms bleef de wolk maar een paar dagen boven de tabernakel. Ook dan sloegen zij op bevel van YHWH hun kamp op en braken zij op bevel van YHWH weer op.
21 Soms bleef de wolk van de avond tot de morgen en verhief zij zich in de ochtend; dan trokken zij verder. Of zij verhief zich overdag of in de nacht, en dan trokken zij ook verder.
22 Bleef de wolk twee dagen boven de tabernakel, of een maand, of nog langer, dan bleven de Israëlieten liggen en trokken niet verder. Zodra zij zich verhief, gingen zij op weg.
23 Op bevel van YHWH sloegen zij hun kamp op en op bevel van YHWH braken zij op. Zij hielden zich aan wat YHWH vroeg, zoals Hij het door Mozes had gezegd.

Numeri 10

1 YHWH zei verder tegen Mozes (uit het water getrokken):
2 Maak twee trompetten van gedreven zilver. Gebruik ze om de gemeenschap bijeen te roepen en om de legerkampen te laten opbreken.
3 Blazen de priesters op beide trompetten, dan komt de hele gemeenschap bij jou bijeen bij de ingang van de ontmoetingstent.
4 Blazen zij op één trompet, dan komen alleen de leiders bij jou, de hoofden van de duizenden van Israël (die met God strijdt).
5 Blazen jullie een alarmsignaal, dan breken de kampen aan de oostkant op.
6 Blazen jullie voor de tweede keer een alarmsignaal, dan breken de kampen aan de zuidkant op. Het alarmsignaal is het teken om op te breken.
7 Willen jullie de gemeenschap bijeenroepen, blaas dan wel, maar geen alarmsignaal.

[8] De zonen van Aäron (verlichte), de priesters, blazen op de trompetten. Dat is voor jullie een blijvende regel, ook voor jullie nakomelingen.

[9] Trekken jullie in jullie land ten strijde tegen een vijand die jullie in het nauw brengt, blaas dan het alarmsignaal. Dan denkt YHWH, jullie God, aan jullie en worden jullie van jullie vijanden gered.

[10] Blaas ook op de trompetten op jullie feestdagen, op jullie vaste feesten en aan het begin van elke maand. Blaas bij jullie brandoffers en dankoffers. Zo worden zij voor jullie God een herinnering aan jullie. Ik ben YHWH, jullie God.

[11] In het tweede jaar, op de twintigste dag van de tweede maand, verhief de wolk zich van de tabernakel van de getuigenis.

[12] Toen braken de Israëlieten op uit de woestijn van Sinaï en trokken in etappes verder. De wolk kwam tot rust in de woestijn van Paran.

[13] Zo braken zij voor het eerst op, op bevel van YHWH, zoals Hij het door Mozes had gezegd.

[14] Voorop ging het vaandel van het kamp van Juda (lofprijs), met zijn afdelingen. Aan het hoofd van dat leger stond Nahesson (kleine slang), de zoon van Amminadab (mijn volk is edel).

[15] Het leger van de stam Issaschar (loon) stond onder leiding van Nethaneël (God heeft gegeven), de zoon van Zuar (klein).

[16] Het leger van de stam Zebulon (woning) stond onder leiding van Eliab (mijn God is vader), de zoon van Helon (sterk).

[17] Daarna werd de tabernakel afgebroken. De zonen van Gerson (vreemdeling) en de zonen van Merari (bitter) braken op en droegen de tabernakel.

[18] Toen volgde het vaandel van het kamp van Ruben (zie, een zoon), met zijn afdelingen. Aan het hoofd stond Elizur (mijn God is een rots), de zoon van Sedeür (licht van de Almachtige).

[19] Het leger van de stam Simeon (hij heeft gehoord) stond onder leiding van Selumiël (God is mijn vrede), de zoon van Zurisaddai (mijn rots is de Almachtige).

[20] Het leger van de stam Gad (geluk) stond onder leiding van Eljasaf (God heeft toegevoegd), de zoon van Dehuël (gekend door God).

[21] Daarna braken de Kehathieten op, die de heilige voorwerpen droegen. De tabernakel werd al opgezet voordat zij aankwamen.

[22] Toen volgde het vaandel van het kamp van Efraïm (vruchtbaar), met zijn afdelingen. Aan het hoofd stond Elisama (God heeft gehoord), de zoon van Ammihud (mijn verwant is majesteit).

[23] Het leger van de stam Manasse (doen vergeten) stond onder leiding van Gamaliël (God is mijn beloner), de zoon van Pedazur (de Rots heeft vrijgekocht).

[24] Het leger van de stam Benjamin (zoon van de rechterhand) stond onder leiding van Abidan (mijn vader is rechter), de zoon van Gideoni (houwer).

[25] Als laatste volgde het vaandel van het kamp van Dan (rechter), dat de achterhoede van alle kampen vormde. Aan het hoofd stond Ahiëzer (mijn broer is hulp), de zoon van Ammisaddai (mijn verwant is de Almachtige).

[26] Het leger van de stam Aser (gelukkig) stond onder leiding van Pagiël (God ontmoet), de zoon van Ochran (verstoord).

[27] Het leger van de stam Nafthali (mijn worsteling) stond onder leiding van Ahira (mijn broer is kwaad), de zoon van Enan (wolk).

[28] Zo trokken de Israëlieten op, leger na leger, als zij verder reisden.

[29] Mozes zei tegen Hobab (geliefde), de zoon van de Midianiet Rehuël (vriend van God), zijn schoonvader: Wij gaan op weg naar een plaats die YHWH ons beloofd heeft. Hij zei: Ik zal haar aan jullie geven. Ga met ons mee, dan zullen wij goed voor je zijn. YHWH heeft Israël immers het goede beloofd.

[30] Maar hij antwoordde: Ik ga niet mee. Ik ga terug naar mijn eigen land en mijn familie.

[31] Mozes zei: Laat ons toch niet in de steek. Jij weet waar wij in de woestijn ons kamp kunnen opslaan. Jij kunt onze ogen zijn.

[32] Als je met ons meegaat, zullen wij het goede met je delen dat YHWH ons geeft.

[33] Zo trokken zij drie dagreizen verder vanaf de berg van YHWH. De ark van het verbond van YHWH ging die drie dagen voor hen uit, om een rustplaats voor hen te zoeken.

[34] Overdag hing de wolk van YHWH boven hen wanneer zij uit het kamp vertrokken.

[35] Telkens als de ark opbrak, zei Mozes: Sta op, YHWH! Laat Uw vijanden verstrooid worden en laat wie U haten voor U vluchten.

[36] En als de ark tot rust kwam, zei hij: Keer terug, YHWH, naar de tienduizenden van Israël.

Numeri 11

[1] Het volk begon te klagen, en dat viel slecht bij YHWH. Toen YHWH het hoorde, werd Hij kwaad. Het vuur van YHWH brak onder hen uit en verteerde de rand van het kamp.

[2] Toen riep het volk om hulp tot Mozes (uit het water getrokken). Mozes bad tot YHWH en het vuur doofde.

[3] Daarom noemde men die plaats Tabera, omdat het vuur van YHWH daar onder hen had gebrand.

[4] De buitenstaanders die met hen meetrokken, kregen een hevig verlangen naar ander eten. Ook de Israëlieten begonnen weer te huilen en zeiden: Wie geeft ons vlees te eten?

[5] Wij denken nog aan de vis die wij in Egypte voor niets aten. En aan de komkommers, de meloenen, de prei, de uien en de knoflook.

[6] Maar nu drogen wij uit. Er is niets meer, alleen dat manna voor onze ogen.

[7] Het manna leek op korianderzaad en zag eruit als balsemhars.

[8] Het volk liep rond om het te verzamelen. Zij maalden het met molenstenen of stampten het in een vijzel. Zij kookten het in een pot of bakten er koeken van. Het smaakte als gebak met olie.

[9] Als in de nacht de dauw op het kamp viel, viel het manna erbij.

[10] Mozes hoorde het volk huilen, familie na familie, ieder bij de ingang van zijn tent. YHWH werd heel kwaad, en Mozes vond het ook erg.

[11] Mozes zei tegen YHWH: Waarom doet U Uw dienaar dit aan? Waarom vind ik geen genade bij U, dat U de last van dit hele volk op mij legt?

[12] Ben ik soms de moeder van dit volk? Heb ik het ter wereld gebracht, dat U tegen mij zegt: Draag het in je armen, zoals een oppas een zuigeling draagt? Moet ik het dragen naar het land dat U hun voorouders beloofd hebt?
[13] Waar haal ik vlees vandaan voor al deze mensen? Zij huilen tegen mij en zeggen: Geef ons vlees te eten.
[14] Ik kan dit hele volk niet alleen dragen. Het is mij te zwaar.
[15] Als U zo met mij wilt omgaan, dood mij dan liever, als ik tenminste genade bij U vind. Dan hoef ik mijn ellende niet langer aan te zien.
[16] YHWH zei tegen Mozes: Breng zeventig mannen bij mij, van wie je weet dat zij oudsten en leiders van het volk zijn. Neem hen mee naar de ontmoetingstent en laat hen daar bij je gaan staan.
[17] Dan kom ik neer en spreek daar met je. Ik neem iets van de Geest die op jou rust en leg die op hen. Dan dragen zij samen met jou de last van het volk en hoef je die niet alleen te dragen.
[18] Zeg tegen het volk: Reinig jullie voor morgen, dan krijgen jullie vlees te eten. Jullie hebben tegen YHWH geklaagd en gezegd: Wie geeft ons vlees? In Egypte hadden wij het goed. Daarom zal YHWH jullie vlees geven en jullie zullen eten.
[19] Jullie zullen het niet één dag eten, of twee, of vijf, of tien, of twintig dagen,
[20] maar een hele maand, tot het jullie de neus uitkomt en jullie ervan walgen. Jullie hebben YHWH afgewezen, die midden onder jullie woont. Jullie hebben tegen Hem gehuild en gezegd: Waarom zijn wij toch uit Egypte weggegaan?
[21] Maar Mozes zei: Dit volk telt zeshonderdduizend man te voet, en U zegt: Ik zal hun vlees geven, een hele maand lang.
[22] Moeten er dan schapen en runderen voor hen geslacht worden, genoeg voor iedereen? Of moeten alle vissen uit de zee voor hen gevangen worden, genoeg voor iedereen?
[23] YHWH zei tegen Mozes: Is de hand van YHWH dan te kort? Nu zul je zien of mijn woord uitkomt of niet.
[24] Mozes ging naar buiten en vertelde het volk wat YHWH had gezegd. Hij bracht zeventig mannen uit de oudsten van het volk bijeen en liet hen rondom de tent staan.

[25] Toen kwam YHWH neer in de wolk en sprak met hem. Hij nam iets van de Geest die op Mozes rustte en legde die op de zeventig oudsten. Toen de Geest op hen rustte, begonnen zij te profeteren. Maar daarna deden zij dat niet meer.
[26] Twee mannen waren in het kamp gebleven: de een heette Eldad (God heeft liefgehad) en de ander Medad (liefde). Zij stonden op de lijst, maar waren niet naar de tent gegaan. Ook op hen kwam de Geest, en zij profeteerden in het kamp.
[27] Een jongen rende naar Mozes en vertelde: Eldad en Medad profeteren in het kamp.
[28] Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), die al van jongs af de dienaar van Mozes was, zei: Mozes, mijn heer, houd hen tegen.
[29] Maar Mozes zei tegen hem: Ben je jaloers voor mij? Ik zou willen dat heel het volk van YHWH profeten waren, en dat YHWH Zijn Geest op hen allemaal legde.
[30] Toen ging Mozes met de oudsten van Israël (die met God strijdt) terug naar het kamp.
[31] Toen stak er een wind op, gestuurd door YHWH. Die dreef kwartels aan vanaf de zee en liet ze rond het kamp neervallen. Ze lagen een dagreis ver in elke richting, zo'n 90 centimeter hoog boven de grond.
[32] Het volk ging aan de slag, die hele dag, de hele nacht en de hele volgende dag. Zij verzamelden de kwartels; wie het minst had, had er ongeveer 2.000 liter van. Zij spreidden ze uit rondom het kamp om te drogen.
[33] Het vlees zat nog tussen hun tanden en was nog niet op, toen YHWH kwaad werd op het volk. YHWH trof het volk met een zware plaag.
[34] Daarom noemde men die plaats Kibroth-Taava. Daar begroeven zij de mensen die zo naar vlees verlangd hadden.
[35] Van Kibroth-Taava trok het volk verder naar Hazeroth, en daar bleven zij.

Numeri 12

[1] Mirjam (geliefde) en Aäron (verlichte) spraken kwaad over Mozes (uit het water getrokken) vanwege de Cusjitische vrouw met wie hij getrouwd was. Hij had namelijk een Cusjitische vrouw genomen.

[2] Zij zeiden: Heeft YHWH alleen door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken? En YHWH hoorde het.

[3] Nu was Mozes een zeer bescheiden man, bescheidener dan wie ook op aarde.

[4] Meteen zei YHWH tegen Mozes, Aäron en Mirjam: Kom alle drie naar de ontmoetingstent. En zij gingen er alle drie heen.

[5] Toen kwam YHWH neer in een wolkkolom en ging bij de ingang van de tent staan. Hij riep Aäron en Mirjam, en zij kwamen allebei naar voren.

[6] Hij zei: Luister naar wat ik zeg. Als er onder jullie een profeet is, maak ik, YHWH, mij aan hem bekend in een visioen. In een droom spreek ik met hem.

[7] Zo is het niet met mijn dienaar Mozes. Hij is betrouwbaar in heel mijn huis.

[8] Met hem spreek ik rechtstreeks, openlijk en niet in raadsels. Hij ziet de gestalte van YHWH. Waarom waren jullie dan niet bang om kwaad te spreken over mijn dienaar Mozes?

[9] YHWH werd kwaad op hen en ging weg.

[10] Toen de wolk van de tent week, was Mirjam melaats geworden, wit als sneeuw. Aäron keek naar Mirjam en zag dat zij melaats was.

[11] Aäron zei tegen Mozes: Ach, mijn heer, reken ons deze zonde toch niet aan. Wij hebben dwaas gehandeld en gezondigd.

[12] Laat haar toch niet zijn als een doodgeboren kind, dat bij de geboorte al half vergaan is.

[13] Toen riep Mozes tot YHWH: O God, genees haar toch.

[14] YHWH zei tegen Mozes: Als haar vader in haar gezicht had gespuwd, zou zij zich dan niet zeven dagen schamen? Laat haar zeven dagen buiten het kamp blijven. Daarna mag zij weer terugkomen.

[15] Zo bleef Mirjam zeven dagen buiten het kamp. Het volk trok niet verder tot Mirjam terug was.

16 Daarna trok het volk verder van Hazeroth en sloeg het kamp op in de woestijn van Paran.

Numeri 13

1 YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):

2 Stuur mannen uit om het land Kanaän (laagland) te verkennen, dat ik aan de Israëlieten ga geven. Stuur uit elke stam een man, en laat het leiders zijn.

3 Mozes stuurde hen op bevel van YHWH vanuit de woestijn van Paran. Het waren allemaal hoofden van de Israëlieten.

4 Dit waren hun namen: uit de stam Ruben (zie, een zoon) Sammua (gehoord), de zoon van Zakkur (hij gedenkt).

5 Uit de stam Simeon (hij heeft gehoord) Safat (hij heeft geoordeeld), de zoon van Hori (holbewoner).

6 Uit de stam Juda (lofprijs) Kaleb (hond), de zoon van Jefunne.

7 Uit de stam Issaschar (loon) Jigeal (hij verlost), de zoon van Jozef (hij voegt toe).

8 Uit de stam Efraïm (vruchtbaar) Hosea (redding), de zoon van Nun (vis).

9 Uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand) Palti (YHWH redt), de zoon van Rafu (genezen).

10 Uit de stam Zebulon (woning) Gaddiel (God is mijn geluk), de zoon van Sodi (vertrouweling van YHWH).

11 Uit de stam van Jozef, namelijk uit Manasse (doen vergeten), Gaddi (mijn geluk), de zoon van Susi (mijn paard).

12 Uit de stam Dan (rechter) Ammiël (mijn volk is God), de zoon van Gemalli (kameeldrijver).

13 Uit de stam Aser (gelukkig) Sethur (verborgen), de zoon van Michaël (wie is als God).

14 Uit de stam Nafthali (mijn worsteling) Nachbi, de zoon van Wofsi.

15 Uit de stam Gad (geluk) Guël (majesteit van God), de zoon van Machi.

16 Dit waren de namen van de mannen die Mozes stuurde om het land te verkennen. Hosea, de zoon van Nun, gaf Mozes de naam Jozua (YHWH redt).
17 Mozes stuurde hen op weg om het land Kanaän te verkennen en zei tegen hen: Trek hierheen, naar het zuiden, en ga het bergland in.
18 Kijk hoe het land is, en of het volk dat er woont sterk is of zwak, klein in aantal of groot.
19 Kijk of het land goed is of slecht, en of de steden waarin zij wonen open zijn of versterkt.
20 Kijk of de grond vruchtbaar is of arm, en of er bomen groeien of niet. Wees moedig en neem wat vruchten van het land mee. Het was de tijd van de eerste rijpe druiven.
21 Zij trokken op en verkenden het land, van de woestijn Zin tot Rehob, waar de weg naar Hamath begint.
22 Zij trokken het zuiden in en kwamen bij Hebron. Daar woonden Ahiman, Sesai en Talmai (vol voren), nakomelingen van Enak (lange hals). Hebron was zeven jaar eerder gebouwd dan Zoan in Egypte.
23 Daarna kwamen zij in het dal Eskol. Daar sneden zij een tak af met een tros druiven, die zij met hun tweeën aan een draagstok droegen. Ook namen zij granaatappels en vijgen mee.
24 Die plaats werd het dal Eskol genoemd, naar de tros die de Israëlieten daar hadden afgesneden.
25 Na veertig dagen kwamen zij terug van het verkennen van het land.
26 Zij gingen naar Mozes, Aäron (verlichte) en de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) in de woestijn van Paran, bij Kades. Zij brachten verslag uit aan hen en aan de hele gemeenschap en lieten de vruchten van het land zien.
27 Zij vertelden: Wij zijn in het land geweest waar u ons heen stuurde. Het is echt een land dat overvloeit van melk en honing. Dit zijn de vruchten ervan.
28 Maar het volk dat er woont is sterk, en de steden zijn versterkt en heel groot. Wij hebben er ook nakomelingen van Enak gezien.
29 In het zuiden wonen de Amalekieten. In het bergland wonen de Hethieten, de Jebusieten en de Amorieten. Aan de zee en langs de Jordaan wonen de

Kanaänieten.

[30] Kaleb bracht het volk tot zwijgen tegenover Mozes en zei: Laten wij toch optrekken en het land in bezit nemen. Wij kunnen het zeker veroveren.

[31] Maar de mannen die met hem waren meegegaan, zeiden: Wij kunnen dat volk niet aanvallen, want het is sterker dan wij.

[32] Zo verspreidden zij onder de Israëlieten een slecht verhaal over het land dat zij verkend hadden. Zij zeiden: Het land waar wij doorheen trokken, verslindt zijn eigen bewoners. Alle mensen die wij er zagen, zijn buitengewoon groot.

[33] Wij hebben er ook de reuzen gezien, de nakomelingen van Enak. Wij voelden ons sprinkhanen, en zo zagen zij ons ook.

Numeri 14

[1] Toen begon de hele gemeenschap luid te schreeuwen, en het volk huilde die hele nacht.

[2] Alle Israëlieten mopperden op Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte). De hele gemeenschap zei tegen hen: Waren wij maar in Egypte gestorven, of hier in de woestijn.

[3] Waarom brengt YHWH ons naar dat land, waar wij door het zwaard zullen vallen? Onze vrouwen en kinderen worden buit. Kunnen wij niet beter teruggaan naar Egypte?

[4] Zij zeiden tegen elkaar: Laten wij een leider kiezen en teruggaan naar Egypte.

[5] Toen vielen Mozes en Aäron op hun gezicht voor de hele verzamelde gemeenschap van Israël (die met God strijdt).

[6] Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), en Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, die ook het land verkend hadden, scheurden hun kleren.

[7] Zij zeiden tegen de hele gemeenschap van Israël: Het land waar wij doorheen trokken om het te verkennen, is een uitzonderlijk goed land.

[8] Als YHWH ons goedgezind is, brengt Hij ons in dat land en geeft Hij het ons, een land dat overvloeit van melk en honing.

[9] Kom alleen niet in opstand tegen YHWH. En wees niet bang voor het volk van dat land, want wij zullen hen verslinden. Hun bescherming is van hen geweken en YHWH is met ons. Wees niet bang voor hen.

[10] Maar de hele gemeenschap wilde hen stenigen. Toen verscheen de heerlijkheid van YHWH bij de ontmoetingstent, voor alle Israëlieten.

[11] YHWH zei tegen Mozes: Hoe lang blijft dit volk mij nog minachten? Hoe lang blijven zij mij wantrouwen, ondanks alle tekenen die ik onder hen gedaan heb?

[12] Ik zal hen met de pest treffen en hen verstoten. Van jou maak ik een volk dat groter en sterker is dan zij.

[13] Maar Mozes zei tegen YHWH: Dan zullen de Egyptenaren het horen. U hebt dit volk met Uw kracht uit hun midden weggeleid.

[14] Zij zullen het vertellen aan de bewoners van dit land. Die hebben gehoord dat U, YHWH, midden onder dit volk bent. U, YHWH, wordt van aangezicht tot aangezicht gezien. Uw wolk staat boven hen, en U gaat overdag voor hen uit in een wolkkolom en in de nacht in een vuurkolom.

[15] Als U dit volk nu allemaal tegelijk doodt, zullen de volken die van U gehoord hebben zeggen:

[16] YHWH kon dit volk niet brengen in het land dat Hij hun beloofd had. Daarom heeft Hij hen in de woestijn afgeslacht.

[17] Laat nu toch de kracht van YHWH groot blijken, zoals U gezegd hebt:

[18] YHWH is geduldig en rijk aan trouw. Hij vergeeft schuld en overtreding, maar laat de schuldige niet vrijuit gaan. Hij straft de schuld van de ouders aan de kinderen, tot in het derde en vierde geslacht.

[19] Vergeef toch de schuld van dit volk, want Uw trouw is groot. Vergeef het zoals U dit volk vergeven hebt vanaf Egypte tot nu toe.

[20] YHWH zei: Ik vergeef het, zoals je gevraagd hebt.

[21] Maar zo waar ik leef en zo waar de hele aarde vervuld zal worden van de heerlijkheid van YHWH, dit zeg ik:

[22] Al deze mannen hebben mijn heerlijkheid gezien en de tekenen die ik in Egypte en in de woestijn deed. Toch hebben zij mij nu tien keer op de proef

gesteld en niet naar mij geluisterd.
[23] Zij zullen het land dat ik hun voorouders beloofd heb, beslist niet zien. Niemand van hen die mij geminacht hebben, zal het zien.
[24] Maar mijn dienaar Kaleb heeft een andere houding gehad en is mij trouw gevolgd. Hem zal ik brengen in het land waar hij geweest is, en zijn nakomelingen zullen het in bezit krijgen.
[25] De Amalekieten en de Kanaänieten wonen in de vlakte. Keer morgen om en trek de woestijn in, in de richting van de Schelfzee.
[26] Daarna zei YHWH tegen Mozes en Aäron:
[27] Hoe lang moet ik deze slechte gemeenschap nog verdragen, die tegen mij moppert? Ik heb het gemopper van de Israëlieten tegen mij gehoord.
[28] Zeg tegen hen: Zo waar ik leef, zegt YHWH, ik zal met jullie doen wat jullie mij hebben horen zeggen.
[29] Jullie lichamen zullen in deze woestijn vallen, van jullie allen die geteld zijn, van twintig jaar en ouder, allen die tegen mij gemopperd hebben.
[30] Niemand van jullie zal het land binnengaan waarvan ik gezworen heb jullie daar te laten wonen. Alleen Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun, komen erin.
[31] Jullie kinderen, van wie jullie zeiden dat zij buit zouden worden, die zal ik erin brengen. Zij zullen het land leren kennen dat jullie hebben afgewezen.
[32] Maar jullie lichamen zullen in deze woestijn vallen.
[33] Jullie kinderen zullen veertig jaar als herders in deze woestijn rondtrekken. Zij dragen de gevolgen van jullie ontrouw, tot jullie lichamen allemaal in de woestijn zijn gevallen.
[34] Jullie hebben het land veertig dagen verkend. Voor elke dag een jaar: veertig jaar lang zullen jullie de gevolgen van jullie schuld dragen. Dan zullen jullie merken wat het is als ik mij tegen jullie keer.
[35] Ik, YHWH, heb gesproken. Dit zal ik zeker doen met deze hele slechte gemeenschap die zich tegen mij heeft verzameld. In deze woestijn komen zij om, daar zullen zij sterven.

[36] De mannen die Mozes had gestuurd om het land te verkennen, waren teruggekomen. Met hun slechte verhaal over het land hadden zij de hele gemeenschap tegen hem laten mopperen.
[37] Die mannen, die het slechte verhaal over het land hadden verspreid, stierven door een plaag voor YHWH.
[38] Maar Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, bleven in leven, van de mannen die het land waren gaan verkennen.
[39] Mozes vertelde dit alles aan alle Israëlieten. Toen raakte het volk diep in de rouw.
[40] De volgende morgen stonden zij vroeg op en gingen de berg op. Zij zeiden: Hier zijn wij. Wij trekken op naar de plaats die YHWH ons genoemd heeft, want wij hebben gezondigd.
[41] Maar Mozes zei: Waarom gaan jullie opnieuw tegen het bevel van YHWH in? Dat zal niet lukken.
[42] Trek niet op, want YHWH is niet in jullie midden. Anders worden jullie door jullie vijanden verslagen.
[43] De Amalekieten en de Kanaänieten staan daar tegenover jullie, en jullie zullen door het zwaard vallen. Omdat jullie je van YHWH hebben afgekeerd, zal YHWH niet met jullie zijn.
[44] Toch waagden zij het de berg op te trekken. Maar de ark van het verbond van YHWH en Mozes gingen niet mee uit het kamp.
[45] Toen kwamen de Amalekieten en de Kanaänieten, die in dat bergland woonden, naar beneden. Zij versloegen hen en joegen hen uiteen tot Horma.

Numeri 15

[1] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):
[2] Zeg tegen de Israëlieten: Straks komen jullie in het land dat ik jullie geef om er te wonen.
[3] Misschien brengen jullie daar een offer voor YHWH, een brandoffer of een slachtoffer. Dat kan zijn bij een gelofte, als vrijwillige gave of op jullie vaste feesten. Jullie geven YHWH dan een aangename geur met runderen of kleinvee.

[4] Wie zo zijn gave aan YHWH brengt, moet er een graanoffer bij doen: ongeveer 2 liter fijn meel, aangemaakt met ongeveer 1 liter olie.

[5] Bij het brandoffer of het slachtoffer van een lam doen jullie ook ongeveer 1 liter wijn als drankoffer.

[6] Bij een ram doen jullie een graanoffer van ongeveer 4 liter fijn meel, aangemaakt met ongeveer 1,3 liter olie.

[7] Als drankoffer brengen jullie dan ongeveer 1,3 liter wijn, als een aangename geur voor YHWH.

[8] Brengen jullie een jonge stier als brandoffer of slachtoffer, bij een gelofte of als dankoffer voor YHWH,

[9] dan doen jullie er een graanoffer bij van ongeveer 6 liter fijn meel, aangemaakt met ongeveer 2 liter olie.

[10] Als drankoffer brengen jullie dan ongeveer 2 liter wijn, als een offer met een aangename geur voor YHWH.

[11] Zo moet het gaan bij elke stier, elke ram en elk lam of geitje.

[12] Hoeveel dieren jullie ook offeren, bij elk ervan doen jullie het zo.

[13] Ieder die in Israël (die met God strijdt) geboren is, moet het zo doen wanneer hij een offer met een aangename geur voor YHWH brengt.

[14] Misschien woont er een vreemdeling bij jullie, of iemand die al generaties onder jullie leeft. Wil hij een offer met een aangename geur voor YHWH brengen, dan doet hij het net zoals jullie.

[15] Voor de gemeenschap geldt één regel, voor jullie en voor de vreemdeling die bij jullie woont. Dat is een blijvende regel voor alle generaties: voor YHWH is de vreemdeling gelijk aan jullie.

[16] Er geldt één wet en één recht voor jullie en voor de vreemdeling die bij jullie woont.

[17] YHWH zei verder tegen Mozes:

[18] Zeg tegen de Israëlieten: Straks komen jullie in het land waar ik jullie heen breng.

[19] Als jullie dan van het brood van dat land eten, moeten jullie een deel apart zetten als gave voor YHWH.

[20] Zet een koek van het eerste deeg apart als gave, zoals jullie ook een gave van de dorsvloer apart zetten.

[21] Geef YHWH een gave van het eerste deeg, generatie na generatie.

[22] Het kan gebeuren dat jullie zonder het te willen niet doen wat YHWH tegen Mozes heeft gezegd.

[23] Het gaat om alles wat YHWH jullie door Mozes heeft opgedragen, vanaf de dag dat Hij het opdroeg en voor alle generaties daarna.

[24] Stel dat het zonder opzet gebeurd is en de gemeenschap het niet gemerkt heeft. Dan brengt de hele gemeenschap een jonge stier als brandoffer, een aangename geur voor YHWH. Daarbij horen het graanoffer en het drankoffer volgens de regel, en een geitenbok als zondoffer.

[25] De priester doet verzoening voor de hele gemeenschap van Israël, en het wordt hun vergeven. Het was immers zonder opzet, en zij hebben hun gave voor YHWH gebracht, met hun zondoffer voor hun vergissing.

[26] Het wordt de hele gemeenschap van Israël vergeven, en ook de vreemdeling die bij hen woont. Het hele volk heeft het immers zonder opzet gedaan.

[27] Zondigt een enkeling zonder opzet, dan brengt hij een geit van een jaar oud als zondoffer.

[28] De priester doet voor YHWH verzoening voor wie zonder opzet gezondigd heeft, en het wordt hem vergeven.

[29] Voor wie zonder opzet zondigt, geldt een wet, voor wie in Israël geboren is en voor de vreemdeling die bij hen woont.

[30] Maar wie met opzet zondigt, of hij nu in Israël geboren is of een vreemdeling, beledigt YHWH. Die persoon wordt uit zijn volk verwijderd.

[31] Hij heeft het woord van YHWH geminacht en Zijn gebod gebroken. Hij wordt beslist verwijderd; zijn schuld rust op hem.

[32] Toen de Israëlieten in de woestijn waren, betrapten zij een man die op de sabbat hout sprokkelde.

[33] Zij brachten hem bij Mozes, Aäron (verlichte) en de hele gemeenschap.

[34] Zij hielden hem in bewaring, want er was nog niet bepaald wat er met hem moest gebeuren.

35 YHWH zei tegen Mozes: Die man moet gedood worden. De hele gemeenschap moet hem buiten het kamp stenigen.
36 De hele gemeenschap bracht hem buiten het kamp en stenigde hem, zodat hij stierf, zoals YHWH Mozes had opgedragen.
37 YHWH zei tegen Mozes:
38 Zeg tegen de Israëlieten dat zij kwastjes maken aan de hoeken van hun kleren, generatie na generatie. In elk kwastje moeten zij een blauwe draad doen.
39 Die kwastjes zijn er om naar te kijken. Zo denken jullie aan alle geboden van YHWH en houden jullie je eraan. Dan volgen jullie niet jullie eigen hart en jullie eigen ogen, die jullie van mij afbrengen.
40 Zo denken jullie aan al mijn geboden en doen jullie ze, en zijn jullie heilig voor jullie God.
41 Ik ben YHWH, jullie God, die jullie uit Egypte heeft geleid om jullie God te zijn. Ik ben YHWH, jullie God.

Numeri 16

1 Korach (kaal), de zoon van Jizhar (olie), de zoon van Kehath (bijeenkomst), de zoon van Levi (verbonden), kwam in opstand. Met hem deden Dathan (wetten) en Abiram (mijn vader is verheven) mee, de zonen van Eliab (mijn God is vader), en On, de zoon van Peleth (snelheid), uit de stam Ruben (zie, een zoon).
2 Zij kwamen in verzet tegen Mozes (uit het water getrokken), samen met tweehonderdvijftig Israëlieten. Dat waren leiders van de gemeenschap, gekozen vertegenwoordigers en bekende mannen.
3 Zij kwamen bijeen tegenover Mozes en Aäron (verlichte) en zeiden tegen hen: Jullie gaan te ver. De hele gemeenschap is heilig, allemaal, en YHWH is midden onder hen. Waarom stellen jullie je dan boven de gemeenschap van YHWH?
4 Toen Mozes dat hoorde, viel hij op zijn gezicht.
5 Hij zei tegen Korach en al zijn aanhangers: Morgenvroeg zal YHWH laten zien wie van Hem is en wie heilig is. Wie Hij gekozen heeft, laat Hij bij zich komen.

[6] Doe dit, Korach, jij en al je aanhangers: neem wierookvaten.

[7] Doe er morgen vuur in en leg er reukwerk op voor YHWH. De man die YHWH kiest, die is heilig. Jullie gaan te ver, zonen van Levi.

[8] Mozes zei verder tegen Korach: Luister toch, zonen van Levi.

[9] Is het jullie niet genoeg dat de God van Israël (die met God strijdt) jullie uit de gemeenschap van Israël heeft apart gezet? Hij liet jullie bij zich komen om het werk in de tabernakel van YHWH te doen en de gemeenschap te dienen.

[10] Hij heeft jou en al je broers, de Levieten, bij zich laten komen. Willen jullie nu ook nog het priesterschap?

[11] Daarom ben jij met al je aanhangers eigenlijk tegen YHWH in opstand gekomen. Want wie is Aäron, dat jullie tegen hem mopperen?

[12] Mozes liet Dathan en Abiram, de zonen van Eliab, roepen. Maar zij zeiden: Wij komen niet.

[13] Je hebt ons weggehaald uit een land dat overvloeit van melk en honing, om ons in de woestijn te laten sterven. Is dat niet genoeg? Moet je ook nog de baas over ons spelen?

[14] Je hebt ons niet in een land gebracht dat overvloeit van melk en honing. Je hebt ons geen akkers en wijngaarden gegeven. Denk je deze mannen zand in de ogen te strooien? Wij komen niet.

[15] Mozes werd heel kwaad en zei tegen YHWH: Neem hun offer niet aan. Ik heb van niemand van hen ook maar een ezel afgenomen, en niemand van hen kwaad gedaan.

[16] Mozes zei tegen Korach: Kom morgen met al je aanhangers voor YHWH staan: jij, zij en ook Aäron.

[17] Laat ieder zijn wierookvat nemen, er reukwerk in doen en het voor YHWH brengen: tweehonderdvijftig wierookvaten. Ook jij en Aäron nemen ieder een wierookvat.

[18] Zij namen ieder hun wierookvat en deden er vuur en reukwerk in. Toen gingen zij bij de ingang van de ontmoetingstent staan, samen met Mozes en Aäron.

[19] Korach bracht de hele gemeenschap tegen hen bijeen bij de ingang van de ontmoetingstent. Toen verscheen de heerlijkheid van YHWH aan de hele gemeenschap.
[20] YHWH zei tegen Mozes en Aäron:
[21] Ga weg uit het midden van deze gemeenschap, dan maak ik in een oogwenk een einde aan hen.
[22] Maar zij vielen op hun gezicht en zeiden: O God, God die alle leven de adem geeft! Een man heeft gezondigd, en wilt U dan kwaad worden op de hele gemeenschap?
[23] YHWH zei tegen Mozes:
[24] Zeg tegen de gemeenschap: Ga weg uit de buurt van de tenten van Korach, Dathan en Abiram.
[25] Mozes stond op en ging naar Dathan en Abiram, en de oudsten van Israël gingen met hem mee.
[26] Hij zei tegen de gemeenschap: Ga weg van de tenten van deze slechte mannen en raak niets aan van wat van hen is. Anders komen jullie om door al hun zonden.
[27] Zij gingen weg uit de buurt van de tenten van Korach, Dathan en Abiram. Dathan en Abiram waren naar buiten gekomen en stonden bij de ingang van hun tenten, met hun vrouwen, hun zonen en hun kleine kinderen.
[28] Mozes zei: Hieraan zullen jullie merken dat YHWH mij gestuurd heeft om dit alles te doen, en dat het niet uit mijzelf komt.
[29] Sterven deze mannen zoals alle mensen sterven, en treft hen wat ieder mens treft, dan heeft YHWH mij niet gestuurd.
[30] Maar misschien doet YHWH iets ongekends. De aarde opent dan haar mond en verslindt hen met alles wat van hen is, zodat zij levend in het dodenrijk verdwijnen. Dan zullen jullie weten dat deze mannen YHWH hebben geminacht.
[31] Toen hij dit alles gezegd had, spleet de grond onder hen open.
[32] De aarde opende haar mond en verslond hen, met hun gezinnen, met alle mensen die bij Korach hoorden en met al hun bezit.

[33] Zij verdwenen levend in het dodenrijk, met alles wat van hen was. De aarde sloot zich boven hen, en zij verdwenen uit het midden van de gemeenschap.
[34] Alle Israëlieten die om hen heen stonden, vluchtten weg bij hun geschreeuw. Zij riepen: Straks verslindt de aarde ons ook.
[35] Toen ging er vuur uit van YHWH dat de tweehonderdvijftig mannen verteerde die het reukwerk hadden gebracht.
[36] YHWH zei tegen Mozes:
[37] Zeg tegen Eleazar (God helpt), de zoon van de priester Aäron, dat hij de wierookvaten uit het vuur haalt en de gloeiende kolen ver weg strooit. Want de wierookvaten zijn heilig.
[38] Het zijn de wierookvaten van de mannen die door hun zonde hun leven verloren. Laat men er platen van slaan om het altaar te bekleden. Zij zijn voor YHWH gebracht en daarom heilig. Zo worden zij een teken voor de Israëlieten.
[39] De priester Eleazar nam de koperen wierookvaten die de verbrande mannen hadden gebracht, en men sloeg er platen van om het altaar te bekleden.
[40] Het was een herinnering voor de Israëlieten dat niemand die geen nakomeling van Aäron is, reukwerk mag branden voor YHWH. Anders vergaat het hem zoals Korach en zijn aanhangers. Zo had YHWH het door Mozes gezegd.
[41] Maar de volgende dag mopperde de hele gemeenschap van Israël tegen Mozes en Aäron. Zij zeiden: Jullie hebben het volk van YHWH gedood.
[42] Toen de gemeenschap zich tegen Mozes en Aäron verzamelde en naar de ontmoetingstent keek, werd die bedekt door de wolk. De heerlijkheid van YHWH verscheen.
[43] Mozes en Aäron gingen voor de ontmoetingstent staan.
[44] YHWH zei tegen Mozes:
[45] Ga weg uit het midden van deze gemeenschap, dan maak ik in een oogwenk een einde aan hen. Toen vielen zij op hun gezicht.
[46] Mozes zei tegen Aäron: Neem het wierookvat, doe er vuur van het altaar in en leg er reukwerk op. Ga er snel mee naar de gemeenschap en doe verzoening voor hen. De toorn van YHWH is losgebarsten en de plaag is al begonnen.

47 Äärón deed wat Mozes gezegd had en rende midden in de gemeenschap. De plaag was onder het volk al begonnen. Hij legde reukwerk op het vuur en deed verzoening voor het volk.

48 Hij stond tussen de doden en de levenden, en zo kwam de plaag tot staan.

49 Er stierven veertienduizend zevenhonderd mensen aan de plaag, naast hen die door de zaak van Korach waren omgekomen.

50 Äärón ging terug naar Mozes bij de ingang van de ontmoetingstent. De plaag was tot staan gekomen.

Numeri 17

1 YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):

2 Spreek met de Israëlieten en neem van hen twaalf staven, een voor elke stam, van al hun leiders. Schrijf de naam van ieder op zijn eigen staf.

3 Op de staf van Levi (verbonden) schrijf je de naam van Äärón (verlichte). Want voor het hoofd van elke stam is er één staf.

4 Leg ze in de ontmoetingstent, voor de ark van de getuigenis, waar ik jullie ontmoet.

5 De staf van de man die ik kies, zal gaan bloeien. Zo maak ik een einde aan het gemopper van de Israëlieten tegen jullie, dat eigenlijk tegen mij gericht is.

6 Mozes sprak met de Israëlieten, en al hun leiders gaven hem een staf, een voor elke leider van elke stam, twaalf staven. Ook de staf van Äärón was erbij.

7 Mozes legde de staven neer voor YHWH, in de tent van de getuigenis.

8 De volgende dag ging Mozes de tent van de getuigenis binnen. De staf van Äärón, van de stam Levi, was gaan bloeien. Er zaten knoppen en bloesems aan, en er groeiden rijpe amandelen aan.

9 Mozes haalde alle staven weg bij YHWH en bracht ze naar alle Israëlieten. Zij zagen het, en ieder nam zijn eigen staf terug.

10 YHWH zei tegen Mozes: Leg de staf van Äärón terug voor de ark van de getuigenis. Bewaar hem daar als een teken voor wie in opstand komen. Zo maak je een einde aan hun gemopper tegen mij, en hoeven zij niet te sterven.

[11] Mozes deed het. Hij deed precies wat YHWH hem had opgedragen.
[12] De Israëlieten zeiden tegen Mozes: Wij gaan dood, wij komen om, wij komen allemaal om.
[13] Iedereen die dicht bij de tabernakel van YHWH komt, sterft. Moeten wij dan allemaal omkomen?

Numeri 18

[1] YHWH zei tegen Aäron (verlichte): Jij, je zonen en je familie dragen de verantwoordelijkheid voor wat er misgaat in het heiligdom. Jij en je zonen dragen de verantwoordelijkheid voor wat er misgaat in jullie priesterdienst.
[2] Laat ook je broers van de stam Levi (verbonden), de stam van je vader, bij je komen. Zij sluiten zich bij je aan en helpen je. Maar jij en je zonen staan voor de tent van de getuigenis.
[3] Zij doen hun taak voor jou en voor de hele tent. Maar bij de heilige voorwerpen en het altaar mogen zij niet komen, anders sterven zij, en jullie ook.
[4] Zij sluiten zich bij je aan en zorgen voor de ontmoetingstent, voor al het werk daar. Iemand die er niet bij hoort, mag niet bij jullie komen.
[5] Jullie zorgen voor het heiligdom en voor het altaar. Dan komt er geen toorn meer over de Israëlieten.
[6] Kijk, ik heb jullie broers, de Levieten, uit het midden van de Israëlieten genomen. Zij zijn een geschenk aan jullie, aan YHWH gegeven, om het werk in de ontmoetingstent te doen.
[7] Maar jij en je zonen vervullen jullie priesterdienst bij alles wat met het altaar te maken heeft en bij wat achter het voorhangsel is. Dat is jullie dienst. Ik geef jullie het priesterschap als geschenk. Iemand die er niet bij hoort en toch dichterbij komt, wordt gedood.
[8] YHWH zei verder tegen Aäron: Kijk, ik geef jou de zorg voor de gaven die aan mij worden gebracht. Alle heilige gaven van de Israëlieten geef ik aan jou en je zonen, omdat je gezalfd bent. Dat is een blijvende regel.
[9] Van de allerheiligste gaven is voor jou wat niet op het vuur gaat. Dat zijn al hun offers die zij aan mij brengen: hun graanoffers, zondoffers en schuldoffers.

Het is allerheiligst voor jou en je zonen.
10 Eet het op een allerheiligste plaats. Alle mannen mogen ervan eten. Het is heilig voor je.
11 Ook dit is voor jou: de gaven die de Israëlieten apart zetten, met al hun beweegoffers. Ik geef ze aan jou, aan je zonen en aan je dochters, als een blijvende regel. Iedereen in je huis die rein is, mag ervan eten.
12 Het eerste dat zij aan YHWH geven, geef ik aan jou. Dat is het beste van de olie, van de nieuwe wijn en van het koren.
13 De eerste vruchten van alles wat in hun land groeit en wat zij aan YHWH brengen, zijn voor jou. Iedereen in je huis die rein is, mag ervan eten.
14 Alles in Israël (die met God strijdt) wat aan YHWH is gewijd, is voor jou.
15 Al het eerstgeborene, van mens en dier, dat zij aan YHWH brengen, is voor jou. Maar voor de eerstgeboren zonen moet je losgeld laten betalen. Ook voor de eerstgeboren jongen van onreine dieren moet losgeld betaald worden.
16 Laat hen losgeld betalen wanneer zij een maand oud zijn, volgens de vastgestelde waarde: vijf heiligdomssikkels, ongeveer 55 gram zilver. Eén heiligdomssikkel telt 20 gera.
17 Maar voor het eerstgeboren jong van een koe, een schaap of een geit mag geen losgeld betaald worden. Die zijn heilig. Sprenkel hun bloed op het altaar en verbrand hun vet als een offer met een aangename geur voor YHWH.
18 Hun vlees is voor jou, net als de borst van het beweegoffer en de rechterschouder.
19 Alle heilige gaven die de Israëlieten voor YHWH apart zetten, geef ik aan jou en aan je zonen en dochters. Dat is een blijvende regel. Het is een blijvend verbond, onverbrekelijk als zout, voor YHWH, voor jou en voor je nakomelingen.
20 YHWH zei ook tegen Aäron: Je krijgt in hun land geen erfdeel. Je krijgt onder hen geen eigen stuk grond. Ik ben je deel en je erfdeel onder de Israëlieten.
21 Aan de Levieten geef ik alle tienden van Israël als erfdeel, als loon voor hun werk in de ontmoetingstent.

[22] De Israëlieten mogen niet meer dicht bij de ontmoetingstent komen, anders laden zij zonde op zich en sterven zij.
[23] De Levieten doen het werk in de ontmoetingstent en dragen de verantwoordelijkheid als er iets misgaat. Dat is een blijvende regel voor alle generaties. Onder de Israëlieten krijgen zij geen erfdeel.
[24] Want de tienden die de Israëlieten als gave aan YHWH brengen, geef ik aan de Levieten als erfdeel. Daarom heb ik tegen hen gezegd: Onder de Israëlieten krijgen jullie geen erfdeel.
[25] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):
[26] Zeg tegen de Levieten: Jullie ontvangen van de Israëlieten de tienden die ik jullie als erfdeel van hen gegeven heb. Zet daarvan zelf een gave voor YHWH apart: een tiende van dat tiende.
[27] Die gave wordt jullie toegerekend alsof het koren van de dorsvloer is of wijn uit de perskuip.
[28] Zo brengen ook jullie een gave aan YHWH van al de tienden die jullie van de Israëlieten ontvangen. Die gave voor YHWH geven jullie aan de priester Aäron.
[29] Van alles wat jullie krijgen, zetten jullie de gave voor YHWH apart. Neem daarvoor het beste, het deel dat heilig is.
[30] Zeg tegen hen: Als jullie het beste ervan apart zetten, wordt het de Levieten toegerekend als opbrengst van de dorsvloer en van de perskuip.
[31] Jullie en jullie gezinnen mogen de rest overal eten. Het is jullie loon voor jullie werk in de ontmoetingstent.
[32] Als jullie het beste ervan apart zetten, laden jullie daarmee geen zonde op jullie. Maar jullie mogen de heilige gaven van de Israëlieten niet onheilig maken, anders sterven jullie.

Numeri 19

[1] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte):
[2] Dit is een voorschrift uit de wet die YHWH gegeven heeft. Zeg tegen de Israëlieten dat zij jou een rode koe brengen zonder enig gebrek, die nog nooit een juk heeft gedragen.

3 Geef haar aan de priester Eleazar (God helpt). Hij brengt haar buiten het kamp, en daar wordt zij voor zijn ogen geslacht.

4 De priester Eleazar neemt met zijn vinger wat van haar bloed. Hij sprenkelt het zeven keer in de richting van de voorkant van de ontmoetingstent.

5 Dan wordt de koe voor zijn ogen verbrand: haar huid, haar vlees en haar bloed, met de mest erbij.

6 De priester neemt cederhout, hysop en scharlakenrode wol en gooit dat midden in het vuur waarin de koe verbrandt.

7 Daarna wast de priester zijn kleren en baadt hij zich in water. Dan mag hij het kamp in, maar hij blijft onrein tot de avond.

8 Ook wie de koe verbrand heeft, wast zijn kleren in water en baadt zich. Hij blijft onrein tot de avond.

9 Een man die rein is, verzamelt de as van de koe en legt die buiten het kamp op een reine plaats. Daar wordt zij bewaard voor de gemeenschap van Israël (die met God strijdt), voor het reinigingswater. Het is een middel tegen zonde.

10 Wie de as heeft verzameld, wast zijn kleren en blijft onrein tot de avond. Dit is een blijvende regel voor de Israëlieten en voor de vreemdeling die bij hen woont.

11 Wie een dode aanraakt, het lichaam van een gestorven mens, is zeven dagen onrein.

12 Op de derde dag reinigt hij zich met dat water, en op de zevende dag is hij rein. Maar reinigt hij zich niet op de derde dag, dan is hij op de zevende dag ook niet rein.

13 Iedereen die een gestorven mens aanraakt en zich niet reinigt, maakt de tabernakel van YHWH onrein. Die persoon wordt uit Israël verwijderd. Het reinigingswater is niet op hem gesprenkeld, dus hij blijft onrein; zijn onreinheid rust nog op hem.

14 Dit is de regel als iemand in een tent sterft: iedereen die de tent binnengaat en iedereen die erin is, is zeven dagen onrein.

15 Ook elk open vat zonder dichtgebonden deksel is onrein.

[16] Wie buiten in het veld iemand aanraakt die met het zwaard is gedood, is zeven dagen onrein. Dat geldt ook voor wie een dode, een menselijk bot of een graf aanraakt.
[17] Voor wie onrein is, neemt men wat van de as van het verbrande zondoffer. Men doet die in een vat en giet er stromend water bij.
[18] Een man die rein is, doopt hysop in dat water. Hij sprenkelt het op de tent, op alle voorwerpen en op de mensen die er waren. Hij sprenkelt het ook op wie een bot, een gedode, een dode of een graf heeft aangeraakt.
[19] De reine sprenkelt op de derde en op de zevende dag op de onreine. Op de zevende dag is hij gereinigd. Hij wast zijn kleren, baadt zich in water en is 's avonds rein.
[20] Maar wie onrein is en zich niet reinigt, wordt uit de gemeenschap verwijderd. Hij heeft het heiligdom van YHWH onrein gemaakt. Het reinigingswater is niet op hem gesprenkeld; hij is onrein.
[21] Dit is voor hen een blijvende regel. Wie het reinigingswater sprenkelt, moet zijn kleren wassen. Ook wie het reinigingswater aanraakt, is onrein tot de avond.
[22] Alles wat de onreine aanraakt, wordt onrein. En wie dat aanraakt, is onrein tot de avond.

Numeri 20

[1] In de eerste maand kwam de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) in de woestijn Zin aan, en het volk bleef in Kades. Daar stierf Mirjam (geliefde), en daar werd zij begraven.
[2] Er was geen water voor de gemeenschap. Daarom kwamen zij bijeen tegen Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte).
[3] Het volk kreeg ruzie met Mozes. Zij zeiden: Waren wij maar gestorven toen onze broers voor YHWH omkwamen.
[4] Waarom hebben jullie de gemeenschap van YHWH naar deze woestijn gebracht? Moeten wij hier sterven, wij en ons vee?

[5] Waarom hebben jullie ons uit Egypte gehaald en naar deze ellendige plek gebracht? Er groeit geen graan, er zijn geen vijgen, geen wijnstokken en geen granaatappels. Er is zelfs geen water om te drinken.

[6] Mozes en Aäron gingen weg bij de gemeenschap naar de ingang van de ontmoetingstent en vielen op hun gezicht. Toen verscheen de heerlijkheid van YHWH aan hen.

[7] YHWH zei tegen Mozes:

[8] Neem de staf en roep de gemeenschap bijeen, jij en je broer Aäron. Spreek voor hun ogen tegen de rots, dan zal die water geven. Zo haal je water uit de rots voor hen, en geef je de gemeenschap en hun vee te drinken.

[9] Mozes pakte de staf die voor YHWH lag, zoals Hij hem had opgedragen.

[10] Mozes en Aäron riepen de gemeenschap bijeen voor de rots. Hij zei tegen hen: Luister, opstandelingen! Moeten wij soms water voor jullie uit deze rots halen?

[11] Toen hief Mozes zijn hand op en sloeg twee keer met zijn staf op de rots. Er stroomde veel water uit, zodat de gemeenschap en hun vee konden drinken.

[12] Maar YHWH zei tegen Mozes en Aäron: Jullie hebben mij niet vertrouwd. Jullie hebben mij voor de ogen van de Israëlieten niet als heilig laten zien. Daarom zullen jullie deze gemeenschap niet brengen in het land dat ik hun geef.

[13] Dit is het water van Meriba, waar de Israëlieten ruzie maakten met YHWH en waar Hij zich als heilig liet zien.

[14] Vanuit Kades stuurde Mozes boden naar de koning van Edom. Zij zeiden: Zo zegt uw broer Israël: u weet van alle moeite die wij hebben gehad.

[15] Onze voorouders trokken naar Egypte en wij hebben daar lange tijd gewoond. De Egyptenaren behandelden ons en onze voorouders slecht.

[16] Toen riepen wij tot YHWH. Hij hoorde ons, stuurde een engel en leidde ons uit Egypte. Nu zijn wij hier in Kades, een stad aan de grens van uw gebied.

[17] Laat ons toch door uw land trekken. Wij gaan niet door akkers of wijngaarden en drinken geen water uit de putten. Wij volgen de koningsweg en wijken niet naar rechts of links, tot wij door uw gebied zijn.

18 Maar Edom antwoordde: Jullie trekken niet door mijn land. Anders kom ik jullie met het zwaard tegemoet.
19 De Israëlieten zeiden tegen hem: Wij blijven op de gebaande weg. Drinken wij of ons vee van uw water, dan betalen wij ervoor. Wij willen alleen maar te voet doortrekken.
20 Maar hij zei: Jullie trekken er niet door. En Edom trok hen tegemoet met een groot en sterk leger.
21 Zo weigerde Edom Israël door zijn gebied te laten trekken. Daarom ging Israël een andere weg.
22 De hele gemeenschap van Israël vertrok uit Kades en kwam bij de berg Hor.
23 Bij de berg Hor, aan de grens van Edom, zei YHWH tegen Mozes en Aäron:
24 Aäron gaat nu naar zijn voorouders. Hij komt niet in het land dat ik aan de Israëlieten geef, omdat jullie bij het water van Meriba tegen mijn bevel in zijn gegaan.
25 Neem Aäron en zijn zoon Eleazar (God helpt) mee de berg Hor op.
26 Trek Aäron zijn priesterkleren uit en trek ze zijn zoon Eleazar aan. Aäron zal daar sterven en naar zijn voorouders gaan.
27 Mozes deed wat YHWH had opgedragen. Voor de ogen van de hele gemeenschap gingen zij de berg Hor op.
28 Mozes trok Aäron zijn kleren uit en trok ze zijn zoon Eleazar aan. Aäron stierf daar, op de top van de berg. Toen kwamen Mozes en Eleazar van de berg af.
29 Toen de hele gemeenschap zag dat Aäron gestorven was, rouwde heel Israël dertig dagen om hem.

Numeri 21

1 De Kanaänitische koning van Arad, die in het zuiden woonde, hoorde dat Israël (die met God strijdt) langs de weg van de verkenners kwam. Hij viel Israël aan en nam er enkelen gevangen.
2 Toen deed Israël een gelofte aan YHWH: Als U dit volk in onze macht geeft, slaan wij hun steden met de ban.

[3] YHWH luisterde naar Israël en gaf de Kanaänieten in hun macht. Zij sloegen hen en hun steden met de ban. Daarom noemde men die plaats Horma.

[4] Vanaf de berg Hor trokken zij verder in de richting van de Schelfzee, om het land van Edom heen. Maar onderweg raakte het volk ontmoedigd.

[5] Het volk sprak tegen God en tegen Mozes (uit het water getrokken): Waarom hebt u ons uit Egypte gehaald om in de woestijn te sterven? Er is hier geen brood en geen water, en wij walgen van dat karige voedsel.

[6] Toen stuurde YHWH giftige slangen op het volk af. Zij beten het volk, en veel Israëlieten stierven.

[7] Het volk kwam naar Mozes en zei: Wij hebben gezondigd, want wij hebben tegen YHWH en tegen u gesproken. Bid tot YHWH dat Hij de slangen bij ons weghaalt. En Mozes bad voor het volk.

[8] YHWH zei tegen Mozes: Maak een giftige slang en zet die op een paal. Wie gebeten is en ernaar kijkt, blijft in leven.

[9] Mozes maakte een koperen slang en zette die op een paal. Als iemand door een slang gebeten was en naar de koperen slang keek, bleef hij in leven.

[10] De Israëlieten trokken verder en sloegen hun kamp op in Oboth.

[11] Van Oboth trokken zij verder en sloegen hun kamp op bij Ije-Abarim, in de woestijn ten oosten van Moab (uit de vader).

[12] Van daar trokken zij verder en sloegen hun kamp op in het dal van de Zered.

[13] Van daar trokken zij verder en sloegen hun kamp op aan de overkant van de Arnon. Dat ligt in de woestijn die uitloopt op het gebied van de Amorieten. De Arnon is de grens van Moab, tussen Moab en de Amorieten.

[14] Daarom staat er in het boek van de oorlogen van YHWH: Waheb in Sufa, en de beken van de Arnon,

[15] en de helling van de dalen die afloopt naar Ar en aansluit bij de grens van Moab.

[16] Van daar trokken zij naar Beer. Dat is de put waarover YHWH tegen Mozes zei: Roep het volk bijeen, dan zal ik hun water geven.

[17] Toen zong Israël dit lied: Put, spring op! Zing voor hem!

[18] Put, gegraven door vorsten, uitgediept door de edelen van het volk, met een scepter en met hun staven. Van de woestijn trokken zij verder naar Mattana.
[19] Van Mattana trokken zij naar Nahaliel, en van Nahaliel naar Bamoth.
[20] Van Bamoth trokken zij naar het dal in de vlakte van Moab, bij de top van de Pisga, die uitkijkt over de wildernis.
[21] Israël stuurde boden naar Sihon, de koning van de Amorieten, met deze boodschap:
[22] Laat mij door uw land trekken. Wij gaan niet door akkers of wijngaarden en drinken geen water uit de putten. Wij volgen de koningsweg, tot wij door uw gebied zijn.
[23] Maar Sihon liet Israël niet door zijn gebied trekken. Hij bracht zijn hele leger bijeen en trok Israël tegemoet de woestijn in. Bij Jahaz viel hij Israël aan.
[24] Maar Israël versloeg hem met het zwaard. Het nam zijn land in bezit, van de Arnon tot de Jabbok, tot aan het gebied van de Ammonieten. De grens van de Ammonieten was namelijk sterk verdedigd.
[25] Zo nam Israël al deze steden in. Israël ging wonen in alle steden van de Amorieten, in Hesbon en in alle dorpen eromheen.
[26] Hesbon was de stad van Sihon, de koning van de Amorieten. Hij had tegen de vorige koning van Moab gestreden en hem zijn hele land tot aan de Arnon afgenomen.
[27] Daarom zeggen de dichters: Kom naar Hesbon! Laat de stad van Sihon herbouwd en versterkt worden.
[28] Want er ging vuur uit van Hesbon, een vlam uit de stad van Sihon. Die verteerde Ar in Moab en de heersers over de hoogten van de Arnon.
[29] Wee jou, Moab! Je bent verloren, volk van Kemos. Hij liet zijn zonen vluchten en zijn dochters in gevangenschap gaan, aan Sihon, de koning van de Amorieten.
[30] Maar wij hebben hen neergeschoten. Hesbon is verwoest tot Dibon toe. Wij hebben alles verwoest tot Nofah, dat tot aan Medeba reikt.
[31] Zo ging Israël wonen in het land van de Amorieten.

[32] Mozes stuurde mannen om Jazer te verkennen. Zij namen de dorpen eromheen in en verdreven de Amorieten die daar woonden.

[33] Toen keerden zij om en trokken de weg naar Basan op. Og, de koning van Basan, trok hun met zijn hele leger tegemoet om bij Edreï te strijden.

[34] YHWH zei tegen Mozes: Wees niet bang voor hem, want ik geef hem, zijn hele volk en zijn land in jouw macht. Doe met hem wat je gedaan hebt met Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon woonde.

[35] Zij versloegen hem, zijn zonen en zijn hele volk, zodat er niemand van hem overbleef. En zij namen zijn land in bezit.

Numeri 22

[1] Daarna trokken de Israëlieten verder en sloegen hun kamp op in de vlakte van Moab (uit de vader), aan de oostkant van de Jordaan, tegenover Jericho.

[2] Balak (verwoester), de zoon van Zippor (vogel), zag alles wat Israël (die met God strijdt) met de Amorieten gedaan had.

[3] Moab werd erg bang voor dit volk, want het was zo groot. De Moabieten schrokken van de Israëlieten.

[4] Daarom zei Moab tegen de oudsten van Midian (twist): Deze menigte zal alles rondom ons kaalvreten, zoals een rund het gras op het veld afgraast. Balak, de zoon van Zippor, was in die tijd koning van Moab.

[5] Hij stuurde boden naar Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), in Pethor aan de rivier, in het land van zijn volksgenoten. Zij moesten hem roepen met deze boodschap: Er is een volk uit Egypte gekomen. Het bedekt het hele land en heeft zich vlak tegenover mij gelegerd.

[6] Kom toch en vervloek dit volk voor mij, want het is sterker dan ik. Misschien kan ik het dan verslaan en uit het land verdrijven. Want ik weet: wie u zegent, is gezegend, en wie u vervloekt, is vervloekt.

[7] De oudsten van Moab en van Midian gingen op weg, met het loon voor de waarzeggerij bij zich. Zij kwamen bij Bileam en brachten hem de woorden van Balak over.

[8] Bileam zei tegen hen: Blijf hier vannacht. Dan geef ik u antwoord, zoals YHWH het mij zegt. De vorsten van Moab bleven dus bij Bileam.

[9] Toen kwam God bij Bileam en vroeg: Wie zijn die mannen die bij je zijn?

[10] Bileam antwoordde God: Balak, de zoon van Zippor, de koning van Moab, heeft hen naar mij gestuurd met deze boodschap:

[11] Er is een volk uit Egypte gekomen en het bedekt het hele land. Kom nu en vervloek het voor mij. Misschien kan ik er dan tegen strijden en het verdrijven.

[12] Maar God zei tegen Bileam: Je gaat niet met hen mee. Je mag dat volk niet vervloeken, want het is gezegend.

[13] De volgende morgen stond Bileam op. Hij zei tegen de vorsten van Balak: Ga terug naar uw land, want YHWH laat mij niet met u meegaan.

[14] De vorsten van Moab gingen terug naar Balak en zeiden: Bileam weigert met ons mee te gaan.

[15] Toen stuurde Balak opnieuw vorsten, meer en voornamere dan de eerste keer.

[16] Zij kwamen bij Bileam en zeiden tegen hem: Zo zegt Balak, de zoon van Zippor: laat u door niets tegenhouden om naar mij te komen.

[17] Want ik zal u rijk belonen, en alles wat u mij zegt, zal ik doen. Kom dus toch en vervloek dit volk voor mij.

[18] Maar Bileam antwoordde de dienaren van Balak: Al gaf Balak mij zijn paleis vol zilver en goud, dan nog kon ik het niet. Ik mag het bevel van YHWH, mijn God, niet overtreden, in niets, klein of groot.

[19] Blijft u dus ook deze nacht hier. Dan kan ik te weten komen wat YHWH mij verder zegt.

[20] Die nacht kwam God bij Bileam en zei: Die mannen zijn gekomen om je te roepen. Sta dus op en ga met hen mee. Maar je doet alleen wat ik tegen je zeg.

[21] De volgende morgen stond Bileam op, zadelde zijn ezelin en ging met de vorsten van Moab mee.

[22] Maar God werd kwaad omdat hij ging. De engel van YHWH ging op de weg staan om hem tegen te houden. Bileam reed op zijn ezelin en had twee knechten bij zich.

[23] De ezelin zag de engel van YHWH op de weg staan, met een getrokken zwaard in zijn hand. Daarom week zij van de weg af en liep het veld in. Bileam sloeg de ezelin om haar terug op de weg te krijgen.
[24] Toen ging de engel van YHWH staan op een smal pad tussen de wijngaarden, met aan beide kanten een muur.
[25] Toen de ezelin de engel van YHWH zag, drukte zij zich tegen de muur. Zo klemde zij de voet van Bileam tegen de muur, en hij sloeg haar opnieuw.
[26] De engel van YHWH ging nog verder en stond op een smalle plek. Daar was geen ruimte om naar rechts of links uit te wijken.
[27] Toen de ezelin de engel van YHWH zag, ging zij onder Bileam liggen. Bileam werd woedend en sloeg de ezelin met zijn stok.
[28] Toen opende YHWH de mond van de ezelin. Zij zei tegen Bileam: Wat heb ik u gedaan, dat u mij nu al drie keer geslagen hebt?
[29] Bileam antwoordde de ezelin: Omdat je mij voor gek zet! Had ik maar een zwaard in mijn hand, dan doodde ik je nu.
[30] De ezelin zei tegen Bileam: Ben ik niet uw ezelin, waarop u uw leven lang tot vandaag gereden hebt? Heb ik ooit eerder zoiets met u gedaan? Hij antwoordde: Nee.
[31] Toen opende YHWH de ogen van Bileam. Hij zag de engel van YHWH op de weg staan, met een getrokken zwaard in zijn hand. Bileam boog zijn hoofd en wierp zich met zijn gezicht ter aarde.
[32] De engel van YHWH zei tegen hem: Waarom heb je je ezelin nu al drie keer geslagen? Ik ben zelf gekomen om je tegen te houden, want deze weg is verkeerd in mijn ogen.
[33] Maar de ezelin zag mij en is drie keer voor mij uitgeweken. Als zij niet voor mij was uitgeweken, had ik jou nu zeker gedood en haar in leven gelaten.
[34] Bileam zei tegen de engel van YHWH: Ik heb gezondigd. Ik wist niet dat u mij op de weg tegemoet stond. Als u deze reis afkeurt, ga ik terug.
[35] Maar de engel van YHWH zei tegen Bileam: Ga met deze mannen mee. Maar je zegt alleen wat ik je zeg. Zo ging Bileam met de vorsten van Balak mee.

[36] Toen Balak hoorde dat Bileam eraan kwam, ging hij hem tegemoet. Hij ging naar de stad van Moab aan de Arnon, helemaal aan de grens.

[37] Balak zei tegen Bileam: Ik had u toch dringend laten roepen? Waarom bent u niet naar mij toe gekomen? Denkt u dat ik u niet goed kan belonen?

[38] Bileam antwoordde Balak: Ik ben nu toch bij u gekomen. Maar kan ik zomaar iets zeggen? Ik spreek alleen het woord dat God mij in de mond legt.

[39] Bileam ging met Balak mee, en zij kwamen in Kirjath-Huzzoth.

[40] Balak slachtte runderen en schapen. Hij stuurde daarvan iets naar Bileam en naar de vorsten die bij hem waren.

[41] De volgende morgen nam Balak Bileam mee naar de hoogten van Baäl (heer). Van daar kon hij de rand van het volk zien.

Numeri 23

[1] Bileam (verslinder) zei tegen Balak (verwoester): Bouw hier zeven altaren voor mij en maak hier zeven stieren en zeven rammen voor mij klaar.

[2] Balak deed wat Bileam gezegd had. Balak en Bileam offerden op elk altaar een stier en een ram.

[3] Toen zei Bileam tegen Balak: Blijf bij uw brandoffer staan, dan ga ik weg. Misschien komt YHWH mij tegemoet. Wat Hij mij laat zien, zal ik u vertellen. Toen ging hij een kale heuvel op.

[4] God kwam Bileam tegemoet, en Bileam zei tegen Hem: Ik heb zeven altaren gebouwd en op elk altaar een stier en een ram geofferd.

[5] YHWH legde Bileam een woord in de mond en zei: Ga terug naar Balak en spreek zo.

[6] Hij ging terug naar Balak. Die stond nog bij zijn brandoffer, samen met alle vorsten van Moab (uit de vader).

[7] Toen sprak Bileam zijn spreuk uit: Balak, de koning van Moab, heeft mij uit Aram (hoogland) laten halen, uit de bergen in het oosten. Hij zei: Kom, vervloek Jakob (hij houdt de hiel vast) voor mij. Kom, verwens Israël (die met God strijdt).

[8] Hoe kan ik vervloeken wie God niet vervloekt? Hoe kan ik iemand verwensen die YHWH niet verwenst?

[9] Van de top van de rotsen zie ik het, van de heuvels kijk ik ernaar uit. Zie, dat volk woont apart. Het rekent zich niet tot de andere volken.

[10] Wie kan het stof van Jakob tellen, of zelfs een vierde deel van Israël? Laat mij sterven zoals de oprechten sterven. Laat mijn einde zijn zoals het zijne.

[11] Toen zei Balak tegen Bileam: Wat hebt u mij aangedaan? Ik heb u gehaald om mijn vijanden te vervloeken, maar u hebt hen alleen maar gezegend.

[12] Bileam antwoordde: Moet ik er niet voor zorgen dat ik precies zeg wat YHWH mij in de mond legt?

[13] Balak zei tegen hem: Kom toch met mij mee naar een andere plek, van waar u het volk kunt zien. U zult alleen de rand ervan zien, niet het hele volk. Vervloek het van daar voor mij.

[14] Hij nam hem mee naar het veld van Zofim, op de top van de Pisga. Daar bouwde hij zeven altaren en offerde op elk altaar een stier en een ram.

[15] Bileam zei tegen Balak: Blijf hier bij uw brandoffer staan, dan ga ik daar YHWH tegemoet.

[16] YHWH kwam Bileam tegemoet. Hij legde hem een woord in de mond en zei: Ga terug naar Balak en spreek zo.

[17] Bileam kwam bij hem terug. Balak stond bij zijn brandoffer, en de vorsten van Moab stonden bij hem. Balak vroeg hem: Wat heeft YHWH gezegd?

[18] Toen sprak Bileam zijn spreuk uit: Sta op, Balak, en luister! Hoor goed naar mij, zoon van Zippor (vogel).

[19] God is geen mens, dat Hij zou liegen. Hij is geen mensenkind, dat Hij spijt zou krijgen. Zou Hij iets zeggen en het niet doen? Zou Hij iets beloven en het niet waarmaken?

[20] Zie, ik heb opdracht gekregen om te zegenen. Hij heeft gezegend, en ik kan dat niet ongedaan maken.

[21] Hij ziet geen onrecht in Jakob en geen kwaad in Israël. YHWH, zijn God, is met hem. Bij hem klinkt gejuich voor de Koning.

[22] God heeft hen uit Egypte geleid. Het volk heeft de kracht van een wilde os.

[23] Want er is geen toverij tegen Jakob en geen waarzeggerij tegen Israël. Voortaan zal men over Jakob en Israël zeggen: Kijk wat God gedaan heeft!
[24] Zie, dit volk staat op als een leeuwin en richt zich op als een leeuw. Het gaat niet liggen voordat het zijn prooi heeft verslonden en het bloed van de gedoden gedronken.
[25] Toen zei Balak tegen Bileam: Als u het volk niet vervloekt, zegen het dan ook zeker niet!
[26] Maar Bileam antwoordde Balak: Heb ik u niet gezegd: Alles wat YHWH zegt, dat moet ik doen?
[27] Balak zei tegen Bileam: Kom toch, ik neem u mee naar een andere plek. Misschien vindt die God het goed dat u het volk van daar voor mij vervloekt.
[28] Balak nam Bileam mee naar de top van de Peor, die uitkijkt over de wildernis.
[29] Bileam zei tegen Balak: Bouw hier zeven altaren voor mij en maak hier zeven stieren en zeven rammen voor mij klaar.
[30] Balak deed wat Bileam gezegd had en offerde op elk altaar een stier en een ram.

Numeri 24

[1] Bileam (verslinder) zag dat YHWH het goed vond dat hij Israël (die met God strijdt) zegende. Daarom ging hij deze keer niet zoals eerder op zoek naar voortekens. Hij keerde zijn gezicht naar de woestijn.
[2] Bileam keek op en zag Israël, gelegerd naar zijn stammen. Toen kwam de Geest van God over hem.
[3] Hij sprak zijn spreuk uit: Dit zegt Bileam, de zoon van Beor (brandend). Dit zegt de man wiens ogen geopend zijn.
[4] Dit zegt hij die de woorden van God hoort en een visioen van de Almachtige ziet. Hij valt neer, en zijn ogen worden geopend.
[5] Hoe mooi zijn je tenten, Jakob (hij houdt de hiel vast), je woningen, Israël!
[6] Ze strekken zich uit als beekdalen, als tuinen langs een rivier. Ze zijn als sandelbomen die YHWH geplant heeft, als ceders langs het water.

[7] Water stroomt uit zijn emmers, en zijn zaad heeft volop water. Zijn koning wordt groter dan Agag, en zijn koninkrijk wordt verheven.

[8] God heeft hem uit Egypte geleid. Hij heeft de kracht van een wilde os. Hij verslindt de volken die zijn vijanden zijn. Hij breekt hun beenderen en doorboort hen met zijn pijlen.

[9] Hij gaat liggen, hij rust als een leeuw, als een leeuwin. Wie durft hem wakker te maken? Gezegend is wie jou zegent, en vervloekt is wie jou vervloekt!

[10] Toen werd Balak (verwoester) woedend op Bileam. Hij sloeg zijn handen ineen en zei tegen Bileam: Ik heb u geroepen om mijn vijanden te vervloeken. Maar u hebt hen nu al drie keer gezegend!

[11] Ga nu maar gauw terug naar huis! Ik had beloofd u rijk te belonen, maar YHWH heeft u die eer onthouden.

[12] Bileam antwoordde Balak: Heb ik niet al tegen de boden gezegd die u naar mij stuurde:

[13] Al gaf Balak mij zijn paleis vol zilver en goud, dan nog kon ik niet ingaan tegen het bevel van YHWH. Ik kan niets goeds of kwaads doen uit mijzelf. Wat YHWH zegt, dat zeg ik.

[14] Ik ga nu terug naar mijn volk. Maar kom, ik zal u waarschuwen. Ik zal u zeggen wat dit volk in de laatste dagen met uw volk zal doen.

[15] Toen sprak hij zijn spreuk uit: Dit zegt Bileam, de zoon van Beor. Dit zegt de man wiens ogen geopend zijn.

[16] Dit zegt hij die de woorden van God hoort en de kennis van de Allerhoogste kent. Hij ziet een visioen van de Almachtige; hij valt neer, en zijn ogen worden geopend.

[17] Ik zie hem, maar niet nu. Ik aanschouw hem, maar niet van dichtbij. Er komt een ster uit Jakob, er staat een scepter op uit Israël. Hij verplettert de grenzen van Moab (uit de vader) en vernietigt alle zonen van Seth (in de plaats gesteld).

[18] Edom wordt zijn bezit, en ook Seïr, het land van zijn vijanden, wordt zijn bezit. Maar Israël toont zijn kracht.

[19] Uit Jakob komt een heerser, en hij vernietigt wie uit de steden overblijft.

[20] Toen hij Amalek zag, sprak hij zijn spreuk uit: Amalek was het eerste onder de volken, maar zijn einde is de ondergang.

[21] Toen hij de Kenieten zag, sprak hij zijn spreuk uit: Je woonplaats is sterk, je nest ligt hoog in de rotsen.

[22] Toch zal Kaïn (verworven) verwoest worden, tot Assur je gevangen wegvoert.

[23] Verder sprak hij zijn spreuk uit: Wie blijft er in leven als God dit doet?

[24] Schepen komen vanaf de kust van Kittim. Zij onderdrukken Assur en zij onderdrukken Heber (overkant). Maar ook hij gaat ten onder.

[25] Toen stond Bileam op en ging terug naar huis. Ook Balak ging weg.

Numeri 25

[1] Toen Israël (die met God strijdt) in Sittim verbleef, begon het volk ontucht te plegen met de vrouwen van Moab (uit de vader).

[2] Die vrouwen nodigden het volk uit bij de offermaaltijden voor hun goden. Het volk at mee en boog zich neer voor hun goden.

[3] Zo sloot Israël zich aan bij Baäl-Peor. Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël.

[4] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken): Neem alle leiders van het volk en hang hen op voor YHWH, in het volle daglicht. Dan keert de brandende toorn van YHWH zich van Israël af.

[5] Toen zei Mozes tegen de rechters van Israël: Ieder van jullie moet de mannen doden die zich bij Baäl-Peor hebben aangesloten.

[6] Maar kijk, een Israëliet kwam en bracht een Midianitische vrouw mee naar zijn familie. Dat gebeurde voor de ogen van Mozes en de hele gemeenschap van Israël, terwijl zij huilden bij de ingang van de ontmoetingstent.

[7] Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt), de zoon van Aäron (verlichte), de priester, zag dat. Hij stond op uit de gemeenschap en nam een speer in zijn hand.

[8] Hij ging de Israëliet achterna de tent in en doorstak hen allebei, de Israëliet en de vrouw, door hun buik. Toen hield de plaag onder de Israëlieten op.

[9] Aan de plaag stierven 24.000 mensen.

[10] YHWH zei tegen Mozes:

[11] Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van Aäron, de priester, heeft mijn woede van de Israëlieten afgewend. Hij kwam onder hen op met mijn eigen ijver. Daarom heb ik de Israëlieten in mijn ijver niet vernietigd.

[12] Zeg daarom: Kijk, ik geef hem mijn verbond van vrede.

[13] Voor hem en zijn nakomelingen na hem wordt het een verbond van een eeuwig priesterschap. Want hij kwam op voor zijn God en deed verzoening voor de Israëlieten.

[14] De Israëliet die samen met de Midianitische vrouw gedood was, heette Zimri (lofzang). Hij was de zoon van Salu en het hoofd van een familie van de Simeonieten.

[15] De Midianitische vrouw die gedood was, heette Kozbi (bedrieglijk). Zij was een dochter van Zur (rots), die stamhoofd was van een familie in Midian (twist).

[16] Verder zei YHWH tegen Mozes:

[17] Behandel de Midianieten als vijanden en versla hen.

[18] Want zij hebben jullie als vijanden behandeld met hun listen. Zij hebben jullie misleid in de zaak van Peor. Dat deden zij ook met Kozbi, hun zus, de dochter van een leider van Midian. Zij werd gedood op de dag van de plaag vanwege Peor.

Numeri 26

[1] Na die plaag zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken) en tegen Eleazar (God helpt), de zoon van Aäron (verlichte), de priester:

[2] Tel de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt), per familie. Tel iedereen van 20 jaar en ouder die in Israëls leger kan dienen.

[3] Mozes en de priester Eleazar spraken met hen in de vlakte van Moab (uit de vader), bij de Jordaan tegenover Jericho. Zij zeiden:

[4] Tel iedereen van 20 jaar en ouder, zoals YHWH Mozes heeft opgedragen. Dit zijn de Israëlieten die uit Egypte waren getrokken:

[5] Ruben (zie, een zoon) was de eerstgeborene van Israël. Van zijn zonen stamden deze families af: van Hanoch (toegewijd) de Hanochieten, van Pallu (bijzonder) de Palluieten,

[6] van Hezron (omheining) de Hezronieten en van Karmi (mijn wijngaard) de Karmieten.

[7] Dat waren de families van Ruben. Er werden 43.730 mannen geteld.

[8] Pallu had een zoon: Eliab (mijn God is vader).

[9] De zonen van Eliab waren Nemuël, Dathan (wetten) en Abiram (mijn vader is verheven). Dathan en Abiram waren door de gemeenschap geroepen. Zij kwamen met Korach (kaal) en zijn aanhangers in opstand tegen Mozes en Aäron, en zo tegen YHWH.

[10] De aarde opende haar mond en verslond hen samen met Korach, toen zijn aanhangers stierven. Het vuur verteerde toen 250 mannen. Zo werden zij een waarschuwend teken.

[11] Maar de zonen van Korach stierven niet.

[12] De families van Simeon (hij heeft gehoord) waren: van Nemuël de Nemuëlieten, van Jamin (rechterhand) de Jaminieten, van Jachin (hij zal bevestigen) de Jachinieten,

[13] van Zerah (opgaande zon) de Zerahieten en van Saul (gevraagd) de Saulieten.

[14] Dat waren de families van Simeon. Er werden 22.200 mannen geteld.

[15] De families van Gad (geluk) waren: van Zefon de Zefonieten, van Haggi (feest) de Haggieten, van Suni de Sunieten,

[16] van Ozni de Oznieten, van Heri de Herieten,

[17] van Arod de Arodieten en van Areli de Arelieten.

[18] Dat waren de families van Gad. Er werden 40.500 mannen geteld.

[19] De zonen van Juda (lofprijs) waren Er en Onan (krachtig), maar Er en Onan stierven in Kanaän (laagland).

[20] De families van Juda waren: van Sela de Selanieten, van Perez (doorbraak) de Perezieten en van Zerah de Zerahieten.

21 Van de zonen van Perez stamden af: van Hezron de Hezronieten en van Hamul (gespaard) de Hamulieten.
22 Dat waren de families van Juda. Er werden 76.500 mannen geteld.
23 De families van Issaschar (loon) waren: van Tola (scharlakenrode worm) de Tolaieten, van Puva de Punieten,
24 van Jasub (hij keert terug) de Jasubieten en van Simron (bewaker) de Simronieten.
25 Dat waren de families van Issaschar. Er werden 64.300 mannen geteld.
26 De families van Zebulon (woning) waren: van Sered de Seredieten, van Elon (eik) de Elonieten en van Jahleel (hoop op God) de Jahleelieten.
27 Dat waren de families van Zebulon. Er werden 60.500 mannen geteld.
28 De families van Jozef (hij voegt toe) kwamen voort uit Manasse (doen vergeten) en Efraïm (vruchtbaar).
29 De families van Manasse waren: van Machir (verkocht) de Machirieten. Machir werd de vader van Gilead. Van Gilead stamden de Gileadieten af.
30 Dit waren de families van Gilead: van Jezer (vorming) de Jezerieten, van Helek (deel) de Helekieten,
31 van Asriël (gelofte van God) de Asriëlieten, van Sechem (schouder) de Sechemieten,
32 van Semida (naam van kennis) de Semidaieten en van Hefer (put) de Heferieten.
33 Zelafead (schaduw van vrees), de zoon van Hefer, had geen zonen, alleen dochters. Zijn dochters heetten Machla, Noa (beweging), Hogla (patrijs), Milka (koningin) en Tirza (behagen).
34 Dat waren de families van Manasse. Er werden 52.700 mannen geteld.
35 Dit waren de families van Efraïm: van Sutelah de Sutelahieten, van Becher (jonge kameel) de Becherieten en van Tahan de Tahanieten.
36 Van Sutelah stamden af: van Eran de Eranieten.
37 Dat waren de families van Efraïm. Er werden 32.500 mannen geteld. Dat waren de nakomelingen van Jozef, per familie.

[38] De families van Benjamin (zoon van de rechterhand) waren: van Bela (verslinding) de Belaieten, van Asbel de Asbelieten, van Ahiram (mijn broer is verheven) de Ahiramieten,

[39] van Sefufam de Sufamieten en van Hufam de Hufamieten.

[40] De zonen van Bela waren Ard (die afdaalt) en Naäman (lieflijk). Van Ard stamden de Ardieten af, van Naäman de Naämieten.

[41] Dat waren de families van Benjamin. Er werden 45.600 mannen geteld.

[42] Dit waren de families van Dan (rechter): van Suham de Suhamieten. Dat waren de families van Dan.

[43] Alle families van de Suhamieten samen telden 64.400 mannen.

[44] De families van Aser (gelukkig) waren: van Imna (voorspoed) de Imnaieten, van Isvi de Isvieten, van Beria (in onheil) de Beriieten.

[45] Van de zonen van Beria stamden af: van Heber (overkant) de Heberieten en van Malchiël (God is mijn koning) de Malchiëlieten.

[46] De dochter van Aser heette Serah.

[47] Dat waren de families van Aser. Er werden 53.400 mannen geteld.

[48] De families van Nafthali (mijn worsteling) waren: van Jahzeel (God deelt toe) de Jahzeelieten, van Guni de Gunieten,

[49] van Jezer de Jezerieten en van Sillem (vergelding) de Sillemieten.

[50] Dat waren de families van Nafthali. Er werden 45.400 mannen geteld.

[51] In totaal werden er 601.730 Israëlieten geteld.

[52] YHWH zei tegen Mozes:

[53] Onder deze mensen moet het land als erfdeel verdeeld worden, naar het aantal namen.

[54] Geef een grote stam een groter erfdeel en een kleine stam een kleiner erfdeel. Elke stam krijgt een erfdeel naar het aantal getelden.

[55] Toch wordt het land door het lot verdeeld. Zij krijgen hun erfdeel volgens de namen van de stammen van hun voorouders.

[56] Door het lot wordt ieders erfdeel verdeeld, tussen de grote en de kleine stammen.

[57] Dit zijn de getelde Levieten, per familie: van Gerson (vreemdeling) de Gersonieten, van Kohath (bijeenkomst) de Kohathieten, van Merari (bitter) de Merarieten.
[58] Dit zijn de families van Levi (verbonden): de Libnieten, de Hebronieten, de Machlieten, de Muzieten en de Korachieten. Kohath werd de vader van Amram (verheven volk).
[59] De vrouw van Amram heette Jochebed (YHWH is heerlijkheid). Zij was een dochter van Levi en was in Egypte geboren. Zij kreeg van Amram Aäron, Mozes en hun zus Mirjam (geliefde).
[60] Aäron kreeg de zonen Nadab (edelmoedig) en Abihu (mijn vader is hij), Eleazar en Ithamar (palmenland).
[61] Nadab en Abihu waren gestorven toen zij vreemd vuur voor YHWH brachten.
[62] Bij de Levieten werden 23.000 mannen geteld, alle mannelijke personen van 1 maand en ouder. Zij werden niet bij de Israëlieten geteld, omdat zij onder de Israëlieten geen erfdeel kregen.
[63] Dit waren de getelden van Mozes en de priester Eleazar. Zij telden de Israëlieten in de vlakte van Moab, bij de Jordaan tegenover Jericho.
[64] Onder hen was niemand meer van hen die Mozes en de priester Aäron geteld hadden in de Sinaïwoestijn.
[65] Want YHWH had over hen gezegd dat zij zeker in de woestijn zouden sterven. Van hen was niemand overgebleven, behalve Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, en Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis).

Numeri 27

[1] Toen kwamen de dochters van Zelafead (schaduw van vrees) naar voren. Zelafead was de zoon van Hefer (put), de zoon van Gilead, de zoon van Machir (verkocht), de zoon van Manasse (doen vergeten). Hij hoorde bij de families van Manasse, de zoon van Jozef (hij voegt toe). Zijn dochters heetten Machla, Noa (beweging), Hogla (patrijs), Milka (koningin) en Tirza (behagen).

[2] Zij gingen staan voor Mozes (uit het water getrokken), de priester Eleazar (God helpt), de leiders en de hele gemeenschap, bij de ingang van de ontmoetingstent. Zij zeiden:

[3] Onze vader is in de woestijn gestorven. Hij hoorde niet bij de aanhangers van Korach (kaal), die zich tegen YHWH verzamelden. Hij is gestorven om zijn eigen zonde, en hij had geen zonen.

[4] Waarom zou de naam van onze vader uit zijn familie verdwijnen, omdat hij geen zoon had? Geef ons een eigen bezit tussen de broers van onze vader.

[5] Mozes legde hun zaak voor aan YHWH.

[6] YHWH zei tegen Mozes:

[7] De dochters van Zelafead hebben gelijk. Geef hun beslist een erfelijk bezit tussen de broers van hun vader. Laat het erfdeel van hun vader op hen overgaan.

[8] Zeg tegen de Israëlieten: Als iemand sterft zonder een zoon na te laten, geven jullie zijn erfdeel aan zijn dochter.

[9] Heeft hij geen dochter, geef zijn erfdeel dan aan zijn broers.

[10] Heeft hij geen broers, geef zijn erfdeel dan aan de broers van zijn vader.

[11] Heeft zijn vader geen broers, geef zijn erfdeel dan aan zijn naaste bloedverwant in zijn familie. Die krijgt het in bezit. Dit werd voor de Israëlieten een wettelijke regel, zoals YHWH Mozes had opgedragen.

[12] Daarna zei YHWH tegen Mozes: Ga deze berg in het Abarimgebergte op en bekijk het land dat ik aan de Israëlieten gegeven heb.

[13] Als je het gezien hebt, ga ook jij naar je voorouders, net als je broer Aäron (verlichte).

[14] Want jullie zijn in de woestijn Zin tegen mijn bevel in gegaan, toen de gemeenschap ruzie maakte. Jullie hebben mij toen bij het water niet voor hun ogen als heilig laten zien. Dat is het water van Meriba bij Kades, in de woestijn Zin.

[15] Toen zei Mozes tegen YHWH:

[16] Laat YHWH, de God die alle leven de adem geeft, een man over deze gemeenschap aanstellen.

17 Laat hij voor hen uit gaan en voor hen terugkomen, en hen naar buiten en naar binnen leiden. Dan is de gemeenschap van YHWH niet als schapen zonder herder.

18 YHWH zei tegen Mozes: Neem Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), een man in wie de Geest is. Leg je hand op hem.

19 Laat hem voor de priester Eleazar en de hele gemeenschap staan, en geef hem voor hun ogen zijn opdracht.

20 Geef hem een deel van je aanzien, zodat de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) naar hem luistert.

21 Hij moet voor de priester Eleazar gaan staan. Die zal voor hem YHWH raadplegen met de Urim. Op zijn bevel trekken zij uit en op zijn bevel komen zij terug: hij, alle Israëlieten met hem en de hele gemeenschap.

22 Mozes deed wat YHWH hem had opgedragen. Hij nam Jozua en liet hem voor de priester Eleazar en de hele gemeenschap staan.

23 Hij legde zijn handen op hem en gaf hem zijn opdracht, zoals YHWH via Mozes gezegd had.

Numeri 28

1 Verder zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken):

2 Geef de Israëlieten dit bevel en zeg tegen hen: Zorg ervoor dat jullie mij op de vaste tijd mijn offer brengen. Het is mijn voedsel, als vuuroffer met een geur die mij aangenaam is.

3 Zeg tegen hen: Dit is het vuuroffer dat jullie aan YHWH moeten brengen: elke dag twee eenjarige lammeren zonder gebrek, als dagelijks brandoffer.

4 Offer het ene lam in de ochtend en het andere tegen de avond.

5 Breng daarbij als graanoffer ongeveer 2 liter fijn meel, gemengd met ongeveer 1 liter olie van fijngestoten olijven.

6 Dit is het dagelijkse brandoffer dat op de berg Sinaï is ingesteld. Het is een vuuroffer voor YHWH, met een geur die Hem aangenaam is.

[7] Het drankoffer bij het ene lam is ongeveer 1 liter. Giet in het heiligdom het drankoffer van sterke drank uit voor YHWH.

[8] Offer het andere lam tegen de avond. Doe dat met hetzelfde graanoffer en drankoffer als in de ochtend. Het is een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[9] Offer op de sabbat twee eenjarige lammeren zonder gebrek. Breng daarbij als graanoffer ongeveer 4 liter fijn meel, gemengd met olie, en het bijbehorende drankoffer.

[10] Dit is het brandoffer voor elke sabbat, naast het dagelijkse brandoffer en het bijbehorende drankoffer.

[11] Breng aan het begin van elke maand een brandoffer aan YHWH: twee jonge stieren, één ram en zeven eenjarige lammeren zonder gebrek.

[12] Breng daarbij als graanoffer fijn meel, gemengd met olie: ongeveer 6 liter voor elke stier en ongeveer 4 liter voor de ram.

[13] Breng voor elk lam ongeveer 2 liter fijn meel, gemengd met olie, als graanoffer. Het is een brandoffer met een geur die YHWH aangenaam is, een vuuroffer voor Hem.

[14] De drankoffers zijn ongeveer 2 liter wijn voor een stier, ongeveer 1,3 liter voor de ram en ongeveer 1 liter voor een lam. Dit is het brandoffer voor het begin van elke maand, het hele jaar door.

[15] Breng daarnaast een geitenbok als zondoffer voor YHWH, naast het dagelijkse brandoffer en het bijbehorende drankoffer.

[16] Op de veertiende dag van de eerste maand is het pascha voor YHWH.

[17] Op de vijftiende dag van die maand is het feest. Zeven dagen lang moet ongezuurd brood gegeten worden.

[18] Op de eerste dag houden jullie een heilige bijeenkomst. Doe dan geen gewoon werk.

[19] Breng dan een vuuroffer als brandoffer voor YHWH: twee jonge stieren, één ram en zeven eenjarige lammeren. Zorg dat ze zonder gebrek zijn.

[20] Breng daarbij als graanoffer fijn meel, gemengd met olie: ongeveer 6 liter voor een stier en ongeveer 4 liter voor de ram.

[21] Breng voor elk van de zeven lammeren ongeveer 2 liter.

[22] Breng ook een bok als zondoffer, om voor jullie verzoening te doen.

[23] Breng deze offers naast het ochtendbrandoffer, dat bij het dagelijkse brandoffer hoort.

[24] Breng zo zeven dagen lang elke dag het voedsel van het vuuroffer, met een geur die YHWH aangenaam is. Het wordt gebracht naast het dagelijkse brandoffer en het bijbehorende drankoffer.

[25] Op de zevende dag houden jullie een heilige bijeenkomst. Doe dan geen gewoon werk.

[26] Ook op de dag van de eerstelingen houden jullie een heilige bijeenkomst. Dat is op het wekenfeest, wanneer jullie een nieuw graanoffer aan YHWH brengen. Doe dan geen gewoon werk.

[27] Breng dan een brandoffer met een geur die YHWH aangenaam is: twee jonge stieren, één ram en zeven eenjarige lammeren.

[28] Breng daarbij als graanoffer fijn meel, gemengd met olie: ongeveer 6 liter voor elke stier en ongeveer 4 liter voor de ram,

[29] en ongeveer 2 liter voor elk van de zeven lammeren.

[30] Breng ook een geitenbok om voor jullie verzoening te doen.

[31] Breng deze offers naast het dagelijkse brandoffer en het bijbehorende graanoffer. Zorg dat de dieren zonder gebrek zijn, en breng de drankoffers erbij.

Numeri 29

[1] Op de eerste dag van de zevende maand houden jullie een heilige bijeenkomst. Doe dan geen gewoon werk. Het is voor jullie een dag van trompetgeschal.

[2] Breng dan een brandoffer met een geur die YHWH aangenaam is: één jonge stier, één ram en zeven eenjarige lammeren zonder gebrek.

[3] Breng daarbij als graanoffer fijn meel, gemengd met olie: ongeveer 6 liter voor de stier en ongeveer 4 liter voor de ram,

[4] en ongeveer 2 liter voor elk van de zeven lammeren.

[5] Breng ook een geitenbok als zondoffer, om voor jullie verzoening te doen.

[6] Dit komt naast het brandoffer van de nieuwe maand met het bijbehorende graanoffer, en naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer. Ook de drankoffers horen erbij, zoals voorgeschreven. Het is een vuuroffer met een geur die YHWH aangenaam is.

[7] Op de tiende dag van deze zevende maand houden jullie een heilige bijeenkomst. Jullie moeten je dan verootmoedigen. Doe dan geen enkel werk.

[8] Breng een brandoffer met een geur die YHWH aangenaam is: één jonge stier, één ram en zeven eenjarige lammeren. Zorg dat ze zonder gebrek zijn.

[9] Breng daarbij als graanoffer fijn meel, gemengd met olie: ongeveer 6 liter voor de stier en ongeveer 4 liter voor de ram,

[10] en ongeveer 2 liter voor elk van de zeven lammeren.

[11] Breng ook een geitenbok als zondoffer. Dat komt naast het zondoffer van de verzoening en het dagelijkse brandoffer, met het bijbehorende graanoffer en de drankoffers.

[12] Op de vijftiende dag van de zevende maand houden jullie een heilige bijeenkomst. Doe dan geen gewoon werk. Vier dan zeven dagen lang een feest voor YHWH.

[13] Breng een brandoffer als vuuroffer, met een geur die YHWH aangenaam is: dertien jonge stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren. Zij moeten zonder gebrek zijn.

[14] Breng daarbij als graanoffer fijn meel, gemengd met olie. Voor elk van de dertien stieren is dat ongeveer 6 liter, voor elk van de twee rammen ongeveer 4 liter,

[15] en voor elk van de veertien lammeren ongeveer 2 liter.

[16] Breng ook een geitenbok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en drankoffer.

[17] Op de tweede dag: twaalf jonge stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren zonder gebrek,

[18] met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stieren, de rammen en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.

19 Breng ook een geitenbok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en de drankoffers.
20 Op de derde dag: elf stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren zonder gebrek,
21 met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stieren, de rammen en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.
22 Breng ook een bok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en drankoffer.
23 Op de vierde dag: tien stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren zonder gebrek,
24 met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stieren, de rammen en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.
25 Breng ook een geitenbok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en drankoffer.
26 Op de vijfde dag: negen stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren zonder gebrek,
27 met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stieren, de rammen en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.
28 Breng ook een bok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en drankoffer.
29 Op de zesde dag: acht stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren zonder gebrek,
30 met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stieren, de rammen en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.
31 Breng ook een bok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en de drankoffers.
32 Op de zevende dag: zeven stieren, twee rammen en veertien eenjarige lammeren zonder gebrek,
33 met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stieren, de rammen en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.

[34] Breng ook een bok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en drankoffer.
[35] Op de achtste dag houden jullie een plechtige slotdag. Doe dan geen gewoon werk.
[36] Breng een brandoffer als vuuroffer, met een geur die YHWH aangenaam is: één stier, één ram en zeven eenjarige lammeren zonder gebrek,
[37] met de bijbehorende graanoffers en drankoffers voor de stier, de ram en de lammeren, volgens hun aantal en zoals voorgeschreven.
[38] Breng ook een bok als zondoffer, naast het dagelijkse brandoffer met het bijbehorende graanoffer en drankoffer.
[39] Deze offers brengen jullie YHWH op jullie vaste feesten. Ze komen naast jullie geloften en vrijwillige gaven: jullie brandoffers, graanoffers, drankoffers en dankoffers.
[40] Mozes (uit het water getrokken) vertelde de Israëlieten alles wat YHWH hem had opgedragen.

Numeri 30

[1] Mozes (uit het water getrokken) sprak met de hoofden van de stammen van Israël (die met God strijdt). Hij zei: Dit heeft YHWH geboden:
[2] Als een man YHWH een gelofte doet, of met een eed belooft zich ergens aan te binden, mag hij zijn woord niet breken. Hij moet doen wat hij heeft uitgesproken.
[3] Stel dat een vrouw YHWH een gelofte doet of zich ergens aan bindt, terwijl zij als jonge vrouw nog bij haar vader woont.
[4] Haar vader hoort van haar gelofte of van haar belofte en zegt er niets van. Dan blijven al haar geloften en beloften van kracht.
[5] Maar als haar vader het haar verbiedt op de dag dat hij ervan hoort, vervallen al haar geloften en beloften. YHWH vergeeft het haar, omdat haar vader het haar verboden heeft.
[6] Stel dat zij trouwt terwijl zij nog gebonden is aan een gelofte, of aan een belofte die zij haastig heeft uitgesproken.

[7] Haar man hoort ervan en zegt er niets van op de dag dat hij het hoort. Dan blijven haar geloften en beloften van kracht.

[8] Maar als haar man het haar verbiedt op de dag dat hij ervan hoort, maakt hij haar gelofte en haar uitgesproken belofte ongeldig. YHWH vergeeft het haar.

[9] Voor de gelofte van een weduwe of een verstoten vrouw geldt: alles waaraan zij zich gebonden heeft, blijft voor haar van kracht.

[10] Stel dat een vrouw in het huis van haar man een gelofte doet, of zich met een eed ergens aan bindt.

[11] Haar man hoort ervan, zegt er niets van en verbiedt het niet. Dan blijven al haar geloften en beloften van kracht.

[12] Maar als haar man ze ongeldig maakt op de dag dat hij ervan hoort, blijft niets van wat zij heeft uitgesproken van kracht. Haar man heeft ze ongeldig gemaakt, en YHWH vergeeft het haar.

[13] Elke gelofte en elke eed waarmee zij zich verplicht zich te verootmoedigen, kan haar man bekrachtigen of ongeldig maken.

[14] Zegt haar man er dag na dag niets van, dan bekrachtigt hij al haar geloften en beloften. Hij heeft ze bekrachtigd door te zwijgen op de dag dat hij ervan hoorde.

[15] Maar maakt hij ze pas later ongeldig, nadat hij ervan gehoord heeft, dan draagt hij haar schuld.

[16] Dit zijn de voorschriften die YHWH aan Mozes gaf over een man en zijn vrouw. Ze gelden ook voor een vader en zijn dochter, zolang zij als jonge vrouw bij haar vader woont.

Numeri 31

[1] YHWH zei tegen Mozes (uit het water getrokken):

[2] Neem voor de Israëlieten wraak op de Midianieten. Daarna ga je naar je voorouders.

[3] Toen zei Mozes tegen het volk: Laat een deel van jullie mannen zich voor de strijd uitrusten. Zij moeten tegen Midian (twist) optrekken om de wraak van YHWH op Midian te voltrekken.

[4] Stuur uit elke stam van Israël (die met God strijdt) duizend man naar de strijd.

[5] Zo werden er uit de duizenden van Israël 12.000 mannen voor de strijd uitgerust, duizend uit elke stam.

[6] Mozes stuurde hen naar de strijd, duizend uit elke stam. Pinehas (de Nubiër), de zoon van de priester Eleazar (God helpt), ging met hen mee. Hij had de heilige voorwerpen en de signaaltrompetten bij zich.

[7] Zij streden tegen Midian, zoals YHWH Mozes had opgedragen, en doodden alle mannen.

[8] Behalve de andere gesneuvelden doodden zij ook de vijf koningen van Midian: Evi, Rekem (bontgekleurd), Zur (rots), Hur en Reba (vierde). Ook Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), doodden zij met het zwaard.

[9] De Israëlieten namen de vrouwen van Midian en hun kinderen gevangen. Zij namen al hun vee, al hun kudden en al hun bezit als buit mee.

[10] Al hun steden waar zij woonden en al hun versterkte kampen staken zij in brand.

[11] Zij namen alle buit mee, mensen en dieren.

[12] Zij brachten de gevangenen en de buit naar Mozes, de priester Eleazar en de gemeenschap van Israël. Die waren in het kamp in de vlakte van Moab (uit de vader), bij de Jordaan tegenover Jericho.

[13] Mozes, de priester Eleazar en alle leiders van de gemeenschap gingen hun tegemoet, tot buiten het kamp.

[14] Mozes werd kwaad op de bevelhebbers van het leger, de leiders over duizend en over honderd man, die terugkwamen van de strijd.

[15] Mozes zei tegen hen: Hebben jullie alle vrouwen in leven gelaten?

[16] Juist zij hebben op aanraden van Bileam de Israëlieten ertoe gebracht ontrouw te worden aan YHWH, in de zaak van Peor. Daardoor kwam de plaag over de gemeenschap van YHWH.

[17] Dood daarom alle jongens onder de kinderen. Dood ook alle vrouwen die met een man hebben geslapen.

[18] Maar alle meisjes die nog nooit met een man hebben geslapen, mogen jullie voor jezelf in leven laten.

[19] Blijf zeven dagen buiten het kamp. Ieder van jullie die iemand gedood heeft of een gesneuvelde heeft aangeraakt, moet zich op de derde en de zevende dag reinigen. Dat geldt voor jullie en voor jullie gevangenen.
[20] Reinig ook alle kleding, alles wat van leer of geitenhaar is gemaakt en alles van hout.
[21] De priester Eleazar zei tegen de soldaten die hadden meegevochten: Dit is het voorschrift uit de wet die YHWH aan Mozes gaf:
[22] Goud, zilver, koper, ijzer, tin en lood,
[23] alles wat tegen vuur kan, moeten jullie door het vuur halen. Dan wordt het rein. Toch moet het ook met het reinigingswater gereinigd worden. Maar alles wat niet tegen vuur kan, moeten jullie door het water halen.
[24] Was op de zevende dag jullie kleren, dan zijn jullie rein. Daarna mogen jullie weer in het kamp komen.
[25] Verder zei YHWH tegen Mozes:
[26] Tel de buit, de mensen en de dieren die gevangen zijn genomen. Doe dat samen met de priester Eleazar en de familiehoofden van de gemeenschap.
[27] Verdeel de buit in twee helften: een voor de mannen die aan de strijd hebben deelgenomen, en een voor de hele gemeenschap.
[28] Hef daarna een bijdrage voor YHWH van het deel van de soldaten. Neem één op de vijfhonderd, van de mensen, de runderen, de ezels en de schapen.
[29] Neem die van hun helft en geef ze aan de priester Eleazar, als bijdrage voor YHWH.
[30] Neem van de helft van de Israëlieten één op de vijftig, van de mensen, de runderen, de ezels, de schapen en al het andere vee. Geef die aan de Levieten, die de zorg hebben voor de tabernakel van YHWH.
[31] Mozes en de priester Eleazar deden wat YHWH Mozes had opgedragen.
[32] De buit, wat er over was van wat de soldaten hadden geroofd, bestond uit 675.000 schapen,
[33] 72.000 runderen,
[34] 61.000 ezels

35 en 32.000 personen, allemaal vrouwen die nog nooit met een man hadden geslapen.
36 De helft voor de mannen die ten strijde waren getrokken, bestond uit 337.500 schapen.
37 Daarvan was de bijdrage voor YHWH 675 schapen.
38 Er waren 36.000 runderen, en de bijdrage voor YHWH daarvan was 72.
39 Er waren 30.500 ezels, en de bijdrage voor YHWH daarvan was 61.
40 Er waren 16.000 personen, en de bijdrage voor YHWH daarvan was 32 personen.
41 Mozes gaf de bijdrage voor YHWH aan de priester Eleazar, zoals YHWH Mozes had opgedragen.
42 Dan de helft voor de Israëlieten, die Mozes had afgescheiden van het deel van de strijders.
43 Deze helft voor de gemeenschap bestond uit 337.500 schapen,
44 36.000 runderen,
45 30.500 ezels
46 en 16.000 personen.
47 Van deze helft van de Israëlieten nam Mozes één op de vijftig, van de mensen en van de dieren. Hij gaf die aan de Levieten, die de zorg hadden voor de tabernakel van YHWH, zoals YHWH Mozes had opgedragen.
48 Toen kwamen de bevelhebbers van het leger naar Mozes, de leiders over duizend en over honderd man.
49 Zij zeiden tegen Mozes: Uw dienaren hebben de soldaten geteld die onder ons bevel stonden. Er ontbreekt niet één man.
50 Daarom brengen wij een offer voor YHWH: wat ieder aan gouden voorwerpen heeft gevonden, zoals armbanden, armringen, zegelringen, oorringen en halssieraden. Zo doen wij verzoening voor onszelf voor YHWH.
51 Mozes en de priester Eleazar namen het goud van hen aan, allemaal kunstig bewerkte voorwerpen.

[52] Al het goud dat de leiders over duizend en over honderd man als bijdrage aan YHWH gaven, woog ongeveer 184 kilo.

[53] De gewone soldaten hadden ieder voor zichzelf buit genomen.

[54] Mozes en de priester Eleazar namen het goud van de leiders over duizend en over honderd man aan. Zij brachten het in de ontmoetingstent, als herinnering aan de Israëlieten voor YHWH.

Numeri 32

[1] De stammen Ruben (zie, een zoon) en Gad (geluk) hadden heel veel vee. Zij zagen dat het land Jaëzer en het land Gilead geschikt waren voor vee.

[2] Daarom kwamen de stammen Gad en Ruben naar Mozes (uit het water getrokken), de priester Eleazar (God helpt) en de leiders van de gemeenschap. Zij zeiden:

[3] Ataroth, Dibon, Jaëzer, Nimra, Hesbon, Eleale, Schebam, Nebo en Behon,

[4] dat land heeft YHWH voor de gemeenschap van Israël (die met God strijdt) verslagen. Het is een land voor vee, en uw dienaren hebben vee.

[5] Zij zeiden verder: Als wij genade in uw ogen gevonden hebben, laat dit land dan aan uw dienaren gegeven worden als bezit. Laat ons niet de Jordaan oversteken.

[6] Maar Mozes zei tegen de Gadieten en de Rubenieten: Moeten jullie broers ten strijde trekken terwijl jullie hier blijven?

[7] Waarom maken jullie de Israëlieten moedeloos, zodat zij niet oversteken naar het land dat YHWH hun gegeven heeft?

[8] Zo deden jullie vaders ook, toen ik hen vanuit Kades-Barnea stuurde om het land te bekijken.

[9] Zij gingen tot het dal Eskol en bekeken het land. Toen maakten zij de Israëlieten moedeloos, zodat zij niet naar het land gingen dat YHWH hun gegeven had.

[10] Op die dag ontbrandde de toorn van YHWH, en Hij zwoer:

[11] Geen van de mannen van 20 jaar en ouder die uit Egypte zijn getrokken, zal het land zien. Dat is het land dat ik Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) onder ede beloofd heb. Want zij zijn mij niet trouw gevolgd.
[12] Alleen Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, de Keniziet, en Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), zullen het zien. Want zij zijn YHWH trouw gevolgd.
[13] Zo ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël. Hij liet hen veertig jaar in de woestijn rondzwerven. Zo kwam de hele generatie om die gedaan had wat slecht was in de ogen van YHWH.
[14] En nu staan jullie op in de plaats van jullie vaders, een generatie van zondige mensen. Zo maken jullie de brandende toorn van YHWH tegen Israël nog groter.
[15] Als jullie je van Hem afkeren, laat Hij het volk nog langer in de woestijn. Dan brengen jullie dit hele volk in het verderf.
[16] Toen kwamen zij naar hem toe en zeiden: Wij willen hier schaapskooien bouwen voor ons vee, en steden voor onze kinderen.
[17] Maar zelf zullen wij ons bewapenen en vooraan gaan voor de Israëlieten, tot wij hen op hun plaats hebben gebracht. Onze kinderen blijven in de versterkte steden, beschermd tegen de bewoners van het land.
[18] Wij keren niet naar huis terug voordat alle Israëlieten hun eigen erfdeel in bezit hebben genomen.
[19] Want wij krijgen geen erfdeel met hen aan de overkant van de Jordaan en verder. Ons erfdeel ligt aan deze kant van de Jordaan, aan de oostkant.
[20] Toen zei Mozes tegen hen: Stel dat jullie dit doen en je voor YHWH uitrusten voor de strijd,
[21] en dat ieder van jullie gewapend voor YHWH de Jordaan oversteekt, tot Hij Zijn vijanden voor zich uit heeft verdreven,
[22] en dat het land voor YHWH onderworpen is. Dan mogen jullie daarna terugkeren. Dan staan jullie tegenover YHWH en Israël zonder schuld. En dan wordt dit land jullie bezit voor YHWH.

[23] Maar als jullie dat niet doen, dan zondigen jullie tegen YHWH. Wees ervan verzekerd: jullie zonde zal jullie vinden.

[24] Bouw steden voor jullie kinderen en kooien voor jullie schapen. Doe wat jullie beloofd hebben.

[25] De Gadieten en de Rubenieten zeiden tegen Mozes: Uw dienaren zullen doen wat mijn heer beveelt.

[26] Onze kinderen, onze vrouwen, onze kudden en al ons vee blijven hier in de steden van Gilead.

[27] Maar uw dienaren trekken over, iedereen die gewapend is voor de strijd, voor YHWH uit, zoals mijn heer gezegd heeft.

[28] Toen gaf Mozes over hen instructies aan de priester Eleazar, aan Jozua, de zoon van Nun, en aan de familiehoofden van de stammen van Israël.

[29] Mozes zei tegen hen: Stel dat de Gadieten en de Rubenieten met jullie de Jordaan oversteken, gewapend voor de strijd voor YHWH. Als het land dan aan jullie onderworpen is, geef hun dan het land Gilead als bezit.

[30] Maar als zij niet gewapend met jullie oversteken, krijgen zij hun bezit bij jullie in het land Kanaän (laagland).

[31] De Gadieten en de Rubenieten antwoordden: Wat YHWH tegen uw dienaren gezegd heeft, zullen wij doen.

[32] Wij zullen gewapend voor YHWH uit oversteken naar het land Kanaän. Maar ons erfdeel krijgen wij aan deze kant van de Jordaan.

[33] Zo gaf Mozes de Gadieten en de Rubenieten het koninkrijk van Sihon, de koning van de Amorieten, en van Og, de koning van Basan. Ook de halve stam van Manasse (doen vergeten), de zoon van Jozef (hij voegt toe), kreeg een deel. Hij gaf hun het land met de steden en het gebied eromheen.

[34] De Gadieten bouwden Dibon, Ataroth, Aroër,

[35] Atroth-Sofan, Jaëzer, Jogbeha,

[36] Beth-Nimra en Beth-Haran, versterkte steden, en schaapskooien.

[37] De Rubenieten bouwden Hesbon, Eleale, Kirjathaïm,

[38] Nebo en Baäl-Meon, waarvan de namen veranderd werden, en Sibma. Zij gaven de steden die zij bouwden nieuwe namen.

[39] De nakomelingen van Machir (verkocht), de zoon van Manasse, trokken naar Gilead en namen het in. Zij verdreven de Amorieten die daar woonden.
[40] Mozes gaf Gilead aan Machir, de zoon van Manasse, en hij ging daar wonen.
[41] Jaïr (hij verlicht), een nakomeling van Manasse, trok erop uit en nam hun dorpen in. Hij noemde ze Havvoth-Jaïr.
[42] Nobah (geblaf) trok erop uit en nam Kenath in, met de dorpen eromheen. Hij noemde het Nobah, naar zijn eigen naam.

Numeri 33

[1] Dit zijn de tochten van de Israëlieten, die onder leiding van Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte) in hun legerafdelingen uit Egypte waren getrokken.
[2] Op bevel van YHWH schreef Mozes hun vertrekpunten op, tocht na tocht. Dit zijn hun tochten, van plaats tot plaats.
[3] Zij vertrokken uit Rameses op de vijftiende dag van de eerste maand, de dag na het pascha. De Israëlieten trokken vrijmoedig weg, voor de ogen van alle Egyptenaren.
[4] De Egyptenaren begroeven toen hun eerstgeborenen, die YHWH onder hen gedood had. Ook over hun goden had YHWH het oordeel voltrokken.
[5] De Israëlieten vertrokken uit Rameses en sloegen hun kamp op in Sukkoth.
[6] Zij vertrokken uit Sukkoth en sloegen hun kamp op in Etham, aan de rand van de woestijn.
[7] Zij vertrokken uit Etham en gingen terug naar Pi-Hachiroth, tegenover Baäl-Sefon. Zij sloegen hun kamp op bij Migdol.
[8] Zij vertrokken uit Pi-Hachiroth en trokken door het midden van de zee naar de woestijn. Zij trokken drie dagen door de woestijn Etham en sloegen hun kamp op in Mara.
[9] Zij vertrokken uit Mara en kwamen in Elim. In Elim waren twaalf waterbronnen en zeventig palmbomen, en daar sloegen zij hun kamp op.
[10] Zij vertrokken uit Elim en sloegen hun kamp op aan de Schelfzee.

[11] Zij vertrokken uit de Schelfzee en sloegen hun kamp op in de woestijn Sin.
[12] Zij vertrokken uit de woestijn Sin en sloegen hun kamp op in Dofka.
[13] Zij vertrokken uit Dofka en sloegen hun kamp op in Aluz.
[14] Zij vertrokken uit Aluz en sloegen hun kamp op in Rafidim. Daar was geen water voor het volk om te drinken.
[15] Zij vertrokken uit Rafidim en sloegen hun kamp op in de Sinaïwoestijn.
[16] Zij vertrokken uit de Sinaïwoestijn en sloegen hun kamp op in Kibroth-Taava.
[17] Zij vertrokken uit Kibroth-Taava en sloegen hun kamp op in Hazeroth.
[18] Zij vertrokken uit Hazeroth en sloegen hun kamp op in Rithma.
[19] Zij vertrokken uit Rithma en sloegen hun kamp op in Rimmon-Perez.
[20] Zij vertrokken uit Rimmon-Perez en sloegen hun kamp op in Libna.
[21] Zij vertrokken uit Libna en sloegen hun kamp op in Rissa.
[22] Zij vertrokken uit Rissa en sloegen hun kamp op in Kehelatha.
[23] Zij vertrokken uit Kehelatha en sloegen hun kamp op bij de berg Safer.
[24] Zij vertrokken uit de berg Safer en sloegen hun kamp op in Harada.
[25] Zij vertrokken uit Harada en sloegen hun kamp op in Makheloth.
[26] Zij vertrokken uit Makheloth en sloegen hun kamp op in Tachath.
[27] Zij vertrokken uit Tachath en sloegen hun kamp op in Tharah.
[28] Zij vertrokken uit Tharah en sloegen hun kamp op in Mithka.
[29] Zij vertrokken uit Mithka en sloegen hun kamp op in Hasmona.
[30] Zij vertrokken uit Hasmona en sloegen hun kamp op in Moseroth.
[31] Zij vertrokken uit Moseroth en sloegen hun kamp op in Bene-Jaakan.
[32] Zij vertrokken uit Bene-Jaakan en sloegen hun kamp op in Hor-Gidgad.
[33] Zij vertrokken uit Hor-Gidgad en sloegen hun kamp op in Jotbatha.
[34] Zij vertrokken uit Jotbatha en sloegen hun kamp op in Abrona.
[35] Zij vertrokken uit Abrona en sloegen hun kamp op in Ezeon-Geber.
[36] Zij vertrokken uit Ezeon-Geber en sloegen hun kamp op in de woestijn Zin, dat is Kades.

[37] Zij vertrokken uit Kades en sloegen hun kamp op bij de berg Hor, aan de grens van het land Edom.
[38] Op bevel van YHWH ging de priester Aäron de berg Hor op, en daar stierf hij. Dat was in het veertigste jaar na de uittocht van de Israëlieten uit Egypte, op de eerste dag van de vijfde maand.
[39] Aäron was 123 jaar oud toen hij op de berg Hor stierf.
[40] De Kanaänitische koning van Arad, die in het zuiden van Kanaän (laagland) woonde, hoorde dat de Israëlieten eraan kwamen.
[41] Zij vertrokken uit de berg Hor en sloegen hun kamp op in Zalmona.
[42] Zij vertrokken uit Zalmona en sloegen hun kamp op in Funon.
[43] Zij vertrokken uit Funon en sloegen hun kamp op in Oboth.
[44] Zij vertrokken uit Oboth en sloegen hun kamp op bij Ije-Abarim, aan de grens van Moab (uit de vader).
[45] Zij vertrokken uit Ije-Abarim en sloegen hun kamp op in Dibon-Gad.
[46] Zij vertrokken uit Dibon-Gad en sloegen hun kamp op in Almon-Diblathaim.
[47] Zij vertrokken uit Almon-Diblathaim en sloegen hun kamp op in het Abarimgebergte, tegenover Nebo.
[48] Zij vertrokken uit het Abarimgebergte en sloegen hun kamp op in de vlakte van Moab, bij de Jordaan tegenover Jericho.
[49] Hun kamp langs de Jordaan liep van Beth-Jesimoth tot Abel-Sittim, in de vlakte van Moab.
[50] In de vlakte van Moab, bij de Jordaan tegenover Jericho, zei YHWH tegen Mozes:
[51] Zeg tegen de Israëlieten: Straks steken jullie de Jordaan over naar het land Kanaän.
[52] Verdrijf dan alle bewoners van het land voor jullie uit. Vernietig al hun afgodsbeelden en al hun gegoten beelden, en verwoest al hun offerplaatsen op de hoogten.
[53] Neem het land in bezit en ga er wonen. Want ik heb jullie dat land gegeven om het te bezitten.

54 Verdeel het land door het lot onder jullie families. Geef een grote familie een groter erfdeel en een kleine familie een kleiner erfdeel. Waar het lot voor iemand op valt, dat krijgt hij. Verdeel het erfdeel volgens de stammen van jullie voorouders.
55 Maar misschien verdrijven jullie de bewoners van het land niet. Dan worden zij die jullie laten blijven als doorns in jullie ogen en als prikkels in jullie zij. Zij zullen jullie het leven zuur maken in het land waar jullie wonen.
56 Dan zal ik met jullie doen wat ik van plan was met hen te doen.

Numeri 34

1 Verder zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken):
2 Geef de Israëlieten dit bevel en zeg tegen hen: Straks komen jullie in het land Kanaän (laagland). Dit is het land dat jullie als erfdeel krijgen: het land Kanaän met deze grenzen.
3 Jullie zuidkant loopt van de woestijn Zin langs Edom. Jullie zuidgrens begint in het oosten bij het uiterste eind van de Zoutzee.
4 Die grens buigt dan ten zuiden van de helling van Akrabbim af en loopt verder naar Zin. Zij eindigt ten zuiden van Kades-Barnea. Dan loopt zij naar Hazar-Addar en verder naar Azmon.
5 Van Azmon buigt de grens af naar de beek van Egypte en eindigt bij de zee.
6 Jullie westgrens is de Grote Zee. Dat is jullie grens aan de westkant.
7 Dit wordt jullie noordgrens: trek vanaf de Grote Zee een lijn naar de berg Hor.
8 Trek vanaf de berg Hor een lijn tot waar men Hamath binnenkomt. De grens loopt dan uit bij Zedad.
9 Daarna loopt de grens naar Zifron en eindigt bij Hazar-Enan. Dat wordt jullie noordgrens.
10 Trek voor jullie oostgrens een lijn van Hazar-Enan naar Sefam.
11 Van Sefam daalt de grens af naar Ribla, ten oosten van Ain. Dan loopt zij verder omlaag langs de oostoever van het meer Kinneret.

[12] Daarna loopt de grens langs de Jordaan omlaag en eindigt bij de Zoutzee. Dit wordt jullie land, met zijn grenzen rondom.

[13] Mozes gaf de Israëlieten dit bevel: Dit is het land dat jullie door het lot als erfdeel krijgen. YHWH heeft bevolen het te geven aan de negen stammen en de halve stam van Manasse (doen vergeten).

[14] Want de stam Ruben (zie, een zoon) en de stam Gad (geluk) hebben per familie hun erfdeel al gekregen. Ook de halve stam van Manasse heeft zijn erfdeel ontvangen.

[15] Deze twee stammen en de halve stam hebben hun erfdeel gekregen aan deze kant van de Jordaan, tegenover Jericho, aan de oostkant.

[16] Verder zei YHWH tegen Mozes:

[17] Dit zijn de namen van de mannen die het land onder jullie als erfdeel moeten verdelen: de priester Eleazar (God helpt) en Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis).

[18] Neem daarnaast uit elke stam één leider om het land als erfdeel te verdelen.

[19] Dit zijn hun namen: uit de stam Juda (lofprijs) Kaleb (hond), de zoon van Jefunne;

[20] uit de stam Simeon (hij heeft gehoord) Semuël (God heeft gehoord), de zoon van Ammihud (mijn verwant is majesteit);

[21] uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand) Elidad (God heeft bemind), de zoon van Chislon;

[22] uit de stam Dan (rechter) de leider Bukki (bewezen door YHWH), de zoon van Jogli;

[23] van de nakomelingen van Jozef (hij voegt toe): uit de stam Manasse de leider Hanniel (genade van God), de zoon van Efod;

[24] uit de stam Efraïm (vruchtbaar) de leider Kemuël (God staat op), de zoon van Siftan (rechter);

[25] uit de stam Zebulon (woning) de leider Elizafan (God beschermt), de zoon van Parnach;

[26] uit de stam Issaschar (loon) de leider Paltiel (God is mijn redding), de zoon van Azzan (sterk);

[27] uit de stam Aser (gelukkig) de leider Achihud (mijn broer is majesteit), de zoon van Selomi (vredig);
[28] uit de stam Nafthali (mijn worsteling) de leider Pedael (God heeft verlost), de zoon van Ammihud.
[29] Dit zijn de mannen die YHWH opdracht gaf het erfdeel onder de Israëlieten in het land Kanaän te verdelen.

Numeri 35

[1] In de vlakte van Moab (uit de vader), bij de Jordaan tegenover Jericho, zei YHWH tegen Mozes (uit het water getrokken):
[2] Beveel de Israëlieten dat zij van hun erfdeel steden aan de Levieten geven om in te wonen. Geef de Levieten ook de weidegronden rondom die steden.
[3] De steden zijn om in te wonen. De weidegronden zijn voor hun runderen, hun kudden en al hun andere dieren.
[4] De weidegronden rondom de steden die jullie aan de Levieten geven, reiken vanaf de stadsmuur ongeveer 450 meter naar buiten.
[5] Meet buiten de stad aan de oostkant ongeveer 900 meter af, en ook aan de zuidkant, de westkant en de noordkant. De stad ligt in het midden. Dat zijn de weidegronden van hun steden.
[6] Onder de steden die jullie aan de Levieten geven, zijn zes vrijsteden. Daarheen kan iemand vluchten die een ander gedood heeft. Geef hun daarnaast nog 42 steden.
[7] In totaal geven jullie de Levieten 48 steden, met hun weidegronden.
[8] Die steden komen uit het bezit van de Israëlieten. Neem veel steden van een stam die veel heeft, en weinig van een stam die weinig heeft. Iedere stam geeft steden aan de Levieten naar de grootte van zijn erfdeel.
[9] Verder zei YHWH tegen Mozes:
[10] Zeg tegen de Israëlieten: Straks steken jullie de Jordaan over naar het land Kanaän (laagland).

[11] Wijs dan steden aan die jullie als vrijsteden dienen. Daarheen kan iemand vluchten die zonder opzet een ander heeft gedood.

[12] Die steden zijn voor jullie een toevlucht tegen de bloedwreker. Zo sterft de doodslager niet voordat hij voor de gemeenschap terecht heeft gestaan.

[13] Van de steden die jullie aanwijzen, zijn er zes vrijsteden.

[14] Wijs er drie aan deze kant van de Jordaan aan en drie in het land Kanaän. Het zijn vrijsteden.

[15] Die zes steden zijn een toevlucht voor de Israëlieten, voor de vreemdeling en voor wie tijdelijk bij hen woont. Daarheen kan ieder vluchten die zonder opzet iemand doodt.

[16] Maar slaat iemand een ander met een ijzeren voorwerp, zodat hij sterft, dan is hij een moordenaar. Die moordenaar moet zeker gedood worden.

[17] Of slaat hij hem met een steen waaraan iemand kan sterven, en de ander sterft, dan is hij een moordenaar. Die moordenaar moet zeker gedood worden.

[18] Of slaat hij hem met een houten voorwerp waaraan iemand kan sterven, en de ander sterft, dan is hij een moordenaar. Die moordenaar moet zeker gedood worden.

[19] De bloedwreker moet de moordenaar zelf doden. Als hij hem tegenkomt, moet hij hem doden.

[20] Zo is het ook als iemand een ander uit haat een duw geeft, of met opzet iets naar hem gooit, zodat hij sterft,

[21] of hem uit vijandschap met zijn hand slaat, zodat hij sterft. Wie hem sloeg, moet zeker gedood worden, want hij is een moordenaar. De bloedwreker moet de moordenaar doden als hij hem tegenkomt.

[22] Maar stel dat iemand een ander plotseling een duw geeft zonder vijandschap, of zonder opzet iets naar hem gooit,

[23] of zonder te kijken een steen op hem laat vallen waaraan iemand kan sterven, en de ander sterft. Hij was geen vijand van hem en wilde hem geen kwaad doen.

[24] Dan moet de gemeenschap volgens deze regels rechtspreken tussen hem en de bloedwreker.

25 De gemeenschap moet de doodslager uit de hand van de bloedwreker redden. Zij laten hem terugkeren naar de vrijstad waar hij heen gevlucht was. Daar moet hij blijven tot de dood van de hogepriester, die met de heilige olie gezalfd is.
26 Maar stel dat de doodslager toch buiten de grens komt van de vrijstad waar hij heen gevlucht was,
27 en de bloedwreker vindt hem buiten die grens. Als de bloedwreker de doodslager dan doodt, rust er geen bloedschuld op hem.
28 Want de doodslager had in zijn vrijstad moeten blijven tot de dood van de hogepriester. Pas na de dood van de hogepriester mag hij terugkeren naar zijn eigen grond.
29 Dit zijn voor jullie wettelijke regels, voor alle generaties, waar jullie ook wonen.
30 Wie iemand doodt, mag alleen op grond van getuigen als moordenaar gedood worden. Eén getuige is niet genoeg om iemand ter dood te brengen.
31 Neem geen losgeld aan voor het leven van een moordenaar die de dood verdient. Hij moet zeker gedood worden.
32 Neem ook geen losgeld aan van iemand die naar zijn vrijstad is gevlucht. Hij mag niet vóór de dood van de hogepriester terugkeren om in zijn land te wonen.
33 Maak het land waarin jullie wonen niet onheilig. Want bloed maakt het land onheilig. Voor het bloed dat in het land vergoten is, kan alleen verzoening worden gedaan door het bloed van degene die het vergoten heeft.
34 Verontreinig het land niet waarin jullie gaan wonen en waar ik zelf in het midden woon. Want ik ben YHWH, die woont te midden van de Israëlieten.

Numeri 36

1 De familiehoofden van de nakomelingen van Gilead kwamen naar voren. Gilead was de zoon van Machir (verkocht), de zoon van Manasse (doen vergeten), uit de families van Jozef (hij voegt toe). Zij spraken met Mozes (uit het water getrokken) en met de leiders, de familiehoofden van de Israëlieten.
2 Zij zeiden: YHWH heeft mijn heer opgedragen het land door het lot als erfdeel aan de Israëlieten te geven. Ook heeft YHWH mijn heer opgedragen het

erfdeel van onze broer Zelafead (schaduw van vrees) aan zijn dochters te geven.
[3] Maar stel dat zij trouwen met mannen uit een andere stam van Israël (die met God strijdt). Dan wordt hun erfdeel afgenomen van het erfdeel van onze voorouders. Het komt dan bij het erfdeel van de stam waarin zij trouwen. Zo wordt ons toegewezen erfdeel kleiner.
[4] Ook als de Israëlieten een jubeljaar hebben, komt hun erfdeel bij het erfdeel van de stam waarin zij getrouwd zijn. Zo wordt hun erfdeel afgenomen van het erfdeel van de stam van onze voorouders.
[5] Op bevel van YHWH gaf Mozes de Israëlieten deze opdracht: De stam van de nakomelingen van Jozef heeft gelijk.
[6] Dit beveelt YHWH over de dochters van Zelafead: Laat hen trouwen met wie zij willen. Maar het moet iemand zijn uit een familie van de stam van hun vader.
[7] Zo gaat het erfdeel van de Israëlieten niet over van de ene stam naar de andere. Want iedere Israëliet moet vasthouden aan het erfdeel van de stam van zijn voorouders.
[8] Elke dochter die in een stam van Israël een erfdeel krijgt, moet trouwen met iemand uit een familie van de stam van haar vader. Zo houdt iedere Israëliet het erfdeel van zijn voorouders.
[9] Zo gaat een erfdeel niet over van de ene stam naar de andere. Want elke stam van Israël moet vasthouden aan zijn eigen erfdeel.
[10] De dochters van Zelafead deden wat YHWH Mozes had opgedragen.
[11] Machla, Tirza (behagen), Hogla (patrijs), Milka (koningin) en Noa (beweging), de dochters van Zelafead, trouwden met de zonen van hun ooms.
[12] Zij trouwden binnen de families van de nakomelingen van Manasse, de zoon van Jozef. Zo bleef hun erfdeel bij de stam van de familie van hun vader.
[13] Dit zijn de geboden en voorschriften die YHWH via Mozes aan de Israëlieten gaf, in de vlakte van Moab (uit de vader), bij de Jordaan tegenover Jericho.

Deuteronomium

Deuteronomium 1

[1] Dit zijn de woorden die Mozes (uit het water getrokken) tot heel Israël (die met God strijdt) sprak aan de oostkant van de Jordaan, in de woestijn. Dat was in de vlakte tegenover Suf, tussen Paran, Tofel, Laban, Hazeroth en Dizahab.

[2] Van Horeb naar Kades-Barnea is het elf dagreizen, via de weg naar het gebergte Seïr.

[3] In het veertigste jaar, op de eerste dag van de elfde maand, sprak Mozes tot de Israëlieten. Hij zei alles wat YHWH hem voor hen had opgedragen.

[4] Dat was nadat hij Sihon had verslagen, de koning van de Amorieten, die in Hesbon woonde. Ook had hij Og verslagen, de koning van Basan, die in Astharoth woonde, bij Edreï.

[5] In het land Moab (uit de vader), aan de oostkant van de Jordaan, begon Mozes deze wet uit te leggen. Hij zei:

[6] YHWH, onze God, sprak tot ons bij Horeb: Jullie zijn lang genoeg bij deze berg gebleven.

[7] Keer om en trek verder. Ga naar het bergland van de Amorieten en naar al hun buren. Zij wonen in de vlakte, in het bergland, in het laagland, in het zuiden en langs de kust. Ga naar het land van de Kanaänieten en naar de Libanon, tot aan de grote rivier, de Eufraat.

[8] Kijk, ik heb dat land voor jullie opengelegd. Ga het binnen en neem het in bezit. YHWH heeft onder ede beloofd het te geven aan jullie voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast), en aan hun nakomelingen na hen.

[9] In die tijd zei ik tegen jullie: Ik kan jullie niet alleen dragen.

[10] YHWH, jullie God, heeft jullie talrijk gemaakt. Kijk, jullie zijn nu zo talrijk als de sterren aan de hemel.

[11] Moge YHWH, de God van jullie voorouders, jullie nog duizend keer talrijker maken dan jullie nu zijn. Moge Hij jullie zegenen, zoals Hij jullie beloofd heeft.
[12] Hoe kan ik in mijn eentje jullie moeite, jullie last en jullie ruzies dragen?
[13] Kies uit jullie stammen wijze, verstandige en ervaren mannen. Dan stel ik hen aan als jullie leiders.
[14] Jullie antwoordden mij: Wat u voorstelt, is goed om te doen.
[15] Toen nam ik de hoofden van jullie stammen, wijze en ervaren mannen, en stelde hen als leiders over jullie aan. Zij werden leiders over groepen van duizend, honderd, vijftig en tien, en bestuurders voor jullie stammen.
[16] In die tijd gaf ik jullie rechters deze opdracht: Luister naar de geschillen tussen jullie broers. Spreek eerlijk recht tussen twee Israëlieten, en ook tussen een Israëliet en een vreemdeling die bij hem woont.
[17] Kies bij de rechtspraak geen partij. Luister naar de kleine net zo goed als naar de grote. Wees voor niemand bang, want de rechtspraak is van God. Een zaak die te moeilijk voor jullie is, leggen jullie aan mij voor. Dan zal ik ernaar luisteren.
[18] Zo heb ik jullie in die tijd alles opgedragen wat jullie moesten doen.
[19] Toen vertrokken wij van Horeb en trokken door die hele grote en vreselijke woestijn, die jullie gezien hebben. Wij gingen de weg naar het bergland van de Amorieten, zoals YHWH, onze God, ons had opgedragen. Zo kwamen wij in Kades-Barnea.
[20] Toen zei ik tegen jullie: Jullie zijn bij het bergland van de Amorieten gekomen, dat YHWH, onze God, ons geeft.
[21] Kijk, YHWH, jullie God, heeft dat land voor jullie opengelegd. Trek erheen en neem het in bezit, zoals YHWH, de God van jullie voorouders, tegen jullie gezegd heeft. Wees niet bang en schrik niet.
[22] Maar jullie kwamen allemaal naar mij toe en zeiden: Laten wij mannen voor ons uit sturen om het land te verkennen. Zij kunnen ons dan vertellen welke weg wij moeten nemen en bij welke steden wij komen.
[23] Dat voorstel vond ik goed. Daarom koos ik twaalf mannen uit jullie, uit elke stam één.

[24] Zij gingen op weg, trokken het bergland in en kwamen tot het dal Eskol. Zij verkenden het.

[25] Zij namen wat vruchten van het land mee en brachten die naar ons. Zij brachten verslag uit en zeiden: Het land dat YHWH, onze God, ons geeft, is goed.

[26] Maar jullie wilden niet optrekken. Jullie verzetten je tegen het bevel van YHWH, jullie God.

[27] Jullie mopperden in jullie tenten en zeiden: YHWH haat ons. Daarom heeft Hij ons uit Egypte geleid, om ons aan de Amorieten over te leveren en ons uit te roeien.

[28] Waar moeten wij heen? Onze broers hebben ons de moed ontnomen. Zij zeiden: Het volk is groter en langer dan wij. De steden zijn groot en hebben muren tot aan de hemel. Wij hebben er zelfs Enakieten gezien.

[29] Toen zei ik tegen jullie: Schrik niet en wees niet bang voor hen.

[30] YHWH, jullie God, gaat voor jullie uit. Hij zal voor jullie strijden, zoals Hij in Egypte voor jullie ogen heeft gedaan.

[31] Ook in de woestijn hebben jullie gezien hoe YHWH, jullie God, jullie gedragen heeft, zoals een man zijn zoon draagt. Zo heeft Hij jullie gedragen op heel de weg die jullie gegaan zijn, tot jullie op deze plaats kwamen.

[32] Maar ondanks dit alles vertrouwden jullie niet op YHWH, jullie God.

[33] Hij ging jullie op de weg voor om een plaats te zoeken waar jullie je kamp konden opslaan. 's Nachts ging Hij voor jullie uit in het vuur en overdag in de wolk, om jullie de weg te wijzen.

[34] Toen YHWH jullie woorden hoorde, werd Hij kwaad en zwoer:

[35] Niemand van deze mannen, van deze slechte generatie, zal het goede land zien dat ik onder ede beloofd heb aan jullie voorouders te geven.

[36] Alleen Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, zal het zien. Aan hem en aan zijn kinderen zal ik het land geven waar hij zijn voet op gezet heeft. Want hij is YHWH trouw gevolgd.

[37] Ook op mij werd YHWH kwaad vanwege jullie. Hij zei: Ook jij zult er niet binnengaan.

[38] Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), die jou dient, zal er wel binnengaan. Moedig hem aan, want hij zal Israël het land als erfdeel geven.
[39] En jullie kleine kinderen, van wie jullie zeiden dat ze buit zouden worden, zullen erin komen. Jullie kinderen, die nu nog geen goed en kwaad kennen, zullen er binnengaan. Aan hen zal ik het geven, en zij zullen het in bezit nemen.
[40] Maar jullie moeten omkeren en de woestijn in trekken, in de richting van de Schelfzee.
[41] Toen antwoordden jullie mij: Wij hebben tegen YHWH gezondigd. Wij zullen optrekken en strijden, precies zoals YHWH, onze God, ons heeft opgedragen. Ieder van jullie deed zijn wapens aan. Jullie dachten dat het een kleine moeite was om het bergland in te trekken.
[42] Maar YHWH zei tegen mij: Zeg tegen hen: Trek niet op en strijd niet, want ik ben niet in jullie midden. Anders worden jullie door jullie vijanden verslagen.
[43] Ik zei het tegen jullie, maar jullie luisterden niet. Jullie verzetten je tegen het bevel van YHWH en trokken overmoedig het bergland in.
[44] Toen trokken de Amorieten die in dat bergland woonden jullie tegemoet. Zij achtervolgden jullie zoals bijen doen en versloegen jullie in Seïr, tot aan Horma.
[45] Jullie kwamen terug en huilden voor YHWH. Maar YHWH luisterde niet naar jullie en schonk jullie geen gehoor.
[46] Zo bleven jullie lange tijd in Kades, al die tijd dat jullie daar bleven.

Deuteronomium 2

[1] Daarna keerden wij om en trokken de woestijn in, in de richting van de Schelfzee, zoals YHWH tegen mij gezegd had. Lange tijd trokken wij om het gebergte Seïr heen.
[2] Toen zei YHWH tegen mij:
[3] Jullie zijn lang genoeg om dit gebergte heen getrokken. Trek nu naar het noorden.
[4] Geef het volk dit bevel: Straks trekken jullie door het gebied van jullie broers, de nakomelingen van Ezau (behaard), die in Seïr wonen. Zij zullen bang voor jullie zijn, maar pas goed op.

[5] Begin geen strijd met hen. Want ik geef jullie niets van hun land, zelfs geen voetbreed. Ik heb het gebergte Seïr aan Ezau als bezit gegeven.

[6] Koop van hen voedsel voor geld om te eten. Koop ook water van hen voor geld om te drinken.

[7] Want YHWH, jullie God, heeft jullie gezegend in al jullie werk. Hij weet hoe jullie door deze grote woestijn getrokken zijn. Deze veertig jaar is YHWH, jullie God, met jullie geweest. Jullie hebben niets tekortgekomen.

[8] Zo trokken wij voorbij onze broers, de nakomelingen van Ezau, die in Seïr wonen. Wij verlieten de weg door de vlakte, vanaf Elath en Ezeon-Geber. Toen keerden wij om en trokken de weg naar de woestijn van Moab (uit de vader).

[9] Toen zei YHWH tegen mij: Val Moab niet lastig en begin geen strijd met hen. Want ik geef jullie niets van hun land als bezit. Ik heb Ar aan de nakomelingen van Lot (sluier) als bezit gegeven.

[10] Vroeger woonden daar de Emieten, een groot, talrijk en lang volk, zoals de Enakieten.

[11] Ook zij werden tot de reuzen gerekend, net als de Enakieten. De Moabieten noemden hen Emieten.

[12] Ook woonden vroeger de Horieten in Seïr. Maar de nakomelingen van Ezau verdreven hen en roeiden hen uit. Zij gingen zelf op hun plaats wonen, zoals Israël (die met God strijdt) gedaan heeft in het land dat YHWH hun als bezit gegeven heeft.

[13] Maak je nu klaar en steek de beek Zered over. Zo staken wij de beek Zered over.

[14] Wij waren 38 jaar onderweg geweest, vanaf Kades-Barnea tot wij de beek Zered overstaken. In die tijd was de hele generatie strijders uit het kamp gestorven, zoals YHWH hun had gezworen.

[15] De hand van YHWH was ook tegen hen, om hen uit het kamp weg te vagen, tot zij allemaal gestorven waren.

[16] Toen alle strijders uit het volk gestorven waren,

[17] zei YHWH tegen mij:

[18] Vandaag trek je langs Ar, het gebied van Moab.

[19] Je komt dan dicht bij de Ammonieten. Val hen niet lastig en begin geen strijd met hen. Want ik geef je niets van het land van de Ammonieten als bezit. Ik heb het aan de nakomelingen van Lot als bezit gegeven.
[20] Ook dat land werd gerekend tot het land van de reuzen. Vroeger woonden daar reuzen, en de Ammonieten noemden hen Zamzummieten.
[21] Het was een groot, talrijk en lang volk, zoals de Enakieten. Maar YHWH roeide hen uit voor de Ammonieten. Die verdreven hen en gingen op hun plaats wonen.
[22] Zo had Hij ook gedaan voor de nakomelingen van Ezau, die in Seïr wonen. Voor hen roeide Hij de Horieten uit. Zij verdreven hen en wonen tot vandaag op hun plaats.
[23] Ook de Avieten, die in dorpen tot aan Gaza woonden, werden uitgeroeid door de Kafthorieten, die uit Kafthor kwamen. Die gingen op hun plaats wonen.
[24] Maak je klaar, trek verder en steek de beek Arnon over. Kijk, ik geef Sihon, de Amoriet, de koning van Hesbon, met zijn land in jullie macht. Begin het in bezit te nemen en val hem aan.
[25] Vandaag begin ik alle volken onder de hemel angst en schrik voor jullie in te boezemen. Wie van jullie hoort, zal beven en sidderen voor jullie.
[26] Toen stuurde ik vanuit de woestijn Kedemoth boden naar Sihon, de koning van Hesbon, met een vredesvoorstel. Ik liet zeggen:
[27] Laat mij door uw land trekken. Ik blijf op de weg en wijk niet af naar rechts of naar links.
[28] Verkoop mij voedsel voor geld, zodat ik kan eten. Geef mij water voor geld, zodat ik kan drinken. Laat mij alleen maar te voet doortrekken,
[29] zoals de nakomelingen van Ezau in Seïr en de Moabieten in Ar mij hebben laten doen. Dan kan ik de Jordaan oversteken naar het land dat YHWH, onze God, ons geeft.
[30] Maar Sihon, de koning van Hesbon, wilde ons niet door zijn land laten trekken. Want YHWH, jullie God, maakte zijn geest halsstarrig en zijn hart hard. Zo wilde Hij hem in jullie macht geven, zoals nu gebeurd is.

31 YHWH zei tegen mij: Kijk, ik ben begonnen Sihon en zijn land aan jou over te geven. Begin nu zijn land in bezit te nemen.

32 Sihon trok ons tegemoet met zijn hele leger, om bij Jahaz te strijden.

33 Maar YHWH, onze God, gaf hem aan ons over. Wij versloegen hem, zijn zonen en zijn hele volk.

34 In die tijd namen wij al zijn steden in. Wij sloegen alle steden met de ban, met de mannen, de vrouwen en de kinderen. Wij lieten niemand in leven.

35 Alleen het vee en de buit uit de steden die wij innamen, hielden wij voor onszelf.

36 Van Aroër aan de oever van de beek Arnon en de stad in het dal tot aan Gilead: geen stad was te sterk voor ons. YHWH, onze God, gaf ze allemaal aan ons over.

37 Maar het land van de Ammonieten lieten jullie met rust. Jullie kwamen niet aan het gebied langs de beek Jabbok, of aan de steden in het bergland. Jullie bleven weg van alles wat YHWH, onze God, ons verboden had.

Deuteronomium 3

1 Daarna keerden wij om en trokken de weg naar Basan op. Og, de koning van Basan, trok ons met zijn hele leger tegemoet om bij Edreï te strijden.

2 Toen zei YHWH tegen mij: Wees niet bang voor hem, want ik geef hem, zijn hele volk en zijn land in jouw macht. Doe met hem wat je gedaan hebt met Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon woonde.

3 Zo gaf YHWH, onze God, ook Og, de koning van Basan, met zijn hele volk in onze macht. Wij versloegen hem, tot er niemand van hem over was.

4 In die tijd namen wij al zijn steden in. Er was geen stad die wij hun niet afnamen: zestig steden, de hele streek Argob, het koninkrijk van Og in Basan.

5 Al die steden waren versterkt met hoge muren, poorten en grendels. Daarnaast waren er heel veel open dorpen.

6 Wij sloegen ze met de ban, zoals wij met Sihon, de koning van Hesbon, gedaan hadden. Wij sloegen alle steden met de ban, met de mannen, de vrouwen en de kinderen.

[7] Maar al het vee en de buit uit de steden hielden wij voor onszelf.

[8] Zo namen wij in die tijd het land van de twee koningen van de Amorieten aan de oostkant van de Jordaan in. Het liep van de beek Arnon tot aan de berg Hermon.

[9] De Sidoniërs noemen de Hermon Sirjon, en de Amorieten noemen hem Senir.

[10] Wij namen alle steden van de hoogvlakte in, heel Gilead en heel Basan tot aan Salcha en Edreï. Dat waren de steden van het koninkrijk van Og in Basan.

[11] Want Og, de koning van Basan, was de laatste die over was van de reuzen. Zijn bed was van ijzer en staat nog in Rabba van de Ammonieten. Het is ongeveer 4 meter lang en 1,8 meter breed, naar de gewone maat.

[12] Dat land namen wij in die tijd in bezit. Het gebied vanaf Aroër aan de beek Arnon gaf ik aan de Rubenieten en de Gadieten. Ook de helft van het bergland van Gilead met zijn steden kregen zij.

[13] Het overige deel van Gilead en heel Basan, het koninkrijk van Og, gaf ik aan de halve stam van Manasse (doen vergeten). Dat was de hele streek Argob. Heel Basan werd het land van de reuzen genoemd.

[14] Jaïr (hij verlicht), een nakomeling van Manasse, kreeg de hele streek Argob, tot aan de grens van de Gesurieten en de Maächathieten. Hij noemde Basan naar zijn eigen naam: Havvoth-Jaïr. Zo heet het nog steeds.

[15] Aan Machir (verkocht) gaf ik Gilead.

[16] Aan de Rubenieten en de Gadieten gaf ik het gebied van Gilead tot aan de beek Arnon, met het midden van het dal als grens. Het liep tot aan de beek Jabbok, de grens van de Ammonieten.

[17] Ook de vlakte met de Jordaan als grens hoorde erbij. Die liep van Kinneret tot aan de zee van de vlakte, de Zoutzee, aan de voet van de Pisga aan de oostkant.

[18] In die tijd gaf ik jullie dit bevel: YHWH, jullie God, heeft jullie dit land gegeven om het in bezit te nemen. Maar alle strijdbare mannen moeten gewapend voor jullie broers, de Israëlieten, uit trekken.

[19] Alleen jullie vrouwen, jullie kinderen en jullie vee blijven in de steden die ik jullie gegeven heb. Ik weet dat jullie veel vee hebben.

[20] Doe dat tot YHWH ook jullie broers rust geeft, net als jullie. Dan nemen ook zij het land in bezit dat YHWH, jullie God, hun aan de overkant van de Jordaan geeft. Daarna mag ieder van jullie terugkeren naar het bezit dat ik jullie gegeven heb.
[21] In die tijd gaf ik Jozua (YHWH redt) dit bevel: Je hebt met eigen ogen gezien wat YHWH, jullie God, met deze twee koningen gedaan heeft. Zo zal YHWH doen met alle koninkrijken waar jij heen trekt.
[22] Wees niet bang voor hen, want YHWH, jullie God, strijdt zelf voor jullie.
[23] In die tijd smeekte ik YHWH om genade:
[24] Heere YHWH, U bent begonnen Uw dienaar Uw grootheid en Uw sterke hand te laten zien. Welke god in de hemel of op aarde kan zulke daden en zulke machtige werken doen als U?
[25] Laat mij toch oversteken en het goede land aan de overkant van de Jordaan zien, dat mooie bergland en de Libanon.
[26] Maar YHWH was vanwege jullie kwaad op mij en luisterde niet naar mij. YHWH zei tegen mij: Genoeg! Spreek hier niet meer met mij over.
[27] Klim naar de top van de Pisga en kijk om je heen, naar het westen, het noorden, het zuiden en het oosten. Kijk goed met je eigen ogen, want je zult deze Jordaan niet oversteken.
[28] Geef Jozua zijn opdracht, bemoedig hem en maak hem sterk. Want hij zal voor dit volk uit oversteken. Hij zal hun het land dat jij zult zien als bezit geven.
[29] Zo bleven wij in het dal tegenover Beth-Peor.

Deuteronomium 4

[1] Luister nu, Israël (die met God strijdt), naar de voorschriften en regels die ik jullie leer. Houd je eraan, dan blijven jullie leven. Dan kunnen jullie het land binnengaan en in bezit nemen dat YHWH, de God van jullie voorouders, jullie geeft.
[2] Voeg niets toe aan wat ik jullie gebied, en laat er ook niets van weg. Houd je aan de geboden van YHWH, jullie God, die ik jullie geef.

[3] Jullie hebben met eigen ogen gezien wat YHWH bij Baäl-Peor gedaan heeft. Iedereen die Baäl-Peor volgde, heeft YHWH, jullie God, uit jullie midden weggevaagd.

[4] Maar jullie, die YHWH, jullie God, trouw bleven, zijn vandaag allemaal nog in leven.

[5] Kijk, ik heb jullie voorschriften en regels geleerd, zoals YHWH, mijn God, mij heeft opgedragen. Zo kunnen jullie je daaraan houden in het land waar jullie heen gaan om het in bezit te nemen.

[6] Houd je eraan en doe ze, want daarin ligt jullie wijsheid en inzicht in de ogen van de volken. Als zij van al deze voorschriften horen, zullen zij zeggen: Wat is dit grote volk wijs en verstandig!

[7] Want welk groot volk heeft goden die zo dichtbij zijn als YHWH, onze God, telkens als wij Hem aanroepen?

[8] En welk groot volk heeft zulke rechtvaardige voorschriften en regels als heel deze wet, die ik jullie vandaag voorleg?

[9] Maar pas goed op jezelf. Vergeet nooit wat je met eigen ogen gezien hebt, en laat het je leven lang niet uit je hart verdwijnen. Vertel het aan je kinderen en kleinkinderen.

[10] Denk aan de dag dat je bij Horeb voor YHWH, je God, stond. Toen zei YHWH tegen mij: Roep het volk bij mij bijeen, dan laat ik hen mijn woorden horen. Zo leren zij mij te vrezen zolang zij op aarde leven, en zo leren zij het hun kinderen.

[11] Jullie kwamen dichterbij en stonden aan de voet van de berg. De berg stond in brand tot hoog in de hemel, en er was duisternis, wolken en donkerheid.

[12] Toen sprak YHWH tot jullie vanuit het vuur. Jullie hoorden het geluid van de woorden, maar zagen geen gestalte. Er was alleen een stem.

[13] Hij maakte jullie Zijn verbond bekend, dat Hij jullie opdroeg te houden: de tien woorden. Hij schreef ze op twee stenen platen.

[14] In die tijd droeg YHWH mij op jullie voorschriften en regels te leren. Die moeten jullie doen in het land waar jullie heen trekken om het in bezit te nemen.

15 Pas daarom goed op jezelf. Jullie hebben geen gestalte gezien op de dag dat YHWH bij Horeb vanuit het vuur tot jullie sprak.

16 Bederf jezelf dus niet door een gesneden beeld te maken, een afbeelding van wat voor figuur ook. Maak geen afbeelding van een man of een vrouw,

17 van een dier op de aarde, of van een vogel die in de lucht vliegt,

18 van iets dat over de grond kruipt, of van een vis in het water onder de aarde.

19 Kijk ook niet omhoog naar de hemel, naar de zon, de maan en de sterren, het hele hemelleger. Laat je niet verleiden om je daarvoor neer te buigen en ze te dienen. YHWH, je God, heeft ze toebedeeld aan alle volken onder de hemel.

20 Maar jullie heeft YHWH gekozen en uit de smeltoven, uit Egypte, weggeleid. Zo zijn jullie Zijn eigen volk geworden, zoals jullie nu zijn.

21 Ook op mij werd YHWH kwaad vanwege jullie. Hij zwoer dat ik de Jordaan niet zou oversteken. Ik zou niet in het goede land komen dat YHWH, jullie God, jullie als erfdeel geeft.

22 Want ik zal in dit land sterven en de Jordaan niet oversteken. Maar jullie zullen oversteken en dat goede land in bezit nemen.

23 Pas op dat jullie het verbond van YHWH, jullie God, dat Hij met jullie gesloten heeft, niet vergeten. Maak geen gesneden beeld, geen afbeelding van wat dan ook, want dat heeft YHWH, jullie God, jullie verboden.

24 Want YHWH, je God, is een verterend vuur, een jaloers God.

25 Straks krijg je kinderen en kleinkinderen, en woon je al lang in het land. Misschien bederven jullie jezelf dan en maken jullie een gesneden beeld, een afbeelding van wat dan ook. Zo doen jullie wat slecht is in de ogen van YHWH, jullie God, en maken jullie Hem kwaad.

26 Dan roep ik vandaag de hemel en de aarde als getuigen tegen jullie op. Jullie zullen snel verdwijnen uit het land waar jullie heen trekken over de Jordaan om het in bezit te nemen. Jullie zullen er niet lang leven, maar volledig worden weggevaagd.

27 YHWH zal jullie verstrooien onder de volken. Er blijft maar een klein groepje van jullie over onder de volken waar YHWH jullie heen brengt.

[28] Daar zullen jullie goden dienen die door mensen gemaakt zijn, van hout en steen. Die kunnen niet zien, niet horen, niet eten en niet ruiken.

[29] Maar ook daar zul je YHWH, je God, zoeken. En je zult Hem vinden, als je Hem zoekt met heel je hart en met heel je ziel.

[30] Als je in nood bent en al deze dingen je overkomen, in de laatste dagen, keer je terug naar YHWH, je God. Dan luister je naar Hem.

[31] Want YHWH, je God, is een barmhartig God. Hij zal je niet in de steek laten en je niet vernietigen. Hij vergeet het verbond niet dat Hij je voorouders onder ede beloofd heeft.

[32] Vraag toch naar de tijden vóór jou, vanaf de dag dat God de mens op aarde schiep. Zoek van het ene eind van de hemel tot het andere. Is er ooit zoiets groots gebeurd, of heeft iemand ooit zoiets gehoord?

[33] Heeft ooit een volk de stem van God vanuit het vuur horen spreken, zoals jij, en is het in leven gebleven?

[34] Heeft God ooit geprobeerd voor zichzelf een volk uit het midden van een ander volk te halen? Deed Hij dat ooit met beproevingen, tekenen en wonderen, met strijd, met een sterke hand en een uitgestrekte arm en met grote, angstaanjagende daden? Dat alles heeft YHWH, jullie God, in Egypte voor jullie ogen gedaan.

[35] Het is jou getoond, zodat je zou weten dat YHWH God is. Er is geen ander naast Hem.

[36] Vanuit de hemel liet Hij je Zijn stem horen om je te onderwijzen. Op aarde liet Hij je Zijn grote vuur zien, en je hoorde Zijn woorden vanuit het vuur.

[37] Omdat Hij je voorouders liefhad, koos Hij hun nakomelingen na hen uit. Daarom leidde Hij je zelf met Zijn grote kracht uit Egypte.

[38] Zo verdreef Hij volken voor je die groter en machtiger waren dan jij. Hij bracht je in hun land en gaf het je als erfdeel, zoals nu gebeurt.

[39] Weet het dus vandaag en neem het ter harte: YHWH is God, boven in de hemel en beneden op de aarde. Er is geen ander.

[40] Houd je aan Zijn voorschriften en geboden, die ik je vandaag geef. Dan gaat het jou en je kinderen na je goed. Dan zul je lang leven in het land dat YHWH,

je God, je voor altijd geeft.

41 Toen wees Mozes (uit het water getrokken) drie steden aan aan de oostkant van de Jordaan, waar de zon opkomt.

42 Daarheen kon iemand vluchten die zonder opzet een ander had gedood, zonder dat hij eerder een hekel aan hem had. Als hij naar een van deze steden vluchtte, bleef hij in leven.

43 Het waren Bezer in de woestijn, op de hoogvlakte, voor de Rubenieten, Ramoth in Gilead voor de Gadieten en Golan in Basan voor de Manassieten.

44 Dit is de wet die Mozes aan de Israëlieten voorlegde.

45 Dit zijn de verordeningen, voorschriften en regels die Mozes aan de Israëlieten gaf, na hun uittocht uit Egypte.

46 Dat was aan de oostkant van de Jordaan, in het dal tegenover Beth-Peor. Het lag in het land van Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon woonde. Mozes en de Israëlieten hadden hem verslagen na hun uittocht uit Egypte.

47 Zij namen zijn land in bezit, en ook het land van Og, de koning van Basan. Dat waren de twee koningen van de Amorieten aan de oostkant van de Jordaan, waar de zon opkomt.

48 Het gebied liep van Aroër aan de oever van de beek Arnon tot aan de berg Sion, dat is de Hermon.

49 Ook heel de vlakte aan de oostkant van de Jordaan hoorde erbij, tot aan de zee van de vlakte, aan de voet van de Pisga.

Deuteronomium 5

1 Mozes (uit het water getrokken) riep heel Israël (die met God strijdt) bijeen en zei tegen hen: Luister, Israël, naar de voorschriften en regels die ik jullie vandaag voorhoud. Leer ze en houd je eraan.

2 YHWH, onze God, heeft bij Horeb een verbond met ons gesloten.

3 Niet met onze voorouders heeft YHWH dit verbond gesloten, maar met ons, met ons allemaal die hier vandaag in leven zijn.

[4] Van aangezicht tot aangezicht heeft YHWH op de berg vanuit het vuur met jullie gesproken.

[5] Ik stond in die tijd tussen YHWH en jullie in, om jullie het woord van YHWH door te geven. Want jullie waren bang voor het vuur en gingen de berg niet op. Hij zei:

[6] Ik ben YHWH, jullie God. Ik heb jullie uit Egypte geleid, uit het slavenhuis.

[7] Jullie mogen naast mij geen andere goden hebben.

[8] Maak voor jezelf geen gesneden beeld of afbeelding van iets boven in de hemel, beneden op de aarde of in het water onder de aarde.

[9] Buig je er niet voor neer en dien ze niet. Want ik, YHWH, jullie God, ben een jaloers God. Ik vergeld de misdaad van de vaders aan hun kinderen, tot in het derde en vierde geslacht van hen die mij haten.

[10] Maar aan duizenden die mij liefhebben en mijn geboden houden, bewijs ik barmhartigheid.

[11] Misbruik de naam van YHWH, jullie God, niet. Want YHWH laat niemand ongestraft die Zijn naam misbruikt.

[12] Houd de sabbatdag in acht en heilig die, zoals YHWH, jullie God, jullie heeft opgedragen.

[13] Zes dagen lang moeten jullie werken en al jullie werk doen.

[14] Maar de zevende dag is de sabbat van YHWH, jullie God. Dan mogen jullie geen enkel werk doen. Dat geldt voor jullie, jullie zonen en dochters, jullie slaven en slavinnen, jullie runderen, ezels en ander vee, en de vreemdelingen binnen jullie poorten. Zo kunnen jullie slaven en slavinnen rusten, net als jullie.

[15] Denk eraan dat je zelf slaaf bent geweest in Egypte. YHWH, je God, heeft je daar weggeleid met een sterke hand en een uitgestrekte arm. Daarom heeft YHWH, je God, je opgedragen de sabbatdag te houden.

[16] Eer je vader en je moeder, zoals YHWH, je God, je heeft opgedragen. Dan zul je lang leven en zal het je goed gaan in het land dat YHWH, je God, je geeft.

[17] Pleeg geen moord.

[18] Pleeg geen overspel.

[19] Steel niet.

[20] Leg tegen je naaste geen valse getuigenis af.

[21] Verlang niet naar de vrouw van je naaste. Verlang niet naar het huis van je naaste, zijn akker, zijn slaaf, zijn slavin, zijn rund of zijn ezel. Verlang ook niet naar iets anders wat van je naaste is.

[22] Deze woorden sprak YHWH met luide stem tot heel jullie gemeenschap op de berg, vanuit het vuur, de wolk en de donkerheid. Hij voegde er niets aan toe. Hij schreef ze op twee stenen platen en gaf ze aan mij.

[23] Jullie hoorden die stem uit de duisternis, terwijl de berg in brand stond. Toen kwamen alle hoofden van jullie stammen en jullie oudsten naar mij toe.

[24] Jullie zeiden: Kijk, YHWH, onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien. Wij hebben Zijn stem vanuit het vuur gehoord. Vandaag hebben wij gezien dat God met een mens kan spreken en dat die mens in leven blijft.

[25] Maar waarom zouden wij nu sterven? Dit grote vuur zal ons verteren. Als wij de stem van YHWH, onze God, nog langer horen, zullen wij sterven.

[26] Want welk sterfelijk mens heeft ooit de stem van de levende God vanuit het vuur horen spreken zoals wij, en is in leven gebleven?

[27] Gaat u zelf dichterbij en luister naar alles wat YHWH, onze God, zegt. Vertel ons dan alles wat YHWH, onze God, tegen u zegt. Wij zullen luisteren en het doen.

[28] YHWH hoorde wat jullie tegen mij zeiden. Hij zei tegen mij: Ik heb gehoord wat dit volk tegen jou gezegd heeft. Alles wat zij gezegd hebben, is goed.

[29] Hadden zij maar altijd zo'n hart, dat zij mij vrezen en al mijn geboden houden! Dan zou het hun en hun kinderen voor altijd goed gaan.

[30] Ga en zeg tegen hen: Keer terug naar jullie tenten.

[31] Maar jij moet hier bij mij blijven staan. Dan zeg ik jou alle geboden, voorschriften en regels die je hun moet leren. Die moeten zij doen in het land dat ik hun in bezit geef.

[32] Doe dus nauwkeurig wat YHWH, jullie God, jullie heeft opgedragen. Wijk er niet van af naar rechts of naar links.

33 Ga in alles de weg die YHWH, jullie God, jullie gewezen heeft. Dan blijven jullie leven, gaat het jullie goed en zullen jullie lang leven in het land dat jullie in bezit nemen.

Deuteronomium 6

1 Dit zijn de geboden, voorschriften en regels die YHWH, jullie God, mij heeft opgedragen jullie te leren. Houd je eraan in het land waar jullie heen trekken om het in bezit te nemen.

2 Zo zul je YHWH, je God, vrezen en je houden aan al Zijn voorschriften en geboden die ik je geef. Dat geldt voor jou, je kinderen en je kleinkinderen, je leven lang. Dan zul je lang leven.

3 Luister dan, Israël (die met God strijdt), en houd je er nauwkeurig aan. Dan gaat het je goed en word je heel talrijk in het land dat overvloeit van melk en honing. Zo heeft YHWH, de God van je voorouders, het je beloofd.

4 Luister, Israël! YHWH, onze God, is de enige YHWH.

5 Heb YHWH, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel en met al je kracht.

6 Deze woorden die ik je vandaag geef, moeten in je hart zijn.

7 Prent ze je kinderen in en spreek erover, als je thuis zit en als je onderweg bent, als je gaat liggen en als je opstaat.

8 Bind ze als een teken op je hand, en draag ze als een band op je voorhoofd.

9 Schrijf ze op de deurposten van je huis en op je poorten.

10 YHWH, je God, zal je brengen in het land dat Hij je voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) onder ede beloofd heeft. Hij geeft je grote en mooie steden die je niet zelf gebouwd hebt.

11 Hij geeft je huizen vol goede dingen die je niet zelf gevuld hebt, en waterputten die je niet zelf hebt uitgehouwen. Ook krijg je wijngaarden en olijfgaarden die je niet zelf geplant hebt. Als je dan gegeten hebt en verzadigd bent,

12 pas dan op dat je YHWH niet vergeet, die je uit Egypte heeft geleid, uit het slavenhuis.

13 Vrees YHWH, je God, en dien Hem. Zweer alleen bij Zijn naam.
14 Volg geen andere goden, geen goden van de volken om je heen.
15 Want YHWH, je God, die in je midden is, is een jaloers God. Anders ontbrandt de toorn van YHWH, je God, tegen je en vaagt Hij je van de aarde weg.
16 Stel YHWH, jullie God, niet op de proef, zoals jullie Hem bij Massa op de proef hebben gesteld.
17 Houd je nauwkeurig aan de geboden van YHWH, jullie God, en aan Zijn verordeningen en voorschriften die Hij je gegeven heeft.
18 Doe wat juist en goed is in de ogen van YHWH. Dan gaat het je goed, en kun je het goede land binnengaan en in bezit nemen dat YHWH je voorouders onder ede beloofd heeft.
19 Dan verdrijft Hij al je vijanden voor je uit, zoals YHWH gezegd heeft.
20 Later zal je zoon je misschien vragen: Wat betekenen de verordeningen, voorschriften en regels die YHWH, onze God, jullie heeft opgedragen?
21 Zeg dan tegen je zoon: Wij waren slaven van Farao in Egypte. Maar YHWH heeft ons met een sterke hand uit Egypte geleid.
22 YHWH deed voor onze ogen grote en vreselijke tekenen en wonderen in Egypte, tegen Farao en zijn hele hof.
23 Hij leidde ons daar weg om ons hierheen te brengen. Zo wilde Hij ons het land geven dat Hij onze voorouders onder ede beloofd had.
24 YHWH droeg ons op al deze voorschriften te houden en YHWH, onze God, te vrezen. Dat is altijd goed voor ons, want zo houdt Hij ons in leven, zoals nu.
25 Het zal ons als gerechtigheid gelden als wij al deze geboden nauwkeurig houden voor YHWH, onze God, zoals Hij ons heeft opgedragen.

Deuteronomium 7

[1] YHWH, je God, zal je brengen in het land waar je heen gaat om het in bezit te nemen. Hij zal veel volken voor je uit verdrijven: de Hethieten, de Girgasieten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten. Dat zijn zeven volken die groter en machtiger zijn dan jij.

[2] Als YHWH, je God, hen aan je overlevert en je hen verslaat, moet je hen volledig met de ban slaan. Sluit geen verbond met hen en heb geen medelijden met hen.

[3] Trouw niet met hen. Geef je dochters niet aan hun zonen, en neem hun dochters niet voor je zonen.

[4] Want zij zouden je zonen ertoe brengen YHWH te verlaten en andere goden te dienen. Dan ontbrandt de toorn van YHWH tegen jullie, en Hij vaagt jullie snel weg.

[5] Doe liever dit met hen: breek hun altaren af, sla hun heilige stenen stuk, hak hun gewijde palen om en verbrand hun beelden.

[6] Want je bent een heilig volk voor YHWH, je God. YHWH, je God, heeft jou gekozen om Zijn eigen volk te zijn, uit alle volken op de aarde.

[7] YHWH heeft jullie niet liefgekregen en gekozen omdat jullie talrijker waren dan alle andere volken. Jullie waren juist het kleinste van alle volken.

[8] Maar YHWH had jullie lief, en Hij hield zich aan de eed die Hij jullie voorouders gezworen had. Daarom heeft YHWH jullie met een sterke hand weggeleid. Hij heeft je bevrijd uit het slavenhuis, uit de macht van Farao, de koning van Egypte.

[9] Weet dus dat YHWH, je God, de enige God is, de trouwe God. Hij houdt Zijn verbond en Zijn goedheid tot in duizend generaties voor wie Hem liefhebben en Zijn geboden houden.

[10] Maar wie Hem haat, straft Hij persoonlijk en vernietigt Hij. Hij laat niet op zich wachten bij wie Hem haat, maar straft hem persoonlijk.

[11] Houd je dus aan de geboden, voorschriften en regels die ik je vandaag geef, en doe ze.

[12] Luister naar deze regels, neem ze in acht en doe ze. Dan houdt YHWH, je God, Zijn verbond en Zijn goedheid, zoals Hij je voorouders onder ede beloofd heeft.

[13] Hij zal je liefhebben, je zegenen en je talrijk maken. Hij zal je kinderen zegenen en de opbrengst van je land: je koren, je nieuwe wijn en je olie. Ook de jongen van je runderen, schapen en geiten zal Hij zegenen. Dat zal Hij doen in het land dat Hij je voorouders onder ede beloofd heeft.

[14] Je zult meer gezegend zijn dan alle andere volken. Er zal onder jullie geen man of vrouw onvruchtbaar zijn, en ook onder je vee niet.

[15] YHWH zal alle ziekte van je weghouden. Hij zal je geen van de kwade ziekten van Egypte opleggen die je kent, maar ze leggen op allen die je haten.

[16] Vernietig alle volken die YHWH, je God, aan je overlevert. Heb geen medelijden met hen en dien hun goden niet, want dat zou een valstrik voor je zijn.

[17] Misschien denk je: Deze volken zijn groter dan ik. Hoe kan ik hen verdrijven?

[18] Wees niet bang voor hen. Denk goed aan wat YHWH, je God, met Farao en heel Egypte gedaan heeft.

[19] Denk aan de grote beproevingen die je met eigen ogen gezien hebt, aan de tekenen en wonderen. Denk aan de sterke hand en de uitgestrekte arm waarmee YHWH, je God, je heeft weggeleid. Zo zal YHWH, je God, doen met alle volken voor wie je bang bent.

[20] Ook zal YHWH, je God, horzels op hen afsturen, tot ook wie overgebleven is en zich voor je verborgen heeft, is omgekomen.

[21] Schrik niet van hen, want YHWH, je God, is in je midden, een grote en ontzagwekkende God.

[22] YHWH, je God, zal deze volken beetje bij beetje voor je uit verdrijven. Je kunt hen niet in één keer uitroeien, anders worden de wilde dieren te talrijk voor je.

[23] Maar YHWH, je God, zal hen aan je overleveren. Hij zal hen in grote verwarring brengen, tot zij vernietigd zijn.

[24] Hij zal hun koningen aan je overleveren, en je zult hun naam onder de hemel uitwissen. Niemand zal tegen je standhouden, tot je hen vernietigd hebt.

[25] Verbrand de beelden van hun goden. Verlang niet naar het zilver en goud dat eraan zit en neem het niet mee, anders raak je erdoor in de val. Want het is een gruwel voor YHWH, je God.

[26] Breng niets gruwelijks in je huis, anders word je zelf met de ban geslagen, net als dat voorwerp. Je moet het verafschuwen en er een hekel aan hebben, want het is met de ban geslagen.

Deuteronomium 8

[1] Houd je nauwkeurig aan alle geboden die ik je vandaag geef. Dan blijven jullie leven en worden jullie talrijk. Dan kunnen jullie het land binnengaan en in bezit nemen dat YHWH jullie voorouders onder ede beloofd heeft.

[2] Denk aan heel de weg die YHWH, je God, je deze veertig jaar door de woestijn heeft laten gaan. Hij wilde je nederig maken en je beproeven. Zo wilde Hij weten wat er in je hart was: of je Zijn geboden zou houden of niet.

[3] Hij maakte je nederig en liet je honger lijden. Toen gaf Hij je het manna te eten, dat jij niet kende en je voorouders ook niet. Zo liet Hij je weten dat een mens niet alleen van brood leeft. Een mens leeft van alles wat uit de mond van YHWH komt.

[4] Je kleren zijn deze veertig jaar niet versleten, en je voeten zijn niet opgezwollen.

[5] Besef dus in je hart dat YHWH, je God, je opvoedt, zoals een man zijn zoon opvoedt.

[6] Houd je aan de geboden van YHWH, je God. Ga Zijn wegen en vrees Hem.

[7] Want YHWH, je God, brengt je in een goed land. Het is een land met beken, bronnen en diep water, dat opwelt in de dalen en in de bergen.

[8] Het is een land met tarwe en gerst, met wijnstokken, vijgenbomen en granaatappels. Het is een land met olijfbomen vol olie, en met honing.

[9] Daar zul je brood eten zonder gebrek, en daar zal het je aan niets ontbreken. Het is een land waar de stenen ijzer bevatten en waar je koper uit de bergen kunt hakken.

[10] Als je dan gegeten hebt en verzadigd bent, loof dan YHWH, je God, om het goede land dat Hij je gegeven heeft.
[11] Pas op dat je YHWH, je God, niet vergeet. Blijf je houden aan Zijn geboden, regels en voorschriften die ik je vandaag geef.
[12] Want misschien heb je straks gegeten en ben je verzadigd. Misschien heb je mooie huizen gebouwd en woon je erin.
[13] Misschien worden je runderen, schapen en geiten talrijk, en groeien je zilver en goud en al je bezit.
[14] Pas dan op dat je hart niet hoogmoedig wordt, zodat je YHWH, je God, vergeet. Hij heeft je uit Egypte geleid, uit het slavenhuis.
[15] Hij heeft je door die grote en vreselijke woestijn geleid, met giftige slangen en schorpioenen, een dor land zonder water. Hij liet voor je water uit de harde rots stromen.
[16] Hij gaf je in de woestijn manna te eten, dat je voorouders niet kenden. Zo wilde Hij je nederig maken en beproeven, om je uiteindelijk goed te doen.
[17] Denk dan niet bij jezelf: Mijn eigen kracht en de sterkte van mijn hand hebben mij deze rijkdom gebracht.
[18] Denk aan YHWH, je God. Want Hij is het die je de kracht geeft om rijkdom te verwerven. Zo bevestigt Hij Zijn verbond dat Hij je voorouders onder ede beloofd heeft, zoals nu blijkt.
[19] Maar misschien vergeet je YHWH, je God, toch en volg je andere goden, dien je ze en buig je voor ze neer. Dan waarschuw ik jullie vandaag: jullie zullen zeker omkomen.
[20] Jullie zullen omkomen net als de volken die YHWH voor jullie uit laat omkomen. Want jullie hebben niet geluisterd naar YHWH, jullie God.

Deuteronomium 9

[1] Luister, Israël (die met God strijdt)! Vandaag steek je de Jordaan over. Je gaat volken verdrijven die groter en sterker zijn dan jij, met grote steden en muren tot aan de hemel.

[2] Het is een groot en lang volk, de Enakieten. Je kent ze en je hebt horen zeggen: Wie kan standhouden tegen de Enakieten?

[3] Weet dan vandaag dat YHWH, je God, zelf voor je uit gaat als een verterend vuur. Hij zal hen vernietigen en voor je onderwerpen. Dan verdrijf je hen en maak je snel een einde aan hen, zoals YHWH je beloofd heeft.

[4] Straks heeft YHWH, je God, hen voor je uit verdreven. Denk dan niet bij jezelf: Omdat ik rechtvaardig ben, bracht YHWH mij in dit land om het te bezitten. Nee, YHWH verdrijft deze volken voor je uit omdat zij goddeloos zijn.

[5] Niet omdat je rechtvaardig bent of een oprecht hart hebt, kom je hun land in bezit nemen. YHWH, je God, verdrijft deze volken voor je uit omdat zij goddeloos zijn. Zo houdt Hij zich aan het woord dat Hij je voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) onder ede beloofd heeft.

[6] Besef dus goed dat YHWH, je God, je dit goede land niet geeft omdat je rechtvaardig bent. Want je bent een koppig volk.

[7] Denk eraan en vergeet niet hoe je YHWH, je God, in de woestijn kwaad hebt gemaakt. Vanaf de dag dat je uit Egypte vertrok tot jullie op deze plaats kwamen, zijn jullie opstandig geweest tegen YHWH.

[8] Ook bij Horeb maakten jullie YHWH kwaad. YHWH was zo kwaad op jullie dat Hij jullie wilde vernietigen.

[9] Ik was de berg op gegaan om de stenen platen te ontvangen, de platen van het verbond dat YHWH met jullie gesloten had. Veertig dagen en veertig nachten bleef ik op de berg. Ik at geen brood en dronk geen water.

[10] YHWH gaf mij de twee stenen platen, beschreven met de vinger van God. Daarop stonden alle woorden die YHWH op de dag van de samenkomst vanuit het vuur op de berg tot jullie gesproken had.

[11] Na die veertig dagen en veertig nachten gaf YHWH mij de twee stenen platen, de platen van het verbond.

[12] Toen zei YHWH tegen mij: Sta op en ga snel naar beneden. Want je volk, dat je uit Egypte geleid hebt, heeft zich te gronde gericht. Zij zijn al snel afgeweken van de weg die ik hun heb opgedragen. Zij hebben voor zichzelf een gegoten beeld gemaakt.

[13] Verder zei YHWH tegen mij: Ik heb gezien hoe dit volk is. Het is een koppig volk.

[14] Laat mij begaan, dan vernietig ik hen en wis ik hun naam onder de hemel uit. Van jou zal ik een volk maken dat machtiger en groter is dan dit.

[15] Toen draaide ik mij om en ging de berg af, terwijl de berg in brand stond. De twee platen van het verbond had ik in mijn handen.

[16] Ik keek, en zag dat jullie gezondigd hadden tegen YHWH, jullie God. Jullie hadden voor jezelf een gegoten kalf gemaakt. Jullie waren al snel afgeweken van de weg die YHWH jullie had opgedragen.

[17] Toen pakte ik de twee platen, gooide ze uit mijn handen en brak ze voor jullie ogen.

[18] Daarna wierp ik mij opnieuw neer voor YHWH, net als de eerste keer, veertig dagen en veertig nachten. Ik at geen brood en dronk geen water. Dat deed ik vanwege al jullie zonden. Jullie hadden gedaan wat slecht is in de ogen van YHWH, en Hem kwaad gemaakt.

[19] Want ik was bang voor de toorn en de woede van YHWH, die zo kwaad op jullie was dat Hij jullie wilde vernietigen. Maar ook die keer luisterde YHWH naar mij.

[20] Ook op Aäron (verlichte) was YHWH heel kwaad; Hij wilde hem vernietigen. Maar in die tijd bad ik ook voor Aäron.

[21] Het kalf dat jullie hadden gemaakt, jullie zonde, nam ik en verbrandde ik. Ik vergruisde het en maalde het fijn tot het stof was. Dat stof gooide ik in de beek die van de berg naar beneden stroomt.

[22] Ook bij Tabera, bij Massa en bij Kibroth-Taava hebben jullie YHWH kwaad gemaakt.

[23] Toen YHWH jullie vanuit Kades-Barnea stuurde, zei Hij: Trek op en neem het land in bezit dat ik jullie gegeven heb. Maar jullie verzetten je tegen het bevel van YHWH, jullie God. Jullie vertrouwden niet op Hem en luisterden niet naar Hem.

[24] Jullie zijn opstandig geweest tegen YHWH vanaf de dag dat ik jullie ken.

[25] Ik wierp mij neer voor YHWH, die veertig dagen en veertig nachten lang. Want YHWH had gezegd dat Hij jullie wilde vernietigen.

[26] Ik bad tot YHWH: Heere YHWH, vernietig Uw volk niet, Uw eigen erfdeel. U hebt het met Uw grote macht bevrijd en met een sterke hand uit Egypte geleid.

[27] Denk aan Uw dienaren Abraham, Izak en Jakob. Kijk niet naar de koppigheid van dit volk, en niet naar zijn goddeloosheid en zonde.

[28] Anders zeggen ze in het land waar U ons uit geleid hebt: YHWH kon hen niet naar het beloofde land brengen. Hij haatte hen. Daarom heeft Hij hen weggeleid om hen in de woestijn te doden.

[29] Zij zijn toch Uw volk en Uw erfdeel, dat U met Uw grote kracht en Uw uitgestrekte arm hebt weggeleid!

Deuteronomium 10

[1] In die tijd zei YHWH tegen mij: Hak twee stenen platen uit zoals de eerste, en kom naar mij de berg op. Maak ook een houten ark.

[2] Ik zal op die platen de woorden schrijven die op de eerste platen stonden, die jij gebroken hebt. Leg ze daarna in de ark.

[3] Toen maakte ik een ark van acaciahout en hakte twee stenen platen uit zoals de eerste. Ik ging de berg op met de twee platen in mijn hand.

[4] Toen schreef Hij op de platen, net als eerst, de tien woorden. YHWH had ze op de dag van de samenkomst vanuit het vuur op de berg tot jullie gesproken. YHWH gaf ze aan mij.

[5] Ik draaide mij om, ging de berg af en legde de platen in de ark die ik gemaakt had. Daar liggen ze nog, zoals YHWH mij had opgedragen.

[6] De Israëlieten trokken van Beëroth Bene-Jaäkan naar Mosera. Daar stierf Aäron (verlichte), en daar werd hij begraven. Zijn zoon Eleazar (God helpt) werd priester in zijn plaats.

[7] Van daar trokken zij naar Gudgod, en van Gudgod naar Jotbath, een land met beken.

[8] In die tijd koos YHWH de stam Levi (verbonden) uit om de ark van het verbond van YHWH te dragen. Zij moesten voor YHWH staan om Hem te dienen en in Zijn naam te zegenen, zoals zij nu nog doen.

[9] Daarom heeft Levi geen deel of erfdeel samen met zijn broers. YHWH zelf is zijn erfdeel, zoals YHWH, jullie God, hem beloofd heeft.

[10] Ik bleef op de berg, net als de eerste keer, veertig dagen en veertig nachten. Ook die keer luisterde YHWH naar mij. YHWH wilde jullie niet vernietigen.

[11] YHWH zei tegen mij: Sta op en ga op weg, voor het volk uit. Dan kunnen zij het land binnengaan en in bezit nemen dat ik hun voorouders onder ede beloofd heb.

[12] Nu dan, Israël (die met God strijdt), wat vraagt YHWH, je God, van je? Alleen dat je YHWH, je God, vreest en al Zijn wegen gaat. Dat je Hem liefhebt en YHWH, je God, dient met heel je hart en heel je ziel.

[13] Dat je je houdt aan de geboden en voorschriften van YHWH, die ik je vandaag geef. Dat is goed voor je.

[14] Kijk, de hemel, ja, de hoogste hemel, is van YHWH, je God, en ook de aarde met alles wat erop is.

[15] Toch heeft YHWH alleen je voorouders liefgehad en voor hen gekozen. Uit alle volken koos Hij hun nakomelingen na hen, jullie, zoals nu blijkt.

[16] Besnijd daarom de voorhuid van jullie hart, en wees niet langer koppig.

[17] Want YHWH, jullie God, is de God van de goden en de Heere van de heren. Hij is de grote, machtige en ontzagwekkende God. Hij kiest geen partij en laat zich niet omkopen.

[18] Hij verschaft recht aan wees en weduwe. Hij heeft de vreemdeling lief en geeft hem brood en kleding.

[19] Heb daarom ook de vreemdeling lief, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte.

[20] Vrees YHWH, je God, en dien Hem. Houd je aan Hem vast en zweer bij Zijn naam.

[21] Hij is je lofzang en Hij is je God. Hij heeft voor je die grote en ontzagwekkende dingen gedaan die je met eigen ogen gezien hebt.

[22] Je voorouders trokken met zeventig personen naar Egypte. En nu heeft YHWH, je God, je zo talrijk gemaakt als de sterren aan de hemel.

Deuteronomium 11

[1] Heb daarom YHWH, je God, lief en houd je altijd aan Zijn opdrachten, voorschriften, regels en geboden.

[2] Besef vandaag goed dat ik niet spreek tegen jullie kinderen. Zij hebben het niet meegemaakt en de opvoeding van YHWH, jullie God, niet gezien. Zij zagen niet Zijn grootheid, Zijn sterke hand en Zijn uitgestrekte arm,

[3] de tekenen en daden die Hij in Egypte deed tegen Farao, de koning van Egypte, en tegen heel zijn land.

[4] Zij zagen niet wat Hij deed met het leger van Egypte, met zijn paarden en wagens. Hij liet het water van de Schelfzee over hen heen stromen toen zij jullie achtervolgden. Zo heeft YHWH hen voorgoed vernietigd.

[5] Zij zagen niet wat Hij voor jullie deed in de woestijn, tot jullie op deze plaats kwamen.

[6] Zij zagen niet wat Hij deed met Dathan (wetten) en Abiram (mijn vader is verheven), de zonen van Eliab (mijn God is vader), de zoon van Ruben (zie, een zoon). De aarde opende haar mond en verslond hen met hun gezinnen, hun tenten en al hun bezit, midden onder heel Israël (die met God strijdt).

[7] Maar jullie hebben al deze grote daden van YHWH met eigen ogen gezien.

[8] Houd je daarom aan alle geboden die ik jullie vandaag geef. Dan worden jullie sterk en kunnen jullie het land binnengaan en in bezit nemen waar jullie heen trekken.

[9] Dan zullen jullie lang leven in het land dat YHWH jullie voorouders en hun nakomelingen onder ede beloofd heeft. Het is een land dat overvloeit van melk en honing.

[10] Want het land dat je gaat bezitten, is niet zoals Egypte, waar je vandaan komt. Daar zaaide je je zaad en moest je het water geven met je voeten, zoals een groentetuin.

11 Maar het land waar jullie heen trekken om het te bezitten, is een land van bergen en dalen. Het drinkt water van de regen uit de hemel.
12 Het is een land waar YHWH, je God, voor zorgt. De ogen van YHWH, je God, zijn er voortdurend op gericht, van het begin tot het einde van het jaar.
13 Luister dan goed naar mijn geboden die ik jullie vandaag geef. Heb YHWH, jullie God, lief en dien Hem met heel jullie hart en heel jullie ziel.
14 Dan zal ik jullie land op tijd regen geven, de vroege en de late regen. Dan kun je je koren, je nieuwe wijn en je olie binnenhalen.
15 Ik zal gras laten groeien op je velden voor je vee. Dan zul je eten en verzadigd zijn.
16 Pas op dat jullie hart zich niet laat verleiden. Wijk niet af om andere goden te dienen en je voor ze neer te buigen.
17 Anders ontbrandt de toorn van YHWH tegen jullie. Dan sluit Hij de hemel, zodat er geen regen valt en de aarde geen opbrengst geeft. Dan zullen jullie snel verdwijnen uit het goede land dat YHWH jullie geeft.
18 Prent deze woorden van mij in je hart en in je ziel. Bind ze als een teken op je hand en draag ze als een band op je voorhoofd.
19 Leer ze aan jullie kinderen en spreek erover, als je thuis zit en als je onderweg bent, als je gaat liggen en als je opstaat.
20 Schrijf ze op de deurposten van je huis en op je poorten.
21 Dan zullen jullie en je kinderen lang leven in het land dat YHWH jullie voorouders onder ede beloofd heeft. Jullie zullen er wonen zo lang als de hemel boven de aarde is.
22 Want als jullie je nauwkeurig houden aan al deze geboden die ik jullie geef, zal het zo gaan. Heb dan YHWH, jullie God, lief, ga al Zijn wegen en houd je aan Hem vast.
23 Dan verdrijft YHWH al deze volken voor jullie uit. Jullie zullen volken verdrijven die groter en machtiger zijn dan jullie.
24 Elke plek waar jullie je voet zetten, wordt van jullie. Jullie gebied loopt van de woestijn tot de Libanon, en van de rivier, de Eufraat, tot aan de zee in het westen.

[25] Niemand zal tegen jullie standhouden. YHWH, jullie God, zal het hele land waar jullie komen, angst en schrik voor jullie inboezemen, zoals Hij jullie beloofd heeft.

[26] Kijk, vandaag leg ik jullie zegen en vloek voor.

[27] De zegen, als jullie luisteren naar de geboden van YHWH, jullie God, die ik jullie vandaag geef.

[28] De vloek, als jullie niet luisteren naar de geboden van YHWH, jullie God, maar afwijken van de weg die ik jullie vandaag wijs. Dan gaan jullie achter andere goden aan die jullie niet kennen.

[29] Straks brengt YHWH, je God, je in het land dat je in bezit gaat nemen. Spreek dan de zegen uit op de berg Gerizim en de vloek op de berg Ebal.

[30] Die bergen liggen aan de overkant van de Jordaan, voorbij de weg naar het westen. Ze liggen in het land van de Kanaänieten die in de vlakte wonen, tegenover Gilgal, bij de eiken van More.

[31] Want jullie gaan de Jordaan oversteken om het land binnen te gaan dat YHWH, jullie God, jullie geeft. Jullie zullen het in bezit nemen en er wonen.

[32] Houd je dan nauwkeurig aan alle voorschriften en regels die ik jullie vandaag voorleg.

Deuteronomium 12

[1] Dit zijn de voorschriften en regels die jullie nauwkeurig moeten houden. Ze gelden in het land dat YHWH, de God van jullie voorouders, jullie in bezit geeft. Houd je eraan zolang jullie op aarde leven.

[2] Vernietig alle plaatsen waar de volken die jullie verdrijven hun goden gediend hebben. Die liggen op de hoge bergen, op de heuvels en onder elke groene boom.

[3] Breek hun altaren af, sla hun heilige stenen stuk, verbrand hun gewijde palen en hak de beelden van hun goden om. Wis hun namen uit op die plaatsen.

[4] Zo mogen jullie YHWH, jullie God, niet vereren.

[5] Zoek de plaats op die YHWH, jullie God, uit al jullie stammen zal kiezen om daar Zijn naam te vestigen. Ga daarheen, naar Zijn woning.

[6] Breng daar jullie brandoffers en slachtoffers, jullie tienden en bijdragen, en jullie geloftegaven en vrijwillige gaven. Breng er ook de eerstgeboren dieren van jullie runderen, schapen en geiten.

[7] Eet daar voor YHWH, jullie God, en wees blij met jullie gezinnen. Wees blij met alles wat jullie ondernomen hebben en waarin YHWH, jullie God, jullie gezegend heeft.

[8] Doe dan niet meer zoals wij hier vandaag doen, waar ieder doet wat hij zelf goed vindt.

[9] Want jullie zijn nog niet gekomen in de rust en het erfdeel dat YHWH, jullie God, jullie geeft.

[10] Maar jullie gaan de Jordaan oversteken en wonen in het land dat YHWH, jullie God, jullie als erfdeel geeft. Hij zal jullie rust geven van al jullie vijanden rondom, zodat jullie veilig kunnen wonen.

[11] Dan is er een plaats die YHWH, jullie God, zal kiezen om daar Zijn naam te laten wonen. Breng daarheen alles wat ik jullie opdraag: jullie brandoffers en slachtoffers, jullie tienden en bijdragen, en al het beste van jullie geloftegaven voor YHWH.

[12] Wees daar blij voor YHWH, jullie God, met jullie zonen en dochters, jullie slaven en slavinnen. Wees ook blij met de Leviet die in jullie steden woont, want hij heeft geen eigen deel of erfdeel onder jullie.

[13] Pas op dat je je brandoffers niet brengt op elke plaats die je ziet.

[14] Breng je brandoffers alleen op de plaats die YHWH in een van je stammen kiest. Doe daar alles wat ik je opdraag.

[15] Toch mag je in al je steden slachten en vlees eten zoveel je wilt, naar de zegen die YHWH, je God, je geeft. Wie onrein is en wie rein is, mag het eten, net als het vlees van een gazelle of een hert.

[16] Alleen het bloed mogen jullie niet eten. Giet het als water op de grond.

[17] In je eigen woonplaats mag je de tiende van je koren, je nieuwe wijn en je olie niet eten. Ook de eerstgeboren dieren van je runderen, schapen en geiten eet je daar niet. Ook je geloftegaven, je vrijwillige gaven en je bijdragen mag je daar niet eten.

18 Eet ze voor YHWH, je God, op de plaats die YHWH, je God, zal kiezen. Doe dat samen met je zoon en je dochter, je slaaf en je slavin, en de Leviet die in je woonplaats woont. Wees blij voor YHWH, je God, met alles wat je ondernomen hebt.

19 Pas op dat je de Leviet niet in de steek laat, zolang je in je land woont.

20 YHWH, je God, zal je gebied uitbreiden, zoals Hij je beloofd heeft. Als je dan zin hebt in vlees en denkt: Ik wil vlees eten, eet dan vlees zoveel je wilt.

21 Misschien is de plaats die YHWH, je God, kiest om er Zijn naam te vestigen, ver van je vandaan. Slacht dan van de runderen, schapen en geiten die YHWH je gegeven heeft, zoals ik je heb opgedragen. Eet ervan in je woonplaats zoveel je wilt.

22 Eet het zoals je een gazelle of een hert eet. Wie onrein is en wie rein is, mogen het samen eten.

23 Maar houd je er streng aan dat je het bloed niet eet. Want het bloed is het leven, en je mag het leven niet met het vlees eten.

24 Eet het niet. Giet het als water op de grond.

25 Eet het niet, dan gaat het jou en je kinderen na je goed, omdat je doet wat juist is in de ogen van YHWH.

26 Maar je heilige gaven en je geloftegaven moet je meenemen naar de plaats die YHWH zal kiezen.

27 Breng daar je brandoffers, het vlees en het bloed, op het altaar van YHWH, je God. Het bloed van je slachtoffers moet uitgegoten worden op het altaar van YHWH, je God. Het vlees mag je eten.

28 Houd je aan al deze woorden die ik je opdraag en luister ernaar. Dan gaat het jou en je kinderen na je voor altijd goed. Want dan doe je wat goed en juist is in de ogen van YHWH, je God.

29 YHWH, je God, zal de volken uitroeien bij wie je komt om hun land in bezit te nemen. Je zult hun land innemen en er wonen.

30 Pas dan op dat je niet in de val loopt door hen na te volgen, als zij voor je uit zijn vernietigd. Vraag niet naar hun goden en zeg niet: Hoe dienden deze volken hun goden? Zo wil ik het ook doen.

[31] Zo mag je YHWH, je God, niet vereren. Want zij hebben voor hun goden alles gedaan wat YHWH verafschuwt en haat. Zij hebben zelfs hun zonen en dochters voor hun goden verbrand.

[32] Houd je nauwkeurig aan alles wat ik jullie opdraag. Voeg er niets aan toe en laat er niets van weg.

Deuteronomium 13

[1] Stel dat er onder jullie een profeet of een dromer opstaat. Hij kondigt je een teken of een wonder aan.

[2] Dat teken of wonder gebeurt ook, en hij zegt: Laten wij andere goden volgen en dienen, goden die je niet kent.

[3] Luister dan niet naar de woorden van die profeet of die dromer. Want YHWH, jullie God, stelt jullie op de proef. Hij wil weten of jullie YHWH, jullie God, liefhebben met heel je hart en met heel je ziel.

[4] Volg YHWH, jullie God, en vrees Hem. Houd je aan Zijn geboden en luister naar Hem. Dien Hem en houd je aan Hem vast.

[5] Die profeet of dromer moet gedood worden. Want hij heeft opgeroepen tot afval van YHWH, jullie God, die jullie uit Egypte heeft geleid en je uit het slavenhuis bevrijd heeft. Hij wilde je afbrengen van de weg die YHWH, je God, je heeft opgedragen. Zo moet je het kwaad uit je midden wegdoen.

[6] Stel dat iemand je in het geheim probeert over te halen. Dat kan je broer zijn, de zoon van je moeder, je zoon of dochter, je eigen vrouw of je beste vriend. Hij zegt: Laten wij andere goden gaan dienen, goden die jij en je voorouders niet kennen.

[7] Het gaat dan om goden van de volken om je heen, dichtbij of ver weg, van het ene eind van de aarde tot het andere.

[8] Geef niet toe en luister niet naar hem. Heb geen medelijden met hem, spaar hem niet en bescherm hem niet.

[9] Nee, je moet hem zeker doden. Jij moet als eerste de hand tegen hem opheffen om hem te doden, daarna het hele volk.

[10] Stenig hem, zodat hij sterft. Want hij heeft geprobeerd je af te brengen van YHWH, je God, die je uit Egypte heeft geleid, uit het slavenhuis.
[11] Heel Israël (die met God strijdt) zal het horen en bang worden. Dan doet niemand meer zoiets slechts onder jullie.
[12] Stel dat je hoort over een van de steden die YHWH, je God, je geeft om er te wonen:
[13] Er zijn nietsnutten uit jullie midden opgestaan. Zij hebben de inwoners van hun stad verleid en gezegd: Laten wij andere goden gaan dienen, goden die jullie niet kennen.
[14] Onderzoek het dan, zoek het uit en vraag het goed na. Als blijkt dat het waar is en vaststaat dat zo'n gruwel onder jullie is gedaan,
[15] sla dan de inwoners van die stad met het zwaard. Sla de stad met de ban, met alles wat erin is, ook het vee.
[16] Verzamel alle buit midden op het plein van de stad. Verbrand dan de stad met al haar buit volledig, als offer voor YHWH, je God. Zij moet voorgoed een puinhoop blijven en mag nooit meer herbouwd worden.
[17] Houd niets van wat met de ban geslagen is voor jezelf. Dan keert YHWH zich af van Zijn brandende toorn. Dan zal Hij je barmhartig zijn, zich over je ontfermen en je talrijk maken, zoals Hij je voorouders onder ede beloofd heeft.
[18] Dat doet Hij als je luistert naar YHWH, je God, en je houdt aan al Zijn geboden die ik je vandaag geef. Doe dus wat juist is in de ogen van YHWH, je God.

Deuteronomium 14

[1] Jullie zijn kinderen van YHWH, jullie God. Maak vanwege een dode geen sneden in je lichaam, en scheer je voorhoofd niet kaal.
[2] Want je bent een heilig volk voor YHWH, je God. YHWH heeft jou gekozen om Zijn eigen volk te zijn, uit alle volken op de aarde.
[3] Eet niets wat gruwelijk is.
[4] Dit zijn de dieren die jullie mogen eten: het rund, het schaap en de geit,

[5] het hert, de gazelle, het damhert, de steenbok, de antilope, de wilde os en de gems.
[6] Jullie mogen alle dieren eten die herkauwen en hoeven hebben die helemaal in tweeën zijn gespleten.
[7] Maar dieren die alleen herkauwen of alleen gespleten hoeven hebben, mogen jullie niet eten. De kameel, de haas en de klipdas herkauwen wel, maar hebben geen gespleten hoeven. Daarom zijn ze voor jullie onrein.
[8] Het varken heeft wel gespleten hoeven, maar herkauwt niet. Daarom is het voor jullie onrein. Jullie mogen hun vlees niet eten en hun kadavers niet aanraken.
[9] Van alles wat in het water leeft, mogen jullie eten wat vinnen en schubben heeft.
[10] Maar wat geen vinnen en schubben heeft, mogen jullie niet eten. Het is voor jullie onrein.
[11] Alle reine vogels mogen jullie eten.
[12] Maar deze vogels mogen jullie niet eten: de adelaar, de havik en de zeearend,
[13] de wouw, de kraai en alle soorten gieren,
[14] alle soorten raven,
[15] de struisvogel, de nachtuil, de koekoek en alle soorten sperwers,
[16] de steenuil, de ransuil en de kauw,
[17] de roerdomp, de pelikaan en de aalscholver,
[18] de ooievaar, alle soorten reigers, de hop en de vleermuis.
[19] Ook alle gevleugelde insecten zijn voor jullie onrein. Ze mogen niet gegeten worden.
[20] Alle reine gevleugelde dieren mogen jullie eten.
[21] Eet geen dier dat vanzelf gestorven is. Geef het aan de vreemdeling die in je woonplaats woont, zodat hij het kan eten, of verkoop het aan een buitenlander. Want je bent een heilig volk voor YHWH, je God. Kook een bokje niet in de melk van zijn moeder.

[22] Geef elk jaar trouw een tiende van de hele opbrengst van wat je op het veld zaait.
[23] Ga naar de plaats die YHWH, je God, zal kiezen om er Zijn naam te laten wonen. Eet daar voor Hem de tiende van je koren, je nieuwe wijn en je olie. Eet daar ook de eerstgeboren dieren van je runderen, schapen en geiten. Zo leer je YHWH, je God, altijd te vrezen.
[24] Misschien is de weg te lang voor je om het mee te nemen. De plaats die YHWH, je God, kiest om er Zijn naam te vestigen, kan te ver weg zijn. Dat kan gebeuren wanneer YHWH, je God, je gezegend heeft.
[25] Verkoop het dan voor geld. Neem het geld mee en ga naar de plaats die YHWH, je God, zal kiezen.
[26] Koop met dat geld alles waar je zin in hebt: runderen, schapen of geiten, wijn of sterke drank, alles wat je maar wilt. Eet daar voor YHWH, je God, en wees blij, jij en je gezin.
[27] Laat de Leviet die in je woonplaats woont niet in de steek, want hij heeft geen eigen deel of erfdeel bij jou.
[28] Breng aan het eind van elk derde jaar de hele tiende van je opbrengst van dat jaar bijeen. Leg die op in je woonplaats.
[29] Dan komt de Leviet, die geen eigen deel of erfdeel bij jou heeft. Ook de vreemdeling, de wees en de weduwe in je woonplaats komen. Zij zullen eten en verzadigd worden. Dan zal YHWH, je God, je zegenen in al het werk dat je doet.

Deuteronomium 15

[1] Schel aan het eind van elke zeven jaar de schulden kwijt.
[2] Dat gaat zo: iedere schuldeiser die zijn naaste iets geleend heeft, scheldt het hem kwijt. Hij mag zijn naaste, zijn broer, niet tot betalen dwingen, want er is een kwijtschelding voor YHWH uitgeroepen.
[3] Van een buitenlander mag je betaling eisen. Maar wat je broer je schuldig is, moet je hem kwijtschelden.

[4] Toch zou er onder jullie geen arme moeten zijn. Want YHWH zal je rijk zegenen in het land dat YHWH, je God, je als erfdeel geeft om het te bezitten.
[5] Dat zal Hij doen als je goed naar YHWH, je God, luistert. Houd je dan nauwkeurig aan al deze geboden die ik je vandaag geef.
[6] Want YHWH, je God, zal je zegenen, zoals Hij je beloofd heeft. Dan zul je aan veel volken lenen, maar zelf niets hoeven te lenen. Je zult over veel volken heersen, maar zij zullen niet over jou heersen.
[7] Stel dat er bij je een arme is, een van je broers. Hij woont in een van de steden in het land dat YHWH, je God, je geeft. Wees dan niet hardvochtig en houd je hand niet dicht voor je arme broer.
[8] Open je hand gul voor hem. Leen hem ruim genoeg voor wat hij nodig heeft.
[9] Pas op dat je niet bij jezelf de slechte gedachte hebt: Het zevende jaar, het jaar van kwijtschelding, komt eraan. Kijk dan niet onvriendelijk naar je arme broer, zodat je hem niets geeft. Want dan roept hij tegen je tot YHWH, en rust er zonde op je.
[10] Geef hem gul, en geef niet met tegenzin. Want daarom zal YHWH, je God, je zegenen in al je werk en in alles wat je onderneemt.
[11] Er zullen altijd armen in het land zijn. Daarom draag ik je op: open je hand gul voor je broer, voor de noodlijdenden en de armen in je land.
[12] Stel dat een van je broers, een Hebreeuwse man of vrouw, aan je verkocht wordt. Die mag zes jaar voor je werken, maar in het zevende jaar moet je hem vrijlaten.
[13] Als je hem vrijlaat, stuur hem dan niet met lege handen weg.
[14] Geef hem ruim mee van je kudde, van je dorsvloer en van je wijnpers. Geef hem van alles waarmee YHWH, je God, je gezegend heeft.
[15] Denk eraan dat je zelf slaaf bent geweest in Egypte, en dat YHWH, je God, je bevrijd heeft. Daarom geef ik je vandaag dit gebod.
[16] Maar misschien zegt hij tegen je: Ik wil niet bij u weggaan. Dat kan omdat hij jou en je gezin liefheeft en het goed bij je heeft.
[17] Neem dan een priem en steek die door zijn oor in de deur. Dan blijft hij voor altijd je slaaf. Doe hetzelfde met je slavin.

[18] Vind het niet moeilijk om hem vrij te laten. Want hij heeft zes jaar voor je gewerkt en was je dubbel zoveel waard als een dagloner. Dan zal YHWH, je God, je zegenen in alles wat je doet.
[19] Wijd alle mannelijke eerstgeboren dieren van je runderen, schapen en geiten aan YHWH, je God. Laat een eerstgeboren rund niet voor je werken en scheer een eerstgeboren schaap niet.
[20] Eet ze elk jaar met je gezin voor YHWH, je God, op de plaats die YHWH zal kiezen.
[21] Maar misschien heeft een dier een gebrek: het is mank of blind, of het heeft een ander ernstig gebrek. Offer het dan niet aan YHWH, je God.
[22] Eet het in je woonplaats. Wie onrein is en wie rein is, mogen het samen eten, zoals je een gazelle of een hert eet.
[23] Alleen het bloed mag je niet eten. Giet het als water op de grond.

Deuteronomium 16

[1] Houd de maand Abib in acht en vier dan het pascha voor YHWH, je God. Want in de maand Abib heeft YHWH, je God, je 's nachts uit Egypte geleid.
[2] Slacht het pascha voor YHWH, je God, van je schapen, geiten en runderen. Doe dat op de plaats die YHWH zal kiezen om er Zijn naam te laten wonen.
[3] Eet er niets gezuurds bij. Eet er zeven dagen lang ongezuurd brood bij, brood van ellende. Want je bent haastig uit Egypte vertrokken. Zo denk je je leven lang terug aan de dag dat je uit Egypte trok.
[4] Zeven dagen lang mag er in je hele gebied geen zuurdesem te zien zijn. Van het vlees dat je op de avond van de eerste dag slacht, mag niets tot de volgende morgen overblijven.
[5] Je mag het pascha niet slachten in een willekeurige stad die YHWH, je God, je geeft.
[6] Slacht het pascha op de plaats die YHWH, je God, zal kiezen om er Zijn naam te laten wonen. Doe het 's avonds bij zonsondergang, op het tijdstip waarop je uit Egypte trok.

[7] Kook het en eet het op de plaats die YHWH, je God, zal kiezen. De volgende morgen mag je teruggaan naar je tenten.

[8] Eet zes dagen lang ongezuurd brood. De zevende dag is een plechtige slotdag voor YHWH, je God. Doe dan geen werk.

[9] Tel zeven weken af. Begin te tellen vanaf de dag dat je het staande koren begint te maaien.

[10] Vier dan het wekenfeest voor YHWH, je God. Breng een vrijwillige gave, zoveel als je kunt, naar de mate waarin YHWH, je God, je gezegend heeft.

[11] Wees blij voor YHWH, je God, op de plaats die YHWH, je God, zal kiezen om er Zijn naam te laten wonen. Wees blij met je zoon en je dochter, je slaaf en je slavin, en de Leviet in je woonplaats. Wees ook blij met de vreemdeling, de wees en de weduwe die bij je wonen.

[12] Denk eraan dat je slaaf bent geweest in Egypte. Houd je nauwkeurig aan deze voorschriften.

[13] Vier zeven dagen het loofhuttenfeest, als je de opbrengst van je dorsvloer en je wijnpers binnengehaald hebt.

[14] Wees blij op je feest, met je zoon en je dochter, je slaaf en je slavin. Wees blij met de Leviet, de vreemdeling, de wees en de weduwe die in je woonplaats wonen.

[15] Vier zeven dagen feest voor YHWH, je God, op de plaats die YHWH zal kiezen. Want YHWH, je God, zal je zegenen in al je opbrengst en in al het werk van je handen. Wees dus echt blij.

[16] Drie keer per jaar moeten alle mannen onder jullie voor YHWH, je God, verschijnen op de plaats die Hij zal kiezen. Dat is op het feest van de ongezuurde broden, op het wekenfeest en op het loofhuttenfeest. Niemand mag met lege handen voor YHWH verschijnen.

[17] Ieder geeft wat hij kan, naar de zegen die YHWH, je God, hem gegeven heeft.

[18] Stel in al je steden die YHWH, je God, je geeft, rechters en bestuurders aan voor je stammen. Zij moeten het volk eerlijk rechtspreken.

[19] Buig het recht niet en kies geen partij. Neem geen omkoopgeld aan. Want omkoopgeld maakt wijzen blind en verdraait de woorden van rechtvaardigen.

[20] Streef alleen naar gerechtigheid. Dan blijf je leven en kun je het land in bezit nemen dat YHWH, je God, je geeft.

[21] Plant geen gewijde paal, van welke boom ook, naast het altaar dat je voor YHWH, je God, maakt.

[22] Richt ook geen heilige steen op, want YHWH, je God, haat dat.

Deuteronomium 17

[1] Offer YHWH, je God, geen rund, schaap of geit met een gebrek of een ernstig mankement. Want dat is een gruwel voor YHWH, je God.

[2] Stel dat er onder jullie iemand wordt gevonden die doet wat slecht is in de ogen van YHWH, je God. Het is een man of vrouw in een van de steden die YHWH, je God, je geeft. Hij breekt Zijn verbond,

[3] gaat andere goden dienen en buigt zich voor hen neer. Of hij buigt zich neer voor de zon, de maan of het hele hemelleger, wat ik niet heb toegestaan.

[4] Dat wordt je verteld en je hoort ervan. Onderzoek het dan goed. Als blijkt dat het waar is en vaststaat dat zo'n gruwel in Israël (die met God strijdt) is gedaan,

[5] breng dan die man of vrouw die dit kwaad gedaan heeft, naar de poort van je stad. Stenig die man of die vrouw, zodat zij sterven.

[6] Op de verklaring van twee of drie getuigen moet wie de dood verdient, gedood worden. Op de verklaring van één getuige mag niemand gedood worden.

[7] De getuigen moeten als eersten de hand tegen hem opheffen om hem te doden, daarna het hele volk. Zo moet je het kwaad uit je midden wegdoen.

[8] Stel dat een rechtszaak te moeilijk voor je is. Het kan gaan om doodslag, om een geschil of om letsel, om zaken waarover in je steden onenigheid is. Maak je dan op en ga naar de plaats die YHWH, je God, zal kiezen.

[9] Ga naar de Levitische priesters en naar de rechter die er in die tijd is. Leg hun de zaak voor, dan zullen zij je de uitspraak geven.

[10] Doe wat zij je zeggen op die plaats die YHWH zal kiezen. Houd je nauwkeurig aan alles wat zij je leren.

[11] Doe wat de wet zegt die zij je leren, en volg de uitspraak die zij je geven. Wijk niet af van wat zij je zeggen, niet naar rechts en niet naar links.
[12] Iemand die overmoedig is en niet luistert naar de priester die daar YHWH, je God, dient, of naar de rechter, moet sterven. Zo moet je het kwaad uit Israël wegdoen.
[13] Heel het volk zal het horen en bang worden. Dan zal niemand meer overmoedig zijn.
[14] Straks kom je in het land dat YHWH, je God, je geeft, neem je het in bezit en ga je er wonen. Misschien zeg je dan: Ik wil een koning over mij aanstellen, net als alle volken om mij heen.
[15] Stel dan alleen een koning aan die YHWH, je God, zal kiezen. Kies iemand uit je broers als koning. Je mag geen buitenlander over je aanstellen die niet een van je broers is.
[16] Maar hij mag voor zichzelf niet veel paarden houden. Hij mag het volk niet terugsturen naar Egypte om er meer paarden te krijgen. Want YHWH heeft jullie gezegd: Jullie mogen nooit meer langs die weg teruggaan.
[17] Hij mag ook niet veel vrouwen nemen, anders keert zijn hart zich af. Hij mag voor zichzelf ook niet veel zilver en goud verzamelen.
[18] Als hij op de troon van zijn koninkrijk zit, moet hij voor zichzelf een afschrift van deze wet maken. Dat schrijft hij over uit het boek dat bij de Levitische priesters ligt.
[19] Hij moet het bij zich houden en er zijn hele leven in lezen. Zo leert hij YHWH, zijn God, te vrezen. Zo houdt hij zich nauwkeurig aan alle woorden van deze wet en aan deze voorschriften.
[20] Dan voelt hij zich niet verheven boven zijn broers en wijkt hij niet af van het gebod, niet naar rechts en niet naar links. Dan zal hij met zijn zonen lang regeren in Israël.

Deuteronomium 18

[1] De Levitische priesters, de hele stam Levi (verbonden), krijgen geen eigen deel of erfdeel in Israël (die met God strijdt). Zij leven van de vuuroffers voor YHWH, want dat is hun erfdeel.

[2] Zij krijgen geen erfdeel onder hun broers. YHWH zelf is hun erfdeel, zoals Hij hun beloofd heeft.

[3] Dit komt de priesters toe van het volk, van ieder die een offer brengt, een rund of een schaap of geit. Hij moet de priester de schouder, de beide kaken en de maag geven.

[4] Geef hem ook het eerste van je koren, je nieuwe wijn en je olie, en het eerste van de wol als je je schapen scheert.

[5] Want YHWH, je God, heeft hem uit al je stammen gekozen. Hij en zijn zonen moeten altijd klaarstaan om te dienen in de naam van YHWH.

[6] Stel dat een Leviet uit een van je steden, ergens in Israël waar hij woont, naar de plaats komt die YHWH gekozen heeft. Hij komt omdat hij dat van harte wil.

[7] Hij mag daar dienen in de naam van YHWH, zijn God, net als al zijn broers, de Levieten, die daar voor YHWH staan.

[8] Zij krijgen allemaal een gelijk deel te eten, los van wat hij heeft gekregen uit de verkoop van zijn familiebezit.

[9] Straks kom je in het land dat YHWH, je God, je geeft. Neem dan de gruwelijke gewoonten van die volken niet over.

[10] Er mag onder jullie niemand zijn die zijn zoon of dochter door het vuur laat gaan. Er mag niemand zijn die waarzegt, de toekomst voorspelt, voortekens zoekt of tovert.

[11] Er mag niemand zijn die bezweringen uitspreekt, een geestenbezweerder of waarzegger raadpleegt, of de doden om raad vraagt.

[12] Want ieder die zulke dingen doet, is een gruwel voor YHWH. Vanwege deze gruwelen verdrijft YHWH, je God, die volken voor je uit.

[13] Wees volkomen oprecht tegenover YHWH, je God.

[14] Want de volken die je gaat verdrijven, luisteren naar tovenaars en waarzeggers. Maar dat staat YHWH, je God, jou niet toe.

[15] YHWH, je God, zal uit je midden, uit je broers, een profeet zoals ik voor je laten opstaan. Naar Hem moeten jullie luisteren.

[16] Dat vroeg je zelf aan YHWH, je God, op de dag van de samenkomst bij Horeb. Je zei: Laat mij de stem van YHWH, mijn God, niet langer horen. Laat mij dit grote vuur niet meer zien, anders sterf ik.

[17] Toen zei YHWH tegen mij: Wat zij gezegd hebben, is goed.

[18] Ik zal een profeet zoals jij voor hen laten opstaan uit het midden van hun broers. Ik zal mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal alles tegen hen zeggen wat ik Hem opdraag.

[19] Wie niet luistert naar mijn woorden die Hij in mijn naam spreekt, zal ik ter verantwoording roepen.

[20] Maar een profeet die het waagt in mijn naam iets te zeggen wat ik hem niet heb opgedragen, moet sterven. Dat geldt ook voor een profeet die in de naam van andere goden spreekt.

[21] Misschien vraag je je af: Hoe weten wij welk woord YHWH niet gesproken heeft?

[22] Stel dat een profeet in de naam van YHWH spreekt, maar het gebeurt niet of komt niet uit. Dan heeft YHWH dat woord niet gesproken. Die profeet heeft het uit overmoed gezegd. Wees niet bang voor hem.

Deuteronomium 19

[1] YHWH, je God, zal de volken uitroeien van wie Hij je het land geeft. Je zult hun land innemen en in hun steden en huizen wonen.

[2] Wijs dan drie steden aan midden in het land dat YHWH, je God, je in bezit geeft.

[3] Leg er wegen naartoe aan. Verdeel het gebied van het land dat YHWH, je God, je als erfdeel geeft in drie delen. Zo kan iedere doodslager daarheen vluchten.

[4] Dit is de regel voor een doodslager die daarheen vlucht om in leven te blijven. Het gaat om iemand die zijn naaste zonder opzet gedood heeft, zonder dat hij eerder een hekel aan hem had.

[5] Stel dat iemand met zijn naaste het bos in gaat om hout te hakken. Hij haalt uit met de bijl om een boom om te hakken. Maar het ijzer schiet van de steel en treft zijn naaste, zodat die sterft. Die man mag naar een van deze steden vluchten en in leven blijven.

[6] Anders zou de bloedwreker in zijn woede de doodslager achtervolgen. Als de weg te lang is, zou hij hem inhalen en doodslaan. Maar die man verdient de dood niet, want hij had eerder geen hekel aan hem.

[7] Daarom draag ik je op: wijs drie steden aan.

[8] YHWH, je God, zal je gebied uitbreiden, zoals Hij je voorouders onder ede beloofd heeft. Hij zal je het hele land geven dat Hij je voorouders heeft toegezegd.

[9] Dat doet Hij als je je nauwkeurig houdt aan dit hele gebod dat ik je vandaag geef. Heb dus YHWH, je God, lief en ga altijd Zijn wegen. Wijs dan nog drie steden aan, naast deze drie.

[10] Zo wordt er in het land dat YHWH, je God, je als erfdeel geeft, geen onschuldig bloed vergoten. Dan rust er geen bloedschuld op je.

[11] Maar stel dat iemand zijn naaste haat en hem opwacht. Hij valt hem aan en slaat hem dood, en vlucht dan naar een van die steden.

[12] Dan moeten de oudsten van zijn stad hem daar laten ophalen. Zij leveren hem over aan de bloedwreker, zodat hij sterft.

[13] Heb geen medelijden met hem. Doe het onschuldig vergoten bloed weg uit Israël (die met God strijdt), dan gaat het je goed.

[14] Verzet de grenspaal van je naaste niet, die je voorouders geplaatst hebben. Dat geldt voor het erfdeel dat je krijgt in het land dat YHWH, je God, je in bezit geeft.

[15] Eén getuige is niet genoeg om iemand te veroordelen voor een misdaad of zonde, wat hij ook gedaan heeft. Alleen op de verklaring van twee of drie getuigen kan een zaak worden vastgesteld.

[16] Stel dat een kwaadwillige getuige tegen iemand optreedt en hem van een misdaad beschuldigt.
[17] Dan moeten de twee mannen die het geschil hebben, voor YHWH verschijnen. Zij gaan staan voor de priesters en de rechters die er in die tijd zijn.
[18] De rechters moeten het goed onderzoeken. Als de getuige een valse getuige blijkt te zijn, die zijn broer vals beschuldigd heeft,
[19] doe hem dan aan wat hij zijn broer wilde aandoen. Zo moeten jullie het kwaad uit je midden wegdoen.
[20] De anderen zullen het horen en bang worden. Dan zal niemand onder jullie meer zoiets slechts doen.
[21] Heb geen medelijden: leven om leven, oog om oog, tand om tand, hand om hand, voet om voet.

Deuteronomium 20

[1] Stel dat je ten strijde trekt tegen je vijanden en een leger ziet met paarden en wagens, groter dan het jouwe. Wees dan niet bang voor hen. Want YHWH, je God, die je uit Egypte heeft geleid, is met je.
[2] Voordat jullie de strijd aangaan, moet de priester naar voren komen en het volk toespreken.
[3] Hij zegt tegen hen: Luister, Israël (die met God strijdt)! Vandaag gaan jullie de strijd aan tegen jullie vijanden. Wees niet moedeloos. Wees niet bang, beef niet en schrik niet van hen.
[4] Want YHWH, jullie God, trekt met jullie mee. Hij strijdt voor jullie tegen jullie vijanden en zal jullie redden.
[5] Daarna zeggen de bestuurders tegen het volk: Wie heeft er een nieuw huis gebouwd en het nog niet ingewijd? Die mag teruggaan naar huis. Anders sneuvelt hij misschien en wijdt een ander het in.
[6] Wie heeft er een wijngaard geplant en er nog niet van geoogst? Die mag teruggaan naar huis. Anders sneuvelt hij misschien en oogst een ander ervan.
[7] Wie is er verloofd en nog niet getrouwd? Die mag teruggaan naar huis. Anders sneuvelt hij misschien en trouwt een ander met haar.

[8] Verder zeggen de bestuurders tegen het volk: Wie is er bang en moedeloos? Die mag teruggaan naar huis. Anders ontneemt hij zijn broers de moed, net als zichzelf.

[9] Als de bestuurders klaar zijn met hun toespraak tot het volk, stellen zij legeraanvoerders aan het hoofd van het volk.

[10] Als je een stad nadert om haar aan te vallen, bied haar dan eerst vrede aan.

[11] Als zij de vrede aanneemt en haar poorten voor je opent, dan moet het hele volk daar dwangarbeid voor je doen en je dienen.

[12] Maar als zij geen vrede met je sluit en tegen je vecht, belegert haar dan.

[13] YHWH, je God, zal haar aan je overleveren. Dood dan alle mannen in de stad met het zwaard.

[14] Maar de vrouwen, de kinderen, het vee en alles wat verder in de stad is, mag je als buit nemen. Je mag de buit van je vijanden gebruiken, die YHWH, je God, je gegeven heeft.

[15] Zo moet je doen met alle steden die heel ver van je vandaan liggen en niet horen bij de volken hier.

[16] Maar in de steden van deze volken, die YHWH, je God, je als erfdeel geeft, mag je niets laten leven wat adem heeft.

[17] Sla hen volledig met de ban: de Hethieten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten. Doe wat YHWH, je God, je heeft opgedragen.

[18] Anders leren zij jullie al hun gruwelijke gewoonten, die zij voor hun goden doen. Dan zondigen jullie tegen YHWH, jullie God.

[19] Stel dat je een stad lange tijd belegert om haar in te nemen. Vernietig dan haar bomen niet door er met de bijl op in te hakken. Je kunt ervan eten, dus hak ze niet om. Want de bomen op het veld zijn voedsel voor de mens. Ze zijn er niet om er belegeringswerken van te maken.

[20] Alleen bomen waarvan je weet dat het geen vruchtbomen zijn, mag je omhakken. Daarmee mag je belegeringswerken bouwen tegen de stad die met je in oorlog is, tot zij valt.

Deuteronomium 21

[1] Stel dat in het land dat YHWH, je God, je in bezit geeft, iemand dood in het veld wordt gevonden. Niemand weet wie hem gedood heeft.

[2] Dan moeten je oudsten en je rechters erop uitgaan. Zij meten de afstand van de gedode tot de steden eromheen.

[3] De oudsten van de stad die het dichtst bij de gedode ligt, nemen een jonge koe. Er mag nog niet mee gewerkt zijn en zij mag nog nooit een juk getrokken hebben.

[4] De oudsten van die stad brengen de jonge koe naar een woest dal, waar niet geploegd of gezaaid wordt. Daar breken zij in het dal de nek van de koe.

[5] Dan komen de priesters naar voren, de nakomelingen van Levi (verbonden). Want YHWH, je God, heeft hen gekozen om Hem te dienen en in de naam van YHWH te zegenen. Op hun uitspraak wordt elk geschil en elk letsel beslecht.

[6] Alle oudsten van de stad die het dichtst bij de gedode ligt, wassen hun handen boven de jonge koe. Het is de koe waarvan in het dal de nek gebroken is.

[7] Zij verklaren: Onze handen hebben dit bloed niet vergoten en onze ogen hebben het niet gezien.

[8] Wees genadig voor Uw volk Israël (die met God strijdt), dat U, YHWH, bevrijd hebt. Leg geen onschuldig bloed op Uw volk Israël. Zo wordt voor hen verzoening gedaan voor het bloed.

[9] Zo moet je het onschuldig vergoten bloed uit je midden wegdoen. Want dan doe je wat juist is in de ogen van YHWH.

[10] Stel dat je ten strijde trekt tegen je vijanden. YHWH, je God, levert hen aan je over, en je neemt gevangenen mee.

[11] Onder de gevangenen zie je een mooie vrouw. Je voelt je tot haar aangetrokken en wilt met haar trouwen.

[12] Neem haar dan mee naar je huis. Zij moet haar hoofd kaalscheren en haar nagels knippen.

[13] Zij legt de kleren af die zij als gevangene droeg, en blijft in je huis. Zij rouwt een maand lang om haar vader en moeder. Daarna mag je met haar slapen en

haar man worden, en wordt zij je vrouw.
[14] Maar als je later geen genoegen meer in haar hebt, laat haar dan vrij gaan waar zij wil. Je mag haar niet voor geld verkopen of als slavin behandelen, want je hebt haar vernederd.
[15] Stel dat een man twee vrouwen heeft, één van wie hij houdt en één die hij niet liefheeft. Beiden hebben hem zonen gebaard, en de eerstgeboren zoon is van de vrouw die hij niet liefheeft.
[16] Als hij dan zijn bezit onder zijn zonen verdeelt, mag hij de zoon van de vrouw van wie hij houdt niet als eerstgeborene behandelen. Dat mag niet ten koste gaan van de echte eerstgeborene, de zoon van de andere vrouw.
[17] Hij moet de zoon van de vrouw die hij niet liefheeft, erkennen als eerstgeborene. Hij geeft hem een dubbel deel van alles wat hij heeft. Want die zoon is de eerste vrucht van zijn kracht, en hem komt het recht van de eerstgeborene toe.
[18] Stel dat iemand een koppige en opstandige zoon heeft, die niet luistert naar zijn vader en moeder. Zij hebben hem gestraft, maar hij luistert niet naar hen.
[19] Dan moeten zijn vader en moeder hem vastpakken en naar de oudsten van zijn stad brengen, naar de poort van zijn woonplaats.
[20] Zij zeggen tegen de oudsten van zijn stad: Deze zoon van ons is koppig en opstandig. Hij luistert niet naar ons. Hij is een brasser en een drinker.
[21] Dan moeten alle mannen van zijn stad hem stenigen, zodat hij sterft. Zo moet je het kwaad uit je midden wegdoen. Heel Israël zal het horen en bang worden.
[22] Stel dat iemand een zonde heeft begaan waarop de doodstraf staat. Hij wordt gedood, en je hangt hem op aan een paal.
[23] Dan mag zijn lichaam 's nachts niet aan de paal blijven hangen. Begraaf hem nog dezelfde dag. Want wie opgehangen is, is door God vervloekt. Zo maak je het land niet onrein dat YHWH, je God, je als erfdeel geeft.

Deuteronomium 22

[1] Als je ziet dat het rund of het schaap van je broer is afgedwaald, kijk dan niet de andere kant op. Breng het beslist terug naar je broer.

[2] Woont je broer niet bij je in de buurt of ken je hem niet, neem het dier dan mee naar je huis. Laat het bij je blijven tot je broer ernaar komt zoeken, en geef het hem dan terug.

[3] Doe hetzelfde met zijn ezel, met zijn kleding en met alles wat je broer kwijtgeraakt is en wat jij vindt. Je mag niet de andere kant op kijken.

[4] Als je ziet dat de ezel of het rund van je broer onderweg gevallen is, kijk dan niet de andere kant op. Help hem beslist om het dier overeind te krijgen.

[5] Een vrouw mag geen mannenkleding dragen, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken. Want ieder die dat doet, is een gruwel voor YHWH, je God.

[6] Stel dat je onderweg een vogelnest vindt, in een boom of op de grond, met jongen of eieren. De moeder zit op de jongen of op de eieren. Neem dan niet de moeder samen met de jongen mee.

[7] Laat de moeder beslist vrij gaan. De jongen mag je voor jezelf nemen. Dan gaat het je goed en zul je lang leven.

[8] Als je een nieuw huis bouwt, maak dan een borstwering om je dak. Anders laad je bloedschuld op je huis als iemand eraf valt.

[9] Zaai in je wijngaard geen twee soorten zaad. Anders wordt de hele opbrengst heilig, zowel van wat je gezaaid hebt als van de wijngaard.

[10] Ploeg niet met een rund en een ezel samen.

[11] Draag geen kleding van gemengde stof, van wol en linnen samen.

[12] Maak kwastjes aan de vier hoeken van de mantel waarmee je je bedekt.

[13] Stel dat een man een vrouw trouwt en met haar slaapt. Daarna krijgt hij een hekel aan haar.

[14] Hij beschuldigt haar van schandelijke dingen en brengt haar in opspraak. Hij zegt: Ik ben met deze vrouw getrouwd, maar toen ik met haar sliep, bleek zij geen maagd te zijn.

[15] Dan moeten de vader en moeder van de jonge vrouw het bewijs van haar maagdelijkheid meenemen naar de oudsten van de stad, bij de poort.

[16] De vader van de jonge vrouw zegt tegen de oudsten: Ik heb mijn dochter aan deze man tot vrouw gegeven. Maar hij heeft een hekel aan haar gekregen.

17 Kijk, hij heeft haar beschuldigd van schandelijke dingen. Hij zegt: Ik heb bij je dochter geen bewijs van maagdelijkheid gevonden. Maar dit is het bewijs van de maagdelijkheid van mijn dochter. Dan spreiden zij het kleed uit voor de oudsten van de stad.

18 Dan moeten de oudsten van die stad de man nemen en hem straffen.

19 Zij leggen hem een boete op van 100 zilverstukken, die zij aan de vader van de jonge vrouw geven. Want hij heeft een Israëlitisch meisje in opspraak gebracht. Zij blijft zijn vrouw, en hij mag haar zijn leven lang niet wegsturen.

20 Maar stel dat de beschuldiging waar is en er geen bewijs van maagdelijkheid bij de jonge vrouw gevonden is.

21 Dan moeten zij de jonge vrouw naar de deur van het huis van haar vader brengen. De mannen van haar stad moeten haar stenigen, zodat zij sterft. Want zij heeft een schandelijke daad in Israël (die met God strijdt) begaan door in het huis van haar vader ontucht te plegen. Zo moet je het kwaad uit je midden wegdoen.

22 Stel dat een man betrapt wordt terwijl hij slaapt met de vrouw van een ander. Dan moeten zij allebei sterven, de man en de vrouw. Zo moet je het kwaad uit Israël wegdoen.

23 Stel dat een meisje dat maagd is, verloofd is met een man. Een andere man komt haar in de stad tegen en slaapt met haar.

24 Breng hen dan allebei naar de poort van die stad en stenig hen, zodat zij sterven. Het meisje moet sterven omdat zij in de stad niet om hulp geroepen heeft. De man moet sterven omdat hij de vrouw van zijn naaste vernederd heeft. Zo moet je het kwaad uit je midden wegdoen.

25 Maar stel dat een man een verloofd meisje in het open veld tegenkomt, haar overweldigt en met haar slaapt. Dan moet alleen de man die met haar geslapen heeft, sterven.

26 Het meisje mag je niets doen. Zij heeft geen zonde begaan waarop de dood staat. Het is net als wanneer iemand zijn naaste aanvalt en hem doodslaat.

27 Want hij kwam haar in het veld tegen. Het verloofde meisje riep om hulp, maar er was niemand die haar redde.

[28] Stel dat een man een meisje tegenkomt dat maagd is en niet verloofd. Hij grijpt haar en slaapt met haar, en zij worden betrapt.
[29] Dan moet de man die met haar geslapen heeft, de vader van het meisje 50 zilverstukken geven. Zij wordt zijn vrouw, omdat hij haar vernederd heeft. Hij mag haar zijn leven lang niet wegsturen.
[30] Een man mag niet trouwen met de vrouw van zijn vader. Zo onteert hij zijn vader.

Deuteronomium 23

[1] Een man die door kneuzing of afsnijding van zijn geslachtsdelen verminkt is, mag niet in de gemeenschap van YHWH komen.
[2] Iemand die uit een ongeoorloofde verbintenis geboren is, mag niet in de gemeenschap van YHWH komen. Zelfs zijn nakomelingen tot in het tiende geslacht mogen er niet in komen.
[3] Geen Ammoniet of Moabiet mag in de gemeenschap van YHWH komen. Zelfs hun nakomelingen tot in het tiende geslacht mogen er nooit in komen.
[4] Want zij kwamen jullie onderweg niet tegemoet met brood en water, toen jullie uit Egypte trokken. En Moab (uit de vader) huurde Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), uit Pethor in Mesopotamië, om jullie te vervloeken.
[5] Maar YHWH, je God, wilde niet naar Bileam luisteren. YHWH, je God, veranderde de vloek voor je in een zegen, omdat YHWH, je God, je liefhad.
[6] Zoek nooit hun vrede of hun welzijn, je leven lang.
[7] Verafschuw een Edomiet niet, want hij is je broer. Verafschuw een Egyptenaar niet, want je bent een vreemdeling geweest in zijn land.
[8] Hun kinderen van de derde generatie mogen in de gemeenschap van YHWH komen.
[9] Als je met het leger tegen je vijanden optrekt, pas dan op voor alles wat slecht is.
[10] Is er iemand onder je die 's nachts onrein is geworden door een zaadlozing, dan moet hij het kamp uit gaan. Hij mag niet in het kamp komen.

[11] Tegen de avond moet hij zich met water wassen. Na zonsondergang mag hij weer in het kamp komen.
[12] Zorg voor een plek buiten het kamp waar je je behoefte kunt doen.
[13] Neem bij je uitrusting ook een schepje mee. Graaf daarmee een gat als je je behoefte gedaan hebt, en bedek dan je uitwerpselen.
[14] Want YHWH, je God, gaat rond in je kamp om je te redden en je vijanden aan je over te leveren. Daarom moet je kamp heilig zijn. Dan ziet Hij bij je niets onbehoorlijks en keert Hij zich niet van je af.
[15] Lever een slaaf die van zijn meester naar jou gevlucht is, niet aan zijn meester uit.
[16] Laat hem bij je wonen, waar hij maar wil, in een van je steden waar het hem goed lijkt. Onderdruk hem niet.
[17] Er mag onder de Israëlitische vrouwen geen tempelprostituee zijn, en onder de Israëlitische mannen geen tempelschandknaap.
[18] Breng het loon van een prostituee of van een schandknaap niet naar het huis van YHWH, je God, om een gelofte in te lossen. Want beide zijn een gruwel voor YHWH, je God.
[19] Vraag van je broer geen rente, niet voor geld, niet voor voedsel en niet voor iets anders waarvoor je rente zou kunnen vragen.
[20] Van een buitenlander mag je rente vragen, maar van je broer niet. Dan zal YHWH, je God, je zegenen in alles wat je onderneemt. Dat zal Hij doen in het land dat je in bezit gaat nemen.
[21] Als je YHWH, je God, een gelofte doet, wacht dan niet met het inlossen ervan. Want YHWH, je God, zal het zeker van je eisen, en dan rust er zonde op je.
[22] Maar als je geen gelofte doet, rust er geen zonde op je.
[23] Houd je aan wat je hebt uitgesproken en doe het. Je hebt immers YHWH, je God, uit vrije wil een gelofte gedaan, met je eigen mond.
[24] Als je in de wijngaard van je naaste komt, mag je zoveel druiven eten als je wilt, tot je genoeg hebt. Maar je mag er niets van in een mand doen.

[25] Als je langs het staande koren van je naaste komt, mag je met je hand aren plukken. Maar je mag het koren van je naaste niet maaien.

Deuteronomium 24

[1] Stel dat een man met een vrouw trouwt. Later vindt hij haar niet meer aantrekkelijk, omdat hij iets schandelijks bij haar gevonden heeft. Hij schrijft haar een scheidingsbrief, geeft die haar en stuurt haar weg uit zijn huis.

[2] Zij verlaat zijn huis en trouwt met een andere man.

[3] Ook die tweede man krijgt een hekel aan haar. Hij schrijft haar een scheidingsbrief, geeft die haar en stuurt haar weg uit zijn huis. Of die tweede man die met haar getrouwd is, sterft.

[4] Dan mag haar eerste man, die haar weggestuurd heeft, niet opnieuw met haar trouwen, want zij is onrein geworden. Dat is een gruwel voor YHWH. Breng geen zonde over het land dat YHWH, je God, je als erfdeel geeft.

[5] Een man die net getrouwd is, hoeft niet met het leger mee te trekken. Er mag hem ook geen andere taak worden opgelegd. Hij mag een jaar lang vrij thuisblijven om zijn vrouw gelukkig te maken.

[6] Neem niemands handmolen of zelfs de bovenste molensteen als onderpand. Want dan neem je zijn levensonderhoud in onderpand.

[7] Stel dat iemand betrapt wordt die een van zijn broers, een Israëliet, ontvoert. Hij behandelt hem als slaaf of verkoopt hem. Dan moet die ontvoerder sterven. Zo moet je het kwaad uit je midden wegdoen.

[8] Wees voorzichtig bij huidvraat. Houd je nauwkeurig aan alles wat de Levitische priesters jullie leren. Doe precies wat ik hun heb opgedragen.

[9] Denk aan wat YHWH, je God, onderweg met Mirjam (geliefde) gedaan heeft, toen jullie uit Egypte trokken.

[10] Als je je naaste iets leent, ga dan niet zijn huis binnen om een onderpand te halen.

[11] Blijf buiten staan. De man aan wie je iets leent, moet het onderpand naar buiten brengen.

[12] Is hij arm, ga dan niet slapen met zijn onderpand bij je.

13 Geef hem het onderpand beslist terug bij zonsondergang, zodat hij in zijn eigen mantel kan slapen. Dan zal hij je zegenen, en dat wordt je als gerechtigheid toegerekend voor YHWH, je God.
14 Buit een arme en behoeftige dagloner niet uit. Dat geldt voor een van je broers en ook voor een vreemdeling in je land en in je woonplaats.
15 Geef hem nog dezelfde dag zijn loon, voordat de zon ondergaat. Want hij is arm en rekent erop. Anders roept hij tegen je tot YHWH, en rust er zonde op je.
16 Vaders mogen niet gedood worden voor wat hun kinderen gedaan hebben, en kinderen niet voor wat hun vaders gedaan hebben. Ieder moet om zijn eigen zonde gedood worden.
17 Buig het recht van de vreemdeling en de wees niet, en neem de mantel van een weduwe niet als onderpand.
18 Denk eraan dat je slaaf bent geweest in Egypte, en dat YHWH, je God, je daar bevrijd heeft. Daarom draag ik je op dit te doen.
19 Als je de oogst van je akker binnenhaalt en een schoof op het veld vergeten bent, ga dan niet terug om die op te halen. Die is voor de vreemdeling, de wees en de weduwe. Dan zal YHWH, je God, je zegenen in al je werk.
20 Als je je olijven van de bomen slaat, doorzoek de takken dan niet nog eens. Wat overblijft, is voor de vreemdeling, de wees en de weduwe.
21 Als je de druiven in je wijngaard oogst, ga dan niet na om de rest te plukken. Wat overblijft, is voor de vreemdeling, de wees en de weduwe.
22 Denk eraan dat je slaaf bent geweest in Egypte. Daarom draag ik je op dit te doen.

Deuteronomium 25

1 Stel dat er onenigheid is tussen mensen en zij naar de rechtbank gaan. Dan moeten de rechters de onschuldige vrijspreken en de schuldige veroordelen.
2 Als de schuldige slagen verdiend heeft, laat de rechter hem dan voor zich neerleggen. Hij laat hem slaan met een aantal slagen dat past bij zijn misdaad.
3 Hij mag hem hoogstens veertig slagen geven, niet meer. Anders wordt je broer voor je ogen vernederd als hij nog meer slagen krijgt.

[4] Doe een rund geen muilband om als het aan het dorsen is.

[5] Stel dat broers samen wonen en een van hen sterft zonder een zoon na te laten. Dan mag de vrouw van de overledene niet met een buitenstaander trouwen. De broer van haar man moet met haar trouwen en de plicht van een zwager vervullen.

[6] De eerste zoon die zij krijgt, zal de naam van de overleden broer dragen. Zo wordt zijn naam niet uit Israël (die met God strijdt) uitgewist.

[7] Maar stel dat de man niet met de vrouw van zijn broer wil trouwen. Dan gaat zij naar de oudsten bij de poort en zegt: De broer van mijn man weigert zijn broer een naam in Israël te geven. Hij wil de plicht van een zwager niet vervullen.

[8] Dan roepen de oudsten van zijn stad hem bij zich en praten met hem. Als hij volhoudt en zegt: Ik wil niet met haar trouwen,

[9] dan gaat de vrouw van zijn broer voor de ogen van de oudsten naar hem toe. Zij trekt zijn sandaal van zijn voet en spuwt hem in het gezicht. Zij zegt: Zo gaat het met de man die het huis van zijn broer niet wil opbouwen.

[10] In Israël zal zijn familie genoemd worden: Het huis van de man bij wie de sandaal is uitgetrokken.

[11] Stel dat twee mannen met elkaar vechten. De vrouw van de een komt erbij om haar man te redden van degene die hem slaat. Zij steekt haar hand uit en grijpt de ander bij zijn geslachtsdelen.

[12] Dan moet je haar hand afhakken. Heb geen medelijden.

[13] Heb in je buidel geen twee verschillende gewichten, een zwaar en een licht.

[14] Heb in je huis geen twee verschillende maten, een grote en een kleine.

[15] Gebruik een zuiver en eerlijk gewicht, en een zuivere en eerlijke maat. Dan zul je lang leven in het land dat YHWH, je God, je geeft.

[16] Want ieder die zoiets doet, ieder die oneerlijk handelt, is een gruwel voor YHWH, je God.

[17] Denk aan wat Amalek jullie onderweg aandeed, toen jullie uit Egypte trokken.

18 Hij kwam je onderweg tegen en viel de achterhoede aan, al de zwakken achter je, toen je moe en uitgeput was. Hij had geen ontzag voor God.

19 Straks geeft YHWH, je God, je rust van al je vijanden rondom, in het land dat Hij je als erfdeel geeft. Wis dan de herinnering aan Amalek onder de hemel uit. Vergeet het niet!

Deuteronomium 26

1 Straks kom je in het land dat YHWH, je God, je als erfdeel geeft. Je neemt het in bezit en gaat er wonen.

2 Neem dan iets van de eerste opbrengst van alles wat je oogst in het land dat YHWH, je God, je geeft. Doe het in een mand en ga naar de plaats die YHWH, je God, zal kiezen om er Zijn naam te laten wonen.

3 Ga naar de priester die er in die tijd is. Zeg tegen hem: Ik verklaar vandaag voor YHWH, uw God, dat ik in het land gekomen ben. Dit is het land dat YHWH onze voorouders onder ede beloofd heeft.

4 De priester neemt de mand van je aan en zet die neer voor het altaar van YHWH, je God.

5 Dan zeg je plechtig voor YHWH, je God: Mijn vader was een Arameeër die bijna omkwam. Hij trok naar Egypte en woonde daar als vreemdeling met maar een paar mensen. Maar daar werd hij een groot, machtig en talrijk volk.

6 De Egyptenaren behandelden ons slecht en onderdrukten ons. Zij legden ons zware slavenarbeid op.

7 Toen riepen wij tot YHWH, de God van onze voorouders. YHWH hoorde ons en zag onze ellende, onze zware arbeid en onze onderdrukking.

8 YHWH leidde ons uit Egypte met een sterke hand en een uitgestrekte arm, met grote, angstaanjagende daden, met tekenen en wonderen.

9 Hij bracht ons naar deze plaats en gaf ons dit land, een land dat overvloeit van melk en honing.

10 Kijk, nu breng ik het eerste van de opbrengst van het land dat U, YHWH, mij gegeven hebt. Zet het dan neer voor YHWH, je God, en buig je voor Hem neer.

[11] Wees dan blij met al het goede dat YHWH, je God, jou en je gezin gegeven heeft. Wees blij samen met de Leviet en de vreemdeling die bij je wonen.
[12] In het derde jaar, het jaar van de tiende, geef je de hele tiende van je opbrengst weg. Geef die aan de Leviet, de vreemdeling, de wees en de weduwe, zodat zij in je woonplaats kunnen eten en verzadigd worden.
[13] Zeg dan voor YHWH, je God: Ik heb het heilige deel uit mijn huis weggehaald. Ik heb het aan de Leviet, de vreemdeling, de wees en de weduwe gegeven, zoals U mij hebt opgedragen. Ik heb geen van Uw geboden overtreden of vergeten.
[14] Ik heb er niets van gegeten toen ik rouwde. Ik heb er niets van weggehaald terwijl ik onrein was, en er niets van gegeven voor een dode. Ik heb geluisterd naar YHWH, mijn God, en alles gedaan wat U mij hebt opgedragen.
[15] Kijk neer vanuit Uw heilige woning, vanuit de hemel. Zegen Uw volk Israël (die met God strijdt) en het land dat U ons gegeven hebt, zoals U onze voorouders onder ede beloofd hebt. Het is een land dat overvloeit van melk en honing.
[16] Vandaag draagt YHWH, je God, je op deze voorschriften en regels te houden. Houd je eraan en doe ze met heel je hart en heel je ziel.
[17] Vandaag heb je YHWH laten verklaren dat Hij je God wil zijn. Jij verklaart dat je Zijn wegen zult gaan en je zult houden aan Zijn voorschriften, geboden en regels. Je zult naar Hem luisteren.
[18] En vandaag heeft YHWH jou laten verklaren dat je Zijn eigen volk zult zijn, zoals Hij je beloofd heeft. Je zult je houden aan al Zijn geboden.
[19] Dan zal Hij je hoog verheffen boven alle volken die Hij gemaakt heeft, tot lof, tot eer en tot sieraad. Dan zul je een heilig volk zijn voor YHWH, je God, zoals Hij gezegd heeft.

Deuteronomium 27

[1] Mozes (uit het water getrokken) en de oudsten van Israël (die met God strijdt) gaven het volk dit bevel: Houd je aan al deze geboden die ik jullie vandaag geef.

[2] Op de dag dat jullie de Jordaan oversteken naar het land dat YHWH, je God, je geeft, moet je grote stenen oprichten. Bestrijk ze met kalk.

[3] Schrijf daarop alle woorden van deze wet, als je overgestoken bent. Zo kom je in het land dat YHWH, je God, je geeft, een land dat overvloeit van melk en honing. Zo heeft YHWH, de God van je voorouders, het je beloofd.

[4] Als jullie de Jordaan zijn overgestoken, richt dan die stenen op de berg Ebal op, zoals ik jullie vandaag opdraag. Bestrijk ze met kalk.

[5] Bouw daar ook een altaar voor YHWH, je God, een altaar van stenen. Bewerk die stenen niet met ijzer.

[6] Bouw het altaar van YHWH, je God, van onbehouwen stenen. Breng daarop brandoffers aan YHWH, je God.

[7] Breng er ook dankoffers. Eet daar en wees blij voor YHWH, je God.

[8] Schrijf op die stenen heel duidelijk alle woorden van deze wet.

[9] Mozes en de Levitische priesters zeiden tegen heel Israël: Wees stil en luister, Israël! Vandaag ben je het volk van YHWH, je God, geworden.

[10] Luister daarom naar YHWH, je God, en houd je aan Zijn geboden en voorschriften die ik je vandaag geef.

[11] Op die dag gaf Mozes het volk dit bevel:

[12] Als jullie de Jordaan zijn overgestoken, gaan deze stammen op de berg Gerizim staan om het volk te zegenen. Het zijn Simeon (hij heeft gehoord), Levi (verbonden), Juda (lofprijs), Issaschar (loon), Jozef (hij voegt toe) en Benjamin (zoon van de rechterhand).

[13] Deze stammen gaan op de berg Ebal staan voor de vloek: Ruben (zie, een zoon), Gad (geluk), Aser (gelukkig), Zebulon (woning), Dan (rechter) en Nafthali (mijn worsteling).

[14] Dan roepen de Levieten met luide stem tegen alle Israëlieten:

[15] Vervloekt is de man die een gesneden of gegoten beeld maakt en het in het geheim opstelt. Zo'n werk van mensenhanden is een gruwel voor YHWH. Het hele volk zal antwoorden: Amen.

[16] Vervloekt is wie zijn vader of zijn moeder veracht. Het hele volk zal antwoorden: Amen.

17 Vervloekt is wie de grenspaal van zijn naaste verzet. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
18 Vervloekt is wie een blinde onderweg laat verdwalen. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
19 Vervloekt is wie het recht van de vreemdeling, de wees en de weduwe buigt. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
20 Vervloekt is wie slaapt met de vrouw van zijn vader, want hij onteert zijn vader. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
21 Vervloekt is wie gemeenschap heeft met een dier. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
22 Vervloekt is wie slaapt met zijn zus, de dochter van zijn vader of van zijn moeder. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
23 Vervloekt is wie slaapt met zijn schoonmoeder. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
24 Vervloekt is wie zijn naaste in het geheim doodslaat. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
25 Vervloekt is wie zich laat omkopen om een onschuldige te doden. Het hele volk zal antwoorden: Amen.
26 Vervloekt is wie zich niet aan de woorden van deze wet houdt en ze niet doet. Het hele volk zal antwoorden: Amen.

Deuteronomium 28

1 Luister goed naar YHWH, je God, en houd je nauwkeurig aan al Zijn geboden die ik je vandaag geef. Dan zal YHWH, je God, je hoog verheffen boven alle volken op aarde.
2 Al deze zegeningen zullen over je komen en je vinden, als je naar YHWH, je God, luistert.
3 Gezegend ben je in de stad, en gezegend ben je op het land.
4 Gezegend zijn je kinderen en de opbrengst van je land. Gezegend zijn de jongen van je vee: de kalveren van je runderen en de lammeren van je schapen en

geiten.

5 Gezegend zijn je mand en je baktrog.

6 Gezegend ben je als je thuiskomt, en gezegend ben je als je weggaat.

7 YHWH zal je vijanden die tegen je opstaan, voor je verslaan. Langs één weg trekken zij tegen je op, maar langs zeven wegen vluchten zij voor je.

8 YHWH zal Zijn zegen over je voorraadschuren en over alles wat je onderneemt, bevelen. Hij zal je zegenen in het land dat YHWH, je God, je geeft.

9 YHWH zal je maken tot Zijn heilig volk, zoals Hij je onder ede beloofd heeft. Dat doet Hij als je je houdt aan de geboden van YHWH, je God, en Zijn wegen gaat.

10 Alle volken op aarde zullen zien dat je de naam van YHWH draagt, en zij zullen ontzag voor je hebben.

11 YHWH zal je overvloed geven van al het goede: veel kinderen, veel jongen van je vee en een rijke opbrengst van je land. Dat doet Hij in het land dat YHWH je voorouders onder ede beloofd heeft.

12 YHWH zal Zijn rijke voorraadkamer, de hemel, voor je openen. Hij geeft je land op tijd regen en zegent al je werk. Je zult aan veel volken lenen, maar zelf niets hoeven te lenen.

13 YHWH zal je tot hoofd maken en niet tot staart. Je zult altijd bovenaan staan en nooit onderaan. Dat gebeurt als je luistert naar de geboden van YHWH, je God, die ik je vandaag geef, en je er nauwkeurig aan houdt.

14 Wijk dan niet af van al de woorden die ik jullie vandaag geef, niet naar rechts en niet naar links. Volg geen andere goden om die te dienen.

15 Maar misschien luister je niet naar YHWH, je God. Je houdt je niet nauwkeurig aan al Zijn geboden en voorschriften die ik je vandaag geef. Dan zullen al deze vloeken over je komen en je treffen.

16 Vervloekt ben je in de stad, en vervloekt ben je op het land.

17 Vervloekt zijn je mand en je baktrog.

18 Vervloekt zijn je kinderen, de opbrengst van je land, de kalveren van je runderen en de lammeren van je schapen en geiten.

19 Vervloekt ben je als je thuiskomt, en vervloekt ben je als je weggaat.

[20] YHWH zal vloek, verwarring en tegenslag op je afsturen in alles wat je onderneemt. Dat duurt tot je vernietigd bent en snel omkomt, omdat je slechte dingen doet en Hem verlaten hebt.
[21] YHWH zal de pest aan je laten kleven, tot Hij je heeft weggevaagd uit het land dat je in bezit gaat nemen.
[22] YHWH zal je treffen met tering, koorts, ontsteking, brandende hitte, droogte, graanroest en meeldauw. Die zullen je achtervolgen tot je omkomt.
[23] De hemel boven je hoofd zal zijn als koper, en de aarde onder je als ijzer.
[24] In plaats van regen zal YHWH, je God, stof en zand op je land laten neerkomen. Het komt uit de hemel op je neer, tot je vernietigd bent.
[25] YHWH zal je door je vijanden laten verslaan. Langs één weg trek je tegen hen op, maar langs zeven wegen vlucht je voor hen. Alle koninkrijken op aarde zullen van je schrikken.
[26] Je lijken zullen voedsel zijn voor alle vogels in de lucht en de wilde dieren op aarde, en niemand zal ze wegjagen.
[27] YHWH zal je treffen met de zweren van Egypte, met gezwellen, uitslag en jeuk, waarvan je niet kunt genezen.
[28] YHWH zal je treffen met waanzin, blindheid en verwarring van geest.
[29] Je zult op klaarlichte dag rondtasten, zoals een blinde in het donker rondtast. Je zult op je wegen geen succes hebben. Je zult altijd onderdrukt en beroofd worden, en niemand zal je redden.
[30] Je verlooft je met een vrouw, maar een ander zal met haar slapen. Je bouwt een huis, maar je zult er niet in wonen. Je plant een wijngaard, maar je zult er niet van oogsten.
[31] Je rund wordt voor je ogen geslacht, maar je zult er niet van eten. Je ezel wordt onder je ogen geroofd en komt niet terug. Je schapen en geiten worden aan je vijanden gegeven, en niemand zal je helpen.
[32] Je zonen en dochters worden aan een ander volk gegeven. Je ziet het met eigen ogen en blijft de hele dag naar hen uitkijken, maar je kunt niets doen.
[33] Een volk dat je niet kent, zal de opbrengst van je land en al je werk opeten. Je zult altijd onderdrukt en vertrapt worden.

[34] Je zult gek worden van wat je met eigen ogen moet zien.
[35] YHWH zal je treffen met pijnlijke zweren op je knieën en benen, waarvan je niet kunt genezen, van je voetzolen tot je kruin.
[36] YHWH zal jou en de koning die je over je aanstelt, wegvoeren naar een volk dat jij en je voorouders niet kennen. Daar zul je andere goden dienen, van hout en steen.
[37] Je zult iets afschuwelijks worden, een spreekwoord en een mikpunt van spot onder alle volken waar YHWH je heen brengt.
[38] Je zult veel zaad op je akker zaaien, maar weinig oogsten, want de sprinkhanen zullen het opvreten.
[39] Je zult wijngaarden planten en bewerken, maar je zult geen wijn drinken en geen druiven oogsten, want de wormen zullen ze opeten.
[40] Je zult overal in je land olijfbomen hebben, maar je zult je niet met olie kunnen insmeren, want je olijven vallen af.
[41] Je zult zonen en dochters krijgen, maar ze zullen niet bij je blijven, want ze worden als gevangenen weggevoerd.
[42] Al je bomen en de opbrengst van je land zullen door insecten worden opgevreten.
[43] De vreemdeling die bij je woont, zal steeds hoger boven je uitstijgen, en jij zakt steeds dieper weg.
[44] Hij zal aan jou lenen, maar jij niet aan hem. Hij zal het hoofd zijn en jij de staart.
[45] Al deze vloeken zullen over je komen, je achtervolgen en je treffen, tot je vernietigd bent. Want je hebt niet geluisterd naar YHWH, je God, en je niet gehouden aan Zijn geboden en voorschriften die Hij je gegeven heeft.
[46] Ze zullen voor altijd een teken en een wonder zijn, voor jou en voor je nakomelingen.
[47] Want je hebt YHWH, je God, niet met vreugde en een blij hart gediend, terwijl je overvloed had van alles.
[48] Daarom zul je je vijanden dienen, die YHWH op je afstuurt, in honger en dorst, in naaktheid en in gebrek aan alles. Hij zal een ijzeren juk op je nek leggen,

tot Hij je vernietigd heeft.
49 YHWH zal een volk van ver tegen je op laten trekken, van het einde van de aarde, snel als een arend. Het is een volk waarvan je de taal niet verstaat,
50 een meedogenloos volk, dat geen ontzag heeft voor ouderen en geen medelijden met jongeren.
51 Het zal de jongen van je vee en de opbrengst van je land opeten, tot je vernietigd bent. Het laat je geen koren, geen nieuwe wijn en geen olie over, en geen kalveren of lammeren, tot het je heeft uitgeroeid.
52 Het zal je belegeren in al je steden, tot je hoge en sterke muren instorten, waarop je in heel je land vertrouwde. Het zal je belegeren in al je steden, in heel het land dat YHWH, je God, je gegeven heeft.
53 Tijdens die belegering en die nood, waarin je vijand je brengt, zul je je eigen kinderen opeten. Je zult het vlees eten van je zonen en dochters, die YHWH, je God, je gegeven heeft.
54 Zelfs de meest verfijnde en verwende man onder jullie zal zijn broer niets gunnen. Hij zal zijn eigen vrouw en de kinderen die hij nog heeft, niets gunnen.
55 Hij zal geen van hen iets geven van het vlees van zijn kinderen dat hij opeet, omdat er niets anders over is. Zo erg is de nood tijdens de belegering door je vijand in al je steden.
56 Zelfs de meest verfijnde en verwende vrouw onder jullie zal niemand iets gunnen. Zij durfde haar voet nog nooit op de grond te zetten, maar nu gunt zij haar eigen man, zoon en dochter niets.
57 Zij gunt hun zelfs de nageboorte niet die zij voortbrengt, en ook niet de kinderen die zij baart. Want door gebrek aan alles zal zij hen in het geheim opeten. Zo erg is de nood tijdens de belegering door je vijand in je steden.
58 Stel dat je je niet nauwkeurig houdt aan alle woorden van deze wet die in dit boek staan. Je hebt dan geen ontzag voor deze heerlijke en ontzagwekkende naam, YHWH, je God.
59 Dan zal YHWH jou en je nakomelingen treffen met ongekende plagen. Het zullen zware en aanhoudende plagen zijn, en kwaadaardige en langdurige ziekten.

[60] Hij zal alle ziekten van Egypte waar je zo bang voor was, over je laten komen, en ze zullen je niet meer loslaten.
[61] Ook alle ziekten en plagen die niet in dit wetboek beschreven staan, zal YHWH over je laten komen, tot je vernietigd bent.
[62] Dan blijft er maar een klein aantal van jullie over, terwijl jullie zo talrijk waren als de sterren aan de hemel. Want je hebt niet geluisterd naar YHWH, je God.
[63] YHWH had er vreugde in jullie goed te doen en talrijk te maken. Zo zal YHWH er dan vreugde in hebben jullie te gronde te richten en te vernietigen. Jullie zullen worden weggerukt uit het land dat je in bezit gaat nemen.
[64] YHWH zal je verstrooien onder alle volken, van het ene eind van de aarde tot het andere. Daar zul je andere goden dienen die jij en je voorouders niet kennen, van hout en steen.
[65] Onder die volken zul je geen rust vinden, en je voeten zullen geen rustplaats hebben. YHWH zal je daar een angstig hart geven, ogen die bezwijken en een wanhopige ziel.
[66] Je leven zal aan een zijden draad hangen. Dag en nacht zul je in angst leven, en je zult nooit zeker zijn van je leven.
[67] 's Morgens zeg je: Was het maar avond! En 's avonds zeg je: Was het maar morgen! Zo angstig is je hart, en zo erg is wat je met eigen ogen moet zien.
[68] YHWH zal je met schepen terugbrengen naar Egypte, langs de weg waarvan ik je gezegd heb dat je hem nooit meer zou zien. Daar zul je jezelf aan je vijanden als slaaf en slavin willen verkopen, maar niemand zal je kopen.

Deuteronomium 29

[1] Dit zijn de woorden van het verbond dat YHWH Mozes (uit het water getrokken) opdroeg met de Israëlieten te sluiten in het land Moab (uit de vader). Het kwam naast het verbond dat Hij met hen bij Horeb gesloten had.
[2] Mozes riep heel Israël (die met God strijdt) bijeen en zei tegen hen: Jullie hebben gezien wat YHWH in Egypte voor jullie ogen gedaan heeft. Hij deed het met Farao, met al zijn dienaren en met heel zijn land.

[3] Jullie hebben met eigen ogen de grote beproevingen gezien, die tekenen en grote wonderen.

[4] Maar tot vandaag heeft YHWH jullie geen hart gegeven om het te begrijpen, geen ogen om te zien en geen oren om te horen.

[5] Veertig jaar heb ik jullie door de woestijn geleid. Jullie kleren zijn niet versleten, en je sandalen zijn niet versleten aan je voeten.

[6] Jullie hebben geen brood gegeten en geen wijn of sterke drank gedronken. Zo zouden jullie weten dat ik YHWH, jullie God, ben.

[7] Toen jullie op deze plaats kwamen, trokken Sihon, de koning van Hesbon, en Og, de koning van Basan, ons tegemoet om te strijden. Maar wij versloegen hen.

[8] Wij namen hun land in en gaven het als erfdeel aan de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse (doen vergeten).

[9] Houd je daarom aan de woorden van dit verbond en doe ze. Dan zal alles wat jullie doen, slagen.

[10] Vandaag staan jullie allemaal voor YHWH, jullie God: de hoofden van jullie stammen, jullie oudsten en jullie bestuurders, alle mannen van Israël.

[11] Ook jullie kinderen en vrouwen staan hier, en de vreemdeling in jullie kamp, van houthakker tot waterdrager.

[12] Zo gaan jullie het verbond van YHWH, jullie God, binnen, met de eed die YHWH, jullie God, vandaag met jullie sluit.

[13] Zo maakt Hij jullie vandaag tot Zijn volk, en is Hij jullie God. Dat heeft Hij jullie beloofd en onder ede toegezegd aan jullie voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast).

[14] Niet alleen met jullie sluit ik dit verbond met deze eed.

[15] Ik sluit het ook met wie hier vandaag bij ons staat voor YHWH, onze God, en met wie hier vandaag niet bij ons is.

[16] Want jullie weten hoe wij in Egypte gewoond hebben, en hoe wij door het gebied van de volken getrokken zijn.

[17] Jullie hebben hun gruwelijke afgoden gezien, van hout en steen, van zilver en goud, die zij bij zich hadden.

18 Laat er onder jullie geen man of vrouw, geen familie of stam zijn die zich vandaag van YHWH, onze God, afkeert. Laat niemand de goden van die volken gaan dienen. Laat er onder jullie geen wortel zijn waaruit gif en bitterheid opschieten.
19 Stel dat iemand de woorden van deze eed hoort en zichzelf gerust stelt. Hij denkt: Het gaat mij goed, ook al volg ik mijn eigen koppige hart. Zo voegt hij bij zijn dorst ook nog dronkenschap.
20 YHWH zal zo iemand niet willen vergeven. De toorn en de jaloezie van YHWH zullen tegen die man ontbranden. Alle vloeken die in dit boek staan, zullen op hem rusten, en YHWH zal zijn naam onder de hemel uitwissen.
21 YHWH zal hem voor het onheil apart zetten uit alle stammen van Israël. Alle vloeken van het verbond die in dit wetboek staan, zullen hem treffen.
22 Later zullen jullie kinderen, de generatie na jullie, en de buitenlanders die uit verre landen komen, de plagen van dit land zien. Zij zien de ziekten waarmee YHWH het getroffen heeft.
23 Het hele land is zwavel en zout, een verschroeide vlakte. Er wordt niet gezaaid, er komt niets op en er groeit geen gras. Het is verwoest zoals Sodom en Gomorra, Adama en Zeboïm, die YHWH in Zijn toorn en woede verwoestte.
24 Alle volken zullen vragen: Waarom heeft YHWH dit met dit land gedaan? Waarom was Zijn toorn zo groot?
25 Dan zegt men: Omdat zij het verbond van YHWH, de God van hun voorouders, verlaten hebben. Dat verbond had Hij met hen gesloten toen Hij hen uit Egypte leidde.
26 Zij zijn andere goden gaan dienen en hebben zich voor hen neergebogen. Het waren goden die hen niet kenden en die hun nooit iets gegeven hadden.
27 Daarom ontbrandde de toorn van YHWH tegen dit land. Hij liet alle vloeken over het land komen die in dit boek staan.
28 In Zijn toorn, woede en grote verontwaardiging heeft YHWH hen uit hun land gerukt. Hij heeft hen naar een ander land verbannen, zoals nu te zien is.
29 Wat verborgen is, is voor YHWH, onze God. Maar wat bekendgemaakt is, is voor ons en onze kinderen, voor altijd, zodat wij alle woorden van deze wet doen.

Deuteronomium 30

[1] Straks zijn al deze dingen over je gekomen, de zegen en de vloek die ik je heb voorgehouden. Dan neem je het ter harte onder alle volken waar YHWH, je God, je heen verdreven heeft.

[2] Dan keer je terug naar YHWH, je God, en luister je naar Hem, jij en je kinderen. Dat doe je met heel je hart en heel je ziel. Dan doe je alles wat ik je vandaag opdraag.

[3] Dan zal YHWH, je God, je lot keren en zich over je ontfermen. Hij zal je weer bijeenbrengen uit alle volken waar YHWH, je God, je verstrooid had.

[4] Ook al zijn jullie verdreven tot aan het einde van de hemel, zelfs van daar zal YHWH, je God, je bijeenbrengen en terughalen.

[5] YHWH, je God, zal je terugbrengen in het land dat je voorouders bezaten, en je zult het weer bezitten. Hij zal je goed doen en je talrijker maken dan je voorouders.

[6] YHWH, je God, zal je hart besnijden, en het hart van je nakomelingen. Dan heb je YHWH, je God, lief met heel je hart en heel je ziel, en blijf je leven.

[7] YHWH, je God, zal al deze vloeken leggen op je vijanden en op wie je haten en vervolgd hebben.

[8] Jij zult terugkeren en naar YHWH luisteren. Je zult al Zijn geboden doen die ik je vandaag geef.

[9] YHWH, je God, zal je overvloed geven in al je werk. Hij geeft je veel kinderen, veel jongen van je vee en een rijke opbrengst van je land. Want YHWH zal weer vreugde in je hebben en je goed doen, zoals Hij vreugde had in je voorouders.

[10] Dat doet Hij als je luistert naar YHWH, je God, en je houdt aan Zijn geboden en voorschriften die in dit wetboek staan. Dat doet Hij als je terugkeert naar YHWH, je God, met heel je hart en heel je ziel.

[11] Want dit gebod dat ik je vandaag geef, is niet te moeilijk voor je en niet ver weg.

[12] Het is niet in de hemel, zodat je zou vragen: Wie gaat voor ons naar de hemel om het te halen? Wie laat het ons horen, zodat wij het kunnen doen?

[13] Het is ook niet aan de overkant van de zee, zodat je zou vragen: Wie steekt voor ons de zee over om het te halen? Wie laat het ons horen, zodat wij het kunnen doen?
[14] Nee, dit woord is heel dichtbij je. Het is in je mond en in je hart, zodat je het kunt doen.
[15] Kijk, vandaag leg ik je het leven en het goede voor, en de dood en het kwade.
[16] Want ik draag je vandaag op YHWH, je God, lief te hebben en Zijn wegen te gaan. Houd je aan Zijn geboden, voorschriften en regels. Dan blijf je leven en word je talrijk. Dan zal YHWH, je God, je zegenen in het land dat je in bezit gaat nemen.
[17] Maar misschien keert je hart zich af en luister je niet. Misschien laat je je verleiden om voor andere goden neer te buigen en ze te dienen.
[18] Dan zeg ik jullie vandaag: jullie zullen zeker omkomen. Jullie zullen niet lang leven in het land waar je heen gaat over de Jordaan om het in bezit te nemen.
[19] Vandaag roep ik de hemel en de aarde als getuigen tegen jullie op. Ik heb je het leven en de dood voorgelegd, de zegen en de vloek. Kies dan het leven, zodat je blijft leven, jij en je nakomelingen.
[20] Heb YHWH, je God, lief, luister naar Hem en houd je aan Hem vast. Want Hij is je leven en geeft je een lang leven. Dan mag je wonen in het land dat YHWH je voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) onder ede beloofd heeft.

Deuteronomium 31

[1] Daarna ging Mozes (uit het water getrokken) heen en sprak deze woorden tot heel Israël (die met God strijdt).
[2] Hij zei tegen hen: Ik ben vandaag 120 jaar oud. Ik kan niet langer voor jullie uit gaan. YHWH heeft ook tegen mij gezegd: Jij zult deze Jordaan niet oversteken.
[3] YHWH, je God, gaat zelf voor je uit. Hij zal deze volken voor je uit vernietigen, zodat je hun land in bezit neemt. Jozua (YHWH redt) gaat voor je uit, zoals YHWH gezegd heeft.

[4] YHWH zal met hen doen wat Hij gedaan heeft met Sihon en Og, de koningen van de Amorieten, en met hun land. Hij heeft hen vernietigd.

[5] YHWH zal hen aan jullie overleveren. Doe dan met hen precies wat ik jullie opgedragen heb.

[6] Wees sterk en moedig. Wees niet bang en schrik niet van hen. Want YHWH, je God, gaat zelf met je mee. Hij zal je niet loslaten en je niet in de steek laten.

[7] Toen riep Mozes Jozua en zei tegen hem, terwijl heel Israël toekeek: Wees sterk en moedig. Want jij zult met dit volk het land binnengaan dat YHWH hun voorouders onder ede beloofd heeft. Jij zult het hun als erfdeel geven.

[8] YHWH gaat zelf voor je uit en zal met je zijn. Hij zal je niet loslaten en je niet in de steek laten. Wees niet bang en schrik niet.

[9] Mozes schreef deze wet op en gaf die aan de priesters, de nakomelingen van Levi (verbonden), die de ark van het verbond van YHWH droegen. Hij gaf die ook aan alle oudsten van Israël.

[10] Mozes droeg hun op: Aan het eind van elke zeven jaar, in het jaar van kwijtschelding, tijdens het loofhuttenfeest,

[11] komt heel Israël om voor YHWH, je God, te verschijnen op de plaats die Hij kiest. Lees dan deze wet hardop voor aan heel Israël.

[12] Roep het volk bijeen, de mannen, de vrouwen, de kinderen en de vreemdelingen in je steden. Zo kunnen zij luisteren en leren YHWH, jullie God, te vrezen. Zo houden zij zich nauwkeurig aan alle woorden van deze wet.

[13] Ook hun kinderen, die deze wet nog niet kennen, zullen luisteren. Zij leren YHWH, jullie God, te vrezen zolang jullie leven in het land dat jullie over de Jordaan in bezit gaan nemen.

[14] YHWH zei tegen Mozes: Kijk, de tijd van je sterven komt dichterbij. Roep Jozua, en ga samen in de ontmoetingstent staan. Dan zal ik hem zijn opdracht geven. Mozes en Jozua gingen en stelden zich op in de ontmoetingstent.

[15] Toen verscheen YHWH bij de tent in een wolkkolom. De wolkkolom stond boven de ingang van de tent.

[16] YHWH zei tegen Mozes: Kijk, je gaat nu naar je voorouders. Dan zal dit volk ontrouw worden en achter de vreemde goden aan gaan van het land waar het

heen gaat. Het zal mij verlaten en het verbond breken dat ik ermee gesloten heb.
17 Dan zal op die dag mijn toorn tegen hen ontbranden. Ik zal hen verlaten en mijn gezicht voor hen verbergen, en zij zullen verslonden worden. Veel rampen en ellende zullen hen treffen. Dan zullen zij zeggen: Treffen deze rampen ons niet omdat onze God niet meer bij ons is?
18 Maar ik zal op die dag mijn gezicht zeker verbergen, vanwege al het kwaad dat zij gedaan hebben. Want zij hebben zich tot andere goden gewend.
19 Schrijf daarom dit lied op en leer het de Israëlieten. Laat hen het uit hun hoofd kennen. Dan is dit lied voor mij een getuige tegen de Israëlieten.
20 Want ik zal dit volk brengen in het land dat ik hun voorouders onder ede beloofd heb, een land dat overvloeit van melk en honing. Zij zullen eten, verzadigd en vet worden. Dan zullen zij zich tot andere goden wenden en die dienen. Zij zullen mij verachten en mijn verbond breken.
21 Als dan veel rampen en ellende hen treffen, zal dit lied tegen hen getuigen. Want hun nakomelingen zullen het niet vergeten. Ik weet immers wat zij nu al van plan zijn, nog voordat ik hen breng in het land dat ik onder ede beloofd heb.
22 Die dag schreef Mozes dit lied op en leerde het de Israëlieten.
23 YHWH gaf Jozua, de zoon van Nun (vis), zijn opdracht en zei: Wees sterk en moedig. Want jij zult de Israëlieten brengen in het land dat ik hun onder ede beloofd heb. Ik zal met je zijn.
24 Mozes schreef de woorden van deze wet volledig op in een boek.
25 Toen hij klaar was, gaf Mozes de Levieten die de ark van het verbond van YHWH droegen, dit bevel:
26 Neem dit wetboek en leg het naast de ark van het verbond van YHWH, jullie God. Daar zal het een getuige tegen jullie zijn.
27 Want ik ken jullie opstandigheid en koppigheid. Kijk, nu ik nog bij jullie ben, zijn jullie al opstandig tegen YHWH. Hoeveel te meer zal dat na mijn dood gebeuren!
28 Roep alle oudsten van jullie stammen en jullie bestuurders bij mij bijeen. Dan spreek ik deze woorden hardop tot hen, en roep ik de hemel en de aarde als

getuigen tegen hen op.

[29] Want ik weet dat jullie na mijn dood verkeerd zullen handelen. Jullie zullen afwijken van de weg die ik jullie opgedragen heb. Dan zal het onheil jullie treffen in de laatste dagen, omdat jullie doen wat slecht is in de ogen van YHWH. Jullie maken Hem kwaad met wat jullie maken.

[30] Toen sprak Mozes de woorden van dit lied helemaal uit, terwijl heel de gemeenschap van Israël luisterde.

Deuteronomium 32

[1] Luister, hemel, dan zal ik spreken. Laat de aarde horen wat mijn mond zegt.

[2] Laat mijn onderwijs neerdruppelen als regen, laat mijn woorden neerdalen als dauw. Laat ze zijn als motregen op jong gras, als regendruppels op het groen.

[3] Want ik roep de naam van YHWH uit. Geef onze God de eer!

[4] Hij is de Rots, Zijn werk is volmaakt. Al Zijn wegen zijn recht. Hij is een trouwe God zonder onrecht. Hij is rechtvaardig en oprecht.

[5] Zij hebben tegen Hem verkeerd gehandeld. Zij zijn Zijn kinderen niet meer, dat is hun schande. Het is een verdorven en slinkse generatie.

[6] Is dat hoe jullie YHWH terugbetalen, dwaas en onverstandig volk? Is Hij niet je Vader, die je gemaakt heeft? Hij heeft je gevormd en je vastigheid gegeven.

[7] Denk aan de dagen van vroeger. Sta stil bij de jaren van alle generaties. Vraag het je vader, en hij zal het je vertellen. Vraag het de ouderen, en zij zullen het je zeggen.

[8] Toen de Allerhoogste de volken hun erfdeel gaf en de mensen verdeelde, legde Hij de grenzen van de volken vast. Hij deed dat naar het aantal Israëlieten.

[9] Want het volk van YHWH is Zijn eigen deel. Jakob (hij houdt de hiel vast) is Zijn erfdeel.

[10] Hij vond hem in een woestijn, in een huilende, lege wildernis. Hij omringde hem, Hij zorgde voor hem, Hij beschermde hem als Zijn oogappel.

[11] Zoals een arend zijn nest opschudt en boven zijn jongen zweeft, zoals hij zijn vleugels uitspreidt, zijn jongen pakt en op zijn vleugels draagt,

[12] zo leidde YHWH alleen hem. Er was geen vreemde god bij hem.

[13] Hij liet hem over de hoogten van het land rijden en hem eten van de opbrengst van het veld. Hij liet hem honing zuigen uit de rots en olie uit de harde steen.

[14] Hij gaf hem boter van koeien en melk van schapen en geiten, met het vet van lammeren en rammen uit Basan, en van bokken. Hij gaf hem de beste tarwe. Je dronk wijn, het bloed van de druif.

[15] Maar Jesurun werd vet en schopte achteruit. Je werd vet, dik en log! Hij liet God in de steek, die hem gemaakt had. Hij verachtte de Rots van zijn redding.

[16] Zij maakten Hem jaloers met vreemde goden. Met hun gruwelen maakten zij Hem kwaad.

[17] Zij offerden aan demonen, niet aan God, aan goden die zij niet kenden. Het waren nieuwe goden die pas gekomen waren, waarvoor jullie vaders nooit ontzag hadden.

[18] De Rots die je het leven gaf, heb je verwaarloosd. Je bent de God vergeten die je heeft voortgebracht.

[19] Toen YHWH dat zag, verwierp Hij hen, uit woede over Zijn zonen en dochters.

[20] Hij zei: Ik zal mijn gezicht voor hen verbergen. Ik zal zien hoe het met hen afloopt. Want zij zijn een verdorven generatie, kinderen zonder trouw.

[21] Zij hebben mij jaloers gemaakt met wat geen god is. Zij hebben mij kwaad gemaakt met hun nietige afgoden. Daarom zal ik hen jaloers maken met wat geen volk is. Met een dwaas volk zal ik hen kwaad maken.

[22] Want mijn toorn heeft een vuur ontstoken dat brandt tot in het diepste dodenrijk. Het verteert de aarde en haar opbrengst en zet de fundamenten van de bergen in vuur en vlam.

[23] Ik zal ramp na ramp over hen brengen. Ik zal al mijn pijlen op hen afschieten.

[24] Zij zullen uitgeput raken van honger en verteerd worden door koorts en bittere pest. Ik zal wilde dieren op hen afsturen, en giftige slangen die over de grond kruipen.

[25] Buiten zal het zwaard hen beroven, en binnen de angst. Het treft jonge mannen en jonge vrouwen, zuigelingen en grijsaards.
[26] Ik zou gezegd hebben: Ik verstrooi hen overal, ik wis hun herinnering uit onder de mensen.
[27] Maar ik was bang voor de hoon van de vijand. Hun tegenstanders zouden het verkeerd uitleggen en zeggen: Onze hand heeft gewonnen. Niet YHWH heeft dit alles gedaan.
[28] Want zij zijn een volk zonder verstand, en er is geen inzicht in hen.
[29] Waren zij maar wijs! Dan zouden zij dit begrijpen en inzien hoe het met hen afloopt.
[30] Hoe kan één man er duizend achtervolgen, en twee man er tienduizend op de vlucht jagen? Alleen als hun Rots hen verkocht heeft en YHWH hen heeft uitgeleverd!
[31] Want hun rots is niet zoals onze Rots. Zelfs onze vijanden moeten dat erkennen.
[32] Want hun wijnstok komt van de wijnstok van Sodom en van de velden van Gomorra. Hun druiven zijn giftige druiven, hun trossen zijn bitter.
[33] Hun wijn is slangengif, dodelijk addergif.
[34] Ligt dit niet bij mij opgeslagen, verzegeld in mijn schatkamers?
[35] Mij komt de wraak toe en de vergelding, op het moment dat hun voet wankelt. Want de dag van hun ondergang is dichtbij, en wat hun te wachten staat, komt snel.
[36] Want YHWH zal Zijn volk recht doen. Hij zal medelijden hebben met Zijn dienaren, als Hij ziet dat hun kracht verdwenen is. Er is niemand meer over, slaaf noch vrije.
[37] Dan zegt Hij: Waar zijn nu hun goden, de rots waarop zij vertrouwden?
[38] Zij aten het vet van hun offers en dronken de wijn van hun drankoffers. Laat die goden nu opstaan en jullie helpen! Laat zij jullie beschermen!
[39] Zie nu in dat ik, ja ik, het ben, en er is geen god naast mij. Ik dood en ik maak levend, ik verwond en ik genees. Niemand kan iemand uit mijn hand redden.
[40] Ik hef mijn hand op naar de hemel en zeg: Zo waar ik eeuwig leef,

41 als ik mijn glanzende zwaard slijp en mijn hand het oordeel voltrekt, dan zal ik mijn tegenstanders wraak laten voelen. Ik zal wie mij haten hun verdiende loon geven.
42 Ik zal mijn pijlen dronken maken van bloed, en mijn zwaard zal vlees eten. Het bloed van gedode en gevangen vijanden, van de hoofden van de vijand, zal vloeien.
43 Juich, volken, met Zijn volk! Want Hij wreekt het bloed van Zijn dienaren. Hij laat Zijn tegenstanders Zijn wraak voelen en doet verzoening voor Zijn land en Zijn volk.
44 Mozes (uit het water getrokken) kwam en sprak alle woorden van dit lied uit voor het volk, samen met Hosea (redding), dat is Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis).
45 Toen Mozes al deze woorden tot heel Israël (die met God strijdt) gesproken had,
46 zei hij tegen hen: Neem al de woorden ter harte waarmee ik jullie vandaag waarschuw. Draag jullie kinderen op zich nauwkeurig te houden aan alle woorden van deze wet.
47 Want het is geen leeg woord voor jullie, het is jullie leven. Door dit woord zullen jullie lang leven in het land dat jullie over de Jordaan in bezit gaan nemen.
48 Op diezelfde dag zei YHWH tegen Mozes:
49 Klim het Abarimgebergte op, de berg Nebo in het land Moab (uit de vader), tegenover Jericho. Bekijk het land Kanaän (laagland), dat ik de Israëlieten in bezit geef.
50 Sterf op de berg die je beklimt en ga naar je voorouders. Zo stierf ook je broer Aäron (verlichte) op de berg Hor en ging hij naar zijn voorouders.
51 Want jullie zijn ontrouw geweest aan mij te midden van de Israëlieten, bij het water van Meriba bij Kades, in de woestijn Zin. Jullie hebben mij niet als heilig laten zien te midden van de Israëlieten.
52 Je zult het land van een afstand zien, maar je zult er niet binnengaan, in het land dat ik de Israëlieten geef.

Deuteronomium 33

[1] Dit is de zegen waarmee Mozes (uit het water getrokken), de man van God, de Israëlieten zegende voordat hij stierf.

[2] Hij zei: YHWH is van Sinaï gekomen. Hij is als de zon voor hen opgegaan vanuit Seïr. Hij verscheen stralend vanaf het gebergte Paran. Hij kwam met tienduizenden heiligen. Aan Zijn rechterhand was een vurige wet voor hen.

[3] Ja, Hij heeft de volken lief. Al Zijn heiligen zijn in Uw hand. Zij zitten aan Uw voeten, en ieder ontvangt Uw woorden.

[4] Mozes heeft ons de wet gegeven, een erfdeel voor de gemeenschap van Jakob (hij houdt de hiel vast).

[5] YHWH werd koning in Jesurun, toen de leiders van het volk samenkwamen, met alle stammen van Israël (die met God strijdt).

[6] Laat Ruben (zie, een zoon) leven en niet sterven, en laat zijn mannen talrijk zijn.

[7] Over Juda (lofprijs) zei hij: YHWH, hoor de stem van Juda en breng hem terug naar zijn volk. Laat zijn eigen handen voor hem strijden, en wees U zijn hulp tegen zijn vijanden.

[8] Over Levi (verbonden) zei hij: Uw Thummim en Uw Urim zijn bij Uw trouwe dienaar. U hebt hem op de proef gesteld bij Massa, en met hem getwist bij het water van Meriba.

[9] Hij zei over zijn vader en moeder: Ik ken hen niet. Hij erkende zijn broers niet en trok zich niets aan van zijn kinderen. Want zij hielden zich aan Uw woord en bewaarden Uw verbond.

[10] Zij zullen Jakob Uw regels leren en Israël Uw wet. Zij brengen reukwerk voor U en volledige brandoffers op Uw altaar.

[11] Zegen, YHWH, zijn kracht en laat het werk van zijn handen U behagen. Verpletter de heupen van wie tegen hem opstaan en hem haten, zodat zij niet meer opstaan.

[12] Over Benjamin (zoon van de rechterhand) zei hij: De geliefde van YHWH woont veilig bij Hem. Hij beschermt hem de hele dag, en hij woont tussen Zijn schouders.

[13] Over Jozef (hij voegt toe) zei hij: Laat zijn land gezegend zijn door YHWH. Laat het gezegend zijn met het beste van de hemel, met dauw, en met het water uit de diepte beneden.
[14] Laat het gezegend zijn met het beste wat de zon laat groeien, met het beste wat elke maand voortbrengt,
[15] met het beste van de oude bergen, met het beste van de eeuwige heuvels,
[16] met het beste van de aarde en alles wat daarop is. Laat de gunst van Hem die in de braamstruik woonde, komen op het hoofd van Jozef, op de kruin van de uitverkorene onder zijn broers.
[17] Hij is majestueus als een eerstgeboren stier, zijn horens zijn als de horens van een wilde os. Daarmee stoot hij de volken weg tot aan de einden van de aarde. Zo zijn de tienduizenden van Efraïm (vruchtbaar), zo zijn de duizenden van Manasse (doen vergeten).
[18] Over Zebulon (woning) zei hij: Wees blij, Zebulon, als je uittrekt, en jij, Issaschar (loon), in je tenten.
[19] Zij zullen de volken naar de berg roepen en daar offers van gerechtigheid brengen. Want zij zullen de rijkdom van de zeeën opzuigen, en de verborgen schatten van het zand.
[20] Over Gad (geluk) zei hij: Gezegend is wie Gad ruimte geeft. Gad ligt als een leeuwin op de loer en verscheurt arm en schedel.
[21] Hij koos voor zichzelf het eerste deel, want daar was het deel van de aanvoerder voor hem bewaard. Hij kwam met de leiders van het volk en voerde de gerechtigheid van YHWH uit. Samen met Israël bracht hij de oordelen ten uitvoer.
[22] Over Dan (rechter) zei hij: Dan is een jonge leeuw, die opspringt vanuit Basan.
[23] Over Nafthali (mijn worsteling) zei hij: Nafthali, verzadigd met gunst en vol van de zegen van YHWH, neem het westen en het zuiden in bezit.
[24] Over Aser (gelukkig) zei hij: Aser is de meest gezegende van de zonen. Laat hij geliefd zijn bij zijn broers en zijn voet in olie dopen.
[25] Je grendels zullen van ijzer en koper zijn, en je kracht zal duren zolang je leeft.

[26] Niemand is als God, Jesurun, die door de hemel rijdt om je te helpen, in Zijn majesteit door de wolken.

[27] De eeuwige God is je toevlucht, en eronder zijn eeuwige armen. Hij verdrijft de vijand voor je uit en zegt: Vernietig hem!

[28] Zo woont Israël veilig en alleen. De bron van Jakob ligt in een land vol koren en nieuwe wijn, waar de hemel dauw laat druppelen.

[29] Gelukkig ben je, Israël! Wie is als jij, een volk dat door YHWH gered is? Hij is het schild dat je helpt en het zwaard van je majesteit. Je vijanden zullen zich kruiperig aan je onderwerpen, en jij zult over hun hoogten gaan.

Deuteronomium 34

[1] Toen ging Mozes (uit het water getrokken) uit de vlakte van Moab (uit de vader) de berg Nebo op, naar de top van de Pisga, tegenover Jericho. YHWH liet hem het hele land zien: Gilead tot aan Dan (rechter),

[2] heel Nafthali (mijn worsteling), het land van Efraïm (vruchtbaar) en Manasse (doen vergeten), en heel het land van Juda (lofprijs) tot aan de zee in het westen,

[3] de Negev en de vlakte van het dal van Jericho, de palmenstad, tot aan Zoar.

[4] YHWH zei tegen hem: Dit is het land dat ik Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) onder ede beloofd heb. Ik zei: Aan je nakomelingen zal ik het geven. Ik heb het je met eigen ogen laten zien, maar je zult er niet naartoe oversteken.

[5] Zo stierf Mozes, de dienaar van YHWH, daar in het land Moab, zoals YHWH gezegd had.

[6] Hij begroef hem in een dal in het land Moab, tegenover Beth-Peor. Tot vandaag weet niemand waar zijn graf is.

[7] Mozes was 120 jaar oud toen hij stierf. Zijn ogen waren niet zwak geworden en zijn kracht was niet verdwenen.

[8] De Israëlieten rouwden dertig dagen om Mozes in de vlakte van Moab. Toen was de tijd van huilen en rouwen om Mozes voorbij.

[9] Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), was vervuld met de geest van wijsheid, want Mozes had zijn handen op hem gelegd. De Israëlieten luisterden

naar hem en deden wat YHWH Mozes had opgedragen.

10 Sindsdien is er in Israël (die met God strijdt) geen profeet meer opgestaan zoals Mozes, die YHWH van aangezicht tot aangezicht kende.

11 Niemand deed zulke tekenen en wonderen als die waarvoor YHWH hem stuurde. Hij deed ze in Egypte tegen Farao, al zijn dienaren en heel zijn land.

12 Niemand deed zulke machtige daden en zulke grote, ontzagwekkende dingen als Mozes voor de ogen van heel Israël deed.

Jozua

Jozua 1

[1] Na de dood van Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, sprak YHWH tot Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), die Mozes had bijgestaan. Hij zei:

[2] Mijn dienaar Mozes is gestorven. Maak je dus klaar en steek deze Jordaan over, jij en dit hele volk. Ga naar het land dat ik hun, de Israëlieten, geef.

[3] Elke plek waar jullie je voet zetten, heb ik jullie gegeven, zoals ik tegen Mozes gezegd heb.

[4] Jullie gebied loopt van de woestijn en deze Libanon tot aan de grote rivier, de Eufraat. Het omvat het hele land van de Hethieten, tot aan de Grote Zee in het westen.

[5] Niemand zal tegen je standhouden, je leven lang. Zoals ik met Mozes geweest ben, zal ik met jou zijn. Ik zal je niet loslaten en je niet in de steek laten.

[6] Wees sterk en moedig. Want jij zult dit volk het land als erfdeel geven dat ik hun voorouders onder ede beloofd heb.

[7] Wees alleen heel sterk en moedig. Houd je nauwkeurig aan heel de wet die mijn dienaar Mozes je heeft opgedragen. Wijk er niet van af naar rechts of naar links. Dan zal alles wat je doet, slagen.

[8] Laat het boek van deze wet niet van je lippen wijken. Denk er dag en nacht over na, zodat je je nauwkeurig houdt aan alles wat erin staat. Dan zul je op je wegen voorspoed hebben en verstandig handelen.

[9] Heb ik je dit niet opgedragen? Wees sterk en moedig. Wees niet bang en schrik niet, want YHWH, je God, is met je, waar je ook gaat.

[10] Toen gaf Jozua de bestuurders van het volk dit bevel:

[11] Ga door het kamp en zeg tegen het volk: Maak proviand klaar. Want over drie dagen steken jullie deze Jordaan over. Dan gaan jullie het land binnen dat YHWH, jullie God, jullie in bezit geeft.

[12] Tegen de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse (doen vergeten) zei Jozua:

[13] Denk aan wat Mozes, de dienaar van YHWH, jullie opgedragen heeft. Hij zei: YHWH, jullie God, geeft jullie rust en geeft jullie dit land.

[14] Jullie vrouwen, kinderen en vee mogen blijven in het land aan deze kant van de Jordaan, dat Mozes jullie gegeven heeft. Maar alle strijdbare mannen onder jullie moeten gewapend voor jullie broers uit trekken. Help hen,

[15] tot YHWH ook jullie broers rust geeft, net als jullie. Dan nemen ook zij het land in bezit dat YHWH, jullie God, hun geeft. Daarna mogen jullie terugkeren naar jullie eigen land en het in bezit nemen. Dat is het land aan de oostkant van de Jordaan, dat Mozes, de dienaar van YHWH, jullie gegeven heeft.

[16] Zij antwoordden Jozua: Alles wat u ons opdraagt, zullen wij doen. Waar u ons ook heen stuurt, daar gaan wij heen.

[17] Zoals wij in alles naar Mozes geluisterd hebben, zo zullen wij naar u luisteren. Moge YHWH, uw God, alleen met u zijn, zoals Hij met Mozes geweest is!

[18] Iedereen die zich tegen uw bevel verzet en niet luistert naar alles wat u hem opdraagt, moet gedood worden. Wees alleen sterk en moedig!

Jozua 2

[1] Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), stuurde vanuit Sittim in het geheim twee verkenners op pad. Hij zei: Ga het land verkennen, en vooral Jericho. Zij gingen en kwamen in het huis van een prostituee die Rachab (wijdte) heette. Daar bleven zij die nacht.

[2] Toen werd de koning van Jericho gemeld: Er zijn vannacht mannen van de Israëlieten hierheen gekomen om het land te verkennen.

[3] Daarom stuurde de koning van Jericho iemand naar Rachab. Hij liet zeggen: Breng de mannen naar buiten die bij je gekomen zijn, die in je huis zijn. Want ze zijn gekomen om het hele land te verkennen.

[4] Maar de vrouw had de twee mannen meegenomen en verstopt. Zij zei: Ja, er zijn mannen bij mij gekomen, maar ik wist niet waar ze vandaan kwamen.

[5] Toen het donker werd en de poort dicht moest, zijn die mannen weggegaan. Ik weet niet waar ze heen gegaan zijn. Ga hen snel achterna, dan halen jullie hen nog in.

[6] Maar zij had hen op het dak laten klimmen en hen verstopt onder de stengels vlas die zij daar had uitgespreid.

[7] De achtervolgers gingen hen achterna over de weg naar de Jordaan, tot aan de doorwaadbare plaatsen. De poort werd gesloten zodra de achtervolgers de stad uit waren.

[8] Voordat de verkenners gingen slapen, kwam zij bij hen op het dak.

[9] Zij zei tegen hen: Ik weet dat YHWH jullie dit land gegeven heeft. Wij zijn doodsbang voor jullie, en alle bewoners van het land zijn moedeloos geworden.

[10] Want wij hebben gehoord hoe YHWH het water van de Schelfzee voor jullie heeft laten opdrogen, toen jullie uit Egypte trokken. Wij hebben ook gehoord wat jullie gedaan hebben met Sihon en Og, de twee koningen van de Amorieten aan de overkant van de Jordaan. Jullie hebben hen met de ban geslagen.

[11] Toen wij dat hoorden, verloren wij de moed. Niemand durft jullie nog onder ogen te komen. Want YHWH, jullie God, is God boven in de hemel en beneden op de aarde.

[12] Zweer mij daarom bij YHWH dat jullie goed zullen zijn voor mijn familie, zoals ik goed voor jullie geweest ben. Geef mij daarvan een betrouwbaar teken.

[13] Laat mijn vader en moeder, mijn broers en zussen en alles wat van hen is, in leven. Red ons van de dood.

[14] De mannen zeiden tegen haar: Ons leven staat borg voor dat van jullie, als je onze zaak niet verraadt. Als YHWH ons het land geeft, zullen wij goed en trouw voor je zijn.

[15] Toen liet zij hen met een touw door het raam naar beneden zakken. Haar huis stond namelijk tegen de stadsmuur; zij woonde op de muur.

[16] Zij zei tegen hen: Ga het gebergte in, zodat de achtervolgers jullie niet vinden. Verstop je daar drie dagen, tot de achtervolgers terug zijn. Ga daarna verder.

[17] De mannen zeiden tegen haar: Wij zijn niet gebonden aan de eed die je ons hebt laten zweren,

[18] tenzij je dit doet. Als wij het land binnenkomen, bind dan dit rode koord aan het raam waardoor je ons naar beneden hebt laten zakken. Breng je vader, je moeder, je broers en heel de familie van je vader bij je in huis.
[19] Wie de deur van je huis uit gaat, is zelf verantwoordelijk voor zijn dood. Dan treft ons geen schuld. Maar als iemand die bij jou in huis is, wordt aangevallen, dan zijn wij verantwoordelijk.
[20] Maar als je onze zaak verraadt, zijn wij niet meer gebonden aan de eed die je ons hebt laten zweren.
[21] Zij zei: Laat het gaan zoals jullie zeggen. Toen liet zij hen gaan, en zij vertrokken. Daarna bond zij het rode koord aan het raam.
[22] Zij gingen het gebergte in en bleven daar drie dagen, tot de achtervolgers teruggekeerd waren. De achtervolgers hadden hen langs de hele weg gezocht, maar niet gevonden.
[23] Toen gingen de twee mannen terug. Zij kwamen het gebergte af, staken de rivier over en kwamen bij Jozua, de zoon van Nun. Zij vertelden hem alles wat hun overkomen was.
[24] Zij zeiden tegen Jozua: YHWH heeft echt het hele land in onze macht gegeven. Alle bewoners van het land zijn moedeloos van angst voor ons.

Jozua 3

[1] Jozua (YHWH redt) stond de volgende morgen vroeg op. Hij en alle Israëlieten vertrokken uit Sittim en kwamen bij de Jordaan. Daar overnachtten zij voordat zij overstaken.
[2] Na drie dagen gingen de bestuurders door het kamp.
[3] Zij gaven het volk dit bevel: Straks zien jullie de ark van het verbond van YHWH, jullie God, gedragen door de Levitische priesters. Vertrek dan ook en volg de ark.
[4] Maar houd wel ongeveer 900 meter afstand tussen jullie en de ark. Kom er niet dichtbij. Zo weten jullie welke weg jullie moeten gaan, want jullie zijn deze weg nog nooit gegaan.

[5] Jozua zei tegen het volk: Heilig jullie, want morgen zal YHWH wonderen onder jullie doen.

[6] Tegen de priesters zei Jozua: Neem de ark van het verbond op en ga voor het volk uit. Zij namen de ark van het verbond op en gingen voor het volk uit.

[7] YHWH had tegen Jozua gezegd: Vandaag begin ik je groot te maken in de ogen van heel Israël (die met God strijdt). Zo zullen zij weten dat ik met jou ben, zoals ik met Mozes (uit het water getrokken) geweest ben.

[8] Geef de priesters die de ark van het verbond dragen, dit bevel: Blijf in de Jordaan staan zodra jullie bij het water komen.

[9] Jozua zei tegen de Israëlieten: Kom hierheen en luister naar de woorden van YHWH, jullie God.

[10] Hij zei verder: Hieraan zullen jullie weten dat de levende God in jullie midden is. Zo zullen jullie weten dat Hij de Kanaänieten, Hethieten, Hevieten, Ferezieten, Girgasieten, Amorieten en Jebusieten zeker voor jullie zal verdrijven.

[11] Kijk, de ark van het verbond van de Heere van de hele aarde gaat voor jullie uit de Jordaan in.

[12] Kies nu twaalf mannen uit de stammen van Israël, uit elke stam één man.

[13] Straks staan de voeten van de priesters in het water van de Jordaan. Zij dragen de ark van YHWH, de Heere van de hele aarde. Dan zal het water van de Jordaan worden afgesneden. Het water dat van boven komt, zal als een wal blijven staan.

[14] Het volk vertrok uit zijn tenten om de Jordaan over te steken, en de priesters droegen de ark van het verbond voor het volk uit.

[15] De Jordaan stond in de oogsttijd tot aan de rand van haar oevers. Toen de dragers van de ark bij de Jordaan kwamen en hun voeten in de rand van het water zetten,

[16] bleef het water dat van boven kwam, staan. Het rees op tot een wal, heel ver weg, bij de stad Adam naast Sarthan. Het water dat naar de zee van de vlakte stroomde, de Zoutzee, werd helemaal afgesneden. Toen stak het volk over, tegenover Jericho.

17 De priesters die de ark van het verbond van YHWH droegen, bleven midden in de Jordaan stevig op droge grond staan. Heel Israël stak over op droge grond, tot het hele volk de Jordaan was overgestoken.

Jozua 4

1 Toen het hele volk de Jordaan was overgestoken, zei YHWH tegen Jozua (YHWH redt):

2 Kies twaalf mannen uit het volk, uit elke stam één man.

3 Geef hun dit bevel: Neem hier, midden uit de Jordaan, waar de voeten van de priesters staan, twaalf stenen. Neem ze mee en zet ze neer op de plek waar jullie vannacht overnachten.

4 Jozua riep de twaalf mannen die hij uit de Israëlieten had aangewezen, uit elke stam één man.

5 Jozua zei tegen hen: Ga naar de ark van YHWH, jullie God, midden in de Jordaan. Ieder van jullie tilt een steen op zijn schouder, naar het aantal stammen van Israël (die met God strijdt).

6 Dan is dat een teken onder jullie. Later zullen jullie kinderen vragen: Wat betekenen deze stenen voor jullie?

7 Zeg dan tegen hen: Het water van de Jordaan werd afgesneden voor de ark van het verbond van YHWH. Toen de ark door de Jordaan ging, werd het water afgesneden. Deze stenen zijn voor altijd een herinnering voor de Israëlieten.

8 De Israëlieten deden wat Jozua had opgedragen. Zij haalden twaalf stenen midden uit de Jordaan, naar het aantal stammen van Israël, zoals YHWH tegen Jozua gezegd had. Zij namen ze mee naar de plek waar zij overnachtten en zetten ze daar neer.

9 Jozua richtte ook twaalf stenen op midden in de Jordaan. Dat was de plek waar de voeten van de priesters met de ark van het verbond hadden gestaan. Ze liggen daar nog steeds.

10 De priesters die de ark droegen, bleven midden in de Jordaan staan. Zij bleven daar tot alles gedaan was wat YHWH Jozua had opgedragen het volk te zeggen. Zo had Mozes (uit het water getrokken) het Jozua ook opgedragen. Het volk

stak haastig over.
11 Toen het hele volk overgestoken was, gingen ook de ark van YHWH en de priesters over, voor het volk uit.
12 De Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse (doen vergeten) trokken gewapend voor de Israëlieten uit, zoals Mozes hun gezegd had.
13 Ongeveer 40.000 gewapende strijders trokken voor YHWH uit ten strijde, naar de vlakte van Jericho.
14 Op die dag maakte YHWH Jozua groot in de ogen van heel Israël. Zij hadden zijn leven lang ontzag voor hem, zoals zij ontzag hadden gehad voor Mozes.
15 YHWH zei tegen Jozua:
16 Draag de priesters die de ark van de getuigenis dragen, op om uit de Jordaan te komen.
17 Jozua gaf de priesters het bevel: Kom uit de Jordaan.
18 De priesters die de ark van het verbond van YHWH droegen, kwamen uit het midden van de Jordaan. Zodra hun voeten op het droge stonden, kwam het water van de Jordaan terug. Het stroomde weer tot aan de rand van haar oevers, net als eerst.
19 Het volk kwam uit de Jordaan op de tiende dag van de eerste maand. Zij sloegen hun kamp op in Gilgal, aan de oostgrens van Jericho.
20 Jozua richtte in Gilgal de twaalf stenen op die zij uit de Jordaan hadden meegenomen.
21 Hij zei tegen de Israëlieten: Later zullen jullie kinderen aan hun vaders vragen: Wat betekenen deze stenen?
22 Vertel het dan aan jullie kinderen: Israël is over droge grond door deze Jordaan gegaan.
23 Want YHWH, jullie God, heeft het water van de Jordaan voor jullie laten opdrogen tot jullie overgestoken waren. Zo had YHWH, jullie God, ook met de Schelfzee gedaan. Die liet Hij voor ons opdrogen tot wij overgestoken waren.
24 Zo zullen alle volken op aarde weten hoe sterk de hand van YHWH is. En zo zullen jullie YHWH, jullie God, altijd vrezen.

Jozua 5

[1] Alle koningen van de Amorieten ten westen van de Jordaan en alle koningen van de Kanaänieten aan de zee hoorden het nieuws. YHWH had het water van de Jordaan voor de Israëlieten laten opdrogen, tot wij overgestoken waren. Toen verloren zij de moed en durfden zij de Israëlieten niet meer onder ogen te komen.

[2] In die tijd zei YHWH tegen Jozua (YHWH redt): Maak messen van steen en besnijd de Israëlieten opnieuw, voor de tweede keer.

[3] Jozua maakte messen van steen en besneed de Israëlieten bij de Heuvel van de Voorhuiden.

[4] Dit was de reden waarom Jozua hen besneed. Alle mannen die uit Egypte waren getrokken, alle strijders, waren onderweg in de woestijn gestorven.

[5] Alle mannen die uit Egypte trokken, waren besneden. Maar de jongens die onderweg in de woestijn geboren waren na de uittocht uit Egypte, waren niet besneden.

[6] De Israëlieten hadden veertig jaar door de woestijn getrokken, tot alle strijders die uit Egypte gekomen waren, gestorven waren. Zij hadden niet naar YHWH geluisterd. Daarom had YHWH hun gezworen dat zij het land niet zouden zien dat Hij hun voorouders beloofd had. Dat was het land dat Hij ons zou geven, een land dat overvloeit van melk en honing.

[7] Hun zonen had Hij in hun plaats laten opgroeien. Die heeft Jozua besneden, want zij waren onbesneden. Zij waren onderweg niet besneden.

[8] Toen het hele volk besneden was, bleven zij in het kamp tot zij genezen waren.

[9] YHWH zei tegen Jozua: Vandaag heb ik de schande van Egypte van jullie afgewenteld. Daarom heet die plaats tot vandaag Gilgal.

[10] Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegerd waren, vierden zij het pascha. Dat deden zij op de veertiende dag van de maand, 's avonds, in de vlakte van Jericho.

[11] De dag na het pascha aten zij van de opbrengst van het land: ongezuurde broden en geroosterd koren, op diezelfde dag.

[12] De dag nadat zij van de opbrengst van het land gegeten hadden, hield het manna op. De Israëlieten hadden geen manna meer. Dat jaar aten zij van de

opbrengst van het land Kanaän (laagland).

13 Toen Jozua bij Jericho was, keek hij op en zag een man tegenover zich staan, met een getrokken zwaard in Zijn hand. Jozua ging naar Hem toe en vroeg: Bent U voor ons of voor onze vijanden?

14 Hij antwoordde: Nee, ik ben de aanvoerder van het leger van YHWH. Ik ben nu gekomen. Toen wierp Jozua zich met zijn gezicht ter aarde, boog zich neer en vroeg Hem: Wat zegt mijn Heere tegen Zijn dienaar?

15 De aanvoerder van het leger van YHWH zei tegen Jozua: Trek je sandalen uit, want de plaats waarop je staat, is heilig. Jozua deed dat.

Jozua 6

1 Jericho had zijn poorten stevig gesloten voor de Israëlieten. Niemand ging naar buiten en niemand kwam naar binnen.

2 YHWH zei tegen Jozua (YHWH redt): Kijk, ik geef Jericho met zijn koning en zijn sterke strijders in jouw macht.

3 Alle strijders moeten één keer rond de stad trekken. Doe dat zes dagen lang.

4 Zeven priesters dragen zeven ramshoorns voor de ark uit. Op de zevende dag trekken jullie zeven keer rond de stad, en de priesters blazen op de hoorns.

5 Als zij lang op de ramshoorn blazen en jullie het geluid van de hoorn horen, moet het hele volk luid juichen. Dan zal de stadsmuur instorten, en het volk kan de stad in trekken, ieder recht voor zich uit.

6 Jozua, de zoon van Nun (vis), riep de priesters en zei tegen hen: Neem de ark van het verbond op. Laat zeven priesters zeven ramshoorns voor de ark van YHWH uit dragen.

7 Tegen het volk zei hij: Trek op en ga rond de stad. De gewapende mannen gaan voor de ark van YHWH uit.

8 Zoals Jozua tegen het volk gezegd had, trokken de zeven priesters met de zeven ramshoorns voor YHWH uit. Zij bliezen op de hoorns, en de ark van het verbond van YHWH volgde hen.

9 De gewapende mannen gingen voor de priesters uit die op de hoorns bliezen. De achterhoede volgde de ark, terwijl er voortdurend op de hoorns geblazen

werd.

[10] Jozua had het volk opgedragen: Juich niet en laat je stem niet horen. Er mag geen woord over jullie lippen komen, tot de dag dat ik tegen jullie zeg: Juich! Dan moeten jullie juichen.

[11] Zo liet hij de ark van YHWH één keer rond de stad trekken. Daarna gingen zij terug naar het kamp en overnachtten daar.

[12] De volgende morgen stond Jozua vroeg op, en de priesters droegen de ark van YHWH.

[13] De zeven priesters met de zeven ramshoorns gingen voor de ark van YHWH uit en bliezen op de hoorns. De gewapende mannen gingen voor hen uit, en de achterhoede volgde de ark van YHWH, terwijl er voortdurend op de hoorns geblazen werd.

[14] Ook op de tweede dag trokken zij één keer rond de stad en gingen daarna terug naar het kamp. Zo deden zij zes dagen lang.

[15] Op de zevende dag stonden zij vroeg op, bij het aanbreken van de dag. Zij trokken op dezelfde manier rond de stad, maar nu zeven keer. Alleen op die dag trokken zij zeven keer rond de stad.

[16] Bij de zevende keer bliezen de priesters op de hoorns, en Jozua zei tegen het volk: Juich, want YHWH heeft jullie de stad gegeven!

[17] De stad moet met alles wat erin is, voor YHWH met de ban geslagen worden. Alleen de prostituee Rachab (wijdte) mag in leven blijven, met iedereen die bij haar in huis is. Want zij heeft de boden verborgen die wij gestuurd hadden.

[18] Maar pas op dat jullie niets nemen van wat met de ban geslagen is. Anders wordt ook jullie met de ban geslagen. Dan brengen jullie de ban over het kamp van Israël (die met God strijdt) en storten het in het ongeluk.

[19] Al het zilver en goud en alle voorwerpen van koper en ijzer zijn heilig voor YHWH. Ze moeten naar de schatkamer van YHWH.

[20] Het volk juichte, en de priesters bliezen op de hoorns. Toen het volk het geluid van de hoorn hoorde, juichte het luid. De muur stortte in, en het volk trok de stad in, ieder recht voor zich uit. Zo namen zij de stad in.

[21] Zij sloegen alles in de stad met de ban. Met het zwaard doodden zij man en vrouw, jong en oud, runderen, schapen en ezels.
[22] Tegen de twee mannen die het land verkend hadden, zei Jozua: Ga naar het huis van de prostituee. Breng de vrouw naar buiten met alles wat van haar is, zoals jullie haar gezworen hebben.
[23] De jonge mannen, de verkenners, gingen naar binnen en brachten Rachab naar buiten. Ook haar vader, moeder, broers en alles wat van haar was, brachten zij naar buiten. Zij brachten haar hele familie naar buiten en lieten hen buiten het kamp van Israël verblijven.
[24] De stad staken zij in brand met alles wat erin was. Alleen het zilver en goud en de voorwerpen van koper en ijzer brachten zij naar de schatkamer van het huis van YHWH.
[25] Zo liet Jozua de prostituee Rachab in leven, met de familie van haar vader en alles wat van haar was. Zij woont tot vandaag onder de Israëlieten. Want zij had de boden verborgen die Jozua gestuurd had om Jericho te verkennen.
[26] In die tijd liet Jozua het volk zweren: Vervloekt is voor YHWH de man die opstaat om deze stad Jericho weer op te bouwen. Het leggen van de fundering kost hem zijn oudste zoon, en het plaatsen van de poorten zijn jongste zoon.
[27] Zo was YHWH met Jozua, en zijn naam werd in het hele land bekend.

Jozua 7

[1] Maar de Israëlieten waren ontrouw met wat met de ban geslagen was. Achan (onruststoker), de zoon van Charmi (mijn wijngaard), de zoon van Zabdi (mijn gave), de zoon van Zerah (opgaande zon), uit de stam Juda (lofprijs), had ervan genomen. Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen de Israëlieten.
[2] Jozua (YHWH redt) stuurde vanuit Jericho mannen naar Ai, dat bij Beth-Aven ligt, ten oosten van Bethel. Hij zei tegen hen: Trek op en verken het land. De mannen trokken op en verkenden Ai.
[3] Zij kwamen terug bij Jozua en zeiden tegen hem: Het hele volk hoeft niet op te trekken. Laat ongeveer 2.000 of 3.000 man optrekken om Ai te verslaan. Vermoei niet het hele volk, want het zijn er maar weinig.

[4] Zo trokken er ongeveer 3.000 man uit het volk op. Maar zij sloegen op de vlucht voor de mannen van Ai.

[5] De mannen van Ai doodden er ongeveer 36. Zij achtervolgden hen van de poort tot aan Schebarim en versloegen hen op de helling. Toen verloor het volk de moed; hun hart smolt als water.

[6] Jozua scheurde zijn kleren en wierp zich met zijn gezicht ter aarde voor de ark van YHWH, tot de avond. De oudsten van Israël (die met God strijdt) deden hetzelfde, en zij strooiden stof op hun hoofd.

[7] Jozua zei: Ach, Heere YHWH, waarom hebt U dit volk de Jordaan laten oversteken? Om ons aan de Amorieten over te leveren en ons te vernietigen? Waren wij maar tevreden gebleven aan de overkant van de Jordaan!

[8] Ach, YHWH, wat moet ik zeggen, nu Israël voor zijn vijanden op de vlucht is geslagen?

[9] Als de Kanaänieten en alle bewoners van het land dit horen, zullen zij ons omsingelen en onze naam van de aarde uitroeien. Wat zult U dan doen voor Uw grote naam?

[10] YHWH zei tegen Jozua: Sta op! Waarom lig je daar op je gezicht?

[11] Israël heeft gezondigd. Zij hebben mijn verbond overtreden dat ik hun had opgedragen. Zij hebben genomen van wat met de ban geslagen was. Zij hebben gestolen en gelogen, en het bij hun eigen spullen verstopt.

[12] Daarom kunnen de Israëlieten niet standhouden tegen hun vijanden. Zij slaan voor hun vijanden op de vlucht, want zij zijn zelf onder de ban gekomen. Ik zal niet langer met jullie zijn, tenzij jullie de ban uit je midden wegdoen.

[13] Sta op, heilig het volk en zeg: Heilig jullie voor morgen. Want zo zegt YHWH, de God van Israël: Er is iets onder jullie dat met de ban geslagen is, Israël. Jullie kunnen niet standhouden tegen je vijanden tot je het uit je midden wegdoet.

[14] Morgenochtend moeten jullie per stam naar voren komen. De stam die YHWH aanwijst, komt naar voren per familie. De familie die YHWH aanwijst, komt naar voren per gezin. Het gezin dat YHWH aanwijst, komt naar voren man voor man.

15 Wie dan wordt aangewezen als degene die de gebannen dingen heeft, moet met vuur verbrand worden, met alles wat hij heeft. Want hij heeft het verbond van YHWH overtreden en een schandelijke daad in Israël gedaan.
16 De volgende morgen stond Jozua vroeg op. Hij liet Israël per stam naar voren komen, en de stam Juda werd aangewezen.
17 Hij liet de families van Juda naar voren komen, en de familie van de Zarchieten werd aangewezen. Hij liet de familie van de Zarchieten man voor man naar voren komen, en Zabdi werd aangewezen.
18 Hij liet het gezin van Zabdi man voor man naar voren komen. Toen werd Achan aangewezen, de zoon van Charmi, de zoon van Zabdi, de zoon van Zerah, uit de stam Juda.
19 Jozua zei tegen Achan: Mijn zoon, geef toch eer aan YHWH, de God van Israël, en beken het voor Hem. Vertel mij wat je gedaan hebt. Verberg het niet voor mij.
20 Achan antwoordde Jozua: Het is waar, ik heb tegen YHWH, de God van Israël, gezondigd. Dit is wat ik gedaan heb.
21 Ik zag in de buit een prachtige mantel uit Babylonië, ongeveer 2,2 kilo zilver en een gouden staaf van ongeveer 550 gram. Ik wilde ze hebben en nam ze. Kijk, ze liggen begraven in de grond in mijn tent, met het zilver eronder.
22 Jozua stuurde boden, die naar de tent renden. En inderdaad, het lag verborgen in zijn tent, met het zilver eronder.
23 Zij haalden het uit de tent en brachten het naar Jozua en alle Israëlieten. Zij legden het neer voor YHWH.
24 Toen namen Jozua en heel Israël met hem Achan, de zoon van Zerah, met het zilver, de mantel en de gouden staaf. Zij namen ook zijn zonen en dochters mee, zijn runderen, ezels en schapen, zijn tent en alles wat hij had. Zij brachten hen naar het dal Achor.
25 Jozua zei: Waarom heb je ons in het ongeluk gestort? YHWH stort jou vandaag in het ongeluk! Heel Israël stenigde hem. Zij verbrandden hen en bedekten hen met stenen.
26 Zij legden een grote steenhoop op hem, die er nog steeds ligt. Toen keerde YHWH zich af van Zijn brandende toorn. Daarom heet die plaats tot vandaag

het dal Achor.

Jozua 8

[1] YHWH zei tegen Jozua (YHWH redt): Wees niet bang en schrik niet. Neem alle strijders mee, maak je klaar en trek op naar Ai. Kijk, ik geef de koning van Ai, zijn volk, zijn stad en zijn land in jouw macht.

[2] Doe met Ai en haar koning wat je met Jericho en haar koning gedaan hebt. Alleen mogen jullie de buit en het vee dit keer voor jezelf houden. Leg aan de achterkant van de stad een hinderlaag.

[3] Jozua maakte zich met alle strijders klaar om naar Ai op te trekken. Hij koos 30.000 dappere strijders uit en stuurde hen 's nachts op pad.

[4] Hij gaf hun dit bevel: Let op, jullie moeten een hinderlaag leggen aan de achterkant van de stad. Blijf niet te ver van de stad en houd je allemaal klaar.

[5] Ik trek met al het volk dat bij mij is, naar de stad toe. Als zij ons dan tegemoet komen zoals de eerste keer, vluchten wij voor hen.

[6] Dan achtervolgen zij ons, tot wij hen van de stad hebben weggelokt. Want zij zullen denken: Ze vluchten voor ons, net als de eerste keer. Zo vluchten wij voor hen.

[7] Dan komen jullie uit de hinderlaag tevoorschijn en nemen de stad in. Want YHWH, jullie God, geeft haar in jullie macht.

[8] Als jullie de stad hebben ingenomen, steek haar dan in brand. Doe wat YHWH gezegd heeft. Let op, dit is mijn bevel aan jullie.

[9] Zo stuurde Jozua hen op pad. Zij gingen naar de plaats van de hinderlaag, tussen Bethel en Ai, ten westen van Ai. Maar Jozua bleef die nacht bij het volk.

[10] De volgende morgen stond Jozua vroeg op en monsterde het volk. Toen trok hij met de oudsten van Israël (die met God strijdt) voor het volk uit naar Ai.

[11] Alle strijders die bij hem waren, trokken op en kwamen tegenover de stad. Zij sloegen hun kamp op ten noorden van Ai. Er lag een dal tussen hem en Ai.

[12] Hij nam ongeveer 5.000 man en legde hen in een hinderlaag tussen Bethel en Ai, ten westen van de stad.

[13] Zo stelden zij het volk op: het hele leger ten noorden van de stad, en de hinderlaag ten westen ervan. Die nacht ging Jozua het dal in.

[14] Toen de koning van Ai dat zag, maakten hij en de mannen van de stad zich haastig en vroeg klaar. Hij trok met al zijn volk Israël tegemoet om te strijden, op de afgesproken plaats bij de vlakte. Hij wist niet dat er aan de achterkant van de stad een hinderlaag lag.

[15] Jozua en heel Israël deden alsof zij verslagen werden en vluchtten de weg naar de woestijn op.

[16] Toen werd al het volk in de stad opgeroepen om hen te achtervolgen. Zij achtervolgden Jozua en werden van de stad weggelokt.

[17] Er bleef in Ai en Bethel geen man achter die niet achter Israël aan ging. Zij lieten de stad open liggen en achtervolgden Israël.

[18] Toen zei YHWH tegen Jozua: Steek de speer in je hand uit naar Ai, want ik geef de stad in jouw macht. Jozua stak de speer in zijn hand uit naar de stad.

[19] Zodra hij zijn hand uitstak, kwam de hinderlaag snel uit haar schuilplaats. De mannen renden naar de stad, namen haar in en staken haar meteen in brand.

[20] De mannen van Ai keken om en zagen de rook van de stad naar de hemel opstijgen. Zij konden geen kant meer op vluchten. Want het volk dat naar de woestijn gevlucht was, keerde zich nu tegen hun achtervolgers.

[21] Jozua en heel Israël zagen dat de hinderlaag de stad had ingenomen en dat de rook opsteeg. Toen keerden zij om en versloegen de mannen van Ai.

[22] Ook de mannen uit de stad kwamen hen tegemoet, zodat de mannen van Ai midden tussen de Israëlieten in zaten, van twee kanten. Zij versloegen hen tot er niemand meer over was of ontkwam.

[23] Maar de koning van Ai namen zij levend gevangen en brachten hem naar Jozua.

[24] Israël had alle inwoners van Ai gedood op het veld en in de woestijn waar zij hen achtervolgd hadden. Allen waren door het zwaard gevallen tot de laatste man. Toen keerde heel Israël terug naar Ai en doodde ook daar iedereen met het zwaard.

[25] Op die dag kwamen alle inwoners van Ai om, 12.000 mannen en vrouwen.

[26] Jozua trok zijn hand met de speer niet terug voordat alle inwoners van Ai met de ban geslagen waren.

[27] Alleen het vee en de buit van die stad namen de Israëlieten voor zichzelf, zoals YHWH Jozua had opgedragen.

[28] Jozua brandde Ai plat en maakte er voorgoed een puinhoop van. Zo ligt het er nog steeds.

[29] De koning van Ai hing hij tot de avond op aan een paal. Bij zonsondergang liet Jozua zijn lichaam van de paal halen. Zij gooiden het bij de ingang van de stadspoort neer en legden er een grote steenhoop op, die er nog steeds ligt.

[30] Toen bouwde Jozua een altaar voor YHWH, de God van Israël, op de berg Ebal.

[31] Hij deed dat zoals Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, de Israëlieten had opgedragen, en zoals het in het wetboek van Mozes staat. Het was een altaar van onbehouwen stenen, die met geen ijzer bewerkt waren. Zij brachten er brandoffers en dankoffers voor YHWH op.

[32] Daar schreef hij in het bijzijn van de Israëlieten een afschrift van de wet van Mozes op de stenen.

[33] Heel Israël, met zijn oudsten, bestuurders en rechters, stond aan weerszijden van de ark. Zij stonden tegenover de Levitische priesters die de ark van het verbond van YHWH droegen. Vreemdelingen en geboren Israëlieten stonden er samen. De ene helft stond aan de kant van de berg Gerizim, de andere helft aan de kant van de berg Ebal. Zo had Mozes, de dienaar van YHWH, het bevolen, om eerst het volk Israël te zegenen.

[34] Daarna las hij alle woorden van de wet voor, de zegen en de vloek, precies zoals het in het wetboek staat.

[35] Er was geen woord van alles wat Mozes opgedragen had, dat Jozua niet voorlas aan de hele gemeenschap van Israël. Ook de vrouwen, de kinderen en de vreemdelingen die bij hen woonden, hoorden het.

Jozua 9

[1] Het nieuws kwam ter ore van alle koningen ten westen van de Jordaan. Zij woonden in het bergland, in het laagland en langs de hele kust van de Grote Zee tot aan de Libanon. Het waren de koningen van de Hethieten, Amorieten, Kanaänieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten.

[2] Zij verbonden zich met elkaar om samen tegen Jozua (YHWH redt) en Israël (die met God strijdt) te strijden.

[3] Toen de inwoners van Gibeon hoorden wat Jozua met Jericho en Ai gedaan had,

[4] bedachten zij een list. Zij deden zich voor als gezanten. Zij laadden oude zakken op hun ezels, en oude, gescheurde en opgelapte leren wijnzakken.

[5] Zij droegen oude, versleten sandalen en oude kleren. Al het brood dat zij als proviand bij zich hadden, was droog en beschimmeld.

[6] Zij gingen naar Jozua in het kamp in Gilgal en zeiden tegen hem en de mannen van Israël: Wij komen uit een ver land. Sluit dus een verbond met ons.

[7] De mannen van Israël zeiden tegen de Hevieten: Misschien wonen jullie wel midden tussen ons. Hoe kunnen wij dan een verbond met jullie sluiten?

[8] Zij zeiden tegen Jozua: Wij zijn uw dienaren. Jozua vroeg hun: Wie zijn jullie, en waar komen jullie vandaan?

[9] Zij antwoordden hem: Uw dienaren zijn uit een heel ver land gekomen vanwege de naam van YHWH, uw God. Want wij hebben gehoord wat Hij allemaal in Egypte gedaan heeft.

[10] Wij hebben ook gehoord wat Hij gedaan heeft met de twee koningen van de Amorieten aan de overkant van de Jordaan. Dat waren Sihon, de koning van Hesbon, en Og, de koning van Basan, die in Astharoth woonde.

[11] Daarom zeiden onze oudsten en alle inwoners van ons land tegen ons: Neem proviand mee voor onderweg en ga hen tegemoet. Zeg tegen hen: Wij zijn uw dienaren, sluit dus een verbond met ons.

[12] Dit brood van ons was nog warm toen wij het als proviand van huis meenamen, op de dag dat wij op weg gingen naar jullie. Maar kijk, nu is het droog en beschimmeld.

13 Deze wijnzakken waren nieuw toen wij ze vulden, maar kijk, ze zijn gescheurd. Ook onze kleren en sandalen zijn versleten door de lange reis.
14 De mannen van Israël namen iets van hun proviand, maar zij vroegen YHWH niet om raad.
15 Jozua sloot vrede met hen en maakte een verbond met hen dat hij hen in leven zou laten. Ook de leiders van de gemeenschap legden een eed tegenover hen af.
16 Drie dagen nadat zij het verbond met hen gesloten hadden, hoorden zij dat het buren waren, die midden tussen hen woonden.
17 De Israëlieten trokken verder en kwamen op de derde dag bij hun steden: Gibeon, Chefira, Beëroth en Kirjath-Jearim.
18 Maar de Israëlieten doodden hen niet, omdat de leiders van de gemeenschap hun bij YHWH, de God van Israël, een eed hadden gezworen. Daarom mopperde de hele gemeenschap op de leiders.
19 Alle leiders zeiden tegen de hele gemeenschap: Wij hebben hun bij YHWH, de God van Israël, een eed gezworen. Daarom mogen wij hen niet aanraken.
20 Dit zullen wij met hen doen: wij laten hen in leven. Anders komt er toorn over ons vanwege de eed die wij hun gezworen hebben.
21 De leiders zeiden verder: Laat hen leven. Zo werden zij houthakkers en waterdragers voor de hele gemeenschap, zoals de leiders hun gezegd hadden.
22 Jozua riep hen bij zich en zei tegen hen: Waarom hebben jullie ons bedrogen door te zeggen dat jullie heel ver van ons vandaan wonen? Jullie wonen juist midden tussen ons!
23 Daarom zijn jullie nu vervloekt. Er zullen onder jullie altijd slaven zijn, houthakkers en waterdragers voor het huis van mijn God.
24 Zij antwoordden Jozua: Het was uw dienaren duidelijk verteld wat YHWH, uw God, Zijn dienaar Mozes (uit het water getrokken) had opgedragen. Hij zou jullie het hele land geven en alle bewoners voor jullie uit vernietigen. Toen werden wij doodsbang voor jullie. Daarom hebben wij dit gedaan.
25 En nu zijn wij in uw macht. Doe met ons wat u goed en juist lijkt.

[26] Dat deed hij met hen. Hij redde hen uit de handen van de Israëlieten, zodat die hen niet doodden.

[27] Op die dag maakte Jozua hen tot houthakkers en waterdragers voor de gemeenschap en voor het altaar van YHWH. Zo is het nog steeds, op de plaats die Hij zou kiezen.

Jozua 10

[1] Adoni-Zedek (mijn heer is gerechtigheid), de koning van Jeruzalem, hoorde dat Jozua (YHWH redt) Ai had ingenomen en met de ban had geslagen. Hij had met Ai en haar koning gedaan wat hij met Jericho en haar koning had gedaan. Hij hoorde ook dat de inwoners van Gibeon vrede met Israël (die met God strijdt) hadden gesloten en tussen hen woonden.

[2] Toen werden zij heel bang. Want Gibeon was een grote stad, zo groot als een koninklijke stad, groter dan Ai, en al haar mannen waren sterke strijders.

[3] Daarom stuurde Adoni-Zedek, de koning van Jeruzalem, een boodschap naar Hoham, de koning van Hebron, en naar Piram (wilde ezel), de koning van Jarmuth. Hij stuurde die ook naar Jafia (stralend), de koning van Lachis, en naar Debir, de koning van Eglon:

[4] Kom naar mij toe en help mij Gibeon aan te vallen. Want die stad heeft vrede gesloten met Jozua en de Israëlieten.

[5] Toen verzamelden zich de vijf koningen van de Amorieten. Het waren de koningen van Jeruzalem, Hebron, Jarmuth, Lachis en Eglon. Zij trokken met al hun legers op, belegerden Gibeon en vielen de stad aan.

[6] De mannen van Gibeon stuurden een boodschap naar Jozua in het kamp in Gilgal: Laat uw dienaren niet in de steek. Kom snel naar ons toe, red ons en help ons! Want alle koningen van de Amorieten uit het bergland hebben zich tegen ons verzameld.

[7] Toen trok Jozua op uit Gilgal met al zijn strijders en alle dappere mannen.

[8] YHWH had tegen Jozua gezegd: Wees niet bang voor hen, want ik geef hen in jouw macht. Niemand van hen zal tegen je standhouden.

[9] Jozua overviel hen onverwacht, want hij was de hele nacht vanuit Gilgal opgetrokken.
[10] YHWH bracht hen in verwarring voor Israël. Israël bracht hun bij Gibeon een zware nederlaag toe. Het achtervolgde hen over de weg omhoog naar Beth-Horon, en versloeg hen tot aan Azeka en Makkeda.
[11] Terwijl zij voor Israël vluchtten langs de helling van Beth-Horon, liet YHWH grote stenen uit de hemel op hen vallen, tot aan Azeka. Daardoor kwamen zij om. Er stierven er meer door de hagelstenen dan door het zwaard van de Israëlieten.
[12] Op de dag dat YHWH de Amorieten aan de Israëlieten overleverde, sprak Jozua tot YHWH. Voor de ogen van Israël zei hij: Zon, sta stil boven Gibeon, en jij, maan, boven het dal van Ajalon!
[13] De zon stond stil en de maan bleef staan, tot het volk zich op zijn vijanden gewroken had. Staat dit niet geschreven in het boek van de Oprechte? De zon bleef midden aan de hemel staan en haastte zich bijna een hele dag niet om onder te gaan.
[14] Er is nooit een dag geweest als deze, niet ervoor en niet erna, dat YHWH zo naar de stem van een mens luisterde. Want YHWH streed voor Israël.
[15] Daarna keerde Jozua met heel Israël terug naar het kamp in Gilgal.
[16] Maar de vijf koningen waren gevlucht en hadden zich verstopt in de grot bij Makkeda.
[17] Jozua kreeg het bericht: De vijf koningen zijn gevonden. Zij hebben zich verstopt in de grot bij Makkeda.
[18] Jozua zei: Rol grote stenen voor de ingang van de grot en zet er mannen bij om hen te bewaken.
[19] Maar blijf zelf niet staan. Achtervolg jullie vijanden en val hun achterhoede aan. Laat hen hun steden niet bereiken, want YHWH, jullie God, heeft hen in jullie macht gegeven.
[20] Jozua en de Israëlieten brachten hun een zware nederlaag toe, tot zij bijna allemaal vernietigd waren. Alleen een paar overlevenden bereikten de versterkte steden.

[21] Toen keerde het hele volk behouden terug naar Jozua in het kamp bij Makkeda. Niemand durfde nog een woord tegen de Israëlieten te zeggen.
[22] Daarna zei Jozua: Open de ingang van de grot en breng die vijf koningen uit de grot naar mij toe.
[23] Zo deden zij. Zij brachten de vijf koningen uit de grot naar hem toe. Het waren de koningen van Jeruzalem, Hebron, Jarmuth, Lachis en Eglon.
[24] Toen de koningen bij Jozua waren gebracht, riep Jozua alle mannen van Israël bij zich. Hij zei tegen de aanvoerders van de strijders die met hem waren meegetrokken: Kom hier en zet je voet op de nek van deze koningen. Zij kwamen en zetten hun voet op hun nek.
[25] Jozua zei tegen hen: Wees niet bang en schrik niet. Wees sterk en moedig. Want zo zal YHWH doen met al jullie vijanden tegen wie jullie strijden.
[26] Daarna doodde Jozua hen en hing hen op aan vijf palen. Zij bleven tot de avond aan de palen hangen.
[27] Bij zonsondergang gaf Jozua bevel hen van de palen te halen. Zij gooiden hen in de grot waarin zij zich verstopt hadden, en legden grote stenen voor de ingang. Die liggen er nog steeds.
[28] Op diezelfde dag nam Jozua Makkeda in en doodde de stad en haar koning met het zwaard. Hij sloeg de koning en alle inwoners met de ban en liet niemand in leven. Met de koning van Makkeda deed hij wat hij met de koning van Jericho gedaan had.
[29] Toen trok Jozua met heel Israël van Makkeda naar Libna en viel Libna aan.
[30] YHWH gaf ook die stad met haar koning in de macht van Israël. Hij doodde alle inwoners met het zwaard en liet niemand in leven. Met haar koning deed hij wat hij met de koning van Jericho gedaan had.
[31] Toen trok Jozua met heel Israël van Libna naar Lachis. Hij belegerde de stad en viel haar aan.
[32] YHWH gaf Lachis in de macht van Israël. Op de tweede dag nam hij de stad in en doodde alle inwoners met het zwaard, precies zoals hij met Libna gedaan had.

[33] Toen trok Horam, de koning van Gezer, op om Lachis te helpen. Maar Jozua versloeg hem en zijn volk, tot er niemand van over was.

[34] Jozua trok met heel Israël van Lachis naar Eglon. Zij belegerden de stad en vielen haar aan.

[35] Nog diezelfde dag namen zij haar in en doodden alle inwoners met het zwaard. Hij sloeg hen die dag met de ban, precies zoals hij met Lachis gedaan had.

[36] Daarna trok Jozua met heel Israël van Eglon omhoog naar Hebron. Zij vielen de stad aan.

[37] Zij namen haar in en doodden haar koning, de dorpen eromheen en alle inwoners met het zwaard. Hij liet niemand in leven, net als bij Eglon. Hij sloeg de stad en alle inwoners met de ban.

[38] Toen keerde Jozua met heel Israël om naar Debir en viel de stad aan.

[39] Hij nam haar in, met haar koning en de dorpen eromheen. Zij doodden hen met het zwaard en sloegen alle inwoners met de ban. Hij liet niemand in leven. Met Debir en haar koning deed hij wat hij met Hebron en met Libna en hun koningen gedaan had.

[40] Zo versloeg Jozua het hele land: het bergland, het zuiden, het laagland en de hellingen, met al hun koningen. Hij liet niemand in leven. Hij sloeg alles wat adem had met de ban, zoals YHWH, de God van Israël, had opgedragen.

[41] Jozua versloeg hen van Kades-Barnea tot aan Gaza, en het hele land Gosen tot aan Gibeon.

[42] Al deze koningen en hun land nam Jozua in één veldtocht in. Want YHWH, de God van Israël, streed voor Israël.

[43] Daarna keerde Jozua met heel Israël terug naar het kamp in Gilgal.

Jozua 11

[1] Toen Jabin (hij begrijpt), de koning van Hazor, dit hoorde, stuurde hij boden naar Jobab, de koning van Madon, en naar de koningen van Simron (bewaker) en Achsaf.

[2] Hij stuurde ook boden naar de koningen in het noordelijke bergland en in de vlakte ten zuiden van Kinneroth. Ook de koningen in het laagland en in Nafoth-Dor aan de zee kregen bericht.

[3] Hij stuurde ze naar de Kanaänieten in het oosten en het westen, naar de Amorieten, Hethieten en Ferezieten, en naar de Jebusieten in het bergland. Hij stuurde ze ook naar de Hevieten aan de voet van de Hermon, in het land Mizpa.

[4] Zij trokken uit met al hun legers, een enorme menigte, talrijk als het zand aan de zee. Zij hadden ook heel veel paarden en wagens.

[5] Al deze koningen kwamen samen en sloegen hun kamp op bij het water van Merom om tegen Israël (die met God strijdt) te strijden.

[6] YHWH zei tegen Jozua (YHWH redt): Wees niet bang voor hen. Want morgen rond deze tijd lever ik hen allemaal gedood aan Israël uit. Snijd de pezen van hun paarden door en verbrand hun wagens.

[7] Jozua overviel hen onverwacht met al zijn strijders bij het water van Merom.

[8] YHWH gaf hen in de macht van Israël. Zij versloegen hen en achtervolgden hen tot aan Groot-Sidon en Misrefoth-Maim, en oostwaarts tot aan het dal van Mizpa. Zij versloegen hen tot er niemand meer over was.

[9] Jozua deed met hen wat YHWH hem gezegd had. Hij sneed de pezen van hun paarden door en verbrandde hun wagens.

[10] In die tijd keerde Jozua terug en nam Hazor in. De koning doodde hij met het zwaard. Hazor was vroeger het hoofd van al die koninkrijken.

[11] Zij doodden alle inwoners met het zwaard en sloegen hen met de ban. Er bleef niets over wat adem had, en Hazor verbrandde hij.

[12] Jozua nam alle steden van deze koningen in en nam hun koningen gevangen. Hij doodde hen met het zwaard en sloeg hen met de ban, zoals Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, had opgedragen.

[13] Maar de steden die op hun heuvels stonden, verbrandden de Israëlieten niet. Alleen Hazor verbrandde Jozua.

[14] Alle buit uit deze steden en het vee namen de Israëlieten voor zichzelf. Maar alle mensen doodden zij met het zwaard, tot zij hen hadden uitgeroeid. Zij lieten niets in leven wat adem had.

15 Zoals YHWH Zijn dienaar Mozes had opgedragen, zo had Mozes het Jozua opgedragen. En zo deed Jozua. Hij liet niets na van alles wat YHWH Mozes had opgedragen.
16 Zo nam Jozua dat hele land in: het bergland, het hele zuiden en het hele land Gosen. Hij nam ook het laagland, de vlakte, en het bergland van Israël met zijn laagland in.
17 Het liep van de kale berg die oploopt naar Seïr tot aan Baäl-Gad in het dal van de Libanon. Dat ligt aan de voet van de berg Hermon. Al hun koningen nam hij gevangen en doodde hij.
18 Jozua voerde lange tijd oorlog tegen al deze koningen.
19 Er was geen stad die vrede sloot met de Israëlieten, behalve de Hevieten die in Gibeon woonden. Alle andere steden namen zij in door strijd.
20 Want het kwam van YHWH dat zij hun hart verhardden om tegen Israël ten strijde te trekken. Zo zou Hij hen met de ban slaan zonder genade. Zo zou Hij hen uitroeien, zoals YHWH Mozes had opgedragen.
21 In die tijd kwam Jozua en roeide de Enakieten uit in het bergland, in Hebron, Debir en Anab. Hij roeide hen uit in het hele bergland van Juda (lofprijs) en van Israël. Jozua sloeg hen en hun steden met de ban.
22 Er bleven geen Enakieten over in het land van de Israëlieten. Alleen in Gaza, Gath en Asdod bleven er over.
23 Zo nam Jozua het hele land in, precies zoals YHWH tegen Mozes gezegd had. Jozua gaf het als erfdeel aan Israël, verdeeld naar hun stammen. En het land had rust van oorlog.

Jozua 12

1 Dit zijn de koningen van het land die de Israëlieten verslagen hebben. Zij namen hun land in bezit aan de oostkant van de Jordaan. Het liep van de beek Arnon tot de berg Hermon, met de hele vlakte in het oosten.
2 Sihon, de koning van de Amorieten, woonde in Hesbon. Hij heerste vanaf Aroër aan de oever van de beek Arnon, en over het midden van het dal. Zijn gebied omvatte de helft van Gilead, tot aan de beek Jabbok, de grens van de

Ammonieten.

[3] Hij heerste ook over de vlakte tot aan het meer Kinneroth in het oosten. Zijn gebied liep tot aan de zee van de vlakte, de Zoutzee, in het oosten, richting Beth-Jesimoth. In het zuiden reikte het tot onder de hellingen van de Pisga.

[4] Daarnaast was er het gebied van Og, de koning van Basan. Hij was een van de laatsten van de reuzen en woonde in Astharoth en Edreï.

[5] Hij heerste over de berg Hermon, over Salcha en heel Basan, tot aan de grens van de Gesurieten en de Maächathieten. Hij heerste ook over de helft van Gilead, tot aan de grens van Sihon, de koning van Hesbon.

[6] Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, en de Israëlieten hadden hen verslagen. Mozes, de dienaar van YHWH, gaf dat land in bezit aan de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse (doen vergeten).

[7] Dit zijn de koningen van het land die Jozua (YHWH redt) en de Israëlieten verslagen hebben aan de westkant van de Jordaan. Hun gebied liep van Baäl-Gad in het dal van de Libanon tot aan de kale berg die oploopt naar Seïr. Jozua gaf dat land in bezit aan de stammen van Israël (die met God strijdt), verdeeld naar hun stammen.

[8] Het lag in het bergland, het laagland, de vlakte, de hellingen, de woestijn en het zuiden. Het was het land van de Hethieten, Amorieten, Kanaänieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten.

[9] Het waren: de koning van Jericho, één; de koning van Ai, bij Bethel, één;

[10] de koning van Jeruzalem, één; de koning van Hebron, één;

[11] de koning van Jarmuth, één; de koning van Lachis, één;

[12] de koning van Eglon, één; de koning van Gezer, één;

[13] de koning van Debir, één; de koning van Geder, één;

[14] de koning van Horma, één; de koning van Arad, één;

[15] de koning van Libna, één; de koning van Adullam, één;

[16] de koning van Makkeda, één; de koning van Bethel, één;

[17] de koning van Tappuah, één; de koning van Hefer (put), één;

[18] de koning van Afek, één; de koning van Lassaron, één;

[19] de koning van Madon, één; de koning van Hazor, één;
[20] de koning van Simron-Meron, één; de koning van Achsaf, één;
[21] de koning van Taänach, één; de koning van Megiddo, één;
[22] de koning van Kedes, één; de koning van Jokneam bij de Karmel, één;
[23] de koning van Dor, in Nafath-Dor, één; de koning van de volken bij Gilgal, één;
[24] de koning van Tirza, één. In totaal waren het 31 koningen.

Jozua 13

[1] Jozua (YHWH redt) was oud geworden, hoogbejaard. YHWH zei tegen hem: Je bent oud geworden, hoogbejaard, en er is nog heel veel land over dat in bezit genomen moet worden.
[2] Dit is het land dat nog overblijft: het hele gebied van de Filistijnen en heel Gesuri.
[3] Het loopt van de Sichor ten oosten van Egypte tot aan het gebied van Ekron in het noorden, dat bij de Kanaänieten gerekend wordt. Het is het gebied van de vijf vorsten van de Filistijnen, in Gaza, Asdod, Askelon, Gath en Ekron, en van de Avvieten.
[4] In het zuiden is het het hele land van de Kanaänieten. Ook Meara, dat van de Sidoniërs is, hoort erbij, tot aan Afek en de grens van de Amorieten.
[5] Verder is het het land van de Giblieten en de hele Libanon in het oosten. Dat loopt van Baäl-Gad aan de voet van de berg Hermon tot waar men Hamath binnenkomt.
[6] Alle bewoners van het bergland, van de Libanon tot aan Misrefoth-Maim, alle Sidoniërs, zal ik voor de Israëlieten uit verdrijven. Verdeel jij het land alvast onder Israël (die met God strijdt) als erfdeel, zoals ik je heb opgedragen.
[7] Verdeel dit land nu als erfdeel onder de negen stammen en de halve stam van Manasse (doen vergeten).
[8] Samen met de andere helft van Manasse hebben de Rubenieten en de Gadieten hun erfdeel al gekregen. Mozes (uit het water getrokken) gaf het hun

aan de oostkant van de Jordaan, zoals Mozes, de dienaar van YHWH, het hun toegewezen had.

[9] Hun gebied liep vanaf Aroër aan de oever van de beek Arnon en de stad midden in het dal. Het omvatte de hele hoogvlakte van Medeba tot Dibon.

[10] Het omvatte alle steden van Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon regeerde, tot aan de grens van de Ammonieten.

[11] Ook Gilead hoorde erbij, het gebied van de Gesurieten en de Maächathieten, de hele berg Hermon en heel Basan tot aan Salcha.

[12] Het omvatte het hele koninkrijk van Og in Basan, die in Astharoth en Edreï regeerde. Hij was een van de laatsten van de reuzen. Mozes had hen verslagen en verdreven.

[13] Maar de Israëlieten verdreven de Gesurieten en de Maächathieten niet. Gesur en Maächath wonen nog steeds tussen de Israëlieten.

[14] Alleen de stam Levi (verbonden) gaf hij geen erfdeel. De vuuroffers voor YHWH, de God van Israël, zijn hun erfdeel, zoals Hij hun beloofd had.

[15] Mozes gaf de stam Ruben (zie, een zoon) een erfdeel, verdeeld naar hun families.

[16] Hun gebied liep vanaf Aroër aan de oever van de beek Arnon en de stad midden in het dal, over de hele hoogvlakte bij Medeba.

[17] Het omvatte Hesbon met alle steden op de hoogvlakte: Dibon, Bamoth-Baäl, Beth-Baäl-Meon,

[18] Jahza, Kedemoth, Mefaäth,

[19] Kirjathaïm, Sibma en Zereth-Hassahar op de berg in het dal,

[20] Beth-Peor, de hellingen van de Pisga en Beth-Jesimoth.

[21] Het omvatte alle steden van de hoogvlakte en het hele koninkrijk van Sihon, de koning van de Amorieten, die in Hesbon regeerde. Mozes had hem verslagen, samen met de vorsten van Midian (twist): Evi, Rekem (bontgekleurd), Zur (rots), Hur en Reba (vierde). Zij waren vazallen van Sihon en woonden in het land.

[22] Ook Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), de waarzegger, hadden de Israëlieten met het zwaard gedood, samen met de anderen die zij

doodden.
[23] De grens van de Rubenieten was de Jordaan met de oever. Dat was het erfdeel van de Rubenieten, verdeeld naar hun families, met de steden en hun dorpen.
[24] Mozes gaf ook de stam Gad (geluk) een erfdeel, verdeeld naar hun families.
[25] Hun gebied omvatte Jaëzer, alle steden van Gilead en de helft van het land van de Ammonieten, tot aan Aroër tegenover Rabba.
[26] Het liep van Hesbon tot Ramath-Mizpa en Betonim, en van Mahanaïm tot aan het gebied van Debir.
[27] In het dal omvatte het Beth-Haram, Beth-Nimra, Sukkoth en Zafon, de rest van het koninkrijk van Sihon, de koning van Hesbon. De Jordaan was de grens, tot aan het eind van het meer Kinnereth, aan de oostkant van de Jordaan.
[28] Dat was het erfdeel van de Gadieten, verdeeld naar hun families, met de steden en hun dorpen.
[29] Mozes had ook de halve stam van Manasse een erfdeel gegeven, verdeeld naar hun families.
[30] Hun gebied liep vanaf Mahanaïm over heel Basan, het hele koninkrijk van Og, de koning van Basan. Het omvatte ook alle dorpen van Jaïr (hij verlicht) in Basan, zestig steden.
[31] De helft van Gilead, met Astharoth en Edreï, de koninklijke steden van Og in Basan, ging naar de nakomelingen van Machir (verkocht), de zoon van Manasse. Het ging naar de helft van de nakomelingen van Machir, verdeeld naar hun families.
[32] Dit is wat Mozes als erfdeel verdeeld had in de vlakte van Moab (uit de vader), aan de oostkant van de Jordaan, tegenover Jericho.
[33] Maar de stam Levi gaf Mozes geen erfdeel. YHWH, de God van Israël, is zelf hun erfdeel, zoals Hij hun beloofd had.

Jozua 14

[1] Dit is wat de Israëlieten als erfdeel kregen in het land Kanaän (laagland). De priester Eleazar (God helpt), Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), en de familiehoofden van de stammen van Israël (die met God strijdt) verdeelden het onder hen.

[2] Zij verdeelden het erfdeel door het lot onder de negen stammen en de halve stam, zoals YHWH via Mozes (uit het water getrokken) had opgedragen.

[3] Want Mozes had de twee stammen en de halve stam hun erfdeel al gegeven aan de overkant van de Jordaan. Maar de Levieten had hij onder hen geen erfdeel gegeven.

[4] De nakomelingen van Jozef (hij voegt toe) vormden namelijk twee stammen, Manasse (doen vergeten) en Efraïm (vruchtbaar). De Levieten kregen geen deel van het land, maar alleen steden om in te wonen, met de weidegronden voor hun vee en hun bezit.

[5] De Israëlieten deden wat YHWH Mozes had opgedragen, en verdeelden het land.

[6] Toen kwamen de nakomelingen van Juda (lofprijs) naar Jozua in Gilgal. Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, de Keniziet, zei tegen hem: U weet wat YHWH in Kades-Barnea over mij en over u gezegd heeft. Hij zei het tegen Mozes, de man van God.

[7] Ik was 40 jaar oud toen Mozes, de dienaar van YHWH, mij vanuit Kades-Barnea stuurde om het land te verkennen. Ik bracht hem eerlijk verslag uit, zoals ik het meende.

[8] Maar de broers die met mij waren meegegaan, ontnamen het volk de moed. Ik bleef YHWH, mijn God, trouw volgen.

[9] Op die dag zwoer Mozes: Het land waar je je voet op gezet hebt, zal voor altijd het erfdeel zijn van jou en je kinderen. Want je bent YHWH, mijn God, trouw gevolgd.

[10] En nu, kijk, YHWH heeft mij in leven gehouden, zoals Hij beloofd heeft. Het is nu 45 jaar geleden dat YHWH dit tegen Mozes zei, toen Israël door de woestijn trok. Kijk, ik ben nu 85 jaar oud.

[11] Ik ben vandaag nog net zo sterk als op de dag dat Mozes mij uitstuurde. Zoals mijn kracht toen was, zo is die nu, om te strijden en uit en in te gaan.

[12] Geef mij daarom nu dit bergland, waarover YHWH op die dag gesproken heeft. U hebt toen zelf gehoord dat daar Enakieten woonden, in grote, versterkte steden. Misschien is YHWH met mij, en kan ik hen verdrijven zoals YHWH gezegd heeft.

[13] Jozua zegende hem en gaf Kaleb, de zoon van Jefunne, Hebron als erfdeel.

[14] Daarom is Hebron tot vandaag het erfdeel van Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keniziet. Want hij was YHWH, de God van Israël, trouw gevolgd.

[15] Vroeger heette Hebron Kirjath-Arba, naar Arba, de grootste man onder de Enakieten. En het land had rust van oorlog.

Jozua 15

[1] Het lot voor de stam Juda (lofprijs), verdeeld naar hun families, viel zo. Hun gebied reikte tot aan de grens van Edom, tot de woestijn Zin in het uiterste zuiden.

[2] Hun zuidgrens begon bij het eind van de Zoutzee, bij de landtong die naar het zuiden wijst.

[3] Van daar liep de grens naar het zuiden van de helling van Akrabbim en verder naar Zin. Zij ging omhoog ten zuiden van Kades-Barnea, langs Hezron, omhoog naar Addar, en boog af naar Karkaä.

[4] Zij liep verder naar Azmon, kwam uit bij de beek van Egypte en eindigde bij de zee. Dat wordt jullie zuidgrens.

[5] De oostgrens was de Zoutzee, tot aan de monding van de Jordaan. De noordgrens begon bij de landtong van de zee, bij de monding van de Jordaan.

[6] De grens liep omhoog naar Beth-Hogla en verder ten noorden van Beth-Araba. Dan ging zij omhoog naar de steen van Bohan (duim), de zoon van Ruben (zie, een zoon).

[7] Verder liep de grens omhoog naar Debir, vanaf het dal Achor. Zij boog af naar het noorden, naar Gilgal tegenover de helling van Adummim, ten zuiden van het dal. Daarna liep de grens naar het water van En-Semes en eindigde bij

En-Rogel.

[8] Dan ging de grens omhoog door het dal van de zoon van Hinnom, langs de zuidkant van de stad van de Jebusieten, dat is Jeruzalem. Zij liep omhoog naar de top van de berg tegenover het dal van Hinnom in het westen. Die berg ligt aan het noordelijke eind van het dal van de Refaïeten.

[9] Van de top van de berg liep de grens naar de bron van het water van Neftoah en naar de steden van het gebergte Efron (hertenkalf). Daarna boog zij af naar Baäla, dat is Kirjath-Jearim.

[10] Van Baäla boog de grens af naar het westen, naar het gebergte Seïr. Zij liep langs de noordhelling van de berg Jearim, dat is Chesalon, daalde af naar Beth-Semes en ging langs Timna (verboden).

[11] Dan liep de grens langs de noordhelling van Ekron en boog af naar Sichron. Zij ging over de berg Baäla, kwam uit bij Jabneël en eindigde bij de zee.

[12] De westgrens was de Grote Zee met de kust. Dit was de grens rondom het gebied van de stam Juda, verdeeld naar hun families.

[13] Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, gaf hij een deel midden in het gebied van Juda, zoals YHWH Jozua (YHWH redt) had opgedragen. Hij kreeg de stad van Arba, de vader van Enak (lange hals), dat is Hebron.

[14] Kaleb verdreef daar de drie zonen van Enak: Sesai, Ahiman en Talmai (vol voren), de nakomelingen van Enak.

[15] Van daar trok hij op tegen de inwoners van Debir. Vroeger heette Debir Kirjath-Sefer.

[16] Kaleb zei: Wie Kirjath-Sefer aanvalt en inneemt, geef ik mijn dochter Achsa (enkelband) als vrouw.

[17] Othniël (leeuw van God), de zoon van Kenaz (jager), de broer van Kaleb, nam de stad in. Kaleb gaf hem zijn dochter Achsa als vrouw.

[18] Toen zij bij hem kwam, haalde zij hem over om haar vader om een stuk land te vragen. Zij liet zich van haar ezel glijden, en Kaleb vroeg haar: Wat is er?

[19] Zij zei: Geef mij een zegen. U hebt mij droog land in het zuiden gegeven, geef mij nu ook waterbronnen. Toen gaf hij haar de bovenste en de onderste bronnen.

[20] Dit is het erfdeel van de stam Juda, verdeeld naar hun families.
[21] De steden in het uiterste zuiden van de stam Juda, naar de grens van Edom, waren: Kabzeël, Eder, Jagur,
[22] Kina, Dimona, Adada,
[23] Kedes, Hazor, Jithnan,
[24] Zif, Telem, Bealoth,
[25] Hazor-Hadattha, Kerioth-Hezron, dat is Hazor,
[26] Amam, Sema (gehoord), Molada,
[27] Hazar-Gadda, Hesmon, Beth-Palet,
[28] Hazar-Sual, Berseba, Biz-Jotheja,
[29] Baäla, Ijim, Azem,
[30] Eltholad, Chesil, Horma,
[31] Ziklag, Madmanna, Sanzanna,
[32] Lebaoth, Silhim, Ain en Rimmon. Samen waren het 29 steden met hun dorpen.
[33] In het laagland lagen: Esthaol, Zora, Asna,
[34] Zanoah, En-Gannim, Tappuah, Enam,
[35] Jarmuth, Adullam, Socho, Azeka,
[36] Saäraïm, Adithaïm, Gedera en Gederothaïm. Het waren veertien steden met hun dorpen.
[37] Verder Zenan, Hadasa, Migdal-Gad,
[38] Dilan, Mizpa, Jokteël,
[39] Lachis, Bozkath, Eglon,
[40] Chabbon, Lahmas, Chitlis,
[41] Gederoth, Beth-Dagon, Naäma en Makkeda. Het waren zestien steden met hun dorpen.
[42] Verder Libna, Ether, Asan,
[43] Jiftah, Asna, Nezib,
[44] Kehila, Achzib en Mareza. Het waren negen steden met hun dorpen.

[45] Verder Ekron met de plaatsen en dorpen eromheen.
[46] Vanaf Ekron tot aan de zee: alle plaatsen bij Asdod, met hun dorpen.
[47] Verder Asdod en Gaza, elk met de plaatsen en dorpen eromheen. Het gebied liep tot aan de beek van Egypte en de Grote Zee met de kust.
[48] In het bergland lagen: Samir, Jatthir, Socho,
[49] Danna, Kirjath-Sanna, dat is Debir,
[50] Anab, Estemo, Anim,
[51] Gosen, Holon en Gilo. Het waren elf steden met hun dorpen.
[52] Verder Arab, Duma (stilte), Esan,
[53] Janum, Beth-Tappuah, Afeka,
[54] Humta, Kirjath-Arba, dat is Hebron, en Zior. Het waren negen steden met hun dorpen.
[55] Verder Maon, Karmel, Zif, Juta,
[56] Jizreël, Jokdeam, Zanoah,
[57] Kaïn, Gibea en Timna. Het waren tien steden met hun dorpen.
[58] Verder Halhul, Beth-Zur, Gedor,
[59] Maärath, Beth-Anoth en Eltekon. Het waren zes steden met hun dorpen.
[60] Verder Kirjath-Baäl, dat is Kirjath-Jearim, en Rabba. Het waren twee steden met hun dorpen.
[61] In de woestijn lagen: Beth-Araba, Middin, Sechacha,
[62] Nibsan, de Zoutstad en Engedi. Het waren zes steden met hun dorpen.
[63] Maar de Jebusieten, die in Jeruzalem woonden, konden de nakomelingen van Juda niet verdrijven. Zo wonen de Jebusieten tot vandaag samen met de nakomelingen van Juda in Jeruzalem.

Jozua 16

[1] Daarna viel het lot voor de nakomelingen van Jozef (hij voegt toe). Hun grens begon bij de Jordaan bij Jericho, bij het water van Jericho in het oosten. Zij liep door de woestijn omhoog van Jericho naar het bergland van Bethel.

[2] Van Bethel liep zij naar Luz en verder naar het gebied van de Archieten bij Ataroth.
[3] Daarna daalde zij af naar het westen, naar het gebied van de Jafletieten, tot aan het gebied van Beneden-Beth-Horon en Gezer. Zij eindigde bij de zee.
[4] Zo kregen de nakomelingen van Jozef, Manasse (doen vergeten) en Efraïm (vruchtbaar), hun erfdeel.
[5] Dit was het gebied van de nakomelingen van Efraïm, verdeeld naar hun families. De grens van hun erfdeel liep in het oosten van Atroth-Addar tot Boven-Beth-Horon.
[6] De grens liep in het westen tot Michmetath in het noorden. Daar boog zij af naar het oosten, naar Taänath-Silo, en liep erlangs naar Janoah in het oosten.
[7] Van Janoah daalde zij af naar Ataroth en Naharoth, raakte Jericho en eindigde bij de Jordaan.
[8] Van Tappuah liep de grens naar het westen, naar de beek Kana, en eindigde bij de zee. Dit was het erfdeel van de stam Efraïm, verdeeld naar hun families.
[9] Ook enkele steden midden in het erfdeel van Manasse waren apart gezet voor de nakomelingen van Efraïm, met hun dorpen.
[10] Zij verdreven de Kanaänieten die in Gezer woonden niet. Die wonen tot vandaag tussen de Efraïmieten, maar moeten dwangarbeid verrichten.

Jozua 17

[1] Ook de stam Manasse (doen vergeten) kreeg een lot, want Manasse was de eerstgeborene van Jozef (hij voegt toe). Machir (verkocht), de eerstgeborene van Manasse en de vader van Gilead, had Gilead en Basan gekregen, want hij was een strijder.
[2] Ook de andere nakomelingen van Manasse kregen een lot, verdeeld naar hun families. Het ging om de families van Abiëzer (mijn vader is hulp), Helek (deel), Asriël (gelofte van God), Sechem (schouder), Hefer (put) en Semida (naam van kennis). Dit waren de mannelijke nakomelingen van Manasse, de zoon van Jozef, verdeeld naar hun families.

[3] Zelafead (schaduw van vrees), de zoon van Hefer, de zoon van Gilead, de zoon van Machir, de zoon van Manasse, had geen zonen, maar alleen dochters. Zijn dochters heetten Machla, Noa (beweging), Hogla (patrijs), Milka (koningin) en Tirza (behagen).

[4] Zij gingen naar de priester Eleazar (God helpt), naar Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), en naar de leiders. Zij zeiden: YHWH heeft Mozes (uit het water getrokken) opgedragen ons een erfdeel te geven tussen onze broers. Daarom gaf Jozua hun, op bevel van YHWH, een erfdeel tussen de broers van hun vader.

[5] Zo kreeg Manasse tien delen, naast het land Gilead en Basan aan de overkant van de Jordaan.

[6] Want de dochters van Manasse kregen een erfdeel tussen zijn zonen. Het land Gilead was voor de andere nakomelingen van Manasse.

[7] Het gebied van Manasse liep van Aser (gelukkig) tot Michmetath, tegenover Sichem. Daarna liep de grens naar het zuiden, naar de inwoners van En-Tappuah.

[8] Het land rond Tappuah was van Manasse, maar de stad Tappuah zelf, aan de grens van Manasse, was van de nakomelingen van Efraïm (vruchtbaar).

[9] Daarna daalde de grens af naar de beek Kana, ten zuiden van de beek. De steden daar waren van Efraïm, hoewel ze tussen de steden van Manasse lagen. De grens van Manasse liep aan de noordkant van de beek en eindigde bij de zee.

[10] Het zuiden was van Efraïm en het noorden van Manasse, met de zee als grens. In het noorden grensden zij aan Aser en in het oosten aan Issaschar (loon).

[11] In Issaschar en Aser had Manasse Beth-Sean en Jibleam, met de plaatsen eromheen. Het had ook de inwoners van Dor, En-Dor, Taänach en Megiddo, met de plaatsen eromheen. Het waren drie heuvelstreken.

[12] Maar de nakomelingen van Manasse konden de bewoners van die steden niet verdrijven, want de Kanaänieten wilden in dat land blijven wonen.

[13] Toen de Israëlieten sterker werden, legden zij de Kanaänieten dwangarbeid op. Maar zij verdreven hen niet helemaal.

[14] De nakomelingen van Jozef zeiden tegen Jozua: Waarom hebt u mij maar één lot en één deel als erfdeel gegeven? Ik ben toch een groot volk, want YHWH

heeft mij tot nu toe zo gezegend.

15 Jozua zei tegen hen: Als jullie zo'n groot volk zijn, trek dan naar het bos. Kap daar ruimte voor jezelf in het land van de Ferezieten en de Refaïeten, omdat het bergland van Efraïm jullie te klein is.

16 De nakomelingen van Jozef zeiden: Het bergland is niet genoeg voor ons. En alle Kanaänieten die in de vlakte wonen, hebben ijzeren wagens. Dat geldt voor die in Beth-Sean en de plaatsen eromheen, en voor die in het dal van Jizreël.

17 Jozua zei tegen het huis van Jozef, tegen Efraïm en Manasse: Jullie zijn een groot volk en hebben veel kracht. Jullie krijgen niet maar één lot.

18 Het bergland zal van jullie zijn. Het is een bos, maar kap het, dan wordt het tot aan de randen van jullie. Want jullie zullen de Kanaänieten verdrijven, ook al hebben zij ijzeren wagens en zijn zij sterk.

Jozua 18

1 De hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) kwam bijeen in Silo, en daar zetten zij de ontmoetingstent op. Het land was aan hen onderworpen.

2 Maar er waren onder de Israëlieten nog zeven stammen die hun erfdeel niet hadden gekregen.

3 Jozua (YHWH redt) zei tegen de Israëlieten: Hoe lang wachten jullie nog? YHWH, de God van jullie voorouders, heeft jullie het land gegeven. Neem het dan in bezit!

4 Wijs uit elke stam drie mannen aan. Dan stuur ik hen op pad om het land door te trekken en het te beschrijven, naar hun erfdeel. Daarna komen zij bij mij terug.

5 Zij moeten het in zeven delen verdelen. Juda (lofprijs) blijft in zijn gebied in het zuiden, en het huis van Jozef (hij voegt toe) blijft in zijn gebied in het noorden.

6 Beschrijf het land in zeven delen en breng de beschrijving hier bij mij. Dan zal ik hier voor YHWH, onze God, het lot voor jullie werpen.

7 Want de Levieten krijgen geen deel onder jullie, omdat het priesterschap van YHWH hun erfdeel is. En Gad (geluk), Ruben (zie, een zoon) en de halve stam

van Manasse (doen vergeten) hebben hun erfdeel al gekregen aan de oostkant van de Jordaan. Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, heeft het hun gegeven.

[8] De mannen maakten zich klaar om te gaan. Jozua gaf hun die het land gingen beschrijven, dit bevel: Trek door het land en beschrijf het. Kom daarna bij mij terug, dan werp ik hier in Silo voor YHWH het lot voor jullie.

[9] De mannen gingen op weg, trokken door het land en beschreven het in een boek, stad voor stad, in zeven delen. Daarna kwamen zij terug bij Jozua in het kamp in Silo.

[10] Toen wierp Jozua in Silo voor YHWH het lot voor hen. Daar verdeelde Jozua het land onder de Israëlieten, naar hun stammen.

[11] Het lot viel eerst op de stam Benjamin (zoon van de rechterhand), verdeeld naar hun families. Het gebied dat hun toeviel, lag tussen dat van Juda en dat van Jozef.

[12] Hun noordgrens begon bij de Jordaan. Zij liep omhoog langs de noordhelling van Jericho, en verder door het bergland naar het westen. Zij eindigde bij de woestijn van Beth-Aven.

[13] Van daar liep de grens naar Luz, langs de zuidhelling van Luz, dat is Bethel. Dan daalde zij af naar Atroth-Addar, bij de berg ten zuiden van Beneden-Beth-Horon.

[14] Daarna boog de grens af en liep aan de westkant naar het zuiden, vanaf de berg tegenover Beth-Horon. Zij eindigde bij Kirjath-Baäl, dat is Kirjath-Jearim, een stad van Juda. Dat was de westkant.

[15] De zuidkant begon bij de rand van Kirjath-Jearim. De grens liep naar het westen en kwam uit bij de bron van het water van Neftoah.

[16] Dan daalde de grens af naar de voet van de berg tegenover het dal van de zoon van Hinnom. Die ligt ten noorden van het dal van de Refaïeten. Zij liep door het dal van Hinnom, langs de zuidhelling van de Jebusieten, naar En-Rogel.

[17] Daarna boog zij af naar het noorden en liep naar En-Semes. Van daar liep zij naar Geliloth, tegenover de helling van Adummim, en daalde af naar de steen van Bohan (duim), de zoon van Ruben.

18 Zij liep verder langs de noordhelling tegenover de Araba en daalde af naar de Araba.
19 Daarna liep de grens langs de noordhelling van Beth-Hogla. Zij eindigde bij de noordelijke landtong van de Zoutzee, bij de monding van de Jordaan in het zuiden. Dat was de zuidgrens.
20 De Jordaan vormde de grens aan de oostkant. Dit was het erfdeel van de nakomelingen van Benjamin, met de grenzen rondom, verdeeld naar hun families.
21 De steden van de stam Benjamin, verdeeld naar hun families, waren: Jericho, Beth-Hogla, Emek-Keziz,
22 Beth-Araba, Zemaraïm, Bethel,
23 Haävvim, Para, Ofra,
24 Chefar-Haämmonai, Ofni en Gaba. Het waren twaalf steden met hun dorpen.
25 Verder Gibeon, Rama, Beëroth,
26 Mizpe, Chefira, Moza (uitgang),
27 Rekem, Jirpeël, Tharala,
28 Zela, Elef, Jebusi, dat is Jeruzalem, Gibath en Kirjath. Het waren veertien steden met hun dorpen. Dit was het erfdeel van de nakomelingen van Benjamin, verdeeld naar hun families.

Jozua 19

1 Het tweede lot viel op Simeon (hij heeft gehoord), op de stam Simeon, verdeeld naar hun families. Hun erfdeel lag midden in het erfdeel van Juda (lofprijs).
2 Zij kregen als erfdeel: Berseba, Seba, Molada,
3 Hazar-Sual, Bala, Azem,
4 Eltholad, Bethul, Horma,
5 Ziklag, Beth-Markaboth, Hazar-Suza,
6 Beth-Lebaoth en Saruhen. Het waren dertien steden met hun dorpen.

[7] Verder Ain, Rimmon, Ether en Asan. Het waren vier steden met hun dorpen,
[8] met alle dorpen rondom deze steden tot aan Baälath-Beër, dat is Ramath in het zuiden. Dit was het erfdeel van de stam Simeon, verdeeld naar hun families.
[9] Het erfdeel van Simeon kwam uit het deel van Juda. Want het deel van Juda was te groot voor hen. Daarom kregen de nakomelingen van Simeon hun erfdeel midden in dat van Juda.
[10] Het derde lot viel op de nakomelingen van Zebulon (woning), verdeeld naar hun families. De grens van hun erfdeel liep tot Sarid.
[11] Hun grens liep omhoog naar het westen, naar Marala, raakte Dabbaseth en de beek tegenover Jokneam.
[12] Van Sarid boog zij af naar het oosten, waar de zon opkomt, tot aan het gebied van Chisloth-Tabor. Zij liep verder naar Dobrath en omhoog naar Jafia.
[13] Van daar liep zij naar het oosten, naar Gath-Hefer en Eth-Kazin. Zij kwam uit bij Rimmon, dat afbuigt naar Nea.
[14] De grens boog in het noorden om naar Hannathon en eindigde in het dal van Jiftah-El.
[15] Verder Kattath, Nahalal, Simron (bewaker), Jidala en Bethlehem. Het waren twaalf steden met hun dorpen.
[16] Dit was het erfdeel van de nakomelingen van Zebulon, verdeeld naar hun families: deze steden met hun dorpen.
[17] Het vierde lot viel op Issaschar (loon), op de nakomelingen van Issaschar, verdeeld naar hun families.
[18] Hun gebied omvatte Jizreël, Chesulloth, Sunem,
[19] Hafaraïm, Sion, Anacharath,
[20] Rabbith, Kisjon, Ebez,
[21] Remeth, En-Gannim, En-Hadda en Beth-Pazzez.
[22] De grens raakte de Tabor, Sahazima en Beth-Semes, en eindigde bij de Jordaan. Het waren zestien steden met hun dorpen.
[23] Dit was het erfdeel van de stam Issaschar, verdeeld naar hun families: de steden met hun dorpen.

[24] Het vijfde lot viel op de stam Aser (gelukkig), verdeeld naar hun families.
[25] Hun gebied omvatte Helkath, Hali, Beten, Achsaf,
[26] Allammelech, Amad en Misal. In het westen raakte de grens de Karmel en Sichor-Libnath.
[27] Zij boog af naar het oosten, naar Beth-Dagon, en raakte Zebulon en het dal van Jiftah-El in het noorden. Zij liep naar Beth-Emek en Nehiël, en kwam uit bij Kabul in het noorden,
[28] met Ebron, Rehob, Hammon en Kana, tot aan Groot-Sidon.
[29] Daarna boog de grens af naar Rama en naar de versterkte stad Tyrus. Zij boog af naar Hosa en eindigde bij de zee, in het gebied van Achzib,
[30] met Umma, Afek en Rehob. Het waren 22 steden met hun dorpen.
[31] Dit was het erfdeel van de stam Aser, verdeeld naar hun families: deze steden met hun dorpen.
[32] Het zesde lot viel op de nakomelingen van Nafthali (mijn worsteling), verdeeld naar hun families.
[33] Hun grens liep van Helef, van de eik bij Zaanannim, over Adami-Nekeb en Jabneël tot Lakkum, en eindigde bij de Jordaan.
[34] Daarna boog de grens af naar het westen, naar Asnoth-Tabor, en liep verder naar Hukkok. In het zuiden raakte zij Zebulon, in het westen Aser, en in het oosten Juda bij de Jordaan.
[35] De versterkte steden waren: Ziddim, Zer, Hammath, Rakkath, Kinnereth,
[36] Adama, Rama, Hazor,
[37] Kedes, Edreï, En-Hazor,
[38] Jiron, Migdal-El, Horem, Beth-Anath en Beth-Semes. Het waren negentien steden met hun dorpen.
[39] Dit was het erfdeel van de stam Nafthali, verdeeld naar hun families: de steden met hun dorpen.
[40] Het zevende lot viel op de stam Dan (rechter), verdeeld naar hun families.
[41] Het gebied van hun erfdeel omvatte Zora, Esthaol, Ir-Semes,
[42] Saalabbin, Ajalon, Jithla,

43 Elon, Timnatha, Ekron,

44 Elteke, Gibbethon, Baälath,

45 Jehud, Bene-Berak, Gath-Rimmon,

46 Me-Jarkon en Rakkon, met het gebied tegenover Jafo.

47 Maar het gebied van de nakomelingen van Dan werd hun te klein. Daarom trokken zij op en vielen Lesem aan. Zij namen de stad in en doodden de inwoners met het zwaard. Zij namen haar in bezit en gingen er wonen. Zij noemden Lesem Dan, naar hun voorvader Dan.

48 Dit was het erfdeel van de stam Dan, verdeeld naar hun families: deze steden met hun dorpen.

49 Toen de Israëlieten klaar waren met de verdeling van het land naar zijn grenzen, gaven zij Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), een erfdeel onder hen.

50 Op bevel van YHWH gaven zij hem de stad waar hij om vroeg, Timnath-Serah in het bergland van Efraïm (vruchtbaar). Hij bouwde de stad op en ging er wonen.

51 Dit zijn de erfdelen die de priester Eleazar (God helpt), Jozua, de zoon van Nun, en de familiehoofden van de stammen van Israël (die met God strijdt) door het lot verdeelden. Zij deden dat in Silo voor YHWH, bij de ingang van de ontmoetingstent. Zo voltooiden zij de verdeling van het land.

Jozua 20

1 YHWH zei tegen Jozua (YHWH redt):

2 Zeg tegen de Israëlieten: Wijs de vrijsteden aan waarover ik via Mozes (uit het water getrokken) met jullie gesproken heb.

3 Daarheen kan iemand vluchten die per ongeluk, zonder opzet, iemand gedood heeft. Die steden zijn voor jullie een toevlucht tegen de bloedwreker.

4 Als hij naar een van die steden vlucht, gaat hij bij de ingang van de stadspoort staan. Daar vertelt hij de oudsten van die stad wat er gebeurd is. Dan nemen zij hem op in de stad en geven hem een plek om bij hen te wonen.

[5] Als de bloedwreker hem achtervolgt, mogen zij de doodslager niet aan hem uitleveren. Want hij heeft zijn naaste zonder opzet gedood, zonder dat hij eerder een hekel aan hem had.

[6] Hij moet in die stad blijven wonen tot hij voor de gemeenschap terecht heeft gestaan. Hij blijft daar tot de dood van de hogepriester die er in die tijd is. Daarna mag de doodslager terugkeren naar zijn eigen stad en zijn eigen huis, naar de stad waar hij vandaan gevlucht is.

[7] Toen wezen zij deze heilige steden aan: Kedes in Galilea, in het bergland van Nafthali (mijn worsteling), en Sichem in het bergland van Efraïm (vruchtbaar). Ook wezen zij Kirjath-Arba aan, dat is Hebron, in het bergland van Juda (lofprijs).

[8] Aan de oostkant van de Jordaan, tegenover Jericho, wezen zij Bezer aan in de woestijn, op de hoogvlakte, uit de stam Ruben (zie, een zoon). Verder Ramoth in Gilead uit de stam Gad (geluk), en Golan in Basan uit de stam Manasse (doen vergeten).

[9] Dit waren de steden die aangewezen werden voor alle Israëlieten en voor de vreemdelingen die bij hen woonden. Daarheen kon iedereen vluchten die per ongeluk iemand gedood had. Zo stierf hij niet door de hand van de bloedwreker voordat hij voor de gemeenschap terecht had gestaan.

Jozua 21

[1] Toen kwamen de familiehoofden van de Levieten naar de priester Eleazar (God helpt) en naar Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis). Zij kwamen ook naar de familiehoofden van de stammen van Israël (die met God strijdt).

[2] Zij spraken met hen in Silo, in het land Kanaän (laagland). Zij zeiden: YHWH heeft via Mozes (uit het water getrokken) opgedragen ons steden te geven om in te wonen, met de weidegronden voor ons vee.

[3] Daarom gaven de Israëlieten de Levieten op bevel van YHWH deze steden met hun weidegronden uit hun eigen erfdeel.

[4] Het lot viel eerst op de families van de Kahathieten. De nakomelingen van de priester Aäron (verlichte), uit de Levieten, kregen door het lot dertien steden uit

de stammen Juda (lofprijs), Simeon (hij heeft gehoord) en Benjamin (zoon van de rechterhand).

[5] De overige nakomelingen van Kahath (bijeenkomst) kregen door het lot tien steden. Die kwamen uit de stam Efraïm (vruchtbaar), de stam Dan (rechter) en de halve stam van Manasse (doen vergeten).

[6] De nakomelingen van Gerson (vreemdeling) kregen door het lot dertien steden. Die kwamen uit de stam Issaschar (loon), de stam Aser (gelukkig), de stam Nafthali (mijn worsteling) en de halve stam van Manasse in Basan.

[7] De nakomelingen van Merari (bitter) kregen, verdeeld naar hun families, twaalf steden uit de stam Ruben (zie, een zoon), de stam Gad (geluk) en de stam Zebulon (woning).

[8] Zo gaven de Israëlieten de Levieten door het lot deze steden met hun weidegronden, zoals YHWH via Mozes had opgedragen.

[9] Uit de stam Juda en de stam Simeon gaven zij de steden die hier bij naam genoemd worden.

[10] Die gingen naar de nakomelingen van Aäron uit de families van de Kahathieten, van de nakomelingen van Levi (verbonden). Want het eerste lot viel op hen.

[11] Zij gaven hun de stad van Arba, de vader van Enak (lange hals), dat is Hebron, in het bergland van Juda, met de weidegronden eromheen.

[12] Maar het land van de stad en de dorpen eromheen gaven zij aan Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, als zijn bezit.

[13] Zo gaven zij de nakomelingen van de priester Aäron de vrijstad voor de doodslager, Hebron, en Libna, met hun weidegronden,

[14] Jatthir en Esthemoa, met hun weidegronden,

[15] Holon en Debir, met hun weidegronden,

[16] Ain, Jutta en Beth-Semes, met hun weidegronden. Dat waren negen steden uit deze twee stammen.

[17] Uit de stam Benjamin kregen zij Gibeon en Geba, met hun weidegronden,

[18] Anathoth en Almon, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.

19 Alle steden van de nakomelingen van Aäron, de priesters, waren dertien steden met hun weidegronden.
20 De overige families van de Levieten, de nakomelingen van Kahath, kregen door het lot steden uit de stam Efraïm.
21 Zij kregen de vrijstad voor de doodslager, Sichem in het bergland van Efraïm, en Gezer, met hun weidegronden,
22 Kibzaïm en Beth-Horon, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.
23 Uit de stam Dan kregen zij Elteke en Gibbethon, met hun weidegronden,
24 Ajalon en Gath-Rimmon, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.
25 Uit de halve stam van Manasse kregen zij Taänach en Gath-Rimmon, met hun weidegronden. Dat waren twee steden.
26 In totaal kregen de families van de overige nakomelingen van Kahath tien steden met hun weidegronden.
27 De nakomelingen van Gerson, uit de families van de Levieten, kregen uit de halve stam van Manasse twee steden. Dat waren de vrijstad voor de doodslager, Golan in Basan, en Beesthera, met hun weidegronden.
28 Uit de stam Issaschar kregen zij Kisjon en Dobrath, met hun weidegronden,
29 Jarmuth en En-Gannim, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.
30 Uit de stam Aser kregen zij Misal en Abdon, met hun weidegronden,
31 Helkath en Rehob, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.
32 Uit de stam Nafthali kregen zij de vrijstad voor de doodslager, Kedes in Galilea, en Hammoth-Dor en Karthan, met hun weidegronden. Dat waren drie steden.
33 In totaal kregen de Gersonieten, verdeeld naar hun families, dertien steden met hun weidegronden.
34 De families van de nakomelingen van Merari, de overige Levieten, kregen uit de stam Zebulon Jokneam en Kartha, met hun weidegronden,
35 Dimna en Nahalal, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.
36 Uit de stam Ruben kregen zij Bezer en Jahza, met hun weidegronden,
37 Kedemoth en Mefaäth, met hun weidegronden. Dat waren vier steden.

[38] Uit de stam Gad kregen zij de vrijstad voor de doodslager, Ramoth in Gilead, en Mahanaïm, met hun weidegronden,
[39] Hesbon en Jaëzer, met hun weidegronden. Dat waren in totaal vier steden.
[40] Al deze steden waren voor de nakomelingen van Merari, verdeeld naar hun families, de overige families van de Levieten. Zij kregen door het lot twaalf steden.
[41] In totaal hadden de Levieten midden in het bezit van de Israëlieten 48 steden met hun weidegronden.
[42] Elk van deze steden had weidegronden rondom. Zo was het bij al die steden.
[43] Zo gaf YHWH Israël het hele land dat Hij hun voorouders onder ede beloofd had. Zij namen het in bezit en gingen er wonen.
[44] YHWH gaf hun rust rondom, zoals Hij hun voorouders onder ede beloofd had. Geen van hun vijanden hield tegen hen stand. Al hun vijanden gaf YHWH in hun macht.
[45] Van alle goede beloften die YHWH aan het volk Israël gedaan had, bleef er niet één onvervuld. Alles kwam uit.

Jozua 22

[1] Toen riep Jozua (YHWH redt) de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse (doen vergeten) bij zich.
[2] Hij zei tegen hen: Jullie hebben alles gedaan wat Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, jullie opgedragen heeft. Jullie hebben ook naar mij geluisterd in alles wat ik jullie opgedragen heb.
[3] Al die lange tijd, tot vandaag, hebben jullie je broers niet in de steek gelaten. Jullie hebben je nauwkeurig gehouden aan het gebod van YHWH, jullie God.
[4] Nu heeft YHWH, jullie God, jullie broers rust gegeven, zoals Hij hun beloofd had. Keer daarom terug naar jullie tenten, naar jullie eigen land aan de overkant van de Jordaan. Mozes, de dienaar van YHWH, heeft het jullie gegeven.
[5] Houd je alleen nauwkeurig aan het gebod en de wet die Mozes, de dienaar van YHWH, jullie gegeven heeft. Heb YHWH, jullie God, lief, ga al Zijn wegen en houd je aan Zijn geboden. Houd je aan Hem vast en dien Hem met heel je hart

en heel je ziel.

[6] Jozua zegende hen en liet hen gaan, en zij gingen naar hun tenten.

[7] Aan de ene helft van de stam Manasse had Mozes een erfdeel gegeven in Basan. De andere helft had Jozua een erfdeel gegeven bij hun broers, aan de westkant van de Jordaan. Toen Jozua hen naar hun tenten liet gaan, zegende hij hen.

[8] Hij zei tegen hen: Keer terug naar jullie tenten met grote rijkdom en heel veel vee, met zilver, goud, koper, ijzer en heel veel kleding. Deel de buit van jullie vijanden met jullie broers.

[9] Zo keerden de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse terug. Zij verlieten de Israëlieten in Silo, in het land Kanaän (laagland). Zij gingen naar het land Gilead, het land dat zij op bevel van YHWH via Mozes in bezit hadden gekregen.

[10] Zij kwamen bij de oevers van de Jordaan in het land Kanaän. Daar bouwden de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse een altaar. Het was een groot altaar, dat van ver te zien was.

[11] De Israëlieten hoorden zeggen: Kijk, de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse hebben een altaar gebouwd. Het staat tegenover het land Kanaän, bij de oevers van de Jordaan, aan de kant van de Israëlieten.

[12] Toen de Israëlieten dat hoorden, kwam de hele gemeenschap van Israël (die met God strijdt) bijeen in Silo om tegen hen ten strijde te trekken.

[13] De Israëlieten stuurden Pinehas (de Nubiër), de zoon van de priester Eleazar (God helpt), naar de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse in het land Gilead.

[14] Met hem gingen tien leiders mee, één voor elke familie uit alle stammen van Israël. Ieder van hen was het hoofd van zijn familie onder de duizenden van Israël.

[15] Zij kwamen bij de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse in het land Gilead en zeiden tegen hen:

[16] Zo zegt de hele gemeenschap van YHWH: Wat is dit voor ontrouw tegenover de God van Israël? Waarom keren jullie je vandaag van YHWH af door een eigen altaar te bouwen? Zo komen jullie vandaag in opstand tegen YHWH!

17 Is de zonde van Peor niet genoeg voor ons? Wij zijn er tot vandaag niet van
gereinigd, hoewel er toen een plaag over de gemeenschap van YHWH kwam.
18 En nu keren jullie je vandaag van YHWH af! Als jullie vandaag in opstand
komen tegen YHWH, zal Hij morgen woedend worden op de hele
gemeenschap van Israël.
19 Als jullie eigen land onrein is, kom dan over naar het land dat van YHWH is,
waar de tabernakel van YHWH staat. Neem land in bezit tussen ons. Maar kom
niet in opstand tegen YHWH en tegen ons door een ander altaar te bouwen
dan het altaar van YHWH, onze God.
20 Was Achan (onruststoker), de zoon van Zerah (opgaande zon), niet ontrouw
met wat met de ban geslagen was? Kwam er toen niet toorn over de hele
gemeenschap van Israël? Hij was niet de enige die door zijn zonde omkwam.
21 Toen antwoordden de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van
Manasse de hoofden van de duizenden van Israël:
22 De God van de goden, YHWH, de God van de goden, YHWH, Hij weet het,
en laat Israël het ook weten! Als het uit opstandigheid of ontrouw tegenover
YHWH is gebeurd, spaar ons dan vandaag niet.
23 Misschien hebben wij een altaar gebouwd om ons van YHWH af te keren. Of
om er brandoffers, graanoffers of dankoffers op te brengen. Laat YHWH het
dan zelf van ons eisen.
24 Nee, wij hebben dit gedaan uit zorg. Wij dachten: Later zullen jullie kinderen
misschien tegen onze kinderen zeggen: Wat hebben jullie met YHWH, de God
van Israël, te maken?
25 YHWH heeft de Jordaan als grens gelegd tussen ons en jullie, Rubenieten en
Gadieten. Jullie hebben geen deel aan YHWH. Zo zouden jullie kinderen onze
kinderen ervan kunnen weerhouden YHWH te vrezen.
26 Daarom zeiden wij: Laten wij een altaar bouwen, niet voor brandoffers of
andere offers.
27 Het moet een getuige zijn tussen ons en jullie, en tussen de generaties na ons.
Zo mogen wij YHWH dienen voor Zijn aangezicht, met onze brandoffers,
slachtoffers en dankoffers. Dan kunnen jullie kinderen later niet tegen onze
kinderen zeggen: Jullie hebben geen deel aan YHWH.

[28] Wij zeiden: Misschien zeggen zij later zoiets tegen ons of tegen onze nakomelingen. Dan zeggen wij: Kijk naar de nabootsing van het altaar van YHWH die onze voorouders gemaakt hebben. Die is niet voor brandoffers of andere offers, maar een getuige tussen ons en jullie.
[29] Het zij verre van ons dat wij in opstand zouden komen tegen YHWH en ons vandaag van Hem zouden afkeren. Wij zouden geen ander altaar bouwen voor brandoffers, graanoffers of slachtoffers dan het altaar van YHWH, onze God, dat voor Zijn tabernakel staat.
[30] De priester Pinehas en de leiders van de gemeenschap hoorden wat de Rubenieten, de Gadieten en de Manassieten zeiden. Ook de hoofden van de duizenden van Israël die bij hem waren, hoorden het. Zij vonden het goed.
[31] Pinehas, de zoon van de priester Eleazar, zei tegen de Rubenieten, de Gadieten en de Manassieten: Vandaag weten wij dat YHWH bij ons is. Want jullie zijn YHWH niet ontrouw geweest. Zo hebben jullie de Israëlieten gered uit de hand van YHWH.
[32] Toen keerden Pinehas, de zoon van de priester Eleazar, en de leiders terug van de Rubenieten en de Gadieten in het land Gilead. Zij gingen naar het land Kanaän, naar de Israëlieten, en brachten hun verslag uit.
[33] De Israëlieten vonden het antwoord goed en loofden God. Zij spraken er niet meer over om tegen hen ten strijde te trekken en het land te verwoesten waar de Rubenieten en de Gadieten woonden.
[34] De Rubenieten en de Gadieten noemden het altaar Getuige. Zij zeiden: Het is een getuige tussen ons dat YHWH God is.

Jozua 23

[1] Lange tijd later, toen YHWH Israël (die met God strijdt) rust had gegeven van al zijn vijanden rondom, was Jozua (YHWH redt) oud en hoogbejaard geworden.
[2] Toen riep Jozua heel Israël bijeen, met hun oudsten, hoofden, rechters en bestuurders. Hij zei tegen hen: Ik ben oud en hoogbejaard geworden.

[3] Jullie hebben alles gezien wat YHWH, jullie God, met al deze volken voor jullie gedaan heeft. Want YHWH, jullie God, heeft zelf voor jullie gestreden.

[4] Kijk, ik heb jullie de volken die nog over zijn, door het lot als erfdeel voor jullie stammen gegeven. Dat geldt ook voor de volken die ik al heb uitgeroeid, van de Jordaan tot de Grote Zee in het westen.

[5] YHWH, jullie God, zal hen zelf voor jullie uit verdrijven en wegdrijven. Dan zullen jullie hun land in bezit nemen, zoals YHWH, jullie God, jullie beloofd heeft.

[6] Wees dus heel sterk om je nauwkeurig te houden aan alles wat in het wetboek van Mozes (uit het water getrokken) staat. Wijk er niet van af naar rechts of naar links.

[7] Meng je niet met de volken die nog bij jullie zijn. Noem de naam van hun goden niet en zweer er niet bij. Dien die goden niet en buig je niet voor ze neer.

[8] Houd je vast aan YHWH, jullie God, zoals jullie tot vandaag gedaan hebben.

[9] YHWH heeft grote en machtige volken voor jullie uit verdreven. Niemand heeft tot vandaag tegen jullie stand kunnen houden.

[10] Eén man van jullie jaagt er duizend op de vlucht. Want YHWH, jullie God, strijdt zelf voor jullie, zoals Hij jullie beloofd heeft.

[11] Pas daarom goed op jezelf, dat jullie YHWH, jullie God, liefhebben.

[12] Maar misschien keren jullie je toch af en sluiten jullie je aan bij de rest van deze volken die nog bij jullie zijn. Misschien trouwen jullie met hen en gaan jullie met hen om.

[13] Weet dan zeker dat YHWH, jullie God, deze volken niet meer voor jullie uit zal verdrijven. Dan worden zij voor jullie een valstrik en een net, een zweep op jullie rug en doorns in jullie ogen. Dat duurt tot jullie verdwenen zijn uit dit goede land dat YHWH, jullie God, jullie gegeven heeft.

[14] Kijk, ik ga vandaag de weg van alle mensen. Jullie weten met heel je hart en heel je ziel dat YHWH, jullie God, al Zijn goede beloften gehouden heeft. Ze zijn allemaal uitgekomen, er is er niet één onvervuld gebleven.

[15] Al het goede dat YHWH, jullie God, beloofd had, is over jullie gekomen. Zo zal YHWH ook al het kwade over jullie laten komen. Dat duurt tot Hij jullie uit

dit goede land heeft weggevaagd dat YHWH, jullie God, jullie gegeven heeft.
16 Dat gebeurt als jullie het verbond overtreden dat YHWH, jullie God, jullie heeft opgedragen, en andere goden gaan dienen en je voor hen neerbuigen. Dan ontbrandt de toorn van YHWH tegen jullie, en zullen jullie snel verdwijnen uit het goede land dat Hij jullie gegeven heeft.

Jozua 24

1 Daarna riep Jozua (YHWH redt) alle stammen van Israël (die met God strijdt) bijeen in Sichem. Hij riep de oudsten van Israël, de hoofden, de rechters en de bestuurders, en zij stelden zich op voor God.
2 Jozua zei tegen het hele volk: Zo zegt YHWH, de God van Israël: Lang geleden woonden jullie voorouders aan de overkant van de rivier. Het ging om Terah, de vader van Abraham (vader van velen) en Nahor (snuivend). Zij dienden andere goden.
3 Toen nam ik jullie voorvader Abraham van de overkant van de rivier. Ik liet hem door heel het land Kanaän (laagland) trekken. Ik gaf hem veel nakomelingen en gaf hem Izak (lachen).
4 Aan Izak gaf ik Jakob (hij houdt de hiel vast) en Ezau (behaard). Aan Ezau gaf ik het gebergte Seïr als bezit, maar Jakob en zijn zonen trokken naar Egypte.
5 Toen stuurde ik Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte). Ik trof Egypte met plagen, zoals ik daar gedaan heb, en daarna leidde ik jullie weg.
6 Ik leidde jullie voorouders uit Egypte, en jullie kwamen bij de zee. De Egyptenaren achtervolgden jullie voorouders met wagens en ruiters tot aan de Schelfzee.
7 Zij riepen tot YHWH, en Hij legde duisternis tussen jullie en de Egyptenaren. Hij liet de zee over hen heen komen, en die bedekte hen. Jullie hebben met eigen ogen gezien wat ik in Egypte gedaan heb. Daarna hebben jullie lange tijd in de woestijn gewoond.
8 Toen bracht ik jullie in het land van de Amorieten, die aan de overkant van de Jordaan woonden. Zij streden tegen jullie, maar ik gaf hen in jullie macht. Jullie namen hun land in bezit, en ik roeide hen voor jullie uit.

[9] Toen maakte Balak (verwoester) zich klaar, de zoon van Zippor (vogel), de koning van Moab (uit de vader), en streed tegen Israël. Hij liet Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), halen om jullie te vervloeken.
[10] Maar ik wilde niet naar Bileam luisteren. Daarom zegende hij jullie steeds opnieuw, en ik redde jullie uit zijn macht.
[11] Toen jullie de Jordaan overgestoken waren en bij Jericho kwamen, vielen de burgers van Jericho jullie aan. Ook de Amorieten, Ferezieten, Kanaänieten, Hethieten, Girgasieten, Hevieten en Jebusieten streden tegen jullie. Maar ik gaf hen in jullie macht.
[12] Ik stuurde horzels voor jullie uit, die hen voor jullie verdreven, zoals de twee koningen van de Amorieten. Dat gebeurde niet door jullie zwaard of jullie boog.
[13] Zo gaf ik jullie een land waarvoor jullie niet gewerkt hebben, en steden die jullie niet gebouwd hebben. Jullie wonen erin, en jullie eten van wijngaarden en olijfbomen die jullie niet geplant hebben.
[14] Vrees daarom nu YHWH en dien Hem oprecht en trouw. Doe de goden weg die jullie voorouders aan de overkant van de rivier en in Egypte gediend hebben. Dien YHWH.
[15] Maar als jullie het niet goed vinden YHWH te dienen, kies dan vandaag wie jullie willen dienen. Kies de goden die jullie voorouders aan de overkant van de rivier dienden, of de goden van de Amorieten in wier land jullie wonen. Maar ik en mijn gezin, wij zullen YHWH dienen!
[16] Het volk antwoordde: Het zij verre van ons dat wij YHWH zouden verlaten om andere goden te dienen.
[17] Want YHWH is onze God. Hij heeft ons en onze voorouders uit het land Egypte, uit het slavenhuis, weggeleid. Hij heeft voor onze ogen die grote tekenen gedaan. Hij heeft ons beschermd op heel de weg die wij gingen en onder alle volken waar wij doorheen trokken.
[18] YHWH heeft al die volken voor ons uit verdreven, ook de Amorieten die in het land woonden. Ook wij zullen YHWH dienen, want Hij is onze God.
[19] Jozua zei tegen het volk: Jullie zullen YHWH niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God. Hij is een jaloers God. Hij zal jullie overtredingen en zonden

niet vergeven.
[20] Als jullie YHWH verlaten en vreemde goden dienen, zal Hij zich tegen jullie keren. Hij zal jullie kwaad doen en jullie vernietigen, nadat Hij jullie eerst goed gedaan heeft.
[21] Maar het volk zei tegen Jozua: Nee, wij zullen YHWH dienen.
[22] Jozua zei tegen het volk: Jullie zijn getuigen tegen jezelf dat jullie YHWH gekozen hebben om Hem te dienen. Zij zeiden: Wij zijn getuigen.
[23] Doe dan nu de vreemde goden weg die bij jullie zijn, en keer je hart naar YHWH, de God van Israël.
[24] Het volk zei tegen Jozua: Wij zullen YHWH, onze God, dienen en naar Hem luisteren.
[25] Zo sloot Jozua die dag een verbond met het volk. Hij gaf hun in Sichem een voorschrift en een regel.
[26] Jozua schreef deze woorden in het wetboek van God. Hij nam een grote steen en richtte die daar op onder de eik bij het heiligdom van YHWH.
[27] Jozua zei tegen het hele volk: Kijk, deze steen zal een getuige tegen ons zijn. Want hij heeft alle woorden gehoord die YHWH tegen ons gesproken heeft. Hij zal een getuige tegen jullie zijn, zodat jullie je God niet verloochenen.
[28] Toen liet Jozua het volk gaan, ieder naar zijn eigen erfdeel.
[29] Na deze gebeurtenissen stierf Jozua, de zoon van Nun (vis), de dienaar van YHWH. Hij was 110 jaar oud.
[30] Zij begroeven hem in zijn eigen erfdeel, in Timnath-Serah in het bergland van Efraïm (vruchtbaar), ten noorden van de berg Gaäs.
[31] Israël diende YHWH zolang Jozua leefde. Ook zolang de oudsten leefden die Jozua overleefden, bleef Israël YHWH dienen. Zij kenden al het werk dat YHWH voor Israël gedaan had.
[32] De beenderen van Jozef (hij voegt toe), die de Israëlieten uit Egypte hadden meegenomen, begroeven zij in Sichem. Dat was op het stuk land dat Jakob voor honderd zilverstukken had gekocht van de zonen van Hemor (ezel), de vader van Sichem. Het was het erfdeel van de nakomelingen van Jozef geworden.

[33] Ook Eleazar (God helpt), de zoon van Aäron, stierf. Zij begroeven hem op de heuvel van zijn zoon Pinehas (de Nubiër), die hem gegeven was in het bergland van Efraïm.

Richteren

Richteren 1

[1] Na de dood van Jozua (YHWH redt) vroegen de Israëlieten YHWH: Wie van ons moet als eerste optrekken tegen de Kanaänieten om tegen hen te strijden?

[2] YHWH antwoordde: Juda (lofprijs) moet optrekken. Kijk, ik geef het land in zijn macht.

[3] Juda zei tegen zijn broer Simeon (hij heeft gehoord): Trek met mij op in het gebied dat mij is toegewezen, en laten wij samen tegen de Kanaänieten strijden. Dan trek ik ook met jou op in jouw gebied. Toen trok Simeon met hem mee.

[4] Juda trok op, en YHWH gaf de Kanaänieten en de Ferezieten in hun macht. Zij versloegen bij Bezek 10.000 man.

[5] In Bezek troffen zij Adoni-Bezek (heer van Bezek) aan. Zij streden tegen hem en versloegen de Kanaänieten en de Ferezieten.

[6] Adoni-Bezek vluchtte, maar zij achtervolgden hem en grepen hem. Zij hakten zijn duimen en zijn grote tenen af.

[7] Adoni-Bezek zei: Zeventig koningen met afgehakte duimen en grote tenen raapten kruimels op onder mijn tafel. Wat ik gedaan heb, heeft God mij nu vergolden. Zij brachten hem naar Jeruzalem, en daar stierf hij.

[8] De nakomelingen van Juda hadden Jeruzalem aangevallen en ingenomen. Zij hadden de inwoners met het zwaard gedood en de stad in brand gestoken.

[9] Daarna trokken de nakomelingen van Juda naar beneden om te strijden tegen de Kanaänieten in het bergland, in het zuiden en in het laagland.

[10] Juda trok ook op tegen de Kanaänieten in Hebron, dat vroeger Kirjath-Arba heette. Zij versloegen Sesai, Ahiman en Talmai (vol voren).

[11] Van daar trok hij op tegen de inwoners van Debir, dat vroeger Kirjath-Sefer heette.

[12] Kaleb (hond) zei: Wie Kirjath-Sefer aanvalt en inneemt, geef ik mijn dochter Achsa (enkelband) als vrouw.

[13] Othniël (leeuw van God), de zoon van Kenaz (jager), de jongere broer van Kaleb, nam de stad in. Kaleb gaf hem zijn dochter Achsa als vrouw.

[14] Toen zij bij hem kwam, haalde zij hem over om haar vader om een stuk land te vragen. Zij liet zich van haar ezel glijden, en Kaleb vroeg haar: Wat is er?

[15] Zij zei tegen hem: Geef mij een zegen. U hebt mij droog land in het zuiden gegeven, geef mij nu ook waterbronnen. Toen gaf Kaleb haar de bovenste en de onderste bronnen.

[16] De nakomelingen van de Keniet, de schoonvader van Mozes (uit het water getrokken), trokken met de nakomelingen van Juda op uit de Palmstad. Zij gingen naar de woestijn van Juda, ten zuiden van Arad. Daar gingen zij tussen het volk wonen.

[17] Juda trok met zijn broer Simeon op. Zij versloegen de Kanaänieten die in Zefath woonden en sloegen de stad met de ban. Daarom kreeg de stad de naam Horma.

[18] Juda nam ook Gaza, Askelon en Ekron in, met hun gebied.

[19] YHWH was met Juda, zodat het de bewoners van het bergland verdreef. Maar de bewoners van de vlakte kon het niet verdrijven, want zij hadden ijzeren wagens.

[20] Zij gaven Hebron aan Kaleb, zoals Mozes gezegd had. Hij verdreef daar de drie zonen van Enak (lange hals).

[21] Maar de nakomelingen van Benjamin (zoon van de rechterhand) verdreven de Jebusieten niet, die in Jeruzalem woonden. De Jebusieten wonen tot vandaag samen met de nakomelingen van Benjamin in Jeruzalem.

[22] Ook het huis van Jozef (hij voegt toe) trok op, tegen Bethel, en YHWH was met hen.

[23] Het huis van Jozef liet Bethel verkennen. Vroeger heette die stad Luz.

[24] De verkenners zagen een man uit de stad komen. Zij zeiden tegen hem: Wijs ons toch de weg de stad in, dan zullen wij goed voor je zijn.

[25] Hij wees hun de weg de stad in. Zij doodden de inwoners van de stad met het zwaard, maar lieten die man met zijn hele familie gaan.

[26] De man trok naar het land van de Hethieten. Daar bouwde hij een stad en noemde die Luz. Zo heet die stad nog steeds.
[27] Manasse (doen vergeten) verdreef de inwoners niet van Beth-Sean, Taänach, Dor, Jibleam en Megiddo, en ook niet van de plaatsen eromheen. De Kanaänieten wilden in dat land blijven wonen.
[28] Toen Israël (die met God strijdt) sterker werd, legde het de Kanaänieten dwangarbeid op. Maar het verdreef hen niet helemaal.
[29] Ook Efraïm (vruchtbaar) verdreef de Kanaänieten die in Gezer woonden niet. De Kanaänieten bleven in Gezer tussen hen wonen.
[30] Zebulon (woning) verdreef de inwoners van Kitron en Nahalol niet. De Kanaänieten bleven tussen hen wonen, maar moesten dwangarbeid doen.
[31] Aser (gelukkig) verdreef de inwoners niet van Akko, Sidon (visvangst), Achlab, Achzib, Chelba, Afik en Rechob.
[32] De Aserieten gingen tussen de Kanaänieten wonen die in het land woonden, want zij verdreven hen niet.
[33] Nafthali (mijn worsteling) verdreef de inwoners van Beth-Semes en Beth-Anath niet. Het ging tussen de Kanaänieten wonen die in het land woonden. Maar de inwoners van Beth-Semes en Beth-Anath moesten dwangarbeid doen.
[34] De Amorieten drongen de nakomelingen van Dan (rechter) terug in het bergland. Zij lieten hen niet naar de vlakte afdalen.
[35] De Amorieten wilden blijven wonen in het gebergte Heres, in Ajalon en in Saalbim. Maar het huis van Jozef kreeg de overhand, en zij moesten dwangarbeid doen.
[36] Het gebied van de Amorieten liep van de helling van Akrabbim, van de rots, en verder omhoog.

Richteren 2

[1] De engel van YHWH ging van Gilgal naar Bochim en zei: Ik heb jullie uit Egypte geleid. Ik heb jullie gebracht in het land dat ik jullie voorouders onder ede beloofd heb. Ik heb gezegd: Ik zal mijn verbond met jullie nooit verbreken.

[2] Maar jullie mochten geen verbond sluiten met de bewoners van dit land, en jullie moesten hun altaren afbreken. Jullie hebben niet naar mij geluisterd. Waarom hebben jullie dat gedaan?

[3] Daarom heb ik ook gezegd: Ik zal hen niet voor jullie uit verdrijven. Zij zullen jullie in de zij steken, en hun goden zullen voor jullie een valstrik zijn.

[4] Toen de engel van YHWH deze woorden tot alle Israëlieten gesproken had, begon het volk luid te huilen.

[5] Daarom noemden zij die plaats Bochim. Zij brachten daar offers aan YHWH.

[6] Toen Jozua (YHWH redt) het volk had laten gaan, waren de Israëlieten ieder naar zijn erfdeel gegaan om het land in bezit te nemen.

[7] Het volk diende YHWH zolang Jozua leefde. Ook zolang de oudsten leefden die Jozua overleefden, bleef het volk YHWH dienen. Zij hadden al de grote daden gezien die YHWH voor Israël (die met God strijdt) gedaan had.

[8] Jozua, de zoon van Nun (vis), de dienaar van YHWH, stierf. Hij was 110 jaar oud.

[9] Zij begroeven hem in zijn eigen erfdeel, in Timnath-Heres in het bergland van Efraïm (vruchtbaar), ten noorden van de berg Gaäs.

[10] Ook die hele generatie ging naar haar voorouders. Er kwam een nieuwe generatie na hen, die YHWH niet kende en ook niet wist wat Hij voor Israël gedaan had.

[11] Toen deden de Israëlieten wat slecht is in de ogen van YHWH, en dienden de Baäls.

[12] Zij verlieten YHWH, de God van hun voorouders, die hen uit Egypte had geleid. Zij volgden andere goden, goden van de volken om hen heen, en bogen zich voor hen neer. Zo maakten zij YHWH kwaad.

[13] Zij verlieten YHWH en dienden Baäl (heer) en de Astartes.

[14] Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël. Hij gaf hen in de macht van plunderaars, die hen beroofden. Hij leverde hen uit aan hun vijanden rondom, zodat zij niet meer tegen hun vijanden stand konden houden.

[15] Waar zij ook heen trokken, de hand van YHWH was tegen hen, zoals YHWH gezegd en gezworen had. Zij kwamen in grote nood.

16 Toen liet YHWH rechters opstaan. Die redden hen uit de macht van hun plunderaars.
17 Maar ook naar hun rechters luisterden zij niet. Zij waren ontrouw en liepen achter andere goden aan en bogen zich voor hen neer. Al snel weken zij af van de weg die hun voorouders gegaan waren, gehoorzaam aan de geboden van YHWH. Zij deden niet zoals hun voorouders.
18 Telkens als YHWH rechters voor hen liet opstaan, was YHWH met die rechter. Hij redde hen uit de macht van hun vijanden zolang die rechter leefde. Want YHWH had medelijden met hen als zij kermden onder hun onderdrukkers en verdrukkers.
19 Maar als de rechter stierf, vervielen zij opnieuw en deden het nog erger dan hun voorouders. Zij volgden andere goden, dienden die en bogen zich voor hen neer. Zij hielden niet op met hun slechte daden en hun koppige levenswijze.
20 Daarom ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël. Hij zei: Dit volk heeft mijn verbond overtreden dat ik hun voorouders heb opgedragen, en heeft niet naar mij geluisterd.
21 Daarom zal ik niemand meer voor hen uit verdrijven van de volken die Jozua bij zijn dood heeft overgelaten.
22 Zo wil ik Israël door die volken op de proef stellen. Ik wil zien of zij de weg van YHWH willen gaan, zoals hun voorouders gedaan hebben, of niet.
23 Daarom liet YHWH die volken blijven en verdreef Hij hen niet snel. Hij had hen ook niet in de macht van Jozua gegeven.

Richteren 3

1 Dit zijn de volken die YHWH liet blijven om Israël (die met God strijdt) op de proef te stellen. Het ging om alle Israëlieten die de oorlogen om Kanaän (laagland) niet hadden meegemaakt.
2 Zo zouden de generaties van de Israëlieten die oorlog nog niet kenden, leren wat oorlog is.
3 Het waren de vijf vorsten van de Filistijnen, alle Kanaänieten, de Sidoniërs, en de Hevieten in het gebergte van de Libanon. Die woonden van de berg

Baäl-Hermon tot waar men Hamath binnenkomt.

[4] Door hen wilde Hij Israël op de proef stellen. Hij wilde weten of zij zouden luisteren naar de geboden die YHWH hun voorouders via Mozes (uit het water getrokken) had gegeven.

[5] Zo woonden de Israëlieten tussen de Kanaänieten, Hethieten, Amorieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten.

[6] Zij trouwden met hun dochters en gaven hun eigen dochters aan hun zonen. Zij dienden hun goden.

[7] De Israëlieten deden wat slecht is in de ogen van YHWH. Zij vergaten YHWH, hun God, en dienden de Baäls en de gewijde palen.

[8] Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël. Hij leverde hen uit aan Kuschan-Rischataïm, de koning van Mesopotamië. Acht jaar lang moesten de Israëlieten Kuschan-Rischataïm dienen.

[9] Toen riepen de Israëlieten tot YHWH, en YHWH liet een redder voor hen opstaan die hen redde. Dat was Othniël (leeuw van God), de zoon van Kenaz (jager), de jongere broer van Kaleb (hond).

[10] De Geest van YHWH kwam over hem, en hij werd rechter over Israël. Hij trok ten strijde, en YHWH gaf Kuschan-Rischataïm, de koning van Aram (hoogland), in zijn macht. Zo kreeg hij de overhand over Kuschan-Rischataïm.

[11] Toen had het land veertig jaar rust. Daarna stierf Othniël, de zoon van Kenaz.

[12] Maar de Israëlieten deden opnieuw wat slecht is in de ogen van YHWH. Toen maakte YHWH Eglon, de koning van Moab (uit de vader), sterk tegen Israël, omdat zij deden wat slecht is in de ogen van YHWH.

[13] Eglon verzamelde de Ammonieten en de Amalekieten om zich heen. Hij trok op en versloeg Israël, en zij namen de Palmstad in.

[14] De Israëlieten moesten Eglon, de koning van Moab, achttien jaar dienen.

[15] Toen riepen de Israëlieten tot YHWH, en YHWH liet een redder voor hen opstaan. Dat was Ehud (die prijst), de zoon van Gera, uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand), een linkshandige man. De Israëlieten stuurden via hem een schatting naar Eglon, de koning van Moab.

16 Ehud maakte voor zichzelf een tweesnijdend zwaard van ongeveer 45 centimeter lang. Hij bond het onder zijn kleren aan zijn rechterheup.
17 Hij bracht de schatting naar Eglon, de koning van Moab. Eglon was een heel dikke man.
18 Toen hij de schatting had aangeboden, stuurde hij de mannen die de schatting gedragen hadden, weg.
19 Maar hij keerde zelf terug bij de beelden bij Gilgal en zei: Ik heb een geheime boodschap voor u, koning. De koning zei: Stil! Toen gingen allen die bij hem stonden, naar buiten.
20 Ehud kwam naar hem toe, terwijl hij alleen zat in zijn koele bovenkamer. Ehud zei: Ik heb een woord van God voor u. Toen stond hij op van zijn troon.
21 Ehud stak zijn linkerhand uit, pakte het zwaard van zijn rechterheup en stak het hem in zijn buik.
22 Zelfs het handvat ging achter het lemmet naar binnen, en het vet sloot zich om het lemmet. Want hij trok het zwaard niet uit zijn buik, en de ingewanden kwamen naar buiten.
23 Toen ging Ehud naar buiten, door de voorhal. Hij sloot de deuren van de bovenkamer achter zich en deed ze op slot.
24 Toen hij weg was, kwamen de dienaren van de koning. Zij zagen dat de deuren van de bovenkamer op slot waren. Zij zeiden: Hij doet vast zijn behoefte in de koele kamer.
25 Zij wachtten tot zij er verlegen van werden, maar hij deed de deuren van de bovenkamer niet open. Toen pakten zij de sleutel en maakten open. En kijk, daar lag hun heer dood op de grond.
26 Terwijl zij aarzelden, was Ehud ontkomen. Hij was de beelden voorbij gegaan en vluchtte naar Seïra.
27 Toen hij daar aankwam, blies hij op de ramshoorn in het bergland van Efraïm (vruchtbaar). De Israëlieten kwamen met hem uit het bergland naar beneden, en hij ging voor hen uit.
28 Hij zei tegen hen: Volg mij, want YHWH heeft jullie vijanden, de Moabieten, in jullie macht gegeven. Zij volgden hem naar beneden en bezetten

de doorwaadbare plaatsen van de Jordaan naar Moab. Zij lieten niemand oversteken.

[29] In die tijd versloegen zij ongeveer 10.000 Moabieten, allemaal sterke en dappere mannen. Niet één ontkwam.

[30] Zo werd Moab op die dag aan Israël onderworpen, en het land had tachtig jaar rust.

[31] Na hem kwam Samgar, de zoon van Anath (antwoord). Hij versloeg 600 Filistijnen met een ossenstok. Zo redde ook hij Israël.

Richteren 4

[1] Na de dood van Ehud (die prijst) deden de Israëlieten opnieuw wat slecht is in de ogen van YHWH.

[2] Daarom leverde YHWH hen uit aan Jabin (hij begrijpt), de koning van Kanaän (laagland), die in Hazor regeerde. Zijn legeraanvoerder was Sisera, die in Haroseth-Haggojim woonde.

[3] Toen riepen de Israëlieten tot YHWH. Want Jabin had 900 ijzeren wagens, en hij had de Israëlieten twintig jaar lang hard onderdrukt.

[4] In die tijd was Debora (bij) rechter over Israël (die met God strijdt). Zij was een profetes, de vrouw van Lappidoth (fakkels).

[5] Zij zat onder de palmboom van Debora, tussen Rama en Bethel in het bergland van Efraïm (vruchtbaar). De Israëlieten kwamen bij haar om recht te krijgen.

[6] Zij liet Barak (bliksem), de zoon van Abinoam (mijn vader is lieflijk), uit Kedes in Nafthali (mijn worsteling) roepen. Zij zei tegen hem: Heeft YHWH, de God van Israël, je niet opgedragen: Ga en trek naar de berg Tabor? Neem 10.000 man mee uit Nafthali en Zebulon (woning).

[7] Ik zal Sisera, de legeraanvoerder van Jabin, met zijn wagens en zijn leger naar je toe lokken bij de beek Kison. Ik zal hem in jouw macht geven.

[8] Barak zei tegen haar: Als u met mij meegaat, ga ik. Maar als u niet met mij meegaat, ga ik niet.

[9] Zij zei: Ik ga zeker met je mee. Maar de eer van deze tocht zal niet voor jou zijn. Want YHWH zal Sisera uitleveren aan een vrouw. Toen maakte Debora zich klaar en ging met Barak naar Kedes.

[10] Barak riep Zebulon en Nafthali bijeen in Kedes. Hij trok op met 10.000 man achter zich, en Debora ging met hem mee.

[11] Heber (overkant), de Keniet, had zich afgescheiden van de Kenieten, de nakomelingen van Hobab (geliefde), de schoonvader van Mozes (uit het water getrokken). Hij had zijn tenten opgeslagen bij de eik in Zaanaïm, bij Kedes.

[12] Sisera kreeg bericht dat Barak, de zoon van Abinoam, naar de berg Tabor was opgetrokken.

[13] Toen riep Sisera al zijn wagens bijeen, 900 ijzeren wagens, en al zijn soldaten. Hij trok van Haroseth-Haggojim naar de beek Kison.

[14] Debora zei tegen Barak: Kom, want vandaag geeft YHWH Sisera in jouw macht! YHWH trekt immers voor je uit! Toen daalde Barak af van de berg Tabor, met 10.000 man achter zich.

[15] YHWH bracht Sisera met al zijn wagens en zijn hele leger in verwarring voor Barak, en zij werden met het zwaard verslagen. Sisera sprong van zijn wagen en vluchtte te voet.

[16] Barak achtervolgde de wagens en het leger tot Haroseth-Haggojim. Het hele leger van Sisera viel door het zwaard. Er bleef niet één man over.

[17] Maar Sisera vluchtte te voet naar de tent van Jaël (steenbok), de vrouw van Heber, de Keniet. Want er was vrede tussen Jabin, de koning van Hazor, en de familie van Heber, de Keniet.

[18] Jaël ging Sisera tegemoet en zei tegen hem: Kom binnen, mijn heer, kom bij mij binnen. Wees niet bang. Hij ging bij haar de tent in, en zij bedekte hem met een deken.

[19] Hij zei tegen haar: Geef mij toch wat water te drinken, want ik heb dorst. Zij opende een leren zak met melk, gaf hem te drinken en bedekte hem weer.

[20] Hij zei tegen haar: Ga bij de ingang van de tent staan. Als er iemand komt die je vraagt: Is er iemand hier? zeg dan: Nee.

[21] Maar Jaël, de vrouw van Heber, pakte een tentpin en een hamer. Zij sloop naar hem toe en sloeg de pin door zijn slaap, zodat die in de grond vast kwam te zitten. Hij was uitgeput in een diepe slaap gevallen, en zo stierf hij.

[22] Kijk, daar kwam Barak, die Sisera achtervolgde. Jaël ging hem tegemoet en zei tegen hem: Kom, dan laat ik u de man zien die u zoekt. Hij ging bij haar binnen, en daar lag Sisera dood, met de pin door zijn slaap.

[23] Zo onderwierp God op die dag Jabin, de koning van Kanaän, aan de Israëlieten.

[24] De Israëlieten werden steeds sterker tegenover Jabin, de koning van Kanaän, tot zij Jabin, de koning van Kanaän, hadden uitgeroeid.

Richteren 5

[1] Op die dag zongen Debora (bij) en Barak (bliksem), de zoon van Abinoam (mijn vader is lieflijk), dit lied:

[2] Loof YHWH, omdat Israël (die met God strijdt) gewroken is, omdat het volk zich vrijwillig aanbood!

[3] Luister, koningen! Hoor goed, vorsten! Ik, ik wil zingen voor YHWH. Ik wil een lied spelen voor YHWH, de God van Israël.

[4] YHWH, toen U uittrok uit Seïr, toen U optrok uit het land van Edom, beefde de aarde. Ook de hemel druppelde, ook de wolken druppelden water.

[5] De bergen smolten weg voor YHWH, zelfs de Sinaï, voor YHWH, de God van Israël.

[6] In de dagen van Samgar, de zoon van Anath (antwoord), in de dagen van Jaël (steenbok), lagen de wegen verlaten. Wie op reis ging, nam kronkelende omwegen.

[7] In de dorpen van Israël was het leven stilgevallen, stilgevallen, tot ik opstond, ik, Debora, tot ik opstond als een moeder in Israël.

[8] Toen Israël nieuwe goden koos, was er oorlog in de poorten. Was er een schild of een speer te zien bij de 40.000 in Israël?

[9] Mijn hart gaat uit naar de leiders van Israël, die zich vrijwillig aanboden onder het volk. Loof YHWH!

[10] Jullie die op witte ezelinnen rijden, jullie die rechtspreken, en jullie die over de weg gaan, vertel het!

[11] Vrij van het lawaai van de boogschutters, bij de plaatsen waar men water put, vertellen zij van de rechtvaardige daden van YHWH. Zij vertellen van Zijn rechtvaardige daden voor Zijn dorpen in Israël. Toen trok het volk van YHWH naar de poorten.

[12] Word wakker, word wakker, Debora! Word wakker, word wakker, zing een lied! Sta op, Barak, en voer je gevangenen weg, zoon van Abinoam!

[13] Toen liet Hij wie overgebleven waren, heersen over de machtigen onder het volk. YHWH liet mij heersen over de sterken.

[14] Uit Efraïm (vruchtbaar) kwamen zij, met hun wortels in Amalek. Achter jou kwam Benjamin (zoon van de rechterhand) met jouw mensen. Uit Machir (verkocht) kwamen de aanvoerders naar beneden, en uit Zebulon (woning) zij die de schrijversstaf voeren.

[15] Ook de vorsten van Issaschar (loon) waren bij Debora. Zoals Issaschar was, zo was ook Barak; hij werd te voet het dal in gestuurd. Bij de families van Ruben (zie, een zoon) werd lang nagedacht.

[16] Waarom bleef je zitten tussen de schaapskooien, om te luisteren naar het fluiten bij de kudden? Bij de families van Ruben werd diep nagedacht.

[17] Gilead bleef aan de overkant van de Jordaan. En Dan (rechter), waarom bleef hij bij de schepen? Aser (gelukkig) bleef aan de kust zitten en bleef bij zijn inhammen.

[18] Maar Zebulon is een volk dat zijn leven waagde tot in de dood, net als Nafthali (mijn worsteling) op de hoogten van het land.

[19] De koningen kwamen en streden. Toen streden de koningen van Kanaän (laagland) bij Taänach, bij het water van Megiddo. Maar zilver hebben zij niet buitgemaakt.

[20] Vanuit de hemel streden de sterren. Vanuit hun banen streden zij tegen Sisera.

[21] De beek Kison sleurde hen mee, de oeroude beek, de beek Kison. Mijn ziel, vertreed de sterken!

[22] Toen dreunden de hoeven van de paarden bij het galopperen, het galopperen van hun sterke rossen.
[23] Vervloek Meroz, zegt de engel van YHWH. Vervloek zijn inwoners voortdurend, omdat zij YHWH niet te hulp kwamen, YHWH niet te hulp kwamen met de helden.
[24] Gezegend boven alle vrouwen is Jaël, de vrouw van Heber (overkant), de Keniet. Gezegend is zij boven de vrouwen in de tent!
[25] Hij vroeg om water, zij gaf hem melk. In een kostbare schaal bracht zij hem room.
[26] Haar hand greep de tentpin, haar rechterhand de hamer van de werklieden. Zij sloeg Sisera, zij verbrijzelde zijn hoofd. Zij doorboorde zijn slaap en sloeg er dwars doorheen.
[27] Aan haar voeten zakte hij ineen, hij viel en lag daar. Aan haar voeten zakte hij ineen en viel. Waar hij ineenzakte, daar lag hij verslagen.
[28] De moeder van Sisera keek uit door het raam en riep door de tralies: Waarom blijft zijn wagen zo lang weg? Waarom horen wij zijn wagens nog niet aankomen?
[29] De wijste van haar hofdames antwoordde haar, en ook zijzelf gaf zichzelf antwoord:
[30] Zij zijn toch zeker de buit aan het verdelen? Een meisje of twee voor elke man! Voor Sisera een buit van gekleurde stoffen, een buit van geborduurde, gekleurde stoffen. Aan twee kanten geborduurd, voor de hals van wie buit maakt!
[31] Laten zo al Uw vijanden omkomen, YHWH! Maar laten wie Hem liefhebben, zijn als de zon wanneer die opkomt in haar kracht. En het land had veertig jaar rust.

Richteren 6

[1] De Israëlieten deden wat slecht is in de ogen van YHWH. Toen gaf YHWH hen zeven jaar lang in de macht van de Midianieten.

[2] De Midianieten kregen de overhand over Israël (die met God strijdt). Daarom maakten de Israëlieten uit angst voor hen schuilplaatsen in de bergen: holen, grotten en vestingen.

[3] Want telkens als Israël gezaaid had, kwamen de Midianieten op, samen met de Amalekieten en de volken uit het oosten. Zij trokken tegen hen op.

[4] Zij sloegen hun kamp tegenover hen op en vernielden de opbrengst van het land, tot aan Gaza. Zij lieten in Israël geen voedsel over, geen schapen, geen runderen en geen ezels.

[5] Want zij kwamen met hun vee en hun tenten, zo talrijk als sprinkhanen. Zij en hun kamelen waren niet te tellen. Zij kwamen het land binnen om het te verwoesten.

[6] Zo raakte Israël door de Midianieten diep in armoede. Toen riepen de Israëlieten tot YHWH.

[7] Toen de Israëlieten vanwege de Midianieten tot YHWH riepen,

[8] stuurde YHWH een profeet naar de Israëlieten. Die zei tegen hen: Zo zegt YHWH, de God van Israël: Ik heb jullie uit Egypte geleid, uit het slavenhuis.

[9] Ik heb jullie gered uit de macht van de Egyptenaren en uit de macht van al jullie onderdrukkers. Ik heb hen voor jullie uit verdreven en jullie hun land gegeven.

[10] Ik heb tegen jullie gezegd: Ik ben YHWH, jullie God. Vrees de goden van de Amorieten niet, in wier land jullie wonen. Maar jullie hebben niet naar mij geluisterd.

[11] Toen kwam de engel van YHWH en ging zitten onder de eik in Ofra, die van Joas (YHWH heeft gegeven), de Abiëzriet, was. Zijn zoon Gideon (houwer) was tarwe aan het dorsen in de wijnpers, om die voor de Midianieten verborgen te houden.

[12] De engel van YHWH verscheen aan hem en zei tegen hem: YHWH is met je, dappere strijder!

[13] Gideon zei tegen Hem: Ach, mijn Heer, als YHWH met ons is, waarom overkomt ons dit dan allemaal? Waar zijn al Zijn wonderen, waarover onze vaders ons verteld hebben? Zij zeiden: Heeft YHWH ons niet uit Egypte geleid? Maar nu heeft YHWH ons verlaten en ons aan de Midianieten uitgeleverd.

[14] Toen keerde YHWH zich naar hem toe en zei: Ga met deze kracht van je, en red Israël uit de macht van de Midianieten. Heb ik je niet gestuurd?

[15] Hij zei tegen Hem: Ach, mijn Heer, hoe kan ik Israël redden? Kijk, mijn familie is de armste van Manasse (doen vergeten), en ik ben de minste in de familie van mijn vader.

[16] YHWH zei tegen hem: Omdat ik met je zal zijn, zul je de Midianieten verslaan alsof het één man was.

[17] Hij zei tegen Hem: Als ik genade heb gevonden in Uw ogen, geef mij dan een teken dat U het bent die met mij spreekt.

[18] Ga hier toch niet weg voordat ik bij U terugkom met mijn geschenk en het U voorzet. Hij zei: Ik blijf tot je terugkomt.

[19] Gideon ging naar binnen en maakte een geitenbokje klaar. Van ongeveer 20 liter meel bakte hij ongezuurde broden. Het vlees deed hij in een mand en de bouillon in een pot. Hij bracht het naar Hem toe onder de eik en zette het neer.

[20] De engel van God zei tegen hem: Neem het vlees en de ongezuurde broden, leg ze op die rots en giet de bouillon erover. Dat deed hij.

[21] De engel van YHWH stak de punt van de staf in Zijn hand uit en raakte het vlees en de ongezuurde broden aan. Toen sloeg er vuur uit de rots, dat het vlees en de ongezuurde broden verteerde. Daarna verdween de engel van YHWH uit zijn ogen.

[22] Toen zag Gideon dat het de engel van YHWH was. Gideon zei: Ach, Heere YHWH, ik heb de engel van YHWH van aangezicht tot aangezicht gezien!

[23] Maar YHWH zei tegen hem: Vrede zij met je. Wees niet bang, je zult niet sterven.

[24] Gideon bouwde daar een altaar voor YHWH en noemde het: YHWH is vrede. Het staat nog steeds in Ofra van de Abiëzrieten.

[25] In diezelfde nacht zei YHWH tegen hem: Neem de jonge stier van je vader, de tweede stier van zeven jaar oud. Breek het altaar van Baäl (heer) af dat van je vader is, en hak de gewijde paal om die ernaast staat.

[26] Bouw dan boven op deze vesting, op een geschikte plek, een altaar voor YHWH, je God. Neem de tweede stier en breng hem als brandoffer, met het

hout van de gewijde paal die je omgehakt hebt.
[27] Gideon nam tien van zijn knechten mee en deed wat YHWH hem gezegd had. Maar hij was bang voor de familie van zijn vader en voor de mannen van de stad. Daarom deed hij het niet overdag, maar 's nachts.
[28] Toen de mannen van de stad de volgende morgen vroeg opstonden, zagen zij het. Het altaar van Baäl was afgebroken, de gewijde paal ernaast was omgehakt, en de tweede stier was geofferd op het nieuwe altaar.
[29] Zij vroegen elkaar: Wie heeft dit gedaan? Zij zochten het uit en vroegen rond. Toen zei men: Gideon, de zoon van Joas, heeft dit gedaan.
[30] De mannen van de stad zeiden tegen Joas: Breng je zoon naar buiten, hij moet sterven. Want hij heeft het altaar van Baäl afgebroken en de gewijde paal ernaast omgehakt.
[31] Maar Joas zei tegen allen die tegenover hem stonden: Willen jullie het soms voor Baäl opnemen? Willen jullie hem redden? Wie het voor hem opneemt, wordt nog vanmorgen gedood! Als hij een god is, laat hij dan zelf voor zichzelf opkomen, nu zijn altaar is afgebroken.
[32] Daarom noemde men Gideon die dag Jerubbaäl (Baäl strijdt). Want men zei: Laat Baäl tegen hem strijden, omdat hij zijn altaar heeft afgebroken.
[33] Alle Midianieten, Amalekieten en volken uit het oosten verzamelden zich. Zij staken over en sloegen hun kamp op in het dal van Jizreël.
[34] Toen kwam de Geest van YHWH over Gideon. Hij blies op de ramshoorn, en de Abiëzrieten werden opgeroepen om hem te volgen.
[35] Hij stuurde ook boden door heel Manasse, en ook zij werden opgeroepen om hem te volgen. Hij stuurde boden naar Aser (gelukkig), Zebulon (woning) en Nafthali (mijn worsteling), en ook zij trokken op om hen te ontmoeten.
[36] Gideon zei tegen God: Als U Israël door mij wilt redden, zoals U gezegd hebt,
[37] kijk, dan leg ik een wollen vacht op de dorsvloer. Misschien ligt er dan alleen op de vacht dauw en blijft de grond eromheen droog. Dan weet ik dat U Israël door mij zult redden, zoals U gezegd hebt.
[38] Zo gebeurde het. De volgende morgen stond hij vroeg op, drukte de vacht uit en wrong de dauw eruit, een schaal vol water.

[39] Gideon zei tegen God: Wordt U niet kwaad op mij als ik nog één keer spreek. Laat mij het nog één keer met de vacht op de proef stellen. Laat nu alleen de vacht droog blijven en overal op de grond dauw liggen.
[40] God deed dat in diezelfde nacht. Alleen de vacht bleef droog, en overal op de grond lag dauw.

Richteren 7

[1] Jerubbaäl (Baäl strijdt), dat is Gideon (houwer), stond vroeg op met al het volk dat bij hem was. Zij sloegen hun kamp op bij de bron van Harod. Het kamp van de Midianieten lag ten noorden van hen, achter de heuvel More, in het dal.
[2] YHWH zei tegen Gideon: Het volk dat bij je is, is te talrijk om Midian (twist) aan hen over te leveren. Anders zou Israël (die met God strijdt) tegenover mij opscheppen en zeggen: Mijn eigen hand heeft mij gered.
[3] Roep daarom nu tegen het volk: Wie bang is en beeft, moet teruggaan en snel van het gebergte Gilead weggaan. Toen gingen er 22.000 man terug, en er bleven 10.000 over.
[4] YHWH zei tegen Gideon: Het volk is nog te talrijk. Laat hen naar het water afdalen, dan zal ik hen daar voor je uitkiezen. Van wie ik tegen je zeg: Deze gaat met je mee, die gaat met je mee. Maar van wie ik zeg: Deze gaat niet met je mee, die gaat niet mee.
[5] Hij liet het volk naar het water afdalen. YHWH zei tegen Gideon: Zet iedereen die het water met zijn tong oplikt zoals een hond, apart. Doe dat ook met iedereen die op zijn knieën gaat om te drinken.
[6] Het aantal mannen dat met hun hand naar hun mond likte, was 300. Alle anderen gingen op hun knieën om water te drinken.
[7] YHWH zei tegen Gideon: Door deze 300 mannen die gelikt hebben, zal ik jullie redden en Midian in jouw macht geven. Laat alle anderen gaan, ieder naar zijn eigen plaats.
[8] Het volk nam de proviand en de ramshoorns mee. Gideon liet alle andere mannen van Israël naar hun tenten gaan, maar de 300 man hield hij bij zich.

Het kamp van Midian lag beneden hem in het dal.

[9] In diezelfde nacht zei YHWH tegen hem: Sta op en daal af naar het kamp, want ik heb het in jouw macht gegeven.

[10] Als je bang bent om aan te vallen, ga dan eerst met je knecht Pura (tak) naar het kamp.

[11] Luister naar wat zij zeggen. Daarna zul je de moed hebben om het kamp aan te vallen. Toen ging hij met zijn knecht Pura naar beneden, tot aan de voorposten van het kamp.

[12] De Midianieten, de Amalekieten en alle volken uit het oosten lagen in het dal, zo talrijk als sprinkhanen. Hun kamelen waren niet te tellen, zo talrijk als het zand aan de zee.

[13] Toen Gideon daar aankwam, vertelde een man net een droom aan zijn kameraad. Hij zei: Kijk, ik heb gedroomd dat een rond gerstebrood het kamp van Midian in rolde. Het kwam bij de tent, sloeg ertegen en liet haar omvallen. De tent ging ondersteboven en lag plat op de grond.

[14] Zijn kameraad antwoordde: Dit kan niets anders zijn dan het zwaard van Gideon, de zoon van Joas (YHWH heeft gegeven), de Israëliet. God heeft Midian en het hele kamp in zijn macht gegeven.

[15] Toen Gideon de droom en de uitleg hoorde, boog hij zich neer in aanbidding. Hij ging terug naar het kamp van Israël en zei: Sta op, want YHWH heeft het kamp van Midian in jullie macht gegeven!

[16] Hij verdeelde de 300 man in drie groepen. Hij gaf ieder een ramshoorn en een lege kruik, met een fakkel in de kruik.

[17] Hij zei tegen hen: Kijk naar mij en doe wat ik doe. Als ik bij de rand van het kamp kom, doen jullie precies wat ik doe.

[18] Als ik op de ramshoorn blaas, samen met allen die bij mij zijn, blazen jullie ook op de ramshoorns, rondom het hele kamp. Roep dan: Voor YHWH en voor Gideon!

[19] Gideon en de honderd mannen die bij hem waren, kwamen aan de rand van het kamp. Het was aan het begin van de middelste nachtwacht, net nadat de wachten waren afgelost. Zij bliezen op de ramshoorns en sloegen de kruiken in hun handen stuk.

[20] Zo bliezen alle drie de groepen op de ramshoorns en braken hun kruiken. In hun linkerhand hielden zij de fakkels en in hun rechterhand de ramshoorns om op te blazen. Zij riepen: Het zwaard van YHWH en van Gideon!
[21] Ieder bleef rondom het kamp op zijn plaats staan. Toen raakte het hele kamp in paniek. Zij schreeuwden en vluchtten.
[22] Terwijl de 300 op de ramshoorns bliezen, liet YHWH in het hele kamp de een het zwaard tegen de ander keren. Het leger vluchtte tot Beth-Sitta, richting Zereda, tot aan de grens van Abel-Mehola bij Tabbath.
[23] De mannen van Israël uit Nafthali (mijn worsteling), Aser (gelukkig) en heel Manasse (doen vergeten) werden opgeroepen, en zij achtervolgden de Midianieten.
[24] Gideon stuurde ook boden door heel het bergland van Efraïm (vruchtbaar) met de boodschap: Kom naar beneden, de Midianieten tegemoet. Bezet vóór hen de waterplaatsen tot Beth-Bara, en de Jordaan. Alle mannen van Efraïm werden opgeroepen, en zij bezetten de waterplaatsen tot Beth-Bara en de Jordaan.
[25] Zij namen twee vorsten van Midian gevangen, Oreb (raaf) en Zeëb (wolf). Oreb doodden zij bij de rots van Oreb, en Zeëb bij de wijnpers van Zeëb. Zij achtervolgden de Midianieten en brachten de hoofden van Oreb en Zeëb naar Gideon, aan de overkant van de Jordaan.

Richteren 8

[1] De mannen van Efraïm (vruchtbaar) zeiden tegen hem: Waarom heb je ons dit aangedaan? Waarom heb je ons niet geroepen toen je ten strijde trok tegen de Midianieten? Zij maakten heftig ruzie met hem.
[2] Maar hij zei tegen hen: Wat heb ik nu gedaan in vergelijking met jullie? Is de nalezing van Efraïm niet beter dan de hele wijnoogst van Abiëzer (mijn vader is hulp)?
[3] God heeft de vorsten van Midian (twist), Oreb (raaf) en Zeëb (wolf), in jullie macht gegeven. Wat heb ik kunnen doen in vergelijking met jullie? Toen hij dat zei, zakte hun woede.

[4] Gideon (houwer) kwam bij de Jordaan en stak over met de 300 mannen die bij hem waren. Zij waren uitgeput, maar bleven de vijand achtervolgen.

[5] Hij zei tegen de mannen van Sukkoth: Geef toch wat broden aan het volk dat mij volgt, want zij zijn uitgeput. Ik achtervolg Zebah (offer) en Tsalmuna (bescherming is geweigerd), de koningen van Midian.

[6] Maar de leiders van Sukkoth zeiden: Heb je Zebah en Tsalmuna soms al in handen, dat wij je leger brood zouden geven?

[7] Gideon zei: Goed dan! Als YHWH Zebah en Tsalmuna in mijn macht geeft, zal ik jullie vlees dorsen met doornen en distels uit de woestijn.

[8] Van daar trok hij naar Pnuël en vroeg hun hetzelfde. Maar de mannen van Pnuël gaven hem hetzelfde antwoord als de mannen van Sukkoth.

[9] Toen zei hij ook tegen de mannen van Pnuël: Als ik behouden terugkom, zal ik deze toren afbreken.

[10] Zebah en Tsalmuna waren in Karkor met hun legers, ongeveer 15.000 man. Dat was alles wat over was van het hele leger van de volken uit het oosten. Er waren 120.000 gewapende mannen gesneuveld.

[11] Gideon trok de weg op van de tentbewoners, ten oosten van Nobah (geblaf) en Jogbeha. Hij versloeg het leger, dat zich veilig voelde.

[12] Zebah en Tsalmuna vluchtten, maar hij achtervolgde hen. Hij nam de twee koningen van Midian, Zebah en Tsalmuna, gevangen en joeg het hele leger schrik aan.

[13] Toen Gideon, de zoon van Joas (YHWH heeft gegeven), van de strijd terugkwam, voordat de zon opkwam,

[14] nam hij een jongen uit Sukkoth gevangen en ondervroeg hem. De jongen schreef voor hem de namen op van de leiders en oudsten van Sukkoth, 77 mannen.

[15] Toen kwam hij bij de mannen van Sukkoth en zei: Hier zijn Zebah en Tsalmuna. Over hen hebben jullie mij bespot. Jullie zeiden: Heb je Zebah en Tsalmuna soms al in handen, dat wij je uitgeputte mannen brood zouden geven?

[16] Hij nam de oudsten van die stad, en doorns en distels uit de woestijn. Daarmee leerde hij de mannen van Sukkoth een lesje.

[17] Hij brak de toren van Pnuël af en doodde de mannen van de stad.

[18] Toen vroeg hij Zebah en Tsalmuna: Hoe zagen de mannen eruit die jullie bij de Tabor gedood hebben? Zij zeiden: Zij waren net als jij. Ieder van hen zag eruit als een koningszoon.

[19] Hij zei: Het waren mijn broers, de zonen van mijn moeder. Zo waar YHWH leeft: als jullie hen in leven hadden gelaten, zou ik jullie niet doden!

[20] Hij zei tegen Jether (overvloed), zijn oudste zoon: Sta op en dood hen. Maar de jongen trok zijn zwaard niet, want hij was bang, omdat hij nog jong was.

[21] Toen zeiden Zebah en Tsalmuna: Sta zelf op en val ons aan. Want zoals de man is, zo is zijn kracht. Gideon stond op en doodde Zebah en Tsalmuna. Hij nam de maanvormige sieraden die aan de halzen van hun kamelen hingen.

[22] De mannen van Israël (die met God strijdt) zeiden tegen Gideon: Wees onze heerser, u, uw zoon en uw kleinzoon. Want u hebt ons uit de macht van Midian gered.

[23] Maar Gideon zei tegen hen: Ik zal niet over jullie heersen, en ook mijn zoon zal niet over jullie heersen. YHWH zal over jullie heersen.

[24] Gideon zei verder tegen hen: Ik wil jullie om één ding vragen. Geef mij ieder een ring uit jullie buit. De vijanden hadden namelijk gouden ringen gedragen, want het waren Ismaëlieten.

[25] Zij zeiden: Die geven wij graag. Zij spreidden een mantel uit, en ieder gooide er een ring uit zijn buit op.

[26] Het goud van de ringen waar hij om gevraagd had, woog ongeveer 19 kilo. Daarbij kwamen nog de maanvormige sieraden, de hangers en de purperen kleren van de koningen van Midian, en de kettingen van hun kamelen.

[27] Gideon maakte er een efod van en zette die in zijn stad Ofra neer. Heel Israël liep er daar ontrouw achteraan. Zo werd hij een valstrik voor Gideon en zijn familie.

[28] Zo werd Midian aan de Israëlieten onderworpen, en het hief zijn hoofd niet meer op. Het land had veertig jaar rust, zolang Gideon leefde.

[29] Jerubbaäl (Baäl strijdt), de zoon van Joas, ging terug naar zijn huis en woonde daar.
[30] Gideon had zeventig zonen, zijn eigen nakomelingen, want hij had veel vrouwen.
[31] Zijn bijvrouw in Sichem baarde hem ook een zoon, en hij noemde hem Abimelech (mijn vader is koning).
[32] Gideon, de zoon van Joas, stierf op hoge leeftijd. Hij werd begraven in het graf van zijn vader Joas in Ofra van de Abiëzrieten.
[33] Na de dood van Gideon keerden de Israëlieten zich opnieuw af. Zij liepen ontrouw achter de Baäls aan en maakten Baäl-Berith tot hun god.
[34] De Israëlieten dachten niet meer aan YHWH, hun God, die hen gered had uit de macht van al hun vijanden rondom.
[35] Ook toonden zij geen dankbaarheid tegenover de familie van Jerubbaäl, dat is Gideon, voor al het goede dat hij voor Israël gedaan had.

Richteren 9

[1] Abimelech (mijn vader is koning), de zoon van Jerubbaäl (Baäl strijdt), ging naar Sichem, naar de broers van zijn moeder. Hij sprak met hen en met de hele familie van zijn grootvader van moederskant. Hij zei:
[2] Vraag de burgers van Sichem toch: Wat is beter voor jullie? Dat zeventig mannen, alle zonen van Jerubbaäl, over jullie heersen, of dat één man over jullie heerst? Denk eraan dat ik jullie eigen vlees en bloed ben.
[3] De broers van zijn moeder zeiden al deze woorden over hem tegen de burgers van Sichem. Hun hart ging uit naar Abimelech, want zij zeiden: Hij is onze broer.
[4] Zij gaven hem zeventig zilverstukken uit de tempel van Baäl-Berith. Daarmee huurde Abimelech nietsnutten en avonturiers, die hem volgden.
[5] Hij ging naar het huis van zijn vader in Ofra en doodde zijn broers, de zonen van Jerubbaäl, zeventig mannen, op één steen. Maar Jotham (YHWH is volmaakt), de jongste zoon van Jerubbaäl, bleef over, want hij had zich verstopt.

[6] Toen kwamen alle burgers van Sichem en heel Beth-Millo bijeen. Zij gingen naar de hoge eik bij Sichem en maakten Abimelech daar koning.

[7] Toen Jotham dat hoorde, ging hij op de top van de berg Gerizim staan. Hij riep met luide stem tegen hen: Luister naar mij, burgers van Sichem, dan zal God naar jullie luisteren.

[8] Eens gingen de bomen op weg om een koning over zich te zalven. Zij zeiden tegen de olijfboom: Wees jij koning over ons.

[9] Maar de olijfboom zei tegen hen: Zou ik mijn olie opgeven, waarmee men God en mensen eert? Zou ik gaan zweven boven de bomen?

[10] Toen zeiden de bomen tegen de vijgenboom: Kom jij, wees koning over ons.

[11] Maar de vijgenboom zei tegen hen: Zou ik mijn zoetheid en mijn goede vrucht opgeven? Zou ik gaan zweven boven de bomen?

[12] Toen zeiden de bomen tegen de wijnstok: Kom jij, wees koning over ons.

[13] Maar de wijnstok zei tegen hen: Zou ik mijn wijn opgeven, die God en mensen blij maakt? Zou ik gaan zweven boven de bomen?

[14] Toen zeiden alle bomen tegen de doornstruik: Kom jij, wees koning over ons.

[15] De doornstruik zei tegen de bomen: Als jullie mij echt tot koning over jullie willen zalven, kom dan schuilen in mijn schaduw. Maar zo niet, laat er dan vuur uit de doornstruik komen dat de ceders van de Libanon verteert.

[16] Hebben jullie nu eerlijk en oprecht gehandeld door Abimelech koning te maken? Hebben jullie Jerubbaäl en zijn familie goed behandeld? Hebben jullie hem gegeven wat zijn daden verdienden?

[17] Want mijn vader heeft voor jullie gestreden en zijn leven gewaagd. Hij heeft jullie gered uit de macht van Midian (twist).

[18] Maar jullie zijn vandaag tegen de familie van mijn vader in opstand gekomen. Jullie hebben zijn zonen, zeventig mannen, op één steen gedood. Jullie hebben Abimelech, de zoon van zijn slavin, koning gemaakt over de burgers van Sichem, omdat hij jullie broer is.

[19] Als jullie vandaag eerlijk en oprecht gehandeld hebben tegenover Jerubbaäl en zijn familie, wees dan blij met Abimelech, en laat hij blij zijn met jullie.

[20] Maar zo niet, laat er dan vuur uitgaan van Abimelech dat de burgers van Sichem en Beth-Millo verteert. En laat er vuur uitgaan van de burgers van Sichem en Beth-Millo dat Abimelech verteert!

[21] Toen vluchtte Jotham weg. Hij ging naar Beër en bleef daar wonen, uit angst voor zijn broer Abimelech.

[22] Abimelech heerste drie jaar over Israël (die met God strijdt).

[23] Toen stuurde God een boze geest tussen Abimelech en de burgers van Sichem, en de burgers van Sichem werden Abimelech ontrouw.

[24] Zo werd het geweld tegen de zeventig zonen van Jerubbaäl gewroken. Hun bloed kwam op Abimelech, hun broer, die hen gedood had. Het kwam ook op de burgers van Sichem, die hem geholpen hadden zijn broers te doden.

[25] De burgers van Sichem legden op de bergtoppen hinderlagen tegen hem. Zij beroofden iedereen die daar langs de weg kwam. Dat werd aan Abimelech gemeld.

[26] Gaäl (afkeer), de zoon van Ebed (dienaar), kwam met zijn broers naar Sichem. De burgers van Sichem stelden hun vertrouwen op hem.

[27] Zij gingen het veld in, oogstten hun wijngaarden en persten de druiven. Zij hielden feest en gingen de tempel van hun god binnen. Daar aten en dronken zij en vervloekten Abimelech.

[28] Gaäl, de zoon van Ebed, zei: Wie is Abimelech, en wie is Sichem, dat wij hem zouden dienen? Is hij niet de zoon van Jerubbaäl, en Zebul (woning) zijn opzichter? Dien liever de mannen van Hemor (ezel), de vader van Sichem! Waarom zouden wij hem dienen?

[29] Had ik dit volk maar onder mijn bevel! Dan zou ik Abimelech wel verdrijven. En hij riep Abimelech toe: Maak je leger groot en trek uit!

[30] Toen Zebul, de bestuurder van de stad, hoorde wat Gaäl, de zoon van Ebed, zei, werd hij woedend.

[31] In het geheim stuurde hij boden naar Abimelech met de boodschap: Kijk, Gaäl, de zoon van Ebed, is met zijn broers naar Sichem gekomen. Zij zetten de stad tegen u op.

[32] Maak u daarom vannacht klaar, u en het volk dat bij u is. Leg een hinderlaag in het veld.
[33] Sta morgenochtend bij zonsopgang vroeg op en val de stad aan. Als hij met zijn volk tegen u uittrekt, doe dan met hem wat nodig is.
[34] Abimelech maakte zich die nacht klaar met al het volk dat bij hem was. Zij legden in vier groepen een hinderlaag bij Sichem.
[35] Gaäl, de zoon van Ebed, ging naar buiten en ging bij de ingang van de stadspoort staan. Toen kwamen Abimelech en al het volk dat bij hem was, uit de hinderlaag tevoorschijn.
[36] Gaäl zag het volk en zei tegen Zebul: Kijk, daar komt volk van de bergtoppen naar beneden. Maar Zebul zei tegen hem: Je ziet de schaduwen van de bergen voor mensen aan.
[37] Gaäl zei opnieuw: Kijk, daar komt volk naar beneden van het midden van het land. Een andere groep komt over de weg van de eik Meonenim.
[38] Toen zei Zebul tegen hem: Waar is nu je grote mond? Je zei: Wie is Abimelech, dat wij hem zouden dienen? Is dit niet het volk dat je veracht hebt? Trek dan nu uit en strijd tegen hem!
[39] Gaäl trok aan het hoofd van de burgers van Sichem uit en streed tegen Abimelech.
[40] Abimelech achtervolgde hem, en hij vluchtte voor hem. Veel mensen vielen gewond neer, tot aan de ingang van de stadspoort.
[41] Abimelech bleef in Aruma, en Zebul verdreef Gaäl en zijn broers, zodat zij niet meer in Sichem konden wonen.
[42] De volgende dag trok het volk het veld in, en dat werd aan Abimelech gemeld.
[43] Hij nam het volk, verdeelde het in drie groepen en legde een hinderlaag in het veld. Toen hij zag dat het volk de stad uit kwam, viel hij hen aan en versloeg hen.
[44] Abimelech en de groep die bij hem was, stormden naar voren en bezetten de ingang van de stadspoort. De twee andere groepen vielen iedereen in het veld aan en versloegen hen.

45 Abimelech streed die hele dag tegen de stad. Hij nam haar in en doodde het volk dat erin was. Hij verwoestte de stad en bestrooide haar met zout.
46 Toen alle burgers van de toren van Sichem dat hoorden, gingen zij de burcht van de tempel van El-Berith in.
47 Abimelech hoorde dat alle burgers van de toren van Sichem daar bijeen waren.
48 Toen ging Abimelech met al zijn volk de berg Zalmon op. Abimelech pakte een bijl, hakte een tak van een boom en legde die op zijn schouder. Hij zei tegen het volk dat bij hem was: Wat jullie mij hebben zien doen, doe dat snel na.
49 Ook al het volk hakte ieder een tak af. Zij volgden Abimelech en legden de takken tegen de burcht. Daarmee staken zij de burcht in brand. Zo kwamen ook alle mensen van de toren van Sichem om, ongeveer duizend mannen en vrouwen.
50 Daarna trok Abimelech naar Tebez. Hij belegerde Tebez en nam de stad in.
51 Maar midden in de stad stond een sterke toren. Alle mannen en vrouwen, alle burgers van de stad, vluchtten daarheen. Zij sloten zich op en klommen op het dak van de toren.
52 Abimelech kwam bij de toren en viel die aan. Hij kwam tot aan de ingang van de toren om die in brand te steken.
53 Maar een vrouw gooide een bovenste molensteen op het hoofd van Abimelech en verbrijzelde zijn schedel.
54 Snel riep hij de jongen die zijn wapens droeg. Hij zei tegen hem: Trek je zwaard en dood mij, zodat men niet van mij zegt: Een vrouw heeft hem gedood. Zijn wapendrager doorstak hem, en hij stierf.
55 Toen de mannen van Israël zagen dat Abimelech dood was, gingen zij ieder naar huis.
56 Zo vergold God Abimelech het kwaad dat hij zijn vader had aangedaan door zijn zeventig broers te doden.
57 Ook al het kwaad van de mannen van Sichem liet God op hun eigen hoofd neerkomen. Zo trof hen de vloek van Jotham, de zoon van Jerubbaäl.

Richteren 10

[1] Na Abimelech (mijn vader is koning) stond Tola (scharlakenrode worm) op om Israël (die met God strijdt) te redden. Hij was de zoon van Pua (glans), de zoon van Dodo (zijn geliefde), een man uit Issaschar (loon). Hij woonde in Samir, in het bergland van Efraïm (vruchtbaar).

[2] Hij was 23 jaar rechter over Israël. Toen stierf hij en werd in Samir begraven.

[3] Na hem stond Jaïr (hij verlicht) op, de Gileadiet. Hij was 22 jaar rechter over Israël.

[4] Hij had dertig zonen, die op dertig ezelsveulens reden. Zij hadden dertig steden, die tot vandaag Havvoth-Jaïr heten. Die liggen in het land Gilead.

[5] Jaïr stierf en werd in Kamon begraven.

[6] De Israëlieten deden opnieuw wat slecht is in de ogen van YHWH. Zij dienden de Baäls en de Astartes, en de goden van Aram (hoogland), Sidon (visvangst), Moab (uit de vader), de Ammonieten en de Filistijnen. Zij verlieten YHWH en dienden Hem niet meer.

[7] Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël. Hij leverde hen uit aan de Filistijnen en de Ammonieten.

[8] Die onderdrukten en vertrapten de Israëlieten vanaf dat jaar. Achttien jaar lang onderdrukten zij alle Israëlieten aan de overkant van de Jordaan, in het land van de Amorieten in Gilead.

[9] De Ammonieten staken ook de Jordaan over om te strijden tegen Juda (lofprijs), Benjamin (zoon van de rechterhand) en het huis van Efraïm. Zo kwam Israël in grote nood.

[10] Toen riepen de Israëlieten tot YHWH: Wij hebben tegen U gezondigd. Wij hebben onze God verlaten en de Baäls gediend.

[11] Maar YHWH zei tegen de Israëlieten: Heb ik jullie niet gered van de Egyptenaren, de Amorieten, de Ammonieten en de Filistijnen?

[12] Ook de Sidoniërs, de Amalekieten en de Maonieten onderdrukten jullie. Toen jullie tot mij riepen, heb ik jullie toen niet uit hun macht gered?

[13] Toch hebben jullie mij verlaten en andere goden gediend. Daarom zal ik jullie niet meer redden.

[14] Ga maar roepen tot de goden die jullie gekozen hebben. Laten die jullie redden in jullie tijd van nood.

[15] De Israëlieten zeiden tegen YHWH: Wij hebben gezondigd. Doe met ons wat goed is in Uw ogen. Maar red ons toch vandaag!

[16] Zij deden de vreemde goden bij zich weg en dienden YHWH. Toen kon Hij de ellende van Israël niet langer aanzien.

[17] De Ammonieten werden opgeroepen en sloegen hun kamp op in Gilead. Ook de Israëlieten kwamen bijeen en sloegen hun kamp op in Mizpa.

[18] Het volk, de leiders van Gilead, zeiden tegen elkaar: Wie is de man die de strijd tegen de Ammonieten begint? Hij zal het hoofd worden van alle inwoners van Gilead.

Richteren 11

[1] Jefta (hij opent), de Gileadiet, was een dapper strijder. Hij was de zoon van een prostituee, en Gilead was zijn vader.

[2] Ook de vrouw van Gilead baarde hem zonen. Toen die zonen groot waren, joegen zij Jefta weg. Zij zeiden tegen hem: Jij krijgt geen erfdeel in de familie van onze vader, want je bent de zoon van een andere vrouw.

[3] Jefta vluchtte voor zijn broers en ging in het land Tob wonen. Daar verzamelden zich nietsnutten om Jefta heen, die met hem op pad gingen.

[4] Enige tijd later begonnen de Ammonieten oorlog tegen Israël (die met God strijdt).

[5] Toen de Ammonieten tegen Israël streden, gingen de oudsten van Gilead Jefta uit het land Tob halen.

[6] Zij zeiden tegen Jefta: Kom, word onze aanvoerder, dan kunnen wij tegen de Ammonieten strijden.

[7] Maar Jefta zei tegen de oudsten van Gilead: Hebben jullie mij niet gehaat en mij uit de familie van mijn vader weggejaagd? Waarom komen jullie nu naar mij toe, nu jullie in nood zijn?

[8] De oudsten van Gilead zeiden tegen Jefta: Daarom komen wij nu juist terug bij jou. Ga met ons mee en strijd tegen de Ammonieten. Dan word je het hoofd over alle inwoners van Gilead.

[9] Jefta zei tegen de oudsten van Gilead: Jullie willen mij terughalen om tegen de Ammonieten te strijden. Als YHWH hen dan aan mij overlevert, word ik dan echt jullie hoofd?

[10] De oudsten van Gilead zeiden tegen Jefta: YHWH is getuige tussen ons. Wij zullen zeker doen wat je zegt.

[11] Toen ging Jefta met de oudsten van Gilead mee, en het volk maakte hem tot hoofd en aanvoerder. Jefta herhaalde al zijn woorden voor YHWH in Mizpa.

[12] Jefta stuurde boden naar de koning van de Ammonieten en liet zeggen: Wat heeft u tegen mij? Waarom bent u naar mij toe gekomen om mijn land aan te vallen?

[13] De koning van de Ammonieten zei tegen de boden van Jefta: Israël heeft mijn land afgenomen toen het uit Egypte kwam. Het ging van de Arnon tot de Jabbok en de Jordaan. Geef het mij nu vreedzaam terug.

[14] Jefta stuurde opnieuw boden naar de koning van de Ammonieten.

[15] Hij liet zeggen: Zo zegt Jefta: Israël heeft het land van Moab (uit de vader) en het land van de Ammonieten niet afgenomen.

[16] Toen Israël uit Egypte kwam, trok het door de woestijn tot aan de Schelfzee en kwam in Kades.

[17] Israël stuurde boden naar de koning van Edom met de vraag: Laat mij door uw land trekken. Maar de koning van Edom luisterde niet. Israël vroeg het ook aan de koning van Moab, maar ook die wilde niet. Daarom bleef Israël in Kades.

[18] Daarna trok het door de woestijn en om het land van Edom en Moab heen. Het kwam aan de oostkant van het land van Moab en sloeg zijn kamp op aan de overkant van de Arnon. Maar het kwam niet in het gebied van Moab, want de Arnon is de grens van Moab.

[19] Toen stuurde Israël boden naar Sihon, de koning van de Amorieten, de koning van Hesbon. Israël liet hem zeggen: Laat ons toch door uw land trekken naar onze plaats.

[20] Maar Sihon vertrouwde Israël niet en liet het niet door zijn gebied trekken. Sihon verzamelde al zijn volk, sloeg zijn kamp op in Jahaz en streed tegen Israël.
[21] YHWH, de God van Israël, gaf Sihon met al zijn volk in de macht van Israël, en zij versloegen hen. Zo nam Israël het hele land van de Amorieten in bezit, die daar woonden.
[22] Zij namen het hele gebied van de Amorieten in bezit, van de Arnon tot de Jabbok en van de woestijn tot de Jordaan.
[23] Zo heeft YHWH, de God van Israël, de Amorieten voor Zijn volk Israël uit verdreven. En zou u hun land nu in bezit nemen?
[24] Neemt u niet in bezit wat uw god Kamos u geeft? Zo nemen wij alles in bezit wat YHWH, onze God, voor ons verdrijft.
[25] Bent u soms beter dan Balak (verwoester), de zoon van Zippor (vogel), de koning van Moab? Heeft hij ooit ruzie gezocht met Israël of oorlog tegen hen gevoerd?
[26] Israël woont al 300 jaar in Hesbon en Aroër met de dorpen eromheen, en in alle steden langs de Arnon. Waarom hebt u ze in al die tijd niet teruggenomen?
[27] Ik heb niets tegen u misdaan, maar u doet mij onrecht door tegen mij te strijden. Laat YHWH, de Rechter, vandaag rechtspreken tussen de Israëlieten en de Ammonieten.
[28] Maar de koning van de Ammonieten luisterde niet naar de boodschap die Jefta hem gestuurd had.
[29] Toen kwam de Geest van YHWH over Jefta. Hij trok door Gilead en Manasse (doen vergeten), en naar Mizpa in Gilead. Van Mizpa in Gilead trok hij op tegen de Ammonieten.
[30] Jefta deed YHWH een gelofte: Als U de Ammonieten werkelijk in mijn macht geeft,
[31] dan zal wat mij het eerst tegemoet komt uit de deur van mijn huis, als ik behouden terugkom van de Ammonieten, voor YHWH zijn. Ik zal het als brandoffer brengen.
[32] Toen trok Jefta op tegen de Ammonieten om tegen hen te strijden, en YHWH gaf hen in zijn macht.

[33] Hij bracht hun een zware nederlaag toe, van Aroër tot waar men Minnith binnenkomt, twintig steden, en tot Abel-Keramim. Zo werden de Ammonieten aan de Israëlieten onderworpen.
[34] Toen Jefta bij zijn huis in Mizpa kwam, kwam zijn dochter hem tegemoet met tamboerijnen en dansen. Zij was zijn enige kind. Hij had verder geen zoon of dochter.
[35] Toen hij haar zag, scheurde hij zijn kleren en zei: Ach, mijn dochter, je brengt mij helemaal in de ellende! Jij bent een van hen die mij in het ongeluk storten. Want ik heb YHWH iets beloofd, en ik kan niet terug.
[36] Zij zei tegen hem: Mijn vader, als u YHWH iets beloofd hebt, doe dan met mij wat u beloofd hebt. YHWH heeft u immers volledig gewroken op uw vijanden, de Ammonieten.
[37] Zij zei verder tegen haar vader: Sta mij één ding toe. Laat mij twee maanden gaan. Dan trek ik de bergen in en huil ik met mijn vriendinnen erom dat ik maagd blijf.
[38] Hij zei: Ga maar. Hij liet haar twee maanden gaan. Zij ging met haar vriendinnen weg en huilde in de bergen erom dat zij maagd bleef.
[39] Na die twee maanden kwam zij terug bij haar vader, en hij voltrok aan haar de gelofte die hij had gedaan. Zij had nooit met een man geslapen. Het werd een gewoonte in Israël
[40] dat de dochters van Israël elk jaar vier dagen weggingen om met de dochter van Jefta, de Gileadiet, te spreken.

Richteren 12

[1] De mannen van Efraïm (vruchtbaar) werden opgeroepen en staken over naar het noorden. Zij zeiden tegen Jefta (hij opent): Waarom ben je tegen de Ammonieten gaan strijden zonder ons te roepen om met je mee te gaan? Wij zullen je huis met jou erin in brand steken.
[2] Jefta zei tegen hen: Ik en mijn volk hadden een zware strijd met de Ammonieten. Ik heb jullie geroepen, maar jullie hebben mij niet uit hun macht gered.

[3] Toen ik zag dat jullie mij niet hielpen, waagde ik mijn leven en trok op tegen de Ammonieten. En YHWH gaf hen in mijn macht. Waarom komen jullie dan vandaag naar mij toe om tegen mij te strijden?

[4] Jefta riep alle mannen van Gilead bijeen en streed tegen Efraïm. De mannen van Gilead versloegen Efraïm. Want de Efraïmieten hadden gezegd: Jullie Gileadieten zijn maar vluchtelingen uit Efraïm, tussen Efraïm en Manasse (doen vergeten) in.

[5] De Gileadieten bezetten de doorwaadbare plaatsen van de Jordaan naar Efraïm. Als een van de vluchtende Efraïmieten zei: Laat mij oversteken, vroegen de mannen van Gilead hem: Ben jij een Efraïmiet? Als hij dan zei: Nee,

[6] dan zeiden zij tegen hem: Zeg eens Schibboleth. Als hij dan zei: Sibboleth, omdat hij het niet goed kon uitspreken, grepen zij hem en doodden hem bij de doorwaadbare plaatsen van de Jordaan. In die tijd vielen er van Efraïm 42.000 man.

[7] Jefta was zes jaar rechter over Israël (die met God strijdt). Toen stierf Jefta, de Gileadiet, en werd begraven in een van de steden van Gilead.

[8] Na hem was Ebzan uit Bethlehem rechter over Israël.

[9] Hij had dertig zonen. Dertig dochters liet hij buiten zijn familie trouwen, en dertig vrouwen van buiten liet hij met zijn zonen trouwen. Hij was zeven jaar rechter over Israël.

[10] Toen stierf Ebzan en werd in Bethlehem begraven.

[11] Na hem was Elon (eik), de Zebuloniet, rechter over Israël. Hij was tien jaar rechter over Israël.

[12] Elon, de Zebuloniet, stierf en werd begraven in Ajalon, in het land van Zebulon (woning).

[13] Na hem was Abdon, de zoon van Hillel (lofprijzing), de Pirhathoniet, rechter over Israël.

[14] Hij had veertig zonen en dertig kleinzonen, die op zeventig ezelsveulens reden. Hij was acht jaar rechter over Israël.

[15] Toen stierf Abdon, de zoon van Hillel, de Pirhathoniet. Hij werd begraven in Pirhathon in het land van Efraïm, in het bergland van de Amalekieten.

Richteren 13

[1] De Israëlieten deden opnieuw wat slecht is in de ogen van YHWH. Daarom gaf YHWH hen veertig jaar in de macht van de Filistijnen.

[2] Er was een man uit Zora, uit de familie van de Danieten. Hij heette Manoach (rust). Zijn vrouw was onvruchtbaar en had geen kinderen gekregen.

[3] De engel van YHWH verscheen aan deze vrouw. Hij zei tegen haar: Kijk, je bent onvruchtbaar en hebt geen kinderen gekregen. Maar je zult zwanger worden en een zoon krijgen.

[4] Pas daarom goed op. Drink geen wijn of sterke drank, en eet niets wat onrein is.

[5] Want je zult zwanger worden en een zoon krijgen. Er mag nooit een scheermes op zijn hoofd komen. Want die jongen zal vanaf de moederschoot een Nazireër van God zijn. Hij zal beginnen Israël (die met God strijdt) te redden uit de macht van de Filistijnen.

[6] De vrouw ging naar haar man en zei tegen hem: Er kwam een man van God naar mij toe. Hij zag eruit als een engel van God, zeer ontzagwekkend. Ik heb Hem niet gevraagd waar Hij vandaan kwam, en Hij heeft mij Zijn naam niet gezegd.

[7] Maar Hij zei tegen mij: Je zult zwanger worden en een zoon krijgen. Drink daarom geen wijn of sterke drank, en eet niets wat onrein is. Want die jongen zal een Nazireër van God zijn, vanaf de moederschoot tot de dag van zijn dood.

[8] Toen bad Manoach vurig tot YHWH: Ach YHWH, laat de man van God die U gestuurd hebt, toch opnieuw bij ons komen. Laat Hij ons leren wat wij moeten doen met de jongen die geboren zal worden.

[9] God verhoorde Manoach, en de engel van God kwam opnieuw bij de vrouw. Zij zat in het veld, maar haar man Manoach was niet bij haar.

[10] De vrouw liep snel naar haar man en vertelde het hem. Zij zei tegen hem: Kijk, de man die laatst bij mij kwam, is mij opnieuw verschenen.

[11] Manoach stond op en ging met zijn vrouw mee. Hij kwam bij de man en zei tegen Hem: Bent U de man die met deze vrouw gesproken heeft? Hij zei: Ja, dat ben ik.

[12] Manoach zei: Laat Uw woorden nu uitkomen. Maar hoe moet de jongen leven, en wat moet hij doen?

[13] De engel van YHWH zei tegen Manoach: De vrouw moet zich houden aan alles wat ik haar gezegd heb.

[14] Zij mag niets eten wat van de wijnstok komt. Zij mag geen wijn of sterke drank drinken, en niets eten wat onrein is. Zij moet zich houden aan alles wat ik haar geboden heb.

[15] Manoach zei tegen de engel van YHWH: Laat ons U toch hier houden. Dan maken wij een geitenbokje voor U klaar.

[16] Maar de engel van YHWH zei tegen Manoach: Ook als je mij hier houdt, zal ik niet van je brood eten. Maar als je een brandoffer wilt brengen, breng het dan aan YHWH. Manoach wist namelijk niet dat het de engel van YHWH was.

[17] Manoach zei tegen de engel van YHWH: Wat is Uw naam? Dan kunnen wij U eren wanneer Uw woord uitkomt.

[18] De engel van YHWH zei tegen hem: Waarom vraag je naar mijn naam? Die is toch Wonderlijk.

[19] Toen nam Manoach het geitenbokje en het graanoffer en offerde het op de rots aan YHWH. Toen deed Hij iets wonderlijks, terwijl Manoach en zijn vrouw toekeken.

[20] Toen de vlam van het altaar naar de hemel opsteeg, steeg de engel van YHWH op in de vlam van het altaar. Toen Manoach en zijn vrouw dat zagen, vielen zij met hun gezicht ter aarde.

[21] De engel van YHWH verscheen niet meer aan Manoach en zijn vrouw. Toen begreep Manoach dat het de engel van YHWH was.

[22] Manoach zei tegen zijn vrouw: Wij zullen zeker sterven, want wij hebben God gezien.

[23] Maar zijn vrouw zei tegen hem: Als YHWH ons had willen doden, had Hij het brandoffer en het graanoffer niet van ons aangenomen. Dan had Hij ons dit alles niet laten zien, en ons nu niet zoiets laten horen.

[24] Later kreeg de vrouw een zoon, en zij noemde hem Simson (kleine zon). De jongen groeide op, en YHWH zegende hem.

[25] De Geest van YHWH begon hem af en toe te drijven in het kamp van Dan (rechter), tussen Zora en Esthaol.

Richteren 14

[1] Simson (kleine zon) ging naar Timna (verboden). Daar zag hij een vrouw, een van de dochters van de Filistijnen.

[2] Hij ging terug en vertelde het aan zijn vader en moeder. Hij zei: Ik heb in Timna een vrouw gezien, een van de dochters van de Filistijnen. Neem haar nu voor mij als vrouw.

[3] Maar zijn vader en moeder zeiden tegen hem: Is er geen vrouw onder de dochters van je familie of in heel ons volk? Moet je een vrouw gaan halen bij de onbesneden Filistijnen? Simson zei tegen zijn vader: Neem haar voor mij, want zij bevalt mij.

[4] Zijn vader en moeder wisten niet dat dit van YHWH kwam. Hij zocht een aanleiding tegen de Filistijnen, want in die tijd heersten de Filistijnen over Israël (die met God strijdt).

[5] Simson ging met zijn vader en moeder naar Timna. Toen zij bij de wijngaarden van Timna kwamen, kwam er een jonge leeuw brullend op hem af.

[6] Toen kwam de Geest van YHWH over hem. Hij scheurde de leeuw uiteen zoals je een bokje uiteenscheurt, en hij had niets in zijn hand. Maar hij vertelde zijn vader en moeder niet wat hij gedaan had.

[7] Hij ging naar de vrouw en sprak met haar, en zij beviel Simson.

[8] Enige tijd later ging hij terug om met haar te trouwen. Onderweg ging hij kijken naar het dode lichaam van de leeuw. Daar zat een zwerm bijen in het lichaam van de leeuw, met honing.

[9] Hij schepte de honing in zijn handen en at ervan terwijl hij verder liep. Hij ging naar zijn vader en moeder en gaf hun ervan, en zij aten. Maar hij vertelde hun niet dat hij de honing uit het lichaam van de leeuw had gehaald.

[10] Zijn vader ging naar de vrouw, en Simson gaf daar een bruiloftsfeest, want zo deden de jonge mannen dat.

[11] Toen zij hem zagen, kozen zij dertig bruiloftsgasten, die bij hem zouden zijn.

[12] Simson zei tegen hen: Ik geef jullie een raadsel op. Als jullie het mij binnen de zeven dagen van het feest goed uitleggen, geef ik jullie dertig linnen hemden en dertig stel feestkleren.

[13] Maar als jullie het mij niet kunnen uitleggen, geven jullie mij dertig linnen hemden en dertig stel feestkleren. Zij zeiden tegen hem: Geef je raadsel maar op, dan horen wij het.

[14] Hij zei tegen hen: Uit de eter kwam eten, en uit de sterke kwam zoetheid. Drie dagen lang konden zij het raadsel niet uitleggen.

[15] Op de zevende dag zeiden zij tegen de vrouw van Simson: Haal je man over om ons het raadsel uit te leggen. Anders verbranden wij jou en de familie van je vader. Hebben jullie ons uitgenodigd om ons te beroven? Is het niet zo?

[16] De vrouw van Simson huilde bij hem en zei: Je haat mij alleen maar, je houdt niet van mij. Je hebt de mannen van mijn volk een raadsel opgegeven, maar mij heb je het niet uitgelegd. Hij zei tegen haar: Ik heb het zelfs mijn vader en moeder niet uitgelegd. Zou ik het dan jou uitleggen?

[17] Zij huilde bij hem, al de zeven dagen van het feest. Op de zevende dag legde hij het haar uit, omdat zij hem zo onder druk zette. Toen legde zij het raadsel uit aan de mannen van haar volk.

[18] Op de zevende dag, voordat de zon onderging, zeiden de mannen van de stad tegen hem: Wat is zoeter dan honing? Wat is sterker dan een leeuw? Hij zei tegen hen: Als jullie niet met mijn kalf hadden geploegd, hadden jullie mijn raadsel niet opgelost.

[19] Toen kwam de Geest van YHWH over hem. Hij ging naar Askelon en doodde daar dertig man. Hij nam hun kleren en gaf de feestkleren aan de mannen die het raadsel hadden uitgelegd. Hij was woedend en ging terug naar het huis van zijn vader.

[20] De vrouw van Simson werd gegeven aan de bruiloftsgast die zijn metgezel was geweest.

Richteren 15

[1] Enige tijd later, in de tijd van de tarweoogst, ging Simson (kleine zon) met een geitenbokje zijn vrouw bezoeken. Hij zei: Ik wil naar mijn vrouw in haar kamer. Maar haar vader liet hem niet binnen.

[2] Haar vader zei: Ik dacht echt dat je een grote hekel aan haar had. Daarom heb ik haar aan je metgezel gegeven. Is haar jongere zus niet mooier dan zij? Neem haar toch in haar plaats.

[3] Simson zei tegen hen: Deze keer ben ik onschuldig tegenover de Filistijnen als ik hun kwaad doe.

[4] Simson ging weg en ving 300 vossen. Hij nam fakkels, bond de vossen staart aan staart en deed telkens een fakkel tussen twee staarten.

[5] Hij stak de fakkels aan en liet de vossen los in het graan van de Filistijnen dat nog op het veld stond. Zo stak hij de schoven en het staande graan in brand, en zelfs de wijngaarden en olijfbomen.

[6] De Filistijnen vroegen: Wie heeft dit gedaan? Men zei: Simson, de schoonzoon van de Timniet. Want die heeft zijn vrouw afgenomen en haar aan zijn metgezel gegeven. Toen kwamen de Filistijnen en verbrandden haar en haar vader.

[7] Simson zei tegen hen: Doen jullie zoiets? Dan zal ik mij zeker op jullie wreken, en pas daarna zal ik ophouden.

[8] Hij versloeg hen met harde slagen, schenkel en heup. Daarna ging hij weg en woonde in een kloof van de rots Etam.

[9] Toen trokken de Filistijnen op, sloegen hun kamp op in Juda (lofprijs) en verspreidden zich bij Lechi.

[10] De mannen van Juda vroegen: Waarom zijn jullie tegen ons opgetrokken? Zij zeiden: Wij zijn gekomen om Simson te binden. Wij willen met hem doen wat hij met ons gedaan heeft.

[11] Toen gingen 3.000 mannen uit Juda naar de kloof in de rots Etam. Zij zeiden tegen Simson: Weet je niet dat de Filistijnen over ons heersen? Waarom heb je ons dit dan aangedaan? Hij zei tegen hen: Wat zij mij gedaan hebben, heb ik hun gedaan.

[12] Zij zeiden tegen hem: Wij zijn gekomen om je te binden en je aan de Filistijnen uit te leveren. Simson zei tegen hen: Zweer mij dat jullie mij zelf niet zullen aanvallen.
[13] Zij zeiden tegen hem: Nee, wij zullen je alleen binden en aan hen uitleveren. Wij zullen je zeker niet doden. Zij bonden hem met twee nieuwe touwen en brachten hem weg van de rots.
[14] Toen hij bij Lechi kwam, kwamen de Filistijnen hem juichend tegemoet. Maar de Geest van YHWH kwam over hem. De touwen om zijn armen werden als linnen draden die door vuur verbrand zijn, en de boeien smolten van zijn handen.
[15] Hij vond een verse ezelskaak. Hij stak zijn hand uit, pakte die en versloeg daarmee 1.000 man.
[16] Toen zei Simson: Met een ezelskaak, één hoop, twee hopen! Met een ezelskaak heb ik 1.000 man verslagen.
[17] Toen hij uitgesproken was, gooide hij de kaak weg. Hij noemde die plaats Ramath-lechi.
[18] Hij kreeg grote dorst en riep tot YHWH: U hebt door de hand van Uw dienaar deze grote redding gegeven. Moet ik nu van dorst sterven en in de handen vallen van deze onbesnedenen?
[19] Toen spleet God de holte in Lechi open, en er kwam water uit, en hij dronk. Zijn kracht kwam terug en hij leefde op. Daarom noemde hij die bron: De bron van de roeper. Die ligt tot vandaag in Lechi.
[20] Hij was twintig jaar rechter over Israël (die met God strijdt), in de tijd van de Filistijnen.

Richteren 16

[1] Simson (kleine zon) ging naar Gaza. Daar zag hij een prostituee, en hij sliep met haar.
[2] Aan de inwoners van Gaza werd verteld: Simson is hier gekomen. Zij omsingelden hem en loerden de hele nacht op hem in de stadspoort. De hele nacht hielden zij zich stil. Zij zeiden: Zodra het licht wordt, doden wij hem.

[3] Maar Simson bleef tot middernacht liggen. Om middernacht stond hij op en greep de deuren van de stadspoort met de beide posten. Hij rukte ze los met grendel en al en zette ze op zijn schouders. Hij droeg ze naar de top van de berg tegenover Hebron.

[4] Daarna werd hij verliefd op een vrouw in het dal van Sorek. Zij heette Delila (kwijnende).

[5] De vorsten van de Filistijnen gingen naar haar toe en zeiden tegen haar: Haal hem over en zoek uit waar zijn grote kracht in zit. En hoe wij hem kunnen overmeesteren en binden, om hem te vernederen. Dan geven wij je ieder 1.100 zilverstukken.

[6] Delila zei tegen Simson: Vertel mij toch waar je grote kracht in zit, en waarmee je gebonden kunt worden om je te vernederen.

[7] Simson zei tegen haar: Als ze mij binden met zeven verse koorden die nog niet zijn uitgedroogd, word ik zwak. Dan ben ik als ieder ander mens.

[8] De vorsten van de Filistijnen brachten haar zeven verse koorden die nog niet waren uitgedroogd. Daarmee bond zij hem.

[9] In een kamer bij haar zaten mannen in hinderlaag. Zij riep tegen hem: De Filistijnen komen op je af, Simson! Toen brak hij de koorden, zoals een vlasdraad breekt als die vuur ruikt. Zo werd het geheim van zijn kracht niet bekend.

[10] Delila zei tegen Simson: Je hebt mij voor de gek gehouden en tegen mij gelogen. Vertel mij nu toch waarmee je gebonden kunt worden.

[11] Hij zei tegen haar: Als ze mij stevig vastbinden met nieuwe touwen waarmee nog nooit gewerkt is, word ik zwak. Dan ben ik als ieder ander mens.

[12] Delila nam nieuwe touwen en bond hem daarmee. Zij riep tegen hem: De Filistijnen komen op je af, Simson! De mannen zaten in hinderlaag in de kamer. Maar hij brak de touwen van zijn armen als een draad.

[13] Delila zei tegen Simson: Tot nu toe heb je mij voor de gek gehouden en tegen mij gelogen. Vertel mij toch waarmee je gebonden kunt worden. Hij zei tegen haar: Als je de zeven vlechten van mijn hoofd in het weefsel op het weefgetouw vlecht.

[14] Zij zette ze vast met een pin en riep tegen hem: De Filistijnen komen op je af, Simson! Toen werd hij wakker uit zijn slaap. Hij rukte de pin en het weefgetouw met de gevlochten haren los.

[15] Toen zei zij tegen hem: Hoe kun je zeggen dat je van mij houdt, terwijl je hart niet bij mij is? Nu heb je mij al drie keer voor de gek gehouden. Je hebt mij niet verteld waar je grote kracht in zit.

[16] Dag na dag zette zij hem met haar woorden onder druk en viel hem lastig. Hij werd er doodmoe van.

[17] Toen vertelde hij haar alles wat hij op zijn hart had. Hij zei tegen haar: Er is nooit een scheermes op mijn hoofd gekomen, want vanaf de moederschoot ben ik een Nazireër van God. Als ik geschoren word, verlaat mijn kracht mij. Dan word ik zwak en ben ik als alle andere mensen.

[18] Delila zag dat hij haar alles had verteld wat hij op zijn hart had. Zij liet de vorsten van de Filistijnen roepen: Kom deze keer, want hij heeft mij alles verteld wat hij op zijn hart had. De vorsten van de Filistijnen kwamen naar haar toe en brachten het geld mee.

[19] Zij liet hem op haar knieën in slaap vallen. Toen riep zij een man en liet de zeven vlechten van zijn hoofd afscheren. Zo begon zij hem te vernederen, en zijn kracht verliet hem.

[20] Zij riep: De Filistijnen komen op je af, Simson! Hij werd wakker uit zijn slaap en zei: Ik ga net als de andere keren naar buiten en schud mij los. Maar hij wist niet dat YHWH van hem was geweken.

[21] De Filistijnen grepen hem en staken zijn ogen uit. Zij brachten hem naar Gaza en bonden hem met twee koperen kettingen. In de gevangenis moest hij graan malen.

[22] Maar het haar van zijn hoofd begon weer te groeien, nadat het was afgeschoren.

[23] De vorsten van de Filistijnen kwamen bijeen om een groot offer te brengen aan hun god Dagon (visje) en om feest te vieren. Zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze macht gegeven.

[24] Ook het volk zag hem en prees zijn god. Zij zeiden: Onze god heeft onze vijand in onze macht gegeven. Hij verwoestte ons land en doodde velen van

ons.
[25] Toen zij vrolijk waren, zeiden zij: Roep Simson, dan kan hij ons vermaken. Zij haalden Simson uit de gevangenis, en hij moest hen vermaken. Zij zetten hem tussen de pilaren.
[26] Simson zei tegen de jongen die hem bij de hand hield: Laat mij de pilaren voelen waarop het gebouw rust. Dan kan ik ertegen leunen.
[27] Het gebouw zat vol mannen en vrouwen. Ook alle vorsten van de Filistijnen waren daar. Op het dak stonden ongeveer 3.000 mannen en vrouwen, die toekeken hoe Simson hen vermaakte.
[28] Toen riep Simson tot YHWH: Heere YHWH, denk toch aan mij. Geef mij toch alleen deze ene keer nog kracht, o God. Dan kan ik mij op de Filistijnen wreken voor mijn twee ogen.
[29] Simson pakte de twee middelste pilaren waarop het gebouw rustte en steunde. De ene pakte hij met zijn rechterhand, de andere met zijn linkerhand.
[30] Simson zei: Laat mij sterven met de Filistijnen! Hij duwde met al zijn kracht, en het gebouw stortte in op de vorsten en op al het volk dat erin was. Zo doodde hij bij zijn dood meer mensen dan in zijn hele leven.
[31] Toen kwamen zijn broers en de hele familie van zijn vader. Zij haalden hem op en begroeven hem tussen Zora en Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach (rust). Hij was twintig jaar rechter over Israël (die met God strijdt) geweest.

Richteren 17

[1] Er was een man uit het bergland van Efraïm (vruchtbaar) die Micha (wie is als YHWH) heette.
[2] Hij zei tegen zijn moeder: Er zijn u 1.100 zilverstukken afgenomen. U hebt daarover een vloek uitgesproken, ook in mijn bijzijn. Kijk, dat geld is bij mij. Ik heb het genomen. Toen zei zijn moeder: Gezegend is mijn zoon door YHWH!
[3] Zo gaf hij de 1.100 zilverstukken terug aan zijn moeder. Maar zijn moeder zei: Ik heb dat geld helemaal aan YHWH gewijd, voor mijn zoon. Er moet een gesneden en een gegoten beeld van gemaakt worden. Daarom geef ik het nu aan

jou terug.

[4] Maar hij gaf het geld terug aan zijn moeder. Zijn moeder nam 200 zilverstukken en gaf die aan de edelsmid. Die maakte er een gesneden en een gegoten beeld van. Dat stond in het huis van Micha.

[5] Micha had een godshuis. Hij maakte een efod en terafim en wijdde een van zijn zonen, zodat die zijn priester werd.

[6] In die tijd was er geen koning in Israël (die met God strijdt). Iedereen deed wat goed was in zijn eigen ogen.

[7] Er was een jonge man uit Bethlehem in Juda (lofprijs), uit de familie van Juda. Hij was een Leviet en woonde daar als vreemdeling.

[8] Deze man vertrok uit de stad Bethlehem in Juda om als vreemdeling te gaan wonen waar hij een plek kon vinden. Onderweg kwam hij in het bergland van Efraïm bij het huis van Micha.

[9] Micha vroeg hem: Waar komt u vandaan? Hij zei tegen hem: Ik ben een Leviet uit Bethlehem in Juda. Ik ben op weg om als vreemdeling te wonen waar ik een plek kan vinden.

[10] Micha zei tegen hem: Blijf bij mij en wees voor mij een vader en een priester. Dan geef ik u elk jaar tien zilverstukken, kleren en uw levensonderhoud. Toen ging de Leviet met hem mee.

[11] De Leviet stemde ermee in om bij de man te blijven. De jonge man werd voor hem als een van zijn zonen.

[12] Micha wijdde de Leviet, en de jonge man werd zijn priester. Zo woonde hij in het huis van Micha.

[13] Micha zei: Nu weet ik dat YHWH mij goed zal doen, want ik heb een Leviet als priester.

Richteren 18

[1] In die tijd was er geen koning in Israël (die met God strijdt). In die tijd zocht de stam van de Danieten een erfdeel om te wonen. Want tot die dag was er onder de stammen van Israël nog geen voldoende erfdeel aan hen toegevallen.

[2] Daarom stuurden de Danieten vijf dappere mannen uit hun hele familie, uit Zora en Esthaol. Zij moesten het land verkennen en onderzoeken. Zij zeiden tegen hen: Ga het land onderzoeken. Zij kwamen in het bergland van Efraïm (vruchtbaar) bij het huis van Micha (wie is als YHWH) en overnachtten daar.

[3] Toen zij bij het huis van Micha waren, herkenden zij de stem van de jonge man, de Leviet. Zij gingen naar hem toe en vroegen hem: Wie heeft je hierheen gebracht? Wat doe je hier, en wat heb je hier te zoeken?

[4] Hij zei tegen hen: Dit en dat heeft Micha voor mij gedaan. Hij heeft mij in dienst genomen, en ik ben zijn priester.

[5] Zij zeiden tegen hem: Vraag toch aan God of onze tocht zal slagen.

[6] De priester zei tegen hen: Ga in vrede. De tocht die jullie maken, staat onder het oog van YHWH.

[7] De vijf mannen gingen verder en kwamen in Laïs. Zij zagen dat het volk daar zorgeloos leefde, net als de Sidoniërs, rustig en onbezorgd. Er was niemand in het land die de macht had en iemand iets aandeed. Zij woonden ver van de Sidoniërs en hadden met niemand iets te maken.

[8] Toen zij terugkwamen bij hun broers in Zora en Esthaol, vroegen die: Wat hebben jullie gezien?

[9] Zij zeiden: Kom, laten wij tegen hen optrekken. Wij hebben het land gezien, en het is heel goed. Blijven jullie stilzitten? Wees niet te lui om te gaan en het land in bezit te nemen.

[10] Als jullie daar komen, vinden jullie een zorgeloos volk, en het land is ruim. God heeft het in jullie macht gegeven. Het is een plaats waar niets ontbreekt van alles wat er op aarde is.

[11] Toen trokken 600 mannen van de familie van de Danieten uit Zora en Esthaol weg, gewapend voor de strijd.

[12] Zij trokken op en sloegen hun kamp op bij Kirjath-jearim in Juda (lofprijs). Daarom heet die plaats tot vandaag Machane-dan. Die ligt achter Kirjath-jearim.

[13] Van daar trokken zij verder naar het bergland van Efraïm en kwamen bij het huis van Micha.

[14] Toen namen de vijf mannen die het land Laïs hadden verkend, het woord. Zij zeiden tegen hun broers: Weten jullie dat in deze huizen een efod is, en terafim, en een gesneden en een gegoten beeld? Bedenk dus wat jullie moeten doen.
[15] Zij gingen daarheen en kwamen bij het huis van de jonge man, de Leviet, in het huis van Micha. Zij vroegen hem hoe het met hem ging.
[16] De 600 gewapende mannen van de Danieten stonden bij de ingang van de poort.
[17] Maar de vijf mannen die het land hadden verkend, gingen naar binnen. Zij namen het gesneden beeld, de efod, de terafim en het gegoten beeld. De priester stond bij de ingang van de poort met de 600 gewapende mannen.
[18] Zij gingen het huis van Micha binnen en haalden het gesneden beeld, de efod, de terafim en het gegoten beeld weg. Toen zei de priester tegen hen: Wat doen jullie?
[19] Zij zeiden tegen hem: Zwijg, leg je hand op je mond. Ga met ons mee en wees voor ons een vader en een priester. Wat is beter: priester zijn voor het huis van één man, of voor een stam en een familie in Israël?
[20] Toen was de priester blij. Hij nam de efod, de terafim en het gesneden beeld en ging midden tussen het volk mee.
[21] Zo keerden zij om en trokken verder. De kinderen, het vee en de bagage lieten zij voor zich uit gaan.
[22] Toen zij al een eind van het huis van Micha waren, werden de mannen uit de huizen bij het huis van Micha opgeroepen. Zij haalden de Danieten in.
[23] Zij riepen de Danieten na. Die draaiden zich om en zeiden tegen Micha: Wat is er met je, dat je mannen hebt opgeroepen?
[24] Hij zei: Jullie hebben mijn goden die ik gemaakt had, en de priester meegenomen, en jullie gaan ervandoor. Wat heb ik nu nog over? Hoe kunnen jullie dan tegen mij zeggen: Wat is er met je?
[25] Maar de Danieten zeiden tegen hem: Laat je stem bij ons niet horen. Anders vallen verbitterde mannen je aan, en verlies je je leven en het leven van je gezin.
[26] Zo gingen de Danieten verder. Micha zag dat zij sterker waren dan hij. Hij keerde om en ging terug naar huis.

[27] Zij namen mee wat Micha had gemaakt, en de priester die hij had gehad. Zo kwamen zij in Laïs, bij een rustig en onbezorgd volk. Zij doodden hen met het zwaard en verbrandden de stad.

[28] Er was niemand die hen redde, want de stad lag ver van Sidon (visvangst), en zij hadden met niemand iets te maken. De stad lag in het dal bij Beth-rechob. Daarna bouwden zij de stad weer op en gingen er wonen.

[29] Zij noemden de stad Dan (rechter), naar hun vader Dan, die een zoon van Israël was. Vroeger heette de stad Laïs.

[30] De Danieten zetten voor zich het gesneden beeld op. Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Gersom (vreemdeling daar), de zoon van Manasse (doen vergeten), was met zijn zonen priester voor de stam van de Danieten. Dat bleef zo tot de dag dat het land in ballingschap werd weggevoerd.

[31] Zo stelden zij het gesneden beeld van Micha, dat hij gemaakt had, bij zich op. Dat bleef zo zolang het huis van God in Silo stond.

Richteren 19

[1] In die tijd, toen er geen koning in Israël (die met God strijdt) was, woonde er een Leviet als vreemdeling in het uiterste deel van het bergland van Efraïm (vruchtbaar). Hij nam een bijvrouw uit Bethlehem in Juda (lofprijs).

[2] Maar zijn bijvrouw was hem ontrouw. Zij ging bij hem weg naar het huis van haar vader in Bethlehem in Juda. Daar bleef zij enige tijd, vier maanden.

[3] Haar man ging haar achterna om haar vriendelijk toe te spreken en haar terug te halen. Zijn knecht ging mee, met twee ezels. Zij bracht hem in het huis van haar vader. Toen de vader van de jonge vrouw hem zag, was hij blij hem te ontmoeten.

[4] Zijn schoonvader, de vader van de jonge vrouw, hield hem vast, zodat hij drie dagen bij hem bleef. Zij aten en dronken en overnachtten daar.

[5] Op de vierde dag stonden zij vroeg in de morgen op, en hij maakte zich klaar om te vertrekken. Maar de vader van de jonge vrouw zei tegen zijn schoonzoon: Versterk je eerst met een stuk brood. Daarna kunnen jullie gaan.

[6] Zij gingen zitten en aten en dronken samen. Toen zei de vader van de jonge vrouw tegen de man: Blijf toch nog een nacht en geniet ervan.

[7] Maar de man stond op om te vertrekken. Toen drong zijn schoonvader aan, en hij bleef er opnieuw overnachten.

[8] Op de vijfde dag stond hij vroeg in de morgen op om te vertrekken. Maar de vader van de jonge vrouw zei: Versterk je toch eerst. Zo bleven zij tot de dag ten einde liep, en zij aten samen.

[9] Toen maakte de man zich klaar om te vertrekken, met zijn bijvrouw en zijn knecht. Maar zijn schoonvader, de vader van de jonge vrouw, zei: Kijk, de dag loopt ten einde, het wordt al avond. Blijf toch hier overnachten en geniet ervan. Morgen vroeg kunnen jullie op weg gaan naar huis.

[10] Maar de man wilde niet blijven overnachten. Hij vertrok en kwam tegenover Jebus, dat is Jeruzalem. Hij had de twee gezadelde ezels bij zich, en ook zijn bijvrouw.

[11] Toen zij bij Jebus waren, was de dag al ver gevorderd. De knecht zei tegen zijn heer: Kom, laten wij in deze stad van de Jebusieten gaan overnachten.

[12] Maar zijn heer zei tegen hem: Wij gaan niet naar een vreemde stad, waar geen Israëlieten wonen. Wij trekken verder tot Gibea.

[13] Hij zei nog tegen zijn knecht: Kom, laten wij doorgaan naar een van die plaatsen, en in Gibea of Rama overnachten.

[14] Zo trokken zij verder. Bij Gibea, dat bij Benjamin (zoon van de rechterhand) hoort, ging de zon onder.

[15] Zij gingen de stad in om in Gibea te overnachten. Hij ging op het plein van de stad zitten, want niemand nam hen in huis om te overnachten.

[16] Toen kwam er 's avonds een oude man terug van zijn werk op het veld. Hij kwam ook uit het bergland van Efraïm, maar woonde als vreemdeling in Gibea. De inwoners van die plaats waren Benjaminieten.

[17] Hij keek op en zag de reiziger op het plein van de stad. De oude man vroeg: Waar ga je heen, en waar kom je vandaan?

[18] Hij zei tegen hem: Wij zijn op doorreis van Bethlehem in Juda naar het uiterste deel van het bergland van Efraïm. Daar kom ik vandaan. Ik was naar

Bethlehem in Juda gegaan. Nu ben ik op weg naar het huis van YHWH, maar niemand neemt mij in huis.

[19] Wij hebben toch stro en voer voor onze ezels. Er is ook brood en wijn voor mij, voor uw dienares en voor de knecht bij uw dienaren. Het ontbreekt ons aan niets.

[20] Toen zei de oude man: Vrede zij met je! Wat je ook tekortkomt, ik zorg ervoor. Maar overnacht in geen geval op het plein.

[21] Hij bracht hem in zijn huis en gaf de ezels voer. Zij wasten hun voeten en aten en dronken.

[22] Terwijl zij het zich goed lieten gaan, omsingelden de mannen van de stad het huis. Het waren nietsnutten. Zij bonsden op de deur en zeiden tegen de oude man, de heer van het huis: Breng je gast naar buiten. Wij willen met hem slapen.

[23] De man, de heer van het huis, ging naar buiten en zei tegen hen: Nee, mijn broers, doe toch niet zoiets slechts. Deze man is in mijn huis gekomen, doe dus niet zo'n schanddaad.

[24] Kijk, hier zijn mijn dochter, die nog maagd is, en zijn bijvrouw. Die zal ik naar buiten brengen. Vernederen jullie hen en doe met hen wat jullie goeddunkt. Maar doe deze man niet zo'n schanddaad aan.

[25] Maar de mannen wilden niet naar hem luisteren. Toen greep de man zijn bijvrouw en bracht haar naar buiten naar hen toe. Zij verkrachtten haar en misbruikten haar de hele nacht tot de morgen. Toen de dageraad aanbrak, lieten zij haar gaan.

[26] Bij het aanbreken van de morgen kwam de vrouw terug. Zij viel neer bij de deur van het huis van de man bij wie haar heer was, en bleef daar liggen tot het licht werd.

[27] Toen haar heer 's morgens opstond, deed hij de deuren van het huis open en ging naar buiten om verder te reizen. Daar lag de vrouw, zijn bijvrouw, bij de deur van het huis, met haar handen op de drempel.

[28] Hij zei tegen haar: Sta op, laten wij gaan. Maar er kwam geen antwoord. Toen legde hij haar op de ezel, en de man ging op weg naar huis.

[29] Toen hij thuiskwam, nam hij een mes, greep zijn bijvrouw en sneed haar met haar beenderen in twaalf stukken. Die stuurde hij rond door het hele gebied van

Israël.

30 Iedereen die het zag, zei: Zoiets is nog nooit gebeurd of gezien, sinds de dag dat de Israëlieten uit Egypte zijn getrokken tot vandaag. Denk hierover na, geef raad en spreek!

Richteren 20

1 Toen trokken alle Israëlieten uit, van Dan (rechter) tot Berseba en ook het land Gilead. De gemeenschap kwam als één man bijeen voor YHWH in Mizpa.

2 De leiders van het hele volk, van alle stammen van Israël (die met God strijdt), stelden zich op in de bijeenkomst van het volk van God. Het waren 400.000 man voetvolk, gewapend met het zwaard.

3 De Benjaminieten hoorden dat de Israëlieten naar Mizpa waren getrokken. De Israëlieten zeiden: Vertel, hoe is dit kwaad gebeurd?

4 Toen gaf de Leviet, de man van de vrouw die gedood was, antwoord. Hij zei: Ik kwam met mijn bijvrouw in Gibea, dat bij Benjamin (zoon van de rechterhand) hoort, om te overnachten.

5 De burgers van Gibea kwamen tegen mij in opstand. Zij omsingelden 's nachts het huis om mij. Zij wilden mij doden, en mijn bijvrouw hebben zij zo vernederd dat zij gestorven is.

6 Toen greep ik mijn bijvrouw, sneed haar in stukken en stuurde die door het hele land van het erfdeel van Israël. Want zij hebben een schandelijke daad en een dwaasheid in Israël begaan.

7 Kijk, jullie zijn allemaal Israëlieten. Geef hier jullie oordeel en raad!

8 Toen stond het hele volk als één man op en zei: Niemand van ons gaat naar zijn tent, en niemand keert terug naar zijn huis.

9 Maar dit gaan wij nu met Gibea doen: wij trekken er volgens het lot tegen op.

10 Wij nemen uit alle stammen van Israël tien man van elke honderd, honderd van elke duizend en duizend van elke tienduizend. Zij moeten voedsel halen voor het volk. De anderen trekken naar Gibea in Benjamin om het te straffen voor alle dwaasheid die het in Israël heeft begaan.

[11] Zo verzamelden alle mannen van Israël zich tegen de stad, als één man verbonden.

[12] De stammen van Israël stuurden mannen door de hele stam van Benjamin met de vraag: Wat voor kwaad is er bij jullie gebeurd?

[13] Lever nu die mannen uit, die nietsnutten in Gibea, zodat wij hen kunnen doden en het kwaad uit Israël kunnen wegdoen. Maar de Benjaminieten wilden niet luisteren naar hun broers, de Israëlieten.

[14] De Benjaminieten kwamen uit hun steden bijeen in Gibea om ten strijde te trekken tegen de Israëlieten.

[15] Die dag werden de Benjaminieten uit de steden geteld: 26.000 man, gewapend met het zwaard. Daarnaast werden de inwoners van Gibea geteld: 700 uitgekozen mannen.

[16] Onder dit hele volk waren 700 uitgekozen mannen die linkshandig waren. Ieder van hen kon met de slinger een steen op een haar nauwkeurig werpen, zonder te missen.

[17] De mannen van Israël, Benjamin niet meegerekend, werden geteld: 400.000 man, gewapend met het zwaard. Het waren allemaal strijders.

[18] De Israëlieten gingen op weg naar het huis van God en vroegen God: Wie van ons moet als eerste ten strijde trekken tegen de Benjaminieten? YHWH zei: Juda (lofprijs) als eerste.

[19] De volgende morgen gingen de Israëlieten op weg en sloegen hun kamp op tegenover Gibea.

[20] De mannen van Israël trokken ten strijde tegen Benjamin. Zij stelden zich bij Gibea tegen hen op in slagorde.

[21] Toen trokken de Benjaminieten Gibea uit. Die dag doodden zij van Israël 22.000 man.

[22] Maar het volk, de mannen van Israël, vatte moed. Zij stelden zich opnieuw in slagorde op, op dezelfde plaats als de eerste dag.

[23] De Israëlieten gingen op weg en huilden voor YHWH tot de avond. Zij vroegen YHWH: Moet ik opnieuw ten strijde trekken tegen mijn broer Benjamin? YHWH zei: Trek tegen hem op.

[24] Zo rukten de Israëlieten op de tweede dag op tegen de Benjaminieten.

[25] Op die tweede dag trokken de Benjaminieten hun vanuit Gibea tegemoet. Zij doodden nog eens 18.000 Israëlieten. Die waren allemaal gewapend met het zwaard.

[26] Toen gingen alle Israëlieten, het hele volk, naar het huis van God. Zij huilden en bleven daar voor YHWH. Zij vastten die dag tot de avond en brachten brandoffers en dankoffers voor YHWH.

[27] De Israëlieten vroegen YHWH om raad, want in die tijd stond daar de ark van het verbond van God.

[28] Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt), de zoon van Aäron (verlichte), stond in die tijd voor Zijn aangezicht. Zij vroegen: Moet ik nog eens ten strijde trekken tegen mijn broer Benjamin, of moet ik ophouden? YHWH zei: Trek op, want morgen geef ik hem in jullie macht.

[29] Toen legde Israël rondom Gibea mannen in hinderlaag.

[30] Op de derde dag trokken de Israëlieten op tegen de Benjaminieten. Zij stelden zich op tegenover Gibea, net als de vorige keren.

[31] De Benjaminieten trokken het volk tegemoet en werden van de stad weggelokt. Zoals de vorige keren begonnen zij enkele Israëlieten te doden, ongeveer dertig man. Dat gebeurde op de wegen in het veld, waarvan de ene naar het huis van God gaat en de andere naar Gibea.

[32] De Benjaminieten zeiden: Zij worden door ons verslagen, net als eerst. Maar de Israëlieten zeiden: Laten wij vluchten en hen van de stad weglokken naar de wegen.

[33] Toen stonden alle mannen van Israël op uit hun plaats en stelden zich op in slagorde bij Baäl-thamar. Ook de hinderlaag van Israël brak op uit haar plaats, uit de open vlakte van Gibea.

[34] Er kwamen 10.000 uitgekozen mannen uit heel Israël tegenover Gibea, en de strijd werd zwaar. Maar de Benjaminieten wisten niet dat het onheil hen zou treffen.

[35] YHWH versloeg Benjamin voor Israël. Die dag doodden de Israëlieten van Benjamin 25.100 man, allemaal gewapend met het zwaard.

[36] De Benjaminieten zagen dat zij verslagen waren. De mannen van Israël waren namelijk voor Benjamin teruggeweken, omdat zij vertrouwden op de hinderlaag die zij bij Gibea hadden gelegd.

[37] De mannen in hinderlaag stormden snel op Gibea af. Zij rukten de stad binnen en doodden de hele stad met het zwaard.

[38] De mannen van Israël hadden met de hinderlaag een teken afgesproken: zij zouden een grote rookwolk uit de stad laten opstijgen.

[39] Toen keerden de mannen van Israël om in de strijd. Benjamin was begonnen enkele Israëlieten te doden, ongeveer dertig man. Zij zeiden: Zij worden zeker door ons verslagen, net als in de vorige strijd.

[40] Toen begon de rookwolk als een zuil uit de stad op te stijgen. Benjamin keek achterom, en zie, de hele stad ging in rook op naar de hemel.

[41] Toen keerden de mannen van Israël zich om. De mannen van Benjamin schrokken hevig, want zij zagen dat het onheil hen trof.

[42] Zij vluchtten voor de mannen van Israël in de richting van de woestijn. Maar de strijd haalde hen in, en de mannen die uit de steden kwamen, doodden hen daar tussenin.

[43] Zij omsingelden Benjamin, achtervolgden hem en vertrapten hem zonder moeite, tot tegenover Gibea aan de oostkant.

[44] Van Benjamin vielen 18.000 man. Het waren allemaal dappere strijders.

[45] Toen keerden zij om en vluchtten naar de woestijn, naar de rots Rimmon. Maar op de wegen doodden de Israëlieten nog 5.000 man van hen. Zij bleven hen achtervolgen tot Gideom en doodden er nog 2.000.

[46] Zo vielen er die dag van Benjamin in totaal 25.000 man, gewapend met het zwaard. Het waren allemaal dappere strijders.

[47] Maar 600 man keerden om en vluchtten naar de woestijn, naar de rots Rimmon. Zij bleven vier maanden bij de rots Rimmon.

[48] De mannen van Israël keerden terug naar de Benjaminieten en doodden hen met het zwaard. Zij doodden de mensen in de steden, en ook het vee, alles wat zij vonden. Ook alle steden die zij tegenkwamen, staken zij in brand.

Richteren 21

[1] De mannen van Israël (die met God strijdt) hadden in Mizpa gezworen: Niemand van ons zal zijn dochter aan een Benjaminiet als vrouw geven.

[2] Het volk kwam naar het huis van God en bleef daar tot de avond voor God. Zij huilden luid en bitter.

[3] Zij zeiden: YHWH, God van Israël, waarom is dit in Israël gebeurd? Waarom ontbreekt er vandaag een stam aan Israël?

[4] De volgende dag stond het volk vroeg op. Zij bouwden daar een altaar en brachten brandoffers en dankoffers.

[5] De Israëlieten vroegen: Wie van alle stammen van Israël is niet naar de bijeenkomst bij YHWH gekomen? Want er was plechtig gezworen over wie niet naar YHWH in Mizpa kwam: Die moet zeker gedood worden.

[6] De Israëlieten kregen spijt over hun broer Benjamin (zoon van de rechterhand). Zij zeiden: Vandaag is er een stam van Israël afgesneden.

[7] Hoe kunnen wij zorgen voor vrouwen voor wie er zijn overgebleven? Wij hebben bij YHWH gezworen dat wij hun geen van onze dochters als vrouw zullen geven.

[8] Zij vroegen: Is er een van de stammen van Israël die niet naar YHWH in Mizpa is gekomen? En zie, uit Jabes in Gilead was niemand naar het kamp gekomen, naar de gemeenschap.

[9] Toen het volk geteld werd, bleek dat er niemand van de inwoners van Jabes in Gilead was.

[10] Toen stuurde de gemeenschap 12.000 van de dapperste mannen daarheen. Zij gaven hun het bevel: Ga en dood de inwoners van Jabes in Gilead met het zwaard, ook de vrouwen en de kinderen.

[11] Dit moeten jullie doen: alle mannen en alle vrouwen die al met een man hebben geslapen, moeten jullie met de ban slaan.

[12] Onder de inwoners van Jabes in Gilead vonden zij 400 jonge vrouwen die maagd waren en nog nooit met een man hadden geslapen. Die brachten zij naar het kamp in Silo, in het land Kanaän (laagland).

[13] Toen stuurde de hele gemeenschap boden naar de Benjaminieten bij de rots Rimmon, en zij boden hun vrede aan.

[14] Toen kwamen de Benjaminieten terug, en zij gaven hun de vrouwen uit Jabes in Gilead die zij in leven hadden gelaten. Maar dat waren er niet genoeg voor hen.

[15] Het volk had spijt over Benjamin, omdat YHWH een scheur had gemaakt in de stammen van Israël.

[16] De oudsten van de gemeenschap zeiden: Hoe kunnen wij zorgen voor vrouwen voor wie er zijn overgebleven? Want de vrouwen van Benjamin zijn uitgeroeid.

[17] Zij zeiden verder: Het erfdeel van hen die ontkomen zijn, moet bij Benjamin blijven. Er mag geen stam uit Israël worden uitgeroeid.

[18] Maar wij kunnen hun geen vrouwen van onze dochters geven. Want de Israëlieten hebben gezworen: Vervloekt is wie een Benjaminiet een vrouw geeft!

[19] Toen zeiden zij: Kijk, elk jaar is er een feest van YHWH in Silo. Dat ligt ten noorden van het huis van God en ten zuiden van Lebona. Het ligt aan de oostkant van de hoofdweg van het huis van God naar Sichem.

[20] Zij gaven de Benjaminieten het bevel: Ga je verstoppen in de wijngaarden.

[21] Let goed op. Wanneer de dochters van Silo naar buiten komen om in rijen te dansen, kom dan uit de wijngaarden. Ieder van jullie moet dan een vrouw voor zich roven uit de dochters van Silo. Ga daarna naar het land van Benjamin.

[22] Wanneer hun vaders of broers bij ons komen klagen, zeggen wij tegen hen: Wees hun genadig, omwille van ons. Want wij hebben in deze oorlog niet voor ieder van hen een vrouw kunnen nemen. En jullie hebben ze hun niet gegeven, zodat jullie nu niet schuldig zijn.

[23] De Benjaminieten deden dat. Zij namen zoveel vrouwen als zij met waren, uit de dansende meisjes die zij roofden. Daarna gingen zij terug naar hun erfdeel, bouwden de steden weer op en gingen er wonen.

[24] In die tijd vertrokken de Israëlieten daarvandaan, ieder naar zijn stam en zijn familie. Zo gingen zij van daar, ieder naar zijn erfdeel.

25 In die tijd was er geen koning in Israël. Iedereen deed wat goed was in zijn eigen ogen.

Ruth

Ruth 1

[1] In de tijd dat de richters rechtspraken, was er hongersnood in het land. Daarom trok een man uit Bethlehem in Juda (lofprijs) weg om als vreemdeling in het land van Moab (uit de vader) te wonen. Hij ging met zijn vrouw en zijn twee zonen.

[2] De man heette Elimelech (mijn God is koning), zijn vrouw Naomi (mijn lieflijke), en zijn twee zonen Machlon (ziekelijk) en Chiljon (kwijnend). Het waren Efrathers uit Bethlehem in Juda. Zij kwamen in het land van Moab en bleven daar.

[3] Elimelech, de man van Naomi, stierf. Zij bleef achter met haar twee zonen.

[4] Die trouwden met Moabitische vrouwen. De ene heette Orpa (stijfnekkige) en de andere Ruth (vriendschap). Zij woonden daar ongeveer tien jaar.

[5] Toen stierven ook Machlon en Chiljon. Zo bleef de vrouw achter zonder haar twee zonen en zonder haar man.

[6] Toen maakte zij zich met haar schoondochters klaar om uit het land van Moab terug te keren. Want zij had in Moab gehoord dat YHWH naar Zijn volk had omgezien en hun brood had gegeven.

[7] Zo vertrok zij uit de plaats waar zij had gewoond, samen met haar twee schoondochters. Zij gingen op weg om terug te keren naar het land van Juda.

[8] Toen zei Naomi tegen haar twee schoondochters: Ga terug, ieder naar het huis van haar moeder. Laat YHWH goed voor jullie zijn, zoals jullie goed zijn geweest voor de doden en voor mij.

[9] Laat YHWH jullie geven dat jullie rust vinden, ieder in het huis van een man. Toen kuste zij hen, en zij begonnen luid te huilen.

[10] Zij zeiden tegen haar: Nee, wij gaan met u mee naar uw volk.

[11] Maar Naomi zei: Ga terug, mijn dochters. Waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie man kunnen worden?

[12] Ga terug, mijn dochters, ga maar. Want ik ben te oud om nog te trouwen. Stel dat ik zeg: Ik heb nog hoop. Stel dat ik vannacht nog een man krijg en zelfs zonen baar.

[13] Zouden jullie dan wachten tot zij groot zijn? Zouden jullie zolang ongetrouwd blijven? Nee, mijn dochters! Het is voor mij veel bitterder dan voor jullie, want de hand van YHWH heeft zich tegen mij gekeerd.

[14] Toen begonnen zij opnieuw luid te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder ten afscheid, maar Ruth bleef bij haar.

[15] Naomi zei: Kijk, je schoonzus is teruggegaan naar haar volk en haar goden. Ga jij ook terug, net als je schoonzus.

[16] Maar Ruth zei: Dring er niet bij mij op aan dat ik u verlaat en bij u vandaan ga. Want waar u heengaat, ga ik heen, en waar u overnacht, overnacht ik. Uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God.

[17] Waar u sterft, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Laat YHWH mij zo straffen en nog erger, als iets anders dan de dood ons scheidt!

[18] Toen Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan, drong zij niet meer aan.

[19] Zo gingen die twee verder tot zij in Bethlehem kwamen. Toen zij in Bethlehem aankwamen, raakte de hele stad over hen in opschudding. De vrouwen zeiden: Is dat Naomi?

[20] Maar zij zei tegen hen: Noem mij niet Naomi, noem mij Mara. Want de Almachtige heeft mij veel bitterheid aangedaan.

[21] Vol ben ik weggegaan, maar leeg heeft YHWH mij laten terugkeren. Waarom noemen jullie mij Naomi? YHWH heeft tegen mij getuigd, en de Almachtige heeft mij kwaad gedaan.

[22] Zo kwam Naomi terug, samen met haar schoondochter Ruth, de Moabitische, die met haar uit het land van Moab was gekomen. Zij kwamen in Bethlehem aan in het begin van de gersteoogst.

Ruth 2

[1] Naomi (mijn lieflijke) had een bloedverwant van haar man, een rijke en aanzienlijke man uit de familie van Elimelech (mijn God is koning). Hij heette Boaz (in hem is kracht).

[2] Ruth (vriendschap), de Moabitische, zei tegen Naomi: Laat mij toch naar het veld gaan om aren op te lezen achter iemand bij wie ik genade vind. Naomi zei tegen haar: Ga maar, mijn dochter.

[3] Zij ging en las aren op in het veld, achter de maaiers. Zo kwam zij toevallig op het stuk land van Boaz, die uit de familie van Elimelech was.

[4] En zie, Boaz kwam uit Bethlehem en zei tegen de maaiers: YHWH zij met jullie! Zij zeiden tegen hem: YHWH zegene u!

[5] Boaz vroeg aan de knecht die over de maaiers ging: Bij wie hoort deze jonge vrouw?

[6] De knecht die over de maaiers ging, zei: Dat is de Moabitische jonge vrouw die met Naomi uit het land van Moab (uit de vader) is teruggekomen.

[7] Zij heeft gevraagd: Laat mij toch achter de maaiers aren oplezen en tussen de schoven verzamelen. Zo is zij gekomen, en zij is hier van de morgen tot nu gebleven. Zij heeft maar even in het huis gerust.

[8] Toen zei Boaz tegen Ruth: Luister, mijn dochter. Ga niet in een ander veld aren oplezen. Ga ook niet hier weg, maar blijf dicht bij mijn meisjes.

[9] Houd je ogen op het veld waar zij maaien en ga achter hen aan. Ik heb de knechten opgedragen je niet aan te raken. Als je dorst hebt, ga dan naar de kruiken en drink van wat de knechten geschept hebben.

[10] Toen viel zij op haar knieën en boog zich met haar gezicht ter aarde. Zij zei tegen hem: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, dat u naar mij omziet? Ik ben toch een vreemde?

[11] Boaz antwoordde haar: Mij is alles verteld wat je voor je schoonmoeder hebt gedaan na de dood van je man. Je hebt je vader, je moeder en je geboorteland verlaten. Je bent naar een volk gegaan dat je vroeger niet kende.

[12] Laat YHWH je belonen voor wat je gedaan hebt. Laat je loon volkomen zijn, van YHWH, de God van Israël (die met God strijdt). Onder Zijn vleugels ben je

gekomen om te schuilen.
13 Zij zei: Laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer. U hebt mij getroost en vriendelijk tot uw dienares gesproken, hoewel ik niet eens een van uw dienaressen ben.
14 Toen het etenstijd was, zei Boaz tegen haar: Kom hier en eet van het brood. Doop je stuk brood in de azijn. Zij ging naast de maaiers zitten. Hij gaf haar geroosterd graan, en zij at tot zij verzadigd was en hield nog over.
15 Toen zij opstond om weer aren op te lezen, gaf Boaz zijn knechten opdracht: Laat haar ook tussen de schoven oplezen. Val haar niet lastig.
16 Laat zelfs af en toe wat aren uit de bundels voor haar vallen. Laat die liggen, zodat zij ze kan oplezen, en berisp haar niet.
17 Zo las zij tot de avond aren op in dat veld. Zij klopte uit wat zij had opgelezen, en het was ongeveer 20 liter gerst.
18 Zij nam het mee en ging de stad in, en haar schoonmoeder zag wat zij had opgelezen. Ook haalde zij tevoorschijn wat zij na het eten had overgehouden, en gaf het haar.
19 Haar schoonmoeder vroeg haar: Waar heb je vandaag aren opgelezen? Waar heb je gewerkt? Gezegend is hij die naar je heeft omgezien! Zij vertelde haar schoonmoeder bij wie zij had gewerkt. Zij zei: De man bij wie ik vandaag heb gewerkt, heet Boaz.
20 Toen zei Naomi tegen haar schoondochter: Gezegend is hij door YHWH, Die Zijn goedheid niet heeft onthouden aan de levenden en aan de doden! Naomi zei verder tegen haar: Die man is familie van ons. Hij is een van onze lossers.
21 Ruth, de Moabitische, zei: Hij heeft ook tegen mij gezegd: Blijf dicht bij mijn knechten, tot zij de hele oogst hebben binnengehaald.
22 Naomi zei tegen haar schoondochter Ruth: Het is goed, mijn dochter, dat je met zijn meisjes meegaat. Dan val je in een ander veld niemand in handen.
23 Zo bleef zij dicht bij de meisjes van Boaz om aren op te lezen, tot het einde van de gersteoogst en de tarweoogst. En zij woonde bij haar schoonmoeder.

Ruth 3

[1] Naomi (mijn lieflijke), haar schoonmoeder, zei tegen haar: Mijn dochter, moet ik niet een rustplaats voor je zoeken, zodat het je goed gaat?

[2] Nu dan, Boaz (in hem is kracht), bij wiens meisjes je bent geweest, is toch familie van ons? Kijk, vannacht is hij op de dorsvloer de gerst aan het wannen.

[3] Was je dus, zalf je, trek je kleren aan en ga naar de dorsvloer. Maar laat je niet aan de man zien voordat hij klaar is met eten en drinken.

[4] Als hij gaat liggen, let dan goed op de plaats waar hij ligt. Ga dan naar hem toe, sla de deken bij zijn voeten open en ga daar liggen. Hij zal je dan zeggen wat je moet doen.

[5] Zij zei tegen haar: Alles wat u tegen mij zegt, zal ik doen.

[6] Zij ging naar de dorsvloer en deed alles wat haar schoonmoeder haar had opgedragen.

[7] Boaz at en dronk en was in een goede stemming. Toen ging hij liggen aan de rand van een hoop graan. Daarna kwam zij zachtjes naar hem toe, sloeg de deken bij zijn voeten open en ging liggen.

[8] Midden in de nacht schrok de man wakker en keek om zich heen. En zie, er lag een vrouw bij zijn voeten.

[9] Hij vroeg: Wie ben jij? Zij zei: Ik ben Ruth (vriendschap), uw dienares. Sla uw vleugel uit over uw dienares, want u bent de losser.

[10] Hij zei: Gezegend ben je door YHWH, mijn dochter! Deze laatste daad van trouw is nog groter dan de eerste. Want je bent geen jonge mannen achterna gegaan, arm of rijk.

[11] Wees nu niet bang, mijn dochter. Alles wat je gezegd hebt, zal ik voor je doen. Want de hele stad van mijn volk weet dat je een voortreffelijke vrouw bent.

[12] Het is waar dat ik een losser ben. Maar er is nog een losser die nauwer verwant is dan ik.

[13] Blijf hier vannacht. Als hij je morgenvroeg wil lossen, goed, laat hem dan lossen. Maar als hij je niet wil lossen, dan zal ik je lossen, zo waar YHWH leeft. Blijf liggen tot de morgen.

[14] Zo bleef zij bij zijn voeten liggen tot de morgen. Zij stond op voordat men elkaar kon herkennen. Want hij zei: Niemand mag weten dat er een vrouw op de dorsvloer is gekomen.

[15] Hij zei ook: Geef de omslagdoek die je draagt, en houd hem op. Zij hield hem op, en hij mat zes maten gerst af en legde die op haar. Daarna ging hij naar de stad.

[16] Zij kwam bij haar schoonmoeder, die vroeg: Hoe is het gegaan, mijn dochter? Zij vertelde haar alles wat de man voor haar had gedaan.

[17] Zij zei ook: Deze zes maten gerst heeft hij mij gegeven. Want hij zei tegen mij: Kom niet met lege handen bij je schoonmoeder.

[18] Naomi zei: Wacht rustig af, mijn dochter, tot je weet hoe het afloopt. Want die man zal niet rusten voordat hij de zaak vandaag heeft afgehandeld.

Ruth 4

[1] Boaz (in hem is kracht) ging naar de poort en ging daar zitten. En zie, de losser over wie Boaz had gesproken, kwam voorbij. Boaz zei: Kom hier en ga hier zitten, jij daar! Hij kwam en ging zitten.

[2] Boaz nam tien mannen van de oudsten van de stad en zei: Ga hier zitten. Zij gingen zitten.

[3] Toen zei hij tegen de losser: Naomi (mijn lieflijke), die uit het land van Moab (uit de vader) is teruggekomen, verkoopt het stuk land dat van onze broer Elimelech (mijn God is koning) was.

[4] Ik dacht: ik zal het je laten weten. Neem het over in het bijzijn van de inwoners en de oudsten van mijn volk. Als je het wilt lossen, los het dan. Maar als je het niet wilt lossen, zeg het mij dan, zodat ik het weet. Want er is niemand anders dan jij die het kan lossen, en ik kom na jou. Hij zei: Ik zal het lossen.

[5] Maar Boaz zei: Op de dag dat je het land van Naomi overneemt, neem je het ook over van Ruth (vriendschap), de Moabitische. Zij is de vrouw van de overledene. Dan moet je de naam van de overledene op zijn erfdeel laten voortbestaan.

6 Toen zei de losser: Dan kan ik het niet voor mij lossen, want dan breng ik mijn eigen erfdeel in gevaar. Neem jij mijn recht van lossen maar over, want ik kan het niet lossen.

7 Vroeger was dit in Israël (die met God strijdt) de gewoonte bij het lossen en bij een ruil, om de hele zaak te bevestigen. De een trok zijn sandaal uit en gaf die aan de ander. Dat gold in Israël als bewijs.

8 Zo zei de losser tegen Boaz: Neem jij het maar over. En hij trok zijn sandaal uit.

9 Toen zei Boaz tegen de oudsten en het hele volk: Jullie zijn vandaag getuigen. Ik heb alles van Naomi overgenomen wat van Elimelech was, en alles wat van Chiljon (kwijnend) en Machlon (ziekelijk) was.

10 Ook neem ik Ruth, de Moabitische, de vrouw van Machlon, als mijn vrouw. Zo blijft de naam van de overledene op zijn erfdeel bestaan. Dan verdwijnt zijn naam niet onder zijn broers en uit de poort van zijn woonplaats. Jullie zijn vandaag getuigen.

11 Het hele volk in de poort en de oudsten zeiden: Wij zijn getuigen. Laat YHWH de vrouw die in uw huis komt, maken als Rachel (ooi) en Lea (vermoeide), die samen het huis van Israël hebben gebouwd. Wees sterk in Efratha en maak uw naam beroemd in Bethlehem!

12 Laat uw huis worden als het huis van Perez (doorbraak), die Tamar (dadelpalm) aan Juda (lofprijs) baarde. Laat dat komen uit de nakomelingen die YHWH u bij deze jonge vrouw zal geven.

13 Zo nam Boaz Ruth, en zij werd zijn vrouw. Hij sliep met haar, en YHWH gaf dat zij zwanger werd. Zij kreeg een zoon.

14 Toen zeiden de vrouwen tegen Naomi: Geloofd zij YHWH, Die u vandaag niet zonder losser heeft gelaten! Laat zijn naam beroemd worden in Israël!

15 Hij zal u nieuwe levensmoed geven en u in uw ouderdom verzorgen. Want uw schoondochter, die van u houdt, heeft hem gebaard. Zij is voor u meer waard dan zeven zonen.

16 Naomi nam het kind, legde het op haar schoot en werd zijn verzorgster.

17 De buurvrouwen gaven hem een naam. Zij zeiden: Er is een zoon geboren voor Naomi. Zij noemden hem Obed (dienaar). Hij is de vader van Isaï (geschenk), de vader van David (geliefde).

[18] Dit is het geslacht van Perez: Perez was de vader van Hezron (omheining).
[19] Hezron was de vader van Ram (verheven), en Ram de vader van Amminadab (mijn volk is edel).
[20] Amminadab was de vader van Nahesson (kleine slang), en Nahesson de vader van Salma (kleed).
[21] Salmon (kleed) was de vader van Boaz, en Boaz de vader van Obed.
[22] Obed was de vader van Isaï, en Isaï de vader van David.

1 Samuel

1 Samuel 1

[1] Er was een man uit Ramathaim-zofim, uit het bergland van Efraïm (vruchtbaar). Hij heette Elkana (God heeft verworven) en was een zoon van Jerocham (geliefd), de zoon van Elihu (hij is mijn God), de zoon van Tochu, de zoon van Zuf (honingraat), een Efrathiet.

[2] Hij had twee vrouwen. De ene heette Hanna (genade) en de andere Peninna (parel). Peninna had kinderen, maar Hanna had geen kinderen.

[3] Deze man ging elk jaar vanuit zijn stad naar Silo om YHWH van de legermachten te aanbidden en offers te brengen. Daar waren de twee zonen van Eli (verheven), Hofni (vuistvechter) en Pinehas (de Nubiër), priesters van YHWH.

[4] Op de dag dat Elkana offerde, gaf hij delen van het offer aan zijn vrouw Peninna en aan al haar zonen en dochters.

[5] Maar aan Hanna gaf hij een groot deel, want hij hield van Hanna. Maar YHWH had haar kinderloos gelaten.

[6] Haar rivale tergde haar voortdurend om haar te kwetsen, omdat YHWH haar kinderloos had gelaten.

[7] Zo ging het jaar na jaar. Telkens als zij naar het huis van YHWH ging, tergde de ander haar zo. Dan huilde Hanna en at zij niet.

[8] Dan zei haar man Elkana tegen haar: Hanna, waarom huil je? Waarom eet je niet, en waarom ben je zo verdrietig? Ben ik niet meer voor je waard dan tien zonen?

[9] Nadat zij in Silo gegeten en gedronken hadden, stond Hanna op. De priester Eli zat op een stoel bij de deurpost van de tempel van YHWH.

[10] Zij was diep bedroefd. Zij bad tot YHWH en huilde hevig.

[11] Zij deed een gelofte en zei: YHWH van de legermachten, zie toch de ellende van Uw dienares en denk aan mij. Vergeet Uw dienares niet, maar geef haar een

zoon. Dan zal ik hem aan YHWH geven, zijn hele leven lang. Er zal geen scheermes op zijn hoofd komen.

[12] Terwijl zij lang bleef bidden voor YHWH, lette Eli op haar mond.

[13] Hanna sprak namelijk in haar hart. Alleen haar lippen bewogen, maar haar stem was niet te horen. Daarom dacht Eli dat zij dronken was.

[14] Eli zei tegen haar: Hoe lang blijf je nog dronken? Zorg dat je nuchter wordt.

[15] Maar Hanna antwoordde: Nee, mijn heer, ik ben een vrouw met een bezwaard gemoed. Ik heb geen wijn of sterke drank gedronken. Ik heb mijn hart uitgestort voor YHWH.

[16] Houd uw dienares niet voor een slechte vrouw. Want ik heb tot nu toe gesproken uit grote zorg en groot verdriet.

[17] Toen antwoordde Eli: Ga in vrede. De God van Israël (die met God strijdt) zal je geven wat je van Hem gevraagd hebt.

[18] Zij zei: Laat uw dienares genade vinden in uw ogen. Toen ging de vrouw weg. Zij at, en haar gezicht stond niet meer bedroefd.

[19] De volgende morgen stonden zij vroeg op en aanbaden YHWH. Daarna gingen zij terug naar hun huis in Rama. Elkana sliep met zijn vrouw Hanna, en YHWH dacht aan haar.

[20] Na verloop van tijd werd Hanna zwanger en kreeg een zoon. Zij noemde hem Samuël (God heeft gehoord), want zij zei: Ik heb hem van YHWH gevraagd.

[21] Elkana ging met zijn hele gezin naar Silo om YHWH het jaarlijkse offer te brengen en zijn gelofte in te lossen.

[22] Maar Hanna ging niet mee. Zij zei tegen haar man: Zodra de jongen gespeend is, breng ik hem. Dan kan hij voor YHWH verschijnen en daar voor altijd blijven.

[23] Haar man Elkana zei tegen haar: Doe wat jij goed vindt. Blijf thuis tot je hem gespeend hebt. Laat YHWH Zijn woord waarmaken! Zo bleef de vrouw thuis en gaf haar zoon de borst tot zij hem speende.

[24] Toen zij hem gespeend had, nam zij hem mee naar Silo, met drie stieren, ongeveer 20 liter meel en een zak wijn. Zij bracht hem in het huis van YHWH in Silo. De jongen was nog heel jong.

25 Zij slachtten een stier en brachten het kind bij Eli.

26 Zij zei: Ach, mijn heer, zo waar u leeft, mijn heer! Ik ben de vrouw die hier bij u stond om tot YHWH te bidden.

27 Om dit kind heb ik gebeden, en YHWH heeft mij gegeven wat ik van Hem gevraagd heb.

28 Daarom sta ik hem ook af aan YHWH, zijn hele leven lang. Hij is van YHWH gevraagd. En hij aanbad daar YHWH.

1 Samuel 2

1 Toen bad Hanna (genade): Mijn hart juicht in YHWH, mijn kracht is groot door YHWH. Mijn mond spreekt vrijuit tegen mijn vijanden, want ik ben blij met Uw redding.

2 Niemand is heilig zoals YHWH, want er is niemand behalve U. Er is geen rots zoals onze God.

3 Spreek niet zo hoogmoedig, laat er geen grootspraak uit jullie mond komen. Want YHWH is een God Die alles weet, en Hij weegt de daden.

4 De boog van de sterken is gebroken, en wie struikelden, zijn met kracht omgord.

5 Wie verzadigd waren, verhuren zich voor brood, en wie honger hadden, hebben geen honger meer. Zelfs de onvruchtbare heeft er zeven gekregen, en wie veel kinderen had, is verwelkt.

6 YHWH doodt en maakt levend. Hij laat afdalen in het dodenrijk en laat er weer uit opkomen.

7 YHWH maakt arm en maakt rijk. Hij vernedert, maar Hij verhoogt ook.

8 Hij tilt de geringe op uit het stof, de arme haalt Hij uit het vuil. Hij laat hen zitten bij de vorsten en geeft hun een ereplaats. Want de fundamenten van de aarde zijn van YHWH, en daarop heeft Hij de wereld gezet.

9 Hij beschermt de voeten van wie Hem trouw zijn, maar de goddelozen verstommen in de duisternis. Want niemand wint door eigen kracht.

[10] Wie tegen YHWH strijden, worden verpletterd. Vanuit de hemel laat Hij het tegen hen donderen. YHWH zal de einden van de aarde oordelen. Hij zal Zijn koning kracht geven en Zijn gezalfde groot maken.

[11] Daarna ging Elkana (God heeft verworven) naar huis in Rama. Maar de jongen diende YHWH onder toezicht van de priester Eli (verheven).

[12] Maar de zonen van Eli waren nietsnutten. Zij kenden YHWH niet.

[13] Zo gingen deze priesters met het volk om. Als iemand een offer bracht, kwam de knecht van de priester met een drietandige vork, terwijl het vlees kookte.

[14] Hij stak de vork in de ketel, de kookpot, de pan of de pot. Alles wat de vork omhoog bracht, nam de priester voor zich. Zo deden zij met alle Israëlieten die in Silo kwamen.

[15] Zelfs voordat het vet in rook opging, kwam de knecht van de priester. Hij zei tegen de man die offerde: Geef vlees om voor de priester te braden. Hij neemt geen gekookt vlees van je aan, alleen rauw.

[16] De man zei dan tegen hem: Laat het vet eerst in rook opgaan. Daarna kun je nemen wat je wilt. Maar dan zei hij: Nee, geef het nu. Anders neem ik het met geweld.

[17] Zo was de zonde van deze jonge mannen heel groot voor YHWH. Want de mensen gingen het offer van YHWH minachten.

[18] Maar Samuël (God heeft gehoord) diende YHWH. Hij was nog een jongen en droeg een linnen priesterkleed.

[19] Zijn moeder maakte elk jaar een kleine mantel voor hem. Die bracht zij hem als zij met haar man kwam om het jaarlijkse offer te brengen.

[20] Eli zegende Elkana en zijn vrouw. Hij zei: Laat YHWH je kinderen geven uit deze vrouw, in plaats van het kind dat zij voor YHWH heeft gevraagd. Daarna gingen zij naar huis.

[21] YHWH zag naar Hanna om. Zij werd zwanger en kreeg drie zonen en twee dochters. De jonge Samuël groeide op bij YHWH.

[22] Eli was heel oud. Hij hoorde alles wat zijn zonen heel Israël (die met God strijdt) aandeden. Ook hoorde hij dat zij sliepen met de vrouwen die dienst deden bij de ingang van de ontmoetingstent.

[23] Hij zei tegen hen: Waarom doen jullie zulke dingen? Ik hoor van het hele volk over jullie slechte daden.

[24] Nee, mijn zonen, wat ik hoor, is geen goed gerucht. Jullie brengen het volk van YHWH tot overtreding.

[25] Als een mens tegen een mens zondigt, zal de rechter over hem oordelen. Maar als een mens tegen YHWH zondigt, wie zal dan voor hem pleiten? Maar zij luisterden niet naar hun vader, want YHWH wilde hen doden.

[26] De jonge Samuël groeide op en werd geliefd, zowel bij YHWH als bij de mensen.

[27] Er kwam een man van God bij Eli. Hij zei tegen hem: Zo zegt YHWH: Heb ik mij niet duidelijk bekendgemaakt aan de familie van je vader? Toen waren zij in Egypte, in het huis van Farao.

[28] Ik heb hem uit alle stammen van Israël voor mij als priester gekozen. Hij moest offeren op mijn altaar, reukwerk laten opgaan en de efod dragen voor mijn aangezicht. Ook heb ik de familie van je vader alle vuuroffers van de Israëlieten gegeven.

[29] Waarom trappen jullie tegen mijn slachtoffers en graanoffers, die ik in mijn woning heb geboden? Waarom eer je je zonen meer dan mij? Jullie mesten je vet met het beste van alle offers van mijn volk Israël.

[30] Daarom zegt YHWH, de God van Israël: Ik had wel gezegd dat je familie en die van je vader altijd voor mij zouden leven. Maar nu zegt YHWH: Daar komt niets van! Want wie mij eren, zal ik eren, maar wie mij verachten, worden verachtelijk.

[31] Let op, er komen dagen dat ik jouw kracht en de kracht van de familie van je vader zal breken. Dan zal er in je familie niemand meer oud worden.

[32] Je zult de nood in de woning van God zien, ondanks al het goede dat Hij Israël zou doen. Er zal nooit meer iemand in je familie oud worden.

[33] De man van je familie die ik niet van mijn altaar wegneem, zal je ogen laten wegkwijnen en je hart bedroeven. Alle nakomelingen van je familie zullen sterven in de kracht van hun leven.

[34] Dit is het teken voor je, dat zal gebeuren met je twee zonen Hofni (vuistvechter) en Pinehas (de Nubiër): op één dag zullen zij allebei sterven.

35 Maar ik zal een betrouwbare priester voor mij laten opstaan. Die zal doen wat in mijn hart en in mijn ziel is. Voor hem zal ik een blijvend huis bouwen, en hij zal altijd voor mijn gezalfde leven.

36 Wie van je familie overblijft, zal naar hem toe komen en zich voor hem neerbuigen voor een zilverstukje en een brood. Hij zal zeggen: Laat mij toch een priestertaak doen, zodat ik een stuk brood te eten heb.

1 Samuel 3

1 De jonge Samuël (God heeft gehoord) diende YHWH onder toezicht van Eli (verheven). In die tijd was het woord van YHWH zeldzaam. Er waren niet veel visioenen.

2 Op een dag lag Eli op zijn plaats te slapen. Zijn ogen werden zwak, zodat hij niet meer kon zien.

3 De lamp van God was nog niet uitgegaan, en Samuël lag te slapen in de tempel van YHWH, waar de ark van God stond.

4 Toen riep YHWH Samuël. Hij zei: Hier ben ik.

5 Hij rende naar Eli en zei: Hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Maar Eli zei: Ik heb niet geroepen. Ga maar weer liggen. Hij ging weer liggen.

6 Toen riep YHWH Samuël opnieuw. Samuël stond op, ging naar Eli en zei: Hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Maar hij zei: Ik heb je niet geroepen, mijn zoon. Ga maar weer liggen.

7 Samuël kende YHWH nog niet, en het woord van YHWH was nog niet aan hem geopenbaard.

8 Toen riep YHWH Samuël voor de derde keer. Hij stond op, ging naar Eli en zei: Hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Toen begreep Eli dat YHWH de jongen riep.

9 Eli zei tegen Samuël: Ga maar liggen. Als Hij je weer roept, zeg dan: Spreek, YHWH, want Uw dienaar luistert. Samuël ging weer op zijn plaats liggen.

10 Toen kwam YHWH, ging daar staan en riep net als de vorige keren: Samuël, Samuël! Samuël zei: Spreek, want Uw dienaar luistert.

[11] YHWH zei tegen Samuël: Let op, ik ga in Israël (die met God strijdt) iets doen waarvan iedereen die het hoort, de oren zullen tuiten.

[12] Op die dag zal ik alles over Eli laten komen wat ik over zijn familie heb gezegd. Ik zal het beginnen en voltooien.

[13] Ik heb hem gezegd dat ik zijn familie voor altijd zal straffen, om de ongerechtigheid waarvan hij wist. Want zijn zonen hebben een vloek over zich gebracht, en hij heeft hen niet eens tegengehouden.

[14] Daarom heb ik over de familie van Eli gezworen: haar ongerechtigheid zal nooit verzoend worden, niet door slachtoffer en niet door graanoffer.

[15] Samuël bleef liggen tot de morgen. Toen deed hij de deuren van het huis van YHWH open. Maar Samuël durfde Eli niet over het visioen te vertellen.

[16] Toen riep Eli Samuël en zei: Samuël, mijn zoon! Hij zei: Hier ben ik.

[17] Eli vroeg: Wat heeft Hij tegen je gezegd? Verzwijg het toch niet voor mij. God mag je zo straffen en nog erger, als je iets verzwijgt van alles wat Hij tegen je gezegd heeft!

[18] Toen vertelde Samuël hem alles en verzweeg niets. Eli zei: Hij is YHWH. Laat Hij doen wat goed is in Zijn ogen.

[19] Samuël groeide op, en YHWH was met hem. Hij liet geen van al Zijn woorden onvervuld.

[20] Heel Israël, van Dan (rechter) tot Berseba, wist dat Samuël door YHWH als profeet was aangesteld.

[21] YHWH bleef in Silo verschijnen, want YHWH maakte zich in Silo aan Samuël bekend door het woord van YHWH.

1 Samuel 4

[1] Het woord van Samuël (God heeft gehoord) kwam tot heel Israël (die met God strijdt). Israël trok ten strijde tegen de Filistijnen en sloeg zijn kamp op bij Eben-Haëzer. De Filistijnen sloegen hun kamp op bij Afek.

[2] De Filistijnen stelden zich in slagorde op tegenover Israël. Toen de strijd zich uitbreidde, werd Israël door de Filistijnen verslagen. Zij doodden in het veld ongeveer 4.000 man.

[3] Toen het volk in het kamp terugkwam, zeiden de oudsten van Israël: Waarom heeft YHWH ons vandaag door de Filistijnen laten verslaan? Laten wij de ark van het verbond van YHWH uit Silo halen. Als die bij ons is, zal Hij ons redden uit de macht van onze vijanden.

[4] Het volk stuurde mannen naar Silo. Zij haalden daar de ark van het verbond van YHWH van de legermachten, Die tussen de cherubs troont. De twee zonen van Eli (verheven), Hofni (vuistvechter) en Pinehas (de Nubiër), waren daar bij de ark van het verbond van God.

[5] Toen de ark van het verbond van YHWH in het kamp kwam, juichte heel Israël zo luid dat de aarde dreunde.

[6] De Filistijnen hoorden het gejuich en vroegen: Wat betekent dat luide gejuich in het kamp van de Hebreeën? Toen hoorden zij dat de ark van YHWH in het kamp was gekomen.

[7] De Filistijnen werden bang, want zij zeiden: God is in het kamp gekomen. Zij zeiden: Wee ons, want zoiets is nooit eerder gebeurd!

[8] Wee ons, wie zal ons redden uit de macht van deze machtige goden? Dat zijn de goden die de Egyptenaren in de woestijn met allerlei plagen hebben getroffen.

[9] Wees sterk en gedraag je als mannen, Filistijnen! Anders moeten jullie de Hebreeën dienen, zoals zij jullie gediend hebben. Gedraag je als mannen en vecht!

[10] Toen streden de Filistijnen, en Israël werd verslagen. Iedereen vluchtte naar zijn tent. Het was een zeer zware nederlaag: van Israël sneuvelden 30.000 man voetvolk.

[11] De ark van God werd buitgemaakt, en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, kwamen om.

[12] Een man uit Benjamin (zoon van de rechterhand) rende weg van het slagveld en kwam dezelfde dag in Silo aan. Zijn kleren waren gescheurd en er lag aarde op zijn hoofd.

[13] Toen hij aankwam, zat Eli op een stoel langs de weg uit te kijken. Want hij was in grote angst over de ark van God. Toen de man in de stad kwam om het nieuws te vertellen, schreeuwde de hele stad het uit.

[14] Eli hoorde het geschreeuw en vroeg: Wat betekent dat rumoer? Toen haastte de man zich en vertelde het aan Eli.

[15] Eli was 98 jaar oud. Zijn ogen stonden star, zodat hij niet meer kon zien.

[16] De man zei tegen Eli: Ik kom van het slagveld. Ik ben vandaag van het slagveld gevlucht. Eli vroeg: Wat is er gebeurd, mijn zoon?

[17] De bode antwoordde: Israël is voor de Filistijnen gevlucht, en het volk heeft een zware nederlaag geleden. Ook uw twee zonen, Hofni en Pinehas, zijn gestorven, en de ark van God is buitgemaakt.

[18] Toen hij de ark van God noemde, viel Eli achterover van zijn stoel, naast de poort. Hij brak zijn nek en stierf, want hij was oud en zwaar. Hij was veertig jaar rechter over Israël geweest.

[19] Zijn schoondochter, de vrouw van Pinehas, was zwanger en moest bijna bevallen. Zij hoorde dat de ark van God was buitgemaakt en dat haar schoonvader en haar man waren gestorven. Toen zakte zij ineen en bracht haar kind ter wereld, want de weeën overvielen haar.

[20] Toen zij op sterven lag, zeiden de vrouwen die bij haar stonden: Wees niet bang, want je hebt een zoon gekregen. Maar zij antwoordde niet en lette er niet op.

[21] Zij noemde de jongen Ikabod (geen eer), want zij zei: De eer is weggevoerd uit Israël! Zij zei dat omdat de ark van God was weggevoerd, en om haar schoonvader en haar man.

[22] Zij zei: De eer is weggevoerd uit Israël, want de ark van God is buitgemaakt.

1 Samuel 5

[1] De Filistijnen namen de ark van God en brachten die van Eben-Haëzer naar Asdod.

[2] De Filistijnen brachten de ark van God in het huis van Dagon (visje) en zetten die naast Dagon.

[3] Toen de inwoners van Asdod de volgende dag vroeg opstonden, lag Dagon voorover op de grond voor de ark van YHWH. Zij pakten Dagon en zetten hem weer op zijn plaats.

[4] De volgende morgen stonden zij weer vroeg op. Toen lag Dagon opnieuw voorover op de grond voor de ark van YHWH. Het hoofd van Dagon en zijn beide handen lagen afgehakt op de drempel. Alleen de romp van Dagon was nog over.

[5] Daarom stappen de priesters van Dagon en iedereen die het huis van Dagon in Asdod binnengaat, tot vandaag niet op de drempel van Dagon.

[6] Maar de hand van YHWH drukte zwaar op de inwoners van Asdod en richtte hen te gronde. Hij trof Asdod en het gebied eromheen met gezwellen.

[7] Toen de mannen van Asdod zagen wat er gebeurde, zeiden zij: De ark van de God van Israël (die met God strijdt) mag niet bij ons blijven. Want Zijn hand drukt zwaar op ons en op onze god Dagon.

[8] Zij riepen alle vorsten van de Filistijnen bij zich en vroegen: Wat moeten wij met de ark van de God van Israël doen? Die zeiden: Breng de ark van de God van Israël naar Gath. Zo brachten zij de ark van de God van Israël daarheen.

[9] Maar nadat zij de ark daarheen hadden gebracht, keerde de hand van YHWH zich tegen die stad, en er ontstond grote paniek. Hij trof de mensen van die stad, klein en groot, en er braken gezwellen bij hen uit.

[10] Toen stuurden zij de ark van God naar Ekron. Maar toen de ark van God in Ekron kwam, riepen de inwoners: Zij hebben de ark van de God van Israël naar mij gebracht! Zij willen mij en mijn volk doden!

[11] Zij riepen alle vorsten van de Filistijnen bijeen en zeiden: Stuur de ark van de God van Israël weg. Laat hij teruggaan naar zijn eigen plaats, zodat hij mij en mijn volk niet doodt. Want er heerste dodelijke paniek in de hele stad. De hand van God drukte daar heel zwaar.

[12] De mensen die niet stierven, werden getroffen door gezwellen. Het hulpgeroep van de stad steeg op naar de hemel.

1 Samuel 6

[1] De ark van YHWH was zeven maanden in het land van de Filistijnen geweest.

[2] Toen riepen de Filistijnen de priesters en de waarzeggers bij zich en vroegen: Wat moeten wij met de ark van YHWH doen? Vertel ons hoe wij hem naar zijn

plaats moeten terugsturen.

[3] Zij zeiden: Als jullie de ark van de God van Israël (die met God strijdt) wegsturen, stuur hem dan niet leeg weg. Geef Hem beslist een schuldoffer mee. Dan zullen jullie genezen, en dan zullen jullie weten waarom Zijn hand niet van jullie wijkt.

[4] Zij vroegen: Wat moet het schuldoffer zijn dat wij Hem geven? Zij zeiden: Vijf gouden gezwellen en vijf gouden muizen, naar het aantal vorsten van de Filistijnen. Want dezelfde plaag heeft jullie allemaal en jullie vorsten getroffen.

[5] Maak dus afbeeldingen van jullie gezwellen en van de muizen die het land verwoesten. Geef zo de God van Israël de eer. Misschien zal Zijn hand dan minder zwaar drukken op jullie, op jullie god en op jullie land.

[6] Waarom zouden jullie je hart verharden, zoals de Egyptenaren en Farao hun hart verhard hebben? Toen Hij hen wonderlijk had getroffen, lieten zij het volk toch gaan?

[7] Maak nu een nieuwe wagen en neem twee koeien die jongen zogen en nog nooit een juk hebben gedragen. Span de koeien voor de wagen, maar breng hun kalveren terug naar de stal.

[8] Neem dan de ark van YHWH en zet hem op de wagen. Leg de gouden voorwerpen die jullie Hem als schuldoffer geven, in een kistje ernaast. Stuur hem dan weg en laat hem gaan.

[9] Let dan goed op. Als hij de weg naar zijn eigen gebied neemt, naar Beth-semes, dan heeft Hij ons dit grote kwaad aangedaan. Zo niet, dan weten wij dat niet Zijn hand ons getroffen heeft. Dan is het ons toevallig overkomen.

[10] De mannen deden dat. Zij namen twee koeien die jongen zogen en spanden ze voor de wagen. Hun kalveren sloten zij op in de stal.

[11] Zij zetten de ark van YHWH op de wagen, met het kistje met de gouden muizen en de afbeeldingen van hun gezwellen.

[12] De koeien liepen rechtstreeks de weg op naar Beth-semes. Zij bleven op de weg en liepen al loeiend verder, zonder naar rechts of links af te wijken. De vorsten van de Filistijnen liepen erachter tot aan de grens van Beth-semes.

[13] De inwoners van Beth-semes waren in het dal de tarwe aan het oogsten. Toen zij opkeken, zagen zij de ark, en zij waren blij hem te zien.

[14] De wagen kwam op de akker van Jozua (YHWH redt) uit Beth-semes en bleef daar staan. Daar lag een grote steen. Zij hakten het hout van de wagen in stukken en brachten de koeien als brandoffer aan YHWH.
[15] De Levieten tilden de ark van YHWH eraf, samen met het kistje met de gouden voorwerpen, en zetten die op de grote steen. Die dag brachten de mannen van Beth-semes brandoffers en slachtoffers aan YHWH.
[16] Toen de vijf vorsten van de Filistijnen dat gezien hadden, keerden zij dezelfde dag terug naar Ekron.
[17] Dit zijn de gouden gezwellen die de Filistijnen als schuldoffer aan YHWH hebben gegeven. Er was een voor Asdod, een voor Gaza, een voor Askelon, een voor Gath en een voor Ekron.
[18] Ook gaven zij gouden muizen, naar het aantal steden van de Filistijnen van de vijf vorsten, van versterkte steden tot open dorpen. Zo was het tot aan de grote steen Abel, waarop zij de ark van YHWH hadden neergezet. Die steen ligt tot vandaag op de akker van Jozua uit Beth-semes.
[19] Maar de Heere trof de mannen van Beth-semes, omdat zij in de ark van YHWH hadden gekeken. Hij doodde van het volk 70 man, en 50.000 man. Toen rouwde het volk, omdat YHWH het volk zo zwaar had getroffen.
[20] De mannen van Beth-semes zeiden: Wie kan er bestaan voor YHWH, deze heilige God? En naar wie van ons moet Hij toe gaan?
[21] Zij stuurden boden naar de inwoners van Kirjath-jearim en lieten zeggen: De Filistijnen hebben de ark van YHWH teruggebracht. Kom hierheen en haal hem naar jullie toe.

1 Samuel 7

[1] De mannen van Kirjath-jearim kwamen en haalden de ark van YHWH op. Zij brachten hem in het huis van Abinadab (mijn vader is edel) op de heuvel. Zijn zoon Eleazar (God helpt) heiligden zij, zodat hij de ark van YHWH kon bewaken.
[2] Vanaf die dag bleef de ark in Kirjath-jearim. Er gingen twintig jaar voorbij, en heel Israël (die met God strijdt) verlangde klagend naar YHWH.

[3] Toen zei Samuël (God heeft gehoord) tegen heel Israël: Willen jullie je met heel je hart tot YHWH bekeren? Doe dan de vreemde goden en de Astartes bij jullie weg. Richt je hart op YHWH en dien Hem alleen. Dan zal Hij jullie redden uit de macht van de Filistijnen.

[4] De Israëlieten deden de Baäls en de Astartes weg en dienden alleen YHWH.

[5] Samuël zei verder: Roep heel Israël bijeen in Mizpa. Dan zal ik voor jullie tot YHWH bidden.

[6] Zij kwamen bijeen in Mizpa. Zij schepten water en goten het uit voor YHWH. Die dag vastten zij en zeiden daar: Wij hebben tegen YHWH gezondigd. En Samuël sprak recht over de Israëlieten in Mizpa.

[7] De Filistijnen hoorden dat de Israëlieten in Mizpa bijeen waren gekomen. Toen trokken de vorsten van de Filistijnen op tegen Israël. Toen de Israëlieten dat hoorden, werden zij bang voor de Filistijnen.

[8] De Israëlieten zeiden tegen Samuël: Houd niet op voor ons tot YHWH, onze God, te roepen. Dan zal Hij ons redden uit de macht van de Filistijnen.

[9] Toen nam Samuël een zuiglam en bracht het in zijn geheel als brandoffer aan YHWH. Samuël riep tot YHWH voor Israël, en YHWH verhoorde hem.

[10] Terwijl Samuël het brandoffer bracht, kwamen de Filistijnen aan om tegen Israël te strijden. Maar die dag liet YHWH het met zware donder over de Filistijnen donderen. Hij bracht hen in verwarring, zodat zij door Israël werden verslagen.

[11] De mannen van Israël trokken uit Mizpa weg en achtervolgden de Filistijnen. Zij versloegen hen tot beneden Beth-kar.

[12] Samuël nam een steen en zette die tussen Mizpa en Sen. Hij noemde hem Eben-Haëzer en zei: Tot hiertoe heeft YHWH ons geholpen.

[13] Zo werden de Filistijnen vernederd. Zij kwamen niet meer in het gebied van Israël, want de hand van YHWH was tegen de Filistijnen zolang Samuël leefde.

[14] De steden die de Filistijnen van Israël hadden afgenomen, kwamen terug aan Israël, van Ekron tot Gath. Ook het gebied eromheen bevrijdde Israël uit de macht van de Filistijnen. En er was vrede tussen Israël en de Amorieten.

[15] Samuël was rechter over Israël, zijn hele leven lang.

16 Elk jaar reisde hij rond langs Bethel, Gilgal en Mizpa. Op al die plaatsen sprak hij recht over Israël.
17 Daarna keerde hij terug naar Rama, want daar was zijn huis. Ook daar sprak hij recht over Israël, en daar bouwde hij een altaar voor YHWH.

1 Samuel 8

1 Toen Samuël (God heeft gehoord) oud was geworden, stelde hij zijn zonen aan als rechters over Israël (die met God strijdt).
2 Zijn oudste zoon heette Joël (YHWH is God) en de tweede Abia (YHWH is mijn vader). Zij waren rechter in Berseba.
3 Maar zijn zonen gingen niet in zijn wegen. Zij waren belust op winst, namen steekpenningen aan en verdraaiden het recht.
4 Toen kwamen alle oudsten van Israël bijeen en gingen naar Samuël in Rama.
5 Zij zeiden tegen hem: U bent oud geworden, en uw zonen gaan niet in uw wegen. Stel daarom nu een koning over ons aan om ons te leiden, zoals alle volken hebben.
6 Maar het was slecht in de ogen van Samuël dat zij zeiden: Geef ons een koning om ons te leiden. Samuël bad tot YHWH.
7 YHWH zei tegen Samuël: Luister naar het volk in alles wat zij tegen je zeggen. Want zij hebben niet jou verworpen, maar mij. Zij willen niet dat ik koning over hen ben.
8 Zo hebben zij altijd gedaan, vanaf de dag dat ik hen uit Egypte leidde tot vandaag. Zij hebben mij verlaten en andere goden gediend. Zo doen zij nu ook met jou.
9 Luister dus nu naar hen. Maar waarschuw hen wel ernstig, en vertel hun hoe de koning zal handelen die over hen zal regeren.
10 Samuël vertelde al de woorden van YHWH aan het volk dat een koning van hem vroeg.
11 Hij zei: Zo zal de koning handelen die over jullie zal regeren. Hij zal jullie zonen nemen en hen inzetten bij zijn wagens en zijn ruiters. Zij zullen voor zijn wagen uit rennen.

[12] Hij zal hen aanstellen als bevelhebbers over duizend en over vijftig man. Zij zullen zijn akker ploegen en zijn oogst binnenhalen. Zij zullen zijn wapens en de uitrusting voor zijn wagens maken.
[13] Jullie dochters zal hij nemen als parfummaaksters, kooksters en bakkers.
[14] Jullie beste akkers, wijngaarden en olijfgaarden zal hij nemen en aan zijn dienaren geven.
[15] Van jullie graan en jullie wijngaarden zal hij een tiende nemen en dat aan zijn hovelingen en zijn dienaren geven.
[16] Jullie slaven en slavinnen, jullie beste jonge mannen en jullie ezels zal hij nemen en voor zijn eigen werk gebruiken.
[17] Van jullie kudden zal hij een tiende nemen, en jullie zelf zullen zijn slaven worden.
[18] Op die dag zullen jullie het uitroepen vanwege de koning die jullie zelf gekozen hebben. Maar op die dag zal YHWH jullie niet verhoren.
[19] Maar het volk weigerde naar Samuël te luisteren. Zij zeiden: Nee, er moet een koning over ons komen.
[20] Dan zullen ook wij zijn zoals alle volken. Onze koning zal ons leiden, voor ons uit gaan en onze oorlogen voeren.
[21] Samuël hoorde al de woorden van het volk aan en herhaalde ze voor YHWH.
[22] YHWH zei tegen Samuël: Luister naar hen en stel een koning over hen aan. Toen zei Samuël tegen de mannen van Israël: Ga naar huis, ieder naar zijn stad.

1 Samuel 9

[1] Er was een man uit Benjamin (zoon van de rechterhand) die Kis heette. Hij was een zoon van Abiël (God is mijn vader), de zoon van Zeror (bundel), de zoon van Bechorath (eerstgeboorte), de zoon van Afiah, een Benjaminiet. Hij was een aanzienlijk man.
[2] Hij had een zoon die Saul (gevraagd) heette, een jonge man die er goed uitzag. Er was onder de Israëlieten geen knappere man dan hij. Hij stak met zijn schouders boven het hele volk uit.

[3] De ezelinnen van Kis, de vader van Saul, waren weggelopen. Daarom zei Kis tegen zijn zoon Saul: Neem een van de knechten met je mee en ga de ezelinnen zoeken.

[4] Hij trok door het bergland van Efraïm (vruchtbaar) en door het land Salisa, maar zij vonden ze niet. Daarna trokken zij door het land Sahalim, maar daar waren ze niet. Hij trok ook door het land van Benjamin, maar zij vonden ze niet.

[5] Toen zij in het land Zuf (honingraat) kwamen, zei Saul tegen de knecht die bij hem was: Kom, laten wij teruggaan. Anders gaat mijn vader zich over ons zorgen maken in plaats van over de ezelinnen.

[6] Maar de knecht zei tegen hem: Kijk, in deze stad woont een man van God, een geëerde man. Alles wat hij zegt, komt zeker uit. Laten wij daarheen gaan. Misschien kan hij ons zeggen welke weg wij moeten nemen.

[7] Saul zei tegen zijn knecht: Maar als wij gaan, wat moeten wij de man dan meebrengen? Het brood in onze zakken is op, en wij hebben geen geschenk voor de man van God. Wat hebben wij nog?

[8] De knecht antwoordde Saul opnieuw: Kijk, ik heb nog ongeveer 3 gram zilver bij mij. Dat zal ik de man van God geven, dan wijst hij ons de weg.

[9] Vroeger zei men in Israël (die met God strijdt), als men God om raad ging vragen: Kom, laten wij naar de ziener gaan. Want wie nu een profeet heet, heette vroeger een ziener.

[10] Saul zei tegen zijn knecht: Dat is een goed idee. Kom, laten wij gaan. Zij gingen naar de stad waar de man van God woonde.

[11] Toen zij de helling naar de stad opliepen, kwamen zij meisjes tegen die water gingen putten. Zij vroegen hun: Is de ziener hier?

[12] Zij antwoordden: Ja, hij is vlak voor jullie. Haast je, want hij is vandaag in de stad gekomen. Het volk brengt vandaag een offer op de hoogte.

[13] Als jullie de stad in komen, vinden jullie hem, voordat hij naar de hoogte gaat om te eten. Het volk eet niet voordat hij er is, want hij zegent het offer. Daarna eten de genodigden. Ga dus nu, want juist nu vinden jullie hem.

[14] Zij gingen de stad in. Toen zij midden in de stad waren, kwam Samuël (God heeft gehoord) hen tegemoet, op weg naar de hoogte.

15 YHWH had het Samuël een dag voordat Saul kwam, al laten weten. Hij had gezegd:
16 Morgen rond deze tijd stuur ik een man uit het land van Benjamin naar je toe. Hem moet je zalven tot leider over mijn volk Israël. Hij zal mijn volk redden uit de macht van de Filistijnen. Want ik heb mijn volk gezien, en hun hulpgeroep is bij mij gekomen.
17 Toen Samuël Saul zag, zei YHWH tegen hem: Kijk, dat is de man over wie ik je gesproken heb. Hij zal over mijn volk regeren.
18 Saul kwam midden in de poort bij Samuël en vroeg: Kunt u mij zeggen waar het huis van de ziener is?
19 Samuël antwoordde Saul: Ik ben de ziener. Ga voor mij uit naar de hoogte, want jullie eten vandaag met mij. Morgenvroeg laat ik je gaan, en dan zal ik je alles vertellen wat je op je hart hebt.
20 Maak je geen zorgen over de ezelinnen die je drie dagen geleden kwijt bent geraakt, want ze zijn gevonden. Naar wie gaat al het verlangen van Israël uit? Is dat niet naar jou en de hele familie van je vader?
21 Saul antwoordde: Ben ik niet een Benjaminiet, uit de kleinste van de stammen van Israël? En is mijn familie niet de minste van alle families van de stam van Benjamin? Waarom zegt u zoiets tegen mij?
22 Samuël nam Saul en zijn knecht mee naar de zaal. Hij gaf hun een plaats aan het hoofd van de genodigden. Dat waren er ongeveer dertig.
23 Samuël zei tegen de kok: Breng het stuk dat ik je gegeven heb, waarvan ik zei: Leg het apart.
24 De kok nam de bout met wat erbij hoorde, en zette die voor Saul neer. Samuël zei: Kijk, dit is voor je bewaard. Zet het voor je neer en eet. Het is voor deze gelegenheid voor je bewaard, sinds ik zei dat ik het volk had uitgenodigd. Zo at Saul die dag met Samuël.
25 Daarna gingen zij van de hoogte naar de stad, en Samuël sprak met Saul op het dak.
26 Zij stonden vroeg op. Toen de dageraad aanbrak, riep Samuël Saul op het dak: Sta op, dan laat ik je gaan. Saul stond op, en samen gingen zij naar buiten, hij en Samuël.

[27] Toen zij aan de rand van de stad kwamen, zei Samuël tegen Saul: Zeg tegen de knecht dat hij voor ons uit gaat. Hij ging vooruit. Maar blijf jij nu even staan, dan zal ik je het woord van God laten horen.

1 Samuel 10

[1] Toen nam Samuël (God heeft gehoord) een kruik olie en goot die uit op het hoofd van Saul (gevraagd). Hij kuste hem en zei: Heeft YHWH je niet gezalfd tot leider over Zijn erfdeel?

[2] Als je vandaag bij mij weggaat, zul je bij het graf van Rachel (ooi) twee mannen tegenkomen, bij de grens van Benjamin (zoon van de rechterhand) in Zelzah. Zij zullen tegen je zeggen: De ezelinnen die je bent gaan zoeken, zijn gevonden. Je vader denkt niet meer aan de ezelinnen, maar maakt zich zorgen over jullie. Hij zegt: Wat moet ik doen om mijn zoon?

[3] Als je van daar verder gaat, kom je bij de eik van Tabor. Daar zul je drie mannen tegenkomen die naar God in Bethel gaan. De een draagt drie bokjes, de ander drie broden en de derde een zak wijn.

[4] Zij zullen je groeten en je twee broden geven. Die moet je van hen aannemen.

[5] Daarna kom je bij de heuvel van God, waar een post van de Filistijnen is. Als je daar de stad in komt, zul je een groep profeten tegenkomen die van de hoogte afkomen. Voor hen uit spelen luiten, tamboerijnen, fluiten en harpen, en zij profeteren.

[6] Dan zal de Geest van YHWH over je komen, en je zult met hen profeteren. Je zult een ander mens worden.

[7] Als deze tekenen gebeuren, doe dan wat je hand vindt om te doen, want God is met je.

[8] Ga vóór mij naar Gilgal. Ik kom daar naar je toe om brandoffers en dankoffers te brengen. Zeven dagen moet je daar wachten tot ik bij je kom. Dan zal ik je laten weten wat je moet doen.

[9] Toen Saul zich omdraaide om bij Samuël weg te gaan, gaf God hem een ander hart. Al die tekenen gebeurden die dag.

10 Toen zij bij de heuvel kwamen, kwam een groep profeten hem tegemoet. De Geest van YHWH kwam over hem, en hij profeteerde midden tussen hen.
11 Iedereen die hem van vroeger kende, zag dat hij met de profeten profeteerde. Toen zeiden de mensen tegen elkaar: Wat is er met de zoon van Kis gebeurd? Is Saul ook onder de profeten?
12 Een man uit die plaats zei: Maar wie is hun vader? Daarom werd het een spreekwoord: Is Saul ook onder de profeten?
13 Toen hij klaar was met profeteren, ging hij naar de hoogte.
14 De oom van Saul vroeg hem en zijn knecht: Waar zijn jullie heen geweest? Hij zei: De ezelinnen zoeken. Toen wij zagen dat ze nergens waren, zijn wij naar Samuël gegaan.
15 De oom van Saul zei: Vertel mij toch wat Samuël tegen jullie gezegd heeft.
16 Saul zei tegen zijn oom: Hij heeft ons verteld dat de ezelinnen gevonden waren. Maar over het koningschap waarover Samuël gesproken had, vertelde hij hem niets.
17 Samuël riep het volk bijeen voor YHWH in Mizpa.
18 Hij zei tegen de Israëlieten: Zo zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Ik heb Israël uit Egypte geleid. Ik heb jullie gered uit de macht van de Egyptenaren en van alle koninkrijken die jullie onderdrukten.
19 Maar jullie hebben vandaag jullie God verworpen, Die jullie uit al jullie ellende en nood heeft gered. Jullie hebben tegen Hem gezegd: Stel een koning over ons aan. Kom dan nu voor YHWH staan, per stam en per familie.
20 Samuël liet alle stammen van Israël naar voren komen, en de stam van Benjamin werd door het lot aangewezen.
21 Toen liet hij de stam van Benjamin per familie naar voren komen, en de familie van Matri werd aangewezen. Daarna werd Saul, de zoon van Kis, aangewezen. Zij zochten hem, maar hij was nergens te vinden.
22 Toen vroegen zij YHWH opnieuw of de man er nog zou komen. YHWH zei: Kijk, hij heeft zich tussen de bagage verstopt.
23 Zij renden erheen en haalden hem daar weg. Toen hij midden tussen het volk stond, stak hij met zijn schouders boven het hele volk uit.

[24] Samuël zei tegen het hele volk: Zien jullie wie YHWH gekozen heeft? Niemand onder het hele volk is zoals hij. Toen juichte het hele volk: Leve de koning!
[25] Samuël legde het volk het recht van het koningschap uit. Hij schreef het in een boek en legde dat neer voor YHWH. Toen liet Samuël het hele volk gaan, ieder naar zijn huis.
[26] Ook Saul ging naar huis in Gibea. Met hem gingen de strijders van wie God het hart had geraakt.
[27] Maar een paar nietsnutten zeiden: Hoe zou die ons kunnen redden? Zij minachtten hem en brachten hem geen geschenk. Maar hij deed alsof hij het niet hoorde.

1 Samuel 11

[1] Nahas (slang), de Ammoniet, trok op en belegerde Jabes in Gilead. Alle mannen van Jabes zeiden tegen Nahas: Sluit een verbond met ons, dan zullen wij u dienen.
[2] Maar Nahas, de Ammoniet, zei tegen hen: Ik sluit alleen een verbond met jullie op deze voorwaarde: ik steek jullie allemaal het rechteroog uit. Zo breng ik schande over heel Israël (die met God strijdt).
[3] De oudsten van Jabes zeiden tegen hem: Geef ons zeven dagen de tijd. Dan sturen wij boden door het hele gebied van Israël. Als niemand ons komt redden, zullen wij ons aan u overgeven.
[4] De boden kwamen in Gibea, de stad van Saul (gevraagd), en vertelden dit aan het volk. Toen begon het hele volk luid te huilen.
[5] En zie, Saul kwam met de runderen van het veld. Saul vroeg: Wat is er met het volk, dat zij huilen? Toen vertelden zij hem wat de mannen van Jabes hadden gezegd.
[6] Toen Saul dat hoorde, kwam de Geest van God over hem, en hij werd hevig kwaad.
[7] Hij nam een span runderen, hakte die in stukken en stuurde ze met boden door het hele gebied van Israël. Hij liet zeggen: Wie niet met Saul en Samuël

(God heeft gehoord) meetrekt, met zijn runderen zal het zo gaan. Toen viel de schrik van YHWH op het volk, en zij trokken als één man uit.

[8] Hij telde hen bij Bezek. Er waren 300.000 Israëlieten en 30.000 mannen van Juda (lofprijs).

[9] Zij zeiden tegen de boden: Zeg tegen de mannen van Jabes in Gilead: Morgen, als de zon heet wordt, zullen jullie gered worden. De boden gingen het de mannen van Jabes vertellen, en die waren blij.

[10] De mannen van Jabes zeiden tegen de Ammonieten: Morgen komen wij naar jullie toe. Dan kunnen jullie met ons doen wat jullie goed vinden.

[11] De volgende dag verdeelde Saul het volk in drie groepen. In de laatste nachtwake drongen zij het kamp binnen en versloegen de Ammonieten tot de dag heet werd. Wie overbleven, werden zo verstrooid dat er geen twee bij elkaar bleven.

[12] Toen zei het volk tegen Samuël: Wie waren het die zeiden: Zou Saul over ons regeren? Geef die mannen hier, dan doden wij hen.

[13] Maar Saul zei: Vandaag zal er niemand gedood worden, want vandaag heeft YHWH Israël gered.

[14] Samuël zei tegen het volk: Kom, laten wij naar Gilgal gaan en daar het koningschap vernieuwen.

[15] Toen ging het hele volk naar Gilgal. Daar maakten zij Saul koning voor YHWH in Gilgal. Zij brachten daar dankoffers voor YHWH. Saul en alle mannen van Israël waren daar heel blij.

1 Samuel 12

[1] Toen zei Samuël (God heeft gehoord) tegen heel Israël (die met God strijdt): Kijk, ik heb geluisterd naar alles wat jullie mij gevraagd hebben, en ik heb een koning over jullie aangesteld.

[2] Nu gaat de koning voor jullie uit. Ik ben oud en grijs geworden, en mijn zonen zijn bij jullie. Ik ben jullie voorgegaan vanaf mijn jeugd tot vandaag.

[3] Hier sta ik. Getuig tegen mij voor YHWH en voor Zijn gezalfde. Van wie heb ik een os of een ezel genomen? Wie heb ik onrecht gedaan of onderdrukt? Van

wie heb ik steekpenningen aangenomen om een oogje dicht te knijpen? Dan zal ik het jullie teruggeven.

4 Zij zeiden: U hebt ons geen onrecht gedaan en ons niet onderdrukt. U hebt van niemand iets aangenomen.

5 Hij zei tegen hen: YHWH is vandaag getuige tegen jullie, en ook Zijn gezalfde is getuige, dat jullie niets bij mij gevonden hebben. Het volk zei: Hij is getuige!

6 Samuël zei verder tegen het volk: Het is YHWH Die Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte) heeft aangesteld, en Die jullie vaders uit Egypte heeft geleid.

7 Kom nu hier staan, dan zal ik met jullie een rechtszaak voeren voor YHWH. Het gaat over alle rechtvaardige daden die YHWH voor jullie en jullie vaders heeft gedaan.

8 Nadat Jakob (hij houdt de hiel vast) in Egypte was gekomen, riepen jullie vaders tot YHWH. YHWH stuurde Mozes en Aäron. Zij leidden jullie vaders uit Egypte en lieten hen op deze plaats wonen.

9 Maar zij vergaten YHWH, hun God. Toen leverde Hij hen uit aan Sisera, de legeraanvoerder van Hazor. Hij leverde hen ook uit aan de Filistijnen en aan de koning van Moab (uit de vader), die tegen hen streden.

10 Zij riepen tot YHWH: Wij hebben gezondigd, want wij hebben YHWH verlaten en de Baäls en Astartes gediend. Red ons nu uit de macht van onze vijanden, dan zullen wij U dienen.

11 Toen stuurde YHWH Jerubbaäl (Baäl strijdt), Bedan, Jefta (hij opent) en Samuël. Hij redde jullie uit de macht van jullie vijanden rondom, zodat jullie veilig woonden.

12 Maar toen jullie zagen dat Nahas (slang), de koning van de Ammonieten, tegen jullie optrok, zeiden jullie tegen mij: Nee, een koning moet over ons regeren. Terwijl YHWH, jullie God, jullie koning was!

13 Kijk, hier is de koning die jullie gekozen hebben, om wie jullie gevraagd hebben. YHWH heeft een koning over jullie aangesteld.

14 Vrees YHWH, dien Hem en luister naar Hem. Wees niet ongehoorzaam aan het bevel van YHWH. Dan zullen jullie en de koning die over jullie regeert, YHWH, jullie God, volgen.

15 Maar misschien luisteren jullie niet naar YHWH en zijn jullie ongehoorzaam aan Zijn bevel. Dan zal de hand van YHWH tegen jullie zijn, zoals tegen jullie vaders.
16 Kom nu hier staan en kijk naar het grote wonder dat YHWH voor jullie ogen zal doen.
17 Is het vandaag niet de tijd van de tarweoogst? Ik zal tot YHWH roepen, en Hij zal donder en regen sturen. Dan zullen jullie inzien hoe groot het kwaad is dat jullie in de ogen van YHWH gedaan hebben door een koning te vragen.
18 Samuël riep tot YHWH, en die dag stuurde YHWH donder en regen. Toen werd het hele volk heel bang voor YHWH en voor Samuël.
19 Het hele volk zei tegen Samuël: Bid voor uw dienaren tot YHWH, uw God, zodat wij niet sterven. Want boven op al onze zonden hebben wij nog dit kwaad gedaan, dat wij een koning gevraagd hebben.
20 Samuël zei tegen het volk: Wees niet bang. Jullie hebben al dit kwaad wel gedaan, maar keer je niet van YHWH af. Dien YHWH met heel je hart.
21 Keer je niet af om nietige afgoden achterna te lopen. Die kunnen niet helpen en niet redden, want zij zijn nietig.
22 YHWH zal Zijn volk niet in de steek laten, omwille van Zijn grote naam. Want het heeft YHWH behaagd jullie tot Zijn volk te maken.
23 Wat mij betreft: het zij verre van mij dat ik tegen YHWH zou zondigen door op te houden voor jullie te bidden. Ik zal jullie de goede en rechte weg leren.
24 Vrees alleen YHWH en dien Hem trouw met heel je hart. Want kijk eens wat voor grote dingen Hij voor jullie gedaan heeft!
25 Maar als jullie toch kwaad blijven doen, zullen jullie omkomen, zowel jullie als jullie koning.

1 Samuel 13

1 Saul (gevraagd) was een jaar koning geweest, en in het tweede jaar van zijn regering over Israël (die met God strijdt)
2 koos hij 3.000 man uit Israël. Er waren 2.000 bij Saul in Michmas en in het bergland van Bethel, en 1.000 bij Jonathan (YHWH heeft gegeven) in Gibea in

Benjamin (zoon van de rechterhand). De rest van het volk liet hij gaan, ieder naar zijn tent.

[3] Jonathan versloeg de Filistijnse post in Geba, en de Filistijnen hoorden het. Saul liet in het hele land op de bazuin blazen en zei: Laat de Hebreeën het horen!

[4] Heel Israël hoorde zeggen: Saul heeft de Filistijnse post verslagen, en nu heeft Israël zich bij de Filistijnen gehaat gemaakt. Toen werd het volk opgeroepen om Saul te volgen naar Gilgal.

[5] De Filistijnen verzamelden zich om tegen Israël te strijden. Zij hadden 30.000 wagens, 6.000 ruiters en voetvolk zo talrijk als het zand aan de zee. Zij trokken op en sloegen hun kamp op in Michmas, ten oosten van Beth-aven.

[6] De mannen van Israël zagen dat zij in nood waren, want het volk werd in het nauw gedreven. Daarom verstopte het volk zich in grotten, doornstruiken, rotsspleten, schuilplaatsen en putten.

[7] Sommige Hebreeën staken de Jordaan over naar het land van Gad (geluk) en Gilead. Saul was nog in Gilgal, en al het volk dat hem volgde, beefde van angst.

[8] Hij wachtte zeven dagen, tot de tijd die Samuël (God heeft gehoord) had vastgesteld. Maar Samuël kwam niet naar Gilgal, en het volk liep bij Saul weg.

[9] Toen zei Saul: Breng mij het brandoffer en de dankoffers. En hij bracht het brandoffer.

[10] Net toen hij klaar was met het brengen van het brandoffer, kwam Samuël. Saul ging hem tegemoet om hem te begroeten.

[11] Samuël vroeg: Wat hebt u gedaan? Saul zei: Ik zag dat het volk bij mij wegliep en dat u niet op de afgesproken tijd kwam. De Filistijnen waren in Michmas bijeengekomen.

[12] Toen dacht ik: Nu komen de Filistijnen naar mij toe in Gilgal, en ik heb YHWH nog niet om genade gesmeekt. Daarom heb ik mij gedwongen en het brandoffer gebracht.

[13] Samuël zei tegen Saul: U hebt dwaas gehandeld. U hebt het gebod van YHWH, uw God, dat Hij u gegeven heeft, niet gehouden. Anders had YHWH uw koningschap over Israël nu voor altijd bevestigd.

[14] Maar nu zal uw koningschap geen stand houden. YHWH heeft een man gezocht naar Zijn hart. Hem heeft YHWH aangesteld als leider over Zijn volk, omdat u niet gehouden hebt wat YHWH u geboden had.
[15] Toen vertrok Samuël uit Gilgal naar Gibea in Benjamin. Saul telde het volk dat nog bij hem was, ongeveer 600 man.
[16] Saul, zijn zoon Jonathan en het volk dat bij hen was, bleven in Gibea in Benjamin. De Filistijnen hadden hun kamp in Michmas.
[17] Uit het kamp van de Filistijnen trokken plunderaars uit in drie groepen. De ene groep ging de weg naar Ofra, naar het land Sual.
[18] Een andere groep ging de weg naar Beth-horon. De derde groep ging de weg naar de grens die uitkijkt over het dal Zeboïm, naar de woestijn.
[19] In heel Israël was geen smid te vinden. Want de Filistijnen hadden gezegd: Anders maken de Hebreeën zwaarden of speren.
[20] Daarom moest heel Israël naar de Filistijnen gaan om zijn ploegijzer, spade, bijl of houweel te laten slijpen.
[21] Zij hadden alleen vijlen voor de houwelen, de spaden, de drietandige vorken en de bijlen, en om de ossenprikkels recht te zetten.
[22] Zo was er op de dag van de strijd geen zwaard of speer te vinden bij het hele volk dat bij Saul en Jonathan was. Alleen Saul en zijn zoon Jonathan hadden ze.
[23] Een voorpost van de Filistijnen trok naar de pas van Michmas.

1 Samuel 14

[1] Op een dag zei Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Saul (gevraagd), tegen zijn wapendrager: Kom, laten wij oversteken naar de Filistijnse post aan de overkant. Maar hij vertelde het zijn vader niet.
[2] Saul zat aan de rand van Gibea onder de granaatappelboom in Migron. Het volk dat bij hem was, telde ongeveer 600 man.
[3] Ahia (mijn broer is YHWH) droeg de efod. Hij was de zoon van Ahitub (mijn broer is goed), de broer van Ikabod (geen eer), de zoon van Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eli (verheven), de priester van YHWH in Silo. Het volk wist niet dat Jonathan weg was gegaan.

[4] Tussen de passen waarlangs Jonathan naar de Filistijnse post wilde gaan, stond aan beide kanten een scherpe rotspunt. De ene heette Bozes en de andere Sene.

[5] De ene rotspunt lag aan de noordkant, tegenover Michmas, en de andere aan de zuidkant, tegenover Geba.

[6] Jonathan zei tegen de jongen die zijn wapens droeg: Kom, laten wij oversteken naar de post van die onbesnedenen. Misschien zal YHWH voor ons werken. Want niets kan YHWH verhinderen om te redden, door velen of door weinigen.

[7] Zijn wapendrager zei tegen hem: Doe alles wat u van plan bent. Ga uw gang, ik sta achter u, wat u ook besluit.

[8] Jonathan zei: Kijk, wij gaan naar die mannen toe en laten ons aan hen zien.

[9] Als zij tegen ons zeggen: Blijf staan tot wij bij jullie komen, dan blijven wij op onze plaats staan en gaan niet naar hen toe.

[10] Maar als zij zeggen: Kom naar ons toe, dan klimmen wij naar boven. Want dan heeft YHWH hen in onze macht gegeven. Dat zal voor ons het teken zijn.

[11] Toen zij zich allebei aan de Filistijnse post lieten zien, zeiden de Filistijnen: Kijk, de Hebreeën komen uit de holen waarin zij zich verstopt hadden.

[12] De mannen van de post riepen tegen Jonathan en zijn wapendrager: Kom naar ons toe, dan zullen wij jullie eens wat laten zien! Jonathan zei tegen zijn wapendrager: Klim achter mij aan, want YHWH heeft hen in de macht van Israël (die met God strijdt) gegeven.

[13] Jonathan klom op handen en voeten naar boven, en zijn wapendrager achter hem aan. De Filistijnen vielen voor Jonathan neer, en zijn wapendrager doodde hen achter hem.

[14] Bij deze eerste slag doodden Jonathan en zijn wapendrager ongeveer twintig man, op een stuk land van ongeveer een halve akker.

[15] Er ontstond paniek in het kamp, op het veld en onder het hele volk. Ook de post en de plunderaars beefden. De aarde trilde, en het werd een paniek van God.

[16] De wachters van Saul in Gibea in Benjamin (zoon van de rechterhand) zagen dat de menigte uiteenviel en alle kanten op vluchtte.

17 Saul zei tegen het volk dat bij hem was: Houd een telling en kijk wie er van ons weg is. Zij telden, en zie, Jonathan en zijn wapendrager waren er niet.
18 Saul zei tegen Ahia: Breng de ark van God hierheen. Want in die tijd was de ark van God bij de Israëlieten.
19 Terwijl Saul met de priester sprak, werd het rumoer in het kamp van de Filistijnen steeds groter. Toen zei Saul tegen de priester: Trek je hand terug.
20 Saul en al het volk dat bij hem was, verzamelden zich en gingen ten strijde. En zie, zij sloegen elkaar met het zwaard neer, en er was een enorme verwarring.
21 Er waren ook Hebreeën die al eerder bij de Filistijnen waren en met hen in het kamp waren meegetrokken. Ook zij kozen nu de kant van de Israëlieten die bij Saul en Jonathan waren.
22 Alle mannen van Israël die zich in het bergland van Efraïm (vruchtbaar) hadden verstopt, hoorden dat de Filistijnen vluchtten. Ook zij achtervolgden hen in de strijd.
23 Zo redde YHWH Israël die dag, en de strijd trok verder tot voorbij Beth-aven.
24 De mannen van Israël waren die dag uitgeput. Want Saul had het volk een eed opgelegd: Vervloekt is de man die voor de avond iets eet! Eerst wil ik mij op mijn vijanden wreken. Daarom proefde niemand van het volk iets.
25 Het hele volk kwam in een bos, en daar lag honing op de grond.
26 Toen het volk in het bos kwam, zagen zij de honing stromen. Maar niemand bracht zijn hand naar zijn mond, want het volk was bang voor de eed.
27 Maar Jonathan had niet gehoord dat zijn vader het volk die eed had opgelegd. Hij stak het uiteinde van de staf in zijn hand uit en doopte het in een honingraat. Toen hij zijn hand naar zijn mond bracht, begonnen zijn ogen te stralen.
28 Iemand uit het volk zei tegen hem: Uw vader heeft het volk streng een eed opgelegd: Vervloekt is de man die vandaag iets eet! Daarom is het volk zo uitgeput.
29 Jonathan zei: Mijn vader heeft het land in het ongeluk gestort. Kijk toch hoe mijn ogen stralen, omdat ik een beetje van deze honing heb geproefd.

30 Hoeveel beter was het geweest als het volk vandaag vrij had mogen eten van de buit van zijn vijanden! Dan was de nederlaag van de Filistijnen nu veel groter geweest.
31 Die dag versloegen zij de Filistijnen van Michmas tot Ajalon, en het volk was doodmoe.
32 Toen stortte het volk zich op de buit. Zij namen schapen, runderen en kalveren, slachtten ze op de grond en aten het vlees met het bloed.
33 Dat werd aan Saul verteld: Kijk, het volk zondigt tegen YHWH door vlees met het bloed te eten. Hij zei: Jullie hebben trouweloos gehandeld. Rol nu een grote steen naar mij toe.
34 Saul zei verder: Ga rond onder het volk en zeg tegen hen: Laat iedereen zijn os of zijn schaap bij mij brengen. Slacht ze hier en eet. Zondig niet tegen YHWH door vlees met het bloed te eten. Toen bracht ieder van het volk die nacht zijn os mee en slachtte hem daar.
35 Saul bouwde een altaar voor YHWH. Dat was het eerste altaar dat hij voor YHWH bouwde.
36 Saul zei: Laten wij vannacht de Filistijnen achtervolgen en hen beroven tot het licht wordt. Laten wij niemand van hen overlaten. Zij zeiden: Doe wat u goed vindt. Maar de priester zei: Laten wij hier eerst naar God gaan.
37 Saul vroeg God: Zal ik de Filistijnen achtervolgen? Zult U hen in de macht van Israël geven? Maar die dag gaf Hij hem geen antwoord.
38 Toen zei Saul: Kom hier, alle leiders van het volk. Zoek uit waardoor deze zonde vandaag is begaan.
39 Want zo waar YHWH leeft, Die Israël redt: al is het mijn zoon Jonathan, hij zal zeker sterven. Maar niemand van het volk gaf hem antwoord.
40 Hij zei tegen heel Israël: Jullie gaan aan de ene kant staan, en ik en mijn zoon Jonathan aan de andere kant. Het volk zei tegen Saul: Doe wat u goed vindt.
41 Saul zei tegen YHWH, de God van Israël: Wijs aan wie onschuldig is. Toen werden Jonathan en Saul aangewezen, en het volk ging vrijuit.
42 Saul zei: Werp het lot tussen mij en mijn zoon Jonathan. Toen werd Jonathan aangewezen.

43 Saul zei tegen Jonathan: Vertel mij wat je gedaan hebt. Jonathan vertelde het hem en zei: Ik heb alleen een beetje honing geproefd met het uiteinde van de staf in mijn hand. Hier ben ik. Moet ik daarvoor sterven?

44 Saul zei: God mag mij zo straffen en nog erger: je moet sterven, Jonathan!

45 Maar het volk zei tegen Saul: Moet Jonathan sterven, die Israël deze grote redding heeft gebracht? Geen sprake van! Zo waar YHWH leeft, er zal geen haar van zijn hoofd op de grond vallen. Want hij heeft dit vandaag met God gedaan. Zo redde het volk Jonathan, zodat hij niet stierf.

46 Saul stopte met de achtervolging van de Filistijnen, en de Filistijnen gingen terug naar hun eigen gebied.

47 Saul nam het koningschap over Israël op zich. Hij streed rondom tegen al zijn vijanden: tegen Moab (uit de vader), de Ammonieten, Edom, de koningen van Zoba en de Filistijnen. Overal waar hij zich heen keerde, strafte hij hen.

48 Hij handelde dapper. Hij versloeg de Amalekieten en redde Israël uit de macht van wie het plunderden.

49 De zonen van Saul waren Jonathan, Isvi en Malchi-sua. Zijn twee dochters heetten Merab (toename), de oudste, en Michal (wie is als God), de jongste.

50 De vrouw van Saul heette Ahinoam (mijn broer is lieflijk), een dochter van Ahimaäz (mijn broer is woede). Zijn legeraanvoerder heette Abner (vader van licht), een zoon van Ner (lamp), de oom van Saul.

51 Kis was de vader van Saul, en Ner, de vader van Abner, was een zoon van Abiël (God is mijn vader).

52 Zolang Saul leefde, was er een zware oorlog tegen de Filistijnen. Daarom nam Saul iedere sterke en dappere man die hij zag, in zijn dienst.

1 Samuel 15

1 Samuël (God heeft gehoord) zei tegen Saul (gevraagd): YHWH heeft mij gestuurd om u te zalven tot koning over Zijn volk Israël (die met God strijdt). Luister dan nu naar de woorden van YHWH.

2 Zo zegt YHWH van de legermachten: Ik heb gelet op wat Amalek Israël heeft aangedaan. Het heeft Israël de weg versperd, toen het uit Egypte trok.

[3] Ga nu en versla Amalek. Sla alles wat het heeft met de ban en spaar het niet. Dood man en vrouw, kind en zuigeling, rund en schaap, kameel en ezel.

[4] Saul riep het volk op en telde het in Telaim. Er waren 200.000 man voetvolk en 10.000 mannen uit Juda (lofprijs).

[5] Saul kwam bij de stad van Amalek en legde mannen in hinderlaag in het dal.

[6] Saul liet de Kenieten zeggen: Ga weg, vertrek uit het midden van de Amalekieten. Anders kom ik met hen ook jullie te na. Want jullie hebben goed gedaan aan alle Israëlieten, toen zij uit Egypte trokken. Toen vertrokken de Kenieten uit het midden van de Amalekieten.

[7] Saul versloeg de Amalekieten, van Havila tot waar je bij Sur komt, dat ten oosten van Egypte ligt.

[8] Hij nam Agag, de koning van de Amalekieten, levend gevangen. Maar het hele volk sloeg hij met de ban door het zwaard.

[9] Maar Saul en het volk spaarden Agag en het beste van de schapen en runderen, het tweede beste vee en de lammeren. Alles wat goed was, wilden zij niet met de ban slaan. Alleen wat waardeloos en slecht was, sloegen zij met de ban.

[10] Toen kwam het woord van YHWH tot Samuël:

[11] Het spijt mij dat ik Saul koning heb gemaakt. Want hij heeft zich van mij afgekeerd en mijn woorden niet uitgevoerd. Samuël werd kwaad, en hij riep de hele nacht tot YHWH.

[12] De volgende morgen stond Samuël vroeg op om Saul te ontmoeten. Men vertelde Samuël: Saul is naar Karmel gegaan. Kijk, hij heeft daar een gedenkteken voor zichzelf opgericht. Daarna is hij doorgetrokken naar Gilgal.

[13] Toen Samuël bij Saul kwam, zei Saul tegen hem: Gezegend bent u door YHWH! Ik heb het woord van YHWH uitgevoerd.

[14] Maar Samuël vroeg: Wat is dan dat geblaat van schapen in mijn oren, en dat geloei van runderen dat ik hoor?

[15] Saul zei: Die hebben zij van de Amalekieten meegebracht. Het volk heeft het beste van de schapen en runderen gespaard om aan YHWH, uw God, te offeren. Maar de rest hebben wij met de ban geslagen.

16 Toen zei Samuël tegen Saul: Houd op! Dan zal ik u vertellen wat YHWH vannacht tegen mij gezegd heeft. Hij zei tegen hem: Spreek.
17 Samuël zei: U was klein in uw eigen ogen. Toch bent u het hoofd van de stammen van Israël geworden, en heeft YHWH u tot koning over Israël gezalfd.
18 YHWH heeft u op weg gestuurd en gezegd: Ga en sla de zondaars, de Amalekieten, met de ban. Strijd tegen hen tot u hen hebt uitgeroeid.
19 Waarom hebt u dan niet naar YHWH geluisterd? Waarom hebt u zich op de buit gestort en gedaan wat slecht is in de ogen van YHWH?
20 Saul zei tegen Samuël: Ik heb toch naar YHWH geluisterd! Ik ben de weg gegaan waarop YHWH mij gestuurd heeft. Ik heb Agag, de koning van de Amalekieten, meegebracht, en de Amalekieten heb ik met de ban geslagen.
21 Maar het volk heeft van de buit schapen en runderen genomen, het beste van wat met de ban geslagen was. Dat wilde het in Gilgal aan YHWH, uw God, offeren.
22 Maar Samuël zei: Heeft YHWH evenveel vreugde in brandoffers en slachtoffers als in gehoorzaamheid aan Zijn stem? Kijk, gehoorzamen is beter dan offeren, luisteren is beter dan het vet van rammen.
23 Want ongehoorzaamheid is als de zonde van toverij, en tegenstreven is als afgoderij en beeldendienst. Omdat u het woord van YHWH verworpen hebt, heeft Hij u verworpen als koning.
24 Toen zei Saul tegen Samuël: Ik heb gezondigd, want ik heb het bevel van YHWH en uw woorden overtreden. Ik was bang voor het volk en heb naar hen geluisterd.
25 Vergeef mij nu toch mijn zonde. Keer met mij terug, zodat ik YHWH kan aanbidden.
26 Maar Samuël zei tegen Saul: Ik ga niet met u terug. Want u hebt het woord van YHWH verworpen, en daarom heeft YHWH u verworpen als koning over Israël.
27 Toen Samuël zich omdraaide om weg te gaan, greep Saul de slip van zijn mantel, en die scheurde.

[28] Samuël zei tegen hem: YHWH heeft vandaag het koningschap over Israël van u afgescheurd. Hij heeft het gegeven aan een ander, die beter is dan u.
[29] Hij Die de roem van Israël is, liegt niet en heeft geen spijt. Want Hij is geen mens, dat Hij spijt zou krijgen.
[30] Saul zei: Ik heb gezondigd. Maar eer mij nu toch voor de oudsten van mijn volk en voor Israël. Keer met mij terug, zodat ik YHWH, uw God, kan aanbidden.
[31] Toen ging Samuël met Saul mee terug, en Saul aanbad YHWH.
[32] Samuël zei: Breng Agag, de koning van de Amalekieten, bij mij. Agag kwam vol goede moed naar hem toe. Agag zei: De bitterheid van de dood is echt voorbij!
[33] Maar Samuël zei: Zoals jouw zwaard vrouwen kinderloos heeft gemaakt, zo zal jouw moeder onder de vrouwen kinderloos worden. Toen hakte Samuël Agag in stukken voor YHWH in Gilgal.
[34] Daarna ging Samuël naar Rama, en Saul ging naar zijn huis in Gibea, de stad van Saul.
[35] Samuël zag Saul niet meer tot de dag van zijn dood. Toch treurde Samuël om Saul. En het speet YHWH dat Hij Saul koning over Israël had gemaakt.

1 Samuel 16

[1] YHWH zei tegen Samuël (God heeft gehoord): Hoe lang blijf je treuren om Saul (gevraagd)? Ik heb hem toch verworpen als koning over Israël (die met God strijdt). Vul je hoorn met olie en ga. Ik stuur je naar Isaï (geschenk), de Bethlehemiet, want ik heb onder zijn zonen een koning voor mij uitgekozen.
[2] Maar Samuël zei: Hoe kan ik gaan? Als Saul het hoort, doodt hij mij. YHWH zei: Neem een jonge koe mee en zeg: Ik ben gekomen om YHWH een offer te brengen.
[3] Nodig Isaï uit voor het offer. Dan zal ik je laten weten wat je moet doen. Je moet voor mij zalven wie ik je aanwijs.
[4] Samuël deed wat YHWH gezegd had en kwam in Bethlehem. De oudsten van de stad kwamen hem bevend tegemoet en vroegen: Komt u in vrede?

[5] Hij zei: In vrede. Ik ben gekomen om YHWH een offer te brengen. Heilig je en kom met mij naar het offer. Hij heiligde Isaï en zijn zonen en nodigde hen uit voor het offer.

[6] Toen zij kwamen, zag hij Eliab (mijn God is vader) en dacht: Zeker, hier voor YHWH staat Zijn gezalfde.

[7] Maar YHWH zei tegen Samuël: Let niet op zijn uiterlijk of zijn lengte, want ik heb hem afgewezen. Het gaat niet zoals een mens kijkt. Een mens kijkt naar wat voor ogen is, maar YHWH kijkt naar het hart.

[8] Toen riep Isaï Abinadab (mijn vader is edel) en liet hem langs Samuël lopen. Maar hij zei: Ook deze heeft YHWH niet gekozen.

[9] Daarna liet Isaï Samma (verbazing) langs hem lopen. Maar hij zei: Ook deze heeft YHWH niet gekozen.

[10] Zo liet Isaï zeven van zijn zonen langs Samuël lopen. Maar Samuël zei tegen Isaï: YHWH heeft geen van hen gekozen.

[11] Samuël vroeg Isaï: Zijn dit al je jongens? Hij zei: De jongste is er nog, maar hij past op de schapen. Samuël zei tegen Isaï: Laat hem halen, want wij gaan niet aan tafel voordat hij hier is.

[12] Isaï liet hem halen. Hij had een rossige huid, mooie ogen en zag er goed uit. YHWH zei: Sta op, zalf hem, want hij is het.

[13] Samuël nam de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Vanaf die dag kwam de Geest van YHWH over David (geliefde). Daarna stond Samuël op en ging naar Rama.

[14] Maar de Geest van YHWH week van Saul, en een boze geest van YHWH joeg hem angst aan.

[15] De dienaren van Saul zeiden tegen hem: Kijk, een boze geest van God jaagt u angst aan.

[16] Laat onze heer toch aan zijn dienaren die bij u zijn, opdracht geven een man te zoeken die harp kan spelen. Als de boze geest van God over u komt, kan hij op de harp spelen. Dan zal het beter met u gaan.

[17] Saul zei tegen zijn dienaren: Zoek voor mij een man die goed kan spelen, en breng hem bij mij.

[18] Een van de knechten antwoordde: Ik heb een zoon van Isaï, de Bethlehemiet, gezien die goed kan spelen. Hij is een dappere held en een strijder, verstandig in wat hij zegt, en knap. En YHWH is met hem.

[19] Saul stuurde boden naar Isaï en liet zeggen: Stuur je zoon David naar mij, die bij de schapen is.

[20] Isaï nam een ezel met brood, een leren zak met wijn en een geitenbokje. Hij stuurde die met zijn zoon David mee naar Saul.

[21] Zo kwam David bij Saul en trad in zijn dienst. Saul kreeg hem heel lief, en hij werd zijn wapendrager.

[22] Saul liet Isaï zeggen: Laat David toch in mijn dienst blijven, want hij heeft genade gevonden in mijn ogen.

[23] Telkens als de geest van God over Saul kwam, nam David de harp en speelde erop. Dan kwam Saul tot rust en ging het beter met hem, en de boze geest week van hem.

1 Samuel 17

[1] De Filistijnen verzamelden hun leger voor de strijd. Zij kwamen bijeen in Socho, dat in Juda (lofprijs) ligt, en sloegen hun kamp op tussen Socho en Azeka, in Efes-dammim.

[2] Saul (gevraagd) en de mannen van Israël (die met God strijdt) kwamen ook bijeen en sloegen hun kamp op in het Eikendal. Zij stelden zich in slagorde op tegenover de Filistijnen.

[3] De Filistijnen stonden op een berg aan de ene kant, en de Israëlieten op een berg aan de andere kant. Het dal lag tussen hen in.

[4] Toen kwam er uit het kamp van de Filistijnen een voorvechter naar voren. Hij heette Goliath en kwam uit Gath. Hij was bijna 3 meter lang.

[5] Hij had een koperen helm op zijn hoofd en droeg een pantser van schubben. Dat pantser woog ongeveer 55 kilo koper.

[6] Hij had koperen scheenplaten om zijn benen en een koperen schild op zijn rug.

7 De schacht van zijn speer was als een weversboom, en de punt van zijn speer woog ongeveer 7 kilo ijzer. Zijn schilddrager liep voor hem uit.

8 Hij ging staan en riep naar de slagorde van Israël: Waarom zijn jullie uitgetrokken om je in slagorde op te stellen? Ben ik niet de Filistijn, en zijn jullie niet de dienaren van Saul? Kies een man uit jullie midden die naar mij toe komt.

9 Als hij met mij kan vechten en mij verslaat, zullen wij jullie slaven zijn. Maar als ik hem overwin en versla, zullen jullie onze slaven zijn en ons dienen.

10 De Filistijn zei nog: Ik daag vandaag de slagorde van Israël uit. Geef mij een man, dan vechten wij met elkaar!

11 Toen Saul en heel Israël deze woorden van de Filistijn hoorden, schrokken zij en werden zeer bang.

12 David (geliefde) was de zoon van de Efrathiet uit Bethlehem in Juda die Isaï (geschenk) heette. Hij had acht zonen. In de tijd van Saul was hij al oud en hoogbejaard.

13 De drie oudste zonen van Isaï waren met Saul ten strijde getrokken. Zij heetten Eliab (mijn God is vader), de oudste, Abinadab (mijn vader is edel), de tweede, en Samma (verbazing), de derde.

14 David was de jongste. De drie oudsten waren Saul gevolgd.

15 Maar David ging af en toe bij Saul weg en terug naar Bethlehem, om de schapen van zijn vader te hoeden.

16 De Filistijn kwam elke morgen en elke avond naar voren. Zo stelde hij zich veertig dagen lang op.

17 Isaï zei tegen zijn zoon David: Neem voor je broers ongeveer 20 liter van dit geroosterde graan en deze tien broden. Breng ze snel naar het kamp, naar je broers.

18 En breng deze tien kazen naar de bevelhebber over duizend. Ga kijken hoe het met je broers gaat, en neem een teken van hen mee.

19 Saul en zij en alle mannen van Israël waren in het Eikendal in gevecht met de Filistijnen.

20 David stond de volgende morgen vroeg op en liet de schapen achter bij een oppasser. Hij nam de spullen mee en ging op weg, zoals Isaï hem had

opgedragen. Hij kwam bij de wagenburg, net toen het leger in slagorde uittrok en de strijdkreet klonk.

[21] Israël en de Filistijnen stelden zich in slagorde op, het ene leger tegenover het andere.

[22] David liet de spullen achter bij de man die op de bagage paste. Hij rende naar de slagorde en vroeg zijn broers hoe het met hen ging.

[23] Terwijl hij met hen praatte, kwam de voorvechter naar voren, de Filistijn Goliath uit Gath. Hij kwam uit de slagorde van de Filistijnen en sprak dezelfde woorden als eerst. David hoorde het.

[24] Alle mannen van Israël vluchtten voor die man toen zij hem zagen, en zij waren zeer bang.

[25] De mannen van Israël zeiden: Hebben jullie die man gezien die naar voren is gekomen? Hij komt Israël uitdagen. Wie hem verslaat, zal de koning zeer rijk maken. Hij zal hem zijn dochter geven, en de familie van zijn vader vrijstellen in Israël.

[26] David vroeg de mannen die bij hem stonden: Wat krijgt de man die deze Filistijn verslaat en de schande van Israël wegneemt? Wie is die onbesneden Filistijn eigenlijk, dat hij de slagorde van de levende God uitdaagt?

[27] Het volk vertelde hem hetzelfde als eerst: Dat krijgt de man die hem verslaat.

[28] Eliab, zijn oudste broer, hoorde hem met de mannen praten. Toen werd Eliab kwaad op David en zei: Waarom ben je hierheen gekomen? Bij wie heb je die paar schapen in de woestijn achtergelaten? Ik ken je brutaliteit en je slechte hart. Je bent alleen gekomen om naar de strijd te kijken.

[29] David zei: Wat heb ik nu gedaan? Ik vroeg toch alleen maar iets?

[30] Hij draaide zich om naar een ander en vroeg hetzelfde. Het volk gaf hem hetzelfde antwoord als eerst.

[31] Wat David gezegd had, werd gehoord en aan Saul verteld. Toen liet Saul hem halen.

[32] David zei tegen Saul: Laat niemand de moed verliezen vanwege hem. Uw dienaar zal gaan en tegen deze Filistijn vechten.

[33] Maar Saul zei tegen David: Je kunt niet tegen deze Filistijn gaan vechten. Je bent nog een jongen, en hij is al een strijder vanaf zijn jeugd.

[34] David zei tegen Saul: Uw dienaar hoedde de schapen van zijn vader. Soms kwam er een leeuw of een beer die een schaap uit de kudde weghaalde.

[35] Dan ging ik erachteraan, sloeg hem en redde het schaap uit zijn bek. Als hij mij aanviel, greep ik hem bij zijn baard, sloeg hem en doodde hem.

[36] Uw dienaar heeft zowel de leeuw als de beer gedood. Deze onbesneden Filistijn zal worden als een van hen, want hij heeft de slagorde van de levende God uitgedaagd.

[37] David zei verder: YHWH heeft mij gered uit de klauwen van de leeuw en de beer. Hij zal mij ook redden uit de macht van deze Filistijn. Toen zei Saul tegen David: Ga, en YHWH zal met je zijn!

[38] Saul trok David zijn eigen kleren aan. Hij zette een koperen helm op zijn hoofd en trok hem een pantser aan.

[39] David gordde het zwaard van Saul om over zijn kleren en probeerde te lopen, want hij had het nooit geoefend. Toen zei David tegen Saul: Ik kan hierin niet lopen, want ik heb het nooit geoefend. En David trok het weer uit.

[40] Hij nam zijn staf in zijn hand en zocht vijf gladde stenen uit de beek. Die deed hij in zijn herderstas. Met zijn slinger in zijn hand ging hij op de Filistijn af.

[41] Ook de Filistijn kwam steeds dichter naar David toe, met zijn schilddrager voor zich uit.

[42] Toen de Filistijn keek en David zag, minachtte hij hem. Want hij was nog een jongen, met een rossige huid en een knap uiterlijk.

[43] De Filistijn zei tegen David: Ben ik soms een hond, dat je met stokken naar mij toe komt? En de Filistijn vervloekte David bij zijn goden.

[44] De Filistijn zei tegen David: Kom maar hier, dan geef ik je vlees aan de vogels in de lucht en de dieren in het veld.

[45] Maar David zei tegen de Filistijn: Jij komt naar mij toe met een zwaard, een speer en een schild. Maar ik kom naar jou toe in de naam van YHWH van de legermachten. Hij is de God van de slagorde van Israël, Die jij hebt uitgedaagd.

[46] Vandaag zal YHWH je aan mij uitleveren. Ik zal je verslaan en je hoofd afhakken. Vandaag geef ik de lijken van het leger van de Filistijnen aan de vogels in de lucht en de wilde dieren. Dan zal de hele aarde weten dat Israël een God heeft.

[47] Heel deze menigte zal weten dat YHWH niet redt door zwaard of speer. Want de strijd is van YHWH, en Hij zal jullie in onze macht geven.

[48] Toen de Filistijn opstond en op David afkwam, rende David snel naar de slagorde, de Filistijn tegemoet.

[49] David stak zijn hand in de tas, pakte er een steen uit en slingerde die. Hij trof de Filistijn in zijn voorhoofd. De steen drong in zijn voorhoofd, en hij viel voorover op de grond.

[50] Zo overwon David de Filistijn met een slinger en een steen. Hij versloeg de Filistijn en doodde hem, zonder dat hij een zwaard in zijn hand had.

[51] David rende erheen en ging op de Filistijn staan. Hij pakte diens zwaard, trok het uit de schede, doodde hem en hakte er zijn hoofd mee af. Toen de Filistijnen zagen dat hun held dood was, vluchtten zij.

[52] De mannen van Israël en Juda sprongen op, juichten en achtervolgden de Filistijnen tot aan het dal en tot de poorten van Ekron. De gewonde Filistijnen vielen langs de weg van Saaraïm, tot aan Gath en Ekron.

[53] Daarna kwamen de Israëlieten terug van hun felle achtervolging van de Filistijnen en plunderden hun kampen.

[54] David nam het hoofd van de Filistijn en bracht het naar Jeruzalem. Maar zijn wapens legde hij in zijn eigen tent.

[55] Toen Saul David op de Filistijn af zag gaan, vroeg hij aan Abner (vader van licht), de legeraanvoerder: Abner, wiens zoon is die jongen? Abner zei: Zo waar u leeft, koning, ik weet het niet.

[56] De koning zei: Vraag jij dan wiens zoon die jongen is.

[57] Toen David terugkwam van zijn overwinning op de Filistijn, nam Abner hem mee naar Saul. David had het hoofd van de Filistijn nog in zijn hand.

[58] Saul vroeg hem: Wiens zoon ben je, jongen? David zei: Ik ben een zoon van uw dienaar Isaï, de Bethlehemiet.

1 Samuel 18

[1] Toen David (geliefde) uitgesproken was met Saul (gevraagd), raakte Jonathan (YHWH heeft gegeven) innig met David verbonden. Jonathan hield van hem als van zichzelf.

[2] Saul nam hem die dag bij zich en liet hem niet meer terugkeren naar het huis van zijn vader.

[3] Jonathan en David sloten een verbond, want Jonathan hield van hem als van zichzelf.

[4] Jonathan deed de mantel uit die hij droeg, en gaf die aan David. Ook gaf hij hem zijn kleren, en zelfs zijn zwaard, zijn boog en zijn gordel.

[5] Overal waar Saul hem heen stuurde, trok David uit, en hij handelde verstandig. Saul stelde hem aan over de strijders. Het hele volk was blij met hem, en ook de dienaren van Saul.

[6] Toen zij terugkwamen, nadat David de Filistijn had verslagen, kwamen de vrouwen uit alle steden van Israël (die met God strijdt) koning Saul tegemoet. Zij zongen en dansten, met tamboerijnen, met vreugde en met muziekinstrumenten.

[7] De vrouwen zongen tegen elkaar in terwijl zij speelden: Saul heeft er duizend verslagen, maar David tienduizend!

[8] Toen werd Saul heel kwaad. Hij vond dat lied slecht en zei: Aan David geven zij tienduizend, maar mij maar duizend. Nu ontbreekt hem alleen nog het koningschap!

[9] Vanaf die dag hield Saul David wantrouwig in het oog.

[10] De volgende dag kwam de boze geest van God over Saul, en hij raakte in vervoering midden in het huis. David speelde zoals elke dag op de harp. Saul had een speer in zijn hand.

[11] Saul wierp de speer en dacht: Ik zal David aan de muur spietsen. Maar David ontweek hem twee keer.

[12] Saul was bang voor David, want YHWH was met hem, en Hij was van Saul geweken.

13 Daarom stuurde Saul hem bij zich weg en stelde hem aan als bevelhebber over duizend man. Zo trok David voor het volk uit en weer in.

14 David handelde in al wat hij deed verstandig, en YHWH was met hem.

15 Toen Saul zag dat hij zo verstandig handelde, werd hij bang voor hem.

16 Maar heel Israël en Juda (lofprijs) hielden van David, want hij trok voor hen uit en weer in.

17 Daarom zei Saul tegen David: Kijk, ik zal je mijn oudste dochter Merab (toename) als vrouw geven. Wees alleen een dappere zoon voor mij en voer de oorlogen van YHWH. Want Saul dacht: Ik wil hem niet zelf doden. Laat de Filistijnen dat maar doen.

18 Maar David zei tegen Saul: Wie ben ik? Wat is mijn afkomst, wat is de familie van mijn vader in Israël? Hoe zou ik de schoonzoon van de koning kunnen worden?

19 Maar toen Merab, de dochter van Saul, aan David gegeven zou worden, werd zij als vrouw gegeven aan Adriël (mijn hulp is God), de Meholathiet.

20 Maar Michal (wie is als God), de dochter van Saul, hield van David. Toen Saul dat hoorde, vond hij dat goed.

21 Saul dacht: Ik zal haar aan hem geven, zodat zij een valstrik voor hem wordt en de Filistijnen hem doden. Daarom zei Saul tegen David: Door de tweede dochter kun je vandaag toch mijn schoonzoon worden.

22 Saul gaf zijn dienaren de opdracht: Praat in het geheim met David. Zeg tegen hem: Kijk, de koning is op je gesteld, en al zijn dienaren houden van je. Word dan nu de schoonzoon van de koning.

23 De dienaren van Saul zeiden dit tegen David. Maar David zei: Vinden jullie het een kleinigheid om schoonzoon van de koning te worden? Ik ben maar een arm en onbelangrijk man.

24 De dienaren van Saul vertelden het hem: Dat heeft David gezegd.

25 Saul zei: Zeg tegen David: De koning wil geen bruidsprijs, maar honderd voorhuiden van de Filistijnen. Zo kan hij zich wreken op de vijanden van de koning. Want Saul was van plan David door de Filistijnen te laten doden.

[26] Zijn dienaren vertelden David deze woorden, en David vond het goed om zo schoonzoon van de koning te worden. De afgesproken tijd was nog niet voorbij.
[27] David ging met zijn mannen op pad en doodde 200 Filistijnen. David bracht hun voorhuiden en leverde ze allemaal bij de koning in, om schoonzoon van de koning te worden. Toen gaf Saul hem zijn dochter Michal als vrouw.
[28] Saul zag en begreep dat YHWH met David was, en dat zijn dochter Michal van hem hield.
[29] Toen werd Saul nog banger voor David, en Saul bleef zijn hele leven de vijand van David.
[30] Telkens als de vorsten van de Filistijnen ten strijde trokken, was David succesvoller dan alle dienaren van Saul. Zo werd zijn naam zeer beroemd.

1 Samuel 19

[1] Saul (gevraagd) sprak met zijn zoon Jonathan (YHWH heeft gegeven) en al zijn dienaren over zijn plan om David (geliefde) te doden. Maar Jonathan, de zoon van Saul, was erg op David gesteld.
[2] Jonathan vertelde het aan David: Mijn vader Saul probeert je te doden. Wees morgenochtend dus op je hoede, blijf in een schuilplaats en verstop je.
[3] Ik ga naar buiten en ga naast mijn vader staan in het veld waar jij bent. Dan zal ik met mijn vader over je praten. Als ik iets merk, zal ik het je vertellen.
[4] Jonathan sprak goed over David tegen zijn vader Saul. Hij zei tegen hem: Laat de koning niet zondigen tegen zijn dienaar David. Want hij heeft niet tegen u gezondigd, en wat hij voor u gedaan heeft, is heel goed.
[5] Hij heeft zijn leven gewaagd en de Filistijn verslagen, en YHWH heeft heel Israël (die met God strijdt) een grote redding gebracht. U hebt het gezien en was blij. Waarom zou u dan zondigen door onschuldig bloed te vergieten en David zonder reden te doden?
[6] Saul luisterde naar Jonathan. Saul zwoer: Zo waar YHWH leeft, hij zal niet gedood worden!
[7] Jonathan riep David en vertelde hem dit alles. Jonathan bracht David bij Saul, en hij was weer bij hem zoals vroeger.

[8] Er brak opnieuw oorlog uit. David trok ten strijde tegen de Filistijnen en bracht hun een zware nederlaag toe, zodat zij voor hem vluchtten.

[9] Maar de boze geest van YHWH kwam over Saul, terwijl hij in zijn huis zat met zijn speer in zijn hand. David speelde op de harp.

[10] Saul probeerde David met de speer aan de muur te spietsen. Maar hij ontweek Saul, en de speer sloeg in de muur. David vluchtte en ontkwam die nacht.

[11] Saul stuurde boden naar het huis van David om hem te bewaken en hem de volgende morgen te doden. Maar Michal (wie is als God), zijn vrouw, waarschuwde David: Als je vannacht niet vlucht om je leven te redden, word je morgen gedood.

[12] Michal liet David door een raam naar beneden zakken. Hij ging weg, vluchtte en ontkwam.

[13] Michal nam een beeld en legde het in bed. Zij legde een geitenvel bij het hoofdeinde en dekte het toe met een kleed.

[14] Saul stuurde boden om David te halen, maar zij zei: Hij is ziek.

[15] Toen stuurde Saul de boden terug om David te zien. Hij zei: Breng hem in zijn bed naar mij toe, dan kan ik hem doden.

[16] Toen de boden binnenkwamen, lag er een beeld in bed, met een geitenvel bij het hoofdeinde.

[17] Saul zei tegen Michal: Waarom heb je mij zo bedrogen en mijn vijand laten gaan, zodat hij ontkomen is? Michal zei tegen Saul: Hij zei tegen mij: Laat mij gaan, of moet ik je doden?

[18] Zo vluchtte David en ontkwam. Hij ging naar Samuël (God heeft gehoord) in Rama en vertelde hem alles wat Saul hem had aangedaan. Toen gingen hij en Samuël in Najoth wonen.

[19] Aan Saul werd verteld: Kijk, David is in Najoth bij Rama.

[20] Saul stuurde boden om David te halen. Zij zagen een groep profeten die profeteerden, met Samuël als hun leider. Toen kwam de Geest van God over de boden van Saul, en ook zij profeteerden.

21 Toen Saul dat hoorde, stuurde hij andere boden, maar ook die profeteerden. Saul stuurde voor de derde keer boden, en ook die profeteerden.

22 Daarna ging hij zelf naar Rama. Hij kwam bij de grote put in Sechu en vroeg: Waar zijn Samuël en David? Men zei: Zij zijn in Najoth bij Rama.

23 Hij ging daarheen, naar Najoth bij Rama. Ook over hem kwam de Geest van God, en hij bleef profeteren tot hij in Najoth bij Rama kwam.

24 Ook hij trok zijn kleren uit en profeteerde voor Samuël. De hele dag en de hele nacht lag hij daar naakt. Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten?

1 Samuel 20

1 David (geliefde) vluchtte weg uit Najoth bij Rama. Hij kwam bij Jonathan (YHWH heeft gegeven) en zei: Wat heb ik gedaan? Wat is mijn misdaad, wat is mijn zonde tegenover uw vader, dat hij mij naar het leven staat?

2 Maar Jonathan zei tegen hem: Geen sprake van, je zult niet sterven. Kijk, mijn vader doet niets, groot of klein, zonder het mij te vertellen. Waarom zou mijn vader dit dan voor mij verbergen? Dat is niet zo.

3 Maar David zwoer opnieuw en zei: Uw vader weet heel goed dat ik genade gevonden heb in uw ogen. Daarom denkt hij: Jonathan mag dit niet weten, anders krijgt hij verdriet. Maar zo waar YHWH leeft en zo waar u leeft, er is maar één stap tussen mij en de dood!

4 Jonathan zei tegen David: Wat je ook wilt, ik zal het voor je doen.

5 David zei tegen Jonathan: Kijk, morgen is het feest van de nieuwe maan. Dan hoor ik met de koning aan tafel te zitten. Laat mij gaan, dan verstop ik mij in het veld tot de derde avond.

6 Als uw vader mij mist, zeg dan: David heeft mij dringend gevraagd of hij snel naar zijn stad Bethlehem mocht gaan. Want daar wordt het jaarlijkse offer voor de hele familie gebracht.

7 Als hij zegt: Goed, dan is uw dienaar veilig. Maar als hij woedend wordt, weet dan dat hij vastbesloten is om mij kwaad te doen.

8 Wees dan trouw aan uw dienaar, want u bent met uw dienaar een verbond aangegaan voor YHWH. Maar als ik iets misdaan heb, dood mij dan zelf.

Waarom zou u mij naar uw vader brengen?

[9] Jonathan zei: Dat zij verre van je! Als ik zeker wist dat mijn vader vastbesloten was om je kwaad te doen, zou ik het je dan niet vertellen?

[10] David zei tegen Jonathan: Wie zal het mij laten weten als uw vader u een hard antwoord geeft?

[11] Jonathan zei tegen David: Kom, laten wij het veld in gaan. Zo gingen zij samen het veld in.

[12] Jonathan zei tegen David: YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), is getuige. Morgen of overmorgen rond deze tijd zal ik mijn vader uithoren. Als het goed staat met David, zal ik het je zeker laten weten.

[13] Anders mag YHWH Jonathan zo straffen en nog erger! Als mijn vader van plan is je kwaad te doen, zal ik het je vertellen en je laten gaan. Dan kun je in vrede vertrekken. YHWH zij met je, zoals Hij met mijn vader geweest is.

[14] En als ik dan nog leef, wil je dan de trouw van YHWH aan mij bewijzen, zodat ik niet sterf?

[15] Trek ook je trouw nooit terug van mijn familie. Ook niet wanneer YHWH alle vijanden van David van de aardbodem heeft weggevaagd.

[16] Zo sloot Jonathan een verbond met de familie van David. Hij zei: Laat YHWH het eisen uit de hand van de vijanden van David!

[17] Jonathan liet David opnieuw zweren, omdat hij van hem hield. Want hij hield van hem als van zichzelf.

[18] Jonathan zei tegen hem: Morgen is het feest van de nieuwe maan. Dan zul je gemist worden, want je plaats zal leeg zijn.

[19] Als je drie dagen weg bent geweest, ga dan snel naar de plaats waar je je de vorige keer verstopt hebt. Blijf daar bij de steen Ezel.

[20] Ik zal dan drie pijlen naast die steen afschieten, alsof ik op een doel schiet.

[21] Dan stuur ik de jongen erop uit: Ga de pijlen zoeken. Als ik tegen de jongen zeg: Kijk, de pijlen liggen aan deze kant van je, pak ze, kom dan. Want dan is het veilig voor je, en is er niets aan de hand, zo waar YHWH leeft!

[22] Maar als ik tegen de jongen zeg: Kijk, de pijlen liggen voorbij je, ga dan weg. Want dan stuurt YHWH je weg.

[23] En wat de afspraak betreft die wij samen gemaakt hebben: YHWH is voor altijd getuige tussen mij en jou!

[24] David verstopte zich in het veld. Toen het feest van de nieuwe maan was, ging de koning aan tafel om te eten.

[25] De koning zat zoals altijd op zijn plaats bij de muur. Jonathan zat tegenover hem, en Abner (vader van licht) zat naast Saul (gevraagd). Maar de plaats van David was leeg.

[26] Saul zei die dag niets, want hij dacht: Er is hem iets overkomen, waardoor hij onrein is. Hij is zeker onrein.

[27] Maar de volgende dag, de tweede dag van de nieuwe maan, was de plaats van David weer leeg. Toen zei Saul tegen zijn zoon Jonathan: Waarom is de zoon van Isaï (geschenk) gisteren en vandaag niet komen eten?

[28] Jonathan antwoordde Saul: David heeft mij dringend gevraagd of hij naar Bethlehem mocht gaan.

[29] Hij zei: Laat mij toch gaan, want onze familie brengt een offer in de stad, en mijn broer heeft mij opgedragen te komen. Als ik genade heb gevonden in uw ogen, laat mij dan gaan om mijn broers te zien. Daarom is hij niet aan de tafel van de koning gekomen.

[30] Toen werd Saul woedend op Jonathan en zei tegen hem: Jij zoon van een verdorven, opstandige vrouw! Denk je dat ik niet weet dat jij de zoon van Isaï hebt gekozen? Dat is een schande voor jou en voor de schoot van je moeder!

[31] Want zolang de zoon van Isaï op aarde leeft, zullen jij en je koningschap geen stand houden. Stuur nu iemand en haal hem bij mij, want hij moet sterven.

[32] Jonathan antwoordde zijn vader Saul: Waarom moet hij gedood worden? Wat heeft hij gedaan?

[33] Toen wierp Saul de speer naar hem om hem te treffen. Zo begreep Jonathan dat zijn vader vastbesloten was David te doden.

[34] Jonathan stond woedend van tafel op. Hij at die tweede dag van de nieuwe maan niets. Want hij had verdriet om David, en zijn vader had hem beledigd.

[35] De volgende morgen ging Jonathan het veld in, op de tijd die hij met David had afgesproken. Er was een kleine jongen bij hem.

[36] Hij zei tegen zijn jongen: Ren en zoek de pijlen die ik ga afschieten. De jongen rende weg, en hij schoot een pijl over hem heen.

[37] Toen de jongen bij de plaats kwam waar de pijl van Jonathan lag, riep Jonathan hem na: Ligt de pijl niet voorbij je?

[38] Jonathan riep de jongen opnieuw na: Snel, haast je, blijf niet staan! De jongen van Jonathan raapte de pijl op en kwam terug bij zijn heer.

[39] Maar de jongen wist van niets. Alleen Jonathan en David wisten ervan.

[40] Jonathan gaf zijn wapens aan zijn jongen en zei tegen hem: Ga, breng ze naar de stad.

[41] Toen de jongen weg was, kwam David tevoorschijn vanaf de zuidkant. Hij viel met zijn gezicht ter aarde en boog zich drie keer. Zij kusten elkaar en huilden samen, David nog het meest.

[42] Jonathan zei tegen David: Ga in vrede. Wij hebben samen in de naam van YHWH gezworen: YHWH is voor altijd getuige tussen mij en jou. Hij is getuige tussen mijn nakomelingen en jouw nakomelingen.

[43] Daarna stond David op en ging weg, en Jonathan ging terug naar de stad.

1 Samuel 21

[1] David (geliefde) kwam in Nob bij de priester Achimelech (mijn broer is koning). Achimelech kwam David bevend tegemoet en vroeg hem: Waarom bent u alleen, en is er niemand bij u?

[2] David zei tegen de priester Achimelech: De koning heeft mij een opdracht gegeven. Hij zei tegen mij: Niemand mag iets weten van de opdracht waarmee ik je stuur. Met mijn mannen heb ik een plaats afgesproken.

[3] Wat hebt u hier bij de hand? Geef mij vijf broden, of wat er maar is.

[4] De priester antwoordde David: Ik heb geen gewoon brood bij de hand. Er is alleen heilig brood, als de mannen zich tenminste van vrouwen onthouden hebben.

[5] David antwoordde de priester: Ja, sinds ik twee dagen geleden vertrok, hebben wij ons van vrouwen onthouden. De spullen van de mannen zijn heilig. Bovendien is dit gewoon brood geworden, nu er vandaag nieuw brood wordt

geheiligd.
[6] Toen gaf de priester hem het heilige brood. Want er was geen ander brood dan de toonbroden. Die waren weggenomen van voor YHWH, om er vers brood voor in de plaats te leggen.
[7] Die dag was daar een van de dienaren van Saul (gevraagd), die voor YHWH werd vastgehouden. Hij heette Doëg (bevreesd), een Edomiet, de machtigste van de herders van Saul.
[8] David vroeg Achimelech: Hebt u hier geen speer of zwaard bij de hand? Want ik heb mijn zwaard en mijn wapens niet meegenomen, omdat de opdracht van de koning haast had.
[9] De priester zei: Het zwaard van Goliath, de Filistijn die u in het Eikendal hebt gedood, ligt hier. Het is in een kleed gewikkeld, achter de efod. Als u het wilt, neem het dan, want er is hier geen ander. David zei: Er is er geen zoals dat. Geef het mij.
[10] David vertrok die dag en vluchtte voor Saul. Hij kwam bij Achis, de koning van Gath.
[11] Maar de dienaren van Achis zeiden tegen hem: Is dat niet David, de koning van het land? Zongen zij niet over hem bij de dansen: Saul heeft er duizend verslagen, maar David tienduizend?
[12] David nam deze woorden ter harte en werd heel bang voor Achis, de koning van Gath.
[13] Daarom deed hij in hun bijzijn alsof hij gek was. Hij gedroeg zich als een waanzinnige onder hen, kraste op de deuren van de poort en liet het speeksel in zijn baard lopen.
[14] Toen zei Achis tegen zijn dienaren: Kijk, jullie zien toch dat de man gek is? Waarom hebben jullie hem bij mij gebracht?
[15] Heb ik soms gebrek aan gekken, dat jullie deze man hebben gebracht om bij mij gek te doen? Moet die in mijn huis komen?

1 Samuel 22

[1] David (geliefde) ging daar weg en vluchtte naar de grot van Adullam. Toen zijn broers en de hele familie van zijn vader dat hoorden, kwamen zij daar naar hem toe.

[2] Iedereen die in nood zat, iedereen die schulden had en iedereen die verbitterd was, kwam bij hem. Hij werd hun leider. Zo waren er ongeveer 400 man bij hem.

[3] Van daar ging David naar Mizpa in Moab (uit de vader). Hij zei tegen de koning van Moab: Laat mijn vader en moeder toch bij u verblijven, tot ik weet wat God met mij zal doen.

[4] Hij bracht hen bij de koning van Moab, en zij bleven bij hem zolang David in de vesting was.

[5] Maar de profeet Gad (geluk) zei tegen David: Blijf niet in de vesting. Ga naar het land van Juda (lofprijs). Toen ging David weg en kwam in het woud van Chereth.

[6] Saul (gevraagd) hoorde dat David en de mannen bij hem ontdekt waren. Saul zat op een heuvel onder de bomen in Rama, met zijn speer in zijn hand. Al zijn dienaren stonden om hem heen.

[7] Saul zei tegen zijn dienaren die bij hem stonden: Luister, Benjaminieten! Zal de zoon van Isaï (geschenk) jullie allemaal akkers en wijngaarden geven? Zal hij jullie allemaal bevelhebbers over duizend en over honderd man maken?

[8] Jullie hebben allemaal tegen mij samengespannen. Niemand heeft mij verteld dat mijn zoon een verbond heeft gesloten met de zoon van Isaï. Niemand van jullie heeft medelijden met mij of vertelt het mij. Want mijn zoon heeft mijn dienaar tegen mij opgezet, zodat hij mij belaagt, zoals nu blijkt.

[9] Toen antwoordde Doëg (bevreesd), de Edomiet, die bij de dienaren van Saul stond. Hij zei: Ik heb de zoon van Isaï in Nob zien komen, bij Achimelech (mijn broer is koning), de zoon van Ahitub (mijn broer is goed).

[10] Die heeft voor hem YHWH om raad gevraagd en hem proviand gegeven. Ook heeft hij hem het zwaard van Goliath, de Filistijn, gegeven.

[11] Toen liet de koning de priester Achimelech, de zoon van Ahitub, roepen, met de hele familie van zijn vader, de priesters in Nob. Zij kwamen allemaal bij de koning.

[12] Saul zei: Luister, zoon van Ahitub! Hij zei: Hier ben ik, mijn heer.

[13] Saul zei tegen hem: Waarom hebben jij en de zoon van Isaï tegen mij samengespannen? Je hebt hem brood en een zwaard gegeven en God voor hem om raad gevraagd. Nu komt hij tegen mij in opstand en belaagt hij mij, zoals nu blijkt.

[14] Achimelech antwoordde de koning: Wie van al uw dienaren is zo trouw als David? Hij is de schoonzoon van de koning, gehoorzaam aan uw bevel en geëerd in uw huis.

[15] Ben ik vandaag pas begonnen God voor hem om raad te vragen? Dat zij verre van mij! Laat de koning mij en de familie van mijn vader niets verwijten. Want uw dienaar wist van dit alles helemaal niets, klein of groot.

[16] Maar de koning zei: Achimelech, je moet sterven, jij en de hele familie van je vader.

[17] De koning zei tegen de lijfwachten die bij hem stonden: Keer je om en dood de priesters van YHWH. Want ook zij hebben David geholpen. Zij wisten dat hij vluchtte, maar zij hebben het mij niet verteld. Maar de dienaren van de koning wilden de priesters van YHWH niet aanvallen.

[18] Toen zei de koning tegen Doëg: Keer jij je om en val de priesters aan. Doëg, de Edomiet, keerde zich om en viel de priesters aan. Die dag doodde hij 85 mannen die het linnen priesterkleed droegen.

[19] Ook de priesterstad Nob sloeg hij met het zwaard: mannen en vrouwen, kinderen en zuigelingen, runderen, ezels en schapen.

[20] Maar een van de zonen van Achimelech, de zoon van Ahitub, ontkwam. Hij heette Abjathar (vader van overvloed) en vluchtte naar David.

[21] Abjathar vertelde David dat Saul de priesters van YHWH had gedood.

[22] David zei tegen Abjathar: Ik wist die dag al, toen Doëg, de Edomiet, daar was, dat hij het zeker aan Saul zou vertellen. Ik ben de oorzaak van de dood van heel de familie van je vader.

[23] Blijf bij mij en wees niet bang. Want wie mij naar het leven staat, staat jou naar het leven. Bij mij ben je veilig.

1 Samuel 23

[1] Aan David (geliefde) werd verteld: Kijk, de Filistijnen vallen Kehila aan en plunderen de dorsvloeren.

[2] David vroeg YHWH: Zal ik gaan en deze Filistijnen verslaan? YHWH zei tegen David: Ga, versla de Filistijnen en red Kehila.

[3] Maar de mannen van David zeiden tegen hem: Kijk, hier in Juda (lofprijs) zijn wij al bang. Hoeveel te meer als wij naar Kehila gaan, tegen de slagorde van de Filistijnen!

[4] Toen vroeg David YHWH nog eens. YHWH antwoordde hem: Sta op en ga naar Kehila, want ik geef de Filistijnen in jouw macht.

[5] Zo trokken David en zijn mannen naar Kehila. Hij streed tegen de Filistijnen, dreef hun vee weg en bracht hun een zware nederlaag toe. Zo redde David de inwoners van Kehila.

[6] Toen Abjathar (vader van overvloed), de zoon van Achimelech (mijn broer is koning), naar David in Kehila vluchtte, had hij de efod bij zich.

[7] Aan Saul (gevraagd) werd verteld dat David in Kehila was gekomen. Saul zei: God heeft hem aan mij uitgeleverd. Want hij zit opgesloten, nu hij in een stad met poorten en grendels is gekomen.

[8] Saul riep het hele volk op voor de strijd, om naar Kehila te gaan en David en zijn mannen te belegeren.

[9] David merkte dat Saul in het geheim kwaad tegen hem beraamde. Hij zei tegen de priester Abjathar: Breng de efod hier.

[10] David zei: YHWH, God van Israël (die met God strijdt), Uw dienaar heeft duidelijk gehoord dat Saul naar Kehila wil komen. Hij wil de stad om mij verwoesten.

[11] Zullen de burgers van Kehila mij aan hem uitleveren? Zal Saul komen, zoals Uw dienaar gehoord heeft? YHWH, God van Israël, laat het toch Uw dienaar weten! YHWH zei: Hij zal komen.

[12] David vroeg verder: Zullen de burgers van Kehila mij en mijn mannen aan Saul uitleveren? YHWH zei: Zij zullen je uitleveren.

[13] Toen gingen David en zijn mannen weg, ongeveer 600 man. Zij vertrokken uit Kehila en trokken rond waar zij maar konden. Toen aan Saul verteld werd dat David uit Kehila was ontkomen, zag hij af van zijn tocht.

[14] David bleef in de woestijn, in de bergvestingen. Hij bleef in het bergland in de woestijn van Zif. Saul zocht hem elke dag, maar God leverde hem niet aan hem uit.

[15] David zag dat Saul was uitgetrokken om hem te doden. David was toen in de woestijn van Zif, in het woud.

[16] Toen ging Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Saul, naar David in het woud. Hij sterkte hem in zijn vertrouwen op God.

[17] Hij zei tegen hem: Wees niet bang, want de hand van mijn vader Saul zal je niet vinden. Jij zult koning over Israël worden, en ik zal de tweede na jou zijn. Ook mijn vader Saul weet dat.

[18] Zij sloten samen een verbond voor YHWH. David bleef in het woud, en Jonathan ging naar huis.

[19] Toen gingen de Zifieten naar Saul in Gibea en zeiden: David houdt zich bij ons verborgen, in de bergvestingen in het woud. Hij zit op de heuvel Hachila, ten zuiden van de wildernis.

[20] Kom dus nu, koning, zo gauw u maar wilt. Dan zorgen wij dat hij aan de koning wordt uitgeleverd.

[21] Saul zei: Gezegend zijn jullie door YHWH, omdat jullie medelijden met mij hebben!

[22] Ga toch en zoek het nog beter uit. Zoek uit waar hij verblijft en wie hem daar gezien heeft. Want mij is verteld dat hij heel sluw is.

[23] Zoek uit in welke schuilplaatsen hij zich verstopt. Kom dan met zekere berichten bij mij terug, dan ga ik met jullie mee. Als hij in het land is, zal ik hem opsporen onder alle families van Juda.

[24] Zij gingen op weg en gingen vóór Saul uit naar Zif. David en zijn mannen waren in de woestijn van Maon, in de vlakte ten zuiden van de wildernis.

[25] Saul en zijn mannen gingen David zoeken. Toen David dat hoorde, ging hij naar de rots en bleef in de woestijn van Maon. Toen Saul dat hoorde, achtervolgde hij David in de woestijn van Maon.
[26] Saul liep aan de ene kant van de berg, en David en zijn mannen aan de andere kant. David haastte zich om aan Saul te ontkomen. Maar Saul en zijn mannen omsingelden David en zijn mannen om hen te grijpen.
[27] Toen kwam er een bode bij Saul en zei: Kom snel, want de Filistijnen zijn het land binnengevallen!
[28] Toen hield Saul op David te achtervolgen en trok de Filistijnen tegemoet. Daarom noemt men die plaats Sela-machlekoth.

1 Samuel 24

[1] David (geliefde) trok daar weg en verbleef in de bergvestingen van En-gedi.
[2] Toen Saul (gevraagd) terugkwam van de achtervolging van de Filistijnen, werd hem verteld: Kijk, David is in de woestijn van En-gedi.
[3] Toen nam Saul 3.000 uitgekozen mannen uit heel Israël (die met God strijdt) en ging David en zijn mannen zoeken bij de Steenbokrotsen.
[4] Hij kwam bij de schaapskooien langs de weg, waar een grot was. Saul ging de grot in om zijn behoefte te doen. David en zijn mannen zaten achter in de grot.
[5] De mannen van David zeiden tegen hem: Dit is de dag waarover YHWH tegen u gezegd heeft: Ik geef je vijand in je macht. Doe met hem wat je goed vindt. David stond op en sneed ongemerkt een slip van de mantel van Saul af.
[6] Maar daarna sloeg zijn geweten hem, omdat hij een slip van de mantel van Saul had afgesneden.
[7] Hij zei tegen zijn mannen: YHWH verhoede dat ik zoiets zou doen met mijn heer, de gezalfde van YHWH. Ik mag mijn hand niet tegen hem opheffen, want hij is de gezalfde van YHWH!
[8] Zo hield David zijn mannen met woorden tegen en liet hij hen Saul niet aanvallen. Saul stond op, verliet de grot en ging verder.
[9] Daarna stond ook David op, verliet de grot en riep Saul na: Mijn heer de koning! Saul keek om, en David boog zich met zijn gezicht ter aarde.

10 David zei tegen Saul: Waarom luistert u naar mensen die zeggen: Kijk, David wil u kwaad doen?

11 Vandaag hebt u met eigen ogen gezien dat YHWH u in de grot aan mij heeft overgeleverd. Men zei dat ik u moest doden, maar ik heb u gespaard. Ik zei: Ik zal mijn hand niet opheffen tegen mijn heer, want hij is de gezalfde van YHWH.

12 Kijk, mijn vader, kijk naar de slip van uw mantel in mijn hand. Ik heb de slip van uw mantel afgesneden, maar u niet gedood. Zie toch in dat ik geen kwaad en geen opstand in de zin heb. Ik heb niet tegen u gezondigd, en toch jaagt u op mij om mij te doden.

13 YHWH zal rechtspreken tussen mij en u, en YHWH zal mij op u wreken. Maar mijn hand zal niet tegen u zijn.

14 Zoals het oude spreekwoord zegt: Van goddelozen komt goddeloosheid. Maar mijn hand zal niet tegen u zijn.

15 Achter wie is de koning van Israël aangegaan? Op wie jaagt u? Op een dode hond, op een enkele vlo!

16 YHWH zal rechter zijn en rechtspreken tussen mij en u. Hij zal het zien, mijn zaak verdedigen en mij recht verschaffen tegenover u.

17 Toen David uitgesproken was, zei Saul: Is dat jouw stem, mijn zoon David? En Saul begon luid te huilen.

18 Hij zei tegen David: Jij bent rechtvaardiger dan ik. Want jij hebt mij goed gedaan, en ik heb jou kwaad gedaan.

19 Vandaag heb je laten zien dat je mij goed gedaan hebt. Want YHWH had mij aan jou overgeleverd, en je hebt mij niet gedood.

20 Als iemand zijn vijand vindt, laat hij hem dan ongedeerd gaan? Laat YHWH je belonen voor het goede dat je mij vandaag gedaan hebt.

21 Nu weet ik zeker dat jij koning zult worden, en dat het koningschap over Israël in jouw hand stand zal houden.

22 Zweer mij dus nu bij YHWH dat je mijn nakomelingen na mij niet zult uitroeien. Zweer dat je mijn naam niet zult uitwissen uit de familie van mijn vader.

[23] David zwoer het Saul. Saul ging naar huis, maar David en zijn mannen gingen terug naar de bergvesting.

1 Samuel 25

[1] Samuël (God heeft gehoord) stierf. Heel Israël (die met God strijdt) kwam bijeen en rouwde om hem. Zij begroeven hem bij zijn huis in Rama. David (geliefde) ging op weg naar de woestijn van Paran.

[2] Er was een man in Maon die zijn bedrijf in Karmel had. Die man was zeer rijk. Hij had 3.000 schapen en 1.000 geiten. Hij was in Karmel zijn schapen aan het scheren.

[3] De man heette Nabal (dwaas), en zijn vrouw heette Abigaïl (mijn vader is vreugde). De vrouw was verstandig en mooi, maar de man was hard en slecht in zijn daden. Hij was een Kalebiet.

[4] David hoorde in de woestijn dat Nabal zijn schapen schoor.

[5] Daarom stuurde David tien jonge mannen op pad. David zei tegen hen: Ga naar Karmel. Als jullie bij Nabal komen, groet hem dan namens mij.

[6] Zeg dit tegen die welgestelde man: Vrede zij met u, vrede met uw familie, en vrede met alles wat u hebt!

[7] Ik heb gehoord dat u scheerders hebt. Uw herders zijn bij ons geweest. Wij hebben hun niets aangedaan, en zij hebben niets gemist zolang zij in Karmel waren.

[8] Vraag het maar aan uw knechten, dan zullen zij het u vertellen. Laat deze jonge mannen dus genade vinden in uw ogen, want wij zijn op een feestdag gekomen. Geef uw dienaren en uw zoon David toch wat u maar kunt missen.

[9] De jonge mannen van David kwamen bij Nabal en zeiden dit alles namens David. Toen wachtten zij af.

[10] Maar Nabal antwoordde de dienaren van David: Wie is David? Wie is die zoon van Isaï (geschenk)? Tegenwoordig zijn er veel dienaren die bij hun heer weglopen.

[11] Moet ik mijn brood, mijn water en het vlees dat ik voor mijn scheerders heb geslacht, weggeven? Aan mannen van wie ik niet eens weet waar zij vandaan

komen?
[12] De jonge mannen van David keerden om en gingen terug. Zij kwamen bij hem en vertelden hem dit alles.
[13] David zei tegen zijn mannen: Ieder moet zijn zwaard omgorden! Ieder gordde zijn zwaard om, en ook David gordde zijn zwaard om. Ongeveer 400 man trokken met David mee, en 200 bleven bij de bagage.
[14] Maar een van de knechten vertelde het aan Abigaïl, de vrouw van Nabal. Hij zei: Kijk, David heeft boden uit de woestijn gestuurd om onze heer te groeten. Maar hij heeft hen afgesnauwd.
[15] Toch zijn die mannen heel goed voor ons geweest. Zij hebben ons niets aangedaan, en wij hebben niets gemist al die tijd dat wij bij hen op het veld waren.
[16] Dag en nacht waren zij als een muur om ons heen, al die tijd dat wij bij hen de schapen hoedden.
[17] Denk er nu over na wat u moet doen. Want er hangt onheil boven het hoofd van onze heer en zijn hele familie. Hij is zo'n nietsnut dat niemand met hem kan praten.
[18] Toen haastte Abigaïl zich. Zij nam 200 broden, twee zakken wijn, vijf geslachte schapen en vijf maten geroosterd graan. Ook nam zij honderd rozijnenkoeken en 200 vijgenkoeken en laadde alles op ezels.
[19] Zij zei tegen haar knechten: Ga voor mij uit, dan kom ik achter jullie aan. Maar haar man Nabal vertelde zij niets.
[20] Terwijl zij op haar ezel in de beschutting van de berg naar beneden reed, kwamen David en zijn mannen haar tegemoet, en zij ontmoette hen.
[21] David had gezegd: Voor niets heb ik in de woestijn alles beschermd wat die man bezit, zodat er niets van zijn bezit gemist is. Hij heeft mij goed met kwaad vergolden.
[22] God mag de vijanden van David zo straffen en nog erger! Van al wat hem toebehoort, laat ik tot morgen geen man in leven!
[23] Toen Abigaïl David zag, stapte zij snel van de ezel. Zij viel voor David op haar gezicht en boog zich ter aarde.

[24] Zij viel aan zijn voeten en zei: Ach, mijn heer, laat de schuld op mij rusten. Laat uw dienares toch tegen u spreken, en luister naar wat uw dienares zegt.
[25] Laat mijn heer zich toch niets aantrekken van die nietsnut, van Nabal. Want hij is zoals zijn naam: hij heet Nabal, en dwaasheid is bij hem. Maar ik, uw dienares, heb de jonge mannen die mijn heer gestuurd heeft, niet gezien.
[26] Nu dan, mijn heer, zo waar YHWH leeft en zo waar u leeft: YHWH heeft u tegengehouden. U hoeft geen bloed te vergieten en uzelf niet met eigen hand recht te verschaffen. Laat het nu uw vijanden en ieder die mijn heer kwaad wil doen, vergaan zoals Nabal!
[27] Laat dit geschenk dat uw dienares aan mijn heer heeft gebracht, gegeven worden aan de jonge mannen die mijn heer volgen.
[28] Vergeef toch de overtreding van uw dienares. Want YHWH zal mijn heer zeker een blijvend huis geven, omdat mijn heer de oorlogen van YHWH voert. Uw hele leven lang is er geen kwaad bij u gevonden.
[29] Misschien staat er iemand op om u te achtervolgen en u naar het leven te staan. Maar het leven van mijn heer zal veilig zijn bij YHWH, uw God. Het zal gebonden zijn in de bundel van de levenden. Maar het leven van uw vijanden zal Hij wegslingeren als met een slinger.
[30] Dan zal YHWH voor mijn heer al het goede doen dat Hij over u heeft gezegd, en u aanstellen als leider over Israël.
[31] Dan zal het voor mijn heer geen struikelblok of gewetenslast zijn, dat u zonder reden bloed zou hebben vergoten en uzelf zou hebben geholpen. En als YHWH mijn heer goed doet, denk dan aan uw dienares.
[32] Toen zei David tegen Abigaïl: Geloofd zij YHWH, de God van Israël, Die je vandaag naar mij toe gestuurd heeft!
[33] Gezegend is je verstandige raad, en gezegend ben jij! Want je hebt mij vandaag tegengehouden om bloed te vergieten en mijzelf met eigen hand te helpen.
[34] Zo waar YHWH, de God van Israël, leeft, Die mij ervan weerhouden heeft je kwaad te doen! Als je niet zo snel was gekomen, was er morgenochtend van Nabal geen man meer over geweest!
[35] Toen nam David van haar aan wat zij voor hem had meegebracht. Hij zei tegen haar: Ga in vrede naar huis. Kijk, ik heb naar je geluisterd en je verzoek

ingewilligd.

[36] Toen Abigaïl bij Nabal kwam, hield hij een feestmaal in zijn huis, als het maal van een koning. Nabal was vrolijk en heel dronken. Daarom vertelde zij hem helemaal niets tot de volgende morgen.

[37] De volgende morgen, toen Nabal zijn roes had uitgeslapen, vertelde zijn vrouw hem alles. Toen bezweek zijn hart in hem, en hij werd als een steen.

[38] Ongeveer tien dagen later trof YHWH Nabal, en hij stierf.

[39] Toen David hoorde dat Nabal dood was, zei hij: Geloofd zij YHWH, Die mijn zaak tegen de beledigingen van Nabal heeft verdedigd! Hij heeft Zijn dienaar van het kwaad weerhouden, en het kwaad van Nabal op zijn eigen hoofd laten neerkomen. Toen liet David Abigaïl vragen of zij zijn vrouw wilde worden.

[40] De dienaren van David kwamen bij Abigaïl in Karmel. Zij zeiden tegen haar: David heeft ons naar u gestuurd om u als zijn vrouw te halen.

[41] Toen stond zij op en boog zich met haar gezicht ter aarde. Zij zei: Kijk, uw dienares is bereid een slavin te zijn. Ik wil de voeten van de dienaren van mijn heer wassen.

[42] Abigaïl stond snel op en reed op een ezel weg, met vijf van haar dienstmeisjes achter zich aan. Zij volgde de boden van David en werd zijn vrouw.

[43] Ook had David Ahinoam (mijn broer is lieflijk) uit Jizreël genomen. Zo werden zij allebei zijn vrouw.

[44] Saul (gevraagd) had namelijk zijn dochter Michal (wie is als God), de vrouw van David, gegeven aan Palti (YHWH redt), de zoon van Laïs, uit Gallim.

1 Samuel 26

[1] De Zifieten kwamen bij Saul (gevraagd) in Gibea en zeiden: David (geliefde) houdt zich toch verborgen op de heuvel Hachila, tegenover de wildernis?

[2] Toen ging Saul met 3.000 uitgekozen mannen uit Israël (die met God strijdt) op weg naar de woestijn van Zif. Hij wilde David daar zoeken.

[3] Saul sloeg zijn kamp op bij de heuvel Hachila, tegenover de wildernis, langs de weg. David verbleef in de woestijn en zag dat Saul hem achterna kwam in de

woestijn.

[4] David stuurde verspieders en kwam te weten dat Saul echt gekomen was.

[5] David ging op weg en kwam bij de plaats waar Saul zijn kamp had opgeslagen. David zag de plaats waar Saul lag, met Abner (vader van licht), de zoon van Ner (lamp), zijn legeraanvoerder. Saul lag midden in de wagenburg, en het volk lag rondom hem.

[6] David sprak met Achimelech (mijn broer is koning), de Hethiet, en met Abisai (mijn vader is er), de zoon van Zeruja en broer van Joab (YHWH is vader). Hij vroeg: Wie gaat met mij mee naar Saul in het kamp? Abisai zei: Ik ga met u mee.

[7] Zo kwamen David en Abisai 's nachts bij het volk. En zie, Saul lag te slapen in de wagenburg. Zijn speer stak in de grond bij zijn hoofdeinde. Abner en het volk lagen rondom hem.

[8] Abisai zei tegen David: God heeft vandaag uw vijand aan u overgeleverd. Laat mij hem nu met de speer met één stoot aan de grond spietsen. Een tweede keer is niet nodig.

[9] Maar David zei tegen Abisai: Dood hem niet! Want wie kan zijn hand opheffen tegen de gezalfde van YHWH en onschuldig blijven?

[10] David zei verder: Zo waar YHWH leeft: YHWH zelf zal hem treffen. Of zijn dag komt dat hij sterft, of hij trekt ten strijde en komt om.

[11] YHWH verhoede dat ik mijn hand opheft tegen de gezalfde van YHWH! Neem nu de speer bij zijn hoofdeinde en de waterkruik, en laten wij gaan.

[12] Zo nam David de speer en de waterkruik bij het hoofdeinde van Saul weg, en zij gingen weg. Niemand zag het, niemand merkte het, en niemand werd wakker. Zij sliepen allemaal, want er was een diepe slaap van YHWH over hen gevallen.

[13] David stak over naar de overkant en ging in de verte op de top van de berg staan. Er was een grote afstand tussen hen.

[14] David riep naar het volk en naar Abner, de zoon van Ner: Geef je geen antwoord, Abner? Abner antwoordde: Wie ben jij, dat je zo naar de koning roept?

15 David zei tegen Abner: Ben jij geen man? Wie is er in Israël zoals jij? Waarom heb je dan niet over je heer de koning gewaakt? Want er is iemand van het volk gekomen om de koning, je heer, te doden.
16 Wat je gedaan hebt, is niet goed. Zo waar YHWH leeft, jullie verdienen de dood, omdat jullie niet over je heer, de gezalfde van YHWH, hebben gewaakt! Kijk nu eens waar de speer van de koning is, en de waterkruik die bij zijn hoofdeinde stond.
17 Saul herkende de stem van David en zei: Is dat jouw stem, mijn zoon David? David zei: Het is mijn stem, mijn heer de koning.
18 Hij zei verder: Waarom achtervolgt mijn heer zijn dienaar zo? Wat heb ik gedaan? Welk kwaad heb ik op mijn geweten?
19 Luister nu toch, mijn heer de koning, naar de woorden van uw dienaar. Als YHWH u tegen mij heeft opgezet, laat Hem dan een offer ruiken. Maar als mensen het doen, zijn zij vervloekt voor YHWH. Want zij verdrijven mij nu uit het erfdeel van YHWH. Zij zeggen: Ga maar andere goden dienen.
20 Laat mijn bloed dan niet ver van YHWH op de grond vloeien. Want de koning van Israël is uitgetrokken om een enkele vlo te zoeken, zoals men een patrijs in de bergen najaagt.
21 Toen zei Saul: Ik heb gezondigd. Kom terug, mijn zoon David, want ik zal je geen kwaad meer doen. Vandaag was mijn leven kostbaar in jouw ogen. Kijk, ik heb dwaas gehandeld en ben heel erg in de fout gegaan.
22 David antwoordde: Kijk, hier is de speer van de koning. Laat een van de jonge mannen hierheen komen om hem te halen.
23 YHWH zal ieder vergelden naar zijn gerechtigheid en trouw. Want YHWH had u vandaag aan mij overgeleverd, maar ik wilde mijn hand niet opheffen tegen de gezalfde van YHWH.
24 Kijk, zoals uw leven vandaag kostbaar was in mijn ogen, zo zal mijn leven kostbaar zijn in de ogen van YHWH. Laat Hij mij redden uit alle nood.
25 Toen zei Saul tegen David: Gezegend ben je, mijn zoon David! Wat je ook doet, het zal je zeker lukken. Toen ging David verder, en Saul keerde terug naar huis.

1 Samuel 27

[1] David (geliefde) dacht bij zichzelf: Op een dag kom ik toch om door de hand van Saul (gevraagd). Het beste wat ik kan doen, is snel naar het land van de Filistijnen vluchten. Dan zal Saul het opgeven om mij nog in heel het gebied van Israël (die met God strijdt) te zoeken. Zo ontkom ik aan hem.

[2] David ging op weg met de 600 mannen die bij hem waren, en ging naar Achis, de zoon van Maoch, de koning van Gath.

[3] David bleef bij Achis in Gath, hij en zijn mannen, ieder met zijn gezin. David had zijn twee vrouwen bij zich: Ahinoam (mijn broer is lieflijk) uit Jizreël en Abigaïl (mijn vader is vreugde) uit Karmel, de weduwe van Nabal (dwaas).

[4] Toen Saul hoorde dat David naar Gath was gevlucht, zocht hij hem niet meer.

[5] David zei tegen Achis: Heb ik genade gevonden in uw ogen? Laat men mij dan een plaats geven in een van de steden op het platteland. Dan kan ik daar wonen. Waarom zou uw dienaar bij u in de koninklijke stad wonen?

[6] Toen gaf Achis hem die dag Ziklag. Daarom behoort Ziklag tot vandaag aan de koningen van Juda (lofprijs).

[7] David woonde een jaar en vier maanden in het land van de Filistijnen.

[8] David trok met zijn mannen op en overviel de Gesurieten, de Girzieten en de Amalekieten. Die woonden al sinds lang in dat land, in de richting van Sur, tot aan Egypte.

[9] David versloeg dat land en liet geen man of vrouw in leven. Hij nam de schapen, runderen, ezels, kamelen en kleren mee en kwam terug bij Achis.

[10] Als Achis vroeg: Waar hebben jullie vandaag een overval gedaan? dan zei David: In het zuiden van Juda, of: In het zuiden van de Jerahmeëlieten, of: In het zuiden van de Kenieten.

[11] David liet geen man of vrouw in leven om naar Gath mee te nemen. Hij dacht: Anders vertellen zij over ons: Dat heeft David gedaan! Zo deed hij zolang hij in het land van de Filistijnen woonde.

[12] Achis vertrouwde David. Hij dacht: Hij heeft zich bij zijn eigen volk Israël volkomen gehaat gemaakt. Daarom zal hij voor altijd mijn dienaar blijven.

1 Samuel 28

[1] In die tijd verzamelden de Filistijnen hun legers voor de strijd tegen Israël (die met God strijdt). Achis zei tegen David (geliefde): Je moet goed weten dat jij met mij ten strijde trekt, jij en je mannen.

[2] David zei tegen Achis: Dan zult u zien wat uw dienaar doen kan. Achis zei tegen David: Daarom maak ik je voor altijd mijn lijfwacht.

[3] Samuël (God heeft gehoord) was gestorven, en heel Israël had om hem gerouwd. Zij hadden hem begraven in Rama, zijn stad. Saul (gevraagd) had de waarzeggers en de geestenbezweerders uit het land verdreven.

[4] De Filistijnen verzamelden zich en sloegen hun kamp op in Sunem. Saul verzamelde heel Israël, en zij sloegen hun kamp op bij de Gilboa.

[5] Toen Saul het leger van de Filistijnen zag, werd hij bang, en zijn hart beefde hevig.

[6] Saul vroeg YHWH om raad, maar YHWH antwoordde hem niet, niet door dromen, niet door de urim en niet door de profeten.

[7] Toen zei Saul tegen zijn dienaren: Zoek voor mij een vrouw met een waarzeggende geest. Dan ga ik naar haar toe en raadpleeg ik haar. Zijn dienaren zeiden tegen hem: Kijk, in Endor is een vrouw met een waarzeggende geest.

[8] Saul vermomde zich en trok andere kleren aan. Hij ging met twee mannen op weg, en 's nachts kwamen zij bij de vrouw. Hij zei: Voorspel mij toch door de waarzeggende geest. Laat de persoon opkomen die ik je noem.

[9] Maar de vrouw zei tegen hem: Kijk, u weet toch wat Saul gedaan heeft? Hij heeft de waarzeggers en de geestenbezweerders uit het land heeft uitgeroeid. Waarom zet u een val voor mij om mij te laten doden?

[10] Saul zwoer haar bij YHWH: Zo waar YHWH leeft, je zult hiervoor niet gestraft worden!

[11] De vrouw vroeg: Wie moet ik voor u laten opkomen? Hij zei: Laat Samuël voor mij opkomen.

[12] Toen de vrouw Samuël zag, schreeuwde zij het uit. De vrouw zei tegen Saul: Waarom hebt u mij bedrogen? U bent Saul!

[13] De koning zei tegen haar: Wees niet bang. Maar wat zie je? De vrouw zei tegen Saul: Ik zie goden uit de aarde opkomen.
[14] Hij vroeg haar: Hoe ziet hij eruit? Zij zei: Er komt een oude man op, gehuld in een mantel. Toen begreep Saul dat het Samuël was. Hij boog zich met zijn gezicht ter aarde en wierp zich neer.
[15] Samuël zei tegen Saul: Waarom hebt u mij verstoord door mij te laten opkomen? Saul zei: Ik ben in grote nood. De Filistijnen voeren oorlog tegen mij, en God is van mij geweken. Hij antwoordt mij niet meer, niet door de profeten en niet door dromen. Daarom heb ik u geroepen, om mij te laten weten wat ik moet doen.
[16] Samuël zei: Waarom vraagt u het mij, nu YHWH van u geweken is en uw vijand is geworden?
[17] YHWH heeft gedaan wat Hij door mij gezegd heeft. Hij heeft het koningschap uit uw hand gescheurd en het aan een ander gegeven, aan David.
[18] Omdat u niet naar YHWH geluisterd hebt en Zijn brandende toorn niet op Amalek hebt uitgevoerd, daarom heeft YHWH u dit vandaag aangedaan.
[19] YHWH zal ook Israël samen met u aan de Filistijnen uitleveren. Morgen zullen u en uw zonen bij mij zijn. Ook het leger van Israël zal YHWH aan de Filistijnen uitleveren.
[20] Toen viel Saul plotseling languit op de grond, want hij was zeer bang door de woorden van Samuël. Er was ook geen kracht meer in hem, want hij had de hele dag en de hele nacht niets gegeten.
[21] De vrouw kwam bij Saul en zag dat hij helemaal ontdaan was. Zij zei tegen hem: Kijk, uw dienares heeft naar u geluisterd. Ik heb mijn leven gewaagd en gedaan wat u mij zei.
[22] Luister nu dan ook naar uw dienares. Laat mij u een stuk brood voorzetten, en eet. Dan hebt u kracht om verder te gaan.
[23] Maar hij weigerde en zei: Ik eet niet. Maar zijn dienaren en ook de vrouw drongen bij hem aan. Toen luisterde hij naar hen. Hij stond op van de grond en ging op het bed zitten.
[24] De vrouw had een gemest kalf in huis. Zij slachtte het snel. Zij nam meel, kneedde het en bakte er ongezuurde broden van.

[25] Zij zette het Saul en zijn dienaren voor, en zij aten. Daarna stonden zij op en gingen nog diezelfde nacht weg.

1 Samuel 29

[1] De Filistijnen verzamelden al hun legers in Afek. De Israëlieten sloegen hun kamp op bij de bron in Jizreël.

[2] De vorsten van de Filistijnen trokken voorbij met hun eenheden van honderd en duizend man. David (geliefde) en zijn mannen trokken met Achis mee in de achterhoede.

[3] Toen vroegen de aanvoerders van de Filistijnen: Wat doen die Hebreeën hier? Achis zei tegen de aanvoerders van de Filistijnen: Dat is toch David, de dienaar van Saul (gevraagd), de koning van Israël (die met God strijdt)? Hij is al dagen, ja jaren bij mij. Sinds de dag dat hij naar mij overliep tot vandaag heb ik niets verkeerds in hem gevonden.

[4] Maar de aanvoerders van de Filistijnen werden kwaad op hem. Zij zeiden tegen hem: Stuur die man terug naar de plaats die u hem gegeven hebt. Hij mag niet met ons ten strijde trekken, anders keert hij zich in de strijd tegen ons. Hoe zou hij zijn heer beter voor zich kunnen winnen dan met de hoofden van deze mannen?

[5] Is dat niet de David over wie zij bij de dansen tegen elkaar in zongen: Saul heeft er duizend verslagen, maar David tienduizend?

[6] Toen riep Achis David en zei tegen hem: Zo waar YHWH leeft, jij bent eerlijk. Ik vind het goed dat je met mij in het leger uit en in trekt. Ik heb niets verkeerds in je gevonden sinds de dag dat je bij mij kwam. Maar de vorsten vertrouwen je niet.

[7] Keer daarom nu terug en ga in vrede. Dan doe je niets wat de vorsten van de Filistijnen slecht vinden.

[8] Maar David zei tegen Achis: Wat heb ik dan gedaan? Wat hebt u in uw dienaar gevonden sinds ik bij u ben tot vandaag? Waarom mag ik niet meegaan om te strijden tegen de vijanden van mijn heer de koning?

[9] Achis antwoordde David: Ik weet het. Ik vind je zo goed als een engel van God. Maar de aanvoerders van de Filistijnen hebben gezegd: Hij mag niet met ons ten strijde trekken.

[10] Sta dus morgen vroeg op, met de dienaren van je heer die met je gekomen zijn. Sta morgen vroeg op en vertrek zodra het licht wordt.

[11] Zo stonden David en zijn mannen vroeg op om 's morgens terug te gaan naar het land van de Filistijnen. Maar de Filistijnen trokken op naar Jizreël.

1 Samuel 30

[1] Op de derde dag kwamen David (geliefde) en zijn mannen in Ziklag aan. De Amalekieten hadden intussen een overval gedaan op het zuiden en op Ziklag. Zij hadden Ziklag verwoest en in brand gestoken.

[2] De vrouwen en iedereen die er was, van klein tot groot, hadden zij gevangengenomen. Zij hadden niemand gedood, maar hen meegevoerd en waren weggetrokken.

[3] Toen David en zijn mannen bij de stad kwamen, was die in brand gestoken. Hun vrouwen, zonen en dochters waren als gevangenen weggevoerd.

[4] Toen begonnen David en het volk dat bij hem was, luid te huilen, tot zij geen kracht meer hadden om te huilen.

[5] Ook de twee vrouwen van David waren weggevoerd: Ahinoam (mijn broer is lieflijk) uit Jizreël en Abigaïl (mijn vader is vreugde), de weduwe van Nabal (dwaas) uit Karmel.

[6] David kwam in grote nood, want het volk sprak erover hem te stenigen. Want iedereen was verbitterd om zijn zonen en dochters. Maar David vond kracht bij YHWH, zijn God.

[7] David zei tegen de priester Abjathar (vader van overvloed), de zoon van Achimelech (mijn broer is koning): Breng mij toch de efod. Abjathar bracht de efod naar David.

[8] David vroeg YHWH: Zal ik deze bende achtervolgen? Zal ik hen inhalen? Hij zei tegen hem: Achtervolg hen, want je zult hen zeker inhalen en de gevangenen zeker bevrijden.

[9] David ging op weg met de 600 mannen die bij hem waren. Toen zij bij de beek Besor kwamen, bleven sommigen achter.

[10] David zette de achtervolging voort met 400 man. Maar 200 man bleven achter, omdat zij te uitgeput waren om de beek Besor over te steken.

[11] Zij vonden in het veld een Egyptenaar en brachten hem bij David. Zij gaven hem brood, en hij at. Ook gaven zij hem water te drinken.

[12] Zij gaven hem ook een stuk vijgenkoek en twee rozijnenkoeken. Hij at en kwam weer op krachten. Want hij had drie dagen en drie nachten niets gegeten en gedronken.

[13] David vroeg hem: Bij wie hoor je, en waar kom je vandaan? De Egyptische jongen zei: Ik ben de slaaf van een Amalekiet. Mijn heer heeft mij achtergelaten, omdat ik drie dagen geleden ziek werd.

[14] Wij hebben een overval gedaan op het zuiden van de Kerethieten, op het gebied van Juda (lofprijs) en op het zuiden van Kaleb (hond). Ziklag hebben wij in brand gestoken.

[15] David vroeg hem: Wil je mij naar die bende brengen? Hij zei: Zweer mij bij God dat u mij niet doodt en mij niet aan mijn heer uitlevert. Dan breng ik u naar die bende.

[16] Hij bracht hem erheen. En zie, zij lagen verspreid over het hele land. Zij aten, dronken en feestten om de grote buit die zij uit het land van de Filistijnen en uit Juda hadden meegenomen.

[17] David versloeg hen van de schemering tot de avond van de volgende dag. Niemand van hen ontkwam, behalve 400 jonge mannen die op kamelen wegvluchtten.

[18] Zo redde David alles wat de Amalekieten hadden meegenomen. Ook zijn twee vrouwen redde David.

[19] Er ontbrak niemand, klein of groot, zonen of dochters. Ook van de buit en van alles wat zij hadden meegenomen, ontbrak niets. David bracht alles terug.

[20] David nam ook al het vee, de schapen en de runderen. Zij dreven dat voor de rest van het vee uit en zeiden: Dit is de buit van David.

21 David kwam bij de 200 mannen die te moe waren geweest om hem te volgen
en die bij de beek Besor waren achtergebleven. Zij kwamen David en het volk
bij hem tegemoet. David ging naar hen toe en groette hen.
22 Maar alle slechte mannen en nietsnutten onder hen die met David waren
meegetrokken, zeiden: Zij zijn niet met ons meegetrokken. Daarom geven wij
hun niets van de buit die wij hebben teruggehaald. Ieder mag alleen zijn vrouw
en kinderen meenemen en weggaan.
23 Maar David zei: Zo mogen jullie niet doen, mijn broers, met wat YHWH ons
gegeven heeft. Hij heeft ons beschermd en de bende die ons overviel, aan ons
uitgeleverd.
24 Wie zou in deze zaak naar jullie luisteren? Want wie ten strijde is getrokken,
krijgt hetzelfde deel als wie bij de bagage is gebleven. Zij zullen gelijk delen.
25 Zo is het vanaf die dag gebleven. Hij heeft het tot een verordening en een
recht gemaakt in Israël (die met God strijdt), tot vandaag.
26 Toen David in Ziklag kwam, stuurde hij een deel van de buit naar de oudsten
van Juda, zijn vrienden. Hij liet zeggen: Kijk, hier is een geschenk voor jullie,
van de buit van de vijanden van YHWH.
27 Hij stuurde het naar hen in Bethel, in Ramoth in het zuiden en in Jather,
28 naar hen in Aroër, in Sifmoth en in Esthemoa,
29 naar hen in Rachel (ooi), in de steden van de Jerahmeëlieten en in de steden
van de Kenieten,
30 naar hen in Horma, in Chor-asan en in Atach,
31 en naar hen in Hebron, en naar alle plaatsen waar David met zijn mannen
had rondgetrokken.

1 Samuel 31

1 De Filistijnen streden tegen Israël (die met God strijdt). De mannen van Israël
vluchtten voor de Filistijnen, en velen vielen dood neer op het Gilboagebergte.
2 De Filistijnen zaten Saul (gevraagd) en zijn zonen dicht op de hielen. De
Filistijnen doodden Jonathan (YHWH heeft gegeven), Abinadab (mijn vader is
edel) en Malchisua (mijn koning is redding), de zonen van Saul.

[3] De strijd tegen Saul werd hevig. De boogschutters vonden hem, en hij raakte door de schutters zwaar gewond.

[4] Toen zei Saul tegen zijn wapendrager: Trek je zwaard en doorsteek mij. Anders komen die onbesnedenen mij doorsteken en drijven zij de spot met mij. Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij was zeer bang. Toen nam Saul zelf het zwaard en liet zich erop vallen.

[5] Toen zijn wapendrager zag dat Saul dood was, liet ook hij zich op zijn zwaard vallen en stierf met hem.

[6] Zo stierven op dezelfde dag Saul, zijn drie zonen, zijn wapendrager en al zijn mannen.

[7] De mannen van Israël aan de overkant van het dal en aan de overkant van de Jordaan zagen dat de mannen van Israël gevlucht waren. Zij zagen dat Saul en zijn zonen dood waren. Toen verlieten zij de steden en vluchtten. De Filistijnen kwamen en gingen daar wonen.

[8] De volgende dag kwamen de Filistijnen om de gesneuvelden te plunderen. Zij vonden Saul en zijn drie zonen op het Gilboagebergte liggen.

[9] Zij hakten zijn hoofd af en namen zijn wapens mee. Zij lieten die rondbrengen door het land van de Filistijnen. Zo werd het nieuws verteld in de tempels van hun afgoden en onder het volk.

[10] Zijn wapens legden zij in de tempel van Astarte, en zijn lichaam hingen zij op aan de muur van Beth-san.

[11] De inwoners van Jabes in Gilead hoorden wat de Filistijnen met Saul hadden gedaan.

[12] Toen gingen alle strijdbare mannen op weg en liepen de hele nacht door. Zij haalden het lichaam van Saul en de lichamen van zijn zonen van de muur van Beth-san. Zij kwamen in Jabes en verbrandden ze daar.

[13] Zij namen hun beenderen en begroeven die onder de boom in Jabes. Daarna vastten zij zeven dagen.

2 Samuel

2 Samuel 1

[1] Na de dood van Saul (gevraagd) was David (geliefde) teruggekomen van zijn overwinning op de Amalekieten. Hij bleef twee dagen in Ziklag.

[2] Op de derde dag kwam er een man uit het leger van Saul. Zijn kleren waren gescheurd en er lag aarde op zijn hoofd. Toen hij bij David kwam, viel hij op de grond en boog zich neer.

[3] David vroeg hem: Waar kom je vandaan? Hij zei tegen hem: Ik ben uit het leger van Israël (die met God strijdt) ontsnapt.

[4] David vroeg hem: Wat is er gebeurd? Vertel het mij toch. Hij vertelde dat het volk uit de strijd was gevlucht, en dat er veel mensen gesneuveld waren. Ook Saul en zijn zoon Jonathan (YHWH heeft gegeven) waren dood.

[5] David vroeg de jongen die hem het nieuws bracht: Hoe weet je dat Saul en zijn zoon Jonathan dood zijn?

[6] De jongen die hem het nieuws bracht, zei: Ik kwam toevallig op het Gilboagebergte. Daar leunde Saul op zijn speer, en de wagens en ruiters zaten hem dicht op de hielen.

[7] Hij keek om, zag mij en riep mij. Ik zei: Hier ben ik.

[8] Hij vroeg mij: Wie ben jij? Ik zei tegen hem: Ik ben een Amalekiet.

[9] Toen zei hij tegen mij: Kom bij mij staan en dood mij. Want ik ben in doodsnood, terwijl er nog leven in mij is.

[10] Toen ging ik bij hem staan en doodde hem, want ik wist dat hij zijn val niet zou overleven. Ik nam de kroon van zijn hoofd en de armband van zijn arm. Die heb ik hier bij mijn heer gebracht.

[11] Toen greep David zijn kleren en scheurde ze. Dat deden ook alle mannen die bij hem waren.

[12] Zij rouwden, huilden en vastten tot de avond. Zij treurden om Saul en zijn zoon Jonathan, om het volk van YHWH en om het huis van Israël. Want zij

waren door het zwaard gevallen.

13 David vroeg de jongen die hem het nieuws had gebracht: Waar kom je vandaan? Hij zei: Ik ben de zoon van een vreemdeling, een Amalekiet.

14 David zei tegen hem: Hoe durfde jij je hand op te heffen om de gezalfde van YHWH te doden?

15 David riep een van de jonge mannen en zei: Kom hier, sla hem neer. Die sloeg hem, zodat hij stierf.

16 David zei tegen hem: Je bloed komt op je eigen hoofd. Want je hebt met je eigen mond tegen jezelf getuigd, toen je zei: Ik heb de gezalfde van YHWH gedood.

17 David zong dit klaaglied over Saul en zijn zoon Jonathan.

18 Hij zei dat men het de mannen van Juda (lofprijs) moest leren: het lied van de boog. Kijk, het staat geschreven in het boek van de Oprechte.

19 Sieraad van Israël, op je hoogten ligt hij verslagen! Hoe zijn de helden gevallen!

20 Vertel het niet in Gath, maak het niet bekend in de straten van Askelon. Anders juichen de dochters van de Filistijnen, en springen de dochters van de onbesnedenen op van vreugde.

21 Bergen van Gilboa, laat er geen dauw of regen op jullie vallen, en geen velden zijn voor hefoffers. Want daar is het schild van de helden smadelijk weggegooid. Het schild van Saul, alsof hij niet met olie gezalfd was.

22 Van het bloed van de gesneuvelden, van het vet van de helden, deinsde de boog van Jonathan niet terug. Het zwaard van Saul kwam nooit leeg terug.

23 Saul en Jonathan, geliefd en beminnelijk in hun leven, zijn ook in hun dood niet gescheiden. Zij waren sneller dan arenden, sterker dan leeuwen.

24 Dochters van Israël, huil om Saul! Hij kleedde jullie in scharlaken en weelde. Hij gaf jullie gouden sieraden op je kleren.

25 Hoe zijn de helden gevallen midden in de strijd! Jonathan ligt verslagen op je hoogten!

26 Ik heb verdriet om jou, mijn broer Jonathan! Je was mij heel dierbaar. Jouw liefde was mij kostbaarder dan de liefde van vrouwen.

[27] Hoe zijn de helden gevallen, en zijn de wapens verloren gegaan!

2 Samuel 2

[1] Daarna vroeg David (geliefde) YHWH: Zal ik naar een van de steden van Juda (lofprijs) gaan? YHWH zei tegen hem: Ga. David vroeg: Waarheen moet ik gaan? Hij zei: Naar Hebron.

[2] Zo ging David daarheen, met zijn twee vrouwen, Ahinoam (mijn broer is lieflijk) uit Jizreël en Abigaïl (mijn vader is vreugde), de weduwe van Nabal (dwaas) uit Karmel.

[3] Ook de mannen die bij hem waren, nam David mee, ieder met zijn gezin. Zij gingen wonen in de steden rond Hebron.

[4] Toen kwamen de mannen van Juda en zalfden David daar tot koning over het huis van Juda. Zij vertelden David: De mannen van Jabes in Gilead hebben Saul (gevraagd) begraven.

[5] Toen stuurde David boden naar de mannen van Jabes in Gilead. Hij liet zeggen: Gezegend zijn jullie door YHWH! Want jullie hebben deze trouw bewezen aan jullie heer Saul en hem begraven.

[6] Laat YHWH nu goedheid en trouw aan jullie bewijzen. Ook ik zal jullie goed behandelen, omdat jullie dit gedaan hebben.

[7] Wees nu sterk en dapper. Want jullie heer Saul is dood, en het huis van Juda heeft mij tot koning over zich gezalfd.

[8] Maar Abner (vader van licht), de zoon van Ner (lamp), de legeraanvoerder van Saul, nam Isboseth (man van schande), de zoon van Saul, en bracht hem naar Mahanaïm.

[9] Hij maakte hem koning over Gilead, over de Asjurieten, over Jizreël, over Efraïm (vruchtbaar), over Benjamin (zoon van de rechterhand) en over heel Israël (die met God strijdt).

[10] Isboseth, de zoon van Saul, was veertig jaar toen hij koning werd over Israël. Hij regeerde twee jaar. Alleen het huis van Juda volgde David.

[11] David was in Hebron zeven jaar en zes maanden koning over het huis van Juda.

[12] Abner, de zoon van Ner, trok met de dienaren van Isboseth, de zoon van Saul, van Mahanaïm naar Gibeon.

[13] Ook Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, trok met de dienaren van David uit. Zij ontmoetten elkaar bij de vijver van Gibeon. De ene groep ging aan deze kant van de vijver zitten, en de andere aan de overkant.

[14] Abner zei tegen Joab: Laat de jonge mannen opstaan en een gevecht voor ons houden. Joab zei: Laten zij opstaan.

[15] Zij stonden op en gingen naar voren, twaalf voor Benjamin en Isboseth, de zoon van Saul, en twaalf van de dienaren van David.

[16] Ieder greep zijn tegenstander bij het hoofd en stak zijn zwaard in diens zij, en zo vielen zij samen neer. Daarom noemde men die plaats bij Gibeon Chelkath-hazurim.

[17] Die dag werd er heel hevig gestreden. Abner en de mannen van Israël werden door de dienaren van David verslagen.

[18] Daar waren de drie zonen van Zeruja: Joab, Abisai (mijn vader is er) en Asahel (God heeft gemaakt). Asahel was zo snel als een gazelle in het veld.

[19] Asahel achtervolgde Abner. Hij week niet naar rechts of naar links, maar bleef achter Abner aan.

[20] Abner keek om en vroeg: Ben jij het, Asahel? Hij zei: Ja, ik ben het.

[21] Abner zei tegen hem: Ga naar rechts of naar links, grijp een van de jonge mannen en neem zijn wapenrusting. Maar Asahel wilde niet ophouden hem te achtervolgen.

[22] Abner zei nog eens tegen Asahel: Houd op mij te achtervolgen. Waarom moet ik je neerslaan? Hoe kan ik dan je broer Joab nog onder ogen komen?

[23] Maar hij weigerde op te houden. Toen stak Abner hem met het achtereind van zijn speer bij de vijfde rib, zodat de speer uit zijn rug naar buiten kwam. Hij viel daar neer en stierf ter plaatse. Iedereen die bij de plaats kwam waar Asahel dood lag, bleef staan.

[24] Maar Joab en Abisai achtervolgden Abner. Bij zonsondergang kwamen zij bij de heuvel Amma, tegenover Giah, op de weg naar de woestijn van Gibeon.

[25] De Benjaminieten verzamelden zich achter Abner tot één groep en gingen op de top van een heuvel staan.
[26] Toen riep Abner naar Joab: Moet het zwaard eeuwig blijven verslinden? Weet je niet dat het uiteindelijk bitter zal aflopen? Hoe lang wacht je nog voordat je het volk zegt op te houden met het achtervolgen van hun broers?
[27] Joab zei: Zo waar God leeft: als jij niets gezegd had, dan was het volk vanochtend al opgehouden met het achtervolgen van hun broers!
[28] Toen blies Joab op de bazuin. Het hele volk bleef staan. Zij achtervolgden Israël niet meer en streden niet langer.
[29] Abner en zijn mannen trokken de hele nacht door de vlakte. Zij staken de Jordaan over, trokken door heel Bithron en kwamen in Mahanaïm.
[30] Ook Joab hield op Abner te achtervolgen en verzamelde het hele volk. Van de dienaren van David werden negentien man gemist, en Asahel.
[31] Maar de dienaren van David hadden van Benjamin, onder de mannen van Abner, 360 man gedood.
[32] Zij namen Asahel mee en begroeven hem in het graf van zijn vader in Bethlehem. Joab en zijn mannen liepen de hele nacht door en kwamen bij het aanbreken van de dag in Hebron.

2 Samuel 3

[1] De oorlog tussen het huis van Saul (gevraagd) en het huis van David (geliefde) duurde lang. David werd steeds sterker, maar het huis van Saul werd steeds zwakker.
[2] In Hebron werden David zonen geboren. Zijn oudste was Amnon (trouw), van Ahinoam (mijn broer is lieflijk) uit Jizreël.
[3] Zijn tweede was Chileab, van Abigaïl (mijn vader is vreugde), de weduwe van Nabal (dwaas) uit Karmel. De derde was Absalom (vader is vrede), de zoon van Maächa (onderdrukking), de dochter van Thalmai (rijk aan voren), de koning van Gesur.
[4] De vierde was Adonia (YHWH is mijn heer), de zoon van Haggith (feestelijke), en de vijfde Sefatja (YHWH heeft recht gedaan), de zoon van

Abital (mijn vader is dauw).

[5] De zesde was Jithream (overvloed van het volk), van Egla (kalf), de vrouw van David. Zij werden David in Hebron geboren.

[6] Zolang de oorlog tussen het huis van Saul en het huis van David duurde, werd Abner (vader van licht) steeds machtiger in het huis van Saul.

[7] Saul had een bijvrouw gehad die Rizpa (gloeiende kool) heette, een dochter van Aja (valk). Isboseth (man van schande) vroeg Abner: Waarom heb je met de bijvrouw van mijn vader geslapen?

[8] Toen werd Abner woedend om de woorden van Isboseth en zei: Ben ik soms een hondenkop die bij Juda (lofprijs) hoort? Tot vandaag bewijs ik trouw aan het huis van uw vader Saul, aan zijn broers en zijn vrienden. Ik heb u niet aan David uitgeleverd. En nu verwijt u mij vandaag iets met een vrouw?

[9] God mag Abner zo straffen en nog erger, als ik niet voor David doe wat YHWH hem gezworen heeft!

[10] Ik zal het koningschap wegnemen van het huis van Saul. Ik zal de troon van David vestigen over Israël (die met God strijdt) en Juda, van Dan (rechter) tot Berseba.

[11] Isboseth kon Abner geen woord meer antwoorden, omdat hij bang voor hem was.

[12] Toen stuurde Abner namens hem boden naar David en liet zeggen: Van wie is het land? Sluit een verbond met mij. Dan zal ik u helpen om heel Israël aan uw kant te krijgen.

[13] David zei: Goed, ik sluit een verbond met je. Maar ik vraag één ding van je. Je mag niet bij mij komen, tenzij je eerst Michal (wie is als God), de dochter van Saul, meebrengt als je bij mij komt.

[14] David stuurde ook boden naar Isboseth, de zoon van Saul. Hij liet zeggen: Geef mij mijn vrouw Michal. Ik heb mij met haar verloofd voor honderd voorhuiden van de Filistijnen.

[15] Isboseth liet haar halen bij haar man Paltiël (God is mijn bevrijder), de zoon van Laïs.

[16] Haar man liep huilend achter haar aan, tot Bahurim. Toen zei Abner tegen hem: Ga terug. En hij ging terug.

[17] Abner overlegde met de oudsten van Israël. Hij zei: Jullie wilden David al lang als koning over jullie.

[18] Doe het dan nu. Want YHWH heeft over David gezegd: Door de hand van mijn dienaar David zal ik mijn volk Israël redden. Ik zal het redden uit de macht van de Filistijnen en van al zijn vijanden.

[19] Abner sprak ook met de Benjaminieten. Daarna ging Abner naar Hebron om David alles te vertellen wat Israël en heel het huis van Benjamin (zoon van de rechterhand) goed vonden.

[20] Abner kwam met twintig mannen bij David in Hebron. David gaf een maaltijd voor Abner en de mannen die bij hem waren.

[21] Abner zei tegen David: Ik ga nu heel Israël bijeenroepen voor mijn heer de koning. Dan sluiten zij een verbond met u, en regeert u over alles wat u maar wenst. David liet Abner gaan, en hij ging in vrede weg.

[22] Toen kwamen de dienaren van David en Joab (YHWH is vader) terug van een overval, met een grote buit. Abner was niet meer bij David in Hebron, want die had hem laten gaan, en hij was in vrede vertrokken.

[23] Toen Joab met het hele leger aankwam, werd hem verteld: Abner, de zoon van Ner (lamp), is bij de koning geweest. Hij heeft hem laten gaan, en hij is in vrede vertrokken.

[24] Toen ging Joab naar de koning en zei: Wat hebt u gedaan? Kijk, Abner is bij u gekomen. Waarom hebt u hem laten gaan, zodat hij zomaar weg is?

[25] U kent Abner, de zoon van Ner. Hij is gekomen om u te misleiden. Hij wilde weten waar u heen gaat en vandaan komt, en alles wat u doet.

[26] Joab ging bij David weg en stuurde boden achter Abner aan. Die haalden hem terug van de put van Sira. Maar David wist het niet.

[27] Toen Abner in Hebron terugkwam, nam Joab hem mee naar de poort, alsof hij rustig met hem wilde praten. Daar stak hij hem bij de vijfde rib, zodat hij stierf. Dat deed hij om het bloed van zijn broer Asahel (God heeft gemaakt).

[28] Toen David dat later hoorde, zei hij: Ik en mijn koninkrijk zijn voor altijd onschuldig voor YHWH. Wij hebben geen schuld aan het bloed van Abner, de zoon van Ner.
[29] Laat het neerkomen op het hoofd van Joab en op heel de familie van zijn vader. Laat er in de familie van Joab altijd iemand zijn met een vloeiing of melaatsheid. Laat er altijd iemand zijn die op een stok moet leunen, door het zwaard valt of gebrek heeft aan brood!
[30] Zo hadden Joab en zijn broer Abisai (mijn vader is er) Abner gedood, omdat hij hun broer Asahel bij Gibeon in de strijd had gedood.
[31] David zei tegen Joab en tegen al het volk dat bij hem was: Scheur jullie kleren, trek rouwgewaden aan en treur om Abner. Koning David liep zelf achter de baar.
[32] Zij begroeven Abner in Hebron. De koning huilde luid bij het graf van Abner, en het hele volk huilde mee.
[33] De koning zong een klaaglied over Abner: Moest Abner sterven zoals een dwaas sterft?
[34] Je handen waren niet gebonden, je voeten niet in koperen boeien geslagen. Maar je bent gevallen zoals men valt voor misdadigers. Toen huilde het hele volk nog meer om hem.
[35] Daarna kwam het hele volk om David iets te laten eten, terwijl het nog dag was. Maar David zwoer: God mag mij zo straffen en nog erger, als ik voor zonsondergang brood of iets anders proef!
[36] Het hele volk merkte dat, en zij vonden het goed. Alles wat de koning deed, vond het hele volk goed.
[37] Die dag begreep het hele volk en heel Israël dat de koning er niet achter zat dat Abner, de zoon van Ner, gedood was.
[38] De koning zei tegen zijn dienaren: Weten jullie niet dat er vandaag een vorst, een groot man, in Israël gevallen is?
[39] Ik ben vandaag nog zwak, al ben ik tot koning gezalfd. Deze mannen, de zonen van Zeruja, zijn te hard voor mij. Laat YHWH de boosdoener vergelden naar zijn boosheid.

2 Samuel 4

[1] Toen de zoon van Saul (gevraagd) hoorde dat Abner (vader van licht) in Hebron was gestorven, verloor hij de moed, en heel Israël (die met God strijdt) schrok.

[2] De zoon van Saul had twee aanvoerders van benden. De een heette Baëna (in verdrukking) en de ander Rechab (ruiter). Zij waren zonen van Rimmon, de Beërothiet, uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand). Want ook Beëroth werd tot Benjamin gerekend.

[3] De Beërothieten waren naar Gitthaïm gevlucht en woonden daar tot vandaag als vreemdelingen.

[4] Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Saul, had een zoon die aan beide voeten verlamd was. Hij was vijf jaar toen het bericht over Saul en Jonathan uit Jizreël kwam. Zijn voedster nam hem op en vluchtte. Maar in haar haast viel hij en werd kreupel. Hij heette Mefiboseth (uit de mond van schande).

[5] De zonen van Rimmon, de Beërothiet, Rechab en Baëna, gingen op weg. Op het heetst van de dag kwamen zij bij het huis van Isboseth (man van schande). Hij lag op bed voor zijn middagrust.

[6] Zij kwamen het huis binnen alsof zij tarwe wilden halen, en staken hem bij de vijfde rib. Toen ontkwamen Rechab en zijn broer Baëna.

[7] Zij waren het huis binnengegaan terwijl hij in zijn slaapkamer op bed lag. Zij sloegen hem dood en hakten zijn hoofd af. Zij namen zijn hoofd mee en liepen de hele nacht over de weg door de vlakte.

[8] Zij brachten het hoofd van Isboseth bij David (geliefde) in Hebron. Zij zeiden tegen de koning: Kijk, hier is het hoofd van Isboseth, de zoon van uw vijand Saul. Hij stond u naar het leven. Vandaag heeft YHWH mijn heer de koning gewroken op Saul en zijn nakomelingen.

[9] Maar David antwoordde Rechab en zijn broer Baëna, de zonen van Rimmon, de Beërothiet. Hij zei: Zo waar YHWH leeft, Die mij uit alle nood heeft gered:

[10] iemand bracht mij het bericht: Kijk, Saul is dood. Hij dacht dat hij goed nieuws bracht. Toch heb ik hem gegrepen en in Ziklag laten doden. Dat was de

beloning die ik hem gaf.

11 Hoeveel te meer nu goddeloze mannen een rechtvaardige man in zijn eigen huis op zijn bed hebben gedood! Zou ik zijn bloed dan niet van jullie eisen en jullie van de aarde wegdoen?

12 David gaf zijn jonge mannen opdracht, en zij doodden hen. Zij hakten hun handen en voeten af en hingen hen op bij de vijver in Hebron. Maar het hoofd van Isboseth namen zij en begroeven het in het graf van Abner in Hebron.

2 Samuel 5

1 Toen kwamen alle stammen van Israël (die met God strijdt) naar David (geliefde) in Hebron en zeiden: Kijk, wij zijn uw eigen vlees en bloed.

2 Ook vroeger al, toen Saul (gevraagd) koning over ons was, was u het die Israël aanvoerde in de strijd. En YHWH heeft tegen u gezegd: Jij zult mijn volk Israël weiden, en jij zult leider over Israël zijn.

3 Zo kwamen alle oudsten van Israël naar de koning in Hebron. Koning David sloot in Hebron een verbond met hen voor YHWH, en zij zalfden David tot koning over Israël.

4 David was dertig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde veertig jaar.

5 In Hebron regeerde hij zeven jaar en zes maanden over Juda (lofprijs). In Jeruzalem regeerde hij 33 jaar over heel Israël en Juda.

6 De koning trok met zijn mannen naar Jeruzalem, tegen de Jebusieten die daar woonden. Zij zeiden tegen David: Jij komt hier niet binnen. Zelfs blinden en kreupelen zullen je wegjagen. Zij bedoelden: David komt hier niet binnen.

7 Maar David nam de burcht Sion in. Dat is de stad van David.

8 Die dag zei David: Wie de Jebusieten verslaat, moet door de watergang gaan en die kreupelen en blinden verslaan, die David haat. Hij wordt hoofd en aanvoerder. Daarom zegt men: Een blinde en een kreupele komen het huis niet in.

9 Zo ging David in de burcht wonen en noemde die de stad van David. David bouwde rondom, vanaf de Millo naar binnen toe.

[10] David werd steeds machtiger, want YHWH, de God van de legermachten, was met hem.
[11] Hiram (mijn broer is verheven), de koning van Tyrus, stuurde boden naar David, met cederhout, timmerlieden en steenhouwers. Zij bouwden een paleis voor David.
[12] David merkte dat YHWH hem als koning over Israël had bevestigd. Hij had zijn koningschap groot gemaakt omwille van Zijn volk Israël.
[13] Nadat David uit Hebron was gekomen, nam hij in Jeruzalem nog meer bijvrouwen en vrouwen. Er werden David nog meer zonen en dochters geboren.
[14] Dit zijn de namen van de zonen die in Jeruzalem geboren zijn: Sammua (gehoord), Sobab (afvallig), Nathan (hij heeft gegeven) en Salomo (vrede),
[15] Jibchar (hij kiest), Elisua (God is redding), Nefeg (scheut) en Jafia (stralend),
[16] Elisama (God heeft gehoord), Eljada (God weet) en Elifeleth (God is redding).
[17] Toen de Filistijnen hoorden dat David tot koning over Israël was gezalfd, trokken alle Filistijnen op om David te zoeken. Toen David dat hoorde, ging hij naar de burcht.
[18] De Filistijnen kwamen en verspreidden zich in het dal Refaïm.
[19] David vroeg YHWH: Zal ik tegen de Filistijnen optrekken? Zult U hen aan mij uitleveren? YHWH zei tegen David: Trek op, want ik zal de Filistijnen zeker aan je uitleveren.
[20] David kwam in Baäl-perazim en versloeg hen daar. Hij zei: YHWH is door mijn vijanden heen gebroken, zoals water door een dam breekt. Daarom noemde hij die plaats Baäl-perazim.
[21] De Filistijnen lieten daar hun afgoden achter, en David en zijn mannen namen die mee.
[22] Daarna trokken de Filistijnen opnieuw op en verspreidden zich in het dal Refaïm.
[23] David vroeg YHWH om raad, en Hij zei: Trek niet recht op hen af. Ga om hen heen en val hen aan van de kant van de moerbeziënbomen.

[24] Als je in de toppen van de moerbeziënbomen het geluid van voetstappen hoort, kom dan snel in actie. Want dan is YHWH voor je uit gegaan om het leger van de Filistijnen te verslaan.
[25] David deed wat YHWH hem had opgedragen. Hij versloeg de Filistijnen van Geba tot aan Gezer.

2 Samuel 6

[1] David (geliefde) verzamelde opnieuw alle uitgekozen mannen van Israël (die met God strijdt), 30.000 man.
[2] David ging met al het volk dat bij hem was, op weg naar Baälim in Juda (lofprijs). Hij wilde van daar de ark van God halen, waarover de naam wordt uitgeroepen. Dat is de naam van YHWH van de legermachten, Die tussen de cherubs troont.
[3] Zij zetten de ark van God op een nieuwe wagen en haalden hem uit het huis van Abinadab (mijn vader is edel) op de heuvel. Uza en Ahio (zijn broer), de zonen van Abinadab, leidden de nieuwe wagen.
[4] Zij reden de wagen met de ark van God weg uit het huis van Abinadab op de heuvel. Ahio liep voor de ark uit.
[5] David en heel het huis van Israël speelden voor YHWH op allerlei instrumenten van dennenhout. Zij speelden op harpen, luiten en tamboerijnen, en ook op bellen en cimbalen.
[6] Toen zij bij de dorsvloer van Nachon kwamen, stak Uza zijn hand uit naar de ark van God. Hij greep die vast, want de runderen struikelden.
[7] Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen Uza. God sloeg hem daar om deze onbezonnen daad, en hij stierf daar bij de ark van God.
[8] David werd kwaad, omdat YHWH Uza zo had getroffen. Hij noemde die plaats Perez-uza. Zo heet die plaats tot vandaag.
[9] Die dag werd David bang voor YHWH. Hij zei: Hoe kan de ark van YHWH ooit bij mij komen?
[10] Daarom wilde David de ark van YHWH niet naar zich toe halen in de stad van David. Hij bracht hem onderweg naar het huis van Obed-edom, de

Gethiet.
11 De ark van YHWH bleef drie maanden in het huis van Obed-edom, de Gethiet. En YHWH zegende Obed-edom en zijn hele gezin.
12 Aan koning David werd verteld: YHWH heeft het gezin van Obed-edom en alles wat hij heeft, gezegend vanwege de ark van God. Toen ging David de ark van God met vreugde uit het huis van Obed-edom halen naar de stad van David.
13 Toen de dragers van de ark van YHWH zes stappen hadden gezet, offerde hij een stier en een gemest kalf.
14 David danste met al zijn kracht voor YHWH. David droeg een linnen priesterkleed.
15 Zo brachten David en heel het huis van Israël de ark van YHWH naar boven, met gejuich en bazuingeschal.
16 Toen de ark van YHWH de stad van David binnenkwam, keek Michal (wie is als God), de dochter van Saul (gevraagd), uit het raam. Zij zag koning David springen en dansen voor YHWH. Toen minachtte zij hem in haar hart.
17 Zij brachten de ark van YHWH naar binnen en zetten hem op zijn plaats, midden in de tent die David ervoor had opgezet. David bracht brandoffers en dankoffers voor YHWH.
18 Toen David klaar was met het brengen van de brandoffers en dankoffers, zegende hij het volk in de naam van YHWH van de legermachten.
19 Hij deelde uit aan het hele volk, aan heel de menigte van Israël, mannen en vrouwen. Ieder kreeg een broodkoek, een stuk vlees en een kruik wijn. Daarna ging het hele volk naar huis, ieder naar zijn eigen huis.
20 Toen David terugkwam om zijn gezin te zegenen, kwam Michal, de dochter van Saul, hem tegemoet. Zij zei: Wat heeft de koning van Israël zich vandaag geëerd! Hij heeft zich vandaag ontbloot voor de ogen van de slavinnen van zijn dienaren. Hij deed het zo schaamteloos als een nietsnut!
21 Maar David zei tegen Michal: Het was voor YHWH, Die mij heeft gekozen boven je vader en zijn hele familie. Hij heeft mij aangesteld als leider over het volk van YHWH, over Israël. Voor YHWH zal ik dansen.

[22] Ik zal mij nog geringer maken dan nu, en nederig zijn in mijn eigen ogen. Maar bij de slavinnen over wie je gesproken hebt, zal ik in ere zijn.

[23] Michal, de dochter van Saul, kreeg geen kinderen tot de dag van haar dood.

2 Samuel 7

[1] De koning woonde in zijn paleis, en YHWH had hem rust gegeven van al zijn vijanden rondom.

[2] Toen zei de koning tegen de profeet Nathan (hij heeft gegeven): Kijk toch, ik woon in een paleis van cederhout, maar de ark van God staat onder tentdoeken.

[3] Nathan zei tegen de koning: Ga uw gang en doe alles wat u van plan bent, want YHWH is met u.

[4] Maar in diezelfde nacht kwam het woord van YHWH tot Nathan:

[5] Ga en zeg tegen mijn dienaar David (geliefde): Zo zegt YHWH: Zou jij voor mij een huis bouwen om in te wonen?

[6] Ik heb nooit in een huis gewoond, vanaf de dag dat ik de Israëlieten uit Egypte leidde tot vandaag. Ik ben rondgetrokken in een tent en een tabernakel.

[7] Overal ben ik met alle Israëlieten rondgetrokken. Heb ik ooit gesproken met een van de stammen van Israël (die met God strijdt), die ik opdroeg mijn volk te weiden? Heb ik gezegd: Waarom bouwen jullie voor mij geen huis van cederhout?

[8] Zeg daarom nu tegen mijn dienaar David: Zo zegt YHWH van de legermachten: Ik heb je van de weide gehaald, bij de schapen vandaan. Je moest leider zijn over mijn volk Israël.

[9] Ik ben met je geweest overal waar je ging, en ik heb al je vijanden voor je uitgeroeid. Ik heb je een grote naam gegeven, zoals de naam van de groten op aarde.

[10] Ik zal voor mijn volk Israël een plaats aanwijzen en het daar planten. Dan kan het op zijn eigen plaats wonen en wordt het niet meer opgejaagd. Slechte mensen zullen het niet meer onderdrukken, zoals vroeger.

[11] Zo was het vanaf de dag dat ik rechters over mijn volk Israël aanstelde. Maar jou heb ik rust gegeven van al je vijanden. Ook laat YHWH je weten dat

YHWH voor jou een huis zal maken.

12 Wanneer je dagen voorbij zijn, zul je bij je voorouders te ruste worden gelegd. Dan zal ik na jou een nakomeling laten opstaan, die uit jou voortkomt. Ik zal zijn koningschap bevestigen.

13 Hij zal een huis bouwen voor mijn naam, en ik zal de troon van zijn koninkrijk voor altijd bevestigen.

14 Ik zal voor hem een Vader zijn, en hij zal voor mij een zoon zijn. Als hij verkeerd doet, zal ik hem straffen met de roede en met slagen zoals mensen die geven.

15 Maar mijn goedheid zal niet van hem wijken, zoals ik die heb weggenomen van Saul (gevraagd). Hem heb ik voor jou opzij gezet.

16 Je huis en je koningschap zullen voor altijd blijven bestaan voor je ogen. Je troon zal voor altijd vaststaan.

17 Nathan sprak tot David precies volgens al deze woorden en dit hele visioen.

18 Toen ging koning David naar binnen en bleef voor YHWH zitten. Hij zei: Wie ben ik, Heere YHWH, en wat is mijn familie, dat U mij zover hebt gebracht?

19 En dat was nog niet genoeg in Uw ogen, Heere YHWH. U hebt ook gesproken over de toekomst van het huis van Uw dienaar. Is dat de gewone gang van zaken bij mensen, Heere YHWH?

20 Wat kan David nog meer tegen U zeggen? U kent Uw dienaar, Heere YHWH!

21 Omwille van Uw woord en naar Uw hart hebt U al deze grote dingen gedaan en ze aan Uw dienaar bekendgemaakt.

22 Daarom bent U groot, YHWH God! Want niemand is zoals U, en er is geen God behalve U, naar alles wat wij met onze eigen oren gehoord hebben.

23 Welk volk op aarde is zoals Uw volk Israël? God is zelf gegaan om het voor zich als volk te verlossen en zich een naam te maken. Hij deed voor hen grote en ontzagwekkende dingen voor Uw land. U hebt Uw volk voor U verlost uit Egypte en volken met hun goden verdreven.

[24] U hebt Uw volk Israël voor altijd tot Uw volk gemaakt, en U, YHWH, bent hun God geworden.
[25] Nu dan, YHWH God, laat het woord dat U over Uw dienaar en zijn huis gesproken hebt, voor altijd vaststaan. Doe wat U gezegd hebt.
[26] Laat Uw naam voor altijd groot zijn, zodat men zegt: YHWH van de legermachten is God over Israël. Laat het huis van Uw dienaar David vaststaan voor U.
[27] Want U, YHWH van de legermachten, God van Israël, hebt het Uw dienaar bekendgemaakt: Ik zal voor jou een huis bouwen. Daarom heeft Uw dienaar de moed gevonden om dit gebed tot U te bidden.
[28] Nu dan, Heere YHWH, U bent God, en Uw woorden zijn waarheid. U hebt dit goede aan Uw dienaar beloofd.
[29] Wil nu het huis van Uw dienaar zegenen, zodat het voor altijd voor U blijft bestaan. Want U, Heere YHWH, hebt het gezegd. Door Uw zegen zal het huis van Uw dienaar voor altijd gezegend zijn.

2 Samuel 8

[1] Daarna versloeg David (geliefde) de Filistijnen en onderwierp hen. David nam Meteg-amma uit de macht van de Filistijnen.
[2] Ook versloeg hij de Moabieten. Hij liet hen op de grond liggen en mat hen af met een meetsnoer. Twee snoerlengten liet hij doden, en één volle snoerlengte liet hij in leven. Zo werden de Moabieten onderdanen van David en brachten hem schatting.
[3] David versloeg ook Hadad-ezer, de zoon van Rechob, de koning van Zoba. Dat gebeurde toen die op weg was om zijn macht bij de rivier de Eufraat te herstellen.
[4] David nam hem 1.000 wagens, 700 ruiters en 20.000 man voetvolk af. David verlamde alle wagenpaarden, behalve genoeg voor 100 wagens.
[5] De Syriërs uit Damaskus kwamen Hadad-ezer, de koning van Zoba, te hulp. Maar David doodde 22.000 man van de Syriërs.

[6] David legde bezettingen in Syrië bij Damaskus. De Syriërs werden onderdanen van David en brachten hem schatting. YHWH beschermde David overal waar hij heen ging.

[7] David nam de gouden schilden die de dienaren van Hadad-ezer hadden gedragen, en bracht die naar Jeruzalem.

[8] Ook nam koning David heel veel koper mee uit Betach en Berothai, steden van Hadad-ezer.

[9] Thoi, de koning van Hamath, hoorde dat David het hele leger van Hadad-ezer had verslagen.

[10] Daarom stuurde Thoi zijn zoon Joram (YHWH is verheven) naar koning David om hem te groeten en te feliciteren. Want David had tegen Hadad-ezer gestreden en hem verslagen, en Hadad-ezer voerde voortdurend oorlog tegen Thoi. Joram bracht zilveren, gouden en koperen voorwerpen mee.

[11] Ook die wijdde koning David aan YHWH, samen met het zilver en goud dat hij had gewijd van alle volken die hij had onderworpen:

[12] van Syrië, Moab (uit de vader), de Ammonieten, de Filistijnen en Amalek, en van de buit van Hadad-ezer, de zoon van Rechob, de koning van Zoba.

[13] David maakte zich ook een naam toen hij terugkwam na zijn overwinning op de Syriërs in het Zoutdal, 18.000 man.

[14] Hij legde bezettingen in Edom, in heel Edom legde hij bezettingen. Alle Edomieten werden onderdanen van David. YHWH beschermde David overal waar hij heen ging.

[15] Zo regeerde David over heel Israël (die met God strijdt). David deed recht en gerechtigheid aan zijn hele volk.

[16] Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, was over het leger. Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de zoon van Achilud (broer van de geborene), was kanselier.

[17] Zadok (rechtvaardig), de zoon van Ahitub (mijn broer is goed), en Achimelech (mijn broer is koning), de zoon van Abjathar (vader van overvloed), waren priesters. Seraja (YHWH heerst) was schrijver.

[18] Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), was over de Krethi en de Plethi. De zonen van David waren prinsen.

2 Samuel 9

[1] David (geliefde) vroeg: Is er nog iemand over van het huis van Saul (gevraagd)? Dan wil ik hem goed doen omwille van Jonathan (YHWH heeft gegeven).

[2] Het huis van Saul had een dienaar die Ziba (kracht) heette. Hij werd bij David geroepen. De koning vroeg hem: Ben jij Ziba? Hij zei: Uw dienaar.

[3] De koning vroeg: Is er nog iemand van het huis van Saul, aan wie ik de goedheid van God kan bewijzen? Ziba zei tegen de koning: Er is nog een zoon van Jonathan, die aan beide voeten verlamd is.

[4] De koning vroeg hem: Waar is hij? Ziba zei tegen de koning: Kijk, hij is in het huis van Machir (verkocht), de zoon van Ammiël (mijn volk is God), in Lodebar.

[5] Toen liet koning David hem halen uit het huis van Machir, de zoon van Ammiël, in Lodebar.

[6] Toen Mefiboseth (uit de mond van schande), de zoon van Jonathan, de zoon van Saul, bij David kwam, viel hij op zijn gezicht en boog zich neer. David zei: Mefiboseth! Hij zei: Hier is uw dienaar.

[7] David zei tegen hem: Wees niet bang. Ik zal je zeker goed doen omwille van je vader Jonathan. Ik geef je alle akkers van je grootvader Saul terug. En je zult altijd aan mijn tafel eten.

[8] Hij boog zich en zei: Wat is uw dienaar, dat u omziet naar een dode hond zoals ik?

[9] Toen riep de koning Ziba, de dienaar van Saul. Hij zei tegen hem: Alles wat van Saul en zijn hele familie was, heb ik aan de kleinzoon van je heer gegeven.

[10] Jij moet met je zonen en je slaven het land voor hem bewerken en de oogst binnenbrengen. Dan heeft de kleinzoon van je heer brood om te eten. Maar Mefiboseth, de kleinzoon van je heer, zal altijd aan mijn tafel eten. Ziba had vijftien zonen en twintig slaven.

[11] Ziba zei tegen de koning: Uw dienaar zal alles doen wat mijn heer de koning zijn dienaar opdraagt. Zo at Mefiboseth aan de tafel van David als een van de zonen van de koning.

[12] Mefiboseth had een jonge zoon die Micha (wie is als YHWH) heette. Allen die in het huis van Ziba woonden, waren dienaren van Mefiboseth.

[13] Zo woonde Mefiboseth in Jeruzalem, want hij at altijd aan de tafel van de koning. Hij was kreupel aan beide voeten.

2 Samuel 10

[1] Daarna stierf de koning van de Ammonieten, en zijn zoon Hanun (begenadigd) werd koning in zijn plaats.

[2] David (geliefde) zei: Ik zal Hanun, de zoon van Nahas (slang), goed doen, zoals zijn vader mij goed gedaan heeft. Daarom stuurde David zijn dienaren om hem te troosten over zijn vader. De dienaren van David kwamen in het land van de Ammonieten.

[3] Maar de vorsten van de Ammonieten zeiden tegen hun heer Hanun: Denkt u dat David uw vader wil eren door troosters naar u te sturen? Heeft David zijn dienaren niet gestuurd om de stad te onderzoeken en te verkennen, en haar dan te verwoesten?

[4] Toen nam Hanun de dienaren van David, schoor de helft van hun baard af en sneed hun kleren half af, tot aan hun billen. Zo liet hij hen gaan.

[5] Toen David dat hoorde, stuurde hij boden naar hen toe, want de mannen schaamden zich diep. De koning liet zeggen: Blijf in Jericho tot je baard weer is aangegroeid, en kom dan terug.

[6] De Ammonieten zagen dat zij zich bij David gehaat hadden gemaakt. Daarom huurden zij 20.000 man voetvolk van de Syriërs van Beth-rechob en Zoba. Van de koning van Maächa (onderdrukking) huurden zij 1.000 man, en van de mannen van Tob 12.000 man.

[7] Toen David dat hoorde, stuurde hij Joab (YHWH is vader) erop af met het hele leger van helden.

[8] De Ammonieten trokken uit en stelden zich in slagorde op bij de ingang van de stadspoort. Maar de Syriërs van Zoba en Rechob en de mannen van Tob en Maächa stonden apart in het veld.

[9] Joab zag dat de strijd hem van voren en van achteren bedreigde. Daarom koos hij een deel van de beste mannen van Israël (die met God strijdt) uit en stelde hen op tegenover de Syriërs.

[10] De rest van het volk gaf hij onder bevel van zijn broer Abisai (mijn vader is er). Die stelde hen op tegenover de Ammonieten.

[11] Joab zei: Als de Syriërs te sterk voor mij zijn, moet jij mij komen helpen. Maar als de Ammonieten te sterk voor jou zijn, kom ik jou helpen.

[12] Wees sterk, en laten wij ons sterk tonen voor ons volk en voor de steden van onze God. En laat YHWH doen wat goed is in Zijn ogen.

[13] Toen rukte Joab met het volk dat bij hem was, op tegen de Syriërs, en zij vluchtten voor hem.

[14] Toen de Ammonieten zagen dat de Syriërs vluchtten, vluchtten ook zij voor Abisai en gingen de stad in. Joab keerde terug van de strijd tegen de Ammonieten en kwam in Jeruzalem.

[15] Toen de Syriërs zagen dat zij door Israël verslagen waren, verzamelden zij zich opnieuw.

[16] Hadad-ezer liet de Syriërs van de overkant van de rivier komen, en zij kwamen in Helam. Sobach, de legeraanvoerder van Hadad-ezer, ging voor hen uit.

[17] Toen dat aan David werd verteld, verzamelde hij heel Israël. Hij stak de Jordaan over en kwam in Helam. De Syriërs stelden zich in slagorde op tegenover David en streden tegen hem.

[18] Maar de Syriërs vluchtten voor Israël. David doodde van de Syriërs de mannen van 700 wagens en 40.000 ruiters. Ook Sobach, hun legeraanvoerder, versloeg hij, zodat hij daar stierf.

[19] Alle koningen die onderdanen van Hadad-ezer waren, zagen dat zij door Israël verslagen waren. Toen sloten zij vrede met Israël en onderwierpen zich aan hen. De Syriërs durfden de Ammonieten niet meer te helpen.

2 Samuel 11

[1] Het jaar daarop, in de tijd dat de koningen ten strijde trekken, stuurde David (geliefde) Joab (YHWH is vader) op pad. Zijn dienaren en heel Israël (die met God strijdt) gingen met hem mee. Zij versloegen de Ammonieten en belegerden Rabba. Maar David bleef in Jeruzalem.

[2] Op een avond stond David op van zijn bed en liep op het dak van het paleis. Vanaf het dak zag hij een vrouw die zich waste. De vrouw was heel mooi.

[3] David liet informeren wie die vrouw was. Men zei: Is dat niet Bathseba (dochter van de eed), de dochter van Eliam (volk van God), de vrouw van Uria (YHWH is mijn licht), de Hethiet?

[4] Toen stuurde David boden en liet haar halen. Zij kwam bij hem, en hij sliep met haar. Zij had zich net gereinigd van haar onreinheid. Daarna ging zij terug naar huis.

[5] De vrouw werd zwanger. Zij liet David weten: Ik ben zwanger.

[6] Toen stuurde David een bericht naar Joab: Stuur Uria, de Hethiet, naar mij toe. Joab stuurde Uria naar David.

[7] Toen Uria bij hem kwam, vroeg David hoe het met Joab ging, hoe het met het volk ging en hoe de oorlog verliep.

[8] Daarna zei David tegen Uria: Ga naar huis en was je voeten. Uria verliet het paleis, en er werd hem een geschenk van de koning nagestuurd.

[9] Maar Uria ging slapen bij de ingang van het paleis, bij alle dienaren van zijn heer. Hij ging niet naar huis.

[10] Aan David werd verteld: Uria is niet naar huis gegaan. Toen vroeg David aan Uria: Je komt toch van een reis? Waarom ben je niet naar huis gegaan?

[11] Uria zei tegen David: De ark, Israël en Juda (lofprijs) verblijven in tenten. Mijn heer Joab en de dienaren van mijn heer liggen op het open veld. Zou ik dan naar huis gaan om te eten, te drinken en bij mijn vrouw te slapen? Zo waar u leeft, dat doe ik niet!

[12] Toen zei David tegen Uria: Blijf vandaag ook nog hier. Morgen laat ik je gaan. Zo bleef Uria die dag en de volgende dag in Jeruzalem.

[13] David nodigde hem uit, en hij at en dronk bij hem, en David maakte hem dronken. Maar 's avonds ging hij weer slapen op zijn slaapplaats bij de dienaren van zijn heer. Naar huis ging hij niet.

[14] De volgende morgen schreef David een brief aan Joab. Hij liet die door Uria brengen.

[15] In de brief schreef hij: Zet Uria vooraan, waar de strijd het hevigst is. Trek je dan achter hem terug, zodat hij getroffen wordt en sterft.

[16] Joab hield de stad in de gaten en zette Uria op een plaats waarvan hij wist dat daar sterke strijders waren.

[17] De mannen van de stad deden een uitval en streden tegen Joab. Toen sneuvelden er enkelen van het volk, van de dienaren van David. Ook Uria, de Hethiet, stierf.

[18] Toen stuurde Joab een bode om David het hele verloop van de strijd te laten weten.

[19] Hij gaf de bode deze opdracht: Als je de koning het hele verloop van de strijd hebt verteld,

[20] wordt de koning misschien kwaad. Misschien zegt hij tegen je: Waarom zijn jullie zo dicht bij de stad gekomen om te strijden? Wisten jullie niet dat zij vanaf de muur zouden schieten?

[21] Wie heeft Abimelech (mijn vader is koning) gedood, de zoon van Jerubbeseth (laat schande strijden)? Heeft niet een vrouw vanaf de muur een molensteen op hem gegooid, zodat hij in Thebez stierf? Waarom zijn jullie zo dicht bij de muur gekomen? Zeg dan: Ook uw dienaar Uria, de Hethiet, is dood.

[22] De bode ging op weg. Hij kwam bij David en vertelde hem alles waarvoor Joab hem gestuurd had.

[23] De bode zei tegen David: De mannen waren sterker dan wij. Zij deden een uitval tegen ons in het veld, maar wij hebben hen teruggedreven tot aan de ingang van de poort.

[24] Toen schoten de schutters vanaf de muur op uw dienaren. Er zijn dienaren van de koning gesneuveld. Ook uw dienaar Uria, de Hethiet, is dood.

[25] David zei tegen de bode: Zeg tegen Joab: Trek je dit niet te zwaar aan. Het zwaard treft nu eens de een en dan weer de ander. Zet de strijd tegen de stad met kracht voort en verwoest haar. Moedig hem zo aan.

[26] Toen de vrouw van Uria hoorde dat haar man Uria dood was, rouwde zij om haar man.

[27] Toen de rouwtijd voorbij was, liet David haar halen en nam haar in zijn huis. Zij werd zijn vrouw en kreeg een zoon van hem. Maar wat David gedaan had, was slecht in de ogen van YHWH.

2 Samuel 12

[1] YHWH stuurde Nathan (hij heeft gegeven) naar David (geliefde). Hij kwam bij hem en zei tegen hem: Er waren twee mannen in een stad. De een was rijk en de ander arm.

[2] De rijke had heel veel schapen en runderen.

[3] Maar de arme had helemaal niets, behalve één klein ooilam dat hij gekocht had. Hij had het grootgebracht, en het was bij hem en zijn kinderen opgegroeid. Het at van zijn brood, dronk uit zijn beker en sliep in zijn armen. Het was voor hem als een dochter.

[4] Er kwam een reiziger bij de rijke man. Maar hij wilde geen van zijn eigen schapen of runderen nemen om voor zijn gast klaar te maken. Hij nam het ooilam van de arme man en maakte dat klaar voor zijn gast.

[5] Toen werd David heel kwaad op die man. Hij zei tegen Nathan: Zo waar YHWH leeft, de man die dat gedaan heeft, verdient de dood!

[6] Dat ooilam moet hij vier keer vergoeden, omdat hij dit gedaan heeft en geen medelijden heeft gehad.

[7] Toen zei Nathan tegen David: U bent die man! Zo zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Ik heb jou tot koning over Israël gezalfd. Ik heb je gered uit de macht van Saul (gevraagd).

[8] Ik heb je het huis van je heer gegeven, en de vrouwen van je heer in je armen gelegd. Ik heb je het huis van Israël en Juda (lofprijs) gegeven. En als dat te weinig was, had ik je nog veel meer gegeven.

[9] Waarom heb je dan het woord van YHWH veracht door te doen wat slecht is in Zijn ogen? Je hebt Uria (YHWH is mijn licht), de Hethiet, met het zwaard gedood en zijn vrouw als je eigen vrouw genomen. Hem heb je gedood met het zwaard van de Ammonieten.

[10] Daarom zal het zwaard nooit meer wijken van je huis. Want je hebt mij veracht en de vrouw van Uria, de Hethiet, als je vrouw genomen.

[11] Zo zegt YHWH: Let op, ik zal uit je eigen huis onheil over je laten komen. Ik zal voor je ogen je vrouwen nemen en ze aan een ander geven. Die zal op klaarlichte dag met je vrouwen slapen.

[12] Want jij hebt het in het geheim gedaan, maar ik zal dit doen voor heel Israël en op klaarlichte dag.

[13] Toen zei David tegen Nathan: Ik heb gezondigd tegen YHWH. Nathan zei tegen David: YHWH heeft ook uw zonde weggenomen. U zult niet sterven.

[14] Maar door wat u gedaan hebt, hebt u de vijanden van YHWH alle reden gegeven om te lasteren. Daarom zal de zoon die u geboren is, zeker sterven.

[15] Toen ging Nathan naar huis. YHWH trof het kind dat de vrouw van Uria David had gebaard, en het werd heel ziek.

[16] David smeekte God voor de jongen. David vastte, en als hij binnenkwam, bracht hij de nacht op de grond door.

[17] De oudsten van zijn huis kwamen bij hem om hem van de grond te laten opstaan. Maar hij wilde niet en at niet met hen.

[18] Op de zevende dag stierf het kind. De dienaren van David durfden hem niet te vertellen dat het kind dood was. Zij zeiden: Kijk, toen het kind nog leefde, spraken wij hem toe, maar hij luisterde niet naar ons. Hoe kunnen wij hem dan zeggen dat het kind dood is? Hij zou zichzelf iets aandoen.

[19] Maar David zag dat zijn dienaren met elkaar fluisterden. Toen begreep David dat het kind dood was. David vroeg zijn dienaren: Is het kind dood? Zij zeiden: Het is dood.

[20] Toen stond David op van de grond. Hij waste en zalfde zich en trok andere kleren aan. Hij ging naar het huis van YHWH en aanbad. Daarna ging hij naar zijn eigen huis en vroeg om eten. Zij zetten hem eten voor, en hij at.

[21] Zijn dienaren vroegen hem: Wat doet u nu? Toen het kind nog leefde, hebt u gevast en gehuild. Maar nu het kind gestorven is, staat u op en eet u.
[22] Hij zei: Toen het kind nog leefde, heb ik gevast en gehuild. Want ik dacht: Wie weet, misschien is YHWH mij genadig en blijft het kind in leven.
[23] Maar nu is het dood. Waarom zou ik nog vasten? Kan ik het soms terughalen? Ik zal naar hem toe gaan, maar hij zal niet bij mij terugkomen.
[24] Daarna troostte David zijn vrouw Bathseba (dochter van de eed). Hij ging naar haar toe en sliep met haar. Zij kreeg een zoon en noemde hem Salomo (vrede). YHWH hield van hem.
[25] Hij liet dat weten door de profeet Nathan, die hem Jedidja (geliefde van YHWH) noemde, omwille van YHWH.
[26] Joab (YHWH is vader) streed tegen Rabba van de Ammonieten en nam de koninklijke stad in.
[27] Toen stuurde Joab boden naar David en liet zeggen: Ik heb tegen Rabba gestreden en ook de waterstad ingenomen.
[28] Verzamel nu de rest van het volk, beleger de stad en neem haar in. Anders neem ik de stad in, en wordt mijn naam eraan verbonden.
[29] Toen verzamelde David het hele volk en trok naar Rabba. Hij streed tegen de stad en nam haar in.
[30] Hij nam de kroon van hun koning van zijn hoofd. Die woog ongeveer 34 kilo goud en was met edelstenen bezet. Die kroon werd op het hoofd van David gezet. Ook nam hij een zeer grote buit uit de stad mee.
[31] Het volk dat er woonde, voerde hij weg. Hij legde hen onder zagen, ijzeren dorssleden en ijzeren bijlen, en liet hen door de steenoven gaan. Zo deed hij met alle steden van de Ammonieten. Daarna keerden David en het hele volk terug naar Jeruzalem.

2 Samuel 13

[1] Daarna gebeurde het volgende. Absalom (vader is vrede), de zoon van David (geliefde), had een mooie zus die Tamar (dadelpalm) heette. Amnon (trouw), de zoon van David, werd verliefd op haar.

[2] Amnon werd er ziek van, zo verlangde hij naar zijn zus Tamar. Want zij was nog maagd, en het leek Amnon onmogelijk haar iets te doen.

[3] Amnon had een vriend die Jonadab (YHWH is edelmoedig) heette, een zoon van Simea (hij heeft gehoord), de broer van David. Jonadab was een zeer sluw man.

[4] Die vroeg hem: Waarom zie je er elke morgen zo slecht uit, prins? Wil je het mij niet vertellen? Amnon zei tegen hem: Ik ben verliefd op Tamar, de zus van mijn broer Absalom.

[5] Jonadab zei tegen hem: Ga op bed liggen en doe alsof je ziek bent. Als je vader dan komt kijken, zeg dan tegen hem: Laat mijn zus Tamar toch komen om mij te eten te geven. Laat zij het eten voor mijn ogen klaarmaken, zodat ik het kan zien en uit haar hand kan eten.

[6] Amnon ging liggen en deed alsof hij ziek was. Toen de koning kwam kijken, zei Amnon tegen de koning: Laat mijn zus Tamar toch komen en voor mijn ogen twee koeken bakken. Dan kan ik uit haar hand eten.

[7] Toen liet David Tamar thuis zeggen: Ga toch naar het huis van je broer Amnon en maak eten voor hem klaar.

[8] Tamar ging naar het huis van haar broer Amnon, die op bed lag. Zij nam deeg, kneedde het en maakte er voor zijn ogen koeken van. Die bakte zij.

[9] Zij nam de pan en schepte de koeken voor hem op. Maar hij weigerde te eten. Amnon zei: Laat iedereen bij mij weggaan. Toen ging iedereen weg.

[10] Toen zei Amnon tegen Tamar: Breng het eten in de slaapkamer, dan kan ik uit je hand eten. Tamar nam de koeken die zij gemaakt had, en bracht ze bij haar broer Amnon in de slaapkamer.

[11] Toen zij ze hem aanreikte om te eten, greep hij haar vast en zei: Kom, slaap met mij, mijn zus!

[12] Maar zij zei tegen hem: Nee, mijn broer, doe mij geen geweld aan! Zoiets gebeurt niet in Israël (die met God strijdt). Doe deze schanddaad niet!

[13] Waar moet ik dan heen met mijn schande? En jij zou in Israël als een van de dwazen zijn. Spreek toch met de koning, want hij zal mij niet aan je weigeren.

[14] Maar hij wilde niet naar haar luisteren. Hij was sterker dan zij, en hij verkrachtte haar.

[15] Daarna kreeg Amnon een enorme haat tegen haar. De haat die hij voor haar voelde, was groter dan de liefde die hij eerst voor haar had. Amnon zei tegen haar: Sta op, ga weg!

[16] Zij zei tegen hem: Nee, mij wegsturen is nog erger dan het kwaad dat je mij al hebt aangedaan! Maar hij wilde niet naar haar luisteren.

[17] Hij riep de jongen die hem diende, en zei: Zet deze vrouw buiten de deur en doe de deur achter haar op slot.

[18] Zij droeg een veelkleurig gewaad, want zulke mantels droegen de dochters van de koning die nog maagd waren. Zijn dienaar zette haar buiten en deed de deur achter haar op slot.

[19] Toen strooide Tamar as op haar hoofd en scheurde het veelkleurige gewaad dat zij droeg. Zij legde haar hand op haar hoofd en liep luid huilend weg.

[20] Haar broer Absalom vroeg haar: Is je broer Amnon bij je geweest? Zwijg er nu maar over, mijn zus, hij is je broer. Trek je dit niet te veel aan. Zo bleef Tamar eenzaam wonen in het huis van haar broer Absalom.

[21] Toen koning David dit alles hoorde, werd hij heel kwaad.

[22] Maar Absalom sprak geen woord met Amnon, geen goed en geen kwaad woord. Want Absalom haatte Amnon, omdat hij zijn zus Tamar had verkracht.

[23] Twee jaar later had Absalom schapenscheerders in Baäl-hazor, bij Efraïm (vruchtbaar). Absalom nodigde alle zonen van de koning uit.

[24] Absalom ging naar de koning en zei: Kijk, uw dienaar heeft schapenscheerders. Laat de koning en zijn dienaren toch met uw dienaar meegaan.

[25] Maar de koning zei tegen Absalom: Nee, mijn zoon, laten wij niet allemaal gaan, want dan worden wij je tot last. Hij drong bij hem aan, maar de koning wilde niet gaan. Wel zegende hij hem.

[26] Toen zei Absalom: Laat dan tenminste mijn broer Amnon met ons meegaan. De koning vroeg hem: Waarom zou hij met je meegaan?

[27] Maar Absalom bleef aandringen. Toen liet de koning Amnon en alle zonen van de koning met hem meegaan.

[28] Absalom gaf zijn jonge mannen de opdracht: Let goed op. Als Amnon vrolijk is van de wijn en ik tegen jullie zeg: Sla Amnon neer, dood hem dan. Wees niet bang, ik heb het jullie toch opgedragen? Wees sterk en dapper.

[29] De jonge mannen van Absalom deden met Amnon wat Absalom hun had opgedragen. Toen stonden alle zonen van de koning op. Ieder stapte op zijn muildier, en zij vluchtten.

[30] Terwijl zij nog onderweg waren, kwam het gerucht bij David: Absalom heeft alle zonen van de koning gedood. Er is er niet één van over.

[31] Toen stond de koning op, scheurde zijn kleren en ging op de grond liggen. Ook al zijn dienaren stonden erbij met gescheurde kleren.

[32] Maar Jonadab, de zoon van Simea, de broer van David, zei: Laat mijn heer niet denken dat alle jonge zonen van de koning gedood zijn. Alleen Amnon is dood. Absalom was dat al van plan sinds de dag dat Amnon zijn zus Tamar verkrachtte.

[33] Laat mijn heer de koning zich dus niet het idee in het hoofd zetten dat alle zonen van de koning dood zijn. Want alleen Amnon is dood.

[34] Absalom was gevlucht. De jongen die op wacht stond, keek op en zag veel mensen aankomen over de weg achter hem, langs de berghelling.

[35] Toen zei Jonadab tegen de koning: Kijk, daar komen de zonen van de koning. Het is gegaan zoals uw dienaar gezegd heeft.

[36] Net toen hij uitgesproken was, kwamen de zonen van de koning binnen. Zij begonnen luid te huilen. Ook de koning en al zijn dienaren huilden heel bitter.

[37] Absalom was gevlucht naar Thalmai (rijk aan voren), de zoon van Ammihur, de koning van Gesur. En David rouwde al die tijd om zijn zoon.

[38] Zo vluchtte Absalom naar Gesur. Hij bleef daar drie jaar.

[39] Toen verlangde koning David er hevig naar om naar Absalom toe te gaan. Want hij had zich getroost over de dood van Amnon.

2 Samuel 14

[1] Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, merkte dat het hart van de koning naar Absalom (vader is vrede) uitging.

[2] Daarom liet Joab een wijze vrouw uit Tekoa halen. Hij zei tegen haar: Doe alsof je rouwt en trek rouwkleren aan. Zalf je niet met olie, en gedraag je als een vrouw die al lang om een dode rouwt.

[3] Ga dan naar de koning en zeg dit tegen hem. En Joab legde haar de woorden in de mond.

[4] De vrouw uit Tekoa ging naar de koning. Zij viel met haar gezicht ter aarde, boog zich neer en zei: Help mij, koning!

[5] De koning vroeg haar: Wat is er met je? Zij zei: Ik ben een weduwe, mijn man is gestorven.

[6] Uw dienares had twee zonen. Die kregen samen ruzie in het veld, en er was niemand die hen uit elkaar haalde. Toen sloeg de een de ander dood.

[7] En nu is de hele familie tegen uw dienares opgestaan. Zij zeggen: Lever degene uit die zijn broer heeft gedood. Dan doden wij hem voor het leven van zijn broer, en roeien wij ook de erfgenaam uit. Zo willen zij het laatste kooltje dat mij over is, uitdoven. Dan blijft er van mijn man geen naam en geen nakomeling op aarde over.

[8] De koning zei tegen de vrouw: Ga naar huis. Ik zal een bevel over je geven.

[9] De vrouw uit Tekoa zei tegen de koning: Mijn heer de koning, laat de schuld op mij en op de familie van mijn vader rusten. Maar de koning en zijn troon zijn onschuldig.

[10] De koning zei: Als iemand je lastigvalt, breng hem dan bij mij. Dan zal hij je nooit meer aanraken.

[11] Zij zei: Laat de koning toch denken aan YHWH, uw God, zodat de bloedwreker niet nog meer onheil aanricht en mijn zoon niet uitroeit. Hij zei: Zo waar YHWH leeft, er zal geen haar van het hoofd van je zoon op de grond vallen!

[12] Toen zei de vrouw: Laat uw dienares toch een woord tegen mijn heer de koning spreken. Hij zei: Spreek.

13 De vrouw zei: Waarom hebt u dan zoiets bedacht tegen het volk van God? Door wat de koning nu gezegd heeft, staat hij zelf schuldig. Want de koning haalt zijn eigen verstoten zoon niet terug.
14 Wij moeten allemaal sterven, en zijn als water dat op de grond is uitgegoten en dat niet meer bijeen te brengen is. Maar God neemt het leven niet weg. Hij bedenkt plannen om een verstotene niet voorgoed te verstoten.
15 Ik ben nu gekomen om dit tegen mijn heer de koning te zeggen, omdat het volk mij bang maakte. Uw dienares dacht: Ik zal met de koning spreken. Misschien doet de koning wat zijn dienares vraagt.
16 Want de koning zal luisteren en zijn dienares redden. Hij zal mij redden uit de hand van de man die mij en mijn zoon samen uit het erfdeel van God wil wegvagen.
17 Uw dienares dacht: Laat het woord van mijn heer de koning mij rust geven. Want mijn heer de koning is als een engel van God, die goed en kwaad kan onderscheiden. YHWH, uw God, zij met u.
18 Toen antwoordde de koning de vrouw: Verzwijg niets voor mij van wat ik je ga vragen. De vrouw zei: Laat mijn heer de koning spreken.
19 De koning vroeg: Zit Joab hier achter? De vrouw antwoordde: Zo waar u leeft, mijn heer de koning, niemand kan om wat mijn heer de koning zegt heen. Ja, uw dienaar Joab heeft het mij opgedragen. Hij heeft al deze woorden in de mond van uw dienares gelegd.
20 Om de zaak een andere wending te geven, heeft uw dienaar Joab dit gedaan. Maar mijn heer is wijs, met de wijsheid van een engel van God. Hij weet alles wat er op aarde gebeurt.
21 Toen zei de koning tegen Joab: Goed, ik doe het. Ga en haal de jonge Absalom terug.
22 Joab viel met zijn gezicht ter aarde, boog zich neer en dankte de koning. Joab zei: Vandaag weet uw dienaar dat ik genade heb gevonden in uw ogen, mijn heer de koning. Want de koning heeft gedaan wat zijn dienaar vroeg.
23 Toen ging Joab op weg naar Gesur en bracht Absalom naar Jeruzalem.
24 Maar de koning zei: Laat hij naar zijn eigen huis gaan. Hij mag mij niet onder ogen komen. Zo ging Absalom naar zijn eigen huis en kwam de koning niet

onder ogen.
25 In heel Israël (die met God strijdt) was er geen man zo knap als Absalom, zo te prijzen. Van zijn voetzolen tot zijn kruin was er niets aan hem te verbeteren.
26 Aan het eind van elk jaar liet hij zijn hoofdhaar knippen, omdat het hem te zwaar werd. Dan woog zijn hoofdhaar ongeveer 2 kilo, naar het gewicht van de koning.
27 Absalom kreeg drie zonen en een dochter, die Tamar (dadelpalm) heette. Zij was een mooie vrouw.
28 Absalom woonde twee volle jaren in Jeruzalem zonder de koning onder ogen te komen.
29 Toen stuurde Absalom een bericht naar Joab om hem naar de koning te sturen. Maar Joab wilde niet bij hem komen. Hij stuurde nog een tweede keer iemand, maar ook toen wilde hij niet komen.
30 Toen zei hij tegen zijn dienaren: Kijk, het akkertje van Joab ligt naast het mijne, en er staat gerst op. Ga het in brand steken. Toen staken de dienaren van Absalom het akkertje in brand.
31 Toen kwam Joab naar Absalom in huis en vroeg hem: Waarom hebben jouw dienaren mijn akker in brand gestoken?
32 Absalom zei tegen Joab: Kijk, ik heb je laten zeggen: Kom hier. Dan stuur ik je naar de koning met de vraag: Waarom ben ik uit Gesur gekomen? Het was beter voor mij geweest als ik daar nog was. Laat mij nu de koning onder ogen komen. Als ik schuldig ben, laat hij mij dan doden.
33 Toen ging Joab naar de koning en vertelde het hem. De koning liet Absalom roepen. Hij kwam bij de koning en boog zich voor hem met zijn gezicht ter aarde. En de koning kuste Absalom.

2 Samuel 15

1 Daarna schafte Absalom (vader is vrede) zich wagens en paarden aan, en vijftig mannen die voor hem uit renden.
2 Absalom stond 's morgens vroeg op en ging langs de weg naar de poort staan. Iedereen die met een rechtszaak naar de koning ging, riep Absalom bij zich. Hij

vroeg: Uit welke stad kom je? Dan zei de man: Uw dienaar komt uit een van de stammen van Israël (die met God strijdt).

3 Dan zei Absalom tegen hem: Kijk, je zaak is goed en terecht. Maar er is bij de koning niemand die naar je luistert.

4 Absalom zei ook: Was ik maar rechter in het land! Dan kon iedereen met een geschil of rechtszaak bij mij komen, en zou ik hem recht verschaffen.

5 Als iemand naar hem toe kwam om zich voor hem neer te buigen, stak hij zijn hand uit, pakte hem vast en kuste hem.

6 Zo deed Absalom met heel Israël, met iedereen die voor een rechtszaak naar de koning kwam. Zo stal Absalom het hart van de mannen van Israël.

7 Na verloop van veertig jaar zei Absalom tegen de koning: Laat mij toch naar Hebron gaan. Dan kan ik de gelofte inlossen die ik YHWH gedaan heb.

8 Want uw dienaar heeft een gelofte gedaan toen ik in Gesur in Syrië woonde. Ik zei: Als YHWH mij echt naar Jeruzalem terugbrengt, zal ik YHWH dienen.

9 De koning zei tegen hem: Ga in vrede. Toen ging hij op weg naar Hebron.

10 Absalom had geheime boden naar alle stammen van Israël gestuurd met de boodschap: Als jullie de bazuin horen, roep dan: Absalom is koning in Hebron!

11 Met Absalom gingen 200 mannen uit Jeruzalem mee. Zij waren uitgenodigd en gingen in alle onschuld mee, want zij wisten van niets.

12 Terwijl Absalom de offers bracht, liet hij ook Achitofel (broer van dwaasheid) uit Gilo halen, uit zijn stad. Achitofel was de raadsman van David (geliefde). De samenzwering werd sterk, en het volk dat Absalom volgde, werd steeds groter.

13 Toen kwam er een bode bij David met het bericht: Het hart van de mannen van Israël gaat uit naar Absalom.

14 David zei tegen al zijn dienaren die bij hem in Jeruzalem waren: Sta op, laten wij vluchten. Anders ontkomen wij niet aan Absalom. Ga snel weg, voordat hij ons inhaalt, onheil over ons brengt en de stad met het zwaard verwoest.

15 De dienaren van de koning zeiden tegen de koning: Wat mijn heer de koning ook besluit, uw dienaren staan klaar.

[16] Zo vertrok de koning te voet met zijn hele familie. Maar de koning liet tien bijvrouwen achter om op het paleis te passen.

[17] Toen de koning met al het volk te voet vertrokken was, bleven zij op enige afstand staan.

[18] Al zijn dienaren trokken langs hem heen. Ook alle Krethi en Plethi en alle Gethieten, 600 man die hem uit Gath gevolgd waren, trokken langs de koning.

[19] Toen zei de koning tegen Ithai (met God), de Gethiet: Waarom ga jij ook met ons mee? Keer terug en blijf bij de koning. Want je bent een vreemdeling, en je bent ook uit je eigen land weggegaan.

[20] Gisteren ben je pas gekomen, en zou ik je vandaag al met ons laten rondzwerven? Ik ga maar waar ik heen kan. Keer terug en neem je broers mee. Goedheid en trouw zij met je.

[21] Maar Ithai antwoordde de koning: Zo waar YHWH leeft en zo waar mijn heer de koning leeft! Waar mijn heer de koning is, daar zal uw dienaar ook zijn, in leven of in dood!

[22] Toen zei David tegen Ithai: Kom dan en trek mee. Zo trok Ithai, de Gethiet, mee met al zijn mannen en alle kinderen die bij hem waren.

[23] Het hele land huilde luid toen al het volk voorbijtrok. Ook de koning stak de beek Kidron over, en al het volk trok verder in de richting van de woestijn.

[24] Ook Zadok (rechtvaardig) was daar, met alle Levieten die de ark van het verbond van God droegen. Zij zetten de ark van God neer. Abjathar (vader van overvloed) kwam naar boven, tot al het volk de stad uit was.

[25] Toen zei de koning tegen Zadok: Breng de ark van God terug naar de stad. Als ik genade vind in de ogen van YHWH, zal Hij mij terugbrengen. Dan laat Hij mij de ark en Zijn woning weer zien.

[26] Maar als Hij zegt: Ik heb geen vreugde in je, dan ben ik hier. Laat Hij met mij doen wat goed is in Zijn ogen.

[27] De koning zei verder tegen de priester Zadok: Ben jij geen ziener? Ga in vrede terug naar de stad, met jullie twee zonen, jouw zoon Ahimaäz (mijn broer is woede) en Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Abjathar.

[28] Kijk, ik blijf wachten in de vlakten van de woestijn, tot er bericht van jullie komt.
[29] Zo brachten Zadok en Abjathar de ark van God terug naar Jeruzalem, en zij bleven daar.
[30] David ging huilend de helling van de Olijfberg op. Zijn hoofd was bedekt en hij liep blootsvoets. Ook al het volk dat bij hem was, had het hoofd bedekt en ging huilend naar boven.
[31] Aan David werd verteld: Achitofel is onder de samenzweerders bij Absalom. Toen zei David: YHWH, maak de raad van Achitofel toch tot dwaasheid!
[32] Toen David op de top kwam, waar men God aanbad, kwam Husai (haastig), de Archiet, hem tegemoet. Zijn kleren waren gescheurd en er lag aarde op zijn hoofd.
[33] David zei tegen hem: Als je met mij meegaat, ben je een last voor mij.
[34] Maar als je naar de stad teruggaat, zeg dan tegen Absalom: Ik zal uw dienaar zijn, koning. Vroeger was ik de dienaar van uw vader, maar nu zal ik uw dienaar zijn. Dan kun je de raad van Achitofel voor mij verijdelen.
[35] Zijn de priesters Zadok en Abjathar daar niet bij je? Vertel alles wat je in het paleis hoort, aan de priesters Zadok en Abjathar.
[36] Kijk, hun twee zonen zijn daar bij hen, Ahimaäz, de zoon van Zadok, en Jonathan, de zoon van Abjathar. Stuur mij door hen alles wat jullie horen.
[37] Zo kwam Husai, de vriend van David, in de stad, net toen Absalom in Jeruzalem aankwam.

2 Samuel 16

[1] Toen David (geliefde) een eindje voorbij de top was, kwam Ziba (kracht), de dienaar van Mefiboseth (uit de mond van schande), hem tegemoet. Hij had twee gezadelde ezels bij zich, beladen met 200 broden, honderd rozijnenkoeken, honderd zomervruchten en een zak wijn.
[2] De koning vroeg Ziba: Wat wil je daarmee? Ziba zei: De ezels zijn voor de familie van de koning om op te rijden. Het brood en de zomervruchten zijn voor de jonge mannen om te eten. De wijn is om te drinken voor wie in de

woestijn uitgeput raakt.

[3] De koning vroeg: Waar is dan de kleinzoon van je heer? Ziba zei tegen de koning: Kijk, hij is in Jeruzalem gebleven. Want hij zei: Vandaag geeft het huis van Israël (die met God strijdt) mij het koningschap van mijn grootvader terug.

[4] Toen zei de koning tegen Ziba: Kijk, alles wat van Mefiboseth is, is nu van jou. Ziba zei: Ik buig mij neer. Laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer de koning!

[5] Toen koning David bij Bahurim kwam, kwam daar een man naar buiten uit de familie van Saul (gevraagd). Hij heette Simeï (vermaard), de zoon van Gera. Hij liep al vloekend verder.

[6] Hij gooide met stenen naar David en naar alle dienaren van koning David. Toch liepen het hele volk en alle helden rechts en links van hem.

[7] Simeï vloekte: Weg, weg, jij bloeddorstige man, jij nietsnut!

[8] YHWH laat al het bloed van de familie van Saul op je terugkomen, in wiens plaats je koning bent geworden. Nu heeft YHWH het koningschap aan je zoon Absalom (vader is vrede) gegeven. Kijk, nu zit je in het ongeluk, want je bent een bloeddorstige man.

[9] Toen zei Abisai (mijn vader is er), de zoon van Zeruja, tegen de koning: Waarom mag die dode hond mijn heer de koning vervloeken? Laat mij oversteken en zijn hoofd afhakken.

[10] Maar de koning zei: Wat heb ik met jullie te maken, zonen van Zeruja? Laat hem vloeken. Want YHWH heeft tegen hem gezegd: Vervloek David. Wie mag dan zeggen: Waarom doe je dat?

[11] David zei tegen Abisai en tegen al zijn dienaren: Kijk, mijn eigen zoon, die uit mij geboren is, staat mij naar het leven. Hoeveel te meer dan deze Benjaminiet! Laat hem maar vloeken, want YHWH heeft het hem opgedragen.

[12] Misschien ziet YHWH mijn ellende aan. Misschien geeft YHWH mij vandaag iets goeds terug voor zijn vloek.

[13] Zo trokken David en zijn mannen verder over de weg. Simeï liep langs de berghelling naast hem. Hij bleef vloeken, gooide met stenen naar hem en wierp stof op.

[14] De koning kwam met al het volk dat bij hem was, uitgeput aan. Daar rustte hij uit.
[15] Absalom en al het volk, de mannen van Israël, kwamen in Jeruzalem, en Achitofel (broer van dwaasheid) was bij hem.
[16] Toen Husai (haastig), de Archiet, de vriend van David, bij Absalom kwam, zei Husai tegen Absalom: Leve de koning, leve de koning!
[17] Maar Absalom zei tegen Husai: Is dit je trouw aan je vriend? Waarom ben je niet met je vriend meegegaan?
[18] Husai zei tegen Absalom: Nee, wie YHWH en dit volk en alle mannen van Israël gekozen hebben, van hem wil ik zijn. Bij hem wil ik blijven.
[19] En bovendien, wie zou ik anders dienen? Toch zijn zoon? Zoals ik uw vader gediend heb, zo zal ik u dienen.
[20] Toen zei Absalom tegen Achitofel: Overleg samen en geef raad. Wat moeten wij doen?
[21] Achitofel zei tegen Absalom: Slaap met de bijvrouwen van uw vader, die hij heeft achtergelaten om op het paleis te passen. Dan hoort heel Israël dat u zich bij uw vader gehaat hebt gemaakt. Dan worden allen die u steunen, versterkt.
[22] Toen zetten zij voor Absalom een tent op het dak. En Absalom sliep met de bijvrouwen van zijn vader, voor de ogen van heel Israël.
[23] In die tijd gold de raad van Achitofel alsof men God om raad had gevraagd. Zo gold alle raad van Achitofel, zowel bij David als bij Absalom.

2 Samuel 17

[1] Achitofel (broer van dwaasheid) zei ook tegen Absalom (vader is vrede): Laat mij 12.000 man uitkiezen. Dan ga ik vannacht op weg om David (geliefde) te achtervolgen.
[2] Ik zal hem overvallen nu hij moe en uitgeput is. Ik zal hem schrik aanjagen, en al het volk dat bij hem is, zal vluchten. Dan dood ik alleen de koning.
[3] Het hele volk zal ik bij u terugbrengen. Als de man die u zoekt, er niet meer is, keren zij allemaal terug. Dan zal het hele volk in vrede zijn.

[4] Dit plan vond Absalom goed, en ook alle oudsten van Israël (die met God strijdt).

[5] Maar Absalom zei: Roep ook Husai (haastig), de Archiet. Laten wij horen wat hij ervan zegt.

[6] Toen Husai bij Absalom kwam, zei Absalom tegen hem: Dit heeft Achitofel voorgesteld. Moeten wij doen wat hij zegt? Zo niet, zeg jij het dan.

[7] Husai zei tegen Absalom: De raad die Achitofel deze keer gegeven heeft, is niet goed.

[8] Husai zei verder: U kent uw vader en zijn mannen. Het zijn helden, en zij zijn woedend als een beer in het veld die van zijn jongen is beroofd. Bovendien is uw vader een ervaren strijder. Hij zal de nacht niet bij het volk doorbrengen.

[9] Kijk, hij heeft zich nu verstopt in een van de grotten of op een andere plaats. Als er dan in het begin enkelen van ons vallen, zal iedereen het horen. Dan zegt men: Er is een slachting aangericht onder het volk dat Absalom volgt.

[10] Dan zal zelfs de dapperste, die een hart heeft als een leeuw, helemaal de moed verliezen. Want heel Israël weet dat uw vader een held is, en dat de mannen bij hem dapper zijn.

[11] Daarom geef ik deze raad: laat heel Israël zich snel bij u verzamelen, van Dan (rechter) tot Berseba, zo talrijk als het zand aan de zee. Dan moet u zelf mee ten strijde trekken.

[12] Dan overvallen wij hem op de plaats waar hij zich bevindt. Wij vallen op hem zoals de dauw op de aarde valt. Van hem en van al de mannen bij hem blijft er niet één over.

[13] Als hij zich in een stad terugtrekt, zal heel Israël touwen naar die stad brengen. Dan slepen wij die stad het dal in, tot er geen steentje meer van te vinden is.

[14] Toen zeiden Absalom en alle mannen van Israël: De raad van Husai, de Archiet, is beter dan die van Achitofel. Want YHWH had besloten de goede raad van Achitofel te verijdelen, om onheil over Absalom te brengen.

[15] Husai zei tegen de priesters Zadok (rechtvaardig) en Abjathar (vader van overvloed): Dit en dat heeft Achitofel Absalom en de oudsten van Israël aangeraden. Maar ik heb dit en dat aangeraden.

[16] Stuur nu snel een bericht naar David en laat zeggen: Overnacht vannacht niet in de vlakten van de woestijn, maar steek snel over. Anders wordt de koning met al het volk dat bij hem is, verslonden.

[17] Jonathan (YHWH heeft gegeven) en Ahimaäz (mijn broer is woede) wachtten bij de bron Rogel, want zij mochten niet gezien worden als zij de stad in gingen. Een dienstmeisje ging het hun vertellen, en zij gingen het koning David vertellen.

[18] Maar een jongen zag hen en vertelde het aan Absalom. Toen gingen zij allebei snel weg en kwamen in het huis van een man in Bahurim. Die had een put op zijn binnenplaats, en daar gingen zij in.

[19] De vrouw nam een kleed, spreidde het over de opening van de put en strooide er gort op. Zo werd er niets ontdekt.

[20] Toen de dienaren van Absalom bij de vrouw in huis kwamen, vroegen zij: Waar zijn Ahimaäz en Jonathan? De vrouw zei tegen hen: Zij zijn het beekje overgestoken. Zij zochten hen, maar vonden hen niet. Toen gingen zij terug naar Jeruzalem.

[21] Nadat zij weg waren, klommen de twee uit de put. Zij gingen koning David het bericht brengen. Zij zeiden tegen David: Sta op en steek snel het water over, want dit heeft Achitofel tegen jullie aangeraden.

[22] Toen stond David op met al het volk dat bij hem was, en zij staken de Jordaan over. Bij het ochtendlicht was er niemand meer die de Jordaan niet was overgestoken.

[23] Toen Achitofel zag dat zijn raad niet werd opgevolgd, zadelde hij zijn ezel en ging naar huis, naar zijn eigen stad. Hij regelde de zaken van zijn huis en hing zich op. Zo stierf hij, en hij werd begraven in het graf van zijn vader.

[24] David kwam in Mahanaïm, en Absalom stak de Jordaan over met alle mannen van Israël.

[25] Absalom had Amasa (lastdrager) in plaats van Joab (YHWH is vader) over het leger aangesteld. Amasa was de zoon van een man die Jethra (overvloed) heette, de Israëliet. Die had geslapen met Abigal (mijn vader is vreugde), de dochter van Nahas (slang) en de zus van Zeruja, de moeder van Joab.

[26] Israël en Absalom sloegen hun kamp op in het land Gilead.

[27] Toen David in Mahanaïm kwam, kwamen er mensen naar hem toe. Het waren Sobi, de zoon van Nahas, uit Rabba van de Ammonieten, en Machir (verkocht), de zoon van Ammiël (mijn volk is God), uit Lodebar. Ook Barzillai (ijzeren), de Gileadiet, kwam uit Rogelim.
[28] Zij brachten bedden, schalen en aarden potten, en ook tarwe, gerst, meel, geroosterd graan, bonen, linzen en geroosterde zaden,
[29] honing, boter, schapen en koeienkaas voor David en het volk dat bij hem was, om te eten. Want zij zeiden: Het volk is hongerig, moe en dorstig in de woestijn.

2 Samuel 18

[1] David (geliefde) monsterde het volk dat bij hem was. Hij stelde bevelhebbers over hen aan, over duizend en over honderd man.
[2] David stuurde het volk erop uit in drie delen. Een derde stond onder bevel van Joab (YHWH is vader), een derde onder Abisai (mijn vader is er), de broer van Joab, en een derde onder Ithai (met God), de Gethiet. De koning zei tegen het volk: Ik ga zelf ook met jullie mee.
[3] Maar het volk zei: U moet niet meegaan. Als wij vluchten, trekken zij zich niets van ons aan. Ook als de helft van ons sterft, trekken zij zich niets van ons aan. Maar u bent evenveel waard als 10.000 van ons. Daarom is het beter dat u ons vanuit de stad te hulp komt.
[4] De koning zei tegen hen: Ik zal doen wat jullie goed vinden. De koning ging naast de poort staan, en het hele volk trok uit in groepen van honderd en duizend.
[5] De koning gaf Joab, Abisai en Ithai het bevel: Ga voor mij zacht om met de jonge Absalom (vader is vrede). Het hele volk hoorde dat de koning alle bevelhebbers dit bevel over Absalom gaf.
[6] Zo trok het volk het veld in, Israël (die met God strijdt) tegemoet. De strijd vond plaats in het woud van Efraïm (vruchtbaar).
[7] Daar werd het leger van Israël door de dienaren van David verslagen. Die dag was er een grote slachting: 20.000 man.

[8] De strijd breidde zich uit over het hele gebied. Het woud eiste die dag meer slachtoffers dan het zwaard.

[9] Absalom kwam de dienaren van David tegen. Hij reed op een muildier. Toen het muildier onder de dichte takken van een grote eik door liep, raakte zijn hoofd klem in de eik. Zo bleef hij tussen hemel en aarde hangen, en het muildier onder hem liep door.

[10] Iemand zag het en vertelde het aan Joab: Kijk, ik heb Absalom in een eik zien hangen.

[11] Joab zei tegen de man die het hem vertelde: Je hebt het gezien! Waarom heb je hem daar dan niet neergeslagen? Dan had ik je tien zilverstukken en een gordel gegeven.

[12] Maar de man zei tegen Joab: Ook al kreeg ik duizend zilverstukken in handen, dan nog raakte ik de zoon van de koning niet aan. Want de koning heeft ons horen zeggen dat u, Abisai en Ithai op de jonge Absalom moeten passen.

[13] Als ik trouweloos zijn leven had genomen, zou dat voor de koning niet verborgen blijven. En dan zou u zelf afstand van mij nemen.

[14] Joab zei: Ik verspil hier mijn tijd niet met jou. Hij nam drie speren en stak die in het hart van Absalom, terwijl hij nog levend in de eik hing.

[15] Tien jonge mannen, wapendragers van Joab, omsingelden Absalom, sloegen hem en doodden hem.

[16] Toen blies Joab op de bazuin, en het volk hield op Israël te achtervolgen. Want Joab hield het volk tegen.

[17] Zij namen Absalom en gooiden hem in een grote kuil in het woud. Zij legden er een zeer grote steenhoop op. Heel Israël vluchtte, ieder naar zijn tent.

[18] Absalom had tijdens zijn leven voor zichzelf een gedenkteken opgericht in het Koningsdal. Want hij zei: Ik heb geen zoon die mijn naam in herinnering houdt. Hij had het gedenkteken naar zichzelf genoemd. Tot vandaag heet het de Hand van Absalom.

[19] Ahimaäz (mijn broer is woede), de zoon van Zadok (rechtvaardig), zei: Laat mij toch naar de koning rennen met het goede nieuws. YHWH heeft hem recht gedaan tegenover zijn vijanden.

[20] Maar Joab zei tegen hem: Vandaag breng jij geen bericht. Op een andere dag mag je een bericht brengen, maar vandaag niet. Want de zoon van de koning is dood.

[21] Joab zei tegen de Cuschiet: Ga de koning vertellen wat je gezien hebt. De Cuschiet boog zich voor Joab en rende weg.

[22] Maar Ahimaäz, de zoon van Zadok, zei nog eens tegen Joab: Wat er ook gebeurt, laat mij ook achter de Cuschiet aan rennen. Joab zei: Waarom wil je rennen, mijn zoon? Je krijgt er geen beloning voor.

[23] Hij zei: Wat er ook gebeurt, laat mij rennen. Toen zei Joab tegen hem: Ren dan. Ahimaäz rende over de weg door de vlakte en haalde de Cuschiet in.

[24] David zat tussen de twee poorten. De wachter ging op het dak van de poort bij de muur. Hij keek op en zag een man die alleen aan kwam rennen.

[25] De wachter riep het naar de koning. De koning zei: Als hij alleen is, heeft hij een bericht. De man kwam steeds dichterbij.

[26] Toen zag de wachter nog een man rennen. De wachter riep naar de poortwachter: Kijk, daar komt nog een man alleen aan rennen. De koning zei: Die brengt ook een bericht.

[27] De wachter zei: Ik zie aan de manier van lopen dat de eerste Ahimaäz is, de zoon van Zadok. De koning zei: Dat is een goed man. Hij komt met goed nieuws.

[28] Ahimaäz riep de koning toe: Vrede! Hij boog zich met zijn gezicht ter aarde voor de koning. Hij zei: Geloofd zij YHWH, uw God! Hij heeft de mannen uitgeleverd die hun hand ophieven tegen mijn heer de koning.

[29] De koning vroeg: Is alles goed met de jonge Absalom? Ahimaäz zei: Ik zag een groot tumult toen Joab, de dienaar van de koning, mij, uw dienaar, wegstuurde. Maar ik weet niet wat het was.

[30] De koning zei: Ga opzij staan en wacht hier. Hij ging opzij en bleef staan.

[31] Toen kwam de Cuschiet aan. De Cuschiet zei: Goed nieuws voor mijn heer de koning! Want YHWH heeft u vandaag recht gedaan tegenover allen die tegen u opstonden.

[32] De koning vroeg de Cuschiet: Is alles goed met de jonge Absalom? De Cuschiet zei: Laat het de vijanden van mijn heer de koning vergaan zoals die jonge man! Zo moet het allen vergaan die tegen u opstaan om u kwaad te doen.
[33] Toen was de koning diep geschokt. Hij ging naar de kamer boven de poort en huilde. Terwijl hij liep, zei hij: Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom! Was ik maar in jouw plaats gestorven, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

2 Samuel 19

[1] Aan Joab (YHWH is vader) werd verteld: Kijk, de koning huilt en rouwt om Absalom (vader is vrede).
[2] Zo werd de overwinning die dag voor het hele volk een dag van rouw. Want het volk hoorde die dag zeggen: De koning heeft verdriet om zijn zoon.
[3] Die dag sloop het volk de stad in, zoals een volk binnensluipt dat zich schaamt omdat het in de strijd gevlucht is.
[4] De koning had zijn gezicht bedekt en riep luid: Mijn zoon Absalom, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!
[5] Toen kwam Joab bij de koning in huis en zei: U hebt vandaag al uw dienaren beschaamd. Zij hebben vandaag uw leven gered, en het leven van uw zonen en dochters, uw vrouwen en uw bijvrouwen.
[6] U houdt van wie u haten en u haat wie van u houden. Want vandaag laat u zien dat bevelhebbers en dienaren niets voor u betekenen. Ik merk vandaag dat u het goed zou vinden als Absalom nog leefde en wij allemaal dood waren.
[7] Sta nu op, ga naar buiten en spreek uw dienaren moed in. Want ik zweer bij YHWH: als u niet naar buiten gaat, blijft er vannacht geen man bij u. Dat zou voor u erger zijn dan al het kwaad dat u sinds uw jeugd tot nu is overkomen.
[8] Toen stond de koning op en ging in de poort zitten. Aan het hele volk werd verteld: Kijk, de koning zit in de poort. Toen kwam het hele volk bij de koning. Maar Israël (die met God strijdt) was gevlucht, ieder naar zijn tent.
[9] In alle stammen van Israël was het volk met elkaar in discussie. Zij zeiden: De koning heeft ons gered uit de macht van onze vijanden en ons bevrijd uit de

macht van de Filistijnen. Maar nu is hij voor Absalom uit het land gevlucht.
[10] En Absalom, die wij tot koning over ons hadden gezalfd, is in de strijd gesneuveld. Waarom zeggen jullie dan niets over het terughalen van de koning?
[11] Toen stuurde koning David (geliefde) een bericht naar de priesters Zadok (rechtvaardig) en Abjathar (vader van overvloed). Hij liet zeggen: Zeg tegen de oudsten van Juda (lofprijs): Waarom zouden jullie de laatsten zijn om de koning naar zijn paleis terug te halen? Want wat heel Israël zei, was de koning in zijn paleis ter ore gekomen.
[12] Jullie zijn mijn broers, mijn eigen vlees en bloed. Waarom zouden jullie dan de laatsten zijn om de koning terug te halen?
[13] En zeg tegen Amasa (lastdrager): Ben jij niet mijn eigen vlees en bloed? God mag mij zo straffen en nog erger, als jij niet voor altijd mijn legeraanvoerder wordt in plaats van Joab.
[14] Zo won hij het hart van alle mannen van Juda, als van één man. Zij lieten de koning zeggen: Kom terug, u en al uw dienaren.
[15] Toen keerde de koning terug en kwam bij de Jordaan. De mannen van Juda kwamen naar Gilgal om de koning tegemoet te gaan en hem over de Jordaan te brengen.
[16] Ook Simeï (vermaard), de zoon van Gera, de Benjaminiet uit Bahurim, haastte zich om met de mannen van Juda koning David tegemoet te gaan.
[17] Er waren 1.000 man uit Benjamin (zoon van de rechterhand) bij hem. Ook Ziba (kracht), de dienaar van het huis van Saul (gevraagd), was er met zijn vijftien zonen en twintig slaven. Zij staken de Jordaan snel over, voor de koning uit.
[18] De veerpont voer over om de familie van de koning over te zetten en te doen wat hij wilde. Toen de koning de Jordaan overstak, viel Simeï, de zoon van Gera, voor hem neer.
[19] Hij zei tegen de koning: Laat mijn heer mij geen schuld aanrekenen. Denk niet meer aan het kwaad dat uw dienaar deed op de dag dat mijn heer de koning Jeruzalem verliet. Laat de koning het zich niet aantrekken.
[20] Want uw dienaar weet heel goed dat ik gezondigd heb. Maar kijk, ik ben vandaag als eerste van heel het huis van Jozef (hij voegt toe) gekomen om mijn

heer de koning tegemoet te gaan.
[21] Toen zei Abisai (mijn vader is er), de zoon van Zeruja: Moet Simeï hiervoor niet sterven? Hij heeft de gezalfde van YHWH vervloekt!
[22] Maar David zei: Wat heb ik met jullie te maken, zonen van Zeruja, dat jullie vandaag mijn tegenstanders zijn? Zou er vandaag iemand in Israël gedood worden? Ik weet toch dat ik vandaag weer koning over Israël ben?
[23] De koning zei tegen Simeï: Je zult niet sterven. En de koning zwoer het hem.
[24] Ook Mefiboseth (uit de mond van schande), de kleinzoon van Saul, kwam de koning tegemoet. Hij had zijn voeten niet verzorgd, zijn snor niet bijgeknipt en zijn kleren niet gewassen. Zo was het vanaf de dag dat de koning was vertrokken tot de dag dat hij in vrede terugkwam.
[25] Toen hij uit Jeruzalem de koning tegemoet kwam, vroeg de koning hem: Waarom ben je niet met mij meegegaan, Mefiboseth?
[26] Hij zei: Mijn heer de koning, mijn dienaar heeft mij bedrogen. Want uw dienaar zei: Ik zal mijn ezel zadelen en erop rijden, en met de koning meegaan. Want uw dienaar is kreupel.
[27] Maar hij heeft uw dienaar bij mijn heer de koning belasterd. Maar mijn heer de koning is als een engel van God. Doe dus wat goed is in uw ogen.
[28] Want heel de familie van mijn vader verdiende de dood van mijn heer de koning. Toch hebt u uw dienaar een plaats gegeven onder hen die aan uw tafel eten. Welk recht heb ik dan nog om de koning om iets te vragen?
[29] De koning zei tegen hem: Waarom praat je nog over je zaken? Ik heb besloten: jij en Ziba verdelen het land.
[30] Mefiboseth zei tegen de koning: Laat hij het maar allemaal nemen, nu mijn heer de koning in vrede in zijn paleis is teruggekomen.
[31] Ook Barzillai (ijzeren), de Gileadiet, kwam uit Rogelim. Hij stak met de koning de Jordaan over om hem over de Jordaan te begeleiden.
[32] Barzillai was heel oud, tachtig jaar. Hij had de koning onderhouden toen die in Mahanaïm verbleef, want hij was een zeer rijk man.
[33] De koning zei tegen Barzillai: Ga met mij mee. Dan zal ik u bij mij in Jeruzalem onderhouden.

[34] Maar Barzillai zei tegen de koning: Hoeveel jaren heb ik nog te leven, dat ik met de koning naar Jeruzalem zou gaan?

[35] Ik ben nu tachtig jaar. Kan ik nog onderscheid maken tussen goed en kwaad? Proeft uw dienaar nog wat hij eet en drinkt? Kan ik nog luisteren naar de stem van zangers en zangeressen? Waarom zou uw dienaar mijn heer de koning dan nog tot last zijn?

[36] Uw dienaar gaat maar een klein stukje met de koning over de Jordaan. Waarom zou de koning mij zo belonen?

[37] Laat uw dienaar toch terugkeren, zodat ik in mijn eigen stad sterf, bij het graf van mijn vader en moeder. Maar kijk, hier is uw dienaar Chimham (verlangen). Laat hem met mijn heer de koning meegaan, en doe met hem wat goed is in uw ogen.

[38] De koning zei: Chimham gaat met mij mee. Ik zal voor hem doen wat u goed vindt. Alles wat u van mij vraagt, zal ik voor u doen.

[39] Toen het hele volk de Jordaan was overgestoken en ook de koning overgestoken was, kuste de koning Barzillai en zegende hem. Toen ging Barzillai terug naar zijn woonplaats.

[40] De koning trok verder naar Gilgal, en Chimham ging met hem mee. Het hele volk van Juda had de koning begeleid, en ook een deel van het volk van Israël.

[41] Toen kwamen alle mannen van Israël bij de koning. Zij zeiden tegen de koning: Waarom hebben onze broers, de mannen van Juda, u weggeroofd? Waarom hebben zij de koning en zijn familie over de Jordaan gebracht, met alle mannen van David?

[42] Alle mannen van Juda antwoordden de mannen van Israël: Omdat de koning familie van ons is. Waarom zijn jullie daar kwaad over? Hebben wij soms iets van de koning gegeten, of heeft hij ons iets geschonken?

[43] De mannen van Israël antwoordden de mannen van Juda: Wij hebben tien delen aan de koning, en dus ook meer recht op David dan jullie. Waarom hebben jullie ons dan geminacht? Wij hadden als eersten willen voorstellen onze koning terug te halen. Maar de mannen van Juda spraken harder dan de mannen van Israël.

2 Samuel 20

[1] Daar was toevallig een nietsnut die Seba heette, de zoon van Bichri (jeugdig), een Benjaminiet. Hij blies op de bazuin en riep: Wij hebben geen deel aan David (geliefde), geen erfdeel aan de zoon van Isaï (geschenk)! Ieder naar zijn tent, Israël (die met God strijdt)!

[2] Toen verlieten alle mannen van Israël David en volgden Seba, de zoon van Bichri. Maar de mannen van Juda (lofprijs) bleven hun koning trouw, van de Jordaan tot Jeruzalem.

[3] Toen David in zijn paleis in Jeruzalem kwam, nam de koning de tien bijvrouwen die hij had achtergelaten om op het paleis te passen. Hij bracht hen onder in een bewaakt huis en onderhield hen, maar sliep niet meer met hen. Zo bleven zij opgesloten tot de dag van hun dood, en leefden als weduwen.

[4] De koning zei tegen Amasa (lastdrager): Roep binnen drie dagen de mannen van Juda voor mij bijeen. Kom dan zelf ook hier.

[5] Amasa ging Juda bijeenroepen, maar hij bleef langer weg dan de tijd die de koning hem had gegeven.

[6] Toen zei David tegen Abisai (mijn vader is er): Nu zal Seba, de zoon van Bichri, ons meer kwaad doen dan Absalom (vader is vrede). Neem de dienaren van je heer en achtervolg hem. Anders vindt hij versterkte steden en ontsnapt hij aan ons.

[7] Toen trokken de mannen van Joab (YHWH is vader), de Krethi en Plethi en alle helden achter hem aan. Zij vertrokken uit Jeruzalem om Seba, de zoon van Bichri, te achtervolgen.

[8] Toen zij bij de grote steen in Gibeon waren, kwam Amasa hen tegemoet. Joab droeg zijn soldatenkleed met een gordel erover. Aan die gordel hing een zwaard in de schede op zijn heup. Toen hij naar voren liep, viel het eruit.

[9] Joab vroeg Amasa: Gaat het goed met je, mijn broer? En Joab greep Amasa met zijn rechterhand bij de baard om hem te kussen.

[10] Amasa lette niet op het zwaard in de hand van Joab. Joab stak hem ermee bij de vijfde rib, zodat zijn ingewanden op de grond vielen. Een tweede stoot was niet nodig, en hij stierf. Toen achtervolgden Joab en zijn broer Abisai Seba, de

zoon van Bichri.

[11] Een van de jonge mannen van Joab bleef bij Amasa staan en riep: Wie voor Joab is en wie voor David is, volge Joab!

[12] Amasa lag badend in zijn bloed midden op de weg. De man zag dat al het volk bleef staan. Daarom sleepte hij Amasa van de weg het veld in en gooide een kleed over hem. Want hij zag dat iedereen die bij hem kwam, bleef staan.

[13] Toen hij van de weg was weggehaald, trok iedereen verder achter Joab aan om Seba, de zoon van Bichri, te achtervolgen.

[14] Seba trok door alle stammen van Israël naar Abel-Beth-Maächa en door heel Berim. Zij verzamelden zich en volgden hem.

[15] Zij kwamen en belegerden hem in Abel-Beth-Maächa. Zij wierpen een wal op tegen de stad, die tot aan de buitenmuur reikte. Al het volk bij Joab probeerde de muur te ondermijnen om hem te laten instorten.

[16] Toen riep een wijze vrouw uit de stad: Luister, luister! Zeg toch tegen Joab: Kom hierheen, dan kan ik met u spreken.

[17] Toen hij naar haar toe kwam, vroeg de vrouw: Bent u Joab? Hij zei: Ja, dat ben ik. Zij zei tegen hem: Luister naar de woorden van uw dienares. Hij zei: Ik luister.

[18] Zij zei: Vroeger zei men altijd: Vraag het maar in Abel. En zo werd de zaak afgehandeld.

[19] Ik ben een van de vreedzamen en trouwen in Israël. Maar u wilt een stad doden die een moeder in Israël is. Waarom wilt u het erfdeel van YHWH verslinden?

[20] Joab antwoordde: Het zij verre, het zij verre van mij dat ik zou verslinden of verwoesten!

[21] Zo is het niet. Maar een man uit het bergland van Efraïm (vruchtbaar), Seba, de zoon van Bichri, heeft zijn hand opgeheven tegen koning David. Lever alleen hem uit, dan trek ik weg van de stad. De vrouw zei tegen Joab: Kijk, zijn hoofd zal over de muur naar u gegooid worden.

[22] De vrouw ging met haar wijze raad naar al het volk. Zij hakten het hoofd van Seba, de zoon van Bichri, af en gooiden het naar Joab. Toen blies hij op de

bazuin, en zij trokken weg van de stad, ieder naar zijn tent. Joab ging terug naar de koning in Jeruzalem.

[23] Joab stond over het hele leger van Israël. Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), stond over de Krethi en de Plethi.

[24] Adoram (mijn Heer is verheven) stond over de dwangarbeid, en Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de zoon van Ahilud (broer van de geborene), was kanselier.

[25] Seja was schrijver, en Zadok (rechtvaardig) en Abjathar (vader van overvloed) waren priesters.

[26] Ook Ira (waakzaam), de Jaïriet, was een hoge dienaar van David.

2 Samuel 21

[1] In de tijd van David (geliefde) was er drie jaar achter elkaar hongersnood. David zocht het aangezicht van YHWH. YHWH zei: Het is vanwege Saul (gevraagd) en zijn bloedschuldige familie, omdat hij de Gibeonieten heeft gedood.

[2] Toen riep de koning de Gibeonieten om met hen te spreken. De Gibeonieten hoorden niet bij de Israëlieten, maar waren een overblijfsel van de Amorieten. De Israëlieten hadden hun een eed gezworen. Toch had Saul geprobeerd hen uit te roeien in zijn ijver voor Israël (die met God strijdt) en Juda (lofprijs).

[3] David vroeg de Gibeonieten: Wat moet ik voor jullie doen? Hoe kan ik het goedmaken, zodat jullie het erfdeel van YHWH zegenen?

[4] De Gibeonieten zeiden tegen hem: Het gaat ons niet om zilver of goud van Saul en zijn familie. Ook hoeven wij niemand in Israël te doden. Hij vroeg: Wat moet ik dan voor jullie doen?

[5] Zij zeiden tegen de koning: Die man heeft ons uitgeroeid. Hij was van plan ons te vernietigen, zodat wij nergens in het gebied van Israël meer zouden bestaan.

[6] Laat men ons zeven van zijn zonen geven. Dan zullen wij hen voor YHWH ophangen in Gibea, de stad van Saul, u, de uitverkorene van YHWH. De koning zei: Ik zal hen geven.

[7] Maar de koning spaarde Mefiboseth (uit de mond van schande), de zoon van Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Saul. Dat deed hij vanwege de eed bij YHWH tussen David en Jonathan, de zoon van Saul.

[8] De koning nam de twee zonen van Rizpa (gloeiende kool), de dochter van Aja (valk), die zij Saul gebaard had: Armoni en Mefiboseth. Ook nam hij de vijf zonen van de zus van Michal (wie is als God), de dochter van Saul. Die had zij gebaard aan Adriël (mijn hulp is God), de zoon van Barzillai (ijzeren), de Meholathiet.

[9] Hij leverde hen uit aan de Gibeonieten, die hen op de berg voor YHWH ophingen. Zo kwamen die zeven samen om. Zij werden gedood in de eerste dagen van de oogst, bij het begin van de gersteoogst.

[10] Toen nam Rizpa, de dochter van Aja, een rouwgewaad en spreidde dat voor zich uit op de rots. Zo bleef zij daar vanaf het begin van de oogst tot er regen uit de hemel op hen viel. Overdag liet zij de vogels niet op hen neerstrijken, en 's nachts de wilde dieren niet.

[11] Aan David werd verteld wat Rizpa, de dochter van Aja, de bijvrouw van Saul, gedaan had.

[12] Toen ging David de beenderen van Saul en van zijn zoon Jonathan halen bij de burgers van Jabes in Gilead. Die hadden ze weggehaald van het plein in Beth-san. Daar hadden de Filistijnen hen opgehangen op de dag dat zij Saul bij de Gilboa versloegen.

[13] Hij bracht de beenderen van Saul en van zijn zoon Jonathan daarvandaan. Ook verzamelde men de beenderen van de opgehangen mannen.

[14] Zij begroeven de beenderen van Saul en zijn zoon Jonathan in het land van Benjamin (zoon van de rechterhand), in Zela, in het graf van zijn vader Kis. Zij deden alles wat de koning had bevolen. Daarna verhoorde God de gebeden voor het land.

[15] De Filistijnen voerden opnieuw oorlog tegen Israël. David trok met zijn dienaren ten strijde tegen de Filistijnen, en David raakte uitgeput.

[16] Isbi-benob, een van de nakomelingen van Rafa (reus), wilde David doden. Zijn speer woog ongeveer 3 kilo koper, en hij was omgord met een nieuw zwaard.

17 Maar Abisai (mijn vader is er), de zoon van Zeruja, kwam David te hulp. Hij versloeg de Filistijn en doodde hem. Toen zwoeren de mannen van David: U mag niet meer met ons ten strijde trekken. Anders dooft u de lamp van Israël uit.
18 Daarna was er opnieuw een oorlog met de Filistijnen, bij Gob. Toen doodde Sibbechai, de Husathiet, Saf, een van de nakomelingen van Rafa.
19 Er was nog een oorlog bij Gob tegen de Filistijnen. Daar versloeg Elhanan (God is genadig), de zoon van Jaare-oregim, Beth-halachmi, een metgezel van Goliath, de Gethiet. De schacht van diens speer was als een weversboom.
20 Er was ook nog een oorlog in Gath. Daar was een reusachtige man met zes vingers aan elke hand en zes tenen aan elke voet, 24 in totaal. Ook hij was een nakomeling van Rafa.
21 Hij daagde Israël uit, maar Jonathan, de zoon van Simea (hij heeft gehoord), de broer van David, doodde hem.
22 Deze vier waren nakomelingen van Rafa in Gath. Zij vielen door de hand van David en zijn dienaren.

2 Samuel 22

1 David (geliefde) zong dit lied voor YHWH. Dat was op de dag dat YHWH hem had gered uit de macht van al zijn vijanden en van Saul (gevraagd).
2 Hij zei: YHWH is mijn rots, mijn burcht en mijn redder.
3 God is mijn rots, bij Hem zoek ik mijn toevlucht. Hij is mijn schild en de kracht van mijn redding, mijn veilige vesting en mijn toevlucht, mijn verlosser. U hebt mij gered van geweld!
4 Ik riep YHWH aan, Die te prijzen is, en ik werd gered van mijn vijanden.
5 Want de golven van de dood omringden mij, de stromen van het verderf joegen mij angst aan.
6 De touwen van het dodenrijk omsloten mij, de strikken van de dood kwamen op mij af.
7 In mijn angst riep ik YHWH aan, ik riep tot mijn God. Vanuit Zijn paleis hoorde Hij mijn stem, mijn hulpgeroep kwam Hem ter ore.

[8] Toen dreunde en beefde de aarde. De fundamenten van de hemel schudden en wankelden, want Hij was toornig.

[9] Rook steeg op uit Zijn neus, en verterend vuur kwam uit Zijn mond. Kolen raakten erdoor in brand.

[10] Hij boog de hemel en daalde neer, met donkerheid onder Zijn voeten.

[11] Hij reed op een cherub en vloog. Hij werd gezien op de vleugels van de wind.

[12] Hij omgaf zich met duisternis als een tent: donkere wateren, dikke wolken.

[13] Door de glans voor Hem uit raakten kolen van vuur in brand.

[14] YHWH donderde vanuit de hemel, de Allerhoogste liet Zijn stem horen.

[15] Hij schoot pijlen af en verstrooide hen. Hij zond bliksems en bracht hen in verwarring.

[16] Toen werden de diepten van de zee zichtbaar, en de fundamenten van de wereld kwamen bloot te liggen. Dat gebeurde door het dreigen van YHWH, door de adem van de wind uit Zijn neus.

[17] Hij reikte uit de hoogte en greep mij. Hij trok mij op uit diepe wateren.

[18] Hij redde mij van mijn sterke vijand, van wie mij haatten, want zij waren sterker dan ik.

[19] Zij overvielen mij op de dag van mijn ongeluk, maar YHWH was mijn steun.

[20] Hij bracht mij naar de ruimte. Hij redde mij, want Hij had vreugde in mij.

[21] YHWH heeft mij beloond naar mijn gerechtigheid. Hij heeft mij vergolden naar de reinheid van mijn handen.

[22] Want ik heb de wegen van YHWH bewaard. Ik ben niet goddeloos van mijn God afgeweken.

[23] Want al Zijn verordeningen stonden mij voor ogen, en van Zijn bepalingen ben ik niet afgeweken.

[24] Ik was oprecht tegenover Hem en hield mij ver van ongerechtigheid.

[25] Daarom heeft YHWH mij vergolden naar mijn gerechtigheid, naar mijn reinheid voor Zijn ogen.

[26] Tegenover de trouwe bent U trouw, tegenover de oprechte held bent U oprecht.

[27] Tegenover de reine bent U rein, maar tegenover de verdorvene bent U onbuigzaam.
[28] U redt het ellendige volk, maar Uw ogen zijn gericht op de hoogmoedigen om hen te vernederen.
[29] Want U bent mijn lamp, YHWH. YHWH maakt mijn duisternis licht.
[30] Want met U storm ik op een bende af. Met mijn God spring ik over een muur.
[31] De weg van God is volmaakt. Het woord van YHWH is gelouterd. Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen.
[32] Want wie is God behalve YHWH? Wie is een rots behalve onze God?
[33] God is mijn sterke vesting en kracht. Hij heeft mijn weg volmaakt gemaakt.
[34] Hij maakt mijn voeten snel als die van een hinde en zet mij neer op mijn hoogten.
[35] Hij oefent mijn handen voor de strijd, zodat mijn armen een stalen boog kunnen spannen.
[36] U hebt mij het schild van Uw redding gegeven. Door Uw nederigheid hebt U mij groot gemaakt.
[37] U hebt ruimte gemaakt voor mijn voetstappen, zodat mijn enkels niet wankelden.
[38] Ik achtervolgde mijn vijanden en vernietigde hen. Ik keerde niet terug voordat ik hen had uitgeroeid.
[39] Ik maakte een eind aan hen en verbrijzelde hen, zodat zij niet meer opstonden. Zij vielen onder mijn voeten.
[40] Want U omgordde mij met kracht voor de strijd. U deed wie tegen mij opstonden, voor mij buigen.
[41] U liet mijn vijanden voor mij vluchten. Wie mij haatten, heb ik vernietigd.
[42] Zij keken om hulp, maar er was niemand die redde. Zij riepen naar YHWH, maar Hij antwoordde hun niet.
[43] Ik vermaalde hen als stof van de aarde. Ik vertrapte hen en trapte hen plat als slijk op straat.

[44] U hebt mij gered uit de twisten van mijn volk. U hebt mij bewaard als hoofd over de volken. Een volk dat ik niet kende, heeft mij gediend.
[45] Vreemden onderwierpen zich huichelend aan mij. Zodra zij van mij hoorden, gehoorzaamden zij mij.
[46] Vreemden verwelkten en kwamen bevend uit hun burchten.
[47] YHWH leeft! Geloofd zij mijn rots! Laat God verhoogd worden, de rots van mijn redding!
[48] Hij is de God Die mij volkomen wraak geeft en de volken aan mij onderwerpt.
[49] Hij bevrijdt mij van mijn vijanden. U verheft mij boven wie tegen mij opstaan. U redt mij van de gewelddadige man.
[50] Daarom zal ik U loven onder de volken, YHWH, en voor Uw naam zal ik zingen.
[51] Hij is een toren van redding voor Zijn koning. Hij bewijst goedheid aan Zijn gezalfde, aan David en zijn nakomelingen, tot in eeuwigheid.

2 Samuel 23

[1] Dit zijn de laatste woorden van David (geliefde). Zo spreekt David, de zoon van Isaï (geschenk), de man die hoog verheven is, de gezalfde van de God van Jakob (hij houdt de hiel vast), de lieflijke psalmdichter van Israël (die met God strijdt):
[2] De Geest van YHWH heeft door mij gesproken, Zijn woord was op mijn tong.
[3] De God van Israël heeft gesproken, de rots van Israël heeft tegen mij gezegd: Er zal een heerser over de mensen zijn, een rechtvaardige. Hij zal heersen in ontzag voor God.
[4] Hij zal zijn als het morgenlicht wanneer de zon opkomt, een morgen zonder wolken. Dan komt na de regen door de zonneglans het jonge gras uit de aarde op.
[5] Al is mijn huis zo niet bij God, toch heeft Hij met mij een eeuwig verbond gesloten. Dat is in alles goed geregeld en bewaard. Daarin ligt al mijn redding en

al mijn verlangen, al laat Hij het nog niet opbloeien.

[6] Maar de nietsnutten zijn allemaal als doornstruiken die worden weggegooid. Want men kan ze niet met de hand vastpakken.

[7] Wie ze wil aanraken, moet zich wapenen met ijzer en een speerschacht. Zij zullen ter plaatse volledig met vuur worden verbrand.

[8] Dit zijn de namen van de helden van David. Joscheb-Baschebeth, de Tachkemoniet, was de voornaamste van de aanvoerders. Hij was Adino, de Ezniet, die in één keer 800 man versloeg.

[9] Na hem kwam Eleazar (God helpt), de zoon van Dodo (zijn geliefde), de Ahohiet. Hij was een van de drie helden bij David, toen zij de Filistijnen uitdaagden die zich daar voor de strijd hadden verzameld. De mannen van Israël waren teruggetrokken.

[10] Hij stond op en versloeg de Filistijnen tot zijn hand moe werd en aan het zwaard vastkleefde. Die dag bracht YHWH een grote overwinning. Het volk kwam pas achter hem aan om te plunderen.

[11] Na hem kwam Samma (verbazing), de zoon van Age, de Hararіet. De Filistijnen hadden zich verzameld bij een dorp. Daar was een akker vol linzen, en het volk vluchtte voor de Filistijnen.

[12] Maar hij ging midden op die akker staan, verdedigde hem en versloeg de Filistijnen. Zo bracht YHWH een grote overwinning.

[13] Drie van de dertig aanvoerders gingen in de oogsttijd naar David in de grot van Adullam. Een bende Filistijnen had haar kamp opgeslagen in het dal Refaïm.

[14] David was toen in de bergvesting, en er lag een Filistijnse bezetting in Bethlehem.

[15] David kreeg een sterk verlangen en zei: Wie geeft mij water te drinken uit de put bij de poort van Bethlehem?

[16] Toen braken die drie helden door het kamp van de Filistijnen heen. Zij putten water uit de put bij de poort van Bethlehem en brachten het naar David. Maar hij wilde het niet drinken. Hij goot het uit als offer voor YHWH.

17 Hij zei: YHWH, het zij verre van mij dat ik dit zou doen! Zou ik het bloed drinken van de mannen die hun leven gewaagd hebben? Hij wilde het niet drinken. Dat deden die drie helden.

18 Abisai (mijn vader is er), de broer van Joab (YHWH is vader) en zoon van Zeruja, was de aanvoerder van de drie. Hij zwaaide zijn speer tegen 300 man en versloeg hen. Hij had naam onder de drie.

19 Was hij niet de meest geëerde van de drie? Daarom werd hij hun aanvoerder. Maar aan de eerste drie reikte hij niet.

20 Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), kwam uit Kabzeël. Hij was de zoon van een dapper man met grote daden. Hij versloeg twee sterke leeuwen van Moab (uit de vader). Ook daalde hij af in een kuil en doodde daar op een sneeuwdag een leeuw.

21 Ook versloeg hij een indrukwekkende Egyptenaar. De Egyptenaar had een speer in zijn hand, maar Benaja ging met een stok op hem af. Hij rukte de speer uit de hand van de Egyptenaar en doodde hem met zijn eigen speer.

22 Dat deed Benaja, de zoon van Jojada. Hij had naam onder de drie helden.

23 Hij was de meest geëerde van de dertig, maar aan de eerste drie reikte hij niet. David stelde hem aan over zijn lijfwacht.

24 Tot de dertig behoorden Asahel (God heeft gemaakt), de broer van Joab, en Elhanan (God is genadig), de zoon van Dodo, uit Bethlehem,

25 Samma, de Harodiet, Elika, de Harodiet,

26 Helez (kracht), de Paltiet, Ira (waakzaam), de zoon van Ikes (verdraaid), de Thekoïet,

27 Abi-ezer, de Anethothiet, Mebunnai (YHWH heeft gebouwd), de Husathiet,

28 Zalmon, de Ahohiet, Maharai (haastige), de Netofathiet,

29 Heleb, de zoon van Baëna (in verdrukking), de Netofathiet, Ithai (met God), de zoon van Ribai, uit Gibea van de Benjaminieten,

30 Benaja, de Pirhathoniet, Hiddai uit de beken van Gaas,

31 Abi-albon, de Arbathiet, Azmaveth (sterk als de dood), de Barhumiet,

[32] Eljachba, de Saälboniet, Jonathan (YHWH heeft gegeven) uit de zonen van Jazen,
[33] Samma, de Hararіet, Ahiam (moeders broer), de zoon van Sarar, de Hararіet,
[34] Elifelet (God is redding), de zoon van Ahasbai, de zoon van een Maächathiet, Eliam (volk van God), de zoon van Achitofel (broer van dwaasheid), de Giloniet,
[35] Hezrai, de Karmeliet, Paërai, de Arbiet,
[36] Jigal, de zoon van Nathan (hij heeft gegeven), uit Zoba, Bani, de Gadiet,
[37] Zelek, de Ammoniet, Naharai (snuivende), de Beërothiet, de wapendrager van Joab, de zoon van Zeruja,
[38] Ira, de Jethriet, Gareb (schurftig), de Jethriet,
[39] en Uria (YHWH is mijn licht), de Hethiet. In totaal waren het er 37.

2 Samuel 24

[1] De toorn van YHWH ontbrandde opnieuw tegen Israël (die met God strijdt). Hij zette David (geliefde) tegen hen op en zei: Ga Israël en Juda (lofprijs) tellen.
[2] De koning zei tegen Joab (YHWH is vader), de legeraanvoerder die bij hem was: Trek door alle stammen van Israël, van Dan (rechter) tot Berseba, en tel het volk. Dan weet ik hoe groot het volk is.
[3] Maar Joab zei tegen de koning: Laat YHWH, uw God, het volk nog honderd keer zo groot maken als het nu is. Laat mijn heer de koning het zelf zien. Maar waarom wil mijn heer de koning dit?
[4] Maar het woord van de koning ging boven dat van Joab en de legeraanvoerders. Zo vertrokken Joab en de legeraanvoerders bij de koning om het volk Israël te tellen.
[5] Zij staken de Jordaan over en sloegen hun kamp op bij Aroër, rechts van de stad in het midden van het dal van Gad (geluk). Daarna gingen zij naar Jaëzer.
[6] Daarna kwamen zij in Gilead en in het laagland Hodsi. Ook kwamen zij in Dan-Jaän en in de omgeving van Sidon (visvangst).

[7] Zij kwamen bij de vesting Tyrus en bij alle steden van de Hevieten en Kanaänieten. Tot slot kwamen zij in het zuiden van Juda, in Berseba.

[8] Zo trokken zij door het hele land. Na negen maanden en twintig dagen kwamen zij in Jeruzalem aan.

[9] Joab gaf de koning de uitkomst van de volkstelling. In Israël waren 800.000 strijdbare mannen die het zwaard konden hanteren, en in Juda 500.000 man.

[10] Maar nadat David het volk had laten tellen, sloeg zijn geweten hem. David zei tegen YHWH: Ik heb zwaar gezondigd met wat ik gedaan heb. Maar YHWH, neem nu toch de schuld van Uw dienaar weg, want ik heb heel dwaas gehandeld.

[11] Toen David de volgende morgen opstond, kwam het woord van YHWH tot de profeet Gad, de ziener van David:

[12] Ga naar David en zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Ik leg je drie dingen voor. Kies er een van uit, dan zal ik dat met je doen.

[13] Gad kwam bij David en vertelde het hem. Hij zei tegen hem: Moet er zeven jaar hongersnood in uw land komen? Of wilt u drie maanden voor uw vijanden vluchten terwijl zij u achtervolgen? Of moet er drie dagen pest in uw land zijn? Denk er nu over na. Welk antwoord moet ik geven aan Hem Die mij gestuurd heeft?

[14] David zei tegen Gad: Ik ben in grote nood. Laten wij toch liever in de hand van YHWH vallen, want Zijn barmhartigheid is groot. Maar laat mij niet in de hand van mensen vallen.

[15] Toen stuurde YHWH een pest over Israël, vanaf de morgen tot de vastgestelde tijd. Van Dan tot Berseba stierven 70.000 mensen van het volk.

[16] Toen de engel zijn hand uitstrekte over Jeruzalem om de stad te verwoesten, kreeg YHWH spijt van het onheil. Hij zei tegen de engel die het volk trof: Het is genoeg, trek je hand nu terug. De engel van YHWH was toen bij de dorsvloer van Arauna, de Jebusiet.

[17] Toen David de engel zag die het volk trof, zei hij tegen YHWH: Kijk, ik heb gezondigd, ik heb verkeerd gedaan. Maar wat hebben deze schapen gedaan? Laat Uw hand toch tegen mij en mijn familie zijn.

18 Diezelfde dag kwam Gad bij David en zei tegen hem: Ga een altaar voor YHWH bouwen op de dorsvloer van Arauna, de Jebusiet.
19 Zo ging David op weg, zoals Gad gezegd had en zoals YHWH geboden had.
20 Arauna keek uit en zag de koning en zijn dienaren naar hem toe komen. Toen ging Arauna naar buiten en boog zich met zijn gezicht ter aarde voor de koning.
21 Arauna vroeg: Waarom komt mijn heer de koning naar zijn dienaar? David zei: Om de dorsvloer van je te kopen. Dan kan ik een altaar voor YHWH bouwen, zodat de plaag onder het volk ophoudt.
22 Arauna zei tegen David: Laat mijn heer de koning nemen en offeren wat hij goed vindt. Kijk, hier zijn de runderen voor het brandoffer. De dorssleden en de jukken kunnen dienen als brandhout.
23 Dit alles gaf Arauna als een koning aan de koning. Arauna zei tegen de koning: Laat YHWH, uw God, u genadig aannemen!
24 Maar de koning zei tegen Arauna: Nee, ik wil het echt van je kopen voor de volle prijs. Ik wil YHWH, mijn God, geen brandoffers brengen die mij niets kosten. Zo kocht David de dorsvloer en de runderen voor ongeveer 550 gram zilver.
25 Daar bouwde David een altaar voor YHWH en bracht brandoffers en dankoffers. Toen verhoorde YHWH de gebeden voor het land, en hield de plaag in Israël op.

1 Koningen

1 Koningen 1

[1] Koning David (geliefde) was oud en hoogbejaard. Zij bedekten hem met dekens, maar hij werd niet warm.

[2] Daarom zeiden zijn dienaren tegen hem: Laat men voor mijn heer de koning een jonge vrouw zoeken, een maagd. Zij kan de koning dienen en hem verzorgen. Laat zij in uw armen slapen, dan wordt mijn heer de koning warm.

[3] Zij zochten in het hele gebied van Israël (die met God strijdt) naar een mooie jonge vrouw. Zij vonden Abisag (mijn vader is een zwerver) uit Sunem en brachten haar bij de koning.

[4] De jonge vrouw was bijzonder mooi. Zij verzorgde de koning en diende hem, maar de koning had geen gemeenschap met haar.

[5] Adonia (YHWH is mijn heer), de zoon van Haggith (feestelijke), verhief zich en zei: Ik word koning. Hij schafte zich wagens en ruiters aan, en vijftig mannen die voor hem uit renden.

[6] Zijn vader had hem nooit terechtgewezen door te vragen: Waarom doe je dat? Hij zag er ook heel goed uit. Haggith had hem na Absalom (vader is vrede) gebaard.

[7] Hij overlegde met Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, en met de priester Abjathar (vader van overvloed). Die steunden Adonia.

[8] Maar de priester Zadok (rechtvaardig), Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), en de profeet Nathan (hij heeft gegeven) kozen niet voor Adonia. Ook Simeï (vermaard), Reï (vriendelijk) en de helden van David deden dat niet.

[9] Adonia slachtte schapen, runderen en gemest vee bij de steen Zoheleth, bij de bron Rogel. Hij nodigde al zijn broers uit, de zonen van de koning, en alle mannen van Juda (lofprijs) die in dienst van de koning waren.

[10] Maar de profeet Nathan, Benaja, de helden en zijn broer Salomo (vrede) nodigde hij niet uit.

[11] Toen zei Nathan tegen Bathseba (dochter van de eed), de moeder van Salomo: Hebt u niet gehoord dat Adonia, de zoon van Haggith, koning is geworden? En onze heer David weet het niet.

[12] Kom nu, laat mij u raad geven, zodat u uw leven en het leven van uw zoon Salomo kunt redden.

[13] Ga naar koning David en zeg tegen hem: Mijn heer de koning, u hebt uw dienares toch gezworen? U zei: Uw zoon Salomo zal na mij koning zijn en op mijn troon zitten. Waarom is Adonia dan koning geworden?

[14] Kijk, terwijl u daar nog met de koning spreekt, kom ik achter u aan binnen. Dan zal ik uw woorden bevestigen.

[15] Bathseba ging naar de koning in zijn slaapkamer. De koning was heel oud, en Abisag uit Sunem verzorgde hem.

[16] Bathseba boog het hoofd en knielde voor de koning. De koning vroeg: Wat is er?

[17] Zij zei tegen hem: Mijn heer, u hebt uw dienares bij YHWH, uw God, een eed gedaan. U zei: Uw zoon Salomo zal na mij koning zijn en op mijn troon zitten.

[18] Maar kijk, nu is Adonia koning geworden, en u, mijn heer de koning, weet het niet.

[19] Hij heeft stieren, gemest vee en schapen in grote aantallen geslacht. Hij heeft alle zonen van de koning uitgenodigd, en de priester Abjathar en de legeraanvoerder Joab. Maar uw dienaar Salomo heeft hij niet uitgenodigd.

[20] Nu zijn de ogen van heel Israël op u gericht, mijn heer de koning. Zij willen dat u bekendmaakt wie na u op de troon van mijn heer de koning zal zitten.

[21] Anders zullen ik en mijn zoon Salomo als misdadigers worden behandeld, zodra mijn heer de koning bij zijn voorouders te ruste is gelegd.

[22] Terwijl zij nog met de koning sprak, kwam de profeet Nathan binnen.

[23] Men meldde de koning: De profeet Nathan is er. Hij kwam bij de koning en boog zich met zijn gezicht ter aarde voor hem.

[24] Nathan zei: Mijn heer de koning, hebt u gezegd: Adonia zal na mij koning zijn en op mijn troon zitten?

[25] Want hij is vandaag gaan offeren en heeft stieren, gemest vee en schapen in grote aantallen geslacht. Hij heeft alle zonen van de koning, de legeraanvoerders en de priester Abjathar uitgenodigd. Kijk, zij eten en drinken bij hem en roepen: Leve koning Adonia!

[26] Maar mij, uw dienaar, en de priester Zadok, Benaja, de zoon van Jojada, en uw dienaar Salomo heeft hij niet uitgenodigd.

[27] Is dit door mijn heer de koning zo beslist? En hebt u uw dienaar niet laten weten wie na u op de troon van mijn heer de koning zal zitten?

[28] Koning David antwoordde: Roep Bathseba bij mij. Zij kwam bij de koning en ging voor hem staan.

[29] Toen zwoer de koning: Zo waar YHWH leeft, Die mij uit alle nood heeft gered:

[30] zoals ik je bij YHWH, de God van Israël, gezworen heb, zal ik vandaag doen. Ik heb gezegd: Je zoon Salomo zal na mij koning zijn en in mijn plaats op mijn troon zitten.

[31] Toen boog Bathseba zich met haar gezicht ter aarde, knielde voor de koning en zei: Leve mijn heer koning David voor altijd!

[32] Koning David zei: Roep de priester Zadok, de profeet Nathan en Benaja, de zoon van Jojada, bij mij. Zij kwamen bij de koning.

[33] De koning zei tegen hen: Neem de dienaren van jullie heer mee. Zet mijn zoon Salomo op mijn eigen muilezelin en breng hem naar de Gihon.

[34] Laten de priester Zadok en de profeet Nathan hem daar tot koning over Israël zalven. Blaas dan op de bazuin en roep: Leve koning Salomo!

[35] Trek dan achter hem aan naar boven. Hij zal komen en op mijn troon zitten, en in mijn plaats koning zijn. Want ik heb bepaald dat hij leider zal zijn over Israël en Juda.

[36] Benaja, de zoon van Jojada, antwoordde de koning: Amen! Laat YHWH, de God van mijn heer de koning, het zo bevestigen!

[37] Zoals YHWH met mijn heer de koning geweest is, zo zij Hij ook met Salomo. Laat Hij zijn troon nog groter maken dan de troon van mijn heer koning David!
[38] Toen gingen de priester Zadok, de profeet Nathan, Benaja, de zoon van Jojada, en de Krethi en Plethi naar beneden. Zij zetten Salomo op de muilezelin van koning David en brachten hem naar de Gihon.
[39] De priester Zadok nam de hoorn met olie uit de tent en zalfde Salomo. Toen bliezen zij op de bazuin, en al het volk riep: Leve koning Salomo!
[40] Al het volk trok achter hem aan naar boven. Het volk speelde op fluiten en was zo blij, dat de aarde scheurde van het lawaai.
[41] Adonia en al zijn gasten hoorden het, net toen zij klaar waren met eten. Ook Joab hoorde het geluid van de bazuin. Hij vroeg: Waarom is er zo'n lawaai in de stad?
[42] Terwijl hij nog sprak, kwam Jonathan (YHWH heeft gegeven) binnen, de zoon van de priester Abjathar. Adonia zei: Kom binnen, want jij bent een betrouwbaar man en brengt vast goed nieuws.
[43] Maar Jonathan antwoordde Adonia: Nee, onze heer koning David heeft Salomo koning gemaakt.
[44] De koning heeft de priester Zadok, de profeet Nathan, Benaja, de zoon van Jojada, en de Krethi en Plethi met hem meegestuurd. Zij hebben hem op de muilezelin van de koning gezet.
[45] De priester Zadok en de profeet Nathan hebben hem in de Gihon tot koning gezalfd. Van daar zijn zij juichend naar boven gegaan, zodat de stad in rep en roer is. Dat is het lawaai dat jullie gehoord hebben.
[46] Ook zit Salomo al op de koninklijke troon.
[47] De dienaren van de koning zijn onze heer koning David ook al komen feliciteren. Zij zeiden: Laat uw God de naam van Salomo nog beroemder maken dan uw naam, en zijn troon groter dan uw troon! En de koning boog zich op zijn bed neer.
[48] Ook zei de koning: Geloofd zij YHWH, de God van Israël! Vandaag heeft Hij iemand op mijn troon laten zitten, terwijl ik het zelf mag zien.

[49] Toen schrokken alle gasten van Adonia. Zij stonden op en gingen ieder hun eigen weg.
[50] Maar Adonia was bang voor Salomo. Hij stond op, ging weg en greep de hoorns van het altaar vast.
[51] Aan Salomo werd verteld: Kijk, Adonia is bang voor koning Salomo. Hij heeft de hoorns van het altaar vastgegrepen. Hij zegt: Laat koning Salomo mij vandaag zweren dat hij zijn dienaar niet met het zwaard zal doden!
[52] Salomo zei: Als hij zich als een betrouwbaar man gedraagt, zal er geen haar van hem op de grond vallen. Maar als er kwaad in hem gevonden wordt, zal hij sterven.
[53] Koning Salomo liet hem van het altaar halen. Hij kwam en boog zich voor koning Salomo neer. Salomo zei tegen hem: Ga naar huis.

1 Koningen 2

[1] Toen de tijd naderde dat David (geliefde) zou sterven, gaf hij zijn zoon Salomo (vrede) deze opdracht:
[2] Ik ga de weg van alle mensen. Wees dus sterk en gedraag je als een man.
[3] Houd je aan wat YHWH, je God, van je vraagt. Ga in Zijn wegen en houd je aan Zijn verordeningen, geboden, bepalingen en getuigenissen, zoals geschreven is in de wet van Mozes (uit het water getrokken). Dan zul je verstandig handelen in alles wat je doet en waar je je ook heen keert.
[4] Dan zal YHWH Zijn woord waarmaken dat Hij over mij gesproken heeft. Hij zei: Je zonen moeten goed op hun weg letten en trouw voor mij leven, met hun hele hart en hun hele ziel. Dan zal er altijd iemand van jou op de troon van Israël (die met God strijdt) zitten.
[5] Je weet ook wat Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, mij heeft aangedaan. Hij heeft de twee legeraanvoerders van Israël gedood, Abner (vader van licht), de zoon van Ner (lamp), en Amasa (lastdrager), de zoon van Jether (overvloed). Hij heeft in vredestijd bloed vergoten als in oorlogstijd. Dat bloed kwam op de gordel om zijn middel en op de sandalen aan zijn voeten.

[6] Handel dus naar je wijsheid, en laat zijn grijze haar niet in vrede naar het graf gaan.

[7] Maar bewijs goedheid aan de zonen van Barzillai (ijzeren), de Gileadiet. Laat hen horen bij wie aan jouw tafel eten. Want zo zijn zij mij tegemoet gekomen toen ik vluchtte voor je broer Absalom (vader is vrede).

[8] Kijk, ook Simeï (vermaard), de zoon van Gera, de Benjaminiet uit Bahurim, is bij je. Hij vervloekte mij met een zware vloek op de dag dat ik naar Mahanaïm ging. Maar hij kwam mij tegemoet bij de Jordaan, en ik zwoer hem bij YHWH: Ik zal je niet met het zwaard doden.

[9] Maar laat hem nu niet ongestraft. Want je bent een wijs man, en je zult weten wat je met hem moet doen. Laat zijn grijze haar met bloed naar het graf gaan.

[10] Toen ging David bij zijn voorouders te ruste en werd begraven in de stad van David.

[11] David was veertig jaar koning over Israël geweest. In Hebron regeerde hij zeven jaar, en in Jeruzalem 33 jaar.

[12] Salomo zat op de troon van zijn vader David, en zijn koningschap werd stevig gevestigd.

[13] Toen kwam Adonia (YHWH is mijn heer), de zoon van Haggith (feestelijke), bij Bathseba (dochter van de eed), de moeder van Salomo. Zij vroeg: Kom je in vrede? Hij zei: In vrede.

[14] Hij zei: Ik wil u iets vragen. Zij zei: Zeg het maar.

[15] Hij zei: U weet dat het koningschap van mij was, en dat heel Israël verwachtte dat ik koning zou worden. Maar het koningschap is naar mijn broer gegaan, want het is hem door YHWH gegeven.

[16] Nu heb ik één verzoek aan u. Wijs mij niet af. Zij zei tegen hem: Zeg het maar.

[17] Hij zei: Vraag toch aan koning Salomo of hij mij Abisag (mijn vader is een zwerver) uit Sunem als vrouw wil geven. Hij zal u niets weigeren.

[18] Bathseba zei: Goed, ik zal voor je met de koning spreken.

[19] Zo ging Bathseba naar koning Salomo om met hem over Adonia te spreken. De koning stond op, ging haar tegemoet en boog zich voor haar. Daarna ging hij op zijn troon zitten en liet een stoel neerzetten voor de moeder van de

koning. Zij ging aan zijn rechterhand zitten.

[20] Zij zei: Ik heb één klein verzoek. Wijs mij niet af. De koning zei tegen haar: Vraag maar, mijn moeder, ik zal u niets weigeren.

[21] Zij zei: Laat Abisag uit Sunem als vrouw gegeven worden aan uw broer Adonia.

[22] Koning Salomo antwoordde zijn moeder: Waarom vraagt u Abisag uit Sunem voor Adonia? Vraag dan ook het koningschap voor hem, want hij is mijn oudere broer! Vraag het voor hem, voor de priester Abjathar (vader van overvloed) en voor Joab, de zoon van Zeruja!

[23] Koning Salomo zwoer bij YHWH: God mag mij zo straffen en nog erger, als dit verzoek Adonia niet zijn leven kost!

[24] YHWH heeft mij bevestigd en op de troon van mijn vader David gezet. Hij heeft mij een koningshuis gegeven, zoals Hij had beloofd. Zo waar Hij leeft: Adonia zal vandaag nog gedood worden!

[25] Koning Salomo stuurde Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet). Die viel hem aan, zodat hij stierf.

[26] Tegen de priester Abjathar zei de koning: Ga naar Anathoth, naar je akkers, want je verdient de dood. Maar vandaag zal ik je niet doden. Want je hebt de ark van de Heere YHWH voor mijn vader David gedragen, en je hebt geleden in alles waarin mijn vader leed.

[27] Zo verdreef Salomo Abjathar uit het priesterambt van YHWH. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij in Silo over de familie van Eli (verheven) had gesproken.

[28] Het bericht kwam ook bij Joab. Joab had namelijk Adonia gesteund, al had hij Absalom niet gesteund. Toen vluchtte Joab naar de tent van YHWH en greep de hoorns van het altaar vast.

[29] Aan koning Salomo werd verteld dat Joab naar de tent van YHWH was gevlucht en bij het altaar stond. Toen stuurde Salomo Benaja, de zoon van Jojada, met de opdracht: Ga en val hem aan.

[30] Benaja kwam bij de tent van YHWH en zei tegen hem: Zo zegt de koning: Kom naar buiten. Maar hij zei: Nee, hier wil ik sterven. Benaja bracht de koning het antwoord: Zo heeft Joab gesproken, en zo heeft hij mij geantwoord.

31 De koning zei tegen hem: Doe wat hij gezegd heeft. Val hem aan en begraaf hem. Zo neem je het bloed dat Joab zonder reden heeft vergoten, weg van mij en van de familie van mijn vader.
32 YHWH laat zijn bloed op zijn eigen hoofd neerkomen. Want hij heeft twee mannen aangevallen die rechtvaardiger en beter waren dan hij. Hij heeft hen met het zwaard gedood zonder dat mijn vader David het wist. Dat waren Abner, de zoon van Ner, de legeraanvoerder van Israël, en Amasa, de zoon van Jether, de legeraanvoerder van Juda (lofprijs).
33 Hun bloed zal voor altijd neerkomen op het hoofd van Joab en van zijn nakomelingen. Maar David, zijn nakomelingen, zijn huis en zijn troon zullen voor altijd vrede hebben van YHWH.
34 Toen ging Benaja, de zoon van Jojada, naar boven, viel hem aan en doodde hem. Hij werd begraven bij zijn huis in de woestijn.
35 De koning stelde Benaja, de zoon van Jojada, in zijn plaats aan over het leger. En de priester Zadok (rechtvaardig) stelde de koning aan in de plaats van Abjathar.
36 Daarna liet de koning Simeï roepen en zei tegen hem: Bouw een huis in Jeruzalem en woon daar. Ga niet weg, nergens heen.
37 Want op de dag dat je weggaat en de beek Kidron oversteekt, moet je weten dat je zeker zult sterven. Dan komt je bloed op je eigen hoofd.
38 Simeï zei tegen de koning: Dat is goed. Uw dienaar zal doen wat mijn heer de koning gezegd heeft. En Simeï bleef lange tijd in Jeruzalem wonen.
39 Maar na drie jaar liepen twee slaven van Simeï weg naar Achis, de zoon van Maächa (onderdrukking), de koning van Gath. Men vertelde Simeï: Kijk, je slaven zijn in Gath.
40 Toen zadelde Simeï zijn ezel en ging naar Achis in Gath om zijn slaven te zoeken. Simeï ging en haalde zijn slaven terug uit Gath.
41 Aan Salomo werd verteld dat Simeï van Jeruzalem naar Gath was gegaan en weer was teruggekomen.
42 Toen liet de koning Simeï roepen en zei tegen hem: Heb ik je niet laten zweren bij YHWH en je gewaarschuwd? Ik zei: Op de dag dat je weggaat, waarheen ook, moet je weten dat je zeker zult sterven. En jij zei tegen mij: Dat is

goed, ik heb het gehoord.
[43] Waarom heb je je dan niet gehouden aan de eed bij YHWH en aan het bevel dat ik je gegeven heb?
[44] De koning zei verder tegen Simeï: Je weet zelf al het kwaad dat je mijn vader David hebt aangedaan. Daarom laat YHWH je kwaad op je eigen hoofd neerkomen.
[45] Maar koning Salomo zal gezegend zijn, en de troon van David zal voor altijd vaststaan voor YHWH.
[46] Toen gaf de koning Benaja, de zoon van Jojada, opdracht. Die ging naar buiten, viel Simeï aan en doodde hem. Zo werd het koningschap stevig gevestigd in de hand van Salomo.

1 Koningen 3

[1] Salomo (vrede) werd verwant met Farao, de koning van Egypte. Hij trouwde met de dochter van Farao en bracht haar naar de stad van David (geliefde). Daar bleef zij tot hij klaar was met de bouw van zijn paleis, het huis van YHWH en de muur rond Jeruzalem.
[2] Maar het volk offerde nog op de hoogten, want er was tot die tijd nog geen huis gebouwd voor de naam van YHWH.
[3] Salomo hield van YHWH en leefde naar de verordeningen van zijn vader David. Alleen offerde hij ook op de hoogten en liet daar reukwerk in rook opgaan.
[4] De koning ging naar Gibeon om daar te offeren, want dat was de belangrijkste hoogte. Op dat altaar bracht Salomo duizend brandoffers.
[5] In Gibeon verscheen YHWH 's nachts in een droom aan Salomo. God zei: Vraag wat ik je moet geven.
[6] Salomo zei: U hebt Uw dienaar David, mijn vader, grote goedheid bewezen, omdat hij in trouw, gerechtigheid en met een oprecht hart met U leefde. U hebt hem die grote goedheid blijven bewijzen. U hebt hem een zoon gegeven die vandaag op zijn troon zit.

[7] Nu dan, YHWH, mijn God, U hebt Uw dienaar koning gemaakt in de plaats van mijn vader David. Maar ik ben nog jong, en ik weet niet hoe ik moet leiden.
[8] Uw dienaar staat midden in Uw volk, dat U gekozen hebt. Het is een groot volk, zo talrijk dat het niet te tellen is.
[9] Geef Uw dienaar daarom een opmerkzaam hart, om Uw volk recht te spreken en onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Want wie kan dit grote volk van U rechtspreken?
[10] Het was goed in de ogen van YHWH dat Salomo hierom gevraagd had.
[11] God zei tegen hem: Je hebt hierom gevraagd. Je hebt niet om een lang leven gevraagd, niet om rijkdom en niet om de dood van je vijanden. Maar je hebt gevraagd om inzicht om recht te spreken.
[12] Kijk, ik doe wat je gevraagd hebt. Ik geef je een wijs en verstandig hart. Niemand vóór jou was zoals jij, en ook na jou zal er niemand zijn zoals jij.
[13] Ook geef ik je wat je niet gevraagd hebt: rijkdom en eer. Zolang je leeft, zal er onder de koningen niemand zijn zoals jij.
[14] Ga in mijn wegen en houd je aan mijn verordeningen en geboden, zoals je vader David deed. Dan zal ik je een lang leven geven.
[15] Toen werd Salomo wakker, en zie, het was een droom. Hij ging naar Jeruzalem en stond voor de ark van het verbond van YHWH. Hij bracht brandoffers en dankoffers en gaf een maaltijd voor al zijn dienaren.
[16] Toen kwamen er twee vrouwen bij de koning, prostituees. Zij gingen voor hem staan.
[17] De ene vrouw zei: Ach, mijn heer, deze vrouw en ik wonen in hetzelfde huis. Toen zij bij mij in huis was, heb ik een kind gekregen.
[18] Drie dagen na mijn bevalling kreeg deze vrouw ook een kind. Wij waren samen. Er was niemand anders bij ons in huis, alleen wij tweeën.
[19] 's Nachts is de zoon van deze vrouw gestorven, omdat zij op hem was gaan liggen.
[20] Midden in de nacht stond zij op en nam mijn zoon bij mij weg, terwijl uw dienares sliep. Zij legde hem in haar armen, en haar dode zoon legde zij in mijn armen.

[21] Toen ik 's morgens opstond om mijn zoon de borst te geven, was hij dood. Maar toen ik 's morgens goed naar hem keek, zag ik dat het niet mijn zoon was, niet het kind dat ik gebaard had.
[22] Maar de andere vrouw zei: Nee, de levende is mijn zoon, en de dode is jouw zoon. Maar de eerste zei: Nee, de dode is jouw zoon, en de levende is mijn zoon. Zo spraken zij voor de koning.
[23] Toen zei de koning: De een zegt: Dit is mijn zoon, die leeft, en jouw zoon is dood. En de ander zegt: Nee, jouw zoon is dood, en mijn zoon leeft.
[24] De koning zei: Haal een zwaard. Men bracht een zwaard bij de koning.
[25] De koning zei: Snijd het levende kind in tweeën. Geef de ene de helft en de andere de andere helft.
[26] Maar de vrouw van wie het levende kind was, werd overmand door liefde voor haar zoon. Zij zei tegen de koning: Ach, mijn heer, geef het levende kind aan haar, en dood het in geen geval! Maar de ander zei: Het is niet van mij en niet van jou. Snijd het maar door!
[27] Toen antwoordde de koning: Geef het levende kind aan de eerste vrouw en dood het in geen geval. Zij is zijn moeder.
[28] Heel Israël (die met God strijdt) hoorde van het oordeel dat de koning had geveld. Zij kregen ontzag voor de koning, want zij zagen dat de wijsheid van God in hem was om recht te spreken.

1 Koningen 4

[1] Zo was koning Salomo (vrede) koning over heel Israël (die met God strijdt).
[2] Dit waren zijn hoogste dienaren: Azaria (YHWH helpt), de zoon van Zadok (rechtvaardig), was de eerste minister.
[3] Elihoref en Ahia (mijn broer is YHWH), de zonen van Sisa, waren schrijvers. Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de zoon van Ahilud (broer van de geborene), was kanselier.
[4] Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), stond over het leger. Zadok en Abjathar (vader van overvloed) waren priesters.

[5] Azaria, de zoon van Nathan (hij heeft gegeven), stond over de stadhouders. Zabud, de zoon van Nathan, was hoge ambtenaar en vriend van de koning.

[6] Ahisar was hofmeester, en Adoniram (mijn heer is verheven), de zoon van Abda (dienaar), stond over de dwangarbeid.

[7] Salomo had twaalf stadhouders over heel Israël. Zij zorgden voor het onderhoud van de koning en zijn hof. Ieder moest één maand per jaar voor het onderhoud zorgen.

[8] Dit zijn hun namen: de zoon van Hur in het bergland van Efraïm (vruchtbaar),

[9] de zoon van Deker in Makaz, Saalbim, Beth-semes en Elon-beth-hanan,

[10] de zoon van Hesed (genade) in Arubboth, met Socho en het hele land Hefer (put),

[11] de zoon van Abinadab (mijn vader is edel) over de hele streek van Dor. Hij was getrouwd met Tafath (druppel), de dochter van Salomo.

[12] Baëna (in verdrukking), de zoon van Ahilud, had Taanach en Megiddo en heel Beth-sean. Dat ligt bij Zartana, onder Jizreël, van Beth-sean tot Abel-mehola, tot voorbij Jokmeam.

[13] De zoon van Geber was in Ramoth in Gilead. Hij had de dorpen van Jaïr (hij verlicht), de zoon van Manasse (doen vergeten), in Gilead. Ook had hij de streek Argob in Basan: zestig grote steden met muren en koperen grendels.

[14] Abinadab, de zoon van Iddo, was in Mahanaïm.

[15] Ahimaäz (mijn broer is woede) was in Nafthali (mijn worsteling). Ook hij trouwde met een dochter van Salomo, Basmath (welriekend).

[16] Baëna, de zoon van Husai (haastig), was in Aser (gelukkig) en Aloth.

[17] Josafat, de zoon van Paruah (bloeiend), was in Issaschar (loon).

[18] Simeï (vermaard), de zoon van Ela (eik), was in Benjamin (zoon van de rechterhand).

[19] Geber, de zoon van Uri (mijn licht), was in het land Gilead. Dat was het land van Sihon, de koning van de Amorieten, en van Og, de koning van Basan. Hij was de enige stadhouder in dat land.

[20] Juda (lofprijs) en Israël waren talrijk als het zand aan de zee. Zij aten en dronken en waren blij.

[21] Salomo heerste over alle koninkrijken van de rivier de Eufraat tot het land van de Filistijnen en tot de grens van Egypte. Zij brachten hem schatting en dienden Salomo zijn hele leven.

[22] Voor één dag had Salomo nodig: ongeveer 6.600 liter fijn meel en ongeveer 13.200 liter gewoon meel,

[23] tien gemeste runderen, twintig runderen van de weide en honderd schapen. Daarnaast nog herten, reeën, gazellen en gemest gevogelte.

[24] Want hij heerste over alles aan deze kant van de rivier, van Tifsah tot Gaza, over alle koningen aan deze kant van de rivier. Hij had vrede met alle volken rondom.

[25] Zolang Salomo leefde, woonden Juda en Israël veilig, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom, van Dan (rechter) tot Berseba.

[26] Salomo had ook 40.000 stallen met paarden voor zijn wagens, en 12.000 ruiters.

[27] De stadhouders zorgden ieder in zijn maand voor koning Salomo en voor iedereen die aan de tafel van koning Salomo kwam. Zij lieten het aan niets ontbreken.

[28] Ook brachten zij gerst en stro voor de paarden en de snelle rijdieren naar de plaats waar het nodig was. Ieder deed dat volgens zijn opdracht.

[29] God gaf Salomo wijsheid en heel veel inzicht, en een groot begrip, zo onmetelijk als het zand aan de zee.

[30] De wijsheid van Salomo was groter dan de wijsheid van alle mensen in het oosten en dan alle wijsheid van Egypte.

[31] Hij was wijzer dan alle mensen, wijzer dan Ethan (standvastig), de Ezrahiet, en dan Heman (trouw), Chalcol (onderhouder) en Darda, de zonen van Mahol (dans). Hij was beroemd bij alle volken rondom.

[32] Hij sprak 3.000 spreuken uit, en hij maakte 1.005 liederen.

[33] Hij sprak over bomen, van de ceder op de Libanon tot de hysop die uit de muur groeit. Hij sprak ook over het vee, de vogels, de kruipende dieren en de

vissen.

34 Uit alle volken kwamen mensen om de wijsheid van Salomo te horen. Zij kwamen van alle koningen op aarde die van zijn wijsheid gehoord hadden.

1 Koningen 5

1 Hiram (mijn broer is verheven), de koning van Tyrus, stuurde zijn dienaren naar Salomo (vrede). Hij had gehoord dat Salomo in de plaats van zijn vader tot koning was gezalfd. Hiram was altijd een vriend van David (geliefde) geweest.

2 Toen stuurde Salomo een bericht naar Hiram:

3 U weet dat mijn vader David geen huis kon bouwen voor de naam van YHWH, zijn God. Dat kwam door de oorlogen die zijn vijanden rondom hem voerden, tot YHWH hen onder zijn voeten legde.

4 Maar nu heeft YHWH, mijn God, mij rust gegeven rondom. Er is geen tegenstander meer en geen dreiging van onheil.

5 Kijk, daarom ben ik van plan een huis te bouwen voor de naam van YHWH, mijn God. Want YHWH heeft tegen mijn vader David gezegd: Ik zal je zoon in jouw plaats op je troon zetten. Hij zal het huis voor mijn naam bouwen.

6 Geef dan nu opdracht om cederbomen op de Libanon voor mij te kappen. Mijn dienaren zullen met uw dienaren meewerken. Ik zal u het loon voor uw dienaren betalen dat u vraagt. Want u weet dat bij ons niemand zo goed bomen kan kappen als de Sidoniërs.

7 Toen Hiram de woorden van Salomo hoorde, was hij heel blij. Hij zei: Geloofd zij vandaag YHWH, Die David een wijze zoon heeft gegeven over dit grote volk!

8 Hiram liet Salomo zeggen: Ik heb uw bericht ontvangen. Ik zal alles doen wat u wilt met het cederhout en het dennenhout.

9 Mijn dienaren zullen het van de Libanon naar de zee brengen. Ik laat er vlotten van maken en die over zee varen naar de plaats die u mij aanwijst. Daar laat ik ze uit elkaar halen, en u kunt het hout ophalen. En u zult mijn wens vervullen door mijn hof van voedsel te voorzien.

10 Zo gaf Hiram Salomo cederhout en dennenhout, zoveel als hij wilde.

[11] Salomo gaf Hiram ongeveer 4,4 miljoen liter tarwe als voedsel voor zijn hof, en ongeveer 4.400 liter zuivere olie. Dat gaf Salomo Hiram jaar na jaar.
[12] YHWH gaf Salomo wijsheid, zoals Hij hem had beloofd. Er was vrede tussen Hiram en Salomo, en zij sloten samen een verbond.
[13] Koning Salomo riep in heel Israël (die met God strijdt) mannen op voor de dwangarbeid. Het waren er 30.000.
[14] Hij stuurde hen naar de Libanon, elke maand om beurten 10.000 man. Een maand waren zij op de Libanon, en twee maanden thuis. Adoniram (mijn heer is verheven) stond over de dwangarbeid.
[15] Ook had Salomo 70.000 lastdragers en 80.000 steenhouwers in het bergland.
[16] Daarbij kwamen nog 3.300 opzichters van Salomo die over het werk stonden. Zij hadden de leiding over het volk dat het werk deed.
[17] Op bevel van de koning haalden zij grote, kostbare stenen uit de groeve. Het waren gehouwen stenen voor de fundering van het huis.
[18] De bouwlieden van Salomo en van Hiram en de Giblieten hakten de stenen. Zij maakten het hout en de stenen klaar om het huis te bouwen.

1 Koningen 6

[1] In het 480ste jaar na de uittocht van de Israëlieten uit Egypte begon Salomo (vrede) met de bouw van het huis van YHWH. Dat was in het vierde jaar van zijn regering over Israël (die met God strijdt), in de maand Ziv, de tweede maand.
[2] Het huis dat koning Salomo voor YHWH bouwde, was ongeveer 27 meter lang, 9 meter breed en 13,5 meter hoog.
[3] De voorhal voor de grote zaal van het huis was ongeveer 9 meter lang, even breed als het huis. Aan de voorkant van het huis was de voorhal ongeveer 4,5 meter diep.
[4] Hij maakte vensters in het huis met vaste traliewerken.
[5] Tegen de muren van het huis bouwde hij rondom een aanbouw, rond de grote zaal en het binnenste heiligdom. Zo maakte hij rondom zijkamers.

[6] De onderste verdieping was ongeveer 2,25 meter breed, de middelste 2,7 meter en de derde 3,15 meter. Want hij had de muur van het huis aan de buitenkant rondom trapsgewijs laten inspringen. Zo hoefden de balken niet in de muren van het huis te steunen.

[7] Het huis werd gebouwd van stenen die al in de groeve pasklaar waren gemaakt. Daarom werd er tijdens de bouw in het huis geen hamer, bijl of ander ijzeren gereedschap gehoord.

[8] De ingang van de onderste zijkamers was aan de rechterkant van het huis. Via wenteltrappen ging men naar de middelste verdieping, en van de middelste naar de derde.

[9] Zo bouwde hij het huis en voltooide het. Hij bedekte het huis met balken en planken van ceder.

[10] Tegen het hele huis bouwde hij de aanbouw, elke verdieping ongeveer 2,25 meter hoog. Hij verbond die met cederbalken aan het huis.

[11] Toen kwam het woord van YHWH tot Salomo:

[12] Je bouwt dit huis. Als je leeft naar mijn verordeningen, mijn bepalingen uitvoert en al mijn geboden in acht neemt, dan zal ik mijn woord aan jou waarmaken. Dat is het woord dat ik tot je vader David (geliefde) gesproken heb.

[13] Dan zal ik midden onder de Israëlieten wonen, en ik zal mijn volk Israël niet verlaten.

[14] Zo bouwde Salomo het huis en voltooide het.

[15] Hij bekleedde de muren van het huis aan de binnenkant met cederplanken, van de vloer tot aan het plafond. Zo bekleedde hij ze van binnen met hout. De vloer van het huis bedekte hij met planken van dennenhout.

[16] Achter in het huis bouwde hij een ruimte van ongeveer 9 meter, van de vloer tot aan het plafond met cederplanken bekleed. Die bouwde hij van binnen als het binnenste heiligdom, het heilige der heiligen.

[17] Het huis ervoor, de grote zaal, was ongeveer 18 meter lang.

[18] Het cederhout aan de binnenkant van het huis was versierd met snijwerk van knoppen en open bloemen. Alles was van ceder, er was geen steen te zien.

[19] Het binnenste heiligdom richtte hij in het huis in, om daar de ark van het verbond van YHWH te plaatsen.

[20] Het binnenste heiligdom was ongeveer 9 meter lang, 9 meter breed en 9 meter hoog. Hij bekleedde het met zuiver goud. Ook het altaar van cederhout bekleedde hij.

[21] Salomo bekleedde het huis aan de binnenkant met zuiver goud. Voor het binnenste heiligdom trok hij gouden kettingen, en hij bekleedde het met goud.

[22] Zo bekleedde hij het hele huis met goud, tot het hele huis klaar was. Ook het hele altaar bij het binnenste heiligdom bekleedde hij met goud.

[23] In het binnenste heiligdom maakte hij twee cherubs van olijfhout. Elk was ongeveer 4,5 meter hoog.

[24] De ene vleugel van de cherub was ongeveer 2,25 meter, en de andere vleugel ook. Van de ene vleugelpunt tot de andere was het ongeveer 4,5 meter.

[25] Ook de andere cherub mat ongeveer 4,5 meter. Beide cherubs hadden dezelfde maat en dezelfde vorm.

[26] De ene cherub was ongeveer 4,5 meter hoog, en de andere ook.

[27] Hij zette de cherubs midden in het binnenste deel van het huis. De cherubs spreidden hun vleugels uit. De vleugel van de ene raakte de ene muur, en de vleugel van de andere raakte de andere muur. In het midden van het huis raakten hun vleugels elkaar.

[28] Hij bekleedde de cherubs met goud.

[29] Op alle muren van het huis rondom maakte hij snijwerk van cherubs, palmbomen en open bloemen, zowel binnen als buiten.

[30] Ook de vloer van het huis bekleedde hij met goud, zowel binnen als buiten.

[31] Voor de ingang van het binnenste heiligdom maakte hij deuren van olijfhout. De bovendorpel en de deurposten besloegen een vijfde van de muur.

[32] De twee deuren waren van olijfhout. Hij sneed er cherubs, palmbomen en open bloemen in en bekleedde die met goud. Ook de cherubs en de palmbomen bedekte hij met goud.

[33] Zo maakte hij ook voor de ingang van de grote zaal deurposten van olijfhout, die een vierde van de muur besloegen.

[34] De twee deuren waren van dennenhout. Elke deur bestond uit twee draaibare panelen.
[35] Hij sneed er cherubs, palmbomen en open bloemen in en bekleedde die met goud, precies passend op het snijwerk.
[36] Daarna bouwde hij de binnenste voorhof, met drie lagen gehouwen stenen en een laag cederbalken.
[37] In het vierde jaar werd de fundering van het huis van YHWH gelegd, in de maand Ziv.
[38] In het elfde jaar, in de maand Bul, de achtste maand, was het huis in al zijn onderdelen en volgens alle voorschriften voltooid. Zo had hij er zeven jaar aan gebouwd.

1 Koningen 7

[1] Aan zijn eigen paleis bouwde Salomo (vrede) dertien jaar, en toen was zijn hele paleis klaar.
[2] Hij bouwde ook het Libanonwoudhuis. Dat was ongeveer 45 meter lang, 22,5 meter breed en 13,5 meter hoog. Het stond op vier rijen cederzuilen, met cederbalken op de zuilen.
[3] Het was bovenaan met ceder bedekt, op de balken die op 45 zuilen rustten, vijftien in een rij.
[4] Er waren drie rijen vensters, venster tegenover venster, drie keer.
[5] Alle deuren en deurposten waren rechthoekig, en venster lag tegenover venster, drie keer.
[6] Daarna maakte hij de zuilenhal, ongeveer 22,5 meter lang en 13,5 meter breed. Daarvoor lag nog een voorhal met zuilen en een afdak.
[7] Ook maakte hij de troonzaal, waar hij recht sprak, de hal van het gericht. Die was van de vloer tot het plafond met ceder bekleed.
[8] Zijn eigen woning, waar hij woonde, lag bij een andere hof, verder naar binnen dan die hal. Die was op dezelfde manier gebouwd. Ook maakte hij een huis zoals die hal voor de dochter van Farao, met wie Salomo getrouwd was.

[9] Dat alles was gebouwd van kostbare stenen, op maat gehouwen en aan de binnen- en buitenkant met de zaag gezaagd. Dat gold van de fundering tot aan de dakrand, en van buiten tot aan de grote hof.

[10] De fundering bestond uit kostbare, grote stenen, stenen van ongeveer 4,5 meter en van ongeveer 3,6 meter.

[11] Daarboven lagen kostbare stenen, op maat gehouwen, en cederhout.

[12] De grote hof had rondom drie lagen gehouwen stenen en een laag cederbalken. Zo was het ook bij de binnenste hof van het huis van YHWH en bij de voorhal van het huis.

[13] Koning Salomo liet Hiram (mijn broer is verheven) uit Tyrus halen.

[14] Hij was de zoon van een weduwe uit de stam Nafthali (mijn worsteling). Zijn vader was een man uit Tyrus geweest, een kopersmid. Hij was vol wijsheid, inzicht en kennis om allerlei werk in koper te maken. Hij kwam bij koning Salomo en deed al zijn werk.

[15] Hij goot twee koperen zuilen. Elke zuil was ongeveer 8,1 meter hoog, en had een omtrek van ongeveer 5,4 meter.

[16] Hij maakte ook twee kapitelen van gegoten koper om boven op de zuilen te zetten. Het ene kapiteel was ongeveer 2,25 meter hoog, en het andere ook.

[17] Voor de kapitelen boven op de zuilen maakte hij vlechtwerk en kettingwerk: zeven voor het ene kapiteel en zeven voor het andere.

[18] Zo maakte hij de zuilen, met twee rijen granaatappels rondom over het ene vlechtwerk, om de kapitelen boven op de zuilen te bedekken. Zo deed hij ook bij het andere kapiteel.

[19] De kapitelen boven op de zuilen in de voorhal hadden de vorm van lelies, ongeveer 1,8 meter hoog.

[20] Op de twee zuilen zaten de kapitelen, ook boven de ronding naast het vlechtwerk. Rondom waren er 200 granaatappels in rijen, ook bij het andere kapiteel.

[21] Hij zette de zuilen op bij de voorhal van de tempel. De rechterzuil noemde hij Jachin (hij zal bevestigen), en de linkerzuil noemde hij Boaz (in hem is kracht).

[22] Boven op de zuilen was leliewerk. Zo was het werk aan de zuilen voltooid.

[23] Ook maakte hij de gegoten zee. Die was van rand tot rand ongeveer 4,5 meter breed en helemaal rond, en ongeveer 2,25 meter hoog. De omtrek was ongeveer 13,5 meter.

[24] Onder de rand zaten rondom knoppen, tien op elke 45 centimeter, rondom de zee. Die twee rijen knoppen waren tegelijk met de zee gegoten.

[25] De zee stond op twaalf runderen. Drie keken naar het noorden, drie naar het westen, drie naar het zuiden en drie naar het oosten. De zee rustte bovenop hen, en hun achterlijven waren naar binnen gericht.

[26] De wand was een handbreedte dik, ongeveer 7,5 centimeter. De rand was gemaakt als de rand van een beker, als een leliebloem. Er kon ongeveer 44.000 liter water in.

[27] Hij maakte ook tien koperen onderstellen. Elk onderstel was ongeveer 1,8 meter lang, 1,8 meter breed en 1,35 meter hoog.

[28] Zo waren de onderstellen gemaakt: zij hadden zijpanelen, en de panelen zaten tussen lijsten.

[29] Op de panelen tussen de lijsten waren leeuwen, runderen en cherubs. Boven en onder de leeuwen en runderen waren hangende sierranden.

[30] Elk onderstel had vier koperen wielen met koperen assen. Op de vier hoeken zaten steunen. Die steunen waren onder het wasvat gegoten, met sierranden aan elke kant.

[31] De opening voor het wasvat zat binnen de rand en stak ongeveer 45 centimeter uit. De opening was rond, als een voetstuk, ongeveer 67 centimeter. Ook op de opening was snijwerk. De panelen waren vierkant, niet rond.

[32] De vier wielen zaten onder de panelen, en de assen van de wielen zaten aan het onderstel. Elk wiel was ongeveer 67 centimeter hoog.

[33] De wielen waren gemaakt als wagenwielen. Hun assen, naven, velgen en spaken waren allemaal gegoten.

[34] Er zaten vier steunen aan de vier hoeken van elk onderstel. Die steunen waren één geheel met het onderstel.

[35] Boven op het onderstel zat een ronde rand, ongeveer 22 centimeter hoog. Ook de handvatten en de panelen boven op het onderstel waren er één geheel

mee.
[36] Op de platen van de handvatten en op de panelen sneed hij cherubs, leeuwen en palmbomen, overal waar plaats was, met sierranden rondom.
[37] Zo maakte hij de tien onderstellen. Zij waren allemaal op dezelfde manier gegoten, en hadden dezelfde maat en vorm.
[38] Hij maakte ook tien koperen wasvaten. In elk wasvat kon ongeveer 880 liter. Elk wasvat mat ongeveer 1,8 meter. Op elk van de tien onderstellen stond een wasvat.
[39] Hij zette vijf onderstellen aan de rechterkant van het huis en vijf aan de linkerkant. De zee zette hij aan de rechterkant van het huis, naar het zuidoosten.
[40] Hiram maakte ook de potten, de scheppen en de sprengbekkens. Zo voltooide Hiram al het werk dat hij voor koning Salomo aan het huis van YHWH deed:
[41] de twee zuilen, de ronde kapitelen boven op de twee zuilen, en de twee vlechtwerken om de ronde kapitelen boven op de zuilen te bedekken,
[42] de 400 granaatappels voor de twee vlechtwerken, twee rijen granaatappels voor elk vlechtwerk, om de ronde kapitelen boven op de zuilen te bedekken,
[43] de tien onderstellen en de tien wasvaten op de onderstellen,
[44] de ene zee met de twaalf runderen eronder,
[45] en de potten, de scheppen en de sprengbekkens. Al deze voorwerpen die Hiram voor koning Salomo voor het huis van YHWH maakte, waren van gepolijst koper.
[46] De koning liet ze gieten in de Jordaanvlakte, in de kleigrond tussen Sukkoth en Zarthan.
[47] Salomo liet al deze voorwerpen ongewogen, omdat het er zo ontzettend veel waren. Het gewicht van het koper werd niet vastgesteld.
[48] Ook maakte Salomo alle voorwerpen voor het huis van YHWH: het gouden altaar en de gouden tafel waarop de toonbroden lagen,
[49] de kandelaars van zuiver goud, vijf rechts en vijf links voor het binnenste heiligdom, en de bloemen, de lampen en de lampensnuiters van goud,

[50] de schalen, de messen, de sprengbekkens, de kommen en de vuurpannen van zuiver goud. Ook de scharnieren waren van goud, voor de deuren van het binnenste huis, het heilige der heiligen, en voor de deuren van de grote zaal.
[51] Zo werd al het werk voltooid dat koning Salomo aan het huis van YHWH liet doen. Daarna bracht Salomo de gewijde gaven van zijn vader David (geliefde) naar binnen: het zilver, het goud en de voorwerpen. Die legde hij in de schatkamers van het huis van YHWH.

1 Koningen 8

[1] Toen riep Salomo (vrede) de oudsten van Israël (die met God strijdt) bijeen in Jeruzalem, met alle stamhoofden en familiehoofden van de Israëlieten. Zij moesten de ark van het verbond van YHWH naar boven brengen uit de stad van David (geliefde), dat is Sion.
[2] Alle mannen van Israël kwamen bij koning Salomo bijeen op het feest in de maand Ethanim, de zevende maand.
[3] Alle oudsten van Israël kwamen, en de priesters droegen de ark.
[4] Zij brachten de ark van YHWH naar boven, met de ontmoetingstent en alle heilige voorwerpen die in de tent waren. De priesters en de Levieten brachten ze naar boven.
[5] Koning Salomo en de hele gemeenschap van Israël die bij hem was samengekomen, stonden bij hem voor de ark. Zij offerden zoveel schapen en runderen dat die niet te tellen waren.
[6] De priesters brachten de ark van het verbond van YHWH naar zijn plaats. Dat was het binnenste heiligdom van het huis, het heilige der heiligen, onder de vleugels van de cherubs.
[7] Want de cherubs spreidden hun vleugels uit over de plaats van de ark. Zo bedekten de cherubs de ark en zijn draagstokken van boven.
[8] De draagstokken waren zo lang dat de uiteinden vanuit het heilige voor het binnenste heiligdom te zien waren. Maar van buiten waren ze niet te zien. Ze zijn daar tot vandaag.

[9] In de ark lagen alleen de twee stenen platen die Mozes (uit het water getrokken) er bij de Horeb in had gelegd. Dat was toen YHWH een verbond sloot met de Israëlieten, na hun uittocht uit Egypte.

[10] Toen de priesters uit het heilige naar buiten kwamen, vulde een wolk het huis van YHWH.

[11] De priesters konden vanwege de wolk niet blijven staan om hun dienst te doen. Want de heerlijkheid van YHWH vulde het huis van YHWH.

[12] Toen zei Salomo: YHWH heeft gezegd dat Hij in donkerheid wil wonen.

[13] Ik heb echt een huis gebouwd waar U kunt wonen, een vaste plaats voor Uw eeuwige woning.

[14] Daarna draaide de koning zich om en zegende de hele gemeenschap van Israël, terwijl de hele gemeenschap van Israël stond.

[15] Hij zei: Geloofd zij YHWH, de God van Israël! Met Zijn mond heeft Hij het aan mijn vader David beloofd, en met Zijn hand heeft Hij het vervuld. Hij zei:

[16] Sinds ik mijn volk Israël uit Egypte leidde, heb ik uit alle stammen van Israël geen stad gekozen voor een huis voor mijn naam. Maar ik heb David gekozen om over mijn volk Israël te regeren.

[17] Mijn vader David had het in zijn hart om een huis te bouwen voor de naam van YHWH, de God van Israël.

[18] Maar YHWH zei tegen mijn vader David: Je had het in je hart om een huis te bouwen voor mijn naam. Het is goed dat je dat in je hart had.

[19] Toch zul jij het huis niet bouwen. Maar je zoon, die uit jou geboren wordt, zal het huis voor mijn naam bouwen.

[20] YHWH heeft Zijn woord waargemaakt. Want ik ben opgestaan in de plaats van mijn vader David en zit op de troon van Israël, zoals YHWH gezegd heeft. En ik heb het huis gebouwd voor de naam van YHWH, de God van Israël.

[21] Daar heb ik een plaats gemaakt voor de ark, waarin het verbond van YHWH ligt. Dat verbond sloot Hij met onze vaders toen Hij hen uit Egypte leidde.

[22] Toen ging Salomo voor het altaar van YHWH staan, tegenover de hele gemeenschap van Israël, en spreidde zijn handen uit naar de hemel.

[23] Hij zei: YHWH, God van Israël, er is geen God zoals U, boven in de hemel of beneden op de aarde. U houdt Uw verbond en Uw goedheid voor Uw dienaren die met heel hun hart voor U leven.
[24] U hebt Uw dienaar, mijn vader David, gegeven wat U hem beloofd had. Met Uw mond hebt U het beloofd, en met Uw hand hebt U het vervuld, zoals het vandaag is.
[25] Nu dan, YHWH, God van Israël, houd ook de belofte aan Uw dienaar, mijn vader David. U zei: Er zal altijd iemand van je nakomelingen voor mij op de troon van Israël zitten. Maar dan moeten je zonen letten op hun weg en voor mij leven, zoals jij voor mij geleefd hebt.
[26] Nu dan, God van Israël, laat Uw woord toch waar worden dat U tot Uw dienaar, mijn vader David, gesproken hebt.
[27] Maar zou God werkelijk op aarde wonen? Kijk, de hemel en zelfs de hoogste hemel kunnen U niet bevatten. Hoeveel minder dan dit huis dat ik gebouwd heb!
[28] Keer U toch naar het gebed en de smeekbede van Uw dienaar, YHWH, mijn God. Luister naar het roepen en het gebed dat Uw dienaar vandaag voor U bidt.
[29] Laat Uw ogen dag en nacht open zijn voor dit huis, voor de plaats waarvan U gezegd hebt: Daar zal mijn naam zijn. Luister naar het gebed dat Uw dienaar op deze plaats zal bidden.
[30] Luister naar de smeekbede van Uw dienaar en van Uw volk Israël, als zij op deze plaats bidden. Luister in de hemel, waar U woont. Luister en vergeef.
[31] Stel dat iemand tegen zijn naaste zondigt, en men hem een eed oplegt waarbij hij zichzelf vervloekt. En stel dat hij die eed komt afleggen voor Uw altaar in dit huis.
[32] Luister dan in de hemel en grijp in. Spreek recht tussen Uw dienaren. Veroordeel de schuldige en laat zijn daden op zijn eigen hoofd neerkomen. Spreek de rechtvaardige vrij en geef hem naar zijn gerechtigheid.
[33] Stel dat Uw volk Israël door een vijand verslagen wordt omdat zij tegen U gezondigd hebben. Als zij dan tot U terugkeren, Uw naam belijden en in dit huis tot U bidden en smeken,

34 luister dan in de hemel. Vergeef de zonde van Uw volk Israël en breng hen terug in het land dat U aan hun vaders gegeven hebt.

35 Stel dat de hemel gesloten is en het niet regent, omdat zij tegen U gezondigd hebben. Als zij dan op deze plaats bidden, Uw naam belijden en zich van hun zonde bekeren omdat U hen gestraft hebt,

36 luister dan in de hemel. Vergeef de zonde van Uw dienaren en van Uw volk Israël, en leer hen de goede weg die zij moeten gaan. Geef dan regen op Uw land, dat U Uw volk als erfdeel gegeven hebt.

37 Stel dat er hongersnood in het land is, of pest, korenbrand of meeldauw, sprinkhanen of kevers. Of stel dat een vijand hen belegert in hun eigen steden, of dat er een plaag of ziekte is.

38 Hoor dan elk gebed en elke smeekbede van ieder mens uit heel Uw volk Israël. Ieder kent de nood van zijn eigen hart, en spreidt zijn handen uit naar dit huis.

39 Luister dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, en vergeef. Grijp in en geef ieder naar al zijn wegen, want U kent zijn hart. Want alleen U kent het hart van alle mensen.

40 Dan zullen zij U vrezen, zolang zij leven in het land dat U aan onze vaders gegeven hebt.

41 Ook de buitenlander, die niet bij Uw volk Israël hoort, kan uit een ver land komen omwille van Uw naam.

42 Want zij zullen horen van Uw grote naam, Uw sterke hand en Uw uitgestrekte arm. Als zo iemand dan komt en in dit huis bidt,

43 luister dan in de hemel, Uw vaste woonplaats. Doe alles waarom die buitenlander U vraagt. Dan zullen alle volken op aarde Uw naam kennen en U vrezen, zoals Uw volk Israël. Dan weten zij dat dit huis dat ik gebouwd heb, Uw naam draagt.

44 Stel dat Uw volk ten strijde trekt tegen zijn vijand, op de weg waarop U hen stuurt. Stel dat zij dan tot YHWH bidden, gericht naar deze stad die U gekozen hebt. Zij bidden gericht naar het huis dat ik voor Uw naam gebouwd heb.

45 Luister dan in de hemel naar hun gebed en smeekbede, en verschaf hun recht.

[46] Stel dat zij tegen U zondigen, want er is geen mens die niet zondigt. Stel dat U toornig op hen wordt en hen uitlevert aan een vijand. Stel dat hun overwinnaars hen gevangen wegvoeren naar het land van de vijand, ver weg of dichtbij.
[47] Stel dat zij dan in het land van hun gevangenschap tot inkeer komen, zich bekeren en tot U smeken. Stel dat zij zeggen: Wij hebben gezondigd, verkeerd gedaan en goddeloos gehandeld.
[48] Stel dat zij zich met heel hun hart en heel hun ziel tot U bekeren in het land van hun vijanden die hen weggevoerd hebben. Stel dat zij tot U bidden, gericht naar hun land dat U aan hun vaders gegeven hebt. Zij bidden gericht naar de stad die U gekozen hebt, en naar het huis dat ik voor Uw naam gebouwd heb.
[49] Luister dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, naar hun gebed en hun smeekbede, en verschaf hun recht.
[50] Vergeef Uw volk wat zij tegen U gezondigd hebben, en al hun overtredingen waarmee zij tegen U in opstand kwamen. Laat hun bewakers barmhartig voor hen zijn, zodat zij medelijden met hen krijgen.
[51] Want zij zijn Uw volk en Uw erfdeel, dat U uit Egypte hebt geleid, uit de ijzeren smeltoven.
[52] Laat Uw ogen dan open zijn voor de smeekbede van Uw dienaar en van Uw volk Israël. Luister naar hen, telkens als zij tot U roepen.
[53] Want U hebt hen voor U apart gezet als Uw erfdeel, uit alle volken op aarde. Zo hebt U het gezegd door Uw dienaar Mozes, toen U onze vaders uit Egypte leidde, Heere YHWH!
[54] Toen Salomo klaar was met al dit bidden en smeken tot YHWH, stond hij op van voor het altaar van YHWH. Hij had daar geknield met zijn handen naar de hemel uitgespreid.
[55] Hij ging staan en zegende de hele gemeenschap van Israël met luide stem. Hij zei:
[56] Geloofd zij YHWH, Die Zijn volk Israël rust heeft gegeven, precies zoals Hij beloofd had! Van al Zijn goede woorden die Hij door Zijn dienaar Mozes gesproken heeft, is er niet één onvervuld gebleven.

[57] Laat YHWH, onze God, met ons zijn, zoals Hij met onze vaders geweest is. Laat Hij ons niet verlaten en ons niet in de steek laten.
[58] Laat Hij ons hart naar zich toe buigen, zodat wij in al Zijn wegen gaan. Dan zullen wij Zijn geboden, verordeningen en bepalingen houden, die Hij onze vaders geboden heeft.
[59] Laat deze woorden waarmee ik tot YHWH gesmeekt heb, dag en nacht dicht bij YHWH, onze God, blijven. Dan zal Hij recht doen aan Zijn dienaar en aan Zijn volk Israël, elke dag wat nodig is.
[60] Dan zullen alle volken op aarde weten dat YHWH God is, en niemand anders.
[61] Laat jullie hart dan volkomen toegewijd zijn aan YHWH, onze God, om te leven naar Zijn verordeningen en Zijn geboden te houden, zoals vandaag.
[62] De koning en heel Israël met hem brachten offers voor YHWH.
[63] Salomo bracht als dankoffer voor YHWH 22.000 runderen en 120.000 schapen. Zo wijdden de koning en alle Israëlieten het huis van YHWH in.
[64] Diezelfde dag heiligde de koning het midden van de voorhof voor het huis van YHWH. Want daar bracht hij het brandoffer, het graanoffer en het vet van de dankoffers. Het koperen altaar voor YHWH was te klein om dat allemaal te bevatten.
[65] In die tijd vierde Salomo het feest met heel Israël, een grote gemeenschap, van Lebo-Hamath tot aan de beek van Egypte. Zij vierden voor YHWH, onze God, zeven dagen en nog eens zeven dagen, veertien dagen in totaal.
[66] Op de achtste dag liet hij het volk gaan. Zij zegenden de koning en gingen naar hun tenten. Zij waren blij en opgewekt om al het goede dat YHWH aan Zijn dienaar David en aan Zijn volk Israël gedaan had.

1 Koningen 9

[1] Salomo (vrede) was klaar met de bouw van het huis van YHWH en het paleis van de koning. Ook had hij alles gemaakt wat hij graag wilde.
[2] Toen verscheen YHWH voor de tweede keer aan Salomo, zoals Hij hem in Gibeon verschenen was.

[3] YHWH zei tegen hem: Ik heb je gebed en je smeekbede gehoord die je voor mij hebt uitgesproken. Ik heb dit huis dat je gebouwd hebt, geheiligd om mijn naam daar voor altijd te vestigen. Mijn ogen en mijn hart zullen daar altijd zijn.

[4] Leef voor mij zoals je vader David (geliefde) geleefd heeft, met een volkomen en oprecht hart. Doe alles wat ik je geboden heb en houd je aan mijn verordeningen en bepalingen.

[5] Dan zal ik de troon van je koningschap over Israël (die met God strijdt) voor altijd bevestigen. Zo heb ik het je vader David beloofd: Er zal altijd iemand van jou op de troon van Israël zitten.

[6] Maar misschien keren jullie en je kinderen je van mij af. Misschien houden jullie mijn geboden en verordeningen niet, die ik jullie gegeven heb, maar gaan jullie andere goden dienen en je voor hen neerbuigen.

[7] Dan zal ik Israël wegvagen uit het land dat ik hun gegeven heb. Het huis dat ik voor mijn naam geheiligd heb, zal ik van mij wegwerpen. Israël zal een spreekwoord en een spotlied worden onder alle volken.

[8] Dit huis is nu verheven, maar dan zal iedereen die erlangs komt, ontzet zijn en fluiten. Men zal vragen: Waarom heeft YHWH zo gehandeld met dit land en dit huis?

[9] Dan zal men antwoorden: Omdat zij YHWH, hun God, verlaten hebben, Die hun vaders uit Egypte heeft geleid. Zij hebben zich aan andere goden gehecht, zich voor hen neergebogen en hen gediend. Daarom heeft YHWH al dit onheil over hen gebracht.

[10] Salomo had twintig jaar gebouwd aan de twee huizen, het huis van YHWH en het paleis van de koning.

[11] Hiram (mijn broer is verheven), de koning van Tyrus, had Salomo cederhout, dennenhout en goud geleverd, zoveel als hij wilde. Toen gaf koning Salomo Hiram twintig steden in het land Galilea.

[12] Hiram kwam uit Tyrus om de steden te bekijken die Salomo hem gegeven had. Maar hij vond ze niet goed.

[13] Hij zei: Wat zijn dat voor steden die u mij gegeven hebt, mijn broeder? Hij noemde ze het land Kabul, en zo heten ze tot vandaag.

[14] Hiram had de koning ongeveer 4.000 kilo goud gestuurd.

15 Dit is hoe het zat met de dwangarbeid die koning Salomo invoerde. Hij gebruikte die om het huis van YHWH te bouwen, zijn eigen paleis, de Millo en de muur van Jeruzalem. Ook bouwde hij daarmee Hazor, Megiddo en Gezer.
16 Farao, de koning van Egypte, had Gezer aangevallen en ingenomen en in brand gestoken. Hij had de Kanaänieten die in de stad woonden, gedood. Toen had hij de stad als bruidsgeschenk gegeven aan zijn dochter, de vrouw van Salomo.
17 Zo bouwde Salomo Gezer en Beneden-Beth-horon op,
18 en Baälath en Tamor in de woestijn van het land,
19 en alle voorraadsteden die Salomo had, de steden voor de wagens en de steden voor de ruiters. Ook bouwde hij alles wat hij graag wilde bouwen in Jeruzalem, op de Libanon en in heel het land waarover hij regeerde.
20 Er was nog een deel van het volk over van de Amorieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten. Zij hoorden niet bij de Israëlieten.
21 Hun nakomelingen waren in het land overgebleven, omdat de Israëlieten hen niet met de ban hadden kunnen slaan. Salomo liet hen dwangarbeid als slaven doen, tot vandaag.
22 Maar van de Israëlieten maakte Salomo niemand tot slaaf. Zij waren strijders, dienaren, bevelhebbers en officieren, en aanvoerders van zijn wagens en ruiters.
23 Er waren 550 hoofdopzichters die over het werk van Salomo stonden. Zij hadden de leiding over het volk dat het werk deed.
24 Toen de dochter van Farao van de stad van David naar het paleis ging dat Salomo voor haar gebouwd had, bouwde hij de Millo.
25 Drie keer per jaar bracht Salomo brandoffers en dankoffers op het altaar dat hij voor YHWH gebouwd had. Hij liet reukwerk in rook opgaan op het altaar voor YHWH. Zo voltooide hij het huis.
26 Koning Salomo liet ook schepen bouwen in Ezeon-geber, bij Eloth, aan de kust van de Schelfzee in het land Edom.
27 Hiram stuurde zijn dienaren met die schepen mee, zeelieden die de zee kenden, samen met de dienaren van Salomo.

[28] Zij voeren naar Ofir en haalden daar ongeveer 14.000 kilo goud. Dat brachten zij naar koning Salomo.

1 Koningen 10

[1] De koningin van Scheba hoorde over de roem van Salomo (vrede), die verband hield met de naam van YHWH. Toen kwam zij om hem met raadsels op de proef te stellen.

[2] Zij kwam naar Jeruzalem met een grote stoet, met kamelen die beladen waren met specerijen, heel veel goud en edelstenen. Zij kwam bij Salomo en besprak met hem alles wat zij op haar hart had.

[3] Salomo gaf antwoord op al haar vragen. Er was niets wat voor de koning verborgen was en wat hij haar niet kon uitleggen.

[4] De koningin van Scheba zag alle wijsheid van Salomo en het paleis dat hij gebouwd had.

[5] Zij zag het eten op zijn tafel, hoe zijn dienaren zaten en zijn bedienden stonden, en hun kleding. Zij zag zijn schenkers en de trap waarlangs hij naar het huis van YHWH ging. Toen was zij buiten zichzelf van verbazing.

[6] Zij zei tegen de koning: Het bericht dat ik in mijn land over uw daden en uw wijsheid gehoord heb, was waar.

[7] Ik heb het niet geloofd tot ik zelf kwam en het met eigen ogen zag. En kijk, mij was nog niet de helft verteld! U overtreft in wijsheid en rijkdom alles wat ik gehoord heb.

[8] Gelukkig zijn uw mannen, gelukkig deze dienaren van u, die altijd bij u zijn en uw wijsheid horen!

[9] Geloofd zij YHWH, uw God, Die vreugde in u had en u op de troon van Israël (die met God strijdt) heeft gezet! Omdat YHWH Israël voor altijd liefheeft, heeft Hij u tot koning gemaakt, om recht en gerechtigheid te doen.

[10] Zij gaf de koning ongeveer 4.000 kilo goud, heel veel specerijen en edelstenen. Zoveel specerijen als de koningin van Scheba aan koning Salomo gaf, zijn er nooit meer gekomen.

[11] Ook de schepen van Hiram (mijn broer is verheven), die goud uit Ofir haalden, brachten uit Ofir heel veel almuggimhout en edelstenen mee.
[12] Van dat almuggimhout maakte de koning leuningen voor het huis van YHWH en voor het paleis van de koning. Ook maakte hij er harpen en luiten van voor de zangers. Zulk almuggimhout is nooit meer gekomen of gezien, tot vandaag.
[13] Koning Salomo gaf de koningin van Scheba alles wat zij wenste en vroeg, naast wat hij haar uit zijn koninklijke rijkdom gaf. Toen keerde zij met haar dienaren terug naar haar land.
[14] Het goud dat Salomo in één jaar binnenkreeg, woog ongeveer 22.600 kilo.
[15] Dan was er nog het goud van de handelaars en de kooplieden, en van alle koningen van Arabië en de stadhouders van het land.
[16] Koning Salomo maakte 200 grote schilden van gehamerd goud. Voor elk schild gebruikte hij ongeveer 6,6 kilo goud.
[17] Ook maakte hij 300 kleine schilden van gehamerd goud. Voor elk schild gebruikte hij ongeveer 1,7 kilo goud. De koning legde ze in het Libanonwoudhuis.
[18] De koning maakte ook een grote troon van ivoor en bekleedde die met zuiver goud.
[19] De troon had zes treden, en de rugleuning was van boven rond. Aan beide kanten van de zitting waren armleuningen, en naast die armleuningen stonden twee leeuwen.
[20] Op de zes treden stonden twaalf leeuwen, aan elke kant zes. Zoiets was in geen enkel koninkrijk gemaakt.
[21] Alle drinkbekers van koning Salomo waren van goud. Alle voorwerpen van het Libanonwoudhuis waren van zuiver goud. Er was geen zilver bij, want in de tijd van Salomo werd zilver niets waard geacht.
[22] Want de koning had Tarsisschepen op zee, samen met de schepen van Hiram. Eens in de drie jaar kwamen de Tarsisschepen terug met goud, zilver, ivoor, apen en pauwen.

[23] Zo werd koning Salomo groter dan alle koningen op aarde, in rijkdom en in wijsheid.
[24] De hele wereld wilde Salomo ontmoeten om de wijsheid te horen die God in zijn hart had gelegd.
[25] Ieder bracht zijn geschenk mee: zilveren en gouden voorwerpen, kleding, wapens, specerijen, paarden en muilezels. Zo ging het jaar na jaar.
[26] Salomo verzamelde wagens en ruiters. Hij had 1.400 wagens en 12.000 ruiters. Die legerde hij in de wagensteden en bij de koning in Jeruzalem.
[27] De koning maakte het zilver in Jeruzalem zo gewoon als stenen, en cederhout zo talrijk als de wilde vijgenbomen in het laagland.
[28] De paarden van Salomo werden uit Egypte ingevoerd. De handelaars van de koning kochten het linnengaren tegen betaling.
[29] Een wagen uit Egypte kostte ongeveer 6,6 kilo zilver, en een paard ongeveer 1,65 kilo. Zo voerden zij die ook uit naar alle koningen van de Hethieten en de koningen van Syrië.

1 Koningen 11

[1] Maar koning Salomo (vrede) hield van veel buitenlandse vrouwen, naast de dochter van Farao: Moabitische, Ammonitische, Edomitische, Sidonische en Hethitische vrouwen.
[2] Zij kwamen uit de volken waarover YHWH tegen de Israëlieten had gezegd: Jullie mogen niet met hen trouwen, en zij niet met jullie. Want zij zullen jullie hart zeker naar hun goden trekken. Aan juist die vrouwen raakte Salomo verknocht.
[3] Hij had 700 vrouwen van vorstelijke afkomst en 300 bijvrouwen. Zijn vrouwen trokken zijn hart af.
[4] Toen Salomo oud werd, trokken zijn vrouwen zijn hart naar andere goden. Zijn hart was niet meer volkomen toegewijd aan YHWH, zijn God, zoals het hart van zijn vader David (geliefde).
[5] Salomo liep Astarte achterna, de godin van de Sidoniërs, en Milchom, de gruwel van de Ammonieten.

[6] Zo deed Salomo wat slecht is in de ogen van YHWH. Hij volgde YHWH niet volledig, zoals zijn vader David.

[7] Toen bouwde Salomo een offerhoogte voor Kamos, de gruwel van de Moabieten, op de berg tegenover Jeruzalem. Ook bouwde hij er een voor Molech, de gruwel van de Ammonieten.

[8] Zo deed hij voor al zijn buitenlandse vrouwen, die reukwerk brandden en offers brachten aan hun goden.

[9] Daarom werd YHWH toornig op Salomo, omdat zijn hart zich had afgekeerd van YHWH, de God van Israël (die met God strijdt). Hij was hem twee keer verschenen.

[10] Hij had hem juist hierover geboden dat hij geen andere goden mocht volgen. Maar hij hield zich niet aan wat YHWH geboden had.

[11] Daarom zei YHWH tegen Salomo: Je hebt zo gehandeld en mijn verbond en mijn verordeningen niet gehouden. Daarom zal ik het koningschap zeker van je afscheuren. Ik zal het aan je dienaar geven.

[12] Maar tijdens je leven zal ik dat niet doen, omwille van je vader David. Uit de hand van je zoon zal ik het afscheuren.

[13] Toch zal ik niet het hele koninkrijk afscheuren. Eén stam zal ik aan je zoon geven, omwille van mijn dienaar David en omwille van Jeruzalem, dat ik gekozen heb.

[14] Toen liet YHWH een tegenstander tegen Salomo opstaan: Hadad (donderaar), de Edomiet. Hij was van koninklijke afkomst in Edom.

[15] Want toen David in Edom was, trok Joab (YHWH is vader), de legeraanvoerder, erheen om de gesneuvelden te begraven. Toen doodde hij alle mannen in Edom.

[16] Want Joab bleef daar zes maanden met heel Israël, tot hij alle mannen in Edom had uitgeroeid.

[17] Maar Hadad was gevlucht, samen met enkele Edomitische mannen uit de dienst van zijn vader. Zij gingen naar Egypte. Hadad was toen nog een kleine jongen.

[18] Zij vertrokken uit Midian (twist) en kwamen in Paran. Daar namen zij mannen uit Paran mee en kwamen in Egypte bij Farao, de koning van Egypte. Die gaf hem een huis, zorgde voor zijn onderhoud en gaf hem land.
[19] Hadad vond veel gunst bij Farao. Die gaf hem de zus van zijn eigen vrouw, de koningin Tachpenes, als vrouw.
[20] De zus van Tachpenes kreeg een zoon van hem, Genubath. Tachpenes voedde hem op in het paleis van Farao. Zo woonde Genubath in het paleis van Farao, tussen de zonen van Farao.
[21] In Egypte hoorde Hadad dat David bij zijn voorouders te ruste was gelegd en dat de legeraanvoerder Joab dood was. Toen zei Hadad tegen Farao: Laat mij gaan, dan kan ik naar mijn land terugkeren.
[22] Maar Farao vroeg: Wat kom je bij mij tekort, dat je naar je eigen land wilt terugkeren? Hij zei: Niets, maar laat mij toch gaan.
[23] Ook liet God een andere tegenstander tegen hem opstaan: Rezon, de zoon van Eljada (God weet). Hij was gevlucht voor zijn heer Hadad-ezer, de koning van Zoba.
[24] Hij verzamelde mannen om zich heen en werd aanvoerder van een bende, toen David hen doodde. Zij trokken naar Damaskus, gingen daar wonen en regeerden in Damaskus.
[25] Hij was een tegenstander van Israël zolang Salomo leefde, naast het kwaad dat Hadad deed. Hij had een afkeer van Israël en regeerde over Syrië.
[26] Ook Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), kwam in opstand tegen de koning. Hij was een Efrathiet uit Zereda en een dienaar van Salomo. Zijn moeder heette Zerua en was weduwe.
[27] Dit was de reden dat hij in opstand kwam tegen de koning. Salomo bouwde de Millo en dichtte de bres in de muur van de stad van zijn vader David.
[28] Jerobeam was een dapper man. Toen Salomo zag hoe ijverig deze jonge man werkte, stelde hij hem aan over alle dwangarbeid van het huis van Jozef (hij voegt toe).
[29] In die tijd ging Jerobeam eens Jeruzalem uit. Onderweg kwam de profeet Ahia (mijn broer is YHWH) uit Silo hem tegen. Ahia droeg een nieuwe mantel, en zij waren samen alleen in het veld.

[30] Toen pakte Ahia de nieuwe mantel die hij droeg en scheurde die in twaalf stukken.
[31] Hij zei tegen Jerobeam: Neem tien stukken voor jezelf. Want zo zegt YHWH, de God van Israël: Kijk, ik ga het koninkrijk uit de hand van Salomo scheuren. Jou geef ik tien stammen.
[32] Eén stam zal hij houden, omwille van mijn dienaar David en omwille van Jeruzalem, de stad die ik uit alle stammen van Israël gekozen heb.
[33] Want zij hebben mij verlaten. Zij hebben zich neergebogen voor Astarte, de godin van de Sidoniërs, en voor Kamos, de god van de Moabieten. Ook voor Milchom, de god van de Ammonieten, bogen zij zich neer. Zij zijn niet in mijn wegen gegaan en hebben niet gedaan wat goed is in mijn ogen. Zij hebben mijn verordeningen en bepalingen niet gehouden, zoals zijn vader David.
[34] Toch zal ik het koninkrijk niet helemaal uit zijn hand nemen. Ik laat hem vorst blijven zolang hij leeft, omwille van mijn dienaar David. Hem heb ik gekozen, en hij heeft mijn geboden en verordeningen gehouden.
[35] Maar uit de hand van zijn zoon zal ik het koninkrijk nemen, en daarvan zal ik jou tien stammen geven.
[36] Aan zijn zoon zal ik één stam geven. Dan heeft mijn dienaar David altijd een lamp voor mij in Jeruzalem, de stad die ik gekozen heb om er mijn naam te vestigen.
[37] Maar jou zal ik nemen. Jij zult regeren over alles wat je maar wenst, en je zult koning zijn over Israël.
[38] Luister naar alles wat ik je gebied, ga in mijn wegen en doe wat goed is in mijn ogen. Houd je aan mijn verordeningen en geboden, zoals mijn dienaar David deed. Dan zal ik met je zijn en een blijvend huis voor je bouwen, zoals ik voor David gedaan heb. Dan zal ik Israël aan jou geven.
[39] Zo zal ik de nakomelingen van David hierom vernederen, maar niet voor altijd.
[40] Daarom probeerde Salomo Jerobeam te doden. Maar Jerobeam vluchtte naar Egypte, naar Sisak, de koning van Egypte. Hij bleef in Egypte tot de dood van Salomo.

41 Staat de rest van de geschiedenis van Salomo niet beschreven in het boek van de geschiedenis van Salomo? Daar staat alles wat hij deed, en zijn wijsheid.
42 Salomo regeerde veertig jaar in Jeruzalem over heel Israël.
43 Toen ging Salomo bij zijn voorouders te ruste en werd begraven in de stad van zijn vader David. Zijn zoon Rehabeam (het volk wordt ruim) werd koning in zijn plaats.

1 Koningen 12

1 Rehabeam (het volk wordt ruim) ging naar Sichem, want heel Israël (die met God strijdt) was naar Sichem gekomen om hem koning te maken.
2 Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), hoorde dat. Hij was nog in Egypte, waarheen hij voor koning Salomo (vrede) was gevlucht. Jerobeam woonde in Egypte.
3 Men stuurde boden en liet hem roepen. Toen kwamen Jerobeam en de hele gemeenschap van Israël bij Rehabeam en zeiden:
4 Uw vader heeft ons een zwaar juk opgelegd. Maak nu de zware dienst van uw vader en het zware juk dat hij ons oplegde, lichter. Dan zullen wij u dienen.
5 Hij zei tegen hen: Ga weg en kom over drie dagen bij mij terug. Toen ging het volk weg.
6 Koning Rehabeam overlegde met de oudsten die in dienst waren geweest van zijn vader Salomo, toen die nog leefde. Hij vroeg: Wat raden jullie mij aan? Wat moet ik dit volk antwoorden?
7 Zij zeiden tegen hem: Als u vandaag een dienaar van dit volk wilt zijn en hen wilt dienen, geef hun dan een vriendelijk antwoord. Dan zullen zij altijd uw dienaren zijn.
8 Maar hij sloeg de raad van de oudsten in de wind. Hij overlegde met de jonge mannen die met hem waren opgegroeid en nu in zijn dienst waren.
9 Hij vroeg hun: Wat raden jullie ons aan? Wat moeten wij dit volk antwoorden? Zij zeiden tegen mij: Maak het juk dat uw vader ons heeft opgelegd, lichter.

[10] De jonge mannen die met hem waren opgegroeid, zeiden tegen hem: Dit volk zei tegen u: Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt. Maak het voor ons lichter. Zeg dan tegen hen: Mijn pink is dikker dan de heupen van mijn vader.
[11] Mijn vader heeft jullie een zwaar juk opgelegd, maar ik zal het juk nog zwaarder maken. Mijn vader heeft jullie met zwepen gestraft, maar ik zal jullie met schorpioenen straffen.
[12] Op de derde dag kwamen Jerobeam en het hele volk bij Rehabeam, zoals de koning gezegd had: Kom op de derde dag bij mij terug.
[13] De koning gaf het volk een hard antwoord. Hij sloeg de raad in de wind die de oudsten hem hadden gegeven.
[14] Hij sprak tot hen volgens de raad van de jonge mannen: Mijn vader heeft jullie juk zwaar gemaakt, maar ik zal het nog zwaarder maken. Mijn vader heeft jullie met zwepen gestraft, maar ik zal jullie met schorpioenen straffen.
[15] Zo luisterde de koning niet naar het volk. Want deze wending kwam van YHWH. Zo maakte Hij Zijn woord waar dat YHWH door Ahia (mijn broer is YHWH) uit Silo tot Jerobeam, de zoon van Nebat, gesproken had.
[16] Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen luisterde, gaf het volk de koning dit antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David (geliefde)? Wij hebben geen erfdeel aan de zoon van Isaï (geschenk)! Naar je tenten, Israël! Zorg nu zelf maar voor je huis, David! Toen ging Israël naar zijn tenten.
[17] Maar over de Israëlieten die in de steden van Juda (lofprijs) woonden, bleef Rehabeam koning.
[18] Toen stuurde koning Rehabeam Adoram (mijn Heer is verheven), die over de dwangarbeid stond. Maar heel Israël stenigde hem, zodat hij stierf. Koning Rehabeam wist nog snel op zijn wagen te springen en naar Jeruzalem te vluchten.
[19] Zo kwam Israël in opstand tegen het huis van David, tot vandaag.
[20] Toen heel Israël hoorde dat Jerobeam was teruggekomen, riepen zij hem naar de volksvergadering. Zij maakten hem koning over heel Israël. Niemand volgde het huis van David, behalve de stam Juda.
[21] Toen Rehabeam in Jeruzalem kwam, riep hij het hele huis van Juda en de stam Benjamin (zoon van de rechterhand) bijeen, 180.000 uitgekozen strijders.

Zij moesten strijden tegen het huis van Israël om het koningschap terug te winnen voor Rehabeam, de zoon van Salomo.

[22] Maar het woord van God kwam tot Semaja (YHWH heeft gehoord), de man van God:

[23] Zeg tegen Rehabeam, de zoon van Salomo, de koning van Juda. Zeg het ook tegen het hele huis van Juda en Benjamin en de rest van het volk:

[24] Zo zegt YHWH: Trek niet op en strijd niet tegen jullie broers, de Israëlieten. Laat ieder naar huis gaan, want dit is door mij gebeurd. Zij luisterden naar het woord van YHWH en gingen terug, zoals YHWH gezegd had.

[25] Jerobeam versterkte Sichem in het bergland van Efraïm (vruchtbaar) en ging daar wonen. Van daaruit trok hij verder en versterkte Penuël.

[26] Jerobeam dacht bij zichzelf: Nu zal het koninkrijk weer naar het huis van David gaan.

[27] Stel dat dit volk naar het huis van YHWH in Jeruzalem gaat om offers te brengen. Dan zal hun hart teruggaan naar hun heer, Rehabeam, de koning van Juda. Dan zullen zij mij doden en teruggaan naar Rehabeam, de koning van Juda.

[28] Daarom maakte de koning na overleg twee gouden kalveren. Hij zei tegen het volk: Het is te veel moeite voor jullie om naar Jeruzalem te gaan. Kijk, Israël, dit zijn je goden, die je uit Egypte hebben geleid!

[29] Het ene zette hij in Bethel en het andere in Dan (rechter).

[30] Dit werd een zonde, want het volk ging zelfs tot Dan om voor het ene te buigen.

[31] Hij bouwde ook tempels op de offerhoogten. Hij maakte mensen uit het gewone volk tot priesters, die niet uit de nakomelingen van Levi (verbonden) waren.

[32] Jerobeam stelde een feest in op de vijftiende dag van de achtste maand, net als het feest in Juda. Hij offerde op het altaar in Bethel en bracht offers aan de kalveren die hij gemaakt had. In Bethel stelde hij priesters aan voor de offerhoogten die hij gemaakt had.

33 Hij had die maand zelf bedacht. Op de vijftiende dag van de achtste maand offerde hij op het altaar dat hij in Bethel had gemaakt. Zo stelde hij voor de Israëlieten een feest in, en hij ging naar het altaar om reukwerk te branden.

1 Koningen 13

1 Toen kwam er op bevel van YHWH een man van God uit Juda (lofprijs) naar Bethel. Jerobeam (het volk neemt toe) stond juist bij het altaar om reukwerk te branden.

2 Op bevel van YHWH riep hij tegen het altaar: Altaar, altaar! Zo zegt YHWH: Kijk, er zal in het huis van David (geliefde) een zoon geboren worden die Josia (YHWH steunt) heet. Op jou zal hij de priesters van de offerhoogten offeren, die op jou reukwerk branden. Men zal mensenbotten op jou verbranden.

3 Die dag gaf hij ook een teken. Hij zei: Dit is het teken dat YHWH gesproken heeft: kijk, het altaar zal scheuren, en de as die erop ligt, zal eraf vallen.

4 Toen de koning hoorde wat de man van God tegen het altaar in Bethel riep, strekte Jerobeam vanaf het altaar zijn hand uit. Hij zei: Grijp hem! Maar de hand die hij naar hem uitstrekte, verstijfde, zodat hij hem niet meer kon terugtrekken.

5 Het altaar scheurde, en de as viel eraf. Zo gebeurde het volgens het teken dat de man van God op bevel van YHWH had gegeven.

6 Toen zei de koning tegen de man van God: Smeek toch YHWH, uw God, en bid voor mij dat mijn hand weer herstelt. De man van God smeekte YHWH, en de hand van de koning herstelde en werd weer als eerst.

7 De koning zei tegen de man van God: Kom met mij mee naar huis om wat te eten. Dan zal ik u een geschenk geven.

8 Maar de man van God zei tegen de koning: Al gaf u mij de helft van uw paleis, ik ga niet met u mee. Ik zal op deze plaats geen brood eten en geen water drinken.

9 Want zo heeft YHWH mij door Zijn woord geboden: Je mag geen brood eten en geen water drinken. Je mag niet teruggaan langs de weg die je gekomen bent.

10 Hij ging langs een andere weg terug en niet langs de weg waarlangs hij naar Bethel gekomen was.

11 In Bethel woonde een oude profeet. Zijn zonen kwamen hem alles vertellen wat de man van God die dag in Bethel gedaan had. Ook vertelden zij hun vader wat hij tegen de koning gezegd had.

12 Hun vader vroeg hun: Welke weg is hij gegaan? Zijn zonen hadden gezien welke weg de man van God uit Juda was gegaan.

13 Toen zei hij tegen zijn zonen: Zadel de ezel voor mij. Zij zadelden de ezel voor hem, en hij stapte erop.

14 Hij ging de man van God achterna en vond hem onder een eik zitten. Hij vroeg hem: Ben jij de man van God die uit Juda gekomen is? Hij zei: Ja, dat ben ik.

15 Toen zei hij tegen hem: Kom met mij mee naar huis en eet brood.

16 Maar hij zei: Ik kan niet met je teruggaan en niet met je meegaan. Ik zal op deze plaats geen brood eten en geen water met je drinken.

17 Want door het woord van YHWH is mij gezegd: Je mag daar geen brood eten en geen water drinken. Je mag niet teruggaan langs de weg die je gekomen bent.

18 Hij zei tegen hem: Ik ben ook een profeet, net als jij. Een engel heeft op bevel van YHWH tegen mij gezegd: Breng hem mee terug naar je huis, zodat hij brood eet en water drinkt. Maar hij loog tegen hem.

19 Toen ging hij met hem mee terug en at brood en dronk water in zijn huis.

20 Terwijl zij aan tafel zaten, kwam het woord van YHWH tot de profeet die hem had teruggehaald.

21 Hij riep tegen de man van God uit Juda: Zo zegt YHWH: Je bent ongehoorzaam geweest aan het woord van YHWH. Je hebt het gebod niet gehouden dat YHWH, je God, je gegeven had.

22 Je bent teruggegaan en hebt brood gegeten en water gedronken op deze plaats. Hij had daarover tegen je gezegd: Eet daar geen brood en drink daar geen water. Daarom zal je lichaam niet in het graf van je voorouders komen.

23 Nadat hij brood gegeten en water gedronken had, zadelde de oude profeet de ezel voor de profeet die hij had teruggehaald.

[24] Hij ging weg, maar onderweg viel een leeuw hem aan en doodde hem. Zijn lichaam lag op de weg, en de ezel stond ernaast. Ook de leeuw stond bij het lichaam.

[25] Er kwamen mensen voorbij die het lichaam op de weg zagen liggen, met de leeuw ernaast. Zij gingen het vertellen in de stad waar de oude profeet woonde.

[26] De profeet die hem had teruggehaald, hoorde dat. Hij zei: Dat is de man van God die ongehoorzaam was aan het woord van YHWH. Daarom heeft YHWH hem aan de leeuw uitgeleverd. Die heeft hem verscheurd en gedood, zoals YHWH tegen hem gezegd had.

[27] Hij zei tegen zijn zonen: Zadel de ezel voor mij. Zij zadelden hem.

[28] Hij ging erheen en vond het lichaam op de weg, met de ezel en de leeuw ernaast. De leeuw had het lichaam niet opgegeten en de ezel niet verscheurd.

[29] De profeet tilde het lichaam van de man van God op, legde het op de ezel en bracht het terug. Zo kwam de oude profeet in de stad om over hem te rouwen en hem te begraven.

[30] Hij legde het lichaam in zijn eigen graf, en zij rouwden om hem: Ach, mijn broeder!

[31] Nadat hij hem begraven had, sprak hij met zijn zonen. Hij zei: Als ik gestorven ben, begraaf mij dan in het graf waarin de man van God begraven is. Leg mijn beenderen naast zijn beenderen.

[32] Want wat hij op bevel van YHWH heeft uitgeroepen tegen het altaar in Bethel, zal zeker gebeuren. Ook wat hij riep tegen alle tempels op de offerhoogten in de steden van Samaria.

[33] Maar ook na deze gebeurtenis keerde Jerobeam niet terug van zijn slechte weg. Hij maakte opnieuw mensen uit het gewone volk tot priesters van de offerhoogten. Wie maar wilde, wijdde hij, en die werd priester van de offerhoogten.

[34] Zo werd dit een zonde van het huis van Jerobeam. Daardoor werd het huis van Jerobeam weggevaagd en van de aarde verdelgd.

1 Koningen 14

[1] In die tijd werd Abia (YHWH is mijn vader), de zoon van Jerobeam (het volk neemt toe), ziek.

[2] Jerobeam zei tegen zijn vrouw: Sta op en vermom je, zodat niemand merkt dat je de vrouw van Jerobeam bent. Ga naar Silo. Daar woont de profeet Ahia (mijn broer is YHWH), die van mij gezegd heeft dat ik koning over dit volk zou worden.

[3] Neem tien broden mee, koeken en een kruik honing, en ga naar hem toe. Hij zal je vertellen wat er met de jongen zal gebeuren.

[4] De vrouw van Jerobeam deed dat. Zij ging op weg naar Silo en kwam bij het huis van Ahia. Ahia kon niet meer zien, want zijn ogen stonden star door zijn ouderdom.

[5] Maar YHWH had tegen Ahia gezegd: Kijk, de vrouw van Jerobeam komt je iets vragen over haar zoon, want hij is ziek. Dit en dat moet je tegen haar zeggen. Als zij binnenkomt, zal zij zich als een vreemde voordoen.

[6] Toen Ahia het geluid van haar voetstappen in de deuropening hoorde, zei hij: Kom binnen, vrouw van Jerobeam. Waarom doe je je voor als een vreemde? Ik moet je een harde boodschap brengen.

[7] Ga en zeg tegen Jerobeam: Zo zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Ik heb je uit het volk verheven. Ik heb je aangesteld als leider over mijn volk Israël.

[8] Ik heb het koninkrijk van het huis van David (geliefde) afgescheurd en aan jou gegeven. Maar jij bent niet geweest zoals mijn dienaar David. Hij hield mijn geboden en volgde mij met heel zijn hart. Hij deed alleen wat goed is in mijn ogen.

[9] Maar jij hebt meer kwaad gedaan dan allen die vóór jou waren. Je bent andere goden gaan dienen en hebt gegoten beelden voor je gemaakt om mij te tergen. Mij heb je achter je rug geworpen.

[10] Daarom zal ik onheil brengen over het huis van Jerobeam. Ik zal van Jerobeam elke man uitroeien, slaaf of vrij, in Israël. Ik zal de nakomelingen van het huis van Jerobeam wegvegen, zoals men mest wegveegt, tot het helemaal

weg is.
[11] Wie van Jerobeam in de stad sterft, zal door de honden worden opgegeten. Wie in het veld sterft, zal door de vogels worden opgegeten. Want YHWH heeft het gezegd.
[12] Sta nu op en ga naar huis. Zodra je voet de stad binnenkomt, zal het kind sterven.
[13] Heel Israël zal om hem rouwen en hem begraven. Hij is de enige van Jerobeam die in een graf zal komen. Want alleen in hem is in het huis van Jerobeam iets goeds gevonden voor YHWH, de God van Israël.
[14] YHWH zal een koning over Israël laten opstaan die het huis van Jerobeam zal uitroeien. Dat zal gebeuren op die dag, ja, zelfs nu al.
[15] YHWH zal Israël treffen, zodat het heen en weer gaat als een riet in het water. Hij zal Israël wegrukken uit dit goede land dat Hij aan hun vaders gegeven heeft. Hij zal hen verstrooien aan de overkant van de rivier. Want zij hebben gewijde palen gemaakt en YHWH getergd.
[16] Hij zal Israël prijsgeven vanwege de zonden van Jerobeam, die zelf zondigde en Israël liet zondigen.
[17] Toen stond de vrouw van Jerobeam op, ging weg en kwam in Tirza. Toen zij over de drempel van het huis stapte, stierf de jongen.
[18] Zij begroeven hem, en heel Israël rouwde om hem. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij door Zijn dienaar, de profeet Ahia, gesproken had.
[19] Wat verder over Jerobeam te vertellen is, hoe hij oorlog voerde en regeerde, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.
[20] Jerobeam regeerde 22 jaar. Toen ging hij bij zijn voorouders te ruste, en zijn zoon Nadab (edelmoedig) werd koning in zijn plaats.
[21] Rehabeam (het volk wordt ruim), de zoon van Salomo (vrede), was koning in Juda (lofprijs). Hij was 41 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zeventien jaar in Jeruzalem. Dat is de stad die YHWH uit alle stammen van Israël had gekozen om daar Zijn naam te vestigen. Zijn moeder heette Naäma, de Ammonitische.

[22] Juda deed wat slecht is in de ogen van YHWH. Met hun zonden maakten zij Hem jaloers, meer dan hun vaders ooit hadden gedaan.
[23] Want ook zij bouwden offerhoogten, opgerichte beelden en gewijde palen, op elke hoge heuvel en onder elke groene boom.
[24] Er waren ook tempelprostitués in het land. Zij deden alle gruwelen van de volken die YHWH voor de Israëlieten had verdreven.
[25] In het vijfde jaar van koning Rehabeam trok Sisak, de koning van Egypte, op tegen Jeruzalem.
[26] Hij nam de schatten van het huis van YHWH en de schatten van het paleis van de koning mee. Hij nam alles mee. Ook alle gouden schilden die Salomo gemaakt had, nam hij mee.
[27] In plaats daarvan maakte koning Rehabeam koperen schilden. Hij gaf die in beheer bij de bevelhebbers van de lijfwacht, die de ingang van het paleis bewaakten.
[28] Telkens als de koning naar het huis van YHWH ging, droegen de lijfwachten die schilden. Daarna brachten zij ze terug naar de wachtkamer van de lijfwacht.
[29] Wat verder over Rehabeam te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.
[30] Er was voortdurend oorlog tussen Rehabeam en Jerobeam.
[31] Rehabeam ging bij zijn voorouders te ruste en werd bij hen begraven in de stad van David. Zijn moeder heette Naäma, de Ammonitische. Zijn zoon Abiam (vader van de zee) werd koning in zijn plaats.

1 Koningen 15

[1] In het achttiende jaar van koning Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), werd Abiam (vader van de zee) koning over Juda (lofprijs).
[2] Hij regeerde drie jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Maächa (onderdrukking), een dochter van Abisalom (mijn vader is vrede).
[3] Hij leefde in alle zonden die zijn vader vóór hem had gedaan. Zijn hart was niet volkomen toegewijd aan YHWH, zijn God, zoals het hart van zijn vader David (geliefde).

[4] Maar omwille van David gaf YHWH, zijn God, hem een lamp in Jeruzalem. Hij liet zijn zoon na hem opstaan en liet Jeruzalem voortbestaan.

[5] Want David had gedaan wat goed is in de ogen van YHWH. Zijn hele leven was hij niet afgeweken van alles wat Hij hem geboden had, behalve in de zaak van Uria (YHWH is mijn licht), de Hethiet.

[6] Er was oorlog geweest tussen Rehabeam (het volk wordt ruim) en Jerobeam, zolang hij leefde.

[7] Wat verder over Abiam te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda. Er was ook oorlog tussen Abiam en Jerobeam.

[8] Abiam ging bij zijn voorouders te ruste, en men begroef hem in de stad van David. Zijn zoon Asa (arts) werd koning in zijn plaats.

[9] In het twintigste jaar van Jerobeam, de koning van Israël (die met God strijdt), werd Asa koning over Juda.

[10] Hij regeerde 41 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Maächa, een dochter van Abisalom.

[11] Asa deed wat goed is in de ogen van YHWH, zoals zijn vader David.

[12] Hij verdreef de tempelprostitués uit het land en verwijderde alle drekgoden die zijn vaders gemaakt hadden.

[13] Zelfs zijn moeder Maächa zette hij af als koningin-moeder, omdat zij een gruwelijk afgodsbeeld voor de gewijde paal had gemaakt. Asa hakte dat gruwelijke beeld om en verbrandde het bij de beek Kidron.

[14] De offerhoogten werden niet weggehaald. Toch was het hart van Asa zijn hele leven volkomen toegewijd aan YHWH.

[15] Hij bracht de gewijde gaven van zijn vader en zijn eigen gewijde gaven naar het huis van YHWH: zilver, goud en voorwerpen.

[16] Er was voortdurend oorlog tussen Asa en Baësa (die zoekt), de koning van Israël.

[17] Baësa, de koning van Israël, trok op tegen Juda en versterkte Rama. Zo wilde hij verhinderen dat iemand bij Asa, de koning van Juda, kon komen of van hem kon weggaan.

18 Toen nam Asa al het zilver en goud dat nog over was in de schatkamers van het huis van YHWH en van het paleis. Hij gaf het aan zijn dienaren. Koning Asa stuurde hen naar Benhadad (zoon van Hadad), de zoon van Tabrimmon (Rimmon is goed), de zoon van Hezion (visioen), de koning van Syrië, die in Damaskus woonde. Hij liet zeggen:
19 Er is een verbond tussen mij en u, zoals er een verbond was tussen mijn vader en uw vader. Kijk, ik stuur u een geschenk van zilver en goud. Verbreek uw verbond met Baësa, de koning van Israël, zodat hij van mij wegtrekt.
20 Benhadad luisterde naar koning Asa en stuurde zijn legeraanvoerders tegen de steden van Israël. Hij veroverde Ijon, Dan (rechter), Abel-Beth-Maächa, heel Kinneroth en het hele land Nafthali (mijn worsteling).
21 Toen Baësa dat hoorde, stopte hij met de versterking van Rama en bleef in Tirza.
22 Toen riep koning Asa heel Juda op, niemand was vrijgesteld. Zij moesten de stenen en het hout van Rama weghalen, waarmee Baësa had gebouwd. Daarmee versterkte koning Asa Geba in Benjamin (zoon van de rechterhand) en Mizpa.
23 Wat verder over Asa te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda. Daar staan al zijn macht, alles wat hij deed en de steden die hij bouwde. Maar op zijn oude dag kreeg hij een ziekte aan zijn voeten.
24 Asa ging bij zijn voorouders te ruste en werd bij hen begraven in de stad van zijn vader David. Zijn zoon Josafat (YHWH heeft recht gesproken) werd koning in zijn plaats.
25 Nadab (edelmoedig), de zoon van Jerobeam, werd koning over Israël in het tweede jaar van Asa, de koning van Juda. Hij regeerde twee jaar over Israël.
26 Hij deed wat slecht is in de ogen van YHWH. Hij ging in de weg van zijn vader en in diens zonde, waarmee hij Israël had laten zondigen.
27 Baësa, de zoon van Ahia (mijn broer is YHWH), uit het huis van Issaschar (loon), zwoer tegen hem samen. Baësa doodde hem bij Gibbethon, dat van de Filistijnen was, terwijl Nadab en heel Israël Gibbethon belegerden.
28 Baësa doodde hem in het derde jaar van Asa, de koning van Juda, en werd koning in zijn plaats.

[29] Zodra hij koning was, doodde hij het hele huis van Jerobeam. Hij liet van Jerobeam niemand in leven, tot hij hen had uitgeroeid. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij door Zijn dienaar Ahia uit Silo gesproken had.
[30] Dat gebeurde vanwege de zonden van Jerobeam, die zelf zondigde en Israël liet zondigen. Daarmee had hij YHWH, de God van Israël, getergd.
[31] Wat verder over Nadab te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.
[32] Er was voortdurend oorlog tussen Asa en Baësa, de koning van Israël.
[33] In het derde jaar van Asa, de koning van Juda, werd Baësa, de zoon van Ahia, in Tirza koning over heel Israël. Hij regeerde 24 jaar.
[34] Hij deed wat slecht is in de ogen van YHWH. Hij ging in de weg van Jerobeam en in diens zonde, waarmee hij Israël had laten zondigen.

1 Koningen 16

[1] Toen kwam het woord van YHWH tot Jehu (YHWH is hij), de zoon van Hanani (YHWH is genadig), tegen Baësa (die zoekt):
[2] Ik heb je uit het stof verheven en je aangesteld als leider over mijn volk Israël (die met God strijdt). Maar jij bent in de weg van Jerobeam (het volk neemt toe) gegaan. Je hebt mijn volk Israël laten zondigen en mij met hun zonden getergd.
[3] Kijk, daarom zal ik de nakomelingen van Baësa en van zijn huis wegvegen. Ik zal met jouw huis doen zoals met het huis van Jerobeam, de zoon van Nebat (aanblik).
[4] Wie van Baësa in de stad sterft, zal door de honden worden opgegeten. Wie van hem in het veld sterft, zal door de vogels worden opgegeten.
[5] Wat verder over Baësa te vertellen is, wat hij deed en zijn macht, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.
[6] Baësa ging bij zijn voorouders te ruste en werd begraven in Tirza. Zijn zoon Ela (eik) werd koning in zijn plaats.
[7] Zo kwam het woord van YHWH door de profeet Jehu, de zoon van Hanani, tegen Baësa en zijn huis. Dat gebeurde vanwege al het kwaad dat hij in de ogen van YHWH had gedaan. Hij had Hem getergd met het werk van zijn handen,

zoals het huis van Jerobeam. Ook had hij dat huis uitgeroeid.

[8] In het 26ste jaar van Asa (arts), de koning van Juda (lofprijs), werd Ela, de zoon van Baësa, in Tirza koning over Israël. Hij regeerde twee jaar.

[9] Zimri (lofzang), zijn dienaar, die aanvoerder was van de helft van de wagens, zwoer tegen hem samen. Ela was toen in Tirza en dronk zich dronken in het huis van Arza, de hofmeester in Tirza.

[10] Zimri kwam binnen, sloeg hem neer en doodde hem, in het 27ste jaar van Asa, de koning van Juda. Hij werd koning in zijn plaats.

[11] Zodra hij koning was en op de troon zat, doodde hij het hele huis van Baësa. Hij liet geen man in leven, geen bloedverwant en geen vriend.

[12] Zo roeide Zimri het hele huis van Baësa uit. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij door de profeet Jehu tegen Baësa gesproken had.

[13] Dat gebeurde vanwege alle zonden van Baësa en van zijn zoon Ela. Zij hadden zelf gezondigd en Israël laten zondigen. Met hun nietige afgoden hadden zij YHWH, de God van Israël, getergd.

[14] Wat verder over Ela te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[15] In het 27ste jaar van Asa, de koning van Juda, regeerde Zimri zeven dagen in Tirza. Het volk lag toen in het kamp bij Gibbethon, dat van de Filistijnen was.

[16] Het volk in het kamp hoorde zeggen: Zimri heeft samengezworen en de koning gedood. Toen maakte heel Israël die dag in het kamp Omri (korenschoof), de legeraanvoerder, koning over Israël.

[17] Omri trok met heel Israël op vanuit Gibbethon, en zij belegerden Tirza.

[18] Toen Zimri zag dat de stad was ingenomen, ging hij de burcht van het paleis in. Hij stak het paleis boven zijn hoofd in brand en kwam om.

[19] Dat gebeurde vanwege de zonden die hij begaan had. Hij had gedaan wat slecht is in de ogen van YHWH en was in de weg van Jerobeam gegaan. Hij had diens zonde gedaan en Israël laten zondigen.

[20] Wat verder over Zimri te vertellen is en zijn samenzwering, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[21] Toen raakte het volk van Israël in twee helften verdeeld. De ene helft volgde Tibni (stro), de zoon van Ginath (tuin), om hem koning te maken. De andere helft volgde Omri.

[22] Maar het volk dat Omri volgde, was sterker dan het volk dat Tibni, de zoon van Ginath, volgde. Tibni stierf, en Omri werd koning.

[23] In het 31ste jaar van Asa, de koning van Juda, werd Omri koning over Israël. Hij regeerde twaalf jaar, waarvan zes jaar in Tirza.

[24] Hij kocht de berg Samaria van Semer (bewaker) voor ongeveer 68 kilo zilver. Op die berg bouwde hij een stad. Hij noemde de stad Samaria, naar Semer, de eigenaar van de berg.

[25] Omri deed wat slecht is in de ogen van YHWH. Hij deed nog erger dan allen die vóór hem waren.

[26] Hij ging in alle wegen van Jerobeam, de zoon van Nebat, en in diens zonden, waarmee hij Israël had laten zondigen. Met hun nietige afgoden tergden zij YHWH, de God van Israël.

[27] Wat verder over Omri te vertellen is, zijn daden en zijn macht, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[28] Omri ging bij zijn voorouders te ruste en werd begraven in Samaria. Zijn zoon Achab (broer van de vader) werd koning in zijn plaats.

[29] Achab, de zoon van Omri, werd koning over Israël in het 38ste jaar van Asa, de koning van Juda. Achab, de zoon van Omri, regeerde 22 jaar in Samaria over Israël.

[30] Achab, de zoon van Omri, deed wat slecht is in de ogen van YHWH, meer dan allen die vóór hem waren.

[31] Het was hem nog niet genoeg in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, te leven. Hij trouwde ook nog met Izebel (waar is de vorst), de dochter van Ethbaäl (met Baäl), de koning van de Sidoniërs. Hij ging Baäl (heer) dienen en boog zich voor hem neer.

[32] Hij bouwde een altaar voor Baäl in de tempel van Baäl die hij in Samaria had gebouwd.

[33] Ook maakte Achab een gewijde paal. Zo deed Achab nog meer om YHWH, de God van Israël, te tergen dan alle koningen van Israël die vóór hem waren.
[34] In zijn tijd bouwde Hiël (God leeft) uit Bethel Jericho weer op. Het kostte hem zijn oudste zoon Abiram (mijn vader is verheven) toen hij de fundering legde, en zijn jongste zoon Segub (verheven) toen hij de poorten plaatste. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij door Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), gesproken had.

1 Koningen 17

[1] Elia (mijn God is YHWH), de Thisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab (broer van de vader): Zo waar YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), leeft, voor Wie ik sta! De komende jaren zal er geen dauw of regen vallen, behalve als ik het zeg.
[2] Toen kwam het woord van YHWH tot hem:
[3] Ga hier weg, trek naar het oosten en verberg je bij de beek Krith, ten oosten van de Jordaan.
[4] Je kunt uit de beek drinken, en ik heb de raven opgedragen daar voor je te zorgen.
[5] Hij ging en deed wat YHWH gezegd had. Hij ging wonen bij de beek Krith, ten oosten van de Jordaan.
[6] De raven brachten hem 's morgens brood en vlees, en 's avonds ook brood en vlees. Hij dronk uit de beek.
[7] Na verloop van tijd droogde de beek op, want het had in het land niet geregend.
[8] Toen kwam het woord van YHWH tot hem:
[9] Sta op, ga naar Zarfath, bij Sidon (visvangst), en blijf daar. Kijk, ik heb daar een weduwe opgedragen voor je te zorgen.
[10] Hij stond op en ging naar Zarfath. Toen hij bij de stadspoort kwam, was daar een weduwe hout aan het sprokkelen. Hij riep haar en zei: Haal toch een beetje water voor mij in een kruik, zodat ik kan drinken.

11 Toen zij het ging halen, riep hij haar na: Neem toch ook een stukje brood voor mij mee.
12 Maar zij zei: Zo waar YHWH, uw God, leeft, ik heb geen brood. Ik heb alleen nog een handvol meel in de pot en een beetje olie in de kruik. Kijk, ik ben een paar stukken hout aan het sprokkelen. Dan ga ik het klaarmaken voor mij en mijn zoon. Dan eten wij het op en sterven wij.
13 Elia zei tegen haar: Wees niet bang. Ga naar huis en doe wat je gezegd hebt. Maar maak eerst een kleine koek voor mij en breng die hier. Daarna kun je voor jezelf en je zoon iets maken.
14 Want zo zegt YHWH, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken. De olie in de kruik zal niet opgaan. Zo blijft het tot de dag dat YHWH regen geeft op de aarde.
15 Zij ging en deed wat Elia gezegd had. Zo hadden zij, hij en haar gezin, lange tijd te eten.
16 Het meel in de pot raakte niet op, en de olie in de kruik ging niet op. Zo gebeurde het volgens het woord van YHWH, dat Hij door Elia gesproken had.
17 Enige tijd later werd de zoon van deze vrouw, de eigenares van het huis, ziek. Zijn ziekte werd zo ernstig dat hij ophield met ademen.
18 Zij zei tegen Elia: Wat heb ik met u te maken, man van God? Bent u bij mij gekomen om mijn schuld aan het licht te brengen en mijn zoon te doden?
19 Hij zei tegen haar: Geef mij je zoon. Hij nam hem van haar schoot en droeg hem naar de bovenkamer, waar hij zelf woonde. Hij legde hem op zijn bed.
20 Hij riep YHWH aan: YHWH, mijn God, ik ben te gast bij deze weduwe. Hebt U haar zo'n kwaad gedaan door haar zoon te laten sterven?
21 Hij strekte zich drie keer over het kind uit. Hij riep YHWH aan: YHWH, mijn God, laat het leven van dit kind toch in hem terugkeren.
22 YHWH verhoorde Elia. Het leven van het kind keerde in hem terug, en het werd weer levend.
23 Elia nam het kind, bracht het van de bovenkamer naar beneden in huis en gaf het aan zijn moeder. Elia zei: Kijk, je zoon leeft.

[24] Toen zei de vrouw tegen Elia: Nu weet ik dat u een man van God bent. Het woord van YHWH in uw mond is waarheid.

1 Koningen 18

[1] Lange tijd later, in het derde jaar, kwam het woord van YHWH tot Elia (mijn God is YHWH): Ga naar Achab (broer van de vader) en laat je aan hem zien. Dan zal ik regen geven op de aarde.

[2] Elia ging op weg om zich aan Achab te laten zien. In Samaria was een zware hongersnood.

[3] Achab had Obadja (dienaar van YHWH), zijn hofmeester, laten roepen. Obadja had veel ontzag voor YHWH.

[4] Toen Izebel (waar is de vorst) de profeten van YHWH uitroeide, had Obadja honderd profeten meegenomen. Hij had hen per vijftig in een grot verborgen en hen van brood en water voorzien.

[5] Achab zei tegen Obadja: Trek door het land naar alle waterbronnen en beken. Misschien vinden wij gras, zodat wij de paarden en muilezels in leven kunnen houden. Dan hoeven wij geen dieren te verliezen.

[6] Zij verdeelden het land onder elkaar om het door te trekken. Achab ging alleen de ene kant op, en Obadja alleen de andere kant.

[7] Toen Obadja onderweg was, kwam Elia hem tegemoet. Hij herkende hem, viel op zijn gezicht en zei: Bent u het, mijn heer Elia?

[8] Hij zei: Ja, ik ben het. Ga en zeg tegen je heer: Elia is hier.

[9] Maar hij zei: Wat heb ik misdaan, dat u uw dienaar aan Achab wilt uitleveren, zodat hij mij doodt?

[10] Zo waar YHWH, uw God, leeft, er is geen volk of koninkrijk waar mijn heer niemand heeft gestuurd om u te zoeken. Als men zei: Hij is hier niet, liet hij dat koninkrijk of volk zweren dat zij u niet gevonden hadden.

[11] En nu zegt u: Ga en zeg tegen je heer: Elia is hier.

[12] Straks ga ik bij u weg, en dan neemt de Geest van YHWH u mee, ik weet niet waarheen. Als ik het dan aan Achab ga vertellen en hij u niet vindt, zal hij mij doden. Maar uw dienaar heeft vanaf zijn jeugd ontzag voor YHWH.

[13] Is mijn heer niet verteld wat ik gedaan heb toen Izebel de profeten van YHWH doodde? Ik heb honderd profeten van YHWH verborgen, per vijftig in een grot, en hen van brood en water voorzien.
[14] En nu zegt u: Ga en zeg tegen je heer: Elia is hier. Dan zal hij mij doden!
[15] Maar Elia zei: Zo waar YHWH van de legermachten leeft, voor Wie ik sta: vandaag zal ik mij zeker aan hem laten zien.
[16] Toen ging Obadja naar Achab en vertelde het hem. Achab ging Elia tegemoet.
[17] Toen Achab Elia zag, zei Achab tegen hem: Ben jij het, jij die Israël (die met God strijdt) in het ongeluk stort?
[18] Hij zei: Ik stort Israël niet in het ongeluk, maar u en de familie van uw vader. Want jullie hebben de geboden van YHWH verlaten, en u bent de Baäls achternagegaan.
[19] Stuur nu boden en roep heel Israël bij mij bijeen op de berg Karmel. Roep ook de 450 profeten van Baäl (heer) en de 400 profeten van de gewijde paal, die aan de tafel van Izebel eten.
[20] Achab stuurde boden naar alle Israëlieten en riep de profeten bijeen op de berg Karmel.
[21] Toen kwam Elia naar het hele volk toe en zei: Hoe lang blijven jullie op twee gedachten hinken? Als YHWH God is, volg Hem dan. Als Baäl God is, volg hem dan! Maar het volk zei geen woord.
[22] Elia zei tegen het volk: Ik ben als enige profeet van YHWH overgebleven, maar de profeten van Baäl zijn met 450 man.
[23] Laat men ons twee stieren geven. Laten zij voor zichzelf een stier kiezen, die in stukken snijden en op het hout leggen, maar er geen vuur onder aansteken. Ik zal de andere stier klaarmaken en op het hout leggen, en er ook geen vuur onder aansteken.
[24] Roep dan de naam van jullie god aan, en ik zal de naam van YHWH aanroepen. De God Die met vuur antwoordt, Die is God. Het hele volk antwoordde: Dat is een goed voorstel.

[25] Elia zei tegen de profeten van Baäl: Kies voor jezelf een stier en maak die eerst klaar, want jullie zijn met velen. Roep de naam van jullie god aan, maar steek geen vuur aan.
[26] Zij namen de stier die hij hun gegeven had, en maakten die klaar. Zij riepen de naam van Baäl aan, van de morgen tot de middag: Baäl, antwoord ons! Maar er kwam geen geluid en geen antwoord. Zij dansten rond het altaar dat zij gemaakt hadden.
[27] Tegen de middag begon Elia hen te bespotten. Hij zei: Roep harder, hij is toch een god! Misschien is hij in gedachten, of heeft hij iets te doen, of is hij op reis. Misschien slaapt hij en moet hij wakker worden.
[28] Zij riepen nog harder en maakten volgens hun gewoonte sneden in hun lichaam met zwaarden en speren, tot het bloed over hen heen stroomde.
[29] Toen de middag voorbij was, bleven zij in vervoering roepen tot de tijd van het avondoffer. Maar er kwam geen geluid, geen antwoord en geen enkele reactie.
[30] Toen zei Elia tegen het hele volk: Kom hier bij mij. Het hele volk kwam bij hem. Hij herstelde het altaar van YHWH, dat was afgebroken.
[31] Elia nam twaalf stenen, naar het aantal stammen van de zonen van Jakob (hij houdt de hiel vast). Tot hem was het woord van YHWH gekomen: Israël zal je naam zijn.
[32] Met die stenen bouwde hij het altaar in de naam van YHWH. Rondom het altaar maakte hij een greppel, zo ruim als een veld voor twee maten zaad.
[33] Hij legde het hout klaar, sneed de stier in stukken en legde die op het hout.
[34] Hij zei: Vul vier kruiken met water en giet dat over het brandoffer en het hout. Hij zei: Doe het nog een keer. Zij deden het nog een keer. Hij zei: Doe het voor de derde keer. Zij deden het voor de derde keer.
[35] Het water liep rondom het altaar, en ook de greppel vulde hij met water.
[36] Op de tijd van het avondoffer kwam de profeet Elia naar voren. Hij zei: YHWH, God van Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Israël, laat vandaag bekend worden dat U God bent in Israël. Laat bekend worden dat ik Uw dienaar ben en dit alles op Uw woord gedaan heb.

[37] Antwoord mij, YHWH, antwoord mij! Dan zal dit volk weten dat U, YHWH, God bent, en dat U hun hart weer tot inkeer brengt.
[38] Toen viel het vuur van YHWH en verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en de aarde. Ook het water in de greppel likte het op.
[39] Toen het hele volk dat zag, vielen zij op hun gezicht en zeiden: YHWH is God! YHWH is God!
[40] Elia zei tegen hen: Grijp de profeten van Baäl, laat niemand van hen ontkomen! Zij grepen hen. Elia bracht hen naar de beek Kison en doodde hen daar.
[41] Daarna zei Elia tegen Achab: Ga naar boven, eet en drink, want ik hoor het geruis van een zware regen.
[42] Achab ging naar boven om te eten en te drinken. Maar Elia ging naar de top van de Karmel. Hij boog zich voorover naar de grond en legde zijn gezicht tussen zijn knieën.
[43] Hij zei tegen zijn knecht: Ga naar boven en kijk uit naar de zee. Hij ging naar boven, keek en zei: Er is niets. Elia zei: Ga zeven keer terug.
[44] De zevende keer zei hij: Kijk, er komt een kleine wolk op uit de zee, zo klein als een mannenhand. Elia zei: Ga naar Achab en zeg: Span in en ga naar beneden, anders houdt de regen u tegen.
[45] Ondertussen werd de hemel zwart van wolken en wind, en er viel een zware regen. Achab stapte in zijn wagen en reed naar Jizreël.
[46] De hand van YHWH was over Elia. Hij bond zijn kleren op en rende voor Achab uit tot aan Jizreël.

1 Koningen 19

[1] Achab (broer van de vader) vertelde Izebel (waar is de vorst) alles wat Elia (mijn God is YHWH) gedaan had, en hoe hij alle profeten met het zwaard had gedood.
[2] Toen stuurde Izebel een bode naar Elia met de boodschap: De goden mogen mij zo straffen en nog erger! Morgen rond deze tijd maak ik jouw leven als het leven van een van hen.

[3] Toen hij dat zag, stond hij op en vluchtte om zijn leven te redden. Hij kwam in Berseba, in Juda (lofprijs), en liet zijn knecht daar achter.

[4] Maar hij ging zelf een dagreis de woestijn in. Daar ging hij onder een jeneverstruik zitten en wenste dat hij zou sterven. Hij zei: Het is genoeg. YHWH, neem nu mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn vaders.

[5] Hij ging onder de jeneverstruik liggen en viel in slaap. Maar kijk, een engel raakte hem aan en zei tegen hem: Sta op en eet.

[6] Hij keek om, en zie, bij zijn hoofd lag een koek, gebakken op hete stenen, en een kruik water. Hij at en dronk en ging weer liggen.

[7] De engel van YHWH kwam een tweede keer terug, raakte hem aan en zei: Sta op en eet. Anders is de weg te lang voor je.

[8] Hij stond op, at en dronk. Door de kracht van dat eten liep hij veertig dagen en veertig nachten, tot aan de berg van God, de Horeb.

[9] Daar ging hij een grot in en overnachtte daar. En zie, het woord van YHWH kwam tot hem. Hij zei tegen hem: Wat doe je hier, Elia?

[10] Hij zei: Ik heb vurig geijverd voor YHWH, de God van de legermachten. Want de Israëlieten hebben Uw verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten met het zwaard gedood. Ik alleen ben overgebleven, en nu staan zij ook mij naar het leven.

[11] Hij zei: Ga naar buiten en ga op de berg staan voor YHWH. En zie, YHWH ging voorbij. Voor YHWH uit ging een grote, zware storm die bergen spleet en rotsen verbrijzelde. Maar YHWH was niet in de storm. Na de storm kwam een aardbeving, maar YHWH was niet in de aardbeving.

[12] Na de aardbeving kwam een vuur, maar YHWH was niet in het vuur. Na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte.

[13] Toen Elia dat hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel. Hij ging naar buiten en bleef bij de ingang van de grot staan. En zie, er klonk een stem tegen hem: Wat doe je hier, Elia?

[14] Hij zei: Ik heb vurig geijverd voor YHWH, de God van de legermachten. Want de Israëlieten hebben Uw verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten met het zwaard gedood. Ik alleen ben overgebleven, en nu staan zij ook mij naar het leven.

15 YHWH zei tegen hem: Ga terug langs de weg naar de woestijn van Damaskus. Ga daar naar binnen en zalf Hazaël (God ziet) tot koning over Syrië.
16 Zalf ook Jehu (YHWH is hij), de zoon van Nimsi (gered), tot koning over Israël (die met God strijdt). En zalf Elisa (God redt), de zoon van Safat (hij heeft geoordeeld), uit Abel-mehola, tot profeet in jouw plaats.
17 Wie aan het zwaard van Hazaël ontkomt, zal door Jehu gedood worden. En wie aan het zwaard van Jehu ontkomt, zal door Elisa gedood worden.
18 Maar ik heb in Israël 7.000 mensen laten overblijven. Dat zijn allen die hun knieën niet voor Baäl (heer) gebogen hebben en hem niet met hun mond gekust hebben.
19 Elia ging daar weg en vond Elisa, de zoon van Safat. Hij was aan het ploegen met twaalf span runderen voor zich uit, en hij liep zelf bij het twaalfde. Elia liep naar hem toe en wierp zijn mantel over hem heen.
20 Toen liet Elisa de runderen staan, rende Elia achterna en zei: Laat mij eerst mijn vader en mijn moeder een afscheidskus geven. Dan zal ik u volgen. Hij zei tegen hem: Ga maar terug, want wat heb ik je gedaan?
21 Elisa keerde terug, nam het span runderen en slachtte het. Met het hout van het tuig kookte hij het vlees en gaf het aan het volk, en zij aten. Daarna stond hij op, volgde Elia en werd zijn dienaar.

1 Koningen 20

1 Benhadad (zoon van Hadad), de koning van Syrië, verzamelde zijn hele leger. Er waren 32 koningen bij hem, met paarden en wagens. Hij trok op, belegerde Samaria en viel de stad aan.
2 Hij stuurde boden naar Achab (broer van de vader), de koning van Israël (die met God strijdt), in de stad.
3 Hij liet hem zeggen: Zo zegt Benhadad: Jouw zilver en goud zijn van mij. Ook je vrouwen en je beste kinderen zijn van mij.
4 De koning van Israël antwoordde: Zoals u zegt, mijn heer de koning. Ik ben van u, met alles wat ik heb.

[5] Daarna kwamen de boden terug. Zij zeiden: Zo zegt Benhadad: Ik heb je laten zeggen: Je moet mij je zilver, je goud, je vrouwen en je kinderen geven.
[6] Maar morgen rond deze tijd stuur ik mijn dienaren naar je toe. Zij zullen je paleis en de huizen van je dienaren doorzoeken. Alles wat je dierbaar is, zullen zij meenemen.
[7] Toen riep de koning van Israël alle oudsten van het land bijeen en zei: Let op, en zie hoe deze man op onheil uit is. Hij heeft mij om mijn vrouwen, mijn kinderen, mijn zilver en mijn goud gevraagd, en ik heb het hem niet geweigerd.
[8] Maar alle oudsten en het hele volk zeiden tegen hem: Luister niet naar hem en stem niet toe.
[9] Daarom zei hij tegen de boden van Benhadad: Zeg tegen mijn heer de koning: Alles waarom u eerst uw dienaar gevraagd hebt, zal ik doen. Maar dit kan ik niet doen. De boden gingen terug en brachten hem het antwoord.
[10] Toen liet Benhadad hem zeggen: De goden mogen mij zo straffen en nog erger! Het stof van Samaria zal niet eens genoeg zijn voor een handvol voor ieder die mij volgt.
[11] Maar de koning van Israël antwoordde: Zeg tegen hem: Wie zijn wapenrusting aandoet, moet niet opscheppen als iemand die haar al aflegt.
[12] Benhadad hoorde dat antwoord terwijl hij met de koningen in de tenten zat te drinken. Hij zei tegen zijn dienaren: Stel je op! Zij stelden zich op tegen de stad.
[13] En zie, een profeet kwam naar Achab, de koning van Israël, en zei: Zo zegt YHWH: Zie je die hele grote menigte? Kijk, ik geef hen vandaag in je macht. Dan zul je weten dat ik YHWH ben.
[14] Achab vroeg: Door wie? Hij zei: Zo zegt YHWH: Door de jonge mannen van de gouverneurs van de provincies. Achab vroeg: Wie moet de strijd beginnen? Hij zei: U.
[15] Toen monsterde hij de jonge mannen van de gouverneurs van de provincies. Het waren er 232. Daarna monsterde hij het hele volk, alle Israëlieten: 7.000 man.
[16] Zij trokken 's middags uit. Benhadad zat intussen dronken in de tenten met de 32 koningen die hem hielpen.

17 De jonge mannen van de gouverneurs van de provincies trokken als eersten uit. Benhadad had verkenners uitgestuurd, en die meldden hem: Er komen mannen uit Samaria.

18 Hij zei: Als zij met vredelievende bedoelingen komen, grijp hen dan levend. En als zij komen om te strijden, grijp hen ook levend.

19 Zo trokken de jonge mannen van de gouverneurs van de provincies de stad uit, met het leger achter zich aan.

20 Ieder doodde zijn tegenstander, zodat de Syriërs vluchtten en Israël hen achtervolgde. Maar Benhadad, de koning van Syrië, ontkwam te paard met enkele ruiters.

21 Ook de koning van Israël trok uit. Hij versloeg de paarden en wagens en bracht de Syriërs een zware nederlaag toe.

22 Toen kwam de profeet bij de koning van Israël en zei tegen hem: Versterk u en bedenk goed wat u moet doen. Want volgend jaar zal de koning van Syrië opnieuw tegen u optrekken.

23 De dienaren van de koning van Syrië hadden tegen hem gezegd: Hun goden zijn berggoden, daarom waren zij sterker dan wij. Maar laten wij in de vlakte tegen hen strijden, dan zijn wij zeker sterker dan zij!

24 Doe het zo: zet alle koningen af en stel in hun plaats gouverneurs aan.

25 Breng dan een leger op de been zoals het leger dat u verloren hebt, met evenveel paarden en wagens. Laten wij dan in de vlakte tegen hen strijden. Dan zijn wij zeker sterker dan zij! Hij luisterde naar hen en deed dat.

26 Het volgende jaar monsterde Benhadad de Syriërs en trok op naar Afek om tegen Israël te strijden.

27 Ook de Israëlieten werden gemonsterd en van proviand voorzien. Zij trokken de Syriërs tegemoet. De Israëlieten sloegen hun kamp tegenover hen op als twee kleine kudden geiten, maar de Syriërs vulden het hele land.

28 Toen kwam de man van God naar de koning van Israël. Hij zei: Zo zegt YHWH: De Syriërs hebben gezegd: YHWH is een God van de bergen en niet van de dalen. Daarom zal ik die hele grote menigte in je macht geven. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[29] Zeven dagen lagen zij tegenover elkaar. Op de zevende dag begon de strijd. De Israëlieten doodden die dag 100.000 man voetvolk van de Syriërs.

[30] De overlevenden vluchtten naar de stad Afek. Daar viel de muur op 27.000 man die waren overgebleven. Ook Benhadad vluchtte de stad in en verstopte zich in een binnenkamer.

[31] Zijn dienaren zeiden tegen hem: Kijk, wij hebben gehoord dat de koningen van het huis Israël barmhartige koningen zijn. Laten wij rouwgewaden om ons middel binden en touwen om ons hoofd. Dan gaan wij naar de koning van Israël. Misschien laat hij u in leven.

[32] Zij bonden rouwgewaden om hun middel en touwen om hun hoofd. Zij kwamen bij de koning van Israël en zeiden: Uw dienaar Benhadad vraagt: Laat mij toch in leven. Hij zei: Leeft hij nog? Hij is mijn broer.

[33] De mannen zagen dit als een goed teken en grepen dat woord snel aan. Zij zeiden: Benhadad is uw broer. Hij zei: Ga hem halen. Benhadad kwam naar hem toe, en hij liet hem op zijn wagen stappen.

[34] Benhadad zei tegen hem: De steden die mijn vader van uw vader heeft afgenomen, zal ik teruggeven. U mag in Damaskus handelsstraten voor uzelf aanleggen, zoals mijn vader in Samaria deed. Achab zei: Op grond van dit verbond laat ik u gaan. Zo sloot hij een verbond met hem en liet hem gaan.

[35] Toen zei een man uit de profetenleerlingen op bevel van YHWH tegen zijn collega: Sla mij toch. Maar de man weigerde hem te slaan.

[36] Hij zei tegen hem: Omdat je niet naar YHWH geluisterd hebt, zal een leeuw je doden zodra je bij mij weggaat. Toen hij bij hem wegging, kwam een leeuw hem tegen en doodde hem.

[37] Daarna vond hij een andere man en zei: Sla mij toch. Die man sloeg hem en verwondde hem.

[38] Toen ging de profeet langs de weg op de koning staan wachten. Hij had zich onherkenbaar gemaakt met as boven zijn ogen.

[39] Toen de koning voorbijkwam, riep hij de koning toe: Uw dienaar trok midden in de strijd mee. Toen kwam er iemand naar mij toe die een man bij mij bracht. Hij zei: Bewaak deze man. Als hij ontsnapt, betaal je met je leven voor zijn leven, of je moet ongeveer 34 kilo zilver betalen.

[40] Maar terwijl uw dienaar hier en daar bezig was, was hij plotseling verdwenen. De koning van Israël zei tegen hem: Dat is je vonnis. Je hebt het zelf uitgesproken.
[41] Toen haalde hij snel de as van zijn ogen weg. De koning van Israël herkende hem als een van de profeten.
[42] Hij zei tegen hem: Zo zegt YHWH: Ik had die man met de ban geslagen, maar jij hebt hem laten gaan. Daarom zul je met je leven betalen voor zijn leven. Je volk zal boeten voor zijn volk.
[43] De koning van Israël ging stuurs en boos naar huis en kwam in Samaria.

1 Koningen 21

[1] Daarna gebeurde het volgende. Naboth uit Jizreël had een wijngaard in Jizreël, naast het paleis van Achab (broer van de vader), de koning van Samaria.
[2] Achab zei tegen Naboth: Geef mij je wijngaard. Dan maak ik er een moestuin van, want hij ligt vlak naast mijn paleis. Ik geef je er een betere wijngaard voor terug. Of als je dat liever hebt, betaal ik je de waarde in geld.
[3] Maar Naboth zei tegen Achab: YHWH verhoede dat ik u het erfdeel van mijn vaders zou geven!
[4] Toen ging Achab stuurs en boos naar huis. Dat kwam door wat Naboth uit Jizreël tegen hem gezegd had: Ik geef u het erfdeel van mijn vaders niet. Hij ging op bed liggen, draaide zijn gezicht naar de muur en at niets.
[5] Zijn vrouw Izebel (waar is de vorst) kwam bij hem en vroeg: Waarom ben je zo stuurs, en waarom eet je niets?
[6] Hij zei tegen haar: Ik zei tegen Naboth uit Jizreël: Geef mij je wijngaard voor geld. Of als je dat liever hebt, geef ik je er een andere wijngaard voor. Maar hij zei: Ik geef je mijn wijngaard niet.
[7] Toen zei zijn vrouw Izebel tegen hem: Ben jij nu koning over Israël (die met God strijdt) of niet? Sta op, eet wat en wees vrolijk. Ik zal je de wijngaard van Naboth uit Jizreël bezorgen.
[8] Zij schreef brieven op naam van Achab en verzegelde die met zijn zegel. Die stuurde zij naar de oudsten en de edelen in zijn stad, die bij Naboth woonden.

[9] In die brieven schreef zij: Roep een vastendag uit en zet Naboth vooraan bij het volk.

[10] Zet dan twee nietsnutten tegenover hem. Laat hen tegen hem getuigen: Je hebt God en de koning vervloekt. Breng hem dan naar buiten en stenig hem, zodat hij sterft.

[11] De mannen van zijn stad, de oudsten en de edelen die in zijn stad woonden, deden wat Izebel hun had opgedragen. Zij deden wat geschreven stond in de brieven die zij hun gestuurd had.

[12] Zij riepen een vastendag uit en zetten Naboth vooraan bij het volk.

[13] Toen kwamen de twee nietsnutten en gingen tegenover hem zitten. Die nietsnutten getuigden tegen Naboth in het bijzijn van het volk: Naboth heeft God en de koning vervloekt. Toen brachten zij hem de stad uit en stenigden hem, zodat hij stierf.

[14] Daarna lieten zij Izebel weten: Naboth is gestenigd en dood.

[15] Zodra Izebel hoorde dat Naboth gestenigd en dood was, zei zij tegen Achab: Sta op en neem de wijngaard van Naboth uit Jizreël in bezit. Hij weigerde hem je voor geld te geven, maar Naboth leeft niet meer, hij is dood.

[16] Toen Achab hoorde dat Naboth dood was, stond hij op. Hij ging naar de wijngaard van Naboth uit Jizreël te gaan en die in bezit te nemen.

[17] Maar het woord van YHWH kwam tot Elia (mijn God is YHWH), de Thisbiet:

[18] Sta op en ga naar Achab, de koning van Israël, die in Samaria woont. Kijk, hij is in de wijngaard van Naboth. Hij is erheen gegaan om die in bezit te nemen.

[19] Zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Heb je gemoord en ook nog het bezit ingepikt? Zeg ook tegen hem: Zo zegt YHWH: De honden hebben het bloed van Naboth opgelikt. Op diezelfde plaats zullen de honden ook jouw bloed oplikken.

[20] Achab zei tegen Elia: Heb je mij gevonden, mijn vijand? Hij zei: Ik heb u gevonden, omdat u zich hebt verkocht om te doen wat slecht is in de ogen van YHWH.

[21] Kijk, ik zal onheil over je brengen en je nakomelingen wegvagen. Ik zal van Achab elke man uitroeien, slaaf of vrij, in Israël.

[22] Ik zal met je huis doen zoals met het huis van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik). Ook zoals met het huis van Baësa (die zoekt), de zoon van Ahia (mijn broer is YHWH). Want je hebt mij getergd en Israël laten zondigen.

[23] Ook over Izebel heeft YHWH gesproken: De honden zullen Izebel opeten bij de muur van Jizreël.

[24] Wie van Achab in de stad sterft, zal door de honden worden opgegeten. Wie in het veld sterft, zal door de vogels worden opgegeten.

[25] Er is niemand geweest zoals Achab, die zich verkocht om te doen wat slecht is in de ogen van YHWH. Zijn vrouw Izebel zette hem ertoe aan.

[26] Hij deed zeer gruwelijke dingen door de drekgoden te volgen. Hij deed alles wat de Amorieten gedaan hadden, die YHWH voor de Israëlieten uit het land had verdreven.

[27] Toen Achab deze woorden hoorde, scheurde hij zijn kleren. Hij trok een rouwgewaad aan op zijn blote lichaam en vastte. Hij sliep in het rouwgewaad en liep ingetogen rond.

[28] Toen kwam het woord van YHWH tot Elia, de Thisbiet:

[29] Heb je gezien hoe Achab zich voor mij vernedert? Omdat hij zich voor mij vernedert, zal ik dat onheil niet in zijn tijd brengen. In de tijd van zijn zoon zal ik het onheil over zijn huis brengen.

1 Koningen 22

[1] Drie jaar lang bleef het rustig. Er was geen oorlog tussen Syrië en Israël (die met God strijdt).

[2] Maar in het derde jaar kwam Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de koning van Juda (lofprijs), naar de koning van Israël.

[3] De koning van Israël zei tegen zijn dienaren: Weten jullie dat Ramoth in Gilead van ons is? En wij zitten stil en halen het niet terug uit de macht van de koning van Syrië!

[4] Hij vroeg Josafat: Gaat u met mij mee ten strijde naar Ramoth in Gilead? Josafat zei tegen de koning van Israël: Ik ben als u, mijn volk als uw volk, mijn paarden als uw paarden.

[5] Josafat zei nog tegen de koning van Israël: Vraag toch eerst wat YHWH ervan zegt.

[6] Toen riep de koning van Israël de profeten bijeen, ongeveer 400 man. Hij vroeg hun: Zal ik ten strijde trekken tegen Ramoth in Gilead, of zal ik het laten? Zij zeiden: Trek op, want YHWH zal het in de macht van de koning geven.

[7] Maar Josafat vroeg: Is hier niet nog een profeet van YHWH, die wij kunnen raadplegen?

[8] De koning van Israël zei tegen Josafat: Er is nog één man door wie wij YHWH kunnen raadplegen. Maar ik haat hem, want hij profeteert over mij nooit iets goeds, alleen kwaad. Het is Micha (wie is als YHWH), de zoon van Jimla. Josafat zei: De koning moet zoiets niet zeggen!

[9] Toen riep de koning van Israël een hoveling en zei: Haal snel Micha, de zoon van Jimla.

[10] De koning van Israël en Josafat, de koning van Juda, zaten elk op zijn troon, gekleed in hun koninklijke gewaden. Zij zaten op het plein bij de ingang van de poort van Samaria. Alle profeten profeteerden voor hen.

[11] Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de zoon van Kenaäna (koopman), had ijzeren horens voor zich gemaakt. Hij zei: Zo zegt YHWH: Hiermee zult u de Syriërs neerstoten tot u hen vernietigd hebt.

[12] Alle profeten profeteerden hetzelfde. Zij zeiden: Trek op naar Ramoth in Gilead, en u zult slagen. Want YHWH zal het in de macht van de koning geven.

[13] De bode die Micha was gaan roepen, zei tegen hem: Kijk, de profeten spreken allemaal eensgezind goede woorden tot de koning. Laat jouw woord toch zijn zoals dat van een van hen, en spreek iets goeds.

[14] Maar Micha zei: Zo waar YHWH leeft, wat YHWH tegen mij zegt, dat zal ik spreken.

[15] Toen hij bij de koning kwam, vroeg de koning hem: Micha, zullen wij ten strijde trekken naar Ramoth in Gilead, of zullen wij het laten? Hij zei tegen hem: Trek op, en u zult slagen. YHWH zal het in de macht van de koning

geven.
16 Maar de koning zei tegen hem: Hoe vaak moet ik je laten zweren bij de naam van YHWH? Spreek tegen mij alleen de waarheid!
17 Toen zei hij: Ik zag heel Israël verstrooid over de bergen, als schapen zonder herder. YHWH zei: Zij hebben geen heer. Laat ieder in vrede naar huis gaan.
18 De koning van Israël zei tegen Josafat: Heb ik u niet gezegd dat hij over mij nooit iets goeds profeteert, maar alleen kwaad?
19 Micha zei verder: Luister daarom naar het woord van YHWH. Ik zag YHWH op Zijn troon zitten, en het hele hemelse leger stond rechts en links van Hem.
20 YHWH zei: Wie zal Achab (broer van de vader) overhalen om op te trekken en bij Ramoth in Gilead te sneuvelen? De een zei dit en de ander dat.
21 Toen kwam er een geest naar voren. Hij ging voor YHWH staan en zei: Ik zal hem overhalen.
22 YHWH vroeg hem: Hoe? Hij zei: Ik zal uitgaan en een leugengeest zijn in de mond van al zijn profeten. Hij zei: Je zult hem overhalen, en het zal je lukken. Ga en doe het.
23 Kijk, YHWH heeft nu een leugengeest gelegd in de mond van al deze profeten van u. YHWH heeft onheil over u uitgesproken.
24 Toen kwam Zedekia, de zoon van Kenaäna, naar voren en sloeg Micha in het gezicht. Hij zei: Hoe is de Geest van YHWH dan van mij overgegaan om met jou te spreken?
25 Micha zei: Kijk, dat zul je zien op de dag dat je van kamer naar kamer vlucht om je te verstoppen.
26 De koning van Israël zei: Neem Micha en breng hem terug naar Amon (trouw), de stadsbestuurder, en naar Joas (YHWH heeft gegeven), de zoon van de koning.
27 Zeg tegen hen: Zo zegt de koning: Zet deze man in de gevangenis. Geef hem karig brood en karig water, tot ik in vrede terugkom.
28 Micha zei: Als u in vrede terugkomt, dan heeft YHWH niet door mij gesproken. En hij zei: Luister, alle volken!

[29] Zo trokken de koning van Israël en Josafat, de koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead.

[30] De koning van Israël zei tegen Josafat: Ik vermom mij en ga zo de strijd in. Maar u, trek uw koninklijke kleren aan. Zo vermomde de koning van Israël zich en ging de strijd in.

[31] De koning van Syrië had de 32 aanvoerders van zijn wagens bevolen: Val niemand aan, klein of groot, alleen de koning van Israël.

[32] Toen de aanvoerders van de wagens Josafat zagen, zeiden zij: Dat is zeker de koning van Israël. Zij keerden zich naar hem om hem aan te vallen. Maar Josafat schreeuwde het uit.

[33] Toen de aanvoerders van de wagens zagen dat hij niet de koning van Israël was, lieten zij hem met rust.

[34] Maar iemand spande in alle onschuld zijn boog en trof de koning van Israël tussen de naden van zijn pantser. De koning zei tegen zijn wagenmenner: Draai om en breng mij weg van het slagveld, want ik ben zwaar gewond.

[35] Die dag werd de strijd steeds heviger. De koning werd rechtop in zijn wagen gehouden, tegenover de Syriërs. Maar 's avonds stierf hij, en het bloed uit zijn wond stroomde in de bodem van de wagen.

[36] Bij zonsondergang ging er een roep door het leger: Ieder naar zijn stad, ieder naar zijn land!

[37] Zo stierf de koning. Hij werd naar Samaria gebracht, en men begroef de koning in Samaria.

[38] Toen men de wagen bij de vijver van Samaria afspoelde, likten de honden zijn bloed op, op de plaats waar de prostituees zich wasten. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij gesproken had.

[39] Wat verder over Achab te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël. Daar staat alles wat hij deed, het ivoren paleis dat hij bouwde en alle steden die hij bouwde.

[40] Zo ging Achab bij zijn voorouders te ruste, en zijn zoon Ahazia (YHWH grijpt vast) werd koning in zijn plaats.

[41] Josafat, de zoon van Asa (arts), werd koning over Juda in het vierde jaar van Achab, de koning van Israël.

[42] Josafat was 35 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde 25 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Azuba (verlaten), de dochter van Silchi.

[43] Hij ging in alle opzichten de weg van zijn vader Asa en week daar niet van af. Hij deed wat goed is in de ogen van YHWH.

[44] Toch werden de offerhoogten niet weggehaald. Het volk offerde en brandde nog steeds reukwerk op de offerhoogten.

[45] Josafat sloot vrede met de koning van Israël.

[46] Wat verder over Josafat te vertellen is, zijn macht en zijn oorlogen, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[47] Ook verdreef hij de laatste tempelprostitués uit het land, die in de tijd van zijn vader Asa waren overgebleven.

[48] In die tijd was er geen koning in Edom, maar een stadhouder van de koning.

[49] Josafat liet Tarsisschepen bouwen om naar Ofir te varen om goud te halen. Maar zij voeren niet uit, want de schepen leden schipbreuk bij Ezeon-geber.

[50] Toen zei Ahazia, de zoon van Achab, tegen Josafat: Laat mijn dienaren met uw dienaren op de schepen meevaren. Maar Josafat wilde dat niet.

[51] Josafat ging bij zijn voorouders te ruste en werd bij hen begraven in de stad van zijn vader David (geliefde). Zijn zoon Joram (YHWH is verheven) werd koning in zijn plaats.

[52] Ahazia, de zoon van Achab, werd koning over Israël in Samaria, in het zeventiende jaar van Josafat, de koning van Juda. Hij regeerde twee jaar over Israël.

[53] Hij deed wat slecht is in de ogen van YHWH. Hij ging in de weg van zijn vader en zijn moeder, en in de weg van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), die Israël liet zondigen.

[54] Hij diende Baäl (heer) en boog zich voor hem neer. Zo tergde hij YHWH, de God van Israël, net zoals zijn vader had gedaan.

2 Koningen

2 Koningen 1

[1] Na de dood van Achab (broer van de vader) kwam Moab (uit de vader) in opstand tegen Israël (die met God strijdt).

[2] Ahazia (YHWH grijpt vast) viel in Samaria door het traliewerk van zijn bovenkamer en werd ziek. Hij stuurde boden weg en zei tegen hen: Ga naar Baäl-Zebub, de god van Ekron. Vraag hem of ik van deze ziekte zal genezen.

[3] Maar de engel van YHWH zei tegen Elia (mijn God is YHWH), de Thisbiet: Sta op en ga de boden van de koning van Samaria tegemoet. Zeg tegen hen: Is er soms geen God in Israël? Waarom gaan jullie Baäl-Zebub raadplegen, de god van Ekron?

[4] Daarom zegt YHWH: Van het bed waarop je bent gaan liggen, zul je niet meer opstaan. Je zult zeker sterven. Toen ging Elia weg.

[5] De boden kwamen terug bij de koning. Hij vroeg hun: Waarom zijn jullie teruggekomen?

[6] Zij antwoordden: Er kwam een man naar ons toe. Hij zei: Ga terug naar de koning die jullie gestuurd heeft. Zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Is er soms geen God in Israël? Waarom stuur je boden om Baäl-Zebub te raadplegen, de god van Ekron? Daarom zul je niet meer opstaan van het bed waarop je bent gaan liggen. Je zult zeker sterven.

[7] De koning vroeg hun: Hoe zag die man eruit die jullie tegemoet kwam en dit tegen jullie zei?

[8] Zij antwoordden: Hij was een man met een kleed van haar, en hij had een leren gordel om zijn middel. Toen zei de koning: Dat is Elia, de Thisbiet.

[9] Toen stuurde de koning een aanvoerder met zijn 50 man naar Elia. Elia zat boven op een berg. De aanvoerder ging naar hem toe en zei: Man van God, de koning zegt: Kom naar beneden!

[10] Elia antwoordde de aanvoerder: Als ik een man van God ben, dan komt er vuur uit de hemel dat jou en je 50 man verteert. Toen kwam er vuur uit de hemel neer. Het verteerde hem en zijn 50 man.
[11] De koning stuurde opnieuw een aanvoerder met zijn 50 man naar Elia. Die zei tegen hem: Man van God, zo zegt de koning: Kom snel naar beneden!
[12] Elia antwoordde hem: Als ik een man van God ben, dan komt er vuur uit de hemel dat jou en je 50 man verteert. Toen kwam het vuur van God uit de hemel neer. Het verteerde hem en zijn 50 man.
[13] Voor de derde keer stuurde de koning een aanvoerder met zijn 50 man. Deze derde aanvoerder ging naar boven. Hij viel voor Elia op zijn knieën. Hij smeekte hem: Man van God, laat mijn leven toch kostbaar zijn in uw ogen, en ook het leven van deze 50 dienaren van u!
[14] Kijk, er is vuur uit de hemel neergekomen. Het heeft de eerste twee aanvoerders met hun 50 man verteerd. Maar laat mijn leven nu kostbaar zijn in uw ogen!
[15] Toen zei de engel van YHWH tegen Elia: Ga met hem mee naar beneden. Wees niet bang voor hem. Elia stond op en ging met hem mee naar de koning.
[16] Hij zei tegen de koning: Zo zegt YHWH: Je hebt boden gestuurd om Baäl-Zebub te raadplegen, de god van Ekron. Is er soms geen God in Israël, bij wie je om raad kunt vragen? Daarom zul je niet meer opstaan van het bed waarop je bent gaan liggen. Je zult zeker sterven.
[17] Zo stierf Ahazia, zoals YHWH door Elia gezegd had. Hij had geen zoon, en daarom werd Joram (YHWH is verheven) koning in zijn plaats. Dat was in het tweede jaar van Joram, de zoon van Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de koning van Juda (lofprijs).
[18] Wat verder over Ahazia te vertellen is en wat hij gedaan heeft, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

2 Koningen 2

[1] YHWH zou Elia (mijn God is YHWH) in een storm naar de hemel opnemen. In die tijd gingen Elia en Elisa (God redt) samen weg uit Gilgal.

[2] Elia zei tegen Elisa: Blijf toch hier, want YHWH heeft mij naar Bethel gestuurd. Maar Elisa zei: Zo waar YHWH leeft en zo waar u leeft: ik laat u niet alleen! Zo gingen zij samen naar Bethel.

[3] De profetenleerlingen in Bethel kwamen naar Elisa toe en vroegen: Weet u dat YHWH vandaag uw meester van u zal wegnemen? Hij zei: Ja, dat weet ik. Zeg er maar niets over.

[4] Elia zei tegen hem: Elisa, blijf toch hier, want YHWH heeft mij naar Jericho gestuurd. Maar hij zei: Zo waar YHWH leeft en zo waar u leeft: ik laat u niet alleen! Zo kwamen zij in Jericho.

[5] De profetenleerlingen in Jericho kwamen naar Elisa toe en vroegen: Weet u dat YHWH vandaag uw meester van u zal wegnemen? Hij zei: Ja, dat weet ik. Zeg er maar niets over.

[6] Elia zei tegen hem: Blijf toch hier, want YHWH heeft mij naar de Jordaan gestuurd. Maar hij zei: Zo waar YHWH leeft en zo waar u leeft: ik laat u niet alleen! Zo gingen zij samen verder.

[7] Er gingen ook 50 profetenleerlingen mee. Zij bleven op een afstand staan, terwijl Elia en Elisa bij de Jordaan stonden.

[8] Toen nam Elia zijn mantel, rolde hem op en sloeg op het water. Het water week naar links en naar rechts. Zo liepen zij samen over droge grond naar de overkant.

[9] Toen zij aan de overkant waren, zei Elia tegen Elisa: Vraag wat ik voor je moet doen, voordat ik bij je weggenomen word. Elisa zei: Laat mij toch een dubbel deel van uw geest krijgen!

[10] Elia zei: Je vraagt iets moeilijks. Als je mij ziet wanneer ik bij je weggenomen word, dan zul je het krijgen. Zo niet, dan niet.

[11] Zij liepen verder en praatten met elkaar. Plotseling verscheen er een wagen van vuur met paarden van vuur, die hen van elkaar scheidden. Zo ging Elia in een storm naar de hemel.

[12] Elisa zag het en riep: Mijn vader, mijn vader! De wagens van Israël (die met God strijdt) en zijn ruiters! Toen zag hij hem niet meer. Hij greep zijn kleren en scheurde ze in twee stukken.

[13] Hij raapte de mantel van Elia op, die van hem was afgevallen. Hij ging terug en bleef aan de oever van de Jordaan staan.

[14] Hij nam de mantel van Elia en sloeg op het water. Hij zei: Waar is YHWH, de God van Elia? Ja, waar is Hij? Toen hij op het water sloeg, week het naar links en naar rechts. Zo ging Elisa erdoor.

[15] De profetenleerlingen uit Jericho stonden aan de overkant en zagen hem. Zij zeiden: De geest van Elia rust op Elisa. Zij gingen hem tegemoet en bogen zich voor hem neer tot op de grond.

[16] Zij zeiden tegen hem: Kijk, er zijn hier bij uw dienaren 50 sterke mannen. Laat hen toch uw meester gaan zoeken. Misschien heeft de Geest van YHWH hem opgenomen en ergens op een berg of in een dal neergeworpen. Maar hij zei: Stuur hen niet.

[17] Maar zij bleven aandringen, tot hij niet meer kon weigeren. Toen zei hij: Stuur hen dan maar. Zij stuurden 50 mannen. Die zochten drie dagen lang, maar vonden hem niet.

[18] Zij kwamen terug bij Elisa, die in Jericho gebleven was. Hij zei tegen hen: Heb ik jullie niet gezegd dat jullie niet moesten gaan?

[19] De mannen van de stad zeiden tegen Elisa: Kijk, deze stad ligt mooi, zoals u zelf ziet. Maar het water is slecht en het land is onvruchtbaar.

[20] Hij zei: Breng mij een nieuwe schaal en doe er zout in. Zij brachten hem die.

[21] Toen ging hij naar de bron en gooide het zout erin. Hij zei: Zo zegt YHWH: Ik heb dit water gezond gemaakt. Er zal geen dood en geen onvruchtbaarheid meer uit voortkomen.

[22] Zo werd het water gezond, tot op de dag van vandaag, zoals Elisa gezegd had.

[23] Van daar ging hij naar Bethel. Toen hij de weg omhoog liep, kwamen er jongens uit de stad. Zij bespotten hem en riepen: Ga omhoog, kaalkop! Ga omhoog, kaalkop!

[24] Hij draaide zich om, keek naar hen en vervloekte hen in de naam van YHWH. Toen kwamen er twee beren uit het bos. Die verscheurden 42 van de jongens.

25 Van daar ging hij naar de berg Karmel, en daarvandaan ging hij terug naar Samaria.

2 Koningen 3

1 Joram (YHWH is verheven), de zoon van Achab (broer van de vader), werd koning over Israël (die met God strijdt) in Samaria. Dat was in het achttiende jaar van Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de koning van Juda (lofprijs). Hij regeerde twaalf jaar.

2 Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, maar niet zoals zijn vader en zijn moeder. Hij haalde het opgerichte beeld van Baäl (heer) weg, dat zijn vader had gemaakt.

3 Toch bleef hij de zonden doen van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), die Israël tot zonde had gebracht. Daar hield hij niet mee op.

4 Mesa (redding), de koning van Moab (uit de vader), fokte schapen. Hij moest aan de koning van Israël 100.000 lammeren leveren en 100.000 rammen met hun wol.

5 Maar toen Achab gestorven was, kwam de koning van Moab in opstand tegen de koning van Israël.

6 Toen trok koning Joram uit Samaria weg en riep heel Israël op voor de strijd.

7 Hij liet Josafat, de koning van Juda, vragen: De koning van Moab is tegen mij in opstand gekomen. Gaat u met mij mee ten strijde tegen Moab? Josafat zei: Ik ga mee. Ik ben als u, mijn volk als uw volk, mijn paarden als uw paarden.

8 Josafat vroeg: Langs welke weg zullen wij optrekken? Joram antwoordde: Langs de weg door de woestijn van Edom.

9 Zo trokken de koning van Israël, de koning van Juda en de koning van Edom op. Zij maakten een omweg van zeven dagen. Toen was er geen water meer voor het leger en voor het vee dat met hen meeging.

10 De koning van Israël zei: Ach! YHWH heeft deze drie koningen bij elkaar geroepen om hen in de macht van Moab te geven!

[11] Maar Josafat vroeg: Is hier geen profeet van YHWH, zodat wij YHWH door hem kunnen raadplegen? Een van de dienaren van de koning van Israël antwoordde: Elisa (God redt), de zoon van Safat (hij heeft geoordeeld), is hier. Hij goot vroeger water over de handen van Elia (mijn God is YHWH).
[12] Josafat zei: Hij heeft het woord van YHWH. Toen gingen de koning van Israël, Josafat en de koning van Edom naar hem toe.
[13] Maar Elisa zei tegen de koning van Israël: Wat heb ik met u te maken? Ga maar naar de profeten van uw vader en de profeten van uw moeder. De koning van Israël zei: Nee, want YHWH heeft deze drie koningen hierheen geroepen om hen aan Moab over te leveren.
[14] Elisa zei: Zo waar YHWH van de legermachten leeft, voor wie ik sta: ik heb alleen ontzag voor Josafat, de koning van Juda. Anders zou ik u niet eens aankijken!
[15] Maar breng nu een harpspeler bij mij. Terwijl de harpspeler speelde, kwam de hand van YHWH op Elisa.
[16] Hij zei: Zo zegt YHWH: Graaf in dit dal overal kuilen.
[17] Want zo zegt YHWH: Jullie zullen geen wind zien en geen regen. Toch zal dit dal vol water komen te staan. Dan kunnen jullie drinken, jullie zelf, je vee en je lastdieren.
[18] En dat is nog maar een kleinigheid in de ogen van YHWH. Hij zal ook Moab in jullie macht geven.
[19] Jullie zullen alle versterkte steden en alle belangrijke steden veroveren. Jullie zullen alle goede bomen omhakken en alle waterbronnen dichtgooien. Alle goede akkers zullen jullie met stenen bederven.
[20] De volgende morgen, op het uur van het graanoffer, kwam er plotseling water uit de richting van Edom. Het hele land kwam vol water te staan.
[21] Alle Moabieten hoorden dat de koningen waren opgetrokken om tegen hen te strijden. Daarom werden alle mannen opgeroepen die een wapen konden dragen, jong en oud. Zij stelden zich op bij de grens.
[22] Vroeg in de morgen stonden zij op. De zon scheen op het water, en de Moabieten zagen het water aan de overkant rood als bloed.

[23] Zij zeiden: Dat is bloed! De koningen hebben elkaar zeker met het zwaard gedood. Moabieten, op naar de buit!
[24] Maar toen zij bij het kamp van Israël kwamen, stonden de Israëlieten op en versloegen de Moabieten. Die vluchtten voor hen. De Israëlieten drongen het land binnen en versloegen Moab verder.
[25] Zij verwoestten de steden. Iedereen gooide stenen op de goede akkers, tot die helemaal vol lagen. Zij gooiden alle waterbronnen dicht en hakten alle goede bomen om. Alleen de stenen muren van Kir-Hareseth bleven over, maar de slingeraars omsingelden de stad en vielen haar aan.
[26] De koning van Moab zag dat hij de strijd verloor. Hij nam 700 mannen met zwaarden mee om door te breken naar de koning van Edom, maar het lukte hun niet.
[27] Toen nam hij zijn oudste zoon, die na hem koning zou worden, en offerde hem als brandoffer op de muur. Er kwam grote toorn over Israël. Daarom trokken zij bij hem weg en gingen terug naar hun land.

2 Koningen 4

[1] De vrouw van een van de profetenleerlingen riep Elisa (God redt) om hulp. Zij zei: Uw dienaar, mijn man, is gestorven. U weet dat uw dienaar ontzag had voor YHWH. Nu is de schuldeiser gekomen om mijn twee zonen als slaven mee te nemen.
[2] Elisa vroeg haar: Wat kan ik voor je doen? Vertel eens, wat heb je in huis? Zij antwoordde: Uw dienares heeft niets meer in huis, alleen een kruik olie.
[3] Hij zei: Ga lege potten lenen bij al je buren. Leen er zoveel mogelijk, niet te weinig.
[4] Ga dan naar binnen en sluit de deur achter je en je zonen. Giet olie in al die potten, en zet elke volle pot apart.
[5] Zij ging bij hem weg en sloot de deur achter zich en haar zonen. Haar zonen brachten haar de potten, en zij goot ze vol.
[6] Toen alle potten vol waren, zei zij tegen haar zoon: Breng mij nog een pot. Maar hij zei: Er is geen pot meer. Toen hield de olie op met stromen.

[7] Zij ging het aan de man van God vertellen. Hij zei: Ga de olie verkopen en betaal je schuld. Van wat overblijft, kun je met je zonen leven.

[8] Op een dag kwam Elisa door Sunem. Daar woonde een voorname vrouw, die erop aandrong dat hij bij haar kwam eten. Daarna ging hij er elke keer dat hij langskwam naar binnen om te eten.

[9] Zij zei tegen haar man: Ik weet zeker dat de man die hier steeds langskomt, een heilige man van God is.

[10] Laten wij op het dak een kleine kamer met muren bouwen. Daar zetten wij een bed, een tafel, een stoel en een lamp voor hem neer. Als hij bij ons komt, kan hij daar verblijven.

[11] Op een dag kwam hij daar weer. Hij ging naar die bovenkamer en ging er liggen.

[12] Hij zei tegen Gehazi (dal van het visioen), zijn knecht: Roep die vrouw uit Sunem. Gehazi riep haar, en zij kwam bij hem staan.

[13] Elisa had tegen Gehazi gezegd: Zeg tegen haar: Je hebt al die moeite voor ons gedaan. Wat kan ik voor je doen? Moet ik een goed woord voor je doen bij de koning of bij de legeraanvoerder? Maar zij zei: Ik woon hier gewoon tussen mijn eigen volk.

[14] Hij vroeg: Wat kan ik dan voor haar doen? Gehazi antwoordde: Zij heeft geen zoon, en haar man is oud.

[15] Hij zei: Roep haar. Gehazi riep haar, en zij bleef in de deuropening staan.

[16] Elisa zei: Volgend jaar rond deze tijd zul je een zoon in je armen houden. Maar zij zei: Nee, mijn heer, man van God, lieg toch niet tegen uw dienares!

[17] De vrouw werd zwanger. Het jaar daarop, rond dezelfde tijd, kreeg zij een zoon, zoals Elisa haar gezegd had.

[18] Het kind groeide op. Op een dag ging het naar zijn vader, die bij de maaiers was.

[19] Het zei tegen zijn vader: Mijn hoofd, mijn hoofd! De vader zei tegen een knecht: Breng hem naar zijn moeder.

[20] De knecht nam hem op en bracht hem naar zijn moeder. Het kind zat tot de middag op haar schoot. Toen stierf het.

[21] Zij ging naar boven en legde het op het bed van de man van God. Zij sloot de deur en ging naar buiten.

[22] Zij riep haar man en zei: Stuur mij toch een van de knechten en een ezelin. Ik wil snel naar de man van God, en dan kom ik terug.

[23] Hij vroeg: Waarom ga je vandaag naar hem toe? Het is geen nieuwe maan en geen sabbat. Zij zei: Het is goed.

[24] Zij zadelde de ezelin en zei tegen haar knecht: Rijd door en ga snel verder. Houd niet in, tenzij ik het je zeg.

[25] Zo ging zij op weg en kwam bij de man van God op de berg Karmel. Toen de man van God haar in de verte zag, zei hij tegen Gehazi, zijn knecht: Kijk, daar is de vrouw uit Sunem.

[26] Loop haar snel tegemoet en vraag haar: Gaat het goed met je? Gaat het goed met je man? Gaat het goed met je kind? Zij zei: Het gaat goed.

[27] Toen zij bij de man van God op de berg kwam, greep zij zijn voeten vast. Gehazi kwam naar voren om haar weg te duwen. Maar de man van God zei: Laat haar. Zij is diep bedroefd. YHWH heeft het voor mij verborgen gehouden en het mij niet verteld.

[28] Zij zei: Heb ik mijn heer soms om een zoon gevraagd? Heb ik niet gezegd: Maak mij geen valse hoop?

[29] Hij zei tegen Gehazi: Maak je klaar, neem mijn staf mee en ga. Als je iemand tegenkomt, groet hem niet. Als iemand jou groet, antwoord hem niet. Leg mijn staf op het gezicht van de jongen.

[30] Maar de moeder van de jongen zei: Zo waar YHWH leeft en zo waar u leeft: ik ga niet zonder u weg! Toen stond hij op en ging met haar mee.

[31] Gehazi was hen vooruitgegaan en had de staf op het gezicht van de jongen gelegd. Maar er kwam geen geluid en geen teken van leven. Hij ging Elisa tegemoet en vertelde hem: De jongen is niet wakker geworden.

[32] Toen Elisa in het huis kwam, lag de jongen dood op zijn bed.

[33] Hij ging naar binnen, sloot de deur achter hen beiden en bad tot YHWH.

[34] Hij klom op het bed en ging op het kind liggen. Hij legde zijn mond op de mond van het kind, zijn ogen op zijn ogen en zijn handen op zijn handen. Zo

strekte hij zich over hem uit, en het lichaam van het kind werd warm.
35 Daarna stond hij op en liep in het huis heen en weer. Hij klom weer op het bed en strekte zich opnieuw over hem uit. Toen niesde de jongen zeven keer en deed zijn ogen open.
36 Hij riep Gehazi en zei: Roep de vrouw uit Sunem. Gehazi riep haar, en zij kwam bij hem. Hij zei: Neem je zoon maar mee.
37 Zij kwam binnen, viel aan zijn voeten neer en boog zich tot de grond. Toen nam zij haar zoon op en ging naar buiten.
38 Elisa kwam terug in Gilgal. Er was hongersnood in het land, en de profetenleerlingen zaten bij hem. Hij zei tegen zijn knecht: Zet de grote pot op het vuur en kook soep voor de profetenleerlingen.
39 Een van hen ging het veld in om groente te plukken. Hij vond een wilde rank en plukte er wilde kalebassen van, zijn hele kleed vol. Toen hij terugkwam, sneed hij ze in de soeppot, want niemand kende ze.
40 Zij schepten de soep op voor de mannen. Maar toen zij ervan aten, riepen zij: Man van God, er zit dood in de pot! Zij konden het niet eten.
41 Hij zei: Breng dan meel. Hij gooide het in de pot en zei: Schep op voor de mensen, zodat zij kunnen eten. Toen was er niets schadelijks meer in de pot.
42 Er kwam een man uit Baäl-Salisa. Hij bracht de man van God brood van de eerste oogst: twintig gerstebroden en verse korenaren in een zak. Elisa zei: Geef het aan de mensen, zodat zij kunnen eten.
43 Maar zijn dienaar zei: Hoe kan ik dit aan 100 mannen voorzetten? Elisa zei: Geef het aan de mensen, zodat zij kunnen eten. Want zo zegt YHWH: Zij zullen eten, en er zal overblijven.
44 Hij zette het hun voor. Zij aten, en er bleef over, zoals YHWH gezegd had.

2 Koningen 5

1 Naäman (lieflijk), de legeraanvoerder van de koning van Syrië, was een belangrijk man voor zijn heer en stond in hoog aanzien. Want door hem had YHWH Syrië de overwinning gegeven. Hij was een dapper strijder, maar hij was melaats.

[2] Bij een strooptocht hadden de Syriërs een jong meisje uit Israël (die met God strijdt) gevangengenomen. Zij werd dienares van de vrouw van Naäman.

[3] Zij zei tegen haar meesteres: Was mijn heer maar bij de profeet in Samaria! Die zou hem van zijn melaatsheid genezen.

[4] Naäman ging naar zijn heer en vertelde hem wat het meisje uit Israël gezegd had.

[5] De koning van Syrië zei: Ga er maar heen. Ik zal een brief sturen aan de koning van Israël. Naäman vertrok. Hij nam ongeveer 340 kilo zilver mee, ongeveer 66 kilo goud en tien stel feestkleren.

[6] Hij bracht de brief naar de koning van Israël. Daarin stond: Met deze brief stuur ik mijn dienaar Naäman naar u toe. Wilt u hem van zijn melaatsheid genezen?

[7] Toen de koning van Israël de brief gelezen had, scheurde hij zijn kleren. Hij zei: Ben ik soms God, die kan doden en levend maken? Deze man stuurt iemand naar mij om hem van zijn melaatsheid te genezen! Let op, hij zoekt een aanleiding om ruzie met mij te maken.

[8] Elisa (God redt), de man van God, hoorde dat de koning van Israël zijn kleren had gescheurd. Hij liet de koning zeggen: Waarom hebt u uw kleren gescheurd? Laat hij toch naar mij toe komen. Dan zal hij weten dat er een profeet in Israël is.

[9] Zo kwam Naäman met zijn paarden en zijn wagen, en hij bleef staan bij de deur van het huis van Elisa.

[10] Elisa stuurde een bode naar hem toe met de boodschap: Ga je zeven keer wassen in de Jordaan. Dan zal je huid genezen, en je zult rein zijn.

[11] Maar Naäman werd kwaad en ging weg. Hij zei: Ik dacht dat hij zeker naar buiten zou komen. Ik dacht dat hij zou blijven staan en de naam van YHWH, zijn God, zou aanroepen. En dat hij zijn hand over de plek zou bewegen en de melaatsheid zou genezen.

[12] Zijn de Abana en de Farpar, de rivieren van Damaskus, niet beter dan al het water in Israël? Kan ik mij daarin niet wassen en rein worden? Hij draaide zich om en ging woedend weg.

13 Maar zijn dienaren kwamen naar hem toe en zeiden: Vader, als de profeet u iets moeilijks had opgedragen, had u het dan niet gedaan? Dan zeker nu hij alleen tegen u zegt: Was je, en je zult rein zijn!
14 Toen ging hij naar de Jordaan en dook zeven keer onder, zoals de man van God gezegd had. Zijn huid werd weer als die van een kleine jongen, en hij was rein.
15 Toen ging hij met zijn hele gevolg terug naar de man van God. Hij ging voor hem staan en zei: Nu weet ik dat er op de hele aarde geen God is, behalve in Israël! Neem daarom toch een geschenk aan van uw dienaar.
16 Maar Elisa zei: Zo waar YHWH leeft, voor wie ik sta: ik neem niets aan! Naäman bleef aandringen dat hij het zou aannemen, maar hij weigerde.
17 Naäman zei: Als dat niet mag, laat mij dan zoveel aarde meenemen als twee muilezels kunnen dragen. Want uw dienaar zal geen brandoffers of slachtoffers meer brengen aan andere goden, alleen aan YHWH.
18 Maar dit ene moge YHWH uw dienaar vergeven. Als mijn heer de tempel van Rimmon binnengaat om daar te buigen, leunt hij op mijn arm. Dan moet ik mij ook buigen in de tempel van Rimmon. Moge YHWH uw dienaar dat vergeven.
19 Elisa zei tegen hem: Ga in vrede. Naäman vertrok en was al een eindje op weg.
20 Toen dacht Gehazi (dal van het visioen), de knecht van Elisa, de man van God: Mijn heer heeft die Syriër Naäman gespaard. Hij heeft niets aangenomen van wat hij had meegebracht. Maar zo waar YHWH leeft: ik ga hem achterna en neem iets van hem aan!
21 Zo ging Gehazi Naäman achterna. Toen Naäman zag dat iemand hem achternaliep, sprong hij van zijn wagen, ging hem tegemoet en vroeg: Is alles goed?
22 Hij zei: Alles is goed. Mijn heer heeft mij gestuurd om te zeggen: Kijk, er zijn net twee jonge profetenleerlingen uit het bergland van Efraïm (vruchtbaar) bij mij gekomen. Geef hun toch ongeveer 34 kilo zilver en twee stel feestkleren.
23 Naäman zei: Neem gerust het dubbele. Hij drong aan en bond ongeveer 68 kilo zilver in twee zakken, samen met twee stel feestkleren. Hij gaf ze aan twee van zijn knechten, die ze voor Gehazi uit droegen.

[24] Toen Gehazi bij de heuvel kwam, nam hij het van hen over en borg het op in het huis. Hij liet de mannen gaan, en zij vertrokken.

[25] Daarna ging hij naar binnen en kwam bij zijn heer staan. Elisa vroeg hem: Waar ben je geweest, Gehazi? Hij zei: Uw dienaar is nergens heen geweest.

[26] Maar Elisa zei tegen hem: Was ik er in gedachten niet bij, toen die man van zijn wagen stapte en jou tegemoet kwam? Is dit de tijd om zilver en kleren aan te nemen? Of olijfgaarden, wijngaarden, schapen, runderen, slaven en slavinnen?

[27] Daarom zal de melaatsheid van Naäman aan jou blijven kleven, en aan je nakomelingen, voor altijd! Gehazi ging bij hem weg, melaats en wit als sneeuw.

2 Koningen 6

[1] De profetenleerlingen zeiden tegen Elisa (God redt): Kijk, de plaats waar wij bij u wonen, is te klein voor ons.

[2] Laten wij naar de Jordaan gaan. Daar kan ieder van ons een balk halen, en dan bouwen wij daar een plek om te wonen. Hij zei: Ga maar.

[3] Een van hen zei: Wilt u toch met uw dienaren meegaan? Hij zei: Ik ga mee.

[4] Zo ging hij met hen mee. Toen zij bij de Jordaan kwamen, hakten zij bomen om.

[5] Terwijl een van hen een boom velde, viel het ijzer van zijn bijl in het water. Hij riep: Ach, mijn heer! Die bijl was nog wel geleend!

[6] De man van God vroeg: Waar is het gevallen? Hij wees hem de plek. Toen sneed Elisa een stuk hout af en gooide het daarheen. Toen kwam het ijzer boven drijven.

[7] Hij zei: Pak het maar. De man stak zijn hand uit en pakte het.

[8] De koning van Syrië voerde oorlog tegen Israël (die met God strijdt). Hij overlegde met zijn dienaren en zei: Op die en die plaats sla ik mijn kamp op.

[9] Maar de man van God liet de koning van Israël zeggen: Trek niet langs die plaats, want de Syriërs komen daar naartoe.

[10] De koning van Israël stuurde mannen naar de plaats waarvoor de man van God hem gewaarschuwd had. Zo was hij daar op zijn hoede, en dat niet één of

twee keer.
11 De koning van Syrië raakte daardoor erg verontrust. Hij riep zijn dienaren bij zich en vroeg: Wie van ons staat aan de kant van de koning van Israël? Zeg het mij!
12 Een van zijn dienaren zei: Niemand, mijn heer de koning! Maar Elisa, de profeet in Israël, vertelt de koning van Israël zelfs wat u in uw slaapkamer zegt.
13 De koning zei: Ga kijken waar hij is, dan laat ik hem halen. Men vertelde hem: Hij is in Dothan.
14 Toen stuurde hij paarden, wagens en een groot leger daarheen. Zij kwamen 's nachts en omsingelden de stad.
15 De dienaar van de man van God stond heel vroeg op en ging naar buiten. Hij zag dat een leger met paarden en wagens de stad omsingeld had. Hij zei tegen Elisa: Ach, mijn heer, wat moeten wij doen?
16 Elisa zei: Wees niet bang. Er zijn er meer bij ons dan bij hen.
17 Elisa bad: YHWH, open toch zijn ogen, zodat hij kan zien! YHWH opende de ogen van de jongen, en hij zag het. De berg rondom Elisa was vol paarden en wagens van vuur.
18 Toen de Syriërs op hem afkwamen, bad Elisa tot YHWH: Sla deze mensen toch met blindheid. YHWH sloeg hen met blindheid, zoals Elisa gevraagd had.
19 Elisa zei tegen hen: Dit is niet de goede weg en niet de goede stad. Volg mij, dan breng ik jullie naar de man die jullie zoeken. Hij bracht hen naar Samaria.
20 Toen zij in Samaria gekomen waren, zei Elisa: YHWH, open de ogen van deze mannen, zodat zij kunnen zien! YHWH opende hun ogen, en zij zagen dat zij midden in Samaria waren.
21 Toen de koning van Israël hen zag, vroeg hij Elisa: Zal ik hen doden? Zal ik hen doden, mijn vader?
22 Maar Elisa zei: Nee, dat moet u niet doen. Zou u mensen doden die u zelf met uw zwaard en boog gevangen hebt? Geef hun brood en water. Laat hen eten en drinken en dan teruggaan naar hun heer.
23 De koning liet een groot feestmaal voor hen klaarmaken. Zij aten en dronken, en daarna liet hij hen gaan. Zij gingen terug naar hun heer. Daarna kwamen er

geen Syrische benden meer in het land van Israël.
[24] Enige tijd later riep Benhadad (zoon van Hadad), de koning van Syrië, zijn hele leger bijeen. Hij trok op en belegerde Samaria.
[25] Door die belegering ontstond er een grote hongersnood in Samaria. Een ezelskop kostte bijna een kilo zilver, en een kwart liter duivenmest ongeveer 55 gram zilver.
[26] Toen de koning eens over de stadsmuur liep, riep een vrouw naar hem: Help mij, mijn heer de koning!
[27] Hij zei: Als YHWH je niet helpt, hoe kan ik je dan helpen? Met graan van de dorsvloer of met wijn uit de pers?
[28] De koning vroeg haar: Wat is er met je? Zij zei: Deze vrouw zei tegen mij: Geef je zoon, dan eten wij hem vandaag op. Morgen eten wij dan mijn zoon.
[29] Toen hebben wij mijn zoon gekookt en opgegeten. De volgende dag zei ik tegen haar: Geef je zoon, dan eten wij hem op. Maar zij heeft haar zoon verstopt.
[30] Toen de koning hoorde wat de vrouw zei, scheurde hij zijn kleren. Hij liep over de muur, en het volk zag dat hij onder zijn kleren een rouwkleed op zijn lichaam droeg.
[31] Hij zei: God mag mij zwaar straffen als het hoofd van Elisa, de zoon van Safat (hij heeft geoordeeld), vandaag nog op zijn romp blijft!
[32] Elisa zat in zijn huis, en de oudsten zaten bij hem. De koning stuurde een man voor zich uit. Maar voordat de bode aankwam, zei Elisa tegen de oudsten: Zien jullie hoe die moordenaarszoon iemand stuurt om mijn hoofd af te hakken? Let op: als de bode komt, doe dan de deur dicht en houd hem tegen. Hoor ik zijn heer daar niet al achter hem aan komen?
[33] Terwijl hij nog met hen sprak, kwam de bode al bij hem. De koning zei: Kijk, deze ellende komt van YHWH. Waarom zou ik nog langer op YHWH wachten?

2 Koningen 7

[1] Elisa (God redt) zei: Luister naar het woord van YHWH. Zo zegt YHWH: Morgen rond deze tijd kost in de poort van Samaria 7 liter fijn meel ongeveer 11 gram zilver. Voor datzelfde bedrag koop je dan 14 liter gerst.

[2] Maar de officier op wiens arm de koning leunde, reageerde. Hij zei tegen de man van God: Zelfs als YHWH ramen in de hemel maakte, kan dat dan gebeuren? Elisa zei: Je zult het met eigen ogen zien, maar je zult er niet van eten.

[3] Bij de ingang van de stadspoort zaten vier melaatse mannen. Zij zeiden tegen elkaar: Waarom blijven wij hier zitten tot wij sterven?

[4] Als wij de stad in gaan, sterven wij daar van de honger. Als wij hier blijven, sterven wij ook. Laten wij daarom naar het kamp van de Syriërs gaan. Als zij ons laten leven, dan leven wij. Als zij ons doden, dan sterven wij maar.

[5] Bij het vallen van de avond stonden zij op om naar het kamp van de Syriërs te gaan. Toen zij bij de rand van het kamp kwamen, was er niemand.

[6] Want YHWH had het Syrische leger een geluid laten horen van wagens en paarden, het geluid van een groot leger. Toen zeiden zij tegen elkaar: Kijk, de koning van Israël (die met God strijdt) heeft de koningen van de Hethieten en van Egypte ingehuurd om ons aan te vallen!

[7] Daarom waren zij bij het vallen van de avond gevlucht. Zij lieten hun tenten, paarden en ezels achter, en het kamp zoals het was. Zij waren gevlucht om hun leven te redden.

[8] Toen deze melaatsen bij de rand van het kamp kwamen, gingen zij een tent binnen. Zij aten en dronken en namen zilver, goud en kleren mee. Die gingen zij verstoppen. Daarna kwamen zij terug, gingen een andere tent binnen, namen daar ook dingen uit en verstopten die.

[9] Toen zeiden zij tegen elkaar: Wij doen niet goed. Vandaag is een dag van goed nieuws, en wij houden het voor ons. Als wij wachten tot het licht wordt, zal de straf ons treffen. Kom, laten wij het in het paleis van de koning gaan vertellen.

[10] Zij gingen naar de stad, riepen de poortwachters en vertelden hun: Wij zijn in het kamp van de Syriërs geweest. Er was niemand, en er was geen mens te horen. Alleen de paarden en ezels stonden vastgebonden, en de tenten stonden er nog

zoals ze waren.

11 De poortwachters riepen het door, en het nieuws werd binnen in het paleis van de koning verteld.

12 De koning stond midden in de nacht op en zei tegen zijn dienaren: Ik zal jullie vertellen wat de Syriërs met ons van plan zijn. Zij weten dat wij honger hebben. Daarom hebben zij het kamp verlaten en zich in het veld verstopt. Zij denken: Als zij de stad uit komen, grijpen wij hen levend en gaan wij de stad binnen.

13 Een van zijn dienaren antwoordde: Laten wij vijf van de paarden nemen die hier nog over zijn. Het vergaat hun toch net als alle Israëlieten die hier nog zijn, of die al zijn omgekomen. Laten wij hen sturen om te kijken.

14 Zij namen twee wagens met paarden. De koning stuurde hen achter het Syrische leger aan en zei: Ga kijken wat er aan de hand is.

15 Zij volgden hen tot aan de Jordaan. De hele weg lag vol met kleren en spullen die de Syriërs in hun haast hadden weggegooid. De boden gingen terug en vertelden het aan de koning.

16 Toen trok het volk de stad uit en plunderde het kamp van de Syriërs. Voor ongeveer 11 gram zilver kon je 7 liter fijn meel kopen, of 14 liter gerst, zoals YHWH gezegd had.

17 De koning had de officier op wiens arm hij leunde, het toezicht over de poort gegeven. Maar het volk vertrapte hem in de poort, zodat hij stierf. Zo gebeurde wat de man van God gezegd had, toen de koning bij hem kwam.

18 Want de man van God had het de koning voorzegd. Hij had gezegd: Morgen rond deze tijd kost in de poort van Samaria 14 liter gerst ongeveer 11 gram zilver. Zoveel kost dan ook 7 liter fijn meel.

19 De officier had de man van God geantwoord: Zelfs als YHWH ramen in de hemel maakte, kan dat dan gebeuren? En Elisa had gezegd: Je zult het met eigen ogen zien, maar je zult er niet van eten.

20 Zo is het hem ook gegaan. Het volk vertrapte hem in de poort, en hij stierf.

2 Koningen 8

[1] Elisa (God redt) had gesproken met de vrouw van wie hij de zoon weer levend had gemaakt. Hij had gezegd: Ga weg met je gezin. Ga als vreemdeling wonen waar je maar kunt. Want YHWH laat een hongersnood komen, en die zal zeven jaar in het land duren.

[2] De vrouw had gedaan wat de man van God gezegd had. Zij was met haar gezin vertrokken en had zeven jaar als vreemdeling in het land van de Filistijnen gewoond.

[3] Na die zeven jaar kwam de vrouw terug uit het land van de Filistijnen. Zij ging naar de koning om haar huis en haar land terug te vragen.

[4] De koning was op dat moment in gesprek met Gehazi (dal van het visioen), de knecht van de man van God. Hij zei: Vertel mij toch over alle grote dingen die Elisa gedaan heeft.

[5] Gehazi vertelde de koning net hoe Elisa een dode weer levend had gemaakt. Juist toen kwam de vrouw van wie hij de zoon levend had gemaakt, de koning om haar huis en haar land vragen. Gehazi zei: Mijn heer de koning, dit is de vrouw, en dit is haar zoon, die Elisa levend heeft gemaakt.

[6] De koning ondervroeg de vrouw, en zij vertelde het hem. Toen gaf de koning haar een hofbeambte mee en zei: Zorg dat zij alles terugkrijgt wat van haar was. Geef haar ook alle opbrengst van haar land, vanaf de dag dat zij het land verliet tot nu.

[7] Elisa kwam in Damaskus, toen Benhadad (zoon van Hadad), de koning van Syrië, ziek was. Men vertelde de koning: De man van God is hierheen gekomen.

[8] De koning zei tegen Hazaël (God ziet): Neem een geschenk mee en ga de man van God tegemoet. Vraag door hem aan YHWH: Zal ik van deze ziekte genezen?

[9] Hazaël ging hem tegemoet. Hij nam een geschenk mee, het beste van Damaskus, een vracht voor 40 kamelen. Hij ging voor Elisa staan en zei: Uw zoon Benhadad, de koning van Syrië, heeft mij naar u gestuurd. Hij vraagt: Zal ik van deze ziekte genezen?

[10] Elisa zei tegen hem: Ga naar hem toe en zeg: U zult zeker genezen. Maar YHWH heeft mij laten zien dat hij zeker zal sterven.

[11] Elisa keek hem strak aan, zo lang dat Hazaël er verlegen van werd. Toen begon de man van God te huilen.

[12] Hazaël vroeg: Waarom huilt mijn heer? Elisa antwoordde: Omdat ik weet hoeveel kwaad jij de Israëlieten zult aandoen. Je zult hun vestingen in brand steken en hun jonge mannen met het zwaard doden. Je zult hun kleine kinderen verpletteren en hun zwangere vrouwen openrijten.

[13] Hazaël zei: Maar wie is uw dienaar, die niet meer is dan een hond? Hoe zou hij zulke grote dingen doen? Elisa zei: YHWH heeft mij laten zien dat jij koning over Syrië wordt.

[14] Hazaël ging bij Elisa weg en kwam bij zijn heer. Die vroeg hem: Wat heeft Elisa tegen je gezegd? Hij antwoordde: Hij heeft mij gezegd dat u zeker zult genezen.

[15] Maar de volgende dag nam Hazaël een deken, doopte die in water en spreidde die over het gezicht van de koning uit. Zo stierf de koning, en Hazaël werd koning in zijn plaats.

[16] In het vijfde jaar van Joram (YHWH is verheven), de zoon van Achab (broer van de vader), de koning van Israël (die met God strijdt), werd Jehoram (YHWH is verheven) koning. Hij was de zoon van Josafat (YHWH heeft recht gesproken), die toen nog koning van Juda (lofprijs) was.

[17] Hij was 32 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde acht jaar in Jeruzalem.

[18] Hij volgde de weg van de koningen van Israël, zoals het huis van Achab gedaan had. Want hij was getrouwd met een dochter van Achab. Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH.

[19] Toch wilde YHWH Juda niet vernietigen, omwille van David (geliefde), Zijn dienaar. Hij had hem beloofd dat hij en zijn zonen altijd een lamp zouden hebben.

[20] In zijn tijd kwam Edom in opstand tegen de heerschappij van Juda. Zij kozen een eigen koning.

[21] Daarom trok Joram met al zijn wagens naar Zaïr. Midden in de nacht stond hij op en versloeg de Edomieten die hem omsingeld hadden, en ook de

aanvoerders van de wagens. Maar het volk vluchtte naar zijn tenten.
[22] Toch bleef Edom onafhankelijk van Juda, tot op de dag van vandaag. In diezelfde tijd kwam ook Libna in opstand.
[23] Wat verder over Joram te vertellen is en alles wat hij gedaan heeft, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.
[24] Joram ging bij zijn voorouders te ruste en werd bij hen begraven in de stad van David. Zijn zoon Ahazia (YHWH grijpt vast) werd koning in zijn plaats.
[25] In het twaalfde jaar van Joram, de zoon van Achab, de koning van Israël, werd Ahazia koning. Hij was de zoon van Jehoram, de koning van Juda.
[26] Ahazia was 22 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde één jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Athalia (YHWH is verheven); zij was een dochter van Omri (korenschoof), de koning van Israël.
[27] Hij volgde de weg van het huis van Achab. Net als dat huis deed hij wat slecht was in de ogen van YHWH. Want hij was een schoonzoon van dat huis.
[28] Hij trok met Joram, de zoon van Achab, ten strijde tegen Hazaël, de koning van Syrië, bij Ramoth in Gilead. Daar verwondden de Syriërs Joram.
[29] Koning Joram ging terug naar Jizreël om te genezen van de wonden die de Syriërs hem bij Rama hadden toegebracht. Dat was in de strijd tegen Hazaël, de koning van Syrië. Ahazia, de zoon van Jehoram, de koning van Juda, ging naar Jizreël om Joram te bezoeken, want die was ziek.

2 Koningen 9

[1] De profeet Elisa (God redt) riep een van de profetenleerlingen bij zich. Hij zei tegen hem: Maak je klaar, neem dit kruikje olie mee en ga naar Ramoth in Gilead.
[2] Als je daar bent, zoek dan Jehu (YHWH is hij) op, de zoon van Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de zoon van Nimsi (gered). Ga naar binnen, laat hem opstaan uit het midden van zijn kameraden en breng hem naar een aparte kamer.
[3] Neem dan het kruikje olie, giet het over zijn hoofd uit en zeg: Zo zegt YHWH: Ik heb je gezalfd tot koning over Israël (die met God strijdt). Doe daarna de

deur open en vlucht, zonder te wachten.

[4] Zo ging de jonge profeet naar Ramoth in Gilead.

[5] Toen hij binnenkwam, zaten daar de legeraanvoerders. Hij zei: Ik heb een boodschap voor u, commandant. Jehu vroeg: Voor wie van ons allen? Hij zei: Voor u, commandant.

[6] Jehu stond op en ging het huis binnen. De jonge profeet goot de olie over zijn hoofd uit. Hij zei tegen hem: Zo zegt YHWH, de God van Israël: Ik heb je gezalfd tot koning over Israël, het volk van YHWH.

[7] Je zult het huis van Achab (broer van de vader), je heer, verslaan. Zo wreek ik het bloed van mijn dienaren, de profeten, en het bloed van alle dienaren van YHWH, dat Izebel (waar is de vorst) vergoten heeft.

[8] Het hele huis van Achab zal omkomen. Ik zal in Israël elke man van Achab uitroeien, slaaf en vrije.

[9] Ik zal het huis van Achab maken als het huis van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik). Het wordt als het huis van Baësa (die zoekt), de zoon van Ahia (mijn broer is YHWH).

[10] De honden zullen Izebel opeten op het stuk land van Jizreël, en niemand zal haar begraven. Daarna deed hij de deur open en vluchtte.

[11] Jehu ging naar buiten, naar de dienaren van zijn heer. Zij vroegen hem: Is alles goed? Waarom kwam die dwaas naar je toe? Hij zei tegen hen: Jullie kennen die man wel en zijn gepraat.

[12] Maar zij zeiden: Dat is niet waar. Vertel het ons toch! Hij zei: Zo en zo heeft hij tegen mij gesproken. Hij zei: Zo zegt YHWH: Ik heb je gezalfd tot koning over Israël.

[13] Toen haastten zij zich. Ieder nam zijn mantel en legde die onder hem op de kale treden. Zij bliezen op de bazuin en riepen: Jehu is koning!

[14] Zo smeedde Jehu, de zoon van Josafat, de zoon van Nimsi, een samenzwering tegen Joram (YHWH is verheven). Joram had met heel Israël Ramoth in Gilead verdedigd tegen Hazaël (God ziet), de koning van Syrië.

[15] Maar koning Joram was teruggegaan naar Jizreël. Daar wilde hij genezen van de wonden die de Syriërs hem hadden toegebracht in de strijd tegen Hazaël.

Jehu zei: Als jullie het met mij eens zijn, laat dan niemand de stad uit ontsnappen om het in Jizreël te vertellen.

16 Toen reed Jehu naar Jizreël, want Joram lag daar ziek. Ahazia (YHWH grijpt vast), de koning van Juda (lofprijs), was daarheen gekomen om Joram te bezoeken.

17 De wachter stond op de toren van Jizreël en zag de troep van Jehu aankomen. Hij riep: Ik zie een troep mannen! Joram zei: Neem een ruiter en stuur hem hun tegemoet. Laat hem vragen: Is er vrede?

18 De ruiter reed hun tegemoet en zei: Zo zegt de koning: Is er vrede? Jehu zei: Wat heb jij met vrede te maken? Ga achter mij rijden. De wachter meldde: De bode is bij hen gekomen, maar hij komt niet terug.

19 Toen stuurde Joram een tweede ruiter. Die kwam bij hen en zei: Zo zegt de koning: Is er vrede? Jehu zei: Wat heb jij met vrede te maken? Ga achter mij rijden.

20 De wachter meldde: Hij is bij hen gekomen, maar hij komt niet terug. En dat rijden lijkt op het rijden van Jehu, de zoon van Nimsi, want hij rijdt als een waanzinnige.

21 Joram zei: Span in! Men spande zijn wagen in. Joram, de koning van Israël, en Ahazia, de koning van Juda, reden ieder in hun eigen wagen naar buiten. Zij gingen Jehu tegemoet en troffen hem op het stuk land van Naboth uit Jizreël.

22 Toen Joram Jehu zag, vroeg hij: Is er vrede, Jehu? Maar hij zei: Wat voor vrede kan er zijn, zolang de afgoderij van je moeder Izebel en haar toverij zo groot zijn?

23 Toen keerde Joram om en vluchtte. Hij riep naar Ahazia: Verraad, Ahazia!

24 Maar Jehu spande zijn boog met volle kracht en schoot Joram tussen zijn schouders. De pijl ging dwars door zijn hart, en hij zakte in elkaar in zijn wagen.

25 Jehu zei tegen Bidkar, zijn officier: Pak hem op en gooi hem op het stuk land van Naboth uit Jizreël. Weet je nog dat wij samen achter zijn vader Achab reden? Toen sprak YHWH deze uitspraak over hem:

26 Zo zegt YHWH: Gisteren heb ik het bloed van Naboth en het bloed van zijn zonen gezien. Op dit stuk land zal ik het je vergelden, spreekt YHWH. Pak hem dus op en gooi hem op dat stuk land, zoals YHWH gezegd heeft.

[27] Toen Ahazia, de koning van Juda, dat zag, vluchtte hij langs de weg naar het huis in de tuin. Jehu achtervolgde hem en riep: Schiet hem ook neer in zijn wagen! Dat gebeurde bij de helling van Gur, bij Jibleam. Ahazia vluchtte naar Megiddo en stierf daar.
[28] Zijn dienaren brachten hem naar Jeruzalem. Zij begroeven hem in zijn graf bij zijn voorouders, in de stad van David (geliefde).
[29] Ahazia was koning over Juda geworden in het elfde jaar van Joram, de zoon van Achab.
[30] Jehu kwam in Jizreël aan. Toen Izebel dat hoorde, maakte zij haar ogen op, verzorgde haar haar en keek uit het raam.
[31] Toen Jehu de poort binnenkwam, zei zij: Is er vrede, Zimri (lofzang), moordenaar van je heer?
[32] Hij keek omhoog naar het raam en riep: Wie staat er aan mijn kant? Wie? Toen keken twee of drie hovelingen naar hem.
[33] Hij zei: Gooi haar naar beneden! Zij gooiden haar naar beneden. Haar bloed spatte tegen de muur en tegen de paarden, en hij reed over haar heen.
[34] Hij ging naar binnen, at en dronk. Toen zei hij: Zorg voor die vervloekte vrouw en begraaf haar, want zij is een dochter van een koning.
[35] Zij gingen haar begraven, maar zij vonden niets meer van haar dan haar schedel, haar voeten en haar handen.
[36] Zij kwamen terug en vertelden het hem. Hij zei: Dit is het woord van YHWH, dat Hij gesproken heeft door Zijn dienaar Elia (mijn God is YHWH), de Thisbiet. Hij zei: Op het stuk land van Jizreël zullen de honden het vlees van Izebel eten.
[37] Het lichaam van Izebel zal als mest op het veld liggen, op het stuk land van Jizreël. Niemand zal kunnen zeggen: Dit is Izebel.

2 Koningen 10

[1] Achab (broer van de vader) had 70 zonen in Samaria. Jehu (YHWH is hij) schreef brieven en stuurde die naar Samaria, naar de bestuurders van Jizreël, de oudsten en de opvoeders van de zonen van Achab. Hij schreef:

[2] Zodra deze brief bij u komt, geldt dit. Bij u zijn de zonen van uw heer, en ook de wagens en de paarden, een vestingstad en wapens.

[3] Kies dan de beste en de meest geschikte van de zonen van uw heer. Zet hem op de troon van zijn vader en strijd voor het huis van uw heer.

[4] Maar zij werden heel erg bang en zeiden: Twee koningen konden hem al niet weerstaan. Hoe zouden wij dan standhouden?

[5] De hofmeester, de stadsbestuurder, de oudsten en de opvoeders stuurden Jehu dit bericht: Wij zijn uw dienaren. Alles wat u ons zegt, zullen wij doen. Wij maken niemand koning. Doe wat goed is in uw ogen.

[6] Toen schreef hij hun een tweede brief: Staat u aan mijn kant en luistert u naar mij? Neem dan de hoofden van de zonen van uw heer. Kom er morgen om deze tijd mee naar Jizreël. De 70 zonen van de koning waren bij de vooraanstaande mannen van de stad, die hen opvoedden.

[7] Toen de brief bij hen kwam, namen zij de zonen van de koning en doodden hen, 70 man. Zij legden hun hoofden in manden en stuurden die naar Jehu in Jizreël.

[8] Een bode kwam het hem vertellen: Zij hebben de hoofden van de zonen van de koning gebracht. Hij zei: Leg ze tot morgen in twee hopen bij de ingang van de poort.

[9] De volgende morgen ging hij naar buiten. Hij bleef staan en zei tegen het hele volk: Jullie zijn onschuldig. Ik heb een samenzwering tegen mijn heer gesmeed en hem gedood. Maar wie heeft al deze mannen gedood?

[10] Weet dan dat niets van het woord van YHWH over het huis van Achab onvervuld blijft. YHWH heeft gedaan wat Hij door Zijn dienaar Elia (mijn God is YHWH) gezegd heeft.

[11] Daarna doodde Jehu iedereen die in Jizreël nog over was van het huis van Achab. Ook zijn vooraanstaande mannen, zijn vertrouwelingen en zijn priesters doodde hij. Hij liet niemand over.

[12] Toen ging hij op weg naar Samaria. Onderweg kwam hij bij Beth-Heked van de herders.

[13] Daar trof Jehu de broers van Ahazia (YHWH grijpt vast), de koning van Juda (lofprijs). Hij vroeg: Wie zijn jullie? Zij zeiden: Wij zijn de broers van Ahazia.

Wij gaan de zonen van de koning en de zonen van de koningin begroeten.

14 Hij zei: Grijp hen levend! Zij grepen hen levend en doodden hen bij de put van Beth-Heked, 42 man. Hij liet niemand van hen over.

15 Toen hij vandaar verder ging, kwam hij Jonadab (YHWH is edelmoedig) tegen, de zoon van Rechab (ruiter), die hem begroette. Hij vroeg hem: Ben jij mij even toegedaan als ik jou ben? Jonadab zei: Ja, dat ben ik. Jehu zei: Geef mij dan je hand. Hij gaf hem zijn hand, en Jehu liet hem bij zich op de wagen klimmen.

16 Hij zei: Ga met mij mee en zie hoe ik mij inzet voor YHWH. Zo reed Jonadab met hem mee op zijn wagen.

17 Toen hij in Samaria kwam, doodde hij iedereen die daar nog van Achab over was. Zo roeide hij het huis van Achab uit, zoals YHWH tegen Elia gezegd had.

18 Jehu riep het hele volk bijeen en zei tegen hen: Achab heeft Baäl (heer) maar weinig gediend. Jehu zal hem veel meer dienen.

19 Roep daarom alle profeten van Baäl bij mij, al zijn dienaren en al zijn priesters. Niemand mag ontbreken, want ik breng een groot offer aan Baäl. Wie ontbreekt, blijft niet leven. Maar Jehu deed dit met list, om de dienaren van Baäl te doden.

20 Verder zei Jehu: Kondig een heilige samenkomst voor Baäl af. En zij riepen die uit.

21 Jehu stuurde boden door heel Israël (die met God strijdt). Alle dienaren van Baäl kwamen; er bleef er niet één weg. Zij kwamen in de tempel van Baäl, en die raakte vol van de ene kant tot de andere.

22 Toen zei hij tegen de man die over de kleedkamer ging: Haal de gewaden tevoorschijn voor alle dienaren van Baäl. En hij haalde de gewaden voor hen tevoorschijn.

23 Jehu ging met Jonadab, de zoon van Rechab, de tempel van Baäl binnen. Hij zei tegen de dienaren van Baäl: Kijk goed rond dat hier geen dienaar van YHWH bij jullie is, maar alleen dienaren van Baäl.

24 Zij gingen naar binnen om slachtoffers en brandoffers te brengen. Buiten had Jehu 80 mannen opgesteld. Hij had gezegd: Als een van de mannen die ik aan jullie toevertrouw ontkomt, dan betaalt de bewaker dat met zijn eigen leven.

25 Toen het brandoffer klaar was, zei Jehu tegen de wachters en de officieren: Ga naar binnen en dood hen. Laat niemand ontkomen! Zij doodden hen met het zwaard. De wachters en de officieren gooiden hun lichamen naar buiten. Daarna gingen zij door tot het binnenste van de tempel van Baäl.
26 Zij haalden de opgerichte beelden uit de tempel van Baäl en verbrandden ze.
27 Zij braken ook het opgerichte beeld van Baäl af. De tempel van Baäl braken zij af en maakten er een openbaar toilet van, tot op de dag van vandaag.
28 Zo maakte Jehu een einde aan de dienst van Baäl in Israël.
29 Maar Jehu brak niet met de zonden van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), die Israël tot zonde had gebracht. De gouden kalveren in Bethel en in Dan (rechter) bleven staan.
30 YHWH zei tegen Jehu: Je hebt goed gedaan wat juist is in mijn ogen. Je hebt met het huis van Achab gedaan wat ik wilde. Daarom zullen je zonen tot in het vierde geslacht op de troon van Israël zitten.
31 Maar Jehu hield zich niet met zijn hele hart aan de wet van YHWH, de God van Israël. Hij brak niet met de zonden van Jerobeam, die Israël tot zonde had gebracht.
32 In die tijd begon YHWH stukken van Israël af te snijden. Hazaël (God ziet) versloeg hen in het hele gebied van Israël.
33 Het ging om het hele land van Gilead ten oosten van de Jordaan. Dat was het gebied van de Gadieten, de Rubenieten en de Manassieten, vanaf Aroer aan de beek Arnon, en ook Gilead en Basan.
34 Wat verder over Jehu en zijn macht te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.
35 Jehu ging bij zijn voorouders te ruste, en men begroef hem in Samaria. Zijn zoon Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen) werd koning in zijn plaats.
36 Jehu heeft 28 jaar over Israël geregeerd, in Samaria.

2 Koningen 11

1 Toen Athalia (YHWH is verheven), de moeder van Ahazia (YHWH grijpt vast), zag dat haar zoon dood was, liet zij de hele koninklijke familie ombrengen.

[2] Maar Joseba (YHWH is eed), de dochter van koning Joram (YHWH is verheven) en de zus van Ahazia, nam Joas (YHWH heeft gegeven), de zoon van Ahazia, weg. Zij haalde hem weg tussen de zonen van de koning die gedood werden. Zij verborg hem met zijn voedster in een slaapkamer. Zo hielden zij hem verborgen voor Athalia, en hij werd niet gedood.

[3] Hij bleef zes jaar bij haar verborgen in het huis van YHWH, terwijl Athalia over het land regeerde.

[4] In het zevende jaar liet Jojada (YHWH weet) de bevelhebbers over 100 man komen, met de lijfwacht en de wachters. Hij bracht hen bij zich in het huis van YHWH. Daar sloot hij een verbond met hen en liet hen zweren. Toen liet hij hun de zoon van de koning zien.

[5] Hij gaf hun bevel: Dit moeten jullie doen. Een derde van jullie, die op de sabbat aantreden, houdt de wacht bij het paleis van de koning.

[6] Een derde staat bij de Surpoort, en een derde bij de poort achter de wachters. Zo houden jullie om de beurt de wacht bij dit huis.

[7] De twee andere groepen, die op de sabbat aflossen, houden de wacht bij het huis van YHWH, rondom de koning.

[8] Jullie moeten de koning omringen, ieder met zijn wapens in de hand. Wie door de rijen heen wil breken, moet gedood worden. Blijf bij de koning, waar hij ook gaat.

[9] De bevelhebbers over 100 man deden alles wat de priester Jojada bevolen had. Ieder nam zijn mannen mee, zowel die op de sabbat aantraden als die aflosten. Zo kwamen zij bij de priester Jojada.

[10] De priester gaf de bevelhebbers de speren en de schilden van koning David (geliefde), die in het huis van YHWH lagen.

[11] De wachters gingen staan, ieder met zijn wapens in de hand. Zij stonden van de rechterkant tot de linkerkant van het huis, bij het altaar en bij het huis, rondom de koning.

[12] Toen bracht Jojada de zoon van de koning naar buiten. Hij zette hem de kroon op en gaf hem het getuigenis. Zij maakten hem koning en zalfden hem. Zij klapten in hun handen en riepen: Leve de koning!

[13] Athalia hoorde het geluid van de wachters en het volk. Zij kwam naar het volk toe in het huis van YHWH.
[14] Zij keek, en daar stond de koning bij de zuil, zoals het hoorde. De bevelhebbers en de trompetters stonden bij de koning. Het hele volk van het land was blij en blies op de trompetten. Toen scheurde Athalia haar kleren en riep: Verraad, verraad!
[15] Maar de priester Jojada gaf bevel aan de bevelhebbers over 100 man, die over het leger gingen. Hij zei tegen hen: Breng haar naar buiten, buiten de rijen. Dood met het zwaard wie haar volgt. Want de priester had gezegd dat zij niet in het huis van YHWH gedood mocht worden.
[16] Zij grepen haar. Zij ging door de ingang waar de paarden het paleis binnenkomen, en daar werd zij gedood.
[17] Jojada sloot een verbond tussen YHWH, de koning en het volk: zij zouden een volk voor YHWH zijn. Hij sloot ook een verbond tussen de koning en het volk.
[18] Daarna ging het hele volk van het land naar de tempel van Baäl (heer) en brak die af. Zij sloegen de altaren en de beelden helemaal stuk. Mattan, de priester van Baäl, doodden zij voor de altaren. De priester stelde weer wachtposten aan bij het huis van YHWH.
[19] Hij nam de bevelhebbers over 100 man, de lijfwacht, de wachters en het hele volk van het land mee. Zij brachten de koning uit het huis van YHWH naar beneden. Zij gingen door de poort van de wachters naar het paleis, en hij ging op de troon van de koningen zitten.
[20] Het hele volk van het land was blij, en de stad bleef rustig. Athalia hadden zij met het zwaard gedood bij het paleis.
[21] Joas was zeven jaar oud toen hij koning werd.

2 Koningen 12

[1] In het zevende jaar van Jehu (YHWH is hij) werd Joas (YHWH heeft gegeven) koning. Hij regeerde 40 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Zibja (gazelle); zij kwam uit Berseba.

[2] Joas deed wat juist was in de ogen van YHWH, zolang de priester Jojada (YHWH weet) hem onderwees.

[3] Alleen werden de offerhoogten niet weggehaald. Het volk bleef daar offeren en reukwerk branden.

[4] Joas zei tegen de priesters: Al het geld van de heilige gaven dat in het huis van YHWH binnenkomt, hoort bij elkaar. Dat is het geld van de telling, het geld dat ieder voor zichzelf moet betalen, en elke gift die iemand uit zichzelf brengt.

[5] De priesters mogen dat geld aannemen, ieder van de mensen die hij kent. Maar zij moeten er de schade aan het huis mee herstellen, overal waar schade gevonden wordt.

[6] Maar in het drieëntwintigste jaar van koning Joas hadden de priesters de schade aan het huis nog niet hersteld.

[7] Toen riep koning Joas de priester Jojada en de andere priesters bij zich. Hij zei tegen hen: Waarom herstellen jullie de schade aan het huis niet? Neem voortaan geen geld meer aan van de mensen die jullie kennen. Geef het af voor het herstel van het huis.

[8] De priesters stemden ermee in. Zij zouden geen geld meer van het volk aannemen, en de schade aan het huis niet zelf herstellen.

[9] De priester Jojada nam een kist en boorde een gat in het deksel. Hij zette die naast het altaar, rechts van de ingang van het huis van YHWH. De priesters die de drempel bewaakten, deden daar al het geld in dat in het huis van YHWH werd gebracht.

[10] Als zij zagen dat er veel geld in de kist zat, kwamen de schrijver van de koning en de hogepriester. Zij deden het geld in zakken en telden het geld dat in het huis van YHWH gevonden werd.

[11] Zij gaven het afgewogen geld aan de opzichters van het werk aan het huis van YHWH. Die betaalden er de timmerlieden en de bouwers mee die aan het huis van YHWH werkten.

[12] Ook de metselaars en de steenhouwers werden ervan betaald. Er werd hout en gehouwen steen van gekocht om de schade aan het huis van YHWH te herstellen, en alles wat verder nodig was.

[13] Van dit geld werden voor het huis van YHWH geen zilveren schalen gemaakt. Ook kwamen er geen messen, sprengbekkens, trompetten of gouden en zilveren voorwerpen van.
[14] Het werd alleen aan de werklieden gegeven, en zij herstelden er het huis van YHWH mee.
[15] De mannen die het geld kregen om de werklieden te betalen, hoefden geen rekening af te leggen, want zij gingen er eerlijk mee om.
[16] Het geld van het schuldoffer en het geld van het zondoffer kwam niet in het huis van YHWH. Dat was voor de priesters.
[17] In die tijd trok Hazaël (God ziet), de koning van Syrië, op tegen Gath en nam de stad in. Daarna wilde hij ook tegen Jeruzalem optrekken.
[18] Maar Joas, de koning van Juda (lofprijs), nam alle heilige gaven die zijn voorouders Josafat (YHWH heeft recht gesproken), Joram (YHWH is verheven) en Ahazia (YHWH grijpt vast), de koningen van Juda, gewijd hadden. Ook zijn eigen heilige gaven nam hij, en al het goud uit de schatkamers van het huis van YHWH en van het paleis. Dat stuurde hij naar Hazaël, de koning van Syrië. Toen trok die weg van Jeruzalem.
[19] Wat verder over Joas te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.
[20] Zijn dienaren kwamen in opstand en smeedden een samenzwering. Zij doodden Joas in het huis van Millo, op de weg die naar Silla afdaalt.
[21] Jozacar, de zoon van Simeath, en Jozabad (YHWH heeft gegeven), de zoon van Somer (wachter), waren zijn dienaren; zij doodden hem. Men begroef hem bij zijn voorouders in de stad van David (geliefde). Zijn zoon Amazia (YHWH is sterk) werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 13

[1] In het drieëntwintigste jaar van Joas (YHWH heeft gegeven), de zoon van Ahazia (YHWH grijpt vast), de koning van Juda (lofprijs), werd Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen) koning over Israël (die met God strijdt) in Samaria. Hij was de zoon van Jehu (YHWH is hij) en regeerde zeventien jaar.

[2] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij volgde de zonden van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), die Israël tot zonde had gebracht. Daar brak hij niet mee.

[3] Daarom ontbrandde de toorn van YHWH tegen Israël. Hij gaf hen al die tijd in de macht van Hazaël (God ziet), de koning van Syrië, en van Benhadad (zoon van Hadad), de zoon van Hazaël.

[4] Maar Joahaz smeekte YHWH om hulp, en YHWH verhoorde hem. Want Hij zag hoe de koning van Syrië Israël onderdrukte.

[5] YHWH gaf Israël een redder, zodat zij uit de macht van de Syriërs kwamen. De Israëlieten woonden weer in hun tenten, zoals vroeger.

[6] Toch braken zij niet met de zonden van het huis van Jerobeam, die Israël tot zonde had gebracht. Zij bleven daarin leven, en de gewijde paal bleef ook in Samaria staan.

[7] Van het leger van Joahaz waren alleen 50 ruiters, tien wagens en 10.000 man voetvolk over. De koning van Syrië had de rest vernietigd; hij had hen vertrapt als stof.

[8] Wat verder over Joahaz en zijn macht te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[9] Joahaz ging bij zijn voorouders te ruste, en men begroef hem in Samaria. Zijn zoon Joas werd koning in zijn plaats.

[10] In het zevenendertigste jaar van Joas, de koning van Juda, werd Joas, de zoon van Joahaz, koning over Israël in Samaria. Hij regeerde zestien jaar.

[11] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij brak niet met de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israël tot zonde had gebracht, maar bleef daarin leven.

[12] Joas streed tegen Amazia (YHWH is sterk), de koning van Juda. Wat verder over hem en zijn macht te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[13] Joas ging bij zijn voorouders te ruste, en Jerobeam kwam op zijn troon. Joas werd in Samaria begraven, bij de koningen van Israël.

14 Elisa (God redt) werd ziek, en aan die ziekte zou hij sterven. Joas, de koning van Israël, kwam naar hem toe. Hij huilde bij hem en zei: Mijn vader, mijn vader! De wagens van Israël en zijn ruiters!

15 Elisa zei tegen hem: Neem een boog en pijlen. Hij nam een boog en pijlen.

16 Toen zei hij tegen de koning van Israël: Leg uw hand aan de boog. Hij legde zijn hand eraan, en Elisa legde zijn handen op de handen van de koning.

17 Hij zei: Doe het venster naar het oosten open. Hij deed het open. Elisa zei: Schiet! Hij schoot. Toen zei Elisa: Dit is een pijl van redding van YHWH, een pijl van redding tegen de Syriërs. U zult de Syriërs bij Afek verslaan, tot zij vernietigd zijn.

18 Daarna zei hij: Neem de pijlen. Hij nam ze. Toen zei hij tegen de koning van Israël: Sla op de grond. Hij sloeg drie keer en hield toen op.

19 De man van God werd boos op hem en zei: U had vijf of zes keer moeten slaan. Dan zou u de Syriërs verslagen hebben tot zij vernietigd waren. Nu zult u de Syriërs maar drie keer verslaan.

20 Elisa stierf, en men begroef hem. Aan het begin van het jaar kwamen er benden Moabieten in het land.

21 Terwijl men een man begroef, zagen zij zo'n bende aankomen. Zij gooiden de man in het graf van Elisa. Toen de man de beenderen van Elisa raakte, werd hij weer levend en ging hij op zijn voeten staan.

22 Hazaël, de koning van Syrië, onderdrukte Israël zolang Joahaz leefde.

23 Maar YHWH was hun genadig en ontfermde zich over hen. Hij wendde zich naar hen toe vanwege Zijn verbond met Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast). Hij wilde hen niet vernietigen en heeft hen tot nu toe niet van zich weggestuurd.

24 Hazaël, de koning van Syrië, stierf, en zijn zoon Benhadad werd koning in zijn plaats.

25 Joas, de zoon van Joahaz, nam de steden terug van Benhadad, de zoon van Hazaël. Die had ze in de oorlog van zijn vader Joahaz afgenomen. Joas versloeg hem drie keer en bracht de steden terug aan Israël.

2 Koningen 14

[1] In het tweede jaar van Joas (YHWH heeft gegeven), de zoon van Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen), de koning van Israël (die met God strijdt), werd Amazia (YHWH is sterk) koning. Hij was de zoon van Joas, de koning van Juda (lofprijs).

[2] Hij was 25 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde 29 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Joaddan (YHWH schenkt genoegen) en kwam uit Jeruzalem.

[3] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, maar niet zoals zijn vader David (geliefde). Hij deed alles zoals zijn vader Joas het gedaan had.

[4] Alleen werden de offerhoogten niet weggehaald. Het volk bleef daar offeren en reukwerk branden.

[5] Toen zijn koningschap stevig stond, doodde hij de dienaren die zijn vader, de koning, hadden gedood.

[6] Maar de kinderen van die moordenaars doodde hij niet. Want zo staat het in het wetboek van Mozes (uit het water getrokken). Daar heeft YHWH geboden: Vaders mogen niet gedood worden om wat hun kinderen deden. Kinderen mogen niet gedood worden om wat hun vaders deden. Ieder moet sterven om zijn eigen zonde.

[7] Hij versloeg 10.000 Edomieten in het Zoutdal. Ook nam hij Sela in en noemde die stad Jokteël; zo heet die tot op de dag van vandaag.

[8] Toen stuurde Amazia boden naar Joas, de zoon van Joahaz, de zoon van Jehu (YHWH is hij), de koning van Israël. Hij liet zeggen: Kom, laten wij elkaar in de ogen kijken.

[9] Maar Joas, de koning van Israël, stuurde Amazia dit antwoord: De distel op de Libanon stuurde een bode naar de ceder daar. Hij liet zeggen: Geef je dochter aan mijn zoon als vrouw. Maar de wilde dieren van de Libanon liepen voorbij en vertrapten de distel.

[10] U hebt de Edomieten verslagen, en daardoor bent u hoogmoedig geworden. Geniet van die eer en blijf thuis. Waarom zou u onheil over uzelf afroepen? Dan valt u, en Juda met u.

[11] Maar Amazia luisterde niet. Daarom trok Joas, de koning van Israël, op. Hij en Amazia, de koning van Juda, keken elkaar in de ogen bij Beth-Semes, dat in Juda ligt.

[12] Juda werd door Israël verslagen, en iedereen vluchtte naar zijn tent.

[13] Joas, de koning van Israël, nam Amazia, de koning van Juda, gevangen bij Beth-Semes. Amazia was de zoon van Joas, de zoon van Ahazia (YHWH grijpt vast). Joas kwam naar Jeruzalem en brak de muur af van de Efraïmpoort tot aan de Hoekpoort, ongeveer 180 meter.

[14] Hij nam al het goud en zilver mee. Ook nam hij alle voorwerpen uit het huis van YHWH en uit de schatkamers van het paleis. Daarnaast nam hij gijzelaars mee. Toen ging hij terug naar Samaria.

[15] Joas streed tegen Amazia, de koning van Juda. Wat verder over hem en zijn macht te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van Israël.

[16] Joas ging bij zijn voorouders te ruste en werd in Samaria begraven, bij de koningen van Israël. Zijn zoon Jerobeam (het volk neemt toe) werd koning in zijn plaats.

[17] Amazia, de zoon van Joas, de koning van Juda, leefde nog vijftien jaar. Dat was na de dood van Joas, de zoon van Joahaz, de koning van Israël.

[18] Wat verder over Amazia te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[19] In Jeruzalem smeedden zij een samenzwering tegen hem. Hij vluchtte naar Lachis, maar zij stuurden mannen achter hem aan en doodden hem daar.

[20] Zij brachten hem op paarden terug. Hij werd in Jeruzalem begraven, bij zijn voorouders in de stad van David.

[21] Het hele volk van Juda nam Azaria (YHWH helpt), die toen zestien jaar was, en maakte hem koning in de plaats van zijn vader Amazia.

[22] Hij herbouwde Elath en bracht die stad terug bij Juda, nadat de koning bij zijn voorouders te ruste was gegaan.

[23] In het vijftiende jaar van Amazia, de zoon van Joas, de koning van Juda, werd Jerobeam koning over Israël in Samaria. Hij was de zoon van Joas en regeerde 41 jaar.

[24] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij brak niet met de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat (aanblik), die Israël tot zonde had gebracht.
[25] Hij bracht de grens van Israël terug, van de weg naar Hamath tot aan de zee van de Vlakte. Zo was het woord van YHWH, de God van Israël. Hij had dat gesproken door Zijn dienaar Jona (duif), de zoon van Amitthai (trouw van YHWH), de profeet uit Gath-Hefer.
[26] Want YHWH zag hoe bitter de ellende van Israël was. Er was niemand meer over, slaaf noch vrije, en Israël had geen helper.
[27] YHWH had niet gezegd dat Hij de naam van Israël onder de hemel zou uitwissen. Daarom redde Hij hen door Jerobeam, de zoon van Joas.
[28] Wat verder over Jerobeam te vertellen is, met zijn macht en zijn oorlogen, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël. Ook hoe hij Damaskus en Hamath, die bij Juda hoorden, weer bij Israël bracht.
[29] Jerobeam ging bij zijn voorouders te ruste, bij de koningen van Israël. Zijn zoon Zacharia (YHWH gedenkt) werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 15

[1] In het zevenentwintigste jaar van Jerobeam (het volk neemt toe), de koning van Israël (die met God strijdt), werd Azaria (YHWH helpt) koning. Hij was de zoon van Amazia (YHWH is sterk), de koning van Juda (lofprijs).
[2] Hij was zestien jaar toen hij koning werd, en hij regeerde 52 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Jecholia (YHWH is machtig) en kwam uit Jeruzalem.
[3] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, net zoals zijn vader Amazia gedaan had.
[4] Alleen werden de offerhoogten niet weggehaald. Het volk bleef daar offeren en reukwerk branden.
[5] YHWH trof de koning, zodat hij melaats werd tot de dag van zijn dood. Hij woonde in een apart huis. Jotham (YHWH is volmaakt), de zoon van de koning, had de leiding over het paleis en bestuurde het volk van het land.
[6] Wat verder over Azaria te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[7] Azaria ging bij zijn voorouders te ruste, en men begroef hem bij hen in de stad van David (geliefde). Zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.

[8] In het achtendertigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van Jerobeam, koning over Israël in Samaria. Hij regeerde zes maanden.

[9] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, zoals zijn voorouders gedaan hadden. Hij brak niet met de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat (aanblik), die Israël tot zonde had gebracht.

[10] Sallum (vergelding), de zoon van Jabes, smeedde een samenzwering tegen hem. Hij sloeg hem neer voor de ogen van het volk en doodde hem. Daarna werd hij koning in zijn plaats.

[11] Wat verder over Zacharia te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[12] Zo ging het woord van YHWH in vervulling. Hij had tegen Jehu (YHWH is hij) gezegd: Je zonen zullen tot in het vierde geslacht op de troon van Israël zitten.

[13] Sallum, de zoon van Jabes, werd koning in het negenendertigste jaar van Uzzia (sterkte van YHWH), de koning van Juda. Hij regeerde een volle maand in Samaria.

[14] Want Menahem (trooster), de zoon van Gadi (mijn geluk), trok op uit Tirza. Hij kwam in Samaria, sloeg Sallum, de zoon van Jabes, daar neer en doodde hem. Toen werd hij koning in zijn plaats.

[15] Wat verder over Sallum en zijn samenzwering te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[16] Toen versloeg Menahem Tifsah met iedereen die daar was, en ook het gebied vanaf Tirza. Hij deed dat omdat de stad niet voor hem open was gegaan. Alle zwangere vrouwen liet hij openrijten.

[17] In het negenendertigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Menahem, de zoon van Gadi, koning over Israël. Hij regeerde tien jaar in Samaria.

[18] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Zijn leven lang brak hij niet met de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israël tot zonde had gebracht.

19 Toen kwam Pul, de koning van Assyrië, het land binnen. Menahem gaf Pul ongeveer 34.000 kilo zilver, zodat hij hem zou steunen en zijn koningschap vast zou staan.

20 Menahem haalde dat geld op bij alle rijke mannen in Israël, ongeveer 550 gram zilver per man. Zo kon hij de koning van Assyrië betalen. Toen ging de koning van Assyrië terug en bleef niet in het land.

21 Wat verder over Menahem te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

22 Menahem ging bij zijn voorouders te ruste, en zijn zoon Pekahia (YHWH heeft geopend) werd koning in zijn plaats.

23 In het vijftigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Pekahia, de zoon van Menahem, koning over Israël. Hij regeerde twee jaar in Samaria.

24 Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij brak niet met de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israël tot zonde had gebracht.

25 Pekah (hij opent), de zoon van Remalia (YHWH verheft), was zijn officier. Hij smeedde een samenzwering tegen hem en sloeg hem neer in Samaria, in het paleis. Argob en Arje (leeuw) waren bij hem, en 50 mannen uit Gilead. Zo doodde hij hem en werd koning in zijn plaats.

26 Wat verder over Pekahia te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

27 In het tweeënvijftigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Pekah, de zoon van Remalia, koning over Israël. Hij regeerde twintig jaar in Samaria.

28 Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij brak niet met de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israël tot zonde had gebracht.

29 In de tijd van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pilezer, de koning van Assyrië. Hij nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead en Galilea, het hele gebied van Nafthali (mijn worsteling). De bewoners voerde hij weg naar Assyrië.

30 Hosea (redding), de zoon van Ela (eik), smeedde een samenzwering tegen Pekah, de zoon van Remalia. Hij sloeg hem neer, doodde hem en werd koning in zijn plaats. Dat was in het twintigste jaar van Jotham, de zoon van Uzzia.

[31] Wat verder over Pekah te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Israël.

[32] In het tweede jaar van Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israël, werd Jotham koning. Hij was de zoon van Uzzia, de koning van Juda.

[33] Hij was 25 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Jerusa (in bezit genomen) en was een dochter van Zadok (rechtvaardig).

[34] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH. Hij deed alles zoals zijn vader Uzzia het gedaan had.

[35] Alleen werden de offerhoogten niet weggehaald. Het volk bleef daar offeren en reukwerk branden. Jotham bouwde de bovenste poort van het huis van YHWH.

[36] Wat verder over Jotham te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[37] In die tijd begon YHWH Rezin (welbehagen), de koning van Syrië, en Pekah, de zoon van Remalia, op Juda af te sturen.

[38] Jotham ging bij zijn voorouders te ruste en werd bij hen begraven in de stad van zijn vader David. Zijn zoon Achaz (hij heeft vastgegrepen) werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 16

[1] In het zeventiende jaar van Pekah (hij opent), de zoon van Remalia (YHWH verheft), werd Achaz (hij heeft vastgegrepen) koning. Hij was de zoon van Jotham (YHWH is volmaakt), de koning van Juda (lofprijs).

[2] Achaz was twintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaar in Jeruzalem. Hij deed niet wat juist was in de ogen van YHWH, zijn God, zoals zijn vader David (geliefde).

[3] Hij volgde de weg van de koningen van Israël (die met God strijdt). Hij liet zelfs zijn zoon door het vuur gaan. Dat was een gruwel van de volken die YHWH voor de Israëlieten verdreven had.

[4] Hij offerde ook en brandde reukwerk op de offerhoogten, op de heuvels en onder elke bladerrijke boom.

[5] Toen trokken Rezin (welbehagen), de koning van Syrië, en Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israël, op naar Jeruzalem. Zij belegerden Achaz, maar zij konden hem niet verslaan.

[6] In die tijd bracht Rezin, de koning van Syrië, Elath terug bij Syrië. Hij verjoeg de Judeeërs uit Elath. De Syriërs kwamen in Elath wonen, tot op de dag van vandaag.

[7] Achaz stuurde boden naar Tiglath-Pilezer, de koning van Assyrië. Hij liet zeggen: Ik ben uw dienaar en uw zoon. Kom en red mij uit de macht van de koning van Syrië en van de koning van Israël, die mij aanvallen.

[8] Achaz nam het zilver en het goud dat in het huis van YHWH en in de schatkamers van het paleis lag. Dat stuurde hij als geschenk naar de koning van Assyrië.

[9] De koning van Assyrië luisterde naar hem. Hij trok op tegen Damaskus, nam de stad in en voerde de bewoners weg naar Kir. Rezin doodde hij.

[10] Koning Achaz ging naar Damaskus om Tiglath-Pilezer, de koning van Assyrië, te ontmoeten. Daar zag hij een altaar. Hij stuurde de priester Uria (YHWH is mijn licht) een tekening van dat altaar, met de maten en de hele opbouw.

[11] De priester Uria bouwde een altaar, precies zoals koning Achaz het hem vanuit Damaskus had laten weten. Hij was ermee klaar voordat koning Achaz terugkwam.

[12] Toen de koning uit Damaskus terugkwam, zag hij het altaar. Hij ging naar het altaar toe en offerde erop.

[13] Hij bracht er zijn brandoffer en zijn graanoffer, goot zijn drankoffer uit en sprenkelde het bloed van zijn dankoffers op dat altaar.

[14] Het koperen altaar dat voor het aangezicht van YHWH stond, haalde hij weg van de voorkant van het huis. Het stond tussen zijn eigen altaar en het huis van YHWH. Hij zette het aan de noordkant van zijn altaar.

[15] Koning Achaz gaf de priester Uria bevel: Breng op het grote altaar het brandoffer van de morgen en het graanoffer van de avond. Breng er ook het

brandoffer en het graanoffer van de koning, en het brandoffer, het graanoffer en de drankoffers van het hele volk. Sprenkel daar al het bloed van de brandoffers en van de slachtoffers op. Het koperen altaar houd ik om raad te vragen.

16 De priester Uria deed alles wat koning Achaz hem bevolen had.

17 Koning Achaz sneed de lijsten van de onderstellen af en haalde de wasbekkens eraf. Hij haalde de zee van de koperen runderen af en zette die op een stenen vloer.

18 Ook de overdekte gang voor de sabbat, die zij bij het huis gebouwd hadden, haalde hij weg. Hetzelfde deed hij met de buitenste ingang van de koning bij het huis van YHWH. Dat deed hij vanwege de koning van Assyrië.

19 Wat verder over Achaz te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

20 Achaz ging bij zijn voorouders te ruste en werd bij hen begraven in de stad van David. Zijn zoon Hizkia (YHWH sterkt) werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 17

1 In het twaalfde jaar van Achaz (hij heeft vastgegrepen), de koning van Juda (lofprijs), werd Hosea (redding), de zoon van Ela (eik), koning over Israël (die met God strijdt) in Samaria. Hij regeerde negen jaar.

2 Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, maar niet zoals de koningen van Israël die er vóór hem geweest waren.

3 Salmaneser, de koning van Assyrië, trok tegen hem op. Hosea werd zijn onderdaan en moest hem schatting betalen.

4 Maar de koning van Assyrië ontdekte een samenzwering. Hosea had boden gestuurd naar So, de koning van Egypte, en hij bracht de schatting niet meer op zoals elk jaar. Daarom liet de koning van Assyrië hem opsluiten in de gevangenis.

5 De koning van Assyrië trok door het hele land. Hij kwam naar Samaria en belegerde die stad drie jaar.

[6] In het negende jaar van Hosea nam de koning van Assyrië Samaria in. Hij voerde Israël weg naar Assyrië. Hij liet hen wonen in Halah, in Habor aan de rivier Gozan, en in de steden van de Meden.

[7] Dit gebeurde omdat de Israëlieten gezondigd hadden tegen YHWH, hun God. Hij had hen uit Egypte geleid, uit de macht van Farao, de koning van Egypte. Toch vereerden zij andere goden.

[8] Zij leefden naar de gewoonten van de volken die YHWH voor hen verdreven had. Ook volgden zij de gewoonten die de koningen van Israël hadden ingevoerd.

[9] De Israëlieten bedachten in het geheim dingen die niet goed waren tegenover YHWH, hun God. Zij bouwden offerhoogten in al hun steden, van de wachttoren tot de vestingstad.

[10] Zij richtten voor zichzelf gewijde stenen en gewijde palen op, op elke hoge heuvel en onder elke bladerrijke boom.

[11] Daar brandden zij reukwerk op alle offerhoogten, zoals de volken die YHWH voor hen weggevoerd had. Zij deden slechte dingen en wekten zo de toorn van YHWH op.

[12] Zij dienden de drekgoden, terwijl YHWH tegen hen gezegd had: Dit mogen jullie niet doen.

[13] YHWH had Israël en Juda gewaarschuwd door al Zijn profeten en zieners. Hij had gezegd: Bekeer je van je slechte wegen. Houd je aan mijn geboden en voorschriften, aan heel de wet die ik jullie voorouders gegeven heb. Die wet heb ik jullie gestuurd door mijn dienaren, de profeten.

[14] Maar zij luisterden niet. Zij waren koppig, net als hun voorouders, die niet op YHWH, hun God, vertrouwden.

[15] Zij verwierpen Zijn voorschriften en Zijn verbond, dat Hij met hun voorouders gesloten had. Ook verwierpen zij Zijn waarschuwingen. Zij liepen achter waardeloze goden aan en werden zelf waardeloos. Zij volgden de volken om hen heen, terwijl YHWH hun verboden had dat te doen.

[16] Zij verlieten alle geboden van YHWH, hun God. Zij maakten twee gegoten kalveren en gewijde palen. Zij bogen zich voor alle sterren van de hemel en dienden Baäl (heer).

17 Zij lieten hun zonen en dochters door het vuur gaan. Zij deden aan waarzeggerij en wichelarij. Zij gaven zich over aan wat slecht was in de ogen van YHWH en wekten zo Zijn toorn op.

18 Daarom werd YHWH heel boos op Israël en stuurde Hij hen bij zich weg. Alleen de stam Juda bleef over.

19 Ook Juda hield zich niet aan de geboden van YHWH, hun God. Zij leefden naar de gewoonten die Israël had ingevoerd.

20 Zo verwierp YHWH het hele nageslacht van Israël. Hij vernederde hen en gaf hen in de macht van rovers, tot Hij hen bij zich had weggestuurd.

21 Want Hij had Israël losgescheurd van het huis van David (geliefde), en zij maakten Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), koning. Jerobeam trok Israël weg bij YHWH en bracht hen tot een grote zonde.

22 De Israëlieten leefden in alle zonden die Jerobeam gedaan had. Daar braken zij niet mee.

23 Zo stuurde YHWH Israël uiteindelijk bij zich weg, zoals Hij door al Zijn dienaren, de profeten, gezegd had. Israël werd uit zijn land weggevoerd naar Assyrië, tot op de dag van vandaag.

24 De koning van Assyrië bracht mensen uit Babel, Chuta, Avva, Hamath en Sefarvaim. Hij liet hen wonen in de steden van Samaria, in de plaats van de Israëlieten. Zij namen Samaria in bezit en woonden in de steden.

25 In het begin van hun verblijf daar vereerden zij YHWH niet. Daarom stuurde YHWH leeuwen op hen af, die sommigen van hen doodden.

26 Daarom zeiden zij tegen de koning van Assyrië: U hebt volken weggevoerd en in de steden van Samaria laten wonen. Zij kennen de regels van de God van dat land niet. Daarom heeft Hij leeuwen op hen afgestuurd, die hen doden.

27 Toen gaf de koning van Assyrië bevel: Breng een van de priesters terug die jullie daar hebben weggevoerd. Laat hij daar gaan wonen en hun de regels van de God van dat land leren.

28 Zo kwam een van de priesters die uit Samaria waren weggevoerd. Hij ging in Bethel wonen en leerde hun hoe zij YHWH moesten vereren.

[29] Maar elk volk maakte zijn eigen goden. Die zetten zij neer in de tempels op de offerhoogten die de Samaritanen gemaakt hadden, elk volk in de steden waar zij woonden.

[30] De mensen uit Babel maakten Sukkoth-Benoth, de mensen uit Chut maakten Nergal, en de mensen uit Hamath maakten Asima.

[31] De Avieten maakten Nibhaz en Tartak. De Sefarvieten verbrandden hun zonen in het vuur voor Adramelech en Anamelech, de goden van Sefarvaim.

[32] Zij vereerden ook YHWH. Uit hun eigen midden stelden zij priesters voor de offerhoogten aan, die daar voor hen dienden.

[33] Zij vereerden YHWH, maar dienden ook hun eigen goden, naar de gewoonten van de volken waaruit zij waren weggevoerd.

[34] Tot op de dag van vandaag doen zij naar hun oude gewoonten. Zij vereren YHWH niet. Zij houden zich niet aan de voorschriften, de regels, de wet en het gebod van YHWH. Die had Hij gegeven aan de kinderen van Jakob (hij houdt de hiel vast), aan wie Hij de naam Israël gaf.

[35] Toch had YHWH een verbond met hen gesloten. Hij had hun geboden: Jullie mogen geen andere goden vereren. Buig je niet voor hen, dien hen niet en breng hun geen offers.

[36] Alleen YHWH moeten jullie vereren. Hij heeft jullie met grote kracht en een uitgestrekte arm uit Egypte geleid. Voor Hem moeten jullie buigen en aan Hem moeten jullie offers brengen.

[37] Houd je altijd aan de voorschriften, de regels, de wet en het gebod die Hij voor jullie heeft opgeschreven. Vereer geen andere goden.

[38] Vergeet het verbond niet dat ik met jullie gesloten heb, en vereer geen andere goden.

[39] Vereer alleen YHWH, jullie God. Dan zal Hij jullie redden uit de macht van al jullie vijanden.

[40] Maar zij luisterden niet; zij deden naar hun oude gewoonte.

[41] Deze volken vereerden YHWH en dienden tegelijk hun beelden. Hun kinderen en kleinkinderen doen tot op de dag van vandaag hetzelfde als hun voorouders.

2 Koningen 18

[1] In het derde jaar van Hosea (redding), de zoon van Ela (eik), de koning van Israël (die met God strijdt), werd Hizkia (YHWH sterkt) koning. Hij was de zoon van Achaz (hij heeft vastgegrepen), de koning van Juda (lofprijs).

[2] Hij was 25 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde 29 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Abi (YHWH is mijn vader) en was een dochter van Zacharia (YHWH gedenkt).

[3] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, net zoals zijn vader David (geliefde) gedaan had.

[4] Hij haalde de offerhoogten weg, sloeg de gewijde stenen stuk en hakte de gewijde palen om. Ook verbrijzelde hij de koperen slang die Mozes (uit het water getrokken) gemaakt had. Tot in die tijd hadden de Israëlieten daarvoor reukwerk gebrand. Hij noemde die slang Nehustan.

[5] Hij vertrouwde op YHWH, de God van Israël. Onder alle koningen van Juda was er niemand als hij, niet na hem en niet vóór hem.

[6] Hij bleef YHWH trouw en week niet van Hem af. Hij hield zich aan de geboden die YHWH aan Mozes gegeven had.

[7] YHWH was met hem. Overal waar hij heen trok, had hij succes. Hij kwam in opstand tegen de koning van Assyrië en diende hem niet meer.

[8] Hij versloeg de Filistijnen tot aan Gaza en in hun hele gebied, van de wachttoren tot de vestingstad.

[9] In het vierde jaar van koning Hizkia trok Salmaneser, de koning van Assyrië, op tegen Samaria en belegerde de stad. Dat was het zevende jaar van Hosea, de zoon van Ela, de koning van Israël.

[10] Na drie jaar namen zij de stad in. Dat was in het zesde jaar van Hizkia en het negende jaar van Hosea, de koning van Israël.

[11] De koning van Assyrië voerde Israël weg naar Assyrië. Hij bracht hen naar Halah, naar Habor aan de rivier Gozan, en naar de steden van de Meden.

[12] Dat gebeurde omdat zij niet geluisterd hadden naar YHWH, hun God. Zij hadden Zijn verbond overtreden. Alles wat Mozes, de dienaar van YHWH, geboden had, hadden zij niet gedaan.

[13] In het veertiende jaar van koning Hizkia trok Sanherib (Sin heeft broers vervangen), de koning van Assyrië, op tegen alle vestingsteden van Juda en nam ze in.
[14] Toen stuurde Hizkia, de koning van Juda, een bericht naar de koning van Assyrië in Lachis: Ik heb verkeerd gedaan. Trek bij mij weg. Wat u mij oplegt, zal ik betalen. De koning van Assyrië legde Hizkia ongeveer 10.000 kilo zilver en ongeveer 1.000 kilo goud op.
[15] Hizkia gaf al het zilver dat in het huis van YHWH en in de schatkamers van het paleis lag.
[16] In die tijd sneed Hizkia het goud af van de deuren van de tempel van YHWH. Ook haalde hij het goud van de deurposten die hij zelf had laten overtrekken. Dat gaf hij aan de koning van Assyrië.
[17] Toch stuurde de koning van Assyrië zijn opperbevelhebber, zijn hoofdofficier en zijn opperschenker met een groot leger van Lachis naar koning Hizkia in Jeruzalem. Zij trokken op en kwamen bij Jeruzalem. Daar bleven zij staan bij de waterleiding van de bovenste vijver, aan de weg naar het Bleekveld.
[18] Zij riepen om de koning. Toen kwamen Eljakim (God richt op), de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH), de hofmeester, Sebna (die rust), de schrijver, en Joah (YHWH is broer), de zoon van Asaf (hij heeft verzameld), de kanselier, naar hen toe.
[19] De opperschenker zei tegen hen: Zeg tegen Hizkia: Zo zegt de grote koning, de koning van Assyrië: Waar vertrouw je toch op?
[20] Je zegt wel dat je een plan hebt en macht om oorlog te voeren, maar dat zijn loze woorden. Op wie vertrouw je dan, dat je tegen mij in opstand komt?
[21] Kijk, je vertrouwt op Egypte, die geknakte rietstok. Wie daarop leunt, krijgt hem in zijn hand en wordt doorboord. Zo is Farao, de koning van Egypte, voor iedereen die op hem vertrouwt.
[22] Misschien zeg je tegen mij: Wij vertrouwen op YHWH, onze God. Maar is dat niet de God van wie Hizkia de offerhoogten en de altaren heeft weggehaald? Hij heeft tegen Juda en Jeruzalem gezegd: Voor dit altaar in Jeruzalem moeten jullie buigen.

[23] Ga daarom een weddenschap aan met mijn heer, de koning van Assyrië. Ik geef je 2.000 paarden, als jij er ruiters voor kunt vinden.
[24] Hoe zou je zelfs de minste dienaar van mijn heer kunnen tegenhouden? En toch vertrouw je op Egypte voor wagens en ruiters.
[25] Ben ik soms zonder YHWH tegen deze plaats opgetrokken om die te verwoesten? YHWH heeft zelf tegen mij gezegd: Trek op tegen dat land en verwoest het.
[26] Toen zeiden Eljakim, de zoon van Hilkia, Sebna en Joah tegen de opperschenker: Spreek toch Aramees tegen uw dienaren, want dat verstaan wij. Spreek geen Judees, terwijl het volk op de muur meeluistert.
[27] Maar de opperschenker zei tegen hen: Heeft mijn heer mij alleen naar jullie heer en naar jullie gestuurd om dit te zeggen? Hij heeft mij juist gestuurd naar de mannen op de muur. Zij zullen hun eigen poep eten en hun eigen urine drinken, net als jullie.
[28] Toen ging de opperschenker staan en riep met luide stem in het Judees: Luister naar het woord van de grote koning, de koning van Assyrië!
[29] Zo zegt de koning: Laat Hizkia jullie niet bedriegen, want hij kan jullie niet uit mijn macht redden.
[30] Laat Hizkia jullie niet op YHWH laten vertrouwen. Hij zegt wel: YHWH zal ons zeker redden, en deze stad komt niet in de macht van de koning van Assyrië.
[31] Luister niet naar Hizkia. Want zo zegt de koning van Assyrië: Sluit vrede met mij en kom naar mij toe. Dan zal ieder van jullie eten van zijn eigen wijnstok en zijn eigen vijgenboom, en drinken uit zijn eigen put.
[32] Dat duurt tot ik kom en jullie meeneem naar een land als dat van jullie. Het is een land met koren en jonge wijn, met brood en wijngaarden, met olijfbomen, olie en honing. Dan zullen jullie leven en niet sterven. Luister niet naar Hizkia, want hij misleidt jullie als hij zegt: YHWH zal ons redden.
[33] Heeft ooit een god van een volk zijn land gered uit de macht van de koning van Assyrië?
[34] Waar zijn de goden van Hamath en Arpad? Waar zijn de goden van Sefarvaim, Hena en Ivva? Hebben zij Samaria uit mijn macht gered?

35 Welke van alle goden van die landen heeft zijn land uit mijn macht gered? Zou YHWH Jeruzalem dan wel uit mijn macht redden?

36 Maar het volk zweeg en antwoordde hem geen woord. De koning had namelijk bevolen: Geef hem geen antwoord.

37 Toen kwamen Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester, Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier, bij Hizkia. Hun kleren waren gescheurd, en zij vertelden hem wat de opperschenker gezegd had.

2 Koningen 19

1 Toen koning Hizkia (YHWH sterkt) dat hoorde, scheurde hij zijn kleren. Hij trok een rouwkleed aan en ging naar het huis van YHWH.

2 Daarna stuurde hij Eljakim (God richt op), de hofmeester, Sebna (die rust), de schrijver, en de oudste priesters naar de profeet Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk). Ook zij droegen rouwkleren.

3 Zij zeiden tegen hem: Zo zegt Hizkia: Vandaag is een dag van nood, van straf en van schande. De kinderen liggen klaar om geboren te worden, maar er is geen kracht om te baren.

4 Misschien hoort YHWH, uw God, alle woorden van de opperschenker. Zijn heer, de koning van Assyrië, heeft hem gestuurd om de levende God te beschimpen. Misschien straft YHWH, uw God, hem om die woorden. Bid daarom voor de mensen die nog over zijn.

5 Zo kwamen de dienaren van koning Hizkia bij Jesaja.

6 Jesaja zei tegen hen: Zeg dit tegen jullie heer: Zo zegt YHWH: Wees niet bang voor de woorden die je gehoord hebt. Met die woorden hebben de knechten van de koning van Assyrië mij beschimpt.

7 Kijk, ik zal een geest in hem geven. Hij zal een bericht horen en naar zijn eigen land terugkeren. Daar zal ik hem door het zwaard laten vallen.

8 De opperschenker ging terug en trof de koning van Assyrië aan bij de strijd om Libna. Hij had namelijk gehoord dat de koning uit Lachis vertrokken was.

9 Toen hoorde de koning over Tirhaka, de koning van Cusch (zwart): Kijk, hij is uitgetrokken om tegen u te strijden. Daarop stuurde hij opnieuw boden naar

Hizkia met deze boodschap:

[10] Zeg dit tegen Hizkia, de koning van Juda (lofprijs): Laat je God, op wie je vertrouwt, je niet bedriegen. Hij zegt: Jeruzalem zal niet in de macht van de koning van Assyrië komen.

[11] Kijk, je hebt zelf gehoord wat de koningen van Assyrië met alle landen gedaan hebben. Zij hebben alles vernietigd. Zou jij dan gered worden?

[12] Hebben de goden van de volken hen gered? Mijn voorouders hebben Gozan, Haran en Rezef vernietigd, en ook de mensen van Eden die in Telassar woonden.

[13] Waar is de koning van Hamath, de koning van Arpad, en de koning van de stad Sefarvaim, van Hena en Ivva?

[14] Hizkia nam de brief van de boden aan en las hem. Toen ging hij naar het huis van YHWH en legde de brief daar open voor het aangezicht van YHWH.

[15] Hizkia bad voor het aangezicht van YHWH: YHWH, God van Israël (die met God strijdt), die tussen de cherubs troont! U alleen bent God over alle koninkrijken op aarde. U hebt de hemel en de aarde gemaakt.

[16] YHWH, luister toch en hoor. Open Uw ogen, YHWH, en zie. Hoor de woorden van Sanherib (Sin heeft broers vervangen), die deze boden gestuurd heeft om de levende God te beschimpen.

[17] Het is waar, YHWH: de koningen van Assyrië hebben die volken en hun landen verwoest.

[18] Zij hebben hun goden in het vuur gegooid. Maar dat waren geen goden; het was werk van mensenhanden, hout en steen. Daarom konden zij ze vernietigen.

[19] Nu dan, YHWH, onze God, red ons toch uit zijn macht. Dan zullen alle koninkrijken op aarde weten dat U, YHWH, alleen God bent.

[20] Toen stuurde Jesaja, de zoon van Amoz, een bericht naar Hizkia. Hij liet zeggen: Zo zegt YHWH, de God van Israël: Ik heb je gebed over Sanherib gehoord.

[21] Dit is het woord dat YHWH over hem gesproken heeft: De jonge vrouw, de dochter Sion, kijkt op je neer en lacht om je. De dochter Jeruzalem schudt haar hoofd achter je rug.

[22] Wie heb je beschimpt en belasterd? Tegen wie heb je je stem verheven en je ogen hoog opgeslagen? Tegen de Heilige van Israël!
[23] Door je boden heb je YHWH beschimpt. Je zei: Met al mijn wagens ben ik de hoge bergen op gegaan, tot in het hart van de Libanon. Ik heb daar de hoogste ceders en de mooiste cipressen omgehakt. Ik ben tot in zijn verste hoek gekomen, in zijn dichte woud.
[24] Ik heb putten gegraven en water gedronken in vreemd land. Met mijn voetzolen heb ik alle rivieren van Egypte drooggelegd.
[25] Heb je dan niet gehoord dat ik dit lang geleden al besloten heb? Vanaf oude tijden heb ik het zo bedacht. Nu heb ik het laten gebeuren: jij mocht vestingsteden verwoesten tot puinhopen.
[26] Hun inwoners hadden geen kracht meer. Zij schrokken en werden beschaamd. Zij waren als gras op het veld en als jong groen, als gras op de daken, dat verdort voor het opschiet.
[27] Maar ik weet waar je woont, wanneer je uitgaat en binnenkomt, en hoe je tegen mij tekeergaat.
[28] Je gaat tegen mij tekeer, en je hoogmoed is mij ter ore gekomen. Daarom sla ik mijn haak in je neus en leg ik mijn bit in je mond. Dan stuur ik je terug langs dezelfde weg als waarlangs je gekomen bent.
[29] Dit zal voor jou het teken zijn, Hizkia: dit jaar eten jullie wat vanzelf opkomt, en volgend jaar wat daaruit opschiet. Maar in het derde jaar moeten jullie zaaien en oogsten, wijngaarden planten en de vruchten ervan eten.
[30] Wie van het huis van Juda ontkomen is en overgebleven, zal opnieuw wortel schieten en vrucht dragen.
[31] Want uit Jeruzalem zal een rest komen, van de berg Sion wie ontkomen is. YHWH van de legermachten zal dat doen in Zijn ijver.
[32] Daarom zegt YHWH dit over de koning van Assyrië: Hij zal deze stad niet binnenkomen en er geen pijl in schieten. Hij zal er niet met een schild voor komen en er geen wal tegen opwerpen.
[33] Langs dezelfde weg als waarlangs hij gekomen is, zal hij teruggaan. Deze stad komt hij niet binnen, zegt YHWH.

[34] Want ik zal deze stad beschermen en redden, om mijzelf en om mijn dienaar David (geliefde).

[35] Diezelfde nacht ging de engel van YHWH uit en doodde in het kamp van Assyrië 185.000 man. Toen men vroeg in de morgen opstond, lagen daar alleen nog dode lichamen.

[36] Daarom brak Sanherib, de koning van Assyrië, op en ging terug. Hij bleef in Ninevé.

[37] Terwijl hij zich neerboog in de tempel van zijn god Nisroch, doodden zijn zonen Adramelech en Sarezer (beschermer van de koning) hem met het zwaard. Zij vluchtten naar het land Ararat, en zijn zoon Esar-Haddon (Assur heeft een broer gegeven) werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 20

[1] In die tijd werd Hizkia (YHWH sterkt) dodelijk ziek. De profeet Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk), kwam bij hem. Hij zei: Zo zegt YHWH: Regel je zaken, want je zult sterven en niet blijven leven.

[2] Toen draaide Hizkia zijn gezicht naar de muur. Hij bad tot YHWH:

[3] Ach YHWH, denk er toch aan dat ik trouw en met een onverdeeld hart voor U geleefd heb. Ik heb gedaan wat goed is in Uw ogen. En Hizkia huilde erg.

[4] Jesaja was nog niet eens het middelste voorhof uit, toen het woord van YHWH tot hem kwam:

[5] Ga terug naar Hizkia, de leider van mijn volk. Zeg tegen hem: Zo zegt YHWH, de God van je vader David (geliefde): Ik heb je gebed gehoord en je tranen gezien. Kijk, ik maak je beter. Over drie dagen zul je naar het huis van YHWH gaan.

[6] Ik geef je nog vijftien jaar te leven. Ik zal jou en deze stad redden uit de macht van de koning van Assyrië. Ik zal deze stad beschermen om mijzelf en om mijn dienaar David.

[7] Daarna zei Jesaja: Neem een klomp vijgen. Zij namen er een en legden die op de zweer, en Hizkia werd beter.

[8] Hizkia had aan Jesaja gevraagd: Wat is het teken dat YHWH mij beter maakt? Waaraan weet ik dat ik over drie dagen naar het huis van YHWH ga?

[9] Jesaja zei: Dit is voor u het teken van YHWH dat Hij zal doen wat Hij gezegd heeft. Moet de schaduw tien treden vooruitgaan of tien treden teruggaan?

[10] Hizkia zei: Het is makkelijk voor de schaduw om tien treden vooruit te gaan. Laat hem liever tien treden teruggaan.

[11] De profeet Jesaja riep YHWH aan. Toen liet Hij de schaduw tien treden teruggaan op de treden van de zonnewijzer van Achaz (hij heeft vastgegrepen), waarlangs hij al gezakt was.

[12] In die tijd stuurde Berodach-Baladan, de zoon van Baladan (Bel heeft gegeven), de koning van Babel, brieven en een geschenk naar Hizkia. Hij had namelijk gehoord dat Hizkia ziek geweest was.

[13] Hizkia luisterde naar hen en liet hun zijn hele schatkamer zien: het zilver, het goud, de specerijen en de fijne olie. Ook zijn wapenkamer liet hij zien, en alles wat in zijn schatkamers lag. Er was niets in zijn paleis of in zijn hele rijk dat hij hun niet liet zien.

[14] Toen kwam de profeet Jesaja bij koning Hizkia. Hij vroeg hem: Wat hebben die mannen gezegd, en waar kwamen zij vandaan? Hizkia zei: Zij zijn uit een ver land gekomen, uit Babel.

[15] Jesaja vroeg: Wat hebben zij in uw paleis gezien? Hizkia zei: Zij hebben alles gezien wat er in mijn paleis is. Er is niets in mijn schatkamers dat ik hun niet heb laten zien.

[16] Toen zei Jesaja tegen Hizkia: Luister naar het woord van YHWH.

[17] Er komt een tijd dat alles wat in uw paleis is, naar Babel wordt weggevoerd. Ook alles wat uw voorouders tot vandaag hebben opgeslagen, gaat mee. Er zal niets overblijven, zegt YHWH.

[18] Van uw eigen zonen, die na u komen, zullen zij er meenemen. Die zullen hovelingen worden in het paleis van de koning van Babel.

[19] Hizkia zei tegen Jesaja: Het woord van YHWH dat u gesproken hebt, is goed. Want hij dacht: Er zal toch vrede en veiligheid zijn zolang ik leef?

[20] Wat verder over Hizkia te vertellen is, met al zijn macht, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda (lofprijs). Daar staat ook hoe hij de vijver en de waterleiding maakte en water in de stad bracht.
[21] Hizkia ging bij zijn voorouders te ruste, en zijn zoon Manasse (doen vergeten) werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 21

[1] Manasse (doen vergeten) was twaalf jaar toen hij koning werd, en hij regeerde 55 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Hefzibah (mijn behagen is in haar).
[2] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij volgde de gruwelen van de volken die YHWH voor de Israëlieten uit het land verdreven had.
[3] Hij herbouwde de offerhoogten die zijn vader Hizkia (YHWH sterkt) vernield had. Hij richtte altaren op voor Baäl (heer) en maakte een gewijde paal, net als Achab (broer van de vader), de koning van Israël (die met God strijdt). Hij boog zich voor alle sterren van de hemel en diende ze.
[4] Hij bouwde zelfs altaren in het huis van YHWH, terwijl YHWH gezegd had: In Jeruzalem zal ik mijn Naam laten wonen.
[5] Ook bouwde hij altaren voor alle sterren van de hemel, in de twee voorhoven van het huis van YHWH.
[6] Hij liet zijn zoon door het vuur gaan. Hij deed aan wichelarij en waarzeggerij, en stelde geestenbezweerders en waarzeggers aan. Hij deed heel veel kwaad in de ogen van YHWH en wekte zo Zijn toorn op.
[7] Hij zette het beeld van de gewijde paal dat hij gemaakt had, in het huis van YHWH. Over dat huis had YHWH tegen David (geliefde) en Salomo (vrede) gezegd: In dit huis en in Jeruzalem laat ik voor altijd mijn Naam wonen. Deze stad heb ik gekozen uit alle stammen van Israël.
[8] Ik zal Israël niet meer laten zwerven weg uit het land dat ik hun voorouders gegeven heb. Maar dan moeten zij wel alles doen wat ik hun geboden heb, en heel de wet houden die mijn dienaar Mozes (uit het water getrokken) hun gegeven heeft.

[9] Maar zij luisterden niet. Manasse bracht hen zo op een dwaalweg, dat zij erger deden dan de volken die YHWH voor de Israëlieten vernietigd had.

[10] Toen sprak YHWH door Zijn dienaren, de profeten:

[11] Manasse, de koning van Juda (lofprijs), heeft deze gruwelen gedaan. Hij heeft erger gedaan dan de Amorieten vóór hem, en hij heeft Juda met zijn drekgoden tot zonde gebracht.

[12] Daarom zegt YHWH, de God van Israël, dit: Ik breng onheil over Jeruzalem en Juda. Iedereen die ervan hoort, zal het in beide oren suizen.

[13] Ik zal over Jeruzalem het meetsnoer van Samaria spannen en het paslood van het huis van Achab. Ik zal Jeruzalem schoonvegen zoals men een schaal schoonveegt, die daarna omgekeerd wordt.

[14] Ik zal de rest van mijn erfdeel loslaten en hen in de macht van hun vijanden geven. Zij zullen buit en roofgoed worden voor al hun vijanden.

[15] Want zij hebben gedaan wat slecht is in mijn ogen. Zij wekken mijn toorn op, vanaf de dag dat hun voorouders uit Egypte gingen tot op vandaag.

[16] Manasse vergoot ook heel veel onschuldig bloed, tot Jeruzalem er van de ene kant tot de andere vol van was. Daarbij kwam nog zijn zonde, waarmee hij Juda deed wat slecht is in de ogen van YHWH.

[17] Wat verder over Manasse, zijn daden en zijn zonde te vertellen is, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[18] Manasse ging bij zijn voorouders te ruste en werd begraven in de tuin van zijn paleis, de tuin van Uzza (kracht). Zijn zoon Amon (trouw) werd koning in zijn plaats.

[19] Amon was 22 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde twee jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Mesullemet (vergelding) en was een dochter van Haruz (ijverig) uit Jotba.

[20] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als zijn vader Manasse.

[21] Hij volgde helemaal de weg van zijn vader. Hij diende de drekgoden die zijn vader gediend had en boog zich voor hen neer.

[22] Zo verliet hij YHWH, de God van zijn voorouders, en hij ging niet de weg van YHWH.

[23] De dienaren van Amon smeedden een samenzwering tegen hem en doodden de koning in zijn paleis.
[24] Maar het volk van het land doodde iedereen die tegen koning Amon had samengezworen. Daarna maakte het volk van het land zijn zoon Josia (YHWH steunt) koning in zijn plaats.
[25] Wat verder over Amon te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.
[26] Men begroef hem in zijn graf in de tuin van Uzza. Zijn zoon Josia werd koning in zijn plaats.

2 Koningen 22

[1] Josia (YHWH steunt) was acht jaar toen hij koning werd, en hij regeerde 31 jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Jedida (geliefde) en was een dochter van Adaja (YHWH heeft getooid) uit Bozkath.
[2] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH. Hij volgde helemaal de weg van zijn vader David (geliefde) en week niet af naar rechts of naar links.
[3] In het achttiende jaar van koning Josia stuurde de koning de schrijver Safan (klipdas) naar het huis van YHWH. Safan was de zoon van Azalia (YHWH heeft gespaard), de zoon van Mesullam (vergolden). De koning zei tegen hem:
[4] Ga naar de hogepriester Hilkia (mijn deel is YHWH). Laat hem het geld tellen dat in het huis van YHWH is gebracht en dat de drempelwachters bij het volk hebben opgehaald.
[5] Laat hen dat geld geven aan de opzichters van het werk aan het huis van YHWH. Die moeten het geven aan de werklieden die de schade aan het huis herstellen.
[6] Het is voor de timmerlieden, de bouwers en de metselaars. Ook moeten zij er hout en gehouwen steen van kopen voor het herstel van het huis.
[7] Er hoefde van dat geld geen rekening afgelegd te worden, want de mannen gingen er eerlijk mee om.
[8] Toen zei de hogepriester Hilkia tegen de schrijver Safan: Ik heb het wetboek gevonden in het huis van YHWH. Hilkia gaf het boek aan Safan, en die las het.

[9] Daarna kwam de schrijver Safan bij de koning en bracht verslag uit. Hij zei: Uw dienaren hebben het geld uit het huis bij elkaar gebracht. Zij hebben het gegeven aan de opzichters van het werk aan het huis van YHWH.
[10] Ook vertelde de schrijver Safan de koning: De priester Hilkia heeft mij een boek gegeven. En Safan las het voor aan de koning.
[11] Toen de koning de woorden van het wetboek hoorde, scheurde hij zijn kleren.
[12] De koning gaf bevel aan de priester Hilkia en aan Ahikam (mijn broer staat op), de zoon van Safan. Ook Achbor (muis), de zoon van Michaja (wie is als YHWH), de schrijver Safan en Asaja (YHWH heeft gemaakt), de dienaar van de koning, kregen dat bevel. Hij zei:
[13] Ga YHWH raadplegen voor mij, voor het volk en voor heel Juda (lofprijs), over de woorden van dit boek dat gevonden is. Want de toorn van YHWH tegen ons is groot. Onze voorouders hebben niet geluisterd naar de woorden van dit boek en niet gedaan wat erin staat.
[14] Toen gingen de priester Hilkia, Ahikam, Achbor, Safan en Asaja naar de profetes Hulda (wezel). Zij was de vrouw van Sallum (vergelding), de zoon van Tikva (hoop), de zoon van Harhas, de beheerder van de kleren. Zij woonde in de nieuwe wijk van Jeruzalem. Daar spraken zij met haar.
[15] Zij zei tegen hen: Zo zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Zeg tegen de man die jullie naar mij toe gestuurd heeft:
[16] Zo zegt YHWH: Ik breng onheil over deze plaats en over haar inwoners. Alles wat in het boek staat dat de koning van Juda gelezen heeft, zal gebeuren.
[17] Want zij hebben mij verlaten en reukwerk gebrand voor andere goden. Met alles wat zij gemaakt hebben, wekken zij mijn toorn op. Daarom ontbrandt mijn toorn tegen deze plaats, en die zal niet gedoofd worden.
[18] Maar de koning van Juda heeft jullie gestuurd om YHWH te raadplegen. Zeg tegen hem: Zo zegt YHWH, de God van Israël, over de woorden die je gehoord hebt:
[19] Je hart is zacht geworden en je hebt je vernederd voor YHWH. Want je hoorde wat ik gezegd heb over deze plaats en haar inwoners: dat zij een puinhoop en een vloek zullen worden. Je hebt je kleren gescheurd en voor mij

gehuild. Daarom heb ik je gehoord, spreekt YHWH.

[20] Kijk, ik zal je bij je voorouders brengen. Je zult in vrede in je graf komen. Je ogen zullen al het onheil niet zien dat ik over deze plaats breng. Zij brachten dit antwoord terug bij de koning.

2 Koningen 23

[1] Toen stuurde de koning boden, en alle oudsten van Juda (lofprijs) en Jeruzalem kwamen bij hem.

[2] De koning ging naar het huis van YHWH. Alle mannen van Juda en alle inwoners van Jeruzalem gingen met hem mee. Ook de priesters, de profeten en het hele volk gingen mee, van klein tot groot. Hij las hun alle woorden voor uit het boek van het verbond, dat in het huis van YHWH gevonden was.

[3] De koning ging bij de zuil staan en sloot een verbond voor het aangezicht van YHWH. Hij beloofde YHWH te volgen en Zijn geboden, Zijn waarschuwingen en Zijn voorschriften met heel zijn hart en heel zijn ziel te houden. Zo bevestigde hij de woorden van het verbond die in dit boek staan. Het hele volk stemde in met dit verbond.

[4] De koning gaf de hogepriester Hilkia (mijn deel is YHWH), de priesters van de tweede rang en de drempelwachters bevel. Zij moesten alle voorwerpen uit de tempel van YHWH halen. Het ging om alles wat gemaakt was voor Baäl (heer), voor de gewijde paal en voor de sterren. Hij verbrandde die buiten Jeruzalem in de velden van de Kidron en liet de as naar Bethel brengen.

[5] Ook zette hij de afgodenpriesters af, die door de koningen van Juda waren aangesteld. Zij brandden reukwerk op de offerhoogten in de steden van Juda en rondom Jeruzalem. Ook wie reukwerk brandde voor Baäl, voor de zon, de maan, de sterrenbeelden en alle sterren van de hemel, zette hij af.

[6] Hij haalde het beeld van de gewijde paal uit het huis van YHWH weg. Buiten Jeruzalem verbrandde hij het bij de beek Kidron en verpulverde het tot stof. Dat stof gooide hij op de graven van het gewone volk.

[7] Hij brak ook de huizen van de tempelprostitués af, die bij het huis van YHWH stonden. Daar weefden de vrouwen tentdoeken voor de gewijde paal.

[8] Hij haalde alle priesters uit de steden van Juda naar Jeruzalem. De offerhoogten waar die priesters reukwerk gebrand hadden, maakte hij onrein, van Geba tot Berseba. Ook brak hij de offerhoogten bij de poorten af. Een daarvan stond bij de ingang van de poort van Jozua (YHWH redt), de bestuurder van de stad. Die lag links als je de stadspoort binnenging.
[9] De priesters van de offerhoogten mochten niet offeren op het altaar van YHWH in Jeruzalem. Wel aten zij ongezuurde broden bij hun collega's.
[10] Hij maakte ook Tofeth onrein, in het dal van de zonen van Hinnom. Zo kon niemand meer zijn zoon of dochter voor Molech door het vuur laten gaan.
[11] Hij schafte de paarden af die de koningen van Juda aan de zon gewijd hadden. Die stonden bij de ingang van het huis van YHWH, bij de kamer van de hoveling Nathan-Melech, in de bijgebouwen. De wagens van de zon verbrandde hij.
[12] De koning brak ook de altaren af op het dak van de bovenzaal van Achaz (hij heeft vastgegrepen), die de koningen van Juda gemaakt hadden. Hetzelfde deed hij met de altaren die Manasse (doen vergeten) in de twee voorhoven van het huis van YHWH gemaakt had. Hij verbrijzelde ze daar en gooide het gruis in de beek Kidron.
[13] Ook maakte de koning de offerhoogten onrein die ten oosten van Jeruzalem lagen, rechts van de Berg van het Verderf. Salomo (vrede), de koning van Israël (die met God strijdt), had ze gebouwd voor Astoreth, de gruwel van de Sidoniërs, en voor Kamos, de gruwel van Moab (uit de vader). Ook voor Milchom, de gruwel van de Ammonieten, had hij er een gebouwd.
[14] Hij sloeg ook de gewijde stenen stuk en hakte de gewijde palen om. De plaatsen daarvan vulde hij met mensenbeenderen.
[15] Ook het altaar in Bethel brak hij af, met de offerhoogte die Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), gemaakt had, die Israël tot zonde bracht. Hij verbrandde de offerhoogte en verpulverde die tot stof; ook de gewijde paal verbrandde hij.
[16] Toen Josia (YHWH steunt) zich omdraaide, zag hij de graven op de berg. Hij liet de beenderen uit die graven halen en verbrandde ze op het altaar. Zo maakte hij het onrein, zoals YHWH gezegd had door de man van God die dit

aangekondigd had.
17 Verder vroeg hij: Wat is dat voor grafteken dat ik daar zie? De mensen van de stad zeiden tegen hem: Dat is het graf van de man van God die uit Juda kwam. Hij heeft aangekondigd wat u met dit altaar in Bethel gedaan hebt.
18 Hij zei: Laat hem liggen. Niemand mag zijn beenderen aanraken. Zo lieten zij zijn beenderen met rust, en ook die van de profeet uit Samaria.
19 Josia haalde ook alle tempels op de offerhoogten weg in de steden van Samaria. De koningen van Israël hadden die gebouwd en zo de toorn van YHWH opgewekt. Hij deed daarmee net als in Bethel.
20 Alle priesters van de offerhoogten die daar waren, doodde hij op de altaren. Daar verbrandde hij mensenbeenderen op. Daarna ging hij terug naar Jeruzalem.
21 De koning gaf het hele volk bevel: Vier het pascha voor YHWH, jullie God, zoals het in dit boek van het verbond beschreven staat.
22 Zo'n pascha was er niet meer gevierd sinds de tijd van de richters die Israël leidden. Ook niet in de tijd van de koningen van Israël en van Juda.
23 Pas in het achttiende jaar van koning Josia werd dit pascha voor YHWH in Jeruzalem gevierd.
24 Josia deed ook de waarzeggers, de geestenbezweerders, de terafim, de drekgoden en alle gruwelen weg die in Juda en Jeruzalem te zien waren. Zo bevestigde hij de woorden van de wet uit het boek dat de priester Hilkia in het huis van YHWH gevonden had.
25 Er was vóór hem geen koning zoals hij. Hij bekeerde zich tot YHWH met heel zijn hart, heel zijn ziel en heel zijn kracht, naar heel de wet van Mozes (uit het water getrokken). Ook na hem stond er niemand op zoals hij.
26 Toch bleef YHWH hevig toornig op Juda. Zijn toorn was ontbrand om alles waarmee Manasse Hem getergd had.
27 YHWH zei: Ook Juda zal ik bij mij wegsturen, zoals ik Israël heb weggestuurd. Ik zal deze stad Jeruzalem verwerpen, die ik gekozen heb, en ook het huis waarvan ik gezegd heb: Daar zal mijn Naam wonen.

[28] Wat verder over Josia te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[29] In zijn tijd trok Farao Necho, de koning van Egypte, op naar de rivier de Eufraat, tegen de koning van Assyrië. Koning Josia ging hem tegemoet. Maar Necho doodde hem bij Megiddo, zodra hij hem zag.

[30] Zijn dienaren brachten hem dood op een wagen van Megiddo naar Jeruzalem en begroeven hem in zijn graf. Het volk van het land nam Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen), de zoon van Josia, zalfde hem en maakte hem koning in de plaats van zijn vader.

[31] Joahaz was 23 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde drie maanden in Jeruzalem. Zijn moeder heette Hamutal (mijn schoonvader is de dauw) en was een dochter van Jeremia (YHWH verheft) uit Libna.

[32] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als zijn voorouders.

[33] Farao Necho liet hem gevangenzetten in Ribla, in het land Hamath, zodat hij niet in Jeruzalem kon regeren. Hij legde het land een boete op van ongeveer 3.400 kilo zilver en ongeveer 34 kilo goud.

[34] Farao Necho maakte Eljakim (God richt op), de zoon van Josia, koning in de plaats van zijn vader. Hij veranderde zijn naam in Jojakim (YHWH richt op). Joahaz nam hij mee naar Egypte, en daar stierf hij.

[35] Jojakim betaalde het zilver en het goud aan Farao. Daarvoor legde hij het land een belasting op. Van iedereen in het land eiste hij zilver en goud, ieder naar wat hij bezat, om aan Farao Necho te geven.

[36] Jojakim was 25 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Zebudda (geschonken) en was een dochter van Pedaja (YHWH heeft verlost) uit Ruma.

[37] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als zijn voorouders.

2 Koningen 24

[1] In zijn tijd trok Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, op. Jojakim (YHWH richt op) werd drie jaar zijn onderdaan. Daarna keerde hij zich om en kwam tegen hem in opstand.

[2] YHWH stuurde benden Chaldeeën, Syriërs, Moabieten en Ammonieten op hem af. Hij stuurde hen tegen Juda (lofprijs) om het te vernietigen. Zo ging het woord van YHWH in vervulling, dat Hij gesproken had door Zijn dienaren, de profeten.

[3] Dit gebeurde met Juda op bevel van YHWH. Hij stuurde hen bij zich weg om de zonden van Manasse (doen vergeten), om alles wat die gedaan had.

[4] Ook het onschuldige bloed telde mee dat Manasse vergoten had, waarmee hij Jeruzalem gevuld had. Daarom wilde YHWH niet vergeven.

[5] Wat verder over Jojakim te vertellen is en alles wat hij deed, staat in het boek van de kronieken van de koningen van Juda.

[6] Jojakim ging bij zijn voorouders te ruste, en zijn zoon Jojachin (YHWH richt op) werd koning in zijn plaats.

[7] De koning van Egypte trok niet meer uit zijn land. De koning van Babel had namelijk alles ingenomen wat van de koning van Egypte was, van de beek van Egypte tot de rivier de Eufraat.

[8] Jojachin was achttien jaar toen hij koning werd, en hij regeerde drie maanden in Jeruzalem. Zijn moeder heette Nehusta (bronzen) en was een dochter van Elnathan (God heeft gegeven) uit Jeruzalem.

[9] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als zijn vader.

[10] In die tijd trokken de dienaren van Nebukadnezar, de koning van Babel, op naar Jeruzalem. De stad werd belegerd.

[11] Terwijl zijn dienaren de stad belegerden, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, er zelf ook naartoe.

[12] Toen gaf Jojachin, de koning van Juda, zich over aan de koning van Babel. Ook zijn moeder, zijn dienaren, zijn hooggeplaatsten en zijn hovelingen gingen mee. De koning van Babel nam hem gevangen in het achtste jaar van zijn regering.

[13] Hij haalde alle schatten uit het huis van YHWH en uit het paleis weg. Hij sloeg alle gouden voorwerpen stuk die Salomo (vrede), de koning van Israël (die met God strijdt), voor de tempel van YHWH gemaakt had, zoals YHWH gezegd had.

[14] Hij voerde heel Jeruzalem weg: alle hooggeplaatsten, alle dappere strijders, 10.000 gevangenen, en alle timmerlieden en smeden. Alleen de armste mensen van het land bleven achter.

[15] Zo voerde hij Jojachin weg naar Babel, met de moeder van de koning, zijn vrouwen en zijn hovelingen. Ook de machtige mannen van het land bracht hij als gevangenen van Jeruzalem naar Babel.

[16] Verder voerde de koning van Babel 7.000 sterke mannen weg, en 1.000 timmerlieden en smeden. Het waren allemaal mannen die goed konden vechten. Hij bracht hen als gevangenen naar Babel.

[17] De koning van Babel maakte Mattanja (gave van YHWH), de oom van Jojachin, koning in zijn plaats. Hij veranderde zijn naam in Zedekia (YHWH is gerechtigheid).

[18] Zedekia was 21 jaar toen hij koning werd, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Hamutal (mijn schoonvader is de dauw) en was een dochter van Jeremia (YHWH verheft) uit Libna.

[19] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als Jojakim.

[20] Dit gebeurde door de toorn van YHWH tegen Jeruzalem en Juda, tot Hij hen bij zich weggooide. En Zedekia kwam in opstand tegen de koning van Babel.

2 Koningen 25

[1] Het was het negende jaar van zijn regering, de tiende dag van de tiende maand. Toen kwam Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, met zijn hele leger naar Jeruzalem. Hij sloeg zijn kamp op tegen de stad en liet er rondom belegeringswerken bouwen.

[2] Zo lag de stad onder belegering tot in het elfde jaar van koning Zedekia (YHWH is gerechtigheid).

[3] Op de negende dag van de vierde maand werd de honger in de stad te groot. Het volk van het land had geen brood meer.

[4] Toen werd er een bres in de stad geslagen. Alle soldaten vluchtten 's nachts door de poort tussen de twee muren, bij de tuin van de koning. De Chaldeeën lagen rondom de stad, en de koning ging in de richting van de Vlakte.

[5] Maar het leger van de Chaldeeën achtervolgde de koning. Zij haalden hem in op de vlakte van Jericho, en zijn hele leger raakte van hem verspreid.

[6] Zij grepen de koning en brachten hem naar de koning van Babel in Ribla. Daar spraken zij het vonnis over hem uit.

[7] Zij doodden de zonen van Zedekia voor zijn ogen. Daarna maakten zij Zedekia blind, boeiden hem met twee bronzen ketenen en brachten hem naar Babel.

[8] In de vijfde maand, op de zevende dag, kwam Nebuzaradan (Nebo heeft nageslacht gegeven) naar Jeruzalem. Hij was de bevelhebber van de lijfwacht en een dienaar van de koning van Babel. Dat was in het negentiende jaar van Nebukadnezar, de koning van Babel.

[9] Hij verbrandde het huis van YHWH en het paleis. Ook alle huizen van Jeruzalem verbrandde hij, tot elk huis van een vooraanstaande man toe.

[10] Het hele leger van de Chaldeeën, dat bij de bevelhebber van de lijfwacht was, brak de muren rondom Jeruzalem af.

[11] Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, voerde de rest van het volk weg. Ook de overlopers die naar de koning van Babel waren gegaan, en wie er verder nog over was, voerde hij weg.

[12] Alleen van de armste mensen van het land liet hij er een aantal achter, als wijnboeren en akkerbouwers.

[13] De Chaldeeën braken de bronzen zuilen in het huis van YHWH stuk, en ook de onderstellen en de bronzen zee. Het brons daarvan brachten zij naar Babel.

[14] Zij namen ook de potten, de scheppen, de messen, de schalen voor reukwerk en alle bronzen voorwerpen mee waarmee de dienst gedaan werd.

[15] De bevelhebber van de lijfwacht nam de vuurpannen en de sprengbekkens mee, alles wat van zuiver goud of zuiver zilver was.

[16] Salomo (vrede) had de twee zuilen, de ene zee en de onderstellen voor het huis van YHWH gemaakt. Het brons daarvan was niet te wegen.

[17] Elke zuil was ongeveer 8 meter hoog. Het bronzen kapiteel erop was ongeveer 1,4 meter hoog. Op het kapiteel zat rondom vlechtwerk met granaatappels, alles van brons. De andere zuil was net zo, ook met vlechtwerk.

[18] De bevelhebber van de lijfwacht nam ook Seraja (YHWH heerst) mee, de hoofdpriester, en Zefanja (YHWH heeft verborgen), de tweede priester, met de drie drempelwachters.

[19] Uit de stad nam hij een hoveling mee die over de soldaten ging. Ook nam hij vijf mannen uit de naaste kring van de koning mee. Verder nam hij de schrijver van de legerbevelhebber mee, die het volk voor het leger inschreef. Ten slotte nam hij 60 mannen uit het volk mee die nog in de stad waren.

[20] Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, nam hen mee en bracht hen naar de koning van Babel in Ribla.

[21] De koning van Babel liet hen daar doden, in Ribla in het land Hamath. Zo werd Juda (lofprijs) uit zijn land weggevoerd.

[22] Over het volk dat in Juda achterbleef, stelde Nebukadnezar, de koning van Babel, Gedalia (YHWH is groot) aan. Hij was de zoon van Ahikam (mijn broer staat op), de zoon van Safan (klipdas).

[23] Alle legeraanvoerders en hun mannen hoorden dat de koning van Babel Gedalia had aangesteld. Toen kwamen zij met hun mannen naar Gedalia in Mizpa. Het waren Ismaël (God hoort), de zoon van Nethanja (YHWH heeft gegeven), en Johanan (YHWH is genadig), de zoon van Kareah (kaal). Ook Seraja, de zoon van Tanhumeth (troost) uit Netofa, en Jaäzanja (YHWH luistert), de zoon van de Maächathiet, kwamen.

[24] Gedalia zwoer hun en hun mannen een eed. Hij zei tegen hen: Wees niet bang voor de dienaren van de Chaldeeën. Blijf in het land en dien de koning van Babel, dan zal het jullie goed gaan.

[25] Maar in de zevende maand kwam Ismaël, de zoon van Nethanja, de zoon van Elisama (God heeft gehoord). Hij was van koninklijke afkomst en had tien mannen bij zich. Zij doodden Gedalia, en ook de Judeeërs en de Chaldeeën die met hem in Mizpa waren.

[26] Toen vertrok het hele volk, van klein tot groot, met de legeraanvoerders naar Egypte. Zij waren namelijk bang voor de Chaldeeën.

[27] In het zevenendertigste jaar dat Jojachin (YHWH richt op), de koning van Juda, weggevoerd was, kwam Evilmerodach (man van Marduk) aan de macht in Babel. In het jaar dat hij koning werd, in de twaalfde maand, op de 27e dag, liet

hij Jojachin uit de gevangenis halen.
[28] Hij sprak vriendelijk met hem. Hij gaf hem een hogere plaats dan de andere koningen die bij hem in Babel waren.
[29] Jojachin mocht zijn gevangeniskleren uittrekken. Zijn leven lang at hij voortaan aan de tafel van de koning.
[30] Voor zijn levensonderhoud kreeg hij elke dag zijn vaste deel van de koning, zijn leven lang.

1 Kronieken

1 Kronieken 1

[1] Adam (mens), Seth (in de plaats gesteld), Enos (mens),

[2] Kenan (bezitter), Mahalal-El, Jered (afdaling),

[3] Henoch (toegewijd), Methusalah (man van de speer), Lamech (machtige),

[4] Noach (troost), en zijn zonen Sem (naam), Cham (heet) en Jafeth (ruimte).

[5] De zonen van Jafeth waren Gomer (voltooiing), Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech (getrokken) en Tiras.

[6] De zonen van Gomer waren Askenaz, Difath en Thogarma.

[7] De zonen van Javan waren Elisa (God redt) en Tharsisa, en van hem stammen de Chittieten en de Dodanieten af.

[8] De zonen van Cham waren Cusch (zwart), Mitsraim, Put en Kanaän (laagland).

[9] De zonen van Cusch waren Seba, Havila, Sabta, Raema (beving) en Sabtecha. De zonen van Raema waren Scheba en Dedan.

[10] Cusch kreeg ook Nimrod (opstandeling). Die werd de eerste machthebber op aarde.

[11] Van Mitsraim stammen de Ludieten af, en de Anamieten, de Lehabieten en de Naftuchieten,

[12] en ook de Pathrusieten en de Casluchieten, van wie de Filistijnen afstammen, en de Cafthorieten.

[13] Kanaän kreeg Sidon (visvangst), zijn oudste zoon, en Heth (schrik).

[14] Van hem stammen ook de Jebusieten af, de Amorieten en de Girgasieten,

[15] de Hevieten, de Arkieten en de Sinieten,

[16] en de Arvadieten, de Zemarieten en de Hamathieten.

[17] De zonen van Sem waren Elam (hoogland), Assur, Arfachsad, Lud en Aram (hoogland), en verder Uz (raad), Hul, Gether en Mesech.

[18] Arfachsad kreeg Selah (zending), en Selah kreeg Heber (overkant).
[19] Heber kreeg twee zonen. De een heette Peleg (verdeling), want in zijn tijd werd de aarde verdeeld. Zijn broer heette Joktan (klein).
[20] Joktan kreeg Almodad (God is geliefd), Selef, Hazarmaveth (voorhof van de dood), Jerah (maan),
[21] Hadoram (Hadad is verheven), Uzal, Dikla (dadelpalm),
[22] Ebal, Abimaël (God is vader), Scheba,
[23] Ofir, Havila en Jobab. Zij waren allemaal zonen van Joktan.
[24] Sem, Arfachsad, Selah,
[25] Heber, Peleg, Rehu (vriend),
[26] Serug (ranke), Nahor (snuivend), Terah,
[27] Abram (verheven vader), die ook Abraham (vader van velen) heet.
[28] De zonen van Abraham waren Izak (lachen) en Ismaël (God hoort).
[29] Dit is hun nageslacht. De oudste zoon van Ismaël was Nebajoth. Verder kreeg hij Kedar (donker), Adbeel (getuchtigd door God), Mibsam (welriekend),
[30] Misma (gehoor), Duma (stilte), Massa, Hadad (donderaar), Thema,
[31] Jetur, Nafis (verademing) en Kedma (oostelijk). Dat waren de zonen van Ismaël.
[32] Ketura (wierook) was de bijvrouw van Abraham. Zij kreeg Zimram, Joksan, Medan, Midian (twist), Isbak en Suah. De zonen van Joksan waren Scheba en Dedan.
[33] De zonen van Midian waren Efa (duisternis), Efer (gazelle), Henoch, Abida (mijn vader weet) en Eldaa (God heeft geroepen). Zij stamden allemaal van Ketura af.
[34] Abraham kreeg Izak. De zonen van Izak waren Ezau (behaard) en Israël (die met God strijdt).
[35] De zonen van Ezau waren Elifaz (God is fijn goud), Rehuël (vriend van God), Jehus (hij komt te hulp), Jaëlam (verborgen) en Korah (kaal).
[36] De zonen van Elifaz waren Theman, Omar (welsprekend), Zefi (uitkijk), Gaetham en Kenaz (jager), en bij Timna (verboden) kreeg hij Amalek.

[37] De zonen van Rehuël waren Nahath (rust), Zerah (opgaande zon), Samma (verbazing) en Mizza (vrees).
[38] De zonen van Seïr waren Lotan (sluier), Sobal, Zibeon (hyena), Ana (antwoord), Dison (antilope), Ezer (hulp) en Disan (antilope).
[39] De zonen van Lotan waren Hori (holbewoner) en Homam. De zus van Lotan heette Timna.
[40] De zonen van Sobal waren Aljan, Manahath (rust), Ebal, Sefi en Onam (krachtig). De zonen van Zibeon waren Aja (valk) en Ana.
[41] De zoon van Ana was Dison. De zonen van Dison waren Hamram, Esban, Jithran (voortreffelijk) en Cheran.
[42] De zonen van Ezer waren Bilhan, Zaävan (bevend) en Jaäkan. De zonen van Disan waren Uz en Aran (wilde geit).
[43] Dit zijn de koningen die in Edom regeerden voordat de Israëlieten een koning hadden. Bela (verslinding), de zoon van Beor (brandend), regeerde er. Zijn stad heette Dinhaba.
[44] Toen Bela stierf, werd Jobab koning. Hij was de zoon van Zerah en kwam uit Bozra.
[45] Toen Jobab stierf, werd Husam (haastig) koning. Hij kwam uit het land van de Themanieten.
[46] Toen Husam stierf, werd Hadad koning. Hij was de zoon van Bedad (alleen) en versloeg de Midianieten in de vlakte van Moab (uit de vader). Zijn stad heette Avith.
[47] Toen Hadad stierf, werd Samla (kleed) uit Masreka koning.
[48] Toen Samla stierf, werd Saul (gevraagd) uit Rehoboth aan de rivier koning.
[49] Toen Saul stierf, werd Baäl-Hanan koning. Hij was de zoon van Achbor (muis).
[50] Toen Baäl-Hanan stierf, werd Hadad koning. Zijn stad heette Pahi. Zijn vrouw heette Mehetabeël (God doet goed), de dochter van Matred, de dochter van Mee-Sahab.
[51] Toen Hadad stierf, kwamen er stamhoofden in Edom: Timna, Alja, Jetheth,
[52] Aholi-Bama, Ela (eik), Pinon,

53 Kenaz, Theman, Mibzar (vesting),

54 Magdiël en Iram. Dat waren de stamhoofden van Edom.

1 Kronieken 2

1 Dit zijn de zonen van Israël (die met God strijdt): Ruben (zie, een zoon), Simeon (hij heeft gehoord), Levi (verbonden), Juda (lofprijs), Issaschar (loon), Zebulon (woning),

2 Dan, Jozef (hij voegt toe), Benjamin (zoon van de rechterhand), Nafthali (mijn worsteling), Gad (geluk) en Aser (gelukkig).

3 De zonen van Juda waren Er, Onan (krachtig) en Sela. Die drie kreeg hij bij de dochter van Sua (rijkdom), een vrouw uit Kanaän (laagland). Er, de oudste zoon van Juda, deed wat kwaad was in de ogen van YHWH. Daarom liet YHWH hem sterven.

4 Thamar, zijn schoondochter, kreeg van hem Perez (doorbraak) en Zerah (opgaande zon). Juda had dus vijf zonen.

5 De zonen van Perez waren Hezron (omheining) en Hamul (gespaard).

6 De zonen van Zerah waren Zimri (lofzang), Ethan (standvastig), Heman (trouw), Chalcol (onderhouder) en Dara, vijf in totaal.

7 De zoon van Charmi (mijn wijngaard) was Achar (beroerder). Hij bracht Israël in het ongeluk, doordat hij iets meenam wat aan God gewijd was.

8 De zoon van Ethan was Azaria (YHWH helpt).

9 De zonen die Hezron kreeg, waren Jerahmeël (God ontfermt zich), Ram (verheven) en Chelubai (hond).

10 Ram kreeg Amminadab (mijn volk is edel), en Amminadab kreeg Nahesson (kleine slang), de leider van de stam Juda.

11 Nahesson kreeg Salma (kleed), en Salma kreeg Boaz (in hem is kracht).

12 Boaz kreeg Obed (dienaar), en Obed kreeg Isaï (geschenk).

13 Isaï kreeg Eliab (mijn God is vader), zijn oudste zoon, daarna Abinadab (mijn vader is edel) en Simea (hij heeft gehoord),

14 daarna Nethaneël (God heeft gegeven) en Raddai,

15 daarna Ozem, en als zevende David (geliefde).

16 Hun zussen waren Zeruja en Abigaïl (mijn vader is vreugde). Zeruja had drie zonen: Abisai (mijn vader is er), Joab (YHWH is vader) en Asa-El (God heeft gemaakt).

17 Abigaïl kreeg Amasa (lastdrager). Zijn vader was Jether (overvloed), een Ismaëliet.

18 Kaleb (hond), de zoon van Hezron, kreeg kinderen bij zijn vrouw Azuba (verlaten) en bij Jerioth (tentkleden). Haar zonen waren Jeser (oprecht), Sobab (afvallig) en Ardon.

19 Toen Azuba gestorven was, trouwde Kaleb met Efrath. Zij kreeg van hem Hur.

20 Hur kreeg Uri (mijn licht), en Uri kreeg Bezaleël (in de schaduw van God).

21 Daarna trouwde Hezron met de dochter van Machir (verkocht), de vader van Gilead. Hij was toen zestig jaar. Zij kreeg van hem Segub (verheven).

22 Segub kreeg Jaïr (hij verlicht), die 23 steden in Gilead bezat.

23 Maar Gesur en Aram (hoogland) namen de dorpen van Jaïr van hem af, met Kenath en de plaatsen die daarbij hoorden: zestig steden. Zij stamden allemaal af van Machir, de vader van Gilead.

24 Na de dood van Hezron in Kaleb-Efratha kreeg Abia (YHWH is mijn vader), de vrouw van Hezron, nog Asschur, de vader van Thekoa.

25 Jerahmeël was de oudste zoon van Hezron. Zijn zonen waren Ram, de oudste, en verder Buna (inzicht), Oren, Ozem en Ahia (mijn broer is YHWH).

26 Jerahmeël had nog een andere vrouw, Atara (kroon). Zij was de moeder van Onam (krachtig).

27 De zonen van Ram, de oudste zoon van Jerahmeël, waren Maäz, Jamin (rechterhand) en Eker.

28 De zonen van Onam waren Sammai en Jada (wetende). De zonen van Sammai waren Nadab (edelmoedig) en Abisur (mijn vader is een muur).

29 De vrouw van Abisur heette Abihaïl (mijn vader is kracht). Zij kreeg van hem Achban (broer van een wijze) en Molid (verwekker).

[30] De zonen van Nadab waren Seled (jubel) en Appaïm (neusgaten). Seled stierf zonder kinderen.
[31] De zoon van Appaïm was Jisei (mijn redding), de zoon van Jisei was Sesan, en de zoon van Sesan was Achlai.
[32] De zonen van Jada, de broer van Sammai, waren Jether en Jonathan (YHWH heeft gegeven). Jether stierf zonder kinderen.
[33] De zonen van Jonathan waren Peleth (snelheid) en Zaza. Dat waren de nakomelingen van Jerahmeël.
[34] Sesan had geen zonen, alleen dochters. Hij had een Egyptische slaaf die Jarha heette.
[35] Sesan gaf zijn dochter aan zijn slaaf Jarha tot vrouw. Zij kreeg van hem Attai (mijn tijd).
[36] Attai kreeg Nathan (hij heeft gegeven), en Nathan kreeg Zabad (geschenk).
[37] Zabad kreeg Eflal (oordeel), en Eflal kreeg Obed.
[38] Obed kreeg Jehu (YHWH is hij), en Jehu kreeg Azaria.
[39] Azaria kreeg Helez (kracht), en Helez kreeg Elasa (God heeft gemaakt).
[40] Elasa kreeg Sismai, en Sismai kreeg Sallum (vergelding).
[41] Sallum kreeg Jekamja (YHWH richt op), en Jekamja kreeg Elisama (God heeft gehoord).
[42] Kaleb was de broer van Jerahmeël. Zijn oudste zoon was Mesa (redding), de vader van Zif. Verder had hij de zonen van Maresa, de vader van Hebron (bondgenootschap).
[43] De zonen van Hebron waren Korah (kaal), Tappuah, Rekem (bontgekleurd) en Sema (gehoord).
[44] Sema kreeg Raham (ontferming), de vader van Jorkeam, en Rekem kreeg Sammai.
[45] De zoon van Sammai was Maon, en Maon was de vader van Beth-Zur.
[46] Efa, de bijvrouw van Kaleb, kreeg Haran (bergbewoner), Moza (uitgang) en Gazez (schaapscheerder). Haran kreeg ook een zoon die Gazez heette.

47 De zonen van Jochdai waren Regem (vriend), Jotham (YHWH is volmaakt), Gesan, Pelet (redding), Efa (duisternis) en Saäf.
48 Bij zijn bijvrouw Maächa (onderdrukking) kreeg Kaleb Seber (breuk) en Tirhana.
49 Zij kreeg ook Saäf, de vader van Madmanna, en Seva, de vader van Machbena en van Gibea. De dochter van Kaleb heette Achsa (enkelband).
50 Dit waren de nakomelingen van Kaleb. De zonen van Hur, de oudste zoon van Efratha, waren Sobal, de vader van Kirjath-Jearim,
51 Salma, de vader van Bethlehem, en Haref, de vader van Beth-Gader.
52 Sobal, de vader van Kirjath-Jearim, had als nakomelingen Haroe (ziener) en de helft van de Menuchieten.
53 De families van Kirjath-Jearim waren de Jithrieten, de Futhieten, de Sumathieten en de Misraïeten. Van hen stammen de Zoraïeten en de Esthaolieten af.
54 De nakomelingen van Salma waren Bethlehem, de Netofathieten, Atroth-Beth-Joab, de helft van de Manathieten en de Zorieten.
55 In Jabes woonden families van schrijvers: de Tirathieten, de Simeathieten en de Suchathieten. Dat zijn de Kenieten, die afstammen van Hammath, de vader van de familie Rechab (ruiter).

1 Kronieken 3

1 Dit zijn de zonen van David (geliefde) die in Hebron geboren werden. De oudste was Amnon (trouw), zijn moeder was Ahinoam (mijn broer is lieflijk) uit Jizreël. De tweede was Daniël (God is mijn rechter), zijn moeder was Abigaïl (mijn vader is vreugde) uit Karmel.
2 De derde was Absalom (vader is vrede), zijn moeder was Maächa (onderdrukking), de dochter van Thalmai (rijk aan voren), de koning van Gesur. De vierde was Adonia (YHWH is mijn heer), de zoon van Haggith (feestelijke).
3 De vijfde was Sefatja (YHWH heeft recht gedaan), zijn moeder was Abital (mijn vader is dauw). De zesde was Jithream (overvloed van het volk), zijn

moeder was Egla (kalf), de vrouw van David.

[4] Deze zes werden in Hebron geboren. Daar regeerde David zeven jaar en zes maanden, en in Jeruzalem regeerde hij 33 jaar.

[5] In Jeruzalem kreeg hij Simea (hij heeft gehoord), Sobab (afvallig), Nathan (hij heeft gegeven) en Salomo (vrede). Deze vier kreeg hij bij Bath-Sua, de dochter van Ammiël (mijn volk is God).

[6] Verder kreeg hij Jibchar (hij kiest), Elisama (God heeft gehoord), Elifelet (God is redding),

[7] Nogah (glans), Nefeg (scheut), Jafia (stralend),

[8] Elisama, Eljada (God weet) en Elifelet: negen zonen.

[9] Dat waren allemaal zonen van David. Daarnaast had hij nog zonen bij zijn bijvrouwen. Thamar was hun zus.

[10] De zoon van Salomo was Rehabeam (het volk wordt ruim). Zijn zoon was Abia (YHWH is mijn vader), diens zoon was Asa (arts), en diens zoon was Josafat (YHWH heeft recht gesproken).

[11] Daarna volgden Joram (YHWH is verheven), Ahazia (YHWH grijpt vast) en Joas (YHWH heeft gegeven).

[12] Daarna volgden Amazia (YHWH is sterk), Azaria (YHWH helpt) en Jotham (YHWH is volmaakt).

[13] Daarna volgden Achaz (hij heeft vastgegrepen), Hizkia (YHWH sterkt) en Manasse (doen vergeten).

[14] Daarna volgden Amon (trouw) en Josia (YHWH steunt).

[15] De zonen van Josia waren Johanan (YHWH is genadig), de oudste, daarna Jojakim (YHWH richt op), daarna Zedekia (YHWH is gerechtigheid) en daarna Sallum (vergelding).

[16] De zoon van Jojakim was Jechonia (YHWH bevestigt), en diens zoon was Zedekia.

[17] De zoon van Jechonia, die gevangen weggevoerd was, was Sealthiël (ik heb God gevraagd).

[18] Verder had Jechonia nog Malchiram (mijn koning is verheven), Pedaja (YHWH heeft verlost), Senazar, Jekamja (YHWH richt op), Hosama (YHWH

heeft gehoord) en Nedabja (YHWH is edelmoedig).

[19] De zonen van Pedaja waren Zerubbabel (zaad van Babel) en Simeï (vermaard). De zonen van Zerubbabel waren Mesullam (vergolden) en Hananja (YHWH is genadig). Selomith (vredig) was hun zus.

[20] Verder had Zerubbabel nog vijf kinderen: Hasuba (geacht), Ohel (tent), Berechja (YHWH zegent), Hasadja (YHWH is goedertieren) en Jusabhesed (liefde keert terug).

[21] De zonen van Hananja waren Pelatja (YHWH redt) en Jesaja (YHWH redt). Verder waren er de families van Refaja (YHWH heeft genezen), Arnan, Obadja (dienaar van YHWH) en Sechanja (YHWH heeft gewoond).

[22] De zoon van Sechanja was Semaja (YHWH heeft gehoord). De zonen van Semaja waren Hattus, Jigeal (hij verlost), Bariah (vluchteling), Nearja (knaap van YHWH) en Safat (hij heeft geoordeeld): zes in totaal.

[23] De zonen van Nearja waren Eljoënai (mijn ogen zijn op YHWH), Hizkia en Azrikam (mijn helper is opgestaan): drie in totaal.

[24] De zonen van Eljoënai waren Hodajeva (loof YHWH), Eljasib (God herstelt), Pelaja (wonder van YHWH), Akkub (voetspoor), Johanan, Delaja (YHWH heeft opgetrokken) en Anani (mijn wolk): zeven in totaal.

1 Kronieken 4

[1] Tot de nakomelingen van Juda (lofprijs) hoorden Perez (doorbraak), Hezron (omheining), Charmi (mijn wijngaard), Hur en Sobal.

[2] Reaja (YHWH heeft gezien), de zoon van Sobal, kreeg Jahath, en Jahath kreeg Ahumai (broer van het water) en Lahad. Dat zijn de families van de Zorathieten.

[3] Dit zijn de zonen van Etam: Jizreël, Isma en Idbas. Hun zus heette Hazelelponi (schaduw die mij aankijkt).

[4] Pnuël was de vader van Gedor, en Ezer (hulp) de vader van Husah (haast). Dat zijn de nakomelingen van Hur, de oudste zoon van Efratha en de vader van Bethlehem.

[5] Asschur, de vader van Thekoa, had twee vrouwen: Hela en Naära (meisje).

[6] Naära kreeg van hem Ahuzzam (bezitter), Hefer (put), Temeni (zuiderling) en Haähastari. Dat waren de zonen van Naära.

[7] De zonen van Hela waren Zereth, Jezohar (hij zal glanzen) en Ethnan (gave).

[8] Koz (doorn) kreeg Anub en Hazobeba, en van hem stammen ook de families van Aharlel af, de zoon van Harum (verheven).

[9] Jabez (smart) had meer aanzien dan zijn broers. Zijn moeder had hem Jabez genoemd, want zij zei: Ik heb hem met pijn ter wereld gebracht.

[10] Jabez riep de God van Israël (die met God strijdt) aan. Hij bad: Zegen mij toch rijk en maak mijn gebied groter. Laat Uw hand met mij zijn en houd het kwaad bij mij vandaan, zodat het mij geen pijn doet. En God gaf hem waar hij om vroeg.

[11] Chelub (mand), de broer van Suha, kreeg Mechir. Die was de vader van Eston.

[12] Eston kreeg Beth-Rafa, Pasea (kreupel) en Tehinna (smeekbede), de vader van Ir-Nahas. Dat zijn de mannen van Recha.

[13] De zonen van Kenaz (jager) waren Othniël (leeuw van God) en Seraja (YHWH heerst). De zoon van Othniël was Hathath (schrik).

[14] Meonothai kreeg Ofra. Seraja kreeg Joab (YHWH is vader), de stichter van het Dal van de Vaklieden. Daar woonden namelijk vaklieden.

[15] De zonen van Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, waren Iru, Ela (eik) en Naäm (lieflijkheid). De zoon van Ela was Kenaz.

[16] De zonen van Jehalelel (hij prijst God) waren Zif, Zifa, Thirea en Asareël.

[17] De zonen van Ezra (hulp) waren Jether (overvloed), Mered (opstand), Efer (gazelle) en Jalon. Zijn vrouw kreeg Mirjam (geliefde), Sammai en Isbah (hij prijst), de vader van Esthemoa.

[18] Zijn Joodse vrouw kreeg Jered (afdaling), de vader van Gedor, en Heber (overkant), de vader van Socho, en Jekuthiël, de vader van Zanoah. De andere zonen waren van Bitja (dochter van YHWH), de dochter van de koning van Egypte, met wie Mered getrouwd was.

[19] De vrouw van Hodija (mijn luister is YHWH) was de zus van Naham (troost). Haar zonen waren de vaders van Kehila, uit de familie Garmi, en van

Esthemoa, uit de familie Maächath.
[20] De zonen van Simon (hij heeft gehoord) waren Amnon (trouw), Rinna (jubel), Ben-Hanan en Tilon. De zonen van Iseï (mijn redding) waren Zoheth en Ben-Zoheth.
[21] Sela was een zoon van Juda. Zijn nakomelingen waren Er, de vader van Lecha, en Lada, de vader van Maresa, en de families van de linnenwevers in Beth-Asbea.
[22] Verder waren dat Jokim (YHWH richt op), de mannen van Chozeba, en Joas (YHWH heeft gegeven) en Saraf (brandend), die over Moab (uit de vader) geheerst hebben, en Jasubi-Lehem. Dit zijn oude berichten.
[23] Zij waren pottenbakkers. Zij woonden bij de plantages en de tuinen, en werkten daar voor de koning.
[24] De zonen van Simeon (hij heeft gehoord) waren Nemuël, Jamin (rechterhand), Jarib (hij strijdt), Zerah (opgaande zon) en Saul (gevraagd).
[25] De zoon van Saul was Sallum (vergelding), diens zoon was Mibsam (welriekend), en diens zoon was Misma (gehoor).
[26] De nakomelingen van Misma waren zijn zoon Hammuël, diens zoon Zaccur (gedenkend) en diens zoon Simeï (vermaard).
[27] Simeï had zestien zonen en zes dochters. Maar zijn broers hadden niet veel kinderen. Hun families werden dan ook niet zo groot als die van Juda.
[28] Zij woonden in Ber-Seba, Molada, Hazar-Sual,
[29] Bilha, Ezem, Tholad,
[30] Bethuël (huis van God), Horma, Ziklag,
[31] Beth-Markaboth, Hazar-Susim, Beth-Biri en Saäraim. Dat waren hun steden totdat David (geliefde) koning werd.
[32] Verder hadden zij vijf plaatsen: Etam, Ain, Rimmon, Tochen en Asan.
[33] Daarbij hoorden alle dorpen rondom die steden, tot aan Baäl (heer) toe. Daar woonden zij, en zo staat het in hun geslachtsregister.
[34] Verder waren er Mesobab (teruggebracht), Jamlech (hij laat regeren), Josa, de zoon van Amazia (YHWH is sterk),

[35] Joël (YHWH is God), en Jehu (YHWH is hij), de zoon van Jesibja (YHWH doet wonen), de zoon van Seraja, de zoon van Asiël (God heeft gemaakt),
[36] en Eljoënai (mijn ogen zijn op YHWH), Jaäkoba (hielgreeper), Jesohaja, Asaja (YHWH heeft gemaakt), Adiël (sieraad van God), Jesimeël (God zet neer), Benaja (YHWH heeft gebouwd),
[37] en Ziza (overvloed), de zoon van Sifeï (overvloedig), de zoon van Allon, de zoon van Jedaja (YHWH kent), de zoon van Simri (waakzaam), de zoon van Semaja (YHWH heeft gehoord).
[38] Deze mannen waren de leiders van hun families, en die families werden groot.
[39] Zij trokken naar de streek van Gedor, tot aan de oostkant van het dal. Zij zochten weidegrond voor hun schapen.
[40] Zij vonden vette en goede weidegrond, in een ruim land waar het rustig en stil was. Daar hadden vroeger nakomelingen van Cham (heet) gewoond.
[41] Deze mannen, van wie de namen genoemd zijn, kwamen daar in de tijd van Hizkia (YHWH sterkt), de koning van Juda. Zij verwoestten de tenten en de woningen van de bewoners die zij aantroffen en wijdden hen aan de ondergang. Tot vandaag toe wonen zij daar, want er was weidegrond voor hun schapen.
[42] Ook trokken er vijfhonderd mannen uit de stam Simeon naar het bergland van Seïr. Hun aanvoerders waren Pelatja (YHWH redt), Nearja (knaap van YHWH), Refaja (YHWH heeft genezen) en Uzziël (God is mijn kracht), de zonen van Iseï.
[43] Zij versloegen de laatste Amalekieten die ontkomen waren, en zij wonen daar tot vandaag toe.

1 Kronieken 5

[1] Ruben (zie, een zoon) was de oudste zoon van Israël (die met God strijdt). Maar hij had het bed van zijn vader onteerd. Daarom werd zijn recht als oudste zoon aan de zonen van Jozef (hij voegt toe) gegeven. In het geslachtsregister staat hij dus niet als oudste.
[2] Juda (lofprijs) werd de machtigste onder zijn broers, en uit hem kwam de vorst voort. Maar het recht van de oudste zoon was voor Jozef.

[3] De zonen van Ruben, de oudste zoon van Israël, waren Hanoch (toegewijd), Pallu (bijzonder), Hezron (omheining) en Charmi (mijn wijngaard).
[4] Dit waren de nakomelingen van Joël (YHWH is God): zijn zoon Semaja (YHWH heeft gehoord), diens zoon Gog, diens zoon Simeï (vermaard),
[5] diens zoon Micha (wie is als YHWH), diens zoon Reaja (YHWH heeft gezien), diens zoon Baäl (heer),
[6] en diens zoon Beëra (bron). Hij was de leider van de Rubenieten. Tiglath-Pilneser, de koning van Assyrië, voerde hem gevangen weg.
[7] Zijn verwanten staan per familie in het geslachtsregister. De leiders waren Jehiël (God leeft), Zecharja (YHWH gedenkt),
[8] en Bela (verslinding), de zoon van Azaz (sterk), de zoon van Sema (gehoord), de zoon van Joël. Die woonde in Aroër, en zijn gebied liep tot Nebo en Baäl-Meon.
[9] Naar het oosten toe woonde hij tot aan de rand van de woestijn bij de rivier de Frath. Want hun vee was talrijk geworden in Gilead.
[10] In de tijd van Saul (gevraagd) voerden zij oorlog tegen de Hagarenen en versloegen hen. Daarna woonden zij in hun tenten in het hele gebied ten oosten van Gilead.
[11] De zonen van Gad (geluk) woonden tegenover hen, in Basan, tot aan Salcha toe.
[12] Joël was het hoofd, Safam de tweede man. Verder woonden Jaenai en Safat (hij heeft geoordeeld) in Basan.
[13] Hun verwanten waren per familie Michaël (wie is als God), Mesullam (vergolden), Seba, Jorai, Jachan, Zia en Heber (overkant): zeven in totaal.
[14] Dit waren de zonen van Abihaïl (mijn vader is kracht), de zoon van Huri. Huri stamde af van Jaroah (maan), Gilead, Michaël, Jesisai (grijsaard), Jahdo en Buz (veracht).
[15] Ahi (mijn broer), de zoon van Abdiël (dienaar van God) en kleinzoon van Guni, was het hoofd van hun familie.
[16] Zij woonden in Gilead en in Basan, in de plaatsen die daarbij hoorden, en in alle weidegronden van Saron tot aan de grenzen toe.

17 Zij werden allemaal in het geslachtsregister opgenomen in de tijd van Jotham (YHWH is volmaakt), de koning van Juda, en van Jerobeam (het volk neemt toe), de koning van Israël.

18 De stam Ruben, de stam Gad en de halve stam Manasse (doen vergeten) hadden 44.760 geoefende soldaten die konden uitrukken. Zij droegen schild en zwaard, spanden de boog en waren ervaren in de strijd.

19 Zij voerden oorlog tegen de Hagarenen, en tegen Jethur, Nafis (verademing) en Nodab.

20 Zij kregen hulp in die strijd. De Hagarenen en al hun bondgenoten werden aan hen overgegeven. Want zij riepen God aan in de strijd, en Hij liet zich verbidden, omdat zij op Hem vertrouwden.

21 Zij namen hun vee mee: 50.000 kamelen, 250.000 schapen en 2.000 ezels. Ook namen zij 100.000 mensen gevangen.

22 Er vielen veel doden, want de strijd was van God. Zij woonden daar in hun plaats, totdat zij zelf gevangen werden weggevoerd.

23 De halve stam Manasse woonde in dat gebied. Zij werden talrijk, van Basan tot aan Baäl-Hermon, Senir en de berg Hermon.

24 Dit waren de hoofden van hun families: Hefer (put), Jisei (mijn redding), Eliël (mijn God is God), Azriël (God is mijn hulp), Jeremia (YHWH verheft), Hodavja (majesteit van YHWH) en Jahdiël. Zij waren dappere mannen met een goede naam, hoofden van hun families.

25 Maar zij werden ontrouw aan de God van hun voorouders. Zij liepen de goden achterna van de volken van dat land, die God voor hen uit verdreven had.

26 Daarom zette de God van Israël Pul, de koning van Assyrië, ertoe aan om op te trekken, en ook Tiglath-Pilneser, de koning van Assyrië. Die voerde de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam Manasse gevangen weg. Hij bracht hen naar Halah, Habor, Hara en de rivier de Gozan, waar zij tot vandaag toe wonen.

1 Kronieken 6

[1] De zonen van Levi (verbonden) waren Gerson (vreemdeling), Kahath (bijeenkomst) en Merari (bitter).

[2] De zonen van Kahath waren Amram (verheven volk), Jizhar (olie), Hebron (bondgenootschap) en Uzziël (God is mijn kracht).

[3] De kinderen van Amram waren Aäron (verlichte), Mozes (uit het water getrokken) en Mirjam (geliefde). De zonen van Aäron waren Nadab (edelmoedig), Abihu (mijn vader is hij), Eleazar (God helpt) en Ithamar (palmenland).

[4] Eleazar kreeg Pinehas (de Nubiër), en Pinehas kreeg Abisua (mijn vader is redding).

[5] Abisua kreeg Bukki (bewezen door YHWH), en Bukki kreeg Uzzi (mijn kracht).

[6] Uzzi kreeg Zerahja (YHWH is opgegaan), en Zerahja kreeg Merajoth (opstandigheid).

[7] Merajoth kreeg Amarja (YHWH heeft gezegd), en Amarja kreeg Ahitub (mijn broer is goed).

[8] Ahitub kreeg Zadok (rechtvaardig), en Zadok kreeg Ahimaäz (mijn broer is woede).

[9] Ahimaäz kreeg Azarja (YHWH helpt), en Azarja kreeg Johanan (YHWH is genadig).

[10] Johanan kreeg Azarja. Hij was de priester in de tempel die Salomo (vrede) in Jeruzalem gebouwd had.

[11] Azarja kreeg Amarja, en Amarja kreeg Ahitub.

[12] Ahitub kreeg Zadok, en Zadok kreeg Sallum (vergelding).

[13] Sallum kreeg Hilkia (mijn deel is YHWH), en Hilkia kreeg Azarja.

[14] Azarja kreeg Seraja (YHWH heerst), en Seraja kreeg Jozadak (YHWH is rechtvaardig).

[15] Jozadak werd meegevoerd toen YHWH Juda (lofprijs) en Jeruzalem in ballingschap liet gaan door Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam).

16 De zonen van Levi waren dus Gerson, Kahath en Merari.
17 De zonen van Gerson heetten Libni (wit) en Simeï (vermaard).
18 De zonen van Kahath waren Amram, Jizhar, Hebron en Uzziël.
19 De zonen van Merari waren Maheli (zwak) en Musi. Dit zijn de families van de Levieten, naar hun voorouders.
20 Van Gerson stamden af: zijn zoon Libni, diens zoon Jahath, diens zoon Zimma (plan),
21 diens zoon Joah (YHWH is broer), diens zoon Iddo, diens zoon Zerah (opgaande zon) en diens zoon Jeathrai.
22 Van Kahath stamden af: zijn zoon Amminadab (mijn volk is edel), diens zoon Korah (kaal), diens zoon Assir (gevangene),
23 diens zoon Elkana (God heeft verworven), diens zoon Ebjasaf (mijn vader heeft verzameld), diens zoon Assir,
24 diens zoon Tahath, diens zoon Uriël (God is mijn licht), diens zoon Uzzia (sterkte van YHWH) en diens zoon Saul (gevraagd).
25 De zonen van Elkana waren Amasia (YHWH is sterk) en Ahimoth.
26 Verder stamden van Elkana af: zijn zoon Elkana, diens zoon Zofai, diens zoon Nahath (rust),
27 diens zoon Eliab (mijn God is vader), diens zoon Jeroham (hij ontfermt zich) en diens zoon Elkana.
28 De zonen van Samuël (God heeft gehoord) waren Vasni, de oudste, en daarna Abia (YHWH is mijn vader).
29 Van Merari stamden af: zijn zoon Maheli, diens zoon Libni, diens zoon Simeï, diens zoon Uzza (kracht),
30 diens zoon Simea (hij heeft gehoord), diens zoon Haggija (feest van YHWH) en diens zoon Asaja (YHWH heeft gemaakt).
31 Dit zijn de mannen die David (geliefde) aanstelde voor de zang in het huis van YHWH, nadat de ark daar een vaste plaats had gekregen.
32 Zij zorgden met hun gezang voor de dienst bij de ontmoetingstent, totdat Salomo de tempel van YHWH in Jeruzalem bouwde. Zij deden hun werk volgens de regels die voor hen golden.

[33] Dit zijn de mannen die daar met hun zonen dienst deden. Uit de familie Kahath kwam Heman (trouw) de zanger, de zoon van Joël (YHWH is God), de zoon van Samuël,
[34] de zoon van Elkana, de zoon van Jeroham, de zoon van Eliël (mijn God is God), de zoon van Toah,
[35] de zoon van Zuf (honingraat), de zoon van Elkana, de zoon van Mahath, de zoon van Amasai (lastdrager),
[36] de zoon van Elkana, de zoon van Joël, de zoon van Azarja, de zoon van Zefanja (YHWH heeft verborgen),
[37] de zoon van Tahath, de zoon van Assir, de zoon van Ebjasaf, de zoon van Korah,
[38] de zoon van Jizhar, de zoon van Kahath, de zoon van Levi, de zoon van Israël (die met God strijdt).
[39] Zijn verwant Asaf (hij heeft verzameld) stond aan zijn rechterkant. Asaf was de zoon van Berechja (YHWH zegent), de zoon van Simea,
[40] de zoon van Michaël (wie is als God), de zoon van Baeseja, de zoon van Malchija (YHWH is mijn koning),
[41] de zoon van Ethni, de zoon van Zerah, de zoon van Adaja (YHWH heeft getooid),
[42] de zoon van Ethan (standvastig), de zoon van Zimma, de zoon van Simeï,
[43] de zoon van Jahath, de zoon van Gerson, de zoon van Levi.
[44] Aan de linkerkant stonden hun verwanten uit de familie Merari. Dat waren Ethan, de zoon van Kisi, de zoon van Abdi (mijn dienaar), de zoon van Malluch (regerend),
[45] de zoon van Hasabja (YHWH heeft gerekend), de zoon van Amazia (YHWH is sterk), de zoon van Hilkia,
[46] de zoon van Amzi (mijn sterkte), de zoon van Bani, de zoon van Semer (bewaker),
[47] de zoon van Maheli, de zoon van Musi, de zoon van Merari, de zoon van Levi.
[48] De andere Levieten kregen allerlei taken bij de tent, het huis van God.

[49] Aäron en zijn zonen brachten de offers op het brandofferaltaar en het reukofferaltaar. Zij deden al het werk in het allerheiligste en brachten verzoening voor Israël, precies zoals Mozes, de dienaar van God, geboden had.
[50] Dit zijn de nakomelingen van Aäron: zijn zoon Eleazar, diens zoon Pinehas, diens zoon Abisua,
[51] diens zoon Bukki, diens zoon Uzzi, diens zoon Serahja (YHWH is opgegaan),
[52] diens zoon Merajoth, diens zoon Amarja, diens zoon Ahitub,
[53] diens zoon Zadok en diens zoon Ahimaäz.
[54] Dit waren hun woonplaatsen, met de weidegronden binnen hun gebied. De zonen van Aäron, uit de familie Kahath, kregen het eerste lot.
[55] Zij kregen Hebron in Juda, met de weidegronden eromheen.
[56] Maar de akkers van de stad en de dorpen eromheen gaven zij aan Kaleb (hond), de zoon van Jefunne.
[57] De zonen van Aäron kregen dus de vrijstad Hebron, en verder Libna, Jattir en Esthemoa, elk met hun weidegronden,
[58] en ook Hilen en Debir, elk met hun weidegronden,
[59] en Asan en Beth-Semes, elk met hun weidegronden.
[60] Van de stam Benjamin (zoon van de rechterhand) kregen zij Geba, Allemeth en Anathoth, elk met hun weidegronden. In totaal hadden hun families dertien steden.
[61] De overige nakomelingen van Kahath kregen door het lot tien steden van de halve stam Manasse (doen vergeten).
[62] De nakomelingen van Gerson kregen per familie dertien steden van de stammen Issaschar (loon), Aser (gelukkig) en Nafthali (mijn worsteling), en van de stam Manasse in Basan.
[63] De nakomelingen van Merari kregen per familie door het lot twaalf steden van de stammen Ruben (zie, een zoon), Gad (geluk) en Zebulon (woning).
[64] Zo gaven de Israëlieten deze steden met hun weidegronden aan de Levieten.
[65] Door het lot gaven zij hun de steden die met name genoemd zijn, uit de stammen Juda, Simeon (hij heeft gehoord) en Benjamin.

66 Enkele families van Kahath kregen hun steden van de stam Efraïm (vruchtbaar).
67 Zij kregen de vrijstad Sichem in het bergland van Efraïm, met de weidegronden, en Gezer met de weidegronden,
68 en Jokmeam en Beth-Horon, elk met hun weidegronden,
69 en Ajalon en Gath-Rimmon, elk met hun weidegronden.
70 Van de halve stam Manasse kregen zij Aner en Bileam, elk met hun weidegronden. Dat waren de steden voor de overige families van Kahath.
71 De nakomelingen van Gerson kregen van de halve stam Manasse: Golan in Basan en Astharoth, elk met hun weidegronden.
72 Van de stam Issaschar kregen zij Kedes en Dobrath, elk met hun weidegronden,
73 en Ramoth en Anem, elk met hun weidegronden.
74 Van de stam Aser kregen zij Masal en Abdon, elk met hun weidegronden,
75 en Hukok en Rehob, elk met hun weidegronden.
76 Van de stam Nafthali kregen zij Kedes in Galilea, Hammon en Kirjathaim, elk met hun weidegronden.
77 De overige nakomelingen van Merari kregen van de stam Zebulon: Rimmono en Thabor, elk met hun weidegronden.
78 Aan de overkant van de Jordaan bij Jericho, ten oosten van de rivier, kregen zij van de stam Ruben nog twee steden. Dat waren Bezer in de woestijn en Jahza, elk met hun weidegronden,
79 en Kedemoth en Mefaath, elk met hun weidegronden.
80 Van de stam Gad kregen zij Ramoth in Gilead en Mahanaïm, elk met hun weidegronden,
81 en Hesbon en Jaëzer, elk met hun weidegronden.

1 Kronieken 7

1 De zonen van Issaschar (loon) waren Thola (karmozijnworm), Pua (glans), Jasib (hij keert terug) en Simron (bewaker): vier in totaal.

[2] De zonen van Thola waren Uzzi (mijn kracht), Refaja (YHWH heeft genezen), Jeriël, Jachmai, Jibsam en Samuël (God heeft gehoord). Zij waren de hoofden van de families van Thola en dappere mannen. In de tijd van David (geliefde) waren zij met 22.600.

[3] De zoon van Uzzi was Jizrahja (YHWH schijnt). De zonen van Jizrahja waren Michaël (wie is als God), Obadja (dienaar van YHWH), Joël (YHWH is God) en Jisia. Deze vijf waren allemaal hoofden.

[4] Bij hen hoorden per familie 36.000 man voor het leger, want zij hadden veel vrouwen en kinderen.

[5] In alle families van Issaschar waren er 87.000 dappere mannen. Zij staan allemaal in het geslachtsregister.

[6] De zonen van Benjamin (zoon van de rechterhand) waren Bela (verslinding), Becher (jonge kameel) en Jediael (gekend door God): drie in totaal.

[7] De zonen van Bela waren Ezbon, Uzzi, Uzziël (God is mijn kracht), Jerimoth (hoogten) en Iri. Deze vijf waren familiehoofden en dappere mannen. In het geslachtsregister staan er 22.034.

[8] De zonen van Becher waren Zemira (lofzang), Joas (YHWH heeft gegeven), Eliëzer (God is hulp), Eljoënai (mijn ogen zijn op YHWH), Omri (korenschoof), Jeremoth (hoogten), Abija (mijn vader is YHWH), Anathoth en Alemeth (bedekking). Zij waren allemaal zonen van Becher.

[9] In het geslachtsregister staan zij per familie als hoofden en dappere mannen: 20.200 in totaal.

[10] De zoon van Jediael was Bilhan. De zonen van Bilhan waren Jeüs, Benjamin, Ehud (die prijst), Chenaäna, Zethan (olijf), Tharsis en Ahi-Sahar.

[11] Zij waren allemaal nakomelingen van Jediael en hoofden van hun families. Er waren 17.200 dappere mannen die konden uitrukken voor de strijd.

[12] Suppim en Huppim waren zonen van Ir, en Husim was een zoon van Aher (een ander).

[13] De zonen van Nafthali (mijn worsteling) waren Jahziël (God verdeelt), Guni, Jezer (vorming) en Sallum (vergelding). Zij waren nakomelingen van Bilha.

14 De zoon van Manasse (doen vergeten) was Asriël (gelofte van God), die zijn vrouw uit Gilead kreeg. Zijn Syrische bijvrouw kreeg Machir (verkocht), de vader van Gilead.

15 Machir trouwde met Maächa (onderdrukking), de zus van Huppim en Suppim. De tweede zoon heette Zelafead (schaduw van vrees), en die kreeg alleen dochters.

16 Maächa, de vrouw van Machir, kreeg een zoon en noemde hem Peres (doorbraak). Zijn broer heette Seres (wortel), en diens zonen waren Ulam (voorhal) en Rekem (bontgekleurd).

17 De zoon van Ulam was Bedan. Zij waren nakomelingen van Gilead, de zoon van Machir en kleinzoon van Manasse.

18 Zijn zus Molecheth (koningin) kreeg Ishod (man van majesteit), Abiëzer (mijn vader is hulp) en Mahela.

19 De zonen van Semida (naam van kennis) waren Ahjan (broederlijk), Sechem (schouder), Likhi en Aniam (klacht van het volk).

20 De nakomelingen van Efraïm (vruchtbaar) waren zijn zoon Suthelah, diens zoon Bered, diens zoon Tahath, diens zoon Elada (God siert), diens zoon Tahath,

21 diens zoon Zabad (geschenk), en diens zonen Suthelah, Ezer (hulp) en Elad (God heeft getuigd). De mannen van Gath, die in het land geboren waren, doodden hen, omdat zij hun vee kwamen weghalen.

22 Hun vader Efraïm rouwde daar lange tijd om, en zijn verwanten kwamen hem troosten.

23 Daarna sliep hij met zijn vrouw. Zij werd zwanger en kreeg een zoon. Hij noemde hem Beria (in onheil), omdat er onheil in zijn huis was geweest.

24 Zijn dochter was Seëra (verwante). Zij bouwde Beneden-Beth-Horon en Boven-Beth-Horon, en ook Uzzen-Seëra.

25 Verder waren er zijn zoon Refah en Resef (vlam), diens zoon Telah, diens zoon Tahan,

26 diens zoon Ladan, diens zoon Ammihud (mijn verwant is majesteit), diens zoon Elisama (God heeft gehoord),

[27] diens zoon Non (vis) en diens zoon Jozua (YHWH redt).

[28] Hun bezit en hun woongebied waren Beth-El met de plaatsen eromheen. In het oosten lag Naäran en in het westen Gezer, met de plaatsen eromheen. Verder hoorde Sichem erbij, met de plaatsen eromheen tot aan Gaza toe.

[29] Langs het gebied van Manasse lagen Beth-Sean, Thaänach, Megiddo en Dor, elk met de plaatsen eromheen. Daar woonden de nakomelingen van Jozef (hij voegt toe), de zoon van Israël (die met God strijdt).

[30] De kinderen van Aser (gelukkig) waren Jimna (gelukkig), Jisva, Jisvi en Beria, en hun zus Sera (overvloed).

[31] De zonen van Beria waren Heber (overkant) en Malchiël (God is mijn koning). Malchiël was de vader van Birzavith.

[32] Heber kreeg Jaflet (hij redt), Somer (wachter) en Hotham (zegel), en hun zus Sua (rijkdom).

[33] De zonen van Jaflet waren Pasach, Bimhal en Asvath. Dat waren de zonen van Jaflet.

[34] De zonen van Semer (bewaker) waren Ahi (mijn broer), Rohega, Jehubba en Aram (hoogland).

[35] De zonen van zijn broer Helem waren Zofah, Jimna, Seles en Amal (arbeid).

[36] De zonen van Zofah waren Suah, Harnefer, Sual, Beri, Jimra,

[37] Bezer, Hod (majesteit), Samma (verbazing), Silsa, Jithran (voortreffelijk) en Beëra (bron).

[38] De zonen van Jether (overvloed) waren Jefunne, Pispa en Ara (leeuw).

[39] De zonen van Ulla waren Arah (reiziger), Hanniël (genade van God) en Rizja (welbehagen).

[40] Zij waren allemaal nakomelingen van Aser, hoofden van hun families en uitgelezen dappere mannen, de eersten onder de leiders. In het geslachtsregister staan 26.000 man die konden uitrukken voor de strijd.

1 Kronieken 8

[1] Benjamin (zoon van de rechterhand) kreeg Bela (verslinding), zijn oudste zoon, daarna Asbel en Ahrah,

[2] daarna Naho en Rafa (reus).

[3] Bela kreeg deze kinderen: Addar, Gera, Abihud (mijn vader is majesteit),

[4] Abisua (mijn vader is redding), Naäman (lieflijk), Ahoah,

[5] Gera, Sefufan en Huram (mijn broer is verheven).

[6] Dit zijn de zonen van Ehud (die prijst). Zij waren de familiehoofden van de inwoners van Geba, en zij werden naar Manahath overgebracht.

[7] Dat waren Naäman, Ahia (mijn broer is YHWH) en Gera. Gera bracht hen over, en hij kreeg Uzza (kracht) en Ahihud.

[8] Saharaim kreeg kinderen in Moab (uit de vader), nadat hij zijn vrouwen Husim en Baära had weggestuurd.

[9] Bij zijn vrouw Hodes (nieuwe maan) kreeg hij Jobab, Zibja (gazelle), Mesa (redding), Malcham (hun koning),

[10] Jeüz, Sochja en Mirma (bedrog). Dat waren zijn zonen, familiehoofden.

[11] Bij Husim had hij Abitub (mijn vader is goed) en Elpaäl (God werkt) gekregen.

[12] De zonen van Elpaäl waren Eber (overkant), Misam en Semed. Semed bouwde Ono en Lod met de plaatsen eromheen.

[13] Verder waren er Beria (in onheil) en Sema (gehoord). Zij waren de familiehoofden van de inwoners van Ajalon, en zij verdreven de inwoners van Gath.

[14] Verder waren er Ahjo (zijn broer), Sasak, Jeremoth (hoogten),

[15] Zebadja (YHWH heeft gegeven), Arad, Eder,

[16] Michaël (wie is als God), Jispa en Joha (YHWH doet leven). Zij waren zonen van Beria.

[17] Zebadja, Mesullam (vergolden), Hizki (sterk), Heber (overkant),

[18] Jismerai, Jizlia en Jobab waren zonen van Elpaäl.

[19] Jakim (God richt op), Zichri (herinnerd), Zabdi (mijn gave),
[20] Eljoënai (mijn ogen zijn op YHWH), Zillethai (schaduw van YHWH), Eliël (mijn God is God),
[21] Adaja (YHWH heeft getooid), Beraja (YHWH heeft geschapen) en Simrath waren zonen van Simeï (vermaard).
[22] Jispan, Eber, Eliël,
[23] Abdon, Zichri, Hanan,
[24] Hananja (YHWH is genadig), Elam (hoogland), Antothija,
[25] Jifdeja en Pnuël waren zonen van Sasak.
[26] Samserai, Seharja (YHWH is de dageraad), Athalja (YHWH is verheven),
[27] Jaäresja, Elia (mijn God is YHWH) en Zichri waren zonen van Jeroham (hij ontfermt zich).
[28] Dit waren de familiehoofden, hoofden naar hun afstamming. Zij woonden in Jeruzalem.
[29] In Gibeon woonde de stichter van Gibeon. Zijn vrouw heette Maächa (onderdrukking).
[30] Zijn oudste zoon was Abdon, daarna kwamen Zur (rots), Kis, Baäl (heer) en Nadab (edelmoedig),
[31] en verder Gedor, Ahio (zijn broer) en Zecher (gedachtenis).
[32] Mikloth kreeg Simea (hij heeft gehoord). Ook zij woonden tegenover hun verwanten in Jeruzalem, samen met hen.
[33] Ner (lamp) kreeg Kis, Kis kreeg Saul (gevraagd), en Saul kreeg Jonathan (YHWH heeft gegeven), Malchi-Sua, Abinadab (mijn vader is edel) en Esbaäl (man van Baäl).
[34] De zoon van Jonathan was Merib-Baäl, en Merib-Baäl kreeg Micha (wie is als YHWH).
[35] De zonen van Micha waren Pithon, Melech (koning), Thaärea en Achaz (hij heeft vastgegrepen).
[36] Achaz kreeg Jehoadda (YHWH heeft getooid), en Jehoadda kreeg Alemeth (bedekking), Azmaveth (sterk als de dood) en Zimri (lofzang). Zimri kreeg

Moza (uitgang),
37 en Moza kreeg Bina. Diens zoon was Rafa, diens zoon Elasa (God heeft gemaakt) en diens zoon Azel (edele).
38 Azel had zes zonen. Zij heetten Azrikam (mijn helper is opgestaan), Bochru (eerstgeborene), Ismaël (God hoort), Searja, Obadja (dienaar van YHWH) en Hanan. Dat waren allemaal zonen van Azel.
39 De zonen van zijn broer Esek waren Ulam (voorhal), de oudste, daarna Jeüs en Elifelet (God is redding).
40 De zonen van Ulam waren dappere mannen die de boog konden spannen. Zij hadden veel zonen en kleinzonen: honderdvijftig in totaal. Zij hoorden allemaal bij de stam Benjamin.

1 Kronieken 9

1 Heel Israël (die met God strijdt) werd in geslachtsregisters opgenomen. Die staan opgeschreven in het boek van de koningen van Israël. En Juda (lofprijs) werd om zijn ontrouw naar Babel weggevoerd.
2 De eersten die terugkwamen en weer op hun eigen bezit in hun steden gingen wonen, waren Israëlieten, priesters, Levieten en tempeldienaren.
3 In Jeruzalem woonden mensen uit de stammen Juda, Benjamin (zoon van de rechterhand), Efraïm (vruchtbaar) en Manasse (doen vergeten).
4 Dat waren Uthai, de zoon van Ammihud (mijn verwant is majesteit), de zoon van Omri (korenschoof), de zoon van Imri (welsprekend), de zoon van Bani. Hij stamde af van Perez (doorbraak), de zoon van Juda.
5 Van de Silonieten waren er Asaja (YHWH heeft gemaakt), de oudste, en zijn zonen.
6 Van de nakomelingen van Zerah (opgaande zon) was er Jeüel. Met hun verwanten waren zij met 690.
7 Van de stam Benjamin waren er Sallu (gewogen), de zoon van Mesullam (vergolden), de zoon van Hodavia (loof YHWH), de zoon van Hassenua (de gehate),

[8] Verder waren er Jibnea (YHWH bouwt), de zoon van Jeroham (hij ontfermt zich), en Ela (eik), de zoon van Uzzi (mijn kracht) en kleinzoon van Michri. Ook was er Mesullam, de zoon van Sefatja (YHWH heeft recht gedaan), de zoon van Reüel (vriend van God), de zoon van Jibnija (YHWH bouwt).
[9] Met hun verwanten waren zij met 956, naar hun afstamming. Al deze mannen waren hoofden van hun families.
[10] Van de priesters waren er Jedaja (YHWH kent), Jojarib (YHWH pleit), Jachin (hij zal bevestigen),
[11] en Azarja (YHWH helpt), de zoon van Hilkija (mijn deel is YHWH), de zoon van Mesullam, de zoon van Zadok (rechtvaardig), de zoon van Merajoth (opstandigheid), de zoon van Ahitub (mijn broer is goed). Hij had de leiding over het huis van God.
[12] Verder was er Adaja (YHWH heeft getooid), de zoon van Jeroham, de zoon van Pashur, de zoon van Malchija (YHWH is mijn koning). Ook was er Massi (werk van YHWH), de zoon van Adiël (sieraad van God), de zoon van Jahzera. Die stamde af van Mesullam, Mesillemith (vergelding) en Immer (sprekend).
[13] Met hun verwanten, de hoofden van hun families, waren zij met 1.760. Zij waren bekwame mannen voor de dienst in het huis van God.
[14] Van de Levieten waren er Semaja (YHWH heeft gehoord), de zoon van Hasub (bedachtzaam), de zoon van Azrikam (mijn helper is opgestaan), de zoon van Hasabja (YHWH heeft gerekend). Zij hoorden bij de familie Merari (bitter).
[15] Verder waren er Bakbakkar, Heres, Galal (rol) en Mattanja (gave van YHWH), de zoon van Micha (wie is als YHWH), de zoon van Zichri (herinnerd), de zoon van Asaf (hij heeft verzameld),
[16] en Obadja (dienaar van YHWH), de zoon van Semaja, de zoon van Galal, de zoon van Jeduthun (lofprijzing), en Berechja (YHWH zegent), de zoon van Asa (arts) en kleinzoon van Elkana (God heeft verworven). Die woonde in de dorpen van de Netofathieten.
[17] De poortwachters waren Sallum (vergelding), Akkub (voetspoor), Talmon, Ahiman en hun verwanten. Sallum was hun hoofd.

[18] Tot vandaag toe staan zij bij de Koningspoort aan de oostkant. Zij waren de poortwachters uit de groepen van Levi (verbonden).

[19] Sallum was de zoon van Kore (patrijs), de zoon van Ebjasaf (mijn vader heeft verzameld), de zoon van Korah (kaal). Hij en zijn verwanten uit de familie Korah hadden de dienst bij de drempels van de tent. Zo hadden hun voorouders in het kamp van YHWH de ingang bewaakt.

[20] Vroeger had Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt), de leiding over hen, en YHWH was met hem.

[21] Zacharja (YHWH gedenkt), de zoon van Meselemja (YHWH vergeldt), was poortwachter bij de ingang van de ontmoetingstent.

[22] In totaal waren er 212 mannen uitgekozen als poortwachter bij de drempels. Zij stonden per dorp in het geslachtsregister. David (geliefde) en de ziener Samuël (God heeft gehoord) hadden hun die taak toevertrouwd.

[23] Zij en hun zonen hielden de wacht bij de poorten van het huis van YHWH, het huis van de tent.

[24] De poortwachters stonden aan vier kanten: in het oosten, het westen, het noorden en het zuiden.

[25] Hun verwanten in de dorpen moesten telkens voor zeven dagen komen om met hen dienst te doen.

[26] De vier hoofdpoortwachters hadden een vaste taak. Zij waren Levieten en hadden de zorg voor de kamers en de voorraden in het huis van God.

[27] Zij brachten de nacht door rondom het huis van God, want zij hadden de wacht. Ook moesten zij het elke morgen openen.

[28] Sommigen van hen zorgden voor het gerei van de dienst. Zij telden het als het naar binnen ging en als het naar buiten ging.

[29] Anderen hadden de zorg voor het gerei en voor alle heilige voorwerpen, en voor de meelbloem, de wijn, de olie, de wierook en de specerijen.

[30] Priesterzonen maakten de zalf van die specerijen klaar.

[31] Mattithja (gave van YHWH), een Leviet en de oudste zoon van Sallum uit de familie Korah, had de vaste taak om het gebak in de pannen te bereiden.

[32] Enkele verwanten uit de familie Kahath (bijeenkomst) zorgden voor de toonbroden. Zij maakten die elke sabbat klaar.

[33] Tot hen behoorden ook de zangers, de hoofden van de Levitische families. Zij woonden in de kamers en hadden geen andere taak, want zij waren er dag en nacht mee bezig.

[34] Dit waren de hoofden van de Levitische families, hoofden naar hun afstamming. Zij woonden in Jeruzalem.

[35] In Gibeon woonde Jeiël (schat van God), de stichter van Gibeon. Zijn vrouw heette Maächa (onderdrukking).

[36] Zijn oudste zoon was Abdon, daarna kwamen Zur (rots), Kis, Baäl (heer), Ner (lamp) en Nadab (edelmoedig),

[37] en verder Gedor, Ahio (zijn broer), Zacharja en Mikloth.

[38] Mikloth kreeg Simeam. Ook zij woonden in Jeruzalem, tegenover hun verwanten en samen met hen.

[39] Ner kreeg Kis, Kis kreeg Saul (gevraagd), en Saul kreeg Jonathan (YHWH heeft gegeven), Malchi-Sua, Abinadab (mijn vader is edel) en Esbaäl (man van Baäl).

[40] De zoon van Jonathan was Merib-Baäl, en Merib-Baäl kreeg Micha.

[41] De zonen van Micha waren Pithon, Melech (koning) en Thaerea.

[42] Achaz (hij heeft vastgegrepen) kreeg Jaera, en Jaera kreeg Alemeth (bedekking), Azmaveth (sterk als de dood) en Zimri (lofzang). Zimri kreeg Moza (uitgang),

[43] en Moza kreeg Bina. Diens zoon was Refaja (YHWH heeft genezen), diens zoon Elasa (God heeft gemaakt) en diens zoon Azel (edele).

[44] Azel had zes zonen. Zij heetten Azrikam, Bochru (eerstgeborene), Ismaël (God hoort), Searja, Obadja en Hanan. Dat waren de zonen van Azel.

1 Kronieken 10

[1] De Filistijnen voerden oorlog tegen Israël (die met God strijdt). De mannen van Israël sloegen op de vlucht voor hen en vielen dodelijk gewond op het Gilboagebergte.

[2] De Filistijnen zaten Saul (gevraagd) en zijn zonen op de hielen. Zij doodden Jonathan (YHWH heeft gegeven), Abinadab (mijn vader is edel) en Malchi-Sua, de zonen van Saul.

[3] De strijd werd zwaar voor Saul. De boogschutters kregen hem in het vizier, en hij werd doodsbang voor hen.

[4] Toen zei Saul tegen zijn wapendrager: Trek je zwaard en doorsteek mij ermee. Anders komen die onbesnedenen mij nog te grazen nemen. Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij was doodsbang. Toen nam Saul zelf het zwaard en liet zich erin vallen.

[5] Toen zijn wapendrager zag dat Saul dood was, liet ook hij zich in zijn zwaard vallen en stierf.

[6] Zo stierven Saul en zijn drie zonen. Zijn hele huis kwam tegelijk om.

[7] De mannen van Israël in het dal zagen dat het leger gevlucht was en dat Saul en zijn zonen dood waren. Toen lieten zij hun steden in de steek en sloegen op de vlucht. De Filistijnen kwamen en gingen er wonen.

[8] De volgende dag kwamen de Filistijnen om de gesneuvelden te beroven. Toen vonden zij Saul en zijn zonen op het Gilboagebergte liggen.

[9] Zij beroofden hem, namen zijn hoofd en zijn wapens mee en stuurden die overal in Filistea rond. Zo brachten zij het nieuws bij hun afgoden en bij het volk.

[10] Zijn wapens legden zij in de tempel van hun god, en zijn hoofd hingen zij op in de tempel van Dagon (visje).

[11] Toen heel Jabes in Gilead hoorde wat de Filistijnen met Saul gedaan hadden,

[12] stonden al hun weerbare mannen op. Zij haalden het lichaam van Saul en de lichamen van zijn zonen weg en brachten die naar Jabes. Daar begroeven zij hun beenderen onder de eik, en zij vastten zeven dagen.

13 Zo stierf Saul om zijn ontrouw. Hij was YHWH ontrouw geweest en had zich niet aan Zijn woord gehouden. Ook had hij een geest van een dode laten oproepen om raad te vragen,
14 in plaats van YHWH te zoeken. Daarom liet Hij hem sterven en gaf Hij het koningschap aan David (geliefde), de zoon van Isaï (geschenk).

1 Kronieken 11

1 Heel Israël (die met God strijdt) kwam bij David (geliefde) in Hebron bijeen. Zij zeiden: Kijk, wij zijn uw eigen vlees en bloed.
2 Ook vroeger al, toen Saul (gevraagd) nog koning was, was u het die Israël aanvoerde in de strijd. En YHWH, uw God, heeft tegen u gezegd: Jij zult mijn volk Israël weiden, en jij zult vorst over mijn volk Israël zijn.
3 Alle oudsten van Israël kwamen bij de koning in Hebron. David sloot daar voor YHWH een verbond met hen, en zij zalfden hem tot koning over Israël. Zo ging het woord van YHWH in vervulling dat Hij door Samuël (God heeft gehoord) gesproken had.
4 David trok met heel Israël naar Jeruzalem, dat toen Jebus heette. Daar woonden de Jebusieten, de bewoners van dat gebied.
5 De inwoners van Jebus zeiden tegen David: U komt er niet in. Toch veroverde David de bergvesting Sion, die nu de Stad van David heet.
6 David had namelijk gezegd: Wie de Jebusieten het eerst verslaat, wordt hoofd en aanvoerder. Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, klom als eerste naar boven, en zo werd hij hoofd.
7 David ging in de bergvesting wonen. Daarom noemt men die de Stad van David.
8 Hij bouwde de stad rondom uit, vanaf het Millo. Joab herstelde de rest van de stad.
9 David werd steeds machtiger, want YHWH van de hemelse legers was met hem.
10 Dit zijn de aanvoerders van de helden van David. Samen met heel Israël steunden zij hem krachtig in zijn koningschap en maakten zij hem koning, zoals

YHWH over Israël gezegd had.

[11] Dit is de lijst van de helden van David. Jasobam (het volk keert terug), de zoon van Hachmoni (wijs), was de aanvoerder van de dertig. Hij hief zijn speer op tegen driehonderd man en versloeg hen in één keer.

[12] Na hem kwam Eleazar (God helpt), de zoon van Dodo (zijn geliefde), uit de familie Ahoah. Hij was een van de drie helden.

[13] Hij was met David bij Pas-Dammim. De Filistijnen hadden zich daar verzameld voor de strijd. Er lag een akker vol gerst, en het volk sloeg op de vlucht voor de Filistijnen.

[14] Maar zij stelden zich midden op die akker op en verdedigden hem. Zij versloegen de Filistijnen, en YHWH gaf een grote overwinning.

[15] Drie van de dertig aanvoerders daalden af naar de rots, naar David in de grot van Adullam. Het leger van de Filistijnen had zijn kamp opgeslagen in het Refaimdal.

[16] David zat toen in de bergvesting, en de Filistijnen hadden een wachtpost in Bethlehem.

[17] David kreeg een verlangen en zei: Wie geeft mij water te drinken uit de put van Bethlehem, die bij de poort ligt?

[18] Toen braken die drie door het kamp van de Filistijnen heen. Zij putten water uit de put van Bethlehem bij de poort en brachten het bij David. Maar David wilde het niet drinken. Hij goot het uit voor YHWH

[19] en zei: Dat verhoede mijn God! Zou ik het bloed drinken van deze mannen? Zij hebben het met gevaar voor hun leven gehaald. Daarom wilde hij het niet drinken. Dat deden de drie helden.

[20] Abisai (mijn vader is er), de broer van Joab, was de aanvoerder van de tweede drie. Hij hief zijn speer op tegen driehonderd man en versloeg hen. Zo kreeg hij naam bij die drie.

[21] Van de tweede drie had hij het meeste aanzien en werd hij hun aanvoerder. Toch hoorde hij niet bij de eerste drie.

[22] Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), kwam uit Kabzeël en was de zoon van een dappere man. Hij deed grote daden. Hij

versloeg twee geduchte strijders van Moab (uit de vader). Ook daalde hij af en doodde een leeuw in een put, op een dag dat het sneeuwde.

[23] Ook versloeg hij een Egyptenaar, een reus van bijna 2,5 meter lang. De Egyptenaar had een speer in zijn hand als een weversboom. Maar Benaja ging met een stok op hem af, rukte de speer uit zijn hand en doodde hem met zijn eigen speer.

[24] Dat waren de daden van Benaja, de zoon van Jojada. Zo kreeg hij naam bij de drie helden.

[25] Hij had het meeste aanzien van de dertig, maar hoorde niet bij de drie. David stelde hem aan over zijn lijfwacht.

[26] De helden van het leger waren: Asahel (God heeft gemaakt), de broer van Joab; Elhanan (God is genadig), de zoon van Dodo, uit Bethlehem;

[27] Sammoth uit Harod; Helez (kracht) uit Pelon;

[28] Ira (waakzaam), de zoon van Ikkes (verdraaid), uit Thekoa; Abiëzer (mijn vader is hulp) uit Anathoth;

[29] Sibbechai uit Husa; Ilai uit de familie Ahoah;

[30] Maharai (haastige) uit Netofa; Heled, de zoon van Baäna (zoon van ellende), uit Netofa;

[31] Ithai (met God), de zoon van Ribai, uit Gibea in Benjamin (zoon van de rechterhand); Benaja uit Pirhathon;

[32] Hurai uit de dalen van Gaäs; Abiël (God is mijn vader) uit Arba;

[33] Azmaveth (sterk als de dood) uit Bahurim; Eljahba uit Saälbon;

[34] de zonen van Hasem uit Gizo; Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Sage, uit Harar;

[35] Ahiam (moeders broer), de zoon van Sachar (loon), uit Harar; Elifal, de zoon van Ur;

[36] Hefer (put) uit Mechera; Ahia (mijn broer is YHWH) uit Pelon;

[37] Hezro uit Karmel; Naäri, de zoon van Ezbai;

[38] Joël (YHWH is God), de broer van Nathan (hij heeft gegeven); Mibhar, de zoon van Geri;

[39] Zelek uit Ammon; Nahrai uit Beroth, de wapendrager van Joab, de zoon van Zeruja;
[40] Ira uit Jether (overvloed); Gareb (schurftig) uit Jether;
[41] Uria (YHWH is mijn licht) de Hethiet; Zabad (geschenk), de zoon van Ahlai (o was het maar);
[42] Adina, de zoon van Siza, uit de stam Ruben (zie, een zoon). Hij was hun aanvoerder en had dertig man bij zich.
[43] Verder Hanan, de zoon van Maächa (onderdrukking); Josafat (YHWH heeft recht gesproken) uit Mithni;
[44] Uzzia (sterkte van YHWH) uit Astharoth; Sama en Jeiël (schat van God), de zonen van Hotham (zegel) uit Aroër;
[45] Jediael (gekend door God), de zoon van Simri (waakzaam), en zijn broer Joha (YHWH doet leven) uit Tiz;
[46] Eliël (mijn God is God) uit Mahavim; Jeribai en Josavia, de zonen van Elnaäm (God is lieflijkheid); Jithma uit Moab;
[47] en Eliël, Obed (dienaar) en Jaäziël (God maakt) uit Mezobaja.

1 Kronieken 12

[1] Dit zijn de mannen die naar David (geliefde) in Ziklag kwamen, toen hij zich nog schuilhield voor Saul (gevraagd), de zoon van Kis. Ook zij hoorden bij de helden die hem in de strijd hielpen.
[2] Zij waren gewapend met bogen. Zij konden met de rechter- en de linkerhand stenen slingeren en pijlen schieten. Zij waren verwanten van Saul, uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand).
[3] Ahiëzer (mijn broer is hulp) was hun hoofd, en verder Joas (YHWH heeft gegeven). Zij waren zonen van Semaa uit Gibea. Daarna kwamen Jeziel en Pelet (redding), de zonen van Azmaveth (sterk als de dood), en Beracha (zegen) en Jehu (YHWH is hij) uit Anathoth,
[4] en Jismaja (YHWH hoort) uit Gibeon, een held onder de dertig en hun aanvoerder, en Jirmeja (YHWH verheft), Jahaziël (God ziet), Johanan (YHWH is genadig) en Jozabad (YHWH heeft gegeven) uit Gedera,

5 Eluzai, Jerimoth (hoogten), Bealja (YHWH is heer), Semarja (YHWH heeft behoed) en Sefatja (YHWH heeft recht gedaan) uit Haruf,

6 Elkana (God heeft verworven), Jissia, Azareël (God heeft geholpen), Joezer (YHWH is hulp) en Jasobam (het volk keert terug), uit de familie Korah (kaal),

7 en Joëla en Zebadja (YHWH heeft gegeven), de zonen van Jeroham (hij ontfermt zich), uit Gedor.

8 Ook uit de stam Gad (geluk) liepen mannen naar David over, naar de bergvesting in de woestijn. Het waren dappere mannen, geoefend voor de oorlog en bewapend met schild en speer. Zij keken als leeuwen en waren zo snel als gazellen in de bergen.

9 Ezer was het hoofd, Obadja (dienaar van YHWH) de tweede, Eliab (mijn God is vader) de derde,

10 Mismanna de vierde, Jirmeja de vijfde,

11 Attai (mijn tijd) de zesde, Eliël (mijn God is God) de zevende,

12 Johanan de achtste, Elzabad (God heeft geschonken) de negende,

13 Jormeja de tiende en Machbannai de elfde.

14 Zij kwamen uit de stam Gad en waren legeraanvoerders. De kleinste onder hen was opgewassen tegen honderd man, de grootste tegen duizend.

15 Zij waren het die in de eerste maand de Jordaan overstaken, toen die buiten zijn oevers trad. Zij joegen alle bewoners van de dalen op de vlucht, naar het oosten en naar het westen.

16 Ook uit de stammen Benjamin en Juda (lofprijs) kwamen mannen naar de bergvesting van David.

17 David ging hun tegemoet en zei tegen hen: Als u in vrede komt om mij te helpen, dan ben ik met u van harte één. Maar komt u om mij aan mijn vijanden te verraden? Er kleeft geen onrecht aan mijn handen. Laat de God van onze voorouders het dan zien en straffen!

18 Toen kwam de Geest over Amasai (lastdrager), de aanvoerder van de dertig. Hij zei: Wij zijn van u, David, wij staan aan uw kant, zoon van Isaï (geschenk)! Vrede, vrede voor u, en vrede voor wie u helpt, want uw God helpt u. Toen nam David hen aan en maakte hen aanvoerders van zijn troepen.

[19] Ook uit de stam Manasse (doen vergeten) liepen er mannen naar David over, toen hij met de Filistijnen optrok om tegen Saul te strijden. Maar hij hoefde hen niet te helpen. De Filistijnse vorsten stuurden hem namelijk weg. Zij zeiden: Het kost ons de kop als hij naar zijn heer Saul overloopt.
[20] Toen hij naar Ziklag ging, liepen deze mannen uit Manasse naar hem over: Adnah, Jozabad, Jediael (gekend door God), Michaël (wie is als God), Jozabad, Elihu (hij is mijn God) en Zillethai (schaduw van YHWH). Zij waren aanvoerders van duizend man in Manasse.
[21] Zij hielpen David tegen de rovende benden, want zij waren allemaal dappere mannen. Zij werden aanvoerders in het leger.
[22] In die tijd kwamen er dag na dag mannen naar David toe om hem te helpen. Zo werd zijn leger heel groot, als een leger van God.
[23] Dit zijn de aantallen van de gewapende afdelingen die naar David in Hebron kwamen. Zij droegen het koningschap van Saul aan hem over, zoals YHWH gezegd had.
[24] Uit de stam Juda kwamen 6.800 gewapende mannen met schild en speer.
[25] Uit de stam Simeon (hij heeft gehoord) kwamen 7.100 dappere mannen voor de strijd.
[26] Uit de stam Levi (verbonden) kwamen er 4.600.
[27] Jehojada was de leider van de nakomelingen van Aäron (verlichte), en met hem waren er 3.700.
[28] Zadok (rechtvaardig) was nog jong en al een dappere man. Uit zijn familie kwamen 22 aanvoerders.
[29] Uit de stam Benjamin, de verwanten van Saul, kwamen er 3.000. Tot dan toe hadden de meesten van hen namelijk de kant van het huis van Saul gehouden.
[30] Uit de stam Efraïm (vruchtbaar) kwamen 20.800 dappere mannen, bekende mannen in hun familie.
[31] Uit de halve stam Manasse kwamen er 18.000. Zij waren met name aangewezen om David koning te maken.
[32] Uit de stam Issaschar (loon) kwamen 200 hoofden. Zij hadden inzicht in de tijden en wisten wat Israël (die met God strijdt) moest doen. Al hun verwanten

stonden onder hun bevel.
[33] Uit de stam Zebulon (woning) kwamen 50.000 man die konden uitrukken. Zij waren met alle wapens toegerust en stonden vastberaden in slagorde.
[34] Uit de stam Nafthali (mijn worsteling) kwamen 1.000 aanvoerders, en met hen 37.000 man met schild en speer.
[35] Uit de stam Dan (rechter) kwamen 28.600 man, klaar voor de strijd.
[36] Uit de stam Aser (gelukkig) kwamen 40.000 man die konden uitrukken en in slagorde konden staan.
[37] Van de overkant van de Jordaan kwamen 120.000 man, met alle wapens voor de oorlog. Zij kwamen uit Ruben (zie, een zoon) en Gad en de halve stam Manasse.
[38] Al deze strijdbare mannen kwamen vastberaden naar Hebron om David koning te maken over heel Israël. Ook de rest van Israël was eensgezind om David koning te maken.
[39] Zij bleven daar drie dagen bij David en aten en dronken, want hun verwanten hadden voor eten gezorgd.
[40] Ook hun buren, tot in Issaschar, Zebulon en Nafthali, brachten voedsel op ezels, kamelen, muildieren en runderen. Zij brachten meel, vijgenkoeken, rozijnenkoeken, wijn, olie, runderen en kleinvee in overvloed. Er was namelijk grote blijdschap in Israël.

1 Kronieken 13

[1] David (geliefde) overlegde met de aanvoerders van duizend en van honderd man, en met alle leiders.
[2] Hij zei tegen de hele volksvergadering van Israël (die met God strijdt): Als u het goedvindt, en als YHWH onze God het wil, laten wij dan boden sturen. Laten wij de rest van onze verwanten in alle delen van Israël bijeenroepen, en ook de priesters en Levieten in hun steden met hun weidegronden. Laten zij zich bij ons voegen.
[3] Laten wij de ark van onze God terughalen. In de tijd van Saul (gevraagd) hebben wij ons daar namelijk niet om bekommerd.

[4] De hele volksvergadering zei dat zij dat zouden doen, want het hele volk vond het een goed plan.

[5] Toen riep David heel Israël bijeen, van de beek van Egypte tot bij Hamath, om de ark van God uit Kirjath-Jearim te halen.

[6] David trok met heel Israël op naar Baäla, dat is Kirjath-Jearim in Juda (lofprijs). Daar wilde hij de ark van God vandaan halen. Dat is de ark van YHWH, die tussen de cherubs woont en naar wie zij genoemd is.

[7] Zij vervoerden de ark van God op een nieuwe wagen uit het huis van Abinadab (mijn vader is edel). Uza en Ahio (zijn broer) menden de wagen.

[8] David en heel Israël dansten uitbundig voor God, met liederen, harpen, luiten, tamboerijnen, cimbalen en trompetten.

[9] Bij de dorsvloer van Chidon strekte Uza zijn hand uit om de ark vast te houden, want de runderen struikelden.

[10] Toen ontbrandde de toorn van YHWH tegen Uza. Hij sloeg hem, omdat hij zijn hand naar de ark had uitgestrekt, en Uza stierf daar voor het aangezicht van God.

[11] David was ontdaan omdat YHWH zo hard tegen Uza was uitgevallen. Daarom heet die plaats tot vandaag toe Perez-Uza.

[12] Die dag werd David bang voor God. Hij zei: Hoe kan ik de ark van God ooit bij mij brengen?

[13] Daarom liet David de ark niet bij zich in de Stad van David brengen. Hij liet die uitwijken naar het huis van Obed-Edom (dienaar van Edom) uit Gath.

[14] Zo bleef de ark van God drie maanden bij het gezin van Obed-Edom, in zijn huis. En YHWH zegende het huis van Obed-Edom en alles wat hij had.

1 Kronieken 14

[1] Hiram (mijn broer is verheven), de koning van Tyrus, stuurde boden naar David (geliefde), en ook cederhout, metselaars en timmerlieden om een paleis voor hem te bouwen.

[2] Toen begreep David dat YHWH hem als koning over Israël (die met God strijdt) bevestigd had. Zijn koningschap kwam namelijk hoog in aanzien, ter

wille van Zijn volk Israël.

3 In Jeruzalem nam David nog meer vrouwen, en hij kreeg nog meer zonen en dochters.

4 Dit zijn de namen van de kinderen die hij in Jeruzalem kreeg: Sammua (gehoord), Sobab (afvallig), Nathan (hij heeft gegeven), Salomo (vrede),

5 Jibchar (hij kiest), Elisua (God is redding), Elpelet (God redt),

6 Nogah (glans), Nefeg (scheut), Jafia (stralend),

7 Elisama (God heeft gehoord), Beëljada (Baäl weet) en Elifelet (God is redding).

8 De Filistijnen hoorden dat David tot koning over heel Israël gezalfd was. Toen trokken zij allemaal op om hem te zoeken. David hoorde dat en trok hun tegemoet.

9 De Filistijnen waren gekomen en hadden zich in het Refaimdal verspreid.

10 Toen vroeg David aan God: Zal ik tegen de Filistijnen optrekken? Zult U hen aan mij overgeven? YHWH antwoordde hem: Trek op, want ik zal hen aan je overgeven.

11 Zij trokken op naar Baäl-Perazim, en daar versloeg David hen. Hij zei: God heeft mijn vijanden door mijn hand doorbroken, zoals water een dam doorbreekt. Daarom noemden zij die plaats Baäl-Perazim.

12 De Filistijnen lieten daar hun goden achter. David gaf bevel om die te verbranden.

13 Maar de Filistijnen kwamen opnieuw en verspreidden zich weer in het dal.

14 David vroeg God nog eens om raad, en God zei tegen hem: Trek niet achter hen aan. Ga om hen heen en val hen aan van de kant van de balsemstruiken.

15 Zodra je in de toppen van de balsemstruiken het geluid van voetstappen hoort, moet je aanvallen. Dan is God namelijk voor je uit gegaan om het leger van de Filistijnen te verslaan.

16 David deed wat God hem geboden had. Zij versloegen het leger van de Filistijnen, van Gibeon tot aan Gezer.

17 Zo werd David beroemd in alle landen, en YHWH joeg alle volken vrees voor hem aan.

1 Kronieken 15

[1] David (geliefde) bouwde huizen voor zichzelf in zijn stad. Ook maakte hij een plaats klaar voor de ark van God en zette daar een tent voor op.

[2] Toen zei David: Alleen de Levieten mogen de ark van God dragen. Hen heeft YHWH uitgekozen om de ark te dragen en Hem voor altijd te dienen.

[3] David riep heel Israël (die met God strijdt) bijeen in Jeruzalem om de ark van YHWH naar de plaats te brengen die hij ervoor klaargemaakt had.

[4] Hij liet de nakomelingen van Aäron (verlichte) en de Levieten komen.

[5] Uit de familie Kehath (bijeenkomst) kwam Uriël (God is mijn licht) als hoofd, met 120 verwanten.

[6] Uit de familie Merari (bitter) kwam Asaja (YHWH heeft gemaakt) als hoofd, met 220 verwanten.

[7] Uit de familie Gersom (vreemdeling daar) kwam Joël (YHWH is God) als hoofd, met 130 verwanten.

[8] Uit de familie Elizafan (God beschermt) kwam Semaja (YHWH heeft gehoord) als hoofd, met 200 verwanten.

[9] Uit de familie Hebron (bondgenootschap) kwam Eliël (mijn God is God) als hoofd, met 80 verwanten.

[10] Uit de familie Uzziël (God is mijn kracht) kwam Amminadab (mijn volk is edel) als hoofd, met 112 verwanten.

[11] David riep de priesters Zadok (rechtvaardig) en Abjathar (vader van overvloed), en de Levieten Uriël, Asaja, Joël, Semaja, Eliël en Amminadab.

[12] Hij zei tegen hen: U bent de hoofden van de Levitische families. Heilig uzelf en uw verwanten, en breng dan de ark van YHWH, de God van Israël, naar de plaats die ik ervoor klaargemaakt heb.

[13] De vorige keer hebt u dat niet gedaan. Daarom is YHWH, onze God, tegen ons uitgevallen. Wij hebben Hem toen niet gezocht zoals het hoort.

[14] Toen heiligden de priesters en de Levieten zich om de ark van YHWH, de God van Israël, op te halen.

15 De Levieten droegen de ark van God op hun schouders aan de draagbomen, zoals Mozes (uit het water getrokken) op bevel van YHWH gezegd had.

16 David zei tegen de leiders van de Levieten dat zij hun verwanten als zangers moesten aanstellen, met muziekinstrumenten: luiten, harpen en cimbalen. Zij moesten met blijdschap hun stem laten horen.

17 Toen stelden de Levieten Heman (trouw) aan, de zoon van Joël. Uit zijn verwanten kozen zij Asaf (hij heeft verzameld), de zoon van Berechja (YHWH zegent), en uit de familie Merari Ethan (standvastig), de zoon van Kusaja.

18 Met hen kwam de tweede groep verwanten. Dat waren Zecharja (YHWH gedenkt), Ben, Jaäziel, Semiramoth (naam van de hemel), Jehiël (God leeft), Unni (verdrukt), Eliab (mijn God is vader), Benaja (YHWH heeft gebouwd), Maäseja (werk van YHWH), Mattithja (gave van YHWH), Elifele en Mikneja (YHWH bezit), met de poortwachters Obed-Edom (dienaar van Edom) en Jeiël (schat van God).

19 De zangers Heman, Asaf en Ethan lieten de koperen cimbalen klinken.

20 Zecharja, Aziël (God is sterkte), Semiramoth, Jehiël, Unni, Eliab, Maäseja en Benaja speelden luit in hoge stemming.

21 Mattithja, Elifele, Mikneja, Obed-Edom, Jeiël en Azazja (YHWH is sterk) speelden harp in lage stemming, om de zang te dragen.

22 Chenanja (YHWH heeft gevestigd), de leider van de Levieten, had de leiding over het zingen. Hij gaf er onderwijs in, want hij had er verstand van.

23 Berechja en Elkana (God heeft verworven) waren poortwachters bij de ark.

24 De priesters Sebanja (YHWH brengt terug), Josafat (YHWH heeft recht gesproken), Nethaneël (God heeft gegeven), Amasai (lastdrager), Zecharja, Benaja en Eliëzer (God is hulp) bliezen op de trompetten voor de ark van God. Obed-Edom en Jehia (YHWH leeft) waren ook poortwachters bij de ark.

25 Zo gingen David, de oudsten van Israël en de aanvoerders van duizend man met vreugde op weg. Zij haalden de ark van het verbond van YHWH uit het huis van Obed-Edom.

26 God hielp de Levieten die de ark van het verbond van YHWH droegen. Daarom offerden zij zeven stieren en zeven rammen.

[27] David droeg een mantel van fijn linnen. Dat deden ook alle Levieten die de ark droegen, en de zangers, en Chenanja, die de zang leidde. Verder droeg David een linnen priesterhemd.
[28] Zo bracht heel Israël de ark van het verbond van YHWH naar boven. Er klonk gejuich, bazuingeschal, trompetten en cimbalen, en het spel van luiten en harpen.
[29] Toen de ark bij de Stad van David kwam, keek Michal (wie is als God), de dochter van Saul (gevraagd), door een venster naar buiten. Zij zag koning David springen en dansen, en zij minachtte hem in haar hart.

1 Kronieken 16

[1] Zij brachten de ark van God binnen en zetten die midden in de tent die David (geliefde) ervoor had opgezet. Daarna brachten zij brandoffers en dankoffers voor God.
[2] Toen David klaar was met offeren, zegende hij het volk in de naam van YHWH.
[3] Hij gaf iedereen in Israël (die met God strijdt), man en vrouw, een rond brood, een stuk vlees en een rozijnenkoek.
[4] Hij stelde een aantal Levieten aan om voor de ark van YHWH dienst te doen. Zij moesten YHWH, de God van Israël, aanroepen, danken en prijzen.
[5] Asaf (hij heeft verzameld) was het hoofd en Zecharja (YHWH gedenkt) zijn tweede man. Verder waren er Jeiël (schat van God), Semiramoth (naam van de hemel), Jehiël (God leeft), Mattithja (gave van YHWH), Eliab (mijn God is vader), Benaja (YHWH heeft gebouwd), Obed-Edom (dienaar van Edom) en Jeiël, met luiten en harpen. Asaf liet de cimbalen klinken.
[6] De priesters Benaja en Jahaziël (God ziet) bliezen doorlopend op de trompetten voor de ark van het verbond van God.
[7] Op die dag gaf David voor het eerst aan Asaf en zijn verwanten de opdracht om YHWH met dit lied te prijzen:
[8] Loof YHWH, roep zijn naam aan, maak zijn daden bekend onder de volken.
[9] Zing voor Hem, zing psalmen voor Hem, vertel van al zijn wonderen.

[10] Beroem u op zijn heilige naam. Laat het hart van wie YHWH zoeken zich verblijden.
[11] Vraag naar YHWH en naar zijn kracht, zoek zijn aangezicht altijd door.
[12] Denk aan de wonderen die Hij gedaan heeft, aan zijn tekenen en aan de uitspraken van zijn mond,
[13] u, nakomelingen van Israël, zijn dienaar, u, kinderen van Jakob (hij houdt de hiel vast), zijn uitverkorenen.
[14] Hij is YHWH, onze God. Zijn oordelen gelden over de hele aarde.
[15] Denk voor altijd aan zijn verbond, aan het woord dat Hij gaf voor duizend geslachten.
[16] Dat is het verbond dat Hij met Abraham (vader van velen) sloot, en de eed die Hij aan Izak (lachen) zwoer.
[17] Voor Jakob maakte Hij het tot een vaste regel, voor Israël tot een eeuwig verbond.
[18] Hij zei: Ik geef jullie het land Kanaän (laagland) als jullie eigen erfdeel.
[19] Toen waren zij nog maar met weinigen, een klein groepje vreemdelingen in dat land.
[20] Zij trokken van volk naar volk, van het ene koninkrijk naar het andere.
[21] Hij liet niemand toe hen te onderdrukken. Hij strafte zelfs koningen om hen te beschermen.
[22] Hij zei: Raak mijn gezalfden niet aan en doe mijn profeten geen kwaad.
[23] Zing voor YHWH, heel de aarde, verkondig elke dag opnieuw dat Hij redt.
[24] Vertel van zijn majesteit onder de volken, van zijn wonderen onder alle naties.
[25] Want YHWH is groot en alle lof waard. Hij is ontzagwekkender dan alle goden.
[26] De goden van de volken zijn niets, maar YHWH heeft de hemel gemaakt.
[27] Majesteit en glans gaan voor Hem uit, kracht en vreugde zijn in zijn heiligdom.
[28] Geef YHWH wat Hem toekomt, volken van de aarde, geef Hem eer en kracht.

[29] Geef YHWH de eer van zijn naam. Breng een gave en kom bij Hem. Buig u voor YHWH in zijn heilige pracht.

[30] Beef voor Hem, heel de aarde. Ja, de wereld staat vast en wankelt niet.

[31] Laat de hemel blij zijn en de aarde juichen. Laat men onder de volken zeggen: YHWH is koning!

[32] Laat de zee bruisen met alles wat erin leeft. Laat het veld juichen met alles wat erop groeit.

[33] Dan zullen de bomen van het bos jubelen voor YHWH, want Hij komt om recht te spreken over de aarde.

[34] Loof YHWH, want Hij is goed, want zijn trouw duurt voor altijd.

[35] Zeg: Verlos ons, God van ons heil. Breng ons bijeen en red ons van de volken, zodat wij uw heilige naam loven en ons beroemen op uw lof.

[36] Geprezen zij YHWH, de God van Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid! En het hele volk zei: Amen! en zij prezen YHWH.

[37] David liet Asaf en zijn verwanten daar bij de ark van het verbond van YHWH achter. Zij moesten er dagelijks dienst doen, zoals voor elke dag was vastgesteld.

[38] Obed-Edom en hun verwanten waren met 68 man. David stelde Obed-Edom, de zoon van Jeduthun (lofprijzing), en Hosa aan als poortwachters.

[39] De priester Zadok (rechtvaardig) en zijn medepriesters liet hij achter bij de tent van YHWH op de offerhoogte in Gibeon.

[40] Zij moesten YHWH elke morgen en elke avond brandoffers brengen op het brandofferaltaar. Zo staat het in de wet van YHWH die Hij Israël gegeven had.

[41] Bij hen waren Heman (trouw) en Jeduthun en de anderen die met name gekozen waren om YHWH te loven, want zijn trouw duurt voor altijd.

[42] Heman en Jeduthun hadden de trompetten en de cimbalen voor de zangers, en de andere instrumenten voor de muziek van God. De zonen van Jeduthun stonden bij de poort.

[43] Toen ging het hele volk naar huis, ieder naar zijn eigen huis. En David ging terug om zijn gezin te zegenen.

1 Kronieken 17

[1] Toen David (geliefde) in zijn paleis woonde, zei hij tegen de profeet Nathan (hij heeft gegeven): Kijk, ik woon in een huis van cederhout. Maar de ark van het verbond van YHWH staat onder tentdoek.

[2] Nathan zei tegen David: Doe alles wat u van plan bent, want God is met u.

[3] Maar diezelfde nacht kwam het woord van God tot Nathan:

[4] Ga naar mijn dienaar David en zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Jij zult voor mij geen huis bouwen om in te wonen.

[5] Ik heb nooit in een huis gewoond, vanaf de dag dat ik Israël (die met God strijdt) uit Egypte leidde tot vandaag toe. Ik ben van tent naar tent getrokken, van woonplaats naar woonplaats.

[6] Overal waar ik met Israël meetrok, heb ik de richters opgedragen mijn volk te weiden. Nooit heb ik tegen een van hen gezegd: Waarom bouwen jullie mij geen huis van cederhout?

[7] Zeg daarom tegen mijn dienaar David: Zo zegt YHWH van de hemelse legers: Ik heb je weggehaald bij de schapen vandaan. Jij moest vorst zijn over mijn volk Israël.

[8] Ik ben met je geweest overal waar je ging, en ik heb al je vijanden voor je uit verdreven. Ik heb je naam zo groot gemaakt als die van de groten op aarde.

[9] Ik heb mijn volk Israël een plaats gegeven en het daar geplant, zodat het er rustig kan wonen en niet meer opgejaagd wordt. Onrechtvaardige mensen zullen het niet meer onderdrukken zoals vroeger,

[10] vanaf de dagen dat ik richters over mijn volk Israël aanstelde. Ik heb al je vijanden vernederd. En ik laat je weten dat YHWH voor jou een huis zal bouwen.

[11] Wanneer je leven voorbij is en je naar je voorouders gaat, zal ik je nakomeling laten opstaan, een van je eigen zonen. Ik zal zijn koningschap stevig maken.

[12] Hij zal voor mij een huis bouwen, en ik zal zijn troon voor altijd vast doen staan.

13 Ik zal voor hem een Vader zijn en hij zal voor mij een zoon zijn. Mijn trouw zal ik niet van hem wegnemen, zoals ik die weggenomen heb van je voorganger.
14 Ik zal hem een vaste plaats geven in mijn huis en in mijn koninkrijk, voor altijd. Zijn troon zal voor altijd vaststaan.
15 Nathan bracht al deze woorden en dit hele visioen over aan David.
16 Toen ging koning David naar binnen en bleef voor YHWH zitten. Hij zei: Wie ben ik, YHWH God, en wat is mijn familie, dat U mij tot hier gebracht hebt?
17 En dat was U nog niet genoeg, o God. U hebt ook over de verre toekomst van het huis van uw dienaar gesproken. U hebt naar mij omgezien als naar iemand van hoge rang, YHWH God.
18 Wat kan David hier nog aan toevoegen, nu U uw dienaar zo geëerd hebt? U kent uw dienaar toch.
19 YHWH, ter wille van uw dienaar en naar uw eigen hart hebt U al deze grote dingen gedaan en bekendgemaakt.
20 YHWH, er is niemand zoals U, en er is geen God behalve U. Dat hebben wij met onze eigen oren gehoord.
21 En welk volk op aarde is als uw volk Israël? God is zelf op weg gegaan om het vrij te kopen als zijn eigen volk. U hebt zich zo een grote en ontzagwekkende naam gemaakt en volken verdreven voor uw volk uit, dat U uit Egypte bevrijd hebt.
22 U hebt uw volk Israël voor altijd tot uw eigen volk gemaakt, en U, YHWH, bent hun God geworden.
23 Laat nu, YHWH, het woord dat U over uw dienaar en zijn huis gesproken hebt voor altijd waar worden. Doe zoals U gezegd hebt.
24 Laat het waar worden en laat uw naam voor altijd groot zijn. Dan zal men zeggen: YHWH van de hemelse legers, de God van Israël, is Israëls God. En laat het huis van uw dienaar David voor U vaststaan.
25 Want U, mijn God, hebt uw dienaar zelf laten weten dat U voor hem een huis zult bouwen. Daarom heeft uw dienaar de moed gevonden om dit gebed tot U te bidden.

[26] Nu dan, YHWH, U bent God, en U hebt dit goede over uw dienaar gezegd.
[27] U hebt besloten het huis van uw dienaar te zegenen, zodat het voor altijd voor U zal bestaan. Want U, YHWH, hebt het gezegend, en het zal voor altijd gezegend zijn.

1 Kronieken 18

[1] Daarna versloeg David (geliefde) de Filistijnen en onderwierp hen. Hij nam Gath en de plaatsen eromheen van hen af.
[2] Ook versloeg hij Moab (uit de vader). De Moabieten werden onderdanen van David en moesten belasting betalen.
[3] David versloeg ook Hadar-Ezer, de koning van Zoba, bij Hamath, toen die zijn macht wilde vestigen aan de rivier de Frath.
[4] David nam hem duizend wagens af, zevenduizend ruiters en twintigduizend man voetvolk. Hij sneed de pezen van alle wagenpaarden door, maar honderd wagenspannen hield hij over.
[5] De Syriërs van Damaskus kwamen Hadar-Ezer, de koning van Zoba, helpen. Maar David versloeg 22.000 van hen.
[6] David legde een bezetting in het Syrische Damaskus. De Syriërs werden onderdanen van David en moesten belasting betalen. YHWH gaf David de overwinning overal waar hij ging.
[7] David nam de gouden schilden die de dienaren van Hadar-Ezer droegen, en bracht die naar Jeruzalem.
[8] Ook nam David heel veel koper mee uit Tibchath en Chun, steden van Hadar-Ezer. Daarvan maakte Salomo (vrede) later de koperen zee, de zuilen en het koperen gerei.
[9] Thou, de koning van Hamath, hoorde dat David het hele leger van Hadar-Ezer, de koning van Zoba, verslagen had.
[10] Toen stuurde hij zijn zoon Hadoram (Hadad is verheven) naar koning David om hem te groeten en geluk te wensen met zijn overwinning op Hadar-Ezer. Thou had zelf namelijk voortdurend oorlog met hem. Hadoram bracht allerlei voorwerpen van goud, zilver en koper mee.

[11] Koning David wijdde die aan YHWH. Dat deed hij ook met het zilver en het goud van alle volken die hij verslagen had: Edom, Moab, de Ammonieten, de Filistijnen en Amalek.
[12] Abisai (mijn vader is er), de zoon van Zeruja, versloeg 18.000 Edomieten in het Zoutdal.
[13] Hij legde een bezetting in Edom, en alle Edomieten werden onderdanen van David. YHWH gaf David de overwinning overal waar hij ging.
[14] Zo regeerde David over heel Israël (die met God strijdt). Hij deed zijn hele volk recht en gerechtigheid.
[15] Joab (YHWH is vader), de zoon van Zeruja, had de leiding over het leger. Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de zoon van Ahilud (broer van de geborene), was kanselier.
[16] Zadok (rechtvaardig), de zoon van Ahitub (mijn broer is goed), en Abimelech (mijn vader is koning), de zoon van Abjathar (vader van overvloed), waren priesters. Sausa was schrijver.
[17] Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jojada (YHWH weet), had de leiding over de Krethi en de Plethi. De zonen van David waren de eersten naast de koning.

1 Kronieken 19

[1] Daarna stierf Nahas (slang), de koning van de Ammonieten, en zijn zoon werd koning in zijn plaats.
[2] David (geliefde) zei: Ik wil vriendelijk zijn voor Hanun (begenadigd), de zoon van Nahas, want zijn vader is vriendelijk voor mij geweest. Daarom stuurde David boden om hem te troosten na de dood van zijn vader. Maar toen de dienaren van David in het land van de Ammonieten bij Hanun kwamen om hem te troosten,
[3] zeiden de leiders van de Ammonieten tegen Hanun: Denkt u dat David uw vader wil eren, nu hij troosters naar u toe stuurt? Zijn zijn dienaren niet gekomen om het land te doorzoeken en te verkennen, en om het omver te werpen?

[4] Toen greep Hanun de dienaren van David. Hij schoor hun baard af, sneed hun kleren halverwege af tot aan hun heupen en stuurde hen weg.

[5] Zij gingen op weg, en David kreeg bericht over deze mannen. Hij stuurde hun boden tegemoet, want zij schaamden zich diep. De koning liet zeggen: Blijf in Jericho tot jullie baard weer aangegroeid is. Kom dan terug.

[6] De Ammonieten zagen in dat zij zich bij David gehaat hadden gemaakt. Daarom stuurden Hanun en de Ammonieten 34 ton zilver om wagens en ruiters te huren uit Mesopotamië, uit Syrië-Maächa en uit Zoba.

[7] Zij huurden 32.000 wagens. De koning van Maächa (onderdrukking) kwam met zijn volk en sloeg zijn kamp op bij Medeba. Ook de Ammonieten kwamen uit hun steden bijeen en trokken op voor de strijd.

[8] Toen David dat hoorde, stuurde hij Joab (YHWH is vader) eropaf met het hele leger en de helden.

[9] De Ammonieten trokken uit en stelden zich op voor de poort van de stad. De koningen die gekomen waren, stonden apart in het open veld.

[10] Joab zag dat de aanval van voren en van achteren op hem gericht was. Daarom koos hij een aantal van de beste mannen van Israël (die met God strijdt) uit en stelde die op tegenover de Syriërs.

[11] De rest van het leger gaf hij onder bevel van zijn broer Abisai (mijn vader is er). Zij stelden zich op tegenover de Ammonieten.

[12] Joab zei: Als de Syriërs te sterk voor mij worden, moet jij mij komen helpen. En als de Ammonieten te sterk voor jou worden, dan help ik jou.

[13] Wees sterk. Laten wij ons dapper tonen voor ons volk en voor de steden van onze God. YHWH zal doen wat goed is in zijn ogen.

[14] Toen ging Joab met zijn mannen de strijd aan met de Syriërs, en die sloegen voor hem op de vlucht.

[15] De Ammonieten zagen dat de Syriërs vluchtten. Toen sloegen ook zij voor Abisai, de broer van Joab, op de vlucht en trokken de stad in. Daarna ging Joab terug naar Jeruzalem.

[16] De Syriërs zagen dat zij door Israël verslagen waren. Toen stuurden zij boden en lieten ook de Syriërs van de overkant van de rivier komen. Sofach, de

legeraanvoerder van Hadar-Ezer, stond aan hun hoofd.
17 David kreeg dat bericht. Hij riep heel Israël bijeen, stak de Jordaan over, kwam bij hen en stelde zich tegenover hen op. David stelde zijn leger op tegenover de Syriërs, en zij raakten met hem slaags.
18 Maar de Syriërs sloegen voor Israël op de vlucht. David doodde 7.000 wagenstrijders en 40.000 man voetvolk, en ook Sofach, hun legeraanvoerder.
19 De dienaren van Hadar-Ezer zagen dat zij door Israël verslagen waren. Toen sloten zij vrede met David en werden zijn onderdanen. De Syriërs wilden de Ammonieten niet meer helpen.

1 Kronieken 20

1 In het voorjaar, de tijd waarin koningen ten strijde trekken, voerde Joab (YHWH is vader) het leger aan. Hij verwoestte het land van de Ammonieten, trok op en belegerde Rabba. David (geliefde) bleef zelf in Jeruzalem. Joab veroverde Rabba en verwoestte de stad.
2 David nam hun koning de kroon van het hoofd. Die woog ongeveer 34 kilo goud en er zat een edelsteen in. De kroon werd op het hoofd van David gezet. Ook nam hij heel veel buit uit de stad mee.
3 De bevolking voerde hij weg en zette hij aan het werk met zagen, ijzeren dorssleden en bijlen. Zo deed David met alle steden van de Ammonieten. Daarna keerde hij met het hele leger terug naar Jeruzalem.
4 Daarna kwam het bij Gezer tot een oorlog met de Filistijnen. Toen versloeg Sibchai uit Husa een zekere Sippai, een afstammeling van Rafa (reus), en de Filistijnen werden onderworpen.
5 Er was opnieuw oorlog met de Filistijnen. Elhanan (God is genadig), de zoon van Jaïr (hij verlicht), versloeg Lachmi, de broer van Goliath uit Gath. De schacht van diens speer was als een weversboom.
6 Weer was er oorlog, nu bij Gath. Daar was een reus van een man, met zes vingers aan elke hand en zes tenen aan elke voet, 24 in totaal. Ook hij stamde van Rafa af.

[7] Hij hoonde Israël (die met God strijdt), maar Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Simea (hij heeft gehoord), de broer van David, versloeg hem.

[8] Zij stamden allemaal van Rafa uit Gath af, en zij sneuvelden door de hand van David en zijn mannen.

1 Kronieken 21

[1] Toen keerde de satan zich tegen Israël (die met God strijdt). Hij zette David (geliefde) ertoe aan om Israël te tellen.

[2] David zei tegen Joab (YHWH is vader) en de legeraanvoerders: Ga Israël tellen, van Ber-Seba tot Dan (rechter). Breng mij de uitslag, zodat ik weet hoe groot het volk is.

[3] Joab zei: Laat YHWH zijn volk honderd keer zo talrijk maken als het nu is. Mijn heer de koning, zij zijn toch allemaal dienaren van mijn heer? Waarom wil mijn heer dit dan? Waarom zou Israël hierdoor schuldig worden?

[4] Maar het woord van de koning was sterker dan Joab. Daarom vertrok Joab. Hij trok heel Israël door en kwam daarna terug in Jeruzalem.

[5] Joab gaf David de uitslag van de telling. In heel Israël waren 1.100.000 mannen die het zwaard konden hanteren, en in Juda (lofprijs) 470.000.

[6] Levi (verbonden) en Benjamin (zoon van de rechterhand) had hij niet meegeteld, want het bevel van de koning was hem een gruwel.

[7] Deze zaak was kwaad in de ogen van God. Daarom strafte Hij Israël.

[8] Toen zei David tegen God: Ik heb zwaar gezondigd door dit te doen. Vergeef uw dienaar toch zijn schuld, want ik ben heel dwaas geweest.

[9] YHWH sprak tot Gad (geluk), de ziener van David:

[10] Ga naar David en zeg tegen hem: Zo zegt YHWH: Ik leg je drie dingen voor. Kies er één uit, dan zal ik dat met je doen.

[11] Gad kwam bij David en zei tegen hem: Zo zegt YHWH: Maak uw keuze.

[12] Drie jaar honger. Of drie maanden lang op de vlucht voor uw tegenstanders, achtervolgd door het zwaard van uw vijanden. Of drie dagen het zwaard van

YHWH: de pest in het land, met de engel van YHWH die overal in Israël verderf brengt. Bedenk nu wat ik moet antwoorden aan Hem die mij gestuurd heeft.

13 David zei tegen Gad: Ik zit vreselijk in het nauw. Laat mij toch in de hand van YHWH vallen, want zijn barmhartigheid is groot. Maar laat mij niet in de hand van mensen vallen.

14 Toen liet YHWH de pest over Israël komen, en er stierven 70.000 mannen in Israël.

15 God stuurde ook een engel naar Jeruzalem om de stad te verwoesten. Maar terwijl hij dat deed, zag YHWH het en kreeg Hij spijt van dat onheil. Hij zei tegen de engel die verwoestte: Het is genoeg, trek je hand nu terug. De engel van YHWH stond toen bij de dorsvloer van Ornan (die zich verheugt) uit Jebus.

16 David sloeg zijn ogen op en zag de engel van YHWH tussen hemel en aarde staan. Hij had een getrokken zwaard in zijn hand, uitgestrekt over Jeruzalem. Toen wierpen David en de oudsten zich in rouwkleren met hun gezicht op de grond.

17 David zei tegen God: Was ik het niet die opdracht gaf om het volk te tellen? Ik ben het die gezondigd en heel verkeerd gehandeld heeft. Maar deze schapen, wat hebben zij gedaan? YHWH, mijn God, laat uw hand toch tegen mij en mijn familie zijn, maar niet als een plaag tegen uw volk.

18 Toen droeg de engel van YHWH aan Gad op om tegen David te zeggen dat hij naar boven moest gaan. Hij moest voor YHWH een altaar oprichten op de dorsvloer van Ornan uit Jebus.

19 David ging naar boven, zoals Gad in de naam van YHWH gezegd had.

20 Ornan was tarwe aan het dorsen. Hij draaide zich om en zag de engel. Zijn vier zonen die bij hem waren, verstopten zich.

21 David kwam bij Ornan aan. Ornan keek op, zag David, ging de dorsvloer af en boog zich diep voor hem neer.

22 David zei tegen hem: Geef mij deze dorsvloer, dan bouw ik hier een altaar voor YHWH. Geef hem mij voor de volle prijs, zodat de plaag onder het volk ophoudt.

[23] Ornan zei tegen David: Neem hem maar, en laat mijn heer de koning doen wat goed is in zijn ogen. Kijk, ik geef de runderen voor de brandoffers, de dorssleden voor het hout en de tarwe voor het graanoffer. Ik geef het allemaal.
[24] Maar koning David zei tegen Ornan: Nee, ik wil het beslist voor de volle prijs kopen. Ik neem voor YHWH niet wat van u is, en ik breng geen brandoffer dat mij niets gekost heeft.
[25] David gaf Ornan voor die plaats ongeveer zeven kilo goud.
[26] Daar bouwde David een altaar voor YHWH en bracht brandoffers en dankoffers. Hij riep YHWH aan, en Hij antwoordde hem met vuur uit de hemel op het brandofferaltaar.
[27] Toen zei YHWH tegen de engel dat hij zijn zwaard weer in de schede moest steken.
[28] David zag dat YHWH hem op de dorsvloer van Ornan uit Jebus geantwoord had. Daarom bracht hij daar zijn offers.
[29] De tent van YHWH die Mozes (uit het water getrokken) in de woestijn gemaakt had, stond in die tijd namelijk met het brandofferaltaar op de offerhoogte in Gibeon.
[30] Maar David durfde daar niet heen te gaan om God te zoeken. Hij was namelijk bang geworden voor het zwaard van de engel van YHWH.

1 Kronieken 22

[1] David (geliefde) zei: Hier komt het huis van YHWH God, en hier komt het brandofferaltaar voor Israël (die met God strijdt).
[2] David gaf bevel om de vreemdelingen in het land Israël bijeen te roepen. Hij stelde steenhouwers aan om stenen te houwen voor de bouw van het huis van God.
[3] David legde een grote voorraad ijzer aan voor de spijkers en de beslagen van de poortdeuren, en zoveel koper dat het niet te wegen was.
[4] Ook was er ontelbaar veel cederhout, want de mensen van Sidon (visvangst) en Tyrus brachten David cederhout in overvloed.

5 David zei namelijk: Mijn zoon Salomo (vrede) is nog jong en onervaren. Het huis dat voor YHWH gebouwd moet worden, moet groots zijn en in alle landen naam en glans krijgen. Ik zal er dus voorraad voor aanleggen. Zo legde David voor zijn dood een grote voorraad aan.

6 Toen riep hij zijn zoon Salomo en droeg hem op een huis te bouwen voor YHWH, de God van Israël.

7 David zei tegen Salomo: Mijn zoon, ik had mij voorgenomen een huis te bouwen voor de naam van YHWH, mijn God.

8 Maar het woord van YHWH kwam tot mij: Jij hebt veel bloed vergoten en grote oorlogen gevoerd. Jij zult voor mijn naam geen huis bouwen, want je hebt voor mijn ogen veel bloed op de aarde vergoten.

9 Maar er zal een zoon voor je geboren worden, en hij zal een man van rust zijn. Ik zal hem rust geven van al zijn vijanden om hem heen. Salomo zal zijn naam zijn, en in zijn dagen zal ik Israël vrede en rust geven.

10 Hij zal voor mijn naam een huis bouwen. Hij zal voor mij een zoon zijn en ik voor hem een Vader. Ik zal de troon van zijn koningschap over Israël voor altijd vast doen staan.

11 Nu dan, mijn zoon, moge YHWH met je zijn. Moge het je lukken om het huis van YHWH, je God, te bouwen, zoals Hij over je gezegd heeft.

12 Moge YHWH je inzicht en verstand geven wanneer Hij je aanstelt over Israël, zodat je de wet van YHWH, je God, houdt.

13 Dan zal het je lukken, als je de wetten en regels nakomt die YHWH aan Mozes (uit het water getrokken) voor Israël gegeven heeft. Wees sterk en houd moed. Wees niet bang en laat je niet ontmoedigen.

14 Kijk, met veel moeite heb ik voor het huis van YHWH een voorraad aangelegd: ongeveer 3.400 ton goud en 34.000 ton zilver. Het koper en het ijzer zijn niet te wegen, zoveel is er. Ook hout en stenen heb ik klaargelegd. Voeg er zelf nog meer aan toe.

15 Je hebt ook veel werklieden tot je beschikking: steenhouwers, vaklieden in steen en hout, en allerlei mensen die bekwaam zijn in hun werk.

16 Het goud, het zilver, het koper en het ijzer zijn niet te tellen. Ga aan het werk, en moge YHWH met je zijn.

[17] David droeg ook alle leiders van Israël op om zijn zoon Salomo te helpen. Hij zei:

[18] Is YHWH, uw God, niet met u? Heeft Hij u niet rust gegeven aan alle kanten? Hij heeft de bewoners van het land aan mij overgegeven, en het land is onderworpen aan YHWH en aan zijn volk.

[19] Zoek daarom YHWH, uw God, met hart en ziel. Sta op en bouw het heiligdom van YHWH God. Dan kunnen de ark van het verbond en het heilige gerei van God daarheen worden gebracht, naar het huis dat voor zijn naam gebouwd wordt.

1 Kronieken 23

[1] Toen David (geliefde) oud en verzadigd van dagen was, maakte hij zijn zoon Salomo (vrede) koning over Israël (die met God strijdt).

[2] Hij riep alle leiders van Israël bijeen, en ook de priesters en de Levieten.

[3] De Levieten van dertig jaar en ouder werden geteld. Er waren 38.000 mannen.

[4] Van hen moesten er 24.000 toezicht houden op het werk in het huis van YHWH, en 6.000 moesten opzichter en rechter zijn.

[5] Verder waren er 4.000 poortwachters en 4.000 die YHWH moesten prijzen met de instrumenten die David voor de lofzang had laten maken.

[6] David deelde hen in groepen in naar de zonen van Levi (verbonden): Gerson (vreemdeling), Kehath (bijeenkomst) en Merari (bitter).

[7] Tot de familie Gerson hoorden Ladan en Simeï (vermaard).

[8] De zonen van Ladan waren Jehiël (God leeft), het hoofd, en verder Zetham (olijf) en Joël (YHWH is God): drie in totaal.

[9] De zonen van Simeï waren Selomith (vredig), Haziël (God ziet) en Haran (bergbewoner): drie in totaal. Zij waren de familiehoofden van Ladan.

[10] De zonen van Simeï waren Jahath, Zina (overvloed), Jeüs en Beria (in onheil): vier in totaal.

[11] Jahath was het hoofd en Zizza de tweede. Jeüs en Beria hadden niet veel kinderen. Daarom golden zij samen als één familie.

12 De zonen van Kehath waren Amram (verheven volk), Jizhar (olie), Hebron (bondgenootschap) en Uzziël (God is mijn kracht): vier in totaal.
13 De zonen van Amram waren Aäron (verlichte) en Mozes (uit het water getrokken). Aäron werd apart gezet om voor altijd de allerheiligste dingen te wijden, hij en zijn zonen. Zij moesten offers brengen voor YHWH, Hem dienen en voor altijd in zijn naam zegenen.
14 De kinderen van Mozes, de man van God, werden onder de stam Levi gerekend.
15 De zonen van Mozes waren Gersom (vreemdeling daar) en Eliëzer (God is hulp).
16 Van de zonen van Gersom was Sebuël het hoofd.
17 Van de zonen van Eliëzer was Rehabja (YHWH heeft ruimte gemaakt) het hoofd. Eliëzer had geen andere zonen, maar Rehabja kreeg heel veel nakomelingen.
18 Van de zonen van Jizhar was Selomith het hoofd.
19 Van de zonen van Hebron was Jeria het hoofd, Amarja (YHWH heeft gezegd) de tweede, Jahaziël (God ziet) de derde en Jekameam (hij richt het volk op) de vierde.
20 Van de zonen van Uzziël was Micha (wie is als YHWH) het hoofd en Jissia de tweede.
21 De zonen van Merari waren Maheli (zwak) en Musi. De zonen van Maheli waren Eleazar (God helpt) en Kis.
22 Eleazar stierf zonder zonen. Hij had alleen dochters, en die trouwden met hun neven, de zonen van Kis.
23 De zonen van Musi waren Maheli, Eder en Jeremoth (hoogten): drie in totaal.
24 Dit zijn de nakomelingen van Levi per familie, de familiehoofden zoals zij met name geteld zijn. Zij deden het werk voor de dienst in het huis van YHWH, vanaf twintig jaar en ouder.
25 David had namelijk gezegd: YHWH, de God van Israël, heeft zijn volk rust gegeven, en Hij zal voor altijd in Jeruzalem wonen.

[26] Daarom hoefden de Levieten de tent en het gerei voor de dienst niet meer te dragen.
[27] Volgens de laatste woorden van David werden de Levieten geteld vanaf twintig jaar en ouder.
[28] Hun plaats was namelijk naast de nakomelingen van Aäron bij de dienst in het huis van YHWH. Zij zorgden voor de voorhoven en de kamers, voor de reiniging van de heilige dingen en voor het werk in het huis van God.
[29] Ook zorgden zij voor de toonbroden, de meelbloem voor het graanoffer, de ongezuurde koeken en het bakwerk in de pan. Verder hielden zij alle maten en gewichten bij.
[30] Elke morgen moesten zij klaarstaan om YHWH te danken en te prijzen, en elke avond opnieuw.
[31] Datzelfde gold bij alle brandoffers voor YHWH op de sabbatten, de nieuwemaansdagen en de feesten. Zij moesten er steeds zijn, in het afgesproken aantal, zoals het voor hen was vastgesteld.
[32] Zo hielden zij de wacht bij de ontmoetingstent en bij het heiligdom. Ook stonden zij hun verwanten bij, de nakomelingen van Aäron, in de dienst van het huis van YHWH.

1 Kronieken 24

[1] Dit zijn de groepen van de nakomelingen van Aäron (verlichte). De zonen van Aäron waren Nadab (edelmoedig), Abihu (mijn vader is hij), Eleazar (God helpt) en Ithamar (palmenland).
[2] Nadab en Abihu stierven nog tijdens het leven van hun vader, en zij hadden geen zonen. Daarom deden Eleazar en Ithamar het priesterwerk.
[3] David (geliefde) deelde hen in naar hun taak in de dienst, samen met Zadok (rechtvaardig) uit de familie van Eleazar en Abimelech (mijn vader is koning) uit de familie van Ithamar.
[4] Bij de indeling bleken er onder de nakomelingen van Eleazar meer familiehoofden te zijn dan onder die van Ithamar. Uit Eleazar kwamen zestien familiehoofden en uit Ithamar acht.

5 Zij werden door loting ingedeeld, de een naast de ander. Onder de nakomelingen van Eleazar en van Ithamar waren namelijk leiders van het heiligdom en leiders in de dienst van God.

6 Semaja (YHWH heeft gehoord), de zoon van Nethaneël (God heeft gegeven), een Levitische schrijver, schreef hen op. Daarbij waren de koning en de leiders, de priester Zadok, Achimelech (mijn broer is koning), de zoon van Abjathar (vader van overvloed), en de familiehoofden van priesters en Levieten. Telkens werd er één familie voor Eleazar genomen en één voor Ithamar.

7 Het eerste lot viel op Jojarib (YHWH pleit), het tweede op Jedaja (YHWH kent),

8 het derde op Harim (gewijd), het vierde op Seorim (gerst),

9 het vijfde op Malchia (mijn koning is YHWH), het zesde op Mijamin (van de rechterhand),

10 het zevende op Hakkoz (de doorn), het achtste op Abia (YHWH is mijn vader),

11 het negende op Jesua (YHWH is redding), het tiende op Sechanja (YHWH heeft gewoond),

12 het elfde op Eljasib (God herstelt), het twaalfde op Jakim (God richt op),

13 het dertiende op Huppa (bedekking), het veertiende op Jesebeab (zetel van de vader),

14 het vijftiende op Bilga, het zestiende op Immer (sprekend),

15 het zeventiende op Hezir (zwijn), het achttiende op Happizzes,

16 het negentiende op Petahja (YHWH opent), het twintigste op Jehezkel (God versterkt),

17 het eenentwintigste op Jachin (hij zal bevestigen), het tweeëntwintigste op Gamul (gespeend),

18 het drieëntwintigste op Delaja (YHWH heeft opgetrokken) en het vierentwintigste op Maäzja.

19 Zo was hun taak geregeld wanneer zij het huis van YHWH binnengingen. Dat ging volgens de regel die hun voorvader Aäron gegeven had, zoals YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), hem geboden had.

[20] Van de overige Levieten waren dit de hoofden. Uit de familie Amram (verheven volk) was dat Subael (gevangene van God), en uit de zonen van Subael Jechdeja (YHWH verblijdt).
[21] Uit de familie Rehabja (YHWH heeft ruimte gemaakt) was Jissia het hoofd.
[22] Uit de familie Jizhar (olie) was dat Selomoth (vrede), en uit de zonen van Selomoth Jahath.
[23] Uit de familie Hebron (bondgenootschap) was Jeria de eerste, Amarja (YHWH heeft gezegd) de tweede, Jahaziël (God ziet) de derde en Jekameam (hij richt het volk op) de vierde.
[24] Uit de familie Uzziël (God is mijn kracht) was dat Micha (wie is als YHWH), en uit de zonen van Micha Samir.
[25] De broer van Micha was Jissia, en uit de zonen van Jissia was dat Zecharja (YHWH gedenkt).
[26] De zonen van Merari (bitter) waren Maheli (zwak) en Musi. De zoon van Jaazia (YHWH versterkt) was Beno (zijn zoon).
[27] De zonen van Merari via Jaazia waren Beno, Soham (onyx), Zakkur (hij gedenkt) en Hibri (Hebreeër).
[28] De zoon van Maheli was Eleazar, en die had geen kinderen.
[29] De zoon van Kis was Jerahmeël (God ontfermt zich).
[30] De zonen van Musi waren Maheli, Eder en Jeremoth (hoogten). Dit zijn de Levieten, ingedeeld naar hun families.
[31] Ook zij wierpen het lot, net als hun verwanten, de nakomelingen van Aäron. Dat gebeurde in het bijzijn van koning David, Zadok, Achimelech en de familiehoofden van de priesters en de Levieten. Voor het oudste hoofd gold dezelfde regel als voor zijn jongste broer.

1 Kronieken 25

[1] David (geliefde) en de legeraanvoerders zonderden mannen uit de families van Asaf (hij heeft verzameld), Heman (trouw) en Jeduthun (lofprijzing) af voor de dienst. Zij moesten profeteren met harpen, luiten en cimbalen. Dit is de lijst van de mannen die dat werk deden.

[2] Uit de familie van Asaf waren dat Zakkur (hij gedenkt), Jozef (hij voegt toe), Nethanja (YHWH heeft gegeven) en Asarela. Zij stonden onder leiding van Asaf, die profeteerde onder leiding van de koning.

[3] Uit de familie van Jeduthun waren dat Gedalja (YHWH is groot), Zeri, Jesaja (YHWH redt), Hasabja (YHWH heeft gerekend) en Mattithja (gave van YHWH): zes in totaal. Zij stonden onder leiding van hun vader Jeduthun, die op de harp profeteerde en YHWH dankte en prees.

[4] Uit de familie van Heman waren dat Bukkia, Mattanja (gave van YHWH), Uzziël (God is mijn kracht), Sebuël, Jerimoth (hoogten), Hananja (YHWH is genadig), Hanani (YHWH is genadig), Eliatha (God is gekomen), Giddalti (ik verheerlijk God), Romamthi-Ezer, Josbekasa, Mallothi, Hothir (overvloed) en Mahazioth (visioenen).

[5] Zij waren allemaal zonen van Heman, de ziener van de koning. Hij sprak de woorden van God om de hoorn van de koning op te heffen. God had Heman veertien zonen en drie dochters gegeven.

[6] Zij stonden allemaal onder leiding van hun vader bij de zang in het huis van YHWH, met cimbalen, luiten en harpen. Zij deden dienst in het huis van God onder leiding van de koning, van Asaf, Jeduthun en Heman.

[7] Met hun verwanten die geoefend waren in de zang voor YHWH waren zij met 288, allemaal vakkundige zangers.

[8] Zij wierpen het lot voor hun dienstbeurten, jong en oud, meester en leerling, allemaal gelijk.

[9] Het eerste lot viel voor Asaf op Jozef. Het tweede viel op Gedalja; met zijn verwanten en zonen waren zij met twaalf.

[10] Het derde viel op Zakkur; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

[11] Het vierde viel op Jizri; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

[12] Het vijfde viel op Nethanja; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

[13] Het zesde viel op Bukkia; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

[14] Het zevende viel op Jesarela (oprecht voor God); met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

15 Het achtste viel op Jesaja; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
16 Het negende viel op Mattanja; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
17 Het tiende viel op Simeï (vermaard); met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
18 Het elfde viel op Azareël (God heeft geholpen); met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
19 Het twaalfde viel op Hasabja; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
20 Het dertiende viel op Subael (gevangene van God); met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
21 Het veertiende viel op Mattithja; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
22 Het vijftiende viel op Jeremoth (hoogten); met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
23 Het zestiende viel op Hananja; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
24 Het zeventiende viel op Josbekasa; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
25 Het achttiende viel op Hanani; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
26 Het negentiende viel op Mallothi; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
27 Het twintigste viel op Eliatha; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
28 Het eenentwintigste viel op Hothir; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
29 Het tweeëntwintigste viel op Giddalti; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.
30 Het drieëntwintigste viel op Mahazioth; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

31 Het vierentwintigste viel op Romamthi-Ezer; met zijn zonen en verwanten waren zij met twaalf.

1 Kronieken 26

1 Dit zijn de groepen van de poortwachters. Uit de familie Korah (kaal) was dat Meselemja (YHWH vergeldt), de zoon van Kore (patrijs), uit de familie van Asaf (hij heeft verzameld).

2 Meselemja had zonen: Zecharja (YHWH gedenkt) was de oudste, Jediael (gekend door God) de tweede, Zebadja (YHWH heeft gegeven) de derde, Jathniël (God schenkt) de vierde,

3 Elam (hoogland) de vijfde, Johanan (YHWH is genadig) de zesde en Eljeöenai (mijn ogen zijn op YHWH) de zevende.

4 Ook Obed-Edom (dienaar van Edom) had zonen: Semaja (YHWH heeft gehoord) was de oudste, Jozabad (YHWH heeft gegeven) de tweede, Joah (YHWH is broer) de derde, Sachar (loon) de vierde en Nethaneël (God heeft gegeven) de vijfde,

5 Ammiël (mijn volk is God) de zesde, Issaschar (loon) de zevende en Peüllethai (loon van YHWH) de achtste. God had hem namelijk gezegend.

6 Zijn zoon Semaja kreeg ook zonen. Zij hadden de leiding in hun familie, want zij waren dappere mannen.

7 De zonen van Semaja waren Othni, Refael (God heeft genezen), Obed (dienaar) en Elzabad (God heeft geschonken). Zijn verwanten Elihu (hij is mijn God) en Semachja (YHWH ondersteunt) waren ook dappere mannen.

8 Zij stamden allemaal van Obed-Edom af. Zij, hun zonen en hun verwanten waren sterke mannen, geschikt voor de dienst. Van Obed-Edom waren er 62.

9 Meselemja had zonen en verwanten die ook dappere mannen waren: achttien in totaal.

10 Hosa uit de familie Merari (bitter) had zonen. Simri (waakzaam) was het hoofd. Hij was niet de oudste, maar zijn vader had hem tot hoofd aangesteld.

11 Hilkia (mijn deel is YHWH) was de tweede, Tebalja de derde en Zecharja de vierde. Alle zonen en verwanten van Hosa waren met dertien.

[12] Zo waren de groepen van de poortwachters ingedeeld, met hun hoofden. Net als hun verwanten hadden zij wachtdienst in het huis van YHWH.
[13] Zij wierpen per familie het lot om de poorten te verdelen, jong en oud gelijk.
[14] Het lot voor de oostkant viel op Salemja (YHWH vergoedt). Voor zijn zoon Zecharja, een verstandig raadsman, wierpen zij ook het lot, en dat viel op de noordkant.
[15] Voor Obed-Edom viel het op de zuidkant, en voor zijn zonen op de voorraadkamers.
[16] Voor Suppim en Hosa viel het op de westkant, bij de Schallechetpoort aan de hoger gelegen weg. De wachtposten stonden tegenover elkaar.
[17] Aan de oostkant stonden zes Levieten. Aan de noordkant en aan de zuidkant stonden er elke dag vier, en bij de voorraadkamers steeds twee aan twee.
[18] Bij het bijgebouw aan de westkant stonden er vier aan de weg en twee bij het bijgebouw zelf.
[19] Dit waren de groepen poortwachters uit de families Korah en Merari.
[20] Van de Levieten had Ahia (mijn broer is YHWH) de zorg voor de schatten van het huis van God en voor de schatten van de gewijde gaven.
[21] Uit de familie van Ladan, de Gersoniet, waren de familiehoofden de nakomelingen van Jehiëli (God leeft).
[22] De zonen van Jehiëli waren Zetham (olijf) en zijn broer Joël (YHWH is God). Zij hadden de zorg voor de schatten van het huis van YHWH.
[23] Ook de families Amram (verheven volk), Jizhar (olie), Hebron (bondgenootschap) en Uzziël (God is mijn kracht) kregen taken.
[24] Sebuël, de zoon van Gersom (vreemdeling daar) en kleinzoon van Mozes (uit het water getrokken), had de leiding over de schatten.
[25] Zijn verwanten uit de lijn van Eliëzer (God is hulp) waren: zijn zoon Rehabja (YHWH heeft ruimte gemaakt), diens zoon Jesaja (YHWH redt), diens zoon Joram (YHWH is verheven), diens zoon Zichri (herinnerd) en diens zoon Selomith (vredig).
[26] Deze Selomith en zijn verwanten hadden de zorg voor alle gaven die gewijd waren. Die kwamen van koning David (geliefde), van de familiehoofden, van de

aanvoerders van duizend en honderd man en van de legeraanvoerders.
[27] Zij hadden die uit de oorlogen en uit de buit gewijd om het huis van YHWH te onderhouden.
[28] Ook wat de ziener Samuël (God heeft gehoord) gewijd had, en Saul (gevraagd), Abner (vader van licht) en Joab (YHWH is vader). Alles wat iemand gewijd had, viel onder Selomith en zijn verwanten.
[29] Uit de familie Jizhar hadden Chenanja (YHWH heeft gevestigd) en zijn zonen taken buiten de tempel. Zij waren opzichter en rechter in Israël (die met God strijdt).
[30] Uit de familie Hebron waren Hasabja (YHWH heeft gerekend) en zijn verwanten met 1.700 sterke mannen. Zij hadden het toezicht in Israël ten westen van de Jordaan, voor al het werk van YHWH en de dienst van de koning.
[31] Uit de familie Hebron was Jeria het hoofd. In het veertigste jaar van Davids koningschap werd hun geslachtsregister onderzocht, en in Jaëzer in Gilead werden dappere mannen onder hen gevonden.
[32] Zijn verwanten waren 2.700 dappere familiehoofden. Koning David stelde hen aan over de stammen Ruben (zie, een zoon) en Gad (geluk) en de halve stam Manasse (doen vergeten), voor alle zaken van God en van de koning.

1 Kronieken 27

[1] Dit zijn de Israëlieten naar hun aantal: de familiehoofden, de aanvoerders van duizend en honderd man en hun opzichters. Zij dienden de koning in alles wat de afdelingen betrof. Elke maand van het jaar kwam er één afdeling op en ging er één af, en elke afdeling telde 24.000 man.
[2] Over de eerste afdeling, voor de eerste maand, ging Jasobam (het volk keert terug), de zoon van Zabdiël (gave van God). Zijn afdeling telde 24.000 man.
[3] Hij stamde af van Perez (doorbraak) en was het hoofd van alle legeraanvoerders in de eerste maand.
[4] Over de afdeling voor de tweede maand ging Dodai (geliefd) uit de familie Ahoah, met Mikloth als tweede man. Zijn afdeling telde 24.000 man.

[5] De derde legeraanvoerder, voor de derde maand, was Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van de hoofdpriester Jojada (YHWH weet). Hij was het hoofd, en zijn afdeling telde 24.000 man.

[6] Deze Benaja was een held onder de dertig en hun aanvoerder. Over zijn afdeling ging zijn zoon Ammizabad (mijn verwant heeft geschonken).

[7] De vierde, voor de vierde maand, was Asahel (God heeft gemaakt), de broer van Joab (YHWH is vader), en na hem zijn zoon Zebadja (YHWH heeft gegeven). Zijn afdeling telde 24.000 man.

[8] De vijfde, voor de vijfde maand, was aanvoerder Samhuth uit de familie Jizrah. Zijn afdeling telde 24.000 man.

[9] De zesde, voor de zesde maand, was Ira (waakzaam), de zoon van Ikkes (verdraaid) uit Thekoa. Zijn afdeling telde 24.000 man.

[10] De zevende, voor de zevende maand, was Helez (kracht) uit Pelon, uit de stam Efraïm (vruchtbaar). Zijn afdeling telde 24.000 man.

[11] De achtste, voor de achtste maand, was Sibbechai uit Husa, uit de familie Zerah (opgaande zon). Zijn afdeling telde 24.000 man.

[12] De negende, voor de negende maand, was Abiëzer (mijn vader is hulp) uit Anathoth, uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand). Zijn afdeling telde 24.000 man.

[13] De tiende, voor de tiende maand, was Maharai (haastige) uit Netofa, uit de familie Zerah. Zijn afdeling telde 24.000 man.

[14] De elfde, voor de elfde maand, was Benaja uit Pirhathon, uit de stam Efraïm. Zijn afdeling telde 24.000 man.

[15] De twaalfde, voor de twaalfde maand, was Heldai uit Netofa, uit de familie van Othniël (leeuw van God). Zijn afdeling telde 24.000 man.

[16] Over de stammen van Israël (die met God strijdt) gingen deze leiders. Over Ruben (zie, een zoon) ging Eliëzer (God is hulp), de zoon van Zichri (herinnerd). Over Simeon (hij heeft gehoord) ging Sefatja (YHWH heeft recht gedaan), de zoon van Maächa (onderdrukking).

[17] Over Levi (verbonden) ging Hasabja (YHWH heeft gerekend), de zoon van Kemuël (God staat op). Over de nakomelingen van Aäron (verlichte) ging

Zadok (rechtvaardig).

18 Over Juda (lofprijs) ging Elihu (hij is mijn God), een broer van David (geliefde). Over Issaschar (loon) ging Omri (korenschoof), de zoon van Michaël (wie is als God).

19 Over Zebulon (woning) ging Jismaja (YHWH hoort), de zoon van Obadja (dienaar van YHWH). Over Nafthali (mijn worsteling) ging Jerimoth (hoogten), de zoon van Azriël (God is mijn hulp).

20 Over Efraïm ging Hosea (redding), de zoon van Azazja (YHWH is sterk). Over de halve stam Manasse (doen vergeten) ging Joël (YHWH is God), de zoon van Pedaja (YHWH heeft verlost).

21 Over de andere helft van Manasse, in Gilead, ging Jiddo, de zoon van Zecharja (YHWH gedenkt). Over Benjamin ging Jaäsiël (God is maker), de zoon van Abner (vader van licht).

22 Over Dan (rechter) ging Azarel (God heeft geholpen), de zoon van Jeroham (hij ontfermt zich). Dat waren de leiders van de stammen van Israël.

23 David telde de mannen van twintig jaar en jonger niet mee. YHWH had namelijk gezegd dat Hij Israël zo talrijk zou maken als de sterren aan de hemel.

24 Joab, de zoon van Zeruja, was met tellen begonnen, maar hij maakte het niet af. Daarover was namelijk grote toorn over Israël gekomen. Het getal werd dan ook niet opgenomen in de kronieken van koning David.

25 Over de schatten van de koning ging Azmaveth (sterk als de dood), de zoon van Adiël (sieraad van God). Over de voorraden op het land, in de steden, de dorpen en de torens ging Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Uzzia (sterkte van YHWH).

26 Over de landarbeiders die de akkers bewerkten ging Ezri (mijn hulp), de zoon van Chelub (mand).

27 Over de wijngaarden ging Simeï (vermaard) uit Rama. Over de wijnvoorraden uit de wijngaarden ging Zabdi (mijn gave) uit Sifmi.

28 Over de olijfgaarden en de wilde vijgenbomen in de laagte ging Baäl-Hanan uit Geder. Over de olievoorraden ging Joas (YHWH heeft gegeven).

[29] Over de runderen die in Saron weidden ging Sitrai uit Saron. Over de runderen in de dalen ging Safat (hij heeft geoordeeld), de zoon van Adlai.
[30] Over de kamelen ging Obil, een Ismaëliet. Over de ezelinnen ging Jechdeja (YHWH verblijdt) uit Meronoth.
[31] Over het kleinvee ging Jaziz, een Hagriet. Zij waren allemaal beheerders van het bezit van koning David.
[32] Jonathan, de oom van David, was raadgever. Hij was een verstandig man en ook schrijver. Jehiël (God leeft), de zoon van Hachmoni (wijs), zorgde voor de zonen van de koning.
[33] Achitofel (broer van dwaasheid) was raadgever van de koning, en Husai (haastig) uit de familie Archi was de vriend van de koning.
[34] Na Achitofel kwamen Jojada, de zoon van Benaja, en Abjathar (vader van overvloed). Joab was de legeraanvoerder van de koning.

1 Kronieken 28

[1] David (geliefde) riep alle leiders van Israël (die met God strijdt) in Jeruzalem bijeen. Dat waren de leiders van de stammen en de aanvoerders van de afdelingen die de koning dienden. Ook kwamen de aanvoerders van duizend en honderd man en de beheerders van al het bezit en vee van de koning en zijn zonen. Verder de hofbeambten, de helden en alle dappere mannen.
[2] Koning David stond op en zei: Luister naar mij, mijn broers en mijn volk. Ik had mij voorgenomen een huis van rust te bouwen voor de ark van het verbond van YHWH, de voetbank van onze God. Ik heb alles voor de bouw klaargelegd.
[3] Maar God heeft tegen mij gezegd: Jij zult voor mijn naam geen huis bouwen, want je bent een krijgsman en je hebt veel bloed vergoten.
[4] Toch heeft YHWH, de God van Israël, mij uit mijn hele familie uitgekozen om voor altijd koning over Israël te zijn. Hij koos Juda (lofprijs) als leidende stam, en binnen Juda het huis van mijn vader. En onder de zonen van mijn vader had Hij een welgevallen aan mij en maakte Hij mij koning over heel Israël.
[5] YHWH heeft mij veel zonen gegeven. Uit hen allen heeft Hij mijn zoon Salomo (vrede) uitgekozen. Hij mag op de troon van het koningschap van

YHWH over Israël zitten.

[6] Hij heeft tegen mij gezegd: Jouw zoon Salomo zal mijn huis en mijn voorhoven bouwen. Ik heb hem uitgekozen als mijn zoon, en ik zal voor hem een Vader zijn.

[7] Ik zal zijn koningschap voor altijd vast doen staan. Dat gebeurt als hij standvastig blijft in mijn geboden en mijn regels, zoals hij dat vandaag doet.

[8] Nu dan, waar heel Israël bij is en onze God het hoort: zoek de geboden van YHWH, uw God, en houd u eraan. Dan zult u dit goede land bezitten en het voor altijd doorgeven aan uw kinderen na u.

[9] En jij, mijn zoon Salomo, leer de God van je vader kennen en dien Hem met een toegewijd hart en een bereidwillige ziel. YHWH doorzoekt namelijk alle harten en begrijpt elke gedachte. Als je Hem zoekt, zul je Hem vinden. Maar als je Hem verlaat, zal Hij je voorgoed verstoten.

[10] Zie het nu goed in: YHWH heeft jou uitgekozen om een huis als heiligdom te bouwen. Wees sterk en doe het.

[11] David gaf zijn zoon Salomo het ontwerp van de voorhal, de gebouwen daaromheen, de voorraadkamers, de bovenzalen, de binnenkamers en de ruimte voor het verzoendeksel.

[12] Ook gaf hij het ontwerp van alles wat de Geest hem ingegeven had. Dat waren de voorhoven van het huis van YHWH en alle kamers eromheen. Ook de voorraden van het huis van God en van de gewijde gaven.

[13] Verder gaf hij de indeling van de priesters en de Levieten. Ook gaf hij de regeling voor al het werk in de dienst van het huis van YHWH en voor al het gerei.

[14] Hij gaf het gewicht aan goud voor al het gouden gerei van elke dienst, en het gewicht aan zilver voor al het zilveren gerei.

[15] Ook gaf hij het gewicht voor de gouden kandelaars en hun lampen, elk apart. Zo deed hij ook voor de zilveren kandelaars met hun lampen.

[16] Verder gaf hij het gewicht aan goud voor de tafels van de toonbroden, voor elke tafel apart, en het zilver voor de zilveren tafels.

17 Voor de vorken, de sprengschalen en de kannen gaf hij zuiver goud. Voor de gouden bekers gaf hij het gewicht per beker, en zo ook voor de zilveren bekers.
18 Voor het reukofferaltaar gaf hij gezuiverd goud naar gewicht. Ook gaf hij goud voor het ontwerp van de wagen: de cherubs die hun vleugels uitspreiden over de ark van het verbond van YHWH.
19 David zei: Dit alles staat in een geschrift uit de hand van YHWH, die mij inzicht gaf in heel dit ontwerp.
20 David zei tegen zijn zoon Salomo: Wees sterk en houd moed, en ga aan het werk. Wees niet bang en laat je niet ontmoedigen. YHWH God, mijn God, zal met je zijn. Hij zal je niet in de steek laten tot al het werk voor de dienst van het huis van YHWH af is.
21 Kijk, daar zijn de groepen van de priesters en de Levieten voor alle dienst in het huis van God. Voor elk werk staan vrijwilligers klaar die daar verstand van hebben. Ook de leiders en het hele volk staan tot je beschikking.

1 Kronieken 29

1 Koning David (geliefde) zei tegen de hele vergadering: God heeft mijn zoon Salomo (vrede) als enige uitgekozen. Hij is nog jong en onervaren, en dit werk is groot. Het is namelijk geen paleis voor een mens, maar voor God, YHWH.
2 Ik heb met al mijn kracht voor het huis van mijn God gezorgd. Er is goud voor het gouden werk, zilver voor het zilveren, koper voor het koperen, ijzer voor het ijzeren en hout voor het houten werk. Verder onyxstenen, stenen om in te zetten, sierstenen, stenen in allerlei kleuren, allerlei kostbare stenen en heel veel marmer.
3 En omdat ik het huis van mijn God liefheb, geef ik daar mijn eigen goud en zilver bovenop. Dat komt naast alles wat ik al klaargelegd heb.
4 Het gaat om ongeveer honderd ton goud uit Ofir en 240 ton gezuiverd zilver, om de wanden van de gebouwen te bekleden.
5 Er is goud voor het gouden werk en zilver voor het zilveren, en voor alles wat de vaklieden maken. Wie wil er vandaag vrijwillig zijn handen vullen voor YHWH?

[6] Toen gaven de familiehoofden en de leiders van de stammen van Israël (die met God strijdt) vrijwillig hun gaven. Ook de aanvoerders van duizend en honderd man en de opzichters van het werk van de koning gaven.

[7] Voor de dienst van het huis van God gaven zij ongeveer 170 ton goud en tienduizend gouden munten. Verder 340 ton zilver, 610 ton koper en 3.400 ton ijzer.

[8] Wie edelstenen had, gaf die voor de schat van het huis van YHWH, onder beheer van Jehiël (God leeft) uit de familie Gerson (vreemdeling).

[9] Het volk was blij dat er zo vrijwillig gegeven werd. Zij gaven met een toegewijd hart aan YHWH, en ook koning David was heel blij.

[10] Daarom prees David YHWH waar de hele vergadering bij was. Hij zei: Geprezen bent U, YHWH, God van onze vader Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

[11] Van U, YHWH, is de grootheid, de kracht, de glorie, de overwinning en de majesteit. Alles in de hemel en op de aarde is van U. Van U, YHWH, is het koningschap, en U bent verheven als hoofd boven alles.

[12] Rijkdom en eer komen van U, en U heerst over alles. In uw hand is kracht en macht, en het ligt in uw hand om iemand groot en sterk te maken.

[13] Nu dan, onze God, wij danken U en prijzen uw glorierijke naam.

[14] Want wie ben ik, en wat is mijn volk, dat wij de kracht zouden hebben om zo vrijwillig te geven? Alles komt immers van U, en wij geven U wat wij uit uw hand ontvangen hebben.

[15] Wij zijn vreemdelingen en gasten voor U, net als al onze voorouders. Onze dagen op aarde zijn als een schaduw, zonder hoop op blijvend bestaan.

[16] YHWH, onze God, al deze rijkdom die wij bijeengebracht hebben om U een huis te bouwen voor uw heilige naam, komt uit uw hand. Het is allemaal van U.

[17] Ik weet, mijn God, dat U het hart toetst en dat U blij bent met oprechtheid. Met een oprecht hart heb ik dit alles vrijwillig gegeven. En nu heb ik met vreugde gezien hoe uw volk hier vrijwillig aan U geeft.

[18] YHWH, God van onze voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Israël, bewaar dit voor altijd in het hart van uw volk. Richt hun hart op U.

[19] Geef mijn zoon Salomo een toegewijd hart om uw geboden, uw getuigenissen en uw wetten te houden. Laat hem dit alles doen en het paleis bouwen dat ik heb voorbereid.

[20] Daarna zei David tegen de hele vergadering: Prijs nu YHWH, uw God. Toen prees de hele vergadering YHWH, de God van hun voorouders. Zij bogen hun hoofd en knielden neer voor YHWH en voor de koning.

[21] De volgende morgen brachten zij offers en brandoffers voor YHWH: duizend stieren, duizend rammen en duizend lammeren, met de drankoffers erbij. Er waren nog veel meer offers voor heel Israël.

[22] Die dag aten en dronken zij met grote vreugde voor YHWH. Zij maakten Salomo, de zoon van David, voor de tweede keer koning. Zij zalfden hem voor YHWH tot vorst, en Zadok (rechtvaardig) tot priester.

[23] Zo ging Salomo op de troon van YHWH zitten, als koning in de plaats van zijn vader David. Het ging hem goed, en heel Israël luisterde naar hem.

[24] Alle leiders en helden, en ook alle zonen van koning David, onderwierpen zich aan koning Salomo.

[25] YHWH maakte Salomo heel groot in de ogen van heel Israël. Hij gaf hem een koninklijke majesteit zoals geen koning van Israël voor hem gehad had.

[26] Zo heeft David, de zoon van Isaï (geschenk), over heel Israël geregeerd.

[27] Hij regeerde veertig jaar over Israël: zeven jaar in Hebron en 33 jaar in Jeruzalem.

[28] Hij stierf op hoge leeftijd, verzadigd van dagen, rijkdom en eer. Zijn zoon Salomo werd koning in zijn plaats.

[29] De geschiedenis van koning David staat van begin tot eind beschreven. Dat is te lezen in de geschriften van de ziener Samuël (God heeft gehoord), van de profeet Nathan (hij heeft gegeven) en van de ziener Gad (geluk).

[30] Daar staat alles over zijn koningschap en zijn macht. Ook staat er wat er in zijn tijd gebeurde met hem, met Israël en met alle koninkrijken van de landen.

2 Kronieken

2 Kronieken 1

[1] Salomo (vrede), de zoon van David (geliefde), kreeg zijn koningschap stevig in handen. YHWH, zijn God, was met hem en maakte hem heel groot.

[2] Salomo sprak heel Israël (die met God strijdt) toe: de aanvoerders van duizend en honderd man, de rechters, alle leiders in Israël en de familiehoofden.

[3] Toen ging Salomo met de hele vergadering naar de offerhoogte in Gibeon. Daar stond namelijk de ontmoetingstent van God, die Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, in de woestijn gemaakt had.

[4] De ark van God had David al uit Kirjath-Jearim gehaald. Hij had er in Jeruzalem een tent voor opgezet, op de plaats die hij ervoor klaargemaakt had.

[5] Maar het koperen altaar dat Bezaleël (in de schaduw van God) gemaakt had, de zoon van Uri (mijn licht) en kleinzoon van Hur, stond daar voor de tent van YHWH. Salomo en de vergadering zochten het op.

[6] Salomo bracht daar voor YHWH offers op het koperen altaar bij de ontmoetingstent. Hij offerde er duizend brandoffers op.

[7] Diezelfde nacht verscheen God aan Salomo. Hij zei tegen hem: Vraag wat je wilt dat ik je geef.

[8] Salomo zei tegen God: U hebt mijn vader David veel goeds gedaan, en U hebt mij koning gemaakt in zijn plaats.

[9] Laat nu, YHWH God, uw belofte aan mijn vader David waar worden. U hebt mij koning gemaakt over een volk zo talrijk als het stof van de aarde.

[10] Geef mij nu wijsheid en inzicht, zodat ik dit volk kan leiden. Want wie zou anders recht kunnen spreken over dit grote volk van U?

[11] God zei tegen Salomo: Dit had je in je hart. Je hebt niet gevraagd om rijkdom, bezit of eer, niet om het leven van je vijanden en niet om een lang leven. Je hebt gevraagd om wijsheid en inzicht, om recht te spreken over mijn volk, waarover ik je koning gemaakt heb.

12 Daarom krijg je wijsheid en inzicht. En ik zal je ook rijkdom, bezit en eer geven, zoveel als geen koning voor je gehad heeft en na je hebben zal.
13 Zo kwam Salomo van de offerhoogte in Gibeon, van de ontmoetingstent, terug in Jeruzalem. En hij regeerde over Israël.
14 Salomo bracht strijdwagens en ruiters bijeen. Hij had 1.400 wagens en 12.000 ruiters. Die legerde hij in de wagensteden en bij de koning in Jeruzalem.
15 De koning maakte zilver en goud in Jeruzalem zo gewoon als steen, en cederhout zo gewoon als de wilde vijgenbomen in de laagte.
16 De paarden van Salomo werden uit Egypte ingevoerd. De handelaars van de koning kochten ze daar op in groepen, voor een vaste prijs.
17 Een wagen uit Egypte kostte ongeveer zeven kilo zilver en een paard bijna twee kilo. Zo voerden zij die ook uit voor alle koningen van de Hethieten en voor de koningen van Syrië.

2 Kronieken 2

1 Salomo (vrede) besloot een huis te bouwen voor de naam van YHWH, en een paleis voor zichzelf.
2 Hij zette 70.000 dragers aan het werk en 80.000 steenhouwers in het bergland, met 3.600 opzichters erover.
3 Salomo stuurde een bericht naar Huram (mijn broer is verheven), de koning van Tyrus: U hebt mijn vader David (geliefde) cederhout gestuurd voor een paleis om in te wonen. Doe met mij hetzelfde.
4 Kijk, ik ga een huis bouwen voor de naam van YHWH, mijn God, om het aan Hem te wijden. Daar zullen wij geurige specerijen voor Hem branden, de toonbroden klaarleggen en elke morgen en avond brandoffers brengen. Dat doen wij ook op de sabbatten, de nieuwemaansdagen en de feesten van YHWH, onze God. Dat geldt voor altijd in Israël (die met God strijdt).
5 Het huis dat ik ga bouwen, moet groot zijn, want onze God is groter dan alle goden.
6 Maar wie zou de kracht hebben om een huis voor Hem te bouwen? Zelfs de hoogste hemel kan Hem niet bevatten. En wie ben ik dat ik een huis voor Hem

zou bouwen? Ik kan alleen offers voor Hem branden.

[7] Stuur mij daarom een vakman die kan werken in goud, zilver, koper en ijzer, en in purper, karmozijn en blauwpurper. Hij moet ook verstand hebben van graveerwerk. Hij kan samenwerken met de vaklieden die mijn vader David in Juda (lofprijs) en Jeruzalem heeft aangesteld.

[8] Stuur mij ook cederhout, cipressenhout en sandelhout uit de Libanon. Ik weet namelijk dat uw mensen verstand hebben van houthakken daar. Mijn mensen zullen hen helpen.

[9] Zij moeten veel hout voor mij klaarmaken, want het huis dat ik ga bouwen, wordt groot en indrukwekkend.

[10] En kijk, voor uw houthakkers geef ik ongeveer 4.400 ton tarwe en evenveel gerst. Verder geef ik ongeveer 440.000 liter wijn en evenveel olie.

[11] Huram, de koning van Tyrus, antwoordde met een brief aan Salomo: YHWH heeft zijn volk lief. Daarom heeft Hij u koning over hen gemaakt.

[12] Verder schreef Huram: Geprezen zij YHWH, de God van Israël, die de hemel en de aarde gemaakt heeft. Hij heeft koning David een wijze zoon gegeven, vol overleg en verstand, die een huis voor YHWH en een paleis voor zichzelf zal bouwen.

[13] Ik stuur u nu een vakman met veel verstand: Huram-Abi.

[14] Zijn moeder komt uit de stam Dan (rechter) en zijn vader uit Tyrus. Hij kan werken in goud, zilver, koper, ijzer, steen en hout, en in purper, blauwpurper, fijn linnen en karmozijn. Hij kan alle graveerwerk maken en elk ontwerp uitvoeren dat men hem voorlegt, samen met uw vaklieden en die van mijn heer, uw vader David.

[15] Laat mijn heer de tarwe, de gerst, de olie en de wijn aan zijn dienaren sturen, zoals hij beloofd heeft.

[16] Wij zullen zoveel hout uit de Libanon hakken als u nodig hebt. Wij brengen het als vlotten over zee naar Jafo, en dan kunt u het naar Jeruzalem laten halen.

[17] Salomo telde alle vreemdelingen in het land Israël, net zoals zijn vader David hen geteld had. Er waren er 153.600.

[18] Van hen maakte hij 70.000 dragers en 80.000 steenhouwers in het bergland. Daarboven stonden 3.600 opzichters.

2 Kronieken 3

[1] Salomo (vrede) begon het huis van YHWH te bouwen in Jeruzalem, op de berg Moria. Daar was YHWH aan zijn vader David (geliefde) verschenen, op de plaats die David had klaargemaakt: de dorsvloer van Ornan (die zich verheugt) uit Jebus.

[2] Hij begon met bouwen op de tweede dag van de tweede maand, in het vierde jaar van zijn koningschap.

[3] Dit zijn de maten die Salomo voor het huis van God aanhield, naar de oude maat: ongeveer 27 meter lang en 9 meter breed.

[4] De voorhal aan de voorkant was net zo breed als het huis, ongeveer 9 meter, en 54 meter hoog. Van binnen bekleedde hij die met zuiver goud.

[5] De grote zaal betimmerde hij met cipressenhout en bekleedde die met fijn goud. Daarop maakte hij palmen en vlechtwerk.

[6] Hij versierde het huis ook met kostbare stenen. Het goud kwam uit Parvaïm.

[7] De balken, de deurposten, de wanden en de deuren van het huis bekleedde hij met goud, en in de wanden graveerde hij cherubs.

[8] Verder maakte hij het allerheiligste. Dat was net zo breed als het huis, ongeveer 9 meter, en ook 9 meter diep. Hij bekleedde het met fijn goud, ongeveer twintig ton.

[9] De gouden spijkers wogen samen ongeveer een halve kilo. Ook de bovenzalen bekleedde hij met goud.

[10] In het allerheiligste maakte hij twee cherubs van beeldhouwwerk, en die bekleedde hij met goud.

[11] De vleugels van de cherubs hadden samen een spanwijdte van ongeveer 9 meter. De ene vleugel was ongeveer 2,25 meter lang en raakte de wand van het huis. De andere vleugel was even lang en raakte de vleugel van de andere cherub.

[12] Zo was het ook bij de tweede cherub. Zijn ene vleugel van ongeveer 2,25 meter raakte de wand van het huis, en de andere raakte de vleugel van de eerste

cherub.
[13] De vleugels van deze cherubs spanden samen ongeveer 9 meter. Zij stonden rechtop, met hun gezicht naar de zaal toe.
[14] Hij maakte ook het voorhangsel van blauwpurper, purper, karmozijn en fijn linnen, en daarop maakte hij cherubs.
[15] Voor het huis maakte hij twee zuilen van ongeveer 16 meter hoog, met daarop een kapiteel van ongeveer 2,25 meter.
[16] Hij maakte vlechtwerk zoals in het binnenste vertrek en zette dat boven op de zuilen. Ook maakte hij honderd granaatappels en zette die tussen het vlechtwerk.
[17] Hij zette de zuilen voor de tempel neer, één rechts en één links. De rechter noemde hij Jachin (hij zal bevestigen) en de linker Boaz (in hem is kracht).

2 Kronieken 4

[1] Hij maakte ook een koperen altaar van ongeveer 9 meter lang, 9 meter breed en 4,5 meter hoog.
[2] Verder maakte hij de gegoten zee. Die was van rand tot rand ongeveer 4,5 meter breed en helemaal rond, en ongeveer 2,25 meter hoog. De omtrek was ongeveer 13,5 meter.
[3] Onder de rand zaten rondom afbeeldingen van runderen, tien op elke 45 centimeter. Die twee rijen runderen waren tegelijk met de zee gegoten.
[4] De zee stond op twaalf runderen. Drie keken naar het noorden, drie naar het westen, drie naar het zuiden en drie naar het oosten. De zee stond daar bovenop, en hun achterkanten wezen naar binnen.
[5] De wand was een handbreedte dik, ongeveer 7,5 centimeter. De rand was gemaakt als de rand van een beker, als een leliebloem. Er kon ongeveer 66.000 liter water in.
[6] Hij maakte tien wasvaten en zette er vijf rechts en vijf links. Daarin spoelden zij wat bij het brandoffer hoorde. De zee was er voor de priesters om zich te wassen.

[7] Hij maakte ook tien gouden kandelaars naar het voorschrift en zette die in de tempel, vijf rechts en vijf links.

[8] Verder maakte hij tien tafels en zette die in de tempel, vijf rechts en vijf links. Ook maakte hij honderd gouden sprengschalen.

[9] Hij maakte de voorhof van de priesters en de grote voorhof, met de deuren daarvoor, en die deuren bekleedde hij met koper.

[10] De zee zette hij rechts neer, aan de oostkant, naar het zuiden toe.

[11] Huram (mijn broer is verheven) maakte ook de potten, de scheppen en de sprengschalen. Zo maakte hij het werk af dat hij voor koning Salomo (vrede) aan het huis van God deed.

[12] Dat waren de twee zuilen met de ronde kapitelen erop, en de twee vlechtwerken om die ronde kapitelen te bedekken,

[13] en de vierhonderd granaatappels voor die twee vlechtwerken: twee rijen per vlechtwerk, om de ronde kapitelen boven op de zuilen te bedekken.

[14] Ook maakte hij de onderstellen en de wasvaten daarop,

[15] en de ene zee met de twaalf runderen eronder.

[16] Verder maakte Huram-Abi voor koning Salomo de potten, de scheppen, de vorken en al het bijbehorende gerei. Dat was van gepolijst koper, voor het huis van YHWH.

[17] De koning liet dat gieten in de vlakte van de Jordaan, in vormen van vaste klei, tussen Sukkoth en Zeredatha.

[18] Salomo liet al dit gerei in grote hoeveelheden maken. Het koper werd niet eens gewogen, zoveel was het.

[19] Salomo liet ook al het gerei voor het huis van God maken: het gouden altaar en de tafels met de toonbroden erop,

[20] de kandelaars met hun lampen van zuiver goud, om die volgens het voorschrift aan te steken voor het binnenste vertrek,

[21] en de bloemen, de lampen en de snuiters van goud, van het allerbeste goud.

[22] Verder de messen, de sprengschalen, de schalen en de vuurpannen van zuiver goud. En de deuren van het huis, zowel de binnendeuren naar het allerheiligste als de deuren van de tempelzaal, waren van goud.

2 Kronieken 5

[1] Zo was al het werk klaar dat Salomo (vrede) aan het huis van YHWH liet doen. Daarna bracht hij de gewijde gaven van zijn vader David (geliefde) binnen: het zilver, het goud en al het gerei. Dat legde hij bij de schatten van het huis van God.

[2] Toen riep Salomo de oudsten van Israël (die met God strijdt) in Jeruzalem bijeen, met alle stamhoofden en familiehoofden van de Israëlieten. Zij moesten de ark van het verbond van YHWH uit de Stad van David halen, dat is Sion.

[3] Alle mannen van Israël kwamen bij de koning bijeen op het feest in de zevende maand.

[4] Alle oudsten van Israël kwamen, en de Levieten tilden de ark op.

[5] Zij brachten de ark naar boven, en ook de ontmoetingstent met al het heilige gerei dat erin stond. De priesters en de Levieten droegen dat.

[6] Koning Salomo en de hele vergadering van Israël stonden voor de ark en offerden schapen en runderen. Het waren er zoveel dat niemand ze kon tellen.

[7] De priesters brachten de ark van het verbond van YHWH naar zijn plaats. Dat was het binnenste vertrek van het huis, het allerheiligste, onder de vleugels van de cherubs.

[8] De cherubs spreidden namelijk hun vleugels uit boven de plaats van de ark. Zo overdekten zij de ark en de draagbomen van bovenaf.

[9] De draagbomen waren zo lang dat de uiteinden ervan vanaf de voorkant van het binnenste vertrek te zien waren, maar van buiten niet. Tot vandaag toe is dat zo.

[10] In de ark lagen alleen de twee stenen platen die Mozes (uit het water getrokken) er bij de Horeb in gelegd had. Daar sloot YHWH een verbond met de Israëlieten, toen zij uit Egypte getrokken waren.

[11] Toen kwamen de priesters uit het heiligdom naar buiten. Alle priesters die er waren, hadden zich geheiligd, zonder zich aan de indeling in groepen te houden.

[12] De Levitische zangers stonden allemaal aan de oostkant van het altaar: de mannen van Asaf (hij heeft verzameld), Heman (trouw) en Jeduthun (lofprijzing), met hun zonen en verwanten. Zij droegen fijn linnen en hadden

cimbalen, luiten en harpen. Bij hen stonden 120 priesters die op de trompetten bliezen.

13 De trompetters en de zangers lieten als uit één mond hun stem horen om YHWH te prijzen en te danken. Zij verhieven hun stem met trompetten, cimbalen en andere instrumenten. Zij prezen YHWH, omdat Hij goed is en zijn trouw voor altijd duurt. Toen vulde een wolk het huis van YHWH.

14 De priesters konden door die wolk hun dienst niet meer doen, want de glorie van YHWH had het huis van God gevuld.

2 Kronieken 6

1 Toen zei Salomo (vrede): YHWH heeft gezegd dat Hij in donkerheid zou wonen.

2 Nu heb ik voor U een huis gebouwd om in te wonen, een vaste plaats waar U voor altijd kunt blijven.

3 Daarna draaide de koning zich om en zegende de hele vergadering van Israël (die met God strijdt). De hele vergadering stond daarbij.

4 Hij zei: Geprezen zij YHWH, de God van Israël. Wat Hij met zijn mond tegen mijn vader David (geliefde) gezegd heeft, heeft Hij met zijn hand vervuld. Hij zei:

5 Ik heb mijn volk uit Egypte geleid. Sinds die dag heb ik uit geen enkele stam van Israël een stad uitgekozen om daar een huis voor mijn naam te bouwen. Ook heb ik niemand uitgekozen om vorst over mijn volk Israël te zijn.

6 Maar nu heb ik Jeruzalem uitgekozen voor mijn naam, en David om over mijn volk Israël te heersen.

7 Mijn vader David had zich voorgenomen een huis te bouwen voor de naam van YHWH, de God van Israël.

8 Maar YHWH zei tegen mijn vader David: Je hebt je voorgenomen een huis voor mijn naam te bouwen, en dat was goed van je.

9 Toch zul jij dat huis niet bouwen. Je eigen zoon zal het huis voor mijn naam bouwen.

10 YHWH heeft zijn woord waargemaakt. Ik ben opgevolgd in de plaats van mijn vader David en zit op de troon van Israël, zoals YHWH gezegd heeft. En ik heb het huis gebouwd voor de naam van YHWH, de God van Israël.
11 Daar heb ik de ark neergezet, met daarin het verbond dat YHWH met de Israëlieten gesloten heeft.
12 Toen ging Salomo voor het altaar van YHWH staan, tegenover de hele vergadering van Israël, en hij spreidde zijn handen uit.
13 Salomo had namelijk een koperen verhoging laten maken en die midden op de voorhof gezet. Die was ongeveer 2,25 meter lang, 2,25 meter breed en 1,35 meter hoog. Daarop ging hij staan. Hij knielde neer voor de hele vergadering van Israël en spreidde zijn handen uit naar de hemel.
14 Hij zei: YHWH, God van Israël, er is geen God zoals U, in de hemel of op de aarde. U houdt U aan het verbond en blijft trouw aan uw dienaren die met hun hele hart voor U leven.
15 U bent uw dienaar, mijn vader David, trouw gebleven. Wat U met uw mond tegen hem gezegd hebt, hebt U met uw hand vervuld, zoals vandaag blijkt.
16 Houd U nu, YHWH, God van Israël, aan uw belofte aan uw dienaar David. U zei: Er zal altijd iemand van jouw nakomelingen op de troon van Israël zitten. Dat geldt als je zonen hun weg bewaken en leven naar mijn wet, zoals jij gedaan hebt.
17 Laat nu, YHWH, God van Israël, uw woord waar worden dat U tegen uw dienaar David gesproken hebt.
18 Maar zou God werkelijk bij de mensen op de aarde wonen? Zelfs de hoogste hemel kan U niet bevatten, laat staan dit huis dat ik gebouwd heb.
19 Luister toch naar het gebed en het smeken van uw dienaar, YHWH, mijn God. Hoor het roepen en het bidden van uw dienaar voor U.
20 Laat uw ogen dag en nacht open zijn over dit huis, over de plaats waarvan U gezegd hebt dat U daar uw naam zou vestigen. Hoor het gebed dat uw dienaar op deze plaats bidt.
21 Luister naar het smeken van uw dienaar en van uw volk Israël, wanneer zij op deze plaats bidden. Hoor het vanuit uw woonplaats, vanuit de hemel. Hoor en vergeef.

[22] Misschien misdraagt iemand zich tegen zijn naaste, en wordt er een eed van hem geëist. Die eed legt hij af voor uw altaar in dit huis.
[23] Hoor het dan vanuit de hemel. Grijp in en doe uw dienaren recht. Vergeld de schuldige wat hij gedaan heeft en spreek de onschuldige vrij naar zijn onschuld.
[24] Misschien wordt uw volk Israël door de vijand verslagen, omdat het tegen U gezondigd heeft. En dan komen zij tot inkeer, belijden uw naam en bidden en smeken in dit huis.
[25] Hoor het dan vanuit de hemel. Vergeef de zonde van uw volk Israël en breng hen terug naar het land dat U hun en hun voorouders gegeven hebt.
[26] Misschien blijft de hemel gesloten en valt er geen regen, omdat zij tegen U gezondigd hebben. En dan bidden zij op deze plaats, belijden uw naam en komen tot inkeer omdat U hen getroffen hebt.
[27] Hoor het dan vanuit de hemel. Vergeef de zonde van uw dienaren en van uw volk Israël. Wijs hun de goede weg om te gaan, en geef regen op uw land, dat U uw volk als erfdeel gegeven hebt.
[28] Misschien is er honger in het land, of pest, of graanbrand, meeldauw, sprinkhanen of ander ongedierte. Misschien belegert een vijand het volk in een van de steden, of is er een plaag of een ziekte.
[29] Dan wordt er gebeden en gesmeekt, door één mens of door heel uw volk Israël. Ieder kent zijn eigen plaag en verdriet en strekt zijn handen uit naar dit huis.
[30] Hoor het dan vanuit de hemel, uw vaste woonplaats. Vergeef, en geef ieder wat bij zijn wegen past, want U kent zijn hart. U alleen kent immers het hart van de mensen.
[31] Dan zullen zij ontzag voor U hebben en in uw wegen gaan, zolang zij leven in het land dat U aan onze voorouders gegeven hebt.
[32] Misschien komt er een vreemdeling die niet bij uw volk Israël hoort. Hij komt uit een ver land vanwege uw grote naam, uw sterke hand en uw uitgestrekte arm, en hij komt bidden in dit huis.
[33] Hoor het dan vanuit de hemel, uw vaste woonplaats, en doe alles waar die vreemdeling U om vraagt. Dan zullen alle volken op aarde uw naam kennen en ontzag voor U hebben, net als uw volk Israël. Zij zullen weten dat uw naam

over dit huis is uitgeroepen, dit huis dat ik gebouwd heb.
[34] Misschien trekt uw volk ten strijde tegen zijn vijanden, langs de weg die U hun wijst. Dan bidden zij tot U in de richting van deze stad die U uitgekozen hebt. Zij bidden ook in de richting van dit huis dat ik voor uw naam gebouwd heb.
[35] Hoor dan vanuit de hemel hun gebed en hun smeken, en doe hun recht.
[36] Misschien zondigen zij tegen U, want er is geen mens die niet zondigt. Dan wordt U boos op hen en geeft U hen over aan de vijand. Zij worden dan als gevangenen weggevoerd naar een ver of nabij land.
[37] Maar in het land van hun gevangenschap nemen zij het ter harte. Zij komen tot inkeer en smeken U daar: Wij hebben gezondigd, wij hebben verkeerd gehandeld en goddeloos geleefd.
[38] Zij keren met heel hun hart en heel hun ziel naar U terug in het land van hun gevangenschap. Zij bidden in de richting van hun land, dat U aan hun voorouders gegeven hebt. Zij bidden ook naar deze stad die U uitgekozen hebt en naar dit huis dat ik voor uw naam gebouwd heb.
[39] Hoor dan vanuit de hemel, uw vaste woonplaats, hun gebed en hun smeken. Doe hun recht en vergeef uw volk wat het tegen U misdaan heeft.
[40] Nu, mijn God, laat uw ogen toch open zijn en uw oren luisteren naar het gebed op deze plaats.
[41] En nu, YHWH God, sta op en kom naar uw rustplaats, U en de ark van uw kracht. Laat uw priesters bekleed zijn met redding, YHWH God, en laat uw getrouwen blij zijn over het goede.
[42] YHWH God, wijs uw gezalfde niet af. Denk aan de trouw die U aan uw dienaar David bewezen hebt.

2 Kronieken 7

[1] Toen Salomo (vrede) klaar was met bidden, daalde er vuur uit de hemel. Het verteerde het brandoffer en de andere offers, en de glorie van YHWH vulde het huis.

[2] De priesters konden het huis van YHWH niet binnengaan, want de glorie van YHWH had het gevuld.

[3] Alle Israëlieten zagen het vuur neerdalen en de glorie van YHWH boven het huis. Toen knielden zij op de vloer met hun gezicht naar de grond. Zij aanbaden en prezen YHWH, omdat Hij goed is en zijn trouw voor altijd duurt.

[4] De koning en het hele volk brachten offers voor YHWH.

[5] Koning Salomo offerde 22.000 runderen en 120.000 schapen. Zo wijdden de koning en het hele volk het huis van God in.

[6] De priesters stonden op hun post, en de Levieten met de muziekinstrumenten van YHWH. Koning David (geliefde) had die laten maken om YHWH te prijzen, omdat zijn trouw voor altijd duurt. De priesters bliezen tegenover hen op de trompetten, en heel Israël (die met God strijdt) stond erbij.

[7] Salomo wijdde ook het middelste deel van de voorhof, voor het huis van YHWH. Daar bracht hij namelijk de brandoffers en het vet van de dankoffers. Het koperen altaar dat hij gemaakt had, was daar te klein voor.

[8] In die tijd vierde Salomo zeven dagen lang feest, en heel Israël met hem. Het was een heel grote vergadering, van de ingang van Hamath tot de beek van Egypte.

[9] Op de achtste dag hielden zij een feestelijke slotdag. Zij hadden zeven dagen de inwijding van het altaar gevierd en zeven dagen het feest.

[10] Op de drieëntwintigste dag van de zevende maand liet hij het volk naar huis gaan. Zij waren blij en opgewekt over het goede dat YHWH aan David, aan Salomo en aan zijn volk Israël gedaan had.

[11] Zo maakte Salomo het huis van YHWH en het paleis van de koning af. Alles wat hij zich had voorgenomen voor het huis van YHWH en voor zijn eigen huis, voerde hij goed uit.

[12] YHWH verscheen 's nachts aan Salomo. Hij zei tegen hem: Ik heb je gebed gehoord. Ik heb deze plaats voor mijzelf uitgekozen als een huis waar geofferd wordt.

[13] Misschien sluit ik de hemel, zodat er geen regen valt. Of ik geef de sprinkhaan opdracht het land kaal te vreten, of ik stuur de pest onder mijn volk.

[14] Mijn volk is naar mijn naam genoemd. Als zij dan nederig worden en bidden, mij zoeken en zich bekeren van hun slechte wegen, dan zal ik uit de hemel horen. Ik zal hun zonden vergeven en hun land genezen.
[15] Van nu af zullen mijn ogen open zijn en mijn oren luisteren naar het gebed op deze plaats.
[16] Want ik heb dit huis nu uitgekozen en geheiligd, zodat mijn naam er voor altijd zal zijn. Mijn ogen en mijn hart zullen daar altijd zijn.
[17] En jij? Leef voor mij zoals je vader David dat deed. Doe alles wat ik je opgedragen heb en houd je aan mijn voorschriften en regels.
[18] Dan zal ik je koningschap vast doen staan. Dat heb ik met je vader David afgesproken: er zal altijd iemand van jou over Israël heersen.
[19] Maar misschien keren jullie je af en verlaten jullie mijn voorschriften en geboden, die ik jullie gegeven heb. Misschien gaan jullie andere goden dienen en buigen jullie je voor die goden.
[20] Dan zal ik hen wegrukken uit mijn land, dat ik hun gegeven heb. En dit huis, dat ik voor mijn naam geheiligd heb, zal ik wegwerpen. Ik maak het tot een spreekwoord en een spot onder alle volken.
[21] Iedereen die langs dit hoog verheven huis komt, zal ontzet zijn. Hij zal zeggen: Waarom heeft YHWH dit met dit land en dit huis gedaan?
[22] En men zal antwoorden: Zij hebben YHWH verlaten, de God van hun voorouders, die hen uit Egypte geleid heeft. Zij hebben zich aan andere goden gehouden en die gediend. Daarom heeft Hij al dit onheil over hen gebracht.

2 Kronieken 8

[1] Twintig jaar lang bouwde Salomo (vrede) aan het huis van YHWH en aan zijn eigen paleis.
[2] Daarna bouwde hij de steden weer op die Huram (mijn broer is verheven) hem gegeven had, en hij liet Israëlieten daar wonen.
[3] Salomo trok ook naar Hamath-Zoba en nam het in.
[4] Hij bouwde Tadmor in de woestijn en alle voorraadsteden in Hamath.

[5] Ook bouwde hij Hoog-Beth-Horon en Laag-Beth-Horon, versterkte steden met muren, deuren en grendels.

[6] Verder bouwde hij Baälath en alle voorraadsteden die hij had. Ook bouwde hij alle wagensteden en de steden voor de ruiters. Zo bouwde hij alles wat hij wilde, in Jeruzalem, op de Libanon en in zijn hele rijk.

[7] In het land woonden nog mensen die niet bij Israël (die met God strijdt) hoorden: Hethieten, Amorieten, Ferezieten, Hevieten en Jebusieten.

[8] Hun nakomelingen waren in het land overgebleven, omdat de Israëlieten hen niet uitgeroeid hadden. Salomo liet hen dwangarbeid doen, tot vandaag toe.

[9] Maar van de Israëlieten maakte Salomo niemand slaaf voor zijn werk. Zij waren soldaten, aanvoerders van zijn officieren en bevelhebbers over zijn wagens en ruiters.

[10] Koning Salomo had 250 opzichters die leiding gaven aan het volk.

[11] Salomo liet de dochter van Farao uit de Stad van David (geliefde) verhuizen naar het huis dat hij voor haar gebouwd had. Hij zei namelijk: Mijn vrouw mag niet wonen in het huis van David, de koning van Israël. Die plaatsen zijn heilig, want de ark van YHWH is er geweest.

[12] Toen bracht Salomo brandoffers voor YHWH op het altaar dat hij voor de voorhal gebouwd had.

[13] Hij offerde zoals Mozes (uit het water getrokken) het voor elke dag voorgeschreven had: op de sabbatten, de nieuwemaansdagen en de drie jaarlijkse feesten. Dat waren het feest van de ongezuurde broden, het Wekenfeest en het Loofhuttenfeest.

[14] Zoals zijn vader David had bepaald, stelde hij de groepen priesters aan voor hun dienst. Ook wees hij de Levieten hun taken toe: God prijzen en de priesters helpen, elke dag zoals voorgeschreven. Verder zette hij de poortwachters per groep bij elke poort, want zo had David, de man van God, het bevolen.

[15] Niemand week af van wat de koning de priesters en de Levieten bevolen had, ook niet als het om de schatten ging.

[16] Zo was al het werk van Salomo goed geregeld, vanaf de dag dat het huis van YHWH gegrondvest werd tot het klaar was. Het huis van YHWH was voltooid.

17 Toen ging Salomo naar Ezeon-Geber en naar Eloth, aan de kust in het land Edom.
18 Huram stuurde hem schepen, met zeelui die verstand van de zee hadden. Zij gingen met de mensen van Salomo naar Ofir en haalden daar ongeveer 15 ton goud vandaan. Dat brachten zij bij koning Salomo.

2 Kronieken 9

1 De koningin van Scheba hoorde over de roem van Salomo (vrede). Zij kwam naar Jeruzalem om hem met raadsels op de proef te stellen. Zij had een grote stoet bij zich, met kamelen die specerijen, veel goud en edelstenen droegen. Bij Salomo gekomen sprak zij met hem over alles wat zij op haar hart had.
2 Salomo gaf antwoord op al haar vragen. Niets was hem te moeilijk om uit te leggen.
3 De koningin van Scheba zag de wijsheid van Salomo en het huis dat hij gebouwd had.
4 Zij zag het eten op zijn tafel, hoe zijn hovelingen zaten en zijn dienaren stonden, en hoe zij gekleed waren. Zij zag zijn schenkers met hun kleding, en de trap waarlangs hij naar het huis van YHWH ging. Toen was zij er helemaal stil van.
5 Zij zei tegen de koning: Het is echt waar wat ik in mijn land over u en uw wijsheid gehoord heb.
6 Ik geloofde het niet, tot ik kwam en het met eigen ogen zag. En kijk, nog niet de helft van uw grote wijsheid is mij verteld. U bent nog veel meer dan de verhalen zeggen.
7 Wat een geluk voor uw mannen, en voor uw dienaren die steeds bij u staan en uw wijsheid horen.
8 Geprezen zij YHWH, uw God, die u graag op zijn troon gezet heeft als koning voor Hem. Uw God houdt van Israël (die met God strijdt) en wil het voor altijd laten bestaan. Daarom heeft Hij u koning over hen gemaakt, om recht en gerechtigheid te doen.

[9] Zij gaf de koning ongeveer 4 ton goud, heel veel specerijen en edelstenen. Nooit eerder waren er zulke specerijen als de koningin van Scheba aan koning Salomo gaf.

[10] De mensen van Huram (mijn broer is verheven) en die van Salomo brachten goud uit Ofir. Zij brachten ook sandelhout en edelstenen mee.

[11] Van dat sandelhout maakte de koning trappen voor het huis van YHWH en voor het paleis. Ook maakte hij er harpen en luiten van voor de zangers. Zoiets was in het land Juda (lofprijs) nog nooit gezien.

[12] Koning Salomo gaf de koningin van Scheba alles wat zij wilde en vroeg. Het was meer dan wat zij zelf meegebracht had. Daarna ging zij met haar dienaren terug naar haar land.

[13] Het goud dat in één jaar bij Salomo binnenkwam, woog ongeveer 23 ton.

[14] Dat was nog afgezien van wat handelaars en kooplui inbrachten. Ook alle koningen van Arabië en de bestuurders van het land brachten goud en zilver bij Salomo.

[15] Koning Salomo maakte tweehonderd grote schilden van geslagen goud. Voor elk schild gebruikte hij ongeveer 7 kilo goud.

[16] Ook maakte hij driehonderd kleinere schilden van geslagen goud, elk van ongeveer 3,5 kilo. De koning legde ze in het Woudhuis van de Libanon.

[17] Verder maakte de koning een grote ivoren troon, die hij met zuiver goud overtrok.

[18] De troon had zes treden en een gouden voetbank, die eraan vastzat. Aan weerskanten van de zitting waren leuningen, en daarbij stonden twee leeuwen.

[19] Op de zes treden stonden aan beide kanten twaalf leeuwen. Zoiets was in geen enkel koninkrijk gemaakt.

[20] Alle drinkbekers van koning Salomo waren van goud, en al het gerei van het Woudhuis van de Libanon was van zuiver goud. Zilver telde in de tijd van Salomo niet mee.

[21] De schepen van de koning voeren namelijk met de mensen van Huram naar Tarsis. Eens in de drie jaar kwamen die schepen binnen met goud, zilver, ivoor, apen en pauwen.

[22] Zo werd koning Salomo groter dan alle koningen van de aarde in rijkdom en wijsheid.
[23] Alle koningen van de aarde kwamen bij Salomo om de wijsheid te horen die God hem gegeven had.
[24] Ieder van hen bracht een geschenk mee: zilveren en gouden voorwerpen, kleren, wapens, specerijen, paarden en muildieren. Dat gebeurde jaar na jaar.
[25] Salomo had vierduizend stallen voor paarden en wagens, en 12.000 ruiters. Die legerde hij in de wagensteden en bij de koning in Jeruzalem.
[26] Hij heerste over alle koningen, van de Eufraat tot aan het land van de Filistijnen en tot aan de grens van Egypte.
[27] De koning maakte zilver in Jeruzalem zo gewoon als steen, en cederhout zo gewoon als de wilde vijgenbomen in de laagte.
[28] Voor Salomo werden paarden ingevoerd uit Egypte en uit alle andere landen.
[29] De verdere geschiedenis van Salomo staat van begin tot eind beschreven bij de profeet Nathan (hij heeft gegeven). Ook staat zij in de profetie van Ahia (mijn broer is YHWH) uit Silo en in de visioenen van de ziener Jedi over Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik).
[30] Salomo regeerde veertig jaar in Jeruzalem over heel Israël.
[31] Toen stierf Salomo, en hij werd begraven in de stad van zijn vader David (geliefde). Zijn zoon Rehabeam (het volk wordt ruim) werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 10

[1] Rehabeam (het volk wordt ruim) ging naar Sichem, want heel Israël (die met God strijdt) was daar bijeengekomen om hem koning te maken.
[2] Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), hoorde dat. Hij was in Egypte, waar hij voor koning Salomo (vrede) naartoe gevlucht was. Daarom kwam Jerobeam terug uit Egypte.
[3] Zij hadden hem namelijk laten roepen. Jerobeam kwam met heel Israël, en zij zeiden tegen Rehabeam:

[4] Uw vader heeft ons een zwaar juk opgelegd. Maak het harde werk van uw vader lichter en verlicht het juk dat hij ons opgelegd heeft. Dan zullen wij u dienen.

[5] Hij zei tegen hen: Kom over drie dagen bij mij terug. Toen ging het volk weg.

[6] Koning Rehabeam ging te rade bij de oudsten die zijn vader Salomo gediend hadden toen die nog leefde. Hij vroeg: Wat raadt u aan? Wat moet ik dit volk antwoorden?

[7] Zij zeiden tegen hem: Wees goed voor dit volk en vriendelijk tegen hen. Spreek goede woorden tegen hen, dan zullen zij u altijd dienen.

[8] Maar hij legde de raad van de oudsten naast zich neer. Hij ging te rade bij de jongemannen die met hem opgegroeid waren en nu bij hem stonden.

[9] Hij vroeg hun: Wat raadt u aan? Wat moeten wij dit volk antwoorden? Zij hebben mij gevraagd het juk lichter te maken dat mijn vader hun opgelegd heeft.

[10] De jongemannen die met hem opgegroeid waren, zeiden: Het volk klaagt dat uw vader hun juk zwaar gemaakt heeft. Zij vragen u het lichter te maken. Antwoord hun dan zo: Mijn pink is dikker dan het middel van mijn vader.

[11] Mijn vader heeft u een zwaar juk opgelegd, maar ik zal het nog zwaarder maken. Mijn vader heeft u met zwepen gestraft, maar ik zal u met schorpioenen straffen.

[12] Op de derde dag kwamen Jerobeam en het hele volk bij Rehabeam, zoals de koning gezegd had.

[13] De koning gaf hun een hard antwoord. Hij legde de raad van de oudsten naast zich neer.

[14] Hij sprak hen toe volgens de raad van de jongemannen: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal het nog zwaarder maken. Mijn vader heeft u met zwepen gestraft, maar ik zal u met schorpioenen straffen.

[15] De koning luisterde dus niet naar het volk. Deze wending kwam van God, zodat YHWH zijn woord waarmaakte. Dat had Hij door Ahia (mijn broer is YHWH) uit Silo tegen Jerobeam, de zoon van Nebat, gesproken.

16 Heel Israël zag dat de koning niet naar hen luisterde. Toen antwoordde het volk de koning: Wat hebben wij met David (geliefde) te maken? Wij hebben geen erfdeel bij de zoon van Isaï (geschenk). Ga naar huis, Israël! Zorg nu maar voor je eigen huis, David! Zo ging heel Israël naar huis.
17 Maar over de Israëlieten die in de steden van Juda (lofprijs) woonden, bleef Rehabeam koning.
18 Toen stuurde koning Rehabeam Hadoram (Hadad is verheven), die over de dwangarbeid ging. De Israëlieten stenigden hem, zodat hij stierf. Koning Rehabeam kon nog net op zijn wagen springen en vluchtte naar Jeruzalem.
19 Zo kwam Israël in opstand tegen het huis van David, tot vandaag toe.

2 Kronieken 11

1 Toen Rehabeam (het volk wordt ruim) in Jeruzalem kwam, riep hij Juda (lofprijs) en Benjamin (zoon van de rechterhand) bijeen: 180.000 geoefende soldaten. Zij moesten tegen Israël (die met God strijdt) strijden om het koninkrijk voor Rehabeam terug te winnen.
2 Maar het woord van YHWH kwam tot Semaja (YHWH heeft gehoord), de man van God:
3 Zeg tegen Rehabeam, de zoon van Salomo (vrede), de koning van Juda, en tegen heel Israël in Juda en Benjamin:
4 YHWH zegt: trek niet op en vecht niet tegen jullie broers. Laat iedereen naar huis gaan, want dit is door mij gebeurd. Zij luisterden naar de woorden van YHWH en zagen af van de tocht tegen Jerobeam (het volk neemt toe).
5 Rehabeam bleef in Jeruzalem wonen. Hij bouwde steden in Juda uit tot vestingen.
6 Hij versterkte Bethlehem, Etham en Thekoa,
7 Beth-Zur, Socho en Adullam,
8 Gath, Maresa en Zif,
9 Adoraïm, Lachis en Azeka,

[10] Zora, Ajalon en Hebron. Dat waren de versterkte steden in Juda en Benjamin.
[11] Hij maakte de vestingen sterk, stelde er bevelhebbers aan en legde er voorraden voedsel, olie en wijn neer.
[12] In elke stad legde hij grote schilden en speren neer en maakte die heel sterk. Zo waren Juda en Benjamin van hem.
[13] De priesters en de Levieten in heel Israël sloten zich bij hem aan, uit hun hele gebied.
[14] De Levieten verlieten hun weidegronden en hun bezit en kwamen naar Juda en Jeruzalem. Jerobeam en zijn zonen hadden hen namelijk weggestuurd, zodat zij YHWH niet meer als priester konden dienen.
[15] Jerobeam had zelf priesters aangesteld voor de offerhoogten, voor de bokgoden en voor de kalveren die hij gemaakt had.
[16] Uit alle stammen van Israël kwamen er mensen achter hen aan naar Jeruzalem. Zij wilden met heel hun hart YHWH zoeken, de God van Israël, en Hem offers brengen.
[17] Zo maakten zij het koninkrijk Juda sterk. Drie jaar lang steunden zij Rehabeam, de zoon van Salomo, want drie jaar lang leefden zij zoals David (geliefde) en Salomo.
[18] Rehabeam trouwde met Mahalath, de dochter van Jerimoth (hoogten), de zoon van David. Ook trouwde hij met Abihaïl (mijn vader is kracht), de dochter van Eliab (mijn God is vader), de zoon van Isaï (geschenk).
[19] Zij kreeg voor hem de zonen Jeüs, Semaria (YHWH behoedt) en Zaham.
[20] Daarna trouwde hij met Maächa (onderdrukking), de dochter van Absalom (vader is vrede). Zij kreeg voor hem Abia (YHWH is mijn vader), Attai (mijn tijd), Ziza (overvloed) en Selomith (vredig).
[21] Rehabeam hield meer van Maächa, de dochter van Absalom, dan van al zijn andere vrouwen en bijvrouwen. Hij had achttien vrouwen en zestig bijvrouwen, en hij kreeg achtentwintig zonen en zestig dochters.
[22] Rehabeam maakte Abia, de zoon van Maächa, tot hoofd en leider onder zijn broers, want hij wilde hem koning maken.

[23] Hij pakte het verstandig aan. Hij verspreidde zijn zonen over alle streken van Juda en Benjamin, in alle versterkte steden. Hij gaf hun volop voedsel en zocht voor hen veel vrouwen.

2 Kronieken 12

[1] Toen Rehabeams (het volk wordt ruim) koningschap sterk stond en hij machtig geworden was, verliet hij de wet van YHWH. Heel Israël (die met God strijdt) deed met hem mee.

[2] In het vijfde jaar van koning Rehabeam trok Sisak, de koning van Egypte, op tegen Jeruzalem. Zij waren namelijk ontrouw geweest aan YHWH.

[3] Hij kwam met 1.200 wagens en 60.000 ruiters. Het volk dat met hem uit Egypte meekwam, was niet te tellen: Libiërs, Sukkieten en Nubiërs.

[4] Hij nam de versterkte steden van Juda (lofprijs) in en kwam tot bij Jeruzalem.

[5] Toen kwam de profeet Semaja (YHWH heeft gehoord) bij Rehabeam en de leiders van Juda, die zich vanwege Sisak in Jeruzalem verzameld hadden. Hij zei tegen hen: YHWH zegt: jullie hebben mij verlaten, daarom heb ik jullie overgelaten aan Sisak.

[6] Toen werden de leiders van Israël en de koning nederig en zeiden: YHWH is rechtvaardig.

[7] YHWH zag dat zij nederig werden. Daarom kwam het woord van YHWH tot Semaja: Zij zijn nederig geworden. Ik zal hen niet vernietigen, maar hun binnenkort redding geven. Mijn woede zal niet door Sisak over Jeruzalem uitgestort worden.

[8] Toch zullen zij zijn dienaren worden. Dan zullen zij het verschil leren tussen mij dienen en de koninkrijken van de landen dienen.

[9] Sisak, de koning van Egypte, trok op tegen Jeruzalem. Hij nam de schatten van het huis van YHWH en van het paleis mee. Hij nam alles mee, ook alle gouden schilden die Salomo (vrede) gemaakt had.

[10] Koning Rehabeam maakte in plaats daarvan koperen schilden. Die gaf hij in bewaring aan de bevelhebbers van de lijfwacht, die de ingang van het paleis bewaakten.

[11] Telkens als de koning naar het huis van YHWH ging, kwam de lijfwacht de schilden dragen. Daarna brachten zij die terug naar de wachtkamer.
[12] Omdat hij nederig werd, keerde de toorn van YHWH zich van hem af. Hij werd niet helemaal vernietigd, en in Juda waren ook nog goede dingen.
[13] Koning Rehabeam stond sterk in Jeruzalem en regeerde daar. Hij was eenenveertig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zeventien jaar in Jeruzalem. Die stad had YHWH uit alle stammen van Israël uitgekozen om er zijn naam te vestigen. Zijn moeder heette Naäma en kwam uit Ammon.
[14] Hij deed wat slecht was, want hij zette zijn hart er niet op om YHWH te zoeken.
[15] De geschiedenis van Rehabeam staat van begin tot eind beschreven bij de profeet Semaja en bij de ziener Iddo, in de geslachtsregisters. Ook de oorlogen tussen Rehabeam en Jerobeam (het volk neemt toe) staan daar, zolang zij leefden.
[16] Toen stierf Rehabeam, en hij werd begraven in de Stad van David (geliefde). Zijn zoon Abia (YHWH is mijn vader) werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 13

[1] In het achttiende jaar van koning Jerobeam (het volk neemt toe) werd Abia (YHWH is mijn vader) koning over Juda (lofprijs).
[2] Hij regeerde drie jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Michaja (wie is als YHWH) en was de dochter van Uriël (God is mijn licht) uit Gibea. Tussen Abia en Jerobeam was er oorlog.
[3] Abia begon de strijd met een leger van 400.000 uitgelezen, dappere mannen. Jerobeam stelde zich tegenover hem op met 800.000 uitgelezen, dappere mannen.
[4] Abia ging boven op de berg Zemaraïm staan, in het bergland van Efraïm (vruchtbaar). Hij riep: Luister naar mij, Jerobeam en heel Israël (die met God strijdt)!
[5] Weet u dan niet dat YHWH, de God van Israël, het koningschap over Israël voor altijd aan David (geliefde) gegeven heeft? Hij gaf het aan hem en zijn

zonen, met een verbond van zout.

[6] Toch is Jerobeam, de zoon van Nebat (aanblik), in opstand gekomen tegen zijn heer. Hij was een dienaar van Salomo (vrede), de zoon van David.

[7] Er sloten zich leeglopers en slechte mannen bij hem aan. Zij waren te sterk voor Rehabeam (het volk wordt ruim), de zoon van Salomo. Rehabeam was nog jong en onzeker en kon hen niet aan.

[8] En nu denkt u sterk te staan tegen het koninkrijk van YHWH, dat in handen van Davids zonen is. U bent met veel mensen, en u hebt de gouden kalveren bij u die Jerobeam als goden voor u gemaakt heeft.

[9] Hebt u de priesters van YHWH niet verjaagd, de zonen van Aäron (verlichte), en de Levieten? Hebt u geen eigen priesters aangesteld, zoals de volken om u heen? Wie met een jonge stier en zeven rammen komt, wordt bij u priester van goden die geen goden zijn.

[10] Maar YHWH is onze God, en wij hebben Hem niet verlaten. De priesters die YHWH dienen, zijn zonen van Aäron, en de Levieten doen hun werk.

[11] Elke morgen en elke avond branden zij brandoffers en geurig reukwerk voor YHWH. Zij leggen het brood klaar op de reine tafel en steken elke avond de gouden kandelaar met zijn lampen aan. Wij doen wat YHWH ons opgedragen heeft, maar u hebt Hem verlaten.

[12] Kijk, God gaat ons voorop, met zijn priesters en de trompetten die het signaal tegen u geven. Israëlieten, vecht niet tegen YHWH, de God van uw voorouders, want u zult niet winnen.

[13] Maar Jerobeam liet een groep om hen heen trekken, zodat die in hun rug kwam. Zo stond het ene deel tegenover Juda en het andere in hun rug.

[14] Juda keek om en zag dat de strijd van voren en van achteren kwam. Toen riepen zij tot YHWH, en de priesters bliezen op de trompetten.

[15] De mannen van Juda hieven de strijdkreet aan. Terwijl zij dat deden, versloeg God Jerobeam en heel Israël, voor Abia en Juda uit.

[16] De Israëlieten vluchtten voor Juda, en God gaf hen in hun macht.

[17] Abia en zijn leger brachten hun een zware slag toe. Van Israël sneuvelden 500.000 uitgelezen mannen.

[18] Zo werden de Israëlieten in die tijd vernederd. De mannen van Juda werden sterk, omdat zij op YHWH, de God van hun voorouders, gesteund hadden.
[19] Abia achtervolgde Jerobeam en nam een aantal steden van hem in: Bethel, Jesana en Efron (hertenkalf), met de plaatsen eromheen.
[20] Jerobeam kwam zolang Abia leefde niet meer op krachten. YHWH trof hem, en hij stierf.
[21] Abia werd steeds sterker. Hij trouwde met veertien vrouwen en kreeg tweeëntwintig zonen en zestien dochters.
[22] De verdere geschiedenis van Abia, zijn daden en zijn woorden, staat beschreven in het verhaal van de profeet Iddo.

2 Kronieken 14

[1] Abia (YHWH is mijn vader) stierf, en zij begroeven hem in de Stad van David (geliefde). Zijn zoon Asa (arts) werd koning in zijn plaats. In zijn tijd had het land tien jaar rust.
[2] Asa deed wat goed en juist was in de ogen van YHWH, zijn God.
[3] Hij haalde de vreemde altaren en de offerhoogten weg, brak de gewijde stenen af en hakte de gewijde palen om.
[4] Hij zei tegen Juda (lofprijs) dat zij YHWH, de God van hun voorouders, moesten zoeken en de wet en de geboden moesten doen.
[5] Uit alle steden van Juda haalde hij de offerhoogten en de wierookaltaren weg. Het koninkrijk had rust onder hem.
[6] Hij bouwde versterkte steden in Juda, want het land had rust. In die jaren was er geen oorlog tegen hem, omdat YHWH hem rust gaf.
[7] Hij zei tegen Juda: Laten wij deze steden bouwen en er muren omheen zetten, met torens, deuren en grendels. Het land ligt nog voor ons open, want wij hebben YHWH, onze God, gezocht. Wij hebben Hem gezocht, en Hij heeft ons rondom rust gegeven. Zo bouwden zij, en het ging hun goed.
[8] Asa had een leger van 300.000 man uit Juda, met grote schilden en speren. Uit Benjamin (zoon van de rechterhand) had hij 280.000 man met schilden en bogen. Het waren allemaal dappere strijders.

[9] Zerah (opgaande zon) uit Nubië trok tegen hen op met een leger van een miljoen man en driehonderd wagens. Hij kwam tot bij Maresa.

[10] Toen trok Asa hem tegemoet, en zij stelden zich op voor de strijd in het dal Zefatha bij Maresa.

[11] Asa riep YHWH, zijn God, aan en zei: YHWH, voor U maakt het niets uit of U de sterke of de zwakke helpt. Help ons, YHWH, onze God, want wij steunen op U. In uw naam zijn wij tegen deze overmacht opgetrokken. YHWH, U bent onze God. Laat een sterfelijk mens niets tegen U beginnen.

[12] YHWH versloeg de Nubiërs voor Asa en Juda uit, en zij sloegen op de vlucht.

[13] Asa en zijn leger achtervolgden hen tot bij Gerar. Er vielen zoveel Nubiërs dat zij zich niet meer konden herstellen, want zij werden verpletterd voor YHWH en zijn leger. Juda nam heel veel buit mee.

[14] Zij verwoestten alle steden rond Gerar, want de schrik van YHWH lag op hen. Zij plunderden al die steden, want er was veel buit.

[15] Ook overvielen zij de tenten van de veehouders. Zij voerden veel schapen en kamelen weg en kwamen terug in Jeruzalem.

2 Kronieken 15

[1] Toen kwam de Geest van God over Azaria (YHWH helpt), de zoon van Oded (die ondersteunt).

[2] Hij ging Asa (arts) tegemoet en zei tegen hem: Luister naar mij, Asa, en heel Juda (lofprijs) en Benjamin (zoon van de rechterhand)! YHWH is met u zolang u met Hem bent. Als u Hem zoekt, zult u Hem vinden, maar als u Hem verlaat, zal Hij u verlaten.

[3] Israël (die met God strijdt) is lange tijd zonder de ware God geweest, zonder priester die onderwees en zonder de wet.

[4] Maar in hun nood keerden zij terug naar YHWH, de God van Israël. Zij zochten Hem, en Hij liet zich vinden.

[5] In die tijd was niemand veilig op weg, niet bij het gaan en niet bij het komen. Er was veel onrust onder alle inwoners van die landen.

[6] Volk botste tegen volk en stad tegen stad, want God bracht hen met allerlei nood in verwarring.

[7] Wees dus sterk en laat uw handen niet verslappen, want er is loon voor uw werk.

[8] Asa hoorde deze woorden, de profetie van de profeet Oded. Hij vatte moed en haalde de afschuwelijke afgoden weg uit heel Juda en Benjamin. Ook deed hij dat in de steden die hij in het bergland van Efraïm (vruchtbaar) veroverd had. En hij vernieuwde het altaar van YHWH, dat voor de voorhal stond.

[9] Hij riep heel Juda en Benjamin bijeen, met de vreemdelingen uit Efraïm, Manasse (doen vergeten) en Simeon (hij heeft gehoord) die bij hen woonden. Uit Israël waren namelijk velen naar hem overgelopen, toen zij zagen dat YHWH, zijn God, met hem was.

[10] Zij kwamen in de derde maand in Jeruzalem bijeen, in het vijftiende jaar van de regering van Asa.

[11] Op die dag offerden zij YHWH van de buit die zij meegebracht hadden: zevenhonderd runderen en zevenduizend schapen.

[12] Zij sloten een verbond dat zij YHWH, de God van hun voorouders, zouden zoeken met heel hun hart en heel hun ziel.

[13] Wie YHWH, de God van Israël, niet zou zoeken, zou gedood worden, klein of groot, man of vrouw.

[14] Zij zwoeren dat aan YHWH met luide stem en gejuich, en met trompetten en hoorns.

[15] Heel Juda was blij over deze eed, want zij hadden met heel hun hart gezworen. Zij hadden Hem met hun hele wil gezocht, en Hij liet zich vinden. YHWH gaf hun rust aan alle kanten.

[16] Koning Asa zette ook zijn moeder Maächa (onderdrukking) af als koningin-moeder. Zij had namelijk een afschuwelijk beeld voor de gewijde paal gemaakt. Asa hakte dat beeld om, verbrijzelde het en verbrandde het bij de beek Kidron.

[17] De offerhoogten verdwenen niet uit Israël, maar het hart van Asa was zijn leven lang aan YHWH toegewijd.

[18] Hij bracht de gewijde gaven van zijn vader en zijn eigen gewijde gaven naar het huis van God: zilver, goud en gerei.

[19] Er was geen oorlog tot in het vijfendertigste jaar van de regering van Asa.

2 Kronieken 16

[1] In het zesendertigste jaar van de regering van Asa (arts) trok Baësa (die zoekt), de koning van Israël (die met God strijdt), op tegen Juda (lofprijs). Hij versterkte Rama, zodat niemand nog naar Asa, de koning van Juda, toe of bij hem vandaan kon.

[2] Toen haalde Asa zilver en goud uit de schatkamers van het huis van YHWH en van het paleis. Hij stuurde dat naar Benhadad (zoon van Hadad), de koning van Syrië, die in Damascus woonde. Hij liet zeggen:

[3] Er is een verbond tussen mij en u, zoals tussen mijn vader en uw vader. Kijk, ik stuur u zilver en goud. Verbreek uw verbond met Baësa, de koning van Israël, zodat hij bij mij wegtrekt.

[4] Benhadad luisterde naar koning Asa. Hij stuurde zijn legeraanvoerders naar de steden van Israël. Zij versloegen Ijon, Dan (rechter), Abel-Maïm en alle voorraadsteden van Nafthali (mijn worsteling).

[5] Toen Baësa dat hoorde, hield hij op met het versterken van Rama en legde het werk stil.

[6] Koning Asa riep heel Juda op. Zij droegen de stenen en het hout van Rama weg waarmee Baësa gebouwd had. Daarmee versterkte hij Geba en Mizpa.

[7] In die tijd kwam de ziener Hanani (YHWH is genadig) bij Asa, de koning van Juda. Hij zei tegen hem: U hebt op de koning van Syrië gesteund en niet op YHWH, uw God. Daarom is het leger van de koning van Syrië u ontglipt.

[8] Waren de Nubiërs en Libiërs niet een groot leger, met heel veel wagens en ruiters? Omdat u toen op YHWH steunde, gaf Hij hen in uw macht.

[9] De ogen van YHWH gaan over de hele aarde. Hij wil sterk zijn voor wie Hem met een toegewijd hart dient. Hierin hebt u dwaas gehandeld. Van nu af zult u oorlogen hebben.

[10] Asa werd boos op de ziener en zette hem in de gevangenis, want hij was hierover woedend. In die tijd onderdrukte Asa ook mensen uit het volk.

[11] De geschiedenis van Asa, van begin tot eind, staat beschreven in het boek van de koningen van Juda en Israël.

[12] In het negenendertigste jaar van zijn regering werd Asa ziek aan zijn voeten. Zijn ziekte werd heel ernstig. Ook toen zocht hij YHWH niet, maar hij ging naar de dokters.

[13] Zo stierf Asa. Hij overleed in het eenenveertigste jaar van zijn regering.

[14] Zij begroeven hem in het graf dat hij voor zichzelf in de Stad van David (geliefde) had uitgehakt. Zij legden hem op een bed vol specerijen, klaargemaakt als een geurige mengeling. En zij ontstaken voor hem een heel groot vuur.

2 Kronieken 17

[1] Zijn zoon Josafat (YHWH heeft recht gesproken) werd koning in zijn plaats. Hij maakte zich sterk tegen Israël (die met God strijdt).

[2] Hij legerde troepen in alle versterkte steden van Juda (lofprijs). Ook zette hij bezettingen in het land Juda en in de steden van Efraïm (vruchtbaar) die zijn vader Asa (arts) ingenomen had.

[3] YHWH was met Josafat, want hij ging de wegen die zijn voorvader David (geliefde) in het begin gegaan was. Hij zocht de Baäls niet.

[4] Hij zocht juist de God van zijn vader en leefde naar zijn geboden. Hij deed niet wat Israël deed.

[5] YHWH maakte het koningschap in zijn hand vast. Heel Juda gaf Josafat geschenken, en hij kreeg veel rijkdom en eer.

[6] Hij ging met opgeheven hoofd de wegen van YHWH. Hij haalde ook de offerhoogten en de gewijde palen uit Juda weg.

[7] In het derde jaar van zijn regering stuurde hij zijn leiders eropuit om in de steden van Juda te onderwijzen. Het waren Ben-Chaïl, Obadja (dienaar van YHWH), Zecharja (YHWH gedenkt), Nethaneël (God heeft gegeven) en Michaja (wie is als YHWH).

[8] Met hen gingen de Levieten Semaja (YHWH heeft gehoord), Nethanja (YHWH heeft gegeven), Zebadja (YHWH heeft gegeven), Asaël (God heeft gemaakt), Semiramoth (naam van de hemel), Jonathan (YHWH heeft gegeven), Adonia (YHWH is mijn heer), Tobia (YHWH is goed) en Tob-Adonia mee. Ook gingen de priesters Elisama (God heeft gehoord) en Joram (YHWH is verheven) mee.

[9] Zij onderwezen in Juda, met het wetboek van YHWH bij zich. Zij trokken alle steden van Juda rond en onderwezen het volk.

[10] De schrik van YHWH kwam over alle koninkrijken in de landen rond Juda, zodat zij geen oorlog tegen Josafat voerden.

[11] Sommige Filistijnen brachten Josafat geschenken en een opgelegde schatting in zilver. De Arabieren brachten hem kleinvee: 7.700 rammen en 7.700 bokken.

[12] Zo werd Josafat steeds groter. Hij bouwde burchten en voorraadsteden in Juda.

[13] Hij had veel voorraden in de steden van Juda. In Jeruzalem had hij soldaten, dappere strijders.

[14] Dit is hun telling, per familie. Uit Juda kwamen de aanvoerders over duizend man. Adna (genot) was aanvoerder, met 300.000 dappere strijders.

[15] Naast hem stond aanvoerder Johanan (YHWH is genadig), met 280.000 man.

[16] Naast hem stond Amasia (YHWH is sterk), de zoon van Zichri (herinnerd), die zich vrijwillig aan YHWH gegeven had, met 200.000 dappere strijders.

[17] Uit Benjamin (zoon van de rechterhand) kwam Eljada (God weet), een dappere held, met 200.000 man die boog en schild droegen.

[18] Naast hem stond Jozabad (YHWH heeft gegeven), met 180.000 man die voor de oorlog toegerust waren.

[19] Zij stonden in dienst van de koning. Daarnaast waren er nog de mannen die de koning in de versterkte steden van heel Juda gelegerd had.

2 Kronieken 18

[1] Josafat (YHWH heeft recht gesproken) had veel rijkdom en eer. Door een huwelijk werd hij familie van Achab (broer van de vader).

[2] Een paar jaar later ging hij naar Achab in Samaria. Achab slachtte veel schapen en runderen voor hem en voor zijn gevolg. Hij haalde hem over om samen tegen Ramoth in Gilead op te trekken.

[3] Achab, de koning van Israël (die met God strijdt), vroeg aan Josafat, de koning van Juda (lofprijs): Gaat u met mij mee naar Ramoth in Gilead? Josafat antwoordde: Ik ben als u, en mijn volk is als uw volk. Wij gaan met u mee in deze strijd.

[4] Josafat zei verder tegen de koning van Israël: Vraag vandaag toch eerst naar het woord van YHWH.

[5] Toen riep de koning van Israël de profeten bijeen, vierhonderd man. Hij vroeg hun: Zullen wij tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het laten? Zij zeiden: Trek op, want God zal hen aan de koning overgeven.

[6] Maar Josafat zei: Is hier niet nog een profeet van YHWH aan wie wij het kunnen vragen?

[7] De koning van Israël antwoordde Josafat: Er is nog één man door wie wij YHWH kunnen vragen. Maar ik haat hem, want hij profeteert nooit iets goeds over mij, altijd onheil. Het is Micha (wie is als YHWH), de zoon van Jimla. Josafat zei: Zo moet de koning niet praten.

[8] Toen riep de koning van Israël een hofbeambte en zei: Haal snel Micha, de zoon van Jimla.

[9] De koning van Israël en Josafat, de koning van Juda, zaten elk op hun troon, in vol ornaat. Zij zaten op het plein bij de ingang van de poort van Samaria, en alle profeten profeteerden voor hun ogen.

[10] Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de zoon van Kenaäna (koopman), had ijzeren horens gemaakt. Hij zei: YHWH zegt: hiermee zult u de Syriërs neerstoten tot zij vernietigd zijn.

[11] Alle profeten profeteerden hetzelfde: Trek op naar Ramoth in Gilead, en het zal u lukken. YHWH zal hen aan de koning overgeven.

12 De bode die Micha ging halen, zei tegen hem: Kijk, de profeten voorspellen als uit één mond iets goeds voor de koning. Laat uw woord zijn zoals dat van hen en spreek iets goeds.

13 Maar Micha zei: Zo waar YHWH leeft, ik zal zeggen wat mijn God zegt.

14 Toen hij bij de koning kwam, vroeg die hem: Micha, zullen wij tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het laten? Hij zei: Trek op, en het zal u lukken. Zij zullen aan u overgegeven worden.

15 De koning zei tegen hem: Hoe vaak moet ik u bezweren dat u mij in de naam van YHWH alleen de waarheid vertelt?

16 Hij zei: Ik zag heel Israël verspreid op de bergen, als schapen zonder herder. En YHWH zei: Zij hebben geen heer. Laat ieder in vrede naar huis gaan.

17 Toen zei de koning van Israël tegen Josafat: Heb ik het u niet gezegd? Hij profeteert over mij niets goeds, alleen onheil.

18 Micha zei verder: Luister dan naar het woord van YHWH. Ik zag YHWH op zijn troon zitten, met het hele hemelse leger rechts en links van Hem.

19 YHWH zei: Wie zal Achab, de koning van Israël, overhalen om op te trekken en te sneuvelen bij Ramoth in Gilead? De een zei dit en de ander dat.

20 Toen kwam er een geest naar voren, die voor YHWH ging staan en zei: Ik zal hem overhalen. YHWH vroeg hem: Waarmee?

21 Hij zei: Ik zal eropuit gaan en een leugengeest zijn in de mond van al zijn profeten. YHWH zei: Je zult hem overhalen en het ook voor elkaar krijgen. Ga eropuit en doe het.

22 Kijk dus, YHWH heeft een leugengeest in de mond van deze profeten van u gelegd. YHWH heeft onheil over u uitgesproken.

23 Toen kwam Zedekia, de zoon van Kenaäna, naar voren. Hij sloeg Micha in het gezicht en zei: Langs welke weg is de Geest van YHWH van mij weggegaan om met u te spreken?

24 Micha zei: Dat zult u zien op de dag dat u van kamer naar kamer vlucht om u te verstoppen.

25 De koning van Israël zei: Neem Micha mee en breng hem terug naar Amon (trouw), de bestuurder van de stad. Breng hem ook bij Joas (YHWH heeft

gegeven), de zoon van de koning.
[26] Zeg tegen hen: de koning zegt: zet deze man in de gevangenis. Geef hem alleen wat brood en water tot ik in vrede terugkom.
[27] Micha zei: Als u echt in vrede terugkomt, heeft YHWH niet door mij gesproken. En hij zei: Luister, alle volken!
[28] Zo trokken de koning van Israël en Josafat, de koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead.
[29] De koning van Israël zei tegen Josafat: Ik ga vermomd de strijd in, maar trekt u uw eigen kleren aan. De koning van Israël vermomde zich, en zij gingen de strijd in.
[30] De koning van Syrië had zijn wagenaanvoerders bevolen: Vecht niet tegen klein of groot, maar alleen tegen de koning van Israël.
[31] Toen de wagenaanvoerders Josafat zagen, dachten zij: Dat is de koning van Israël. Zij omsingelden hem om te vechten. Maar Josafat riep het uit, en YHWH hielp hem. God lokte hen bij hem weg.
[32] De wagenaanvoerders zagen dat hij de koning van Israël niet was. Daarom lieten zij hem met rust.
[33] Toen spande een man zomaar zijn boog. Hij trof de koning van Israël tussen de delen van zijn pantser. De koning zei tegen zijn wagenmenner: Keer om en breng mij uit het leger, want ik ben gewond.
[34] Die dag werd de strijd steeds heviger. De koning van Israël hield zich in zijn wagen overeind tegenover de Syriërs, tot de avond. Bij zonsondergang stierf hij.

2 Kronieken 19

[1] Josafat (YHWH heeft recht gesproken), de koning van Juda (lofprijs), kwam veilig terug naar zijn huis in Jeruzalem.
[2] Jehu (YHWH is hij), de zoon van de ziener Hanani (YHWH is genadig), ging hem tegemoet. Hij zei tegen koning Josafat: Moet u de goddeloze helpen en houden van wie YHWH haat? Daarom rust er nu grote toorn van YHWH op u.

[3] Toch is er ook goeds bij u gevonden. U hebt de gewijde palen uit het land weggedaan en uw hart erop gezet om God te zoeken.

[4] Josafat bleef in Jeruzalem wonen. Hij trok opnieuw het volk in, van Berseba tot het bergland van Efraïm (vruchtbaar), en bracht hen terug bij YHWH, de God van hun voorouders.

[5] Hij stelde rechters aan in het land, in alle versterkte steden van Juda, stad voor stad.

[6] Hij zei tegen de rechters: Let goed op wat u doet. U spreekt geen recht voor mensen, maar voor YHWH. Hij is bij u als u rechtspreekt.

[7] Laat daarom ontzag voor YHWH op u rusten. Pas op en doe het goed, want bij YHWH, onze God, is geen onrecht. Hij trekt niemand voor en neemt geen geschenken aan.

[8] In Jeruzalem stelde Josafat ook Levieten, priesters en familiehoofden van Israël (die met God strijdt) aan. Zij moesten rechtspreken voor YHWH en geschillen beslechten. Zij deden dat vanuit Jeruzalem.

[9] Hij gaf hun deze opdracht: Doe dit met ontzag voor YHWH, trouw en met een toegewijd hart.

[10] Er komen geschillen bij u van uw broers uit hun steden: over bloedschuld, over wet en gebod, over voorschriften en regels. Waarschuw hen dan, zodat zij niet schuldig worden tegenover YHWH. Anders komt er grote toorn over u en over uw broers. Doe het zo, dan wordt u niet schuldig.

[11] Kijk, Amarja (YHWH heeft gezegd), de hogepriester, gaat over alles wat met YHWH te maken heeft. Zebadja (YHWH heeft gegeven), de zoon van Ismaël (God hoort), de leider van het huis van Juda, gaat over alles wat met de koning te maken heeft. De Levieten staan als ambtenaren voor u klaar. Wees sterk en doe het, en YHWH zal met de goede zijn.

2 Kronieken 20

[1] Daarna kwamen de Moabieten en de Ammonieten tegen Josafat (YHWH heeft recht gesproken) ten strijde, en met hen nog anderen.

[2] Er kwamen boodschappers bij Josafat, die zeiden: Er komt een grote menigte op u af van de overkant van de zee, uit Syrië. Zij zijn al in Hazezon-Thamar, dat is Engedi.

[3] Josafat werd bang en besloot YHWH te zoeken. Hij riep in heel Juda (lofprijs) een vasten uit.

[4] Juda kwam bijeen om hulp bij YHWH te zoeken. Uit alle steden van Juda kwamen zij om YHWH te zoeken.

[5] Josafat ging staan in de vergadering van Juda en Jeruzalem, in het huis van YHWH, voor de nieuwe voorhof.

[6] Hij zei: YHWH, God van onze voorouders, bent U niet de God in de hemel? U heerst over alle koninkrijken van de volken. In uw hand is kracht en sterkte, en niemand kan tegen U op.

[7] Hebt U, onze God, de inwoners van dit land niet verdreven voor uw volk Israël (die met God strijdt) uit? Hebt U het niet voor altijd gegeven aan de nakomelingen van Abraham (vader van velen), die U liefhad?

[8] Zij zijn daarin gaan wonen en hebben er een heiligdom voor uw naam gebouwd. Zij zeiden:

[9] Als ons kwaad overkomt, het zwaard van het oordeel, of pest of honger, dan zullen wij voor dit huis en voor U gaan staan. Want uw naam is in dit huis. Wij zullen in onze nood tot U roepen, en U zult horen en redden.

[10] En kijk nu naar de Ammonieten, de Moabieten en de mensen van het gebergte Seïr. U liet Israël niet door hun gebied trekken toen zij uit Egypte kwamen. Israël week voor hen uit en vernietigde hen niet.

[11] Kijk hoe zij het ons nu vergelden: zij komen ons verdrijven uit uw eigendom, dat U ons gegeven hebt.

[12] Onze God, zult U hen niet oordelen? Wij hebben geen kracht tegen deze grote menigte die op ons afkomt. Wij weten niet wat wij moeten doen, maar onze ogen zijn op U gericht.

[13] Heel Juda stond voor YHWH, ook hun kleine kinderen, hun vrouwen en hun zonen.

14 Toen kwam de Geest van YHWH midden in de vergadering over Jahaziël (God ziet). Hij was de zoon van Zecharja (YHWH gedenkt), de zoon van Benaja (YHWH heeft gebouwd), de zoon van Jehiël (God leeft), de zoon van Matthanja (gave van YHWH), een Leviet uit de zonen van Asaf (hij heeft verzameld).

15 Hij zei: Let op, heel Juda, inwoners van Jeruzalem en koning Josafat! YHWH zegt tegen u: wees niet bang en schrik niet voor deze grote menigte. De strijd is niet van u, maar van God.

16 Trek morgen tegen hen op. Zij komen omhoog bij de pas van Ziz, en u zult hen vinden aan het einde van het dal, voor de woestijn van Jeruël.

17 In deze strijd hoeft u niet te vechten. Stel u op, blijf staan en zie hoe YHWH u redt, Juda en Jeruzalem. Wees niet bang en schrik niet. Ga hun morgen tegemoet, want YHWH zal met u zijn.

18 Toen boog Josafat zich met zijn gezicht naar de grond. Heel Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen neer voor YHWH en aanbaden Hem.

19 De Levieten uit de Kahathieten en de Korachieten stonden op om YHWH, de God van Israël, met luide stem te prijzen.

20 's Morgens vroeg gingen zij op weg naar de woestijn van Thekoa. Terwijl zij uittrokken, ging Josafat staan en zei: Luister naar mij, Juda en inwoners van Jeruzalem! Vertrouw op YHWH, uw God, dan staat u vast. Vertrouw op zijn profeten, dan zal het u lukken.

21 Hij overlegde met het volk en stelde zangers aan voor YHWH. Zij moesten in heilige feestkleding voor de gewapende mannen uit gaan en zingen: Loof YHWH, want zijn trouw duurt voor altijd!

22 Op het moment dat zij begonnen te juichen en te zingen, liet YHWH de vijanden in een hinderlaag lopen. Dat waren de Ammonieten, de Moabieten en de mensen van het gebergte Seïr, die tegen Juda opgetrokken waren. Zij werden verslagen.

23 De Ammonieten en Moabieten keerden zich tegen de inwoners van het gebergte Seïr om hen te vernietigen. Toen zij met de mensen van Seïr klaar waren, hielpen zij elkaar naar de ondergang.

[24] Juda kwam bij de wachttoren in de woestijn en keek naar de menigte. En kijk, daar lagen dode lichamen op de grond. Niemand was ontkomen.

[25] Josafat en zijn leger kwamen om buit te halen. Zij vonden er veel: bezittingen, kleren en kostbare voorwerpen. Zij namen zoveel mee dat zij het niet konden dragen. Drie dagen lang haalden zij buit weg, want er was veel.

[26] Op de vierde dag kwamen zij bijeen in het dal Beracha. Daar prezen zij YHWH. Daarom heet die plaats tot vandaag toe het dal Beracha.

[27] Daarna keerden alle mannen van Juda en Jeruzalem terug, met Josafat voorop. Zij gingen met blijdschap naar Jeruzalem, want YHWH had hun vreugde over hun vijanden gegeven.

[28] Zij kwamen in Jeruzalem bij het huis van YHWH, met luiten, harpen en trompetten.

[29] De schrik van God kwam over alle koninkrijken in die landen, toen zij hoorden dat YHWH tegen de vijanden van Israël gestreden had.

[30] Zo had het koninkrijk van Josafat rust. Zijn God gaf hem rust aan alle kanten.

[31] Zo regeerde Josafat over Juda. Hij was vijfendertig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde vijfentwintig jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Azuba (verlaten) en was een dochter van Silhi.

[32] Hij ging de weg van zijn vader Asa (arts) en week daar niet van af. Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH.

[33] Toch werden de offerhoogten niet weggehaald, want het volk had zijn hart nog niet op de God van hun voorouders gericht.

[34] De verdere geschiedenis van Josafat staat van begin tot eind beschreven bij Jehu (YHWH is hij), de zoon van Hanani (YHWH is genadig). Dat is opgenomen in het boek van de koningen van Israël.

[35] Daarna sloot Josafat, de koning van Juda, zich aan bij Ahazia (YHWH grijpt vast), de koning van Israël, die goddeloos handelde.

[36] Hij deed met hem mee om schepen te bouwen die naar Tarsis zouden varen. Zij bouwden de schepen in Ezeon-Geber.

[37] Maar Eliëzer (God is hulp), de zoon van Dodava (liefde van YHWH) uit Maresa, profeteerde tegen Josafat: Omdat u zich bij Ahazia hebt aangesloten,

heeft YHWH uw werk verscheurd. De schepen leden schipbreuk en konden niet naar Tarsis varen.

2 Kronieken 21

[1] Josafat (YHWH heeft recht gesproken) stierf en werd bij zijn voorouders begraven in de Stad van David (geliefde). Zijn zoon Joram (YHWH is verheven) werd koning in zijn plaats.

[2] Joram had broers, de zonen van Josafat: Azarja (YHWH helpt), Jehiël (God leeft), Zecharja (YHWH gedenkt), Azarjahu (YHWH heeft geholpen), Michaël (wie is als God) en Sefatja (YHWH heeft recht gedaan). Zij waren allemaal zonen van Josafat, de koning van Israël (die met God strijdt).

[3] Hun vader had hun veel gegeven: zilver, goud en kostbaarheden, en versterkte steden in Juda (lofprijs). Maar het koningschap gaf hij aan Joram, omdat die de oudste was.

[4] Toen Joram het koningschap van zijn vader overnam en sterk stond, doodde hij al zijn broers met het zwaard. Ook doodde hij een aantal leiders van Israël.

[5] Joram was tweeëndertig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde acht jaar in Jeruzalem.

[6] Hij ging de weg van de koningen van Israël, zoals het huis van Achab (broer van de vader) deed, want hij was met een dochter van Achab getrouwd. Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH.

[7] Toch wilde YHWH het huis van David niet vernietigen, vanwege het verbond dat Hij met David gesloten had. Hij had beloofd hem en zijn zonen altijd een lamp te geven.

[8] In zijn tijd kwamen de Edomieten in opstand tegen Juda en stelden een eigen koning aan.

[9] Daarom trok Joram met zijn aanvoerders en al zijn wagens op. Hij stond 's nachts op en versloeg de Edomieten die hem omsingeld hadden, met hun wagenaanvoerders.

[10] Toch bleven de Edomieten in opstand tegen Juda, tot vandaag toe. In die tijd kwam ook Libna in opstand tegen hem, want hij had YHWH, de God van zijn

voorouders, verlaten.
[11] Ook maakte hij offerhoogten in het bergland van Juda. Hij verleidde de inwoners van Jeruzalem tot ontrouw en bracht Juda daartoe.
[12] Toen kwam er een brief van de profeet Elia (mijn God is YHWH) bij hem: YHWH, de God van uw vader David, zegt het volgende. U hebt niet geleefd zoals uw vader Josafat en zoals Asa (arts), de koning van Juda.
[13] U hebt de weg van de koningen van Israël gevolgd. U hebt Juda en de inwoners van Jeruzalem tot ontrouw gebracht, zoals het huis van Achab deed. Ook hebt u uw broers gedood, uit het huis van uw vader, terwijl zij beter waren dan u.
[14] Kijk, YHWH zal uw volk zwaar treffen, en ook uw kinderen, uw vrouwen en al uw bezit.
[15] Zelf zult u heel ziek worden, met een ziekte aan uw ingewanden. Jaar na jaar zal die erger worden, tot uw ingewanden naar buiten komen.
[16] YHWH zette de Filistijnen en de Arabieren die naast de Nubiërs wonen tegen Joram op.
[17] Zij trokken op naar Juda, drongen het binnen en voerden alles weg wat zij in het paleis vonden. Ook namen zij zijn kinderen en zijn vrouwen mee. Alleen Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen) bleef hem over, zijn jongste zoon.
[18] Na dit alles trof YHWH hem met een ongeneeslijke ziekte in zijn ingewanden.
[19] Dat ging jaar na jaar door. Toen er twee jaar om waren, kwamen zijn ingewanden door de ziekte naar buiten, en hij stierf onder zware pijnen. Zijn volk ontstak voor hem geen vuur, zoals bij zijn voorouders.
[20] Hij was tweeëndertig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde acht jaar in Jeruzalem. Hij ging heen zonder dat iemand hem miste. Zij begroeven hem in de Stad van David, maar niet in de graven van de koningen.

2 Kronieken 22

[1] De inwoners van Jeruzalem maakten zijn jongste zoon Ahazia (YHWH grijpt vast) koning in zijn plaats. Een bende die met de Arabieren het kamp binnengekomen was, had namelijk alle oudere zonen gedood. Zo werd Ahazia, de zoon van Joram (YHWH is verheven), koning van Juda (lofprijs).

[2] Ahazia was tweeënveertig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde één jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Athalia (YHWH is verheven) en was een dochter van Omri (korenschoof).

[3] Ook hij ging de wegen van het huis van Achab (broer van de vader), want zijn moeder gaf hem raad om goddeloos te handelen.

[4] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als het huis van Achab. Na de dood van zijn vader gaven zij hem raad, tot zijn ondergang.

[5] Hij volgde hun raad op. Met Joram, de zoon van Achab, de koning van Israël (die met God strijdt), trok hij ten strijde tegen Hazaël (God ziet), de koning van Syrië, bij Ramoth in Gilead. De Syriërs verwondden Joram.

[6] Joram ging terug naar Jizreël om te herstellen van de wonden die hij bij Rama had opgelopen in de strijd tegen Hazaël. Ahazia, de zoon van Joram, de koning van Juda, ging naar Jizreël om Joram, de zoon van Achab, te bezoeken, want hij was ziek.

[7] Dat Ahazia bij Joram kwam, werd zijn ondergang, en dat kwam van God. Want toen hij er was, trok hij met Joram op tegen Jehu (YHWH is hij), de zoon van Nimsi (gered). YHWH had Jehu gezalfd om het huis van Achab uit te roeien.

[8] Terwijl Jehu het oordeel over het huis van Achab voltrok, vond hij de leiders van Juda en de neven van Ahazia die hem dienden. Hij doodde hen.

[9] Daarna zocht hij Ahazia. Zij pakten hem op, want hij had zich in Samaria verstopt, en brachten hem bij Jehu. Zij doodden hem en begroeven hem, want zij zeiden: Hij is een zoon van Josafat (YHWH heeft recht gesproken), die YHWH met heel zijn hart gezocht heeft. Zo bleef er in het huis van Ahazia niemand over die het koningschap kon overnemen.

[10] Toen Athalia, de moeder van Ahazia, zag dat haar zoon dood was, bracht zij alle koningskinderen van het huis van Juda om.

[11] Maar Jozabath (YHWH heeft gegeven), de dochter van de koning, nam Joas (YHWH heeft gegeven), de zoon van Ahazia, weg tussen de koningszonen die gedood werden. Zij zette hem met zijn voedster in een slaapkamer. Zo verborg Jozabath hem voor Athalia, zodat die hem niet kon doden. Jozabath was de dochter van koning Joram, de vrouw van de priester Jojada (YHWH weet) en de zus van Ahazia.

[12] Hij bleef zes jaar bij hen verborgen in het huis van God, terwijl Athalia over het land regeerde.

2 Kronieken 23

[1] In het zevende jaar vatte Jojada (YHWH weet) moed. Hij sloot een verbond met de aanvoerders over honderd man. Dat waren Azarja (YHWH helpt), de zoon van Jeroham (hij ontfermt zich), Ismaël (God hoort), de zoon van Johanan (YHWH is genadig), en Azarja, de zoon van Obed (dienaar). Ook Maäseja (werk van YHWH), de zoon van Adaja (YHWH heeft getooid), en Elisafat (God oordeelt), de zoon van Zichri (herinnerd), deden mee.

[2] Zij trokken Juda (lofprijs) door en riepen de Levieten uit alle steden van Juda bijeen, met de familiehoofden van Israël (die met God strijdt). Zij kwamen naar Jeruzalem.

[3] De hele vergadering sloot in het huis van God een verbond met de koning. Jojada zei tegen hen: Kijk, de zoon van de koning zal koning zijn, zoals YHWH over de zonen van David (geliefde) gesproken heeft.

[4] Dit moet u doen. Een derde van u die op de sabbat dienst krijgt, priesters en Levieten, wordt wachter bij de drempels.

[5] Een derde komt bij het paleis en een derde bij de Fundamentpoort. Al het volk staat in de voorhoven van het huis van YHWH.

[6] Niemand mag het huis van YHWH binnengaan, behalve de priesters en de dienstdoende Levieten. Zij mogen naar binnen, want zij zijn geheiligd. Al het volk moet de wacht van YHWH houden.

[7] De Levieten gaan rondom de koning staan, ieder met zijn wapens in de hand. Wie het huis binnenkomt, wordt gedood. Blijf bij de koning als hij naar binnen gaat en als hij naar buiten komt.
[8] De Levieten en heel Juda deden alles wat de priester Jojada bevolen had. Ieder nam zijn mannen mee, zowel die op de sabbat dienst kregen als die aflosten, want de priester Jojada liet de groepen niet weggaan.
[9] De priester Jojada gaf de aanvoerders over honderd man de speren en de grote en kleine schilden van koning David. Die lagen in het huis van God.
[10] Hij stelde het hele volk op, ieder met zijn wapen in de hand. Zij stonden van de rechterkant van het huis tot de linkerkant, bij het altaar en bij het huis, rondom de koning.
[11] Toen brachten zij de zoon van de koning naar buiten. Zij zetten hem de kroon op, gaven hem de getuigenis en maakten hem koning. Jojada en zijn zonen zalfden hem en riepen: Leve de koning!
[12] Athalia (YHWH is verheven) hoorde het volk toelopen en de koning toejuichen. Zij kwam naar het volk in het huis van YHWH.
[13] Zij keek, en daar stond de koning bij zijn zuil, aan de ingang. De aanvoerders en de trompetblazers stonden bij de koning, en het hele volk van het land was blij en blies op de trompetten. De zangers met hun instrumenten gaven het teken voor de lofzang. Toen scheurde Athalia haar kleren en riep: Verraad, verraad!
[14] Maar de priester Jojada liet de aanvoerders over honderd man, die over het leger gingen, naar voren komen. Hij zei tegen hen: Breng haar tussen de rijen door naar buiten. Wie haar volgt, wordt met het zwaard gedood. De priester had namelijk gezegd dat zij haar niet in het huis van YHWH mochten doden.
[15] Zij grepen haar. Toen zij bij de ingang van de Paardenpoort naar het paleis kwam, doodden zij haar daar.
[16] Jojada sloot een verbond tussen YHWH, het hele volk en de koning, dat zij een volk voor YHWH zouden zijn.
[17] Daarna ging het hele volk naar de tempel van Baäl (heer) en brak die af. Zij sloegen zijn altaren en beelden kapot en doodden Matthan (gave), de priester van Baäl, voor de altaren.

[18] Jojada regelde de diensten in het huis van YHWH weer. Hij legde die in handen van de Levitische priesters, die David in het huis van YHWH had ingedeeld. Zij moesten de brandoffers van YHWH brengen, zoals in de wet van Mozes (uit het water getrokken) staat, met blijdschap en gezang zoals David het ingesteld had.

[19] Hij zette de poortwachters bij de poorten van het huis van YHWH. Zo kon niemand naar binnen die op de een of andere manier onrein was.

[20] Hij nam de aanvoerders over honderd man mee, met de machtigen, de leiders van het volk en het hele volk van het land. Zij brachten de koning uit het huis van YHWH naar beneden en gingen door de hoge poort het paleis binnen. Daar zetten zij de koning op de koningstroon.

[21] Het hele volk van het land was blij, en de stad kwam tot rust. Athalia was immers met het zwaard gedood.

2 Kronieken 24

[1] Joas (YHWH heeft gegeven) was zeven jaar toen hij koning werd, en hij regeerde veertig jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Zibja (gazelle) en kwam uit Berseba.

[2] Joas deed wat juist was in de ogen van YHWH, zolang de priester Jojada (YHWH weet) leefde.

[3] Jojada koos twee vrouwen voor hem, en hij kreeg zonen en dochters.

[4] Daarna nam Joas zich voor het huis van YHWH op te knappen.

[5] Hij riep de priesters en de Levieten bijeen en zei tegen hen: Ga naar de steden van Juda (lofprijs) en haal bij heel Israël (die met God strijdt) geld op. Daarmee kunt u elk jaar het huis van uw God herstellen. Doe dat snel. Maar de Levieten haastten zich niet.

[6] Toen riep de koning Jojada, het hoofd, en vroeg hem: Waarom hebt u de Levieten er niet op aangesproken? Zij moeten uit Juda en Jeruzalem de bijdrage inzamelen voor de tent van de getuigenis. Die heeft Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van YHWH, aan de vergadering van Israël opgelegd.

[7] Onder de goddeloze Athalia (YHWH is verheven) hadden haar zonen het huis van God opengebroken. Zij hadden zelfs alle gewijde voorwerpen van het huis van YHWH aan de Baäls besteed.

[8] De koning gaf opdracht een kist te maken, en die zetten zij buiten bij de poort van het huis van YHWH.

[9] In Juda en Jeruzalem werd omgeroepen dat men de bijdrage voor YHWH moest brengen. Mozes, de dienaar van God, had die in de woestijn aan Israël opgelegd.

[10] Alle leiders en het hele volk waren blij. Zij brachten hun bijdrage en wierpen die in de kist, tot die vol was.

[11] Telkens als de Levieten de kist bij de koning brachten, zagen zij dat er veel geld in zat. Dan kwamen de schrijver van de koning en de gevolmachtigde van de hogepriester. Zij maakten de kist leeg, tilden hem op en zetten hem terug op zijn plaats. Zo deden zij dag na dag, en zij zamelden veel geld in.

[12] De koning en Jojada gaven het aan de mensen die het werk aan het huis van YHWH leidden. Zij huurden steenhouwers en timmerlieden in om het huis van YHWH op te knappen. Ook huurden zij smeden in ijzer en koper in.

[13] De werkers deden hun werk, en het herstel vorderde onder hun handen. Zij brachten het huis van God weer in zijn oude staat en maakten het stevig.

[14] Toen zij klaar waren, brachten zij het overgebleven geld bij de koning en Jojada. Daarvan liet hij voorwerpen maken voor het huis van YHWH: gerei voor de dienst en voor de offers, schalen, en gouden en zilveren voorwerpen. Zolang Jojada leefde, werden er steeds brandoffers gebracht in het huis van YHWH.

[15] Jojada werd oud en verzadigd van het leven, en hij stierf. Hij was honderddertig jaar toen hij stierf.

[16] Zij begroeven hem in de Stad van David (geliefde), bij de koningen. Hij had namelijk goed gedaan in Israël, voor God en voor zijn huis.

[17] Na de dood van Jojada kwamen de leiders van Juda zich voor de koning buigen, en de koning luisterde naar hen.

[18] Zij verlieten het huis van YHWH, de God van hun voorouders, en dienden de gewijde palen en de afgoden. Door die schuld kwam er grote toorn over Juda

en Jeruzalem.

19 Toch stuurde Hij profeten naar hen toe om hen bij YHWH terug te brengen. Die waarschuwden hen, maar zij wilden niet luisteren.

20 Toen kwam de Geest van God over Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van de priester Jojada. Hij ging voor het volk staan en zei: God zegt: waarom overtreedt u de geboden van YHWH? Daarom zal het u niet lukken. Omdat u YHWH verlaten hebt, zal Hij u verlaten.

21 Zij spanden tegen hem samen en stenigden hem op bevel van de koning, in de voorhof van het huis van YHWH.

22 Koning Joas dacht niet meer aan de trouw die Jojada hem bewezen had, en doodde zijn zoon. Toen die stierf, zei hij: YHWH zal het zien en vergelden!

23 Bij de jaarwisseling trok het leger van Syrië tegen hem op. Zij kwamen in Juda en Jeruzalem en doodden alle leiders van het volk. Alle buit stuurden zij naar de koning van Damascus.

24 Het leger van Syrië was maar klein, maar YHWH gaf hun toch een heel groot leger in handen. Dat kwam doordat Juda YHWH, de God van hun voorouders, verlaten had. Zo voltrokken zij het oordeel over Joas.

25 Toen zij van hem wegtrokken, lieten zij hem zwaargewond achter. Zijn dienaren spanden tegen hem samen vanwege het bloed van de zonen van de priester Jojada. Zij sloegen hem dood op zijn bed. Zij begroeven hem in de Stad van David, maar niet in de graven van de koningen.

26 Dit zijn de mannen die tegen hem samenspanden: Zabad (geschenk), de zoon van Simeath uit Ammon, en Jozabad (YHWH heeft gegeven), de zoon van Simrith (waakzame) uit Moab (uit de vader).

27 Over zijn zonen, de zware last die hem opgelegd werd en de herbouw van het huis van God staat meer geschreven. Dat staat in het verhaal van het boek van de koningen. Zijn zoon Amazia (YHWH is sterk) werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 25

[1] Amazia (YHWH is sterk) was vijfentwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde negenentwintig jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Joaddan (YHWH schenkt genoegen) en kwam uit Jeruzalem.

[2] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, maar niet met een toegewijd hart.

[3] Toen zijn koningschap vaststond, doodde hij de dienaren die zijn vader, de koning, vermoord hadden.

[4] Maar hun kinderen doodde hij niet. Hij hield zich aan wat in de wet, in het boek van Mozes (uit het water getrokken), staat. Daar heeft YHWH geboden: Vaders mogen niet sterven om wat hun kinderen deden, en kinderen niet om wat hun vaders deden. Ieder sterft om zijn eigen zonde.

[5] Amazia riep Juda (lofprijs) bijeen. Hij stelde per familie aanvoerders over duizend en over honderd man aan, in heel Juda en Benjamin (zoon van de rechterhand). Hij monsterde iedereen van twintig jaar en ouder: 300.000 uitgelezen mannen, klaar voor de strijd met speer en groot schild.

[6] Ook huurde hij uit Israël (die met God strijdt) 100.000 dappere strijders, voor ongeveer 3,4 ton zilver.

[7] Maar er kwam een man van God bij hem, die zei: Koning, laat het leger van Israël niet met u meegaan. YHWH is niet met Israël, niet met al die nakomelingen van Efraïm (vruchtbaar).

[8] Ga gerust zelf en wees sterk in de strijd. Maar God zal u laten vallen voor de vijand, want God heeft de kracht om te helpen en om te laten vallen.

[9] Amazia vroeg de man van God: Maar wat moet er dan met het zilver dat ik aan de troepen van Israël gegeven heb? De man van God zei: YHWH kan u veel meer geven dan dat.

[10] Toen stuurde Amazia de troepen uit Efraïm terug naar hun eigen plaats. Zij werden woedend op Juda en gingen in grote woede naar huis.

[11] Amazia vatte moed en leidde zijn volk naar het Zoutdal. Daar versloeg hij tienduizend man van Seïr.

[12] De mannen van Juda namen ook tienduizend man levend gevangen. Zij brachten hen boven op een rots en stortten hen van de top naar beneden, zodat zij allemaal te pletter vielen.

[13] Maar de troepen die Amazia had teruggestuurd, vielen de steden van Juda binnen, van Samaria tot Beth-Horon. Zij doodden er drieduizend mensen en haalden veel buit weg.

[14] Toen Amazia terugkwam van zijn overwinning op de Edomieten, nam hij de goden van de mensen van Seïr mee. Die stelde hij als zijn goden op. Hij boog zich voor hen neer en offerde hun.

[15] Daarom werd YHWH woedend op Amazia. Hij stuurde een profeet naar hem toe, die zei: Waarom zoekt u de goden van dat volk? Zij hebben hun eigen volk niet uit uw hand kunnen redden.

[16] Terwijl hij sprak, zei de koning tegen hem: Hebben wij u soms tot raadgever van de koning gemaakt? Hou op! Waarom zouden zij u doodslaan? De profeet hield op, maar zei nog: Ik merk dat God besloten heeft u te vernietigen. U hebt dit gedaan en niet naar mijn raad geluisterd.

[17] Amazia, de koning van Juda, liet zich adviseren en stuurde een bericht naar Joas (YHWH heeft gegeven), de koning van Israël. Joas was de zoon van Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen), de zoon van Jehu (YHWH is hij). Hij liet zeggen: Kom, laten wij elkaar in de ogen kijken.

[18] Maar Joas, de koning van Israël, stuurde Amazia, de koning van Juda, dit antwoord: Op de Libanon stond een distel. Die zei tegen de ceder op de Libanon: Geef uw dochter aan mijn zoon tot vrouw. Maar een wild dier van de Libanon kwam voorbij en vertrapte de distel.

[19] U zegt: Kijk, ik heb de Edomieten verslagen. Daardoor bent u trots geworden en gaat u opscheppen. Blijf nu maar thuis. Waarom zou u het onheil over uzelf afroepen, en over Juda met u?

[20] Maar Amazia luisterde niet. Dat kwam van God, want Hij wilde hen overgeven omdat zij de goden van Edom gezocht hadden.

[21] Joas, de koning van Israël, trok op. Hij en Amazia, de koning van Juda, keken elkaar in de ogen bij Beth-Semes in Juda.

[22] Juda werd door Israël verslagen, en iedereen vluchtte naar huis.

[23] Joas, de koning van Israël, nam Amazia, de koning van Juda, gevangen bij Beth-Semes. Amazia was de zoon van Joas, de zoon van Joahaz. Joas bracht hem naar Jeruzalem en brak de muur van Jeruzalem af over 180 meter, van de Efraïmpoort tot de Hoekpoort.
[24] Hij nam al het goud en zilver mee en alle voorwerpen die in het huis van God bij Obed-Edom (dienaar van Edom) lagen. Ook nam hij de schatten van het paleis en gijzelaars mee, en hij ging terug naar Samaria.
[25] Amazia, de zoon van Joas, de koning van Juda, leefde nog vijftien jaar na de dood van Joas. Die Joas was de zoon van Joahaz en koning van Israël.
[26] De verdere geschiedenis van Amazia, van begin tot eind, staat beschreven in het boek van de koningen van Juda en Israël.
[27] Vanaf het moment dat Amazia zich van YHWH afkeerde, spanden zij in Jeruzalem tegen hem samen. Hij vluchtte naar Lachis, maar zij stuurden mannen achter hem aan en doodden hem daar.
[28] Zij brachten hem op paarden terug en begroeven hem bij zijn voorouders in de stad van Juda.

2 Kronieken 26

[1] Het hele volk van Juda (lofprijs) nam Uzzia (sterkte van YHWH), die zestien jaar was, en maakte hem koning in de plaats van zijn vader Amazia (YHWH is sterk).
[2] Hij bouwde Eloth weer op en bracht het terug bij Juda, nadat de koning bij zijn voorouders te ruste was gegaan.
[3] Uzzia was zestien jaar toen hij koning werd, en hij regeerde tweeënvijftig jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Jecholia (YHWH is machtig) en kwam uit Jeruzalem.
[4] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, net als zijn vader Amazia.
[5] Hij zocht God in de tijd van Zacharia (YHWH gedenkt), die verstand had van de visioenen van God. Zolang hij YHWH zocht, liet God het hem goed gaan.
[6] Hij trok uit en streed tegen de Filistijnen. Hij brak de muren van Gath, Jabne en Asdod af, en hij bouwde steden bij Asdod en in het gebied van de Filistijnen.

[7] God hielp hem tegen de Filistijnen, tegen de Arabieren die in Gur-Baäl woonden en tegen de Meünieten.

[8] De Ammonieten brachten Uzzia geschenken. Zijn naam drong door tot aan de grens van Egypte, want hij werd heel sterk.

[9] Uzzia bouwde torens in Jeruzalem, bij de Hoekpoort, bij de Dalpoort en bij de hoek van de muur, en hij versterkte die.

[10] Ook bouwde hij torens in de woestijn en hakte veel putten uit, want hij had veel vee in de laagvlakte en op de hoogvlakte. Hij had boeren en wijnbouwers in het bergland en op het vruchtbare land, want hij hield van landbouw.

[11] Uzzia had ook een leger van geoefende soldaten, dat in afdelingen ten strijde trok. Jeïel, de schrijver, en Mahaseja (werk van YHWH), de ambtenaar, hadden hen geteld, onder leiding van Hananja (YHWH is genadig), een van de leiders van de koning.

[12] In totaal waren er 2.600 familiehoofden van dappere strijders.

[13] Onder hun leiding stond een leger van 307.500 man. Zij oefenden met grote kracht voor de oorlog om de koning tegen de vijand te helpen.

[14] Uzzia zorgde voor het hele leger voor schilden, speren, helmen, pantsers, bogen en slingerstenen.

[15] In Jeruzalem liet hij ook oorlogstuig maken, bedacht door vakmensen. Dat kwam op de torens en op de hoeken te staan om pijlen en grote stenen te schieten. Zo werd zijn naam wijd en zijd bekend, want hij werd wonderlijk geholpen tot hij sterk was.

[16] Maar toen hij sterk geworden was, werd hij hoogmoedig, en dat werd zijn ondergang. Hij werd ontrouw aan YHWH, zijn God, en ging de tempel van YHWH binnen om op het reukaltaar te offeren.

[17] De priester Azaria (YHWH helpt) ging achter hem aan, met tachtig dappere priesters van YHWH.

[18] Zij hielden koning Uzzia tegen en zeiden: Het is niet aan u, Uzzia, om voor YHWH reukwerk te branden. Dat is aan de priesters, de zonen van Aäron (verlichte), die daarvoor geheiligd zijn. Ga het heiligdom uit, want u bent ontrouw. Dit brengt u geen eer bij YHWH God.

[19] Toen werd Uzzia boos. Hij had het wierookvat al in zijn hand om te offeren. Terwijl hij tegen de priesters uitviel, brak er melaatsheid uit op zijn voorhoofd. De priesters stonden erbij, bij het reukaltaar in het huis van YHWH.
[20] De hogepriester Azaria en alle priesters keken hem aan, en daar was hij melaats aan zijn voorhoofd. Zij stuurden hem snel weg, en hij haastte zich ook zelf naar buiten, omdat YHWH hem getroffen had.
[21] Koning Uzzia bleef melaats tot de dag van zijn dood. Als melaatse woonde hij in een apart huis, want hij was afgesneden van het huis van YHWH. Zijn zoon Jotham (YHWH is volmaakt) had de leiding over het paleis en sprak recht over het volk van het land.
[22] De verdere geschiedenis van Uzzia, van begin tot eind, is beschreven door de profeet Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amos (gedragen).
[23] Uzzia stierf, en zij begroeven hem bij zijn voorouders, op het veld bij de graven van de koningen. Zij zeiden namelijk: Hij is melaats. Zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 27

[1] Jotham (YHWH is volmaakt) was vijfentwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Jerusa (in bezit genomen) en was een dochter van Zadok (rechtvaardig).
[2] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, net als zijn vader Uzzia (sterkte van YHWH). Alleen ging hij de tempel van YHWH niet binnen. Het volk bleef wel verkeerde dingen doen.
[3] Hij bouwde de bovenpoort van het huis van YHWH en werkte veel aan de muur van de Ofel.
[4] Ook bouwde hij steden in het bergland van Juda (lofprijs), en in de bossen bouwde hij burchten en torens.
[5] Hij streed tegen de koning van de Ammonieten en won van hen. Dat jaar gaven de Ammonieten hem ongeveer 3,4 ton zilver, 2.200 ton tarwe en evenveel gerst. Datzelfde brachten zij hem ook in het tweede en derde jaar.
[6] Zo werd Jotham sterk, want hij richtte zijn wegen op YHWH, zijn God.

[7] De verdere geschiedenis van Jotham, met al zijn oorlogen en zijn daden, staat beschreven in het boek van de koningen van Israël (die met God strijdt) en Juda.

[8] Hij was vijfentwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaar in Jeruzalem.

[9] Jotham stierf, en zij begroeven hem in de Stad van David (geliefde). Zijn zoon Achaz (hij heeft vastgegrepen) werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 28

[1] Achaz (hij heeft vastgegrepen) was twintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaar in Jeruzalem. Hij deed niet wat juist was in de ogen van YHWH, zoals zijn voorvader David (geliefde).

[2] Hij ging de wegen van de koningen van Israël (die met God strijdt) en liet zelfs gegoten beelden voor de Baäls maken.

[3] Hij offerde in het dal Ben-Hinnom en verbrandde zijn zonen in het vuur. Dat waren de gruwelijke gewoonten van de volken die YHWH voor de Israëlieten verdreven had.

[4] Ook offerde hij op de offerhoogten, op de heuvels en onder elke bladerrijke boom.

[5] Daarom gaf YHWH, zijn God, hem over aan de koning van Syrië. Die versloeg hem en voerde een grote groep gevangenen weg naar Damascus. Hij werd ook overgegeven aan de koning van Israël, die hem een zware slag toebracht.

[6] Pekah (hij opent), de zoon van Remalia (YHWH verheft), doodde op één dag 120.000 mannen in Juda (lofprijs), allemaal geoefende soldaten. Dat gebeurde omdat zij YHWH, de God van hun voorouders, verlaten hadden.

[7] Zichri (herinnerd), een sterke man uit Efraïm (vruchtbaar), doodde Maäseja (werk van YHWH), de zoon van de koning, en Azrikam (mijn helper is opgestaan), het hoofd van het paleis. Ook doodde hij Elkana (God heeft verworven), de tweede man na de koning.

[8] De Israëlieten voerden 200.000 vrouwen, zonen en dochters van hun broers als gevangenen weg. Zij plunderden ook veel buit bij hen en brachten die naar Samaria.

[9] Daar was een profeet van YHWH die Oded (die ondersteunt) heette. Hij ging het leger tegemoet dat naar Samaria kwam en zei tegen hen: YHWH, de God van uw voorouders, was woedend op Juda. Daarom heeft Hij hen aan u overgegeven. Maar u hebt hen in een woede gedood die tot aan de hemel reikt.

[10] En nu wilt u de mensen van Juda en Jeruzalem tot slaven en slavinnen maken. Maar hebt u zelf dan geen schuld tegenover YHWH, uw God?

[11] Luister nu naar mij. Breng de gevangenen terug die u bij uw broers weggehaald hebt, want de toorn van YHWH brandt tegen u.

[12] Toen stonden er mannen op uit de hoofden van Efraïm: Azaria (YHWH helpt), de zoon van Johanan (YHWH is genadig), en Berechja (YHWH zegent), de zoon van Mesillemoth (vergeldingen). Ook Jehizkia (YHWH sterkt), de zoon van Sallum (vergelding), en Amasa (lastdrager), de zoon van Hadlai, stonden op. Zij gingen tegen de mannen in die uit het leger kwamen.

[13] Zij zeiden tegen hen: U mag deze gevangenen hier niet binnenbrengen. Dat brengt ons schuld tegenover YHWH. Wilt u nog meer doen bij onze zonden en onze schuld? Onze schuld is al groot, en de toorn brandt tegen Israël.

[14] Toen lieten de soldaten de gevangenen en de buit los, waar de leiders en de hele vergadering bij stonden.

[15] De mannen die met name genoemd waren, stonden op en ontfermden zich over de gevangenen. Zij kleedden iedereen die naakt was met kleren uit de buit. Zij gaven hun schoenen, eten en drinken en verzorgden hen met olie. Wie zwak was, zetten zij op ezels. Zo brachten zij hen naar hun broers in Jericho, de Palmstad. Daarna gingen zij terug naar Samaria.

[16] In die tijd stuurde koning Achaz boden naar de koningen van Assyrië om hulp te vragen.

[17] Daarbij waren ook de Edomieten gekomen. Zij hadden Juda verslagen en gevangenen weggevoerd.

[18] De Filistijnen waren de steden in de laagvlakte en in het zuiden van Juda binnengevallen. Zij hadden Beth-Semes, Ajalon, Gederoth, Socho, Timna

(verboden) en Gimzo ingenomen, met de plaatsen eromheen, en gingen daar wonen.
19 YHWH vernederde Juda namelijk vanwege Achaz, de koning van Israël. Hij had Juda losgemaakt van God en het heel ontrouw gemaakt aan YHWH.
20 Tiglath-Pilneser, de koning van Assyrië, kwam naar hem toe. Maar hij bracht hem in het nauw in plaats van hem te helpen.
21 Achaz nam een deel uit het huis van YHWH, uit het paleis en van de leiders, en gaf dat aan de koning van Assyrië. Toch hielp die hem niet.
22 Juist toen men hem in het nauw bracht, werd koning Achaz nog ontrouwer aan YHWH.
23 Hij offerde aan de goden van Damascus, die hem verslagen hadden. Hij zei: De goden van de koningen van Syrië helpen hun. Als ik hun offer, zullen zij mij ook helpen. Maar zij werden zijn ondergang, en die van heel Israël.
24 Achaz haalde de voorwerpen van het huis van God bij elkaar en sloeg ze aan stukken. Hij sloot de deuren van het huis van YHWH en maakte voor zichzelf altaren op elke hoek in Jeruzalem.
25 In elke stad van Juda maakte hij offerhoogten om aan andere goden te offeren. Zo maakte hij YHWH, de God van zijn voorouders, woedend.
26 De verdere geschiedenis en al zijn daden, van begin tot eind, staan beschreven in het boek van de koningen van Juda en Israël.
27 Achaz stierf, en zij begroeven hem in de stad Jeruzalem. Zij legden hem niet in de graven van de koningen van Israël. Zijn zoon Jehizkia werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 29

1 Jehizkia (YHWH sterkt) werd koning toen hij vijfentwintig jaar was, en hij regeerde negenentwintig jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Abia (YHWH is mijn vader) en was een dochter van Zacharia (YHWH gedenkt).
2 Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH, net als zijn voorvader David (geliefde).

3 In het eerste jaar van zijn regering, in de eerste maand, opende hij de deuren van het huis van YHWH en herstelde ze.

4 Hij liet de priesters en de Levieten komen en riep hen bijeen op het plein aan de oostkant.

5 Hij zei tegen hen: Luister naar mij, Levieten. Heilig nu uzelf en heilig het huis van YHWH, de God van uw voorouders. Breng het onreine uit het heiligdom naar buiten.

6 Onze voorouders zijn ontrouw geweest en hebben gedaan wat slecht was in de ogen van YHWH, onze God. Zij hebben Hem verlaten, zich van de woning van YHWH afgekeerd en Hem de rug toegekeerd.

7 Ook hebben zij de deuren van de voorhal gesloten, de lampen gedoofd en geen reukwerk gebrand. Zij hebben geen brandoffer in het heiligdom aan de God van Israël (die met God strijdt) gebracht.

8 Daarom kwam de grote toorn van YHWH over Juda (lofprijs) en Jeruzalem. Hij heeft hen overgegeven aan schrik, verwoesting en spot, zoals u met eigen ogen ziet.

9 Kijk, onze voorouders zijn door het zwaard gevallen. Onze zonen, onze dochters en onze vrouwen zijn daarom in gevangenschap geraakt.

10 Nu heb ik mij voorgenomen een verbond te sluiten met YHWH, de God van Israël, zodat zijn brandende toorn zich van ons afkeert.

11 Mijn zonen, wees nu niet traag. YHWH heeft u uitgekozen om voor Hem te staan en Hem te dienen, als zijn dienaren die reukwerk branden.

12 Toen stonden de Levieten op: Mahath, de zoon van Amasai (lastdrager), en Joël (YHWH is God), de zoon van Azarja (YHWH helpt), van de Kahathieten. Van de Merarieten waren dat Kis, de zoon van Abdi (mijn dienaar), en Azarja, de zoon van Jehaleël (hij prijst God). Van de Gersonieten waren dat Joah (YHWH is broer), de zoon van Zimma (plan), en Eden, de zoon van Joah.

13 Van de zonen van Elizafan (God beschermt) kwamen Simri (waakzaam) en Jeïel, en van de zonen van Asaf (hij heeft verzameld) Zecharja (YHWH gedenkt) en Mattanja (gave van YHWH).

14 Van de zonen van Heman (trouw) kwamen Jehiël (God leeft) en Simeï (vermaard), en van de zonen van Jeduthun (lofprijzing) Semaja (YHWH heeft

gehoord) en Uzziël (God is mijn kracht).

15 Zij riepen hun broers bijeen, heiligden zich en kwamen om het huis van YHWH te reinigen. Dat had de koning bevolen op gezag van de woorden van YHWH.

16 De priesters gingen het huis van YHWH binnen om het te reinigen. Alles wat onrein was en zij in de tempel vonden, brachten zij naar de voorhof. De Levieten pakten het op en brachten het naar buiten, naar de beek Kidron.

17 Zij begonnen met heiligen op de eerste dag van de eerste maand. Op de achtste dag van die maand kwamen zij bij de voorhal van YHWH. In acht dagen heiligden zij het huis van YHWH, en op de zestiende dag waren zij klaar.

18 Daarna kwamen zij bij koning Hizkia (YHWH sterkt) en zeiden: Wij hebben het hele huis van YHWH gereinigd. Dat geldt ook voor het brandofferaltaar met al zijn gerei en de tafel voor de toonbroden met al haar gerei.

19 Al het gerei dat koning Achaz (hij heeft vastgegrepen) in zijn ontrouw tijdens zijn regering weggegooid had, hebben wij klaargemaakt en geheiligd. Kijk, het staat voor het altaar van YHWH.

20 De volgende morgen vroeg riep koning Jehizkia de leiders van de stad bijeen, en hij ging naar het huis van YHWH.

21 Zij brachten zeven stieren, zeven rammen, zeven lammeren en zeven geitenbokken als zondoffer voor het koningshuis, voor het heiligdom en voor Juda. Hij zei tegen de priesters, de zonen van Aäron (verlichte), dat zij die op het altaar van YHWH moesten offeren.

22 Zij slachtten de runderen, en de priesters vingen het bloed op en sprenkelden het op het altaar. Zo deden zij ook met de rammen en met de lammeren.

23 Daarna brachten zij de bokken voor het zondoffer naar voren, voor de koning en de vergadering, en zij legden hun handen erop.

24 De priesters slachtten ze en brachten met hun bloed op het altaar verzoening voor heel Israël. De koning had dat brandoffer en dat zondoffer namelijk voor heel Israël bevolen.

25 Hij stelde de Levieten op in het huis van YHWH, met cimbalen, luiten en harpen. Zo had David het bevolen, met Gad (geluk), de ziener van de koning, en de profeet Nathan (hij heeft gegeven). Dat bevel kwam van YHWH, door

zijn profeten.
[26] De Levieten stonden er met de instrumenten van David, en de priesters met de trompetten.
[27] Hizkia gaf bevel het brandoffer op het altaar te brengen. Op het moment dat het brandoffer begon, begon ook het lied voor YHWH. Daarbij klonken de trompetten en de instrumenten van David, de koning van Israël.
[28] De hele vergadering boog zich neer terwijl het lied klonk en de trompetten schalden. Dat duurde tot het brandoffer klaar was.
[29] Toen het offeren afgelopen was, knielden de koning en iedereen die bij hem was, en zij bogen zich neer.
[30] Koning Jehizkia en de leiders zeiden tegen de Levieten dat zij YHWH moesten prijzen met de woorden van David en van de ziener Asaf. Zij prezen Hem met vreugde, bogen hun hoofd en knielden neer.
[31] Toen zei Jehizkia: Nu hebt u zich aan YHWH gewijd. Kom naar voren en breng slachtoffers en lofoffers naar het huis van YHWH. De vergadering bracht slachtoffers en lofoffers, en wie daartoe bereid was, bracht brandoffers.
[32] De vergadering bracht als brandoffer zeventig runderen, honderd rammen en tweehonderd lammeren. Dat waren allemaal brandoffers voor YHWH.
[33] Verder waren er als gewijde gaven zeshonderd runderen en drieduizend schapen.
[34] Er waren te weinig priesters om alle brandoffers te villen. Daarom hielpen hun broers, de Levieten, tot het werk klaar was en de andere priesters zich geheiligd hadden. De Levieten waren namelijk oprechter van hart om zich te heiligen dan de priesters.
[35] Er waren ook veel brandoffers, met het vet van de dankoffers en met de drankoffers erbij. Zo werd de dienst in het huis van YHWH weer op orde gebracht.
[36] Jehizkia en het hele volk waren blij om wat God voor het volk klaargemaakt had, want dit was snel gegaan.

2 Kronieken 30

[1] Daarna stuurde Jehizkia (YHWH sterkt) een bericht naar heel Israël (die met God strijdt) en Juda (lofprijs). Ook schreef hij brieven aan Efraïm (vruchtbaar) en Manasse (doen vergeten). Zij moesten naar het huis van YHWH in Jeruzalem komen om pascha te vieren voor YHWH, de God van Israël.

[2] De koning had namelijk met zijn leiders en de hele vergadering in Jeruzalem overlegd om het pascha in de tweede maand te houden.

[3] Zij hadden het niet op de gewone tijd kunnen houden, omdat er te weinig priesters geheiligd waren en het volk niet in Jeruzalem bijeengekomen was.

[4] De koning en de hele vergadering vonden dit een goed besluit.

[5] Zij besloten in heel Israël, van Berseba tot Dan (rechter), op te roepen tot het pascha voor YHWH, de God van Israël, in Jeruzalem. Zij hadden het namelijk lang niet gevierd zoals het voorgeschreven is.

[6] De boden gingen met de brieven van de koning en zijn leiders door heel Israël en Juda. In opdracht van de koning zeiden zij: Israëlieten, keer terug naar YHWH, de God van Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Israël. Dan zal Hij zich keren naar wie er van u over zijn, wie ontkomen zijn aan de koningen van Assyrië.

[7] Wees niet zoals uw voorouders en uw broers, die ontrouw waren aan YHWH, de God van hun voorouders. Daarom heeft Hij hen aan de verwoesting overgegeven, zoals u ziet.

[8] Wees nu niet koppig zoals uw voorouders. Geef YHWH de hand en kom naar zijn heiligdom, dat Hij voor altijd geheiligd heeft. Dien YHWH, uw God, dan zal zijn brandende toorn zich van u afkeren.

[9] Als u terugkeert naar YHWH, zullen uw broers en uw kinderen barmhartigheid vinden bij wie hen gevangen houdt. Zij zullen dan naar dit land terugkomen. Want YHWH, uw God, is genadig en barmhartig. Hij zal zich niet van u afkeren als u naar Hem terugkeert.

[10] De boden trokken van stad tot stad door het gebied van Efraïm en Manasse, tot in Zebulon (woning). Maar men lachte hen uit en bespotte hen.

[11] Toch werden sommigen uit Aser (gelukkig), Manasse en Zebulon nederig en kwamen naar Jeruzalem.

[12] Ook in Juda was de hand van God. Hij gaf hun één hart om te doen wat de koning en de leiders bevolen hadden, naar het woord van YHWH.

[13] In Jeruzalem kwam veel volk bijeen om in de tweede maand het feest van de ongezuurde broden te vieren. Het was een heel grote vergadering.

[14] Zij stonden op en haalden de altaren weg die in Jeruzalem stonden. Ook haalden zij alle wierookaltaren weg en gooiden die in de beek Kidron.

[15] Op de veertiende dag van de tweede maand slachtten zij het paaslam. De priesters en de Levieten schaamden zich, heiligden zich en brachten brandoffers in het huis van YHWH.

[16] Zij stonden op hun plaats, zoals het hoort volgens de wet van Mozes (uit het water getrokken), de man van God. De priesters sprenkelden het bloed dat zij van de Levieten aannamen.

[17] Veel mensen in die vergadering hadden zich niet geheiligd. Daarom slachtten de Levieten de paaslammeren voor iedereen die niet rein was, om die voor YHWH te heiligen.

[18] Veel mensen uit Efraïm, Manasse, Issaschar (loon) en Zebulon hadden zich niet gereinigd. Zij aten het pascha toch, anders dan voorgeschreven is. Maar Jehizkia bad voor hen: YHWH is goed. Laat Hij verzoening doen.

[19] Het gaat om ieder die zijn hele hart erop gericht heeft God te zoeken, YHWH, de God van zijn voorouders. Dat geldt ook als hij het niet deed volgens de reinheid van het heiligdom.

[20] YHWH luisterde naar Jehizkia en genas het volk.

[21] De Israëlieten die in Jeruzalem waren, vierden zeven dagen lang het feest van de ongezuurde broden, met grote blijdschap. De Levieten en de priesters prezen YHWH dag na dag, met luid klinkende instrumenten.

[22] Jehizkia sprak hartelijk met alle Levieten die goed verstand van de dienst van YHWH hadden. Zeven dagen lang aten zij van de offergaven van het feest. Zij brachten dankoffers en prezen YHWH, de God van hun voorouders.

[23] De hele vergadering besloot nog zeven dagen door te gaan. Die zeven dagen vierden zij met blijdschap.
[24] Jehizkia, de koning van Juda, gaf de vergadering duizend stieren en zevenduizend schapen. De leiders gaven de vergadering duizend stieren en tienduizend schapen. Er hadden zich nu veel priesters geheiligd.
[25] De hele vergadering van Juda was blij, met de priesters en de Levieten. Ook de hele groep die uit Israël gekomen was, was blij, en de vreemdelingen uit het land Israël die in Juda woonden.
[26] Er was grote blijdschap in Jeruzalem. Sinds de dagen van Salomo (vrede), de zoon van David (geliefde), de koning van Israël, was zoiets in Jeruzalem niet meer gebeurd.
[27] Toen stonden de Levitische priesters op en zegenden het volk. Hun stem werd gehoord, want hun gebed kwam bij zijn heilige woning in de hemel.

2 Kronieken 31

[1] Toen dit alles klaar was, trokken alle Israëlieten die er waren naar de steden van Juda (lofprijs). Zij sloegen de gewijde stenen kapot, hakten de gewijde palen om en haalden de offerhoogten en de altaren weg. Dat deden zij in heel Juda en Benjamin (zoon van de rechterhand), en ook in Efraïm (vruchtbaar) en Manasse (doen vergeten), tot alles weg was. Daarna ging iedereen terug naar zijn eigen bezit in zijn stad.
[2] Hizkia (YHWH sterkt) deelde de priesters en de Levieten weer in groepen in, ieder naar zijn dienst. Zij moesten de brandoffers en de dankoffers brengen, dienen, danken en prijzen in de poorten van het kamp van YHWH.
[3] De koning gaf uit zijn eigen bezit een deel voor de brandoffers. Dat waren de brandoffers van de morgen en de avond, en die van de sabbatten, de nieuwemaansdagen en de feesten. Zo staat het in de wet van YHWH.
[4] Hij zei tegen het volk, tegen de inwoners van Jeruzalem, dat zij het deel voor de priesters en de Levieten moesten geven. Dan konden die zich aan de wet van YHWH houden.

[5] Toen dit bekend werd, brachten de Israëlieten veel eerstelingen van graan, nieuwe wijn, olie en honing, en van alles wat het land opbracht. Ook brachten zij de tienden van alles in overvloed.

[6] De Israëlieten en de mensen van Juda die in de steden van Juda woonden, brachten ook tienden van runderen en schapen. Verder brachten zij tienden van de gewijde gaven voor YHWH, hun God. Zij legden alles op grote stapels.

[7] In de derde maand begonnen zij die stapels aan te leggen, en in de zevende maand waren zij klaar.

[8] Toen Jehizkia (YHWH sterkt) en de leiders kwamen kijken en die stapels zagen, prezen zij YHWH en zijn volk Israël (die met God strijdt).

[9] Jehizkia vroeg de priesters en de Levieten naar die stapels.

[10] Azaria (YHWH helpt), de hogepriester uit het huis van Zadok (rechtvaardig), antwoordde hem: Men is dit hefoffer naar het huis van YHWH gaan brengen. Sindsdien hebben wij genoeg gegeten en houden wij veel over. YHWH heeft zijn volk gezegend, en daarom is deze grote hoeveelheid overgebleven.

[11] Toen zei Jehizkia dat men kamers in het huis van YHWH moest inrichten, en dat deden zij.

[12] Daar brachten zij trouw het hefoffer, de tienden en de gewijde gaven in. Chonanja (YHWH heeft gevestigd), de Leviet, had de leiding, en zijn broer Simeï (vermaard) was zijn tweede man.

[13] Jehiël (God leeft), Azazja (YHWH is sterk), Nahath (rust), Asahel (God heeft gemaakt), Jerimoth (hoogten), Jozabad (YHWH heeft gegeven), Eliël (mijn God is God), Jismachja (YHWH ondersteunt), Mahath en Benaja (YHWH heeft gebouwd) waren opzichters onder Chonanja en zijn broer Simeï. Zo hadden koning Jehizkia en Azaria, de leider van het huis van God, het bevolen.

[14] Kore (patrijs), de zoon van Jimna (gelukkig), de Leviet, was poortwachter aan de oostkant. Hij ging over de vrijwillige gaven voor God en verdeelde het hefoffer van YHWH en de allerheiligste gaven.

[15] Onder hem stonden Eden, Minjamin (van de rechterhand), Jesua (YHWH is redding), Semaja (YHWH heeft gehoord), Amarja (YHWH heeft gezegd) en Sechanja (YHWH heeft gewoond). Zij deelden in de steden van de priesters trouw uit aan hun broers, aan klein en groot.

[16] Dat gold voor iedereen van drie jaar en ouder die in het geslachtsregister stond. Zij kwamen elke dag in het huis van YHWH voor hun dienst, naar hun taak en hun groep.
[17] Zo stonden de priesters per familie in het geslachtsregister, en de Levieten van twintig jaar en ouder naar hun taak en hun groep.
[18] In het register stonden ook al hun kleine kinderen, hun vrouwen, hun zonen en hun dochters, in de hele vergadering. Zij hadden zich namelijk trouw geheiligd voor hun ambt.
[19] Ook bij de priesters, de zonen van Aäron (verlichte), waren er op de weidegronden bij hun steden mannen met name aangewezen. Zij moesten in elke stad het deel uitdelen aan alle mannen onder de priesters en aan iedereen die in het register van de Levieten stond.
[20] Zo deed Jehizkia in heel Juda. Hij deed wat goed, juist en trouw was voor YHWH, zijn God.
[21] Alles wat hij begon voor de dienst van het huis van God, deed hij met heel zijn hart. Ook hield hij zich met heel zijn hart aan de wet en het gebod om zijn God te zoeken. Daarom ging het hem goed.

2 Kronieken 32

[1] Na deze trouwe daden kwam Sanherib (Sin heeft broers vervangen), de koning van Assyrië. Hij trok Juda (lofprijs) binnen, belegerde de versterkte steden en dacht die te veroveren.
[2] Jehizkia (YHWH sterkt) zag dat Sanherib kwam en dat hij Jeruzalem wilde aanvallen.
[3] Hij overlegde met zijn leiders en helden om de bronnen buiten de stad dicht te stoppen, en zij hielpen hem.
[4] Er kwam veel volk bijeen dat alle bronnen dichtstopte, ook de beek die midden door het gebied liep. Zij zeiden: Waarom zouden de koningen van Assyrië hier komen en veel water vinden?
[5] Hij maakte zich sterk. Hij bouwde de hele muur op die gebroken was en trok die op tot aan de torens, met nog een muur daarbuiten. Ook versterkte hij de

Millo in de Stad van David (geliefde) en liet hij veel wapens en schilden maken.
6 Hij stelde legeraanvoerders over het volk aan en riep hen bij zich op het plein bij de stadspoort. Hij sprak hen moed in en zei:
7 Wees sterk en houd moed. Wees niet bang en schrik niet voor de koning van Assyrië en voor de hele menigte bij hem. Met ons is er meer dan met hem.
8 Bij hem is een arm van vlees, maar bij ons is YHWH, onze God. Hij helpt ons en voert onze oorlogen. Het volk steunde op de woorden van Jehizkia, de koning van Juda.
9 Daarna stuurde Sanherib, de koning van Assyrië, zijn dienaren naar Jeruzalem. Zelf lag hij met zijn hele macht voor Lachis. Zij moesten tegen Jehizkia, de koning van Juda, en tegen heel Juda in Jeruzalem zeggen:
10 Sanherib, de koning van Assyrië, zegt: waarop vertrouwt u, dat u in de vesting Jeruzalem blijft?
11 Jehizkia praat u toch alleen maar om, zodat u van honger en dorst sterft? Hij zegt: YHWH, onze God, zal ons uit de hand van de koning van Assyrië redden.
12 Maar heeft diezelfde Jehizkia niet zijn offerhoogten en altaren weggehaald? Hij zei tegen Juda en Jeruzalem: Voor dat ene altaar moet u buigen en daarop offeren.
13 Weet u niet wat ik en mijn voorouders met alle volken van de landen gedaan hebben? Hebben de goden van die volken hun land uit mijn hand kunnen redden?
14 Wie van alle goden van die volken, die mijn voorouders vernietigd hebben, heeft zijn volk uit mijn hand kunnen redden? Zou uw God u dan wel uit mijn hand kunnen redden?
15 Laat Jehizkia u dus niet bedriegen en niet zo ompraten. Geloof hem niet. Geen god van welk volk of koninkrijk ook heeft zijn volk uit mijn hand kunnen redden. Uw God zal u dus zeker niet uit mijn hand redden.
16 Zijn dienaren spraken nog meer tegen God, YHWH, en tegen zijn dienaar Jehizkia.
17 Ook schreef hij brieven om YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), te honen. Daarin stond: De goden van de volken van de landen hebben hun

volk niet uit mijn hand gered. Zo zal ook de God van Jehizkia zijn volk niet uit mijn hand redden.
18 Zij riepen met luide stem in het Judees tegen de mensen van Jeruzalem die op de muur stonden. Zo wilden zij hen bang maken en in verwarring brengen om de stad in te nemen.
19 Zij spraken over de God van Jeruzalem alsof Hij een van de goden van de volken op aarde was, een maaksel van mensenhanden.
20 Maar koning Jehizkia en de profeet Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk), baden hiertegen en riepen naar de hemel.
21 YHWH stuurde een engel, die alle dappere strijders, leiders en aanvoerders in het leger van de koning van Assyrië vernietigde. Beschaamd keerde hij terug naar zijn land. Toen hij de tempel van zijn god binnenging, doodden zijn eigen zonen hem daar met het zwaard.
22 Zo redde YHWH Jehizkia en de inwoners van Jeruzalem uit de hand van Sanherib, de koning van Assyrië. Ook uit de hand van alle anderen redde Hij hen. Hij gaf hun rust aan alle kanten.
23 Velen brachten geschenken voor YHWH naar Jeruzalem en kostbaarheden voor Jehizkia, de koning van Juda. Daarna stond hij hoog in aanzien bij alle volken.
24 In die tijd werd Jehizkia doodziek. Hij bad tot YHWH, en die antwoordde hem en gaf hem een wonderteken.
25 Maar Jehizkia deed niets terug voor wat hem gegeven was, want hij werd hoogmoedig. Daarom kwam er grote toorn over hem, over Juda en over Jeruzalem.
26 Toen werd Jehizkia nederig over zijn hoogmoed, hij en de inwoners van Jeruzalem. Daarom kwam de grote toorn van YHWH niet over hen zolang Jehizkia leefde.
27 Jehizkia had heel veel rijkdom en eer. Hij maakte schatkamers voor zilver, goud, edelstenen, specerijen, schilden en allerlei kostbare voorwerpen.
28 Ook maakte hij voorraadschuren voor de opbrengst van graan, nieuwe wijn en olie, en stallen voor allerlei vee en kooien voor de kudden.

[29] Verder bouwde hij steden voor zichzelf en kreeg hij veel schapen en runderen, want God gaf hem heel veel bezit.

[30] Jehizkia stopte ook de bovenste uitloop van het water van de Gihon dicht. Hij leidde het naar beneden, naar de westkant van de Stad van David. Alles wat Jehizkia deed, lukte hem.

[31] Maar toen de gezanten van de leiders van Babel bij hem waren, liet God hem los. Zij kwamen vragen naar het wonderteken dat in het land gebeurd was. God stelde hem zo op de proef om te weten wat er in zijn hart was.

[32] De verdere geschiedenis van Jehizkia en zijn goede daden staan beschreven in het visioen van de profeet Jesaja, de zoon van Amoz. Ook staan zij in het boek van de koningen van Juda en Israël.

[33] Jehizkia stierf, en zij begroeven hem hoog bij de graven van de zonen van David. Heel Juda en de inwoners van Jeruzalem bewezen hem eer bij zijn dood. Zijn zoon Manasse (doen vergeten) werd koning in zijn plaats.

2 Kronieken 33

[1] Manasse (doen vergeten) was twaalf jaar toen hij koning werd, en hij regeerde vijfenvijftig jaar in Jeruzalem.

[2] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH. Hij volgde de gruwelijke gewoonten van de volken die YHWH voor de Israëlieten verdreven had.

[3] Hij bouwde de offerhoogten weer op die zijn vader Jehizkia (YHWH sterkt) afgebroken had. Hij richtte altaren op voor de Baäls, maakte gewijde palen en boog zich voor de hele hemelse legermacht, en hij diende die.

[4] Hij bouwde ook altaren in het huis van YHWH, waarvan YHWH gezegd had: In Jeruzalem zal mijn naam voor altijd zijn.

[5] Verder bouwde hij altaren voor de hele hemelse legermacht, in de beide voorhoven van het huis van YHWH.

[6] Hij liet zijn zonen door het vuur gaan in het dal Ben-Hinnom. Hij deed aan wichelarij, waarzeggerij en toverij, en hij stelde geestenbezweerders en waarzeggers aan. Hij deed heel veel wat slecht was in de ogen van YHWH en maakte Hem woedend.

[7] Hij zette ook het beeld dat hij gemaakt had in het huis van God. Over dat huis had God tegen David (geliefde) en zijn zoon Salomo (vrede) gezegd: In dit huis en in Jeruzalem zal ik mijn naam voor altijd zetten. Ik heb Jeruzalem uit alle stammen van Israël (die met God strijdt) uitgekozen.

[8] En ik zal Israël niet meer wegjagen uit het land dat ik aan jullie voorouders gegeven heb. Dat geldt als zij alles doen wat ik hun opgedragen heb, naar de hele wet, de voorschriften en de regels van Mozes (uit het water getrokken).

[9] Manasse liet Juda (lofprijs) en de inwoners van Jeruzalem dwalen. Zij deden erger dan de volken die YHWH voor de Israëlieten vernietigd had.

[10] YHWH sprak wel tegen Manasse en zijn volk, maar zij letten er niet op.

[11] Daarom bracht YHWH de legeraanvoerders van de koning van Assyrië over hen. Die namen Manasse gevangen met haken, boeiden hem met twee koperen ketenen en voerden hem naar Babel.

[12] Toen hij in het nauw zat, smeekte hij YHWH, zijn God, ernstig om hulp. Hij vernederde zich diep voor de God van zijn voorouders.

[13] Hij bad tot Hem, en God liet zich verbidden en hoorde zijn smeken. Hij bracht hem terug naar Jeruzalem, in zijn koninkrijk. Toen erkende Manasse dat YHWH God is.

[14] Daarna bouwde hij de buitenmuur aan de Stad van David. Die liep van de westkant van de Gihon in het dal tot aan de ingang van de Vispoort. Hij trok die om de Ofel heen en maakte hem heel hoog. Ook legerde hij legeraanvoerders in alle versterkte steden in Juda.

[15] Hij haalde de vreemde goden en dat beeld uit het huis van YHWH weg. Ook haalde hij alle altaren weg die hij op de tempelberg en in Jeruzalem gebouwd had, en hij gooide ze buiten de stad.

[16] Hij herstelde het altaar van YHWH en bracht er dankoffers en lofoffers op. Hij zei tegen Juda dat zij YHWH, de God van Israël, moesten dienen.

[17] Maar het volk offerde nog op de offerhoogten, al was het aan YHWH, hun God.

[18] De verdere geschiedenis van Manasse en zijn gebed tot zijn God staan in de kronieken van de koningen van Israël. Daar staan ook de woorden van de zieners die in de naam van YHWH, de God van Israël, tot hem spraken.

[19] Zijn gebed, en hoe God zich liet verbidden, staan beschreven in de woorden van de zieners. Daar staat ook al zijn zonde en ontrouw, en waar hij offerhoogten bouwde en gewijde palen en beelden neerzette, voordat hij nederig werd.
[20] Manasse stierf, en zij begroeven hem bij zijn huis. Zijn zoon Amon (trouw) werd koning in zijn plaats.
[21] Amon was tweeëntwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde twee jaar in Jeruzalem.
[22] Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, net als zijn vader Manasse. Amon offerde aan alle beelden die zijn vader Manasse gemaakt had, en hij diende ze.
[23] Maar hij vernederde zich niet voor YHWH, zoals zijn vader Manasse dat wel gedaan had. Deze Amon maakte zijn schuld juist groter.
[24] Zijn dienaren spanden tegen hem samen en doodden hem in zijn huis.
[25] Maar het volk van het land doodde iedereen die tegen koning Amon samengespannen had. Het volk maakte zijn zoon Josia (YHWH steunt) koning in zijn plaats.

2 Kronieken 34

[1] Josia (YHWH steunt) was acht jaar toen hij koning werd, en hij regeerde eenendertig jaar in Jeruzalem.
[2] Hij deed wat juist was in de ogen van YHWH. Hij ging de wegen van zijn voorvader David (geliefde) en week daar niet van af, niet naar rechts en niet naar links.
[3] In het achtste jaar van zijn regering, toen hij nog jong was, begon hij de God van zijn voorvader David te zoeken. In het twaalfde jaar begon hij Juda (lofprijs) en Jeruzalem te reinigen van de offerhoogten, de gewijde palen en de beelden.
[4] Onder zijn ogen braken zij de altaren van de Baäls af. De wierookaltaren die daarboven stonden, hakte hij om. De gewijde palen en de beelden sloeg hij stuk en maakte hij tot gruis, dat hij uitstrooide over de graven van wie eraan geofferd hadden.

[5] De botten van de priesters verbrandde hij op hun altaren. Zo reinigde hij Juda en Jeruzalem.

[6] Ook in de steden van Manasse (doen vergeten), Efraïm (vruchtbaar) en Simeon (hij heeft gehoord), tot in Nafthali (mijn worsteling) toe, en in de verwoeste plaatsen eromheen deed hij dat.

[7] Hij brak de altaren en de gewijde palen af en vergruisde de beelden. Alle wierookaltaren hakte hij om, in heel het land Israël (die met God strijdt). Daarna ging hij terug naar Jeruzalem.

[8] In het achttiende jaar van zijn regering waren het land en het huis gereinigd. Toen stuurde hij Safan (klipdas), de zoon van Azalia (YHWH heeft gespaard), en Maäseja (werk van YHWH), de bestuurder van de stad. Ook stuurde hij Joha (YHWH doet leven), de zoon van Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen), de kanselier. Zij moesten het huis van YHWH, zijn God, herstellen.

[9] Zij kwamen bij Hilkia (mijn deel is YHWH), de hogepriester, en gaven hem het geld dat in het huis van God gebracht was. De Levieten die de drempel bewaakten, hadden dat ingezameld bij Manasse en Efraïm en bij de rest van Israël. Ook uit heel Juda en Benjamin (zoon van de rechterhand) en van de teruggekeerden in Jeruzalem was er geld gekomen.

[10] Zij gaven het aan de opzichters van het werk aan het huis van YHWH. Die gaven het door aan de mannen die aan het huis van YHWH werkten om het op te knappen en te herstellen.

[11] Zij gaven het aan de vaklieden en de bouwers om gehouwen stenen te kopen. Ook kochten zij er hout van voor de verbindingen en voor de zolderingen van de gebouwen die de koningen van Juda hadden laten vervallen.

[12] Die mannen deden hun werk trouw. Hun opzichters waren Jahath en Obadja (dienaar van YHWH), Levieten uit de zonen van Merari (bitter), en Zecharja (YHWH gedenkt) en Mesullam (vergolden) uit de Kahathieten. Zij moesten het werk vooruit helpen. Al die Levieten hadden ook verstand van muziekinstrumenten.

[13] Zij gingen ook over de dragers en gaven leiding aan iedereen die werkte. Andere Levieten waren schrijver, ambtenaar of poortwachter.

[14] Toen zij het geld uit het huis van YHWH haalden, vond de priester Hilkia het wetboek van YHWH, dat door Mozes (uit het water getrokken) gegeven was.

[15] Hilkia zei tegen Safan, de schrijver: Ik heb het wetboek in het huis van YHWH gevonden. En Hilkia gaf hem dat boek.

[16] Safan bracht het boek naar de koning. Hij deed hem ook verslag: Alles wat aan uw dienaren opgedragen is, doen zij.

[17] Zij hebben het geld dat in het huis van YHWH lag, bij elkaar gedaan. Zij hebben het aan de opzichters en aan de werklieden gegeven.

[18] Verder vertelde Safan, de schrijver, aan de koning: De priester Hilkia heeft mij een boek gegeven. En Safan las daaruit voor aan de koning.

[19] Toen de koning de woorden van de wet hoorde, scheurde hij zijn kleren.

[20] De koning gaf Hilkia opdracht, en ook Ahikam (mijn broer staat op), de zoon van Safan, en Abdon, de zoon van Micha (wie is als YHWH). Verder gaf hij opdracht aan Safan, de schrijver, en aan Asaja (YHWH heeft gemaakt), de dienaar van de koning. Hij zei:

[21] Ga YHWH raadplegen voor mij en voor wie er nog over zijn in Israël en Juda. Doe dat over de woorden van dit boek dat gevonden is. De woede van YHWH die over ons is uitgestort, is groot. Onze voorouders hebben zich namelijk niet aan het woord van YHWH gehouden en niet gedaan wat in dit boek staat.

[22] Toen ging Hilkia met de mannen van de koning naar de profetes Hulda (wezel). Zij was de vrouw van Sallum (vergelding), de zoon van Tokhath, de zoon van Hasra, de beheerder van de kleren. Zij woonde in de nieuwe wijk van Jeruzalem, en zij spraken daar met haar.

[23] Zij zei tegen hen: YHWH, de God van Israël, zegt het volgende. Zeg tegen de man die u naar mij toe gestuurd heeft:

[24] YHWH zegt: kijk, ik breng onheil over deze plaats en over haar inwoners. Dat zijn alle vervloekingen die staan in het boek dat men de koning van Juda heeft voorgelezen.

[25] Zij hebben mij verlaten en aan andere goden geofferd. Zo hebben zij mij met al hun daden woedend gemaakt. Daarom wordt mijn woede over deze plaats uitgestort, en die zal niet gedoofd worden.

[26] Maar tegen de koning van Juda, die u stuurde om YHWH te raadplegen, moet u dit zeggen. YHWH, de God van Israël, zegt over de woorden die je gehoord hebt:
[27] Je hart is week geworden en je hebt je voor God vernederd toen je zijn woorden tegen deze plaats en haar inwoners hoorde. Je hebt je voor mij vernederd, je kleren gescheurd en voor mij gehuild. Daarom heb ik je gehoord, zegt YHWH.
[28] Kijk, ik zal je bij je voorouders brengen, en je zult in vrede in je graf komen. Je ogen zullen al het onheil niet zien dat ik over deze plaats en haar inwoners breng. Zij brachten dit antwoord bij de koning.
[29] Toen liet de koning alle oudsten van Juda en Jeruzalem bijeenroepen.
[30] De koning ging naar het huis van YHWH, met alle mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem. Ook de priesters, de Levieten en het hele volk gingen mee, van groot tot klein. Hij las hun alle woorden voor van het boek van het verbond dat in het huis van YHWH gevonden was.
[31] De koning ging op zijn plaats staan en sloot een verbond voor YHWH. Hij zou YHWH volgen en zich met heel zijn hart en heel zijn ziel houden aan zijn geboden, getuigenissen en voorschriften. Zo zou hij doen wat in dat boek over het verbond geschreven staat.
[32] Hij liet iedereen in Jeruzalem en Benjamin daarachter gaan staan. De inwoners van Jeruzalem deden naar het verbond van God, de God van hun voorouders.
[33] Josia haalde alle gruwelijke dingen weg uit alle gebieden van de Israëlieten. Hij liet iedereen in Israël YHWH, hun God, dienen. Zolang hij leefde, weken zij niet af van YHWH, de God van hun voorouders.

2 Kronieken 35

[1] Daarna vierde Josia (YHWH steunt) in Jeruzalem het pascha voor YHWH. Op de veertiende dag van de eerste maand slachtten zij het paaslam.
[2] Hij stelde de priesters op hun post en moedigde hen aan voor de dienst in het huis van YHWH.

[3] De Levieten onderwezen heel Israël (die met God strijdt) en waren voor YHWH heilig. Hij zei tegen hen: Zet de heilige ark in het huis dat Salomo (vrede), de zoon van David (geliefde), gebouwd heeft. U hoeft die niet meer op uw schouders te dragen. Dien nu YHWH, uw God, en zijn volk Israël.

[4] Maak u klaar per familie en per groep, zoals David, de koning van Israël, het voorschreef en zoals zijn zoon Salomo het beschreef.

[5] Ga in het heiligdom staan, per familiegroep van uw broers, het volk, en naar de afdelingen van de families van de Levieten.

[6] Slacht het paaslam, heilig uzelf en maak het klaar voor uw broers. Doe dat naar het woord van YHWH, dat Hij door Mozes (uit het water getrokken) gegeven heeft.

[7] Josia gaf het volk van zijn eigen bezit dertigduizend lammeren en jonge geitenbokken als paasoffer, en drieduizend runderen.

[8] Ook zijn leiders gaven vrijwillig voor het volk, de priesters en de Levieten. Hilkia (mijn deel is YHWH), Zacharia (YHWH gedenkt) en Jehiël (God leeft), de leiders van het huis van God, gaven de priesters 2.600 stuks kleinvee en driehonderd runderen als paasoffer.

[9] Chonanja (YHWH heeft gevestigd) gaf met zijn broers Semaja (YHWH heeft gehoord) en Nethaneël (God heeft gegeven), en met Hasabja (YHWH heeft gerekend), Jeïel en Jozabad (YHWH heeft gegeven), de Levieten een paasoffer. Deze leiders van de Levieten gaven vijfduizend stuks kleinvee en vijfhonderd runderen.

[10] Zo werd de dienst geregeld. De priesters stonden op hun plaats en de Levieten in hun groepen, zoals de koning bevolen had.

[11] Toen slachtten zij het paaslam. De priesters sprenkelden het bloed dat zij aannamen, en de Levieten trokken de huiden af.

[12] Zij legden de stukken voor het brandoffer apart, om ze per familiegroep aan het volk te geven. Zo kon men aan YHWH offeren, zoals in het boek van Mozes staat. Met de runderen deden zij hetzelfde.

[13] Zij roosterden het paaslam boven het vuur, zoals voorgeschreven is. De andere gewijde gaven kookten zij in potten, ketels en pannen, en zij deelden die snel uit aan het volk.

[14] Daarna maakten zij het klaar voor zichzelf en voor de priesters. De priesters, de zonen van Aäron (verlichte), waren tot in de nacht bezig met de brandoffers en het vet. Daarom maakten de Levieten het klaar voor zichzelf en voor de priesters.
[15] De zangers, de zonen van Asaf (hij heeft verzameld), stonden op hun plaats, zoals David, Asaf, Heman (trouw) en Jeduthun (lofprijzing), de ziener van de koning, het bevolen hadden. De poortwachters stonden bij elke poort. Zij hoefden hun dienst niet te verlaten, want hun broers, de Levieten, maakten het voor hen klaar.
[16] Zo werd die dag de hele dienst van YHWH geregeld. Men vierde pascha en bracht brandoffers op het altaar van YHWH, zoals koning Josia bevolen had.
[17] De Israëlieten die er waren, vierden toen het pascha en zeven dagen lang het feest van de ongezuurde broden.
[18] Zo'n pascha was er in Israël niet meer gevierd sinds de dagen van de profeet Samuël (God heeft gehoord). Geen van de koningen van Israël had zo'n pascha gehouden als Josia nu hield. Hij vierde het met de priesters en de Levieten, met heel Juda (lofprijs) en Israël dat er was, en met de inwoners van Jeruzalem.
[19] Dit pascha werd gevierd in het achttiende jaar van de regering van Josia.
[20] Na dit alles had Josia het huis in orde gebracht. Toen trok Necho, de koning van Egypte, op om bij Karchemis aan de Eufraat te strijden. Josia ging hem tegemoet.
[21] Necho stuurde boden naar hem toe met de boodschap: Wat heb ik met u te maken, koning van Juda? Ik kom vandaag niet tegen u, maar tegen een koningshuis dat oorlog tegen mij voert. God heeft gezegd dat ik mij moest haasten. Blijf uit de buurt van God, die met mij is, anders vernietigt Hij u.
[22] Maar Josia keerde zich niet van hem af. Hij vermomde zich om tegen hem te strijden en luisterde niet naar de woorden van Necho, die uit de mond van God kwamen. Hij ging strijden in het dal van Megiddo.
[23] De boogschutters raakten koning Josia. Toen zei de koning tegen zijn dienaren: Breng mij weg, want ik ben zwaargewond.
[24] Zijn dienaren haalden hem van zijn wagen en legden hem op de tweede wagen die hij bij zich had. Zij brachten hem naar Jeruzalem, en daar stierf hij.

Hij werd begraven in de graven van zijn voorouders, en heel Juda en Jeruzalem rouwden om Josia.

[25] Jeremia (YHWH verheft) maakte een klaaglied over Josia. Ook alle zangers en zangeressen zingen in hun klaagliederen over Josia, tot vandaag toe. Zij maakten er een vaste gewoonte van in Israël, en die liederen staan in de klaagliederen.

[26] De verdere geschiedenis van Josia en zijn goede daden staan beschreven, in overeenstemming met wat in de wet van YHWH staat.

[27] Zijn geschiedenis, van begin tot eind, staat in het boek van de koningen van Israël en Juda.

2 Kronieken 36

[1] Het volk van het land nam Joahaz (YHWH heeft vastgegrepen), de zoon van Josia (YHWH steunt), en maakte hem in Jeruzalem koning in de plaats van zijn vader.

[2] Joahaz was drieëntwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde drie maanden in Jeruzalem.

[3] De koning van Egypte zette hem in Jeruzalem af. Hij legde het land een boete op van ongeveer 3,4 ton zilver en 34 kilo goud.

[4] De koning van Egypte maakte zijn broer Eljakim (God richt op) koning over Juda (lofprijs) en Jeruzalem en veranderde zijn naam in Jojakim (YHWH richt op). Zijn broer Joahaz nam Necho mee naar Egypte.

[5] Jojakim was vijfentwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, zijn God.

[6] Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, trok tegen hem op. Hij boeide hem met twee koperen ketenen om hem naar Babel te voeren.

[7] Nebukadnezar bracht ook voorwerpen uit het huis van YHWH naar Babel en zette die in zijn tempel daar.

[8] De verdere geschiedenis van Jojakim staat in het boek van de koningen van Israël (die met God strijdt) en Juda. Daar staan ook de gruwelijke dingen die hij deed en wat hem aangerekend werd. Zijn zoon Jojachin (YHWH richt op) werd

koning in zijn plaats.
9 Jojachin was acht jaar toen hij koning werd. Hij regeerde drie maanden en tien dagen in Jeruzalem en deed wat slecht was in de ogen van YHWH.
10 Bij de jaarwisseling liet koning Nebukadnezar hem naar Babel halen, met de kostbare voorwerpen uit het huis van YHWH. Hij maakte zijn broer Zedekia (YHWH is gerechtigheid) koning over Juda en Jeruzalem.
11 Zedekia was eenentwintig jaar toen hij koning werd, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem.
12 Hij deed wat slecht was in de ogen van YHWH, zijn God. Hij vernederde zich niet voor de profeet Jeremia (YHWH verheft), die namens YHWH sprak.
13 Ook kwam hij in opstand tegen koning Nebukadnezar, die hem bij God had laten zweren. Hij was koppig en verhardde zijn hart, zodat hij zich niet bekeerde tot YHWH, de God van Israël.
14 Ook alle leiders van de priesters en het volk werden steeds ontrouwer, naar alle gruwelijke gewoonten van de volken. Zij maakten het huis van YHWH onrein, dat Hij in Jeruzalem geheiligd had.
15 YHWH, de God van hun voorouders, stuurde telkens opnieuw zijn boden naar hen toe, want Hij wilde zijn volk en zijn woning sparen.
16 Maar zij lachten de boden van God uit, verachtten zijn woorden en spotten met zijn profeten. Toen werd de woede van YHWH tegen zijn volk zo groot dat er geen herstel meer mogelijk was.
17 Hij liet de koning van de Chaldeeën tegen hen opkomen. Die doodde hun jongemannen met het zwaard in hun heiligdom. Hij spaarde jongemannen noch meisjes, ouderen noch grijsaards. God gaf hen allemaal in zijn macht.
18 Alle voorwerpen uit het huis van God, groot en klein, voerde hij naar Babel. Hetzelfde deed hij met de schatten van het huis van YHWH en met die van de koning en zijn leiders.
19 Zij verbrandden het huis van God, braken de muur van Jeruzalem af en staken alle paleizen in brand. Alle kostbare voorwerpen daarin vernielden zij.
20 Wie aan het zwaard ontkomen was, voerde hij weg naar Babel. Daar waren zij slaven van hem en zijn zonen, tot het koninkrijk Perzië aan de macht kwam.

[21] Zo ging het woord in vervulling dat YHWH door Jeremia gesproken had. Het land kreeg zijn sabbatsjaren terug: al die tijd van verwoesting lag het braak, tot de zeventig jaar om waren.

[22] In het eerste jaar van Kores (zon), de koning van Perzië, ging het woord van YHWH door Jeremia in vervulling. YHWH maakte de geest van Kores wakker. Die liet in zijn hele koninkrijk omroepen, en ook op schrift zetten:

[23] Kores, de koning van Perzië, zegt: YHWH, de God van de hemel, heeft mij alle koninkrijken van de aarde gegeven. Hij heeft mij opgedragen een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, in Juda. Wie van u hoort bij zijn volk? YHWH, zijn God, zij met hem. Laat hij optrekken.

Ezra

Ezra 1

[1] In het eerste jaar van Kores (zon), de koning van Perzië, ging het woord van YHWH door Jeremia (YHWH verheft) in vervulling. YHWH maakte de geest van Kores wakker. Die liet in zijn hele koninkrijk omroepen, en ook op schrift zetten:

[2] Kores, de koning van Perzië, zegt: YHWH, de God van de hemel, heeft mij alle koninkrijken van de aarde gegeven. Hij heeft mij opgedragen een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, in Juda (lofprijs).

[3] Wie van u hoort bij zijn volk? Zijn God zij met hem. Laat hij optrekken naar Jeruzalem in Juda en daar het huis van YHWH bouwen, de God van Israël (die met God strijdt). Hij is de God die in Jeruzalem woont.

[4] Wie achterblijft, waar hij ook als vreemdeling woont, moet door de mensen van zijn plaats geholpen worden. Zij geven hem zilver, goud, bezittingen en vee, naast een vrijwillige gave voor het huis van God in Jeruzalem.

[5] Toen stonden de familiehoofden van Juda en Benjamin (zoon van de rechterhand) op, met de priesters en de Levieten. Ook iedereen wiens geest God wakker maakte, stond op. Zij trokken op om het huis van YHWH in Jeruzalem te bouwen.

[6] Alle mensen om hen heen hielpen hen met zilveren voorwerpen, goud, bezittingen, vee en kostbaarheden, naast alles wat vrijwillig gegeven werd.

[7] Koning Kores haalde ook de voorwerpen van het huis van YHWH tevoorschijn. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) had die uit Jeruzalem weggevoerd en in het huis van zijn god gezet.

[8] Kores, de koning van Perzië, liet ze uitleveren door Mithredath (gegeven door Mithra), de schatmeester. Die telde ze uit aan Sesbazar, de leider van Juda.

[9] Dit is het aantal: dertig gouden schalen, duizend zilveren schalen, negenentwintig messen,

[10] dertig gouden bekers, vierhonderdtien andere zilveren bekers en duizend andere voorwerpen.
[11] In totaal waren er 5.400 gouden en zilveren voorwerpen. Sesbazar bracht ze allemaal mee toen de ballingen van Babel naar Jeruzalem terugkeerden.

Ezra 2

[1] Dit zijn de mensen uit het gewest die terugkwamen uit de ballingschap. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, had hen naar Babel weggevoerd. Zij keerden terug naar Jeruzalem en Juda (lofprijs), ieder naar zijn eigen stad.
[2] Zij kwamen met Zerubbabel (zaad van Babel), Jesua (YHWH is redding), Nehemia (YHWH troost), Seraja (YHWH heerst), Reëlaja, Mordechai (man van Marduk), Bilsan, Mizpar (aantal), Bigvai, Rehum (barmhartig) en Baëna (in verdrukking). Dit is het aantal mannen van het volk van Israël (die met God strijdt).
[3] De nakomelingen van Paros (vlo): 2.172.
[4] De nakomelingen van Sefatja (YHWH heeft recht gedaan): 372.
[5] De nakomelingen van Arach (reiziger): 775.
[6] De nakomelingen van Pahath-Moab (stadhouder van Moab), via Jesua en Joab (YHWH is vader): 2.812.
[7] De nakomelingen van Elam (hoogland): 1.254.
[8] De nakomelingen van Zatthu: 945.
[9] De nakomelingen van Zakkai (zuiver): 760.
[10] De nakomelingen van Bani: 642.
[11] De nakomelingen van Bebai: 623.
[12] De nakomelingen van Azgad (Gad is sterk): 1.222.
[13] De nakomelingen van Adonikam (mijn Heer is opgestaan): 666.
[14] De nakomelingen van Bigvai: 2.056.
[15] De nakomelingen van Adin (teer): 454.
[16] De nakomelingen van Ater (binder), via Hizkia (YHWH sterkt): 98.

17 De nakomelingen van Bezai: 323.
18 De nakomelingen van Jora (regen): 112.
19 De nakomelingen van Hasum: 223.
20 De nakomelingen van Gibbar: 95.
21 De mensen uit Bethlehem: 123.
22 De mannen uit Netofa: 56.
23 De mannen uit Anathoth: 128.
24 De mensen uit Azmaveth: 42.
25 De mensen uit Kirjath-Arim, Cefira en Beëroth: 743.
26 De mensen uit Rama en Gaba: 621.
27 De mannen uit Michmas: 122.
28 De mannen uit Bethel en Ai: 223.
29 De mensen uit Nebo: 52.
30 De mensen uit Magbis: 156.
31 De nakomelingen van de andere Elam: 1.254.
32 De nakomelingen van Harim (gewijd): 320.
33 De mensen uit Lod, Hadid en Ono: 725.
34 De mensen uit Jericho: 345.
35 De mensen uit Senaä: 3.630.
36 Dit waren de priesters. De nakomelingen van Jedaja (YHWH kent), van het huis van Jesua: 973.
37 De nakomelingen van Immer (sprekend): 1.052.
38 De nakomelingen van Pashur: 1.247.
39 De nakomelingen van Harim: 1.017.
40 Dit waren de Levieten. De nakomelingen van Jesua en Kadmiël (God is de oudste), uit de familie van Hodavja (majesteit van YHWH): 74.
41 Dit waren de zangers. De nakomelingen van Asaf (hij heeft verzameld): 128.
42 Dit waren de poortwachters: de nakomelingen van Sallum (vergelding), Ater, Talmon, Akkub (voetspoor), Hatita en Sobai. Samen waren zij met 139.

[43] Dit waren de tempelknechten: de nakomelingen van Ziha, Hasufa en Tabbaoth (ringen),
[44] van Keros, Siaha en Padon (losgeld),
[45] van Lebana (wit), Hagaba (sprinkhaan) en Akkub,
[46] van Hagab, Samlai en Hanan,
[47] van Giddel (zeer groot), Gahar en Reaja (YHWH heeft gezien),
[48] van Rezin (welbehagen), Nekoda (gespikkeld) en Gazzam,
[49] van Uza, Paseah (kreupel) en Bezai,
[50] van Asna, de Mehunim en de Nefusim,
[51] van Bakbuk (fles), Hakufa en Harhur,
[52] van Bazluth, Mehida en Harsa (werkman),
[53] van Barkos (zoon van Kos), Sisera en Thamah,
[54] van Neziah en Hatifa (gevangene).
[55] Dit waren de nakomelingen van de dienaren van Salomo (vrede): de nakomelingen van Sotai, Sofereth (schrijfster) en Peruda,
[56] van Jaäla (steenbok), Darkon en Giddel,
[57] van Sefatja, Hattil, Pocheret-Hazebaïm en Ami.
[58] Alle tempelknechten en nakomelingen van de dienaren van Salomo waren samen met 392.
[59] Ook deze mensen kwamen mee, uit Tel-Melah, Tel-Harsa, Cherub, Addan en Immer. Zij konden niet aantonen uit welke familie zij kwamen en of zij uit Israël waren.
[60] Het waren de nakomelingen van Delaja (YHWH heeft opgetrokken), Tobia (YHWH is goed) en Nekoda: 652.
[61] Ook bij de priesters waren er zulke families: de nakomelingen van Habaja (YHWH verbergt), Koz (doorn) en Barzillai (ijzeren). Die laatste had een vrouw uit de dochters van Barzillai uit Gilead genomen en was naar hem genoemd.
[62] Zij zochten hun naam in het geslachtsregister, maar die stond er niet in. Daarom werden zij als onrein uit het priesterschap geweerd.

[63] De landvoogd zei tegen hen dat zij niet van de allerheiligste gaven mochten eten. Dat mocht pas als er een priester zou zijn met de urim en de tummim.
[64] De hele vergadering telde samen 42.360 mensen.
[65] Daar kwamen nog hun slaven en slavinnen bij, 7.337 mensen. Ook hadden zij tweehonderd zangers en zangeressen.
[66] Zij hadden 736 paarden en 245 muildieren,
[67] 435 kamelen en 6.720 ezels.
[68] Sommige familiehoofden gaven bij hun komst in het huis van YHWH in Jeruzalem vrijwillig voor het huis van God. Zo kon het weer op zijn vaste plaats gezet worden.
[69] Zij gaven naar wat zij konden missen voor de kas van het werk: 61.000 gouden munten, ongeveer 2,9 ton zilver en honderd priestergewaden.
[70] De priesters, de Levieten, een deel van het volk, de zangers, de poortwachters en de tempelknechten gingen in hun steden wonen. Heel Israël woonde in zijn eigen steden.

Ezra 3

[1] Toen de zevende maand aanbrak en de Israëlieten in hun steden woonden, kwam het volk als één man bijeen in Jeruzalem.
[2] Jesua (YHWH is redding), de zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig), stond op met zijn broers, de priesters. Ook Zerubbabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), stond op met zijn broers. Zij bouwden het altaar van de God van Israël (die met God strijdt) om er brandoffers op te brengen. Zo staat het in de wet van Mozes (uit het water getrokken), de man van God.
[3] Zij zetten het altaar op zijn fundament, al waren zij bang voor de volken om hen heen. Zij brachten er brandoffers voor YHWH op, 's morgens en 's avonds.
[4] Zij vierden het Loofhuttenfeest zoals het voorgeschreven is. Elke dag brachten zij het vastgestelde aantal brandoffers, zoals het voor die dag hoorde.
[5] Daarna brachten zij het dagelijkse brandoffer, en die van de nieuwemaansdagen en van alle heilige feesten van YHWH. Ook bracht ieder die

dat wilde een vrijwillige gave aan YHWH.

[6] Vanaf de eerste dag van de zevende maand begonnen zij YHWH brandoffers te brengen. De tempel van YHWH was toen nog niet gegrondvest.

[7] Zij gaven geld aan de steenhouwers en de vaklieden. Ook gaven zij eten, drinken en olie aan de mensen van Sidon (visvangst) en Tyrus. Die moesten cederhout van de Libanon over zee naar Jafo brengen, met vergunning van Kores (zon), de koning van Perzië.

[8] In het tweede jaar na hun komst bij het huis van God in Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen zij. Zerubbabel, de zoon van Sealthiël, en Jesua, de zoon van Jozadak, gingen voorop. Met hen waren hun broers, de priesters, de Levieten en alle teruggekeerde ballingen. Zij stelden de Levieten van twintig jaar en ouder aan om toezicht te houden op het werk aan het huis van YHWH.

[9] Jesua stond op met zijn zonen en broers, en Kadmiël (God is de oudste) met zijn zonen, de mensen van Juda (lofprijs), als één man. Zij hielden toezicht op wie aan het huis van God werkten. Ook de zonen van Henadad (gunst van Hadad) hielpen, met hun zonen en broers, de Levieten.

[10] Toen de bouwers het fundament van de tempel van YHWH legden, stelden zij de priesters op in hun kleding, met de trompetten. De Levieten, de zonen van Asaf (hij heeft verzameld), kwamen met cimbalen om YHWH te prijzen, zoals David (geliefde), de koning van Israël, het had ingesteld.

[11] Zij zongen om de beurt en prezen en dankten YHWH: Hij is goed, zijn trouw voor Israël duurt voor altijd. Heel het volk juichte luid, omdat het huis van YHWH gegrondvest werd.

[12] Maar veel oude priesters, Levieten en familiehoofden die het eerste huis gezien hadden, huilden luid toen zij het fundament van dit huis zagen. Anderen juichten juist luid van vreugde.

[13] Het volk kon het gejuich van vreugde niet onderscheiden van het huilen van het volk. Het volk juichte zo luid dat het tot in de verte te horen was.

Ezra 4

[1] De tegenstanders van Juda (lofprijs) en Benjamin (zoon van de rechterhand) hoorden dat de teruggekeerde ballingen een tempel bouwden voor YHWH, de God van Israël (die met God strijdt).

[2] Zij kwamen naar Zerubbabel (zaad van Babel) en de familiehoofden toe en zeiden: Laat ons met u meebouwen, want wij zoeken uw God net als u. Wij offeren Hem al sinds de dagen van Esar-Haddon (Assur heeft een broer gegeven), de koning van Assur, die ons hierheen heeft gebracht.

[3] Maar Zerubbabel, Jesua (YHWH is redding) en de andere familiehoofden van Israël zeiden tegen hen: Het past niet dat u met ons een huis voor onze God bouwt. Wij alleen zullen bouwen voor YHWH, de God van Israël, zoals koning Kores (zon) van Perzië ons bevolen heeft.

[4] Toen ontmoedigde het volk van het land de mensen van Juda en maakte hen bang om te bouwen.

[5] Zij huurden raadgevers in om hun plannen te dwarsbomen. Dat deden zij zolang Kores, de koning van Perzië, regeerde, tot in de regering van Darius (hij bezit het goede), de koning van Perzië.

[6] Aan het begin van de regering van Ahasveros (heerser over helden) schreven zij een aanklacht tegen de inwoners van Juda en Jeruzalem.

[7] In de dagen van Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is) schreven Bislam, Mithredath (gegeven door Mithra), Tabeël (God is goed) en de anderen van hun groep aan Arthahsasta, de koning van Perzië. De brief was in het Aramees geschreven en werd ook zo vertaald.

[8] Rehum (barmhartig), de kanselier, en Simsai (zonnig), de schrijver, schreven de volgende brief tegen Jeruzalem aan koning Arthahsasta.

[9] De afzenders waren Rehum, de kanselier, Simsai, de schrijver, en de anderen van hun groep. Dat waren de Dinaieten, de Afarsathchieten, de Tarpelieten en de Afarsieten. Verder de Archevieten, de Babyloniërs, de Susanchieten, de Dehavieten en de Elamieten.

[10] Ook de andere volken schreven mee. De grote en beroemde Asnappar had hen weggevoerd en in de stad Samaria laten wonen. Verder schreven de anderen

aan deze kant van de rivier mee.

11 Dit is het afschrift van de brief die zij aan koning Arthahsasta stuurden: Uw dienaren, de mannen aan deze kant van de rivier.

12 De koning moet weten dat de Joden die bij u vandaan kwamen, bij ons in Jeruzalem zijn aangekomen. Zij bouwen die opstandige en slechte stad weer op. Zij maken de muren af en herstellen de fundamenten.

13 De koning moet ook weten wat er gebeurt als die stad opgebouwd is en de muren klaar zijn. Dan betalen zij geen belasting, accijns of tol meer, en dat kost de koningen inkomsten.

14 Wij worden uit het paleis betaald, en het past ons niet toe te zien hoe de koning oneer wordt aangedaan. Daarom sturen wij dit bericht om de koning op de hoogte te brengen.

15 Laat men zoeken in het boek van de kronieken van uw voorouders. Dan zult u in dat boek vinden dat deze stad opstandig was en schade toebracht aan koningen en gewesten. Al van oudsher hebben zij daar opstand gesticht. Daarom is die stad verwoest.

16 Wij laten de koning dus weten wat er gebeurt als die stad opgebouwd wordt. Zijn de muren eenmaal klaar, dan houdt u niets meer over aan deze kant van de rivier.

17 De koning stuurde dit antwoord aan Rehum, de kanselier, aan Simsai, de schrijver, en aan de anderen van hun groep die in Samaria woonden. Ook de anderen aan deze kant van de rivier kregen het: Vrede.

18 De brief die u ons gestuurd hebt, is mij duidelijk voorgelezen.

19 Op mijn bevel is er gezocht, en men heeft gevonden dat deze stad zich van oudsher tegen de koningen verzet heeft. Er is daar opstand en afval geweest.

20 Er zijn ook machtige koningen over Jeruzalem geweest, die heersten over het hele gebied aan de overkant van de rivier. Aan hen werd belasting, accijns en tol betaald.

21 Geef nu bevel die mannen tegen te houden. Die stad mag niet opgebouwd worden, tot ik daar bevel toe geef.

[22] Pas op dat u hierin geen fout maakt. Waarom zou de schade voor de koningen groter worden?

[23] Het afschrift van de brief van koning Arthahsasta werd aan Rehum, Simsai, de schrijver, en hun groep voorgelezen. Toen gingen zij haastig naar de Joden in Jeruzalem. Met geweld en macht hielden zij hen tegen.

[24] Toen kwam het werk aan het huis van God in Jeruzalem stil te liggen. Het lag stil tot in het tweede jaar van de regering van Darius, de koning van Perzië.

Ezra 5

[1] De profeet Haggai (feestelijk) en Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van Iddo, profeteerden tegen de Joden in Juda (lofprijs) en Jeruzalem. Zij deden dat in de naam van de God van Israël (die met God strijdt).

[2] Toen stonden Zerubbabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), en Jesua (YHWH is redding), de zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig), op. Zij begonnen het huis van God in Jeruzalem te bouwen, met de profeten van God die hen steunden.

[3] In die tijd kwamen Thathnai, de landvoogd van het gebied aan deze kant van de rivier, en Sthar-Boznai met hun groep naar hen toe. Zij vroegen: Wie heeft u bevel gegeven dit huis te bouwen en deze muur af te maken?

[4] Ook vroegen zij ons hoe de mannen heetten die aan dit gebouw werkten.

[5] Maar het oog van hun God waakte over de oudsten van de Joden. Daarom hielden zij hen niet tegen, tot de zaak bij Darius (hij bezit het goede) kwam en zij daarover antwoord terugkregen.

[6] Dit is het afschrift van de brief die Thathnai, de landvoogd van het gebied aan deze kant van de rivier, aan koning Darius stuurde. Hij deed dat met Sthar-Boznai en zijn groep, de Afarsechaïeten uit dat gebied.

[7] Zij stuurden hem een verslag. Daarin stond: Koning Darius, alle vrede voor u.

[8] De koning moet weten dat wij naar het gewest Juda zijn gegaan, naar het huis van de grote God. Dat wordt gebouwd met grote stenen, en er wordt hout in de wanden gelegd. Het werk gaat snel en het vlot onder hun handen.

[9] Wij hebben die oudsten gevraagd wie hun bevel gegeven had dit huis te bouwen en deze muur af te maken.
[10] Wij hebben ook naar hun namen gevraagd, om die aan u door te geven. Zo konden wij de namen opschrijven van de mannen die hun leiders zijn.
[11] Zij gaven ons dit antwoord: Wij zijn dienaren van de God van de hemel en de aarde. Wij bouwen het huis dat hier vele jaren geleden al gebouwd is. Een groot koning van Israël had het gebouwd en afgemaakt.
[12] Maar onze voorouders maakten de God van de hemel woedend. Daarom gaf Hij hen over aan Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, de Chaldeeër. Die heeft dat huis verwoest en het volk naar Babel weggevoerd.
[13] Maar in het eerste jaar van Kores (zon), de koning van Babel, gaf koning Kores bevel dit huis van God te bouwen.
[14] Nebukadnezar had de gouden en zilveren voorwerpen uit de tempel in Jeruzalem weggehaald en in de tempel van Babel gezet. Koning Kores haalde die daar weer uit en gaf ze aan een man die Sesbazar heette, die hij als landvoogd had aangesteld.
[15] Hij zei tegen hem: Neem deze voorwerpen mee en breng ze naar de tempel in Jeruzalem. Laat het huis van God op zijn plaats herbouwd worden.
[16] Toen kwam die Sesbazar en legde de fundamenten van het huis van God in Jeruzalem. Van toen af tot nu toe wordt eraan gebouwd, maar het is nog niet klaar.
[17] Als de koning het goedvindt, laat men dan zoeken in het schathuis van de koning in Babel. Misschien is er inderdaad een bevel van koning Kores om dit huis van God in Jeruzalem te bouwen. Laat de koning ons dan zijn besluit hierover toesturen.

Ezra 6

[1] Toen gaf koning Darius (hij bezit het goede) bevel, en zij zochten in de kanselarij in Babel, waar de schatten bewaard werden.

[2] In Achmetha, de burcht in het gewest Medië, werd een rol gevonden. Daarin stond het volgende bericht.

[3] In het eerste jaar van koning Kores (zon) gaf hij dit bevel: Het huis van God in Jeruzalem moet herbouwd worden. Dat gebeurt op de plaats waar men offers brengt. De fundamenten moeten stevig zijn. Het huis wordt ongeveer 27 meter hoog en 27 meter breed.

[4] Er komen drie lagen grote stenen en een laag nieuw hout. De kosten worden uit het huis van de koning betaald.

[5] Ook moeten de gouden en zilveren voorwerpen van het huis van God worden teruggegeven. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) had die uit de tempel in Jeruzalem weggevoerd naar Babel. Zij moeten terug naar de tempel in Jeruzalem, naar hun eigen plaats, en in het huis van God gezet worden.

[6] Darius liet antwoorden: Nu dan, Thathnai, landvoogd aan de overkant van de rivier, en Sthar-Boznai met uw groep, de Afarsechaïeten daar. Blijf uit de buurt.

[7] Laat het werk aan dit huis van God met rust. De landvoogd van de Joden en hun oudsten mogen dit huis van God op zijn plaats bouwen.

[8] Ik geef ook bevel over wat u voor die oudsten van de Joden moet doen om dit huis van God te bouwen. Uit de inkomsten van de koning, uit de belasting van het gebied aan de overkant van de rivier, moeten die mannen snel betaald krijgen. Zo valt het werk niet stil.

[9] Wat zij nodig hebben, moeten zij krijgen. Dat zijn jonge stieren, rammen en lammeren voor de brandoffers aan de God van de hemel, en tarwe, zout, wijn en olie. De priesters in Jeruzalem zeggen wat nodig is, en zij krijgen het elke dag, zonder mankeren.

[10] Dan kunnen zij offers brengen die de God van de hemel aangenaam zijn, en bidden voor het leven van de koning en zijn kinderen.

[11] Verder geef ik bevel: bij wie dit besluit verandert, wordt een balk uit zijn huis gerukt en rechtop gezet, en daaraan wordt hij opgehangen. Zijn huis wordt daarom een mesthoop.

[12] De God die zijn naam daar heeft laten wonen, werpe elk volk en elke koning neer die zich hiertegen keert. Wie zijn hand uitsteekt om dit huis van God in Jeruzalem te veranderen of te verwoesten, zal Hij neerwerpen. Ik, Darius, heb

dit bevel gegeven. Het moet snel worden uitgevoerd.
13 Thathnai, de landvoogd aan de overkant van de rivier, Sthar-Boznai en hun groep deden meteen wat koning Darius geschreven had.
14 De oudsten van de Joden bouwden verder, en het ging goed door het profeteren van de profeet Haggai (feestelijk) en van Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van Iddo. Zij bouwden en maakten het af naar het bevel van de God van Israël (die met God strijdt). Ook deden zij het naar het bevel van Kores, Darius en Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is), de koningen van Perzië.
15 Dit huis was klaar op de derde dag van de maand Adar, in het zesde jaar van de regering van koning Darius.
16 De Israëlieten, de priesters, de Levieten en de andere teruggekeerde ballingen wijdden dit huis van God met vreugde in.
17 Bij de inwijding van dit huis van God offerden zij honderd runderen, tweehonderd rammen en vierhonderd lammeren. Ook offerden zij twaalf geitenbokken als zondoffer voor heel Israël, één voor elke stam.
18 Zij stelden de priesters in hun afdelingen aan en de Levieten in hun groepen. Zo dienden zij God in Jeruzalem, zoals in het boek van Mozes (uit het water getrokken) staat.
19 De teruggekeerde ballingen vierden het pascha op de veertiende dag van de eerste maand.
20 De priesters en de Levieten hadden zich als één man gereinigd, en zij waren allemaal rein. Zij slachtten het paaslam voor alle teruggekeerde ballingen, voor hun broers, de priesters, en voor zichzelf.
21 Zo aten de Israëlieten die uit de ballingschap teruggekomen waren. Ook iedereen die zich van de onreinheid van de volken in het land had afgezonderd, at mee. Zij wilden YHWH, de God van Israël, zoeken.
22 Zij vierden zeven dagen lang het feest van de ongezuurde broden, met blijdschap. YHWH had hen blij gemaakt en het hart van de koning van Assur naar hen toe gekeerd. Zo hielp die hen bij het werk aan het huis van God, de God van Israël.

Ezra 7

[1] Hierna, in de regering van Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is), de koning van Perzië, kwam Ezra (hulp). Hij was de zoon van Seraja (YHWH heerst), de zoon van Azarja (YHWH helpt), de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH),
[2] de zoon van Sallum (vergelding), de zoon van Zadok (rechtvaardig), de zoon van Ahitub (mijn broer is goed),
[3] de zoon van Amarja (YHWH heeft gezegd), de zoon van Azarja, de zoon van Merajoth (opstandigheid),
[4] de zoon van Zerahja (YHWH is opgegaan), de zoon van Uzzi (mijn kracht), de zoon van Bukki (bewezen door YHWH),
[5] de zoon van Abisua (mijn vader is redding), de zoon van Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt), de zoon van Aäron (verlichte), de hogepriester.
[6] Deze Ezra kwam uit Babel. Hij was een kundig schriftgeleerde in de wet van Mozes (uit het water getrokken), die YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), gegeven heeft. De koning gaf hem alles wat hij vroeg, want de hand van YHWH, zijn God, was over hem.
[7] Ook een aantal Israëlieten, priesters, Levieten, zangers, poortwachters en tempelknechten trok op naar Jeruzalem, in het zevende jaar van koning Arthahsasta.
[8] Hij kwam in de vijfde maand in Jeruzalem aan, in het zevende jaar van deze koning.
[9] Op de eerste dag van de eerste maand begon de tocht uit Babel. Op de eerste dag van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, want de goede hand van zijn God was over hem.
[10] Ezra had zijn hart erop gezet de wet van YHWH te zoeken en te doen, en om Israël de voorschriften en regels te leren.
[11] Dit is het afschrift van de brief die koning Arthahsasta aan Ezra gaf. Ezra was priester en schriftgeleerde, kundig in de geboden en voorschriften die YHWH aan Israël gaf.

[12] Arthahsasta, koning van de koningen, aan Ezra, de priester en schriftgeleerde van de wet van de God van de hemel: alle vrede.

[13] Ik geef bevel dat iedereen uit het volk van Israël in mijn koninkrijk vrij met u mee mag gaan naar Jeruzalem. Dat geldt ook voor hun priesters en Levieten.

[14] U wordt namelijk door de koning en zijn zeven raadsheren gestuurd. U moet in Judea en Jeruzalem onderzoek doen naar de wet van uw God, die u bij zich hebt.

[15] Ook moet u het zilver en goud meenemen voor de God van Israël, die in Jeruzalem woont. De koning en zijn raadsheren hebben dat vrijwillig gegeven.

[16] Neem ook al het zilver en goud mee dat u in het hele gewest Babel vindt. Daarbij horen de vrijwillige gaven van het volk en de priesters voor het huis van hun God in Jeruzalem.

[17] Koop daar dan meteen runderen, rammen en lammeren voor, met de bijbehorende graanoffers en drankoffers. Offer die op het altaar van het huis van uw God in Jeruzalem.

[18] Wat u en uw broers goeddunkt met het overige zilver en goud te doen, mag u doen, zoals uw God het wil.

[19] De voorwerpen die u gekregen hebt voor de dienst in het huis van uw God, moet u afgeven bij de God van Jeruzalem.

[20] Wat er verder nodig is voor het huis van uw God en wat u moet uitgeven, mag u uit het schathuis van de koning betalen.

[21] Ik, koning Arthahsasta, geef bevel aan alle schatmeesters aan de overkant van de rivier. Alles wat Ezra, de priester en schriftgeleerde van de wet van de God van de hemel, van u vraagt, moet snel gedaan worden.

[22] Dat gaat tot ongeveer 3,4 ton zilver, 22 ton tarwe, 2.200 liter wijn en 2.200 liter olie, en zout zonder vaste hoeveelheid.

[23] Alles wat de God van de hemel beveelt, moet zorgvuldig gedaan worden voor het huis van de God van de hemel. Waarom zou er grote toorn komen over het koninkrijk van de koning en zijn kinderen?

[24] Wij laten u ook weten dat u hun geen belasting, accijns of tol mag opleggen. Dat geldt voor alle priesters, Levieten, zangers, poortwachters, tempelknechten

en andere dienaren van het huis van deze God.

25 En u, Ezra, moet met de wijsheid van uw God die u bij zich hebt, bestuurders en rechters aanstellen. Zij moeten recht spreken over het hele volk aan de overkant van de rivier, over iedereen die de wetten van God kent. Wie ze niet kent, moet u ze leren.

26 Wie de wet van uw God en de wet van de koning niet doet, moet snel berecht worden. De straf is de dood, verbanning, een boete of gevangenschap.

27 Geprezen zij YHWH, de God van onze voorouders. Hij heeft dit in het hart van de koning gegeven, om het huis van YHWH in Jeruzalem mooi te maken.

28 Hij heeft mij trouw bewezen bij de koning, zijn raadsheren en alle machtige leiders van de koning. Ik vatte moed, want de hand van YHWH, mijn God, was over mij. Ik riep de hoofden uit Israël bijeen om met mij op te trekken.

Ezra 8

1 Dit zijn de familiehoofden met hun geslachtsregister die met mij uit Babel optrokken, tijdens de regering van koning Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is).

2 Van de nakomelingen van Pinehas (de Nubiër): Gersom (vreemdeling daar). Van de nakomelingen van Ithamar (palmenland): Daniël (God is mijn rechter). Van de nakomelingen van David (geliefde): Hattus.

3 Van de nakomelingen van Sechanja (YHWH heeft gewoond), uit de nakomelingen van Paros (vlo): Zacharja (YHWH gedenkt), met 150 mannen die in het register stonden.

4 Van de nakomelingen van Pahath-Moab (stadhouder van Moab): Eljehoenai, de zoon van Zerahja (YHWH is opgegaan), met tweehonderd mannen.

5 Van de nakomelingen van Sechanja: de zoon van Jahaziël (God ziet), met driehonderd mannen.

6 Van de nakomelingen van Adin (teer): Ebed (dienaar), de zoon van Jonathan (YHWH heeft gegeven), met vijftig mannen.

7 Van de nakomelingen van Elam (hoogland): Jesaja (YHWH redt), de zoon van Athalja (YHWH is verheven), met zeventig mannen.

[8] Van de nakomelingen van Sefatja (YHWH heeft recht gedaan): Zebadja (YHWH heeft gegeven), de zoon van Michaël (wie is als God), met tachtig mannen.
[9] Van de nakomelingen van Joab (YHWH is vader): Obadja (dienaar van YHWH), de zoon van Jehiël (God leeft), met 218 mannen.
[10] Van de nakomelingen van Selomith (vredig): de zoon van Josifja (YHWH voegt toe), met 160 mannen.
[11] Van de nakomelingen van Babai: Zacharja, de zoon van Bebai, met achtentwintig mannen.
[12] Van de nakomelingen van Azgad (Gad is sterk): Johanan (YHWH is genadig), de zoon van Katan (klein), met 110 mannen.
[13] Van de laatste nakomelingen van Adonikam (mijn Heer is opgestaan): Elifelet (God is redding), Jehiël en Semaja (YHWH heeft gehoord), met zestig mannen.
[14] Van de nakomelingen van Bigvai: Uthai en Zabbud (geschonken), met zeventig mannen.
[15] Ik verzamelde hen bij de rivier die naar Ahava loopt, en daar bleven wij drie dagen. Toen keek ik naar het volk en de priesters, en ik vond daar niemand van de Levieten.
[16] Daarom liet ik Eliëzer (God is hulp), Ariël (leeuw van God), Semaja, Elnathan (God heeft gegeven), Jarib (hij strijdt), Elnathan, Nathan (hij heeft gegeven), Zacharja en Mesullam (vergolden) roepen, die hoofden waren. Ook liet ik Jojarib (YHWH pleit) en Elnathan roepen, die leraren waren.
[17] Ik stuurde hen naar Iddo, het hoofd in de plaats Chasifja. Ik legde hun de woorden in de mond die zij tegen Iddo, zijn broer en de tempelknechten daar moesten zeggen. Zij moesten ons dienaren voor het huis van onze God brengen.
[18] De goede hand van onze God was over ons. Zij brachten ons een verstandig man uit de nakomelingen van Mahli (ziekelijk), de zoon van Levi (verbonden), de zoon van Israël (die met God strijdt). Het was Serebja, met zijn zonen en broers, achttien man.
[19] Ook kwam Hasabja (YHWH heeft gerekend), met Jesaja uit de nakomelingen van Merari (bitter), met zijn broers en hun zonen, twintig man.

[20] Verder kwamen er 220 tempelknechten, die David en de leiders aan de Levieten gegeven hadden. Zij werden allemaal bij naam genoemd.

[21] Daar bij de rivier Ahava riep ik een vasten uit. Wij wilden ons voor onze God vernederen en Hem om een veilige reis vragen, voor ons, onze kinderen en al onze bezittingen.

[22] Ik schaamde mij om de koning om soldaten en ruiters te vragen die ons onderweg tegen de vijand moesten beschermen. Wij hadden namelijk tegen de koning gezegd: De hand van onze God is ten goede over allen die Hem zoeken. Zijn kracht en zijn toorn treffen allen die Hem verlaten.

[23] Zo vastten wij en vroegen het aan onze God, en Hij liet zich verbidden.

[24] Toen wees ik twaalf van de leiders van de priesters aan: Serebja, Hasabja en tien van hun broers.

[25] Ik woog voor hen het zilver, het goud en de voorwerpen af, de gave voor het huis van onze God. Die was gegeven door de koning, zijn raadsheren en zijn leiders, en door heel Israël dat er was.

[26] Ik woog hun ongeveer 22 ton zilver toe, en honderd zilveren voorwerpen van elk ongeveer 34 kilo. Aan goud woog ik ongeveer 3,4 ton af.

[27] Verder twintig gouden bekers, samen duizend gouden munten waard, en twee voorwerpen van glanzend, goed koper, kostbaar als goud.

[28] Ik zei tegen hen: U bent heilig voor YHWH, en deze voorwerpen zijn heilig. Dit zilver en goud is een vrijwillige gave aan YHWH, de God van uw voorouders.

[29] Waak erover en bewaar het, tot u het in Jeruzalem afweegt. Dat doet u in de kamers van het huis van YHWH. De leiders van de priesters en de Levieten zijn erbij, met de familiehoofden van Israël.

[30] Toen namen de priesters en de Levieten het afgewogen zilver, goud en gerei aan. Zij moesten het naar het huis van onze God in Jeruzalem brengen.

[31] Op de twaalfde dag van de eerste maand vertrokken wij van de rivier Ahava naar Jeruzalem. De hand van onze God was over ons. Hij redde ons van de vijand en van wie ons onderweg belaagden.

[32] Wij kwamen in Jeruzalem aan en bleven daar drie dagen.

[33] Op de vierde dag werden het zilver, het goud en de voorwerpen in het huis van onze God gewogen. Dat gebeurde door de priester Meremoth, de zoon van Uria (YHWH is mijn licht), met Eleazar (God helpt), de zoon van Pinehas. Ook de Levieten Jozabad (YHWH heeft gegeven), de zoon van Jesua (YHWH is redding), en Noadja (YHWH heeft ontmoet), de zoon van Binnuï (gebouwd), waren erbij.

[34] Alles werd geteld en gewogen, en het hele gewicht werd toen opgeschreven.

[35] De teruggekeerde ballingen brachten brandoffers voor de God van Israël: twaalf stieren voor heel Israël, zesennegentig rammen en zevenenzeventig lammeren. Ook offerden zij twaalf bokken als zondoffer. Alles was een brandoffer voor YHWH.

[36] Daarna gaven zij de wetten van de koning aan zijn stadhouders en landvoogden aan deze kant van de rivier. Die hielpen het volk en het huis van God.

Ezra 9

[1] Toen dit alles gedaan was, kwamen de leiders naar mij toe. Zij zeiden: Het volk van Israël (die met God strijdt), de priesters en de Levieten hebben zich niet afgezonderd van de volken van deze landen. Zij doen hun gruwelijke dingen na: die van de Kanaänieten, Hethieten, Ferezieten, Jebusieten, Ammonieten, Moabieten, Egyptenaren en Amorieten.

[2] Zij hebben dochters van die volken tot vrouw genomen, voor zichzelf en voor hun zonen. Zo is het heilige volk vermengd met de volken van deze landen. De leiders en bestuurders gingen daarin voorop.

[3] Toen ik dit hoorde, scheurde ik mijn kleed en mijn mantel. Ik trok haren uit mijn hoofd en mijn baard en zat verslagen neer.

[4] Iedereen die beefde voor de woorden van de God van Israël, kwam bij mij. Zij deden dat om de ontrouw van de teruggekeerde ballingen. Ik bleef verslagen zitten tot het avondoffer.

[5] Bij het avondoffer stond ik op uit mijn rouw, met mijn gescheurde kleed en mantel. Ik knielde neer en spreidde mijn handen uit naar YHWH, mijn God.

6 Ik zei: Mijn God, ik schaam mij diep om mijn gezicht naar U op te heffen.
Onze zonden zijn ons boven het hoofd gegroeid en onze schuld reikt tot aan de
hemel.
7 Vanaf de dagen van onze voorouders hebben wij grote schuld, tot vandaag
toe. Om onze zonden zijn wij overgegeven aan de koningen van de landen, wij,
onze koningen en onze priesters. Dat gebeurde door het zwaard,
gevangenschap, plundering en schande, zoals vandaag nog.
8 Maar nu is er even genade geweest van YHWH, onze God. Hij heeft ons een
groep laten ontkomen en ons een houvast gegeven op zijn heilige plaats. Zo
maakt onze God onze ogen weer helder en geeft Hij ons een beetje leven in onze
slavernij.
9 Wij zijn immers slaven. Maar onze God heeft ons in onze slavernij niet
verlaten. Hij heeft ons trouw laten vinden bij de koningen van Perzië. Zo gaf
Hij ons een beetje leven om het huis van onze God op te bouwen en de
puinhopen ervan te herstellen. Ook gaf Hij ons bescherming in Juda (lofprijs)
en Jeruzalem.
10 En nu, onze God, wat moeten wij hierna nog zeggen? Wij hebben uw
geboden verlaten.
11 U hebt die geboden door uw dienaren, de profeten, gegeven. U zei: Het land
dat jullie in bezit gaan nemen, is een onrein land. De volken van die landen
hebben het met hun gruwelijke daden bevuild, van het ene einde tot het andere.
12 Geef daarom jullie dochters niet aan hun zonen en neem hun dochters niet
voor jullie zonen. Zoek nooit hun vrede of hun voorspoed. Dan worden jullie
sterk, eten jullie het goede van het land en laten jullie het voor altijd aan jullie
kinderen na.
13 Alles wat ons overkomen is, kwam door onze slechte daden en onze grote
schuld. En toch, onze God, hebt U ons minder gestraft dan onze zonden
verdienden en ons een groep laten ontkomen.
14 Zouden wij dan opnieuw uw geboden breken en ons verzwageren met de
volken van deze gruwelijke daden? Zou U niet zo woedend op ons worden dat
er niemand overblijft en niemand ontkomt?

15 YHWH, God van Israël, U bent rechtvaardig. Wij zijn overgebleven als een kleine groep, zoals het vandaag is. Kijk, wij staan met onze schuld voor U, en zo kan niemand voor U bestaan.

Ezra 10

1 Terwijl Ezra (hulp) zo bad en dit beleed, huilde hij en wierp hij zich voor het huis van God neer. Er kwam een heel grote menigte Israëlieten bij hem, mannen, vrouwen en kinderen, want het volk huilde luid.

2 Toen zei Sechanja (YHWH heeft gewoond), de zoon van Jehiël (God leeft), een van de nakomelingen van Elam (hoogland), tegen Ezra: Wij zijn ontrouw geweest aan onze God. Wij hebben vrouwen van de volken van het land bij ons laten wonen. Maar hierin is er nog hoop voor Israël (die met God strijdt).

3 Laten wij nu een verbond sluiten met onze God om al die vrouwen en hun kinderen weg te sturen. Dat doen wij naar de raad van YHWH en van wie beven voor het gebod van onze God. Laat het gaan zoals de wet het zegt.

4 Sta op, want dit is uw zaak. Wij staan achter u. Wees sterk en doe het.

5 Toen stond Ezra op. Hij liet de leiders van de priesters, de Levieten en heel Israël zweren dat zij dit zouden doen, en zij zwoeren het.

6 Ezra stond op van voor het huis van God en ging naar de kamer van Johanan (YHWH is genadig), de zoon van Eljasib (God herstelt). Daar at hij geen brood en dronk hij geen water, want hij rouwde om de ontrouw van de teruggekeerde ballingen.

7 Zij lieten in Juda (lofprijs) en Jeruzalem omroepen dat alle teruggekeerde ballingen naar Jeruzalem moesten komen.

8 Wie niet binnen drie dagen kwam, zou volgens het besluit van de leiders en de oudsten al zijn bezit verliezen. Hij zou ook worden uitgesloten uit de vergadering van de teruggekeerde ballingen.

9 Binnen drie dagen kwamen alle mannen van Juda en Benjamin (zoon van de rechterhand) in Jeruzalem bijeen. Het was de twintigste dag van de negende maand. Heel het volk zat op het plein bij het huis van God, rillend om deze zaak en van de stortregens.

10 Toen stond de priester Ezra op en zei tegen hen: U bent ontrouw geweest en hebt vrouwen van vreemde volken bij u laten wonen. Zo hebt u de schuld van Israël nog groter gemaakt.

11 Belijd het nu aan YHWH, de God van uw voorouders, en doe wat Hij wil. Ga weg bij de volken van het land en bij de vreemde vrouwen.

12 De hele vergadering antwoordde met luide stem: U hebt gelijk, wij moeten doen wat u zegt.

13 Maar het volk is met velen en het is de tijd van de stortregens. Wij kunnen hier niet buiten blijven staan. Het is ook geen werk van één of twee dagen, want velen van ons zijn hierin ontrouw geweest.

14 Laat onze leiders daarom voor de hele vergadering optreden. Iedereen in onze steden die een vreemde vrouw bij zich heeft laten wonen, komt dan op een vastgestelde tijd. De oudsten en de rechters van elke stad komen met hen mee. Zo keren wij de brandende toorn van onze God over deze zaak van ons af.

15 Alleen Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Asahel (God heeft gemaakt), en Jehazia (YHWH ziet), de zoon van Tikva (hoop), waren hiertegen. Mesullam (vergolden) en de Leviet Sabbethai (geboren op sabbat) steunden hen.

16 De teruggekeerde ballingen deden het zo. De priester Ezra koos mannen uit, familiehoofden, elk voor zijn familie, allemaal bij naam genoemd. Op de eerste dag van de tiende maand gingen zij zitten om deze zaak te onderzoeken.

17 Op de eerste dag van de eerste maand waren zij klaar met alle mannen die een vreemde vrouw bij zich hadden laten wonen.

18 Onder de zonen van de priesters bleken er te zijn die een vreemde vrouw hadden. Van de zonen van Jesua (YHWH is redding), de zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig), en zijn broers: Maäseja (werk van YHWH), Eliëzer (God is hulp), Jarib (hij strijdt) en Gedalja (YHWH is groot).

19 Zij beloofden met de hand dat zij hun vrouwen zouden wegsturen. Voor hun schuld offerden zij een ram uit de kudde.

20 Van de nakomelingen van Immer (sprekend): Hanani (YHWH is genadig) en Zebadja (YHWH heeft gegeven).

[21] Van de nakomelingen van Harim (gewijd): Maäseja, Elia (mijn God is YHWH), Semaja (YHWH heeft gehoord), Jehiël en Uzia (sterkte van YHWH).
[22] Van de nakomelingen van Pashur: Eljoënai (mijn ogen zijn op YHWH), Maäseja, Ismaël (God hoort), Nethaneël (God heeft gegeven), Jozabad (YHWH heeft gegeven) en Elasa (God heeft gemaakt).
[23] Van de Levieten: Jozabad, Simeï (vermaard), Kelaja, die ook Kelita (dwerg) heet, Pethahja (YHWH opent), Juda en Eliëzer.
[24] Van de zangers: Eljasib. Van de poortwachters: Sallum (vergelding), Telem en Uri (mijn licht).
[25] Van Israël: van de nakomelingen van Paros (vlo): Ramja, Jezia, Malchia (mijn koning is YHWH), Mijamin (van de rechterhand), Eleazar (God helpt), Malchia en Benaja (YHWH heeft gebouwd).
[26] Van de nakomelingen van Elam: Mattanja (gave van YHWH), Zacharja (YHWH gedenkt), Jehiël, Abdi (mijn dienaar), Jeremoth (hoogten) en Elia.
[27] Van de nakomelingen van Zatthu: Eljoënai, Eljasib, Mattanja, Jeremoth, Zabad (geschenk) en Aziza (sterk).
[28] Van de nakomelingen van Bebai: Johanan, Hananja (YHWH is genadig), Sabbai (zuiver) en Athlai (YHWH is verheven).
[29] Van de nakomelingen van Bani: Mesullam, Malluch (regerend), Adaja (YHWH heeft getooid), Jasub (hij keert terug), Seal en Jeramoth (hoogten).
[30] Van de nakomelingen van Pahath-Moab (stadhouder van Moab): Adna (genot), Chelal (voltooiing), Benaja, Maäseja, Mattanja, Bezaleël (in de schaduw van God), Binnuï (gebouwd) en Manasse (doen vergeten).
[31] Van de nakomelingen van Harim: Eliëzer, Jissia, Malchia, Semaja, Simeon (hij heeft gehoord),
[32] Benjamin, Malluch en Semarja (YHWH heeft behoed).
[33] Van de nakomelingen van Hasum: Mathnai (gave van YHWH), Mattata (gave), Zabad, Elifelet (God is redding), Jeremai, Manasse en Simeï.
[34] Van de nakomelingen van Bani: Maädai, Amram (verheven volk), Uël (wil van God),
[35] Benaja, Bedeja, Cheluhu,

[36] Vanja, Meremoth, Eljasib,

[37] Mattanja, Mathnai, Jaäsai,

[38] Bani, Binnuï, Simeï,

[39] Selemja (YHWH vergoedt), Nathan (hij heeft gegeven), Adaja,

[40] Machnadbai, Sasai, Saraï (mijn prinses),

[41] Azareël (God heeft geholpen), Selemja, Semarja,

[42] Sallum, Amarja (YHWH heeft gezegd) en Jozef (hij voegt toe).

[43] Van de nakomelingen van Nebo: Jeïel, Mattithja (gave van YHWH), Zabad, Zebina (gekocht), Jaddai, Joël (YHWH is God) en Benaja.

[44] Zij hadden allemaal vreemde vrouwen genomen. Sommigen van hen hadden bij die vrouwen kinderen gekregen.

Nehemia

Nehemia 1

[1] Dit is de geschiedenis van Nehemia (YHWH troost), de zoon van Hachalja. In de maand Chisleu, in het twintigste jaar, was ik in de burcht van Susan.

[2] Toen kwam Hanani (YHWH is genadig), een van mijn broers, met een paar mannen uit Juda (lofprijs). Ik vroeg hun naar de Joden die ontkomen waren en uit de ballingschap waren overgebleven, en naar Jeruzalem.

[3] Zij zeiden tegen mij: De mensen die daar in het gewest uit de ballingschap zijn overgebleven, leven in grote ellende en schande. De muur van Jeruzalem is afgebroken en de poorten zijn verbrand.

[4] Toen ik dit hoorde, ging ik zitten en huilde. Dagenlang rouwde ik, en ik vastte en bad voor de God van de hemel.

[5] Ik zei: YHWH, God van de hemel, grote en ontzagwekkende God. U houdt zich aan het verbond en blijft trouw aan wie U liefhebben en zich aan uw geboden houden.

[6] Laat uw oor luisteren en uw ogen open zijn, en hoor het gebed van uw dienaar. Dag en nacht bid ik voor U voor de Israëlieten, uw dienaren. Ik belijd de zonden van de Israëlieten, die wij tegen U begaan hebben. Ook ik en mijn familie hebben gezondigd.

[7] Wij hebben het helemaal bij U verbruid. Wij hebben ons niet gehouden aan de geboden, de voorschriften en de regels die U aan uw dienaar Mozes (uit het water getrokken) hebt gegeven.

[8] Denk toch aan het woord dat U aan uw dienaar Mozes gegeven hebt. U zei: Als jullie ontrouw worden, zal ik jullie onder de volken verstrooien.

[9] Maar als jullie naar mij terugkeren en je aan mijn geboden houden en die doen, dan haal ik jullie terug. Al waren jullie verdreven tot aan het einde van de hemel, ik zal jullie daar weghalen. Ik breng jullie naar de plaats die ik heb uitgekozen om er mijn naam te laten wonen.

[10] Zij zijn toch uw dienaren en uw volk, dat U verlost hebt met uw grote kracht en uw sterke hand.

[11] YHWH, laat uw oor toch luisteren naar het gebed van uw dienaar. Luister ook naar het gebed van uw dienaren die graag ontzag voor uw naam hebben. Laat het uw dienaar vandaag lukken en geef hem barmhartigheid bij deze man. Ik was namelijk de schenker van de koning.

Nehemia 2

[1] In de maand Nisan, in het twintigste jaar van koning Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is), stond er wijn voor hem. Ik nam de wijn op en gaf die aan de koning. Nooit eerder was ik verdrietig geweest in zijn aanwezigheid.

[2] De koning zei tegen mij: Waarom kijkt u zo verdrietig? U bent toch niet ziek? Dit kan alleen verdriet van het hart zijn. Toen werd ik heel bang.

[3] Ik zei tegen de koning: Lang leve de koning! Hoe zou ik niet verdrietig kijken? De stad waar mijn voorouders begraven liggen, ligt in puin, en haar poorten zijn door vuur verteerd.

[4] De koning zei tegen mij: Wat wilt u vragen? Toen bad ik tot de God van de hemel.

[5] Ik zei tegen de koning: Als de koning het goedvindt en als uw dienaar bij u in de gunst staat, stuur mij dan naar Juda (lofprijs). Laat mij de stad herbouwen waar mijn voorouders begraven liggen.

[6] De koning vroeg mij, terwijl de koningin naast hem zat: Hoe lang duurt uw reis, en wanneer komt u terug? Het beviel de koning mij te sturen, en ik noemde hem een datum.

[7] Verder zei ik tegen de koning: Als de koning het goedvindt, geef mij dan brieven mee voor de landvoogden aan de overkant van de rivier. Zij moeten mij doorlaten tot ik in Juda kom.

[8] Geef mij ook een brief voor Asaf (hij heeft verzameld), de beheerder van het bos van de koning. Hij moet mij hout geven voor de balken van de poorten van de burcht bij het huis. Ook heb ik hout nodig voor de stadsmuur en voor het huis waar ik zal wonen. De koning gaf ze mij, want de goede hand van mijn

God was over mij.

[9] Toen kwam ik bij de landvoogden aan de overkant van de rivier en gaf hun de brieven van de koning. De koning had ook legeraanvoerders en ruiters met mij meegestuurd.

[10] Sanballat (Sin heeft doen leven) uit Horon en Tobia (YHWH is goed), de Ammonitische dienaar, hoorden dat. Het beviel hun helemaal niet dat er iemand gekomen was die het goede zocht voor de Israëlieten.

[11] Ik kwam in Jeruzalem aan en bleef daar drie dagen.

[12] Daarna stond ik 's nachts op, met een paar mannen. Ik had niemand verteld wat mijn God mij in het hart gegeven had om voor Jeruzalem te doen. Ik had geen ander dier bij mij dan het dier waarop ik reed.

[13] 's Nachts ging ik door de Dalpoort naar buiten, langs de Drakenbron naar de Mestpoort. Ik bekeek de muren van Jeruzalem, die afgebroken waren, en haar poorten, die door vuur verteerd waren.

[14] Ik ging verder naar de Bronpoort en naar de vijver van de koning. Daar was geen ruimte voor het dier om onder mij door te gaan.

[15] Toen ging ik 's nachts omhoog door het dal en bekeek de muur. Daarna keerde ik om en kwam weer binnen door de Dalpoort.

[16] De bestuurders wisten niet waar ik heen was gegaan of wat ik deed. Ik had nog niets verteld aan de Joden, de priesters, de edelen, de bestuurders en de anderen die het werk deden.

[17] Toen zei ik tegen hen: U ziet in wat voor ellende wij zitten. Jeruzalem ligt in puin en haar poorten zijn verbrand. Kom, laten wij de muur van Jeruzalem opbouwen, zodat wij niet langer bespot worden.

[18] Ik vertelde hun hoe de hand van mijn God goed voor mij geweest was, en wat de koning tegen mij gezegd had. Toen zeiden zij: Laten wij aan de slag gaan en bouwen. En zij pakten het goede werk stevig aan.

[19] Sanballat uit Horon, Tobia, de Ammonitische dienaar, en Gesem de Arabier hoorden dat. Zij bespotten ons en keken op ons neer. Zij zeiden: Wat is dat nu wat u doet? Wilt u tegen de koning in opstand komen?

[20] Ik gaf hun dit antwoord: De God van de hemel zal het ons laten lukken. Wij, zijn dienaren, gaan aan de slag en bouwen. U hebt geen deel, geen recht en geen aandenken in Jeruzalem.

Nehemia 3

[1] Eljasib (God herstelt), de hogepriester, ging met zijn broers, de priesters, aan de slag. Zij bouwden de Schaapspoort, wijdden die en zetten de deuren erin. Zij wijdden de muur tot aan de toren Mea en de toren Hananeël.

[2] Naast hem bouwden de mannen van Jericho, en daarnaast bouwde Zacchur (gedachtig), de zoon van Imri (welsprekend).

[3] De Vispoort werd gebouwd door de mensen van Senaä. Zij legden de balken en zetten de deuren erin, met de sloten en de grendels.

[4] Naast hen herstelde Meremoth, de zoon van Uria (YHWH is mijn licht), de zoon van Koz (doorn). Daarnaast herstelde Mesullam (vergolden), de zoon van Berechja (YHWH zegent), de zoon van Mesezabeël (God verlost). Daarnaast herstelde Zadok (rechtvaardig), de zoon van Baëna (in verdrukking).

[5] Daarnaast herstelden de mensen van Thekoa. Maar hun vooraanstaande mannen wilden zich niet voor het werk van hun Heere buigen.

[6] De Oude Poort herstelden Jojada (YHWH weet), de zoon van Paseah (kreupel), en Mesullam, de zoon van Besodja (in de raad van YHWH). Zij legden de balken en zetten de deuren erin, met de sloten en de grendels.

[7] Daarnaast herstelden Melatja (YHWH heeft gered) uit Gibeon en Jadon uit Meronoth, met de mannen van Gibeon en Mizpa. Zij werkten tot aan de zetel van de landvoogd aan deze kant van de rivier.

[8] Daarnaast herstelde Uzziël (God is mijn kracht), de zoon van Harhoja, een van de goudsmeden. Daarnaast herstelde Hananja (YHWH is genadig), de zoon van een van de zalfbereiders. Zij herstelden Jeruzalem tot aan de brede muur.

[9] Daarnaast herstelde Refaja (YHWH heeft genezen), de zoon van Hur, de leider van de ene helft van Jeruzalem.

[10] Daarnaast herstelde Jedaja (YHWH kent), de zoon van Harumaf (met een gespleten neus), tegenover zijn eigen huis. Daarnaast herstelde Hattus, de zoon

van Hasabneja.

[11] Een tweede stuk herstelden Malchia (mijn koning is YHWH), de zoon van Harim (gewijd), en Hassub (bedachtzaam), de zoon van Pahath-Moab (stadhouder van Moab). Zij herstelden ook de Bakoventoren.

[12] Daarnaast herstelde Sallum (vergelding), de zoon van Lohes (fluisteraar), de leider van de andere helft van Jeruzalem, met zijn dochters.

[13] De Dalpoort herstelden Hanun (begenadigd) en de inwoners van Zanoah. Zij bouwden die en zetten de deuren erin, met de sloten en de grendels. Ook herstelden zij 450 meter muur, tot aan de Mestpoort.

[14] De Mestpoort herstelde Malchia, de zoon van Rechab (ruiter), de leider van het gebied Beth-Cherem. Hij bouwde die en zette de deuren erin, met de sloten en de grendels.

[15] De Bronpoort herstelde Sallum, de zoon van Kol-Hoze, de leider van het gebied Mizpa. Hij bouwde die, overdekte hem en zette de deuren erin, met de sloten en de grendels. Ook herstelde hij de muur van de vijver Selah (zending) bij de tuin van de koning. Hij werkte tot aan de trappen die van de Stad van David (geliefde) afdalen.

[16] Na hem herstelde Nehemia (YHWH troost), de zoon van Azbuk, de leider van de ene helft van Beth-Zur. Hij werkte tot tegenover de graven van David, tot aan de gegraven vijver en tot aan het huis van de helden.

[17] Na hem herstelden de Levieten, met Rehum (barmhartig), de zoon van Bani. Daarnaast herstelde Hasabja (YHWH heeft gerekend), de leider van de ene helft van Kehila, voor zijn eigen gebied.

[18] Na hem herstelden hun broers, met Bavai, de zoon van Henadad (gunst van Hadad), de leider van de andere helft van Kehila.

[19] Daarnaast herstelde Ezer (hulp), de zoon van Jesua (YHWH is redding), de leider van Mizpa, een tweede stuk. Dat lag tegenover de opgang naar het wapenhuis, bij de hoek.

[20] Na hem herstelde Baruch (gezegende), de zoon van Zabbai (zuiver), vol vuur een tweede stuk. Dat liep van de hoek tot aan de deur van het huis van Eljasib, de hogepriester.

[21] Na hem herstelde Meremoth, de zoon van Uria, de zoon van Koz, een tweede stuk. Dat liep van de deur van het huis van Eljasib tot aan het einde van dat huis.

[22] Na hem herstelden de priesters die in de omgeving woonden.

[23] Daarna herstelden Benjamin (zoon van de rechterhand) en Hassub, tegenover hun eigen huis. Na hen herstelde Azaria (YHWH helpt), de zoon van Maäseja (werk van YHWH), de zoon van Hananja, bij zijn eigen huis.

[24] Na hem herstelde Binnuï (gebouwd), de zoon van Henadad, een tweede stuk. Dat liep van het huis van Azaria tot aan de hoek en de bocht.

[25] Palal, de zoon van Uzai, werkte tegenover de hoek en de hoge toren. Die toren steekt uit het paleis van de koning naar voren, bij de voorhof van de gevangenis. Na hem werkte Pedaja (YHWH heeft verlost), de zoon van Paros (vlo).

[26] De tempelknechten die op de Ofel woonden, herstelden tot tegenover de Waterpoort in het oosten en de uitstekende toren.

[27] Daarna herstelden de mensen van Thekoa een tweede stuk, tegenover de grote uitstekende toren en tot aan de muur van de Ofel.

[28] Boven de Paardenpoort herstelden de priesters, ieder tegenover zijn eigen huis.

[29] Daarna herstelde Zadok, de zoon van Immer (sprekend), tegenover zijn eigen huis. Na hem herstelde Semaja (YHWH heeft gehoord), de zoon van Sechanja (YHWH heeft gewoond), de bewaker van de Oostpoort.

[30] Na hem herstelden Hananja, de zoon van Selemja (YHWH vergoedt), en Hanun, de zesde zoon van Zalaf, een tweede stuk. Na hen herstelde Mesullam, de zoon van Berechja, tegenover zijn eigen kamer.

[31] Na hem herstelde Malchia, de zoon van een goudsmid, tot aan het huis van de tempelknechten en de handelaars. Hij werkte tegenover de Wachtpoort, tot aan de bovenzaal op de hoek.

[32] Tussen de bovenzaal op de hoek en de Schaapspoort herstelden de goudsmeden en de handelaars.

Nehemia 4

[1] Toen Sanballat (Sin heeft doen leven) hoorde dat wij de muur bouwden, werd hij woedend. Hij bespotte de Joden.

[2] In het bijzijn van zijn broers en het leger van Samaria zei hij: Wat doen die zwakke Joden toch? Laat men hen zomaar begaan? Gaan zij offeren? Denken zij het in één dag af te maken? Maken zij de verbrande stenen uit de puinhopen soms weer levend?

[3] Tobia (YHWH is goed) de Ammoniet stond naast hem en zei: Laat ze maar bouwen. Als er een vos op springt, breekt hij hun stenen muur al af.

[4] Hoor, onze God, hoe wij veracht worden. Laat hun spot op hun eigen hoofd terugkomen. Geef hen als buit in een land van ballingschap.

[5] Dek hun schuld niet toe en wis hun zonde niet uit voor U. Zij hebben U getergd, recht tegenover de bouwers.

[6] Wij bouwden de muur verder, en de hele muur werd tot op de helft gesloten. Het volk had er hart voor om te werken.

[7] Sanballat, Tobia, de Arabieren, de Ammonieten en de mensen van Asdod hoorden dat het herstel van de muren van Jeruzalem vorderde. De gaten begonnen dicht te raken, en daar werden zij woedend over.

[8] Zij spanden allemaal samen om tegen Jeruzalem te gaan strijden en verwarring te stichten.

[9] Maar wij baden tot onze God en zetten dag en nacht wachters tegen hen uit.

[10] Toen zei Juda (lofprijs): De kracht van de dragers is op, en er ligt zoveel puin dat wij niet aan de muur kunnen bouwen.

[11] Onze vijanden hadden gezegd: Zij zullen het niet weten of zien, tot wij bij hen zijn. Dan slaan wij hen dood en leggen wij het werk stil.

[12] De Joden die bij hen woonden, kwamen wel tien keer bij ons. Zij zeiden dat zij van alle kanten op ons af zouden komen.

[13] Daarom stelde ik het volk op in de lage plekken achter de muur en op de open plaatsen. Ik zette hen per familie op, met hun zwaarden, speren en bogen.

[14] Ik keek toe, stond op en zei tegen de edelen, de bestuurders en de rest van het volk: Wees niet bang voor hen. Denk aan YHWH, die groot en ontzagwekkend is. Strijd voor uw broers, uw zonen en dochters, uw vrouwen en uw huizen.
[15] Onze vijanden hoorden dat wij het wisten en dat God hun plan verijdeld had. Toen gingen wij allemaal terug naar de muur, ieder naar zijn werk.
[16] Vanaf die dag werkte de helft van mijn mannen aan het werk. De andere helft hield de speren, schilden, bogen en pantsers vast. De aanvoerders stonden achter heel het huis van Juda.
[17] Wie aan de muur bouwden, wie lasten droegen en wie oplaadden, werkten met één hand. In de andere hand hielden zij hun wapen.
[18] De bouwers hadden allemaal hun zwaard om hun middel gegord terwijl zij bouwden. De man die op de hoorn blies, stond naast mij.
[19] Ik zei tegen de edelen, de bestuurders en de rest van het volk: Het werk is groot en uitgestrekt. Wij staan ver uit elkaar op de muur.
[20] Waar u het geluid van de hoorn hoort, moet u zich bij ons verzamelen. Onze God zal voor ons strijden.
[21] Zo werkten wij door, en de helft van hen hield de speren vast, van zonsopgang tot de sterren verschenen.
[22] In die tijd zei ik ook tegen het volk: Laat iedereen met zijn knecht binnen Jeruzalem overnachten. Dan houden zij 's nachts wacht voor ons en werken zij overdag.
[23] Ik, mijn broers, mijn knechten en de wachters achter mij trokken onze kleren niet uit. Ieder hield zijn wapen bij zich, zelfs als hij water ging halen.

Nehemia 5

[1] Maar er kwam luid geklaag van het volk en hun vrouwen tegen hun broers, de Joden.
[2] Sommigen zeiden: Wij zijn met velen, met onze zonen en dochters. Wij moeten graan hebben om te eten en in leven te blijven.
[3] Anderen zeiden: Wij verpanden onze akkers, wijngaarden en huizen om in deze hongersnood graan te krijgen.

[4] Weer anderen zeiden: Wij hebben geld geleend voor de belasting van de koning, met onze akkers en wijngaarden als onderpand.

[5] Ons lichaam is toch net zo als dat van onze broers, en onze kinderen zijn als hun kinderen. Toch moeten wij onze zonen en dochters als slaven afstaan. Sommige van onze dochters zijn al slavin, en wij kunnen er niets aan doen. Onze akkers en wijngaarden zijn van anderen.

[6] Toen ik hun geklaag en deze woorden hoorde, werd ik heel boos.

[7] Ik overwoog het in mijn hart en klaagde daarna de edelen en de bestuurders aan. Ik zei tegen hen: U legt uw eigen broers een schuldlast op. Verder riep ik een grote vergadering tegen hen bijeen.

[8] Ik zei tegen hen: Wij hebben onze broers, de Joden, die aan de volken verkocht waren, zoveel mogelijk teruggekocht. Zou u dan uw eigen broers verkopen, zodat zij weer aan ons verkocht worden? Toen zwegen zij en wisten niets te zeggen.

[9] Verder zei ik: Wat u doet, is niet goed. Zou u niet leven met ontzag voor onze God, om de spot van de volken, onze vijanden?

[10] Ook ik, mijn broers en mijn knechten lenen hun geld en graan. Laten wij deze schuldlast toch loslaten.

[11] Geef hun vandaag nog hun akkers, wijngaarden, olijfgaarden en huizen terug. Geef ook het honderdste deel terug van het geld, het graan, de nieuwe wijn en de olie die u van hen geëist hebt.

[12] Toen zeiden zij: Wij geven het terug en eisen niets meer van hen. Wij zullen doen wat u zegt. Ik riep de priesters erbij en liet hen zweren dat zij zich hieraan zouden houden.

[13] Ook schudde ik de plooi van mijn kleed uit. Toen zei ik: Wie zich hier niet aan houdt, moge God zo uitschudden uit zijn huis en zijn bezit. Zo moet hij uitgeschud en leeg worden. De hele vergadering zei: Amen. Zij prezen YHWH, en het volk hield zich eraan.

[14] Vanaf de dag dat hij mij aanstelde als hun landvoogd in het land Juda (lofprijs), heb ik het brood van de landvoogd niet gegeten. Dat gold ook voor mijn broers. Het ging om twaalf jaar, van het twintigste tot het tweeëndertigste jaar van koning Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is).

15 De vorige landvoogden hadden het volk zwaar belast. Zij namen brood en wijn van hen, en daarbij ongeveer een halve kilo zilver. Ook hun knechten heersten over het volk. Maar ik deed dat niet, omdat ik ontzag had voor God.
16 Ik heb juist meegewerkt aan het werk aan deze muur. Wij hebben geen land gekocht, en al mijn knechten werkten daar mee.
17 Aan mijn tafel zaten ook 150 Joden en bestuurders, met de mensen die uit de volken om ons heen naar ons toe kwamen.
18 Per dag werden er een rund en zes uitgelezen schapen klaargemaakt, en ook vogels voor mij. Om de tien dagen was er veel wijn van allerlei soort. Toch vroeg ik het brood van de landvoogd niet, want de lasten voor dit volk waren al zwaar.
19 Denk aan mij ten goede, mijn God, om alles wat ik voor dit volk gedaan heb.

Nehemia 6

1 Sanballat (Sin heeft doen leven), Tobia (YHWH is goed), Gesem de Arabier en onze andere vijanden hoorden dat ik de muur gebouwd had en dat er geen gat meer in zat. De deuren had ik toen nog niet in de poorten gezet.
2 Toen stuurden Sanballat en Gesem mij dit bericht: Kom, laten wij elkaar ontmoeten in een van de dorpen in het dal Ono. Maar zij wilden mij kwaad doen.
3 Ik stuurde boden naar hen toe met dit antwoord: Ik doe een groot werk en kan niet naar beneden komen. Waarom zou het werk stilliggen omdat ik het laat liggen en naar u toe kom?
4 Vier keer stuurden zij mij hetzelfde bericht, en ik gaf hun steeds hetzelfde antwoord.
5 De vijfde keer stuurde Sanballat zijn knecht naar mij toe, met een open brief in zijn hand.
6 Daarin stond: Onder de volken wordt gezegd, en Gasmu zegt het ook, dat u en de Joden in opstand willen komen. Daarom bouwt u de muur, en u wilt hun koning worden.
7 U zou ook profeten hebben aangesteld om in Jeruzalem over u uit te roepen: Hij is koning in Juda (lofprijs). De koning zal dit zeker horen. Kom daarom,

laten wij samen overleggen.

[8] Maar ik stuurde hem dit antwoord: Er is niets gebeurd van wat u zegt. U verzint het allemaal zelf.

[9] Zij wilden ons namelijk allemaal bang maken. Zij dachten: Dan laten zij het werk los en komt het niet af. Maar, mijn God, maak mijn handen sterk.

[10] Ik ging naar het huis van Semaja (YHWH heeft gehoord), de zoon van Delaja (YHWH heeft opgetrokken), de zoon van Mehetabeël (God doet goed), die daar opgesloten zat. Hij zei: Laten wij elkaar in het huis van God ontmoeten, midden in de tempel, en de tempeldeuren sluiten. Zij komen namelijk om u te doden, vannacht nog.

[11] Maar ik zei: Zou iemand als ik vluchten? En wie zoals ik zou de tempel in gaan om in leven te blijven? Ik ga er niet in.

[12] Ik merkte namelijk dat God hem niet gestuurd had. Hij sprak deze profetie tegen mij omdat Tobia en Sanballat hem gehuurd hadden.

[13] Hij was gehuurd om mij bang te maken, zodat ik dat zou doen en zou zondigen. Dan zouden zij mij een slechte naam kunnen geven en mij kunnen honen.

[14] Denk aan Tobia en Sanballat, mijn God, om wat zij gedaan hebben. Denk ook aan de profetes Noadja (YHWH heeft ontmoet) en aan de andere profeten die mij bang wilden maken.

[15] De muur was klaar op de vijfentwintigste dag van Elul, in tweeënvijftig dagen.

[16] Toen al onze vijanden dat hoorden, werden alle volken om ons heen bang. Zij kelderden in eigen ogen, want zij begrepen dat dit werk door onze God gedaan was.

[17] In die tijd stuurden edelen van Juda ook veel brieven naar Tobia, en er kwamen brieven van Tobia bij hen.

[18] Velen in Juda hadden hem namelijk trouw gezworen, want hij was de schoonzoon van Sechanja (YHWH heeft gewoond), de zoon van Arah (reiziger). Zijn zoon Johanan (YHWH is genadig) was getrouwd met de dochter van Mesullam (vergolden), de zoon van Berechja (YHWH zegent).

[19] Zij vertelden mij ook wat hij goed deed en brachten mijn woorden aan hem over. Tobia stuurde brieven om mij bang te maken.

Nehemia 7

[1] Toen de muur gebouwd was, zette ik de deuren erin. De poortwachters, de zangers en de Levieten werden aangesteld.

[2] Ik gaf de leiding over Jeruzalem aan mijn broer Hanani (YHWH is genadig) en aan Hananja (YHWH is genadig), de bevelhebber van de burcht. Hananja was een betrouwbaar man en had meer ontzag voor God dan veel anderen.

[3] Ik zei tegen hen: Laat de poorten van Jeruzalem pas opengaan als de zon al warm is. Laat de wachters de deuren sluiten en grendelen terwijl zij er nog staan. Zet ook wachtposten uit van de inwoners van Jeruzalem, ieder op zijn post en tegenover zijn eigen huis.

[4] De stad was ruim en groot, maar er woonden weinig mensen, en de huizen waren nog niet herbouwd.

[5] Mijn God gaf mij in het hart de edelen, de bestuurders en het volk bijeen te roepen om hen per familie in te schrijven. Ik vond het geslachtsregister van wie het eerst waren teruggekomen. Daarin stond het volgende.

[6] Dit zijn de mensen uit het gewest die terugkwamen uit de ballingschap. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, had hen weggevoerd. Zij keerden terug naar Jeruzalem en Juda (lofprijs), ieder naar zijn eigen stad.

[7] Zij kwamen met Zerubbabel (zaad van Babel), Jesua (YHWH is redding), Nehemia (YHWH troost), Azaria (YHWH helpt), Raämja (donder van YHWH), Nahamani (medelevend), Mordechai (man van Marduk), Bilsan, Mispereth, Bigvai, Nehum (troost) en Baëna (in verdrukking). Dit is het aantal mannen van het volk van Israël (die met God strijdt).

[8] De nakomelingen van Parhos (vlo): 2.172.

[9] De nakomelingen van Sefatja (YHWH heeft recht gedaan): 372.

[10] De nakomelingen van Arach (reiziger): 652.

[11] De nakomelingen van Pahath-Moab (stadhouder van Moab), via Jesua en Joab (YHWH is vader): 2.818.
[12] De nakomelingen van Elam (hoogland): 1.254.
[13] De nakomelingen van Zatthu: 845.
[14] De nakomelingen van Zakkai (zuiver): 760.
[15] De nakomelingen van Binnuï (gebouwd): 648.
[16] De nakomelingen van Bebai: 628.
[17] De nakomelingen van Azgad (Gad is sterk): 2.322.
[18] De nakomelingen van Adonikam (mijn Heer is opgestaan): 667.
[19] De nakomelingen van Bigvai: 2.067.
[20] De nakomelingen van Adin (teer): 655.
[21] De nakomelingen van Ater (binder), via Hizkia (YHWH sterkt): 98.
[22] De nakomelingen van Hassum: 328.
[23] De nakomelingen van Bezai: 324.
[24] De nakomelingen van Harif: 112.
[25] De mensen uit Gibeon: 95.
[26] De mannen uit Bethlehem en Netofa: 188.
[27] De mannen uit Anathoth: 128.
[28] De mannen uit Beth-Azmaveth: 42.
[29] De mannen uit Kirjath-Jearim, Cefira en Beëroth: 743.
[30] De mannen uit Rama en Gaba: 620.
[31] De mannen uit Michmas: 122.
[32] De mannen uit Bethel en Ai: 123.
[33] De mannen uit het andere Nebo: 52.
[34] De nakomelingen van de andere Elam: 1.254.
[35] De nakomelingen van Harim (gewijd): 320.
[36] De mensen uit Jericho: 345.
[37] De mensen uit Lod, Hadid en Ono: 721.

[38] De mensen uit Senaä: 3.930.

[39] De priesters: de nakomelingen van Jedaja (YHWH kent), van het huis van Jesua: 973.

[40] De nakomelingen van Immer (sprekend): 1.052.

[41] De nakomelingen van Pashur: 1.247.

[42] De nakomelingen van Harim: 1.017.

[43] De Levieten: de nakomelingen van Jesua, via Kadmiël (God is de oudste), uit de familie van Hodeva (loof YHWH): 74.

[44] De zangers: de nakomelingen van Asaf (hij heeft verzameld): 148.

[45] De poortwachters: de nakomelingen van Sallum (vergelding), Ater, Talmon, Akkub (voetspoor), Hatita en Sobai: 138.

[46] De tempelknechten: de nakomelingen van Ziha, Hasufa en Tabbaoth (ringen),

[47] van Keros, Sia en Padon (losgeld),

[48] van Lebana (wit), Hagaba (sprinkhaan) en Salmai,

[49] van Hanan, Giddel (zeer groot) en Gahar,

[50] van Reaja (YHWH heeft gezien), Rezin (welbehagen) en Nekoda (gespikkeld),

[51] van Gazzam, Uzza (kracht) en Paseah (kreupel),

[52] van Bezai, de Meünim en de Nefussim,

[53] van Bakbuk (fles), Hakufa en Harhur,

[54] van Bazlith, Mehida en Harsa (werkman),

[55] van Barkos (zoon van Kos), Sisera en Thamah,

[56] van Neziah en Hatifa (gevangene).

[57] De nakomelingen van de dienaren van Salomo (vrede): de nakomelingen van Sotai, Sofereth (schrijfster) en Perida,

[58] van Jaëla, Darkon en Giddel,

[59] van Sefatja, Hattil, Pochereth (gazellenvanger) van Zebaïm (gazellen) en Amon (trouw).

[60] Alle tempelknechten en nakomelingen van de dienaren van Salomo waren samen met 392.
[61] Ook deze mensen kwamen mee, uit Thel-Melah, Thel-Harsa, Cherub, Addon en Immer. Zij konden niet aantonen uit welke familie zij kwamen en of zij uit Israël waren.
[62] Het waren de nakomelingen van Delaja (YHWH heeft opgetrokken), Tobia (YHWH is goed) en Nekoda: 642.
[63] Ook bij de priesters waren er zulke families: de nakomelingen van Habaja (YHWH verbergt), Koz (doorn) en Barzillai (ijzeren). Die laatste had een vrouw uit de dochters van Barzillai uit Gilead genomen en was naar hem genoemd.
[64] Zij zochten hun naam in het register, maar die was niet te vinden. Daarom werden zij als onrein uit het priesterschap geweerd.
[65] De landvoogd zei tegen hen dat zij niet van de allerheiligste gaven mochten eten. Dat mocht pas als er een priester zou zijn met de urim en de tummim.
[66] De hele vergadering telde samen 42.360 mensen.
[67] Daar kwamen nog hun slaven en slavinnen bij, 7.337 mensen. Ook hadden zij 245 zangers en zangeressen.
[68] Zij hadden 736 paarden en 245 muildieren,
[69] 435 kamelen en 6.720 ezels.
[70] Een deel van de familiehoofden gaf voor het werk. De landvoogd gaf voor de kas duizend gouden munten, vijftig sprengschalen en 530 priestergewaden.
[71] Andere familiehoofden gaven voor de kas van het werk 20.000 gouden munten en ongeveer 1,3 ton zilver.
[72] De rest van het volk gaf 20.000 gouden munten, ongeveer 1,1 ton zilver en 67 priestergewaden.
[73] De priesters, de Levieten, de poortwachters, de zangers, een deel van het volk, de tempelknechten en heel Israël woonden in hun steden.

Nehemia 8

[1] Toen de zevende maand aanbrak, woonden de Israëlieten in hun steden.

[2] Het hele volk kwam als één man bijeen op het plein voor de Waterpoort. Zij vroegen Ezra (hulp), de schriftgeleerde, het boek van de wet van Mozes (uit het water getrokken) te halen, die YHWH aan Israël (die met God strijdt) gegeven had.

[3] De priester Ezra bracht de wet voor de vergadering, mannen en vrouwen en iedereen die het kon begrijpen. Dat was op de eerste dag van de zevende maand.

[4] Hij las eruit voor op het plein voor de Waterpoort, van het ochtendlicht tot de middag. Hij las voor de mannen, de vrouwen en wie het konden begrijpen, en het hele volk luisterde naar het wetboek.

[5] Ezra, de schriftgeleerde, stond op een houten verhoging die daarvoor gemaakt was. Rechts van hem stonden Mattithja (gave van YHWH), Sema (gehoord), Anaja (YHWH heeft geantwoord), Uria (YHWH is mijn licht), Hilkia (mijn deel is YHWH) en Maäseja (werk van YHWH). Links van hem stonden Pedaja (YHWH heeft verlost), Misaël (wie is wat God is), Malchia (mijn koning is YHWH), Hasum, Hasbaddana, Zacharja (YHWH gedenkt) en Mesullam (vergolden).

[6] Ezra opende het boek voor de ogen van het hele volk, want hij stond hoger dan zij. Toen hij het opende, ging het hele volk staan.

[7] Ezra prees YHWH, de grote God. Het hele volk antwoordde: Amen, amen! Zij hieven hun handen op, bogen zich en aanbaden YHWH met hun gezicht naar de grond.

[8] Jesua (YHWH is redding), Bani, Serebja, Jamin (rechterhand), Akkub (voetspoor), Sabbethai (geboren op sabbat), Hodia (majesteit van YHWH), Maäseja, Kelita (dwerg), Azaria (YHWH helpt), Jozabad (YHWH heeft gegeven), Hanan en Pelaja (wonder van YHWH) onderwezen het volk in de wet, met de Levieten. Het volk bleef op zijn plaats staan.

[9] Zij lazen duidelijk voor uit het boek, de wet van God. Zij legden de zin uit, zodat men begreep wat er voorgelezen werd.

[10] Nehemia (YHWH troost), de landvoogd, en Ezra, de priester en schriftgeleerde, spraken het hele volk toe. De Levieten die het volk onderwezen, deden dat met hen. Zij zeiden: Deze dag is heilig voor YHWH, uw God. Rouw niet en huil niet. Het hele volk huilde namelijk toen zij de woorden van de wet

hoorden.
11 Verder zei hij tegen hen: Ga eten wat lekker is en drink wat zoet is. Stuur ook porties naar wie niets klaargemaakt heeft. Deze dag is heilig voor onze YHWH. Wees niet verdrietig, want de vreugde van YHWH is uw kracht.
12 De Levieten brachten het hele volk tot rust. Zij zeiden: Wees stil, want deze dag is heilig. Wees niet verdrietig.
13 Toen ging het hele volk weg om te eten en te drinken, porties te sturen en groot feest te vieren. Zij hadden namelijk begrepen wat men hun bekendgemaakt had.
14 De volgende dag kwamen de familiehoofden van het hele volk, de priesters en de Levieten bij Ezra, de schriftgeleerde. Zij wilden de woorden van de wet beter begrijpen.
15 Zij vonden in de wet geschreven wat YHWH door Mozes bevolen had. De Israëlieten moesten in loofhutten wonen tijdens het feest in de zevende maand.
16 Ook moesten zij het in al hun steden en in Jeruzalem laten omroepen: Ga het bergland in. Haal takken van olijfbomen en andere olieachtige bomen. Haal ook takken van mirten, palmen en andere dichte bomen, om loofhutten te maken, zoals het voorgeschreven is.
17 Zo ging het volk eropuit en haalde takken. Zij maakten loofhutten, ieder op zijn dak en in zijn voorhof. Ook kwamen er loofhutten in de voorhoven van het huis van God, op het plein bij de Waterpoort en op het plein bij de Efraïmpoort.
18 De hele vergadering van teruggekeerde ballingen maakte loofhutten en woonde daarin. Sinds de dagen van Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), hadden de Israëlieten dat niet meer gedaan. Er was heel grote blijdschap.
19 Elke dag las men voor uit het wetboek van God, van de eerste dag tot de laatste. Zij vierden zeven dagen feest, en op de achtste dag een feestelijke slotdag, zoals het hoort.

Nehemia 9

[1] Op de vierentwintigste dag van die maand kwamen de Israëlieten bijeen. Zij vastten, droegen rouwkleren en hadden aarde op hun hoofd.

[2] De Israëlieten zonderden zich af van alle vreemdelingen. Zij gingen staan en beleden hun eigen zonden en de zonden van hun voorouders.

[3] Zij stonden op hun plaats en lazen een kwart van de dag uit het wetboek van YHWH, hun God. Een ander kwart van de dag beleden zij hun zonden en aanbaden zij YHWH, hun God.

[4] Jesua (YHWH is redding), Bani, Kadmiël (God is de oudste), Sebanja (YHWH brengt terug), Bunni, Serebja, Bani en Chenani (YHWH heeft gevestigd) gingen op de verhoging van de Levieten staan. Zij riepen met luide stem tot YHWH, hun God.

[5] De Levieten Jesua, Kadmiël, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia (majesteit van YHWH), Sebanja en Petahja (YHWH opent) zeiden: Sta op en prijs YHWH, uw God, voor eeuwig. Laat men uw heerlijke naam prijzen, die hoger is dan alle lof en eer.

[6] U alleen bent YHWH. U hebt de hemel gemaakt, de hoogste hemel en alles wat daarin leeft. U maakte de aarde en alles wat daarop is, de zeeën en alles wat daarin is. U houdt dat alles in leven, en de hemelse legers aanbidden U.

[7] U bent YHWH, de God die Abram (verheven vader) uitkoos. U leidde hem weg uit Ur van de Chaldeeën en gaf hem de naam Abraham (vader van velen).

[8] U vond zijn hart trouw voor U en sloot een verbond met hem. U beloofde het land van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Jebusieten en de Girgasieten aan zijn nakomelingen te geven. U hebt uw woord waargemaakt, want U bent rechtvaardig.

[9] U hebt de ellende van onze voorouders in Egypte gezien. U hebt hun roepen bij de Schelfzee gehoord.

[10] U hebt tekenen en wonderen gedaan aan Farao, aan al zijn dienaren en aan het hele volk van zijn land. U wist namelijk dat zij trots met hen omgingen. Zo hebt U zich een naam gemaakt, zoals het vandaag nog is.

[11] U hebt de zee voor hen gespleten, zodat zij midden door de zee over droge grond gingen. Hun achtervolgers wierp U in de diepte, als een steen in machtig water.

[12] Overdag leidde U hen met een wolkkolom en 's nachts met een vuurkolom. Zo verlichtte U de weg die zij moesten gaan.

[13] U daalde neer op de berg Sinaï en sprak met hen vanuit de hemel. U gaf hun rechtvaardige regels en betrouwbare wetten, goede voorschriften en geboden.

[14] U maakte hun uw heilige sabbat bekend. U gaf hun geboden, voorschriften en een wet, door uw dienaar Mozes (uit het water getrokken).

[15] U gaf hun brood uit de hemel voor hun honger en water uit de rots voor hun dorst. U zei dat zij het land in bezit moesten gaan nemen dat U hun met een eed beloofd had.

[16] Maar zij en onze voorouders waren trots. Zij waren koppig en luisterden niet naar uw geboden.

[17] Zij weigerden te luisteren en dachten niet aan de wonderen die U bij hen gedaan had. Zij waren koppig en kozen in hun opstand een leider om terug te gaan naar hun slavernij. Maar U bent een God die vergeeft, genadig en barmhartig, geduldig en groot van trouw. U hebt hen toch niet verlaten.

[18] Zij maakten zelfs een gegoten kalf en zeiden: Dit is uw God, die u uit Egypte geleid heeft. Zo lasterden zij zwaar.

[19] Toch hebt U hen door uw grote barmhartigheid niet in de woestijn losgelaten. De wolkkolom week overdag niet van hen om hen te leiden, en de vuurkolom 's nachts niet om hun weg te verlichten.

[20] U gaf uw goede Geest om hen te onderwijzen. U hield uw manna niet bij hun mond weg en gaf hun water voor hun dorst.

[21] Veertig jaar lang hebt U hen in de woestijn onderhouden. Zij kwamen niets tekort. Hun kleren sleten niet en hun voeten zwollen niet op.

[22] U gaf hun koninkrijken en volken en verdeelde die als grensgebieden onder hen. Zo namen zij het land van Sihon in bezit, de koning van Hesbon, en het land van Og, de koning van Basan.

23 U maakte hun kinderen zo talrijk als de sterren aan de hemel. U bracht hen in het land dat U aan hun voorouders beloofd had.
24 De kinderen kwamen daarin en namen dat land in bezit. U bracht de inwoners van het land, de Kanaänieten, voor hen ten onder. U gaf hen in hun macht, met hun koningen en de volken van het land, om met hen te doen wat zij wilden.
25 Zij namen versterkte steden en vruchtbaar land in bezit. Zij kregen huizen vol met goede dingen, uitgehakte putten, wijngaarden, olijfgaarden en veel vruchtbomen. Zij aten, werden verzadigd en vet, en leefden in overvloed door uw grote goedheid.
26 Maar zij werden opstandig en kwamen tegen U in verzet. Zij wierpen uw wet achter hun rug en doodden uw profeten, die hen waarschuwden om bij U terug te komen. Zo lasterden zij zwaar.
27 Daarom gaf U hen over aan hun onderdrukkers, die het hun moeilijk maakten. Maar als zij in hun nood tot U riepen, hoorde U hen uit de hemel. In uw grote barmhartigheid gaf U hun redders, die hen uit de macht van hun onderdrukkers bevrijdden.
28 Zodra zij rust hadden, deden zij weer wat slecht was voor U. Dan liet U hen los in de macht van hun vijanden, die over hen heersten. Als zij zich dan bekeerden en U aanriepen, hoorde U hen uit de hemel. Keer op keer hebt U hen in uw barmhartigheid gered.
29 U waarschuwde hen om terug te keren naar uw wet. Maar zij waren trots en luisterden niet naar uw geboden. Zij zondigden tegen uw regels, terwijl een mens die ze doet daardoor leeft. Zij trokken hun schouder terug, waren koppig en wilden niet luisteren.
30 Vele jaren lang hebt U hen verdragen. Door uw Geest waarschuwde U hen, door uw profeten, maar zij wilden niet luisteren. Daarom gaf U hen over aan de volken van de landen.
31 Maar door uw grote barmhartigheid hebt U hen niet vernietigd en niet losgelaten, want U bent een genadig en barmhartig God.
32 Nu dan, onze God, grote, machtige en ontzagwekkende God, die zich aan het verbond en aan zijn trouw houdt. Laat alle moeite die ons getroffen heeft toch

niet gering zijn voor U. Het trof onze koningen, onze leiders, onze priesters, onze profeten, onze voorouders en uw hele volk. Dat duurt van de dagen van de koningen van Assur tot vandaag toe.

33 Maar U bent rechtvaardig in alles wat ons overkomen is. U hebt trouw gehandeld, maar wij hebben goddeloos gehandeld.

34 Onze koningen, onze leiders, onze priesters en onze voorouders hebben uw wet niet gedaan. Zij luisterden niet naar uw geboden en naar uw getuigenissen, waarmee U hen waarschuwde.

35 Zij hebben U niet gediend in hun eigen koninkrijk, met al het goede dat U hun gaf. Zij deden het niet in dat wijde en vruchtbare land dat U hun gaf, en zij bekeerden zich niet van hun slechte daden.

36 Kijk, vandaag zijn wij slaven. In het land dat U onze voorouders gegeven hebt om de vruchten en het goede ervan te eten, daar zijn wij slaven.

37 De opbrengst gaat naar de koningen die U vanwege onze zonden over ons hebt gesteld. Zij heersen naar eigen goeddunken over ons lichaam en over ons vee. Zo zitten wij in grote nood.

38 Om dit alles sluiten wij een vast verbond en schrijven dat op. Onze leiders, onze Levieten en onze priesters verzegelen het.

Nehemia 10

1 De verzegelaars waren: Nehemia (YHWH troost), de landvoogd, de zoon van Hachalja, en Zidkia (YHWH is gerechtigheid),

2 Seraja (YHWH heerst), Azarja (YHWH helpt), Jeremia (YHWH verheft),

3 Pashur, Amarja (YHWH heeft gezegd), Malchia (mijn koning is YHWH),

4 Hattus, Sebanja (YHWH brengt terug), Malluch (regerend),

5 Harim (gewijd), Meremoth, Obadja (dienaar van YHWH),

6 Daniël (God is mijn rechter), Ginnethon (tuinier), Baruch (gezegende),

7 Mesullam (vergolden), Abia (YHWH is mijn vader), Mijamin (van de rechterhand),

8 Maäzia, Bilgai en Semaja (YHWH heeft gehoord). Dit waren de priesters.

[9] De Levieten waren: Jesua (YHWH is redding), de zoon van Azanja (YHWH heeft geluisterd), Binnuï (gebouwd) van de zonen van Henadad (gunst van Hadad), en Kadmiël (God is de oudste),
[10] en hun broers Sebanja, Hodia (majesteit van YHWH), Kelita (dwerg), Pelaja (wonder van YHWH), Hanan,
[11] Micha (wie is als YHWH), Rehob, Hasabja (YHWH heeft gerekend),
[12] Zakkur (hij gedenkt), Serebja, Sebanja,
[13] Hodia, Bani en Beninu (onze zoon).
[14] De hoofden van het volk waren: Parhos (vlo), Pahath-Moab (stadhouder van Moab), Elam (hoogland), Zatthu, Bani,
[15] Bunni, Azgad (Gad is sterk), Bebai,
[16] Adonia (YHWH is mijn heer), Bigvai, Adin (teer),
[17] Ater (binder), Hizkia (YHWH sterkt), Azzur (geholpen),
[18] Hodia, Hasum, Bezai,
[19] Harif, Anathoth, Nebai,
[20] Magpias, Mesullam, Hezir (zwijn),
[21] Mesezabeël (God verlost), Zadok (rechtvaardig), Jaddua (bekend),
[22] Pelatja (YHWH redt), Hanan, Anaja (YHWH heeft geantwoord),
[23] Hosea (redding), Hananja (YHWH is genadig), Hassub (bedachtzaam),
[24] Hallohes, Pilha, Sobek,
[25] Rehum (barmhartig), Hasabna, Maäseja (werk van YHWH),
[26] Ahia (mijn broer is YHWH), Hanan, Anan (wolk),
[27] Malluch, Harim en Baäna (zoon van ellende).
[28] De rest van het volk sloot zich daarbij aan: de priesters, de Levieten, de poortwachters, de zangers en de tempelknechten. Ook deed iedereen mee die zich van de volken van de landen had afgezonderd voor de wet van God. Hun vrouwen, zonen en dochters deden mee, iedereen die het kon begrijpen.
[29] Zij sloten zich aan bij hun broers, de vooraanstaanden, en gingen onder eed een verbintenis aan. Zij zouden leven naar de wet van God, die door Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van God, gegeven is. Ook zouden zij alle

geboden van YHWH, onze Heere, en zijn regels en voorschriften houden en doen.

30 Wij zouden onze dochters niet aan de volken van het land geven en hun dochters niet voor onze zonen nemen.

31 Als de volken van het land op de sabbat waren of graan te koop brengen, kopen wij niets van hen. Dat geldt voor de sabbat en voor elke heilige dag. In het zevende jaar laten wij het land rusten en schelden wij elke schuld kwijt.

32 Verder legden wij onszelf de verplichting op om elk jaar ongeveer vier gram zilver te geven voor de dienst van het huis van onze God.

33 Dat is voor het toonbrood, het dagelijkse graanoffer en het dagelijkse brandoffer. Het is ook voor de sabbatten, de nieuwemaansdagen, de feesten, de heilige gaven en de zondoffers om verzoening te doen over Israël (die met God strijdt). Zo is het voor al het werk aan het huis van onze God.

34 Wij wierpen ook het lot onder de priesters, de Levieten en het volk over het brengen van het hout. Dat moest per familie op vaste tijden bij het huis van onze God komen, jaar na jaar. Het werd verbrand op het altaar van YHWH, onze God, zoals in de wet staat.

35 Wij zouden ook jaar na jaar de eerste opbrengst van ons land naar het huis van YHWH brengen. Datzelfde deden wij met de eerste vruchten van alle bomen.

36 Ook zouden wij onze eerstgeboren zonen en de eerstgeboren dieren brengen, zoals in de wet staat. De eerstgeboren runderen en schapen brengen wij naar het huis van onze God, naar de priesters die daar dienen.

37 De eerstelingen van ons deeg en onze hefoffers brengen wij naar de priesters, in de kamers van het huis van onze God. Zo doen wij ook met de vrucht van alle bomen, de nieuwe wijn en de olie. De tienden van ons land brengen wij naar de Levieten. Zij innen die tienden in alle steden waar wij het land bewerken.

38 Een priester, een zoon van Aäron (verlichte), zal bij de Levieten zijn als zij de tienden innen. De Levieten brengen dan een tiende deel naar het huis van onze God, naar de kamers van het schathuis.

39 De Israëlieten en de Levieten moeten het hefoffer van graan, nieuwe wijn en olie naar die kamers brengen. Daar liggen namelijk de voorwerpen van het

heiligdom, en daar zijn de dienstdoende priesters, de poortwachters en de zangers. Zo zullen wij het huis van onze God niet in de steek laten.

Nehemia 11

[1] De leiders van het volk woonden in Jeruzalem. De rest van het volk wierp het lot. Eén op de tien zou in de heilige stad Jeruzalem wonen, en negen van de tien in de andere steden.

[2] Het volk zegende alle mannen die uit zichzelf aanboden in Jeruzalem te gaan wonen.

[3] Dit zijn de hoofden van het gewest die in Jeruzalem woonden. In de steden van Juda (lofprijs) woonde ieder op zijn eigen bezit: Israëlieten, priesters, Levieten, tempelknechten en nakomelingen van de dienaren van Salomo (vrede).

[4] In Jeruzalem woonden mensen uit Juda en uit Benjamin (zoon van de rechterhand). Van Juda: Athaja, de zoon van Uzzia (sterkte van YHWH), de zoon van Zacharja (YHWH gedenkt), de zoon van Amarja (YHWH heeft gezegd). Die was een zoon van Sefatja (YHWH heeft recht gedaan), de zoon van Mahalaleël (lof van God), uit de nakomelingen van Perez (doorbraak).

[5] Ook woonde er Maäseja (werk van YHWH), de zoon van Baruch (gezegende), de zoon van Kol-Hose, de zoon van Hazaja (YHWH ziet). Die was een zoon van Adaja (YHWH heeft getooid), de zoon van Jojarib (YHWH pleit), de zoon van Zacharja, de zoon van Siloni.

[6] Alle nakomelingen van Perez die in Jeruzalem woonden, waren 468 dappere mannen.

[7] Dit zijn de nakomelingen van Benjamin: Sallu (gewogen), de zoon van Mesullam (vergolden), de zoon van Joëd (YHWH getuigt), de zoon van Pedaja (YHWH heeft verlost). Die was een zoon van Kolaja (stem van YHWH), de zoon van Maäseja, de zoon van Ithiël (God is met mij), de zoon van Jesaja (YHWH redt).

[8] Na hem kwamen Gabbai (inzamelaar) en Sallai: 928 man.

[9] Joël (YHWH is God), de zoon van Zichri (herinnerd), was hun opzichter. Juda, de zoon van Senua (gehaat), was de tweede man over de stad.

[10] Van de priesters: Jedaja (YHWH kent), de zoon van Jojarib, en Jachin (hij zal bevestigen).

[11] Seraja (YHWH heerst) was de leider van het huis van God. Hij was de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH), de zoon van Mesullam, de zoon van Zadok (rechtvaardig), de zoon van Merajoth (opstandigheid), de zoon van Ahitub (mijn broer is goed).

[12] Hun broers die het werk in het huis deden, waren met 822. Verder Adaja, de zoon van Jeroham (hij ontfermt zich), de zoon van Pelalja (YHWH oordeelt), de zoon van Amzi (mijn sterkte). Die was een zoon van Zacharja, de zoon van Pashur, de zoon van Malchia (mijn koning is YHWH).

[13] Zijn broers, familiehoofden, waren met 242. Verder Amassai (lastdrager), de zoon van Azareël (God heeft geholpen), de zoon van Achzai (YHWH grijpt), de zoon van Mesillemoth (vergeldingen), de zoon van Immer (sprekend).

[14] Hun broers, dappere helden, waren met 128. Hun opzichter was Zabdiël (gave van God), de zoon van Gedolim (de groten).

[15] Van de Levieten: Semaja (YHWH heeft gehoord), de zoon van Hassub (bedachtzaam), de zoon van Azrikam (mijn helper is opgestaan), de zoon van Hasabja (YHWH heeft gerekend), de zoon van Buni.

[16] Sabbethai (geboren op sabbat) en Jozabad (YHWH heeft gegeven), hoofden van de Levieten, gingen over het werk buiten het huis van God.

[17] Matthanja (gave van YHWH) was het hoofd dat de dankzegging in het gebed begon. Hij was de zoon van Micha (wie is als YHWH), de zoon van Zabdi (mijn gave), de zoon van Asaf (hij heeft verzameld). Bakbukja was de tweede onder zijn broers, en verder Abda (dienaar), de zoon van Sammua (gehoord), de zoon van Galal (rol), de zoon van Jeduthun (lofprijzing).

[18] Alle Levieten in de heilige stad waren met 284.

[19] De poortwachters Akkub (voetspoor) en Talmon en hun broers, die de poorten bewaakten, waren met 172.

[20] De rest van Israël (die met God strijdt), met de priesters en de Levieten, woonde in alle steden van Juda, ieder op zijn erfdeel.

[21] De tempelknechten woonden op de Ofel. Ziha en Gispa gingen over hen.
[22] De opzichter van de Levieten in Jeruzalem was Uzzi (mijn kracht), de zoon van Bani, de zoon van Hasabja. Die was een zoon van Matthanja, de zoon van Micha. De zangers uit de nakomelingen van Asaf zorgden voor het werk in het huis van God.
[23] Er was namelijk een bevel van de koning over hen. De zangers kregen elke dag hun vaste deel.
[24] Petahja (YHWH opent), de zoon van Mesezabeël (God verlost), uit de nakomelingen van Zerah (opgaande zon), de zoon van Juda, stond de koning terzijde in alles wat het volk betrof.
[25] Sommige mensen uit Juda woonden in de dorpen bij hun akkers. Zij woonden in Kirjath-Arba en de plaatsen eromheen, in Dibon en de plaatsen eromheen, en in Jekabzeël en zijn dorpen.
[26] Ook woonden zij in Jesua (YHWH is redding), Molada en Beth-Pelet,
[27] in Hazar-Sual, in Berseba en de plaatsen eromheen,
[28] in Ziklag, in Mechona en de plaatsen eromheen,
[29] in En-Rimmon, Zora en Jarmuth,
[30] in Zanoah, Adullam en zijn dorpen, in Lachis met zijn akkers en in Azeka met de plaatsen eromheen. Zij woonden dus van Berseba tot aan het dal Hinnom.
[31] De nakomelingen van Benjamin uit Geba woonden in Michmas, Aja (valk), Bethel en de plaatsen eromheen,
[32] in Anathoth, Nob en Ananja,
[33] in Hazor, Rama en Gitthaïm,
[34] in Hadid, Zeboïm en Neballat,
[35] en in Lod en Ono, in het dal van de vaklieden.
[36] Van de Levieten woonden sommige groepen uit Juda bij Benjamin.

Nehemia 12

[1] Dit zijn de priesters en de Levieten die met Zerubbabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), en met Jesua (YHWH is redding) optrokken: Seraja (YHWH heerst), Jeremia (YHWH verheft), Ezra (hulp),
[2] Amarja (YHWH heeft gezegd), Malluch (regerend), Hattus,
[3] Sechanja (YHWH heeft gewoond), Rehum (barmhartig), Meremoth,
[4] Iddo, Ginnethoi (tuinman), Abia (YHWH is mijn vader),
[5] Mijamin (van de rechterhand), Maädja (sieraad van YHWH), Bilga,
[6] Semaja (YHWH heeft gehoord), Jojarib (YHWH pleit), Jedaja (YHWH kent),
[7] Sallu (gewogen), Amok (diep), Hilkia (mijn deel is YHWH) en Jedaja. Dat waren de hoofden van de priesters en hun broers in de tijd van Jesua.
[8] De Levieten waren Jesua, Binnuï (gebouwd), Kadmiël (God is de oudste), Serebja, Juda (lofprijs) en Matthanja (gave van YHWH). Die laatste ging met zijn broers over de dankliederen.
[9] Bakbukja en Unni (verdrukt), hun broers, stonden tegenover hen bij de diensten.
[10] Jesua kreeg Jojakim (YHWH richt op), Jojakim kreeg Eljasib (God herstelt), en Eljasib kreeg Jojada (YHWH weet).
[11] Jojada kreeg Jonathan (YHWH heeft gegeven), en Jonathan kreeg Jaddua (bekend).
[12] In de tijd van Jojakim waren dit de priesters, de familiehoofden. Van Seraja was dat Meraja, van Jeremia Hananja (YHWH is genadig),
[13] van Ezra Mesullam (vergolden), van Amarja Johanan (YHWH is genadig),
[14] van Melichu Jonathan, van Sebanja (YHWH brengt terug) Jozef (hij voegt toe),
[15] van Harim (gewijd) Adna (genot), van Merajoth (opstandigheid) Helkai (mijn deel is YHWH),
[16] van Iddo Zacharia (YHWH gedenkt), van Ginnethon (tuinier) Mesullam,

17 van Abia Zichri (herinnerd), en van Minjamin (van de rechterhand) en Moadja (sieraad van YHWH) Piltai (YHWH is redding),
18 van Bilga Sammua (gehoord), van Semaja Jonathan,
19 van Jojarib Matthenai (gave van YHWH), van Jedaja Uzzi (mijn kracht),
20 van Sallai Kallai, van Amok Heber (overkant),
21 van Hilkia Hasabja (YHWH heeft gerekend) en van Jedaja Nethaneël (God heeft gegeven).
22 In de tijd van Eljasib, Jojada, Johanan en Jaddua werden de familiehoofden van de Levieten opgeschreven. Ook de priesters werden opgeschreven, tot de regering van Darius (hij bezit het goede) de Pers.
23 De familiehoofden van de Levieten staan beschreven in het boek van de kronieken, tot de tijd van Johanan, de zoon van Eljasib.
24 De hoofden van de Levieten waren Hasabja, Serebja en Jesua, de zoon van Kadmiël. Hun broers stonden tegenover hen om te prijzen en te danken, groep tegenover groep, zoals David (geliefde), de man van God, het bevolen had.
25 Matthanja, Bakbukja, Obadja (dienaar van YHWH), Mesullam, Talmon en Akkub (voetspoor) waren poortwachters. Zij hielden de wacht bij de voorraadkamers van de poorten.
26 Zij deden dienst in de tijd van Jojakim, de zoon van Jesua, de zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig). Ook deden zij dat in de tijd van Nehemia (YHWH troost), de landvoogd, en van de priester Ezra, de schriftgeleerde.
27 Voor de inwijding van de muur van Jeruzalem zochten zij de Levieten uit al hun plaatsen op. Zij brachten hen naar Jeruzalem om de inwijding met vreugde te vieren, met dankliederen en gezang, met cimbalen, luiten en harpen.
28 De zangers kwamen bijeen uit de vlakte rond Jeruzalem en uit de dorpen van de Netofathieten.
29 Zij kwamen ook uit Beth-Gilgal en uit de velden van Geba en Asmaveth. De zangers hadden namelijk dorpen voor zichzelf gebouwd rond Jeruzalem.
30 De priesters en de Levieten reinigden zichzelf. Daarna reinigden zij het volk, de poorten en de muur.

31 Toen liet ik de leiders van Juda de muur op gaan. Ik stelde twee grote dankkoren op die in optocht liepen. Het ene ging rechts over de muur, naar de Mestpoort toe.
32 Achter hen liepen Hosaja (YHWH heeft gered) en de helft van de leiders van Juda.
33 Ook liepen Azarja (YHWH helpt), Ezra en Mesullam mee,
34 met Juda, Benjamin (zoon van de rechterhand), Semaja en Jeremia.
35 Van de zonen van de priesters liepen er mee met trompetten: Zacharja (YHWH gedenkt), de zoon van Jonathan, de zoon van Semaja. Die was een zoon van Matthanja, de zoon van Michaja (wie is als YHWH), de zoon van Zakkur (hij gedenkt), de zoon van Asaf (hij heeft verzameld).
36 Zijn broers Semaja, Azareël (God heeft geholpen), Milalai, Gilalai, Maäi, Nethaneël, Juda en Hanani (YHWH is genadig) liepen mee. Zij hadden de muziekinstrumenten van David, de man van God, bij zich. Ezra, de schriftgeleerde, liep voor hen uit.
37 Bij de Bronpoort gingen zij recht vooruit omhoog langs de trappen van de Stad van David. Zij liepen over de opgang van de muur, langs het huis van David, tot aan de Waterpoort in het oosten.
38 Het tweede dankkoor liep de andere kant op, en ik liep erachter met de helft van het volk. Wij gingen over de muur, langs de Bakoventoren tot aan de brede muur.
39 Daarna liepen wij langs de Efraïmpoort, de Oude Poort en de Vispoort, langs de toren Hananeël en de toren Mea, tot aan de Schaapspoort. Bij de Wachtpoort bleven zij staan.
40 Daarna stonden de beide dankkoren in het huis van God, en ik ook, met de helft van de bestuurders.
41 De priesters Eljakim (God richt op), Maäseja (werk van YHWH), Minjamin, Michaja, Eljoënai (mijn ogen zijn op YHWH), Zacharja en Hananja stonden er met trompetten.
42 Verder stonden er Maäseja, Semaja, Eleazar (God helpt), Uzzi, Johanan, Malchia (mijn koning is YHWH), Elam (hoogland) en Ezer (hulp). De zangers lieten zich horen, met Jizrahja (YHWH schijnt) als leider.

43 Die dag brachten zij grote offers en waren zij blij, want God had hun grote blijdschap gegeven. Ook de vrouwen en de kinderen waren blij. De vreugde van Jeruzalem was tot in de verte te horen.

44 Diezelfde dag stelden zij mannen aan over de kamers voor de schatten, de hefoffers, de eerstelingen en de tienden. Zij moesten daarin uit de akkers bij de steden verzamelen wat de wet aan de priesters en de Levieten toewees. Juda was namelijk blij met de priesters en de Levieten die daar hun dienst deden.

45 Zij deden de dienst van hun God en de dienst van de reiniging. Dat gold ook voor de zangers en de poortwachters, zoals David en zijn zoon Salomo (vrede) het bevolen hadden.

46 Al in de tijd van David en Asaf waren er namelijk leiders van de zangers en van de lof- en dankliederen voor God.

47 Daarom gaf heel Israël (die met God strijdt) in de tijd van Zerubbabel en van Nehemia elke dag de vaste delen voor de zangers en de poortwachters. Zij gaven ook gewijde gaven voor de Levieten, en de Levieten gaven die aan de nakomelingen van Aäron (verlichte).

Nehemia 13

1 Op die dag las men uit het boek van Mozes (uit het water getrokken) voor aan het volk. Daarin stond geschreven dat Ammonieten en Moabieten nooit in de vergadering van God mochten komen.

2 Zij waren de Israëlieten namelijk niet met brood en water tegemoetgekomen. Zij hadden zelfs Bileam (verslinder) gehuurd om hen te vervloeken, maar onze God maakte van die vloek een zegen.

3 Toen zij deze wet hoorden, zonderden zij iedereen van vreemde afkomst van Israël (die met God strijdt) af.

4 De priester Eljasib (God herstelt) ging over de kamers van het huis van onze God. Hij was al eerder familie van Tobia (YHWH is goed) geworden.

5 Hij had voor hem een grote kamer ingericht. Daar bracht men eerst het graanoffer, de wierook en het gerei. Ook lagen daar de tienden van graan, nieuwe wijn en olie voor de Levieten, de zangers en de poortwachters, en het

hefoffer van de priesters.

[6] Bij dit alles was ik niet in Jeruzalem. In het tweeëndertigste jaar van Arthahsasta (wiens rijk gerechtigheid is), de koning van Babel, was ik naar de koning gegaan. Na een tijd vroeg ik de koning opnieuw verlof.

[7] Ik kwam in Jeruzalem en hoorde van het kwaad dat Eljasib voor Tobia gedaan had. Hij had een kamer voor hem gemaakt in de voorhoven van het huis van God.

[8] Dat beviel mij helemaal niet. Ik gooide alle spullen van Tobia de kamer uit.

[9] Verder gaf ik bevel de kamers te reinigen. Ik bracht het gerei van het huis van God er weer in, met het graanoffer en de wierook.

[10] Ook hoorde ik dat het deel van de Levieten niet gegeven was. Daardoor waren de Levieten en de zangers die het werk deden weggegaan, ieder naar zijn eigen akker.

[11] Ik klaagde de bestuurders aan en zei: Waarom is het huis van God verwaarloosd? Ik riep de Levieten bijeen en zette hen weer op hun plaats.

[12] Toen bracht heel Juda (lofprijs) de tienden van het graan, de nieuwe wijn en de olie naar de voorraadkamers.

[13] Ik stelde als beheerders over de voorraden aan: de priester Selemja (YHWH vergoedt), de schrijver Zadok (rechtvaardig) en Pedaja (YHWH heeft verlost) uit de Levieten. Hanan, de zoon van Zakkur (hij gedenkt), de zoon van Matthanja (gave van YHWH), stond hen bij. Zij golden als betrouwbaar, en zij moesten de delen aan hun broers uitdelen.

[14] Denk aan mij, mijn God, om wat ik hierin gedaan heb. Wis de goede daden niet uit die ik voor het huis van mijn God en zijn diensten gedaan heb.

[15] In die tijd zag ik in Juda mensen op de sabbat de wijnpers treden. Zij haalden ook graanschoven binnen en laadden die op ezels, met wijn, druiven en vijgen. Al die lading brachten zij op de sabbat in Jeruzalem. Ik waarschuwde hen op de dag dat zij die waren verkochten.

[16] Er woonden ook mensen uit Tyrus, die vis en allerlei koopwaar aanvoerden. Zij verkochten dat op de sabbat aan de mensen van Juda en in Jeruzalem.

17 Ik klaagde de edelen van Juda aan en zei tegen hen: Wat een slechte zaak doet u hier! U ontheiligt de sabbatdag.
18 Deden uw voorouders niet hetzelfde? Daarom bracht onze God al dit onheil over ons en over deze stad. En u maakt de brandende toorn over Israël nog groter door de sabbat te ontheiligen.
19 Toen het in de poorten van Jeruzalem donker werd, vlak voor de sabbat, gaf ik bevel de deuren te sluiten. Ik beval dat zij pas na de sabbat weer open mochten. Bij de poorten zette ik een paar van mijn mannen neer, zodat er op de sabbat geen lading binnenkwam.
20 Toen overnachtten de handelaars en de verkopers van allerlei koopwaar een paar keer buiten Jeruzalem.
21 Ik waarschuwde hen en zei: Waarom overnacht u tegenover de muur? Als u het weer doet, sla ik de hand aan u. Van toen af kwamen zij niet meer op de sabbat.
22 Verder zei ik tegen de Levieten dat zij zich moesten reinigen en de poorten moesten bewaken, om de sabbatdag heilig te houden. Denk ook hierin aan mij, mijn God, en spaar mij naar uw grote trouw.
23 In die tijd zag ik ook Joden die vrouwen uit Asdod, Ammon en Moab (uit de vader) bij zich hadden laten wonen.
24 Hun kinderen spraken half de taal van Asdod. Zij konden geen Joods spreken, maar spraken de taal van het ene of het andere volk.
25 Ik klaagde hen aan, vervloekte hen en sloeg sommige mannen. Ik trok hun de haren uit en liet hen bij God zweren: Geef uw dochters niet aan hun zonen. Neem hun dochters niet voor uw zonen of voor uzelf.
26 Heeft Salomo (vrede), de koning van Israël, daarin niet gezondigd? Onder veel volken was er geen koning zoals hij. God had hem lief en maakte hem koning over heel Israël. Toch brachten de vreemde vrouwen ook hem tot zonde.
27 Zouden wij dan naar u luisteren en al dit grote kwaad doen? Zouden wij ontrouw worden aan onze God door vreemde vrouwen bij ons te laten wonen?
28 Ook was een van de zonen van Jojada (YHWH weet), de zoon van de hogepriester Eljasib, de schoonzoon van Sanballat (Sin heeft doen leven) uit

Horon geworden. Daarom joeg ik hem bij mij weg.

29 Denk aan hen, mijn God, want zij hebben het priesterschap onrein gemaakt, en ook het verbond van het priesterschap en van de Levieten.

30 Zo reinigde ik hen van alles wat vreemd was. Ik regelde de diensten van de priesters en de Levieten, ieder op zijn werk.

31 Ook regelde ik het brengen van het hout op vaste tijden en het brengen van de eerstelingen. Denk aan mij ten goede, mijn God.

Esther

Esther 1

[1] Dit gebeurde in de tijd van Ahasveros (heerser over helden). Hij regeerde over 127 gewesten, van India tot Nubië.

[2] In die tijd zat koning Ahasveros op zijn koningstroon in de burcht van Susan.

[3] In het derde jaar van zijn regering gaf hij een feestmaal voor al zijn leiders en dienaren. De legerleiding van Perzië en Medië was erbij, met de aanzienlijken en de bestuurders van de gewesten.

[4] Honderdtachtig dagen lang liet hij de rijkdom van zijn koninkrijk zien, met alle pracht van zijn grootheid.

[5] Toen die dagen om waren, gaf de koning een feestmaal voor alle mensen in de burcht van Susan, van groot tot klein. Dat duurde zeven dagen en vond plaats in de tuin bij het paleis.

[6] Er hingen witte, groene en hemelsblauwe doeken, vastgemaakt met linnen en purperen koorden aan zilveren ringen en marmeren zuilen. De rustbanken waren van goud en zilver en stonden op een vloer van porfier, marmer, albast en kostbare steen.

[7] Men schonk te drinken in gouden bekers, en geen beker was gelijk. Er was veel koninklijke wijn, zoals bij een koning past.

[8] Het drinken ging volgens een regel: niemand werd gedwongen. De koning had zijn hofmeesters nadrukkelijk bevolen ieder zijn eigen zin te laten doen.

[9] Ook koningin Vasthi (beminde) gaf een feestmaal voor de vrouwen, in het koninklijk paleis van koning Ahasveros.

[10] Op de zevende dag was de koning vrolijk van de wijn. Hij riep zijn zeven hofbeambten die hem dienden: Mehuman, Biztha, Charbona, Bigtha, Abagtha, Zethar en Charchas.

[11] Zij moesten koningin Vasthi met de koninklijke kroon bij hem brengen. Hij wilde de volken en de leiders haar schoonheid laten zien, want zij was mooi om

te zien.

12 Maar koningin Vasthi weigerde te komen op het woord van de koning dat de hofbeambten haar overbrachten. Toen werd de koning heel boos, en zijn woede laaide op.

13 De koning legde het voor aan de wijzen die de tijden kenden. Zo ging dat met zaken van de koning: hij legde ze voor aan wie de wet en het recht kenden.

14 Het dichtst bij hem stonden Carsena, Sethar, Admatha, Tharsis, Meres, Marsena en Memuchan. Deze zeven leiders van de Perzen en de Meden mochten bij de koning komen en zaten vooraan in het koninkrijk.

15 Hij vroeg: Wat moet er volgens de wet met koningin Vasthi gebeuren? Zij heeft het woord van koning Ahasveros, door de hofbeambten overgebracht, niet gedaan.

16 Toen zei Memuchan waar de koning en de leiders bij waren: Koningin Vasthi heeft niet alleen tegen de koning misdaan. Zij heeft ook misdaan tegen alle leiders en alle volken in alle gewesten van koning Ahasveros.

17 Wat de koningin gedaan heeft, komt bij alle vrouwen terecht. Dan zullen zij hun mannen minachten, want men zal zeggen: Koning Ahasveros liet koningin Vasthi halen, maar zij kwam niet.

18 Vandaag nog zullen de vrouwen van de leiders van Perzië en Medië hetzelfde zeggen tegen alle leiders van de koning. Zij hebben immers gehoord wat de koningin deed. Er zal genoeg minachting en woede zijn.

19 Als de koning het goedvindt, laat er dan een koninklijk besluit uitgaan. Laat dat opschrijven in de wetten van de Perzen en de Meden, zodat het niet herroepen wordt. Vasthi mag niet meer bij koning Ahasveros komen, en de koning geeft haar koninklijke plaats aan een ander, die beter is dan zij.

20 Als het bevel van de koning in zijn hele grote koninkrijk gehoord wordt, zullen alle vrouwen hun mannen eren, van groot tot klein.

21 Dit woord beviel de koning en de leiders, en de koning deed wat Memuchan gezegd had.

22 Hij stuurde brieven naar alle gewesten van de koning, elk gewest in zijn eigen schrift en elk volk in zijn eigen taal. Daarin stond dat elke man heer in zijn eigen huis moest zijn en de taal van zijn eigen volk moest spreken.

Esther 2

[1] Later, toen de woede van koning Ahasveros (heerser over helden) gezakt was, dacht hij aan Vasthi (beminde). Hij dacht aan wat zij gedaan had en aan wat er over haar besloten was.

[2] Toen zeiden de jonge mannen die de koning dienden: Laat men voor de koning jonge meisjes zoeken die mooi zijn om te zien.

[3] Laat de koning in alle gewesten van zijn koninkrijk opzichters aanstellen. Zij moeten alle mooie jonge meisjes naar de burcht van Susan brengen, naar het vrouwenverblijf. Daar staan zij onder Hegai, de hofbeambte van de koning die over de vrouwen gaat, en krijgen zij hun schoonheidsmiddelen.

[4] Het meisje dat de koning het mooist vindt, wordt koningin in de plaats van Vasthi. Dit voorstel beviel de koning, en hij deed het zo.

[5] In de burcht van Susan woonde een Joodse man die Mordechai (man van Marduk) heette. Hij was de zoon van Jaïr (hij verlicht), de zoon van Simeï (vermaard), de zoon van Kis, uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand).

[6] Hij was uit Jeruzalem weggevoerd met de ballingen die met Jechonia (YHWH bevestigt), de koning van Juda (lofprijs), meegingen. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, had hen weggevoerd.

[7] Hij voedde Hadassa (mirte) op, dat is Esther (ster), de dochter van zijn oom. Zij had geen vader en geen moeder. Zij was een meisje met een mooie gestalte en een mooi gezicht. Toen haar ouders stierven, nam Mordechai haar als dochter aan.

[8] Toen het bevel van de koning bekend werd, kwamen veel meisjes samen in de burcht van Susan, onder Hegai. Ook Esther werd naar het paleis van de koning gebracht, onder Hegai, die over de vrouwen ging.

[9] Het meisje beviel hem en kreeg zijn gunst. Hij gaf haar meteen haar schoonheidsmiddelen en haar porties eten. Ook gaf hij haar zeven uitgelezen meisjes uit het paleis van de koning. Hij bracht haar met haar meisjes naar het beste deel van het vrouwenverblijf.

[10] Esther had niets verteld over haar volk en haar familie. Mordechai had haar namelijk verboden dat te vertellen.

[11] Elke dag liep Mordechai voor de voorhof van het vrouwenverblijf. Hij wilde weten hoe het met Esther ging en wat er met haar zou gebeuren.
[12] Elk meisje kwam aan de beurt om bij koning Ahasveros te komen. Dat gebeurde na twaalf maanden, zoals de regel voor de vrouwen was. Zo lang duurde hun verzorging: zes maanden met mirreolie en zes maanden met balsem en andere middelen.
[13] Daarmee kwam het meisje bij de koning. Alles wat zij vroeg, kreeg zij mee uit het vrouwenverblijf naar het paleis van de koning.
[14] 's Avonds ging zij naar binnen en 's morgens ging zij naar het tweede vrouwenverblijf. Daar stond zij onder Saasgaz, de hofbeambte van de koning die over de bijvrouwen ging. Zij kwam niet meer bij de koning, behalve als hij naar haar verlangde en haar bij name liet roepen.
[15] Toen kwam Esther aan de beurt om bij de koning te komen. Zij was de dochter van Abichaïl (mijn vader is kracht), de oom van Mordechai, die haar als dochter had aangenomen. Zij vroeg niets anders dan wat Hegai, de hofbeambte die over de vrouwen ging, aanraadde. Esther kreeg de genegenheid van iedereen die haar zag.
[16] Zo werd Esther bij koning Ahasveros in zijn paleis gebracht, in de tiende maand, de maand Tebeth, in het zevende jaar van zijn regering.
[17] De koning hield meer van Esther dan van alle andere vrouwen. Zij kreeg zijn genegenheid en gunst meer dan alle andere meisjes. Hij zette de koninklijke kroon op haar hoofd en maakte haar koningin in de plaats van Vasthi.
[18] Toen gaf de koning een groot feestmaal voor al zijn leiders en dienaren: het feestmaal van Esther. Hij gaf de gewesten kwijtschelding en deelde geschenken uit, zoals bij een koning past.
[19] Toen er voor de tweede keer meisjes verzameld werden, zat Mordechai in de poort van de koning.
[20] Esther had nog steeds niets verteld over haar familie en haar volk, zoals Mordechai haar bevolen had. Zij deed wat Mordechai zei, net als toen zij bij hem opgevoed werd.
[21] In die tijd, terwijl Mordechai in de poort van de koning zat, werden Bigthan en Theres (begeerte) woedend. Zij waren twee hofbeambten van de koning die

de drempel bewaakten, en zij wilden koning Ahasveros doden.
22 Mordechai kwam dit te weten en vertelde het aan koningin Esther. Esther zei het tegen de koning namens Mordechai.
23 De zaak werd onderzocht en klopte. Beide mannen werden aan een paal gehangen, en het werd in de kronieken opgeschreven waar de koning bij was.

Esther 3

1 Later maakte koning Ahasveros (heerser over helden) Haman (prachtig) groot, de zoon van Hammedatha uit Agag. Hij gaf hem een hogere plaats dan alle leiders om hem heen.
2 Alle dienaren van de koning in de poort knielden en bogen voor Haman, want dat had de koning bevolen. Maar Mordechai (man van Marduk) knielde niet en boog niet.
3 Toen zeiden de dienaren van de koning in de poort tegen Mordechai: Waarom overtreedt u het gebod van de koning?
4 Zij zeiden dat elke dag tegen hem, maar hij luisterde niet. Toen vertelden zij het aan Haman, om te zien of Mordechai zijn houding zou volhouden. Hij had hun namelijk verteld dat hij een Jood was.
5 Haman zag dat Mordechai niet knielde en niet voor hem boog. Toen werd Haman razend.
6 Hij vond het te min om alleen Mordechai te doden, want men had hem verteld bij welk volk Mordechai hoorde. Daarom zocht Haman een manier om alle Joden in het hele koninkrijk van Ahasveros te vernietigen, het volk van Mordechai.
7 In de eerste maand, de maand Nisan, in het twaalfde jaar van koning Ahasveros, wierp men het pur, dat is het lot, voor Haman. Men deed dat dag na dag en maand na maand, tot de twaalfde maand, de maand Adar.
8 Haman had tegen koning Ahasveros gezegd: Er is een volk verspreid en verdeeld onder de volken in alle gewesten van uw koninkrijk. Hun wetten zijn anders dan die van alle andere volken, en zij houden zich niet aan de wetten van de koning. Het is voor de koning niet verstandig hen te laten blijven.

[9] Als de koning het goedvindt, laat er dan een besluit geschreven worden om hen te vernietigen. Dan zal ik ongeveer 340 ton zilver afwegen voor de ambtenaren, om in de schatkamers van de koning te brengen.
[10] Toen deed de koning zijn zegelring van zijn hand en gaf die aan Haman, de zoon van Hammedatha uit Agag, de vijand van de Joden.
[11] De koning zei tegen Haman: Dat zilver mag u houden. Doe met dat volk wat u goeddunkt.
[12] Op de dertiende dag van de eerste maand werden de schrijvers van de koning geroepen. Er werd precies opgeschreven wat Haman beval, voor de stadhouders van de koning, de landvoogden van elk gewest en de leiders van elk volk. Elk gewest kreeg het in zijn eigen schrift en elk volk in zijn eigen taal. Het werd geschreven in de naam van koning Ahasveros en verzegeld met zijn ring.
[13] De brieven gingen met boden naar alle gewesten van de koning. Daarin stond dat men alle Joden moest vernietigen, doden en uitroeien, jong en oud, kleine kinderen en vrouwen. Dat moest gebeuren op één dag: de dertiende dag van de twaalfde maand, de maand Adar. Hun bezit mocht geplunderd worden.
[14] Een afschrift van het bevel moest in alle gewesten als wet worden uitgevaardigd en aan alle volken bekend worden gemaakt. Zo konden zij zich klaarmaken voor die dag.
[15] De boden gingen haastig op weg, opgejaagd door het woord van de koning. De wet werd in de burcht van Susan uitgevaardigd. De koning en Haman zaten te drinken, maar de stad Susan was in verwarring.

Esther 4

[1] Toen Mordechai (man van Marduk) alles wist wat er gebeurd was, scheurde hij zijn kleren. Hij trok een rouwkleed aan en deed as op zijn hoofd. Zo ging hij midden door de stad en riep het luid en bitter uit.
[2] Hij kwam tot voor de poort van de koning, want niemand mocht in rouwkleed de poort van de koning binnengaan.
[3] In elk gewest en elke plaats waar het woord en de wet van de koning aankwamen, rouwden de Joden zwaar. Zij vastten, huilden en klaagden luid, en

velen lagen in rouwkleren en as.

[4] De meisjes en de hofbeambten van Esther (ster) kwamen het haar vertellen. De koningin schrok er hevig van. Zij stuurde kleren om Mordechai aan te trekken in plaats van zijn rouwkleed, maar hij nam ze niet aan.

[5] Toen riep Esther Hatach, een van de hofbeambten die de koning voor haar had aangesteld. Zij stuurde hem naar Mordechai om te horen wat er aan de hand was en waarom.

[6] Hatach ging naar Mordechai op het plein van de stad, voor de poort van de koning.

[7] Mordechai vertelde hem alles wat hem overkomen was. Ook noemde hij het precieze bedrag aan zilver dat Haman (prachtig) had toegezegd voor de schatkamers van de koning, om de Joden om te brengen.

[8] Hij gaf hem ook een afschrift van de wet die in Susan was uitgevaardigd om hen te vernietigen. Hatach moest dat aan Esther laten zien en het haar uitleggen. Zij moest naar de koning gaan om hem te smeken en voor haar volk te pleiten.

[9] Hatach kwam terug en vertelde Esther de woorden van Mordechai.

[10] Toen gaf Esther Hatach een boodschap terug voor Mordechai.

[11] Alle dienaren van de koning en het volk in de gewesten weten het. Wie zonder uitnodiging bij de koning in de binnenhof komt, man of vrouw, wacht maar één vonnis: de dood. Alleen wie de koning de gouden scepter toereikt, blijft leven. Zelf ben ik al dertig dagen niet geroepen om bij de koning te komen.

[12] Zij vertelden de woorden van Esther aan Mordechai.

[13] Mordechai liet Esther dit antwoorden: Denk niet dat u als enige van alle Joden zult ontkomen, omdat u in het paleis van de koning bent.

[14] Als u nu blijft zwijgen, komt er voor de Joden van een andere kant verlichting en redding. Maar u en uw familie zullen omkomen. Wie weet bent u juist voor een tijd als deze koningin geworden.

[15] Toen liet Esther Mordechai antwoorden:

[16] Ga alle Joden in Susan bijeenroepen en vast voor mij. Eet en drink drie dagen lang niets, dag noch nacht. Ik en mijn meisjes zullen ook zo vasten. Daarna ga ik

naar de koning, ook al is dat tegen de wet. Kom ik om, dan kom ik om.
17 Toen ging Mordechai weg en deed alles wat Esther hem opgedragen had.

Esther 5

1 Op de derde dag trok Esther (ster) haar koninklijke kleren aan. Zij ging in de binnenhof van het paleis staan, tegenover het paleis van de koning. De koning zat op zijn troon in het paleis, tegenover de ingang.
2 Toen de koning koningin Esther in de hof zag staan, kreeg zij zijn genegenheid. Hij reikte haar de gouden scepter toe die hij in zijn hand had. Esther kwam dichterbij en raakte de punt van de scepter aan.
3 De koning zei tegen haar: Wat is er, koningin Esther? Wat wilt u vragen? U krijgt het, tot de helft van het koninkrijk toe.
4 Esther zei: Als de koning het goedvindt, kom dan vandaag met Haman (prachtig) naar het maal dat ik voor hem klaargemaakt heb.
5 De koning zei: Haal Haman snel, zodat wij doen wat Esther vraagt. De koning kwam met Haman naar het maal dat Esther klaargemaakt had.
6 Bij de wijn zei de koning tegen Esther: Wat is uw vraag? U krijgt het. Wat wilt u verzoeken? Het gebeurt, tot de helft van het koninkrijk toe.
7 Esther antwoordde: Mijn vraag en mijn verzoek zijn deze.
8 Als ik de genegenheid van de koning gevonden heb, en als het de koning goeddunkt mijn vraag in te willigen, kom dan met Haman. Kom naar het maal dat ik voor u klaarmaak, en morgen zal ik doen wat de koning vraagt.
9 Die dag ging Haman vrolijk en opgewekt naar buiten. Maar toen hij Mordechai (man van Marduk) in de poort van de koning zag, stond die niet op en bewoog hij zich niet voor hem. Toen werd Haman razend op Mordechai.
10 Toch hield Haman zich in en ging naar huis. Hij liet zijn vrienden komen en zijn vrouw Zeres.
11 Haman vertelde hun over zijn grote rijkdom en zijn vele zonen. Hij vertelde ook hoe de koning hem groot gemaakt had en hoger geplaatst dan de leiders en de dienaren van de koning.

12 Verder zei Haman: Koningin Esther heeft bij het maal dat zij klaarmaakte niemand anders met de koning laten komen dan mij. Ook morgen ben ik bij haar genodigd, samen met de koning.
13 Maar dit alles betekent niets voor mij, zolang ik die Jood Mordechai in de poort van de koning zie zitten.
14 Toen zeiden zijn vrouw Zeres en al zijn vrienden tegen hem: Laat een paal maken van 22,5 meter hoog. Zeg morgen tegen de koning dat men Mordechai daaraan moet hangen. Ga daarna vrolijk met de koning naar het maal. Dat advies beviel Haman, en hij liet de paal maken.

Esther 6

1 Die nacht kon de koning niet slapen. Hij liet het boek van de kronieken halen, en het werd hem voorgelezen.
2 Daarin stond geschreven dat Mordechai (man van Marduk) Bigthana en Theres (begeerte) had aangegeven. Dat waren twee hofbeambten van de koning die de drempel bewaakten en koning Ahasveros (heerser over helden) hadden willen doden.
3 De koning zei: Wat voor eer en onderscheiding heeft Mordechai hiervoor gekregen? De jonge mannen die hem dienden, zeiden: Hij heeft niets gekregen.
4 Toen zei de koning: Wie is er in de hof? Haman (prachtig) was net in de buitenhof van het paleis gekomen. Hij wilde de koning vragen Mordechai op te hangen aan de paal die hij voor hem had laten maken.
5 De jonge mannen van de koning zeiden tegen hem: Kijk, Haman staat in de hof. De koning zei: Laat hem binnenkomen.
6 Toen Haman binnenkwam, zei de koning tegen hem: Wat moet men doen met de man aan wie de koning graag eer bewijst? Haman dacht bij zichzelf: Aan wie zou de koning liever eer bewijzen dan aan mij?
7 Daarom zei Haman tegen de koning: Voor de man aan wie de koning graag eer bewijst,
8 moet men het koninklijke kleed halen dat de koning zelf draagt, en het paard waarop de koning rijdt. Ook moet de koninklijke kroon op zijn hoofd gezet

worden.

[9] Dat kleed en dat paard moeten aan een van de hoogste leiders van de koning gegeven worden. Die trekt de man het kleed aan aan wie de koning graag eer bewijst. Hij laat hem op dat paard door de straten van de stad rijden. Voor hem uit roept hij: Zo doet men met de man aan wie de koning graag eer bewijst!

[10] Toen zei de koning tegen Haman: Haast u, neem dat kleed en dat paard. Doe zo met Mordechai, de Jood, die bij de poort van de koning zit. Laat niets weg van alles wat u gezegd hebt.

[11] Haman nam dat kleed en dat paard. Hij trok Mordechai het kleed aan en liet hem door de straten van de stad rijden. Voor hem uit riep hij: Zo doet men met de man aan wie de koning graag eer bewijst!

[12] Daarna ging Mordechai terug naar de poort van de koning. Maar Haman haastte zich naar huis, treurig en met bedekt hoofd.

[13] Haman vertelde zijn vrouw Zeres en al zijn vrienden wat hem overkomen was. Zijn wijze raadgevers en zijn vrouw Zeres zeiden tegen hem: U bent al begonnen te vallen voor Mordechai. Als hij uit het Joodse volk is, kunt u niets tegen hem beginnen. U zult zeker voor hem vallen.

[14] Terwijl zij nog met hem spraken, kwamen de hofbeambten van de koning. Zij haastten zich om Haman naar het maal te brengen dat Esther (ster) klaargemaakt had.

Esther 7

[1] De koning kwam met Haman (prachtig) om bij koningin Esther (ster) te drinken.

[2] Ook op die tweede dag zei de koning bij de wijn tegen Esther: Wat is uw vraag, koningin Esther? U krijgt het. Wat wilt u verzoeken? Het gebeurt, tot de helft van het koninkrijk toe.

[3] Koningin Esther antwoordde: Koning, als ik uw genegenheid gevonden heb, en als het de koning goeddunkt: geef mij mijn leven, daar vraag ik om. Geef ook mijn volk het leven, dat is mijn verzoek.

[4] Wij zijn namelijk verkocht, ik en mijn volk, om vernietigd, gedood en uitgeroeid te worden. Als wij als slaven en slavinnen waren verkocht, zou ik gezwegen hebben. Maar deze schade kan de onderdrukker de koning nooit vergoeden.

[5] Koning Ahasveros (heerser over helden) zei tegen koningin Esther: Wie is dat, en waar is hij die het lef heeft dat te doen?

[6] Esther zei: De onderdrukker en de vijand is deze slechte Haman! Toen schrok Haman hevig, waar de koning en de koningin bij waren.

[7] De koning stond woedend op van de wijn en ging naar de tuin van het paleis. Haman bleef staan om koningin Esther om zijn leven te smeken, want hij zag dat de koning zijn ondergang al besloten had.

[8] Toen de koning uit de tuin terugkwam in de zaal van het wijnmaal, was Haman op de bank gevallen waarop Esther lag. De koning zei: Wil hij de koningin ook nog geweld aandoen, hier bij mij in huis? Zodra dat woord uit de mond van de koning kwam, bedekten zij het gezicht van Haman.

[9] Charbona, een van de hofbeambten die bij de koning stonden, zei: Kijk, bij het huis van Haman staat een paal van 22,5 meter. Hij heeft die gemaakt voor Mordechai (man van Marduk), die goed voor de koning gesproken heeft. Toen zei de koning: Hang hem daaraan.

[10] Zo hingen zij Haman aan de paal die hij voor Mordechai had laten maken. Toen zakte de woede van de koning.

Esther 8

[1] Diezelfde dag gaf koning Ahasveros (heerser over helden) het huis van Haman (prachtig), de vijand van de Joden, aan koningin Esther (ster). Mordechai (man van Marduk) kwam bij de koning, want Esther had verteld wat hij voor haar was.

[2] De koning deed zijn zegelring af, die hij van Haman had teruggenomen, en gaf die aan Mordechai. Esther stelde Mordechai aan over het huis van Haman.

[3] Esther sprak opnieuw met de koning. Zij viel voor zijn voeten neer, huilde en smeekte hem. Hij moest het kwaad van Haman uit Agag ongedaan maken, en

het plan dat hij tegen de Joden bedacht had.

[4] De koning reikte Esther de gouden scepter toe. Toen stond Esther op en ging voor de koning staan.

[5] Zij zei: Als de koning het goedvindt en ik zijn genegenheid gevonden heb, laat er dan een besluit geschreven worden. Dat vraag ik als de koning dit juist vindt en ik hem beval. De brieven met het plan van Haman moeten herroepen worden. Haman, de zoon van Hammedatha uit Agag, had die geschreven om de Joden in alle gewesten van de koning om te brengen.

[6] Hoe zou ik kunnen aanzien dat mijn volk dit kwaad treft? Hoe zou ik kunnen aanzien dat mijn familie wordt vernietigd?

[7] Toen zei koning Ahasveros tegen koningin Esther en tegen Mordechai, de Jood: Kijk, ik heb het huis van Haman aan Esther gegeven. Hemzelf heeft men aan de paal gehangen, omdat hij de hand aan de Joden geslagen had.

[8] Schrijf nu zelf voor de Joden wat u goeddunkt, in de naam van de koning, en verzegel het met de ring van de koning. Wat in de naam van de koning geschreven en met zijn ring verzegeld is, kan niet herroepen worden.

[9] Toen werden de schrijvers van de koning geroepen, op de drieëntwintigste dag van de derde maand, de maand Sivan. Er werd precies opgeschreven wat Mordechai beval, voor de Joden en voor de stadhouders, landvoogden en bestuurders van de gewesten. Het ging om 127 gewesten, van India tot Nubië. Elk gewest kreeg het in zijn eigen schrift en elk volk in zijn eigen taal, en de Joden in hun eigen schrift en taal.

[10] Men schreef het in de naam van koning Ahasveros en verzegelde het met zijn ring. De brieven gingen met bereden boden op snelle paarden uit de koninklijke stoeterij.

[11] De koning stond de Joden in elke stad toe zich te verzamelen en voor hun leven op te komen. Zij mochten elke gewapende macht van volk of gewest die hen aanviel vernietigen, doden en uitroeien, met hun kinderen en vrouwen, en hun bezit plunderen.

[12] Dat gold op één dag in alle gewesten van koning Ahasveros: de dertiende dag van de twaalfde maand, de maand Adar.

[13] Een afschrift van dit besluit moest in alle gewesten als wet worden uitgevaardigd en aan alle volken bekend worden gemaakt. Zo konden de Joden zich klaarmaken voor die dag om zich op hun vijanden te wreken.
[14] De boden op de snelle koninklijke paarden gingen haastig op weg, opgejaagd door het woord van de koning. Deze wet werd in de burcht van Susan uitgevaardigd.
[15] Mordechai ging bij de koning weg in een hemelsblauw en wit koninklijk kleed. Hij droeg een grote gouden kroon en een mantel van fijn linnen en purper. De stad Susan juichte en was blij.
[16] Voor de Joden was er licht, blijdschap, vreugde en eer.
[17] In elk gewest en elke stad waar het woord en de wet van de koning aankwamen, was er blijdschap bij de Joden. Zij vierden vreugde met maaltijden en feestdagen. Veel mensen uit de volken van het land sloten zich bij de Joden aan, want de schrik voor de Joden was op hen gevallen.

Esther 9

[1] Op de dertiende dag van de twaalfde maand, de maand Adar, moest het woord en de wet van de koning uitgevoerd worden. De vijanden van de Joden hoopten die dag over hen te heersen, maar het liep anders. De Joden heersten juist over hun vijanden.
[2] De Joden verzamelden zich in hun steden, in alle gewesten van koning Ahasveros (heerser over helden). Zij sloegen de hand aan wie hun ondergang zochten. Niemand hield stand tegen hen, want de schrik voor hen was op alle volken gevallen.
[3] Alle bestuurders van de gewesten, de stadhouders, de landvoogden en de ambtenaren van de koning steunden de Joden. De vrees voor Mordechai (man van Marduk) was namelijk op hen gevallen.
[4] Mordechai was namelijk groot in het paleis van de koning, en zijn naam ging door alle gewesten. Die man, Mordechai, werd steeds groter.
[5] De Joden versloegen al hun vijanden met het zwaard. Zij doodden en vernietigden hen en deden met hun vijanden wat zij wilden.

[6] In de burcht van Susan doodden de Joden vijfhonderd mannen.

[7] Zij doodden Parsandatha, Dalfon, Asfata,

[8] Poratha, Adalia, Aridatha,

[9] Parmastha, Arisai, Aridai en Vaizatha.

[10] Dat waren de tien zonen van Haman (prachtig), de zoon van Hammedatha, de vijand van de Joden. Maar zij sloegen hun hand niet aan de buit.

[11] Diezelfde dag hoorde de koning hoeveel mensen er in de burcht van Susan gedood waren.

[12] De koning zei tegen koningin Esther (ster): In de burcht van Susan hebben de Joden vijfhonderd mannen gedood, en ook de tien zonen van Haman. Wat zullen zij dan in de andere gewesten van de koning gedaan hebben? Wat is nu uw vraag? U krijgt het. Wat wilt u verder verzoeken? Het gebeurt.

[13] Esther zei: Als de koning het goedvindt, laat de Joden in Susan dan ook morgen doen wat vandaag bevolen is. En laat de tien zonen van Haman aan de paal hangen.

[14] De koning zei dat het zo moest gebeuren. In Susan werd dat bevolen, en men hing de tien zonen van Haman op.

[15] De Joden in Susan kwamen ook op de veertiende dag van de maand Adar bijeen. Zij doodden in Susan driehonderd mannen, maar zij sloegen hun hand niet aan de buit.

[16] De andere Joden in de gewesten van de koning kwamen ook bijeen. Zij kwamen op voor hun leven en kregen rust van hun vijanden. Zij doodden 75.000 van hun vijanden, maar zij sloegen hun hand niet aan de buit.

[17] Dit gebeurde op de dertiende dag van de maand Adar. Op de veertiende dag rustten zij, en zij maakten die tot een dag van maaltijden en vreugde.

[18] De Joden in Susan kwamen op de dertiende en de veertiende dag bijeen. Op de vijftiende dag rustten zij, en zij maakten die tot een dag van maaltijden en vreugde.

[19] Daarom vieren de Joden van het platteland, die in open steden wonen, de veertiende dag van de maand Adar. Dat is een dag van vreugde en maaltijden, een feestdag waarop men elkaar porties stuurt.

[20] Mordechai schreef deze gebeurtenissen op. Hij stuurde brieven aan alle Joden in alle gewesten van koning Ahasveros, dichtbij en ver weg.
[21] Hij legde hun op om elk jaar de veertiende en de vijftiende dag van de maand Adar te vieren.
[22] Dat waren de dagen waarop de Joden rust kregen van hun vijanden. Het was de maand waarin hun verdriet in blijdschap veranderde en hun rouw in een feestdag. Zij moesten er dagen van maaltijden en vreugde van maken, waarop zij elkaar porties sturen en gaven aan de armen geven.
[23] De Joden namen aan wat zij begonnen waren en wat Mordechai hun geschreven had.
[24] Haman, de zoon van Hammedatha uit Agag, de vijand van alle Joden, had hen willen ombrengen. Hij had het pur, dat is het lot, geworpen om hen te verslaan en om te brengen.
[25] Maar toen de zaak bij de koning kwam, gaf hij schriftelijk bevel dat het kwade plan tegen de Joden op Hamans eigen hoofd zou terugkomen. Men heeft hem en zijn zonen aan de paal gehangen.
[26] Daarom noemt men die dagen Purim, naar de naam pur. Om alles wat in die brief stond, en om wat zij zelf gezien en meegemaakt hadden,
[27] namen de Joden dit op zich, voor henzelf, hun nakomelingen en iedereen die zich bij hen aansloot. Zij zouden deze twee dagen elk jaar op de vastgestelde tijd vieren, zoals het voorgeschreven was.
[28] Deze dagen moesten in elk geslacht, elke familie, elk gewest en elke stad herdacht en gevierd worden. De dagen van Purim mochten onder de Joden nooit voorbijgaan, en hun nakomelingen moesten ze blijven gedenken.
[29] Daarna schreven koningin Esther, de dochter van Abichaïl (mijn vader is kracht), en Mordechai, de Jood, met alle gezag een tweede brief over Purim.
[30] Hij stuurde de brieven aan alle Joden in de 127 gewesten van het koninkrijk van Ahasveros, met woorden van vrede en trouw.
[31] Zij moesten deze dagen van Purim op de vastgestelde tijden vieren, zoals Mordechai, de Jood, en koningin Esther het hun opgelegd hadden. Zo hadden zij het ook voor zichzelf en hun nakomelingen vastgelegd, met het vasten en het roepen erbij.

[32] Het bevel van Esther legde deze gewoonte van Purim vast, en het werd in een boek opgeschreven.

Esther 10

[1] Daarna legde koning Ahasveros (heerser over helden) belasting op aan het land en aan de eilanden in zee.

[2] Alles wat hij met zijn macht en kracht deed, staat beschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Medië en Perzië. Ook staat daar hoe groot de koning Mordechai (man van Marduk) gemaakt had.

[3] Mordechai, de Jood, was de tweede man na koning Ahasveros. Hij was groot bij de Joden en geliefd bij al zijn broers. Hij zocht het beste voor zijn volk en sprak over vrede voor al zijn nakomelingen.

Job

Job 1

[1] In het land Uz (raad) woonde een man die Job (vervolgde) heette. Hij was eerlijk en oprecht. Hij had ontzag voor God en bleef ver van het kwaad.

[2] Hij kreeg zeven zonen en drie dochters.

[3] Hij had zevenduizend schapen, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen en vijfhonderd ezelinnen. Ook had hij heel veel knechten. Deze man was groter dan alle mensen in het oosten.

[4] Zijn zonen hielden om beurten een maaltijd in hun eigen huis. Zij nodigden dan ook hun drie zussen uit om mee te eten en te drinken.

[5] Als die dagen van feest voorbij waren, liet Job hen halen en heiligde hen. Hij stond vroeg op en bracht voor ieder van hen een brandoffer. Job dacht namelijk: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en God in hun hart vervloekt. Zo deed Job altijd.

[6] Op een dag kwamen de hemelse wezens bij YHWH. Ook de satan kwam met hen mee.

[7] YHWH zei tegen de satan: Waar kom je vandaan? De satan antwoordde YHWH: Ik heb over de aarde gezworven en haar doorkruist.

[8] YHWH zei tegen de satan: Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Niemand op aarde is zoals hij: eerlijk en oprecht, met ontzag voor God en ver van het kwaad.

[9] De satan antwoordde YHWH: Heeft Job soms voor niets ontzag voor God?

[10] U hebt toch een haag gezet om hem, om zijn huis en om alles wat hij heeft? U hebt het werk van zijn handen gezegend, en zijn vee is talrijk geworden in het land.

[11] Maar strek uw hand eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij U openlijk vervloeken.

[12] YHWH zei tegen de satan: Kijk, alles wat hij heeft is in jouw hand. Alleen hemzelf mag je niet aanraken. Toen ging de satan bij YHWH weg.

[13] Op een dag aten en dronken de zonen en dochters van Job wijn in het huis van hun oudste broer.
[14] Toen kwam er een bode bij Job en zei: De runderen liepen te ploegen en de ezelinnen graasden ernaast.
[15] Toen deden de Sabeeërs een inval en namen ze mee. De knechten doodden zij met het zwaard. Alleen ik ben ontkomen om het u te vertellen.
[16] Terwijl hij nog sprak, kwam er een ander en zei: Vuur van God viel uit de hemel. Het sloeg in bij de schapen en de knechten en verbrandde hen. Alleen ik ben ontkomen om het u te vertellen.
[17] Terwijl hij nog sprak, kwam er een ander en zei: De Chaldeeën vormden drie groepen en vielen de kamelen aan. Zij namen ze mee en doodden de knechten met het zwaard. Alleen ik ben ontkomen om het u te vertellen.
[18] Terwijl hij nog sprak, kwam er een ander en zei: Uw zonen en dochters aten en dronken wijn in het huis van hun oudste broer.
[19] Toen kwam er een harde wind over de woestijn. Die trof de vier hoeken van het huis, zodat het op de jonge mensen viel en zij stierven. Alleen ik ben ontkomen om het u te vertellen.
[20] Toen stond Job op, scheurde zijn mantel en schoor zijn hoofd kaal. Hij viel op de grond en boog zich neer.
[21] Hij zei: Naakt ben ik uit de buik van mijn moeder gekomen, en naakt keer ik daarheen terug. YHWH heeft gegeven en YHWH heeft genomen. De naam van YHWH zij geprezen.
[22] Bij dit alles zondigde Job niet. Hij zei niets verkeerds over God.

Job 2

[1] Opnieuw kwamen de hemelse wezens op een dag bij YHWH. Ook de satan kwam met hen mee om zich bij YHWH te melden.
[2] YHWH zei tegen de satan: Waar kom je vandaan? De satan antwoordde YHWH: Ik heb over de aarde gezworven en haar doorkruist.
[3] YHWH zei tegen de satan: Heb je ook op mijn dienaar Job (vervolgde) gelet? Niemand op aarde is zoals hij: eerlijk en oprecht, met ontzag voor God en ver

van het kwaad. Hij houdt nog steeds vast aan zijn oprechtheid. Jij hebt mij tegen hem opgezet om hem zonder reden te verslinden.

[4] De satan antwoordde YHWH: Huid voor huid. Een mens geeft alles wat hij heeft voor zijn leven.

[5] Maar strek uw hand eens uit en tast zijn botten en zijn vlees aan. Dan zal hij U openlijk vervloeken.

[6] YHWH zei tegen de satan: Kijk, hij is in jouw hand. Maar spaar zijn leven.

[7] Toen ging de satan bij YHWH weg. Hij sloeg Job met pijnlijke zweren, van zijn voetzool tot zijn hoofd.

[8] Job nam een potscherf om zich te krabben, en hij ging midden in de as zitten.

[9] Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je oprechtheid? Vervloek God en sterf.

[10] Maar hij zei tegen haar: Je praat als een dwaze vrouw. Zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet? Bij dit alles zondigde Job niet met zijn woorden.

[11] De drie vrienden van Job hoorden van al het onheil dat hem getroffen had. Elifaz (God is fijn goud) uit Theman, Bildad (oude vriendschap) uit Suah en Zofar uit Naäma kwamen ieder uit hun eigen plaats. Zij spraken af samen te gaan om hem hun medeleven te tonen en te troosten.

[12] Toen zij hem van een afstand zagen, herkenden zij hem niet. Zij begonnen luid te huilen, scheurden hun mantel en gooiden stof omhoog over hun hoofd.

[13] Zeven dagen en zeven nachten zaten zij met hem op de grond. Niemand zei een woord tegen hem, want zij zagen dat zijn pijn heel groot was.

Job 3

[1] Daarna deed Job (vervolgde) zijn mond open en vervloekte de dag van zijn geboorte.

[2] Job zei:

[3] Weg met de dag waarop ik geboren ben, en met de nacht waarin men zei: Er is een jongen verwekt.

[4] Laat die dag donker zijn. Laat God van boven er niet naar vragen, en laat er geen lichtglans over schijnen.

[5] Laat duisternis en doodsschaduw hem opeisen. Laat wolken op hem gaan liggen en laat de zwarte dampen van de dag hem doen schrikken.

[6] Laat het donker die nacht wegnemen. Laat hij niet meetellen bij de dagen van het jaar en niet in het aantal maanden komen.

[7] Kijk, laat die nacht onvruchtbaar zijn. Laat er geen vrolijk gezang in klinken.

[8] Laat wie dagen vervloeken hem vervloeken, zij die klaarstaan om hun klacht te wekken.

[9] Laat de sterren van zijn schemering donker worden. Laat hij op licht wachten dat niet komt, en de eerste stralen van de dageraad niet zien.

[10] Want hij heeft de deuren van mijn moeders buik niet gesloten en de ellende niet voor mijn ogen verborgen.

[11] Waarom ben ik niet bij mijn geboorte gestorven? Waarom heb ik geen laatste adem gegeven toen ik uit de buik kwam?

[12] Waarom waren er knieën die mij opvingen? Waarom waren er borsten die mij te drinken gaven?

[13] Nu zou ik liggen en stil zijn. Ik zou slapen en rust hebben,

[14] bij de koningen en raadgevers van de aarde, die voor zichzelf ruïnes herbouwden,

[15] of bij de leiders die goud hadden en hun huizen met zilver vulden.

[16] Of ik zou er niet zijn, als een kind dat te vroeg geboren werd, als kinderen die het licht nooit gezien hebben.

[17] Daar houden de slechte mensen op met tekeergaan. Daar rusten de mensen die op zijn.

[18] Daar hebben de gevangenen samen rust. Zij horen de stem van de slavendrijver niet.

[19] Klein en groot zijn daar gelijk, en de slaaf is vrij van zijn heer.

[20] Waarom geeft Hij licht aan wie ellendig zijn, en leven aan wie bitter bedroefd zijn?

[21] Zij wachten op de dood, maar die komt niet. Zij graven ernaar, meer dan naar verborgen schatten.
[22] Zij zouden opspringen van blijdschap en juichen als zij het graf vonden.
[23] Waarom licht voor de man wiens weg verborgen is, die God heeft ingesloten?
[24] Mijn zuchten komt in plaats van mijn brood. Mijn kreunen stroomt als water naar buiten.
[25] Want waar ik bang voor was, is gebeurd. Wat ik vreesde, is over mij gekomen.
[26] Ik had geen rust en geen stilte. Ik kon niet uitrusten, en de onrust kwam.

Job 4

[1] Toen antwoordde Elifaz (God is fijn goud) uit Theman:
[2] Als iemand een woord tegen u zegt, wordt u dan verdrietig? Maar wie kan zijn woorden inhouden?
[3] Kijk, u hebt veel mensen onderwezen en slappe handen sterk gemaakt.
[4] Uw woorden hielpen wie struikelde weer overeind. Knikkende knieën maakte u vast.
[5] Maar nu komt het bij uzelf, en u bent verdrietig. Het raakt u, en u bent van streek.
[6] Was uw ontzag voor God niet uw houvast? Was de oprechtheid van uw wegen niet uw hoop?
[7] Denk toch na: wie is er ooit onschuldig omgekomen? Waar zijn eerlijke mensen vernietigd?
[8] Wat ik gezien heb, is dit: wie onrecht ploegen en ellende zaaien, oogsten dat ook.
[9] Door de adem van God gaan zij te gronde. Door het blazen van zijn neus verdwijnen zij.
[10] Het brullen van de leeuw en de stem van de felle leeuw verstommen. De tanden van de jonge leeuwen worden gebroken.
[11] De oude leeuw komt om, omdat er geen prooi is. De jongen van de leeuwin raken verspreid.

12 Er kwam in het geheim een woord bij mij. Mijn oor ving er iets van op.
13 Het was tussen gedachten uit visioenen in de nacht, toen een diepe slaap op de mensen viel.
14 Toen overviel mij angst en beven, en al mijn botten schudden.
15 Een geest gleed langs mijn gezicht. De haren op mijn lichaam gingen overeind staan.
16 Hij stond stil, maar ik herkende zijn gestalte niet. Er stond een gedaante voor mijn ogen. Het was stil, en ik hoorde een stem:
17 Zou een mens rechtvaardiger zijn dan God? Zou een man reiner zijn dan zijn Maker?
18 Kijk, zelfs op zijn dienaren vertrouwt Hij niet. Zelfs bij zijn engelen ziet Hij tekortkoming.
19 Hoeveel minder dan op wie in lemen huizen wonen, waarvan het fundament in het stof ligt. Zij worden verbrijzeld, sneller dan een mot.
20 Van de morgen tot de avond worden zij vermorzeld. Zonder dat iemand erop let, gaan zij voorgoed voorbij.
21 Wordt het koord van hun tent niet losgetrokken? Zij sterven, maar zonder wijsheid.

Job 5

1 Roep maar, is er iemand die u antwoordt? Naar wie van de heiligen zou u zich keren?
2 Ergernis brengt de dwaas om, en jaloezie doodt de onnozele.
3 Ik heb een dwaas zien wortelschieten, maar meteen vervloekte ik zijn huis.
4 Zijn zonen bleven ver van hulp. Zij werden in de poort verbrijzeld, en niemand redde hen.
5 Wie honger had, at zijn oogst op, tot tussen de doorns vandaan. Rovers slokten hun bezit op.
6 Onrecht komt niet uit het stof, en ellende groeit niet uit de grond.
7 Maar de mens wordt voor ellende geboren, zoals vonken omhoogvliegen.

[8] Ik zou God zoeken en mijn zaak aan God voorleggen.
[9] Hij doet grote dingen die niemand kan doorgronden, wonderen die niemand kan tellen.
[10] Hij geeft regen op de aarde en stuurt water over de velden.
[11] Hij zet wie vernederd zijn hoog, en wie rouwen brengt Hij in veiligheid.
[12] Hij verijdelt de plannen van sluwe mensen, zodat hun handen niets bereiken.
[13] Hij vangt de wijzen in hun eigen sluwheid, zodat de raad van bedriegers vastloopt.
[14] Overdag lopen zij in het donker. Op de middag tasten zij rond als in de nacht.
[15] Maar Hij redt de arme van het zwaard, van hun mond en uit de hand van de sterke.
[16] Zo is er hoop voor wie zwak is, en het onrecht houdt zijn mond.
[17] Kijk, gelukkig is de mens die God terechtwijst. Wijs de vermaning van de Almachtige dus niet af.
[18] Want Hij doet pijn en verbindt. Hij verwondt, en zijn handen genezen.
[19] In zes noden zal Hij u redden, en in de zevende zal het kwaad u niet raken.
[20] In hongersnood redt Hij u van de dood, en in de oorlog van het geweld van het zwaard.
[21] Voor de zweep van de tong bent u verborgen. U hoeft niet bang te zijn als de verwoesting komt.
[22] Om verwoesting en honger zult u lachen. Voor de wilde dieren hoeft u niet bang te zijn.
[23] Want u zult in vrede leven met de stenen van het veld, en de dieren van het veld zullen vrede met u houden.
[24] U zult merken dat het vrede is in uw tent. U zult uw huis nalopen en niets missen.
[25] U zult merken dat uw nageslacht talrijk is, uw kinderen als het gras op de aarde.
[26] In hoge ouderdom komt u in het graf, zoals een korenschoof op zijn tijd binnengehaald wordt.

[27] Kijk, dit hebben wij onderzocht, en zo is het. Luister ernaar en neem het ter harte.

Job 6

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:

[2] Werd mijn verdriet maar eerlijk gewogen, en mijn ellende samen op de weegschaal gelegd.

[3] Het zou zwaarder zijn dan het zand van de zeeën. Daarom slikken mijn woorden zich in.

[4] De pijlen van de Almachtige zitten in mij, en hun gif drinkt mijn geest leeg. De verschrikkingen van God staan tegen mij opgesteld.

[5] Balkt een wilde ezel bij vers gras? Loeit een rund bij zijn voer?

[6] Eet men flauw voedsel zonder zout? Zit er smaak in het slijm van een eierdooier?

[7] Ik wil uw woorden niet eens aanraken. Zij zijn als bedorven eten voor mij.

[8] Kreeg ik maar wat ik vraag. Gaf God maar waar ik op hoop.

[9] Wilde God mij maar verbrijzelen, zijn hand laten gaan en een einde aan mij maken.

[10] Dat zou nog mijn troost zijn. Ik zou opspringen in mijn pijn als Hij niet spaarde, want ik heb de woorden van de Heilige niet verzwegen.

[11] Wat is mijn kracht nog, dat ik zou blijven hopen? Wat is mijn einde, dat ik zou volhouden?

[12] Is mijn kracht soms de kracht van steen? Is mijn lichaam van brons?

[13] Is er dan geen hulp meer in mij? Is alle redding uit mij verdreven?

[14] Wie het zwaar heeft, verdient de trouw van zijn vriend, ook als hij het ontzag voor de Almachtige verliest.

[15] Maar mijn broers zijn zo trouweloos als een beek, als beddingen die overlopen en weer leeglopen.

[16] Zij zijn donker van het ijs, en de sneeuw verbergt zich erin.

17 Maar als de hitte komt, drogen zij op. Als het warm wordt, verdwijnen zij van hun plaats.
18 Karavanen wijken van hun weg af, trekken de woestijn in en komen om.
19 De karavanen van Thema kijken uit, de reizigers van Scheba hopen erop.
20 Zij worden beschaamd, want zij hadden erop vertrouwd. Zij komen erbij en staan voor schut.
21 Zo bent u nu voor mij: u ziet de ellende en wordt bang.
22 Heb ik soms gezegd: Geef mij iets, betaal voor mij uit uw bezit?
23 Of: Bevrijd mij uit de hand van de onderdrukker, koop mij los uit de hand van tirannen?
24 Leer mij, dan zal ik zwijgen. Laat mij zien waarin ik gedwaald heb.
25 Hoe krachtig zijn eerlijke woorden! Maar wat bewijst uw verwijt eigenlijk?
26 Denkt u woorden te kunnen berispen? De woorden van een wanhopig mens zijn toch maar wind.
27 U zou zelfs om een weeskind loten en over uw vriend onderhandelen.
28 Maar kijk mij nu eens aan. Ik lieg niet, recht in uw gezicht.
29 Kom toch terug, laat er geen onrecht zijn. Kom terug, want mijn zaak staat nog steeds recht.
30 Is er onrecht op mijn tong? Proeft mijn mond soms niet wat ellende is?

Job 7

1 Is het leven van een mens op aarde geen zwaar werk? Zijn zijn dagen niet als die van een dagloner?
2 Een slaaf snakt naar schaduw, en een dagloner wacht op zijn loon.
3 Zo kreeg ik maanden van leegte toebedeeld, en nachten vol moeite wachtten mij op.
4 Als ik ga liggen, denk ik: Wanneer mag ik opstaan? Maar de avond duurt eindeloos, en ik lig te woelen tot het licht wordt.

[5] Mijn lichaam zit onder de wormen en de korsten van vuil. Mijn huid barst open en gaat etteren.
[6] Mijn dagen gingen sneller dan een weversspoel. Zij liepen af zonder hoop.
[7] Bedenk dat mijn leven een zucht wind is. Mijn ogen zullen het goede niet meer zien.
[8] Wie mij nu ziet, zal mij niet meer zien. Uw ogen zoeken mij, maar ik ben er niet meer.
[9] Een wolk lost op en drijft weg. Zo komt wie in het dodenrijk afdaalt niet meer terug.
[10] Hij keert niet meer terug naar zijn huis, en zijn plaats kent hem niet meer.
[11] Daarom zal ik mijn mond niet houden. Ik zal spreken in de benauwdheid van mijn geest en klagen in de bitterheid van mijn ziel.
[12] Ben ik soms de zee of een zeemonster, dat U een wacht bij mij zet?
[13] Als ik denk: Mijn bed zal mij troosten, mijn slaapplaats neemt mijn klacht een beetje weg,
[14] dan jaagt U mij schrik aan met dromen en maakt U mij bang met visioenen.
[15] Ik zou liever gewurgd worden, liever sterven dan zo in mijn botten verder leven.
[16] Ik heb er genoeg van. Ik leef toch niet eeuwig. Laat mij met rust, want mijn dagen zijn maar lucht.
[17] Wat is de mens, dat U hem zo groot vindt? Waarom richt U uw hart op hem?
[18] Waarom zoekt U hem elke morgen op en stelt U hem elk moment op de proef?
[19] Hoe lang kijkt U nog niet van mij weg? Laat mij toch los, al is het maar zo lang als ik slik.
[20] Als ik gezondigd heb, wat doe ik U daarmee, bewaker van de mensen? Waarom hebt U mij tot uw mikpunt gemaakt, zodat ik mijzelf tot last ben?
[21] Waarom vergeeft U mijn overtreding niet en neemt U mijn schuld niet weg? Straks lig ik in het stof. Dan zoekt U mij, maar ik ben er niet meer.

Job 8

[1] Toen antwoordde Bildad (oude vriendschap) uit Suah:

[2] Hoe lang blijft u dit zeggen? De woorden uit uw mond zijn een stormwind.

[3] Zou God het recht verdraaien? Zou de Almachtige de gerechtigheid verdraaien?

[4] Als uw kinderen tegen Hem gezondigd hebben, dan heeft Hij hen overgeleverd aan hun eigen overtreding.

[5] Maar als u God vroeg zoekt en de Almachtige om genade smeekt,

[6] en als u zuiver en oprecht bent, dan zal Hij voor u opstaan. Hij zal uw rechtmatige woning weer in orde brengen.

[7] Uw begin was klein, maar uw einde zal heel groot zijn.

[8] Vraag het toch aan het vorige geslacht. Let goed op wat hun vaders onderzocht hebben.

[9] Wij zijn van gisteren en weten niets, want onze dagen op aarde zijn een schaduw.

[10] Zullen zij u niet onderwijzen en tot u spreken? Zullen zij niet uit hun hart woorden voortbrengen?

[11] Groeit papyrus zonder moeras? Schiet riet op zonder water?

[12] Terwijl het nog groen is en niet gesneden wordt, verdort het al eerder dan elk gras.

[13] Zo gaat het met iedereen die God vergeet. De hoop van wie zonder God leeft, gaat verloren.

[14] Waar hij op vertrouwt, houdt geen stand. Zijn zekerheid is een spinnenweb.

[15] Hij leunt op zijn huis, maar het houdt niet. Hij grijpt zich eraan vast, maar het blijft niet staan.

[16] Hij staat sappig in de zon, en zijn ranken gaan over de tuin.

[17] Zijn wortels vlechten zich om een steenhoop en zoeken houvast tussen de stenen.

[18] Maar als men hem van zijn plaats wegrukt, ontkent die plaats hem: Ik heb je nooit gezien.
[19] Kijk, dat is de vreugde van zijn weg. Uit het stof komen anderen op.
[20] Kijk, God verwerpt de oprechte niet, en Hij neemt de hand van boosdoeners niet vast.
[21] Hij zal uw mond nog met lachen vullen en uw lippen met gejuich.
[22] Wie u haten, zullen met schaamte bedekt worden. De tent van de goddelozen zal er niet meer zijn.

Job 9

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:
[2] Natuurlijk weet ik dat het zo is. Maar hoe zou een mens gelijk krijgen bij God?
[3] Als iemand met Hem in discussie wil, kan hij Hem niet één op de duizend vragen beantwoorden.
[4] Hij is wijs van hart en sterk van kracht. Wie heeft zich ooit tegen Hem verhard en het overleefd?
[5] Hij verzet bergen zonder dat zij het merken. In zijn woede keert Hij ze om.
[6] Hij laat de aarde van haar plaats schudden, zodat haar zuilen beven.
[7] Hij geeft de zon een bevel, en zij komt niet op. Hij verzegelt de sterren.
[8] Hij spant in zijn eentje de hemel uit en loopt over de hoogten van de zee.
[9] Hij maakte de Grote Beer, de Orion, het Zevengesternte en de sterren van het zuiden.
[10] Hij doet grote dingen die niemand kan doorgronden, wonderen die niemand kan tellen.
[11] Kijk, Hij gaat mij voorbij, en ik zie Hem niet. Hij komt langs, en ik merk Hem niet op.
[12] Kijk, Hij grijpt, en wie laat Hem teruggeven? Wie zegt tegen Hem: Wat doet U daar?
[13] God houdt zijn toorn niet in. Zelfs de helpers van Rahab (onstuimige) buigen onder Hem.

[14] Hoeveel minder zou ik Hem kunnen antwoorden en mijn woorden tegenover Hem kiezen?
[15] Zelfs als ik gelijk had, zou ik Hem niet antwoorden. Ik zou mijn rechter om genade vragen.
[16] Als ik roep en Hij antwoordt, geloof ik nog niet dat Hij naar mij geluisterd heeft.
[17] Want Hij vermorzelt mij in een storm en maakt mijn wonden groter zonder reden.
[18] Hij laat mij niet op adem komen, maar verzadigt mij met bitterheid.
[19] Gaat het om kracht? Kijk, Hij is sterk. Gaat het om recht? Wie daagt Hem voor de rechter?
[20] Als ik mijzelf vrijspreek, veroordeelt mijn eigen mond mij. Ben ik onschuldig, dan verklaart Hij mij toch schuldig.
[21] Ik ben onschuldig, maar het kan mij niets meer schelen. Ik veracht mijn leven.
[22] Het komt op hetzelfde neer. Daarom zeg ik: Hij maakt een einde aan de onschuldige en aan de goddeloze.
[23] Als een plaag ineens doodt, lacht Hij om de wanhoop van de onschuldigen.
[24] De aarde is in de macht van goddelozen. Hij bedekt het gezicht van haar rechters. Als Hij het niet doet, wie dan?
[25] Mijn dagen waren sneller dan een hardloper. Zij vluchtten weg zonder het goede te zien.
[26] Zij gleden voorbij als boten van riet, als een adelaar die op zijn prooi duikt.
[27] Als ik zeg: Ik zal mijn klacht vergeten, mijn gezicht opklaren en weer vrolijk zijn,
[28] dan schrik ik weer terug voor al mijn pijn. Ik weet dat U mij niet onschuldig zult verklaren.
[29] Ik word toch schuldig bevonden. Waarom zou ik mij dan voor niets afmatten?
[30] Al waste ik mij met sneeuwwater en maakte ik mijn handen schoon met loog,

31 dan zou U mij toch in de modderpoel dopen, zodat mijn eigen kleren van mij zouden walgen.
32 Hij is namelijk geen mens zoals ik, die ik zou kunnen antwoorden als wij samen voor de rechter kwamen.
33 Er is geen scheidsrechter tussen ons, die zijn hand op ons beiden kan leggen.
34 Laat Hij zijn stok van mij weghalen en mij niet langer met schrik overvallen.
35 Dan zou ik spreken zonder bang voor Hem te zijn. Maar zo sta ik er niet voor.

Job 10

1 Ik ben mijn leven moe. Ik laat mijn klacht de vrije loop en spreek in de bitterheid van mijn ziel.
2 Ik zal tegen God zeggen: Veroordeel mij niet. Laat mij weten waarover U met mij strijdt.
3 Vindt U het goed om te onderdrukken? Verwerpt U het werk van uw eigen handen, terwijl U het plan van goddelozen laat slagen?
4 Hebt U ogen van vlees? Ziet U zoals een mens ziet?
5 Zijn uw dagen als de dagen van een mens? Zijn uw jaren als de jaren van een man?
6 Waarom zoekt U dan naar mijn schuld en spoort U mijn zonde op?
7 U weet toch dat ik niet goddeloos ben. Toch is er niemand die mij uit uw hand redt.
8 Uw handen hebben mij gevormd en gemaakt, en nu keren zij zich tegen mij en verslinden mij.
9 Denk toch eraan dat U mij als klei gevormd hebt. Wilt U mij weer tot stof laten worden?
10 Hebt U mij niet uitgegoten als melk en laten stollen als kaas?
11 U hebt mij bekleed met huid en vlees. Met botten en pezen hebt U mij samengeweven.
12 U hebt mij leven en trouw gegeven. Uw zorg heeft mijn adem bewaard.
13 Maar dit hield U in uw hart verborgen. Ik weet dat dit bij U was.

[14] Als ik zondig, ziet U het meteen. U zult mij mijn schuld niet vergeven.
[15] Als ik goddeloos ben, wee mij. En ben ik rechtvaardig, dan durf ik mijn hoofd nog niet op te heffen. Ik ben verzadigd van schande en zie mijn ellende aan.
[16] Als ik het toch ophef, jaagt U mij als een leeuw. Steeds weer toont U uw macht tegen mij.
[17] U zet steeds nieuwe getuigen tegen mij in en maakt uw toorn tegen mij groter. Steeds weer komt er een heel leger op mij af.
[18] Waarom hebt U mij uit de moederschoot gehaald? Was ik maar gestorven voordat een oog mij zag.
[19] Dan zou ik zijn alsof ik nooit bestaan had. Ik zou van de moederschoot naar het graf gebracht zijn.
[20] Zijn mijn dagen niet weinig? Houd op en laat mij met rust, zodat ik een beetje op adem kom.
[21] Dat is voordat ik heenga en niet meer terugkom, naar het land van duisternis en doodsschaduw.
[22] Het is een aardedonker land, donker als de doodsschaduw, zonder enige orde, waar het licht is als de nacht.

Job 11

[1] Toen antwoordde Zofar uit Naäma:
[2] Moet al dat gepraat onbeantwoord blijven? Krijgt een man met veel woorden zomaar gelijk?
[3] Zou uw gebabbel de mensen laten zwijgen? Zou u spotten en niemand u beschamen?
[4] U hebt gezegd: Mijn leer is zuiver, en ik ben rein in uw ogen.
[5] Sprak God maar eens, en deed Hij zijn mond maar open tegen u.
[6] Dan zou Hij u de geheimen van de wijsheid laten zien, want die hebben twee kanten. Weet dan dat God een deel van uw schuld vergeet.
[7] Kunt u de diepten van God doorgronden? Kunt u de Almachtige tot in zijn volmaaktheid kennen?

[8] Het is hoger dan de hemel, wat kunt u doen? Dieper dan het dodenrijk, wat kunt u weten?

[9] Zijn maat is langer dan de aarde en breder dan de zee.

[10] Als Hij voorbijgaat en iemand opsluit of voor het gerecht roept, wie zal Hem tegenhouden?

[11] Hij kent de mensen die niets waard zijn. Hij ziet het kwaad, en zou Hij er dan niet op letten?

[12] Een leeghoofd wordt nog eerder verstandig dan dat een wilde ezel een mens baart.

[13] Als u uw hart op Hem richt, strek dan uw handen naar Hem uit.

[14] Als er kwaad in uw hand is, doe dat dan ver weg. Laat onrecht niet in uw tenten wonen.

[15] Dan kunt u uw gezicht zonder smet opheffen. U zult vast staan en niet bang zijn.

[16] U zult uw moeite vergeten. U zult eraan denken als aan water dat voorbijgestroomd is.

[17] Uw leven zal helderder opgaan dan de middag. Het donker zal als de morgen zijn.

[18] U zult vertrouwen, want er is hoop. U zult om u heen kijken en gerust gaan slapen.

[19] U zult liggen zonder dat iemand u opschrikt. Velen zullen uw gunst zoeken.

[20] Maar de ogen van de goddelozen zullen bezwijken. Hun toevlucht is weg, en hun hoop is het uitblazen van hun laatste adem.

Job 12

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:

[2] Natuurlijk, u bent het volk, en met u zal de wijsheid uitsterven.

[3] Ik heb net zo goed verstand als u. Ik doe niet voor u onder. Wie weet zulke dingen niet?

[4] Ik ben iemand die door zijn vriend uitgelachen wordt. Ik roep tot God, en Hij antwoordt mij. De rechtvaardige en oprechte wordt uitgelachen.

[5] Wie het goed heeft, kijkt neer op tegenslag. Hij vindt dat je zo iemand best een duw kunt geven.

[6] De tenten van rovers hebben rust. Wie God tergen, voelen zich veilig, met hun god in hun hand.

[7] Vraag het toch aan de dieren, die zullen het u leren. Vraag het aan de vogels van de hemel, die zullen het u vertellen.

[8] Of spreek met de aarde, en zij zal het u leren. De vissen van de zee zullen het u vertellen.

[9] Wie van hen allen weet niet dat de hand van YHWH dit gedaan heeft?

[10] In zijn hand is het leven van alles wat leeft, en de adem van ieder mens.

[11] Proeft het oor de woorden niet, zoals het gehemelte het eten proeft?

[12] Bij oude mensen is wijsheid, en een lang leven geeft inzicht.

[13] Bij Hem is wijsheid en macht. Hij heeft raad en inzicht.

[14] Kijk, als Hij afbreekt, wordt er niet meer opgebouwd. Als Hij iemand opsluit, gaat er niets meer open.

[15] Kijk, Hij houdt het water tegen, en alles droogt uit. Hij laat het los, en het zet het land onder.

[16] Bij Hem is kracht en inzicht. Van Hem zijn de misleide en de misleider.

[17] Hij voert raadgevers beroofd weg, en rechters maakt Hij dwaas.

[18] Hij maakt de gordel van koningen los en bindt een touw om hun middel.

[19] Hij voert priesters beroofd weg, en machthebbers brengt Hij ten val.

[20] Hij ontneemt vertrouwde raadgevers hun spraak en neemt het inzicht van ouderen weg.

[21] Hij giet verachting uit over aanzienlijken en maakt de riem van sterke mannen slap.

[22] Hij haalt diepe dingen uit het donker tevoorschijn en brengt de doodsschaduw aan het licht.

[23] Hij maakt volken groot en vernietigt ze. Hij breidt volken uit en voert ze weg.

[24] Hij neemt het verstand van de leiders van het land weg en laat hen dwalen in een woestenij zonder weg.
[25] Zij tasten in het donker, zonder licht. Hij laat hen dwalen als een dronkaard.

Job 13

[1] Kijk, dat alles heeft mijn oog gezien, mijn oor gehoord en begrepen.
[2] Wat u weet, weet ik ook. Ik doe niet voor u onder.
[3] Maar ik wil met de Almachtige spreken. Ik wil mijn zaak bij God bepleiten.
[4] Want u smeert er leugens overheen. U bent allemaal dokters die niets kunnen.
[5] Hield u toch helemaal uw mond. Dat zou u voor wijsheid aangerekend worden.
[6] Luister toch naar mijn verdediging. Let op wat mijn lippen aanvoeren.
[7] Wilt u voor God onrecht spreken? Wilt u voor Hem met bedrog aankomen?
[8] Wilt u partij voor Hem kiezen? Wilt u zijn zaak bepleiten?
[9] Zou het goed aflopen als Hij u onderzocht? Kunt u Hem bedriegen zoals je een mens bedriegt?
[10] Hij zal u zeker terechtwijzen, als u in het geheim partij kiest.
[11] Zou zijn hoogheid u niet doen schrikken? Zou de vrees voor Hem niet op u vallen?
[12] Uw wijze woorden zijn spreuken van as. Uw verdediging is een wal van leem.
[13] Wees stil en laat mij spreken. Er kome over mij wat komt.
[14] Waarom zou ik mijn vlees tussen mijn tanden nemen en mijn leven in mijn hand leggen?
[15] Kijk, al zou Hij mij doden, ik blijf hopen. Toch zal ik mijn wegen voor Hem verdedigen.
[16] Juist dat zal mijn redding zijn, want wie zonder God leeft, komt niet bij Hem.
[17] Luister goed naar mijn woorden. Laat mijn uitleg in uw oren komen.
[18] Kijk, ik heb mijn zaak op orde. Ik weet dat ik gelijk zal krijgen.
[19] Wie wil er met mij in discussie? Dan zou ik zwijgen en sterven.

[20] Doe alleen twee dingen niet met mij. Dan zal ik mij niet voor U verbergen.
[21] Haal uw hand ver van mij weg, en laat de schrik voor U mij niet overvallen.
[22] Roep dan, dan zal ik antwoorden. Of laat mij spreken, en geef U mij antwoord.
[23] Hoeveel misdaden en zonden heb ik? Laat mij mijn overtreding en mijn zonden zien.
[24] Waarom verbergt U uw gezicht en behandelt U mij als uw vijand?
[25] Wilt U een blad dat wegwaait verbrijzelen? Wilt U een droge halm achtervolgen?
[26] U schrijft namelijk bittere dingen tegen mij. U laat mij de fouten van mijn jeugd erven.
[27] U zet mijn voeten in het blok en let op al mijn paden. U trekt een lijn rond mijn voetzolen.
[28] En zo vergaat een mens als iets wat wegrot, als een kleed dat de mot opeet.

Job 14

[1] Een mens, uit een vrouw geboren, leeft kort en heeft zijn buik vol onrust.
[2] Hij komt op als een bloem en wordt afgesneden. Hij vlucht weg als een schaduw en blijft niet.
[3] En op zo iemand houdt U uw ogen gericht. Mij daagt U voor uw rechtbank.
[4] Wie haalt een reine tevoorschijn uit een onreine? Niemand.
[5] Zijn dagen staan vast. Het aantal van zijn maanden is bij U bekend. U hebt grenzen gesteld die hij niet zal overschrijden.
[6] Kijk van hem weg, zodat hij rust heeft. Laat hem van zijn dag genieten als een dagloner.
[7] Voor een boom is er nog hoop. Als hij omgehakt wordt, loopt hij weer uit, en zijn scheuten houden niet op.
[8] Zijn wortel mag oud worden in de aarde en zijn stronk mag afsterven in het stof,

[9] maar van de geur van water loopt hij weer uit en maakt hij takken als een jonge plant.
[10] Maar een man sterft en is weg. Een mens blaast zijn laatste adem uit, en waar is hij dan?
[11] Het water loopt weg uit een meer, en een rivier droogt op en valt droog.
[12] Zo gaat de mens liggen en staat niet meer op. Tot de hemel er niet meer is, worden zij niet wakker en niet uit hun slaap gewekt.
[13] Verborg U mij maar in het dodenrijk. Verstopte U mij maar tot uw toorn voorbij was. Stelde U maar een termijn en dacht U aan mij.
[14] Als een man sterft, zou hij dan weer leven? Dan zou ik al de dagen van mijn zware dienst hopen, tot mijn aflossing kwam.
[15] U zou roepen en ik zou U antwoorden. U zou verlangen naar het werk van uw handen.
[16] Maar nu telt U mijn stappen. U let alleen maar op mijn zonde.
[17] Mijn overtreding zit verzegeld in een buidel. U plakt mijn schuld aan elkaar.
[18] Toch valt een berg ook uiteen, en een rots verschuift van zijn plaats.
[19] Water slijt de stenen af, en stortvloeden spoelen de grond weg. Zo maakt U de hoop van de mens kapot.
[20] U overweldigt hem voorgoed, en hij gaat heen. U verandert zijn gezicht en stuurt hem weg.
[21] Komen zijn kinderen tot eer, dan weet hij het niet. Worden zij klein, dan merkt hij het niet.
[22] Alleen zijn eigen lichaam voelt nog pijn, en om zichzelf treurt zijn ziel.

Job 15

[1] Toen antwoordde Elifaz (God is fijn goud) uit Theman:
[2] Geeft een wijs man antwoord met lucht? Vult hij zijn buik met de oostenwind?
[3] Verdedigt hij zich met woorden die niets opleveren, met praat waar niemand iets aan heeft?

[4] U breekt zelfs het ontzag voor God af en neemt het gebed bij Hem weg.
[5] Uw eigen schuld legt u de woorden in de mond. U hebt de taal van sluwe mensen gekozen.
[6] Uw eigen mond veroordeelt u, niet ik. Uw eigen lippen getuigen tegen u.
[7] Bent u soms als eerste mens geboren? Bent u eerder voortgebracht dan de heuvels?
[8] Hebt u meegeluisterd in de raad van God? Hebt u de wijsheid voor uzelf opgeëist?
[9] Wat weet u wat wij niet weten? Wat begrijpt u wat wij niet begrijpen?
[10] Onder ons is ook een grijze man, ja een stokoude, ouder dan uw vader.
[11] Vindt u de troost van God te gering? Is een woord dat zachtjes tot u komt niet genoeg?
[12] Waarom sleept uw hart u mee? Waarom flikkeren uw ogen zo?
[13] U keert zich met uw geest tegen God en laat zulke woorden uit uw mond komen.
[14] Wat is een mens, dat hij rein zou zijn? Wie uit een vrouw geboren is, hoe zou hij rechtvaardig zijn?
[15] Kijk, zelfs op zijn heiligen vertrouwt Hij niet. Zelfs de hemel is niet rein in zijn ogen.
[16] Hoeveel te meer geldt dat voor een mens, weerzinwekkend en bedorven, die onrecht drinkt als water.
[17] Ik zal het u uitleggen. Luister naar mij, en ik vertel wat ik gezien heb.
[18] Het is wat de wijzen verkondigd hebben en niet verzwegen, zoals zij het van hun vaders kregen.
[19] Aan hen alleen was het land gegeven, en geen vreemde trok tussen hen door.
[20] De goddeloze doet zichzelf zijn leven lang pijn. Voor de tiran zijn maar weinig jaren weggelegd.
[21] Angstgeluiden klinken in zijn oren. Midden in de vrede overvalt de verwoester hem.

[22] Hij gelooft niet dat hij uit het donker terugkomt. Hij weet dat hij voor het zwaard bewaard wordt.
[23] Hij zwerft rond om brood: waar is het? Hij weet dat de dag van de duisternis klaarstaat.
[24] Angst en benauwdheid maken hem bang. Zij overweldigen hem als een koning die klaarstaat voor de strijd.
[25] Want hij strekt zijn hand uit tegen God en gedraagt zich groot tegenover de Almachtige.
[26] Met gestrekte nek rent hij op Hem af, achter zijn dikke, hoge schild.
[27] Zijn gezicht is dik van het vet, en zijn heupen zitten vol vlees.
[28] Hij ging wonen in verwoeste steden, in huizen waarin niemand meer woont en die tot puin vervallen.
[29] Hij zal niet rijk blijven, en zijn bezit houdt geen stand. Zijn oogst buigt niet naar de grond.
[30] Hij ontkomt niet aan het donker. Een vlam zal zijn jonge takken verdrogen, en de adem van zijn mond neemt hem weg.
[31] Laat hij niet op leegte vertrouwen, want dan bedriegt hij zichzelf. Leegte zal ook zijn beloning zijn.
[32] Voor zijn tijd wordt hij afbetaald, en zijn tak zal niet groen worden.
[33] Men zal zijn onrijpe druiven afrukken als van een wijnstok, en zijn bloesem afwerpen als van een olijfboom.
[34] De kring van wie zonder God leven, blijft leeg achter. Vuur verteert de tenten van wie steekpenningen aannemen.
[35] Zij gaan zwanger van moeite en baren onrecht. Hun binnenste maakt bedrog klaar.

Job 16

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:
[2] Zulke dingen heb ik vaak gehoord. U bent allemaal troosters die het erger maken.

[3] Komt er nooit een einde aan al die lucht? Wat drijft u om zo te antwoorden?

[4] Ik zou ook zo kunnen praten als u in mijn plaats stond. Ik zou woorden tegen u opstapelen en mijn hoofd over u schudden.

[5] Maar ik zou u juist sterken met mijn mond. Mijn woorden zouden uw pijn verzachten.

[6] Als ik spreek, wordt mijn pijn niet minder. Als ik zwijg, gaat er niets van weg.

[7] Nu heeft Hij mij uitgeput. U hebt mijn hele kring verwoest.

[8] U hebt mij verschrompeld, en dat spreekt tegen mij. Mijn magerheid staat tegen mij op en getuigt in mijn gezicht.

[9] Zijn toorn verscheurt mij en Hij haat mij. Hij knarst met zijn tanden over mij. Mijn tegenstander kijkt mij met scherpe ogen aan.

[10] Zij sperren hun mond tegen mij open. Zij slaan mij smadelijk op de wang en scharen zich samen tegen mij.

[11] God heeft mij overgeleverd aan wie onrecht doet. Hij heeft mij in de handen van goddelozen geworpen.

[12] Ik had rust, maar Hij heeft mij gebroken. Hij greep mij bij mijn nek en verpletterde mij. Hij zette mij neer als zijn mikpunt.

[13] Zijn schutters omringen mij. Hij splijt mijn nieren zonder sparen en giet mijn gal op de grond.

[14] Hij slaat bres op bres in mij. Hij stormt op mij af als een soldaat.

[15] Ik heb rouwkleren op mijn huid genaaid. Mijn hoorn heb ik in het stof gestoken.

[16] Mijn gezicht is rood van het huilen. Op mijn oogleden ligt de doodsschaduw.

[17] En dat terwijl er geen geweld in mijn handen is en mijn gebed zuiver is.

[18] Aarde, bedek mijn bloed niet. Laat mijn roepen nergens tot rust komen.

[19] Kijk, ook nu is mijn getuige in de hemel. Wie voor mij instaat, is in de hoogte.

[20] Mijn vrienden lachen mij uit. Mijn oog stort tranen voor God.

[21] Was er maar iemand die voor een mens bij God pleitte, zoals een mens dat voor zijn vriend doet.

[22] Want er komen nog maar weinig jaren. Dan ga ik de weg waarlangs ik niet terugkom.

Job 17

[1] Mijn geest is gebroken, mijn dagen doven uit. Het graf wacht op mij.

[2] Om mij heen staan spotters. Mijn oog moet de nacht doorbrengen bij hun getreiter.

[3] Stel U toch garant voor mij bij Uzelf. Wie zou anders borg voor mij staan?

[4] U hebt hun hart voor inzicht gesloten. Daarom zult U hen niet laten winnen.

[5] Wie zijn vrienden aangeeft voor een deel van de buit, diens kinderen zullen wegkwijnen.

[6] Hij heeft mij tot een spreekwoord onder de volken gemaakt. Ik ben iemand in wiens gezicht men spuugt.

[7] Mijn oog is dof geworden van verdriet. Al mijn ledematen zijn als een schaduw.

[8] Oprechte mensen staan hiervan versteld. Wie onschuldig is, komt in opstand tegen wie zonder God leeft.

[9] Toch houdt de rechtvaardige vast aan zijn weg, en wie rein van handen is, wordt steeds sterker.

[10] Maar kom allemaal maar opnieuw. Onder u vind ik geen enkele wijze.

[11] Mijn dagen zijn voorbij. Mijn plannen zijn verscheurd, alles waar mijn hart aan hing.

[12] Zij maken van de nacht een dag. Het licht zou vlakbij zijn, zeggen zij, terwijl het donker is.

[13] Als ik ergens op hoop, is het dat het dodenrijk mijn huis wordt. In de duisternis spreid ik mijn bed.

[14] Tegen het graf zeg ik: U bent mijn vader. Tegen de wormen: Mijn moeder en mijn zus.

[15] Waar is dan mijn hoop? Wie ziet er nog iets van mijn hoop?

[16] Zij daalt af naar de grendels van het dodenrijk, als wij samen in het stof rusten.

Job 18

[1] Toen antwoordde Bildad (oude vriendschap) uit Suah:

[2] Hoe lang duurt het nog voor u ophoudt met praten? Wees verstandig, dan kunnen wij ook iets zeggen.

[3] Waarom worden wij als vee beschouwd? Waarom zijn wij dom in uw ogen?

[4] U verscheurt uzelf in uw woede. Zou om u de aarde verlaten worden? Zou een rots van zijn plaats gehaald worden?

[5] Ja, het licht van de goddeloze zal uitgaan. De vonk van zijn vuur zal niet meer schijnen.

[6] Het licht in zijn tent wordt donker. De lamp boven hem gaat uit.

[7] Zijn krachtige stappen worden kort. Zijn eigen plan brengt hem ten val.

[8] Met zijn voeten loopt hij in een net. Hij stapt boven op een valkuil.

[9] Een strik pakt hem bij de hiel. Een klem houdt hem vast.

[10] Een touw ligt voor hem verborgen in de grond, en een val op zijn pad.

[11] Van alle kanten jagen verschrikkingen hem angst aan en zitten hem op de hielen.

[12] Zijn kracht wordt uitgehongerd. Het verderf staat klaar naast hem.

[13] Een dodelijke ziekte vreet aan zijn huid. De eerstgeborene van de dood verteert zijn ledematen.

[14] Hij wordt weggerukt uit de tent waarop hij vertrouwde. Men voert hem naar de koning van de verschrikkingen.

[15] In zijn tent woont wat niet van hem is. Over zijn woning wordt zwavel gestrooid.

[16] Van onderen verdrogen zijn wortels. Van boven verdort zijn tak.

[17] Zijn naam verdwijnt van de aarde. Op straat spreekt niemand meer over hem.

[18] Men stoot hem van het licht het donker in en jaagt hem de wereld uit.

[19] Hij heeft geen zoon of kleinzoon onder zijn volk. In zijn huis blijft niemand over.
[20] Wie na hem komen, staan versteld over zijn dag, en wie voor hem waren, schrikken ervan.
[21] Zo vergaat het de huizen van wie onrecht doen. Dat is de plaats van wie God niet kent.

Job 19

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:
[2] Hoe lang blijft u mij kwellen en met woorden verbrijzelen?
[3] U hebt mij nu al tien keer vernederd. U schaamt u niet dat u mij zo hard behandelt.
[4] Al zou ik echt gedwaald hebben, dan is die dwaling mijn eigen zaak.
[5] Als u zich echt boven mij verheft en mijn schande tegen mij gebruikt,
[6] weet dan dat God mij onderuit gehaald heeft en mij met zijn net omsingeld heeft.
[7] Kijk, ik roep: Geweld! Maar ik krijg geen antwoord. Ik schreeuw, maar er is geen recht.
[8] Hij heeft mijn weg versperd, zodat ik niet verder kan. Over mijn paden heeft Hij duisternis gelegd.
[9] Mijn eer heeft Hij mij afgenomen. De kroon van mijn hoofd heeft Hij weggehaald.
[10] Hij breekt mij aan alle kanten af, zodat ik heenga. Mijn hoop trekt Hij los als een boom.
[11] Hij heeft zijn toorn tegen mij doen ontbranden. Hij rekent mij tot zijn vijanden.
[12] Zijn troepen komen samen aanzetten. Zij banen zich een weg naar mij toe en slaan hun kamp op rond mijn tent.
[13] Mijn broers heeft Hij ver van mij weggehaald. Wie mij kenden, zijn mij vreemd geworden.

[14] Mijn familie blijft weg, en mijn bekenden vergeten mij.
[15] Mijn huisgenoten en dienstmeisjes zien mij als een vreemde. Ik ben een buitenlander in hun ogen.
[16] Ik riep mijn knecht, maar hij antwoordde niet. Ik moest hem smeken met mijn mond.
[17] Mijn adem stoot mijn vrouw af. Ik stink voor mijn eigen broers.
[18] Zelfs kleine kinderen kijken op mij neer. Als ik opsta, spotten zij met mij.
[19] Al mijn vertrouwelingen hebben een afkeer van mij. Wie ik liefhad, hebben zich tegen mij gekeerd.
[20] Mijn botten kleven aan mijn huid en aan mijn vlees. Ik ben maar net ontkomen, met het vel van mijn tanden.
[21] Heb toch medelijden met mij, mijn vrienden, want de hand van God heeft mij geraakt.
[22] Waarom vervolgt u mij net als God? Wordt u niet zat van mijn vlees?
[23] Werden mijn woorden maar opgeschreven. Werden zij maar in een boek gezet.
[24] Werden zij maar met een ijzeren stift en lood voor altijd in een rots gehouwen.
[25] Want ik weet: mijn Verlosser leeft. Als laatste zal Hij over het stof opstaan.
[26] En nadat mijn huid zo is stukgeslagen, zal ik vanuit mijn vlees God zien.
[27] Ik zal Hem zelf zien, met mijn eigen ogen, en niet als een vreemde. Mijn hart verlangt daar hevig naar.
[28] U zegt: Waarom zouden wij hem vervolgen? Alsof de wortel van de zaak bij mij te vinden is.
[29] Wees dan zelf maar bang voor het zwaard. Op zulke misdaden staat het zwaard, zodat u weet dat er een oordeel is.

Job 20

[1] Toen antwoordde Zofar uit Naäma:
[2] Mijn gedachten dringen mij te antwoorden. Daarom haast ik mij zo.

[3] Ik heb een verwijt gehoord dat mij vernedert. Maar mijn inzicht geeft mij een antwoord in.

[4] Weet u dit dan niet, al sinds God de mens op aarde zette?

[5] Het gejuich van goddelozen duurt maar even. De vreugde van wie zonder God leeft, is een ogenblik.

[6] Al zou zijn hoogheid tot de hemel reiken en zijn hoofd tot aan de wolken,

[7] toch vergaat hij voorgoed, als zijn eigen drek. Wie hem gezien hadden, zullen zeggen: Waar is hij?

[8] Hij vliegt weg als een droom en is niet meer te vinden. Hij wordt verjaagd als een visioen in de nacht.

[9] Het oog dat hem zag, ziet hem niet meer. Zijn eigen plaats kijkt niet meer naar hem om.

[10] Zijn kinderen moeten de armen gunstig stemmen. Zijn eigen handen geven zijn bezit terug.

[11] Zijn botten zaten vol jeugdige kracht, maar die gaat met hem in het stof liggen.

[12] Het kwaad smaakt zoet in zijn mond. Hij verstopt het onder zijn tong.

[13] Hij spaart het en laat het niet los. Hij houdt het vast in zijn gehemelte.

[14] Maar in zijn maag verandert zijn voedsel. Het wordt slangengif in hem.

[15] Hij heeft rijkdom ingeslikt, maar hij spuugt het uit. God drijft het uit zijn buik.

[16] Hij zoog slangengif op. De tong van een adder zal hem doden.

[17] Hij zal de beken niet meer zien, de stromen van honing en room.

[18] Hij geeft zijn winst terug en slikt die niet door. Van zijn opbrengst geniet hij niet.

[19] Want hij onderdrukte en liet de armen in de steek. Hij roofde een huis dat hij niet gebouwd had.

[20] Hij kende in zijn binnenste geen rust. Van alles wat hij begeerde, houdt hij niets over.

[21] Er bleef niets over van wat hij verslond. Daarom houdt zijn voorspoed geen stand.
[22] Als hij volop heeft, raakt hij in het nauw. Alle handen van wie het zwaar hebben, komen op hem af.
[23] Als hij zijn buik gaat vullen, stuurt God zijn brandende toorn over hem. Die regent op hem neer terwijl hij eet.
[24] Vlucht hij voor het ijzeren wapen, dan doorboort de bronzen boog hem.
[25] Men trekt de pijl uit zijn rug, de glinsterende punt uit zijn gal. Verschrikkingen komen over hem.
[26] Alle duisternis ligt klaar in zijn schatkamers. Een vuur dat niemand aanblies verteert hem. Wie er nog in zijn tent over is, gaat het slecht.
[27] De hemel legt zijn schuld bloot, en de aarde komt tegen hem in opstand.
[28] De opbrengst van zijn huis wordt weggevoerd. Alles vloeit weg op de dag van Gods toorn.
[29] Dat is het deel dat God een goddeloos mens geeft, het erfdeel dat God voor hem heeft vastgesteld.

Job 21

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:
[2] Luister goed naar mijn woorden. Laat dat uw troost voor mij zijn.
[3] Verdraag mij terwijl ik spreek. En als ik uitgesproken ben, mag u spotten.
[4] Klaag ik soms tegen een mens? En waarom zou mijn geest niet ongeduldig zijn?
[5] Kijk mij aan en sta versteld. Leg uw hand op uw mond.
[6] Als ik eraan denk, schrik ik zelf. Mijn lichaam begint te beven.
[7] Waarom blijven goddelozen leven? Waarom worden zij oud en machtig en rijk?
[8] Hun kinderen staan stevig om hen heen. Hun nakomelingen zien zij met eigen ogen.

[9] Hun huizen hebben vrede en kennen geen angst. De stok van God raakt hen niet.
[10] Hun stier dekt zonder te missen. Hun koe kalft en verliest haar kalf niet.
[11] Hun kleine kinderen lopen naar buiten als een kudde, en hun kinderen springen rond.
[12] Zij zingen bij tamboerijn en harp en zijn blij bij het geluid van de fluit.
[13] In voorspoed slijten zij hun dagen. In één ogenblik dalen zij rustig af naar het dodenrijk.
[14] Toch zeggen zij tegen God: Blijf bij ons vandaan. Wij hebben geen zin om uw wegen te kennen.
[15] Wat is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen? Wat levert het op als wij Hem zoeken?
[16] Kijk, hun voorspoed hebben zij niet zelf in de hand. De raad van goddelozen blijft ver van mij.
[17] Hoe vaak gaat de lamp van goddelozen nu echt uit? Hoe vaak komt hun ondergang en deelt God hun in zijn toorn pijn uit?
[18] Hoe vaak worden zij als stro voor de wind, als kaf dat de wervelwind wegblaast?
[19] Men zegt: God bewaart zijn straf voor zijn kinderen. Laat Hij het hemzelf vergelden, zodat hij het merkt.
[20] Laat zijn eigen ogen zijn ondergang zien. Laat hij drinken van de woede van de Almachtige.
[21] Want wat kan zijn huis hem nog schelen als het aantal van zijn maanden om is?
[22] Kan iemand God kennis bijbrengen, terwijl Hij zelfs de hoogsten oordeelt?
[23] De één sterft in volle kracht, helemaal rustig en tevreden.
[24] Zijn emmers stonden vol melk, en zijn botten waren vol merg.
[25] De ander sterft met een bittere ziel en heeft nooit van het goede gegeten.
[26] Samen liggen zij in het stof, en de wormen bedekken hen.
[27] Kijk, ik ken uw gedachten en de plannen waarmee u mij geweld aandoet.

[28] U zegt: Waar is het huis van de machtige? Waar is de tent waarin goddelozen woonden?

[29] Hebt u het nooit gevraagd aan wie onderweg zijn? Kent u hun verhalen dan niet?

[30] Op de dag van het onheil wordt de slechte mens gespaard. Op de dag van de toorn wordt hij weggeleid.

[31] Wie houdt hem zijn weg voor? Wie vergeldt hem wat hij gedaan heeft?

[32] Uiteindelijk wordt hij naar het graf gedragen, en men waakt bij zijn grafheuvel.

[33] De aardkluiten van het dal zijn zoet voor hem. Iedereen loopt achter hem aan, en voor hem gingen er ontelbaar velen.

[34] Hoe wilt u mij dan troosten met lucht? Van uw antwoorden blijft alleen bedrog over.

Job 22

[1] Toen antwoordde Elifaz (God is fijn goud) uit Theman:

[2] Heeft God er iets aan als een mens verstandig is? Een wijze heeft er alleen zelf voordeel van.

[3] Heeft de Almachtige er baat bij dat u rechtvaardig bent? Wint Hij er iets bij als u onberispelijk leeft?

[4] Wijst Hij u terecht omdat u ontzag voor Hem hebt? Daagt Hij u daarom voor het gerecht?

[5] Is uw kwaad niet groot? Komt er geen einde aan uw schuld?

[6] U hebt uw broers zonder reden een onderpand afgenomen. U hebt mensen hun kleren uitgetrokken tot zij naakt stonden.

[7] U hebt een vermoeide geen water te drinken gegeven. Wie honger had, onthield u brood.

[8] De man met macht kreeg het land, en wie in aanzien stond mocht er wonen.

[9] Weduwen hebt u met lege handen weggestuurd. De armen van wezen hebt u gebroken.

[10] Daarom liggen er strikken om u heen en overvalt schrik u ineens.

[11] Of ziet u het donker niet, en de watervloed die u bedekt?

[12] Is God niet hoog in de hemel? Kijk maar naar de hoogste sterren, hoe ver die staan.

[13] Toch zegt u: Wat weet God daarvan? Kan Hij door de donkerheid heen oordelen?

[14] Wolken zijn een scherm voor Hem, zodat Hij niets ziet. Hij wandelt langs de rand van de hemel.

[15] Wilt u de oude weg blijven gaan die slechte mensen bewandeld hebben?

[16] Zij werden weggerukt voordat hun tijd gekomen was. Hun fundament spoelde weg als een rivier.

[17] Zij zeiden tegen God: Blijf bij ons vandaan. Wat kon de Almachtige hun maken?

[18] Toch had Hij hun huizen met goede dingen gevuld. De raad van goddelozen blijft ver van mij.

[19] De rechtvaardigen zien het en zijn blij. Wie onschuldig is, lacht om hen.

[20] Zij zeggen: Onze tegenstanders zijn vernietigd, en het vuur heeft hun rijkdom verteerd.

[21] Sluit u toch bij Hem aan en heb vrede. Daardoor zal het goede naar u toe komen.

[22] Neem toch onderwijs aan uit zijn mond en berg zijn woorden op in uw hart.

[23] Als u terugkeert naar de Almachtige, wordt u weer opgebouwd. Doe het onrecht ver uit uw tenten weg.

[24] Leg dan uw goud in het stof, en het goud van Ofir bij de stenen van de beek.

[25] Dan zal de Almachtige zelf uw goud zijn en uw stapels zilver.

[26] Dan zult u vreugde vinden in de Almachtige. U zult uw gezicht naar God opheffen.

[27] U zult tot Hem bidden en Hij zal u horen. U zult uw beloften nakomen.

[28] Wat u besluit, zal doorgaan. Over uw wegen zal licht schijnen.

[29] Als men neergaat, zegt u: Omhoog! Wie de ogen neerslaat, zal Hij redden.

[30] Hij redt zelfs wie niet onschuldig is. Door de zuiverheid van uw handen wordt hij gered.

Job 23

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:

[2] Ook vandaag is mijn klacht opstandig. Zijn hand drukt zwaar op mijn zuchten.

[3] Wist ik maar waar ik Hem vinden kon. Dan zou ik naar zijn zetel gaan.

[4] Ik zou mijn zaak voor Hem uiteenzetten en mijn mond vullen met argumenten.

[5] Ik zou horen wat Hij mij antwoordt en begrijpen wat Hij tegen mij zegt.

[6] Zou Hij met al zijn macht tegen mij procederen? Nee, Hij zou juist naar mij luisteren.

[7] Dan zou een eerlijk mens zijn zaak bij Hem bepleiten, en ik zou voorgoed vrijuit gaan bij mijn rechter.

[8] Kijk, ga ik naar voren, dan is Hij er niet. Ga ik naar achteren, dan merk ik Hem niet op.

[9] Werkt Hij links, dan zie ik Hem niet. Keert Hij zich naar rechts, dan zie ik Hem evenmin.

[10] Maar Hij kent de weg die ik ga. Als Hij mij onderzoekt, kom ik als goud tevoorschijn.

[11] Mijn voet is in zijn spoor gebleven. Ik heb zijn weg gehouden en ben er niet van afgeweken.

[12] Ik ben niet afgeweken van het gebod uit zijn mond. De woorden van zijn mond bewaarde ik zorgvuldiger dan mijn dagelijks brood.

[13] Maar Hij is de enige, wie brengt Hem op andere gedachten? Wat Hij wil, dat doet Hij.

[14] Hij zal volbrengen wat over mij besloten is, en zulke plannen heeft Hij er nog veel.

15 Daarom ben ik van streek als ik voor Hem sta. Als ik erover nadenk, ben ik bang voor Hem.
16 God heeft mijn hart week gemaakt. De Almachtige heeft mij van streek gebracht.
17 Toch ben ik niet weggevaagd door het donker, hoewel duisternis mijn gezicht bedekt.

Job 24

1 Waarom stelt de Almachtige geen tijden vast? Waarom zien wie Hem kennen zijn dagen niet?
2 Er zijn mensen die grensstenen verzetten. Zij roven kudden en weiden die als hun eigen bezit.
3 De ezel van wezen drijven zij weg. De os van een weduwe nemen zij als onderpand.
4 Zij duwen de armen van de weg af. Wie het moeilijk heeft in het land, moet zich verstoppen.
5 Kijk, als wilde ezels in de woestijn gaan zij eropuit om te werken. Zij zoeken vroeg naar voedsel, en de steppe geeft brood voor hun kinderen.
6 Op het veld oogsten zij het voer van een ander. Zij lezen de wijngaard van de goddeloze na.
7 Zonder kleren brengen zij de nacht door, zonder iets om zich tegen de kou te dekken.
8 Zij worden nat van de regen in de bergen. Zonder onderdak drukken zij zich tegen de rotsen.
9 Men rukt het weeskind van de borst. Van wie arm is, neemt men een onderpand.
10 Zonder kleren lopen zij rond. Hongerig dragen zij de schoven.
11 Tussen de muren van anderen persen zij olie. Zij treden de wijnpersen en hebben zelf dorst.

[12] Uit de stad stijgt het gekreun van stervenden op. De gewonden schreeuwen om hulp, maar God let niet op hun gebed.
[13] Er zijn mensen die tegen het licht in gaan. Zij kennen zijn wegen niet en blijven niet op zijn paden.
[14] Bij het eerste licht staat de moordenaar op. Hij doodt wie arm en behoeftig is, en 's nachts is hij een dief.
[15] Het oog van de overspeler wacht op de schemering. Hij denkt: Geen oog zal mij zien. En hij bedekt zijn gezicht.
[16] In het donker breekt men in huizen in die men overdag had uitgezocht. Zij kennen het licht niet.
[17] De ochtend is voor hen allemaal als doodsschaduw. De verschrikkingen van de doodsschaduw zijn hun vertrouwd.
[18] Hij drijft snel weg op het water. Zijn deel op de aarde is vervloekt. Niemand slaat nog de weg naar zijn wijngaard in.
[19] Droogte en hitte nemen het sneeuwwater weg. Zo neemt het dodenrijk wie gezondigd hebben.
[20] De moederschoot vergeet hem, de wormen smullen van hem. Niemand denkt nog aan hem. Het onrecht wordt gebroken als een boom.
[21] Hij buit de onvruchtbare vrouw uit, die geen kind kreeg, en doet een weduwe geen goed.
[22] Maar God sleept de machtigen mee met zijn kracht. Staat Hij op, dan is niemand zeker van zijn leven.
[23] Hij geeft hun veiligheid, en daarop steunen zij. Toch houdt Hij hun wegen in het oog.
[24] Korte tijd staan zij hoog, en dan zijn zij er niet meer. Zij worden neergedrukt en weggehaald zoals iedereen. Zij worden afgesneden als de top van een aar.
[25] Als het zo niet is, wie maakt mij dan tot leugenaar? Wie toont aan dat mijn woorden niets waard zijn?

Job 25

[1] Toen antwoordde Bildad (oude vriendschap) uit Suah:

[2] Bij Hem is heerschappij en ontzag. Hij maakt vrede in zijn hoogten.

[3] Zijn troepen zijn niet te tellen. Over wie gaat zijn licht niet op?

[4] Hoe zou een mens dan gelijk krijgen bij God? Hoe zou wie uit een vrouw geboren is rein zijn?

[5] Kijk, zelfs de maan is niet helder genoeg, en de sterren zijn niet rein in zijn ogen.

[6] Hoeveel te minder de mens, die een made is, en een mensenkind, dat een worm is.

Job 26

[1] Maar Job (vervolgde) antwoordde:

[2] Wat hebt u iemand zonder kracht geholpen? Hoe hebt u een arm zonder sterkte gered?

[3] Wat voor raad hebt u iemand zonder wijsheid gegeven? Wat hebt u nu echt duidelijk gemaakt?

[4] Aan wie hebt u die woorden verteld? Wiens geest sprak er uit u?

[5] De schimmen van de doden beven, diep onder het water, met alles wat daar woont.

[6] Het dodenrijk ligt naakt voor Hem. Het verderf heeft geen deksel.

[7] Hij spant het noorden uit over de leegte. Hij hangt de aarde aan niets.

[8] Hij bindt het water in zijn wolken, en de wolk scheurt er niet onder.

[9] Hij bedekt het gezicht van zijn troon en spreidt zijn wolk erover uit.

[10] Hij heeft een cirkel getrokken over het water, tot waar het licht en het donker elkaar raken.

[11] De zuilen van de hemel beven en schrikken van zijn dreiging.

[12] Met zijn kracht bracht Hij de zee tot rust. Met zijn inzicht sloeg Hij Rahab (onstuimige) neer.

13 Door zijn adem werd de hemel helder. Zijn hand doorboorde de vluchtende slang.
14 Kijk, dat zijn nog maar de randen van zijn wegen. Wat wij van Hem horen, is maar een fluistering. Wie zou de donder van zijn macht kunnen begrijpen?

Job 27

1 Job (vervolgde) ging verder met zijn betoog en zei:
2 Zo waar God leeft, die mij mijn recht ontnomen heeft, en de Almachtige, die mijn ziel bitter gemaakt heeft:
3 zolang mijn adem nog in mij is en de adem van God in mijn neus,
4 zullen mijn lippen geen onrecht spreken en zal mijn tong geen bedrog uitspreken.
5 Het zij verre van mij dat ik u gelijk zou geven. Tot mijn laatste adem laat ik mijn oprechtheid niet los.
6 Ik houd vast aan mijn rechtvaardigheid en laat die niet los. Mijn hart klaagt mij om geen enkele dag aan.
7 Laat het mijn vijand vergaan als de goddeloze, en wie tegen mij opstaat als wie onrecht doet.
8 Want wat heeft iemand zonder God te hopen, als hij afgesneden wordt en God zijn ziel opeist?
9 Zal God zijn roepen horen als er nood over hem komt?
10 Zal hij vreugde vinden in de Almachtige? Zal hij God altijd aanroepen?
11 Ik zal u leren hoe de hand van God werkt. Wat bij de Almachtige is, zal ik niet verzwijgen.
12 Kijk, u hebt het zelf allemaal gezien. Waarom dan al die woorden zonder inhoud?
13 Dit is het deel dat God een goddeloos mens geeft, het erfdeel dat tirannen van de Almachtige krijgen.
14 Krijgt hij veel kinderen, dan zijn zij voor het zwaard. Zijn nakomelingen krijgen geen brood genoeg.

15 Wie van hem overblijven, worden door de pest begraven. Zijn weduwen zullen niet om hem huilen.
16 Al stapelt hij zilver op als stof en legt hij kleren klaar als leem,
17 hij maakt het klaar, maar de rechtvaardige trekt het aan. De onschuldige verdeelt het zilver.
18 Hij bouwt zijn huis als een spinnenweb, als een hut die een wachter neerzet.
19 Rijk gaat hij slapen, maar het wordt niet meer opgehaald. Hij doet zijn ogen open, en het is er niet meer.
20 Verschrikkingen overvallen hem als een watervloed. 's Nachts sleurt een storm hem weg.
21 De oostenwind tilt hem op en voert hem weg. Hij blaast hem van zijn plaats.
22 God werpt zonder sparen op hem neer. Hij probeert uit zijn hand te vluchten.
23 Men klapt in de handen om hem en fluit hem na vanaf zijn plaats.

Job 28

1 Voor zilver is er een mijn, en er is een plaats waar men goud wint.
2 IJzer wordt uit de grond gehaald, en uit steen smelt men koper.
3 De mens maakt een einde aan het donker. Tot in de verste hoeken zoekt hij naar erts in het diepste donker.
4 Ver van bewoonde plaatsen hakt hij een schacht. Vergeten door voorbijgangers hangt hij te bengelen, ver van de mensen.
5 Uit de aarde komt brood voort, maar diep eronder wordt zij omgewoeld als door vuur.
6 Haar stenen zijn de vindplaats van saffier, en er zit goudstof in.
7 Geen roofvogel kent dat pad. Geen valkenoog heeft het gezien.
8 Geen trotse roofdieren hebben het betreden. Geen leeuw is er langsgekomen.
9 De mens slaat zijn hand aan de harde rots. Hij keert bergen om vanaf hun voet.

[10] In de rotsen hakt hij gangen uit, en zijn oog ziet alles wat kostbaar is.
[11] Hij dicht de bronnen van rivieren af, en wat verborgen was, brengt hij aan het licht.
[12] Maar de wijsheid, waar is die te vinden? Waar is de plaats van het inzicht?
[13] De mens kent haar waarde niet. Zij is niet te vinden in het land van de levenden.
[14] De diepte zegt: Zij is niet in mij. En de zee zegt: Zij is niet bij mij.
[15] Zij is niet te koop voor het beste goud, en haar prijs is niet in zilver af te wegen.
[16] Zij is niet te betalen met goud uit Ofir, met kostbare onyx of saffier.
[17] Goud en glas halen het niet bij haar. Je ruilt haar niet voor een sieraad van fijn goud.
[18] Koraal en kristal zijn niet het noemen waard. Wijsheid bezitten is meer waard dan robijnen.
[19] De topaas uit Nubië haalt het niet bij haar. Zij is niet te betalen met zuiver goud.
[20] Waar komt die wijsheid dan vandaan? Waar is de plaats van het inzicht?
[21] Zij is verborgen voor de ogen van alles wat leeft, en ook voor de vogels van de hemel.
[22] Het verderf en de dood zeggen: Wij hebben er met onze oren van gehoord.
[23] God kent de weg naar haar. Hij weet waar zij is.
[24] Want Hij kijkt tot aan de einden van de aarde. Hij ziet alles onder de hemel.
[25] Toen Hij de wind zijn gewicht gaf en het water afmat,
[26] toen Hij de regen zijn regel gaf en een weg voor de bliksem bij de donder,
[27] toen zag Hij haar en beschreef haar. Hij stelde haar vast en doorgrondde haar.
[28] Tegen de mens zei Hij: Kijk, ontzag voor YHWH, dat is wijsheid. Wegblijven van het kwaad, dat is inzicht.

Job 29

[1] Job (vervolgde) ging verder met zijn betoog en zei:
[2] Was ik maar weer als in de maanden van vroeger, in de dagen waarin God mij bewaarde.
[3] Toen liet Hij zijn lamp boven mijn hoofd schijnen. Bij zijn licht liep ik door het donker.
[4] Zo was ik in de bloei van mijn leven, toen God mijn tent in vertrouwen nam.
[5] Toen was de Almachtige nog bij mij, en mijn kinderen waren om mij heen.
[6] Toen waste ik mijn voeten in room, en de rots goot stromen olie voor mij uit.
[7] Als ik naar de poort van de stad ging en mijn plaats op het plein innam,
[8] trokken jonge mannen zich terug als zij mij zagen, en oude mannen stonden op.
[9] Vooraanstaanden hielden hun woorden in en legden hun hand op hun mond.
[10] De stem van de leiders zweeg, en hun tong kleefde aan hun gehemelte.
[11] Wie mij hoorde, prees mij gelukkig. Wie mij zag, sprak goed van mij.
[12] Want ik redde de arme die om hulp riep, en het weeskind dat geen helper had.
[13] De zegen van wie omkwam kwam op mij. Het hart van de weduwe liet ik weer zingen.
[14] Ik trok gerechtigheid aan als een kleed. Mijn recht was mijn mantel en mijn tulband.
[15] Voor blinden was ik ogen, en voor kreupelen was ik voeten.
[16] Ik was een vader voor wie arm was. De zaak van een onbekende zocht ik uit.
[17] Ik brak de kaken van wie onrecht deed en rukte de prooi uit zijn tanden.
[18] Ik dacht: Ik zal in mijn eigen nest sterven, met dagen zo talrijk als het zand.
[19] Mijn wortel reikte tot het water, en de dauw bleef 's nachts op mijn takken liggen.
[20] Mijn eer bleef bij mij fris, en mijn boog werd in mijn hand steeds weer nieuw.
[21] Men luisterde naar mij en wachtte af. Men zweeg om mijn raad te horen.
[22] Na mijn woord zei niemand meer iets. Mijn woorden drupten op hen neer.

[23] Zij wachtten op mij als op de regen. Zij sperden hun mond open als naar de late regen.
[24] Als ik naar hen lachte, konden zij het niet geloven. Het licht van mijn gezicht lieten zij niet vallen.
[25] Ik koos hun weg en zat vooraan. Ik woonde als een koning bij zijn troepen, als iemand die treurenden troost.

Job 30

[1] Maar nu lachen mensen mij uit die jonger zijn dan ik. Hun vaders vond ik niet goed genoeg om bij de honden van mijn kudde te zetten.
[2] Wat had ik aan de kracht van hun handen? Alle veerkracht was uit hen verdwenen.
[3] Door gebrek en honger waren zij uitgeteerd. Zij knaagden aan de dorre steppe, in het donkere, verwoeste land.
[4] Zij plukten zoutkruid tussen de struiken. Wortels van bremstruiken waren hun brood.
[5] Zij werden uit de samenleving weggejaagd. Men schreeuwde hen na als achter een dief.
[6] Zij moesten wonen in de kloven van de dalen, in holen in de grond en tussen de rotsen.
[7] Tussen de struiken schreeuwden zij. Onder de netels kropen zij bij elkaar.
[8] Zij waren kinderen van dwazen, kinderen zonder naam. Zij waren het land uit geslagen.
[9] En nu ben ik hun spotlied geworden. Ik ben een woord waarmee zij schelden.
[10] Zij hebben een afkeer van mij en blijven ver weg. Zij sparen het spuug niet voor mijn gezicht.
[11] God heeft mijn boogpees losgemaakt en mij vernederd. Daarom laten zij zich tegenover mij gaan.
[12] Aan mijn rechterhand staat het gespuis op. Zij stoten mijn voeten weg en banen hun aanvalswegen tegen mij.

[13] Zij breken mijn pad af en helpen mee aan mijn ondergang. Niemand houdt hen tegen.
[14] Zij komen aan door een brede bres. Onder het puin rollen zij op mij af.
[15] Verschrikkingen keren zich tegen mij. Mijn waardigheid wordt weggeblazen als door de wind. Mijn geluk is voorbijgedreven als een wolk.
[16] Nu vloeit mijn leven uit mij weg. Dagen van ellende houden mij vast.
[17] 's Nachts doorboort Hij mijn botten. De pijn die aan mij knaagt, gaat nooit slapen.
[18] Met grote kracht grijpt Hij mijn kleed. Hij knelt mij als de kraag van mijn hemd.
[19] Hij heeft mij in de modder gegooid. Ik ben als stof en as geworden.
[20] Ik roep U om hulp, maar U antwoordt niet. Ik sta voor U, maar U kijkt niet naar mij.
[21] U bent wreed voor mij geworden. Met de kracht van uw hand keert U zich tegen mij.
[22] U tilt mij op in de wind en laat mij erop rijden. U laat mij vergaan in de storm.
[23] Ik weet dat U mij naar de dood brengt, naar het huis waar al wat leeft samenkomt.
[24] Toch steekt men in een puinhoop zijn hand niet uit naar wie om hulp roept in zijn ondergang.
[25] Huilde ik niet om wie het moeilijk had? Was ik niet verdrietig om wie arm was?
[26] Toch kwam er kwaad toen ik het goede verwachtte. Er kwam donkerheid toen ik op licht hoopte.
[27] Mijn binnenste kookt en komt niet tot rust. Dagen van ellende kwamen mij tegemoet.
[28] Ik loop rond in het zwart, maar niet door de zon. Ik sta op in de vergadering en schreeuw om hulp.
[29] Ik ben een broer van de jakhalzen geworden, een metgezel van de struisvogels.

30 Mijn huid is zwart geworden en laat los. Mijn botten gloeien van de koorts.
31 Daarom is mijn harp een klaaglied geworden en mijn fluit een stem van huilende mensen.

Job 31

1 Ik heb een verbond met mijn ogen gesloten. Hoe zou ik dan naar een jonge vrouw kijken?
2 Want wat is het deel dat God van boven geeft, het erfdeel van de Almachtige uit de hoogte?
3 Is er geen ondergang voor wie onrecht doet, geen ramp voor wie kwaad bedrijven?
4 Ziet Hij mijn wegen niet? Telt Hij niet al mijn stappen?
5 Als ik met leugen omgegaan ben, als mijn voet zich naar bedrog haastte,
6 laat God mij dan op een eerlijke weegschaal wegen. Dan zal Hij weten dat ik oprecht ben.
7 Als mijn stap van de weg is afgeweken, als mijn hart mijn ogen gevolgd is, als er iets aan mijn handen kleeft,
8 laat mij dan zaaien en een ander eten. Laat mijn gewas dan uitgerukt worden.
9 Als mijn hart verleid is door een vrouw, als ik bij de deur van mijn naaste geloerd heb,
10 laat mijn vrouw dan voor een ander malen, en laten anderen zich over haar buigen.
11 Want dat is een schandelijke daad, een misdaad voor de rechters.
12 Het is een vuur dat verteert tot in het verderf. Het zou heel mijn opbrengst met wortel en al verbranden.
13 Als ik het recht van mijn knecht of mijn dienstmeisje genegeerd heb toen zij een klacht tegen mij hadden,
14 wat zou ik dan doen als God opstaat? Wat zou ik antwoorden als Hij mij ondervraagt?

15 Heeft Hij die mij in de buik maakte, hem niet ook gemaakt? Heeft niet Eén ons in de moederschoot gevormd?
16 Als ik de armen hun wens onthouden heb, of de ogen van de weduwe laten wegkwijnen,
17 als ik mijn brood alleen gegeten heb en het weeskind er niets van kreeg,
18 terwijl hij van mijn jeugd af bij mij opgroeide als bij een vader, en ik haar vanaf mijn geboorte geleid heb,
19 als ik iemand heb zien omkomen zonder kleren, of iemand die arm was zonder deken,
20 en zijn lichaam mij niet gezegend heeft toen hij warm werd van de wol van mijn lammeren,
21 als ik mijn hand tegen een weeskind opgeheven heb, omdat ik in de poort steun had,
22 laat dan mijn schouder uit het gewricht vallen en mijn arm van de kom afbreken.
23 Want de ondergang die God stuurt, joeg mij angst aan. Voor zijn hoogheid kon ik niets beginnen.
24 Als ik goud tot mijn hoop gemaakt heb, of tegen het fijne goud gezegd heb: U bent mijn vertrouwen,
25 als ik blij geweest ben omdat mijn vermogen groot was en mijn hand veel verworven had,
26 als ik naar de zon keek terwijl die schitterde, of naar de maan die prachtig voortging,
27 en mijn hart in het geheim verleid werd, zodat mijn hand een kus wierp naar mijn mond,
28 dan was dat ook een misdaad voor de rechter, want dan had ik God in de hoogte verloochend.
29 Als ik blij geweest ben om de ondergang van wie mij haatte, als ik opsprong toen het kwaad hem trof,
30 terwijl ik mijn mond nooit heb laten zondigen door zijn leven te vervloeken,

31 als de mensen van mijn tent niet gezegd hebben: Wie is er niet met zijn vlees verzadigd?
32 De vreemdeling hoefde niet op straat te slapen. Mijn deuren zette ik open naar de weg.
33 Als ik mijn overtredingen bedekt heb zoals mensen doen, door mijn schuld in mijn binnenste te verbergen,
34 omdat ik bang was voor de grote menigte en schrok van de minachting van de families, zodat ik zweeg en de deur niet uit ging,
35 had ik maar iemand die naar mij luisterde. Kijk, hier is mijn handtekening. Laat de Almachtige mij antwoorden. Laat mijn tegenstander zijn aanklacht opschrijven.
36 Ik zou die op mijn schouder dragen. Ik zou hem als een kroon om mij binden.
37 Ik zou Hem rekenschap geven van elke stap. Als een vorst zou ik naar Hem toe gaan.
38 Als mijn land om hulp tegen mij roept en zijn voren samen huilen,
39 als ik zijn opbrengst gegeten heb zonder te betalen en zijn boeren naar adem heb laten snakken,
40 laat er dan distels opkomen in plaats van tarwe, en onkruid in plaats van gerst. Hier eindigen de woorden van Job (vervolgde).

Job 32

1 Toen hielden de drie mannen op met antwoorden, omdat Job (vervolgde) in eigen ogen rechtvaardig was.
2 Toen werd Elihu (hij is mijn God) woedend, de zoon van Baracheël (God zegent) uit Buz (veracht), uit de familie van Ram (verheven). Hij werd woedend op Job, omdat die zichzelf meer in zijn recht stelde dan God.
3 Hij werd ook woedend op de drie vrienden. Zij hadden geen antwoord gevonden en verklaarden Job toch schuldig.

[4] Elihu had gewacht tot Job uitgesproken was, omdat de anderen ouder waren dan hij.

[5] Toen Elihu zag dat die drie mannen geen antwoord meer hadden, werd hij woedend.

[6] Elihu, de zoon van Baracheël uit Buz, zei: Ik ben jong en u bent oud. Daarom was ik bang en durfde ik u mijn mening niet te geven.

[7] Ik dacht: Laten de jaren spreken. Laat een lang leven wijsheid leren.

[8] Maar het is de geest in de mens, de adem van de Almachtige, die inzicht geeft.

[9] Niet de ouderen zijn per se wijs. Niet de bejaarden begrijpen altijd het recht.

[10] Daarom zeg ik: luister naar mij. Ook ik zal mijn mening geven.

[11] Kijk, ik heb op uw woorden gewacht. Ik heb geluisterd naar uw redeneringen terwijl u naar woorden zocht.

[12] Ik heb goed op u gelet. Maar niemand van u heeft Job weerlegd of zijn woorden beantwoord.

[13] Zeg dan niet: Wij hebben de wijsheid gevonden. God moet hem verslaan, geen mens.

[14] Tegen mij heeft hij zijn woorden niet gericht. Ik zal hem dan ook niet met uw woorden antwoorden.

[15] Zij staan verslagen en antwoorden niet meer. De woorden zijn hun ontnomen.

[16] Moet ik wachten terwijl zij niets zeggen? Zij staan stil en antwoorden niet meer.

[17] Ook ik zal mijn deel antwoorden. Ook ik zal mijn mening geven.

[18] Want ik zit vol woorden. De geest in mijn binnenste dringt aan.

[19] Kijk, mijn binnenste is als wijn zonder luchtgat. Als nieuwe wijnzakken staat het op barsten.

[20] Ik moet spreken om lucht te krijgen. Ik zal mijn lippen openen en antwoorden.

[21] Ik zal niemand voortrekken en niemand vleien.

[22] Want ik kan niet vleien. Anders zou mijn Maker mij snel wegnemen.

Job 33

[1] Job (vervolgde), luister toch naar mijn woorden. Neem alles wat ik zeg ter harte.

[2] Kijk, ik heb mijn mond opengedaan. Mijn tong begint te spreken.

[3] Mijn woorden komen uit een oprecht hart. Mijn lippen zeggen zuiver wat ik weet.

[4] De Geest van God heeft mij gemaakt. De adem van de Almachtige geeft mij leven.

[5] Antwoord mij als u kunt. Zet uw zaak klaar en ga voor mij staan.

[6] Kijk, voor God ben ik net als u. Ook ik ben uit klei gevormd.

[7] U hoeft niet bang voor mij te zijn. Mijn hand zal niet zwaar op u drukken.

[8] U hebt het in mijn oren gezegd. Ik heb de klank van uw woorden gehoord.

[9] U zei: Ik ben rein en zonder overtreding. Ik ben zuiver en heb geen schuld.

[10] Kijk, Hij zoekt redenen tegen mij. Hij ziet mij als zijn vijand.

[11] Hij zet mijn voeten in het blok en let op al mijn paden.

[12] Kijk, hierin hebt u geen gelijk, antwoord ik u. God is groter dan een mens.

[13] Waarom maakt u ruzie met Hem? Hij hoeft niet van al zijn daden rekenschap te geven.

[14] God spreekt op één manier, en op nog een tweede, maar men let er niet op.

[15] In een droom, in een visioen in de nacht, als een diepe slaap op de mensen valt, als zij op hun bed sluimeren,

[16] dan opent Hij het oor van de mensen en drukt Hij zijn waarschuwing erin.

[17] Zo houdt Hij een mens af van wat hij doet en verbergt Hij de hoogmoed voor een man.

[18] Zo houdt Hij zijn leven weg van het graf, zodat hij niet door het zwaard omkomt.

[19] Ook wordt een mens gestraft met pijn op zijn bed, met een voortdurend beven in zijn botten.

[20] Zijn leven walgt dan van brood, en zijn ziel van het lekkerste eten.

[21] Zijn vlees slinkt weg tot je het niet meer ziet. Zijn botten, eerst onzichtbaar, steken uit.
[22] Zijn leven nadert het graf, en zijn adem de boodschappers van de dood.
[23] Is er dan een boodschapper bij Hem, een bemiddelaar, één uit duizend, om een mens te laten zien wat goed voor hem is,
[24] dan is Hij hem genadig en zegt: Red hem, zodat hij niet in het graf afdaalt. Ik heb losgeld gevonden.
[25] Zijn vlees wordt frisser dan in zijn jeugd. Hij keert terug naar de dagen van zijn jonge kracht.
[26] Hij bidt tot God, en God neemt hem aan. Hij mag zijn gezicht met gejuich zien, want God geeft hem zijn gerechtigheid terug.
[27] Hij zingt voor de mensen en zegt: Ik heb gezondigd en het recht verdraaid, maar het is mij niet vergolden.
[28] God heeft mijn leven verlost van het graf, en mijn leven ziet het licht.
[29] Kijk, dit alles doet God twee of drie keer met een mens.
[30] Zo brengt Hij zijn leven terug van het graf en laat Hij hem in het licht van de levenden staan.
[31] Let op, Job, luister naar mij. Zwijg, dan zal ik spreken.
[32] Hebt u iets te zeggen, antwoord mij dan. Spreek, want ik zou u graag in het gelijk stellen.
[33] Hebt u niets, luister dan naar mij. Zwijg, dan zal ik u wijsheid leren.

Job 34

[1] Elihu (hij is mijn God) ging verder en zei:
[2] Luister naar mijn woorden, wijzen. Verstandige mensen, spits uw oren.
[3] Want het oor proeft woorden, zoals het gehemelte het eten proeft.
[4] Laten wij samen uitzoeken wat recht is. Laten wij samen leren wat goed is.
[5] Want Job (vervolgde) heeft gezegd: Ik heb gelijk, en God heeft mij mijn recht ontnomen.

[6] Moet ik liegen over mijn eigen recht? Mijn wond is ongeneeslijk, en ik heb niets misdaan.

[7] Welke man is er als Job? Hij drinkt spot als water.

[8] Hij trekt op met wie kwaad doen en loopt met goddeloze mensen mee.

[9] Want hij heeft gezegd: Een man heeft er niets aan om God graag te dienen.

[10] Daarom, verstandige mensen, luister naar mij. Het zij verre van God om goddeloos te zijn, en van de Almachtige om onrecht te doen.

[11] Want Hij vergeldt een mens naar zijn werk. Hij laat ieder vinden wat bij zijn weg past.

[12] God handelt echt niet goddeloos, en de Almachtige verdraait het recht niet.

[13] Wie heeft Hem over de aarde aangesteld? Wie heeft Hem de hele wereld toevertrouwd?

[14] Als Hij alleen aan zichzelf zou denken en zijn geest en adem zou terugnemen,

[15] dan zou al wat leeft tegelijk sterven en zou de mens weer stof worden.

[16] Als u verstand hebt, luister dan hiernaar. Spits uw oren voor wat ik zeg.

[17] Zou iemand die het recht haat, kunnen regeren? Wilt u de Rechtvaardige, de Machtige, veroordelen?

[18] Zegt men soms tegen een koning: Nietsnut? Of tegen aanzienlijken: Goddeloze?

[19] Hoeveel minder tegen Hem, die leiders niet voortrekt en de rijke niet boven de arme stelt. Zij zijn immers allemaal het werk van zijn handen.

[20] In één ogenblik sterven zij. Midden in de nacht wordt een volk geschud en gaat het voorbij. Machtigen worden weggenomen zonder dat een mensenhand eraan te pas komt.

[21] Want zijn ogen zijn op de wegen van ieder mens gericht. Hij ziet al zijn stappen.

[22] Er is geen duisternis en geen doodsschaduw waar wie kwaad doen zich kunnen verbergen.

[23] Hij hoeft een mens geen tijd te geven om voor God te verschijnen.

[24] Hij breekt machtigen zonder onderzoek en zet anderen in hun plaats.

[25] Hij kent hun daden. Daarom keert Hij hen 's nachts om, en zij worden verbrijzeld.
[26] Hij slaat hen als goddelozen, op een plaats waar iedereen het ziet.
[27] Zij zijn immers van Hem afgeweken en hebben geen van zijn wegen begrepen.
[28] Zo bracht Hij het roepen van de arme bij zich en hoorde Hij het schreeuwen van wie het zwaar had.
[29] Als Hij rust geeft, wie brengt dan onrust? Als Hij zijn gezicht verbergt, wie krijgt Hem dan te zien? Dat geldt voor een volk en voor een mens alleen.
[30] Zo houdt Hij mensen zonder God van de macht af, zodat zij het volk niet in strikken vangen.
[31] Heeft iemand tegen God gezegd: Ik heb mijn straf gedragen, ik zal geen kwaad meer doen.
[32] Wat ik niet zie, leer U mij. Heb ik onrecht gedaan, dan doe ik het niet meer.
[33] Moet God dan naar uw zin vergelden, omdat u zijn oordeel afwijst? U moet kiezen, niet ik. Zeg dan wat u weet.
[34] Verstandige mensen zullen met mij zeggen, en elke wijze die naar mij luistert:
[35] Job spreekt zonder kennis, en zijn woorden zijn niet verstandig.
[36] Werd Job maar tot het uiterste onderzocht, om zijn antwoorden in de trant van slechte mensen.
[37] Want bij zijn zonde voegt hij nog opstand. Hij klapt onder ons in de handen en stapelt zijn woorden op tegen God.

Job 35

[1] Elihu (hij is mijn God) ging verder en zei:
[2] Vindt u dit recht, dat u gezegd hebt: Ik sta meer in mijn recht dan God?
[3] U hebt namelijk gezegd: Wat heb ik eraan? Wat schiet ik ermee op, meer dan wanneer ik zondig?
[4] Ik zal u antwoord geven, en uw vrienden erbij.
[5] Kijk naar de hemel en zie. Kijk naar de wolken, hoe hoog zij boven u staan.

[6] Als u zondigt, wat doet u Hem daarmee aan? Als uw overtredingen talrijk zijn, wat maakt u Hem dan?
[7] Als u rechtvaardig bent, wat geeft u Hem dan? Wat krijgt Hij uit uw hand?
[8] Uw slechtheid raakt een mens zoals u. Uw rechtvaardigheid raakt een mensenkind.
[9] Onder zware druk roepen mensen om hulp. Zij schreeuwen onder de arm van de machtigen.
[10] Maar niemand zegt: Waar is God, mijn Maker, die liederen geeft in de nacht,
[11] die ons meer leert dan de dieren op aarde en ons wijzer maakt dan de vogels in de lucht?
[12] Daar roepen zij, maar Hij antwoordt niet, vanwege de hoogmoed van slechte mensen.
[13] God luistert niet naar lege woorden. De Almachtige kijkt er niet naar om.
[14] En dan zegt u nog dat u Hem niet ziet. Maar uw zaak ligt voor Hem, dus wacht op Hem.
[15] Nu zegt u dat zijn toorn niets uitricht en dat Hij niet let op de ergste overtreding.
[16] Zo doet Job (vervolgde) zijn mond open zonder inhoud. Hij stapelt woorden op zonder kennis.

Job 36

[1] Elihu (hij is mijn God) ging nog verder en zei:
[2] Heb nog even geduld met mij. Ik zal u laten zien dat er nog meer voor God te zeggen is.
[3] Ik haal mijn kennis van ver. Ik geef mijn Maker het recht dat Hem toekomt.
[4] Mijn woorden zijn echt niet vals. Iemand met zuivere kennis staat voor u.
[5] Kijk, God is machtig, maar Hij veracht niemand. Hij is machtig door de kracht van zijn inzicht.
[6] Hij laat de goddeloze niet in leven, maar de armen geeft Hij hun recht.

[7] Hij houdt zijn ogen op de rechtvaardige gericht. Bij koningen op de troon zet Hij hen voor altijd, en zij worden hoog geplaatst.

[8] Maar als zij in boeien vastzitten en gevangen worden gehouden met touwen van ellende,

[9] dan laat Hij hun zien wat zij doen en hoe zij in hun overmoed overtreden.

[10] Hij opent hun oor voor de terechtwijzing en zegt dat zij zich van het onrecht moeten bekeren.

[11] Als zij luisteren en Hem dienen, eindigen zij hun dagen in voorspoed en hun jaren in vreugde.

[12] Maar als zij niet luisteren, komen zij om door het zwaard. Zij sterven zonder kennis.

[13] Wie in hun hart zonder God leven, stapelen toorn op. Zij roepen niet om hulp als Hij hen bindt.

[14] Hun leven sterft in de jeugd. Hun bestaan eindigt bij de tempelhoeren.

[15] Hij redt wie het zwaar heeft door zijn lijden. In de onderdrukking opent Hij hun oor.

[16] Ook u had Hij weggelokt uit de muil van de nood, naar een ruime plaats zonder benauwdheid. Uw tafel zou vol staan met het beste eten.

[17] Maar u hebt het oordeel van de goddelozen op u geladen. Oordeel en recht houden u vast.

[18] Pas op dat de woede u niet tot spot verleidt. Laat een grote losprijs u niet op een dwaalspoor brengen.

[19] Zou uw roepen u uit de nood helpen, of al uw krachtsinspanningen?

[20] Verlang niet naar de nacht waarin volken van hun plaats worden weggehaald.

[21] Pas op, keer u niet naar het onrecht. Juist daarvoor hebt u gekozen, in plaats van voor het lijden.

[22] Kijk, God is verheven door zijn kracht. Wie is een leraar zoals Hij?

[23] Wie heeft Hem zijn weg voorgeschreven? Wie heeft gezegd: U doet onrecht?

[24] Denk eraan dat u zijn werk groot maakt, het werk dat de mensen bezingen.

[25] Alle mensen zien het aan. De mens kijkt ernaar van verre.

[26] Kijk, God is groot, en wij begrijpen Hem niet. Het aantal van zijn jaren is niet te doorgronden.
[27] Want Hij trekt de druppels water omhoog. Uit zijn nevel druppelt de regen neer.
[28] De wolken laten die stromen en gieten hem overvloedig over de mensen uit.
[29] Wie begrijpt hoe de wolken zich uitspreiden en hoe het kraakt in zijn tent?
[30] Kijk, Hij spreidt zijn licht om zich heen en bedekt de bodem van de zee.
[31] Daarmee oordeelt Hij de volken, en Hij geeft voedsel in overvloed.
[32] Met zijn handen bedekt Hij de bliksem en stuurt Hij hem op zijn doel af.
[33] Het gedonder kondigt Hem aan. Zelfs het vee voelt dat er onweer op komst is.

Job 37

[1] Ook mijn hart beeft hiervan en springt op van zijn plaats.
[2] Luister goed naar het rommelen van zijn stem, naar het geluid dat uit zijn mond komt.
[3] Hij stuurt het rechtuit onder de hele hemel, en zijn licht tot aan de randen van de aarde.
[4] Daarna brult zijn stem. Hij dondert met zijn verheven stem en houdt de bliksem niet tegen als zijn stem klinkt.
[5] God dondert wonderlijk met zijn stem. Hij doet grote dingen die wij niet begrijpen.
[6] Hij zegt tegen de sneeuw: Val op de aarde. Zo zegt Hij het ook tegen de regenbui en tegen de zware stortregens.
[7] Dan legt Hij de hand van ieder mens stil, zodat alle mensen zijn werk erkennen.
[8] De dieren trekken zich terug en blijven in hun holen.
[9] Uit zijn kamer komt de storm, en uit de noordenwind de kou.
[10] Door de adem van God komt het ijs, en het brede water wordt hard.

[11] Hij belaadt de wolken met vocht en verstrooit de wolken van zijn licht.
[12] Zij draaien rond zoals Hij ze stuurt, om alles te doen wat Hij opdraagt op de hele bewoonde aarde.
[13] Zo laat Hij ze komen, als straf voor zijn land of als teken van zijn trouw.
[14] Neem dit ter harte, Job (vervolgde). Sta stil en let op de wonderen van God.
[15] Weet u hoe God ze aanstuurt en hoe Hij het licht in zijn wolk laat schijnen?
[16] Weet u hoe de wolken zweven, de wonderen van Hem die volmaakt is in kennis?
[17] Weet u waarom uw kleren warm zijn als de aarde stil ligt onder de zuidenwind?
[18] Hebt u met Hem de hemel uitgespannen, vast als een gegoten spiegel?
[19] Leer ons wat wij tegen Hem moeten zeggen. Wij kunnen door de duisternis niets ordelijk voorleggen.
[20] Moet Hem verteld worden dat ik wil spreken? Als iemand dat wenst, wordt hij verslonden.
[21] Nu kijkt men niet naar het licht dat helder in de hemel staat, als de wind erlangs gaat en de lucht schoonveegt.
[22] Uit het noorden komt een gouden gloed. Om God heen hangt een ontzagwekkende majesteit.
[23] De Almachtige kunnen wij niet doorgronden. Hij is groot van kracht, maar recht en gerechtigheid schendt Hij niet.
[24] Daarom hebben mensen ontzag voor Hem. Hij kijkt niet op tegen wie zichzelf wijs vinden.

Job 38

[1] Toen antwoordde YHWH Job (vervolgde) uit een storm. Hij zei:
[2] Wie is dat, die mijn plan verduistert met woorden zonder kennis?
[3] Maak je klaar als een man. Ik zal je vragen stellen, en jij onderwijst mij.
[4] Waar was je toen ik de aarde grondvestte? Vertel het, als je zoveel inzicht hebt.

[5] Wie heeft haar maten bepaald? Jij weet het vast. Wie heeft het meetlint over haar gespannen?
[6] Waarop zijn haar voetstukken neergezet? Wie heeft haar hoeksteen gelegd,
[7] toen de morgensterren samen juichten en alle hemelse wezens het uitriepen van vreugde?
[8] Wie heeft de zee met deuren afgesloten, toen zij naar buiten brak uit de moederschoot?
[9] Toen maakte ik een wolk tot haar kleed en dikke duisternis tot haar doeken.
[10] Toen stelde ik mijn grens voor haar vast en zette ik grendels en deuren.
[11] Ik zei tegen haar: tot hier en niet verder, hier stuit de hoogmoed van je golven.
[12] Heb jij ooit de morgen bevolen? Heb jij de dageraad zijn plaats gewezen,
[13] zodat hij de randen van de aarde vastpakt en de goddelozen eruit geschud worden?
[14] Dan verandert de aarde als klei onder een zegel. Alles staat erop als de plooien van een kleed.
[15] De goddelozen wordt hun licht ontnomen, en de opgeheven arm wordt gebroken.
[16] Ben je tot bij de bronnen van de zee gekomen? Heb je op de bodem van de diepte gelopen?
[17] Zijn de poorten van de dood aan je getoond? Heb je de poorten van de doodsschaduw gezien?
[18] Heb je de breedte van de aarde overzien? Vertel het, als je dit alles weet.
[19] Waar is de weg naar de plek waar het licht woont? En de duisternis, waar is haar plaats?
[20] Kun jij haar naar haar gebied brengen? Ken je de paden naar haar huis?
[21] Je weet het vast, want je was toen al geboren, en je dagen zijn talrijk.
[22] Ben je bij de voorraadkamers van de sneeuw geweest? Heb je de voorraadkamers van de hagel gezien?
[23] Die houd ik achter voor de tijd van nood, voor de dag van strijd en oorlog.

[24] Waar is de weg waarlangs het licht zich verdeelt en de oostenwind zich over de aarde verspreidt?
[25] Wie heeft een geul gegraven voor de stortregen en een weg voor de bliksem bij de donder,
[26] om te regenen op land waar niemand woont, op de woestijn waar geen mens is,
[27] om het verlaten en verwoeste land te drenken en gras te laten opkomen?
[28] Heeft de regen een vader? Wie heeft de dauwdruppels verwekt?
[29] Uit wiens buik komt het ijs? Wie heeft de rijp van de hemel gebaard?
[30] Het water wordt hard als steen, en de oppervlakte van de diepte vriest dicht.
[31] Kun jij de banden van het Zevengesternte vastmaken of de touwen van de Orion losmaken?
[32] Kun jij de sterrenbeelden op tijd laten opkomen en de Grote Beer met haar jongen leiden?
[33] Ken je de wetten van de hemel? Kun jij zijn heerschappij over de aarde regelen?
[34] Kun jij je stem naar de wolken verheffen, zodat een vloed water je bedekt?
[35] Kun jij de bliksem uitsturen, zodat hij gaat en tegen je zegt: Hier zijn wij?
[36] Wie heeft wijsheid in het binnenste gelegd? Wie heeft het verstand inzicht gegeven?
[37] Wie telt de wolken met wijsheid? Wie kantelt de kruiken van de hemel,
[38] als het stof tot één massa wordt en de kluiten aan elkaar kleven?

Job 39

[1] Jaag jij de prooi voor de leeuwin? Vul jij de honger van de jonge leeuwen,
[2] als zij in hun holen neerhurken en in het struikgewas op de loer liggen?
[3] Wie geeft de raaf zijn voedsel, als zijn jongen tot God roepen en ronddwalen zonder eten?

[4] Weet jij wanneer de steengeiten jongen krijgen? Heb jij gelet op de weeën van de hinden?

[5] Tel jij de maanden die zij volmaken? Weet jij de tijd waarop zij jongen?

[6] Zij hurken neer, brengen hun jongen ter wereld en hun weeën zijn voorbij.

[7] Hun jongen worden sterk en groeien op in het vrije veld. Zij gaan weg en komen niet meer terug.

[8] Wie heeft de wilde ezel vrijgelaten? Wie heeft de touwen van het wilde dier losgemaakt?

[9] Ik heb hem de steppe tot huis gegeven en het zoutland tot woonplaats.

[10] Hij lacht om het lawaai van de stad. Het geschreeuw van een drijver hoort hij niet.

[11] Hij speurt de bergen af voor zijn weide en zoekt naar al wat groen is.

[12] Wil een wilde stier jou dienen? Overnacht hij bij jouw voerbak?

[13] Bind jij hem met touwen aan de voren? Eggt hij achter jou de dalen?

[14] Vertrouw je op hem omdat zijn kracht groot is? Laat je jouw werk aan hem over?

[15] Geloof je dat hij je graan terugbrengt en het op je dorsvloer verzamelt?

[16] De vleugels van de struisvogel klapperen vrolijk. Maar zijn het de vleugels en veren van een ooievaar?

[17] Zij laat haar eieren op de grond achter en laat ze in het zand warm worden.

[18] Zij vergeet dat een voet ze kan verpletteren en dat een wild dier ze kan vertrappen.

[19] Zij is hard voor haar jongen, alsof die niet van haar zijn. Haar moeite is voor niets, maar zij is niet bang.

[20] Want God heeft haar geen wijsheid gegeven en haar geen inzicht toebedeeld.

[21] Maar als zij opspringt en wegrent, lacht zij om het paard en zijn ruiter.

[22] Geef jij het paard zijn kracht? Bekleed jij zijn hals met manen?

[23] Laat jij hem springen als een sprinkhaan? Zijn trotse gesnuif jaagt schrik aan.

[24] Hij stampt in het dal en is blij met zijn kracht. Hij trekt de gewapende vijand tegemoet.

[25] Hij lacht om de angst en schrikt nergens van. Voor het zwaard draait hij zich niet om.
[26] Boven hem rammelt de pijlkoker, de flikkerende speer en de lans.
[27] Sidderend en woest slokt hij de grond op. Hij houdt zich niet in als de hoorn klinkt.
[28] Bij elke hoornstoot hinnikt hij: Vooruit! Van verre ruikt hij de strijd, het donderen van de aanvoerders en het krijgsgeschreeuw.
[29] Vliegt de valk door jouw inzicht en spreidt hij zijn vleugels naar het zuiden?
[30] Stijgt de adelaar op jouw bevel omhoog en bouwt hij zijn nest in de hoogte?
[31] Hij woont en overnacht op de rots, op de punt van de rots en op een vaste plaats.
[32] Van daar speurt hij naar voedsel. Zijn ogen kijken tot in de verte.
[33] Zijn jongen slurpen bloed. Waar gevallenen liggen, daar is hij.
[34] YHWH antwoordde Job (vervolgde) en zei:
[35] Wil iemand die alles beter weet met de Almachtige twisten? Laat wie God aanklaagt maar antwoorden.
[36] Toen antwoordde Job YHWH:
[37] Kijk, ik ben te gering. Wat zou ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond.
[38] Eén keer heb ik gesproken, maar ik antwoord niet meer. Twee keer, maar ik ga niet verder.

Job 40

[1] YHWH antwoordde Job (vervolgde) uit de storm en zei:
[2] Maak je klaar als een man. Ik zal je vragen stellen, en jij onderwijst mij.
[3] Wil je mijn recht opzijzetten? Wil je mij veroordelen om zelf gelijk te krijgen?
[4] Heb jij een arm zoals God? Kun jij donderen met een stem zoals de zijne?
[5] Tooi je dan met hoogheid en verhevenheid. Kleed je in majesteit en glans.

[6] Laat de uitbarstingen van je toorn los. Kijk naar iedere hoogmoedige en verneder hem.

[7] Kijk naar iedere hoogmoedige en breng hem ten onder. Verpletter de goddelozen waar zij staan.

[8] Verberg hen samen in het stof. Sluit hun gezicht op in het verborgene.

[9] Dan zal ook ik je prijzen, omdat je eigen rechterhand je gered heeft.

[10] Kijk naar Behemoth, die ik gemaakt heb net als jou. Hij eet gras als een rund.

[11] Kijk toch, zijn kracht zit in zijn lendenen, zijn macht in de spieren van zijn buik.

[12] Hij maakt zijn staart stijf als een ceder. De pezen van zijn dijen zijn stevig gevlochten.

[13] Zijn botten zijn buizen van brons. Zijn ledematen zijn als staven ijzer.

[14] Hij is het eerste van Gods werken. Alleen zijn Maker kan met het zwaard bij hem komen.

[15] De bergen brengen hem voer. Daar spelen alle dieren van het veld.

[16] Onder lotusbomen ligt hij, verscholen in het riet en het moeras.

[17] De lotusbomen geven hem schaduw. De wilgen bij de beek staan om hem heen.

[18] Kijk, als de rivier kolkt, schrikt hij niet. Hij blijft rustig, al stroomt de Jordaan hem in de bek.

[19] Kan iemand hem vangen terwijl hij toekijkt? Kan iemand hem met haken door de neus boren?

[20] Trek jij de Leviathan met een vishaak omhoog? Bind jij zijn tong met een touw?

[21] Doe jij een riet door zijn neus? Doorboor jij zijn kaak met een haak?

[22] Zal hij je veel smeken? Zal hij vriendelijk tegen je praten?

[23] Zal hij een verbond met je sluiten? Neem jij hem aan als slaaf voor altijd?

[24] Speel jij met hem als met een vogeltje? Bind jij hem vast voor je meisjes?

[25] Verhandelen vissers hem samen? Verdelen zij hem onder de kooplui?

[26] Vul jij zijn huid met harpoenen, of zijn kop met een vissersspeer?

[27] Leg je hand maar eens op hem. Denk aan de strijd, en doe het niet meer.
[28] Kijk, wie op hem hoopt, komt bedrogen uit. Alleen al van de aanblik gaat men neer.

Job 41

[1] Niemand is zo roekeloos dat hij hem wakker maakt. Wie durft dan tegen mij op te staan?
[2] Wie heeft mij iets gegeven dat ik terug moet betalen? Alles onder de hele hemel is van mij.
[3] Ik zal zijn ledematen niet verzwijgen, en niet zijn kracht en zijn prachtige bouw.
[4] Wie tilt zijn bovenste huid op? Wie komt met een dubbel gebit bij hem in de buurt?
[5] Wie opent de deuren van zijn muil? Rondom zijn tanden hangt schrik.
[6] Zijn rug is een rij schilden, gesloten als met een strak zegel.
[7] Het ene sluit zo dicht op het andere aan dat er geen lucht tussen komt.
[8] Zij kleven aan elkaar en grijpen in elkaar, zodat zij niet los te maken zijn.
[9] Als hij niest, flitst er licht. Zijn ogen zijn als de stralen van de dageraad.
[10] Uit zijn muil komen fakkels. Vurige vonken springen eruit.
[11] Uit zijn neusgaten komt rook, als uit een kokende pot op een vuur van riet.
[12] Zijn adem zet kolen in vlam. Uit zijn muil komt een vuurgloed.
[13] In zijn nek zit zijn kracht. Voor hem uit springt de schrik.
[14] De lappen van zijn vlees kleven aan elkaar. Zij zitten muurvast en wijken niet.
[15] Zijn hart is hard als steen, hard als de onderste molensteen.
[16] Als hij zich opricht, deinzen de sterken terug. Van schrik raken zij het spoor bijster.
[17] Een zwaard dat hem raakt, houdt geen stand. Speer, pijl of pantser evenmin.
[18] IJzer is voor hem als stro, en brons als vermolmd hout.
[19] Een pijl jaagt hem niet op de vlucht. Slingerstenen worden voor hem kaf.

[20] Een knots is voor hem als een strootje. Hij lacht om het suizen van de speer.
[21] Aan zijn onderkant zitten scherpe scherven. Hij ploegt door de modder als een dorsslee.
[22] Hij laat de diepte koken als een pot. De zee maakt hij tot een ketel met zalf.
[23] Achter zich laat hij een lichtend spoor. De diepte lijkt wel grijs haar.
[24] Op aarde is niets aan hem gelijk. Hij is gemaakt om nergens bang voor te zijn.
[25] Hij kijkt neer op alles wat hoog is. Hij is koning over alle trotse dieren.

Job 42

[1] Toen antwoordde Job (vervolgde) YHWH:
[2] Ik weet dat U alles kunt. Geen plan van U is te stuiten.
[3] U vroeg: Wie is het die mijn plan verduistert zonder kennis? Ik heb gesproken zonder te begrijpen, over wonderen die te groot voor mij zijn.
[4] Luister toch, zei U, dan zal ik spreken. Ik zal U vragen stellen, en U onderwijst mij.
[5] Van horen zeggen kende ik U. Maar nu heeft mijn oog U gezien.
[6] Daarom neem ik alles terug en heb ik berouw, in stof en as.
[7] Nadat YHWH die woorden tot Job gesproken had, zei Hij tegen Elifaz (God is fijn goud) uit Theman: Ik ben woedend op jou en op je twee vrienden. Jullie hebben niet juist over mij gesproken, zoals mijn dienaar Job wel deed.
[8] Neem nu zeven stieren en zeven rammen. Ga naar mijn dienaar Job en breng een brandoffer voor jezelf. Laat mijn dienaar Job voor jullie bidden. Dan zal ik naar hem luisteren en jullie niet naar je dwaasheid behandelen. Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, zoals mijn dienaar Job wel deed.
[9] Toen gingen Elifaz uit Theman, Bildad (oude vriendschap) uit Suah en Zofar uit Naäma weg. Zij deden wat YHWH gezegd had, en YHWH luisterde naar Job.
[10] YHWH bracht een keer in het lot van Job toen hij voor zijn vrienden gebeden had. Hij gaf Job het dubbele van alles wat hij gehad had.

[11] Al zijn broers en zussen kwamen bij hem, met iedereen die hem vroeger gekend had. Zij aten bij hem thuis en toonden hun medeleven. Zij troostten hem over al het kwaad dat YHWH over hem gebracht had. Ieder gaf hem een geldstuk en een gouden ring.
[12] YHWH zegende het latere leven van Job meer dan zijn eerste. Hij kreeg veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen.
[13] Ook kreeg hij zeven zonen en drie dochters.
[14] De eerste noemde hij Jemima (duif), de tweede Kezia (kassia) en de derde Keren-Happuch.
[15] In het hele land waren geen vrouwen zo mooi als de dochters van Job. Hun vader gaf hun een erfdeel naast hun broers.
[16] Job leefde daarna nog honderdveertig jaar. Hij zag zijn kinderen en kleinkinderen, tot in het vierde geslacht.
[17] Toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven.

Psalmen

Psalmen 1

[1] Gelukkig is de mens die niet meegaat met het plan van goddelozen. Hij blijft niet staan op de weg van zondaars en zit niet bij spotters.

[2] Maar hij houdt van de wet van YHWH. Dag en nacht denkt hij over Zijn wet na.

[3] Hij zal zijn als een boom, geplant aan het water. Die geeft zijn vrucht op tijd en zijn blad verwelkt niet. Alles wat hij doet, zal lukken.

[4] Zo gaat het niet met de goddelozen. Zij zijn als kaf dat de wind wegblaast.

[5] Daarom zullen de goddelozen niet standhouden in het gericht. De zondaars zullen niet staan in de kring van de rechtvaardigen.

[6] Want YHWH kent de weg van de rechtvaardigen. Maar de weg van de goddelozen loopt dood.

Psalmen 2

[1] Waarom komen de volken in opstand? Waarom bedenken zij zinloze plannen?

[2] De koningen van de aarde stellen zich op. De vorsten spannen samen tegen YHWH en tegen Zijn Gezalfde. Zij zeggen:

[3] Laten wij hun banden stukbreken en hun touwen van ons afgooien.

[4] Hij die in de hemel woont, lacht. De Heer bespot hen.

[5] Dan spreekt Hij tot hen in Zijn toorn. In Zijn woede jaagt Hij hun schrik aan.

[6] Ik heb mijn Koning zelf aangesteld op Sion, mijn heilige berg.

[7] Ik zal het besluit bekendmaken. YHWH heeft tegen mij gezegd: Jij bent mijn Zoon. Vandaag heb ik je verwekt.

[8] Vraag het van mij, dan geef ik je de volken als erfdeel en de einden van de aarde als bezit.

[9] Je zult hen verpletteren met een ijzeren scepter. Je zult hen stukslaan als aardewerk.

[10] Wees dan verstandig, koningen. Laat je onderwijzen, rechters van de aarde.

[11] Dien YHWH met ontzag en juich met beven.

[12] Kus de Zoon, anders wordt Hij boos en gaan jullie onderweg te gronde. Want Zijn toorn ontbrandt zomaar. Gelukkig is iedereen die bij Hem schuilt.

Psalmen 3

[1] Een psalm van David (geliefde), toen hij vluchtte voor zijn zoon Absalom (vader is vrede).

[2] YHWH, wat zijn mijn tegenstanders talrijk geworden! Velen staan tegen mij op.

[3] Velen zeggen over mij: God zal hem niet redden. Sela.

[4] Maar U, YHWH, bent een schild om mij heen. U bent mijn eer en U heft mijn hoofd omhoog.

[5] Ik riep hardop tot YHWH en Hij antwoordde mij vanaf Zijn heilige berg. Sela.

[6] Ik ging liggen en sliep. Ik werd wakker, want YHWH hield mij vast.

[7] Ik ben niet bang voor tienduizenden mensen die zich rondom tegen mij opstellen.

[8] Sta op, YHWH, red mij, mijn God. Want U hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen. U hebt de tanden van de goddelozen gebroken.

[9] Bij YHWH is de redding. Uw zegen is over Uw volk. Sela.

Psalmen 4

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, bij snaarspel.

[2] Antwoord mij als ik roep, God die mij recht doet. In de benauwdheid maakte U ruimte voor mij. Wees mij genadig en luister naar mijn gebed.

[3] Mensen, hoelang blijven jullie mijn eer te schande maken? Hoelang houden jullie van leegheid en zoeken jullie de leugen? Sela.

[4] Weet toch dat YHWH Zijn trouwe dienaar heeft uitgekozen. YHWH hoort mij als ik tot Hem roep.

[5] Word maar boos, maar zondig niet. Denk erover na op je bed en wees stil. Sela.

[6] Breng eerlijke offers en vertrouw op YHWH.

[7] Velen zeggen: wie laat ons het goede zien? Laat het licht van Uw gezicht over ons schijnen, YHWH.

[8] U hebt mijn hart meer vreugde gegeven dan zij hebben als hun koren en hun wijn overvloedig zijn.

[9] In vrede ga ik liggen en slaap ik meteen. Want U alleen, YHWH, laat mij veilig wonen.

Psalmen 5

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, bij fluitspel.

[2] YHWH, luister naar mijn woorden. Let op mijn zuchten.

[3] Hoor mijn roep om hulp, mijn Koning en mijn God. Want tot U bid ik.

[4] 's Morgens, YHWH, hoort U mijn stem. 's Morgens leg ik alles voor U neer en wacht ik af.

[5] Want U bent geen God die blij is met goddeloosheid. Wie kwaad doet, mag niet bij U blijven.

[6] Opscheppers kunnen niet voor Uw ogen bestaan. U haat iedereen die onrecht doet.

[7] U vernietigt wie leugens spreken. Van moordenaars en bedriegers heeft YHWH een afkeer.

[8] Maar ik mag Uw huis binnengaan, door Uw grote trouw. Vol ontzag zal ik mij buigen naar Uw heilige tempel.

[9] YHWH, leid mij in Uw gerechtigheid, want mijn vijanden loeren op mij. Maak Uw weg recht voor mij.

[10] Want in hun mond is niets betrouwbaars. Hun binnenste is vol verderf. Hun keel is een open graf en met hun tong vleien zij.

[11] Verklaar hen schuldig, God. Laat hun plannen mislukken. Verdrijf hen om hun vele overtredingen, want zij zijn opstandig tegen U.

[12] Maar laat iedereen die bij U schuilt voor altijd blij zijn. Laat hen juichen, want U beschermt hen. Laat wie Uw naam liefhebben juichen om U.

[13] Want U, YHWH, zegent de rechtvaardige. U omringt hem met Uw goedheid als met een schild.

Psalmen 6

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, bij snaarspel, op de wijs van de achtste.

[2] YHWH, straf mij niet in Uw toorn. Sla mij niet in Uw woede.

[3] Wees mij genadig, YHWH, want ik ben uitgeput. Genees mij, YHWH, want mijn botten beven.

[4] Ja, mijn ziel beeft hevig. En U, YHWH, hoelang nog?

[5] Kom terug, YHWH, red mijn leven. Bevrijd mij, want U bent trouw.

[6] Want in de dood denkt niemand aan U. Wie zou U prijzen in het graf?

[7] Ik ben moe van het zuchten. Elke nacht maak ik mijn bed nat; ik doorweek mijn matras met tranen.

[8] Mijn ogen zijn dof van verdriet; zij zijn oud geworden door al mijn tegenstanders.

[9] Ga weg van mij, jullie allemaal die onrecht doen. Want YHWH heeft mijn huilen gehoord.

[10] YHWH heeft mijn smeken gehoord. YHWH neemt mijn gebed aan.

[11] Al mijn vijanden zullen diep beschaamd en verbijsterd worden. Zij zullen zich omdraaien en in een ogenblik beschaamd staan.

Psalmen 7

[1] Een klaaglied van David (geliefde), dat hij voor YHWH zong over de woorden van Cusch (zwart), uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand).

[2] YHWH, mijn God, bij U schuil ik. Red mij van al mijn achtervolgers en bevrijd mij.

[3] Anders verscheurt hij mij als een leeuw en sleept hij mij weg, terwijl niemand mij redt.

[4] YHWH, mijn God, als ik dit gedaan heb, als er onrecht aan mijn handen kleeft,

[5] als ik kwaad vergolden heb aan wie in vrede met mij leefde, terwijl ik juist wie mij zonder reden benauwde heb gered,

[6] laat dan de vijand mij achtervolgen en inhalen. Laat hem mijn leven de grond in trappen en mijn eer in het stof leggen. Sela.

[7] Sta op, YHWH, in Uw toorn. Verhef U tegen de woede van mijn belagers. Word wakker voor mij; U hebt het gericht bevolen.

[8] Laat de menigte van volken zich om U verzamelen. Keer daarboven terug naar de hoogte.

[9] YHWH spreekt recht over de volken. Doe mij recht, YHWH, naar mijn gerechtigheid en naar mijn onschuld.

[10] Laat het kwaad van de goddelozen ophouden en maak de rechtvaardige vast. U die harten en nieren beproeft, rechtvaardige God.

[11] Mijn schild is bij God, die redt wie oprecht van hart zijn.

[12] God is een rechtvaardige Rechter, een God die elke dag toornt.

[13] Als iemand zich niet bekeert, dan wet Hij Zijn zwaard. Hij spant Zijn boog en legt aan.

[14] Hij maakt dodelijke wapens voor hem klaar. Zijn pijlen maakt Hij tot brandende pijlen.

[15] Kijk, hij is zwanger van onrecht. Hij draagt kwaad in zich en baart leugen.

[16] Hij groef een kuil en maakte die diep. Maar hij is zelf in de put gevallen die hij gemaakt heeft.

17 Zijn kwaad keert terug op zijn eigen hoofd. Zijn geweld daalt neer op zijn eigen schedel.
18 Ik zal YHWH prijzen om Zijn gerechtigheid. Ik zal zingen voor de naam van YHWH, de Allerhoogste.

Psalmen 8

1 Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van de Gittith.
2 YHWH, onze Heer, hoe machtig is Uw naam op heel de aarde! U hebt Uw majesteit boven de hemel gezet.
3 Uit de mond van kinderen en baby's hebt U een sterke muur gebouwd. Dat deed U om Uw tegenstanders, om de vijand en de wraakzuchtige het zwijgen op te leggen.
4 Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren die U hebt neergezet,
5 wat is dan de mens, dat U aan hem denkt? Wat is een mensenkind, dat U naar hem omziet?
6 Toch hebt U hem bijna goddelijk gemaakt. U hebt hem gekroond met eer en majesteit.
7 U laat hem heersen over het werk van Uw handen. U hebt alles onder zijn voeten gelegd:
8 alle schapen en runderen, en ook de dieren van het veld,
9 de vogels van de hemel en de vissen van de zee, alles wat de paden van de zee doorkruist.
10 YHWH, onze Heer, hoe machtig is Uw naam op heel de aarde!

Psalmen 9

1 Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van Muth-Labben.
2 Ik zal YHWH prijzen met heel mijn hart. Ik zal al Uw wonderen vertellen.

[3] Ik zal blij zijn en juichen om U. Ik zal zingen voor Uw naam, Allerhoogste.
[4] Want mijn vijanden zijn teruggedeinsd. Zij struikelden en kwamen om voor Uw gezicht.
[5] Want U hebt mijn recht en mijn zaak behartigd. U bent op de troon gaan zitten als een rechtvaardige Rechter.
[6] U hebt de volken bestraft en de goddeloze vernietigd. U hebt hun naam voor altijd uitgewist.
[7] Vijand, je bent voorgoed verwoest. Je hebt steden uitgeroeid, maar de herinnering aan hen is met hen verdwenen.
[8] Maar YHWH zal voor altijd zitten. Hij heeft Zijn troon klaargezet voor het gericht.
[9] Hij zal de wereld rechtvaardig oordelen. Hij zal eerlijk recht spreken over de volken.
[10] YHWH zal een burcht zijn voor wie onderdrukt wordt, een burcht in tijden van nood.
[11] Wie Uw naam kennen, zullen op U vertrouwen. Want U, YHWH, laat wie U zoeken niet in de steek.
[12] Zing voor YHWH, die op Sion woont. Vertel onder de volken wat Hij gedaan heeft.
[13] Want Hij zoekt vergoten bloed en Hij denkt eraan. Het roepen van de ellendigen vergeet Hij niet.
[14] Wees mij genadig, YHWH. Zie hoe mijn vijanden mij vernederen. U tilt mij op uit de poorten van de dood.
[15] Dan zal ik al Uw lof vertellen in de poorten van de dochter van Sion. Dan zal ik juichen om Uw redding.
[16] De volken zijn gezonken in de kuil die zij zelf gemaakt hadden. Hun voet raakte verstrikt in het net dat zij verborgen hadden.
[17] YHWH heeft zich bekendgemaakt; Hij heeft recht gedaan. De goddeloze is verstrikt in het werk van zijn eigen handen. Higgajon. Sela.
[18] De goddelozen keren terug naar het dodenrijk, alle volken die God vergeten.

[19] Want de arme wordt niet voor altijd vergeten. De hoop van de ellendigen gaat niet voorgoed verloren.
[20] Sta op, YHWH, laat de mens niet sterker worden. Laat de volken voor U geoordeeld worden.
[21] YHWH, jaag hun schrik aan. Laat de volken weten dat zij maar mensen zijn. Sela.

Psalmen 10

[1] YHWH, waarom staat U zo ver weg? Waarom verbergt U zich in tijden van nood?
[2] In zijn hoogmoed jaagt de goddeloze de arme op. Laat hen gevangen worden in de plannen die zij bedacht hebben.
[3] Want de goddeloze schept op over zijn eigen verlangen. Hij prijst de hebzuchtige en veracht YHWH.
[4] De goddeloze steekt zijn neus in de lucht en vraagt niets. Al zijn gedachten zijn: er is geen God.
[5] Zijn wegen lijken altijd te lukken. Uw oordelen zijn hoog en ver van hem. Al zijn tegenstanders blaast hij weg.
[6] Hij zegt in zijn hart: ik zal niet wankelen. Van geslacht op geslacht zal mij geen kwaad overkomen.
[7] Zijn mond is vol vloek, bedrog en list. Onder zijn tong zit onheil en onrecht.
[8] Hij ligt op de loer bij de dorpen. In het verborgene doodt hij de onschuldige. Zijn ogen loeren naar de arme.
[9] Hij ligt op de loer in een schuilplaats, als een leeuw in zijn hol. Hij loert om de arme te grijpen. Hij grijpt de arme en sleept hem mee in zijn net.
[10] Hij duikt in elkaar en bukt zich, en de arme valt in zijn sterke klauwen.
[11] Hij zegt in zijn hart: God is het vergeten. Hij heeft Zijn gezicht verborgen en ziet het nooit.
[12] Sta op, YHWH God, hef Uw hand op. Vergeet de ellendigen niet.

[13] Waarom veracht de goddeloze God? Waarom zegt hij in zijn hart: U vraagt er toch niet naar?
[14] U ziet het wel. U kijkt naar het onrecht en het verdriet en neemt het in Uw hand. De arme vertrouwt op U; U bent de helper van de wees.
[15] Breek de arm van de goddeloze en de kwaadaardige. Zoek zijn goddeloosheid op tot U er niets meer van vindt.
[16] YHWH is Koning voor eeuwig en altijd. De volken zijn uit Zijn land verdwenen.
[17] YHWH, U hebt het verlangen van de zachtmoedigen gehoord. U zult hun hart sterk maken en Uw oor zal luisteren.
[18] U doet recht aan de wees en de onderdrukte. Dan zal een mens van de aarde niet langer schrik aanjagen.

Psalmen 11

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider. Bij YHWH schuil ik. Hoe kunnen jullie dan tegen mij zeggen: vlucht als een vogel naar je bergen?
[2] Want kijk, de goddelozen spannen de boog. Zij leggen hun pijl op de pees om in het donker te schieten op wie oprecht van hart zijn.
[3] Als de fundamenten omvergegooid worden, wat kan de rechtvaardige dan nog doen?
[4] YHWH is in Zijn heilige tempel. De troon van YHWH staat in de hemel. Zijn ogen kijken toe; Zijn blik toetst de mensen.
[5] YHWH toetst de rechtvaardige. Maar Hij haat de goddeloze en wie van geweld houdt.
[6] Hij zal op de goddelozen vurige kolen en zwavel laten regenen. Een verzengende wind zal hun deel zijn.
[7] Want YHWH is rechtvaardig en Hij houdt van gerechtigheid. Wie oprecht is, zal Zijn gezicht zien.

Psalmen 12

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van de achtste.

[2] Help toch, YHWH, want er is geen trouwe mens meer. De betrouwbare mensen zijn zeldzaam geworden.

[3] Zij liegen tegen elkaar, met vleiende lippen. Zij spreken met een dubbel hart.

[4] Laat YHWH alle vleiende lippen afsnijden en elke opschepperige tong.

[5] Zij zeggen: met onze tong winnen wij. Onze lippen zijn van ons; wie is de baas over ons?

[6] Om de verwoesting van de ellendigen en het kreunen van de armen zal ik nu opstaan, zegt YHWH. Ik zal redding brengen aan wie ernaar snakt.

[7] De woorden van YHWH zijn zuivere woorden. Zij zijn als zilver, gesmolten in een oven van klei, zeven keer gezuiverd.

[8] U, YHWH, zult hen bewaren. U zult hen voor altijd beschermen tegen dit geslacht.

[9] Overal lopen de goddelozen rond, als het laagste onder de mensen hoog geprezen wordt.

Psalmen 13

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.

[2] Hoelang nog, YHWH? Zult U mij voor altijd vergeten? Hoelang verbergt U Uw gezicht voor mij?

[3] Hoelang moet ik nog met zorgen worstelen en elke dag verdriet in mijn hart hebben? Hoelang staat mijn vijand boven mij?

[4] Kijk toch, antwoord mij, YHWH, mijn God. Geef licht aan mijn ogen, zodat ik niet in de dood wegzink.

[5] Anders zegt mijn vijand: ik heb hem overwonnen. Dan juichen mijn tegenstanders als ik wankel.

[6] Maar ik vertrouw op Uw trouw. Mijn hart zal juichen om Uw redding.

[7] Ik zal zingen voor YHWH, want Hij is goed voor mij geweest.

Psalmen 14

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: er is geen God. Zij richten alles te gronde en doen afschuwelijke dingen. Er is niemand die goed doet.

[2] YHWH kijkt uit de hemel naar de mensen. Hij wil zien of iemand verstandig is en God zoekt.

[3] Zij zijn allemaal afgedwaald; samen zijn zij bedorven. Er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

[4] Hebben zij dan geen inzicht, al die mensen die onrecht doen? Zij eten mijn volk op alsof zij brood eten. YHWH roepen zij niet aan.

[5] Daar worden zij door grote angst overvallen. Want God is bij het geslacht van de rechtvaardige.

[6] Jullie lachen om het plan van de arme. Maar YHWH is zijn toevlucht.

[7] Kwam de redding voor Israël (die met God strijdt) maar uit Sion! Als YHWH het lot van Zijn volk keert, dan zal Jakob (hij houdt de hiel vast) juichen en Israël blij zijn.

Psalmen 15

[1] Een psalm van David (geliefde). YHWH, wie mag verblijven in Uw tent? Wie mag wonen op Uw heilige berg?

[2] Wie oprecht leeft en doet wat goed is en met zijn hart de waarheid spreekt.

[3] Wie niet roddelt met zijn tong, zijn vrienden geen kwaad doet en geen schande spreekt over zijn naaste.

[4] Wie de verwerpelijke mens veracht, maar wie ontzag voor YHWH hebben, eert. Wie een belofte houdt, ook als het hem schade doet.

[5] Wie zijn geld niet uitleent tegen rente en geen geschenk aanneemt tegen de onschuldige. Wie dit doet, zal nooit wankelen.

Psalmen 16

[1] Een gedicht van David (geliefde). Bewaar mij, God, want bij U schuil ik.

[2] Ik heb tegen YHWH gezegd: U bent mijn Heer. Mijn geluk is bij U alleen.

[3] De heiligen die in het land zijn, zijn de edelen. In hen vind ik al mijn vreugde.

[4] Wie een andere god achternalopen, zullen veel verdriet hebben. Ik zal hun drankoffers van bloed niet brengen en hun namen niet op mijn lippen nemen.

[5] YHWH is mijn erfdeel en mijn beker. U houdt mijn lot in Uw hand.

[6] Het meetlint viel voor mij in mooi gebied. Ja, ik ben blij met mijn erfdeel.

[7] Ik zal YHWH prijzen, die mij raad geeft. Zelfs in de nacht spreekt mijn hart mij toe.

[8] Ik houd YHWH altijd voor ogen. Omdat Hij aan mijn rechterhand is, zal ik niet wankelen.

[9] Daarom is mijn hart blij en juicht mijn ziel. Ook mijn lichaam zal veilig rusten.

[10] Want U zult mij niet aan het dodenrijk overlaten. U zult niet toelaten dat Uw trouwe dienaar het graf ziet.

[11] U maakt mij het pad van het leven bekend. Bij U is overvloedige vreugde. Aan Uw rechterhand is geluk, voor altijd.

Psalmen 17

[1] Een gebed van David (geliefde). YHWH, luister naar een eerlijke zaak. Let op mijn roepen. Hoor mijn gebed; het komt van eerlijke lippen.

[2] Laat mijn recht van U uitgaan. Laat Uw ogen zien wat eerlijk is.

[3] U hebt mijn hart getoetst en het 's nachts onderzocht. U hebt mij gekeurd en niets gevonden. Wat ik denk, gaat mijn mond niet te buiten.

[4] Wat de daden van mensen betreft: ik heb mij naar het woord van Uw lippen gehouden en de paden van de geweldenaar gemeden.

[5] Mijn stappen bleven in Uw sporen; mijn voeten wankelden niet.

[6] Ik roep U aan, want U antwoordt mij, God. Neig Uw oor naar mij en hoor mijn woorden.

[7] Toon Uw wonderbare trouw. U redt wie bij U schuilen van wie opstaan tegen Uw rechterhand.

[8] Bewaar mij als de appel van Uw oog. Verberg mij in de schaduw van Uw vleugels,

[9] voor de goddelozen die mij bestoken, voor mijn doodsvijanden die mij omringen.

[10] Zij sluiten hun harde hart af. Met hun mond spreken zij hoogmoedig.

[11] Zij omsingelen ons bij elke stap. Zij loeren op ons om ons tegen de grond te gooien.

[12] Hij lijkt op een leeuw die wil verscheuren, op een jonge leeuw die in een schuilplaats ligt.

[13] Sta op, YHWH, kom hem tegemoet en werp hem neer. Bevrijd mij met Uw zwaard van de goddeloze.

[14] Bevrijd mij met Uw hand van mensen, YHWH, van mensen van deze wereld. Hun deel is in dit leven. U vult hun buik met Uw voorraad. Hun kinderen worden verzadigd en zij laten de rest na aan hun kleinkinderen.

[15] Maar ik zal Uw gezicht zien in gerechtigheid. Als ik wakker word, zal ik verzadigd zijn met Uw aanblik.

Psalmen 18

[1] Voor de koorleider. Een psalm van David (geliefde), de knecht van YHWH. Hij sprak deze woorden tot YHWH op de dag dat YHWH hem gered had. Toen bevrijdde Hij hem uit de hand van al zijn vijanden en van Saul (gevraagd).

[2] Hij zei: Ik heb U lief, YHWH, mijn kracht.

[3] YHWH is mijn rots, mijn burcht en mijn bevrijder. Mijn God is mijn rots, bij wie ik schuil. Hij is mijn schild, de hoorn van mijn redding, mijn veilige hoogte.

[4] Ik riep YHWH aan, die alle lof verdient, en ik werd gered van mijn vijanden.

[5] Banden van de dood hadden mij omringd. Stromen van verderf joegen mij angst aan.

[6] Banden van het dodenrijk omringden mij. Strikken van de dood kwamen op mij af.
[7] In mijn nood riep ik YHWH aan; ik riep tot mijn God. Hij hoorde mijn stem vanuit Zijn tempel. Mijn roep om hulp bereikte Zijn oren.
[8] Toen schudde en beefde de aarde. De fundamenten van de bergen trilden en schudden, want Hij was woedend.
[9] Rook steeg op uit Zijn neus en verterend vuur kwam uit Zijn mond. Kolen werden erdoor aangestoken.
[10] Hij boog de hemel en daalde neer. Donkere wolken waren onder Zijn voeten.
[11] Hij reed op een cherub en vloog. Ja, Hij zweefde op de vleugels van de wind.
[12] Hij maakte duisternis tot Zijn schuilplaats. Om Hem heen was Zijn tent: donker water en dikke wolken.
[13] Door de glans voor Hem uit dreven Zijn wolken weg, met hagel en vurige kolen.
[14] YHWH donderde in de hemel. De Allerhoogste liet Zijn stem klinken, met hagel en vurige kolen.
[15] Hij schoot Zijn pijlen af en verstrooide hen. Hij slingerde bliksems en joeg hen op de vlucht.
[16] De beddingen van het water werden zichtbaar. De fundamenten van de wereld kwamen bloot te liggen, door Uw dreigen, YHWH, door de adem uit Uw neus.
[17] Hij stak Zijn hand uit vanuit de hoogte en greep mij. Hij trok mij op uit het diepe water.
[18] Hij redde mij van mijn sterke vijand en van wie mij haatten, want zij waren sterker dan ik.
[19] Zij overvielen mij op de dag van mijn ongeluk. Maar YHWH was mijn steun.
[20] Hij bracht mij in de vrijheid. Hij redde mij, want Hij had vreugde in mij.
[21] YHWH deed mij naar mijn gerechtigheid. Hij gaf mij terug naar de reinheid van mijn handen.
[22] Want ik heb de wegen van YHWH gehouden. Ik ben niet goddeloos van mijn God afgeweken.

[23] Want al Zijn regels hield ik voor ogen. Zijn wetten deed ik niet van mij weg.
[24] Ik was oprecht tegenover Hem en bewaarde mij voor mijn schuld.
[25] Zo gaf YHWH mij terug naar mijn gerechtigheid, naar de reinheid van mijn handen voor Zijn ogen.
[26] Tegenover wie trouw is, bent U trouw. Tegenover wie oprecht is, bent U oprecht.
[27] Tegenover wie zuiver is, bent U zuiver. Maar tegenover wie krom is, bent U onverzettelijk.
[28] Want U redt het onderdrukte volk. Maar hoogmoedige ogen vernedert U.
[29] Want U laat mijn lamp schijnen. YHWH, mijn God, maakt mijn duisternis licht.
[30] Want met U ren ik op een bende af. Met mijn God spring ik over een muur.
[31] De weg van God is volmaakt. Het woord van YHWH is zuiver. Hij is een schild voor iedereen die bij Hem schuilt.
[32] Want wie is God, behalve YHWH? Wie is een rots, behalve onze God?
[33] Het is God die mij met kracht omgordt en mijn weg volmaakt maakt.
[34] Hij maakt mijn voeten als die van een hinde. Hij laat mij staan op mijn hoogten.
[35] Hij leert mijn handen om te strijden, zodat mijn armen een bronzen boog kunnen spannen.
[36] U gaf mij het schild van Uw redding. Uw rechterhand steunde mij. Uw zorg maakte mij groot.
[37] U maakte ruimte voor mijn stappen. Mijn enkels zwikten niet.
[38] Ik achtervolgde mijn vijanden en haalde hen in. Ik keerde niet terug voordat ik hen vernietigd had.
[39] Ik verpletterde hen, zodat zij niet meer konden opstaan. Zij vielen onder mijn voeten.
[40] Want U omgordde mij met kracht voor de strijd. U liet wie tegen mij opstonden voor mij buigen.
[41] U liet mijn vijanden voor mij vluchten. Wie mij haatten, vernietigde ik.

[42] Zij riepen, maar er was geen redder. Zij riepen tot YHWH, maar Hij antwoordde hun niet.
[43] Toen vermaalde ik hen als stof voor de wind. Ik veegde hen weg als modder op straat.
[44] U hebt mij gered uit de twist van het volk. U stelde mij aan als hoofd van de volken. Een volk dat ik niet kende, diende mij.
[45] Zodra zij van mij hoorden, gehoorzaamden zij mij. Vreemden kropen voor mij.
[46] Vreemden verloren de moed en kwamen bevend uit hun burchten.
[47] YHWH leeft! Geprezen zij mijn rots! Verhoogd zij de God die mij redt!
[48] Het is God die mij recht verschaft en volken aan mij onderwerpt.
[49] Hij redt mij van mijn vijanden. Ja, U tilt mij op boven wie tegen mij opstaan. U bevrijdt mij van de gewelddadige man.
[50] Daarom zal ik U prijzen onder de volken, YHWH. Ik zal zingen voor Uw naam.
[51] Hij geeft Zijn koning grote overwinningen. Hij is trouw aan Zijn gezalfde, aan David en aan zijn nageslacht, voor altijd.

Psalmen 19

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.
[2] De hemel vertelt de eer van God. Het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen.
[3] De ene dag geeft het door aan de andere. De ene nacht maakt het bekend aan de andere.
[4] Er is geen spraak en er zijn geen woorden; hun stem wordt niet gehoord.
[5] Toch gaat hun boodschap over heel de aarde en hun woorden tot aan het einde van de wereld. Daar heeft Hij een tent gezet voor de zon.
[6] Zij komt tevoorschijn als een bruidegom uit zijn kamer. Zij is blij als een held die zijn baan loopt.

[7] Zij komt op aan het ene einde van de hemel en loopt haar baan tot het andere einde. Niets blijft verborgen voor haar gloed.

[8] De wet van YHWH is volmaakt; zij geeft de mens nieuwe kracht. De getuigenis van YHWH is betrouwbaar; zij maakt de eenvoudige wijs.

[9] De bevelen van YHWH zijn eerlijk; zij maken het hart blij. Het gebod van YHWH is zuiver; het geeft licht aan de ogen.

[10] Het ontzag voor YHWH is rein; het blijft voor altijd. De regels van YHWH zijn waar; samen zijn zij rechtvaardig.

[11] Zij zijn kostbaarder dan goud, ja dan veel zuiver goud. Zij zijn zoeter dan honing, dan honing uit de raat.

[12] Ook Uw dienaar wordt erdoor gewaarschuwd. Wie ze houdt, krijgt een grote beloning.

[13] Wie ziet zijn eigen fouten? Reinig mij van wat ik niet eens weet.

[14] Houd Uw dienaar ook terug van hoogmoed. Laat die niet over mij heersen. Dan zal ik oprecht zijn en vrij van grote overtreding.

[15] Laat de woorden van mijn mond en de gedachten van mijn hart U bevallen, YHWH, mijn rots en mijn verlosser.

Psalmen 20

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.

[2] Moge YHWH je antwoorden op de dag van nood. Moge de naam van de God van Jakob (hij houdt de hiel vast) je beschermen.

[3] Moge Hij je hulp sturen vanuit het heiligdom en je steunen vanuit Sion.

[4] Moge Hij aan al je graanoffers denken en je brandoffer aannemen. Sela.

[5] Moge Hij je geven wat je hart verlangt en al je plannen laten slagen.

[6] Wij zullen juichen om Uw redding. In de naam van onze God zullen wij de vlaggen hijsen. Moge YHWH al je wensen vervullen.

[7] Nu weet ik dat YHWH Zijn gezalfde redt. Hij zal hem antwoorden uit Zijn heilige hemel, met de machtige redding van Zijn rechterhand.

[8] Sommigen vertrouwen op wagens en anderen op paarden. Maar wij vertrouwen op de naam van YHWH, onze God.

[9] Zij zakken door de knieën en vallen. Maar wij staan op en blijven staan.

[10] YHWH, red de koning. Antwoord ons op de dag dat wij roepen.

Psalmen 21

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.

[2] YHWH, de koning is blij om Uw kracht. Wat juicht hij om Uw redding!

[3] U hebt hem gegeven wat zijn hart verlangde. Wat hij met zijn lippen vroeg, hebt U hem niet geweigerd. Sela.

[4] Want U komt hem tegemoet met rijke zegen. U zet een kroon van zuiver goud op zijn hoofd.

[5] Hij vroeg U om leven en U gaf het hem: lengte van dagen, voor eeuwig en altijd.

[6] Groot is zijn eer door Uw redding. U hebt hem majesteit en glans gegeven.

[7] Want U maakt hem tot een zegen voor altijd. U maakt hem blij met de vreugde van Uw aanwezigheid.

[8] Want de koning vertrouwt op YHWH. Door de trouw van de Allerhoogste zal hij niet wankelen.

[9] Uw hand zal al Uw vijanden vinden. Uw rechterhand zal vinden wie U haten.

[10] U zult hen maken als een brandende oven op het moment dat U verschijnt. YHWH zal hen in Zijn toorn verslinden en het vuur zal hen verteren.

[11] U zult hun nageslacht van de aarde wegvagen en hun kinderen uit de mensheid.

[12] Want zij smeedden kwaad tegen U. Zij bedachten een plan, maar het lukte hun niet.

[13] Want U zult hen laten vluchten. Met Uw boogpezen richt U op hun gezicht.

[14] Verhef U, YHWH, in Uw kracht. Dan zullen wij zingen en Uw macht bezingen met liederen.

Psalmen 22

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van De hinde van de dageraad.

[2] Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten? U bent ver van mijn redding, ver van mijn schreeuwen.

[3] Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet. Ik roep 's nachts, maar ik vind geen rust.

[4] Toch bent U heilig. U troont op de lofzangen van Israël (die met God strijdt).

[5] Op U hebben onze vaderen vertrouwd. Zij vertrouwden en U hebt hen gered.

[6] Zij riepen tot U en zij werden bevrijd. Op U vertrouwden zij en zij werden niet beschaamd.

[7] Maar ik ben een worm en geen mens. Ik word bespot door mensen en veracht door het volk.

[8] Iedereen die mij ziet, lacht om mij. Zij trekken een grimas en schudden hun hoofd. Zij zeggen:

[9] Hij heeft het bij YHWH neergelegd. Laat die hem redden. Laat die hem bevrijden, want Hij houdt toch van hem.

[10] U bent het toch die mij uit de buik gehaald hebt. U liet mij veilig zijn aan de borst van mijn moeder.

[11] Vanaf mijn geboorte ben ik op U geworpen. Vanaf de buik van mijn moeder bent U mijn God.

[12] Blijf dan niet ver van mij, want de nood is dichtbij en er is geen helper.

[13] Veel stieren hebben mij omsingeld. Sterke stieren van Basan hebben mij omringd.

[14] Zij sperren hun muil tegen mij open, als een brullende leeuw die verscheurt.

[15] Ik ben uitgegoten als water. Al mijn botten zijn ontwricht. Mijn hart is als was; het is gesmolten in mijn binnenste.

[16] Mijn kracht is opgedroogd als een potscherf. Mijn tong kleeft aan mijn gehemelte. U legt mij in het stof van de dood.

[17] Want honden hebben mij omsingeld. Een bende boosdoeners heeft mij omringd. Zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord.

[18] Ik kan al mijn botten tellen. Zij kijken toe en staren mij aan.

[19] Zij verdelen mijn kleren onder elkaar. Over mijn mantel werpen zij het lot.

[20] Maar U, YHWH, blijf niet ver. Mijn kracht, kom mij snel te hulp.

[21] Red mijn leven van het zwaard, mijn kostbare leven uit de macht van de hond.

[22] Verlos mij uit de muil van de leeuw. U hebt mij geantwoord van tussen de hoorns van de wilde stieren.

[23] Dan zal ik Uw naam vertellen aan mijn volksgenoten. Midden in de grote kring zal ik U prijzen.

[24] Jullie die ontzag hebben voor YHWH, prijs Hem! Heel het nageslacht van Jakob (hij houdt de hiel vast), eer Hem! Heb ontzag voor Hem, heel het nageslacht van Israël!

[25] Want Hij heeft de ellende van de arme niet veracht en niet verafschuwd. Hij heeft Zijn gezicht niet voor hem verborgen. Toen hij tot Hem riep, hoorde Hij het.

[26] Over U gaat mijn lofzang in de grote menigte. Mijn beloften zal ik nakomen bij wie ontzag voor Hem hebben.

[27] De armen zullen eten en verzadigd worden. Wie YHWH zoeken, zullen Hem prijzen. Jullie hart zal voor altijd leven.

[28] Alle einden van de aarde zullen eraan denken en zich tot YHWH keren. Alle families van de volken zullen zich voor U buigen.

[29] Want het koningschap is van YHWH. Hij heerst over de volken.

[30] Alle rijken van de aarde zullen eten en zich buigen. Voor Hem zullen allen knielen die naar het stof afdalen, ook wie zijn eigen leven niet in stand kan houden.

[31] Het nageslacht zal Hem dienen. Er zal over de Heer verteld worden aan komende geslachten.

[32] Zij zullen komen en Zijn gerechtigheid verkondigen aan een volk dat nog geboren wordt. Want Hij heeft het gedaan.

Psalmen 23

[1] Een psalm van David (geliefde). YHWH is mijn Herder; mij ontbreekt niets.

[2] Hij laat mij liggen in groene weiden. Hij brengt mij rustig naar stil water.

[3] Hij geeft mij nieuwe kracht. Hij leidt mij op het goede spoor, om Zijn naam.

[4] Al ging ik door een donker dal, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent bij mij. Uw stok en Uw staf geven mij moed.

[5] U dekt de tafel voor mij, voor de ogen van mijn tegenstanders. U zalft mijn hoofd met olie; mijn beker vloeit over.

[6] Ja, geluk en trouw zullen mij volgen, al de dagen van mijn leven. Ik zal blijven in het huis van YHWH, mijn leven lang.

Psalmen 24

[1] Een psalm van David (geliefde). Van YHWH is de aarde en alles wat erop is, de wereld en wie daar wonen.

[2] Want Hij heeft haar gegrondvest op de zeeën en haar vastgezet op de rivieren.

[3] Wie mag de berg van YHWH bestijgen? Wie mag staan op Zijn heilige plaats?

[4] Wie rein is van handen en zuiver van hart. Wie zijn ziel niet richt op wat leeg is en niet vals zweert.

[5] Hij zal zegen ontvangen van YHWH en gerechtigheid van de God die hem redt.

[6] Dat is het geslacht dat naar Hem vraagt, dat Uw gezicht zoekt: Jakob (hij houdt de hiel vast). Sela.

[7] Hef je hoofden op, poorten. Ga open, eeuwenoude deuren! Dan komt de Koning van de eer binnen.

[8] Wie is die Koning van de eer? YHWH, sterk en machtig, YHWH, machtig in de strijd.

[9] Hef je hoofden op, poorten. Ja, ga open, eeuwenoude deuren! Dan komt de Koning van de eer binnen.

[10] Wie is Hij, die Koning van de eer? YHWH van de legermachten; Hij is de Koning van de eer. Sela.

Psalmen 25

[1] Een psalm van David (geliefde). Naar U, YHWH, hef ik mijn ziel op.

[2] Mijn God, op U vertrouw ik. Laat mij niet beschaamd worden. Laat mijn vijanden niet juichen om mij.

[3] Ja, niemand die U verwacht, zal beschaamd worden. Beschaamd worden zij die zonder reden ontrouw zijn.

[4] YHWH, maak mij Uw wegen bekend. Leer mij Uw paden.

[5] Leid mij in Uw waarheid en leer mij. Want U bent de God die mij redt. U verwacht ik heel de dag.

[6] Denk aan Uw barmhartigheid, YHWH, en aan Uw trouw. Want die zijn er van oudsher.

[7] Denk niet aan de zonden van mijn jeugd en aan mijn overtredingen. Denk aan mij naar Uw trouw, om Uw goedheid, YHWH.

[8] YHWH is goed en rechtvaardig. Daarom wijst Hij zondaars de weg.

[9] Hij leidt zachtmoedigen in het recht. Hij leert de zachtmoedigen Zijn weg.

[10] Alle paden van YHWH zijn trouw en waarheid, voor wie Zijn verbond en Zijn geboden bewaren.

[11] Om Uw naam, YHWH, vergeef mijn schuld, want die is groot.

[12] Wie is de mens die ontzag heeft voor YHWH? Hij zal hem de weg wijzen die hij moet kiezen.

[13] Hij zal het goede genieten en zijn nageslacht zal het land bezitten.

[14] YHWH deelt Zijn geheim met wie ontzag voor Hem hebben. Hij maakt hun Zijn verbond bekend.

[15] Mijn ogen zijn altijd op YHWH. Want Hij trekt mijn voeten uit het net.

[16] Wend U naar mij toe en wees mij genadig. Want ik ben eenzaam en ellendig.

[17] De angsten van mijn hart zijn groot geworden. Bevrijd mij uit mijn nood.

[18] Zie mijn ellende en mijn moeite. Neem al mijn zonden weg.
[19] Zie mijn vijanden, want zij zijn talrijk. Zij haten mij met een wrede haat.
[20] Bewaar mijn leven en red mij. Laat mij niet beschaamd worden, want bij U schuil ik.
[21] Laat oprechtheid en eerlijkheid mij beschermen, want ik verwacht U.
[22] God, verlos Israël (die met God strijdt) uit al zijn nood.

Psalmen 26

[1] Een psalm van David (geliefde). Doe mij recht, YHWH, want ik leef in oprechtheid. Ik vertrouw op YHWH; ik zal niet wankelen.
[2] Toets mij, YHWH, en onderzoek mij. Keur mijn nieren en mijn hart.
[3] Want Uw trouw staat mij voor ogen en ik wandel in Uw waarheid.
[4] Ik zit niet bij mensen die leeg zijn en ik ga niet om met huichelaars.
[5] Ik haat de kring van boosdoeners. Bij de goddelozen zit ik niet.
[6] Ik was mijn handen in onschuld. Ik ga rond om Uw altaar, YHWH,
[7] om luid een loflied te laten horen en al Uw wonderen te vertellen.
[8] YHWH, ik houd van het huis waar U woont, van de plaats waar Uw eer verblijft.
[9] Ruk mijn ziel niet weg met de zondaars en mijn leven niet met de moordenaars.
[10] Aan hun handen kleeft schandelijk bedrog; hun rechterhand is vol steekpenningen.
[11] Maar ik wandel in oprechtheid. Verlos mij dan en wees mij genadig.
[12] Mijn voet staat op vlakke grond. In de grote kring zal ik YHWH prijzen.

Psalmen 27

[1] Een psalm van David (geliefde). YHWH is mijn licht en mijn redding; voor wie zou ik bang zijn? YHWH is de kracht van mijn leven; voor wie zou ik schrikken?

[2] Toen boosdoeners op mij afkwamen om mij te verslinden, mijn tegenstanders en mijn vijanden, struikelden zij zelf en vielen.

[3] Al belegerde een leger mij, mijn hart zou niet bang zijn. Al brak er oorlog tegen mij uit, toch bleef ik vertrouwen.

[4] Eén ding heb ik van YHWH gevraagd en dat zal ik blijven zoeken. Ik wil heel mijn leven in het huis van YHWH wonen. Dan zie ik de lieflijkheid van YHWH en denk ik na in Zijn tempel.

[5] Want Hij verbergt mij in Zijn hut op de dag van het kwaad. Hij verstopt mij in Zijn tent en zet mij hoog op een rots.

[6] Nu al wordt mijn hoofd verhoogd boven mijn vijanden om mij heen. In Zijn tent zal ik offers brengen met gejuich. Ik zal zingen, ja, ik zal spelen voor YHWH.

[7] Hoor mijn stem, YHWH, als ik roep. Wees mij genadig en antwoord mij.

[8] Mijn hart zegt namens U: zoek mijn gezicht. Uw gezicht zoek ik, YHWH.

[9] Verberg Uw gezicht niet voor mij. Wijs Uw dienaar niet af in toorn. U bent mijn hulp geweest. Laat mij niet los en verlaat mij niet, God die mij redt.

[10] Al hebben mijn vader en mijn moeder mij verlaten, YHWH neemt mij aan.

[11] YHWH, leer mij Uw weg. Leid mij op een recht pad, want mijn vijanden loeren op mij.

[12] Geef mij niet over aan de begeerte van mijn tegenstanders. Want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan en zij blazen geweld uit.

[13] Toch geloof ik dat ik het goede van YHWH zal zien in het land van de levenden.

[14] Wacht op YHWH. Wees sterk en Hij zal je hart sterk maken. Ja, wacht op YHWH.

Psalmen 28

[1] Een psalm van David (geliefde). Tot U roep ik, YHWH, mijn rots. Houd U niet doof voor mij. Want als U zwijgt, lijk ik op wie in de kuil afdalen.

[2] Hoor mijn smeken als ik tot U roep, als ik mijn handen ophef naar Uw heilige tempel.

[3] Sleur mij niet mee met de goddelozen en met wie onrecht doen. Zij praten vriendelijk met hun naaste, maar er is kwaad in hun hart.

[4] Geef hun naar hun daden en naar het kwaad van hun doen. Geef hun naar het werk van hun handen. Laat hun eigen daden op hen terugkomen.

[5] Want zij letten niet op wat YHWH doet en niet op het werk van Zijn handen. Daarom zal Hij hen afbreken en niet opbouwen.

[6] Geprezen zij YHWH, want Hij heeft mijn smeken gehoord.

[7] YHWH is mijn kracht en mijn schild. Op Hem vertrouwde mijn hart en ik werd geholpen. Daarom juicht mijn hart en met mijn lied zal ik Hem prijzen.

[8] YHWH is de kracht van Zijn volk. Hij is de vesting die Zijn gezalfde redt.

[9] Red Uw volk en zegen Uw erfdeel. Weid hen en draag hen, voor altijd.

Psalmen 29

[1] Een psalm van David (geliefde). Geef YHWH, machtige wezens, geef YHWH eer en kracht.

[2] Geef YHWH de eer van Zijn naam. Buig voor YHWH in heilige feestkleding.

[3] De stem van YHWH klinkt boven het water. De God van de eer laat de donder rollen. YHWH is boven het grote water.

[4] De stem van YHWH is vol kracht. De stem van YHWH is vol majesteit.

[5] De stem van YHWH breekt de ceders. Ja, YHWH breekt de ceders van de Libanon.

[6] Hij laat de Libanon huppelen als een kalf en de Sirjon als een jonge wilde stier.

[7] De stem van YHWH hakt vlammen van vuur uit.

[8] De stem van YHWH laat de woestijn beven. YHWH laat de woestijn van Kades beven.

[9] De stem van YHWH laat de hinden jongen werpen en ontbladert de bossen. In Zijn tempel roept iedereen: eer!

[10] YHWH troonde boven de watervloed. Ja, YHWH troont als Koning voor altijd.
[11] YHWH zal Zijn volk kracht geven. YHWH zal Zijn volk zegenen met vrede.

Psalmen 30

[1] Een psalm, een lied bij de inwijding van het huis van David (geliefde).
[2] Ik zal U prijzen, YHWH, want U hebt mij omhooggetrokken. U hebt mijn vijanden geen reden gegeven om blij te zijn.
[3] YHWH, mijn God, ik riep tot U en U hebt mij genezen.
[4] YHWH, U hebt mijn leven uit het dodenrijk omhooggehaald. U hebt mij in leven gehouden, zodat ik niet in de kuil afdaalde.
[5] Zing voor YHWH, jullie die Hem trouw zijn. Prijs Hem bij de gedachte aan Zijn heiligheid.
[6] Want Zijn toorn duurt een ogenblik, maar Zijn goedheid een leven lang. 's Avonds blijft het huilen, maar 's morgens is er gejuich.
[7] Ik zei in mijn voorspoed: ik zal nooit wankelen.
[8] Want YHWH, door Uw goedheid stond mijn berg vast. Maar toen U Uw gezicht verborg, schrok ik.
[9] Tot U, YHWH, riep ik. Ik smeekte de Heer:
[10] Wat heeft U eraan als ik sterf en in het graf afdaal? Zal het stof U prijzen? Zal het Uw trouw verkondigen?
[11] Hoor, YHWH, en wees mij genadig. YHWH, wees mijn helper.
[12] U hebt mijn klaaglied veranderd in een dans. U hebt mijn rouwkleed losgemaakt en mij omgord met vreugde.
[13] Zo zal mijn ziel voor U zingen en niet zwijgen. YHWH, mijn God, voor altijd zal ik U prijzen.

Psalmen 31

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.

[2] Bij U, YHWH, schuil ik. Laat mij nooit beschaamd staan. Red mij, want U doet recht.

[3] Luister naar mij en kom mij snel te hulp. Wees voor mij een sterke rots, een burcht waarin ik veilig ben.

[4] Want U bent mijn rots en mijn burcht. Leid mij en wijs mij de weg, om Uw naam.

[5] Haal mij uit het net dat ze stiekem voor mij spanden, want U bent mijn kracht.

[6] In Uw hand leg ik mijn leven. U hebt mij vrijgekocht, YHWH, God die trouw bent.

[7] Ik heb een hekel aan mensen die op niets vertrouwen. Zelf vertrouw ik op YHWH.

[8] Ik zal juichen en blij zijn om Uw trouw. Want U hebt mijn ellende gezien. U wist hoe bang ik was.

[9] U hebt mij niet uitgeleverd aan mijn vijand. U hebt mij ruimte gegeven om te staan.

[10] Wees mij genadig, YHWH, want ik zit in het nauw. Mijn ogen zijn dof van verdriet, mijn hele lichaam is op.

[11] Mijn leven verdwijnt in zorgen, mijn jaren in gezucht. Mijn kracht bezwijkt door mijn schuld en mijn botten teren weg.

[12] Al mijn tegenstanders lachen mij uit. Voor mijn buren ben ik een schande, voor mijn bekenden een schrikbeeld. Wie mij op straat ziet, loopt weg.

[13] Ik ben vergeten als een dode. Ik lijk op een kapotte kruik.

[14] Ik hoor hoe velen over mij fluisteren. Overal is angst. Ze steken de koppen bij elkaar en willen mij doden.

[15] Maar ik vertrouw op U, YHWH. Ik zeg: U bent mijn God.

[16] Mijn tijden liggen in Uw hand. Red mij uit de greep van mijn vijanden en vervolgers.

[17] Laat Uw gezicht over Uw dienaar lichten. Verlos mij, want U bent trouw.

[18] YHWH, laat mij niet beschaamd staan, want ik roep U aan. Laat de slechte mensen beschaamd staan en zwijgen in het graf.

[19] Laat de leugenmond verstommen, die brutaal spreekt over wie goed doet, uit trots en verachting.
[20] Hoe groot is het goede dat U bewaart voor wie ontzag voor U hebben. U geeft het openlijk aan wie bij U schuilen.
[21] U verbergt hen dicht bij Uzelf, ver van de listen van mensen. U houdt hen veilig onder Uw dak, ver van ruziënde tongen.
[22] Geprezen is YHWH! Zijn trouw aan mij was een wonder. Hij bracht mij in een stad met sterke muren.
[23] Ik zei in mijn angst: Ik ben weggevaagd uit Uw ogen. Toch hoorde U mijn smeken toen ik naar U riep.
[24] Heb YHWH lief, al Zijn vrienden. YHWH beschermt wie trouw zijn, maar de trotse krijgt dubbel terug.
[25] Wees sterk en houd moed, jullie allemaal die hopen op YHWH.

Psalmen 32

[1] Een lied van David (geliefde) om van te leren. Gelukkig is wie vergeving kreeg, wiens zonde is toegedekt.
[2] Gelukkig is de mens die van YHWH geen schuld aangerekend krijgt, in wie geen bedrog zit.
[3] Zolang ik zweeg, teerden mijn botten weg. De hele dag kreunde ik.
[4] Dag en nacht drukte Uw hand op mij. Mijn kracht droogde op als in de zomerhitte. Sela.
[5] Toen bekende ik U mijn zonde. Ik verborg mijn schuld niet langer. Ik zei: Ik belijd mijn daden aan YHWH. En U vergaf mij. Sela.
[6] Daarom moet ieder die U trouw is tot U bidden nu U te vinden bent. Als het water hoog stijgt, zal het hem niet raken.
[7] U bent mijn schuilplaats. U beschermt mij tegen benauwdheid. U omringt mij met liederen van bevrijding. Sela.
[8] Ik zal je onderwijzen en je de weg wijzen die je moet gaan. Ik zal je raad geven en mijn oog op je houden.

[9] Wees niet als een paard of een muildier zonder verstand. Die moet je met toom en bit in bedwang houden, anders komt hij niet bij je.
[10] Wie kwaad doet krijgt veel pijn. Maar wie op YHWH vertrouwt, wordt omringd door Zijn trouw.
[11] Wees blij in YHWH en juich, rechtvaardigen. Zing van vreugde, jullie allemaal die eerlijk van hart zijn.

Psalmen 33

[1] Juich in YHWH, rechtvaardigen. Wie eerlijk leeft, mag Hem loven.
[2] Prijs YHWH met de harp. Zing voor Hem bij de luit met tien snaren.
[3] Zing voor Hem een nieuw lied. Speel goed, met een blij geluid.
[4] Want het woord van YHWH is waar en alles wat Hij doet is betrouwbaar.
[5] Hij houdt van recht en gerechtigheid. De aarde is vol van de trouw van YHWH.
[6] Door het woord van YHWH zijn de hemelen gemaakt, door de adem van Zijn mond alle sterren.
[7] Hij verzamelt het zeewater als in een dam. Hij bergt de diepe wateren op in voorraadkamers.
[8] Laat de hele aarde ontzag hebben voor YHWH. Laat iedereen op de wereld voor Hem beven.
[9] Want Hij spreekt en het is er. Hij geeft een bevel en het staat er.
[10] YHWH haalt de plannen van de volken onderuit. Hij breekt de gedachten van de naties.
[11] Maar het plan van YHWH houdt eeuwig stand, wat Hij bedenkt geldt van geslacht op geslacht.
[12] Gelukkig is het volk dat YHWH als God heeft, het volk dat Hij koos om van Hem te zijn.
[13] YHWH kijkt uit de hemel neer en ziet alle mensen.
[14] Vanaf de plaats waar Hij woont, kijkt Hij naar iedereen die op aarde leeft.
[15] Hij die hun hart heeft gevormd, let op alles wat ze doen.

[16] Een koning wordt niet gered door een groot leger. Een held komt niet vrij door grote kracht.
[17] Een paard helpt niet om te winnen. Hoe sterk het ook is, redden kan het niet.
[18] Zie, het oog van YHWH rust op wie ontzag voor Hem hebben, op wie hopen op Zijn trouw.
[19] Hij redt hun leven van de dood en houdt hen in leven als er honger is.
[20] Wij wachten op YHWH. Hij is onze hulp en ons schild.
[21] Ons hart is blij om Hem, want wij vertrouwen op Zijn heilige naam.
[22] Laat Uw trouw over ons zijn, YHWH, zoals wij op U hopen.

Psalmen 34

[1] Een psalm van David (geliefde), van toen hij zich anders voordeed bij Abimelech (mijn vader is koning), die hem wegstuurde zodat hij weg kon gaan.
[2] Ik zal YHWH altijd prijzen. Zijn lof zal steeds in mijn mond zijn.
[3] Mijn ziel roemt in YHWH. Wie klein is zal het horen en blij zijn.
[4] Maak samen met mij YHWH groot. Laten wij samen Zijn naam hoog houden.
[5] Ik zocht YHWH en Hij antwoordde mij. Hij redde mij uit alles waar ik bang voor was.
[6] Wie naar Hem opkijken, gaan stralen. Hun gezicht wordt niet rood van schaamte.
[7] Deze arme man riep en YHWH hoorde hem. Hij verloste hem uit al zijn nood.
[8] De engel van YHWH slaat zijn kamp op rondom wie ontzag voor Hem hebben, en hij redt hen.
[9] Proef en merk hoe goed YHWH is. Gelukkig is de mens die bij Hem schuilt.
[10] Heb ontzag voor YHWH, jullie die van Hem zijn. Want wie ontzag voor Hem heeft, komt niets tekort.
[11] Jonge leeuwen lijden gebrek en honger. Maar wie YHWH zoeken, missen niets van wat goed is.

[12] Kom, kinderen, luister naar mij. Ik zal jullie leren wat ontzag voor YHWH is.
[13] Wie van jullie houdt van het leven en wil goede dagen zien?
[14] Houd dan je tong bij het kwaad vandaan en spreek geen bedrog.
[15] Ga het kwaad uit de weg en doe het goede. Zoek de vrede en jaag die na.
[16] De ogen van YHWH rusten op wie rechtvaardig zijn. Zijn oren luisteren naar hun roepen.
[17] Maar YHWH keert zich tegen wie kwaad doen. Hun naam wist Hij van de aarde.
[18] Zij roepen en YHWH hoort. Hij redt hen uit al hun nood.
[19] YHWH is dicht bij wie gebroken zijn van hart. Hij helpt wie verslagen zijn van geest.
[20] Wie rechtvaardig is treft veel tegenslag. Maar uit dat alles redt YHWH hem.
[21] Hij beschermt al zijn botten. Niet een ervan wordt gebroken.
[22] Het kwaad doodt de slechte mens. Wie de rechtvaardige haat, wordt schuldig verklaard.
[23] YHWH koopt het leven van Zijn dienaren vrij. Wie bij Hem schuilt, wordt niet schuldig verklaard.

Psalmen 35

[1] Een psalm van David (geliefde). Voer mijn zaak, YHWH, tegen wie mij aanklagen. Strijd tegen wie mij bestrijden.
[2] Pak het schild en het kleine schild en sta op om mij te helpen.
[3] Haal de speer tevoorschijn en versper de weg voor mijn vervolgers. Zeg tegen mij: Ik ben je redding.
[4] Laat hen beschaamd staan die mij naar het leven staan. Laat ze terugdeinzen en rood worden die kwaad tegen mij bedenken.
[5] Laat ze worden als kaf in de wind, terwijl de engel van YHWH hen wegjaagt.
[6] Laat hun weg donker en glad zijn, terwijl de engel van YHWH hen achtervolgt.

[7] Want zonder reden verborgen ze hun net voor mij. Zonder reden groeven ze een kuil voor mij.

[8] Laat de ondergang hem onverwacht overvallen. Laat het net dat hij verborg hemzelf vangen. Laat hij erin vallen en verloren gaan.

[9] Dan zal ik juichen om YHWH. Ik zal blij zijn omdat Hij redt.

[10] Heel mijn lichaam zal zeggen: YHWH, wie is als U? U redt de arme van wie sterker is, de arme en behoeftige van wie hem berooft.

[11] Vals getuigen staan op. Ze vragen mij dingen waar ik niets van weet.

[12] Ze betalen mij kwaad voor goed. Ik sta helemaal alleen.

[13] Maar toen zij ziek waren, droeg ik rouwkleren. Ik vastte tot ik uitgeput was. Mijn gebed kwam onbeantwoord bij mij terug.

[14] Ik liep rond alsof het mijn vriend was, alsof het mijn eigen broer was. Ik ging gebogen in het zwart, als iemand die om zijn moeder treurt.

[15] Maar toen ik struikelde, waren zij blij en liepen ze samen. Als vreemden verzamelden ze zich tegen mij en ik merkte het niet. Ze scheurden mij stuk en zwegen niet.

[16] Als goddeloze spotters aan tafel knarsten ze hun tanden tegen mij.

[17] YHWH, hoe lang blijft U toekijken? Haal mij weg uit hun verwoesting, red mijn kostbare leven van de jonge leeuwen.

[18] Dan zal ik U prijzen in de grote samenkomst. Tussen veel mensen zal ik U loven.

[19] Laat wie mij zonder reden vijandig is, niet lachen om mij. Laat wie mij zonder grond haat, niet knipogen.

[20] Want ze spreken niet van vrede. Ze verzinnen bedrog tegen wie rustig in het land leven.

[21] Ze zetten hun mond wijd open tegen mij. Ze zeggen: Ha, ha, wij hebben het met eigen ogen gezien.

[22] U hebt het gezien, YHWH. Zwijg niet. YHWH, blijf niet ver van mij.

[23] Word wakker en sta op voor mijn recht, mijn God en mijn YHWH, voor mijn zaak.

[24] Doe mij recht, YHWH mijn God, want U bent rechtvaardig. Laat hen niet lachen om mij.
[25] Laat hen niet denken en niet zeggen: Mooi zo, dat wilden wij; wij hebben hem verslonden.
[26] Laat hen beschaamd en rood worden die blij zijn met mijn ellende. Laat schaamte en schande hen bedekken die groot doen tegen mij.
[27] Maar laat juichen en blij zijn wie mij mijn recht gunnen. Laat hen steeds zeggen: Groot is YHWH, die vrede gunt aan Zijn dienaar.
[28] Dan zal mijn tong spreken over Uw gerechtigheid, de hele dag over Uw lof.

Psalmen 36

[1] Een psalm van David (geliefde), de dienaar van YHWH, voor de koorleider.
[2] Diep in mijn hart hoor ik wat de zonde tegen de slechte mens zegt. Er is geen ontzag voor God in zijn ogen.
[3] Hij praat zichzelf goed. Zo merkt hij zijn eigen schuld niet, die toch te haten is.
[4] Zijn woorden zijn onrecht en bedrog. Hij is opgehouden verstandig te zijn en goed te doen.
[5] Op zijn bed bedenkt hij onrecht. Hij kiest een weg die niet goed is. Het kwaad wijst hij niet af.
[6] YHWH, Uw trouw reikt tot de hemel. Uw betrouwbaarheid reikt tot de wolken.
[7] Uw gerechtigheid is als de hoogste bergen, Uw oordelen als de diepste zee. Mensen en dieren redt U, YHWH.
[8] Hoe kostbaar is Uw trouw, o God. Mensen schuilen in de schaduw van Uw vleugels.
[9] Ze eten zich vol aan de rijkdom van Uw huis. U laat hen drinken uit de beek van Uw vreugde.
[10] Want bij U is de bron van het leven. In Uw licht zien wij het licht.
[11] Blijf trouw aan wie U kennen. Blijf rechtvaardig voor wie eerlijk van hart zijn.

12 Laat de voet van de trotse mij niet vertrappen. Laat de hand van de slechte mens mij niet verjagen.
13 Kijk, daar zijn ze gevallen, de mensen die onrecht doen. Ze zijn neergeslagen en kunnen niet meer opstaan.

Psalmen 37

1 Een psalm van David (geliefde). Word niet boos om wie kwaad doen. Wees niet jaloers op wie onrecht plegen.
2 Want als gras worden ze snel afgesneden. Als groen kruid verwelken ze.
3 Vertrouw op YHWH en doe het goede. Blijf in het land wonen en leef in trouw.
4 Geniet van YHWH. Dan geeft Hij je wat je hart verlangt.
5 Leg je weg in de handen van YHWH. Vertrouw op Hem en Hij zal het doen.
6 Hij laat je gerechtigheid opkomen als het licht, je recht als de zon op het midden van de dag.
7 Wees stil bij YHWH en wacht op Hem. Word niet boos om wie het goed gaat, om de man die zijn sluwe plannen uitvoert.
8 Laat je woede los en laat de drift gaan. Word niet boos, want dat leidt alleen tot kwaad.
9 Want wie kwaad doen, verdwijnen. Maar wie op YHWH wachten, krijgen het land in bezit.
10 Nog even, en de slechte mens is er niet meer. Je kijkt naar zijn plaats, maar hij is weg.
11 Wie klein zijn krijgen het land in bezit. Ze zullen genieten van grote vrede.
12 De slechte mens beraamt plannen tegen wie rechtvaardig is. Hij knarst zijn tanden tegen hem.
13 YHWH lacht om hem, want Hij ziet dat zijn dag komt.
14 De slechte mensen trekken het zwaard en spannen hun boog. Zo willen ze de arme en behoeftige vellen, wie eerlijk leeft afslachten.
15 Maar hun zwaard gaat in hun eigen hart. Hun bogen worden gebroken.

16 Het weinige van wie rechtvaardig is, is beter dan de rijkdom van veel slechte mensen.
17 Want de armen van de slechte mensen worden gebroken. Maar YHWH houdt de rechtvaardigen overeind.
18 YHWH kent de dagen van wie eerlijk zijn. Hun erfdeel blijft voor altijd.
19 In slechte tijden staan ze niet beschaamd. In dagen van honger krijgen ze genoeg.
20 Maar de slechte mensen gaan verloren. De vijanden van YHWH verdwijnen als de pracht van de weiden. Als rook gaan ze op.
21 De slechte mens leent en betaalt niet terug. Maar de rechtvaardige heeft medelijden en geeft.
22 Wie door Hem gezegend zijn, krijgen het land in bezit. Wie door Hem vervloekt zijn, verdwijnen.
23 YHWH maakt de stappen van zo iemand vast. Hij houdt van zijn weg.
24 Als hij valt, blijft hij niet liggen. Want YHWH houdt zijn hand vast.
25 Ik ben jong geweest en ik ben oud geworden. Nooit zag ik een rechtvaardige in de steek gelaten, of zijn kinderen bedelen om brood.
26 De hele dag heeft hij medelijden en leent hij uit. Zijn kinderen worden tot zegen.
27 Ga het kwaad uit de weg en doe het goede. Dan blijf je voor altijd wonen.
28 Want YHWH houdt van recht. Hij laat Zijn vrienden niet los. Voor altijd worden zij bewaard. Maar de kinderen van de slechten verdwijnen.
29 De rechtvaardigen krijgen het land in bezit. Ze zullen er voor altijd wonen.
30 De mond van wie rechtvaardig is spreekt wijsheid. Zijn tong zegt wat recht is.
31 De wet van zijn God zit in zijn hart. Zijn stappen glijden niet uit.
32 De slechte mens loert op wie rechtvaardig is en zoekt hem te doden.
33 Maar YHWH laat hem niet in zijn macht. Hij laat hem niet veroordelen als hij terechtstaat.
34 Wacht op YHWH en blijf op Zijn weg. Dan zal Hij je verhogen en krijg je het land in bezit. Je zult zien hoe de slechte mensen verdwijnen.

[35] Ik heb een wrede en slechte man gezien. Hij breidde zich uit als een boom in eigen grond.
[36] Maar hij ging voorbij en kijk, hij was er niet meer. Ik zocht hem, maar hij was niet te vinden.
[37] Let op de vrome en kijk naar wie eerlijk is. Want het einde van zo iemand is vrede.
[38] Maar wie overtreden, worden samen verdelgd. Het einde van de slechte mensen is de ondergang.
[39] De redding van de rechtvaardigen komt van YHWH. Hij is hun burcht in tijden van nood.
[40] YHWH helpt hen en bevrijdt hen. Hij bevrijdt hen van de slechte mensen en redt hen, want zij schuilen bij Hem.

Psalmen 38

[1] Een psalm van David (geliefde), om te blijven gedenken.
[2] YHWH, straf mij niet in Uw woede. Wijs mij niet terecht in Uw drift.
[3] Want Uw pijlen zijn in mij gegaan. Uw hand is zwaar op mij neergekomen.
[4] Door Uw toorn is er niets gezonds aan mijn lichaam. Door mijn zonde is er geen rust in mijn botten.
[5] Mijn schulden groeien mij boven het hoofd. Als een zware last zijn ze mij te zwaar.
[6] Mijn wonden stinken en zweren, en dat door mijn eigen dwaasheid.
[7] Ik loop krom, ik ben helemaal gebogen. De hele dag ga ik in het zwart.
[8] Mijn lichaam brandt van de koorts. Er is niets gezonds aan mij.
[9] Ik ben verzwakt en helemaal gebroken. Ik kreun om de onrust in mijn hart.
[10] YHWH, al mijn verlangen ligt voor U open. Mijn zuchten is niet verborgen voor U.
[11] Mijn hart bonkt, mijn kracht is weg. Zelfs het licht in mijn ogen is verdwenen.

[12] Wie van mij hielden en mijn vrienden blijven op afstand van mijn ziekte. Mijn naaste familie blijft ver weg staan.
[13] Wie mij naar het leven staan, spannen strikken. Wie mij kwaad willen doen, praten over mijn ondergang. De hele dag verzinnen ze listen.
[14] Maar ik ben als een dove die niets hoort, als een stomme die zijn mond niet opendoet.
[15] Ja, ik ben als iemand die niet hoort, die geen antwoord in zijn mond heeft.
[16] Want op U, YHWH, hoop ik. U zult antwoorden, YHWH mijn God.
[17] Want ik dacht: Laat ze toch niet lachen om mij. Als mijn voet wankelt, doen ze groot tegen mij.
[18] Want ik sta op het punt te vallen. Mijn pijn is altijd bij mij.
[19] Ik erken mijn schuld. Ik zit in de zorgen om mijn zonde.
[20] Maar mijn vijanden leven en worden sterk. Wie mij zonder reden haten, zijn talrijk.
[21] Wie kwaad voor goed vergelden, staan mij tegen omdat ik het goede najaag.
[22] Verlaat mij niet, YHWH. Mijn God, blijf niet ver van mij.
[23] Kom mij snel te hulp, YHWH, mijn redding.

Psalmen 39

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, voor Jedutun (lofprijzer).
[2] Ik zei: Ik zal op mijn wegen letten en niet zondigen met mijn tong. Ik zal mijn mond in toom houden zolang de slechte mens tegenover mij staat.
[3] Ik was stil en zei niets, zelfs het goede zweeg ik. Maar mijn pijn werd alleen maar erger.
[4] Mijn hart werd heet vanbinnen. Terwijl ik nadacht ontbrandde er een vuur. Toen sprak ik met mijn tong:
[5] YHWH, laat mij weten wanneer het einde komt. Hoeveel dagen krijg ik nog? Laat mij weten hoe kort ik ben.
[6] Kijk, U hebt mijn dagen kort gemaakt, een handbreed maar. Mijn leven is niets voor U. Ieder mens is maar een ademtocht, hoe stevig hij ook staat. Sela.

[7] De mens loopt rond als een schaduw. Hij maakt zich druk om niets. Hij verzamelt en weet niet wie het straks krijgt.

[8] En nu, YHWH, waar wacht ik dan op? Mijn hoop is op U.

[9] Bevrijd mij van alles wat ik verkeerd deed. Maak mij niet tot spot van dwaze mensen.

[10] Ik ben stil en doe mijn mond niet open, want U hebt het gedaan.

[11] Haal Uw slagen bij mij weg. Ik ga eraan onderdoor, zo hard drukt Uw hand.

[12] Wie schuldig is, straft U terecht. U laat zijn schoonheid wegteren als een mot. Ieder mens is maar een ademtocht. Sela.

[13] Hoor mijn gebed, YHWH, en luister naar mijn roepen. Zwijg niet bij mijn tranen. Want ik ben maar een gast bij U, een vreemdeling, net als al mijn voorouders.

[14] Kijk even weg van mij, zodat ik weer opleef, voordat ik heenga en er niet meer ben.

Psalmen 40

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.

[2] Ik heb lang op YHWH gewacht. Hij boog zich naar mij toe en hoorde mij roepen.

[3] Hij trok mij uit de put van het gedreun, uit de modder en het slijk. Hij zette mijn voeten op een rots en maakte mijn stappen vast.

[4] Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lied voor onze God. Velen zullen het zien en ontzag krijgen en op YHWH vertrouwen.

[5] Gelukkig is de man die op YHWH vertrouwt, die zich niet keert tot de trotsen en tot wie zich met leugens inlaten.

[6] YHWH mijn God, wat hebt U veel wonderen gedaan en veel voor ons bedacht. Niemand kan het U navertellen. Wilde ik het vertellen en uitspreken, er is te veel om op te noemen.

[7] U wilde geen slachtoffer en geen graanoffer. U hebt mijn oren geopend. Een offer dat verbrand wordt of een offer voor de zonde vroeg U niet.

[8] Toen zei ik: Kijk, ik kom. In de boekrol staat over mij geschreven.

[9] Ik doe graag wat U wilt, mijn God. Uw wet zit diep in mijn binnenste.

[10] Ik vertel het goede nieuws van Uw recht in de grote samenkomst. Kijk, ik houd mijn lippen niet dicht. YHWH, U weet het.

[11] Uw recht houd ik niet verborgen in mijn hart. Uw trouw en Uw redding spreek ik uit. Uw goedheid en Uw waarheid verzwijg ik niet in de grote samenkomst.

[12] YHWH, houd Uw barmhartigheid niet bij mij weg. Laat Uw goedheid en Uw trouw mij altijd beschermen.

[13] Want rampen zonder tal hebben mij omsingeld. Mijn schulden hebben mij te pakken, ik kan niet meer zien. Ze zijn talrijker dan de haren op mijn hoofd. De moed is mij ontzonken.

[14] Wees zo goed, YHWH, en red mij. YHWH, kom mij snel te hulp.

[15] Laat hen samen beschaamd en rood staan die mij naar het leven staan. Laat hen terugdeinzen en te schande worden die blij zijn met mijn ongeluk.

[16] Laat hen verstijven van schaamte die over mij zeggen: Ha, ha!

[17] Laat blij en vrolijk zijn in U allen die U zoeken. Laat wie van Uw redding houden altijd zeggen: Groot is YHWH!

[18] Ik ben arm en behoeftig, maar de Heer denkt aan mij. U bent mijn hulp en mijn bevrijder. Mijn God, wacht niet te lang.

Psalmen 41

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.

[2] Gelukkig is wie oog heeft voor de arme. Op de dag van het kwaad zal YHWH hem bevrijden.

[3] YHWH zal hem bewaren en in leven houden. Hij zal gelukkig zijn op aarde. Lever hem niet uit aan de grillen van zijn vijanden.

[4] YHWH zal hem steunen op zijn ziekbed. Als hij ziek is, maakt U zijn bed weer op.

[5] Ik zei: YHWH, wees mij genadig. Genees mij, want ik heb tegen U gezondigd.

[6] Mijn vijanden spreken kwaad over mij. Ze zeggen: Wanneer gaat hij dood en is zijn naam verdwenen?

[7] Als er een komt kijken, praat hij vals. Zijn hart verzamelt ondertussen onrecht. Buiten gekomen vertelt hij het rond.

[8] Iedereen die mij haat, mompelt met de anderen over mij. Ze bedenken kwaad tegen mij en zeggen:

[9] Hem heeft iets ergs te pakken. Wie zo ligt, staat niet meer op.

[10] Zelfs mijn beste vriend, op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft zich tegen mij gekeerd.

[11] Maar U, YHWH, wees mij genadig en help mij overeind. Dan zal ik het hun vergelden.

[12] Hieraan merk ik dat U blij met mij bent: mijn vijand zal niet over mij juichen.

[13] En mij houdt U overeind omdat ik eerlijk ben. U laat mij voor altijd bij U staan.

[14] Geprezen is YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen, ja, amen.

Psalmen 42

[1] Een lied om van te leren, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal).

[2] Zoals een hert schreeuwt naar stromend water, zo schreeuwt mijn ziel naar U, o God.

[3] Mijn ziel heeft dorst naar God, naar de levende God. Wanneer mag ik komen en voor Gods gezicht verschijnen?

[4] Mijn tranen zijn mijn brood, dag en nacht. Want de hele dag zeggen ze tegen mij: Waar is je God?

[5] Hieraan denk ik, en ik stort mijn hart uit. Want vroeger liep ik in de stoet mee naar het huis van God, met gejuich en dankliederen, tussen de feestvierende menigte.

[6] Waarom ben je zo bedroefd, mijn ziel? Waarom ben je onrustig in mij? Hoop op God. Ik zal Hem weer prijzen, want Hij redt mij.

[7] Mijn God, mijn ziel is bedroefd in mij. Daarom denk ik aan U vanuit het land van de Jordaan, bij de Hermon, bij de kleine berg.

[8] De ene diepte roept naar de andere bij het gebulder van Uw watervallen. Al Uw golven en baren gingen over mij heen.

[9] Overdag zal YHWH Zijn trouw gebieden. Bij nacht is Zijn lied bij mij, een gebed tot de God van mijn leven.

[10] Ik zal tegen God zeggen: Mijn rots, waarom vergeet U mij? Waarom moet ik in het zwart rondgaan, terwijl mijn vijand mij verdrukt?

[11] Het is alsof mijn botten worden verbrijzeld als mijn tegenstanders mij honen. De hele dag zeggen ze tegen mij: Waar is je God?

[12] Waarom ben je zo bedroefd, mijn ziel? Waarom ben je onrustig in mij? Hoop op God. Ik zal Hem weer prijzen. Hij is mijn redding en mijn God.

Psalmen 43

[1] Doe mij recht, o God, en voer mijn zaak tegen een volk zonder trouw. Bevrijd mij van de man van bedrog en onrecht.

[2] Want U bent de God die mij sterk maakt. Waarom stoot U mij dan weg? Waarom moet ik in het zwart rondgaan, terwijl mijn vijand mij verdrukt?

[3] Zend Uw licht en Uw waarheid. Laten die mij leiden en mij brengen naar Uw heilige berg, naar de plaats waar U woont.

[4] Dan zal ik naar het altaar van God gaan, naar de God die mijn blijdschap en mijn vreugde is. Dan zal ik U prijzen bij de harp, o God, mijn God.

[5] Waarom ben je zo bedroefd, mijn ziel? Waarom ben je onrustig in mij? Hoop op God. Ik zal Hem weer prijzen. Hij is mijn redding en mijn God.

Psalmen 44

[1] Een lied om van te leren, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal).

[2] O God, wij hebben het met eigen oren gehoord. Onze vaders hebben ons verteld wat U in hun dagen gedaan hebt, lang geleden.

[3] Met eigen hand hebt U volken verdreven, maar hen hebt U geplant. U hebt naties geslagen, maar hen liet U uitlopen.

[4] Niet met hun zwaard kregen zij het land, niet hun arm gaf hun de overwinning. Het was Uw rechterhand en Uw arm en het licht van Uw gezicht, want U hield van hen.

[5] U bent mijn Koning, o God. Geef bevel dat Jakob (hij houdt de hiel vast) gered wordt.

[6] Met U stoten wij onze tegenstanders neer. In Uw naam vertrappen wij wie tegen ons opstaan.

[7] Want ik vertrouw niet op mijn boog. Mijn zwaard zal mij niet redden.

[8] Nee, U redt ons van onze tegenstanders. U maakt beschaamd wie ons haten.

[9] Op God roemen wij de hele dag. Uw naam zullen wij voor altijd prijzen. Sela.

[10] Maar nu hebt U ons weggestoten en te schande gemaakt. U trekt niet meer met onze legers mee.

[11] U laat ons terugdeinzen voor de vijand. Wie ons haten, roven ons leeg.

[12] U geeft ons als schapen om op te eten. U verstrooit ons onder de volken.

[13] U verkoopt Uw volk voor niets. U vroeg er geen hoge prijs voor.

[14] U maakt ons tot smaad voor onze buren, tot spot en hoon voor wie om ons heen wonen.

[15] U maakt ons tot een spreekwoord onder de volken. De naties schudden hun hoofd om ons.

[16] De hele dag staat mijn schande mij voor ogen. De schaamte bedekt mijn gezicht,

[17] door de stem van wie hoont en lastert, door de blik van de vijand die wraak wil.

[18] Dit alles is ons overkomen, en toch zijn wij U niet vergeten. Wij hebben Uw verbond niet verbroken.

[19] Ons hart is niet van U weggegaan. Onze voet is niet van Uw pad geweken.

[20] Toch hebt U ons verpletterd op de plaats van de jakhalzen en ons bedekt met diepe duisternis.

[21] Als wij de naam van onze God waren vergeten en onze handen hadden uitgestrekt naar een vreemde god,
[22] zou God dat dan niet merken? Hij kent immers de geheimen van het hart.
[23] Nee, om U worden wij de hele dag gedood. Men ziet ons als schapen voor de slacht.
[24] Word wakker! Waarom slaapt U, Heer? Word wakker en stoot ons niet voor altijd weg.
[25] Waarom verbergt U Uw gezicht? Waarom vergeet U onze ellende en onze onderdrukking?
[26] Want onze ziel ligt neergebogen in het stof. Ons lichaam kleeft aan de grond.
[27] Sta op en help ons. Koop ons vrij, want U bent trouw.

Psalmen 45

[1] Een lied om van te leren, een liefdeslied, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal), op de wijs van De lelies.
[2] Mijn hart stroomt over van goede woorden. Ik draag mijn lied voor aan een koning. Mijn tong is de pen van een vlotte schrijver.
[3] U bent de mooiste van alle mensen. Uw lippen zijn vol van vriendelijkheid. Daarom heeft God U voor altijd gezegend.
[4] Gord Uw zwaard aan de heup, held. Draag Uw glans en Uw pracht.
[5] Rijd voorspoedig uit voor de waarheid en voor het zachte recht. Laat Uw rechterhand U ontzagwekkende daden leren.
[6] Uw pijlen zijn scherp. Volken vallen onder U. Ze treffen het hart van de vijanden van de koning.
[7] Uw troon, o God, staat voor eeuwig en altijd. De scepter van Uw koninkrijk is een scepter van recht.
[8] U houdt van gerechtigheid en haat het kwaad. Daarom heeft God, Uw God, U met vreugdeolie gezalfd, meer dan Uw metgezellen.
[9] Al Uw kleren geuren naar mirre, aloë en kaneel. Uit paleizen van ivoor klinkt snarenspel dat U blij maakt.

[10] Dochters van koningen zijn onder Uw gasten. De koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijnste goud van Ofir.
[11] Luister, dochter, en kijk goed, en spits je oren. Vergeet je volk en het huis van je vader.
[12] Dan zal de koning verlangen naar je schoonheid. Hij is nu je heer, dus buig voor Hem.
[13] De stad Tyrus komt met een geschenk. De rijken van het volk zoeken je gunst.
[14] De dochter van de koning is vanbinnen helemaal stralend. Haar kleed is van gouden borduurwerk.
[15] In geborduurde kleren wordt zij naar de koning gebracht. De meisjes achter haar, haar vriendinnen, worden bij Hem gebracht.
[16] Met blijdschap en gejuich worden ze geleid. Zo gaan ze het paleis van de koning binnen.
[17] In plaats van Uw vaderen zullen Uw zonen komen. U zult hen tot vorsten maken over de hele aarde.
[18] Ik zal Uw naam laten gedenken van geslacht op geslacht. Daarom zullen de volken U prijzen voor eeuwig en altijd.

Psalmen 46

[1] Een lied op de wijs van Alamot, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal).
[2] God is voor ons een schuilplaats en een sterkte. Hij is een hulp gebleken die altijd klaarstaat in nood.
[3] Daarom zijn wij niet bang, al gaat de aarde van haar plaats, al storten de bergen in het diepst van de zee.
[4] Laat het water maar bruisen en schuimen. Laat de bergen maar beven als het opzwelt. Sela.
[5] Er is een rivier waarvan de beekjes de stad van God blij maken, de heilige woning van de Allerhoogste.

[6] God is in haar midden, zij zal niet wankelen. God zal haar helpen als de morgen aanbreekt.
[7] Volken raasden, koninkrijken wankelden. Hij liet Zijn stem horen en de aarde smolt weg.
[8] YHWH van de legermachten is met ons. De God van Jakob (hij houdt de hiel vast) is onze burcht. Sela.
[9] Kom en kijk naar de daden van YHWH, die de aarde ontzagwekkend heeft toegetakeld.
[10] Hij maakt een eind aan de oorlogen tot aan de rand van de aarde. Hij breekt de boog en slaat de speer doormidden. De wagens verbrandt Hij in het vuur.
[11] Laat los en weet dat ik God ben. Ik word hoog geprezen onder de volken, ik word hoog geprezen op de aarde.
[12] YHWH van de legermachten is met ons. De God van Jakob is onze burcht. Sela.

Psalmen 47

[1] Een psalm, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal).
[2] Klap in je handen, alle volken. Juich voor God met een blij geluid.
[3] Want YHWH, de Allerhoogste, is ontzagwekkend, een groot Koning over de hele aarde.
[4] Hij brengt volken onder ons en naties onder onze voeten.
[5] Hij koos voor ons ons erfdeel uit, de trots van Jakob (hij houdt de hiel vast), van wie Hij houdt. Sela.
[6] God stijgt op onder gejuich, YHWH bij het geluid van de ramshoorn.
[7] Zing voor God, zing! Zing voor onze Koning, zing!
[8] Want God is Koning over de hele aarde. Zing een lied dat iets te zeggen heeft.
[9] God regeert over de volken. God zit op Zijn heilige troon.
[10] De leiders van de volken komen samen bij het volk van de God van Abraham (vader van velen). Want van God zijn de schilden van de aarde. Hij is hoog verheven.

Psalmen 48

[1] Een lied, een psalm, van de zonen van Korach (kaal).

[2] Groot is YHWH en zeer te prijzen, in de stad van onze God, op Zijn heilige berg.

[3] Mooi gelegen, een vreugde voor de hele aarde is de berg Sion, aan de noordkant, de stad van de grote Koning.

[4] God woont in haar paleizen. Daar is Hij bekend als een burcht.

[5] Want kijk, de koningen kwamen samen. Samen trokken zij op.

[6] Zodra zij het zagen, stonden zij versteld. Ze schrokken en vluchtten weg.

[7] Daar greep de beving hen aan, pijn als van een vrouw die een kind krijgt.

[8] Met een oostenwind brak U de schepen van Tarsis.

[9] Wat wij gehoord hadden, dat hebben wij gezien in de stad van YHWH van de legermachten, in de stad van onze God. God houdt haar voor altijd overeind. Sela.

[10] O God, wij denken aan Uw trouw, midden in Uw tempel.

[11] Zoals Uw naam is, o God, zo is Uw lof tot aan het einde van de aarde. Uw rechterhand is vol gerechtigheid.

[12] Laat de berg Sion blij zijn. Laat de dorpen van Juda (lofprijs) juichen om Uw oordelen.

[13] Loop rond langs Sion en ga er omheen. Tel haar torens.

[14] Kijk goed naar haar muur en let op haar paleizen. Dan kun je het vertellen aan de mensen na jou.

[15] Want deze God is onze God, voor eeuwig en altijd. Hij zal ons leiden, tot over de dood heen.

Psalmen 49

[1] Een psalm, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal).

[2] Luister hiernaar, alle volken. Let op, iedereen die op de wereld woont,

[3] gewone mensen en aanzienlijke mensen, rijk en arm bij elkaar.

[4] Mijn mond zal wijsheid spreken. Wat ik in mijn hart bedenk is vol inzicht.
[5] Ik luister aandachtig naar een spreuk. Bij de harp zal ik mijn raadsel oplossen.
[6] Waarom zou ik bang zijn in kwade dagen, als het onrecht van mijn belagers mij omringt?
[7] Zij vertrouwen op hun bezit en roemen op hun grote rijkdom.
[8] Toch kan niemand van hen een ander vrijkopen. Aan God kan hij de losprijs niet betalen.
[9] Want het loskopen van een leven is te duur. Daar houdt het voor altijd mee op.
[10] Niemand blijft dus voor altijd leven zonder het graf te zien.
[11] Hij ziet immers dat de wijzen sterven, dat dwaas en dom samen omkomen en hun bezit aan anderen laten.
[12] Toch denken zij dat hun huizen er eeuwig staan en hun woningen van geslacht op geslacht. Hun namen geven zij aan hun landerijen.
[13] Maar de mens blijft niet in zijn pracht. Hij lijkt op de dieren die vergaan.
[14] Dat is de weg van wie op zichzelf vertrouwen. En wie na hen komen, praten hun woorden na. Sela.
[15] Als schapen worden zij naar het graf gedreven. De dood zal hun herder zijn. In de morgen krijgen de eerlijken de macht over hen. Hun gestalte vergaat in het graf, ver van hun huis.
[16] Maar God zal mijn leven vrijkopen uit de greep van het graf, want Hij zal mij aannemen. Sela.
[17] Wees niet bang als iemand rijk wordt, als de pracht van zijn huis toeneemt.
[18] Want bij zijn sterven neemt hij niets mee. Zijn pracht gaat niet met hem het graf in.
[19] Al prijst hij zichzelf gelukkig tijdens zijn leven, en al prijzen ze je omdat het je goed gaat,
[20] toch komt ook hij bij het geslacht van zijn vaderen, die het licht nooit meer zien.

21 De mens die in pracht leeft maar geen inzicht heeft, lijkt op de dieren die vergaan.

Psalmen 50

1 Een psalm van Asaf (hij heeft verzameld). De God van de goden, YHWH, spreekt. Hij roept de aarde, van waar de zon opkomt tot waar zij ondergaat.

2 Vanuit Sion, volmaakt van schoonheid, verschijnt God in stralend licht.

3 Onze God komt en zwijgt niet. Voor Hem uit gaat een verterend vuur. Om Hem heen is een zware storm.

4 Hij roept naar de hemel boven en naar de aarde, om Zijn volk te oordelen.

5 Hij zegt: Breng mijn trouwe mensen bij mij, die door een offer een verbond met mij sloten.

6 En de hemel maakt Zijn recht bekend, want God is Zelf de rechter. Sela.

7 Luister, mijn volk, ik ga spreken. Israël (die met God strijdt), ik klaag je aan. Ik, God, ben jouw God.

8 Over je offers val ik je niet aan. Je offers die verbrand worden staan altijd voor mij.

9 Ik hoef geen stier uit je huis, geen bokken uit je hokken.

10 Want elk dier in het bos is van mij, en het vee op duizend bergen.

11 Ik ken elke vogel in de bergen. Wat in het veld beweegt, is bij mij bekend.

12 Als ik honger had, zou ik het je niet zeggen. Want van mij is de wereld en alles wat daarin is.

13 Zou ik vlees van stieren eten of bloed van bokken drinken?

14 Offer aan God een danklied en houd je beloften aan de Allerhoogste.

15 Roep mij aan op de dag van de nood. Ik zal je eruit helpen en jij zult mij eren.

16 Maar tegen de slechte mens zegt God: Wat heb jij mijn regels op te noemen? Waarom neem je mijn verbond in de mond?

17 Je haat het immers als iemand je terechtwijst. Mijn woorden gooi je achter je weg.

[18] Zie je een dief, dan loop je met hem mee. Je hoort bij de mensen die vreemdgaan.
[19] Je mond gebruik je voor het kwaad. Je tong knoopt bedrog aan elkaar.
[20] Je zit erbij en praat kwaad over je eigen broer. De zoon van je moeder maak je zwart.
[21] Dat doe je, en ik zweeg. Toen dacht je dat ik net zo was als jij. Maar ik zal je aanklagen en het je recht voor ogen zetten.
[22] Begrijp dit toch, jullie die God vergeten. Anders verscheur ik en is er niemand die redt.
[23] Wie een danklied offert, eert mij. Wie zijn weg goed kiest, zal zien hoe God redt.

Psalmen 51

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.
[2] Van toen de profeet Natan (hij heeft gegeven) bij hem was gekomen, nadat hij met Batseba (dochter van de eed) had geslapen.
[3] Wees mij genadig, o God, want U bent trouw. Wis mijn overtreding uit, want U bent vol erbarmen.
[4] Was mij helemaal schoon van mijn schuld. Maak mij rein van mijn zonde.
[5] Want ik ken mijn overtredingen. Mijn zonde staat mij altijd voor ogen.
[6] Tegen U, tegen U alleen heb ik gezondigd. Ik deed wat kwaad is in Uw ogen. Zo bent U in het gelijk als U spreekt, zuiver als U oordeelt.
[7] Kijk, ik ben in schuld geboren. In zonde heeft mijn moeder mij ontvangen.
[8] Kijk, U wilt waarheid diep vanbinnen. In het verborgene leert U mij wijsheid.
[9] Neem mijn zonde weg met hysop, dan ben ik rein. Was mij, dan word ik witter dan sneeuw.
[10] Laat mij weer vreugde en blijdschap horen. Laat de botten juichen die U hebt gebroken.
[11] Kijk niet langer naar mijn zonden. Wis al mijn schuld uit.

[12] Schep in mij een zuiver hart, o God. Geef mij vanbinnen een nieuwe, vaste geest.
[13] Stuur mij niet weg van Uw gezicht. Neem Uw heilige Geest niet van mij weg.
[14] Geef mij de vreugde van Uw redding terug. Laat een gewillige geest mij steunen.
[15] Dan zal ik overtreders Uw wegen leren. Dan keren zondaars naar U terug.
[16] Red mij van de bloedschuld, o God, God die mij redt. Dan zal mijn tong juichen over Uw gerechtigheid.
[17] Heere, maak mijn lippen open. Dan zal mijn mond Uw lof vertellen.
[18] Want U wilt geen offer, anders zou ik het geven. In offers die verbrand worden hebt U geen vreugde.
[19] De offers voor God zijn een gebroken geest. Een gebroken en verslagen hart zult U niet verachten, o God.
[20] Doe goed aan Sion, want dat wilt U. Bouw de muren van Jeruzalem weer op.
[21] Dan zult U vreugde hebben in eerlijke offers, in offers die helemaal verbrand worden. Dan zal men stieren op Uw altaar offeren.

Psalmen 52

[1] Een lied van David (geliefde) om van te leren, voor de koorleider.
[2] Van toen Doëg (bevreesd) uit Edom bij Saul (gevraagd) was gekomen en hem had verteld: David is in het huis van Achimelech (mijn broer is koning) geweest.
[3] Waarom pocht u op het kwaad, sterke man? De trouw van God duurt toch de hele dag.
[4] Uw tong bedenkt alleen maar onheil. Als een geslepen scheermes is zij, vol bedrog.
[5] U houdt meer van kwaad dan van goed, meer van leugen dan van eerlijke taal. Sela.
[6] U houdt van alle woorden die verslinden, van een tong vol bedrog.
[7] Daarom zal God u voorgoed afbreken. Hij zal u wegvegen en uit uw tent rukken. Hij zal u ontwortelen uit het land van de levenden. Sela.

[8] De rechtvaardigen zullen het zien en ontzag krijgen. Ze zullen om hem lachen en zeggen:
[9] Kijk, dat is de man die God niet als zijn sterkte nam. Hij vertrouwde op zijn grote rijkdom en werd sterk door anderen kwaad te doen.
[10] Maar ik zal zijn als een groene olijfboom in het huis van God. Ik vertrouw op de trouw van God, voor eeuwig en altijd.
[11] Ik zal U voor altijd prijzen om wat U hebt gedaan. Ik zal hopen op Uw naam, want die is goed voor wie U trouw zijn.

Psalmen 53

[1] Een lied van David (geliefde) om van te leren, voor de koorleider, op de wijs van Machalat.
[2] De dwaas zegt bij zichzelf: Er is geen God. Ze zijn verdorven en doen afschuwelijk onrecht. Er is niemand die goed doet.
[3] God kijkt uit de hemel neer op de mensen. Hij wil zien of er iemand verstandig is, iemand die God zoekt.
[4] Allemaal zijn ze afgedwaald, samen zijn ze bedorven. Er is niemand die goed doet, zelfs niet één.
[5] Hebben ze dan geen inzicht, die onrecht doen? Ze eten het volk van God op alsof het brood is. God roepen ze niet aan.
[6] Daar werden ze bang, banger dan ooit, terwijl er niets te vrezen was. Want God verstrooide de botten van wie jou belegerde. Jij maakte hen te schande, want God heeft hen afgewezen.
[7] Kwam de redding voor Israël (die met God strijdt) maar uit Sion! Als God het lot van Zijn volk keert, zal Jakob (hij houdt de hiel vast) juichen en Israël blij zijn.

Psalmen 54

[1] Een lied van David (geliefde) om van te leren, voor de koorleider, bij snarenspel.

[2] Van toen de mannen uit Zif bij Saul (gevraagd) waren gekomen en tegen hem hadden gezegd: David houdt zich toch bij ons verborgen?

[3] O God, red mij door Uw naam. Doe mij recht door Uw kracht.

[4] O God, hoor mijn gebed. Luister naar de woorden van mijn mond.

[5] Want vreemden staan tegen mij op. Wrede mannen staan mij naar het leven. Ze houden God niet voor ogen. Sela.

[6] Kijk, God is mijn helper. De Heere is bij wie mij overeind houden.

[7] Hij zal dat kwaad op mijn belagers laten terugkomen. Maak er een eind aan, want U bent trouw.

[8] Uit vrije wil zal ik U offeren. Ik zal Uw naam prijzen, YHWH, want die is goed.

[9] Want Hij heeft mij uit alle nood gered. Mijn oog heeft neergekeken op mijn vijanden.

Psalmen 55

[1] Een lied van David (geliefde) om van te leren, voor de koorleider, bij snarenspel.

[2] O God, luister naar mijn gebed. Verberg U niet voor mijn smeken.

[3] Let op mij en geef mij antwoord. Ik dwaal rond in mijn klacht en ik kreun,

[4] om het geschreeuw van de vijand, om de druk van de slechte mens. Want ze schuiven mij onrecht in de schoenen en haten mij in hun woede.

[5] Mijn hart krimpt vanbinnen. De verschrikkingen van de dood zijn op mij gevallen.

[6] Angst en beven overvallen mij. Ik huiver over mijn hele lichaam.

[7] Zodat ik zeg: Had ik maar vleugels als een duif! Dan zou ik wegvliegen en ergens rust vinden.

[8] Kijk, ik zou ver weg zwerven. Ik zou overnachten in de woestijn. Sela.

[9] Ik zou mij haasten naar een schuilplaats, weg van de wilde wind en de storm.

[10] Verwar hen, YHWH, en verdeel hun tongen. Want ik zie geweld en ruzie in de stad.

[11] Dag en nacht gaan ze rond over haar muren. Onrecht en ellende zitten binnen in haar.
[12] Verderf is binnen in haar. List en bedrog gaan niet weg van haar plein.
[13] Het is geen vijand die mij hoont, dat had ik kunnen dragen. Het is niet iemand die mij haat die groot doet tegen mij, dan had ik mij verborgen.
[14] Maar jij bent het, een mens als ik, mijn vertrouweling, mijn goede bekende.
[15] Wij hadden samen fijne gesprekken. Wij liepen in de stoet naar het huis van God.
[16] Laat de dood hen overvallen. Laat ze levend in het dodenrijk afdalen. Want het kwaad woont bij hen, diep vanbinnen.
[17] Maar ik zal tot God roepen. En YHWH zal mij redden.
[18] 's Avonds, 's morgens en 's middags zal ik klagen en kreunen. En Hij zal mijn stem horen.
[19] Hij heeft mij in vrede bevrijd uit de strijd tegen mij. Want ze stonden met velen tegenover mij.
[20] God zal horen en hun antwoorden, Hij die van oudsher op de troon zit. Sela. Want zij veranderen niet en hebben geen ontzag voor God.
[21] Hij sloeg zijn hand aan wie in vrede met hem leefden. Hij brak zijn afspraak.
[22] Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart wil strijd. Zijn woorden zijn zachter dan olie, en toch zijn het getrokken zwaarden.
[23] Leg je zorg bij YHWH neer, dan zal Hij je dragen. Hij laat nooit toe dat de rechtvaardige wankelt.
[24] Maar U, o God, zult hen in de put van het verderf laten zakken. Mannen van bloed en bedrog halen niet de helft van hun dagen. Ik echter zal op U vertrouwen.

Psalmen 56

[1] Een gouden lied van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van De duif van de verre bomen. Van toen de Filistijnen hem in Gat hadden gegrepen.

[2] Wees mij genadig, o God, want mensen willen mij verslinden. De hele dag verdrukt mijn belager mij.

[3] Mijn belagers willen mij de hele dag verslinden. Want ik heb er veel die tegen mij vechten, Allerhoogste.

[4] Op de dag dat ik bang ben, zal ik op U vertrouwen.

[5] Bij God prijs ik Zijn woord. Op God vertrouw ik, ik ben niet bang. Wat kan een mens mij doen?

[6] De hele dag verdraaien ze mijn woorden. Al hun gedachten over mij zijn slecht.

[7] Ze scholen samen en verstoppen zich. Ze letten op mijn stappen, want ze willen mij doden.

[8] Zouden ze na zoveel onrecht vrijuit gaan? Sla de volken neer in Uw woede, o God.

[9] U hebt mijn omzwervingen geteld. Vang mijn tranen op in Uw kruik. Staan ze niet in Uw boek?

[10] Mijn vijanden zullen terugdeinzen op de dag dat ik roep. Dit weet ik: God is met mij.

[11] Bij God prijs ik Zijn woord. Bij YHWH prijs ik Zijn woord.

[12] Op God vertrouw ik, ik ben niet bang. Wat kan een mens mij doen?

[13] O God, wat ik U beloofde zal ik nakomen. Ik zal U dankoffers brengen.

[14] Want U hebt mij van de dood gered. U hebt mijn voeten voor struikelen behoed. Zo mag ik voor Gods gezicht wandelen in het licht van de levenden.

Psalmen 57

[1] Een gouden lied van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van Verderf niet, van toen hij voor Saul (gevraagd) in de grot vluchtte.

[2] Wees mij genadig, o God, wees mij genadig. Want bij U schuil ik. In de schaduw van Uw vleugels schuil ik, tot het gevaar voorbij is.

[3] Ik roep tot God, de Allerhoogste, tot God die alles voor mij afmaakt.

[4] Hij zal uit de hemel hulp sturen en mij redden. Hij maakt te schande wie mij wil verslinden. Sela. God zal Zijn trouw en Zijn waarheid sturen.

[5] Ik lig tussen leeuwen, tussen mensen die vuur spuwen. Hun tanden zijn speren en pijlen, hun tong is een scherp zwaard.

[6] Verhef U boven de hemel, o God. Laat Uw eer over de hele aarde gaan.

[7] Ze spanden een net voor mijn voeten. Ik ging gebukt. Ze groeven een kuil voor mij en vielen er zelf in. Sela.

[8] Mijn hart is gereed, o God, mijn hart is gereed. Ik zal zingen en spelen.

[9] Word wakker, mijn ziel. Word wakker, luit en harp. Ik wil de dageraad wekken.

[10] Ik zal U prijzen onder de volken, Heere. Ik zal voor U zingen onder de naties.

[11] Want Uw trouw is groot tot aan de hemel, Uw waarheid tot aan de wolken.

[12] Verhef U boven de hemel, o God. Laat Uw eer over de hele aarde gaan.

Psalmen 58

[1] Een gouden lied van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van Verderf niet.

[2] Spreken jullie werkelijk recht, machthebbers? Oordelen jullie eerlijk, mensen?

[3] Nee, in jullie hart bedenken jullie onrecht. Met jullie handen wegen jullie geweld af op aarde.

[4] Wie kwaad doen, gaan al hun eigen weg vanaf de geboorte. Wie leugens spreken, dwalen af vanaf de moederschoot.

[5] Hun gif lijkt op het gif van een slang. Ze zijn als een dove adder die zijn oren dichtstopt,

[6] zodat hij de stem van de bezweerder niet hoort, hoe kundig die ook is.

[7] O God, breek de tanden in hun mond. Breek de kaken van die jonge leeuwen, YHWH.

[8] Laat ze wegvloeien als water. Als iemand op hen mikt, laat zijn pijlen dan stomp zijn.

[9] Laat hen verdwijnen als een slak die wegsmelt. Laat hen als een doodgeboren kind de zon nooit zien.

[10] Nog voor jullie potten de doornstruik voelen, vaagt Hij hen weg, groen en al, in Zijn woede.

[11] De rechtvaardige zal blij zijn als hij de vergelding ziet. Hij zal zijn voeten wassen in het bloed van de slechte mens.

[12] En de mensen zullen zeggen: Er is toch loon voor de rechtvaardige. Er is toch een God die op aarde recht doet.

Psalmen 59

[1] Een gouden lied van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van Verderf niet, van toen Saul (gevraagd) zijn huis liet bewaken om hem te doden.

[2] Red mij van mijn vijanden, mijn God. Zet mij hoog boven wie tegen mij opstaan.

[3] Red mij van wie onrecht doen. Verlos mij van de mannen van bloed.

[4] Want kijk, ze loeren op mijn leven. Sterke mannen scholen tegen mij samen. En dat zonder dat ik iets misdeed, YHWH.

[5] Zonder mijn schuld komen ze aanrennen en maken zich klaar. Word wakker, kom mij tegemoet en zie.

[6] U, YHWH, God van de legermachten, God van Israël (die met God strijdt), word wakker en straf al die volken. Wees niemand genadig die trouweloos onrecht doet. Sela.

[7] Tegen de avond komen ze terug. Ze grommen als honden en sluipen rond de stad.

[8] Kijk, hun mond stroomt over. Op hun lippen liggen zwaarden. Want wie hoort het toch?

[9] Maar U, YHWH, lacht om hen. U spot met al die volken.

[10] Mijn sterkte, op U zal ik wachten. Want God is mijn burcht.

[11] Mijn trouwe God komt mij tegemoet. God laat mij neerkijken op mijn belagers.

[12] Dood hen niet meteen, anders vergeet mijn volk het. Laat hen zwerven door Uw kracht en werp hen neer, Heere, ons schild.
[13] Laat hen gevangen raken in hun eigen trots. Dat is om de zonde van hun mond en het woord op hun lippen, om de vloek en de leugen die zij vertellen.
[14] Maak een eind aan hen in Uw woede. Maak een eind aan hen tot ze er niet meer zijn. Laat hen weten dat God heerst in Jakob (hij houdt de hiel vast), tot aan de einden van de aarde. Sela.
[15] Laat ze dan tegen de avond maar terugkomen. Laat ze grommen als honden en rond de stad sluipen.
[16] Laat ze maar zwerven op zoek naar eten. Laat ze de nacht doorbrengen zonder verzadigd te zijn.
[17] Maar ik zal zingen over Uw kracht. 's Morgens zal ik juichen over Uw trouw. Want U was mijn burcht, een toevlucht op de dag dat ik bang was.
[18] Voor U zal ik zingen, mijn sterkte. Want God is mijn burcht, mijn trouwe God.

Psalmen 60

[1] Een gouden lied van David (geliefde) om van te leren, voor de koorleider, op de wijs van De lelie van de vermaning.
[2] Van toen hij gevochten had tegen de Arameeërs van Mesopotamië en van Soba, en Joab (YHWH is vader) terugkwam en twaalfduizend Edomieten versloeg in het Zoutdal.
[3] O God, U hebt ons weggestoten en ons uiteengeslagen. U was boos. Kom weer naar ons terug.
[4] U hebt het land laten schudden en opengespleten. Genees zijn scheuren, want het wankelt.
[5] U hebt Uw volk harde dingen laten zien. U hebt ons wijn laten drinken die ons doet wankelen.
[6] Maar nu hebt U wie ontzag voor U hebben een vlag gegeven, om die te hijsen voor de waarheid. Sela.

[7] Zo worden zij bevrijd van wie U houdt. Red met Uw rechterhand en geef ons antwoord.

[8] God heeft in Zijn heiligdom gesproken: Ik zal juichen als ik Sichem verdeel en het dal van Sukkot opmeet.

[9] Gilead is van mij en Manasse (doen vergeten) is van mij. Efraïm (vruchtbaar) is de helm op mijn hoofd, Juda (lofprijs) is mijn scepter.

[10] Moab (uit de vader) is mijn waskom. Op Edom gooi ik mijn sandaal. Over Filistea juich ik het uit.

[11] Wie brengt mij binnen de vestingstad? Wie leidt mij tot in Edom?

[12] Bent U het niet, o God, die ons had weggestoten? U trok toch niet meer met onze legers mee?

[13] Geef ons hulp uit de nood, want redding door mensen is niets waard.

[14] Met God zullen wij dappere daden doen. Hij zal onze tegenstanders vertrappen.

Psalmen 61

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, bij snarenspel.

[2] O God, hoor mijn roepen. Let op mijn gebed.

[3] Van het einde van de aarde roep ik tot U, terwijl mijn hart bezwijkt. Leid mij naar de rots die te hoog is voor mij.

[4] Want U bent mijn toevlucht geweest, een sterke toren tegen de vijand.

[5] Ik wil voor altijd in Uw tent wonen. Ik wil schuilen onder Uw vleugels. Sela.

[6] Want U, o God, hebt gehoord wat ik beloofde. U hebt mij het erfdeel gegeven van wie ontzag voor Uw naam hebben.

[7] U zult de dagen van de koning verlengen. Zijn jaren zullen duren van geslacht op geslacht.

[8] Hij zal voor altijd voor Gods gezicht blijven zitten. Laat trouw en waarheid over hem waken.

[9] Dan zal ik voor Uw naam zingen, altijd door, en elke dag doen wat ik beloofd heb.

Psalmen 62

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, over Jedutun (lofprijzer).

[2] Alleen bij God is mijn ziel stil. Van Hem komt mijn redding.

[3] Alleen Hij is mijn rots en mijn redding, mijn burcht. Ik zal niet ernstig wankelen.

[4] Hoe lang zullen jullie tegen een mens tekeergaan? Jullie worden allemaal neergeslagen, als een muur die overhelt, een wand die wegzakt.

[5] Ze willen hem alleen maar van zijn hoogte stoten. Ze houden van leugens. Met hun mond zegenen ze, maar vanbinnen vervloeken ze. Sela.

[6] Maar jij, mijn ziel, wees stil bij God. Want van Hem komt mijn verwachting.

[7] Alleen Hij is mijn rots en mijn redding, mijn burcht. Ik zal niet wankelen.

[8] Bij God ligt mijn redding en mijn eer. De rots van mijn kracht, mijn toevlucht, is God.

[9] Vertrouw altijd op Hem, volk. Stort je hart bij Hem uit. God is voor ons een toevlucht. Sela.

[10] Gewone mensen zijn maar een ademtocht, aanzienlijke mensen een leugen. Samen op de weegschaal wegen ze minder dan lucht.

[11] Vertrouw niet op afpersing en verwacht niets van roof. Als je bezit groeit, zet je hart er dan niet op.

[12] God heeft één ding gesproken, en twee dingen heb ik gehoord: De kracht is van God.

[13] En bij U, Heere, is de trouw. Want U geeft ieder naar wat hij heeft gedaan.

Psalmen 63

[1] Een psalm van David (geliefde), van toen hij in de woestijn van Juda (lofprijs) was.

[2] O God, U bent mijn God. Ik zoek U bij het eerste licht. Mijn ziel dorst naar U. Mijn lichaam verlangt naar U, in een droog en dor land zonder water.

[3] Zo heb ik U in het heiligdom gezien, en Uw kracht en Uw eer aanschouwd.

[4] Want Uw trouw is beter dan het leven. Mijn lippen zullen U prijzen.
[5] Zo zal ik U prijzen mijn leven lang. In Uw naam zal ik mijn handen opheffen.
[6] Mijn ziel wordt verzadigd als aan een rijke maaltijd. Met juichende lippen zal mijn mond U loven.
[7] Als ik op mijn bed aan U denk, blijf ik de hele nacht over U nadenken.
[8] Want U bent mijn hulp geweest. In de schaduw van Uw vleugels zal ik juichen.
[9] Mijn ziel houdt zich aan U vast. Uw rechterhand houdt mij overeind.
[10] Maar wie mij naar het leven staan, zullen afdalen naar de diepte van de aarde.
[11] Ze zullen vallen door het zwaard. Ze zullen een prooi worden voor de jakhalzen.
[12] Maar de koning zal blij zijn om God. Ieder die bij Hem zweert zal juichen. Want de mond van de leugenaars wordt gesnoerd.

Psalmen 64

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.
[2] Hoor mijn stem, o God, als ik klaag. Bescherm mijn leven tegen de dreiging van de vijand.
[3] Verberg mij voor het geheime overleg van wie kwaad doen, voor het rumoer van wie onrecht plegen.
[4] Ze slijpen hun tong als een zwaard. Ze leggen een bitter woord aan als een pijl.
[5] Vanuit hun schuilplaats schieten ze op wie eerlijk is. Plotseling schieten ze en ze zijn nergens bang voor.
[6] Ze sterken elkaar in een slechte zaak. Ze praten over het verbergen van vallen. Ze zeggen: Wie ziet ons?
[7] Ze zoeken naar allerlei slinkse streken. Wat ze bedenken is doortrapt. Het binnenste van een mens is diep.
[8] Maar God zal met een pijl op hen schieten. Ineens zijn hun wonden er.
[9] Hun eigen tong doet hen struikelen. Iedereen die hen ziet, schudt zijn hoofd.

[10] Alle mensen zullen ontzag krijgen. Ze zullen vertellen wat God gedaan heeft en begrijpen wat Zijn werk is.

[11] De rechtvaardige zal blij zijn in YHWH en bij Hem schuilen. Alle mensen met een eerlijk hart zullen juichen.

Psalmen 65

[1] Een psalm van David (geliefde), een lied, voor de koorleider.

[2] Voor U is de stilte een lofzang, o God, in Sion. Aan U zal men nakomen wat beloofd is.

[3] U hoort het gebed. Tot U zal ieder mens komen.

[4] Mijn schuld was mij te machtig. Maar onze overtredingen, die verzoent U.

[5] Gelukkig is wie U uitkiest en dichtbij laat komen, om in Uw voorhoven te wonen. Wij zullen genieten van het goede van Uw huis, het heilige van Uw tempel.

[6] Met ontzagwekkende daden antwoordt U ons in gerechtigheid, God die ons redt. U bent het vertrouwen van de hele aarde en van de verste zeeën.

[7] U zet de bergen vast door Uw kracht. U bent omgord met macht.

[8] U brengt het bruisen van de zeeën tot rust, het bruisen van hun golven en het tumult van de volken.

[9] Wie aan de einden van de aarde wonen, staan versteld van Uw tekenen. De uitgang van de morgen en de avond laat U juichen.

[10] U bezoekt het land en geeft het overvloed. U maakt het rijk. De beek van God staat vol water. Zo maakt U hun koren gereed.

[11] U drenkt de voren en maakt de kluiten vlak. Met regen maakt U de grond zacht. U zegent wat er opkomt.

[12] U kroont het jaar met Uw goedheid. Waar Uw wagen gaat, druipt het van overvloed.

[13] De weiden in de woestijn druipen ervan. De heuvels omgorden zich met vreugde.

[14] De velden zijn bekleed met kudden. De dalen liggen vol koren. Ze juichen, ze zingen.

Psalmen 66

[1] Een lied, een psalm, voor de koorleider. Juich voor God, hele aarde.

[2] Zing over de eer van Zijn naam. Geef Hem de lof die Hem toekomt.

[3] Zeg tegen God: Wat bent U ontzagwekkend in Uw werken. Om Uw grote kracht buigen Uw vijanden zich voor U.

[4] Laat de hele aarde voor U buigen en voor U zingen. Laat haar zingen over Uw naam. Sela.

[5] Kom en kijk naar de daden van God. Ontzagwekkend is wat Hij onder de mensen doet.

[6] Hij veranderde de zee in droog land. Te voet trokken ze door de rivier. Daar waren wij blij om Hem.

[7] Hij heerst voor altijd met Zijn macht. Zijn ogen houden de volken in het oog. Laat wie opstandig zijn zich niet verheffen. Sela.

[8] Prijs onze God, volken. Laat Zijn lof luid klinken.

[9] Hij houdt ons in leven en laat onze voet niet wankelen.

[10] Want U hebt ons getoetst, o God. U hebt ons gelouterd zoals men zilver loutert.

[11] U bracht ons in een net. U legde een zware last op onze rug.

[12] U liet mensen over ons hoofd rijden. Wij kwamen door vuur en water. Maar U bracht ons naar de overvloed.

[13] Ik zal met offers Uw huis binnengaan. Ik zal U geven wat ik beloofd heb.

[14] Wat mijn lippen hebben gezegd en mijn mond heeft uitgesproken toen ik in nood was.

[15] Vette dieren zal ik U offeren, met de geur van rammen. Ik zal runderen met bokken klaarmaken. Sela.

[16] Kom en luister, allen die ontzag voor God hebben. Ik zal vertellen wat Hij voor mij gedaan heeft.

[17] Met mijn mond riep ik Hem aan. Onder mijn tong lag al een lied van lof.
[18] Had ik onrecht in mijn hart gezien, dan zou de Heere niet geluisterd hebben.
[19] Maar God heeft echt geluisterd. Hij heeft gelet op mijn gebed.
[20] Geprezen is God. Hij heeft mijn gebed niet afgewezen en Zijn trouw niet van mij weggenomen.

Psalmen 67

[1] Een psalm, een lied, voor de koorleider, bij snarenspel.
[2] God zij ons genadig en zegene ons. Laat Hij Zijn gezicht over ons doen lichten. Sela.
[3] Zo wordt op aarde Uw weg bekend, onder alle volken Uw redding.
[4] Laat de volken U prijzen, o God. Laat alle volken U prijzen.
[5] De naties zullen blij zijn en juichen. Want U oordeelt de volken eerlijk. U leidt de naties op aarde. Sela.
[6] Laat de volken U prijzen, o God. Laat alle volken U prijzen.
[7] De aarde geeft haar oogst. God, onze God, zal ons zegenen.
[8] God zal ons zegenen. En alle einden van de aarde zullen ontzag voor Hem hebben.

Psalmen 68

[1] Een psalm, een lied van David (geliefde), voor de koorleider.
[2] God staat op en Zijn vijanden stuiven uiteen. Wie Hem haten, vluchten voor Zijn gezicht weg.
[3] U verdrijft hen zoals rook verwaait. Zoals was smelt voor het vuur, zo vergaan de slechte mensen voor Gods gezicht.
[4] Maar de rechtvaardigen zullen blij zijn. Ze zullen opspringen voor Gods gezicht en juichen van vreugde.
[5] Zing voor God, zing over Zijn naam. Maak de weg vrij voor Hem die door de vlakte rijdt. YHWH is Zijn naam. Juich voor Zijn gezicht.

[6] Hij is een vader van de wezen en een rechter voor de weduwen. Zo is God in Zijn heilige woning.

[7] God geeft de eenzamen een huis. Hij leidt gevangenen uit naar voorspoed. Maar wie opstandig zijn, wonen op dorre grond.

[8] O God, toen U voor Uw volk uit trok, toen U door de woestijn schreed, Sela,

[9] beefde de aarde en druppelde de hemel voor Gods gezicht. Zelfs de Sinaï beefde voor God, de God van Israël (die met God strijdt).

[10] U liet een milde regen vallen, o God. Uw uitgeput erfdeel maakte U weer sterk.

[11] Uw kudde ging er wonen. In Uw goedheid zorgde U voor de arme, o God.

[12] YHWH gaf het woord. Groot was de schare vrouwen die het goede nieuws bracht.

[13] De koningen van de legers vluchtten weg, zij vluchtten weg. En wie thuisbleef, verdeelde de buit.

[14] Al lagen jullie tussen de schaapskooien, jullie worden als vleugels van een duif, bedekt met zilver, met veren van geel goud.

[15] Toen de Almachtige de koningen verstrooide, viel er sneeuw op de Salmon (kleed).

[16] De berg van Basan is een machtige berg. De berg van Basan is een berg met veel toppen.

[17] Waarom kijken jullie jaloers, bergen met veel toppen? Dit is de berg die God wilde als woning. Ja, hier zal YHWH voor altijd wonen.

[18] De wagens van God zijn ontelbaar, duizenden bij duizenden. De Heere is in hun midden, in heiligheid, als op de Sinaï.

[19] U bent omhooggegaan. U hebt gevangenen meegevoerd. U hebt gaven aangenomen om onder de mensen uit te delen. Zelfs opstandigen mogen bij U wonen, YHWH God.

[20] Geprezen is de Heere. Dag aan dag draagt Hij ons. Die God is onze redding. Sela.

[21] Die God is voor ons een God die echt redt. Bij YHWH, onze Heere, is een uitweg uit de dood.

[22] Ja, God zal de kop van Zijn vijanden verbrijzelen, de harige schedel van wie in zijn schuld blijft lopen.
[23] De Heere heeft gezegd: Ik zal hen terughalen uit Basan. Ik zal hen terughalen uit de diepten van de zee.
[24] Zo zul je je voet zetten in het bloed van de vijand. En je honden krijgen hun deel.
[25] O God, ze hebben Uw stoet gezien, de stoet van mijn God, mijn Koning, in het heiligdom.
[26] Voorop gingen de zangers, daarachter de muzikanten. Daartussen liepen de meisjes met de tamboerijn.
[27] Prijs God in de samenkomsten. Prijs de Heere, jullie die uit de bron van Israël komen.
[28] Daar is Benjamin (zoon van de rechterhand), de kleinste, die over hen heerst. Daar zijn de vorsten van Juda (lofprijs) met hun stoet, de vorsten van Zebulon (woning) en Naftali (mijn worsteling).
[29] Uw God heeft u kracht opgedragen. Wees sterk, o God, in wat U voor ons gedaan hebt.
[30] Om Uw tempel in Jeruzalem zullen koningen U geschenken brengen.
[31] Bestraf het wilde dier in het riet, de kudde stieren met de kalveren van de volken. Vertrap wie op zilver uit is. Verstrooi de volken die van oorlog houden.
[32] Uit Egypte zullen gezanten komen. Nubië zal zich haasten om zijn handen naar God uit te strekken.
[33] Zing voor God, koninkrijken van de aarde. Zing voor de Heere. Sela.
[34] Zing voor Hem die rijdt door de hoogste hemel, die er is van oudsher. Kijk, Hij laat Zijn stem horen, een machtige stem.
[35] Geef God de eer van de macht. Zijn hoogheid is over Israël, Zijn kracht in de wolken.
[36] Ontzagwekkend bent U, o God, vanuit Uw heiligdom. De God van Israël geeft Zijn volk kracht en sterkte. Geprezen is God.

Psalmen 69

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, op de wijs van De lelies.

[2] Red mij, o God. Want het water staat mij aan de lippen.

[3] Ik zak weg in diepe modder, er is geen vaste grond. Ik ben in diep water gekomen en de stroom sleurt mij mee.

[4] Ik ben moe van het roepen, mijn keel is schor. Mijn ogen zijn moe van het wachten op mijn God.

[5] Wie mij zonder reden haten, zijn talrijker dan de haren op mijn hoofd. Machtig zijn mijn vijanden die mij zonder grond willen vernietigen. Wat ik niet gestolen heb, moet ik teruggeven.

[6] O God, U kent mijn dwaasheid. Mijn schulden zijn voor U niet verborgen.

[7] Laat door mij niet beschaamd staan wie op U hopen, Heere, YHWH van de legermachten. Laat door mij niet te schande worden wie U zoeken, God van Israël (die met God strijdt).

[8] Want om U word ik uitgescholden. Schaamte bedekt mijn gezicht.

[9] Ik ben een vreemde geworden voor mijn broers, onbekend voor de kinderen van mijn moeder.

[10] Want de ijver voor Uw huis heeft mij verteerd. De schimpwoorden van wie U honen, zijn op mij gevallen.

[11] Ik huilde en vastte, en zelfs dat werd mij nagedragen.

[12] Ik trok rouwkleren aan, en ik werd een spotnaam voor hen.

[13] Wie in de poort zitten, praten over mij. Ik ben een spotlied voor wie sterke drank drinken.

[14] Maar mijn gebed is tot U, YHWH. Er komt een tijd van Uw goedheid, o God. Antwoord mij in Uw grote trouw, want Uw redding is betrouwbaar.

[15] Trek mij uit het slijk, laat mij niet wegzakken. Laat mij gered worden van wie mij haten en uit het diepe water.

[16] Laat de stroom mij niet overspoelen. Laat de diepte mij niet verslinden. Laat de put zijn mond niet boven mij sluiten.

17 Antwoord mij, YHWH, want Uw trouw is goed. Kijk naar mij om, want U bent vol erbarmen.
18 Verberg Uw gezicht niet voor Uw dienaar, want ik zit in het nauw. Antwoord mij snel.
19 Kom dicht bij mij en koop mij vrij. Verlos mij, want mijn vijanden kijken toe.
20 U kent mijn smaad, mijn schaamte en mijn schande. Al mijn belagers staan voor U.
21 De smaad heeft mijn hart gebroken en ik ben er ziek van. Ik wachtte op medelijden, maar er kwam niets. Ik zocht troosters, maar ik vond ze niet.
22 Ze gaven mij gif te eten. In mijn dorst gaven ze mij azijn te drinken.
23 Laat hun tafel voor hen een val worden. Laat hun feest een strik zijn.
24 Laat hun ogen donker worden, zodat ze niets zien. Laat hun heupen steeds beven.
25 Stort Uw woede over hen uit. Laat Uw brandende toorn hen inhalen.
26 Laat hun kamp verwoest worden. Laat er niemand meer wonen in hun tenten.
27 Want ze vervolgen wie U geslagen hebt. Ze praten na over de pijn van wie U verwondde.
28 Reken hun schuld op schuld aan. Laat hen niet komen tot Uw gerechtigheid.
29 Laat hen uit het boek van het leven gewist worden. Laat hen niet bij de rechtvaardigen staan.
30 Maar ik ben arm en vol pijn. Uw redding, o God, zal mij veilig zetten.
31 Ik zal Gods naam prijzen met een lied. Ik zal Hem groot maken met een danklied.
32 Dat zal YHWH beter bevallen dan een os, dan een stier met hoorns en hoeven.
33 Wie klein zijn, zullen het zien en blij zijn. Jullie die God zoeken, jullie hart zal opleven.
34 Want YHWH luistert naar wie arm zijn. Zijn gevangenen veracht Hij niet.
35 Laten hemel en aarde Hem prijzen, de zeeën en alles wat daarin wemelt.

[36] Want God zal Sion redden en de steden van Juda (lofprijs) bouwen. Daar zullen zij wonen en het land bezitten.

[37] De kinderen van Zijn dienaren zullen het erven. Wie van Zijn naam houden, zullen er wonen.

Psalmen 70

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider, om te blijven gedenken.

[2] Haast U, o God, om mij te redden. YHWH, kom mij snel te hulp.

[3] Laat hen beschaamd en rood staan die mij naar het leven staan. Laat hen terugdeinzen en te schande worden die blij zijn met mijn ongeluk.

[4] Laat hen verstijven van schaamte die zeggen: Ha, ha!

[5] Laat blij en vrolijk zijn in U allen die U zoeken. Laat wie van Uw redding houden altijd zeggen: Groot is God!

[6] Maar ik ben arm en behoeftig. Kom snel bij mij, o God. U bent mijn hulp en mijn bevrijder. YHWH, wacht niet te lang.

Psalmen 71

[1] Bij U, YHWH, schuil ik. Laat mij nooit beschaamd staan.

[2] Red mij en bevrijd mij, want U doet recht. Luister naar mij en verlos mij.

[3] Wees voor mij een rots om in te wonen, waar ik altijd heen kan gaan. U hebt bevel gegeven mij te redden, want U bent mijn rots en mijn burcht.

[4] Mijn God, bevrijd mij uit de greep van de slechte mens, uit de hand van wie onrecht doet en geweld pleegt.

[5] Want U bent mijn verwachting, Heere, YHWH. Op U vertrouw ik van jongs af aan.

[6] Op U heb ik gesteund vanaf mijn geboorte. Vanaf de moederschoot bent U mijn helper. Over U gaat mijn lied altijd door.

[7] Voor velen ben ik een raadsel geweest. Maar U bent mijn sterke toevlucht.

[8] Laat mijn mond vol zijn van Uw lof, de hele dag van Uw luister.

[9] Werp mij niet weg als ik oud ben. Verlaat mij niet als mijn kracht opraakt.
[10] Want mijn vijanden praten over mij. Wie op mij loeren, overleggen samen.
[11] Ze zeggen: God heeft hem verlaten. Jaag hem na en grijp hem, want er is niemand die redt.
[12] O God, blijf niet ver van mij. Mijn God, kom mij snel te hulp.
[13] Laat beschaamd en verteerd worden wie mij aanklagen. Laat bedekt worden met smaad en schande wie mijn ongeluk zoeken.
[14] Maar ik zal altijd blijven hopen. Ik zal Uw lof steeds groter maken.
[15] Mijn mond zal Uw gerechtigheid vertellen, de hele dag Uw redding. Ik weet niet eens hoeveel het er zijn.
[16] Ik zal komen met de machtige daden van de Heere YHWH. Ik zal Uw gerechtigheid noemen, die van U alleen.
[17] O God, U hebt mij geleerd van jongs af aan. Tot nu toe vertel ik Uw wonderen.
[18] Verlaat mij ook niet nu ik oud en grijs ben, o God. Laat mij Uw arm bekendmaken aan dit geslacht, Uw macht aan wie nog komen.
[19] Uw gerechtigheid, o God, reikt tot de hoogte. U hebt grote dingen gedaan. O God, wie is als U?
[20] U hebt mij veel nood en kwaad laten zien. U zult mij weer levend maken. U zult mij weer omhoog halen uit de diepten van de aarde.
[21] U zult mij weer aanzien geven. U zult mij opnieuw troosten.
[22] Ik zal U prijzen bij de luit om Uw trouw, mijn God. Ik zal voor U zingen bij de harp, Heilige van Israël (die met God strijdt).
[23] Mijn lippen zullen juichen als ik voor U zing, en ook mijn ziel, die U hebt vrijgekocht.
[24] Ook mijn tong zal de hele dag Uw gerechtigheid vertellen. Want ze staan beschaamd en rood, die mijn ongeluk zochten.

Psalmen 72

[1] Voor Salomo (vrede). O God, geef de koning Uw recht. Geef de zoon van de koning Uw gerechtigheid.

[2] Dan zal hij Uw volk eerlijk besturen en Uw armen met recht.

[3] De bergen zullen vrede dragen voor het volk, de heuvels gerechtigheid.

[4] Hij zal recht doen aan de armen van het volk. Hij zal de kinderen van de behoeftige redden en de onderdrukker verbrijzelen.

[5] Ze zullen ontzag voor U hebben zolang de zon en de maan er zijn, van geslacht op geslacht.

[6] Hij zal neerdalen als regen op een pas gemaaid veld, als buien die de aarde drenken.

[7] In zijn dagen zal de rechtvaardige bloeien. Er zal veel vrede zijn, zolang de maan er is.

[8] Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier tot aan de einden van de aarde.

[9] Wie in de woestijn wonen, zullen voor hem knielen. Zijn vijanden zullen het stof likken.

[10] De koningen van Tarsis en de eilanden zullen geschenken brengen. De koningen van Seba en Saba zullen schatting betalen.

[11] Ja, alle koningen zullen voor hem buigen. Alle volken zullen hem dienen.

[12] Want hij redt de behoeftige die roept, de arme die geen helper heeft.

[13] Hij zal het opnemen voor de zwakke en de arme. Hij zal het leven van de armen redden.

[14] Hij zal hen bevrijden van list en geweld. Hun bloed zal kostbaar zijn in zijn ogen.

[15] Lang zal hij leven. Men zal hem goud uit Seba geven. Men zal altijd voor hem bidden en hem de hele dag zegenen.

[16] Laat er overvloed van koren zijn in het land, tot op de toppen van de bergen. Laat de opbrengst ruisen als de Libanon. Laat de stad bloeien als het gras op het veld.

[17] Zijn naam zal blijven voor altijd. Zolang de zon er is, zal zijn naam voortleven. Alle volken zullen in hem gezegend worden en hem gelukkig prijzen.
[18] Geprezen is YHWH God, de God van Israël (die met God strijdt). Hij alleen doet wonderen.
[19] En geprezen is Zijn luisterrijke naam voor altijd. Laat de hele aarde vol worden van Zijn luister. Amen, ja, amen.
[20] Hier eindigen de gebeden van David (geliefde), de zoon van Isaï (geschenk).

Psalmen 73

[1] Een psalm van Asaf (hij heeft verzameld). God is echt goed voor Israël (die met God strijdt), voor wie zuiver van hart zijn.
[2] Maar ik, bijna gleden mijn voeten uit. Het scheelde weinig of mijn stappen schoten weg.
[3] Want ik was jaloers op de opscheppers. Ik zag hoe goed het slechte mensen ging.
[4] Ze lijden geen pijn tot aan hun dood. Hun lichaam is gezond en sterk.
[5] Ze hebben geen moeite zoals andere mensen. Ze worden niet geplaagd zoals ieder ander.
[6] Daarom hangt de trots om hen als een ketting. Het geweld bedekt hen als een mantel.
[7] Hun ogen puilen uit van het vet. Hun hart loopt over van waanbeelden.
[8] Ze spotten en spreken boosaardig over onderdrukking. Ze praten uit de hoogte.
[9] Ze zetten hun mond op tegen de hemel. Hun tong gaat rond over de aarde.
[10] Daarom loopt zelfs Zijn volk achter hen aan en drinkt hun woorden in als water.
[11] Ze zeggen: Hoe zou God het weten? Zou de Allerhoogste er weet van hebben?
[12] Kijk, zo zijn die slechte mensen. Altijd zorgeloos worden ze rijker en rijker.
[13] Dus hield ik voor niets mijn hart zuiver en waste ik mijn handen in onschuld.

[14] Want ik werd de hele dag geplaagd. Elke morgen kreeg ik mijn straf.
[15] Als ik zou zeggen: Ik zal net zo praten, dan zou ik Uw kinderen verraden.
[16] Ik dacht na om dit te begrijpen. Maar het was te zwaar voor mijn ogen,
[17] totdat ik in Gods heiligdom kwam en zag hoe het met hen afloopt.
[18] U zet hen op glad ijs. U laat hen vallen tot puin.
[19] Hoe plotseling worden ze verwoest. Ze komen aan hun eind en worden weggevaagd door schrik.
[20] Als een droom na het ontwaken. Als U opstaat, Heere, veegt U hun schim weg.
[21] Toen mijn hart verbitterd was en het stak diep vanbinnen,
[22] toen was ik dom en wist ik niets. Ik was als een redeloos dier bij U.
[23] Toch blijf ik altijd bij U. U hebt mijn rechterhand vastgepakt.
[24] U zult mij leiden door Uw raad. En daarna zult U mij in luister opnemen.
[25] Wie heb ik in de hemel behalve U? Naast U verlang ik niets op aarde.
[26] Al bezwijken mijn lichaam en mijn hart, God is de rots van mijn hart en mijn deel voor altijd.
[27] Want kijk, wie ver van U zijn, gaan verloren. U maakt een eind aan ieder die U ontrouw is.
[28] Maar voor mij is het goed om dicht bij God te zijn. Bij de Heere YHWH schuil ik, om al Uw daden te vertellen.

Psalmen 74

[1] Een lied om van te leren, van Asaf (hij heeft verzameld). O God, waarom stoot U ons voorgoed weg? Waarom rookt Uw woede tegen de schapen van Uw weide?
[2] Denk aan Uw volk dat U lang geleden verwierf, aan de stam die U vrijkocht als Uw erfdeel, aan de berg Sion waar U woonde.
[3] Richt Uw stappen naar deze eeuwige puinhopen. De vijand heeft alles in het heiligdom verwoest.

[4] Uw tegenstanders brulden midden in Uw plaats van samenkomst. Ze zetten hun eigen tekens neer.

[5] Het leek alsof ze met bijlen omhoog gingen in een dicht bos.

[6] Zo sloegen ze het houtsnijwerk aan stukken met bijl en hamer.

[7] Ze staken Uw heiligdom in brand. Tot op de grond ontwijdden ze de woning van Uw naam.

[8] Ze zeiden bij zichzelf: Wij zullen ze allemaal uitroeien. Ze verbrandden alle plaatsen in het land waar men bij God samenkwam.

[9] Wij zien onze tekenen niet meer. Er is geen profeet meer. Niemand bij ons weet hoe lang dit nog duurt.

[10] Hoe lang, o God, zal de tegenstander nog honen? Zal de vijand Uw naam voor altijd lasteren?

[11] Waarom trekt U Uw hand terug, Uw rechterhand? Haal hem uit Uw mantel en maak er een eind aan.

[12] Toch bent U, God, mijn Koning van oudsher. U brengt redding midden op de aarde.

[13] U hebt door Uw kracht de zee gespleten. U hebt de koppen van de zeemonsters verbrijzeld.

[14] U hebt de koppen van Leviatan (kronkelaar) verpletterd. U gaf hem als voedsel aan de dieren van de woestijn.

[15] U hebt bron en beek laten openbreken. U hebt machtige rivieren drooggelegd.

[16] Van U is de dag, van U is ook de nacht. U hebt het licht en de zon gemaakt.

[17] U hebt alle grenzen van de aarde vastgesteld. Zomer en winter hebt U gevormd.

[18] Denk hieraan: de vijand hoonde YHWH, een dwaas volk lasterde Uw naam.

[19] Geef het leven van Uw duif niet prijs aan de wilde dieren. Vergeet het leven van Uw armen niet voorgoed.

[20] Denk aan het verbond. Want de donkere hoeken van het land zitten vol met holen van geweld.

[21] Laat wie verdrukt wordt niet beschaamd terugkeren. Laat de arme en behoeftige Uw naam prijzen.
[22] Sta op, o God, en voer Uw zaak. Denk aan de smaad die de dwaas U de hele dag aandoet.
[23] Vergeet het geschreeuw van Uw tegenstanders niet. Het lawaai van wie tegen U opstaan wordt steeds luider.

Psalmen 75

[1] Voor de koorleider, op de wijs van Verderf niet, een psalm, een lied van Asaf (hij heeft verzameld).
[2] Wij prijzen U, o God, wij prijzen U. Uw naam is dichtbij. Men vertelt van Uw wonderen.
[3] God zegt: Ik kies het juiste moment. Dan zal ik eerlijk oordelen.
[4] De aarde beeft met al haar bewoners. Maar ik houd haar zuilen stevig vast. Sela.
[5] Ik zeg tegen de opscheppers: Schep niet op. En tegen wie kwaad doen: steek je hoorn niet omhoog.
[6] Steek je hoorn niet omhoog naar de hemel. Spreek niet met een stijve nek.
[7] Want de verhoging komt niet uit het oosten of het westen, en ook niet uit de woestijn.
[8] Nee, God is de rechter. Hij vernedert de een en verhoogt de ander.
[9] Want in de hand van YHWH is een beker met schuimende, gekruide wijn. Daaruit schenkt Hij. Alle slechte mensen op aarde zullen hem leegdrinken tot de laatste droesem.
[10] Maar ik zal het voor altijd vertellen. Ik zal zingen voor de God van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[11] Hij zal alle hoorns van de slechte mensen afhakken. De hoorns van de rechtvaardige worden opgeheven.

Psalmen 76

[1] Een psalm, een lied van Asaf (hij heeft verzameld), voor de koorleider, bij snarenspel.
[2] God is bekend in Juda (lofprijs). Zijn naam is groot in Israël (die met God strijdt).
[3] In Salem staat Zijn tent, Zijn woning is in Sion.
[4] Daar brak Hij de vurige pijlen van de boog, het schild, het zwaard en de oorlog. Sela.
[5] Stralend bent U, machtiger dan de bergen vol buit.
[6] De dappersten werden beroofd. Ze zonken weg in hun slaap. Geen van de sterke mannen kon nog een hand oplichten.
[7] Door Uw dreigen, God van Jakob (hij houdt de hiel vast), vielen wagen en paard in slaap.
[8] Ontzagwekkend bent U. Wie houdt stand voor U als Uw woede komt?
[9] U liet vanuit de hemel een oordeel horen. De aarde werd bang en zweeg,
[10] toen God opstond om recht te doen, om alle armen van de aarde te redden. Sela.
[11] Zelfs de woede van mensen zal U eren. Wat er aan woede overblijft, bindt U vast.
[12] Doe geloften aan YHWH, uw God, en kom ze na, jullie allemaal die om Hem heen staan. Laat hen geschenken brengen aan Hem voor wie men ontzag heeft.
[13] Hij snijdt de adem van de vorsten af. Voor de koningen van de aarde is Hij ontzagwekkend.

Psalmen 77

[1] Een psalm van Asaf (hij heeft verzameld), voor de koorleider, over Jedutun (lofprijzer).
[2] Mijn stem gaat naar God en ik roep. Mijn stem gaat naar God en Hij zal naar mij luisteren.

[3] Op de dag van mijn nood zocht ik YHWH. 's Nachts strekte ik mijn hand uit en liet niet af. Mijn ziel weigerde troost.

[4] Dacht ik aan God, dan kreunde ik. Peinsde ik, dan bezweek mijn geest. Sela.

[5] U hield mijn ogen open. Ik was verslagen en kon niets zeggen.

[6] Ik dacht terug aan de dagen van vroeger, aan de jaren van lang geleden.

[7] 's Nachts dacht ik aan mijn lied. Ik overlegde in mijn hart en mijn geest zocht verder.

[8] Zal de Heere ons voor altijd wegstoten? Zal Hij nooit meer goed voor ons zijn?

[9] Is Zijn trouw voorgoed voorbij? Is het gedaan met Zijn belofte, van geslacht op geslacht?

[10] Is God vergeten genadig te zijn? Heeft Zijn woede Zijn erbarmen dichtgedaan? Sela.

[11] Toen zei ik: Dit doet mij pijn. Maar de rechterhand van de Allerhoogste kan het keren.

[12] Ik zal denken aan de daden van YHWH. Ja, ik zal denken aan Uw wonderen van vroeger.

[13] Ik zal al Uw werk overdenken en over Uw daden spreken.

[14] O God, Uw weg is heilig. Welke god is zo groot als onze God?

[15] U bent de God die wonderen doet. U hebt Uw kracht laten zien onder de volken.

[16] Met Uw arm hebt U Uw volk vrijgekocht, de kinderen van Jakob (hij houdt de hiel vast) en Jozef (hij voegt toe). Sela.

[17] Het water zag U, o God. Het water zag U en beefde. Zelfs de diepten sidderden.

[18] De wolken goten water uit. De hemel liet zijn stem horen. Uw pijlen vlogen heen en weer.

[19] Uw donder rolde rond. De bliksem verlichtte de wereld. De aarde sidderde en beefde.

[20] Uw weg ging door de zee, Uw pad door het grote water. En toch werden Uw voetstappen niet gezien.

[21] U leidde Uw volk als een kudde, door de hand van Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte).

Psalmen 78

[1] Een lied van Asaf (hij heeft verzameld) om van te leren. Luister, mijn volk, naar mijn onderricht. Spits je oren voor de woorden van mijn mond.

[2] Ik zal mijn mond opendoen met spreuken. Ik zal raadsels van vroeger naar buiten brengen.

[3] Wat wij gehoord hebben en weten, wat onze vaders ons verteld hebben,

[4] dat verbergen wij niet voor hun kinderen. Wij vertellen aan het volgende geslacht over de roemrijke daden van YHWH, over Zijn kracht en de wonderen die Hij deed.

[5] Want Hij richtte een getuigenis op in Jakob (hij houdt de hiel vast) en gaf een wet in Israël (die met God strijdt). Hij gebood onze vaderen om het aan hun kinderen bekend te maken.

[6] Zo zou het volgende geslacht het weten, de kinderen die nog geboren moesten worden. En zij zouden opstaan en het aan hun kinderen vertellen.

[7] Dan zouden zij hun hoop op God stellen, Gods daden niet vergeten en Zijn geboden bewaren.

[8] Dan zouden zij niet worden als hun vaderen, een koppig en opstandig geslacht. Dat was een geslacht dat zijn hart niet op God richtte en met zijn geest niet trouw was.

[9] De zonen van Efraïm (vruchtbaar), gewapende boogschutters, keerden om op de dag van de strijd.

[10] Zij hielden Gods verbond niet. Zij weigerden te leven naar Zijn wet.

[11] Zij vergaten Zijn daden en de wonderen die Hij hun had laten zien.

[12] Voor hun vaderen had Hij wonderen gedaan in Egypte, in de vlakte van Soan.

[13] Hij spleet de zee en liet hen erdoor gaan. Hij liet het water staan als een dam.

14 Overdag leidde Hij hen met een wolk, en de hele nacht met een licht van vuur.
15 Hij spleet de rotsen in de woestijn en gaf hun overvloedig te drinken, als uit diepe wateren.
16 Want Hij liet stromen komen uit de rots. Hij liet het water neerdalen als rivieren.
17 Toch bleven zij tegen Hem zondigen. In het dorre land tergden zij de Allerhoogste.
18 Zij daagden God uit in hun hart en vroegen om eten waar ze zin in hadden.
19 Zij spraken tegen God. Ze zeiden: Kan God een tafel dekken in de woestijn?
20 Kijk, Hij sloeg op de rots en er stroomde water uit, beken kwamen naar buiten. Maar kan Hij ook brood geven? Kan Hij Zijn volk vlees bezorgen?
21 Daarom hoorde YHWH het en werd Hij boos. Een vuur ontbrandde tegen Jakob en Zijn woede laaide op tegen Israël.
22 Want zij geloofden niet in God en vertrouwden niet op Zijn redding.
23 Toch gaf Hij bevel aan de wolken boven en opende Hij de deuren van de hemel.
24 Hij liet manna op hen regenen om te eten. Hij gaf hun koren uit de hemel.
25 Ieder at het brood van de engelen. Hij stuurde hun voedsel in overvloed.
26 Hij liet de oostenwind opsteken aan de hemel. Door Zijn kracht dreef Hij de zuidenwind aan.
27 Hij liet vlees op hen regenen als stof, gevleugelde vogels als zand aan de zee.
28 Hij liet het vallen midden in hun kamp, rondom hun tenten.
29 Toen aten zij en werden meer dan verzadigd. Hij gaf hun waar ze zin in hadden.
30 Maar ze waren hun begeerte nog niet kwijt. Het eten zat nog in hun mond,
31 toen de woede van God tegen hen opkwam. Hij doodde de sterksten onder hen en velde de jonge mannen van Israël.
32 Ondanks dit alles zondigden zij door. Zij geloofden niet, ook al zagen ze Zijn wonderen.

[33] Daarom liet Hij hun dagen vervliegen als een ademtocht en hun jaren in schrik.
[34] Als Hij hen doodde, vroegen ze naar Hem. Ze keerden om en zochten God weer.
[35] Dan dachten ze eraan dat God hun rots was, dat God, de Allerhoogste, hun bevrijder was.
[36] Maar ze vleiden Hem met hun mond en logen tegen Hem met hun tong.
[37] Want hun hart was niet trouw aan Hem. Ze waren niet betrouwbaar in Zijn verbond.
[38] Maar Hij is barmhartig. Hij vergaf hun schuld en verwoestte hen niet. Vaak hield Hij Zijn woede in en liet Zijn toorn niet losbreken.
[39] Hij bedacht dat zij maar mensen waren, een wind die weggaat en niet terugkomt.
[40] Hoe vaak tergden zij Hem in de woestijn en deden zij Hem pijn in de wildernis.
[41] Steeds opnieuw daagden zij God uit. Zij stelden de Heilige van Israël grenzen.
[42] Zij dachten niet aan Zijn hand, aan de dag dat Hij hen van de vijand verloste.
[43] Zij dachten niet aan Zijn tekenen in Egypte, aan Zijn wonderen in de vlakte van Soan.
[44] Hij veranderde hun rivieren in bloed, ook hun beken, zodat ze niet konden drinken.
[45] Hij stuurde steekvliegen op hen af die hen opvraten, en kikkers die hen te gronde richtten.
[46] Hij gaf hun oogst aan de vraatzuchtige insecten, de vrucht van hun werk aan de sprinkhanen.
[47] Hij vernielde hun wijnstokken met hagel en hun vijgenbomen met ijzel.
[48] Hij gaf hun vee over aan de hagel en hun kudden aan de bliksem.
[49] Hij stuurde Zijn brandende woede op hen af, verbolgenheid, woede en benauwdheid, een schare boden van onheil.

[50] Hij baande een pad voor Zijn woede. Hij spaarde hun leven niet. Hun vee gaf Hij prijs aan de pest.
[51] Hij sloeg alle oudste zonen in Egypte, de eerste kracht in de tenten van Cham (heet).
[52] Maar Zijn eigen volk leidde Hij weg als schapen. Als een kudde bracht Hij hen door de woestijn.
[53] Hij leidde hen veilig, zodat zij niet bang waren. Maar de zee bedekte hun vijanden.
[54] Hij bracht hen naar Zijn heilig gebied, naar deze berg die Zijn rechterhand verworven had.
[55] Hij verdreef de volken voor hen uit. Hij verdeelde hun erfdeel met het meetsnoer en liet de stammen van Israël in hun tenten wonen.
[56] Toch daagden zij God uit, de Allerhoogste, en tergden zij Hem. Zij hielden Zijn geboden niet.
[57] Zij keerden terug en waren ontrouw, net als hun vaderen. Zij bleken onbetrouwbaar als een kromme boog.
[58] Zij maakten Hem boos met hun offerhoogten. Zij tergden Hem met hun beelden.
[59] God hoorde het en werd woedend. Hij wees Israël volledig af.
[60] Daarom verliet Hij de tabernakel in Silo, de tent waarin Hij onder de mensen woonde.
[61] Hij gaf Zijn sterkte over in gevangenschap, Zijn luister in de hand van de vijand.
[62] Hij leverde Zijn volk over aan het zwaard. Hij was woedend op Zijn erfdeel.
[63] Het vuur verteerde hun jonge mannen. Voor hun meisjes werd geen bruiloftslied gezongen.
[64] Hun priesters vielen door het zwaard. Hun weduwen konden niet eens huilen.
[65] Toen werd de Heere wakker als iemand die slaapt, als een held die zich oprichtte na de wijn.
[66] Hij sloeg Zijn vijanden terug. Hij bezorgde hun een eeuwige schande.

[67] Hij wees de tent van Jozef (hij voegt toe) af. De stam Efraïm koos Hij niet.
[68] Maar Hij koos de stam Juda (lofprijs), de berg Sion, waar Hij van hield.
[69] Hij bouwde Zijn heiligdom hoog als de hemel, vast als de aarde die Hij voor altijd grondvestte.
[70] Hij koos Zijn dienaar David (geliefde) en haalde hem weg bij de schaapskooien.
[71] Vanachter de zogende schapen haalde Hij hem, om Jakob te weiden, Zijn volk, en Israël, Zijn erfdeel.
[72] En hij weidde hen met een zuiver hart. Met kundige hand leidde hij hen.

Psalmen 79

[1] Een psalm van Asaf (hij heeft verzameld). O God, vreemde volken zijn Uw erfdeel binnengedrongen. Ze hebben Uw heilige tempel bezoedeld. Ze hebben Jeruzalem tot een puinhoop gemaakt.
[2] Ze gaven de lijken van Uw dienaren aan de vogels van de hemel. Het vlees van wie U trouw waren gaven ze aan de dieren van het land.
[3] Ze vergoten hun bloed als water rondom Jeruzalem. En er was niemand die hen begroef.
[4] Wij zijn een schande geworden voor onze buren, tot spot en hoon voor wie om ons heen wonen.
[5] Hoe lang nog, YHWH? Blijft U voor altijd boos? Blijft Uw jaloezie branden als vuur?
[6] Stort Uw woede uit over de volken die U niet kennen, over de koninkrijken die Uw naam niet aanroepen.
[7] Want ze hebben Jakob (hij houdt de hiel vast) verslonden en zijn mooie woning verwoest.
[8] Reken ons de oude schuld niet aan. Kom ons snel tegemoet met Uw erbarmen, want wij zijn heel zwak geworden.
[9] Help ons, God die ons redt, om de eer van Uw naam. Bevrijd ons en vergeef onze zonden, om Uw naam.

[10] Waarom zouden de volken zeggen: Waar is hun God? Laat voor onze ogen onder de volken bekend worden dat U het bloed van Uw dienaren wreekt.

[11] Laat het kreunen van de gevangenen bij U komen. Laat wie ten dode gedoemd zijn leven, door Uw sterke arm.

[12] Geef onze buren zevenvoudig terug wat zij U hebben aangedaan, Heere.

[13] Dan zullen wij, Uw volk en de schapen van Uw weide, U voor altijd prijzen. Van geslacht op geslacht zullen wij Uw lof vertellen.

Psalmen 80

[1] Voor de koorleider, op de wijs van De lelies, een getuigenis, een psalm van Asaf (hij heeft verzameld).

[2] Herder van Israël (die met God strijdt), luister. U leidt Jozef (hij voegt toe) als een kudde. U troont tussen de cherubs. Verschijn in Uw glans.

[3] Wek Uw macht op voor Efraïm (vruchtbaar), Benjamin (zoon van de rechterhand) en Manasse (doen vergeten). Kom ons redden.

[4] O God, breng ons terug. Laat Uw gezicht over ons lichten, dan worden wij gered.

[5] YHWH, God van de legermachten, hoe lang blijft U boos bij het gebed van Uw volk?

[6] U geeft hun brood van tranen te eten. U laat hen tranen drinken, in volle maat.

[7] U maakt ons tot twistappel voor onze buren. Onze vijanden lachen ons uit.

[8] God van de legermachten, breng ons terug. Laat Uw gezicht over ons lichten, dan worden wij gered.

[9] U haalde een wijnstok uit Egypte. U verdreef de volken en plantte hem.

[10] U maakte ruimte voor hem. Hij schoot wortel en vulde het land.

[11] De bergen raakten bedekt met zijn schaduw. Zijn ranken waren als machtige ceders.

[12] Hij strekte zijn takken uit tot aan de zee, zijn scheuten tot aan de rivier.

[13] Waarom hebt U zijn muren doorbroken? Nu plukt iedereen die voorbijkomt ervan.
[14] Het everzwijn uit het bos wroet hem om. Het wild van het veld vreet hem kaal.
[15] God van de legermachten, kom toch terug. Kijk uit de hemel en zie het. Zorg voor deze wijnstok,
[16] voor de stam die Uw rechterhand geplant heeft, voor de zoon die U sterk hebt gemaakt.
[17] Hij is verbrand met vuur en omgehakt. Door Uw dreigende blik gaan zij te gronde.
[18] Leg Uw hand op de man aan Uw rechterhand, op de mensenzoon die U sterk hebt gemaakt.
[19] Dan zullen wij niet meer van U weglopen. Houd ons in leven, dan roepen wij Uw naam aan.
[20] YHWH, God van de legermachten, breng ons terug. Laat Uw gezicht over ons lichten, dan worden wij gered.

Psalmen 81

[1] Voor de koorleider, op de wijs van de Gittiet, een psalm van Asaf (hij heeft verzameld).
[2] Zing vrolijk voor God, onze kracht. Juich voor de God van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[3] Zet een lied in en sla de tamboerijn. Speel de mooie harp en de luit.
[4] Blaas de ramshoorn bij nieuwe maan, op de vastgestelde tijd, op onze feestdag.
[5] Want dat is een regel in Israël (die met God strijdt), een voorschrift van de God van Jakob.
[6] Hij stelde het in als getuigenis voor Jozef (hij voegt toe), toen Hij optrok tegen Egypte. Daar hoorde ik een taal die ik niet kende:
[7] Ik heb de last van je schouders gehaald. Je handen zijn los van de draagkorf.

[8] In je nood riep je en ik hielp je eruit. Ik antwoordde je uit het onweer. Ik toetste je bij het water van Meriba. Sela.

[9] Luister, mijn volk, ik wil je waarschuwen. Israël, als je toch naar mij luisterde.

[10] Er mag bij jou geen vreemde god zijn. Je mag niet buigen voor een god van elders.

[11] Ik ben YHWH, jouw God. Ik heb je uit Egypte gehaald. Doe je mond wijd open en ik zal hem vullen.

[12] Maar mijn volk luisterde niet naar mij. Israël wilde niets van mij weten.

[13] Toen liet ik hen begaan in hun koppige hart. Ze gingen hun eigen gang.

[14] Als mijn volk toch naar mij luisterde. Als Israël toch mijn wegen ging.

[15] In een oogwenk zou ik hun vijanden neerslaan. Mijn hand zou ik keren tegen hun tegenstanders.

[16] Wie YHWH haten, zouden voor Hem kruipen. En hun tijd zou voor altijd duren.

[17] Hij zou hen voeden met het beste van de tarwe. Ja, ik zou je verzadigen met honing uit de rots.

Psalmen 82

[1] Een psalm van Asaf (hij heeft verzameld). God staat op in de kring van de goden. Hij spreekt recht in hun midden:

[2] Hoe lang oordelen jullie nog onrechtvaardig? Hoe lang kiezen jullie de kant van wie kwaad doen? Sela.

[3] Doe recht aan de arme en de wees. Geef de verdrukte en de behoeftige hun recht.

[4] Bevrijd de arme en de behoeftige. Ruk hen los uit de greep van wie kwaad doen.

[5] Zij weten niets en begrijpen niets. Zij lopen rond in het donker. Daardoor wankelen alle fundamenten van de aarde.

[6] Ik heb wel gezegd: Jullie zijn goden, jullie zijn allemaal zonen van de Allerhoogste.

[7] Toch zullen jullie sterven als gewone mensen. Als een van de vorsten zullen jullie vallen.
[8] Sta op, o God, oordeel de aarde. Want alle volken zijn van U.

Psalmen 83

[1] Een lied, een psalm van Asaf (hij heeft verzameld).
[2] O God, zwijg toch niet. Houd U niet doof en blijf niet stil, o God.
[3] Want kijk, Uw vijanden maken lawaai. Wie U haten, steken hun hoofd op.
[4] Ze smeden een geheim plan tegen Uw volk. Ze overleggen tegen wie U beschermt.
[5] Ze zeiden: Kom, laten wij hen uitroeien, zodat ze geen volk meer zijn. Laat niemand de naam Israël (die met God strijdt) nog noemen.
[6] Ja, zij hebben eensgezind overlegd. Tegen U hebben zij een verbond gesloten.
[7] De tenten van Edom en de Ismaëlieten, Moab (uit de vader) en de Hagrieten,
[8] Gebal, Ammon en Amalek, Filistea met de inwoners van Tyrus.
[9] Ook Assur heeft zich bij hen aangesloten. Zij waren een sterke arm voor de kinderen van Lot (sluier). Sela.
[10] Doe met hen als met Midian (twist), als met Sisera en Jabin (hij begrijpt) bij de beek Kison.
[11] Zij werden vernietigd bij Endor. Zij werden mest voor de akker.
[12] Maak hun leiders als Oreb (raaf) en Zeëb (wolf), al hun vorsten als Zebach (offer) en Salmunna.
[13] Zij zeiden: Wij nemen de weidegronden van God voor onszelf in bezit.
[14] Mijn God, maak hen als dwarrelend stof, als kaf voor de wind.
[15] Zoals vuur een bos verbrandt en de vlam de bergen in brand zet,
[16] zo moet U hen opjagen met Uw storm en laten schrikken door Uw wervelwind.
[17] Maak hun gezicht vol schande, zodat zij Uw naam zoeken, YHWH.

18 Laat hen voorgoed beschaamd en verschrikt zijn. Laat hen rood worden van schaamte en omkomen.
19 Dan zullen zij weten dat U alleen YHWH heet, de Allerhoogste over de hele aarde.

Psalmen 84

1 Voor de koorleider, op de wijs van de Gittiet, een psalm van de zonen van Korach (kaal).
2 Hoe lief is mij Uw woning, YHWH van de legermachten.
3 Mijn ziel verlangt en smacht naar de voorhoven van YHWH. Mijn hart en mijn lichaam roepen het uit naar de levende God.
4 Zelfs de mus vindt een huis. De zwaluw vindt een nest voor haar jongen, bij Uw altaren, YHWH van de legermachten, mijn Koning en mijn God.
5 Gelukkig zijn zij die in Uw huis wonen. Zij prijzen U altijd door. Sela.
6 Gelukkig is de mens die kracht vindt in U, die de gebaande wegen in zijn hart draagt.
7 Trekken zij door het dorre dal, dan maken zij het tot een oase. Ook overdekt de regen het met zegen.
8 Zij gaan van kracht tot kracht. Ieder van hen zal voor God verschijnen in Sion.
9 YHWH, God van de legermachten, hoor mijn gebed. Luister, God van Jakob (hij houdt de hiel vast). Sela.
10 O God, ons schild, zie ons aan. Kijk naar het gezicht van Uw gezalfde.
11 Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders. Ik sta liever op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van het kwaad.
12 Want God, YHWH, is een zon en een schild. YHWH geeft genade en eer. Hij onthoudt het goede niet aan wie eerlijk leven.
13 YHWH van de legermachten, gelukkig is de mens die op U vertrouwt.

Psalmen 85

[1] Een psalm, voor de koorleider, van de zonen van Korach (kaal).

[2] U bent goed geweest voor Uw land, YHWH. U hebt het lot van Jakob (hij houdt de hiel vast) gekeerd.

[3] U hebt de schuld van Uw volk weggenomen. U hebt al hun zonden toegedekt. Sela.

[4] U hebt al Uw woede weggenomen. U keerde U af van Uw brandende toorn.

[5] Breng ons terug, God die ons redt. Maak een eind aan Uw boosheid over ons.

[6] Blijft U voor altijd boos op ons? Zet U Uw toorn voort van geslacht op geslacht?

[7] Wilt U ons niet weer levend maken, zodat Uw volk blij is om U?

[8] Laat ons Uw trouw zien, YHWH, en geef ons Uw redding.

[9] Ik zal horen wat God, YHWH, spreekt. Hij spreekt van vrede tot Zijn volk en tot wie Hem trouw zijn. Laten zij niet terugvallen in dwaasheid.

[10] Ja, Zijn redding is dichtbij voor wie ontzag voor Hem hebben, zodat Zijn luister in ons land woont.

[11] Trouw en waarheid ontmoeten elkaar. Gerechtigheid en vrede kussen elkaar.

[12] De waarheid komt op uit de aarde. De gerechtigheid kijkt neer uit de hemel.

[13] Ook zal YHWH het goede geven. Ons land zal zijn oogst geven.

[14] De gerechtigheid zal voor Hem uit gaan en Zijn voetstappen tot een weg maken.

Psalmen 86

[1] Een gebed van David (geliefde). YHWH, luister en antwoord mij, want ik ben arm en behoeftig.

[2] Bewaar mijn leven, want ik ben U trouw. Mijn God, red Uw dienaar die op U vertrouwt.

[3] Wees mij genadig, YHWH, want de hele dag roep ik tot U.

[4] Maak Uw dienaar blij, want naar U, YHWH, hef ik mijn ziel op.

[5] Want U, YHWH, bent goed en vergeeft graag. U bent vol trouw voor allen die U aanroepen.
[6] YHWH, luister naar mijn gebed. Let op mijn smeken.
[7] Op de dag van mijn nood roep ik U aan, want U geeft mij antwoord.
[8] Onder de goden is niemand als U, Heere. Er is niets wat lijkt op Uw werk.
[9] Alle volken die U gemaakt hebt, Heere, zullen komen. Ze zullen voor U buigen en Uw naam eren.
[10] Want U bent groot en U doet wonderen. U alleen bent God.
[11] Leer mij Uw weg, YHWH. Ik zal leven in Uw waarheid. Maak mijn hart één, zodat ik ontzag heb voor Uw naam.
[12] Heere, mijn God, ik zal U prijzen met heel mijn hart. Ik zal Uw naam voor altijd eren.
[13] Want Uw trouw aan mij is groot. U hebt mij weggetrokken uit het diepst van het graf.
[14] O God, trotse mensen staan tegen mij op. Een bende wrede mannen staat mij naar het leven. Zij houden U niet voor ogen.
[15] Maar U, Heere, bent een barmhartige en genadige God. U hebt geduld en bent vol trouw en waarheid.
[16] Keer U naar mij toe en wees mij genadig. Geef Uw dienaar Uw kracht en red de zoon van Uw dienares.
[17] Doe aan mij een teken van goedheid. Laat wie mij haten het zien en beschaamd staan, omdat U, YHWH, mij hebt geholpen en getroost.

Psalmen 87

[1] Een psalm, een lied van de zonen van Korach (kaal). Zijn fundament ligt op de heilige bergen.
[2] YHWH houdt van de poorten van Sion, meer dan van alle woningen van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[3] Prachtige dingen worden over u gezegd, stad van God. Sela.

[4] Ik noem Rahab (onstuimige) en Babel onder wie mij kennen. Kijk, ook Filistea en Tyrus, met Nubië: deze is daar geboren.

[5] En over Sion zal men zeggen: Deze en die is daar geboren. De Allerhoogste Zelf houdt haar staande.

[6] YHWH telt hen mee als Hij de volken opschrijft: Deze is daar geboren. Sela.

[7] En de zangers en de dansers zingen: Al mijn bronnen zijn in u.

Psalmen 88

[1] Een lied, een psalm van de zonen van Korach (kaal), voor de koorleider, op de wijs van Machalat Leannot. Een lied van Heman (trouw) de Ezrachiet om van te leren.

[2] YHWH, God die mij redt, overdag en 's nachts roep ik tot U.

[3] Laat mijn gebed bij U komen. Luister naar mijn roepen.

[4] Want mijn ziel is verzadigd van ellende. Mijn leven raakt aan het graf.

[5] Ik word geteld bij wie in de kuil afdalen. Ik ben als een man zonder kracht.

[6] Ik lig tussen de doden, als gevallenen die in het graf liggen. Aan hen denkt U niet meer. Zij zijn afgesneden van Uw hand.

[7] U hebt mij in de diepste kuil gelegd, in het donker, in de diepten.

[8] Uw woede drukt op mij. Met al Uw golven hebt U mij neergedrukt. Sela.

[9] U hebt mijn bekenden ver van mij weggehaald. U hebt mij voor hen afschuwelijk gemaakt. Ik ben opgesloten en kan er niet uit.

[10] Mijn oog is dof van ellende. YHWH, de hele dag roep ik tot U. Ik strek mijn handen naar U uit.

[11] Doet U wonderen aan de doden? Zullen de schimmen opstaan en U prijzen? Sela.

[12] Wordt Uw trouw verteld in het graf, Uw betrouwbaarheid in het verderf?

[13] Worden Uw wonderen bekend in het donker, Uw gerechtigheid in het land van de vergetelheid?

[14] Maar ik roep tot U, YHWH. 's Morgens komt mijn gebed U tegemoet.

15 YHWH, waarom stoot U mij weg? Waarom verbergt U Uw gezicht voor mij?
16 Van jongs af aan ben ik arm en doodziek. Ik draag Uw verschrikkingen en ik weet mij geen raad.
17 Uw brandende woede gaat over mij heen. Uw verschrikkingen maken mij kapot.
18 De hele dag omringen zij mij als water. Van alle kanten sluiten zij mij in.
19 U hebt vriend en makker ver van mij weggehaald. Alleen het donker is mij nog bekend.

Psalmen 89

1 Een lied van Etan (standvastig) de Ezrachiet om van te leren.
2 Ik zal voor altijd zingen over de trouw van YHWH. Met mijn mond zal ik Uw waarheid bekendmaken, van geslacht op geslacht.
3 Want ik zei: Uw trouw staat voor altijd overeind. In de hemel hebt U Uw waarheid vastgezet. U zei:
4 Ik heb een verbond gesloten met wie ik uitkoos. Ik heb aan mijn dienaar David (geliefde) gezworen:
5 Ik zal je nageslacht voor altijd laten bestaan. Ik zal je troon opbouwen van geslacht op geslacht. Sela.
6 De hemel prijst Uw wonderen, YHWH. Uw trouw klinkt in de kring van de heiligen.
7 Want wie in de hemel kan zich meten met YHWH? Wie onder de hemelse machten lijkt op YHWH?
8 God wordt diep ontzien in de raad van de heiligen. Hij is ontzagwekkend voor allen om Hem heen.
9 YHWH, God van de legermachten, wie is als U? U bent machtig, YHWH. Uw trouw is overal om U heen.
10 U heerst over de trots van de zee. Als haar golven zich verheffen, brengt U ze tot rust.

[11] U hebt Rahab (onstuimige) verpletterd als een gevallene. Met Uw sterke arm hebt U Uw vijanden verstrooid.

[12] Van U is de hemel en van U is de aarde. De wereld en alles wat erop is, hebt U gegrondvest.

[13] Noord en zuid hebt U geschapen. Tabor en Hermon juichen om Uw naam.

[14] U hebt een arm vol macht. Uw hand is sterk, Uw rechterhand is hoog.

[15] Gerechtigheid en recht dragen Uw troon. Trouw en waarheid gaan voor U uit.

[16] Gelukkig is het volk dat het feestgeluid kent. YHWH, zij zullen wandelen in het licht van Uw gezicht.

[17] De hele dag zullen zij juichen om Uw naam. Door Uw gerechtigheid worden zij verhoogd.

[18] Want U bent de glans van hun kracht. Door Uw goedheid wordt onze hoorn verhoogd.

[19] Want ons schild komt van YHWH, onze koning van de Heilige van Israël (die met God strijdt).

[20] Toen sprak U in een visioen tot wie U trouw waren, en U zei: Ik heb hulp gegeven aan een held. Ik heb iemand uit het volk verhoogd.

[21] Ik heb David gevonden, mijn dienaar. Met mijn heilige olie heb ik hem gezalfd.

[22] Mijn hand zal hem vasthouden. Mijn arm zal hem sterk maken.

[23] Geen vijand zal hem in het nauw brengen. Geen onrechtvaardige zal hem onderdrukken.

[24] Ik zal zijn tegenstanders voor zijn ogen verpletteren. Wie hem haten, zal ik neerslaan.

[25] Mijn trouw en mijn goedheid zullen met hem zijn. Door mijn naam wordt zijn hoorn verhoogd.

[26] Ik zal zijn hand op de zee leggen, zijn rechterhand op de rivieren.

[27] Hij zal mij noemen: U bent mijn Vader, mijn God, de rots die mij redt.

[28] Ook zal ik hem tot eerstgeboren zoon maken, tot de hoogste van de koningen op aarde.
[29] Ik zal mijn trouw voor altijd voor hem bewaren. Mijn verbond met hem blijft vast.
[30] Ik zal zijn nageslacht voor altijd laten bestaan, zijn troon zolang de hemel er is.
[31] Als zijn kinderen mijn wet verlaten en niet leven naar mijn regels,
[32] als zij mijn voorschriften ontwijden en mijn geboden niet houden,
[33] dan zal ik hun overtreding straffen met de stok en hun schuld met slagen.
[34] Maar mijn trouw zal ik hem niet ontnemen. In mijn betrouwbaarheid zal ik niet tekortschieten.
[35] Ik zal mijn verbond niet ontwijden. Wat over mijn lippen kwam, zal ik niet veranderen.
[36] Eens heb ik gezworen bij mijn heiligheid: Ik zal David niet voorliegen.
[37] Zijn nageslacht zal er altijd zijn. Zijn troon zal voor mij staan als de zon.
[38] Hij zal vast staan als de maan. De getuige in de hemel is betrouwbaar. Sela.
[39] Maar nu hebt U hem weggestoten en afgewezen. U bent woedend geworden op Uw gezalfde.
[40] U hebt het verbond met Uw dienaar opgezegd. U hebt zijn kroon in het stof gegooid.
[41] U hebt al zijn muren doorbroken. U hebt zijn vestingen tot puin gemaakt.
[42] Iedereen die langskwam heeft hem beroofd. Hij is een schande geworden voor zijn buren.
[43] U hebt de rechterhand van zijn tegenstanders verhoogd. U hebt al zijn vijanden blij gemaakt.
[44] Ook hebt U de scherpte van zijn zwaard weggenomen. U hebt hem niet staande gehouden in de strijd.
[45] U hebt een eind gemaakt aan zijn glans. Zijn troon hebt U tegen de grond gesmeten.
[46] U hebt de dagen van zijn jeugd verkort. U hebt hem met schaamte bedekt. Sela.

[47] Hoe lang nog, YHWH? Blijft U zich verbergen? Blijft Uw woede branden als vuur?
[48] Denk eraan hoe kort mijn leven is. Waarvoor hebt U alle mensen anders geschapen?
[49] Welke man leeft er die de dood niet zal zien, die zichzelf kan redden uit de greep van het graf? Sela.
[50] YHWH, waar is Uw trouw van vroeger, die U David gezworen hebt bij Uw betrouwbaarheid?
[51] Denk aan de smaad van Uw dienaren, YHWH. Ik draag in mijn hart de hoon van vele volken.
[52] Zo honen Uw vijanden, YHWH. Zo bespotten zij elke stap van Uw gezalfde.
[53] Geprezen is YHWH voor altijd. Amen, ja, amen.

Psalmen 90

[1] Een gebed van Mozes (uit het water getrokken), de man van God. YHWH, U bent voor ons een toevlucht geweest, van geslacht op geslacht.
[2] Nog voor de bergen geboren waren, voordat U de aarde en de wereld voortbracht, van eeuwigheid tot eeuwigheid bent U God.
[3] U laat de mens terugkeren tot stof. U zegt: Keer terug, mensenkinderen.
[4] Want duizend jaar zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, die voorbij is, als een wake in de nacht.
[5] U spoelt hen weg, zij zijn als een slaap. 's Morgens zijn zij als het gras dat opkomt.
[6] 's Morgens bloeit het en het schiet op. 's Avonds wordt het gemaaid en het verdort.
[7] Want wij vergaan door Uw woede. Door Uw toorn worden wij overvallen.
[8] U legt onze schulden voor U neer, onze verborgen zonden in het licht van Uw gezicht.
[9] Al onze dagen gaan voorbij onder Uw woede. Wij brengen onze jaren door als een zucht.

10 De dagen van onze jaren zijn zeventig jaar. Bij grote kracht worden het er tachtig. Het beste daarvan is moeite en verdriet. Het gaat snel voorbij en wij vliegen weg.
11 Wie kent de kracht van Uw woede? Wie vreest U zoals U te vrezen bent?
12 Leer ons zo onze dagen tellen dat wij een wijs hart krijgen.
13 Kom terug, YHWH. Hoe lang nog? Heb medelijden met Uw dienaren.
14 Verzadig ons 's morgens met Uw trouw. Dan zullen wij juichen en blij zijn, al onze dagen.
15 Maak ons blij naar het aantal dagen dat U ons neerdrukte, naar de jaren waarin wij het kwaad zagen.
16 Laat Uw werk aan Uw dienaren zichtbaar worden, en Uw luister aan hun kinderen.
17 Laat de vriendelijkheid van YHWH, onze God, over ons zijn. Bevestig het werk van onze handen. Ja, bevestig het werk van onze handen.

Psalmen 91

1 Wie schuilt bij de Allerhoogste, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige.
2 Ik zeg tegen YHWH: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God op wie ik vertrouw.
3 Want Hij zal je redden uit de val van de vogelvanger, uit de dodelijke pest.
4 Met Zijn vleugels zal Hij je bedekken. Onder Zijn vleugels vind je bescherming. Zijn waarheid is een schild en een pantser.
5 Je hoeft niet bang te zijn voor de schrik van de nacht, voor de pijl die overdag vliegt,
6 voor de pest die in het donker rondgaat, voor de ramp die midden op de dag verwoest.
7 Duizend zullen er vallen naast je, tienduizend aan je rechterhand. Maar jou zal het niet raken.

[8] Je zult het alleen met eigen ogen zien. Je zult zien hoe wie kwaad doen hun loon krijgen.
[9] Want U, YHWH, bent mijn toevlucht. Je hebt de Allerhoogste tot je schuilplaats gemaakt.
[10] Geen kwaad zal je overkomen. Geen plaag zal je tent naderen.
[11] Want Hij zal Zijn engelen bevel geven om jou te bewaren op al je wegen.
[12] Zij zullen je op hun handen dragen, zodat je je voet niet stoot aan een steen.
[13] Je zult over leeuw en adder lopen. Je zult jonge leeuw en slang vertrappen.
[14] Omdat hij zich aan mij vastklampt, zal ik hem bevrijden, zegt God. Ik zal hem hoog plaatsen, want hij kent mijn naam.
[15] Hij zal mij aanroepen en ik zal hem antwoorden. In de nood zal ik bij hem zijn. Ik zal hem eruit halen en hem eren.
[16] Ik zal hem verzadigen met een lang leven. Ik zal hem laten zien hoe ik red.

Psalmen 92

[1] Een psalm, een lied voor de sabbat.
[2] Het is goed om YHWH te prijzen, om te zingen voor Uw naam, Allerhoogste.
[3] Het is goed om 's morgens Uw trouw te vertellen en 's nachts Uw betrouwbaarheid,
[4] bij het tiensnarige instrument en de luit, bij een zorgvuldig lied op de harp.
[5] Want U hebt mij blij gemaakt met Uw daden, YHWH. Ik zal juichen over het werk van Uw handen.
[6] YHWH, wat zijn Uw werken groot. Wat zijn Uw gedachten diep.
[7] Een dom mens weet daar niets van. Een dwaas begrijpt dit niet:
[8] dat slechte mensen opschieten als gras en dat allen die onrecht doen tot bloei komen, om voor altijd verdelgd te worden.
[9] Maar U, YHWH, bent voor altijd de Allerhoogste.
[10] Want kijk, Uw vijanden, YHWH, kijk, Uw vijanden gaan verloren. Allen die onrecht doen, worden verstrooid.

[11] Maar U hebt mijn hoorn opgeheven als die van een wilde stier. Ik ben overgoten met verse olie.
[12] Mijn oog zal neerkijken op wie mij belagen. Mijn oren zullen horen van wie kwaad doen en tegen mij opstaan.
[13] De rechtvaardige zal groeien als een palm. Hij zal opgaan als een ceder op de Libanon.
[14] Wie geplant zijn in het huis van YHWH, zullen groeien in de voorhoven van onze God.
[15] Ook op hoge leeftijd zullen zij vrucht dragen. Zij zullen vol sap en groen blijven,
[16] om te vertellen dat YHWH rechtvaardig is. Hij is mijn rots en in Hem is geen onrecht.

Psalmen 93

[1] YHWH regeert. Hij is gekleed in hoogheid. YHWH is gekleed in kracht en heeft zich omgord. Zo staat de wereld vast, zij zal niet wankelen.
[2] Uw troon staat vast van oudsher. U bent er van eeuwigheid af.
[3] De rivieren verheffen hun stem, YHWH. De rivieren verheffen hun bruisen. De rivieren verheffen hun donderend geweld.
[4] Maar machtiger dan het bruisen van grote wateren, machtiger dan de golven van de zee is YHWH in de hoogte.
[5] Uw getuigenissen zijn zeer betrouwbaar. Heiligheid siert Uw huis, YHWH, tot in lengte van dagen.

Psalmen 94

[1] God die recht doet, YHWH die recht doet, verschijn in Uw glans.
[2] Rechter van de aarde, sta op. Geef de trotse mensen hun verdiende loon.
[3] Hoe lang nog, YHWH? Hoe lang zullen de slechte mensen nog juichen?

[4] Hoe lang stromen hun woorden nog over? Hoe lang praten wie onrecht doen nog groot?

[5] YHWH, zij verpletteren Uw volk. Zij verdrukken Uw erfdeel.

[6] De weduwe en de vreemdeling doden zij. De wezen brengen zij om.

[7] En ze zeggen: YHWH ziet het niet. De God van Jakob (hij houdt de hiel vast) merkt het niet.

[8] Let toch op, domme mensen. Dwazen, wanneer worden jullie verstandig?

[9] Zou Hij die het oor plant niet horen? Zou Hij die het oog vormt niet zien?

[10] Zou Hij die de volken opvoedt niet straffen, Hij die de mens kennis leert?

[11] YHWH kent de gedachten van de mens. Hij weet dat ze niets voorstellen.

[12] Gelukkig is de man die U opvoedt, YHWH, die U leert uit Uw wet.

[13] Zo geeft U hem rust in kwade dagen, totdat er voor de slechte mens een kuil gegraven wordt.

[14] Want YHWH laat Zijn volk niet in de steek. Hij verlaat Zijn erfdeel niet.

[15] Want het recht keert terug naar de gerechtigheid. Alle mensen met een eerlijk hart zullen het volgen.

[16] Wie komt voor mij op tegen wie kwaad doen? Wie gaat voor mij staan tegen wie onrecht plegen?

[17] Was YHWH mijn hulp niet geweest, dan zou ik allang in de stilte wonen.

[18] Als ik zei: Mijn voet wankelt, dan hield Uw trouw mij overeind, YHWH.

[19] Als de zorgen zich in mij opstapelden, dan maakten Uw troostwoorden mij weer blij.

[20] Hoort een rechterstoel vol onheil bij U, die met wetten ellende maakt?

[21] Ze spannen samen tegen het leven van wie rechtvaardig is. Ze veroordelen onschuldig bloed.

[22] Maar YHWH is mijn burcht geworden, mijn God de rots waar ik schuil.

[23] Hij zal hun onrecht op hen laten terugkomen. Hij zal hen vernietigen om hun kwaad. YHWH, onze God, zal hen vernietigen.

Psalmen 95

[1] Kom, laten wij juichen voor YHWH. Laten wij jubelen voor de rots die ons redt.

[2] Laten wij Hem tegemoet gaan met een danklied. Laten wij voor Hem juichen met liederen.

[3] Want YHWH is een grote God, een groot Koning boven alle goden.

[4] In Zijn hand liggen de diepten van de aarde. Van Hem zijn de toppen van de bergen.

[5] Van Hem is de zee, want Hij heeft haar gemaakt. Zijn handen hebben het droge land gevormd.

[6] Kom, laten wij aanbidden en buigen. Laten wij knielen voor YHWH die ons gemaakt heeft.

[7] Want Hij is onze God. Wij zijn het volk van Zijn weide, de schapen van Zijn hand. Luisterden jullie vandaag maar naar Zijn stem:

[8] Maak je hart niet hard, zoals bij Meriba, zoals op de dag van Massa in de woestijn.

[9] Daar daagden jullie voorouders mij uit. Zij stelden mij op de proef, hoewel ze mijn werk hadden gezien.

[10] Veertig jaar had ik verdriet om dat geslacht. Ik zei: Zij zijn een volk dat in zijn hart afdwaalt. Zij kennen mijn wegen niet.

[11] Daarom heb ik in mijn woede gezworen: Nooit zullen zij komen op de plaats van mijn rust.

Psalmen 96

[1] Zing voor YHWH een nieuw lied. Zing voor YHWH, hele aarde.

[2] Zing voor YHWH, prijs Zijn naam. Vertel elke dag opnieuw dat Hij redt.

[3] Vertel onder de volken van Zijn eer, onder alle naties van Zijn wonderen.

[4] Want YHWH is groot en zeer te prijzen. Hij is ontzagwekkend boven alle goden.

[5] Want alle goden van de volken zijn niets. Maar YHWH heeft de hemel gemaakt.
[6] Majesteit en luister gaan voor Hem uit. Kracht en pracht zijn in Zijn heiligdom.
[7] Geef YHWH wat Hem toekomt, families van de volken. Geef YHWH eer en kracht.
[8] Geef YHWH de eer van Zijn naam. Breng een offer en kom in Zijn voorhoven.
[9] Aanbid YHWH in heilige pracht. Beef voor Hem, hele aarde.
[10] Zeg onder de volken: YHWH regeert. Ja, de wereld staat vast, zij zal niet wankelen. Hij zal de volken eerlijk oordelen.
[11] Laat de hemel blij zijn en de aarde juichen. Laat de zee bruisen met alles wat erin is.
[12] Laat het veld jubelen met alles wat er groeit. Laat alle bomen in het bos juichen
[13] voor YHWH. Want Hij komt, Hij komt om de aarde te oordelen. Hij zal de wereld oordelen met gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid.

Psalmen 97

[1] YHWH regeert. Laat de aarde juichen. Laat de vele eilanden blij zijn.
[2] Wolken en donker zijn om Hem heen. Gerechtigheid en recht dragen Zijn troon.
[3] Voor Hem uit gaat een vuur. Het zet Zijn tegenstanders rondom in brand.
[4] Zijn bliksem verlicht de wereld. De aarde ziet het en beeft.
[5] De bergen smelten als was voor YHWH, voor de Heer van de hele aarde.
[6] De hemel vertelt van Zijn gerechtigheid. Alle volken zien Zijn eer.
[7] Beschaamd staan allen die beelden dienen, die opscheppen over hun afgoden. Buig voor Hem, alle goden.
[8] Sion hoorde het en was blij. De dorpen van Juda (lofprijs) juichten om Uw oordelen, YHWH.

[9] Want U, YHWH, bent de Allerhoogste over de hele aarde. U bent ver verheven boven alle goden.
[10] Jullie die YHWH liefhebben, haat het kwaad. Hij bewaart het leven van wie Hem trouw zijn. Hij redt hen uit de greep van wie kwaad doen.
[11] Licht is gezaaid voor de rechtvaardige, vreugde voor wie eerlijk van hart zijn.
[12] Rechtvaardigen, wees blij in YHWH. Prijs Hem en denk aan Zijn heiligheid.

Psalmen 98

[1] Een psalm. Zing voor YHWH een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan. Zijn rechterhand en Zijn heilige arm hebben Hem de overwinning gegeven.
[2] YHWH heeft bekendgemaakt dat Hij redt. Voor de ogen van de volken heeft Hij Zijn gerechtigheid getoond.
[3] Hij dacht aan Zijn trouw en Zijn waarheid voor het huis van Israël (die met God strijdt). Alle einden van de aarde hebben gezien hoe onze God redt.
[4] Juich voor YHWH, hele aarde. Roep het uit van vreugde, zing en speel.
[5] Zing voor YHWH bij de harp, bij de harp en met luide stem.
[6] Juich met trompetten en met de ramshoorn voor de Koning, YHWH.
[7] Laat de zee bruisen met alles wat erin is, de wereld met allen die er wonen.
[8] Laat de rivieren in de handen klappen. Laat de bergen samen juichen
[9] voor YHWH. Want Hij komt om de aarde te oordelen. Hij zal de wereld oordelen met gerechtigheid en de volken eerlijk.

Psalmen 99

[1] YHWH regeert. Laat de volken beven. Hij troont tussen de cherubs. Laat de aarde schudden.
[2] YHWH is groot in Sion. Hij is hoog boven alle volken.
[3] Laten zij Uw grote en ontzagwekkende naam prijzen. Heilig is Hij.

[4] Sterk is de Koning die van recht houdt. U hebt eerlijkheid vastgelegd. U hebt recht en gerechtigheid gedaan in Jakob (hij houdt de hiel vast).

[5] Verhef YHWH, onze God, en buig voor de voetbank van Zijn voeten. Heilig is Hij.

[6] Mozes (uit het water getrokken) en Aäron (verlichte) waren bij Zijn priesters, Samuël (God heeft gehoord) bij wie Zijn naam aanriepen. Zij riepen tot YHWH en Hij gaf hun antwoord.

[7] Hij sprak tot hen in de wolkkolom. Zij hielden zich aan Zijn getuigenissen en aan de regels die Hij hun gegeven had.

[8] YHWH, onze God, U hebt hun antwoord gegeven. U was voor hen een God die vergeeft, ook al strafte U hun daden.

[9] Verhef YHWH, onze God, en buig voor Zijn heilige berg. Want YHWH, onze God, is heilig.

Psalmen 100

[1] Een danklied. Juich voor YHWH, hele aarde.

[2] Dien YHWH met vreugde. Kom voor Hem met een vrolijk lied.

[3] Weet dat YHWH God is. Hij heeft ons gemaakt en niet wijzelf. Wij zijn Zijn volk, de schapen van Zijn weide.

[4] Kom Zijn poorten binnen met een danklied, Zijn voorhoven met lofgezang. Prijs Hem en dank Zijn naam.

[5] Want YHWH is goed. Zijn trouw duurt voor altijd. Zijn betrouwbaarheid geldt van geslacht op geslacht.

Psalmen 101

[1] Een psalm van David (geliefde). Ik zal zingen van trouw en recht. Voor U zal ik zingen, YHWH.

[2] Ik wil verstandig leven op de rechte weg. Wanneer komt U bij mij? Ik wil door mijn eigen huis lopen met een oprecht hart.

[3] Ik zal niets slechts voor ogen houden. Ik haat het gedrag van wie zich van God afkeren; het zal niet aan mij blijven kleven.

[4] Een verdraaid hart zal ver van mij blijven. Van het kwaad wil ik niets weten.

[5] Wie in het geheim over zijn naaste roddelt, die zal ik vernietigen. Wie hoogmoedig kijkt en trots van hart is, die kan ik niet verdragen.

[6] Mijn ogen zoeken wie trouw zijn in het land; zij mogen bij mij wonen. Wie leeft op de rechte weg, die mag mij dienen.

[7] Wie bedriegt, zal niet in mijn huis blijven. Wie leugens spreekt, houdt voor mijn ogen geen stand.

[8] Elke morgen zal ik alle goddelozen in het land vernietigen, om uit de stad van YHWH iedereen uit te roeien die onrecht doet.

Psalmen 102

[1] Een gebed van iemand die het zwaar heeft, wanneer hij het niet meer aankan en zijn klacht uitstort voor YHWH.

[2] YHWH, hoor mijn gebed. Laat mijn roepen bij U komen.

[3] Verberg Uw gezicht niet voor mij op de dag dat ik het benauwd heb. Luister naar mij. Antwoord mij snel op de dag dat ik roep.

[4] Want mijn dagen gaan op in rook. Mijn botten gloeien als een haardvuur.

[5] Mijn hart is geslagen en verdord als gras. Ik vergeet zelfs mijn brood te eten.

[6] Door al mijn zuchten kleven mijn botten aan mijn huid.

[7] Ik lijk op een roerdomp in de woestijn. Ik ben geworden als een steenuil in de wildernis.

[8] Ik lig wakker. Ik ben als een eenzame vogel op een dak.

[9] Mijn vijanden schelden mij de hele dag uit. Wie tegen mij tekeergaan, gebruiken mijn naam als vloek.

[10] Want ik eet as als brood en meng mijn drinken met tranen,

[11] door Uw woede en Uw grote toorn. Want U hebt mij opgetild en weer neergegooid.

[12] Mijn dagen zijn als een schaduw die langer wordt. Zelf verdor ik als gras.

[13] Maar U, YHWH, blijft voor altijd. Van geslacht op geslacht wordt Uw naam genoemd.
[14] U zult opstaan en medelijden hebben met Sion. Het is tijd om haar genadig te zijn; de vastgestelde tijd is gekomen.
[15] Want Uw dienaren houden van haar stenen. Zij hebben medelijden met haar puin.
[16] Dan zullen de volken ontzag hebben voor de naam van YHWH, alle koningen van de aarde voor Uw majesteit.
[17] YHWH zal Sion opbouwen en verschijnen in Zijn majesteit.
[18] Hij zal Zich wenden tot het gebed van wie alles kwijt is. Hun gebed zal Hij niet verachten.
[19] Dat zal worden opgeschreven voor het volgende geslacht. Het volk dat nog geschapen wordt, zal YHWH prijzen.
[20] Want Hij heeft neergekeken vanuit Zijn heilige hoogte. Vanuit de hemel heeft YHWH naar de aarde gekeken,
[21] om het zuchten van de gevangenen te horen en los te maken wie ten dode zijn opgeschreven,
[22] zodat men in Sion de naam van YHWH zal vertellen en in Jeruzalem Zijn lof,
[23] wanneer volken en koninkrijken samenkomen om YHWH te dienen.
[24] Onderweg heeft Hij mijn kracht gebroken. Hij heeft mijn dagen korter gemaakt.
[25] Ik zei: Mijn God, neem mij niet weg midden in mijn leven. Uw jaren duren van geslacht op geslacht.
[26] Vroeger hebt U de aarde gegrondvest. De hemel is het werk van Uw handen.
[27] Die zullen vergaan, maar U blijft bestaan. Zij zullen allemaal verslijten als een kledingstuk. U wisselt ze om als een jas en zij veranderen.
[28] Maar U blijft Dezelfde en aan Uw jaren komt geen eind.
[29] De kinderen van Uw dienaren zullen blijven wonen. Hun nageslacht zal voor Uw gezicht vast staan.

Psalmen 103

[1] Een psalm van David (geliefde). Loof YHWH, mijn ziel. Alles wat in mij is, loof Zijn heilige naam.

[2] Loof YHWH, mijn ziel, en vergeet niet één van Zijn weldaden.

[3] Hij vergeeft al je schuld. Hij geneest al je ziekten.

[4] Hij koopt je leven vrij uit het graf. Hij kroont je met trouw en ontferming.

[5] Hij vult je mond met het goede, zodat je weer jong wordt als een adelaar.

[6] YHWH doet recht. Hij spreekt recht voor iedereen die onderdrukt wordt.

[7] Hij liet Mozes (uit het water getrokken) Zijn wegen kennen, de Israëlieten Zijn daden.

[8] Barmhartig en genadig is YHWH, geduldig en groot in trouw.

[9] Hij zal niet altijd verwijten maken. Hij zal niet eeuwig boos blijven.

[10] Hij doet ons niet naar onze zonden. Hij vergeldt ons niet naar onze schuld.

[11] Want zo hoog als de hemel boven de aarde is, zo groot is Zijn trouw voor wie ontzag voor Hem hebben.

[12] Zo ver als het oosten van het westen is, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons weg.

[13] Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt YHWH Zich over wie ontzag voor Hem hebben.

[14] Want Hij weet waarvan wij gemaakt zijn. Hij denkt eraan dat wij stof zijn.

[15] De dagen van een mens zijn als het gras. Hij bloeit als een bloem in het veld.

[16] Als de wind eroverheen is gegaan, is zij weg en kent haar plaats haar niet meer.

[17] Maar de trouw van YHWH is van eeuwigheid tot eeuwigheid over wie ontzag voor Hem hebben. Zijn gerechtigheid is voor hun kleinkinderen,

[18] voor wie Zijn verbond houden en eraan denken Zijn bevelen te doen.

[19] YHWH heeft Zijn troon vast in de hemel gezet. Zijn koningschap heerst over alles.

[20] Loof YHWH, Zijn engelen, sterke helden die Zijn woord doen en luisteren naar de stem van Zijn woord.

[21] Loof YHWH, al Zijn legers, Zijn dienaren die doen wat Hij wil.
[22] Loof YHWH, al Zijn werken, overal waar Hij heerst. Loof YHWH, mijn ziel.

Psalmen 104

[1] Loof YHWH, mijn ziel. YHWH, mijn God, U bent heel groot. U bent gekleed in majesteit en pracht.
[2] Hij hult Zich in licht als in een mantel. Hij spant de hemel uit als een tentdoek.
[3] Hij bouwt Zijn bovenzalen op het water. Hij maakt de wolken tot Zijn wagen. Hij gaat op de vleugels van de wind.
[4] Hij maakt Zijn engelen tot geesten, Zijn dienaren tot vlammend vuur.
[5] Hij heeft de aarde op haar pijlers gezet; zij zal nooit wankelen.
[6] U had haar met de oervloed bedekt als met een kleed. Het water stond boven de bergen.
[7] Voor Uw dreigen vluchtten zij weg. Voor het geluid van Uw donder haastten zij zich.
[8] Bergen rezen op, dalen zakten weg, naar de plaats die U voor hen had bepaald.
[9] U hebt een grens gesteld die zij niet zullen overschrijden. Nooit meer zullen zij de aarde bedekken.
[10] Hij stuurt bronnen door de dalen; tussen de bergen stromen zij verder.
[11] Zij geven alle dieren van het veld te drinken. Wilde ezels lessen er hun dorst.
[12] Bij dat water wonen de vogels van de hemel; tussen de takken laten zij hun stem horen.
[13] Vanuit Zijn bovenzalen geeft Hij de bergen water. Van de vrucht van Uw werk wordt de aarde verzadigd.
[14] Hij laat gras opkomen voor het vee en planten voor de mens om te verbouwen, zodat er brood uit de aarde komt,
[15] en wijn, die het hart van de mens blij maakt, en olie, die zijn gezicht doet glanzen, en brood, dat het hart van de mens sterk maakt.

16 De bomen van YHWH krijgen genoeg, de ceders van de Libanon, die Hij geplant heeft.
17 Daar nestelen de vogels. De ooievaar heeft zijn huis in de dennen.
18 De hoge bergen zijn voor de steenbokken, de rotsen zijn een schuilplaats voor de klipdassen.
19 Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden. De zon weet wanneer zij ondergaat.
20 U brengt de duisternis en het wordt nacht. Dan komen alle dieren van het bos naar buiten.
21 De jonge leeuwen brullen om een prooi en vragen zo hun voedsel van God.
22 Gaat de zon op, dan trekken zij zich terug en gaan liggen in hun holen.
23 Dan gaat de mens naar buiten, naar zijn werk, en werkt tot de avond.
24 Hoe groot zijn Uw werken, YHWH. U hebt ze alle met wijsheid gemaakt. De aarde is vol van Uw rijkdom.
25 Daar is de zee, groot en wijd. Daarin wemelt het van dieren zonder getal, kleine en grote.
26 Daar varen de schepen, en de Leviathan, die U gevormd hebt om erin te spelen.
27 Zij allen wachten op U, dat U hun voedsel geeft op de juiste tijd.
28 Geeft U het hun, dan rapen zij het op. Opent U Uw hand, dan worden zij verzadigd met het goede.
29 Verbergt U Uw gezicht, dan schrikken zij. Neemt U hun adem weg, dan sterven zij en keren terug tot stof.
30 Zendt U Uw Geest, dan worden zij geschapen. Zo maakt U het gezicht van de aarde weer nieuw.
31 De majesteit van YHWH duurt voor altijd. Laat YHWH Zich verheugen in Zijn werken.
32 Kijkt Hij naar de aarde, dan beeft zij. Raakt Hij de bergen aan, dan roken zij.
33 Ik zal voor YHWH zingen zolang ik leef. Ik zal voor mijn God zingen zolang ik er ben.

[34] Mijn overdenking van Hem zal zoet zijn. Ik zal blij zijn in YHWH.
[35] Laat de zondaars van de aarde verdwijnen en laat er geen goddelozen meer zijn. Loof YHWH, mijn ziel. Halleluja.

Psalmen 105

[1] Loof YHWH, roep Zijn naam aan, maak Zijn daden bekend onder de volken.
[2] Zing voor Hem, speel voor Hem, vertel aandachtig van al Zijn wonderen.
[3] Beroem je op Zijn heilige naam. Laat het hart blij zijn van wie YHWH zoeken.
[4] Vraag naar YHWH en naar Zijn kracht. Zoek Zijn aangezicht, altijd door.
[5] Denk aan de wonderen die Hij gedaan heeft, aan Zijn tekenen en aan de uitspraken van Zijn mond,
[6] jullie, nakomelingen van Abraham (vader van velen), Zijn dienaar, kinderen van Jakob (hij houdt de hiel vast), die Hij uitkoos.
[7] Hij is YHWH, onze God. Zijn oordelen gelden over de hele aarde.
[8] Voor altijd denkt Hij aan Zijn verbond, aan het woord dat Hij gaf voor duizend geslachten,
[9] aan het verbond dat Hij met Abraham sloot en aan de eed die Hij aan Izak (lachen) zwoer.
[10] Voor Jakob maakte Hij het tot een vaste regel, voor Israël (die met God strijdt) tot een eeuwig verbond.
[11] Hij zei: Ik zal jullie het land Kanaän (laagland) geven; dat is het gebied dat jullie erven.
[12] Toen waren zij nog maar met weinigen, een klein groepje vreemdelingen in dat land.
[13] Zij trokken van volk naar volk, van het ene koninkrijk naar het andere.
[14] Hij liet niemand toe hen te onderdrukken. Hij strafte zelfs koningen om hen te beschermen en zei:
[15] Raak Mijn gezalfden niet aan en doe Mijn profeten geen kwaad.
[16] Hij riep ook een hongersnood over het land. Hij brak elke voorraad brood.

17 Hij stuurde een man voor hen uit: Jozef (hij voegt toe), die als slaaf werd verkocht.
18 Zij klemden zijn voeten in het blok, zijn hals kwam in de ijzers.
19 Zo bleef het tot de tijd dat zijn woord uitkwam. Het woord van YHWH louterde hem.
20 De koning liet hem halen en losmaken. De heerser van de volken liet hem vrij.
21 Hij maakte hem heer over zijn huis en heerser over al zijn bezit,
22 zodat hij zijn vorsten kon binden naar eigen inzicht en zijn oudsten kon onderwijzen.
23 Daarna kwam Israël in Egypte. Jakob woonde als vreemdeling in het land van Cham (heet).
24 Hij maakte Zijn volk heel talrijk en sterker dan Zijn tegenstanders.
25 Hij keerde hun hart om, zodat zij Zijn volk gingen haten en Zijn dienaren met list behandelden.
26 Hij stuurde Mozes (uit het water getrokken), Zijn dienaar, en Aäron (verlichte), die Hij had uitgekozen.
27 Zij deden onder hen Zijn tekenen en Zijn wonderen in het land van Cham.
28 Hij stuurde duisternis en maakte het donker. En zij waren niet ongehoorzaam aan Zijn woord.
29 Hij veranderde hun water in bloed en doodde hun vissen.
30 Hun land wemelde van de kikkers, tot in de slaapkamers van hun koningen.
31 Hij sprak, en er kwamen zwermen ongedierte en luizen in heel hun gebied.
32 Hij gaf hun hagel in plaats van regen, vlammend vuur in hun land.
33 Hij sloeg hun wijnstok en hun vijgenboom en brak de bomen in hun gebied.
34 Hij sprak, en er kwamen sprinkhanen en kevers, ontelbaar veel.
35 Zij vraten al het groen in hun land op, zij aten de vrucht van hun akkers.
36 Hij trof ook alle eerstgeborenen in hun land, de eerste vrucht van al hun kracht.
37 Hij leidde hen naar buiten met zilver en goud. Onder hun stammen struikelde niemand.

[38] Egypte was blij toen zij wegtrokken, want angst voor hen was over hen gevallen.
[39] Hij spreidde een wolk uit als een dak en vuur om de nacht te verlichten.
[40] Zij vroegen, en Hij liet kwartels komen. Hij verzadigde hen met brood uit de hemel.
[41] Hij opende een rots en er stroomde water uit. Als een rivier ging het door het dorre land.
[42] Want Hij dacht aan Zijn heilige woord, aan Abraham, Zijn dienaar.
[43] Zo leidde Hij Zijn volk naar buiten met vreugde, wie Hij had uitgekozen met gejuich.
[44] Hij gaf hun de landen van de volken. Wat andere volken hadden opgebouwd, kregen zij in bezit,
[45] zodat zij Zijn voorschriften zouden houden en Zijn wetten bewaren. Halleluja.

Psalmen 106

[1] Halleluja. Loof YHWH, want Hij is goed, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[2] Wie kan de machtige daden van YHWH navertellen? Wie kan al Zijn lof verkondigen?
[3] Gelukkig zijn zij die het recht bewaren, die altijd doen wat rechtvaardig is.
[4] Denk aan mij, YHWH, met de goedheid die U voor Uw volk hebt. Zie naar mij om met Uw redding,
[5] zodat ik het goede zie van wie U koos, mij verheug met de vreugde van Uw volk en mij beroem samen met Uw eigen bezit.
[6] Wij hebben gezondigd, net als onze voorouders. Wij hebben verkeerd gedaan, wij hebben slecht gehandeld.
[7] Onze voorouders in Egypte letten niet op Uw wonderen. Zij dachten niet aan Uw grote trouw, maar waren opstandig bij de zee, bij de Schelfzee.
[8] Toch verloste Hij hen om Zijn naam, om Zijn kracht bekend te maken.

[9] Hij bedreigde de Schelfzee, zodat zij droogviel. Hij liet hen door de diepte gaan als door een woestijn.

[10] Hij verloste hen uit de hand van wie hen haatte. Hij bevrijdde hen uit de hand van de vijand.

[11] Het water bedekte hun tegenstanders. Niet één van hen bleef over.

[12] Toen geloofden zij Zijn woorden. Zij zongen Zijn lof.

[13] Maar zij vergaten Zijn daden al snel. Zij wachtten Zijn raad niet af.

[14] In de woestijn werden zij hebberig. In de wildernis daagden zij God uit.

[15] Toen gaf Hij hun wat zij vroegen, maar Hij maakte hen ook mager van binnen.

[16] In het kamp werden zij jaloers op Mozes (uit het water getrokken) en op Aäron (verlichte), de heilige van YHWH.

[17] De aarde ging open en verslond Dathan (wetten). Zij bedekte de groep van Abiram (mijn vader is verheven).

[18] Een vuur brandde in hun groep. Een vlam verbrandde de goddelozen.

[19] Bij de Horeb maakten zij een kalf. Zij bogen voor een gegoten beeld.

[20] Zij ruilden hun Eer in voor het beeld van een stier die gras eet.

[21] Zij vergaten God, hun Redder, die grote dingen had gedaan in Egypte,

[22] wonderen in het land van Cham (heet), ontzagwekkende daden bij de Schelfzee.

[23] Daarom zei Hij dat Hij hen zou vernietigen. Maar Mozes, die Hij had uitgekozen, ging voor Hem in de bres staan om Zijn woede af te wenden, zodat Hij hen niet vernietigde.

[24] Zij versmaadden ook het mooie land. Zij geloofden Zijn woord niet.

[25] Zij mopperden in hun tenten. Naar de stem van YHWH luisterden zij niet.

[26] Daarom hief Hij Zijn hand tegen hen op en zwoer dat Hij hen zou laten vallen in de woestijn,

[27] dat Hij hun nakomelingen zou laten vallen tussen de volken en hen zou verstrooien over de landen.

[28] Zij bonden zich ook aan Baäl-peor en aten van offers voor de doden.

[29] Zo maakten zij de Heere boos met wat zij deden, en er brak een plaag onder hen uit.
[30] Toen stond Pinehas (de Nubiër) op en sprak recht, en de plaag hield op.
[31] Dat is hem gerekend als gerechtigheid, van geslacht op geslacht, voor altijd.
[32] Bij het water van Meriba maakten zij Hem heel boos, en het liep slecht af met Mozes door hun schuld.
[33] Want zij maakten zijn geest bitter, zodat hij ondoordachte woorden sprak.
[34] Zij vernietigden de volken niet die YHWH hun genoemd had.
[35] In plaats daarvan vermengden zij zich met de volken en leerden hun gewoonten.
[36] Zij dienden hun afgoden, en die werden een val voor hen.
[37] Zij offerden zelfs hun zonen en hun dochters aan de demonen.
[38] Zij vergoten onschuldig bloed, het bloed van hun zonen en dochters, dat zij offerden aan de afgoden van Kanaän (laagland). Zo raakte het land ontheiligd door die bloedschuld.
[39] Zij maakten zich onrein door wat zij deden. Met hun daden waren zij ontrouw.
[40] Daarom ontstak de toorn van YHWH tegen Zijn volk. Hij kreeg een afkeer van Zijn eigen bezit.
[41] Hij gaf hen over in de hand van de volken. Wie hen haatten, heersten over hen.
[42] Hun vijanden onderdrukten hen. Zij werden vernederd onder hun hand.
[43] Vaak heeft Hij hen gered, maar zij tergden Hem met hun eigen plannen en raakten uitgeput door hun eigen schuld.
[44] Toch zag Hij hun nood aan, toen Hij hun schreeuw hoorde.
[45] Hij dacht aan Zijn verbond, hun ten goede. Hij kreeg spijt om Zijn grote trouw.
[46] Hij gaf hun ontferming bij allen die hen gevangen hielden.
[47] Verlos ons, YHWH, onze God, en breng ons bijeen uit de volken, zodat wij Uw heilige naam loven en ons beroemen op Uw lof.

[48] Geprezen zij YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), van eeuwigheid tot eeuwigheid. Laat het hele volk zeggen: Amen. Halleluja.

Psalmen 107

[1] Loof YHWH, want Hij is goed, want Zijn trouw duurt voor altijd.

[2] Laat dat zeggen wie YHWH bevrijd heeft, die Hij bevrijdde uit de hand van de tegenstanders

[3] en die Hij bijeenbracht uit alle landen, uit het oosten en het westen, uit het noorden en van de zee.

[4] Sommigen dwaalden door de woestijn, over ongebaande wegen. Zij vonden geen stad om te wonen.

[5] Zij hadden honger en dorst. Hun leven raakte op.

[6] Maar zij riepen tot YHWH in hun nood, en Hij redde hen uit hun angst.

[7] Hij leidde hen langs een rechte weg naar een stad om te wonen.

[8] Laat hen YHWH danken voor Zijn trouw, voor Zijn wonderen aan de mensen.

[9] Want Hij heeft de dorstige verzadigd en de hongerige gevuld met het goede.

[10] Anderen zaten in het donker en in de schaduw van de dood, gevangen in ellende en ijzer.

[11] Want zij waren opstandig geweest tegen de geboden van God. Zij hadden de raad van de Allerhoogste verworpen.

[12] Daarom boog Hij hun hart onder zware moeite. Zij struikelden en er was niemand die hielp.

[13] Maar zij riepen tot YHWH in hun nood, en Hij verloste hen uit hun angst.

[14] Hij haalde hen uit het donker en de schaduw van de dood. Hij brak hun boeien stuk.

[15] Laat hen YHWH danken voor Zijn trouw, voor Zijn wonderen aan de mensen.

[16] Want Hij heeft bronzen deuren gebroken en ijzeren grendels doormidden geslagen.

17 Dwazen werden geplaagd om hun opstandige weg en om hun schuld.
18 Zij walgden van alle eten. Zij kwamen tot aan de poorten van de dood.
19 Maar zij riepen tot YHWH in hun nood, en Hij verloste hen uit hun angst.
20 Hij stuurde Zijn woord en genas hen. Hij trok hen weg uit hun kuilen.
21 Laat hen YHWH danken voor Zijn trouw, voor Zijn wonderen aan de mensen.
22 Laat hen dankoffers brengen en met gejuich vertellen wat Hij gedaan heeft.
23 Weer anderen gingen met schepen de zee op om handel te drijven op het grote water.
24 Zij zagen de werken van YHWH en Zijn wonderen in de diepte.
25 Hij sprak, en er stak een storm op die de golven hoog opjoeg.
26 Zij stegen op naar de hemel en zakten weg in de diepte. Hun moed smolt weg van angst.
27 Zij dansten en waggelden als een dronken man. Al hun kennis hielp hun niets meer.
28 Maar zij riepen tot YHWH in hun nood, en Hij bracht hen uit hun angst.
29 Hij liet de storm gaan liggen, zodat de golven stil werden.
30 Toen waren zij blij dat het stil werd, en Hij bracht hen naar de haven waar zij wilden zijn.
31 Laat hen YHWH danken voor Zijn trouw, voor Zijn wonderen aan de mensen.
32 Laat hen Hem hoog prijzen in de bijeenkomst van het volk en Hem eren waar de oudsten samen zitten.
33 Hij maakt rivieren tot woestijn en waterstromen tot dorstig land.
34 Vruchtbaar land wordt een zoutvlakte, om het kwaad van wie er wonen.
35 Hij maakt de woestijn tot een waterplas en het dorre land tot waterstromen.
36 Daar laat Hij hongerigen wonen, en zij bouwen een stad om in te wonen.
37 Zij zaaien akkers in en planten wijngaarden, die een rijke oogst opleveren.
38 Hij zegent hen, zodat zij heel talrijk worden, en Hij laat hun vee niet minder worden.

[39] Daarna worden zij weer minder en gaan zij gebukt onder onderdrukking, kwaad en verdriet.

[40] Hij stort verachting uit over de vorsten en laat hen dwalen in een woestenij zonder weg.

[41] Maar de arme tilt Hij uit zijn ellende omhoog. Hij maakt families zo groot als kudden.

[42] Wie eerlijk leeft, ziet het en is blij. Al het onrecht houdt zijn mond.

[43] Wie is wijs? Laat die hierop letten en goed nadenken over de trouw van YHWH.

Psalmen 108

[1] Een lied, een psalm van David (geliefde).

[2] O God, mijn hart is gereed. Ik zal zingen en spelen, ook met mijn ziel.

[3] Word wakker, luit en harp. Ik zal wakker worden bij het eerste licht.

[4] Ik zal U prijzen onder de volken, YHWH. Ik zal voor U zingen onder de naties.

[5] Want Uw trouw reikt hoger dan de hemel, Uw waarheid tot aan de wolken.

[6] Verhef U boven de hemel, o God. Laat Uw eer over de hele aarde gaan.

[7] Zo worden zij bevrijd van wie U houdt. Red met Uw rechterhand en geef ons antwoord.

[8] God heeft in Zijn heiligdom gesproken: Ik zal juichen als ik Sichem verdeel en het dal van Sukkot opmeet.

[9] Gilead is van mij en Manasse (doen vergeten) is van mij. Efraïm (vruchtbaar) is de helm op mijn hoofd, Juda (lofprijs) is mijn scepter.

[10] Moab (uit de vader) is mijn waskom. Op Edom gooi ik mijn sandaal. Over Filistea juich ik het uit.

[11] Wie brengt mij binnen de vestingstad? Wie leidt mij tot in Edom?

[12] Bent U het niet, o God, die ons had weggestoten? U trok toch niet meer met onze legers mee?

[13] Geef ons hulp uit de nood, want redding door mensen is niets waard.

[14] Met God zullen wij dappere daden doen. Hij zal onze tegenstanders vertrappen.

Psalmen 109

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider. God die ik prijs, zwijg niet.
[2] Want een goddeloze mond en een bedrieglijke mond gaan tegen mij open. Zij spreken over mij met een valse tong.
[3] Zij hebben mij omringd met woorden van haat. Zonder reden vallen zij mij aan.
[4] Voor mijn liefde klagen zij mij aan, maar ik bleef bidden.
[5] Zij vergelden mij kwaad voor goed en haat voor mijn liefde.
[6] Stel een goddeloze over hem aan. Laat de satan aan zijn rechterhand staan.
[7] Laat hem schuldig worden bevonden als hij terechtstaat. Laat zijn gebed tot zonde worden.
[8] Laat zijn dagen weinig zijn. Laat een ander zijn ambt overnemen.
[9] Laat zijn kinderen wezen worden en zijn vrouw weduwe.
[10] Laat zijn kinderen zwerven en bedelen. Laat hen eten zoeken tussen hun verwoeste huizen.
[11] Laat de schuldeiser beslag leggen op alles wat hij heeft. Laat vreemden roven waar hij voor gewerkt heeft.
[12] Laat er niemand zijn die goed voor hem is. Laat niemand zich ontfermen over zijn wezen.
[13] Laat zijn nakomelingen worden uitgeroeid. Laat hun naam in de volgende generatie worden uitgewist.
[14] Laat de schuld van zijn voorouders bij YHWH in gedachten blijven. Laat de zonde van zijn moeder niet worden uitgewist.
[15] Laat die altijd voor YHWH liggen. Laat Hij de herinnering aan hen van de aarde wegvagen.

16 Want hij dacht er niet aan goed te doen. Hij vervolgde de arme en behoeftige man en wie gebroken was van hart, om hem te doden.
17 Hij hield van de vloek; laat die over hem komen. Hij had geen zin in de zegen; laat die ver van hem blijven.
18 Hij trok de vloek aan als een kleed. Laat die in hem doordringen als water en als olie in zijn botten.
19 Laat die voor hem zijn als een kleed waarin hij zich wikkelt, als een riem die hij altijd omdoet.
20 Laat dit het loon zijn dat YHWH mijn tegenstanders geeft, wie kwaad spreken over mij.
21 Maar U, YHWH, mijn Heere, handel met mij om Uw naam. Uw trouw is goed; red mij.
22 Want ik ben arm en behoeftig. Mijn hart is diep in mij gewond.
23 Ik verdwijn als een schaduw die langer wordt. Ik word weggeblazen als een sprinkhaan.
24 Mijn knieën knikken van het vasten. Mijn lichaam is vermagerd; er zit geen vet meer aan.
25 Bovendien ben ik voor hen een mikpunt van spot. Zien zij mij, dan schudden zij hun hoofd.
26 Help mij, YHWH, mijn God. Red mij naar Uw trouw.
27 Laat hen weten dat dit Uw hand is, dat U het gedaan hebt, YHWH.
28 Laat hen maar vloeken, als U maar zegent. Laten zij opstaan en beschaamd worden, maar laat Uw dienaar blij zijn.
29 Laat mijn tegenstanders bekleed worden met schande. Laat hun schaamte hen bedekken als een mantel.
30 Ik zal YHWH hardop prijzen. Midden onder velen zal ik Hem eren.
31 Want Hij staat aan de rechterhand van de arme, om hem te redden van wie hem veroordelen.

Psalmen 110

[1] Een psalm van David (geliefde). YHWH zei tegen mijn Heere: Ga aan mijn rechterhand zitten, totdat ik Uw vijanden als een voetbank onder Uw voeten leg.

[2] YHWH zal de scepter van Uw macht uitstrekken vanuit Sion: Heers te midden van Uw vijanden.

[3] Uw volk zal zich gewillig aanbieden op de dag dat U Uw leger verzamelt, in heilige pracht. Uit de schoot van de dageraad komt de dauw van Uw jeugd.

[4] YHWH heeft gezworen en Hij zal er geen spijt van krijgen: U bent Priester tot in eeuwigheid, naar de orde van Melchizedek (mijn koning is gerechtigheid).

[5] YHWH staat aan Uw rechterhand. Op de dag van Zijn toorn zal Hij koningen verslaan.

[6] Hij zal recht spreken onder de volken. Hij zal het slagveld vullen met doden. Hij zal het hoofd verslaan van een groot land.

[7] Onderweg zal Hij drinken uit de beek. Daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

Psalmen 111

[1] Halleluja. Ik zal YHWH prijzen met heel mijn hart, in de kring en de bijeenkomst van wie eerlijk zijn.

[2] De werken van YHWH zijn groot. Wie er vreugde in vinden, zoeken ze uit.

[3] Wat Hij doet is majesteit en pracht. Zijn gerechtigheid houdt voor altijd stand.

[4] Hij heeft voor Zijn wonderen een gedenkteken gemaakt. Genadig en barmhartig is YHWH.

[5] Hij heeft eten gegeven aan wie ontzag voor Hem hebben. Voor altijd denkt Hij aan Zijn verbond.

[6] Hij heeft Zijn volk de kracht van Zijn werken laten zien door hun het land van de volken te geven.

[7] Wat Zijn handen doen is waarheid en recht. Al Zijn bevelen zijn betrouwbaar.

[8] Zij staan vast voor altijd en eeuwig, gedaan in waarheid en oprechtheid.
[9] Hij heeft Zijn volk verlossing gestuurd. Hij heeft Zijn verbond voor altijd ingesteld. Heilig en ontzagwekkend is Zijn naam.
[10] Ontzag voor YHWH is het begin van wijsheid. Iedereen die ernaar leeft, krijgt goed inzicht. Zijn lof houdt voor altijd stand.

Psalmen 112

[1] Halleluja. Gelukkig is de mens die ontzag heeft voor YHWH, die grote vreugde vindt in Zijn geboden.
[2] Zijn nageslacht zal machtig zijn op aarde. Het geslacht van wie eerlijk zijn, zal gezegend worden.
[3] In zijn huis is bezit en rijkdom. Zijn gerechtigheid houdt voor altijd stand.
[4] Voor wie eerlijk zijn gaat het licht op in het donker. Hij is genadig, barmhartig en rechtvaardig.
[5] Goed gaat het de man die zich ontfermt en uitleent, die zijn zaken eerlijk regelt.
[6] Ja, hij zal nooit wankelen. Aan de rechtvaardige zal men voor altijd blijven denken.
[7] Voor een slecht bericht is hij niet bang. Zijn hart staat vast; hij vertrouwt op YHWH.
[8] Zijn hart is stevig, hij is niet bang, totdat hij op zijn tegenstanders neerkijkt.
[9] Hij deelt uit, hij geeft aan de arme. Zijn gerechtigheid houdt voor altijd stand. Zijn hoorn wordt hoog geheven in eer.
[10] De goddeloze ziet het en wordt boos. Hij knarst met zijn tanden en smelt weg. Wat de goddelozen willen, gaat verloren.

Psalmen 113

[1] Halleluja. Prijs, dienaren van YHWH, prijs de naam van YHWH.
[2] Geprezen zij de naam van YHWH, van nu af tot in eeuwigheid.

[3] Van waar de zon opgaat tot waar zij ondergaat, zij de naam van YHWH geprezen.
[4] YHWH is hoog boven alle volken. Zijn majesteit reikt boven de hemel.
[5] Wie is als YHWH, onze God? Hij woont heel hoog.
[6] Hij kijkt heel diep neer, in de hemel en op de aarde.
[7] Hij tilt de geringe op uit het stof. Hij haalt de arme omhoog uit het vuil,
[8] om hem te laten zitten bij de vorsten, bij de vorsten van Zijn volk.
[9] Hij geeft de vrouw zonder kinderen een gezin in huis, als een blijde moeder van kinderen. Halleluja.

Psalmen 114

[1] Toen Israël (die met God strijdt) uit Egypte trok, het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) weg bij een volk met een vreemde taal,
[2] werd Juda (lofprijs) Zijn heiligdom, Israël het gebied waar Hij heerste.
[3] De zee zag het en vluchtte. De Jordaan trok zich terug.
[4] De bergen sprongen als rammen, de heuvels als lammeren.
[5] Wat was er, zee, dat je vluchtte? Jordaan, dat je je terugtrok?
[6] Bergen, dat jullie opsprongen als rammen? Heuvels, als lammeren?
[7] Beef, aarde, voor het gezicht van de Heere, voor het gezicht van de God van Jakob.
[8] Hij veranderde de rots in een waterplas, de keisteen in een bron van water.

Psalmen 115

[1] Niet ons, YHWH, niet ons, maar geef eer aan Uw naam, om Uw trouw, om Uw waarheid.
[2] Waarom zouden de volken zeggen: Waar is nu hun God?
[3] Onze God is toch in de hemel. Hij doet alles wat Hij wil.
[4] Hun afgoden zijn zilver en goud, gemaakt door mensenhanden.

[5] Zij hebben een mond, maar spreken niet. Zij hebben ogen, maar zien niet.
[6] Zij hebben oren, maar horen niet. Zij hebben een neus, maar ruiken niet.
[7] Zij hebben handen, maar voelen niet. Zij hebben voeten, maar lopen niet. Uit hun keel komt geen geluid.
[8] Wie ze maken, worden net als zij, en ook iedereen die op ze vertrouwt.
[9] Israël (die met God strijdt), vertrouw op YHWH. Hij is hun hulp en hun schild.
[10] Huis van Aäron (verlichte), vertrouw op YHWH. Hij is hun hulp en hun schild.
[11] Jullie die ontzag hebben voor YHWH, vertrouw op YHWH. Hij is hun hulp en hun schild.
[12] YHWH heeft aan ons gedacht. Hij zal zegenen. Hij zal het huis van Israël zegenen. Hij zal het huis van Aäron zegenen.
[13] Hij zal zegenen wie ontzag voor Hem hebben, de kleinen samen met de groten.
[14] YHWH zal jullie zegen groter maken, voor jullie en voor jullie kinderen.
[15] Jullie zijn gezegend door YHWH, die hemel en aarde gemaakt heeft.
[16] De hemel is de hemel van YHWH, maar de aarde heeft Hij aan de mensen gegeven.
[17] De doden prijzen YHWH niet, niemand die is afgedaald in de stilte.
[18] Maar wij zullen YHWH prijzen, van nu af tot in eeuwigheid. Halleluja.

Psalmen 116

[1] Ik heb YHWH lief, want Hij hoort mijn stem, mijn smeekbeden.
[2] Want Hij buigt Zijn oor naar mij. Daarom zal ik Hem aanroepen zolang ik leef.
[3] De banden van de dood hadden mij omringd. De angsten van het dodenrijk hadden mij gegrepen. Ik kwam in nood en verdriet terecht.
[4] Maar ik riep de naam van YHWH aan: YHWH, red toch mijn leven.

[5] YHWH is genadig en rechtvaardig. Onze God ontfermt Zich.
[6] YHWH bewaart wie eenvoudig zijn. Ik was uitgeput, maar Hij heeft mij gered.
[7] Kom terug tot je rust, mijn ziel, want YHWH is goed voor je geweest.
[8] Want U, YHWH, hebt mijn leven gered van de dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van struikelen.
[9] Ik zal wandelen voor het gezicht van YHWH, in de landen van de levenden.
[10] Ik heb geloofd, daarom sprak ik. Ik was zwaar neergedrukt.
[11] In mijn haast zei ik: Alle mensen zijn leugenaars.
[12] Wat zal ik YHWH teruggeven voor al Zijn weldaden aan mij?
[13] Ik zal de beker van de redding opheffen en de naam van YHWH aanroepen.
[14] Ik zal mijn geloften aan YHWH inlossen, nu, in het bijzijn van heel Zijn volk.
[15] Kostbaar is in de ogen van YHWH de dood van wie Hem trouw zijn.
[16] YHWH, ik ben echt Uw dienaar. Ik ben Uw dienaar, de zoon van Uw dienares. U hebt mijn boeien losgemaakt.
[17] Ik zal U een dankoffer brengen en de naam van YHWH aanroepen.
[18] Ik zal mijn gelofte aan YHWH inlossen, nu, in het bijzijn van heel Zijn volk,
[19] in de voorhoven van het huis van YHWH, midden in jou, Jeruzalem. Halleluja.

Psalmen 117

[1] Loof YHWH, alle volken. Prijs Hem, alle naties.
[2] Want Zijn trouw is machtig over ons. De waarheid van YHWH duurt voor altijd. Halleluja.

Psalmen 118

[1] Loof YHWH, want Hij is goed, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[2] Laat Israël (die met God strijdt) nu zeggen: Zijn trouw duurt voor altijd.

[3] Laat het huis van Aäron (verlichte) nu zeggen: Zijn trouw duurt voor altijd.

[4] Laat wie ontzag hebben voor YHWH nu zeggen: Zijn trouw duurt voor altijd.

[5] Uit de nood riep ik YHWH aan. YHWH antwoordde mij en zette mij in de ruimte.

[6] YHWH is bij mij, ik zal niet bang zijn. Wat zou een mens mij doen?

[7] YHWH is bij mij als mijn helper. Ik zal met voldoening neerzien op wie mij haten.

[8] Het is beter bij YHWH te schuilen dan op mensen te vertrouwen.

[9] Het is beter bij YHWH te schuilen dan op vorsten te vertrouwen.

[10] Alle volken hadden mij omringd. In de naam van YHWH heb ik ze verslagen.

[11] Zij hadden mij omringd, ja, zij hadden mij omringd. In de naam van YHWH heb ik ze verslagen.

[12] Zij hadden mij omringd als bijen, maar zij doofden uit als een vuur van doornen. In de naam van YHWH heb ik ze verslagen.

[13] Je hebt mij hard geduwd, zodat ik bijna viel, maar YHWH heeft mij geholpen.

[14] YHWH is mijn kracht en mijn lied. Hij is mijn redding geworden.

[15] In de tenten van de rechtvaardigen klinkt gejuich om de redding. De rechterhand van YHWH doet machtige daden.

[16] De rechterhand van YHWH is hoog geheven. De rechterhand van YHWH doet machtige daden.

[17] Ik zal niet sterven, maar leven, en vertellen wat YHWH gedaan heeft.

[18] YHWH heeft mij hard gestraft, maar Hij heeft mij niet aan de dood overgegeven.

[19] Open voor mij de poorten van de gerechtigheid. Ik zal erdoor naar binnen gaan en YHWH prijzen.

[20] Dit is de poort van YHWH; de rechtvaardigen gaan erdoor naar binnen.

[21] Ik zal U prijzen, want U hebt mij geantwoord. U bent mijn redding geworden.

[22] De steen die de bouwers afkeurden, is de belangrijkste hoeksteen geworden.

[23] YHWH heeft dit gedaan. Het is wonderlijk in onze ogen.
[24] Dit is de dag die YHWH gemaakt heeft. Laten wij juichen en blij zijn.
[25] YHWH, geef toch redding. YHWH, geef toch voorspoed.
[26] Gezegend is hij die komt in de naam van YHWH. Wij zegenen jullie vanuit het huis van YHWH.
[27] YHWH is God; Hij heeft ons licht gegeven. Bind het feestoffer met touwen vast aan de horens van het altaar.
[28] U bent mijn God, daarom zal ik U prijzen. Mijn God, ik zal U hoog verheffen.
[29] Loof YHWH, want Hij is goed, want Zijn trouw duurt voor altijd.

Psalmen 119

[1] Gelukkig zijn wie onberispelijk leven, wie de wet van YHWH volgen.
[2] Gelukkig zijn wie Zijn getuigenissen bewaren, wie Hem met heel hun hart zoeken.
[3] Zij doen geen onrecht, maar gaan Zijn wegen.
[4] YHWH, U hebt geboden dat men Uw bevelen goed moet bewaren.
[5] Ach, waren mijn wegen maar vast gericht op het houden van Uw voorschriften.
[6] Dan zou ik niet beschaamd staan als ik naar al Uw geboden kijk.
[7] Ik zal U prijzen met een oprecht hart, als ik Uw rechtvaardige regels heb geleerd.
[8] Ik zal Uw voorschriften bewaren. Laat mij niet helemaal in de steek.
[9] Waarmee houdt een jongere zijn pad zuiver? Door zich te houden aan Uw woord.
[10] Ik zoek U met heel mijn hart. Laat mij niet afdwalen van Uw geboden.
[11] Ik heb Uw woord in mijn hart bewaard, zodat ik niet tegen U zou zondigen.
[12] YHWH, U bent gezegend. Leer mij Uw voorschriften.
[13] Met mijn lippen heb ik alle regels uit Uw mond verteld.

14 De weg van Uw getuigenissen maakt mij blijer dan alle rijkdom.
15 Ik zal Uw bevelen overdenken en op Uw paden letten.
16 Ik zal mij verheugen in Uw voorschriften. Uw woord zal ik niet vergeten.
17 Wees goed voor Uw dienaar, zodat ik leef en Uw woord bewaar.
18 Open mijn ogen, zodat ik de wonderen van Uw wet zie.
19 Ik ben een vreemdeling op aarde. Verberg Uw geboden niet voor mij.
20 Mijn ziel is gebroken van verlangen naar Uw oordelen, altijd door.
21 U bestraft de vervloekte trotsen, die afdwalen van Uw geboden.
22 Neem smaad en verachting van mij weg, want ik heb Uw getuigenissen bewaard.
23 Zelfs als vorsten bij elkaar zitten en tegen mij spreken, denkt Uw dienaar over Uw voorschriften na.
24 Uw getuigenissen zijn mijn vreugde; zij zijn mijn raadgevers.
25 Mijn ziel kleeft aan het stof. Houd mij in leven naar Uw woord.
26 Ik heb U mijn wegen verteld en U hebt mij geantwoord. Leer mij Uw voorschriften.
27 Laat mij de weg van Uw bevelen begrijpen, dan zal ik over Uw wonderen nadenken.
28 Mijn ziel druipt weg van verdriet. Richt mij op naar Uw woord.
29 Houd de weg van de leugen bij mij vandaan. Geef mij in genade Uw wet.
30 Ik heb de weg van de waarheid gekozen. Uw regels houd ik mij voor ogen.
31 Ik houd mij vast aan Uw getuigenissen. YHWH, laat mij niet beschaamd staan.
32 Ik zal de weg van Uw geboden lopen, want U maakt mijn hart wijd.
33 YHWH, leer mij de weg van Uw voorschriften, dan zal ik die houden tot het eind.
34 Geef mij inzicht, dan zal ik Uw wet houden. Ja, ik zal mij eraan houden met heel mijn hart.
35 Laat mij gaan op het pad van Uw geboden, want daar houd ik van.

[36] Neig mijn hart naar Uw getuigenissen en niet naar geldzucht.
[37] Houd mijn ogen af van wat leeg is. Houd mij in leven op Uw wegen.
[38] Maak Uw belofte waar aan Uw dienaar, die ontzag voor U heeft.
[39] Neem de smaad weg waar ik bang voor ben, want Uw regels zijn goed.
[40] Kijk, ik verlang naar Uw bevelen. Houd mij in leven door Uw gerechtigheid.
[41] Laat Uw trouw mij bereiken, YHWH, Uw redding, zoals U beloofd hebt.
[42] Dan heb ik een antwoord voor wie mij bespot, want ik vertrouw op Uw woord.
[43] Neem het woord van de waarheid niet helemaal uit mijn mond weg, want ik hoop op Uw regels.
[44] Dan zal ik mij altijd aan Uw wet houden, voor eeuwig en altijd.
[45] Dan zal ik lopen in de ruimte, want ik heb Uw bevelen gezocht.
[46] Ik zal over Uw getuigenissen spreken voor koningen, en mij niet schamen.
[47] Ik zal mij verheugen in Uw geboden, waar ik van houd.
[48] Ik zal mijn handen opheffen naar Uw geboden, waar ik van houd, en over Uw voorschriften nadenken.
[49] Denk aan het woord dat U tot Uw dienaar sprak, want daarop hebt U mij laten hopen.
[50] Dat is mijn troost in mijn ellende: Uw belofte heeft mij in leven gehouden.
[51] Trotse mensen hebben mij zwaar bespot, maar van Uw wet ben ik niet geweken.
[52] YHWH, ik dacht aan Uw oordelen van vroeger, en ik vond troost.
[53] Grote ontzetting greep mij aan om de goddelozen, die Uw wet verlaten.
[54] Uw voorschriften waren mijn liederen in het huis waar ik als vreemdeling woonde.
[55] YHWH, 's nachts dacht ik aan Uw naam en hield ik Uw wet.
[56] Dit is mij gebeurd omdat ik Uw bevelen bewaard heb.
[57] YHWH is mijn deel. Ik heb gezegd dat ik Uw woorden zal bewaren.

[58] Ik heb met heel mijn hart Uw gunst gezocht. Wees mij genadig, zoals U beloofd hebt.
[59] Ik heb over mijn wegen nagedacht en mijn voeten teruggekeerd naar Uw getuigenissen.
[60] Ik heb mij gehaast en niet getalmd om Uw geboden te houden.
[61] Benden van goddelozen hebben mij beroofd, maar Uw wet ben ik niet vergeten.
[62] Midden in de nacht sta ik op om U te prijzen om Uw rechtvaardige regels.
[63] Ik ben een vriend van allen die ontzag voor U hebben en die Uw bevelen houden.
[64] YHWH, de aarde is vol van Uw trouw. Leer mij Uw voorschriften.
[65] U hebt goed gedaan aan Uw dienaar, YHWH, naar Uw woord.
[66] Leer mij goed oordelen en kennis, want ik geloof in Uw geboden.
[67] Voordat ik vernederd werd, dwaalde ik. Nu houd ik mij aan Uw woord.
[68] U bent goed en U doet goed. Leer mij Uw voorschriften.
[69] Trotse mensen hebben leugens over mij verzonnen, maar ik bewaar Uw bevelen met heel mijn hart.
[70] Hun hart is ongevoelig als vet, maar ik vind vreugde in Uw wet.
[71] Het was goed voor mij dat ik vernederd werd, zodat ik Uw voorschriften leerde.
[72] De wet uit Uw mond is beter voor mij dan duizenden stukken goud of zilver.
[73] Uw handen hebben mij gemaakt en gevormd. Geef mij inzicht, zodat ik Uw geboden leer.
[74] Wie ontzag voor U hebben, zullen mij zien en blij zijn, omdat ik op Uw woord gehoopt heb.
[75] Ik weet, YHWH, dat Uw oordelen rechtvaardig zijn en dat U mij uit trouw vernederd hebt.
[76] Laat Uw trouw mij toch troosten, zoals U Uw dienaar beloofd hebt.
[77] Laat Uw ontferming mij bereiken, zodat ik leef, want Uw wet is al mijn vreugde.

[78] Laat de trotsen beschaamd staan, want zij hebben mij met leugens omvergeduwd. Ik denk over Uw geboden na.
[79] Laat wie ontzag voor U hebben zich tot mij keren, en wie Uw getuigenissen kennen.
[80] Laat mijn hart oprecht zijn in Uw voorschriften, zodat ik niet beschaamd sta.
[81] Mijn ziel bezwijkt van verlangen naar Uw redding. Ik hoop op Uw woord.
[82] Mijn ogen bezwijken van verlangen naar Uw belofte. Ik zeg: Wanneer troost U mij?
[83] Want ik ben geworden als een leren zak in de rook, maar Uw voorschriften ben ik niet vergeten.
[84] Hoeveel dagen heeft Uw dienaar nog? Wanneer spreekt U recht over wie mij vervolgen?
[85] Trotse mensen hebben kuilen voor mij gegraven. Dat past niet bij Uw wet.
[86] Al Uw geboden zijn waarheid. Zij vervolgen mij met leugens; help mij.
[87] Zij hebben mij bijna van de aarde weggevaagd, maar Uw bevelen heb ik niet verlaten.
[88] Houd mij in leven naar Uw trouw, dan zal ik de getuigenis uit Uw mond bewaren.
[89] YHWH, Uw woord staat voor altijd vast in de hemel.
[90] Uw trouw duurt van geslacht op geslacht. U hebt de aarde vastgezet en zij blijft staan.
[91] Volgens Uw verordeningen staan zij er vandaag nog, want alles staat in Uw dienst.
[92] Als Uw wet niet al mijn vreugde was geweest, was ik in mijn ellende allang omgekomen.
[93] Uw bevelen zal ik nooit vergeten, want daardoor hebt U mij in leven gehouden.
[94] Ik ben van U; red mij, want ik heb Uw bevelen gezocht.
[95] Goddelozen hebben op mij geloerd om mij te laten omkomen, maar ik let op Uw getuigenissen.

[96] Aan alles wat volmaakt lijkt heb ik een eind gezien, maar Uw gebod is heel wijd.
[97] Hoe lief heb ik Uw wet. De hele dag denk ik erover na.
[98] Uw geboden maken mij wijzer dan mijn vijanden, want zij zijn altijd bij mij.
[99] Ik heb meer inzicht dan al mijn leraren, omdat ik over Uw getuigenissen nadenk.
[100] Ik ben verstandiger dan de ouderen, omdat ik Uw bevelen bewaard heb.
[101] Ik heb mijn voeten weggehouden van elk kwaad pad, om mij aan Uw woord te houden.
[102] Van Uw regels ben ik niet afgeweken, want U hebt mij onderwezen.
[103] Hoe zoet zijn Uw woorden voor mijn gehemelte, zoeter dan honing voor mijn mond.
[104] Door Uw bevelen krijg ik inzicht. Daarom haat ik elk pad van leugen.
[105] Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.
[106] Ik heb gezworen en ik zal het houden: ik zal mij aan Uw rechtvaardige regels houden.
[107] Ik ben zwaar vernederd, YHWH. Houd mij in leven naar Uw woord.
[108] Laat de vrijwillige woorden van mijn mond U behagen, YHWH, en leer mij Uw regels.
[109] Mijn leven ligt voortdurend in mijn hand, maar Uw wet vergeet ik niet.
[110] Goddelozen hebben een val voor mij gezet, maar van Uw bevelen ben ik niet afgedwaald.
[111] Uw getuigenissen heb ik als een eeuwig erfdeel genomen, want zij zijn de vreugde van mijn hart.
[112] Ik heb mijn hart erop gezet Uw voorschriften te doen, voor altijd, tot het eind.
[113] Ik haat dubbelhartige gedachten, maar Uw wet heb ik lief.
[114] U bent mijn schuilplaats en mijn schild. Ik hoop op Uw woord.
[115] Ga weg van mij, jullie die kwaad doen, dan kan ik de geboden van mijn God bewaren.

116 Ondersteun mij zoals U beloofd hebt, zodat ik leef. Laat mij niet beschaamd staan in mijn hoop.
117 Houd mij overeind, dan zal ik gered zijn en steeds op Uw voorschriften letten.
118 U verwerpt iedereen die afdwaalt van Uw voorschriften, want hun bedrog is leugen.
119 U ruimt alle goddelozen van de aarde op als schuim. Daarom heb ik Uw getuigenissen lief.
120 Mijn haren gaan overeind staan van schrik voor U. Ik ben bang voor Uw oordelen.
121 Ik heb recht en gerechtigheid gedaan. Geef mij niet over aan wie mij onderdrukken.
122 Sta borg voor Uw dienaar, zodat het hem goed gaat. Laat trotse mensen mij niet onderdrukken.
123 Mijn ogen bezwijken van verlangen naar Uw redding en naar Uw rechtvaardige belofte.
124 Doe met Uw dienaar naar Uw trouw en leer mij Uw voorschriften.
125 Ik ben Uw dienaar. Geef mij inzicht, dan zal ik Uw getuigenissen kennen.
126 Het is tijd dat YHWH ingrijpt, want zij hebben Uw wet gebroken.
127 Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja meer dan het zuiverste goud.
128 Daarom houd ik al Uw bevelen over alles voor juist. Elk pad van leugen haat ik.
129 Uw getuigenissen zijn wonderlijk. Daarom bewaart mijn ziel ze.
130 Het opengaan van Uw woorden geeft licht; het maakt eenvoudige mensen wijs.
131 Ik heb mijn mond wijd opengedaan en gehijgd, want ik verlangde naar Uw geboden.
132 Kijk naar mij en wees mij genadig, zoals het hoort bij wie van Uw naam houden.

[133] Maak mijn voetstappen vast in Uw woord. Laat geen onrecht over mij heersen.
[134] Verlos mij van de onderdrukking door mensen, dan zal ik Uw bevelen houden.
[135] Laat Uw gezicht over Uw dienaar lichten en leer mij Uw voorschriften.
[136] Beken water stromen uit mijn ogen, omdat zij zich niet aan Uw wet houden.
[137] YHWH, U bent rechtvaardig, en elk van Uw oordelen is juist.
[138] U hebt Uw getuigenissen opgelegd in gerechtigheid en in grote trouw.
[139] Mijn ijver heeft mij verteerd, omdat mijn tegenstanders Uw woorden vergeten zijn.
[140] Uw woord is door en door zuiver, en Uw dienaar heeft het lief.
[141] Ik ben klein en veracht, maar Uw bevelen vergeet ik niet.
[142] Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor altijd, en Uw wet is de waarheid.
[143] Nood en angst hebben mij getroffen, maar Uw geboden zijn mijn vreugde.
[144] De gerechtigheid van Uw getuigenissen duurt voor altijd. Laat mij die begrijpen, dan zal ik leven.
[145] Ik heb met heel mijn hart geroepen: Antwoord mij, YHWH. Ik zal Uw voorschriften bewaren.
[146] Ik roep U aan; red mij, dan zal ik Uw getuigenissen houden.
[147] Ik was er voor de morgenschemering en riep om hulp. Ik hoopte op Uw woord.
[148] Mijn ogen zijn de nachtwaken voor, om over Uw woord na te denken.
[149] Hoor mijn stem naar Uw trouw, YHWH. Houd mij in leven naar Uw recht.
[150] Wie op kwade plannen uit zijn, komen dichtbij. Zij zijn ver van Uw wet.
[151] Maar U, YHWH, bent nabij, en al Uw geboden zijn waarheid.
[152] Al lang weet ik van Uw getuigenissen dat U ze voor altijd hebt vastgezet.
[153] Zie mijn ellende aan en red mij, want Uw wet ben ik niet vergeten.
[154] Voer mijn rechtszaak en koop mij vrij. Houd mij in leven naar Uw belofte.
[155] De redding is ver van de goddelozen, want zij zoeken Uw voorschriften niet.

156 YHWH, Uw ontferming is groot. Houd mij in leven naar Uw regels.
157 Wie mij vervolgen en wie tegen mij zijn, zijn met velen, maar van Uw getuigenissen wijk ik niet af.
158 Ik heb gezien wie trouweloos handelen, en het deed mij verdriet dat zij zich niet aan Uw woord hielden.
159 Zie hoe lief ik Uw bevelen heb, YHWH. Houd mij in leven naar Uw trouw.
160 Vanaf het begin is Uw woord waarheid, en al Uw rechtvaardige regels duren voor altijd.
161 Vorsten hebben mij zonder reden vervolgd, maar mijn hart heeft ontzag voor Uw woord.
162 Ik ben blij om Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt.
163 Ik haat de leugen en heb er een afkeer van, maar Uw wet heb ik lief.
164 Zeven keer per dag prijs ik U om Uw rechtvaardige regels.
165 Wie van Uw wet houden, hebben veel vrede; niets brengt hen ten val.
166 YHWH, ik hoop op Uw redding en ik doe Uw geboden.
167 Mijn ziel houdt Uw getuigenissen, en ik heb ze heel erg lief.
168 Ik houd Uw bevelen en Uw getuigenissen, want al mijn wegen liggen voor U open.
169 YHWH, laat mijn roepen tot voor U komen. Geef mij inzicht naar Uw woord.
170 Laat mijn smeken voor U komen. Red mij naar Uw belofte.
171 Mijn lippen zullen overvloeien van lof, want U leert mij Uw voorschriften.
172 Mijn tong zal zingen van Uw woord, want al Uw geboden zijn rechtvaardig.
173 Laat Uw hand mij te hulp komen, want ik heb Uw bevelen gekozen.
174 YHWH, ik verlang naar Uw redding, en Uw wet is al mijn vreugde.
175 Laat mijn ziel leven, dan zal zij U prijzen. Laat Uw regels mij helpen.
176 Ik heb gedwaald als een verloren schaap. Zoek Uw dienaar, want Uw geboden ben ik niet vergeten.

Psalmen 120

[1] Een pelgrimslied. Ik riep tot YHWH in mijn nood, en Hij heeft mij geantwoord.
[2] YHWH, red mijn leven van valse lippen, van een bedrieglijke tong.
[3] Wat zal Hij jou geven, bedrieglijke tong? Wat zal Hij eraan toevoegen?
[4] Scherpe pijlen van een krijgsman, met gloeiende kolen van de jeneverstruik.
[5] Wee mij, dat ik als vreemdeling in Mesech (getrokken) woon, dat ik bij de tenten van Kedar (donker) woon.
[6] Mijn ziel heeft lang gewoond bij mensen die de vrede haten.
[7] Ik ben uit op vrede, maar als ik spreek, zijn zij uit op oorlog.

Psalmen 121

[1] Een pelgrimslied. Ik hef mijn ogen op naar de bergen, waarvandaan mijn hulp komen zal.
[2] Mijn hulp komt van YHWH, die hemel en aarde gemaakt heeft.
[3] Hij zal je voet niet laten wankelen. Hij die jou bewaart, zal niet sluimeren.
[4] Kijk, Hij die Israël (die met God strijdt) bewaart, zal niet sluimeren en niet slapen.
[5] YHWH is je Bewaarder. YHWH is je schaduw aan je rechterhand.
[6] Overdag zal de zon je niet steken, en 's nachts de maan niet.
[7] YHWH zal je bewaren voor alle kwaad. Hij zal je leven bewaren.
[8] YHWH zal je gaan en je komen bewaren, van nu af tot in eeuwigheid.

Psalmen 122

[1] Een pelgrimslied van David (geliefde). Ik was blij met wie tegen mij zeiden: Wij zullen naar het huis van YHWH gaan.
[2] Onze voeten staan in je poorten, Jeruzalem.
[3] Jeruzalem is gebouwd als een stad die goed aaneengesloten is.

[4] Daarheen gaan de stammen op, de stammen van YHWH, naar de getuigenis voor Israël (die met God strijdt), om de naam van YHWH te danken.
[5] Want daar staan de rechterstoelen, de tronen van het huis van David.
[6] Bid om de vrede van Jeruzalem. Laat het goed gaan met wie van je houden.
[7] Vrede zij binnen je muren, welvaart in je paleizen.
[8] Om mijn broers en mijn vrienden zal ik zeggen: vrede zij in jou.
[9] Om het huis van YHWH, onze God, zal ik het goede voor je zoeken.

Psalmen 123

[1] Een pelgrimslied. Ik hef mijn ogen op naar U, die in de hemel troont.
[2] Kijk, zoals de ogen van dienaren gericht zijn op de hand van hun heer, zoals de ogen van een dienares gericht zijn op de hand van haar meesteres, zo zijn onze ogen gericht op YHWH, onze God, totdat Hij ons genadig is.
[3] Wees ons genadig, YHWH, wees ons genadig, want wij hebben meer dan genoeg verachting gehad.
[4] Wij hebben meer dan genoeg gehad van de spot van wie het goed gaat, van de verachting van de trotsen.

Psalmen 124

[1] Een pelgrimslied van David (geliefde). Laat Israël (die met God strijdt) nu zeggen: Als YHWH niet bij ons was geweest,
[2] als YHWH niet bij ons was geweest toen mensen tegen ons opstonden,
[3] dan hadden zij ons levend verslonden, toen hun woede tegen ons ontbrandde.
[4] Dan had het water ons overspoeld, dan was een stroom over ons heen gegaan.
[5] Dan waren de woeste wateren over ons heen gegaan.
[6] Geprezen zij YHWH, die ons niet als prooi aan hun tanden heeft overgegeven.
[7] Wij zijn ontkomen als een vogel uit de val van de vogelvanger. De val is gebroken en wij zijn ontkomen.
[8] Onze hulp is in de naam van YHWH, die hemel en aarde gemaakt heeft.

Psalmen 125

[1] Een pelgrimslied. Wie op YHWH vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt maar voor altijd blijft.

[2] Rondom Jeruzalem liggen bergen. Zo is YHWH rondom Zijn volk, van nu af tot in eeuwigheid.

[3] Want de scepter van de goddeloosheid zal niet rusten op het land van de rechtvaardigen, zodat de rechtvaardigen hun handen niet naar onrecht uitstrekken.

[4] YHWH, doe goed aan wie goed zijn en aan wie oprecht zijn van hart.

[5] Maar wie afbuigen naar hun kromme wegen, zal YHWH wegvoeren samen met wie onrecht doen. Vrede zal over Israël (die met God strijdt) zijn.

Psalmen 126

[1] Een pelgrimslied. Toen YHWH het lot van Sion keerde, waren wij als mensen die dromen.

[2] Toen was onze mond vol lachen en onze tong vol gejuich. Toen zei men onder de volken: YHWH heeft grote dingen voor hen gedaan.

[3] YHWH heeft grote dingen voor ons gedaan; daarom zijn wij blij.

[4] YHWH, keer ons lot, zoals de beken terugkeren in het zuiden.

[5] Wie met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien.

[6] Wie het zaad draagt om te zaaien, gaat huilend op weg, maar hij komt zeker met gejuich terug en draagt zijn schoven.

Psalmen 127

[1] Een pelgrimslied van Salomo (vrede). Als YHWH het huis niet bouwt, werken de bouwers er tevergeefs aan. Als YHWH de stad niet bewaart, waakt de wachter tevergeefs.

[2] Het is tevergeefs dat jullie vroeg opstaan en laat naar bed gaan en brood eten dat je met zorgen verdient. Wie Hij liefheeft, geeft Hij het in hun slaap.

[3] Kijk, kinderen zijn een erfdeel van YHWH. De vrucht van de moederschoot is een beloning.

[4] Als pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen die je jong krijgt.

[5] Gelukkig is de man die zijn pijlkoker ermee gevuld heeft. Zij zullen niet beschaamd staan als zij in de poort tegenover vijanden staan.

Psalmen 128

[1] Een pelgrimslied. Gelukkig is ieder die ontzag heeft voor YHWH, die Zijn wegen gaat.

[2] Je zult eten van het werk van je handen. Gelukkig ben je, en het zal je goed gaan.

[3] Je vrouw zal zijn als een vruchtbare wijnstok binnen in je huis, je kinderen als jonge olijfbomen rondom je tafel.

[4] Kijk, zo zal de man gezegend worden die ontzag heeft voor YHWH.

[5] YHWH zal je zegenen uit Sion. Je zult het goede van Jeruzalem zien, alle dagen van je leven.

[6] Je zult je kleinkinderen zien. Vrede over Israël (die met God strijdt).

Psalmen 129

[1] Een pelgrimslied. Laat Israël (die met God strijdt) nu zeggen: Zij hebben mij vaak benauwd vanaf mijn jeugd.

[2] Zij hebben mij vaak benauwd vanaf mijn jeugd, maar zij hebben mij niet overwonnen.

[3] Ploegers hebben over mijn rug geploegd. Zij hebben hun voren lang getrokken.

[4] YHWH is rechtvaardig; Hij heeft de touwen van de goddelozen doorgehakt.

[5] Laat iedereen die Sion haat beschaamd terugdeinzen.

[6] Laat hen worden als gras op de daken, dat verdort nog voor men het uittrekt.

[7] De maaier vult er zijn hand niet mee, de schovenbinder zijn arm niet.

[8] En wie voorbijkomen, zeggen niet: De zegen van YHWH zij over jullie. Wij zegenen jullie in de naam van YHWH.

Psalmen 130

[1] Een pelgrimslied. Uit de diepten roep ik tot U, YHWH.

[2] YHWH, hoor naar mijn stem. Laat Uw oren letten op mijn smeken.

[3] Als U op de zonden zou letten, YHWH, wie zou dan standhouden?

[4] Maar bij U is vergeving, zodat men ontzag voor U heeft.

[5] Ik verwacht YHWH. Mijn ziel verwacht Hem, en ik hoop op Zijn woord.

[6] Mijn ziel wacht op YHWH, meer dan wachters op de morgen, meer dan wachters op de morgen.

[7] Israël (die met God strijdt), hoop op YHWH, want bij YHWH is trouw en bij Hem is veel verlossing.

[8] Hij zal Israël verlossen van al zijn schuld.

Psalmen 131

[1] Een pelgrimslied van David (geliefde). YHWH, mijn hart is niet hoogmoedig en mijn ogen kijken niet uit de hoogte. Ik heb mij niet begeven in dingen die te groot en te wonderlijk voor mij zijn.

[2] Ik heb mijn ziel tot rust gebracht en stil gemaakt, als een kind dat niet meer bij zijn moeder drinkt. Als zo'n kind is mijn ziel in mij.

[3] Israël (die met God strijdt), hoop op YHWH, van nu af tot in eeuwigheid.

Psalmen 132

[1] Een pelgrimslied. YHWH, denk aan David (geliefde), aan al zijn moeite.

[2] Hij heeft YHWH gezworen, hij heeft een gelofte gedaan aan de Machtige van Jakob (hij houdt de hiel vast):

[3] Ik zal mijn huis niet binnengaan, ik zal niet op mijn bed gaan liggen,

[4] ik zal mijn ogen geen slaap gunnen, mijn oogleden geen sluimer,

[5] totdat ik een plaats voor YHWH gevonden heb, een woning voor de Machtige van Jakob.

[6] Kijk, wij hoorden ervan in Efratha. Wij vonden haar in de velden van Jaär.

[7] Laten wij Zijn woning binnengaan. Laten wij ons buigen voor de voetbank van Zijn voeten.

[8] Sta op, YHWH, naar Uw rustplaats, U en de ark van Uw kracht.

[9] Laat Uw priesters bekleed worden met gerechtigheid. Laat wie U trouw zijn juichen.

[10] Wijs Uw gezalfde niet af, om David, Uw dienaar.

[11] YHWH heeft David de waarheid gezworen, en Hij zal daar niet van afwijken: Een zoon uit je eigen lichaam zal ik op je troon zetten.

[12] Als je zonen mijn verbond houden en mijn getuigenissen die ik hun leren zal, dan zullen ook hun zonen voor altijd op je troon zitten.

[13] Want YHWH heeft Sion uitgekozen. Hij wilde daar wonen en zei:

[14] Dit is mijn rustplaats voor altijd. Hier zal ik wonen, want dat wilde ik.

[15] Ik zal haar voorraad rijk zegenen. Haar armen zal ik met brood verzadigen.

[16] Haar priesters zal ik bekleden met redding, en wie haar trouw zijn zullen luid juichen.

[17] Daar zal ik voor David een hoorn laten opkomen. Ik heb voor mijn gezalfde een lamp klaargezet.

[18] Zijn vijanden zal ik bekleden met schaamte, maar op zijn hoofd zal zijn kroon bloeien.

Psalmen 133

[1] Een pelgrimslied van David (geliefde). Kijk, hoe goed en hoe fijn is het als broers ook samenwonen.

[2] Het is als de kostbare olie op het hoofd, die neerdaalt op de baard, de baard van Aäron (verlichte), die neerdaalt tot op de zoom van zijn kleren.

[3] Het is als de dauw van de Hermon, die neerdaalt op de bergen van Sion. Want daar geeft YHWH Zijn zegen en het leven tot in eeuwigheid.

Psalmen 134

[1] Een pelgrimslied. Kijk, prijs YHWH, alle dienaren van YHWH, die 's nachts in het huis van YHWH staan.

[2] Hef je handen op naar het heiligdom en prijs YHWH.

[3] YHWH zal je zegenen uit Sion, Hij die hemel en aarde gemaakt heeft.

Psalmen 135

[1] Halleluja. Prijs de naam van YHWH. Prijs Hem, dienaren van YHWH,

[2] jullie die staan in het huis van YHWH, in de voorhoven van het huis van onze God.

[3] Loof YHWH, want YHWH is goed. Zing voor Zijn naam, want dat is heerlijk.

[4] Want YHWH heeft Jakob (hij houdt de hiel vast) uitgekozen, Israël (die met God strijdt) tot Zijn eigendom.

[5] Ik weet dat YHWH groot is, dat onze Heere hoger is dan alle goden.

[6] Alles wat YHWH wil, doet Hij, in de hemel en op de aarde, in de zeeën en alle diepten.

[7] Hij laat wolken opstijgen van het einde van de aarde. Hij maakt bliksems bij de regen. Hij haalt de wind uit Zijn voorraadkamers.

[8] Hij sloeg de eerstgeborenen van Egypte, van mens tot dier.

[9] Hij stuurde tekenen en wonderen midden in jou, Egypte, tegen Farao en al zijn dienaren.

[10] Hij sloeg veel volken en doodde machtige koningen:

[11] Sihon, de koning van de Amorieten, Og, de koning van Basan, en alle koninkrijken van Kanaän (laagland).

[12] Hun land gaf Hij als erfdeel, als erfdeel aan Zijn volk Israël.

[13] YHWH, Uw naam blijft voor altijd. YHWH, men zal aan U denken van geslacht op geslacht.
[14] Want YHWH zal recht doen aan Zijn volk. Hij zal medelijden hebben met Zijn dienaren.
[15] De afgoden van de volken zijn zilver en goud, gemaakt door mensenhanden.
[16] Zij hebben een mond, maar spreken niet. Zij hebben ogen, maar zien niet.
[17] Zij hebben oren, maar horen niet. Er is zelfs geen adem in hun mond.
[18] Wie ze maken, worden net als zij, en ook iedereen die op ze vertrouwt.
[19] Huis van Israël, prijs YHWH. Huis van Aäron (verlichte), prijs YHWH.
[20] Huis van Levi (verbonden), prijs YHWH. Jullie die ontzag hebben voor YHWH, prijs YHWH.
[21] Geprezen zij YHWH vanuit Sion, Hij die in Jeruzalem woont. Halleluja.

Psalmen 136

[1] Loof YHWH, want Hij is goed, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[2] Loof de God van de goden, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[3] Loof de Heere van de heren, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[4] Hem die alleen grote wonderen doet, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[5] Hem die de hemel met inzicht gemaakt heeft, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[6] Hem die de aarde over het water heeft uitgespannen, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[7] Hem die de grote lichten gemaakt heeft, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[8] De zon om over de dag te heersen, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[9] De maan en de sterren om over de nacht te heersen, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[10] Hem die de Egyptenaren in hun eerstgeborenen sloeg, want Zijn trouw duurt voor altijd.

[11] En Israël (die met God strijdt) uit hun midden weghaalde, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[12] Met een sterke hand en een uitgestrekte arm, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[13] Hem die de Schelfzee in tweeën deelde, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[14] En Israël er middendoor liet gaan, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[15] Hij stortte Farao met zijn leger in de Schelfzee, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[16] Hem die Zijn volk door de woestijn leidde, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[17] Hem die grote koningen versloeg, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[18] En machtige koningen doodde, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[19] Sihon, de koning van de Amorieten, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[20] En Og, de koning van Basan, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[21] En Hij gaf hun land als erfdeel, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[22] Als erfdeel aan Zijn dienaar Israël, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[23] Hij dacht aan ons toen wij vernederd waren, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[24] En Hij rukte ons los van onze tegenstanders, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[25] Hij geeft eten aan alles wat leeft, want Zijn trouw duurt voor altijd.
[26] Loof de God van de hemel, want Zijn trouw duurt voor altijd.

Psalmen 137

[1] Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij en huilden, als wij aan Sion dachten.
[2] Onze harpen hingen wij aan de wilgen die daar staan.
[3] Want wie ons daar gevangen hielden, vroegen ons om een lied. Wie ons hadden neergeworpen, vroegen om vrolijkheid: Zing voor ons een van de liederen van Sion.

[4] Wij zeiden: Hoe zouden wij een lied van YHWH zingen in een vreemd land?
[5] Als ik jou vergeet, Jeruzalem, laat mijn rechterhand dan zichzelf vergeten.
[6] Laat mijn tong aan mijn gehemelte kleven als ik niet aan jou denk, als ik Jeruzalem niet stel boven mijn hoogste vreugde.
[7] YHWH, denk aan de Edomieten op de dag van Jeruzalem. Zij zeiden: Breek af, breek af, tot op de fundamenten.
[8] Dochter van Babel, jij die verwoest zult worden, gelukkig is wie jou betaalt wat jij ons hebt aangedaan.
[9] Gelukkig is wie jouw kleine kinderen grijpt en tegen de rots verplettert.

Psalmen 138

[1] Een psalm van David (geliefde). Ik zal U prijzen met heel mijn hart. Voor de goden zal ik voor U zingen.
[2] Ik zal mij buigen naar Uw heilige tempel en Uw naam prijzen, om Uw trouw en om Uw waarheid. Want boven alles wat Uw naam zegt, hebt U Uw woord groot gemaakt.
[3] Op de dag dat ik riep, hebt U mij geantwoord. U hebt mij sterk gemaakt met kracht in mijn ziel.
[4] Alle koningen van de aarde zullen U prijzen, YHWH, wanneer zij de woorden uit Uw mond gehoord hebben.
[5] Zij zullen zingen over de wegen van YHWH, want de majesteit van YHWH is groot.
[6] Want YHWH is hoog, en toch ziet Hij de nederige aan. De hoogmoedige kent Hij van verre.
[7] Als ik midden in de nood loop, houdt U mij in leven. U strekt Uw hand uit tegen de woede van mijn vijanden, en Uw rechterhand redt mij.
[8] YHWH zal het voor mij afmaken. YHWH, Uw trouw duurt voor altijd. Laat het werk van Uw handen niet los.

Psalmen 139

[1] Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider. YHWH, U doorgrondt en kent mij.

[2] U weet wanneer ik zit en wanneer ik opsta. Van verre begrijpt U mijn gedachten.

[3] U omringt mijn gaan en mijn liggen. U bent vertrouwd met al mijn wegen.

[4] Er ligt nog geen woord op mijn tong, en kijk, YHWH, U weet het al.

[5] U sluit mij in van achteren en van voren, en U legt Uw hand op mij.

[6] Die kennis is te wonderlijk voor mij. Zij is te hoog; ik kan er niet bij.

[7] Waar zou ik heengaan voor Uw Geest? Waar zou ik vluchten voor Uw gezicht?

[8] Als ik naar de hemel opsteeg, bent U daar. Als ik mij in het dodenrijk neerlegde, kijk, daar bent U.

[9] Als ik de vleugels van de dageraad nam en ging wonen aan het uiterste van de zee,

[10] ook daar zou Uw hand mij leiden en zou Uw rechterhand mij vasthouden.

[11] Als ik zei: Het donker zal mij toch wel bedekken, dan is de nacht licht om mij heen.

[12] Zelfs het donker is voor U niet donker. De nacht licht op als de dag; het donker is als het licht.

[13] Want U hebt mijn diepste binnenste gemaakt. U hebt mij geweven in de buik van mijn moeder.

[14] Ik prijs U, want ik ben ontzagwekkend en wonderlijk gemaakt. Uw werken zijn wonderlijk; dat weet mijn ziel heel goed.

[15] Mijn gebeente was niet voor U verborgen toen ik in het verborgene gemaakt werd, toen ik als een borduurwerk gevormd werd in de diepten van de aarde.

[16] Uw ogen zagen mij toen ik nog ongevormd was. In Uw boek stonden zij alle geschreven: de dagen die gevormd zouden worden, toen er nog niet één van bestond.

17 Hoe kostbaar zijn Uw gedachten voor mij, God. Hoe geweldig veel zijn het er.
18 Zou ik ze tellen? Zij zijn talrijker dan zandkorrels. Word ik wakker, dan ben ik nog bij U.
19 God, breng de goddeloze toch om. Ga weg van mij, jullie moordenaars.
20 Zij spreken schandelijk over U. Uw vijanden verheffen zich zonder grond.
21 Zou ik niet haten wie U haten, YHWH? Zou ik geen verdriet hebben om wie tegen U opstaan?
22 Ik haat hen met een volkomen haat. Zij zijn vijanden voor mij geworden.
23 Doorgrond mij, God, en ken mijn hart. Toets mij en ken mijn gedachten.
24 Kijk of er bij mij een weg is die pijn doet, en leid mij op de eeuwige weg.

Psalmen 140

1 Een psalm van David (geliefde), voor de koorleider.
2 Red mij, YHWH, van de kwade mens. Bescherm mij tegen de man van geweld.
3 Zij bedenken veel kwaad in hun hart. Elke dag komen zij samen om oorlog te voeren.
4 Zij scherpen hun tong als een slang. Onder hun lippen zit gif van een adder. Sela.
5 Bewaar mij, YHWH, voor de handen van de goddeloze. Bescherm mij tegen de man van geweld, tegen wie van plan zijn mijn voeten weg te stoten.
6 Trotse mensen hebben een val voor mij verborgen, en touwen. Zij hebben een net uitgespreid langs de weg. Zij hebben vallen voor mij gezet. Sela.
7 Ik heb tegen YHWH gezegd: U bent mijn God. Luister, YHWH, naar mijn smeken.
8 YHWH, mijn Heere, kracht van mijn redding, U hebt mijn hoofd bedekt op de dag van de strijd.
9 YHWH, geef de goddeloze niet wat hij wil. Laat zijn kwade plan niet lukken; hij zou zich verheffen. Sela.

[10] Laat het onheil van hun eigen lippen het hoofd bedekken van wie mij omringen.
[11] Laat er vurige kolen op hen vallen. Laat Hij hen in het vuur werpen, in diepe kuilen, zodat zij niet meer opstaan.
[12] Een lasteraar zal geen stand houden op aarde. Een gewelddadig man zal worden opgejaagd tot hij helemaal verdreven is.
[13] Ik weet dat YHWH de zaak van de ellendige zal behartigen en recht zal doen aan de armen.
[14] Zeker, de rechtvaardigen zullen Uw naam prijzen. Wie eerlijk zijn, zullen voor Uw gezicht blijven.

Psalmen 141

[1] Een psalm van David (geliefde). YHWH, ik roep U aan; kom snel bij mij. Luister naar mijn stem als ik tot U roep.
[2] Laat mijn gebed voor U staan als reukwerk, het opheffen van mijn handen als het avondoffer.
[3] YHWH, zet een wacht voor mijn mond. Bewaak de deur van mijn lippen.
[4] Laat mijn hart niet neigen naar het kwaad, zodat ik geen slechte dingen doe samen met mannen die onrecht bedrijven. Laat mij niet eten van hun lekkernijen.
[5] Laat de rechtvaardige mij slaan; dat is goed voor mij. Laat hij mij terechtwijzen; dat is olie op mijn hoofd, die mijn hoofd niet zal breken. Want ook dan zal mijn gebed er zijn als het hun slecht gaat.
[6] Hun rechters zijn langs de rotswand naar beneden gestort. Toen hoorden zij dat mijn woorden goed waren.
[7] Onze botten liggen verstrooid bij de ingang van het graf, zoals wanneer iemand de aarde openbreekt en omspit.
[8] Maar op U zijn mijn ogen gericht, YHWH, mijn Heere. Bij U schuil ik; laat mij niet weerloos achter.

[9] Bewaar mij voor de val die zij voor mij hebben gelegd, voor de strikken van wie onrecht doen.
[10] Laat de goddelozen samen in hun eigen netten vallen, terwijl ik veilig voorbijga.

Psalmen 142

[1] Een lied van David (geliefde) om van te leren, een gebed toen hij in de grot was.
[2] Met mijn stem riep ik tot YHWH. Met mijn stem smeekte ik YHWH.
[3] Ik stortte mijn klacht voor Hem uit. Ik maakte mijn nood voor Hem bekend.
[4] Toen mijn geest in mij bezweek, kende U mijn pad. Op de weg die ik zou gaan, hebben zij een val voor mij verborgen.
[5] Ik keek naar rechts en zag: niemand die mij kende. Ik kon nergens heen; niemand zorgde voor mijn leven.
[6] Tot U riep ik, YHWH. Ik zei: U bent mijn toevlucht, mijn deel in het land van de levenden.
[7] Let op mijn roepen, want ik ben heel zwak geworden. Red mij van wie mij vervolgen, want zij zijn sterker dan ik.
[8] Haal mijn ziel uit de gevangenis, zodat ik Uw naam prijs. De rechtvaardigen zullen mij omringen wanneer U goed voor mij bent geweest.

Psalmen 143

[1] Een psalm van David (geliefde). YHWH, hoor mijn gebed. Luister naar mijn smeken. Antwoord mij naar Uw waarheid, naar Uw gerechtigheid.
[2] Ga niet met Uw dienaar in het gericht, want niemand die leeft is rechtvaardig voor U.
[3] Want de vijand vervolgt mij. Hij vertrapt mijn leven tegen de grond. Hij zet mij in het donker, als mensen die al lang dood zijn.
[4] Daarom bezwijkt mijn geest in mij. Mijn hart is verbijsterd.

[5] Ik denk aan de dagen van vroeger. Ik overdenk alles wat U gedaan hebt. Ik spreek bij mijzelf over het werk van Uw handen.

[6] Ik strek mijn handen naar U uit. Mijn ziel is voor U als een dorstig land. Sela.

[7] Antwoord mij snel, YHWH, want mijn geest bezwijkt. Verberg Uw gezicht niet voor mij, anders word ik als wie in de kuil afdalen.

[8] Laat mij in de morgen Uw trouw horen, want ik vertrouw op U. Laat mij de weg weten die ik moet gaan, want ik hef mijn ziel naar U op.

[9] Red mij van mijn vijanden, YHWH. Bij U schuil ik.

[10] Leer mij doen wat U wilt, want U bent mijn God. Laat Uw goede Geest mij leiden over een effen land.

[11] YHWH, houd mij in leven om Uw naam. Haal mijn ziel uit de nood, om Uw gerechtigheid.

[12] Roei mijn vijanden uit om Uw trouw. Breng allen om die mij benauwen, want ik ben Uw dienaar.

Psalmen 144

[1] Een psalm van David (geliefde). Geprezen zij YHWH, mijn rots, die mijn handen leert vechten, mijn vingers leert strijden.

[2] Hij is mijn trouwe helper en mijn burcht, mijn vesting en mijn bevrijder, mijn schild, bij wie ik schuil, die mijn volk aan mij onderwerpt.

[3] YHWH, wat is de mens, dat U hem kent, het mensenkind, dat U aan hem denkt?

[4] De mens lijkt op een ademtocht. Zijn dagen zijn als een schaduw die voorbijgaat.

[5] YHWH, buig Uw hemel en daal neer. Raak de bergen aan, zodat zij roken.

[6] Laat de bliksem flitsen en verstrooi hen. Schiet Uw pijlen af en breng hen in verwarring.

[7] Steek Uw handen uit vanuit de hoogte. Bevrijd mij en trek mij uit het grote water, uit de hand van vreemden.

[8] Hun mond spreekt leugens en hun rechterhand is een rechterhand van bedrog.
[9] God, ik zal een nieuw lied voor U zingen. Op de luit met tien snaren zal ik voor U spelen.
[10] U geeft koningen de overwinning. U bevrijdt Uw dienaar David van het dodelijke zwaard.
[11] Bevrijd mij en red mij uit de hand van vreemden. Hun mond spreekt leugens en hun rechterhand is een rechterhand van bedrog.
[12] Dan zullen onze zonen zijn als planten die groot geworden zijn in hun jeugd, onze dochters als hoekzuilen, uitgehouwen voor een paleis.
[13] Onze voorraadschuren zullen vol zijn en van alles opleveren. Onze kudden zullen bij duizenden werpen, bij tienduizenden op onze weiden.
[14] Onze runderen zullen goed beladen zijn. Er zal geen bres zijn, geen uittocht, geen geschreeuw op onze straten.
[15] Gelukkig is het volk dat het zo vergaat. Gelukkig is het volk waarvan YHWH God is.

Psalmen 145

[1] Een lofzang van David (geliefde). Mijn God en Koning, ik zal U hoog verheffen en Uw naam prijzen, voor eeuwig en altijd.
[2] Elke dag zal ik U prijzen en Uw naam loven, voor eeuwig en altijd.
[3] YHWH is groot en zeer te prijzen. Zijn grootheid is niet te doorgronden.
[4] Het ene geslacht zal het andere vertellen over Uw werken. Zij zullen Uw machtige daden verkondigen.
[5] Ik zal spreken over de glans van Uw majesteit en over Uw wonderlijke daden.
[6] Zij zullen vertellen over de kracht van Uw ontzagwekkende daden, en Uw grootheid zal ik verder vertellen.
[7] Zij zullen de herinnering aan Uw grote goedheid uitstorten en Uw gerechtigheid met gejuich verkondigen.
[8] Genadig en barmhartig is YHWH, geduldig en groot in trouw.

[9] YHWH is goed voor iedereen. Zijn ontferming rust op al Zijn werken.
[10] Al Uw werken zullen U prijzen, YHWH, en wie U trouw zijn zullen U zegenen.
[11] Zij zullen spreken over de majesteit van Uw koninkrijk en over Uw macht,
[12] om aan de mensen Zijn machtige daden bekend te maken en de glans van Zijn koninkrijk.
[13] Uw koninkrijk is een koninkrijk van alle eeuwen. Uw heerschappij duurt van geslacht op geslacht.
[14] YHWH ondersteunt allen die vallen en richt alle gebogenen op.
[15] Aller ogen wachten op U, en U geeft hun hun eten op de juiste tijd.
[16] U opent Uw hand en verzadigt alles wat leeft, naar Uw wil.
[17] YHWH is rechtvaardig in al Zijn wegen en trouw in al Zijn werken.
[18] YHWH is dicht bij allen die Hem aanroepen, bij allen die Hem in waarheid aanroepen.
[19] Hij doet wat wie ontzag voor Hem hebben verlangen. Hij hoort hun roepen en redt hen.
[20] YHWH bewaart allen die Hem liefhebben, maar alle goddelozen vernietigt Hij.
[21] Mijn mond zal de lof van YHWH uitspreken. Laat alles wat leeft Zijn heilige naam prijzen, voor eeuwig en altijd.

Psalmen 146

[1] Halleluja. Prijs YHWH, mijn ziel.
[2] Ik zal YHWH prijzen zolang ik leef. Ik zal voor mijn God zingen zolang ik er ben.
[3] Vertrouw niet op vorsten, op een mens, bij wie geen redding is.
[4] Zijn adem gaat uit, hij keert terug naar de aarde. Op die dag vergaan zijn plannen.
[5] Gelukkig is wie de God van Jakob (hij houdt de hiel vast) als helper heeft, wiens hoop is op YHWH, zijn God,

[6] die hemel en aarde gemaakt heeft, de zee en alles wat erin is, die trouw blijft voor altijd.
[7] Hij doet recht aan wie onderdrukt worden. Hij geeft brood aan wie honger hebben. YHWH maakt gevangenen los.
[8] YHWH opent de ogen van blinden. YHWH richt gebogenen op. YHWH heeft de rechtvaardigen lief.
[9] YHWH bewaart de vreemdelingen. Hij houdt de wees en de weduwe staande, maar de weg van de goddelozen buigt Hij om.
[10] YHWH zal voor eeuwig regeren, jouw God, Sion, van geslacht op geslacht. Halleluja.

Psalmen 147

[1] Loof YHWH, want het is goed voor onze God te zingen. Het is heerlijk; de lof past Hem.
[2] YHWH bouwt Jeruzalem. Hij brengt de verdrevenen van Israël (die met God strijdt) bijeen.
[3] Hij geneest wie gebroken zijn van hart en verbindt hun wonden.
[4] Hij telt het aantal sterren. Hij noemt ze allemaal bij naam.
[5] Onze Heere is groot en zeer sterk. Zijn inzicht is niet te meten.
[6] YHWH houdt de zachtmoedigen staande. De goddelozen vernedert Hij tot op de grond.
[7] Zing voor YHWH om beurten met dank. Speel voor onze God op de harp.
[8] Hij bedekt de hemel met wolken. Hij bereidt regen voor de aarde. Hij laat gras opkomen op de bergen.
[9] Hij geeft het vee zijn voer, en de jonge raven wanneer zij roepen.
[10] Hij vindt geen vreugde in de kracht van het paard. Hij heeft geen behagen in de benen van een man.
[11] YHWH heeft behagen in wie ontzag voor Hem hebben, in wie hopen op Zijn trouw.
[12] Jeruzalem, roem YHWH. Sion, prijs je God.

[13] Want Hij maakt de grendels van je poorten sterk. Hij zegent je kinderen binnen je muren.
[14] Hij geeft vrede binnen je grenzen. Hij verzadigt je met de beste tarwe.
[15] Hij stuurt Zijn bevel naar de aarde. Zijn woord loopt heel snel.
[16] Hij geeft sneeuw als wol. Hij strooit rijp uit als as.
[17] Hij werpt Zijn ijs neer als brokken. Wie kan standhouden voor Zijn kou?
[18] Hij stuurt Zijn woord en doet ze smelten. Hij laat Zijn wind waaien en het water stroomt.
[19] Hij maakt Jakob (hij houdt de hiel vast) Zijn woorden bekend, Israël Zijn voorschriften en Zijn regels.
[20] Zo heeft Hij met geen enkel ander volk gedaan; Zijn regels kennen zij niet. Halleluja.

Psalmen 148

[1] Halleluja. Prijs YHWH vanuit de hemel. Prijs Hem in de hoogste plaatsen.
[2] Prijs Hem, al Zijn engelen. Prijs Hem, al Zijn legers.
[3] Prijs Hem, zon en maan. Prijs Hem, alle lichtende sterren.
[4] Prijs Hem, hoogste hemel, en jullie, wateren boven de hemel.
[5] Laat zij de naam van YHWH prijzen, want Hij gaf het bevel en zij werden geschapen.
[6] Hij heeft ze vastgezet voor eeuwig en altijd. Hij heeft hun een orde gegeven die geen van hen zal overtreden.
[7] Prijs YHWH vanaf de aarde, jullie zeemonsters en alle diepten,
[8] vuur en hagel, sneeuw en nevel, stormwind die doet wat Hij zegt,
[9] bergen en alle heuvels, vruchtbomen en alle ceders,
[10] wilde dieren en al het vee, kruipende dieren en gevleugelde vogels,
[11] koningen van de aarde en alle volken, vorsten en alle rechters van de aarde,
[12] jongemannen en ook meisjes, ouderen samen met de jongeren.

13 Laat zij de naam van YHWH prijzen, want Zijn naam alleen is hoog verheven. Zijn majesteit is boven aarde en hemel.

14 Hij heeft de hoorn van Zijn volk verhoogd, tot roem van allen die Hem trouw zijn, van de Israëlieten, het volk dat dicht bij Hem is. Halleluja.

Psalmen 149

1 Halleluja. Zing voor YHWH een nieuw lied. Laat Zijn lof klinken in de gemeente van wie Hem trouw zijn.

2 Laat Israël (die met God strijdt) blij zijn om zijn Maker. Laat de kinderen van Sion juichen om hun Koning.

3 Laat zij Zijn naam prijzen met de fluit, voor Hem spelen op de tamboerijn en de harp.

4 Want YHWH heeft behagen in Zijn volk. Hij zal de zachtmoedigen sieren met redding.

5 Laat wie Hem trouw zijn juichen om die eer. Laat zij jubelen op hun bed.

6 De lofprijzingen van God zullen in hun keel zijn en een tweesnijdend zwaard in hun hand,

7 om wraak te doen over de volken en straf over de naties,

8 om hun koningen te binden met ketenen en hun edelen met ijzeren boeien,

9 om aan hen het opgeschreven recht te voltrekken. Dat zal de eer zijn van allen die Hem trouw zijn. Halleluja.

Psalmen 150

1 Halleluja. Prijs God in Zijn heiligdom. Prijs Hem in Zijn machtige hemelgewelf.

2 Prijs Hem om Zijn machtige daden. Prijs Hem naar Zijn geweldige grootheid.

3 Prijs Hem met het geluid van de ramshoorn. Prijs Hem met luit en harp.

4 Prijs Hem met tamboerijn en fluit. Prijs Hem met snaren en pijpen.

[5] Prijs Hem met helder klinkende cimbalen. Prijs Hem met cimbalen die schallen van vreugde.

[6] Alles wat adem heeft, prijs YHWH. Halleluja.

Spreuken

Spreuken 1

[1] De spreuken van Salomo (vrede), de zoon van David (geliefde), de koning van Israël (die met God strijdt).

[2] Zij leren je wijsheid en opvoeding kennen. Zij laten je verstandige woorden begrijpen.

[3] Zij leren je hoe je verstandig leeft, rechtvaardig, eerlijk en oprecht.

[4] Zij geven de onervaren mens inzicht, en de jongere kennis en bedachtzaamheid.

[5] Wie wijs is, luistert en leert erbij. Wie verstandig is, krijgt goede raad.

[6] Zo begrijp je een spreuk en een beeld, de woorden van wijzen en hun raadsels.

[7] Ontzag voor YHWH is het begin van kennis. Dwazen verachten wijsheid en opvoeding.

[8] Mijn zoon, luister naar de opvoeding van je vader. Verlaat het onderwijs van je moeder niet.

[9] Zij zijn een mooie krans voor je hoofd en een ketting om je hals.

[10] Mijn zoon, als zondaars je proberen over te halen, doe dan niet mee.

[11] Zij zeggen: Ga met ons mee. Wij loeren op bloed en liggen zomaar op de loer voor een onschuldige.

[12] Laten wij hen levend verslinden, zoals het graf doet, in één keer, als mensen die in de kuil vallen.

[13] Wij zullen allerlei kostbaarheden vinden. Wij zullen onze huizen met buit vullen.

[14] Doe mee, dan delen wij samen. Wij hebben allemaal één beurs.

[15] Mijn zoon, ga niet met hen mee. Houd je voet van hun pad.

[16] Want hun voeten lopen naar het kwaad. Zij haasten zich om bloed te vergieten.

[17] Voor de ogen van vogels spant men het net toch tevergeefs?
[18] Maar zij loeren op hun eigen bloed. Zij liggen op de loer voor hun eigen leven.
[19] Zo gaat het met iedereen die uit is op oneerlijke winst. Die winst kost hem het leven.
[20] De Wijsheid roept hardop op straat. Op de pleinen laat zij haar stem horen.
[21] Zij roept op de drukste hoeken. Bij de ingang van de poorten spreekt zij in de stad:
[22] Onervaren mensen, hoe lang houden jullie nog van je onwetendheid? Hoe lang genieten spotters van hun spot en haten dwazen de kennis?
[23] Luister naar mijn terechtwijzing. Kijk, ik zal mijn geest over jullie uitstorten en jullie mijn woorden bekendmaken.
[24] Ik heb geroepen, maar jullie weigerden. Ik heb mijn hand uitgestoken, maar niemand lette erop.
[25] Jullie sloegen al mijn raad in de wind en wilden mijn terechtwijzing niet.
[26] Daarom zal ook ik lachen als jullie ondergaan. Ik zal spotten als de schrik jullie overvalt.
[27] Dat is als de schrik komt als een storm en jullie ondergang als een wervelwind, als nood en angst over jullie komen.
[28] Dan zullen zij mij roepen, maar ik antwoord niet. Zij zullen mij vroeg zoeken, maar zij vinden mij niet.
[29] Want zij hebben de kennis gehaat en niet gekozen voor ontzag voor YHWH.
[30] Zij wilden mijn raad niet en versmaadden al mijn terechtwijzingen.
[31] Daarom zullen zij eten van de vrucht van hun eigen weg en verzadigd worden van hun eigen plannen.
[32] Want onervaren mensen worden gedood door hun eigen afkeer. De zorgeloosheid van dwazen richt hen te gronde.
[33] Maar wie naar mij luistert, woont veilig. Hij heeft rust en is niet bang voor het kwaad.

Spreuken 2

[1] Mijn zoon, als je mijn woorden aanneemt en mijn geboden bij je bewaart,
[2] als je je oor naar de wijsheid richt en je hart naar het inzicht neigt,
[3] ja, als je om verstand roept en je stem verheft om inzicht,
[4] als je haar zoekt als zilver en naspeurt als een verborgen schat,
[5] dan zul je het ontzag voor YHWH begrijpen en de kennis van God vinden.
[6] Want YHWH geeft wijsheid. Uit zijn mond komen kennis en inzicht.
[7] Voor de oprechten legt Hij redding klaar. Hij is een schild voor wie eerlijk leven.
[8] Hij bewaakt de paden van het recht en beschermt de weg van wie Hem trouw zijn.
[9] Dan zul je begrijpen wat rechtvaardig, eerlijk en oprecht is, en elk goed pad.
[10] Wanneer de wijsheid in je hart komt en kennis je ziel goeddoet,
[11] dan zal bedachtzaamheid over je waken en inzicht je beschermen.
[12] Zij redden je van de verkeerde weg, van de man die met valse woorden komt,
[13] van mensen die de rechte paden verlaten om over donkere wegen te gaan,
[14] die blij zijn als zij kwaad doen en genieten van slechte streken,
[15] van wie kromme paden gaan en van de rechte weg afwijken.
[16] Zij redden je van de vrouw van een ander, van de onbekende die met gladde woorden komt.
[17] Zij heeft de man van haar jeugd verlaten en het verbond van haar God vergeten.
[18] Haar huis zakt weg naar de dood, en haar paden leiden naar de schimmen.
[19] Wie bij haar binnengaat, komt niet terug. Zij bereiken de paden van het leven niet.
[20] Zo ga je de weg van goede mensen en houd je de paden van rechtvaardigen.
[21] Want de oprechten zullen in het land wonen, en wie onberispelijk zijn, blijven erin.

[22] Maar goddelozen worden uit het land uitgeroeid, en trouwelozen worden eruit weggerukt.

Spreuken 3

[1] Mijn zoon, vergeet mijn onderwijs niet. Laat je hart mijn geboden bewaren.

[2] Want zij geven je lange dagen, jaren van leven en vrede.

[3] Laat trouw en liefde je niet loslaten. Bind ze om je hals en schrijf ze op de tafel van je hart.

[4] Dan vind je gunst en waardering bij God en bij de mensen.

[5] Vertrouw met heel je hart op YHWH en steun niet op je eigen verstand.

[6] Ken Hem op al je wegen, dan zal Hij je paden recht maken.

[7] Wees niet wijs in eigen ogen. Heb ontzag voor YHWH en blijf ver van het kwaad.

[8] Dat is een medicijn voor je lichaam en verfrissing voor je botten.

[9] Eer YHWH met je bezit en met de eerste opbrengst van alles wat je oogst.

[10] Dan zullen je schuren volop gevuld worden en je perskuipen overlopen van nieuwe wijn.

[11] Mijn zoon, verwerp de opvoeding van YHWH niet en word niet verdrietig van zijn terechtwijzing.

[12] Want YHWH wijst terecht wie Hij liefheeft, zoals een vader doet met de zoon van wie hij houdt.

[13] Gelukkig is de mens die wijsheid vindt, de mens die inzicht krijgt.

[14] Want zij levert meer op dan zilver, en haar opbrengst is beter dan goud.

[15] Zij is kostbaarder dan robijnen. Niets van wat je verlangt, is met haar te vergelijken.

[16] In haar rechterhand is een lang leven, in haar linkerhand rijkdom en eer.

[17] Haar wegen zijn heerlijke wegen, en al haar paden zijn vrede.

[18] Zij is een boom van het leven voor wie haar vastgrijpen. Wie haar vasthoudt, is gelukkig.

[19] YHWH heeft de aarde met wijsheid gegrondvest. Met inzicht heeft Hij de hemel vastgezet.
[20] Door zijn kennis braken de waterdiepten open en druipt de dauw uit de wolken.
[21] Mijn zoon, laat ze niet uit je ogen verdwijnen. Bewaar wijs beleid en bedachtzaamheid.
[22] Want zij zijn leven voor je ziel en een sieraad om je hals.
[23] Dan ga je veilig je weg en stoot je je voet niet.
[24] Als je gaat liggen, schrik je niet. Je gaat liggen en je slaap is zoet.
[25] Wees niet bang voor plotselinge schrik, of voor de ondergang van goddelozen als die komt.
[26] Want YHWH is je houvast. Hij bewaart je voet voor de val.
[27] Houd het goede niet weg van wie het toekomt, als je het kunt geven.
[28] Zeg niet tegen je naaste dat hij morgen maar terug moet komen, terwijl je het bij je hebt.
[29] Beraam geen kwaad tegen je naaste, terwijl hij vol vertrouwen bij je woont.
[30] Maak zonder reden geen ruzie met iemand die je geen kwaad gedaan heeft.
[31] Wees niet jaloers op een man van geweld en kies geen van zijn wegen.
[32] Want wie bedriegt, is een gruwel voor YHWH. Met de oprechte deelt Hij zijn geheim.
[33] De vloek van YHWH ligt op het huis van de goddeloze, maar de woning van rechtvaardigen zegent Hij.
[34] Met spotters drijft Hij de spot, maar aan nederige mensen geeft Hij genade.
[35] Wijzen zullen eer erven, maar dwazen halen zich schande op de hals.

Spreuken 4

[1] Luister, kinderen, naar de opvoeding van een vader. Let goed op, dan krijg je inzicht.
[2] Want ik geef jullie goed onderwijs. Verlaat mijn onderricht niet.

[3] Ook ik was een zoon bij mijn vader, teer en enig kind bij mijn moeder.
[4] Hij onderwees mij en zei: Laat je hart mijn woorden vasthouden. Houd je aan mijn geboden, dan zul je leven.
[5] Verwerf wijsheid, verwerf inzicht. Vergeet de woorden van mijn mond niet en wijk er niet van af.
[6] Verlaat haar niet, dan zal zij je beschermen. Heb haar lief, dan zal zij je bewaren.
[7] Wijsheid gaat boven alles: verwerf wijsheid. Verwerf inzicht met alles wat je bezit.
[8] Houd haar hoog, dan zal zij jou hoog houden. Zij zal je eren als je haar omhelst.
[9] Zij zal een mooie krans op je hoofd zetten en je een sierlijke kroon geven.
[10] Luister, mijn zoon, en neem mijn woorden aan. Dan worden de jaren van je leven veel.
[11] Ik onderwijs je in de weg van de wijsheid. Ik laat je op rechte sporen lopen.
[12] Als je gaat, wordt je stap niet belemmerd. Als je rent, struikel je niet.
[13] Grijp de opvoeding vast en laat haar niet los. Bewaar haar, want zij is je leven.
[14] Kom niet op het pad van goddelozen. Zet geen stap op de weg van slechte mensen.
[15] Laat die weg liggen en ga er niet overheen. Wijk ervan af en loop voorbij.
[16] Want zij slapen niet als zij geen kwaad gedaan hebben. Zij kunnen niet slapen als zij niemand hebben laten struikelen.
[17] Want zij eten het brood van goddeloosheid en drinken de wijn van geweld.
[18] Maar het pad van rechtvaardigen is als een stralend licht, dat steeds helderder wordt tot het volle dag is.
[19] De weg van goddelozen is als het donker. Zij weten niet waarover zij struikelen.
[20] Mijn zoon, let op mijn woorden. Neig je oor naar wat ik zeg.
[21] Laat ze niet uit je ogen verdwijnen. Bewaar ze midden in je hart.
[22] Want zij zijn leven voor wie ze vinden, en genezing voor heel hun lichaam.

[23] Behoed je hart boven alles wat je bewaart, want daaruit komt het leven voort.
[24] Doe valse taal weg uit je mond en houd bedrieglijke lippen ver van je.
[25] Laat je ogen recht vooruit kijken, recht voor je uit.
[26] Let goed op de weg die je voet gaat, en al je wegen zullen vast zijn.
[27] Wijk niet af naar rechts of naar links. Houd je voet weg van het kwaad.

Spreuken 5

[1] Mijn zoon, let op mijn wijsheid. Neig je oor naar mijn inzicht.
[2] Zo houd je bedachtzaamheid vast en bewaren je lippen kennis.
[3] Want de lippen van de vreemde vrouw druipen van honing. Haar mond is gladder dan olie.
[4] Maar op het laatst is zij bitter als alsem, scherp als een tweesnijdend zwaard.
[5] Haar voeten dalen af naar de dood. Haar stappen gaan recht naar het dodenrijk.
[6] Zij let niet op het pad van het leven. Haar wegen dwalen af, en zij merkt het niet.
[7] Luister nu naar mij, kinderen. Wijk niet af van de woorden van mijn mond.
[8] Houd je weg ver van haar. Kom niet in de buurt van de deur van haar huis.
[9] Anders geef je je eer aan anderen en je jaren aan iemand die wreed is.
[10] Anders worden vreemden zat van jouw vermogen, en komt je zware werk in het huis van een onbekende.
[11] Dan kreun je aan het eind, als je lichaam en je vlees zijn opgeteerd.
[12] Dan zeg je: Hoe heb ik de opvoeding kunnen haten? Hoe kon mijn hart de terechtwijzing versmaden?
[13] Ik heb niet geluisterd naar mijn leraren en mijn oor niet geneigd naar wie mij onderwezen.
[14] Ik was bijna in alle ellende geraakt, midden in de vergadering en de bijeenkomst.
[15] Drink water uit je eigen put, stromend water uit je eigen bron.

[16] Zouden je bronnen zich over straat verspreiden, je waterbeken over de pleinen?
[17] Laat ze van jou alleen zijn, en niet van vreemden naast je.
[18] Je bron zij gezegend. Wees blij met de vrouw van je jeugd.
[19] Zij is een lieflijke hinde, een bevallige gems. Laat haar borsten je altijd verzadigen. Blijf altijd verrukt van haar liefde.
[20] Waarom zou je, mijn zoon, verrukt zijn van een vreemde vrouw? Waarom de schoot van een onbekende omhelzen?
[21] Want de wegen van een mens liggen open voor de ogen van YHWH. Hij weegt al zijn sporen.
[22] De goddeloze wordt gevangen door zijn eigen schuld. De touwen van zijn zonde houden hem vast.
[23] Hij sterft omdat hij geen opvoeding wilde. Door zijn grote dwaasheid dwaalt hij af.

Spreuken 6

[1] Mijn zoon, als je borg bent gaan staan voor je naaste en je hand gegeven hebt voor een vreemde,
[2] dan ben je verstrikt geraakt in je eigen woorden. Je bent gevangen door wat je zelf gezegd hebt.
[3] Doe dan dit, mijn zoon, en red jezelf, want je bent in de macht van je naaste. Ga erheen, verneder je en dring bij hem aan.
[4] Gun je ogen geen slaap en je oogleden geen sluimer.
[5] Red jezelf als een gazelle uit de hand van de jager, als een vogel uit de hand van de vogelvanger.
[6] Ga naar de mier, luiaard. Kijk naar haar wegen en word wijs.
[7] Zij heeft geen leider, geen opzichter en geen heerser.
[8] Toch maakt zij haar brood klaar in de zomer en verzamelt zij haar voedsel in de oogsttijd.
[9] Hoe lang blijf je liggen, luiaard? Wanneer sta je op uit je slaap?

[10] Nog even slapen, nog even doezelen, nog even de handen over elkaar om te rusten,
[11] en je armoede komt als een landloper en je gebrek als een gewapend man.
[12] Een nietsnut, een slecht mens, gaat rond met een valse mond.
[13] Hij knipoogt, schuifelt met zijn voeten en wijst met zijn vingers.
[14] In zijn hart zit bedrog. Hij smeedt altijd kwaad en zaait ruzie.
[15] Daarom komt zijn ondergang plotseling. In een ogenblik wordt hij gebroken, zonder genezing.
[16] Deze zes dingen haat YHWH. Zeven dingen zijn Hem een gruwel:
[17] trotse ogen, een valse tong, handen die onschuldig bloed vergieten,
[18] een hart dat kwade plannen smeedt, voeten die zich haasten om kwaad te doen,
[19] een valse getuige die leugens uitblaast, en iemand die ruzie zaait tussen broers.
[20] Mijn zoon, bewaar het gebod van je vader. Verlaat het onderwijs van je moeder niet.
[21] Bind ze altijd op je hart. Hang ze om je hals.
[22] Als je loopt, zullen zij je leiden. Als je ligt, waken zij over je. Als je wakker wordt, spreken zij met je.
[23] Want het gebod is een lamp en het onderwijs een licht. Terechtwijzing en opvoeding zijn de weg naar het leven.
[24] Zij bewaren je voor de slechte vrouw, voor de gladde tong van een onbekende.
[25] Begeer haar schoonheid niet in je hart. Laat haar je niet vangen met haar wimpers.
[26] Want om een hoer moet je een brood betalen, maar de vrouw van een ander jaagt op je kostbare leven.
[27] Kan iemand vuur in zijn kleren dragen zonder dat die verbranden?
[28] Kan iemand over gloeiende kolen lopen zonder zijn voeten te branden?
[29] Zo gaat het met wie naar de vrouw van zijn naaste gaat. Wie haar aanraakt, blijft niet ongestraft.

[30] Men veracht een dief niet als hij steelt om zijn honger te stillen.
[31] Maar wordt hij gepakt, dan moet hij het zevenvoudig terugbetalen. Hij geeft al het bezit van zijn huis.
[32] Wie overspel pleegt met een vrouw, heeft geen verstand. Wie dat doet, vernietigt zichzelf.
[33] Hij krijgt slagen en schande, en zijn smaad wordt niet uitgewist.
[34] Want jaloezie maakt een man razend. Op de dag van de wraak zal hij niet sparen.
[35] Hij neemt geen genoegen met een losprijs. Hij geeft niet toe, hoe groot je geschenk ook is.

Spreuken 7

[1] Mijn zoon, bewaar mijn woorden. Berg mijn geboden bij je op.
[2] Bewaar mijn geboden, dan zul je leven. Bewaar mijn onderwijs als je oogappel.
[3] Bind ze om je vingers. Schrijf ze op de tafel van je hart.
[4] Zeg tegen de wijsheid: U bent mijn zus. Noem het inzicht je vertrouwde vriendin.
[5] Zij bewaren je voor de vrouw van een ander, voor de onbekende die met gladde woorden komt.
[6] Want vanuit het raam van mijn huis, door mijn traliewerk, keek ik naar buiten.
[7] Ik zag onder de onervaren jongens een jongeman zonder verstand.
[8] Hij liep over straat, bij haar hoek langs, en ging de weg naar haar huis op.
[9] Het was in de schemering, aan het eind van de dag, in het holst van de nacht en het donker.
[10] En kijk, daar kwam een vrouw hem tegemoet, gekleed als een hoer en met bijbedoelingen.
[11] Zij was luidruchtig en opstandig. Haar voeten bleven niet thuis.
[12] Nu eens op straat, dan weer op de pleinen, loerde zij bij elke hoek.

13 Zij greep hem vast en kuste hem. Met een brutaal gezicht zei zij tegen hem:
14 Ik moest dankoffers brengen, en vandaag heb ik mijn geloften ingelost.
15 Daarom ben ik naar buiten gekomen, jou tegemoet. Ik heb je gezocht en ik heb je gevonden.
16 Ik heb mijn bed opgemaakt met dekens, met bont linnen uit Egypte.
17 Ik heb mijn bed besprenkeld met mirre, aloë en kaneel.
18 Kom, laten wij ons tot de morgen dronken drinken aan liefde. Laten wij genieten van elkaar.
19 Want mijn man is niet thuis. Hij is op reis, ver weg.
20 Hij heeft de geldbuidel meegenomen. Pas bij volle maan komt hij thuis.
21 Zij haalde hem over met al haar praatjes. Met haar gladde lippen dreef zij hem mee.
22 Meteen ging hij achter haar aan, als een os die naar de slacht gaat, als een dwaas die geboeid wordt gestraft.
23 Tot een pijl zijn lever doorboorde, als een vogel die naar de strik vliegt en niet weet dat het zijn leven kost.
24 Luister nu naar mij, kinderen. Let op de woorden van mijn mond.
25 Laat je hart niet afdwalen naar haar wegen. Verdwaal niet op haar paden.
26 Want zij heeft velen dodelijk verwond. Zelfs sterke mannen zijn door haar gedood.
27 Haar huis is de weg naar het graf, die afdaalt naar de kamers van de dood.

Spreuken 8

1 Roept de Wijsheid niet? Laat het Inzicht haar stem niet horen?
2 Boven op de hoogten langs de weg, waar de paden samenkomen, staat zij.
3 Bij de poorten, aan de ingang van de stad, bij de deuren roept zij luid:
4 Tot u, mannen, roep ik. Mijn stem gaat naar de mensenkinderen.
5 Onervaren mensen, leer inzicht. Dwazen, word verstandig van hart.

[6] Luister, want ik zeg belangrijke dingen. Mijn lippen spreken alleen wat eerlijk is.
[7] Mijn mond spreekt de waarheid uit. Goddeloosheid is een gruwel voor mijn lippen.
[8] Alle woorden van mijn mond zijn rechtvaardig. Er zit niets kroms of verdraaids in.
[9] Zij zijn alle duidelijk voor wie verstand heeft, en juist voor wie kennis vinden.
[10] Neem mijn opvoeding aan, en niet zilver. Neem kennis, liever dan het beste goud.
[11] Want wijsheid is beter dan robijnen. Niets van wat je verlangt, is met haar te vergelijken.
[12] Ik, Wijsheid, woon bij de bedachtzaamheid. Ik vind kennis en overleg.
[13] Ontzag voor YHWH is het kwade haten. Trots, hoogmoed, de slechte weg en een valse mond haat ik.
[14] Bij mij is raad en beleid. Ik ben het inzicht, bij mij is kracht.
[15] Door mij regeren koningen en stellen leiders het recht vast.
[16] Door mij heersen vorsten en aanzienlijken, alle rechters op aarde.
[17] Ik heb lief wie mij liefhebben. Wie mij vroeg zoeken, zullen mij vinden.
[18] Rijkdom en eer zijn bij mij, duurzaam bezit en gerechtigheid.
[19] Mijn vrucht is beter dan goud, zelfs dan zuiver goud. Wat ik opbreng, is meer dan uitgelezen zilver.
[20] Ik loop op de weg van de gerechtigheid, midden op de paden van het recht.
[21] Zo geef ik wie mij liefhebben een blijvend bezit. Ik vul hun schatkamers.
[22] YHWH bezat mij aan het begin van zijn weg, nog voor zijn werken van toen.
[23] Van eeuwigheid af ben ik aangesteld, vanaf het begin, voordat de aarde bestond.
[24] Ik werd geboren toen er nog geen waterdiepten waren, toen er nog geen bronnen vol water waren.
[25] Voordat de bergen vastgezet werden, eerder dan de heuvels, werd ik geboren.

[26] Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, nog geen kluitje van de wereld.
[27] Toen Hij de hemel klaarmaakte, was ik erbij. Toen Hij een cirkel trok over de diepte,
[28] toen Hij de wolken hoog vastzette, toen Hij de bronnen van de diepte vast liet staan,
[29] toen Hij de zee haar grens gaf, zodat het water zijn bevel niet overtrad, toen Hij de fundamenten van de aarde legde,
[30] toen was ik bij Hem als een lieveling. Ik was dag aan dag zijn vreugde, altijd spelend voor zijn gezicht.
[31] Ik speelde op de aarde die Hij gemaakt had, en ik had vreugde in de mensenkinderen.
[32] Luister nu naar mij, kinderen. Gelukkig zijn wie mijn wegen bewaren.
[33] Luister naar de opvoeding en word wijs. Sla haar niet in de wind.
[34] Gelukkig is de mens die naar mij luistert, die dag aan dag bij mijn deuren waakt en bij mijn deurposten wacht.
[35] Want wie mij vindt, vindt het leven en krijgt de gunst van YHWH.
[36] Maar wie tegen mij zondigt, doet zichzelf geweld aan. Wie mij haten, hebben de dood lief.

Spreuken 9

[1] De Wijsheid heeft haar huis gebouwd. Zij heeft haar zeven zuilen uitgehakt.
[2] Zij heeft haar vee geslacht en haar wijn gemengd. Ook heeft zij haar tafel gedekt.
[3] Zij heeft haar dienstmeisjes uitgestuurd. Zij roept boven op de hoogten van de stad.
[4] Zij zegt: Wie onervaren is, kom hierheen! En tegen wie geen verstand heeft, zegt zij:
[5] Kom, eet van mijn brood en drink van de wijn die ik gemengd heb.
[6] Laat de onwetendheid los, dan zul je leven. Ga de weg van het inzicht.

[7] Wie een spotter terechtwijst, haalt zich schande op de hals. Wie een goddeloze berispt, krijgt er een smet van.

[8] Wijs een spotter niet terecht, anders gaat hij je haten. Wijs een wijze terecht, en hij zal van je houden.

[9] Geef een wijze onderwijs, dan wordt hij nog wijzer. Onderwijs een rechtvaardige, dan leert hij erbij.

[10] Ontzag voor YHWH is het begin van wijsheid. De Heilige kennen is inzicht.

[11] Want door mij worden je dagen talrijk. Er komen jaren van leven bij.

[12] Als je wijs bent, ben je wijs voor jezelf. Ben je een spotter, dan draag je het alleen.

[13] Een dwaze vrouw is luidruchtig. Zij is onwetend en weet nergens van.

[14] Zij zit bij de deur van haar huis, op een stoel op de hoogten van de stad.

[15] Zo roept zij naar wie voorbijgaan, naar wie recht hun weg vervolgen.

[16] Zij zegt: Wie onervaren is, kom hierheen! En tegen wie geen verstand heeft, zegt zij:

[17] Gestolen water is zoet, en brood dat je stiekem eet, smaakt lekker.

[18] Maar hij weet niet dat daar de schimmen zijn, dat haar gasten in de diepten van het dodenrijk liggen.

Spreuken 10

[1] De spreuken van Salomo (vrede). Een wijze zoon maakt zijn vader blij, maar een dwaze zoon is het verdriet van zijn moeder.

[2] Schatten die je onrechtvaardig verdient, helpen niet. Maar rechtvaardigheid redt van de dood.

[3] YHWH laat rechtvaardige mensen geen honger lijden, maar de begeerte van goddelozen stoot Hij weg.

[4] Een luie hand maakt arm, maar de hand van wie hard werkt, maakt rijk.

[5] Wie in de zomer oogst, is een verstandige zoon. Wie in de oogsttijd ligt te slapen, maakt schande.

[6] Op het hoofd van de rechtvaardige rusten zegeningen, maar de mond van goddelozen verbergt geweld.

[7] De herinnering aan een rechtvaardige is een zegen, maar de naam van goddelozen vergaat.

[8] Wie wijs van hart is, neemt geboden aan, maar wie dwaas praat, komt ten val.

[9] Wie eerlijk leeft, loopt veilig, maar wie kromme wegen gaat, wordt ontmaskerd.

[10] Wie met zijn oog knipoogt, richt verdriet aan, en wie dwaas praat, komt ten val.

[11] De mond van een rechtvaardige is een bron van leven, maar de mond van goddelozen verbergt geweld.

[12] Haat roept ruzie op, maar liefde dekt alle overtredingen toe.

[13] Op de lippen van een verstandige vind je wijsheid, maar op de rug van wie geen verstand heeft de stok.

[14] Wijze mensen leggen kennis op, maar de mond van een dwaas brengt de ondergang dichtbij.

[15] Het bezit van een rijke is zijn sterke stad, maar armoede is de ondergang van wie arm zijn.

[16] Wat een rechtvaardige verdient, leidt tot leven. Wat een goddeloze opbrengt, leidt tot zonde.

[17] Wie zich laat opvoeden, gaat het pad naar het leven. Wie terechtwijzing afwijst, brengt anderen op een dwaalspoor.

[18] Wie haat verbergt, heeft valse lippen. Wie kwaad rondstrooit, is een dwaas.

[19] Waar veel woorden zijn, ontbreekt de overtreding niet. Wie zijn lippen in bedwang houdt, is verstandig.

[20] De tong van een rechtvaardige is uitgelezen zilver. Het hart van goddelozen is weinig waard.

[21] De lippen van een rechtvaardige voeden velen, maar dwazen sterven door gebrek aan verstand.

[22] De zegen van YHWH maakt rijk, en Hij voegt er geen verdriet aan toe.

[23] Voor een dwaas is schandelijk doen een spelletje, maar wijsheid hoort bij een man van inzicht.
[24] Waar een goddeloze bang voor is, dat overkomt hem. Wat rechtvaardigen verlangen, geeft God.
[25] Als een storm voorbijtrekt, is de goddeloze weg, maar de rechtvaardige staat voor altijd vast.
[26] Zoals azijn voor de tanden en rook voor de ogen, zo is een luiaard voor wie hem stuurt.
[27] Ontzag voor YHWH verlengt je dagen, maar de jaren van goddelozen worden korter.
[28] De hoop van rechtvaardigen wordt blijdschap, maar de verwachting van goddelozen vergaat.
[29] De weg van YHWH is een vesting voor wie oprecht is, maar de ondergang van wie kwaad doen.
[30] De rechtvaardige zal nooit wankelen, maar goddelozen zullen het land niet bewonen.
[31] De mond van een rechtvaardige brengt wijsheid voort, maar een valse tong wordt afgesneden.
[32] De lippen van een rechtvaardige weten wat goed valt, maar de mond van goddelozen alleen wat krom is.

Spreuken 11

[1] Een valse weegschaal is een gruwel voor YHWH, maar een zuiver gewicht bevalt Hem.
[2] Komt de trots, dan komt ook de schande. Bij nederige mensen is wijsheid.
[3] De oprechtheid van eerlijke mensen leidt hen, maar de valsheid van trouwelozen verwoest hen.
[4] Bezit helpt niet op de dag van de toorn, maar rechtvaardigheid redt van de dood.

[5] De rechtvaardigheid van een oprecht mens maakt zijn weg recht, maar de goddeloze valt door zijn eigen goddeloosheid.
[6] De rechtvaardigheid van eerlijke mensen redt hen, maar trouwelozen worden gevangen in hun eigen begeerte.
[7] Als een goddeloos mens sterft, vergaat zijn hoop. Ook alles waarop hij vertrouwde, is voorbij.
[8] De rechtvaardige wordt uit de nood bevrijd, en de goddeloze komt in zijn plaats.
[9] Wie God niet kent, richt zijn naaste te gronde met zijn mond, maar door kennis worden rechtvaardigen bevrijd.
[10] Als het rechtvaardigen goed gaat, juicht de stad. Als goddelozen omkomen, klinkt gejuich.
[11] Door de zegen van eerlijke mensen komt een stad omhoog, maar door de mond van goddelozen wordt zij afgebroken.
[12] Wie geen verstand heeft, kijkt neer op zijn naaste, maar iemand met inzicht zwijgt.
[13] Wie roddelt, brengt geheimen naar buiten, maar wie betrouwbaar is, houdt een zaak voor zich.
[14] Zonder leiding gaat een volk ten onder, maar bij veel raadgevers is redding.
[15] Wie borg staat voor een vreemde, komt in de problemen. Wie dat weigert, is veilig.
[16] Een vriendelijke vrouw houdt haar eer vast, zoals sterke mannen rijkdom vasthouden.
[17] Een vriendelijk mens doet zichzelf goed, maar wie wreed is, doet zichzelf pijn.
[18] Een goddeloze werkt voor een bedrieglijk loon, maar wie rechtvaardigheid zaait, krijgt een zeker loon.
[19] Zo leidt rechtvaardigheid naar het leven, en wie het kwade najaagt, jaagt zijn eigen dood na.
[20] Mensen met een krom hart zijn een gruwel voor YHWH, maar wie oprecht leven, bevallen Hem.

[21] Reken erop: een slecht mens blijft niet ongestraft, maar de kinderen van rechtvaardigen ontkomen.
[22] Een mooie vrouw zonder verstand is als een gouden ring in de snuit van een varken.
[23] Wat rechtvaardigen verlangen, is alleen het goede. Wat goddelozen kunnen verwachten, is toorn.
[24] De een deelt uit en krijgt er nog meer bij. De ander houdt vast wat hij hoort te geven, en komt tekort.
[25] Wie zegent, wordt zelf gezegend. Wie anderen te drinken geeft, krijgt zelf ook te drinken.
[26] Wie graan achterhoudt, wordt door het volk vervloekt, maar wie het verkoopt, krijgt zegen op zijn hoofd.
[27] Wie het goede zoekt, zoekt gunst. Wie het kwade najaagt, wordt erdoor getroffen.
[28] Wie op zijn rijkdom vertrouwt, zal vallen, maar rechtvaardigen zullen groeien als jong blad.
[29] Wie zijn eigen huis te gronde richt, erft wind. Een dwaas wordt de knecht van wie wijs van hart is.
[30] De vrucht van een rechtvaardige is een boom van het leven, en wie mensen wint, is wijs.
[31] Kijk, de rechtvaardige krijgt op aarde al zijn loon. Hoeveel te meer dan de goddeloze en de zondaar.

Spreuken 12

[1] Wie zich graag laat opvoeden, houdt van kennis. Wie terechtwijzing haat, is dom.
[2] Een goed mens krijgt de gunst van YHWH, maar wie kwade plannen smeedt, veroordeelt Hij.
[3] Een mens houdt geen stand door goddeloosheid, maar de wortel van rechtvaardigen wankelt niet.

[4] Een sterke vrouw is de kroon van haar man, maar een vrouw die schande maakt, is als verrotting in zijn botten.

[5] De gedachten van rechtvaardigen zijn eerlijk, maar de plannen van goddelozen zijn bedrog.

[6] De woorden van goddelozen loeren op bloed, maar de mond van oprechte mensen redt hen.

[7] Goddelozen worden omvergeworpen en zijn er niet meer, maar het huis van rechtvaardigen blijft staan.

[8] Een mens wordt geprezen naar zijn verstand, maar wie krom van hart is, wordt veracht.

[9] Beter is iemand die weinig lijkt en zelf zijn werk doet, dan wie zich groot houdt en geen brood heeft.

[10] Een rechtvaardige weet wat zijn dier nodig heeft, maar zelfs het medelijden van goddelozen is wreed.

[11] Wie zijn land bewerkt, krijgt brood genoeg. Wie leeglopers achternaloopt, heeft geen verstand.

[12] Een goddeloze begeert de buit van slechte mensen, maar de wortel van rechtvaardigen draagt vrucht.

[13] In een verkeerd woord zit de valstrik voor een slecht mens, maar een rechtvaardige komt uit de nood.

[14] Van de vrucht van zijn woorden wordt een mens verzadigd met het goede. Wat zijn handen doen, komt bij hem terug.

[15] De weg van een dwaas lijkt hemzelf goed, maar wie naar raad luistert, is wijs.

[16] De woede van een dwaas is meteen bekend, maar wie verstandig is, bedekt de schande.

[17] Wie de waarheid vertelt, laat zien wat recht is, maar een valse getuige komt met bedrog.

[18] Er zijn mensen die praten als steken van een zwaard, maar de tong van wijzen geneest.

[19] Een eerlijke mond houdt altijd stand, maar een valse tong maar één ogenblik.

[20] Bedrog zit in het hart van wie kwaad smeden, maar wie vrede raden, hebben blijdschap.
[21] Een rechtvaardige wordt niet door onheil getroffen, maar goddelozen worden vol kwaad.
[22] Valse lippen zijn een gruwel voor YHWH, maar wie trouw handelen, bevallen Hem.
[23] Een verstandig mens houdt zijn kennis voor zich, maar het hart van dwazen roept zijn dwaasheid uit.
[24] De hand van wie hard werkt, zal heersen, maar wie lui is, komt onder dwangarbeid.
[25] Zorgen in het hart van een mens drukken hem neer, maar een goed woord maakt hem blij.
[26] Een rechtvaardige wijst zijn naaste de weg, maar de weg van goddelozen laat hen dwalen.
[27] Een luiaard braadt zijn eigen vangst niet, maar kostbaar bezit hoort bij wie hard werkt.
[28] Op het pad van de gerechtigheid is leven. Die weg leidt niet naar de dood.

Spreuken 13

[1] Een wijze zoon luistert naar de opvoeding van zijn vader, maar een spotter luistert niet naar terechtwijzing.
[2] Van de vrucht van zijn woorden eet een mens het goede, maar wie trouweloos is, hongert naar geweld.
[3] Wie zijn mond bewaart, behoudt zijn leven. Wie zijn lippen wijd opendoet, gaat ten onder.
[4] Een luiaard verlangt van alles, maar krijgt niets. Wie hard werkt, krijgt overvloed.
[5] Een rechtvaardige haat leugentaal, maar een goddeloze maakt zichzelf verachtelijk en te schande.

[6] Rechtvaardigheid bewaart wie oprecht leeft, maar goddeloosheid brengt de zondaar ten val.

[7] De een doet zich rijk voor en heeft niets. De ander doet zich arm voor en heeft veel.

[8] Een rijk mens moet zijn leven soms vrijkopen, maar een arme hoort geen dreigement.

[9] Het licht van rechtvaardigen straalt vrolijk, maar de lamp van goddelozen gaat uit.

[10] Trots brengt alleen maar ruzie, maar bij wie zich laten raden is wijsheid.

[11] Bezit uit het niets slinkt weg, maar wie met de hand bijeenbrengt, ziet het groeien.

[12] Hoop die telkens wordt uitgesteld, maakt het hart ziek. Maar een vervuld verlangen is een boom van het leven.

[13] Wie het woord veracht, richt zichzelf te gronde, maar wie ontzag heeft voor het gebod, krijgt zijn loon.

[14] Het onderwijs van een wijze is een bron van leven, om weg te blijven van de strikken van de dood.

[15] Goed verstand geeft welwillendheid, maar de weg van trouwelozen loopt dood.

[16] Iemand met verstand handelt met kennis, maar een dwaas stalt zijn dwaasheid uit.

[17] Een slechte bode raakt in het ongeluk, maar een betrouwbare gezant brengt genezing.

[18] Armoede en schande komen over wie de opvoeding afwijst, maar wie terechtwijzing aanneemt, wordt geëerd.

[19] Een vervuld verlangen is zoet voor de ziel, maar dwazen hebben er een gruwel van om het kwade te laten.

[20] Wie met wijzen omgaat, wordt wijs. Wie met dwazen optrekt, komt in de problemen.

[21] Het kwaad achtervolgt zondaars, maar rechtvaardigen wordt het goede vergolden.

[22] Een goed mens laat zelfs zijn kleinkinderen een erfenis na, maar het bezit van een zondaar is bewaard voor de rechtvaardige.
[23] De akker van armen brengt veel voedsel op, maar door onrecht gaat het verloren.
[24] Wie zijn stok achterhoudt, haat zijn zoon. Wie van hem houdt, voedt hem op tijd op.
[25] Een rechtvaardige eet tot hij genoeg heeft, maar de buik van goddelozen komt tekort.

Spreuken 14

[1] Een wijze vrouw bouwt haar huis, maar een dwaze breekt het met eigen handen af.
[2] Wie eerlijk leeft, heeft ontzag voor YHWH. Wie kromme wegen gaat, veracht Hem.
[3] In de mond van een dwaas zit een stok voor zijn eigen rug, maar de lippen van wijzen bewaren hen.
[4] Zonder runderen is de voerbak schoon, maar door de kracht van een os is de opbrengst groot.
[5] Een betrouwbare getuige liegt niet, maar een valse getuige blaast leugens uit.
[6] Een spotter zoekt wijsheid en vindt die niet, maar voor iemand met inzicht is kennis makkelijk.
[7] Ga weg bij een dwaas, want bij hem vind je geen woorden van kennis.
[8] De wijsheid van een verstandig mens is dat hij zijn weg begrijpt, maar de dwaasheid van dwazen is bedrog.
[9] Dwazen lachen om schuld, maar bij oprechte mensen is welwillendheid.
[10] Het hart kent zijn eigen bittere verdriet, en een vreemde deelt niet in zijn blijdschap.
[11] Het huis van goddelozen wordt verwoest, maar de tent van oprechte mensen zal bloeien.

[12] Er is een weg die iemand recht lijkt, maar het eind ervan is de weg naar de dood.
[13] Zelfs bij het lachen kan een hart pijn doen, en het eind van die vreugde is verdriet.
[14] Wie in zijn hart afdwaalt, krijgt zijn eigen wegen terug, maar een goed mens krijgt terug wat hij deed.
[15] Een onervaren mens gelooft alles, maar wie verstandig is, let op zijn stappen.
[16] Een wijze is voorzichtig en blijft ver van het kwaad, maar een dwaas is driftig en zorgeloos.
[17] Wie snel boos wordt, doet dwaze dingen, en wie kwade plannen smeedt, wordt gehaat.
[18] Onervaren mensen erven dwaasheid, maar verstandige mensen worden met kennis gekroond.
[19] Slechte mensen moeten buigen voor goede, en goddelozen bij de poorten van rechtvaardigen.
[20] Een arme wordt zelfs door zijn vriend gehaat, maar wie rijk is, heeft veel vrienden.
[21] Wie op zijn naaste neerkijkt, zondigt. Gelukkig is wie zich over de armen ontfermt.
[22] Dwalen wie kwaad bedenken niet? Maar trouw en liefde krijgen wie het goede bedenken.
[23] Bij hard werken is er altijd winst, maar praten alleen brengt gebrek.
[24] De kroon van wijzen is hun rijkdom, maar de dwaasheid van dwazen blijft dwaasheid.
[25] Een betrouwbare getuige redt levens, maar wie leugens uitblaast, is een bedrieger.
[26] In het ontzag voor YHWH ligt een sterk vertrouwen. Ook zijn kinderen vinden bij Hem een toevlucht.
[27] Ontzag voor YHWH is een bron van leven, om weg te blijven van de strikken van de dood.

[28] Een groot volk is de glorie van een koning, maar zonder volk gaat een vorst ten onder.
[29] Wie geduldig is, heeft veel inzicht, maar wie snel opvliegt, stapelt dwaasheid op.
[30] Een rustig hart geeft het lichaam leven, maar jaloezie is verrotting in de botten.
[31] Wie een arme onderdrukt, beledigt zijn Maker, maar wie zich over armen ontfermt, eert Hem.
[32] Een goddeloze wordt door zijn eigen kwaad weggevaagd, maar een rechtvaardige vindt zelfs bij zijn dood een toevlucht.
[33] Wijsheid rust in het hart van wie inzicht heeft, maar bij dwazen komt alles naar buiten.
[34] Gerechtigheid maakt een volk groot, maar zonde is een schandvlek voor de volken.
[35] Een koning is blij met een verstandige dienaar, maar hij wordt boos op wie schande maakt.

Spreuken 15

[1] Een zacht antwoord keert de woede af, maar een hard woord wekt boosheid op.
[2] De tong van wijzen maakt kennis aantrekkelijk, maar de mond van dwazen giet dwaasheid uit.
[3] De ogen van YHWH zijn overal. Hij ziet de slechte mensen en de goede.
[4] Een tong die geneest, is een boom van het leven, maar een valse tong breekt de geest.
[5] Een dwaas veracht de opvoeding van zijn vader, maar wie terechtwijzing aanneemt, is verstandig.
[6] In het huis van een rechtvaardige is een grote schat, maar de opbrengst van goddelozen brengt onrust.

[7] De lippen van wijzen strooien kennis rond, maar het hart van dwazen doet dat niet.
[8] Het offer van goddelozen is een gruwel voor YHWH, maar het gebed van oprechte mensen bevalt Hem.
[9] De weg van goddelozen is een gruwel voor YHWH, maar wie de gerechtigheid najaagt, heeft Hij lief.
[10] Zware terechtwijzing wacht wie het pad verlaat. Wie terechtwijzing haat, zal sterven.
[11] Het dodenrijk en het verderf liggen open voor YHWH. Hoeveel te meer de harten van de mensen.
[12] Een spotter houdt niet van wie hem terechtwijst. Hij gaat niet naar de wijzen toe.
[13] Een blij hart maakt het gezicht vrolijk, maar door pijn in het hart raakt de geest gebroken.
[14] Een verstandig hart zoekt kennis, maar de mond van dwazen voedt zich met dwaasheid.
[15] Alle dagen van wie het zwaar heeft, zijn slecht, maar een blij hart is een doorlopend feestmaal.
[16] Beter weinig met ontzag voor YHWH, dan een grote schat met onrust erbij.
[17] Beter een bord groente met liefde, dan een gemest rund met haat erbij.
[18] Een driftig mens roept ruzie op, maar wie geduldig is, brengt de twist tot rust.
[19] De weg van een luiaard is als een doornhaag, maar het pad van oprechte mensen is geëffend.
[20] Een wijze zoon maakt zijn vader blij, maar een dwaas mens veracht zijn moeder.
[21] Dwaasheid is een pretje voor wie geen verstand heeft, maar iemand met inzicht loopt rechtuit.
[22] Zonder overleg lopen plannen stuk, maar met veel raadgevers houden zij stand.
[23] Een mens is blij met een goed antwoord uit zijn mond. En wat is een woord op zijn tijd toch goed.

[24] Voor een verstandig mens loopt de weg van het leven omhoog, weg van het dodenrijk beneden.
[25] Het huis van hoogmoedige mensen breekt YHWH af, maar de grens van een weduwe zet Hij vast.
[26] Kwade plannen zijn een gruwel voor YHWH, maar vriendelijke woorden zijn Hem aangenaam.
[27] Wie op oneerlijke winst uit is, richt zijn huis te gronde, maar wie geschenken haat, zal leven.
[28] Het hart van een rechtvaardige denkt na voor hij antwoordt, maar de mond van goddelozen giet kwaad uit.
[29] YHWH is ver van goddelozen, maar het gebed van rechtvaardigen hoort Hij.
[30] Stralende ogen maken het hart blij, en goed nieuws geeft kracht tot in de botten.
[31] Wie luistert naar een terechtwijzing die leven geeft, hoort thuis bij de wijzen.
[32] Wie opvoeding afwijst, veracht zichzelf, maar wie terechtwijzing hoort, krijgt verstand.
[33] Ontzag voor YHWH is opvoeding tot wijsheid, en nederigheid gaat aan de eer vooraf.

Spreuken 16

[1] Een mens maakt plannen in zijn hart, maar het antwoord van de tong komt van YHWH.
[2] Alle wegen van een mens lijken hemzelf zuiver, maar YHWH weegt de geesten.
[3] Leg je werk in de handen van YHWH, dan zullen je plannen slagen.
[4] YHWH heeft alles gemaakt met een doel, zelfs de goddeloze voor de dag van het onheil.
[5] Iedereen met een hoogmoedig hart is een gruwel voor YHWH. Reken erop: hij blijft niet ongestraft.

[6] Door liefde en trouw wordt schuld verzoend, en door ontzag voor YHWH blijft men ver van het kwaad.
[7] Als de wegen van een mens YHWH bevallen, verzoent Hij zelfs zijn vijanden met hem.
[8] Beter weinig met rechtvaardigheid, dan een grote opbrengst zonder recht.
[9] Het hart van een mens bedenkt zijn weg, maar YHWH bepaalt zijn stappen.
[10] Een koning spreekt als een orakel. Bij een vonnis mag zijn mond niet ontsporen.
[11] Een eerlijke waag en weegschaal zijn van YHWH. Alle gewichten in de buidel zijn zijn werk.
[12] Koningen hebben een gruwel van goddeloos handelen, want door gerechtigheid staat een troon vast.
[13] Rechtvaardige woorden bevallen koningen, en zij houden van wie eerlijk spreekt.
[14] De woede van een koning is als een bode van de dood, maar een wijs man stelt die woede tevreden.
[15] In het stralende gezicht van een koning is leven, en zijn gunst is als een wolk met late regen.
[16] Hoeveel beter is het wijsheid te krijgen dan goud, en inzicht te verwerven dan zilver.
[17] De weg van oprechte mensen is: blijf ver van het kwaad. Wie op zijn weg let, bewaart zijn leven.
[18] Trots gaat voor de ondergang, en hoogmoed voor de val.
[19] Beter nederig zijn bij eenvoudige mensen, dan buit delen met hoogmoedigen.
[20] Wie verstandig omgaat met het woord, vindt het goede. Gelukkig is wie op YHWH vertrouwt.
[21] Wie wijs van hart is, wordt verstandig genoemd, en vriendelijke woorden vergroten het leereffect.
[22] Inzicht is een bron van leven voor wie het heeft, maar de straf van dwazen is hun eigen dwaasheid.

[23] Het hart van een wijze maakt zijn mond verstandig en vergroot het effect van zijn woorden.
[24] Vriendelijke woorden zijn een honingraat, zoet voor de ziel en genezing voor de botten.
[25] Er is een weg die iemand recht lijkt, maar het eind ervan is de weg naar de dood.
[26] De honger van een arbeider werkt voor hem. Zijn eigen mond drijft hem aan.
[27] Een nietsnut graaft naar kwaad. Op zijn lippen ligt een verzengend vuur.
[28] Een vals mens zaait ruzie, en wie roddelt, drijft goede vrienden uit elkaar.
[29] Een man van geweld verleidt zijn naaste en laat hem een weg gaan die niet goed is.
[30] Wie zijn ogen dichtknijpt, bedenkt valse dingen. Wie zijn lippen op elkaar klemt, brengt het kwaad tot stand.
[31] Grijze haren zijn een sierlijke kroon. Zij worden gevonden op de weg van de gerechtigheid.
[32] Wie geduldig is, is beter dan een held. Wie zichzelf beheerst, beter dan wie een stad inneemt.
[33] Het lot wordt in de plooi van het kleed geworpen, maar de beslissing komt helemaal van YHWH.

Spreuken 17

[1] Beter een droge korst met rust erbij, dan een huis vol offervlees met ruzie.
[2] Een verstandige knecht krijgt gezag over een zoon die schande maakt. Hij deelt mee in de erfenis onder de broers.
[3] De smeltkroes is voor zilver en de oven voor goud, maar YHWH beproeft de harten.
[4] Wie kwaad doet, luistert naar valse lippen. Een leugenaar leent zijn oor aan een bedrieglijke tong.
[5] Wie een arme bespot, beledigt zijn Maker. Wie blij is om andermans ongeluk, blijft niet ongestraft.

[6] Kleinkinderen zijn de kroon van oude mensen, en kinderen zijn trots op hun ouders.

[7] Mooie woorden passen niet bij een dwaas, en leugens nog veel minder bij iemand die aanzien heeft.

[8] Een geschenk lijkt een toversteen in de ogen van wie het geeft. Waar hij zich ook wendt, het lijkt te lukken.

[9] Wie een overtreding toedekt, zoekt liefde, maar wie de zaak weer oprakelt, drijft vrienden uit elkaar.

[10] Een terechtwijzing dringt dieper door bij iemand met verstand, dan honderd slagen bij een dwaas.

[11] Een opstandig mens zoekt alleen het kwaad. Daarom wordt er een harde bode naar hem gestuurd.

[12] Kom liever een berin tegen die van haar jongen beroofd is, dan een dwaas in zijn dwaasheid.

[13] Wie kwaad vergeldt voor goed, uit diens huis zal het kwaad niet wijken.

[14] Ruzie beginnen is als een dijk doorsteken. Houd op voordat de twist losbarst.

[15] Wie de goddeloze vrijspreekt en de rechtvaardige veroordeelt, beiden zijn een gruwel voor YHWH.

[16] Waarom zou een dwaas geld in handen hebben om wijsheid te kopen? Hij heeft er toch geen verstand voor.

[17] Een vriend is er altijd, en in tijden van nood wordt hij als een broer.

[18] Iemand zonder verstand geeft de hand en staat borg voor zijn naaste.

[19] Wie ruzie liefheeft, houdt van overtreding. Wie zijn deur te hoog maakt, zoekt zijn eigen ondergang.

[20] Wie krom van hart is, vindt het goede niet. Wie een valse tong heeft, valt in het kwaad.

[21] Wie een dwaas tot zoon krijgt, krijgt verdriet. De vader van een dwaas heeft geen vreugde.

[22] Een blij hart is een goed medicijn, maar een gebroken geest droogt de botten uit.

[23] Een goddeloze neemt in het geheim een geschenk aan om het recht te buigen.
[24] Iemand met inzicht houdt de wijsheid voor ogen, maar de ogen van een dwaas dwalen tot het einde van de aarde.
[25] Een dwaze zoon is verdriet voor zijn vader en bittere pijn voor de vrouw die hem baarde.
[26] Het is niet goed een rechtvaardige te beboeten, en aanzienlijke mensen te slaan om hun eerlijkheid.
[27] Wie kennis heeft, houdt zijn woorden in. Wie inzicht heeft, blijft koel.
[28] Zelfs een dwaas die zwijgt, wordt voor wijs gehouden. Wie zijn lippen op elkaar houdt, lijkt verstandig.

Spreuken 18

[1] Wie zich afzondert, zoekt zijn eigen zin. Tegen alle goede raad in gaat hij tekeer.
[2] Een dwaas heeft geen zin in inzicht, maar wil alleen zijn eigen hart laten zien.
[3] Als een goddeloze komt, komt ook de verachting, en met schande komt de smaad.
[4] De woorden uit de mond van een mens zijn diep water, een bruisende beek, een bron van wijsheid.
[5] Het is niet goed partij te kiezen voor een goddeloze en zo een rechtvaardige zijn recht te ontnemen.
[6] De lippen van een dwaas brengen hem in de ruzie, en zijn mond roept om slagen.
[7] De mond van een dwaas is zijn ondergang, en zijn lippen zijn een strik voor zichzelf.
[8] De woorden van een roddelaar zijn als lekkere hapjes. Zij glijden naar binnen tot diep in de buik.
[9] Wie slap is in zijn werk, is een broer van wie alles verwoest.
[10] De naam van YHWH is een sterke toren. De rechtvaardige rent erheen en staat veilig.

[11] Het bezit van een rijke is zijn sterke stad, in zijn verbeelding een hoge muur.
[12] Voor de ondergang wordt het hart van een mens hoogmoedig, en nederigheid gaat aan de eer vooraf.
[13] Wie antwoordt voordat hij geluisterd heeft, is dwaas en maakt zich te schande.
[14] De geest van een mens houdt hem op de been bij ziekte, maar wie tilt een gebroken geest op?
[15] Het hart van iemand met inzicht verwerft kennis, en het oor van wijzen zoekt naar kennis.
[16] Een geschenk maakt ruimte voor een mens en brengt hem bij aanzienlijke mensen.
[17] Wie het eerst zijn zaak bepleit, lijkt in zijn recht te staan, tot zijn tegenpartij komt en hem doorvraagt.
[18] Het lot maakt een einde aan geschillen en beslist tussen machtige partijen.
[19] Een broer die je gekrenkt hebt, is ontoegankelijker dan een sterke stad. Ruzies zijn als de grendels van een burcht.
[20] Van de vrucht van zijn mond wordt iemands buik gevuld. Hij wordt verzadigd van wat zijn lippen opleveren.
[21] Dood en leven zijn in de macht van de tong. Wie haar liefheeft, zal haar vruchten eten.
[22] Wie een vrouw gevonden heeft, heeft iets goeds gevonden en heeft de gunst van YHWH gekregen.
[23] Een arme spreekt smekend, maar een rijke antwoordt hard.
[24] Wie veel vrienden heeft, kan ten onder gaan, maar er is een vriend die meer aanhankelijk is dan een broer.

Spreuken 19

[1] Beter een arme die eerlijk leeft, dan iemand met valse lippen die dwaas is.
[2] Verlangen zonder kennis is niet goed, en wie zich met zijn voeten haast, doet misstappen.

[3] De dwaasheid van een mens verpest zijn eigen weg, en dan wordt zijn hart nog kwaad op YHWH.

[4] Bezit brengt veel vrienden, maar een arme wordt door zijn vriend verlaten.

[5] Een valse getuige blijft niet ongestraft, en wie leugens uitblaast, ontkomt niet.

[6] Velen zoeken de gunst van een vrijgevig mens, en iedereen is de vriend van wie geschenken geeft.

[7] Alle broers van een arme haten hem, en zijn vrienden blijven nog verder weg. Hij loopt hen achterna met woorden, maar zij zijn er niet meer.

[8] Wie verstand krijgt, houdt van zichzelf. Wie inzicht bewaart, zal het goede vinden.

[9] Een valse getuige blijft niet ongestraft, en wie leugens uitblaast, komt om.

[10] Luxe past niet bij een dwaas, en nog veel minder past het dat een slaaf over vorsten heerst.

[11] Inzicht maakt een mens geduldig. Het is zijn eer een overtreding voorbij te laten gaan.

[12] De woede van een koning is als het brullen van een jonge leeuw, maar zijn gunst is als dauw op het gras.

[13] Een dwaze zoon is een ramp voor zijn vader, en het gekijf van een vrouw is als een lekkende kraan.

[14] Huis en bezit erf je van je ouders, maar een verstandige vrouw komt van YHWH.

[15] Luiheid doet je in een diepe slaap vallen, en wie lui is, zal honger lijden.

[16] Wie het gebod bewaart, bewaart zijn leven. Wie zijn wegen veracht, zal sterven.

[17] Wie zich over een arme ontfermt, leent aan YHWH, en Hij zal hem zijn weldaad vergoeden.

[18] Voed je zoon op zolang er hoop is, maar ga niet zo ver dat je hem ombrengt.

[19] Wie snel woedend wordt, moet de gevolgen dragen. Als je hem redt, moet je het steeds opnieuw doen.

[20] Luister naar raad en neem opvoeding aan, dan word je later wijs.

[21] In het hart van een mens zijn veel plannen, maar de raad van YHWH houdt stand.
[22] Van een mens wordt trouw verwacht. Beter arm zijn dan een leugenaar.
[23] Ontzag voor YHWH leidt tot leven. Dan slaap je tevreden en word je niet door onheil bezocht.
[24] Een luiaard steekt zijn hand in de schotel, maar brengt hem niet eens naar zijn mond.
[25] Sla een spotter, dan wordt een onervaren mens verstandig. Wijs iemand met inzicht terecht, en hij begrijpt kennis.
[26] Wie zijn vader mishandelt en zijn moeder wegjaagt, is een zoon die schande en smaad brengt.
[27] Houd op, mijn zoon, met luisteren naar opvoeding als je toch afdwaalt van woorden van kennis.
[28] Een nietswaardige getuige bespot het recht, en de mond van goddelozen slokt onrecht op.
[29] Voor spotters liggen vonnissen klaar, en slagen voor de rug van dwazen.

Spreuken 20

[1] Wijn is een spotter en sterke drank is luidruchtig. Wie erdoor waggelt, is niet wijs.
[2] De dreiging van een koning is als het brullen van een jonge leeuw. Wie hem kwaad maakt, brengt zijn eigen leven in gevaar.
[3] Het is een eer voor een mens om van ruzie af te blijven, maar elke dwaas barst los.
[4] Een luiaard ploegt niet in de herfst. In de oogsttijd zoekt hij iets, maar er is niets.
[5] Een plan in het hart van een mens is diep water, maar iemand met inzicht haalt het naar boven.
[6] Veel mensen roepen dat zij trouw zijn, maar wie vindt een echt betrouwbaar mens?

[7] Een rechtvaardige leeft eerlijk. Gelukkig zijn de kinderen die na hem komen.
[8] Een koning die op de rechterstoel zit, ziet met zijn ogen al het kwaad uiteenstuiven.
[9] Wie kan zeggen: Ik heb mijn hart gezuiverd, ik ben rein van mijn zonde?
[10] Tweeërlei gewicht en tweeërlei maat zijn allebei een gruwel voor YHWH.
[11] Zelfs een jongen laat aan zijn daden zien of zijn werk zuiver en eerlijk is.
[12] Een oor dat hoort en een oog dat ziet: YHWH heeft ze allebei gemaakt.
[13] Houd niet van slapen, anders word je arm. Houd je ogen open, dan heb je brood genoeg.
[14] De koper zegt: Slecht, slecht! Maar als hij weggaat, schept hij erover op.
[15] Er is goud en er zijn veel robijnen, maar lippen die kennis spreken zijn het kostbaarste sieraad.
[16] Neem het kleed van wie borg staat voor een vreemde. Laat hem een pand geven voor onbekenden.
[17] Brood dat je met bedrog kreeg, smaakt zoet, maar daarna zit je mond vol steentjes.
[18] Plannen slagen door overleg. Voer daarom oorlog met goede raad.
[19] Wie roddelt, brengt geheimen naar buiten. Ga dan ook niet om met wie zijn lippen niet kan houden.
[20] Wie zijn vader of moeder vervloekt, diens lamp gaat uit in diepe duisternis.
[21] Een erfenis die je in het begin te snel binnenhaalt, is aan het eind niet gezegend.
[22] Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden. Wacht op YHWH, Hij zal je redden.
[23] Tweeërlei gewicht is een gruwel voor YHWH, en een valse weegschaal is niet goed.
[24] De stappen van een mens komen van YHWH. Hoe zou een mens dan zijn eigen weg begrijpen?
[25] Het is een valstrik om iets ondoordacht heilig te verklaren en pas na je belofte na te denken.

[26] Een wijze koning jaagt de goddelozen uiteen en laat het dorsrad over hen gaan.
[27] De adem van een mens is een lamp van YHWH. Hij doorzoekt alle kamers van het binnenste.
[28] Liefde en trouw bewaren een koning, en door liefde houdt hij zijn troon overeind.
[29] De trots van jonge mannen is hun kracht, en de glorie van ouderen is hun grijze haar.
[30] Bloedende striemen zuiveren het kwaad weg, en slagen reinigen het diepste van het binnenste.

Spreuken 21

[1] Het hart van een koning is in de hand van YHWH als waterstromen. Hij leidt het waarheen Hij wil.
[2] Elke weg van een mens lijkt hemzelf recht, maar YHWH weegt de harten.
[3] Gerechtigheid en recht doen vindt YHWH beter dan een offer.
[4] Trotse ogen, een hoogmoedig hart en de lamp van goddelozen zijn zonde.
[5] De plannen van wie hard werken, leveren winst op, maar wie zich haast, komt tekort.
[6] Schatten verdienen met een valse tong is vluchtige damp, een jacht op de dood.
[7] Het geweld van goddelozen sleept hen mee, omdat zij weigeren recht te doen.
[8] De weg van een schuldig mens is krom, maar het doen van wie rein is, is recht.
[9] Beter op een hoek van het dak wonen, dan in een gezamenlijk huis met een ruziënde vrouw.
[10] Een goddeloze verlangt naar kwaad. Zijn naaste vindt geen genade in zijn ogen.
[11] Als een spotter gestraft wordt, wordt een onervaren mens wijs. Als een wijze onderwijs krijgt, neemt hij kennis aan.

[12] De Rechtvaardige let op het huis van de goddeloze en stort goddelozen in het onheil.
[13] Wie zijn oor dichtstopt voor het roepen van een arme, zal zelf roepen en geen antwoord krijgen.
[14] Een geschenk in het geheim bedaart de woede, en een gift onder de mantel de hevige toorn.
[15] Voor een rechtvaardige is het een vreugde recht te doen, maar voor wie kwaad doen is het een verschrikking.
[16] Een mens die afdwaalt van de weg van het inzicht, komt in de vergadering van de schimmen te rusten.
[17] Wie van feesten houdt, komt tekort. Wie van wijn en olie houdt, wordt niet rijk.
[18] De goddeloze wordt het losgeld voor de rechtvaardige, en de trouweloze voor wie oprecht is.
[19] Beter in een woestijn wonen, dan bij een ruziënde en boze vrouw.
[20] In het huis van een wijze ligt een kostbare schat en olie, maar een dwaas mens verslindt het.
[21] Wie rechtvaardigheid en liefde najaagt, vindt leven, rechtvaardigheid en eer.
[22] Een wijze klimt de stad van helden binnen en haalt de vesting neer waarop zij vertrouwden.
[23] Wie zijn mond en zijn tong bewaart, bewaart zijn leven voor benauwdheid.
[24] Wie hoogmoedig opschept, heet spotter. Hij handelt uit grenzeloze arrogantie.
[25] Het verlangen van een luiaard brengt hem om, want zijn handen weigeren te werken.
[26] De hele dag zit hij te verlangen, maar een rechtvaardige geeft en houdt niets achter.
[27] Het offer van goddelozen is een gruwel, en hoeveel te meer als hij het met kwade bedoelingen brengt.
[28] Een valse getuige komt om, maar wie goed geluisterd heeft, mag altijd spreken.

[29] Een goddeloos mens zet een stoer gezicht op, maar wie oprecht is, zorgt dat zijn weg vaststaat.
[30] Er is geen wijsheid, geen inzicht en geen plan die tegen YHWH opgewassen zijn.
[31] Het paard wordt klaargemaakt voor de dag van de strijd, maar de overwinning komt van YHWH.

Spreuken 22

[1] Een goede naam is meer waard dan grote rijkdom, en waardering meer dan zilver en goud.
[2] Rijken en armen ontmoeten elkaar. YHWH heeft hen allemaal gemaakt.
[3] Een verstandig mens ziet het gevaar en zoekt dekking, maar onervaren mensen lopen door en moeten boeten.
[4] Het loon van nederigheid en ontzag voor YHWH is rijkdom, eer en leven.
[5] Op de weg van een vals mens liggen doorns en strikken. Wie zijn leven bewaakt, blijft er ver vandaan.
[6] Leer een jongen de weg die hij moet gaan. Ook als hij oud is, zal hij er niet van afwijken.
[7] Een rijke heerst over de armen, en wie leent, wordt de knecht van wie uitleent.
[8] Wie onrecht zaait, zal ellende oogsten, en de stok van zijn woede breekt.
[9] Wie goed uit zijn ogen kijkt, zal gezegend worden, want hij deelt zijn brood met de armen.
[10] Jaag de spotter weg, dan verdwijnt de ruzie. Dan houden geschil en schande op.
[11] Wie een zuiver hart liefheeft en vriendelijk spreekt, heeft de koning tot vriend.
[12] De ogen van YHWH bewaken de kennis, maar de woorden van trouwelozen keert Hij om.
[13] Een luiaard zegt: Er loopt een leeuw buiten. Ik word midden op straat nog gedood.

[14] De mond van een vreemde vrouw is een diepe kuil. Wie YHWH verwerpt, valt erin.
[15] Dwaasheid zit vastgebonden in het hart van een jongen, maar de stok van de opvoeding drijft haar ver van hem weg.
[16] Wie een arme uitbuit om zelf meer te krijgen, en wie aan een rijke geeft, komt zeker tekort.
[17] Neig je oor en luister naar de woorden van de wijzen. Richt je hart op mijn kennis.
[18] Het is heerlijk als je ze in je binnenste bewaart en ze samen op je lippen klaarliggen.
[19] Opdat je vertrouwen op YHWH zou zijn, maak ik ze vandaag aan jou bekend.
[20] Heb ik je niet dertig spreuken geschreven, vol raad en kennis?
[21] Zo leer je de betrouwbaarheid van ware woorden, zodat je juist antwoord kunt geven aan wie je stuurt.
[22] Beroof een arme niet omdat hij arm is, en vertrap een ellendig mens niet in de poort.
[23] Want YHWH zal hun zaak bepleiten en wie hen berooft, van het leven beroven.
[24] Sluit geen vriendschap met een driftig mens, en ga niet om met wie snel woedend wordt.
[25] Anders leer je zijn wegen af te kijken en zet je een strik voor je eigen leven.
[26] Wees niet iemand die de hand geeft en borg staat voor andermans schulden.
[27] Als je niet kunt betalen, waarom zou men dan je bed onder je vandaan halen?
[28] Verzet de oude grenssteen niet die je voorouders gezet hebben.
[29] Zie je een man die bekwaam is in zijn werk? Hij zal bij koningen staan, niet bij mensen zonder aanzien.

Spreuken 23

[1] Als je aan tafel gaat bij een heerser, let dan goed op wie er voor je zit.

[2] Zet een mes op je keel als je een gulzig mens bent.

[3] Verlang niet naar zijn lekkere gerechten, want het is bedrieglijk voedsel.

[4] Sloof je niet uit om rijk te worden. Wees verstandig genoeg om te stoppen.

[5] Laat je ogen niet vliegen naar wat er niet is. Rijkdom maakt zich vleugels als een adelaar en vliegt naar de hemel.

[6] Eet niet het brood van iemand die gierig kijkt, en verlang niet naar zijn lekkere gerechten.

[7] Want zoals hij in zijn hart rekent, zo is hij. Hij zegt wel: Eet en drink, maar zijn hart is niet bij jou.

[8] Het hapje dat je gegeten hebt, spuug je weer uit, en je vriendelijke woorden zijn verspild.

[9] Praat niet tegen een dwaas, want hij zal je verstandige woorden verachten.

[10] Verzet de oude grenssteen niet en kom niet op de akkers van wezen.

[11] Want hun losser is sterk. Hij zal hun zaak tegen jou bepleiten.

[12] Richt je hart op de opvoeding en je oren op woorden van kennis.

[13] Onthoud een jongen de opvoeding niet. Als je hem met de stok slaat, zal hij niet sterven.

[14] Je slaat hem met de stok en redt zijn leven van het dodenrijk.

[15] Mijn zoon, als jouw hart wijs is, dan is mijn hart ook blij.

[16] Mijn binnenste juicht als jouw lippen eerlijke dingen zeggen.

[17] Laat je hart niet jaloers zijn op zondaars, maar leef altijd met ontzag voor YHWH.

[18] Want er is echt een toekomst, en jouw hoop zal niet worden afgesneden.

[19] Luister, mijn zoon, en word wijs. Zet je hart op de goede weg.

[20] Ga niet om met wijndrinkers of met mensen die zich volproppen met vlees.

[21] Want een dronkaard en een veelvraat worden arm, en slaperigheid kleedt je in lompen.

[22] Luister naar je vader, die je verwekt heeft, en kijk niet op je moeder neer als zij oud is.

[23] Koop de waarheid en verkoop haar niet, en ook wijsheid, opvoeding en inzicht.
[24] De vader van een rechtvaardige is heel blij. Wie een wijze zoon krijgt, is blij met hem.
[25] Laat je vader en je moeder blij zijn. Laat haar juichen die jou gebaard heeft.
[26] Mijn zoon, geef mij je hart en laat je ogen mijn wegen bewaken.
[27] Want een hoer is een diepe kuil, en de vrouw van een ander een nauwe put.
[28] Ook zij ligt op de loer als een rover, en zij maakt veel mensen ontrouw.
[29] Wie heeft er wee? Wie heeft er verdriet? Wie heeft er ruzie en geklaag? Wie heeft er wonden zonder reden en rode ogen?
[30] Dat zijn mensen die lang bij de wijn blijven zitten, die op zoek gaan naar gemengde drank.
[31] Kijk niet naar de wijn als hij rood glanst, als hij in de beker fonkelt en soepel naar binnen glijdt.
[32] Op het laatst bijt hij als een slang en spuit hij gif als een adder.
[33] Je ogen zien vreemde dingen en je hart praat wartaal.
[34] Je bent als iemand die midden op zee ligt te slapen, als iemand die boven in de mast in slaap valt.
[35] Je zegt: Ze hebben mij geslagen, maar ik voelde niets. Ze hebben mij afgetuigd, maar ik merkte het niet. Wanneer word ik wakker? Dan zoek ik de wijn weer op.

Spreuken 24

[1] Wees niet jaloers op slechte mensen, en verlang er niet naar bij hen te zijn.
[2] Want hun hart bedenkt geweld, en hun lippen praten over ellende.
[3] Door wijsheid wordt een huis gebouwd, en door inzicht wordt het stevig.
[4] Door kennis raken de kamers gevuld met alles wat kostbaar en mooi is.
[5] Een wijze man is sterk, en wie kennis heeft, wordt nog krachtiger.
[6] Want met goed overleg voer je oorlog, en bij veel raadgevers is de overwinning.

[7] Voor een dwaas is wijsheid te hoog. In de poort doet hij zijn mond niet open.
[8] Wie plannen maakt om kwaad te doen, noemt men een meester in bedrog.
[9] Een dwaas plan is zonde, en een spotter is een gruwel voor de mensen.
[10] Als je het op de dag van benauwdheid laat afweten, is je kracht klein.
[11] Red wie naar de dood worden gesleept. Houd tegen wie wankelend naar de slachtbank gaan.
[12] Als je zegt: Wij wisten dat niet, let Hij die de harten weegt daar dan niet op? Hij die op je leven let, weet Hij het niet? Hij zal ieder mens vergelden naar zijn werk.
[13] Eet honing, mijn zoon, want die is goed. Honing uit de raat is zoet voor je gehemelte.
[14] Zo is de kennis van de wijsheid voor je ziel. Als je haar vindt, is er een toekomst, en je hoop wordt niet afgesneden.
[15] Loer niet, goddeloze, op de woning van een rechtvaardige. Verwoest zijn rustplaats niet.
[16] Want een rechtvaardige valt zeven keer en staat weer op, maar goddelozen struikelen het onheil in.
[17] Wees niet blij als je vijand valt. Laat je hart niet juichen als hij struikelt.
[18] Anders ziet YHWH het en vindt Hij het verkeerd, en keert Hij zijn toorn van hem af.
[19] Word niet kwaad over wie kwaad doen. Wees niet jaloers op goddelozen.
[20] Want voor een slecht mens is er geen toekomst. De lamp van goddelozen gaat uit.
[21] Mijn zoon, heb ontzag voor YHWH en voor de koning. Sluit je niet aan bij oproerlingen.
[22] Want hun ondergang komt plotseling. Wie weet welk onheil die twee kunnen brengen?
[23] Ook deze spreuken zijn van de wijzen. Partijdig zijn bij de rechtspraak is niet goed.

[24] Wie tegen een schuldige zegt: U hebt gelijk, die zullen de volken vervloeken en de naties verwensen.
[25] Maar wie hem terechtwijzen, gaat het goed. Over hen komt een rijke zegen.
[26] Wie een eerlijk antwoord geeft, geeft als het ware een kus op de lippen.
[27] Zorg eerst dat je werk buiten klaar is en je akker in orde. Bouw daarna je huis.
[28] Getuig niet zonder reden tegen je naaste. Zou je met je lippen bedriegen?
[29] Zeg niet: Wat hij mij aandeed, doe ik hem aan. Ik vergeld ieder naar zijn werk.
[30] Ik kwam langs de akker van een luiaard, langs de wijngaard van een mens zonder verstand.
[31] En kijk, alles stond vol distels. De grond was bedekt met onkruid, en de stenen muur was afgebroken.
[32] Ik zag het en nam het ter harte. Ik keek ernaar en trok er een les uit.
[33] Nog even slapen, nog even doezelen, nog even de handen over elkaar om te rusten,
[34] en je armoede komt als een landloper en je gebrek als een gewapend man.

Spreuken 25

[1] Dit zijn ook spreuken van Salomo (vrede), die de mannen van Hizkia (YHWH sterkt), de koning van Juda (lofprijs), overgeschreven hebben.
[2] Het is de eer van God om een zaak te verbergen, en de eer van koningen om een zaak te onderzoeken.
[3] De hoogte van de hemel, de diepte van de aarde en het hart van koningen zijn niet te doorgronden.
[4] Haal het schuim van het zilver weg, dan kan de edelsmid er een vat van maken.
[5] Haal de goddeloze weg bij de koning, dan staat zijn troon vast door gerechtigheid.
[6] Zet jezelf niet op de voorgrond bij de koning en ga niet op de plaats van de groten staan.
[7] Het is beter dat men tegen je zegt: Kom hier naar voren, dan dat je vernederd wordt voor de ogen van een edelman.

[8] Ga niet te snel procederen. Wat doe je op het laatst, als je naaste je te schande maakt?

[9] Bepleit je zaak met je naaste zelf, maar verklap het geheim van een ander niet.

[10] Anders zal wie het hoort je uitschelden, en raak je die slechte naam niet meer kwijt.

[11] Een woord dat op het juiste moment gesproken wordt, is als gouden appels op zilveren schalen.

[12] Een wijze terechtwijzing bij een luisterend oor is als een gouden ring en een sieraad van fijn goud.

[13] Een betrouwbare bode is voor wie hem sturen als koele sneeuw op een oogstdag. Hij verfrist het hart van zijn heer.

[14] Wie opschept over een geschenk dat hij niet geeft, is als wolken en wind zonder regen.

[15] Met geduld overtuig je een heerser, en een zachte tong breekt zelfs botten.

[16] Heb je honing gevonden, eet dan genoeg. Eet je te veel, dan spuug je het weer uit.

[17] Kom niet te vaak in het huis van je naaste, anders krijgt hij genoeg van je en gaat hij je haten.

[18] Wie valse getuigenis geeft tegen zijn naaste, is als een strijdhamer, een zwaard en een scherpe pijl.

[19] Vertrouwen op een trouweloos mens in tijden van nood is als een rotte tand en een verzwikte voet.

[20] Wie liedjes zingt bij een treurig hart, is als iemand die een jas uittrekt op een koude dag, als azijn op soda.

[21] Als wie jou haat honger heeft, geef hem dan brood. Heeft hij dorst, geef hem dan water.

[22] Zo stapel je vurige kolen op zijn hoofd, en YHWH zal het je vergelden.

[23] De noordenwind brengt regen, en een tong die stiekem roddelt, brengt boze gezichten.

[24] Beter op een hoek van het dak wonen, dan in een gezamenlijk huis met een ruziënde vrouw.

[25] Goed nieuws uit een ver land is als koud water voor een uitgedroogde keel.
[26] Een rechtvaardige die voor een goddeloze wankelt, is als een vertrapte bron en een vervuilde put.
[27] Te veel honing eten is niet goed, en te veel eer zoeken evenmin.
[28] Een mens die zichzelf niet in bedwang heeft, is als een opengebroken stad zonder muur.

Spreuken 26

[1] Zoals sneeuw in de zomer en regen in de oogsttijd, zo past eer niet bij een dwaas.
[2] Zoals een mus wegfladdert en een zwaluw wegvliegt, zo raakt een vloek zonder reden je niet.
[3] Een zweep is voor het paard, een toom voor de ezel, en een stok voor de rug van dwazen.
[4] Antwoord een dwaas niet naar zijn dwaasheid, anders word je zelf net als hij.
[5] Antwoord een dwaas wel naar zijn dwaasheid, anders vindt hij zichzelf nog wijs.
[6] Wie een boodschap door een dwaas laat brengen, hakt zijn eigen voeten af en drinkt geweld.
[7] Als slappe benen van een kreupele, zo is een spreuk in de mond van dwazen.
[8] Wie een dwaas eer geeft, is als iemand die een steen vastbindt in een slinger.
[9] Als een doorn die in de hand van een dronkaard prikt, zo is een spreuk in de mond van dwazen.
[10] Als een boogschutter die zomaar op iedereen schiet, zo is wie een dwaas of een voorbijganger inhuurt.
[11] Zoals een hond terugkeert naar zijn braaksel, zo herhaalt een dwaas zijn dwaasheid.
[12] Zie je een mens die zichzelf wijs vindt? Van een dwaas is meer te verwachten dan van hem.
[13] Een luiaard zegt: Er loopt een leeuw op de weg, een leeuw op het plein.

[14] Zoals een deur op zijn scharnier draait, zo draait een luiaard op zijn bed.
[15] Een luiaard steekt zijn hand in de schotel, maar is te moe om hem naar zijn mond te brengen.
[16] Een luiaard vindt zichzelf wijzer dan zeven mensen die verstandig antwoorden.
[17] Wie zich kwaad maakt over een ruzie die hem niet aangaat, is als iemand die een hond bij de oren pakt.
[18] Als een dolleman die vuurpijlen en dodelijke pijlen afschiet,
[19] zo is iemand die zijn naaste bedriegt en zegt: Ik maakte toch maar een grapje?
[20] Zonder hout gaat het vuur uit, en zonder roddelaar houdt de ruzie op.
[21] Houtskool doet de gloed oplaaien en hout het vuur. Zo doet een ruziezoeker de twist ontbranden.
[22] De woorden van een roddelaar zijn als lekkere hapjes. Zij glijden naar binnen tot diep in de buik.
[23] Vurige lippen bij een slecht hart zijn als een aarden pot met een laagje zilverglazuur.
[24] Wie haat draagt, verbergt het met zijn lippen, maar van binnen koestert hij bedrog.
[25] Praat hij vriendelijk, geloof hem dan niet, want in zijn hart zitten zeven gruwelen.
[26] Zijn haat gaat schuil achter bedrog, maar zijn slechtheid komt in de vergadering aan het licht.
[27] Wie een kuil graaft, valt erin, en wie een steen omhoog rolt, krijgt die op zich terug.
[28] Een valse tong haat wie zij kapotmaakt, en een gladde mond richt ondergang aan.

Spreuken 27

[1] Schep niet op over de dag van morgen, want je weet niet wat die dag brengt.

[2] Laat een ander je prijzen en niet je eigen mond, een vreemde en niet je eigen lippen.

[3] Een steen is zwaar en zand weegt veel, maar de ergernis om een dwaas weegt zwaarder dan allebei.

[4] Woede is wreed en toorn is een vloedgolf, maar wie houdt stand tegen jaloezie?

[5] Openlijke terechtwijzing is beter dan verborgen liefde.

[6] De wonden van een vriend zijn eerlijk, maar de kussen van wie je haat zijn overvloedig.

[7] Wie genoeg heeft, vertrapt honing, maar voor wie honger heeft, is al het bittere zoet.

[8] Als een vogel die van zijn nest wegdwaalt, zo is een mens die wegdwaalt van zijn plaats.

[9] Olie en reukwerk maken het hart blij, en zo verheugt de raad van een vriend de ziel.

[10] Laat je eigen vriend en de vriend van je vader niet in de steek. Ga niet naar het huis van je broer als het je slecht gaat. Een buur dichtbij is beter dan een broer ver weg.

[11] Wees wijs, mijn zoon, en maak mijn hart blij. Dan kan ik antwoord geven aan wie mij bespot.

[12] Een verstandig mens ziet het gevaar en zoekt dekking, maar onervaren mensen lopen door en moeten boeten.

[13] Neem het kleed van wie borg staat voor een vreemde. Laat hem een pand geven voor een onbekende vrouw.

[14] Wie zijn vriend 's morgens vroeg met luide stem zegent, dat wordt hem als een vloek aangerekend.

[15] Een dak dat blijft lekken op een regendag en een ruziënde vrouw lijken op elkaar.

[16] Wie haar in bedwang wil houden, houdt de wind tegen of grijpt olie met zijn rechterhand.

[17] IJzer scherpt men met ijzer. Zo scherpt de ene mens de ander.

[18] Wie zijn vijgenboom verzorgt, zal zijn vruchten eten. Wie op zijn heer let, wordt geëerd.
[19] Zoals water het gezicht weerspiegelt, zo weerspiegelt het hart van een mens de mens zelf.
[20] Het dodenrijk en het verderf raken nooit verzadigd, en de ogen van een mens evenmin.
[21] De smeltkroes is voor zilver en de oven voor goud, en een mens wordt getoetst aan de lof die hij krijgt.
[22] Al zou je een dwaas stampen in een vijzel, midden tussen het graan, zijn dwaasheid raakt hij niet kwijt.
[23] Zorg dat je je schapen goed kent. Let goed op je kudden.
[24] Want een schat blijft niet eeuwig, en een kroon gaat niet van geslacht op geslacht.
[25] Als het gras verdwijnt en het jonge groen tevoorschijn komt, wordt het bergkruid verzameld.
[26] De lammeren geven je kleding, en de bokken de prijs van een akker.
[27] Er is genoeg geitenmelk als voedsel voor jou, voor je huis en voor je dienstmeisjes.

Spreuken 28

[1] Goddelozen vluchten terwijl niemand hen achtervolgt, maar rechtvaardigen zijn moedig als een jonge leeuw.
[2] Door het onrecht van een land komen er steeds nieuwe heersers, maar door een verstandig en wijs mens blijft de orde bestaan.
[3] Een arm mens die geringe mensen uitbuit, is als een stortbui die alles wegspoelt, zodat er geen brood meer is.
[4] Wie de wet loslaten, prijzen goddelozen, maar wie de wet bewaren, komen tegen hen in verzet.
[5] Slechte mensen begrijpen het recht niet, maar wie YHWH zoeken, begrijpen alles.

[6] Beter een arme die eerlijk leeft, dan iemand die kromme wegen gaat, al is hij rijk.

[7] Wie de wet bewaart, is een verstandige zoon, maar wie omgaat met veelvraten, maakt zijn vader te schande.

[8] Wie zijn bezit vergroot met rente en woeker, verzamelt het voor iemand die zich over de armen ontfermt.

[9] Wie zijn oor afwendt en de wet niet hoort, diens gebed is zelfs een gruwel.

[10] Wie oprechte mensen op een slechte weg brengt, valt zelf in zijn eigen kuil, maar wie onberispelijk zijn, erven het goede.

[11] Een rijk man vindt zichzelf wijs, maar een arme met inzicht kijkt dwars door hem heen.

[12] Als rechtvaardigen juichen, is er grote luister, maar als goddelozen opkomen, gaan de mensen zich verstoppen.

[13] Wie zijn overtredingen verbergt, zal het niet goed gaan, maar wie ze bekent en loslaat, krijgt barmhartigheid.

[14] Gelukkig is de mens die altijd ontzag heeft, maar wie zijn hart verhardt, valt in het kwaad.

[15] Een goddeloze die over een arm volk heerst, is een brullende leeuw en een aanvallende beer.

[16] Een vorst zonder inzicht onderdrukt veel, maar wie oneerlijke winst haat, leeft lang.

[17] Een mens die de dood van een ander op zijn geweten heeft, vlucht tot in het graf. Laat niemand hem tegenhouden.

[18] Wie eerlijk leeft, wordt gered, maar wie kromme wegen gaat, valt ineens.

[19] Wie zijn land bewerkt, heeft brood genoeg, maar wie leeglopers achternaloopt, krijgt armoede genoeg.

[20] Een betrouwbaar mens krijgt veel zegen, maar wie zich haast om rijk te worden, blijft niet ongestraft.

[21] Partijdig zijn is niet goed, en toch doet een mens kwaad om een stuk brood.

[22] Wie zich haast naar rijkdom, heeft een hebzuchtig oog. Hij weet niet dat gebrek hem zal treffen.

[23] Wie een mens terechtwijst, vindt later meer gunst dan wie met zijn tong vleit.
[24] Wie zijn vader of moeder besteelt en zegt: Dat is geen overtreding, is een makker van wie alles verwoest.
[25] Wie hebzuchtig is, roept ruzie op, maar wie op YHWH vertrouwt, krijgt overvloed.
[26] Wie op zijn eigen hart vertrouwt, is een dwaas, maar wie in wijsheid leeft, ontkomt.
[27] Wie aan de armen geeft, komt niets tekort, maar wie zijn ogen afwendt, krijgt veel vervloekingen.
[28] Als goddelozen opkomen, verbergen de mensen zich, maar als zij omkomen, worden rechtvaardigen talrijk.

Spreuken 29

[1] Wie vaak terechtgewezen wordt en toch koppig blijft, wordt plotseling gebroken, zonder genezing.
[2] Als rechtvaardigen groot worden, is het volk blij, maar als een goddeloze heerst, zucht het volk.
[3] Wie van wijsheid houdt, maakt zijn vader blij, maar wie met hoeren omgaat, verkwist zijn bezit.
[4] Een koning houdt een land overeind door recht, maar wie omkoping aanneemt, breekt het af.
[5] Wie zijn naaste vleit, spant een net voor zijn voeten.
[6] In de overtreding van een slecht mens ligt een valstrik, maar een rechtvaardige juicht en is blij.
[7] Een rechtvaardige kent het recht van de armen, maar een goddeloze begrijpt dat inzicht niet.
[8] Spotters zetten een stad in vuur en vlam, maar wijzen keren de woede af.
[9] Als een wijze met een dwaas een zaak uitvecht, is er geen rust, of die nu tekeergaat of lacht.

[10] Bloeddorstige mensen haten wie onberispelijk is, maar oprechte mensen zoeken hem op.

[11] Een dwaas laat al zijn gemoed de vrije loop, maar een wijze houdt zich in.

[12] Als een heerser naar leugentaal luistert, worden al zijn dienaren goddeloos.

[13] Een arme en een uitbuiter komen elkaar tegen. YHWH geeft hun allebei licht in de ogen.

[14] Een koning die de armen trouw recht doet, diens troon staat voor altijd vast.

[15] De stok en de terechtwijzing geven wijsheid, maar een kind dat zijn gang mag gaan, maakt zijn moeder te schande.

[16] Als goddelozen talrijk worden, groeit de overtreding, maar rechtvaardigen zullen hun val zien.

[17] Voed je zoon op, dan geeft hij je rust en schenkt hij je vreugde.

[18] Zonder openbaring raakt een volk losgeslagen, maar gelukkig is wie de wet bewaart.

[19] Een slaaf laat zich niet met woorden alleen opvoeden. Hij begrijpt het wel, maar hij reageert niet.

[20] Zie je een mens die te snel is met zijn woorden? Van een dwaas is meer te verwachten dan van hem.

[21] Wie zijn slaaf van jongs af verwent, ziet hem later als een zoon optreden.

[22] Een driftig mens roept ruzie op, en wie snel woedend wordt, begaat veel overtredingen.

[23] De hoogmoed van een mens vernedert hem, maar wie nederig van geest is, houdt de eer vast.

[24] Wie met een dief deelt, haat zichzelf. Hij hoort de vloek, maar hij zegt niets.

[25] Bang zijn voor mensen legt een valstrik, maar wie op YHWH vertrouwt, staat veilig.

[26] Velen zoeken de gunst van een heerser, maar het recht van een mens komt van YHWH.

[27] Een onrechtvaardig mens is een gruwel voor rechtvaardigen, en wie eerlijk leeft, is een gruwel voor de goddeloze.

Spreuken 30

[1] De woorden van Agur (verzamelaar), de zoon van Jake, uit Massa. De man spreekt tot Ithiël (God is met mij), tot Ithiël en Uchal (ik kan):

[2] Ik ben dommer dan wie ook. Ik heb geen mensenverstand.

[3] Ik heb geen wijsheid geleerd en ken de Heilige niet.

[4] Wie is naar de hemel opgestegen en weer neergedaald? Wie heeft de wind in zijn handen verzameld? Wie heeft het water in een kleed gebonden? Wie heeft alle einden van de aarde vastgezet? Hoe heet Hij, en hoe heet zijn zoon? Weet jij het soms?

[5] Elk woord van God is gelouterd. Hij is een schild voor wie bij Hem schuilen.

[6] Voeg niets aan zijn woorden toe, anders wijst Hij je terecht en blijk je een leugenaar.

[7] Twee dingen vraag ik U. Onthoud ze mij niet voordat ik sterf.

[8] Houd leegte en leugentaal ver van mij. Geef mij geen armoede en geen rijkdom. Geef mij het brood dat ik nodig heb.

[9] Anders word ik te vol en verloochen ik U met de vraag: Wie is YHWH? Of ik word arm en ga stelen, en tast de naam van mijn God aan.

[10] Zwart niet over een slaaf bij zijn heer, anders vervloekt hij je en draag jij de schuld.

[11] Er is een soort mensen dat zijn vader vervloekt en zijn moeder niet zegent.

[12] Er is een soort dat zichzelf rein vindt, maar zijn eigen vuil niet heeft afgewassen.

[13] Er is een soort met hoogmoedige ogen en een trotse blik.

[14] Er is een soort met tanden als zwaarden en kiezen als messen, om de armen van de aarde weg te vreten.

[15] De bloedzuiger heeft twee dochters: Geef, geef! Drie dingen raken nooit verzadigd, ja vier zeggen nooit: Genoeg.

[16] Het dodenrijk, de gesloten moederschoot, de aarde die nooit genoeg water krijgt, en het vuur dat nooit zegt: Genoeg.

17 Een oog dat een vader bespot en niet naar een moeder wil luisteren, wordt door raven uit het dal uitgepikt en door jonge arenden opgegeten.
18 Drie dingen zijn te wonderlijk voor mij, ja vier begrijp ik niet:
19 de weg van een arend in de lucht en de weg van een slang op een rots. Verder de weg van een schip midden op zee en de weg van een man bij een jonge vrouw.
20 Zo gaat het bij een overspelige vrouw: zij eet, veegt haar mond af en zegt: Ik heb niets verkeerds gedaan.
21 Om drie dingen beeft de aarde, ja om vier, die zij niet kan dragen:
22 om een slaaf die koning wordt, om een dwaas die zich volpropt met brood,
23 om een ongeliefde vrouw die trouwt, en om een slavin die de plaats van haar meesteres inneemt.
24 Vier dieren zijn de kleinste op aarde, en toch zijn zij bijzonder wijs:
25 de mieren zijn een zwak volk, en toch leggen zij hun voedsel aan in de zomer.
26 De klipdassen zijn een machteloos volk, en toch bouwen zij hun huis in de rotsen.
27 De sprinkhanen hebben geen koning, en toch trekken zij in geordende zwermen uit.
28 De hagedis kun je met de hand vangen, en toch zit hij in de paleizen van koningen.
29 Drie schrijden statig voort, ja vier hebben een prachtige gang:
30 de leeuw, de held onder de dieren, die voor niets terugdeinst,
31 de haan die trots rondstapt, de bok, en een koning aan het hoofd van zijn leger.
32 Als je dwaas geweest bent door jezelf te verheffen, of als je kwaad bedacht hebt, leg dan je hand op je mond.
33 Want melk karnen geeft boter, de neus knijpen geeft bloed, en woede opwekken geeft ruzie.

Spreuken 31

[1] De woorden van koning Lemuël (behorend aan God), de uitspraak waarmee zijn moeder hem onderwees.

[2] Wat, mijn zoon? Wat, zoon van mijn schoot? Wat, zoon van mijn geloften?

[3] Geef je kracht niet aan vrouwen, en ga niet de weg van wie koningen ten val brengt.

[4] Het past koningen niet, Lemuël, het past koningen niet om wijn te drinken, en heersers niet om naar sterke drank te verlangen.

[5] Anders drinken zij en vergeten zij de wet, en verdraaien zij het recht van alle verdrukten.

[6] Geef sterke drank aan wie ten onder gaat, en wijn aan wie bitter bedroefd is.

[7] Laat hem drinken en zijn armoede vergeten. Laat hem niet meer aan zijn ellende denken.

[8] Doe je mond open voor wie zelf niet kan spreken, voor het recht van allen die dreigen om te komen.

[9] Doe je mond open, spreek rechtvaardig recht en kom op voor wie arm en verdrukt is.

[10] Wie vindt een sterke vrouw? Zij is veel meer waard dan robijnen.

[11] Het hart van haar man vertrouwt op haar, en het zal hem aan niets ontbreken.

[12] Zij doet hem goed en geen kwaad, alle dagen van haar leven.

[13] Zij zoekt wol en vlas en werkt met plezier met haar handen.

[14] Zij is als de schepen van een koopman: zij haalt haar brood van ver.

[15] Zij staat op als het nog nacht is, geeft haar huis te eten en haar dienstmeisjes hun deel.

[16] Zij zet haar zinnen op een akker en koopt die. Van wat zij verdient, plant zij een wijngaard.

[17] Zij omgordt haar middel met kracht en maakt haar armen sterk.

[18] Zij merkt dat haar handel goed gaat. 's Nachts gaat haar lamp niet uit.

[19] Zij strekt haar handen uit naar het spinrokken, en haar vingers houden de spoel vast.
[20] Zij opent haar hand voor wie arm is en strekt haar handen uit naar wie in nood is.
[21] Zij is niet bang voor de sneeuw voor haar huis, want haar hele huis is warm gekleed.
[22] Zij maakt zelf haar dekens. Haar kleding is van fijn linnen en purper.
[23] Haar man is bekend in de poorten, als hij daar zit met de oudsten van het land.
[24] Zij maakt fijne kleden en verkoopt ze. Zij levert gordels aan de koopman.
[25] Kracht en waardigheid zijn haar kleding. Zij lacht om de dag die komt.
[26] Zij doet haar mond open met wijsheid, en op haar tong ligt vriendelijk onderwijs.
[27] Zij let goed op wat er in haar huis gebeurt en eet het brood van de luiheid niet.
[28] Haar kinderen staan op en prijzen haar gelukkig. Ook haar man prijst haar:
[29] Veel vrouwen hebben zich sterk getoond, maar jij overtreft ze allemaal.
[30] Charme is bedrieglijk en schoonheid is vluchtig, maar een vrouw met ontzag voor YHWH wordt geprezen.
[31] Geef haar de vrucht van haar handen. Laat haar werk haar prijzen in de poorten.

Prediker

Prediker 1

[1] De woorden van de Prediker, de zoon van David (geliefde), koning in Jeruzalem.

[2] Lucht en leegte, zegt de Prediker. Lucht en leegte, alles is leeg.

[3] Wat levert het een mens op dat hij zwoegt onder de zon?

[4] Het ene geslacht gaat, het volgende komt, maar de aarde blijft altijd bestaan.

[5] De zon komt op en de zon gaat onder. Zij hijgt terug naar de plaats waar zij opkomt.

[6] De wind gaat naar het zuiden en draait naar het noorden. Rond en rond gaat hij, en steeds keert de wind op zijn baan terug.

[7] Alle beken lopen naar de zee, maar de zee raakt niet vol. Naar de plaats waar de beken heen gaan, gaan zij telkens weer.

[8] Alle dingen zijn zo vermoeiend dat niemand het kan zeggen. Het oog kijkt zich niet vol en het oor luistert zich niet vol.

[9] Wat geweest is, zal er weer zijn. Wat gedaan is, zal weer gedaan worden. Er is niets nieuws onder de zon.

[10] Is er iets waarvan men kan zeggen: Kijk, dit is nieuw? Het was er al in de eeuwen voor ons.

[11] Aan wat vroeger was, denkt niemand meer. En aan wat later komt, zal ook niemand meer denken bij wie daarna leven.

[12] Ik, de Prediker, was koning over Israël (die met God strijdt) in Jeruzalem.

[13] Ik zette mij erop om met wijsheid alles te onderzoeken wat er onder de hemel gebeurt. Dat is een zware bezigheid die God de mensen gegeven heeft om zich mee bezig te houden.

[14] Ik zag alles wat er onder de zon gebeurt. En kijk, het was allemaal lucht en najagen van wind.

15 Wat krom is, kun je niet recht maken, en wat ontbreekt, kun je niet meetellen.
16 Ik zei bij mijzelf: Kijk, ik heb meer wijsheid verzameld dan iedereen die voor mij in Jeruzalem was. Mijn hart heeft veel wijsheid en kennis gezien.
17 Ik zette mij erop om wijsheid en kennis te leren kennen, en ook onzin en dwaasheid. Ik merkte dat ook dat najagen van wind is.
18 Want bij veel wijsheid is veel verdriet, en wie kennis vermeerdert, vermeerdert pijn.

Prediker 2

1 Ik zei bij mijzelf: Kom, ik zal je op de proef stellen met plezier. Geniet van het goede. Maar kijk, ook dat was leegte.
2 Over het lachen zei ik: Onzin. En over de vreugde: Wat schiet je ermee op?
3 Ik probeerde mijn lichaam met wijn op te vrolijken, terwijl mijn hart zich toch door wijsheid liet leiden. Ik hield vast aan de dwaasheid tot ik zou zien wat goed is voor mensen onder de hemel, al de dagen van hun leven.
4 Ik pakte grote dingen aan. Ik bouwde huizen voor mijzelf en plantte wijngaarden.
5 Ik legde tuinen en parken aan en plantte er allerlei vruchtbomen in.
6 Ik maakte waterbekkens om er een bos met jonge bomen mee te besproeien.
7 Ik kocht slaven en slavinnen, en er werden er ook bij mij thuis geboren. Ook had ik meer runderen en schapen dan iedereen die voor mij in Jeruzalem was.
8 Ik verzamelde zilver en goud, en de schatten van koningen en gewesten. Ik nam zangers en zangeressen in dienst, en alles waar mensen van genieten: vrouwen in overvloed.
9 Zo werd ik groot, groter dan iedereen die voor mij in Jeruzalem was. Ook bleef mijn wijsheid bij mij.
10 Alles wat mijn ogen verlangden, heb ik mij gegeven. Ik hield mijn hart van geen enkel plezier af. Mijn hart genoot van al mijn werk, en dat was mijn deel van al mijn zwoegen.

[11] Toen keek ik naar alles wat mijn handen gemaakt hadden en naar het werk waaraan ik gezwoegd had. Kijk, het was allemaal lucht en najagen van wind, en er is geen winst onder de zon.
[12] Daarna keek ik naar wijsheid en naar onzin en dwaasheid. Wat kan de man doen die na de koning komt? Hij doet wat al lang gedaan is.
[13] Toen zag ik dat wijsheid meer oplevert dan dwaasheid, zoals licht meer oplevert dan duisternis.
[14] De wijze heeft zijn ogen in zijn hoofd, maar de dwaas loopt in het donker. Toch merkte ik dat hun beiden hetzelfde overkomt.
[15] Daarom zei ik bij mijzelf: Wat de dwaas overkomt, overkomt ook mij. Waarom ben ik dan zo wijs geweest? En ik dacht dat ook dat leegte was.
[16] Want aan de wijze wordt niet langer gedacht dan aan de dwaas. In de dagen die komen, is alles allang vergeten. Hoe kan het dat de wijze net zo sterft als de dwaas?
[17] Daarom kreeg ik een hekel aan het leven, want het werk dat onder de zon gedaan wordt, vond ik slecht. Het is allemaal lucht en najagen van wind.
[18] Ik kreeg ook een hekel aan al mijn gezwoeg onder de zon, omdat ik het moet achterlaten aan de mens die na mij komt.
[19] En wie weet of die wijs zal zijn of dwaas? Toch krijgt hij de macht over alles waarvoor ik gezwoegd en wijs gehandeld heb onder de zon. Ook dat is leegte.
[20] Daarom liet ik mijn hart wanhopen over al het werk waarvoor ik gezwoegd had onder de zon.
[21] Want er is een mens die zwoegt met wijsheid, kennis en bekwaamheid. Toch moet hij zijn deel overlaten aan iemand die er niet voor gewerkt heeft. Ook dat is leegte en een groot kwaad.
[22] Wat houdt een mens over van al zijn gezwoeg en van de onrust in zijn hart waarmee hij zwoegt onder de zon?
[23] Al zijn dagen zijn vol pijn en zijn bezigheid is verdriet. Zelfs 's nachts komt zijn hart niet tot rust. Ook dat is leegte.
[24] Er is voor een mens niets beters dan eten en drinken en van het goede genieten bij zijn werk. Ook dat, zag ik, komt uit de hand van God.

25 Want wie kan eten en wie kan genieten zonder Hem?

26 Aan de mens die Hem bevalt, geeft Hij wijsheid, kennis en vreugde. Maar de zondaar geeft Hij de taak om te verzamelen en op te stapelen, en dat gaat naar wie God bevalt. Ook dat is leegte en najagen van wind.

Prediker 3

1 Alles heeft zijn tijd, en elk voornemen onder de hemel heeft zijn uur.

2 Er is een tijd om geboren te worden en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om te oogsten.

3 Een tijd om te doden en een tijd om te genezen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.

4 Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.

5 Een tijd om stenen weg te gooien en een tijd om stenen te verzamelen. Een tijd om te omhelzen en een tijd om dat niet te doen.

6 Een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te gooien.

7 Een tijd om te scheuren en een tijd om te naaien, een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken.

8 Een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten, een tijd van oorlog en een tijd van vrede.

9 Wat levert het een werker op waarvoor hij zwoegt?

10 Ik heb de bezigheid gezien die God de mensen gegeven heeft om zich mee bezig te houden.

11 Hij heeft alles mooi gemaakt op zijn tijd. Ook heeft Hij de eeuwigheid in hun hart gelegd, maar zonder dat een mens het werk van God kan doorgronden, van begin tot eind.

12 Ik heb gemerkt dat er voor hen niets beters is dan blij te zijn en goed te doen in hun leven.

[13] Ook dat ieder mens eet en drinkt en geniet van al zijn werk. Dat is een gave van God.
[14] Ik weet dat alles wat God doet, voor altijd blijft. Er valt niets aan toe te voegen en niets van af te doen. God doet dat, zodat de mensen ontzag voor Hem hebben.
[15] Wat er is, was er al. Wat komen zal, is er allang geweest. En God zoekt weer op wat voorbij is.
[16] Verder zag ik onder de zon: op de plaats van het recht was onrecht, en op de plaats van de gerechtigheid was onrecht.
[17] Ik zei bij mijzelf: God zal de rechtvaardige en de goddeloze oordelen, want er is een tijd voor elk voornemen en voor elk werk.
[18] Ik zei bij mijzelf over de mensen: God stelt hen op de proef, zodat zij zien dat zij op zichzelf niet meer zijn dan dieren.
[19] Want wat de mensen overkomt, overkomt ook de dieren. Hun overkomt hetzelfde. Zoals de een sterft, zo sterft de ander. Zij hebben allemaal dezelfde adem, en de mens is niet meer dan het dier. Alles is leegte.
[20] Zij gaan allemaal naar één plaats. Zij komen allemaal uit het stof en keren allemaal terug tot stof.
[21] Wie weet of de adem van de mensen omhoog gaat en de adem van de dieren omlaag, de aarde in?
[22] Zo zag ik dat er niets beters is dan dat een mens geniet van zijn werk, want dat is zijn deel. Wie zal hem laten zien wat er na hem gebeurt?

Prediker 4

[1] Daarna keek ik naar alle onderdrukking die er onder de zon gebeurt. Kijk, daar waren de tranen van wie onderdrukt worden, en niemand troostte hen. Hun onderdrukkers hadden de macht, en zij hadden geen trooster.
[2] Daarom prees ik de doden, die al gestorven zijn, gelukkiger dan de levenden, die nu nog leven.
[3] Maar beter dan die beiden is wie er nog niet is en het slechte werk niet gezien heeft dat onder de zon gebeurt.

[4] Verder zag ik dat al het zwoegen en alle bekwaamheid in het werk voortkomen uit afgunst tussen mensen. Ook dat is leegte en najagen van wind.

[5] De dwaas vouwt zijn handen en eet zijn eigen vlees op.

[6] Beter een hand vol rust, dan twee vuisten vol gezwoeg en najagen van wind.

[7] Ik keek opnieuw en zag leegte onder de zon.

[8] Er is iemand die helemaal alleen is, zonder zoon en zonder broer. Toch komt er geen einde aan zijn gezwoeg, en zijn ogen krijgen geen genoeg van rijkdom. Voor wie zwoeg ik dan, en onthoud ik mijzelf het goede? Ook dat is leegte en een zware bezigheid.

[9] Twee zijn beter dan één, want samen krijgen zij een goede beloning voor hun werk.

[10] Als zij vallen, helpt de een de ander overeind. Maar wee de een die valt zonder een tweede om hem op te helpen.

[11] Ook als er twee bij elkaar liggen, hebben zij het warm. Maar hoe wordt iemand alleen warm?

[12] Als iemand de een overweldigt, houden de twee samen stand. Een driedubbel snoer breekt niet zo snel.

[13] Beter een arme en wijze jongen, dan een oude en dwaze koning die zich niet meer laat waarschuwen.

[14] Want de een komt uit de gevangenis en wordt koning, terwijl de ander in zijn koninkrijk geboren werd en arm wordt.

[15] Ik zag iedereen die onder de zon leeft, meelopen met die jongen, de tweede, die zijn plaats zou innemen.

[16] Er kwam geen einde aan al het volk dat voor hen uit ging. Toch zullen wie na hem komen niet blij met hem zijn. Ook dat is leegte en najagen van wind.

[17] Let op je voeten als je naar het huis van God gaat. Kom liever dichtbij om te luisteren dan om als dwazen een offer te brengen. Zij weten niet eens dat zij kwaad doen.

Prediker 5

[1] Wees niet te snel met je mond en laat je hart geen woord haasten voor God. Want God is in de hemel en jij bent op de aarde. Laat je woorden daarom weinig zijn.

[2] Want zoals een droom komt door veel bezigheid, zo komen dwaze woorden door veel praten.

[3] Als je God iets belooft, stel het dan niet uit om het te betalen. Hij houdt niet van dwazen. Betaal wat je belooft.

[4] Het is beter niets te beloven dan iets te beloven en het niet te betalen.

[5] Laat je mond je niet tot zonde brengen. Zeg niet tegen de bode: Het was een vergissing. Waarom zou God boos worden om jouw woorden en het werk van je handen vernietigen?

[6] Want bij veel dromen en veel woorden is veel leegte. Heb daarom ontzag voor God.

[7] Als je in een gewest ziet dat armen onderdrukt worden en dat recht en gerechtigheid geroofd worden, verbaas je dan niet. Want boven de hoge staat een hogere, en boven hen staan er nog hogeren.

[8] Voor iedereen geldt de opbrengst van het land. Zelfs een koning wordt door de akker gediend.

[9] Wie van geld houdt, krijgt nooit genoeg geld. Wie van rijkdom houdt, krijgt nooit genoeg opbrengst. Ook dat is leegte.

[10] Als het bezit toeneemt, nemen ook de eters toe. Wat heeft de eigenaar er dan aan, behalve dat zijn ogen ernaar kijken?

[11] De slaap van een arbeider is zoet, of hij nu weinig of veel gegeten heeft. Maar de overvloed van een rijke laat hem niet slapen.

[12] Er is een pijnlijk kwaad dat ik zag onder de zon: rijkdom die de eigenaar bewaart tot zijn eigen schade.

[13] Of die rijkdom gaat verloren door een tegenslag, en als hij een zoon krijgt, heeft hij niets meer in zijn hand.

[14] Zoals hij uit de buik van zijn moeder kwam, zo gaat hij naakt weer terug. Van zijn gezwoeg neemt hij niets mee in zijn hand.

[15] Ook dat is een pijnlijk kwaad: precies zoals hij kwam, gaat hij weg. Wat levert het hem op dat hij voor de wind gezwoegd heeft?

[16] Al zijn dagen at hij in het donker, met veel verdriet, ziekte en woede.

[17] Kijk, dit is wat ik goed en mooi vond: eten en drinken en genieten van al het werk waaraan je zwoegt onder de zon. Doe dat al de dagen van je leven die God je geeft. Dat is je deel.

[18] God geeft een mens soms rijkdom en bezit. Geeft Hij hem ook de macht om ervan te eten en zijn deel te nemen, dan is dat een gave van God.

[19] Zo iemand denkt niet veel aan de dagen van zijn leven, want God antwoordt hem met vreugde in zijn hart.

Prediker 6

[1] Er is een kwaad dat ik zag onder de zon, en het komt veel voor bij de mensen.

[2] God geeft een man rijkdom, bezit en eer, zodat hem niets ontbreekt van alles wat hij verlangt. Maar God geeft hem niet de macht om ervan te eten, en een vreemde eet het op. Dat is leegte en een pijnlijk kwaad.

[3] Stel dat een man honderd kinderen krijgt en vele jaren leeft, zodat zijn dagen talrijk worden. Maar hij geniet niet van het goede en krijgt geen begrafenis. Dan zeg ik dat een doodgeboren kind beter af is.

[4] Want dat kind komt in leegte en gaat in duisternis weg, en in duisternis blijft zijn naam bedekt.

[5] Het heeft de zon niet gezien en niets geweten. Het heeft meer rust dan die man.

[6] Al leefde die man tweeduizend jaar zonder het goede te zien, gaan zij niet allebei naar één plaats?

[7] Al het zwoegen van een mens is voor zijn mond, en toch raakt zijn verlangen niet vervuld.

[8] Wat heeft een wijze dan meer dan een dwaas? Wat heeft een arme eraan die weet hoe je onder de levenden moet leven?

[9] Beter is wat je ogen zien dan wat je verlangen najaagt. Ook dat is leegte en najagen van wind.

[10] Wat er is, is allang bij name genoemd. Het is bekend wat een mens is: hij kan niet procederen met wie sterker is dan hij.

[11] Hoe meer woorden, hoe meer leegte. Wat heeft een mens daaraan?

[12] Want wie weet wat goed is voor een mens in dit leven, in de weinige dagen van zijn leegte, die hij doorbrengt als een schaduw? Wie vertelt een mens wat er na hem komt onder de zon?

Prediker 7

[1] Beter een goede naam dan goede olie, en de dag van je sterven beter dan de dag van je geboorte.

[2] Beter naar een rouwhuis gaan dan naar een feesthuis. Daar zie je het einde van ieder mens, en wie leeft, neemt dat ter harte.

[3] Verdriet is beter dan lachen, want door een bedroefd gezicht wordt het hart beter.

[4] Het hart van wijzen is in het rouwhuis, maar het hart van dwazen in het huis van de vreugde.

[5] Het is beter naar de terechtwijzing van een wijze te luisteren dan naar het lied van dwazen.

[6] Want zoals doorns knetteren onder een pot, zo is het lachen van een dwaas. Ook dat is leegte.

[7] Afpersing maakt zelfs een wijze dol, en omkoping bederft het hart.

[8] Het einde van een zaak is beter dan het begin. Geduldig zijn is beter dan hoogmoedig zijn.

[9] Word niet snel kwaad van geest, want woede rust in de boezem van dwazen.

[10] Zeg niet: Hoe komt het dat vroeger alles beter was? Die vraag stel je niet uit wijsheid.

[11] Wijsheid is goed, net als een erfdeel, en zij geeft voordeel aan wie de zon zien.
[12] Want wijsheid geeft schaduw en geld geeft schaduw, maar het voordeel van kennis is dat wijsheid haar bezitter in leven houdt.
[13] Kijk naar het werk van God. Wie kan recht maken wat Hij krom gemaakt heeft?
[14] Geniet van het goede op de goede dag, en kijk goed op de dag van tegenspoed. God heeft de een naast de ander gemaakt, zodat een mens niet ontdekt wat er na hem komt.
[15] Dit alles heb ik gezien in de dagen van mijn leegte. Er is een rechtvaardige die omkomt ondanks zijn rechtvaardigheid, en een goddeloze die lang leeft ondanks zijn slechtheid.
[16] Wees niet al te rechtvaardig en houd jezelf niet al te wijs. Waarom zou je jezelf verwoesten?
[17] Wees ook niet al te goddeloos en wees geen dwaas. Waarom zou je sterven voor je tijd?
[18] Het is goed dat je aan het ene vasthoudt en het andere niet loslaat. Wie ontzag heeft voor God, ontkomt aan allebei.
[19] Wijsheid maakt een wijze sterker dan tien machthebbers in een stad.
[20] Er is werkelijk geen mens op aarde die alleen maar goed doet en nooit zondigt.
[21] Let ook niet op alles wat men zegt, anders hoor je nog dat je knecht je vervloekt.
[22] Want je hart weet zelf hoe vaak jij anderen vervloekt hebt.
[23] Dit alles heb ik met wijsheid onderzocht. Ik zei: Ik zal wijs worden, maar zij bleef ver van mij.
[24] Wat ver weg is en heel diep, wie zal dat vinden?
[25] Ik zette mij ertoe om wijsheid en samenhang te zoeken en te onderzoeken. Ook wilde ik leren hoe dom de goddeloosheid is en hoe dwaas de onzin.
[26] Ik vond iets bitterder dan de dood: de vrouw wier hart een net en een fuik is en wier handen boeien zijn. Wie God bevalt, ontkomt aan haar, maar de zondaar wordt door haar gevangen.

[27] Kijk, dit heb ik gevonden, zegt de Prediker: het ene bij het andere gelegd om de samenhang te vinden.
[28] Wat mijn ziel nog zoekt, heb ik niet gevonden. Eén man uit duizend heb ik gevonden, maar onder al die vrouwen niet één.
[29] Kijk, alleen dit heb ik gevonden: God heeft de mens recht gemaakt, maar zij hebben allerlei streken bedacht.

Prediker 8

[1] Wie is als de wijze? Wie kent de uitleg van de dingen? De wijsheid van een mens laat zijn gezicht stralen en verzacht zijn strenge blik.
[2] Houd je aan het bevel van de koning, vanwege de eed die je bij God gezworen hebt.
[3] Ga niet overhaast bij hem weg en blijf niet bij een slechte zaak staan. Hij doet immers alles wat hij wil.
[4] Waar het woord van de koning is, is macht. Wie zegt er tegen hem: Wat doet u daar?
[5] Wie het gebod bewaart, krijgt geen kwaad te zien. Het hart van een wijze kent tijd en manier.
[6] Want voor elk voornemen is er een tijd en een manier, en het kwaad van een mens drukt zwaar op hem.
[7] Hij weet immers niet wat er komen gaat. Wie kan hem vertellen wanneer het gebeurt?
[8] Geen mens heeft macht over de adem om die vast te houden, en niemand heeft macht over de dag van zijn dood. In die strijd is geen verlof, en goddeloosheid redt haar meester niet.
[9] Dit alles heb ik gezien toen ik mijn hart richtte op alles wat er onder de zon gebeurt. Soms heeft de ene mens macht over de andere, tot diens schade.
[10] Ook zag ik goddelozen begraven worden en tot rust komen. Maar wie goed deden, moesten weg uit de heilige plaats en werden vergeten in de stad. Ook dat is leegte.

[11] Omdat het vonnis over een slechte daad niet snel wordt uitgevoerd, is het hart van de mensen vol plannen om kwaad te doen.
[12] Een zondaar doet soms honderd keer kwaad en leeft toch lang. Toch weet ik dat het goed zal gaan met wie ontzag voor God hebben.
[13] Maar het zal de goddeloze niet goed gaan. Hij zal zijn dagen niet verlengen, maar zijn als een schaduw, omdat hij geen ontzag heeft voor God.
[14] Er is nog een leegte die op aarde gebeurt: er zijn rechtvaardigen die krijgen wat goddelozen verdienen, en goddelozen die krijgen wat rechtvaardigen verdienen. Ik zeg dat ook dat leegte is.
[15] Daarom prees ik de vreugde, want een mens heeft onder de zon niets beters dan eten, drinken en blij zijn. Dat gaat met hem mee bij zijn werk, de dagen van zijn leven die God hem geeft onder de zon.
[16] Ik zette mijn hart erop om wijsheid te leren kennen. Ik keek naar de bezigheid die op aarde gebeurt, waarbij mensen dag en nacht de slaap niet in hun ogen krijgen.
[17] Toen zag ik heel het werk van God. Een mens kan niet doorgronden wat er onder de zon gebeurt. Hoe hij ook zwoegt om het te zoeken, hij vindt het niet. En al zegt een wijze dat hij het weet, hij kan het toch niet doorgronden.

Prediker 9

[1] Dit alles heb ik in mijn hart gelegd om het goed te begrijpen. De rechtvaardigen en de wijzen en hun werken zijn in Gods hand. Ook liefde en haat kent de mens niet van wat voor hem ligt.
[2] Iedereen overkomt hetzelfde: de rechtvaardige en de goddeloze, de goede en de reine en de onreine. Wie offert en wie niet offert, de goede en de zondaar, wie zweert en wie bang is voor een eed.
[3] Dit is een kwaad bij alles wat onder de zon gebeurt: iedereen overkomt hetzelfde. Het hart van de mensen is vol boosheid, en hun leven zit vol onzinnigheid. Daarna gaan zij naar de doden.
[4] Wie nog bij de levenden hoort, heeft hoop. Want een levende hond is beter dan een dode leeuw.

[5] De levenden weten dat zij zullen sterven, maar de doden weten helemaal niets. Zij krijgen geen loon meer, en hun naam raakt vergeten.

[6] Hun liefde, hun haat en hun jaloezie zijn al verdwenen. Zij hebben geen deel meer aan alles wat onder de zon gebeurt.

[7] Ga dan, eet je brood met vreugde en drink je wijn met een blij hart. Want God heeft al een behagen in je werk.

[8] Laat je kleren altijd wit zijn en laat op je hoofd de olie niet ontbreken.

[9] Geniet van het leven met de vrouw van wie je houdt. Doe dat al de dagen van je lege leven die God je onder de zon geeft. Dat is je deel in dit leven en in je werk.

[10] Alles wat je hand vindt om te doen, doe dat met je kracht. Want in het graf waar je heen gaat, is geen werk, geen plan, geen kennis en geen wijsheid.

[11] Ik keek opnieuw onder de zon. De snelste wint de wedloop niet en de held wint de strijd niet. De wijze heeft niet altijd eten, de verstandige niet altijd rijkdom en de kundige niet altijd gunst. Tijd en toeval overkomen hen allemaal.

[12] Ook weet de mens zijn tijd niet. Zoals vissen gevangen worden in een dodelijk net en vogels in een strik, zo worden ook mensen verstrikt. Dat gebeurt op een kwade tijd die plotseling over hen komt.

[13] Ook dit heb ik onder de zon aan wijsheid gezien, en het maakte diepe indruk op mij.

[14] Er was een kleine stad met weinig inwoners. Een grote koning trok ertegen op, omsingelde haar en bouwde grote belegeringswerken.

[15] In die stad woonde een arme wijze man. Hij redde de stad door zijn wijsheid, maar niemand dacht meer aan die arme man.

[16] Toen zei ik: Wijsheid is beter dan kracht. Toch veracht men de wijsheid van een arme en luistert men niet naar zijn woorden.

[17] Rustig gesproken woorden van wijzen kun je beter horen dan het geschreeuw van een heerser over dwazen.

[18] Wijsheid is beter dan wapens, maar één zondaar bederft veel goeds.

Prediker 10

[1] Een dode vlieg laat de zalf van de zalfmaker stinken en gisten. Zo doet een beetje dwaasheid met iemand die kostbaar is door wijsheid en eer.

[2] Het hart van een wijze wijst hem naar rechts, maar het hart van een dwaas naar links.

[3] Zelfs als een dwaas over de weg loopt, ontbreekt hem verstand. Tegen iedereen laat hij merken dat hij dwaas is.

[4] Als de woede van een heerser tegen je opkomt, verlaat dan je plaats niet. Kalmte voorkomt grote fouten.

[5] Er is nog een kwaad dat ik onder de zon zag, een misgreep die van een machthebber uitgaat.

[6] Een dwaas krijgt een hoge plaats, maar rijken zitten in de laagte.

[7] Ik heb knechten te paard gezien en vorsten die als knechten te voet gingen.

[8] Wie een kuil graaft, valt erin. Wie een muur doorbreekt, wordt door een slang gebeten.

[9] Wie stenen wegdraagt, doet zichzelf pijn. Wie hout klooft, loopt gevaar.

[10] Wordt het ijzer stomp en slijpt hij de snede niet, dan moet hij meer kracht gebruiken. Wijsheid heeft het voordeel dat zij iets goed maakt.

[11] Als de slang al gebeten heeft voordat er bezworen is, heeft de beste slangenbezweerder er niets meer aan.

[12] De woorden uit de mond van een wijze zijn aangenaam, maar de lippen van een dwaas verslinden hemzelf.

[13] Zijn eerste woorden zijn dwaasheid, en zijn laatste woorden zijn kwaadaardige waanzin.

[14] Een dwaas maakt veel woorden. Toch weet geen mens wat er gebeuren zal. Wie vertelt hem wat er na hem komt?

[15] Het gezwoeg van dwazen maakt hen moe, want zij weten niet eens de weg naar de stad.

[16] Wee jou, land, waarvan de koning een kind is en de vorsten al in de ochtend eten!

17 Gelukkig ben jij, land, waarvan de koning een zoon van edelen is. Daar eten de vorsten op tijd, om sterk te zijn en niet om te drinken.
18 Door grote luiheid zakt het dak in, en door slappe handen gaat het huis lekken.
19 Men houdt maaltijden om te lachen, en wijn maakt het leven blij. Geld geeft antwoord op alles.
20 Vervloek de koning niet, zelfs niet in je gedachten. Vervloek een rijke niet in je slaapkamer. Want een vogel van de hemel zou het geluid meenemen en een gevleugelde zou het woord doorvertellen.

Prediker 11

1 Werp je brood uit op het water, want na vele dagen zul je het terugvinden.
2 Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht. Want je weet niet welk kwaad er op de aarde komt.
3 Als de wolken vol zijn, storten zij regen uit op de aarde. En valt een boom naar het zuiden of naar het noorden, dan blijft hij liggen waar hij valt.
4 Wie op de wind let, zal niet zaaien. Wie naar de wolken kijkt, zal niet maaien.
5 Je weet niet welke weg de wind gaat, en niet hoe de botjes groeien in de buik van een zwangere vrouw. Zo ken je ook het werk van God niet, die alles maakt.
6 Zaai je zaad in de ochtend en laat je hand tegen de avond niet rusten. Want je weet niet wat lukt, dit of dat, of dat het allebei goed is.
7 Het licht is zoet, en het is goed voor de ogen om de zon te zien.
8 Leeft een mens veel jaren, laat hij dan in die alle blij zijn. Maar laat hij ook denken aan de dagen van de duisternis, want die zullen talrijk zijn. Alles wat komt, is leegte.
9 Wees blij, jongeman, in je jeugd, en laat je hart plezier hebben in je jonge dagen. Ga de wegen van je hart en volg wat je ogen zien. Maar weet dat God je over dit alles zal oordelen.
10 Doe daarom de ergernis weg uit je hart en houd het kwaad weg van je lichaam. Want jeugd en jonge jaren zijn leegte.

Prediker 12

[1] Denk aan je Schepper in de dagen van je jeugd. Doe dat voordat de slechte dagen komen en de jaren waarvan je zegt: Ik vind er niets meer aan.

[2] Doe dat voordat de zon, het licht, de maan en de sterren donker worden en de wolken terugkomen na de regen.

[3] Dan beven de wachters van het huis en krommen de sterke mannen zich. De maalsters houden op, want zij zijn te weinig geworden. Wie door de vensters kijken, zien niets meer.

[4] De deuren naar de straat gaan dicht en het geluid van de molen wordt zacht. Men staat op bij de stem van een vogeltje, en alle zangeressen klinken gedempt.

[5] Men wordt bang voor de hoogte en ziet gevaren op de weg. De amandelboom bloeit, de sprinkhaan sleept zich voort en de lust vergaat. Want de mens gaat naar zijn eeuwige huis, en op straat lopen de rouwklagers.

[6] Denk aan Hem voordat het zilveren koord losraakt en de gouden schaal breekt. Denk aan Hem voordat de kruik bij de bron stukvalt en het rad bij de put in stukken breekt.

[7] Dan keert het stof terug naar de aarde, zoals het was, en keert de geest terug naar God, die hem gegeven heeft.

[8] De Prediker zegt: Leegte van de leegtes, alles is leegte!

[9] De Prediker was wijs. Daarom leerde hij het volk ook kennis. Hij lette op, deed onderzoek en zette veel spreuken op orde.

[10] De Prediker zocht naar mooie woorden, en wat hij opschreef is eerlijk: woorden van waarheid.

[11] De woorden van wijzen zijn als prikkels, als spijkers die diep zijn ingeslagen. Zij komen van de verzamelaars en zijn gegeven door de ene Herder.

[12] En verder, mijn zoon, wees gewaarschuwd. Aan het maken van veel boeken komt geen einde, en veel lezen maakt je lichaam moe.

[13] Het slot van alles wat gehoord is: heb ontzag voor God en houd je aan Zijn geboden. Dat geldt voor ieder mens.

14 Want God zal elk werk beoordelen, ook alles wat verborgen is, goed of kwaad.

Hooglied

Hooglied 1

[1] Het Hooglied, dat van Salomo (vrede) is.

[2] Laat hij mij kussen met de kussen van zijn mond! Want jouw liefde is beter dan wijn.

[3] Je oliën geuren heerlijk. Je naam is als uitgegoten olie. Daarom houden de meisjes van je.

[4] Trek mij mee, dan lopen wij achter je aan! De koning heeft mij in zijn kamers gebracht. Wij zullen blij zijn en ons in jou verheugen. Wij prijzen jouw liefde meer dan wijn. Terecht houden zij van je.

[5] Ik ben donker en toch mooi, meisjes van Jeruzalem, als de tenten van Kedar (donker), als de gordijnen van Salomo.

[6] Kijk mij niet aan omdat ik donker ben, want de zon heeft mij verbrand. De zonen van mijn moeder waren kwaad op mij. Zij zetten mij bij de wijngaarden. Mijn eigen wijngaard heb ik niet bewaakt.

[7] Vertel mij, jij van wie ik zoveel houd, waar je weidt en waar je de kudde in de middag laat rusten. Waarom zou ik rondlopen met een sluier bij de kudden van je vrienden?

[8] Als je het niet weet, mooiste van alle vrouwen, ga dan in de sporen van de schapen. Laat je geiten weiden bij de tenten van de herders.

[9] Mijn vriendin, ik vergelijk je met een merrie voor de wagens van Farao.

[10] Je wangen staan mooi tussen de kettinkjes, je hals in de snoeren van parels.

[11] Wij zullen gouden kettinkjes voor je maken, met zilveren stipjes.

[12] Zolang de koning aan zijn tafel zit, geeft mijn nardus haar geur.

[13] Mijn liefste is voor mij een bundeltje mirre, dat tussen mijn borsten rust.

[14] Mijn liefste is voor mij een tros hennabloemen uit de wijngaarden van En-gedi.

15 Kijk, je bent mooi, mijn vriendin. Kijk, je bent mooi. Je ogen zijn duiven.

16 Kijk, jij bent mooi, mijn liefste, echt heerlijk. Ons bed is groen.

17 De balken van ons huis zijn ceders, onze zoldering is van cipressen.

Hooglied 2

1 Ik ben een roos van Saron, een lelie van de dalen.

2 Als een lelie tussen de distels, zo is mijn vriendin tussen de meisjes.

3 Als een appelboom tussen de bomen van het bos, zo is mijn liefste tussen de jongens. Ik zit graag in zijn schaduw, en zijn vrucht is zoet voor mijn mond.

4 Hij bracht mij in het wijnhuis, en zijn vlag boven mij is liefde.

5 Houd mij overeind met rozijnenkoeken, verkwik mij met appels, want ik ben ziek van liefde.

6 Zijn linkerhand ligt onder mijn hoofd, en zijn rechterhand omhelst mij.

7 Ik bezweer jullie, meisjes van Jeruzalem, bij de gazellen en de hinden van het veld: maak de liefde niet wakker voordat zij het zelf wil.

8 Dat is de stem van mijn liefste! Kijk, daar komt hij, springend over de bergen, huppelend over de heuvels.

9 Mijn liefste lijkt op een gazelle of een jong hert. Kijk, hij staat achter onze muur. Hij kijkt door de vensters en tuurt door de traliën.

10 Mijn liefste antwoordt en zegt tegen mij: Sta op, mijn vriendin, mijn mooiste, en kom mee!

11 Want kijk, de winter is voorbij en de regentijd is over.

12 De bloemen komen tevoorschijn in het land, de tijd van zingen breekt aan, en in ons land klinkt de tortelduif.

13 De vijgenboom geeft zijn eerste vijgen, en de bloeiende wijnstokken geuren. Sta op, mijn vriendin, mijn mooiste, en kom mee!

14 Mijn duif in de kloven van de rots, in de schuilhoek van de steile wand, laat mij je gezicht zien en je stem horen. Want je stem is zoet en je gezicht is mooi.

15 Vang de vossen voor ons, de kleine vossen die de wijngaarden vernielen, want onze wijngaarden staan in bloei.

16 Mijn liefste is van mij en ik ben van hem. Hij weidt tussen de lelies.

17 Tot de dag aanbreekt en de schaduwen vluchten: kom terug, mijn liefste, als een gazelle of een jong hert op de bergen van Bether.

Hooglied 3

1 In de nacht zocht ik op mijn bed hem van wie ik zoveel houd. Ik zocht hem, maar ik vond hem niet.

2 Ik sta op en ga de stad rond, door de wijken en de straten. Ik zoek hem van wie ik zoveel houd. Ik zocht hem, maar ik vond hem niet.

3 De wachters die de stad rondgingen, vonden mij. Ik vroeg hun of zij hem gezien hadden van wie ik zoveel houd.

4 Nauwelijks was ik hun voorbij, of ik vond hem van wie ik zoveel houd. Ik hield hem vast en liet hem niet gaan. Zo bracht ik hem in het huis van mijn moeder, in de kamer van wie mij gebaard heeft.

5 Ik bezweer jullie, meisjes van Jeruzalem, bij de gazellen en de hinden van het veld: maak de liefde niet wakker voordat zij het zelf wil.

6 Wie komt daar uit de woestijn omhoog, als zuilen van rook, geurend van mirre en wierook, van alle poeders van de koopman?

7 Kijk, dat is de draagstoel van Salomo (vrede). Zestig helden uit Israël (die met God strijdt) staan eromheen.

8 Zij dragen allemaal een zwaard en zijn geoefend voor de strijd. Ieder heeft zijn zwaard op de heup vanwege de schrik van de nacht.

9 Koning Salomo heeft voor zichzelf een draagkoets gemaakt van hout uit de Libanon.

10 De stijlen maakte hij van zilver, de bodem van goud en de zitting van purper. Van binnen was zij bekleed met liefde van de meisjes van Jeruzalem.

11 Kom naar buiten, meisjes van Sion, en kijk naar koning Salomo. Hij draagt de kroon waarmee zijn moeder hem kroonde op zijn bruiloftsdag, op de dag dat zijn hart blij was.

Hooglied 4

[1] Kijk, je bent mooi, mijn vriendin, kijk, je bent mooi. Je ogen zijn duiven achter je sluier. Je haar is als een kudde geiten die van de berg Gilead afdaalt.

[2] Je tanden zijn als pas geschoren schapen die uit het waterbad komen. Ze gaan twee aan twee, en niet één ontbreekt.

[3] Je lippen zijn als een scharlaken draad, en je mond is lieflijk. Je slapen achter je sluier zijn als een halve granaatappel.

[4] Je hals is als de toren van David (geliefde), gebouwd met rijen stenen. Er hangen duizend schilden aan, allemaal schilden van helden.

[5] Je borsten zijn als twee jongen, een tweeling van een gazelle, die tussen de lelies weiden.

[6] Tot de dag aanbreekt en de schaduwen vluchten, zal ik naar de berg van de mirre gaan, naar de heuvel van de wierook.

[7] Je bent helemaal mooi, mijn vriendin, er is geen gebrek aan jou.

[8] Kom met mij mee van de Libanon, mijn bruid, kom met mij mee van de Libanon. Kijk uit vanaf de top van de Amana, vanaf de top van de Senir en de Hermon. Kijk vanaf de holen van de leeuwen en de bergen van de luipaarden.

[9] Je hebt mijn hart gestolen, mijn bruid. Je hebt mijn hart gestolen met één blik van je ogen, met één steen van je halsketting.

[10] Wat is jouw liefde mooi, mijn bruid! Jouw liefde is veel beter dan wijn, en de geur van je oliën beter dan alle specerijen.

[11] Je lippen druppen van honing, mijn bruid. Honing en melk liggen onder je tong, en de geur van je kleren is als de geur van de Libanon.

[12] Je bent een afgesloten tuin, mijn bruid, een afgesloten bron, een verzegelde put.

[13] Wat uit jou opkomt, is een paradijs van granaatappels met de beste vruchten, met hennabloemen en nardus,

[14] met nardus en saffraan, kalmoes en kaneel, met allerlei geurige bomen, mirre en aloë, met de fijnste specerijen.

15 Jij bent een bron in de tuinen, een put met stromend water dat van de Libanon komt.

16 Word wakker, noordenwind, en kom, zuidenwind! Waai door mijn tuin, zodat de geuren naar buiten stromen. Laat mijn liefste in zijn tuin komen en van zijn beste vruchten eten.

Hooglied 5

1 Ik ben in mijn tuin gekomen, mijn bruid. Ik heb mijn mirre met mijn specerij geplukt. Ik heb mijn honingraat met mijn honing gegeten en mijn wijn met mijn melk gedronken. Eet, vrienden, drink en word dronken van liefde!

2 Ik sliep, maar mijn hart was wakker. Daar klopte mijn liefste: Doe open, mijn liefste, mijn vriendin, mijn duif, mijn volmaakte! Want mijn hoofd is nat van de dauw en mijn haren zijn vol druppels van de nacht.

3 Ik heb mijn kleed al uitgedaan, moet ik het weer aantrekken? Ik heb mijn voeten al gewassen, moet ik ze weer vuil maken?

4 Mijn liefste stak zijn hand door de opening van de deur, en mijn hart ging naar hem uit.

5 Ik stond op om mijn liefste open te doen. Mijn handen dropen van mirre, mijn vingers van vloeiende mirre, op de greep van de grendel.

6 Ik deed open voor mijn liefste, maar hij was weg. Hij was al doorgelopen. Mijn ziel bezweek toen hij sprak. Ik zocht hem, maar ik vond hem niet. Ik riep hem, maar hij antwoordde niet.

7 De wachters die de stad rondgingen, vonden mij. Zij sloegen mij en verwondden mij. De wachters op de muren namen mij mijn sluier af.

8 Ik bezweer jullie, meisjes van Jeruzalem: als jullie mijn liefste vinden, zeg hem dan dat ik ziek ben van liefde.

9 Wat heeft jouw liefste meer dan een ander, mooiste van alle vrouwen? Wat heeft jouw liefste meer dan een ander, dat je ons zo bezweert?

10 Mijn liefste is stralend en rood, hij valt op tussen tienduizend.

11 Zijn hoofd is van het zuiverste goud. Zijn haren zijn gekruld en zwart als een raaf.

12 Zijn ogen zijn als duiven bij waterstromen, gewassen in melk, gevat als edelstenen.

13 Zijn wangen zijn als een bed van specerijen, als torentjes van geurige kruiden. Zijn lippen zijn lelies die druipen van vloeiende mirre.

14 Zijn handen zijn als gouden staven, bezet met turkoois. Zijn buik is als glanzend ivoor, bedekt met saffieren.

15 Zijn benen zijn als marmeren pilaren op voetstukken van zuiver goud. Zijn gestalte is als de Libanon, uitgelezen als de ceders.

16 Zijn mond is enkel zoetheid, en alles aan hem is begeerlijk. Zo is mijn liefste, zo is mijn vriend, meisjes van Jeruzalem.

Hooglied 6

1 Waar is jouw liefste heen gegaan, mooiste van alle vrouwen? Welke kant is hij op, dan zoeken wij hem met jou?

2 Mijn liefste is naar zijn tuin gegaan, naar de bedden met specerijen, om te weiden in de tuinen en lelies te plukken.

3 Ik ben van mijn liefste en mijn liefste is van mij. Hij weidt tussen de lelies.

4 Je bent mooi, mijn vriendin, als Tirza, lieflijk als Jeruzalem, ontzagwekkend als een leger met vaandels.

5 Wend je ogen van mij af, want zij overweldigen mij. Je haar is als een kudde geiten die van Gilead afdaalt.

6 Je tanden zijn als een kudde schapen die uit het waterbad komen. Ze gaan twee aan twee, en niet één ontbreekt.

7 Je slapen achter je sluier zijn als een halve granaatappel.

8 Er zijn zestig koninginnen en tachtig bijvrouwen, en meisjes zonder getal.

9 Maar één is mijn duif, mijn volmaakte, de enige van haar moeder, de lieveling van wie haar gebaard heeft. De meisjes zagen haar en prezen haar gelukkig. De koninginnen en de bijvrouwen roemden haar.

10 Wie is zij, die opkomt als de dageraad, mooi als de maan, zuiver als de zon, ontzagwekkend als een leger met vaandels?

11 Ik ging naar de notentuin om te kijken naar het groen in het dal. Ik wilde zien of de wijnstok bloeide en de granaatbomen uitliepen.

12 Voordat ik het wist, bracht mijn verlangen mij op de wagens van mijn volk.

13 Kom terug, kom terug, Sulammit! Kom terug, kom terug, zodat wij naar je kunnen kijken. Waarom kijken jullie naar de Sulammit, als naar een dans van twee koren?

Hooglied 7

1 Hoe mooi zijn je voeten in je sandalen, dochter van een edelman! De rondingen van je heupen zijn als sieraden, werk van een kunstenaar.

2 Je navel is als een ronde schaal waarin de wijn niet ontbreekt. Je buik is als een berg tarwe, omzoomd met lelies.

3 Je borsten zijn als twee jongen, een tweeling van een gazelle.

4 Je hals is als een toren van ivoor. Je ogen zijn als de vijvers van Hesbon bij de poort van Bath-rabbim. Je neus is als de toren van de Libanon, die naar Damaskus kijkt.

5 Je hoofd rijst op als de Karmel, en je haar glanst als purper. Een koning ligt gevangen in die lokken.

6 Wat ben je mooi en wat ben je lieflijk, liefde vol verrukking!

7 Je gestalte lijkt op een palmboom, en je borsten op de trossen.

8 Ik dacht: ik wil in die palmboom klimmen en zijn takken grijpen. Laat je borsten dan zijn als druiventrossen en de geur van je adem als appels.

9 Je mond is als goede wijn die zacht naar binnen gaat en de lippen van slapers doet spreken.

10 Ik ben van mijn liefste, en zijn verlangen gaat naar mij uit.

11 Kom, mijn liefste, laten wij het veld in gaan en overnachten tussen de hennabloemen.

12 Laten wij vroeg naar de wijngaarden gaan en kijken of de wijnstok bloeit, of de knoppen zich openen en de granaatbomen uitlopen. Daar zal ik jou mijn liefde geven.

13 De liefdesappels geuren, en bij onze deuren liggen allerlei kostbare vruchten, nieuwe en oude. Die heb ik voor jou bewaard, mijn liefste.

Hooglied 8

1 Was jij maar mijn broer, gevoed aan de borsten van mijn moeder! Dan zou ik je op straat kussen als ik je vond, en niemand zou mij daarom verachten.

2 Ik zou je meenemen naar het huis van mijn moeder, die mij heeft grootgebracht. Ik zou je kruidenwijn te drinken geven, het sap van mijn granaatappels.

3 Zijn linkerhand ligt onder mijn hoofd, en zijn rechterhand omhelst mij.

4 Ik bezweer jullie, meisjes van Jeruzalem: maak de liefde niet wakker voordat zij het zelf wil.

5 Wie komt daar omhoog uit de woestijn, leunend op haar liefste? Onder de appelboom heb ik je gewekt. Daar heeft je moeder je gebaard, daar kreeg zij weeën om jou.

6 Zet mij als een zegel op je hart, als een zegel op je arm. Want de liefde is sterk als de dood, en de hartstocht hard als het graf. Haar vonken zijn vurige vonken, een vlam van YHWH.

7 Veel water kan de liefde niet blussen, en rivieren spoelen haar niet weg. Als iemand al zijn bezit voor de liefde gaf, zou men hem alleen maar uitlachen.

8 Wij hebben een klein zusje, dat nog geen borsten heeft. Wat zullen wij met haar doen op de dag dat men om haar komt vragen?

9 Is zij een muur, dan bouwen wij een zilveren kanteel op haar. Is zij een deur, dan zetten wij er planken van cederhout tegenaan.

10 Ik ben een muur, en mijn borsten zijn als torens. Zo werd ik in zijn ogen iemand die vrede vindt.

11 Salomo (vrede) had een wijngaard in Baäl-hamon. Hij gaf die wijngaard aan wachters, en ieder moest voor de opbrengst duizend zilverstukken betalen.

12 Mijn eigen wijngaard heb ik voor mij. De duizend zilverstukken zijn voor jou, Salomo, en tweehonderd voor wie zijn vruchten bewaken.

[13] Jij die in de tuinen woont, de vrienden luisteren naar je stem. Laat mij die horen!
[14] Kom snel, mijn liefste, en wees als een gazelle of een jong hert op de bergen vol specerijen.

Jesaja

Jesaja 1

[1] Het visioen van Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk), dat hij zag over Juda (lofprijs) en Jeruzalem. Het was in de dagen van Uzzia (sterkte van YHWH), Jotham (YHWH is volmaakt), Achaz (hij heeft vastgegrepen) en Hizkia (YHWH sterkt), de koningen van Juda.

[2] Hoor, hemel, en luister, aarde, want YHWH spreekt: Ik heb kinderen grootgebracht en opgevoed, maar zij zijn tegen mij in opstand gekomen.

[3] Een os kent zijn eigenaar en een ezel de voerbak van zijn baas. Maar Israël (die met God strijdt) weet van niets, mijn volk begrijpt het niet.

[4] Wee dat zondige volk, zwaar van schuld, dat nageslacht van boosdoeners, die verdorven kinderen! Zij hebben YHWH verlaten en de Heilige van Israël beledigd. Zij zijn van Hem weggelopen.

[5] Waarom willen jullie nog meer slagen krijgen? Jullie worden alleen maar opstandiger. Het hele hoofd is ziek en het hele hart is moe.

[6] Van de voetzool tot het hoofd is er niets gaafs aan. Er zijn alleen wonden, striemen en open builen. Zij zijn niet uitgedrukt, niet verbonden en niet met olie verzacht.

[7] Jullie land is verwoest en jullie steden zijn verbrand. Vreemden eten jullie akkers op voor je ogen. Het is een woestenij, omgekeerd door vreemden.

[8] De dochter van Sion is overgebleven als een hutje in een wijngaard, als een nachthut in een komkommerveld, als een belegerde stad.

[9] Had YHWH van de legermachten ons niet een kleine rest gelaten, dan waren wij als Sodom geworden en hadden wij op Gomorra geleken.

[10] Hoor het woord van YHWH, leiders van Sodom! Luister naar de wet van onze God, volk van Gomorra!

[11] YHWH zegt: Wat moet ik met jullie vele offers? Ik heb genoeg van brandoffers van rammen en van het vet van gemeste dieren. Aan het bloed van

stieren, lammeren en bokken heb ik geen plezier.

12 Als jullie voor mijn aangezicht komen, wie heeft dat dan van jullie gevraagd? Wie vroeg jullie mijn voorhoven plat te lopen?

13 Breng geen zinloze offers meer. Het reukwerk is mij een gruwel. Nieuwe maan, sabbat en feestbijeenkomst verdraag ik niet, want onrecht en feest gaan niet samen.

14 Jullie nieuwe maanden en vaste feesten haat ik. Zij zijn mij een last geworden, en ik ben het moe ze te dragen.

15 Als jullie je handen uitstrekken, verberg ik mijn ogen voor jullie. Ook als jullie veel bidden, luister ik niet, want jullie handen zitten vol bloed.

16 Was je, maak je schoon, doe je slechte daden uit mijn ogen weg. Houd op met kwaad doen.

17 Leer goed te doen, zoek het recht. Help wie onderdrukt wordt, doe recht aan de wees, verdedig de zaak van de weduwe.

18 Kom, laten wij de zaak samen uitpraten, zegt YHWH. Al waren jullie zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw. Al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.

19 Als jullie gewillig zijn en luisteren, zullen jullie het goede van het land eten.

20 Maar als jullie weigeren en opstandig zijn, zal het zwaard jullie opeten. De mond van YHWH heeft het gezegd.

21 Hoe is de trouwe stad een hoer geworden! Zij was vol recht en gerechtigheid woonde er, maar nu wonen er moordenaars.

22 Jouw zilver is schuim geworden, jouw wijn is met water aangelengd.

23 Jouw leiders zijn opstandig en heulen met dieven. Zij houden allemaal van geschenken en jagen op betaling. De wees doen zij geen recht, en de zaak van de weduwe komt bij hen niet aan bod.

24 Daarom spreekt de Heere, YHWH van de legermachten, de Machtige van Israël: Wee! Ik zal mij ontladen op mijn tegenstanders en mij wreken op mijn vijanden.

25 Ik zal mijn hand tegen je keren. Ik zal je schuim helemaal wegzuiveren en al je tin verwijderen.

[26] Ik zal je rechters teruggeven als vroeger en je raadslieden als in het begin. Daarna zul je de stad van gerechtigheid heten, de trouwe stad.
[27] Sion zal door recht verlost worden, en wie in haar terugkeren door gerechtigheid.
[28] Maar opstandigen en zondaars worden samen gebroken, en wie YHWH verlaten, komen om.
[29] Zij zullen zich schamen over de eiken waar jullie zo van hielden, en rood worden over de tuinen die jullie hebben uitgekozen.
[30] Want jullie zullen zijn als een eik waarvan de bladeren afvallen, en als een tuin zonder water.
[31] De sterke zal worden als vlas en zijn werk als een vonk. Zij zullen samen branden en niemand zal het blussen.

Jesaja 2

[1] Het woord dat Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk), zag over Juda (lofprijs) en Jeruzalem.
[2] In de laatste dagen zal de berg met het huis van YHWH vaststaan op de top van de bergen. Hij zal hoger zijn dan de heuvels, en alle volken zullen ernaartoe stromen.
[3] Veel volken zullen op weg gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van YHWH. Ga mee naar het huis van de God van Jakob (hij houdt de hiel vast). Dan zal Hij ons Zijn wegen leren en zullen wij Zijn paden gaan. Want uit Sion komt de wet, en uit Jeruzalem het woord van YHWH.
[4] Hij zal rechtspreken tussen de volken en veel naties terechtwijzen. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal nog het zwaard heffen tegen een ander volk, en zij zullen de oorlog niet meer leren.
[5] Kom, huis van Jakob, laten wij wandelen in het licht van YHWH.
[6] U hebt Uw volk, het huis van Jakob, losgelaten. Zij zitten vol praktijken uit het oosten en zijn waarzeggers zoals de Filistijnen. Met kinderen van vreemden sluiten zij verbonden.

[7] Hun land is vol zilver en goud, en hun schatten zijn eindeloos. Hun land is vol paarden, en hun wagens zijn niet te tellen.
[8] Hun land is ook vol afgoden. Voor het werk van hun handen buigen zij zich, voor wat hun eigen vingers gemaakt hebben.
[9] Zo bukt de gewone man en vernedert de aanzienlijke zich. Vergeef het hun daarom niet.
[10] Ga de rots in en verberg je in het stof voor de schrik van YHWH en voor de glans van Zijn majesteit.
[11] De trotse ogen van de mens worden neergeslagen en de hoogmoed van mannen wordt gebogen. Alleen YHWH zal op die dag hoog zijn.
[12] Want er komt een dag van YHWH van de legermachten. Die dag komt tegen alles wat hoogmoedig en hoog is, tegen alles wat zich verheft, om het te vernederen.
[13] Die dag komt tegen alle hoge en verheven ceders van de Libanon en tegen alle eiken van Basan,
[14] tegen alle hoge bergen en tegen alle verheven heuvels,
[15] tegen elke hoge toren en tegen elke sterke muur,
[16] tegen alle schepen van Tarsis en tegen alle pronkstukken die men begeert.
[17] De hoogmoed van de mens wordt gebogen en de trots van mannen vernederd. Alleen YHWH zal op die dag hoog zijn.
[18] En alle afgoden zullen helemaal verdwijnen.
[19] Dan gaan de mensen in grotten van de rotsen en in holen van de aarde. Zo vluchten zij voor de schrik van YHWH en de glans van Zijn majesteit, wanneer Hij opstaat om de aarde te laten beven.
[20] Op die dag zal de mens zijn zilveren en gouden afgoden wegwerpen voor de mollen en de vleermuizen. Hij had ze gemaakt om zich ervoor te buigen.
[21] Zij kruipen in de spleten van de rotsen en in de kloven van de steenrotsen. Zo vluchten zij voor de schrik van YHWH en de glans van Zijn majesteit, wanneer Hij opstaat om de aarde te laten beven.
[22] Vertrouw dan niet op de mens, die alleen adem in zijn neus heeft. Wat is hij eigenlijk waard?

Jesaja 3

[1] Kijk, de Heere, YHWH van de legermachten, neemt uit Jeruzalem en Juda (lofprijs) de stok en de staf weg. Weg gaat elke voorraad brood en elke voorraad water.

[2] Hij neemt de held en de soldaat weg, de rechter en de profeet, de waarzegger en de oudste,

[3] de bevelhebber over vijftig en de aanzienlijke, de raadsman, de kundige handwerksman en de knappe bezweerder.

[4] YHWH zegt: Ik zal jonge jongens tot hun vorsten maken, en kinderen zullen over hen heersen.

[5] Het volk zal elkaar verdringen, de een tegen de ander, iedereen tegen zijn naaste. De jongen zal brutaal zijn tegen de oude, en wie niets voorstelt tegen wie aanzien heeft.

[6] Iemand zal zijn broer in het huis van zijn vader vastgrijpen en zeggen: Jij hebt nog een mantel, wees jij onze leider. Neem deze puinhoop onder jouw hand.

[7] Maar op die dag zal hij zijn hand opsteken en zeggen: Ik kan geen genezer zijn. In mijn huis is geen brood en geen mantel. Maak mij niet tot leider van het volk.

[8] Want Jeruzalem struikelt en Juda valt. Hun tong en hun daden gaan tegen YHWH in en tarten de ogen van Zijn heerlijkheid.

[9] Hun gezicht getuigt tegen hen. Zij vertellen hun zonden vrijuit, net als Sodom, en verbergen ze niet. Wee hen, want zij doen zichzelf kwaad.

[10] Zeg tegen de rechtvaardige dat het hem goed zal gaan. Zij zullen de vrucht van hun daden eten.

[11] Wee de goddeloze, het zal hem slecht gaan, want wat zijn handen deden, krijgt hij terug.

[12] Kinderen drijven mijn volk op en vrouwen heersen erover. Mijn volk, wie jou leiden, doen jou dwalen. Zij laten de weg die je gaat verdwijnen.

[13] YHWH staat op om te pleiten. Hij staat klaar om de volken te oordelen.

[14] YHWH komt met een aanklacht tegen de oudsten en de leiders van Zijn volk: Jullie hebben de wijngaard opgegeten. Wat jullie van de arme roofden, ligt in

jullie huizen.
15 Wat bezielt jullie dat jullie mijn volk vermorzelen en de gezichten van armen vermalen? Zo spreekt de Heere, YHWH van de legermachten.
16 Verder zegt YHWH: De dochters van Sion zijn hoogmoedig. Zij lopen met gestrekte hals en lonken met hun ogen. Zij trippelen voort en rinkelen met hun voetringen.
17 Daarom zal YHWH de schedel van de dochters van Sion kaal maken en hun schaamte blootleggen.
18 Op die dag neemt YHWH de sieraden weg: de enkelbanden, de haarnetjes en de maantjes,
19 de oorhangers, de armbandjes en de sluiers,
20 de hoofdbanden, de enkelkettinkjes, de gordels, de reukflesjes en de amuletten,
21 de zegelringen en de neusringen,
22 de feestkleren, de mantels, de omslagdoeken en de tasjes,
23 de spiegels, de fijne hemden, de tulbanden en de sluiers.
24 Dan komt er stank in plaats van balsem, een touw in plaats van een gordel, een kaal hoofd in plaats van vlechten. Er komt een rouwkleed in plaats van een feestgewaad, en een brandmerk in plaats van schoonheid.
25 Jouw mannen zullen door het zwaard vallen en jouw helden in de strijd.
26 De poorten van de stad zullen treuren en rouwen. Zij zal leeggeplunderd op de grond zitten.

Jesaja 4

1 Op die dag zullen zeven vrouwen één man vastgrijpen en zeggen: Wij eten ons eigen brood en dragen onze eigen kleren. Laat ons alleen jouw naam dragen en neem onze schande weg.
2 Op die dag zal de SPRUIT van YHWH tot sieraad en eer zijn. De vrucht van het land zal trots en versiering zijn voor wie in Israël (die met God strijdt) ontkomen.

[3] Wie in Sion overblijft en in Jeruzalem gespaard wordt, zal heilig heten: ieder die in Jeruzalem opgeschreven is om te leven.

[4] Dat gebeurt als de Heere het vuil van de dochters van Sion heeft afgewassen. Hij verdrijft het bloed uit de stad door de Geest van het oordeel en de Geest van de uitbranding.

[5] Dan zal YHWH over heel de berg Sion en over de bijeenkomsten daar overdag een wolk scheppen. In de nacht geeft Hij rook en de glans van een vlammend vuur. Want over alles wat heerlijk is, komt een beschutting.

[6] Er zal een hut zijn die overdag schaduw geeft tegen de hitte, en die schuilplaats biedt tegen storm en regen.

Jesaja 5

[1] Ik wil voor mijn vriend een lied zingen over zijn wijngaard. Mijn vriend had een wijngaard op een vruchtbare heuvel.

[2] Hij spitte hem om en haalde de stenen eruit. Hij plantte er de beste wijnstokken. Midden erin bouwde hij een toren en hij hakte er ook een perskuip uit. Hij verwachtte goede druiven, maar de wijngaard gaf zure druiven.

[3] Nu dan, inwoners van Jeruzalem en mannen van Juda (lofprijs), spreek recht tussen mij en mijn wijngaard.

[4] Wat had ik nog meer aan mijn wijngaard kunnen doen? Waarom verwachtte ik goede druiven, terwijl hij zure druiven gaf?

[5] Nu zal ik jullie vertellen wat ik met mijn wijngaard doe. Ik haal zijn heg weg, zodat hij wordt afgegraasd. Ik breek zijn muur af, zodat hij vertrapt wordt.

[6] Ik maak hem tot een wildernis. Hij wordt niet gesnoeid en niet geschoffeld, en distels en doorns zullen er opschieten. De wolken geef ik opdracht geen regen op hem te laten vallen.

[7] Want de wijngaard van YHWH van de legermachten is het huis van Israël (die met God strijdt), en de mannen van Juda zijn Zijn lievelingsplant. Hij wachtte op recht, maar kijk, het werd onrecht. Hij wachtte op gerechtigheid, maar kijk, het werd geschreeuw.

[8] Wee wie huis aan huis trekken en akker aan akker voegen, tot er geen plaats meer is. Zo wonen jullie alleen midden in het land.

[9] In mijn oren heeft YHWH van de legermachten gezworen: Veel huizen zullen een puinhoop worden, grote en mooie huizen zonder bewoner.

[10] Tien akkers wijngaard zullen maar twintig liter wijn geven, en tweehonderd liter zaad levert twintig liter op.

[11] Wee wie vroeg opstaan om sterkedrank te zoeken, en tot in de schemering blijven zitten tot de wijn hen verhit!

[12] Bij hun feesten klinken harpen en luiten, tamboerijnen en fluiten, en er is wijn. Maar naar het werk van YHWH kijken zij niet, en wat Zijn handen maken, zien zij niet.

[13] Daarom gaat mijn volk in ballingschap, omdat het niets begrijpt. Hun aanzienlijken lijden honger en hun menigte verdroogt van dorst.

[14] Daarom sperde het graf zijn keel wijd open en zette het zijn mond eindeloos open. Daarin dalen de pracht en de menigte van de stad af, met alle drukte en vrolijkheid.

[15] Dan wordt de gewone man gebogen en de aanzienlijke vernederd, en de ogen van de hoogmoedigen worden neergeslagen.

[16] Maar YHWH van de legermachten wordt hoog door het recht, en de heilige God laat Zijn heiligheid zien door gerechtigheid.

[17] Dan grazen de lammeren alsof het hun eigen weide is, en vreemden eten van de puinhopen van de rijken.

[18] Wee wie het onrecht meetrekken met touwen van leugen, en de zonde als met wagentouwen!

[19] Zij zeggen: Laat Hij opschieten en Zijn werk versnellen, zodat wij het zien. Laat het plan van de Heilige van Israël maar komen, dan weten wij het.

[20] Wee wie het kwade goed noemen en het goede kwaad, wie duisternis licht maken en licht duisternis, wie bitter zoet maken en zoet bitter!

[21] Wee wie wijs zijn in eigen ogen en zichzelf verstandig vinden!

[22] Wee wie helden zijn in wijn drinken en kampioenen in het mengen van sterkedrank!

[23] Zij spreken de schuldige vrij voor een geschenk en ontnemen de rechtvaardige zijn recht.
[24] Zoals een vuurtong stoppels verteert en dor gras in de vlam verdwijnt, zo zal hun wortel wegrotten en hun bloesem als stof opstuiven. Want zij verwerpen de wet van YHWH van de legermachten en minachten het woord van de Heilige van Israël.
[25] Daarom is YHWH woedend op Zijn volk. Hij strekte Zijn hand ertegen uit en sloeg het, zodat de bergen beefden en de lijken als vuil op straat lagen. Ondanks dit alles keert Zijn woede zich niet af, en Zijn hand blijft uitgestrekt.
[26] Hij zal een vlag opsteken voor een volk van ver weg en het vanaf het einde van de aarde naar zich toe fluiten. Kijk, snel en vlug komen zij aan.
[27] Niemand onder hen is moe en niemand struikelt. Niemand sluimert of slaapt. Geen gordel raakt los en geen schoenriem scheurt.
[28] Hun pijlen zijn scherp en al hun bogen staan gespannen. De hoeven van hun paarden lijken op steen en hun wielen op een wervelwind.
[29] Hun gebrul is als dat van een leeuwin. Zij brullen als jonge leeuwen, grommen, grijpen de prooi en slepen die weg, en niemand redt haar.
[30] Op die dag zullen zij over het land bruisen als de bruisende zee. Kijkt men naar de aarde, dan is er alleen duisternis en benauwdheid, en zelfs het licht wordt donker door de wolken.

Jesaja 6

[1] In het jaar dat koning Uzzia (sterkte van YHWH) stierf, zag ik de Heere op een hoge en verheven troon zitten. De zomen van Zijn kleed vulden de tempel.
[2] Boven Hem stonden serafs. Elk had zes vleugels: met twee bedekte hij zijn gezicht, met twee zijn voeten, en met twee vloog hij.
[3] De een riep naar de ander: Heilig, heilig, heilig is YHWH van de legermachten! De hele aarde is vol van Zijn heerlijkheid.
[4] De deurposten schudden van het geluid van die roep, en het huis vulde zich met rook.

[5] Toen zei ik: Wee mij, ik ga eraan! Want ik ben een man met onreine lippen en ik woon onder een volk met onreine lippen. En mijn ogen hebben de Koning gezien, YHWH van de legermachten.

[6] Maar een van de serafs vloog naar mij toe. Hij had een gloeiende kool in zijn hand, die hij met een tang van het altaar had gepakt.

[7] Hij raakte mijn mond ermee aan en zei: Kijk, dit heeft je lippen aangeraakt. Je schuld is van je weggenomen en je zonde is verzoend.

[8] Daarna hoorde ik de stem van de Heere: Wie zal ik sturen? Wie zal er voor ons gaan? Toen zei ik: Hier ben ik, stuur mij.

[9] Hij zei: Ga naar dit volk en zeg tegen hen: jullie zullen goed horen, maar niets begrijpen. Jullie zullen goed kijken, maar niets zien.

[10] Maak het hart van dit volk ongevoelig, maak hun oren doof en sluit hun ogen. Anders zien zij met hun ogen, horen zij met hun oren en begrijpen zij met hun hart, en bekeren zij zich en worden zij genezen.

[11] Toen zei ik: Hoe lang, Heere? En Hij zei: Totdat de steden verwoest zijn en er niemand meer woont, totdat de huizen leeg zijn en het land een wildernis is.

[12] Want YHWH zal de mensen ver wegbrengen, en het land zal grotendeels verlaten zijn.

[13] Toch blijft er een tiende deel over. Ook dat wordt weer afgeweid. Maar bij een eik of een terebint blijft na het vallen van de bladeren een stronk over. Zo is het heilige zaad de stronk van dit volk.

Jesaja 7

[1] In de dagen van Achaz (hij heeft vastgegrepen), de zoon van Jotham (YHWH is volmaakt), de zoon van Uzzia (sterkte van YHWH), de koning van Juda (lofprijs), trok Rezin (welbehagen) op. Rezin was de koning van Syrië, en met hem kwam Pekah (hij opent), de zoon van Remalia (YHWH verheft), de koning van Israël (die met God strijdt). Zij trokken op tegen Jeruzalem om oorlog te voeren, maar zij kregen de stad niet in handen.

[2] Het huis van David (geliefde) kreeg bericht: Syrië heeft zich bij Efraïm (vruchtbaar) gelegerd. Toen beefde het hart van de koning en het hart van zijn

volk, zoals bomen in het bos beven in de wind.

[3] YHWH zei tegen Jesaja (YHWH redt): Ga Achaz tegemoet, jij en je zoon Schear-Jaschub (een rest keert terug). Ga naar het einde van de waterloop van de bovenste vijver, aan de weg van het bleekveld.

[4] Zeg tegen hem: wees kalm en rustig, wees niet bang en laat je hart niet week worden. Het gaat maar om twee rokende stukken hout, om de woede van Rezin met Syrië en van de zoon van Remalia.

[5] Syrië heeft kwaad tegen je beraamd, samen met Efraïm en de zoon van Remalia.

[6] Zij zeiden: Laten wij optrekken tegen Juda, het schrik aanjagen en het onder ons verdelen. Laten wij de zoon van Tabeal (God is goed) daar koning maken.

[7] Maar dit zegt de Heere YHWH: het gebeurt niet, het komt er niet.

[8] Want het hoofd van Syrië is Damaskus, en het hoofd van Damaskus is Rezin. Over vijfenzestig jaar zal Efraïm verbroken zijn en geen volk meer wezen.

[9] Het hoofd van Efraïm is Samaria, en het hoofd van Samaria is de zoon van Remalia. Als jullie niet geloven, houden jullie geen stand.

[10] YHWH sprak verder tegen Achaz.

[11] Hij zei: Vraag voor jezelf een teken van YHWH, je God. Vraag het diep beneden of hoog daarboven.

[12] Maar Achaz zei: Ik vraag niets. Ik wil YHWH niet op de proef stellen.

[13] Toen zei Jesaja: Luister toch, huis van David! Is het jullie te weinig mensen te vermoeien? Moeten jullie ook mijn God vermoeien?

[14] Daarom zal de Heere zelf jullie een teken geven. Kijk, de jonge vrouw wordt zwanger en zal een zoon baren, en zij zal Hem IMMANUËL noemen.

[15] Boter en honing zal Hij eten, tot Hij het kwade kan verwerpen en het goede kan kiezen.

[16] Er zijn twee koningen waar jij bang voor bent. Hun land zal verlaten zijn voordat dit kind het kwade kan verwerpen en het goede kan kiezen.

[17] Maar YHWH zal over jou, over je volk en over het huis van je vader dagen laten komen. Zulke dagen zijn er niet geweest sinds Efraïm zich van Juda afscheidde. Hij brengt de koning van Assyrië.

[18] Op die dag zal YHWH fluiten naar de vliegen bij de monding van de rivieren van Egypte. Hij fluit ook naar de bijen in het land Assur.
[19] Zij zullen komen en allemaal neerstrijken in de steile dalen, in de spleten van de rotsen, in alle doornhagen en op alle weidegrond.
[20] Op die dag zal de Heere met een gehuurd scheermes van de overkant van de rivier het hoofd en het haar van de benen afscheren. Dat scheermes is de koning van Assyrië, en ook de baard scheert hij helemaal weg.
[21] Op die dag zal iemand nog een jonge koe en twee schapen in leven houden.
[22] Zij geven zoveel melk dat hij boter kan eten. Iedereen die in het land overblijft, zal boter en honing eten.
[23] Op die dag zal elke plek waar duizend wijnstokken stonden, duizend zilverstukken waard, vol doorns en distels staan.
[24] Men zal daar met pijl en boog moeten gaan, want het hele land is vol doorns en distels.
[25] Op alle heuvels die men met de hak bewerkte, komt men niet meer uit angst voor doorns en distels. Daar zullen de ossen los lopen en het kleinvee vertrapt de grond.

Jesaja 8

[1] YHWH zei tegen mij: Neem een grote rol en schrijf daarop met gewone letters: snel komt de roof, vlug komt de buit.
[2] Toen nam ik betrouwbare getuigen: Uria (YHWH is mijn licht), de priester, en Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van Jeberechja (YHWH zegent).
[3] Ik ging naar de profetes, en zij werd zwanger en kreeg een zoon. YHWH zei tegen mij: Noem hem Maher-Schalal-Chazbaz.
[4] Want het jongetje kan nog geen vader of moeder roepen. Toch zal men dan al de rijkdom van Damaskus en de buit van Samaria wegdragen voor de koning van Assur.
[5] YHWH sprak nog verder tegen mij.

[6] Hij zei: Dit volk veracht het zachte water van Siloa en juicht om Rezin (welbehagen) en de zoon van Remalia (YHWH verheft).

[7] Daarom laat de Heere het sterke en geweldige water van de rivier over hen opkomen: de koning van Assyrië met al zijn pracht. Hij zal buiten al zijn beddingen treden en over al zijn oevers gaan.

[8] Hij trekt door Juda (lofprijs) heen, overstroomt het en gaat erdoor tot aan de hals. Zijn uitgespreide vleugels zullen de breedte van jouw land vullen, Immanuël (God met ons).

[9] Volken, maak maar lawaai, jullie worden gebroken. Luister, alle verre landen: gord je maar aan, jullie worden gebroken. Gord je aan, jullie worden gebroken.

[10] Smeed maar een plan, het wordt verijdeld. Spreek maar een woord, het houdt geen stand, want God is met ons.

[11] Zo heeft YHWH met sterke hand tegen mij gesproken. Hij waarschuwde mij niet de weg van dit volk te gaan.

[12] Hij zei: Noem niet alles een samenzwering wat dit volk een samenzwering noemt. Wees niet bang voor wat zij vrezen en schrik er niet van.

[13] YHWH van de legermachten moeten jullie heilig houden. Voor Hem moeten jullie ontzag hebben, voor Hem moeten jullie bang zijn.

[14] Dan zal Hij een heiligdom zijn. Maar voor de twee huizen van Israël (die met God strijdt) wordt Hij een steen waarover je struikelt en een rots waarover je valt. Voor de inwoners van Jeruzalem wordt Hij een val en een strik.

[15] Velen van hen zullen struikelen en vallen, zij breken, raken verstrikt en worden gevangen.

[16] Bind de getuigenis dicht, verzegel de wet bij mijn leerlingen.

[17] Ik zal wachten op YHWH, die Zijn gezicht verbergt voor het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast), en ik zal op Hem hopen.

[18] Kijk, ik en de kinderen die YHWH mij gegeven heeft, zijn tekens en wonderen in Israël. Zij komen van YHWH van de legermachten, die op de berg Sion woont.

[19] Zij zullen tegen jullie zeggen: Vraag het aan de waarzeggers en de geesten die piepen en mompelen. Zeg dan: mag een volk zijn God niet vragen? Waarom

zou men voor de levenden de doden raadplegen?

[20] Ga naar de wet en de getuigenis! Wie niet volgens dit woord spreekt, zal geen dageraad zien.

[21] Men zal door het land trekken, zwaar gedrukt en hongerig. Wie honger heeft, wordt woedend en vervloekt zijn koning en zijn God, terwijl hij omhoogkijkt.

[22] Kijkt hij naar de aarde, dan ziet hij benauwdheid en duisternis. Hij is verduisterd door angst en wordt voortgedreven in het donker.

[23] Maar het land dat in het nauw zat, zal niet in het donker blijven. Eerst maakte Hij het land van Zebulon (woning) en het land van Naftali (mijn worsteling) gering. Later bracht Hij eer aan de weg langs de zee, aan de overkant van de Jordaan, in Galilea van de volken.

Jesaja 9

[1] Het volk dat in duisternis loopt, zal een groot licht zien. Over wie wonen in het land van de schaduw van de dood, zal een licht schijnen.

[2] U hebt dit volk talrijk gemaakt, maar de vreugde nog niet groot. Toch zullen zij blij zijn voor Uw aangezicht, zoals men blij is in de oogsttijd en zoals men juicht bij het verdelen van de buit.

[3] Want U hebt het juk dat hen drukte gebroken. U brak de stok op hun schouder en de staf van hun drijver, zoals op de dag van Midian (twist).

[4] Elke laars van wie dreunend marcheert en elke mantel die in bloed gewenteld is, gaat in het vuur, als voedsel voor de vlammen.

[5] Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven. De heerschappij rust op Zijn schouder, en men noemt Hem Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, eeuwige Vader, Vredevorst.

[6] Aan deze heerschappij en aan de vrede komt geen einde, op de troon van David (geliefde) en in zijn koninkrijk. Hij zal het vestigen en ondersteunen met recht en gerechtigheid, van nu af tot in eeuwigheid. De ijver van YHWH van de legermachten zal dit doen.

[7] De Heere heeft een woord naar Jakob (hij houdt de hiel vast) gestuurd, en het is in Israël (die met God strijdt) gevallen.

[8] Het hele volk zal het merken, Efraïm (vruchtbaar) en de inwoners van Samaria, die vol hoogmoed en trots zijn.

[9] Zij zeggen: De tichelstenen zijn gevallen, maar wij bouwen met gehouwen steen. De wilde vijgenbomen zijn omgehakt, maar wij zetten er ceders voor in de plaats.

[10] Daarom zal YHWH de tegenstanders van Rezin (welbehagen) tegen hem opzetten en zijn vijanden opjagen.

[11] De Syriërs komen van voren en de Filistijnen van achteren, en zij eten Israël op met volle mond. Ondanks dit alles keert Zijn woede zich niet af, en Zijn hand blijft uitgestrekt.

[12] Want het volk keert zich niet tot Hem die het slaat, en YHWH van de legermachten zoeken zij niet.

[13] Daarom zal YHWH uit Israël kop en staart afhakken, tak en riet, op één dag.

[14] De oudste en de aanzienlijke zijn de kop, en de profeet die leugens leert, is de staart.

[15] Want de leiders van dit volk brengen het op een dwaalweg, en wie zich laten leiden, worden verslonden.

[16] Daarom is de Heere niet blij over hun jonge mannen, en over hun wezen en weduwen ontfermt Hij zich niet. Zij zijn allemaal huichelaars en boosdoeners, en elke mond spreekt dwaasheid. Ondanks dit alles keert Zijn woede zich niet af, en Zijn hand blijft uitgestrekt.

[17] Want de goddeloosheid brandt als vuur. Zij verteert doorns en distels en steekt het struikgewas van het bos in brand, dat opgaat in een zuil van rook.

[18] Door de woede van YHWH van de legermachten wordt het land verschroeid, en het volk is voedsel voor het vuur. Niemand spaart de ander.

[19] Snijdt men aan de rechterkant, dan houdt men honger. Eet men aan de linkerkant, dan wordt men niet verzadigd. Ieder eet het vlees van zijn eigen arm.

[20] Manasse (doen vergeten) eet Efraïm en Efraïm eet Manasse, en samen keren zij zich tegen Juda (lofprijs). Ondanks dit alles keert Zijn woede zich niet af, en Zijn hand blijft uitgestrekt.

Jesaja 10

[1] Wee wie onrechtvaardige wetten maken en wie schrijvers laten opschrijven wat mensen kwelt.

[2] Zij houden de armen van hun recht af en roven het recht van de zwakken in het volk van YHWH. Weduwen worden hun buit en wezen plunderen zij leeg.

[3] Maar wat gaan jullie doen op de dag van de afrekening, als de verwoesting van ver komt? Naar wie vluchten jullie om hulp, en waar laten jullie je rijkdom?

[4] Er blijft niets over dan te bukken tussen gevangenen of te vallen tussen gedoden. Ondanks dit alles keert Zijn woede zich niet af, en Zijn hand blijft uitgestrekt.

[5] Wee Assur, de stok van mijn toorn! Mijn woede is een knuppel in hun hand.

[6] Ik stuur hem tegen een huichelachtig volk. Ik geef hem bevel tegen het volk waarop ik boos ben, om te roven en te plunderen en het te vertrappen als straatvuil.

[7] Maar zo bedoelt hij het niet en zo denkt hij niet. Hij wil vernietigen en veel volken uitroeien.

[8] Want hij zegt: Zijn mijn vorsten niet allemaal koningen?

[9] Is Kalno niet als Karchemis? Is Hamath niet als Arfad? Is Samaria niet als Damaskus?

[10] Mijn hand vond de koninkrijken van de afgoden, terwijl hun beelden er meer waren dan die van Jeruzalem en Samaria.

[11] Zou ik met Jeruzalem en haar beelden niet doen wat ik met Samaria en haar afgoden deed?

[12] Eerst voltooit YHWH heel Zijn werk op de berg Sion en in Jeruzalem. Daarna straft Hij de trots van de koning van Assyrië en zijn hoogmoedige blik.

[13] Want hij zegt: Door de kracht van mijn hand heb ik dit gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig. Ik heb de grenzen van volken verlegd, hun voorraden geroofd en als een machtige de bewoners neergehaald.

[14] Mijn hand vond de rijkdom van de volken als een nest. Zoals men verlaten eieren bij elkaar raapt, zo heb ik de hele aarde bijeengeraapt. Niemand bewoog

een vleugel, deed zijn bek open of piepte.
15 Beroemt een bijl zich tegen wie ermee hakt? Doet een zaag groot tegen wie haar trekt? Alsof een stok wie hem optilt zou bewegen, alsof een staf geen hout zou zijn.
16 Daarom zal de Heere YHWH van de legermachten onder zijn vetten mageren sturen. Onder zijn pracht zal Hij een vuur laten branden als een vuurgloed.
17 Want het Licht van Israël (die met God strijdt) wordt een vuur en zijn Heilige een vlam. Die zal op één dag zijn doorns en distels in brand steken en verteren.
18 Hij zal ook de pracht van zijn bos en zijn akkerland verteren, van ziel tot vlees. Het zal zijn alsof een zieke wegkwijnt.
19 De bomen die van zijn bos overblijven, zullen zo weinig zijn dat een jongen ze kan opschrijven.
20 Op die dag zal wat van Israël overblijft, en wie van het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) ontkomen, niet meer steunen op wie hen sloeg. Zij zullen eerlijk steunen op YHWH, de Heilige van Israël.
21 Een rest zal terugkeren, de rest van Jakob, naar de sterke God.
22 Al is jouw volk, Israël, als het zand van de zee, toch zal maar een rest terugkeren. De vernietiging is vast besloten en stroomt over van gerechtigheid.
23 Want de Heere YHWH van de legermachten voert een vast besloten vernietiging uit in het hele land.
24 Daarom zegt de Heere YHWH van de legermachten: Wees niet bang, mijn volk dat in Sion woont, voor Assur. Hij slaat je met de stok en heft zijn staf tegen je op, zoals Egypte deed.
25 Nog heel even, dan is mijn woede voorbij en richt mijn toorn zich op hun ondergang.
26 YHWH van de legermachten zal een gesel tegen hem opheffen, zoals bij de slachting van Midian (twist) aan de rots van Oreb (raaf). Zijn staf zal over de zee zijn, zoals Hij die ophief tegen Egypte.
27 Op die dag zal zijn last van je schouder vallen en zijn juk van je hals. Het juk wordt verbroken door de zalving.

[28] Hij komt naar Ajath en trekt door Migron. In Michmas legt hij zijn uitrusting neer.
[29] Zij gaan door de bergpas en overnachten in Geba. Rama beeft, Gibea van Saul (gevraagd) vlucht.
[30] Schreeuw het uit, dochter van Gallim! Laat het horen tot Laïs toe, arm Anathoth!
[31] Madmena slaat op de vlucht, de inwoners van Gebim brengen zich in veiligheid.
[32] Nog deze dag blijft hij in Nob. Daar balt hij zijn vuist tegen de berg van de dochter van Sion, tegen de heuvel van Jeruzalem.
[33] Maar kijk, de Heere YHWH van de legermachten kapt de takken met geweld af. Wie hoog opgeschoten zijn, worden omgehakt, en wie verheven zijn, worden vernederd.
[34] Hij hakt het struikgewas van het bos om met ijzer, en de Libanon zal vallen door de Machtige.

Jesaja 11

[1] Er zal een twijg opkomen uit de afgehakte stronk van Isaï (geschenk), en een scheut uit zijn wortels zal vrucht dragen.
[2] Op Hem zal de Geest van YHWH rusten. Dat is de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en kracht, de Geest van kennis en ontzag voor YHWH.
[3] Hij zal ademen in het ontzag voor YHWH. Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en niet beslissen naar wat Zijn oren horen.
[4] Maar Hij zal de armen rechtvaardig oordelen en eerlijk beslissen voor de zachtmoedigen in het land. Hij zal de aarde slaan met de stok van Zijn mond, en met de adem van Zijn lippen de goddeloze doden.
[5] Gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en trouw de gordel om Zijn middel.
[6] De wolf zal bij het lam wonen en de luipaard bij de geitenbok liggen. Kalf, jonge leeuw en mestvee zijn samen, en een kleine jongen drijft ze.

[7] Koe en berin zullen samen grazen en hun jongen liggen bij elkaar. De leeuw zal stro eten als het rund.

[8] Een zuigeling zal spelen bij het hol van een adder, en een peuter steekt zijn hand in het nest van de gifslang.

[9] Niemand zal kwaad doen of verderf brengen op heel de heilige berg van YHWH. Want de aarde zal vol kennis van YHWH zijn, zoals het water de bodem van de zee bedekt.

[10] Op die dag zullen de volken vragen naar de Wortel van Isaï, die als een vaandel voor de volken zal staan. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

[11] Op die dag zal de Heere opnieuw Zijn hand uitsteken om de rest van Zijn volk terug te halen. Zij komen uit Assyrië, Egypte, Pathros, Ethiopië, Elam (hoogland), Sinear, Hamath en van de eilanden van de zee.

[12] Hij zal een vaandel opsteken voor de volken. Hij verzamelt de verdrevenen van Israël (die met God strijdt) en brengt de verstrooiden van Juda (lofprijs) bijeen van de vier hoeken van de aarde.

[13] De jaloezie van Efraïm (vruchtbaar) zal verdwijnen en de vijanden van Juda worden uitgeroeid. Efraïm zal niet jaloers zijn op Juda, en Juda zal Efraïm niet benauwen.

[14] Zij zullen op de schouder van de Filistijnen naar het westen vliegen en samen de volken in het oosten beroven. Edom en Moab (uit de vader) leggen zij hun hand op, en de Ammonieten zullen hen gehoorzamen.

[15] YHWH zal de zeearm van Egypte droogleggen. Hij zal Zijn hand over de rivier bewegen met de kracht van Zijn wind. Hij slaat haar in zeven beken, zodat men er met schoenen doorheen kan gaan.

[16] Er zal een gebaande weg zijn voor de rest van Zijn volk die uit Assur overblijft. Zo was er ook een weg voor Israël toen het uit Egypte trok.

Jesaja 12

[1] Op die dag zul je zeggen: Ik dank U, YHWH. U was boos op mij, maar Uw toorn is voorbij en U troost mij.

[2] Kijk, God is mijn redding. Ik zal vertrouwen en niet bang zijn. Want YHWH is mijn kracht en mijn lied, en Hij werd mijn redding.

[3] Met vreugde zullen jullie water putten uit de bronnen van de redding.

[4] Op die dag zul je zeggen: Dank YHWH, roep Zijn naam aan! Maak Zijn daden bekend onder de volken en vertel dat Zijn naam hoog is.

[5] Zing voor YHWH, want Hij heeft grote dingen gedaan. Laat dat bekend zijn op de hele aarde.

[6] Juich en zing, inwoners van Sion, want groot in jullie midden is de Heilige van Israël (die met God strijdt).

Jesaja 13

[1] De last van Babel, die Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk), gezien heeft.

[2] Hef een vaandel op een kale berg, roep hen luid toe en wenk met de hand, zodat zij door de poorten van de edelen binnentrekken.

[3] Ik heb mijn ingewijden bevel gegeven. Ik heb mijn helden geroepen voor mijn toorn, wie juichen over mijn hoogheid.

[4] Op de bergen klinkt een rumoer als van een grote menigte. Het is het lawaai van koninkrijken, van volken die zich verzamelen. YHWH van de legermachten monstert het leger.

[5] Zij komen uit een ver land, van het einde van de hemel. Het is YHWH met de werktuigen van Zijn woede, om het hele land te verwoesten.

[6] Huil, want de dag van YHWH is dichtbij. Hij komt als een verwoesting van de Almachtige.

[7] Daarom worden alle handen slap en smelt het hart van iedereen.

[8] Zij schrikken, pijn en weeën grijpen hen aan, en zij krimpen ineen als een vrouw die baart. Verbijsterd kijken zij elkaar aan, met vuurrode gezichten.

[9] Kijk, de dag van YHWH komt, hard, met woede en brandende toorn. Hij maakt het land tot een woestenij en roeit de zondaars eruit weg.

[10] De sterren van de hemel en hun beelden geven geen licht meer. De zon wordt donker bij haar opgang en de maan laat haar licht niet schijnen.
[11] Ik zal de wereld haar boosheid vergelden en de goddelozen hun schuld. Ik maak een einde aan de trots van de overmoedigen en verneder de hoogmoed van tirannen.
[12] Ik maak een mens zeldzamer dan zuiver goud, en een mensenkind kostbaarder dan goud uit Ofir.
[13] Daarom laat ik de hemel beven, en de aarde zal van haar plaats wijken. Dat gebeurt door de woede van YHWH van de legermachten, op de dag van Zijn brandende toorn.
[14] Iedereen zal zijn als een opgejaagde gazelle en als schapen die niemand bijeenbrengt. Ieder keert terug naar zijn eigen volk en vlucht naar zijn eigen land.
[15] Wie gevonden wordt, wordt doorstoken, en wie opgepakt wordt, valt door het zwaard.
[16] Hun kleine kinderen worden voor hun ogen verpletterd, hun huizen geplunderd en hun vrouwen onteerd.
[17] Kijk, ik zet de Meden tegen hen op. Zij geven niets om zilver en hebben geen plezier in goud.
[18] Hun bogen verpletteren jonge mannen. Zij ontfermen zich niet over de vrucht van de buik, en hun oog spaart geen kinderen.
[19] Zo zal het Babel vergaan, het sieraad van de koninkrijken, de trotse pracht van de Chaldeeën. Het gaat zoals God Sodom en Gomorra omkeerde.
[20] Nooit meer zal daar iemand wonen, van geslacht op geslacht. Geen Arabier zal er zijn tent opzetten en geen herder zal er zijn kudde laten rusten.
[21] Maar wilde dieren van de woestijn zullen er liggen, en hun huizen zullen vol zijn van huilende beesten. Struisvogels zullen er wonen en bokgeesten zullen er dansen.
[22] Hyena's zullen roepen in de verlaten burchten en jakhalzen in de weelderige paleizen. Haar tijd is nabij en haar dagen worden niet uitgesteld.

Jesaja 14

[1] YHWH zal zich over Jakob (hij houdt de hiel vast) ontfermen. Hij zal Israël (die met God strijdt) opnieuw uitkiezen en hen in hun eigen land zetten. Vreemdelingen zullen zich bij hen aansluiten en zich bij het huis van Jakob voegen.

[2] Volken zullen hen meenemen en thuisbrengen. Het huis van Israël zal hen in het land van YHWH in bezit nemen als knechten en dienstmeisjes. Zij zullen hun bewakers gevangen houden en over hun drijvers heersen.

[3] Er komt een dag dat YHWH je rust geeft van je pijn, je onrust en de harde dienst die je moest doen.

[4] Dan zul je dit spotlied aanheffen over de koning van Babel: Hoe is de drijver tot rust gekomen! Hoe is de onderdrukking opgehouden!

[5] YHWH heeft de stok van de goddelozen gebroken, de scepter van de heersers.

[6] Die sloeg volken in woede met slagen zonder ophouden. Die heerste in toorn over naties en vervolgde zonder dat iemand het kon tegenhouden.

[7] Nu rust de hele aarde en is zij stil. Men barst uit in gejuich.

[8] Zelfs de cipressen zijn blij over jou. De ceders van de Libanon zeggen: Sinds jij daar ligt, komt niemand meer omhoog om ons om te hakken.

[9] Het dodenrijk beneden komt in beweging om je te ontmoeten als je komt. Het wekt de schimmen voor je op, alle leiders van de aarde. Het laat alle koningen van de volken van hun troon opstaan.

[10] Zij zullen allemaal antwoorden en tegen je zeggen: Ook jij bent zwak geworden zoals wij. Jij bent net als wij.

[11] Je trots is in het dodenrijk gestort, met het geluid van je harpen. Maden liggen onder je en wormen bedekken je.

[12] Hoe ben je uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! Hoe ben je tegen de grond geslagen, jij die de volken neersloeg!

[13] Je zei in je hart: Ik zal naar de hemel opstijgen en mijn troon boven de sterren van God verheffen. Ik zal zitten op de berg van de samenkomst, ver in het noorden.

14 Ik zal boven de wolken uitstijgen en gelijk worden aan de Allerhoogste.
15 Maar je wordt in het dodenrijk neergestoten, tot in de diepste kuil.
16 Wie je zien, kijken naar je en denken na: Is dat de man die de aarde deed schudden en koninkrijken deed beven?
17 Die de wereld tot een woestijn maakte en haar steden verwoestte, die zijn gevangenen niet naar huis liet gaan?
18 Alle koningen van de volken liggen met eer begraven, ieder in zijn eigen graf.
19 Maar jij bent uit je graf geworpen als een verafschuwde tak. Je ligt bedekt onder gedoden die door het zwaard zijn doorstoken, die in een steenkuil neerdalen, als een vertrapt lijk.
20 Je wordt niet bij hen begraven, want je hebt je land verwoest en je volk gedood. Het nageslacht van boosdoeners wordt nooit meer genoemd.
21 Maak de slachtbank klaar voor zijn kinderen, om de schuld van hun vaderen. Zij mogen niet opstaan, de aarde erven en de wereld vol steden zetten.
22 Ik zal tegen hen opstaan, zegt YHWH van de legermachten. Ik zal van Babel de naam en de rest uitroeien, de zoon en de kleinzoon, zegt YHWH.
23 Ik maak het tot bezit van nachtuilen en tot waterpoelen. Ik veeg het weg met de bezem van de vernietiging, zegt YHWH van de legermachten.
24 YHWH van de legermachten heeft gezworen: Wat ik bedacht heb, gebeurt. Wat ik van plan ben, komt er.
25 Ik zal Assur in mijn land verbreken en hem op mijn bergen vertrappen. Dan gaat zijn juk van hen af en zijn last van hun schouder.
26 Dit is het plan dat over de hele aarde besloten is, en dit is de hand die over alle volken is uitgestrekt.
27 YHWH van de legermachten heeft het besloten, wie zal het dan breken? Zijn hand is uitgestrekt, wie zal die dan keren?
28 In het jaar dat koning Achaz (hij heeft vastgegrepen) stierf, kwam deze last.
29 Wees niet blij, heel Filistea, dat de stok die je sloeg gebroken is. Want uit de wortel van de slang komt een gifslang voort, en haar vrucht is een vurige vliegende draak.

[30] De eerstgeborenen van de armen zullen weiden en de behoeftigen zullen veilig liggen. Maar jouw wortel zal ik door honger doden, en wie van jou overblijft, zal hij ombrengen.

[31] Huil, poort! Schreeuw, stad! Heel Filistea smelt weg. Want uit het noorden komt rook, en niemand blijft achter in zijn gelederen.

[32] Wat antwoordt men dan de boden van het volk? Dat YHWH Sion gegrond heeft, en dat de verdrukten van Zijn volk daar een toevlucht vinden.

Jesaja 15

[1] De last van Moab (uit de vader). In één nacht is Ar in Moab verwoest en vernietigd. In één nacht is Kir in Moab verwoest en vernietigd.

[2] Men gaat op naar Baith en Dibon, naar de offerhoogten, om te huilen. Over Nebo en Medeba jammert Moab. Alle hoofden zijn kaal en alle baarden zijn afgeschoren.

[3] Op straat dragen zij rouwkleren. Op hun daken en op hun pleinen huilt iedereen, en zij gaan in tranen ten onder.

[4] Hesbon en Eleale schreeuwen, hun stem is tot Jahaz te horen. Daarom schreeuwen de soldaten van Moab, en hun ziel beeft in hen.

[5] Mijn hart schreeuwt om Moab. Zijn vluchtelingen gaan tot Zoar toe. Huilend klimmen zij de helling van Luhith op, en op de weg naar Horonaim klinkt een jammerkreet.

[6] De wateren van Nimrim worden een woestenij. Het gras is verdord, het jonge groen is verdwenen en er is niets groens meer.

[7] Wat zij verzameld en opgeslagen hebben, dragen zij weg over de beek van de wilgen.

[8] Het geschreeuw gaat rond door het gebied van Moab. Hun gehuil klinkt tot Eglaim en hun gejammer tot Beer-Elim.

[9] De wateren van Dimon zijn vol bloed. En ik breng nog meer over Dimon: leeuwen over wie uit Moab ontkomen en over wie in het land overblijven.

Jesaja 16

[1] Stuur de lammeren voor de heerser van het land vanuit Sela door de woestijn naar de berg van de dochter van Sion.

[2] Anders zullen de dochters van Moab (uit de vader) bij de doorwaadbare plaatsen van de Arnon zijn als opgejaagde vogels, uit hun nest verdreven.

[3] Geef raad en spreek recht. Maak je schaduw midden op de dag als de nacht. Verberg de verdrevenen en verraad de vluchtelingen niet.

[4] Laat mijn verdrevenen bij jou wonen, Moab. Wees een schuilplaats voor hen tegen de verwoester. Want de onderdrukker is voorbij, de verwoesting is geëindigd en de vertrappers zijn uit het land verdwenen.

[5] Dan zal een troon in goedheid vaststaan. Daarop zal iemand blijvend zitten in de tent van David (geliefde), die oordeelt, het recht zoekt en snel gerechtigheid doet.

[6] Wij hebben van de trots van Moab gehoord; hij is zeer trots. Zijn hoogmoed, zijn trots en zijn woede zijn groter dan zijn kracht.

[7] Daarom zal Moab over Moab jammeren, allemaal zullen zij jammeren. Over de rozijnenkoeken van Kir-Hareseth zullen jullie zuchten, want zij zijn gebroken.

[8] De velden van Hesbon zijn verwelkt en ook de wijnstok van Sibma. De heersers van de volken vertrapten zijn beste ranken. Zij reikten tot Jaëzer en dwaalden door de woestijn. Zijn scheuten spreidden zich uit en gingen over de zee.

[9] Daarom huil ik met Jaëzer om de wijnstok van Sibma. Ik maak je nat met mijn tranen, Hesbon en Eleale. Want over je zomervruchten en je oogst is het vreugdegeschreeuw gevallen.

[10] Vreugde en blijdschap zijn uit de boomgaard weggenomen. In de wijngaarden wordt niet meer gezongen en gejuicht. Niemand perst nog wijn in de bakken, want ik heb het vreugdegeschreeuw laten ophouden.

[11] Daarom klinkt mijn binnenste over Moab als een harp, en mijn hart over Kir-Heres.

[12] Als Moab zich op de offerhoogte heeft afgemat en in zijn heiligdom gaat bidden, zal het niets uithalen.

[13] Dit is het woord dat YHWH eerder over Moab gesproken heeft.

[14] Maar nu zegt YHWH: Binnen drie jaar, gerekend als de jaren van een dagloner, wordt de eer van Moab veracht. Dat geldt voor heel zijn grote menigte. Wat overblijft, zal klein en machteloos zijn.

Jesaja 17

[1] De last van Damaskus. Kijk, Damaskus wordt weggenomen en zal geen stad meer zijn. Zij wordt een vervallen puinhoop.

[2] De steden van Aroër worden verlaten. Zij zijn voor de kudden, die daar rustig liggen zonder dat iemand ze opschrikt.

[3] De vesting van Efraïm (vruchtbaar) verdwijnt, en ook het koninkrijk van Damaskus en wat van de Syriërs overblijft. Het zal hun vergaan als de heerlijkheid van de Israëlieten, zegt YHWH van de legermachten.

[4] Op die dag zal de heerlijkheid van Jakob (hij houdt de hiel vast) mager worden, en het vet van zijn lichaam zal verdwijnen.

[5] Het zal zijn als wanneer een maaier het staande koren pakt en met zijn arm de aren afmaait. Het zal zijn als iemand die aren leest in het dal Refaïm.

[6] Toch blijft er een nalezing over, zoals bij het schudden van een olijfboom. Er blijven twee of drie olijven boven in de top, en vier of vijf aan de vruchtbare takken, zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt).

[7] Op die dag zal de mens kijken naar zijn Maker, en zijn ogen zullen zien op de Heilige van Israël.

[8] Hij zal niet meer kijken naar de altaren die zijn handen maakten. Ook de gewijde palen en de zonnezuilen van zijn vingers laat hij staan.

[9] Op die dag zullen zijn sterke steden zijn als een verlaten struik en een hoge tak, die men achterliet voor de Israëlieten. Er zal verwoesting zijn.

[10] Want je bent de God van je redding vergeten en hebt niet gedacht aan de Rots van je sterkte. Daarom plant je wel mooie planten en zet je er vreemde ranken bij.

[11] Op de dag dat je ze plant, laat je ze groeien, en in de ochtend laat je je zaad bloeien. Maar de oogst verdwijnt op de dag van ziekte en pijn.
[12] Wee, een gedruis van grote volken die bruisen als bruisende zeeën. Wee, een geraas van naties die razen als geweldig water.
[13] De naties razen als grote wateren, maar Hij zal hen bestraffen, en zij vluchten ver weg. Zij worden opgejaagd als kaf op de bergen voor de wind, als distelpluis voor de wervelwind.
[14] Tegen de avond is er schrik, en voor de ochtend zijn zij er niet meer. Dat is het deel van wie ons beroven, het lot van wie ons plunderen.

Jesaja 18

[1] Wee het land van ritselende vleugels, aan de overkant van de rivieren van Ethiopië.
[2] Het stuurt gezanten over zee, in boten van riet over het water. Ga, snelle boden, naar een volk dat lang en glad is, naar een volk dat overal gevreesd wordt. Het is een volk van kracht op kracht, dat vertrapt, en zijn land wordt door rivieren doorsneden.
[3] Alle bewoners van de wereld, alle mensen op aarde: als men een vaandel opsteekt op de bergen, zullen jullie het zien. Als de bazuin klinkt, zullen jullie het horen.
[4] Want dit heeft YHWH tegen mij gezegd: Ik zal stil toekijken vanuit mijn woning. Ik ben als de glinsterende hitte boven het licht, als een dauwwolk in de hitte van de oogst.
[5] Want voor de oogst, als de bloesem voorbij is en de bloem een rijpende druif wordt, grijpt Hij in. Hij snijdt de ranken met snoeimessen af en hakt de takken weg.
[6] Samen worden zij overgelaten aan de roofvogels van de bergen en aan de dieren van het land. De roofvogels overzomeren erop en alle dieren van het land overwinteren erop.
[7] In die tijd zal aan YHWH van de legermachten een geschenk gebracht worden. Het komt van een volk dat lang en glad is en overal gevreesd wordt.

Het is een volk van kracht op kracht, dat vertrapt, en zijn land wordt door rivieren doorsneden. Het gaat naar de plaats van de naam van YHWH van de legermachten, naar de berg Sion.

Jesaja 19

[1] De last van Egypte. Kijk, YHWH rijdt op een snelle wolk en komt naar Egypte. De afgoden van Egypte beven voor Hem, en het hart van de Egyptenaren smelt van binnen.

[2] Ik zal Egyptenaren tegen Egyptenaren opzetten. Zij zullen vechten, de een tegen de ander, stad tegen stad en koninkrijk tegen koninkrijk.

[3] De geest van de Egyptenaren zal leeglopen en hun plannen zal ik verwarren. Dan vragen zij hun afgoden, hun bezweerders, hun waarzeggers en hun geestenbezweerders.

[4] Ik lever de Egyptenaren over in de hand van harde heren. Een strenge koning zal over hen heersen, zegt de Heere YHWH van de legermachten.

[5] De wateren van de zee zullen opdrogen, en de rivier zal wegzakken en verdrogen.

[6] De kanalen gaan stinken, de stromen van Egypte lopen leeg en drogen op. Riet en biezen verwelken.

[7] Het papyrusgras bij de Nijl, aan de oevers van de stroom, en al het gezaaide langs de stroom verdroogt. Het waait weg en is er niet meer.

[8] De vissers zullen treuren en iedereen die een haak in de stroom werpt, zal rouwen. Wie het werpnet over het water uitspreidt, kwijnt weg.

[9] De bewerkers van fijn vlas worden beschaamd, en ook de wevers van witte stof.

[10] De pijlers van het land worden verbrijzeld, en alle loonarbeiders worden bedroefd.

[11] De vorsten van Zoan zijn dwazen, en de raad van de wijze raadgevers van Farao is dom geworden. Hoe kunnen jullie dan tegen Farao zeggen: Ik ben een zoon van wijzen, een zoon van oude koningen?

[12] Waar zijn je wijzen dan? Laat zij je vertellen wat YHWH van de legermachten over Egypte besloten heeft.

[13] De vorsten van Zoan zijn dwaas geworden en de vorsten van Nof zijn bedrogen. Zij laten Egypte dwalen, tot in de hoeken van zijn stammen.

[14] YHWH heeft een geest van verwarring in hen gegoten. Zij laten Egypte dwalen in alles wat het doet, zoals een dronkaard rondtolt in zijn braaksel.

[15] Er zal geen werk zijn voor Egypte dat kop of staart, tak of riet nog kan doen.

[16] Op die dag zullen de Egyptenaren als vrouwen zijn. Zij zullen beven en bang zijn voor de opgeheven hand van YHWH van de legermachten.

[17] Het land Juda (lofprijs) zal een schrik zijn voor Egypte. Wie eraan denkt, zal bang worden voor het besluit dat YHWH van de legermachten tegen hen genomen heeft.

[18] Op die dag zullen er vijf steden in Egypte zijn die de taal van Kanaän (laagland) spreken en bij YHWH van de legermachten zweren. Eén ervan zal de stad van de zon heten.

[19] Op die dag zal er midden in Egypte een altaar voor YHWH staan, en bij de grens een gedenksteen voor YHWH.

[20] Dat zal een teken en getuigenis zijn voor YHWH van de legermachten in Egypte. Als zij tot YHWH roepen vanwege hun onderdrukkers, zal Hij hun een redder en verdediger sturen die hen bevrijdt.

[21] YHWH zal zich aan de Egyptenaren bekendmaken, en zij zullen YHWH op die dag kennen. Zij zullen Hem dienen met slachtoffers en graanoffers en hun geloften aan YHWH doen en betalen.

[22] YHWH zal Egypte hard slaan en het genezen. Zij zullen zich tot YHWH bekeren, en Hij zal zich laten verbidden en hen genezen.

[23] Op die dag zal er een gebaande weg van Egypte naar Assyrië zijn. De Assyriërs komen in Egypte en de Egyptenaren in Assyrië, en samen zullen zij de Heere dienen.

[24] Op die dag zal Israël (die met God strijdt) de derde zijn naast Egypte en Assyrië, een zegen midden op de aarde.

[25] YHWH van de legermachten zal hen zegenen: Gezegend is mijn volk Egypte, het werk van mijn handen Assyrië, en mijn eigendom Israël.

Jesaja 20

[1] In het jaar dat Tartan naar Asdod kwam, gestuurd door Sargon (rechtmatige koning), de koning van Assyrië, voerde hij oorlog tegen Asdod en nam het in.

[2] In die tijd sprak YHWH door Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk): Ga, maak het rouwkleed van je heupen los en doe je schoenen uit. Hij deed dat en liep ontbloot en blootsvoets rond.

[3] Toen zei YHWH: Mijn knecht Jesaja loopt drie jaar ontbloot en blootsvoets rond, als teken en wonder over Egypte en Ethiopië.

[4] Zo zal de koning van Assyrië de gevangenen van Egypte wegvoeren en de Ethiopiërs in ballingschap brengen. Zij gaan jong en oud, ontbloot en blootsvoets, met blote billen, tot schande van Egypte.

[5] Dan zullen zij schrikken en zich schamen over Ethiopië, waar zij op hoopten, en over Egypte, waar zij trots op waren.

[6] De bewoners van deze kust zullen op die dag zeggen: Kijk, zo is het gegaan met wie wij hoopten. Naar hem vluchtten wij om hulp. Wij wilden gered worden van de koning van Assyrië. Hoe zullen wij dan ontkomen?

Jesaja 21

[1] De last van de woestijn aan de zee. Zoals wervelwinden door het zuiden razen, zo komt het uit de woestijn, uit een vreselijk land.

[2] Mij is een hard visioen gemeld: de verrader verraadt en de verwoester verwoest. Trek op, Elam (hoogland)! Beleger haar, Media! Ik maak een einde aan al haar gezucht.

[3] Daarom zijn mijn heupen vol pijn. Weeën grepen mij aan als de weeën van een vrouw die baart. Ik krimp ineen van wat ik hoor en ik schrik van wat ik zie.

[4] Mijn hart dwaalt, huiver overvalt mij. De schemering waarnaar ik verlangde, is mij tot beven geworden.

[5] Men dekt de tafel, zet de wacht uit, eet en drinkt. Sta op, vorsten, en smeer de schilden in!

[6] Want dit heeft de Heere tegen mij gezegd: Ga, zet een wachter uit en laat hem melden wat hij ziet.

[7] Hij zag een wagen met een span paarden, een wagen met ezels en een wagen met kamelen. Hij lette heel scherp op.

[8] Hij riep: Op de uitkijktoren sta ik overdag altijd, Heere, en op mijn post blijf ik hele nachten staan.

[9] En kijk, daar komt een wagen met mannen, een span paarden! Toen antwoordde hij: Gevallen, gevallen is Babel! Al haar godenbeelden zijn op de grond stukgeslagen.

[10] Mijn gedorste volk, kind van mijn dorsvloer! Wat ik gehoord heb van YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt), heb ik jullie verteld.

[11] De last van Duma (stilte). Uit Seïr roept men naar mij: Wachter, hoe ver is de nacht? Wachter, hoe ver is de nacht?

[12] De wachter zei: De morgen komt, en ook de nacht. Willen jullie vragen, vraag dan. Kom terug en kom hier.

[13] De last tegen Arabië. In het struikgewas van Arabië zullen jullie overnachten, karavanen van Dedanieten.

[14] Kom de dorstige tegemoet met water. Inwoners van het land Thema, breng brood voor wie vluchten.

[15] Want zij vluchten voor de zwaarden, voor het getrokken zwaard, voor de gespannen boog en voor de zwaarte van de oorlog.

[16] Want dit heeft YHWH tegen mij gezegd: Binnen een jaar is het met de eer van Kedar (donker) gedaan. Reken dat als de jaren van een dagloner.

[17] Van de boogschutters, de helden van Kedar, zullen er weinig overblijven, want YHWH, de God van Israël, heeft het gezegd.

Jesaja 22

[1] De last van het dal van het visioen. Wat is er met je, dat jullie allemaal op de daken klimmen?

[2] Je was vol lawaai, luidruchtige stad, uitgelaten stad. Je gesneuvelden zijn niet door het zwaard gevallen en niet in de strijd gestorven.

[3] Al je leiders zijn samen weggevlucht en zonder boog gevangen. Iedereen die in je gevonden werd, is samen gebonden, hoe ver zij ook gevlucht waren.

[4] Daarom zeg ik: kijk van mij weg, laat mij bitter huilen. Probeer mij niet te troosten over de ondergang van de dochter van mijn volk.

[5] Want het is een dag van verwarring, vertrapping en ontsteltenis van de Heere, YHWH van de legermachten, in het dal van het visioen. Muren worden neergehaald en er klinkt geschreeuw naar de bergen.

[6] Elam (hoogland) pakte de pijlkoker op, met wagens, mannen en ruiters, en Kir haalde het schild tevoorschijn.

[7] Je mooiste dalen raakten vol wagens, en de ruiters stelden zich op bij de poort.

[8] Hij nam het deksel van Juda (lofprijs) weg. Op die dag keken jullie naar de wapens in het huis van het woud.

[9] Jullie zagen de vele scheuren in de stad van David (geliefde), en jullie verzamelden het water van de benedenvijver.

[10] Jullie telden de huizen van Jeruzalem en braken huizen af om de muur te versterken.

[11] Jullie maakten een bekken tussen de twee muren voor het water van de oude vijver. Maar jullie keken niet omhoog naar Hem die dit doet, en letten niet op Hem die het lang geleden gemaakt heeft.

[12] Op die dag riep de Heere, YHWH van de legermachten, op tot huilen en rouwen, tot kaalscheren en het dragen van een rouwkleed.

[13] Maar kijk, er was vreugde en blijdschap: men slachtte runderen en schapen, at vlees en dronk wijn. Men zei: Laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij.

[14] Maar YHWH van de legermachten heeft het mij in de oren gezegd: Deze schuld wordt niet verzoend totdat jullie sterven. Zo zegt de Heere, YHWH van de legermachten.

[15] Dit zegt de Heere, YHWH van de legermachten: Ga naar die beheerder, naar Sebna (die rust), het hoofd van het paleis.

[16] Zeg tegen hem: wat heb je hier en wie heb je hier, dat je hier een graf voor jezelf uithakt? Je hakt je graf in de hoogte uit en laat een woning in de rots voor je uitkappen.

[17] Kijk, YHWH zal je wegslingeren met kracht, man. Hij zal je stevig vastgrijpen.

[18] Hij rolt je op als een bal en werpt je in een wijd land. Daar zul je sterven, daar blijven je prachtige wagens, schandvlek van het huis van je heer.

[19] Ik zal je uit je ambt stoten, en Hij zal je van je plaats verdrijven.

[20] Op die dag zal ik mijn knecht Eljakim (God richt op), de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH), roepen.

[21] Ik zal hem jouw mantel aantrekken en hem met jouw gordel omgorden. Jouw macht geef ik in zijn hand, en hij zal een vader zijn voor de inwoners van Jeruzalem en het huis van Juda.

[22] Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen. Hij zal opendoen en niemand zal sluiten, hij zal sluiten en niemand zal opendoen.

[23] Ik sla hem vast als een pin in een stevige plaats, en hij zal een erezetel zijn voor het huis van zijn vader.

[24] Aan hem zal men heel de eer van het huis van zijn vader hangen, met alle nakomelingen, ook alle kleine vaten, van bekers tot kruiken.

[25] Op die dag, zegt YHWH van de legermachten, zal de pin die in een stevige plaats zat, losraken. Hij wordt afgehakt, valt, en de last die eraan hing, wordt afgesneden. Want YHWH heeft het gezegd.

Jesaja 23

[1] De last van Tyrus. Huil, schepen van Tarsis, want Tyrus is verwoest. Er is geen huis meer en niemand kan er nog binnengaan. Vanuit het land Chittim werd het hun bekend.

[2] Zwijg, bewoners van de kust, die door de kooplieden van Sidon (visvangst) rijk werden, de zeevaarders.

[3] Over grote wateren kwam het graan van Sichor, de oogst van de Nijl. Tyrus was de markt van de volken.

[4] Schaam je, Sidon, want de zee spreekt, de burcht van de zee: Ik heb geen weeën gehad en niet gebaard. Ik heb geen jonge mannen grootgebracht en geen meisjes opgevoed.

[5] Zoals men schrok van het bericht over Egypte, zo zal men beven bij het bericht over Tyrus.

[6] Steek over naar Tarsis! Huil, bewoners van de kust!

[7] Is dit jullie uitgelaten stad, die al sinds oude dagen bestaat? Haar eigen voeten dragen haar ver weg om in den vreemde te wonen.

[8] Wie heeft dit besloten over Tyrus, de stad die kronen uitdeelde? Haar kooplieden waren vorsten en haar handelaars de aanzienlijksten op aarde.

[9] YHWH van de legermachten heeft het besloten. Zo ontwijdt Hij de trots van alle pracht en vernedert Hij de aanzienlijksten op aarde.

[10] Stroom door je land als de Nijl, dochter van Tarsis. Er is geen dam meer.

[11] Hij strekte Zijn hand uit over de zee en liet koninkrijken beven. YHWH gaf bevel tegen Kanaän (laagland) om haar vestingen te vernietigen.

[12] Hij zei: Je zult niet meer uitgelaten zijn, onteerde dochter van Sidon. Sta op, steek over naar Chittim, maar ook daar zul je geen rust hebben.

[13] Kijk naar het land van de Chaldeeën: dat volk bestond nog niet. Assur richtte het op voor de woestijnbewoners. Zij zetten hun torens op en bouwden hun paleizen, maar Hij maakte er een puinhoop van.

[14] Huil, schepen van Tarsis, want jullie vesting is verwoest.

15 Op die dag zal Tyrus zeventig jaar vergeten worden, zolang als een koning leeft. Na zeventig jaar zal het Tyrus vergaan als in het lied van de hoer.
16 Het lied zegt: Neem de harp en ga de stad rond, vergeten hoer. Speel goed en zing veel liederen, zodat men aan je denkt.
17 Na zeventig jaar zal YHWH naar Tyrus omzien. Zij zal terugkeren tot haar hoerenloon en ontucht bedrijven met alle koninkrijken op de aardbodem.
18 Maar haar handel en haar loon zullen voor YHWH heilig zijn. Het wordt niet opgepot of opgeslagen. Haar handel is voor wie voor YHWH wonen, zodat zij genoeg te eten hebben en goede kleding.

Jesaja 24

1 Kijk, YHWH maakt het land leeg en verwoest het. Hij keert het ondersteboven en verstrooit zijn inwoners.
2 Het zal de priester vergaan als het volk, de heer als de knecht, de meesteres als de dienstmeid. Zo vergaat het koper en verkoper, uitlener en lener, schuldeiser en schuldenaar.
3 Het land zal helemaal leeggemaakt en geplunderd worden, want YHWH heeft dit woord gesproken.
4 Het land treurt en verwelkt, de wereld kwijnt en verwelkt, en de hoogsten van het volk kwijnen weg.
5 Het land is ontwijd door zijn inwoners. Zij overtreden de wetten, veranderen de regels en verbreken het eeuwige verbond.
6 Daarom verteert een vloek het land en boeten de bewoners ervoor. Daarom verbranden de inwoners van het land en blijven er weinig mensen over.
7 De most treurt, de wijnstok kwijnt, en iedereen met een blij hart zucht.
8 De vreugde van de tamboerijnen is weg, het lawaai van de feestvierders houdt op, de vreugde van de harp is voorbij.
9 Men drinkt geen wijn meer met gezang, en de sterkedrank smaakt bitter voor wie hem drinkt.

[10] De verwoeste stad is gebroken. Alle huizen staan dicht, zodat niemand er binnen kan.
[11] Op straat klinkt geklaag om de wijn. Alle blijdschap is verduisterd en de vreugde van het land is verdwenen.
[12] In de stad blijft alleen verwoesting over, en met gekraak wordt de poort aan stukken geslagen.
[13] Zo zal het midden in het land gaan, tussen de volken: als bij het schudden van een olijfboom, als bij de nalezing na de wijnoogst.
[14] Dan zullen zij hun stem verheffen en juichen. Vanaf de zee zullen zij jubelen over de heerlijkheid van YHWH.
[15] Eer daarom YHWH in het oosten, en op de eilanden van de zee de naam van YHWH, de God van Israël (die met God strijdt).
[16] Van het einde van de aarde horen wij liederen tot eer van de Rechtvaardige. Maar ik zeg: ik verga, ik verga, wee mij! Verraders verraden, ja, verraders verraden met verraad.
[17] Angst, kuil en strik komen over jullie, inwoners van het land!
[18] Wie vlucht voor het geluid van de angst, valt in de kuil. Wie uit de kuil klimt, raakt in de strik gevangen. Want de sluizen in de hoogte gaan open en de fundamenten van de aarde beven.
[19] De aarde barst helemaal open, de aarde scheurt helemaal, de aarde wankelt hevig.
[20] De aarde waggelt als een dronkaard en zwaait heen en weer als een nachthut. Haar overtreding drukt zwaar op haar, en zij valt en staat niet meer op.
[21] Op die dag zal YHWH afrekenen met de machten in de hoogte en met de koningen op de aarde.
[22] Zij worden bijeengedreven als gevangenen in een put en opgesloten in een kerker. Na vele dagen zal men naar hen omzien.
[23] De maan zal rood van schaamte worden en de zon beschaamd staan. Want YHWH van de legermachten zal regeren op de berg Sion en in Jeruzalem, en voor Zijn oudsten zal er heerlijkheid zijn.

Jesaja 25

[1] YHWH, U bent mijn God. Ik zal U verhogen en Uw naam prijzen, want U hebt wonderen gedaan. Uw plannen van lang geleden zijn trouw en vast.

[2] U hebt van de stad een steenhoop gemaakt en van de vesting een puinhoop. Het paleis van vreemden is geen stad meer en wordt nooit meer herbouwd.

[3] Daarom zal een machtig volk U eren en zal de stad van tirannieke volken ontzag voor U hebben.

[4] Want U bent een sterkte voor de arme geweest, een sterkte voor de behoeftige in zijn nood. U was een toevlucht tegen de storm en een schaduw tegen de hitte, want het blazen van tirannen is als een storm tegen een muur.

[5] Als hitte op dorre grond dempt U het rumoer van vreemden. Zoals hitte wijkt voor de schaduw van een wolk, zo verstomt het lied van de tirannen.

[6] Op deze berg zal YHWH van de legermachten voor alle volken een feestmaal aanrichten. Het is een maaltijd met vet en merg en met oude, gezuiverde wijnen.

[7] Op deze berg zal Hij de sluier verslinden die alle volken bedekt, en het kleed dat over alle naties ligt.

[8] Hij zal de dood voorgoed verslinden. De Heere YHWH zal de tranen van alle gezichten afwissen. Hij neemt de schande van Zijn volk van de hele aarde weg, want YHWH heeft het gezegd.

[9] Op die dag zal men zeggen: Kijk, dit is onze God. Wij hebben op Hem gewacht en Hij redt ons. Dit is YHWH, op Hem hebben wij gewacht. Laten wij juichen en blij zijn over Zijn redding.

[10] Want de hand van YHWH zal op deze berg rusten. Maar Moab (uit de vader) wordt onder Hem vertrapt, zoals stro vertrapt wordt in de mestput.

[11] Hij zal Zijn handen daar uitspreiden, zoals een zwemmer zijn armen uitspreidt. Hij zal hun hoogmoed vernederen, ondanks de listen van hun handen.

[12] Hij zal de hoge vestingen van jouw muren buigen en neerhalen, tot op de grond, tot in het stof.

Jesaja 26

[1] Op die dag zal dit lied in het land Juda (lofprijs) gezongen worden: Wij hebben een sterke stad. God stelt redding tot muren en wallen.

[2] Doe de poorten open, zodat het rechtvaardige volk binnengaat, dat de trouw bewaart.

[3] U bewaart in volkomen vrede wie standvastig is van geest, want men vertrouwt op U.

[4] Vertrouw altijd op YHWH, want in de Heere YHWH is een eeuwige rots.

[5] Hij buigt de hooggezetenen neer, de verheven stad. Hij vernedert haar tot op de grond en laat haar tot in het stof reiken.

[6] De voet zal haar vertrappen, de voeten van de arme, de stappen van de zwakke.

[7] Het pad van de rechtvaardige is recht. U effent de weg van de rechtvaardige.

[8] Ook op de weg van Uw oordelen hebben wij op U gewacht, YHWH. Ons hart verlangt naar Uw naam en naar wat U in herinnering brengt.

[9] Met mijn ziel verlangde ik naar U in de nacht, en met mijn geest in mij zoek ik U vroeg. Want als Uw oordelen over de aarde gaan, leren de bewoners van de wereld gerechtigheid.

[10] Als de goddeloze genade krijgt, leert hij toch geen gerechtigheid. In een land van recht doet hij onrecht en hij ziet de hoogheid van YHWH niet.

[11] YHWH, Uw hand is opgeheven, maar zij zien het niet. Zij zullen het zien en beschaamd worden door Uw ijver voor Uw volk. Het vuur zal Uw tegenstanders verteren.

[12] YHWH, U zult ons vrede geven, want alles wat wij deden, hebt U voor ons gedaan.

[13] YHWH, onze God, andere heren dan U hebben over ons geheerst. Maar alleen door U denken wij aan Uw naam.

[14] Zij zijn dood en zullen niet meer leven, zij zijn gestorven en zullen niet opstaan. Daarom hebt U met hen afgerekend, hen vernietigd en elke herinnering aan hen uitgewist.

15 U hebt dit volk vermeerderd, YHWH, U hebt dit volk vermeerderd. U hebt Uzelf verheerlijkt. Maar U hebt hen ver weg gedaan, tot aan alle einden van de aarde.
16 YHWH, in nood hebben zij U gezocht. Zij fluisterden hun gebed toen Uw tuchtiging over hen kwam.
17 Zoals een zwangere vrouw pijn heeft als zij gaat baren en schreeuwt in haar weeën, zo waren wij voor Uw aangezicht, YHWH.
18 Wij waren zwanger en hadden pijn, maar wij baarden slechts wind. Wij brachten het land geen redding, en er werden geen wereldbewoners geboren.
19 Uw doden zullen leven, ook mijn lichaam zal opstaan. Word wakker en juich, jullie die in het stof wonen! Want Uw dauw is als dauw op het jonge groen, en de aarde geeft de gestorvenen terug.
20 Ga, mijn volk, ga je kamers binnen en sluit de deuren achter je. Verberg je een klein ogenblik, tot de woede voorbij is.
21 Want kijk, YHWH komt uit Zijn plaats om de bewoners van de aarde hun schuld te vergelden. De aarde zal het bloed dat zij bedekte blootleggen en haar gedoden niet langer verbergen.

Jesaja 27

1 Op die dag zal YHWH afrekenen met de Leviathan, de vluchtende slang, met Zijn harde, grote en sterke zwaard. Hij rekent af met de Leviathan, de kronkelende slang, en doodt het monster in de zee.
2 Op die dag zal er een wijngaard van rode wijn zijn. Zing daarover om beurten!
3 Ik, YHWH, bewaak hem. Elk ogenblik geef ik hem water. Dag en nacht bewaak ik hem, zodat niemand hem kwaad doet.
4 Woede heb ik niet. Wie zou mij doorn en distel in de strijd voorzetten? Dan zou ik erop aanvallen en alles tegelijk verbranden.
5 Of men moest mijn kracht vastgrijpen en vrede met mij sluiten, ja, vrede met mij sluiten.
6 In de toekomst zal Jakob (hij houdt de hiel vast) wortel schieten, Israël (die met God strijdt) zal bloeien en groeien, en zij zullen de wereld met vruchten

vullen.

[7] Heeft Hij hem geslagen zoals Hij zijn slager sloeg? Is hij gedood zoals zijn doden gedood zijn?

[8] Met mate hebt U met hem getwist toen U hem wegstuurde. Hij verdreef hem met Zijn harde wind, op de dag van de oostenwind.

[9] Daardoor zal de schuld van Jakob verzoend worden. Dit is de hele vrucht: dat Hij zijn zonde wegdoet. Dan maakt Hij alle stenen van het altaar tot verkruimelde kalksteen, en de gewijde palen en zonnezuilen blijven niet staan.

[10] Want de vaste stad wordt eenzaam, de woonplaats verlaten en achtergelaten als een woestijn. Daar zullen kalveren grazen, daar zullen zij liggen en haar takken kaal eten.

[11] Als haar takken verdorren, worden zij afgebroken, en vrouwen komen ze verbranden. Want het is een volk zonder verstand. Daarom ontfermt zijn Maker zich niet over hem, en zijn Formeerder toont hem geen genade.

[12] Op die dag zal YHWH dorsen, van de rivier tot aan de beek van Egypte. En jullie zullen een voor een opgeraapt worden, Israëlieten.

[13] Op die dag zal er op een grote bazuin geblazen worden. Dan komen zij die in het land Assur verloren waren en zij die verdreven waren naar Egypte. Zij zullen YHWH aanbidden op de heilige berg in Jeruzalem.

Jesaja 28

[1] Wee de trotse kroon van de dronkaards van Efraïm (vruchtbaar)! Zijn prachtige sieraad is een verwelkende bloem, boven op de vruchtbare vallei van wie door de wijn geveld zijn.

[2] Kijk, de Heere heeft iemand die sterk en machtig is. Als een hagelbui, als een verwoestende storm, als een vloed van sterk water werpt Hij het met de hand tegen de grond.

[3] De trotse kronen van de dronkaards van Efraïm zullen vertrapt worden.

[4] De verwelkende bloem van hun prachtige sieraad, boven op de vruchtbare vallei, wordt als een vroege vijg voor de zomer. Wie hem ziet, slikt hem door zodra hij hem in zijn hand heeft.

[5] Op die dag zal YHWH van de legermachten een prachtige kroon en een sierlijke krans zijn voor wie van Zijn volk overblijven.

[6] Hij zal een geest van recht zijn voor wie recht spreekt, en een kracht voor wie de strijd terugdringen tot aan de poort.

[7] Ook zij dwalen door de wijn en waggelen door de sterkedrank. Priester en profeet dwalen door de sterkedrank. Zij zijn door de wijn verslonden en waggelen. Zij dwalen bij het zien en wankelen bij het rechtspreken.

[8] Alle tafels zitten vol braaksel en vuil, zodat geen plek schoon is.

[9] Wie wil Hij dan kennis leren? Aan wie wil Hij uitleggen wat Hij zegt? Aan pas gespeende kinderen, net weg van de borst?

[10] Want het is gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een beetje, daar een beetje.

[11] Daarom zal Hij met stamelende lippen en in een andere taal tot dit volk spreken.

[12] Tegen hen had Hij gezegd: Dit is de rust, geef de vermoeide rust. Dit is de verkwikking. Maar zij wilden niet luisteren.

[13] Zo zal het woord van YHWH voor hen zijn: gebod op gebod, regel op regel, hier een beetje, daar een beetje. Zo gaan zij weg, vallen achterover, breken, raken verstrikt en worden gevangen.

[14] Luister daarom naar het woord van YHWH, spotters, heersers over dit volk in Jeruzalem!

[15] Jullie zeggen: Wij hebben een verbond met de dood gesloten en een afspraak met het dodenrijk. Als de overstromende gesel voorbijtrekt, raakt hij ons niet. Wij hebben de leugen tot toevlucht gemaakt en ons in het bedrog verborgen.

[16] Daarom zegt de Heere YHWH: Kijk, ik leg in Sion een grondsteen, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen die vast gegrondvest is. Wie gelooft, hoeft niet te haasten.

[17] Ik zal het recht tot meetlint maken en de gerechtigheid tot schietlood. De hagel zal de toevlucht van de leugen wegvagen en het water zal de schuilplaats overspoelen.

18 Jullie verbond met de dood wordt vernietigd en jullie afspraak met het dodenrijk houdt geen stand. Als de overstromende gesel voorbijtrekt, worden jullie vertrapt.
19 Telkens als hij voorbijtrekt, zal hij jullie meesleuren. Elke morgen trekt hij voorbij, bij dag en bij nacht. Alleen al het bericht begrijpen zal een verschrikking zijn.
20 Want het bed is te kort om je erop uit te strekken, en de deken te smal om je eronder te wikkelen.
21 Want YHWH zal opstaan zoals op de berg Perazim en beven zoals in het dal van Gibeon. Hij doet Zijn werk, Zijn vreemde werk, en verricht Zijn daad, Zijn vreemde daad.
22 Spot nu niet meer, anders worden jullie boeien nog strakker. Want ik heb van de Heere YHWH van de legermachten gehoord dat er een vernietiging vast besloten is over het hele land.
23 Luister goed en hoor mijn stem. Let op en hoor wat ik zeg.
24 Ploegt een boer de hele dag om te zaaien? Blijft hij zijn land maar openbreken en eggen?
25 Als hij de grond geëffend heeft, strooit hij dille en zaait hij komijn. Hij zet tarwe in rijen, gerst op zijn plek en spelt aan de rand.
26 Zijn God leert hem hoe het moet en onderwijst hem.
27 Dille dorst men niet met een dorsslee, en over komijn laat men geen wagenwiel gaan. Dille slaat men uit met een stok en komijn met een staf.
28 Broodkoren moet fijngemaakt worden, maar men dorst het niet eindeloos. Men laat er het wagenwiel en de paarden niet overheen gaan om het te verbrijzelen.
29 Ook dit komt van YHWH van de legermachten. Hij is wonderlijk in raad en groot in wat Hij doet.

Jesaja 29

1 Wee Ariël (leeuw van God), Ariël, de stad waar David (geliefde) zijn kamp opsloeg! Laat de jaren maar doorgaan en de feesten hun ronde doen.

[2] Toch zal ik Ariël benauwen. Er komt geklaag en verdriet, en die stad zal voor mij een offeraltaar zijn.

[3] Ik zal je van alle kanten belegeren. Ik sluit je in met wallen en werp verschansingen tegen je op.

[4] Dan word je vernederd. Vanuit de aarde zul je spreken en je woorden komen zacht uit het stof. Je stem klinkt uit de grond als die van een geest, en je woorden piepen uit het stof.

[5] De menigte van je vreemde soldaten wordt als fijn stof en de menigte tirannen als wegwaaiend kaf. Het zal plotseling gebeuren, in een ogenblik.

[6] YHWH van de legermachten zal naar je omzien met donder en aardbeving en groot geraas, met wervelwind en storm en een verterende vuurvlam.

[7] Als een droom in de nacht zal de menigte van alle volken zijn die tegen Ariël vechten. Zo vergaat het allen die haar en haar vestingen aanvallen en benauwen.

[8] Het is als iemand die honger heeft en droomt dat hij eet, maar bij het wakker worden leeg blijft. Het is als iemand die dorst heeft en droomt dat hij drinkt, maar bij het wakker worden nog uitgeput is. Zo zal het de menigte van alle volken vergaan die tegen de berg Sion strijden.

[9] Sta stil en wees verbijsterd! Wees verblind en blind! Zij zijn dronken, maar niet van wijn, zij waggelen, maar niet van sterkedrank.

[10] Want YHWH heeft een geest van diepe slaap over jullie uitgegoten. Hij heeft jullie ogen gesloten en de profeten, jullie hoofden en de zieners verblind.

[11] Daarom is elk visioen voor jullie als de woorden van een verzegeld boek. Men geeft het aan iemand die lezen kan en zegt: Lees dit toch. Maar hij zegt: Dat kan ik niet, het is verzegeld.

[12] Of men geeft het boek aan iemand die niet lezen kan en zegt: Lees dit toch. En hij zegt: Ik kan niet lezen.

[13] De Heere heeft gezegd: Dit volk nadert mij met de mond en eert mij met de lippen, maar hun hart is ver van mij. Hun ontzag voor mij bestaat uit aangeleerde mensengeboden.

[14] Daarom zal ik opnieuw wonderlijk met dit volk handelen, wonderlijk en verbazend. De wijsheid van hun wijzen zal vergaan en het verstand van hun

verstandigen zal zich verbergen.
15 Wee wie hun plannen diep voor YHWH verbergen, wie hun werk in het donker doen en zeggen: Wie ziet ons? Wie kent ons?
16 Jullie draaien alles om! Alsof de pottenbakker gelijk was aan de klei. Zegt het maaksel soms van zijn maker: Hij heeft mij niet gemaakt. Zegt de pot van de pottenbakker: Hij begrijpt er niets van.
17 Duurt het niet nog maar even, of de Libanon verandert in een boomgaard, en de boomgaard wordt als een bos gerekend?
18 Op die dag zullen doven de woorden van het boek horen, en de ogen van blinden zullen zien uit het donker en de duisternis.
19 De zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde vinden in YHWH, en de armen onder de mensen zullen blij zijn in de Heilige van Israël (die met God strijdt).
20 Want de tiran is er niet meer, met de spotter is het gedaan, en allen die op onrecht uit zijn, zijn uitgeroeid.
21 Dat zijn zij die een mens om een woord schuldig verklaren. Zij zetten strikken voor wie in de poort rechtspreekt en duwen de rechtvaardige met loze woorden weg.
22 Daarom zegt YHWH, die Abraham (vader van velen) verlost heeft, tegen het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast): Jakob wordt niet meer beschaamd. Zijn gezicht zal niet meer bleek worden.
23 Want als hij zijn kinderen ziet, het werk van mijn handen, zullen zij mijn naam heilig houden. Zij zullen de Heilige van Jakob heilig houden en ontzag hebben voor de God van Israël.
24 Wie dwalen van geest zijn, zullen tot inzicht komen, en wie mopperen, zullen zich laten onderwijzen.

Jesaja 30

1 Wee de opstandige kinderen, zegt YHWH. Zij maken plannen, maar niet van mij. Zij sluiten verbonden, maar niet uit mijn Geest, en stapelen zonde op zonde.

[2] Zij gaan op weg naar Egypte zonder mij te vragen. Zij zoeken kracht bij de macht van Farao en schuilen in de schaduw van Egypte.

[3] De kracht van Farao zal jullie tot schaamte worden, en het schuilen in de schaduw van Egypte tot schande.

[4] Want hun vorsten zijn in Zoan geweest en hun gezanten zijn tot bij Chanes gekomen.

[5] Allen worden beschaamd door een volk dat hun niets oplevert, geen hulp en geen voordeel, maar alleen schande en smaad.

[6] De last over de dieren van het zuiden. Zij trekken door een land van angst en benauwdheid, waar leeuw en leeuwin, gifslang en vliegende draak zijn. Hun goederen dragen zij op de ruggen van ezels. Hun schatten gaan op de bulten van kamelen, naar een volk dat hun niets oplevert.

[7] Want Egypte helpt vergeefs en voor niets. Daarom noem ik het: Rahab (onstuimige) die stilzit.

[8] Ga nu en schrijf het voor hen op een tafel, teken het op in een boek. Het moet blijven tot de laatste dag, voor altijd, tot in eeuwigheid.

[9] Want het is een opstandig volk, leugenachtige kinderen die de wet van YHWH niet willen horen.

[10] Zij zeggen tegen de zieners: Zie niets. En tegen de schouwers: Schouw voor ons niet wat recht is. Spreek ons naar de mond en schouw bedrog.

[11] Ga van de weg af, wijk van het pad. Laat de Heilige van Israël (die met God strijdt) ons met rust!

[12] Daarom zegt de Heilige van Israël: Jullie verwerpen dit woord en vertrouwen op onderdrukking en bedrog. Daarop steunen jullie.

[13] Daarom zal deze schuld voor jullie zijn als een scheur in een hoge muur, die naar buiten uitpuilt en plotseling in een ogenblik instort.

[14] Hij zal die muur breken zoals men een pottenbakkerskruik breekt. Hij spaart niets bij het verbrijzelen, zodat er geen scherf overblijft om vuur uit de haard te halen of water uit een put te scheppen.

[15] Want dit zegt de Heere YHWH, de Heilige van Israël: In omkeer en rust zouden jullie gered worden. In stilte en vertrouwen zou jullie kracht liggen.

Maar jullie wilden niet.

16 Jullie zeiden: Nee, wij vluchten op paarden. Wij rijden op snelle paarden. Daarom zullen jullie vluchten en zullen jullie achtervolgers snel zijn.

17 Duizend zullen vluchten voor de dreiging van één, en voor de dreiging van vijf vluchten jullie allemaal. Ten slotte blijven jullie over als een mast op een bergtop en als een vlag op een heuvel.

18 Daarom wacht YHWH om jullie genadig te zijn, daarom staat Hij op om zich over jullie te ontfermen. Want YHWH is een God van recht. Gelukkig zijn allen die op Hem wachten.

19 Het volk zal in Sion wonen, in Jeruzalem. Je zult niet meer huilen. Hij zal je zeker genadig zijn als je roept. Zodra Hij het hoort, antwoordt Hij je.

20 De Heere zal jullie wel brood van benauwdheid en water van verdrukking geven. Maar je leraars zullen zich niet meer verbergen, en je ogen zullen je leraars zien.

21 Je oren zullen een woord achter je horen: Dit is de weg, ga daarop. Dat hoor je als je naar rechts of naar links zou afwijken.

22 Jullie zullen het zilveren beslag van je beelden en het gouden overtrek van je godenbeelden onrein noemen. Je zult ze wegwerpen als een vies kleed en tegen elk ervan zeggen: Weg ermee!

23 Dan zal Hij regen geven voor het zaad waarmee je het land bezaait. Het brood van de opbrengst zal rijk en voedzaam zijn. Je vee zal op die dag in een wijde weide grazen.

24 De ossen en de ezels die het land bewerken, zullen gezouten voer eten, gewand met schep en wan.

25 Op elke hoge berg en op elke verheven heuvel zullen beken en waterstromen zijn, op de dag van de grote slachting, wanneer de torens vallen.

26 Het licht van de maan zal zijn als het licht van de zon. Het licht van de zon wordt zevenvoudig, als het licht van zeven dagen. Dat gebeurt op de dag dat YHWH de breuk van Zijn volk verbindt en de wond geneest die Hij sloeg.

27 Kijk, de naam van YHWH komt van ver. Zijn toorn brandt en de last is zwaar. Zijn lippen zijn vol woede en Zijn tong is als een verterend vuur.

[28] Zijn adem is als een overstromende beek die tot aan de hals reikt. Hij schudt de volken in een zeef van vergeefsheid en legt een misleidende toom in de kaken van de naties.

[29] Bij jullie zal een lofzang klinken, zoals in de nacht dat het feest wordt gevierd. Er zal vreugde in het hart zijn, als bij wie met fluitspel opgaat naar de berg van YHWH, naar de Rots van Israël.

[30] YHWH zal Zijn machtige stem laten horen en Zijn neerdalende arm laten zien. Hij komt met brandende toorn en een verterende vuurvlam, met wolkbreuk, stortbui en hagelstenen.

[31] Want door de stem van YHWH zal Assur verpletterd worden, Assur die met de stok sloeg.

[32] Overal waar de stok van de straf neerkomt, die YHWH hem oplegt, zal men tamboerijnen en harpen horen. Met zwaaiende arm zal Hij tegen hen strijden.

[33] Want de brandplaats is al lang klaar, ook voor de koning is zij gereed. Hij heeft haar diep en wijd gemaakt, met veel vuur en hout. De adem van YHWH steekt haar aan als een zwavelstroom.

Jesaja 31

[1] Wee wie naar Egypte gaan om hulp en steunen op paarden. Zij vertrouwen op wagens, omdat er veel zijn, en op ruiters, omdat die machtig zijn. Maar zij kijken niet naar de Heilige van Israël (die met God strijdt) en zoeken YHWH niet.

[2] Toch is ook Hij wijs. Hij laat het kwaad komen en neemt Zijn woorden niet terug. Hij zal opstaan tegen het huis van de boosdoeners en tegen de hulp van wie onrecht doen.

[3] De Egyptenaren zijn mensen en geen God, en hun paarden zijn vlees en geen geest. YHWH zal Zijn hand uitstrekken: de helper struikelt, wie geholpen wordt valt, en samen komen zij om.

[4] Want dit heeft YHWH tegen mij gezegd: Een leeuw, een jonge leeuw, gromt over zijn prooi. Roept men een hele groep herders tegen hem bijeen, dan schrikt hij niet van hun stem en buigt hij niet voor hun aantal. Zo zal YHWH van de legermachten neerdalen om te strijden op de berg Sion en op haar heuvel.

[5] Als vliegende vogels zal YHWH van de legermachten Jeruzalem beschermen. Hij zal haar beschermen en redden, sparen en bevrijden.

[6] Keer terug naar Hem, Israëlieten, van wie jullie zo diep zijn afgeweken.

[7] Want op die dag zal ieder zijn zilveren en gouden afgoden wegwerpen, die jullie handen tot zonde gemaakt hebben.

[8] Assur zal vallen door een zwaard dat niet van een man is. Een zwaard dat niet van een mens is, zal hem verteren. Hij vlucht voor het zwaard en zijn jonge mannen worden dwangarbeiders.

[9] Van angst zal hij zijn rots voorbijgaan, en zijn vorsten zullen schrikken voor de vlag. Zo zegt YHWH, die in Sion een vuur heeft en in Jeruzalem een oven.

Jesaja 32

[1] Kijk, een koning zal regeren in gerechtigheid, en vorsten zullen heersen naar recht.

[2] Elk van hen zal zijn als een beschutting tegen de wind en een schuilplaats tegen de stortbui. Zij zijn als waterbeken in een dorre streek, als de schaduw van een zware rots in een uitgedroogd land.

[3] De ogen van wie zien, zullen niet meer dichtgaan, en de oren van wie horen, zullen opletten.

[4] Het hart van de onbezonnen mensen zal kennis begrijpen, en de tong van stamelaars zal vlot en duidelijk spreken.

[5] Een dwaas zal niet meer edel genoemd worden, en een bedrieger niet meer aanzienlijk.

[6] Want een dwaas spreekt dwaasheid en zijn hart doet onrecht. Hij pleegt huichelarij en spreekt dwaling tegen YHWH. Hij laat de hongerige leeg en onthoudt de dorstige drinken.

[7] Het gereedschap van de bedrieger is slecht. Hij verzint schandelijke plannen om de armen met leugens kapot te maken, zelfs als de arme zijn recht bepleit.

[8] Maar een edel mens bedenkt edele dingen en blijft bij zijn edele daden.

[9] Sta op, zorgeloze vrouwen, hoor mijn stem! Dochters die zich zo veilig voelen, luister naar wat ik zeg.
[10] Over een jaar en wat dagen zullen jullie sidderen, zelfverzekerde dochters. Want de wijnoogst mislukt en er komt geen inzameling.
[11] Beef, zorgeloze vrouwen! Sidder, dochters die je zo veilig voelen! Trek je kleren uit, ontbloot je en bind een rouwkleed om je heupen.
[12] Men zal zich op de borst slaan om de mooie akkers en om de vruchtbare wijnstokken.
[13] Op het land van mijn volk komen doorns en distels op, ja, op alle huizen van vreugde in de uitgelaten stad.
[14] Want het paleis zal verlaten zijn en het gewoel van de stad zal ophouden. Ofel en de wachttorens worden voor altijd holen, een vreugde voor wilde ezels en een weide voor kudden.
[15] Dat duurt tot de Geest uit de hoogte over ons wordt uitgegoten. Dan wordt de woestijn een boomgaard, en de boomgaard wordt als een bos gerekend.
[16] Het recht zal in de woestijn wonen en de gerechtigheid zal in de boomgaard blijven.
[17] Het werk van de gerechtigheid zal vrede zijn, en het gevolg ervan rust en zekerheid voor altijd.
[18] Mijn volk zal in een woonplaats van vrede wonen, in veilige huizen en op rustige plekken.
[19] Maar het zal hagelen als het bos neerstort, en de stad zal diep vernederd worden.
[20] Gelukkig zijn jullie die bij alle wateren zaaien en de os en de ezel vrij laten lopen.

Jesaja 33

[1] Wee jou, verwoester, die zelf niet verwoest bent, verrader, die zelf niet verraden bent! Ben je klaar met verwoesten, dan word je verwoest. Ben je klaar met verraden, dan word je verraden.

[2] YHWH, wees ons genadig, wij wachten op U. Wees elke morgen hun arm, en onze redding in tijden van nood.

[3] Van het geluid van het gedreun vluchten de volken. Als U opstaat, worden de naties verstrooid.

[4] Dan wordt jullie buit verzameld zoals sprinkhanen verzameld worden. Men springt erop af zoals sprinkhanen heen en weer springen.

[5] YHWH is verheven, want Hij woont in de hoogte. Hij heeft Sion gevuld met recht en gerechtigheid.

[6] Hij zal de vastheid van jouw tijden zijn, de kracht van jouw redding, wijsheid en kennis. Het ontzag voor YHWH is zijn schat.

[7] Kijk, hun helden schreeuwen buiten en de boden van de vrede huilen bitter.

[8] De gebaande wegen liggen verlaten en niemand loopt nog op de paden. Hij verbreekt het verbond, veracht de steden en telt geen mens.

[9] Het land treurt en kwijnt. De Libanon staat beschaamd en verwelkt. Saron is een woestijn geworden, en Basan en Karmel zijn kaalgeschud.

[10] Nu zal ik opstaan, zegt YHWH. Nu zal ik verhoogd worden, nu zal ik verheven worden.

[11] Jullie zijn zwanger van stro en baren stoppels. Jullie eigen adem zal jullie als vuur verslinden.

[12] De volken zullen zijn als kalk die gebrand wordt, als afgehakte doorns die in het vuur verbranden.

[13] Hoor wat ik gedaan heb, jullie die ver weg zijn. Erken mijn macht, jullie die dichtbij zijn.

[14] De zondaars in Sion zijn geschrokken en de huichelaars beven. Zij zeggen: Wie van ons kan wonen bij een verterend vuur? Wie van ons kan wonen bij een eeuwige gloed?

[15] Wie rechtvaardig leeft en eerlijk spreekt, wijst winst uit onderdrukking af. Hij schudt zijn handen uit om geen geschenk te houden. Hij sluit zijn oor voor plannen met bloed en zijn ogen voor het kwaad.

[16] Zo iemand zal in de hoogte wonen. Rotsburchten zijn zijn vesting. Zijn brood krijgt hij en zijn water is verzekerd.

17 Je ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Zij zullen een wijd land zien.
18 Je hart zal terugdenken aan de schrik: Waar is de schrijver? Waar is de belastingman? Waar is hij die de torens telde?
19 Je zult dat brutale volk niet meer zien. Het spreekt een duistere taal die je niet kunt volgen, met een vreemde tong die je niet verstaat.
20 Kijk naar Sion, de stad van onze feesten. Je ogen zullen Jeruzalem zien, een rustige woonplaats, een tent die niet wordt afgebroken. Haar pinnen worden nooit uitgetrokken en geen van haar touwen scheurt.
21 Maar daar zal YHWH machtig bij ons zijn. Het wordt een plaats van rivieren en brede stromen, waar geen roeiboot vaart en geen groot schip overheen gaat.
22 Want YHWH is onze Rechter, YHWH is onze Wetgever, YHWH is onze Koning. Hij zal ons redden.
23 Jouw touwen hangen slap, zij houden de mast niet recht en spannen het zeil niet uit. Dan wordt de buit van een grote roof verdeeld, en zelfs kreupelen zullen roven.
24 Geen bewoner zal zeggen: Ik ben ziek. Het volk dat daar woont, krijgt vergeving van zijn schuld.

Jesaja 34

1 Kom dichterbij, volken, om te horen. Naties, luister! Laat de aarde horen en alles wat erop is, de wereld en al wat eruit voortkomt.
2 Want YHWH is woedend op alle volken en boos op heel hun leger. Hij heeft hen aan de vernietiging gewijd en aan de slachting overgegeven.
3 Hun gesneuvelden worden weggegooid en de stank van hun lijken stijgt op. De bergen zullen smelten van hun bloed.
4 Heel het leger van de hemel zal wegteren. De hemel wordt opgerold als een boekrol. Al hun sterren vallen af zoals een blad van de wijnstok valt en een vijg van de vijgenboom.
5 Want mijn zwaard is dronken geworden in de hemel. Kijk, het daalt neer om Edom te oordelen, het volk dat ik aan de vernietiging gewijd heb.

[6] Het zwaard van YHWH is vol bloed en druipt van vet. Het draagt het bloed van lammeren en bokken en het vet van de nieren van rammen. Want YHWH houdt een offerfeest in Bozra en een grote slachting in het land van Edom.
[7] Wilde stieren vallen met hen mee, jonge stieren met sterke stieren. Hun land raakt doordrenkt van bloed en hun stof wordt vet van het smeer.
[8] Want het is de dag van de wraak van YHWH, een jaar van vergelding voor de zaak van Sion.
[9] Hun beken veranderen in pek en hun stof in zwavel. Hun land wordt brandend pek.
[10] Het zal dag en nacht niet geblust worden en de rook stijgt eeuwig op. Van geslacht op geslacht ligt het verlaten, en nooit meer trekt iemand erdoorheen.
[11] Maar de pelikaan en de nachtuil zullen het bezitten, en de ransuil en de raaf zullen er wonen. Hij spant er het meetlint van de leegte over en het schietlood van het niets.
[12] Hun edelen zijn er niet meer om het koningschap uit te roepen, en al hun vorsten worden niets.
[13] In hun paleizen komen doorns op, netels en distels in hun vestingen. Het wordt een woning voor jakhalzen en een verblijf voor struisvogels.
[14] Woestijndieren ontmoeten er hyena's, en bokgeesten roepen elkaar toe. Ook het nachtdier zal zich daar neerzetten en er rust vinden.
[15] Daar zal de pijlslang nestelen en eieren leggen, ze uitbroeden en haar jongen in haar schaduw verzamelen. Ook de gieren komen daar bijeen.
[16] Zoek in het boek van YHWH en lees. Niet één van deze dieren zal ontbreken, geen enkel dier mist zijn soortgenoot. Want Zijn mond heeft het bevolen en Zijn Geest brengt ze bijeen.
[17] Hij heeft voor hen het lot geworpen en Zijn hand heeft het hun toebedeeld met het meetlint. Voor altijd zullen zij het bezitten, van geslacht op geslacht zullen zij er wonen.

Jesaja 35

[1] De woestijn en het dorre land zullen hierover blij zijn, en de wildernis zal juichen en bloeien als een lelie.

[2] Zij zal volop bloeien en juichen van vreugde. De pracht van de Libanon is haar gegeven, de luister van Karmel en Saron. Zij zullen de heerlijkheid van YHWH zien, de luister van onze God.

[3] Maak slappe handen sterk en zet wankele knieën vast.

[4] Zeg tegen wie bang zijn van hart: Wees sterk, wees niet bang! Kijk, jullie God komt met wraak en met Gods vergelding. Hij komt en zal jullie redden.

[5] Dan zullen de ogen van blinden opengaan en de oren van doven geopend worden.

[6] Dan zal de kreupele springen als een hert en de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn breken waterstromen door en in de wildernis beken.

[7] Het dorre land wordt een waterplas en het dorstige land een bron. Waar jakhalzen lagen, zal gras met riet en biezen groeien.

[8] Daar zal een gebaande weg zijn, en die weg zal de heilige weg heten. Niemand die onrein is, komt erover, want hij is voor het volk zelf. Zelfs dwazen zullen er niet verdwalen.

[9] Er zal geen leeuw zijn en geen roofdier zal erop komen; die worden daar niet gevonden. Alleen de verlosten zullen erover gaan.

[10] Wie door YHWH vrijgekocht zijn, zullen terugkeren en met gejuich in Sion komen. Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd zijn. Vreugde en blijdschap krijgen zij, en verdriet en zuchten vluchten weg.

Jesaja 36

[1] In het veertiende jaar van koning Hizkia (YHWH sterkt) trok Sanherib (Sin heeft broers vervangen), de koning van Assyrië, op tegen alle versterkte steden van Juda (lofprijs) en nam ze in.

[2] De koning van Assyrië stuurde Rabsake met een groot leger van Lachis naar Jeruzalem, naar koning Hizkia. Hij ging staan bij de waterloop van de bovenste vijver, aan de weg van het bleekveld.

[3] Toen kwamen drie mannen naar hem toe. Het waren Eljakim (God richt op), de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH), het hoofd van het paleis, Sebna (die rust), de schrijver, en Joah (YHWH is broer), de kanselier.

[4] Rabsake zei tegen hen: Zeg tegen Hizkia: dit zegt de grote koning, de koning van Assyrië. Waar haal je dat vertrouwen vandaan?

[5] Je zegt dat je plan en macht hebt voor de oorlog, maar dat zijn loze woorden. Op wie vertrouw je nu, dat je tegen mij in opstand komt?

[6] Kijk, je vertrouwt op Egypte, die geknakte rietstok. Wie daarop leunt, krijgt hem in zijn hand en wordt doorboord. Zo is Farao, de koning van Egypte, voor iedereen die op hem vertrouwt.

[7] Misschien zeg je tegen mij: wij vertrouwen op YHWH, onze God. Maar is dat niet degene wiens hoogten en altaren Hizkia heeft weggenomen? Hij zei tegen Juda en Jeruzalem dat zij alleen voor dit altaar mochten buigen.

[8] Sluit dan een weddenschap met mijn heer, de koning van Assyrië. Ik geef je tweeduizend paarden als jij er ruiters voor kunt vinden.

[9] Hoe zou je dan één bevelhebber kunnen afslaan, zelfs de geringste knecht van mijn heer? Maar je vertrouwt op Egypte, op wagens en ruiters.

[10] Bovendien ben ik niet zonder YHWH tegen dit land opgetrokken om het te verwoesten. YHWH zei tegen mij: trek op tegen dat land en verwoest het.

[11] Toen zeiden Eljakim, Sebna en Joah tegen Rabsake: Spreek toch Aramees tegen uw knechten, want wij verstaan dat. Spreek niet in het Judees, terwijl het volk op de muur meeluistert.

[12] Maar Rabsake zei: Heeft mijn heer mij alleen naar jouw heer en naar jou gestuurd om deze woorden te zeggen? Hij stuurde mij juist naar de mannen op de muur, die met jullie hun eigen vuil zullen eten en hun eigen water drinken.

[13] Toen ging Rabsake staan en riep met luide stem in het Judees: Hoor de woorden van de grote koning, de koning van Assyrië!

[14] Dit zegt de koning: laat Hizkia jullie niet bedriegen, want hij kan jullie niet redden.
[15] Laat Hizkia jullie niet op YHWH laten vertrouwen. Hij zegt dat YHWH jullie zeker zal redden en dat deze stad niet aan de koning van Assyrië wordt gegeven.
[16] Luister niet naar Hizkia. Want dit zegt de koning van Assyrië: sluit vrede met mij en kom naar buiten. Dan eet ieder van zijn eigen wijnstok en zijn eigen vijgenboom, en drinkt ieder water uit zijn eigen put.
[17] Dat duurt tot ik kom en jullie meeneem naar een land als het jullie land, een land van koren en most, van brood en wijngaarden.
[18] Laat Hizkia jullie niet misleiden door te zeggen dat YHWH jullie zal redden. Heeft een god van de volken zijn land ooit gered uit de hand van de koning van Assyrië?
[19] Waar zijn de goden van Hamath en Arpad? Waar zijn de goden van Sefarvaim? Hebben zij Samaria uit mijn hand gered?
[20] Wie van alle goden van deze landen heeft zijn land uit mijn hand gered? Zou YHWH dan Jeruzalem uit mijn hand redden?
[21] Maar zij zwegen en antwoordden hem geen woord, want de koning had bevolen hem niet te antwoorden.
[22] Toen kwamen drie mannen met gescheurde kleren bij Hizkia. Het waren Eljakim, het hoofd van het paleis, Sebna, de schrijver, en Joah, de kanselier. Zij vertelden hem de woorden van Rabsake.

Jesaja 37

[1] Toen koning Hizkia (YHWH sterkt) dit hoorde, scheurde hij zijn kleren, trok een rouwkleed aan en ging naar het huis van YHWH.
[2] Daarna stuurde hij een gezantschap in rouwkleren naar de profeet Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk). Het waren Eljakim (God richt op), het hoofd van het paleis, Sebna (die rust), de schrijver, en de oudste priesters.
[3] Zij zeiden tegen hem: Dit zegt Hizkia: vandaag is een dag van nood, straf en schande. De kinderen liggen klaar om geboren te worden, maar er is geen kracht

om te baren.

[4] Misschien hoort YHWH, uw God, de woorden van Rabsake. Zijn heer, de koning van Assyrië, stuurde hem om de levende God te honen. Misschien straft YHWH, uw God, hem om die woorden. Bid daarom voor de rest die nog over is.

[5] De knechten van koning Hizkia kwamen bij Jesaja.

[6] Jesaja zei tegen hen: Zeg tegen jullie heer: dit zegt YHWH. Wees niet bang voor de woorden waarmee de dienaren van de koning van Assyrië mij gelasterd hebben.

[7] Kijk, ik geef hem een geest, zodat hij een bericht hoort en naar zijn eigen land terugkeert. Daar zal ik hem door het zwaard laten vallen.

[8] Rabsake keerde terug en vond de koning van Assyrië strijdend tegen Libna. Hij had namelijk gehoord dat de koning uit Lachis vertrokken was.

[9] Toen hoorde hij over Tirhaka, de koning van Cusch (zwart): Hij is opgetrokken om tegen u te strijden. Toen hij dat hoorde, stuurde hij opnieuw boden naar Hizkia.

[10] Zij moesten dit tegen Hizkia, de koning van Juda (lofprijs), zeggen: Laat je God, op wie je vertrouwt, je niet bedriegen. Hij zegt dat Jeruzalem niet aan de koning van Assyrië gegeven wordt.

[11] Je hebt gehoord wat de koningen van Assyrië met alle landen gedaan hebben: zij hebben ze vernietigd. Zou jij dan gered worden?

[12] Hebben de goden van de volken hen gered die mijn vaders verwoest hebben, Gozan, Haran, Rezef en de mensen van Eden in Telassar?

[13] Waar is de koning van Hamath, de koning van Arpad en de koning van Sefarvaim, van Hena en Ivva?

[14] Hizkia nam de brieven uit de hand van de boden en las ze. Toen ging hij naar het huis van YHWH en spreidde ze uit voor het aangezicht van YHWH.

[15] Hizkia bad tot YHWH.

[16] Hij zei: YHWH van de legermachten, God van Israël (die met God strijdt), die tussen de cherubs troont! U alleen bent de God van alle koninkrijken op aarde. U hebt de hemel en de aarde gemaakt.

17 YHWH, neig Uw oor en luister. YHWH, open Uw ogen en kijk. Hoor alle woorden van Sanherib (Sin heeft broers vervangen), die gestuurd heeft om de levende God te honen.
18 Het is waar, YHWH: de koningen van Assyrië hebben alle landen en hun gebieden verwoest.
19 Zij hebben hun goden in het vuur geworpen. Dat waren geen goden, maar het werk van mensenhanden, hout en steen. Daarom konden zij ze vernietigen.
20 Nu dan, YHWH, onze God, red ons uit zijn hand. Dan zullen alle koninkrijken op aarde weten dat U alleen YHWH bent.
21 Toen stuurde Jesaja, de zoon van Amoz, een boodschap naar Hizkia: Dit zegt YHWH, de God van Israël. Ik heb gehoord wat je tot mij gebeden hebt over Sanherib, de koning van Assyrië.
22 Dit is het woord dat YHWH over hem gesproken heeft: de maagd, de dochter van Sion, veracht je en bespot je. De dochter van Jeruzalem schudt haar hoofd achter je.
23 Wie heb je gehoond en gelasterd? Tegen wie heb je je stem verheven en je ogen omhooggeslagen? Tegen de Heilige van Israël!
24 Door je knechten heb je YHWH gehoond. Je zei: met mijn vele wagens beklom ik de hoogte van de bergen, de flanken van de Libanon. Ik hak zijn hoge ceders om en zijn beste cipressen. Ik kom tot zijn verste top, in zijn dichte woud.
25 Ik groef putten en dronk water. Met mijn voetzolen droogde ik alle rivieren van Egypte op.
26 Heb je niet gehoord dat ik dit lang geleden gedaan heb en al in oude dagen gevormd? Nu heb ik het laten komen, zodat jij versterkte steden tot puinhopen kon maken.
27 Daarom stonden hun inwoners machteloos, verslagen en beschaamd. Zij waren als gras op het veld, als jong groen, als gras op de daken dat verdort voordat het opschiet.
28 Maar ik ken je zitten en je opstaan, je uitgaan en je binnenkomen, en je woede tegen mij.

[29] Je bent woedend op mij en je overmoed kwam mij ter ore. Daarom leg ik mijn haak in je neus en mijn bit in je lippen. Ik laat je terugkeren langs de weg waarlangs je gekomen bent.
[30] Dit zal voor jou het teken zijn: dit jaar eet men wat vanzelf opkomt, en het tweede jaar wat daaruit weer opschiet. Maar zaai in het derde jaar, oogst, plant wijngaarden en eet hun vruchten.
[31] Wat van het huis van Juda ontkomen is en overblijft, zal weer wortelschieten naar beneden en vrucht dragen naar boven.
[32] Want uit Jeruzalem komt een rest en van de berg Sion wie ontkomen zijn. De ijver van YHWH van de legermachten zal dit doen.
[33] Daarom zegt YHWH over de koning van Assyrië: hij zal deze stad niet binnenkomen en er geen pijl inschieten. Hij zal er niet met een schild voor komen en geen wal tegen opwerpen.
[34] Langs de weg waarlangs hij gekomen is, zal hij terugkeren. Deze stad komt hij niet binnen, zegt YHWH.
[35] Want ik zal deze stad beschermen en redden, om mijzelf en om David (geliefde), mijn knecht.
[36] Toen ging de engel van YHWH uit en sloeg in het kamp van Assyrië honderdvijfentachtigduizend man. Toen men vroeg in de morgen opstond, lagen daar allemaal lijken.
[37] Sanherib, de koning van Assyrië, brak op, keerde terug en bleef in Ninevé.
[38] Terwijl hij zich boog in het huis van Nisroch, zijn god, versloegen zijn zonen Adramelech en Sarezer (beschermer van de koning) hem met het zwaard. Zij ontkwamen naar het land Ararat, en zijn zoon Esar-Haddon (Assur heeft een broer gegeven) werd koning in zijn plaats.

Jesaja 38

[1] In die dagen werd Hizkia (YHWH sterkt) zo ziek dat hij bijna stierf. De profeet Jesaja (YHWH redt), de zoon van Amoz (sterk), kwam bij hem en zei: Dit zegt YHWH. Regel je zaken, want je zult sterven en niet blijven leven.
[2] Toen draaide Hizkia zijn gezicht naar de muur en bad tot YHWH.

[3] Hij zei: Ach YHWH, denk er toch aan dat ik trouw en met een volkomen hart voor Uw aangezicht geleefd heb. Ik heb gedaan wat goed is in Uw ogen. En Hizkia huilde luid.

[4] Toen kwam het woord van YHWH tot Jesaja.

[5] Hij zei: Ga naar Hizkia en zeg: dit zegt YHWH, de God van je vader David (geliefde). Ik heb je gebed gehoord en je tranen gezien. Ik voeg vijftien jaar aan je leven toe.

[6] Ik zal je en deze stad uit de hand van de koning van Assyrië redden, en ik zal deze stad beschermen.

[7] Dit zal voor jou het teken zijn van YHWH, dat Hij doet wat Hij gezegd heeft.

[8] Kijk, ik laat de schaduw op de treden van de zonnewijzer van Achaz (hij heeft vastgegrepen) tien treden teruggaan. En de zon ging tien treden terug op de treden die zij al gedaald was.

[9] Dit is het geschrift van Hizkia, de koning van Juda (lofprijs), toen hij ziek geweest was en van zijn ziekte genezen was.

[10] Ik zei: Nu mijn dagen worden afgesneden, moet ik door de poorten van het graf gaan. Ik word beroofd van de rest van mijn jaren.

[11] Ik zei: ik zal YHWH niet meer zien, YHWH in het land van de levenden. Ik zal geen mens meer zien tussen de bewoners van de wereld.

[12] Mijn levenstijd is weggehaald en van mij weggevoerd als de tent van een herder. Ik heb mijn leven opgerold als een wever zijn weefsel. Hij snijdt mij van de scheerdraad af. Van dag tot nacht maakt U een einde aan mij.

[13] Ik hield mij stil tot de morgen. Als een leeuw breekt Hij al mijn botten. Van dag tot nacht maakt U een einde aan mij.

[14] Als een gierzwaluw piepte ik en ik kirde als een duif. Mijn ogen keken smekend omhoog. YHWH, ik word verdrukt, wees U mijn borg.

[15] Wat zal ik zeggen? Hij heeft het mij toegezegd en Hij heeft het gedaan. Ik zal al mijn jaren zachtjes voortgaan vanwege de bitterheid van mijn ziel.

[16] Heere, hierdoor leeft men, en hierin ligt het leven van mijn geest. U hebt mij gezond gemaakt en genezen.

17 Kijk, de bitterheid werd mij tot vrede. U hebt mijn ziel liefdevol omarmd, zodat zij niet in de kuil van het verderf kwam. U hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen.
18 Want het graf zal U niet loven en de dood zal U niet prijzen. Wie in de kuil neerdalen, hopen niet op Uw trouw.
19 De levende, de levende, die zal U loven, zoals ik vandaag doe. De vader zal zijn kinderen over Uw trouw vertellen.
20 YHWH stond klaar om mij te redden. Daarom zullen wij mijn liederen spelen, al de dagen van ons leven, in het huis van YHWH.
21 Jesaja had gezegd: Neem een klomp vijgen en leg die als pleister op het gezwel, dan zal hij genezen.
22 En Hizkia had gezegd: Wat is het teken dat ik naar het huis van YHWH zal opgaan?

Jesaja 39

1 In die tijd stuurde Merodach-Baladan, de zoon van Baladan (Bel heeft gegeven), de koning van Babel, brieven en een geschenk aan Hizkia (YHWH sterkt). Hij had namelijk gehoord dat Hizkia ziek geweest en weer beter geworden was.
2 Hizkia was blij met hen en liet hun zijn schatkamer zien. Hij toonde het zilver, het goud, de specerijen, de beste olie en zijn hele wapenhuis. Er was niets in zijn huis of in zijn hele rijk dat Hizkia hun niet liet zien.
3 Toen kwam de profeet Jesaja (YHWH redt) bij koning Hizkia en zei: Wat hebben die mannen gezegd, en waar komen zij vandaan? Hizkia zei: Zij zijn uit een ver land bij mij gekomen, uit Babel.
4 Hij zei: Wat hebben zij in je huis gezien? Hizkia zei: Zij hebben alles gezien wat in mijn huis is. Er is niets in mijn schatten dat ik hun niet getoond heb.
5 Toen zei Jesaja tegen Hizkia: Hoor het woord van YHWH van de legermachten.
6 Er komen dagen dat alles wat in je huis is, en alles wat je vaderen tot vandaag hebben opgeslagen, naar Babel wordt weggevoerd. Er blijft niets over, zegt

YHWH.

[7] Ook van je zonen die uit jou zullen voortkomen, zullen zij er meenemen. Zij zullen hovelingen zijn in het paleis van de koning van Babel.

[8] Maar Hizkia zei tegen Jesaja: Het woord van YHWH dat u gesproken hebt, is goed. Hij dacht namelijk: In mijn dagen zal er vrede en trouw zijn.

Jesaja 40

[1] Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.

[2] Spreek naar het hart van Jeruzalem en roep haar toe dat haar strijd voorbij is. Haar schuld is verzoend, want zij heeft uit de hand van YHWH dubbel ontvangen voor al haar zonden.

[3] Een stem roept: Bereid in de woestijn de weg van YHWH. Maak in de wildernis een rechte baan voor onze God.

[4] Alle dalen zullen verhoogd worden en alle bergen en heuvels vernederd. Wat krom is, wordt recht, en wat ruw is, wordt een vlakte.

[5] De heerlijkheid van YHWH zal zichtbaar worden, en alle mensen zullen het samen zien. Want de mond van YHWH heeft het gesproken.

[6] Een stem zegt: Roep! En ik zeg: Wat moet ik roepen? Alle mensen zijn gras, en al hun trouw is als een bloem in het veld.

[7] Het gras verdort en de bloem valt af als de adem van YHWH erover blaast. Werkelijk, het volk is gras.

[8] Het gras verdort en de bloem valt af, maar het woord van onze God houdt eeuwig stand.

[9] Klim op een hoge berg, Sion, brengster van goed nieuws. Verhef je stem met kracht, Jeruzalem, brengster van goed nieuws. Verhef haar, wees niet bang, zeg tegen de steden van Juda (lofprijs): Kijk, hier is jullie God!

[10] Kijk, de Heere YHWH komt met kracht en Zijn arm heerst. Zijn loon is bij Hem en Zijn beloning gaat voor Hem uit.

[11] Hij zal Zijn kudde weiden als een herder. Hij verzamelt de lammeren in Zijn armen en draagt ze aan Zijn borst. De zogende dieren leidt Hij zachtjes.

[12] Wie heeft het water in zijn handpalm gemeten en de hemel met een span afgemeten? Wie heeft het stof van de aarde in een maat gevat, de bergen gewogen op een weegschaal en de heuvels in een balans?
[13] Wie heeft de Geest van YHWH gestuurd, en wie onderwees Hem als raadsman?
[14] Met wie overlegde Hij, wie gaf Hem inzicht? Wie leerde Hem het pad van het recht, wie leerde Hem kennis en wees Hem de weg van het verstand?
[15] Kijk, de volken zijn als een druppel aan een emmer en als een stofje op de weegschaal. Kijk, Hij tilt de eilanden op als fijn stof.
[16] De Libanon is niet genoeg om te branden, en zijn dieren zijn niet genoeg voor een brandoffer.
[17] Alle volken zijn als niets voor Hem. Zij gelden bij Hem als minder dan niets, als leegte.
[18] Met wie wil je God dan vergelijken? Welk beeld zet je naast Hem?
[19] Een vakman giet een beeld, een goudsmid overtrekt het met goud en maakt er zilveren kettingen bij.
[20] Wie te arm is voor zo'n gave, kiest hout dat niet rot. Hij zoekt een kundige vakman om een beeld te maken dat niet wankelt.
[21] Weet je het niet? Hoor je het niet? Is het je niet van het begin af verteld? Heb je niet begrepen hoe de aarde gegrondvest is?
[22] Hij troont boven de kring van de aarde, en haar bewoners zijn als sprinkhanen. Hij spant de hemel uit als een doek en spreidt hem uit als een tent om in te wonen.
[23] Hij maakt vorsten tot niets en rechters van de aarde tot leegte.
[24] Nauwelijks zijn zij geplant, nauwelijks gezaaid, nauwelijks wortelt hun stek in de aarde, of Hij blaast erover en zij verdorren. Een stormwind neemt hen mee als stoppels.
[25] Met wie wil je mij dan vergelijken, zodat ik zijn gelijke zou zijn? zegt de Heilige.
[26] Kijk omhoog en zie wie dit geschapen heeft. Hij brengt hun leger in getal naar buiten en roept ze allemaal bij naam. Door Zijn grote kracht en machtige

sterkte ontbreekt er niet één.

[27] Waarom zeg je dan, Jakob (hij houdt de hiel vast), en waarom spreek je zo, Israël (die met God strijdt): mijn weg is voor YHWH verborgen en mijn recht ontgaat mijn God?

[28] Weet je het niet? Heb je niet gehoord dat de eeuwige God, YHWH, de Schepper van de einden van de aarde, niet moe of mat wordt? Zijn verstand is niet te doorgronden.

[29] Hij geeft de vermoeide kracht en vermeerdert de sterkte van wie geen kracht heeft.

[30] Jonge mensen worden moe en mat, en jonge mannen struikelen zeker.

[31] Maar wie op YHWH wachten, krijgen nieuwe kracht. Zij stijgen op met vleugels als adelaars. Zij lopen en worden niet moe, zij gaan en worden niet mat.

Jesaja 41

[1] Zwijg voor mij, eilanden, en laat de volken nieuwe kracht krijgen. Laat hen naderbij komen en spreken. Laten wij samen voor het gerecht komen.

[2] Wie heeft uit het oosten die rechtvaardige laten opstaan en hem geroepen om te volgen? Wie gaf volken aan hem over en liet hem over koningen heersen? Zijn zwaard maakte hen tot stof en zijn boog tot weggewaaide stoppels.

[3] Hij achtervolgde hen en trok ongedeerd verder, over een pad dat zijn voeten nooit gegaan waren.

[4] Wie heeft dit gedaan en tot stand gebracht en de geslachten vanaf het begin geroepen? Ik, YHWH, ben de Eerste, en bij de laatsten ben ik dezelfde.

[5] De eilanden zagen het en werden bang. De einden van de aarde beefden. Zij kwamen naderbij.

[6] De een hielp de ander en zei tegen zijn maat: Wees sterk!

[7] De vakman moedigde de goudsmid aan, en wie met de hamer gladstrijkt, wie op het aambeeld slaat. Hij zei over het soldeersel: Het is goed. Daarna zette hij het vast met spijkers, zodat het niet zou wankelen.

[8] Maar jij, Israël (die met God strijdt), bent mijn knecht. Jij, Jakob (hij houdt de hiel vast), heb ik uitgekozen, nageslacht van Abraham (vader van velen), die mij liefhad.

[9] Ik heb je gegrepen van de einden van de aarde en je uit haar verste hoeken geroepen. Ik zei tegen je: jij bent mijn knecht, ik heb je gekozen en niet verworpen.

[10] Wees niet bang, want ik ben met je. Kijk niet angstig rond, want ik ben je God. Ik maak je sterk, ik help je, ik ondersteun je met mijn rechterhand van gerechtigheid.

[11] Kijk, allen die woedend op je zijn, worden beschaamd en te schande. Wie met je twisten, worden als niets en gaan verloren.

[12] Je zult hen zoeken, maar niet vinden. Wie ruzie met je maken, worden als niets, en wie oorlog tegen je voeren, als lucht.

[13] Want ik, YHWH, je God, grijp je rechterhand. Ik zeg tegen je: wees niet bang, ik help je.

[14] Wees niet bang, wormpje Jakob, volkje Israël. Ik help je, zegt YHWH, en je Verlosser is de Heilige van Israël.

[15] Kijk, ik maak van jou een scherpe nieuwe dorsslee met scherpe pinnen. Je zult bergen dorsen en vermalen, en heuvels als kaf maken.

[16] Je zult ze wannen, de wind neemt ze mee en de storm verstrooit ze. Maar jij zult juichen in YHWH en je beroemen op de Heilige van Israël.

[17] De armen en behoeftigen zoeken water, maar er is geen. Hun tong versmacht van dorst. Ik, YHWH, zal hen verhoren. Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten.

[18] Ik zal rivieren openen op de kale hoogten en bronnen in de dalen. Ik maak de woestijn tot een waterplas en het dorre land tot waterbronnen.

[19] Ik plant in de woestijn de ceder, de acacia, de mirte en de olijfboom. In de wildernis zet ik de cipres, de olm en de buksboom bij elkaar.

[20] Zo zullen zij zien en erkennen, overwegen en begrijpen. Dan weten zij dat de hand van YHWH dit gedaan heeft en dat de Heilige van Israël het geschapen heeft.

[21] Breng jullie zaak naar voren, zegt YHWH. Kom met jullie sterkste bewijzen, zegt de Koning van Jakob.
[22] Laat hen maar naar voren komen en ons vertellen wat er gaat gebeuren. Vertel ons de vroegere dingen, zodat wij ze ter harte nemen en het einde ervan weten. Of laat ons horen wat komen gaat.
[23] Vertel wat hierna komt, zodat wij weten dat jullie goden zijn. Doe iets goeds of iets kwaads, zodat wij verbaasd staan en samen toekijken.
[24] Kijk, jullie zijn minder dan niets en jullie werk is nietig. Wie jullie kiest, is een gruwel.
[25] Ik laat iemand uit het noorden opkomen, en hij komt van waar de zon opgaat. Hij zal mijn naam aanroepen. Hij loopt over heersers heen als over leem, zoals een pottenbakker klei treedt.
[26] Wie heeft dit vanaf het begin verteld, zodat wij het weten? Wie zei het vooraf, zodat wij zeggen: hij heeft gelijk? Niemand vertelde het, niemand liet het horen, niemand hoorde jullie woorden.
[27] Ik ben de Eerste die tegen Sion zegt: kijk, daar zijn zij! En aan Jeruzalem geef ik een blijde boodschapper.
[28] Ik keek rond, maar er was niemand. Onder hen was geen raadgever die ik iets kon vragen en die mij antwoord zou geven.
[29] Kijk, zij zijn allemaal leegte. Hun werk is nietig, hun gegoten beelden zijn wind en leegte.

Jesaja 42

[1] Kijk, mijn Knecht, die ik ondersteun, mijn Uitverkorene, in wie ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op Hem gelegd, en Hij zal het recht aan de volken brengen.
[2] Hij zal niet schreeuwen en Zijn stem niet verheffen. Hij laat Zijn stem niet op straat horen.
[3] Het geknakte riet zal Hij niet breken en de kwijnende vlaspit niet doven. In trouw zal Hij het recht brengen.

[4] Hij zal niet doven en niet breken tot Hij het recht op aarde gevestigd heeft. De eilanden wachten op Zijn onderwijs.

[5] Dit zegt God, YHWH, die de hemel geschapen en uitgespannen heeft. Hij spreidde de aarde uit met alles wat eruit voortkomt. Hij geeft adem aan het volk daarop en geest aan wie erover gaan.

[6] Ik, YHWH, heb je geroepen in gerechtigheid. Ik grijp je bij de hand, ik bescherm je en maak je tot een verbond voor het volk en tot een licht voor de volken.

[7] Zo open je blinde ogen, haal je gevangenen uit de kerker en wie in het donker zitten uit de gevangenis.

[8] Ik ben YHWH, dat is mijn naam. Mijn eer geef ik aan niemand anders en mijn lof niet aan beelden.

[9] Kijk, wat eerder kwam, is gebeurd. Nu vertel ik nieuwe dingen. Voordat zij opkomen, laat ik ze jullie horen.

[10] Zing voor YHWH een nieuw lied, Zijn lof van het einde van de aarde. Zing, jullie die de zee bevaren, en alles wat erin is, eilanden en hun bewoners.

[11] Laat de woestijn en haar steden hun stem verheffen, met de dorpen waar Kedar (donker) woont. Laat de bewoners van de rotsen juichen en van de bergtoppen schreeuwen.

[12] Laat hen YHWH eer geven en Zijn lof verkondigen op de eilanden.

[13] YHWH trekt uit als een held en wekt Zijn ijver op als een strijder. Hij juicht en schreeuwt luid en overwint Zijn vijanden.

[14] Ik heb lang gezwegen, ik heb mij stil gehouden en ingehouden. Nu schreeuw ik als een barende vrouw. Ik verwoest en verslind alles tegelijk.

[15] Ik maak bergen en heuvels kaal en laat al hun gras verdorren. Ik maak rivieren tot eilanden en droog de poelen uit.

[16] Ik zal blinden leiden over een weg die zij niet kennen. Ik laat hen gaan over paden die zij niet kennen. Ik maak de duisternis voor hen tot licht en het kromme tot recht. Dit zal ik doen en ik zal hen niet verlaten.

[17] Maar wie op beelden vertrouwen en tegen gegoten beelden zeggen: Jullie zijn onze goden, zullen terugdeinzen en diep beschaamd worden.

18 Luister, doven! Kijk op, blinden, en zie!
19 Wie is zo blind als mijn knecht, en zo doof als mijn bode die ik stuur? Wie is blind als de vertrouweling, blind als de knecht van YHWH?
20 Je ziet veel dingen, maar je onthoudt ze niet. Je oren staan open, maar je hoort niet.
21 YHWH had behagen in hem omwille van Zijn gerechtigheid. Hij maakte de wet groot en luisterrijk.
22 Maar nu is het een beroofd en geplunderd volk. Zij zitten allemaal vast in holen en verborgen in gevangenissen. Zij werden een prooi en niemand redt hen, een buit die niemand terugvraagt.
23 Wie van jullie luistert hiernaar? Wie let op en hoort wat hierna komt?
24 Wie heeft Jakob (hij houdt de hiel vast) als buit overgegeven en Israël (die met God strijdt) aan de rovers? Was het niet YHWH, tegen wie wij gezondigd hebben? Zij wilden niet op Zijn wegen gaan en luisterden niet naar Zijn wet.
25 Daarom stortte Hij Zijn brandende toorn over hen uit en het geweld van de oorlog. Dat zette hen van alle kanten in vlam, maar zij merkten het niet. Het stak hen in brand, maar zij namen het niet ter harte.

Jesaja 43

1 Maar nu zegt YHWH, jouw Schepper, Jakob (hij houdt de hiel vast), jouw Formeerder, Israël (die met God strijdt): Wees niet bang, want ik heb je verlost. Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van mij.
2 Als je door het water gaat, ben ik bij je. Door de rivieren zullen zij je niet overspoelen. Als je door het vuur gaat, zul je niet verbranden en de vlam zal je niet verschroeien.
3 Want ik ben YHWH, jouw God, de Heilige van Israël, jouw Redder. Ik gaf Egypte als losgeld voor jou, Ethiopië en Seba in jouw plaats.
4 Sinds je kostbaar bent in mijn ogen, ben je geëerd en heb ik van je gehouden. Daarom geef ik mensen in jouw plaats en volken in ruil voor jouw leven.
5 Wees niet bang, want ik ben met je. Ik breng je nageslacht uit het oosten en verzamel je uit het westen.

[6] Ik zal tegen het noorden zeggen: geef hen! En tegen het zuiden: houd hen niet vast! Breng mijn zonen van ver en mijn dochters van het einde van de aarde.

[7] Ik bedoel ieder die naar mijn naam genoemd is, die ik geschapen heb tot mijn eer, die ik gevormd en gemaakt heb.

[8] Breng het blinde volk naar voren, dat toch ogen heeft, en de doven, die toch oren hebben.

[9] Laat alle volken samenkomen en de naties zich verzamelen. Wie van hen kan dit vertellen? Laat hen ons de vroegere dingen laten horen en hun getuigen brengen, zodat zij gelijk krijgen en men zegt: het is waar.

[10] Jullie zijn mijn getuigen, zegt YHWH, en mijn knecht die ik uitgekozen heb. Zo weten en geloven jullie mij en begrijpen jullie dat ik het ben. Voor mij is geen God gevormd en na mij zal er geen zijn.

[11] Ik, ik ben YHWH, en buiten mij is er geen redder.

[12] Ik heb het verteld, ik heb gered en ik heb het laten horen, en geen vreemde god was bij jullie. Jullie zijn mijn getuigen, zegt YHWH, dat ik God ben.

[13] Ook voor de dag er was, ben ik, en niemand kan iets uit mijn hand redden. Ik werk, en wie zal het keren?

[14] Dit zegt YHWH, jullie Verlosser, de Heilige van Israël: Om jullie heb ik naar Babel gestuurd. Ik laat hen allemaal als vluchtelingen afdalen, ook de Chaldeeën in de schepen waarop zij juichten.

[15] Ik ben YHWH, jullie Heilige, de Schepper van Israël, jullie Koning.

[16] Dit zegt YHWH, die een weg maakte in de zee en een pad in het sterke water.

[17] Hij liet wagens en paarden uitrukken, leger en macht. Samen liggen zij neer en staan niet meer op. Zij zijn uitgedoofd, gedoofd als een vlaspit.

[18] Denk niet meer aan de vroegere dingen en let niet op wat voorbij is.

[19] Kijk, ik maak iets nieuws. Nu komt het op, merken jullie het niet? Ik leg een weg in de woestijn en rivieren in de wildernis.

[20] De dieren van het veld zullen mij eren, de jakhalzen en de struisvogels. Want ik geef water in de woestijn en rivieren in de wildernis, om mijn volk, mijn uitverkorenen, te drinken te geven.

[21] Dit volk heb ik voor mij gevormd, en zij zullen mijn lof vertellen.

[22] Maar jij hebt mij niet aangeroepen, Jakob. Je bent moe van mij geworden, Israël.
[23] Je hebt mij geen schapen voor je brandoffers gebracht en mij niet geëerd met je slachtoffers. Ik heb je geen graanoffers opgelegd en je niet vermoeid met wierook.
[24] Je hebt geen kalmoes voor mij gekocht en mij niet verzadigd met het vet van je offers. Maar je hebt mij belast met je zonden en mij vermoeid met je onrecht.
[25] Ik, ik ben het die je overtredingen uitwist om mijzelf, en ik denk niet meer aan je zonden.
[26] Help mij herinneren, laten wij samen rechten. Vertel jij je zaak maar, zodat je gelijk kunt krijgen.
[27] Je eerste vader zondigde en je woordvoerders kwamen tegen mij in opstand.
[28] Daarom ontwijdde ik de leiders van het heiligdom, gaf ik Jakob aan de ban prijs en Israël aan de spot.

Jesaja 44

[1] Hoor nu, mijn knecht Jakob (hij houdt de hiel vast), Israël (die met God strijdt), die ik uitgekozen heb.
[2] Dit zegt YHWH, je Maker, die je vormde vanaf de moederschoot en die je helpt. Wees niet bang, Jakob, mijn knecht, en Jesurun, die ik uitgekozen heb.
[3] Want ik zal water gieten op het dorstige land en stromen op het droge. Ik zal mijn Geest op je nageslacht gieten en mijn zegen op je kinderen.
[4] Zij zullen opschieten tussen het gras, als wilgen aan waterbeken.
[5] De een zal zeggen: Ik ben van YHWH. Een ander noemt zich met de naam van Jakob. Weer een ander schrijft op zijn hand dat hij van YHWH is en noemt zich met de naam van Israël.
[6] Dit zegt YHWH, de Koning van Israël, zijn Verlosser, YHWH van de legermachten. Ik ben de Eerste en ik ben de Laatste, en buiten mij is er geen God.

[7] Wie is als ik? Laat hij het uitroepen en vertellen en het voor mij op een rij zetten, sinds ik een eeuwig volk gesteld heb. Laat hen vertellen wat komt en wat gebeuren zal.

[8] Schrik niet en wees niet bang. Heb ik het je niet van vroeger af laten horen en verteld? Jullie zijn mijn getuigen. Is er een God buiten mij? Er is geen andere rots; ik ken er geen.

[9] Wie beelden maken, zijn allemaal leegte, en hun kostbare dingen helpen niet. Hun eigen getuigen zien niets en weten niets, daarom worden zij beschaamd.

[10] Wie maakt er nu een god en giet een beeld dat niets oplevert?

[11] Kijk, al zijn makkers worden beschaamd, want de vaklieden zijn ook maar mensen. Laten zij zich allemaal verzamelen en opstaan; zij zullen schrikken en samen beschaamd worden.

[12] De ijzersmid maakt een bijl, werkt in de gloed en vormt hem met hamers. Hij werkt met zijn sterke arm, maar hij krijgt honger en wordt krachteloos. Hij drinkt geen water en raakt uitgeput.

[13] De timmerman spant het meetlint en tekent af met een stift. Hij schaaft het glad en tekent met de passer. Hij maakt het naar een menselijke gestalte, in de schoonheid van een mens, om in een huis te staan.

[14] Hij hakt ceders om, of neemt een cipres of een eik en laat die groeien tussen de bomen van het bos. Hij plant een pijnboom, en de regen laat hem groot worden.

[15] Zo krijgt de mens brandstof. Hij neemt ervan en warmt zich, steekt het aan en bakt er brood bij. Maar hij maakt er ook een god van en buigt ervoor. Hij maakt er een beeld van en knielt ervoor neer.

[16] De ene helft verbrandt hij in het vuur. Bij die helft eet hij vlees, hij braadt een gebraad en wordt verzadigd. Hij warmt zich ook en zegt: Heerlijk, ik ben warm geworden, ik zie het vuur!

[17] Van de rest maakt hij een god, zijn eigen beeld. Hij knielt ervoor, buigt zich en bidt het aan en zegt: Red mij, want u bent mijn god!

[18] Zij weten niets en begrijpen niets. Hun ogen zijn dichtgestreken, zodat zij niet zien, en hun hart, zodat zij niet begrijpen.

[19] Niemand neemt het ter harte, niemand heeft de kennis of het verstand. Anders zou hij zeggen: ik heb de helft in het vuur verbrand en op de kolen brood gebakken. Ik heb er vlees bij gebraden en gegeten. Zou ik van de rest een gruwel maken en knielen voor een stuk hout?
[20] Hij voedt zich met as. Zijn bedrogen hart heeft hem afgeleid, zodat hij zijn leven niet kan redden en niet kan zeggen: is er geen leugen in mijn rechterhand?
[21] Denk hieraan, Jakob en Israël, want jij bent mijn knecht. Ik heb je gevormd; jij bent mijn knecht, Israël, ik zal je niet vergeten.
[22] Ik veeg je overtredingen weg als een nevel en je zonden als een wolk. Keer terug naar mij, want ik heb je verlost.
[23] Zing van vreugde, hemel, want YHWH heeft het gedaan! Juich, diepten van de aarde! Barst uit in gejuich, bergen, bossen en alle bomen daarin! Want YHWH heeft Jakob verlost en toont Zijn heerlijkheid in Israël.
[24] Dit zegt YHWH, je Verlosser, die je vormde vanaf de moederschoot: ik ben YHWH, die alles doet. Ik alleen spande de hemel uit en spreidde de aarde uit, geheel door mijzelf.
[25] Ik vernietig de tekenen van leugenaars en maak waarzeggers dwaas. Ik laat wijzen terugdeinzen en maak hun kennis tot onzin.
[26] Ik bevestig het woord van mijn knecht en volbreng de raad van mijn boden. Ik zeg tegen Jeruzalem: je zult bewoond worden. En tegen de steden van Juda (lofprijs): jullie worden herbouwd, en ik zal hun puinhopen weer oprichten.
[27] Ik zeg tegen de diepte: droog op! En ik zal je rivieren laten verdrogen.
[28] Ik zeg over Kores (zon): hij is mijn herder, en hij zal alles doen wat ik wil. Hij zegt tegen Jeruzalem: word gebouwd, en tegen de tempel: word gegrondvest.

Jesaja 45

[1] Dit zegt YHWH tegen Zijn gezalfde, tegen Kores (zon), wiens rechterhand ik vastgrijp: ik zal volken voor hem neerwerpen en koningen ontwapenen. Ik open deuren voor hem, en poorten zullen niet gesloten blijven.
[2] Ik zal voor je uit gaan en ruwe wegen effen maken. Ik zal bronzen deuren verbrijzelen en ijzeren grendels stukslaan.

[3] Ik geef je de schatten van het donker en verborgen rijkdommen. Zo zul je weten dat ik YHWH ben, die je bij je naam roept, de God van Israël (die met God strijdt).

[4] Omwille van Jakob (hij houdt de hiel vast), mijn knecht, en van Israël, mijn uitverkorene, riep ik je bij je naam. Ik gaf je een erenaam, terwijl je mij niet kende.

[5] Ik ben YHWH en niemand anders. Buiten mij is er geen God. Ik gordde je aan, terwijl je mij niet kende.

[6] Zo weet men van oost tot west dat er buiten mij niets is. Ik ben YHWH en niemand anders.

[7] Ik vorm het licht en schep de duisternis. Ik maak vrede en schep het onheil. Ik, YHWH, doe dit alles.

[8] Laat de hemel van boven druppen en de wolken gerechtigheid laten stromen. Laat de aarde zich openen en redding voortbrengen, met gerechtigheid ernaast. Ik, YHWH, heb dat geschapen.

[9] Wee wie met zijn Maker twist, een potscherf tussen aarden scherven! Zegt de klei tegen wie haar vormt: Wat maak je nu? Zegt je werk soms dat je geen handen hebt?

[10] Wee wie tegen een vader zegt: Wat verwek je daar? en tegen een vrouw: Wat baar je daar?

[11] Dit zegt YHWH, de Heilige van Israël, zijn Formeerder: vraag mij naar wat komt. Willen jullie mij bevelen over mijn kinderen en over het werk van mijn handen?

[12] Ik heb de aarde gemaakt en de mens erop geschapen. Ik ben het! Mijn handen spanden de hemel uit en ik gaf bevel aan heel zijn leger.

[13] Ik heb hem gewekt in gerechtigheid en ik maak al zijn wegen recht. Hij zal mijn stad bouwen en mijn ballingen loslaten, zonder prijs en zonder geschenk, zegt YHWH van de legermachten.

[14] Dit zegt YHWH: de opbrengst van Egypte, de handel van Ethiopië en de Sabeeërs, die lange mannen, zullen naar je toe komen. Zij zullen van jou zijn en achter je aan gaan, in boeien. Zij zullen voor je buigen en je smeken: Werkelijk, God is bij jou, en er is geen andere God.

15 Werkelijk, U bent een God die zich verborgen houdt, de God van Israël, de Redder.
16 Zij worden allemaal beschaamd en te schande. Wie beelden maken, gaan samen met schande heen.
17 Maar Israël wordt door YHWH verlost met een eeuwige verlossing. Jullie zullen nooit beschaamd of te schande worden.
18 Dit zegt YHWH, die de hemel geschapen heeft en die de aarde vormde en maakte. Hij heeft haar gegrondvest. Hij schiep haar niet als leegte, maar vormde haar om er te wonen. Ik ben YHWH en niemand anders.
19 Ik heb niet in het verborgene gesproken, ergens in een donker land. Ik heb tegen het nageslacht van Jakob niet gezegd: zoek mij tevergeefs. Ik ben YHWH, die gerechtigheid spreekt en verkondigt wat recht is.
20 Verzamel je en kom, kom samen naar voren, jullie die aan de volken ontkomen zijn. Zij weten niets die hun houten beelden dragen en een god aanbidden die niet kan redden.
21 Vertel het en kom naar voren, overleg samen. Wie liet dit van oudsher horen? Wie vertelde het toen al? Was ik het niet, YHWH? Buiten mij is er geen God, een rechtvaardige God en Redder, niemand dan ik.
22 Keer je naar mij toe en word gered, alle einden van de aarde. Want ik ben God en niemand anders.
23 Ik heb bij mijzelf gezworen. Uit mijn mond ging gerechtigheid uit, een woord dat niet terugkeert: voor mij zal elke knie buigen en elke tong zal bij mij zweren.
24 Men zal over mij zeggen: alleen in YHWH is gerechtigheid en kracht. Naar Hem zal men komen, maar allen die woedend op Hem zijn, worden beschaamd.
25 In YHWH zal heel het nageslacht van Israël gerechtvaardigd worden en zich beroemen.

Jesaja 46

1 Bel buigt, Nebo zakt ineen. Hun beelden liggen op dieren en lastdieren. Wat jullie meedroegen, is een last voor vermoeide beesten.

[2] Samen zakken zij ineen en buigen zij. Zij konden de last niet redden, en zijzelf gaan in ballingschap.

[3] Luister naar mij, huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) en heel de rest van het huis van Israël (die met God strijdt). Jullie zijn door mij gedragen vanaf de moederschoot en opgetild vanaf de geboorte.

[4] Tot in jullie ouderdom blijf ik dezelfde. Tot jullie grijs zijn, zal ik jullie dragen. Ik heb het gedaan en ik zal jullie optillen, dragen en redden.

[5] Met wie willen jullie mij vergelijken en gelijkstellen? Wie zetten jullie naast mij, zodat wij op elkaar zouden lijken?

[6] Zij schudden goud uit de beurs en wegen zilver op de weegschaal. Zij huren een goudsmid, en die maakt er een god van. Dan knielen zij en buigen zij ervoor.

[7] Zij tillen hem op hun schouder, dragen hem en zetten hem op zijn plaats. Daar staat hij en hij wijkt niet van zijn plek. Roept iemand tot hem, dan antwoordt hij niet en redt hij niemand uit zijn nood.

[8] Denk hieraan en houd je vast, neem het ter harte, overtreders.

[9] Denk aan de vroegere dingen van lang geleden. Ik ben God en er is geen ander. Ik ben God en niemand is als ik.

[10] Ik vertel vanaf het begin wat het einde zal zijn, en van oudsher wat nog niet gebeurd is. Ik zeg: mijn plan houdt stand, en ik doe alles wat ik wil.

[11] Ik roep een roofvogel uit het oosten, de man van mijn plan uit een ver land. Ik heb het gesproken en ik laat het komen. Ik heb het bedacht en ik doe het ook.

[12] Luister naar mij, jullie met een hard hart, jullie die ver van de gerechtigheid zijn.

[13] Ik breng mijn gerechtigheid dichtbij, zij is niet ver meer, en mijn redding zal niet uitblijven. Ik geef redding in Sion en mijn heerlijkheid aan Israël.

Jesaja 47

[1] Daal af en ga in het stof zitten, jonge vrouw, dochter van Babel. Zit op de grond, er is geen troon meer, dochter van de Chaldeeën. Men zal je niet meer teer en verwend noemen.

[2] Pak de handmolen en maal meel. Doe je sluier af, stroop je rok op, ontbloot je benen en waad door de rivieren.

[3] Je naaktheid zal blootgelegd worden en je schande gezien. Ik zal wraak nemen en ik spaar niemand.

[4] De naam van onze Verlosser is YHWH van de legermachten, de Heilige van Israël (die met God strijdt).

[5] Zit zwijgend en ga het donker in, dochter van de Chaldeeën. Men zal je niet meer koningin van de koninkrijken noemen.

[6] Ik was woedend op mijn volk. Ik ontwijdde mijn eigendom en gaf hen in jouw hand. Maar jij toonde hun geen barmhartigheid en legde zelfs op de oude je zware juk.

[7] Je zei: Ik zal voor altijd koningin zijn. Je nam dit niet ter harte en dacht niet aan de afloop.

[8] Hoor nu dit, jij die in weelde leeft en je zo veilig voelt, die in je hart zegt: Ik ben het, en niemand anders. Ik zal geen weduwe zijn en geen kinderen verliezen.

[9] Toch zullen deze twee dingen je in één ogenblik overkomen, op één dag: het verlies van kinderen en het weduwschap. Zij komen volop over je, ondanks al je toverij en al je bezweringen.

[10] Je vertrouwde op je slechtheid en zei: Niemand ziet mij. Je wijsheid en je kennis hebben je misleid. Je zei in je hart: Ik ben het, en niemand anders.

[11] Daarom komt er onheil over je, waarvan je de dageraad niet kent. Er valt verderf op je dat je niet kunt afkopen. Plotseling komt er een verwoesting over je die je niet ziet aankomen.

[12] Kom dan maar met je bezweringen en je vele toverijen, waaraan je je van jongs af hebt ingespannen. Misschien heb je er baat bij, misschien maakt het je sterk.

[13] Je bent moe geworden van al je plannen. Laat de hemelwaarnemers maar opstaan, wie naar de sterren kijken en per nieuwe maan voorspellen. Laat hen jou redden van wat over je komt.

[14] Kijk, zij zijn als stoppels; het vuur verbrandt hen. Zij kunnen zichzelf niet uit de vlam redden. Het zijn geen kolen om je bij te warmen, geen vuur om bij te zitten.

15 Zo vergaat het hen voor wie jij je hebt ingespannen, je handelaars van jongs af. Ieder dwaalt zijn eigen kant op, en niemand redt jou.

Jesaja 48

1 Hoor dit, huis van Jakob (hij houdt de hiel vast), jullie die de naam Israël (die met God strijdt) dragen en uit de bron van Juda (lofprijs) voortkomen. Jullie zweren bij de naam van YHWH en noemen de God van Israël, maar niet in waarheid en niet in gerechtigheid.

2 Zij noemen zich naar de heilige stad en steunen op de God van Israël. YHWH van de legermachten is Zijn naam.

3 Ik heb de vroegere dingen van tevoren verteld. Uit mijn mond kwamen zij voort en ik liet ze horen. Plotseling deed ik ze, en zij kwamen.

4 Ik wist immers dat jij hard bent, dat je nek een ijzeren pees is en je voorhoofd van brons.

5 Daarom heb ik het je van tevoren verteld, voordat het kwam liet ik het je horen. Anders zou je zeggen: mijn afgod heeft dit gedaan, mijn beeld heeft het bevolen.

6 Je hebt het gehoord; kijk er nu naar. Zullen jullie het niet zelf vertellen? Van nu af laat ik je nieuwe dingen horen, verborgen dingen die je niet kende.

7 Nu pas zijn zij geschapen, niet vroeger. Tot vandaag heb je ze niet gehoord, anders zou je zeggen: kijk, dat wist ik allang.

8 Je hebt ze niet gehoord en niet geweten. Van vroeger af is je oor niet geopend. Want ik wist dat je volstrekt trouweloos zou handelen; van de moederschoot af heet je een overtreder.

9 Om mijn naam houd ik mijn toorn langer in. Om mijn roem bedwing ik mij voor jou, zodat ik je niet afsnijd.

10 Kijk, ik heb je gelouterd, maar niet als zilver. Ik heb je beproefd in de smeltoven van de ellende.

11 Om mijzelf, om mijzelf zal ik het doen. Want hoe zou mijn naam ontwijd worden? Mijn eer geef ik aan niemand anders.

[12] Luister naar mij, Jakob, en Israël, mijn geroepene. Ik ben dezelfde. Ik ben de Eerste en ik ben ook de Laatste.

[13] Mijn hand heeft de aarde gegrondvest en mijn rechterhand spande de hemel uit. Als ik ze roep, staan zij samen klaar.

[14] Verzamel je allemaal en luister. Wie van hen heeft dit verteld? YHWH heeft hem lief. Hij zal doen wat Hij wil met Babel, en Zijn arm zal tegen de Chaldeeën zijn.

[15] Ik, ik heb het gesproken en hem ook geroepen. Ik laat hem komen en zijn weg zal voorspoedig zijn.

[16] Kom dichterbij en hoor dit. Vanaf het begin heb ik niet in het verborgene gesproken. Sinds het gebeurt, ben ik erbij. En nu heeft de Heere YHWH mij gestuurd, met Zijn Geest.

[17] Dit zegt YHWH, je Verlosser, de Heilige van Israël. Ik ben YHWH, je God, die je leert wat goed voor je is en je leidt op de weg die je gaan moet.

[18] Had je maar naar mijn geboden geluisterd! Dan was je vrede als een rivier geweest en je gerechtigheid als de golven van de zee.

[19] Je nageslacht zou zijn als het zand, je kinderen als de korrels ervan. Hun naam zou nooit uitgewist of verdelgd zijn voor mijn aangezicht.

[20] Ga weg uit Babel, vlucht van de Chaldeeën! Vertel het met een juichende stem, laat het horen, breng het tot aan het einde van de aarde. Zeg: YHWH heeft Zijn knecht Jakob verlost!

[21] Zij hadden geen dorst toen Hij hen door de woestijn leidde. Hij liet water uit de rots stromen. Hij spleet de rots, en het water vloeide.

[22] Maar de goddelozen hebben geen vrede, zegt YHWH.

Jesaja 49

[1] Luister naar mij, eilanden, en let op, verre volken. YHWH heeft mij geroepen vanaf de moederschoot. Vanaf de buik van mijn moeder noemde Hij mijn naam.

[2] Hij maakte mijn mond als een scherp zwaard en verborg mij in de schaduw van Zijn hand. Hij maakte mij tot een gladde pijl en stopte mij weg in Zijn

koker.

[3] Hij zei tegen mij: Jij bent mijn knecht, Israël (die met God strijdt), door wie ik verheerlijkt zal worden.

[4] Maar ik zei: ik heb tevergeefs gezwoegd, mijn kracht voor niets en zonder zin gegeven. Toch is mijn recht bij YHWH en mijn loon bij mijn God.

[5] En nu zegt YHWH, die mij vanaf de moederschoot tot Zijn knecht vormde om Jakob (hij houdt de hiel vast) bij Hem terug te brengen. Israël laat zich niet verzamelen, maar toch ben ik geëerd in de ogen van YHWH, en mijn God is mijn kracht.

[6] Hij zei verder: Het is te weinig dat jij mijn knecht bent. Je richt de stammen van Jakob op en brengt terug wie in Israël bewaard zijn. Ik maak jou ook tot een licht voor de volken, zodat mijn redding tot het einde van de aarde reikt.

[7] Dit zegt YHWH, de Verlosser van Israël, Zijn Heilige. Hij spreekt tegen wie diep veracht wordt, tegen wie het volk verafschuwt, tegen de knecht van heersers. Koningen zullen het zien en opstaan, en vorsten zullen zich buigen. Dat gebeurt om YHWH, die trouw is, om de Heilige van Israël, die jou gekozen heeft.

[8] Dit zegt YHWH: in de tijd van het welbehagen heb ik je verhoord en op de dag van redding heb ik je geholpen. Ik zal je bewaren en je maken tot een verbond voor het volk, om het land te herstellen en verwoeste erfdelen weer uit te delen.

[9] Zo zeg je tegen gevangenen: kom naar buiten, en tegen wie in het donker zitten: laat je zien. Zij zullen langs de wegen weiden en op alle kale hoogten hun weide vinden.

[10] Zij zullen geen honger of dorst hebben, en hitte en zon zullen hen niet steken. Want wie zich over hen ontfermt, zal hen leiden en hen zachtjes naar waterbronnen brengen.

[11] Ik maak al mijn bergen tot een weg, en mijn paden worden verhoogd.

[12] Kijk, dezen komen van ver, dezen uit het noorden en het westen, en dezen uit het land Sinim.

[13] Juich, hemel, en wees blij, aarde! Bergen, barst uit in gejuich! Want YHWH heeft Zijn volk getroost en ontfermt zich over Zijn ellendigen.

[14] Maar Sion zegt: YHWH heeft mij verlaten, YHWH is mij vergeten.
[15] Kan een vrouw haar zuigeling vergeten en zich niet ontfermen over het kind van haar schoot? Zelfs al zou zij het vergeten, ik vergeet jou niet.
[16] Kijk, ik heb je in mijn handpalmen gegraveerd. Je muren staan mij altijd voor ogen.
[17] Je zonen haasten zich naar je toe, en wie je verwoestten en vernielden, gaan bij je weg.
[18] Kijk om je heen en zie: zij verzamelen zich allemaal en komen naar je toe. Zo waar als ik leef, zegt YHWH, je zult ze allemaal als een sieraad dragen en ze ombinden als een bruid.
[19] Want je puinhopen, je eenzame plekken en je verwoeste land zullen nu te klein zijn voor je inwoners. Wie jou verslonden, zijn ver weg.
[20] De kinderen die je verloren had, zullen nog in je oren zeggen: De plaats is te krap voor mij, maak ruimte, zodat ik kan wonen.
[21] Dan zul je in je hart zeggen: Wie heeft mij deze kinderen gebaard? Ik was kinderloos en eenzaam, weggevoerd en verdreven. Wie heeft dezen dan opgevoed? Ik was alleen overgebleven, waar waren zij dan?
[22] Dit zegt de Heere YHWH: kijk, ik hef mijn hand op naar de volken en steek mijn vaandel op voor de naties. Zij zullen je zonen in hun armen brengen en je dochters op hun schouders dragen.
[23] Koningen zullen je verzorgers zijn en hun vorstinnen je voedsters. Zij zullen zich met het gezicht naar de grond voor je buigen en het stof van je voeten likken. Dan zul je weten dat ik YHWH ben en dat wie op mij wachten niet beschaamd worden.
[24] Kan een held zijn buit afgenomen worden, of kunnen gevangenen van een rechtvaardige ontkomen?
[25] Toch zegt YHWH: ja, de gevangenen van de held worden hem afgenomen en de buit van de tiran ontkomt. Ik zal twisten met wie met jou twisten, en ik zal je kinderen verlossen.
[26] Ik zal je verdrukkers hun eigen vlees laten eten en hen dronken maken van hun eigen bloed, als van jonge wijn. Dan zullen alle mensen weten dat ik,

YHWH, jouw Redder ben, jouw Verlosser, de Machtige van Jakob.

Jesaja 50

[1] Dit zegt YHWH: waar is de scheidbrief van jullie moeder, waarmee ik haar weggestuurd heb? Aan welke schuldeiser heb ik jullie verkocht? Kijk, om jullie schuld zijn jullie verkocht, en om jullie overtredingen is jullie moeder weggestuurd.

[2] Waarom was er niemand toen ik kwam? Waarom antwoordde niemand toen ik riep? Is mijn hand te kort om te verlossen? Heb ik geen kracht om te redden? Kijk, met mijn dreiging maak ik de zee droog en de rivieren tot woestijn. Hun vissen stinken van dorst, want er is geen water.

[3] Ik kleed de hemel in het zwart en geef hem een rouwkleed om.

[4] De Heere YHWH gaf mij een tong van leerlingen, zodat ik de vermoeide met een woord kan bijstaan. Elke morgen wekt Hij mij, Hij wekt mijn oor om te horen zoals leerlingen horen.

[5] De Heere YHWH heeft mijn oor geopend, en ik ben niet opstandig geweest. Ik ben niet teruggedeinsd.

[6] Ik geef mijn rug aan wie mij slaan en mijn wangen aan wie mij de baard uittrekken. Ik verberg mijn gezicht niet voor beschimping en speeksel.

[7] Want de Heere YHWH helpt mij, daarom word ik niet te schande. Daarom maakte ik mijn gezicht hard als een steen, want ik weet dat ik niet beschaamd word.

[8] Hij die mij recht doet, is dichtbij. Wie wil met mij twisten? Laten wij samen gaan staan. Wie heeft een zaak tegen mij? Laat hij hier bij mij komen.

[9] Kijk, de Heere YHWH helpt mij. Wie zal mij dan veroordelen? Kijk, zij zullen allemaal verslijten als een kleed; de mot zal hen opeten.

[10] Wie van jullie heeft ontzag voor YHWH en luistert naar de stem van Zijn Knecht? Wie in het donker loopt en geen licht heeft, moet vertrouwen op de naam van YHWH en steunen op zijn God.

[11] Kijk, jullie steken allemaal een vuur aan en omgorden je met fakkels. Loop dan maar in de vlam van je eigen vuur en in de fakkels die je hebt aangestoken.

Dit krijgen jullie van mijn hand: in pijn zullen jullie liggen.

Jesaja 51

[1] Luister naar mij, jullie die gerechtigheid najagen en YHWH zoeken. Kijk naar de rots waaruit je gehouwen bent en naar de put waaruit je gegraven bent.

[2] Kijk naar Abraham (vader van velen), jullie vader, en naar Sara (prinses), die jullie gebaard heeft. Want ik riep hem toen hij nog alleen was. Ik zegende hem en maakte hem talrijk.

[3] Want YHWH zal Sion troosten en al haar puinhopen troosten. Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de tuin van YHWH. Vreugde en blijdschap zullen daar zijn, dank en het geluid van gezang.

[4] Luister naar mij, mijn volk, en let op mij, mijn natie. Want een wet zal van mij uitgaan, en mijn recht stel ik tot een licht voor de volken.

[5] Mijn gerechtigheid is nabij, mijn redding trekt uit en mijn armen zullen de volken oordelen. De eilanden wachten op mij en hopen op mijn arm.

[6] Kijk omhoog naar de hemel en naar de aarde beneden. De hemel zal verdwijnen als rook en de aarde verslijten als een kleed. Haar bewoners sterven net zo. Maar mijn redding blijft eeuwig en mijn gerechtigheid wordt niet gebroken.

[7] Luister naar mij, jullie die de gerechtigheid kennen, volk met mijn wet in het hart. Wees niet bang voor de smaad van mensen en schrik niet van hun beschimpingen.

[8] Want de mot zal hen opeten als een kleed en de worm als wol. Maar mijn gerechtigheid blijft eeuwig en mijn redding van geslacht op geslacht.

[9] Ontwaak, ontwaak, bekleed je met kracht, arm van YHWH! Ontwaak als in de dagen van vroeger, als in de geslachten van lang geleden. Was U het niet die Rahab (onstuimige) neersloeg en het zeemonster doorboorde?

[10] Was U het niet die de zee droogmaakte, de wateren van de grote diepte? Die de diepten van de zee tot een weg maakte, zodat de verlosten erdoorheen konden gaan?

[11] Zo zullen wie door YHWH vrijgekocht zijn terugkeren en met gejuich in Sion komen. Eeuwige blijdschap zal op hun hoofd zijn. Vreugde en blijdschap zullen zij krijgen, en verdriet en zuchten vluchten weg.

[12] Ik, ik ben het die jullie troost. Wie ben jij dan, dat je bang bent voor een mens die sterft, voor een mensenkind dat als gras vergaat?

[13] Je vergeet YHWH, je Maker, die de hemel uitspande en de aarde grondvestte. Je bent de hele dag bang voor de woede van de verdrukker, die klaarstaat om te vernietigen. Waar is die woede van de verdrukker nu?

[14] Wie gebogen gevangen zit, wordt snel losgelaten. Hij zal niet in de kuil sterven en zijn brood zal hem niet ontbreken.

[15] Want ik ben YHWH, je God, die de zee opzweept zodat haar golven bruisen. YHWH van de legermachten is Zijn naam.

[16] Ik leg mijn woorden in je mond en bedek je in de schaduw van mijn hand. Zo plant ik de hemel en grondvest ik de aarde, en zeg ik tegen Sion: jullie zijn mijn volk.

[17] Word wakker, word wakker, sta op, Jeruzalem! Jij hebt uit de hand van YHWH de beker van Zijn woede gedronken. De droesem van de beker van duizeling heb je gedronken en helemaal leeggezogen.

[18] Van alle kinderen die zij gebaard heeft, is er niemand die haar leidt. Van alle kinderen die zij opvoedde, is er niemand die haar bij de hand neemt.

[19] Deze twee dingen overkwamen je; wie heeft medelijden met jou? Er is verwoesting en vernietiging, honger en zwaard. Hoe zal ik je troosten?

[20] Je kinderen zijn bezweken en liggen op elke straathoek, als een antilope in een net. Zij zijn vol van de woede van YHWH, van de dreiging van je God.

[21] Hoor daarom dit, verdrukte, jij die dronken bent, maar niet van wijn.

[22] Dit zegt de Heere, YHWH, je God, die de zaak van Zijn volk bepleit. Kijk, ik neem de beker van duizeling uit je hand, de droesem van de beker van mijn woede. Je zult hem nooit meer drinken.

[23] Ik geef hem aan wie jou pijn deden, die tegen je zeiden: Buig je neer, dan lopen wij over je heen. En jij maakte je rug als de grond, als een straat voor wie erover gaan.

Jesaja 52

[1] Word wakker, word wakker, bekleed je met kracht, Sion! Trek je mooie kleren aan, Jeruzalem, heilige stad. Want voortaan komt er niemand meer in die onbesneden of onrein is.

[2] Schud het stof van je af, sta op en ga zitten, Jeruzalem. Maak de banden om je hals los, gevangen dochter van Sion.

[3] Want dit zegt YHWH: jullie zijn voor niets verkocht, en jullie worden ook zonder geld losgekocht.

[4] Want dit zegt de Heere YHWH: vroeger trok mijn volk naar Egypte om daar als vreemdeling te wonen, en Assur heeft het zonder reden onderdrukt.

[5] En nu, wat moet ik hier doen? zegt YHWH. Mijn volk is voor niets weggehaald. Wie over hen heersen, laten hen huilen, zegt YHWH, en mijn naam wordt de hele dag gelasterd.

[6] Daarom zal mijn volk mijn naam kennen op die dag. Zij zullen weten dat ik het zelf ben die spreekt: kijk, hier ben ik.

[7] Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van wie goed nieuws brengt, van wie vrede laat horen. Hij brengt goed nieuws van het goede en laat redding horen. Hij zegt tegen Sion: Jouw God is Koning.

[8] Hoor je wachters! Zij verheffen hun stem en juichen samen. Want zij zien met eigen ogen hoe YHWH naar Sion terugkeert.

[9] Barst uit in gejuich, puinhopen van Jeruzalem! Want YHWH heeft Zijn volk getroost en Jeruzalem verlost.

[10] YHWH heeft Zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle volken. Alle einden van de aarde zullen de redding van onze God zien.

[11] Vertrek, vertrek, ga daar weg en raak niets onreins aan. Ga weg uit hun midden en reinig je, jullie die de voorwerpen van YHWH dragen.

[12] Want jullie hoeven niet haastig weg te gaan en niet te vluchten. YHWH zal voor jullie uit trekken, en de God van Israël (die met God strijdt) sluit jullie rij.

[13] Kijk, mijn Knecht zal verstandig handelen. Hij zal verhoogd en verheven worden, ja, zeer hoog.

[14] Zoals velen over jou ontzet waren, zo verwoest was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte meer dan die van mensen.

[15] Zo zal Hij veel volken besprenkelen. Koningen zullen hun mond over Hem sluiten. Want zij zien wat hun niet verteld was en begrijpen wat zij niet gehoord hadden.

Jesaja 53

[1] Wie heeft onze boodschap geloofd? Aan wie is de arm van YHWH zichtbaar geworden?

[2] Hij schoot op als een twijgje voor Zijn aangezicht, als een wortel uit dorre grond. Hij had geen gestalte en geen pracht. Toen wij Hem zagen, was er niets aan Hem waardoor wij Hem begeerd zouden hebben.

[3] Hij werd veracht, de minste onder de mensen, een Man van smarten, vertrouwd met ziekte. Men verborg het gezicht voor Hem. Hij werd veracht en wij achtten Hem niet.

[4] Werkelijk, Hij heeft onze ziekten op zich genomen en onze smarten gedragen. Maar wij dachten dat Hij geslagen was, door God getroffen en vernederd.

[5] Maar Hij is verwond om onze overtredingen en verbrijzeld om onze schuld. De straf die ons vrede brengt, lag op Hem, en door Zijn striemen is er genezing voor ons.

[6] Wij dwaalden allemaal als schapen, ieder ging zijn eigen weg. Maar YHWH liet de schuld van ons allen op Hem neerkomen.

[7] Hij werd mishandeld, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij naar de slacht geleid. Als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, deed Hij Zijn mond niet open.

[8] Door dwang en recht werd Hij weggenomen. Wie van Zijn tijdgenoten dacht eraan? Hij werd afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van mijn volk kwam de plaag op Hem.

[9] Men gaf Hem een graf bij de goddelozen, en bij een rijke in Zijn dood. Toch had Hij geen onrecht gedaan en was er geen bedrog in Zijn mond.

[10] Toch behaagde het YHWH Hem te verbrijzelen; Hij maakte Hem ziek. Als Zijn ziel zichzelf tot schuldoffer stelt, zal Hij nageslacht zien en lang leven. Wat YHWH wil, zal door Zijn hand voorspoedig zijn.

[11] Om het zwoegen van Zijn ziel zal Hij het zien en verzadigd worden. Door Zijn kennis zal mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij draagt hun schuld.

[12] Daarom geef ik Hem een deel onder velen, en Hij zal de machtigen als buit verdelen. Want Hij goot Zijn ziel uit in de dood en werd bij de overtreders gerekend. Hij droeg de zonde van velen en bad voor de overtreders.

Jesaja 54

[1] Zing vrolijk, onvruchtbare, die niet gebaard hebt! Barst uit in gejuich, jij die geen weeën gekend hebt! Want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan die van de getrouwde, zegt YHWH.

[2] Maak de plaats van je tent wijd en span de doeken van je woning uit, houd je niet in. Maak je touwen lang en zet je pinnen stevig vast.

[3] Want je zult uitbreken naar rechts en naar links. Je nageslacht zal volken in bezit nemen en verwoeste steden bewonen.

[4] Wees niet bang, want je zult niet beschaamd worden. Word niet rood, want je zult niet te schande worden. Je zult de schande van je jeugd vergeten en niet meer denken aan de smaad van je weduwschap.

[5] Want je Maker is je Man, YHWH van de legermachten is Zijn naam. De Heilige van Israël (die met God strijdt) is je Verlosser; Hij heet de God van de hele aarde.

[6] Want YHWH heeft je geroepen als een verlaten vrouw met een bedroefde geest. Je bent de vrouw van zijn jeugd die versmaad werd, zegt je God.

[7] Voor een klein ogenblik heb ik je verlaten, maar met grote ontferming haal ik je terug.

[8] In een opwelling van toorn verborg ik mijn gezicht even voor je. Maar met eeuwige liefde ontferm ik mij over je, zegt YHWH, je Verlosser.

[9] Dit is voor mij als de wateren van Noach (troost). Ik zwoer toen dat die wateren de aarde niet meer zouden overstromen. Zo zweer ik nu dat ik niet meer boos op je zal zijn en je niet meer zal bedreigen.
[10] Want bergen zullen wijken en heuvels wankelen, maar mijn liefde zal niet van je wijken. Mijn verbond van vrede wankelt niet, zegt YHWH, die zich over je ontfermt.
[11] Verdrukte, door de storm voortgedreven, ongetrooste: kijk, ik leg je stenen in fraaie mortel en grondvest je op saffieren.
[12] Ik maak je tinnen van robijn, je poorten van kristal en je hele muur van kostbare stenen.
[13] Al je kinderen zullen door YHWH onderwezen zijn, en de vrede van je kinderen zal groot zijn.
[14] Je zult door gerechtigheid gevestigd worden. Blijf ver van verdrukking, want je hoeft niet bang te zijn, en ver van schrik, want die komt niet bij je.
[15] Kijk, men zal zich zeker verzamelen, maar niet door mij. Wie zich tegen je verzamelt, zal om jou vallen.
[16] Kijk, ik heb de smid geschapen die kolen in het vuur aanblaast en een werktuig maakt voor zijn werk. Ik heb ook de verwoester geschapen om te vernielen.
[17] Geen wapen dat tegen je gesmeed wordt, zal slagen. Elke tong die je in het gericht aanklaagt, zul je veroordelen. Dit is het erfdeel van de knechten van YHWH, en hun gerechtigheid komt van mij, zegt YHWH.

Jesaja 55

[1] Kom naar het water, iedereen die dorst heeft! Wie geen geld heeft, kom en koop en eet. Kom, koop zonder geld en zonder prijs wijn en melk.
[2] Waarom betaal je geld voor wat geen brood is en je loon voor wat niet verzadigt? Luister goed naar mij en eet het goede, en je ziel zal genieten van het beste.
[3] Luister en kom naar mij, hoor, en je ziel zal leven. Ik zal met jullie een eeuwig verbond sluiten: de betrouwbare gunstbewijzen van David (geliefde).

[4] Kijk, ik heb hem tot getuige voor de volken gemaakt, tot vorst en gebieder van de volken.

[5] Kijk, je zult een volk roepen dat je niet kende, en een volk dat jou niet kende, zal naar je toe rennen. Dat gebeurt om YHWH, je God, en om de Heilige van Israël (die met God strijdt), die je verheerlijkt heeft.

[6] Zoek YHWH terwijl Hij te vinden is. Roep Hem aan terwijl Hij nabij is.

[7] Laat de goddeloze zijn weg verlaten en de onrechtvaardige zijn gedachten. Laat hij terugkeren naar YHWH, dan zal Hij zich over hem ontfermen, en naar onze God, want Hij vergeeft rijkelijk.

[8] Want mijn gedachten zijn niet jullie gedachten, en jullie wegen zijn niet mijn wegen, zegt YHWH.

[9] Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan jullie wegen en mijn gedachten hoger dan jullie gedachten.

[10] De regen en de sneeuw dalen uit de hemel neer en keren daar niet terug. Zij doordrenken de aarde, laten haar uitspruiten en geven zaad aan de zaaier en brood aan de eter.

[11] Zo zal ook mijn woord zijn dat uit mijn mond uitgaat. Het zal niet leeg naar mij terugkeren, maar doen wat mij behaagt en slagen in wat ik ermee wil.

[12] Want jullie zullen met blijdschap uittrekken en in vrede geleid worden. De bergen en heuvels zullen voor jullie uitbarsten in gejuich, en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen.

[13] In plaats van een doorn komt een cipres op, in plaats van een distel een mirte. Dat zal voor YHWH een naam zijn, een eeuwig teken dat niet uitgewist wordt.

Jesaja 56

[1] Dit zegt YHWH: bewaar het recht en doe gerechtigheid. Want mijn redding komt bijna en mijn gerechtigheid wordt spoedig zichtbaar.

[2] Gelukkig is de mens die dit doet en het mensenkind dat eraan vasthoudt. Hij houdt de sabbat en ontwijdt hem niet, en hij houdt zijn hand van alle kwaad.

[3] Laat de vreemdeling die zich bij YHWH gevoegd heeft niet zeggen: YHWH zal mij zeker van Zijn volk scheiden. En laat de ontmande niet zeggen: Kijk, ik

ben een dorre boom.

[4] Want dit zegt YHWH over de ontmanden die mijn sabbatten houden, die kiezen wat mij behaagt en vasthouden aan mijn verbond.

[5] Ik zal hun in mijn huis en binnen mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan zonen en dochters. Ik geef ieder van hen een eeuwige naam die niet wordt uitgewist.

[6] En de vreemdelingen voegen zich bij YHWH om Hem te dienen. Zij hebben de naam van YHWH lief en willen Zijn knechten zijn. Ieder van hen houdt de sabbat, ontwijdt hem niet en houdt vast aan mijn verbond.

[7] Hen zal ik naar mijn heilige berg brengen en blij maken in mijn huis van gebed. Hun brandoffers en slachtoffers zullen aangenaam zijn op mijn altaar. Want mijn huis zal een huis van gebed heten voor alle volken.

[8] De Heere YHWH, die de verdrevenen van Israël (die met God strijdt) verzamelt, zegt: Ik zal er nog meer verzamelen bij wie al bijeengebracht zijn.

[9] Kom om te eten, alle dieren van het veld, alle dieren in het bos!

[10] Zijn wachters zijn allemaal blind en weten niets. Het zijn stomme honden die niet kunnen blaffen. Zij liggen te dromen en houden van sluimeren.

[11] Deze honden zijn vraatzuchtig en worden nooit verzadigd. Het zijn herders zonder verstand. Zij gaan allemaal hun eigen weg, ieder op zijn eigen winst uit.

[12] Zij zeggen: Kom, ik haal wijn en wij drinken sterkedrank. Morgen zal zijn als vandaag, alleen nog veel grootser.

Jesaja 57

[1] De rechtvaardige komt om, en niemand neemt het ter harte. Trouwe mensen worden weggenomen, zonder dat iemand begrijpt dat de rechtvaardige voor het kwaad wordt weggenomen.

[2] Hij gaat de vrede binnen. Zij rusten op hun bed, ieder die in oprechtheid geleefd heeft.

[3] Maar kom hier, kinderen van de tovenares, nakomelingen van overspel en ontucht.

[4] Met wie drijven jullie de spot? Tegen wie sperren jullie je mond open en steken jullie je tong uit? Zijn jullie geen kinderen van overtreding, nageslacht van leugen?

[5] Jullie branden van lust bij de eiken, onder elke groene boom. Jullie slachten kinderen in de dalen, onder de spleten van de rotsen.

[6] Bij de gladde stenen van het dal ligt jouw deel; dat is jouw lot. Je giet er drankoffers uit en brengt er graanoffers. Zou ik daarover tevreden zijn?

[7] Op een hoge en verheven berg zet je je bed neer. Ook klim je daarheen om offers te brengen.

[8] Achter de deur en de post zet je je teken. Je keert je van mij af, ontbloot je en klimt naar boven. Je maakt je bed breed en sluit een verbond met hen. Je houdt van hun bed, waar je het maar ziet.

[9] Je trekt met olie naar de koning en gebruikt steeds meer zalf. Je stuurt je gezanten ver weg en vernedert je tot in het dodenrijk.

[10] Je bent moe van je lange reis, maar je zegt niet: het is hopeloos. Je hebt nieuwe kracht gevonden, daarom word je niet moedeloos.

[11] Voor wie was je bang en ongerust? Je hebt gelogen en niet aan mij gedacht. Je hebt mij niet ter harte genomen. Komt het niet doordat ik zwijg, al zo lang, en je daarom geen ontzag voor mij hebt?

[12] Ik zal jouw gerechtigheid bekendmaken en je werken. Ze zullen je niet helpen.

[13] Als je roept, laat dan je verzameling afgoden je redden. De wind zal ze allemaal wegvoeren, een zucht neemt ze mee. Maar wie op mij vertrouwt, zal het land erven en mijn heilige berg in bezit nemen.

[14] Men zal zeggen: Hoog de weg op, hoog de weg op! Bereid de weg, haal de struikelblokken weg van de weg van het volk.

[15] Want dit zegt de Hoge en Verhevene, die eeuwig woont en wiens naam heilig is. Ik woon in de hoogte en in het heilige, en ook bij wie verbrijzeld en nederig van geest zijn. Ik maak de geest van de nederigen levend en het hart van de verbrijzelden.

16 Want ik zal niet eeuwig twisten en niet altijd boos zijn. Anders zou de geest voor mij bezwijken, en de zielen die ik gemaakt heb.
17 Ik was boos om hun hebzuchtige onrecht en sloeg hen. Ik verborg mij en was boos, maar zij liepen afvallig hun eigen weg.
18 Ik zie hun wegen en ik zal hen genezen. Ik zal hen leiden en hun troost teruggeven, vooral aan wie treuren.
19 Ik schep de vrucht van de lippen. Vrede, vrede voor wie ver weg is en voor wie dichtbij is, zegt YHWH, en ik zal hen genezen.
20 Maar de goddelozen zijn als een opgezweepte zee, die niet tot rust kan komen. Haar water werpt slijk en modder op.
21 De goddelozen hebben geen vrede, zegt mijn God.

Jesaja 58

1 Roep uit volle keel en houd je niet in. Verhef je stem als een bazuin. Vertel mijn volk hun overtreding en het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) hun zonden.
2 Toch zoeken zij mij dagelijks en willen zij mijn wegen kennen. Zij lijken een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet verlaat. Zij vragen mij naar rechtvaardige oordelen en willen graag dicht bij God komen.
3 Zij zeggen: Waarom vasten wij en ziet U het niet? Waarom kwellen wij ons en merkt U het niet? Kijk, op je vastendag doe je je eigen zin en drijf je al je arbeiders op.
4 Kijk, jullie vasten om ruzie en twist, om met de vuist te slaan. Vast niet zoals vandaag, als je je stem in de hoogte wilt laten horen.
5 Is dat het vasten dat ik kies? Een dag waarop een mens zichzelf kwelt, zijn hoofd buigt als een riet en een rouwkleed onder zich spreidt? Noem je dat vasten en een dag die YHWH behaagt?
6 Is dit niet het vasten dat ik kies: de boeien van goddeloosheid losmaken, de banden van het juk ontbinden, verdrukten vrijlaten en elk juk verbreken?
7 Is het niet dat je je brood deelt met wie honger heeft en arme zwervers in huis haalt? Je kleedt een naakte en verbergt je niet voor je eigen familie.

[8] Dan zal je licht doorbreken als de dageraad en je herstel snel opkomen. Je gerechtigheid gaat voor je uit, en de heerlijkheid van YHWH sluit je rij.
[9] Dan zul je roepen en YHWH zal antwoorden. Je zult schreeuwen en Hij zal zeggen: Kijk, hier ben ik. Doe dan het juk uit je midden weg, en het wijzen met de vinger en het kwaadspreken.
[10] Open je ziel voor wie honger heeft en verzadig de vernederde. Dan zal je licht opgaan in de duisternis en je donkerheid worden als de middag.
[11] YHWH zal je altijd leiden. Hij zal je ziel verzadigen in dorre tijden en je botten sterk maken. Je zult zijn als een besproeide tuin en als een waterbron die nooit opdroogt.
[12] Wie uit jou voortkomen, zullen de oude puinhopen herbouwen. Je zult fundamenten van vroegere geslachten weer oprichten. Men zal je noemen: wie bressen dichtmetselt, wie paden herstelt om te wonen.
[13] Houd je voet terug op de sabbat en doe op mijn heilige dag niet je eigen zin. Noem de sabbat een verlustiging en houd de heilige dag van YHWH in ere. Eer hem door niet je eigen wegen te gaan, je eigen zin niet te zoeken en er geen woord over te spreken.
[14] Dan zul je vreugde vinden in YHWH. Ik zal je laten rijden over de hoogten van de aarde en je voeden met het erfdeel van je vader Jakob. Want de mond van YHWH heeft het gesproken.

Jesaja 59

[1] Kijk, de hand van YHWH is niet te kort om te verlossen, en Zijn oor is niet doof om te horen.
[2] Maar jullie ongerechtigheden maken scheiding tussen jullie en jullie God. Jullie zonden verbergen Zijn gezicht, zodat Hij niet hoort.
[3] Want jullie handen zijn met bloed bevlekt en jullie vingers met onrecht. Jullie lippen spreken leugens en jullie tong mompelt onrecht.
[4] Niemand roept om gerechtigheid en niemand pleit eerlijk in het gericht. Zij vertrouwen op leegte en spreken leugen. Zij zijn zwanger van kwaad en baren onrecht.

[5] Zij broeden slangeneieren uit en weven spinnenwebben. Wie van hun eieren eet, sterft, en als je erop drukt, barst er een adder uit.

[6] Hun webben deugen niet als kleding en zij kunnen zich niet bedekken met hun werk. Hun werk is onrecht, en geweld ligt in hun handen.

[7] Hun voeten rennen naar het kwaad en zij haasten zich om onschuldig bloed te vergieten. Hun gedachten zijn gedachten van onrecht; verwoesting en vernieling liggen op hun wegen.

[8] De weg van de vrede kennen zij niet, en er is geen recht in hun sporen. Zij maken hun paden krom; wie erop gaat, kent de vrede niet.

[9] Daarom is het recht ver van ons en bereikt de gerechtigheid ons niet. Wij wachten op licht, maar kijk, het is donker. Wij wachten op glans, maar wij lopen in het duister.

[10] Wij tasten langs de muur als blinden, wij tasten als mensen zonder ogen. Op de middag struikelen wij als in de schemering. Onder de sterken zijn wij als doden.

[11] Wij grommen allemaal als beren en kirren steeds als duiven. Wij wachten op recht, maar er is geen, op redding, maar die is ver van ons.

[12] Want onze overtredingen zijn talrijk voor U, en onze zonden getuigen tegen ons. Onze overtredingen zijn bij ons en onze schuld kennen wij.

[13] Wij overtraden en logen tegen YHWH en weken terug van onze God. Wij spraken over onderdrukking en afval en verzonnen leugenwoorden in het hart.

[14] Daarom is het recht teruggeweken en staat de gerechtigheid ver weg. De waarheid struikelt op straat en wat recht is, kan er niet binnenkomen.

[15] De waarheid ontbreekt, en wie het kwaad mijdt, wordt beroofd. YHWH zag het, en het was kwaad in Zijn ogen dat er geen recht was.

[16] Hij zag dat er niemand was en verbaasde zich dat er geen voorbidder was. Daarom bracht Zijn eigen arm Hem redding en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem.

[17] Hij trok gerechtigheid aan als een pantser en zette de helm van de redding op. Hij trok de kleren van de wraak aan en sloeg de ijver om als een mantel.

[18] Hij zal vergelden naar de daden: woede aan Zijn tegenstanders, vergelding aan Zijn vijanden. Ook de eilanden zal Hij hun loon geven.

[19] Dan zullen zij de naam van YHWH vrezen vanaf het westen en Zijn heerlijkheid vanaf het oosten. Als de vijand komt als een stroom, zal de Geest van YHWH het vaandel tegen hem opsteken.

[20] Er zal een Verlosser naar Sion komen, voor wie zich in Jakob (hij houdt de hiel vast) bekeren van hun overtreding, zegt YHWH.

[21] Wat mij betreft, dit is mijn verbond met hen, zegt YHWH. Mijn Geest die op je is en mijn woorden die ik in je mond gelegd heb, zullen niet wijken uit je mond. Zij wijken ook niet uit de mond van je nageslacht, van nu af tot in eeuwigheid, zegt YHWH.

Jesaja 60

[1] Sta op, word verlicht, want je licht komt en de heerlijkheid van YHWH gaat over je op.

[2] Want kijk, duisternis bedekt de aarde en donkerheid de volken. Maar over jou gaat YHWH op, en Zijn heerlijkheid wordt over je gezien.

[3] Volken zullen naar jouw licht gaan en koningen naar de glans die over je is opgegaan.

[4] Kijk om je heen en zie: zij verzamelen zich allemaal en komen naar je toe. Je zonen komen van ver, en je dochters worden op de heup gedragen.

[5] Dan zul je het zien en stralen. Je hart zal bonzen en wijd worden. Want de rijkdom van de zee komt naar je toe en de schatten van de volken komen bij je.

[6] Een menigte kamelen zal je bedekken, jonge kamelen uit Midian (twist) en Efa (duisternis). Allen uit Scheba zullen komen. Zij brengen goud en wierook en verkondigen de lof van YHWH.

[7] Alle schapen van Kedar (donker) zullen bij je verzameld worden en de rammen van Nebajoth zullen je dienen. Zij komen als welkom offer op mijn altaar, en ik zal mijn prachtige huis luisterrijk maken.

[8] Wie zijn dat, die daar komen aanvliegen als een wolk, als duiven naar hun til?

[9] Want de eilanden wachten op mij, en de schepen van Tarsis voorop. Zij brengen je kinderen van ver, met hun zilver en goud. Dat doen zij voor de naam van YHWH, je God, en voor de Heilige van Israël (die met God strijdt), die je verheerlijkt heeft.
[10] Vreemden zullen je muren bouwen en hun koningen zullen je dienen. Want in mijn woede sloeg ik je, maar in mijn welbehagen ontferm ik mij over je.
[11] Je poorten zullen altijd openstaan; dag en nacht gaan zij niet dicht. Zo brengt men de rijkdom van de volken bij je binnen, met hun koningen in de stoet.
[12] Want het volk en het koninkrijk dat jou niet dient, zal vergaan. Die volken worden volkomen verwoest.
[13] De pracht van de Libanon komt naar je toe: de cipres, de olm en de buksboom bij elkaar. Zij versieren de plaats van mijn heiligdom, en ik zal de plaats van mijn voeten luisterrijk maken.
[14] Gebogen zullen de kinderen van je onderdrukkers naar je toe komen. Allen die je gelasterd hebben, zullen zich buigen aan je voeten. Zij zullen je de stad van YHWH noemen, het Sion van de Heilige van Israël.
[15] Je was verlaten en gehaat, zodat niemand door je heen ging. Nu maak ik je tot een eeuwige pracht, tot een vreugde van geslacht op geslacht.
[16] Je zult de melk van volken drinken en aan de borst van koningen liggen. Dan zul je weten dat ik, YHWH, je Redder ben, je Verlosser, de Machtige van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[17] In plaats van brons breng ik goud, in plaats van ijzer zilver, in plaats van hout brons en in plaats van stenen ijzer. Ik maak de vrede tot je opzichter en de gerechtigheid tot je bestuur.
[18] Er zal geen geweld meer gehoord worden in je land, geen verwoesting of vernieling in je gebied. Je zult je muren Redding noemen en je poorten Lof.
[19] De zon zal overdag niet meer je licht zijn, en de maan zal je niet meer beschijnen. Want YHWH zal je eeuwig licht zijn en je God je luister.
[20] Je zon zal niet meer ondergaan en je maan haar licht niet intrekken. Want YHWH zal je eeuwig licht zijn, en de dagen van je rouw zijn voorbij.

[21] Je volk zal helemaal uit rechtvaardigen bestaan. Zij zullen het land voor altijd bezitten. Zij zijn een scheut van mijn planting, een werk van mijn handen, tot mijn eer.
[22] De kleinste zal tot duizend worden en de minste tot een machtig volk. Ik, YHWH, zal dit op zijn tijd snel laten gebeuren.

Jesaja 61

[1] De Geest van de Heere YHWH is op mij, want YHWH heeft mij gezalfd. Hij stuurde mij om goed nieuws te brengen aan de zachtmoedigen en om gebroken harten te verbinden. Ik roep vrijheid uit voor gevangenen en opening van de kerker voor wie gebonden zijn.
[2] Ik roep het jaar van het welbehagen van YHWH uit en de dag van de wraak van onze God. Ik troost alle treurenden.
[3] Ik geef de treurenden van Sion een kroon in plaats van as en vreugdeolie in plaats van rouw. Ik geef hun een kleed van lof in plaats van een moedeloze geest. Men zal hen eiken van gerechtigheid noemen, een planting van YHWH, tot Zijn eer.
[4] Zij zullen de oude puinhopen herbouwen en de vroegere verwoestingen weer oprichten. Zij vernieuwen de verwoeste steden die van geslacht op geslacht verlaten lagen.
[5] Vreemden zullen klaarstaan om jullie kudden te weiden. Buitenlanders zullen jullie boeren en wijnbouwers zijn.
[6] Maar jullie zullen priesters van YHWH heten. Men zal jullie dienaren van onze God noemen. Jullie zullen de rijkdom van de volken eten en je beroemen op hun pracht.
[7] In plaats van dubbele schaamte en schande zullen zij juichen over hun deel. Daarom krijgen zij in hun land een dubbel erfdeel en eeuwige vreugde.
[8] Want ik, YHWH, heb het recht lief. Ik haat roof in een brandoffer. Ik zal hun werk trouw belonen en een eeuwig verbond met hen sluiten.
[9] Hun nageslacht zal bekend worden onder de volken en hun kinderen te midden van de naties. Iedereen die hen ziet, zal erkennen dat zij het nageslacht

zijn dat YHWH gezegend heeft.

[10] Ik ben heel blij in YHWH, mijn ziel juicht in mijn God. Want Hij heeft mij bekleed met kleren van redding en de mantel van gerechtigheid omgedaan. Zo tooit een bruidegom zich als een priester, en een bruid met haar sieraden.

[11] Want de aarde laat haar groen opkomen en een tuin laat opschieten wat erin gezaaid is. Zo laat de Heere YHWH gerechtigheid en lof opkomen voor alle volken.

Jesaja 62

[1] Om Sion zal ik niet zwijgen en om Jeruzalem zal ik niet rusten. Ik zwijg pas als haar gerechtigheid opgaat als een glans en haar redding als een brandende fakkel.

[2] De volken zullen je gerechtigheid zien en alle koningen je heerlijkheid. Je zult een nieuwe naam krijgen, die de mond van YHWH zelf bepaalt.

[3] Je zult een prachtige kroon zijn in de hand van YHWH, een koninklijke tulband in de hand van je God.

[4] Men zal je niet meer de Verlatene noemen en je land niet meer de Verwoeste. Je zult heten: mijn welbehagen is in haar, en je land: de Gehuwde. Want YHWH heeft een welbehagen in jou, en je land wordt gehuwd.

[5] Want zoals een jongeman met een jonge vrouw trouwt, zo zullen je kinderen met jou trouwen. Zoals een bruidegom blij is over zijn bruid, zo zal je God blij zijn over jou.

[6] Jeruzalem, ik heb wachters op je muren gezet. Dag en nacht zullen zij niet zwijgen. Jullie die YHWH herinneren, gun jezelf geen rust.

[7] Geef Hem geen rust, totdat Hij Jeruzalem herstelt en haar tot een lof op aarde maakt.

[8] YHWH heeft gezworen bij Zijn rechterhand en bij Zijn sterke arm. Ik geef je koren niet meer als voedsel aan je vijanden. Vreemden zullen je most niet drinken waarvoor jij gewerkt hebt.

[9] Wie het koren binnenhalen, zullen het eten en YHWH prijzen. Wie de druiven verzamelen, zullen de wijn drinken in de voorhoven van mijn

heiligdom.
[10] Trek door, trek door de poorten en bereid de weg voor het volk. Hoog de baan op, hoog haar op, ruim de stenen weg en steek een vaandel omhoog voor de volken.
[11] Kijk, YHWH laat het horen tot aan het einde van de aarde. Zeg tegen de dochter van Sion: Kijk, je redding komt. Zijn loon is bij Hem en Zijn beloning gaat voor Hem uit.
[12] Men zal hen het heilige volk noemen, de verlosten van YHWH. En jij zult heten: de Gezochte, de stad die niet verlaten is.

Jesaja 63

[1] Wie is dat, die uit Edom komt, met besprenkelde kleren uit Bozra? Die daar pronkt in Zijn gewaad en voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreekt, machtig om te verlossen.
[2] Waarom is Uw gewaad rood en zijn Uw kleren als van iemand die de wijnpers treedt?
[3] Ik heb de pers alleen getreden; niemand van de volken was bij mij. Ik trad hen in mijn toorn en vertrapte hen in mijn woede. Hun bloed spatte op mijn kleren en heel mijn gewaad heb ik bevlekt.
[4] Want de dag van de wraak was in mijn hart, en het jaar van mijn verlosten was gekomen.
[5] Ik keek, maar er was niemand die hielp. Ik was ontzet, want er was niemand die steunde. Daarom bracht mijn eigen arm mij redding en mijn woede ondersteunde mij.
[6] Ik vertrapte de volken in mijn toorn en maakte hen dronken in mijn woede. Hun kracht liet ik naar de aarde neerdalen.
[7] Ik zal de goedheid van YHWH noemen, de lof van YHWH, naar alles wat YHWH ons gedaan heeft. Ik noem de grote goedheid voor het huis van Israël (die met God strijdt), naar Zijn barmhartigheid en Zijn vele gunsten.
[8] Want Hij zei: Zij zijn toch mijn volk, kinderen die niet zullen liegen. Zo werd Hij hun Redder.

[9] In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel van Zijn aangezicht redde hen. Door Zijn liefde en Zijn genade verloste Hij hen. Hij tilde hen op en droeg hen alle dagen van vroeger.
[10] Maar zij werden opstandig en deden Zijn heilige Geest verdriet. Daarom veranderde Hij voor hen in een vijand en streed Hij zelf tegen hen.
[11] Toch dacht Hij aan de dagen van vroeger, aan Mozes (uit het water getrokken) en Zijn volk. Waar is Hij die hen uit de zee omhoog bracht, met de herders van Zijn kudde? Waar is Hij die Zijn heilige Geest in hun midden legde?
[12] Waar is Hij die Zijn heerlijke arm liet gaan aan de rechterhand van Mozes? Hij spleet het water voor hen, om zich een eeuwige naam te maken.
[13] Hij leidde hen door de diepten. Als een paard in de woestijn struikelden zij niet.
[14] Als vee dat de vallei in gaat, zo gaf de Geest van YHWH hun rust. Zo leidde U Uw volk, om Uzelf een heerlijke naam te maken.
[15] Kijk uit de hemel en zie vanuit Uw heilige en heerlijke woning. Waar zijn Uw ijver en Uw kracht, Uw ontroering en Uw barmhartigheid? Die houdt U van mij weg.
[16] Toch bent U onze Vader. Abraham (vader van velen) weet niets van ons en Israël kent ons niet. U, YHWH, bent onze Vader; Verlosser van ons is Uw naam van oudsher.
[17] YHWH, waarom laat U ons van Uw wegen dwalen? Waarom verhardt U ons hart, zodat wij geen ontzag voor U hebben? Keer terug omwille van Uw knechten, de stammen van Uw erfdeel.
[18] Uw heilige volk heeft het maar korte tijd bezeten. Onze tegenstanders hebben Uw heiligdom vertrapt.
[19] Wij zijn geworden als mensen over wie U nooit geheerst hebt, die nooit naar Uw naam genoemd zijn.

Jesaja 64

[1] Scheur toch de hemel open en kom naar beneden, zodat de bergen voor U wegsmelten.

[2] Zoals een smeltvuur brandt en water doet borrelen, zo moet U Uw naam bekendmaken aan Uw tegenstanders. Laat de volken beven voor Uw aangezicht.

[3] Toen U vreselijke dingen deed die wij niet verwachtten, kwam U naar beneden en smolten de bergen voor U weg.

[4] Van oudsher heeft niemand het gehoord of vernomen, en geen oog heeft gezien wat U doet voor wie op U wacht.

[5] U ontmoet wie met vreugde gerechtigheid doen en aan U denken op Uw wegen. Kijk, U was boos omdat wij zondigden. Op die wegen ligt de eeuwigheid, zodat wij gered worden.

[6] Maar wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een vies kleed. Wij vallen allemaal af als een blad, en onze misdaden voeren ons weg als de wind.

[7] Er is niemand die Uw naam aanroept, niemand die zich opricht om U vast te grijpen. Want U verbergt Uw gezicht voor ons en laat ons wegsmelten door onze schuld.

[8] Maar nu, YHWH, U bent onze Vader. Wij zijn leem en U bent onze pottenbakker. Wij zijn allemaal het werk van Uw handen.

[9] YHWH, wees niet zo boos en denk niet eeuwig aan onze schuld. Kijk toch, wij zijn allemaal Uw volk.

[10] Uw heilige steden zijn een woestijn geworden. Sion is een woestijn geworden en Jeruzalem een puinhoop.

[11] Ons heilige en prachtige huis, waarin onze vaderen U loofden, is met vuur verbrand. Alles wat ons dierbaar was, ligt in puin.

[12] YHWH, zou U zich hierover inhouden? Zou U zwijgen en ons zo diep laten lijden?

Jesaja 65

[1] Ik was te vinden voor wie niet naar mij vroegen. Ik liet mij vinden door wie mij niet zochten. Tegen een volk dat mijn naam niet droeg, zei ik: kijk, hier ben ik, hier ben ik.

[2] De hele dag strekte ik mijn handen uit naar een opstandig volk. Zij gaan een weg die niet goed is, achter hun eigen gedachten aan.

[3] Het is een volk dat mij voortdurend tergt, recht in mijn gezicht. Zij offeren in tuinen en branden wierook op tegels.

[4] Zij zitten bij de graven en overnachten op verborgen plaatsen. Zij eten varkensvlees en hebben brouwsels van gruwelijke dingen in hun potten.

[5] Zij zeggen: Blijf waar je bent en kom niet bij mij, want ik ben heiliger dan jij. Zulke mensen zijn rook in mijn neus, een vuur dat de hele dag brandt.

[6] Kijk, het staat voor mij geschreven. Ik zal niet zwijgen, maar vergelden, ja, in hun schoot zal ik vergelden.

[7] Ik vergeld jullie schuld en de schuld van jullie vaderen samen, zegt YHWH. Zij brandden wierook op de bergen en hoonden mij op de heuvels. Daarom meet ik hun vroegere loon in hun schoot terug.

[8] Dit zegt YHWH: als men most vindt in een tros druiven, zegt men: Vernietig hem niet, er zit een zegen in. Zo zal ik het doen omwille van mijn knechten en niet alles vernietigen.

[9] Ik zal nageslacht uit Jakob (hij houdt de hiel vast) voortbrengen en uit Juda (lofprijs) een erfgenaam van mijn bergen. Mijn uitverkorenen zullen het bezitten en mijn knechten zullen daar wonen.

[10] Saron zal een schaapskooi worden en het dal van Achor een rustplaats voor runderen, voor mijn volk dat mij gezocht heeft.

[11] Maar jullie verlaten YHWH en vergeten mijn heilige berg. Jullie dekken een tafel voor het geluk en vullen bekers voor het lot.

[12] Ik bestem jullie voor het zwaard, en jullie zullen allemaal knielen voor de slachting. Want ik riep, maar jullie antwoordden niet. Ik sprak, maar jullie luisterden niet. Jullie deden wat kwaad is in mijn ogen en kozen wat mij niet behaagt.

[13] Daarom zegt de Heere YHWH: kijk, mijn knechten zullen eten, maar jullie zullen honger hebben. Mijn knechten zullen drinken, maar jullie zullen dorst hebben. Mijn knechten zullen blij zijn, maar jullie zullen beschaamd staan.

[14] Kijk, mijn knechten zullen juichen van harte, maar jullie zullen schreeuwen van verdriet en huilen van gebroken geest.

[15] Jullie naam zullen jullie achterlaten als een vloek voor mijn uitverkorenen. De Heere YHWH zal jullie doden, maar Zijn knechten geeft Hij een andere naam.

[16] Wie zich op aarde zegent, zal zich zegenen in de God van de waarheid. Wie op aarde zweert, zal zweren bij de God van de waarheid. Want de vroegere noden zijn vergeten en verborgen voor mijn ogen.

[17] Want kijk, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vroegere dingen zal niemand meer denken; ze komen niet meer in het hart op.

[18] Wees blij en juich voor altijd over wat ik schep. Want kijk, ik schep Jeruzalem tot vreugde en haar volk tot blijdschap.

[19] Ik zal mij verheugen over Jeruzalem en blij zijn over mijn volk. In haar zal geen stem van huilen of geschreeuw meer gehoord worden.

[20] Daar zal geen zuigeling meer zijn die maar weinig dagen leeft, en geen oude man die zijn jaren niet volmaakt. Wie op honderdjarige leeftijd sterft, geldt nog als jong, en de zondaar van honderd jaar is vervloekt.

[21] Zij zullen huizen bouwen en erin wonen, wijngaarden planten en hun vrucht eten.

[22] Zij zullen niet bouwen voor een ander om te bewonen en niet planten voor een ander om te eten. Want de dagen van mijn volk zullen zijn als de dagen van een boom, en mijn uitverkorenen zullen genieten van het werk van hun handen.

[23] Zij zullen niet tevergeefs zwoegen en niet baren voor een plotselinge dood. Want zij zijn het nageslacht van wie YHWH gezegend heeft, zij en hun kinderen met hen.

[24] Nog voordat zij roepen, zal ik antwoorden. Terwijl zij nog spreken, zal ik horen.

[25] De wolf en het lam zullen samen weiden, de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal het voedsel van de slang zijn. Zij zullen geen kwaad doen of verderf brengen op heel mijn heilige berg, zegt YHWH.

Jesaja 66

[1] Dit zegt YHWH: de hemel is mijn troon en de aarde de voetbank van mijn voeten. Waar zou dan het huis zijn dat jullie voor mij bouwen, en waar de plaats van mijn rust?

[2] Want mijn hand heeft dit alles gemaakt en zo is het alles ontstaan, zegt YHWH. Maar op deze mens zal ik letten: op de arme en verslagene van geest, die beeft voor mijn woord.

[3] Wie een os slacht, doodt ook een man. Wie een lam offert, breekt ook een hond de nek. Wie een graanoffer brengt, offert ook varkensbloed. Wie wierook brandt, zegent ook een afgod. Zij kiezen hun eigen wegen en hun ziel houdt van hun gruwelen.

[4] Daarom kies ik hun straf en breng ik over hen wat zij vrezen. Want ik riep en niemand antwoordde. Ik sprak en zij luisterden niet. Zij deden wat kwaad is in mijn ogen en kozen wat mij niet behaagt.

[5] Hoor het woord van YHWH, jullie die beven voor Zijn woord. Jullie eigen volksgenoten die jullie haten en verstoten om mijn naam, zeggen: Laat YHWH zich groot tonen! Maar Hij zal verschijnen tot jullie vreugde, en zij zullen beschaamd staan.

[6] Er klinkt een luid rumoer uit de stad, een stem uit de tempel: de stem van YHWH, die Zijn vijanden vergeldt.

[7] Voordat zij weeën had, heeft zij gebaard. Voordat de pijn kwam, bracht zij een jongetje ter wereld.

[8] Wie heeft ooit zoiets gehoord? Wie heeft zoiets gezien? Kan een land op één dag geboren worden? Kan een volk in één keer ter wereld komen? Toch kreeg Sion weeën en baarde zij haar kinderen.

[9] Zou ik de moederschoot openen en niet laten baren? zegt YHWH. Zou ik, die laat baren, de schoot sluiten? zegt je God.

[10] Wees blij met Jeruzalem en juich over haar, allen die van haar houden. Wees vrolijk met haar, jullie allen die over haar getreurd hebben.

[11] Zo zullen jullie drinken en verzadigd worden aan de borst van haar troost. Jullie zullen genieten van de glans van haar heerlijkheid.

[12] Want dit zegt YHWH. Kijk, ik leid de vrede naar haar toe als een rivier en de rijkdom van de volken als een overstromende beek. Jullie zullen drinken, op de heup gedragen worden en op de knieën vertroeteld.

[13] Zoals iemand die door zijn moeder getroost wordt, zo zal ik jullie troosten. In Jeruzalem zullen jullie getroost worden.

[14] Jullie zullen het zien en je hart zal blij zijn. Je botten zullen opbloeien als jong gras. Dan wordt de hand van YHWH bekend aan Zijn knechten, en Hij zal woedend zijn op Zijn vijanden.

[15] Want kijk, YHWH komt met vuur en Zijn wagens als een wervelwind. Hij komt met brandende toorn en met vlammen van vuur.

[16] Want met vuur en met Zijn zwaard zal YHWH oordelen over alle mensen. Wie door YHWH gedood worden, zullen talrijk zijn.

[17] Wie zichzelf heiligen en reinigen voor de tuinen, achter één in het midden. Wie varkensvlees, gruwelijke dingen en muizen eten, zullen samen omkomen, zegt YHWH.

[18] Ik ken hun werken en hun gedachten. De tijd komt dat ik alle volken en talen verzamel. Zij zullen komen en mijn heerlijkheid zien.

[19] Ik zal een teken onder hen zetten. Wie ontkomen zijn, stuur ik naar de volken: naar Tarsis, Pul en Lud, de boogschutters, naar Tubal en Javan, naar de verre eilanden. Zij hebben niet van mij gehoord en mijn heerlijkheid niet gezien. Zij zullen mijn heerlijkheid onder de volken verkondigen.

[20] Zij zullen al jullie verwanten uit alle volken als graanoffer voor YHWH brengen. Zij komen op paarden en wagens, in draagstoelen, op muildieren en snelle kamelen, naar mijn heilige berg in Jeruzalem, zegt YHWH. Zo brengen de Israëlieten hun graanoffer in een rein vat naar het huis van YHWH.

[21] Ook uit hen zal ik enkelen tot priesters en Levieten nemen, zegt YHWH.

[22] De nieuwe hemel en de nieuwe aarde die ik maak, zullen voor mij blijven staan, zegt YHWH. Zo zullen ook jullie nageslacht en jullie naam blijven staan.

[23] Van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat zullen alle mensen komen om voor mij te buigen, zegt YHWH.

24 Zij zullen naar buiten gaan en de lijken zien van wie tegen mij in opstand kwamen. Hun worm zal niet sterven en hun vuur zal niet doven. Zij zullen voor alle mensen een afschuw zijn.

Jeremia

Jeremia 1

[1] De woorden van Jeremia (YHWH verheft), de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH), een van de priesters in Anathoth, in het gebied van Benjamin (zoon van de rechterhand).

[2] Tot hem kwam het woord van YHWH in de dagen van Josia (YHWH steunt), de zoon van Amon (trouw), de koning van Juda (lofprijs). Dat was in het dertiende jaar van zijn regering.

[3] Het kwam ook tot hem in de dagen van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia, de koning van Juda. Dat duurde tot het einde van het elfde jaar van Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de zoon van Josia, de koning van Juda. In de vijfde maand werd Jeruzalem weggevoerd.

[4] Het woord van YHWH kwam tot mij.

[5] Hij zei: Voordat ik je in de moederschoot vormde, kende ik je. Voordat je geboren werd, heb ik je geheiligd. Ik heb je aangesteld tot profeet voor de volken.

[6] Toen zei ik: Ach, Heere YHWH, ik kan niet spreken, want ik ben te jong.

[7] Maar YHWH zei tegen mij: Zeg niet dat je te jong bent. Overal waarheen ik je stuur, zul je gaan, en alles wat ik je opdraag, zul je spreken.

[8] Wees niet bang voor hen, want ik ben met je om je te redden, zegt YHWH.

[9] YHWH stak Zijn hand uit en raakte mijn mond aan. YHWH zei tegen mij: Kijk, ik leg mijn woorden in je mond.

[10] Kijk, ik stel je vandaag aan over de volken en de koninkrijken. Je zult uitrukken en afbreken, verwoesten en omverhalen, maar ook bouwen en planten.

[11] Het woord van YHWH kwam tot mij: Wat zie je, Jeremia? Ik zei: Ik zie een amandeltak.

[12] YHWH zei tegen mij: Je hebt goed gezien, want ik waak over mijn woord om het te doen.
[13] Voor de tweede keer kwam het woord van YHWH tot mij: Wat zie je? Ik zei: Ik zie een kokende pot, die vanuit het noorden overhelt.
[14] YHWH zei tegen mij: Uit het noorden zal het onheil losbarsten over alle inwoners van het land.
[15] Want kijk, ik roep alle stammen van de koninkrijken in het noorden, zegt YHWH. Zij zullen komen en ieder zijn troon zetten bij de ingang van de poorten van Jeruzalem. Zij komen tegen al haar muren rondom en tegen alle steden van Juda.
[16] Ik zal mijn oordelen over hen uitspreken om al hun boosheid. Zij hebben mij verlaten, wierook gebrand voor andere goden en zich gebogen voor het werk van hun handen.
[17] Maak jij je klaar, sta op en zeg tegen hen alles wat ik je opdraag. Wees niet bang voor hen, anders maak ik jou bang voor hen.
[18] Want kijk, ik maak je vandaag tot een versterkte stad, een ijzeren pilaar en bronzen muren tegen het hele land. Je staat tegenover de koningen van Juda, haar vorsten, haar priesters en het volk van het land.
[19] Zij zullen tegen je strijden, maar zij zullen je niet aankunnen. Want ik ben met je om je te redden, zegt YHWH.

Jeremia 2

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij.
[2] Hij zei: Ga en roep het uit voor de oren van Jeruzalem: dit zegt YHWH. Ik denk aan de trouw van je jeugd, aan de liefde van je bruidstijd, toen je mij volgde in de woestijn, in onbezaaid land.
[3] Israël (die met God strijdt) was heilig voor YHWH, de eerste vrucht van Zijn oogst. Wie ervan aten, werden schuldig; onheil kwam over hen, zegt YHWH.
[4] Hoor het woord van YHWH, huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) en alle families van het huis van Israël.

[5] Dit zegt YHWH: welk onrecht vonden jullie vaderen bij mij, dat zij zo ver van mij wegliepen? Zij liepen achter leegte aan en werden zelf leeg.

[6] Zij vroegen niet: waar is YHWH, die ons uit Egypte bracht? Hij leidde ons door de woestijn, door een land van steppen en kuilen, van dorheid en schaduw van de dood. Daar ging niemand doorheen en woonde geen mens.

[7] Ik bracht jullie in een vruchtbaar land om de vruchten en het goede ervan te eten. Maar toen jullie er kwamen, maakten jullie mijn land onrein en mijn erfdeel tot een gruwel.

[8] De priesters vroegen niet: waar is YHWH? Wie de wet hanteerden, kenden mij niet. De herders kwamen tegen mij in opstand, en de profeten profeteerden bij Baäl (heer) en liepen achter nutteloze dingen aan.

[9] Daarom zal ik nog met jullie twisten, zegt YHWH, en ook met jullie kleinkinderen.

[10] Ga maar naar de eilanden van de Chitteeërs en kijk. Stuur naar Kedar (donker) en let goed op. Kijk of zoiets ooit gebeurd is.

[11] Heeft ooit een volk zijn goden ingeruild, terwijl het geen goden zijn? Toch heeft mijn volk zijn Eer ingeruild voor wat niets oplevert.

[12] Wees ontzet hierover, hemel, huiver en sta versteld, zegt YHWH.

[13] Want mijn volk heeft twee kwade dingen gedaan. Zij hebben mij verlaten, de bron van levend water, om zelf bakken uit te hakken, gebarsten bakken die geen water houden.

[14] Is Israël dan een slaaf of een huisgeboren knecht? Waarom is hij dan een prooi geworden?

[15] Jonge leeuwen brulden over hem en lieten hun stem horen. Zij maakten zijn land tot een woestenij. Zijn steden zijn verbrand, zodat niemand er meer woont.

[16] Ook de mensen van Nof en Tachpanhes hebben je schedel kaalgevreten.

[17] Doe je dit niet zelf, doordat je YHWH, je God, verlaat terwijl Hij je op de weg leidt?

[18] En nu, wat heb je te zoeken op de weg naar Egypte, om het water van de Nijl te drinken? Wat heb je te zoeken op de weg naar Assur, om het water van de

rivier te drinken?

[19] Je eigen boosheid zal je straffen en je afkeer zal je terechtwijzen. Weet dan en zie hoe kwaad en bitter het is dat je YHWH, je God, verlaat. Je hebt geen ontzag voor mij, zegt de Heere, YHWH van de legermachten.

[20] Lang geleden brak ik je juk en verscheurde ik je banden. Maar je zei: ik wil niet dienen. Op elke hoge heuvel en onder elke groene boom lag je als een hoer.

[21] Ik had je toch geplant als een edele wijnstok, van volkomen zuiver zaad. Hoe ben je dan voor mij veranderd in wilde ranken van een vreemde wijnstok?

[22] Al zou je je wassen met loog en veel zeep gebruiken, toch blijft je schuld voor mij zichtbaar, zegt de Heere YHWH.

[23] Hoe kun je zeggen: ik ben niet onrein, ik ben de Baäls niet achterna gelopen? Kijk naar je weg in het dal en zie wat je gedaan hebt, jij snelle jonge kameel die alle kanten op rent.

[24] Zij is een wilde ezelin, gewend aan de woestijn, die in haar lust de wind opsnuift. Wie houdt haar tegen? Wie haar zoeken, hoeven zich niet af te matten; in haar maand vinden zij haar.

[25] Houd je voet terug, zodat hij niet blootloopt, en je keel van dorst. Maar je zegt: het heeft geen zin. Nee, ik houd van vreemden en die zal ik volgen.

[26] Zoals een dief zich schaamt als hij betrapt wordt, zo staat het huis van Israël beschaamd. Dat geldt hun koningen, hun vorsten, hun priesters en hun profeten.

[27] Zij zeggen tegen een stuk hout: jij bent mijn vader, en tegen een steen: jij hebt mij verwekt. Zij keren mij hun rug toe en niet hun gezicht. Maar in tijden van onheil zeggen zij: sta op en red ons.

[28] Waar zijn dan je goden die je voor jezelf gemaakt hebt? Laat hen opstaan als zij je in tijden van onheil kunnen redden. Want je goden zijn zo talrijk als je steden, Juda (lofprijs).

[29] Waarom klaag je mij aan? Jullie zijn allemaal tegen mij in opstand gekomen, zegt YHWH.

[30] Tevergeefs heb ik jullie kinderen geslagen; zij namen geen tucht aan. Jullie eigen zwaard heeft je profeten verslonden als een verscheurende leeuw.

[31] Jullie van deze tijd, let op het woord van YHWH! Ben ik voor Israël een woestijn geweest of een land van diepe duisternis? Waarom zegt mijn volk dan: wij gaan onze eigen gang, wij komen niet meer bij U?

[32] Vergeet een jonge vrouw haar sieraden of een bruid haar gordel? Toch is mijn volk mij vergeten, dagen zonder tal.

[33] Wat maak je je weg goed om liefde te zoeken! Zelfs de slechtste vrouwen heb je je wegen geleerd.

[34] Ja, aan je zomen zit het bloed van onschuldige armen. Ik hoefde er niet naar te graven; het lag overal open.

[35] Toch zeg je: ik ben onschuldig, Zijn toorn is immers van mij afgekeerd. Kijk, ik zal met je rechten, omdat je zegt: ik heb niet gezondigd.

[36] Waarom loop je zo veel rond en verander je steeds van weg? Ook door Egypte word je beschaamd, zoals je door Assur beschaamd bent.

[37] Ook daarvandaan zul je weggaan met je handen op je hoofd. Want YHWH heeft verworpen op wie je vertrouwde; met hen zul je niet slagen.

Jeremia 3

[1] Men zegt: als een man zijn vrouw wegstuurt en zij gaat bij een ander horen, zou hij dan nog naar haar terugkeren? Zou dat land niet zwaar ontwijd worden? Jij hebt met veel minnaars gehoereerd. Keer toch terug naar mij, zegt YHWH.

[2] Kijk omhoog naar de kale hoogten en zie: waar ben je niet onteerd? Aan de wegen zat je op hen te wachten als een Arabier in de woestijn. Zo ontwijdde je het land met je ontucht en je boosheid.

[3] Daarom bleven de regenbuien uit en kwam de late regen niet. Toch had je het voorhoofd van een hoer en weigerde je je te schamen.

[4] Roep je nu niet tot mij: mijn Vader, U bent de leidsman van mijn jeugd?

[5] Blijft Hij eeuwig boos? Houdt Hij het altijd vast? Kijk, zo spreek je, maar je doet dat kwaad en je krijgt je zin.

[6] In de dagen van koning Josia (YHWH steunt) zei YHWH tegen mij: Heb je gezien wat het afkerige Israël (die met God strijdt) gedaan heeft? Zij ging elke hoge berg op en onder elke groene boom, en daar hoereerde zij.

[7] Ik dacht dat zij na dit alles naar mij zou terugkeren, maar zij keerde niet terug. Dat zag de trouweloze Juda (lofprijs), haar zus.

[8] Ik zag het: omdat het afkerige Israël overspel bedreef, stuurde ik haar weg en gaf ik haar de scheidbrief. Toch was de trouweloze Juda, haar zus, niet bang, maar ging ook zelf hoereren.

[9] Door haar lichtzinnige ontucht ontwijdde zij het land, want zij pleegde overspel met steen en hout.

[10] Ondanks dit alles keerde haar trouweloze zus Juda niet met haar hele hart naar mij terug, maar alleen in schijn, zegt YHWH.

[11] YHWH zei tegen mij: Het afkerige Israël staat er beter voor dan de trouweloze Juda.

[12] Ga en roep deze woorden uit naar het noorden: keer terug, afkerig Israël, zegt YHWH. Dan zal ik mijn toorn niet op jullie laten vallen, want ik ben trouw, zegt YHWH. Ik houd de toorn niet eeuwig vast.

[13] Erken alleen je schuld: je bent tegen YHWH, je God, in opstand gekomen. Je liep achter vreemden aan onder elke groene boom, en je luisterde niet naar mijn stem, zegt YHWH.

[14] Keer terug, afkerige kinderen, zegt YHWH, want ik ben jullie man. Ik zal jullie aannemen, één uit een stad en twee uit een familie, en ik breng jullie naar Sion.

[15] Ik zal jullie herders geven naar mijn hart, die jullie weiden met kennis en inzicht.

[16] Jullie zullen in het land talrijk en vruchtbaar worden, zegt YHWH. In die dagen zal men niet meer spreken over de ark van het verbond van YHWH. Men zal er niet meer aan denken, haar niet missen en haar niet opnieuw maken.

[17] In die tijd zal men Jeruzalem de troon van YHWH noemen. Alle volken zullen zich daar verzamelen om de naam van YHWH, in Jeruzalem. Zij zullen niet meer hun eigen boze hart volgen.

[18] In die dagen zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan. Samen zullen zij uit het land van het noorden komen, naar het land dat ik jullie vaderen als erfdeel gegeven heb.

[19] Ik had gezegd: hoe graag zou ik je onder de kinderen zetten en je het mooie land geven, het sierlijke erfdeel van de volken! Ik dacht: je zult mij Vader noemen en je niet van mij afkeren.
[20] Maar zoals een vrouw haar man ontrouw verlaat, zo zijn jullie mij ontrouw geweest, huis van Israël, zegt YHWH.
[21] Op de kale hoogten klinkt een stem, het huilen en smeken van de Israëlieten. Want zij hebben hun weg verdraaid en YHWH, hun God, vergeten.
[22] YHWH zegt: Keer terug, afkerige kinderen, ik zal jullie afkeer genezen. Hier zijn wij, wij komen naar U, want U bent YHWH, onze God.
[23] Werkelijk, tevergeefs verwacht men het van de heuvels en het rumoer op de bergen. Werkelijk, in YHWH, onze God, ligt de redding van Israël.
[24] Maar de schande heeft het werk van onze vaderen opgegeten vanaf onze jeugd: hun schapen en runderen, hun zonen en dochters.
[25] Wij liggen in onze schaamte en onze schande bedekt ons. Want wij hebben gezondigd tegen YHWH, onze God, wij en onze vaderen, van onze jeugd tot vandaag. Wij hebben niet geluisterd naar de stem van YHWH, onze God.

Jeremia 4

[1] Als je terugkeert, Israël (die met God strijdt), zegt YHWH, keer dan terug naar mij. Als je je gruwelen voor mijn ogen wegdoet, hoef je niet meer te zwerven.
[2] Zweer dan: zo waar YHWH leeft, in waarheid, in recht en in gerechtigheid. Dan zullen de volken zich in Hem zegenen en zich op Hem beroemen.
[3] Want dit zegt YHWH tegen de mannen van Juda (lofprijs) en tegen Jeruzalem: breek een braakland voor jezelf open en zaai niet tussen de doorns.
[4] Besnijd je voor YHWH en verwijder de voorhuid van je hart, mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem. Anders slaat mijn woede uit als een vuur dat niemand kan blussen, vanwege jullie slechte daden.
[5] Vertel het in Juda en laat het horen in Jeruzalem. Blaas de bazuin in het land, roep met volle stem en zeg: verzamel je en laten wij de versterkte steden ingaan.
[6] Steek een vaandel op naar Sion, vlucht in groepen en blijf niet staan. Want ik breng onheil uit het noorden en een grote ramp.

[7] De leeuw is uit zijn struikgewas gekomen en de verwoester van volken is opgetrokken. Hij is uit zijn plaats gegaan om je land tot een woestenij te maken. Je steden worden verwoest, zodat er niemand meer woont.

[8] Doe daarom rouwkleren aan, klaag en huil, want de brandende toorn van YHWH is niet van ons afgekeerd.

[9] Op die dag, zegt YHWH, zal het hart van de koning en van de vorsten bezwijken. De priesters zullen ontzet staan en de profeten verbijsterd.

[10] Toen zei ik: Ach, Heere YHWH, U hebt dit volk en Jeruzalem zwaar misleid. U zei dat zij vrede zouden hebben, terwijl het zwaard tot aan de ziel raakt.

[11] In die tijd zal men tegen dit volk en tegen Jeruzalem zeggen: er komt een gloeiende wind uit de woestijn. Hij komt van de kale hoogten naar de dochter van mijn volk. Hij komt niet om te wannen en niet om te zuiveren.

[12] Een sterkere wind dan die komt voor mij. Nu zal ik ook mijn oordelen over hen uitspreken.

[13] Kijk, hij komt op als wolken, zijn wagens zijn als een wervelwind en zijn paarden sneller dan arenden. Wee ons, wij zijn verwoest!

[14] Was je hart schoon van boosheid, Jeruzalem, dan word je gered. Hoe lang laat je je lege gedachten nog in je binnenste overnachten?

[15] Want een stem meldt het vanaf Dan (rechter) en laat onheil horen vanaf het bergland van Efraïm (vruchtbaar).

[16] Vertel het aan de volken, laat het horen tegen Jeruzalem: belegeraars komen uit een ver land en verheffen hun stem tegen de steden van Juda.

[17] Als wachters op een veld staan zij rondom haar, want zij is opstandig tegen mij geweest, zegt YHWH.

[18] Je eigen weg en je daden hebben je dit aangedaan. Dit is je boosheid, en het is zo bitter dat het je hart raakt.

[19] Mijn binnenste, mijn binnenste! Ik krimp van pijn. Mijn hart bonst in mij, ik kan niet zwijgen. Want mijn ziel hoort het geluid van de bazuin en het krijgsgeschreeuw.

[20] Ramp op ramp wordt gemeld, want het hele land is verwoest. Plotseling zijn mijn tenten verwoest, mijn tentkleden in een ogenblik.

[21] Hoe lang moet ik het vaandel zien en het geluid van de bazuin horen?
[22] Werkelijk, mijn volk is dwaas; mij kennen zij niet. Het zijn domme kinderen zonder inzicht. Zij zijn wijs om kwaad te doen, maar goed doen kunnen zij niet.
[23] Ik zag het land aan, en kijk, het was woest en leeg. Ik keek naar de hemel, en zijn licht was er niet.
[24] Ik zag de bergen aan, en kijk, zij beefden, en alle heuvels schudden.
[25] Ik keek, en er was geen mens. Alle vogels van de hemel waren weggevlogen.
[26] Ik keek, en het vruchtbare land was een woestijn. Al zijn steden waren afgebroken, voor YHWH, voor Zijn brandende toorn.
[27] Want dit zegt YHWH: het hele land zal een woestenij zijn, maar ik zal er geen einde aan maken.
[28] Daarom zal de aarde treuren en de hemel daarboven zwart worden. Want ik heb het gesproken en besloten. Ik zal er geen spijt van krijgen en ik kom er niet op terug.
[29] Voor het geroep van ruiters en boogschutters vlucht elke stad. Men gaat de struiken in en klimt de rotsen op. Alle steden zijn verlaten en niemand woont er nog.
[30] En jij, verwoeste, wat ga je doen? Al kleed je je in scharlaken, al doe je gouden sieraden om, al maak je je ogen op met verf, je maakt jezelf tevergeefs mooi. Je minnaars verachten je en willen je leven.
[31] Want ik hoor een stem als van een vrouw in barensnood, als van iemand die haar eerste kind krijgt. Het is de stem van de dochter van Sion. Zij hijgt en strekt haar handen uit en roept: Wee mij, mijn ziel bezwijkt door de moordenaars.

Jeremia 5

[1] Ga door de straten van Jeruzalem, kijk goed rond en zoek op haar pleinen. Als je één iemand vindt die recht doet en waarheid zoekt, zal ik haar vergeven.
[2] Ook al zeggen zij: zo waar YHWH leeft, toch zweren zij vals.
[3] YHWH, zien Uw ogen niet naar waarheid? U sloeg hen, maar zij voelden geen pijn. U verteerde hen, maar zij weigerden de tucht. Zij maakten hun gezicht

harder dan een rots en weigerden terug te keren.

[4] Ik dacht: dit zijn maar gewone mensen. Zij handelen dwaas, want zij kennen de weg van YHWH niet en het recht van hun God niet.

[5] Ik zal naar de groten gaan en met hen spreken, want die kennen de weg van YHWH en het recht van hun God. Maar ook zij hadden samen het juk gebroken en de banden verscheurd.

[6] Daarom heeft een leeuw uit het bos hen geslagen en verwoest een wolf uit de steppe hen. Een luipaard loert op hun steden; wie eruit komt, wordt verscheurd. Want hun overtredingen zijn talrijk en hun afkeer is groot.

[7] Hoe zou ik je dit vergeven? Je kinderen hebben mij verlaten en zweren bij wat geen God is. Ik gaf hun genoeg, maar zij pleegden overspel en liepen in drommen naar het hoerenhuis.

[8] Als goed gevoerde hengsten staan zij vroeg op. Ieder hinnikt naar de vrouw van zijn naaste.

[9] Zou ik dit niet bezoeken? zegt YHWH. Zou ik mij niet wreken op zo'n volk?

[10] Klim op haar muren en verwoest ze, maar maak er geen einde aan. Haal haar ranken weg, want zij zijn niet van YHWH.

[11] Want het huis van Israël (die met God strijdt) en het huis van Juda (lofprijs) zijn mij volkomen ontrouw geweest, zegt YHWH.

[12] Zij verloochenen YHWH en zeggen: Hij is het niet, ons overkomt geen kwaad; wij zullen zwaard noch honger zien.

[13] De profeten zullen tot wind worden, want het woord is niet bij hen. Laat het hun zo vergaan.

[14] Omdat jullie dit zeggen, spreekt YHWH, de God van de legermachten. Kijk, ik maak mijn woorden in je mond tot vuur en dit volk tot hout, en het zal hen verteren.

[15] Kijk, ik breng een volk van ver over jullie, huis van Israël, zegt YHWH. Het is een sterk volk, een heel oud volk, een volk waarvan je de taal niet kent en niet verstaat wat het zegt.

[16] Zijn pijlkoker is als een open graf; het zijn allemaal helden.

[17] Het zal je oogst en je brood opeten, het voedsel van je zonen en dochters. Het zal je schapen en runderen opeten, je wijnstok en je vijgenboom. Je versterkte steden waarop je vertrouwt, maakt het arm met het zwaard.

[18] Toch zal ik ook in die dagen geen einde aan jullie maken, zegt YHWH.

[19] Jullie zullen vragen waarom YHWH, onze God, dit alles gedaan heeft. Zeg dan tegen hen: jullie hebben mij verlaten en vreemde goden in je land gediend. Zo zullen jullie vreemden dienen in een land dat niet van jullie is.

[20] Vertel dit in het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) en laat het horen in Juda.

[21] Hoor nu dit, dwaas volk zonder verstand. Jullie hebben ogen, maar zien niet; oren, maar horen niet.

[22] Zouden jullie geen ontzag voor mij hebben? zegt YHWH. Zouden jullie niet beven voor mijn aangezicht? Ik heb het zand als grens voor de zee gesteld, een eeuwige regel die zij niet overschrijdt. Haar golven slaan, maar overwinnen niet; zij bruisen, maar gaan er niet overheen.

[23] Maar dit volk heeft een afvallig en opstandig hart. Zij zijn afgevallen en weggegaan.

[24] Zij zeggen niet in hun hart: laten wij ontzag hebben voor YHWH, onze God. Hij geeft de vroege en late regen op tijd en bewaart voor ons de vaste weken van de oogst.

[25] Jullie ongerechtigheden houden dat tegen, en jullie zonden onthouden je dat goede.

[26] Want onder mijn volk zijn goddelozen. Zij loeren als vogelvangers, zetten een dodelijke strik en vangen mensen.

[27] Zoals een kooi vol vogels zit, zo zijn hun huizen vol bedrog. Daarom zijn zij groot en rijk geworden.

[28] Zij zijn vet en glad en gaan zelfs de daden van de bozen te boven. Zij doen geen recht, zelfs niet aan een wees, en toch gaat het hun goed. Het recht van de armen doen zij niet.

[29] Zou ik dit niet bezoeken? zegt YHWH. Zou ik mij niet wreken op zo'n volk?

[30] Er gebeurt iets verschrikkelijks en afschuwelijks in het land.

31 De profeten profeteren leugens en de priesters heersen op eigen gezag. Mijn volk houdt daarvan. Maar wat zullen jullie doen als het einde komt?

Jeremia 6

1 Vlucht in groepen, kinderen van Benjamin (zoon van de rechterhand), weg uit Jeruzalem! Blaas de bazuin in Thekoa en steek een vuurteken op boven Beth-Cherem. Want uit het noorden komt onheil en een grote ramp.

2 De dochter van Sion heb ik vergeleken met een mooie en verwende vrouw.

3 Maar er komen herders naar haar toe met hun kudden. Zij slaan hun tenten rondom haar op en ieder graast zijn eigen deel af.

4 Bereid de strijd tegen haar voor! Sta op en laten wij op de middag optrekken. Wee ons, de dag loopt ten einde en de avondschaduwen worden lang.

5 Sta op, laten wij in de nacht optrekken en haar paleizen verwoesten.

6 Want dit zegt YHWH van de legermachten: hak bomen om en werp een wal op tegen Jeruzalem. Dat is de stad die bezocht wordt; binnen in haar is enkel verdrukking.

7 Zoals een put zijn water opgeeft, zo geeft zij haar boosheid op. Geweld en verwoesting klinken in haar. Ziekte en wonden staan mij steeds voor ogen.

8 Laat je waarschuwen, Jeruzalem, anders keert mijn ziel zich van je af. Anders maak ik je tot een woestenij, een onbewoond land.

9 Dit zegt YHWH van de legermachten: men zal de rest van Israël (die met God strijdt) zorgvuldig nalezen als een wijnstok. Strek je hand nog eens uit naar de ranken, als een druivenplukker.

10 Tegen wie zal ik spreken en waarschuwen, zodat zij horen? Kijk, hun oor is onbesneden en zij kunnen niet luisteren. Het woord van YHWH is voor hen een schande; zij vinden er niets aan.

11 Daarom ben ik vol van de woede van YHWH; ik ben moe van inhouden. Ik zal haar uitstorten over de kinderen op straat en over de jonge mannen bij elkaar. Zelfs man en vrouw worden gevangen, oud en hoogbejaard.

12 Hun huizen gaan over op anderen, met hun akkers en vrouwen erbij. Want ik strek mijn hand uit tegen de inwoners van dit land, zegt YHWH.

13 Want van klein tot groot zijn zij allemaal uit op winst. Van profeet tot priester pleegt ieder van hen bedrog.
14 Zij genezen de breuk van de dochter van mijn volk maar oppervlakkig. Zij zeggen: vrede, vrede! Maar er is geen vrede.
15 Schamen zij zich dat zij gruwelen deden? Nee, zij schamen zich helemaal niet en weten niet wat blozen is. Daarom zullen zij vallen onder wie vallen. Als ik hen bezoek, zullen zij struikelen, zegt YHWH.
16 Dit zegt YHWH: ga op de wegen staan en kijk. Vraag naar de oude paden, waar toch de goede weg is, en ga daarop. Dan zullen jullie rust vinden voor je ziel. Maar zij zeggen: wij gaan daar niet op.
17 Ik heb ook wachters over jullie aangesteld die zeiden: luister naar het geluid van de bazuin. Maar zij zeggen: wij luisteren niet.
18 Hoor daarom, volken, en weet, vergadering, wat er onder hen gebeurt.
19 Luister, aarde! Kijk, ik breng onheil over dit volk, de vrucht van hun eigen gedachten. Want zij letten niet op mijn woorden en mijn wet verwerpen zij.
20 Waarvoor komt er dan wierook uit Scheba naar mij en de beste kalmoes uit een ver land? Jullie brandoffers bevallen mij niet en jullie slachtoffers zijn mij niet zoet.
21 Daarom zegt YHWH: kijk, ik leg dit volk struikelblokken in de weg. Vaders en kinderen zullen erover struikelen, buren en vrienden zullen omkomen.
22 Dit zegt YHWH. Kijk, er komt een volk uit het land van het noorden, en een grote natie staat op van de uiteinden van de aarde.
23 Zij dragen boog en speer. Het is een wreed volk zonder barmhartigheid. Hun stem bruist als de zee en zij rijden op paarden. Het is toegerust als één man voor de oorlog tegen jou, dochter van Sion.
24 Wij hebben het bericht gehoord en onze handen werden slap. Benauwdheid greep ons aan, pijn als van een vrouw die baart.
25 Ga niet het veld in en loop niet op de weg, want het zwaard van de vijand is daar; overal is schrik.
26 Dochter van mijn volk, doe een rouwkleed aan en wentel je in de as. Rouw als om een enig kind, met een bittere klacht. Want plotseling komt de verwoester

over ons.

[27] Ik heb je onder mijn volk gezet als toetser en vesting, zodat je hun weg kunt kennen en beproeven.

[28] Zij zijn allemaal de opstandigsten van de opstandigen, die met roddel rondgaan. Zij zijn brons en ijzer; zij zijn allemaal verderfelijk.

[29] De blaasbalg is verbrand en het lood is door het vuur verteerd. Tevergeefs smolt de smelter zo ijverig, want de bozen zijn niet weggehaald.

[30] Men noemt hen verworpen zilver, want YHWH heeft hen verworpen.

Jeremia 7

[1] Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam.

[2] Hij zei: Ga in de poort van het huis van YHWH staan en roep daar dit woord uit. Zeg: hoor het woord van YHWH, heel Juda (lofprijs), jullie die door deze poorten binnengaan om YHWH te aanbidden.

[3] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Maak je wegen en je daden goed, dan laat ik jullie op deze plaats wonen.

[4] Vertrouw niet op leugenwoorden als: dit is de tempel van YHWH, de tempel van YHWH, de tempel van YHWH.

[5] Maar maak echt je wegen en je daden goed. Doe werkelijk recht tussen de een en de ander.

[6] Onderdruk de vreemdeling, de wees en de weduwe niet. Vergiet op deze plaats geen onschuldig bloed en loop geen andere goden achterna, tot je eigen schade.

[7] Dan laat ik jullie op deze plaats wonen, in het land dat ik jullie vaderen gegeven heb, van eeuw tot eeuw.

[8] Kijk, jullie vertrouwen op leugenwoorden die niets opleveren.

[9] Zouden jullie stelen, moorden en overspel plegen, vals zweren, wierook branden voor Baäl (heer) en andere goden volgen die jullie niet kennen?

[10] En dan komen jullie voor mijn aangezicht staan in dit huis dat mijn naam draagt. Zeggen jullie dan: wij zijn gered, om al deze gruwelen te doen?

[11] Is dit huis dat mijn naam draagt in jullie ogen een rovershol? Kijk, ik heb het ook gezien, zegt YHWH.

[12] Ga naar mijn plaats in Silo, waar ik eerst mijn naam liet wonen. Kijk wat ik daarmee gedaan heb om de boosheid van mijn volk Israël.

[13] En nu doen jullie dit alles, zegt YHWH. Steeds opnieuw sprak ik tot jullie, maar jullie luisterden niet. Ik riep, maar jullie antwoordden niet.

[14] Daarom zal ik met dit huis dat mijn naam draagt, waarop jullie vertrouwen, hetzelfde doen als met Silo. Ook met deze plaats, die ik jullie en jullie vaderen gegeven heb.

[15] Ik zal jullie van mijn aangezicht wegwerpen, zoals ik al jullie verwanten, heel het nageslacht van Efraïm (vruchtbaar), weggeworpen heb.

[16] Bid jij niet voor dit volk. Hef geen klacht of gebed voor hen op en dring niet bij mij aan, want ik zal je niet horen.

[17] Zie je niet wat zij doen in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem?

[18] De kinderen sprokkelen hout, de vaders steken het vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin van de hemel. Zij brengen drankoffers aan andere goden om mij verdriet te doen.

[19] Doen zij mij verdriet? zegt YHWH. Doen zij het niet zichzelf aan, tot hun eigen schande?

[20] Daarom zegt de Heere YHWH: kijk, mijn toorn en mijn woede worden over deze plaats uitgestort. Zij komen over mens en dier, over de bomen van het veld en de vrucht van het land. Het zal branden en niet geblust worden.

[21] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël: voeg je brandoffers bij je slachtoffers en eet het vlees maar op.

[22] Want toen ik jullie vaderen uit Egypte leidde, sprak ik niet met hen over brandoffers en slachtoffers en gaf ik daarover geen gebod.

[23] Maar dit heb ik hun geboden: luister naar mijn stem, dan zal ik jullie God zijn en zullen jullie mijn volk zijn. Ga helemaal de weg die ik jullie wijs, dan zal het jullie goed gaan.

[24] Maar zij luisterden niet en neigden hun oor niet. Zij gingen hun eigen gang, naar het goeddunken van hun boze hart, en gingen achteruit in plaats van

vooruit.
25 Van de dag af dat jullie vaderen uit Egypte trokken tot vandaag toe stuurde ik al mijn knechten, de profeten, dagelijks en steeds opnieuw.
26 Maar zij luisterden niet naar mij en neigden hun oor niet. Zij maakten hun nek hard en deden het nog erger dan hun vaderen.
27 Ook als jij al deze woorden tegen hen zegt, zullen zij niet naar je luisteren. Je zult hen roepen, maar zij antwoorden je niet.
28 Zeg daarom tegen hen: dit is het volk dat niet luistert naar de stem van YHWH, zijn God, en geen tucht aanneemt. De waarheid is verdwenen en weggevaagd uit hun mond.
29 Scheer je haar af, Jeruzalem, en gooi het weg. Hef een klaaglied aan op de kale hoogten, want YHWH heeft het geslacht van Zijn woede verworpen en verlaten.
30 Want de kinderen van Juda hebben gedaan wat kwaad is in mijn ogen, zegt YHWH. Zij hebben hun gruwelen in het huis gezet dat mijn naam draagt en het zo onrein gemaakt.
31 Zij bouwden de offerhoogten van Tofeth in het dal van de zoon van Hinnom, om hun zonen en dochters met vuur te verbranden. Dat heb ik niet geboden en het is niet in mijn hart opgekomen.
32 Daarom komen er dagen, zegt YHWH, dat het niet meer Tofeth of dal van de zoon van Hinnom zal heten, maar Moorddal. Men zal in Tofeth begraven omdat er geen plaats meer is.
33 De lijken van dit volk zullen voedsel zijn voor de vogels van de hemel en de dieren van het land, en niemand zal ze verjagen.
34 Ik zal uit de steden van Juda en de straten van Jeruzalem de stem van vreugde en blijdschap laten ophouden. Ook de stem van bruidegom en bruid zwijgt. Want het land zal een woestenij worden.

Jeremia 8

[1] In die tijd, zegt YHWH, zullen zij de botten van de koningen van Juda (lofprijs) uit hun graven halen. Ook de botten van hun vorsten, de priesters, de profeten en de inwoners van Jeruzalem.

[2] Zij zullen ze uitspreiden voor de zon, de maan en heel het leger van de hemel. Die hadden zij lief en dienden zij, die liepen zij achterna en aanbaden zij. Zij worden niet verzameld en niet begraven; zij worden mest op de aardbodem.

[3] De dood zal boven het leven verkozen worden door allen die van dit boze geslacht overblijven. Dat geldt op alle plaatsen waarheen ik hen verdreven heb, zegt YHWH van de legermachten.

[4] Zeg verder tegen hen: dit zegt YHWH. Valt men en staat men niet weer op? Keert men zich af en komt men niet terug?

[5] Waarom keert dit volk in Jeruzalem zich dan blijvend af? Zij houden vast aan bedrog en weigeren terug te keren.

[6] Ik heb geluisterd en gehoord: zij spreken wat niet juist is. Niemand heeft spijt van zijn boosheid en vraagt: wat heb ik gedaan? Ieder rent zijn eigen weg, als een paard dat de strijd in stormt.

[7] Zelfs de ooievaar aan de hemel kent zijn vaste tijden. Tortelduif, gierzwaluw en kraanvogel houden hun trektijd aan. Maar mijn volk kent het recht van YHWH niet.

[8] Hoe kunnen jullie zeggen: wij zijn wijs en de wet van YHWH is bij ons? Kijk, de valse pen van de schrijvers heeft er leugen van gemaakt.

[9] De wijzen worden beschaamd, geschrokken en gevangen. Kijk, zij hebben het woord van YHWH verworpen; welke wijsheid zouden zij dan hebben?

[10] Daarom geef ik hun vrouwen aan anderen en hun akkers aan nieuwe eigenaars. Want van klein tot groot zijn zij allemaal uit op winst; van profeet tot priester pleegt ieder bedrog.

[11] Zij genezen de breuk van de dochter van mijn volk maar oppervlakkig. Zij zeggen: vrede, vrede! Maar er is geen vrede.

[12] Schamen zij zich dat zij gruwelen deden? Nee, zij schamen zich helemaal niet en weten niet wat blozen is. Daarom zullen zij vallen onder wie vallen. In de tijd

van hun bezoeking zullen zij struikelen, zegt YHWH.
13 Ik zal hen zeker wegvagen, zegt YHWH. Er zijn geen druiven aan de wijnstok en geen vijgen aan de vijgenboom; zelfs het blad is afgevallen. Wat ik hun gegeven heb, overtreden zij.
14 Waarom blijven wij zitten? Verzamel je en laten wij de versterkte steden ingaan en daar zwijgen. Want YHWH, onze God, heeft ons laten zwijgen en ons gifwater te drinken gegeven, omdat wij tegen YHWH gezondigd hebben.
15 Wij wachtten op vrede, maar er kwam niets goeds. Wij wachtten op genezing, maar kijk, er is schrik.
16 Vanaf Dan (rechter) hoort men het snuiven van zijn paarden. Het hele land beeft van het gebries van zijn hengsten. Zij komen en verslinden het land en alles erop, de stad en haar inwoners.
17 Want kijk, ik stuur slangen onder jullie, gifslangen die niet te bezweren zijn, en die zullen jullie bijten, zegt YHWH.
18 Mijn troost is verdriet geworden; mijn hart is ziek in mij.
19 Kijk, van ver weg klinkt het geschreeuw van de dochter van mijn volk. Is YHWH dan niet in Sion, is haar koning niet bij haar? Waarom hebben zij mij getergd met hun beelden, met vreemde leegte?
20 De oogst is voorbij, de zomer is afgelopen, en wij zijn niet gered.
21 Ik ben gebroken door de breuk van de dochter van mijn volk. Ik ga in het zwart en ontzetting heeft mij aangegrepen.
22 Is er geen balsem in Gilead? Is daar geen genezer? Waarom is de gezondheid van de dochter van mijn volk dan niet hersteld?

Jeremia 9

1 Was mijn hoofd maar water en mijn oog een bron van tranen! Dan zou ik dag en nacht huilen om de gesneuvelden van de dochter van mijn volk.
2 Had ik maar een hut in de woestijn voor reizigers! Dan zou ik mijn volk verlaten en bij hen weggaan. Want zij zijn allemaal overspelers, een troep trouwelozen.

[3] Zij spannen hun tong als een boog voor de leugen. Zij worden machtig in het land, maar niet door waarheid. Zij gaan van kwaad tot erger, en mij kennen zij niet, zegt YHWH.

[4] Pas op voor je vriend en vertrouw geen broer. Want elke broer bedriegt en elke vriend gaat rond met roddel.

[5] Zij bedriegen elkaar en spreken de waarheid niet. Zij leren hun tong leugens spreken en matten zich af met verkeerd doen.

[6] Je woont midden in bedrog. Door bedrog weigeren zij mij te kennen, zegt YHWH.

[7] Daarom zegt YHWH van de legermachten: kijk, ik zal hen smelten en beproeven. Wat kan ik anders doen met de dochter van mijn volk?

[8] Hun tong is een moordende pijl die bedrog spreekt. Met de mond spreekt ieder vriendelijk tegen zijn naaste, maar van binnen legt hij een hinderlaag.

[9] Zou ik dit niet bezoeken? zegt YHWH. Zou ik mij niet wreken op zo'n volk?

[10] Ik zal huilen en klagen over de bergen en een klaaglied zingen over de weiden in de woestijn. Want zij zijn verbrand, zodat niemand er doorheen trekt. Men hoort er geen vee, en vogels en dieren zijn weggetrokken.

[11] Ik zal Jeruzalem tot steenhopen maken, een verblijf voor jakhalzen. De steden van Juda (lofprijs) maak ik tot een woestenij zonder inwoners.

[12] Wie is zo wijs dat hij dit begrijpt? Tegen wie heeft de mond van YHWH gesproken, zodat hij het kan vertellen? Waarom is het land vergaan en verbrand als een woestijn, zodat niemand erdoorheen trekt?

[13] YHWH zei: Zij hebben mijn wet verlaten die ik hun gegeven heb. Zij hebben niet naar mijn stem geluisterd en er niet naar geleefd.

[14] Zij volgden hun eigen koppige hart en de Baäls, zoals hun vaderen hun geleerd hadden.

[15] Daarom zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt): kijk, ik zal dit volk alsem te eten geven en gifwater te drinken.

[16] Ik zal hen verstrooien onder volken die zij niet kenden, zij en hun vaderen. Ik stuur het zwaard achter hen aan tot ik hen vernietigd heb.

17 Dit zegt YHWH van de legermachten: let op en roep de klaagvrouwen, laat hen komen. Stuur naar de kundige vrouwen, laat hen komen.
18 Laat hen zich haasten en over ons een klaaglied aanheffen, zodat onze ogen tranen en onze oogleden van water stromen.
19 Want uit Sion klinkt een klaagstem: hoe zijn wij verwoest! Wij staan diep beschaamd, want wij hebben het land verlaten en zij hebben onze woningen omvergeworpen.
20 Hoor dan het woord van YHWH, vrouwen, en laat je oor het woord van Zijn mond ontvangen. Leer je dochters klagen en elkaar klaagliederen zingen.
21 Want de dood is door onze vensters geklommen en onze paleizen binnengekomen. Hij roeit de kinderen op straat uit en de jonge mannen op de pleinen.
22 Zeg: dit zegt YHWH. De lijken van mensen zullen liggen als mest op het open veld, als een bundel achter de maaier die niemand opraapt.
23 Dit zegt YHWH: laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, en een sterke niet op zijn kracht. Laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom.
24 Wie zich beroemt, moet zich hierop beroemen: dat hij begrijpt en mij kent. Ik ben YHWH, die goedheid, recht en gerechtigheid doet op aarde. Daarin heb ik vreugde, zegt YHWH.
25 Kijk, er komen dagen, zegt YHWH, dat ik iedereen bezoek die wel besneden is maar toch onbesneden.
26 Dat gaat over Egypte, Juda, Edom, de Ammonieten, Moab (uit de vader) en allen met kaalgeschoren slapen die in de woestijn wonen. Want alle volken zijn onbesneden, en heel het huis van Israël is onbesneden van hart.

Jeremia 10

1 Hoor het woord dat YHWH tot jullie spreekt, huis van Israël (die met God strijdt).
2 Dit zegt YHWH: leer de weg van de volken niet. Schrik niet van de tekenen aan de hemel, ook al schrikken de volken daarvan.

[3] Want de gebruiken van de volken zijn leegte. Het is hout, uit het bos gehakt, bewerkt door de bijl van een vakman.

[4] Men versiert het met zilver en goud en zet het vast met spijkers en hamers, zodat het niet wankelt.

[5] Zij staan als een vogelverschrikker in een komkommerveld en kunnen niet spreken. Zij moeten gedragen worden, want lopen kunnen zij niet. Wees niet bang voor hen, want zij doen geen kwaad en ook geen goed.

[6] Niemand is als U, YHWH. U bent groot en Uw naam is groot in kracht.

[7] Wie zou geen ontzag voor U hebben, Koning van de volken? Dat komt U toe. Want onder alle wijzen van de volken en in al hun koninkrijken is niemand als U.

[8] In één ding zijn zij dom en dwaas: van een stuk hout valt niets te leren dan leegte.

[9] Geplet zilver komt uit Tarsis en goud uit Ufaz, werk van een vakman en van een goudsmid. Hun kleding is blauwpurper en roodpurper; het is allemaal werk van kunstenaars.

[10] Maar YHWH God is de waarheid. Hij is de levende God en een eeuwige Koning. Voor Zijn woede beeft de aarde, en de volken kunnen Zijn toorn niet verdragen.

[11] Dit moeten jullie tegen hen zeggen. De goden die de hemel en de aarde niet gemaakt hebben, zullen verdwijnen van de aarde en van onder deze hemel.

[12] Hij heeft de aarde gemaakt door Zijn kracht, de wereld gegrondvest door Zijn wijsheid en de hemel uitgespannen door Zijn verstand.

[13] Als Hij Zijn stem laat horen, bruist het water in de hemel. Hij laat dampen opstijgen van het einde van de aarde. Hij maakt bliksem bij de regen en laat de wind uit Zijn schatkamers komen.

[14] Ieder mens staat dom te kijken en weet niets. Elke goudsmid wordt beschaamd om zijn beeld, want zijn gegoten beeld is leugen en er zit geen adem in.

[15] Het is leegte, bedrieglijk werk. Op de dag van hun bezoeking zullen zij verdwijnen.

[16] Maar het deel van Jakob (hij houdt de hiel vast) is anders, want Hij is de Formeerder van alles. Israël is de stam van Zijn erfdeel. YHWH van de legermachten is Zijn naam.
[17] Raap je bundel van de grond, jij die in de belegerde stad woont.
[18] Want dit zegt YHWH: kijk, ik slinger de inwoners van het land deze keer weg. Ik zal hen benauwen, zodat zij het merken.
[19] Wee mij om mijn breuk! Mijn wond is pijnlijk. Ik had gedacht: dit is een ziekte die ik wel kan dragen.
[20] Mijn tent is verwoest en al mijn touwen zijn gebroken. Mijn kinderen zijn van mij weggegaan en zij zijn er niet meer. Niemand zet mijn tent nog op of spant mijn kleden uit.
[21] Want de herders zijn dom geworden en hebben YHWH niet gezocht. Daarom hebben zij niet verstandig gehandeld en is hun hele kudde verstrooid.
[22] Kijk, er komt een bericht en een groot gedreun uit het land van het noorden. De steden van Juda (lofprijs) worden een woestenij, een verblijf voor jakhalzen.
[23] Ik weet, YHWH, dat de mens zijn weg niet in eigen hand heeft. Geen mens die loopt, bepaalt zelf zijn stap.
[24] Straf mij, YHWH, maar met mate. Doe het niet in Uw toorn, anders maakt U mij tot niets.
[25] Stort Uw woede uit over de volken die U niet kennen en over de families die Uw naam niet aanroepen. Want zij hebben Jakob opgegeten en verslonden en zijn woning verwoest.

Jeremia 11

[1] Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam.
[2] Hij zei: Hoor de woorden van dit verbond en spreek tot de mannen van Juda (lofprijs) en de inwoners van Jeruzalem.
[3] Zeg tegen hen: dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt). Vervloekt is de man die de woorden van dit verbond niet hoort.

[4] Ik heb dit aan jullie vaderen geboden toen ik hen uit Egypte leidde, uit de ijzeroven. Ik zei: luister naar mijn stem en doe alles wat ik jullie opdraag. Dan zullen jullie mijn volk zijn en ik jullie God.

[5] Zo zal ik de eed houden die ik jullie vaderen zwoer: een land geven dat overvloeit van melk en honing, zoals het vandaag is. Toen antwoordde ik: amen, YHWH.

[6] YHWH zei tegen mij: Roep al deze woorden uit in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem. Zeg: hoor de woorden van dit verbond en doe ze.

[7] Want ik heb jullie vaderen ernstig gewaarschuwd toen ik hen uit Egypte leidde, en tot vandaag toe steeds opnieuw. Ik zei: luister naar mijn stem.

[8] Maar zij luisterden niet en neigden hun oor niet. Ieder volgde het goeddunken van zijn boze hart. Daarom bracht ik over hen alle woorden van dit verbond, die ik geboden had te doen, maar die zij niet deden.

[9] Verder zei YHWH tegen mij: Er is een samenzwering gevonden onder de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem.

[10] Zij zijn teruggekeerd tot de zonden van hun voorvaderen, die weigerden naar mijn woorden te luisteren. Zij liepen achter andere goden aan om die te dienen. Het huis van Israël en het huis van Juda hebben mijn verbond met hun vaderen gebroken.

[11] Daarom zegt YHWH: kijk, ik breng onheil over hen waaraan zij niet kunnen ontkomen. Als zij dan tot mij roepen, zal ik niet naar hen luisteren.

[12] Dan zullen de steden van Juda en de inwoners van Jeruzalem gaan roepen tot de goden voor wie zij wierook brandden. Maar die kunnen hen in de tijd van hun onheil helemaal niet redden.

[13] Want je goden zijn zo talrijk als je steden, Juda. Zo talrijk als de straten van Jeruzalem zijn de altaren die jullie voor die schande gezet hebben, altaren om voor Baäl (heer) wierook te branden.

[14] Bid jij niet voor dit volk en hef geen klacht of gebed voor hen op. Want ik zal niet luisteren als zij in hun onheil tot mij roepen.

[15] Wat heeft mijn geliefde nog in mijn huis te zoeken, terwijl zij met velen die schanddaad doet? Ook het heilige vlees is van je weggenomen. Als je kwaad doet, spring je op van vreugde.

16 YHWH noemde je een groene olijfboom, mooi van vrucht. Maar nu heeft Hij met groot geraas een vuur eronder aangestoken, en zijn takken worden gebroken.
17 Want YHWH van de legermachten, die je geplant heeft, heeft onheil over je uitgesproken. Dat komt door de boosheid van het huis van Israël en het huis van Juda, die mij tergen door voor Baäl wierook te branden.
18 YHWH liet het mij weten, zodat ik het wist. Toen liet U mij hun daden zien.
19 Ik was als een tam lam dat naar de slacht geleid wordt. Ik wist niet dat zij plannen tegen mij maakten. Zij zeiden: laten wij de boom met zijn vrucht vernietigen. Laten wij hem uitroeien uit het land van de levenden, zodat niemand meer aan zijn naam denkt.
20 Maar YHWH van de legermachten, rechtvaardige Rechter, die nieren en hart beproeft, laat mij Uw wraak op hen zien. Want aan U heb ik mijn zaak toevertrouwd.
21 Daarom spreekt YHWH over de mannen van Anathoth die je leven zoeken. Zij zeggen dat je niet mag profeteren in de naam van YHWH, anders sterf je door hun handen.
22 Daarom zegt YHWH van de legermachten: kijk, ik zal hen bezoeken. De jonge mannen zullen door het zwaard sterven en hun zonen en dochters van honger.
23 Er zal niets van hen overblijven, want ik breng onheil over de mannen van Anathoth in het jaar van hun bezoeking.

Jeremia 12

1 U zou rechtvaardig zijn, YHWH, als ik met U zou twisten. Toch wil ik met U over Uw oordelen spreken. Waarom gaat het de goddelozen voor de wind? Waarom hebben alle trouwelozen rust?
2 U hebt hen geplant en zij hebben wortel geschoten. Zij groeien en dragen ook vrucht. U bent dicht bij hun mond, maar ver van hun binnenste.
3 Maar U, YHWH, kent mij. U ziet mij en beproeft mijn hart, dat het bij U is. Sleep hen weg als schapen naar de slacht en zet hen apart voor de dag van het

doden.

[4] Hoe lang zal het land treuren en het gras op elk veld verdorren? Door de boosheid van de bewoners vergaan de dieren en de vogels. Zij zeggen immers: Hij ziet ons einde niet.

[5] Als je met voetgangers loopt en zij maken je al moe, hoe wil je dan met paarden wedijveren? Als je alleen in een vredig land vertrouwt, wat doe je dan in het struikgewas van de Jordaan?

[6] Want ook je broers en het huis van je vader zijn je ontrouw. Ook zij roepen je luid achterna. Geloof hen niet, ook al spreken zij vriendelijk tegen je.

[7] Ik heb mijn huis verlaten en mijn erfdeel opgegeven. Ik heb de geliefde van mijn ziel in de hand van haar vijanden gegeven.

[8] Mijn erfdeel werd voor mij als een leeuw in het bos. Zij verhief haar stem tegen mij, daarom heb ik haar gehaat.

[9] Mijn erfdeel is voor mij een bonte roofvogel; de roofvogels staan er rondom tegen. Kom, verzamel je, alle dieren van het veld, kom om te eten!

[10] Veel herders hebben mijn wijngaard vernield en mijn akker vertrapt. Mijn kostbare akker hebben zij tot een woeste wildernis gemaakt.

[11] Men heeft hem tot een woestenij gemaakt. Verwoest treurt hij voor mij. Het hele land is verwoest, omdat niemand het ter harte neemt.

[12] Op alle kale hoogten in de woestijn zijn verwoesters gekomen. Want het zwaard van YHWH verteert van het ene einde van het land tot het andere. Er is geen vrede voor wie dan ook.

[13] Zij hebben tarwe gezaaid, maar doorns geoogst. Zij hebben zich afgemat zonder resultaat. Sta beschaamd om jullie opbrengst, om de brandende toorn van YHWH.

[14] Dit zegt YHWH over al mijn boze buren die mijn erfdeel aanraken, dat ik mijn volk Israël (die met God strijdt) gegeven heb. Kijk, ik zal hen uit hun land rukken, en het huis van Juda (lofprijs) ruk ik uit hun midden.

[15] Nadat ik hen uitgerukt heb, zal ik terugkeren en mij over hen ontfermen. Ik breng hen terug, ieder naar zijn erfdeel en ieder naar zijn land.

16 Misschien leren zij echt de wegen van mijn volk en zweren zij bij mijn naam dat YHWH leeft. Dan zullen zij midden onder mijn volk gebouwd worden. Vroeger leerden zij mijn volk juist zweren bij Baäl (heer).
17 Maar als zij niet luisteren, zal ik dat volk helemaal uitrukken en vernietigen, zegt YHWH.

Jeremia 13

1 YHWH zei tegen mij: Ga een linnen gordel kopen en doe hem om je heupen, maar laat hem niet in het water komen.
2 Ik kocht een gordel naar het woord van YHWH en deed hem om mijn heupen.
3 Toen kwam het woord van YHWH voor de tweede keer tot mij.
4 Hij zei: Neem de gordel die je gekocht hebt en die om je heupen zit. Sta op, ga naar de Frath en verberg hem daar in een rotsspleet.
5 Ik ging en verborg hem bij de Frath, zoals YHWH mij bevolen had.
6 Na vele dagen zei YHWH tegen mij: Sta op, ga naar de Frath en haal daar de gordel die ik je heb laten verbergen.
7 Ik ging naar de Frath, groef en haalde de gordel van de plaats waar ik hem verborgen had. En kijk, de gordel was bedorven en nergens meer goed voor.
8 Toen kwam het woord van YHWH tot mij.
9 Dit zegt YHWH: Zo zal ik de trots van Juda (lofprijs) vernietigen en de grote trots van Jeruzalem.
10 Dit boze volk weigert naar mijn woorden te luisteren. Het volgt het goeddunken van zijn eigen hart en loopt achter andere goden aan om die te dienen en voor hen te buigen. Het zal worden als deze gordel, die nergens meer goed voor is.
11 Een gordel zit vast om de heupen van een man. Zo liet ik heel het huis van Israël (die met God strijdt) en heel het huis van Juda aan mij vastzitten, zegt YHWH. Zij zouden mijn volk zijn, tot naam, lof en eer. Maar zij hebben niet geluisterd.

[12] Zeg daarom dit woord tegen hen: dit zegt YHWH, de God van Israël. Alle kruiken worden met wijn gevuld. Dan zullen zij tegen je zeggen: weten wij dan niet dat alle kruiken met wijn gevuld worden?

[13] Maar jij moet tegen hen zeggen: dit zegt YHWH. Kijk, ik zal alle inwoners van dit land vullen met dronkenschap. Dat geldt de koningen op de troon van David (geliefde), de priesters, de profeten en alle inwoners van Jeruzalem.

[14] Ik zal hen tegen elkaar stukslaan, vaders en kinderen samen, zegt YHWH. Ik zal niet sparen, geen medelijden hebben en mij niet ontfermen, maar hen vernietigen.

[15] Hoor en luister goed, wees niet hoogmoedig, want YHWH heeft gesproken.

[16] Geef eer aan YHWH, jullie God, voordat Hij het donker maakt en jullie voeten zich stoten in de schemerende bergen. Jullie wachten op licht, maar Hij maakt het tot schaduw van de dood en tot duisternis.

[17] Als jullie hier niet naar luisteren, zal mijn ziel in het verborgen huilen om die hoogmoed. Mijn oog zal bitter huilen en van tranen stromen, omdat de kudde van YHWH weggevoerd is.

[18] Zeg tegen de koning en de koningin-moeder: ga lager zitten, want jullie prachtige kroon is van je hoofd gevallen.

[19] De steden in het zuiden zijn gesloten en niemand opent ze. Heel Juda is weggevoerd, helemaal weggevoerd.

[20] Kijk omhoog en zie wie daar uit het noorden komen. Waar is de kudde die je gegeven was, de schapen waar je trots op was?

[21] Wat zul je zeggen als Hij je bezoekt? Je hebt hen zelf geleerd om vorsten over je te zijn. Zal de pijn je niet aangrijpen als van een vrouw die baart?

[22] En als je in je hart zegt: waarom overkomt mij dit? Om je vele schuld zijn je zomen opgetild en je hielen met geweld ontbloot.

[23] Kan een Ethiopiër zijn huid veranderen of een luipaard zijn vlekken? Dan zouden ook jullie goed kunnen doen, die geleerd hebben kwaad te doen.

[24] Daarom zal ik hen verstrooien als stoppels die wegwaaien op de woestijnwind.

25 Dat is jouw lot, het deel dat ik voor je afmeet, zegt YHWH. Want je bent mij vergeten en vertrouwt op leugen.
26 Daarom til ik ook je zomen op tot over je gezicht, zodat je schande te zien is.
27 Ik heb je overspel gezien en je hunkeren, je schandelijke ontucht op de heuvels en in het veld. Ik heb je gruwelen gezien. Wee jou, Jeruzalem! Word je dan niet rein? Hoe lang nog?

Jeremia 14

1 Het woord van YHWH dat tot Jeremia (YHWH verheft) kwam over de grote droogte.
2 Juda (lofprijs) treurt en haar poorten zijn verzwakt. Zij zitten in het zwart op de grond, en het geschreeuw van Jeruzalem stijgt op.
3 De aanzienlijken sturen hun knechten om water. Zij komen bij de putten, maar vinden geen water. Zij komen terug met lege kruiken, beschaamd en rood van schaamte, en bedekken hun hoofd.
4 De grond is gebarsten, omdat er geen regen op het land valt. De boeren staan beschaamd en bedekken hun hoofd.
5 Zelfs de hinde in het veld laat haar jong achter, omdat er geen jong gras is.
6 De wilde ezels staan op de kale hoogten en snuiven de wind op als jakhalzen. Hun ogen bezwijken, omdat er geen groen is.
7 Al getuigen onze zonden tegen ons, YHWH, doe het toch om Uw naam. Want onze afkeer is groot; wij hebben tegen U gezondigd.
8 Hoop van Israël (die met God strijdt), zijn Redder in tijd van nood, waarom bent U als een vreemdeling in het land? Waarom als een reiziger die alleen blijft overnachten?
9 Waarom bent U als een verbijsterd man, als een held die niet kan redden? Toch bent U in ons midden, YHWH, en wij dragen Uw naam. Verlaat ons niet.
10 Dit zegt YHWH over dit volk: zij houden ervan om te zwerven en sparen hun voeten niet. Daarom heeft YHWH geen behagen in hen. Nu denkt Hij aan hun schuld en bezoekt Hij hun zonden.

[11] Verder zei YHWH tegen mij: Bid niet voor het geluk van dit volk.
[12] Al vasten zij, ik zal niet naar hun geschreeuw luisteren. Al brengen zij brandoffers en graanoffers, ik zal geen behagen in hen hebben. Ik zal hen vernietigen door zwaard, honger en pest.
[13] Toen zei ik: Ach, Heere YHWH, de profeten zeggen tegen hen dat zij geen zwaard zullen zien en geen honger zullen hebben. Zij beloven blijvende vrede op deze plaats.
[14] YHWH zei tegen mij: De profeten profeteren leugens in mijn naam. Ik heb hen niet gestuurd, hun niets opgedragen en niet tot hen gesproken. Zij profeteren jullie een vals visioen, waarzeggerij, leegte en bedrog uit hun eigen hart.
[15] Daarom zegt YHWH over de profeten die in mijn naam profeteren zonder dat ik hen gestuurd heb. Zij zeggen dat er geen zwaard en geen honger in dit land zal komen. Juist die profeten zullen door zwaard en honger omkomen.
[16] Het volk tot wie zij profeteren, zal op de straten van Jeruzalem liggen door honger en zwaard. Niemand zal hen begraven, hen, hun vrouwen, hun zonen en dochters. Zo stort ik hun eigen boosheid over hen uit.
[17] Zeg dit woord tegen hen: mijn ogen zullen dag en nacht tranen en niet ophouden. Want de jonge dochter van mijn volk is zwaar gebroken, met een heel pijnlijke slag.
[18] Ga ik het veld in, dan zie ik wie door het zwaard gevallen zijn. Kom ik in de stad, dan zie ik wie ziek zijn van honger. Zelfs profeet en priester zwerven door het land zonder te weten.
[19] Hebt U Juda dan helemaal verworpen? Walgt Uw ziel van Sion? Waarom hebt U ons geslagen zonder genezing? Wij wachtten op vrede, maar er kwam niets goeds; op genezing, maar kijk, er is schrik.
[20] YHWH, wij kennen onze goddeloosheid en de schuld van onze vaderen, want wij hebben tegen U gezondigd.
[21] Versmaad ons niet, om Uw naam. Werp de troon van Uw heerlijkheid niet neer. Denk aan Uw verbond met ons en verbreek het niet.
[22] Kunnen de nietige goden van de volken regen geven? Kan de hemel vanzelf buien geven? Bent U het niet, YHWH, onze God? Daarom wachten wij op U,

want U doet dit alles.

Jeremia 15

[1] Maar YHWH zei tegen mij: Al stonden Mozes (uit het water getrokken) en Samuël (God heeft gehoord) voor mij, toch zou mijn hart niet naar dit volk uitgaan. Stuur hen weg van mijn aangezicht en laat hen gaan.
[2] Als zij je vragen waar zij heen moeten, zeg dan tegen hen: dit zegt YHWH. Wie bestemd is voor de dood, gaat naar de dood, en wie voor het zwaard, naar het zwaard. Wie bestemd is voor de honger, gaat naar de honger, en wie voor de gevangenschap, naar de gevangenschap.
[3] Ik zal hen bezoeken met vier plagen, zegt YHWH. Het zwaard komt om te doden en de honden om te slepen. De vogels en de dieren komen om te eten en te vernietigen.
[4] Ik zal hen tot een schrikbeeld maken voor alle koninkrijken op aarde. Dat komt door wat Manasse (doen vergeten), de zoon van Hizkia (YHWH sterkt), de koning van Juda (lofprijs), in Jeruzalem deed.
[5] Want wie zou jou sparen, Jeruzalem? Wie zou medelijden met je hebben? Wie zou een omweg maken om naar je vrede te vragen?
[6] Jij hebt mij verlaten, zegt YHWH; je ging achteruit. Daarom strek ik mijn hand tegen je uit en vernietig ik je. Ik ben het moe geworden om spijt te hebben.
[7] Ik zal hen wannen met een wan in de poorten van het land. Ik heb mijn volk van kinderen beroofd en vernietigd, want zij keerden niet terug van hun wegen.
[8] Hun weduwen werden voor mij talrijker dan het zand van de zee. Ik bracht over de moeder van een jonge man een verwoester op klaarlichte dag. Plotseling liet ik schrik en ontzetting over de stad komen.
[9] Wie zeven kinderen baarde, is verzwakt. Zij blies haar laatste adem uit; haar zon ging onder terwijl het nog dag was. Zij staat beschaamd en rood van schaamte. Wie van hen overblijft, geef ik aan het zwaard, voor de ogen van hun vijanden, zegt YHWH.
[10] Wee mij, mijn moeder, dat je mij gebaard hebt, een man van twist en ruzie voor het hele land. Ik heb niets geleend en niets uitgeleend, en toch vervloekt

iedereen mij.
[11] YHWH zei: Werkelijk, ik zal je goed doen. Werkelijk, in de tijd van onheil en nood laat ik de vijand je smeken.
[12] Kan ijzer het ijzer uit het noorden breken, of brons?
[13] Ik zal je vermogen en je schatten zonder prijs als buit geven, om al je zonden in heel je gebied.
[14] Ik zal je met je vijanden meevoeren naar een land dat je niet kent. Want in mijn toorn is een vuur ontstoken dat over jullie brandt.
[15] YHWH, U weet het. Denk aan mij, bezoek mij en wreek mij op mijn vervolgers. Neem mij niet weg in Uw geduld met hen. Weet dat ik om U smaad draag.
[16] Toen Uw woorden gevonden werden, heb ik ze opgegeten. Uw woord werd mij tot vreugde en blijdschap van mijn hart, want ik draag Uw naam, YHWH, God van de legermachten.
[17] Ik heb niet in de kring van spotters gezeten en niet gejuicht. Door Uw hand zat ik alleen, want U had mij met woede gevuld.
[18] Waarom duurt mijn pijn maar voort en is mijn wond zo pijnlijk? Zij weigert te genezen. Zou U voor mij zijn als een beek die bedriegt, als water dat niet betrouwbaar is?
[19] Daarom zegt YHWH: als jij terugkeert, laat ik je terugkomen, en je zult voor mijn aangezicht staan. Als je het kostbare van het waardeloze scheidt, zul je als mijn mond zijn. Laat hen naar jou terugkeren, maar keer jij niet naar hen terug.
[20] Ik heb je tegen dit volk gesteld als een sterke bronzen muur. Zij zullen tegen je strijden, maar je niet aankunnen. Want ik ben met je om je te redden en te bevrijden, zegt YHWH.
[21] Ja, ik zal je redden uit de hand van de bozen en je bevrijden uit de greep van tirannen.

Jeremia 16

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij.

[2] Hij zei: Neem geen vrouw en krijg geen zonen of dochters op deze plaats.

[3] Want dit zegt YHWH over de zonen en dochters die op deze plaats geboren worden, en over hun moeders en vaders in dit land.

[4] Zij zullen aan pijnlijke ziekten sterven. Men zal niet om hen rouwen en hen niet begraven; zij worden mest op de aardbodem. Zij zullen omkomen door zwaard en honger, en hun lijken worden voedsel voor de vogels en de dieren.

[5] Want dit zegt YHWH: ga niet in een huis waar een rouwmaaltijd is. Ga niet klagen en heb geen medelijden met hen. Want ik heb mijn vrede, mijn goedheid en mijn barmhartigheid van dit volk weggenomen, zegt YHWH.

[6] Groot en klein zullen in dit land sterven en niet begraven worden. Men zal niet om hen klagen, zich niet insnijden en zich niet kaal scheren om hen.

[7] Men zal geen brood uitdelen bij de rouw om iemand over een dode te troosten. Men zal hun ook geen troostbeker te drinken geven om vader of moeder.

[8] Ga ook niet in een huis waar feest is om bij hen te zitten, te eten en te drinken.

[9] Want dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Kijk, voor jullie ogen en in jullie dagen laat ik op deze plaats de vreugde ophouden. Dan zwijgt ook de stem van bruidegom en bruid.

[10] Als jij dit volk al deze woorden vertelt, zullen zij vragen: waarom spreekt YHWH al dit grote kwaad over ons uit? Wat is onze misdaad en onze zonde tegen YHWH, onze God?

[11] Zeg dan tegen hen: jullie vaderen hebben mij verlaten, zegt YHWH. Zij liepen achter andere goden aan, dienden die en bogen ervoor. Maar mij hebben zij verlaten en mijn wet niet gehouden.

[12] En jullie hebben het nog erger gedaan dan jullie vaderen. Kijk, ieder van jullie volgt het goeddunken van zijn boze hart en luistert niet naar mij.

[13] Daarom werp ik jullie uit dit land in een land dat jullie niet kennen, jullie noch jullie vaderen. Daar zullen jullie dag en nacht andere goden dienen, omdat ik jullie geen genade geef.

[14] Daarom komen er dagen, zegt YHWH, dat men niet meer zal zeggen: zo waar YHWH leeft, die de Israëlieten uit Egypte geleid heeft.

15 Maar men zal zeggen: zo waar YHWH leeft, die de Israëlieten uit het land van het noorden geleid heeft. Hij bracht hen uit alle landen waarheen Hij hen verdreven had. Want ik breng hen terug in hun land, dat ik hun vaderen gegeven heb.
16 Kijk, ik stuur veel vissers, zegt YHWH, en die zullen hen vissen. Daarna stuur ik veel jagers, en die zullen hen opjagen van elke berg en elke heuvel en uit de rotsspleten.
17 Want mijn ogen zijn op al hun wegen. Zij zijn niet verborgen voor mijn aangezicht, en hun schuld blijft niet verborgen voor mijn ogen.
18 Eerst zal ik hun schuld en hun zonde dubbel vergelden, omdat zij mijn land ontwijd hebben. Zij hebben mijn erfdeel gevuld met de lijken van hun gruwelen en afgoden.
19 YHWH, U bent mijn kracht en mijn sterkte, mijn toevlucht op de dag van nood. Naar U zullen de volken komen van de einden van de aarde en zeggen: onze vaderen erfden alleen leugen en leegte, waar niets aan was.
20 Zou een mens zelf goden maken? Het zijn toch geen goden.
21 Daarom, kijk, deze keer maak ik het hun bekend. Ik laat hun mijn hand en mijn macht zien, en zij zullen weten dat mijn naam YHWH is.

Jeremia 17

1 De zonde van Juda (lofprijs) is geschreven met een ijzeren stift, met een punt van diamant. Zij staat gegrift op de tafel van hun hart en op de horens van jullie altaren.
2 Hun kinderen denken aan hun altaren en hun gewijde palen, bij het groene geboomte op de hoge heuvels.
3 Mijn berg met het veld, jouw vermogen en al je schatten geef ik als buit. Ook je offerhoogten geef ik weg, om de zonde in heel je gebied.
4 Je zult je erfdeel moeten loslaten dat ik je gegeven heb, door je eigen schuld. Ik laat je je vijanden dienen in een land dat je niet kent. Want jullie hebben in mijn toorn een vuur ontstoken dat eeuwig brandt.

[5] Dit zegt YHWH. Vervloekt is de man die op een mens vertrouwt, die vlees tot zijn kracht maakt en wiens hart van YHWH afwijkt.

[6] Hij zal zijn als een struik in de wildernis, die niet merkt dat er iets goeds komt. Hij blijft op dorre plekken in de woestijn, in zout en onbewoond land.

[7] Maar gezegend is de man die op YHWH vertrouwt en wiens vertrouwen YHWH is.

[8] Hij zal zijn als een boom die aan het water geplant is en zijn wortels uitstrekt naar de rivier. Hij merkt het niet als er hitte komt, want zijn blad blijft groen. In een jaar van droogte maakt hij zich geen zorgen en blijft hij vrucht dragen.

[9] Het hart is arglistiger dan wat ook, ja, dodelijk. Wie kan het kennen?

[10] Ik, YHWH, doorgrond het hart en beproef de nieren. Zo geef ik ieder naar zijn wegen, naar de vrucht van zijn daden.

[11] Als een patrijs die eieren verzamelt zonder ze uit te broeden, zo is wie rijkdom vergaart zonder recht. Halverwege zijn dagen moet hij die achterlaten, en aan zijn einde blijkt hij een dwaas.

[12] Een troon van heerlijkheid, verheven vanaf het begin, is de plaats van ons heiligdom.

[13] YHWH, hoop van Israël (die met God strijdt), allen die U verlaten, worden beschaamd. Wie van mij afwijken, worden in de aarde geschreven, want zij verlaten YHWH, de bron van levend water.

[14] Genees mij, YHWH, dan zal ik genezen zijn. Red mij, dan zal ik gered zijn, want U bent mijn lof.

[15] Kijk, zij zeggen tegen mij: waar is het woord van YHWH? Laat het maar komen!

[16] Ik heb niet aangedrongen, meer dan een herder achter U past. Ik heb de dag van onheil niet gewild; U weet het. Wat uit mijn lippen kwam, was voor Uw aangezicht.

[17] Wees U mij geen schrik. U bent mijn toevlucht op de dag van onheil.

[18] Laat mijn vervolgers beschaamd worden, maar laat mij niet beschaamd worden. Laat hen schrikken, maar laat mij niet schrikken. Breng over hen de dag van onheil en breek hen met een dubbele breuk.

[19] Dit heeft YHWH tegen mij gezegd: Ga in de poort staan waar het volk doorgaat. Daar gaan ook de koningen van Juda in en uit. Sta ook in alle andere poorten van Jeruzalem.
[20] Zeg tegen hen: hoor het woord van YHWH, koningen van Juda, heel Juda en alle inwoners van Jeruzalem die door deze poorten binnenkomen.
[21] Dit zegt YHWH: pas op voor je leven. Draag geen last op de sabbatdag en breng er niets door de poorten van Jeruzalem.
[22] Draag ook geen last uit je huizen op de sabbatdag en doe geen werk. Houd de sabbatdag heilig, zoals ik jullie vaderen geboden heb.
[23] Maar zij luisterden niet en neigden hun oor niet. Zij maakten hun nek hard om niet te horen en geen tucht aan te nemen.
[24] Als jullie echt naar mij luisteren, zegt YHWH, dan brengen jullie geen last door de poorten van deze stad op de sabbatdag. Dan houden jullie de sabbatdag heilig en doen jullie er geen werk.
[25] Dan zullen door de poorten van deze stad koningen en vorsten binnengaan die op de troon van David (geliefde) zitten. Zij rijden op wagens en paarden, zij en hun vorsten, de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem. En deze stad zal voor altijd bewoond blijven.
[26] Men zal komen uit de steden van Juda en uit de plaatsen rond Jeruzalem. Zij komen uit het gebied van Benjamin (zoon van de rechterhand), uit de laagte, het bergland en het zuiden. Zij brengen brandoffers, slachtoffers, graanoffers, wierook en lofoffers naar het huis van YHWH.
[27] Maar misschien luisteren jullie niet naar mij om de sabbatdag heilig te houden. Misschien dragen jullie toch een last door de poorten van Jeruzalem. Dan steek ik een vuur aan in haar poorten. Dat zal de paleizen van Jeruzalem verteren en niet geblust worden.

Jeremia 18

[1] Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam.
[2] Hij zei: Sta op en ga naar het huis van de pottenbakker. Daar zal ik je mijn woorden laten horen.

[3] Ik ging naar het huis van de pottenbakker, en kijk, hij was aan het werk op de draaischijf.

[4] Het voorwerp dat hij van klei maakte, mislukte in zijn hand. Toen maakte hij er een ander voorwerp van, zoals het goed leek in de ogen van de pottenbakker.

[5] Toen kwam het woord van YHWH tot mij.

[6] Hij zei: Zou ik met jullie niet kunnen doen als deze pottenbakker, huis van Israël (die met God strijdt)? Kijk, zoals klei in de hand van de pottenbakker, zo zijn jullie in mijn hand, huis van Israël.

[7] Het ene ogenblik spreek ik over een volk en een koninkrijk dat ik zal uitrukken, afbreken en vernietigen.

[8] Maar als dat volk zich bekeert van zijn boosheid, dan krijg ik spijt van het kwaad dat ik van plan was te doen.

[9] Het andere ogenblik spreek ik over een volk en een koninkrijk dat ik zal bouwen en planten.

[10] Maar misschien doet het wat kwaad is in mijn ogen en luistert het niet naar mijn stem. Dan krijg ik spijt van het goede dat ik beloofd had te doen.

[11] Zeg nu tegen de mannen van Juda (lofprijs) en de inwoners van Jeruzalem: dit zegt YHWH. Kijk, ik vorm onheil tegen jullie en bedenk een plan tegen jullie. Bekeer je toch, ieder van zijn boze weg, en maak je wegen en je daden goed.

[12] Maar zij zeggen: het heeft geen zin. Wij volgen onze eigen gedachten en doen ieder het goeddunken van zijn boze hart.

[13] Daarom zegt YHWH: vraag het maar onder de volken. Wie heeft zoiets ooit gehoord? De jonge dochter Israël heeft iets heel afschuwelijks gedaan.

[14] Verdwijnt de sneeuw van de Libanon ooit van de rotsen in het veld? Drogen de koele bergbeken ooit op?

[15] Toch is mijn volk mij vergeten. Zij branden wierook voor de leegte. Zij lieten hen struikelen op hun wegen, op de oude paden, om te lopen op zijpaden, op een onbegaanbare weg.

[16] Zo maken zij hun land tot een schrikbeeld, tot eeuwig gefluit. Iedereen die er langskomt, zal ontzet zijn en zijn hoofd schudden.

[17] Als een oostenwind zal ik hen verstrooien voor de vijand. Ik laat hun mijn rug zien en niet mijn gezicht, op de dag van hun ondergang.
[18] Toen zeiden zij: Kom, laten wij plannen tegen Jeremia maken. De wet zal de priester niet ontbreken, de raad de wijze niet en het woord de profeet niet. Kom, laten wij hem met de tong slaan en niet naar zijn woorden luisteren.
[19] YHWH, luister naar mij en hoor wat mijn tegenstanders zeggen.
[20] Wordt kwaad met goed vergolden? Zij hebben een kuil voor mijn leven gegraven. Denk eraan hoe ik voor Uw aangezicht stond om goed over hen te spreken en Uw woede van hen af te wenden.
[21] Geef daarom hun zonen aan de honger over en laat hen wegvloeien door het geweld van het zwaard. Laat hun vrouwen kinderloos en weduwe worden. Laat hun mannen door de dood omkomen en hun jonge mannen door het zwaard vallen in de strijd.
[22] Laat er geschreeuw uit hun huizen klinken als U plotseling een bende over hen brengt. Want zij hebben een kuil gegraven om mij te vangen en strikken verborgen voor mijn voeten.
[23] Maar U, YHWH, kent al hun dodelijke plannen tegen mij. Verzoen hun schuld niet en wis hun zonde niet uit voor Uw aangezicht. Laat hen voor U neergeveld worden en handel zo met hen op de dag van Uw toorn.

Jeremia 19

[1] Dit zegt YHWH: Ga een aarden kruik kopen en neem enkele oudsten van het volk en van de priesters mee.
[2] Ga naar het dal van de zoon van Hinnom, bij de ingang van de Scherfpoort. Roep daar de woorden uit die ik tegen je zeg.
[3] Zeg: hoor het woord van YHWH, koningen van Juda (lofprijs) en inwoners van Jeruzalem. Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Kijk, ik breng onheil over deze plaats, zodat ieder die het hoort, zal tuiten in de oren.
[4] Want zij hebben mij verlaten en deze plaats vervreemd. Zij brandden er wierook voor andere goden die zij niet kenden, zij, hun vaderen en de koningen

van Juda. Zij hebben deze plaats gevuld met bloed van onschuldigen.
5 Zij bouwden de offerhoogten van Baäl (heer) om hun zonen met vuur te verbranden als brandoffers voor Baäl. Dat heb ik niet geboden, niet gezegd en het is niet in mijn hart opgekomen.
6 Daarom komen er dagen, zegt YHWH, dat deze plaats niet meer Tofeth of dal van de zoon van Hinnom heet, maar Moorddal.
7 Want ik zal het plan van Juda en Jeruzalem op deze plaats verijdelen. Ik laat hen vallen door het zwaard voor hun vijanden, door de hand van wie hun leven zoeken. Hun lijken geef ik als voedsel aan de vogels en de dieren.
8 Ik zal deze stad tot een schrikbeeld en tot gefluit maken. Iedereen die erlangs komt, zal ontzet zijn en fluiten om al haar plagen.
9 Ik zal hen het vlees van hun zonen en dochters laten eten. Ieder zal het vlees van zijn naaste eten, in de belegering en de benauwdheid waarmee hun vijanden hen benauwen.
10 Dan moet je de kruik breken voor de ogen van de mannen die met je meegegaan zijn.
11 Zeg tegen hen: dit zegt YHWH van de legermachten. Zo zal ik dit volk en deze stad breken, zoals men een aarden pot breekt die niet meer heel te maken is. Men zal in Tofeth begraven omdat er geen andere plaats is.
12 Zo zal ik met deze plaats doen en met haar inwoners, zegt YHWH, en ik maak deze stad als Tofeth.
13 De huizen van Jeruzalem en de huizen van de koningen van Juda worden onrein als de plaats Tofeth. Op hun daken brandden zij wierook voor heel het leger van de hemel en brachten zij drankoffers aan andere goden.
14 Toen kwam Jeremia (YHWH verheft) terug uit Tofeth, waarheen YHWH hem gestuurd had om te profeteren. Hij ging in de voorhof van het huis van YHWH staan en sprak tot het hele volk.
15 Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Kijk, ik breng over deze stad en al haar steden al het kwaad dat ik over haar gesproken heb. Want zij hebben hun nek hard gemaakt om niet naar mijn woorden te luisteren.

Jeremia 20

[1] Pashur, de zoon van Immer (sprekend), de priester en hoofdopzichter in het huis van YHWH, hoorde Jeremia (YHWH verheft) deze woorden profeteren.

[2] Toen sloeg Pashur de profeet Jeremia en zette hem vast in het blok bij de bovenste Benjaminpoort, die bij het huis van YHWH hoort.

[3] De volgende dag haalde Pashur Jeremia uit het blok. Toen zei Jeremia tegen hem: YHWH noemt je niet Pashur, maar Magor-Missabib.

[4] Want dit zegt YHWH: kijk, ik maak je tot een schrik voor jezelf en voor al je vrienden. Zij zullen vallen door het zwaard van hun vijanden, terwijl jij het ziet. Ik geef heel Juda (lofprijs) in de hand van de koning van Babel, die hen naar Babel wegvoert en met het zwaard slaat.

[5] Ook geef ik alle rijkdom van deze stad, al haar opbrengst en al haar kostbaarheden in de hand van hun vijanden. Ook alle schatten van de koningen van Juda geef ik hun. Die zullen ze roven, meenemen en naar Babel brengen.

[6] En jij, Pashur, en alle inwoners van je huis zullen in gevangenschap gaan. Je zult in Babel komen, daar sterven en daar begraven worden, jij en al je vrienden aan wie je leugens geprofeteerd hebt.

[7] YHWH, U hebt mij overgehaald en ik liet mij overhalen. U was mij te sterk en U hebt gewonnen. De hele dag lachen zij mij uit; iedereen bespot mij.

[8] Want telkens als ik spreek, moet ik schreeuwen: geweld en verwoesting! Zo is het woord van YHWH voor mij de hele dag tot smaad en spot geworden.

[9] Toen zei ik: ik denk niet meer aan Hem en spreek niet meer in Zijn naam. Maar het werd in mijn hart als een brandend vuur, opgesloten in mijn botten. Ik deed moeite om het te verdragen, maar ik kon het niet.

[10] Want ik hoorde het gefluister van velen: schrik rondom! Geef het aan, dan geven wij het door. Al mijn vrienden loeren op een misstap van mij. Zij zeggen: misschien laat hij zich verleiden, dan overmeesteren wij hem en nemen wij wraak.

[11] Maar YHWH is met mij als een geduchte held. Daarom zullen mijn vervolgers struikelen en niets kunnen. Zij staan diep beschaamd, want zij hebben niet verstandig gehandeld. Het wordt een eeuwige schande die niet

vergeten wordt.
12 YHWH van de legermachten, die de rechtvaardige beproeft en nieren en hart ziet, laat mij Uw wraak op hen zien. Want aan U heb ik mijn zaak toevertrouwd.
13 Zing voor YHWH, prijs YHWH! Want Hij heeft het leven van de arme gered uit de hand van boosdoeners.
14 Vervloekt is de dag waarop ik geboren ben. De dag waarop mijn moeder mij baarde, zij niet gezegend.
15 Vervloekt is de man die mijn vader het bericht bracht dat hem een zoon geboren was, en hem daarmee heel blij maakte.
16 Laat die man zijn als de steden die YHWH omkeerde zonder spijt. Laat hem in de morgen geschreeuw horen en op de middag krijgsgeschreeuw.
17 Waarom heeft Hij mij niet in de moederschoot gedood? Dan was mijn moeder mijn graf geweest en was haar schoot voor altijd zwanger gebleven.
18 Waarom ben ik uit de moederschoot gekomen, om moeite en verdriet te zien en mijn dagen in schaamte te laten vergaan?

Jeremia 21

1 Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam. Koning Zedekia (YHWH is gerechtigheid) stuurde toen Pashur, de zoon van Malchia (mijn koning is YHWH), en de priester Zefanja (YHWH heeft verborgen), de zoon van Maäseja (werk van YHWH), naar hem toe.
2 Zij zeiden: Vraag toch YHWH voor ons, want Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, strijdt tegen ons. Misschien doet YHWH met ons naar al Zijn wonderen, zodat hij van ons wegtrekt.
3 Toen zei Jeremia tegen hen: Dit moeten jullie tegen Zedekia zeggen.
4 Dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt). Kijk, ik keer de wapens in jullie hand om. Daarmee strijden jullie tegen de koning van Babel en tegen de Chaldeeën die jullie belegeren. Ik verzamel ze midden in deze stad.
5 Ik zal zelf tegen jullie strijden, met uitgestrekte hand en sterke arm, met toorn, woede en grote verbolgenheid.

[6] Ik zal de inwoners van deze stad slaan, mens en dier. Zij zullen sterven aan een grote pest.
[7] Daarna, zegt YHWH, zal ik Zedekia, de koning van Juda (lofprijs), zijn knechten en het volk overgeven. Wie in deze stad overblijven van de pest, het zwaard en de honger, geef ik in de hand van Nebukadrezar, de koning van Babel. Ik geef hen in de hand van hun vijanden en van wie hun leven zoeken. Hij zal hen met het zwaard slaan zonder te sparen of medelijden te hebben.
[8] Tegen dit volk moet je zeggen: dit zegt YHWH. Kijk, ik leg jullie de weg van het leven en de weg van de dood voor.
[9] Wie in deze stad blijft, zal sterven door zwaard, honger of pest. Maar wie eruit gaat en overloopt naar de Chaldeeën die jullie belegeren, zal leven en zijn leven als buit behouden.
[10] Want ik heb mijn aangezicht tegen deze stad gericht ten kwade en niet ten goede, zegt YHWH. Zij wordt in de hand van de koning van Babel gegeven, en hij zal haar met vuur verbranden.
[11] En tegen het huis van de koning van Juda: hoor het woord van YHWH.
[12] Huis van David (geliefde), dit zegt YHWH: spreek elke morgen recht en red wie beroofd is uit de hand van de onderdrukker. Anders slaat mijn woede uit als een vuur dat niemand kan blussen, vanwege jullie slechte daden.
[13] Kijk, ik kom naar je toe, bewoner van het dal, rots van de vlakte, zegt YHWH. Jullie zeggen: wie zou op ons afkomen, wie zou onze woningen binnendringen?
[14] Ik zal jullie bezoeken naar de vrucht van jullie daden, zegt YHWH. Ik steek een vuur aan in haar bos, en dat zal alles eromheen verteren.

Jeremia 22

[1] Dit zegt YHWH: Ga naar het huis van de koning van Juda (lofprijs) en spreek daar dit woord.
[2] Zeg: hoor het woord van YHWH, koning van Juda, die op de troon van David (geliefde) zit. Hoor het ook, jij en je knechten en je volk die door deze poorten binnenkomen.

[3] Dit zegt YHWH: doe recht en gerechtigheid. Red wie beroofd is uit de hand van de onderdrukker. Onderdruk de vreemdeling, de wees en de weduwe niet, doe geen geweld en vergiet geen onschuldig bloed op deze plaats.

[4] Als jullie dit werkelijk doen, zullen door de poorten van dit huis koningen binnengaan die op de troon van David zitten. Zij rijden op wagens en paarden, zij en hun knechten en hun volk.

[5] Maar luisteren jullie niet naar deze woorden, dan heb ik bij mijzelf gezworen, zegt YHWH, dat dit huis een woestenij wordt.

[6] Want dit zegt YHWH over het huis van de koning van Juda: jij bent voor mij als Gilead, als de top van de Libanon. Toch maak ik je tot een woestijn, tot onbewoonde steden.

[7] Ik zal verwoesters tegen je wijden, ieder met zijn gereedschap. Zij zullen je mooiste ceders omhakken en in het vuur werpen.

[8] Veel volken zullen langs deze stad trekken en tegen elkaar zeggen: waarom heeft YHWH dit met deze grote stad gedaan?

[9] En men zal antwoorden: omdat zij het verbond van YHWH, hun God, verlaten hebben en zich voor andere goden bogen en die dienden.

[10] Huil niet om de dode en beklaag hem niet. Huil liever om wie weggaat, want hij komt nooit meer terug om zijn geboorteland te zien.

[11] Want dit zegt YHWH over Sallum (vergelding), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda. Hij regeerde in de plaats van zijn vader Josia en is van deze plaats weggegaan. Hij zal hier nooit meer terugkomen.

[12] Maar op de plaats waarheen zij hem weggevoerd hebben, zal hij sterven. Dit land zal hij niet meer zien.

[13] Wee wie zijn huis bouwt met onrecht en zijn bovenkamers met onrechtvaardigheid, wie zijn naaste voor niets laat werken en hem zijn loon niet geeft.

[14] Hij zegt: ik bouw mij een ruim huis met hoge bovenkamers. Hij hakt er vensters in, bekleedt het met cederhout en verft het rood.

[15] Ben je koning omdat je met ceders pronkt? At en dronk je vader niet, en deed hij niet recht en gerechtigheid? Toen ging het hem goed.

16 Hij deed recht aan de arme en de behoeftige, en toen ging het hem goed. Is
dat niet mij kennen? zegt YHWH.
17 Maar jouw ogen en je hart zijn alleen op winst gericht. Je bent uit op
onschuldig bloed, op onderdrukking en op geweld.
18 Daarom zegt YHWH over Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia, de
koning van Juda. Men zal niet om hem rouwen met: ach, mijn broer, ach, mijn
zus! Men zal niet klagen: ach, heer, ach, zijn majesteit!
19 Hij zal begraven worden als een ezel: weggesleept en neergegooid, ver buiten
de poorten van Jeruzalem.
20 Klim op de Libanon en roep. Verhef je stem in Basan en roep vanaf de
Abarim. Want al je minnaars zijn gebroken.
21 Ik sprak tot je in je grote voorspoed, maar je zei: ik luister niet. Dat is je weg
vanaf je jeugd: je hebt niet naar mijn stem geluisterd.
22 De wind zal al je herders weiden en je minnaars zullen in gevangenschap gaan.
Dan zul je beschaamd en te schande staan om al je boosheid.
23 Jij woont op de Libanon en nestelt in de ceders. Hoe zul je kreunen als de
weeën je overvallen, de pijn als van een vrouw die baart!
24 Zo waar ik leef, zegt YHWH. Al was Chonia (YHWH bevestigt), de zoon
van Jojakim, de koning van Juda, een zegelring aan mijn rechterhand, toch zou
ik je afrukken.
25 Ik geef je in de hand van wie je leven zoeken en van wie je vreest. Zij zijn
Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, en de
Chaldeeën.
26 Ik zal jou en je moeder die je gebaard heeft, wegwerpen naar een ander land
waar jullie niet geboren zijn. Daar zullen jullie sterven.
27 En naar het land waarnaar hun ziel verlangt om terug te keren, zullen zij niet
terugkeren.
28 Is deze man Chonia dan een veracht en gebroken beeld? Is hij een pot waar
niemand iets aan vindt? Waarom zijn hij en zijn nageslacht weggeworpen in een
land dat zij niet kennen?
29 Land, land, land, hoor het woord van YHWH!

[30] Dit zegt YHWH: schrijf deze man op als kinderloos, een man die in zijn dagen niet zal slagen. Want niemand van zijn nageslacht zal slagen, op de troon van David zitten of nog over Juda heersen.

Jeremia 23

[1] Wee de herders die de schapen van mijn weide laten omkomen en verstrooien, zegt YHWH.

[2] Daarom spreekt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), over de herders die mijn volk weiden. Jullie hebben mijn schapen verstrooid en verdreven en niet naar hen omgezien. Kijk, ik zal jullie bezoeken om jullie slechte daden, zegt YHWH.

[3] Zelf zal ik de rest van mijn schapen verzamelen uit alle landen waarheen ik hen verdreven heb. Ik breng hen terug naar hun weiden, en zij zullen vruchtbaar zijn en talrijk worden.

[4] Ik zal herders over hen aanstellen die hen weiden. Zij zullen niet meer bang zijn of schrikken en geen van hen zal ontbreken, zegt YHWH.

[5] Kijk, er komen dagen, zegt YHWH, dat ik voor David (geliefde) een rechtvaardige Spruit laat opstaan. Hij zal als Koning regeren, voorspoedig zijn en recht en gerechtigheid doen op aarde.

[6] In Zijn dagen zal Juda (lofprijs) verlost worden en Israël veilig wonen. Dit is de naam waarmee men Hem noemen zal: YHWH, onze gerechtigheid.

[7] Daarom komen er dagen, zegt YHWH, dat men niet meer zal zeggen: zo waar YHWH leeft, die de Israëlieten uit Egypte geleid heeft.

[8] Maar men zal zeggen: zo waar YHWH leeft, die het nageslacht van Israël uit het land van het noorden geleid heeft. Hij bracht hen uit alle landen waarheen ik hen verdreven had. En zij zullen in hun eigen land wonen.

[9] Over de profeten. Mijn hart is in mij gebroken en al mijn botten beven. Ik ben als een dronken man, als iemand die door de wijn overmand is, vanwege YHWH en Zijn heilige woorden.

[10] Want het land is vol overspelers. Het land treurt om de vloek en de weiden in de woestijn verdorren. Hun loop is boos en hun kracht wordt verkeerd

gebruikt.
[11] Want profeet en priester zijn allebei huichelaars. Zelfs in mijn huis vind ik hun boosheid, zegt YHWH.
[12] Daarom wordt hun weg als glibberige plekken in het donker. Zij worden voortgedreven en vallen erin. Want ik breng onheil over hen in het jaar van hun bezoeking, zegt YHWH.
[13] Bij de profeten van Samaria zag ik iets dwaas: zij profeteerden bij Baäl (heer) en leidden mijn volk Israël op een dwaalspoor.
[14] Maar bij de profeten van Jeruzalem zie ik iets afschuwelijks. Zij plegen overspel en gaan om met leugen. Zij versterken de handen van boosdoeners, zodat niemand zich bekeert van zijn boosheid. Zij zijn voor mij allemaal als Sodom en haar inwoners als Gomorra.
[15] Daarom zegt YHWH van de legermachten over deze profeten: kijk, ik geef hun alsem te eten en gifwater te drinken. Want van de profeten van Jeruzalem is de huichelarij over heel het land uitgegaan.
[16] Dit zegt YHWH van de legermachten: luister niet naar de woorden van de profeten die jullie profeteren. Zij maken jullie leeg. Zij spreken het visioen van hun eigen hart, niet uit de mond van YHWH.
[17] Tegen wie mij lasteren, zeggen zij steeds: YHWH heeft gesproken, jullie zullen vrede hebben. En tegen ieder die zijn eigen boze hart volgt, zeggen zij: jullie zal geen kwaad overkomen.
[18] Want wie heeft in de raad van YHWH gestaan en Zijn woord gezien of gehoord? Wie heeft op Zijn woord gelet en het gehoord?
[19] Kijk, een storm van YHWH is uitgegaan, een woede, een wervelstorm. Die zal neerkomen op het hoofd van de goddelozen.
[20] De toorn van YHWH keert niet terug voordat Hij de plannen van Zijn hart heeft uitgevoerd. Aan het einde van de dagen zullen jullie het goed begrijpen.
[21] Ik heb die profeten niet gestuurd, en toch renden zij. Ik heb niet tot hen gesproken, en toch profeteerden zij.
[22] Als zij in mijn raad gestaan hadden, dan hadden zij mijn volk mijn woorden laten horen. Dan hadden zij hen teruggebracht van hun boze weg en van hun

slechte daden.

[23] Ben ik een God van dichtbij, zegt YHWH, en niet een God van veraf?

[24] Zou iemand zich zo kunnen verbergen dat ik hem niet zie? zegt YHWH. Vul ik de hemel en de aarde niet? zegt YHWH.

[25] Ik heb gehoord wat de profeten zeggen die in mijn naam leugens profeteren. Zij zeggen: ik heb gedroomd, ik heb gedroomd.

[26] Hoe lang nog? Zit er dan een droom in het hart van de profeten die leugen profeteren? Het zijn profeten van hun eigen bedrieglijke hart.

[27] Zij willen mijn volk mijn naam laten vergeten door hun dromen, die zij elkaar vertellen, zoals hun vaderen mijn naam vergaten door Baäl.

[28] De profeet die een droom heeft, moet die droom vertellen. Wie mijn woord heeft, moet mijn woord getrouw spreken. Wat heeft stro met koren te maken? zegt YHWH.

[29] Is mijn woord niet als vuur, zegt YHWH, en als een hamer die een rots verbrijzelt?

[30] Daarom, kijk, ik keer mij tegen de profeten, zegt YHWH, die mijn woorden van elkaar stelen.

[31] Kijk, ik keer mij tegen de profeten, zegt YHWH, die hun eigen tong gebruiken en zeggen: Hij heeft gesproken.

[32] Kijk, ik keer mij tegen wie valse dromen profeteren, zegt YHWH, en die vertellen. Zij misleiden mijn volk met hun leugens en hun grootspraak. Ik heb hen niet gestuurd en hun niets bevolen, en zij doen dit volk geen enkel nut, zegt YHWH.

[33] Als dit volk, of een profeet of priester, je vraagt wat de last van YHWH is, zeg dan tegen hen: welke last? Ik zal jullie verlaten, zegt YHWH.

[34] Iemand zegt misschien: de last van YHWH. Of dat nu een profeet, een priester of iemand uit het volk is, die man en zijn huis zal ik bezoeken.

[35] Zo moeten jullie tegen elkaar zeggen: wat heeft YHWH geantwoord en wat heeft YHWH gesproken?

[36] Maar de uitdrukking last van YHWH mogen jullie niet meer gebruiken. Want ieders eigen woord zal zijn last zijn, omdat jullie de woorden verdraaien

van de levende God, YHWH van de legermachten, onze God.
37 Zo moeten jullie tegen de profeet zeggen: wat heeft YHWH je geantwoord en wat heeft YHWH gesproken?
38 Maar omdat jullie zeggen: de last van YHWH, daarom zegt YHWH dit. Jullie gebruiken die uitdrukking, terwijl ik jullie liet zeggen dat jullie dat niet mochten.
39 Daarom, kijk, ik zal jullie volkomen vergeten. Ik zal jullie en de stad die ik jullie en jullie vaderen gegeven heb, van mijn aangezicht wegwerpen.
40 Ik zal jullie eeuwige smaad aandoen en eeuwige schande, die niet vergeten wordt.

Jeremia 24

1 YHWH liet mij iets zien: er stonden twee korven met vijgen voor de tempel van YHWH. Dat was nadat Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, Jechonia (YHWH bevestigt) had weggevoerd, de zoon van Jojakim (YHWH richt op), de koning van Juda (lofprijs). Hij voerde ook de vorsten van Juda weg en de timmerlieden en smeden uit Jeruzalem.
2 In de ene korf zaten heel goede vijgen, als vroege vijgen. In de andere korf zaten heel slechte vijgen, zo slecht dat je ze niet kon eten.
3 YHWH zei tegen mij: Wat zie je, Jeremia (YHWH verheft)? Ik zei: Vijgen. De goede vijgen zijn heel goed en de slechte heel slecht, zo slecht dat je ze niet kunt eten.
4 Toen kwam het woord van YHWH tot mij.
5 Dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Zoals deze goede vijgen, zo zal ik de ballingen van Juda ten goede aanzien. Ik heb hen van deze plaats naar het land van de Chaldeeën gestuurd.
6 Ik zal mijn oog op hen richten ten goede en hen terugbrengen in dit land. Ik zal hen bouwen en niet afbreken, planten en niet uitrukken.
7 Ik zal hun een hart geven om mij te kennen, dat ik YHWH ben. Zij zullen mijn volk zijn en ik zal hun God zijn, want zij zullen zich met heel hun hart tot mij bekeren.

[8] Maar zoals de slechte vijgen die je niet kunt eten, zo zal ik Zedekia (YHWH is gerechtigheid) maken, de koning van Juda, met zijn vorsten. Zo doe ik ook met de rest van Jeruzalem die in dit land overbleef en met wie in Egypte wonen, zegt YHWH.

[9] Ik zal hen tot een schrikbeeld maken voor alle koninkrijken op aarde, tot smaad, spreekwoord, spot en vloek op alle plaatsen waarheen ik hen verdrijf.

[10] Ik zal onder hen het zwaard, de honger en de pest sturen. Zo worden zij vernietigd uit het land dat ik hun en hun vaderen gegeven had.

Jeremia 25

[1] Het woord dat tot Jeremia (YHWH verheft) kwam over heel het volk van Juda (lofprijs). Dat was in het vierde jaar van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda. Dat was het eerste jaar van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel.

[2] De profeet Jeremia sprak het uit tegen heel het volk van Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem.

[3] Vanaf het dertiende jaar van Josia, de zoon van Amon (trouw), de koning van Juda, kwam het woord van YHWH tot mij. Dat duurt tot vandaag toe. Dat is drieëntwintig jaar. Ik heb steeds opnieuw tot jullie gesproken, maar jullie hebben niet geluisterd.

[4] Ook heeft YHWH al Zijn knechten, de profeten, steeds opnieuw naar jullie gestuurd. Maar jullie hebben niet geluisterd en je oor niet geneigd om te horen.

[5] Zij zeiden: bekeer je toch, ieder van zijn boze weg en van jullie slechte daden. Woon dan in het land dat YHWH jullie en jullie vaderen gegeven heeft, van eeuw tot eeuw.

[6] Loop niet achter andere goden aan om die te dienen en voor hen te buigen. Terg mij niet met het werk van jullie handen, dan doe ik jullie geen kwaad.

[7] Maar jullie hebben niet naar mij geluisterd, zegt YHWH. Jullie tergden mij met het werk van jullie handen, tot jullie eigen schade.

[8] Daarom zegt YHWH van de legermachten: omdat jullie mijn woorden niet gehoord hebben,

[9] kijk, ik zal alle stammen van het noorden laten halen, zegt YHWH, en ook Nebukadnezar, de koning van Babel, mijn knecht. Ik breng hen over dit land, over zijn inwoners en over alle volken hier rondom. Ik zal hen aan de vernietiging wijden en tot een schrikbeeld maken, tot gefluit en eeuwige puinhopen.
[10] Ik laat bij hen de stem van vrolijkheid en blijdschap verdwijnen. Ook de stem van bruidegom en bruid zwijgt, het geluid van de molen en het licht van de lamp.
[11] Heel dit land zal een woestenij worden, een schrikbeeld. Deze volken zullen de koning van Babel zeventig jaar dienen.
[12] Maar als de zeventig jaar voorbij zijn, zal ik de koning van Babel en dat volk hun schuld bezoeken, zegt YHWH. Ook het land van de Chaldeeën maak ik tot eeuwige puinhopen.
[13] Ik zal over dat land alles brengen wat ik erover gesproken heb. Dat is alles wat in dit boek staat, wat Jeremia over al deze volken geprofeteerd heeft.
[14] Want ook machtige volken en grote koningen zullen hen laten dienen. Zo zal ik hun vergelden naar hun daden en naar het werk van hun handen.
[15] Want dit heeft YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), tegen mij gezegd: Neem deze beker met de wijn van de woede uit mijn hand. Laat alle volken drinken naar wie ik je stuur.
[16] Zij zullen drinken, waggelen en razen door het zwaard dat ik onder hen stuur.
[17] Ik nam de beker uit de hand van YHWH en liet alle volken drinken naar wie YHWH mij gestuurd had.
[18] Dat waren Jeruzalem en de steden van Juda, met haar koningen en vorsten. Zo werden zij een woestenij, een schrikbeeld, iets om over te fluiten en een vloek, zoals het vandaag is.
[19] Ook Farao, de koning van Egypte, met zijn knechten, zijn vorsten en heel zijn volk.
[20] Ook heel het mengvolk en alle koningen van het land Uz (raad). Ook alle koningen van het land van de Filistijnen, met Askelon, Gaza, Ekron en de rest van Asdod.

[21] Ook Edom, Moab (uit de vader) en de Ammonieten.

[22] Ook alle koningen van Tyrus en alle koningen van Sidon (visvangst), en de koningen van de eilanden aan de overkant van de zee.

[23] Ook Dedan, Thema en Buz (veracht), en allen met kaalgeschoren slapen.

[24] Ook alle koningen van Arabië en alle koningen van het mengvolk dat in de woestijn woont.

[25] Ook alle koningen van Zimri, alle koningen van Elam (hoogland) en alle koningen van Medië.

[26] Ook alle koningen van het noorden, dichtbij en veraf, de een na de ander, ja, alle koninkrijken op de aardbodem. En de koning van Sesach zal na hen drinken.

[27] Zeg dan tegen hen: dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Drink en word dronken, spuug en val neer zonder weer op te staan, vanwege het zwaard dat ik onder jullie stuur.

[28] Misschien weigeren zij de beker uit je hand aan te nemen om te drinken. Zeg dan tegen hen: dit zegt YHWH van de legermachten. Jullie zullen zeker drinken!

[29] Want kijk, in de stad die mijn naam draagt, begin ik met slaan. Zouden jullie dan vrijuit gaan? Jullie gaan niet vrijuit, want ik roep het zwaard over alle inwoners van de aarde, zegt YHWH van de legermachten.

[30] Profeteer al deze woorden tegen hen en zeg: YHWH zal brullen uit de hoogte en Zijn stem laten horen uit Zijn heilige woning. Hij zal luid brullen over Zijn weide. Als druiventreders zal Hij juichen tegen alle inwoners van de aarde.

[31] Het geluid zal tot aan het einde van de aarde komen. Want YHWH heeft een rechtszaak met de volken en Hij houdt gericht over alle mensen. De goddelozen geeft Hij aan het zwaard over, zegt YHWH.

[32] Dit zegt YHWH van de legermachten. Kijk, onheil gaat van volk tot volk en een grote storm komt op van de uiteinden van de aarde.

[33] Wie op die dag door YHWH gedood zijn, zullen liggen van het ene einde van de aarde tot het andere. Zij worden niet beklaagd, niet opgeraapt en niet begraven; zij worden mest op de aardbodem.

[34] Huil, herders, en schreeuw! Wentel je in de as, leiders van de kudde. Want jullie dagen om geslacht te worden zijn vervuld. Jullie zullen vallen als een kostbaar vat.

[35] De herders kunnen niet meer vluchten en de leiders van de kudde niet ontkomen.

[36] Er klinkt geschreeuw van de herders en gehuil van de leiders van de kudde, omdat YHWH hun weide verwoest.

[37] De vredige weiden worden vernietigd door de brandende toorn van YHWH.

[38] Als een jonge leeuw heeft Hij Zijn schuilplaats verlaten. Hun land is een woestenij geworden door het zwaard van de verdrukker en door Zijn brandende toorn.

Jeremia 26

[1] In het begin van de regering van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda (lofprijs), kwam dit woord van YHWH.

[2] Dit zegt YHWH: Ga in de voorhof van het huis van YHWH staan. Spreek tot alle steden van Juda die komen aanbidden in het huis van YHWH. Zeg alles wat ik je opgedragen heb, laat er geen woord van weg.

[3] Misschien luisteren zij en bekeert ieder zich van zijn boze weg. Dan zal ik spijt krijgen van het kwaad dat ik van plan ben te doen om hun slechte daden.

[4] Zeg dan tegen hen: dit zegt YHWH. Als jullie niet naar mij luisteren en niet leven naar mijn wet die ik jullie gegeven heb,

[5] en als jullie niet luisteren naar de woorden van mijn knechten, de profeten, die ik steeds opnieuw naar jullie stuurde,

[6] dan maak ik dit huis als Silo. Dan maak ik deze stad tot een vloek voor alle volken op aarde.

[7] De priesters, de profeten en heel het volk hoorden Jeremia (YHWH verheft) deze woorden spreken in het huis van YHWH.

[8] Jeremia zei alles wat YHWH hem tegen het hele volk had opgedragen. Toen grepen de priesters, de profeten en heel het volk hem. Zij zeiden: Je zult zeker sterven!

[9] Waarom heb je in de naam van YHWH geprofeteerd dat dit huis als Silo zal worden en deze stad verwoest en onbewoond? Het hele volk verzamelde zich tegen Jeremia in het huis van YHWH.
[10] Toen de vorsten van Juda dit hoorden, gingen zij uit het huis van de koning naar het huis van YHWH. Zij gingen zitten bij de ingang van de nieuwe poort van YHWH.
[11] Toen zeiden de priesters en de profeten tegen de vorsten en het volk: Deze man verdient de doodstraf. Hij heeft tegen deze stad geprofeteerd, zoals jullie zelf gehoord hebben.
[12] Maar Jeremia zei tegen alle vorsten en tegen heel het volk: YHWH heeft mij gestuurd. Ik moest tegen dit huis en tegen deze stad alle woorden profeteren die jullie gehoord hebben.
[13] Maak nu jullie wegen en jullie daden goed en luister naar de stem van YHWH, jullie God. Dan zal YHWH spijt krijgen van het kwaad dat Hij over jullie gesproken heeft.
[14] En ik, kijk, ik ben in jullie handen. Doe met mij wat goed en recht is in jullie ogen.
[15] Maar weet zeker: als jullie mij doden, brengen jullie onschuldig bloed over jezelf, over deze stad en over haar inwoners. Want YHWH heeft mij werkelijk naar jullie gestuurd om al deze woorden te spreken.
[16] Toen zeiden de vorsten en heel het volk tegen de priesters en de profeten: Deze man verdient de doodstraf niet. Hij heeft tot ons gesproken in de naam van YHWH, onze God.
[17] Ook stonden er mannen op uit de oudsten van het land. Zij spraken tot de hele vergadering van het volk.
[18] Micha (wie is als YHWH) uit Moreseth profeteerde in de dagen van Hizkia (YHWH sterkt), de koning van Juda. Hij zei tegen heel het volk van Juda: dit zegt YHWH van de legermachten. Sion zal als een akker geploegd worden, Jeruzalem wordt een puinhoop en de tempelberg wordt een beboste hoogte.
[19] Hebben Hizkia, de koning van Juda, en heel Juda hem toen gedood? Had hij geen ontzag voor YHWH en smeekte hij het aangezicht van YHWH niet? Toen kreeg YHWH spijt van het kwaad dat Hij over hen gesproken had. Wij doen

onszelf groot kwaad aan.
[20] Er was ook een man die in de naam van YHWH profeteerde, Uria (YHWH is mijn licht), de zoon van Semaja (YHWH heeft gehoord), uit Kirjath-Jearim. Hij profeteerde tegen deze stad en tegen dit land, net als Jeremia.
[21] Toen koning Jojakim en al zijn machthebbers en vorsten zijn woorden hoorden, wilde de koning hem doden. Uria hoorde het, werd bang en vluchtte naar Egypte.
[22] Maar koning Jojakim stuurde mannen naar Egypte: Elnathan (God heeft gegeven), de zoon van Achbor (muis), en andere mannen met hem.
[23] Zij haalden Uria uit Egypte en brachten hem bij koning Jojakim. Die sloeg hem met het zwaard en gooide zijn lichaam in de graven van het gewone volk.
[24] Maar Ahikam (mijn broer staat op), de zoon van Safan (klipdas), beschermde Jeremia, zodat men hem niet aan het volk overgaf om hem te doden.

Jeremia 27

[1] In het begin van de regering van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda (lofprijs), kwam dit woord van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft).
[2] Dit zei YHWH tegen mij: Maak banden en jukken en leg die op je hals.
[3] Stuur ze naar de koning van Edom, de koning van Moab (uit de vader), de koning van de Ammonieten, de koning van Tyrus en de koning van Sidon (visvangst). Doe dat door de boden die naar Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda, in Jeruzalem komen.
[4] Draag hun op om tegen hun heren te zeggen: dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt).
[5] Ik heb de aarde gemaakt, de mens en het vee op de aardbodem, door mijn grote kracht en mijn uitgestrekte arm. Ik geef het aan wie het in mijn ogen toekomt.
[6] Nu heb ik al deze landen in de hand van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) gegeven, de koning van Babel, mijn knecht. Zelfs de dieren van het veld heb ik hem gegeven om hem te dienen.

[7] Alle volken zullen hem dienen, en zijn zoon en zijn kleinzoon, tot ook de tijd van zijn eigen land komt. Dan zullen machtige volken en grote koningen hem laten dienen.

[8] Er is misschien een volk of koninkrijk dat Nebukadnezar, de koning van Babel, niet dient. Wie zijn hals niet onder zijn juk legt, zal ik bezoeken, zegt YHWH. Ik doe dat met zwaard, honger en pest, tot ik hen door zijn hand vernietigd heb.

[9] Luister niet naar jullie profeten, waarzeggers, dromers, bezweerders en tovenaars, die tegen jullie zeggen dat jullie de koning van Babel niet hoeven te dienen.

[10] Want zij profeteren jullie leugens, zodat jullie ver uit je land gebracht worden. Zo stoot ik jullie weg en komen jullie om.

[11] Maar het volk dat zijn hals onder het juk van de koning van Babel brengt en hem dient, laat ik in zijn eigen land. Het zal het land bebouwen en er wonen.

[12] Daarna sprak ik tot Zedekia, de koning van Juda, met dezelfde woorden. Ik zei: breng je hals onder het juk van de koning van Babel. Dien hem en zijn volk, dan zullen jullie leven.

[13] Waarom zouden jij en je volk sterven door zwaard, honger en pest? Zo heeft YHWH gesproken over het volk dat de koning van Babel niet dient.

[14] Luister niet naar de woorden van de profeten die tegen jullie zeggen dat jullie de koning van Babel niet hoeven te dienen. Want zij profeteren jullie leugens.

[15] Want ik heb hen niet gestuurd, zegt YHWH. Zij profeteren vals in mijn naam, zodat ik jullie wegstoot en jullie omkomen, jullie en de profeten die voor jullie profeteren.

[16] Ook sprak ik tot de priesters en tot heel dit volk. Ik zei: dit zegt YHWH. Luister niet naar de woorden van jullie profeten, die zeggen dat de voorwerpen uit het huis van YHWH nu snel uit Babel terugkomen. Want zij profeteren jullie leugens.

[17] Luister niet naar hen, maar dien de koning van Babel, dan zullen jullie leven. Waarom zou deze stad een woestenij worden?

[18] Als zij werkelijk profeten zijn en het woord van YHWH bij hen is, laat hen dan bidden tot YHWH van de legermachten. Laten zij bidden voor de

voorwerpen die nog over zijn in het huis van YHWH, in het paleis en in Jeruzalem. Die moeten niet naar Babel gaan.
[19] Want dit zegt YHWH van de legermachten over de zuilen, de zee en de onderstellen. Hij spreekt ook over de rest van de voorwerpen die in deze stad zijn overgebleven.
[20] Nebukadnezar, de koning van Babel, nam ze niet mee. Hij voerde toen Jechonia (YHWH bevestigt), de zoon van Jojakim, de koning van Juda, uit Jeruzalem naar Babel weg, met alle edelen van Juda.
[21] Ja, dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Hij spreekt over de voorwerpen die zijn overgebleven in het huis van YHWH, in het paleis en in Jeruzalem.
[22] Zij zullen naar Babel gebracht worden en daar blijven tot de dag dat ik naar hen omzie, zegt YHWH. Dan zal ik ze laten halen en naar deze plaats terugbrengen.

Jeremia 28

[1] Dat was in hetzelfde jaar, aan het begin van de regering van Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda (lofprijs). In het vierde jaar, in de vijfde maand, sprak Hananja (YHWH is genadig) tot mij. Hij was de zoon van Azur (geholpen), een profeet uit Gibeon. Hij sprak in het huis van YHWH, voor de ogen van de priesters en van heel het volk.
[2] Hij zei: Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Ik heb het juk van de koning van Babel verbroken.
[3] Binnen twee volle jaren breng ik naar deze plaats alle voorwerpen van het huis van YHWH terug. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, heeft ze van deze plaats weggenomen en naar Babel gebracht.
[4] Ook Jechonia (YHWH bevestigt), de zoon van Jojakim (YHWH richt op), de koning van Juda, breng ik terug naar deze plaats. Ik breng ook alle ballingen van Juda terug die in Babel gekomen zijn, zegt YHWH. Want ik zal het juk van de koning van Babel verbreken.

[5] Toen sprak de profeet Jeremia (YHWH verheft) tot de profeet Hananja. Dat was voor de ogen van de priesters en van heel het volk dat in het huis van YHWH stond.

[6] De profeet Jeremia zei: Amen, laat YHWH het zo doen! Laat YHWH je woorden bevestigen die je geprofeteerd hebt. Laat Hij de voorwerpen van het huis van YHWH en alle ballingen uit Babel terugbrengen naar deze plaats.

[7] Maar hoor nu dit woord dat ik spreek voor jouw oren en voor de oren van heel het volk.

[8] De profeten die vóór mij en vóór jou leefden, hebben van oudsher tegen veel landen en grote koninkrijken geprofeteerd over oorlog, onheil en pest.

[9] Als een profeet vrede profeteert, dan blijkt pas bij het uitkomen van zijn woord dat YHWH hem werkelijk gestuurd heeft.

[10] Toen nam de profeet Hananja het juk van de hals van de profeet Jeremia en brak het.

[11] Hananja zei voor de ogen van heel het volk: Dit zegt YHWH. Zo zal ik binnen twee volle jaren het juk van Nebukadnezar, de koning van Babel, van de hals van alle volken breken. En de profeet Jeremia ging zijn weg.

[12] Maar het woord van YHWH kwam tot Jeremia, nadat de profeet Hananja het juk van zijn hals gebroken had.

[13] Hij zei: Ga en zeg tegen Hananja: dit zegt YHWH. Houten jukken heb je gebroken, maar daarvoor in de plaats maak je ijzeren jukken.

[14] Want dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Ik heb een ijzeren juk gelegd op de hals van al deze volken, om Nebukadnezar van Babel te dienen. En zij zullen hem dienen; zelfs de dieren van het veld heb ik hem gegeven.

[15] De profeet Jeremia zei tegen de profeet Hananja: Hoor nu, Hananja. YHWH heeft je niet gestuurd, maar jij hebt dit volk op leugen laten vertrouwen.

[16] Daarom zegt YHWH: kijk, ik werp je weg van de aardbodem. Dit jaar zul je sterven, omdat je afval tegen YHWH gesproken hebt.

[17] Zo stierf de profeet Hananja in datzelfde jaar, in de zevende maand.

Jeremia 29

[1] Dit zijn de woorden van de brief die de profeet Jeremia (YHWH verheft) uit Jeruzalem stuurde. Hij stuurde die aan de overgebleven oudsten van de ballingen, aan de priesters, de profeten en heel het volk dat Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) naar Babel had weggevoerd.

[2] Dat was nadat koning Jechonia (YHWH bevestigt) en de koningin-moeder waren weggegaan. Ook de hovelingen, de vorsten van Juda (lofprijs) en Jeruzalem en de timmerlieden en smeden waren vertrokken.

[3] Hij stuurde de brief door Elasa (God heeft gemaakt), de zoon van Safan (klipdas), en Gemarja (YHWH heeft voltooid), de zoon van Hilkia (mijn deel is YHWH). Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda, stuurde hen naar Nebukadnezar, de koning van Babel.

[4] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt), tegen alle ballingen die ik van Jeruzalem naar Babel heb laten wegvoeren.

[5] Bouw huizen en woon daarin. Plant tuinen en eet de vrucht ervan.

[6] Neem vrouwen en krijg zonen en dochters. Neem vrouwen voor je zonen en geef je dochters aan mannen, zodat zij zonen en dochters krijgen. Word daar talrijk en niet minder.

[7] Zoek de vrede van de stad waarheen ik jullie heb laten wegvoeren en bid voor haar tot YHWH. Want in haar vrede zullen jullie vrede hebben.

[8] Want dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël: laat je profeten en waarzeggers onder jullie je niet bedriegen. Luister niet naar de dromen die jullie laten dromen.

[9] Want zij profeteren jullie leugens in mijn naam. Ik heb hen niet gestuurd, zegt YHWH.

[10] Want dit zegt YHWH: als er zeventig jaar in Babel voorbij zijn, zal ik naar jullie omzien. Dan zal ik mijn goede woord aan jullie vervullen en jullie naar deze plaats terugbrengen.

[11] Want ik weet welke gedachten ik over jullie heb, zegt YHWH: gedachten van vrede en niet van kwaad. Ik geef jullie toekomst en hoop.

[12] Dan zullen jullie mij aanroepen, gaan bidden, en ik zal naar jullie luisteren.

[13] Jullie zullen mij zoeken en vinden, als jullie met heel je hart naar mij vragen.
[14] Ik zal mij door jullie laten vinden, zegt YHWH. Ik zal jullie lot keren en jullie verzamelen uit alle volken en plaatsen waarheen ik jullie verdreven heb. Ik breng jullie terug naar de plaats vanwaar ik jullie heb laten wegvoeren.
[15] Jullie zeggen: YHWH heeft ons in Babel profeten gegeven.
[16] Daarom zegt YHWH dit over de koning die op de troon van David (geliefde) zit. Hij spreekt ook over het volk in deze stad, jullie verwanten die niet mee in ballingschap gingen.
[17] Dit zegt YHWH van de legermachten: kijk, ik stuur het zwaard, de honger en de pest onder hen. Ik maak hen als afschuwelijke vijgen, zo slecht dat je ze niet kunt eten.
[18] Ik zal hen achtervolgen met zwaard, honger en pest. Ik geef hen over tot een schrikbeeld voor alle koninkrijken op aarde, tot vloek en ontzetting onder alle volken waarheen ik hen verdreven heb.
[19] Want zij hebben niet naar mijn woorden geluisterd, zegt YHWH. Ik stuurde mijn knechten, de profeten, steeds opnieuw naar hen. Maar jullie hebben niet geluisterd, zegt YHWH.
[20] Hoor dan het woord van YHWH, alle ballingen die ik van Jeruzalem naar Babel gestuurd heb.
[21] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël, over Achab (broer van de vader), de zoon van Kolaja (stem van YHWH), en Zedekia, de zoon van Maäseja (werk van YHWH). Zij profeteren jullie leugens in mijn naam. Kijk, ik geef hen in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, en hij zal hen voor jullie ogen doden.
[22] Naar hen zal men onder alle ballingen van Juda in Babel een vloek maken. Men zal zeggen: YHWH doe met jou als met Zedekia en Achab, die de koning van Babel roosterde.
[23] Want zij deden iets dwaas in Israël. Zij pleegden overspel met de vrouwen van hun naasten en spraken in mijn naam een leugenwoord dat ik hun niet geboden had. Ik weet het en ik ben er getuige van, zegt YHWH.
[24] Tegen Semaja (YHWH heeft gehoord) uit Nechlam moet je dit zeggen.

[25] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Jij hebt in je eigen naam brieven gestuurd aan heel het volk in Jeruzalem. Je schreef ook aan de priester Zefanja (YHWH heeft verborgen), de zoon van Maäseja, en aan alle priesters.
[26] Je schreef: YHWH heeft je tot priester aangesteld in plaats van de priester Jojada (YHWH weet). Jullie moeten opzichters zijn in het huis van YHWH over iedere gek die zich voor profeet uitgeeft. Zet zo iemand in de gevangenis en in het blok.
[27] Waarom heb je Jeremia uit Anathoth dan niet berispt, die zich bij jullie voor profeet uitgeeft?
[28] Hij heeft ons immers in Babel laten weten: het duurt lang. Bouw huizen en woon daarin, plant tuinen en eet de vrucht ervan.
[29] De priester Zefanja had deze brief voorgelezen aan de profeet Jeremia.
[30] Daarom kwam het woord van YHWH tot Jeremia.
[31] Stuur dit aan alle ballingen: dit zegt YHWH over Semaja uit Nechlam. Semaja heeft voor jullie geprofeteerd terwijl ik hem niet gestuurd heb, en hij heeft jullie op leugen laten vertrouwen.
[32] Daarom zegt YHWH: kijk, ik zal Semaja uit Nechlam en zijn nageslacht bezoeken. Hij zal niemand hebben die onder dit volk woont. Hij zal het goede niet zien dat ik mijn volk doe, zegt YHWH, want hij heeft afval tegen YHWH gesproken.

Jeremia 30

[1] Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam.
[2] Dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Schrijf alle woorden die ik tot je gesproken heb in een boek.
[3] Want kijk, er komen dagen, zegt YHWH, dat ik het lot van mijn volk Israël en Juda (lofprijs) zal keren. Ik breng hen terug in het land dat ik hun vaderen gegeven heb, en zij zullen het bezitten.
[4] Dit zijn de woorden die YHWH over Israël en Juda gesproken heeft.

[5] Want dit zegt YHWH: wij horen een stem van schrik. Er is angst en geen vrede.

[6] Vraag en zie: kan een man baren? Waarom zie ik dan iedere man met zijn handen op zijn heupen, als een vrouw die baart, en alle gezichten bleek?

[7] Wee, die dag is zo groot dat er geen andere op lijkt. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob (hij houdt de hiel vast), maar hij zal eruit gered worden.

[8] Op die dag, zegt YHWH van de legermachten, zal ik zijn juk van je hals breken en je banden verscheuren. Vreemden zullen hem niet meer laten dienen.

[9] Maar zij zullen YHWH, hun God, dienen en hun koning David (geliefde), die ik hun zal geven.

[10] Wees dus niet bang, mijn knecht Jakob, zegt YHWH. Schrik niet, Israël. Want kijk, ik zal je uit verre landen redden en je nageslacht uit het land van hun ballingschap. Jakob zal terugkomen, rustig en veilig, en niemand zal hem opschrikken.

[11] Want ik ben met je om je te redden, zegt YHWH. Ik zal een einde maken aan alle volken waarheen ik je verstrooid heb. Maar aan jou maak ik geen einde. Ik zal je met mate straffen en je niet vrijuit laten gaan.

[12] Want dit zegt YHWH: je breuk is dodelijk en je wond is pijnlijk.

[13] Er is niemand die jouw zaak behandelt. Voor je zweer is geen geneesmiddel, er zijn geen pleisters.

[14] Al je minnaars zijn je vergeten en vragen niet naar je. Want ik heb je geslagen als een vijand, met de straf van een wreedaard, om je grote schuld en je vele zonden.

[15] Waarom schreeuw je om je breuk, omdat je pijn dodelijk is? Om je grote schuld en je vele zonden heb ik je dit aangedaan.

[16] Daarom zullen allen die jou opeten, zelf opgegeten worden. Al je tegenstanders gaan in gevangenschap. Wie jou beroven, worden beroofd, en wie jou plunderen, geef ik over aan plundering.

[17] Want ik zal je gezondheid herstellen en je van je wonden genezen, zegt YHWH. Men noemt jou immers de verstotene, en zegt: dat is Sion, niemand

vraagt naar haar.
[18] Dit zegt YHWH: kijk, ik keer het lot van de tenten van Jakob en ontferm mij over hun woningen. De stad wordt herbouwd op haar puinheuvel en het paleis komt op zijn plaats te staan.
[19] Uit hen zal dank opklinken en de stem van wie feestvieren. Ik maak hen talrijk en zij zullen niet minder worden. Ik maak hen geëerd en zij zullen niet gering zijn.
[20] Hun zonen zullen zijn als vroeger en hun vergadering zal voor mijn aangezicht vaststaan. Ik zal al hun onderdrukkers bezoeken.
[21] Hun machtige zal uit henzelf voortkomen en hun heerser uit hun midden. Ik zal hem laten naderen en hij zal dicht bij mij komen. Want wie zou zelf durven naderen tot mij? zegt YHWH.
[22] Jullie zullen mijn volk zijn en ik zal jullie God zijn.
[23] Kijk, een storm van YHWH, een woede is uitgegaan, een aanhoudende storm. Die zal neerkomen op het hoofd van de goddelozen.
[24] De brandende toorn van YHWH keert niet terug voordat Hij de plannen van Zijn hart heeft uitgevoerd. Aan het einde van de dagen zullen jullie erop letten.

Jeremia 31

[1] In die tijd, zegt YHWH, zal ik de God zijn van alle families van Israël (die met God strijdt), en zij zullen mijn volk zijn.
[2] Dit zegt YHWH: het volk dat aan het zwaard ontkwam, vond genade in de woestijn. Ik ging op weg om Israël rust te geven.
[3] Van ver is YHWH aan mij verschenen. Ik heb je liefgehad met een eeuwige liefde. Daarom heb ik je met goedheid naar mij toe getrokken.
[4] Ik zal je opnieuw bouwen en je zult gebouwd worden, jonge dochter Israël. Je zult je weer tooien met tamboerijnen en uitgaan in de dans van wie feestvieren.
[5] Je zult weer wijngaarden planten op de bergen van Samaria. De planters zullen planten en de vrucht genieten.

[6] Want er komt een dag dat de wachters op het bergland van Efraïm (vruchtbaar) roepen. Zij zeggen: sta op, laten wij opgaan naar Sion, naar YHWH, onze God.

[7] Want dit zegt YHWH: juich luid over Jakob (hij houdt de hiel vast) en jubel om het hoofd van de volken. Laat het horen, zing lof en zeg: YHWH, red Uw volk, de rest van Israël.

[8] Kijk, ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden van de aarde. Onder hen zijn blinden en kreupelen, zwangere vrouwen en vrouwen die baren. Als een grote menigte keren zij hierheen terug.

[9] Zij zullen komen met geween, en met smeekbeden zal ik hen leiden. Ik breng hen naar waterbeken, op een rechte weg waarop zij niet struikelen. Want ik ben voor Israël een Vader, en Efraïm is mijn eerstgeborene.

[10] Hoor het woord van YHWH, volken, en vertel het op de verre eilanden. Zeg: wie Israël verstrooid heeft, zal hem weer verzamelen en hem bewaken als een herder zijn kudde.

[11] Want YHWH heeft Jakob vrijgekocht en hem verlost uit de hand van wie sterker was dan hij.

[12] Zij zullen komen en juichen op de hoogte van Sion. Zij zullen toestromen naar het goede van YHWH: koren, most en olie, jonge schapen en runderen. Hun ziel zal zijn als een besproeide tuin en zij zullen niet meer treuren.

[13] Dan zal de jonge vrouw blij zijn in de dans, met jonge mannen en ouderen samen. Ik verander hun rouw in vreugde, ik troost hen en maak hen blij na hun verdriet.

[14] Ik zal de priesters verzadigen met overvloed, en mijn volk zal genoeg hebben aan mijn goed, zegt YHWH.

[15] Dit zegt YHWH: in Rama klinkt een stem, een klacht, een bitter geween. Rachel (ooi) huilt om haar kinderen en weigert zich te laten troosten, want zij zijn er niet meer.

[16] Dit zegt YHWH: houd je stem in van geween en je ogen van tranen. Want er is loon voor je werk, zegt YHWH; zij zullen terugkomen uit het land van de vijand.

17 Er is hoop voor je toekomst, zegt YHWH, want je kinderen keren terug naar hun eigen gebied.
18 Ik heb wel gehoord hoe Efraïm klaagt: U hebt mij getuchtigd en ik ben getuchtigd als een kalf dat nog niet gewend is. Breng mij terug, dan kom ik terug, want U bent YHWH, mijn God.
19 Want nadat ik teruggekeerd was, kreeg ik spijt. Toen ik tot inzicht kwam, sloeg ik mij op de heup. Ik stond beschaamd en rood van schaamte, omdat ik de smaad van mijn jeugd droeg.
20 Is Efraïm niet mijn dierbare zoon, mijn lievelingskind? Telkens als ik tegen hem spreek, denk ik nog met liefde aan hem. Daarom is mijn binnenste ontroerd over hem. Ik zal mij zeker over hem ontfermen, zegt YHWH.
21 Zet wegwijzers neer en plaats palen. Let goed op de gebaande weg die je gegaan bent. Keer terug, jonge dochter Israël, keer terug naar deze steden van jou.
22 Hoe lang blijf je aarzelen, afkerige dochter? Want YHWH heeft iets nieuws op aarde geschapen: de vrouw zal de man omringen.
23 Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Als ik hun lot keer, zal men in het land van Juda (lofprijs) opnieuw zeggen: YHWH zegene je, woning van gerechtigheid, heilige berg.
24 Juda en al zijn steden zullen daar samen wonen, de boeren en wie met de kudde trekken.
25 Want ik heb de vermoeide ziel verkwikt en elke treurige ziel verzadigd.
26 Hierop werd ik wakker en keek om mij heen, en mijn slaap was mij zoet.
27 Kijk, er komen dagen, zegt YHWH. Dan zal ik het huis van Israël en het huis van Juda bezaaien met zaad van mensen en zaad van dieren.
28 Ik waakte over hen om uit te rukken, af te breken, om te halen en te vernietigen. Zo zal ik over hen waken om te bouwen en te planten, zegt YHWH.
29 In die dagen zal men niet meer zeggen: de vaders hebben onrijpe druiven gegeten en de tanden van de kinderen zijn stomp geworden.

[30] Maar ieder zal om zijn eigen schuld sterven. Ieder mens die onrijpe druiven eet, krijgt zelf stompe tanden.

[31] Kijk, er komen dagen, zegt YHWH, dat ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluit.

[32] Dat is niet als het verbond dat ik met hun vaderen sloot toen ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte te leiden. Zij verbraken mijn verbond, terwijl ik hun man was, zegt YHWH.

[33] Maar dit is het verbond dat ik na die dagen met het huis van Israël sluit, zegt YHWH. Ik zal mijn wet in hun binnenste geven en in hun hart schrijven. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

[34] Dan zal niemand meer zijn naaste of zijn broer hoeven leren: ken YHWH. Want zij zullen mij allemaal kennen, van klein tot groot, zegt YHWH. Want ik zal hun schuld vergeven en aan hun zonden niet meer denken.

[35] Dit zegt YHWH, die de zon geeft om overdag te schijnen. Hij geeft de vaste orde van maan en sterren voor de nacht. Hij zweept de zee op, zodat haar golven bruisen. YHWH van de legermachten is Zijn naam.

[36] Zou die vaste orde ooit voor mij wijken, zegt YHWH? Dan pas zou het nageslacht van Israël ophouden een volk voor mij te zijn.

[37] Dit zegt YHWH. Misschien kan de hemel daarboven gemeten worden en de fundamenten van de aarde beneden doorgrond. Dan pas zal ik heel het nageslacht van Israël verwerpen om wat zij gedaan hebben, zegt YHWH.

[38] Kijk, er komen dagen, zegt YHWH, dat deze stad voor YHWH herbouwd wordt, van de toren Hananeël tot de Hoekpoort.

[39] Het meetsnoer zal verder lopen tot de heuvel Gareb en zich dan naar Goath wenden.

[40] Het hele dal van de lijken en de as zal heilig zijn voor YHWH. Dat geldt ook voor alle velden tot aan de beek Kidron, tot de hoek van de Paardenpoort in het oosten. Nooit meer zal er iets uitgerukt of afgebroken worden.

Jeremia 32

[1] Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam in het tiende jaar van Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda (lofprijs). Dat jaar was het achttiende jaar van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam).

[2] Het leger van de koning van Babel belegerde toen Jeruzalem. De profeet Jeremia zat opgesloten in de wachtplaats bij het paleis van de koning van Juda.

[3] Want Zedekia, de koning van Juda, had hem laten opsluiten. Hij zei: Waarom profeteer jij dat YHWH deze stad in de hand van de koning van Babel geeft en dat hij haar zal innemen?

[4] Je zegt dat Zedekia, de koning van Juda, niet aan de Chaldeeën zal ontkomen. Hij wordt zeker in de hand van de koning van Babel gegeven. Zij zullen elkaar van mond tot mond spreken en elkaar in de ogen zien.

[5] Hij zal Zedekia naar Babel brengen, en daar zal hij blijven tot ik naar hem omzie, zegt YHWH. Al strijden jullie tegen de Chaldeeën, jullie zullen geen succes hebben.

[6] Jeremia zei: het woord van YHWH kwam tot mij.

[7] Hij zei: Kijk, Hanameël (genade van God), de zoon van je oom Sallum (vergelding), komt naar je toe. Hij zal zeggen: koop mijn akker bij Anathoth, want jij hebt het recht van lossing om hem te kopen.

[8] Hanameël, de zoon van mijn oom, kwam naar het woord van YHWH bij mij in de wachtplaats. Hij zei: Koop toch mijn akker bij Anathoth, in het gebied van Benjamin (zoon van de rechterhand). Jij hebt het erfrecht en de lossing; koop hem voor jezelf. Toen begreep ik dat het het woord van YHWH was.

[9] Dus kocht ik van Hanameël, de zoon van mijn oom, de akker bij Anathoth. Ik woog hem het geld af: zeventien zilverstukken.

[10] Ik zette mijn naam op de akte en verzegelde die. Ik liet getuigen tekenen en woog het geld op de weegschaal.

[11] Ik nam de koopakte, de verzegelde met de bepalingen en de open akte.

[12] Ik gaf de koopakte aan Baruch (gezegende), de zoon van Nerija (YHWH is mijn licht), de zoon van Machseja (YHWH is een toevlucht). Dat deed ik voor

de ogen van Hanameël, van de getuigen die de akte ondertekend hadden, en van alle Judeeërs die in de wachtplaats zaten.

13 Voor hun ogen gaf ik Baruch deze opdracht.

14 Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt): Neem deze akten, de verzegelde koopakte en de open akte. Doe ze in een aarden pot. Dan blijven zij vele dagen bewaard.

15 Want dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël: er zullen in dit land weer huizen, akkers en wijngaarden gekocht worden.

16 Nadat ik de koopakte aan Baruch, de zoon van Nerija, gegeven had, bad ik tot YHWH.

17 Ach, Heere YHWH, U hebt de hemel en de aarde gemaakt door Uw grote kracht en Uw uitgestrekte arm. Niets is voor U te wonderlijk.

18 U bewijst goedheid aan duizenden, maar U vergeldt de schuld van de vaderen in de schoot van hun kinderen na hen. U bent de grote, machtige God; Uw naam is YHWH van de legermachten.

19 U bent groot van raad en machtig van daad. Uw ogen staan open voor alle wegen van mensen, om ieder te geven naar zijn wegen en naar de vrucht van zijn daden.

20 U deed tekenen en wonderen in Egypte, en tot vandaag toe in Israël en onder andere mensen. Zo hebt U zich een naam gemaakt, zoals die er vandaag is.

21 U leidde Uw volk Israël uit Egypte met tekenen en wonderen, met sterke hand en uitgestrekte arm en met grote schrik.

22 U gaf hun dit land, dat U hun vaderen gezworen had te geven, een land dat overvloeit van melk en honing.

23 Zij kwamen erin en namen het in bezit. Maar zij luisterden niet naar Uw stem en leefden niet naar Uw wet. Zij deden niets van wat U hun geboden had. Daarom hebt U al dit kwaad over hen gebracht.

24 Kijk naar de wallen: zij zijn tot aan de stad gekomen om haar in te nemen. De stad wordt in de hand van de Chaldeeën gegeven door zwaard, honger en pest. Wat U gesproken hebt, gebeurt, en U ziet het zelf.

25 Toch hebt U tegen mij gezegd, Heere YHWH: koop die akker voor geld en laat getuigen tekenen. En dat terwijl de stad in de hand van de Chaldeeën gegeven is.
26 Toen kwam het woord van YHWH tot Jeremia.
27 Kijk, ik ben YHWH, de God van alle mensen. Zou er iets voor mij te wonderlijk zijn?
28 Daarom zegt YHWH: kijk, ik geef deze stad in de hand van de Chaldeeën. Ik geef haar aan Nebukadnezar, de koning van Babel, en hij zal haar innemen.
29 De Chaldeeën die tegen deze stad strijden, zullen binnenkomen en haar met vuur verbranden. Zij verbranden ook de huizen waar men op het dak wierook brandde voor Baäl (heer) en drankoffers aan andere goden bracht om mij te tergen.
30 Want de Israëlieten en de Judeeërs hebben van jongs af alleen gedaan wat kwaad is in mijn ogen. De Israëlieten hebben mij alleen maar getergd met het werk van hun handen, zegt YHWH.
31 Want deze stad heeft mij tot toorn en woede gebracht vanaf de dag dat men haar bouwde tot vandaag toe. Daarom moet ik haar van mijn aangezicht wegdoen.
32 Dat komt door alle boosheid van de Israëlieten en de Judeeërs, die mij tergden. Het waren hun koningen, hun vorsten, hun priesters en profeten, de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem.
33 Zij keerden mij hun rug toe en niet hun gezicht. Ik leerde hen steeds opnieuw, maar zij luisterden niet en namen geen tucht aan.
34 Zij zetten hun gruwelen in het huis dat mijn naam draagt en maakten het zo onrein.
35 Zij bouwden de offerhoogten van Baäl in het dal van de zoon van Hinnom. Daar lieten zij hun zonen en dochters voor Moloch (koning) door het vuur gaan. Dat heb ik hun niet geboden en het is niet in mijn hart opgekomen. Zo lieten zij Juda zondigen.
36 Daarom zegt YHWH, de God van Israël, nu dit over deze stad. Jullie zeggen dat zij door zwaard, honger en pest in de hand van de koning van Babel gegeven wordt.

[37] Kijk, ik zal hen verzamelen uit alle landen waarheen ik hen verdreven heb in mijn toorn en mijn grote woede. Ik breng hen terug naar deze plaats en laat hen veilig wonen.
[38] Ja, zij zullen mijn volk zijn en ik zal hun God zijn.
[39] Ik zal hun één hart en één weg geven, om altijd ontzag voor mij te hebben. Dat is voor hun eigen bestwil en dat van hun kinderen na hen.
[40] Ik zal een eeuwig verbond met hen sluiten: ik zal mij niet van hen afkeren, maar hun goed doen. Ik zal ontzag voor mij in hun hart geven, zodat zij niet van mij afwijken.
[41] Ik zal blij zijn over hen en hun goed doen. Ik zal hen trouw in dat land planten, met heel mijn hart en heel mijn ziel.
[42] Want dit zegt YHWH. Zoals ik over dit volk al dit grote kwaad gebracht heb, zo breng ik over hen al het goede dat ik hun beloof.
[43] Er zullen weer akkers gekocht worden in dit land. Jullie zeggen nu dat het verwoest is, zonder mens of dier, en aan de Chaldeeën gegeven.
[44] Men zal akkers voor geld kopen, akten ondertekenen en verzegelen en getuigen laten tekenen. Dat gebeurt in het gebied van Benjamin, rondom Jeruzalem, in de steden van Juda, in het bergland, in de laagte en in het zuiden. Want ik zal hun lot keren, zegt YHWH.

Jeremia 33

[1] Het woord van YHWH kwam voor de tweede keer tot Jeremia (YHWH verheft), terwijl hij nog opgesloten zat in de wachtplaats.
[2] Dit zegt YHWH, die het doet, YHWH die het vormt om het te bevestigen. YHWH is Zijn naam.
[3] Roep tot mij en ik zal je antwoorden. Ik zal je grote en onbegrijpelijke dingen bekendmaken die je niet weet.
[4] Want dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), over de huizen van deze stad. Hij spreekt ook over de huizen van de koningen van Juda (lofprijs), die door de wallen en het zwaard zijn afgebroken.

[5] Men komt binnen om tegen de Chaldeeën te strijden. Maar dat gebeurt alleen om de huizen te vullen met lijken van mensen die ik in mijn toorn en woede geslagen heb. Ik heb mijn gezicht voor deze stad verborgen om al hun boosheid.
[6] Kijk, ik zal haar herstel en genezing brengen. Ik zal hen genezen en hun overvloed van vrede en trouw laten zien.
[7] Ik zal het lot van Juda en het lot van Israël keren en hen opbouwen als vroeger.
[8] Ik zal hen reinigen van alle schuld waarmee zij tegen mij zondigden. Ik zal alle schuld vergeven waarmee zij tegen mij zondigden en in opstand kwamen.
[9] Dan zal deze stad voor mij een naam van vreugde zijn, een lof en een sieraad bij alle volken op aarde. Zij zullen horen van al het goede dat ik hun doe. Zij zullen beven en sidderen om al het goede en de vrede die ik haar geef.
[10] Dit zegt YHWH over deze plaats, waarvan jullie zeggen dat zij verwoest is, zonder mens of dier. In de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem, die zo verwoest zijn, zal weer gehoord worden:
[11] de stem van vrolijkheid en blijdschap, de stem van bruidegom en bruid. Men zal horen hoe men zegt: prijs YHWH van de legermachten, want YHWH is goed en Zijn goedheid duurt eeuwig. Men brengt dankoffers naar het huis van YHWH. Want ik zal het lot van het land keren als vroeger, zegt YHWH.
[12] Dit zegt YHWH van de legermachten. Deze plaats is verwoest, zonder mens of dier. Toch zullen hier en in al haar steden weer weiden zijn van herders die hun kudden laten rusten.
[13] In de steden van het bergland, van de laagte en van het zuiden gaan de kudden weer onder de hand van de teller door. Dat gebeurt ook in het gebied van Benjamin (zoon van de rechterhand), rondom Jeruzalem en in de steden van Juda, zegt YHWH.
[14] Kijk, er komen dagen, zegt YHWH. Dan vervul ik het goede woord dat ik over het huis van Israël en het huis van Juda gesproken heb.
[15] In die dagen en in die tijd zal ik voor David (geliefde) een SPRUIT van gerechtigheid laten opkomen. Hij zal recht en gerechtigheid doen op aarde.
[16] In die dagen zal Juda verlost worden en Jeruzalem veilig wonen. Men zal haar noemen: YHWH, onze gerechtigheid.

17 Want dit zegt YHWH: het zal David nooit ontbreken aan een man op de troon van het huis van Israël.

18 Ook zal het de Levitische priesters voor mijn aangezicht nooit ontbreken aan een man die brandoffers brengt, graanoffers laat roken en slachtoffers klaarmaakt, alle dagen.

19 Het woord van YHWH kwam tot Jeremia.

20 Dit zegt YHWH. Stel dat jullie mijn verbond met de dag en de nacht zouden kunnen verbreken, zodat dag en nacht niet op hun tijd komen.

21 Dan pas zou ook mijn verbond met mijn knecht David verbroken kunnen worden, zodat hij geen zoon heeft die op zijn troon regeert. Ook mijn verbond met de Levieten, de priesters, mijn dienaren, zou dan verbroken zijn.

22 Het leger van de hemel is niet te tellen en het zand van de zee niet te meten. Zo zal ik het nageslacht van mijn knecht David vermeerderen, en ook de Levieten die mij dienen.

23 Het woord van YHWH kwam tot Jeremia.

24 Heb je niet gezien wat dit volk zegt? Zij zeggen dat YHWH de twee families die Hij gekozen had, nu verworpen heeft. Zo verachten zij mijn volk, alsof het voor hen geen volk meer is.

25 Dit zegt YHWH. Stel dat mijn verbond met dag en nacht niet bestond en dat ik de vaste orde van hemel en aarde niet gemaakt had.

26 dan zou ik ook het nageslacht van Jakob (hij houdt de hiel vast) en van mijn knecht David verwerpen. Dan zou ik uit zijn nageslacht geen heerser nemen over het nageslacht van Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob. Maar ik zal hun lot keren en mij over hen ontfermen.

Jeremia 34

1 Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam. Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, streed toen met heel zijn leger tegen Jeruzalem en al haar steden. Alle koninkrijken onder zijn heerschappij en alle volken streden mee.

[2] Dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Ga en spreek tot Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda (lofprijs). Zeg tegen hem: dit zegt YHWH. Kijk, ik geef deze stad in de hand van de koning van Babel, en hij zal haar met vuur verbranden.

[3] Jij zult niet aan zijn hand ontkomen, maar je wordt zeker gegrepen en aan hem overgegeven. Je ogen zullen de ogen van de koning van Babel zien en hij zal van mond tot mond met je spreken. Je zult in Babel komen.

[4] Maar hoor het woord van YHWH, Zedekia, koning van Juda. Dit zegt YHWH over jou: je zult niet door het zwaard sterven.

[5] Je zult in vrede sterven. Zoals men rouwvuren ontstak voor je vaderen, de vroegere koningen, zo zal men ook voor jou branden. Men zal om je klagen: ach, heer! Want ik heb het woord gesproken, zegt YHWH.

[6] De profeet Jeremia sprak al deze woorden tot Zedekia, de koning van Juda, in Jeruzalem.

[7] Het leger van de koning van Babel streed toen tegen Jeruzalem en tegen de overgebleven steden van Juda, tegen Lachis en tegen Azeka. Dat waren de laatste versterkte steden van Juda.

[8] Het woord dat van YHWH tot Jeremia kwam. Koning Zedekia had toen een verbond gesloten met heel het volk in Jeruzalem om vrijheid uit te roepen.

[9] Ieder moest zijn slaaf en zijn slavin laten gaan, als die een Hebreeuwse man of vrouw was. Niemand mocht nog een Judeeër als slaaf houden.

[10] Alle vorsten en heel het volk die het verbond gesloten hadden, luisterden. Ieder liet zijn slaaf en zijn slavin vrij en hield hen niet langer in dienst.

[11] Maar daarna kwamen zij erop terug. Zij haalden de slaven en slavinnen terug die zij hadden vrijgelaten en dwongen hen weer tot slavernij.

[12] Daarom kwam het woord van YHWH tot Jeremia.

[13] Dit zegt YHWH, de God van Israël: Ik heb een verbond gesloten met jullie vaderen toen ik hen uit Egypte leidde, uit het slavenhuis. Ik zei:

[14] na zeven jaar moet ieder zijn Hebreeuwse verwant laten gaan die zich aan hem verkocht heeft en hem zes jaar gediend heeft. Je moet hem vrijlaten. Maar jullie vaderen luisterden niet naar mij en neigden hun oor niet.

15 Vandaag waren jullie teruggekeerd en deden jullie wat recht is in mijn ogen. Jullie riepen vrijheid uit voor elkaar en sloten een verbond voor mijn aangezicht, in het huis dat mijn naam draagt.
16 Maar jullie zijn weer omgekeerd en hebben mijn naam ontwijd. Ieder haalde zijn slaaf en slavin terug die hij naar eigen wens had vrijgelaten. Jullie dwongen hen opnieuw tot slavernij.
17 Daarom zegt YHWH: jullie hebben niet naar mij geluisterd om vrijheid uit te roepen voor elkaar. Kijk, dan roep ik vrijheid over jullie uit, zegt YHWH: vrijheid voor zwaard, pest en honger. Ik maak jullie tot een schrikbeeld voor alle koninkrijken op aarde.
18 Ik zal de mannen overgeven die mijn verbond overtreden hebben. Zij hielden de woorden van het verbond niet dat zij voor mijn aangezicht sloten. Zij hakten daarbij een kalf in tweeën en gingen tussen de stukken door.
19 Dat zijn de vorsten van Juda en van Jeruzalem, de hovelingen en de priesters. Ook heel het volk van het land ging tussen de stukken van het kalf door.
20 Ja, ik geef hen in de hand van hun vijanden en van wie hun leven zoeken. Hun lijken zullen voedsel zijn voor de vogels van de hemel en de dieren van het land.
21 Ook Zedekia, de koning van Juda, en zijn vorsten geef ik in de hand van hun vijanden en van wie hun leven zoeken. Ik geef hen in de hand van het leger van de koning van Babel, dat nu bij jullie is weggetrokken.
22 Kijk, ik geef bevel, zegt YHWH, en ik breng hen terug naar deze stad. Zij zullen tegen haar strijden, haar innemen en met vuur verbranden. Ik maak de steden van Juda tot een woestenij, zonder bewoners.

Jeremia 35

1 Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam in de dagen van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda (lofprijs).
2 Ga naar het huis van de Rechabieten en spreek met hen. Breng hen in het huis van YHWH, in een van de kamers, en geef hun wijn te drinken.

[3] Toen haalde ik Jaäzanja (YHWH luistert), de zoon van Jeremia, de zoon van Habazzinja. Ook zijn broers en al zijn zonen kwamen mee, heel het huis van de Rechabieten.

[4] Ik bracht hen in het huis van YHWH, in de kamer van de zonen van Hanan, de zoon van Jigdalja (YHWH is groot), de man van God. Die kamer lag naast de kamer van de vorsten, boven de kamer van Maäseja (werk van YHWH), de zoon van Sallum (vergelding), de deurwachter.

[5] Ik zette de leden van het huis van de Rechabieten kannen wijn en bekers voor en zei tegen hen: Drink wijn.

[6] Maar zij zeiden: Wij drinken geen wijn. Want onze vader Jonadab (YHWH is edelmoedig), de zoon van Rechab (ruiter), heeft ons geboden: jullie mogen nooit wijn drinken, jullie niet en jullie kinderen niet.

[7] Jullie mogen geen huis bouwen, geen zaad zaaien en geen wijngaard planten of bezitten. Jullie moeten al je dagen in tenten wonen. Dan zullen jullie lang leven in het land waar jullie als vreemdeling wonen.

[8] Wij hebben geluisterd naar de stem van Jonadab, de zoon van Rechab, onze vader, in alles wat hij ons geboden heeft. Wij drinken al onze dagen geen wijn, wij niet, onze vrouwen niet en onze zonen en dochters niet.

[9] Wij bouwen ook geen huizen om in te wonen. Wij hebben geen wijngaard, geen akker en geen zaad.

[10] Wij hebben in tenten gewoond. Zo hebben wij geluisterd en gedaan wat onze vader Jonadab ons geboden heeft.

[11] Maar Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, trok tegen dit land op. Toen zeiden wij: laten wij naar Jeruzalem gaan vanwege het leger van de Chaldeeën en van de Syriërs. Daarom zijn wij in Jeruzalem gebleven.

[12] Toen kwam het woord van YHWH tot Jeremia.

[13] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt): Ga naar de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem. Zeg: nemen jullie geen tucht aan om naar mijn woorden te luisteren? zegt YHWH.

[14] De woorden van Jonadab, de zoon van Rechab, zijn nagekomen. Hij verbood zijn kinderen wijn te drinken, en zij hebben tot vandaag toe niet gedronken. Zij

luisterden naar het gebod van hun vader. Ik heb steeds opnieuw tot jullie gesproken, maar jullie luisterden niet naar mij.
15 Ik stuurde al mijn knechten, de profeten, steeds opnieuw naar jullie. Zij zeiden: bekeer je toch, ieder van zijn boze weg, en maak je daden goed. Loop geen andere goden achterna om hen te dienen. Dan zullen jullie blijven in het land dat ik jullie en jullie vaderen gegeven heb. Maar jullie neigden je oor niet en luisterden niet naar mij.
16 De kinderen van Jonadab, de zoon van Rechab, hielden het gebod van hun vader dat hij hun gaf. Maar dit volk luistert niet naar mij.
17 Daarom zegt YHWH, de God van de legermachten, de God van Israël. Kijk, ik breng over Juda en over alle inwoners van Jeruzalem al het kwaad dat ik tegen hen gesproken heb. Want ik sprak tot hen en zij luisterden niet; ik riep hen en zij antwoordden niet.
18 Tegen het huis van de Rechabieten zei Jeremia: Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Jullie hebben geluisterd naar het gebod van jullie vader Jonadab. Jullie hielden al zijn geboden en deden alles wat hij jullie opdroeg.
19 Daarom zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Het zal Jonadab, de zoon van Rechab, nooit ontbreken aan een man die voor mij staat.

Jeremia 36

1 In het vierde jaar van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda (lofprijs), kwam dit woord van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft).
2 Neem een boekrol en schrijf daarop alle woorden die ik tot je gesproken heb over Israël (die met God strijdt), over Juda en over alle volken. Schrijf alles op vanaf de dagen van Josia tot vandaag toe.
3 Misschien horen die van het huis van Juda al het kwaad dat ik van plan ben hun te doen. Dan bekeert ieder zich van zijn boze weg en zal ik hun schuld en zonde vergeven.

[4] Toen riep Jeremia Baruch (gezegende), de zoon van Nerija (YHWH is mijn licht). Baruch schreef uit de mond van Jeremia alle woorden van YHWH op een boekrol.

[5] Jeremia gaf Baruch deze opdracht: Ik ben verhinderd; ik kan niet in het huis van YHWH komen.

[6] Ga jij dan en lees uit de rol die je uit mijn mond geschreven hebt. Lees de woorden van YHWH voor de oren van het volk in het huis van YHWH, op de vastendag. Lees ze ook voor heel Juda dat uit de steden komt.

[7] Misschien komt hun smeking voor het aangezicht van YHWH en bekeert ieder zich van zijn boze weg. Want groot is de toorn en de woede die YHWH tegen dit volk uitgesproken heeft.

[8] Baruch, de zoon van Nerija, deed alles wat de profeet Jeremia hem opgedragen had. Hij las uit dat boek de woorden van YHWH voor in het huis van YHWH.

[9] Dat was in het vijfde jaar van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda. In de negende maand riep men een vasten uit voor het aangezicht van YHWH. Dat gold heel het volk in Jeruzalem en allen die uit de steden van Juda kwamen.

[10] Baruch las in dat boek de woorden van Jeremia voor in het huis van YHWH. Dat gebeurde in de kamer van Gemarja (YHWH heeft voltooid), de zoon van de schrijver Safan (klipdas), in de bovenste voorhof, bij de deur van de nieuwe poort. Heel het volk hoorde het.

[11] Michaja (wie is als YHWH), de zoon van Gemarja, de zoon van Safan, hoorde alle woorden van YHWH uit dat boek.

[12] Hij ging naar het huis van de koning, naar de kamer van de schrijver. Daar zaten alle vorsten. Het waren Elisama (God heeft gehoord) de schrijver en Delaja (YHWH heeft opgetrokken) de zoon van Semaja (YHWH heeft gehoord). Ook Elnathan (God heeft gegeven) de zoon van Achbor (muis), Gemarja de zoon van Safan en Zedekia (YHWH is gerechtigheid) de zoon van Hananja (YHWH is genadig) zaten daar.

[13] Michaja vertelde hun alle woorden die hij gehoord had toen Baruch uit het boek voorlas voor het volk.

[14] Toen stuurden alle vorsten Jehudi (man uit Juda) naar Baruch. Jehudi was de zoon van Nethanja (YHWH heeft gegeven), de zoon van Selemja (YHWH

vergoedt), de zoon van Cuschi (Ethiopiër). Hij moest zeggen: Neem de rol waaruit je voorgelezen hebt in je hand en kom. Baruch, de zoon van Nerija, nam de rol in zijn hand en kwam bij hen.

15 Zij zeiden tegen hem: Ga toch zitten en lees ze voor ons voor. En Baruch las voor.

16 Toen zij al die woorden hoorden, schrokken zij en keken elkaar aan. Zij zeiden tegen Baruch: Wij moeten al deze woorden aan de koning vertellen.

17 Zij vroegen Baruch: Vertel ons toch hoe je al deze woorden uit zijn mond geschreven hebt.

18 Baruch zei tegen hen: Hij sprak al deze woorden uit zijn mond en ik schreef ze met inkt in dit boek.

19 Toen zeiden de vorsten tegen Baruch: Ga je verbergen, jij en Jeremia. Niemand mag weten waar jullie zijn.

20 Zij gingen naar de koning in de voorhof. De rol legden zij weg in de kamer van de schrijver Elisama. Zij vertelden al die woorden aan de koning.

21 Toen stuurde de koning Jehudi om de rol te halen. Hij haalde die uit de kamer van de schrijver Elisama. Jehudi las hem voor aan de koning en aan alle vorsten die bij de koning stonden.

22 De koning zat in het winterhuis, in de negende maand, en voor hem brandde een vuur in een komfoor.

23 Telkens als Jehudi drie of vier kolommen gelezen had, sneed de koning ze eraf met een schrijversmes. Hij gooide ze in het vuur van het komfoor, tot de hele rol in het vuur verteerd was.

24 Zij schrokken niet en scheurden hun kleren niet, de koning niet en zijn knechten niet, hoewel zij al deze woorden gehoord hadden.

25 Elnathan, Delaja en Gemarja drongen er bij de koning op aan de rol niet te verbranden, maar hij luisterde niet naar hen.

26 De koning gaf Jerahmeël (God ontfermt zich), de zoon van de koning, bevel om de schrijver Baruch en de profeet Jeremia te grijpen. Ook Zeraja (YHWH heerst), de zoon van Azriël (God is mijn hulp), en Selemja, de zoon van Abdeël (dienaar van God), kregen dat bevel. Maar YHWH had hen verborgen.

[27] Toen kwam het woord van YHWH tot Jeremia, nadat de koning de rol met de woorden van Baruch verbrand had.
[28] Neem opnieuw een andere rol en schrijf daarop alle eerdere woorden die op de eerste rol stonden, die Jojakim, de koning van Juda, verbrand heeft.
[29] En tegen Jojakim, de koning van Juda, moet je zeggen: dit zegt YHWH. Jij hebt deze rol verbrand. Je vroeg waarom erop geschreven stond dat de koning van Babel zeker zou komen, dit land zou verwoesten en mens en dier zou laten verdwijnen.
[30] Daarom zegt YHWH over Jojakim, de koning van Juda: hij zal niemand hebben die op de troon van David (geliefde) zit. Zijn lijk zal weggeworpen worden, overdag in de hitte en s nachts in de vorst.
[31] Ik zal hem, zijn nageslacht en zijn knechten hun schuld bezoeken. Ik breng over hen, over de inwoners van Jeruzalem en over de mannen van Juda al het kwaad dat ik tot hen gesproken heb. Maar zij hebben niet geluisterd.
[32] Jeremia nam een andere rol en gaf die aan de schrijver Baruch, de zoon van Nerija. Die schreef daarop uit de mond van Jeremia alle woorden van het boek dat Jojakim, de koning van Juda, verbrand had. Er werden nog veel soortgelijke woorden aan toegevoegd.

Jeremia 37

[1] Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de zoon van Josia (YHWH steunt), werd koning in de plaats van Chonja (YHWH richt op), de zoon van Jojakim (YHWH richt op). Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, had hem koning gemaakt in het land van Juda (lofprijs).
[2] Maar hij luisterde niet naar de woorden van YHWH, hij niet, zijn knechten niet en het volk van het land niet. YHWH sprak die woorden door de profeet Jeremia (YHWH verheft).
[3] Toch stuurde koning Zedekia Juchal (YHWH is bekwaam), de zoon van Selemja (YHWH vergoedt), en de priester Zefanja (YHWH heeft verborgen), de zoon van Maäseja (werk van YHWH), naar de profeet Jeremia. Zij moesten zeggen: Bid toch voor ons tot YHWH, onze God.

[4] Jeremia ging toen nog in en uit onder het volk; zij hadden hem nog niet in de gevangenis gezet.

[5] Het leger van Farao was uit Egypte opgetrokken. Toen de Chaldeeën die Jeruzalem belegerden dat bericht hoorden, trokken zij van Jeruzalem weg.

[6] Toen kwam het woord van YHWH tot de profeet Jeremia.

[7] Dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt): Zeg dit tegen de koning van Juda, die jullie naar mij gestuurd heeft om mij te vragen. Kijk, het leger van Farao dat jullie te hulp kwam, zal terugkeren naar zijn eigen land Egypte.

[8] De Chaldeeën zullen terugkomen en tegen deze stad strijden. Zij zullen haar innemen en met vuur verbranden.

[9] Dit zegt YHWH: bedrieg jezelf niet door te zeggen dat de Chaldeeën zeker van ons wegtrekken. Want zij zullen niet wegtrekken.

[10] Stel dat jullie heel het leger van de Chaldeeën versloegen en dat er alleen gewonde mannen overbleven. Dan zouden die opstaan uit hun tenten en deze stad met vuur verbranden.

[11] Toen het leger van de Chaldeeën van Jeruzalem weggetrokken was vanwege het leger van Farao, gebeurde het volgende.

[12] Jeremia ging uit Jeruzalem weg om naar het gebied van Benjamin (zoon van de rechterhand) te gaan en daar zijn deel in ontvangst te nemen tussen het volk.

[13] Toen hij in de Benjaminpoort was, stond daar de wachtcommandant Jerija, de zoon van Selemja, de zoon van Hananja (YHWH is genadig). Die greep de profeet Jeremia en zei: Jij wilt overlopen naar de Chaldeeën!

[14] Jeremia zei: Dat is niet waar, ik wil niet naar de Chaldeeën overlopen. Maar hij luisterde niet naar hem. Jerija greep Jeremia en bracht hem bij de vorsten.

[15] De vorsten werden woedend op Jeremia en sloegen hem. Zij zetten hem gevangen in het huis van de schrijver Jonathan (YHWH heeft gegeven), want dat hadden zij tot gevangenis gemaakt.

[16] Zo kwam Jeremia in de kelder met de gewelven, en daar bleef hij vele dagen zitten.

[17] Toen stuurde koning Zedekia iemand om hem te halen. De koning vroeg hem in zijn huis, in het geheim: Is er een woord van YHWH? Jeremia zei: Dat is er. En hij zei: Je zult in de hand van de koning van Babel gegeven worden.
[18] Verder zei Jeremia tegen koning Zedekia: Wat heb ik tegen u, uw knechten of dit volk misdaan, dat jullie mij in de gevangenis gezet hebben?
[19] Waar zijn nu jullie profeten die voor jullie profeteerden dat de koning van Babel niet tegen jullie en dit land zou komen?
[20] Luister toch, mijn heer de koning. Laat mijn smeekbede bij u gehoor vinden. Breng mij niet terug naar het huis van de schrijver Jonathan, anders sterf ik daar.
[21] Toen gaf koning Zedekia bevel. Men bracht Jeremia naar de wachtplaats. Elke dag gaf men hem een rond brood uit de Bakkersstraat, tot al het brood in de stad op was. Zo bleef Jeremia in de wachtplaats.

Jeremia 38

[1] Jeremia (YHWH verheft) sprak woorden tot heel het volk. Sefatja (YHWH heeft recht gedaan) de zoon van Matthan (gave), Gedalja (YHWH is groot) de zoon van Pashur, Juchal (YHWH is bekwaam) de zoon van Selemja (YHWH vergoedt) en Pashur de zoon van Malchia (mijn koning is YHWH) hoorden ze.
[2] Hij zei: Dit zegt YHWH. Wie in deze stad blijft, zal sterven door zwaard, honger of pest. Maar wie naar de Chaldeeën uitgaat, zal leven en zijn leven als buit behouden.
[3] Dit zegt YHWH. Deze stad wordt zeker in de hand van het leger van de koning van Babel gegeven, en dat zal haar innemen.
[4] Toen zeiden de vorsten tegen de koning: Laat deze man toch gedood worden. Hij maakt de handen slap van de soldaten die in deze stad over zijn en van heel het volk. Deze man zoekt geen vrede voor dit volk, maar onheil.
[5] Koning Zedekia (YHWH is gerechtigheid) zei: Kijk, hij is in jullie hand, want de koning kan niets tegen jullie beginnen.
[6] Toen namen zij Jeremia en gooiden hem in de put van Malchia, de zoon van de koning, die in de wachtplaats lag. Zij lieten Jeremia met touwen zakken. In de put was geen water, maar modder, en Jeremia zonk weg in de modder.

[7] Ebed-Melech (dienaar van de koning), de Ethiopiër, een van de hovelingen in het huis van de koning, hoorde dat zij Jeremia in de put gedaan hadden. De koning zat op dat moment in de Benjaminpoort.

[8] Ebed-Melech ging uit het huis van de koning naar buiten en sprak tot de koning.

[9] Mijn heer de koning, deze mannen hebben verkeerd gehandeld met de profeet Jeremia. Zij hebben hem in de put gegooid. Daar zal hij van honger sterven, want er is geen brood meer in de stad.

[10] Toen gaf de koning de Ethiopiër Ebed-Melech bevel: Neem dertig mannen met je mee. Haal de profeet Jeremia uit de put voordat hij sterft.

[11] Ebed-Melech nam de mannen mee en ging in het huis van de koning naar de ruimte onder de schatkamer. Daar haalde hij oude versleten lappen en hij liet die met touwen naar Jeremia in de put zakken.

[12] Ebed-Melech, de Ethiopiër, zei tegen Jeremia: Leg deze oude versleten lappen onder je oksels, onder de touwen. En Jeremia deed dat.

[13] Zij trokken Jeremia aan de touwen omhoog en haalden hem uit de put. En Jeremia bleef in de wachtplaats.

[14] Toen liet koning Zedekia de profeet Jeremia bij zich halen, bij de derde ingang van het huis van YHWH. De koning zei tegen Jeremia: Ik vraag je iets; verberg niets voor mij.

[15] Jeremia zei tegen Zedekia: Als ik het u vertel, zult u mij dan niet zeker doden? En als ik u raad geef, zult u toch niet naar mij luisteren.

[16] Toen zwoer koning Zedekia in het geheim tegen Jeremia: Zo waar YHWH leeft, die ons dit leven gegeven heeft. Ik zal je niet doden en niet overgeven aan de mannen die je leven zoeken.

[17] Toen zei Jeremia tegen Zedekia: Dit zegt YHWH, de God van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Als u vrijwillig naar de vorsten van de koning van Babel uitgaat, zult u in leven blijven. Dan wordt deze stad niet met vuur verbrand en blijven u en uw huis leven.

[18] Maar als u niet naar de vorsten van de koning van Babel uitgaat, wordt deze stad in de hand van de Chaldeeën gegeven. Zij zullen haar met vuur verbranden, en u zult niet aan hun hand ontkomen.

[19] Koning Zedekia zei tegen Jeremia: Ik ben bang voor de Judeeërs die naar de Chaldeeën zijn overgelopen. Misschien geven zij mij aan hen over en drijven zij de spot met mij.
[20] Jeremia zei: Zij zullen u niet overgeven. Luister toch naar de stem van YHWH, zoals ik tot u spreek. Dan zal het u goed gaan en zult u in leven blijven.
[21] Maar als u weigert uit te gaan, dan is dit het woord dat YHWH mij heeft laten zien.
[22] Kijk, alle vrouwen die in het huis van de koning van Juda (lofprijs) zijn overgebleven, worden naar de vorsten van de koning van Babel gebracht. Zij zullen zeggen: uw vertrouwde vrienden hebben u opgehitst en u de baas gekregen. Uw voeten zijn in de modder gezakt en zij zijn weggelopen.
[23] Al uw vrouwen en al uw zonen zullen naar de Chaldeeën gebracht worden. Ook u zult niet aan hun hand ontkomen, maar door de hand van de koning van Babel gegrepen worden. En deze stad zal met vuur verbrand worden.
[24] Toen zei Zedekia tegen Jeremia: Laat niemand van deze woorden weten, dan zul je niet sterven.
[25] Misschien horen de vorsten dat ik met je gesproken heb. Dan komen zij naar je toe en zeggen: vertel ons wat je tegen de koning gezegd hebt. Verberg niets voor ons, dan doden wij je niet. En wat heeft de koning tegen jou gezegd?
[26] Zeg dan tegen hen: ik smeekte de koning om mij niet terug te laten brengen naar het huis van Jonathan (YHWH heeft gegeven), om daar te sterven.
[27] Toen alle vorsten bij Jeremia kwamen en hem ondervroegen, vertelde hij hun precies wat de koning bevolen had. Zij lieten hem met rust, want het gesprek was niet gehoord.
[28] Jeremia bleef in de wachtplaats tot de dag dat Jeruzalem werd ingenomen. Hij was er nog toen Jeruzalem was ingenomen.

Jeremia 39

[1] In het negende jaar van Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda (lofprijs), in de tiende maand, kwam Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) naar Jeruzalem. Hij was de koning van Babel en had heel zijn leger bij zich. Zij belegerden de stad.

[2] In het elfde jaar van Zedekia, in de vierde maand, op de negende dag van de maand, werd er een bres in de stad geslagen.

[3] Alle vorsten van de koning van Babel trokken binnen en namen plaats in de middelste poort. Het waren Nergal-Sarezer, Samgar-Nebu, Sarsechim, Nergal-Sarezer de opperbevelhebber, en de overige vorsten van de koning van Babel.

[4] Toen Zedekia, de koning van Juda, en alle soldaten hen zagen, vluchtten zij. Zij gingen s nachts de stad uit door de tuin van de koning, door de poort tussen de twee muren, en trokken de vlakte in.

[5] Maar het leger van de Chaldeeën achtervolgde hen. Zij haalden Zedekia in op de vlakte van Jericho en grepen hem. Zij brachten hem naar Nebukadrezar, de koning van Babel, in Ribla in het land Hamath. Daar sprak die het vonnis over hem uit.

[6] De koning van Babel doodde de zonen van Zedekia in Ribla voor zijn ogen. Ook doodde de koning van Babel alle edelen van Juda.

[7] Hij maakte Zedekia blind en bond hem met twee bronzen ketenen om hem naar Babel te brengen.

[8] De Chaldeeën verbrandden het huis van de koning en de huizen van het volk met vuur. Zij braken de muren van Jeruzalem af.

[9] De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, en de overlopers die naar hem waren gegaan, voerde Nebuzaradan (Nebo heeft nageslacht gegeven) weg naar Babel. Hij was de bevelhebber van de lijfwacht.

[10] Maar van de armen die niets hadden, liet Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, enkelen achter in het land van Juda. Hij gaf hun die dag wijngaarden en akkers.

[11] Over Jeremia (YHWH verheft) had Nebukadrezar, de koning van Babel, bevel gegeven aan Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht.
[12] Hij zei: Neem hem mee en zorg goed voor hem. Doe hem geen kwaad, maar doe met hem zoals hij je zegt.
[13] Zo stuurden Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, en Nebuschazban (Nebo redt mij) en Nergal-Sarezer en alle bevelhebbers van de koning van Babel een bericht.
[14] Zij lieten Jeremia uit de wachtplaats halen en gaven hem over aan Gedalja (YHWH is groot), de zoon van Ahikam (mijn broer staat op), de zoon van Safan (klipdas). Die moest hem naar huis brengen. Zo bleef hij te midden van het volk.
[15] Het woord van YHWH was tot Jeremia gekomen toen hij nog opgesloten zat in de wachtplaats.
[16] Ga en zeg tegen Ebed-Melech (dienaar van de koning), de Ethiopiër: dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Kijk, ik breng mijn woorden over deze stad, ten kwade en niet ten goede. Op die dag zul jij het zien gebeuren.
[17] Maar jou zal ik op die dag redden, zegt YHWH. Je zult niet overgegeven worden aan de mannen voor wie je bang bent.
[18] Want ik zal je zeker bevrijden. Je zult niet door het zwaard vallen, maar je leven als buit behouden, omdat je op mij vertrouwd hebt, zegt YHWH.

Jeremia 40

[1] Het woord dat van YHWH tot Jeremia (YHWH verheft) kwam, nadat Nebuzaradan (Nebo heeft nageslacht gegeven), de bevelhebber van de lijfwacht, hem in Rama had laten gaan. Hij had hem laten halen terwijl hij geboeid stond tussen alle gevangenen van Jeruzalem en Juda (lofprijs) die naar Babel werden weggevoerd.
[2] De bevelhebber van de lijfwacht liet Jeremia halen en zei tegen hem: YHWH, jouw God, heeft dit onheil over deze plaats aangekondigd.

[3] YHWH heeft het laten komen en gedaan zoals Hij gesproken had. Want jullie hebben tegen YHWH gezondigd en niet naar Zijn stem geluisterd. Daarom is dit jullie overkomen.

[4] Kijk, vandaag maak ik je los van de boeien om je handen. Als het goed is in je ogen om met mij naar Babel te komen, kom dan; ik zal goed voor je zorgen. Maar als je dat liever niet doet, laat het dan. Kijk, het hele land ligt voor je open; ga waarheen het goed en recht is in je ogen.

[5] Als je niet wilt terugkeren, ga dan naar Gedalja (YHWH is groot), de zoon van Ahikam (mijn broer staat op), de zoon van Safan (klipdas). De koning van Babel heeft hem over de steden van Juda aangesteld. Woon bij hem te midden van het volk, of ga waarheen het recht is in je ogen. De bevelhebber van de lijfwacht gaf hem proviand en een geschenk en liet hem gaan.

[6] Zo kwam Jeremia bij Gedalja, de zoon van Ahikam, in Mizpa. Hij woonde bij hem te midden van het volk dat in het land was achtergelaten.

[7] Alle legeraanvoerders die in het veld waren, hoorden het met hun mannen. De koning van Babel had Gedalja, de zoon van Ahikam, over het land aangesteld. Zij hoorden ook dat hij hem de mannen, vrouwen en kinderen had toevertrouwd, de armsten van het land die niet naar Babel waren weggevoerd.

[8] Toen kwamen zij bij Gedalja in Mizpa. Het waren Ismaël (God hoort) de zoon van Nethanja (YHWH heeft gegeven), Johanan (YHWH is genadig) en Jonathan (YHWH heeft gegeven) de zonen van Kareah (kaal), en Seraja (YHWH heerst) de zoon van Tanhumeth (troost). Ook de zonen van Efai uit Netofa en Jezanja (YHWH hoort) uit Maächa (onderdrukking) kwamen, met hun mannen.

[9] Gedalja, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, zwoer aan hen en hun mannen: Wees niet bang om de Chaldeeën te dienen. Blijf in het land en dien de koning van Babel, dan zal het jullie goed gaan.

[10] Kijk, ik woon in Mizpa om de Chaldeeën te woord te staan die naar ons toe komen. Verzamel jullie wijn, zomervruchten en olie en doe die in jullie vaten. Woon in de steden die jullie ingenomen hebben.

[11] Ook alle Judeeërs in Moab (uit de vader), bij de Ammonieten, in Edom en in alle andere landen hoorden het. Zij hoorden dat de koning van Babel een rest in

Juda had gelaten. Hij had Gedalja, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, over hen aangesteld.

[12] Toen keerden alle Judeeërs terug uit alle plaatsen waarheen zij verdreven waren. Zij kwamen in het land van Juda bij Gedalja in Mizpa en verzamelden heel veel wijn en zomervruchten.

[13] Maar Johanan, de zoon van Kareah, en alle legeraanvoerders die in het veld waren, kwamen bij Gedalja in Mizpa.

[14] Zij zeiden tegen hem: Weet u wel dat Baälis, de koning van de Ammonieten, Ismaël, de zoon van Nethanja, gestuurd heeft om u te doden? Maar Gedalja, de zoon van Ahikam, geloofde hen niet.

[15] Johanan, de zoon van Kareah, sprak in het geheim met Gedalja in Mizpa. Hij zei: Laat mij toch gaan en Ismaël, de zoon van Nethanja, doden. Niemand zal het weten. Waarom zou hij u doden? Dan wordt heel Juda dat zich bij u verzameld heeft, verstrooid en gaat de rest van Juda verloren.

[16] Maar Gedalja, de zoon van Ahikam, zei tegen Johanan, de zoon van Kareah: Doe dat niet, want wat je over Ismaël zegt, is niet waar.

Jeremia 41

[1] In de zevende maand kwam Ismaël (God hoort), de zoon van Nethanja (YHWH heeft gegeven), de zoon van Elisama (God heeft gehoord), naar Gedalja (YHWH is groot), de zoon van Ahikam (mijn broer staat op), in Mizpa. Hij was van koninklijken bloede en kwam met tien hoge ambtenaren van de koning. Daar in Mizpa aten zij samen brood.

[2] Toen stond Ismaël, de zoon van Nethanja, op met de tien mannen die bij hem waren. Zij sloegen Gedalja, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan (klipdas), met het zwaard. Zo doodde hij de man die de koning van Babel over het land had aangesteld.

[3] Ismaël doodde ook alle Judeeërs die bij Gedalja in Mizpa waren, en de Chaldeese soldaten die daar gevonden werden.

[4] De tweede dag na de moord op Gedalja wist nog niemand ervan.

[5] Toen kwamen er tachtig mannen uit Sichem, Silo en Samaria. Hun baard was afgeschoren, hun kleren gescheurd en zij hadden zich ingesneden. Zij hadden graanoffers en wierook bij zich om naar het huis van YHWH te brengen.
[6] Ismaël, de zoon van Nethanja, ging hun vanuit Mizpa huilend tegemoet. Toen hij hen ontmoette, zei hij: Kom naar Gedalja, de zoon van Ahikam!
[7] Maar toen zij midden in de stad gekomen waren, sneed Ismaël, de zoon van Nethanja, hun de keel af. Hij gooide hen in de put, hij en de mannen die bij hem waren.
[8] Toch waren er tien mannen onder hen die tegen Ismaël zeiden: Dood ons niet. Wij hebben verborgen voorraden in het veld: tarwe, gerst, olie en honing. Toen liet hij hen leven en doodde hen niet met hun verwanten.
[9] Ismaël gooide alle lijken in de put van de mannen die hij naast Gedalja gedood had. Dat was dezelfde put die koning Asa (arts) gemaakt had vanwege Baësa (die zoekt), de koning van Israël (die met God strijdt). Ismaël, de zoon van Nethanja, vulde die met de gedoden.
[10] Ismaël voerde heel de rest van het volk in Mizpa weg, ook de dochters van de koning. Dat was al het volk dat in Mizpa was achtergebleven en dat Nebuzaradan (Nebo heeft nageslacht gegeven) aan Gedalja had toevertrouwd. Ismaël voerde hen weg en trok op naar de Ammonieten.
[11] Toen Johanan (YHWH is genadig), de zoon van Kareah (kaal), en alle legeraanvoerders die bij hem waren hoorden wat Ismaël, de zoon van Nethanja, gedaan had,
[12] namen zij al hun mannen mee om tegen Ismaël, de zoon van Nethanja, te strijden. Zij vonden hem bij het grote water bij Gibeon.
[13] Toen heel het volk dat bij Ismaël was Johanan, de zoon van Kareah, en alle legeraanvoerders zag, werden zij blij.
[14] Heel het volk dat Ismaël uit Mizpa had weggevoerd, keerde zich om en liep over naar Johanan, de zoon van Kareah.
[15] Maar Ismaël, de zoon van Nethanja, ontkwam aan Johanan met acht mannen en trok naar de Ammonieten.
[16] Toen nam Johanan, de zoon van Kareah, met alle legeraanvoerders die bij hem waren, de rest van het volk mee. Hij had hen teruggehaald van Ismaël, de

zoon van Nethanja, die Gedalja gedood had. Het waren soldaten, vrouwen, kinderen en hovelingen die hij uit Gibeon had teruggebracht.

17 Zij trokken weg en sloegen hun kamp op bij Geruth-Chimham, dicht bij Bethlehem. Zij wilden verder trekken om in Egypte te komen.

18 Zij deden dat uit angst voor de Chaldeeën. Want Ismaël, de zoon van Nethanja, had Gedalja, de zoon van Ahikam, gedood, die de koning van Babel over het land had aangesteld.

Jeremia 42

1 Toen kwamen alle legeraanvoerders naar voren, met Johanan (YHWH is genadig), de zoon van Kareah (kaal), en Jezanja (YHWH hoort), de zoon van Hosaja (YHWH heeft gered). Ook heel het volk kwam, van klein tot groot.

2 Zij zeiden tegen de profeet Jeremia (YHWH verheft): Laat onze smeekbede bij u gehoor vinden. Bid voor ons tot YHWH, uw God, voor heel deze rest. Want wij zijn met weinigen overgebleven van velen, zoals u zelf ziet.

3 Laat YHWH, uw God, ons de weg bekendmaken die wij moeten gaan en wat wij moeten doen.

4 De profeet Jeremia zei tegen hen: Ik heb het gehoord. Kijk, ik zal tot YHWH, jullie God, bidden zoals jullie vragen. Alles wat YHWH jullie antwoordt, zal ik jullie vertellen. Ik zal geen woord voor jullie achterhouden.

5 Toen zeiden zij tegen Jeremia: YHWH zij tussen ons een waarachtige en betrouwbare getuige. Wij zullen precies doen wat YHWH, uw God, door u tot ons zegt.

6 Of het nu goed of kwaad is, wij zullen luisteren naar de stem van YHWH, onze God, naar wie wij u sturen. Dan zal het ons goed gaan, als wij naar de stem van YHWH, onze God, luisteren.

7 Na tien dagen kwam het woord van YHWH tot Jeremia.

8 Toen riep hij Johanan, de zoon van Kareah, en alle legeraanvoerders die bij hem waren, en heel het volk, van klein tot groot.

9 Hij zei tegen hen: Jullie stuurden mij naar YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), met jullie smeekbede. Dit zegt Hij.

[10] Als jullie in dit land blijven wonen, zal ik jullie bouwen en niet afbreken, planten en niet uitrukken. Want ik heb spijt van het kwaad dat ik jullie aangedaan heb.
[11] Wees niet bang voor de koning van Babel, voor wie jullie nu bang zijn. Wees niet bang voor hem, zegt YHWH. Want ik ben met jullie om jullie te redden en uit zijn hand te bevrijden.
[12] Ik zal jullie barmhartigheid geven, zodat hij zich over jullie ontfermt en jullie terugbrengt naar jullie eigen land.
[13] Maar misschien zeggen jullie: wij blijven niet in dit land. Dan luisteren jullie niet naar de stem van YHWH, jullie God.
[14] Jullie zeggen dan: nee, wij gaan naar Egypte. Daar zien wij geen oorlog en horen wij geen bazuin. Daar hebben wij geen honger naar brood, en daar willen wij blijven.
[15] Hoor dan nu het woord van YHWH, rest van Juda (lofprijs). Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Stel dat jullie werkelijk besluiten naar Egypte te gaan en daar als vreemdeling te wonen.
[16] Dan zal het zwaard waar jullie bang voor zijn, jullie daar in Egypte inhalen. De honger waar jullie voor vrezen, zal jullie daar achtervolgen, en daar zullen jullie sterven.
[17] Zo zal het gaan met alle mannen die besluiten naar Egypte te gaan om daar als vreemdeling te wonen. Zij zullen sterven door zwaard, honger en pest. Niemand van hen zal overblijven of ontkomen aan het kwaad dat ik over hen breng.
[18] Want dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Zoals mijn toorn en mijn woede over de inwoners van Jeruzalem is uitgestort, zo wordt mijn woede over jullie uitgestort als jullie in Egypte komen. Jullie zullen een vervloeking, een schrikbeeld en een smaad worden, en deze plaats niet meer zien.
[19] YHWH heeft tegen jullie gesproken, rest van Juda: ga niet naar Egypte. Weet zeker dat ik jullie vandaag gewaarschuwd heb.
[20] Jullie hebben jezelf misleid. Jullie stuurden mij naar YHWH, jullie God, en zeiden: bid voor ons tot YHWH, onze God. Maak ons alles bekend wat

YHWH, onze God, zegt, en wij zullen het doen.

21 Vandaag heb ik het jullie bekendgemaakt. Maar jullie hebben niet geluisterd naar de stem van YHWH, jullie God, en niet naar alles waarmee Hij mij naar jullie gestuurd heeft.

22 Weet dan nu zeker dat jullie zullen sterven door zwaard, honger en pest. Dat gebeurt op de plaats waar jullie graag heen willen om daar te wonen.

Jeremia 43

1 Jeremia (YHWH verheft) was klaar met het spreken van alle woorden van YHWH, hun God, tot het hele volk. YHWH, hun God, had hem met al die woorden naar hen toe gestuurd.

2 Toen zeiden Azarja (YHWH helpt), de zoon van Hosaja (YHWH heeft gered), en Johanan (YHWH is genadig), de zoon van Kareah (kaal), en alle overmoedige mannen tegen Jeremia: Jij spreekt leugens. YHWH, onze God, heeft je niet gestuurd om te zeggen dat wij niet naar Egypte mogen gaan om daar te wonen.

3 Maar Baruch (gezegende), de zoon van Nerija (YHWH is mijn licht), hitst je tegen ons op. Hij wil ons overleveren aan de Chaldeeën, zodat zij ons doden of naar Babel wegvoeren.

4 Zo luisterden Johanan, de zoon van Kareah, de legeraanvoerders en heel het volk niet naar de stem van YHWH. Zij bleven niet in het land van Juda (lofprijs).

5 Johanan, de zoon van Kareah, en alle legeraanvoerders namen de hele rest van Juda mee. Dat waren de mensen die uit alle volken waarheen zij verdreven waren, teruggekeerd waren om in het land van Juda te wonen.

6 Zij namen de mannen, de vrouwen, de kinderen en de dochters van de koning mee. Ook namen zij iedereen mee die Nebuzaradan (Nebo heeft nageslacht gegeven), de bevelhebber van de lijfwacht, bij Gedalja (YHWH is groot) had gelaten. Ook de profeet Jeremia en Baruch, de zoon van Nerija, gingen mee.

7 Zij trokken naar Egypte, want zij luisterden niet naar de stem van YHWH. En zij kwamen in Tachpanhes.

[8] Toen kwam het woord van YHWH tot Jeremia in Tachpanhes.

[9] Neem grote stenen in je hand en verberg ze in de klei van het plaveisel bij de ingang van het paleis van Farao in Tachpanhes. Doe dat voor de ogen van de mannen van Juda.

[10] Zeg tegen hen: dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt). Kijk, ik laat Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) halen, de koning van Babel, mijn knecht. Ik zal zijn troon boven op deze stenen zetten die ik verborgen heb, en hij zal zijn prachtige tent erover spannen.

[11] Hij zal komen en Egypte slaan. Wie bestemd is voor de dood, gaat naar de dood; wie voor de gevangenschap, naar de gevangenschap; wie voor het zwaard, naar het zwaard.

[12] Ik zal een vuur aansteken in de tempels van de goden van Egypte. Hij zal ze verbranden en de beelden wegvoeren. Hij zal Egypte om zich heen slaan zoals een herder zijn kleed omslaat, en hij zal daar ongehinderd wegtrekken.

[13] Hij zal de gedenkstenen van Beth-Semes in Egypte stukslaan en de tempels van de goden van Egypte met vuur verbranden.

Jeremia 44

[1] Het woord dat tot Jeremia (YHWH verheft) kwam voor alle Judeeërs die in Egypte woonden: in Migdol, Tachpanhes, Nof en in het land Pathros.

[2] Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt): Jullie hebben al het kwaad gezien. Ik bracht het over Jeruzalem en over alle steden van Juda (lofprijs). Kijk, zij liggen vandaag verlaten en niemand woont er.

[3] Dat komt door hun boosheid, waarmee zij mij tergden. Zij gingen wierook branden en andere goden dienen die zij niet kenden, zij niet, jullie niet en jullie vaderen niet.

[4] Ik stuurde al mijn knechten, de profeten, steeds opnieuw naar jullie. Zij zeiden: doe toch die gruwelijke daad niet die ik haat.

[5] Maar zij luisterden niet en neigden hun oor niet. Zij bekeerden zich niet van hun boosheid en bleven voor andere goden wierook branden.

[6] Daarom werden mijn woede en mijn toorn uitgestort. Die brandden in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem, zodat zij verlaten en verwoest zijn, zoals het vandaag is.

[7] En nu zegt YHWH, de God van de legermachten, de God van Israël: waarom doen jullie jezelf zo veel kwaad aan? Waarom roeien jullie man en vrouw, kind en zuigeling uit Juda uit, zodat er geen rest van jullie overblijft?

[8] Jullie tergen mij met het werk van jullie handen. Jullie branden wierook voor andere goden in Egypte, waar jullie naartoe gegaan zijn om te wonen. Zo roeien jullie jezelf uit en worden jullie een vloek en een smaad onder alle volken op aarde.

[9] Zijn jullie de boosheid van jullie vaderen vergeten, en die van de koningen van Juda en van hun vrouwen? Zijn jullie je eigen boosheid en die van jullie vrouwen vergeten, die jullie deden in het land van Juda en in de straten van Jeruzalem?

[10] Tot vandaag toe zijn zij niet verbrijzeld van hart. Zij hadden geen ontzag en leefden niet naar mijn wet en mijn geboden, die ik jullie en jullie vaderen gegeven heb.

[11] Daarom zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël: kijk, ik keer mij tegen jullie ten kwade, om heel Juda uit te roeien.

[12] Ik zal de rest van Juda wegnemen die besloten heeft naar Egypte te gaan om daar te wonen. Zij zullen allemaal in Egypte omkomen. Zij vallen door het zwaard en komen om van honger, van klein tot groot. Zij zullen een vervloeking, een schrikbeeld en een smaad worden.

[13] Want ik zal wie in Egypte wonen bezoeken, zoals ik Jeruzalem bezocht heb: met zwaard, honger en pest.

[14] Van de rest van Juda die naar Egypte gekomen is om daar te wonen, zal niemand ontkomen of overblijven. Zij verlangen terug te keren naar het land van Juda om daar te wonen, maar zij zullen niet terugkeren, behalve enkele vluchtelingen.

[15] Toen antwoordden alle mannen die wisten dat hun vrouwen voor andere goden wierook brandden. Ook alle vrouwen die daar stonden, een grote menigte, antwoordden, en heel het volk dat in Egypte in Pathros woonde.

16 Zij zeiden: Wat het woord betreft dat u in de naam van YHWH tot ons gesproken hebt: wij luisteren niet naar u.
17 Wij zullen zeker alles doen wat wij beloofd hebben. Wij branden wierook voor de koningin van de hemel en brengen haar drankoffers. Dat deden wij en onze vaderen, onze koningen en onze vorsten, in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem. Toen hadden wij brood genoeg, waren wij blij en zagen wij geen kwaad.
18 Maar sinds wij ophielden met wierook branden voor de koningin van de hemel en met haar drankoffers, hebben wij aan alles gebrek. Wij komen om door zwaard en honger.
19 En als wij voor de koningin van de hemel wierook branden en haar drankoffers brengen, doen wij dat toch niet buiten onze mannen om? Wij maken voor haar offerkoeken met haar beeltenis en brengen haar drankoffers.
20 Toen sprak Jeremia tot heel het volk, tot de mannen en de vrouwen en tot allen die hem zo geantwoord hadden.
21 Jullie en jullie vaderen brandden wierook in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem. Ook jullie koningen, jullie vorsten en het volk van het land deden dat. Heeft YHWH daar niet aan gedacht? Is het niet in Zijn hart opgekomen?
22 YHWH kon het niet langer verdragen vanwege jullie slechte daden en de gruwelen die jullie deden. Daarom is jullie land een woestenij geworden, een schrikbeeld en een vloek, zonder bewoners, zoals het vandaag is.
23 Jullie brandden wierook, zondigden tegen YHWH en luisterden niet naar Zijn stem. Jullie leefden niet naar Zijn wet, Zijn geboden en Zijn getuigenissen. Daarom is dit kwaad jullie overkomen, zoals het vandaag is.
24 Verder zei Jeremia tegen heel het volk en tegen alle vrouwen: Hoor het woord van YHWH, heel Juda dat in Egypte woont.
25 Dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël. Jullie en jullie vrouwen hebben met de mond gesproken en het met de handen uitgevoerd. Jullie zeiden: wij zullen onze geloften zeker houden en wierook branden voor de koningin van de hemel en haar drankoffers brengen. Houd jullie geloften dan maar en voer ze uit.

[26] Hoor daarom het woord van YHWH, heel Juda dat in Egypte woont. Kijk, ik zweer bij mijn grote naam, zegt YHWH. Mijn naam zal in heel Egypte door geen enkele man van Juda meer genoemd worden met de woorden: zo waar de Heere YHWH leeft.
[27] Kijk, ik waak over hen ten kwade en niet ten goede. Alle mannen van Juda die in Egypte zijn, zullen door zwaard en honger omkomen, tot zij er niet meer zijn.
[28] Maar wie aan het zwaard ontkomen, zullen uit Egypte terugkeren naar het land van Juda, met weinigen. Dan zal heel de rest van Juda die naar Egypte kwam om er te wonen, weten wiens woord standhoudt: het mijne of het hunne.
[29] Dit zal voor jullie het teken zijn, zegt YHWH, dat ik jullie op deze plaats bezoek. Zo zullen jullie weten dat mijn woorden over jullie zeker standhouden, ten kwade.
[30] Dit zegt YHWH: kijk, ik geef Farao Hofra, de koning van Egypte, in de hand van zijn vijanden en van wie zijn leven zoeken. Zo gaf ik ook Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda, in de hand van Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, zijn vijand.

Jeremia 45

[1] Het woord dat de profeet Jeremia (YHWH verheft) sprak tot Baruch (gezegende), de zoon van Nerija (YHWH is mijn licht). Baruch schreef die woorden toen op uit de mond van Jeremia, in een boek. Dat was in het vierde jaar van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda (lofprijs).
[2] Dit zegt YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), over jou, Baruch.
[3] Jij zegt: Wee mij, want YHWH heeft verdriet aan mijn pijn toegevoegd. Ik ben moe van mijn zuchten en vind geen rust.
[4] Zeg dit tegen hem: dit zegt YHWH. Kijk, wat ik gebouwd heb, breek ik af, en wat ik geplant heb, ruk ik uit, in heel dit land.
[5] En zou jij dan grote dingen voor jezelf zoeken? Zoek ze niet. Want kijk, ik breng onheil over alle mensen, zegt YHWH. Maar jou geef ik je leven als buit,

overal waar je heen gaat.

Jeremia 46

[1] Het woord van YHWH dat tot de profeet Jeremia (YHWH verheft) kwam over de volken.

[2] Over Egypte, over het leger van Farao Necho, de koning van Egypte, dat bij de rivier de Frath lag bij Karchemis. Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, versloeg het in het vierde jaar van Jojakim (YHWH richt op), de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda (lofprijs).

[3] Maak het kleine en het grote schild klaar en kom naar de strijd!

[4] Span de paarden in en stijg op, ruiters! Ga in de rij staan met je helmen. Poets de speren en trek je pantsers aan!

[5] Waarom zie ik dat zij versaagd zijn en terugwijken? Zelfs hun helden zijn verslagen. Zij slaan op de vlucht en kijken niet om. Overal is schrik, zegt YHWH.

[6] De snelle kan niet wegvluchten en de held niet ontkomen. In het noorden, aan de oever van de Frath, zijn zij gestruikeld en gevallen.

[7] Wie is dat, die opkomt als de Nijl, met water dat golft als rivieren?

[8] Egypte komt op als de Nijl, met water dat golft als rivieren. Hij zegt: ik zal opkomen en de aarde bedekken. Ik zal de stad en haar bewoners vernietigen.

[9] Ruk uit, paarden, en raas, wagens! Laat de helden uittrekken: de Ethiopiërs en de mannen van Put met hun schilden, en de Lydiërs die de boog spannen.

[10] Maar deze dag is van de Heere YHWH van de legermachten, een dag van wraak. Hij wreekt zich op Zijn tegenstanders. Het zwaard zal verslinden, verzadigd worden en dronken van hun bloed. Want de Heere YHWH van de legermachten houdt een offerfeest in het land van het noorden, aan de Frath.

[11] Ga naar Gilead en haal balsem, jonge vrouw, dochter van Egypte. Tevergeefs gebruik je veel medicijnen; er is geen genezing voor je.

[12] De volken hebben van je schande gehoord en het land is vol van je geschreeuw. Want held struikelde over held; samen zijn zij gevallen.

[13] Het woord dat YHWH tot de profeet Jeremia sprak over de komst van Nebukadrezar, de koning van Babel, om Egypte te slaan.

[14] Vertel het in Egypte en laat het horen in Migdol. Laat het ook horen in Nof en Tachpanhes. Zeg: stel je op en maak je klaar, want het zwaard heeft alles om je heen verslonden.

[15] Waarom zijn je sterke mannen weggevaagd? Zij hielden geen stand, omdat YHWH hen voortdreef.

[16] Hij liet velen struikelen; de een viel over de ander. Zij zeiden: sta op, laten wij terugkeren naar ons eigen volk en ons geboorteland, weg van het moordende zwaard.

[17] Daar riepen zij: Farao, de koning van Egypte, is alleen maar lawaai. Hij heeft zijn kans voorbij laten gaan.

[18] Zo waar ik leef, zegt de Koning, wiens naam YHWH van de legermachten is. Hij zal komen als de Tabor tussen de bergen en als de Karmel bij de zee.

[19] Maak je bagage klaar voor de ballingschap, bewoonster, dochter van Egypte. Want Nof zal een woestenij worden, verbrand en onbewoond.

[20] Egypte is een prachtige jonge koe, maar uit het noorden komt de horzel op haar af.

[21] Zelfs haar huursoldaten in haar midden zijn als gemeste kalveren. Ook zij hebben zich omgedraaid en zijn samen gevlucht; zij hielden geen stand. Want de dag van hun ondergang kwam over hen, de tijd van hun bezoeking.

[22] Haar stem gaat weg als het sissen van een slang. Want zij komen met een leger en gaan met bijlen op haar af, als houthakkers.

[23] Zij hebben haar woud omgehakt, zegt YHWH, hoe ondoordringbaar het ook is. Want zij zijn talrijker dan sprinkhanen, niet te tellen.

[24] De dochter van Egypte staat beschaamd. Zij is gegeven in de hand van het volk uit het noorden.

[25] YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt), zegt: kijk, ik bezoek de menigte van No. Ik bezoek Farao en Egypte, met haar goden en haar koningen, ja Farao en wie op hem vertrouwen.

[26] Ik geef hen in de hand van wie hun leven zoeken, in de hand van Nebukadrezar, de koning van Babel, en van zijn knechten. Maar daarna zal zij weer bewoond worden als in vroeger dagen, zegt YHWH.
[27] Maar jij, mijn knecht Jakob (hij houdt de hiel vast), wees niet bang. Schrik niet, Israël. Want kijk, ik zal je redden uit verre landen en je nageslacht uit het land van hun ballingschap. Jakob zal terugkomen, rustig en veilig, en niemand zal hem opschrikken.
[28] Wees dus niet bang, mijn knecht Jakob, zegt YHWH, want ik ben met je. Ik zal een einde maken aan alle volken waarheen ik je verdreven heb. Maar aan jou maak ik geen einde. Ik zal je met mate straffen en je niet vrijuit laten gaan.

Jeremia 47

[1] Het woord van YHWH dat tot de profeet Jeremia (YHWH verheft) kwam over de Filistijnen, voordat Farao Gaza versloeg.
[2] Dit zegt YHWH: Kijk, er komt water op uit het noorden. Het wordt een beek die buiten zijn oevers treedt. Het overstroomt het land en alles wat erin is, de stad en wie erin wonen. De mensen zullen schreeuwen en alle bewoners van het land zullen huilen.
[3] Zij horen het kletteren van de hoeven van zijn sterke paarden, het dreunen van zijn wagens en het rommelen van zijn wielen. De vaders kijken niet om naar hun kinderen, want hun handen hangen slap.
[4] Want de dag komt waarop alle Filistijnen verwoest worden. Tyrus en Sidon (visvangst) wordt elke helper afgesneden die nog over is. Want YHWH zal de Filistijnen verwoesten, de rest van het eiland Kafthor.
[5] Gaza is kaalgeschoren. Askelon is uitgeroeid, met de rest van hun vlakte. Hoe lang zul je jezelf nog insnijdingen maken?
[6] Ach, zwaard van YHWH, hoe lang zul je nog niet stil zijn? Ga terug in je schede, rust en houd je stil.
[7] Maar hoe zou het stil kunnen zijn? YHWH heeft het zwaard zelf bevel gegeven. Tegen Askelon en tegen de kust aan de zee heeft Hij het besteld.

Jeremia 48

[1] Over Moab (uit de vader) zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël (die met God strijdt), dit: Wee over Nebo, want zij is verwoest. Kirjathaim staat beschaamd en is ingenomen. De hoge burcht is beschaamd en verschrikt.

[2] Er is geen roem van Moab meer in Hesbon. Zij bedachten kwaad tegen haar en zeiden: kom, laten wij haar uitroeien, zodat zij geen volk meer is. Ook jij, Madmen, wordt neergehouwen. Het zwaard zal je achtervolgen.

[3] Uit Horonaim klinkt een stem van geschreeuw: verwoesting en een grote ramp!

[4] Moab is gebroken. Haar kleine kinderen laten hun gehuil horen.

[5] Op de helling naar Luhith klinkt het ene gehuil na het andere. Op de weg omlaag naar Horonaim hoorden de vijanden een jammerklacht om de ramp.

[6] Vlucht, red je leven! Word als een kale struik in de woestijn.

[7] Jij vertrouwde op je werken en op je schatten. Daarom word ook jij ingenomen. Kamos gaat in ballingschap, met zijn priesters en zijn vorsten samen.

[8] De verwoester komt over elke stad; geen stad zal ontkomen. Het dal gaat te gronde en de vlakte wordt verwoest, want YHWH heeft het gezegd.

[9] Geef Moab vleugels, want zij zal al vliegend wegtrekken. Haar steden worden een woestenij, zonder één bewoner.

[10] Vervloekt is wie het werk van YHWH bedrieglijk doet. Ja, vervloekt is wie zijn zwaard van bloed terughoudt.

[11] Moab leefde van jongs af aan onbezorgd. Hij lag stil op zijn droesem en werd niet van vat in vat gegoten. Hij ging niet in ballingschap. Daarom bleef zijn smaak in hem en veranderde zijn geur niet.

[12] Daarom, kijk, de dagen komen, zegt YHWH, dat ik hem tappers zal sturen. Zij zullen hem uitgieten, zijn vaten leegmaken en hun kruiken stukslaan.

[13] Dan zal Moab beschaamd staan om Kamos, zoals het huis van Israël beschaamd stond om Beth-El, waarop het vertrouwde.

[14] Hoe kunnen jullie zeggen: wij zijn helden en dappere strijders?

15 Moab is verwoest en zijn steden zijn ingenomen. De besten van zijn jonge mannen zijn afgevoerd om geslacht te worden. Zo spreekt de Koning, wiens naam YHWH van de legermachten is.

16 De ondergang van Moab is nabij. Zijn onheil komt heel snel.

17 Beklaag hem, jullie allemaal die om hem heen wonen en allen die zijn naam kennen. Zeg: hoe is de sterke staf gebroken, de prachtige stok!

18 Kom omlaag uit je heerlijkheid en ga in de dorst zitten, bewoonster, dochter van Dibon. Want de verwoester van Moab is tegen je opgetrokken en heeft je vestingen vernield.

19 Ga aan de weg staan en kijk uit, bewoonster van Aroër. Vraag aan de vluchtende man en aan de ontkomen vrouw: wat is er gebeurd?

20 Moab staat beschaamd, want hij is verslagen. Huil en schreeuw! Vertel bij de Arnon dat Moab verwoest is.

21 Het oordeel is gekomen over het vlakke land: over Holon, over Jahza en over Mefaath,

22 en over Dibon, over Nebo en over Beth-Diblathaim,

23 en over Kirjathaim, over Beth-Gamul en over Beth-Meon,

24 en over Kerioth en over Bozra. Ja, over alle steden van het land van Moab, ver weg en dichtbij.

25 De hoorn van Moab is afgehakt en zijn arm is gebroken, zegt YHWH.

26 Maak hem dronken, want hij maakte zich groot tegen YHWH. Moab zal in zijn eigen braaksel rollen en zelf een mikpunt van spot worden.

27 Was Israël voor jou geen mikpunt van spot? Werd hij soms tussen dieven aangetroffen? Waarom schudde je dan je hoofd, telkens als je over hem sprak?

28 Verlaat de steden en ga in de rotsen wonen, inwoners van Moab. Word als een duif die nestelt aan de rand van een kloof.

29 Wij hebben gehoord hoe hoogmoedig Moab is, en hij is heel hoogmoedig. Wij hoorden van zijn trots, zijn hoogmoed, zijn overmoed en zijn verwaande hart.

30 Ik ken zijn overmoed, zegt YHWH, maar die stelt niets voor. Zijn grootspraak brengt niets tot stand.

31 Daarom zal ik om Moab huilen. Om heel Moab zal ik schreeuwen. Om de mensen van Kir-Heres wordt gezucht.
32 Meer dan om Jaëzer zal ik om jou wenen, wijnstok van Sibma. Je ranken reikten tot over de zee, tot aan de zee van Jaëzer. Maar de verwoester viel op je zomervruchten en op je wijnoogst.
33 De blijdschap en de vreugde zijn weggenomen uit de boomgaard, uit het land van Moab. Ik heb de wijn uit de perskuipen laten ophouden. Niemand zal nog druiven treden met vreugdegeroep. Er klinkt geroep, maar het is geen vreugdegeroep.
34 Zij schreeuwden vanuit Hesbon tot aan Eleale en tot aan Jahaz. Van Zoar tot Horonaim en Eglath-Selisia verhieven zij hun stem. Ook het water van Nimrim zal opdrogen.
35 Ik zal in Moab een einde maken, zegt YHWH, aan wie op de offerhoogte offert en zijn goden wierook brengt.
36 Daarom klaagt mijn hart om Moab als een fluit. Mijn hart klaagt als een fluit om de mensen van Kir-Heres. Alles wat hij gespaard had, is verloren.
37 Want elk hoofd is kaalgeschoren en elke baard is afgeknipt. Op alle handen zijn insnijdingen en om de heupen een rouwkleed.
38 Op alle daken van Moab en op al haar pleinen is rouw. Want ik heb Moab gebroken als een pot waar niemand iets aan heeft, zegt YHWH.
39 Hoe is hij verslagen! Zij huilen. Hoe heeft Moab zich beschaamd afgewend! Zo wordt Moab een spot en een schrikbeeld voor iedereen om hem heen.
40 Want dit zegt YHWH: kijk, hij zal snel aanvliegen als een arend en zijn vleugels over Moab uitspreiden.
41 De steden zijn veroverd en de vestingen zijn ingenomen. Op die dag zal het hart van de helden van Moab zijn als het hart van een vrouw in barensnood.
42 Moab wordt vernietigd, zodat het geen volk meer is. Want hij heeft zich groot gemaakt tegen YHWH.
43 Angst, een kuil en een strik wachten jou, bewoner van Moab, zegt YHWH.
44 Wie voor de angst vlucht, valt in de kuil. Wie uit de kuil klimt, raakt in de strik gevangen. Want ik breng over haar, over Moab, het jaar van hun

bezoeking, zegt YHWH.

45 Wie voor de macht van de vijand vluchtten, bleven uitgeput staan in de schaduw van Hesbon. Maar er ging een vuur uit van Hesbon en een vlam uit het midden van Sihon. Het verteerde de slapen van Moab en de schedels van de schreeuwers.

46 Wee jou, Moab! Het volk van Kamos is verloren. Want je zonen zijn weggevoerd in gevangenschap en je dochters ook.

47 Maar aan het einde van de dagen zal ik het lot van Moab keren, zegt YHWH. Tot zover het oordeel over Moab.

Jeremia 49

1 Over de Ammonieten zegt YHWH dit: Heeft Israël (die met God strijdt) dan geen kinderen? Heeft hij geen erfgenaam? Waarom heeft Malcham (hun koning) dan het gebied van Gad (geluk) geërfd? Waarom woont zijn volk in de steden daar?

2 Daarom, kijk, de dagen komen, zegt YHWH, dat ik tegen Rabba van de Ammonieten een strijdkreet laat horen. Het wordt een puinhoop en de dorpen eromheen worden in brand gestoken. Dan zal Israël erven van wie hem geërfd hadden, zegt YHWH.

3 Huil, Hesbon, want Ai is verwoest. Schreeuw, dochters van Rabba! Doe rouwkleren aan, rouw en loop rond tussen de muren. Want Malcham gaat in ballingschap, met zijn priesters en zijn vorsten samen.

4 Waarom roem je op je dalen? Je dal loopt leeg, afvallige dochter. Jij vertrouwt op je schatten en zegt: wie zou tegen mij optrekken?

5 Kijk, ik breng angst over je, zegt de Heere YHWH van de legermachten. Die angst komt van allen om je heen. Jullie worden verdreven, ieder voor zich, en niemand brengt de zwervers bijeen.

6 Maar daarna zal ik het lot van de Ammonieten keren, zegt YHWH.

7 Over Edom zegt YHWH van de legermachten dit: Is er dan geen wijsheid meer in Theman? Hebben de verstandigen geen raad meer? Is hun wijsheid vergaan?

[8] Vlucht, keer om en verstop je diep, inwoners van Dedan. Want ik breng de ondergang van Ezau (behaard) over hem, de tijd dat ik hem bezoek.

[9] Als er druivenplukkers bij je gekomen waren, zouden zij toch een nalezing hebben overgelaten? Als er in de nacht dieven waren gekomen, zouden zij toch niet meer stelen dan genoeg is?

[10] Maar ik heb Ezau helemaal ontbloot en zijn schuilplaatsen blootgelegd, zodat hij zich niet kan verbergen. Zijn nageslacht is verwoest, ook zijn familie en zijn buren, en hij is er niet meer.

[11] Laat je wezen achter; ik zal hen in leven houden. En laat je weduwen op mij vertrouwen.

[12] Want dit zegt YHWH: kijk, wie niet verdiend hadden de beker te drinken, moeten hem toch helemaal drinken. Zou jij dan vrijuit gaan? Nee, je gaat niet vrijuit; je zult de beker helemaal leegdrinken.

[13] Want ik heb bij mijzelf gezworen, zegt YHWH, dat Bozra een schrikbeeld zal worden, een smaad, een puinhoop en een vloek. Al haar steden zullen voor altijd woestenijen worden.

[14] Ik heb een bericht gehoord van YHWH. Er is een gezant naar de volken gestuurd om te zeggen: verzamel je en trek tegen haar op, sta op voor de strijd!

[15] Want kijk, ik heb je klein gemaakt onder de volken, veracht onder de mensen.

[16] De schrik die je verspreidde heeft je bedrogen, en ook de trots van je hart. Jij woont in de kloven van de rotsen en houdt je vast op de top van de heuvel. Al zou je je nest zo hoog bouwen als een arend, ik haal je daar omlaag, zegt YHWH.

[17] Zo wordt Edom een schrikbeeld. Iedereen die langsloopt zal huiveren en sissen om al haar wonden.

[18] Het zal zijn als bij de omkering van Sodom en Gomorra en hun buursteden, zegt YHWH. Niemand zal daar wonen; geen mens zal er verblijven.

[19] Kijk, als een leeuw uit het struikgewas van de Jordaan komt hij op tegen de sterke weide. Ik zal Edom in een ogenblik daaruit wegjagen. En wie ik uitkies, stel ik erover aan. Want wie is aan mij gelijk? Wie zou mij dagvaarden? Welke herder houdt voor mij stand?

[20] Hoor daarom het besluit van YHWH over Edom en Zijn plannen met de bewoners van Theman. Zeker, de kleinsten van de kudde zullen hen wegslepen. Zeker, hun weide zal met hen vergaan.
[21] De aarde beeft van het geluid van hun val. Het geschreeuw is te horen tot bij de Schelfzee.
[22] Kijk, hij komt op en vliegt snel als een arend en spreidt zijn vleugels over Bozra uit. Op die dag zal het hart van de helden van Edom zijn als het hart van een vrouw in barensnood.
[23] Over Damaskus. Hamath en Arpad staan beschaamd, want zij hoorden een slecht bericht en smolten weg. Aan de zee is onrust; niemand kan er rusten.
[24] Damaskus is slap geworden en heeft zich omgedraaid om te vluchten. Angst greep haar aan. Benauwdheid en pijn als van een barende vrouw hebben haar gepakt.
[25] Hoe is de beroemde stad niet verlaten, de stad van mijn vreugde!
[26] Daarom zullen haar jonge mannen op haar pleinen vallen. Al haar soldaten worden op die dag neergehouwen, zegt YHWH van de legermachten.
[27] Ik zal een vuur aansteken in de muur van Damaskus. Het zal de paleizen van Benhadad (zoon van Hadad) verteren.
[28] Over Kedar (donker) en over de koninkrijken van Hazor. Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, versloeg ze. YHWH zegt dit: Sta op, trek op tegen Kedar en verwoest de mensen van het oosten.
[29] Zij zullen hun tenten en hun kudden wegnemen, hun tentkleden en al hun spullen. Ook hun kamelen nemen zij mee. Zij zullen tegen hen roepen: overal is schrik!
[30] Vlucht, ga snel weg, verstop je diep, inwoners van Hazor, zegt YHWH. Want Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft een plan tegen jullie gemaakt en iets tegen jullie bedacht.
[31] Sta op, trek op tegen een volk dat rustig en veilig woont, zegt YHWH. Het heeft geen deuren en geen grendels en woont op zichzelf.
[32] Hun kamelen zullen buit worden en hun grote kudden roof. Ik zal hen naar alle windstreken verstrooien, allen die hun haar aan de slapen afscheren. Van

alle kanten breng ik onheil over hen, zegt YHWH.
33 Hazor wordt een verblijf voor jakhalzen, een woestenij voor altijd. Niemand zal daar wonen; geen mens zal er verblijven.
34 Het woord van YHWH dat tot de profeet Jeremia (YHWH verheft) kwam over Elam (hoogland), aan het begin van de regering van Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda (lofprijs).
35 Dit zegt YHWH van de legermachten: Kijk, ik breek de boog van Elam, hun voornaamste kracht.
36 Ik breng de vier winden over Elam, uit de vier hoeken van de hemel. Ik verstrooi hen naar al die winden. Er zal geen volk zijn waar de verdrevenen van Elam niet komen.
37 Ik zal Elam laten beven voor hun vijanden en voor wie hun leven zoeken. Ik breng onheil over hen, de gloed van mijn toorn, zegt YHWH. Ik stuur het zwaard achter hen aan tot ik hen vernietigd heb.
38 Ik zal mijn troon in Elam zetten en de koning en de vorsten daar verdelgen, zegt YHWH.
39 Maar aan het einde van de dagen zal ik het lot van Elam keren, zegt YHWH.

Jeremia 50

1 Het woord dat YHWH sprak over Babel, over het land van de Chaldeeën, door de profeet Jeremia (YHWH verheft).
2 Vertel het onder de volken en laat het horen. Hijs een vlag, laat het horen en houd het niet geheim. Zeg: Babel is ingenomen. Bel staat beschaamd, Merodach (Marduk heeft een zoon gegeven) is verpletterd. Haar godenbeelden staan beschaamd en haar afgoden zijn verpletterd.
3 Want uit het noorden komt een volk tegen haar op. Dat zal haar land tot een woestenij maken, zonder één bewoner. Mens en dier zijn weggevlucht en weggetrokken.
4 In die dagen en in die tijd, zegt YHWH, zullen de Israëlieten komen, zij en de Judeeërs samen. Zij zullen al huilend hun weg gaan en YHWH, hun God, zoeken.

[5] Zij zullen naar Sion vragen en die kant op kijken. Zij zullen komen en zich bij YHWH voegen in een eeuwig verbond dat niet vergeten wordt.

[6] Mijn volk was een kudde verdwaalde schapen. Hun herders brachten hen op een dwaalspoor en voerden hen de bergen in. Zij gingen van berg naar heuvel en vergaten hun rustplaats.

[7] Allen die hen vonden, aten hen op. Hun tegenstanders zeiden: wij zijn niet schuldig. Want zij hebben gezondigd tegen YHWH, de weide van gerechtigheid. Zij zondigden tegen YHWH, de hoop van hun vaderen.

[8] Vlucht weg uit Babel en ga weg uit het land van de Chaldeeën. Wees als de bokken die voor de kudde uit lopen.

[9] Want kijk, ik wek een menigte van grote volken op uit het land van het noorden. Ik breng hen tegen Babel. Zij zullen zich tegen haar opstellen en vandaar wordt zij ingenomen. Hun pijlen zijn als die van een geoefend soldaat; geen keert leeg terug.

[10] Chaldea zal buit worden. Allen die haar plunderen, zullen genoeg krijgen, zegt YHWH.

[11] Jullie zijn blij en juichen, plunderaars van mijn erfdeel. Jullie springen rond als een kalf in het gras en hinniken als hengsten.

[12] Daarom staat jullie moeder diep beschaamd. Wie jullie baarde, is rood van schaamte. Kijk, zij is de minste van de volken geworden, een woestijn, een dor en verlaten land.

[13] Door de toorn van YHWH zal zij onbewoond blijven. Zij wordt helemaal een woestenij. Iedereen die langs Babel loopt, zal huiveren en sissen om al haar wonden.

[14] Stel je rondom Babel op, jullie allemaal die de boog spannen. Schiet op haar en spaar de pijlen niet, want zij heeft tegen YHWH gezondigd.

[15] Juich over haar aan alle kanten; zij heeft zich overgegeven. Haar torens zijn gevallen en haar muren zijn afgebroken. Want dit is de wraak van YHWH. Wreek je op haar en doe met haar zoals zij gedaan heeft.

[16] Roei uit Babel de zaaier uit en wie in de oogsttijd de oogst binnenhaalt. Laat iedereen voor het moordende zwaard terugkeren naar zijn eigen volk. Laat ieder vluchten naar zijn eigen land.

17 Israël (die met God strijdt) is een opgejaagd lam dat door leeuwen verdreven is. Eerst at de koning van Assur hem op. En als laatste heeft Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, zijn botten gebroken.
18 Daarom zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël, dit: Kijk, ik zal de koning van Babel en zijn land bezoeken. Dat doe ik zoals ik de koning van Assur bezocht heb.
19 Ik zal Israël terugbrengen naar zijn eigen weide. Hij zal grazen op de Karmel en in Basan. In het bergland van Efraïm (vruchtbaar) en in Gilead zal hij genoeg te eten hebben.
20 In die dagen en in die tijd, zegt YHWH, zal men de schuld van Israël zoeken, maar die is er niet. Men zal de zonden van Juda (lofprijs) zoeken, maar ze worden niet gevonden. Want ik vergeef het wie ik laat overblijven.
21 Trek op tegen het land Merathaim en tegen de bewoners van Pekod. Verwoest en vernietig alles achter hen, zegt YHWH. Doe alles wat ik je bevolen heb.
22 Er klinkt strijdgeschreeuw in het land, en een grote ramp.
23 Hoe is de hamer van de hele aarde stukgeslagen en gebroken! Hoe is Babel een schrikbeeld geworden onder de volken!
24 Ik heb een val voor je gezet en je bent gevangen, Babel, zonder dat je het wist. Je bent gevonden en gegrepen, omdat je de strijd met YHWH aanging.
25 YHWH heeft Zijn wapenkamer geopend en de wapens van Zijn toorn tevoorschijn gehaald. Want dit is een werk van de Heere YHWH van de legermachten, in het land van de Chaldeeën.
26 Kom van heinde en ver op haar af. Open haar schuren, gooi haar op een hoop als korenschoven en vernietig haar. Laat er niets van over.
27 Dood al haar stieren met het zwaard; laat ze naar de slacht gaan. Wee over hen, want hun dag is gekomen, de tijd dat zij bezocht worden.
28 Hoor de stem van wie uit het land Babel gevlucht en ontkomen zijn. Zij vertellen in Sion van de wraak van YHWH, onze God, de wraak voor Zijn tempel.

[29] Roep de schutters op tegen Babel, allen die de boog spannen. Sla het beleg om haar heen en laat niemand ontkomen. Vergeld haar naar haar werk en doe met haar alles wat zij gedaan heeft. Want zij was hoogmoedig tegen YHWH, tegen de Heilige van Israël.
[30] Daarom zullen haar jonge mannen op haar pleinen vallen. Al haar soldaten worden op die dag uitgeroeid, zegt YHWH.
[31] Kijk, ik keer mij tegen jou, trotse stad, zegt de Heere YHWH van de legermachten. Want jouw dag is gekomen, de tijd dat ik je bezoek.
[32] Dan zal de trotse struikelen en vallen, en niemand helpt hem overeind. Ik zal een vuur aansteken in zijn steden en dat zal alles om hem heen verteren.
[33] Dit zegt YHWH van de legermachten: De Israëlieten en de Judeeërs worden samen onderdrukt. Allen die hen gevangen namen, houden hen vast en weigeren hen los te laten.
[34] Maar hun Verlosser is sterk. Zijn naam is YHWH van de legermachten. Hij zal hun zaak zeker bepleiten. Zo brengt Hij rust in het land, maar onrust over de bewoners van Babel.
[35] Het zwaard komt over de Chaldeeën, zegt YHWH, en over de bewoners van Babel, over haar vorsten en over haar wijzen.
[36] Het zwaard komt over de leugenprofeten, zodat zij dwaas worden. Het zwaard komt over haar helden, zodat zij bezwijken.
[37] Het zwaard komt over zijn paarden en zijn wagens en over al het vreemde volk in haar midden, zodat zij krachteloos worden. Het zwaard komt over haar schatten, zodat die geplunderd worden.
[38] Droogte komt over haar water, zodat het opdroogt. Want het is een land van gesneden beelden, en zij zijn dol op hun afschuwelijke goden.
[39] Daarom zullen de wilde dieren van de woestijn er wonen, met de hyena's. Ook struisvogels zullen er wonen. Nooit meer zal er iemand verblijven; van geslacht op geslacht blijft zij onbewoond.
[40] Zoals God Sodom en Gomorra en hun buursteden omkeerde, zegt YHWH, zo zal daar niemand wonen en geen mens er verblijven.

41 Kijk, daar komt een volk uit het noorden. Een grote natie en machtige koningen worden opgewekt van de einden van de aarde.
42 Zij dragen boog en speer. Zij zijn wreed en kennen geen medelijden. Hun stem bruist als de zee en zij rijden op paarden. Zij staan opgesteld als één man voor de strijd, tegen jou, dochter van Babel.
43 De koning van Babel hoorde het bericht over hen en zijn handen werden slap. Angst greep hem aan, pijn als van een barende vrouw.
44 Kijk, als een leeuw uit het struikgewas van de Jordaan komt hij op tegen de sterke weide. Ik zal hen in een ogenblik daaruit wegjagen. En wie ik uitkies, stel ik erover aan. Want wie is aan mij gelijk? Wie zou mij dagvaarden? Welke herder houdt voor mij stand?
45 Hoor daarom het besluit van YHWH over Babel en Zijn plannen met het land van de Chaldeeën. Zeker, de kleinsten van de kudde zullen hen wegslepen. Zeker, hun weide zal met hen vergaan.
46 De aarde beeft van het geluid van de val van Babel. Het geschreeuw is te horen onder de volken.

Jeremia 51

1 Dit zegt YHWH: Kijk, ik wek een verwoestende wind op tegen Babel en tegen wie wonen in het hart van wie tegen mij opstaan.
2 Ik stuur wanners naar Babel; zij zullen haar wannen en haar land leegmaken. Op de dag van het onheil komen zij van alle kanten op haar af.
3 Laat de schutter zijn boog spannen tegen wie spant en tegen wie pronkt in zijn pantser. Spaar haar jonge mannen niet en vernietig heel haar leger.
4 Laat de gedoden liggen in het land van de Chaldeeën en de doorstokenen op haar pleinen.
5 Want Israël (die met God strijdt) en Juda (lofprijs) zijn niet als weduwen achtergelaten door hun God, YHWH van de legermachten. Dat is zo, ook al is hun land vol schuld tegenover de Heilige van Israël.
6 Vlucht uit Babel en laat ieder zijn leven redden. Kom niet om door haar schuld. Want dit is de tijd van de wraak van YHWH; Hij vergeldt haar wat zij

verdient.

[7] Babel was een gouden beker in de hand van YHWH, die de hele aarde dronken maakte. De volken dronken van haar wijn en daarom werden zij waanzinnig.

[8] Plotseling is Babel gevallen en gebroken. Huil over haar. Haal balsem voor haar pijn; misschien geneest zij.

[9] Wij hebben Babel willen genezen, maar zij is niet genezen. Laat haar dan los en laten wij ieder naar zijn eigen land gaan. Want haar oordeel reikt tot de hemel en stijgt tot de wolken.

[10] YHWH heeft ons recht aan het licht gebracht. Kom, laten wij in Sion vertellen wat YHWH, onze God, gedaan heeft.

[11] Slijp de pijlen en pak de schilden. YHWH heeft de geest van de koningen van Medië opgewekt. Zijn plan is tegen Babel, om haar te verwoesten. Want dit is de wraak van YHWH, de wraak voor Zijn tempel.

[12] Hijs de vlag op de muren van Babel. Versterk de wacht, zet wachters neer en leg hinderlagen. Want wat YHWH zich voorgenomen heeft, doet Hij ook. Hij doet wat Hij over de bewoners van Babel gezegd heeft.

[13] Jij die aan veel water woont en rijk bent aan schatten: je einde is gekomen, de maat van je hebzucht is vol.

[14] YHWH van de legermachten heeft bij zichzelf gezworen: ik heb je gevuld met mensen als een zwerm sprinkhanen. Toch zal men over jou juichen.

[15] Hij maakte de aarde door Zijn kracht. Hij richtte de wereld op door Zijn wijsheid en spande de hemel uit door Zijn inzicht.

[16] Als Hij Zijn stem laat klinken, bruist het water in de hemel. Hij laat de wolken opstijgen van de einden van de aarde. Hij maakt bliksem bij de regen en haalt de wind uit Zijn voorraadkamers.

[17] Ieder mens staat dom en zonder kennis. Elke goudsmid staat beschaamd om zijn beeld. Want zijn gegoten beeld is bedrog; er zit geen adem in.

[18] Ze zijn niets, belachelijk werk. Als de tijd komt dat zij bezocht worden, vergaan zij.

[19] Het deel van Jakob (hij houdt de hiel vast) is niet zoals zij. Want Hij is de Maker van alles, en Israël is de stam van Zijn erfdeel. Zijn naam is YHWH van de legermachten.
[20] Jij bent mijn hamer, mijn wapen voor de oorlog. Met jou sla ik volken stuk en met jou vernietig ik koninkrijken.
[21] Met jou sla ik het paard en zijn ruiter stuk. Met jou sla ik de wagen en zijn menner stuk.
[22] Met jou sla ik man en vrouw stuk, oud en jong, jongen en meisje.
[23] Met jou sla ik de herder en zijn kudde stuk, de boer en zijn span ossen, landvoogden en bestuurders.
[24] Maar ik zal Babel en alle bewoners van Chaldea vergelden wat zij Sion hebben aangedaan, voor jullie eigen ogen, zegt YHWH.
[25] Kijk, ik keer mij tegen jou, verwoestende berg, zegt YHWH, jij die de hele aarde verwoest. Ik strek mijn hand tegen je uit en rol je van de rotsen af. Ik maak je tot een uitgebrande berg.
[26] Uit jou zal men geen hoeksteen nemen en geen steen voor een fundament. Want je zult voor altijd een woestenij zijn, zegt YHWH.
[27] Hijs de vlag in het land en blaas de ramshoorn onder de volken. Roep de volken tegen haar op. Roep de koninkrijken van Ararat, Minni en Askenaz tegen haar bijeen. Stel een aanvoerder tegen haar aan en laat de paarden aanrukken als een zwerm sprinkhanen.
[28] Roep de volken tegen haar op, de koningen van Medië, hun landvoogden en al hun bestuurders, ja heel het gebied van hun heerschappij.
[29] Dan beeft het land en krimpt het ineen. Want elk plan van YHWH tegen Babel staat vast: haar land wordt een woestenij, zonder één bewoner.
[30] De helden van Babel zijn opgehouden met vechten. Zij zitten in de vestingen en hun kracht is op; zij zijn krachteloos geworden. Haar huizen zijn in brand gestoken en haar grendels zijn gebroken.
[31] De ene bode rent de andere tegemoet en de ene boodschapper de andere. Zij melden de koning van Babel dat zijn stad van alle kanten ingenomen is.

[32] Ook melden zij dat de doorwaadbare plaatsen bezet zijn, dat de rietvelden verbrand zijn en dat de soldaten radeloos zijn.

[33] Want dit zegt YHWH van de legermachten, de God van Israël: De dochter van Babel is als een dorsvloer. Het is tijd om haar te dorsen. Nog even, dan komt de oogsttijd voor haar.

[34] Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, heeft mij opgegeten en verpletterd. Hij zette mij weg als een lege kruik. Hij verslond mij als een monster en vulde zijn buik met mijn lekkernijen. Daarna spoelde hij mij weg.

[35] Laat het geweld dat mij is aangedaan op Babel neerkomen, zegt de bewoonster van Sion. Laat mijn bloed neerkomen op de bewoners van Chaldea, zegt Jeruzalem.

[36] Daarom zegt YHWH dit: Kijk, ik neem het voor je op en ik wreek je. Ik zal haar zee droogleggen en haar bron laten opdrogen.

[37] Babel wordt een puinhoop, een verblijf voor jakhalzen, een schrikbeeld en een mikpunt van spot, zonder één bewoner.

[38] Zij brullen samen als jonge leeuwen; zij grommen als leeuwenwelpen.

[39] Als zij verhit zijn, zet ik hun een drank voor en maak hen dronken, zodat zij uitgelaten worden. Maar zij zullen een eeuwige slaap slapen en niet wakker worden, zegt YHWH.

[40] Ik voer hen weg om geslacht te worden als lammeren, als rammen met bokken.

[41] Hoe is Sesach veroverd, de roem van de hele aarde ingenomen! Hoe is Babel een schrikbeeld geworden onder de volken!

[42] Een zee is over Babel gestegen; door de massa golven is zij bedekt.

[43] Haar steden zijn een woestenij geworden, een dor en verlaten land, waar niemand woont en geen mens doorheen trekt.

[44] Ik zal Bel in Babel bezoeken. Ik haal uit zijn muil wat hij verslonden heeft. De volken zullen niet meer naar hem toestromen. Ook de muur van Babel is gevallen.

[45] Ga weg uit haar midden, mijn volk. Laat ieder zijn leven redden voor de gloed van de toorn van YHWH.

[46] Laat jullie hart niet week worden en wees niet bang voor het gerucht dat in het land gehoord wordt. Het ene jaar komt er een gerucht en het volgende jaar weer een. Er zal geweld in het land zijn, heerser tegen heerser.

[47] Daarom, kijk, de dagen komen dat ik de gesneden beelden van Babel bezoek. Heel haar land zal beschaamd staan en al haar gedoden zullen in haar midden liggen.

[48] De hemel en de aarde en alles wat daarin is, zullen juichen over Babel. Want uit het noorden komen de verwoesters op haar af, zegt YHWH.

[49] Zoals Babel de gedoden van Israël deed vallen, zo vallen in Babel de gedoden van heel de aarde.

[50] Jullie die aan het zwaard ontkomen zijn, ga weg en blijf niet staan. Denk van ver aan YHWH en laat Jeruzalem in jullie hart opkomen.

[51] Jullie zeggen misschien: wij staan beschaamd, want wij hoorden hoe wij bespot werden. Schaamte bedekte ons gezicht, want vreemden kwamen in de heilige delen van het huis van YHWH.

[52] Daarom, kijk, de dagen komen, zegt YHWH, dat ik haar gesneden beelden bezoek. In heel haar land zullen de gewonden kreunen.

[53] Al klom Babel op naar de hemel en al maakte zij haar hoge burcht sterk, toch stuur ik verwoesters op haar af, zegt YHWH.

[54] Er klinkt geschreeuw uit Babel, het geluid van een grote ramp uit het land van de Chaldeeën.

[55] Want YHWH verwoest Babel en maakt een einde aan haar luide stem. Hun golven bruisen als grote wateren; hun stemmen klinken luid op.

[56] Want de verwoester komt over haar, over Babel. Haar helden worden gevangen en hun bogen worden gebroken. Want YHWH is een God van vergelding; Hij betaalt hun zeker terug.

[57] Ik zal haar vorsten en haar wijzen dronken maken, haar landvoogden, haar bestuurders en haar helden. Zij zullen een eeuwige slaap slapen en niet wakker worden, zegt de Koning, wiens naam YHWH van de legermachten is.

[58] Dit zegt YHWH van de legermachten: De brede muur van Babel wordt tot de grond toe afgebroken. Haar hoge poorten worden in brand gestoken. Zo hebben de volken zich voor niets afgemat en de naties zich moe gewerkt voor het vuur.

[59] Dit is het woord dat de profeet Jeremia (YHWH verheft) opdroeg aan Seraja (YHWH heerst), de zoon van Nerija (YHWH is mijn licht), de zoon van Machseja (YHWH is een toevlucht). Seraja ging met Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de koning van Juda, naar Babel, in het vierde jaar van zijn regering. Seraja was hofmaarschalk.

[60] Jeremia schreef al het onheil dat over Babel zou komen in een boek. Het waren al deze woorden die tegen Babel geschreven zijn.

[61] Jeremia zei tegen Seraja: Als je in Babel komt, zorg dan dat je al deze woorden hardop leest.

[62] Dan moet je zeggen: YHWH, U hebt over deze plaats gesproken dat U haar zult uitroeien. Er zal geen bewoner overblijven, geen mens en geen dier; zij zal voor altijd een woestenij zijn.

[63] En als je klaar bent met het lezen van dit boek, bind er dan een steen aan en gooi het midden in de Frath.

[64] Zeg dan: Zo zal Babel zinken en niet meer opkomen, door het onheil dat ik over haar breng. Zij zullen zich moe werken. Tot zover de woorden van Jeremia.

Jeremia 52

[1] Zedekia (YHWH is gerechtigheid) was eenentwintig jaar oud toen hij koning werd. Hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. Zijn moeder heette Hamutal (mijn schoonvader is de dauw); zij was een dochter van Jeremia (YHWH verheft) uit Libna.

[2] Hij deed wat kwaad was in de ogen van YHWH, net zoals Jojakim (YHWH richt op) gedaan had.

[3] Want door de toorn van YHWH tegen Jeruzalem en Juda (lofprijs) gebeurde dit, tot Hij hen van Zijn gezicht wegwierp. En Zedekia kwam in opstand tegen de koning van Babel.

[4] Het was het negende jaar van zijn regering, de tiende maand, de tiende dag van de maand. Toen kwam Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, naar Jeruzalem met heel zijn leger. Zij sloegen hun kamp op tegen de stad en bouwden er belegeringswallen omheen.

[5] Zo lag de stad onder beleg tot het elfde jaar van koning Zedekia.

[6] In de vierde maand, op de negende dag van de maand, werd de honger in de stad heel groot. Het volk van het land had geen brood meer.

[7] Toen werd er een bres in de stadsmuur geslagen. Alle soldaten vluchtten en trokken 's nachts de stad uit, door de poort tussen de twee muren bij de koninklijke tuin. De Chaldeeën lagen rondom de stad. Zij namen de weg naar de Jordaanvlakte.

[8] Maar het leger van de Chaldeeën achtervolgde de koning. Zij haalden Zedekia in op de vlakte van Jericho, en heel zijn leger werd van hem weggejaagd.

[9] Zij grepen de koning en brachten hem naar de koning van Babel in Ribla, in het land Hamath. Daar sprak hij het vonnis over hem uit.

[10] De koning van Babel doodde de zonen van Zedekia voor zijn ogen. Ook doodde hij in Ribla alle vorsten van Juda.

[11] Hij maakte Zedekia blind en boeide hem met twee bronzen ketenen. De koning van Babel bracht hem naar Babel en zette hem in de gevangenis tot de dag van zijn dood.

[12] Daarna, in de vijfde maand, op de tiende dag van de maand, kwam Nebuzaradan (Nebo heeft nageslacht gegeven) naar Jeruzalem. Dit was het negentiende jaar van koning Nebukadrezar, de koning van Babel. Nebuzaradan was de bevelhebber van de lijfwacht en stond in dienst van de koning van Babel.

[13] Hij verbrandde het huis van YHWH en het paleis van de koning. Ook alle huizen van Jeruzalem en alle huizen van de aanzienlijken verbrandde hij met vuur.

[14] Heel het leger van de Chaldeeën dat bij de bevelhebber van de lijfwacht was, brak alle muren van Jeruzalem af.

[15] Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, voerde de armsten van het volk weg. Ook voerde hij de rest van het volk weg dat in de stad was overgebleven. Daarbij waren de overlopers die naar de koning van Babel waren

gegaan, en de rest van de menigte.
16 Maar van de armsten van het land liet Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, een deel achter als wijnboeren en akkerbouwers.
17 Verder braken de Chaldeeën de bronzen zuilen af die in het huis van YHWH stonden, en ook de onderstellen en de bronzen zee daar. Al het brons daarvan brachten zij naar Babel.
18 Ook namen zij de potten, de scheppen, de messen, de sprengschalen, de schalen voor wierook en alle bronzen voorwerpen mee waarmee de dienst gedaan werd.
19 De bevelhebber van de lijfwacht nam ook de schalen mee, de vuurpannen, de sprengschalen, de potten, de kandelaars, de schalen voor wierook en de kannen. Alles wat van zuiver goud en van zuiver zilver was, nam hij mee.
20 Dan waren er nog de twee zuilen, de ene zee en de twaalf bronzen runderen onder de onderstellen. Koning Salomo (vrede) had die voor het huis van YHWH laten maken. Het brons van al deze voorwerpen was niet te wegen.
21 Wat de zuilen betreft: de ene zuil was ongeveer acht meter hoog. Een meetlint van ongeveer vijfenhalve meter ging eromheen. De wand was vier vingers dik en de zuil was hol.
22 Het kapiteel erop was van brons. Het ene kapiteel was ongeveer twee meter twintig hoog. Er zat vlechtwerk omheen en er waren granaatappels op aangebracht, alles van brons. De andere zuil was er net zo een, ook met granaatappels.
23 Aan de zijkanten hingen zesennegentig granaatappels. In totaal waren het er honderd, rondom op het vlechtwerk.
24 De bevelhebber van de lijfwacht nam ook Seraja (YHWH heerst) mee, de hoofdpriester, en Zefanja (YHWH heeft verborgen), de tweede priester, en de drie deurwachters.
25 Uit de stad nam hij een hoveling mee die het bevel had over de soldaten. Ook nam hij zeven mannen mee uit de naaste kring van de koning, die in de stad werden aangetroffen. Verder nam hij de schrijver van de legeraanvoerder mee, die het volk van het land voor de oorlog inschreef. En hij nam zestig mannen mee die in de stad gevonden werden.

[26] Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, nam hen mee en bracht hen naar de koning van Babel in Ribla.

[27] De koning van Babel liet hen slaan en doden in Ribla, in het land Hamath. Zo werd Juda uit zijn land weggevoerd.

[28] Dit is het volk dat Nebukadrezar wegvoerde: in het zevende jaar drieduizend drieëntwintig Judeeërs;

[29] in het achttiende jaar van Nebukadrezar voerde hij achthonderdtweeëndertig mensen uit Jeruzalem weg;

[30] in het drieëntwintigste jaar van Nebukadrezar voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, zevenhonderdvijfenveertig Judeeërs weg. In totaal waren het vierduizend zeshonderd mensen.

[31] Daarna, in het zevenendertigste jaar van de ballingschap van Jojachin (YHWH richt op), de koning van Juda, gebeurde het volgende. In de twaalfde maand, op de vijfentwintigste dag van de maand, verhief Evilmerodach (man van Marduk), de koning van Babel, het hoofd van Jojachin. Dat was in het eerste jaar van zijn koningschap, en hij haalde Jojachin uit de gevangenis.

[32] Hij sprak vriendelijk met hem en gaf hem een ereplaats boven de andere koningen die bij hem in Babel waren.

[33] Jojachin mocht zijn gevangenenkleren afleggen. Hij at voortaan altijd aan de tafel van de koning, zijn hele leven lang.

[34] Voor zijn onderhoud kreeg hij van de koning van Babel een vast deel. Elke dag kreeg hij wat hij die dag nodig had, tot de dag van zijn dood, zijn hele leven lang.

Klaagliederen

Klaagliederen 1

[1] Hoe eenzaam zit de stad die zo vol mensen was! Zij is als een weduwe geworden. Zij was groot onder de volken en een vorstin onder de gewesten. Nu moet zij belasting betalen.

[2] Zij huilt de hele nacht en de tranen lopen over haar wangen. Van al haar geliefden is er niemand die haar troost. Al haar vrienden werden ontrouw; zij zijn haar vijanden geworden.

[3] Juda (lofprijs) is in ballingschap gegaan door ellende en zware slavernij. Het woont tussen de volken en vindt geen rust. Al zijn achtervolgers hebben het ingehaald in het nauw.

[4] De wegen naar Sion treuren, want niemand komt nog naar het feest. Al haar poorten liggen verlaten en haar priesters zuchten. Haar jonge vrouwen zijn bedroefd en zij is bitter van verdriet.

[5] Haar tegenstanders hebben de macht gekregen en haar vijanden leven rustig. Want YHWH heeft haar verdriet gedaan om haar vele overtredingen. Haar kinderen zijn als gevangenen weggevoerd, voor de ogen van de vijand.

[6] Alle pracht is weg bij de dochter van Sion. Haar vorsten zijn als herten die geen weide vinden. Krachteloos vluchten zij voor wie hen achtervolgt.

[7] In de dagen van haar ellende en haar zwerven denkt Jeruzalem terug aan alles wat zij vroeger had. Haar volk viel in de hand van de vijand en niemand hielp haar. De vijanden keken naar haar en lachten om haar ondergang.

[8] Jeruzalem heeft zwaar gezondigd. Daarom is zij onrein geworden. Allen die haar eerden, kijken op haar neer, want zij hebben haar naaktheid gezien. Zij zucht zelf ook en draait zich beschaamd om.

[9] Haar onreinheid kleeft aan haar rokken. Zij dacht niet aan haar einde. Daarom is zij diep gevallen en niemand troost haar. YHWH, kijk naar mijn ellende, want de vijand maakt zich groot.

[10] De vijand heeft zijn hand uitgestrekt naar alles wat zij liefhad. Zij moest toezien hoe vreemde volken haar heiligdom binnengingen. En U had juist verboden dat zij in Uw vergadering zouden komen.

[11] Heel haar volk zucht en zoekt brood. Zij gaven hun kostbaarheden voor eten, om in leven te blijven. Kijk, YHWH, en zie hoe waardeloos ik geworden ben.

[12] Raakt het jullie niet, jullie allemaal die voorbijkomen? Kijk toch en zie of er pijn is zoals mijn pijn, die mij is aangedaan. YHWH deed mij verdriet op de dag van Zijn brandende toorn.

[13] Uit de hoogte stuurde Hij een vuur in mijn botten en Hij liet het heersen. Hij spande een net voor mijn voeten en dreef mij terug. Hij maakte mij eenzaam en ziek, de hele dag.

[14] Het juk van mijn overtredingen is door Zijn hand vastgebonden. Zij zijn samengevlochten en drukken op mijn nek. Hij heeft mijn kracht gebroken. YHWH gaf mij in handen waaruit ik niet kan opstaan.

[15] YHWH verwierp alle sterke mannen in mijn midden. Hij riep een menigte tegen mij op om mijn jonge mannen te breken. YHWH trad de wijnpers voor de jonge dochter van Juda.

[16] Daarom huil ik. Mijn ogen, mijn ogen stromen van tranen. Want de trooster die mij op zou beuren, is ver van mij. Mijn kinderen zijn verloren, want de vijand heeft gewonnen.

[17] Sion strekt haar handen uit, maar niemand troost haar. YHWH heeft over Jakob (hij houdt de hiel vast) bevolen dat zijn buren zijn vijanden zouden zijn. Jeruzalem is onder hen onrein geworden.

[18] YHWH is rechtvaardig, want ik was ongehoorzaam aan Zijn mond. Hoor toch, alle volken, en zie mijn pijn. Mijn jonge vrouwen en mijn jonge mannen zijn in ballingschap gegaan.

[19] Ik riep naar mijn geliefden, maar zij bedrogen mij. Mijn priesters en mijn oudsten stierven in de stad. Zij zochten eten om in leven te blijven.

[20] Kijk toch, YHWH, want ik ben benauwd. Alles in mij is in beroering en mijn hart keert zich om, want ik ben heel opstandig geweest. Buiten beroofde het zwaard mij van mijn kinderen; binnen heerst de dood.

[21] Zij horen dat ik zucht, maar niemand troost mij. Al mijn vijanden horen van mijn onheil en zijn blij dat U het gedaan hebt. Laat de dag komen die U hebt aangekondigd; dan zullen zij zijn zoals ik.
[22] Laat al hun kwaad voor U komen. Doe met hen zoals U met mij gedaan hebt om al mijn overtredingen. Want ik zucht veel en mijn hart is moe.

Klaagliederen 2

[1] Hoe heeft YHWH de dochter van Sion in Zijn toorn met een wolk bedekt! Hij wierp de pracht van Israël (die met God strijdt) van de hemel op de aarde. Op de dag van Zijn toorn dacht Hij niet aan de voetbank van Zijn voeten.
[2] YHWH verslond alle woningen van Jakob (hij houdt de hiel vast) en spaarde ze niet. In Zijn woede brak Hij de vestingen van de dochter van Juda (lofprijs) af. Hij haalde ze tegen de grond. Hij onteerde het koninkrijk en zijn vorsten.
[3] In brandende toorn hakte Hij de hele hoorn van Israël af. Hij trok Zijn rechterhand terug toen de vijand kwam. Hij laaide tegen Jakob op als een vlammend vuur dat alles verteert.
[4] Hij spande Zijn boog als een vijand. Hij stelde zich met Zijn rechterhand op als tegenstander. Alles wat het oog liefhad, doodde Hij. In de tent van de dochter van Sion goot Hij Zijn woede uit als vuur.
[5] YHWH werd als een vijand. Hij verslond Israël en verslond al haar paleizen. Hij vernielde haar vestingen. Bij de dochter van Juda liet Hij het klagen en kermen aanzwellen.
[6] Hij rukte Zijn hut weg alsof het een tuinhuis was. Hij vernielde de plaats waar Hij Zijn volk ontmoette. YHWH liet in Sion het feest en de sabbat vergeten. In Zijn brandende toorn verwierp Hij koning en priester.
[7] YHWH verstootte Zijn altaar en verwierp Zijn heiligdom. Hij gaf de muren van haar paleizen in de hand van de vijand. Zij schreeuwden in het huis van YHWH als op een feestdag.
[8] YHWH besloot de muur van de dochter van Sion te vernielen. Hij spande er het meetlint over en trok Zijn hand niet terug voordat Hij haar verslond. Muur en voormuur liet Hij treuren; samen zijn zij verzwakt.

[9] Haar poorten zijn in de grond gezakt. Hij vernielde en brak haar grendels. Haar koning en haar vorsten zijn onder de volken. Er is geen wet meer en haar profeten krijgen geen visioen van YHWH.

[10] De oudsten van de dochter van Sion zitten zwijgend op de grond. Zij gooien stof op hun hoofd en dragen rouwkleren. De jonge vrouwen van Jeruzalem laten hun hoofd hangen.

[11] Mijn ogen zijn op van tranen en alles in mij is in beroering. Mijn hart is uitgestort op de grond om de ondergang van mijn volk. Want kinderen en zuigelingen vallen flauw op de pleinen van de stad.

[12] Zij zeggen tegen hun moeders: waar is brood en wijn? Zij vallen flauw op de pleinen van de stad, als gewonden. Zij blazen hun laatste adem uit in de armen van hun moeders.

[13] Wat zal ik van je zeggen? Waarmee zal ik je vergelijken, dochter van Jeruzalem? Waarmee zal ik je vergelijken om je te troosten, jonge dochter van Sion? Je ondergang is zo groot als de zee. Wie kan je genezen?

[14] Je profeten zagen voor jou dwaze en waardeloze dingen. Zij lieten jouw schuld niet zien om je ballingschap af te wenden. Zij zagen voor jou alleen loze woorden en misleiding.

[15] Iedereen die voorbijkomt, klapt in de handen om jou. Zij sissen en schudden hun hoofd om de dochter van Jeruzalem. Zij zeggen: is dit de stad waarvan men zei dat zij volmaakt mooi was, een vreugde voor de hele aarde?

[16] Al je vijanden sperren hun mond tegen je open. Zij sissen en knarsen met hun tanden. Zij zeggen: wij hebben haar verslonden. Dit is de dag waarop wij gewacht hebben; wij hebben hem meegemaakt en gezien.

[17] YHWH heeft gedaan wat Hij van plan was. Hij heeft Zijn woord vervuld dat Hij lang geleden gaf. Hij brak af en spaarde niet. Hij gaf de vijand vreugde over jou en verhoogde de hoorn van je tegenstanders.

[18] Hun hart schreeuwde naar YHWH. Muur van de dochter van Sion, laat je tranen dag en nacht stromen als een beek. Gun jezelf geen rust; laat je ogen niet ophouden.

[19] Sta op en roep in de nacht, bij het begin van elke nachtwake. Stort je hart uit als water voor het gezicht van YHWH. Hef je handen naar Hem op voor het

leven van je kinderen, die van honger flauwvallen op elke straathoek.
[20] Kijk toch, YHWH, en zie wie U dit hebt aangedaan. Moeten vrouwen dan hun eigen kinderen eten, de kleintjes die zij dragen? Moeten profeet en priester dan gedood worden in het heiligdom van YHWH?
[21] Jong en oud liggen op straat op de grond. Mijn jonge vrouwen en mijn jonge mannen zijn door het zwaard gevallen. U hebt hen gedood op de dag van Uw toorn. U hebt hen geslacht en niet gespaard.
[22] U riep de verschrikkingen van alle kanten op, als voor een feestdag. Op de dag van de toorn van YHWH is niemand ontkomen of overgebleven. Wie ik gedragen en grootgebracht heb, heeft mijn vijand omgebracht.

Klaagliederen 3

[1] Ik ben de man die ellende gezien heeft door de stok van Zijn woede.
[2] Hij heeft mij geleid en gebracht in het donker, niet in het licht.
[3] Ja, tegen mij keerde Hij zich; de hele dag hief Hij Zijn hand tegen mij op.
[4] Hij liet mijn vlees en mijn huid verouderen. Hij brak mijn botten.
[5] Hij bouwde een wal tegen mij op. Hij omringde mij met bitterheid en moeite.
[6] Hij liet mij wonen in het donker, als mensen die al lang dood zijn.
[7] Hij muurde mij in, zodat ik er niet uit kan. Hij maakte mijn boeien zwaar.
[8] Ook als ik roep en schreeuw, sluit Hij Zijn oren voor mijn gebed.
[9] Hij muurde mijn wegen dicht met gehouwen stenen. Hij maakte mijn paden krom.
[10] Hij is voor mij een beer die op de loer ligt, een leeuw in een schuilplaats.
[11] Hij dreef mij van mijn weg af en verscheurde mij. Hij maakte mij eenzaam.
[12] Hij spande Zijn boog en zette mij neer als doelwit voor de pijl.
[13] Hij schoot Zijn pijlen diep in mijn binnenste.
[14] Ik ben voor heel mijn volk een mikpunt van spot geworden, hun spotlied de hele dag.
[15] Hij vulde mij met bitterheid en maakte mij dronken van alsem.

16 Hij brak mijn tanden op steengruis. Hij drukte mij neer in de as.
17 U hebt mijn leven ver van de vrede gestoten. Ik ben vergeten wat goed is.
18 Toen zei ik: mijn kracht is weg en ook mijn hoop op YHWH.
19 Denk aan mijn ellende en mijn zwerven, aan de alsem en de bitterheid.
20 Mijn ziel denkt er steeds aan en buigt zich diep in mij neer.
21 Dit neem ik ter harte, en daarom heb ik hoop.
22 Het is de trouw van YHWH dat wij niet vergaan zijn. Zijn barmhartigheid houdt niet op.
23 Elke morgen is zij nieuw. Uw trouw is groot.
24 YHWH is mijn deel, zegt mijn ziel. Daarom zal ik op Hem hopen.
25 YHWH is goed voor wie op Hem wachten, voor de mens die Hem zoekt.
26 Het is goed om in stilte te hopen op de redding van YHWH.
27 Het is goed voor een mens om in zijn jeugd het juk te dragen.
28 Laat hij alleen zitten en zwijgen, want YHWH heeft het hem opgelegd.
29 Laat hij zijn mond in het stof steken en zeggen: misschien is er nog hoop.
30 Laat hij zijn wang geven aan wie hem slaat en zich verzadigen met smaad.
31 Want YHWH verstoot niet voor altijd.
32 Als Hij verdriet doet, ontfermt Hij zich weer om Zijn grote trouw.
33 Want Hij kwelt de mensen niet van harte en doet hun geen verdriet uit lust.
34 Dat men alle gevangenen van de aarde onder de voeten vertrapt,
35 dat men het recht van een mens buigt voor het gezicht van de Allerhoogste,
36 dat men iemand onrecht doet in zijn rechtszaak: zou YHWH dat niet zien?
37 Wie zegt iets en het gebeurt, zonder dat YHWH het beveelt?
38 Komt niet uit de mond van de Allerhoogste zowel het kwade als het goede?
39 Waarom klaagt dan een levend mens? Laat ieder klagen over zijn eigen zonden.
40 Laten wij onze wegen onderzoeken en doorzoeken en terugkeren naar YHWH.
41 Laten wij ons hart en onze handen opheffen naar God in de hemel en zeggen:

[42] Wij hebben overtreden en wij zijn opstandig geweest. Daarom hebt U niet gespaard.
[43] U hebt zich met toorn bedekt en ons achtervolgd. U hebt gedood en niet gespaard.
[44] U hebt zich met een wolk bedekt, zodat er geen gebed doorkwam.
[45] U hebt ons tot uitschot en afval gemaakt te midden van de volken.
[46] Al onze vijanden sperren hun mond tegen ons open.
[47] Angst en een kuil zijn over ons gekomen, verwoesting en ondergang.
[48] Mijn ogen stromen als waterbeken om de ondergang van mijn volk.
[49] Mijn ogen stromen en houden niet op, want er is geen rust.
[50] Dat gaat door tot YHWH uit de hemel neerkijkt en het ziet.
[51] Wat mijn ogen zien, doet mij pijn om alle dochters van mijn stad.
[52] Wie mij zonder reden haten, hebben op mij gejaagd als op een vogel.
[53] Zij wierpen mij levend in een put en gooiden een steen op mij.
[54] Het water stroomde over mijn hoofd. Ik zei: ik ben verloren.
[55] YHWH, ik heb Uw naam aangeroepen uit de diepste put.
[56] U hebt mijn stem gehoord. Sluit Uw oor niet voor mijn zuchten en mijn roepen.
[57] U kwam dichtbij op de dag dat ik U aanriep. U zei: wees niet bang.
[58] YHWH, U hebt het voor mij opgenomen. U hebt mijn leven gered.
[59] YHWH, U hebt gezien welk onrecht mij is aangedaan. Spreek recht in mijn zaak.
[60] U hebt al hun wraak gezien en al hun plannen tegen mij.
[61] YHWH, U hebt hun spot gehoord en al hun plannen tegen mij.
[62] U hoort wat mijn tegenstanders zeggen en wat zij de hele dag over mij bedenken.
[63] Kijk toch: of zij zitten of staan, ik ben hun spotlied.
[64] YHWH, geef hun terug wat zij verdienen, naar het werk van hun handen.
[65] Maak hun hart ongevoelig. Laat Uw vloek over hen komen.

[66] Achtervolg hen met toorn en vernietig hen onder de hemel van YHWH.

Klaagliederen 4

[1] Hoe is het goud dof geworden, het mooie goud veranderd! De stenen van het heiligdom liggen verstrooid op elke straathoek.

[2] De kostbare kinderen van Sion waren zoveel waard als fijn goud. Hoe worden zij nu gerekend als aarden kruiken, werk van de handen van een pottenbakker!

[3] Zelfs jakhalzen geven hun jongen de borst en zogen hen. Maar de dochter van mijn volk is hard geworden, als struisvogels in de woestijn.

[4] De tong van de zuigeling kleeft van dorst aan zijn gehemelte. De kinderen vragen om brood, maar niemand geeft het hun.

[5] Wie lekker aten, komen om op straat. Wie in purper werden gedragen, liggen nu op de vuilnishoop.

[6] De schuld van de dochter van mijn volk is groter dan de zonde van Sodom. Die stad werd in een ogenblik omgekeerd, zonder dat er een hand naar haar werd uitgestoken.

[7] Haar vorsten waren zuiverder dan sneeuw en witter dan melk. Hun lichaam was roder dan koraal en hun gestalte was als saffier.

[8] Maar nu is hun gezicht zwarter dan roet en men herkent hen niet op straat. Hun huid kleeft aan hun botten; die is verdord als hout.

[9] Wie door het zwaard vielen, hadden het beter dan wie door de honger stierven. Die laatsten kwijnden weg als doorstoken mensen, omdat het land niets meer opbracht.

[10] De handen van liefdevolle vrouwen hebben hun eigen kinderen gekookt. Zij werden hun tot voedsel bij de ondergang van de dochter van mijn volk.

[11] YHWH heeft Zijn woede helemaal uitgestort. Hij goot de gloed van Zijn toorn uit. Hij stak in Sion een vuur aan dat haar fundamenten verteerde.

[12] De koningen van de aarde zouden het niet geloofd hebben, en de bewoners van de wereld ook niet. Toch gingen vijand en tegenstander de poorten van Jeruzalem binnen.

[13] Het kwam door de zonden van haar profeten en de misdaden van haar priesters. Zij vergoten in haar midden het bloed van rechtvaardigen.
[14] Zij zwierven als blinden door de straten, besmeurd met bloed. Niemand kon nog hun kleren aanraken.
[15] Men riep naar hen: opzij, een onreine! Opzij, opzij, raak hem niet aan! Zij vluchtten weg en zwierven rond. Onder de volken zei men: hier mogen zij niet langer wonen.
[16] Het gezicht van YHWH heeft hen verstrooid. Hij kijkt niet meer naar hen om. Men had geen eerbied voor de priesters en geen genade voor de oudsten.
[17] Onze ogen werden moe van het uitkijken naar hulp die niet kwam. Wij bleven uitkijken naar een volk dat ons niet kon redden.
[18] Zij loerden op elke stap die wij zetten, zodat wij niet meer over onze pleinen konden lopen. Ons einde kwam dichtbij; onze dagen waren vol. Ja, ons einde was gekomen.
[19] Onze achtervolgers waren sneller dan de arenden in de lucht. Zij joegen ons op in de bergen en lagen ons op te wachten in de woestijn.
[20] De adem van ons leven, de gezalfde van YHWH, werd gevangen in hun kuilen. Van hem zeiden wij: in zijn schaduw zullen wij leven tussen de volken.
[21] Wees maar blij en juich, dochter van Edom, die in het land Uz (raad) woont. Ook tot jou komt de beker. Je zult dronken worden en je naaktheid tonen.
[22] Je schuld is voorbij, dochter van Sion. Hij zal je niet opnieuw wegvoeren. Maar jouw schuld, dochter van Edom, zal Hij bezoeken. Hij zal je zonden blootleggen.

Klaagliederen 5

[1] Denk aan wat ons overkomen is, YHWH. Kijk toch en zie hoe wij vernederd worden.
[2] Ons erfdeel is in handen van vreemden gekomen, onze huizen in handen van buitenlanders.
[3] Wij zijn wezen geworden, zonder vader. Onze moeders zijn als weduwen.

[4] Ons eigen water moeten wij met geld betalen. Voor ons hout moeten wij een prijs neerleggen.
[5] Wij worden opgejaagd met het juk op onze nek. Wij zijn moe, maar krijgen geen rust.
[6] Wij gaven ons over aan Egypte en aan Assur om genoeg brood te krijgen.
[7] Onze vaderen hebben gezondigd en zij zijn er niet meer. Wij dragen hun schuld.
[8] Slaven heersen over ons en niemand rukt ons uit hun hand.
[9] Met gevaar voor ons leven halen wij ons brood, want in de woestijn dreigt het zwaard.
[10] Onze huid is zwart geworden als een oven door de brandende honger.
[11] Zij hebben de vrouwen in Sion onteerd en de jonge vrouwen in de steden van Juda (lofprijs).
[12] Vorsten werden door hun hand opgehangen. Voor de oudsten had men geen eerbied.
[13] Jonge mannen moesten de molen draaien. Jongens bezweken onder het hout.
[14] De oudsten zitten niet meer in de poort. De jonge mannen spelen geen muziek meer.
[15] De vreugde van ons hart is voorbij. Onze dans is in rouw veranderd.
[16] De kroon is van ons hoofd gevallen. Wee ons, want wij hebben gezondigd.
[17] Daarom is ons hart moe. Daarom zijn onze ogen dof geworden.
[18] Het komt door de berg Sion, die verwoest is en waar de vossen over lopen.
[19] Maar U, YHWH, troont voor altijd. Uw troon staat van geslacht op geslacht.
[20] Waarom zou U ons voorgoed vergeten? Waarom zou U ons zo lang verlaten?
[21] YHWH, breng ons terug naar U, dan keren wij terug. Maak onze dagen weer nieuw als vroeger.
[22] Of zou U ons helemaal verwerpen? Zou U zo lang boos op ons blijven?

Ezechiël

Ezechiël 1

[1] Het was in het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde dag van de maand. Ik was bij de ballingen aan de rivier de Chebar. Toen ging de hemel open en zag ik visioenen van God.

[2] Het was op de vijfde dag van de maand. Dat was het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin (YHWH richt op).

[3] Het woord van YHWH kwam met kracht tot Ezechiël (God maakt sterk), de zoon van Buzi (veracht), de priester. Dat gebeurde in het land van de Chaldeeën, bij de rivier de Chebar. Daar was de hand van YHWH op hem.

[4] Ik keek, en kijk, uit het noorden kwam een stormwind. Er was een grote wolk met flitsend vuur erin en een gloed eromheen. Midden in het vuur glansde iets als glanzend metaal.

[5] Midden daarin was iets dat op vier wezens leek. Zij zagen eruit als mensen.

[6] Elk van hen had vier gezichten en elk van hen had vier vleugels.

[7] Hun benen waren recht en hun voeten waren als de hoeven van een kalf. Zij glansden als gepolijst brons.

[8] Onder hun vleugels, aan alle vier de kanten, hadden zij mensenhanden. Alle vier hadden zij hun gezichten en hun vleugels.

[9] Hun vleugels raakten elkaar. Zij draaiden zich niet om als zij gingen; ieder ging recht vooruit.

[10] Hun gezichten zagen er zo uit. Alle vier hadden een mensengezicht en rechts een leeuwengezicht. Links hadden alle vier een stierengezicht en ook hadden alle vier een arendsgezicht.

[11] Zo waren hun gezichten. Hun vleugels waren naar boven uitgespreid. Elk had er twee die de vleugels van de ander raakten, en twee die hun lichaam bedekten.

[12] Ieder ging recht vooruit. Waar de geest heen wilde gaan, gingen zij. Zij draaiden zich niet om als zij gingen.

[13] De wezens zagen eruit als brandende kolen, als fakkels. Dat vuur ging heen en weer tussen de wezens. Het vuur had een gloed en eruit schoot de bliksem.

[14] De wezens schoten heen en weer, snel als een bliksemflits.

[15] Ik keek naar de wezens, en kijk, op de grond stond bij elk van hen een rad, bij elk van hun vier gezichten.

[16] De raderen glansden als turkoois en zij zagen er alle vier hetzelfde uit. Het leek of er een rad midden in een ander rad zat.

[17] Als zij gingen, konden zij naar alle vier de kanten gaan. Zij draaiden zich niet om als zij gingen.

[18] Hun velgen waren hoog en ontzagwekkend. De velgen van alle vier de raderen zaten rondom vol ogen.

[19] Als de wezens gingen, gingen de raderen naast hen mee. Als de wezens van de grond opstegen, stegen de raderen mee op.

[20] Waar de geest heen wilde gaan, gingen zij. De raderen stegen samen met hen op, want de geest van de wezens was in de raderen.

[21] Als de wezens gingen, gingen de raderen. Als zij stilstonden, stonden de raderen stil. Als zij van de grond opstegen, stegen de raderen mee op. Want de geest van de wezens was in de raderen.

[22] Boven de hoofden van de wezens was iets als een gewelf. Het schitterde als ijs en was boven hun hoofden uitgespreid.

[23] Onder het gewelf stonden hun vleugels recht naar elkaar uitgestrekt. Ieder had er twee die de ene kant van zijn lichaam bedekten en twee die de andere kant bedekten.

[24] Als zij gingen, hoorde ik het ruisen van hun vleugels. Het klonk als geweldige watermassa's, als de stem van de Almachtige, als het rumoer van een leger. Als zij stilstonden, lieten zij hun vleugels zakken.

[25] Er klonk een stem van boven het gewelf dat boven hun hoofden was. Dat was als zij stilstonden en hun vleugels hadden laten zakken.

[26] Boven het gewelf boven hun hoofden was iets als een troon. Die leek op saffier. Hoog daarop, op die troon, was een gestalte die eruitzag als een mens.
[27] Van zijn heupen naar boven zag ik iets als glanzend metaal, met vuur eromheen. Van zijn heupen naar beneden zag ik iets als vuur, met een gloed eromheen.
[28] Die gloed zag eruit als de regenboog in de wolken op een regendag. Zo zag de verschijning van de heerlijkheid van YHWH eruit. Toen ik het zag, viel ik op mijn gezicht. En ik hoorde de stem van Iemand die sprak.

Ezechiël 2

[1] Hij zei tegen mij: Mensenkind, sta op, dan zal ik met je spreken.
[2] Terwijl Hij tegen mij sprak, kwam de Geest in mij en zette mij op mijn voeten. En ik hoorde Hem die tot mij sprak.
[3] Hij zei tegen mij: Mensenkind, ik stuur je naar de Israëlieten, naar een volk in opstand dat tegen mij in opstand is gekomen. Zij en hun vaderen hebben zich tot op vandaag tegen mij verzet.
[4] Deze kinderen kijken hard en hun hart is koppig. Ik stuur je naar hen toe. Je moet tegen hen zeggen: dit zegt de Heere YHWH.
[5] Of zij nu luisteren of niet, want zij zijn een opstandig volk, zij zullen weten dat er een profeet bij hen geweest is.
[6] En jij, mensenkind, wees niet bang voor hen en niet voor hun woorden. Er staan distels en doorns om je heen en je woont tussen schorpioenen. Wees niet bang voor hun woorden en schrik niet van hun blik, want zij zijn een opstandig volk.
[7] Je moet mijn woorden tegen hen zeggen, of zij nu luisteren of niet. Want zij zijn opstandig.
[8] Maar jij, mensenkind, luister naar wat ik tegen je zeg. Wees niet opstandig zoals dat opstandige volk. Doe je mond open en eet wat ik je geef.
[9] Toen keek ik, en kijk, er was een hand naar mij uitgestoken. En daarin was een boekrol.

10 Hij rolde die voor mij uit. De rol was aan de voorkant en aan de achterkant beschreven. Er stonden klaagliederen, gezucht en gejammer op.

Ezechiël 3

1 Daarna zei Hij tegen mij: Mensenkind, eet wat je voor je vindt. Eet deze rol op en ga spreken tot het volk van Israël (die met God strijdt).

2 Toen deed ik mijn mond open en Hij gaf mij die rol te eten.

3 Hij zei tegen mij: Mensenkind, eet je buik vol en vul je binnenste met deze rol die ik je geef. Toen at ik hem op, en in mijn mond was hij zo zoet als honing.

4 Hij zei tegen mij: Mensenkind, ga naar het volk van Israël en spreek tot hen met mijn woorden.

5 Want je wordt niet gestuurd naar een volk met een vreemde taal en een moeilijke spraak, maar naar het volk van Israël.

6 Je gaat niet naar veel volken met een vreemde taal en een moeilijke spraak, van wie je de woorden niet verstaat. Als ik je naar hén gestuurd had, zouden zij naar je geluisterd hebben.

7 Maar het volk van Israël wil niet naar je luisteren, want zij willen niet naar mij luisteren. Heel het volk van Israël heeft een hard voorhoofd en een koppig hart.

8 Kijk, ik maak jouw gezicht net zo hard als het hunne en jouw voorhoofd net zo hard als het hunne.

9 Ik maak je voorhoofd als diamant, harder dan steen. Wees niet bang voor hen en schrik niet van hun blik, want zij zijn een opstandig volk.

10 Verder zei Hij tegen mij: Mensenkind, neem alle woorden die ik tegen je spreek in je hart op en luister er goed naar.

11 Ga dan naar de ballingen, naar de mensen van je eigen volk. Spreek tot hen en zeg: dit zegt de Heere YHWH. Zeg het, of zij nu luisteren of niet.

12 Toen tilde de Geest mij op. Achter mij hoorde ik een luid ruisend geluid: geprezen zij de heerlijkheid van YHWH in Zijn woonplaats!

13 Ik hoorde het geluid van de vleugels van de wezens die elkaar raakten, en het geluid van de raderen ernaast, en een luid gedreun.

[14] De Geest tilde mij op en nam mij mee. Ik ging bitter en opgewonden weg, en de hand van YHWH was zwaar op mij.

[15] Ik kwam bij de ballingen in Tel-Abib, die aan de rivier de Chebar woonden. Daar bleef ik waar zij woonden. Zeven dagen lang zat ik verbijsterd tussen hen in.

[16] Na zeven dagen kwam het woord van YHWH tot mij.

[17] Mensenkind, ik heb je aangesteld als wachter over het volk van Israël. Je zult het woord uit mijn mond horen en hen namens mij waarschuwen.

[18] Stel dat ik tegen een slecht mens zeg: je zult sterven. Jij moet hem waarschuwen en hem van zijn slechte weg afbrengen, zodat hij in leven blijft. Doe je dat niet, dan zal die slechte mens sterven om zijn schuld. Maar zijn bloed zal ik van jou eisen.

[19] Maar stel dat jij die slechte mens waarschuwt en hij keert zich niet af van zijn slechte weg. Dan zal hij sterven om zijn schuld. Maar jij hebt je leven gered.

[20] Stel dat een rechtvaardige zich van zijn gerechtigheid afkeert en onrecht doet, en dat ik hem laat struikelen. Dan zal hij sterven. Omdat jij hem niet gewaarschuwd hebt, sterft hij om zijn zonde. Het goede dat hij gedaan heeft, telt niet meer mee. Maar zijn bloed zal ik van jou eisen.

[21] Maar als jij de rechtvaardige waarschuwt om niet te zondigen, en hij zondigt niet, dan zal hij zeker leven, want hij is gewaarschuwd. En jij hebt je leven gered.

[22] Daar was de hand van YHWH op mij. Hij zei tegen mij: Sta op en ga naar de vlakte, dan zal ik daar met je spreken.

[23] Ik stond op en ging naar de vlakte. En kijk, daar stond de heerlijkheid van YHWH, zoals ik die gezien had bij de rivier de Chebar. Ik viel op mijn gezicht.

[24] Toen kwam de Geest in mij en zette mij op mijn voeten. Hij sprak met mij en zei: Ga naar binnen en sluit jezelf op in je huis.

[25] En jij, mensenkind, kijk, zij zullen touwen om je heen leggen en je ermee binden. Daarom kun je niet naar buiten om onder hen te zijn.

[26] Ik zal je tong aan je gehemelte laten kleven, zodat je stom wordt. Je zult hen niet kunnen terechtwijzen, want zij zijn een opstandig volk.

[27] Maar als ik met je spreek, zal ik je mond opendoen. Dan moet je tegen hen zeggen: dit zegt de Heere YHWH. Wie wil horen, laat hij horen. Wie het niet wil, laat het. Want zij zijn een opstandig volk.

Ezechiël 4

[1] En jij, mensenkind, neem een tegel, leg die voor je neer en teken daarop de stad Jeruzalem.

[2] Beleger haar: bouw er belegeringstorens tegenaan, werp er een wal tegenop, zet er legerkampen omheen en plaats er stormrammen tegen.

[3] Neem verder een ijzeren bakplaat en zet die als een ijzeren muur tussen jou en de stad. Richt je gezicht naar haar toe. Zij komt onder beleg en jij belegert haar. Dit is een teken voor het volk van Israël (die met God strijdt).

[4] Ga ook op je linkerzij liggen en leg de schuld van het volk van Israël daarop. Zoveel dagen als je daarop ligt, zul je hun schuld dragen.

[5] Want ik reken je de jaren van hun schuld toe als dagen: driehonderdnegentig dagen. Zolang zul je de schuld van het volk van Israël dragen.

[6] Als je die dagen voorbij bent, ga dan voor de tweede keer liggen, op je rechterzij. Dan zul je veertig dagen de schuld van het volk van Juda (lofprijs) dragen. Ik reken je elke dag voor een jaar.

[7] Richt je gezicht naar het belegerde Jeruzalem, met ontblote arm, en profeteer tegen haar.

[8] En kijk, ik leg touwen om je heen. Zo kun je je niet van de ene zij op de andere draaien voordat de dagen van je beleg voorbij zijn.

[9] Neem verder tarwe, gerst, bonen, linzen, gierst en spelt. Doe dat in één pot en maak er brood van. Zoveel dagen als je op je zij ligt, zul je daarvan eten: driehonderdnegentig dagen.

[10] Je eten dat je eet, moet je afwegen: ongeveer tweehonderd gram per dag. Je moet het op vaste tijden eten.

[11] Ook je water moet je afmeten: ongeveer zes deciliter. Dat moet je op vaste tijden drinken.

[12] Je moet het eten als gerstekoek. Je moet die voor hun ogen bakken op mensenpoep.
[13] YHWH zei: Zo zullen de Israëlieten hun brood onrein eten, bij de volken waarheen ik hen verdrijf.
[14] Toen zei ik: Ach, Heere YHWH, kijk, ik ben nooit onrein geweest. Van mijn jeugd af tot nu toe heb ik nooit een gestorven of verscheurd dier gegeten. Er is nooit onrein vlees in mijn mond gekomen.
[15] Hij zei tegen mij: Kijk, ik geef je koeienmest in plaats van mensenpoep. Daarop mag je je brood klaarmaken.
[16] Daarna zei Hij tegen mij: Mensenkind, kijk, ik breek de voorraad brood in Jeruzalem. Zij zullen hun brood afgewogen en met zorg eten. Zij zullen hun water afgemeten en met angst drinken.
[17] Zo zullen zij gebrek hebben aan brood en water. Zij zullen elkaar verbijsterd aankijken en wegkwijnen door hun schuld.

Ezechiël 5

[1] En jij, mensenkind, neem een scherp mes. Neem het scheermes van een kapper en scheer daarmee je hoofd en je baard. Neem daarna een weegschaal en verdeel het haar.
[2] Een derde deel moet je midden in de stad verbranden, als de dagen van het beleg voorbij zijn. Een derde deel moet je pakken en er met een zwaard omheen slaan. Een derde deel moet je in de wind strooien. Want ik zal het zwaard achter hen aan trekken.
[3] Neem daar ook een klein aantal haren van en bind die in je mantelpunt.
[4] Neem daar dan nog wat van, gooi het in het vuur en verbrand het. Daaruit zal een vuur uitgaan tegen heel het volk van Israël (die met God strijdt).
[5] Dit zegt de Heere YHWH: Dit is Jeruzalem. Ik heb haar midden tussen de volken gezet, met landen om haar heen.
[6] Maar zij heeft mijn regels goddelozer gemaakt dan de volken en mijn wetten erger dan de landen om haar heen. Zij hebben mijn regels verworpen en niet naar mijn wetten geleefd.

[7] Daarom zegt de Heere YHWH dit: jullie zijn erger geweest dan de volken om je heen. Jullie leefden niet naar mijn wetten en hielden mijn regels niet. Jullie deden zelfs niet wat de volken om je heen doen.

[8] Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik keer mij tegen jullie, ja ik zelf. Ik zal midden onder jullie recht spreken, voor de ogen van die volken.

[9] Ik zal met jullie doen wat ik nooit gedaan heb en ook nooit meer doen zal, om al jullie gruwelen.

[10] Daarom zullen vaders hun kinderen eten in jullie midden en kinderen hun vaders. Ik zal recht over jullie spreken en wie er overblijft naar alle windstreken verstrooien.

[11] Daarom, zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: jullie hebben mijn heiligdom verontreinigd met al jullie afschuwelijke daden en gruwelen. Daarom zal ik jullie zeker wegvagen. Mijn oog zal jullie niet sparen en ik zal geen medelijden hebben.

[12] Een derde van jullie zal sterven aan de pest en omkomen van honger in jullie midden. Een derde zal door het zwaard vallen om jullie heen. Een derde zal ik naar alle windstreken verstrooien, en ik zal het zwaard achter hen aan trekken.

[13] Zo zal mijn toorn tot het einde toe gaan. Ik zal mijn woede op hen laten rusten en mijzelf troosten. Dan zullen zij weten dat ik, YHWH, in mijn hartstocht gesproken heb, als ik mijn woede tegen hen volbracht heb.

[14] Ik zal je tot een puinhoop en een schande maken onder de volken om je heen, voor de ogen van iedereen die voorbijkomt.

[15] Je zult een schande en een spot zijn, een les en een schrikbeeld voor de volken om je heen. Dat gebeurt als ik in toorn en woede recht over je spreek en je zwaar straf. Ik, YHWH, heb het gezegd.

[16] Ik stuur de scherpe pijlen van de honger op hen af, die verderf brengen. Ik stuur ze om jullie te vernietigen. Ik zal de honger over jullie groter maken en de voorraad brood breken.

[17] Ja, ik stuur honger en wilde dieren over jullie, die jullie kinderen weghalen. Er zullen pest en bloed onder jullie rondgaan en ik zal het zwaard over jullie brengen. Ik, YHWH, heb het gezegd.

Ezechiël 6

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij.

[2] Mensenkind, kijk naar de bergen van Israël (die met God strijdt) en profeteer tegen ze.

[3] Zeg: bergen van Israël, hoor het woord van de Heere YHWH. Dit zegt de Heere YHWH tegen de bergen en de heuvels, tegen de beken en de dalen. Kijk, ik breng het zwaard over jullie en ik zal jullie offerhoogten vernietigen.

[4] Jullie altaren worden verwoest en jullie wierookaltaren worden gebroken. Ik zal jullie gedode mensen neerleggen voor jullie afgoden.

[5] Ik zal de lijken van de Israëlieten voor hun afgoden leggen. Ik zal jullie botten rondom jullie altaren strooien.

[6] Overal waar jullie wonen, worden de steden verwoest en de offerhoogten verlaten. Zo worden jullie altaren woest en eenzaam, worden jullie afgoden gebroken en houden zij op. Jullie wierookaltaren worden omgehakt en jullie werk wordt uitgewist.

[7] De gedode mensen zullen in jullie midden liggen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[8] Toch zal ik een rest overlaten. Sommigen van jullie zullen aan het zwaard ontkomen onder de volken, als jullie over de landen verstrooid worden.

[9] Dan zullen wie ontkomen zijn aan mij denken, bij de volken waarheen zij weggevoerd zijn. Want ik ben gebroken door hun ontrouwe hart dat van mij afweek, en door hun ogen die achter hun afgoden aan liepen. Zij zullen van zichzelf walgen om de kwade dingen die zij in al hun gruwelen gedaan hebben.

[10] En zij zullen weten dat ik YHWH ben. Ik heb niet voor niets gezegd dat ik hun dit onheil zou aandoen.

[11] Dit zegt de Heere YHWH: sla in je handen, stamp met je voet en zeg: ach, om alle kwade gruwelen van het volk van Israël! Want zij zullen vallen door het zwaard, door de honger en door de pest.

[12] Wie ver weg is, sterft aan de pest. Wie dichtbij is, valt door het zwaard. Wie overblijft en belegerd wordt, sterft van de honger. Zo zal ik mijn woede tegen hen volbrengen.

13 Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben. Hun gedode mensen liggen dan tussen hun afgoden rondom hun altaren. Zo zullen zij liggen op elke hoge heuvel, op elke bergtop, onder elke groene boom en onder elke dichte eik. Dat zijn de plaatsen waar zij hun afgoden een aangename geur brachten.
14 Daarom strek ik mijn hand tegen hen uit. Ik zal het land tot een woestenij maken, tot een wildernis vanaf de woestijn tot aan Dibla, overal waar zij wonen. Dan zullen zij merken dat ik YHWH ben.

Ezechiël 7

1 Daarna kwam het woord van YHWH tot mij.
2 En jij, mensenkind, dit zegt de Heere YHWH over het land van Israël (die met God strijdt): Het einde is er. Het einde is gekomen over de vier hoeken van het land.
3 Nu is het einde over jou gekomen. Ik stuur mijn toorn tegen je. Ik zal je oordelen naar je wegen en al je gruwelen op je afsturen.
4 Mijn oog zal je niet sparen en ik zal geen medelijden hebben. Ik zal je je eigen wegen laten dragen en je gruwelen zullen in je midden zijn. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.
5 Dit zegt de Heere YHWH: Onheil, onheil zonder weerga, kijk, het is gekomen!
6 Er is een einde gekomen. Dat einde is gekomen; het is tegen jou wakker geworden. Kijk, het is er!
7 De ochtend is over je gekomen, bewoner van het land. De tijd is gekomen, de dag van paniek is nabij. Er klinkt geen vreugdegeroep meer op de bergen.
8 Nu zal ik binnenkort mijn woede over je uitgieten en mijn toorn tegen je volbrengen. Ik zal je oordelen naar je wegen en al je gruwelen op je afsturen.
9 Mijn oog zal niet sparen en ik zal geen medelijden hebben. Ik zal je geven naar je wegen en je gruwelen zullen in je midden zijn. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben, die slaat.
10 Kijk, de dag! Kijk, de ochtend is gekomen, de ochtend is aangebroken. De stok heeft gebloeid en de hoogmoed is uitgelopen.

[11] Het geweld is opgestaan als een stok van goddeloosheid. Niets van hen blijft over, niets van hun menigte en niets van hun rumoer. Er zal geen klacht om hen zijn.

[12] De tijd is gekomen, de dag is nabij. Laat de koper niet blij zijn en de verkoper niet treuren. Want een brandende toorn is over heel de menigte van het land.

[13] De verkoper zal niet terugkeren naar wat hij verkocht, ook al blijft hij leven. Want het visioen over heel de menigte van het land wordt niet herroepen. Niemand zal door zijn schuld zijn leven kunnen vasthouden.

[14] Zij hebben op de trompet geblazen en alles klaargemaakt, maar niemand trekt ten strijde. Want mijn brandende toorn is over heel de menigte van het land.

[15] Buiten is het zwaard, binnen zijn de pest en de honger. Wie op het veld is, sterft door het zwaard. Wie in de stad is, wordt door honger en pest verteerd.

[16] Wie van hen ontkomt, zal ontkomen. Maar zij zullen op de bergen zijn, allemaal kreunend als duiven in de dalen, ieder om zijn eigen schuld.

[17] Alle handen worden slap en alle knieën worden als water.

[18] Zij zullen rouwkleren aandoen. Huiver zal hen bedekken. Op elk gezicht ligt schaamte en elk hoofd wordt kaalgeschoren.

[19] Zij zullen hun zilver op straat gooien en hun goud zal onrein zijn. Hun zilver en hun goud kunnen hen niet redden op de dag van de toorn van YHWH. Zij zullen er hun honger niet mee stillen en hun buik niet mee vullen. Want het was de oorzaak van hun schuld.

[20] Hun prachtige sieraad gebruikten zij voor hoogmoed. Zij maakten er beelden van hun gruwelen en hun afschuwelijke goden van. Daarom heb ik het voor hen tot iets onreins gemaakt.

[21] Ik zal het aan vreemden geven als buit en aan de goddelozen van de aarde als roof. Zij zullen het ontheiligen.

[22] Ook zal ik mij van hen afwenden. Zij zullen mijn verborgen plaats ontheiligen. Want inbrekers zullen daar binnenkomen en haar ontheiligen.

[23] Maak een ketting, want het land is vol bloedschuld en de stad is vol geweld.

[24] Daarom laat ik de wreedste volken komen. Zij zullen hun huizen in bezit nemen. Ik zal de hoogmoed van de sterken laten ophouden. Wie zich heilig

noemen, zullen ontheiligd worden.

25 De ondergang komt. Zij zullen vrede zoeken, maar die is er niet.

26 Ramp op ramp zal komen en gerucht op gerucht. Dan zullen zij een visioen van een profeet zoeken. Maar de priester heeft geen onderwijs meer en de oudsten hebben geen raad meer.

27 De koning zal rouwen en de vorsten zullen in wanhoop zijn. De handen van het volk van het land zullen beven. Ik zal met hen doen naar hun wegen en hen oordelen naar hun eigen recht. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 8

1 Het was in het zesde jaar, in de zesde maand, op de vijfde dag van de maand. Ik zat in mijn huis en de oudsten van Juda (lofprijs) zaten voor mij. Toen viel de hand van de Heere YHWH daar op mij.

2 Ik keek, en kijk, er was een gestalte die eruitzag als vuur. Van zijn heupen naar beneden was het vuur. Van zijn heupen naar boven was het als een gloed, als glanzend metaal.

3 Hij stak iets uit dat op een hand leek en pakte mij bij mijn haar. De Geest tilde mij op tussen aarde en hemel. In visioenen van God bracht Hij mij naar Jeruzalem, naar de ingang van de noordelijke poort van de binnenste voorhof. Daar stond het beeld dat God tot woede tergt.

4 En kijk, daar was de heerlijkheid van de God van Israël (die met God strijdt), zoals ik die in de vlakte gezien had.

5 Hij zei tegen mij: Mensenkind, kijk nu naar het noorden. Ik keek naar het noorden, en kijk, ten noorden van de altaarpoort stond dat tergende beeld, bij de ingang.

6 Hij zei tegen mij: Mensenkind, zie je wat zij doen? Zie je de grote gruwelen die het volk van Israël hier doet, zodat ik ver van mijn heiligdom wegga? Maar je zult nog grotere gruwelen zien.

7 Toen bracht Hij mij naar de ingang van de voorhof. Ik keek, en kijk, er zat een gat in de muur.

[8] Hij zei tegen mij: Mensenkind, graaf nu in die muur. Ik groef in de muur, en kijk, daar was een deur.

[9] Toen zei Hij tegen mij: Ga naar binnen en kijk naar de kwade gruwelen die zij hier doen.

[10] Ik ging naar binnen en keek. En kijk, op de hele muur rondom waren afbeeldingen getekend van kruipende dieren en afschuwelijke beesten, en van alle afgoden van het volk van Israël.

[11] Zeventig mannen uit de oudsten van het volk van Israël stonden ervoor. Jaäzanja (YHWH luistert), de zoon van Safan (klipdas), stond midden tussen hen in. Ieder had zijn wierookvat in zijn hand en er steeg een dikke wolk wierook op.

[12] Toen zei Hij tegen mij: Zie je het, mensenkind? Zie je wat de oudsten van het volk van Israël in het donker doen, ieder in zijn kamer vol beelden? Want zij zeggen: YHWH ziet ons niet, YHWH heeft het land verlaten.

[13] Hij zei tegen mij: Je zult nog grotere gruwelen zien die zij doen.

[14] Hij bracht mij naar de ingang van de noordelijke poort van het huis van YHWH. En kijk, daar zaten vrouwen die om Tammuz huilden.

[15] Hij zei tegen mij: Zie je dat, mensenkind? Je zult nog grotere gruwelen zien dan deze.

[16] Hij bracht mij naar de binnenste voorhof van het huis van YHWH. En kijk, bij de ingang van de tempel van YHWH, tussen de voorhal en het altaar, stonden ongeveer vijfentwintig mannen. Zij stonden met hun rug naar de tempel van YHWH en met hun gezicht naar het oosten. Zij bogen zich naar het oosten voor de zon.

[17] Toen zei Hij tegen mij: Zie je dat, mensenkind? Vindt het volk van Juda het te min om deze gruwelen te doen die zij hier doen? Zij hebben het land met geweld gevuld en tergen mij steeds opnieuw. Kijk, zij houden de wijnrank aan hun neus.

[18] Daarom zal ook ik in woede handelen. Mijn oog zal niet sparen en ik zal geen medelijden hebben. Al roepen zij nog zo hard in mijn oren, ik zal niet naar hen luisteren.

Ezechiël 9

[1] Daarna riep Hij hard, zodat ik het hoorde: Laat de bewakers van de stad naderbij komen, ieder met zijn wapen in de hand.

[2] En kijk, zes mannen kwamen van de bovenpoort die naar het noorden ligt, ieder met zijn wapen in de hand. Tussen hen in liep een man in linnen kleren, met een schrijversset aan zijn riem. Zij kwamen binnen en gingen naast het bronzen altaar staan.

[3] De heerlijkheid van de God van Israël (die met God strijdt) steeg op van de cherub waarop Hij was, naar de drempel van het huis. Hij riep de man in linnen kleren, die de schrijversset aan zijn riem had.

[4] YHWH zei tegen hem: Ga door de stad heen, door Jeruzalem. Zet een teken op het voorhoofd van de mensen die zuchten en klagen om alle gruwelen die daar gebeuren.

[5] Tegen de anderen zei Hij, zodat ik het hoorde: Ga achter hem aan door de stad en sla toe. Laat jullie oog niemand sparen en heb geen medelijden.

[6] Dood oude mannen, jonge mannen en jonge vrouwen, kinderen en vrouwen, tot zij vernietigd zijn. Maar raak niemand aan die het teken draagt. Begin bij mijn heiligdom. En zij begonnen bij de oude mannen die voor het huis stonden.

[7] Hij zei tegen hen: Maak het huis onrein en vul de voorhoven met gedode mensen. Ga naar buiten. Zij gingen naar buiten en sloegen toe in de stad.

[8] Terwijl zij toesloegen, bleef ik alleen achter. Ik viel op mijn gezicht en riep: Ach, Heere YHWH, giet U Uw woede uit over Jeruzalem? Gaat U heel de rest van Israël vernietigen?

[9] Toen zei Hij tegen mij: De schuld van het volk van Israël en van Juda (lofprijs) is heel groot. Het land is vol bloed en de stad is vol onrecht. Want zij zeggen: YHWH heeft het land verlaten en YHWH ziet niets.

[10] Daarom zal ook mijn oog niet sparen en zal ik geen medelijden hebben. Ik zal hun eigen weg op hun hoofd laten neerkomen.

[11] En kijk, de man in linnen kleren, met de schrijversset aan zijn riem, kwam verslag doen. Hij zei: Ik heb gedaan wat U mij bevolen hebt.

Ezechiël 10

[1] Daarna keek ik, en kijk, boven het gewelf dat boven het hoofd van de cherubs was, was iets als saffier. Het leek op een troon en Hij verscheen daarop.

[2] Hij zei tegen de man in linnen kleren: Ga tussen de raderen, onder de cherub. Vul je handen met vurige kolen van tussen de cherubs. Strooi die uit over de stad. En hij ging naar binnen, voor mijn ogen.

[3] De cherubs stonden aan de rechterkant van het huis toen die man naar binnen ging. Een wolk vulde de binnenste voorhof.

[4] Toen steeg de heerlijkheid van YHWH op van de cherub naar de drempel van het huis. Het huis werd gevuld met een wolk en de voorhof was vol van de gloed van de heerlijkheid van YHWH.

[5] Het ruisen van de vleugels van de cherubs was tot in de buitenste voorhof te horen. Het klonk als de stem van de almachtige God als Hij spreekt.

[6] Hij had de man in linnen kleren bevolen: neem vuur van tussen de raderen, van tussen de cherubs. Toen ging die man naar binnen en ging naast een rad staan.

[7] Een cherub stak zijn hand uit naar het vuur dat tussen de cherubs was. Hij nam ervan en legde het in de handen van de man in linnen kleren. Die nam het en ging naar buiten.

[8] Onder de vleugels van de cherubs was iets te zien dat op een mensenhand leek.

[9] Toen keek ik, en kijk, er waren vier raderen bij de cherubs. Bij elke cherub stond een rad. De raderen glansden als turkoois.

[10] Alle vier zagen zij er hetzelfde uit. Het leek of er een rad midden in een ander rad zat.

[11] Als zij gingen, konden zij naar alle vier de kanten gaan. Zij draaiden zich niet om als zij gingen. Zij volgden de richting waarin het hoofd keek; zij draaiden zich niet om als zij gingen.

[12] Hun hele lichaam, hun rug, hun handen en hun vleugels zaten rondom vol ogen, en de raderen ook. Alle vier hadden zij hun raderen.

[13] De raderen werden, zodat ik het hoorde, elk Galgal genoemd.

[14] Elk had vier gezichten. Het eerste gezicht was dat van een cherub en het tweede dat van een mens. Het derde was dat van een leeuw en het vierde dat van een arend.
[15] De cherubs stegen op. Dit waren dezelfde wezens die ik bij de rivier de Chebar gezien had.
[16] Als de cherubs gingen, gingen de raderen naast hen mee. Als de cherubs hun vleugels ophieven om van de grond op te stijgen, bleven die raderen ook bij hen.
[17] Als zij stilstonden, stonden de raderen stil. Als zij opstegen, stegen de raderen mee op. Want de geest van de wezens was in hen.
[18] Toen ging de heerlijkheid van YHWH weg van de drempel van het huis en stond boven de cherubs.
[19] De cherubs hieven hun vleugels op en stegen voor mijn ogen van de grond op toen zij weggingen. De raderen bleven naast hen. Zij bleven staan bij de ingang van de oostpoort van het huis van YHWH. De heerlijkheid van de God van Israël (die met God strijdt) was boven hen.
[20] Dit waren de wezens die ik onder de God van Israël gezien had bij de rivier de Chebar. Ik begreep dat het cherubs waren.
[21] Elk had vier gezichten en elk had vier vleugels. Onder hun vleugels was iets dat op mensenhanden leek.
[22] Hun gezichten zagen eruit als de gezichten die ik bij de rivier de Chebar gezien had. Zij zagen er precies zo uit. Ieder ging recht vooruit.

Ezechiël 11

[1] Toen tilde de Geest mij op en bracht mij naar de oostpoort van het huis van YHWH, die naar het oosten kijkt. En kijk, bij de ingang van de poort stonden vijfentwintig mannen. Tussen hen in zag ik Jaäzanja (YHWH luistert), de zoon van Azzur (geholpen), en Pelatja (YHWH redt), de zoon van Benaja (YHWH heeft gebouwd), leiders van het volk.
[2] Hij zei tegen mij: Mensenkind, dit zijn de mannen die kwaad bedenken en slechte raad geven in deze stad.

[3] Zij zeggen: het duurt nog lang voordat wij huizen bouwen. Deze stad is de pot en wij zijn het vlees.

[4] Profeteer daarom tegen hen. Profeteer, mensenkind.

[5] Toen viel de Geest van YHWH op mij en Hij zei tegen mij: Zeg: dit zegt YHWH. Zo zeggen jullie, volk van Israël (die met God strijdt). Maar ik weet precies wat er in jullie geest opkomt.

[6] Jullie hebben in deze stad veel mensen gedood. Jullie hebben haar straten gevuld met gedode mensen.

[7] Daarom zegt de Heere YHWH dit: jullie gedode mensen die jullie daar neergelegd hebben, dat is het vlees, en deze stad is de pot. Maar jullie zal ik eruit halen.

[8] Jullie waren bang voor het zwaard. En het zwaard zal ik over jullie brengen, zegt de Heere YHWH.

[9] Ik zal jullie uit de stad halen en jullie in de hand van vreemden geven. Ik zal recht over jullie spreken.

[10] Jullie zullen door het zwaard vallen. Aan de grens van Israël zal ik over jullie oordelen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[11] Deze stad zal voor jullie geen pot zijn en jullie zullen daarin geen vlees zijn. Aan de grens van Israël zal ik over jullie oordelen.

[12] Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben. Want jullie hebben niet naar mijn wetten geleefd en mijn regels niet gehouden. Jullie deden wat de volken om je heen doen.

[13] Terwijl ik profeteerde, stierf Pelatja, de zoon van Benaja. Toen viel ik op mijn gezicht en riep hard: Ach, Heere YHWH, maakt U helemaal een einde aan wat er van Israël over is?

[14] Toen kwam het woord van YHWH tot mij.

[15] Mensenkind, het gaat om je eigen verwanten, je eigen familie, en om heel het volk van Israël. Tegen hen hebben de bewoners van Jeruzalem gezegd: blijf ver van YHWH, want dit land is aan ons gegeven als bezit.

[16] Zeg daarom: dit zegt de Heere YHWH. Ik heb hen ver weggestuurd onder de volken en over de landen verstrooid. Toch ben ik voor hen een tijdlang een

heiligdom geweest in de landen waar zij kwamen.
17 Zeg daarom: dit zegt de Heere YHWH. Ja, ik zal jullie bijeenbrengen uit de volken. Ik zal jullie verzamelen uit de landen waarover jullie verstrooid zijn. En ik zal jullie het land van Israël geven.
18 Zij zullen daarheen komen en al haar afschuwelijke goden en al haar gruwelen daar weghalen.
19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in jullie binnenste. Ik zal het hart van steen uit hun lichaam wegnemen en hun een hart van vlees geven.
20 Zo zullen zij naar mijn wetten leven, mijn regels bewaren en die doen. Zij zullen mijn volk zijn en ik zal hun God zijn.
21 Maar sommigen lopen in hun hart achter hun afschuwelijke goden en hun gruwelen aan. Hun eigen weg zal ik op hun hoofd laten neerkomen, zegt de Heere YHWH.
22 Toen hieven de cherubs hun vleugels op en de raderen gingen met hen mee. De heerlijkheid van de God van Israël was boven hen.
23 De heerlijkheid van YHWH steeg op uit het midden van de stad en bleef staan op de berg ten oosten van de stad.
24 Daarna tilde de Geest mij op en bracht mij in een visioen door de Geest van God naar Chaldea, naar de ballingen. Toen verdween het visioen dat ik gezien had.
25 En ik vertelde de ballingen alle woorden van YHWH die Hij mij had laten zien.

Ezechiël 12

1 Verder kwam het woord van YHWH tot mij.
2 Mensenkind, je woont te midden van een opstandig volk. Zij hebben ogen om te zien en zien niet. Zij hebben oren om te horen en horen niet. Want zij zijn een opstandig volk.
3 Daarom, mensenkind, pak je bagage voor de ballingschap. Vertrek overdag, voor hun ogen. Trek voor hun ogen van je plaats naar een andere plaats. Misschien zullen zij het merken, hoewel zij een opstandig volk zijn.

[4] Breng je bagage overdag naar buiten, voor hun ogen, als bagage voor de ballingschap. Ga daarna in de avond naar buiten, voor hun ogen, zoals ballingen vertrekken.

[5] Graaf voor hun ogen een gat in de muur en breng je bagage daardoor naar buiten.

[6] Draag het voor hun ogen op je schouders en breng het in het donker naar buiten. Bedek je gezicht, zodat je het land niet ziet. Want ik heb je tot een teken gemaakt voor het volk van Israël (die met God strijdt).

[7] Ik deed wat mij bevolen was. Overdag bracht ik mijn bagage naar buiten, als bagage voor de ballingschap. Daarna groef ik in de avond met de hand een gat in de muur. Ik bracht het in het donker naar buiten en droeg het voor hun ogen op mijn schouders.

[8] De volgende morgen kwam het woord van YHWH tot mij.

[9] Mensenkind, heeft het volk van Israël, dat opstandige volk, niet tegen je gezegd: wat doe je daar?

[10] Zeg tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Deze last geldt de vorst in Jeruzalem en heel het volk van Israël dat daar is.

[11] Zeg: ik ben een teken voor jullie. Wat ik gedaan heb, zal met hen gebeuren. Zij zullen in ballingschap gaan.

[12] De vorst die bij hen is, zal zijn bagage in het donker op zijn schouders dragen en naar buiten gaan. Zij zullen door de muur graven om hem naar buiten te brengen. Hij zal zijn gezicht bedekken, zodat hij het land niet ziet.

[13] Ik zal mijn net over hem uitspreiden en hij zal in mijn vangnet gevangen worden. Ik zal hem naar Babel brengen, het land van de Chaldeeën. Toch zal hij het niet zien, al zal hij daar sterven.

[14] Allen om hem heen die hem helpen en al zijn troepen zal ik naar alle windstreken verstrooien. En ik zal het zwaard achter hen aan trekken.

[15] Zo zullen zij weten dat ik YHWH ben, als ik hen onder de volken verspreid en over de landen verstrooi.

[16] Maar ik zal een klein aantal van hen laten overblijven, gespaard van zwaard, honger en pest. Zij zullen al hun gruwelen vertellen bij de volken waar zij

komen. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

17 Daarna kwam het woord van YHWH tot mij.

18 Mensenkind, je moet je brood bevend eten. Je water moet je met angst en zorg drinken.

19 Zeg tegen het volk van het land: dit zegt de Heere YHWH over de bewoners van Jeruzalem in het land van Israël. Zij zullen hun brood met zorg eten en hun water met ontzetting drinken. Want hun land zal leeggeplunderd worden om het geweld van allen die er wonen.

20 De bewoonde steden worden verwoest en het land wordt een wildernis. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

21 Opnieuw kwam het woord van YHWH tot mij.

22 Mensenkind, wat is dat voor een spreekwoord dat jullie in het land van Israël hebben? Zij zeggen: de dagen gaan voorbij en elk visioen loopt op niets uit.

23 Zeg daarom tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Ik zal aan dat spreekwoord een einde maken. Zij zullen het in Israël niet meer gebruiken. Zeg tegen hen: de dagen zijn nabij en elk visioen komt uit.

24 Want er zal geen leeg visioen en geen vleiende waarzeggerij meer zijn bij het volk van Israël.

25 Want ik ben YHWH en ik zal spreken. Het woord dat ik spreek, zal gebeuren. Het wordt niet langer uitgesteld. In jullie dagen, opstandig volk, zal ik een woord spreken en het ook doen, zegt de Heere YHWH.

26 Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

27 Mensenkind, kijk, de mensen van Israël zeggen: het visioen dat hij ziet, gaat over een verre toekomst. Hij profeteert over tijden die ver weg zijn.

28 Zeg daarom tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Geen van mijn woorden wordt nog uitgesteld. Het woord dat ik gesproken heb, zal gebeuren, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 13

1 Het woord van YHWH kwam tot mij.

[2] Mensenkind, profeteer tegen de profeten van Israël (die met God strijdt) die maar wat profeteren. Zeg tegen hen die uit hun eigen hart profeteren: hoor het woord van YHWH.

[3] Dit zegt de Heere YHWH: wee die dwaze profeten die hun eigen geest volgen en niets gezien hebben!

[4] Israël, je profeten zijn als vossen tussen de ruïnes.

[5] Jullie zijn niet in de bres gaan staan. Jullie hebben de muur rond het volk van Israël niet dichtgemaakt om stand te houden in de strijd op de dag van YHWH.

[6] Zij zien loze visioenen en voorspellen leugens. Zij zeggen: YHWH heeft gesproken, terwijl YHWH hen niet gestuurd heeft. En zij verwachten dat hun woord uitkomt.

[7] Hebben jullie geen loos visioen gezien en geen leugen voorspeld? Jullie zeggen: YHWH spreekt, terwijl ik niets gesproken heb.

[8] Daarom zegt de Heere YHWH dit: jullie spreken loze woorden en zien leugens. Daarom, kijk, ik keer mij tegen jullie, zegt de Heere YHWH.

[9] Mijn hand zal tegen de profeten zijn die loze visioenen zien en leugens voorspellen. Zij zullen niet in de kring van mijn volk zijn. Zij worden niet in het register van het volk van Israël geschreven en komen niet in het land van Israël. Dan zullen jullie weten dat ik de Heere YHWH ben.

[10] Zij misleiden mijn volk door te zeggen: vrede, terwijl er geen vrede is. De een bouwt een wankele muur en kijk, de anderen smeren die met kalk dicht.

[11] Zeg tegen wie met kalk smeren dat de muur zal omvallen. Er komt een stortregen. En jullie, grote hagelstenen, zullen vallen. Een zware storm zal de muur splijten.

[12] Kijk, als die muur gevallen is, zal men dan niet tegen jullie zeggen: waar is de kalklaag die jullie erop gesmeerd hebben?

[13] Daarom zegt de Heere YHWH dit: ik zal hem in mijn woede door een zware storm splijten. Er zal een stortregen komen in mijn toorn en grote hagelstenen in mijn woede, om hem te vernietigen.

[14] Zo zal ik de muur afbreken die jullie met kalk gesmeerd hebben. Ik zal hem tegen de grond gooien, zodat zijn fundament bloot komt te liggen. Zo zal de

stad vallen en jullie zullen in haar midden omkomen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

15 Zo zal ik mijn woede uiten tegen de muur en tegen wie hem met kalk gesmeerd hebben. Ik zal tegen jullie zeggen: die muur is er niet meer en wie hem smeerden, zijn er ook niet meer.

16 Dat zijn de profeten van Israël die over Jeruzalem profeteren. Zij zien voor haar een visioen van vrede, terwijl er geen vrede is, zegt de Heere YHWH.

17 En jij, mensenkind, kijk naar de vrouwen van je volk die uit hun eigen hart profeteren. Profeteer tegen hen.

18 Zeg: dit zegt de Heere YHWH. Wee de vrouwen die banden naaien voor alle polsen en sluiers maken voor hoofden van elke maat, om mensen te vangen. Willen jullie de mensen van mijn volk vangen en jullie eigen leven redden?

19 Jullie onteren mij bij mijn volk voor een handvol gerst en een paar stukken brood. Jullie doden mensen die niet mogen sterven en houden mensen in leven die niet mogen leven. Dat doen jullie door te liegen tegen mijn volk, dat naar leugens luistert.

20 Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik keer mij tegen jullie banden, waarmee jullie mensen vangen als vogels. Ik zal ze van jullie armen rukken. Ik zal de mensen loslaten die jullie als vogels vingen.

21 Ook zal ik jullie sluiers scheuren en mijn volk uit jullie hand redden. Zij zullen niet langer jullie prooi zijn. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

22 Jullie hebben het hart van de rechtvaardige met leugens bedroefd, terwijl ik hem geen pijn gedaan heb. En jullie hebben de handen van de goddeloze gesterkt, zodat hij zich niet van zijn slechte weg afkeerde en in leven bleef.

23 Daarom zullen jullie geen loze visioenen meer zien en niet meer waarzeggen. Ik zal mijn volk uit jullie hand redden. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 14

1 Daarna kwamen er mannen uit de oudsten van Israël (die met God strijdt) bij mij en gingen voor mij zitten.

[2] Toen kwam het woord van YHWH tot mij.

[3] Mensenkind, deze mannen hebben hun afgoden in hun hart gezet. Zij hebben de oorzaak van hun schuld recht voor zich neergezet. Zou ik mij dan echt door hen laten raadplegen?

[4] Spreek daarom met hen en zeg: dit zegt de Heere YHWH. Stel dat iemand uit het volk van Israël zijn afgoden in zijn hart zet. Hij zet de oorzaak van zijn schuld recht voor zich neer en komt dan naar de profeet. Dan zal ik, YHWH, hem zelf antwoord geven, passend bij al zijn afgoden.

[5] Zo wil ik het volk van Israël bij het hart grijpen, want zij zijn allemaal door hun afgoden van mij vervreemd.

[6] Zeg daarom tegen het volk van Israël: dit zegt de Heere YHWH. Kom terug en keer je af van je afgoden. Wend je gezicht af van al je gruwelen.

[7] Want stel dat iemand uit het volk van Israël of een vreemdeling die in Israël woont, zich van mij afkeert. Hij zet zijn afgoden in zijn hart en zet de oorzaak van zijn schuld recht voor zich neer. Dan komt hij naar de profeet om mij te raadplegen. Ik, YHWH, zal hem zelf antwoorden.

[8] Ik zal mij tegen die man keren. Ik zal hem tot een teken en een spotwoord maken en hem uit mijn volk verwijderen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[9] Als een profeet zich laat verleiden en toch iets zegt, dan heb ik, YHWH, die profeet verleid. Ik zal mijn hand tegen hem uitstrekken en hem verdelgen uit mijn volk Israël.

[10] Zij zullen hun schuld dragen. De schuld van wie vraagt, zal gelijk zijn aan de schuld van de profeet.

[11] Zo zal het volk van Israël niet meer van mij afdwalen. Zij zullen zich niet meer verontreinigen met al hun overtredingen. Dan zullen zij mijn volk zijn en ik zal hun God zijn, zegt de Heere YHWH.

[12] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[13] Mensenkind, stel dat een land tegen mij zondigt en zwaar overtreedt. Dan strek ik mijn hand ertegen uit en breek de voorraad brood. Ik stuur er honger heen en roei mens en dier uit.

14 Ook al zouden daar die drie mannen zijn, Noach (troost), Daniël (God is mijn rechter) en Job (vervolgde), dan zouden zij alleen zichzelf redden door hun gerechtigheid, zegt de Heere YHWH.
15 Of stel dat ik wilde dieren door het land laat gaan. Die roven de kinderen weg, zodat het land verlaten wordt en niemand er nog doorheen trekt vanwege de dieren.
16 Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: al zouden die drie mannen daar zijn, zij zouden zonen noch dochters kunnen redden. Alleen zijzelf zouden gered worden, maar het land zou een woestenij worden.
17 Of stel dat ik het zwaard over dat land breng en zeg: zwaard, ga door dat land. Dan roei ik daar mens en dier uit.
18 Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: al zouden die drie mannen daar zijn, zij zouden zonen noch dochters kunnen redden. Alleen zijzelf zouden gered worden.
19 Of stel dat ik de pest naar dat land stuur en mijn woede erover uitgiet met bloed, om daar mens en dier uit te roeien.
20 Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: al zouden Noach, Daniël en Job daar zijn, zij zouden zoon noch dochter kunnen redden. Zij zouden alleen zichzelf redden door hun gerechtigheid.
21 Want dit zegt de Heere YHWH: hoeveel te meer geldt dat bij mijn vier zware straffen over Jeruzalem. Ik stuur het zwaard, de honger, de wilde dieren en de pest om daar mens en dier uit te roeien.
22 Maar kijk, er zullen mensen overblijven die eruit weggevoerd worden, zonen en dochters. Kijk, zij zullen naar jullie toe komen. Jullie zullen hun weg en hun daden zien. Dan zullen jullie getroost worden over het onheil dat ik over Jeruzalem gebracht heb, over alles wat ik over haar gebracht heb.
23 Zij zullen jullie troosten als jullie hun weg en hun daden zien. Dan zullen jullie weten dat ik niet zonder reden gedaan heb wat ik in haar gedaan heb, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 15

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij.

[2] Mensenkind, wat heeft het hout van de wijnstok voor op ander hout? Wat is de wijnrank meer dan het hout in het bos?

[3] Neemt men er hout van om iets te maken? Maakt men er een pin van om er iets aan te hangen?

[4] Kijk, het wordt aan het vuur gegeven om verteerd te worden. Het vuur verbrandt beide uiteinden en het midden wordt zwart. Zou het dan nog ergens goed voor zijn?

[5] Kijk, toen het nog heel was, kon men er niets van maken. Hoeveel te minder als het vuur het verteerd heeft en het verbrand is. Kan men er dan nog iets van maken?

[6] Daarom zegt de Heere YHWH dit. Het hout van de wijnstok tussen het hout van het bos geef ik aan het vuur om verteerd te worden. Zo geef ik ook de bewoners van Jeruzalem over.

[7] Want ik zal mij tegen hen keren. Ontkomen zij aan het ene vuur, dan zal het andere vuur hen verteren. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben, als ik mij tegen hen gekeerd heb.

[8] Ik zal het land tot een woestenij maken, omdat zij zwaar overtreden hebben, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 16

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] Mensenkind, maak Jeruzalem haar gruwelen bekend.

[3] Zeg: dit zegt de Heere YHWH tegen Jeruzalem. Je afkomst en je geboorte liggen in het land van de Kanaänieten. Je vader was een Amoriet en je moeder een Hethitische.

[4] Op de dag dat je geboren werd, werd je navelstreng niet doorgesneden. Je werd niet met water gewassen, niet met zout ingewreven en niet in doeken gewikkeld.

[5] Niemand keek met medelijden naar je om iets van dit alles voor je te doen. Je werd op het open veld gegooid, want men walgde van je op de dag dat je geboren werd.

[6] Toen ik langskwam, zag ik je liggen, spartelend in je bloed. Ik zei tegen je in je bloed: leef! Ja, ik zei tegen je in je bloed: leef!

[7] Ik liet je groeien als een plant op het veld. Je groeide op en werd groot. Je werd heel mooi. Je borsten werden stevig en je haar groeide. Maar je was nog naakt en bloot.

[8] Toen ik weer langskwam, zag ik je. En kijk, je was oud genoeg voor de liefde. Ik spreidde mijn mantel over je uit en bedekte je naaktheid. Ik zwoer je trouw en sloot een verbond met je, zegt de Heere YHWH. Zo werd je van mij.

[9] Daarna waste ik je met water. Ik spoelde het bloed van je af en zalfde je met olie.

[10] Ik gaf je geborduurde kleren en schoenen van fijn leer. Ik omgordde je met fijn linnen en bedekte je met zijde.

[11] Ik gaf je sieraden: armbanden om je polsen en een ketting om je hals.

[12] Ik gaf je een ring in je neus, oorringen in je oren en een prachtige kroon op je hoofd.

[13] Zo droeg je goud en zilver. Je kleding was van fijn linnen, zijde en borduurwerk. Je at meelbloem, honing en olie. Je werd heel mooi en je groeide uit tot een koninkrijk.

[14] Je naam werd bekend onder de volken om je schoonheid. Want die was volmaakt door de pracht die ik je gegeven had, zegt de Heere YHWH.

[15] Maar je vertrouwde op je schoonheid en werd ontrouw door je naam. Je gaf je aan iedereen die voorbijkwam.

[16] Je nam je kleren en maakte er bonte offerhoogten van. Daar was je ontrouw. Zoiets is nooit eerder gebeurd en het zal ook niet meer gebeuren.

[17] Je nam ook je prachtige sieraden van mijn goud en mijn zilver die ik je gegeven had. Je maakte er mannenbeelden van en was daarmee ontrouw.

[18] Je nam je geborduurde kleren en bedekte ze daarmee. Mijn olie en mijn wierook zette je voor hen neer.

19 Mijn brood dat ik je gaf, meelbloem, olie en honing waarmee ik je voedde, zette je ook voor hen neer als een aangename geur. Zo ging het, zegt de Heere YHWH.

20 Je nam zelfs je zonen en je dochters die je mij gebaard had, en je offerde ze aan hen om verteerd te worden. Was je ontrouw dan nog niet genoeg?

21 Je slachtte mijn kinderen en gaf ze weg door ze voor hen door het vuur te laten gaan.

22 Bij al je gruwelen en al je ontrouw dacht je niet aan de dagen van je jeugd. Toen was je naakt en bloot en spartelde je in je bloed.

23 Na al je slechtheid gebeurde het volgende. Wee, wee je, zegt de Heere YHWH.

24 Je bouwde jezelf een verhoging en maakte jezelf een hoge plaats op elk plein.

25 Op elke straathoek bouwde je je hoge plaatsen. Je maakte je schoonheid tot iets afschuwelijks. Je bood jezelf aan iedereen aan die voorbijkwam en je werd steeds ontrouwer.

26 Je was ook ontrouw met de Egyptenaren, je buren met hun grote begeerte. Je werd steeds ontrouwer om mij tot woede te tergen.

27 Kijk, daarom strekte ik mijn hand tegen je uit en maakte je deel kleiner. Ik gaf je over aan de willekeur van wie je haten, de dochters van de Filistijnen, die zich schaamden over jouw schandelijke weg.

28 Verder was je ontrouw met de Assyriërs, want je was onverzadigbaar. Ook toen je met hen ontrouw was, werd je niet verzadigd.

29 Je werd steeds ontrouwer, van het land Kanaän (laagland) tot in Chaldea. En ook daarvan werd je niet verzadigd.

30 Wat is je hart zwak, zegt de Heere YHWH, dat je dit alles doet, als een vrouw die haar eigen zin doorzet.

31 Je bouwde je verhoging op elke straathoek en maakte je hoge plaats op elk plein. Toch deed je het niet voor het geld, want je wees het loon af.

32 Je was een overspelige vrouw die vreemden nam in plaats van haar eigen man.

33 Aan alle ontrouwe vrouwen geeft men loon. Maar jij gaf loon aan al je minnaars. Je gaf hun geschenken, zodat zij van alle kanten naar je toe kwamen.

[34] Zo ging het bij jou precies andersom dan bij andere vrouwen. Niemand liep jou achterna. Jij gaf loon en aan jou werd geen loon gegeven. Zo werd jij het tegendeel.

[35] Daarom, ontrouwe stad, hoor het woord van YHWH.

[36] Dit zegt de Heere YHWH: je hebt je begeerte uitgestort en je schaamte blootgelegd bij je minnaars. Dat deed je met al je afschuwelijke afgoden en met het bloed van je kinderen, dat je aan hen gegeven hebt.

[37] Daarom, kijk, ik zal al je minnaars bijeenbrengen met wie je omging, allen die je liefhad en allen die je haatte. Ik zal hen van alle kanten tegen je bijeenbrengen. Ik zal voor hen je naaktheid blootleggen, zodat zij je helemaal naakt zien.

[38] Ik zal je oordelen naar het recht voor vrouwen die overspel plegen en bloed vergieten. Ik zal je overgeven aan het bloed van woede en hartstocht.

[39] Ik zal je in hun hand geven. Zij zullen je verhoging afbreken en je hoge plaatsen omgooien. Zij zullen je je kleren uittrekken en je mooie sieraden afpakken. Zij zullen je naakt en bloot achterlaten.

[40] Daarna zullen zij een menigte tegen je laten opkomen. Zij zullen je met stenen stenigen en met hun zwaarden doorsteken.

[41] Zij zullen je huizen met vuur verbranden en het oordeel over je voltrekken voor de ogen van veel vrouwen. Ik zal een einde maken aan je ontrouw en je zult geen loon meer geven.

[42] Zo zal ik mijn woede op je laten rusten en mijn hartstocht zal van je wijken. Ik zal stil zijn en niet langer boos.

[43] Je dacht niet aan de dagen van je jeugd en tergde mij met dit alles. Kijk, daarom zal ook ik je eigen weg op je hoofd laten neerkomen, zegt de Heere YHWH. Dan zul je die schandelijke daad niet meer doen boven al je gruwelen.

[44] Kijk, iedereen die spreekwoorden gebruikt, zal dit spreekwoord over je zeggen: zo moeder, zo dochter.

[45] Je bent de dochter van je moeder, die walgde van haar man en haar kinderen. Je bent de zus van je zussen, die walgden van hun mannen en hun kinderen. Je moeder was een Hethitische en je vader een Amoriet.

[46] Je oudere zus is Samaria, met haar dochters. Zij woont links van je. Je jongere zus, die rechts van je woont, is Sodom met haar dochters.
[47] Je leefde niet alleen zoals zij en deed niet alleen hun gruwelen. Dat was je nog te weinig. Op al je wegen was je erger dan zij.
[48] Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: Sodom, je zus, en haar dochters hebben niet gedaan wat jij en je dochters gedaan hebben.
[49] Kijk, dit was de schuld van je zus Sodom: hoogmoed, overvloed aan brood en zorgeloze rust hadden zij en haar dochters. Maar zij hielpen de arme en de behoeftige niet.
[50] Zij werden hoogmoedig en deden gruwelijke dingen voor mijn ogen. Daarom deed ik hen weg toen ik het gezien had.
[51] Samaria heeft nog niet de helft van jouw zonden gedaan. Jij hebt meer gruwelen gedaan dan zij. Door al je gruwelen lijken je zussen rechtvaardig.
[52] Draag dan ook je eigen schande, jij die je zussen veroordeeld hebt. Jouw zonden zijn gruwelijker dan de hunne; zij zijn rechtvaardiger dan jij. Wees dan beschaamd en draag je schande, omdat je je zussen rechtvaardig hebt laten lijken.
[53] Ik zal hun lot keren, het lot van Sodom en haar dochters en het lot van Samaria en haar dochters. Dan zal ik ook jouw lot keren, midden tussen hen in.
[54] Zo zul je je schande dragen en beschaamd staan om alles wat je gedaan hebt, terwijl je hen troost.
[55] Je zussen Sodom en haar dochters zullen terugkeren naar hoe het vroeger was. Ook Samaria en haar dochters zullen terugkeren naar hoe het vroeger was. En jij en je dochters zullen terugkeren naar hoe het vroeger was.
[56] In de dagen van je grote hoogmoed nam je de naam van je zus Sodom niet eens in de mond.
[57] Dat was voordat je slechtheid bekend werd. Nu word je bespot door de dochters van Syrië en door iedereen om je heen. Ook de dochters van de Filistijnen verachten je van alle kanten.
[58] Je draagt nu je schandelijke daden en je gruwelen, zegt YHWH.

[59] Want dit zegt de Heere YHWH: ik zal met je doen zoals jij gedaan hebt. Jij hebt de eed veracht en het verbond verbroken.
[60] Toch zal ik denken aan mijn verbond met je uit de dagen van je jeugd. Ik zal een eeuwig verbond met je sluiten.
[61] Dan zul je aan je wegen denken en je schamen. Dat gebeurt als je je zussen aanneemt, de oudere en de jongere. Ik zal ze je als dochters geven, maar niet op grond van jouw verbond.
[62] Want ik zal mijn verbond met je oprichten. Dan zul je weten dat ik YHWH ben.
[63] Zo zul je eraan denken en je schamen. Je zult je mond niet meer opendoen vanwege je schande. Dat gebeurt als ik verzoening voor je doe over alles wat je gedaan hebt, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 17

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij.
[2] Mensenkind, geef het volk van Israël (die met God strijdt) een raadsel op en vertel hun een gelijkenis.
[3] Zeg: dit zegt de Heere YHWH. Er was een grote arend met grote vleugels en lange slagpennen. Hij had een dichte, bonte verenpracht. Hij kwam naar de Libanon en nam de top van een ceder.
[4] Hij plukte de bovenste van de jonge takken af en bracht die naar een land van handel. Hij zette hem neer in een stad van kooplieden.
[5] Hij nam ook zaad uit het land en legde dat in een vruchtbare akker. Hij zette het zorgvuldig neer bij veel water.
[6] Het liep uit en werd een welige wijnstok, maar laag van stam. Zijn ranken keken naar de arend en zijn wortels bleven onder hem. Zo werd hij een wijnstok die ranken en scheuten voortbracht.
[7] Er was nog een grote arend met grote vleugels en veel veren. En kijk, deze wijnstok boog zijn wortels naar hem toe en strekte zijn ranken naar hem uit. Hij wilde door hem begoten worden, weg van het bed waarin hij geplant was.

[8] Hij was toch in goede grond geplant, bij veel water. Hij kon takken maken en vrucht dragen en een prachtige wijnstok worden.

[9] Zeg: dit zegt de Heere YHWH. Zal hij gedijen? Zal de arend niet zijn wortels uitrukken en zijn vrucht afsnijden, zodat hij verdroogt? Al zijn jonge blaadjes zullen verdrogen. Er is geen sterke arm en geen grote menigte nodig om hem los te trekken.

[10] Ja kijk, hij is geplant. Zal hij gedijen? Zal hij niet helemaal verdrogen als de oostenwind hem raakt? In het bed waar hij groeide, zal hij verdrogen.

[11] Daarna kwam het woord van YHWH tot mij.

[12] Zeg nu tegen dat opstandige volk: weten jullie niet wat dit betekent? Zeg: kijk, de koning van Babel kwam naar Jeruzalem. Hij nam haar koning en haar vorsten mee naar Babel.

[13] Hij nam iemand uit de koninklijke familie en sloot een verbond met hem. Hij liet hem een eed zweren. De machtigen van het land nam hij mee.

[14] Zo zou het koninkrijk klein blijven en zich niet verheffen. Als het zich aan het verbond hield, zou het blijven bestaan.

[15] Maar hij kwam tegen hem in opstand. Hij stuurde zijn boden naar Egypte om paarden en veel manschappen te krijgen. Zal hij gedijen? Zal iemand die zoiets doet, ontkomen? Kan hij het verbond breken en toch ontkomen?

[16] Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: hij zal sterven in Babel, bij de koning die hem koning gemaakt heeft. Hij heeft diens eed veracht en diens verbond verbroken.

[17] Ook Farao zal hem niet helpen in de oorlog met een groot leger en veel soldaten. Dan zal men een wal opwerpen en belegeringstorens bouwen om veel mensen te doden.

[18] Want hij verachtte de eed en verbrak het verbond. Kijk, hij had er zijn hand op gegeven. Omdat hij dit alles gedaan heeft, zal hij niet ontkomen.

[19] Daarom zegt de Heere YHWH dit: zo waar ik leef. Hij heeft mijn eed veracht en mijn verbond verbroken. Dat zal ik op zijn hoofd laten neerkomen.

[20] Ik zal mijn net over hem uitspreiden en hij zal in mijn vangnet gegrepen worden. Ik zal hem naar Babel brengen. Daar zal ik met hem rechten over de

trouwbreuk die hij tegen mij begaan heeft.

[21] Al zijn vluchtelingen en al zijn troepen zullen door het zwaard vallen. Wie overblijven, worden naar alle windstreken verstrooid. Dan zullen jullie weten dat ik, YHWH, gesproken heb.

[22] Dit zegt de Heere YHWH: Ik zal zelf een tak nemen van de top van de hoge ceder en die planten. Van de bovenste jonge takjes zal ik een tere tak plukken. Die zal ik planten op een hoge en verheven berg.

[23] Op de hoge berg van Israël zal ik hem planten. Hij zal takken voortbrengen en vrucht dragen. Hij zal een prachtige ceder worden. Onder hem zullen allerlei vogels wonen; in de schaduw van zijn takken zullen zij nestelen.

[24] Dan zullen alle bomen van het veld weten dat ik, YHWH, de hoge boom vernederd heb en de lage boom verhoogd. Ik heb de groene boom laten verdrogen en de dorre boom laten bloeien. Ik, YHWH, heb het gezegd en ik zal het doen.

Ezechiël 18

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] Waarom gebruiken jullie dit spreekwoord over het land van Israël (die met God strijdt): de vaders aten onrijpe druiven en de tanden van de kinderen werden stroef?

[3] Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: jullie zullen dit spreekwoord in Israël niet meer gebruiken.

[4] Kijk, alle mensen zijn van mij. De vader en de zoon zijn allebei van mij. Wie zondigt, die zal sterven.

[5] Stel dat iemand rechtvaardig is en doet wat recht en goed is.

[6] Hij eet niet op de bergen en kijkt niet op naar de afgoden van het volk van Israël. Hij onteert de vrouw van zijn naaste niet en komt niet bij een vrouw die ongesteld is.

[7] Hij onderdrukt niemand. Hij geeft de schuldenaar zijn onderpand terug. Hij rooft niets. Hij geeft de hongerige zijn brood en bedekt de naakte met kleding.

[8] Hij leent niet uit tegen rente en vraagt geen woekerwinst. Hij houdt zijn hand van onrecht af en spreekt eerlijk recht tussen twee mensen.
[9] Hij leeft naar mijn wetten en houdt mijn regels trouw. Zo iemand is rechtvaardig en zal zeker leven, zegt de Heere YHWH.
[10] Stel dat hij een zoon krijgt die een rover is en bloed vergiet, en die een van deze dingen doet.
[11] Hij doet niets van al het goede. Hij eet wel op de bergen en onteert de vrouw van zijn naaste.
[12] Hij onderdrukt de arme en de behoeftige en rooft veel. Hij geeft het onderpand niet terug. Hij kijkt op naar de afgoden en doet gruwelijke dingen.
[13] Hij leent uit tegen rente en vraagt woekerwinst. Zou die dan leven? Hij zal niet leven. Al deze gruwelen heeft hij gedaan; hij zal zeker gedood worden. Zijn bloed komt op hemzelf neer.
[14] Stel nu dat hij een zoon krijgt die alle zonden van zijn vader ziet. Hij ziet ze en doet zulke dingen niet.
[15] Hij eet niet op de bergen en kijkt niet op naar de afgoden van het volk van Israël. Hij onteert de vrouw van zijn naaste niet.
[16] Hij onderdrukt niemand. Hij houdt geen onderpand en rooft niets. Hij geeft de hongerige zijn brood en bedekt de naakte met kleding.
[17] Hij houdt zijn hand af van de arme. Hij neemt geen rente en geen woekerwinst. Hij houdt mijn regels en leeft naar mijn wetten. Hij zal niet sterven om de schuld van zijn vader; hij zal zeker leven.
[18] Zijn vader heeft mensen zwaar onderdrukt en zijn naaste beroofd. Hij deed wat niet goed was te midden van zijn volk. Kijk, daarom zal hij sterven om zijn eigen schuld.
[19] Maar jullie zeggen: waarom draagt de zoon de schuld van de vader niet? De zoon heeft toch recht en gerechtigheid gedaan. Hij hield al mijn wetten en deed ze. Daarom zal hij zeker leven.
[20] Wie zondigt, die zal sterven. De zoon draagt de schuld van de vader niet en de vader draagt de schuld van de zoon niet. De rechtvaardigheid van de rechtvaardige komt op hemzelf neer en de goddeloosheid van de goddeloze ook.

[21] Maar stel dat de goddeloze zich bekeert van alle zonden die hij gedaan heeft. Hij houdt al mijn wetten en doet recht en gerechtigheid. Dan zal hij zeker leven. Hij zal niet sterven.

[22] Geen van zijn overtredingen zal hem nog aangerekend worden. Door de gerechtigheid die hij gedaan heeft, zal hij leven.

[23] Zou ik het fijn vinden als de goddeloze sterft, zegt de Heere YHWH? Ik wil toch juist dat hij zich van zijn wegen bekeert en leeft?

[24] Maar als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, en alle gruwelen doet die de goddeloze doet, zou die dan leven? Al zijn gerechtigheid zal hem niet meer aangerekend worden. Hij zal sterven om zijn trouwbreuk en om de zonde die hij gedaan heeft.

[25] Toch zeggen jullie: de weg van YHWH is niet eerlijk. Hoor toch, volk van Israël: is mijn weg niet eerlijk? Zijn niet juist jullie wegen oneerlijk?

[26] Als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet en daardoor sterft, dan sterft hij om het onrecht dat hij gedaan heeft.

[27] Maar als de goddeloze zich bekeert van de goddeloosheid die hij gedaan heeft, en recht en gerechtigheid doet, dan zal hij in leven blijven.

[28] Hij ziet het in en bekeert zich van alle overtredingen die hij gedaan heeft. Daarom zal hij zeker leven en niet sterven.

[29] Toch zegt het volk van Israël: de weg van YHWH is niet eerlijk. Zouden mijn wegen niet eerlijk zijn, volk van Israël? Zijn niet juist jullie wegen oneerlijk?

[30] Daarom zal ik jullie oordelen, volk van Israël, ieder naar zijn eigen wegen, zegt de Heere YHWH. Kom terug en bekeer je van al je overtredingen. Dan zal je schuld je niet laten struikelen.

[31] Gooi al je overtredingen van je af, waarmee je overtreden hebt. Maak jezelf een nieuw hart en een nieuwe geest. Want waarom zouden jullie sterven, volk van Israël?

[32] Want ik vind het niet fijn als iemand sterft, zegt de Heere YHWH. Bekeer je dus en leef.

Ezechiël 19

[1] Verder, hef een klaaglied aan over de vorsten van Israël (die met God strijdt).

[2] Zeg: wat was je moeder? Een leeuwin die tussen de leeuwen lag. Zij bracht haar welpen groot tussen de jonge leeuwen.

[3] Zij liet een van haar welpen opgroeien. Hij werd een jonge leeuw die leerde roven; hij at mensen op.

[4] De volken hoorden over hem. Hij werd gevangen in hun kuil. Zij brachten hem met haken naar het land Egypte.

[5] Zij zag dat haar hoop vervlogen was en dat haar verwachting verloren was. Toen nam zij een andere welp en maakte die tot een jonge leeuw.

[6] Hij liep rond tussen de leeuwen en werd een jonge leeuw. Hij leerde roven en at mensen op.

[7] Hij brak hun burchten af en verwoestte hun steden. Het land en alles wat erin was, schrok van zijn gebrul.

[8] Toen kwamen de volken uit de omliggende gebieden tegen hem op. Zij spreidden hun net over hem uit en hij werd in hun kuil gevangen.

[9] Zij zetten hem met haken in een kooi en brachten hem naar de koning van Babel. Zij brachten hem in een vesting, zodat zijn stem niet meer gehoord werd op de bergen van Israël.

[10] Je moeder was als een wijnstok in je wijngaard, geplant bij water. Hij was vruchtbaar en vol ranken door het vele water.

[11] Hij had sterke takken, geschikt voor scepters van heersers. Zijn stam werd hoog tussen de dichte takken. Hij viel op door zijn hoogte en zijn vele takken.

[12] Maar hij werd in woede uitgerukt en op de grond gegooid. De oostenwind heeft zijn vrucht laten verdrogen. Zijn sterke takken zijn afgebroken en verdroogd; het vuur heeft ze verteerd.

[13] Nu is hij geplant in een woestijn, in een dor en dorstig land.

[14] Uit een van zijn takken is een vuur uitgegaan dat zijn vrucht verteerd heeft. Zo is er geen sterke tak meer voor een scepter om te heersen. Dit is een klaaglied en het is een klaaglied geworden.

Ezechiël 20

[1] Het was in het zevende jaar, in de vijfde maand, op de tiende dag van de maand. Er kwamen mannen uit de oudsten van Israël (die met God strijdt) om YHWH te raadplegen. Zij gingen voor mij zitten.

[2] Toen kwam het woord van YHWH tot mij.

[3] Mensenkind, spreek tot de oudsten van Israël en zeg tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Komen jullie om mij te raadplegen? Zo waar ik leef, ik laat mij niet door jullie raadplegen, zegt de Heere YHWH.

[4] Zou jij hen vrijspreken, mensenkind, zou jij hen vrijspreken? Maak hun de gruwelen van hun vaderen bekend.

[5] Zeg tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Op de dag dat ik Israël uitkoos, stak ik mijn hand op voor de nakomelingen van Jakob (hij houdt de hiel vast). Ik maakte mijzelf aan hen bekend in Egypte. Ja, ik stak mijn hand naar hen op en zei: ik ben YHWH, jullie God.

[6] Op diezelfde dag stak ik mijn hand naar hen op om hen uit Egypte te leiden. Ik zou hen brengen naar een land dat ik voor hen uitgezocht had. Het overvloeit van melk en honing en is het mooiste van alle landen.

[7] Ik zei tegen hen: laat ieder de afschuwelijke beelden wegdoen waar hij naar kijkt. Maak jezelf niet onrein met de afgoden van Egypte. Ik, YHWH, ben jullie God.

[8] Maar zij waren opstandig tegen mij en wilden niet naar mij luisteren. Niemand deed de afschuwelijke beelden weg waar hij naar keek en niemand liet de afgoden van Egypte los. Daarom zei ik dat ik mijn woede over hen zou uitgieten, midden in Egypte.

[9] Maar ik deed het om mijn naam. Die mocht niet onteerd worden voor de ogen van de volken waar zij tussen woonden. Voor hun ogen had ik mij bekendgemaakt om hen uit Egypte te leiden.

[10] Ik leidde hen uit Egypte en bracht hen in de woestijn.

[11] Daar gaf ik hun mijn wetten en maakte hun mijn regels bekend. Wie ze doet, zal daardoor leven.

[12] Ook gaf ik hun mijn sabbatten als een teken tussen mij en hen. Zo zouden zij weten dat ik YHWH ben, die hen heilig maakt.

[13] Maar het volk van Israël was opstandig tegen mij in de woestijn. Zij leefden niet naar mijn wetten en verwierpen mijn regels, terwijl wie ze doet daardoor zal leven. Zij ontheiligden mijn sabbatten zwaar. Daarom zei ik dat ik mijn woede in de woestijn over hen zou uitgieten om hen te vernietigen.

[14] Maar ik deed het om mijn naam. Die mocht niet onteerd worden voor de ogen van de volken die gezien hadden hoe ik hen uitleidde.

[15] Toch stak ik ook mijn hand naar hen op in de woestijn. Ik zou hen niet brengen in het land dat ik hun gegeven had, dat overvloeit van melk en honing, het mooiste van alle landen.

[16] Want zij verwierpen mijn regels, leefden niet naar mijn wetten en ontheiligden mijn sabbatten. Hun hart liep achter hun afgoden aan.

[17] Toch spaarde mijn oog hen, zodat ik hen niet vernietigde. Ik maakte in de woestijn geen einde aan hen.

[18] Maar ik zei tegen hun kinderen in de woestijn: leef niet naar de wetten van jullie vaderen. Houd hun regels niet en maak jezelf niet onrein met hun afgoden.

[19] Ik ben YHWH, jullie God. Leef naar mijn wetten, houd mijn regels en doe ze.

[20] Houd mijn sabbatten heilig. Ze zullen een teken zijn tussen mij en jullie. Zo zullen jullie weten dat ik, YHWH, jullie God ben.

[21] Maar ook die kinderen waren opstandig tegen mij. Zij leefden niet naar mijn wetten en hielden mijn regels niet, terwijl wie ze doet daardoor zal leven. Zij ontheiligden mijn sabbatten. Daarom zei ik dat ik mijn woede in de woestijn over hen zou uitgieten.

[22] Toch trok ik mijn hand terug en deed het om mijn naam. Die mocht niet onteerd worden voor de ogen van de volken die gezien hadden hoe ik hen uitleidde.

[23] Ik stak ook mijn hand naar hen op in de woestijn. Ik zou hen verspreiden onder de volken en verstrooien over de landen.

[24] Want zij hielden mijn regels niet, verwierpen mijn wetten en ontheiligden mijn sabbatten. Hun ogen keken naar de afgoden van hun vaderen.
[25] Daarom gaf ik hun ook regels die niet goed waren en wetten waardoor zij niet zouden leven.
[26] Ik liet hen onrein worden door hun eigen gaven. Zij lieten immers hun eerstgeborenen door het vuur gaan. Zo bracht ik hen tot ontzetting, zodat zij zouden weten dat ik YHWH ben.
[27] Daarom, mensenkind, spreek tot het volk van Israël en zeg tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Ook hiermee hebben jullie vaderen mij gekwetst, door ontrouw tegen mij te zijn.
[28] Ik had hen in het land gebracht waarvoor ik mijn hand opgestoken had om het hun te geven. Maar zij keken naar elke hoge heuvel en elke dichte boom. Daar brachten zij hun offers en hun tergende gaven. Daar brachten zij hun aangename geur en goten zij hun drankoffers uit.
[29] Ik zei tegen hen: wat is dat voor een offerhoogte waar jullie heen gaan? Tot op vandaag heet die plaats offerhoogte.
[30] Zeg daarom tegen het volk van Israël: dit zegt de Heere YHWH. Maken jullie jezelf onrein op de weg van jullie vaderen? Lopen jullie ontrouw achter hun afschuwelijke goden aan?
[31] Ja, jullie offeren gaven en laten jullie kinderen door het vuur gaan. Tot op vandaag maken jullie jezelf onrein met al jullie afgoden. Zou ik mij dan door jullie laten raadplegen, volk van Israël? Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH, ik laat mij niet door jullie raadplegen.
[32] Wat er in jullie geest opkomt, zal zeker niet gebeuren. Jullie zeggen: wij zullen zijn als de volken en de stammen van de landen, die hout en steen dienen.
[33] Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: ik zal over jullie regeren met sterke hand, met opgeheven arm en met uitgestorte woede.
[34] Want ik zal jullie uit de volken halen en jullie verzamelen uit de landen waarover jullie verstrooid zijn. Dat doe ik met sterke hand, met opgeheven arm en met uitgestorte woede.
[35] Ik zal jullie brengen in de woestijn van de volken. Daar zal ik met jullie rechten, van aangezicht tot aangezicht.

[36] Zoals ik met jullie vaderen gerecht heb in de woestijn van Egypte, zo zal ik ook met jullie rechten, zegt de Heere YHWH.

[37] Ik zal jullie onder de staf laten doorgaan en jullie brengen in de band van het verbond.

[38] Ik zal de opstandigen die tegen mij overtreden uit jullie midden wegzuiveren. Ik zal hen wegvoeren uit het land waar zij als vreemdelingen wonen, maar zij zullen niet in het land van Israël terugkomen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[39] En jullie, volk van Israël, zo zegt de Heere YHWH: ga maar, laat ieder zijn afgoden dienen, ook hierna, omdat jullie niet naar mij luisteren. Maar onteer mijn heilige naam niet langer met jullie gaven en jullie afgoden.

[40] Want op mijn heilige berg, op de hoge berg van Israël, zegt de Heere YHWH. Daar zal heel het volk van Israël mij dienen in het land. Daar zal ik hen aannemen. Daar zal ik jullie offergaven vragen, met de eerste opbrengst en met al jullie heilige gaven.

[41] Ik zal jullie aannemen als een aangename geur, als ik jullie uit de volken haal en jullie verzamel uit de landen waarover jullie verstrooid zijn. Dan zal ik door jullie geheiligd worden voor de ogen van de volken.

[42] Jullie zullen weten dat ik YHWH ben, als ik jullie in het land van Israël gebracht heb. Dat is het land waarvoor ik mijn hand opgestoken had om het aan jullie vaderen te geven.

[43] Daar zullen jullie terugdenken aan je wegen en aan alles waarmee je jezelf onrein gemaakt hebt. Dan zullen jullie van jezelf walgen om alle kwade dingen die jullie gedaan hebben.

[44] Zo zullen jullie weten dat ik YHWH ben, als ik met jullie gehandeld heb om mijn naam. Ik behandel jullie niet naar je slechte wegen en je verdorven daden, volk van Israël, zegt de Heere YHWH.

[45] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[46] Mensenkind, kijk naar het zuiden. Spreek tegen het zuiden en profeteer tegen het bos in het zuiden.

[47] Zeg tegen het bos in het zuiden: hoor het woord van YHWH. Dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik steek een vuur in je aan. Dat zal elke groene boom en

elke dorre boom in je verteren. De laaiende vlam zal niet gedoofd worden. Elk gezicht zal erdoor verbranden, van het zuiden tot het noorden.
48 Alle mensen zullen zien dat ik, YHWH, dat aangestoken heb. Het zal niet gedoofd worden.
49 Toen zei ik: Ach, Heere YHWH, zij zeggen over mij: hij vertelt toch alleen maar gelijkenissen?

Ezechiël 21

1 Het woord van YHWH kwam tot mij.
2 Mensenkind, kijk naar Jeruzalem. Spreek tegen de heiligdommen en profeteer tegen het land van Israël (die met God strijdt).
3 Zeg tegen het land van Israël: dit zegt YHWH. Kijk, ik keer mij tegen je. Ik trek mijn zwaard uit de schede en zal bij jou de rechtvaardige en de goddeloze uitroeien.
4 Ik zal bij jou de rechtvaardige en de goddeloze uitroeien. Daarom gaat mijn zwaard uit de schede tegen alle mensen, van het zuiden tot het noorden.
5 Alle mensen zullen weten dat ik, YHWH, mijn zwaard uit de schede getrokken heb. Het zal niet meer terugkeren.
6 Maar jij, mensenkind, zucht. Zucht voor hun ogen, gebroken en bitter.
7 Als zij dan tegen je zeggen: waarom zucht je?, dan moet je antwoorden: om het bericht dat komt. Elk hart zal smelten, alle handen zullen slap worden, elke geest zal krimpen en alle knieën worden als water. Kijk, het komt en het zal gebeuren, zegt de Heere YHWH.
8 Opnieuw kwam het woord van YHWH tot mij.
9 Mensenkind, profeteer en zeg: dit zegt YHWH. Zeg: het zwaard, het zwaard is geslepen en gepolijst.
10 Het is geslepen om te slachten en gepolijst om te glanzen. Zouden wij dan blij zijn? De stok van mijn zoon veracht al het hout.
11 Hij heeft het laten polijsten om het met de hand te kunnen hanteren. Dat zwaard is geslepen en gepolijst om in de hand van de doder gelegd te worden.

[12] Schreeuw en huil, mensenkind, want het is gericht tegen mijn volk en tegen alle vorsten van Israël. Zij zijn met mijn volk aan het zwaard overgeleverd. Sla daarom op je heup.

[13] Er was toch een toets? Wat gebeurde er toen? Zou er dan ook geen stok van verachting zijn, zegt de Heere YHWH.

[14] Jij dan, mensenkind, profeteer en sla in je handen. Het zwaard zal dubbel en driedubbel toeslaan. Het is het zwaard voor wie gedood worden, het zwaard voor de groten die gedood worden, dat tot in hun binnenkamers doordringt.

[15] Ik heb de punt van het zwaard tegen al hun poorten gezet, zodat elk hart smelt en velen struikelen. Ach, het is gemaakt om te glanzen en gewet om te slachten.

[16] Sla toe, zwaard! Keer je naar rechts, richt je, keer je naar links, waarheen je punt ook wijst.

[17] Ook ik zal in mijn handen slaan en mijn woede laten rusten. Ik, YHWH, heb het gesproken.

[18] Opnieuw kwam het woord van YHWH tot mij.

[19] En jij, mensenkind, teken twee wegen waarlangs het zwaard van de koning van Babel kan komen. Beide beginnen in hetzelfde land. Zet een wegwijzer neer, aan het begin van de weg naar de stad.

[20] Teken een weg waarlangs het zwaard kan komen tegen Rabba van de Ammonieten, en een tegen Juda (lofprijs), naar het versterkte Jeruzalem.

[21] Want de koning van Babel zal bij de splitsing staan, aan het begin van de twee wegen, om te waarzeggen. Hij zal zijn pijlen schudden, zijn huisgoden raadplegen en de lever bekijken.

[22] De waarzegging zal in zijn rechterhand Jeruzalem aanwijzen. Dan moet hij aanvoerders aanstellen, het bevel tot de aanval geven, de strijdkreet aanheffen, stormrammen tegen de poorten plaatsen, een wal opwerpen en belegeringstorens bouwen.

[23] In hun ogen lijkt dit een loze waarzegging, want zij hebben eden gezworen. Maar hij zal hun schuld in herinnering brengen, zodat zij gegrepen worden.

[24] Daarom zegt de Heere YHWH dit: jullie brengen zelf jullie schuld in herinnering. Jullie overtredingen komen aan het licht en jullie zonden zijn zichtbaar in alles wat jullie doen. Omdat men aan jullie denkt, zullen jullie met de hand gegrepen worden.
[25] En jij, onheilige en goddeloze vorst van Israël, jouw dag komt, in de tijd dat de schuld ten einde loopt.
[26] Dit zegt de Heere YHWH: doe die tulband af en zet die kroon af. Niets blijft zoals het was. Ik zal de lage verhogen en de hoge vernederen.
[27] Ik zal die kroon tot een puinhoop maken, een puinhoop, een puinhoop. Zij zal er niet meer zijn totdat hij komt die er recht op heeft. Aan hem zal ik haar geven.
[28] En jij, mensenkind, profeteer en zeg: dit zegt de Heere YHWH over de Ammonieten en hun spot. Zeg: het zwaard, het zwaard is getrokken. Het is gepolijst om te slachten, om te vernietigen en om te glanzen.
[29] Men ziet voor jou loze visioenen en voorspelt je leugens. Zo word je gelegd op de nek van de goddelozen die gedood zijn. Hun dag is gekomen, in de tijd dat de schuld ten einde loopt.
[30] Steek je zwaard terug in de schede. Op de plaats waar je gemaakt bent, in het land van je afkomst, zal ik over je oordelen.
[31] Ik zal mijn woede over je uitgieten. Ik zal het vuur van mijn toorn tegen je aanblazen. Ik zal je overgeven in de hand van wrede mannen, meesters in vernietiging.
[32] Je zult voer zijn voor het vuur. Je bloed zal midden in het land liggen. Niemand zal nog aan je denken. Want ik, YHWH, heb het gesproken.

Ezechiël 22

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.
[2] En jij, mensenkind, zou jij de stad vol bloed vrijspreken? Zou jij haar vrijspreken? Maak haar dan al haar gruwelen bekend.
[3] Zeg: dit zegt de Heere YHWH. Stad die in haar midden bloed vergiet, zodat haar tijd komt. Stad die afgoden maakt om zichzelf onrein te maken.

[4] Door het bloed dat je vergoten hebt, ben je schuldig geworden. Met de afgoden die je gemaakt hebt, heb je jezelf onrein gemaakt. Je hebt je dagen dichterbij gebracht en je jaren zijn gekomen. Daarom heb ik je overgegeven als schande voor de volken en als spot voor alle landen.

[5] Wie dichtbij en ver weg zijn, zullen je bespotten. Je naam is onrein en je bent vol onrust.

[6] Kijk, de vorsten van Israël (die met God strijdt) in jouw midden gebruikten allemaal hun macht om bloed te vergieten.

[7] Vader en moeder hebben zij bij jou geminacht. De vreemdeling hebben zij in jouw midden onderdrukt. De wees en de weduwe hebben zij bij jou verdrukt.

[8] Mijn heilige dingen heb je veracht en mijn sabbatten heb je ontheiligd.

[9] Er waren roddelaars bij jou die bloed vergoten. Zij aten bij jou op de bergen en deden schandelijke dingen in jouw midden.

[10] Men schond in jouw midden het bed van zijn vader. Men verkrachtte in jouw midden vrouwen in hun onreine dagen.

[11] De een deed iets gruwelijks met de vrouw van zijn naaste. De ander onteerde zijn schoondochter op een schandelijke manier. Weer een ander verkrachtte in jouw midden zijn eigen zus, de dochter van zijn vader.

[12] Zij namen bij jou geschenken aan om bloed te vergieten. Je nam rente en woekerwinst. Je perste je naaste uit met geweld. En mij ben je vergeten, zegt de Heere YHWH.

[13] Kijk, ik sla in mijn handen om de winst die je gemaakt hebt en om het bloed dat in jouw midden vergoten is.

[14] Zal je hart standhouden? Zullen je handen sterk zijn in de dagen dat ik met je afreken? Ik, YHWH, heb het gesproken en ik zal het doen.

[15] Ik zal je verstrooien onder de volken en verspreiden over de landen. Ik zal je onreinheid uit je wegbranden.

[16] Dan zul je door je eigen schuld onteerd zijn voor de ogen van de volken. En je zult weten dat ik YHWH ben.

[17] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[18] Mensenkind, de mensen van Israël zijn voor mij schuim geworden. Zij zijn allemaal koper, tin, ijzer of lood in de oven. Zij zijn zilverschuim geworden.
[19] Daarom zegt de Heere YHWH dit: jullie zijn allemaal schuim geworden. Daarom, kijk, ik zal jullie bijeenbrengen in Jeruzalem.
[20] Men brengt zilver, koper, ijzer, lood en tin bijeen in een oven en blaast het vuur op om het te smelten. Zo zal ik jullie in mijn toorn bijeenbrengen. Ik zal jullie daar in mijn woede laten en smelten.
[21] Ja, ik zal jullie bijeenbrengen en het vuur van mijn woede over jullie aanblazen. Zo zullen jullie daarin gesmolten worden.
[22] Zoals zilver in de oven gesmolten wordt, zo zullen jullie daarin gesmolten worden. Dan zullen jullie weten dat ik, YHWH, mijn woede over jullie uitgegoten heb.
[23] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.
[24] Mensenkind, zeg tegen haar: jij bent een land dat niet gereinigd is, dat geen regen gekregen heeft op de dag van de toorn.
[25] Haar profeten hebben samengespannen. In haar midden zijn zij als een brullende leeuw die prooi verscheurt. Zij verslinden mensen, nemen schatten en kostbaarheden weg en maken veel weduwen in haar midden.
[26] Haar priesters doen mijn wet geweld aan en ontheiligen mijn heilige dingen. Zij maken geen onderscheid tussen heilig en gewoon. Zij leren het verschil tussen rein en onrein niet. Zij sluiten hun ogen voor mijn sabbatten. Zo word ik in hun midden onteerd.
[27] Haar vorsten zijn in haar midden als wolven die prooi verscheuren. Zij vergieten bloed en vernietigen mensen om winst te maken.
[28] Haar profeten smeren er kalk overheen. Zij zien loze visioenen en voorspellen leugens. Zij zeggen: dit zegt de Heere YHWH, terwijl YHWH niet gesproken heeft.
[29] Het volk van het land onderdrukt en berooft. Zij verdrukken de arme en de behoeftige en behandelen de vreemdeling zonder recht.
[30] Ik zocht onder hen iemand die de muur kon dichtmaken. Hij zou voor mij in de bres gaan staan voor het land, zodat ik het niet zou vernietigen. Maar ik vond

niemand.

31 Daarom heb ik mijn woede over hen uitgegoten. Met het vuur van mijn toorn heb ik hen verteerd. Hun eigen weg heb ik op hun hoofd laten neerkomen, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 23

1 Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

2 Mensenkind, er waren eens twee vrouwen, dochters van dezelfde moeder.

3 Zij waren ontrouw in Egypte. Al in hun jeugd waren zij ontrouw. Daar werden zij als jong meisje onteerd.

4 Hun namen waren Ohola (haar tent), de oudste, en Oholiba (mijn tent is in haar), haar zus. Zij werden van mij en kregen zonen en dochters. Dit zijn hun namen: Samaria is Ohola en Jeruzalem is Oholiba.

5 Ohola werd ontrouw terwijl zij van mij was. Zij werd verliefd op haar minnaars, de Assyriërs, die dichtbij waren.

6 Zij waren gekleed in blauwpurper, vorsten en bestuurders, allemaal aantrekkelijke jonge mannen, ruiters op paarden.

7 Zo gaf zij zich aan hen, aan de besten van Assur. Met iedereen op wie zij verliefd werd en met al hun afgoden maakte zij zichzelf onrein.

8 Zij liet ook de ontrouw uit Egypte niet los. Want zij hadden in haar jeugd bij haar gelegen en haar onteerd.

9 Daarom gaf ik haar over in de hand van haar minnaars, in de hand van de Assyriërs op wie zij verliefd was.

10 Zij legden haar schande bloot. Haar zonen en dochters namen zij weg en haarzelf doodden zij met het zwaard. Zij werd een waarschuwend voorbeeld voor de vrouwen, nadat het vonnis over haar voltrokken was.

11 Haar zus Oholiba zag dit. Toch werd zij nog erger in haar verlangen en nog ontrouwer dan haar zus.

12 Zij werd verliefd op de Assyriërs, de vorsten en bestuurders die dichtbij waren. Zij waren prachtig gekleed, ruiters op paarden, allemaal aantrekkelijke

jonge mannen.
13 Toen zag ik dat zij onrein geworden was. Zij gingen allebei dezelfde weg.
14 Ja, zij ging nog verder in haar ontrouw. Want zij zag mannen op de muur geschilderd, beelden van Chaldeeën, in helderrood geschilderd.
15 Zij hadden een gordel om hun heupen en een wapperende tulband op hun hoofd. Zij zagen er allemaal uit als officieren, als mannen van Babel, uit Chaldea, hun geboorteland.
16 Zodra zij hen zag, werd zij verliefd op hen. Zij stuurde boden naar hen toe, naar Chaldea.
17 De mannen van Babel kwamen bij haar en maakten haar onrein met hun ontrouw. Ook maakte zij zichzelf met hen onrein. Daarna keerde zij zich van hen af.
18 Zo bracht zij haar ontrouw en haar schande aan het licht. Toen keerde ik mij van haar af, zoals ik mij van haar zus afgekeerd had.
19 Toch werd zij steeds ontrouwer. Zij dacht terug aan de dagen van haar jeugd, toen zij ontrouw was in het land Egypte.
20 Zij verlangde naar haar minnaars daar, die zo bruut en onbeheerst waren.
21 Zo haalde je de schandelijke daad van je jeugd weer op, toen je in Egypte als jong meisje onteerd werd.
22 Daarom, Oholiba, zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik zal je minnaars tegen je opzetten, van wie je je afgekeerd hebt. Ik zal hen van alle kanten tegen je laten komen.
23 Het zijn de mannen van Babel en alle Chaldeeën, Pekod, Soa en Koa, en alle Assyriërs met hen. Het zijn aantrekkelijke jonge mannen, allemaal vorsten en bestuurders, officieren en bekende mannen, allemaal te paard.
24 Zij zullen tegen je optrekken met wagens en karren en een menigte van volken. Zij komen met grote en kleine schilden en met helmen. Zij zullen zich van alle kanten tegen je opstellen. Ik zal het oordeel aan hen overlaten en zij zullen je oordelen naar hun eigen recht.
25 Ik zal mijn hartstocht tegen je richten en zij zullen in woede met je afrekenen. Zij zullen je neus en je oren afsnijden. Wie van je overblijft, valt door het

zwaard. Zij zullen je zonen en dochters wegnemen en de rest zal door het vuur verteerd worden.
[26] Zij zullen je je kleren uittrekken en je sieraden afpakken.
[27] Zo zal ik een einde maken aan je schandelijke daden en aan je ontrouw die je uit Egypte meebracht. Je zult je ogen niet meer naar hen opslaan en niet meer aan Egypte denken.
[28] Want dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik geef je over in de hand van wie je haat, in de hand van wie je je afgekeerd hebt.
[29] Zij zullen je met haat behandelen en alles wat je verdiend hebt wegnemen. Zij zullen je naakt en bloot achterlaten. Zo komt je schande aan het licht, met je schandelijke daden en je ontrouw.
[30] Dit wordt je aangedaan omdat je ontrouw achter de volken aan liep en jezelf met hun afgoden onrein maakte.
[31] Je bent de weg van je zus gegaan. Daarom geef ik haar beker in jouw hand.
[32] Dit zegt de Heere YHWH: je zult de beker van je zus drinken, die diep en wijd is. Je zult een mikpunt van hoon en spot worden. De beker gaat er veel in.
[33] Je zult vol worden van dronkenschap en verdriet. De beker van je zus Samaria is een beker van verwoesting en eenzaamheid.
[34] Je zult hem leegdrinken en uitzuigen. Je zult zijn scherven stukbijten en jezelf verwonden. Want ik heb het gesproken, zegt de Heere YHWH.
[35] Daarom zegt de Heere YHWH dit: je bent mij vergeten en hebt mij achter je rug gegooid. Draag dan ook je schandelijke daden en je ontrouw.
[36] YHWH zei tegen mij: Mensenkind, zou jij Ohola en Oholiba vrijspreken? Houd hun dan hun gruwelen voor.
[37] Want zij hebben overspel gepleegd en er kleeft bloed aan hun handen. Met hun afgoden hebben zij overspel gepleegd. Zelfs hun kinderen die zij mij gebaard hadden, lieten zij voor hen door het vuur gaan als voedsel.
[38] Ook dit hebben zij mij aangedaan: op diezelfde dag maakten zij mijn heiligdom onrein en ontheiligden zij mijn sabbatten.
[39] Want als zij hun kinderen voor hun afgoden geslacht hadden, kwamen zij diezelfde dag in mijn heiligdom om dat te ontheiligen. En kijk, dat deden zij

midden in mijn huis.
[40] Er is nog meer. Zij lieten mannen halen die van ver moesten komen. Toen er een bode naar hen gestuurd was, kijk, toen kwamen zij. Voor hen waste je je, deed je je ogen op en tooide je jezelf met sieraden.
[41] Je zat op een prachtig bed met een gedekte tafel ervoor. Daarop had je mijn wierook en mijn olie gezet.
[42] Er klonk het geluid van een zorgeloze menigte. Bij die menigte werden mannen gehaald, drinkebroers uit de woestijn. Die deden armbanden om hun polsen en zetten een prachtige kroon op hun hoofd.
[43] Toen zei ik over haar, die versleten was van het overspel: nu blijven zij haar gebruiken en zij zichzelf ook.
[44] Men ging bij haar naar binnen zoals men bij een ontrouwe vrouw naar binnen gaat. Zo ging men naar Ohola en Oholiba, die schandelijke vrouwen.
[45] Rechtvaardige mannen zullen hen oordelen naar het recht voor vrouwen die overspel plegen en bloed vergieten. Want zij plegen overspel en er kleeft bloed aan hun handen.
[46] Want dit zegt de Heere YHWH: ik zal een menigte tegen hen laten opkomen en hen overgeven aan schrik en plundering.
[47] De menigte zal hen met stenen stenigen en met hun zwaarden neerhouwen. Zij zullen hun zonen en dochters doden en hun huizen met vuur verbranden.
[48] Zo zal ik een einde maken aan de schandelijkheid in het land. Zo worden alle vrouwen gewaarschuwd om niet te doen wat jullie deden.
[49] Zij zullen jullie schandelijke daden op jullie leggen en jullie zullen de zonden van jullie afgoden dragen. Dan zullen jullie weten dat ik de Heere YHWH ben.

Ezechiël 24

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij in het negende jaar, in de tiende maand, op de tiende dag van de maand.
[2] Mensenkind, schrijf de naam van deze dag op, precies deze dag. Precies op deze dag begint de koning van Babel het beleg van Jeruzalem.

[3] Vertel dat opstandige volk een gelijkenis en zeg tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Zet een pot op, zet hem op en giet er water in.

[4] Doe er de stukken vlees in, alle goede stukken, de bout en de schouder. Vul hem met de beste botten.

[5] Neem het beste van de kudde. Stapel ook hout onder de pot. Laat hem flink koken, zodat ook de botten erin gaar worden.

[6] Daarom zegt de Heere YHWH dit: wee de stad vol bloed, de pot vol aanslag die er niet uit gaat. Haal er stuk voor stuk uit, zonder te loten.

[7] Want haar bloed is midden in haar. Zij legde het op de kale rots. Zij goot het niet op de grond om het met aarde te bedekken.

[8] Om mijn woede te laten opkomen en wraak te nemen, heb ik haar bloed ook op de kale rots gelegd, zodat het niet bedekt wordt.

[9] Daarom zegt de Heere YHWH dit: wee de stad vol bloed. Ook ik zal de brandstapel groot maken.

[10] Stapel veel hout op en steek het vuur aan. Kook het vlees gaar en giet de saus eruit. Laat de botten verbranden.

[11] Zet de pot daarna leeg op de kolen, zodat hij heet wordt en zijn koper gloeit. Dan smelt zijn onreinheid erin weg en wordt zijn aanslag verteerd.

[12] Met alle moeite heeft zij mij vermoeid. Toch is haar dikke aanslag er niet uit gegaan. Haar aanslag moet in het vuur.

[13] In je onreinheid zit schandelijkheid. Ik wilde je reinigen, maar je werd niet rein. Je zult van je onreinheid niet meer rein worden, totdat ik mijn woede op je heb laten rusten.

[14] Ik, YHWH, heb het gesproken. Het zal komen en ik zal het doen. Ik wijk er niet van af. Ik zal niet sparen en er geen spijt van hebben. Naar je wegen en je daden zullen zij je oordelen, zegt de Heere YHWH.

[15] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[16] Mensenkind, kijk, ik neem de vreugde van je ogen plotseling van je weg. Toch mag je niet rouwen en niet huilen. Je tranen mogen niet komen.

[17] Kreun in stilte en houd geen dodenrouw. Bind je tulband om en doe je schoenen aan. Bedek je snor niet en eet niet het brood van de rouw.

18 Ik sprak dit 's morgens tot het volk. Mijn vrouw stierf in de avond. De volgende morgen deed ik wat mij bevolen was.

19 Het volk zei tegen mij: Wil je ons niet vertellen wat dit voor ons betekent, dat je dit doet?

20 Ik zei tegen hen: Het woord van YHWH kwam tot mij.

21 Zeg tegen het volk van Israël (die met God strijdt): dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik zal mijn heiligdom ontheiligen, jullie trotse sterkte, de vreugde van jullie ogen en het verlangen van jullie hart. Jullie zonen en dochters die jullie achtergelaten hebben, zullen door het zwaard vallen.

22 Dan zullen jullie doen wat ik gedaan heb. Jullie zullen je snor niet bedekken en niet het brood van de rouw eten.

23 Jullie tulbanden zullen op jullie hoofd blijven en jullie schoenen aan jullie voeten. Jullie zullen niet rouwen en niet huilen, maar wegkwijnen in jullie schuld. Jullie zullen tegen elkaar zuchten.

24 Zo zal Ezechiël (God maakt sterk) voor jullie een teken zijn. Alles wat hij gedaan heeft, zullen jullie doen. Als dit komt, zullen jullie weten dat ik de Heere YHWH ben.

25 En jij, mensenkind, kijk naar de dag waarop ik hun sterkte van hen wegneem. Dan neem ik hun stralende vreugde weg, de lust van hun ogen, het verlangen van hun hart en ook hun zonen en dochters.

26 Op diezelfde dag zal iemand die ontkomen is naar je toe komen om je het te laten horen.

27 Op die dag zal je mond opengaan bij wie ontkomen is. Je zult spreken en niet langer stom zijn. Zo zul je voor hen een teken zijn. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 25

1 Het woord van YHWH kwam tot mij.

2 Mensenkind, kijk naar de Ammonieten en profeteer tegen hen.

3 Zeg tegen de Ammonieten: hoor het woord van de Heere YHWH. Dit zegt de Heere YHWH. Jullie riepen: ha! toen mijn heiligdom ontheiligd werd, toen het

land van Israël (die met God strijdt) verwoest werd en toen het volk van Juda (lofprijs) in ballingschap ging.

[4] Daarom, kijk, ik geef jullie in bezit aan de volken uit het oosten. Zij zullen hun kampen bij jullie opslaan en hun tenten bij jullie neerzetten. Zij zullen jullie vruchten eten en jullie melk drinken.

[5] Ik zal Rabba tot een weide voor kamelen maken en het land van de Ammonieten tot een schaapskooi. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[6] Want dit zegt de Heere YHWH: jullie klapten in je handen en stampten met je voeten. Van harte waren jullie blij toen het land van Israël geplunderd werd.

[7] Daarom, kijk, ik strek mijn hand tegen jullie uit. Ik geef jullie als buit aan de volken. Ik zal jullie uit de volken uitroeien en uit de landen laten verdwijnen. Ik zal jullie vernietigen. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[8] Dit zegt de Heere YHWH: Moab (uit de vader) en Seïr zeggen: kijk, het volk van Juda is net als alle andere volken.

[9] Daarom, kijk, ik zal de flank van Moab openleggen, te beginnen bij zijn grenssteden, de trots van het land: Beth-Jesimoth, Baäl-Meon en Kirjathaim.

[10] Ik geef het samen met het land van de Ammonieten in bezit aan de volken uit het oosten. Zo zullen de Ammonieten niet meer onder de volken genoemd worden.

[11] Ook in Moab zal ik recht spreken. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

[12] Dit zegt de Heere YHWH: Edom heeft uit pure wraakzucht gehandeld tegen het volk van Juda. Zij hebben zware schuld op zich geladen door zich op hen te wreken.

[13] Daarom zegt de Heere YHWH dit: ook tegen Edom zal ik mijn hand uitstrekken. Ik zal er mens en dier uitroeien. Ik zal het tot een woestenij maken, van Theman af. Tot aan Dedan zullen zij door het zwaard vallen.

[14] Ik zal mij op Edom wreken door de hand van mijn volk Israël. Zij zullen met Edom afrekenen naar mijn toorn en mijn woede. Zo zullen zij mijn wraak leren kennen, zegt de Heere YHWH.

[15] Dit zegt de Heere YHWH: de Filistijnen hebben uit wraak gehandeld. Van harte namen zij wraak door te plunderen. Zij wilden vernietigen uit eeuwige

vijandschap.
16 Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik strek mijn hand uit tegen de Filistijnen. Ik zal de Kretenzers uitroeien en de rest aan de kust vernietigen.
17 Ik zal zware wraak over hen brengen met harde straffen. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben, als ik mij op hen gewroken heb.

Ezechiël 26

1 Het was in het elfde jaar, op de eerste dag van de maand. Toen kwam het woord van YHWH tot mij.
2 Mensenkind, Tyrus heeft over Jeruzalem gezegd: ha! De poort van de volken is gebroken. Alles komt nu naar mij toe. Ik zal vol worden, want zij is verwoest.
3 Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik keer mij tegen je, Tyrus. Ik laat veel volken tegen je opkomen, zoals de zee haar golven laat opkomen.
4 Zij zullen de muren van Tyrus vernielen en haar torens afbreken. Ik zal het puin van haar wegvegen en haar tot een kale rots maken.
5 Zij zal midden in de zee een plek zijn om netten te drogen. Want ik heb het gesproken, zegt de Heere YHWH. Zij zal buit worden voor de volken.
6 Haar dorpen op het vasteland zullen met het zwaard gedood worden. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.
7 Want dit zegt de Heere YHWH: kijk, ik breng Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, de koning der koningen, uit het noorden tegen Tyrus. Hij komt met paarden en wagens, met ruiters, met troepen en met veel volk.
8 Hij zal je dorpen op het vasteland met het zwaard doden. Hij zal belegeringstorens tegen je bouwen, een wal tegen je opwerpen en zijn schilden tegen je opheffen.
9 Hij zal stormrammen tegen je muren zetten en je torens met zijn houwelen afbreken.
10 Door de massa van zijn paarden zul je onder het stof zitten. Je muren zullen beven van het gedreun van ruiters, wielen en wagens. Hij trekt door je poorten binnen als door de bres van een veroverde stad.

[11] Met de hoeven van zijn paarden zal hij al je straten vertrappen. Je volk zal hij met het zwaard doden. Je machtige zuilen zullen tegen de grond storten.
[12] Zij zullen je bezit roven en je handelswaar plunderen. Zij zullen je muren afbreken en je mooie huizen omgooien. Je stenen, je hout en je puin zullen zij in het water gooien.
[13] Zo maak ik een einde aan het geluid van je liederen. De klank van je harpen zal niet meer gehoord worden.
[14] Ja, ik zal je tot een kale rots maken. Je zult een plek zijn om netten te drogen. Je zult niet meer herbouwd worden. Want ik, YHWH, heb het gesproken, zegt de Heere YHWH.
[15] Dit zegt de Heere YHWH tegen Tyrus: zullen de eilanden niet beven van het geluid van je val? De gewonden zullen kreunen als er midden in je verschrikkelijk gemoord wordt.
[16] Alle vorsten van de zee zullen van hun tronen komen. Zij zullen hun mantels afleggen en hun geborduurde kleren uittrekken. Zij zullen zich hullen in schrik. Zij zullen op de grond zitten, elk ogenblik beven en ontzet over je zijn.
[17] Zij zullen een klaaglied over je aanheffen en tegen je zeggen: hoe ben je uit de zee verdwenen, dichtbevolkte en beroemde stad! Zij was sterk ter zee, zij en haar bewoners. Zij joegen iedereen om hen heen schrik aan.
[18] Nu beven de eilanden op de dag van je val. Ja, de eilanden in de zee zijn ontsteld door je einde.
[19] Want dit zegt de Heere YHWH: ik zal je een verwoeste stad maken, als steden die niet bewoond worden. Ik zal de diepte over je laten opkomen en het grote water zal je bedekken.
[20] Dan zal ik je laten afdalen naar wie in de kuil afdalen, naar het volk van vroeger. Ik zal je laten liggen in de diepste delen van de aarde, tussen de eeuwenoude ruïnes, bij wie in de kuil afdalen. Zo zul je niet meer bewoond worden. En ik zal de pracht herstellen in het land van de levenden.
[21] Maar jou zal ik tot een grote schrik maken en je zult er niet meer zijn. Men zal je zoeken, maar je zult nooit meer gevonden worden, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 27

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] En jij, mensenkind, hef een klaaglied aan over Tyrus.

[3] Zeg tegen Tyrus, die aan de toegang tot de zee woont en handeldrijft met de volken op veel eilanden: dit zegt de Heere YHWH. Tyrus, jij zegt: ik ben volmaakt mooi.

[4] Je gebied ligt midden in de zee. Je bouwers hebben je schoonheid volmaakt gemaakt.

[5] Al je planken maakten zij van cipressen uit Senir. Zij haalden ceders uit de Libanon om een mast voor je te maken.

[6] Je riemen maakten zij van eiken uit Basan. Je dek maakten zij van ivoor uit de eilanden van de Chittieten.

[7] Je zeil was van fijn geborduurd linnen uit Egypte. Je zonnedek was van blauwpurper en rood purper uit de eilanden van Elisa (God redt).

[8] De bewoners van Sidon (visvangst) en Arvad waren je roeiers. Je eigen wijze mannen, Tyrus, waren je stuurlui.

[9] De oudsten van Gebal en hun vaklui waren bij je om je lekken te dichten. Alle schepen van de zee en hun zeelui kwamen bij je om handel te drijven.

[10] Perzen, Lydiërs en mannen uit Put dienden in je leger als soldaten. Zij hingen schild en helm bij je op; zij gaven je aanzien.

[11] De mannen van Arvad en je eigen leger stonden rondom op je muren. Op je torens stonden de Gammadieten. Zij hingen hun schilden rondom aan je muren en maakten je schoonheid volmaakt.

[12] Tarsis dreef handel met je vanwege je grote rijkdom. Zij ruilden zilver, ijzer, tin en lood op je markten.

[13] Javan, Tubal en Mesech (getrokken) waren je handelspartners. Zij ruilden slaven en bronzen voorwerpen met je.

[14] Uit Beth-Togarma leverden zij paarden, rijpaarden en muildieren op je markten.

15 De mannen van Dedan waren je handelspartners. Veel eilanden dreven handel met je. Zij betaalden je met ivoren slagtanden en ebbenhout.
16 Syrië dreef handel met je vanwege je vele producten. Zij ruilden turkoois, purper, borduurwerk, fijn linnen, koraal en robijnen op je markten.
17 Juda (lofprijs) en het land van Israël (die met God strijdt) waren je handelspartners. Zij ruilden tarwe uit Minnit, gebak, honing, olie en balsem met je.
18 Damaskus dreef handel met je vanwege je vele producten en je grote rijkdom. Zij brachten wijn uit Chelbon en witte wol.
19 Ook Dan (rechter) en Javan leverden op je markten. Bewerkt ijzer, kaneel en kalmoes hoorden bij je handelswaar.
20 Dedan handelde met je in zadeldekken om op te rijden.
21 Arabië en alle vorsten van Kedar (donker) dreven handel met je. Zij handelden met je in lammeren, rammen en bokken.
22 De handelaars van Scheba en Raema (beving) waren je handelspartners. Zij ruilden de beste specerijen, allerlei edelstenen en goud op je markten.
23 Haran, Kanne en Eden, de handelaars van Scheba, Assur en Kilmad, handelden met je.
24 Zij handelden met je in prachtige kleren, in mantels van blauwpurper en borduurwerk, en in kisten met kleurige kleding. Die waren met touwen gebonden en van cederhout gemaakt; dat hoorde bij je handel.
25 De schepen van Tarsis voeren voor je rond met je handelswaar. Zo werd je vol en zwaar beladen, midden in de zee.
26 Je roeiers brachten je op het wijde water. Maar de oostenwind brak je, midden op zee.
27 Op de dag van je val gaat alles midden in zee ten onder. Je bezit en je handelswaar, je zeelui en je stuurlui gaan mee. Ook je scheepstimmerlui, je handelspartners en al je soldaten aan boord gaan mee, met heel je bemanning.
28 Van het geschreeuw van je stuurlui zullen de kustplaatsen beven.
29 Allen die de riemen hanteren, de zeelui en alle stuurlui van de zee, zullen van hun schepen komen. Zij zullen op het land blijven staan.

[30] Zij zullen hun stem over je laten horen en bitter schreeuwen. Zij zullen stof op hun hoofd gooien en zich in de as wentelen.
[31] Zij zullen zich om jou kaal scheren en rouwkleren aandoen. Zij zullen om je huilen met verdriet in hun hart en met bittere klachten.
[32] In hun gekerm zullen zij een klaaglied over je aanheffen en om je weeklagen. Zij zullen zeggen: wie was er als Tyrus, nu stil geworden midden in de zee?
[33] Toen je handelswaar over de zee kwam, gaf je veel volken genoeg. Met je grote rijkdom en je handel maakte je de koningen van de aarde rijk.
[34] Nu ben je gebroken door de zee, in het diepe water. Je handel en heel je bemanning zijn met je ten onder gegaan.
[35] Alle bewoners van de eilanden zijn ontzet over je. Hun koningen huiveren en hun gezicht staat verslagen.
[36] De handelaars onder de volken sissen om je. Je bent een grote schrik geworden en je zult er nooit meer zijn.

Ezechiël 28

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.
[2] Mensenkind, zeg tegen de vorst van Tyrus: dit zegt de Heere YHWH. Je hart werd trots en je zei: ik ben een god, ik zit op de troon van een god, midden in de zee. Maar je bent een mens en geen god, ook al denk je dat je hart als het hart van een god is.
[3] Kijk, je bent wijzer dan Daniël (God is mijn rechter). Geen geheim is voor je verborgen.
[4] Door je wijsheid en je inzicht heb je rijkdom vergaard. Je hebt goud en zilver in je schatkamers verzameld.
[5] Door je grote wijsheid in de handel heb je je rijkdom vergroot. En door die rijkdom werd je hart trots.
[6] Daarom zegt de Heere YHWH dit: je hebt je hart als het hart van een god gemaakt.

[7] Daarom, kijk, ik breng vreemden over je, de wreedste van de volken. Zij zullen hun zwaarden trekken tegen de schoonheid van je wijsheid en je glans onteren.
[8] Zij zullen je in de kuil laten afdalen. Je zult sterven als iemand die midden in de zee gedood wordt.
[9] Zou je dan nog tegen je moordenaar zeggen: ik ben een god? Je bent een mens en geen god, in de hand van wie je doodt.
[10] Je zult sterven als een onbesnedene, door de hand van vreemden. Want ik heb het gesproken, zegt de Heere YHWH.
[11] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.
[12] Mensenkind, hef een klaaglied aan over de koning van Tyrus en zeg tegen hem: dit zegt de Heere YHWH. Jij was het toppunt van volmaaktheid, vol wijsheid en volmaakt mooi.
[13] Je was in Eden, de tuin van God. Allerlei edelstenen bedekten je: robijn, topaas en diamant, turkoois, onyx en jaspis, saffier, granaat en smaragd, en goud. Je tamboerijnen en fluiten waren bij je. Op de dag dat je geschapen werd, waren ze klaar.
[14] Je was een gezalfde cherub die beschermde; zo had ik je aangesteld. Je was op de heilige berg van God. Je liep tussen de vurige stenen.
[15] Je was volmaakt op je wegen vanaf de dag dat je geschapen werd, tot er onrecht bij je gevonden werd.
[16] Door je vele handel raakte je van binnen vol geweld en je zondigde. Daarom verbande ik je van de berg van God. Ik verdreef je, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen.
[17] Je hart werd trots op je schoonheid. Je bedierf je wijsheid vanwege je glans. Ik gooide je op de aarde en zette je voor het oog van koningen, zodat zij naar je konden kijken.
[18] Door je vele misdaden en je oneerlijke handel heb je je heiligdommen onteerd. Daarom liet ik een vuur uit je midden komen dat je verteerd heeft. Ik maakte je tot as op de aarde, voor de ogen van allen die je zagen.
[19] Allen die je kenden onder de volken zijn ontzet over je. Je bent een grote schrik geworden en je zult er nooit meer zijn.

[20] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[21] Mensenkind, kijk naar Sidon (visvangst) en profeteer tegen haar.

[22] Zeg: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik keer mij tegen je, Sidon. Ik zal in je midden mijn eer tonen. Zij zullen weten dat ik YHWH ben, als ik in haar recht gesproken heb en in haar geheiligd ben.

[23] Want ik zal de pest naar haar sturen en bloed op haar straten. De gedode mensen zullen midden in haar vallen door het zwaard dat van alle kanten op haar afkomt. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

[24] Dan zal het volk van Israël (die met God strijdt) geen pijnlijke doorn en geen stekende distel meer hebben van al die buren die hen beroofden. Dan zullen zij weten dat ik de Heere YHWH ben.

[25] Dit zegt de Heere YHWH: ik zal het volk van Israël bijeenbrengen uit de volken waarover zij verstrooid zijn. Ik zal onder hen geheiligd worden voor de ogen van de volken. Dan zullen zij in hun eigen land wonen, dat ik aan mijn knecht Jakob (hij houdt de hiel vast) gegeven heb.

[26] Zij zullen daar veilig wonen, huizen bouwen en wijngaarden planten. Ja, zij zullen veilig wonen, als ik recht gesproken heb over alle buren die hen beroofden. Dan zullen zij weten dat ik, YHWH, hun God ben.

Ezechiël 29

[1] In het tiende jaar, in de tiende maand, op de twaalfde dag van de maand, kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] Mensenkind, kijk naar Farao, de koning van Egypte. Profeteer tegen hem en tegen heel Egypte.

[3] Spreek en zeg: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik keer mij tegen je, Farao, koning van Egypte, grote krokodil die tussen zijn rivieren ligt. Jij zegt: mijn rivier is van mij; ik heb hem zelf gemaakt.

[4] Maar ik zal haken in je kaken slaan. Ik zal de vissen van je rivieren aan je schubben laten kleven. Ik zal je uit je rivieren omhoogtrekken, met alle vissen die aan je schubben kleven.

[5] Ik zal je achterlaten in de woestijn, jou en alle vissen van je rivieren. Je zult op het open veld vallen. Je wordt niet opgeraapt en niet begraven. Ik geef je als voedsel aan de dieren van de aarde en de vogels van de hemel.

[6] Dan zullen alle bewoners van Egypte weten dat ik YHWH ben. Want zij waren voor het volk van Israël (die met God strijdt) een rietstok.

[7] Als zij je met de hand vastpakten, brak je en scheurde je hun schouder open. Als zij op je leunden, brak je en liet je hun heupen wankelen.

[8] Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik breng het zwaard over je. Ik zal mens en dier bij je uitroeien.

[9] Het land Egypte zal een wildernis en een woestenij worden. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben. Want hij zei: de rivier is van mij; ik heb hem gemaakt.

[10] Daarom, kijk, ik keer mij tegen jou en tegen je rivier. Ik zal het land Egypte tot een woeste eenzaamheid maken, van Migdol tot Syene, tot aan de grens met Ethiopië.

[11] Geen mensenvoet zal er doorheen gaan en geen dierenpoot zal er doorheen gaan. Veertig jaar zal het onbewoond zijn.

[12] Want ik zal het land Egypte tot een woestenij maken tussen verwoeste landen. Haar steden zullen veertig jaar een woestenij zijn tussen verwoeste steden. Ik zal de Egyptenaren verstrooien onder de volken en verspreiden over de landen.

[13] Maar dit zegt de Heere YHWH: na veertig jaar zal ik de Egyptenaren bijeenbrengen uit de volken waarover zij verstrooid zijn.

[14] Ik zal het lot van de Egyptenaren keren en hen terugbrengen naar het land Pathros, hun geboorteland. Daar zullen zij een onbeduidend koninkrijk zijn.

[15] Het zal kleiner zijn dan de andere koninkrijken en zich niet meer boven de volken verheffen. Want ik zal hen klein maken, zodat zij niet over de volken heersen.

[16] Het zal voor het volk van Israël geen houvast meer zijn dat hun schuld in herinnering brengt als zij ernaar omkijken. Dan zullen zij weten dat ik de Heere YHWH ben.

[17] In het zevenentwintigste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van de maand, kwam het woord van YHWH tot mij.

[18] Mensenkind, Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, heeft zijn leger hard laten werken tegen Tyrus. Elk hoofd werd kaal en elke schouder geschaafd. Toch kregen hij en zijn leger geen loon uit Tyrus voor het werk dat hij ertegen gedaan heeft.

[19] Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik geef het land Egypte aan Nebukadrezar, de koning van Babel. Hij zal haar rijkdom wegdragen, haar buit meenemen en haar plunderen. Dat zal het loon voor zijn leger zijn.

[20] Als beloning voor het werk dat hij tegen Tyrus gedaan heeft, heb ik hem het land Egypte gegeven. Want zij hebben voor mij gewerkt, zegt de Heere YHWH.

[21] Op die dag zal ik de hoorn van het volk van Israël laten uitspruiten. En jou zal ik te midden van hen weer laten spreken. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 30

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] Mensenkind, profeteer en zeg: dit zegt de Heere YHWH. Huil: ach, die dag!

[3] Want de dag is nabij. Ja, de dag van YHWH is nabij, een dag van wolken. Het wordt de tijd van de volken.

[4] Het zwaard zal in Egypte komen en er zal grote pijn zijn in Ethiopië, als de gedode mensen in Egypte vallen. Zij zullen haar rijkdom wegnemen en haar fundamenten worden afgebroken.

[5] Ethiopië, Put, Lud en heel het gemengde volk, Cub en de mensen van het bondgenootschap zullen met hen door het zwaard vallen.

[6] Dit zegt YHWH: ja, wie Egypte steunen, zullen vallen. De trots van haar kracht zal neerdalen. Van Migdol tot Syene zullen zij daarin door het zwaard vallen, zegt de Heere YHWH.

[7] Zij zullen verwoest zijn tussen verwoeste landen. Haar steden zullen liggen tussen verwoeste steden.

[8] Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben, als ik een vuur in Egypte aangestoken heb en al haar helpers gebroken zijn.

[9] Op die dag zullen er boden van mij uitvaren in schepen om het zorgeloze Ethiopië op te schrikken. Er zal grote pijn bij hen zijn, als op de dag van Egypte. Want kijk, het komt eraan.

[10] Dit zegt de Heere YHWH: ja, ik zal een einde maken aan de rijkdom van Egypte, door de hand van Nebukadrezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel.

[11] Hij en zijn volk met hem, de wreedste van de volken, worden aangevoerd om het land te vernietigen. Zij zullen hun zwaarden tegen Egypte trekken en het land vullen met gedode mensen.

[12] Ik zal de rivieren droogleggen en het land verkopen aan slechte mensen. Ik zal het land en alles erin verwoesten door de hand van vreemden. Ik, YHWH, heb het gesproken.

[13] Dit zegt de Heere YHWH: ik zal de afgoden vernietigen en de nietige beelden uit Nof laten verdwijnen. Er zal geen vorst meer zijn uit het land Egypte. Ik zal angst in het land Egypte brengen.

[14] Ik zal Pathros verwoesten en een vuur in Zoan aansteken. Ik zal recht spreken over No.

[15] Ik zal mijn woede uitgieten over Sin, het bolwerk van Egypte. Ik zal de rijkdom van No uitroeien.

[16] Ik zal een vuur in Egypte aansteken. Sin zal hevige pijn lijden, No zal opengebroken worden en Nof zal elke dag in angst zitten.

[17] De jonge mannen van Aven en Pibeseth zullen door het zwaard vallen. De vrouwen zullen in ballingschap gaan.

[18] In Tachpanhes zal de dag donker worden, als ik daar het juk van Egypte breek. De trots van haar kracht zal in haar ophouden. Een wolk zal haar bedekken en haar dorpen zullen in ballingschap gaan.

[19] Zo zal ik recht spreken in Egypte. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

[20] In het elfde jaar, in de eerste maand, op de zevende dag van de maand, kwam het woord van YHWH tot mij.

[21] Mensenkind, ik heb de arm van Farao, de koning van Egypte, gebroken. En kijk, die is niet verbonden met pleisters of zwachtels om hem te genezen en sterk te maken, zodat hij het zwaard kan vasthouden.

[22] Daarom zegt de Heere YHWH dit: kijk, ik keer mij tegen Farao, de koning van Egypte. Ik zal zijn armen breken, de gezonde en de gebroken arm. Ik zal het zwaard uit zijn hand laten vallen.

[23] Ik zal de Egyptenaren verstrooien onder de volken en verspreiden over de landen.

[24] Ik zal de armen van de koning van Babel sterk maken en mijn zwaard in zijn hand geven. Maar de armen van Farao zal ik breken. Hij zal voor hem kreunen zoals een dodelijk gewonde kreunt.

[25] Ja, ik zal de armen van de koning van Babel sterk maken, maar de armen van Farao zullen slap neervallen. Ik zal mijn zwaard in de hand van de koning van Babel geven en hij zal het over het land Egypte uitstrekken. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

[26] Ik zal de Egyptenaren verstrooien onder de volken en verspreiden over de landen. Zo zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 31

[1] In het elfde jaar, in de derde maand, op de eerste dag van de maand, kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] Mensenkind, zeg tegen Farao, de koning van Egypte, en tegen zijn menigte: met wie ben jij te vergelijken in je grootheid?

[3] Kijk, Assur was een ceder op de Libanon, met mooie takken en een schaduwrijke kroon. Hij was hoog van stam en zijn top stak uit boven de dichte takken.

[4] Het water maakte hem groot en de diepte maakte hem hoog. Die liet haar stromen rondom de plek van zijn wortels gaan en stuurde haar waterlopen naar alle bomen van het veld.

[5] Daarom werd zijn stam hoger dan alle bomen van het veld. Zijn takken werden talrijk en zijn twijgen lang, door het vele water toen hij uitliep.

[6] Alle vogels van de hemel nestelden in zijn takken. Alle dieren van het veld kregen jongen onder zijn twijgen. Alle grote volken zaten in zijn schaduw.
[7] Zo was hij mooi in zijn grootheid en in de lengte van zijn takken. Want zijn wortels stonden bij veel water.
[8] De ceders in de tuin van God overtroffen hem niet. De cipressen waren niet als zijn takken en de platanen niet als zijn twijgen. Geen boom in de tuin van God was zo mooi als hij.
[9] Ik had hem zo mooi gemaakt met zijn vele takken, dat alle bomen van Eden in de tuin van God jaloers op hem waren.
[10] Daarom zegt de Heere YHWH dit: hij werd trots op zijn hoogte. Hij stak zijn top uit boven de dichte takken en zijn hart werd hoogmoedig door zijn hoogte.
[11] Daarom gaf ik hem in de hand van de machtigste van de volken, om met hem af te rekenen. Ik verdreef hem om zijn goddeloosheid.
[12] Vreemden, de wreedste van de volken, hakten hem om en lieten hem liggen. Zijn takken vielen op de bergen en in alle dalen. Zijn twijgen braken bij alle stromen van het land. Alle volken van de aarde gingen weg uit zijn schaduw en lieten hem liggen.
[13] Alle vogels van de hemel gingen op zijn omgevallen stam zitten. Alle dieren van het veld lagen tussen zijn twijgen.
[14] Zo mag geen boom bij het water nog trots worden op zijn hoogte. Zo mag geen boom zijn top nog uitsteken boven de dichte takken. Geen boom die water drinkt, mag nog op zichzelf staan door zijn hoogte. Want zij zijn allemaal aan de dood overgegeven, naar de diepte van de aarde, bij de mensen die in de kuil afdalen.
[15] Dit zegt de Heere YHWH: op de dag dat hij afdaalde naar het dodenrijk, liet ik een rouw beginnen. Om hem bedekte ik de diepte en hield ik haar stromen tegen; het grote water werd gestuit. Om hem maakte ik de Libanon donker en alle bomen van het veld kwijnden weg.
[16] Van het geluid van zijn val liet ik de volken beven, toen ik hem naar het dodenrijk liet afdalen, bij wie in de kuil afdalen. Alle bomen van Eden, de mooiste en beste van de Libanon, alle bomen die water drinken, werden getroost in de diepte van de aarde.

17 Ook zij daalden met hem af naar het dodenrijk, naar wie door het zwaard gedood zijn. Zij waren zijn arm geweest en hadden in zijn schaduw gezeten tussen de volken.

18 Met wie ben jij dan te vergelijken in eer en grootheid, tussen de bomen van Eden? Toch zul je met de bomen van Eden neergehaald worden, naar de diepte van de aarde. Tussen de onbesnedenen zul je liggen, bij wie door het zwaard gedood zijn. Dat is Farao met heel zijn menigte, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 32

1 In het twaalfde jaar, in de twaalfde maand, op de eerste dag van de maand, kwam het woord van YHWH tot mij.

2 Mensenkind, hef een klaaglied aan over Farao, de koning van Egypte, en zeg tegen hem: je leek op een jonge leeuw onder de volken. Maar je was als een krokodil in de zee. Je spoot in je rivieren, woelde het water met je poten om en maakte hun rivieren troebel.

3 Dit zegt de Heere YHWH: daarom zal ik mijn net over je uitspreiden met een menigte van veel volken. Zij zullen je in mijn net omhoogtrekken.

4 Dan zal ik je op het land achterlaten en je op het open veld gooien. Ik zal alle vogels van de hemel op je laten neerstrijken. De dieren van heel de aarde zullen zich aan je verzadigen.

5 Ik zal je vlees op de bergen achterlaten en de dalen vullen met je resten.

6 Ik zal het land waarin je zwemt drenken met je bloed, tot aan de bergen. De beddingen zullen vol van je zijn.

7 Als ik je uitdoof, zal ik de hemel bedekken en zijn sterren verduisteren. Ik zal de zon met wolken bedekken en de maan zal haar licht niet geven.

8 Alle lichten aan de hemel zal ik om jou verduisteren. Ik zal duisternis over je land brengen, zegt de Heere YHWH.

9 Ik zal het hart van veel volken bedroefd maken, als ik je ondergang bekendmaak onder de volken, in landen die je niet kende.

10 Ik zal veel volken over je laten schrikken. Hun koningen zullen huiveren om jou, als ik mijn zwaard voor hun ogen zwaai. Op de dag van je val zullen zij elk

ogenblik beven, ieder voor zijn eigen leven.
11 Want dit zegt de Heere YHWH: het zwaard van de koning van Babel zal over je komen.
12 Ik zal je menigte laten vallen door de zwaarden van helden, allemaal de wreedste van de volken. Zij zullen de trots van Egypte breken en heel haar menigte zal vernietigd worden.
13 Ik zal haar vee wegnemen bij het vele water. Geen mensenvoet zal het meer omwoelen en geen dierenhoef zal het troebel maken.
14 Dan zal ik hun water laten bezinken en hun rivieren als olie laten stromen, zegt de Heere YHWH.
15 Ik zal het land Egypte tot een woestenij maken. Het land zal leeg zijn van alles wat het vulde, als ik allen sla die erin wonen. Zo zullen zij weten dat ik YHWH ben.
16 Dit is het klaaglied en zo zullen zij het zingen. De vrouwen van de volken zullen het zingen. Zij zullen het zingen over Egypte en over heel haar menigte, zegt de Heere YHWH.
17 In het twaalfde jaar, op de vijftiende dag van de maand, kwam het woord van YHWH tot mij.
18 Mensenkind, klaag over de menigte van Egypte. Laat haar afdalen, haar en de dochters van machtige volken, naar de diepte van de aarde, bij wie in de kuil zijn afgedaald.
19 Ben je soms mooier dan anderen? Daal af en ga liggen bij de onbesnedenen.
20 Zij zullen vallen tussen wie door het zwaard gedood zijn. Het zwaard is klaar. Sleep haar weg met heel haar menigte.
21 De machtigste helden zullen vanuit het dodenrijk over hem en zijn helpers spreken. Zij zijn afgedaald en liggen daar, de onbesnedenen, gedood door het zwaard.
22 Daar ligt Assur met heel zijn leger; zijn graven liggen om hem heen. Zij zijn allemaal gedood, gevallen door het zwaard.
23 Hun graven liggen diep in de kuil en zijn leger ligt rondom zijn graf. Zij zijn allemaal gedood, gevallen door het zwaard, terwijl zij schrik aanjoegen in het

land van de levenden.

[24] Daar ligt Elam (hoogland) met heel haar menigte rondom haar graf. Zij zijn allemaal gedood, gevallen door het zwaard. Onbesneden daalden zij af naar de diepte van de aarde. Zij joegen schrik aan in het land van de levenden. Nu dragen zij hun schande met wie in de kuil zijn afgedaald.

[25] Tussen de gedode mensen is voor haar een bed gemaakt, met heel haar menigte. Haar graven liggen om hem heen. Zij zijn allemaal onbesneden, gedood door het zwaard, want zij joegen schrik aan in het land van de levenden. Nu dragen zij hun schande met wie in de kuil zijn afgedaald. Hij is neergelegd tussen de gedode mensen.

[26] Daar liggen Mesech (getrokken) en Tubal met heel hun menigte. Hun graven liggen om hem heen. Zij zijn allemaal onbesneden, gedood door het zwaard, want zij joegen schrik aan in het land van de levenden.

[27] Zij liggen niet bij de helden die in vroeger tijden gevallen zijn. Die daalden af naar het dodenrijk met hun wapens, en men legde hun zwaarden onder hun hoofd. Hun schuld ligt op hun botten, want zij joegen de helden schrik aan in het land van de levenden.

[28] Ook jij zult gebroken worden tussen de onbesnedenen en liggen bij wie door het zwaard gedood zijn.

[29] Daar ligt Edom, met haar koningen en al haar vorsten. Ondanks hun macht zijn zij gelegd bij wie door het zwaard gedood zijn. Zij liggen bij de onbesnedenen en bij wie in de kuil zijn afgedaald.

[30] Daar liggen de machtigen van het noorden, allemaal, en alle Sidoniërs. Zij daalden af met de gedode mensen, beschaamd om de schrik die zij met hun macht aanjoegen. Zij liggen onbesneden bij wie door het zwaard gedood zijn en dragen hun schande met wie in de kuil zijn afgedaald.

[31] Farao zal hen zien en zich troosten over heel zijn menigte. Farao en heel zijn leger zijn door het zwaard gedood, zegt de Heere YHWH.

[32] Want ik heb ook schrik aangejaagd in het land van de levenden. Daarom wordt hij neergelegd tussen de onbesnedenen, bij wie door het zwaard gedood zijn: Farao met heel zijn menigte, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 33

[1] Het woord van YHWH kwam tot mij.

[2] Mensenkind, spreek tot de mensen van je volk en zeg tegen hen: stel dat ik het zwaard over een land breng. Dan kiest het volk van dat land één man uit hun midden en stelt hem aan als wachter.

[3] Hij ziet het zwaard over het land komen. Hij blaast op de ramshoorn en waarschuwt het volk.

[4] Iemand hoort het geluid van de hoorn, maar laat zich niet waarschuwen. Dan komt het zwaard en neemt hem weg. Zijn bloed komt op zijn eigen hoofd neer.

[5] Hij hoorde het geluid van de hoorn, maar liet zich niet waarschuwen. Zijn bloed komt op hemzelf neer. Maar wie zich wel laat waarschuwen, redt zijn leven.

[6] Stel dat de wachter het zwaard ziet komen, maar niet op de hoorn blaast, zodat het volk niet gewaarschuwd wordt. Dan komt het zwaard en neemt iemand van hen weg. Die is weggenomen om zijn eigen schuld, maar zijn bloed zal ik van de wachter eisen.

[7] En jij, mensenkind, ik heb je aangesteld als wachter over het volk van Israël (die met God strijdt). Je zult het woord uit mijn mond horen en hen namens mij waarschuwen.

[8] Ik zeg tegen de goddeloze: goddeloze, je zult sterven! Als jij dan niet spreekt om hem van zijn weg af te brengen, dan zal die goddeloze sterven om zijn schuld. Maar zijn bloed zal ik van jou eisen.

[9] Maar als jij de goddeloze waarschuwt om zich van zijn weg te bekeren, en hij bekeert zich niet, dan zal hij sterven om zijn schuld. Maar jij hebt je leven gered.

[10] Daarom, mensenkind, zeg tegen het volk van Israël. Jullie zeggen: onze overtredingen en onze zonden drukken op ons. Wij kwijnen erin weg. Hoe zouden wij dan kunnen leven?

[11] Zeg tegen hen: zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH, ik vind het niet fijn als de goddeloze sterft. Ik wil juist dat hij zich van zijn weg bekeert en leeft. Bekeer je, bekeer je van jullie slechte wegen. Want waarom zouden jullie sterven, volk van Israël?

[12] En jij, mensenkind, zeg tegen de mensen van je volk. De gerechtigheid van de rechtvaardige redt hem niet op de dag dat hij overtreedt. En de goddeloze zal niet vallen om zijn goddeloosheid op de dag dat hij zich ervan bekeert. De rechtvaardige kan niet leven van zijn gerechtigheid op de dag dat hij zondigt.
[13] Ik zeg tegen de rechtvaardige dat hij zeker zal leven. Maar als hij op zijn gerechtigheid vertrouwt en onrecht doet, telt al zijn gerechtigheid niet meer mee. Hij zal sterven om het onrecht dat hij doet.
[14] Als ik tegen de goddeloze zeg: je zult sterven!, en hij bekeert zich van zijn zonde en doet recht en gerechtigheid,
[15] als hij het onderpand teruggeeft en het geroofde vergoedt, en leeft naar de regels die leven geven, dan zal hij zeker leven. Hij doet geen onrecht meer en zal niet sterven.
[16] Geen van de zonden die hij gedaan heeft, zal hem nog aangerekend worden. Hij heeft recht en gerechtigheid gedaan; hij zal zeker leven.
[17] Toch zeggen de mensen van je volk: de weg van YHWH is niet eerlijk. Terwijl juist hun eigen weg niet eerlijk is.
[18] Als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, dan zal hij daardoor sterven.
[19] En als de goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid en recht en gerechtigheid doet, dan zal hij daardoor leven.
[20] Toch zeggen jullie: de weg van YHWH is niet eerlijk. Ik zal jullie oordelen, ieder naar zijn eigen wegen, volk van Israël.
[21] Het was het twaalfde jaar van onze ballingschap, de tiende maand, de vijfde dag. Toen kwam er iemand bij mij die uit Jeruzalem ontkomen was. Hij zei: De stad is gevallen.
[22] De avond voor die vluchteling kwam, was de hand van YHWH op mij geweest. Hij had mijn mond geopend, voordat de man de volgende morgen bij mij kwam. Zo ging mijn mond open en was ik niet langer stom.
[23] Toen kwam het woord van YHWH tot mij.
[24] Mensenkind, de bewoners van de puinhopen in het land van Israël zeggen: Abraham (vader van velen) was maar één man en hij kreeg dit land in bezit. Wij

zijn met velen; het land is ons gegeven als bezit.

25 Zeg daarom tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Jullie eten vlees met het bloed erin, kijken op naar jullie afgoden en vergieten bloed. Zouden jullie dan het land in bezit krijgen?

26 Jullie vertrouwen op je zwaard. Jullie doen gruwelijke dingen en onteren allemaal de vrouw van je naaste. Zouden jullie dan het land in bezit krijgen?

27 Zeg dit tegen hen: de Heere YHWH zegt dit. Zo waar ik leef, wie in de puinhopen zitten, zullen door het zwaard vallen. Wie op het open veld is, geef ik aan de wilde dieren om op te eten. Wie in de vestingen en de grotten zitten, zullen aan de pest sterven.

28 Want ik zal het land tot een woestenij en een schrikbeeld maken. De trots van zijn kracht zal ophouden. De bergen van Israël zullen zo verlaten zijn dat niemand er nog doorheen trekt.

29 Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben, als ik het land tot een woestenij en een schrikbeeld gemaakt heb om al hun gruwelen.

30 En jij, mensenkind, de mensen van je volk praten steeds over je bij de muren en in de deuren van de huizen. De een zegt tegen de ander: kom toch en luister naar het woord dat van YHWH komt.

31 Zij komen naar je toe zoals een volk samenkomt. Zij gaan voor je zitten als mijn volk en horen je woorden, maar zij doen ze niet. Want hun mond is vol vleierij, terwijl hun hart achter hun winst aan loopt.

32 En kijk, je bent voor hen als een liefdeslied, als iemand met een mooie stem die goed speelt. Zij horen je woorden, maar zij doen ze niet.

33 Maar als het komt, en kijk, het zal komen, dan zullen zij weten dat er een profeet bij hen geweest is.

Ezechiël 34

1 Het woord van YHWH kwam tot mij.

2 Mensenkind, profeteer tegen de herders van Israël (die met God strijdt). Profeteer en zeg tegen hen, tegen de herders: dit zegt de Heere YHWH. Wee de herders van Israël die zichzelf weiden! Moeten herders niet de schapen weiden?

[3] Jullie eten het vet en kleden je met de wol. Jullie slachten het gemeste vee, maar de schapen weiden jullie niet.

[4] De zwakke maken jullie niet sterk. Het zieke dier genezen jullie niet. Het gewonde dier verbinden jullie niet. Het verdwaalde dier brengen jullie niet terug. Het verlorene zoeken jullie niet. Maar jullie heersen over hen met hardheid en geweld.

[5] Zo raakten zij verstrooid, omdat er geen herder was. Zij werden voedsel voor alle wilde dieren van het veld, doordat zij verstrooid waren.

[6] Mijn schapen dolen over alle bergen en op elke hoge heuvel. Ja, mijn schapen zijn over heel de aarde verstrooid. Niemand vraagt naar hen en niemand zoekt ze.

[7] Daarom, herders, hoor het woord van YHWH.

[8] Zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH. Mijn schapen werden een prooi. Mijn schapen werden voedsel voor alle wilde dieren van het veld, omdat er geen herder was. Mijn herders vroegen niet naar mijn schapen. Zij weidden zichzelf, maar mijn schapen weidden zij niet.

[9] Daarom, herders, hoor het woord van YHWH.

[10] Dit zegt de Heere YHWH: kijk, ik keer mij tegen de herders. Ik zal mijn schapen van hen opeisen en een einde maken aan hun weiden. De herders zullen zichzelf niet meer weiden. Ik zal mijn schapen uit hun mond rukken; die zullen niet langer hun voedsel zijn.

[11] Want dit zegt de Heere YHWH: kijk, ik zal zelf naar mijn schapen vragen en ze opzoeken.

[12] Zoals een herder zijn kudde opzoekt op de dag dat hij bij zijn verspreide schapen is, zo zal ik mijn schapen opzoeken. Ik zal ze redden uit alle plaatsen waarheen zij verstrooid zijn op een dag van wolken en donkerheid.

[13] Ik zal ze weghalen bij de volken en verzamelen uit de landen. Ik zal ze naar hun eigen land brengen. Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de beken en op alle bewoonde plekken van het land.

[14] Op een goede weide zal ik ze weiden. Op de hoge bergen van Israël zal hun stal zijn. Daar zullen zij liggen in een goede stal en grazen op een vette weide, op de bergen van Israël.

15 Ik zal mijn schapen zelf weiden en ik zal ze laten rusten, zegt de Heere YHWH.

16 Het verlorene zal ik zoeken en het verdwaalde zal ik terugbrengen. Het gewonde zal ik verbinden en het zieke zal ik sterk maken. Maar het vette en het sterke zal ik vernietigen. Ik zal ze weiden met recht.

17 En jullie, mijn schapen, de Heere YHWH zegt dit: kijk, ik zal rechtspreken tussen schaap en schaap, tussen de rammen en de bokken.

18 Is het jullie niet genoeg dat jullie de goede weide afgrazen? Moeten jullie de rest van de weide ook nog vertrappen? Moeten jullie het heldere water drinken en de rest met je poten troebel maken?

19 Moeten mijn schapen dan grazen wat jullie vertrapt hebben en drinken wat jullie troebel gemaakt hebben?

20 Daarom zegt de Heere YHWH dit tegen hen: kijk, ik zal zelf rechtspreken tussen het vette vee en het magere vee.

21 Jullie duwen alle zwakken opzij met flank en schouder en stoten ze met je hoorns, tot jullie ze naar buiten verdreven hebben.

22 Daarom zal ik mijn schapen redden; zij zullen geen prooi meer zijn. Ik zal rechtspreken tussen schaap en schaap.

23 Ik zal één Herder over hen aanstellen die hen zal weiden: mijn knecht David (geliefde). Hij zal ze weiden en Hij zal hun Herder zijn.

24 En ik, YHWH, zal hun God zijn. Mijn knecht David zal Vorst zijn in hun midden. Ik, YHWH, heb het gesproken.

25 Ik zal een verbond van vrede met hen sluiten. Ik zal de wilde dieren uit het land laten verdwijnen. Zij zullen veilig wonen in de woestijn en slapen in de bossen.

26 Want ik zal hen en de plaatsen rondom mijn heuvel tot een zegen maken. Ik zal de regen op tijd laten vallen; er zullen regens van zegen zijn.

27 De bomen van het veld zullen hun vrucht geven en het land zal zijn opbrengst geven. Zij zullen veilig zijn in hun land. Ik zal de balken van hun juk breken en hen redden uit de hand van wie hen lieten dienen. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

[28] Zij zullen geen prooi meer zijn voor de volken en de wilde dieren van de aarde zullen hen niet opeten. Zij zullen veilig wonen en niemand zal hen opschrikken.
[29] Ik zal voor hen een beroemde aanplant laten opkomen. Zij zullen niet meer weggerukt worden door honger in het land en de spot van de volken niet meer dragen.
[30] Zij zullen weten dat ik, YHWH, hun God, met hen ben. Zij zullen weten dat zij mijn volk zijn, het volk van Israël, zegt de Heere YHWH.
[31] En jullie, mijn schapen, schapen van mijn weide, jullie zijn mensen. Maar ik ben jullie God, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 35

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.
[2] Mensenkind, kijk naar het bergland Seïr en profeteer daartegen.
[3] Zeg ertegen: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik keer mij tegen je, bergland Seïr. Ik zal mijn hand tegen je uitstrekken en je tot een woestenij maken.
[4] Ik zal je steden tot een verlaten plek maken en je zult een woestenij worden. Dan zul je weten dat ik YHWH ben.
[5] Je koesterde een eeuwige vijandschap. Je leverde de Israëlieten over aan het zwaard, in de tijd van hun ondergang, toen hun schuld ten einde liep.
[6] Daarom, zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: ik maak je klaar voor bloed en bloed zal je achtervolgen. Je hebt bloed niet gehaat; daarom zal bloed je achtervolgen.
[7] Ik zal het bergland Seïr tot een volkomen woestenij maken. Ik zal daar iedereen uitroeien die er doorheen trekt of terugkomt.
[8] Ik zal zijn bergen vullen met zijn gedode mensen. Op je heuvels, in je dalen en bij al je beken zullen mensen liggen die door het zwaard gedood zijn.
[9] Ik zal je voor altijd tot een woestenij maken. Je steden zullen niet meer bewoond worden. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.
[10] Je zei: die twee volken en die twee landen worden van mij; wij zullen ze in bezit nemen. En dat terwijl YHWH daar was.

[11] Daarom, zo waar ik leef, zegt de Heere YHWH: ik zal met je afrekenen. Uit haat toonde je toorn en jaloezie tegen hen. Ik zal mij bij hen bekendmaken als ik je geoordeeld heb.
[12] Dan zul je weten dat ik, YHWH, al je beledigingen gehoord heb die je tegen de bergen van Israël (die met God strijdt) gesproken hebt. Je zei: zij zijn verwoest, zij zijn ons gegeven om op te eten.
[13] Zo maakte je jezelf met je mond groot tegen mij en stapelde je woorden tegen mij op. Ik heb het gehoord.
[14] Dit zegt de Heere YHWH: terwijl heel de aarde blij is, zal ik jou tot een woestenij maken.
[15] Jij was blij over het erfdeel van het volk van Israël, omdat het verwoest was. Zo zal ik het jou aandoen. Het bergland Seïr en heel Edom zullen helemaal een woestenij worden. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 36

[1] En jij, mensenkind, profeteer tot de bergen van Israël (die met God strijdt) en zeg: bergen van Israël, hoor het woord van YHWH.
[2] Dit zegt de Heere YHWH: de vijand zegt over jullie: ha! Zelfs de eeuwige hoogten zijn nu van ons.
[3] Profeteer daarom en zeg: dit zegt de Heere YHWH. Men heeft jullie van alle kanten verwoest en verslonden. Zo werden jullie het bezit van de overige volken. Jullie kwamen op de tong van roddelaars en in opspraak bij het volk.
[4] Daarom, bergen van Israël, hoor het woord van de Heere YHWH. Dit zegt de Heere YHWH tegen de bergen en de heuvels en tegen de beken en de dalen. Het geldt ook de verwoeste eenzame plekken en de verlaten steden. Die werden buit en spot voor de overige volken om hen heen.
[5] Daarom zegt de Heere YHWH dit: in het vuur van mijn hartstocht heb ik gesproken tegen de overige volken en tegen heel Edom. Zij namen mijn land met hart en ziel in bezit, met blijdschap en met plunderzucht, om het weidegebied te roven.

[6] Profeteer daarom over het land van Israël. Zeg tegen de bergen en de heuvels, tegen de beken en de dalen: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik heb in mijn hartstocht en mijn woede gesproken, omdat jullie de spot van de volken gedragen hebben.

[7] Daarom zegt de Heere YHWH dit: ik heb mijn hand opgestoken. De volken om jullie heen zullen zelf hun schande dragen.

[8] Maar jullie, bergen van Israël, jullie zullen weer takken krijgen en vrucht dragen voor mijn volk Israël. Want zij komen bijna terug.

[9] Want kijk, ik ben bij jullie. Ik zal naar jullie omzien en jullie zullen bebouwd en bezaaid worden.

[10] Ik zal veel mensen op jullie laten wonen, heel het volk van Israël, het hele volk. De steden zullen bewoond worden en de ruïnes worden herbouwd.

[11] Ja, ik zal mensen en dieren op jullie vermeerderen. Zij zullen talrijk en vruchtbaar worden. Ik zal jullie weer bewoond maken als in vroeger tijden. Ja, ik zal het beter maken dan in het begin. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[12] Ik zal mensen over jullie laten lopen, namelijk mijn volk Israël. Zij zullen jullie in bezit nemen en jullie zullen hun erfdeel zijn. Jullie zullen hen niet meer van hun kinderen beroven.

[13] Dit zegt de Heere YHWH: men zegt over jullie: jij bent een land dat mensen opeet en dat je eigen volk van kinderen berooft.

[14] Daarom zullen jullie geen mensen meer opeten en je volk niet meer laten struikelen, zegt de Heere YHWH.

[15] Ik zal ervoor zorgen dat de hoon van de volken niet meer over jullie gehoord wordt. Jullie zullen de spot van de naties niet meer dragen en je volk niet meer laten struikelen, zegt de Heere YHWH.

[16] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[17] Mensenkind, toen het volk van Israël in hun land woonde, maakten zij het onrein met hun wegen en hun daden. Hun weg was voor mij als de onreinheid van een vrouw die ongesteld is.

[18] Daarom goot ik mijn woede over hen uit. Zij hadden bloed vergoten in het land en het onrein gemaakt met hun afgoden.

[19] Ik verstrooide hen onder de volken en zij werden verspreid over de landen. Ik oordeelde hen naar hun weg en hun daden.

[20] Toen zij bij de volken kwamen waarheen zij gingen, onteerden zij mijn heilige naam. Want men zei over hen: dit is het volk van YHWH en toch zijn zij uit Zijn land weggegaan.

[21] Maar ik spaarde hen om mijn heilige naam, die het volk van Israël onteerd had bij de volken waar zij gekomen waren.

[22] Zeg daarom tegen het volk van Israël: dit zegt de Heere YHWH. Ik doe het niet om jullie, volk van Israël, maar om mijn heilige naam, die jullie onteerd hebben bij de volken waar jullie gekomen zijn.

[23] Want ik zal mijn grote naam heiligen, die bij de volken onteerd is, die jullie in hun midden onteerd hebben. Dan zullen de volken weten dat ik YHWH ben, zegt de Heere YHWH, als ik door jullie voor hun ogen geheiligd ben.

[24] Want ik zal jullie weghalen bij de volken en jullie verzamelen uit alle landen. Ik zal jullie naar je eigen land brengen.

[25] Dan zal ik rein water over jullie sprenkelen en jullie zullen rein worden. Van al jullie onreinheid en van al jullie afgoden zal ik jullie reinigen.

[26] Ik zal jullie een nieuw hart geven en een nieuwe geest in jullie binnenste. Ik zal het hart van steen uit jullie lichaam wegnemen en jullie een hart van vlees geven.

[27] Ik zal mijn Geest in jullie binnenste geven. Ik zal ervoor zorgen dat jullie naar mijn wetten leven en mijn regels bewaren en doen.

[28] Jullie zullen wonen in het land dat ik aan jullie vaderen gegeven heb. Jullie zullen mijn volk zijn en ik zal jullie God zijn.

[29] Ik zal jullie redden van al jullie onreinheid. Ik zal het koren roepen en het overvloedig maken. Ik zal geen honger over jullie brengen.

[30] Ik zal de vrucht van de bomen en de opbrengst van het veld overvloedig maken. Zo zullen jullie bij de volken niet meer bespot worden om honger.

31 Dan zullen jullie terugdenken aan jullie slechte wegen en aan jullie daden die niet goed waren. Jullie zullen van jezelf walgen om jullie schuld en om jullie gruwelen.
32 Ik doe het niet om jullie, zegt de Heere YHWH; dat moeten jullie weten. Schaam je en word rood van schaamte om jullie wegen, volk van Israël.
33 Dit zegt de Heere YHWH: op de dag dat ik jullie reinig van al jullie schuld, maak ik de steden weer bewoond. Dan laat ik de ruïnes herbouwen.
34 Het verwoeste land zal bebouwd worden, terwijl het eerst een woestenij was voor de ogen van iedereen die er doorheen trok.
35 Men zal zeggen: dit land dat verwoest was, is als de tuin van Eden geworden. De eenzame, verwoeste en afgebroken steden zijn versterkt en bewoond.
36 Dan zullen de volken die om jullie heen zijn overgebleven, weten dat ik, YHWH, de afgebroken plaatsen herbouw en het verwoeste beplant. Ik, YHWH, heb het gesproken en ik zal het doen.
37 Dit zegt de Heere YHWH: ook hierom zal het volk van Israël mij vragen het voor hen te doen. Ik zal hen vermeerderen met mensen als met schapen.
38 Zoals de heilige schapen, zoals de schapen van Jeruzalem op haar feesten, zo zullen de eenzame steden vol zijn met kudden mensen. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 37

1 De hand van YHWH was op mij. YHWH bracht mij in de geest naar buiten en zette mij neer midden in een dal. Dat lag vol botten.
2 Hij liet mij er rondom langslopen. En kijk, er lagen er heel veel op de bodem van het dal. En kijk, zij waren helemaal uitgedroogd.
3 Hij zei tegen mij: Mensenkind, zullen deze botten weer levend worden? Ik zei: Heere YHWH, U weet het.
4 Toen zei Hij tegen mij: Profeteer over deze botten en zeg tegen ze: dorre botten, hoor het woord van YHWH.
5 Dit zegt de Heere YHWH tegen deze botten: kijk, ik breng adem in jullie en jullie zullen levend worden.

[6] Ik zal pezen op jullie leggen en vlees op jullie laten groeien. Ik zal een huid over jullie trekken en adem in jullie geven, en jullie zullen levend worden. Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben.

[7] Toen profeteerde ik zoals mij bevolen was. Terwijl ik profeteerde, klonk er een geluid, en kijk, een gerommel! De botten kwamen bij elkaar, bot bij bot.

[8] Ik keek, en kijk, er kwamen pezen op en er groeide vlees. Hij trok er een huid overheen. Maar er was geen adem in hen.

[9] Hij zei tegen mij: Profeteer tot de adem. Profeteer, mensenkind, en zeg tegen de adem: dit zegt de Heere YHWH. Adem, kom uit de vier windstreken en blaas in deze doden, zodat zij levend worden.

[10] Ik profeteerde zoals Hij mij bevolen had. Toen kwam de adem in hen. Zij werden levend en gingen op hun voeten staan, een heel groot leger.

[11] Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, deze botten zijn heel het volk van Israël (die met God strijdt). Kijk, zij zeggen: onze botten zijn verdord, onze hoop is verloren, wij zijn afgesneden.

[12] Profeteer daarom en zeg tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik zal jullie graven openen en jullie uit jullie graven omhoog laten komen, mijn volk. Ik zal jullie naar het land van Israël brengen.

[13] Dan zullen jullie weten dat ik YHWH ben, als ik jullie graven geopend heb en jullie uit jullie graven omhoog laat komen, mijn volk.

[14] Ik zal mijn Geest in jullie geven en jullie zullen leven. Ik zal jullie in je eigen land zetten. Dan zullen jullie weten dat ik, YHWH, dit gesproken en gedaan heb, zegt YHWH.

[15] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[16] En jij, mensenkind, neem een stuk hout en schrijf daarop: voor Juda (lofprijs) en de Israëlieten die bij hem horen. Neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: voor Jozef (hij voegt toe), het hout van Efraïm (vruchtbaar), en heel het volk van Israël dat bij hem hoort.

[17] Voeg ze dan bij elkaar tot één stuk hout. Zij zullen één worden in je hand.

[18] Als de mensen van je volk tegen je zeggen: wil je ons niet vertellen wat dit voor jou betekent?,

19 zeg dan tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik neem het hout van Jozef, dat in de hand van Efraïm was, met de stammen van Israël die bij hem horen. Ik zal het bij het hout van Juda voegen en er één stuk hout van maken. Zij zullen één worden in mijn hand.

20 De stukken hout waarop je geschreven hebt, moeten voor hun ogen in je hand zijn.

21 Zeg dan tegen hen: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik zal de Israëlieten weghalen bij de volken waarheen zij gegaan zijn. Ik zal hen van alle kanten verzamelen en hen naar hun eigen land brengen.

22 Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël. Zij zullen allemaal samen één Koning hebben. Zij zullen geen twee volken meer zijn en niet meer verdeeld zijn in twee koninkrijken.

23 Zij zullen zich niet meer onrein maken met hun afgoden, hun afschuwelijke beelden en al hun overtredingen. Ik zal hen redden uit alle woonplaatsen waar zij gezondigd hebben en hen reinigen. Zo zullen zij mijn volk zijn en ik zal hun God zijn.

24 Mijn knecht David (geliefde) zal Koning over hen zijn. Zij zullen allemaal samen één Herder hebben. Zij zullen naar mijn regels leven en mijn wetten bewaren en doen.

25 Zij zullen wonen in het land dat ik aan mijn knecht Jakob (hij houdt de hiel vast) gegeven heb, waar jullie vaderen gewoond hebben. Ja, daar zullen zij wonen, zij en hun kinderen en hun kleinkinderen, voor altijd. Mijn knecht David zal voor altijd hun Vorst zijn.

26 Ik zal een verbond van vrede met hen sluiten; het zal een eeuwig verbond met hen zijn. Ik zal hen vestigen en talrijk maken. Ik zal mijn heiligdom voor altijd in hun midden zetten.

27 Mijn woning zal bij hen zijn. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

28 Dan zullen de volken weten dat ik YHWH ben, die Israël heilig maakt, als mijn heiligdom voor altijd in hun midden is.

Ezechiël 38

[1] Verder kwam het woord van YHWH tot mij.

[2] Mensenkind, kijk naar Gog in het land Magog, de hoofdvorst van Mesech (getrokken) en Tubal. Profeteer tegen hem.

[3] Zeg: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik keer mij tegen je, Gog, hoofdvorst van Mesech en Tubal.

[4] Ik zal je omkeren en haken in je kaken slaan. Ik zal je uit laten trekken met heel je leger, met paarden en ruiters. Zij zijn allemaal volledig uitgerust, een grote menigte met grote en kleine schilden, allemaal met het zwaard in de hand.

[5] Perzen, Ethiopiërs en mannen uit Put zijn bij hen, allemaal met schild en helm.

[6] Ook Gomer (voltooiing) met al zijn troepen en Beth-Togarma uit het verre noorden met al zijn troepen. Veel volken zijn met je mee.

[7] Wees klaar en maak je gereed, jij en heel je menigte die zich bij je verzameld heeft. Wees hun aanvoerder.

[8] Na veel dagen zul je opgeroepen worden. Aan het einde van de jaren zul je komen in een land dat van het zwaard hersteld is. Het volk is uit veel volken verzameld op de bergen van Israël (die met God strijdt), die lange tijd verwoest lagen. Zij zijn uit de volken weggehaald en wonen allemaal veilig.

[9] Dan zul je optrekken en aankomen als een verwoestende storm. Je zult zijn als een wolk die het land bedekt, jij en al je troepen en veel volken met je.

[10] Dit zegt de Heere YHWH: op die dag zullen er plannen in je hart opkomen en zul je iets slechts bedenken.

[11] Je zult zeggen: ik zal optrekken naar een land van open dorpen. Ik zal komen bij mensen die rustig en veilig wonen. Zij wonen allemaal zonder muur en hebben geen grendels en deuren.

[12] Ik ga buit maken en roven. Ik keer mij tegen de ruïnes die nu weer bewoond zijn, en tegen een volk dat uit de volken verzameld is. Zij hebben vee en bezit verworven en wonen in het midden van het land.

[13] Scheba, Dedan en de handelaars van Tarsis met al hun jonge leeuwen zullen tegen je zeggen: kom je buit maken? Heb je je menigte verzameld om te roven? Wil je zilver en goud wegvoeren, vee en bezit meenemen en een grote buit maken?

[14] Profeteer daarom, mensenkind, en zeg tegen Gog: dit zegt de Heere YHWH. Zul je het op die dag niet merken, als mijn volk Israël veilig woont?

[15] Dan zul je komen uit je plaats, uit het verre noorden, jij en veel volken met je. Zij rijden allemaal op paarden, een grote menigte, een machtig leger.

[16] Je zult optrekken tegen mijn volk Israël als een wolk die het land bedekt. Aan het einde van de dagen zal dat gebeuren. Dan zal ik je tegen mijn land laten komen. Zo zullen de volken mij kennen, als ik mij door jou voor hun ogen heilig toon, Gog.

[17] Dit zegt de Heere YHWH: ben jij degene over wie ik in vroeger dagen sprak door mijn knechten, de profeten van Israël? Zij profeteerden in die dagen, jarenlang, dat ik je tegen hen zou laten komen.

[18] Maar op die dag, als Gog naar het land van Israël komt, zegt de Heere YHWH, zal mijn woede in mij opkomen.

[19] Want ik heb gesproken in mijn hartstocht en in het vuur van mijn toorn. Op die dag zal er een grote aardbeving zijn in het land van Israël.

[20] Voor mij zullen de vissen van de zee beven en de vogels van de hemel. Ook de dieren van het veld en alles wat over de aarde kruipt zullen beven. Ook alle mensen op de aardbodem zullen beven. De bergen zullen instorten, de steile hellingen zullen vallen en alle muren zullen tegen de grond gaan.

[21] Want ik zal het zwaard tegen hem oproepen op al mijn bergen, zegt de Heere YHWH. Ieders zwaard zal tegen zijn naaste zijn.

[22] Ik zal met hem rechten door pest en bloed. Ik zal een stortregen laten vallen met grote hagelstenen, vuur en zwavel. Dat komt op hem, op zijn troepen en op de vele volken die bij hem zijn.

[23] Zo zal ik mij groot maken en mij heilig tonen. Ik zal mij bekendmaken voor de ogen van veel volken. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

Ezechiël 39

[1] En jij, mensenkind, profeteer tegen Gog en zeg: dit zegt de Heere YHWH. Kijk, ik keer mij tegen je, Gog, hoofdvorst van Mesech (getrokken) en Tubal.

[2] Ik zal je omkeren en je meesleuren. Ik zal je optrekken uit het verre noorden en je naar de bergen van Israël (die met God strijdt) brengen.

[3] Maar ik zal je boog uit je linkerhand slaan en je pijlen uit je rechterhand laten vallen.

[4] Op de bergen van Israël zul je vallen, jij en al je troepen en de volken die bij je zijn. Ik geef je als voedsel aan de roofvogels, aan alles wat vleugels heeft, en aan de dieren van het veld.

[5] Op het open veld zul je vallen. Want ik heb het gesproken, zegt de Heere YHWH.

[6] Ik zal een vuur sturen naar Magog en naar wie veilig op de eilanden wonen. Dan zullen zij weten dat ik YHWH ben.

[7] Ik zal mijn heilige naam bekendmaken onder mijn volk Israël. Ik zal mijn heilige naam niet meer laten onteren. Dan zullen de volken weten dat ik YHWH ben, de Heilige in Israël.

[8] Kijk, het komt en het zal gebeuren, zegt de Heere YHWH. Dit is de dag waarover ik gesproken heb.

[9] De bewoners van de steden van Israël zullen naar buiten gaan. Zij zullen vuur stoken met de wapens: grote en kleine schilden, bogen en pijlen, knotsen en speren. Zeven jaar lang zullen zij daarmee vuur stoken.

[10] Zij zullen geen hout meer uit het veld hoeven halen en niets in de bossen hoeven hakken. Zij zullen vuur stoken met de wapens. Zij zullen beroven wie hen beroofd hadden en plunderen wie hen geplunderd hadden, zegt de Heere YHWH.

[11] Op die dag zal ik Gog daar een graf geven in Israël: het dal van de reizigers, ten oosten van de zee. Het zal de reizigers de weg versperren. Daar zullen zij Gog en heel zijn menigte begraven. Zij zullen het noemen: het dal van de menigte van Gog.

[12] Het volk van Israël zal hen zeven maanden lang begraven om het land te reinigen.

[13] Ja, heel het volk van het land zal begraven. Het zal hun tot eer zijn op de dag dat ik verheerlijkt word, zegt de Heere YHWH.

[14] Zij zullen ook mannen aanwijzen die voortdurend door het land trekken. Zij zullen met de reizigers de doden begraven die nog op de grond liggen, om het land te reinigen. Na zeven maanden zullen zij onderzoek doen.

[15] Die mannen zullen door het land trekken. Als iemand een mensenbot ziet, zet hij er een merkteken bij. Dat blijft staan tot de begravers het in het dal van de menigte van Gog begraven hebben.

[16] Ook zal er een stad zijn die Hamona heet. Zo zullen zij het land reinigen.

[17] En jij, mensenkind, dit zegt de Heere YHWH. Zeg tegen alles wat vleugels heeft en tegen alle dieren van het veld: verzamel je en kom. Kom van alle kanten bij mijn offer dat ik voor jullie geslacht heb, een groot offer op de bergen van Israël. Eet vlees en drink bloed.

[18] Jullie zullen het vlees van helden eten en het bloed van de vorsten van de aarde drinken. Zij zijn als rammen, lammeren, bokken en stieren, allemaal gemest in Basan.

[19] Jullie zullen vet eten tot jullie verzadigd zijn en bloed drinken tot jullie dronken zijn, van mijn offer dat ik voor jullie geslacht heb.

[20] Jullie zullen aan mijn tafel verzadigd worden van rijpaarden en wagenpaarden, van helden en alle soldaten, zegt de Heere YHWH.

[21] Ik zal mijn eer tonen onder de volken. Alle volken zullen mijn oordeel zien dat ik voltrokken heb, en mijn hand die ik op hen gelegd heb.

[22] Van die dag af zal het volk van Israël weten dat ik, YHWH, hun God ben.

[23] De volken zullen weten dat het volk van Israël om hun schuld in ballingschap ging. Zij waren ontrouw aan mij. Daarom verborg ik mijn gezicht voor hen en gaf ik hen over in de hand van hun vijanden, zodat zij allemaal door het zwaard vielen.

[24] Naar hun onreinheid en hun overtredingen heb ik met hen gehandeld. Ik verborg mijn gezicht voor hen.

25 Daarom zegt de Heere YHWH dit: nu zal ik het lot van Jakob (hij houdt de hiel vast) keren. Ik zal mij ontfermen over heel het volk van Israël. Ik zal opkomen voor mijn heilige naam.
26 Zij zullen hun schande gedragen hebben en al hun ontrouw tegen mij. Dat deden zij toen zij veilig in hun land woonden en niemand hen opschrikte.
27 Ik zal hen terugbrengen uit de volken en hen verzamelen uit de landen van hun vijanden. Zo zal ik mij door hen heilig tonen voor de ogen van veel volken.
28 Dan zullen zij weten dat ik, YHWH, hun God ben. Ik liet hen in ballingschap gaan onder de volken, maar ik heb hen weer verzameld in hun eigen land. Ik heb daar niemand van hen achtergelaten.
29 Ik zal mijn gezicht niet meer voor hen verbergen, als ik mijn Geest over het volk van Israël uitgegoten heb, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 40

1 Het was in het vijfentwintigste jaar van onze ballingschap, aan het begin van het jaar, op de tiende dag van de maand. Het was het veertiende jaar nadat de stad gevallen was. Precies op die dag was de hand van YHWH op mij en Hij bracht mij daarheen.
2 In visioenen van God bracht Hij mij naar het land van Israël (die met God strijdt). Hij zette mij neer op een heel hoge berg. Daarop stond iets dat op een stad leek, aan de zuidkant.
3 Hij bracht mij erheen. En kijk, daar stond een man die eruitzag als brons. In zijn hand had hij een linnen meetlint en een meetlat. Hij stond in de poort.
4 Die man zei tegen mij: Mensenkind, kijk met je ogen en luister met je oren. Let goed op alles wat ik je laat zien. Want daarvoor ben je hierheen gebracht. Vertel daarna aan het volk van Israël alles wat je ziet.
5 En kijk, er liep buiten om het huis heen een muur. In de hand van de man was een meetlat van ongeveer drie meter. Hij mat de dikte van de muur: één meetlat. En de hoogte: één meetlat.
6 Toen kwam hij bij de poort die naar het oosten kijkt. Hij ging de trappen op en mat de drempel van de poort: één meetlat diep. Ook de tweede drempel was

één meetlat diep.

[7] Elke wachtkamer was één meetlat lang en één meetlat breed. Tussen de wachtkamers was twee en een halve meter. De drempel van de poort bij de voorhal aan de binnenkant was één meetlat.

[8] Ook mat hij de voorhal van de poort aan de binnenkant: één meetlat.

[9] Toen mat hij de andere voorhal van de poort: vier meter. Haar deurposten waren één meter. De voorhal van de poort lag aan de binnenkant.

[10] De wachtkamers van de oostpoort waren er drie aan de ene kant en drie aan de andere kant. Die drie hadden dezelfde maat. Ook de deurposten aan beide kanten hadden dezelfde maat.

[11] Verder mat hij de opening van de poort: vijf meter breed. De lengte van de poort was zes en een halve meter.

[12] Voor de wachtkamers was aan beide kanten een afscheiding van een halve meter. Elke wachtkamer was aan beide kanten drie meter.

[13] Toen mat hij de poort van het dak van de ene wachtkamer tot het dak van de andere: twaalf en een halve meter breed. Deur lag tegenover deur.

[14] Ook mat hij de deurposten: dertig meter, tot aan de deurpost van de voorhof rondom de poort.

[15] Van de voorkant van de ingangspoort tot aan de voorkant van de voorhal van de binnenpoort was vijfentwintig meter.

[16] In de wachtkamers en in hun deurposten zaten smalle vensters, rondom in de poort naar binnen toe. Zo was het ook in de voorhallen. De vensters zaten rondom naar binnen toe. Op de deurposten waren palmbomen afgebeeld.

[17] Daarna bracht hij mij naar de buitenste voorhof. En kijk, daar waren kamers en een plaveisel dat rondom in de voorhof gelegd was. Op het plaveisel lagen dertig kamers.

[18] Het plaveisel lag naast de poorten, even lang als de poorten. Dit was het lagere plaveisel.

[19] Hij mat van de voorkant van de benedenste poort tot de buitenkant van de binnenste voorhof: vijftig meter. Dat gold aan de oostkant en aan de noordkant.

[20] Van de poort in de buitenste voorhof die naar het noorden kijkt, mat hij de lengte en de breedte.
[21] Haar wachtkamers waren er drie aan de ene kant en drie aan de andere kant. Haar deurposten en haar voorhallen hadden dezelfde maat als de eerste poort: vijfentwintig meter lang en twaalf en een halve meter breed.
[22] Haar vensters, haar voorhallen en haar palmbomen hadden dezelfde maat als de poort die naar het oosten kijkt. Men ging naar boven via zeven treden en de voorhallen lagen aan de binnenkant.
[23] De poort van de binnenste voorhof lag tegenover de noordpoort en de oostpoort. Hij mat van poort tot poort: vijftig meter.
[24] Daarna bracht hij mij naar het zuiden. En kijk, daar was een poort aan de zuidkant. Hij mat haar deurposten en haar voorhallen; die hadden dezelfde maten.
[25] Zij had rondom vensters, ook in haar voorhallen, net als die andere vensters. De lengte was vijfentwintig meter en de breedte twaalf en een halve meter.
[26] Haar trap had zeven treden en haar voorhallen lagen aan de binnenkant. Op haar deurposten waren aan beide kanten palmbomen afgebeeld.
[27] Ook was er een poort in de binnenste voorhof aan de zuidkant. Hij mat van poort tot poort naar het zuiden: vijftig meter.
[28] Daarna bracht hij mij door de zuidpoort naar de binnenste voorhof. Hij mat de zuidpoort; die had dezelfde maten.
[29] Haar wachtkamers, haar deurposten en haar voorhallen hadden dezelfde maten. Zij had rondom vensters, ook in haar voorhallen. De lengte was vijfentwintig meter en de breedte twaalf en een halve meter.
[30] Er waren rondom voorhallen. De lengte was twaalf en een halve meter en de breedte twee en een halve meter.
[31] Haar voorhallen lagen aan de buitenste voorhof. Er waren ook palmbomen op haar deurposten. Haar trap had acht treden.
[32] Daarna bracht hij mij naar de binnenste voorhof aan de oostkant. Hij mat de poort; die had dezelfde maten.

[33] Ook haar wachtkamers, haar deurposten en haar voorhallen hadden dezelfde maten. Zij had rondom vensters, ook in haar voorhallen. De lengte was vijfentwintig meter en de breedte twaalf en een halve meter.
[34] Haar voorhallen lagen aan de buitenste voorhof. Er waren ook palmbomen op haar deurposten, aan beide kanten. Haar trap had acht treden.
[35] Daarna bracht hij mij naar de noordpoort. Hij mat die; zij had dezelfde maten.
[36] Ook haar wachtkamers, haar deurposten en haar voorhallen. Zij had rondom vensters. De lengte was vijfentwintig meter en de breedte twaalf en een halve meter.
[37] Haar deurposten lagen aan de buitenste voorhof. Er waren ook palmbomen op haar deurposten, aan beide kanten. Haar trap had acht treden.
[38] Er was een kamer met een deur bij de deurposten van de poorten. Daar spoelde men het brandoffer af.
[39] In de voorhal van de poort stonden twee tafels aan de ene kant en twee tafels aan de andere kant. Daarop slachtte men het brandoffer, het zondoffer en het schuldoffer.
[40] Buiten de trap, bij de ingang van de noordpoort, stonden twee tafels. Aan de andere kant, bij de voorhal van de poort, stonden ook twee tafels.
[41] Vier tafels aan de ene kant en vier tafels aan de andere kant, bij de zijde van de poort: acht tafels waarop men slachtte.
[42] De vier tafels voor het brandoffer waren van gehouwen steen. Zij waren vijfenzeventig centimeter lang, vijfenzeventig centimeter breed en een halve meter hoog. Daarop legde men het gereedschap waarmee men het brandoffer en het slachtoffer slachtte.
[43] Aan de binnenkant waren rondom haken van een handbreed bevestigd. Op de tafels lag het offervlees.
[44] Buiten de binnenste poort waren de kamers van de zangers, in de binnenste voorhof naast de noordpoort. Hun voorkant keek naar het zuiden. Eén kamer stond naast de oostpoort en keek naar het noorden.

45 Hij zei tegen mij: Deze kamer, die naar het zuiden kijkt, is voor de priesters die de dienst in het huis doen.

46 De kamer die naar het noorden kijkt, is voor de priesters die de dienst bij het altaar doen. Dat zijn de nakomelingen van Zadok (rechtvaardig), die uit de Levieten tot YHWH naderen om Hem te dienen.

47 Hij mat de voorhof: vijftig meter lang en vijftig meter breed, vierkant. Het altaar stond voor het huis.

48 Toen bracht hij mij naar de voorhal van het huis. Hij mat elke deurpost van de voorhal: twee en een halve meter aan beide kanten. De breedte van de poort was anderhalve meter aan beide kanten.

49 De voorhal was tien meter lang en vijfenhalve meter breed. Men ging er via trappen naar binnen. Bij de deurposten stonden zuilen, aan beide kanten één.

Ezechiël 41

1 Daarna bracht hij mij naar de tempel. Hij mat de deurposten: drie meter breed aan de ene kant en drie meter aan de andere kant, zo breed als de tent.

2 De breedte van de ingang was vijf meter en de zijkanten van de ingang waren aan beide kanten twee en een halve meter. Hij mat ook de lengte: twintig meter, en de breedte: tien meter.

3 Daarna ging hij naar binnen en mat de deurpost van de ingang: één meter. De ingang was drie meter en de breedte van de ingang was drieënhalve meter.

4 Ook mat hij de lengte: tien meter, en de breedte: tien meter, vóór de tempel. Hij zei tegen mij: Dit is het allerheiligste.

5 Hij mat de muur van het huis: drie meter. De breedte van elke zijkamer was twee meter, rondom het huis heen.

6 De zijkamers lagen in drie lagen boven elkaar, dertig per laag. Zij rustten op uitsparingen in de muur rondom het huis, zodat zij vast kwamen te zitten. Zij zaten niet vast in de muur van het huis zelf.

7 De zijkamers werden naar boven toe steeds breder, rondom. Want het huis was rondom omgeven door verbredingen naar boven toe. Zo ging het van de onderste laag via de middelste naar de bovenste.

[8] Ik zag dat het huis rondom op een verhoging stond. De fundamenten van de zijkamers waren een volle meetlat hoog, ongeveer drie meter.

[9] De dikte van de buitenmuur van de zijkamers was twee en een halve meter. De open ruimte ernaast hoorde bij de zijkamers van het huis.

[10] Tussen de kamers was een open ruimte van tien meter, rondom het huis heen.

[11] De deuren van de zijkamers kwamen uit op die open ruimte, de ene deur naar het noorden en de andere naar het zuiden. De open ruimte was rondom twee en een halve meter breed.

[12] Het gebouw aan de westkant, tegenover de afgezonderde plaats, was vijfendertig meter breed. De muur van het gebouw was rondom twee en een halve meter dik en het gebouw was vijfenveertig meter lang.

[13] Verder mat hij het huis: vijftig meter lang. Ook de afgezonderde plaats met het gebouw en zijn muren: vijftig meter lang.

[14] De breedte van de voorkant van het huis met de afgezonderde plaats aan de oostkant was vijftig meter.

[15] Ook mat hij de lengte van het gebouw dat achter de afgezonderde plaats stond, met zijn galerijen aan beide kanten: vijftig meter. Dat gold ook voor de binnenste tempel en de voorhallen van de voorhof.

[16] De drempels, de smalle vensters en de galerijen rondom die drie ruimten waren met hout bekleed, rondom, van de grond tot aan de vensters. De vensters waren afgedekt.

[17] Dat gold tot boven de ingang en tot aan de binnenste en buitenste ruimte. Het gold ook op de hele muur rondom, van binnen en van buiten, alles op maat.

[18] Er waren cherubs en palmbomen op aangebracht. Tussen elke twee cherubs stond een palmboom en elke cherub had twee gezichten.

[19] Aan de ene kant van de palmboom een mensengezicht en aan de andere kant een leeuwengezicht. Zo was het in heel het huis rondom gemaakt.

[20] Van de grond tot boven de ingang waren de cherubs en de palmbomen aangebracht, ook op de muur van de tempel.

[21] De deurposten van de tempel waren vierkant. De voorkant van het heiligdom zag er net zo uit.
[22] Het houten altaar was anderhalve meter hoog en één meter lang. Het had hoeken; zijn voetstuk en zijn wanden waren van hout. Hij zei tegen mij: Dit is de tafel die voor het gezicht van YHWH staat.
[23] De tempel en het heiligdom hadden allebei twee deuren.
[24] Elke deur had twee draaibare bladen: twee aan de ene deur en twee aan de andere.
[25] Op de deuren van de tempel waren cherubs en palmbomen aangebracht, net als op de muren. Buiten voor de voorhal was een dikke houten luifel.
[26] Bij de smalle vensters waren aan beide kanten ook palmbomen, aan de zijkanten van de voorhal. Zo was het ook bij de zijkamers van het huis en bij de dikke planken.

Ezechiël 42

[1] Daarna bracht hij mij naar buiten, naar de buitenste voorhof, in noordelijke richting. Hij bracht mij bij de kamers die tegenover de afgezonderde plaats en tegenover het gebouw aan de noordkant lagen.
[2] Aan de voorkant was de lengte vijftig meter, bij de noordelijke ingang. De breedte was vijfentwintig meter.
[3] Tegenover de tien meter van de binnenste voorhof en tegenover het plaveisel van de buitenste voorhof lag galerij tegenover galerij, in drie lagen.
[4] Voor de kamers liep een gang van vijf meter breed naar binnen toe, met een pad van een halve meter. Hun deuren keken naar het noorden.
[5] De bovenste kamers waren smaller, omdat de galerijen daar meer ruimte innamen dan bij de onderste en de middelste van het gebouw.
[6] Want zij lagen in drie lagen, maar hadden geen zuilen zoals de voorhoven. Daarom waren zij vanaf de grond smaller dan de onderste en de middelste.
[7] De muur die aan de buitenkant langs de kamers liep, naar de buitenste voorhof toe, was vijfentwintig meter lang.

[8] Want de lengte van de kamers aan de buitenste voorhof was vijfentwintig meter. En kijk, aan de kant van de tempel was het vijftig meter.

[9] Onder deze kamers lag de ingang aan de oostkant, voor wie er vanuit de buitenste voorhof naar binnen gaat.

[10] Langs de breedte van de muur van de voorhof aan de oostkant, tegenover de afgezonderde plaats en tegenover het gebouw, lagen ook kamers.

[11] De gang ervoor zag eruit als bij de kamers aan de noordkant. Zij hadden dezelfde lengte en breedte. Ook hun uitgangen en hun deuren waren hetzelfde.

[12] Zo waren ook de deuren van de kamers aan de zuidkant. Er was een deur aan het begin van de gang, langs de muur naar het oosten, waar men naar binnen gaat.

[13] Toen zei hij tegen mij: De kamers aan de noordkant en de kamers aan de zuidkant, tegenover de afgezonderde plaats, zijn heilige kamers. Daar zullen de priesters die tot YHWH naderen, de allerheiligste gaven eten. Daar zullen zij de allerheiligste gaven neerleggen, met het graanoffer, het zondoffer en het schuldoffer. Want die plaats is heilig.

[14] Als de priesters naar binnen gegaan zijn, mogen zij niet vanuit het heiligdom naar de buitenste voorhof gaan. Zij moeten daar eerst de kleren afleggen waarin zij gediend hebben, want die zijn heilig. Zij moeten andere kleren aantrekken voordat zij bij het volk komen.

[15] Toen hij klaar was met het opmeten van het binnenste huis, bracht hij mij naar buiten door de poort die naar het oosten kijkt. Hij mat het hele terrein rondom.

[16] Hij mat de oostkant met de meetlat: vijfhonderd meetlatten rondom.

[17] Hij mat de noordkant: vijfhonderd meetlatten met de meetlat.

[18] De zuidkant mat hij: vijfhonderd meetlatten met de meetlat.

[19] Hij ging naar de westkant en mat: vijfhonderd meetlatten met de meetlat.

[20] Hij mat het aan alle vier de kanten. Er liep een muur rondom, vijfhonderd meetlatten lang en vijfhonderd breed. Die maakte onderscheid tussen het heilige en het gewone.

Ezechiël 43

[1] Toen bracht hij mij naar de poort, de poort die naar het oosten kijkt.

[2] En kijk, de heerlijkheid van de God van Israël (die met God strijdt) kwam uit het oosten. Zijn stem klonk als geweldige watermassa's en de aarde werd verlicht door Zijn heerlijkheid.

[3] Het visioen dat ik zag, leek op het visioen dat ik gezien had toen Hij kwam om de stad te vernietigen. Het waren visioenen als die ik gezien had bij de rivier de Chebar. Ik viel op mijn gezicht.

[4] De heerlijkheid van YHWH kwam het huis binnen door de poort die naar het oosten kijkt.

[5] De Geest tilde mij op en bracht mij naar de binnenste voorhof. En kijk, de heerlijkheid van YHWH vulde het huis.

[6] Ik hoorde Iemand vanuit het huis tot mij spreken. De man stond naast mij.

[7] Hij zei tegen mij: Mensenkind, dit is de plaats van mijn troon en de plaats waar mijn voeten staan. Hier zal ik voor altijd wonen te midden van de Israëlieten. Het volk van Israël zal mijn heilige naam niet meer onteren, zij niet en hun koningen niet. Dat deden zij met hun ontrouw en met de lijken van hun koningen op hun offerhoogten.

[8] Zij zetten hun drempel naast mijn drempel en hun deurpost naast mijn deurpost. Er stond maar één muur tussen mij en hen. Zo onteerden zij mijn heilige naam met de gruwelen die zij deden. Daarom heb ik hen in mijn toorn vernietigd.

[9] Nu zullen zij hun ontrouw en de lijken van hun koningen ver van mij weghalen. Dan zal ik voor altijd in hun midden wonen.

[10] Mensenkind, beschrijf dit huis aan het volk van Israël. Dan zullen zij zich schamen om hun schuld. Laat hen het ontwerp opmeten.

[11] Als zij zich schamen om alles wat zij gedaan hebben, maak hun dan de vorm van het huis bekend. Vertel over de indeling, de uitgangen en de ingangen, over alle vormen en alle regels, ja over alle vormen en alle wetten. Schrijf het voor hun ogen op, zodat zij heel de vorm en alle regels bewaren en doen.

[12] Dit is de wet van het huis: op de top van de berg zal heel het gebied eromheen allerheiligst zijn. Kijk, dit is de wet van het huis.

[13] Dit zijn de maten van het altaar. De goot eromheen was een halve meter diep en een halve meter breed. De rand aan de buitenkant was ongeveer twintig centimeter. Dit was de sokkel van het altaar.

[14] Van de goot op de grond tot aan de onderste rand was het één meter, met een breedte van een halve meter. Van de kleine rand tot de grote rand was het twee meter, met een breedte van een halve meter.

[15] De haard was twee meter hoog. Vanaf de haard staken vier hoorns omhoog.

[16] De haard was zes meter lang en zes meter breed, vierkant aan alle vier de kanten.

[17] De omlijsting was zeven meter lang en zeven meter breed, aan alle vier de kanten. De rand eromheen was vijfentwintig centimeter en de goot eromheen een halve meter. De treden lagen aan de oostkant.

[18] Hij zei tegen mij: Mensenkind, dit zegt de Heere YHWH. Dit zijn de regels voor het altaar op de dag dat het gemaakt wordt. Dan brengt men er brandoffers op en sprenkelt men er bloed op.

[19] De Levitische priesters, de nakomelingen van Zadok (rechtvaardig), naderen tot mij om mij te dienen, zegt de Heere YHWH. Je zult hun een jonge stier geven als zondoffer.

[20] Je zult wat van zijn bloed nemen. Strijk het op de vier hoorns, op de vier hoeken van de omlijsting en op de rand eromheen. Zo zul je het altaar van zonde reinigen en verzoening ervoor doen.

[21] Daarna zul je de stier van het zondoffer nemen. Men zal hem verbranden op de aangewezen plaats van het huis, buiten het heiligdom.

[22] Op de tweede dag zul je een gave geitenbok offeren als zondoffer. Men zal het altaar reinigen zoals men het met de stier gereinigd heeft.

[23] Als je klaar bent met reinigen, zul je een gave jonge stier en een gave ram uit de kudde offeren.

[24] Je zult ze voor YHWH brengen. De priesters zullen er zout op strooien en ze als brandoffer aan YHWH offeren.

25 Zeven dagen lang zul je elke dag een bok als zondoffer klaarmaken. Ook zullen zij een gave jonge stier en een gave ram uit de kudde klaarmaken.
26 Zeven dagen lang zullen zij verzoening doen voor het altaar. Zij zullen het reinigen en in gebruik nemen.
27 Als die dagen voorbij zijn, zal het vanaf de achtste dag zo gaan: de priesters zullen jullie brandoffers en jullie dankoffers op het altaar klaarmaken. Dan zal ik jullie graag aannemen, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 44

1 Toen bracht hij mij terug naar de buitenste poort van het heiligdom, die naar het oosten kijkt. Die was gesloten.
2 YHWH zei tegen mij: Deze poort blijft gesloten. Zij zal niet geopend worden en niemand mag erdoor naar binnen gaan. Want YHWH, de God van Israël (die met God strijdt), is erdoor naar binnen gegaan. Daarom blijft zij gesloten.
3 Alleen de vorst mag daar zitten om brood te eten voor het gezicht van YHWH. Hij zal via de voorhal van de poort naar binnen gaan en langs dezelfde weg weer naar buiten.
4 Daarna bracht hij mij via de noordpoort naar de voorkant van het huis. Ik keek, en kijk, de heerlijkheid van YHWH vulde het huis van YHWH. Toen viel ik op mijn gezicht.
5 YHWH zei tegen mij: Mensenkind, let goed op. Kijk met je ogen en luister met je oren naar alles wat ik tegen je zeg. Het gaat over alle wetten en regels van het huis van YHWH. Let goed op de ingang van het huis en op alle uitgangen van het heiligdom.
6 Zeg tegen die opstandelingen, tegen het volk van Israël: dit zegt de Heere YHWH. Het is genoeg geweest met al jullie gruwelen, volk van Israël.
7 Jullie hebben vreemden binnengebracht met een onbesneden hart en een onbesneden lichaam, om in mijn heiligdom te zijn en mijn huis te ontheiligen. Dat deden jullie terwijl jullie mijn brood, het vet en het bloed offerden. Zij verbraken mijn verbond, boven al jullie gruwelen.

[8] Jullie hebben de zorg voor mijn heilige dingen niet op je genomen. In plaats daarvan hebben jullie anderen aangesteld om die zorg in mijn heiligdom te doen.

[9] Dit zegt de Heere YHWH: geen vreemdeling met een onbesneden hart en een onbesneden lichaam mag mijn heiligdom binnengaan. Dat geldt ook als hij tussen de Israëlieten woont.

[10] Maar de Levieten die ver van mij weggingen toen Israël afdwaalde, die van mij wegliepen achter hun afgoden aan, zullen hun schuld dragen.

[11] Toch zullen zij dienaars zijn in mijn heiligdom. Zij zullen de wacht houden bij de poorten van het huis en het huis bedienen. Zij zullen het brandoffer en het slachtoffer voor het volk slachten. Zij zullen voor het volk staan om hen te dienen.

[12] Want zij dienden het volk voor hun afgoden en brachten het volk van Israël tot schuld. Daarom heb ik mijn hand tegen hen opgeheven, zegt de Heere YHWH. Zij zullen hun schuld dragen.

[13] Zij zullen niet tot mij naderen om mij als priester te dienen. Zij komen niet bij mijn heilige dingen, bij de allerheiligste gaven. Zij zullen hun schande dragen en de gruwelen die zij gedaan hebben.

[14] Ik zal hen aanstellen om de zorg voor het huis te doen, voor alle dienst en voor alles wat daarin gebeurt.

[15] Maar de Levitische priesters, de nakomelingen van Zadok (rechtvaardig), hielden de zorg voor mijn heiligdom toen de Israëlieten van mij afdwaalden. Zij zullen tot mij naderen om mij te dienen. Zij zullen voor mij staan om mij het vet en het bloed te offeren, zegt de Heere YHWH.

[16] Zij zullen mijn heiligdom binnengaan en tot mijn tafel naderen om mij te dienen. Zij zullen mijn dienst waarnemen.

[17] Als zij door de poorten van de binnenste voorhof naar binnen gaan, moeten zij linnen kleren dragen. Er mag geen wol op hen komen als zij dienen in de poorten van de binnenste voorhof en daarbinnen.

[18] Zij moeten linnen tulbanden op hun hoofd dragen en linnen broeken om hun heupen. Zij mogen zich niet omgorden met iets waarin zij gaan zweten.

[19] Als zij naar de buitenste voorhof gaan, naar het volk, moeten zij de kleren uittrekken waarin zij gediend hebben. Zij moeten die in de heilige kamers leggen en andere kleren aantrekken. Zo zullen zij het volk niet heilig maken met hun kleren.

[20] Zij mogen hun hoofd niet kaalscheren en hun haar niet lang laten groeien. Zij moeten hun haar netjes bijknippen.

[21] Geen priester mag wijn drinken als hij de binnenste voorhof binnengaat.

[22] Zij mogen geen weduwe of verstoten vrouw trouwen. Zij moeten trouwen met jonge vrouwen uit het volk van Israël, of met de weduwe van een priester.

[23] Zij zullen mijn volk het verschil leren tussen heilig en gewoon. Zij zullen hun het verschil tussen onrein en rein bekendmaken.

[24] Bij een rechtszaak zullen zij rechtspreken. Zij zullen oordelen naar mijn regels. Zij zullen mijn wetten en mijn voorschriften houden bij al mijn feesten en mijn sabbatten heilig houden.

[25] Geen van hen mag bij een dode komen en zich zo onrein maken. Alleen om een vader, een moeder, een zoon, een dochter, een broer of een ongetrouwde zus mogen zij zich onrein maken.

[26] Na zijn reiniging moeten zij voor hem zeven dagen tellen.

[27] Op de dag dat hij het heilige binnengaat, de binnenste voorhof, om daar te dienen, zal hij zijn zondoffer offeren, zegt de Heere YHWH.

[28] Dit zal hun erfdeel zijn: ik ben hun erfdeel. Daarom moeten jullie hun geen grondbezit in Israël geven. Ik ben hun bezit.

[29] Zij zullen het graanoffer, het zondoffer en het schuldoffer eten. Ook alles wat in Israël aan YHWH gewijd is, zal van hen zijn.

[30] De eerste opbrengst van alles en elke offergave van jullie gaven zullen voor de priesters zijn. Ook het eerste van jullie deeg moeten jullie aan de priester geven, zodat er zegen op je huis rust.

[31] De priesters mogen geen gestorven of verscheurd dier eten, niet van vogels en niet van vee.

Ezechiël 45

[1] Als jullie het land als erfdeel verdelen, moeten jullie een deel van het land aan YHWH geven als heilige plaats. Het moet ongeveer dertien kilometer lang en vijf kilometer breed zijn. Heel dat gebied zal heilig zijn.

[2] Daarvan is voor het heiligdom een vierkant van tweehonderdvijftig meter bij tweehonderdvijftig meter. Daaromheen komt een open ruimte van vijfentwintig meter.

[3] Van dat gebied moeten jullie een strook afmeten van ongeveer dertien kilometer lang en vijf kilometer breed. Daarin zal het heiligdom staan met het allerheiligste.

[4] Dat zal het heilige deel van het land zijn. Het is voor de priesters die in het heiligdom dienen en tot YHWH naderen. Daar zullen hun huizen staan en daar is de heilige plaats voor het heiligdom.

[5] Ook de Levieten, de dienaars van het huis, krijgen een strook van ongeveer dertien kilometer lang en vijf kilometer breed. Dat is hun bezit, met twintig kamers.

[6] Als bezit van de stad moeten jullie een strook geven van ruim twee kilometer breed en ongeveer dertien kilometer lang, naast het heilige deel. Dat zal voor heel het volk van Israël (die met God strijdt) zijn.

[7] De vorst krijgt zijn deel aan beide kanten van het heilige deel en van het bezit van de stad. Het ligt langs het heilige deel en langs het bezit van de stad. Het loopt van de westkant naar het westen en van de oostkant naar het oosten. De lengte is gelijk aan die van de andere delen, van de westgrens tot de oostgrens.

[8] Dit land zal zijn bezit zijn in Israël. Mijn vorsten zullen mijn volk niet meer onderdrukken, maar het land aan het volk van Israël laten, verdeeld over hun stammen.

[9] Dit zegt de Heere YHWH: het is genoeg geweest, vorsten van Israël. Doe geweld en onderdrukking weg en doe recht en gerechtigheid. Houd op met het verdrijven van mijn volk, zegt de Heere YHWH.

[10] Jullie moeten een eerlijke weegschaal hebben en eerlijke maten voor droge en voor natte waren.

[11] De maat voor droge waren en de maat voor natte waren moeten gelijk zijn. Beide moeten een tiende deel zijn van de grote maat van ongeveer tweehonderdtwintig liter.

[12] Het zilverstuk weegt ongeveer twaalf gram. Zestig zilverstukken vormen samen een pond.

[13] Dit is de gave die jullie moeten brengen. Van tweehonderdtwintig liter tarwe geven jullie ongeveer vier liter. Van tweehonderdtwintig liter gerst geven jullie ook ongeveer vier liter.

[14] Voor de olie geldt dit: van elke tweehonderdtwintig liter geven jullie ongeveer twee liter.

[15] Verder geven jullie één lam uit elke tweehonderd dieren van de kudde, uit het waterrijke land van Israël. Dat is voor het graanoffer, het brandoffer en de dankoffers, om verzoening voor hen te doen, zegt de Heere YHWH.

[16] Heel het volk van het land moet deze gave brengen aan de vorst in Israël.

[17] De vorst zal de brandoffers, het graanoffer en het drankoffer brengen. Dat doet hij op de feesten, op de nieuwe maanden en op de sabbatten van het volk van Israël. Hij zal het zondoffer, het graanoffer, het brandoffer en de dankoffers brengen om verzoening te doen voor het volk van Israël.

[18] Dit zegt de Heere YHWH: in de eerste maand, op de eerste dag van de maand, moeten jullie een gave jonge stier nemen. Daarmee moeten jullie het heiligdom van zonde reinigen.

[19] De priester zal wat bloed van het zondoffer nemen. Hij zal dat strijken op de deurposten van het huis en op de vier hoeken van de omlijsting van het altaar. Ook strijkt hij het op de deurposten van de binnenste poort.

[20] Hetzelfde moeten jullie doen op de zevende dag van die maand, voor wie per ongeluk of uit onwetendheid gezondigd heeft. Zo moeten jullie verzoening doen voor het huis.

[21] In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, vieren jullie het paasfeest. Het is een feest van zeven dagen; men eet dan ongezuurde broden.

[22] Op die dag zal de vorst voor zichzelf en voor heel het volk van het land een stier klaarmaken als zondoffer.

[23] De zeven dagen van het feest zal hij elke dag een brandoffer aan YHWH brengen. Dat zijn zeven gave stieren en zeven gave rammen per dag. Ook brengt hij elke dag een geitenbok als zondoffer.
[24] Ook zal hij een graanoffer klaarmaken: ongeveer twintig liter meel bij elke stier en twintig liter bij elke ram. Daarbij komt ongeveer vier liter olie per twintig liter meel.
[25] In de zevende maand, op de vijftiende dag van de maand, zal hij op het feest hetzelfde doen, zeven dagen lang. Dat geldt voor het zondoffer, het brandoffer, het graanoffer en de olie.

Ezechiël 46

[1] Dit zegt de Heere YHWH: de poort van de binnenste voorhof die naar het oosten kijkt, blijft de zes werkdagen gesloten. Maar op de sabbat wordt zij geopend. Ook op de dag van de nieuwe maan wordt zij geopend.
[2] De vorst zal van buiten door de voorhal van die poort naar binnen gaan. Hij zal bij de deurpost van de poort gaan staan. De priesters zullen zijn brandoffers en zijn dankoffers klaarmaken. Hij zal aanbidden op de drempel van de poort en daarna weggaan. Maar de poort blijft open tot de avond.
[3] Ook het volk van het land zal bij de ingang van die poort aanbidden voor het gezicht van YHWH. Dat doen zij op de sabbatten en op de nieuwe manen.
[4] Het brandoffer dat de vorst op de sabbat aan YHWH brengt, bestaat uit zes gave lammeren en een gave ram.
[5] Het graanoffer is ongeveer twintig liter meel bij de ram. Bij de lammeren mag hij geven wat hij kan missen. Daarbij komt ongeveer vier liter olie per twintig liter meel.
[6] Op de dag van de nieuwe maan brengt hij een gave jonge stier, zes lammeren en een ram. Zij moeten allemaal gaaf zijn.
[7] Als graanoffer maakt hij ongeveer twintig liter meel klaar bij de stier en twintig liter bij de ram. Bij de lammeren geeft hij wat hij kan missen. Daarbij komt ongeveer vier liter olie per twintig liter meel.

[8] Als de vorst naar binnen gaat, gaat hij door de voorhal van de poort naar binnen. Langs dezelfde weg gaat hij weer naar buiten.

[9] Maar als het volk van het land op de feesten voor YHWH komt, gaat het anders. Wie door de noordpoort naar binnen gaat om te aanbidden, gaat door de zuidpoort weer naar buiten. Wie door de zuidpoort naar binnen gaat, gaat door de noordpoort weer naar buiten. Niemand keert terug door de poort waardoor hij binnenkwam; ieder loopt recht vooruit naar buiten.

[10] De vorst gaat in hun midden naar binnen als zij naar binnen gaan. Als zij weggaan, gaan zij samen weg.

[11] Op de feesten en op de vastgestelde dagen is het graanoffer ongeveer twintig liter meel bij een stier en twintig liter bij een ram. Bij de lammeren geeft hij wat hij kan missen. Daarbij komt ongeveer vier liter olie per twintig liter meel.

[12] Soms brengt de vorst een vrijwillig offer aan YHWH, een brandoffer of dankoffers. Dan opent men voor hem de poort die naar het oosten kijkt. Hij zal zijn brandoffer en zijn dankoffers brengen zoals hij dat op de sabbat doet. Als hij weer naar buiten gaat, sluit men de poort achter hem.

[13] Verder moeten jullie elke dag een gaaf eenjarig lam klaarmaken als brandoffer voor YHWH. Elke morgen moeten jullie dat doen.

[14] Daarbij moeten jullie elke morgen een graanoffer brengen van ongeveer vier liter meel, met ongeveer anderhalve liter olie om het meel te bevochtigen. Dat is een graanoffer voor YHWH, een blijvende regel voor altijd.

[15] Zo zullen zij elke morgen het lam, het graanoffer en de olie klaarmaken als een dagelijks brandoffer.

[16] Dit zegt de Heere YHWH: als de vorst aan een van zijn zonen iets van zijn erfdeel geeft, dan zal dat van zijn zonen zijn. Het wordt hun bezit als erfdeel.

[17] Maar als hij iets van zijn erfdeel aan een van zijn dienaren geeft, dan blijft dat van hem tot het jaar van vrijlating. Daarna gaat het terug naar de vorst. Het is immers zijn erfdeel; alleen zijn zonen mogen het houden.

[18] De vorst zal niets van het erfdeel van het volk afnemen om hen van hun bezit te beroven. Uit zijn eigen bezit zal hij zijn zonen een erfdeel nalaten. Zo raakt niemand van mijn volk zijn erfdeel kwijt.

[19] Daarna bracht hij mij door de ingang naast de poort naar de heilige kamers van de priesters, die naar het noorden kijken. En kijk, daar was aan de westkant aan beide zijden een plek.
[20] Hij zei tegen mij: Dit is de plek waar de priesters het schuldoffer en het zondoffer koken en waar zij het graanoffer bakken. Zo hoeven zij het niet naar de buitenste voorhof te brengen en het volk heilig te maken.
[21] Toen bracht hij mij naar de buitenste voorhof en leidde mij langs de vier hoeken van de voorhof. En kijk, in elke hoek van de voorhof lag een klein binnenplaatsje.
[22] In de vier hoeken van de voorhof lagen ommuurde plaatsjes van twintig meter lang en vijftien meter breed. Alle vier de hoekplaatsjes hadden dezelfde maat.
[23] Rondom liep in alle vier een lage muur. Onderaan die muren waren rondom kookplaatsen gemaakt.
[24] Hij zei tegen mij: Dit zijn de keukens waar de dienaars van het huis het slachtoffer van het volk zullen koken.

Ezechiël 47

[1] Daarna bracht hij mij terug naar de ingang van het huis. En kijk, er stroomde water naar buiten, onder de drempel van het huis vandaan, naar het oosten. Want de voorkant van het huis lag op het oosten. Het water liep omlaag aan de rechterkant van het huis, ten zuiden van het altaar.
[2] Hij bracht mij naar buiten via de noordpoort en leidde mij aan de buitenkant om naar de buitenpoort die naar het oosten kijkt. En kijk, het water borrelde op aan de rechterkant.
[3] De man ging naar het oosten met een meetlint in zijn hand. Hij mat vijfhonderd meter en liet mij door het water lopen. Het water kwam tot aan mijn enkels.
[4] Toen mat hij nog eens vijfhonderd meter en liet mij door het water lopen. Het water kwam tot aan mijn knieën. Hij mat nog eens vijfhonderd meter en liet mij erdoor lopen. Het water kwam tot aan mijn middel.

[5] Verder mat hij nog eens vijfhonderd meter. Toen was het een rivier waar ik niet doorheen kon. Het water was zo hoog dat je moest zwemmen; het was een rivier waar je niet doorheen kon waden.

[6] Hij zei tegen mij: Heb je het gezien, mensenkind? Toen bracht hij mij terug naar de oever van de rivier.

[7] Toen ik terugkwam, kijk, stonden er heel veel bomen aan de oever van de rivier, aan beide kanten.

[8] Hij zei tegen mij: Dit water stroomt naar het oosten en daalt af naar de Jordaanvlakte. Daarna komt het in de zee. Als het in de zee uitstroomt, wordt het water daar gezond.

[9] Ja, overal waar deze rivier komt, zal alles wat leeft en wemelt in leven blijven. Er zal heel veel vis zijn, want dit water komt daar en maakt alles gezond. Alles waar de rivier komt, zal leven.

[10] Ook zullen er vissers langs de oever staan, van En-Gedi tot En-Eglaïm. Daar zullen plekken zijn om netten te drogen. Er zullen allerlei soorten vis zijn, net als in de grote zee, heel veel.

[11] Maar de moerassen en de poelen zullen niet gezond worden. Die blijven bestemd voor zout.

[12] Aan de oever van de rivier zullen aan beide kanten allerlei vruchtbomen groeien. Hun blad zal niet verwelken en hun vrucht zal niet opraken. Elke maand zullen zij nieuwe vruchten geven, want hun water komt uit het heiligdom. Hun vrucht zal dienen als voedsel en hun blad als medicijn.

[13] Dit zegt de Heere YHWH: dit is de grens waarbinnen jullie het land als erfdeel zullen verdelen onder de twaalf stammen van Israël (die met God strijdt). Jozef (hij voegt toe) krijgt twee delen.

[14] Jullie zullen het erven, ieder een gelijk deel. Ik heb mijn hand opgestoken om het aan jullie vaderen te geven. Dit land zal jullie erfdeel zijn.

[15] Dit is de grens van het land. Aan de noordkant loopt zij vanaf de grote zee via Hethlon tot waar men bij Zedad komt.

[16] Dan naar Hamath, Berotha en Sibraïm, dat tussen het gebied van Damaskus en het gebied van Hamath ligt. Dan naar Hazar-Hattichon, dat aan het gebied van Havran ligt.

[17] Zo zal de grens lopen van de zee tot Hazar-Enon, langs het gebied van Damaskus en verder noordwaarts langs het gebied van Hamath. Dat is de noordgrens.
[18] De oostgrens zullen jullie meten tussen Havran en Damaskus en tussen Gilead en het land van Israël. Zij loopt langs de Jordaan, van de noordgrens tot aan de oostelijke zee. Dat is de oostgrens.
[19] De zuidgrens loopt vanaf Thamar (dadelpalm) tot aan het water van Meriba bij Kades, dan langs de beek tot aan de grote zee. Dat is de zuidgrens.
[20] De westgrens is de grote zee, van de zuidgrens tot recht tegenover de weg naar Hamath. Dat is de westgrens.
[21] Dit land zullen jullie onder elkaar verdelen, naar de stammen van Israël.
[22] Jullie zullen het als erfdeel verdelen onder jezelf en onder de vreemdelingen die bij jullie wonen en bij jullie kinderen gekregen hebben. Zij zullen voor jullie zijn als geboren Israëlieten. Met jullie samen zullen zij een erfdeel krijgen te midden van de stammen van Israël.
[23] In de stam waar de vreemdeling woont, moeten jullie hem zijn erfdeel geven, zegt de Heere YHWH.

Ezechiël 48

[1] Dit zijn de namen van de stammen. In het uiterste noorden loopt de grens langs de weg van Hethlon tot waar men bij Hamath komt. Zij gaat verder naar Hazar-Enan aan het gebied van Damaskus, noordwaarts langs Hamath. Daar krijgt Dan (rechter) één deel, van de oostkant tot de westkant.
[2] Naast het gebied van Dan, van de oostkant tot de westkant: Aser (gelukkig) één deel.
[3] Naast het gebied van Aser, van de oostkant tot de westkant: Naftali (mijn worsteling) één deel.
[4] Naast het gebied van Naftali, van de oostkant tot de westkant: Manasse (doen vergeten) één deel.
[5] Naast het gebied van Manasse, van de oostkant tot de westkant: Efraïm (vruchtbaar) één deel.

[6] Naast het gebied van Efraïm, van de oostkant tot de westkant: Ruben (zie, een zoon) één deel.

[7] Naast het gebied van Ruben, van de oostkant tot de westkant: Juda (lofprijs) één deel.

[8] Naast het gebied van Juda, van de oostkant tot de westkant, ligt het deel dat jullie moeten afzonderen. Het is ongeveer dertien kilometer breed en even lang als een van de andere delen. Het heiligdom komt in het midden ervan te staan.

[9] Het deel dat jullie aan YHWH afzonderen, is ongeveer dertien kilometer lang en vijf kilometer breed.

[10] Daarin ligt het heilige deel voor de priesters. Het is aan de noordkant ongeveer dertien kilometer lang en aan de zuidkant ook. Aan de westkant is het vijf kilometer breed en aan de oostkant ook. Het heiligdom van YHWH staat in het midden.

[11] Het is voor de priesters uit de nakomelingen van Zadok (rechtvaardig), die geheiligd zijn. Zij hielden de zorg voor mijn dienst. Zij dwaalden niet af toen de Israëlieten afdwaalden, zoals de andere Levieten wel deden.

[12] Dit afgezonderde deel van het land zal voor hen allerheiligst zijn, naast het gebied van de Levieten.

[13] Tegenover het gebied van de priesters krijgen de Levieten een strook van ongeveer dertien kilometer lang en vijf kilometer breed. De hele lengte is dertien kilometer en de breedte vijf kilometer.

[14] Zij mogen daar niets van verkopen, niet ruilen en niet overdragen. Het beste deel van het land mag niet in andere handen komen, want het is heilig voor YHWH.

[15] De strook die overblijft, ruim twee kilometer breed en dertien kilometer lang, is gewoon gebied. Die is voor de stad, om er te wonen en voor weidegrond. De stad komt in het midden daarvan te liggen.

[16] Dit zullen haar maten zijn. De noordkant en de zuidkant zijn ruim twee kilometer. De oostkant en de westkant zijn ook ruim twee kilometer.

[17] De weidegrond van de stad zal aan alle vier de kanten honderdvijfentwintig meter breed zijn.

18 Wat er in de lengte overblijft langs het heilige deel, is vijf kilometer naar het oosten en vijf kilometer naar het westen. Het ligt langs het heilige deel. De opbrengst daarvan is voor het levensonderhoud van wie in de stad werken.
19 Wie in de stad werken, komen uit alle stammen van Israël (die met God strijdt).
20 Het hele afgezonderde deel is ongeveer dertien kilometer bij dertien kilometer. Vierkant moeten jullie dit heilige deel afzonderen, samen met het bezit van de stad.
21 Wat overblijft, is voor de vorst, aan beide kanten van het heilige deel en van het bezit van de stad. Het loopt langs de dertien kilometer van het afgezonderde deel tot aan de oostgrens. Aan de andere kant loopt het tot aan de westgrens, naast de andere delen. Dat zal voor de vorst zijn. Het heilige deel met het heiligdom van het huis ligt in het midden daarvan.
22 Zo ligt het bezit van de Levieten en het bezit van de stad midden in het gebied van de vorst. Alles tussen het gebied van Juda en het gebied van Benjamin (zoon van de rechterhand) zal van de vorst zijn.
23 Dit zijn de overige stammen. Van de oostkant tot de westkant: Benjamin één deel.
24 Naast het gebied van Benjamin, van de oostkant tot de westkant: Simeon (hij heeft gehoord) één deel.
25 Naast het gebied van Simeon, van de oostkant tot de westkant: Issaschar (loon) één deel.
26 Naast het gebied van Issaschar, van de oostkant tot de westkant: Zebulon (woning) één deel.
27 Naast het gebied van Zebulon, van de oostkant tot de westkant: Gad (geluk) één deel.
28 Naast het gebied van Gad loopt aan de zuidkant de grens vanaf Thamar (dadelpalm) naar het water van Meriba bij Kades. Daarna gaat zij langs de beek tot aan de grote zee.
29 Dit is het land dat jullie als erfdeel moeten verdelen onder de stammen van Israël. Dit zijn hun delen, zegt de Heere YHWH.

[30] Dit zijn de uitgangen van de stad. Aan de noordkant is zij ruim twee kilometer lang.
[31] De poorten van de stad dragen de namen van de stammen van Israël. Aan de noordkant zijn drie poorten: een poort van Ruben, een poort van Juda en een poort van Levi (verbonden).
[32] Aan de oostkant is zij ruim twee kilometer lang, met drie poorten: een poort van Jozef (hij voegt toe), een poort van Benjamin en een poort van Dan.
[33] De zuidkant is ook ruim twee kilometer lang, met drie poorten: een poort van Simeon, een poort van Issaschar en een poort van Zebulon.
[34] De westkant is ruim twee kilometer lang, met drie poorten: een poort van Gad, een poort van Aser en een poort van Naftali.
[35] De omtrek is ongeveer negen kilometer. En vanaf die dag zal de naam van de stad zijn: YHWH IS DAAR.

Daniël

Daniël 1

[1] In het derde jaar van de regering van Jojakim (YHWH richt op), de koning van Juda (lofprijs), kwam Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, naar Jeruzalem. Hij belegerde de stad.

[2] YHWH gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand, en ook een deel van de voorwerpen uit het huis van God. Hij bracht ze naar het land Sinear, naar het huis van zijn god. De voorwerpen bracht hij in de schatkamer van zijn god.

[3] De koning zei tegen Aspenaz, het hoofd van zijn hofdienaren, dat hij een aantal Israëlieten moest uitkiezen. Zij moesten uit de koninklijke familie en uit de adel komen.

[4] Het moesten jonge mannen zijn zonder enig gebrek, knap om te zien, wijs en verstandig, met kennis en inzicht. Zij moesten geschikt zijn om aan het hof van de koning te dienen. Men moest hun de boeken en de taal van de Chaldeeën leren.

[5] De koning bepaalde wat zij elke dag zouden krijgen van het eten van de koning en van de wijn die hij dronk. Drie jaar lang moesten zij zo opgeleid worden. Daarna zouden zij bij de koning in dienst komen.

[6] Onder hen waren uit de stam Juda: Daniël (God is mijn rechter), Hananja (YHWH is genadig), Misaël (wie is wat God is) en Azarja (YHWH helpt).

[7] Het hoofd van de hofdienaren gaf hun andere namen. Daniël noemde hij Beltsazar (Bel beschermt zijn leven), Hananja noemde hij Sadrach, Misaël noemde hij Mesach (wie is wat Aku is) en Azarja noemde hij Abed-Nego (dienaar van Nebo).

[8] Daniël nam zich in zijn hart voor dat hij zich niet onrein zou maken. Hij wilde niet eten van het eten van de koning en niet drinken van zijn wijn. Daarom vroeg hij het hoofd van de hofdienaren of hij zich niet onrein hoefde te maken.

[9] God zorgde ervoor dat het hoofd van de hofdienaren Daniël goedgezind was.

[10] Maar het hoofd van de hofdienaren zei tegen Daniël: Ik ben bang voor mijn heer, de koning. Hij heeft bepaald wat jullie moeten eten en drinken. Waarom zou hij zien dat jullie er slechter uitzien dan de andere jonge mannen van jullie leeftijd? Dan breng je mijn hoofd in gevaar bij de koning.
[11] Toen zei Daniël tegen de opzichter die het hoofd van de hofdienaren over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja had aangesteld:
[12] Doe met uw dienaren tien dagen lang een proef. Geef ons groente te eten en water te drinken.
[13] Kijk daarna hoe wij eruitzien en hoe de jonge mannen eruitzien die het eten van de koning eten. Doe dan met uw dienaren wat u goeddunkt.
[14] Hij luisterde naar hen in deze zaak en deed tien dagen lang de proef.
[15] Na die tien dagen zag men dat zij er beter uitzagen. Zij waren gezonder dan alle jonge mannen die het eten van de koning aten.
[16] Zo nam de opzichter hun eten en hun wijn weg en gaf hun groente.
[17] Aan deze vier jonge mannen gaf God kennis en inzicht in alle boeken, en wijsheid. En Daniël gaf Hij inzicht in allerlei visioenen en dromen.
[18] Toen de tijd voorbij was die de koning had genoemd om hen voor te stellen, bracht het hoofd van de hofdienaren hen bij Nebukadnezar.
[19] De koning sprak met hen. Onder hen allen was er niemand als Daniël, Hananja, Misaël en Azarja. Zo kwamen zij bij de koning in dienst.
[20] De koning stelde hun allerlei vragen van wijsheid en inzicht. Hij vond hen tien keer beter dan alle magiërs en sterrenwichelaars in zijn koninkrijk.
[21] Daniël bleef daar tot het eerste jaar van koning Kores (zon).

Daniël 2

[1] In het tweede jaar van de regering van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) had Nebukadnezar dromen. Zijn geest raakte daarvan in de war en hij kon niet meer slapen.
[2] De koning liet de magiërs, de sterrenwichelaars, de bezweerders en de Chaldeeën roepen om hem zijn dromen uit te leggen. Zij kwamen en gingen

voor de koning staan.

[3] De koning zei tegen hen: Ik heb een droom gehad. Mijn geest is onrustig, want ik wil weten wat die droom betekent.

[4] Toen spraken de Chaldeeën tot de koning in het Aramees: Koning, leef voor altijd! Vertel uw dienaren de droom, dan zullen wij de uitleg geven.

[5] De koning antwoordde de Chaldeeën: Mijn besluit staat vast. Als jullie mij de droom en de uitleg niet bekendmaken, worden jullie in stukken gehakt en worden jullie huizen tot een puinhoop gemaakt.

[6] Maar als jullie de droom en de uitleg wel bekendmaken, dan krijgen jullie van mij geschenken, gaven en grote eer. Vertel mij dus de droom en de uitleg.

[7] Zij antwoordden voor de tweede keer: Laat de koning zijn dienaren de droom vertellen, dan zullen wij de uitleg geven.

[8] De koning antwoordde: Ik weet zeker dat jullie tijd proberen te rekken, omdat jullie zien dat mijn besluit vaststaat.

[9] Als jullie mij die droom niet bekendmaken, geldt er voor jullie één vonnis. Jullie hebben afgesproken leugens en verzinsels tegen mij te zeggen tot de tijd verandert. Vertel mij dus de droom. Dan weet ik dat jullie mij ook de uitleg kunnen geven.

[10] De Chaldeeën antwoordden de koning: Er is geen mens op aarde die kan doen wat de koning vraagt. Geen enkele koning, hoe groot of machtig ook, heeft ooit zoiets gevraagd aan een magiër, een sterrenwichelaar of een Chaldeeër.

[11] Wat de koning vraagt, is te moeilijk. Er is niemand die het de koning kan vertellen, behalve de goden, en die wonen niet bij de mensen.

[12] Daarom werd de koning woedend en razend. Hij beval dat men alle wijzen in Babel moest doden.

[13] Het bevel ging uit en de wijzen werden gedood. Ook Daniël (God is mijn rechter) en zijn vrienden werden gezocht om gedood te worden.

[14] Toen sprak Daniël verstandig en voorzichtig met Arioch (dienaar van de maangod), het hoofd van de lijfwacht van de koning. Die was op weg om de wijzen van Babel te doden.

[15] Hij vroeg Arioch, de bevelhebber van de koning: Waarom is dit bevel van de koning zo streng? Toen legde Arioch de zaak aan Daniël uit.

[16] Daniël ging naar binnen en vroeg de koning om hem tijd te geven, zodat hij de koning de uitleg kon geven.

[17] Toen ging Daniël naar zijn huis en vertelde de zaak aan zijn vrienden Hananja (YHWH is genadig), Misaël (wie is wat God is) en Azarja (YHWH helpt).

[18] Zij moesten de God van de hemel om ontferming vragen over dit geheim. Zo zouden Daniël en zijn vrienden niet met de andere wijzen van Babel omkomen.

[19] Toen werd het geheim aan Daniël geopenbaard in een nachtvisioen. Daniël prees de God van de hemel.

[20] Daniël zei: Geprezen zij de naam van God, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Want van Hem is de wijsheid en de kracht.

[21] Want Hij verandert de tijden en de seizoenen. Hij zet koningen af en Hij stelt koningen aan. Hij geeft de wijzen wijsheid en kennis aan wie inzicht hebben.

[22] Hij onthult diepe en verborgen dingen. Hij weet wat in het donker is, want het licht woont bij Hem.

[23] Ik dank en prijs U, God van mijn vaderen. Want U hebt mij wijsheid en kracht gegeven. U hebt mij nu bekendgemaakt wat wij U gevraagd hebben. U hebt ons de zaak van de koning bekendgemaakt.

[24] Daarom ging Daniël naar Arioch, die de koning aangesteld had om de wijzen van Babel te doden. Hij zei tegen hem: Dood de wijzen van Babel niet. Breng mij bij de koning, dan zal ik de koning de uitleg geven.

[25] Toen bracht Arioch Daniël haastig bij de koning. Hij zei tegen hem: Ik heb tussen de ballingen uit Juda (lofprijs) een man gevonden die de koning de uitleg kan geven.

[26] De koning zei tegen Daniël, die Beltsazar (Bel beschermt zijn leven) heette: Kun jij mij de droom bekendmaken die ik gezien heb, en de uitleg ervan?

[27] Daniël antwoordde de koning: Het geheim dat de koning vraagt, kunnen de wijzen, de sterrenwichelaars, de magiërs en de waarzeggers de koning niet vertellen.

[28] Maar er is een God in de hemel die geheimen onthult. Hij heeft koning Nebukadnezar bekendgemaakt wat er aan het einde van de dagen zal gebeuren. Uw droom en de beelden die u op uw bed zag, waren deze.

[29] Koning, toen u op uw bed lag, kwamen er gedachten bij u op over wat hierna zou gebeuren. En Hij die geheimen onthult, heeft u laten weten wat er zal gebeuren.

[30] Aan mij is dit geheim onthuld, niet omdat ik wijzer ben dan alle levenden. Het gebeurde zodat de koning de uitleg zou horen en zodat u zou begrijpen wat er in uw hart omging.

[31] Koning, u keek en kijk, daar stond een groot beeld. Dat beeld was enorm en het glansde bijzonder. Het stond tegenover u en het zag er angstaanjagend uit.

[32] Het hoofd van dit beeld was van zuiver goud, zijn borst en zijn armen van zilver, zijn buik en zijn heupen van brons.

[33] Zijn benen waren van ijzer en zijn voeten deels van ijzer en deels van klei.

[34] Dit zag u, totdat er een steen werd losgemaakt zonder dat een mensenhand eraan te pas kwam. Die steen sloeg het beeld op zijn voeten van ijzer en klei en verbrijzelde ze.

[35] Toen werden het ijzer, de klei, het brons, het zilver en het goud samen verbrijzeld. Zij werden als kaf op de dorsvloer in de zomer; de wind nam ze mee en er bleef niets van over. Maar de steen die het beeld geslagen had, werd een grote berg die de hele aarde vulde.

[36] Dit is de droom. Nu zullen wij de koning de uitleg geven.

[37] Koning, u bent de koning der koningen. Want de God van de hemel heeft u een koninkrijk, macht, kracht en eer gegeven.

[38] Overal waar mensen wonen, heeft Hij de dieren van het veld en de vogels van de hemel in uw hand gegeven. Hij heeft u over alles aangesteld als heerser. U bent dat gouden hoofd.

[39] Na u zal een ander koninkrijk opstaan, minder dan het uwe. Daarna komt een derde koninkrijk van brons, dat over heel de aarde zal heersen.

[40] Het vierde koninkrijk zal hard zijn als ijzer. Want ijzer verbrijzelt en verplettert alles. Zoals ijzer alles stukslaat, zo zal dat koninkrijk verbrijzelen en

stukslaan.
41 U zag de voeten en de tenen, deels van pottenbakkersklei en deels van ijzer. Dat zal een verdeeld koninkrijk zijn. Toch zal er iets van de hardheid van ijzer in zitten; daarom zag u ijzer vermengd met natte klei.
42 De tenen van de voeten waren deels van ijzer en deels van klei. Dat koninkrijk zal deels sterk zijn en deels breekbaar.
43 U zag ijzer vermengd met natte klei. Zij zullen zich wel door huwelijken vermengen, maar zij zullen niet aan elkaar hechten, net zoals ijzer zich niet met klei vermengt.
44 In de dagen van die koningen zal de God van de hemel een Koninkrijk laten opkomen dat nooit vernietigd zal worden. Dat Koninkrijk zal niet aan een ander volk overgelaten worden. Het zal al die koninkrijken verbrijzelen en er een einde aan maken, maar zelf zal het voor altijd bestaan.
45 Daarom zag u dat er uit de berg een steen werd losgemaakt zonder mensenhanden. Die verbrijzelde het ijzer, het brons, de klei, het zilver en het goud. De grote God heeft de koning bekendgemaakt wat hierna zal gebeuren. De droom is waar en de uitleg is betrouwbaar.
46 Toen viel koning Nebukadnezar op zijn gezicht en boog zich voor Daniël. Hij gaf bevel dat men hem een graanoffer en aangename wierook zou brengen.
47 De koning zei tegen Daniël: Het is waar: jullie God is de God van de goden en de Heer van de koningen. Hij onthult geheimen, want u kon dit geheim onthullen.
48 Toen maakte de koning Daniël groot. Hij gaf hem veel grote geschenken. Hij stelde hem aan als heerser over heel het gewest Babel en als hoofd over alle wijzen van Babel.
49 Daniël vroeg de koning iets, en die stelde Sadrach, Mesach (wie is wat Aku is) en Abed-Nego (dienaar van Nebo) aan over het bestuur van het gewest Babel. Maar Daniël zelf bleef aan het hof van de koning.

Daniël 3

[1] Koning Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) maakte een beeld van goud. Het was dertig meter hoog en drie meter breed. Hij zette het neer in het dal Dura, in het gewest Babel.

[2] Koning Nebukadnezar stuurde boden om iedereen bijeen te roepen. Het waren de stadhouders, de bestuurders, de landvoogden en de raadsheren. Ook de schatmeesters, de rechters, de ambtenaren en alle heersers van de gewesten moesten komen. Zij moesten komen voor de inwijding van het beeld dat koning Nebukadnezar had neergezet.

[3] Toen kwamen de stadhouders, de bestuurders, de landvoogden en de raadsheren bijeen voor de inwijding. Ook de schatmeesters, de rechters, de ambtenaren en alle heersers van de gewesten kwamen. Zij gingen staan voor het beeld dat Nebukadnezar had neergezet.

[4] Een heraut riep luid: Aan jullie wordt bevolen, volken en naties en talen!

[5] Straks horen jullie het geluid van hoorn, fluit, citer, luit, harp, doedelzak en allerlei andere muziek. Dan moeten jullie neervallen en het gouden beeld aanbidden dat koning Nebukadnezar heeft neergezet.

[6] Wie niet neervalt en aanbidt, wordt op datzelfde moment in de brandende oven gegooid.

[7] Daarom vielen alle volken, naties en talen op dat moment neer. Zij hoorden het geluid van hoorn, fluit, citer, luit, harp en allerlei andere muziek. Zij aanbaden het gouden beeld dat koning Nebukadnezar had neergezet.

[8] Op datzelfde moment kwamen er Chaldeeuwse mannen naar voren die de Judeeërs openlijk beschuldigden.

[9] Zij zeiden tegen koning Nebukadnezar: Koning, leef voor altijd!

[10] Koning, u hebt bevolen dat iedereen moet neervallen en het gouden beeld moet aanbidden. Dat moet zodra men het geluid hoort van hoorn, fluit, citer, luit, harp, doedelzak en allerlei andere muziek.

[11] En wie niet neervalt en aanbidt, moet in de brandende oven gegooid worden.

[12] Er zijn Judese mannen die u aangesteld hebt over het bestuur van het gewest Babel: Sadrach, Mesach (wie is wat Aku is) en Abed-Nego (dienaar van Nebo).

Koning, deze mannen letten niet op u. Zij dienen uw goden niet en zij aanbidden het gouden beeld niet dat u hebt neergezet.
13 Toen beval Nebukadnezar in woede en razernij dat men Sadrach, Mesach en Abed-Nego moest halen. Die mannen werden bij de koning gebracht.
14 Nebukadnezar zei tegen hen: Is het met opzet, Sadrach, Mesach en Abed-Nego? Dienen jullie mijn goden niet en aanbidden jullie het gouden beeld niet dat ik heb neergezet?
15 Welnu, straks horen jullie de muziek. Als jullie dan klaarstaan om neer te vallen en het beeld te aanbidden dat ik gemaakt heb, dan is het goed. Maar als jullie het niet aanbidden, worden jullie op datzelfde moment in de brandende oven gegooid. En welke god zou jullie uit mijn handen kunnen redden?
16 Sadrach, Mesach en Abed-Nego antwoordden koning Nebukadnezar: Wij hoeven u hierop geen antwoord te geven.
17 Als het zo moet zijn, kan onze God die wij dienen ons redden uit de brandende oven. Koning, Hij zal ons uit uw hand redden.
18 En zo niet, dan moet u weten, koning: wij zullen uw goden niet dienen. Wij zullen ook het gouden beeld niet aanbidden dat u hebt neergezet.
19 Toen werd Nebukadnezar woedend en zijn gezicht veranderde tegenover Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Hij beval dat men de oven zeven keer heter zou stoken dan gewoonlijk.
20 Tegen de sterkste mannen van zijn leger zei hij dat zij Sadrach, Mesach en Abed-Nego moesten vastbinden en in de brandende oven moesten gooien.
21 Toen werden die mannen vastgebonden in hun mantels, hun broeken, hun tulbanden en hun andere kleren. Zij gooiden hen midden in de brandende oven.
22 Het bevel van de koning was dringend en de oven was heel heet. Daarom doodden de vlammen de mannen die Sadrach, Mesach en Abed-Nego optilden.
23 Maar die drie mannen, Sadrach, Mesach en Abed-Nego, vielen vastgebonden midden in de brandende oven.
24 Toen schrok koning Nebukadnezar. Hij stond haastig op en zei tegen zijn raadsheren: Hebben wij geen drie mannen vastgebonden midden in het vuur

gegooid? Zij antwoordden de koning: Zeker, koning.
25 Hij zei: Kijk, ik zie vier mannen los rondlopen midden in het vuur. Zij mankeren niets. En de vierde ziet eruit als een zoon van de goden.
26 Toen kwam Nebukadnezar bij de opening van de brandende oven en riep: Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dienaren van de allerhoogste God, kom naar buiten! Toen kwamen Sadrach, Mesach en Abed-Nego uit het vuur.
27 De stadhouders, de bestuurders, de landvoogden en de raadsheren van de koning verzamelden zich om die mannen te bekijken. Het vuur had geen macht over hun lichaam gehad. Het haar op hun hoofd was niet verbrand, hun mantels waren onbeschadigd en er hing zelfs geen brandlucht om hen heen.
28 Nebukadnezar zei: Geprezen zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego! Hij heeft Zijn engel gestuurd en Zijn dienaren gered die op Hem vertrouwden. Zij gingen in tegen het bevel van de koning en gaven hun lichaam over. Zij wilden geen enkele god dienen of aanbidden dan hun eigen God.
29 Daarom geef ik dit bevel. Wie kwaad spreekt over de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, zal in stukken gehakt worden. Dat geldt voor elk volk en elke taal. Hun huis zal een puinhoop worden. Want er is geen andere god die zo kan redden.
30 Toen liet de koning het Sadrach, Mesach en Abed-Nego goed gaan in het gewest Babel.

Daniël 4

1 Koning Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) aan alle volken, naties en talen die op heel de aarde wonen: veel vrede voor jullie!
2 Ik wil graag de tekenen en wonderen vertellen die de allerhoogste God aan mij gedaan heeft.
3 Hoe groot zijn Zijn tekenen en hoe machtig Zijn wonderen! Zijn Rijk is een eeuwig Rijk en Zijn heerschappij duurt van geslacht op geslacht.
4 Ik, Nebukadnezar, leefde rustig in mijn huis en het ging mij goed in mijn paleis.

[5] Toen had ik een droom die mij bang maakte. De gedachten op mijn bed en de beelden die ik zag, maakten mij onrustig.

[6] Daarom gaf ik het bevel om alle wijzen van Babel bij mij te brengen. Zij moesten mij de uitleg van die droom vertellen.

[7] Toen kwamen de magiërs, de sterrenwichelaars, de Chaldeeën en de waarzeggers binnen. Ik vertelde hun de droom, maar zij konden mij de uitleg niet geven.

[8] Ten slotte kwam Daniël (God is mijn rechter) bij mij binnen. Hij heet Beltsazar (Bel beschermt zijn leven), naar de naam van mijn god, en in hem is de geest van de heilige goden. Ik vertelde hem de droom.

[9] Beltsazar, hoofd van de magiërs, ik weet dat de geest van de heilige goden in je is. Geen geheim is te moeilijk voor je. Vertel mij daarom wat ik in mijn droom gezien heb en wat het betekent.

[10] Dit zijn de beelden die ik op mijn bed zag. Ik keek, en kijk, er stond een boom midden op de aarde. Hij was heel hoog.

[11] De boom werd groot en sterk. Zijn top reikte tot aan de hemel en hij was te zien tot aan het einde van de aarde.

[12] Zijn blad was mooi en zijn vruchten waren talrijk. Er was voedsel aan voor iedereen. De dieren van het veld vonden schaduw onder hem en de vogels van de hemel woonden in zijn takken. Alles wat leeft, werd erdoor gevoed.

[13] Verder zag ik op mijn bed in de beelden van mijn droom: kijk, een wachter, een heilige, daalde neer uit de hemel.

[14] Hij riep met kracht: Hak die boom om en kap zijn takken af. Stroop zijn blad eraf en verstrooi zijn vruchten. Laat de dieren onder hem wegvluchten en de vogels uit zijn takken.

[15] Maar laat de stronk met zijn wortels in de aarde staan, met een band van ijzer en brons, in het gras van het veld. Laat hem nat worden van de dauw van de hemel. Zijn deel zal bij de dieren zijn, in het gras van de aarde.

[16] Laat zijn hart veranderen, zodat het geen mensenhart meer is. Laat hem een dierenhart krijgen en laat er zeven tijden over hem heen gaan.

[17] Dit is het besluit van de wachters en dit is het woord van de heiligen. Zo zullen de levenden erkennen dat de Allerhoogste macht heeft over de koninkrijken van de mensen. Hij geeft ze aan wie Hij wil en stelt daarover zelfs de geringste mens aan.
[18] Deze droom heb ik, koning Nebukadnezar, gezien. Beltsazar, vertel jij mij de uitleg. Alle wijzen van mijn koninkrijk konden mij de uitleg niet geven. Maar jij kunt het wel, want de geest van de heilige goden is in je.
[19] Toen schrok Daniël, die Beltsazar heet, en een tijdlang was hij ontsteld. Zijn gedachten maakten hem onrustig. De koning zei: Beltsazar, laat de droom en de uitleg je niet verontrusten. Beltsazar antwoordde: Mijn heer, laat de droom voor uw vijanden zijn en de uitleg voor uw tegenstanders.
[20] U zag een boom die groot en sterk geworden was. Zijn top reikte tot aan de hemel en hij was op heel de aarde te zien.
[21] Zijn blad was mooi en zijn vruchten waren talrijk; er was voedsel aan voor iedereen. De dieren van het veld woonden onder hem en de vogels van de hemel nestelden in zijn takken.
[22] die boom bent u, koning. U bent groot en sterk geworden. Uw grootheid is zo gegroeid dat zij tot aan de hemel reikt en uw macht tot het einde van de aarde.
[23] De koning zag een wachter, een heilige, uit de hemel neerdalen. Die zei: hak deze boom om en vernietig hem. Maar laat de stronk met zijn wortels in de aarde staan, met een band van ijzer en brons, in het gras van het veld. Laat hem nat worden van de dauw van de hemel. Laat zijn deel bij de dieren van het veld zijn, tot er zeven tijden over hem heen gaan.
[24] Dit is de uitleg, koning. Dit is een besluit van de Allerhoogste dat over mijn heer de koning zal komen.
[25] Men zal u wegjagen bij de mensen vandaan. U zult bij de dieren van het veld wonen. Men zal u gras te eten geven zoals aan de runderen. U zult nat worden van de dauw van de hemel. Er zullen zeven tijden over u heen gaan. Dan zult u erkennen dat de Allerhoogste macht heeft over de koninkrijken van de mensen en ze geeft aan wie Hij wil.

[26] Men zei ook dat de stronk met de wortels van die boom moest blijven staan. Dat betekent dat uw koninkrijk aan u blijft, zodra u erkent dat de Hemel regeert.
[27] Daarom, koning, laat mijn raad u bevallen. Maak een einde aan uw zonden door te doen wat goed is. Maak een einde aan uw schuld door goed te zijn voor arme mensen. Misschien mag uw vrede dan langer duren.
[28] Dit alles overkwam koning Nebukadnezar.
[29] Na twaalf maanden wandelde hij op het dak van het koninklijk paleis in Babel.
[30] De koning zei: Is dit niet het grote Babel? Ik heb het gebouwd als koninklijke stad, door mijn grote macht en tot eer van mijn majesteit.
[31] Die woorden waren nog in de mond van de koning. Toen klonk er een stem uit de hemel: U, koning Nebukadnezar, wordt gezegd: het koninkrijk is van u weggenomen.
[32] Men zal u wegjagen bij de mensen vandaan en u zult bij de dieren van het veld wonen. Men zal u gras te eten geven zoals aan de runderen. Er zullen zeven tijden over u heen gaan. Dan zult u erkennen dat de Allerhoogste macht heeft over de koninkrijken van de mensen en ze geeft aan wie Hij wil.
[33] Op datzelfde moment ging dat woord over Nebukadnezar in vervulling. Hij werd weggejaagd bij de mensen vandaan en at gras zoals de runderen. Zijn lichaam werd nat van de dauw van de hemel. Zijn haar groeide als de veren van een arend en zijn nagels werden als vogelklauwen.
[34] Toen die tijd voorbij was, hief ik, Nebukadnezar, mijn ogen op naar de hemel, want mijn verstand kwam terug. Ik prees de Allerhoogste. Ik loofde en eerde Hem die eeuwig leeft. Want Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij en Zijn Koninkrijk duurt van geslacht op geslacht.
[35] Alle bewoners van de aarde tellen voor Hem als niets. Hij doet wat Hij wil met het leger van de hemel en met de bewoners van de aarde. Niemand kan Zijn hand tegenhouden of tegen Hem zeggen: wat doet U?
[36] Op datzelfde moment kwam mijn verstand terug. Ook de pracht van mijn koninkrijk, mijn majesteit en mijn glans kwamen terug. Mijn raadsheren en mijn hovelingen zochten mij op. Ik werd in mijn koninkrijk hersteld en kreeg

nog meer aanzien.

37 Nu prijs en verhoog en eer ik, Nebukadnezar, de Koning van de hemel. Want al Zijn werken zijn waar en Zijn wegen zijn rechtvaardig. Hij kan wie hoogmoedig leven vernederen.

Daniël 5

1 Koning Belsazar (Bel beschermt de koning) gaf een groot feest voor zijn duizend hovelingen. Hij dronk wijn voor de ogen van die duizend.

2 Onder invloed van de wijn beval Belsazar dat men de gouden en zilveren voorwerpen moest halen. Zijn vader Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) had die uit de tempel in Jeruzalem weggehaald. De koning en zijn hovelingen, zijn vrouwen en zijn bijvrouwen zouden eruit drinken.

3 Toen bracht men de gouden voorwerpen die uit de tempel, het huis van God in Jeruzalem, weggehaald waren. De koning en zijn hovelingen, zijn vrouwen en zijn bijvrouwen dronken eruit.

4 Zij dronken de wijn en prezen de goden van goud en zilver, van brons, ijzer, hout en steen.

5 Op datzelfde moment verschenen er vingers van een mensenhand. Zij schreven tegenover de kandelaar op de gepleisterde muur van het koninklijk paleis. De koning zag de hand die daar schreef.

6 Toen verbleekte het gezicht van de koning en zijn gedachten maakten hem bang. Zijn knieën knikten en hij kon niet meer op zijn benen staan.

7 De koning riep luid dat men de sterrenwichelaars, de Chaldeeën en de waarzeggers moest halen. Hij zei tegen de wijzen van Babel: Wie dit schrift kan lezen en mij de uitleg kan geven, zal met purper gekleed worden. Hij krijgt een gouden ketting om zijn hals en hij zal de derde heerser in dit koninkrijk zijn.

8 Toen kwamen alle wijzen van de koning binnen. Maar zij konden dit schrift niet lezen en de koning de uitleg niet geven.

9 Toen schrok koning Belsazar hevig en zijn gezicht verbleekte. Zijn hovelingen waren verbijsterd.

10 Door de woorden van de koning en zijn hovelingen kwam de koningin de feestzaal binnen. Zij zei: Koning, leef voor altijd! Laat uw gedachten u niet bang maken en laat uw gezicht niet verbleken.

11 Er is een man in uw koninkrijk in wie de geest van de heilige goden is. In de dagen van uw vader bleek dat hij licht, inzicht en wijsheid had, zoals de wijsheid van de goden. Daarom stelde koning Nebukadnezar, uw vader, hem aan als hoofd van de magiërs, de sterrenwichelaars, de Chaldeeën en de waarzeggers.

12 In hem werd een bijzondere geest gevonden, met kennis en inzicht. Hij kon dromen uitleggen, raadsels verklaren en knopen ontwarren. Het gaat om Daniël (God is mijn rechter), die de koning de naam Beltsazar (Bel beschermt zijn leven) gaf. Laat Daniël nu roepen; hij zal de uitleg geven.

13 Toen werd Daniël bij de koning gebracht. De koning zei tegen Daniël: Ben jij die Daniël, een van de ballingen uit Juda (lofprijs) die de koning, mijn vader, uit Juda heeft meegebracht?

14 Ik heb van je gehoord dat de geest van de goden in je is. Men zegt dat er licht, inzicht en bijzondere wijsheid in je gevonden wordt.

15 Zojuist zijn de wijzen en de sterrenwichelaars bij mij gebracht om dit schrift te lezen en mij de uitleg te geven. Maar zij kunnen de betekenis van deze woorden niet vertellen.

16 Van jou heb ik gehoord dat je uitleg kunt geven en knopen kunt ontwarren. Als jij dit schrift kunt lezen en mij de uitleg kunt geven, dan word je met purper gekleed. Je krijgt een gouden ketting om je hals en je zult de derde heerser in dit koninkrijk zijn.

17 Toen antwoordde Daniël de koning: Houd uw geschenken zelf en geef uw gaven aan een ander. Toch zal ik het schrift voor de koning lezen en hem de uitleg geven.

18 Koning, de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnezar het koninkrijk gegeven, met grootheid, eer en majesteit.

19 Door de grootheid die Hij hem gegeven had, beefden alle volken, naties en talen voor hem. Wie hij wilde, doodde hij, en wie hij wilde, liet hij leven. Wie hij wilde, verhoogde hij, en wie hij wilde, vernederde hij.

[20] Maar toen zijn hart hoogmoedig werd en zijn geest verhard raakte, werd hij van zijn koningstroon gestoten. Zijn eer werd hem afgenomen.
[21] Hij werd weggejaagd bij de mensen vandaan. Zijn hart werd als dat van een dier en hij woonde bij de wilde ezels. Men gaf hem gras te eten zoals aan de runderen en zijn lichaam werd nat van de dauw van de hemel. Zo ging het tot hij erkende dat God, de Allerhoogste, heerser is over de koninkrijken van de mensen en daarover aanstelt wie Hij wil.
[22] En u, Belsazar, zijn zoon, hebt uw hart niet vernederd, terwijl u dit alles wel wist.
[23] U hebt zich juist verheven tegen de Heer van de hemel. Men heeft de voorwerpen uit Zijn huis bij u gebracht. U en uw hovelingen, uw vrouwen en uw bijvrouwen hebben er wijn uit gedronken. U prees de goden van zilver en goud, van brons, ijzer, hout en steen, die niet zien, niet horen en niets weten. Maar de God in wiens hand uw adem is en die al uw wegen kent, hebt u niet geëerd.
[24] Daarom heeft Hij die hand gestuurd en dit schrift laten schrijven.
[25] Dit is het schrift dat daar staat: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.
[26] Dit is de uitleg van deze woorden. MENE: God heeft de dagen van uw koninkrijk geteld en er een einde aan gemaakt.
[27] TEKEL: u bent op de weegschaal gewogen en te licht bevonden.
[28] PERES: uw koninkrijk is verdeeld en aan de Meden en de Perzen gegeven.
[29] Toen gaf Belsazar bevel en men kleedde Daniël met purper. Hij kreeg een gouden ketting om zijn hals. Men riep luid over hem uit dat hij de derde heerser in dat koninkrijk was.
[30] Diezelfde nacht werd Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood.

Daniël 6

[1] Darius (hij bezit het goede) de Meder kreeg het koninkrijk. Hij was toen ongeveer tweeënzestig jaar oud.
[2] Darius vond het goed om over het koninkrijk honderdtwintig stadhouders aan te stellen, verdeeld over heel het koninkrijk.

[3] Boven hen stelde hij drie rijksbestuurders aan. Daniël (God is mijn rechter) was de eerste van hen. De stadhouders moesten aan hen verantwoording afleggen, zodat de koning geen schade zou lijden.

[4] Daniël overtrof die bestuurders en stadhouders, want er was een bijzondere geest in hem. De koning wilde hem over heel het koninkrijk aanstellen.

[5] Toen zochten de bestuurders en de stadhouders een aanleiding tegen Daniël in het bestuur. Maar zij konden geen aanleiding en geen fout vinden, want hij was betrouwbaar. Er werd geen nalatigheid of fout in hem gevonden.

[6] Toen zeiden die mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen aanleiding vinden, behalve in de wet van zijn God.

[7] Zo kwamen deze bestuurders en stadhouders in groten getale bij de koning. Zij zeiden tegen hem: Koning Darius, leef voor altijd!

[8] Alle bestuurders van het rijk, de gouverneurs en stadhouders, de raadsheren en landvoogden hebben samen overlegd. Er moet een koninklijk besluit komen met een streng verbod. Wie in dertig dagen iets vraagt aan een god of mens, behalve aan u, koning, moet in de leeuwenkuil gegooid worden.

[9] Koning, bekrachtig dat verbod en onderteken het document. Dan kan het niet veranderd worden, volgens de wet van de Meden en de Perzen, die niet ingetrokken mag worden.

[10] Daarom ondertekende koning Darius dat document met het verbod.

[11] Toen Daniël hoorde dat het document ondertekend was, ging hij naar zijn huis. In zijn bovenkamer stonden de vensters open in de richting van Jeruzalem. Drie keer per dag knielde hij neer, bad hij en dankte hij zijn God, precies zoals hij daarvoor ook gedaan had.

[12] Toen kwamen die mannen in groten getale. Zij vonden Daniël biddend en smekend bij zijn God.

[13] Zij gingen naar de koning en spraken hem aan over het koninklijke verbod. Hebt u geen verbod ondertekend, koning? Wie in dertig dagen iets vraagt aan een god of mens, behalve aan u, wordt in de leeuwenkuil gegooid. De koning antwoordde: Dat staat vast, volgens de wet van de Meden en de Perzen, die niet ingetrokken mag worden.

[14] Toen zeiden zij tegen de koning: Daniël is een van de ballingen uit Juda (lofprijs). Hij let niet op u, koning, en niet op het verbod dat u ondertekend hebt. Drie keer per dag zegt hij zijn gebed.

[15] Toen de koning dit hoorde, werd hij heel verdrietig. Hij zette zijn hart erop om Daniël te redden. Tot zonsondergang deed hij zijn best om hem te redden.

[16] Toen kwamen die mannen in groten getale bij de koning. Zij zeiden tegen hem: Weet, koning, dat het bij de Meden en de Perzen wet is. Geen verbod en geen besluit van de koning mag veranderd worden.

[17] Toen gaf de koning bevel. Men haalde Daniël en gooide hem in de leeuwenkuil. De koning zei tegen Daniël: Moge uw God, die u steeds dient, u redden.

[18] Er werd een steen gehaald en op de opening van de kuil gelegd. De koning verzegelde die met zijn ring en met de ring van zijn hovelingen. Zo kon er aan het lot van Daniël niets veranderd worden.

[19] Toen ging de koning naar zijn paleis. Hij bracht de nacht door zonder te eten en liet geen muziek voor zich spelen. De slaap bleef ver van hem.

[20] In de vroege morgen stond de koning op bij het eerste licht. Hij ging haastig naar de leeuwenkuil.

[21] Toen hij bij de kuil kwam, riep hij Daniël met bedroefde stem. De koning zei tegen Daniël: Daniël, dienaar van de levende God, heeft uw God, die u steeds dient, u van de leeuwen kunnen redden?

[22] Toen zei Daniël tegen de koning: Koning, leef voor altijd!

[23] Mijn God heeft Zijn engel gestuurd en de muil van de leeuwen dichtgehouden. Zij hebben mij geen kwaad gedaan, want voor Hem ben ik onschuldig. Ook tegen u, koning, heb ik niets misdaan.

[24] Toen werd de koning heel blij. Hij beval dat men Daniël uit de kuil moest halen. Toen Daniël uit de kuil getrokken was, bleek er geen enkele wond aan hem te zijn, want hij had op zijn God vertrouwd.

[25] Toen gaf de koning bevel. Men haalde de mannen die Daniël beschuldigd hadden, en men gooide hen in de leeuwenkuil, met hun kinderen en hun vrouwen. Zij raakten de bodem van de kuil nog niet of de leeuwen overweldigden hen en verbrijzelden al hun botten.

[26] Toen schreef koning Darius aan alle volken, naties en talen die op heel de aarde woonden: veel vrede voor jullie!

[27] Ik geef het bevel dat men in heel mijn rijk moet beven en sidderen voor de God van Daniël. Want Hij is de levende God en Hij blijft in eeuwigheid. Zijn koninkrijk gaat nooit ten onder en Zijn heerschappij duurt tot het einde.

[28] Hij redt en Hij bevrijdt. Hij doet tekenen en wonderen in de hemel en op de aarde. Hij heeft Daniël gered uit de macht van de leeuwen.

[29] Het ging deze Daniël goed in het koninkrijk van Darius en in het koninkrijk van Kores (zon) de Pers.

Daniël 7

[1] In het eerste jaar van Belsazar (Bel beschermt de koning), de koning van Babel, had Daniël (God is mijn rechter) een droom. Hij zag beelden op zijn bed. Toen schreef hij die droom op en vertelde de hoofdzaak.

[2] Daniël zei: Ik zag in mijn visioen in de nacht, en kijk, de vier winden van de hemel woelden de grote zee om.

[3] Uit de zee kwamen vier grote dieren op, allemaal verschillend van elkaar.

[4] Het eerste leek op een leeuw en het had arendsvleugels. Ik keek toe tot zijn vleugels uitgerukt werden. Het werd van de grond opgetild en op twee voeten gezet als een mens. Het kreeg een mensenhart.

[5] Daarna, kijk, kwam het tweede dier. Het leek op een beer. Het stond half overeind en had drie ribben tussen zijn tanden in zijn muil. Men zei tegen hem: sta op, eet veel vlees!

[6] Daarna keek ik, en kijk, er was nog een dier, als een luipaard. Het had vier vogelvleugels op zijn rug. Dat dier had ook vier koppen en het kreeg macht.

[7] Daarna zag ik in de nachtvisioenen, en kijk, het vierde dier was angstaanjagend en gruwelijk en heel sterk. Het had grote ijzeren tanden. Het at en verbrijzelde en vertrapte de rest met zijn poten. Het was anders dan alle dieren voor hem en het had tien hoorns.

[8] Ik lette op de hoorns, en kijk, er kwam een andere kleine hoorn tussen op. Drie van de vorige hoorns werden ervoor uitgerukt. En kijk, in die hoorn zaten

ogen als mensenogen en er was een mond die grote woorden sprak.
[9] Ik keek toe tot er tronen werden neergezet en de Oude van dagen ging zitten. Zijn kleed was wit als sneeuw en het haar van Zijn hoofd was als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vlammen van vuur en de wielen ervan waren brandend vuur.
[10] Een rivier van vuur stroomde voor Hem vandaan. Duizend maal duizenden dienden Hem en tienduizend maal tienduizenden stonden voor Hem. Het gerecht ging zitten en de boeken werden geopend.
[11] Toen keek ik vanwege de grote woorden die die hoorn sprak. Ik keek toe tot het dier gedood werd en zijn lichaam vernietigd was en aan het vuur werd overgegeven.
[12] Ook de andere dieren werd hun macht afgenomen. Maar hun leven werd verlengd tot een vastgestelde tijd.
[13] Verder zag ik in de nachtvisioenen, en kijk, er kwam iemand met de wolken van de hemel, als een mensenzoon. Hij kwam bij de Oude van dagen en zij brachten Hem bij Hem.
[14] Hem werd macht gegeven en eer en het Koninkrijk. Alle volken, naties en talen zouden Hem eren. Zijn macht is een eeuwige macht die niet zal vergaan. Zijn Koninkrijk zal nooit vernietigd worden.
[15] Ik, Daniël, voelde mij diep verontrust en de beelden die ik zag, maakten mij bang.
[16] Ik ging naar een van hen die daar stonden en vroeg hem de waarheid over dit alles. Hij vertelde het mij en gaf mij de uitleg van deze zaken.
[17] Deze vier grote dieren zijn vier koningen die uit de aarde zullen opstaan.
[18] Maar de heiligen van de Allerhoogste zullen dat Koninkrijk ontvangen. Zij zullen het Rijk bezitten tot in eeuwigheid, ja tot in alle eeuwigheid.
[19] Toen wilde ik de waarheid weten over het vierde dier, dat anders was dan alle andere. Het was heel gruwelijk. Zijn tanden waren van ijzer en zijn klauwen van brons. Het at en verbrijzelde en vertrapte de rest met zijn poten.
[20] Ook wilde ik weten over de tien hoorns op zijn kop en over die andere hoorn die opkwam, waarvoor er drie afvielen. Die hoorn had ogen en een mond die

grote woorden sprak, en hij zag er groter uit dan de andere.
[21] Ik had gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon.
[22] Dat duurde tot de Oude van dagen kwam en het recht aan de heiligen van de Allerhoogste gegeven werd. Toen kwam de vastgestelde tijd dat de heiligen het Rijk bezaten.
[23] Hij zei: Het vierde dier is het vierde rijk op aarde. Dat zal anders zijn dan alle andere rijken. Het zal heel de aarde opeten, vertrappen en verbrijzelen.
[24] De tien hoorns betekenen dit: uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan. Na hen zal er nog een opstaan. Die zal anders zijn dan de vorigen en hij zal drie koningen vernederen.
[25] Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste. Hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken. Hij zal proberen de tijden en de wet te veranderen. Zij zullen in zijn hand gegeven worden voor een tijd, twee tijden en een halve tijd.
[26] Daarna zal het gerecht zitting houden. Men zal hem zijn macht afnemen en hem vernietigen, tot het einde toe.
[27] Maar het rijk, de macht en de grootheid van alle koninkrijken onder de hemel worden gegeven aan het volk van de Allerhoogste, aan Zijn heiligen. Hun Rijk zal een eeuwig Rijk zijn en alle machten zullen Hem eren en gehoorzamen.
[28] Tot zover het einde van dit bericht. Ik, Daniël, werd door mijn gedachten zeer verontrust en mijn gezicht verbleekte. Maar ik bewaarde dat woord in mijn hart.

Daniël 8

[1] In het derde jaar van de regering van koning Belsazar (Bel beschermt de koning) zag ik, Daniël (God is mijn rechter), een visioen. Het kwam na het visioen dat ik eerder gezien had.
[2] Ik zag in dat visioen dat ik in de burcht Susan was, in het gewest Elam (hoogland). In het visioen stond ik bij het kanaal de Ulai.

[3] Ik keek op en zag, en kijk, er stond een ram bij het kanaal. Hij had twee hoorns. Die twee hoorns waren hoog, maar de een was hoger dan de ander. De hoogste kwam als laatste op.

[4] Ik zag de ram met zijn hoorns stoten naar het westen, naar het noorden en naar het zuiden. Geen enkel dier kon tegen hem standhouden en niemand kon iets uit zijn macht redden. Hij deed wat hij wilde en maakte zich groot.

[5] Terwijl ik daarover nadacht, kijk, kwam er een geitenbok uit het westen. Hij ging over heel de aarde zonder de grond te raken. Die bok had een opvallende hoorn tussen zijn ogen.

[6] Hij kwam bij de ram met de twee hoorns die ik bij het kanaal had zien staan. Hij rende woedend en met volle kracht op hem af.

[7] Ik zag hem bij de ram komen. Hij werd razend op hem en stootte de ram. Hij brak zijn beide hoorns. De ram had geen kracht om tegen hem stand te houden. Hij gooide hem op de grond en vertrapte hem. Niemand kon de ram uit zijn macht redden.

[8] De geitenbok maakte zich heel groot. Maar toen hij op zijn sterkst was, brak die grote hoorn. Op zijn plaats kwamen vier opvallende hoorns op, naar de vier windstreken van de hemel.

[9] Uit een daarvan kwam een kleine hoorn voort, die heel groot werd naar het zuiden, naar het oosten en naar het prachtige land.

[10] Hij werd groot tot aan het leger van de hemel. Hij gooide een deel van dat leger, namelijk van de sterren, op de grond en vertrapte ze.

[11] Ja, hij maakte zich groot tot aan de Vorst van dat leger. Van Hem werd het dagelijkse offer weggenomen en de plaats van Zijn heiligdom werd neergehaald.

[12] Het leger werd samen met het dagelijkse offer aan hem overgeleverd door de ontrouw. Hij wierp de waarheid op de grond. Hij deed wat hij wilde en het lukte hem.

[13] Daarna hoorde ik een heilige spreken. Een andere heilige zei tegen degene die sprak: Hoelang duurt dit visioen over het dagelijkse offer en over de ontrouw die verwoesting brengt? Hoelang worden het heiligdom en het leger vertrapt?

[14] Hij zei tegen mij: Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens. Dan zal het heiligdom weer in ere hersteld worden.

15 Toen ik, Daniël, dat visioen gezien had, zocht ik naar de betekenis. En kijk, daar stond iemand voor mij die eruitzag als een man.
16 Ik hoorde over het kanaal de Ulai een mensenstem die riep: Gabriël (held van God), laat deze man het visioen begrijpen.
17 Hij kwam naast mij staan. Toen hij kwam, schrok ik en viel op mijn gezicht. Hij zei tegen mij: Begrijp het goed, mensenkind. Dit visioen gaat over de tijd van het einde.
18 Terwijl hij met mij sprak, viel ik in een diepe slaap met mijn gezicht op de grond. Toen raakte hij mij aan en zette mij weer op mijn plaats.
19 Hij zei: Kijk, ik zal je vertellen wat er zal gebeuren aan het einde van deze toorn. Want op de vastgestelde tijd komt het einde.
20 De ram met de twee hoorns die je zag, is de koningen van de Meden en de Perzen.
21 De harige bok is de koning van Griekenland. De grote hoorn tussen zijn ogen is de eerste koning.
22 Die hoorn brak en er kwamen vier hoorns voor in de plaats. Dat betekent dat er vier koninkrijken uit dat volk zullen ontstaan, maar niet met zijn kracht.
23 Aan het einde van hun heerschappij, als de afvalligen de maat vol gemaakt hebben, zal er een koning opstaan. Hij zal brutaal zijn en bedreven in listen.
24 Zijn macht zal groot worden, maar niet door eigen kracht. Hij zal ongelooflijke verwoesting aanrichten. Het zal hem lukken en hij zal doen wat hij wil. Hij zal de machtigen vernietigen en ook het heilige volk.
25 Door zijn sluwheid zal het bedrog in zijn hand gedijen. Hij zal zich in zijn hart verheffen. In een tijd van rust zal hij velen vernietigen. Hij zal opstaan tegen de Vorst van de vorsten, maar hij zal gebroken worden zonder dat een mensenhand eraan te pas komt.
26 Het visioen over de avonden en de morgens dat verteld is, is waar. Maar houd dit visioen geheim, want het duurt nog veel dagen.
27 Toen werd ik, Daniël, zwak en ik was een paar dagen ziek. Daarna stond ik op en deed het werk van de koning. Ik was ontsteld over dit visioen, maar niemand merkte het.

Daniël 9

[1] Het was in het eerste jaar van Darius (hij bezit het goede), de zoon van Ahasveros (heerser over helden), uit de Meden. Hij was koning gemaakt over het koninkrijk van de Chaldeeën.

[2] In het eerste jaar van zijn regering merkte ik, Daniël (God is mijn rechter), in de boeken iets op. Het woord van YHWH was tot de profeet Jeremia (YHWH verheft) gekomen over het aantal jaren van de verwoesting van Jeruzalem. Dat waren zeventig jaar.

[3] Toen richtte ik mij tot God, de Heere. Ik zocht Hem met gebed en smeekbeden, met vasten, met een rouwkleed en met as.

[4] Ik bad tot YHWH, mijn God, en deed belijdenis. Ik zei: Ach Heere, U bent de grote en ontzagwekkende God. U houdt zich aan het verbond en bent trouw aan wie U liefhebben en Uw geboden houden.

[5] Wij hebben gezondigd en onrecht gedaan. Wij hebben goddeloos gehandeld en zijn in opstand gekomen. Wij zijn afgeweken van Uw geboden en Uw regels.

[6] Wij hebben niet geluisterd naar Uw dienaren, de profeten. Zij spraken in Uw naam tot onze koningen, onze vorsten en onze vaderen, en tot heel het volk van het land.

[7] Bij U, Heere, is de gerechtigheid. Bij ons is de schaamte, zoals het vandaag is. Zo is het bij de mannen van Juda (lofprijs), bij de bewoners van Jeruzalem en bij heel Israël (die met God strijdt), dichtbij en ver weg. Zij wonen in alle landen waarheen U hen verdreven hebt om hun ontrouw aan U.

[8] Heere, bij ons is de schaamte, bij onze koningen, bij onze vorsten en bij onze vaderen, omdat wij tegen U gezondigd hebben.

[9] Bij de Heere, onze God, is barmhartigheid en vergeving, hoewel wij tegen Hem in opstand zijn gekomen.

[10] Wij hebben niet geluisterd naar de stem van YHWH, onze God. Wij leefden niet naar Zijn wetten, die Hij ons gegeven heeft door Zijn knechten, de profeten.

[11] Heel Israël heeft Uw wet overtreden en is afgeweken. Zij luisterden niet naar Uw stem. Daarom is over ons de vloek uitgestort die opgeschreven staat in de

wet van Mozes (uit het water getrokken), de knecht van God. Want wij hebben tegen Hem gezondigd.

[12] Hij heeft Zijn woorden waargemaakt die Hij tegen ons en tegen onze rechters gesproken had. Hij bracht een groot onheil over ons. Nergens onder de hemel is zoiets gebeurd als in Jeruzalem.

[13] Zoals in de wet van Mozes geschreven staat, is al dat onheil over ons gekomen. Toch hebben wij YHWH, onze God, niet om genade gesmeekt. Wij keerden ons niet af van onze zonden en letten niet op Uw waarheid.

[14] Daarom heeft YHWH over dat onheil gewaakt en het over ons gebracht. Want YHWH, onze God, is rechtvaardig in alles wat Hij doet. Wij hebben niet naar Zijn stem geluisterd.

[15] En nu, Heere, onze God, U hebt Uw volk met sterke hand uit Egypte geleid. Zo hebt U zich een naam gemaakt, zoals die vandaag nog is. Wij hebben gezondigd; wij waren goddeloos.

[16] Heere, doe zoals U altijd doet in Uw gerechtigheid. Laat Uw toorn en Uw woede toch afgewend worden van Uw stad Jeruzalem, Uw heilige berg. Want door onze zonden en de schuld van onze vaderen zijn Jeruzalem en Uw volk een spot voor iedereen om ons heen.

[17] En nu, onze God, luister naar het gebed van Uw knecht en naar zijn smeekbeden. Laat Uw gezicht weer stralen over Uw verwoeste heiligdom, om Uzelf.

[18] Neig Uw oor, mijn God, en luister. Open Uw ogen en zie onze puinhopen en de stad waarover Uw naam is uitgeroepen. Wij leggen onze smeekbeden niet voor U neer op grond van onze gerechtigheid, maar op grond van Uw grote barmhartigheid.

[19] Heere, luister! Heere, vergeef! Heere, let op en doe het! Wacht niet langer, om Uzelf, mijn God. Want over Uw stad en Uw volk is Uw naam uitgeroepen.

[20] Ik sprak nog en bad. Ik beleed mijn zonde en de zonde van mijn volk Israël. Ik legde mijn smeekbede neer voor YHWH, mijn God, om de heilige berg van mijn God.

[21] Terwijl ik nog in gebed was, kwam de man Gabriël (held van God) snel aangevlogen. Ik had hem eerder in een visioen gezien. Hij raakte mij aan,

omstreeks de tijd van het avondoffer.

[22] Hij gaf mij onderwijs en sprak met mij. Hij zei: Daniël, ik ben gekomen om je inzicht te geven.

[23] Toen je begon te smeken, ging er een woord uit. Ik ben gekomen om het je te vertellen, want je bent geliefd. Begrijp dit woord en let op het visioen.

[24] Zeventig weken zijn vastgesteld over je volk en over je heilige stad. Dan zal de ontrouw beëindigd worden en zullen de zonden verzegeld worden. De schuld zal verzoend worden en er zal een eeuwige gerechtigheid komen. Het visioen en de profeet zullen bezegeld worden en het allerheiligste zal gezalfd worden.

[25] Weet dan en begrijp het goed. Vanaf het woord om Jeruzalem te herbouwen tot op de Messias, de Vorst, zijn er zeven weken en tweeënzestig weken. De straten en de grachten zullen weer opgebouwd worden, maar in een tijd van benauwdheid.

[26] Na die tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar niet voor zichzelf. Het volk van een vorst die komt, zal de stad en het heiligdom verwoesten. Zijn einde komt als een overstroming. Tot het einde toe zal er oorlog zijn en de verwoestingen staan vast.

[27] Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. In de helft van die week zal hij het slachtoffer en het graanoffer laten ophouden. Op de vleugel van het heiligdom zal een gruwel staan die verwoesting brengt. Zo zal het gaan tot het vastgestelde einde over de verwoester wordt uitgestort.

Daniël 10

[1] In het derde jaar van Kores (zon), de koning van Perzië, werd aan Daniël (God is mijn rechter) iets geopenbaard. Daniël heette ook Beltsazar (Bel beschermt zijn leven). Die boodschap is waar en gaat over een lange, zware tijd. Hij begreep de boodschap en had inzicht in het visioen.

[2] In die dagen was ik, Daniël, drie weken lang in de rouw.

[3] Ik at geen lekker eten. Vlees en wijn kwamen niet in mijn mond. Ik wreef mij ook niet in met olie, tot die drie weken voorbij waren.

[4] Op de vierentwintigste dag van de eerste maand stond ik aan de oever van de grote rivier, de Tigris.

[5] Ik keek op en zag, en kijk, daar stond een Man in linnen kleren. Zijn middel was omgord met goud uit Ufaz.

[6] Zijn lichaam was als turkoois en Zijn gezicht was als een bliksemflits. Zijn ogen waren als brandende fakkels en Zijn armen en voeten glansden als gepolijst brons. Zijn stem klonk als het rumoer van een menigte.

[7] Ik, Daniël, zag dat visioen als enige. De mannen bij mij zagen het niet. Toch overviel hun een grote schrik en zij vluchtten weg om zich te verbergen.

[8] Ik bleef alleen achter en zag dit grote visioen. Er bleef geen kracht in mij over. Mijn gezicht werd lijkbleek en ik hield geen kracht meer.

[9] Ik hoorde het geluid van Zijn woorden. Toen ik dat hoorde, viel ik in een diepe slaap met mijn gezicht op de grond.

[10] En kijk, een hand raakte mij aan. Die liet mij bewegen op mijn knieën en mijn handpalmen.

[11] Hij zei tegen mij: Daniël, geliefde man, let op de woorden die ik tot je zal spreken. Ga op je plaats staan, want ik ben nu naar je toe gestuurd. Terwijl Hij dat tegen mij zei, stond ik bevend op.

[12] Toen zei Hij tegen mij: Wees niet bang, Daniël. Vanaf de eerste dag dat je je hart erop zette om inzicht te krijgen en je te verootmoedigen voor je God, zijn je woorden gehoord. Om je woorden ben ik gekomen.

[13] Maar de vorst van het koninkrijk Perzië stond eenentwintig dagen tegenover mij. En kijk, Michaël (wie is als God), een van de eerste vorsten, kwam mij helpen. Ik bleef daar achter bij de koningen van Perzië.

[14] Nu ben ik gekomen om je te laten begrijpen wat je volk in de toekomst zal overkomen. Want het visioen gaat over dagen die nog ver weg zijn.

[15] Terwijl Hij deze woorden tegen mij sprak, boog ik mijn gezicht naar de grond en ik kon niets zeggen.

[16] En kijk, iemand die op een mens leek, raakte mijn lippen aan. Toen deed ik mijn mond open en sprak. Ik zei tegen Hem die tegenover mij stond: Mijn Heer, door dit visioen slaan de weeën mij om het hart. Ik houd geen kracht

over.
17 Hoe kan ik, de dienaar van mijn Heer, met mijn Heer spreken? Vanaf nu is er geen kracht meer in mij en er is geen adem in mij over.
18 Toen raakte Iemand die eruitzag als een mens mij opnieuw aan en Hij maakte mij sterk.
19 Hij zei: Wees niet bang, geliefde man. Vrede voor je. Wees sterk, ja, wees sterk! Terwijl Hij met mij sprak, werd ik sterk. Ik zei: Laat mijn Heer spreken, want U hebt mij sterk gemaakt.
20 Toen zei Hij: Weet je waarom ik naar je toe gekomen ben? Nu ga ik terug om te strijden tegen de vorst van Perzië. Als ik wegga, kijk, dan komt de vorst van Griekenland.
21 Maar ik zal je vertellen wat opgeschreven staat in het boek van de waarheid. Er is niemand die mij daarbij helpt, behalve Michaël, jullie vorst.

Daniël 11

1 In het eerste jaar van Darius (hij bezit het goede) de Meder stond ik naast hem om hem te steunen en sterk te maken.
2 Nu zal ik je de waarheid vertellen. Kijk, er zullen nog drie koningen in Perzië opstaan. De vierde zal veel rijker worden dan alle anderen. Als hij sterk is door zijn rijkdom, zal hij iedereen opzetten tegen het koninkrijk Griekenland.
3 Daarna zal er een machtige koning opstaan. Hij zal met grote macht heersen en doen wat hij wil.
4 Maar zodra hij staat, zal zijn rijk breken en verdeeld worden naar de vier windstreken van de hemel. Het gaat niet naar zijn nakomelingen en het krijgt niet de macht die hij had. Want zijn rijk zal uitgerukt worden en aan anderen gegeven.
5 De koning van het Zuiden zal sterk worden. Maar een van zijn vorsten zal sterker worden dan hij en gaan heersen. Zijn macht zal een grote macht zijn.
6 Na een aantal jaren zullen zij een bondgenootschap sluiten. De dochter van de koning van het Zuiden zal naar de koning van het Noorden komen om een verdrag te sluiten. Maar zij zal haar kracht niet kunnen behouden. Hij en zijn

macht zullen niet standhouden. Zij zal overgeleverd worden, met wie haar gebracht hebben, met haar vader en met wie haar in die tijd steunden.
[7] Maar uit haar familie zal iemand opstaan in zijn plaats. Hij zal met een leger komen tegen de vestingen van de koning van het Noorden. Hij zal tegen ze optreden en ze veroveren.
[8] Hij zal ook hun goden meenemen naar Egypte, met hun beelden en hun kostbare voorwerpen van zilver en goud. Een aantal jaren zal hij de koning van het Noorden met rust laten.
[9] De koning van het Noorden zal het koninkrijk van het Zuiden binnenvallen, maar hij zal naar zijn eigen land terugkeren.
[10] Zijn zonen zullen zich in de strijd storten. Zij zullen een grote menigte legers verzamelen. Een van hen zal snel komen, alles overstromen als een vloed en doortrekken. Daarna komt hij terug en voert hij de strijd tot aan zijn vesting.
[11] De koning van het Zuiden zal woedend worden. Hij zal uittrekken en tegen hem strijden, tegen de koning van het Noorden. Die brengt ook een grote menigte op de been, maar die menigte zal in zijn hand gegeven worden.
[12] Als die menigte weggevaagd is, zal zijn hart hoogmoedig worden. Hij zal tienduizenden neerslaan, maar sterk zal hij niet blijven.
[13] Want de koning van het Noorden zal terugkomen. Hij zal een grotere menigte op de been brengen dan de eerste keer. Na een aantal jaren zal hij snel komen met een groot leger en veel uitrusting.
[14] In die tijd zullen velen opstaan tegen de koning van het Zuiden. Ook gewelddadige mensen uit je eigen volk zullen zich verheffen om het visioen waar te maken, maar zij zullen vallen.
[15] De koning van het Noorden zal komen, een wal opwerpen en versterkte steden innemen. De legers van het Zuiden zullen niet standhouden, ook zijn beste troepen niet. Er zal geen kracht zijn om stand te houden.
[16] Wie tegen hem komt, zal doen wat hij wil en niemand zal tegen hem standhouden. Hij zal ook staan in het prachtige land en hij zal de macht hebben om te vernietigen.
[17] Hij zal zich voornemen om te komen met de macht van heel zijn rijk. Hij zal een verdrag meebrengen en dat uitvoeren. Hij zal hem een dochter geven om

het rijk te gronde te richten. Maar dat zal niet standhouden en het zal hem niet lukken.

18 Daarna zal hij zich naar de kustlanden keren en er veel innemen. Maar een aanvoerder zal een einde maken aan zijn hoon. Hij zal die hoon zelfs op hem laten terugkomen.

19 Dan zal hij zich keren naar de vestingen van zijn eigen land. Maar hij zal struikelen en vallen en niet meer gevonden worden.

20 In zijn plaats zal iemand opstaan die een belastingambtenaar rondstuurt door het pronkstuk van zijn rijk. Maar binnen een paar dagen zal hij gebroken worden, niet door woede en niet door oorlog.

21 Daarna zal er een verachte man in zijn plaats opstaan. Hem wordt de koninklijke waardigheid niet gegeven. Maar hij zal ongemerkt komen en het koninkrijk met vleierij in handen krijgen.

22 Legers die alles overstromen, worden voor hem weggespoeld en gebroken. Ook de vorst van het verbond wordt gebroken.

23 Na een verbond met hem zal hij bedrog plegen. Hij zal optrekken en sterk worden met weinig mensen.

24 Ongemerkt zal hij de rijkste delen van het gewest binnenkomen. Hij zal doen wat zijn vaderen en hun vaderen nooit deden. Roof, buit en bezit zal hij onder hen uitdelen. Hij zal plannen bedenken tegen de vestingen, maar slechts voor een tijd.

25 Hij zal zijn kracht en zijn moed richten tegen de koning van het Zuiden, met een groot leger. De koning van het Zuiden zal zich in de strijd storten met een groot en heel machtig leger. Maar hij zal niet standhouden, want men zal plannen tegen hem smeden.

26 Wie aan zijn tafel eten, zullen hem breken. Zijn leger zal weggespoeld worden en er zullen veel doden vallen.

27 Het hart van deze twee koningen zal op kwaad uit zijn. Aan één tafel zullen zij leugens spreken. Maar het zal niet lukken, want het einde komt pas op de vastgestelde tijd.

28 Hij zal met veel bezit naar zijn land terugkeren. Zijn hart zal zich keren tegen het heilige verbond. Hij zal doen wat hij wil en naar zijn land terugkeren.

[29] Op de vastgestelde tijd zal hij terugkomen en naar het Zuiden gaan. Maar het zal niet gaan als de eerste en de laatste keer.
[30] Want er zullen schepen uit Chittim tegen hem komen. Daarom zal hij de moed verliezen. Hij zal terugkeren en woedend worden op het heilige verbond. Hij zal doen wat hij wil. Als hij terugkeert, zal hij letten op wie het heilige verbond verlaten hebben.
[31] Legers van hem zullen het heiligdom en de vesting ontheiligen. Zij zullen het dagelijkse offer wegnemen en een gruwel neerzetten die verwoesting brengt.
[32] Wie goddeloos handelen tegen het verbond, zal hij met vleierij tot huichelen brengen. Maar het volk dat hun God kent, zal standhouden en handelen.
[33] De leraars van het volk zullen velen onderwijzen. Zij zullen vallen door het zwaard en door het vuur, door gevangenschap en door plundering, veel dagen lang.
[34] Als zij vallen, krijgen zij een beetje hulp. Maar velen zullen zich met vleierij bij hen aansluiten.
[35] Van de leraars zullen sommigen vallen. Zo worden zij gelouterd, gereinigd en wit gemaakt, tot de tijd van het einde. Want die komt pas op de vastgestelde tijd.
[36] Die koning zal doen wat hij wil. Hij zal zichzelf verheffen en groot maken boven elke god. Tegen de God van de goden zal hij ongehoorde dingen zeggen. Het zal hem lukken, tot de toorn ten einde is. Want wat vaststaat, zal gebeuren.
[37] Hij zal niet letten op de goden van zijn vaderen en niet op de begeerte van vrouwen. Op geen enkele god zal hij letten, want hij zal zichzelf boven alles groot maken.
[38] In plaats daarvan zal hij de god van de vestingen eren. Die god kenden zijn vaderen niet. Hij zal hem eren met goud en zilver, met edelstenen en kostbaarheden.
[39] Met hulp van die vreemde god zal hij sterke vestingen aanpakken. Wie hem erkennen, zal hij grote eer geven. Hij zal hen over velen laten heersen en het land als beloning verdelen.
[40] In de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden hem aanvallen. De koning van het Noorden zal op hem afstormen met wagens, ruiters en veel

schepen. Hij zal de landen binnenvallen, ze overstromen en doortrekken.
41 Hij zal ook in het prachtige land komen en veel landen zullen vallen. Maar deze zullen aan zijn hand ontkomen: Edom, Moab (uit de vader) en het beste deel van de Ammonieten.
42 Hij zal zijn hand uitstrekken naar de landen. Ook het land Egypte zal niet ontkomen.
43 Hij zal macht krijgen over de verborgen schatten van goud en zilver en over alle kostbaarheden van Egypte. De Libiërs en de Ethiopiërs zullen in zijn gevolg meelopen.
44 Maar berichten uit het oosten en uit het noorden zullen hem bang maken. Daarom zal hij in grote woede uittrekken om velen te vernietigen.
45 Hij zal zijn koninklijke tenten opslaan tussen de zee en de heilige, prachtige berg. Dan zal zijn einde komen en niemand zal hem helpen.

Daniël 12

1 In die tijd zal Michaël (wie is als God) opstaan, de grote vorst die de zonen van je volk beschermt. Het zal een tijd van benauwdheid zijn zoals er nooit geweest is, sinds er volken bestaan. Maar in die tijd zal je volk gered worden, iedereen van wie de naam in het boek geschreven staat.
2 Velen van hen die in het stof van de aarde slapen, zullen ontwaken. Sommigen tot eeuwig leven, anderen tot schande en eeuwige afschuw.
3 De leraars zullen stralen als de glans van het hemelgewelf. Wie velen tot gerechtigheid brengen, zullen stralen als de sterren, voor eeuwig en altijd.
4 En jij, Daniël (God is mijn rechter), houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen.
5 Toen zag ik, Daniël, en kijk, er stonden twee anderen. De een stond aan deze kant van de oever en de ander aan de overkant.
6 De Man in linnen kleren stond boven het water van de rivier. Een van hen zei tegen Hem: Hoelang duurt het tot deze wonderen ten einde zijn?

[7] Ik hoorde de Man in linnen kleren, die boven het water van de rivier was. Hij hief Zijn rechterhand en Zijn linkerhand op naar de hemel. Hij zwoer bij Hem die eeuwig leeft: Het duurt een tijd, twee tijden en een halve tijd. Als de macht van het heilige volk gebroken is, zal dit alles voltooid zijn.

[8] Ik hoorde het, maar ik begreep het niet. Ik zei: Mijn Heer, wat zal het einde van deze dingen zijn?

[9] Hij zei: Ga heen, Daniël. Want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde.

[10] Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en gelouterd worden. Maar de goddelozen zullen goddeloos blijven handelen. Geen van hen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het wel begrijpen.

[11] Vanaf de tijd dat het dagelijkse offer weggenomen wordt en de gruwel die verwoesting brengt neergezet wordt, zijn er duizend tweehonderdnegentig dagen.

[12] Gelukkig is wie blijft wachten en duizend driehonderdvijfendertig dagen bereikt.

[13] Maar jij, ga heen tot het einde. Je zult rusten en opstaan om je deel te ontvangen, aan het einde van de dagen.

Hosea

Hosea 1

[1] Het woord van YHWH dat kwam tot Hosea (redding), de zoon van Beëri (mijn bron). Dat was in de dagen van Uzzia (sterkte van YHWH), Jotham (YHWH is volmaakt), Achaz (hij heeft vastgegrepen) en Hizkia (YHWH sterkt), koningen van Juda (lofprijs). Het was ook in de dagen van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Joas (YHWH heeft gegeven), koning van Israël (die met God strijdt).

[2] Het begin van het woord van YHWH door Hosea. YHWH zei tegen Hosea: Ga en neem een ontrouwe vrouw en krijg kinderen van ontrouw. Want het land is YHWH helemaal ontrouw geworden.

[3] Zo ging hij en nam Gomer (voltooiing), de dochter van Diblaïm (vijgenkoeken). Zij werd zwanger en kreeg een zoon.

[4] YHWH zei tegen hem: Noem hem Jizreël. Want binnenkort zal ik het bloedbad van Jizreël wreken op het huis van Jehu (YHWH is hij). Ik zal een einde maken aan het koninkrijk van het volk van Israël.

[5] Op die dag zal ik de boog van Israël breken, in het dal van Jizreël.

[6] Zij werd opnieuw zwanger en kreeg een dochter. Hij zei tegen hem: Noem haar Lo-Ruchama. Want ik zal mij niet meer ontfermen over het volk van Israël. Ik zal hen zeker wegvoeren.

[7] Maar over het volk van Juda zal ik mij wel ontfermen. Ik zal hen redden door YHWH, hun God. Ik zal hen niet redden door boog, zwaard of oorlog, en niet door paarden of ruiters.

[8] Toen zij Lo-Ruchama niet meer de borst gaf, werd zij zwanger en kreeg een zoon.

[9] Hij zei: Noem hem Lo-Ammi. Want jullie zijn mijn volk niet en ik zal er niet voor jullie zijn.

[10] Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet te meten en niet te tellen is. Op de plaats waar tegen hen gezegd is: jullie zijn mijn volk niet, zal tegen hen gezegd worden: jullie zijn kinderen van de levende God.
[11] De Judeeërs en de Israëlieten zullen samen bijeenkomen. Zij zullen één hoofd over zich aanstellen en uit het land optrekken. Want de dag van Jizreël zal groot zijn.
[12] Zeg tegen je broers: Ammi. En zeg tegen je zussen: Ruchama.

Hosea 2

[1] Klaag je moeder aan, klaag haar aan. Want zij is mijn vrouw niet en ik ben haar man niet. Laat zij haar ontrouw uit haar gezicht wegdoen en haar overspel van tussen haar borsten.
[2] Anders zal ik haar naakt uitkleden en haar neerzetten zoals op de dag dat zij geboren werd. Ik zal haar maken als een woestijn en als een dor land, en haar laten sterven van dorst.
[3] Over haar kinderen zal ik mij niet ontfermen, want het zijn kinderen van ontrouw.
[4] Want hun moeder is ontrouw geweest. Zij die hen droeg, deed schandelijke dingen. Zij zei: ik ga achter mijn minnaars aan. Zij geven mij mijn brood en mijn water, mijn wol en mijn vlas, mijn olie en mijn drank.
[5] Daarom, kijk, ik zal je weg met doornen afzetten. Ik zal een muur om haar heen bouwen, zodat zij haar paden niet meer vindt.
[6] Zij zal haar minnaars achternalopen, maar hen niet inhalen. Zij zal hen zoeken, maar niet vinden. Dan zal zij zeggen: ik ga terug naar mijn eerste man, want toen had ik het beter dan nu.
[7] Zij erkent niet dat ik het was die haar het koren, de wijn en de olie gaf. Ik gaf haar veel zilver en goud, maar dat gebruikten zij voor Baäl (heer).
[8] Daarom zal ik terugkomen en mijn koren weghalen op zijn tijd, en mijn wijn op de vastgestelde tijd. Ik zal mijn wol en mijn vlas wegnemen, die haar naaktheid bedekten.

[9] Nu zal ik haar schande blootleggen voor de ogen van haar minnaars. Niemand zal haar uit mijn hand redden.

[10] Ik zal een einde maken aan al haar vrolijkheid, haar feesten, haar nieuwe manen en haar sabbatten, ja aan al haar feestdagen.

[11] Ik zal haar wijnstok en haar vijgenboom verwoesten, waarvan zij zegt: dit is het loon dat mijn minnaars mij gegeven hebben. Ik zal ze tot een wildernis maken en de dieren van het veld zullen ze opeten.

[12] Ik zal bij haar de dagen van de Baäls bezoeken. Toen brandde zij wierook voor hen en tooide zij zich met haar ringen en haar halssieraad. Zij liep achter haar minnaars aan, maar mij vergat zij, zegt YHWH.

[13] Daarom, kijk, ik zal haar meelokken. Ik zal haar naar de woestijn brengen en naar haar hart spreken.

[14] Ik zal haar vandaar haar wijngaarden teruggeven, en het dal Achor als een deur van hoop. Daar zal zij zingen als in de dagen van haar jeugd, als op de dag dat zij uit Egypte optrok.

[15] Op die dag, zegt YHWH, zul je mij noemen: mijn man. Je zult mij niet meer noemen: mijn Baäl.

[16] Ik zal de namen van de Baäls uit haar mond weghalen. Zij zullen niet meer bij hun namen genoemd worden.

[17] Op die dag sluit ik voor hen een verbond met de dieren van het veld. Ook met de vogels van de hemel en met alles wat over de grond kruipt. Ik zal boog, zwaard en oorlog uit het land breken. Ik zal hen veilig laten wonen.

[18] Ik zal je voor altijd tot mijn vrouw maken. Ja, ik zal je tot mijn vrouw maken in gerechtigheid en recht, in trouw en barmhartigheid.

[19] Ik zal je tot mijn vrouw maken in vertrouwen. En je zult YHWH kennen.

[20] Op die dag zal ik antwoorden, zegt YHWH. Ik zal de hemel antwoorden en die zal de aarde antwoorden.

[21] De aarde zal het koren antwoorden, met de wijn en de olie. En die zullen Jizreël antwoorden.

[22] Ik zal haar voor mijzelf in het land zaaien. Ik zal mij ontfermen over Lo-Ruchama. Ik zal tegen Lo-Ammi zeggen: jij bent mijn volk. En hij zal

zeggen: mijn God!

Hosea 3

[1] YHWH zei tegen mij: Ga opnieuw en heb een vrouw lief die door haar man bemind wordt en toch overspel pleegt. Zo heeft YHWH de Israëlieten lief, terwijl zij naar andere goden kijken en houden van rozijnenkoeken.
[2] Ik kocht haar voor vijftien zilverstukken en voor ongeveer driehonderd liter gerst.
[3] Ik zei tegen haar: Je moet lange tijd bij mij blijven. Je mag niet ontrouw zijn en niet bij een andere man horen. En ik zal ook bij jou blijven.
[4] Want de Israëlieten zullen lange tijd blijven zitten zonder koning en zonder vorst, zonder offer en zonder gedenksteen, zonder priesterkleed en zonder huisgoden.
[5] Daarna zullen de Israëlieten terugkeren. Zij zullen YHWH, hun God, zoeken, en David (geliefde), hun koning. Met ontzag zullen zij komen tot YHWH en tot Zijn goedheid, aan het einde van de dagen.

Hosea 4

[1] Hoor het woord van YHWH, Israëlieten. Want YHWH heeft een rechtszaak met de bewoners van het land. Er is geen trouw, geen liefde en geen kennis van God in het land.
[2] In plaats daarvan wordt er gevloekt en gelogen, gemoord, gestolen en overspel gepleegd. Zij breken door alle grenzen heen en het ene bloedbad volgt op het andere.
[3] Daarom zal het land treuren en zal iedereen die erin woont wegkwijnen, met de dieren van het veld en de vogels van de hemel. Zelfs de vissen van de zee zullen verdwijnen.
[4] Toch moet niemand een ander aanklagen of terechtwijzen. Want jouw volk lijkt op mensen die met de priester ruzie maken.

[5] Daarom zul je overdag struikelen. Ook de profeet zal met je struikelen in de nacht. En ik zal je moeder uitroeien.

[6] Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis. Jij hebt de kennis verworpen; daarom verwerp ik jou als priester voor mij. Jij bent de wet van je God vergeten; daarom zal ik ook jouw kinderen vergeten.

[7] Hoe talrijker zij werden, hoe meer zij tegen mij zondigden. Ik zal hun eer in schande veranderen.

[8] Zij eten van het zondoffer van mijn volk. Zij verlangen met heel hun ziel naar hun schuld.

[9] Daarom zal het de priester vergaan als het volk. Ik zal hem straffen voor zijn wegen en hem zijn daden vergelden.

[10] Zij zullen eten, maar niet verzadigd worden. Zij zullen ontrouw zijn, maar niet in aantal groeien. Want zij hebben YHWH losgelaten.

[11] Ontrouw, wijn en most nemen het verstand weg.

[12] Mijn volk ondervraagt een stuk hout en zijn stok moet hem antwoord geven. Want een geest van ontrouw brengt hen op een dwaalspoor. Zij zijn ontrouw en lopen weg bij hun God.

[13] Op de toppen van de bergen offeren zij en op de heuvels branden zij wierook. Dat doen zij onder eik, populier en terebint, want hun schaduw is goed. Daarom zijn jullie dochters ontrouw en plegen jullie bruiden overspel.

[14] Toch zal ik jullie dochters niet straffen omdat zij ontrouw zijn, en jullie bruiden niet omdat zij overspel plegen. Want de mannen zelf gaan met ontuchtige vrouwen mee en offeren met tempelmeisjes. Zo gaat een volk zonder verstand te gronde.

[15] Israël (die met God strijdt), als jij ontrouw wilt zijn, laat Juda (lofprijs) dan niet schuldig worden. Kom niet naar Gilgal en ga niet op naar Beth-Aven. Zweer niet: zo waar YHWH leeft.

[16] Want Israël is koppig als een koppige koe. Zou YHWH hen dan weiden als een lam in de wei?

[17] Efraïm (vruchtbaar) hangt aan zijn afgoden. Laat hem maar begaan.

[18] Als hun drinkgelag voorbij is, blijven zij ontrouw. Hun leiders houden van schande.

[19] De wind zal hen meenemen op zijn vleugels. Zij zullen beschaamd staan om hun offers.

Hosea 5

[1] Hoor dit, priesters! Let op, volk van Israël (die met God strijdt)! Luister, koninklijk huis! Want dit oordeel geldt jullie. Jullie zijn een strik geworden in Mizpa en een uitgespannen net op de Tabor.

[2] De afvalligen zijn diep gezonken in het moorden. Maar ik zal hen allemaal tuchtigen.

[3] Ik ken Efraïm (vruchtbaar) en Israël is voor mij niet verborgen. Efraïm, nu ben je ontrouw en Israël is onrein geworden.

[4] Hun daden laten niet toe dat zij terugkeren naar hun God. Want in hun midden heerst een geest van ontrouw. YHWH kennen zij niet.

[5] De hoogmoed van Israël getuigt tegen hem. Israël en Efraïm zullen struikelen door hun schuld. Ook Juda (lofprijs) zal met hen struikelen.

[6] Met hun schapen en hun runderen zullen zij YHWH gaan zoeken, maar zij zullen Hem niet vinden. Hij heeft zich van hen teruggetrokken.

[7] Zij zijn ontrouw geweest aan YHWH, want zij kregen kinderen van vreemden. Nu zal de nieuwe maan hen verteren met hun akkers.

[8] Blaas de ramshoorn in Gibea en de trompet in Rama. Sla alarm in Beth-Aven. Kijk uit, Benjamin (zoon van de rechterhand)!

[9] Efraïm zal een woestenij worden op de dag van de straf. Onder de stammen van Israël maak ik bekend wat zeker is.

[10] De vorsten van Juda zijn als mensen die grensstenen verplaatsen. Ik zal mijn woede als water over hen uitgieten.

[11] Efraïm is onderdrukt en verpletterd door het recht. Want hij wilde het zo; hij liep achter leegheid aan.

[12] Daarom zal ik voor Efraïm als een mot zijn en voor het volk van Juda als verrotting.
[13] Efraïm zag zijn ziekte en Juda zijn wond. Toen ging Efraïm naar Assur en stuurde hij een bode naar koning Jareb. Maar die kan jullie niet genezen en jullie wond niet helen.
[14] Want ik zal voor Efraïm als een leeuw zijn en voor het volk van Juda als een jonge leeuw. Ik, ik zal verscheuren en weggaan. Ik zal wegdragen en niemand zal redden.
[15] Ik zal weggaan en terugkeren naar mijn plaats. Dat duurt tot zij hun schuld erkennen en mijn gezicht zoeken. Als zij het benauwd hebben, zullen zij mij vroeg zoeken.

Hosea 6

[1] Kom, laten wij terugkeren naar YHWH. Want Hij heeft verscheurd en Hij zal ons genezen. Hij heeft geslagen en Hij zal ons verbinden.
[2] Na twee dagen zal Hij ons weer levend maken. Op de derde dag zal Hij ons laten opstaan en zullen wij voor Hem leven.
[3] Laten wij YHWH leren kennen; laten wij Hem najagen. Zijn verschijnen staat zo vast als de dageraad. Hij zal naar ons komen als de regen, als de late en de vroege regen op het land.
[4] Wat moet ik met je doen, Efraïm (vruchtbaar)? Wat moet ik met je doen, Juda (lofprijs)? Jullie liefde is als een morgenwolk en als dauw die vroeg verdwijnt.
[5] Daarom heb ik hen gehouwen door de profeten. Ik heb hen gedood door de woorden van mijn mond. Mijn oordeel over jou breekt door als het licht.
[6] Want liefde wil ik en geen offer. Ik wil dat jullie God kennen, meer dan brandoffers.
[7] Maar zij hebben het verbond overtreden als Adam (mens). Daar zijn zij mij ontrouw geworden.
[8] Gilead is een stad van mensen die kwaad doen. Zij is vol bloedsporen.
[9] Zoals rovers iemand opwachten, zo is de bende priesters. Zij moorden op de weg naar Sichem. Ja, zij doen schandelijke dingen.

[10] In het volk van Israël (die met God strijdt) zie ik iets afschuwelijks. Daar is Efraïm ontrouw en Israël is onrein.

[11] Ook voor jou, Juda, is er een oogst bepaald, wanneer ik het lot van mijn volk keer.

Hosea 7

[1] Terwijl ik Israël (die met God strijdt) genees, komt de schuld van Efraïm (vruchtbaar) aan het licht, met het kwaad van Samaria. Want zij bedriegen. De dief breekt binnen en buiten plundert een bende rovers.

[2] Zij bedenken niet in hun hart dat ik al hun kwaad onthoud. Nu omsingelen hun daden hen; ik zie ze voor mij.

[3] Zij maken de koning blij met hun kwaad en de vorsten met hun leugens.

[4] Zij plegen allemaal overspel. Zij zijn als een oven die door de bakker heet gestookt is. Hij houdt op met stoken vanaf het kneden van het deeg tot het gerezen is.

[5] Op de feestdag van onze koning maken de vorsten zich ziek van de wijn. Hij reikt de spotters de hand.

[6] Want hun hart brandt als een oven vol samenzwering. Hun woede smeult heel de nacht; in de morgen laait zij op als een vlammend vuur.

[7] Zij zijn allemaal heet als een oven. Zij verteren hun rechters. Al hun koningen vallen. Niemand van hen roept tot mij.

[8] Efraïm vermengt zich met de volken. Efraïm is een koek die niet is omgedraaid.

[9] Vreemden verteren zijn kracht en hij merkt het niet. Ook zijn haar wordt grijs en hij merkt het niet.

[10] De hoogmoed van Israël getuigt tegen hem. Toch keren zij niet terug naar YHWH, hun God, en zoeken zij Hem niet ondanks dit alles.

[11] Want Efraïm is als een domme duif zonder verstand. Zij roepen Egypte aan en zij gaan naar Assur.

12 Als zij gaan, zal ik mijn net over hen uitspreiden. Ik zal hen omlaaghalen als vogels van de hemel. Ik zal hen straffen, zoals aan hun vergadering is aangekondigd.
13 Wee hun, want zij zijn van mij weggevlogen. Verwoesting over hen, want zij zijn mij ontrouw geweest. Ik zou hen graag redden, maar zij spreken leugens tegen mij.
14 Zij roepen niet met hun hart tot mij, ook al huilen zij op hun bed. Om koren en wijn kerven zij zich, maar tegen mij blijven zij in verzet.
15 Ik heb hen gevormd en hun armen sterk gemaakt. Toch bedenken zij kwaad tegen mij.
16 Zij keren terug, maar niet naar de Allerhoogste. Zij zijn als een kromme boog. Hun vorsten vallen door het zwaard om hun brutale taal. Daarom worden zij bespot in Egypte.

Hosea 8

1 Zet de ramshoorn aan je mond! Hij komt als een arend op het huis van YHWH af. Want zij hebben mijn verbond overtreden en zijn afvallig geworden van mijn wet.
2 Dan zullen zij tot mij roepen: mijn God, wij, Israël (die met God strijdt), kennen U!
3 Israël heeft het goede verstoten. De vijand zal hem achtervolgen.
4 Zij hebben koningen aangesteld, maar niet door mij. Zij hebben vorsten aangewezen die ik niet kende. Van hun zilver en goud maakten zij afgoden voor zichzelf, zodat zij uitgeroeid worden.
5 Samaria, je kalf is verstoten. Mijn toorn brandt tegen hen. Hoelang duurt het nog voordat zij rein kunnen zijn?
6 Want dat ding komt uit Israël. Een vakman heeft het gemaakt en het is geen God. Het kalf van Samaria zal aan stukken gaan.
7 Want zij hebben wind gezaaid en zullen storm oogsten. Er zal geen staand koren zijn en de halm geeft geen meel. Als hij toch iets zou geven, zullen vreemden het opeten.

[8] Israël is verslonden. Nu ligt het tussen de volken als een pot waar niemand iets aan heeft.
[9] Want zij zijn naar Assur getrokken, als een wilde ezel die alleen op zichzelf let. Efraïm (vruchtbaar) huurde minnaars.
[10] Zij huurden minnaars onder de volken. Daarom zal ik hen nu bijeenbrengen. Zij beginnen al weg te kwijnen onder de druk van de koning van de vorsten.
[11] Efraïm heeft veel altaren gebouwd om te zondigen. Zo werden die altaren voor hem juist een plek om te zondigen.
[12] Ik schrijf voor hem de vele regels van mijn wet op, maar hij beschouwt ze als iets vreemds.
[13] Bij mijn offergaven offeren zij vlees en eten dat zelf op. Maar YHWH neemt hen niet aan. Nu zal Hij aan hun schuld denken en hun zonden straffen. Zij zullen naar Egypte terugkeren.
[14] Want Israël heeft zijn Maker vergeten en tempels gebouwd. Juda (lofprijs) heeft veel versterkte steden gebouwd. Maar ik zal een vuur naar zijn steden sturen, dat hun paleizen zal verteren.

Hosea 9

[1] Israël (die met God strijdt), wees niet blij en juich niet zoals de volken. Want je bent ontrouw geworden aan je God. Je houdt van het loon van ontrouw, op elke dorsvloer van het koren.
[2] De dorsvloer en de wijnpers zullen hen niet voeden. De wijn zal hen teleurstellen.
[3] Zij zullen niet in het land van YHWH blijven. Efraïm (vruchtbaar) zal terugkeren naar Egypte en in Assur onrein voedsel eten.
[4] Zij zullen YHWH geen wijn als drankoffer brengen. Hun offers zullen Hem niet bevallen. Hun offers zullen voor hen zijn als rouwbrood; wie ervan eet, wordt onrein. Hun brood is alleen voor henzelf; het komt niet in het huis van YHWH.
[5] Wat zullen jullie dan doen op een feestdag, op een feest van YHWH?

[6] Want kijk, zij gaan weg vanwege de verwoesting. Egypte zal hen verzamelen en Mof zal hen begraven. Hun kostbare zilver zal overwoekerd raken; netels zullen hun huizen in bezit nemen en doorns zullen in hun tenten staan.

[7] De dagen van de bezoeking zijn gekomen. De dagen van de vergelding zijn er. Israël zal het merken. De profeet is een dwaas, de man van de geest is waanzinnig. Dat komt door je grote schuld en door de grote vijandschap.

[8] De wachter van Efraïm hoort bij mijn God. Toch is de profeet op al zijn wegen een vogelvangersval; er is vijandschap in het huis van zijn God.

[9] Zij zijn diep verdorven, als in de dagen van Gibea. Hij zal aan hun schuld denken en hun zonden straffen.

[10] Ik vond Israël als druiven in de woestijn. Ik zag jullie vaderen als de eerste vijgen aan een jonge vijgenboom. Maar zij gingen naar Baäl-Peor en wijdden zich aan die schande. Zij werden even afschuwelijk als de goden waar zij van hielden.

[11] De heerlijkheid van Efraïm zal wegvliegen als een vogel: geen geboorte, geen zwangerschap en geen ontvangenis meer.

[12] Ook al brengen zij hun kinderen groot, ik zal hen daarvan beroven, zodat er geen mens overblijft. Ja, wee hun als ik van hen wegga.

[13] Efraïm leek mij een boom die op een mooie plek geplant is, zoals Tyrus. Maar Efraïm zal zijn kinderen naar de moordenaar moeten brengen.

[14] Geef hun, YHWH, wat U hun geven zult. Geef hun een schoot die geen kind draagt en borsten die opdrogen.

[15] Al hun kwaad is in Gilgal. Daar ben ik hen gaan haten om het kwaad van hun daden. Ik zal hen uit mijn huis wegjagen. Ik zal hen niet meer liefhebben. Al hun vorsten zijn opstandig.

[16] Efraïm is geslagen; zijn wortel is verdord. Zij zullen geen vrucht meer voortbrengen. En al krijgen zij kinderen, ik zal hun geliefde kinderen doden.

[17] Mijn God zal hen verwerpen, omdat zij niet naar Hem luisteren. Zij zullen zwerven onder de volken.

Hosea 10

[1] Israël (die met God strijdt) is een welige wijnstok die volop vrucht draagt. Maar hoe meer vrucht hij droeg, hoe meer altaren hij bouwde. Hoe rijker zijn land werd, hoe mooier hij de gedenkstenen maakte.

[2] Hun hart is verdeeld; nu zullen zij boeten. Hij zal hun altaren stukslaan en hun gedenkstenen vernielen.

[3] Want nu zullen zij zeggen: wij hebben geen koning, want wij hadden geen ontzag voor YHWH. Maar wat zou een koning ook voor ons kunnen doen?

[4] Zij spreken loze woorden en zweren valse eden bij het sluiten van verbonden. Daarom schiet het onrecht op als gifplanten in de voren van het veld.

[5] De bewoners van Samaria zullen bang zijn om het kalf van Beth-Aven. Zijn volk zal erom treuren en zijn afgodspriesters ook. Zij juichten om zijn pracht, maar die is nu verdwenen.

[6] Ja, het zal naar Assur gebracht worden als geschenk voor koning Jareb. Efraïm (vruchtbaar) zal schande oogsten en Israël zal beschaamd staan om zijn eigen plan.

[7] De koning van Samaria wordt weggevaagd, als een twijgje op het water.

[8] De offerhoogten van Aven, de zonde van Israël, zullen vernietigd worden. Doorns en distels zullen op hun altaren opkomen. Dan zullen zij tegen de bergen zeggen: bedek ons! en tegen de heuvels: val op ons!

[9] Sinds de dagen van Gibea heb je gezondigd, Israël. Daar zijn zij blijven staan. Zou de strijd in Gibea die boosaardige mensen niet inhalen?

[10] Ik wil hen straffen. Volken zullen tegen hen verzameld worden, als ik hen straf voor hun dubbele schuld.

[11] Efraïm was een getemde jonge koe die graag dorste. Maar ik leg een juk op haar mooie nek. Ik zal Efraïm inspannen. Juda (lofprijs) zal ploegen en Jakob (hij houdt de hiel vast) zal eggen.

[12] Zaai voor jezelf gerechtigheid en oogst liefde. Ploeg een nieuw akkerland. Het is tijd om YHWH te zoeken, tot Hij komt en gerechtigheid over jullie laat regenen.

13 Maar jullie hebben goddeloosheid geploegd en onrecht geoogst. Jullie hebben de vrucht van de leugen gegeten. Want jullie vertrouwden op je eigen weg en op je vele helden.
14 Daarom zal er groot rumoer opsteken onder je volken. Al je vestingen zullen verwoest worden, zoals Salman Beth-Arbel verwoestte op de dag van de strijd. De moeder werd met de kinderen verpletterd.
15 Zo zal het Beth-El vergaan om jullie grote kwaad. In de vroege morgen wordt de koning van Israël voorgoed uitgeroeid.

Hosea 11

1 Toen Israël (die met God strijdt) nog een kind was, had ik hem lief. Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.
2 Maar hoe meer men hen riep, hoe verder zij weggingen. Zij offerden aan de Baäls en brandden wierook voor gesneden beelden.
3 Toch was ik het die Efraïm (vruchtbaar) leerde lopen. Ik nam hen op mijn armen. Maar zij beseften niet dat ik hen genas.
4 Ik trok hen met menselijke banden, met touwen van liefde. Ik was voor hen als iemand die het juk van hun kaken optilt. Ik boog mij naar hem toe en gaf hem te eten.
5 Hij zal niet terugkeren naar Egypte, maar Assur zal zijn koning zijn. Want zij weigerden terug te keren.
6 Het zwaard zal in zijn steden woeden. Het zal zijn grendels verteren en opeten, om hun eigen plannen.
7 Want mijn volk blijft vastzitten in afkeer van mij. Zij roepen wel tot de Allerhoogste, maar niemand verheft Hem.
8 Hoe zou ik je kunnen prijsgeven, Efraïm? Hoe zou ik je kunnen overleveren, Israël? Hoe zou ik je kunnen maken als Adama en je behandelen als Zeboïm? Mijn hart keert zich in mij om; heel mijn medelijden laait op.
9 Ik zal de gloed van mijn toorn niet uitvoeren. Ik zal Efraïm niet opnieuw vernietigen. Want ik ben God en geen mens, de Heilige in jullie midden. Ik zal niet in woede komen.

[10] Zij zullen YHWH achternagaan. Hij zal brullen als een leeuw. Als Hij brult, zullen zijn kinderen bevend aankomen vanaf de zee.
[11] Zij zullen bevend aankomen als een vogel uit Egypte en als een duif uit het land Assur. Ik zal hen weer in hun huizen laten wonen, zegt YHWH.

Hosea 12

[1] Efraïm (vruchtbaar) heeft mij omringd met leugen en het volk van Israël (die met God strijdt) met bedrog. Juda (lofprijs) dwaalt nog steeds af van God, van de Heilige, die trouw is.
[2] Efraïm voedt zich met wind en jaagt de oostenwind na. De hele dag stapelt hij leugen op geweld. Zij sluiten een verbond met Assur en brengen olie naar Egypte.
[3] Ook heeft YHWH een rechtszaak met Juda. Hij zal Jakob (hij houdt de hiel vast) straffen naar zijn wegen en hem vergelden naar zijn daden.
[4] In de buik van zijn moeder pakte hij zijn broer bij de hiel. Met zijn kracht streed hij met God.
[5] Ja, hij streed met de Engel en overwon. Hij huilde en smeekte Hem. In Beth-El vond hij Hem en daar sprak Hij met ons.
[6] Dat is YHWH, de God van de legermachten. YHWH is de naam waarmee Hij wordt aangeroepen.
[7] Keer jij dan terug naar je God. Houd vast aan liefde en recht en blijf altijd hopen op je God.
[8] Kanaän (laagland) heeft een bedrieglijke weegschaal in zijn hand; hij bedriegt graag.
[9] Toch zegt Efraïm: ik ben rijk geworden en ik heb veel bezit verworven. In al mijn werk zal men bij mij geen onrecht vinden waarvoor ik zou moeten boeten.
[10] Maar ik ben YHWH, jullie God, vanaf het land Egypte. Ik zal jullie opnieuw in tenten laten wonen, als in de dagen van de feestelijke ontmoeting.
[11] Ik heb tot de profeten gesproken en veel visioenen gegeven. Door de profeten heb ik in beelden gesproken.

[12] In Gilead gebeurt onrecht; zij zijn niets waard. In Gilgal offeren zij stieren. Ja, hun altaren zijn als steenhopen in de voren van het veld.

[13] Jakob vluchtte naar het gebied van Syrië. Israël diende om een vrouw en hoedde de kudde om een vrouw.

[14] Maar YHWH bracht Israël uit Egypte door een profeet. Door een profeet werd hij gehoed.

[15] Efraïm heeft Hem bitter getergd. Daarom zal zijn bloedschuld op hem blijven. Zijn Heer zal hem zijn smaad vergelden.

Hosea 13

[1] Als Efraïm (vruchtbaar) sprak, beefde men. Hij was verheven in Israël (die met God strijdt). Maar hij werd schuldig door Baäl (heer) en stierf.

[2] Nu gaan zij door met zondigen. Van hun zilver maakten zij een gegoten beeld, afgoden naar hun eigen inzicht, allemaal smidswerk. Toch zeggen zij: mensen die offeren, moeten de kalveren kussen.

[3] Daarom zullen zij zijn als een morgenwolk, als dauw die vroeg verdwijnt, als kaf dat van de dorsvloer wegwaait en als rook uit een raam.

[4] Maar ik ben YHWH, jullie God, vanaf het land Egypte. Je zou geen andere God mogen kennen dan mij, want er is geen redder dan ik.

[5] Ik heb je gekend in de woestijn, in een land van grote droogte.

[6] Daarna kregen zij een goede weide en werden zij verzadigd. Toen zij verzadigd waren, werd hun hart hoogmoedig. Daarom vergaten zij mij.

[7] Daarom werd ik voor hen als een leeuw. Als een luipaard loerde ik langs de weg.

[8] Ik kwam op hen af als een berin die haar jongen kwijt is. Ik scheurde hun borst open. Ik verslond hen daar als een leeuwin; de wilde dieren van het veld verscheurden hen.

[9] Israël, je bent te gronde gericht, want je verzette je tegen mij, je hulp.

[10] Waar is je koning nu? Laat hij je redden in al je steden! Waar zijn je rechters, over wie je zei: geef mij een koning en vorsten?

[11] Ik gaf je een koning in mijn toorn en nam hem weg in mijn woede.

[12] De schuld van Efraïm is opgeborgen; zijn zonde ligt opgeslagen.

[13] De pijn van een barende vrouw zal hem overvallen. Hij is een onverstandig kind. Want anders zou hij niet blijven steken in de geboorte.

[14] Toch zal ik hen vrijkopen uit de macht van het dodenrijk. Ik zal hen loskopen van de dood. Dood, waar zijn je plagen? Dodenrijk, waar is je verderf? Medelijden is voor mijn ogen verborgen.

[15] Want hij zal vrucht dragen tussen zijn verwanten. Maar er komt een oostenwind, een wind van YHWH, die opkomt uit de woestijn. Zijn bron zal opdrogen en zijn put zal verdrogen. Die wind zal de schat van alle kostbare voorwerpen roven.

Hosea 14

[1] Samaria zal een woestenij worden, want zij is opstandig geweest tegen haar God. Zij zullen door het zwaard vallen. Hun kleine kinderen zullen verpletterd worden en hun zwangere vrouwen opengereten.

[2] Keer terug, Israël (die met God strijdt), naar YHWH, je God. Want je bent gevallen door je eigen schuld.

[3] Neem deze woorden mee en keer terug naar YHWH. Zeg tegen Hem: Neem alle schuld weg en aanvaard het goede. Dan zullen wij U danken met de woorden van onze lippen.

[4] Assur zal ons niet redden. Wij zullen niet op paarden rijden. Wij zullen niet meer zeggen tegen het werk van onze handen: u bent onze God. Want bij U vindt de wees ontferming.

[5] Ik zal hun afkeer genezen. Ik zal hen van harte liefhebben, want mijn toorn heeft zich van hem afgekeerd.

[6] Ik zal voor Israël als de dauw zijn. Hij zal bloeien als een lelie en wortel schieten als de Libanon.

[7] Zijn loten zullen zich uitspreiden. Zijn pracht zal zijn als die van een olijfboom en zijn geur als die van de Libanon.

[8] Zij zullen terugkeren en in zijn schaduw zitten. Zij zullen opbloeien als het koren en bloeien als de wijnstok. Zijn roem zal zijn als de wijn van de Libanon.
[9] Efraïm (vruchtbaar), wat heb ik nog met afgoden te maken? Ik antwoord hem en ik zie naar hem om. Ik ben voor hem als een groene cipres. Van mij komt jouw vrucht.
[10] Wie is wijs? Laat die dit begrijpen. Wie is verstandig? Laat die dit erkennen. Want de wegen van YHWH zijn recht. De rechtvaardigen zullen daarop lopen, maar de overtreders zullen erop struikelen.

Joël

Joël 1

[1] Het woord van YHWH dat kwam tot Joël (YHWH is God), de zoon van Pethuël.

[2] Hoor dit, oudsten, en luister, alle bewoners van het land. Is zoiets gebeurd in jullie dagen of in de dagen van jullie vaderen?

[3] Vertel het aan jullie kinderen. Laat jullie kinderen het aan hun kinderen vertellen en die kinderen aan het volgende geslacht.

[4] Wat de knaagsprinkhaan overliet, heeft de gewone sprinkhaan opgegeten. Wat die overliet, heeft de jonge sprinkhaan opgegeten. En wat die overliet, heeft de kaalvreter opgegeten.

[5] Word wakker, dronkaards, en huil. Jammer, jullie allemaal die wijn drinken. Want de nieuwe wijn is jullie ontnomen.

[6] Want een volk is opgetrokken tegen mijn land, machtig en niet te tellen. Zijn tanden zijn leeuwentanden en zijn kiezen die van een leeuwin.

[7] Het heeft mijn wijnstok verwoest en mijn vijgenboom kaalgevreten. Het heeft hem helemaal geschild en omvergegooid; zijn takken zijn wit geworden.

[8] Klaag als een jonge vrouw in rouwkleren om de man van haar jeugd.

[9] Het graanoffer en het drankoffer zijn weg uit het huis van YHWH. De priesters, de dienaars van YHWH, treuren.

[10] Het veld is verwoest en het land treurt. Want het koren is vernield, de wijn is opgedroogd en de olie is op.

[11] De boeren staan beschaamd en de wijnbouwers jammeren om de tarwe en de gerst. Want de oogst van het veld is verloren.

[12] De wijnstok is verdord en de vijgenboom is verwelkt. Ook de granaatappelboom, de palm en de appelboom, alle bomen van het veld zijn verdord. Ja, de vreugde is verdwenen uit de mensen.

[13] Doe rouwkleren aan en klaag, priesters. Jammer, dienaars van het altaar. Kom, breng de nacht door in rouwkleren, dienaars van mijn God. Want het graanoffer en het drankoffer zijn weg uit het huis van jullie God.
[14] Kondig een heilige vastentijd af en roep een plechtige samenkomst uit. Breng de oudsten en alle bewoners van het land samen in het huis van YHWH, jullie God. Roep dan tot YHWH.
[15] Ach, die dag! Want de dag van YHWH is nabij. Hij komt als een verwoesting van de Almachtige.
[16] Is het voedsel niet voor onze ogen weggenomen? Is de blijdschap en de vreugde niet weg uit het huis van onze God?
[17] De zaden liggen verschrompeld onder de kluiten. De voorraadschuren staan leeg en de graanschuren zijn afgebroken, want het koren is verdord.
[18] Hoe kreunt het vee! De kudden runderen dolen rond, want zij hebben geen weide. Ook de kudden schapen lijden.
[19] Tot U, YHWH, roep ik. Want vuur heeft de weiden van de woestijn verteerd en een vlam heeft alle bomen van het veld verbrand.
[20] Ook de dieren van het veld schreeuwen tot U. Want de waterstromen zijn opgedroogd en vuur heeft de weiden van de woestijn verteerd.

Joël 2

[1] Blaas de ramshoorn in Sion en sla alarm op mijn heilige berg. Laat alle bewoners van het land beven. Want de dag van YHWH komt; hij is nabij.
[2] Het is een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en diepe schaduw. Als de dageraad ligt een volk over de bergen uitgespreid, groot en machtig. Zo een is er nooit geweest en zal er nooit meer zijn, tot in verre geslachten.
[3] Voor hen uit verteert een vuur en achter hen brandt een vlam. Voor hen ligt het land als de tuin van Eden, achter hen is het een verlaten wildernis. Niets ontkomt eraan.
[4] Zij zien eruit als paarden en zij rennen als ruiters.

[5] Zij springen over de bergtoppen met het geluid van wagens, als het knetteren van een vuurvlam die stoppels verteert. Zij zijn als een machtig volk in slagorde.

[6] Bij hun aanblik krimpen de volken ineen. Alle gezichten verbleken.

[7] Zij rennen als helden en beklimmen de muren als soldaten. Ieder gaat rechtdoor en niemand wijkt van zijn pad.

[8] Zij verdringen elkaar niet. Ieder gaat zijn eigen baan. Ook al vallen zij op de wapens, zij raken niet gewond.

[9] Zij razen door de stad en rennen over de muren. Zij klimmen in de huizen en komen door de vensters binnen als een dief.

[10] Voor hen beeft de aarde en trilt de hemel. De zon en de maan worden zwart en de sterren verliezen hun glans.

[11] YHWH laat Zijn stem klinken voor Zijn leger uit. Zijn kamp is heel groot en machtig is wie Zijn woord uitvoert. Want de dag van YHWH is groot en heel ontzagwekkend. Wie kan hem doorstaan?

[12] Maar zelfs nu nog, zegt YHWH, keer met heel je hart naar mij terug. Doe dat met vasten, met huilen en met rouwklacht.

[13] Scheur je hart en niet je kleren. Keer terug naar YHWH, jullie God. Want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en vol trouw, en Hij heeft spijt over het onheil.

[14] Wie weet keert Hij zich om en krijgt Hij spijt. Misschien laat Hij een zegen achter: een graanoffer en een drankoffer voor YHWH, jullie God.

[15] Blaas de ramshoorn in Sion. Kondig een heilige vastentijd af en roep een plechtige samenkomst uit.

[16] Breng het volk bijeen en heilig de bijeenkomst. Roep de oudsten samen, breng de kinderen bijeen en de baby's aan de borst. Laat de bruidegom uit zijn kamer komen en de bruid uit haar slaapkamer.

[17] Laat de priesters, de dienaars van YHWH, huilen tussen de voorhal en het altaar. Laat hen zeggen: Spaar Uw volk, YHWH. Geef Uw erfdeel niet over aan spot, zodat volken over hen heersen. Waarom zouden zij onder de volken zeggen: waar is hun God?

[18] Toen kwam YHWH op voor Zijn land en had Hij medelijden met Zijn volk.

[19] YHWH antwoordde en zei tegen Zijn volk: Kijk, ik stuur jullie het koren, de wijn en de olie, zodat jullie verzadigd worden. Ik zal jullie niet meer overgeven aan de spot van de volken.

[20] Ik zal de vijand uit het noorden ver van jullie wegjagen. Ik zal hem verdrijven naar een dor en verlaten land, met zijn voorhoede naar de oostelijke zee en zijn achterhoede naar de westelijke zee. Zijn stank zal opstijgen, want hij heeft grote dingen gedaan.

[21] Wees niet bang, land. Juich en wees blij, want YHWH heeft grote dingen gedaan.

[22] Wees niet bang, dieren van het veld. Want de weiden van de woestijn worden weer groen. De bomen dragen hun vrucht en de wijnstok en de vijgenboom geven hun rijkdom.

[23] Kinderen van Sion, juich en wees blij in YHWH, jullie God. Want Hij geeft jullie de vroege regen in de juiste maat. Hij laat de regen voor jullie neerdalen, de vroege en de late regen, als vroeger.

[24] De dorsvloeren zullen vol koren zijn en de perskuipen zullen overlopen van wijn en olie.

[25] Ik zal jullie de jaren vergoeden die de sprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de kaalvreter en de knaagsprinkhaan hebben opgegeten. Dat was mijn grote leger dat ik op jullie afstuurde.

[26] Jullie zullen volop eten tot je verzadigd bent. Jullie zullen de naam prijzen van YHWH, jullie God, die wonderen bij jullie gedaan heeft. Mijn volk zal nooit meer beschaamd staan.

[27] Jullie zullen weten dat ik in het midden van Israël (die met God strijdt) ben. Ik ben YHWH, jullie God, en niemand anders. Mijn volk zal nooit meer beschaamd staan.

[28] Daarna zal ik mijn Geest uitgieten over alle mensen. Jullie zonen en dochters zullen profeteren. Jullie oude mensen zullen dromen dromen en jullie jonge mannen zullen visioenen zien.

[29] Ja, ook over de dienaren en de dienaressen zal ik in die dagen mijn Geest uitgieten.

30 Ik zal tekenen geven in de hemel en op de aarde: bloed, vuur en zuilen van rook.
31 De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en ontzagwekkende dag van YHWH komt.
32 En dan zal iedereen die de naam van YHWH aanroept, gered worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal redding zijn, zoals YHWH gezegd heeft. Dat geldt voor wie overblijven, voor wie YHWH roept.

Joël 3

1 Want kijk, in die dagen en in die tijd zal ik het lot van Juda (lofprijs) en Jeruzalem keren.
2 Dan zal ik alle volken bijeenbrengen en hen naar het dal van Josafat (YHWH heeft recht gesproken) brengen. Daar zal ik met hen rechten om mijn volk en mijn erfdeel Israël (die met God strijdt). Want zij hebben hen onder de volken verstrooid en mijn land verdeeld.
3 Zij hebben het lot geworpen over mijn volk. Zij gaven een jongen weg voor een ontuchtige vrouw en verkochten een meisje voor wijn, om te drinken.
4 En jullie, Tyrus en Sidon (visvangst) en alle gebieden van de Filistijnen, wat willen jullie van mij? Willen jullie mij iets betaald zetten? Als jullie mij iets betaald willen zetten, laat ik het snel en onmiddellijk op jullie eigen hoofd neerkomen.
5 Want jullie hebben mijn zilver en mijn goud weggenomen. Mijn kostbaarste schatten brachten jullie naar jullie tempels.
6 Jullie hebben de mensen van Juda en Jeruzalem verkocht aan de Grieken, om hen ver van hun gebied weg te brengen.
7 Kijk, ik zal hen doen opstaan uit de plaats waarheen jullie hen verkocht hebben. Ik zal jullie daad op jullie eigen hoofd laten neerkomen.
8 Ik zal jullie zonen en dochters verkopen aan de mensen van Juda. Zij zullen hen verkopen aan de mensen van Scheba, aan een volk ver weg. Want YHWH heeft het gesproken.

[9] Roep dit uit onder de volken: maak je klaar voor de strijd! Roep de helden op. Laat alle soldaten naderbij komen en optrekken.
[10] Smeed jullie ploegen om tot zwaarden en jullie snoeimessen tot speren. Laat de zwakke zeggen: ik ben een held.
[11] Haast je en kom, alle volken van rondom, en verzamel je. YHWH, laat Uw helden daarheen afdalen!
[12] Laat de volken opstaan en optrekken naar het dal van Josafat. Want daar zal ik zitten om alle volken van rondom te oordelen.
[13] Zet het mes in de oogst, want die is rijp. Kom en treed de druiven, want de perskuip is vol en de bakken lopen over. Want hun kwaad is groot.
[14] Menigten, menigten in het dal van de beslissing! Want de dag van YHWH is nabij in het dal van de beslissing.
[15] De zon en de maan zijn zwart geworden en de sterren hebben hun glans verloren.
[16] YHWH zal brullen vanuit Sion en Zijn stem laten klinken vanuit Jeruzalem, zodat hemel en aarde beven. Maar YHWH zal een toevlucht zijn voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten.
[17] Dan zullen jullie weten dat ik YHWH, jullie God, ben. Ik woon op Sion, mijn heilige berg. Jeruzalem zal heilig zijn en vreemden zullen er niet meer doorheen trekken.
[18] Op die dag zullen de bergen druipen van zoete wijn en de heuvels van melk. Alle beken van Juda zullen vol water stromen. Een bron zal uit het huis van YHWH opkomen en het dal van Sittim bevloeien.
[19] Egypte zal een woestenij worden en Edom een verlaten wildernis, om het geweld tegen de mensen van Juda. In hun land vergoten zij onschuldig bloed.
[20] Maar Juda zal voor altijd blijven bestaan en Jeruzalem van geslacht op geslacht.
[21] Ik zal hun bloedschuld wreken die ik nog niet gewroken had. En YHWH zal wonen op Sion.

Amos

Amos 1

[1] De woorden van Amos (gedragen), een van de schaapherders uit Thekoa. Dit heeft hij gezien over Israël (die met God strijdt), in de dagen van Uzzia (sterkte van YHWH), koning van Juda (lofprijs). Het was ook in de dagen van Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Joas (YHWH heeft gegeven), koning van Israël. Het was twee jaar voor de aardbeving.

[2] Hij zei: YHWH zal brullen vanuit Sion en Zijn stem laten klinken vanuit Jeruzalem. De weiden van de herders zullen treuren en de top van de Karmel zal verdorren.

[3] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Damaskus en om vier zal ik het niet afwenden. Want zij hebben Gilead met ijzeren dorssleden gedorst.

[4] Daarom zal ik een vuur sturen naar het huis van Hazaël (God ziet). Dat zal de paleizen van Benhadad (zoon van Hadad) verteren.

[5] Ik zal de grendel van Damaskus breken. Ik zal de bewoners van Bikeat-Aven uitroeien en wie de scepter draagt in Beth-Eden. Het volk van Syrië zal in ballingschap gaan naar Kir, zegt YHWH.

[6] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Gaza en om vier zal ik het niet afwenden. Want zij hebben mijn volk volledig weggevoerd om het aan Edom over te leveren.

[7] Daarom zal ik een vuur sturen naar de muur van Gaza. Dat zal haar paleizen verteren.

[8] Ik zal de bewoners uitroeien uit Asdod en wie de scepter draagt uit Askelon. Ik zal mijn hand keren tegen Ekron en de rest van de Filistijnen zal omkomen, zegt de Heere YHWH.

[9] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Tyrus en om vier zal ik het niet afwenden. Want zij leverden mijn volk volledig over aan Edom en dachten niet aan het verbond tussen broedervolken.

[10] Daarom zal ik een vuur sturen naar de muur van Tyrus. Dat zal haar paleizen verteren.
[11] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Edom en om vier zal ik het niet afwenden. Want hij achtervolgde zijn broedervolk met het zwaard en verstikte alle medelijden. Zijn woede bleef voor altijd verscheuren en hij hield zijn razernij altijd vast.
[12] Daarom zal ik een vuur sturen naar Theman. Dat zal de paleizen van Bozra verteren.
[13] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van de Ammonieten en om vier zal ik het niet afwenden. Want zij hebben de zwangere vrouwen van Gilead opengereten om hun gebied uit te breiden.
[14] Daarom zal ik een vuur aansteken in de muur van Rabba. Dat zal haar paleizen verteren, met strijdgeschreeuw op de dag van de strijd en met storm op de dag van de wervelwind.
[15] Hun koning zal in ballingschap gaan, hij en zijn vorsten samen, zegt YHWH.

Amos 2

[1] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Moab (uit de vader) en om vier zal ik het niet afwenden. Want hij heeft de botten van de koning van Edom tot kalk verbrand.
[2] Daarom zal ik een vuur naar Moab sturen. Dat zal de paleizen van Kerioth verteren. Moab zal sterven in rumoer, met strijdgeschreeuw en het geluid van de ramshoorn.
[3] Ik zal de rechter uit haar midden uitroeien. Al haar vorsten zal ik met hem doden, zegt YHWH.
[4] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Juda (lofprijs) en om vier zal ik het niet afwenden. Want zij hebben de wet van YHWH verworpen en Zijn regels niet gehouden. Hun leugens hebben hen misleid, dezelfde leugens die hun vaderen volgden.
[5] Daarom zal ik een vuur naar Juda sturen. Dat zal de paleizen van Jeruzalem verteren.

[6] Dit zegt YHWH: om drie overtredingen van Israël (die met God strijdt) en om vier zal ik het niet afwenden. Want zij verkopen de rechtvaardige voor geld en de arme voor een paar sandalen.

[7] Zij vertrappen de armen in het stof van de aarde en duwen de zachtmoedigen van de weg. Een man en zijn vader gaan naar hetzelfde meisje en ontheiligen zo mijn heilige naam.

[8] Bij elk altaar gaan zij liggen op kleren die zij in onderpand namen. In het huis van hun goden drinken zij wijn die zij als boete opeisten.

[9] Ik was het die de Amorieten voor hen uitroeide. Zij waren zo hoog als ceders en zo sterk als eiken. Toch vernietigde ik hun vrucht van boven en hun wortels van onderen.

[10] Ik heb jullie ook uit Egypte geleid. Veertig jaar lang leidde ik jullie door de woestijn, zodat jullie het land van de Amorieten in bezit konden nemen.

[11] Uit jullie zonen heb ik profeten laten opstaan en uit jullie jonge mannen nazireeërs. Is dat niet zo, Israëlieten, zegt YHWH.

[12] Maar jullie hebben de nazireeërs wijn te drinken gegeven. En jullie hebben de profeten bevolen: jullie mogen niet profeteren.

[13] Kijk, ik zal jullie laten kraken zoals een wagen kraakt die vol schoven zit.

[14] De snelle zal niet kunnen wegkomen. De sterke zal zijn kracht niet kunnen gebruiken. Een held zal zijn leven niet kunnen redden.

[15] De boogschutter zal niet standhouden. Wie snel ter been is, zal zich niet redden. Ook wie te paard rijdt, zal zijn leven niet redden.

[16] De dapperste van de helden zal op die dag naakt wegvluchten, zegt YHWH.

Amos 3

[1] Hoor dit woord dat YHWH tegen jullie spreekt, Israëlieten. Het geldt heel het volk dat ik uit Egypte geleid heb.

[2] Uit alle volken op aarde heb ik alleen jullie gekend. Daarom zal ik al jullie schuld bij jullie bezoeken.

[3] Lopen twee mensen samen op, zonder dat zij het afgesproken hebben?

[4] Brult een leeuw in het bos zonder prooi? Laat een jonge leeuw zijn stem klinken uit zijn hol als hij niets gevangen heeft?

[5] Valt een vogel in een val op de grond als er geen strik voor hem gezet is? Klapt een val dicht als er niets in gelopen is?

[6] Wordt de ramshoorn in de stad geblazen zonder dat het volk beeft? Gebeurt er onheil in een stad zonder dat YHWH het doet?

[7] Zeker, de Heere YHWH doet niets zonder Zijn plan te onthullen aan Zijn knechten, de profeten.

[8] De leeuw heeft gebruld, wie zou niet bang zijn? De Heere YHWH heeft gesproken, wie zou dan niet profeteren?

[9] Laat het horen in de paleizen van Asdod en in de paleizen in Egypte. Zeg: verzamel je op de bergen rond Samaria. Kijk naar de grote onrust in haar midden en naar de onderdrukking daarbinnen.

[10] Want zij weten niet meer hoe zij eerlijk moeten handelen, zegt YHWH. Zij stapelen geweld en verwoesting op in hun paleizen.

[11] Daarom zegt de Heere YHWH dit: een vijand zal het land omsingelen. Hij zal je vesting neerhalen en je paleizen zullen geplunderd worden.

[12] Dit zegt YHWH: een herder redt uit de muil van een leeuw soms twee pootjes of een stukje oor. Zo zullen de Israëlieten gered worden die in Samaria zitten, op de hoek van een bed en op een damasten kussen.

[13] Hoor en waarschuw het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast), zegt de Heere YHWH, de God van de legermachten.

[14] Op de dag dat ik de overtredingen van Israël (die met God strijdt) bij hem bezoek, zal ik ook de altaren van Beth-El bezoeken. De hoorns van het altaar zullen afgehakt worden en op de grond vallen.

[15] Ik zal het winterhuis met het zomerhuis neerslaan. De huizen met ivoor zullen vergaan en de grote huizen zullen verdwijnen, zegt YHWH.

Amos 4

[1] Hoor dit woord, koeien van Basan op de berg van Samaria. Jullie onderdrukken de armen en verpletteren de behoeftigen. Jullie zeggen tegen jullie mannen: breng iets te drinken!

[2] De Heere YHWH heeft gezworen bij Zijn heiligheid: kijk, er komen dagen dat men jullie zal wegvoeren met haken, en jullie nakomelingen met vishaken.

[3] Jullie zullen door de bressen naar buiten gaan, ieder recht vooruit. Jullie zullen naar de Harmon verdreven worden, zegt YHWH.

[4] Kom naar Beth-El en zondig! Ga naar Gilgal en zondig nog meer! Breng elke morgen je offers en om de drie dagen je tienden.

[5] Brand een lofoffer van gezuurd brood en roep vrijwillige offers uit; laat het maar horen. Want zo doen jullie het graag, Israëlieten, zegt de Heere YHWH.

[6] Daarom gaf ik jullie schone tanden in al jullie steden en gebrek aan brood op al jullie plaatsen. Toch zijn jullie niet naar mij teruggekeerd, zegt YHWH.

[7] Ik hield ook de regen bij jullie weg, toen er nog drie maanden tot de oogst waren. Ik liet het regenen op de ene stad, maar niet op de andere. Het ene stuk land kreeg regen, maar het andere stuk verdorde.

[8] Twee of drie steden liepen naar één stad om water te drinken, maar zij kregen niet genoeg. Toch zijn jullie niet naar mij teruggekeerd, zegt YHWH.

[9] Ik heb jullie geslagen met graanbrand en meeldauw. Jullie vele tuinen, wijngaarden, vijgenbomen en olijfbomen werden door de sprinkhaan opgegeten. Toch zijn jullie niet naar mij teruggekeerd, zegt YHWH.

[10] Ik stuurde de pest naar jullie, zoals in Egypte. Ik doodde jullie jonge mannen met het zwaard en liet jullie paarden wegvoeren. Ik liet de stank van jullie legerkamp in jullie neus opstijgen. Toch zijn jullie niet naar mij teruggekeerd, zegt YHWH.

[11] Ik keerde sommigen van jullie om, zoals God Sodom en Gomorra omkeerde. Jullie waren als een stuk brandhout dat uit het vuur gerukt is. Toch zijn jullie niet naar mij teruggekeerd, zegt YHWH.

[12] Daarom zal ik dit met je doen, Israël (die met God strijdt). En omdat ik dit met je ga doen, maak je klaar om je God te ontmoeten, Israël.

13 Want kijk, Hij vormt de bergen en schept de wind. Hij maakt de mens bekend wat zijn gedachte is. Hij maakt de dageraad tot duisternis en loopt over de hoogten van de aarde. YHWH, God van de legermachten, is Zijn naam.

Amos 5

1 Hoor dit woord dat ik over jullie aanhef, een klaaglied, volk van Israël (die met God strijdt).

2 De jonge vrouw Israël is gevallen; zij zal niet meer opstaan. Zij ligt verlaten op haar eigen grond en niemand helpt haar overeind.

3 Want dit zegt de Heere YHWH: de stad die met duizend man uittrekt, houdt er honderd over. De stad die met honderd uittrekt, houdt er tien over, in het volk van Israël.

4 Want dit zegt YHWH tegen het volk van Israël: Zoek mij en leef.

5 Maar zoek Beth-El niet. Kom niet naar Gilgal en trek niet naar Berseba. Want Gilgal zal zeker in ballingschap gaan en Beth-El wordt tot niets.

6 Zoek YHWH en leef. Anders breekt Hij los in het huis van Jozef (hij voegt toe) als een vuur dat verteert, en niemand in Beth-El zal het blussen.

7 Jullie veranderen het recht in bitterheid en gooien de gerechtigheid op de grond.

8 Hij maakt het Zevengesternte en de Orion. Hij verandert de diepe duisternis in morgen en verduistert de dag tot nacht. Hij roept het water van de zee en giet het uit over de aarde. YHWH is Zijn naam.

9 Hij laat verwoesting losbreken over de sterke, zodat de verwoesting over de vesting komt.

10 Zij haten wie in de poort terechtwijst en zij verafschuwen wie eerlijk spreekt.

11 Jullie vertrappen de arme en nemen graan van hem af. Daarom hebben jullie wel huizen van gehouwen steen gebouwd, maar jullie zullen er niet in wonen. Jullie hebben mooie wijngaarden geplant, maar jullie zullen de wijn ervan niet drinken.

12 Want ik weet hoe talrijk jullie overtredingen zijn en hoe zwaar jullie zonden. Jullie benauwen de rechtvaardige, nemen steekpenningen aan en duwen de

armen weg in de poort.
13 Daarom zal de verstandige in die tijd zwijgen, want het is een slechte tijd.
14 Zoek het goede en niet het kwade, zodat jullie leven. Dan zal YHWH, de God van de legermachten, bij jullie zijn, zoals jullie zeggen.
15 Haat het kwade en heb het goede lief. Zorg voor het recht in de poort. Misschien zal YHWH, de God van de legermachten, genadig zijn voor wat er van Jozef over is.
16 Daarom zegt YHWH, de God van de legermachten, de Heere, dit: op alle pleinen zal rouw zijn. In alle straten zullen zij zeggen: ach, ach! Zij zullen de boer oproepen om te treuren en de klaagvrouwen om te jammeren.
17 Ja, in alle wijngaarden zal rouw zijn. Want ik zal door jullie midden gaan, zegt YHWH.
18 Wee wie verlangen naar de dag van YHWH! Wat moeten jullie met de dag van YHWH? Hij zal duisternis zijn en geen licht.
19 Het is alsof iemand vlucht voor een leeuw en dan een beer tegenkomt. Of alsof hij thuiskomt, met zijn hand tegen de muur leunt en door een slang gebeten wordt.
20 Zal de dag van YHWH niet duisternis zijn en geen licht? Donker zonder enige glans?
21 Ik haat jullie feesten en ik veracht ze. Ik ruik jullie samenkomsten niet graag.
22 Ook al brengen jullie mij brandoffers en graanoffers, ik neem ze niet aan. Naar het dankoffer van jullie gemeste dieren kijk ik niet om.
23 Haal het lawaai van jullie liederen bij mij weg. Het spel van jullie harpen wil ik niet horen.
24 Maar laat het recht stromen als water en de gerechtigheid als een altijd stromende beek.
25 Hebben jullie mij veertig jaar in de woestijn slachtoffers en graanoffers gebracht, volk van Israël?
26 Ja, jullie droegen de tent van jullie koning en het voetstuk van jullie beelden, de ster van jullie god, die jullie zelf gemaakt hadden.

[27] Daarom zal ik jullie in ballingschap voeren, tot voorbij Damaskus, zegt YHWH, wiens naam is God van de legermachten.

Amos 6

[1] Wee de zorgelozen in Sion en wie zich veilig voelen op de berg van Samaria. Zij zijn de eersten van het eerste volk, en het volk van Israël (die met God strijdt) komt naar hen toe.

[2] Ga naar Kalne en kijk. Ga vandaar naar Hamath, de grote stad, en daal af naar Gath van de Filistijnen. Zijn zij beter dan deze koninkrijken? Is hun gebied groter dan het jullie?

[3] Jullie schuiven de dag van het onheil ver weg, maar jullie brengen de zetel van het geweld dichtbij.

[4] Jullie liggen op bedden van ivoor en hangen luierend op jullie divans. Jullie eten lammeren uit de kudde en kalveren uit de stal.

[5] Jullie zingen erop los bij het geluid van de harp. Jullie bedenken voor jezelf muziekinstrumenten, net als David (geliefde).

[6] Jullie drinken wijn uit schalen en zalven je met de beste olie. Maar om de ondergang van Jozef (hij voegt toe) bekommeren jullie je niet.

[7] Daarom zullen zij als eersten in ballingschap gaan. Dan is het feest van de luierende mensen voorbij.

[8] De Heere YHWH heeft bij zichzelf gezworen, zegt de God van de legermachten. Ik heb een afkeer van de trots van Jakob (hij houdt de hiel vast) en ik haat zijn paleizen. Daarom zal ik de stad en alles wat erin is overgeven.

[9] Als er dan nog tien mannen in één huis overblijven, zullen ook zij sterven.

[10] Een familielid komt om het lichaam op te halen en te verbranden. Hij haalt de botten uit het huis. Hij zal vragen aan wie achter in het huis is: is er nog iemand bij je? Die zal zeggen: niemand. Dan zegt hij: stil! Want men mag de naam van YHWH niet noemen.

[11] Want kijk, YHWH geeft bevel. Hij zal het grote huis in puin slaan en het kleine huis in stukken.

[12] Rennen paarden over een rots? Ploegt men die met runderen om? Maar jullie hebben het recht in gif veranderd en de vrucht van gerechtigheid in bitterheid.
[13] Jullie zijn blij met iets waardeloos. Jullie zeggen: hebben wij niet door onze eigen kracht macht gekregen?
[14] Want kijk, volk van Israël, ik laat een volk tegen jullie opstaan, zegt YHWH, de God van de legermachten. Zij zullen jullie verdrukken, vanaf de weg naar Hamath tot aan de beek van de Jordaanvlakte.

Amos 7

[1] De Heere YHWH liet mij dit zien. En kijk, Hij vormde sprinkhanen toen het nagras begon op te komen. Het was het nagras, na de maaiing voor de koning.
[2] Toen zij het gras van het land helemaal wilden opeten, zei ik: Heere YHWH, vergeef toch! Hoe kan Jakob (hij houdt de hiel vast) overeind blijven? Hij is zo klein.
[3] Toen kreeg YHWH daar spijt van. Het zal niet gebeuren, zei YHWH.
[4] De Heere YHWH liet mij dit zien. En kijk, de Heere YHWH riep het vuur op om te straffen. Het verteerde de grote diepte en het verteerde ook het akkerland.
[5] Toen zei ik: Heere YHWH, houd toch op! Hoe kan Jakob overeind blijven? Hij is zo klein.
[6] Toen kreeg YHWH daar spijt van. Ook dit zal niet gebeuren, zei de Heere YHWH.
[7] Hij liet mij nog iets zien. En kijk, de Heere stond op een muur die met een paslood gebouwd was. Hij had een paslood in Zijn hand.
[8] YHWH zei tegen mij: Wat zie je, Amos (gedragen)? Ik zei: Een paslood. Toen zei YHWH: Kijk, ik zal een paslood zetten midden in mijn volk Israël (die met God strijdt). Ik zal het niet meer voorbijgaan.
[9] De offerhoogten van Izak (lachen) zullen verwoest worden en de heiligdommen van Israël zullen vernield worden. Ik zal met het zwaard opstaan tegen het huis van Jerobeam (het volk neemt toe).
[10] Toen stuurde Amazia (YHWH is sterk), de priester van Beth-El, een bericht naar Jerobeam, de koning van Israël. Hij zei: Amos smeedt een samenzwering

tegen u, midden in het volk van Israël. Het land kan al zijn woorden niet verdragen.
11 Want dit zegt Amos: Jerobeam zal door het zwaard sterven en Israël zal zeker uit zijn land in ballingschap gaan.
12 Daarna zei Amazia tegen Amos: Ziener, ga weg! Vlucht naar het land van Juda (lofprijs). Eet daar je brood en profeteer daar.
13 Maar in Beth-El mag je niet meer profeteren. Want dat is het heiligdom van de koning en het huis van het koninkrijk.
14 Toen antwoordde Amos aan Amazia: Ik was geen profeet en geen profetenleerling. Ik was veehoeder en ik verzorgde vijgenbomen.
15 Maar YHWH haalde mij weg achter de kudde vandaan. YHWH zei tegen mij: Ga heen en profeteer tot mijn volk Israël.
16 Luister nu naar het woord van YHWH. Jij zegt: je mag niet profeteren tegen Israël en niet prediken tegen het huis van Izak.
17 Daarom zegt YHWH dit: jouw vrouw zal in de stad ontrouw worden. Jouw zonen en dochters zullen door het zwaard vallen. Jouw land zal met het meetlint verdeeld worden. Jijzelf zult sterven in een onrein land. En Israël zal zeker uit zijn land in ballingschap gaan.

Amos 8

1 De Heere YHWH liet mij dit zien. En kijk, daar stond een mand met rijpe zomervruchten.
2 Hij zei: Wat zie je, Amos (gedragen)? Ik zei: Een mand met rijpe zomervruchten. Toen zei YHWH tegen mij: Het einde is gekomen voor mijn volk Israël (die met God strijdt). Ik zal het niet meer voorbijgaan.
3 De liederen in de tempel zullen op die dag klaagliederen worden, zegt de Heere YHWH. Er zullen veel lijken zijn; overal gooit men ze zwijgend weg.
4 Hoor dit, jullie die de arme vertrappen en de zwakken van het land willen vernietigen.
5 Jullie zeggen: wanneer is de nieuwe maan voorbij, zodat wij graan kunnen verkopen? Wanneer is de sabbat voorbij, zodat wij ons koren kunnen

aanbieden? Jullie maken de korenmaat kleiner en het gewicht zwaarder. Jullie bedriegen met valse weegschalen.

[6] Zo kopen jullie de armen voor geld en de behoeftigen voor een paar sandalen. En het kaf van het koren verkopen jullie erbij.

[7] YHWH heeft gezworen bij de trots van Jakob (hij houdt de hiel vast): Nooit zal ik hun daden vergeten.

[8] Zou het land daarom niet beven en zou niet iedereen die er woont treuren? Ja, het zal helemaal opkomen als de Nijl. Het zal opgestuwd worden en weer wegzakken, als de rivier van Egypte.

[9] Op die dag, zegt de Heere YHWH, zal ik de zon op de middag laten ondergaan. Ik zal het land verduisteren op klaarlichte dag.

[10] Ik zal jullie feesten in rouw veranderen en al jullie liederen in klaagliederen. Ik zal rouwkleren om alle heupen leggen en elk hoofd kaal maken. Ik zal het land in rouw brengen als om een enige zoon, en het einde ervan wordt een bittere dag.

[11] Kijk, er komen dagen, zegt de Heere YHWH, dat ik honger in het land stuur. Geen honger naar brood en geen dorst naar water, maar honger om de woorden van YHWH te horen.

[12] Zij zullen zwerven van zee tot zee en van het noorden tot het oosten. Zij zullen rondlopen om het woord van YHWH te zoeken, maar zij zullen het niet vinden.

[13] Op die dag zullen de mooie jonge vrouwen en de jonge mannen bezwijken van dorst.

[14] Zij zweren bij de schuld van Samaria en zeggen: zo waar je god van Dan (rechter) leeft! en: zo waar de weg naar Berseba leeft! Zij zullen vallen en nooit meer opstaan.

Amos 9

[1] Ik zag de Heere bij het altaar staan. Hij zei: Sla tegen de kapitelen, zodat de drempels beven. Sla ze allemaal op het hoofd. Wie overblijft, dood ik met het zwaard. Niemand van hen zal wegkomen en niemand zal ontsnappen.

[2] Al zouden zij tot in het dodenrijk graven, mijn hand zou hen daar weghalen. Al zouden zij naar de hemel klimmen, ik zou hen vandaar naar beneden halen.

[3] Al zouden zij zich verbergen op de top van de Karmel, ik zou hen opsporen en weghalen. Al zouden zij zich voor mijn ogen op de bodem van de zee verstoppen, dan zou ik daar een slang bevelen om hen te bijten.

[4] Al zouden zij voor hun vijanden uit in ballingschap gaan, dan zou ik daar het zwaard bevelen om hen te doden. Ik zal mijn oog op hen richten ten kwade en niet ten goede.

[5] Want de Heere YHWH van de legermachten raakt het land aan en het smelt. Iedereen die er woont, treurt. Het komt helemaal op als de Nijl en zakt weer weg, als de rivier van Egypte.

[6] Hij bouwt Zijn opperzalen in de hemel en grondvest Zijn gewelf op de aarde. Hij roept het water van de zee en giet het uit over de aarde. YHWH is Zijn naam.

[7] Zijn jullie voor mij niet als de Ethiopiërs, Israëlieten, zegt YHWH? Heb ik Israël (die met God strijdt) niet uit Egypte geleid, de Filistijnen uit Kafthor en de Syriërs uit Kir?

[8] Kijk, de ogen van de Heere YHWH zijn gericht tegen dit zondige koninkrijk. Ik zal het van de aardbodem verdelgen. Toch zal ik het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) niet helemaal verdelgen, zegt YHWH.

[9] Want kijk, ik geef bevel. Ik zal het volk van Israël onder alle volken schudden zoals men graan in een zeef schudt. Maar geen steentje zal op de grond vallen.

[10] Alle zondaars van mijn volk zullen door het zwaard sterven. Zij zeggen: het kwaad zal ons niet raken en ons niet overkomen.

[11] Op die dag zal ik de vervallen hut van David (geliefde) weer oprichten. Ik zal haar scheuren dichten en herstellen wat afgebroken is. Ik zal haar opbouwen zoals in vroeger dagen.

[12] Dan zullen zij in bezit nemen wat er van Edom over is. Ook alle volken over wie mijn naam is uitgeroepen, zegt YHWH, die dit doet.

[13] Kijk, er komen dagen, zegt YHWH, dat de ploeger de maaier inhaalt en de druiventreder de zaaier. De bergen zullen druipen van zoete wijn en alle heuvels zullen ervan overvloeien.

[14] Ik zal het lot van mijn volk Israël keren. Zij zullen de verwoeste steden herbouwen en erin wonen. Zij zullen wijngaarden planten en de wijn ervan drinken. Zij zullen tuinen aanleggen en de vrucht ervan eten.
[15] Ik zal hen planten in hun eigen land. Zij zullen nooit meer uitgerukt worden uit het land dat ik hun gegeven heb, zegt YHWH, jullie God.

Obadja

Obadja 1

[1] Het visioen van Obadja (dienaar van YHWH). Dit zegt de Heere YHWH over Edom: Wij hebben een bericht van YHWH gehoord. Er is een gezant naar de volken gestuurd: sta op, laten wij tegen hen ten strijde trekken.

[2] Kijk, ik heb je klein gemaakt onder de volken. Je wordt diep veracht.

[3] De trots van je hart heeft je bedrogen. Jij woont in de kloven van de rotsen, hoog in je woning. Je zegt in je hart: wie zou mij op de grond kunnen gooien?

[4] Al vloog je zo hoog als een arend en bouwde je je nest tussen de sterren: toch haal ik je daar naar beneden. Zo zegt YHWH.

[5] Als er dieven bij je gekomen waren, of rovers in de nacht, zouden zij dan niet gestolen hebben tot zij genoeg hadden? Hoe erg ben jij verwoest! Als er druivenplukkers bij je gekomen waren, zouden zij dan geen nalezing hebben overgelaten?

[6] Hoe grondig is Ezau (behaard) doorzocht en zijn verborgen schatten opgespoord!

[7] Al je bondgenoten hebben je tot aan de grens gebracht. Je vrienden hebben je bedrogen en overweldigd. Wie jouw brood aten, zetten een val voor je. Hij heeft er niets van gemerkt.

[8] Zal ik op die dag niet de wijzen uit Edom laten verdwijnen, zegt YHWH, en het inzicht uit het bergland van Ezau?

[9] Je helden zullen bang zijn, Theman. Zo wordt iedereen uit het bergland van Ezau door moord uitgeroeid.

[10] Om het geweld tegen je broer Jakob (hij houdt de hiel vast) zul je met schaamte bedekt worden. Je zult voor altijd uitgeroeid worden.

[11] Je stond erbij op de dag dat vreemden zijn leger wegvoerden. Buitenlanders kwamen zijn poorten binnen en wierpen het lot over Jeruzalem. Toen was jij net als een van hen.

[12] Je had niet moeten toekijken op de dag van je broer, de dag van zijn ongeluk. Je had niet blij moeten zijn over de mensen van Juda (lofprijs) op de dag van hun ondergang. Je had niet zo hoog moeten opgeven op de dag van hun nood.
[13] Je had de poort van mijn volk niet moeten binnengaan op de dag van hun onheil. Jij had niet naar zijn ellende moeten kijken op die dag. Je had je handen niet moeten uitstrekken naar zijn bezit op de dag van zijn onheil.
[14] Je had niet op de kruising moeten staan om zijn vluchtelingen af te snijden. Je had wie van hem overbleef niet moeten uitleveren op de dag van de nood.
[15] Want de dag van YHWH is nabij voor alle volken. Zoals jij gedaan hebt, zal met jou gedaan worden. Je daad zal op je eigen hoofd terugkomen.
[16] Want zoals jullie gedronken hebben op mijn heilige berg, zo zullen alle volken steeds drinken. Ja, zij zullen drinken en slikken en het zal zijn alsof zij nooit bestaan hebben.
[17] Maar op de berg Sion zal redding zijn en die berg zal heilig zijn. Het huis van Jakob zal zijn bezit weer in bezit nemen.
[18] Het huis van Jakob zal een vuur zijn en het huis van Jozef (hij voegt toe) een vlam. Het huis van Ezau zal stoppels zijn. Zij zullen tegen hen ontbranden en hen verteren. Van het huis van Ezau zal niemand overblijven, want YHWH heeft het gesproken.
[19] De mensen uit het zuiden zullen het bergland van Ezau in bezit nemen en de mensen uit de laagte het land van de Filistijnen. Ja, zij zullen het gebied van Efraïm (vruchtbaar) en het gebied van Samaria in bezit nemen, en Benjamin (zoon van de rechterhand) zal Gilead krijgen.
[20] De ballingen uit dit leger van de Israëlieten zullen het land van de Kanaänieten tot aan Zarfath in bezit nemen. De ballingen uit Jeruzalem die in Sefarad zijn, zullen de steden van het zuiden in bezit nemen.
[21] Redders zullen de berg Sion opgaan om het bergland van Ezau te oordelen. En het koninkrijk zal van YHWH zijn.

Jona

Jona 1

[1] Het woord van YHWH kwam tot Jona (duif), de zoon van Amitthai (trouw van YHWH).

[2] Sta op en ga naar de grote stad Ninevé. Waarschuw haar, want hun kwaad is tot mij opgestegen.

[3] Maar Jona stond op om naar Tarsis te vluchten, weg van YHWH. Hij ging naar Jafo en vond daar een schip dat naar Tarsis ging. Hij betaalde de overtocht en ging aan boord om met hen mee te varen naar Tarsis, weg van YHWH.

[4] Maar YHWH wierp een sterke wind op de zee. Er kwam een zware storm op zee en het schip dreigde te breken.

[5] Toen werden de zeelui bang. Ieder riep tot zijn eigen god. Zij gooiden de lading in zee om het schip lichter te maken. Maar Jona was in het ruim gegaan. Hij lag daar en sliep diep.

[6] De kapitein kwam bij hem en zei tegen hem: Wat doe jij, slaapkop? Sta op en roep tot je God. Misschien denkt die God aan ons, zodat wij niet vergaan.

[7] Toen zeiden zij tegen elkaar: Kom, laten wij loten werpen, zodat wij weten door wiens schuld dit onheil ons overkomt. Zij wierpen het lot en het lot viel op Jona.

[8] Toen zeiden zij tegen hem: Vertel ons door wiens schuld dit onheil ons overkomt. Wat is je werk en waar kom je vandaan? Wat is je land en uit welk volk kom je?

[9] Hij zei tegen hen: Ik ben een Hebreeër. Ik heb ontzag voor YHWH, de God van de hemel, die de zee en het land gemaakt heeft.

[10] Toen werden die mannen heel bang. Zij zeiden tegen hem: Waarom heb je dit gedaan? Want de mannen wisten dat hij op de vlucht was voor YHWH; hij had het hun verteld.

[11] Zij zeiden tegen hem: Wat moeten wij met je doen, zodat de zee ons met rust laat? Want de zee werd steeds wilder.

[12] Hij zei tegen hen: Pak mij op en gooi mij in zee, dan zal de zee jullie met rust laten. Want ik weet dat deze zware storm door mij over jullie komt.

[13] Maar de mannen roeiden om het schip terug naar het land te brengen. Het lukte hun niet, want de zee werd steeds wilder tegen hen.

[14] Toen riepen zij tot YHWH: Ach YHWH, laat ons toch niet vergaan om het leven van deze man. Leg geen onschuldig bloed op ons. Want U, YHWH, hebt gedaan wat U wilde.

[15] Zij pakten Jona op en gooiden hem in zee. Toen bedaarde de woede van de zee.

[16] De mannen kregen groot ontzag voor YHWH. Zij brachten YHWH een offer en deden beloften.

[17] YHWH liet een grote vis komen om Jona op te slokken. Jona zat drie dagen en drie nachten in de buik van de vis.

Jona 2

[1] Jona (duif) bad tot YHWH, zijn God, uit de buik van de vis.

[2] Hij zei: In mijn nood riep ik tot YHWH en Hij antwoordde mij. Uit de buik van het dodenrijk schreeuwde ik en U hoorde mijn stem.

[3] Want U had mij in de diepte gegooid, in het hart van de zee. De stroom omringde mij. Al Uw golven en baren sloegen over mij heen.

[4] Ik zei: ik ben weggestoten van voor Uw ogen. Toch zal ik Uw heilige tempel weer zien.

[5] Het water kwam mij tot aan de keel. De diepte omringde mij. Het zeewier zat om mijn hoofd gewikkeld.

[6] Ik zonk tot de voet van de bergen. De grendels van de aarde sloten zich voor altijd achter mij. Maar U hebt mijn leven uit de put omhooggehaald, YHWH, mijn God.

[7] Toen mijn leven in mij wegvloeide, dacht ik aan YHWH. Mijn gebed kwam bij U, in Uw heilige tempel.

[8] Wie zich vastklampen aan nietige afgoden, laten hun trouw los.

[9] Maar ik zal U offeren met een lied van dank. Wat ik beloofd heb, zal ik nakomen. De redding komt van YHWH.

[10] Toen sprak YHWH tot de vis en die spuwde Jona uit op het land.

Jona 3

[1] Het woord van YHWH kwam voor de tweede keer tot Jona (duif).

[2] Sta op en ga naar de grote stad Ninevé. Verkondig daar de boodschap die ik je zeg.

[3] Toen stond Jona op en ging naar Ninevé, zoals YHWH gezegd had. Ninevé was een geweldig grote stad, drie dagreizen groot.

[4] Jona begon de stad in te gaan, één dagreis ver. Hij riep: Nog veertig dagen en Ninevé wordt omgekeerd.

[5] De mensen van Ninevé geloofden in God. Zij riepen een vastentijd uit en trokken rouwkleren aan, van groot tot klein.

[6] Het bericht bereikte de koning van Ninevé. Hij stond op van zijn troon en deed zijn mantel uit. Hij hulde zich in een rouwkleed en ging in de as zitten.

[7] Hij liet in Ninevé afkondigen op bevel van de koning en zijn machthebbers: Mensen en dieren, runderen en schapen mogen niets eten. Zij mogen niet grazen en geen water drinken.

[8] Mensen en dieren moeten rouwkleren dragen en luid tot God roepen. Iedereen moet zich bekeren van zijn slechte weg en van het geweld in zijn handen.

[9] Wie weet keert God zich om en krijgt Hij spijt. Misschien laat Hij Zijn brandende toorn varen, zodat wij niet vergaan.

[10] God zag wat zij deden: zij bekeerden zich van hun slechte weg. Toen kreeg God spijt over het onheil dat Hij gezegd had hun te zullen doen. Hij deed het niet.

Jona 4

[1] Dit deed Jona (duif) veel verdriet en hij werd woedend.

[2] Hij bad tot YHWH en zei: Ach YHWH, is dit niet wat ik zei toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom wilde ik naar Tarsis vluchten. Want ik wist dat U een genadige en barmhartige God bent, geduldig en vol trouw, en dat U spijt krijgt over het onheil.

[3] Neem nu toch mijn leven van mij weg, YHWH. Want het is beter voor mij om te sterven dan te leven.

[4] YHWH zei: Is het terecht dat je boos bent?

[5] Jona ging de stad uit en ging ten oosten van de stad zitten. Daar maakte hij een afdakje en zat eronder in de schaduw. Zo wilde hij zien wat er met de stad zou gebeuren.

[6] God, YHWH, liet een plant opkomen boven Jona, om schaduw over zijn hoofd te geven en hem van zijn ergernis te bevrijden. Jona was heel blij met die plant.

[7] Maar de volgende dag, bij het aanbreken van de dageraad, liet God een worm komen. Die stak de plant, zodat hij verdorde.

[8] Toen de zon opkwam, liet God een verzengende oostenwind komen. De zon stak op het hoofd van Jona, zodat hij flauwviel. Hij wilde graag sterven en zei: Het is beter voor mij om te sterven dan te leven.

[9] Toen zei God tegen Jona: Is het terecht dat je boos bent om die plant? Hij zei: Terecht ben ik boos, tot de dood toe.

[10] YHWH zei: Jij hebt medelijden met die plant, waarvoor je niet gewerkt hebt en die je niet hebt laten groeien. Hij kwam op in één nacht en verging in één nacht.

[11] Zou ik dan geen medelijden hebben met die grote stad Ninevé? Daar wonen meer dan honderdtwintigduizend mensen die het verschil niet weten tussen hun rechterhand en hun linkerhand, en er is ook veel vee.

Micha

Micha 1

[1] Het woord van YHWH dat kwam tot Micha (wie is als YHWH) uit Moreset. Dat was in de dagen van Jotham (YHWH is volmaakt), Achaz (hij heeft vastgegrepen) en Hizkia (YHWH sterkt), koningen van Juda (lofprijs). Dit heeft hij gezien over Samaria en Jeruzalem.

[2] Hoor, alle volken! Let op, aarde en alles wat daarop is. De Heere YHWH zal getuige tegen jullie zijn, de Heere vanuit Zijn heilige tempel.

[3] Want kijk, YHWH gaat uit Zijn plaats. Hij daalt af en loopt over de hoogten van de aarde.

[4] De bergen smelten onder Hem en de dalen scheuren open, als was voor het vuur, als water dat een helling af stort.

[5] Dit alles gebeurt om de overtreding van Jakob (hij houdt de hiel vast) en om de zonden van het volk van Israël (die met God strijdt). Wat is het begin van de overtreding van Jakob? Is dat niet Samaria? En wat zijn de offerhoogten van Juda? Is dat niet Jeruzalem?

[6] Daarom zal ik Samaria tot een puinhoop in het veld maken, tot een plek om wijnstokken te planten. Ik zal haar stenen het dal in storten en haar fundamenten blootleggen.

[7] Al haar gesneden beelden zullen verbrijzeld worden. Al haar geschenken zullen met vuur verbrand worden. Al haar afgoden zal ik tot een woestenij maken. Want zij verzamelde ze van ontrouw en tot ontrouw zullen zij terugkeren.

[8] Daarom zal ik klagen en jammeren. Ik zal blootsvoets en naakt rondlopen. Ik zal huilen als de jakhalzen en treuren als de struisvogels.

[9] Want haar wonden zijn dodelijk. Zij zijn zelfs tot Juda gekomen. De plaag heeft de poort van mijn volk bereikt, tot aan Jeruzalem.

[10] Vertel het niet in Gath en huil niet zo luid. Wentel je in het stof in Beth-Afra.

[11] Trek verder, bewoners van Safir, naakt en beschaamd. De bewoners van Zaänan komen niet naar buiten. In Beth-Haëzel wordt gerouwd; hij neemt zijn steun van jullie weg.

[12] De bewoners van Maroth wachten angstig op iets goeds. Maar onheil daalde van YHWH af, tot aan de poort van Jeruzalem.

[13] Span de paarden voor de wagen, bewoners van Lachis. Daar begon de zonde voor de dochter van Sion. Want bij jullie zijn de overtredingen van Israël gevonden.

[14] Daarom moet je afscheidsgeschenken geven aan Moreset-Gath. De huizen van Achzib zullen de koningen van Israël bedriegen.

[15] Ik zal een veroveraar naar je toe brengen, bewoners van Maresa. De heerlijkheid van Israël zal komen tot aan Adullam.

[16] Scheer je kaal om je geliefde kinderen. Maak je hoofd zo kaal als een gier, want zij worden van jullie weggevoerd.

Micha 2

[1] Wee wie onrecht bedenken en op hun bed kwaad beramen. In het licht van de morgen voeren zij het uit, want zij hebben de macht ervoor.

[2] Zij begeren akkers en roven ze. Zij begeren huizen en nemen ze mee. Zo doen zij een man geweld aan en zijn gezin, ja iedereen en zijn erfdeel.

[3] Daarom zegt YHWH dit: kijk, ik bedenk onheil over dit geslacht. Jullie zullen je nek er niet uit kunnen trekken en niet meer rechtop lopen. Want het zal een slechte tijd zijn.

[4] Op die dag zal men een spreekwoord over jullie zeggen. Men zal een bitter klaaglied aanheffen: wij zijn helemaal verwoest. Hij verdeelt het deel van mijn volk. Hoe neemt Hij het van mij weg! Hij verdeelt onze akkers aan een ander.

[5] Daarom zul je niemand hebben die het meetlint uitwerpt bij het loten, in de vergadering van YHWH.

[6] Zij zeggen: jullie moeten niet profeteren. Laat zij niet zo profeteren; over deze dingen komt geen schande over ons.

[7] Mag men zo spreken, huis van Jakob (hij houdt de hiel vast)? Heeft de Geest van YHWH geen geduld meer? Zijn dit Zijn daden? Doen mijn woorden geen goed bij wie eerlijk leeft?

[8] Maar sinds kort staat mijn volk op als een vijand. Jullie stropen de mantel af van mensen die zorgeloos voorbijlopen, terug uit de strijd.

[9] De vrouwen van mijn volk verjagen jullie uit hun mooie huizen. Hun kinderen nemen jullie mijn pracht voor altijd af.

[10] Sta op en ga weg, want hier is geen rust. Dit land is onrein en het zal jullie te gronde richten, met een zware ondergang.

[11] Stel dat iemand met wind rondloopt en leugens vertelt: ik zal voor je profeteren over wijn en sterke drank. Dan is dat de profeet die dit volk wil.

[12] Ik zal jou zeker helemaal verzamelen, Jakob. Ik zal zeker bijeenbrengen wat er van Israël (die met God strijdt) over is. Ik zal hen samenbrengen als schapen in de kooi, als een kudde in de wei. Het zal er gonzen van de mensen.

[13] Wie de bres slaat, trekt voor hen uit. Zij zullen doorbreken, door de poort gaan en naar buiten trekken. Hun koning gaat voor hen uit en YHWH loopt voorop.

Micha 3

[1] Toen zei ik: Hoor toch, leiders van Jakob (hij houdt de hiel vast) en bestuurders van het volk van Israël (die met God strijdt)! Moeten jullie het recht niet kennen?

[2] Zij haten het goede en houden van het kwade. Zij stropen de huid van mijn volk af en het vlees van hun botten.

[3] Ja, zij zijn het die het vlees van mijn volk eten. Zij stropen hun huid af en breken hun botten. Zij hakken hen in stukken als vlees in een pot, als vlees midden in een ketel.

[4] Dan zullen zij tot YHWH roepen, maar Hij zal hen niet antwoorden. Hij zal Zijn gezicht op die tijd voor hen verbergen, omdat zij zulke slechte dingen gedaan hebben.

[5] Dit zegt YHWH over de profeten die mijn volk misleiden. Als zij iets te bijten krijgen, roepen zij: vrede! Maar wie hun niets in de mond geeft, tegen hem verklaren zij de oorlog.

[6] Daarom wordt het nacht voor jullie, zonder visioen. Het wordt donker voor jullie, zonder waarzegging. De zon zal ondergaan over deze profeten en de dag wordt zwart boven hen.

[7] De zieners zullen beschaamd staan en de waarzeggers rood van schaamte. Zij zullen allemaal hun snor bedekken, want er komt geen antwoord van God.

[8] Maar ik ben vol kracht door de Geest van YHWH, vol recht en moed. Zo kan ik Jakob zijn overtreding bekendmaken en Israël zijn zonde.

[9] Hoor dit toch, leiders van het huis van Jakob en bestuurders van het volk van Israël. Jullie hebben een afkeer van het recht en verdraaien alles wat eerlijk is.

[10] Jullie bouwen Sion met bloed en Jeruzalem met onrecht.

[11] Haar leiders spreken recht voor geschenken. Haar priesters onderwijzen voor geld en haar profeten waarzeggen voor betaling. Toch steunen zij op YHWH en zeggen: is YHWH niet in ons midden? Ons zal geen onheil overkomen.

[12] Daarom zal Sion om jullie als een akker geploegd worden. Jeruzalem zal een puinhoop worden en de tempelberg een beboste hoogte.

Micha 4

[1] Aan het einde van de dagen zal de berg van het huis van YHWH vast staan op de top van de bergen. Hij zal hoger zijn dan de heuvels en de volken zullen ernaartoe stromen.

[2] Veel volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van YHWH en naar het huis van de God van Jakob (hij houdt de hiel vast). Dan zal Hij ons Zijn wegen leren en zullen wij op Zijn paden gaan. Want uit Sion komt de wet en uit Jeruzalem het woord van YHWH.

[3] Hij zal rechtspreken tussen grote volken en machtige volken straffen, tot ver weg. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegen en hun speren tot snoeimessen. Het ene volk zal geen zwaard meer opheffen tegen het andere. Zij zullen de oorlog niet meer leren.

[4] Ieder zal zitten onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom, en niemand zal hen opschrikken. Want de mond van YHWH van de legermachten heeft het gesproken.

[5] Alle volken gaan hun weg in de naam van hun eigen god. Maar wij zullen onze weg gaan in de naam van YHWH, onze God, voor eeuwig en altijd.

[6] Op die dag, zegt YHWH, zal ik bijeenbrengen wie kreupel was. Ik zal verzamelen wie verdreven was en wie ik geslagen had.

[7] Ik zal wie kreupel was tot een overblijfsel maken. Wie ver weg verstoten was, maak ik tot een machtig volk. YHWH zal Koning over hen zijn op de berg Sion, van nu af tot in eeuwigheid.

[8] En jij, wachttoren van de kudde, heuvel van de dochter van Sion: naar jou zal de vroegere heerschappij terugkomen. Jij krijgt het koningschap van Jeruzalem terug.

[9] Waarom schreeuw je nu zo hard? Is er geen koning bij je? Is je raadsman omgekomen, zodat pijn je overvalt als bij een barende vrouw?

[10] Krimp ineen en pers, dochter van Sion, als een barende vrouw. Want nu moet je de stad uit en in het open veld wonen. Je zult tot in Babel komen. Maar daar zul je gered worden; daar zal YHWH je verlossen uit de hand van je vijanden.

[11] Nu zijn veel volken tegen je verzameld. Zij zeggen: laat haar ontheiligd worden en laten onze ogen zich verlustigen aan Sion.

[12] Maar zij kennen de gedachten van YHWH niet en begrijpen Zijn plan niet. Hij heeft hen bijeengebracht als schoven op de dorsvloer.

[13] Sta op en dors, dochter van Sion. Want ik zal je hoorn van ijzer maken en je hoeven van brons. Je zult veel volken verpletteren. Ik zal hun winst aan YHWH wijden en hun bezit aan de Heer van heel de aarde.

[14] Verzamel je nu in benden, stad van benden. Hij slaat het beleg om ons heen. Met een stok slaan zij de rechter van Israël (die met God strijdt) op de wang.

Micha 5

[1] En jij, Bethlehem Efratha, ben je te klein om bij de duizenden van Juda (lofprijs) te horen? Uit jou zal voor mij Iemand voortkomen die Heerser zal zijn in Israël (die met God strijdt). Zijn oorsprong ligt in het verre verleden, in de dagen van de eeuwigheid.

[2] Daarom zal Hij hen prijsgeven tot de tijd dat zij die baren moet, gebaard heeft. Dan zullen wie van Zijn verwanten over zijn, terugkeren bij de Israëlieten.

[3] Hij zal staan en weiden in de kracht van YHWH, in de verhevenheid van de naam van YHWH, Zijn God. Zij zullen veilig wonen, want dan zal Hij groot zijn tot aan de einden van de aarde.

[4] En Hij zal vrede zijn. Als Assur in ons land komt en onze paleizen betreedt, dan zullen wij zeven herders tegen hem opstellen en acht leiders uit de mensen.

[5] Zij zullen het land van Assur met het zwaard weiden en het land van Nimrod (opstandeling) bij zijn ingangen. Zo zal Hij ons redden van Assur, als die in ons land komt en onze grens overschrijdt.

[6] Wat er van Jakob (hij houdt de hiel vast) over is, zal te midden van veel volken zijn als dauw van YHWH, als regendruppels op het gras. Die wachten niet op een mens en verwachten niets van mensenkinderen.

[7] Ja, wat er van Jakob over is, zal onder de volken zijn als een leeuw tussen de dieren van het bos. Het zal zijn als een jonge leeuw tussen de schaapskudden. Als hij erdoorheen gaat, vertrapt en verscheurt hij, en niemand kan redden.

[8] Jouw hand zal verheven zijn boven je tegenstanders. Al je vijanden zullen uitgeroeid worden.

[9] Op die dag, zegt YHWH, zal ik je paarden uit je midden uitroeien. Ik zal je wagens vernietigen.

[10] Ik zal de steden van je land uitroeien en al je vestingen afbreken.

[11] Ik zal de toverij uit je hand uitroeien. Je zult geen waarzeggers meer hebben.

[12] Ik zal je gesneden beelden en je gedenkstenen uit je midden uitroeien. Dan zul je je niet meer buigen voor het werk van je handen.

[13] Ik zal je gewijde palen uit je midden wegrukken en je steden vernietigen.

14 In toorn en woede zal ik wraak nemen op de volken die niet luisteren.

Micha 6

1 Hoor nu wat YHWH zegt. Sta op en voer je zaak voor de bergen. Laat de heuvels je stem horen.

2 Hoor, bergen, de rechtszaak van YHWH, en ook jullie, vaste fundamenten van de aarde. Want YHWH heeft een rechtszaak met Zijn volk. Hij gaat met Israël (die met God strijdt) in gesprek.

3 Mijn volk, wat heb ik je gedaan? Waarmee heb ik je vermoeid? Getuig tegen mij!

4 Ik heb je toch uit Egypte geleid en je bevrijd uit het slavenhuis. Ik stuurde Mozes (uit het water getrokken), Aäron (verlichte) en Mirjam (geliefde) voor je uit.

5 Mijn volk, denk toch aan wat Balak (verwoester), de koning van Moab (uit de vader), van plan was en wat Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), hem antwoordde. Denk aan wat er gebeurde van Sittim tot Gilgal, zodat je de rechtvaardige daden van YHWH kent.

6 Waarmee zal ik YHWH tegemoet gaan en mij buigen voor de hoge God? Zal ik Hem tegemoet gaan met brandoffers, met eenjarige kalveren?

7 Zou YHWH blij zijn met duizenden rammen, met tienduizenden stromen olie? Zal ik mijn eerstgeboren kind geven voor mijn overtreding, mijn eigen kind voor de zonde van mijn ziel?

8 Hij heeft je verteld, mens, wat goed is. En wat vraagt YHWH van je? Alleen dit: recht doen, trouw liefhebben en nederig wandelen met je God.

9 De stem van YHWH roept tot de stad, en het is wijsheid om Zijn naam te ontzien. Hoor de stok en wie hem besteld heeft.

10 Zijn er nog steeds oneerlijk verkregen schatten in het huis van de goddeloze? En een te kleine korenmaat, die ik verafschuw?

11 Zou ik iemand rein verklaren met een oneerlijke weegschaal en met een zak vol valse gewichten?

[12] Haar rijke mensen zijn vol geweld. Haar bewoners spreken leugens en hun tong is vals in hun mond.

[13] Daarom zal ook ik je ziek slaan en je verwoesten om je zonden.

[14] Je zult eten, maar niet verzadigd worden. Er zal honger in je binnenste blijven. Je zult opslaan, maar niets bewaren. En wat je bewaart, geef ik over aan het zwaard.

[15] Je zult zaaien, maar niet maaien. Je zult olijven persen, maar je niet met olie zalven. Je zult druiven persen, maar geen wijn drinken.

[16] Want jullie houden de regels van Omri (korenschoof) en alles wat het huis van Achab (broer van de vader) deed. Jullie volgen hun plannen. Daarom maak ik je tot een woestenij en je bewoners tot een mikpunt van spot. Zo zullen jullie de smaad van mijn volk dragen.

Micha 7

[1] Ach, het gaat mij als na de zomeroogst, als na de nalezing bij de druivenpluk. Er is geen tros om te eten en ik verlang naar een vroege vijg.

[2] De trouwe mens is verdwenen uit het land. Er is niemand meer eerlijk onder de mensen. Zij loeren allemaal op bloed. Ieder jaagt zijn naaste op met een net.

[3] Met beide handen zijn zij goed in het kwaad. De vorst vraagt en de rechter oordeelt voor betaling. De machtige spreekt uit wat hij begeert, en samen draaien zij het krom.

[4] De beste van hen is als een doorn, de eerlijkste erger dan een doornheg. De dag van je wachters komt, de dag van je bezoeking. Dan zal er verwarring zijn.

[5] Vertrouw je vriend niet en reken niet op een goede kennis. Let op je woorden tegen haar die in je armen ligt.

[6] Want de zoon veracht zijn vader, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder. Iemands vijanden zijn zijn eigen huisgenoten.

[7] Maar ik zal uitkijken naar YHWH. Ik zal wachten op de God die mij redt. Mijn God zal mij horen.

[8] Wees niet blij over mij, mijn vijandin. Al ben ik gevallen, ik zal weer opstaan. Al zit ik in het donker, YHWH zal mijn licht zijn.

[9] Ik zal de toorn van YHWH dragen, want ik heb tegen Hem gezondigd. Dat duurt tot Hij het voor mij opneemt en mij recht doet. Hij zal mij naar het licht brengen en ik zal Zijn gerechtigheid zien.

[10] Mijn vijandin zal het zien en schaamte zal haar bedekken. Zij zei tegen mij: waar is YHWH, je God? Mijn ogen zullen naar haar kijken. Nu wordt zij vertrapt als modder op straat.

[11] Er komt een dag dat je muren herbouwd worden. Op die dag zal de grens verder weg liggen.

[12] Op die dag zullen zij naar je toe komen, van Assur en de steden van Egypte. Zij komen van Egypte tot aan de rivier, van zee tot zee en van berg tot berg.

[13] Maar het land zal een woestenij worden om zijn bewoners, door de vrucht van hun daden.

[14] Weid Uw volk met Uw staf, de kudde van Uw erfdeel. Zij wonen afgezonderd in het bos, midden in een vruchtbaar land. Laat hen weiden in Basan en Gilead, als in de dagen van vroeger.

[15] Ik zal hun wonderen laten zien, als in de dagen dat jullie uit Egypte trokken.

[16] De volken zullen het zien en beschaamd staan, ondanks al hun macht. Zij zullen hun hand op hun mond leggen en hun oren zullen doof worden.

[17] Zij zullen stof likken als een slang, als dieren die over de grond kruipen. Bevend zullen zij uit hun schuilplaatsen komen. Met angst zullen zij naar YHWH, onze God, komen en ontzag voor U hebben.

[18] Wie is een God als U, die schuld vergeeft en voorbijgaat aan de overtreding van wie er van Zijn erfdeel over is? Hij houdt Zijn toorn niet voor altijd vast, want Hij heeft vreugde in trouw.

[19] Hij zal zich weer over ons ontfermen. Hij zal onze schuld vertrappen. Ja, U zult al hun zonden in de diepte van de zee werpen.

[20] U zult trouw bewijzen aan Jakob (hij houdt de hiel vast) en goedheid aan Abraham (vader van velen), zoals U onze vaderen lang geleden gezworen hebt.

Nahum

Nahum 1

[1] De last over Ninevé. Het boek met het visioen van Nahum (troost) uit Elkos.

[2] YHWH is een hartstochtelijke God die wraak neemt. YHWH neemt wraak en is vol woede. YHWH neemt wraak op Zijn tegenstanders. Hij houdt Zijn toorn vast tegen Zijn vijanden.

[3] YHWH is geduldig, maar Hij is groot van kracht. Hij laat de schuldige zeker niet vrijuit gaan. De weg van YHWH gaat door wervelwind en storm. De wolken zijn het stof van Zijn voeten.

[4] Hij bestraft de zee en legt haar droog. Hij laat alle rivieren opdrogen. Basan en de Karmel verwelken en de bloesem van de Libanon verdort.

[5] De bergen beven voor Hem en de heuvels smelten. De aarde rijst op voor Zijn gezicht, de wereld en iedereen die daarin woont.

[6] Wie kan standhouden voor Zijn woede? Wie kan het uithouden voor de gloed van Zijn toorn? Zijn woede is uitgegoten als vuur en de rotsen worden door Hem verbrijzeld.

[7] YHWH is goed. Hij is een vesting op de dag van benauwdheid. Hij kent wie op Hem vertrouwen.

[8] Met een alles meesleurende vloed zal Hij een einde maken aan haar plaats. Duisternis zal Zijn vijanden achtervolgen.

[9] Wat bedenken jullie tegen YHWH? Hij zal er zelf een einde aan maken. De nood zal geen tweede keer opkomen.

[10] Zij zijn verstrengeld als doornen en dronken van de wijn. Toch worden zij helemaal verteerd als droge stoppels.

[11] Uit jou is iemand gekomen die kwaad bedenkt tegen YHWH, een raadsman van het kwaad.

[12] Dit zegt YHWH: al zijn zij sterk en talrijk, toch worden zij afgesneden en verdwijnen zij. Ik heb je vernederd, maar ik zal je niet meer vernederen.

[13] Nu zal ik zijn juk van je breken en je ketenen verscheuren.

[14] Maar over jou heeft YHWH bevolen dat je naam niet meer voortgezet wordt. Uit het huis van je god zal ik de gesneden en gegoten beelden weghalen. Ik zal daar je graf maken, want je bent te licht bevonden.

[15] Kijk, op de bergen komen de voeten van hem die goed nieuws brengt en vrede laat horen. Vier je feesten, Juda (lofprijs), en kom je beloften na. Want de man van het kwaad zal niet meer door je heen trekken; hij is helemaal uitgeroeid.

Nahum 2

[1] De verwoester trekt tegen je op. Bewaak de vesting, kijk uit over de weg, maak je heupen sterk en verzamel al je kracht.

[2] Want YHWH herstelt de trots van Jakob (hij houdt de hiel vast), net als de trots van Israël (die met God strijdt). Plunderaars hebben hen leeggeplunderd en hun wijnranken vernield.

[3] De schilden van zijn helden zijn rood geverfd en de soldaten zijn in scharlaken gekleed. De wagens glanzen als vuur op de dag dat hij zich klaarmaakt. De speren worden geheven.

[4] De wagens razen door de straten. Zij jagen heen en weer over de pleinen. Zij zien eruit als fakkels en schieten heen en weer als de bliksem.

[5] Hij denkt aan zijn beste mannen, maar zij struikelen onderweg. Zij haasten zich naar de muur en het stormdak wordt opgesteld.

[6] De sluizen van de rivieren worden geopend en het paleis smelt weg.

[7] Het is besloten: zij wordt ontkleed en weggevoerd. Haar slavinnen kreunen als duiven en slaan zich op de borst.

[8] Ninevé was als een vijver vol water, van oudsher. Maar nu vluchten zij weg. Blijf staan, blijf staan! roept men, maar niemand kijkt om.

[9] Roof zilver, roof goud! Er komt geen einde aan de voorraad, aan de pracht van allerlei kostbaarheden.

[10] Zij is leeggehaald, ja leeggeplunderd en uitgeput. Het hart smelt en de knieën knikken. Alle heupen beven van pijn en alle gezichten verbleken.

[11] Waar is nu het hol van de leeuwen, de weide van de jonge leeuwen? Daar liepen de leeuw, de leeuwin en de welp, en niemand joeg hen schrik aan.
[12] De leeuw roofde genoeg voor zijn welpen en wurgde voor zijn leeuwinnen. Hij vulde zijn holen met prooi en zijn legers met buit.
[13] Kijk, ik keer mij tegen jou, zegt YHWH van de legermachten. Ik zal haar wagens in rook laten opgaan. Het zwaard zal je jonge leeuwen verteren. Ik zal je buit van de aarde wegnemen. De stem van je gezanten zal niet meer gehoord worden.

Nahum 3

[1] Wee de stad vol bloed, helemaal vol leugen en geweld. De roof houdt niet op.
[2] Er klinkt gekletter van zwepen en gedreun van wielen. Paarden stampen en wagens springen op.
[3] De ruiter valt aan met flitsend zwaard en blinkende speer. Er zijn veel doden en grote hopen lijken. Ja, de lichamen zijn niet te tellen; men struikelt erover.
[4] Dat komt door de vele ontrouw van de verleidelijke stad, meesteres in toverij. Zij verkocht volken door haar ontrouw en stammen door haar toverij.
[5] Kijk, ik keer mij tegen jou, zegt YHWH van de legermachten. Ik zal je rokken optillen tot over je gezicht. Ik zal de volken je naaktheid laten zien en de koninkrijken je schande.
[6] Ik zal vuil op je gooien en je te schande maken. Ik zal je tot een schouwspel maken.
[7] Iedereen die je ziet, zal van je wegvluchten en zeggen: Ninevé is verwoest. Wie zal medelijden met haar hebben? Waar zal ik troosters voor je zoeken?
[8] Ben jij beter dan No, de stad vol mensen aan de rivieren? Zij lag omringd door water; de zee was haar wal en het water haar muur.
[9] Ethiopië en Egypte waren haar kracht, zonder einde. Put en Libië hielpen haar.
[10] Toch ging zij in ballingschap, weggevoerd als gevangene. Haar kinderen werden op elke straathoek verpletterd. Over haar aanzienlijken wierp men het lot en al haar groten werden in boeien geslagen.

[11] Ook jij zult dronken worden; je zult je verbergen. Ook jij zult een schuilplaats zoeken voor de vijand.

[12] Al je vestingen zijn als vijgenbomen met de eerste vruchten. Als men eraan schudt, vallen zij in de mond van wie ze eten wil.

[13] Kijk, je volk in je midden is krachteloos geworden. De poorten van je land staan wijd open voor je vijanden. Het vuur verteert je grendels.

[14] Schep water in voor het beleg. Versterk je vestingen. Ga in de klei en trap het leem. Pak de steenvorm op.

[15] Daar zal het vuur je verteren. Het zwaard zal je uitroeien en je opeten als jonge sprinkhanen. Vermeerder je dan als jonge sprinkhanen, vermeerder je als sprinkhanen.

[16] Je hebt meer handelaars dan er sterren aan de hemel zijn. De sprinkhaan vervelt en vliegt weg.

[17] Je wachters zijn als sprinkhanen en je ambtenaren als zwermen sprinkhanen. Zij strijken op koude dagen neer op de muren. Als de zon opkomt, vliegen zij weg en niemand weet waar zij gebleven zijn.

[18] Je herders slapen, koning van Assur. Je machtige mannen liggen neer. Je volk is verspreid over de bergen en niemand brengt hen bijeen.

[19] Er is geen genezing voor je wond; je verwonding is dodelijk. Iedereen die het bericht over je hoort, klapt in de handen. Want over wie is jouw kwaad niet steeds heen gegaan?

Habakuk

Habakuk 1

[1] De last die de profeet Habakuk (omhelzing) gezien heeft.

[2] YHWH, hoelang roep ik al om hulp en U hoort niet? Hoelang schreeuw ik al tot U om het geweld en U redt niet?

[3] Waarom laat U mij onrecht zien en kijkt U toe bij ellende? Verwoesting en geweld staan voor mij. Er is ruzie en de strijd laait op.

[4] Daarom verslapt de wet en komt het recht nooit tevoorschijn. Want de goddeloze omsingelt de rechtvaardige. Zo komt het recht verdraaid naar buiten.

[5] Kijk rond onder de volken en verbaas je, ja, sta versteld. Want ik doe in jullie dagen iets dat jullie niet zouden geloven als het verteld werd.

[6] Want kijk, ik laat de Chaldeeën opstaan, dat bittere en snelle volk. Zij trekken over de hele breedte van de aarde om woningen in bezit te nemen die niet van hen zijn.

[7] Zij zijn angstaanjagend en verschrikkelijk. Hun recht en hun macht komen uit henzelf.

[8] Hun paarden zijn sneller dan luipaarden en feller dan wolven in de avond. Hun ruiters komen aangestormd en van ver. Zij vliegen als een arend die zich op zijn prooi stort.

[9] Zij komen allemaal om geweld te doen. Hun gezichten zijn naar voren gericht. Zij verzamelen gevangenen als zand.

[10] Zij spotten met koningen en lachen om vorsten. Zij lachen om elke vesting: zij werpen een wal op en nemen haar in.

[11] Dan trekken zij verder als de wind en zij gaan voorbij. Zo maken zij zich schuldig, want zij maken hun eigen kracht tot hun god.

[12] Bent U niet van oudsher YHWH, mijn God, mijn Heilige? Wij zullen niet sterven. YHWH, U hebt hem aangesteld om te oordelen. Rots, U hebt hem neergezet om te straffen.

[13] Uw ogen zijn te rein om het kwade aan te zien. U kunt ellende niet aanzien. Waarom kijkt U dan toe bij mensen die ontrouw handelen? Waarom zwijgt U als de goddeloze iemand verslindt die rechtvaardiger is dan hij?

[14] Waarom maakt U de mensen als de vissen van de zee, als kruipende dieren die geen heerser hebben?

[15] Hij haalt ze allemaal op met een haak. Hij sleept ze bijeen in zijn net en verzamelt ze in zijn sleepnet. Daarom is hij blij en juicht hij.

[16] Daarom offert hij aan zijn net en brandt hij wierook voor zijn sleepnet. Want daardoor is zijn deel vet geworden en zijn voedsel overvloedig.

[17] Zal hij daarom altijd zijn net blijven leegmaken? Zal hij zonder medelijden volken blijven doden?

Habakuk 2

[1] Ik ging op mijn wachtpost staan en stelde mij op de vesting op. Ik hield de wacht om te zien wat Hij tegen mij zou zeggen en wat ik zou antwoorden op mijn klacht.

[2] Toen antwoordde YHWH mij: Schrijf het visioen op. Zet het duidelijk op tafels, zodat wie het leest, er hard mee kan weglopen.

[3] Want het visioen wacht op de vastgestelde tijd. Aan het einde zal het spreken en het zal niet liegen. Als het uitblijft, wacht er dan op. Want het komt zeker; het zal niet uitblijven.

[4] Kijk, wie opgeblazen is, is niet oprecht van binnen. Maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.

[5] De wijn is verraderlijk. De trotse man blijft niet rustig. Hij spert zijn keel open als het dodenrijk. Hij is als de dood, die nooit genoeg krijgt. Hij verzamelt alle volken bij zich en brengt alle naties bijeen.

[6] Zullen zij niet allemaal een spotlied over hem aanheffen, een raadsel vol spot? Men zal zeggen: Wee wie opstapelt wat niet van hem is. Hoelang nog? Wee wie zichzelf verrijkt met onderpanden.

[7] Zullen je schuldeisers niet plotseling opstaan? Zullen zij niet wakker worden en je laten beven? Dan word jij hun buit.

[8] Jij hebt veel volken beroofd. Daarom zullen alle overgebleven volken jou beroven. Dat komt door het bloed van mensen en om het geweld tegen het land, de stad en al haar bewoners.

[9] Wee wie oneerlijke winst maakt voor zijn huis, om zijn nest hoog te bouwen en zo te ontkomen aan het onheil.

[10] Je hebt schande bedacht voor je eigen huis. Door veel volken uit te roeien heb je tegen jezelf gezondigd.

[11] Want de steen roept uit de muur en de balk antwoordt hem uit het houtwerk.

[12] Wee wie een stad met bloed bouwt en een stad met onrecht sticht.

[13] Kijk, komt het niet van YHWH van de legermachten dat volken zich aftobben voor het vuur? Dat naties zich voor niets vermoeien?

[14] Want de aarde zal vol worden van de kennis van de heerlijkheid van YHWH, zoals het water de bodem van de zee bedekt.

[15] Wee wie zijn naaste te drinken geeft, wie zijn gif erbij schenkt en hem dronken maakt om naar zijn naaktheid te kijken.

[16] Je zult verzadigd worden met schande in plaats van eer. Drink nu zelf en wankel. De beker uit de rechterhand van YHWH komt bij jou. Schande zal je eer bedekken.

[17] Want het geweld tegen de Libanon zal je bedekken. De verwoesting van de dieren zal je schrik aanjagen. Dat komt door het bloed van mensen en om het geweld tegen het land, de stad en al haar bewoners.

[18] Wat heeft een gesneden beeld voor nut, als de maker het gesneden heeft? Wat een gegoten beeld, dat leugens leert? De maker vertrouwt op zijn eigen maaksel, terwijl hij stomme afgoden gemaakt heeft.

[19] Wee wie tegen een stuk hout zegt: word wakker! en tegen een stomme steen: sta op! Zou dat iets kunnen leren? Kijk, het is met goud en zilver overtrokken, maar er zit helemaal geen adem in.

[20] Maar YHWH is in Zijn heilige tempel. Wees stil voor Hem, heel de aarde!

Habakuk 3

[1] Een gebed van de profeet Habakuk (omhelzing), op de wijs van klaagliederen.

[2] YHWH, ik heb Uw boodschap gehoord en ik ben bang geworden. YHWH, houd Uw werk in leven midden in de jaren. Maak het bekend midden in de jaren. Denk in Uw toorn aan Uw ontferming.

[3] God kwam van Theman en de Heilige van de berg Paran. Sela. Zijn pracht bedekte de hemel en de aarde was vol van Zijn lof.

[4] Er was een glans als van licht. Stralen kwamen uit Zijn hand, en daar was Zijn kracht verborgen.

[5] Voor Hem uit ging de pest en de koorts volgde Zijn voeten.

[6] Hij stond stil en deed de aarde beven. Hij keek en liet de volken opschrikken. De eeuwige bergen werden verbrijzeld en de oude heuvels bogen zich. Zijn wegen zijn eeuwig.

[7] Ik zag de tenten van Kusan in nood. De tentdoeken van het land Midian (twist) trilden.

[8] Was YHWH woedend op de rivieren? Was Uw toorn tegen de rivieren gericht? Was Uw woede tegen de zee, toen U op Uw paarden reed en op Uw wagens van redding?

[9] U haalde Uw boog tevoorschijn, zoals U met eden gezworen had. Sela. U spleet de aarde open met rivieren.

[10] De bergen zagen U en beefden. Een stortvloed ging voorbij. De diepte liet haar stem horen en hief haar handen omhoog.

[11] De zon en de maan bleven staan in hun woning. Uw pijlen gingen weg als licht en Uw speer flitste als de bliksem.

[12] In woede schreed U door het land. In toorn vertrapte U de volken.

[13] U trok uit om Uw volk te redden, om Uw gezalfde te redden. U verbrijzelde de kop van het huis van de goddeloze en legde het bloot van voet tot nek. Sela.

[14] U doorboorde met zijn eigen speren het hoofd van zijn krijgers. Zij stormden aan om mij te verstrooien. Zij juichten alsof zij in het verborgene de armen zouden verslinden.

15 U betrad de zee met Uw paarden, de grote watermassa's.

16 Ik hoorde het en mijn binnenste beefde. Bij dat geluid trilden mijn lippen. Mijn botten werden slap en mijn benen wankelden. Toch zal ik rustig wachten op de dag van benauwdheid, als die optrekt tegen het volk dat hem aanvalt.

17 Al zal de vijgenboom niet bloeien en al zit er geen vrucht aan de wijnstok. Al laat de olijfboom het afweten en brengen de velden geen voedsel voort. Al is er geen schaap meer in de kooi en geen rund meer in de stal.

18 Toch zal ik juichen in YHWH. Ik zal blij zijn in de God die mij redt.

19 De Heere YHWH is mijn kracht. Hij maakt mijn voeten als die van een hinde. Hij laat mij lopen op mijn hoogten. Voor de koorleider, bij snaarspel.

Zefanja

Zefanja 1

[1] Het woord van YHWH dat kwam tot Zefanja (YHWH heeft verborgen), de zoon van Cuschi (Ethiopiër), de zoon van Gedalja (YHWH is groot), de zoon van Amarja (YHWH heeft gezegd), de zoon van Hizkia (YHWH sterkt). Dat was in de dagen van Josia (YHWH steunt), de zoon van Amon (trouw), de koning van Juda (lofprijs).

[2] Ik zal alles volledig wegvagen uit dit land, zegt YHWH.

[3] Ik zal mens en dier wegvagen. Ik zal de vogels van de hemel en de vissen van de zee wegvagen, met de struikelblokken en de goddelozen. Ja, ik zal de mensen uit dit land uitroeien, zegt YHWH.

[4] Ik zal mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle bewoners van Jeruzalem. Uit deze plaats zal ik uitroeien wat er van Baäl (heer) over is, met de namen van de afgodspriesters en de priesters.

[5] Ook wie zich op de daken buigen voor het leger van de hemel. Ook wie zich buigen en zweren bij YHWH en tegelijk zweren bij Malcham (hun koning).

[6] Ook wie zich van YHWH afkeren, wie YHWH niet zoeken en niet naar Hem vragen.

[7] Wees stil voor het gezicht van de Heere YHWH. Want de dag van YHWH is nabij. YHWH heeft een offer klaargemaakt en Zijn genodigden geheiligd.

[8] Op de dag van het offer van YHWH zal ik de vorsten bezoeken en de zonen van de koning. Ook bezoek ik iedereen die zich kleedt in vreemde kleding.

[9] Op die dag zal ik ook iedereen bezoeken die over de drempel springt en die het huis van zijn heer vult met geweld en bedrog.

[10] Op die dag, zegt YHWH, zal er geschreeuw klinken bij de Vispoort, gejammer uit de Nieuwe Stad en groot gekraak van de heuvels.

[11] Jammer, bewoners van de benedenstad! Want heel het koopmansvolk is weggevaagd. Alle geldwegers zijn uitgeroeid.

[12] In die tijd zal ik Jeruzalem met lantaarns doorzoeken. Ik zal de mannen bezoeken die stijf geworden zijn op hun droesem. Zij zeggen in hun hart: YHWH doet geen goed en Hij doet geen kwaad.
[13] Daarom zal hun bezit geplunderd worden en hun huizen verwoest. Zij bouwen huizen, maar zij zullen er niet in wonen. Zij planten wijngaarden, maar zij zullen de wijn ervan niet drinken.
[14] De grote dag van YHWH is nabij. Hij is nabij en komt heel snel. Hoor, de dag van YHWH! Dan zal zelfs de held bitter schreeuwen.
[15] Die dag zal een dag van woede zijn, een dag van benauwdheid en angst. Het wordt een dag van verwoesting en vernietiging, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en diepe schaduw.
[16] Het wordt een dag van ramshoorn en strijdgeschreeuw tegen de versterkte steden en tegen de hoge hoektorens.
[17] Ik zal de mensen bang maken, zodat zij rondlopen als blinden. Want zij hebben tegen YHWH gezondigd. Hun bloed zal uitgestort worden als stof en hun vlees als vuil.
[18] Hun zilver en hun goud kunnen hen niet redden op de dag van de woede van YHWH. Door het vuur van Zijn hartstocht zal heel het land verteerd worden. Want Hij zal een einde maken, een plotseling einde, aan alle bewoners van het land.

Zefanja 2

[1] Kom bij elkaar, ja verzamel je, volk zonder schaamte.
[2] Doe dat voordat het besluit uitkomt en de dag voorbijgaat als kaf. Doe dat voordat de gloed van de toorn van YHWH over jullie komt. Doe dat voordat de dag van Zijn toorn over jullie komt.
[3] Zoek YHWH, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht doen. Zoek gerechtigheid en zoek zachtmoedigheid. Misschien worden jullie verborgen op de dag van de toorn van YHWH.
[4] Want Gaza zal verlaten zijn en Askelon zal verwoest worden. Asdod zal men op klaarlichte dag verdrijven en Ekron zal ontworteld worden.

[5] Wee de bewoners van het kustland, het volk van de Kretenzers! Het woord van YHWH is tegen jullie, Kanaän (laagland), land van de Filistijnen. Ik zal je vernietigen, zodat er geen bewoner meer is.

[6] Het kustland zal een weide worden, met putten voor de herders en kooien voor de kudden.

[7] Het land zal zijn voor wie er van het volk van Juda (lofprijs) over is. Daar zullen zij weiden. 's Avonds zullen zij rusten in de huizen van Askelon. Want YHWH, hun God, zal naar hen omzien en hun lot keren.

[8] Ik heb de spot van Moab (uit de vader) gehoord en de scheldwoorden van de Ammonieten. Zij bespotten mijn volk en maakten zich groot tegen hun gebied.

[9] Daarom, zo waar ik leef, zegt de God van Israël (die met God strijdt): Moab zal zeker worden als Sodom en de Ammonieten als Gomorra. Het wordt een veld vol netels, een zoutgroeve, een woestenij voor altijd. Wie er van mijn volk over zijn, zullen hen plunderen. De rest van mijn volk zal hun land in bezit nemen.

[10] Dat krijgen zij voor hun hoogmoed. Want zij hebben gespot en zich groot gemaakt tegen het volk van YHWH van de legermachten.

[11] YHWH zal ontzagwekkend voor hen zijn. Want Hij zal alle goden van de aarde laten wegkwijnen. Iedereen zal Hem aanbidden vanaf zijn eigen plaats, alle kustlanden van de volken.

[12] Ook jullie, Ethiopiërs, zullen door mijn zwaard gedood worden.

[13] Hij zal ook Zijn hand uitstrekken naar het noorden en Assur vernietigen. Hij zal Ninevé tot een woestenij maken, dor als de woestijn.

[14] Midden in haar zullen kudden rusten, allerlei dieren. De pelikaan en de uil zullen overnachten op haar zuilen. Een stem zal zingen in het venster; puin zal op de drempel liggen. Het cederhout is weggehaald.

[15] Dit is de uitgelaten stad die zich veilig waande. Zij zei in haar hart: ik ben het, en niemand anders. Hoe is zij een woestenij geworden, een leger voor de dieren! Iedereen die langsloopt, zal sissen en zijn hand schudden.

Zefanja 3

[1] Wee de opstandige en onreine stad, de stad die onderdrukt.

[2] Zij luistert niet naar de stem en neemt geen terechtwijzing aan. Zij vertrouwt niet op YHWH en komt niet dicht bij haar God.

[3] Haar vorsten in haar midden zijn brullende leeuwen. Haar rechters zijn wolven in de avond, die tot de morgen niets overlaten.

[4] Haar profeten zijn overmoedig en volstrekt onbetrouwbaar. Haar priesters ontwijden het heilige en doen de wet geweld aan.

[5] De rechtvaardige YHWH is in haar midden; Hij doet geen onrecht. Elke morgen brengt Hij Zijn recht aan het licht; het ontbreekt nooit. Maar wie onrecht doet, kent geen schaamte.

[6] Ik heb volken uitgeroeid. Hun hoektorens zijn verwoest. Ik heb hun straten leeggemaakt, zodat niemand er nog doorheen gaat. Hun steden zijn vernield, zonder mens en zonder bewoner.

[7] Ik zei: je zult toch ontzag voor mij hebben en terechtwijzing aannemen. Dan zou haar woning niet vernietigd worden, ondanks alles waarmee ik haar bezocht. Maar zij stonden vroeg op om alles wat zij deden te bederven.

[8] Wacht daarom op mij, zegt YHWH, op de dag dat ik opsta als getuige. Want mijn besluit is om volken te verzamelen en koninkrijken bijeen te brengen. Dan zal ik mijn woede over hen uitgieten, heel de gloed van mijn toorn. Want heel de aarde zal door het vuur van mijn hartstocht verteerd worden.

[9] Dan zal ik de volken andere, reine lippen geven. Zij zullen allemaal de naam van YHWH aanroepen en Hem schouder aan schouder dienen.

[10] Van over de rivieren van Ethiopië zullen zij die mij aanbidden, mijn verstrooide volk, mijn offers brengen.

[11] Op die dag hoef je je niet te schamen om alles waarmee je tegen mij overtreden hebt. Want dan haal ik uit je midden weg wie juichen over je trots. Je zult je niet meer verheffen op mijn heilige berg.

[12] Maar ik zal in je midden een arm en klein volk laten overblijven. Zij zullen op de naam van YHWH vertrouwen.

[13] Wie er van Israël (die met God strijdt) overblijven, zullen geen onrecht doen en geen leugen spreken. In hun mond zal geen bedrieglijke tong gevonden worden. Zij zullen weiden en rusten en niemand zal hen opschrikken.

[14] Zing van vreugde, dochter van Sion. Juich, Israël. Wees blij en juich met heel je hart, dochter van Jeruzalem.

[15] YHWH heeft het oordeel over je weggenomen. Hij heeft je vijand weggevaagd. De Koning van Israël, YHWH, is in je midden. Je zult geen kwaad meer zien.

[16] Op die dag zal tegen Jeruzalem gezegd worden: Wees niet bang, Sion. Laat je handen niet slap worden.

[17] YHWH, jouw God, is in je midden, een held die redt. Hij zal blij over je zijn met vreugde. Hij zal zwijgen in Zijn liefde. Hij zal over je juichen met gejuich.

[18] Wie treuren omdat zij de feesten missen, zal ik verzamelen; zij horen bij jou. De schande drukt zwaar op hen.

[19] Kijk, in die tijd zal ik afrekenen met al je onderdrukkers. Ik zal wie kreupel is beschermen en wie verstoten is bijeenbrengen. Ik zal hen tot lof en tot een naam maken in elk land waar zij beschaamd zijn geweest.

[20] In die tijd zal ik jullie thuisbrengen, in de tijd dat ik jullie verzamel. Ik zal jullie zeker tot een naam en tot lof maken onder alle volken van de aarde. Dat gebeurt als ik jullie lot voor jullie ogen keer, zegt YHWH.

Haggaï

Haggaï 1

[1] Het was in het tweede jaar van koning Darius (hij bezit het goede), in de zesde maand, op de eerste dag van de maand. Toen kwam het woord van YHWH door de profeet Haggai (feestelijk). Het kwam tot Zerubbabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), de gouverneur van Juda (lofprijs), en tot Josua (YHWH redt), de hogepriester, de zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig).

[2] Dit zegt YHWH van de legermachten: Dit volk zegt: de tijd is nog niet gekomen om het huis van YHWH te bouwen.

[3] Toen kwam het woord van YHWH door de profeet Haggai.

[4] Is het voor jullie wel de tijd om zelf in betimmerde huizen te wonen, terwijl dit huis in puin ligt?

[5] Welnu, dit zegt YHWH van de legermachten: let goed op jullie wegen.

[6] Jullie zaaien veel, maar oogsten weinig. Jullie eten, maar worden niet verzadigd. Jullie drinken, maar krijgen niet genoeg. Jullie kleden je, maar het geeft geen warmte. Wie loon verdient, doet het in een buidel met gaten.

[7] Dit zegt YHWH van de legermachten: let goed op jullie wegen.

[8] Ga het bergland in, haal hout en bouw dit huis. Dan zal ik er blij mee zijn en geëerd worden, zegt YHWH.

[9] Jullie verwachtten veel, maar kijk, het werd weinig. En als jullie het binnenhaalden, blies ik het weg. Waarom? zegt YHWH van de legermachten. Omdat mijn huis in puin ligt, terwijl ieder van jullie druk is met zijn eigen huis.

[10] Daarom houdt de hemel de dauw boven jullie in en houdt het land zijn opbrengst in.

[11] Want ik heb droogte geroepen over het land en over de bergen. Die kwam over het koren, de wijn en de olie, over alles wat de grond voortbrengt. Ook over mensen en dieren en over al het werk van hun handen.

12 Toen luisterden Zerubbabel en Josua de hogepriester naar de stem van YHWH, hun God. Heel de rest van het volk luisterde ook. Zij luisterden naar de woorden van de profeet Haggai, die YHWH, hun God, gestuurd had. En het volk kreeg ontzag voor YHWH.

13 Toen sprak Haggai, de bode van YHWH, de boodschap van YHWH tot het volk: Ik ben met jullie, zegt YHWH.

14 YHWH wekte de geest van Zerubbabel, de gouverneur van Juda, en de geest van Josua, de hogepriester. Hij wekte ook de geest van heel de rest van het volk. Zij kwamen en gingen aan het werk in het huis van YHWH van de legermachten, hun God.

Haggaï 2

1 Het was op de vierentwintigste dag van de zesde maand, in het tweede jaar van koning Darius (hij bezit het goede).

2 In de zevende maand, op de eenentwintigste dag van de maand, kwam het woord van YHWH door de profeet Haggai (feestelijk).

3 Spreek nu tot Zerubbabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), de gouverneur van Juda (lofprijs). Spreek ook tot Josua (YHWH redt), de hogepriester, en tot de rest van het volk.

4 Wie is er onder jullie nog over die dit huis in zijn eerste pracht gezien heeft? En hoe ziet het er nu voor jullie uit? Is het in jullie ogen niet als niets?

5 Maar wees nu sterk, Zerubbabel, zegt YHWH. Wees sterk, Josua, zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig), hogepriester. Wees sterk, heel het volk van het land, zegt YHWH. Ga aan het werk, want ik ben met jullie, zegt YHWH van de legermachten.

6 Dat is het woord waarmee ik een verbond met jullie sloot toen jullie uit Egypte trokken. Mijn Geest blijft in jullie midden. Wees niet bang.

7 Want dit zegt YHWH van de legermachten. Nog even, en ik zal de hemel en de aarde, de zee en het droge land laten beven.

8 Ja, ik zal alle volken laten beven. Zij zullen komen met hun kostbaarheden en ik zal dit huis met heerlijkheid vullen, zegt YHWH van de legermachten.

[9] Van mij is het zilver en van mij is het goud, zegt YHWH van de legermachten.
[10] De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter zijn dan die van het eerste, zegt YHWH van de legermachten. Op deze plaats zal ik vrede geven, zegt YHWH van de legermachten.
[11] Op de vierentwintigste dag van de negende maand, in het tweede jaar van Darius, kwam het woord van YHWH door de profeet Haggai.
[12] Dit zegt YHWH van de legermachten: vraag de priesters om onderwijs.
[13] Stel dat iemand heilig vlees in de punt van zijn kleed draagt. Hij raakt met die punt brood, soep, wijn, olie of ander voedsel aan. Wordt dat dan heilig? De priesters antwoordden: Nee.
[14] Haggai zei: Stel dat iemand die onrein is door een dood lichaam, iets van die dingen aanraakt. Wordt het dan onrein? De priesters antwoordden: Het wordt onrein.
[15] Toen zei Haggai: Zo is dit volk en zo is deze natie voor mij, zegt YHWH. En zo is al het werk van hun handen. Wat zij daar offeren, is onrein.
[16] Let nu goed op, vanaf deze dag en verder. Denk terug aan de tijd voordat er steen op steen gelegd werd aan de tempel van YHWH.
[17] Voordat dit gebeurde, kwam men bij een korenhoop van twintig maten en er waren er maar tien. Men kwam bij de wijnbak om vijftig maten te scheppen en er waren er maar twintig.
[18] Ik sloeg jullie met graanbrand, meeldauw en hagel, al het werk van jullie handen. Toch keerden jullie je niet naar mij, zegt YHWH.
[19] Let toch goed op, vanaf deze dag en verder. Let goed op vanaf de vierentwintigste dag van de negende maand. Dat is de dag dat het fundament van de tempel van YHWH gelegd is.
[20] Is er nog zaad in de schuur? Ook de wijnstok, de vijgenboom, de granaatappelboom en de olijfboom hebben nog niets gedragen. Vanaf deze dag zal ik zegenen.
[21] Het woord van YHWH kwam voor de tweede keer tot Haggai, op de vierentwintigste dag van de maand.

[22] Spreek tot Zerubbabel, de gouverneur van Juda: Ik zal de hemel en de aarde laten beven.
[23] Ik zal de troon van de koninkrijken omkeren. Ik zal de kracht van de koninkrijken van de volken vernietigen. Ik zal de wagens omkeren en wie erop rijden. De paarden en hun ruiters zullen vallen, ieder door het zwaard van de ander.
[24] Op die dag, zegt YHWH van de legermachten, zal ik je nemen, Zerubbabel, zoon van Sealthiël, mijn knecht, zegt YHWH. Ik zal je maken tot een zegelring, want ik heb je uitgekozen, zegt YHWH van de legermachten.

Zacharia

Zacharia 1

[1] In de achtste maand van het tweede jaar van Darius (hij bezit het goede) kwam het woord van YHWH tot de profeet Zacharia (YHWH gedenkt). Hij was de zoon van Berechja (YHWH zegent), de zoon van Iddo.

[2] YHWH was heel boos op jullie vaderen.

[3] Zeg daarom tegen hen: dit zegt YHWH van de legermachten. Keer terug naar mij, zegt YHWH van de legermachten, dan zal ik naar jullie terugkeren, zegt YHWH van de legermachten.

[4] Wees niet als jullie vaderen. De vroegere profeten riepen hun toe: dit zegt YHWH van de legermachten: bekeer je toch van jullie slechte wegen en jullie slechte daden. Maar zij luisterden niet en letten niet op mij, zegt YHWH.

[5] Jullie vaderen, waar zijn zij? En de profeten, leven die eeuwig?

[6] Maar mijn woorden en mijn wetten, die ik mijn knechten de profeten opgedragen had, hebben jullie vaderen toch bereikt? Toen keerden zij terug en zeiden: YHWH van de legermachten had besloten met ons te doen naar onze wegen en onze daden. Zo heeft Hij met ons gedaan.

[7] Het was de vierentwintigste dag van de elfde maand, de maand Sebat, in het tweede jaar van Darius. Toen kwam het woord van YHWH tot de profeet Zacharia, de zoon van Berechja, de zoon van Iddo.

[8] Ik zag in de nacht, en kijk, daar was een Man op een rood paard. Hij stond tussen de mirten in de diepte. Achter Hem stonden rode, bruine en witte paarden.

[9] Ik zei: Mijn Heer, wat zijn deze? Toen zei de Engel die met mij sprak tegen mij: Ik zal je laten zien wat dit zijn.

[10] Toen antwoordde de Man die tussen de mirten stond: Dit zijn de paarden die YHWH uitgestuurd heeft om de aarde te doorkruisen.

[11] Zij antwoordden de Engel van YHWH, die tussen de mirten stond: Wij hebben de aarde doorkruist. En kijk, heel de aarde is rustig en stil.

[12] Toen zei de Engel van YHWH: YHWH van de legermachten, hoelang duurt het nog? Wanneer ontfermt U zich over Jeruzalem en over de steden van Juda (lofprijs)? U bent nu al zeventig jaar boos op hen.

[13] YHWH antwoordde de Engel die met mij sprak, met goede en troostvolle woorden.

[14] De Engel die met mij sprak, zei tegen mij: Roep het uit: dit zegt YHWH van de legermachten. Ik neem het hartstochtelijk op voor Jeruzalem en voor Sion.

[15] Ik ben heel erg boos op de zorgeloze volken. Want ik was een beetje boos, maar zij hebben het kwaad nog erger gemaakt.

[16] Daarom zegt YHWH dit: ik ben naar Jeruzalem teruggekeerd met ontferming. Mijn huis zal daarin gebouwd worden, zegt YHWH van de legermachten, en het meetlint zal over Jeruzalem gespannen worden.

[17] Roep nog eens: dit zegt YHWH van de legermachten. Mijn steden zullen weer overvloeien van het goede. YHWH zal Sion weer troosten en Jeruzalem weer uitkiezen.

[18] Ik keek op en zag, en kijk, daar waren vier hoorns.

[19] Ik zei tegen de Engel die met mij sprak: Wat zijn deze? Hij zei tegen mij: Dit zijn de hoorns die Juda, Israël (die met God strijdt) en Jeruzalem verstrooid hebben.

[20] YHWH liet mij vier smeden zien.

[21] Toen zei ik: Wat komen die doen? Hij zei: Dat zijn de hoorns die Juda zo verstrooid hebben dat niemand zijn hoofd nog ophief. Maar deze smeden zijn gekomen om hen schrik aan te jagen en de hoorns van de volken neer te werpen. Die hieven hun hoorn op tegen het land Juda om het te verstrooien.

Zacharia 2

[1] Ik keek weer op en zag, en kijk, daar was een man met een meetlint in zijn hand.

[2] Ik zei: Waar ga je heen? Hij zei tegen mij: Ik ga Jeruzalem opmeten, om te zien hoe breed en hoe lang zij zal zijn.

[3] En kijk, de Engel die met mij sprak, ging naar buiten. Een andere engel kwam hem tegemoet.

[4] Hij zei tegen hem: Loop snel en zeg tegen die jongeman: Jeruzalem zal als een open stad bewoond worden. Want er zullen veel mensen en dieren in zijn.

[5] Ik zal voor haar een vurige muur rondom zijn, zegt YHWH. Ik zal de heerlijkheid in haar midden zijn.

[6] Vooruit, vlucht toch uit het land van het noorden, zegt YHWH. Want ik heb jullie uitgespreid naar de vier windstreken van de hemel, zegt YHWH.

[7] Vooruit, Sion, ontkom, jij die bij de dochter van Babel woont.

[8] Want dit zegt YHWH van de legermachten. Om Zijn eer heeft Hij mij gestuurd naar de volken die jullie beroofd hebben. Want wie jullie aanraakt, raakt Zijn oogappel aan.

[9] Want kijk, ik zal mijn hand over hen bewegen en zij zullen buit worden voor hun eigen slaven. Dan zullen jullie weten dat YHWH van de legermachten mij gestuurd heeft.

[10] Juich en wees blij, dochter van Sion. Want kijk, ik kom en ik zal in je midden wonen, zegt YHWH.

[11] Op die dag zullen veel volken zich bij YHWH aansluiten. Zij zullen mijn volk zijn en ik zal in je midden wonen. Dan zullen jullie weten dat YHWH van de legermachten mij naar je toe gestuurd heeft.

[12] Dan zal YHWH Juda (lofprijs) als Zijn deel in bezit nemen in het heilige land. Hij zal Jeruzalem weer uitkiezen.

[13] Wees stil voor YHWH, alle mensen. Want Hij is opgestaan uit Zijn heilige woning.

Zacharia 3

[1] Daarna liet Hij mij Josua (YHWH redt) zien, de hogepriester. Hij stond voor de Engel van YHWH. De satan stond aan zijn rechterhand om hem aan te klagen.

[2] Maar YHWH zei tegen de satan: YHWH bestraft je, satan! Ja, YHWH bestraft je, Hij die Jeruzalem uitkiest. Is deze man niet een stuk brandhout dat uit het vuur gerukt is?

[3] Josua droeg vuile kleren terwijl hij voor de Engel stond.

[4] Toen zei Hij tegen wie voor Hem stonden: Haal die vuile kleren van hem weg. Daarna zei Hij tegen hem: Kijk, ik heb je schuld van je weggenomen en ik zal je feestkleren aandoen.

[5] Toen zei ik: Laat hen een schone tulband op zijn hoofd zetten. Zij zetten de schone tulband op zijn hoofd en trokken hem kleren aan. De Engel van YHWH stond erbij.

[6] Toen verklaarde de Engel van YHWH aan Josua:

[7] Dit zegt YHWH van de legermachten. Als je op mijn wegen gaat en mijn dienst waarneemt, dan zul jij mijn huis besturen en mijn voorhoven bewaken. Ik zal je vrije toegang geven bij hen die hier staan.

[8] Luister toch, Josua, hogepriester, jij en je vrienden die voor je zitten. Zij zijn een teken. Want kijk, ik laat mijn Knecht komen, de Spruit.

[9] Want kijk, de steen die ik voor Josua neergelegd heb: op die ene steen zullen zeven ogen zijn. Kijk, ik zal er zelf het opschrift in graveren, zegt YHWH van de legermachten. Ik zal de schuld van dit land op één dag wegnemen.

[10] Op die dag, zegt YHWH van de legermachten, zullen jullie elkaar uitnodigen onder de wijnstok en onder de vijgenboom.

Zacharia 4

[1] De Engel die met mij sprak, kwam terug. Hij wekte mij, zoals een man gewekt wordt uit zijn slaap.

[2] Hij zei tegen mij: Wat zie je? Ik zei: Ik zie een kandelaar, helemaal van goud, met een oliehouder erbovenop en zeven lampen erop. Er zijn zeven pijpjes naar de lampen boven op de kandelaar.

[3] Daarnaast staan twee olijfbomen, een rechts van de oliehouder en een links ervan.

[4] Ik antwoordde de Engel die met mij sprak: Mijn Heer, wat betekenen deze dingen?

[5] Toen antwoordde de Engel die met mij sprak: Weet je niet wat deze dingen betekenen? Ik zei: Nee, mijn Heer.

[6] Toen antwoordde Hij mij: Dit is het woord van YHWH tot Zerubbabel (zaad van Babel). Niet door kracht en niet door geweld, maar door mijn Geest zal het gebeuren, zegt YHWH van de legermachten.

[7] Wie ben jij, grote berg? Voor Zerubbabel zul je een vlakte worden. Hij zal de sluitsteen naar voren brengen onder het geroep: genade, genade voor hem!

[8] Het woord van YHWH kwam verder tot mij.

[9] De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest en zijn handen zullen het ook afmaken. Dan zullen jullie weten dat YHWH van de legermachten mij naar jullie gestuurd heeft.

[10] Want wie veracht de dag van de kleine dingen? Die zeven zullen blij zijn als zij het schietlood in de hand van Zerubbabel zien. Dat zijn de ogen van YHWH, die heel de aarde doorkruisen.

[11] Verder vroeg ik Hem: Wat zijn die twee olijfbomen, rechts en links van de kandelaar?

[12] En ik vroeg Hem nog een keer: Wat zijn die twee olijftakken naast de twee gouden pijpen die de gouden olie doorgeven?

[13] Hij zei tegen mij: Weet je niet wat deze zijn? Ik zei: Nee, mijn Heer.

[14] Toen zei Hij: Dit zijn de twee gezalfden die voor de Heer van heel de aarde staan.

Zacharia 5

[1] Ik keek weer op en zag, en kijk, daar was een vliegende boekrol.

[2] Hij zei tegen mij: Wat zie je? Ik zei: Ik zie een vliegende boekrol. Hij is ongeveer tien meter lang en vijf meter breed.

[3] Toen zei Hij tegen mij: Dit is de vloek die over heel het land uitgaat. Want iedereen die steelt, wordt volgens die vloek van hier weggevaagd. Zo wordt ook

iedereen die vals zweert, van hier weggevaagd.

[4] Ik breng die vloek tevoorschijn, zegt YHWH van de legermachten. Hij zal komen in het huis van de dief en in het huis van wie vals zweert bij mijn naam. Hij zal daar midden in het huis overnachten en het verteren, met het houtwerk en de stenen.

[5] De Engel die met mij sprak, kwam naar buiten en zei tegen mij: Kijk toch op en zie wat daar tevoorschijn komt.

[6] Ik zei: Wat is dat? Hij zei: Dat is een grote korenmand die tevoorschijn komt. Verder zei Hij: Dat is hun schuld in heel het land.

[7] En kijk, er werd een deksel van lood opgetild en er zat een vrouw in de mand.

[8] Hij zei: Dit is de goddeloosheid. Hij gooide haar terug in de mand en wierp het loden deksel op de opening.

[9] Ik keek op en zag, en kijk, twee vrouwen kwamen tevoorschijn. De wind stond in hun vleugels; zij hadden vleugels als een ooievaar. Zij tilden de mand op tussen aarde en hemel.

[10] Toen zei ik tegen de Engel die met mij sprak: Waar brengen zij die mand heen?

[11] Hij zei tegen mij: Om er een huis voor te bouwen in het land Sinear. Als dat klaar is, zal zij daar op haar voetstuk gezet worden.

Zacharia 6

[1] Ik keek weer op en zag, en kijk, er kwamen vier wagens tevoorschijn tussen twee bergen. Die bergen waren van brons.

[2] Voor de eerste wagen liepen rode paarden en voor de tweede wagen zwarte paarden.

[3] Voor de derde wagen liepen witte paarden en voor de vierde wagen gevlekte, sterke paarden.

[4] Ik vroeg de Engel die met mij sprak: Wat zijn deze, mijn Heer?

[5] De Engel antwoordde mij: Dit zijn de vier winden van de hemel. Zij gaan uit vanaf de plaats waar zij voor de Heer van heel de aarde stonden.

[6] De wagen met de zwarte paarden gaat naar het land van het noorden. De witte paarden gaan daarachteraan. De gevlekte paarden gaan naar het land van het zuiden.

[7] De sterke paarden gingen uit en wilden de aarde doorkruisen. Want Hij had gezegd: Ga heen en doorkruis de aarde. En zij doorkruisten de aarde.

[8] Hij riep mij en zei tegen mij: Kijk, de paarden die naar het noorden gaan, laten mijn Geest rusten in het land van het noorden.

[9] Het woord van YHWH kwam tot mij.

[10] Neem gaven aan van de ballingen Cheldai, Tobia (YHWH is goed) en Jedaja (YHWH kent). Ga op die dag naar het huis van Josia (YHWH steunt), de zoon van Zefanja (YHWH heeft verborgen); zij zijn uit Babel gekomen.

[11] Neem zilver en goud, maak een kroon en zet die op het hoofd van Josua (YHWH redt), de zoon van Jozadak (YHWH is rechtvaardig), de hogepriester.

[12] Zeg tegen hem: dit zegt YHWH van de legermachten. Kijk, er is een Man, wiens naam Spruit is. Hij zal uit Zijn plaats uitlopen en Hij zal de tempel van YHWH bouwen.

[13] Ja, Hij zal de tempel van YHWH bouwen. Hij zal met majesteit bekleed zijn en Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal priester zijn op Zijn troon. Tussen die twee ambten zal vrede zijn.

[14] Die kroon zal in de tempel van YHWH blijven als aandenken aan Chelem, Tobia, Jedaja en Chen (genade), de zoon van Zefanja.

[15] Mensen van ver zullen komen en meebouwen aan de tempel van YHWH. Dan zullen jullie weten dat YHWH van de legermachten mij naar jullie gestuurd heeft. Dit zal gebeuren als jullie goed luisteren naar de stem van YHWH, jullie God.

Zacharia 7

[1] In het vierde jaar van koning Darius (hij bezit het goede) kwam het woord van YHWH tot Zacharia (YHWH gedenkt). Dat was op de vierde dag van de negende maand, de maand Chisleu.

[2] Men had Sarezer (beschermer van de koning) en Regem-Melech met hun mannen naar het huis van God gestuurd om YHWH gunstig te stemmen.

[3] Zij vroegen het aan de priesters en de profeten in het huis van YHWH. Moet ik in de vijfde maand huilen en vasten, zoals ik al jaren doe?

[4] Toen kwam het woord van YHWH van de legermachten tot mij.

[5] Zeg tegen heel het volk van het land en tegen de priesters. Jullie vastten en rouwden in de vijfde en de zevende maand, deze zeventig jaar. Hebben jullie toen echt voor mij gevast?

[6] En als jullie aten en dronken, waren jullie het dan niet zelf die aten en dronken?

[7] Zijn dit niet de woorden die YHWH riep door de vroegere profeten? Toen was Jeruzalem nog bewoond en rustig, met de steden eromheen. Ook het zuiden en de laagte waren bewoond.

[8] Verder kwam het woord van YHWH tot Zacharia.

[9] Dit zei YHWH van de legermachten: spreek eerlijk recht. Toon trouw en barmhartigheid aan elkaar.

[10] Onderdruk de weduwe en de wees niet, en ook de vreemdeling en de arme niet. Bedenk in je hart geen kwaad tegen elkaar.

[11] Maar zij weigerden te luisteren. Zij draaiden hun rug toe en stopten hun oren dicht, zodat zij niets hoorden.

[12] Zij maakten hun hart hard als diamant, zodat zij de wet niet hoorden. Zij hoorden ook de woorden niet die YHWH door Zijn Geest stuurde, door de vroegere profeten. Daardoor kwam er een grote toorn van YHWH van de legermachten.

[13] Daarom gebeurde het zo: Hij riep en zij luisterden niet. Zo riepen zij ook, maar ik luisterde niet, zegt YHWH van de legermachten.

[14] Ik heb hen weggeblazen naar alle volken die zij niet kenden. Het land bleef achter hen verwoest, zodat niemand er nog doorheen trok. Zo maakten zij het mooie land tot een woestenij.

Zacharia 8

[1] Daarna kwam het woord van YHWH van de legermachten tot mij.

[2] Dit zegt YHWH van de legermachten: Ik heb het hartstochtelijk opgenomen voor Sion. Ja, met grote woede heb ik het voor haar opgenomen.

[3] Dit zegt YHWH: ik ben teruggekeerd naar Sion en ik zal midden in Jeruzalem wonen. Jeruzalem zal de stad van de waarheid genoemd worden, en de berg van YHWH van de legermachten de heilige berg.

[4] Dit zegt YHWH van de legermachten: er zullen weer oude mannen en oude vrouwen op de pleinen van Jeruzalem zitten. Ieder zal een stok in zijn hand hebben door zijn hoge leeftijd.

[5] De pleinen van de stad zullen vol zijn van jongens en meisjes die op de pleinen spelen.

[6] Dit zegt YHWH van de legermachten: dit lijkt wonderlijk in de ogen van wie er in deze dagen van dit volk over zijn. Zou het daarom ook in mijn ogen wonderlijk zijn, zegt YHWH van de legermachten?

[7] Dit zegt YHWH van de legermachten. Kijk, ik zal mijn volk redden uit het land waar de zon opkomt en uit het land waar zij ondergaat.

[8] Ik zal hen hierheen brengen en zij zullen midden in Jeruzalem wonen. Zij zullen mijn volk zijn en ik zal hun God zijn, in trouw en gerechtigheid.

[9] Dit zegt YHWH van de legermachten: laat je handen sterk zijn. Jullie horen in deze dagen deze woorden uit de mond van de profeten. Zij spraken toen het fundament van het huis van YHWH van de legermachten gelegd werd, zodat de tempel gebouwd zou worden.

[10] Want voor die dagen was er geen loon voor de mensen en geen opbrengst van het vee. Wie uitging en wie binnenkwam, had geen rust door de vijand. Want ik zette alle mensen tegen elkaar op.

[11] Maar nu zal ik niet meer zo zijn tegen wie er van dit volk over zijn. Het wordt anders dan in vroeger dagen, zegt YHWH van de legermachten.

[12] Want het zaad zal goed opkomen. De wijnstok zal zijn vrucht geven, de aarde haar opbrengst en de hemel zijn dauw. Ik zal dit alles laten erven door wie er van dit volk over zijn.

[13] Jullie waren een vloek onder de volken, volk van Juda (lofprijs) en volk van Israël (die met God strijdt). Maar ik zal jullie redden en jullie zullen een zegen zijn. Wees niet bang; laat je handen sterk zijn.

[14] Want dit zegt YHWH van de legermachten. Ik was van plan jullie kwaad te doen toen jullie vaderen mij zwaar tergden. Ik kreeg er geen spijt van, zegt YHWH van de legermachten.

[15] Zo ben ik in deze dagen van plan Jeruzalem en het volk van Juda goed te doen. Wees niet bang.

[16] Dit zijn de dingen die jullie moeten doen. Spreek de waarheid tegen elkaar. Spreek in jullie poorten een eerlijk oordeel dat vrede brengt.

[17] Bedenk in je hart geen kwaad tegen elkaar en houd niet van een valse eed. Want dit alles haat ik, zegt YHWH.

[18] Opnieuw kwam het woord van YHWH van de legermachten tot mij.

[19] Dit zegt YHWH van de legermachten. Het vasten van de vierde, de vijfde, de zevende en de tiende maand wordt anders. Het zal voor het volk van Juda een tijd van vreugde en blijdschap worden, met vrolijke feesten. Heb dan de waarheid en de vrede lief.

[20] Dit zegt YHWH van de legermachten: er zullen nog volken komen en bewoners van veel steden.

[21] De bewoners van de ene stad zullen naar de andere gaan. Zij zullen zeggen: laten wij snel gaan om YHWH gunstig te stemmen en Hem te zoeken. Ik ga ook.

[22] Zo zullen veel volken en machtige naties komen om YHWH van de legermachten in Jeruzalem te zoeken en om Hem gunstig te stemmen.

[23] Dit zegt YHWH van de legermachten. In die dagen zullen tien mannen uit allerlei talen van de volken de punt vastgrijpen van de mantel van een Judeeër. Zij zullen zeggen: wij gaan met jullie mee, want wij hebben gehoord dat God met jullie is.

Zacharia 9

[1] De last van het woord van YHWH over het land Chadrach en over Damaskus, waar het rust. Want YHWH heeft een oog op de mensen en op alle stammen van Israël (die met God strijdt).

[2] Ook Hamath, dat eraan grenst, en Tyrus en Sidon (visvangst), hoe wijs zij ook zijn.

[3] Tyrus heeft een vesting voor zichzelf gebouwd. Zij heeft zilver opgestapeld als stof en fijn goud als modder op straat.

[4] Kijk, de Heer zal haar bezit afnemen. Hij zal haar macht op zee verslaan en zij zal door vuur verteerd worden.

[5] Askelon zal het zien en bang worden. Zo ook Gaza, dat hevige pijn zal lijden, en Ekron, want zijn hoop is beschaamd. De koning zal uit Gaza verdwijnen en Askelon zal onbewoond blijven.

[6] Een bastaardvolk zal in Asdod wonen. Ik zal de trots van de Filistijnen uitroeien.

[7] Ik zal het bloed uit zijn mond weghalen en zijn gruwelen tussen zijn tanden vandaan. Dan zal ook hij overblijven voor onze God. Hij zal zijn als een stamhoofd in Juda (lofprijs) en Ekron als een Jebusiet.

[8] Ik zal mij als een wacht rond mijn huis legeren tegen het leger, tegen wie voorbijtrekt en wie terugkomt. Geen onderdrukker zal meer bij hen langskomen, want nu heb ik het met eigen ogen gezien.

[9] Juich luid, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Kijk, je Koning komt naar je toe. Hij is rechtvaardig en Hij redt. Hij is nederig en rijdt op een ezel, op een veulen, het jong van een ezelin.

[10] Ik zal de wagens uit Efraïm (vruchtbaar) uitroeien en de paarden uit Jeruzalem. Ook de strijdboog zal uitgeroeid worden. Hij zal vrede spreken tot de volken. Zijn heerschappij zal gaan van zee tot zee en van de rivier tot de einden van de aarde.

[11] En jij, Sion, door het bloed van jouw verbond heb ik je gevangenen bevrijd uit de put waar geen water in is.

[12] Keer terug naar de vesting, gevangenen die hoop hebben. Ook vandaag kondig ik aan dat ik je dubbel zal teruggeven.

[13] Want ik span Juda als mijn boog en leg Efraïm erop als pijl. Ik zal je zonen, Sion, opzetten tegen je zonen, Griekenland. Ik zal je maken tot het zwaard van een held.

[14] YHWH zal boven hen verschijnen. Zijn pijlen zullen uitgaan als de bliksem. De Heere YHWH zal op de ramshoorn blazen en optrekken in de stormen van het zuiden.

[15] YHWH van de legermachten zal hen beschermen. Zij zullen eten en de slingerstenen vertrappen. Zij zullen drinken en rumoerig worden als van wijn. Zij zullen vol zijn als een offerschaal, als de hoeken van het altaar.

[16] YHWH, hun God, zal hen op die dag redden, want zij zijn de kudde van Zijn volk. Als edelstenen in een kroon zullen zij fonkelen boven Zijn land.

[17] Hoe groot zal Zijn goedheid zijn en hoe groot Zijn schoonheid! Het koren zal de jonge mannen doen bloeien en de nieuwe wijn de jonge vrouwen.

Zacharia 10

[1] Vraag YHWH om regen in de tijd van de late regen. YHWH maakt onweerswolken. Hij zal hun regen genoeg geven voor elk gewas op het veld.

[2] Want de huisgoden spreken bedrog en de waarzeggers zien leugens. Zij vertellen loze dromen en troosten met niets. Daarom trokken zij weg als schapen en werden zij onderdrukt, want er was geen herder.

[3] Tegen de herders is mijn toorn ontbrand en de bokken zal ik straffen. Maar YHWH van de legermachten zal naar Zijn kudde omzien, het volk van Juda (lofprijs). Hij zal hen maken als Zijn prachtige strijdros.

[4] Uit hen komt de hoeksteen, uit hen de tentpin, uit hen de strijdboog. Uit hen komt elke leider tevoorschijn.

[5] Zij zullen zijn als helden die in de strijd door de modder van de straten trappen. Zij zullen strijden, want YHWH is met hen. Zij zullen de ruiters op paarden beschamen.

[6] Ik zal het volk van Juda sterk maken en het volk van Jozef (hij voegt toe) redden. Ik zal hen terugbrengen, want ik heb medelijden met hen. Zij zullen zijn alsof ik hen nooit verstoten had. Want ik ben YHWH, hun God, en ik zal hen verhoren.

[7] Efraïm (vruchtbaar) zal zijn als een held. Hun hart zal blij zijn als van wijn. Hun kinderen zullen het zien en blij zijn. Hun hart zal juichen in YHWH.

[8] Ik zal naar hen fluiten en hen bijeenbrengen, want ik heb hen vrijgekocht. Zij zullen weer zo talrijk worden als vroeger.

[9] Ik zal hen onder de volken zaaien. In verre landen zullen zij aan mij denken. Zij zullen met hun kinderen in leven blijven en terugkeren.

[10] Want ik zal hen terugbrengen uit Egypte en hen verzamelen uit Assur. Ik zal hen naar het land Gilead en de Libanon brengen, en er zal niet eens genoeg plaats voor hen zijn.

[11] Hij zal door de zee van benauwdheid gaan. Hij zal de golven in de zee slaan en alle diepten van de Nijl zullen opdrogen. De trots van Assur zal neergehaald worden en de scepter van Egypte zal verdwijnen.

[12] Ik zal hen sterk maken in YHWH. In Zijn naam zullen zij hun weg gaan, zegt YHWH.

Zacharia 11

[1] Open je deuren, Libanon, zodat het vuur je ceders verteert.

[2] Jammer, cipressen, want de ceders zijn gevallen; de machtige bomen zijn verwoest. Jammer, eiken van Basan, want het dichte woud is omgehakt.

[3] Hoor het gejammer van de herders, want hun weide is verwoest. Hoor het gebrul van de jonge leeuwen, want de trots van de Jordaan is verwoest.

[4] Dit zegt YHWH, mijn God: Weid de schapen die geslacht zullen worden.

[5] Hun kopers doden hen en voelen zich niet schuldig. Wie ze verkopen, zeggen: geprezen zij YHWH, ik ben rijk geworden! En hun eigen herders sparen hen niet.

[6] Zeker, ik zal de bewoners van dit land niet meer sparen, zegt YHWH. Kijk, ik zal de mensen overleveren, ieder in de hand van zijn naaste en in de hand van

zijn koning. Zij zullen het land verbrijzelen en ik zal hen niet uit hun hand redden.

[7] Daarom weidde ik de schapen die geslacht zouden worden, de ellendige schapen. Ik nam twee stokken. De ene noemde ik Vriendelijkheid en de andere noemde ik Verbondenheid. Zo weidde ik de schapen.

[8] In één maand verwijderde ik drie herders. Ik was hen moe geworden en zij hadden een afkeer van mij.

[9] Ik zei: Ik zal jullie niet meer weiden. Wat sterft, sterft. Wat verloren gaat, gaat verloren. En laten wie overblijven elkaar maar verslinden.

[10] Ik nam mijn stok Vriendelijkheid en brak hem, om mijn verbond te verbreken dat ik met alle volken gesloten had.

[11] Op die dag werd het verbroken. Zo wisten de ellendige schapen die op mij letten, dat dit het woord van YHWH was.

[12] Want ik had tegen hen gezegd: Als het goed is in jullie ogen, geef mij dan mijn loon. En zo niet, laat het dan. Toen wogen zij mijn loon af: dertig zilverstukken.

[13] Maar YHWH zei tegen mij: Gooi het naar de pottenbakker. Wat een prachtige prijs waarop zij mij geschat hebben! Ik nam die dertig zilverstukken en gooide ze in het huis van YHWH, naar de pottenbakker.

[14] Toen brak ik mijn tweede stok, Verbondenheid, om de verbondenheid tussen Juda (lofprijs) en Israël (die met God strijdt) te verbreken.

[15] Verder zei YHWH tegen mij: Neem nog eens de uitrusting van een dwaze herder.

[16] Want kijk, ik zal een herder laten opstaan in dit land. Wat verloren dreigt te gaan, zal hij niet opzoeken. Het jonge dier zal hij niet zoeken en het gewonde zal hij niet verzorgen. Wie stilstaat, zal hij niet dragen. Maar het vlees van de vette dieren zal hij eten en hun hoeven zal hij afrukken.

[17] Wee de waardeloze herder die de kudde in de steek laat. Het zwaard zal zijn arm treffen en zijn rechteroog. Zijn arm zal helemaal verdorren en zijn rechteroog zal helemaal donker worden.

Zacharia 12

[1] De last van het woord van YHWH over Israël (die met God strijdt). Zo spreekt YHWH, die de hemel uitspant, de aarde grondvest en de geest van de mens in zijn binnenste vormt.

[2] Kijk, ik zal Jeruzalem maken tot een beker die alle volken rondom laat wankelen. Ook Juda (lofprijs) zal dat overkomen bij het beleg van Jeruzalem.

[3] Op die dag zal ik Jeruzalem maken tot een zware steen voor alle volken. Iedereen die hem optilt, zal zich verwonden. Alle volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen.

[4] Op die dag, zegt YHWH, zal ik alle paarden met paniek slaan en hun ruiters met waanzin. Maar over het volk van Juda zal ik mijn ogen openen. Alle paarden van de volken zal ik met blindheid slaan.

[5] Dan zullen de leiders van Juda in hun hart zeggen: de bewoners van Jeruzalem zijn mijn kracht door YHWH van de legermachten, hun God.

[6] Op die dag zal ik de leiders van Juda maken als een vuurpan onder het hout en als een brandende fakkel tussen de schoven. Zij zullen links en rechts alle volken rondom verteren. Maar Jeruzalem zal op haar eigen plaats blijven staan.

[7] YHWH zal eerst de tenten van Juda redden. Zo zal de trots van het huis van David (geliefde) en van de bewoners van Jeruzalem zich niet verheffen boven Juda.

[8] Op die dag zal YHWH de bewoners van Jeruzalem beschermen. Wie onder hen struikelt, zal op die dag zijn als David. En het huis van David zal zijn als God, als de Engel van YHWH voor hen uit.

[9] Op die dag zal ik alle volken die tegen Jeruzalem optrekken, willen vernietigen.

[10] Maar over het huis van David en over de bewoners van Jeruzalem zal ik de Geest van genade en van gebeden uitgieten. Zij zullen naar mij kijken, naar Hem die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouwen als over een enige zoon en bitter om Hem huilen als om een eerstgeborene.

[11] Op die dag zal de rouw in Jeruzalem groot zijn, als de rouw om Hadad-Rimmon in het dal van Megiddo.

[12] Het land zal rouwen, elke familie apart. De familie van het huis van David apart en hun vrouwen apart. De familie van het huis van Nathan (hij heeft gegeven) apart en hun vrouwen apart.
[13] De familie van het huis van Levi (verbonden) apart en hun vrouwen apart. De familie van Simeï (vermaard) apart en hun vrouwen apart.
[14] Alle andere families, elke familie apart en hun vrouwen apart.

Zacharia 13

[1] Op die dag zal er een bron geopend worden voor het huis van David (geliefde) en voor de bewoners van Jeruzalem. Die bron is tegen de zonde en de onreinheid.
[2] Op die dag, zegt YHWH van de legermachten, zal ik de namen van de afgoden uit het land uitroeien. Men zal ze niet meer noemen. Ook de profeten en de onreine geest zal ik uit het land wegdoen.
[3] Als iemand dan nog profeteert, zullen zijn eigen ouders tegen hem zeggen: je mag niet blijven leven. Want je hebt leugens gesproken in de naam van YHWH. Zijn eigen vader en moeder zullen hem doorsteken als hij profeteert.
[4] Op die dag zullen de profeten zich schamen voor hun eigen visioen als zij profeteren. Zij zullen geen ruwe mantel meer aandoen om te bedriegen.
[5] Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet. Ik ben een boer, want een mens heeft mij van jongs af aan als knecht gekocht.
[6] Iemand zal tegen hem zeggen: wat zijn dat voor wonden tussen je handen? Dan zal hij zeggen: die heb ik opgelopen in het huis van mijn vrienden.
[7] Zwaard, word wakker tegen mijn Herder en tegen de Man die mijn metgezel is, zegt YHWH van de legermachten. Sla de Herder en de schapen zullen verstrooid worden. Maar mijn hand zal ik naar de kleinen keren.
[8] In heel het land, zegt YHWH, zullen twee delen uitgeroeid worden en sterven. Maar het derde deel zal daarin overblijven.
[9] Dat derde deel zal ik in het vuur brengen. Ik zal het louteren zoals men zilver loutert en het beproeven zoals men goud beproeft. Het zal mijn naam aanroepen en ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: dit is mijn volk. En het zal

zeggen: YHWH is mijn God.

Zacharia 14

[1] Kijk, er komt een dag voor YHWH waarop de buit uit jou midden onder jou verdeeld zal worden, Jeruzalem.

[2] Want ik zal alle volken tegen Jeruzalem verzamelen voor de strijd. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd worden en de vrouwen onteerd. De helft van de stad zal in ballingschap gaan, maar de rest van het volk zal niet uit de stad uitgeroeid worden.

[3] Dan zal YHWH uittrekken en strijden tegen die volken, zoals Hij streed op de dag van de strijd.

[4] Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die tegenover Jeruzalem ligt, aan de oostkant. De Olijfberg zal in tweeën splijten, naar het oosten en naar het westen, zodat er een heel groot dal ontstaat. De ene helft van de berg zal naar het noorden wijken en de andere helft naar het zuiden.

[5] Dan zullen jullie vluchten door het dal tussen mijn bergen, want dat dal zal reiken tot Azal. Jullie zullen vluchten zoals jullie vluchtten voor de aardbeving in de dagen van Uzzia (sterkte van YHWH), de koning van Juda (lofprijs). Dan zal YHWH, mijn God, komen, met al de heiligen bij U, YHWH.

[6] Op die dag zal er geen helder licht zijn, maar ook geen dikke duisternis.

[7] Het zal één bijzondere dag zijn, bekend bij YHWH. Het zal geen dag en geen nacht zijn. Maar tegen de avond zal er licht zijn.

[8] Op die dag zal er levend water uit Jeruzalem stromen. De ene helft gaat naar de oostelijke zee en de andere helft naar de westelijke zee. Het zal er zomer en winter zijn.

[9] YHWH zal Koning zijn over heel de aarde. Op die dag zal YHWH één zijn en Zijn naam één.

[10] Heel het land zal een vlakte worden, van Geba tot Rimmon, ten zuiden van Jeruzalem. Maar Jeruzalem zal hoog liggen en bewoond blijven op haar eigen plaats. Zij ligt van de Benjaminpoort tot waar de eerste poort was, tot aan de Hoekpoort. Zij loopt van de toren van Hananeël tot aan de perskuipen van de

koning.
[11] Men zal erin wonen en er zal geen ban meer zijn. Jeruzalem zal veilig wonen.
[12] Dit zal de plaag zijn waarmee YHWH alle volken zal slaan die tegen Jeruzalem gestreden hebben. Hun vlees zal wegteren terwijl zij nog op hun voeten staan. Hun ogen zullen wegteren in hun kassen en hun tong in hun mond.
[13] Op die dag zal er een grote paniek van YHWH onder hen zijn. Ieder zal de hand van zijn naaste grijpen en zijn hand tegen de hand van zijn naaste opheffen.
[14] Ook Juda zal in Jeruzalem strijden. De rijkdom van alle volken rondom zal verzameld worden: goud, zilver en kleren in grote hoeveelheden.
[15] Dezelfde plaag zal ook de paarden, de muildieren, de kamelen, de ezels en alle dieren treffen die in die legerkampen zijn.
[16] Wie er van alle volken die tegen Jeruzalem gekomen zijn overblijven, zullen elk jaar optrekken. Zij komen om de Koning te aanbidden, YHWH van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren.
[17] Een volk van de aarde trekt misschien niet op naar Jeruzalem om de Koning te aanbidden, YHWH van de legermachten. Dan zal er geen regen voor hen zijn.
[18] Als het volk van Egypte niet optrekt en niet komt, dan zal ook hen die plaag treffen. Zo slaat YHWH de volken die niet optrekken om het Loofhuttenfeest te vieren.
[19] Dit zal de straf zijn voor Egypte en de straf voor alle volken die niet optrekken om het Loofhuttenfeest te vieren.
[20] Op die dag zal op de bellen van de paarden staan: HEILIG VOOR YHWH. De potten in het huis van YHWH zullen zijn als de sprengschalen voor het altaar.
[21] Ja, alle potten in Jeruzalem en in Juda zullen heilig zijn voor YHWH van de legermachten. Iedereen die wil offeren, zal komen en er een nemen om erin te koken. Op die dag zal er geen handelaar meer zijn in het huis van YHWH van de legermachten.

Maleachi

Maleachi 1

[1] De last van het woord van YHWH aan Israël (die met God strijdt), door Maleachi (mijn bode).

[2] Ik heb jullie liefgehad, zegt YHWH. Maar jullie zeggen: waarin hebt U ons liefgehad? Was Ezau (behaard) niet de broer van Jakob (hij houdt de hiel vast), zegt YHWH? Toch heb ik Jakob liefgehad.

[3] Maar Ezau heb ik gehaat. Ik heb zijn bergen tot een woestenij gemaakt en zijn erfdeel aan de jakhalzen van de woestijn gegeven.

[4] Edom zegt misschien: wij zijn verarmd, maar wij zullen de puinhopen weer opbouwen. Dan zegt YHWH van de legermachten dit: zij mogen bouwen, maar ik zal afbreken. Men zal hen noemen: gebied van goddeloosheid, het volk op wie YHWH voor altijd boos is.

[5] Jullie ogen zullen het zien en jullie zullen zeggen: YHWH is groot, tot ver buiten het gebied van Israël.

[6] Een zoon eert zijn vader en een dienaar zijn heer. Als ik dan een Vader ben, waar is dan mijn eer? En als ik een Heer ben, waar is dan het ontzag voor mij? Dat zegt YHWH van de legermachten tegen jullie, priesters, die mijn naam verachten. Maar jullie zeggen: waarmee verachten wij Uw naam?

[7] Jullie brengen onrein brood op mijn altaar en zeggen: waarmee maken wij U onrein? Daarmee dat jullie zeggen: de tafel van YHWH is niet belangrijk.

[8] Als jullie een blind dier brengen om te offeren, is dat niet erg? En als jullie een kreupel of ziek dier brengen, is dat niet erg? Bied het eens aan je gouverneur aan. Zou hij blij met je zijn? Zou hij je vriendelijk ontvangen? Dat zegt YHWH van de legermachten.

[9] Smeek nu toch bij God om genade voor ons. Dit is door jullie handen gebeurd. Zou Hij jullie dan vriendelijk ontvangen? Dat zegt YHWH van de legermachten.

[10] Was er onder jullie maar iemand die de deuren sloot, zodat jullie niet voor niets het vuur op mijn altaar aanstaken. Ik heb geen vreugde in jullie, zegt YHWH van de legermachten. Een graanoffer uit jullie hand neem ik niet aan.
[11] Want van waar de zon opkomt tot waar zij ondergaat, zal mijn naam groot zijn onder de volken. Op elke plaats zal men mijn naam wierook brengen en een rein graanoffer. Want mijn naam zal groot zijn onder de volken, zegt YHWH van de legermachten.
[12] Maar jullie ontheiligen hem door te zeggen: de tafel van YHWH is onrein en wat zij opbrengt, is niets waard.
[13] Jullie zeggen ook: wat een last! En jullie blazen er minachtend over, zegt YHWH van de legermachten. Jullie brengen geroofd, kreupel en ziek vee en dat brengen jullie als graanoffer. Zou ik dat aannemen uit jullie hand, zegt YHWH?
[14] Vervloekt is de bedrieger die een gaaf mannetje in zijn kudde heeft. Hij belooft het aan de Heere, maar offert iets wat gebrekkig is. Want ik ben een grote Koning, zegt YHWH van de legermachten, en mijn naam is ontzagwekkend onder de volken.

Maleachi 2

[1] En nu, priesters, dit gebod is voor jullie.
[2] Luister en neem het ter harte om mijn naam eer te geven, zegt YHWH van de legermachten. Doen jullie dat niet, dan stuur ik de vloek naar jullie. Ik zal jullie zegeningen vervloeken. Ja, ik heb ze al vervloekt, omdat jullie het niet ter harte nemen.
[3] Kijk, ik zal jullie nageslacht bedreigen. Ik zal jullie mest in het gezicht strooien, de mest van jullie feesten. Men zal jullie ermee wegdragen.
[4] Dan zullen jullie weten dat ik dit gebod naar jullie gestuurd heb. Zo blijft mijn verbond met Levi (verbonden) bestaan, zegt YHWH van de legermachten.
[5] Mijn verbond met hem was leven en vrede. Ik gaf hem die, zodat hij ontzag zou hebben. En hij had ontzag voor mij; voor mijn naam was hij vol eerbied.
[6] Betrouwbaar onderwijs was in zijn mond en geen onrecht werd op zijn lippen gevonden. In vrede en oprechtheid ging hij met mij mee en velen bracht hij

terug van hun schuld.

[7] Want de lippen van de priester moeten kennis bewaren. Uit zijn mond zoekt men onderwijs, want hij is een bode van YHWH van de legermachten.

[8] Maar jullie zijn van de weg afgeweken. Jullie hebben velen laten struikelen door je onderwijs. Jullie hebben het verbond met Levi bedorven, zegt YHWH van de legermachten.

[9] Daarom heb ik jullie ook veracht en waardeloos gemaakt voor heel het volk. Want jullie houden mijn wegen niet en jullie kijken bij het onderwijs naar de persoon.

[10] Hebben wij niet allemaal één Vader? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom zijn wij dan ontrouw aan elkaar en ontheiligen wij het verbond van onze vaderen?

[11] Juda (lofprijs) is ontrouw en er gebeurt iets afschuwelijks in Israël (die met God strijdt) en in Jeruzalem. Want Juda ontheiligt het heiligdom van YHWH, waar Hij van houdt. Hij is getrouwd met de dochter van een vreemde god.

[12] YHWH zal de man die dit doet uitroeien uit de tenten van Jakob (hij houdt de hiel vast). Dat geldt ook als hij een graanoffer aan YHWH van de legermachten brengt.

[13] En dit doen jullie ook. Jullie bedekken het altaar van YHWH met tranen, met huilen en met gekreun. Daarom kijkt Hij niet meer naar het graanoffer en neemt Hij het niet meer met vreugde uit jullie hand aan.

[14] Jullie zeggen: waarom dan? Omdat YHWH getuige was tussen jou en de vrouw van je jeugd. Jij bent haar ontrouw geweest, terwijl zij jouw gezellin is en de vrouw van jouw verbond.

[15] Heeft Hij hen niet tot één gemaakt, met geest en al? En waarom die ene? Hij zocht nageslacht van God. Let dus op jezelf en wees niet ontrouw aan de vrouw van je jeugd.

[16] Want YHWH, de God van Israël, zegt dat Hij het wegsturen haat en dat geweld iemands kleed bedekt, zegt YHWH van de legermachten. Let dus op jezelf en wees niet ontrouw.

[17] Jullie vermoeien YHWH met jullie woorden. Toch zeggen jullie: waarmee vermoeien wij Hem? Daarmee dat jullie zeggen: iedereen die kwaad doet, is

goed in de ogen van YHWH en Hij is blij met hen. Of: waar is de God van het recht?

Maleachi 3

[1] Kijk, ik stuur mijn bode. Hij zal de weg voor mij bereiden. Plotseling zal de Heer naar Zijn tempel komen, die jullie zoeken. Hij is de Engel van het verbond, naar wie jullie verlangen. Kijk, Hij komt, zegt YHWH van de legermachten.

[2] Maar wie kan de dag van Zijn komst verdragen? Wie kan standhouden als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een smid en als de zeep van een wolwasser.

[3] Hij zal gaan zitten om te louteren en zilver te reinigen. Hij zal de Levieten reinigen en hen louteren als goud en zilver. Dan zullen zij YHWH een graanoffer brengen in gerechtigheid.

[4] Dan zal het graanoffer van Juda (lofprijs) en Jeruzalem YHWH bevallen, zoals in de dagen van vroeger en zoals in vroegere jaren.

[5] Ik zal naar jullie toe komen om te oordelen. Ik zal een snelle getuige zijn tegen de tovenaars en de overspeligen, tegen wie vals zweren en wie het loon van een dagloner inhouden. Ook tegen wie de weduwe, de wees en de vreemdeling hun recht ontnemen en geen ontzag voor mij hebben, zegt YHWH van de legermachten.

[6] Want ik, YHWH, verander niet. Daarom zijn jullie, kinderen van Jakob (hij houdt de hiel vast), niet vernietigd.

[7] Vanaf de dagen van jullie vaderen zijn jullie afgeweken van mijn regels en hebben jullie ze niet gehouden. Kom terug naar mij, dan zal ik naar jullie terugkomen, zegt YHWH van de legermachten. Maar jullie zeggen: hoe moeten wij terugkomen?

[8] Mag een mens God beroven? Toch beroven jullie mij. Jullie zeggen: waarmee beroven wij U? Met de tienden en de offergaven.

[9] Jullie zijn met een vloek vervloekt, want jullie beroven mij, heel het volk.

[10] Breng alle tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in mijn huis is. Stel mij daarin op de proef, zegt YHWH van de legermachten. Dan zal ik de vensters van de hemel voor jullie openen en zegen uitgieten, meer dan genoeg.
[11] Ik zal om jullie de vreter bestraffen, zodat hij de opbrengst van het land niet vernielt. De wijnstok op het veld zal zijn vrucht niet laten vallen, zegt YHWH van de legermachten.
[12] Alle volken zullen jullie gelukkig noemen. Want jullie zullen een land zijn waar men graag is, zegt YHWH van de legermachten.
[13] Jullie woorden tegen mij zijn hard geworden, zegt YHWH. Toch zeggen jullie: wat hebben wij dan tegen U gezegd?
[14] Jullie zeggen: het is zinloos om God te dienen. Wat levert het op dat wij Zijn dienst waarnemen en dat wij in rouwkleren lopen voor het gezicht van YHWH van de legermachten?
[15] En nu noemen wij de hoogmoedigen gelukkig. Wie goddeloos leven, worden opgebouwd. Zij stellen God op de proef en toch ontkomen zij.
[16] Toen spraken zij die ontzag hebben voor YHWH met elkaar. YHWH lette erop en hoorde het. Er werd een gedenkboek voor Zijn gezicht geschreven voor wie ontzag hebben voor YHWH en aan Zijn naam denken.
[17] Op de dag die ik maken zal, zullen zij mijn eigendom zijn, zegt YHWH van de legermachten. Ik zal hen sparen zoals een man zijn zoon spaart die hem dient.
[18] Dan zullen jullie weer het verschil zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.

Maleachi 4

[1] Want kijk, die dag komt, brandend als een oven. Alle hoogmoedigen en iedereen die goddeloos leeft, zullen stoppels zijn. De dag die komt, zal hen in vlam zetten, zegt YHWH van de legermachten. Hij zal hun wortel noch tak overlaten.
[2] Maar voor jullie die ontzag hebben voor mijn naam, zal de Zon van de gerechtigheid opgaan. Er zal genezing zijn onder Zijn vleugels. Jullie zullen naar buiten gaan en opspringen als kalveren uit de stal.

[3] Jullie zullen de goddelozen vertrappen. Zij zullen as zijn onder jullie voetzolen, op de dag die ik maken zal, zegt YHWH van de legermachten.

[4] Denk aan de wet van Mozes (uit het water getrokken), mijn knecht, die ik hem bij de Horeb voor heel Israël (die met God strijdt) bevolen heb, met de regels en de bepalingen.

[5] Kijk, ik stuur de profeet Elia (mijn God is YHWH) naar jullie toe, voordat de grote en ontzagwekkende dag van YHWH komt.

[6] Hij zal het hart van de vaderen naar de kinderen terugbrengen en het hart van de kinderen naar hun vaderen. Anders zou ik moeten komen en het land met de ban slaan.

Mattheüs

Mattheüs 1

[1] Dit is het geslachtsregister van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), de zoon van David (geliefde) en de zoon van Abraham (vader van velen).

[2] Abraham was de vader van Izak (lachen). Izak was de vader van Jakob (hij houdt de hiel vast). Jakob was de vader van Juda (lofprijs) en zijn broers.

[3] Juda was bij Thamar (dadelpalm) de vader van Fares (doorbraak) en Zara (opgang). Fares was de vader van Esrom (omheind). Esrom was de vader van Aram (hoogland).

[4] Aram was de vader van Aminadab (mijn volk is edelmoedig). Aminadab was de vader van Nahasson (slang). Nahasson was de vader van Salmon (kleed).

[5] Salmon was bij Rachab (wijdte) de vader van Booz (in hem is kracht). Booz was bij Ruth (vriendschap) de vader van Obed (dienaar). Obed was de vader van Jessai.

[6] Jessai was de vader van koning David. David was bij de vrouw die met Uria (YHWH is mijn licht) getrouwd was geweest de vader van Salomon (kleed).

[7] Salomon was de vader van Roboam (het volk wordt talrijk). Roboam was de vader van Abia (YHWH is mijn vader). Abia was de vader van Asa (arts).

[8] Asa was de vader van Josafat (YHWH heeft recht gesproken). Josafat was de vader van Joram (YHWH is verheven). Joram was de vader van Ozias (YHWH is mijn kracht).

[9] Ozias was de vader van Joatham (YHWH is volkomen). Joatham was de vader van Achaz (hij heeft vastgegrepen). Achaz was de vader van Ezekias (YHWH versterkt).

[10] Ezekias was de vader van Manasse (doen vergeten). Manasse was de vader van Amon (trouw). Amon was de vader van Josias (YHWH steunt).

[11] Josias was de vader van Jechonias (YHWH bevestigt) en zijn broers, rond de tijd van de wegvoering naar Babylon.

[12] Na de wegvoering naar Babylon was Jechonias de vader van Salathiël (ik heb God gevraagd). Salathiël was de vader van Zorobabel (zaad van Babel).
[13] Zorobabel was de vader van Abiud (mijn vader is luister). Abiud was de vader van Eljakim (God richt op). Eljakim was de vader van Azor (hulp).
[14] Azor was de vader van Sadok (rechtvaardig). Sadok was de vader van Achim (hij richt op). Achim was de vader van Elihud (God is majesteit).
[15] Elihud was de vader van Eleazar (God helpt). Eleazar was de vader van Matthan (gave). Matthan was de vader van Jakob.
[16] Jakob was de vader van Jozef (hij voegt toe), de man van Maria (geliefde). Uit Maria werd Jezus (YHWH redt) geboren, die Christus (de gezalfde) wordt genoemd.
[17] Er waren dus veertien generaties van Abraham tot David, veertien van David tot de wegvoering naar Babylon en veertien van toen tot Christus.
[18] De geboorte van Jezus Christus verliep zo. Zijn moeder Maria was met Jozef verloofd. Voordat zij als echtpaar gingen samenleven, bleek zij zwanger te zijn door de Heilige Geest.
[19] Jozef, haar man, was rechtvaardig en wilde haar niet openlijk te schande maken. Daarom besloot hij in stilte van haar te scheiden.
[20] Terwijl hij hierover nadacht, verscheen de engel van de Heere in een droom aan hem. Hij zei: Jozef, zoon van David, wees niet bang om Maria als je vrouw bij je te nemen. Het kind dat zij verwacht, is ontstaan door de Heilige Geest.
[21] Zij zal een zoon krijgen. Geef Hem de naam Jezus, want Hij zal Zijn volk redden van hun zonden.
[22] Dit alles gebeurde, zodat vervuld werd wat de Heere door de profeet had gezegd:
[23] De maagd zal zwanger worden en een zoon krijgen. Men zal Hem Immanuël (God met ons) noemen. Die naam betekent: God met ons.
[24] Toen Jozef wakker werd, deed hij wat de engel van de Heere hem had opgedragen. Hij nam Maria bij zich als zijn vrouw.
[25] Voor de geboorte van haar eerstgeboren zoon had hij geen gemeenschap met haar. Jozef gaf Hem de naam Jezus.

Mattheüs 2

[1] Jezus (YHWH redt) werd geboren in Bethlehem in Judea, in de tijd van koning Herodes (heldhaftig). Daarna kwamen enkele wijzen uit het Oosten in Jeruzalem aan.

[2] Ze vroegen: Waar is het kind dat als koning van de Joden geboren is? Wij hebben Zijn ster in het Oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

[3] Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij onrustig. Heel Jeruzalem werd samen met hem onrustig.

[4] Hij riep alle overpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen en vroeg: Waar zal de Christus (de gezalfde) geboren worden?

[5] Zij antwoordden hem: In Bethlehem in Judea, want de profeet heeft geschreven:

[6] Bethlehem in het land Juda (lofprijs), je bent zeker niet de minste onder de leiders van Juda. Uit jou zal een leider voortkomen die mijn volk Israël (die met God strijdt) als herder zal leiden.

[7] Toen riep Herodes de wijzen in het geheim bij zich. Hij vroeg hun precies wanneer de ster verschenen was.

[8] Daarna stuurde hij hen naar Bethlehem en zei: Ga erheen en zoek zorgvuldig naar het kind. Stuur mij bericht zodra jullie het gevonden hebben, zodat ik het ook kan gaan aanbidden.

[9] Nadat ze de koning hadden aangehoord, vertrokken ze. De ster die zij in het Oosten hadden gezien, ging voor hen uit en bleef boven de plaats staan waar het kind was.

[10] Toen ze de ster zagen, waren ze buitengewoon blij.

[11] Ze gingen het huis binnen en zagen het kind met Zijn moeder Maria (geliefde). Ze knielden neer en aanbaden Hem. Daarna openden zij hun schatten en gaven Hem geschenken: goud, wierook en mirre.

[12] In een droom waarschuwde God hen om niet naar Herodes terug te gaan. Daarom reisden ze via een andere route naar hun land terug.

[13] Nadat zij vertrokken waren, verscheen de engel van de Heere in een droom aan Jozef (hij voegt toe). Hij zei: Sta op, neem het kind en Zijn moeder mee en vlucht naar Egypte. Blijf daar tot ik het je zeg. Herodes zal het kind namelijk zoeken om Hem te doden.
[14] Jozef stond op, nam het kind en Zijn moeder diezelfde nacht mee en vertrok naar Egypte.
[15] Jozef bleef daar tot Herodes stierf. Zo werd vervuld wat de Heere door de profeet had gezegd: Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.
[16] Toen Herodes merkte dat de wijzen hem voor de gek hadden gehouden, werd hij woedend. Hij liet alle kinderen van twee jaar en jonger in Bethlehem en de omgeving doden. Hij baseerde die leeftijd op het precieze tijdstip waarop de ster volgens de wijzen was verschenen.
[17] Toen werd vervuld wat de profeet Jeremia (YHWH verheft) had gezegd:
[18] In Rama klinkt een stem: klagen, huilen en luid jammeren. Rachel (ooi) huilt om haar kinderen en wil niet getroost worden, omdat zij er niet meer zijn.
[19] Na de dood van Herodes verscheen de engel van de Heere in Egypte in een droom aan Jozef.
[20] De engel zei: Sta op, neem het kind en Zijn moeder mee en ga naar het land Israël. De mensen die het kind wilden doden, zijn gestorven.
[21] Jozef stond op, nam het kind en Zijn moeder mee en ging naar het land Israël.
[22] Maar toen hij hoorde dat Archelaüs (heerser van het volk) in Judea koning was in plaats van zijn vader Herodes, durfde hij daar niet heen te gaan. God waarschuwde hem in een droom. Daarna vertrok hij naar Galilea.
[23] Daar ging hij wonen in de stad Nazareth. Zo werd vervuld wat de profeten hadden gezegd: Hij zal Nazarener genoemd worden.

Mattheüs 3

[1] In die tijd kwam Johannes de Doper (YHWH is genadig) naar de woestijn van Judea. Daar begon hij te prediken:
[2] Keer terug naar God, want het koninkrijk van de hemel is dichtbij.

[3] Johannes (YHWH is genadig) was degene over wie de profeet Jesaja (YHWH redt) had gesproken. De profeet zei: Iemand roept in de woestijn: Maak de weg voor de Heere gereed en maak Zijn paden recht.

[4] Johannes droeg kleren van kameelhaar en een leren gordel om zijn middel. Hij at sprinkhanen en wilde honing.

[5] Mensen kwamen naar hem toe uit Jeruzalem, heel Judea en het hele gebied rond de Jordaan.

[6] Zij lieten zich door hem dopen in de Jordaan en beleden hun zonden.

[7] Veel Farizeeën en Sadduceeën kwamen naar Johannes om zich te laten dopen. Toen hij hen zag, zei hij: Addergebroed! Wie heeft jullie gewaarschuwd om voor de komende toorn te vluchten?

[8] Breng vruchten voort die laten zien dat jullie echt tot inkeer zijn gekomen.

[9] Denk niet dat jullie kunnen zeggen: Wij hebben Abraham (vader van velen) als vader. Ik zeg jullie dat God zelfs uit deze stenen kinderen voor Abraham kan voortbrengen.

[10] De bijl ligt al klaar bij de wortel van de bomen. Elke boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.

[11] Ik doop jullie met water als teken van bekering. Maar Hij die na mij komt, is machtiger dan ik. Ik ben het niet eens waard om Zijn sandalen te dragen. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.

[12] Hij heeft Zijn wan al in de hand om graan en kaf te scheiden. Hij maakt Zijn dorsvloer helemaal schoon. Zijn tarwe verzamelt Hij in de schuur. Het kaf verbrandt Hij in vuur dat nooit uitgaat.

[13] Toen kwam Jezus (YHWH redt) vanuit Galilea naar Johannes bij de Jordaan om zich door hem te laten dopen.

[14] Maar Johannes probeerde Hem tegen te houden. Hij zei: Ik moet door U gedoopt worden, en nu komt U naar mij?

[15] Jezus antwoordde: Laat het nu toe. Want zo moeten wij alles doen wat recht is. Toen stemde Johannes ermee in.

[16] Toen Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen uit het water. De hemel ging voor Hem open. Hij zag Gods Geest als een duif neerdalen en op Hem komen.

17 Toen klonk er een stem uit de hemel: Dit is mijn geliefde Zoon. In Hem vind ik vreugde!

Mattheüs 4

1 Toen leidde de Geest Jezus (YHWH redt) de woestijn in, om daar door de duivel op de proef te worden gesteld.

2 Jezus vastte 40 dagen en 40 nachten. Daarna kreeg Hij honger.

3 De verleider kwam naar Hem toe en zei: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden moeten worden.

4 Maar Jezus antwoordde: Er staat geschreven: Een mens leeft niet alleen van brood, maar van elk woord dat uit Gods mond komt.

5 Daarna nam de duivel Hem mee naar de heilige stad en zette Hem op het hoogste punt van de tempel.

6 De duivel zei tegen Hem: Als U Gods Zoon bent, spring dan naar beneden. Er staat immers geschreven: God zal Zijn engelen bevel geven om voor U te zorgen. Zij zullen U op hun handen dragen, zodat U Uw voet nooit aan een steen stoot.

7 Jezus antwoordde hem: Er staat ook geschreven: Stel de Heere, uw God, niet op de proef.

8 Daarna nam de duivel Hem mee naar een zeer hoge berg. Hij liet Hem alle koninkrijken van de wereld en hun pracht zien.

9 Hij zei tegen Hem: Ik geef U dit alles als U voor mij neerknielt en mij aanbidt.

10 Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan! Want er staat geschreven: Aanbid de Heere, uw God, en dien Hem alleen.

11 Toen liet de duivel Hem met rust. Er kwamen engelen naar Jezus toe en zij dienden Hem.

12 Toen Jezus hoorde dat Johannes (YHWH is genadig) gevangengenomen was, keerde Hij terug naar Galilea.

13 Hij verliet Nazareth en ging in Kapernaüm wonen. Die stad ligt aan het meer, in het gebied van Zebulon (woning) en Naftali (mijn worsteling).

14 Zo ging in vervulling wat de profeet Jesaja (YHWH redt) had gezegd:

15 Land van Zebulon en land van Naftali, aan de weg naar de zee, aan de overkant van de Jordaan: Galilea van de volken.
16 Het volk dat in duisternis leefde, heeft een groot licht gezien. Voor de mensen in het land waar de schaduw van de dood hing, is een licht opgegaan.
17 Vanaf dat moment begon Jezus te prediken: Keer terug naar God, want het koninkrijk van de hemel is dichtbij.
18 Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag Hij twee broers. Simon (hij heeft gehoord), die Petrus (rots) werd genoemd, en zijn broer Andreas (mannelijk) gooiden een net in het water. Zij waren vissers.
19 Hij zei tegen hen: Volg mij. Ik zal van jullie vissers van mensen maken.
20 Meteen lieten zij hun netten achter en volgden Hem.
21 Iets verder zag Hij twee andere broers: Jakobus (hij houdt de hiel vast), de zoon van Zebedeüs (YHWH schenkt), en zijn broer Johannes. Ze zaten met hun vader Zebedeüs in de boot en herstelden hun netten. Jezus riep hen.
22 Meteen verlieten zij de boot en hun vader en volgden Hem.
23 Jezus trok door heel Galilea. Hij gaf onderwijs in hun synagogen en verkondigde het goede nieuws van het koninkrijk. Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.
24 Het nieuws over Hem verspreidde zich door heel Syrië. Mensen brachten iedereen bij Hem die ziek was of pijn leed. Ook brachten ze mensen die door de duivel bezeten waren, epileptische aanvallen hadden of verlamd waren. Hij genas hen allemaal.
25 Grote groepen mensen volgden Hem vanuit Galilea, Dekapolis, Jeruzalem, Judea en het gebied aan de overkant van de Jordaan.

Mattheüs 5

1 Toen Jezus (YHWH redt) de menigte zag, ging Hij de berg op. Hij ging zitten, en Zijn leerlingen kwamen bij Hem.
2 Hij begon hen te onderwijzen:

[3] Gelukkig zijn mensen die beseffen dat ze God nodig hebben, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

[4] Gelukkig zijn mensen die treuren, want zij zullen troost krijgen.

[5] Gelukkig zijn zachtmoedige mensen, want zij zullen de aarde erven.

[6] Gelukkig zijn mensen die intens verlangen naar wat rechtvaardig is, want hun verlangen zal vervuld worden.

[7] Gelukkig zijn barmhartige mensen, want zij zullen zelf barmhartigheid ontvangen.

[8] Gelukkig zijn mensen met een zuiver hart, want zij zullen God zien.

[9] Gelukkig zijn vredestichters, want zij zullen Gods kinderen worden genoemd.

[10] Gelukkig zijn mensen die vervolgd worden omdat ze rechtvaardig leven, want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

[11] Gelukkig zijn jullie wanneer mensen jullie vanwege mij beledigen, vervolgen en leugens over jullie vertellen.

[12] Wees blij en juich, want in de hemel wacht jullie een grote beloning. Zo vervolgden de mensen ook de profeten vóór jullie.

[13] Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan weer zout worden? Het is nergens meer goed voor. Mensen gooien het buiten weg en vertrappen het.

[14] Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

[15] Niemand steekt een lamp aan om hem onder een mand te zetten. Je zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft aan iedereen in huis.

[16] Laat zo jullie licht voor de mensen schijnen. Dan zien ze jullie goede daden en eren ze jullie Vader in de hemel.

[17] Denk niet dat ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze te vervullen.

[18] Ik verzeker jullie: zolang hemel en aarde bestaan, verdwijnt er geen enkele letter of pennestreep uit de wet. Eerst moet alles gebeuren.

[19] Wie zelfs het kleinste gebod afschaft en anderen leert hetzelfde te doen, zal de kleinste heten in het koninkrijk van de hemel. Maar wie deze geboden uitvoert

en onderwijst, zal daar groot heten.
[20] Want ik zeg jullie: als jullie niet rechtvaardiger leven dan de schriftgeleerden en Farizeeën, komen jullie beslist niet het koninkrijk van de hemel binnen.
[21] Jullie hebben gehoord wat tegen de mensen van vroeger is gezegd: Je mag niet moorden. Wie iemand doodt, moet voor de rechtbank komen.
[22] Maar ik zeg jullie: iedereen die zonder reden boos is op zijn broer, moet voor de rechtbank komen. Wie zijn broer 'nietsnut' noemt, moet voor de hoge raad komen. Wie hem 'dwaas' noemt, verdient het vuur van de hel.
[23] Stel dat je een offer naar het altaar brengt. Daar herinner je je dat je broer iets tegen je heeft.
[24] Laat je offer dan voor het altaar liggen. Ga eerst naar je broer en verzoen je met hem. Kom daarna terug en breng je offer.
[25] Leg het snel bij met je tegenstander, terwijl jullie nog samen onderweg zijn. Anders levert hij je aan de rechter over. De rechter draagt je over aan de bewaker, en je komt in de gevangenis.
[26] Ik verzeker je: je komt daar pas uit als je de allerlaatste munt hebt betaald.
[27] Jullie hebben gehoord wat tegen de mensen van vroeger is gezegd: Je mag geen overspel plegen.
[28] Maar ik zeg jullie: wie met begeerte naar een vrouw kijkt, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd.
[29] Als je rechteroog je tot zonde verleidt, ruk het dan uit en gooi het weg. Je kunt beter één lichaamsdeel verliezen dan met je hele lichaam in de hel terechtkomen.
[30] Als je rechterhand je tot zonde verleidt, hak hem dan af en gooi hem weg. Je kunt beter één lichaamsdeel verliezen dan met je hele lichaam in de hel terechtkomen.
[31] Er is ook gezegd: Wie van zijn vrouw scheidt, moet haar een scheidingsbrief geven.
[32] Maar ik zeg jullie: wie van zijn vrouw scheidt, drijft haar tot overspel, behalve bij seksuele ontrouw. En wie met een gescheiden vrouw trouwt, pleegt overspel.

[33] Jullie hebben ook gehoord wat tegen de mensen van vroeger is gezegd: Breek je eed niet. Houd wat je aan de Heere hebt beloofd.
[34] Maar ik zeg jullie: zweer helemaal niet. Zweer niet bij de hemel, want die is Gods troon.
[35] Zweer ook niet bij de aarde, want die is Zijn voetenbank. Zweer evenmin bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning.
[36] Zweer ook niet bij je eigen hoofd, want je kunt geen enkele haar wit of zwart maken.
[37] Als jullie ja zeggen, laat het dan ja zijn. Als jullie nee zeggen, laat het dan nee zijn. Alles wat daarbovenuit gaat, komt van de boze.
[38] Jullie hebben gehoord dat gezegd is: Een oog voor een oog en een tand voor een tand.
[39] Maar ik zeg jullie: verzet je niet tegen iemand die kwaad doet. Als iemand je op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de andere toe.
[40] Als iemand je voor de rechter brengt om je onderkleed af te nemen, geef hem dan ook je bovenkleed.
[41] Als iemand je dwingt ongeveer anderhalve kilometer met hem mee te gaan, ga dan drie kilometer met hem mee.
[42] Geef aan wie iets van je vraagt. Keer je niet af van iemand die iets van je wil lenen.
[43] Jullie hebben gehoord dat gezegd is: Heb je naaste lief en haat je vijand.
[44] Maar ik zeg jullie: heb je vijanden lief. Zegen wie jullie vervloeken, doe goed aan wie jullie haten en bid voor wie jullie mishandelen en vervolgen.
[45] Zo zullen jullie kinderen zijn van jullie Vader in de hemel. Hij laat Zijn zon opgaan over slechte en goede mensen. Hij laat het regenen over rechtvaardige en onrechtvaardige mensen.
[46] Als jullie alleen liefhebben wie jullie liefhebben, wat voor beloning krijgen jullie dan? Tollenaars doen toch precies hetzelfde?
[47] En als jullie alleen jullie broers groeten, wat doen jullie dan meer dan anderen? Tollenaars doen dat toch ook?
[48] Wees dus volmaakt, zoals jullie Vader in de hemel volmaakt is.

Mattheüs 6

[1] Geef niet aan armen met het doel dat mensen jullie zien. Anders krijgen jullie geen beloning van jullie Vader in de hemel.

[2] Wanneer je iets aan armen geeft, bazuin dat dan niet rond. Huichelaars doen dat in synagogen en op straat om door mensen geëerd te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun volledige beloning al gekregen.

[3] Maar wanneer je iets aan armen geeft, laat je linkerhand dan niet weten wat je rechterhand doet.

[4] Zo blijft je gift verborgen. Je Vader, die ziet wat in het verborgene gebeurt, zal je openlijk belonen.

[5] Wanneer jullie bidden, doe dan niet zoals de huichelaars. Zij staan graag in synagogen en op straathoeken te bidden, zodat mensen hen zien. Ik verzeker jullie: zij hebben hun volledige beloning al gekregen.

[6] Maar als jij bidt, ga dan je binnenkamer in en sluit de deur. Bid tot je Vader, die in het verborgene is. Je Vader, die ziet wat in het verborgene gebeurt, zal je openlijk belonen.

[7] Gebruik bij het bidden geen eindeloze woordenstroom zoals de heidenen. Zij denken dat God naar hen luistert vanwege hun vele woorden.

[8] Doe niet zoals zij. Jullie Vader weet wat jullie nodig hebben, nog voordat jullie Hem erom vragen.

[9] Bid daarom zo: Onze Vader in de hemel, laat Uw naam geheiligd worden.

[10] Laat Uw koninkrijk komen. Laat op aarde Uw wil gedaan worden, zoals in de hemel.

[11] Geef ons vandaag ons dagelijks brood.

[12] Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

[13] Leid ons niet in verzoeking, maar red ons van de boze. Want aan U behoren het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid, voor altijd. Amen.

[14] Want als jullie andere mensen hun misstappen vergeven, zal jullie hemelse Vader ook jullie vergeven.

15 Maar als jullie anderen niet vergeven, zal jullie Vader jullie misstappen ook niet vergeven.

16 Wanneer jullie vasten, kijk dan niet somber zoals de huichelaars. Zij laten hun gezicht er ellendig uitzien, zodat mensen kunnen zien dat ze vasten. Ik verzeker jullie: zij hebben hun volledige beloning al gekregen.

17 Maar als jij vast, verzorg dan je haar en was je gezicht.

18 Zo zien mensen niet dat je vast; alleen je Vader, die in het verborgene is, ziet het. Je Vader, die ziet wat in het verborgene gebeurt, zal je openlijk belonen.

19 Verzamel geen schatten op aarde. Daar vreten mot en roest ze weg, en dieven breken in om ze te stelen.

20 Verzamel liever schatten in de hemel. Daar vreten mot en roest ze niet weg, en dieven breken niet in om ze te stelen.

21 Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.

22 Het oog is de lamp van het lichaam. Als je oog helder is, zal je hele lichaam vol licht zijn.

23 Maar als je oog slecht is, zal je hele lichaam donker zijn. Als het licht in jou duisternis is, hoe diep is die duisternis dan!

24 Niemand kan twee meesters dienen. Je zult de ene haten en de andere liefhebben, of de ene trouw blijven en de andere verachten. Jullie kunnen niet tegelijk God en rijkdom dienen.

25 Daarom zeg ik jullie: maak je geen zorgen over je leven, over wat je zult eten of drinken. Maak je ook geen zorgen over kleren voor je lichaam. Het leven is toch meer dan voedsel, en het lichaam meer dan kleding?

26 Kijk naar de vogels in de lucht. Ze zaaien en maaien niet, en verzamelen niets in schuren. Toch voedt jullie hemelse Vader ze. Zijn jullie niet veel meer waard dan vogels?

27 Wie van jullie kan door zich zorgen te maken ongeveer 45 centimeter aan zijn lengte toevoegen?

28 Waarom maken jullie je zorgen over kleding? Kijk hoe de lelies in het veld groeien. Ze werken niet en spinnen geen garen.

[29] Toch zeg ik jullie: zelfs Salomo (vrede) was in al zijn pracht niet zo gekleed als één van deze bloemen.
[30] God kleedt het gras van het veld zo mooi, hoewel het er vandaag staat en morgen in de oven wordt gegooid. Zal Hij jullie dan niet veel meer kleden, kleingelovigen?
[31] Maak je daarom geen zorgen met vragen als: Wat zullen we eten? Wat zullen we drinken? Welke kleren zullen we dragen?
[32] Mensen die God niet kennen, jagen al die dingen na. Jullie hemelse Vader weet dat jullie dit allemaal nodig hebben.
[33] Zoek eerst Gods koninkrijk en Zijn gerechtigheid. Dan zal Hij jullie al die andere dingen ook geven.
[34] Maak je dus geen zorgen over morgen, want morgen brengt zijn eigen zorgen mee. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen problemen.

Mattheüs 7

[1] Oordeel anderen niet, zodat jullie zelf ook niet worden geoordeeld.
[2] Want zoals jullie over anderen oordelen, zo zullen jullie zelf geoordeeld worden. Met de maat waarmee jullie meten, zullen jullie ook worden gemeten.
[3] Waarom zie je wel de splinter in het oog van je broer, maar merk je de balk in je eigen oog niet op?
[4] Hoe kun je tegen je broer zeggen: Laat mij de splinter uit je oog halen, terwijl er een balk in je eigen oog zit?
[5] Huichelaar! Haal eerst de balk uit je eigen oog. Dan kun je helder zien om de splinter uit het oog van je broer te halen.
[6] Geef wat heilig is niet aan de honden en gooi jullie parels niet voor de zwijnen. Anders vertrappen ze die en keren ze zich tegen jullie om jullie te verscheuren.
[7] Vraag, en jullie zullen ontvangen. Zoek, en jullie zullen vinden. Klop, en er zal voor jullie worden opengedaan.
[8] Want iedereen die vraagt, ontvangt. Wie zoekt, vindt. En voor wie klopt, zal worden opengedaan.

[9] Wie van jullie geeft zijn zoon een steen als hij om brood vraagt?
[10] Of wie geeft zijn zoon een slang als hij om een vis vraagt?
[11] Jullie zijn slecht en toch weten jullie je kinderen goede dingen te geven. Hoeveel meer zal jullie hemelse Vader goede dingen geven aan wie Hem erom vragen!
[12] Behandel andere mensen daarom zoals jullie zelf door hen behandeld willen worden. Dit is wat de wet en de profeten leren.
[13] Ga naar binnen door de nauwe poort. De poort is wijd en de weg breed die naar de ondergang leidt. Veel mensen gaan daardoor naar binnen.
[14] Maar de poort is nauw en de weg smal die naar het leven leidt. Slechts weinig mensen vinden die weg.
[15] Pas op voor valse profeten. Ze komen naar jullie toe in schapenvachten, maar vanbinnen zijn het roofzuchtige wolven.
[16] Aan hun vruchten zullen jullie hen herkennen. Men plukt toch geen druiven van doornstruiken of vijgen van distels?
[17] Zo draagt elke goede boom goede vruchten, terwijl een slechte boom slechte vruchten draagt.
[18] Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen en een slechte boom geen goede vruchten.
[19] Elke boom die geen goede vruchten draagt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.
[20] Jullie zullen de valse profeten dus aan hun vruchten herkennen.
[21] Niet iedereen die tegen mij zegt: Heere, Heere, zal het koninkrijk van de hemel binnengaan. Alleen wie doet wat mijn Vader in de hemel wil, zal binnengaan.
[22] Op die dag zullen velen tegen mij zeggen: Heere, Heere, wij hebben toch in Uw naam geprofeteerd? In Uw naam hebben wij demonen uitgedreven en veel wonderen gedaan!
[23] Dan zal ik hun openlijk zeggen: Ik heb jullie nooit gekend. Ga weg van mij, jullie die onrecht doen!

[24] Iedereen die deze woorden van mij hoort en ernaar handelt, lijkt op een verstandig man die zijn huis op rotsgrond bouwde.
[25] De stortregen kwam, de waterstromen stegen en de wind beukte tegen dat huis. Toch stortte het niet in, want het stond op rotsgrond.
[26] Maar iedereen die deze woorden van mij hoort en er niet naar handelt, lijkt op een dwaas die zijn huis op zand bouwde.
[27] De stortregen kwam, de waterstromen stegen en de wind beukte tegen dat huis. Het stortte in en de val van dat huis was verschrikkelijk.
[28] Toen Jezus (YHWH redt) klaar was met deze woorden, stonden de menigten versteld van Zijn onderwijs.
[29] Want Hij onderwees hen met gezag, heel anders dan de schriftgeleerden.

Mattheüs 8

[1] Toen Jezus (YHWH redt) van de berg was afgedaald, volgden grote menigten Hem.
[2] Er kwam een man naar Hem toe die melaats was. Hij knielde eerbiedig voor Hem neer en zei: Heere, als U wilt, kunt U mij rein maken.
[3] Jezus stak Zijn hand uit, raakte hem aan en zei: Ik wil het. Word rein! Meteen was de man van zijn melaatsheid gereinigd.
[4] Jezus zei tegen hem: Vertel dit aan niemand. Ga jezelf aan de priester laten zien en breng het offer dat Mozes (uit het water getrokken) heeft voorgeschreven. Dat zal voor hen het bewijs zijn.
[5] Toen Jezus Kapernaüm binnenging, kwam een hoofdman over 100 soldaten naar Hem toe en smeekte Hem om hulp.
[6] Hij zei: Heere, mijn knecht ligt thuis verlamd en lijdt hevige pijn.
[7] Jezus zei tegen hem: Ik zal komen en hem genezen.
[8] De hoofdman antwoordde: Heere, ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Spreek maar één woord, dan zal mijn knecht genezen worden.
[9] Ook ik sta onder het gezag van anderen en heb soldaten onder mij. Tegen de ene zeg ik: Ga, en hij gaat. Tegen een ander: Kom, en hij komt. Mijn dienaar

gehoorzaamt wanneer ik zeg: Doe dit.
10 Toen Jezus dit hoorde, was Hij verbaasd. Hij zei tegen wie Hem volgden: Ik verzeker jullie: zelfs in Israël (die met God strijdt) heb ik zo'n groot geloof niet gevonden.
11 Ik zeg jullie: veel mensen zullen uit het oosten en het westen komen. Zij zullen met Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) aan tafel zitten in het koninkrijk van de hemel.
12 Maar degenen die het koninkrijk zouden erven, zullen buiten in de duisternis worden geworpen. Daar zullen zij huilen en tandenknarsen.
13 Jezus zei tegen de hoofdman: Ga naar huis. Het zal gebeuren zoals u hebt geloofd. Op datzelfde moment werd zijn knecht gezond.
14 Toen Jezus bij Petrus (rots) thuis kwam, zag Hij dat Petrus' schoonmoeder met koorts in bed lag.
15 Hij raakte haar hand aan en de koorts verdween. Ze stond op en zorgde voor hen.
16 Die avond brachten de mensen velen bij Hem die door demonen bezeten waren. Met een enkel woord dreef Hij de geesten uit. Ook genas Hij iedereen die ziek was.
17 Zo werd vervuld wat de profeet Jesaja (YHWH redt) had gezegd: Hij heeft onze kwalen op zich genomen en onze ziekten gedragen.
18 Toen Jezus de menigten rondom zich zag, gaf Hij opdracht naar de overkant van het meer te varen.
19 Een schriftgeleerde kwam naar Hem toe en zei: Meester, ik zal U volgen, waar U ook heen gaat.
20 Jezus antwoordde: Vossen hebben holen en vogels hebben nesten. Maar de Mensenzoon heeft geen plaats waar Hij Zijn hoofd kan neerleggen.
21 Een andere leerling zei tegen Hem: Heere, laat mij eerst mijn vader gaan begraven.
22 Maar Jezus zei tegen hem: Volg mij en laat de doden hun eigen doden begraven.
23 Jezus stapte in het schip en Zijn leerlingen volgden Hem.

[24] Plotseling stak op het meer een hevige storm op. De golven sloegen over het schip heen, maar Jezus sliep.
[25] De leerlingen gingen naar Hem toe, maakten Hem wakker en riepen: Heere, red ons! We vergaan!
[26] Hij zei tegen hen: Waarom zijn jullie zo bang, kleingelovigen? Toen stond Hij op en bestrafte de wind en het meer. Het werd helemaal stil.
[27] De leerlingen stonden verbaasd en zeiden: Wie is Hij toch? Zelfs de wind en het meer gehoorzamen Hem!
[28] Aan de overkant kwam Jezus in het gebied van de Gergesenen. Twee mannen die door demonen bezeten waren, kwamen Hem vanuit de graven tegemoet. Ze waren zo gewelddadig dat niemand langs die weg kon gaan.
[29] Ze schreeuwden: Jezus, Zoon van God, wat hebt U met ons te maken? Bent U gekomen om ons vóór het vastgestelde moment te laten lijden?
[30] Een eind bij hen vandaan liep een grote kudde varkens te grazen.
[31] De demonen smeekten Jezus: Als U ons uitdrijft, laat ons dan in die kudde varkens gaan.
[32] Jezus zei tegen hen: Ga! De demonen verlieten de mannen en gingen in de varkens. Toen stormde de hele kudde van de steile helling het meer in. De varkens verdronken.
[33] De varkenshoeders vluchtten naar de stad. Daar vertelden ze alles wat er was gebeurd, ook wat de bezeten mannen was overkomen.
[34] Toen liep de hele stad uit om Jezus te ontmoeten. Zodra de inwoners Hem zagen, smeekten ze Hem hun gebied te verlaten.

Mattheüs 9

[1] Jezus (YHWH redt) stapte in de boot, voer naar de overkant en kwam in Zijn eigen stad. Daar brachten mensen een verlamde man bij Hem, liggend op een mat.
[2] Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde man: Houd moed, mijn zoon! Je zonden zijn je vergeven.

[3] Enkele schriftgeleerden dachten bij zichzelf: Deze man lastert God.

[4] Jezus kende hun gedachten en vroeg: Waarom denken jullie zulke slechte dingen?

[5] Wat is gemakkelijker: zeggen: Je zonden zijn je vergeven, of zeggen: Sta op en loop?

[6] Maar ik zal jullie laten zien dat de Mensenzoon op aarde macht heeft om zonden te vergeven. Toen zei Hij tegen de verlamde man: Sta op, pak je mat op en ga naar huis.

[7] De man stond op en ging naar huis.

[8] Toen de menigten dit zagen, waren ze verbaasd. Ze loofden God, omdat Hij mensen zo'n macht had gegeven.

[9] Toen Jezus verderging, zag Hij bij het tolhuis een man zitten die Mattheüs (gave van YHWH) heette. Jezus zei tegen hem: Volg mij. Mattheüs stond op en volgde Hem.

[10] Later at Jezus in het huis van Mattheüs. Veel tollenaars en zondaars kwamen erbij en aten samen met Jezus en Zijn leerlingen.

[11] Toen de Farizeeën dit zagen, vroegen ze aan Zijn leerlingen: Waarom eet jullie Meester met tollenaars en zondaars?

[12] Jezus hoorde het en antwoordde: Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieke mensen wel.

[13] Ga onderzoeken wat deze woorden betekenen: Ik wil barmhartigheid en geen offers. Want ik ben niet gekomen om rechtvaardige mensen te roepen, maar zondaars tot bekering.

[14] Daarna kwamen de leerlingen van Johannes (YHWH is genadig) naar Jezus toe. Ze vroegen: Waarom vasten wij en de Farizeeën vaak, maar Uw leerlingen niet?

[15] Jezus antwoordde: Kunnen bruiloftsgasten treuren zolang de bruidegom bij hen is? Er komt een tijd dat de bruidegom van hen wordt weggenomen. Dan zullen ze vasten.

[16] Niemand naait een lap nieuwe, ongekrompen stof op een oud kledingstuk. De lap trekt eraan en maakt de scheur juist groter.

17 Ook giet niemand nieuwe wijn in oude leren zakken. Anders barsten de zakken, loopt de wijn weg en gaan de zakken verloren. Nieuwe wijn hoort in nieuwe leren zakken. Zo blijven beide behouden.

18 Terwijl Jezus nog met hen sprak, kwam er een leider naar Hem toe. Hij knielde voor Hem neer en zei: Mijn dochter is zojuist gestorven. Maar kom, leg Uw hand op haar, dan zal zij leven.

19 Jezus stond op en ging met hem mee. Zijn leerlingen volgden Hem.

20 Een vrouw die al twaalf jaar bloed verloor, kwam van achteren naar Jezus toe. Ze raakte de rand van Zijn mantel aan.

21 Ze dacht: Als ik alleen maar Zijn mantel aanraak, zal ik genezen.

22 Jezus draaide zich om, zag haar en zei: Houd moed, dochter! Je geloof heeft je genezen. Vanaf dat moment was de vrouw genezen.

23 Toen Jezus bij het huis van de leider kwam, zag Hij fluitspelers en een luidruchtige menigte.

24 Hij zei tegen hen: Ga naar buiten. Het meisje is niet dood, maar slaapt. De mensen lachten Hem uit.

25 Nadat de menigte naar buiten was gestuurd, ging Jezus naar binnen. Hij pakte het meisje bij de hand en zij stond op.

26 Het nieuws hierover verspreidde zich door dat hele gebied.

27 Toen Jezus verderging, volgden twee blinde mannen Hem. Ze riepen: Zoon van David (geliefde), heb medelijden met ons!

28 Toen Jezus een huis binnenging, kwamen de blinde mannen naar Hem toe. Hij vroeg: Geloven jullie dat ik dit kan doen? Ze antwoordden: Ja, Heere!

29 Toen raakte Hij hun ogen aan en zei: Laat het gebeuren zoals jullie geloven.

30 Hun ogen gingen open. Jezus waarschuwde hen nadrukkelijk: Zorg ervoor dat niemand dit te weten komt.

31 Maar zodra de mannen vertrokken waren, vertelden ze in dat hele gebied over Hem.

32 Terwijl zij weggingen, brachten mensen een man bij Jezus die niet kon spreken en door een demon bezeten was.

[33] Nadat de demon was uitgedreven, kon de man spreken. De menigten waren verbaasd en zeiden: Zoiets is in Israël (die met God strijdt) nog nooit gezien!

[34] Maar de Farizeeën zeiden: Hij drijft demonen uit met hulp van de leider van de demonen.

[35] Jezus trok langs alle steden en dorpen. Hij gaf onderwijs in hun synagogen en verkondigde het goede nieuws van het koninkrijk. Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.

[36] Toen Hij de menigten zag, kreeg Hij diep medelijden met hen. Ze waren afgemat en verstrooid, als schapen zonder herder.

[37] Toen zei Hij tegen Zijn leerlingen: De oogst is groot, maar er zijn maar weinig arbeiders.

[38] Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders naar Zijn oogst stuurt.

Mattheüs 10

[1] Jezus (YHWH redt) riep Zijn twaalf leerlingen bij zich. Hij gaf hun macht om onreine geesten uit te drijven en elke ziekte en kwaal te genezen.

[2] Dit zijn de namen van de twaalf apostelen. Eerst Simon (hij heeft gehoord), die Petrus (rots) wordt genoemd, en zijn broer Andreas (mannelijk). Daarna Jakobus (hij houdt de hiel vast), de zoon van Zebedeüs (YHWH schenkt), en zijn broer Johannes (YHWH is genadig);

[3] Filippus (paardenvriend) en Bartholomeüs (zoon van Talmai); Thomas (tweeling) en Mattheüs (gave van YHWH), de tollenaar; Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Lebbeüs, die ook Thaddeüs (die prijst) werd genoemd;

[4] Simon de IJveraar en Judas Iskariot (man uit Kerioth), die Hem later verraadde.

[5] Jezus zond deze twaalf uit en gaf hun deze opdracht: Ga niet naar de heidenen en ga geen enkele stad van de Samaritanen binnen.

[6] Ga liever naar de verloren schapen van het volk Israël (die met God strijdt).

[7] Ga op weg en verkondig: Het koninkrijk van de hemel is dichtbij.

[8] Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op en drijf demonen uit. Jullie hebben dit gratis ontvangen; geef het ook gratis.
[9] Neem geen goud, zilver of kopergeld mee in jullie geldriemen.
[10] Neem voor de reis geen tas, extra kleding, schoenen of staf mee. Een arbeider heeft recht op zijn eten.
[11] Zoek in elke stad of elk dorp uit wie daar bereid is jullie boodschap aan te nemen. Blijf bij die persoon totdat jullie verdergaan.
[12] Wanneer jullie een huis binnengaan, groet dan de bewoners.
[13] Als de bewoners jullie willen ontvangen, laat jullie vrede er dan rusten. Willen zij dat niet, laat jullie vrede dan naar jullie terugkeren.
[14] Als iemand jullie niet ontvangt of niet naar jullie woorden luistert, verlaat dan dat huis of die stad. Schud daarbij het stof van jullie voeten.
[15] Ik verzeker jullie: op de dag van het oordeel zal het voor Sodom en Gomorra draaglijker zijn dan voor die stad.
[16] Let op: ik stuur jullie als schapen tussen wolven. Wees daarom verstandig als slangen en oprecht als duiven.
[17] Pas op voor de mensen. Zij zullen jullie uitleveren aan rechtbanken en in hun synagogen geselen.
[18] Omwille van mij zullen jullie voor bestuurders en koningen worden gebracht. Daarmee zullen jullie tegenover hen en de heidenen getuigen.
[19] Wanneer ze jullie uitleveren, maak je dan geen zorgen over hoe of wat jullie moeten zeggen. Op dat moment krijgen jullie te horen wat jullie moeten zeggen.
[20] Jullie spreken dan namelijk niet zelf. Het is de Geest van jullie Vader die door jullie spreekt.
[21] Een broer zal zijn broer uitleveren om gedood te worden, en een vader zijn kind. Kinderen zullen tegen hun ouders opstaan en hen doden.
[22] Iedereen zal jullie haten vanwege mijn naam. Maar wie tot het einde volhoudt, zal gered worden.
[23] Wanneer ze jullie in de ene stad vervolgen, vlucht dan naar de volgende. Ik verzeker jullie: jullie zullen nog niet alle steden van Israël hebben bezocht

wanneer de Mensenzoon komt.
[24] Een leerling staat niet boven zijn leermeester en een dienaar niet boven zijn heer.
[25] Voor een leerling is het genoeg dat hij wordt zoals zijn leermeester, en voor een dienaar dat hij wordt zoals zijn heer. Als mensen de heer van het huis Beëlzebul (Baäl de vorst) noemen, zullen ze Zijn huisgenoten zeker ook zo noemen!
[26] Wees daarom niet bang voor hen. Alles wat bedekt is, zal zichtbaar worden. Alles wat verborgen is, zal bekend worden.
[27] Wat ik jullie in het geheim zeg, moeten jullie openlijk vertellen. Wat jullie zacht in het oor horen, moeten jullie vanaf de daken verkondigen.
[28] Wees niet bang voor mensen die het lichaam doden maar de ziel niet kunnen doden. Wees liever bang voor Hem die zowel ziel als lichaam in de hel kan vernietigen.
[29] Twee musjes kosten toch maar één muntje? Toch valt niet één ervan op de grond buiten jullie Vader om.
[30] Zelfs alle haren op jullie hoofd zijn geteld.
[31] Wees dus niet bang. Jullie zijn veel meer waard dan veel musjes.
[32] Iedereen die mij tegenover de mensen openlijk erkent, zal ik ook erkennen tegenover mijn Vader in de hemel.
[33] Maar wie mij tegenover de mensen ontkent, zal ik ook ontkennen tegenover mijn Vader in de hemel.
[34] Denk niet dat ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar een zwaard.
[35] Ik ben gekomen om een man tegenover zijn vader te zetten, een dochter tegenover haar moeder en een schoondochter tegenover haar schoonmoeder.
[36] Iemands eigen huisgenoten zullen zijn vijanden worden.
[37] Wie zijn vader of moeder meer liefheeft dan mij, verdient het niet om bij mij te horen. Hetzelfde geldt voor wie zijn zoon of dochter meer liefheeft dan mij.
[38] Wie zijn kruis niet op zich neemt en mij niet volgt, verdient het niet om bij mij te horen.

[39] Wie zijn leven voor zichzelf wil behouden, zal het verliezen. Wie zijn leven omwille van mij verliest, zal het terugvinden.
[40] Wie jullie ontvangt, ontvangt mij. Wie mij ontvangt, ontvangt Hem die mij heeft gestuurd.
[41] Wie een profeet ontvangt omdat hij een profeet is, krijgt de beloning die bij een profeet hoort. Wie een rechtvaardige ontvangt omdat hij rechtvaardig is, krijgt de beloning die bij een rechtvaardige hoort.
[42] Wie één van deze onaanzienlijke leerlingen slechts een beker koud water geeft omdat hij een leerling is, zal zijn beloning zeker niet verliezen.

Mattheüs 11

[1] Nadat Jezus (YHWH redt) Zijn twaalf leerlingen deze opdrachten had gegeven, vertrok Hij. Hij ging in hun steden onderwijzen en prediken.
[2] Johannes (YHWH is genadig) zat gevangen. Toen hij hoorde wat Christus (de gezalfde) deed, stuurde hij twee van zijn leerlingen naar Hem.
[3] Zij vroegen Jezus: Bent U degene die zou komen, of moeten wij iemand anders verwachten?
[4] Jezus antwoordde hun: Ga terug en vertel Johannes wat jullie horen en zien.
[5] Blinden kunnen weer zien en kreupelen lopen. Melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen. Doden worden opgewekt en armen horen het goede nieuws.
[6] Gelukkig is wie mij niet afwijst.
[7] Toen zij vertrokken, begon Jezus tegen de menigte over Johannes te spreken: Waar gingen jullie in de woestijn naar kijken? Naar een riet dat door de wind heen en weer beweegt?
[8] Waar gingen jullie dan naar kijken? Naar een man in dure kleren? Mensen met zulke kleren wonen in koninklijke paleizen.
[9] Maar waarvoor gingen jullie dan? Om een profeet te zien? Ja, ik zeg jullie: hij is zelfs veel meer dan een profeet.

[10] Over hem staat geschreven: Kijk, ik stuur mijn boodschapper voor U uit. Hij zal vóór U de weg klaarmaken.

[11] Ik verzeker jullie: van alle mensen die ooit geboren zijn, is niemand groter dan Johannes de Doper (YHWH is genadig). Toch is de kleinste in het koninkrijk van de hemel groter dan hij.

[12] Vanaf de tijd van Johannes de Doper tot nu wordt het koninkrijk van de hemel met geweld bestreden. Gewelddadige mensen proberen het met geweld te grijpen.

[13] Want alle profeten en de wet hebben tot aan Johannes geprofeteerd.

[14] Als jullie dit willen aannemen: hij is de Elia (mijn God is YHWH) die zou komen.

[15] Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren.

[16] Waarmee zal ik de mensen van deze generatie vergelijken? Ze lijken op kinderen die op de markt zitten en naar hun vrienden roepen:

[17] Ze zeggen: Wij speelden vrolijke muziek voor jullie, maar jullie dansten niet. Wij zongen klaagliederen, maar jullie huilden niet.

[18] Want Johannes kwam en at en dronk niet zoals anderen. Toen zeiden de mensen: Hij heeft een demon.

[19] De Mensenzoon kwam en at en dronk wel. Toen zeiden zij: Kijk, die man is een veelvraat en een dronkaard. Hij is een vriend van tollenaars en zondaars! Maar uit wat haar kinderen doen, blijkt dat de wijsheid gelijk heeft.

[20] Daarna begon Jezus de steden streng terecht te wijzen waarin Hij de meeste wonderen had gedaan. Hun inwoners hadden zich namelijk niet bekeerd.

[21] Wee jullie, Chorazin en Bethsaïda! Als de wonderen die bij jullie gebeurden in Tyrus en Sidon (visvangst) waren gebeurd, hadden zij zich lang geleden bekeerd. Zij zouden rouwkleren hebben gedragen en in as hebben gezeten.

[22] Maar ik zeg jullie: op de dag van het oordeel zal het voor Tyrus en Sidon draaglijker zijn dan voor jullie.

[23] En jij, Kapernaüm, bent tot de hemel verheven. Toch zul je tot de hel worden neergestoten. Als jouw wonderen in Sodom waren gebeurd, zou die stad tot vandaag zijn blijven bestaan.

[24] Maar ik zeg je: op de dag van het oordeel zal het voor het land Sodom draaglijker zijn dan voor jou.
[25] Toen zei Jezus: Vader, Heere van de hemel en de aarde, ik dank U. U hebt deze dingen verborgen voor wijze en verstandige mensen, maar aan kleine kinderen bekendgemaakt.
[26] Ja, Vader, want zo wilde U het.
[27] Mijn Vader heeft mij alles toevertrouwd. Alleen de Vader kent de Zoon volledig. Alleen de Zoon kent de Vader volledig, samen met iedereen aan wie de Zoon Hem wil bekendmaken.
[28] Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en zware lasten dragen. Ik zal jullie rust geven.
[29] Draag mijn juk en leer van mij. Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie innerlijk rust vinden.
[30] Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Mattheüs 12

[1] In die tijd liep Jezus (YHWH redt) op een sabbat door de graanvelden. Zijn leerlingen kregen honger en begonnen aren te plukken en op te eten.
[2] Toen de Farizeeën dat zagen, zeiden zij tegen Hem: Kijk, Uw leerlingen doen iets wat op de sabbat niet is toegestaan.
[3] Jezus antwoordde hun: Hebben jullie niet gelezen wat David (geliefde) deed toen hij en zijn mannen honger hadden?
[4] Hij ging Gods huis binnen en at van de toonbroden. Dat was alleen voor de priesters toegestaan, niet voor hem of zijn mannen.
[5] Hebben jullie in de wet niet gelezen dat de priesters op de sabbat in de tempel de sabbatsrust doorbreken? Toch zijn zij onschuldig.
[6] Ik zeg jullie: hier is iemand die groter is dan de tempel.
[7] Jullie begrijpen niet wat deze woorden betekenen: Ik wil barmhartigheid en geen offer. Anders zouden jullie onschuldige mensen niet hebben veroordeeld.
[8] De Mensenzoon is namelijk ook Heere over de sabbat.

[9] Jezus vertrok vandaar en ging hun synagoge binnen.
[10] Daar was een man met een verschrompelde hand. De Farizeeën vroegen Jezus: Mag iemand op de sabbat genezen worden? Ze wilden Hem kunnen beschuldigen.
[11] Hij antwoordde hun: Stel dat een van jullie een schaap heeft dat op de sabbat in een kuil valt. Wie zou het niet vastpakken en eruit trekken?
[12] Een mens is toch veel meer waard dan een schaap! Daarom is het toegestaan om op de sabbat goed te doen.
[13] Toen zei Hij tegen de man: Strek uw hand uit. De man deed dat. Zijn hand werd weer even gezond als de andere.
[14] De Farizeeën gingen weg en overlegden hoe ze Jezus konden doden.
[15] Jezus wist dat en vertrok vandaar. Grote menigten volgden Hem, en Hij genas hen allemaal.
[16] Hij verbood hun streng om Hem bekend te maken.
[17] Zo werd vervuld wat de profeet Jesaja (YHWH redt) had gezegd:
[18] Kijk, dit is mijn Dienaar, die ik heb uitgekozen. Hij is mijn geliefde, in wie ik vreugde vind. Ik zal mijn Geest op Hem leggen. Hij zal de volken bekendmaken wat recht is.
[19] Hij zal niet ruziën of schreeuwen. Niemand zal Zijn stem op straat horen.
[20] Een geknakt riet zal Hij niet breken. Een smeulende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het recht laat overwinnen.
[21] De volken zullen hun hoop op Zijn naam stellen.
[22] Toen brachten de mensen iemand bij Jezus die door een demon bezeten was, blind was en niet kon spreken. Jezus genas hem, zodat hij weer sprak en zag.
[23] De hele menigte was buiten zichzelf van verbazing en zei: Zou Hij de Zoon van David zijn?
[24] Toen de Farizeeën dat hoorden, zeiden zij: Deze man drijft de demonen alleen uit met hulp van Beëlzebul (Baäl de vorst), de heerser van de demonen.
[25] Jezus kende hun gedachten en zei: Elk koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, wordt verwoest. Geen stad of familie die onderling verdeeld is, kan blijven bestaan.

[26] Als satan satan uitdrijft, strijdt hij tegen zichzelf. Hoe kan zijn koninkrijk dan standhouden?
[27] Als ik de demonen uitdrijf met hulp van Beëlzebul, met wiens hulp doen jullie volgelingen dat dan? Zij zullen daarom jullie rechters zijn.
[28] Maar als ik de demonen uitdrijf door de Geest van God, dan is Gods koninkrijk bij jullie gekomen.
[29] Hoe kan iemand het huis van een sterke man binnengaan en zijn bezittingen roven? Hij moet die sterke man eerst vastbinden. Pas dan kan hij zijn huis leegroven.
[30] Wie niet met mij is, is tegen mij. Wie niet samen met mij bijeenbrengt, jaagt uiteen.
[31] Daarom zeg ik jullie: elke zonde en elke lastering kan mensen vergeven worden. Maar lastering tegen de Geest zal niet vergeven worden.
[32] Wie iets tegen de Mensenzoon zegt, kan vergeving ontvangen. Maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, ontvangt geen vergeving. Niet in deze tijd en ook niet in de toekomstige.
[33] Een goede boom draagt goede vruchten, en een slechte boom slechte vruchten. Aan zijn vruchten herken je de boom.
[34] Addergebroed! Hoe kunnen jullie iets goeds zeggen als jullie slecht zijn? De mond spreekt immers uit wat het hart vol is.
[35] Een goed mens haalt goede dingen uit de goede voorraad in zijn hart. Een slecht mens haalt slechte dingen uit zijn slechte voorraad.
[36] Maar ik zeg jullie: op de dag van het oordeel moeten mensen verantwoording afleggen voor elk nutteloos woord dat zij hebben gesproken.
[37] Want op basis van je woorden word je vrijgesproken, en op basis van je woorden word je veroordeeld.
[38] Toen zeiden enkele schriftgeleerden en Farizeeën tegen Hem: Meester, wij willen graag een teken van U zien.
[39] Hij antwoordde hun: Een slechte en ontrouwe generatie vraagt om een teken. Zij krijgt geen ander teken dan het teken van de profeet Jona (duif).

[40] Jona was drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis. Zo zal de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.
[41] Bij het oordeel zullen de mannen van Ninevé samen met deze generatie opstaan en haar veroordelen. Zij bekeerden zich toen Jona predikte. En kijk, hier is iemand die meer is dan Jona!
[42] Bij het oordeel zal de koningin van het zuiden samen met deze generatie opstaan en haar veroordelen. Zij kwam van heel ver om Salomo (vrede)'s wijsheid te horen. En kijk, hier is iemand die meer is dan Salomo!
[43] Wanneer een onreine geest een mens verlaat, zwerft hij door dorre gebieden op zoek naar rust. Maar hij vindt die niet.
[44] Dan zegt hij: Ik ga terug naar het huis dat ik heb verlaten. Wanneer hij daar aankomt, vindt hij het leeg, schoongeveegd en opgeruimd.
[45] Daarop haalt hij zeven andere geesten, die nog slechter zijn dan hij. Ze gaan naar binnen en wonen daar. Zo wordt de toestand van die mens erger dan eerst. Hetzelfde zal met deze slechte generatie gebeuren.
[46] Terwijl Jezus nog tegen de menigte sprak, stonden Zijn moeder en broers buiten. Zij wilden met Hem spreken.
[47] Iemand zei tegen Hem: Uw moeder en Uw broers staan buiten en willen met U spreken.
[48] Maar Jezus antwoordde hem: Wie is mijn moeder, en wie zijn mijn broers?
[49] Hij wees met Zijn hand naar Zijn leerlingen en zei: Kijk, zij zijn mijn moeder en mijn broers.
[50] Want iedereen die de wil doet van mijn Vader in de hemel, is mijn broer, mijn zus en mijn moeder.

Mattheüs 13

[1] Diezelfde dag ging Jezus (YHWH redt) het huis uit en ging bij het meer zitten.
[2] Grote menigten verzamelden zich om Hem. Daarom ging Hij in een schip zitten, terwijl de hele menigte op de oever bleef staan.
[3] Hij vertelde hun veel door gelijkenissen: Een zaaier ging eropuit om te zaaien.

[4] Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad langs de weg. De vogels kwamen en aten het op.

[5] Een ander deel viel op rotsachtige grond met maar weinig aarde. Het kwam snel op, omdat de grond niet diep was.

[6] Toen de zon opkwam, verschroeiden de jonge planten. Ze verdorden omdat ze geen wortels hadden.

[7] Een ander deel viel tussen de doornen. De doornen groeiden op en verstikten de planten.

[8] Weer een ander deel viel in goede aarde en leverde graan op: het ene honderdvoud, het andere zestigvoud en het andere dertigvoud.

[9] Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!

[10] De leerlingen kwamen naar Hem toe en vroegen: Waarom spreekt U in gelijkenissen tegen de mensen?

[11] Hij antwoordde: Jullie mogen de geheimen van het koninkrijk van de hemel begrijpen, maar zij niet.

[12] Want wie iets heeft, zal nog meer ontvangen en overvloed hebben. Maar wie niets heeft, raakt zelfs kwijt wat hij heeft.

[13] Daarom spreek ik in gelijkenissen tegen hen. Ze kijken wel, maar zien niet. Ze horen wel, maar luisteren niet en begrijpen het niet.

[14] Zo wordt bij hen de profetie van Jesaja (YHWH redt) vervuld: Jullie zullen goed luisteren, maar niets begrijpen. Jullie zullen goed kijken, maar niets zien.

[15] Het hart van dit volk is ongevoelig geworden. Ze luisteren nauwelijks en hebben hun ogen gesloten. Anders zouden ze zien, horen en begrijpen. Dan zouden ze zich bekeren en zou ik hen genezen.

[16] Maar gelukkig zijn jullie ogen, omdat ze zien, en jullie oren, omdat ze horen.

[17] Ik verzeker jullie: veel profeten en rechtvaardige mensen verlangden te zien wat jullie zien, maar kregen het niet te zien. Ze verlangden te horen wat jullie horen, maar kregen het niet te horen.

[18] Luister daarom naar de betekenis van de gelijkenis van de zaaier.

[19] Iemand hoort de boodschap over het koninkrijk, maar begrijpt die niet. Dan komt de boze en rooft weg wat in zijn hart gezaaid is. Zo iemand is als het zaad

langs de weg.
[20] Het zaad op de rotsachtige grond is iemand die de boodschap hoort en die meteen met vreugde aanneemt.
[21] Toch schiet de boodschap geen wortel in hem en houdt hij het maar kort vol. Zodra hij vanwege de boodschap verdrukt of vervolgd wordt, geeft hij het op.
[22] Het zaad tussen de doornen is iemand die de boodschap hoort. Maar zorgen van deze wereld en de verleiding van rijkdom verstikken de boodschap, zodat die geen vrucht draagt.
[23] Het zaad in de goede aarde is iemand die de boodschap hoort en begrijpt. Hij draagt vrucht en brengt honderd-, zestig- of dertigmaal zoveel voort.
[24] Jezus vertelde hun nog een gelijkenis: Het koninkrijk van de hemel lijkt op een man die goed zaad op zijn akker zaaide.
[25] Terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand. Die zaaide onkruid tussen de tarwe en ging weg.
[26] Toen het graan opkwam en aren vormde, werd ook het onkruid zichtbaar.
[27] De knechten van de eigenaar kwamen naar hem toe en vroegen: Heer, u hebt toch goed zaad op uw akker gezaaid? Waar komt dan het onkruid vandaan?
[28] Hij antwoordde: Een vijand heeft dit gedaan. De knechten vroegen: Wilt u dat wij het onkruid eruit trekken?
[29] Hij antwoordde: Nee, want bij het uittrekken van het onkruid zouden jullie ook de tarwe kunnen lostrekken.
[30] Laat beide tot de oogst samen opgroeien. In de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om te verbranden. Breng daarna de tarwe in mijn schuur.
[31] Hij vertelde hun nog een gelijkenis: Het koninkrijk van de hemel lijkt op een mosterdzaadje dat iemand op zijn akker zaaide.
[32] Het is wel het kleinste van alle zaden, maar groeit uit tot het grootste gewas. Het wordt een boom waarin de vogels hun nesten maken.
[33] Hij vertelde hun nog een gelijkenis: Het koninkrijk van de hemel lijkt op zuurdesem. Een vrouw mengde het door ongeveer 40 liter meel, totdat al het deeg gezuurd was.

[34] Dit alles vertelde Jezus in gelijkenissen aan de menigten. Hij sprak alleen in gelijkenissen tot hen.
[35] Zo werd vervuld wat de profeet had gezegd: Ik zal in gelijkenissen spreken. Ik zal dingen bekendmaken die sinds het ontstaan van de wereld verborgen waren.
[36] Daarna liet Jezus de menigten gaan en ging naar huis. Zijn leerlingen kwamen bij Hem en vroegen: Leg ons de gelijkenis van het onkruid op de akker uit.
[37] Hij antwoordde: Degene die het goede zaad zaait, is de Mensenzoon.
[38] De akker is de wereld. Het goede zaad zijn de mensen van het koninkrijk. Het onkruid zijn de mensen die bij de boze horen.
[39] De vijand die het onkruid zaaide, is de duivel. De oogst is het einde van de wereld en de maaiers zijn de engelen.
[40] Zoals het onkruid wordt verzameld en in het vuur verbrand, zo zal het ook gaan bij het einde van deze wereld.
[41] De Mensenzoon zal Zijn engelen eropuit sturen. Zij zullen uit Zijn koninkrijk alles verwijderen wat mensen ten val brengt, samen met iedereen die onrecht doet.
[42] Ze zullen hen in de brandende oven gooien. Daar zullen zij huilen en knarsetanden.
[43] Dan zullen de rechtvaardigen in het koninkrijk van hun Vader stralen als de zon. Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!
[44] Het koninkrijk van de hemel lijkt ook op een schat die in een akker verborgen lag. Toen iemand hem vond, verborg hij hem opnieuw. Van blijdschap verkocht hij alles wat hij bezat en kocht die akker.
[45] Ook lijkt het koninkrijk van de hemel op een koopman die mooie parels zocht.
[46] Toen hij één zeer kostbare parel vond, verkocht hij alles wat hij bezat en kocht die parel.
[47] Ook lijkt het koninkrijk van de hemel op een net dat in het meer werd uitgezet en allerlei soorten vis bijeenbracht.
[48] Toen het net vol was, trokken de vissers het op de oever. Ze gingen zitten en verzamelden de goede vissen in manden. De slechte gooiden ze weg.

[49] Zo zal het gaan bij het einde van de wereld. De engelen zullen eropuit gaan en de slechte mensen van de rechtvaardigen scheiden.
[50] Ze zullen hen in de brandende oven gooien. Daar zullen zij huilen en knarsetanden.
[51] Jezus vroeg: Hebben jullie dit alles begrepen? Zij antwoordden: Ja, Heere!
[52] Hij zei: Daarom lijkt iedere schriftgeleerde die onderwijs kreeg over het koninkrijk van de hemel op een huiseigenaar. Hij haalt nieuwe en oude dingen uit zijn voorraad.
[53] Toen Jezus deze gelijkenissen beëindigd had, vertrok Hij vandaar.
[54] Hij kwam in Zijn vaderstad en gaf onderwijs in hun synagoge. De mensen stonden verbaasd en zeiden: Waar heeft Hij deze wijsheid en wonderkrachten vandaan?
[55] Hij is toch de zoon van de timmerman? Zijn moeder heet toch Maria (geliefde)? Zijn broers zijn toch Jakobus (hij houdt de hiel vast), Joses (hij voegt toe), Simon (hij heeft gehoord) en Judas (lofprijs)?
[56] En Zijn zussen wonen toch allemaal hier? Waar heeft Hij dit alles dan vandaan?
[57] Ze namen aanstoot aan Hem. Jezus zei tegen hen: Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn vaderstad en in zijn eigen huis.
[58] Vanwege hun ongeloof deed Hij daar niet veel wonderen.

Mattheüs 14

[1] In die tijd hoorde Herodes (heldhaftig), de heerser over een deel van het land, de berichten over Jezus (YHWH redt).
[2] Hij zei tegen zijn dienaren: Deze man is Johannes de Doper (YHWH is genadig). Hij is uit de dood opgewekt. Daarom werken die wonderkrachten door hem.
[3] Herodes had Johannes (YHWH is genadig) gevangengenomen, geboeid en in de gevangenis opgesloten. Hij deed dat vanwege Herodias (heldin), de vrouw van zijn broer Filippus (paardenvriend).

[4] Johannes had namelijk tegen hem gezegd: Het is u niet toegestaan haar als vrouw te hebben.

[5] Herodes wilde Johannes doden, maar was bang voor het volk. De mensen beschouwden Johannes namelijk als een profeet.

[6] Op Herodes' verjaardag danste de dochter van Herodias voor de gasten. Herodes genoot daarvan.

[7] Daarom beloofde hij haar onder ede alles te geven wat ze zou vragen.

[8] Haar moeder had haar vooraf verteld wat ze moest vragen. Daarom zei ze: Geef mij hier op een schaal het hoofd van Johannes de Doper.

[9] De koning werd bedroefd. Toch gaf hij vanwege zijn eed en de gasten aan tafel opdracht haar verzoek uit te voeren.

[10] Hij liet Johannes in de gevangenis onthoofden.

[11] Zijn hoofd werd op een schaal gebracht en aan het meisje gegeven. Zij bracht het naar haar moeder.

[12] De leerlingen van Johannes kwamen zijn lichaam halen en begroeven het. Daarna gingen ze naar Jezus en vertelden Hem wat er was gebeurd.

[13] Toen Jezus dit hoorde, vertrok Hij per schip naar een afgelegen plaats om alleen te zijn. De menigten hoorden het en volgden Hem vanuit de steden te voet.

[14] Toen Jezus uit het schip stapte, zag Hij een grote menigte. Hij kreeg diep medelijden met hen en genas hun zieken.

[15] Tegen de avond kwamen Zijn leerlingen naar Hem toe. Ze zeiden: Deze plek is afgelegen en het is al laat. Stuur de mensen weg, zodat ze in de dorpen eten kunnen kopen.

[16] Maar Jezus antwoordde: Ze hoeven niet weg te gaan. Geef hun zelf te eten.

[17] Ze zeiden tegen Hem: We hebben hier maar vijf broden en twee vissen.

[18] Hij zei: Breng ze hier bij mij.

[19] Hij gaf de menigten opdracht in het gras te gaan zitten. Hij nam de vijf broden en twee vissen en keek omhoog naar de hemel. Daarna sprak Hij de zegen uit en brak de broden. Hij gaf ze aan de leerlingen, die ze aan de menigten uitdeelden.

[20] Iedereen at en werd verzadigd. Daarna verzamelden de leerlingen twaalf manden vol overgebleven stukken.

[21] Ongeveer 5.000 mannen hadden gegeten, naast de vrouwen en kinderen.

[22] Meteen stond Jezus erop dat Zijn leerlingen in het schip stapten en alvast naar de overkant voeren. Ondertussen zou Hij de menigten wegsturen.

[23] Nadat Hij de menigten had weggestuurd, klom Hij alleen de berg op om te bidden. Toen het avond werd, was Hij daar alleen.

[24] Het schip was inmiddels midden op het meer en werd geteisterd door de golven, omdat de wind tegenzat.

[25] In het laatste deel van de nacht kwam Jezus naar hen toe, terwijl Hij over het water liep.

[26] Toen de leerlingen Hem over het water zagen lopen, raakten ze in paniek. Ze riepen: Het is een spook! Van angst begonnen ze te schreeuwen.

[27] Meteen sprak Jezus hen aan: Houd moed! Ik ben het. Wees niet bang.

[28] Petrus (rots) antwoordde: Heere, als U het bent, geef mij dan opdracht over het water naar U toe te komen.

[29] Jezus zei: Kom! Petrus stapte uit het schip en liep over het water naar Jezus toe.

[30] Maar toen hij de sterke wind zag, werd hij bang. Hij begon te zinken en riep: Heere, red mij!

[31] Meteen stak Jezus Zijn hand uit en greep hem vast. Hij zei: Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?

[32] Toen zij in het schip klommen, ging de wind liggen.

[33] De mensen in het schip kwamen naar Hem toe en aanbaden Hem. Ze zeiden: U bent werkelijk Gods Zoon!

[34] Nadat ze het meer waren overgestoken, kwamen ze bij Gennesaret aan land.

[35] De mannen daar herkenden Jezus. Ze stuurden boodschappers door de hele omgeving en brachten iedereen die ziek was bij Hem.

[36] Ze smeekten Hem of ze alleen de zoom van Zijn kleed mochten aanraken. Iedereen die Hem aanraakte, werd genezen.

Mattheüs 15

[1] Daarna kwamen enkele schriftgeleerden en Farizeeën uit Jeruzalem naar Jezus (YHWH redt) toe.

[2] Ze vroegen: Waarom houden Uw leerlingen zich niet aan de overlevering van de voorouders? Voor het eten wassen zij hun handen niet.

[3] Jezus antwoordde: Waarom overtreden jullie Gods gebod om je eigen overlevering te volgen?

[4] God heeft immers geboden: Eer je vader en je moeder. Hij zei ook: Wie zijn vader of moeder vervloekt, moet sterven.

[5] Maar jullie zeggen: Iemand mag tegen zijn vader of moeder zeggen: Wat ik voor u kon doen, heb ik als gave aan God bestemd. Dan hoeft hij zijn vader of moeder niet meer te eren.

[6] Zo ontkrachten jullie Gods gebod met jullie overlevering.

[7] Hypocrieten! Jesaja (YHWH redt) profeteerde terecht over jullie:

[8] Dit volk komt met zijn mond naar mij toe en eert mij met zijn lippen. Maar hun hart blijft ver bij mij vandaan.

[9] Zij eren mij zonder betekenis. Hun onderwijs bestaat uit menselijke voorschriften.

[10] Toen riep Jezus de menigte bij zich en zei: Luister en begrijp dit.

[11] Wat de mond binnengaat, maakt iemand niet onrein. Wat uit de mond komt, maakt iemand onrein.

[12] Daarna kwamen Zijn leerlingen naar Hem toe. Ze vroegen: Weet U dat de Farizeeën aanstoot namen aan wat U zei?

[13] Jezus antwoordde: Elke plant die mijn hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden uitgetrokken.

[14] Laat hen gaan. Het zijn blinde leiders van blinden. Als een blinde een andere blinde leidt, vallen ze allebei in een kuil.

[15] Petrus (rots) zei tegen Hem: Leg ons deze gelijkenis uit.

[16] Jezus antwoordde: Begrijpen ook jullie het nog steeds niet?

[17] Begrijpen jullie niet dat alles wat de mond binnengaat, naar de buik gaat en daarna wordt uitgescheiden?

[18] Maar wat uit de mond komt, komt uit het hart. Dat maakt iemand onrein.

[19] Uit het hart komen kwade gedachten, moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen en laster.

[20] Die dingen maken iemand onrein. Eten met ongewassen handen maakt iemand niet onrein.

[21] Jezus vertrok daarvandaan naar het gebied van Tyrus en Sidon (visvangst).

[22] Kijk, een Kanaänitische vrouw uit dat gebied kwam naar Hem toe. Ze riep: Heere, Zoon van David (geliefde), heb medelijden met mij! Een demon kwelt mijn dochter verschrikkelijk.

[23] Maar Hij antwoordde haar niet. Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe en vroegen: Stuur haar weg, want ze blijft ons achterna roepen.

[24] Jezus antwoordde: Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het volk Israël (die met God strijdt).

[25] De vrouw kwam dichterbij, knielde voor Hem neer en zei: Heere, help mij!

[26] Hij antwoordde: Het is niet goed om het brood van de kinderen af te nemen en het aan de hondjes te geven.

[27] Ze zei: Dat klopt, Heere. Maar de hondjes eten wel de kruimels die van de tafel van hun meesters vallen.

[28] Toen antwoordde Jezus: Vrouw, uw geloof is groot! Het zal gebeuren zoals u wilt. Haar dochter werd op datzelfde moment genezen.

[29] Jezus vertrok daarvandaan en liep langs het Meer van Galilea. Hij klom de berg op en ging daar zitten.

[30] Grote menigten kwamen naar Hem toe. Ze brachten mensen mee die kreupel, blind, verlamd of niet in staat waren te spreken. Ook brachten ze veel andere zieken. Ze legden hen aan Jezus' voeten en Hij genas hen.

[31] De menigten waren verbaasd. Ze zagen mensen spreken die dat eerst niet konden, verlamden genezen, kreupelen lopen en blinden zien. Ze eerden de God van Israël.

[32] Jezus riep Zijn leerlingen bij zich en zei: Ik heb diep medelijden met deze menigte. Ze zijn al drie dagen bij mij en hebben niets te eten. Ik wil hen niet met een lege maag wegsturen. Anders bezwijken ze onderweg.
[33] Zijn leerlingen vroegen Hem: Hoe komen we hier in de woestijn aan genoeg brood om zo'n grote menigte te voeden?
[34] Jezus vroeg: Hoeveel broden hebben jullie? Ze antwoordden: Zeven, en een paar kleine vissen.
[35] Hij gaf de menigte opdracht op de grond te gaan zitten.
[36] Hij nam de zeven broden en de vissen en dankte. Daarna brak Hij ze en gaf ze aan Zijn leerlingen. De leerlingen deelden ze uit aan de menigte.
[37] Iedereen at en kreeg genoeg. Daarna verzamelden de leerlingen zeven manden vol met overgebleven stukken.
[38] Er hadden 4.000 mannen gegeten, naast de vrouwen en kinderen.
[39] Nadat Jezus de menigte had weggestuurd, stapte Hij in het schip en ging naar het gebied van Magdala.

Mattheüs 16

[1] De Farizeeën en Sadduceeën kwamen naar Jezus (YHWH redt) toe om Hem op de proef te stellen. Ze vroegen Hem een teken uit de hemel te laten zien.
[2] Hij antwoordde: Als het avond is, zeggen jullie: Het wordt mooi weer, want de lucht is rood.
[3] En 's morgens zeggen jullie: Vandaag komt er slecht weer, want de lucht is donkerrood. Hypocrieten! Jullie kunnen het uiterlijk van de hemel beoordelen. Waarom herkennen jullie de tekenen van deze tijd dan niet?
[4] Een slechte en ontrouwe generatie vraagt om een teken. Zij krijgt alleen het teken van de profeet Jona (duif). Daarna liet Hij hen achter en ging weg.
[5] Toen Zijn leerlingen aan de overkant kwamen, merkten ze dat ze vergeten waren brood mee te nemen.
[6] Jezus zei tegen hen: Let goed op en pas op voor de zuurdesem van de Farizeeën en Sadduceeën.

[7] Ze zeiden tegen elkaar: Hij zegt dit omdat we geen brood hebben meegenomen.

[8] Jezus wist wat ze bespraken en zei: Kleingelovigen, waarom praten jullie erover dat jullie geen brood hebben?

[9] Begrijpen jullie het nog niet? Weten jullie niet meer wat er gebeurde met de vijf broden voor 5.000 mannen? Hoeveel manden haalden jullie toen op?

[10] En wat gebeurde er met de zeven broden voor 4.000 mannen? Hoeveel manden haalden jullie toen op?

[11] Hoe kunnen jullie niet begrijpen dat ik niet over brood sprak? Pas op voor de zuurdesem van de Farizeeën en Sadduceeën.

[12] Toen begrepen ze dat Hij niet waarschuwde voor zuurdesem in brood, maar voor de leer van de Farizeeën en Sadduceeën.

[13] Jezus kwam in het gebied van Caesarea Filippi. Hij vroeg Zijn leerlingen: Wie ben ik, de Mensenzoon, volgens de mensen?

[14] Ze antwoordden: Volgens sommigen bent U Johannes de Doper (YHWH is genadig). Anderen denken aan Elia (mijn God is YHWH), Jeremia (YHWH verheft) of een van de andere profeten.

[15] Hij vroeg hun: Maar wie zeggen jullie dat ik ben?

[16] Simon Petrus (rots) antwoordde: U bent de Christus (de gezalfde), de Zoon van de levende God.

[17] Jezus antwoordde hem: Gelukkig ben je, Simon (hij heeft gehoord), zoon van Jona! Geen mens heeft je dit bekendgemaakt. Mijn Vader in de hemel heeft het je geopenbaard.

[18] En ik zeg je: jij bent Petrus (rots). Op deze rots zal ik mijn gemeente bouwen. Zelfs de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overwinnen.

[19] Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven. Alles wat je op aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn. Alles wat je op aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

[20] Toen verbood Hij Zijn leerlingen iemand te vertellen dat Hij de Christus was.

21 Vanaf toen begon Jezus Zijn leerlingen uit te leggen dat Hij naar Jeruzalem moest gaan. Daar zou Hij veel lijden door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden. Hij zou worden gedood en op de derde dag uit de dood worden opgewekt.
22 Petrus nam Hem apart en begon Hem tegen te spreken. Hij zei: Heere, dat mag God niet laten gebeuren! Dit zal U beslist niet overkomen.
23 Maar Jezus draaide zich om en zei tegen Petrus: Ga weg, satan! Je staat mij in de weg. Jij denkt niet aan wat God wil, maar aan wat mensen willen.
24 Toen zei Jezus tegen Zijn leerlingen: Wie mij wil volgen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en mij volgen.
25 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven om mij verliest, zal het vinden.
26 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar zijn leven verliest? Wat kan iemand geven om zijn leven terug te krijgen?
27 De Mensenzoon zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, samen met Zijn engelen. Dan geeft Hij iedereen wat zijn daden verdienen.
28 Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan, zullen niet sterven voordat zij de Mensenzoon in Zijn koninkrijk hebben zien komen.

Mattheüs 17

1 Zes dagen later nam Jezus (YHWH redt) Petrus (rots), Jakobus (hij houdt de hiel vast) en diens broer Johannes (YHWH is genadig) mee. Hij bracht hen apart naar een hoge berg.
2 Daar veranderde Zijn uiterlijk voor hun ogen. Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht.
3 Toen zagen ze Mozes (uit het water getrokken) en Elia (mijn God is YHWH), die met Hem spraken.
4 Petrus zei tegen Jezus: Heere, het is goed dat wij hier zijn. Als U wilt, laten wij hier drie tenten bouwen: één voor U, één voor Mozes en één voor Elia.
5 Terwijl hij nog sprak, overschaduwde een stralende wolk hen. Uit de wolk klonk een stem: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik vreugde vind. Luister naar

Hem!

[6] Toen de leerlingen dit hoorden, vielen ze met hun gezicht op de grond. Ze waren doodsbang.

[7] Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bang.

[8] Toen zij opkeken, zagen ze niemand meer behalve Jezus.

[9] Terwijl zij de berg afdaalden, gebood Jezus hun: Vertel niemand wat jullie hebben gezien, totdat de Mensenzoon uit de dood is opgestaan.

[10] De leerlingen vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?

[11] Jezus antwoordde: Elia komt inderdaad eerst en zal alles herstellen.

[12] Maar ik zeg jullie: Elia is al gekomen, maar de mensen herkenden hem niet. Ze deden met hem wat ze wilden. Zo zal ook de Mensenzoon door hen lijden.

[13] Toen begrepen de leerlingen dat Hij over Johannes de Doper (YHWH is genadig) had gesproken.

[14] Toen zij bij de menigte kwamen, kwam een man naar Jezus toe. Hij knielde voor Hem neer en zei:

[15] Heere, ontferm U over mijn zoon. Hij heeft hevige aanvallen en lijdt zwaar. Vaak valt hij in het vuur of in het water.

[16] Ik heb hem bij Uw leerlingen gebracht, maar zij konden hem niet genezen.

[17] Jezus antwoordde: Ongelovige en verdorven generatie! Hoelang moet ik nog bij jullie zijn? Hoelang moet ik jullie nog verdragen? Breng hem hier bij mij.

[18] Jezus bestrafte de demon. Die ging uit de jongen weg, en vanaf dat moment was de jongen genezen.

[19] Later kwamen de leerlingen alleen bij Jezus. Ze vroegen: Waarom konden wij de demon niet uitdrijven?

[20] Jezus antwoordde: Door jullie ongeloof. Ik verzeker jullie: als jullie geloof hebben als een mosterdzaadje, kunnen jullie tegen deze berg zeggen: Ga van hier naar daar! Dan zal hij gaan. Niets zal voor jullie onmogelijk zijn.

[21] Dit soort demonen gaat alleen weg door bidden en vasten.

[22] Terwijl zij door Galilea trokken, zei Jezus tegen hen: De Mensenzoon zal worden overgeleverd in de handen van mensen.
[23] Zij zullen Hem doden, maar op de derde dag wordt Hij opgewekt. De leerlingen werden diep bedroefd.
[24] Toen zij in Kapernaüm aankwamen, kwamen de inners van de tempelbelasting naar Petrus. Zij vroegen: Betaalt jullie meester de belasting van twee drachmen niet?
[25] Petrus antwoordde: Jawel. Toen hij in huis kwam, sprak Jezus hem als eerste aan: Wat denk je, Simon (hij heeft gehoord)? Van wie innen aardse koningen tol of belasting: van hun eigen zonen of van anderen?
[26] Petrus antwoordde: Van anderen. Jezus zei tegen hem: Dan zijn de zonen dus vrij.
[27] Maar om hun geen aanstoot te geven, ga je naar het meer en werp je de hengel uit. Neem de eerste vis die je vangt en open zijn bek. Daar vind je een munt. Geef die aan hen voor mij en jou.

Mattheüs 18

[1] Op dat moment kwamen de leerlingen naar Jezus (YHWH redt) toe. Ze vroegen: Wie is de grootste in het koninkrijk van de hemel?
[2] Jezus riep een kind bij zich en zette het in hun midden.
[3] Hij zei: Ik verzeker jullie: als jullie niet veranderen en worden als kinderen, zullen jullie het koninkrijk van de hemel beslist niet binnengaan.
[4] Wie zich dus nederig maakt zoals dit kind, is de grootste in het koninkrijk van de hemel.
[5] Wie zo'n kind in mijn naam ontvangt, ontvangt mij.
[6] Maar wie één van deze kleinen die in mij geloven tot zonde verleidt, is er slecht aan toe. Voor hem zou het beter zijn als hij met een zware molensteen om zijn hals in de diepe zee verdronk.
[7] Wee de wereld door alles wat mensen tot zonde verleidt! Zulke verleidingen moeten komen, maar wee de mens door wie ze komen.

[8] Als je hand of voet je tot zonde verleidt, hak hem af en gooi hem weg. Je kunt beter verminkt of kreupel het leven binnengaan dan met twee handen of voeten in het eeuwige vuur worden geworpen.

[9] Als je oog je tot zonde verleidt, ruk het uit en gooi het weg. Je kunt beter met één oog het leven binnengaan dan met twee ogen in het vuur van de hel worden geworpen.

[10] Pas op dat jullie niet één van deze kleinen verachten. Ik zeg jullie: hun engelen in de hemel zien altijd het gezicht van mijn Vader in de hemel.

[11] Want de Mensenzoon is gekomen om te redden wat verloren was.

[12] Wat denken jullie? Stel dat iemand 100 schapen heeft en één ervan afdwaalt. Laat hij de 99 dan niet achter en gaat hij niet de bergen in om het verdwaalde schaap te zoeken?

[13] Als hij het vindt, verzeker ik jullie dat hij blijer is met dat ene schaap dan met de 99 die niet afdwaalden.

[14] Zo wil jullie Vader in de hemel niet dat één van deze kleinen verloren gaat.

[15] Als je broer tegen je zondigt, ga dan naar hem toe en spreek hem onder vier ogen aan. Als hij naar je luistert, heb je je broer teruggewonnen.

[16] Luistert hij niet, neem dan nog één of twee mensen mee. Zo komt elke zaak vast te staan door de verklaring van twee of drie getuigen.

[17] Luistert hij ook niet naar hen, vertel het dan aan de gemeente. Luistert hij zelfs niet naar de gemeente, beschouw hem dan als een heiden en tollenaar.

[18] Ik verzeker jullie: alles wat jullie op aarde binden, zal in de hemel gebonden zijn. Alles wat jullie op aarde ontbinden, zal in de hemel ontbonden zijn.

[19] Ik zeg jullie ook: als twee van jullie het op aarde eens worden over iets wat zij vragen, zal mijn hemelse Vader het hun geven.

[20] Want waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn, ben ik in hun midden.

[21] Toen kwam Petrus (rots) naar Hem toe en vroeg: Heere, hoe vaak moet ik mijn broer vergeven als hij tegen mij zondigt? Tot zeven keer toe?

[22] Jezus antwoordde: Ik zeg je: niet zeven keer, maar 70 maal zeven.

[23] Daarom lijkt het koninkrijk van de hemel op een koning die met zijn dienaren wilde afrekenen.

[24] Toen hij daarmee begon, brachten ze een dienaar bij hem met een schuld van 10.000 talenten. Dat was een onbetaalbaar bedrag.
[25] De man kon niet betalen. Daarom beval zijn heer dat hijzelf, zijn vrouw, zijn kinderen en al zijn bezittingen verkocht moesten worden. Zo kon de schuld worden betaald.
[26] De dienaar knielde voor hem neer en smeekte: Heer, heb geduld met mij. Ik zal u alles betalen.
[27] De heer kreeg diep medelijden met zijn dienaar. Hij liet hem vrij en schold hem de schuld kwijt.
[28] Toen die dienaar wegging, trof hij een medeknecht die hem 100 penningen schuldig was. Hij greep hem bij de keel en zei: Betaal wat je mij schuldig bent!
[29] De medeknecht viel voor hem neer en smeekte: Heb geduld met mij. Ik zal u alles betalen.
[30] Maar hij weigerde. Hij liet zijn medeknecht in de gevangenis gooien, totdat die de schuld zou hebben betaald.
[31] Toen de andere dienaren zagen wat er was gebeurd, werden zij diep bedroefd. Ze gingen naar hun heer en vertelden hem alles.
[32] Daarop riep de heer hem bij zich en zei: Slechte dienaar! Ik heb je die hele schuld kwijtgescholden, omdat je mij erom smeekte.
[33] Had jij dan geen medelijden met je medeknecht moeten hebben, zoals ik medelijden met jou had?
[34] Zijn heer werd woedend en leverde hem over aan de folteraars. Hij moest daar blijven totdat hij alles had betaald.
[35] Zo zal mijn hemelse Vader ook met jullie doen als ieder van jullie de overtredingen van zijn broer niet van harte vergeeft.

Mattheüs 19

[1] Nadat Jezus (YHWH redt) deze woorden had uitgesproken, vertrok Hij uit Galilea. Hij ging naar het gebied van Judea, aan de overkant van de Jordaan.
[2] Grote menigten volgden Hem, en daar genas Hij hen.

[3] Enkele Farizeeën kwamen Hem op de proef stellen. Ze vroegen: Mag een man om elke willekeurige reden van zijn vrouw scheiden?

[4] Jezus antwoordde: Hebben jullie niet gelezen dat de Schepper de mensen vanaf het begin als man en vrouw maakte?

[5] En Hij zei: Daarom verlaat een man zijn vader en moeder en hecht hij zich aan zijn vrouw. Die twee worden één vlees.

[6] Zo zijn ze niet langer twee, maar één vlees. Wat God heeft samengevoegd, mag een mens niet scheiden.

[7] De Farizeeën vroegen Hem: Waarom heeft Mozes (uit het water getrokken) dan opgedragen haar een scheidingsbrief te geven en van haar te scheiden?

[8] Hij antwoordde: Mozes heeft jullie vanwege jullie harde hart toegestaan van jullie vrouwen te scheiden. Vanaf het begin was dat niet zo.

[9] Maar ik zeg jullie: wie van zijn vrouw scheidt, behalve wegens seksuele ontrouw, en met een andere vrouw trouwt, pleegt overspel. Wie met de verlaten vrouw trouwt, pleegt ook overspel.

[10] Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: Als de verhouding tussen een man en zijn vrouw zo ligt, kun je beter niet trouwen.

[11] Jezus antwoordde: Niet iedereen kan deze woorden aanvaarden, alleen de mensen aan wie dit gegeven is.

[12] Sommige mannen kunnen vanaf hun geboorte niet trouwen. Anderen kunnen dat niet doordat mensen hen hebben gecastreerd. Weer anderen kiezen voor een ongehuwd leven omwille van het koninkrijk van de hemel. Wie dit kan aanvaarden, moet het aanvaarden.

[13] Toen brachten mensen kinderen bij Jezus. Zij wilden dat Hij hun de handen oplegde en voor hen bad. Maar de leerlingen wezen deze mensen streng terecht.

[14] Maar Jezus zei: Laat de kinderen bij mij komen en houd hen niet tegen. Want het koninkrijk van de hemel is voor mensen zoals zij.

[15] Hij legde hun de handen op en vertrok daarna.

[16] Er kwam een jongeman naar Jezus. Hij vroeg: Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te ontvangen?

[17] Jezus antwoordde: Waarom noem je mij goed? Alleen God is goed. Als je het leven wilt binnengaan, houd je dan aan de geboden.

[18] Welke geboden? vroeg hij. Jezus antwoordde: Je mag niet doden, geen overspel plegen, niet stelen en geen vals getuigenis geven.

[19] Eer je vader en moeder. Heb je naaste lief als jezelf.

[20] De jongeman zei: Aan al deze geboden heb ik mij vanaf mijn jeugd gehouden. Wat ontbreekt mij nog?

[21] Jezus antwoordde: Als je volmaakt wilt zijn, ga dan weg en verkoop alles wat je hebt. Geef de opbrengst aan de armen. Dan zul je een schat in de hemel hebben. Kom daarna en volg mij.

[22] Toen de jongeman dit hoorde, ging hij verdrietig weg, want hij bezat veel.

[23] Jezus zei tegen Zijn leerlingen: Ik verzeker jullie: voor een rijke is het moeilijk om het koninkrijk van de hemel binnen te gaan.

[24] Ik zeg het nog eens: een kameel gaat gemakkelijker door het oog van een naald dan dat een rijke Gods koninkrijk binnengaat.

[25] De leerlingen schrokken hevig. Ze vroegen: Wie kan er dan gered worden?

[26] Jezus keek hen aan en antwoordde: Voor mensen is dit onmogelijk, maar voor God is alles mogelijk.

[27] Toen zei Petrus (rots) tegen Hem: Kijk, wij hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd. Wat zullen wij daarvoor ontvangen?

[28] Jezus antwoordde: Ik verzeker jullie: wanneer alles vernieuwd wordt en de Mensenzoon op Zijn glorierijke troon zit, zullen jullie ook op twaalf tronen zitten. Dan zullen jullie de twaalf stammen van Israël (die met God strijdt) oordelen.

[29] Iedereen die om mijn naam huizen, broers, zussen, vader, moeder, vrouw, kinderen of akkers verlaat, zal 100 keer zoveel ontvangen. Die zal ook het eeuwige leven erven.

[30] Maar veel mensen die nu de eersten zijn, zullen de laatsten zijn. En veel laatsten zullen de eersten zijn.

Mattheüs 20

[1] Het koninkrijk van de hemel lijkt namelijk op een landeigenaar die 's morgens vroeg arbeiders voor zijn wijngaard ging huren.

[2] Hij sprak met hen een dagloon van één penning af en stuurde hen naar zijn wijngaard.

[3] Rond negen uur 's morgens ging hij weer naar buiten. Op de markt zag hij anderen staan die nog geen werk hadden.

[4] Hij zei tegen hen: Ga ook in mijn wijngaard werken. Ik zal jullie geven wat redelijk is. Toen gingen ze aan het werk.

[5] Rond het middaguur en rond drie uur deed hij hetzelfde.

[6] Rond vijf uur ging hij opnieuw naar buiten. Hij zag nog anderen staan en vroeg: Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?

[7] Zij antwoordden: Omdat niemand ons heeft ingehuurd. Hij zei: Ga ook in mijn wijngaard werken. Jullie krijgen wat redelijk is.

[8] Toen het avond werd, zei de eigenaar van de wijngaard tegen zijn beheerder: Roep de arbeiders en betaal hun het loon. Begin bij de laatsten en eindig bij de eersten.

[9] De arbeiders die rond vijf uur waren ingehuurd, kwamen en kregen ieder één penning.

[10] Toen de eerste arbeiders kwamen, dachten zij dat ze meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder één penning.

[11] Nadat zij het geld hadden gekregen, mopperden ze tegen de landeigenaar.

[12] Ze zeiden: De laatsten hebben maar één uur gewerkt. Toch behandelt u hen hetzelfde als ons, terwijl wij de hele dag in de hitte hebben gewerkt.

[13] Maar hij antwoordde een van hen: Vriend, ik doe je geen onrecht. We hadden toch samen één penning afgesproken?

[14] Neem je loon en ga. Ik wil de laatste arbeider evenveel geven als jou.

[15] Mag ik met mijn eigen geld niet doen wat ik wil? Ben je jaloers omdat ik goed ben?

[16] Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten. Want veel mensen zijn geroepen, maar weinig uitgekozen.

[17] Onderweg naar Jeruzalem nam Jezus (YHWH redt) de twaalf leerlingen apart. Hij zei tegen hen:

[18] We gaan naar Jeruzalem. Daar wordt de Mensenzoon overgeleverd aan de overpriesters en schriftgeleerden. Zij zullen Hem ter dood veroordelen.

[19] Daarna leveren zij Hem over aan de heidenen. Die zullen Hem bespotten, geselen en kruisigen. Maar op de derde dag zal Hij opstaan.

[20] Daarna kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs (YHWH schenkt) met haar zonen naar Jezus. Ze knielde voor Hem neer en wilde Hem iets vragen.

[21] Jezus vroeg haar: Wat wilt u? Zij antwoordde: Laat mijn twee zonen in Uw koninkrijk naast U zitten: één rechts en één links.

[22] Jezus antwoordde: Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie de beker drinken die ik zal drinken? Kunnen jullie dezelfde doop ondergaan als ik? Zij antwoordden: Dat kunnen we.

[23] Hij zei: Jullie zullen inderdaad mijn beker drinken en dezelfde doop ondergaan als ik. Maar ik ben niet degene die de plaatsen rechts en links van mij uitdeelt. Ze zijn bestemd voor wie mijn Vader ze heeft bereid.

[24] Toen de andere tien dit hoorden, werden zij boos op de twee broers.

[25] Jezus riep hen bij zich en zei: Jullie weten dat de leiders van de volken over hun mensen heersen. Hun hooggeplaatsten oefenen macht over hen uit.

[26] Zo mag het onder jullie niet zijn. Wie bij jullie belangrijk wil worden, moet jullie dienen.

[27] Wie onder jullie de eerste wil zijn, moet jullie slaaf zijn.

[28] Want ook de Mensenzoon kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen. Hij kwam om Zijn leven te geven als losprijs voor velen.

[29] Toen zij Jericho verlieten, volgde een grote menigte Hem.

[30] Langs de weg zaten twee blinde mannen. Toen ze hoorden dat Jezus voorbijkwam, riepen ze: Heere, Zoon van David (geliefde), ontferm U over ons!

[31] De menigte gebood hun te zwijgen. Maar zij riepen nog harder: Heere, Zoon van David, ontferm U over ons!

[32] Jezus bleef staan, riep hen en vroeg: Wat willen jullie dat ik voor jullie doe?
[33] Zij antwoordden: Heere, wij willen dat onze ogen opengaan!
[34] Jezus kreeg diep medelijden en raakte hun ogen aan. Meteen konden zij zien, en ze volgden Hem.

Mattheüs 21

[1] Toen zij Jeruzalem naderden, kwamen ze bij Bethfagé aan de Olijfberg. Daar stuurde Jezus (YHWH redt) twee leerlingen vooruit. Hij zei tegen hen:
[2] Ga naar het dorp tegenover jullie. Daar vinden jullie meteen een vastgebonden ezelin met haar veulen. Maak ze los en breng ze bij mij.
[3] Als iemand jullie daarover aanspreekt, zeg dan: De Heere heeft ze nodig. Dan zal hij ze meteen meegeven.
[4] Dit gebeurde om in vervulling te laten gaan wat de profeet had gezegd:
[5] Zeg tegen dochter Sion: Kijk, uw koning komt naar u toe. Hij is zachtmoedig en rijdt op een ezel, op het veulen van een lastdier.
[6] De leerlingen gingen op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen.
[7] Ze brachten de ezelin en het veulen. Ze legden hun mantels op de dieren en Jezus ging erop zitten.
[8] De meeste mensen spreidden hun mantels over de weg. Anderen sneden takken van de bomen en legden die op de weg.
[9] De mensen voor en achter Jezus riepen: Hosanna voor de Zoon van David (geliefde)! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heere! Hosanna in de hoogste hemel!
[10] Toen Jezus Jeruzalem binnenkwam, raakte de hele stad in beroering. De inwoners vroegen: Wie is deze man?
[11] De menigte antwoordde: Dit is Jezus, de profeet uit Nazareth in Galilea.
[12] Jezus ging Gods tempel binnen en joeg iedereen weg die daar handelde. Hij gooide de tafels van geldwisselaars en de stoelen van duivenverkopers om.
[13] Hij zei tegen hen: Er staat geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed worden genoemd. Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.

[14] In de tempel kwamen blinde en verlamde mensen naar Hem toe, en Hij genas hen.

[15] De overpriesters en schriftgeleerden zagen Zijn wonderen. Ook hoorden ze de kinderen in de tempel roepen: Hosanna voor de Zoon van David! Daar werden zij zeer verontwaardigd over.

[16] Ze vroegen Jezus: Hoort U wat deze kinderen zeggen? Jezus antwoordde: Ja. Hebben jullie nooit gelezen: Uit de mond van kinderen en baby's hebt U lof laten klinken?

[17] Toen liet Hij hen achter. Hij verliet de stad en ging naar Bethanië, waar Hij overnachtte.

[18] Toen Jezus de volgende ochtend naar de stad terugging, kreeg Hij honger.

[19] Langs de weg zag Hij een vijgenboom. Hij ging erheen, maar vond alleen bladeren. Daarom zei Hij tegen de boom: Er zal nooit meer vrucht aan u groeien! Meteen verdorde de vijgenboom.

[20] Toen de leerlingen dat zagen, waren ze verbaasd. Ze vroegen: Hoe kon de vijgenboom zo snel verdorren?

[21] Jezus antwoordde: Ik verzeker jullie: als jullie geloven en niet twijfelen, kunnen jullie doen wat met deze vijgenboom gebeurde. Jullie kunnen zelfs tegen deze berg zeggen: Kom omhoog en stort je in zee! Dan zal het gebeuren.

[22] Alles wat jullie gelovig in het gebed vragen, zullen jullie ontvangen.

[23] Jezus ging de tempel binnen en gaf daar onderwijs. De overpriesters en volksoudsten kwamen naar Hem toe en vroegen: Met welk gezag doet U deze dingen? Wie heeft U dat gezag gegeven?

[24] Jezus antwoordde: Ik stel jullie ook één vraag. Als jullie die beantwoorden, vertel ik met welk gezag ik deze dingen doe.

[25] Kwam de doop van Johannes (YHWH is genadig) uit de hemel of van mensen? Zij overlegden met elkaar: Als we zeggen: Uit de hemel, zal Hij vragen: Waarom hebben jullie Johannes dan niet geloofd?

[26] Maar als we zeggen: Van mensen, moeten we bang zijn voor de menigte. Iedereen houdt Johannes namelijk voor een profeet.

[27] Daarom antwoordden zij Jezus: Wij weten het niet. Toen zei Hij: Dan vertel ik jullie ook niet met welk gezag ik deze dingen doe.

[28] Wat denken jullie hiervan? Een man had twee zonen. Hij ging naar de eerste en zei: Zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken.

[29] De zoon antwoordde: Ik wil niet. Later kreeg hij spijt en ging hij toch.

[30] De vader ging naar de tweede zoon en vroeg hetzelfde. Die antwoordde: Ja, heer, ik ga. Maar hij ging niet.

[31] Wie van deze twee deed wat zijn vader wilde? Zij antwoordden: De eerste. Jezus zei tegen hen: Ik verzeker jullie: tollenaars en prostituees gaan eerder dan jullie Gods koninkrijk binnen.

[32] Johannes kwam namelijk bij jullie en liet zien hoe je rechtvaardig leeft. Toch geloofden jullie hem niet. De tollenaars en prostituees geloofden hem wel. Zelfs toen jullie dat zagen, kregen jullie geen berouw en geloofden jullie hem nog steeds niet.

[33] Luister naar een andere gelijkenis. Een landeigenaar plantte een wijngaard en zette er een omheining omheen. Hij groef een wijnpers en bouwde een wachttoren. Daarna verhuurde hij de wijngaard aan landbouwers en reisde naar het buitenland.

[34] Toen de oogsttijd naderde, stuurde hij zijn dienaren naar de landbouwers om zijn deel van de opbrengst te ontvangen.

[35] Maar de landbouwers grepen zijn dienaren. Ze sloegen de één, doodden een ander en stenigden een derde.

[36] Daarna stuurde hij meer dienaren dan de eerste keer. De landbouwers behandelden hen op dezelfde manier.

[37] Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe. Hij dacht: Voor mijn zoon zullen ze wel respect hebben.

[38] Toen de landbouwers de zoon zagen, zeiden ze tegen elkaar: Dat is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en zijn erfenis zelf houden.

[39] Ze grepen hem, gooiden hem buiten de wijngaard en doodden hem.

[40] Wat zal de eigenaar met die landbouwers doen wanneer hij komt?

41 Zij antwoordden: Hij zal die slechte mannen op een vreselijke manier ombrengen. Daarna verhuurt hij de wijngaard aan andere landbouwers, die hem op tijd zijn opbrengst geven.
42 Jezus zei tegen hen: Hebben jullie nooit in de Schriften gelezen: De steen die de bouwers afkeurden, is de belangrijkste hoeksteen geworden. De Heere heeft dit gedaan, en in onze ogen is het wonderlijk?
43 Daarom zeg ik jullie: Gods koninkrijk wordt van jullie afgenomen. Het wordt gegeven aan een volk dat de bijbehorende vruchten voortbrengt.
44 Wie op deze steen valt, wordt verpletterd. Wie door de steen wordt getroffen, wordt volledig vermorzeld.
45 Toen de overpriesters en Farizeeën deze gelijkenissen hoorden, begrepen ze dat Hij over hen sprak.
46 Ze wilden Hem gevangen nemen, maar waren bang voor de menigte. De mensen beschouwden Jezus namelijk als een profeet.

Mattheüs 22

1 Jezus (YHWH redt) sprak opnieuw tot hen door middel van gelijkenissen:
2 Het koninkrijk van de hemel lijkt op een koning die voor zijn zoon een bruiloftsfeest organiseerde.
3 Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden voor het feest te roepen, maar zij wilden niet komen.
4 Toen stuurde hij andere dienaren met de opdracht: Zeg tegen de genodigden: Mijn maaltijd staat klaar. Mijn ossen en vetgemeste dieren zijn geslacht, en alles is gereed. Kom naar het bruiloftsfeest!
5 De genodigden trokken zich er niets van aan. De één ging naar zijn akker en de ander naar zijn bedrijf.
6 De overigen grepen de dienaren, mishandelden hen en doodden hen.
7 Toen de koning dit hoorde, werd hij woedend. Hij stuurde zijn legers, liet de moordenaars ombrengen en stak hun stad in brand.

[8] Daarna zei hij tegen zijn dienaren: Het bruiloftsfeest is klaar, maar de genodigden waren het niet waard.

[9] Ga daarom de grote wegen op. Nodig iedereen uit die jullie daar vinden.

[10] De dienaren gingen de wegen op en verzamelden iedereen die ze vonden, slechte én goede mensen. Zo vulde de feestzaal zich met gasten.

[11] De koning kwam binnen om de gasten te bekijken. Daar zag hij iemand die geen bruiloftskleding droeg.

[12] Hij vroeg hem: Vriend, hoe bent u hier zonder bruiloftskleding binnengekomen? De man wist niets te zeggen.

[13] Toen zei de koning tegen zijn dienaren: Bind zijn handen en voeten. Neem hem mee en gooi hem buiten in de diepste duisternis. Daar zal hij huilen en knarsetanden.

[14] Want veel mensen zijn geroepen, maar weinig zijn uitgekozen.

[15] Toen vertrokken de Farizeeën. Ze overlegden hoe ze Jezus met Zijn eigen woorden in de val konden lokken.

[16] Ze stuurden hun leerlingen samen met de Herodianen naar Hem toe. Die zeiden: Meester, wij weten dat U oprecht bent en de weg van God eerlijk onderwijst. U laat zich door niemand beïnvloeden en trekt niemand voor.

[17] Vertel ons daarom wat U ervan vindt. Is het toegestaan belasting aan de keizer te betalen of niet?

[18] Maar Jezus doorzag hun kwade bedoeling en zei:

[19] Huichelaars, waarom stellen jullie mij op de proef? Laat mij de munt zien waarmee de belasting wordt betaald. Ze brachten Hem een penning.

[20] Hij vroeg hun: Van wie zijn deze afbeelding en dit opschrift?

[21] Zij antwoordden: Van de keizer. Toen zei Hij: Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.

[22] Toen zij dit hoorden, waren ze verbaasd. Ze lieten Hem achter en gingen weg.

[23] Diezelfde dag kwamen Sadduceeën naar Jezus. Zij beweren dat er geen opstanding uit de dood is. Ze stelden Hem een vraag:

[24] Meester, Mozes (uit het water getrokken) heeft gezegd: Als een getrouwde man kinderloos sterft, moet zijn broer met de weduwe trouwen. Zo moet hij voor zijn overleden broer nakomelingen verwekken.

[25] Nu waren er bij ons zeven broers. De eerste trouwde en stierf kinderloos. Hij liet zijn vrouw na aan zijn broer.

[26] Met de tweede en de derde gebeurde hetzelfde, tot en met de zevende.

[27] Als laatste van allemaal stierf ook de vrouw.

[28] Van wie van de zeven is zij dan de vrouw bij de opstanding? Ze zijn immers allemaal met haar getrouwd geweest.

[29] Jezus antwoordde: Jullie hebben het mis, omdat jullie de Schriften en Gods kracht niet kennen.

[30] Na de opstanding trouwen mannen en vrouwen niet. Ze zijn dan als Gods engelen in de hemel.

[31] Wat de opstanding van de doden betreft: hebben jullie niet gelezen wat God tegen jullie heeft gezegd?

[32] Ik ben de God van Abraham (vader van velen), de God van Izak (lachen) en de God van Jakob (hij houdt de hiel vast). God is niet de God van doden, maar van levenden.

[33] Toen de menigte dit hoorde, stond ze versteld van Zijn onderwijs.

[34] De Farizeeën hoorden dat Jezus de Sadduceeën het zwijgen had opgelegd. Daarom kwamen ze bij elkaar.

[35] Een van hen was een wetgeleerde. Hij stelde Jezus een vraag om Hem op de proef te stellen:

[36] Meester, wat is het belangrijkste gebod in de wet?

[37] Jezus antwoordde: Heb de Heere, uw God, lief met heel uw hart, heel uw ziel en heel uw verstand.

[38] Dit is het eerste en belangrijkste gebod.

[39] Het tweede gebod is daaraan gelijk: Heb uw naaste lief als uzelf.

[40] Deze twee geboden vormen de basis van de hele wet en de profeten.

[41] Toen de Farizeeën bij elkaar waren, stelde Jezus hun een vraag.

[42] Hij vroeg: Wat denken jullie over de Messias? Wiens Zoon is Hij? Zij antwoordden: Davids (geliefde) Zoon.
[43] Jezus vroeg hun: Waarom noemt David Hem dan, geleid door de Geest, zijn Heere? David zegt namelijk:
[44] De Heere zei tegen mijn Heere: Ga aan mijn rechterhand zitten, totdat ik Uw vijanden als een voetbank onder Uw voeten leg.
[45] Als David Hem dus zijn Heere noemt, hoe kan Hij dan tegelijk zijn Zoon zijn?
[46] Niemand kon Hem daarop antwoorden. Vanaf die dag durfde niemand Hem nog iets te vragen.

Mattheüs 23

[1] Toen sprak Jezus (YHWH redt) de menigte en Zijn leerlingen toe.
[2] Hij zei: De schriftgeleerden en de Farizeeën zitten op de stoel van Mozes (uit het water getrokken).
[3] Houd jullie daarom aan alles wat zij jullie opdragen en doe het. Volg alleen hun voorbeeld niet, want ze zeggen het wel maar doen het niet.
[4] Ze leggen mensen zware lasten op die bijna niet te dragen zijn. Zelf willen ze die lasten nog niet met één vinger aanraken.
[5] Alles wat ze doen, doen ze om door mensen gezien te worden. Ze dragen extra brede gebedsriemen en extra lange kwasten aan hun kleren.
[6] Ze zitten graag op de ereplaatsen bij maaltijden en op de voorste plaatsen in de synagogen.
[7] Op de markten worden ze graag eerbiedig begroet. Ze willen dat de mensen tegen hen zeggen: Rabbi, Rabbi!
[8] Maar laat je niet Rabbi noemen. Jullie hebben maar één meester: Christus (de gezalfde). En jullie zijn allemaal broers.
[9] Noem op aarde niemand jullie vader. Jullie hebben namelijk maar één Vader, die in de hemel is.
[10] Laat je ook geen meester noemen. Jullie hebben maar één meester: Christus.

11 De belangrijkste onder jullie moet juist jullie dienaar zijn.
12 Wie zichzelf verheft, zal vernederd worden. Wie zichzelf vernedert, zal verheven worden.
13 Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Jullie sluiten het koninkrijk van de hemel voor de mensen. Zelf gaan jullie niet naar binnen en jullie houden anderen tegen.
14 Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Jullie beroven weduwen van hun huizen en bidden lang om vroom te lijken. Daarom zullen jullie des te zwaarder worden veroordeeld.
15 Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Jullie reizen zee en land af om één mens tot jullie geloof te bekeren. Daarna maken jullie hem tweemaal zo geschikt voor de hel als jullie zelf.
16 Wee jullie, blinde leiders! Jullie zeggen: Een eed bij de tempel bindt niemand. Maar wie zweert bij het goud van de tempel, moet zijn eed houden.
17 Dwaze, blinde mensen! Wat is belangrijker: het goud of de tempel die het goud heiligt?
18 Jullie zeggen ook: Een eed bij het altaar bindt niemand. Maar wie zweert bij de gave op het altaar, moet zijn eed houden.
19 Dwaze, blinde mensen! Wat is belangrijker: de gave of het altaar dat de gave heiligt?
20 Wie bij het altaar zweert, zweert dus zowel bij het altaar als bij alles wat erop ligt.
21 Wie bij de tempel zweert, zweert zowel bij de tempel als bij Hem die daarin woont.
22 Wie bij de hemel zweert, zweert bij Gods troon en bij Hem die daarop zit.
23 Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Zelfs van muntkruid, dille en komijn geven jullie een tiende. Maar jullie verwaarlozen de belangrijkste zaken van de wet: recht, barmhartigheid en trouw. Jullie moeten het ene doen zonder het andere na te laten.
24 Blinde leiders! Jullie zeven een mug uit jullie drinken, maar slikken een kameel door.

[25] Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Jullie maken beker en schaal van buiten schoon. Vanbinnen zitten ze echter vol roofzucht en mateloosheid.

[26] Blinde Farizeeër! Maak eerst de binnenkant van de beker en de schaal schoon. Dan wordt ook de buitenkant schoon.

[27] Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Jullie lijken op witgepleisterde graven. Die zien er vanbuiten mooi uit. Vanbinnen liggen ze vol botten van dode mensen en allerlei onreinheid.

[28] Zo lijken ook jullie vanbuiten rechtvaardig voor de mensen. Maar vanbinnen zijn jullie vol huichelarij en wetteloosheid.

[29] Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Jullie bouwen de graven van de profeten op en versieren de graftekens van rechtvaardige mensen.

[30] Jullie zeggen: Als wij in de tijd van onze voorouders hadden geleefd, zouden we niet hebben meegedaan aan het vergieten van profetenbloed.

[31] Daarmee getuigen jullie tegen julliezelf dat jullie nakomelingen zijn van de mensen die de profeten hebben gedood.

[32] Maak dan maar af wat jullie voorouders zijn begonnen!

[33] Slangen! Addergebroed! Hoe zouden jullie aan de straf van de hel kunnen ontkomen?

[34] Let op! Ik stuur profeten, wijzen en schriftgeleerden naar jullie toe. Sommigen van hen zullen jullie doden en kruisigen. Anderen zullen jullie in synagogen geselen en van stad tot stad vervolgen.

[35] Daardoor zal al het rechtvaardige bloed dat op aarde is vergoten, op jullie neerkomen. Het begint bij de rechtvaardige Abel (adem) en loopt door tot Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van Barachia (YHWH zegent). Hem hebben jullie tussen de tempel en het altaar gedood.

[36] Ik verzeker jullie: dit alles zal over deze generatie komen.

[37] Jeruzalem, Jeruzalem! Jij doodt de profeten en stenigt de mensen die naar jou toe zijn gestuurd. Hoe vaak heb ik jouw kinderen bijeen willen brengen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt! Maar jij wilde niet.

[38] Jullie huis wordt verlaten en blijft woest achter.

[39] Want ik zeg jullie: vanaf nu zullen jullie mij niet meer zien. Jullie zien mij pas weer wanneer jullie zeggen: Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heere!

Mattheüs 24

[1] Jezus (YHWH redt) verliet de tempel. Terwijl Hij wegging, kwamen Zijn leerlingen naar Hem toe om Hem op de tempelgebouwen te wijzen.

[2] Jezus zei: Zien jullie dit allemaal? Ik verzeker jullie: geen enkele steen zal hier op een andere blijven liggen. Alles wordt afgebroken.

[3] Later zat Hij op de Olijfberg. Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe toen er verder niemand bij was. Ze vroegen: Zeg ons, wanneer gebeurt dit? Welk teken kondigt Uw komst en het einde van de wereld aan?

[4] Jezus antwoordde: Pas op dat niemand jullie misleidt.

[5] Veel mensen zullen in mijn naam komen. Ze zullen zeggen: Ik ben de Christus (de gezalfde). Zo zullen ze veel mensen misleiden.

[6] Jullie zullen horen over oorlogen en berichten over oorlogen. Laat je daardoor niet bang maken. Die dingen moeten gebeuren, maar dan is het einde er nog niet.

[7] Het ene volk zal tegen het andere strijden en het ene koninkrijk tegen het andere. Op verschillende plaatsen komen hongersnoden, epidemieën en aardbevingen.

[8] Dit alles is nog maar het begin van de weeën.

[9] Dan zullen mensen jullie aan vervolging uitleveren en doden. Alle volken zullen jullie haten vanwege mijn naam.

[10] Veel mensen zullen dan hun geloof opgeven. Ze zullen elkaar uitleveren en elkaar haten.

[11] Er zullen veel valse profeten verschijnen die veel mensen misleiden.

[12] Omdat de wetteloosheid steeds groter wordt, zal bij veel mensen de liefde verkillen.

[13] Maar wie tot het einde volhoudt, zal gered worden.

[14] Dit goede nieuws van het koninkrijk zal over de hele wereld worden verkondigd, als een getuigenis voor alle volken. Dan komt het einde.

[15] Jullie zullen de verwoestende gruwel waarover de profeet Daniël (God is mijn rechter) sprak, op de heilige plaats zien staan. Laat de lezer goed begrijpen wat dit betekent.

[16] Wie dan in Judea is, moet naar de bergen vluchten.

[17] Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit huis te halen.

[18] Wie op het land is, moet niet teruggaan om zijn kleren op te halen.

[19] Wat zal het zwaar zijn voor zwangere vrouwen en moeders die in die dagen borstvoeding geven!

[20] Bid dat jullie niet in de winter of op een sabbat hoeven te vluchten.

[21] Dan komt er een grote verdrukking, zoals er vanaf het begin van de wereld tot nu toe nooit is geweest. Zo'n verdrukking komt ook nooit meer.

[22] Als die dagen niet werden verkort, zou geen mens het overleven. Maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden verkort.

[23] Als iemand dan tegen jullie zegt: Kijk, hier is de Christus! Of iemand zegt: Daar is Hij! Geloof het dan niet.

[24] Er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan. Zij zullen grote tekenen en wonderen doen. Als het mogelijk was, zouden ze zelfs de uitverkorenen misleiden.

[25] Let op, ik heb jullie van tevoren gewaarschuwd!

[26] Als mensen zeggen: Hij is in de woestijn! Ga er dan niet heen. Als ze zeggen: Hij is in een binnenkamer! Geloof het dan niet.

[27] De komst van de Mensenzoon zal zijn als de bliksem. Die flitst in het oosten en is zichtbaar tot in het westen.

[28] Waar een dood lichaam ligt, daar verzamelen de arenden zich.

[29] Meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden. De maan geeft dan geen licht. De sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse krachten worden bewogen.

[30] Dan verschijnt in de hemel het teken van de Mensenzoon. Alle volken op aarde zullen rouwen. Ze zullen de Mensenzoon op de wolken van de hemel zien

komen, met grote kracht en heerlijkheid.
31 Hij zal Zijn engelen uitsturen met luid trompetgeschal. Zij zullen de mensen die Hij heeft uitgekozen verzamelen uit de vier windrichtingen, van het ene einde van de hemel tot het andere.
32 Leer van de vijgenboom. Zodra zijn takken zacht worden en de bladeren uitlopen, weten jullie dat de zomer dichtbij is.
33 Zo weten jullie ook, wanneer jullie al deze dingen zien, dat het dichtbij is en voor de deur staat.
34 Ik verzeker jullie: deze generatie zal niet verdwijnen voordat dit allemaal gebeurt.
35 Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen.
36 Niemand weet op welke dag en welk uur dit gebeurt. Zelfs de engelen in de hemel weten het niet. Alleen mijn Vader weet het.
37 Bij de komst van de Mensenzoon zal het zijn zoals in de dagen van Noach (troost).
38 Voor de zondvloed aten en dronken de mensen, trouwden ze en regelden ze huwelijken. Dat ging door tot de dag waarop Noach de ark binnenging.
39 Ze hadden niets door totdat de zondvloed kwam en hen allemaal wegnam. Zo zal het ook zijn wanneer de Mensenzoon komt.
40 Dan zullen twee mannen op het land zijn. De ene wordt meegenomen en de andere achtergelaten.
41 Twee vrouwen zullen graan malen. De ene wordt meegenomen en de andere achtergelaten.
42 Blijf daarom wakker, want jullie weten niet wanneer jullie Heere komt.
43 Begrijp dit goed: als een huiseigenaar wist wanneer die nacht de dief kwam, zou hij wakker blijven. Hij zou niet laten inbreken in zijn huis.
44 Wees daarom ook voorbereid. De Mensenzoon komt namelijk op een moment waarop jullie Hem niet verwachten.
45 Wie is de trouwe en verstandige dienaar? Zijn heer heeft hem over de andere dienaren aangesteld om hun op tijd eten te geven.

[46] Gelukkig is de dienaar die daarmee bezig is wanneer zijn heer terugkomt.
[47] Ik verzeker jullie: zijn heer zal hem over al zijn bezittingen aanstellen.
[48] Maar de slechte dienaar kan bij zichzelf denken: Mijn heer blijft nog lang weg.
[49] Dan begint hij zijn mededienaren te slaan en eet en drinkt hij met dronkaards.
[50] Zijn heer komt terug op een dag waarop de dienaar hem niet verwacht en op een uur dat hij niet kent.
[51] De heer zal hem in tweeën hakken en hem het lot van de huichelaars geven. Daar zullen mensen huilen en knarsetanden.

Mattheüs 25

[1] Dan zal het koninkrijk van de hemel lijken op tien jonge vrouwen. Zij namen hun lampen mee en gingen de bruidegom tegemoet.
[2] Vijf van hen waren verstandig en vijf onverstandig.
[3] De onverstandige vrouwen namen hun lampen mee, maar geen extra olie.
[4] De verstandige vrouwen namen naast hun lampen ook kruikjes met olie mee.
[5] De bruidegom bleef lang weg. Daardoor werden ze allemaal slaperig en vielen in slaap.
[6] Om middernacht klonk er plotseling een roep: Kijk, de bruidegom komt! Ga hem tegemoet!
[7] Toen stonden alle jonge vrouwen op en maakten hun lampen gereed.
[8] De onverstandige vrouwen zeiden tegen de verstandige: Geef ons wat van jullie olie, want onze lampen gaan uit.
[9] Maar de verstandige vrouwen antwoordden: Nee, anders is er misschien niet genoeg voor ons én voor jullie. Ga liever naar de verkopers en koop zelf olie.
[10] Terwijl zij olie gingen kopen, kwam de bruidegom. De vrouwen die klaarstonden, gingen met hem naar het bruiloftsfeest. Daarna werd de deur gesloten.
[11] Later kwamen ook de andere vrouwen. Zij riepen: Heer, heer, doe voor ons open!

12 Maar hij antwoordde: Ik verzeker jullie: ik ken jullie niet.
13 Blijf dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag en op welk uur de Mensenzoon komt.
14 Het zal ook zijn als bij een man die naar het buitenland vertrok. Hij riep zijn dienaren en vertrouwde hun zijn bezit toe.
15 De ene gaf hij vijf talenten aan geld, de tweede twee en de derde één. Ieder kreeg wat bij zijn vermogen paste. Meteen daarna vertrok hij.
16 De dienaar met vijf talenten ging er meteen mee handelen en verdiende er vijf talenten bij.
17 Zo verdiende ook de dienaar met twee talenten er twee bij.
18 Maar de dienaar met één talent groef een gat in de grond en verborg daarin het geld van zijn heer.
19 Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en rekende met hen af.
20 De dienaar die vijf talenten had gekregen, bracht vijf talenten extra en zei: Heer, u gaf mij vijf talenten. Kijk, ik heb er vijf bijverdiend.
21 Zijn heer zei tegen hem: Uitstekend! Je bent een goede en trouwe dienaar. Over iets kleins was je trouw, daarom zal ik je veel toevertrouwen. Kom en deel in mijn vreugde.
22 Ook de dienaar met twee talenten kwam en zei: Heer, u gaf mij twee talenten. Kijk, ik heb er twee bijverdiend.
23 Zijn heer zei tegen hem: Uitstekend! Je bent een goede en trouwe dienaar. Over iets kleins was je trouw, daarom zal ik je veel toevertrouwen. Kom en deel in mijn vreugde.
24 Daarna kwam de dienaar met één talent en zei: Heer, ik wist dat u hard bent: u oogst waar u niet zaait. Ook verzamelt u waar u niets uitstrooit.
25 Ik was bang. Daarom verborg ik uw talent in de grond. Hier hebt u terug wat van u is.
26 Zijn heer antwoordde: Slechte en luie dienaar! Je wist dus dat ik oogst waar ik niet gezaaid heb en verzamel waar ik niets uitstrooide.
27 Dan had je mijn geld bij de bank moeten brengen. Bij mijn terugkomst had ik het met rente kunnen terugkrijgen.

[28] Neem daarom het talent van hem af en geef het aan de dienaar die tien talenten heeft.
[29] Want wie iets heeft, krijgt er meer bij en zal overvloed hebben. Maar wie niets heeft, raakt zelfs kwijt wat hij heeft.
[30] Gooi die nutteloze dienaar buiten, de duisternis in. Daar zal hij huilen en knarsetanden.
[31] Wanneer de Mensenzoon in Zijn heerlijkheid komt, samen met alle heilige engelen, zal Hij op Zijn heerlijke troon plaatsnemen.
[32] Alle volken zullen voor Hem worden samengebracht. Hij zal de mensen van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt.
[33] De schapen zal Hij rechts van zich zetten en de bokken links.
[34] Dan zal de Koning tegen de mensen aan Zijn rechterhand zeggen: Kom, jullie die door mijn Vader gezegend zijn. Neem het koninkrijk in bezit dat vanaf de grondlegging van de wereld voor jullie bestemd is.
[35] Want ik had honger en jullie gaven mij te eten. Ik had dorst en jullie gaven mij te drinken. Ik was vreemdeling en jullie ontvingen mij gastvrij.
[36] Ik had geen kleren en jullie kleedden mij. Ik was ziek en jullie bezochten mij. Ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe.
[37] Dan zullen de rechtvaardigen Hem vragen: Heere, wanneer zagen wij dat U honger had en gaven wij U te eten? Wanneer had U dorst en gaven wij U te drinken?
[38] Wanneer zagen wij U als vreemdeling en ontvingen wij U gastvrij? Wanneer had U geen kleren en kleedden wij U?
[39] Wanneer zagen wij U ziek of in de gevangenis en kwamen wij naar U toe?
[40] De Koning zal hun antwoorden: Ik verzeker jullie: alles wat jullie voor een van deze minste broers van mij deden, deden jullie voor mij.
[41] Daarna zal Hij tegen de mensen aan Zijn linkerhand zeggen: Ga weg van mij, vervloekten! Ga naar het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen is klaargemaakt.
[42] Want ik had honger en jullie gaven mij niet te eten. Ik had dorst en jullie gaven mij niet te drinken.

[43] Ik was vreemdeling en jullie ontvingen mij niet. Ik had geen kleren en jullie kleedden mij niet. Ik was ziek en gevangen, maar jullie bezochten mij niet.

[44] Dan zullen ook zij Hem vragen: Heere, wanneer zagen wij U hongerig, dorstig, als vreemdeling, zonder kleren, ziek of gevangen? Wanneer hebben wij U niet geholpen?

[45] Dan zal Hij hun antwoorden: Ik verzeker jullie: alles wat jullie niet voor een van deze minsten deden, deden jullie ook niet voor mij.

[46] Zij zullen de eeuwige straf ingaan, maar de rechtvaardigen het eeuwige leven.

Mattheüs 26

[1] Toen Jezus (YHWH redt) deze hele toespraak had beëindigd, zei Hij tegen Zijn leerlingen:

[2] Jullie weten dat over twee dagen het pascha begint. Dan wordt de Mensenzoon uitgeleverd om gekruisigd te worden.

[3] Toen kwamen de overpriesters, schriftgeleerden en volksoudsten bijeen in het paleis van de hogepriester, die Kajafas heette.

[4] Zij overlegden hoe ze Jezus met een list konden grijpen en doden.

[5] Maar zij zeiden: Niet tijdens het feest, anders ontstaat er oproer onder het volk.

[6] Jezus was in Bethanië, in het huis van Simon (hij heeft gehoord), die de melaatse werd genoemd.

[7] Daar kwam een vrouw naar Hem toe met een albasten fles vol zeer kostbare zalf. Terwijl Hij at, goot zij die over Zijn hoofd.

[8] Toen Zijn leerlingen dit zagen, waren zij verontwaardigd. Ze zeiden: Waarom deze verspilling?

[9] Deze zalf had voor veel geld verkocht kunnen worden. Dat geld had men aan de armen kunnen geven.

[10] Jezus merkte het en zei tegen hen: Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor mij gedaan.

[11] De armen zijn altijd bij jullie, maar mij hebben jullie niet altijd bij jullie.

12 Door deze zalf over mijn lichaam te gieten, heeft zij mijn begrafenis voorbereid.
13 Ik verzeker jullie: overal ter wereld waar dit evangelie wordt verkondigd, zal men ter herinnering aan haar vertellen wat zij heeft gedaan.
14 Toen ging een van de twaalf, Judas Iskariot (man uit Kerioth), naar de overpriesters.
15 Hij vroeg: Wat willen jullie mij geven als ik Hem aan jullie uitlever? Zij beloofden hem 30 zilverstukken.
16 Vanaf dat moment zocht Judas (lofprijs) een geschikte gelegenheid om Hem uit te leveren.
17 Op de eerste dag van het Feest van de Ongezuurde Broden kwamen de leerlingen naar Jezus. Zij vroegen: Waar wilt U dat we alles voorbereiden, zodat U het pascha kunt eten?
18 Hij antwoordde: Ga naar de stad, naar de man die ik bedoel. Zeg hem: De Meester zegt: Mijn tijd is dichtbij. Ik vier het pascha bij u, samen met mijn leerlingen.
19 De leerlingen deden wat Jezus hun had opgedragen en maakten het pascha klaar.
20 Toen het avond was geworden, ging Jezus met de twaalf aan tafel.
21 Tijdens de maaltijd zei Hij: Ik verzeker jullie: een van jullie zal mij verraden.
22 Zij werden diepbedroefd. Een voor een vroegen zij Hem: Ik ben het toch niet, Heere?
23 Hij antwoordde: Degene die samen met mij zijn hand in de schaal doopt, zal mij verraden.
24 De Mensenzoon gaat weg, zoals over Hem geschreven staat. Maar wee de mens die Hem verraadt! Het zou voor hem beter zijn als hij nooit geboren was.
25 Judas, die Hem zou verraden, vroeg: Ik ben het toch niet, Rabbi? Jezus antwoordde hem: Dat hebt u zelf gezegd.
26 Tijdens de maaltijd nam Jezus het brood. Hij sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan de leerlingen. Hij zei: Neem en eet. Dit is mijn lichaam.

[27] Daarna nam Hij de beker. Hij dankte God, gaf de beker aan hen en zei: Drink er allemaal uit.

[28] Want dit is mijn bloed van het nieuwe verbond. Het wordt voor velen vergoten, zodat hun zonden vergeven worden.

[29] Ik zeg jullie: vanaf nu drink ik niet meer van wat de wijnstok voortbrengt. Pas op de dag dat ik samen met jullie nieuwe wijn drink in het koninkrijk van mijn Vader.

[30] Nadat zij de lofzang hadden gezongen, gingen ze naar de Olijfberg.

[31] Toen zei Jezus tegen hen: Deze nacht zullen jullie mij allemaal verlaten. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen van de kudde zullen worden verspreid.

[32] Maar nadat ik ben opgestaan, zal ik vóór jullie uit naar Galilea gaan.

[33] Petrus (rots) antwoordde Hem: Ook als alle anderen U verlaten, zal ik U nooit verlaten.

[34] Jezus zei tegen hem: Ik verzeker je: vannacht zul je mij driemaal verloochenen, nog voordat de haan kraait.

[35] Petrus zei tegen Hem: Zelfs als ik met U moet sterven, zal ik U beslist niet verloochenen! Alle andere leerlingen zeiden hetzelfde.

[36] Daarna ging Jezus met hen naar een plaats die Gethsemané heette. Hij zei tegen de leerlingen: Blijf hier zitten terwijl ik daar verderop ga bidden.

[37] Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs (YHWH schenkt) mee. Hij begon verdrietig en zeer angstig te worden.

[38] Toen zei Hij tegen hen: Mijn ziel is diepbedroefd, tot de dood toe. Blijf hier en waak met mij.

[39] Hij ging iets verder, viel met Zijn gezicht op de grond en bad: Mijn Vader, laat deze beker zo mogelijk aan mij voorbijgaan. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat U wilt.

[40] Daarna ging Hij terug naar de leerlingen en vond hen slapend. Hij zei tegen Petrus: Konden jullie dan niet één uur met mij waken?

[41] Waak en bid, zodat jullie niet aan de verleiding toegeven. De geest wil wel, maar het vlees is zwak.

[42] Hij ging opnieuw weg en bad: Mijn Vader, als deze beker alleen voorbij kan gaan wanneer ik hem drink, laat dan Uw wil gebeuren.
[43] Toen Hij terugkwam, vond Hij hen opnieuw slapend. Hun ogen vielen steeds dicht.
[44] Hij liet hen alleen, ging opnieuw weg en bad voor de derde keer met dezelfde woorden.
[45] Daarna kwam Hij bij Zijn leerlingen en zei: Slaap nu maar verder en rust uit. Kijk, het uur is gekomen. De Mensenzoon wordt uitgeleverd in de handen van zondaars.
[46] Sta op, laten we gaan. Kijk, degene die mij verraadt is dichtbij.
[47] Terwijl Hij nog sprak, kwam Judas, een van de twaalf. Een grote groep met zwaarden en stokken vergezelde hem, gestuurd door de overpriesters en volksoudsten.
[48] De verrader had hun een teken gegeven: Degene die ik kus, is het. Grijp Hem!
[49] Judas liep meteen naar Jezus toe en zei: Gegroet, Rabbi! Toen kuste hij Hem.
[50] Jezus zei tegen hem: Vriend, waarvoor ben je gekomen? Toen kwamen de mannen naar voren, grepen Jezus vast en namen Hem gevangen.
[51] Een van de mannen die bij Jezus waren, trok zijn zwaard. Hij sloeg de dienaar van de hogepriester en hakte zijn oor af.
[52] Toen zei Jezus tegen hem: Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want iedereen die naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.
[53] Denk je dat ik mijn Vader nu niet om hulp kan vragen? Hij zou mij direct meer dan twaalf legioenen engelen sturen.
[54] Maar hoe zouden dan de Schriften worden vervuld, die zeggen dat het zo moet gebeuren?
[55] Op dat moment zei Jezus tegen de groep: Jullie zijn met zwaarden en stokken gekomen om mij te grijpen, alsof ik een misdadiger ben. Dagelijks gaf ik onderwijs in de tempel, maar toen grepen jullie mij niet.
[56] Maar dit alles is gebeurd zodat de Schriften van de profeten worden vervuld. Toen lieten alle leerlingen Hem in de steek en vluchtten weg.

[57] De mannen die Jezus gevangengenomen hadden, brachten Hem naar de hogepriester Kajafas. De schriftgeleerden en oudsten waren daar bijeengekomen.
[58] Petrus volgde Hem op afstand tot aan de binnenplaats van het paleis van de hogepriester. Hij ging naar binnen en zat bij de dienaren om de afloop te zien.
[59] De overpriesters, oudsten en de hele hoge raad zochten een valse getuigenverklaring tegen Jezus waarmee ze Hem ter dood konden veroordelen. Maar ze vonden niets.
[60] Hoewel veel valse getuigen zich meldden, vonden zij niets bruikbaars. Uiteindelijk kwamen er twee valse getuigen.
[61] Zij verklaarden: Deze man heeft gezegd: Ik kan Gods tempel afbreken en hem binnen drie dagen weer opbouwen.
[62] De hogepriester stond op en vroeg Jezus: Geeft U geen antwoord? Wat getuigen deze mannen tegen U?
[63] Maar Jezus zweeg. De hogepriester zei tegen Hem: Bij de levende God stel ik U onder ede: zeg ons of U de Christus (de gezalfde) bent, de Zoon van God.
[64] Jezus antwoordde hem: Dat hebt u gezegd. Maar ik zeg u allen: vanaf nu zult u de Mensenzoon aan Gods rechterhand zien zitten. U zult Hem op de wolken van de hemel zien komen.
[65] Toen scheurde de hogepriester zijn kleren en zei: Hij heeft God gelasterd! Waarom hebben we nog getuigen nodig? Jullie hebben Zijn godslastering nu zelf gehoord.
[66] Wat vinden jullie? Zij antwoordden: Hij verdient de dood.
[67] Daarna spuugden ze Hem in het gezicht en sloegen Hem met hun vuisten. Anderen sloegen Hem in het gezicht.
[68] Ze riepen: Profeteer voor ons, Christus! Wie heeft U geslagen?
[69] Petrus zat buiten op de binnenplaats. Een dienstmeisje kwam naar hem toe en zei: Jij hoorde ook bij Jezus uit Galilea.
[70] Maar hij ontkende het waar iedereen bij was: Ik weet niet waar je het over hebt.

[71] Toen hij naar de poort liep, zag een ander dienstmeisje hem. Zij zei tegen de mensen daar: Deze man hoorde bij Jezus uit Nazareth.

[72] Opnieuw ontkende Petrus het. Hij zwoer: Ik ken die man niet.

[73] Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe. Zij zeiden: Jij bent beslist ook een van hen, want je manier van spreken verraadt je.

[74] Toen begon Petrus zichzelf te vervloeken en zwoer: Ik ken die man niet! Meteen kraaide de haan.

[75] Petrus herinnerde zich wat Jezus tegen hem had gezegd: Voordat de haan kraait, zul je mij driemaal verloochenen. Hij ging naar buiten en huilde bitter.

Mattheüs 27

[1] Vroeg in de ochtend overlegden alle overpriesters en volksoudsten met elkaar. Zij besloten Jezus (YHWH redt) te laten doden.

[2] Ze bonden Hem vast, brachten Hem weg en leverden Hem over aan Pontius Pilatus (gewapend met een werpspeer), de gouverneur.

[3] Toen Judas (lofprijs) zag dat Jezus veroordeeld was, kreeg hij berouw. Hij bracht de 30 zilverstukken terug naar de overpriesters en oudsten.

[4] Hij zei: Ik heb gezondigd door onschuldig bloed te verraden. Maar zij antwoordden: Wat gaat ons dat aan? Dat is jouw verantwoordelijkheid.

[5] Judas gooide de zilverstukken de tempel in en vertrok. Daarna ging hij weg en hing zichzelf op.

[6] De overpriesters raapten de zilverstukken op en zeiden: We mogen dit geld niet in de offerkist leggen, want het is bloedgeld.

[7] Na overleg kochten ze daarmee de akker van de pottenbakker. Die moest voortaan dienen als begraafplaats voor vreemdelingen.

[8] Daarom heet die akker tot op de dag van vandaag de Bloedakker.

[9] Zo werd vervuld wat de profeet Jeremia (YHWH verheft) had gezegd: Ze namen de 30 zilverstukken. Dat was de prijs die de Israëlieten hadden vastgesteld voor de Man die zij op waarde schatten.

[10] Met dat geld kochten ze de akker van de pottenbakker, zoals de Heere mij had opgedragen.
[11] Jezus stond voor de gouverneur. Deze vroeg Hem: Bent U de Koning van de Joden? Jezus antwoordde: U zegt het.
[12] De overpriesters en oudsten beschuldigden Hem, maar Hij gaf geen antwoord.
[13] Toen vroeg Pilatus (gewapend met een werpspeer) Hem: Hoort U niet hoeveel beschuldigingen zij tegen U inbrengen?
[14] Maar Jezus antwoordde op geen enkele beschuldiging. Daarover was de gouverneur zeer verbaasd.
[15] Tijdens het feest was het gebruikelijk dat de gouverneur één gevangene vrijliet. Het volk mocht kiezen wie.
[16] Er zat toen een beruchte gevangene vast die Barabbas (zoon van de vader) heette.
[17] Toen de mensen bijeengekomen waren, vroeg Pilatus: Wie zal ik voor jullie vrijlaten: Barabbas of Jezus, die Christus (de gezalfde) wordt genoemd?
[18] Hij wist namelijk dat zij Jezus uit afgunst hadden uitgeleverd.
[19] Terwijl Pilatus op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw hem een boodschap brengen: Laat die rechtvaardige Man met rust. Vandaag heeft een droom over Hem mij veel laten lijden.
[20] Maar de overpriesters en oudsten haalden de menigte over om Barabbas te kiezen en Jezus te laten doden.
[21] De gouverneur vroeg hun: Wie van deze twee zal ik voor jullie vrijlaten? Zij antwoordden: Barabbas.
[22] Pilatus vroeg: Wat moet ik dan doen met Jezus, die Christus wordt genoemd? Allen riepen: Laat Hem kruisigen!
[23] De gouverneur vroeg: Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? Maar zij riepen nog harder: Laat Hem kruisigen!
[24] Pilatus zag dat hij niets bereikte en dat er juist oproer ontstond. Hij nam water en waste voor de menigte zijn handen. Hij zei: Ik ben niet verantwoordelijk voor het bloed van deze rechtvaardige Man. Het is jullie

verantwoordelijkheid.
25 Het hele volk antwoordde: Laat Zijn bloed dan over ons en onze kinderen komen!
26 Toen liet Pilatus Barabbas voor hen vrij. Hij liet Jezus geselen en leverde Hem daarna uit om gekruisigd te worden.
27 De soldaten van de gouverneur brachten Jezus naar het gerechtsgebouw. Daar verzamelden zij de hele legerafdeling om Hem heen.
28 Ze trokken Hem Zijn kleren uit en deden Hem een purperrode mantel om.
29 Ze vlochten een doornenkroon en zetten die op Zijn hoofd. Ook gaven ze Hem een rietstok in Zijn rechterhand. Ze knielden spottend voor Hem en zeiden: Gegroet, Koning van de Joden!
30 Ze spuugden op Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem ermee op het hoofd.
31 Nadat zij Hem hadden bespot, deden ze de mantel af en trokken Hem Zijn eigen kleren weer aan. Daarna leidden ze Hem weg om Hem te kruisigen.
32 Toen ze naar buiten gingen, zagen ze Simon (hij heeft gehoord) uit Cyrene. Ze dwongen hem het kruis van Jezus te dragen.
33 Zo kwamen zij bij de plaats Golgotha. Die naam betekent Schedelplaats.
34 Ze gaven Jezus zure wijn te drinken die met gal vermengd was. Hij proefde ervan, maar wilde die niet drinken.
35 Nadat zij Hem hadden gekruisigd, verdeelden de soldaten Zijn kleren door erom te loten. Zo werd vervuld wat de profeet had gezegd: Zij verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot over mijn kleding.
36 Daarna gingen ze zitten en bewaakten Hem.
37 Boven Zijn hoofd bevestigden ze de geschreven aanklacht: DIT IS JEZUS, DE KONING VAN DE JODEN.
38 Samen met Hem werden twee misdadigers gekruisigd, één rechts en één links van Hem.
39 Voorbijgangers beledigden Hem. Ze schudden hun hoofd en zeiden:
40 U zou de tempel afbreken en binnen drie dagen weer opbouwen! Red Uzelf als U Gods Zoon bent. Kom van het kruis af!

41 Ook de overpriesters, schriftgeleerden, oudsten en farizeeën bespotten Hem. Zij begonnen tegen elkaar over Hem te spreken.
42 Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden. Als Hij de Koning van Israël (die met God strijdt) is, moet Hij nu van het kruis komen. Dan zullen wij Hem geloven.
43 Hij heeft op God vertrouwd. Laat God Hem nu redden als God Hem werkelijk goedgezind is. Want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.
44 De misdadigers die met Hem gekruisigd waren, beledigden Hem op dezelfde manier.
45 Vanaf twaalf uur 's middags werd het donker in het hele land. Die duisternis duurde tot drie uur 's middags.
46 Rond drie uur riep Jezus luid: Eli (verheven), Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?
47 Sommige omstanders hoorden dit en zeiden: Hij roept Elia (mijn God is YHWH).
48 Meteen rende één van hen weg om een spons te halen. Hij vulde die met zure wijn, stak hem op een rietstok en bood Jezus te drinken aan.
49 Maar de anderen zeiden: Wacht! Laten we zien of Elia komt om Hem te redden.
50 Jezus riep opnieuw met luide stem en blies Zijn laatste adem uit.
51 Op dat moment scheurde het voorhangsel van de tempel van boven naar beneden in tweeën. De aarde beefde en de rotsen spleten.
52 De graven gingen open en de lichamen van veel gestorven heilige mensen werden opgewekt.
53 Na Jezus' opstanding kwamen zij uit de graven. Ze gingen de heilige stad binnen en verschenen aan veel mensen.
54 De hoofdman en de mannen die Jezus bewaakten, zagen de aardbeving en alles wat er gebeurde. Ze werden doodsbang en zeiden: Deze was werkelijk Gods Zoon!
55 Veel vrouwen keken op een afstand toe. Zij waren Jezus vanuit Galilea gevolgd om voor Hem te zorgen.

[56] Onder hen waren Maria Magdalena (uit Magdala) en Maria (geliefde), de moeder van Jakobus (hij houdt de hiel vast) en Joses (hij voegt toe). Ook de moeder van de zonen van Zebedeüs (YHWH schenkt) was erbij.
[57] Toen het avond werd, kwam er een rijke man uit Arimathea. Hij heette Jozef (hij voegt toe) en was ook een leerling van Jezus.
[58] Jozef ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Pilatus gaf opdracht het lichaam aan hem te geven.
[59] Jozef nam het lichaam en wikkelde het in schoon, fijn linnen.
[60] Hij legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in een rots had laten uithakken. Daarna rolde hij een grote steen voor de ingang en vertrok.
[61] Maria Magdalena en de andere Maria zaten tegenover het graf.
[62] De volgende dag, na de voorbereidingsdag, gingen de overpriesters en farizeeën samen naar Pilatus.
[63] Zij zeiden tegen hem: Heer, we herinneren ons dat deze verleider tijdens zijn leven heeft gezegd: Na drie dagen zal ik opstaan.
[64] Geef daarom opdracht het graf tot de derde dag goed te bewaken. Anders komen Zijn leerlingen misschien 's nachts en stelen Hem. Dan zeggen ze tegen het volk: Hij is opgestaan uit de dood. Die laatste misleiding zou erger zijn dan de eerste.
[65] Pilatus antwoordde: Jullie hebben bewakers. Ga en beveilig het graf zo goed als jullie kunnen.
[66] Zij gingen naar het graf, verzegelden de steen en lieten de bewakers daar achter.

Mattheüs 28

[1] Na de sabbat begon het op de eerste dag van de week licht te worden. Maria Magdalena (uit Magdala) en de andere Maria (geliefde) gingen naar het graf kijken.
[2] Plotseling kwam er een zware aardbeving. Een engel van de Heere daalde uit de hemel neer. Hij rolde de steen van de ingang en ging erop zitten.

[3] Zijn uiterlijk leek op een bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw.

[4] De bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden.

[5] De engel zei tegen de vrouwen: Wees niet bang. Ik weet dat jullie Jezus (YHWH redt) zoeken, die gekruisigd was.

[6] Hij is hier niet, want Hij is opgestaan, zoals Hij heeft gezegd. Kom kijken naar de plaats waar de Heere heeft gelegen.

[7] Ga snel naar Zijn leerlingen. Vertel hun dat Hij uit de dood is opgestaan. Hij gaat vóór jullie uit naar Galilea. Daar zullen jullie Hem zien. Denk eraan: ik heb het jullie gezegd.

[8] De vrouwen verlieten het graf snel, vol ontzag en grote blijdschap. Ze renden naar de leerlingen om het hun te vertellen.

[9] Terwijl zij onderweg waren om het de leerlingen te vertellen, kwam Jezus hun tegemoet. Hij zei: Ik groet jullie! Ze gingen naar Hem toe, grepen Zijn voeten vast en aanbaden Hem.

[10] Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bang. Ga mijn broers vertellen dat zij naar Galilea moeten gaan. Daar zullen zij mij zien.

[11] Terwijl de vrouwen onderweg waren, gingen enkele bewakers naar de stad. Ze vertelden de overpriesters alles wat er was gebeurd.

[12] De overpriesters kwamen met de oudsten bijeen om te overleggen. Daarna gaven ze de soldaten veel geld.

[13] Ze zeiden: Vertel iedereen: Zijn leerlingen kwamen 's nachts en stalen Hem terwijl wij sliepen.

[14] Als de gouverneur dit hoort, zullen wij hem overtuigen. Wij zorgen ervoor dat jullie geen problemen krijgen.

[15] De soldaten namen het geld aan en deden wat hun was opgedragen. Dit verhaal wordt tot op de dag van vandaag onder de Joden verteld.

[16] De elf leerlingen gingen naar Galilea. Ze gingen naar de berg waar Jezus hen had opgedragen te komen.

[17] Toen zij Hem zagen, aanbaden ze Hem. Toch twijfelden sommigen.

[18] Jezus kwam naar hen toe en zei: Alle macht in de hemel en op aarde is aan mij gegeven.

[19] Ga daarom op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen. Doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
[20] Leer hun alles te gehoorzamen wat ik jullie heb opgedragen. Denk eraan: ik ben elke dag bij jullie, tot het einde van de wereld. Amen.

Markus

Markus 1

[1] Dit is het begin van het goede nieuws over Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), de Zoon van God.

[2] Bij de profeten staat geschreven: Let op! Ik stuur mijn boodschapper voor U uit. Hij zal Uw weg voor U voorbereiden.

[3] Iemand roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed en maak Zijn paden recht.

[4] Zo verscheen Johannes (YHWH is genadig) in de woestijn. Hij doopte mensen en riep hun op zich te bekeren, zodat hun zonden vergeven zouden worden.

[5] Uit heel Judea en Jeruzalem kwamen mensen naar hem toe. Johannes doopte hen allemaal in de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden.

[6] Johannes droeg kleren van kamelenhaar en een leren gordel om zijn middel. Hij at sprinkhanen en wilde honing.

[7] Johannes verkondigde: Na mij komt Iemand die sterker is dan ik. Ik ben het niet waard te bukken en Zijn schoenriemen los te maken.

[8] Ik heb jullie met water gedoopt, maar Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest.

[9] In die tijd kwam Jezus (YHWH redt) uit Nazareth in Galilea. Johannes doopte Hem in de Jordaan.

[10] Meteen toen Jezus uit het water kwam, zag Hij de hemel opengaan. De Geest daalde als een duif op Hem neer.

[11] Uit de hemel klonk een stem: U bent mijn geliefde Zoon. In U vind ik vreugde.

[12] Meteen dreef de Geest Hem de woestijn in.

[13] Daar bleef Hij 40 dagen. Satan stelde Hem op de proef. Hij leefde tussen de wilde dieren, en engelen dienden Hem.

[14] Nadat Johannes gevangengenomen was, ging Jezus naar Galilea. Daar verkondigde Hij het goede nieuws over het koninkrijk van God.
[15] Hij zei: De vastgestelde tijd is aangebroken en het koninkrijk van God is dichtbij. Keer terug naar God en geloof het goede nieuws.
[16] Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag Hij Simon (hij heeft gehoord) en diens broer Andreas (mannelijk). Zij gooiden een visnet in het water, want ze waren vissers.
[17] Jezus zei tegen hen: Volg mij. Ik zal van jullie vissers van mensen maken.
[18] Meteen lieten zij hun netten achter en volgden Hem.
[19] Iets verderop zag Hij Jakobus (hij houdt de hiel vast), de zoon van Zebedeüs (YHWH schenkt), en diens broer Johannes. Zij waren in hun boot de netten aan het herstellen.
[20] Meteen riep Jezus hen. Ze lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners in de boot achter en volgden Hem.
[21] Ze gingen naar Kapernaüm. Op de sabbat ging Jezus meteen naar de synagoge en gaf er onderwijs.
[22] De mensen waren diep onder de indruk van Zijn onderwijs. Hij sprak namelijk met gezag, anders dan de schriftgeleerden.
[23] In de synagoge was een man die door een onreine geest bezeten was. Hij schreeuwde:
[24] Laat ons met rust! Wat hebt U met ons te maken, Jezus van Nazareth? Bent U gekomen om ons te vernietigen? Ik weet wie U bent: de Heilige van God.
[25] Jezus sprak hem streng toe: Zwijg en ga uit deze man weg!
[26] De onreine geest schudde de man hevig door elkaar. Hij schreeuwde luid en ging uit hem weg.
[27] Iedereen was zo verbaasd dat zij elkaar vroegen: Wat is dit? Een nieuwe leer met gezag! Hij beveelt zelfs onreine geesten, en zij gehoorzamen Hem.
[28] Het nieuws over Jezus verspreidde zich meteen door de hele omgeving van Galilea.
[29] Vanuit de synagoge gingen zij meteen naar het huis van Simon en Andreas. Jakobus en Johannes gingen mee.

30 De schoonmoeder van Simon lag met koorts op bed. De anderen vertelden Jezus meteen over haar.

31 Jezus ging naar haar toe, pakte haar hand en hielp haar overeind. De koorts verdween meteen, en zij verzorgde hen.

32 Toen het avond was en de zon was ondergegaan, brachten de mensen alle zieken en bezetenen bij Jezus.

33 De hele stad had zich bij de deur verzameld.

34 Jezus genas veel mensen van allerlei ziekten en dreef veel demonen uit. Hij stond de demonen niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden.

35 De volgende ochtend stond Jezus heel vroeg op, terwijl het nog donker was. Hij ging naar een eenzame plek en bad daar.

36 Simon en zijn metgezellen gingen Hem achterna.

37 Toen zij Hem vonden, zeiden ze: Iedereen zoekt U.

38 Jezus antwoordde: Laten we naar de nabijgelegen dorpen gaan, zodat ik ook daar kan verkondigen. Daarvoor ben ik eropuit gegaan.

39 Zo trok Hij heel Galilea door. Hij verkondigde in de synagogen en dreef demonen uit.

40 Een melaatse kwam naar Hem toe, viel voor Hem op zijn knieën en smeekte: Als U wilt, kunt U mij rein maken.

41 Jezus kreeg diep medelijden met hem. Hij stak Zijn hand uit, raakte hem aan en zei: Ik wil het. Word rein!

42 Meteen verdween de melaatsheid en was de man rein.

43 Jezus waarschuwde hem streng en stuurde hem meteen weg.

44 Hij zei: Vertel dit aan niemand. Ga naar de priester en laat u aan hem zien. Breng daarna het offer dat Mozes (uit het water getrokken) heeft voorgeschreven. Zo zien zij dat u rein bent.

45 Maar de man ging overal rondvertellen wat er gebeurd was. Daardoor kon Jezus niet meer openlijk een stad binnengaan. Hij verbleef buiten op eenzame plaatsen. Toch kwamen mensen van alle kanten naar Hem toe.

Markus 2

[1] Enkele dagen later kwam Jezus (YHWH redt) weer in Kapernaüm. Mensen hoorden al snel dat Hij in een huis was.

[2] Er kwamen zoveel mensen dat zelfs bij de deur geen plaats meer was. Jezus verkondigde hun Gods boodschap.

[3] Toen kwamen vier mannen een verlamde bij Hem brengen.

[4] Door de menigte konden ze niet bij Jezus komen. Daarom maakten ze boven Hem een opening in het dak. Ze lieten de slaapmat met de verlamde man zakken.

[5] Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde man: Zoon, uw zonden zijn u vergeven.

[6] Er zaten enkele schriftgeleerden bij. Zij dachten bij zichzelf:

[7] Waarom spreekt deze Man zo? Hij beledigt God! Alleen God kan zonden vergeven.

[8] Jezus wist meteen in Zijn geest wat zij bij zichzelf dachten. Hij vroeg hun: Waarom denken jullie zo bij jezelf?

[9] Wat is gemakkelijker: tegen deze verlamde zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of: Sta op, pak uw slaapmat en loop?

[10] Maar jullie moeten weten dat de Mensenzoon op aarde macht heeft om zonden te vergeven. Toen zei Hij tegen de verlamde man:

[11] Ik zeg u: sta op, pak uw slaapmat en ga naar huis.

[12] De man stond meteen op, pakte zijn slaapmat en liep voor ieders ogen naar buiten. Iedereen was verbijsterd en eerde God. Ze zeiden: Zoiets hebben we nog nooit gezien!

[13] Jezus ging weer naar het meer. De hele menigte kwam naar Hem toe, en Hij gaf hun onderwijs.

[14] Toen Jezus verderliep, zag Hij Levi (verbonden), de zoon van Alfeüs, bij het tolhuis zitten. Hij zei tegen hem: Volg mij. Levi stond op en volgde Hem.

[15] Later zat Jezus in Levi's huis aan tafel. Veel tollenaars en zondaars aten mee met Hem en Zijn leerlingen. Velen van hen volgden Jezus.

[16] De schriftgeleerden en farizeeën zagen dat Jezus met tollenaars en zondaars at. Zij vroegen Zijn leerlingen: Waarom eet en drinkt Hij met tollenaars en zondaars?

[17] Jezus hoorde dit en antwoordde: Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, zieke mensen wel. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering.

[18] De leerlingen van Johannes (YHWH is genadig) en de farizeeën vastten. Mensen kwamen naar Jezus en vroegen: Waarom vasten de leerlingen van Johannes en de farizeeën wel, maar Uw leerlingen niet?

[19] Jezus antwoordde hun: Kunnen bruiloftsgasten vasten zolang de bruidegom bij hen is? Zolang zij hem bij zich hebben, kunnen ze niet vasten.

[20] Maar er komt een tijd dat de bruidegom van hen wordt weggenomen. In die tijd zullen zij vasten.

[21] Niemand naait een lap nieuwe, nog niet gekrompen stof op een oud kledingstuk. Anders trekt de nieuwe lap eraan en wordt de scheur groter.

[22] Niemand doet jonge wijn in oude leren zakken. Anders laat de wijn de zakken barsten. Dan gaan zowel de wijn als de zakken verloren. Jonge wijn hoort in nieuwe zakken.

[23] Op een sabbat liep Jezus door de korenvelden. Terwijl Zijn leerlingen verderliepen, begonnen zij aren te plukken.

[24] De farizeeën vroegen Hem: Waarom doen zij op de sabbat iets wat niet is toegestaan?

[25] Jezus antwoordde: Hebben jullie nooit gelezen wat David (geliefde) deed toen hij en zijn mannen honger hadden en niets te eten hadden?

[26] Hij ging Gods huis binnen toen Abjathar (vader van overvloed) hogepriester was. David at van de toonbroden, die alleen priesters mochten eten. Hij gaf er ook aan zijn mannen.

[27] De sabbat is er voor de mens. De mens is er niet voor de sabbat.

[28] Daarom is de Mensenzoon ook Heere over de sabbat.

Markus 3

[1] Jezus (YHWH redt) ging opnieuw naar de synagoge. Daar was een man met een verschrompelde hand.

[2] Sommige mensen hielden Jezus scherp in de gaten. Ze wilden zien of Hij de man op de sabbat zou genezen, zodat ze Hem konden beschuldigen.

[3] Jezus zei tegen de man met de verschrompelde hand: Kom hier in het midden staan.

[4] Daarna vroeg Hij de anderen: Mag men op de sabbat goeddoen of kwaad doen? Mag men een mens redden of doden? Maar zij zwegen.

[5] Jezus keek boos om zich heen en was tegelijk verdrietig over hun harde hart. Hij zei tegen de man: Strek uw hand uit. De man deed het, en zijn hand werd weer gezond als de andere.

[6] De farizeeën gingen weg en overlegden meteen met de aanhangers van Herodes (heldhaftig). Samen maakten zij een plan om Jezus te doden.

[7] Jezus vertrok met Zijn leerlingen naar het meer. Een grote menigte uit Galilea en Judea volgde Hem.

[8] Ook uit Jeruzalem, Idumea, het gebied aan de overkant van de Jordaan en de omgeving van Tyrus en Sidon (visvangst) kwamen veel mensen. Ze hadden gehoord welke grote dingen Hij deed.

[9] Jezus vroeg Zijn leerlingen een bootje voor Hem klaar te houden. Zo kon de menigte Hem niet verdrukken.

[10] Hij had zoveel mensen genezen dat iedereen met een kwaal zich naar voren drong om Hem aan te raken.

[11] Wanneer onreine geesten Hem zagen, vielen zij voor Hem neer en riepen: U bent de Zoon van God!

[12] Maar Hij verbood hun streng bekend te maken wie Hij was.

[13] Daarna ging Jezus de berg op. Hij riep de mensen bij zich die Hij zelf wilde, en zij kwamen naar Hem toe.

[14] Hij stelde twaalf mannen aan. Zij moesten bij Hem blijven, en Hij zou hen eropuit sturen om te verkondigen.

[15] Hij gaf hun ook macht om ziekten te genezen en demonen uit te drijven.

[16] Hij gaf Simon (hij heeft gehoord) de bijnaam Petrus (rots).

[17] Jakobus (hij houdt de hiel vast), de zoon van Zebedeüs (YHWH schenkt), en zijn broer Johannes (YHWH is genadig) gaf Hij beiden de bijnaam Boanerges (zonen van de donder). Dat betekent: zonen van de donder.

[18] Verder koos Hij Andreas (mannelijk), Filippus (paardenvriend), Bartholomeüs (zoon van Talmai), Mattheüs (gave van YHWH), Thomas (tweeling), Jakobus de zoon van Alfeüs, Thaddeüs (die prijst) en Simon de Kananiet.

[19] Ook Judas Iskariot (man uit Kerioth) hoorde bij de twaalf. Hij heeft Hem later verraden.

[20] Daarna ging Jezus een huis binnen. Opnieuw kwam er zoveel volk bijeen dat Hij en Zijn leerlingen niet eens konden eten.

[21] Toen Zijn familie dit hoorde, gingen zij eropuit om Hem tegen te houden. Zij zeiden: Hij is buiten zichzelf.

[22] De schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen, zeiden: Hij wordt door Beëlzebul (Baäl de vorst) beheerst. Met de macht van de leider van de demonen drijft Hij demonen uit.

[23] Jezus riep hen bij zich en legde hun met gelijkenissen uit: Hoe kan satan satan uitdrijven?

[24] Als een koninkrijk innerlijk verdeeld is, kan dat koninkrijk niet blijven bestaan.

[25] Als een huis innerlijk verdeeld is, kan dat huis niet blijven bestaan.

[26] Als satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan hij niet blijven bestaan. Dan is het met hem afgelopen.

[27] Niemand kan het huis van een sterke man binnengaan en zijn spullen roven zonder hem eerst vast te binden. Daarna kan hij zijn huis leegroven.

[28] Ik verzeker jullie: alle zonden en alle lasteringen van mensen kunnen worden vergeven.

[29] Maar wie de Heilige Geest lastert, krijgt nooit vergeving. Zo iemand is schuldig aan een eeuwig oordeel.

[30] Jezus zei dit omdat zij beweerden dat Hij een onreine geest had.

[31] Toen kwamen Zijn moeder en Zijn broers. Zij bleven buiten staan en lieten Hem roepen.

[32] De menigte zat om Hem heen en zei tegen Hem: Kijk, Uw moeder en Uw broers staan buiten en zoeken U.

[33] Jezus antwoordde hun: Wie is mijn moeder, en wie zijn mijn broers?

[34] Hij keek rond naar de mensen die om Hem heen zaten. Hij zei: Kijk, hier zijn mijn moeder en mijn broers.

[35] Want wie Gods wil doet, is mijn broer, mijn zus en mijn moeder.

Markus 4

[1] Jezus (YHWH redt) begon opnieuw les te geven bij het meer. Er kwam zo'n grote menigte dat Hij daarom in een schip ging zitten. De mensen bleven langs de oever staan.

[2] Hij onderwees hen uitgebreid met gelijkenissen. Tijdens Zijn onderwijs zei Hij:

[3] Luister! Een zaaier ging eropuit om te zaaien.

[4] Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad langs de weg. De vogels kwamen en aten het op.

[5] Een ander deel viel op rotsachtige grond, waar maar weinig aarde lag. Het kwam snel op, omdat de grond niet diep was.

[6] Maar toen de zon opkwam, verschroeide het. Omdat het geen wortels had, verdorde het.

[7] Een ander deel viel tussen de doornen. Die groeiden op, verstikten het zaad en maakten het onvruchtbaar.

[8] Weer een ander deel viel in goede aarde. Het kwam op, groeide en bracht graan voort: 30, 60 of 100 keer zoveel.

[9] Hij zei: Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!

[10] Toen Jezus alleen was, vroegen de twaalf en de anderen die bij Hem waren naar de gelijkenis.

[11] Hij zei tegen hen: Jullie mogen het geheim van Gods koninkrijk begrijpen. Voor de buitenstaanders wordt alles in gelijkenissen verteld.

[12] Zo kijken ze wel, maar zien ze niet. Ze horen wel, maar begrijpen niets. Anders zouden ze zich bekeren en hun zonden vergeven worden.

[13] Hij zei ook: Begrijpen jullie deze gelijkenis niet? Hoe zullen jullie dan alle andere gelijkenissen begrijpen?

[14] De zaaier zaait het woord.

[15] Bij de mensen langs de weg wordt het woord gezaaid. Zodra zij het horen, komt satan en neemt het gezaaide woord uit hun harten weg.

[16] Bij de mensen op rotsachtige grond wordt het woord gezaaid. Zij horen het en nemen het meteen met vreugde aan.

[17] Maar het schiet geen wortel in hen. Ze houden het maar kort vol. Bij verdrukking of vervolging om het woord laten ze het meteen los.

[18] Bij anderen valt het zaad tussen de doornen. Zij horen het woord,

[19] maar zorgen over deze wereld, bedrieglijke rijkdom en andere verlangens dringen binnen. Ze verstikken het woord, zodat het niets oplevert.

[20] Bij mensen in goede aarde wordt het woord gezaaid. Zij horen het, aanvaarden het en dragen vrucht: 30, 60 of 100 keer zoveel.

[21] Hij zei tegen hen: Steek je soms een lamp aan om hem onder een mand of bed te zetten? Nee, je zet hem op een standaard.

[22] Want alles wat verborgen is, zal zichtbaar worden. Alles wat geheim is, zal openbaar worden.

[23] Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!

[24] Hij zei ook: Let goed op wat jullie horen. Met de maat waarmee jullie meten, zal voor jullie gemeten worden. Jullie zullen zelfs meer ontvangen.

[25] Want wie heeft, zal meer ontvangen. Maar wie niets heeft, raakt zelfs kwijt wat hij nog heeft.

[26] Ook zei Hij: Gods koninkrijk is als een man die zaad op de aarde strooit.

[27] Hij slaapt en staat weer op terwijl nacht en dag elkaar afwisselen. Ondertussen ontkiemt en groeit het zaad, zonder dat hij weet hoe.

[28] De aarde brengt vanzelf graan voort: eerst een groene halm, dan de aar en daarna rijpe graankorrels in de aar.
[29] Zodra het graan rijp is, slaat de man de sikkel erin, want de oogsttijd is gekomen.
[30] Hij zei: Waarmee zullen we Gods koninkrijk vergelijken? Met welke gelijkenis kunnen we het beschrijven?
[31] Het lijkt op een mosterdzaad. Wanneer dat in de grond wordt gezaaid, is het kleiner dan alle zaden op aarde.
[32] Maar na het zaaien komt het op en wordt het groter dan alle tuinplanten. Het krijgt grote takken. Vogels kunnen in zijn schaduw nestelen.
[33] Met veel van zulke gelijkenissen vertelde Jezus hun de boodschap, voor zover ze die konden begrijpen.
[34] Zonder gelijkenis sprak Hij niet tegen de mensen. Maar aan Zijn leerlingen legde Hij alles apart uit.
[35] Die avond zei Hij tegen hen: Laten we naar de overkant varen.
[36] Ze lieten de menigte achter en namen Hem mee, terwijl Hij nog in het schip zat. Andere schepen voeren mee.
[37] Toen stak een hevige storm op. De golven sloegen het schip in, zodat het al volliep.
[38] Jezus lag achter in het schip op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en riepen: Meester, kan het U niets schelen dat we vergaan?
[39] Hij werd wakker, bestrafte de wind en zei tegen het meer: Zwijg! Wees stil! De wind ging liggen en alles werd volkomen stil.
[40] Hij zei tegen hen: Waarom zijn jullie zo bang? Hebben jullie dan geen geloof?
[41] Ze werden diep bevreesd en zeiden tegen elkaar: Wie is Hij toch? Zelfs de wind en het meer gehoorzamen Hem!

Markus 5

[1] Ze kwamen aan de overkant van het meer, in het gebied van de Gadarenen.

[2] Zodra Jezus (YHWH redt) uit het schip stapte, kwam vanuit de graven een man met een onreine geest Hem tegemoet.

[3] Deze man woonde tussen de graven. Niemand kon hem meer vastbinden, zelfs niet met kettingen.

[4] Hij was vaak met voetboeien en kettingen vastgebonden. Maar hij trok de kettingen stuk en verbrijzelde de boeien. Niemand kon hem bedwingen.

[5] Dag en nacht zwierf hij tussen de graven en over de bergen. Hij schreeuwde en verwondde zichzelf met stenen.

[6] Toen hij Jezus in de verte zag, rende hij naar Hem toe en wierp zich voor Hem neer.

[7] Hij schreeuwde luid: Jezus, Zoon van de allerhoogste God, wat hebt U met mij te maken? Ik bezweer U bij God: pijnig mij niet!

[8] Want Jezus had tegen hem gezegd: Onreine geest, ga uit deze man!

[9] Jezus vroeg hem: Hoe heet je? Hij antwoordde: Mijn naam is Legioen, want wij zijn met velen.

[10] De geest smeekte Hem dringend om hen niet uit dat gebied weg te sturen.

[11] Daar liep bij de berg een grote kudde varkens te grazen.

[12] Alle demonen smeekten Hem: Stuur ons naar die varkens, zodat wij in hen kunnen gaan.

[13] Jezus gaf hun meteen toestemming. De onreine geesten gingen uit de man en trokken in de varkens. De kudde stormde van de steile helling het meer in. Ongeveer 2.000 varkens verdronken.

[14] De varkenshoeders vluchtten. Ze vertelden het nieuws in de stad en op het platteland. De mensen gingen kijken wat er gebeurd was.

[15] Ze kwamen bij Jezus en zagen de bezeten man zitten. Hij droeg kleren en was weer bij zijn verstand. Het was dezelfde man die door het legioen bezeten was geweest. Ze werden bang.

[16] De ooggetuigen vertelden wat met de bezeten man en de varkens was gebeurd.

[17] Toen smeekten de inwoners Jezus om hun gebied te verlaten.

[18] Toen Hij in het schip stapte, smeekte de man die bezeten was geweest of hij bij Hem mocht blijven.

[19] Jezus stond dat niet toe, maar zei: Ga naar huis, naar je familie. Vertel hun welke grote dingen de Heere voor je heeft gedaan en hoe Hij zich over je heeft ontfermd.

[20] De man vertrok en vertelde in Dekapolis welke grote dingen Jezus voor hem had gedaan. Iedereen was verbaasd.

[21] Jezus voer weer naar de overkant. Een grote menigte verzamelde zich om Hem terwijl Hij aan het meer stond.

[22] Toen kwam Jaïrus (hij verlicht), een leider van de synagoge. Zodra hij Jezus zag, viel hij aan Zijn voeten.

[23] Hij smeekte Hem dringend: Mijn dochtertje ligt op sterven. Kom alstublieft en leg Uw handen op haar. Dan zal ze gered worden en leven.

[24] Jezus ging met hem mee. Een grote menigte volgde en verdrong Hem.

[25] Onder de mensen was een vrouw die al twaalf jaar bloed verloor.

[26] Ze had veel geleden onder vele artsen en al haar bezit uitgegeven. Niets had geholpen; het ging juist slechter met haar.

[27] Ze had over Jezus gehoord. Daarom kwam ze van achteren door de menigte en raakte Zijn bovenkleed aan.

[28] Ze dacht: Als ik alleen maar Zijn kleren aanraak, zal ik genezen.

[29] Meteen stopte haar bloeding. Ze voelde in haar lichaam dat ze van haar aandoening genezen was.

[30] Jezus merkte meteen dat er kracht van Hem was uitgegaan. Hij draaide zich in de menigte om en vroeg: Wie heeft mijn kleren aangeraakt?

[31] Zijn leerlingen zeiden: U ziet dat de menigte tegen U aandringt. Hoe kunt U dan vragen: Wie heeft mij aangeraakt?

[32] Hij keek om zich heen om te zien wie het had gedaan.

[33] De vrouw wist wat er met haar was gebeurd. Angstig en bevend kwam ze naar Hem toe, knielde neer en vertelde Hem de hele waarheid.

[34] Hij zei tegen haar: Dochter, je geloof heeft je gered. Ga in vrede. Je bent van deze aandoening genezen.

35 Terwijl Jezus nog sprak, kwamen mensen uit het huis van de synagogeleider. Ze zeiden: Je dochter is gestorven. Waarom val je de Meester nog lastig?
36 Jezus hoorde wat ze zeiden en zei tegen de synagogeleider: Wees niet bang; blijf alleen geloven.
37 Hij liet alleen Petrus (rots), Jakobus (hij houdt de hiel vast) en diens broer Johannes (YHWH is genadig) met zich meegaan.
38 Bij het huis van de synagogeleider zag Jezus veel opschudding. De mensen huilden en jammerden luid.
39 Hij ging naar binnen en zei: Waarom maken jullie zoveel lawaai en huilen jullie? Het kind is niet gestorven; ze slaapt.
40 De mensen lachten Hem uit. Hij stuurde hen allemaal naar buiten. Daarna nam Hij de vader, moeder en Zijn drie leerlingen mee naar het kind.
41 Hij pakte haar hand en zei: Talitha kumi! Dat betekent: Meisje, ik zeg je: sta op.
42 Meteen stond het twaalfjarige meisje op en liep rond. Iedereen was diep onder de indruk.
43 Jezus verbood hun dringend iemand hierover te vertellen. Ook zei Hij dat ze haar eten moesten geven.

Markus 6

1 Jezus (YHWH redt) vertrok vandaar en kwam in Zijn vaderstad. Zijn leerlingen volgden Hem.
2 Op de sabbat begon Hij onderwijs te geven in de synagoge. Veel luisteraars waren verbijsterd en vroegen: Waar haalt Hij dit vandaan? Wat voor wijsheid heeft Hij gekregen? Hoe kan Hij zulke wonderen doen?
3 Is Hij niet de timmerman, de zoon van Maria (geliefde)? Is Hij niet de broer van Jakobus (hij houdt de hiel vast), Joses (hij voegt toe), Judas (lofprijs) en Simon (hij heeft gehoord)? Wonen Zijn zussen niet hier bij ons? Ze namen aanstoot aan Hem.
4 Jezus zei tegen hen: Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn vaderstad, bij zijn familie en in zijn eigen huis.

[5] Hij kon daar geen groot wonder doen. Alleen enkele zieken genas Hij door hun de handen op te leggen.

[6] Hij was verbaasd over hun ongeloof. Daarna trok Hij rond langs de omliggende dorpen en gaf er onderwijs.

[7] Hij riep de twaalf bij zich en begon hen twee aan twee uit te sturen. Hij gaf hun macht over de onreine geesten.

[8] Hij beval hun voor onderweg alleen een staf mee te nemen: geen tas, geen brood en geen geld in hun gordel.

[9] Ze moesten sandalen dragen en mochten geen tweede onderkleed aantrekken.

[10] Hij zei tegen hen: Als jullie ergens een huis binnengaan, blijf daar dan tot jullie uit die plaats vertrekken.

[11] Als men jullie ergens niet ontvangt of naar jullie luistert, vertrek daar dan. Schud het stof onder je voeten af als getuigenis tegen hen. Ik verzeker jullie: op de dag van het oordeel zal het voor Sodom en Gomorra draaglijker zijn dan voor die stad.

[12] De twaalf vertrokken en riepen de mensen op zich te bekeren.

[13] Ze dreven veel demonen uit. Ook zalfden ze veel zieken met olie en genazen hen.

[14] Koning Herodes (heldhaftig) hoorde over Jezus, want Zijn naam was overal bekend geworden. Herodes zei: Johannes de Doper (YHWH is genadig) is uit de dood opgewekt. Daarom werken die wonderkrachten in hem.

[15] Anderen zeiden: Hij is Elia (mijn God is YHWH). Weer anderen zeiden: Hij is een profeet zoals een van de vroegere profeten.

[16] Toen Herodes dit hoorde, zei hij: Dit is Johannes (YHWH is genadig), die ik heb laten onthoofden. Die is uit de dood opgewekt.

[17] Herodes had Johannes namelijk laten gevangennemen en boeien. Hij deed dat vanwege Herodias (heldin), de vrouw van zijn broer Filippus (paardenvriend), met wie hij getrouwd was.

[18] Johannes had tegen Herodes gezegd: Het is u niet toegestaan de vrouw van uw broer te hebben.

[19] Daarom haatte Herodias Johannes en wilde ze hem doden, maar dat kon ze niet.
[20] Herodes was bang voor Johannes, omdat hij wist dat Johannes rechtvaardig en heilig was. Daarom beschermde hij hem. Als hij Johannes hoorde, deed hij veel van wat Johannes zei en luisterde graag naar hem.
[21] Toen kwam er een geschikte dag. Op zijn verjaardag gaf Herodes een feestmaal voor zijn bestuurders, legerofficieren en de belangrijkste mensen van Galilea.
[22] De dochter van Herodias kwam binnen en danste. Herodes en zijn gasten genoten daarvan. De koning zei tegen het meisje: Vraag mij wat je wilt, en ik zal het je geven.
[23] Hij zwoer haar: Wat je mij ook vraagt, ik zal het je geven, zelfs de helft van mijn koninkrijk.
[24] Ze ging naar buiten en vroeg haar moeder: Wat zal ik vragen? Haar moeder antwoordde: Het hoofd van Johannes de Doper.
[25] Het meisje ging meteen terug naar de koning. Ze zei: Ik wil dat u mij nu het hoofd van Johannes de Doper op een schaal geeft.
[26] De koning werd heel verdrietig. Toch wilde hij haar verzoek niet afwijzen vanwege zijn eed en de gasten aan tafel.
[27] Hij stuurde meteen een lijfwacht met het bevel Johannes' hoofd te brengen. De man ging naar de gevangenis en onthoofdde Johannes.
[28] Hij bracht het hoofd op een schaal en gaf het aan het meisje. Zij gaf het aan haar moeder.
[29] Toen de leerlingen van Johannes dit hoorden, haalden ze zijn lichaam op en legden het in een graf.
[30] De apostelen kwamen bij Jezus terug en vertelden Hem alles wat ze hadden gedaan en onderwezen.
[31] Jezus zei: Kom mee naar een afgelegen plaats, zodat jullie alleen kunnen zijn en wat kunnen rusten. Er kwamen en gingen namelijk zoveel mensen dat zij niet eens tijd hadden om te eten.
[32] Ze voeren met een schip naar een afgelegen plaats om alleen te zijn.

[33] De mensen zagen hen wegvaren en velen herkenden Jezus. Uit alle steden renden ze te voet naar die plaats. Ze waren er eerder dan Jezus en Zijn leerlingen en kwamen bij Hem samen.

[34] Toen Jezus uit het schip stapte, zag Hij een grote menigte. Hij kreeg diep medelijden met hen, want ze waren als schapen zonder herder. Daarom gaf Hij hun uitgebreid onderwijs.

[35] Het werd laat. Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe en zeiden: Dit is een afgelegen plaats en het is al laat.

[36] Stuur de mensen weg. Dan kunnen ze naar de omliggende dorpen en plaatsen gaan om brood voor zichzelf te kopen, want ze hebben niets te eten.

[37] Maar Hij antwoordde: Jullie moeten hun te eten geven. Ze vroegen Hem: Moeten wij voor 200 penningen brood gaan kopen en hun dat te eten geven?

[38] Hij vroeg: Hoeveel broden hebben jullie? Ga het bekijken. Nadat ze het hadden nagegaan, zeiden ze: Vijf broden en twee vissen.

[39] Hij droeg de leerlingen op iedereen in groepen op het groene gras te laten zitten.

[40] De mensen gingen in groepen van 100 en 50 bij elkaar zitten.

[41] Jezus nam de vijf broden en twee vissen. Hij keek naar de hemel, sprak de zegen uit en brak de broden. Hij gaf ze aan Zijn leerlingen om uit te delen. Ook verdeelde Hij de twee vissen onder allen.

[42] Iedereen at en werd verzadigd.

[43] Daarna haalden de leerlingen twaalf manden vol stukken brood en vis op.

[44] Ongeveer 5.000 mannen hadden van de broden gegeten.

[45] Meteen liet Jezus Zijn leerlingen in het schip stappen. Zij moesten voor Hem uit naar de overkant varen, richting Bethsaïda. Ondertussen stuurde Hij de menigte weg.

[46] Nadat Hij afscheid van de mensen had genomen, ging Hij de berg op om te bidden.

[47] Toen het avond was, bevond het schip zich midden op het meer. Jezus was alleen op het land.

[48] Hij zag dat de leerlingen grote moeite hadden met roeien, omdat de wind tegenzat. Tegen het einde van de nacht kwam Hij over het water naar hen toe. Hij wilde hen voorbijgaan.
[49] Toen zij Hem over het water zagen lopen, dachten ze dat Hij een spook was. Ze schreeuwden het uit.
[50] Ze zagen Hem allemaal en raakten in paniek. Meteen sprak Hij hen aan: Houd moed, ik ben het. Wees niet bang.
[51] Hij stapte bij hen in het schip en de wind ging liggen. Ze waren buitengewoon verbaasd.
[52] Ze hadden het wonder met de broden niet begrepen, want hun hart was verhard.
[53] Ze staken over en kwamen aan land bij Gennesaret. Daar legden ze het schip aan.
[54] Zodra ze uit het schip stapten, herkenden de mensen Jezus.
[55] De mensen trokken door de hele omgeving. Waar ze hoorden dat Jezus was, brachten ze de zieken op slaapmatten naar Hem toe.
[56] Overal waar Hij kwam—in dorpen, steden of gehuchten—legde men de zieken op de marktpleinen. Ze smeekten Hem of de zieken alleen de zoom van Zijn kleed mochten aanraken. Iedereen die Hem aanraakte, werd gezond.

Markus 7

[1] De Farizeeën en enkele schriftgeleerden uit Jeruzalem kwamen bij Jezus (YHWH redt) bijeen.
[2] Ze zagen dat sommige van Zijn leerlingen brood aten met onreine, dat wil zeggen ongewassen, handen. Daarom spraken ze hen erop aan.
[3] De Farizeeën en alle Joden eten pas nadat zij hun handen grondig hebben gewassen. Zo houden zij zich aan de overlevering van hun voorouders.
[4] Na de markt eten ze pas nadat zij zich gewassen hebben. Ze houden ook allerlei wassingen van bekers, kannen, koperen vaten en rustbanken.

[5] Toen vroegen de Farizeeën en schriftgeleerden Hem: Waarom houden Uw leerlingen zich niet aan de overlevering van de voorouders? Waarom eten zij met ongewassen handen?

[6] Jezus antwoordde: Jesaja (YHWH redt) heeft terecht over jullie huichelaars geprofeteerd. Er staat geschreven: Dit volk eert mij met de lippen, maar hun hart is ver van mij.

[7] Zij eren mij tevergeefs. Wat zij onderwijzen, zijn menselijke geboden.

[8] Jullie laten Gods gebod los en houden vast aan menselijke overleveringen. Daarbij horen wassingen van kannen en bekers en veel vergelijkbare gebruiken.

[9] Jezus zei ook: Jullie zetten Gods gebod opzij om jullie eigen overlevering te handhaven.

[10] Want Mozes (uit het water getrokken) heeft gezegd: Eer je vader en je moeder. Ook heeft hij gezegd: Wie zijn vader of moeder vervloekt, moet sterven.

[11] Maar jullie leren dat iemand tegen zijn vader of moeder mag zeggen: Wat u van mij kon krijgen, is korban. Dat betekent: een gave aan God.

[12] Daarna laten jullie hem niets meer voor zijn vader of moeder doen.

[13] Zo maken jullie Gods woord krachteloos door de overlevering die jullie doorgeven. En jullie doen veel meer van zulke dingen.

[14] Jezus riep de hele menigte bij zich en zei: Luister allemaal naar mij en begrijp dit.

[15] Niets wat van buitenaf een mens binnengaat, kan hem onrein maken. Wat uit een mens naar buiten komt, maakt hem onrein.

[16] Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren.

[17] Toen Jezus de menigte had verlaten en een huis was binnengegaan, vroegen Zijn leerlingen Hem wat de gelijkenis betekende.

[18] Hij zei: Begrijpen jullie het ook nog niet? Alles wat van buitenaf een mens binnengaat, kan hem niet onrein maken.

[19] Het komt niet in zijn hart, maar in zijn maag. Daarna verlaat het zijn lichaam, waardoor al het voedsel wordt afgevoerd.

[20] Hij vervolgde: Wat uit een mens naar buiten komt, maakt hem onrein.

[21] Want van binnenuit, uit het hart van mensen, komen slechte gedachten. Daaruit komen overspel, seksuele losbandigheid en moord.
[22] Ook diefstal, hebzucht, kwaad, bedrog, schaamteloosheid, afgunst, lastering, hoogmoed en dwaasheid komen daarvandaan.
[23] Al deze slechte dingen komen van binnenuit en maken een mens onrein.
[24] Jezus vertrok en ging naar het gebied rond Tyrus en Sidon (visvangst). Hij ging een huis binnen en wilde onbekend blijven. Toch kon Hij niet verborgen blijven.
[25] Een vrouw hoorde van Hem. Haar dochtertje had een onreine geest. Meteen kwam ze en viel aan Zijn voeten neer.
[26] De vrouw was een Griekse, afkomstig uit Syro-Fenicië. Ze smeekte Hem de demon uit haar dochter te verdrijven.
[27] Jezus zei tegen haar: Laat eerst de kinderen genoeg eten. Het is niet goed hun brood af te pakken en voor de hondjes te gooien.
[28] Ze antwoordde: Ja, Heere. Maar ook de hondjes onder de tafel eten van de kruimels van de kinderen.
[29] Jezus zei: Omdat u dit hebt gezegd, kunt u naar huis gaan. De demon heeft uw dochter verlaten.
[30] Ze ging naar huis en vond haar dochter op bed. De demon was vertrokken.
[31] Jezus vertrok weer uit het gebied van Tyrus en Sidon. Via het gebied van Dekapolis ging Hij naar het Meer van Galilea.
[32] Daar brachten mensen een dove man bij Hem die moeilijk sprak. Ze smeekten Hem Zijn hand op de man te leggen.
[33] Jezus nam hem apart van de menigte. Hij stak Zijn vingers in de oren van de man, spuugde en raakte zijn tong aan.
[34] Hij keek omhoog naar de hemel, zuchtte en zei tegen hem: Effatha! Dat betekent: ga open!
[35] Meteen gingen zijn oren open en kwam zijn tong los. Hij kon duidelijk spreken.
[36] Jezus verbood de mensen erover te vertellen. Maar hoe nadrukkelijker Hij dat verbood, hoe meer zij het bekendmaakten.

37 Ze waren diep onder de indruk en zeiden: Alles wat Hij doet, is goed. Hij laat zelfs doven horen en mensen die niet kunnen spreken, praten.

Markus 8

1 In die dagen was opnieuw een grote menigte bijeen. Ze hadden niets te eten. Jezus (YHWH redt) riep Zijn leerlingen bij zich en zei:

2 Ik heb diep medelijden met deze menigte. Ze zijn al drie dagen bij mij en hebben niets te eten.

3 Als ik hen met een lege maag naar huis stuur, bezwijken ze onderweg. Sommigen komen namelijk van ver.

4 Zijn leerlingen antwoordden: Hoe kan iemand hier in deze verlaten streek genoeg brood vinden om al deze mensen te voeden?

5 Jezus vroeg: Hoeveel broden hebben jullie? Ze antwoordden: Zeven.

6 Hij gaf de menigte opdracht op de grond te gaan zitten. Daarna dankte Hij voor de zeven broden, brak ze en gaf ze aan Zijn leerlingen. Zij deelden ze uit.

7 Ze hadden ook een paar kleine vissen. Jezus sprak de zegen uit en gaf opdracht ook die uit te delen.

8 Iedereen at en kreeg genoeg. Daarna verzamelden de leerlingen zeven manden vol overgebleven stukken.

9 Er hadden ongeveer 4.000 mensen gegeten. Daarna stuurde Jezus hen weg.

10 Meteen stapte Hij met Zijn leerlingen in het schip en ging naar het gebied van Dalmanutha.

11 De Farizeeën kwamen en begonnen met Hem te discussiëren. Om Hem te beproeven vroegen ze een teken uit de hemel.

12 Hij zuchtte diep en zei: Waarom verlangt deze generatie een teken? Ik verzeker jullie: deze generatie zal beslist geen teken krijgen.

13 Hij liet hen achter, stapte weer in het schip en voer naar de overkant.

14 De leerlingen waren vergeten brood mee te nemen. Ze hadden maar één brood bij zich in het schip.

[15] Jezus waarschuwde hen: Let goed op! Pas op voor de zuurdesem van de Farizeeën en die van Herodes (heldhaftig).

[16] Ze bespraken dit met elkaar en zeiden: Hij zegt dit omdat we geen brood hebben.

[17] Jezus merkte dit en zei: Waarom praten jullie over het brood dat jullie niet hebben? Begrijpen jullie het nog steeds niet? Is jullie hart nog altijd hard?

[18] Jullie hebben ogen, maar zien niet. Jullie hebben oren, maar horen niet. Herinneren jullie je het dan niet?

[19] Toen ik de vijf broden voor 5.000 mannen brak, hoeveel manden met stukken haalden jullie toen op? Ze antwoordden: Twaalf.

[20] En toen ik de zeven broden voor 4.000 mannen brak, hoeveel manden met stukken haalden jullie toen op? Ze antwoordden: Zeven.

[21] Hij zei: Begrijpen jullie het nog steeds niet?

[22] Ze kwamen in Bethsaïda. Daar brachten mensen een blinde man bij Jezus en smeekten Hem de man aan te raken.

[23] Jezus pakte de blinde man bij de hand en leidde hem het dorp uit. Hij spuugde in zijn ogen en legde Zijn handen op hem. Daarna vroeg Hij of hij iets zag.

[24] De man keek op en zei: Ik zie mensen. Ze lijken op bomen die rondlopen.

[25] Jezus legde opnieuw Zijn handen op de ogen van de man en liet hem kijken. De man was hersteld en zag alles helder.

[26] Jezus stuurde hem naar huis en zei: Ga het dorp niet in en vertel het daar aan niemand.

[27] Jezus en Zijn leerlingen gingen naar de dorpen rond Caesarea Filippi. Onderweg vroeg Hij hun: Wie zeggen de mensen dat ik ben?

[28] Ze antwoordden: Sommige mensen zeggen dat U Johannes de Doper (YHWH is genadig) bent. Anderen noemen U Elia (mijn God is YHWH) of een van de profeten.

[29] Hij vroeg: En jullie, wie zeggen jullie dat ik ben? Petrus (rots) antwoordde: U bent de Christus (de gezalfde).

[30] Jezus verbood hun nadrukkelijk iemand over Hem te vertellen.

31 Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel moest lijden. De oudsten, overpriesters en schriftgeleerden zouden Hem afwijzen en doden. Na drie dagen zou Hij opstaan.
32 Hij sprak hier openlijk over. Petrus nam Hem apart en begon Hem tegen te spreken.
33 Jezus draaide zich om, keek naar Zijn leerlingen en wees Petrus streng terecht: Ga weg, satan! Jij denkt niet aan wat God wil, maar aan wat mensen willen.
34 Toen riep Hij de menigte en Zijn leerlingen bij zich en zei: Wie mij wil volgen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en mij volgen.
35 Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om mij en het goede nieuws, zal het redden.
36 Wat heeft een mens eraan de hele wereld te winnen als zijn ziel verloren gaat?
37 Wat kan een mens geven in ruil voor zijn ziel?
38 Wie zich in deze zondige en ontrouwe generatie voor mij en mijn woorden schaamt, voor hem zal de Mensenzoon zich ook schamen. Dat gebeurt wanneer Hij komt in de heerlijkheid van Zijn Vader, samen met de heilige engelen.

Markus 9

1 Hij zei tegen hen: Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan, zullen niet sterven voordat zij Gods koninkrijk krachtig hebben zien komen.
2 Zes dagen later nam Jezus (YHWH redt) Petrus (rots), Jakobus (hij houdt de hiel vast) en Johannes (YHWH is genadig) mee naar een hoge berg. Daar waren zij alleen. Voor hun ogen veranderde Zijn uiterlijk.
3 Zijn kleren werden stralend wit, witter dan iemand op aarde ze kan wassen.
4 Toen verschenen Elia (mijn God is YHWH) en Mozes (uit het water getrokken) aan hen. Zij spraken met Jezus.
5 Petrus zei tegen Jezus: Rabbi, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie tenten maken: één voor U, één voor Mozes en één voor Elia.
6 Hij wist namelijk niet wat hij moest zeggen, want ze waren erg bang.

[7] Toen kwam er een wolk die hen overschaduwde. Uit de wolk klonk een stem: Dit is mijn geliefde Zoon. Luister naar Hem!

[8] Ze keken plotseling om zich heen en zagen niemand meer bij zich, behalve Jezus.

[9] Terwijl ze de berg afdaalden, verbood Jezus hun te vertellen wat ze gezien hadden. Dat mochten ze pas doen nadat de Mensenzoon uit de dood was opgestaan.

[10] Ze hielden dit voor zichzelf, maar bespraken samen wat opstaan uit de dood betekende.

[11] Ze vroegen Jezus: Waarom zeggen de schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?

[12] Hij antwoordde: Elia komt inderdaad eerst en herstelt alles. Over de Mensenzoon staat geschreven dat Hij veel moet lijden en veracht worden.

[13] Maar ik zeg jullie: Elia is al gekomen. Ze hebben met hem gedaan wat ze wilden, zoals over hem geschreven staat.

[14] Toen Jezus bij de andere leerlingen kwam, zag Hij een grote menigte om hen heen. Enkele schriftgeleerden discussieerden met hen.

[15] Zodra de hele menigte Hem zag, raakte ze verbaasd. De mensen liepen naar Hem toe en begroetten Hem.

[16] Jezus vroeg de schriftgeleerden: Waarover discussiëren jullie met hen?

[17] Een man uit de menigte antwoordde: Meester, ik heb mijn zoon bij U gebracht. Hij heeft een geest waardoor hij niet kan spreken.

[18] Waar die geest hem ook grijpt, werpt hij hem op de grond. Mijn zoon schuimbekt, knarst met zijn tanden en verstijft. Ik vroeg Uw leerlingen de geest uit te drijven, maar dat konden zij niet.

[19] Jezus zei: Wat zijn jullie toch een ongelovige generatie! Hoe lang moet ik nog bij jullie blijven? Hoe lang moet ik jullie nog verdragen? Breng hem bij mij.

[20] Ze brachten de jongen bij Hem. Zodra de geest Jezus zag, deed hij de jongen hevig stuiptrekken. De jongen viel op de grond, rolde heen en weer en schuimbekte.

[21] Jezus vroeg zijn vader: Hoelang heeft hij dit al? De vader antwoordde: Al sinds zijn jeugd.
[22] De geest heeft hem vaak in vuur en water gegooid om hem te doden. Maar als U iets kunt doen, heb medelijden met ons en help ons.
[23] Jezus zei: Als u kunt geloven: alles is mogelijk voor wie gelooft.
[24] De vader van de jongen riep meteen huilend: Ik geloof, Heere! Help mij waar ik nog niet geloof.
[25] Jezus zag dat de menigte snel toeliep. Hij bestrafte de onreine geest en beval hem: Stomme en dove geest, ik beveel je: ga uit hem en kom nooit meer terug!
[26] De geest schreeuwde, liet de jongen hevig stuiptrekken en ging uit hem. De jongen leek dood. Veel mensen zeiden: Hij is gestorven.
[27] Maar Jezus pakte hem bij de hand en hielp hem overeind. De jongen stond op.
[28] Toen Jezus een huis was binnengegaan, vroegen Zijn leerlingen Hem apart: Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?
[29] Hij antwoordde: Dit soort kan alleen door gebed en vasten worden verdreven.
[30] Ze vertrokken daarvandaan en reisden door Galilea. Jezus wilde niet dat iemand het wist.
[31] Hij leerde Zijn leerlingen en zei: De Mensenzoon wordt in handen van mensen overgeleverd. Ze zullen Hem doden. Maar op de derde dag zal Hij opstaan.
[32] Ze begrepen deze woorden niet en durfden Hem er niets over te vragen.
[33] Ze kwamen in Kapernaüm. Toen ze in huis waren, vroeg Jezus hun: Waarover hadden jullie onderweg ruzie?
[34] Ze zwegen, want onderweg hadden ze met elkaar besproken wie van hen de belangrijkste was.
[35] Jezus ging zitten en riep de twaalf bij zich. Hij zei: Wie de eerste wil zijn, moet de laatste van iedereen zijn en iedereen dienen.
[36] Hij nam een kind, zette het in hun midden en sloeg Zijn armen eromheen. Daarna zei Hij:

[37] Wie zo'n kind in mijn naam ontvangt, ontvangt mij. En wie mij ontvangt, ontvangt niet alleen mij, maar ook Hem die mij heeft gestuurd.

[38] Johannes zei tegen Hem: Meester, we zagen iemand in Uw naam demonen uitdrijven. Hij volgt ons niet en daarom hebben we het hem verboden.

[39] Jezus antwoordde: Verbied het hem niet. Niemand kan in mijn naam een wonder doen en kort daarna slecht over mij spreken.

[40] Wie niet tegen ons is, is voor ons.

[41] Wie jullie in mijn naam een beker water geeft omdat jullie bij Christus (de gezalfde) horen, verliest zijn beloning zeker niet.

[42] Wie een van deze kleinen die in mij geloven tot zonde verleidt, kan beter met een molensteen om zijn hals in zee worden geworpen.

[43] Als je hand je tot zonde verleidt, hak hem af. Je kunt beter verminkt het leven binnengaan dan met twee handen naar de hel gaan, naar het vuur dat nooit uitgaat.

[44] Daar sterft hun worm niet en wordt het vuur niet uitgeblust.

[45] Als je voet je tot zonde verleidt, hak hem af. Je kunt beter kreupel het leven binnengaan dan met twee voeten in de hel worden geworpen, in het vuur dat nooit uitgaat.

[46] Daar sterft hun worm niet en wordt het vuur niet uitgeblust.

[47] Als je oog je tot zonde verleidt, ruk het uit. Je kunt beter met één oog Gods koninkrijk binnengaan dan met twee ogen in het vuur van de hel worden geworpen.

[48] Daar sterft hun worm niet en wordt het vuur niet uitgeblust.

[49] Iedereen zal met vuur worden gezouten. Elk offer zal met zout worden gezouten.

[50] Zout is goed. Maar als het zout zijn smaak verliest, waarmee maken jullie het weer zout? Zorg dat het zout in jullie blijft en leef in vrede met elkaar.

Markus 10

[1] Jezus (YHWH redt) vertrok vandaar en ging naar het gebied van Judea, aan de overkant van de Jordaan. Opnieuw kwamen er mensen naar Hem toe. Zoals gewoonlijk leerde Hij hen.

[2] Enkele farizeeën kwamen naar Hem toe en vroegen om Hem te testen: Mag een man van zijn vrouw scheiden?

[3] Hij antwoordde: Wat heeft Mozes (uit het water getrokken) jullie opgedragen?

[4] Ze antwoordden: Mozes stond toe een scheidingsbrief te schrijven en haar weg te sturen.

[5] Jezus zei tegen hen: Mozes schreef dit voorschrift voor jullie omdat jullie harten zo hard zijn.

[6] Maar vanaf het begin van de schepping maakte God mensen als man en vrouw.

[7] Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw verbinden.

[8] Die twee zullen één lichaam worden. Zo zijn zij niet langer twee, maar één.

[9] Wat God heeft samengevoegd, mag een mens niet scheiden.

[10] Later, in huis, vroegen Zijn leerlingen Hem opnieuw hierover.

[11] Hij zei tegen hen: Wie zijn vrouw wegstuurt en met een ander trouwt, pleegt overspel tegen haar.

[12] En als een vrouw haar man wegstuurt en met een ander trouwt, pleegt zij overspel.

[13] De mensen brachten kinderen bij Jezus, zodat Hij hen zou aanraken. Maar de leerlingen wezen de mensen terecht.

[14] Toen Jezus dit zag, was Hij verontwaardigd. Hij zei tegen Zijn leerlingen: Laat de kinderen bij mij komen. Houd ze niet tegen, want Gods koninkrijk behoort aan mensen zoals zij.

[15] Ik verzeker jullie: wie Gods koninkrijk niet ontvangt zoals een kind, zal er beslist niet binnengaan.

[16] Hij nam de kinderen in Zijn armen, legde Zijn handen op hen en zegende hen.
[17] Toen Jezus weer op weg ging, kwam iemand aanrennen. De man knielde voor Hem en vroeg: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven als erfenis te ontvangen?
[18] Jezus antwoordde: Waarom noemt u mij goed? Niemand is goed behalve God alleen.
[19] De geboden kent u: Pleeg geen overspel, dood niet, steel niet, leg geen vals getuigenis af en benadeel niemand. Eer uw vader en moeder.
[20] De man antwoordde: Meester, sinds mijn jeugd heb ik mij aan al deze geboden gehouden.
[21] Jezus keek hem aan en kreeg hem lief. Hij zei: Eén ding ontbreekt u. Ga weg, verkoop alles wat u hebt en geef de opbrengst aan de armen. Dan zult u een schat in de hemel hebben. Kom daarna, neem het kruis op en volg mij.
[22] De man werd somber door deze woorden en ging verdrietig weg, want hij bezat veel.
[23] Jezus keek om zich heen en zei tegen Zijn leerlingen: Wat is het moeilijk voor rijke mensen om Gods koninkrijk binnen te gaan!
[24] De leerlingen schrokken van Zijn woorden. Jezus zei opnieuw: Kinderen, wat is het moeilijk voor mensen die op hun rijkdom vertrouwen om Gods koninkrijk binnen te gaan!
[25] Een kameel gaat gemakkelijker door het oog van een naald dan een rijke Gods koninkrijk binnengaat.
[26] De leerlingen waren nog meer verbijsterd en zeiden tegen elkaar: Wie kan dan gered worden?
[27] Jezus keek hen aan en zei: Voor mensen is dit onmogelijk, maar voor God niet. Voor God is alles mogelijk.
[28] Petrus (rots) begon tegen Hem te zeggen: Kijk, wij hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd.
[29] Jezus antwoordde: Ik verzeker jullie: iedereen die om mij en het goede nieuws huis, broers, zussen, vader, moeder, vrouw, kinderen of akkers heeft verlaten,

[30] zal nu 100 keer zoveel ontvangen: huizen, broers, zussen, moeders, kinderen en akkers, maar ook vervolgingen. In de toekomstige wereld ontvangt hij het eeuwige leven.

[31] Maar veel eersten zullen de laatsten zijn en veel laatsten de eersten.

[32] Ze waren onderweg naar Jeruzalem. Jezus liep voor hen uit. De leerlingen waren verbaasd en degenen die volgden, waren bang. Jezus nam de twaalf weer apart en vertelde wat Hem zou overkomen.

[33] Hij zei: Kijk, wij gaan naar Jeruzalem. De Mensenzoon zal aan de overpriesters en schriftgeleerden worden overgeleverd. Zij zullen Hem ter dood veroordelen en aan de heidenen overleveren.

[34] Die zullen Hem bespotten, geselen en bespuwen. Daarna zullen ze Hem doden, maar op de derde dag zal Hij opstaan.

[35] Jakobus (hij houdt de hiel vast) en Johannes (YHWH is genadig), de zonen van Zebedeüs (YHWH schenkt), kwamen naar Jezus toe. Ze zeiden: Meester, wij willen dat U voor ons doet wat wij vragen.

[36] Hij vroeg hun: Wat willen jullie dat ik voor jullie doe?

[37] Ze antwoordden: Geef ons in Uw heerlijkheid een plaats naast U: één van ons rechts en de ander links.

[38] Jezus zei: Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die ik drink? Kunnen jullie de doop ondergaan die ik onderga?

[39] Ze antwoordden: Dat kunnen wij. Jezus zei: De beker die ik drink, zullen jullie drinken. De doop die ik onderga, zullen jullie ondergaan.

[40] Maar het is niet aan mij om te bepalen wie rechts of links van mij zit. Die plaatsen zijn voor degenen voor wie ze zijn bestemd.

[41] Toen de andere tien dit hoorden, werden ze boos op Jakobus en Johannes.

[42] Jezus riep hen bij zich en zei: Jullie weten dat de leiders van de volken over hun mensen heersen. Hun machthebbers oefenen gezag over hen uit.

[43] Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie groot wil worden, moet jullie dienaar zijn.

[44] En wie van jullie de eerste wil zijn, moet de dienaar van iedereen zijn.

[45] Ook de Mensenzoon kwam niet om gediend te worden, maar om te dienen. Hij kwam om Zijn leven te geven als losprijs voor velen.

[46] Ze kwamen in Jericho. Toen Jezus met Zijn leerlingen en een grote menigte de stad verliet, zat een blinde bedelaar langs de weg. Het was Bartimeüs (zoon van Timeüs), de zoon van Timeüs (geëerd).

[47] Toen hij hoorde dat Jezus uit Nazareth langskwam, begon hij te roepen: Jezus, Zoon van David (geliefde), heb medelijden met mij!

[48] Veel mensen zeiden streng dat hij moest zwijgen. Maar hij riep nog harder: Zoon van David, heb medelijden met mij!

[49] Jezus bleef staan en zei: Roep hem. Ze riepen de blinde man en zeiden: Houd moed! Sta op, Hij roept u.

[50] Hij gooide zijn mantel van zich af, stond op en ging naar Jezus toe.

[51] Jezus vroeg hem: Wat wilt u dat ik voor u doe? De blinde man antwoordde: Rabboni, ik wil kunnen zien.

[52] Jezus zei tegen hem: Ga maar. Door uw geloof bent u gered. Meteen kon hij zien en hij volgde Jezus op de weg.

Markus 11

[1] Toen ze Jeruzalem naderden, kwamen ze bij Bethfagé en Bethanië, aan de Olijfberg. Jezus (YHWH redt) stuurde twee van Zijn leerlingen vooruit.

[2] Hij zei tegen hen: Ga naar het dorp tegenover jullie. Zodra jullie daar binnenkomen, vinden jullie een vastgebonden veulen waarop nog nooit iemand heeft gezeten. Maak het los en breng het hier.

[3] Als iemand jullie vraagt: Waarom doen jullie dat? antwoord dan: De Heere heeft het nodig. Daarna zal hij het meteen hierheen sturen.

[4] Ze gingen op weg en vonden het veulen buiten bij een deur, vastgebonden langs de weg. Ze maakten het los.

[5] Enkele omstanders vroegen: Wat doen jullie daar? Waarom maken jullie het veulen los?

[6] Ze antwoordden zoals Jezus had gezegd. Toen lieten de mensen hen gaan.

[7] Ze brachten het veulen bij Jezus en legden hun mantels erop. Jezus ging erop zitten.

[8] Veel mensen spreidden hun mantels over de weg. Anderen hakten takken van de bomen en legden die op de weg.

[9] De mensen die voor Hem uitliepen en achter Hem aankwamen, riepen: Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heere!

[10] Gezegend is het komende koninkrijk van onze vader David (geliefde)! Hosanna in de hoogste hemel!

[11] Jezus ging Jeruzalem binnen en bezocht de tempel. Nadat Hij alles had bekeken, vertrok Hij met de twaalf naar Bethanië. Het was inmiddels avond.

[12] De volgende dag verlieten ze Bethanië. Jezus kreeg honger.

[13] In de verte zag Hij een vijgenboom met bladeren. Hij ging kijken of er iets aan groeide. Maar Hij vond alleen bladeren, want het was niet de tijd voor vijgen.

[14] Jezus zei tegen de boom: Nooit meer zal iemand vruchten van je eten! Zijn leerlingen hoorden dit.

[15] Ze kwamen in Jeruzalem. Jezus ging de tempel binnen en joeg de kopers en verkopers eruit. Hij gooide de tafels van geldwisselaars en de stoelen van duivenverkopers om.

[16] Hij stond niet toe dat iemand goederen door de tempel droeg.

[17] Hij leerde de mensen: Er staat geschreven: Mijn huis zal voor alle volken een huis van gebed heten. Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.

[18] De schriftgeleerden en overpriesters hoorden dit en zochten een manier om Hem te doden. Ze waren bang voor Hem, want de hele menigte was diep onder de indruk van Zijn onderwijs.

[19] Toen het avond werd, verliet Jezus de stad.

[20] De volgende ochtend kwamen ze langs de vijgenboom. Ze zagen dat hij vanaf zijn wortels was verdord.

[21] Petrus (rots) herinnerde zich wat Jezus had gezegd en zei tegen Hem: Rabbi, kijk! De vijgenboom die U hebt vervloekt, is verdord.

[22] Jezus antwoordde: Vertrouw op God.

[23] Ik verzeker jullie: iemand kan tegen deze berg zeggen: Kom van je plaats en stort je in zee. Als hij niet twijfelt, maar gelooft dat het gebeurt, zal het gebeuren.
[24] Daarom zeg ik jullie: geloof dat jullie alles wat jullie in gebed vragen, zullen ontvangen. Dan zal het jullie gegeven worden.
[25] Wanneer jullie staan te bidden, vergeef dan iemand tegen wie jullie iets hebben. Dan zal ook jullie Vader in de hemel jullie overtredingen vergeven.
[26] Maar als jullie niet vergeven, zal jullie Vader in de hemel jullie overtredingen ook niet vergeven.
[27] Ze kwamen weer in Jeruzalem. Terwijl Jezus door de tempel liep, kwamen de overpriesters, schriftgeleerden en oudsten naar Hem toe.
[28] Ze vroegen: Met welk gezag doet U deze dingen? Wie heeft U het gezag gegeven om dit te doen?
[29] Jezus antwoordde: Ik stel jullie ook één vraag. Geef mij antwoord, dan vertel ik met welk gezag ik deze dingen doe.
[30] Kwam de doop van Johannes (YHWH is genadig) uit de hemel of van mensen? Geef mij antwoord.
[31] Ze overlegden met elkaar: Als we zeggen: Uit de hemel, dan zal Hij vragen: Waarom hebben jullie hem dan niet geloofd?
[32] Maar als we zeggen: Uit mensen... Ze waren bang voor het volk, want iedereen hield Johannes voor een echte profeet.
[33] Daarom antwoordden ze Jezus: Wij weten het niet. Jezus zei tegen hen: Dan vertel ik jullie ook niet met welk gezag ik deze dingen doe.

Markus 12

[1] Jezus (YHWH redt) begon hun gelijkenissen te vertellen: Een man legde een wijngaard aan. Hij zette er een omheining omheen, groef een wijnpersbak en bouwde een wachttoren. Daarna verpachtte hij hem aan landbouwers en reisde naar het buitenland.
[2] Toen het tijd was voor de oogst, stuurde hij een dienaar naar de landbouwers. Die moest zijn deel van de opbrengst van de wijngaard ontvangen.

[3] Maar ze grepen de dienaar, sloegen hem en stuurden hem met lege handen terug.
[4] De eigenaar stuurde een andere dienaar. Ze stenigden hem, verwondden hem aan zijn hoofd en stuurden hem vernederd weg.
[5] Hij stuurde nog een dienaar, maar die doodden ze. Daarna stuurde hij vele anderen. Sommigen sloegen ze en anderen doodden ze.
[6] Ten slotte had hij alleen nog zijn geliefde zoon. Hij stuurde hem naar de landbouwers en dacht: Voor mijn zoon zullen ze toch ontzag hebben.
[7] Maar de landbouwers zeiden tegen elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden! Dan wordt de erfenis van ons.
[8] Ze grepen hem, doodden hem en gooiden hem buiten de wijngaard.
[9] Wat zal de eigenaar van de wijngaard nu doen? Hij zal komen, de landbouwers doden en de wijngaard aan anderen geven.
[10] Hebben jullie dit Schriftwoord nooit gelezen? De steen die de bouwers hadden afgekeurd, is de belangrijkste hoeksteen geworden.
[11] De Heere heeft dit gedaan. Het is wonderlijk in onze ogen.
[12] De leiders wilden Jezus grijpen, maar waren bang voor de menigte. Ze begrepen dat Hij deze gelijkenis over hen had verteld. Daarom lieten ze Hem met rust en gingen weg.
[13] Later stuurden ze enkele farizeeën en aanhangers van Herodes (heldhaftig) naar Jezus toe. Die moesten Hem met Zijn eigen woorden in de val lokken.
[14] Ze zeiden: Meester, wij weten dat U betrouwbaar bent. U laat zich door niemand beïnvloeden en kijkt niet naar aanzien, maar leert eerlijk Gods weg. Mogen wij belasting aan de keizer betalen of niet? Moeten wij betalen of niet?
[15] Jezus doorzag hun huichelarij en zei: Waarom stellen jullie mij op de proef? Breng mij een penning, zodat ik hem kan bekijken.
[16] Ze brachten Hem er een. Jezus vroeg: Van wie zijn deze afbeelding en dit opschrift? Ze antwoordden: Van de keizer.
[17] Jezus zei: Geef de keizer wat van de keizer is, en geef God wat van God is. Ze waren diep verwonderd over Hem.

18 Daarna kwamen er sadduceeën naar Jezus toe. Zij zeggen dat er geen opstanding is. Ze legden Hem deze vraag voor:
19 Meester, Mozes (uit het water getrokken) heeft ons geschreven: Als iemands broer sterft en een vrouw zonder kinderen achterlaat, moet zijn broer met de weduwe trouwen. Zo zorgt hij voor nakomelingen voor zijn overleden broer.
20 Er waren eens zeven broers. De eerste trouwde met een vrouw. Hij stierf zonder kinderen na te laten.
21 De tweede broer trouwde met haar, maar ook hij stierf zonder kinderen. Met de derde ging het net zo.
22 Alle zeven trouwden met haar en lieten geen kinderen na. Ten slotte stierf ook de vrouw.
23 Wanneer zij bij de opstanding zijn opgestaan, van wie is zij dan de vrouw? Alle zeven zijn immers met haar getrouwd geweest.
24 Jezus antwoordde: Jullie dwalen omdat jullie de Schriften niet kennen en Gods kracht niet begrijpen.
25 Wanneer de doden opstaan, trouwen ze niet en worden ze niet uitgehuwelijkt. Ze zijn dan als de engelen in de hemel.
26 Over de opstanding van de doden: hebben jullie in het boek van Mozes niet gelezen wat God bij de doornstruik zei? Ik ben de God van Abraham (vader van velen), de God van Izak (lachen) en de God van Jakob (hij houdt de hiel vast).
27 Hij is geen God van doden, maar van levenden. Jullie dwalen dus ernstig.
28 Een schriftgeleerde had de discussie gehoord en merkte dat Jezus goed antwoordde. Hij vroeg Hem: Welk gebod is het belangrijkste van allemaal?
29 Jezus antwoordde: Het belangrijkste gebod is: Luister, Israël (die met God strijdt)! De Heere, onze God, is de enige Heere.
30 Heb de Heere, uw God, lief met heel uw hart, heel uw ziel, heel uw verstand en al uw kracht. Dit is het belangrijkste gebod.
31 Het tweede is: Heb uw naaste lief als uzelf. Geen ander gebod is belangrijker dan deze twee.
32 De schriftgeleerde zei: Meester, dat hebt U goed en naar waarheid gezegd. Er is één God en buiten Hem bestaat geen andere.

[33] Hem liefhebben met heel het hart, verstand, ziel en alle kracht, en de naaste liefhebben als jezelf, is belangrijker dan alle brandoffers en andere offers.
[34] Jezus zag dat de man verstandig had geantwoord. Hij zei tegen hem: U bent niet ver van Gods koninkrijk. Daarna durfde niemand Hem nog iets te vragen.
[35] Terwijl Jezus in de tempel onderwees, vroeg Hij: Hoe kunnen de schriftgeleerden zeggen dat de Messias de Zoon van David (geliefde) is?
[36] David zelf sprak door de Heilige Geest. Hij zei: De Heere zei tegen mijn Heere: Ga aan mijn rechterhand zitten, totdat ik Uw vijanden onder Uw voeten heb gelegd.
[37] David noemt Hem zelf zijn Heere. Hoe kan Hij dan zijn Zoon zijn? De grote menigte luisterde graag naar Jezus.
[38] Tijdens Zijn onderwijs zei Jezus: Pas op voor de schriftgeleerden. Ze lopen graag in lange gewaden en willen op de markt eerbiedig worden begroet.
[39] Ze willen de belangrijkste zitplaatsen in de synagogen en de ereplaatsen tijdens feestmaaltijden.
[40] Ze beroven weduwen van hun huis en bidden voor de schijn heel lang. Zij zullen een zwaarder oordeel ontvangen.
[41] Jezus ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de menigte er geld in deed. Veel rijke mensen gaven grote bedragen.
[42] Toen kwam er een arme weduwe. Zij deed er twee kleine muntjes in, samen evenveel waard als het kleinste Romeinse muntstuk.
[43] Jezus riep Zijn leerlingen bij zich en zei: Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen.
[44] Zij gaven allemaal iets van hun overvloed. Maar zij gaf vanuit haar armoede alles wat ze had, alles waarvan ze moest leven.

Markus 13

[1] Toen Jezus (YHWH redt) de tempel verliet, zei een van Zijn leerlingen tegen Hem: Meester, kijk eens wat een indrukwekkende stenen en gebouwen!

[2] Jezus antwoordde: Zie je deze grote gebouwen? Er zal geen steen op een andere blijven liggen. Alles zal worden afgebroken.

[3] Later zat Jezus op de Olijfberg, tegenover de tempel. Petrus (rots), Jakobus (hij houdt de hiel vast), Johannes (YHWH is genadig) en Andreas (mannelijk) waren alleen met Hem en stelden Hem een vraag.

[4] Vertel ons wanneer dit zal gebeuren. Aan welk teken kunnen we zien dat al deze dingen voltooid worden?

[5] Jezus begon hun antwoord te geven: Pas op dat niemand jullie misleidt.

[6] Veel mensen zullen in mijn naam komen en zeggen: Ik ben de Christus (de gezalfde). Zij zullen velen misleiden.

[7] Wanneer jullie over oorlogen en oorlogsgeruchten horen, raak dan niet in paniek. Dit moet gebeuren, maar het einde is er dan nog niet.

[8] Het ene volk zal tegen het andere opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere. Op verschillende plaatsen komen aardbevingen, hongersnoden en onrust. Dat is nog maar het begin van de weeën.

[9] Let goed op julliezelf. Mensen zullen jullie uitleveren aan rechtbanken en in synagogen slaan. Om mij zullen jullie voor bestuurders en koningen staan en tegenover hen getuigen.

[10] Eerst moet het goede nieuws onder alle volken bekendgemaakt worden.

[11] Wanneer ze jullie meenemen om uit te leveren, bedenk dan niet vooraf wat jullie moeten zeggen en wees daar niet bezorgd over. Zeg wat jullie op dat moment wordt ingegeven. Jullie spreken namelijk niet zelf; de Heilige Geest spreekt.

[12] Een broer zal zijn broer uitleveren om hem te laten doden, en een vader zijn kind. Kinderen zullen tegen hun ouders opstaan en hen laten doden.

[13] Iedereen zal jullie haten vanwege mijn naam. Maar wie tot het einde volhoudt, zal gered worden.

[14] Wanneer jullie de verwoestende gruwel zien staan waar hij niet hoort, waarover de profeet Daniël (God is mijn rechter) sprak, moeten de mensen in Judea naar de bergen vluchten. Laat de lezer goed begrijpen wat dit betekent.

15 Wie op het dak is, moet niet naar beneden of naar binnen gaan om iets uit zijn huis te halen.
16 Wie op het land is, moet niet teruggaan om zijn mantel te halen.
17 Wat verschrikkelijk voor vrouwen die in die tijd zwanger zijn of een kind voeden!
18 Bid dat jullie niet in de winter hoeven te vluchten.
19 Die dagen brengen een verdrukking zoals er sinds het begin van Gods schepping nooit is geweest en nooit meer zal komen.
20 Als de Heere die dagen niet had ingekort, zou geen mens in leven blijven. Maar Hij heeft ze ingekort vanwege de mensen die Hij heeft uitgekozen.
21 Als iemand dan tegen jullie zegt: Kijk, hier is de Christus! Of: Kijk, Hij is daar! Geloof hem dan niet.
22 Er zullen valse christussen en valse profeten opstaan. Zij zullen tekenen en wonderen doen om, als dat mogelijk was, zelfs de uitgekozen mensen te misleiden.
23 Blijf dus goed opletten. Ik heb jullie alles vooraf verteld.
24 Maar na de verdrukking van die dagen zal de zon donker worden en zal de maan geen licht meer geven.
25 De sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse machten zullen aan het wankelen worden gebracht.
26 Dan zullen de mensen de Mensenzoon op de wolken zien komen, met grote kracht en majesteit.
27 Hij zal Zijn engelen eropuit sturen en Zijn uitgekozen mensen verzamelen. Zij komen uit alle windrichtingen, van het verste punt op aarde tot het verste punt aan de hemel.
28 Leer deze les van de vijgenboom. Zodra zijn takken zacht worden en bladeren krijgen, weten jullie dat de zomer dichtbij is.
29 Zo weten jullie ook, wanneer jullie deze dingen zien gebeuren, dat het dichtbij is, voor de deur.
30 Ik verzeker jullie: deze generatie zal niet voorbijgaan voordat al deze dingen gebeurd zijn.

31 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen nooit voorbijgaan.
32 Niemand kent die dag of dat uur. De engelen in de hemel weten het niet en de Zoon ook niet. Alleen de Vader weet het.
33 Let op, blijf wakker en bid. Jullie weten immers niet wanneer het moment komt.
34 Het is als een man die naar het buitenland reist. Hij laat zijn huis achter en geeft zijn dienaren gezag. Ieder krijgt een eigen taak. De deurwachter beveelt hij wakker te blijven.
35 Blijf dus wakker. Jullie weten niet wanneer de heer van het huis komt: 's avonds, midden in de nacht, bij het hanengekraai of 's morgens.
36 Anders komt hij onverwacht en treft hij jullie slapend aan.
37 Wat ik tegen jullie zeg, zeg ik tegen iedereen: blijf wakker!

Markus 14

1 Over twee dagen was het Pascha, het feest van de ongezuurde broden. De overpriesters en schriftgeleerden zochten een slimme manier om Jezus (YHWH redt) gevangen te nemen en te doden.
2 Maar niet tijdens het feest, want anders ontstaat er misschien een volksoproer.
3 Jezus was in Bethanië, in het huis van Simon (hij heeft gehoord) de melaatse. Terwijl Hij aan tafel zat, kwam een vrouw met een albasten fles vol kostbare, zuivere nardusolie. Ze brak de fles open en goot de olie over Zijn hoofd.
4 Sommige aanwezigen werden boos en zeiden tegen elkaar: Waarom wordt deze kostbare olie zo verspild?
5 Ze zeiden: Deze olie had voor meer dan 300 penningen verkocht kunnen worden. Het geld had aan de armen gegeven kunnen worden. Ze vielen fel tegen de vrouw uit.
6 Jezus zei: Laat haar met rust. Waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor mij gedaan.

[7] De armen zullen altijd bij jullie zijn. Jullie kunnen hun helpen wanneer jullie maar willen. Maar mij hebben jullie niet altijd bij jullie.

[8] Zij heeft gedaan wat zij kon. Ze heeft mijn lichaam vooraf gezalfd als voorbereiding op mijn begrafenis.

[9] Ik verzeker jullie: overal ter wereld waar het goede nieuws bekendgemaakt wordt, zal ook ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.

[10] Judas Iskariot (man uit Kerioth), een van de twaalf, ging naar de overpriesters om Jezus aan hen uit te leveren.

[11] Toen zij dit hoorden, waren ze blij en beloofden hem geld te geven. Vanaf dat moment zocht Judas (lofprijs) een geschikte gelegenheid om Jezus uit te leveren.

[12] Op de eerste dag van het feest van de ongezuurde broden werd het paaslam geslacht. De leerlingen vroegen Jezus: Waar wilt U dat wij het Pascha voor U voorbereiden?

[13] Jezus stuurde twee van Zijn leerlingen op weg en zei: Ga de stad in. Daar komt een man met een kruik water jullie tegemoet. Volg hem.

[14] Waar hij binnengaat, moeten jullie tegen de eigenaar zeggen: De Meester zegt: Waar is de eetzaal waar ik met mijn leerlingen het Pascha zal eten?

[15] Hij zal jullie een grote bovenzaal laten zien die helemaal ingericht en gereed is. Maak daar alles voor ons klaar.

[16] De leerlingen vertrokken en gingen de stad in. Zij vonden alles zoals Jezus had gezegd en maakten het Pascha klaar.

[17] Toen het avond was geworden, kwam Jezus met de twaalf.

[18] Terwijl ze aan tafel zaten en aten, zei Jezus: Ik verzeker jullie: een van jullie zal mij verraden, iemand die met mij eet.

[19] Ze werden verdrietig en vroegen Hem een voor een: Ik ben het toch niet?

[20] Jezus antwoordde: Het is een van de twaalf, iemand die samen met mij zijn brood in de schaal doopt.

[21] De Mensenzoon gaat heen zoals over Hem geschreven staat. Maar wat verschrikkelijk voor de man die Hem verraadt! Voor hem was het beter als hij nooit geboren was.

[22] Terwijl ze aten, nam Jezus brood en sprak de zegen uit. Hij brak het, gaf het aan hen en zei: Neem en eet. Dit is mijn lichaam.

[23] Daarna nam Hij de beker, sprak het dankgebed uit en gaf hem aan hen. Ze dronken er allemaal uit.

[24] Jezus zei: Dit is mijn bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen wordt vergoten.

[25] Ik verzeker jullie: ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken. Ik drink er pas weer van wanneer ik die nieuw drink in Gods koninkrijk.

[26] Nadat zij de lofzang hadden gezongen, gingen ze naar de Olijfberg.

[27] Jezus zei tegen hen: Jullie zullen vannacht allemaal door mij ten val komen. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen zullen uiteengedreven worden.

[28] Maar nadat ik ben opgestaan, zal ik voor jullie uit naar Galilea gaan.

[29] Petrus (rots) zei tegen Hem: Ook als alle anderen door U ten val komen, ik niet.

[30] Jezus antwoordde: Ik verzeker je: nog deze nacht, voordat de haan twee keer kraait, zul je mij drie keer verloochenen.

[31] Petrus hield nog sterker vol: Al moest ik met U sterven, ik zal U nooit verloochenen! De andere leerlingen zeiden hetzelfde.

[32] Ze kwamen bij een plek die Gethsemane heette. Jezus zei tegen Zijn leerlingen: Blijf hier zitten terwijl ik ga bidden.

[33] Hij nam Petrus, Jakobus (hij houdt de hiel vast) en Johannes (YHWH is genadig) met zich mee. Jezus werd diep onrustig en angstig.

[34] Hij zei tegen hen: Mijn ziel is diepbedroefd, tot de dood toe. Blijf hier en blijf wakker.

[35] Hij liep een eindje verder, viel op de grond en bad dat dit uur, als het mogelijk was, aan Hem voorbij mocht gaan.

[36] Hij zei: Abba, Vader, voor U is alles mogelijk. Neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat U wilt.

[37] Jezus kwam terug en vond de drie slapend. Hij zei tegen Petrus: Simon, slaap je? Kon je niet één uur wakker blijven?

[38] Blijf wakker en bid, zodat jullie niet in verzoeking komen. De geest wil wel, maar het lichaam is zwak.

[39] Hij ging opnieuw weg en bad met dezelfde woorden.

[40] Toen Hij terugkwam, vond Hij hen opnieuw slapend. Hun ogen vielen dicht en ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden.

[41] Voor de derde keer kwam Hij terug en zei: Slaap nu maar verder en rust uit. Het is genoeg. Het uur is gekomen. Kijk, de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondige mensen.

[42] Sta op, laten we gaan. Kijk, mijn verrader is vlakbij.

[43] Jezus sprak nog toen Judas eraan kwam, een van de twaalf. Bij hem was een grote groep met zwaarden en stokken. Ze waren gestuurd door de overpriesters, schriftgeleerden en oudsten.

[44] De verrader had hun van tevoren een teken gegeven: Degene die ik kus, is het. Grijp Hem en breng Hem goed bewaakt weg.

[45] Judas liep meteen naar Jezus toe, zei: Rabbi! en kuste Hem.

[46] De mannen grepen Jezus en hielden Hem vast.

[47] Een van de omstanders trok zijn zwaard. Hij sloeg de dienaar van de hogepriester en hakte zijn oor af.

[48] Jezus zei tegen de mannen: Jullie zijn met zwaarden en stokken gekomen om mij te arresteren, alsof ik een misdadiger ben.

[49] Elke dag was ik bij jullie in de tempel en gaf daar onderwijs. Toen hebben jullie mij niet gevangengenomen. Maar dit gebeurt zodat de Schriften vervuld worden.

[50] Toen lieten alle leerlingen Hem in de steek en vluchtten weg.

[51] Een jonge man volgde Jezus met alleen een linnen doek om zijn blote lichaam. De jonge mannen grepen hem.

[52] Maar hij liet de doek achter en vluchtte naakt bij hen vandaan.

[53] Ze brachten Jezus naar de hogepriester. Daar kwamen alle overpriesters, oudsten en schriftgeleerden bijeen.

[54] Petrus volgde Hem op een afstand tot op de binnenplaats van de hogepriester. Hij ging bij de dienaren zitten en warmde zich bij het vuur.

55 De overpriesters en de hele raad zochten een getuigenverklaring tegen Jezus waarmee ze Hem ter dood konden veroordelen. Maar ze vonden niets.
56 Veel mensen legden een valse verklaring tegen Hem af, maar hun verklaringen kwamen niet met elkaar overeen.
57 Toen stonden enkele mannen op en legden deze valse verklaring tegen Hem af:
58 Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze met mensenhanden gemaakte tempel afbreken. In drie dagen zal ik een andere bouwen, niet door mensenhanden gemaakt.
59 Maar ook hun verklaringen kwamen niet met elkaar overeen.
60 De hogepriester stond midden in de vergadering op en vroeg Jezus: Geeft U geen antwoord? Wat getuigen deze mensen tegen U?
61 Maar Jezus bleef zwijgen en gaf geen antwoord. De hogepriester vroeg Hem opnieuw: Bent U de Christus (de gezalfde), de Zoon van de gezegende God?
62 Jezus antwoordde: Ik ben het. Jullie zullen de Mensenzoon aan de rechterhand van Gods macht zien zitten en Hem met de wolken van de hemel zien komen.
63 Toen scheurde de hogepriester zijn kleren en zei: Waarvoor hebben we nog getuigen nodig?
64 Jullie hebben de godslastering gehoord. Wat vinden jullie ervan? Ze veroordeelden Hem allemaal als schuldig en vonden dat Hij moest sterven.
65 Sommige mannen begonnen Hem te bespuwen. Ze bedekten Zijn gezicht, sloegen Hem met hun vuisten en zeiden: Profeteer! Ook de dienaren sloegen Hem in het gezicht.
66 Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester naar hem toe.
67 Ze zag Petrus zich bij het vuur warmen, keek hem aan en zei: Jij hoorde ook bij Jezus uit Nazareth.
68 Petrus ontkende het en zei: Ik ken Hem niet en begrijp niet waar je het over hebt. Hij ging naar het voorportaal. Toen kraaide de haan.

[69] Het dienstmeisje zag hem daar en zei opnieuw tegen de omstanders: Deze man hoort bij hen.
[70] Petrus ontkende het opnieuw. Even later zeiden de omstanders weer tegen hem: Jij hoort echt bij hen, want je bent een Galileeër en je spreekt net als zij.
[71] Toen begon Petrus zichzelf te vervloeken en zwoer: Ik ken die man niet over wie jullie spreken!
[72] De haan kraaide voor de tweede keer. Petrus herinnerde zich wat Jezus tegen hem had gezegd: Voordat de haan twee keer kraait, zul je mij drie keer verloochenen. Hij ging naar buiten en begon te huilen.

Markus 15

[1] Heel vroeg in de morgen kwamen de overpriesters, oudsten, schriftgeleerden en de hele raad bijeen. Ze overlegden en namen een besluit. Daarna boeiden ze Jezus (YHWH redt), brachten Hem weg en leverden Hem aan Pilatus (gewapend met een werpspeer) uit.
[2] Pilatus vroeg Hem: Bent U de Koning van de Joden? Jezus antwoordde: Dat zegt u.
[3] De overpriesters beschuldigden Hem van veel dingen, maar Hij antwoordde niets.
[4] Pilatus vroeg Hem opnieuw: Geeft U geen antwoord? Hoor hoeveel beschuldigingen zij tegen U inbrengen!
[5] Maar Jezus gaf geen enkel antwoord meer. Daarover was Pilatus verbaasd.
[6] Tijdens het feest liet Pilatus altijd één gevangene vrij. Het volk mocht kiezen wie.
[7] Barabbas (zoon van de vader) zat gevangen met andere opstandelingen. Zij hadden tijdens een opstand iemand gedood.
[8] De menigte begon Pilatus toe te roepen dat hij weer moest doen wat hij altijd voor hen deed.
[9] Pilatus antwoordde hun: Willen jullie dat ik de Koning van de Joden vrijlaat?
[10] Hij wist namelijk dat de overpriesters Jezus uit afgunst hadden uitgeleverd.

[11] Maar de overpriesters stookten de menigte op om Barabbas vrij te laten.
[12] Pilatus vroeg hun opnieuw: Wat moet ik dan doen met Hem die jullie de Koning van de Joden noemen?
[13] De menigte schreeuwde opnieuw: Kruisig Hem!
[14] Pilatus vroeg: Wat heeft Hij dan verkeerd gedaan? Maar zij schreeuwden nog harder: Kruisig Hem!
[15] Pilatus wilde de menigte tevredenstellen. Hij liet Barabbas vrij, liet Jezus geselen en leverde Hem uit om gekruisigd te worden.
[16] De soldaten brachten Jezus het gerechtsgebouw binnen en riepen de hele legerafdeling bijeen.
[17] Ze deden Hem een purperen mantel om en zetten een gevlochten doornenkroon op Zijn hoofd.
[18] Daarna begonnen ze Hem spottend te groeten: Gegroet, Koning van de Joden!
[19] Ze sloegen Hem met een rietstok op Zijn hoofd en spuugden op Hem. Daarna knielden ze neer en deden alsof ze Hem aanbaden.
[20] Nadat zij Hem hadden bespot, trokken ze de purperen mantel uit en deden Hem Zijn eigen kleren aan. Daarna leidden ze Hem weg om Hem te kruisigen.
[21] Simon (hij heeft gehoord) uit Cyrene kwam net van het land en liep voorbij. Hij was de vader van Alexander (verdediger van mensen) en Rufus (rood). De soldaten dwongen hem Jezus' kruis te dragen.
[22] Ze brachten Jezus naar Golgotha. Die naam betekent Schedelplaats.
[23] Daar gaven ze Hem wijn met mirre, maar Hij nam die niet aan.
[24] Nadat zij Hem hadden gekruisigd, verdeelden zij Zijn kleren. Ze wierpen het lot om te bepalen wat ieder kreeg.
[25] Het was ongeveer negen uur 's morgens toen zij Hem kruisigden.
[26] Boven Hem stond de aanklacht geschreven: DE KONING VAN DE JODEN.
[27] Samen met Hem kruisigden ze twee misdadigers, één rechts en één links van Hem.

[28] Zo ging dit woord uit de Schrift in vervulling: Hij werd onder de misdadigers gerekend.

[29] De voorbijgangers beledigden Hem. Ze schudden hun hoofd en zeiden: Ha! U zou de tempel afbreken en hem in drie dagen weer opbouwen.

[30] Red Uzelf en kom van het kruis af!

[31] Ook de overpriesters en schriftgeleerden bespotten Hem. Ze zeiden tegen elkaar: Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden.

[32] Laat de Christus (de gezalfde), de Koning van Israël (die met God strijdt), nu van het kruis afkomen. Dan kunnen wij het zien en geloven. Ook de twee mannen die met Hem gekruisigd waren, beledigden Hem.

[33] Vanaf twaalf uur 's middags werd het donker in het hele land. Dat duurde tot drie uur 's middags.

[34] Rond drie uur riep Jezus luid: Eloï, Eloï, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?

[35] Sommige omstanders hoorden dit en zeiden: Hij roept Elia (mijn God is YHWH)!

[36] Iemand rende weg, vulde een spons met zure wijn en stak hem op een rietstok. Hij bood Jezus ervan te drinken aan en zei: Wacht, laten we zien of Elia komt om Hem eraf te halen.

[37] Jezus gaf een luide schreeuw en blies Zijn laatste adem uit.

[38] Het voorhangsel van de tempel scheurde van boven naar beneden in tweeën.

[39] De hoofdman stond tegenover Jezus en zag hoe Hij stierf na die luide schreeuw. Hij zei: Deze mens was werkelijk Gods Zoon!

[40] Ook enkele vrouwen keken van een afstand toe. Onder hen waren Maria Magdalena (uit Magdala), Maria (geliefde), de moeder van Jakobus (hij houdt de hiel vast) de jongere en Joses (hij voegt toe), en Salome (vrede).

[41] Zij hadden Jezus al in Galilea gevolgd en voor Hem gezorgd. Veel andere vrouwen die met Hem naar Jeruzalem waren gekomen, waren er ook.

[42] Het werd avond. Het was de voorbereidingsdag, de dag voor de sabbat.

[43] Jozef (hij voegt toe) uit Arimathea kwam naar Pilatus. Hij was een gerespecteerd lid van de raad en verwachtte ook Gods koninkrijk. Moedig vroeg

hij Pilatus om het lichaam van Jezus.

44 Pilatus was verbaasd dat Jezus al dood was. Hij liet de hoofdman roepen en vroeg of Jezus al enige tijd gestorven was.

45 Nadat de hoofdman hem had ingelicht, gaf Pilatus het lichaam aan Jozef.

46 Jozef kocht fijn linnen, nam Jezus van het kruis en wikkelde Hem erin. Hij legde Hem in een graf dat uit de rots gehouwen was. Daarna rolde hij een steen voor de ingang.

47 Maria Magdalena en Maria, de moeder van Joses, zagen waar Jezus werd neergelegd.

Markus 16

1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena (uit Magdala), Maria (geliefde), de moeder van Jakobus (hij houdt de hiel vast), en Salome (vrede) geurige kruiden. Daarmee wilden ze Jezus (YHWH redt) gaan zalven.

2 Heel vroeg op de eerste dag van de week gingen ze naar het graf. De zon kwam net op.

3 Onderweg zeiden ze tegen elkaar: Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf wegrollen?

4 Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de zeer grote steen al weggerold was.

5 Ze gingen het graf binnen en zagen rechts een jonge man zitten. Hij droeg een lang wit gewaad. De vrouwen schrokken hevig.

6 De jonge man zei tegen hen: Schrik niet. Jullie zoeken Jezus uit Nazareth, die gekruisigd is. Hij is opgestaan! Hij is niet hier. Kijk, dit is de plaats waar ze Hem hebben neergelegd.

7 Ga nu naar Zijn leerlingen en Petrus (rots). Vertel hun dat Hij vóór jullie uit naar Galilea gaat. Daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd.

8 De vrouwen vluchtten snel bij het graf vandaan. Ze beefden en waren buiten zichzelf van schrik. Ze zeiden niemand iets, want ze waren bang.

9 Nadat Jezus vroeg op de eerste dag van de week was opgestaan, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena. Uit haar had Hij zeven demonen verdreven.

[10] Zij ging het vertellen aan de mensen die bij Hem waren geweest. Zij rouwden en huilden.
[11] Toen zij hoorden dat Hij leefde en dat Maria Hem had gezien, geloofden ze het niet.
[12] Daarna verscheen Hij in een andere gedaante aan twee van hen. Zij waren te voet onderweg naar het platteland.
[13] Ook zij gingen het aan de anderen vertellen, maar de anderen geloofden hen evenmin.
[14] Later verscheen Jezus aan de elf terwijl zij aan tafel zaten. Hij verweet hun dat ze ongelovig en hard van hart waren. Ze hadden de mensen die Hem na Zijn opstanding hadden gezien niet geloofd.
[15] Jezus zei tegen hen: Ga de hele wereld in en verkondig het goede nieuws aan iedereen.
[16] Wie gelooft en gedoopt wordt, zal gered worden. Maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.
[17] De mensen die geloven, zullen herkenbaar zijn aan deze tekenen: in mijn naam zullen ze demonen uitdrijven en in nieuwe talen spreken.
[18] Ze zullen slangen oppakken. Als ze iets dodelijks drinken, zal het hun niet schaden. Ze zullen zieken de handen opleggen en die zullen genezen.
[19] Nadat de Heere met hen had gesproken, werd Hij opgenomen in de hemel. Daar ging Hij aan Gods rechterhand zitten.
[20] De leerlingen gingen overal het goede nieuws verkondigen. De Heere werkte met hen mee en bevestigde hun boodschap door de tekenen die daarop volgden. Amen.

Lukas

Lukas 1

[1] Veel mensen hebben geprobeerd een geordend verslag te schrijven over de gebeurtenissen die bij ons volledig vaststaan.

[2] Zij gebruikten wat ons is overgeleverd door mensen die vanaf het begin ooggetuigen en dienaren van de boodschap waren.

[3] Ook ik heb alles vanaf het begin nauwkeurig onderzocht. Daarom besloot ik het voor u in de juiste volgorde op te schrijven, hooggeachte Theofilus (vriend van God).

[4] Zo kunt u zeker weten dat het onderwijs dat u hebt ontvangen betrouwbaar is.

[5] In de tijd van koning Herodes (heldhaftig) van Judea leefde een priester die Zacharias (YHWH gedenkt) heette. Hij hoorde bij de priestergroep van Abia (YHWH is mijn vader). Zijn vrouw Elizabet (mijn God is een eed) stamde van Aäron (verlichte) af.

[6] Zij leefden allebei rechtvaardig voor God. Ze hielden zich onberispelijk aan alle geboden en voorschriften van de Heere.

[7] Ze hadden geen kind, omdat Elizabet onvruchtbaar was. Bovendien waren ze allebei al oud.

[8] Toen de priestergroep van Zacharias aan de beurt was, diende hij als priester voor God.

[9] Volgens het gebruik onder de priesters werd hij door het lot aangewezen. Hij mocht de tempel van de Heere binnengaan om wierook te branden.

[10] Tijdens het wierookoffer stond de hele menigte buiten te bidden.

[11] Toen verscheen er een engel van de Heere aan hem, rechts van het wierookaltaar.

[12] Zacharias schrok toen hij hem zag en werd door angst overvallen.

[13] Maar de engel zei tegen hem: Wees niet bang, Zacharias. Je gebed is verhoord. Je vrouw Elizabet zal een zoon krijgen. Geef hem de naam Johannes (YHWH is genadig).
[14] Je zult heel blij met hem zijn en veel mensen zullen zich over zijn geboorte verheugen.
[15] Hij zal groot zijn voor de Heere. Hij mag geen wijn of sterke drank drinken. Al voor zijn geboorte zal hij met de Heilige Geest vervuld zijn.
[16] Hij zal veel Israëlieten terugbrengen naar de Heere, hun God.
[17] Hij zal voor Hem uitgaan met de geest en kracht van Elia (mijn God is YHWH). Hij zal vaders en kinderen met elkaar verzoenen. Ongehoorzame mensen zal hij leren leven met het inzicht van rechtvaardigen. Zo maakt hij voor de Heere een goed voorbereid volk gereed.
[18] Zacharias vroeg de engel: Hoe kan ik daar zeker van zijn? Ik ben oud en mijn vrouw is ook al ver op leeftijd.
[19] De engel antwoordde: Ik ben Gabriël (held van God) en ik sta voor God. Hij heeft mij gestuurd om met je te spreken en je dit goede nieuws te brengen.
[20] Omdat je mijn woorden niet geloofde, zul je niet kunnen spreken. Je blijft zwijgen tot alles op de vastgestelde tijd gebeurt.
[21] Het volk stond ondertussen op Zacharias te wachten. De mensen vroegen zich af waarom hij zo lang in de tempel bleef.
[22] Toen hij naar buiten kwam, kon hij niet met hen spreken. Ze begrepen dat hij in de tempel een visioen had gezien. Hij maakte gebaren en bleef stom.
[23] Toen zijn diensttijd voorbij was, ging Zacharias naar huis.
[24] Kort daarna werd zijn vrouw Elizabet zwanger. Vijf maanden lang hield ze zich verborgen. Ze zei:
[25] De Heere heeft dit voor mij gedaan. Hij heeft naar mij omgezien en mijn schande onder de mensen weggenomen.
[26] Toen Elizabet zes maanden zwanger was, stuurde God de engel Gabriël naar Nazareth, een stad in Galilea.
[27] Hij ging naar een maagd die Maria (geliefde) heette. Zij was verloofd met Jozef (hij voegt toe), een man uit het huis van David (geliefde).

[28] De engel kwam bij haar binnen en zei: Wees gegroet, begenadigde vrouw. De Heere is met je. Je bent gezegend onder de vrouwen.

[29] Toen Maria hem zag, schrok ze hevig van zijn woorden. Ze vroeg zich af wat deze begroeting betekende.

[30] De engel zei tegen haar: Wees niet bang, Maria, want je hebt genade bij God gevonden.

[31] Je zult zwanger worden en een zoon krijgen. Geef Hem de naam Jezus (YHWH redt).

[32] Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn voorvader David geven.

[33] Hij zal voor eeuwig koning zijn over het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast). Aan Zijn koninkrijk komt geen einde.

[34] Maria vroeg de engel: Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers geen gemeenschap met een man.

[35] De engel antwoordde: De Heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je overschaduwen. Daarom zal het heilige kind dat uit je geboren wordt, Gods Zoon genoemd worden.

[36] Ook je familielid Elizabet verwacht een zoon, hoewel ze oud is. Zij die onvruchtbaar werd genoemd, is nu zes maanden zwanger.

[37] Want voor God is niets onmogelijk.

[38] Maria zei: Ik ben de dienares van de Heere. Laat met mij gebeuren wat u hebt gezegd. Daarna ging de engel bij haar weg.

[39] Kort daarna ging Maria haastig naar het bergland, naar een stad in Juda (lofprijs).

[40] Ze ging het huis van Zacharias binnen en begroette Elizabet.

[41] Toen Elizabet Maria's begroeting hoorde, sprong het kind op in haar buik. Elizabet werd vervuld met de Heilige Geest.

[42] Ze riep luid: Jij bent gezegend onder de vrouwen en het kind in je buik is gezegend.

[43] Waarom valt mij de eer te beurt dat de moeder van mijn Heere bij mij komt?

[44] Zodra ik je begroeting hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn buik.

[45] Gelukkig ben jij, want je hebt geloofd dat de Heere Zijn woorden aan jou zal vervullen.

[46] Maria zei: Mijn ziel prijst de Heere.

[47] Mijn geest verheugt zich in God, mijn Redder.

[48] Hij heeft omgezien naar mij, Zijn eenvoudige dienares. Vanaf nu zullen alle generaties mij gelukkig prijzen.

[49] De Machtige heeft grote dingen voor mij gedaan. Zijn naam is heilig.

[50] Van generatie op generatie is Hij barmhartig voor mensen die Hem vrezen.

[51] Met Zijn arm heeft Hij machtige daden gedaan. Mensen met hoogmoedige gedachten heeft Hij uiteengedreven.

[52] Machtige heersers heeft Hij van hun troon gestoten, maar eenvoudige mensen heeft Hij verhoogd.

[53] Hongerige mensen heeft Hij met goede dingen verzadigd, maar rijke mensen heeft Hij met lege handen weggestuurd.

[54] Hij heeft Zijn dienaar Israël (die met God strijdt) geholpen en aan Zijn barmhartigheid gedacht.

[55] Hij blijft Abraham (vader van velen) en zijn nageslacht voor altijd barmhartig, zoals Hij onze voorouders heeft beloofd.

[56] Maria bleef ongeveer drie maanden bij Elizabet. Daarna ging ze terug naar huis.

[57] Toen het tijd was om te bevallen, kreeg Elizabet een zoon.

[58] Haar buren en familieleden hoorden hoe groot de barmhartigheid van de Heere voor haar was. Ze deelden in haar blijdschap.

[59] Op de achtste dag kwamen ze om het kind te besnijden. Ze wilden hem Zacharias noemen, naar zijn vader.

[60] Maar zijn moeder zei: Nee, hij moet Johannes heten.

[61] Ze antwoordden haar: Niemand in uw familie heeft die naam.

[62] Met gebaren vroegen ze zijn vader hoe hij wilde dat het kind genoemd werd.

[63] Zacharias vroeg om een schrijftafeltje en schreef: Zijn naam is Johannes. Iedereen was verbaasd.

64 Op hetzelfde moment kon hij zijn mond en tong weer gebruiken. Hij begon te spreken en prees God.
65 Alle omwonenden werden met ontzag vervuld. In heel het bergland van Judea spraken de mensen over deze gebeurtenissen.
66 Iedereen die ervan hoorde, bleef erover nadenken en vroeg: Wat zal er van dit kind worden? De hand van de Heere was met hem.
67 Zijn vader Zacharias werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde:
68 De Heere, de God van Israël, verdient alle lof. Hij heeft naar Zijn volk omgezien en het bevrijd.
69 In het huis van Zijn dienaar David heeft Hij voor ons een machtige Redder laten opstaan.
70 Dat heeft Hij lang geleden al beloofd door de mond van Zijn heilige profeten.
71 Hij bevrijdt ons van onze vijanden en uit de macht van iedereen die ons haat.
72 Zo toont Hij barmhartigheid aan onze voorouders en denkt Hij aan Zijn heilige verbond.
73 Hij denkt aan de eed die Hij aan onze voorvader Abraham heeft gezworen.
74 Hij beloofde ons uit de macht van onze vijanden te bevrijden, zodat wij Hem zonder angst kunnen dienen.
75 Zo kunnen wij al onze dagen heilig en rechtvaardig voor Hem leven.
76 En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden. Je zult voor de Heere uitgaan en Zijn wegen gereedmaken.
77 Je zult Zijn volk leren dat redding mogelijk is doordat hun zonden worden vergeven.
78 Dat gebeurt door de diepe barmhartigheid van onze God. Daardoor bezoekt het opgaande licht uit de hoogte ons.
79 Dit licht zal schijnen over mensen die in duisternis en in de schaduw van de dood zitten. Het leidt onze voeten naar de weg van de vrede.
80 Het kind groeide op en werd sterk van geest. Hij woonde in de woestijn tot de dag waarop hij aan Israël verscheen.

Lukas 2

[1] In die tijd vaardigde keizer Augustus (de verhevene) een bevel uit om alle inwoners van de wereld te registreren.

[2] Deze eerste registratie vond plaats toen Cyrenius bestuurder van Syrië was.

[3] Iedereen ging naar zijn eigen stad om zich te laten registreren.

[4] Ook Jozef (hij voegt toe) vertrok uit Nazareth in Galilea. Hij ging naar Bethlehem in Judea, de stad van David (geliefde), omdat hij uit Davids huis en familie kwam.

[5] Hij ging zich registreren met Maria (geliefde), zijn verloofde vrouw. Zij was zwanger.

[6] Terwijl ze daar waren, kwam voor Maria de tijd om te bevallen.

[7] Ze kreeg haar eerstgeboren zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een voederbak. In het gastenverblijf was voor hen geen plaats.

[8] In diezelfde omgeving waren herders buiten in het veld. Ze hielden 's nachts de wacht over hun kudde.

[9] Plotseling stond er een engel van de Heere bij hen. De heerlijkheid van de Heere straalde om hen heen en ze werden heel bang.

[10] De engel zei tegen hen: Wees niet bang. Ik breng jullie goed nieuws dat het hele volk grote blijdschap zal geven.

[11] Vandaag is in de stad van David jullie Redder geboren. Hij is Christus (de gezalfde), de Heere.

[12] Hieraan zullen jullie Hem herkennen: jullie vinden het kind in doeken gewikkeld en liggend in een voederbak.

[13] Plotseling verscheen er bij de engel een groot hemels leger. Ze prezen God en zeiden:

[14] Eer aan God in de hoogste hemel. Vrede op aarde en Gods welbehagen rust op de mensen.

[15] Toen de engelen naar de hemel waren teruggegaan, zeiden de herders tegen elkaar: Laten we naar Bethlehem gaan. We willen zien wat daar gebeurd is en wat de Heere ons bekendmaakte.

16 Ze gingen haastig op weg. Ze vonden Maria en Jozef, met het kind dat in de voederbak lag.
17 Nadat ze Hem hadden gezien, vertelden ze overal wat hun over dit kind was gezegd.
18 Iedereen die het hoorde, verwonderde zich over wat de herders vertelden.
19 Maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken.
20 De herders gingen terug. Ze eerden en prezen God om alles wat ze gehoord en gezien hadden. Het was precies zoals hun was verteld.
21 Toen het kind acht dagen oud was en besneden werd, kreeg Hij de naam Jezus (YHWH redt). De engel had die naam genoemd voordat Hij in de moederschoot ontvangen was.
22 Toen de tijd van Maria's reiniging volgens de wet van Mozes (uit het water getrokken) voorbij was, brachten zij Jezus naar Jeruzalem. Daar wilden ze Hem aan de Heere opdragen.
23 In de wet van de Heere staat immers: Iedere eerstgeboren zoon moet aan de Heere gewijd worden.
24 Ook brachten zij het offer dat de wet van de Heere voorschrijft: een paar tortelduiven of twee jonge duiven.
25 In Jeruzalem woonde een man die Simeon (hij heeft gehoord) heette. Hij was rechtvaardig en godvrezend en wachtte op de troost van Israël (die met God strijdt). De Heilige Geest was op hem.
26 De Heilige Geest had hem geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Christus van de Heere had gezien.
27 Door de Geest geleid kwam Simeon in de tempel. De ouders brachten het kind Jezus binnen om met Hem te doen wat de wet voorschreef.
28 Simeon nam Hem in zijn armen, prees God en zei:
29 Heere, nu laat U Uw dienaar in vrede sterven, zoals U hebt beloofd.
30 Want met mijn eigen ogen heb ik Uw redding gezien.
31 U hebt die redding voor de ogen van alle volken gereedgemaakt.
32 Hij is een licht dat de andere volken verlicht en Hij brengt eer aan Uw volk Israël.

[33] Jozef en Jezus' moeder verwonderden zich over wat Simeon over Hem zei.
[34] Simeon zegende hen en zei tegen Maria, Zijn moeder: Dit kind is bestemd voor de val en opstanding van veel mensen in Israël. Hij zal een teken zijn dat wordt tegengesproken.
[35] Ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan. Zo worden de gedachten uit veel harten zichtbaar.
[36] Er was ook een profetes die Anna (genade) heette, een dochter van Fanuël (aangezicht van God) uit de stam Aser (gelukkig). Zij was heel oud. Na haar huwelijk leefde zij zeven jaar met haar man.
[37] Daarna was zij ongeveer 84 jaar weduwe. Ze verliet de tempel niet en diende God dag en nacht met vasten en bidden.
[38] Op datzelfde moment kwam zij erbij staan. Ze dankte de Heere en sprak over Jezus met iedereen die in Jeruzalem op bevrijding wachtte.
[39] Toen Jozef en Maria alles volgens de wet van de Heere hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun stad Nazareth.
[40] Het kind groeide op en werd sterk van geest. Hij werd vervuld met wijsheid en de genade van God was op Hem.
[41] Ieder jaar reisden Zijn ouders voor het Pascha naar Jeruzalem.
[42] Toen Jezus twaalf jaar oud was, gingen ze volgens de gewoonte voor het feest naar Jeruzalem.
[43] Na het feest gingen ze weer naar huis. Maar het kind Jezus bleef in Jeruzalem, zonder dat Jozef en Zijn moeder het wisten.
[44] Ze dachten dat Hij bij het reisgezelschap was en reisden een hele dag. Daarna zochten ze Hem onder hun familieleden en bekenden.
[45] Toen ze Hem niet vonden, gingen ze terug naar Jeruzalem om Hem daar te zoeken.
[46] Na drie dagen vonden ze Hem in de tempel. Hij zat tussen de leraren, luisterde naar hen en stelde hun vragen.
[47] Iedereen die Hem hoorde, stond versteld van Zijn inzicht en Zijn antwoorden.

[48] Zijn ouders waren diep geschokt toen ze Hem zagen. Zijn moeder zei: Kind, waarom hebt U ons dit aangedaan? Uw vader en ik hebben U vol angst gezocht.
[49] Jezus antwoordde: Waarom hebben jullie mij gezocht? Wisten jullie niet dat ik bezig moet zijn met wat van mijn Vader is?
[50] Maar ze begrepen niet wat Hij daarmee bedoelde.
[51] Jezus ging met hen mee naar Nazareth en was hun gehoorzaam. Zijn moeder bewaarde al deze gebeurtenissen in haar hart.
[52] Jezus groeide verder op en nam toe in wijsheid. God en de mensen waardeerden Hem steeds meer.

Lukas 3

[1] Het was het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius (van de Tiber). Pontius Pilatus (gewapend met een werpspeer) bestuurde Judea. Herodes (heldhaftig) heerste over Galilea, zijn broer Filippus (paardenvriend) over Iturea en Trachonitis, en Lysanias (die het verdriet beëindigt) over Abilene.
[2] Annas (genadig) en Kajafas waren toen de hogepriesters. In die tijd sprak God in de woestijn tot Johannes (YHWH is genadig), de zoon van Zacharias (YHWH gedenkt).
[3] Johannes trok door heel de streek rond de Jordaan. Hij verkondigde dat mensen zich moesten bekeren en laten dopen om vergeving van zonden te ontvangen.
[4] In het boek van de profeet Jesaja (YHWH redt) staat: Een stem roept in de woestijn: Maak de weg voor de Heere gereed. Maak Zijn paden recht.
[5] Elk dal zal worden opgevuld en elke berg en heuvel afgevlakt. Kronkelende wegen worden recht en oneffen wegen worden vlak.
[6] Alle mensen zullen de redding van God zien.
[7] Johannes zei tegen de mensen die kwamen om zich door hem te laten dopen: Addergebroed! Wie heeft jullie gewaarschuwd om voor de komende toorn te vluchten?
[8] Laat daden zien die bij bekering passen. Denk niet bij julliezelf: Wij hebben Abraham (vader van velen) als vader. Ik zeg jullie dat God uit deze stenen

kinderen voor Abraham kan verwekken.

[9] De bijl ligt al klaar bij de wortel van de bomen. Elke boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.

[10] De mensen vroegen hem: Wat moeten wij dan doen?

[11] Johannes antwoordde: Wie twee mantels heeft, moet er één geven aan iemand die niets heeft. Wie eten heeft, moet hetzelfde doen.

[12] Ook tollenaars kwamen om gedoopt te worden. Ze vroegen hem: Meester, wat moeten wij doen?

[13] Johannes antwoordde: Vraag niet meer geld dan het bedrag dat jullie moeten innen.

[14] Ook soldaten vroegen hem: En wij, wat moeten wij doen? Johannes antwoordde: Pers niemand af en beschuldig niemand vals. Wees tevreden met jullie soldij.

[15] Het volk leefde vol verwachting. Iedereen vroeg zich af of Johannes misschien de Christus (de gezalfde) was.

[16] Daarom zei Johannes tegen hen allemaal: Ik doop jullie met water. Maar er komt Iemand die sterker is dan ik. Ik ben het niet waard om de riem van Zijn sandalen los te maken. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.

[17] Hij staat klaar om Zijn dorsvloer grondig schoon te maken. De tarwe brengt Hij bijeen in Zijn schuur, maar het kaf verbrandt Hij in onuitblusbaar vuur.

[18] Met nog veel andere aansporingen bracht Johannes het volk het goede nieuws.

[19] Johannes wees vorst Herodes terecht vanwege Herodias (heldin), de vrouw van zijn broer Filippus. Ook bestrafte hij Herodes om alle andere slechte dingen die hij deed.

[20] Daar voegde Herodes nog een misdaad aan toe: hij sloot Johannes op in de gevangenis.

[21] Toen heel het volk gedoopt werd, werd ook Jezus (YHWH redt) gedoopt. Terwijl Hij bad, ging de hemel open.

[22] De Heilige Geest daalde in een zichtbare vorm als een duif op Hem neer. Uit de hemel klonk een stem: U bent mijn geliefde Zoon. In U vind ik vreugde.

[23] Jezus was ongeveer 30 jaar oud toen Hij aan Zijn werk begon. Men dacht dat Hij de zoon van Jozef (hij voegt toe) was. Jozef was de zoon van Heli (verheven).
[24] Heli was de zoon van Matthat. Matthat was de zoon van Levi (verbonden). Levi was de zoon van Melchi (mijn koning). Melchi was de zoon van Janna. Janna was de zoon van Jozef.
[25] Jozef was de zoon van Mattathias (gave van YHWH). Mattathias was de zoon van Amos (gedragen). Amos was de zoon van Naüm (troost). Naüm was de zoon van Esli. Esli was de zoon van Naggai (stralend).
[26] Naggai was de zoon van Maäth. Maäth was de zoon van Mattathias. Mattathias was de zoon van Semeï (vermaard). Semeï was de zoon van Jozef. Jozef was de zoon van Juda (lofprijs).
[27] Juda was de zoon van Johannes. Johannes was de zoon van Rhesa (hoofd). Rhesa was de zoon van Zorobabel (zaad van Babel). Zorobabel was de zoon van Salathiël (ik heb God gevraagd). Salathiël was de zoon van Neri (mijn lamp).
[28] Neri was de zoon van Melchi. Melchi was de zoon van Addi (versierd). Addi was de zoon van Kosam (waarzegger). Kosam was de zoon van Elmodam (God is geliefd). Elmodam was de zoon van Er.
[29] Er was de zoon van Joses (hij voegt toe). Joses was de zoon van Eliëzer (God is hulp). Eliëzer was de zoon van Jorim (YHWH is verheven). Jorim was de zoon van Matthat. Matthat was de zoon van Levi.
[30] Levi was de zoon van Simeon (hij heeft gehoord). Simeon was de zoon van Juda. Juda was de zoon van Jozef. Jozef was de zoon van Jonan (YHWH is genadig). Jonan was de zoon van Eljakim (God richt op).
[31] Eljakim was de zoon van Meleas. Meleas was de zoon van Mainan. Mainan was de zoon van Mattatha (gave van YHWH). Mattatha was de zoon van Nathan (hij heeft gegeven). Nathan was de zoon van David (geliefde).
[32] David was de zoon van Jesse. Jesse was de zoon van Obed (dienaar). Obed was de zoon van Booz (in hem is kracht). Booz was de zoon van Salmon (kleed). Salmon was de zoon van Nahasson (slang).
[33] Nahasson was de zoon van Aminadab (mijn volk is edelmoedig). Aminadab was de zoon van Aram (hoogland). Aram was de zoon van Esrom (omheind).

Esrom was de zoon van Fares (doorbraak). Fares was de zoon van Juda.
[34] Juda was de zoon van Jakob (hij houdt de hiel vast). Jakob was de zoon van Izak (lachen). Izak was de zoon van Abraham. Abraham was de zoon van Thara. Thara was de zoon van Nachor (snuivend).
[35] Nachor was de zoon van Saruch (rank). Saruch was de zoon van Ragau (vriend). Ragau was de zoon van Falek (verdeling). Falek was de zoon van Heber (overkant). Heber was de zoon van Sala.
[36] Sala was de zoon van Kaïnan (bezit). Kaïnan was de zoon van Arfaxad. Arfaxad was de zoon van Sem (naam). Sem was de zoon van Noach (troost). Noach was de zoon van Lamech (machtige).
[37] Lamech was de zoon van Mathusala (man van de speer). Mathusala was de zoon van Enoch (toegewijde). Enoch was de zoon van Jared (afdaling). Jared was de zoon van Malaleël (lof van God). Malaleël was de zoon van Kaïnan.
[38] Kaïnan was de zoon van Enos (mens). Enos was de zoon van Seth (in de plaats gesteld). Seth was de zoon van Adam (mens). Adam was de zoon van God.

Lukas 4

[1] Jezus (YHWH redt), vol van de Heilige Geest, keerde terug van de Jordaan. De Geest leidde Hem de woestijn in.
[2] Daar stelde de duivel Hem 40 dagen op de proef. Jezus at al die dagen niets en kreeg daarna honger.
[3] De duivel zei tegen Hem: Als U Gods Zoon bent, beveel deze steen dan om brood te worden.
[4] Jezus antwoordde hem: Er staat geschreven: Een mens leeft niet alleen van brood, maar van ieder woord van God.
[5] Toen bracht de duivel Hem naar een hoge berg. In één ogenblik liet hij Hem alle koninkrijken van de wereld zien.
[6] De duivel zei tegen Hem: Ik geef U de macht en pracht van al deze koninkrijken. Die zijn mij overgedragen en ik geef ze aan wie ik wil.
[7] Als U mij dus aanbidt, zal dit allemaal van U zijn.

[8] Jezus antwoordde hem: Ga weg van mij, satan! Want er staat geschreven: Aanbid de Heere, uw God, en dien Hem alleen.

[9] Daarna bracht de duivel Hem naar Jeruzalem en zette Hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei: Als U Gods Zoon bent, spring dan vanaf hier naar beneden.

[10] Want er staat geschreven: God zal Zijn engelen bevel geven om U te beschermen.

[11] Zij zullen U op hun handen dragen, zodat U Uw voet niet aan een steen stoot.

[12] Jezus antwoordde hem: Er is gezegd: Stel de Heere, uw God, niet op de proef.

[13] Toen de duivel elke beproeving had uitgevoerd, liet hij Jezus voor een tijd met rust.

[14] Jezus keerde in de kracht van de Geest terug naar Galilea. Het nieuws over Hem verspreidde zich door de hele omgeving.

[15] Hij gaf onderwijs in hun synagogen en iedereen prees Hem.

[16] Zo kwam Hij ook in Nazareth, waar Hij was opgegroeid. Zoals gewoonlijk ging Hij op de sabbat naar de synagoge. Hij stond op om te lezen.

[17] Men gaf Hem de boekrol van de profeet Jesaja (YHWH redt). Hij opende de rol en vond de plaats waar het volgende staat geschreven:

[18] De Geest van de Heere rust op mij, omdat Hij mij heeft gezalfd. Hij stuurde mij om arme mensen het goede nieuws te brengen. Ook stuurde Hij mij om mensen met een gebroken hart te genezen.

[19] Ik moet gevangenen vrijheid bekendmaken en blinden vertellen dat zij weer zullen zien. Ik moet onderdrukte mensen bevrijden en het genadejaar van de Heere aankondigen.

[20] Jezus rolde de boekrol op, gaf hem terug aan de dienaar en ging zitten. Iedereen in de synagoge keek gespannen naar Hem.

[21] Toen begon Hij tegen hen te zeggen: Vandaag is dit Schriftwoord voor jullie oren in vervulling gegaan.

[22] Iedereen sprak waarderend over Hem en verwonderde zich over de genadige woorden die Hij sprak. Ze vroegen: Is Hij niet de zoon van Jozef (hij voegt toe)?

[23] Jezus zei tegen hen: Jullie zullen vast dit spreekwoord tegen mij gebruiken: Dokter, genees Uzelf! Doe ook hier in Uw eigen stad wat wij in Kapernaüm hoorden.
[24] Hij vervolgde: Ik verzeker jullie: geen enkele profeet wordt in zijn eigen woonplaats aanvaard.
[25] Ik zeg jullie de waarheid: in de tijd van Elia (mijn God is YHWH) waren er veel weduwen in Israël (die met God strijdt). De hemel bleef toen drie jaar en zes maanden gesloten. Daardoor heerste er in het hele land een zware hongersnood.
[26] Toch werd Elia naar geen van hen gestuurd, maar naar een weduwe in Sarepta, bij Sidon (visvangst).
[27] In de tijd van de profeet Elisa (God redt) waren er ook veel mensen met melaatsheid in Israël. Toch werd alleen Naäman (lieflijk), de Syriër, gereinigd.
[28] Toen de mensen in de synagoge dit hoorden, werden ze allemaal woedend.
[29] Ze sprongen op en joegen Hem de stad uit. Ze brachten Hem naar de rand van de berg waarop hun stad was gebouwd. Daar wilden ze Hem van de steile helling afwerpen.
[30] Maar Hij liep midden tussen hen door en ging weg.
[31] Jezus ging naar Kapernaüm, een stad in Galilea. Daar gaf Hij op de sabbat onderwijs.
[32] De mensen stonden versteld van Zijn onderwijs, omdat Hij met gezag sprak.
[33] In de synagoge was een man die bezeten was door een onreine geest. Hij schreeuwde luid:
[34] Laat ons met rust! Wat hebben wij met U te maken, Jezus uit Nazareth? Bent U gekomen om ons te vernietigen? Ik weet wie U bent: de Heilige van God.
[35] Jezus bestrafte hem: Zwijg en ga uit hem weg! De demon gooide de man midden in de synagoge neer. Daarna ging hij uit hem weg zonder hem te verwonden.
[36] Iedereen was verbijsterd. Ze zeiden tegen elkaar: Wat voor woorden zijn dit? Met gezag en kracht beveelt Hij de onreine geesten en ze gaan weg!
[37] Het nieuws over Hem verspreidde zich door elk deel van de omgeving.

[38] Jezus verliet de synagoge en ging naar het huis van Simon (hij heeft gehoord). Simons schoonmoeder had hoge koorts. De mensen vroegen Jezus om haar te helpen.

[39] Hij ging bij haar staan en bestrafte de koorts. De koorts verdween. Zij stond onmiddellijk op en zorgde voor hen.

[40] Toen de zon onderging, brachten de mensen alle zieken naar Hem toe. Jezus legde ieder van hen de handen op en genas hen.

[41] Uit veel mensen gingen ook demonen weg. Ze riepen: U bent de Christus (de gezalfde), de Zoon van God! Jezus bestrafte hen en liet hen niet spreken. Zij wisten namelijk dat Hij de Christus was.

[42] Toen het dag werd, vertrok Jezus naar een afgelegen plaats. De mensen zochten Hem en kwamen naar Hem toe. Ze probeerden Hem tegen te houden, zodat Hij niet bij hen wegging.

[43] Maar Hij zei tegen hen: Ik moet ook in andere steden het goede nieuws over Gods koninkrijk bekendmaken. Daarvoor ben ik uitgezonden.

[44] Zo predikte Hij in de synagogen van Galilea.

Lukas 5

[1] Op een keer drong de menigte zich om Jezus (YHWH redt) heen om Gods boodschap te horen. Hij stond toen bij het Meer van Gennesaret.

[2] Hij zag twee boten aan de oever liggen. De vissers waren uitgestapt en spoelden hun netten uit.

[3] Jezus stapte in een van de boten, die van Simon (hij heeft gehoord) was. Hij vroeg hem een stukje van de oever weg te varen. Daarna ging Hij zitten en onderwees de mensen vanuit de boot.

[4] Toen Hij klaar was met spreken, zei Hij tegen Simon: Vaar naar diep water en werp jullie netten uit voor een vangst.

[5] Simon antwoordde Hem: Meester, we hebben de hele nacht hard gewerkt en niets gevangen. Maar omdat U het zegt, zal ik het net uitwerpen.

[6] Toen ze dat deden, vingen ze zoveel vissen dat hun net begon te scheuren.

[7] Ze gebaarden naar hun partners in de andere boot dat die moesten komen helpen. Samen vulden ze beide boten zo vol dat ze bijna zonken.

[8] Toen Simon Petrus (rots) dat zag, viel hij voor Jezus op zijn knieën. Hij zei: Heere, ga bij mij weg, want ik ben een zondig mens.

[9] Hij en iedereen bij hem waren namelijk diep onder de indruk van de grote visvangst.

[10] Dat gold ook voor Jakobus (hij houdt de hiel vast) en Johannes (YHWH is genadig), de zonen van Zebedeüs (YHWH schenkt), die met Simon samenwerkten. Jezus zei tegen Simon: Wees niet bang. Vanaf nu zul je mensen vangen.

[11] Ze brachten de boten aan land, lieten alles achter en volgden Hem.

[12] Toen Jezus in een van de steden was, kwam er een man die volledig door melaatsheid was aangetast. Hij zag Jezus, knielde diep voor Hem en smeekte: Heere, als U wilt, kunt U mij rein maken.

[13] Jezus stak Zijn hand uit, raakte hem aan en zei: Ik wil het. Word rein! Meteen verdween de melaatsheid.

[14] Jezus beval hem niets tegen iemand te zeggen. Hij zei: Ga naar de priester en laat u aan hem zien. Breng voor uw reiniging het offer dat Mozes (uit het water getrokken) heeft voorgeschreven. Zo krijgen zij het bewijs dat u genezen bent.

[15] Toch verspreidde het nieuws over Hem zich steeds verder. Grote groepen mensen kwamen samen om Hem te horen en van hun ziekten genezen te worden.

[16] Maar Jezus trok zich terug op afgelegen plaatsen en bad daar.

[17] Op een dag gaf Jezus onderwijs. Er zaten farizeeën en wetgeleerden uit heel Galilea, Judea en Jeruzalem. De kracht van de Heere was aanwezig om mensen te genezen.

[18] Enkele mannen droegen een verlamde man op een bed. Ze probeerden hem naar binnen te brengen en voor Jezus neer te leggen.

[19] Door de menigte vonden ze geen doorgang. Daarom klommen ze op het dak. Ze lieten de man met zijn bed tussen de tegels door voor Jezus zakken.

[20] Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de man: Mens, uw zonden zijn u vergeven.
[21] De schriftgeleerden en farizeeën dachten bij zichzelf: Wie is deze man die God beledigt? Alleen God kan toch zonden vergeven?
[22] Jezus wist wat zij dachten en antwoordde: Waarom denken jullie zulke dingen in je hart?
[23] Wat is gemakkelijker om te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of: Sta op en loop?
[24] Jezus zei: Maar ik zal jullie laten zien dat de Mensenzoon op aarde macht heeft om zonden te vergeven. Toen zei Hij tegen de verlamde man: Ik zeg u: sta op, pak uw bed en ga naar huis.
[25] De man stond onmiddellijk voor hun ogen op. Hij pakte het bed waarop hij had gelegen en ging naar huis terwijl hij God prees.
[26] Iedereen was diep onder de indruk en prees God. Vol ontzag zeiden ze: Vandaag hebben wij ongelooflijke dingen gezien!
[27] Daarna ging Jezus naar buiten. Hij zag een tollenaar die Levi (verbonden) heette bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: Volg mij.
[28] Levi stond op, liet alles achter en volgde Hem.
[29] Daarna gaf Levi in zijn huis een groot feestmaal voor Jezus. Een grote groep tollenaars en andere mensen at met hen mee.
[30] De schriftgeleerden en farizeeën klaagden bij Zijn leerlingen: Waarom eten en drinken jullie met tollenaars en zondaars?
[31] Jezus antwoordde hun: Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieke mensen wel.
[32] Ik ben niet gekomen om rechtvaardige mensen te roepen, maar zondaars tot bekering.
[33] Ze zeiden tegen Hem: De leerlingen van Johannes vasten vaak en bidden. Die van de farizeeën doen hetzelfde. Maar Uw leerlingen eten en drinken.
[34] Jezus antwoordde: Kunnen jullie de bruiloftsgasten laten vasten zolang de bruidegom bij hen is?

35 Er komt een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald. Dan zullen zij vasten.

36 Jezus vertelde hun ook een gelijkenis: Niemand scheurt een stuk van een nieuw kledingstuk om een oud kledingstuk te herstellen. Anders is het nieuwe kledingstuk kapot en past de nieuwe lap niet bij het oude.

37 Niemand doet nieuwe wijn in oude leren zakken. Anders laat de nieuwe wijn de zakken barsten. Dan loopt de wijn weg en gaan de zakken verloren.

38 Nieuwe wijn moet in nieuwe leren zakken worden gedaan. Dan blijven beide bewaard.

39 Wie oude wijn heeft gedronken, wil niet meteen nieuwe. Hij zegt namelijk: De oude is beter.

Lukas 6

1 Op een sabbat liep Jezus (YHWH redt) door korenvelden. Zijn leerlingen plukten aren, wreven die tussen hun handen en aten de graankorrels.

2 Sommige farizeeën vroegen hun: Waarom doen jullie iets wat op de sabbat niet is toegestaan?

3 Jezus antwoordde hun: Hebben jullie nooit gelezen wat David (geliefde) deed toen hij en zijn mannen honger hadden?

4 Hij ging het huis van God binnen, nam de toonbroden en at ervan. Ook gaf hij ervan aan zijn mannen. Toch mochten alleen de priesters die broden eten.

5 Jezus zei verder tegen hen: De Mensenzoon is Heer, ook over de sabbat.

6 Op een andere sabbat ging Jezus de synagoge binnen en gaf daar onderwijs. Er was een man van wie de rechterhand verlamd was.

7 De schriftgeleerden en farizeeën hielden Hem scherp in de gaten. Ze wilden zien of Hij op de sabbat zou genezen, zodat ze Hem konden aanklagen.

8 Maar Jezus kende hun gedachten. Hij zei tegen de man met de verlamde hand: Sta op en kom in het midden staan. De man stond op en ging daar staan.

9 Toen zei Jezus tegen hen: Ik vraag jullie: mag je op de sabbat goeddoen of kwaad doen? Mag je iemand redden of vernietigen?

[10] Hij keek hen allemaal aan en zei tegen de man: Strek uw hand uit. De man deed dat en zijn hand werd volledig hersteld.

[11] Maar de schriftgeleerden en farizeeën werden woedend. Ze overlegden met elkaar wat ze met Jezus zouden doen.

[12] In die tijd ging Jezus naar de berg om te bidden. Hij bracht de hele nacht door in gebed tot God.

[13] Toen het dag werd, riep Hij Zijn leerlingen bij zich. Uit hen koos Hij er twaalf, die Hij ook apostelen noemde:

[14] Simon (hij heeft gehoord), die Hij ook Petrus (rots) noemde, en zijn broer Andreas (mannelijk). Verder koos Hij Jakobus (hij houdt de hiel vast), Johannes (YHWH is genadig), Filippus (paardenvriend) en Bartholomeüs (zoon van Talmai).

[15] Ook koos Hij Mattheüs (gave van YHWH), Thomas (tweeling), Jakobus de zoon van Alfeüs, en Simon die de Zeloot werd genoemd.

[16] Ten slotte koos Hij Judas (lofprijs), de broer van Jakobus, en Judas Iskariot (man uit Kerioth), die later de verrader werd.

[17] Jezus daalde met hen af en bleef op een vlakke plaats staan. Daar was een grote groep leerlingen en een menigte uit heel Judea en Jeruzalem. Er waren ook mensen uit het kustgebied van Tyrus en Sidon (visvangst).

[18] Ze kwamen om Hem te horen en van hun ziekten genezen te worden. Ook de mensen die door onreine geesten werden gekweld, werden genezen.

[19] Iedereen probeerde Hem aan te raken, want er ging kracht van Hem uit en Hij genas hen allemaal.

[20] Jezus keek Zijn leerlingen aan en zei: Gelukkig zijn jullie die arm zijn, want voor jullie is het koninkrijk van God.

[21] Gelukkig zijn jullie die nu honger hebben, want jullie zullen genoeg krijgen. Gelukkig zijn jullie die nu huilen, want jullie zullen lachen.

[22] Gelukkig zijn jullie wanneer mensen jullie haten, buitensluiten, beledigen en je naam verwerpen alsof die slecht is, omdat jullie bij de Mensenzoon horen.

[23] Wees op die dag blij en spring van vreugde. Jullie beloning in de hemel is namelijk groot. Hun voorouders behandelden de profeten op dezelfde manier.

[24] Maar wee jullie, rijke mensen. Jullie hebben jullie troost al ontvangen.
[25] Wee jullie die nu volop te eten hebben, want jullie zullen honger krijgen. Wee jullie die nu lachen, want jullie zullen treuren en huilen.
[26] Wee jullie wanneer alle mensen goed over jullie spreken. Hun voorouders deden hetzelfde met de valse profeten.
[27] Maar tegen jullie die luisteren, zeg ik: heb jullie vijanden lief en doe goed aan de mensen die jullie haten.
[28] Zegen de mensen die jullie vervloeken en bid voor de mensen die jullie slecht behandelen.
[29] Slaat iemand u op de ene wang, bied hem dan ook de andere aan. Neemt iemand uw mantel, houd dan ook uw onderkleed niet tegen.
[30] Geef aan iedereen die iets van u vraagt. Als iemand uw bezit afneemt, eis het dan niet terug.
[31] Behandel andere mensen zoals jullie zelf door hen behandeld willen worden.
[32] Als jullie alleen de mensen liefhebben die jullie liefhebben, verdienen jullie geen dank. Ook zondaars hebben de mensen lief die hen liefhebben.
[33] Als jullie alleen goeddoen aan mensen die goed voor jullie zijn, verdienen jullie geen dank. Ook zondaars doen dat.
[34] Als jullie alleen geld lenen aan mensen van wie jullie het terug verwachten, verdienen jullie geen dank. Ook zondaars lenen aan zondaars om hetzelfde terug te krijgen.
[35] Heb jullie vijanden lief, doe goed en leen zonder iets terug te verwachten. Dan zal jullie beloning groot zijn en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn. Hij is goed voor ondankbare en slechte mensen.
[36] Wees daarom barmhartig, zoals ook jullie Vader barmhartig is.
[37] Oordeel niet, dan zullen jullie niet geoordeeld worden. Veroordeel niet, dan zullen jullie niet veroordeeld worden. Vergeef, dan zullen jullie vergeving ontvangen.
[38] Geef, dan zal aan jullie gegeven worden. Men zal een royaal gevulde, aangestampte, geschudde en overlopende maat in jullie schoot geven. De maat waarmee jullie meten, zal ook voor jullie worden gebruikt.

[39] Jezus vertelde hun een gelijkenis: Kan een blinde een andere blinde de weg wijzen? Vallen ze dan niet allebei in een kuil?
[40] Een leerling staat niet boven zijn leraar. Maar wie volledig is opgeleid, zal zijn zoals zijn leraar.
[41] Waarom zie je de splinter in het oog van je broer, maar merk je de balk in je eigen oog niet op?
[42] Hoe kun je tegen je broer zeggen: Broer, laat mij de splinter uit je oog halen? Je ziet de balk in je eigen oog niet eens. Huichelaar! Haal eerst de balk uit je eigen oog. Dan kun je goed zien om de splinter uit het oog van je broer te halen.
[43] Een goede boom brengt geen slechte vruchten voort. Een slechte boom brengt ook geen goede vruchten voort.
[44] Iedere boom herken je aan zijn eigen vruchten. Mensen plukken geen vijgen van doornstruiken en oogsten geen druiven van braamstruiken.
[45] Een goed mens brengt goede dingen voort uit de goede voorraad in zijn hart. Een slecht mens brengt slechte dingen voort uit de slechte voorraad in zijn hart. Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over.
[46] Waarom noemen jullie mij: Heere, Heere! maar doen jullie niet wat ik zeg?
[47] Iedereen die bij mij komt, mijn woorden hoort en ernaar handelt, lijkt op de volgende man.
[48] Hij lijkt op iemand die een huis bouwde. De man groef diep en legde het fundament op de rots. Toen een overstroming kwam, sloeg het water tegen dat huis. Het kon het huis niet laten wankelen, omdat het op de rots was gebouwd.
[49] Wie mijn woorden hoort maar er niet naar handelt, lijkt op iemand die een huis zonder fundament op de grond bouwde. Het water sloeg ertegen en het huis stortte meteen in. De verwoesting was enorm.

Lukas 7

[1] Nadat Jezus (YHWH redt) Zijn toespraak tot het volk had beëindigd, ging Hij naar Kapernaüm.
[2] Daar woonde een Romeinse hoofdman. Een dienaar die hem dierbaar was, lag ernstig ziek op sterven.

[3] De hoofdman hoorde over Jezus. Hij stuurde enkele Joodse leiders naar Hem met het verzoek zijn dienaar te komen genezen.

[4] Zij kwamen bij Jezus en drongen ernstig bij Hem aan: Deze man verdient het dat U hem helpt.

[5] Hij houdt van ons volk en heeft zelfs onze synagoge gebouwd.

[6] Jezus ging met hen mee. Dicht bij het huis stuurde de hoofdman vrienden met deze boodschap: Heere, doe geen moeite. Ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt.

[7] Daarom vond ik mijzelf ook niet waard om naar U toe te komen. Spreek slechts één woord, dan zal mijn dienaar genezen.

[8] Ook ik sta onder gezag en heb soldaten onder mij. Tegen de een zeg ik: Ga, en hij gaat. Tegen een ander zeg ik: Kom, en hij komt. Mijn dienaar doet wat ik hem opdraag.

[9] Toen Jezus dit hoorde, verbaasde Hij zich over hem. Hij draaide zich naar de menigte en zei: Ik verzeker jullie: zelfs in Israël (die met God strijdt) heb ik zo'n groot geloof niet gevonden.

[10] De boodschappers keerden terug naar het huis en troffen de zieke dienaar gezond aan.

[11] De volgende dag ging Jezus naar de stad Naïn. Veel van Zijn leerlingen en een grote menigte gingen met Hem mee.

[12] Bij de stadspoort werd een dode naar buiten gedragen. Het was de enige zoon van een weduwe. Veel inwoners liepen met haar mee.

[13] Toen de Heere haar zag, kreeg Hij diep medelijden met haar. Hij zei: Huil niet.

[14] Hij liep naar de draagbaar en raakte die aan. De dragers bleven staan. Jezus zei: Jongeman, ik zeg je: sta op!

[15] De dode ging overeind zitten en begon te spreken. Jezus gaf hem terug aan zijn moeder.

[16] Iedereen werd door diep ontzag gegrepen. Ze eerden God en zeiden: Er is een groot profeet onder ons opgestaan. God heeft naar Zijn volk omgezien.

[17] Dit bericht over Jezus verspreidde zich door heel Judea en de hele omgeving.

[18] De leerlingen van Johannes (YHWH is genadig) vertelden hem over al deze gebeurtenissen.

[19] Johannes riep twee van hen bij zich en stuurde hen met een vraag naar Jezus. Ze moesten vragen: Bent U Degene die komen zou, of moeten wij iemand anders verwachten?

[20] De mannen kwamen bij Jezus en zeiden: Johannes de Doper (YHWH is genadig) heeft ons gestuurd. Hij wil weten: bent U Degene die komen zou, of moeten wij iemand anders verwachten?

[21] Op dat moment genas Jezus veel mensen van ziekten, kwalen en kwade geesten. Ook gaf Hij veel blinde mensen hun gezichtsvermogen terug.

[22] Daarom antwoordde Jezus de mannen: Ga terug en vertel Johannes wat jullie hebben gezien en gehoord. Blinden zien en verlamde mensen lopen. Melaatse mensen worden rein en dove mensen horen. Doden worden opgewekt en arme mensen horen het goede nieuws.

[23] Gelukkig is iedereen die niet door mij ten val komt.

[24] Toen de boodschappers van Johannes vertrokken waren, sprak Jezus tot de menigte over Johannes: Waarom gingen jullie de woestijn in? Om een riet te bekijken dat heen en weer waait?

[25] Wat gingen jullie dan bekijken? Een man in zachte, mooie kleren? Mensen met prachtige kleren die in luxe leven, wonen in paleizen.

[26] Maar waarvoor gingen jullie dan? Om een profeet te zien? Ja, zeg ik jullie, hij is zelfs veel meer dan een profeet.

[27] Over hem staat geschreven: Kijk, ik stuur mijn boodschapper voor U uit. Hij zal Uw weg voor U voorbereiden.

[28] Ik zeg jullie: niemand die uit een vrouw geboren is, is een grotere profeet dan Johannes de Doper. Toch is de kleinste in Gods koninkrijk groter dan hij.

[29] Alle gewone mensen en tollenaars die dit hoorden, erkenden dat God rechtvaardig was. Zij hadden zich door Johannes laten dopen.

[30] Maar de Farizeeën en wetgeleerden wezen Gods bedoeling voor hun leven af. Zij hadden zich niet door Johannes laten dopen.

31 De Heere vervolgde: bij wie zal ik de mensen van deze generatie vergelijken? Op wie lijken zij?

32 Ze lijken op kinderen die op het marktplein zitten en elkaar toeroepen: Wij speelden voor jullie op de fluit, maar jullie dansten niet. Wij zongen een klaaglied, maar jullie huilden niet.

33 Johannes de Doper kwam en at geen brood en dronk geen wijn. Toch zeggen jullie: Hij heeft een demon.

34 De Mensenzoon kwam en eet en drinkt wel. Nu zeggen jullie: Kijk, Hij is een veelvraat en dronkaard, een vriend van tollenaars en zondaars.

35 Toch blijkt uit al haar kinderen dat de wijsheid gelijk heeft.

36 Een Farizeeër nodigde Jezus uit om bij hem te eten. Jezus ging zijn huis binnen en nam aan tafel plaats.

37 In die stad woonde een vrouw die bekendstond als zondares. Toen ze hoorde waar Jezus at, bracht ze een albasten fles met geurige zalf.

38 Huilend ging ze achter Hem bij Zijn voeten staan. Haar tranen maakten Zijn voeten nat. Ze droogde die met haar haar, kuste ze en smeerde er zalf op.

39 De Farizeeër die Jezus had uitgenodigd, zag dit en dacht: Als Hij echt een profeet was, zou Hij weten wat voor vrouw Hem aanraakt. Zij is immers een zondares.

40 Jezus zei tegen hem: Simon (hij heeft gehoord), ik wil u iets zeggen. Simon antwoordde: Meester, zegt U het.

41 Een geldschieter had twee schuldenaars. De een was hem 500 penningen schuldig en de ander 50.

42 Geen van beiden kon betalen. Daarom schold hij hun allebei de schuld kwijt. Zeg eens: wie van hen zal het meest van hem houden?

43 Simon antwoordde: Ik denk degene aan wie hij de grootste schuld heeft kwijtgescholden. Jezus zei: Dat hebt u goed beoordeeld.

44 Toen draaide Jezus zich naar de vrouw en zei tegen Simon: Ziet u deze vrouw? Ik kwam uw huis binnen, maar u gaf geen water voor mijn voeten. Zij maakte mijn voeten met tranen nat en droogde ze met haar haar.

45 U gaf mij geen begroetingskus. Maar vanaf het moment dat zij binnenkwam, hield ze niet op mijn voeten te kussen.

46 U zalfde mijn hoofd niet met olie. Maar zij heeft mijn voeten met geurige zalf ingesmeerd.

47 Daarom zeg ik u: haar vele zonden zijn vergeven. Dat blijkt uit haar grote liefde. Wie weinig vergeven wordt, heeft weinig lief.

48 Daarna zei Jezus tegen haar: Uw zonden zijn u vergeven.

49 De andere gasten dachten bij zichzelf: Wie is Hij dat Hij zelfs zonden vergeeft?

50 Maar Jezus zei tegen de vrouw: Uw geloof heeft u gered. Ga in vrede.

Lukas 8

1 Daarna trok Jezus (YHWH redt) door steden en dorpen. Hij verkondigde het goede nieuws van Gods koninkrijk. De twaalf leerlingen reisden met Hem mee.

2 Ook gingen enkele vrouwen mee die van kwade geesten en ziekten waren genezen. Onder hen was Maria Magdalena (uit Magdala), uit wie zeven demonen waren weggegaan.

3 Verder waren er Johanna (YHWH is genadig), de vrouw van Herodes (heldhaftig)' beheerder Chuzas (ziener), en Susanna (lelie). Zij en veel andere vrouwen ondersteunden hen met hun bezittingen.

4 Er kwam een grote menigte bijeen. Mensen uit elke stad kwamen naar Jezus toe. Toen vertelde Hij deze gelijkenis:

5 Een zaaier ging naar zijn akker om te zaaien. Een deel van het zaad viel langs de weg. Het werd vertrapt en de vogels aten het op.

6 Een ander deel viel op rotsachtige grond. Het kwam op, maar verdorde omdat het geen vocht kreeg.

7 Weer een ander deel viel tussen de dorens. De dorens groeiden tegelijk op en verstikten de planten.

8 De rest viel in goede aarde. Het kwam op en bracht 100 keer zoveel op. Daarna riep Jezus: Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!

[9] Zijn leerlingen vroegen Hem: Wat betekent deze gelijkenis?

[10] Jezus antwoordde: Jullie mogen de geheimen van Gods koninkrijk begrijpen. Aan de anderen geef ik gelijkenissen. Zo kijken zij zonder werkelijk te zien en horen zij zonder te begrijpen.

[11] Dit betekent de gelijkenis: het zaad is het woord van God.

[12] Het zaad langs de weg zijn de mensen die het woord horen. Daarna neemt de duivel het uit hun hart weg. Zo voorkomt hij dat zij geloven en gered worden.

[13] Het zaad op de rots zijn mensen die het woord met blijdschap aannemen. Ze hebben geen wortel. Ze geloven tijdelijk, maar vallen tijdens beproeving af.

[14] Het zaad tussen de dorens zijn mensen die het woord horen. De zorgen, rijkdom en genoegens van het leven verstikken hen. Hun vrucht wordt nooit rijp.

[15] Het zaad in de goede aarde zijn mensen die het woord met een eerlijk en goed hart vasthouden. Door vol te houden dragen zij vrucht.

[16] Niemand steekt een lamp aan om die onder een pot of bed te zetten. Je zet hem op een standaard, zodat iedereen die binnenkomt het licht ziet.

[17] Alles wat verborgen is, zal zichtbaar worden. Elk geheim zal bekend worden en aan het licht komen.

[18] Let daarom goed op hoe jullie luisteren. Wie heeft, zal meer ontvangen. Wie niets heeft, verliest zelfs wat hij denkt te bezitten.

[19] De moeder en broers van Jezus kwamen naar Hem toe. Door de drukte konden ze Hem niet bereiken.

[20] Iemand vertelde Hem: Uw moeder en Uw broers staan buiten. Ze willen U graag zien.

[21] Maar Jezus antwoordde: Mijn moeder en mijn broers zijn de mensen die Gods woord horen en ernaar handelen.

[22] Op een dag stapte Jezus met Zijn leerlingen in een boot. Hij zei: Laten we naar de overkant van het meer varen. Ze vertrokken.

[23] Tijdens de vaart viel Jezus in slaap. Er stak een storm op en de boot liep vol water. Ze verkeerden in groot gevaar.

[24] De leerlingen maakten Hem wakker en riepen: Meester, Meester, we vergaan! Jezus stond op en bestrafte de wind en de hoge golven. Die gingen liggen en het werd stil.

[25] Hij vroeg: Waar is jullie geloof? Vol ontzag en verbazing zeiden zij tegen elkaar: Wie is Hij toch? Hij beveelt zelfs de wind en het water, en die gehoorzamen Hem.

[26] Ze voeren verder naar het gebied van de Gadarenen, aan de overkant van het meer tegenover Galilea.

[27] Toen Jezus aan land stapte, kwam een man uit de stad Hem tegemoet. Hij was al lange tijd bezeten. Hij droeg geen kleren en woonde tussen de graven.

[28] Toen hij Jezus zag, schreeuwde hij en viel voor Hem neer. Met luide stem riep hij: Wat hebt U met mij te maken, Jezus, Zoon van de allerhoogste God? Ik smeek U: pijnig mij niet!

[29] Jezus had de onreine geest namelijk bevolen uit de man te gaan. De geest had hem vaak overweldigd. Men bond hem met kettingen en voetboeien. Maar hij brak die en werd door de demon naar verlaten plaatsen gedreven.

[30] Jezus vroeg hem: Hoe heet je? Hij antwoordde: Legioen. Er waren namelijk veel demonen in hem gekomen.

[31] De demonen smeekten Jezus om hun niet te bevelen naar de bodemloze diepte te gaan.

[32] Op de berghelling graasde een grote kudde varkens. De demonen smeekten Hem: Laat ons in die varkens gaan. Jezus gaf hun toestemming.

[33] De demonen verlieten de man en gingen de varkens in. De kudde stormde van de steile helling het meer in en verdronk.

[34] De varkenshoeders zagen wat er gebeurde en vluchtten. Ze vertelden het nieuws in de stad en op het platteland.

[35] De mensen gingen kijken. Bij Jezus vonden ze de bevrijde man aan Zijn voeten. Hij droeg kleren en was goed bij zijn verstand. Ze werden bang.

[36] De ooggetuigen vertelden hun hoe de bezeten man was gered.

[37] Toen vroeg de hele bevolking van het gebied rond de Gadarenen Jezus om weg te gaan. Ze waren door grote angst gegrepen. Jezus stapte in de boot en

keerde terug.
[38] De bevrijde man smeekte of hij bij Hem mocht blijven. Maar Jezus stuurde hem weg met de opdracht:
[39] Ga terug naar huis en vertel welke grote dingen God voor je heeft gedaan. De man vertrok en vertelde in de hele stad wat Jezus voor hem had gedaan.
[40] Toen Jezus terugkeerde, ontving de menigte Hem hartelijk. Iedereen had op Hem gewacht.
[41] Er kwam een man die Jaïrus (hij verlicht) heette. Hij was leider van de synagoge. Hij viel aan Jezus' voeten en smeekte Hem mee naar huis te gaan.
[42] Zijn enige dochter van ongeveer twaalf jaar lag namelijk op sterven. Terwijl Jezus onderweg was, verdrong de menigte zich om Hem heen.
[43] In de menigte was een vrouw die al twaalf jaar bloed verloor. Zij had al haar geld aan artsen uitgegeven, maar niemand kon haar genezen.
[44] Ze naderde Jezus van achteren en raakte de zoom van Zijn mantel aan. Meteen stopte het bloeden.
[45] Jezus vroeg: Wie heeft mij aangeraakt? Iedereen ontkende het. Toen zei Petrus (rots): Meester, de mensen staan overal om U heen en dringen tegen U aan. En dan vraagt U wie U heeft aangeraakt?
[46] Maar Jezus zei: Iemand heeft mij aangeraakt. Ik voelde dat er kracht van mij uitging.
[47] De vrouw besefte dat ze niet verborgen kon blijven. Bevend viel ze voor Hem neer. Voor iedereen vertelde ze waarom ze Hem had aangeraakt en onmiddellijk was genezen.
[48] Jezus zei tegen haar: Houd moed, dochter. Uw geloof heeft u gered. Ga in vrede.
[49] Terwijl Hij nog sprak, kwam iemand uit het huis van de synagogeleider. Hij zei: Uw dochter is gestorven. Val de Meester niet langer lastig.
[50] Jezus hoorde dit en zei tegen Jaïrus: Wees niet bang. Geloof alleen, dan zal ze gered worden.
[51] Bij het huis liet Jezus alleen Petrus, Jakobus (hij houdt de hiel vast), Johannes (YHWH is genadig) en de ouders van het kind met Hem naar binnen gaan.

[52] Iedereen huilde en rouwde om haar. Maar Jezus zei: Huil niet. Ze is niet gestorven, maar slaapt.
[53] De mensen lachten Hem uit, want ze wisten dat ze gestorven was.
[54] Jezus stuurde iedereen naar buiten. Toen pakte Hij haar hand en riep: Kind, sta op!
[55] Haar geest keerde terug en ze stond onmiddellijk op. Jezus gaf opdracht haar iets te eten te geven.
[56] Haar ouders waren buiten zichzelf van verbazing. Maar Jezus verbood hun iemand te vertellen wat er gebeurd was.

Lukas 9

[1] Jezus (YHWH redt) riep de twaalf leerlingen bijeen. Hij gaf hun kracht en gezag over alle demonen en de macht om ziekten te genezen.
[2] Daarna stuurde Hij hen eropuit om Gods koninkrijk te verkondigen en zieke mensen te genezen.
[3] Hij zei tegen hen: Neem niets mee voor onderweg: geen wandelstok, reistas, brood of geld. Neem ook geen extra kledingstuk mee.
[4] Wanneer jullie ergens een huis binnengaan, blijf daar dan tot jullie uit die plaats vertrekken.
[5] Als de mensen jullie niet ontvangen, verlaat dan hun stad. Schud zelfs het stof van jullie voeten als getuigenis tegen hen.
[6] De leerlingen vertrokken en trokken van dorp tot dorp. Overal verkondigden ze het goede nieuws en genazen ze zieke mensen.
[7] Vorst Herodes (heldhaftig) hoorde alles wat Jezus deed. Hij raakte in verwarring, want sommige mensen zeiden dat Johannes (YHWH is genadig) uit de dood was opgestaan.
[8] Anderen zeiden dat Elia (mijn God is YHWH) was verschenen. Weer anderen dachten dat een profeet uit het verleden was opgestaan.
[9] Herodes zei: Johannes heb ik laten onthoofden. Maar wie is deze Man over wie ik zulke dingen hoor? Daarom wilde hij Jezus graag zien.

[10] De apostelen keerden terug en vertelden Jezus alles wat ze hadden gedaan. Hij nam hen mee naar een afgelegen plek bij de stad Bethsaïda.

[11] De menigten merkten het en volgden Hem. Jezus ontving hen, sprak over Gods koninkrijk en genas iedereen die genezing nodig had.

[12] Tegen het einde van de dag kwamen de twaalf bij Jezus. Ze zeiden: Stuur de menigte weg. Dan kunnen de mensen in de omliggende dorpen eten en onderdak zoeken. We zijn hier immers op een afgelegen plaats.

[13] Jezus antwoordde: Geven jullie hun te eten. Ze zeiden: We hebben maar vijf broden en twee vissen. Moeten wij soms eten voor al deze mensen gaan kopen?

[14] Er waren ongeveer 5.000 mannen. Jezus zei tegen Zijn leerlingen: Laat hen in groepen van ongeveer 50 mensen gaan zitten.

[15] De leerlingen deden wat Hij zei en lieten iedereen plaatsnemen.

[16] Jezus nam de vijf broden en twee vissen. Hij keek omhoog naar de hemel, sprak de zegen uit en brak het brood. Daarna gaf Hij alles aan de leerlingen om uit te delen.

[17] Iedereen at en werd verzadigd. De leerlingen verzamelden wat overbleef: twaalf manden vol stukken brood.

[18] Toen Jezus eens alleen aan het bidden was, waren Zijn leerlingen bij Hem. Hij vroeg hun: Wie zeggen de mensen dat ik ben?

[19] Ze antwoordden: Sommigen zeggen Johannes de Doper (YHWH is genadig). Anderen zeggen Elia. Weer anderen denken dat een profeet uit het verleden is opgestaan.

[20] Toen vroeg Hij: En jullie, wie zeggen jullie dat ik ben? Petrus (rots) antwoordde: U bent de Christus (de gezalfde) van God.

[21] Jezus verbood hun streng dit aan iemand te vertellen.

[22] Hij zei: De Mensenzoon moet veel lijden. De leiders, hogepriesters en schriftgeleerden zullen Hem verwerpen. Hij zal gedood worden en op de derde dag opstaan.

[23] Daarna zei Hij tegen iedereen: Wie achter mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen. Hij moet elke dag zijn kruis opnemen en mij volgen.

[24] Want wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven om mij verliest, zal het behouden.
[25] Wat heeft iemand eraan de hele wereld te winnen als hij zichzelf verliest of zichzelf ernstige schade toebrengt?
[26] Wie zich voor mij en mijn woorden schaamt, voor hem zal de Mensenzoon zich schamen. Dat gebeurt wanneer Hij komt in de heerlijkheid van zichzelf, Zijn Vader en de heilige engelen.
[27] Ik verzeker jullie: sommige mensen die hier staan, zullen niet sterven voordat zij Gods koninkrijk hebben gezien.
[28] Ongeveer acht dagen na deze woorden nam Jezus Petrus, Johannes en Jakobus (hij houdt de hiel vast) mee. Hij klom de berg op om te bidden.
[29] Terwijl Hij bad, veranderde het uiterlijk van Zijn gezicht. Zijn kleding werd stralend wit.
[30] Plotseling stonden er twee mannen met Hem te praten. Het waren Mozes (uit het water getrokken) en Elia.
[31] Zij verschenen in heerlijkheid en spraken over Jezus' vertrek uit deze wereld, dat Hij in Jeruzalem zou volbrengen.
[32] Petrus en de anderen waren door slaap overmand. Toen ze klaarwakker werden, zagen ze Zijn heerlijkheid en de twee mannen die bij Hem stonden.
[33] Toen de mannen wilden vertrekken, zei Petrus tegen Jezus: Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie tenten maken: één voor U, één voor Mozes en één voor Elia. Hij wist niet wat hij zei.
[34] Terwijl Petrus nog sprak, kwam er een wolk die hen overschaduwde. Toen ze in de wolk kwamen, werden ze bang.
[35] Uit de wolk klonk een stem: Dit is mijn geliefde Zoon. Luister naar Hem!
[36] Nadat de stem had geklonken, zagen ze alleen Jezus. Ze zwegen en vertelden in die tijd niemand wat ze hadden gezien.
[37] De volgende dag daalden ze de berg af. Een grote menigte kwam Jezus tegemoet.
[38] Een man uit de menigte riep: Meester, ik smeek U naar mijn zoon te kijken. Hij is mijn enige kind.

[39] Een geest grijpt hem plotseling, zodat hij begint te schreeuwen. De geest laat hem stuiptrekken en schuimbekken. Hij mishandelt hem en laat hem nauwelijks los.
[40] Ik heb Uw leerlingen gevraagd de geest uit te drijven, maar ze konden het niet.
[41] Jezus antwoordde: Wat zijn jullie toch ongelovig en verkeerd! Hoe lang moet ik nog bij jullie blijven en jullie verdragen? Breng uw zoon hier.
[42] Terwijl de jongen naar Jezus liep, gooide de demon hem op de grond en liet hem stuiptrekken. Jezus bestrafte de onreine geest. Hij genas het kind en gaf hem terug aan zijn vader.
[43] Iedereen stond versteld van Gods grote macht. Terwijl de mensen zich nog verbaasden over alles wat Jezus deed, zei Hij tegen Zijn leerlingen:
[44] Onthoud goed wat ik jullie zeg: de Mensenzoon zal worden overgeleverd in de handen van mensen.
[45] Maar de leerlingen begrepen deze uitspraak niet. De betekenis bleef voor hen verborgen. Ze durfden Hem er niet naar te vragen.
[46] De leerlingen begonnen met elkaar te discussiëren over de vraag wie van hen de belangrijkste was.
[47] Jezus wist wat er in hun hart omging. Daarom nam Hij een kind en zette het naast zich.
[48] Hij zei tegen hen: Wie dit kind in mijn naam ontvangt, ontvangt mij. Wie mij ontvangt, ontvangt Hem die mij heeft gestuurd. Wie van jullie de minste is, die is werkelijk groot.
[49] Johannes zei: Meester, we zagen iemand in Uw naam demonen uitdrijven. We hebben geprobeerd hem tegen te houden, omdat hij U niet samen met ons volgt.
[50] Jezus antwoordde: Houd hem niet tegen. Wie niet tegen ons is, is voor ons.
[51] De tijd naderde waarop Jezus in de hemel zou worden opgenomen. Daarom ging Hij vastberaden op weg naar Jeruzalem.
[52] Hij stuurde boodschappers voor zich uit. Zij gingen naar een Samaritaans dorp om daar alles voor Hem voor te bereiden.

[53] Maar de inwoners wilden Hem niet ontvangen, omdat Hij op weg was naar Jeruzalem.
[54] Toen Jakobus en Johannes dit zagen, vroegen ze: Heere, wilt U dat wij vuur uit de hemel laten neerdalen? Moeten wij hen zo vernietigen, zoals Elia deed?
[55] Maar Jezus draaide zich om en bestrafte hen: Jullie beseffen niet door welke geest jullie je laten leiden.
[56] De Mensenzoon is niet gekomen om mensenlevens te vernietigen, maar om ze te redden. Daarna gingen ze naar een ander dorp.
[57] Terwijl ze verder reisden, zei iemand tegen Jezus: Heere, ik zal U volgen waar U ook heen gaat.
[58] Jezus antwoordde: Vossen hebben holen en vogels hebben nesten. Maar de Mensenzoon heeft geen plek waar Hij Zijn hoofd kan neerleggen.
[59] Tegen een ander zei Hij: Volg mij. Maar die man antwoordde: Heere, sta mij toe eerst mijn vader te gaan begraven.
[60] Jezus zei: Laat de doden hun eigen doden begraven. Maar u moet op weg gaan en Gods koninkrijk verkondigen.
[61] Weer iemand anders zei: Heere, ik zal U volgen. Maar laat mij eerst afscheid nemen van mijn huisgenoten.
[62] Jezus antwoordde: Wie zijn hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor Gods koninkrijk.

Lukas 10

[1] Daarna wees de Heere nog zeventig anderen aan. Hij stuurde hen twee aan twee vooruit naar elke stad en plaats waar Hij zelf zou komen.
[2] Hij zei tegen hen: De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. Vraag daarom de Heere van de oogst of Hij arbeiders naar Zijn oogst wil sturen.
[3] Ga op weg. Ik stuur jullie als lammeren tussen de wolven.
[4] Neem geen geldbuidel mee, geen reistas en geen extra schoenen. Blijf onderweg niet staan om iemand uitgebreid te groeten.
[5] Zeg als eerste, zodra jullie een huis binnenkomen: Vrede voor dit huis.

[6] Woont daar iemand die vrede zoekt, dan zal jullie vrede op hem rusten. Zo niet, dan keert die vrede naar jullie terug.

[7] Blijf in dat ene huis. Eet en drink wat men jullie voorzet, want een arbeider verdient zijn loon. Trek niet van het ene huis naar het andere.

[8] Komen jullie in een stad waar men jullie ontvangt, eet dan wat men jullie voorzet.

[9] Genees de zieken die er wonen en zeg tegen hen: Gods koninkrijk is dicht bij jullie gekomen.

[10] Maar komen jullie in een stad waar men jullie niet ontvangt, ga dan de straat op en zeg:

[11] Zelfs het stof van uw stad dat aan onze voeten kleeft, vegen wij hier af. Maar weet dit: Gods koninkrijk is dichtbij gekomen.

[12] Ik zeg jullie: die stad zal het op die dag zwaarder krijgen dan Sodom.

[13] Wee jou, Chorazin! Wee jou, Bethsaïda! In Tyrus en Sidon (visvangst) waren de mensen zich allang gaan schamen over hun leven. Dat was gebeurd als daar de wonderen waren gedaan die bij jullie gebeurden.

[14] Tyrus en Sidon zullen het bij het oordeel dan ook makkelijker krijgen dan jullie.

[15] En jij, Kapernaüm, denk je tot de hemel verheven te worden? Je zult tot in het dodenrijk neerdalen.

[16] Wie naar jullie luistert, luistert naar mij. Wie jullie afwijst, wijst mij af. En wie mij afwijst, wijst Hem af die mij gestuurd heeft.

[17] De zeventig kwamen blij terug en zeiden: Heere, zelfs de demonen gehoorzamen ons zodra wij Uw naam gebruiken.

[18] Hij zei tegen hen: Ik zag de satan als een bliksemflits uit de hemel vallen.

[19] Kijk, ik geef jullie de macht om op slangen en schorpioenen te trappen. Jullie krijgen macht over alle kracht van de vijand. Niets zal jullie schaden.

[20] Maar wees niet blij omdat de geesten jullie gehoorzamen. Wees vooral blij dat jullie namen in de hemel staan opgeschreven.

[21] Op dat moment werd Jezus (YHWH redt) vervuld van vreugde door de Heilige Geest. Hij zei: Vader, Heere van hemel en aarde, ik dank U. U hebt dit

verborgen voor wijze en verstandige mensen. Aan kinderen hebt U het bekendgemaakt. Ja, Vader, want zo hebt U het gewild.

[22] Mijn Vader heeft mij alles toevertrouwd. Niemand weet wie de Zoon is, behalve de Vader. En niemand weet wie de Vader is, behalve de Zoon en ieder aan wie de Zoon Hem bekend wil maken.

[23] Daarna draaide Hij zich om naar Zijn leerlingen en zei alleen tegen hen: Gelukkig zijn de ogen die zien wat jullie zien.

[24] Want ik zeg jullie: veel profeten en koningen wilden zien wat jullie zien, maar zij zagen het niet. Zij wilden horen wat jullie horen, maar zij hoorden het niet.

[25] Toen stond er een wetgeleerde op die Jezus op de proef wilde stellen. Hij vroeg: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?

[26] Jezus zei tegen hem: Wat staat er in de wet? Wat leest u daar?

[27] Hij antwoordde: Heb de Heere, uw God, lief met heel uw hart, heel uw ziel, heel uw kracht en heel uw verstand. En heb uw naaste lief als uzelf.

[28] Jezus zei: U hebt goed geantwoord. Doe dat, dan zult u leven.

[29] Maar de man wilde zichzelf rechtvaardigen. Hij vroeg aan Jezus: En wie is dan mijn naaste?

[30] Jezus antwoordde: Er ging eens iemand van Jeruzalem naar Jericho. Onderweg werd hij overvallen door rovers. Zij namen hem zijn kleren af, mishandelden hem en lieten hem halfdood liggen.

[31] Toevallig kwam er een priester langs die weg. Hij zag de man liggen en liep in een boog om hem heen.

[32] Even later kwam er een Leviet voorbij. Ook hij zag de man liggen en liep in een boog om hem heen.

[33] Toen kwam er een Samaritaan langs die op reis was. Hij zag de man en kreeg diep medelijden met hem.

[34] Hij liep naar hem toe, goot olie en wijn op zijn wonden en verbond ze. Daarna zette hij hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

[35] De volgende dag gaf hij de waard twee penningen. Hij zei: Zorg goed voor hem. Kost het meer, dan betaal ik u dat bij mijn terugkomst.

[36] Wie van deze drie is volgens u de naaste geweest van de man die door rovers was overvallen?
[37] De wetgeleerde zei: De man die medelijden met hem had. Toen zei Jezus tegen hem: Ga dan en doe hetzelfde.
[38] Tijdens hun reis kwam Jezus in een dorp. Daar ontving een vrouw die Martha (vrouwe) heette Hem in haar huis.
[39] Zij had een zuster die Maria (geliefde) heette. Maria ging aan de voeten van Jezus zitten en luisterde naar Zijn woorden.
[40] Martha had het razend druk met de zorg voor haar gasten. Zij kwam erbij staan en zei: Heere, laat het U koud dat mijn zuster mij alleen laat werken? Zeg toch dat zij mij helpt.
[41] De Heere antwoordde haar: Martha, Martha, je maakt je bezorgd en druk over zoveel dingen.
[42] Maar een ding is nodig. Maria heeft het goede deel gekozen, en dat zal haar niet worden afgenomen.

Lukas 11

[1] Op een keer was Jezus (YHWH redt) ergens aan het bidden. Toen Hij ophield, zei een van Zijn leerlingen: Heere, leer ons bidden, zoals Johannes (YHWH is genadig) het zijn leerlingen ook geleerd heeft.
[2] Hij zei tegen hen: Bid zo. Onze Vader in de hemel, laat Uw naam geëerd worden. Laat Uw koninkrijk komen. Laat Uw wil gebeuren op aarde, net zoals in de hemel.
[3] Geef ons elke dag het brood dat wij nodig hebben.
[4] Vergeef ons onze zonden, want ook wij vergeven ieder die ons iets schuldig is. En stel ons niet op de proef, maar red ons van het kwaad.
[5] Hij zei verder: Stel dat een van jullie midden in de nacht naar een vriend gaat. Je zegt tegen hem: Vriend, leen mij drie broden.
[6] Er is een vriend van mij op reis bij mij aangekomen. Ik heb niets om hem voor te zetten.

[7] En stel dat de ander van binnen antwoordt: Val mij niet lastig. De deur zit al op slot en mijn kinderen liggen naast mij in bed. Ik kan niet opstaan om je iets te geven.
[8] Ik zeg jullie: hij staat niet op omdat de ander zijn vriend is. Maar omdat de ander blijft aandringen, staat hij toch op en geeft hem alles wat hij nodig heeft.
[9] En ik zeg jullie: vraag, en je zult krijgen. Zoek, en je zult vinden. Klop, en de deur gaat voor je open.
[10] Want ieder die vraagt, krijgt. Wie zoekt, vindt. En voor wie klopt, gaat de deur open.
[11] Welke vader onder jullie geeft zijn zoon een steen als die om brood vraagt? Of een slang als hij om een vis vraagt?
[12] Of een schorpioen als hij om een ei vraagt?
[13] Jullie zijn slecht, en toch weten jullie je kinderen goede dingen te geven. Hoeveel te meer zal de Vader in de hemel de Heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen?
[14] Jezus dreef een demon uit die iemand stom maakte. Toen de demon weg was, kon de man weer praten. De mensen stonden versteld.
[15] Maar sommigen van hen zeiden: Hij drijft de demonen uit met de hulp van Beëlzebul (Baäl de vorst), de leider van de demonen.
[16] Anderen wilden Hem op de proef stellen en vroegen om een teken uit de hemel.
[17] Jezus wist wat zij dachten en zei: Een koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, gaat kapot. En een gezin dat tegen zichzelf verdeeld is, valt uiteen.
[18] Als de satan tegen zichzelf verdeeld is, hoe kan zijn rijk dan standhouden? Jullie zeggen immers dat ik de demonen uitdrijf met de hulp van Beëlzebul.
[19] Als ik dat met zijn hulp zou doen, met wiens hulp doen jullie eigen mensen het dan? Zij zullen dus over jullie oordelen.
[20] Maar drijf ik de demonen uit door de kracht van God, dan is Gods koninkrijk bij jullie gekomen.
[21] Een sterke man met wapens bewaakt zijn eigen huis. Alles wat hij heeft, is dan veilig.

[22] Maar komt er iemand die sterker is en wint die het van hem, dan neemt hij hem zijn wapens af. Op die wapens vertrouwde hij, en de buit wordt verdeeld.
[23] Wie niet met mij is, is tegen mij. En wie niet met mij bijeenbrengt, drijft juist uiteen.
[24] Als een onreine geest uit iemand vertrekt, zwerft hij door dorre streken op zoek naar rust. Vindt hij die niet, dan zegt hij: Ik ga terug naar het huis dat ik verliet.
[25] Bij aankomst vindt hij het schoongeveegd en opgeruimd.
[26] Dan haalt hij zeven geesten die nog slechter zijn dan hijzelf. Samen trekken zij erin en blijven er wonen. Met die mens gaat het daarna nog slechter dan eerst.
[27] Terwijl Hij dit zei, riep een vrouw uit de menigte: Gelukkig is de vrouw die U gedragen en gevoed heeft.
[28] Maar Hij zei: Nog gelukkiger zijn de mensen die Gods woord horen en zich eraan houden.
[29] Er kwamen steeds meer mensen om Hem heen staan. Hij zei: Dit is een slechte generatie. Zij vraagt om een teken, maar krijgt geen ander teken dan dat van de profeet Jona (duif).
[30] Want zoals Jona een teken was voor de mensen van Nineve, zo zal de Mensenzoon dat zijn voor deze generatie.
[31] De koningin van het Zuiden zal bij het oordeel opstaan en deze mensen veroordelen. Zij kwam van het einde van de aarde om naar de wijsheid van Salomo (vrede) te luisteren. En hier is meer dan Salomo.
[32] De mannen van Nineve zullen bij het oordeel opstaan en deze generatie veroordelen. Zij veranderden hun leven toen Jona preekte. En hier is meer dan Jona.
[33] Niemand steekt een lamp aan om die weg te zetten of onder een emmer te plaatsen. Je zet hem juist op een standaard, zodat wie binnenkomt het licht ziet.
[34] Je oog is de lamp van je lichaam. Is je oog zuiver, dan is je hele lichaam verlicht. Is je oog slecht, dan is je lichaam donker.
[35] Let dus goed op dat het licht in jou geen duisternis is.

[36] Is je hele lichaam verlicht en blijft er geen donker deel over, dan straalt het helemaal. Het is dan zo licht als wanneer een lamp je beschijnt.

[37] Toen Hij uitgesproken was, nodigde een Farizeeër Hem uit om te komen eten. Jezus ging naar binnen en nam aan tafel plaats.

[38] De Farizeeër zag met verbazing dat Jezus zich voor het eten niet eerst waste.

[39] De Heere zei tegen hem: Jullie Farizeeën maken de buitenkant van beker en schaal schoon. Maar vanbinnen zijn jullie vol hebzucht en kwaad.

[40] Dwazen. Heeft Hij die de buitenkant maakte, niet ook de binnenkant gemaakt?

[41] Geef liever aan de armen wat er in de schaal zit. Dan is alles voor jullie rein.

[42] Maar wee jullie, Farizeeën! Jullie geven tienden van munt, wijnruit en elk tuinkruid. Maar het recht en de liefde van God slaan jullie over. Doe dit, en laat het andere niet na.

[43] Wee jullie, Farizeeën! Jullie houden van de erezetel in de synagoge en van de begroetingen op het plein.

[44] Wee jullie! Jullie lijken op onzichtbare graven, waar mensen overheen lopen zonder het te weten.

[45] Een van de wetgeleerden zei daarop: Meester, met deze woorden beledigt U ons ook.

[46] Hij zei: Wee ook jullie, wetgeleerden! Jullie leggen mensen zware lasten op, maar raken die zelf met geen vinger aan.

[47] Wee jullie! Jullie bouwen grafmonumenten voor de profeten, terwijl jullie voorouders hen hebben gedood.

[48] Zo laten jullie zien dat jullie het eens zijn met wat jullie voorouders deden. Zij doodden de profeten en jullie bouwen hun graven.

[49] Daarom heeft Gods wijsheid gezegd: Ik zal profeten en apostelen naar hen sturen. Sommigen zullen zij doden en anderen zullen zij verjagen.

[50] Zo zal deze generatie verantwoording moeten afleggen voor het bloed van alle profeten. Dat bloed is vergoten sinds het begin van de wereld.

[51] Het gaat van het bloed van Abel (adem) tot het bloed van Zacharia (YHWH gedenkt), die omkwam tussen het altaar en het heiligdom. Ja, zeg ik jullie, deze

generatie zal daarvoor moeten boeten.
52 Wee jullie, wetgeleerden! Jullie hebben de sleutel van de kennis weggenomen. Zelf gingen jullie niet naar binnen en wie dat wel wilde, hielden jullie tegen.
53 Toen Jezus daar wegging, werden de schriftgeleerden en Farizeeën vijandig. Zij bestookten Hem met allerlei vragen.
54 Zij loerden op Hem en probeerden Hem op een woord te vangen om Hem te kunnen aanklagen.

Lukas 12

1 Intussen kwamen er duizenden mensen samen, zodat zij elkaar bijna vertrapten. Jezus (YHWH redt) zei eerst tegen Zijn leerlingen: Pas op voor de gist van de Farizeeën, want dat is schijnheiligheid.
2 Niets blijft bedekt wat niet onthuld zal worden. En niets blijft verborgen wat niet bekend zal worden.
3 Alles wat jullie in het donker zeggen, zal in het licht gehoord worden. Wat jullie binnenskamers fluisteren, zal van de daken geroepen worden.
4 Ik zeg jullie, mijn vrienden: wees niet bang voor wie het lichaam doden. Daarna kunnen zij niets meer doen.
5 Ik zal jullie zeggen voor wie je wel ontzag moet hebben. Heb ontzag voor Hem die na de dood de macht heeft je in de hel te werpen. Ja, zeg ik jullie, heb ontzag voor Hem.
6 Worden vijf mussen niet voor een paar centen verkocht? Toch vergeet God niet een van hen.
7 Zelfs alle haren op jullie hoofd zijn geteld. Wees dus niet bang, want jullie zijn meer waard dan veel mussen.
8 Ik zeg jullie: wie voor de mensen erkent dat hij bij mij hoort, over hem zal ook de Mensenzoon dat zeggen voor Gods engelen.
9 Maar wie mij voor de mensen verloochent, zal voor Gods engelen verloochend worden.

10 Wie iets tegen de Mensenzoon zegt, zal vergeving krijgen. Maar wie kwaadspreekt over de Heilige Geest, krijgt geen vergeving.
11 Brengen zij jullie voor de synagoge, voor overheden en machthebbers, maak je dan geen zorgen. Denk niet vooruit over je verdediging of over wat je zeggen moet.
12 Want de Heilige Geest zal jullie op dat moment leren wat jullie moeten zeggen.
13 Iemand uit de menigte zei tegen Hem: Meester, zeg tegen mijn broer dat hij de erfenis met mij deelt.
14 Maar Hij zei tegen hem: Man, wie heeft mij aangesteld als rechter of scheidsrechter over jullie?
15 Hij zei tegen hen: Kijk uit en pas op voor hebzucht. Iemands leven hangt niet af van wat hij bezit.
16 Hij vertelde hun een gelijkenis: Het land van een rijke man had veel opgebracht.
17 Hij dacht bij zichzelf: Wat moet ik doen? Ik heb geen plaats om mijn oogst op te slaan.
18 Hij zei: Dit ga ik doen. Ik breek mijn schuren af en bouw grotere. Daarin sla ik al mijn graan en mijn goederen op.
19 En ik zal tegen mijzelf zeggen: Je hebt genoeg liggen voor vele jaren. Rust uit, eet, drink en geniet.
20 Maar God zei tegen hem: Dwaas. Vannacht wordt je leven van je opgeeist. Voor wie is dan alles wat je hebt klaargelegd?
21 Zo gaat het met iemand die schatten verzamelt voor zichzelf en niet rijk is bij God.
22 Hij zei tegen Zijn leerlingen: Daarom zeg ik jullie: maak je geen zorgen over je leven en over wat je eten zult. Maak je ook geen zorgen over je lichaam en over wat je aantrekt.
23 Het leven is meer dan het eten en het lichaam meer dan de kleren.
24 Kijk naar de raven. Zij zaaien niet en oogsten niet, en zij hebben geen voorraadkamer of schuur. Toch geeft God hun te eten. Hoeveel meer zijn jullie

waard dan de vogels.
25 Wie van jullie kan door zich zorgen te maken zijn leven ook maar iets verlengen?
26 Als jullie zoiets kleins al niet kunnen, waarom maken jullie je dan zorgen over de rest?
27 Kijk naar de lelies, hoe zij groeien. Zij werken niet en spinnen geen draad. Toch zeg ik jullie: zelfs Salomo (vrede) ging in al zijn pracht niet zo gekleed.
28 God kleedt het gras dat vandaag op het veld staat en morgen in de oven gaat. Hoeveel meer zal Hij jullie kleden, kleingelovigen.
29 Vraag je dus niet af wat je eten of drinken zult. Maak je daar niet druk over.
30 De volken van de wereld jagen dat allemaal na. Jullie Vader weet dat jullie het nodig hebben.
31 Zoek liever Zijn koninkrijk, dan krijgen jullie dit er allemaal bij.
32 Wees niet bang, kleine kudde. Jullie Vader heeft besloten jullie het koninkrijk te geven.
33 Verkoop wat je hebt en geef het aan de armen. Zorg voor beurzen die niet slijten, een schat in de hemel die niet opraakt. Daar komt geen dief bij en geen mot verteert hem.
34 Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.
35 Zorg dat jullie klaarstaan om te vertrekken en houd de lampen brandend.
36 Wees als mensen die op hun heer wachten tot hij thuiskomt van een bruiloft. Als hij komt en klopt, doen zij meteen open.
37 Gelukkig zijn de knechten die de heer wakker aantreft. Ik verzeker jullie: hij zal zijn kleren opschorten, hen aan tafel laten gaan en hen bedienen.
38 Komt hij midden in de nacht of tegen de ochtend en treft hij hen zo aan, dan zijn die knechten gelukkig.
39 Bedenk dit: als de heer van het huis wist wanneer de dief kwam, dan bleef hij wakker. Hij zou niet toelaten dat er in zijn huis werd ingebroken.
40 Wees ook klaar, want de Mensenzoon komt op een uur waarop jullie Hem niet verwachten.

41 Petrus (rots) zei tegen Hem: Heere, vertelt U deze gelijkenis alleen aan ons of aan iedereen?
42 De Heere zei: Wie is de betrouwbare en verstandige beheerder? Zijn heer geeft hem de leiding over het personeel om hun op tijd hun eten te geven.
43 Gelukkig is de knecht die door zijn heer bij thuiskomst zo bezig gevonden wordt.
44 Ik verzeker jullie dat de heer hem over al zijn bezit zal aanstellen.
45 Maar stel dat die knecht bij zichzelf denkt: Mijn heer blijft nog lang weg. Dan gaat hij de knechten en de dienstmeisjes slaan, en zelf eten, drinken en dronken worden.
46 Dan komt zijn heer op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet kent. De heer zal hem streng straffen en hem het lot van de ontrouwen geven.
47 De knecht die de wil van zijn heer kende en zich niet klaarhield, krijgt veel slagen.
48 Wie die wil niet kende en toch strafbare dingen deed, krijgt weinig slagen. Van wie veel gekregen heeft, zal veel gevraagd worden. En aan wie veel is toevertrouwd, zal men des te meer vragen.
49 Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen. Hoe graag zou ik willen dat het al brandde.
50 Maar ik moet eerst een doop ondergaan. Wat word ik gekweld tot dat volbracht is.
51 Denken jullie dat ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Nee, zeg ik jullie, eerder verdeeldheid.
52 Van nu af aan zullen vijf mensen in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee en twee tegen drie.
53 De vader komt tegenover de zoon te staan en de zoon tegenover de vader. De moeder tegenover de dochter en de dochter tegenover de moeder. De schoonmoeder tegenover de schoondochter en de schoondochter tegenover de schoonmoeder.

[54] Hij zei ook tegen de menigte: Zien jullie een wolk in het westen opkomen, dan zeggen jullie meteen: Er komt regen. En zo gebeurt het.

[55] Waait de zuidenwind, dan zeggen jullie: Het wordt heet. En zo gebeurt het.

[56] Schijnheilige mensen. Jullie kunnen het aanzien van aarde en hemel beoordelen. Waarom beoordelen jullie deze tijd dan niet?

[57] En waarom bepalen jullie niet zelf wat juist is?

[58] Ga je met je tegenpartij naar de overheid, doe dan onderweg je best om er samen uit te komen. Anders sleept hij je voor de rechter, levert de rechter je uit aan de gerechtsdienaar en zet die je gevangen.

[59] Ik zeg je: je komt daar pas uit als je de laatste cent betaald hebt.

Lukas 13

[1] Op dat moment waren er mensen bij Hem die vertelden over Galileeërs. Pilatus (gewapend met een werpspeer) had hun bloed vermengd met dat van hun offers.

[2] Jezus (YHWH redt) antwoordde hun: Denken jullie dat deze Galileeërs slechtere mensen waren dan alle andere Galileeërs? Was dat de reden dat zij dit moesten ondergaan?

[3] Nee, zeg ik jullie. Maar als jullie je leven niet veranderen, zullen jullie allemaal net zo omkomen.

[4] En die achttien mensen op wie de toren bij Siloam viel? Denken jullie dat zij schuldiger waren dan alle andere inwoners van Jeruzalem?

[5] Nee, zeg ik jullie. Maar als jullie je leven niet veranderen, zullen jullie allemaal net zo omkomen.

[6] Hij vertelde deze gelijkenis: Iemand had een vijgenboom in zijn wijngaard staan. Hij kwam kijken of er vruchten aan zaten, maar vond er geen.

[7] Hij zei tegen de wijngaardenier: Kijk, ik kom nu al drie jaar vruchten zoeken aan deze vijgenboom en ik vind ze niet. Hak hem om. Waarom zou hij de grond nog langer bezet houden?

[8] De wijngaardenier antwoordde: Heer, laat hem dit jaar nog staan. Ik zal de grond eromheen omspitten en mest geven.

[9] Draagt hij volgend jaar vrucht, dan is het goed. Zo niet, dan kunt u hem alsnog omhakken.

[10] Op een sabbat gaf Hij onderwijs in een van de synagogen.

[11] Daar was een vrouw die al achttien jaar door een geest ziek werd gehouden. Zij liep krom en kon zich helemaal niet oprichten.

[12] Toen Jezus haar zag, riep Hij haar bij zich en zei: Vrouw, u bent van uw ziekte verlost.

[13] Hij legde haar de handen op. Meteen ging zij weer rechtop staan en zij eerde God.

[14] De leider van de synagoge werd boos omdat Jezus op sabbat genas. Hij zei tegen de menigte: Er zijn zes dagen om te werken. Kom op die dagen om genezen te worden, en niet op de sabbat.

[15] De Heere antwoordde hem: Schijnheilig volk. Maakt niet ieder van jullie op sabbat zijn os of ezel los om hem te laten drinken?

[16] En deze vrouw is een dochter van Abraham (vader van velen). De satan hield haar achttien jaar gevangen. Mocht zij dan op sabbat niet losgemaakt worden?

[17] Door deze woorden stonden Zijn tegenstanders beschaamd. De hele menigte was blij over alle prachtige dingen die Hij deed.

[18] Hij zei: Waarop lijkt Gods koninkrijk? Waarmee zal ik het vergelijken?

[19] Het lijkt op een mosterdzaadje dat iemand in zijn tuin zaaide. Het groeide uit tot een boom en de vogels nestelden in zijn takken.

[20] Hij zei opnieuw: Waarmee zal ik Gods koninkrijk vergelijken?

[21] Het lijkt op gist die een vrouw door ongeveer 40 liter meel mengde, totdat het deeg helemaal gerezen was.

[22] Hij trok van stad naar stad en van dorp naar dorp en gaf onderwijs. Zo reisde Hij verder naar Jeruzalem.

[23] Iemand vroeg Hem: Heere, worden er maar weinig mensen gered? Hij zei tegen hen:

[24] Doe je uiterste best om door de nauwe deur binnen te komen. Want veel mensen, zeg ik jullie, zullen proberen binnen te komen en het niet kunnen.
[25] Straks staat de heer van het huis op en doet de deur op slot. Dan staan jullie buiten te kloppen en te roepen: Heere, doe open. Hij zal antwoorden: Ik weet niet waar jullie vandaan komen.
[26] Dan zullen jullie zeggen: Wij hebben met U gegeten en gedronken en U hebt in onze straten onderwezen.
[27] Hij zal zeggen: Ik zeg jullie dat ik niet weet waar jullie vandaan komen. Ga weg van mij, jullie die onrecht doen.
[28] Daar zal gehuil zijn en tandengeknars. Jullie zullen Abraham, Izak (lachen), Jakob (hij houdt de hiel vast) en alle profeten in Gods koninkrijk zien, terwijl jullie zelf buiten staan.
[29] Er zullen mensen komen uit het oosten en het westen, uit het noorden en het zuiden. Zij zullen aan tafel gaan in Gods koninkrijk.
[30] En let op: sommigen die nu laatste zijn, zullen eerste zijn. En sommigen die nu eerste zijn, zullen laatste zijn.
[31] Op dat moment kwamen er enkele Farizeeën naar Hem toe. Zij zeiden: Ga hier weg, want Herodes (heldhaftig) wil U doden.
[32] Hij zei tegen hen: Ga die vos zeggen: Ik drijf demonen uit en genees mensen, vandaag en morgen. En op de derde dag ben ik klaar.
[33] Toch moet ik vandaag, morgen en de dag daarna verder reizen. Want het gebeurt niet dat een profeet buiten Jeruzalem omkomt.
[34] Jeruzalem, Jeruzalem, jij doodt de profeten en stenigt wie naar je gestuurd zijn. Hoe vaak heb ik je kinderen willen verzamelen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt. Maar jullie wilden niet.
[35] Kijk, jullie huis blijft verlaten achter. Ik verzeker jullie: jullie zullen mij niet zien. Dat duurt tot de tijd komt dat jullie zeggen: Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heere.

Lukas 14

[1] Op een sabbat kwam Hij eten in het huis van een leider van de Farizeeën. Iedereen hield Hem scherp in de gaten.

[2] Er stond een man voor Hem die last had van vocht in zijn lichaam.

[3] Jezus (YHWH redt) vroeg aan de wetgeleerden en Farizeeën: Mag je op de sabbat iemand genezen of niet?

[4] Zij zwegen. Hij pakte de man vast, genas hem en liet hem gaan.

[5] Toen zei Hij tegen hen: Als je ezel of je os op sabbat in een put valt, haal je hem er dan niet meteen uit?

[6] Daarop wisten zij niets terug te zeggen.

[7] Hij zag hoe de gasten de beste plaatsen uitzochten. Daarom vertelde Hij hun een gelijkenis:

[8] Ben je uitgenodigd voor een bruiloft, ga dan niet op de ereplaats zitten. Misschien is er iemand uitgenodigd die belangrijker is dan jij.

[9] Dan komt de gastheer die jullie beiden uitnodigde en zegt tegen jou: Sta je plaats aan hem af. Beschaamd moet je dan de laatste plaats innemen.

[10] Ga liever op de laatste plaats zitten als je uitgenodigd bent. Dan komt de gastheer en zegt: Vriend, kom hoger zitten. Zo krijg je eer voor het oog van je tafelgenoten.

[11] Want wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden. En wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

[12] Hij zei ook tegen zijn gastheer: Geef je een maaltijd, nodig dan niet je vrienden, je broers, je familie of je rijke buren uit. Zij nodigen jou terug en zo krijg je het vergoed.

[13] Nodig liever arme mensen uit, verminkten, kreupelen en blinden.

[14] Dan zul je gelukkig zijn, want zij kunnen je niets teruggeven. Je krijgt het vergoed bij de opstanding van de rechtvaardigen.

[15] Een van de tafelgenoten hoorde dit en zei tegen Hem: Gelukkig is wie eten mag in Gods koninkrijk.

[16] Hij zei tegen hem: Iemand gaf een groot feestmaal en nodigde veel gasten uit.

17 Toen het zover was, stuurde hij zijn knecht om tegen de gasten te zeggen:
Kom, alles staat klaar.
18 Maar zij begonnen zich allemaal te verontschuldigen. De eerste zei: Ik heb een
akker gekocht en moet gaan kijken. Neem mij niet kwalijk.
19 Een ander zei: Ik heb vijf span ossen gekocht en ga ze uitproberen. Neem mij
niet kwalijk.
20 Weer een ander zei: Ik ben pas getrouwd en kan daarom niet komen.
21 De knecht kwam terug en vertelde het zijn heer. Die werd boos en zei tegen
hem: Ga snel de straten en stegen van de stad in. Breng de armen, verminkten,
blinden en kreupelen hierheen.
22 De knecht zei: Heer, wat u opdroeg is gebeurd, en er is nog plaats.
23 De heer zei tegen de knecht: Ga naar de wegen en de landweggetjes. Haal de
mensen over om binnen te komen, want mijn huis moet vol worden.
24 Ik zeg jullie: niemand van die eerste gasten zal van mijn maaltijd proeven.
25 Grote groepen mensen trokken met Hem mee. Hij draaide zich om en zei
tegen hen:
26 Wie bij mij komt en niet bereid is zijn vader en moeder los te laten, kan mijn
leerling niet zijn. Dat geldt ook voor zijn vrouw, kinderen, broers en zussen, en
zelfs voor zijn eigen leven.
27 En wie zijn eigen kruis niet draagt en mij niet volgt, kan mijn leerling niet zijn.
28 Wie van jullie gaat een toren bouwen zonder eerst te gaan zitten en de kosten
te berekenen? Je wilt weten of je genoeg hebt om het af te maken.
29 Anders leg je het fundament en kun je het niet afbouwen. Iedereen die het
ziet, zal je uitlachen.
30 Zij zullen zeggen: Deze man begon te bouwen en kon het niet afmaken.
31 Of welke koning trekt ten strijde tegen een andere koning zonder eerst te
gaan zitten en te overleggen? Hij wil weten of hij met tienduizend man kan
opnemen tegen iemand die met twintigduizend komt.
32 Kan hij dat niet, dan stuurt hij gezanten zolang de ander nog ver weg is en
vraagt om vrede.
33 Zo kan niemand van jullie mijn leerling zijn die niet alles loslaat wat hij heeft.

[34] Zout is goed. Maar als het zijn kracht verliest, waarmee maak je het dan weer zout?

[35] Het is dan niet goed voor de grond en ook niet voor de mesthoop. Men gooit het weg. Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren.

Lukas 15

[1] Alle tollenaars en zondaars kwamen naar Hem toe om naar Hem te luisteren.

[2] De Farizeeën en schriftgeleerden mopperden daarover. Zij zeiden: Deze man ontvangt zondaars en eet zelfs met hen.

[3] Toen vertelde Hij hun deze gelijkenis:

[4] Stel dat iemand van jullie honderd schapen heeft en er een kwijtraakt. Laat hij dan niet de negenennegentig achter in de woestijn? Hij gaat op zoek naar dat ene tot hij het vindt.

[5] En als hij het gevonden heeft, legt hij het blij op zijn schouders.

[6] Thuisgekomen roept hij zijn vrienden en buren bij elkaar. Hij zegt tegen hen: Wees blij met mij, want ik heb mijn verloren schaap teruggevonden.

[7] Ik zeg jullie: zo is er in de hemel meer blijdschap over een zondaar die zijn leven verandert. Meer dan over negenennegentig rechtvaardigen die dat niet nodig hebben.

[8] Of stel dat een vrouw tien penningen heeft en er een verliest. Steekt zij dan geen lamp aan? Zij veegt het huis en zoekt zorgvuldig tot zij hem vindt.

[9] En als zij hem gevonden heeft, roept zij haar vriendinnen en buurvrouwen bij elkaar. Zij zegt: Wees blij met mij, want ik heb de penning teruggevonden die ik kwijt was.

[10] Zo, zeg ik jullie, is er blijdschap bij Gods engelen over een zondaar die zijn leven verandert.

[11] Hij zei: Iemand had twee zonen.

[12] De jongste zei tegen zijn vader: Vader, geef mij het deel van de erfenis dat mij toekomt. En hij verdeelde zijn bezit onder hen.

13 Een paar dagen later pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verbraste hij zijn geld met een losbandig leven.
14 Toen alles op was, kwam er een zware hongersnood in dat land. Hij begon gebrek te lijden.
15 Hij ging werken bij een van de inwoners van dat land. Die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden.
16 Hij had zijn buik graag gevuld met het voer van de varkens. Maar niemand gaf hem iets.
17 Toen kwam hij tot bezinning en zei: De knechten van mijn vader hebben brood in overvloed, en ik kom hier om van de honger.
18 Ik sta op en ga naar mijn vader. Ik zal tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u.
19 Ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Neem mij aan als een van uw knechten.
20 Hij stond op en ging naar zijn vader. Toen hij nog ver weg was, zag zijn vader hem al en kreeg diep medelijden. Hij rende naar hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.
21 De zoon zei tegen hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u. Ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.
22 Maar de vader zei tegen zijn knechten: Haal snel het mooiste kleed en trek het hem aan. Geef hem een ring om zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.
23 Haal het gemeste kalf en slacht het. Laten wij eten en feestvieren.
24 Want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden. Hij was verloren en is teruggevonden. En zij begonnen feest te vieren.
25 Zijn oudste zoon was op het land. Toen hij thuiskwam en het huis naderde, hoorde hij muziek en dans.
26 Hij riep een van de knechten en vroeg wat er aan de hand was.
27 Die zei tegen hem: Uw broer is thuisgekomen. Uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond heeft teruggekregen.
28 Maar hij werd boos en wilde niet naar binnen. Zijn vader kwam naar buiten en drong bij hem aan.

[29] Hij antwoordde zijn vader: Kijk, ik werk al zoveel jaren voor u en heb nooit een opdracht van u genegeerd. Toch hebt u mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.
[30] Maar nu die zoon van u thuiskomt, die uw bezit bij hoeren opmaakte, slacht u voor hem het gemeste kalf.
[31] Hij zei tegen hem: Kind, jij bent altijd bij mij, en alles wat van mij is, is van jou.
[32] Wij moesten wel feestvieren en blij zijn. Want deze broer van jou was dood en is weer levend geworden. Hij was verloren en is teruggevonden.

Lukas 16

[1] Hij zei ook tegen Zijn leerlingen: Er was een rijke man met een beheerder. Bij hem werd geklaagd dat de beheerder zijn bezit verkwistte.
[2] Hij riep hem en zei: Wat hoor ik over u? Leg verantwoording af over uw beheer, want u kunt geen beheerder meer zijn.
[3] De beheerder dacht bij zichzelf: Wat moet ik doen? Mijn heer neemt mij het beheer af. Graven kan ik niet en bedelen schaam ik mij.
[4] Ik weet wat ik doe. Als ik uit mijn functie word gezet, moeten de mensen mij in hun huizen ontvangen.
[5] Hij riep de schuldenaars van zijn heer een voor een bij zich. Tegen de eerste zei hij: Hoeveel bent u mijn heer schuldig?
[6] Die zei: Honderd vaten olie. Hij zei tegen hem: Neem uw schuldbrief, ga zitten en schrijf snel vijftig.
[7] Daarna vroeg hij aan een ander: En hoeveel bent u schuldig? Die zei: Honderd zakken tarwe. Hij zei: Neem uw schuldbrief en schrijf tachtig.
[8] En de heer prees de oneerlijke beheerder om zijn slimme aanpak. Want de mensen van deze wereld gaan onderling slimmer te werk dan de mensen van het licht.
[9] En ik zeg jullie: maak vrienden met het oneerlijke geld. Ontbreekt het jullie, dan ontvangen zij jullie in de eeuwige tenten.

[10] Wie in het kleinste betrouwbaar is, is ook betrouwbaar in het grote. En wie in het kleinste oneerlijk is, is ook oneerlijk in het grote.

[11] Als jullie met oneerlijk geld niet betrouwbaar zijn geweest, wie vertrouwt jullie dan het echte toe?

[12] En als jullie met het bezit van een ander niet betrouwbaar zijn geweest, wie geeft jullie dan wat van jullie is?

[13] Geen knecht kan twee heren dienen. Hij zal de een haten en de ander liefhebben, of zich aan de een hechten en de ander verachten. Jullie kunnen niet God dienen en het geld.

[14] De Farizeeën, die van geld hielden, hoorden dit allemaal aan. Zij lachten Hem uit.

[15] Hij zei tegen hen: Jullie doen je voor de mensen rechtvaardig voor, maar God kent jullie hart. Wat bij mensen hoog staat, is voor God weerzinwekkend.

[16] De wet en de profeten reikten tot Johannes (YHWH is genadig). Sindsdien wordt Gods koninkrijk verkondigd en iedereen dringt naar binnen.

[17] Maar het is makkelijker dat hemel en aarde verdwijnen dan dat er van de wet een streepje wegvalt.

[18] Wie zijn vrouw wegstuurt en met een ander trouwt, pleegt overspel. En wie trouwt met een weggestuurde vrouw, pleegt ook overspel.

[19] Er was een rijke man die gekleed ging in purper en fijn linnen. Hij leefde elke dag in vrolijke overvloed.

[20] En er lag een bedelaar bij zijn poort die Lazarus (God helpt) heette. Hij zat onder de zweren.

[21] Hij wilde zijn honger stillen met de kruimels van de tafel van de rijke man. Zelfs de honden kwamen zijn zweren likken.

[22] De bedelaar stierf en werd door de engelen naar de schoot van Abraham (vader van velen) gedragen.

[23] Ook de rijke man stierf en werd begraven. In het dodenrijk sloeg hij gekweld zijn ogen op. Ver weg zag hij Abraham, met Lazarus bij zich.

[24] Hij riep: Vader Abraham, heb medelijden met mij. Stuur Lazarus om zijn vingertop in water te dopen en mijn tong te verkoelen. Ik lijd vreselijk in deze

vlammen.
25 Maar Abraham zei: Kind, denk eraan dat jij in je leven het goede kreeg en Lazarus het kwade. Nu wordt hij getroost en lijd jij pijn.
26 Bovendien ligt er tussen ons en jullie een diepe kloof. Wie van hier naar jullie wil oversteken, kan het niet. En van daar naar ons komen lukt evenmin.
27 Hij zei: Dan vraag ik u, vader, om hem naar het huis van mijn vader te sturen.
28 Want ik heb vijf broers. Laat hij hen waarschuwen, zodat zij niet ook op deze plaats van pijn terechtkomen.
29 Abraham zei tegen hem: Zij hebben Mozes (uit het water getrokken) en de profeten. Laat hen naar die woorden luisteren.
30 Hij zei: Nee, vader Abraham. Maar als er iemand uit de doden naar hen toe gaat, zullen zij hun leven veranderen.
31 Abraham zei tegen hem: Zij luisteren niet naar Mozes en de profeten. Dan laten zij zich ook niet overtuigen als er iemand uit de doden opstaat.

Lukas 17

1 Hij zei tegen de leerlingen: Het kan niet anders of er komen dingen die mensen laten struikelen. Maar wee degene door wie dat gebeurt!
2 Het zou beter voor hem zijn met een molensteen om zijn hals in zee te worden gegooid. Beter dat dan dat hij een van deze kleinen laat struikelen.
3 Let op jezelf. Doet je broeder je onrecht, spreek hem erop aan. Heeft hij er spijt van, vergeef hem dan.
4 Doet hij je zeven keer per dag onrecht en komt hij zeven keer bij je terug met de woorden: Het spijt mij, vergeef hem dan.
5 De apostelen zeiden tegen de Heere: Geef ons meer geloof.
6 De Heere zei: Stel dat je geloof zo klein was als een mosterdzaadje. Dan zou je tegen deze moerbeiboom zeggen: Word ontworteld en plant je in de zee. En hij zou jullie gehoorzamen.
7 Stel dat een van jullie een knecht heeft die ploegt of de dieren hoedt. Zeg je dan meteen als hij thuiskomt: Kom snel aan tafel zitten.

[8] Zeg je niet eerder: Maak mijn eten klaar. Doe je schort voor en bedien mij tot ik gegeten en gedronken heb. Daarna kun jij eten en drinken.
[9] Bedankt hij die knecht omdat hij deed wat hem opgedragen was? Ik denk het niet.
[10] Zo is het ook met jullie. Hebben jullie alles gedaan wat opgedragen was, zeg dan: Wij zijn gewone knechten. Wij hebben alleen gedaan wat onze plicht was.
[11] Op Zijn reis naar Jeruzalem trok Hij door het gebied tussen Samaria en Galilea.
[12] Toen Hij een dorp binnenkwam, kwamen tien melaatse mannen Hem tegemoet. Zij bleven op een afstand staan.
[13] Zij riepen luid: Jezus (YHWH redt), Meester, heb medelijden met ons.
[14] Hij zag hen en zei: Ga naar de priesters en laat u aan hen zien. Onderweg werden zij rein.
[15] Een van hen zag dat hij genezen was. Hij keerde terug en eerde God met luide stem.
[16] Hij viel voor Zijn voeten neer en bedankte Hem. Deze man was een Samaritaan.
[17] Jezus zei daarop: Zijn niet alle tien rein geworden? Waar zijn de negen anderen?
[18] Is er niemand teruggekomen om God eer te geven, behalve deze vreemdeling?
[19] Hij zei tegen hem: Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered.
[20] De Farizeeën vroegen Hem wanneer Gods koninkrijk zou komen. Hij antwoordde hun: Gods koninkrijk komt niet op een manier die je kunt waarnemen.
[21] Men zal niet zeggen: Kijk, hier is het of kijk, daar. Want Gods koninkrijk is midden onder jullie.
[22] Hij zei tegen de leerlingen: Er komen dagen waarop jullie verlangen naar een van de dagen van de Mensenzoon. Maar jullie zullen die niet zien.
[23] Men zal tegen jullie zeggen: Kijk, hier of kijk, daar is Hij. Ga er niet heen en loop niet achter hen aan.

[24] Want zoals de bliksem van de ene kant van de hemel naar de andere flitst, zo zal de Mensenzoon zijn op Zijn dag.
[25] Maar eerst moet Hij veel lijden en door deze generatie afgewezen worden.
[26] Zoals het ging in de dagen van Noach (troost), zo zal het ook gaan in de dagen van de Mensenzoon.
[27] Zij aten, dronken en trouwden, tot de dag dat Noach de ark in ging. Toen kwam de vloed en bracht hen allen om.
[28] Zo ging het ook in de dagen van Lot (sluier). Zij aten, dronken, kochten, verkochten, plantten en bouwden.
[29] Maar op de dag dat Lot uit Sodom vertrok, regende het vuur en zwavel uit de hemel. Allen kwamen om.
[30] Zo zal het gaan op de dag waarop de Mensenzoon zichtbaar wordt.
[31] Wie op die dag op het dak is en zijn spullen in huis heeft, moet niet naar beneden gaan om ze te halen. En wie op het land is, moet niet omkijken.
[32] Denk aan de vrouw van Lot.
[33] Wie zijn leven probeert vast te houden, zal het verliezen. En wie het loslaat, zal het behouden.
[34] Ik zeg jullie: die nacht zullen er twee in een bed liggen. De een wordt meegenomen en de ander achtergelaten.
[35] Twee vrouwen zullen samen aan het malen zijn. De een wordt meegenomen en de ander achtergelaten.
[36] Twee mensen zullen op het land zijn. De een wordt meegenomen en de ander achtergelaten.
[37] Zij vroegen Hem: Waar, Heere? Hij zei tegen hen: Waar het lichaam ligt, verzamelen zich de gieren.

Lukas 18

[1] Hij vertelde hun een gelijkenis om duidelijk te maken dat je altijd moet bidden en niet moet opgeven.

[2] Hij zei: In een stad was een rechter die geen ontzag had voor God en zich niets van mensen aantrok.

[3] In diezelfde stad woonde een weduwe. Zij kwam steeds bij hem en zei: Doe mij recht tegenover mijn tegenpartij.

[4] Lange tijd wilde hij niet. Maar daarna dacht hij bij zichzelf: Ik heb geen ontzag voor God en trek mij niets van mensen aan.

[5] Toch doe ik deze weduwe recht, want zij valt mij lastig. Anders blijft zij komen en put zij mij uit.

[6] De Heere zei: Luister naar wat deze onrechtvaardige rechter zegt.

[7] Zou God dan Zijn uitverkorenen geen recht doen, die dag en nacht tot Hem roepen? Zou Hij hen lang laten wachten?

[8] Ik zeg jullie dat Hij hun snel recht zal doen. Maar zal de Mensenzoon bij Zijn komst geloof vinden op aarde?

[9] Sommigen waren ervan overtuigd dat zij zelf rechtvaardig waren en keken op anderen neer. Tegen hen vertelde Hij deze gelijkenis:

[10] Twee mannen gingen naar de tempel om te bidden. De een was een Farizeeër en de ander een tollenaar.

[11] De Farizeeër ging staan en bad bij zichzelf: God, ik dank U dat ik niet ben zoals andere mensen. Zij zijn rovers, oneerlijk en overspelig, net als die tollenaar daar.

[12] Ik vast twee keer per week en ik geef tienden van alles wat ik bezit.

[13] De tollenaar bleef op een afstand staan. Hij durfde zijn ogen niet naar de hemel op te slaan, maar sloeg zich op de borst en zei: God, wees mij zondaar genadig.

[14] Ik zeg jullie: deze man ging naar huis als iemand die vrijgesproken was, en de ander niet. Want wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden. En wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

[15] De mensen brachten ook hun kleine kinderen bij Hem om ze te laten aanraken. Toen de leerlingen dat zagen, spraken zij hen streng toe.

[16] Maar Jezus (YHWH redt) riep de kinderen bij zich en zei: Laat de kinderen bij mij komen en houd ze niet tegen. Want voor mensen zoals zij is Gods

koninkrijk.
17 Ik verzeker jullie: wie Gods koninkrijk niet ontvangt als een kind, komt er beslist niet binnen.
18 Een bestuurder vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen?
19 Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u mij goed? Niemand is goed, behalve Een: God.
20 U kent de geboden. Pleeg geen overspel, dood niet, steel niet, leg geen vals getuigenis af en heb eerbied voor uw vader en moeder.
21 Hij zei: Dat heb ik allemaal gedaan sinds ik jong was.
22 Toen Jezus dit hoorde, zei Hij tegen hem: Een ding ontbreekt u nog. Verkoop alles wat u hebt en verdeel het onder de armen. Dan hebt u een schat in de hemel. Kom daarna en volg mij.
23 Toen hij dit hoorde, werd hij diep bedroefd, want hij was heel rijk.
24 Jezus zag zijn verdriet en zei: Wat is het moeilijk voor mensen met bezit om Gods koninkrijk binnen te gaan.
25 Het is makkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat dan dat een rijke Gods koninkrijk binnengaat.
26 De mensen die dit hoorden, zeiden: Wie kan dan gered worden?
27 Hij zei: Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God.
28 Petrus (rots) zei: Kijk, wij hebben alles achtergelaten en zijn U gevolgd.
29 Hij zei tegen hen: Ik verzeker jullie dat niemand tevergeefs iets achterlaat voor Gods koninkrijk. Dat geldt voor huis, ouders, broers, vrouw of kinderen.
30 Hij ontvangt in deze tijd het veelvoudige terug, en in de tijd die komt het eeuwige leven.
31 Hij nam de twaalf apart en zei tegen hen: Kijk, wij gaan naar Jeruzalem. Alles wat de profeten over de Mensenzoon geschreven hebben, zal in vervulling gaan.
32 Want Hij zal aan de volken worden uitgeleverd. Zij zullen Hem bespotten, vernederen en bespugen.
33 Zij zullen Hem geselen en doden. En op de derde dag zal Hij opstaan.

[34] Zij begrepen hier niets van. De betekenis bleef voor hen verborgen en zij snapten niet wat er gezegd werd.

[35] Toen Hij in de buurt van Jericho kwam, zat er een blinde man langs de weg te bedelen.

[36] Hij hoorde de menigte voorbijgaan en vroeg wat er aan de hand was.

[37] Zij vertelden hem dat Jezus uit Nazareth voorbijkwam.

[38] Toen riep hij: Jezus, Zoon van David (geliefde), heb medelijden met mij.

[39] De mensen vooraan spraken hem streng toe en zeiden dat hij stil moest zijn. Maar hij riep nog veel harder: Zoon van David, heb medelijden met mij.

[40] Jezus bleef staan en liet de man bij zich brengen. Toen hij dichtbij was, vroeg Hij hem:

[41] Wat wilt u dat ik voor u doe? Hij zei: Heere, dat ik weer kan zien.

[42] Jezus zei tegen hem: U kunt weer zien. Uw geloof heeft u gered.

[43] Meteen kon hij zien en hij volgde Hem, terwijl hij God eerde. Het hele volk zag het en prees God.

Lukas 19

[1] Jezus (YHWH redt) kwam Jericho binnen en trok door de stad.

[2] Daar woonde een man die Zacheüs (rein) heette. Hij was hoofd van de tollenaars en hij was rijk.

[3] Hij wilde graag zien wie Jezus was. Door de menigte lukte dat niet, want hij was klein van stuk.

[4] Daarom rende hij vooruit en klom in een wilde vijgenboom om Hem te kunnen zien. Jezus zou namelijk langs die weg komen.

[5] Toen Jezus daar aankwam, keek Hij omhoog en zei tegen hem: Zacheüs, kom snel naar beneden. Vandaag moet ik in uw huis blijven.

[6] Hij kwam snel naar beneden en ontving Hem met blijdschap.

[7] Iedereen die het zag, mopperde. Zij zeiden: Hij is bij een zondig mens naar binnen gegaan om er te logeren.

[8] Zacheüs ging staan en zei tegen de Heere: Kijk, Heere, de helft van mijn bezit geef ik aan de armen. En heb ik iemand met bedrog iets afgenomen, dan geef ik het viervoudig terug.

[9] Jezus zei tegen hem: Vandaag is er redding gekomen in dit huis, want ook deze man is een zoon van Abraham (vader van velen).

[10] Want de Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.

[11] Terwijl zij dit hoorden, vertelde Hij er een gelijkenis bij. Hij was namelijk dicht bij Jeruzalem en zij dachten dat Gods koninkrijk meteen zichtbaar zou worden.

[12] Hij zei: Een man van hoge afkomst reisde naar een ver land. Hij ging er een koningschap ontvangen om daarna terug te keren.

[13] Hij riep tien van zijn knechten en gaf hun tien ponden. Hij zei tegen hen: Doe hier zaken mee tot ik terugkom.

[14] Maar zijn landgenoten haatten hem. Zij stuurden hem een delegatie achterna met de boodschap: Wij willen niet dat deze man koning over ons wordt.

[15] Toch kwam hij terug als koning. Hij liet de knechten roepen aan wie hij het geld had gegeven, om te horen wat ieder had verdiend.

[16] De eerste kwam en zei: Heer, uw pond heeft er tien opgeleverd.

[17] Hij zei tegen hem: Goed gedaan, goede knecht. Omdat je in het kleinste betrouwbaar bent geweest, krijg je gezag over tien steden.

[18] De tweede kwam en zei: Heer, uw pond heeft er vijf opgeleverd.

[19] Ook tegen hem zei hij: En jij krijgt het bestuur over vijf steden.

[20] Een ander kwam en zei: Heer, hier is uw pond. Ik had het in een doek weggelegd.

[21] Ik was bang voor u, want u bent een streng man. U neemt weg wat u niet hebt neergelegd en u oogst wat u niet hebt gezaaid.

[22] Hij zei tegen hem: Met je eigen woorden veroordeel ik je, slechte knecht. Je wist dat ik streng ben en wegneem wat ik niet neerlegde en oogst wat ik niet zaaide.

[23] Waarom heb je mijn geld dan niet naar de bank gebracht? Dan had ik het bij terugkomst met rente kunnen opvragen.

[24] Hij zei tegen de omstanders: Neem hem dat pond af en geef het aan de man met de tien ponden.

[25] Zij zeiden tegen hem: Heer, hij heeft er al tien.

[26] Ik zeg jullie: wie heeft, zal krijgen. Maar wie niets heeft, raakt ook kwijt wat hij heeft.

[27] En breng die vijanden van mij hier, die mij niet als koning wilden. Dood hen hier voor mijn ogen.

[28] Na deze woorden trok Hij verder, voor hen uit, op weg naar Jeruzalem.

[29] Toen Hij in de buurt van Bethfage en Bethanië kwam, bij de berg die Olijfberg heet, stuurde Hij twee leerlingen weg.

[30] Hij zei: Ga naar het dorp hier tegenover. Als jullie binnenkomen, vinden jullie een vastgebonden veulen waarop nog nooit iemand heeft gezeten. Maak het los en breng het hier.

[31] Vraagt iemand waarom jullie het losmaken, zeg dan: De Heere heeft het nodig.

[32] De twee gingen op weg en vonden alles zoals Hij het hun gezegd had.

[33] Toen zij het veulen losmaakten, zeiden de eigenaars tegen hen: Waarom maken jullie dat veulen los?

[34] Zij zeiden: De Heere heeft het nodig.

[35] Zij brachten het bij Jezus. Zij legden hun mantels op het veulen en zetten Jezus erop.

[36] Terwijl Hij verder reed, spreidden zij hun mantels op de weg uit.

[37] Hij kwam bij de helling van de Olijfberg. Daar begon de hele groep leerlingen blij en luid God te prijzen om alle wonderen die zij gezien hadden.

[38] Zij zeiden: Gezegend is de Koning die komt in de naam van de Heere. Vrede in de hemel en eer in de hoogste hemel.

[39] Enkele Farizeeën uit de menigte zeiden tegen Hem: Meester, spreek Uw leerlingen streng toe.

40 Hij antwoordde hun: Ik zeg jullie: als zij zwijgen, gaan de stenen roepen.

41 Toen Hij dichterbij kwam en de stad zag, huilde Hij om haar.

42 Hij zei: Had jij op deze dag maar geweten wat vrede geeft. Nu is het voor je ogen verborgen.

43 Er komen dagen dat je vijanden een wal om je opwerpen. Zij zullen je omsingelen en van alle kanten insluiten.

44 Zij zullen jou en je kinderen tegen de grond werpen. Zij zullen in jou geen steen op de andere laten, omdat je de tijd van Gods bezoek niet hebt herkend.

45 Hij ging de tempel binnen en begon de verkopers eruit te jagen.

46 Hij zei tegen hen: Er staat geschreven: Mijn huis is een huis van gebed. Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.

47 Elke dag gaf Hij onderwijs in de tempel. De hogepriesters, de schriftgeleerden en de leiders van het volk zochten een manier om Hem te doden.

48 Maar zij vonden geen gelegenheid, want het hele volk hing aan Zijn lippen.

Lukas 20

1 Op een van die dagen gaf Hij het volk onderwijs in de tempel en verkondigde het goede nieuws. Toen kwamen de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten op Hem af.

2 Zij zeiden tegen Hem: Zeg ons met welk gezag U dit doet. Wie heeft U dat gezag gegeven?

3 Hij antwoordde hun: Ik zal jullie ook iets vragen. Zeg mij:

4 Kwam de doop van Johannes (YHWH is genadig) uit de hemel of van mensen?

5 Zij overlegden met elkaar: Als wij zeggen: Uit de hemel, dan zegt Hij: Waarom hebben jullie hem dan niet geloofd?

6 En als wij zeggen: Van mensen, dan stenigt het hele volk ons. Zij zijn er namelijk van overtuigd dat Johannes een profeet was.

7 Zij antwoordden dat zij niet wisten waar die vandaan kwam.

[8] Jezus (YHWH redt) zei tegen hen: Dan zeg ik jullie ook niet met welk gezag ik dit doe.

[9] Hij begon het volk deze gelijkenis te vertellen: Iemand plantte een wijngaard. Hij verhuurde die aan pachters en ging voor lange tijd naar het buitenland.

[10] Toen het tijd was, stuurde hij een knecht naar de pachters om zijn deel van de opbrengst te halen. Maar de pachters sloegen hem en stuurden hem met lege handen weg.

[11] Hij stuurde nog een knecht. Ook die sloegen zij, zij vernederden hem en stuurden hem met lege handen weg.

[12] Hij stuurde een derde. Ook die verwondden zij en gooiden hem naar buiten.

[13] De eigenaar van de wijngaard zei: Wat moet ik doen? Ik stuur mijn geliefde zoon. Misschien hebben zij ontzag voor hem.

[14] Maar toen de pachters hem zagen, overlegden zij met elkaar. Zij zeiden: Dit is de erfgenaam. Laten wij hem doden, dan is de erfenis voor ons.

[15] Zij gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem. Wat zal de eigenaar van de wijngaard nu met hen doen?

[16] Hij zal komen, deze pachters ombrengen en de wijngaard aan anderen geven. Toen zij dat hoorden, zeiden zij: Dat nooit.

[17] Maar Hij keek hen aan en zei: Wat betekent dan dit woord uit de Schrift? De steen die de bouwers afkeurden, is de belangrijkste hoeksteen geworden.

[18] Wie op die steen valt, wordt verbrijzeld. En op wie de steen valt, die wordt vermorzeld.

[19] De hogepriesters en de schriftgeleerden wilden Hem op dat moment grijpen. Maar zij waren bang voor het volk, want zij begrepen dat deze gelijkenis over hen ging.

[20] Zij hielden Hem in de gaten en stuurden spionnen op Hem af. Die deden zich rechtvaardig voor om Hem op een woord te vangen. Dan konden zij Hem uitleveren aan de stadhouder.

[21] Zij vroegen Hem: Meester, wij weten dat U eerlijk spreekt en onderwijst. U kijkt niemand naar de ogen, maar leert echt de weg van God.

[22] Mogen wij de keizer belasting betalen of niet?

[23] Hij doorzag hun sluwheid en zei tegen hen: Waarom stellen jullie mij op de proef?
[24] Laat mij een penning zien. Wiens beeld en opschrift staan erop? Zij antwoordden: Van de keizer.
[25] Hij zei tegen hen: Geef dan de keizer wat van de keizer is, en God wat van God is.
[26] Zij konden Hem in het bijzijn van het volk niet op een woord vangen. Verbaasd over Zijn antwoord zwegen zij.
[27] Er kwamen enkele Sadduceeën naar Hem toe. Zij beweren dat er geen opstanding is. Zij vroegen Hem:
[28] Meester, Mozes (uit het water getrokken) heeft ons voorgeschreven: sterft iemands broer die getrouwd is en kinderloos blijft, dan moet zijn broer met die vrouw trouwen. Zo verwekt hij nageslacht voor zijn broer.
[29] Nu waren er zeven broers. De eerste trouwde en stierf kinderloos.
[30] De tweede trouwde met die vrouw en stierf ook kinderloos.
[31] De derde trouwde eveneens met haar. Zo ging het met alle zeven. Zij lieten geen kinderen na en stierven.
[32] Ten slotte stierf ook de vrouw.
[33] Van wie is zij dan bij de opstanding de vrouw? Alle zeven zijn immers met haar getrouwd geweest.
[34] Jezus antwoordde hun: De mensen van deze tijd trouwen en worden uitgehuwelijkt.
[35] Maar wie waardig gekeurd worden voor die tijd en voor de opstanding uit de doden, trouwen niet en worden niet uitgehuwelijkt.
[36] Zij kunnen ook niet meer sterven, want zij zijn als de engelen. Zij zijn kinderen van God, omdat zij kinderen van de opstanding zijn.
[37] Dat de doden opstaan, heeft ook Mozes laten zien bij de doornstruik. Daar noemt hij de Heere de God van Abraham (vader van velen), de God van Izak (lachen) en de God van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[38] God is geen God van doden maar van levenden, want voor Hem leven zij allemaal.

[39] Enkele schriftgeleerden zeiden daarop: Meester, dat hebt U goed gezegd.

[40] En zij durfden Hem niets meer te vragen.

[41] Hij zei tegen hen: Hoe kan men zeggen dat de Christus (de gezalfde) de Zoon van David (geliefde) is?

[42] David zelf zegt namelijk in het boek van de Psalmen: De Heere heeft tegen mijn Heere gezegd: Ga aan mijn rechterhand zitten.

[43] Dat duurt tot ik Uw vijanden onder Uw voeten heb gelegd.

[44] David noemt Hem dus zijn Heere. Hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?

[45] Terwijl het hele volk meeluisterde, zei Hij tegen Zijn leerlingen:

[46] Pas op voor de schriftgeleerden. Zij lopen graag in lange gewaden rond en houden van begroetingen op het plein. Zij willen de erezetels in de synagoge en de beste plaatsen aan tafel.

[47] Zij verslinden het bezit van weduwen en bidden voor de schijn lange gebeden. Zij zullen een zwaarder oordeel krijgen.

Lukas 21

[1] Hij keek op en zag hoe rijke mensen hun gaven in de offerkist wierpen.

[2] Hij zag ook een arme weduwe die er twee kleine penningen in gooide.

[3] Hij zei: Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer gegeven dan alle anderen.

[4] Zij gaven allemaal uit hun overvloed. Maar zij gaf uit haar armoede alles wat zij had om van te leven.

[5] Sommigen zeiden dat de tempel met prachtige stenen en geschenken versierd was. Hij zei daarop:

[6] Er komen dagen waarop van alles wat jullie hier zien geen steen op de andere zal blijven. Alles wordt afgebroken.

[7] Zij vroegen Hem: Meester, wanneer gebeurt dat? En aan welk teken herkennen wij het?

[8] Hij zei: Let op dat jullie niet misleid worden. Velen zullen onder mijn naam komen en zeggen: Ik ben het en de tijd is dichtbij. Loop niet achter hen aan.

[9] Horen jullie over oorlogen en onrust, schrik dan niet. Dat moet eerst gebeuren, maar het einde komt niet meteen.

[10] Toen zei Hij tegen hen: Het ene volk zal tegen het andere opstaan en het ene koninkrijk tegen het andere.

[11] Er zullen zware aardbevingen zijn, en op verschillende plaatsen hongersnood en ziekten. Er komen ook angstaanjagende dingen en grote tekenen aan de hemel.

[12] Maar voor dit alles zullen zij jullie oppakken en vervolgen. Zij leveren jullie uit aan synagogen en gevangenissen. Jullie worden voor koningen en stadhouders gebracht, vanwege mijn naam.

[13] Dat zal jullie de kans geven om te getuigen.

[14] Neem je dus voor niet van tevoren te bedenken hoe je je verdedigt.

[15] Want ik zal jullie woorden en wijsheid geven. Geen van je tegenstanders zal daar iets tegenin kunnen brengen.

[16] Zelfs ouders, broers, familie en vrienden zullen jullie uitleveren. Sommigen van jullie zullen zij doden.

[17] Iedereen zal jullie haten vanwege mijn naam.

[18] Maar geen haar op jullie hoofd zal verloren gaan.

[19] Houd vol, en jullie zullen je leven behouden.

[20] Zien jullie dat Jeruzalem door legers omsingeld wordt, weet dan dat haar verwoesting dichtbij is.

[21] Wie dan in Judea is, moet naar de bergen vluchten. Wie in de stad is, moet eruit gaan. En wie op het land is, moet er niet naartoe komen.

[22] Want dit zijn de dagen van de afrekening, waarop alles gebeurt wat geschreven staat.

[23] Wee de vrouwen die in die dagen zwanger zijn of borstvoeding geven! Er zal grote nood zijn in het land en toorn over dit volk.

[24] Zij zullen vallen door het zwaard en als gevangenen worden weggevoerd naar alle volken. Jeruzalem zal door de volken vertrapt worden tot hun tijd voorbij is.

[25] Er zullen tekenen zijn aan de zon, de maan en de sterren. Op aarde zullen volken in angst zitten, radeloos door het bulderen van zee en golven.

[26] Mensen zullen bezwijken van angst voor wat de wereld te wachten staat. Want de machten van de hemel zullen wankelen.
[27] Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met grote kracht en majesteit.
[28] Als dit alles begint te gebeuren, kijk dan omhoog en hef je hoofd op. Jullie bevrijding is dan dichtbij.
[29] Hij vertelde hun een gelijkenis: Kijk naar de vijgenboom en naar alle andere bomen.
[30] Zodra zij uitlopen en jullie dat zien, weten jullie vanzelf dat de zomer dichtbij is.
[31] Zo weten jullie ook, wanneer je dit ziet gebeuren, dat Gods koninkrijk dichtbij is.
[32] Ik verzeker jullie: deze generatie zal beslist niet voorbijgaan voordat alles gebeurd is.
[33] De hemel en de aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen beslist niet verdwijnen.
[34] Let op jezelf. Laat je hart niet verzwaren door uitspattingen, dronkenschap en de zorgen van het leven. Anders overvalt die dag jullie onverwachts.
[35] Want hij komt als een val over alle mensen op de hele aarde.
[36] Blijf dus altijd waakzaam en bid. Vraag of jullie de kracht krijgen om dit alles te ontkomen en voor de Mensenzoon te staan.
[37] Overdag gaf Hij onderwijs in de tempel. De nacht bracht Hij door op de berg die Olijfberg heet.
[38] Het hele volk kwam vroeg in de morgen naar Hem toe in de tempel om Hem te horen.

Lukas 22

[1] Het feest van de ongezuurde broden, dat pascha heet, kwam dichterbij.
[2] De hogepriesters en de schriftgeleerden zochten een manier om Hem te doden. Zij waren bang voor het volk.

[3] De satan nam bezit van Judas (lofprijs), die Iskariot (man uit Kerioth) werd genoemd en bij de twaalf hoorde.

[4] Hij ging naar de hogepriesters en de tempelofficieren en besprak hoe hij Hem kon uitleveren.

[5] Zij waren blij en spraken af hem geld te geven.

[6] Hij stemde toe en zocht een gelegenheid om Hem zonder oproer uit te leveren.

[7] De dag van de ongezuurde broden brak aan, waarop het paaslam geslacht moest worden.

[8] Hij stuurde Petrus (rots) en Johannes (YHWH is genadig) weg en zei: Ga het pascha voor ons klaarmaken, zodat wij het kunnen eten.

[9] Zij zeiden tegen Hem: Waar wilt U dat wij het klaarmaken?

[10] Hij zei tegen hen: Als jullie de stad binnenkomen, zal een man met een waterkruik jullie tegemoet komen. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat.

[11] Zeg tegen de eigenaar van dat huis: De Meester vraagt u: waar is de kamer waar ik met mijn leerlingen het pascha kan eten?

[12] Hij zal jullie een grote ingerichte bovenzaal wijzen. Maak het daar klaar.

[13] Zij gingen op weg, vonden alles zoals Hij het gezegd had en maakten het pascha klaar.

[14] Toen het tijd was, ging Hij aan tafel met de twaalf apostelen.

[15] Hij zei tegen hen: Ik heb er hevig naar verlangd dit pascha met jullie te eten voordat ik ga lijden.

[16] Want ik zeg jullie dat ik er niet meer van zal eten tot het vervuld is in Gods koninkrijk.

[17] Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: Neem deze en deel hem onder elkaar.

[18] Want ik zeg jullie dat ik van nu af niet meer van de wijnstok zal drinken, tot Gods koninkrijk gekomen is.

[19] Hij nam brood, sprak het dankgebed uit, brak het en gaf het hun. Hij zei: Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit om mij te gedenken.

[20] Na de maaltijd deed Hij hetzelfde met de beker. Hij zei: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, dat voor jullie vergoten wordt.

[21] Maar kijk, de hand van degene die mij verraadt, ligt met mij op tafel.

[22] De Mensenzoon gaat wel zoals het besloten is. Maar wee de mens door wie Hij verraden wordt!

[23] Zij begonnen elkaar te vragen wie van hen dat zou doen.

[24] Er ontstond ook onenigheid onder hen over wie de belangrijkste was.

[25] Hij zei tegen hen: De koningen van de volken heersen over hen. En wie macht heeft, laat zich weldoener noemen.

[26] Bij jullie is dat niet zo. De grootste onder jullie moet als de jongste zijn, en de leider als iemand die dient.

[27] Want wie is belangrijker: wie aan tafel zit of wie bedient? Toch wie aan tafel zit? Maar ik ben in jullie midden als iemand die dient.

[28] Jullie zijn steeds bij mij gebleven in mijn beproevingen.

[29] En ik geef jullie het koningschap, zoals mijn Vader dat aan mij gegeven heeft.

[30] Zo eten en drinken jullie aan mijn tafel in mijn koninkrijk. Jullie zullen op tronen zitten en rechtspreken over de twaalf stammen van Israël (die met God strijdt).

[31] De Heere zei: Simon (hij heeft gehoord), Simon, de satan heeft geëist jullie te mogen zeven als tarwe.

[32] Maar ik heb voor je gebeden dat je geloof niet bezwijkt. En als jij eenmaal terug bent, maak dan je broeders sterk.

[33] Hij zei tegen Hem: Heere, ik ben bereid met U de gevangenis in te gaan en te sterven.

[34] Maar Hij zei: Ik zeg je, Petrus: vandaag zal de haan niet kraaien voordat jij drie keer ontkend hebt dat je mij kent.

[35] Hij zei tegen hen: Toen ik jullie uitstuurde zonder beurs, tas en schoenen, kwamen jullie toen iets tekort? Zij zeiden: Niets.

[36] Hij zei tegen hen: Maar nu moet wie een beurs heeft die meenemen, en ook een tas. En wie er geen heeft, moet zijn mantel verkopen en een zwaard kopen.

[37] Want ik zeg jullie dat dit woord uit de Schrift aan mij vervuld moet worden: Hij is bij de misdadigers gerekend. Want wat over mij geschreven is, komt tot een einde.

[38] Zij zeiden: Heere, kijk, hier zijn twee zwaarden. Hij zei tegen hen: Het is genoeg.

[39] Hij ging naar buiten en vertrok, zoals gewoonlijk, naar de Olijfberg. Zijn leerlingen volgden Hem.

[40] Op die plek aangekomen zei Hij tegen hen: Bid dat jullie niet in verleiding komen.

[41] Hij ging een steenworp bij hen vandaan, knielde neer en bad.

[42] Hij zei: Vader, als U het wilt, neem deze beker dan van mij weg. Maar laat niet mijn wil gebeuren, maar die van U.

[43] Er verscheen Hem een engel uit de hemel die Hem kracht gaf.

[44] In doodsangst bad Hij nog vuriger. Zijn zweet werd als grote druppels bloed die op de grond vielen.

[45] Hij stond op van het gebed en kwam bij Zijn leerlingen. Hij vond hen slapend van verdriet.

[46] Hij zei tegen hen: Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in verleiding komen.

[47] Terwijl Hij nog sprak, kwam er een menigte aan. Judas, een van de twaalf, liep voorop en kwam naar Jezus (YHWH redt) toe om Hem te kussen.

[48] Jezus zei tegen hem: Judas, verraad je de Mensenzoon met een kus?

[49] Zij die bij Hem waren, zagen wat er ging gebeuren. Zij zeiden: Heere, zullen wij met het zwaard toeslaan?

[50] Een van hen sloeg de knecht van de hogepriester en hakte zijn rechteroor af.

[51] Jezus zei daarop: Houd op, tot hier en niet verder. Hij raakte het oor aan en genas hem.

[52] De hogepriesters, de tempelofficieren en de oudsten waren op Hem afgekomen. Jezus zei tegen hen: Bent u erop uitgetrokken met zwaarden en stokken, alsof ik een misdadiger ben?

[53] Ik was dagelijks bij u in de tempel en u hebt mij niet aangeraakt. Maar dit is uw uur en de macht van de duisternis.

[54] Zij grepen Hem, voerden Hem weg en brachten Hem naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde op een afstand.

[55] Midden in de binnenhof staken zij een vuur aan en gingen erbij zitten. Petrus zat tussen hen in.

[56] Een dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten. Zij keek hem aan en zei: Deze man hoorde ook bij Hem.

[57] Maar hij ontkende het en zei: Vrouw, ik ken Hem niet.

[58] Even later zag iemand anders hem en zei: Jij hoort ook bij hen. Maar Petrus zei: Man, dat ben ik niet.

[59] Ongeveer een uur later hield weer iemand vol: Echt waar, deze man hoorde ook bij Hem, want hij komt ook uit Galilea.

[60] Maar Petrus zei: Man, ik weet niet waar je het over hebt. Op dat moment, terwijl hij nog sprak, kraaide de haan.

[61] De Heere draaide zich om en keek Petrus aan. Toen dacht Petrus aan het woord van de Heere: Voordat de haan kraait, zul je mij drie keer verloochenen.

[62] Petrus ging naar buiten en huilde bitter.

[63] De mannen die Jezus bewaakten, dreven de spot met Hem en sloegen Hem.

[64] Zij blinddoekten Hem, sloegen Hem in het gezicht en vroegen: Profeteer eens, wie heeft U geslagen?

[65] Zij zeiden nog veel meer beledigende dingen tegen Hem.

[66] Toen het dag werd, kwamen de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden bijeen. Zij brachten Hem voor hun raad.

[67] Zij zeiden: Bent U de Christus (de gezalfde)? Zeg het ons. Hij zei tegen hen: Als ik het jullie zeg, geloven jullie het niet.

[68] En als ik iets vraag, geven jullie geen antwoord en laten jullie mij niet gaan.

[69] Van nu af aan zal de Mensenzoon zitten aan de rechterhand van de machtige God.

[70] Zij zeiden allemaal: Bent U dan de Zoon van God? Hij zei tegen hen: U zegt zelf dat ik het ben.

[71] Zij zeiden: Waarom hebben wij nog een getuigenverklaring nodig? Wij hebben het zelf uit Zijn mond gehoord.

Lukas 23

[1] De hele vergadering stond op en bracht Hem naar Pilatus (gewapend met een werpspeer).

[2] Zij begonnen Hem te beschuldigen. Zij zeiden: Wij hebben vastgesteld dat deze man ons volk opruit. Hij verbiedt belasting aan de keizer te betalen en zegt dat Hij zelf de Christus (de gezalfde) is, de Koning.

[3] Pilatus vroeg Hem: Bent U de Koning van de Joden? Hij antwoordde hem: U zegt het.

[4] Pilatus zei tegen de hogepriesters en de menigte: Ik vind geen schuld in deze man.

[5] Maar zij drongen nog harder aan. Zij zeiden: Hij hitst het volk op met Zijn onderwijs door heel Judea. Hij begon in Galilea en is nu hier.

[6] Toen Pilatus dat hoorde, vroeg hij of de man een Galileeër was.

[7] Hij hoorde dat Jezus (YHWH redt) uit het gebied van Herodes (heldhaftig) kwam en stuurde Hem naar hem toe. Herodes was in die dagen namelijk ook in Jeruzalem.

[8] Herodes was heel blij toen hij Jezus zag. Hij wilde Hem al lang ontmoeten, omdat hij veel over Hem hoorde. Hij hoopte Hem een teken te zien doen.

[9] Hij stelde Hem veel vragen, maar Jezus gaf hem geen antwoord.

[10] De hogepriesters en de schriftgeleerden stonden erbij en beschuldigden Hem fel.

[11] Herodes en zijn soldaten behandelden Hem met minachting en dreven de spot met Hem. Zij deden Hem een schitterend kleed om en stuurden Hem terug naar Pilatus.

[12] Op die dag werden Pilatus en Herodes vrienden. Daarvoor waren zij vijanden van elkaar.

[13] Pilatus riep de hogepriesters, de leiders en het volk bijeen. Hij zei tegen hen:

[14] U hebt deze man bij mij gebracht als iemand die het volk opruit. Ik heb Hem in uw bijzijn ondervraagd en vind geen schuld in Hem op de punten waarvan u Hem beschuldigt.

[15] Herodes ook niet, want hij heeft Hem naar ons teruggestuurd. Er is niets gebeurd waaruit blijkt dat Hij de doodstraf verdient.

[16] Ik zal Hem daarom straffen en vrijlaten.

[17] Hij moest namelijk op het feest iemand vrijlaten.

[18] Maar de hele menigte schreeuwde het uit: Weg met Hem. Laat Barabbas (zoon van de vader) vrij.

[19] Die zat in de gevangenis wegens een opstand in de stad en wegens moord.

[20] Pilatus sprak hen opnieuw toe, omdat hij Jezus wilde vrijlaten.

[21] Maar zij schreeuwden ertegenin: Kruisig Hem, kruisig Hem.

[22] Voor de derde keer zei hij tegen hen: Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? Ik heb bij Hem geen reden voor de doodstraf gevonden. Ik zal Hem straffen en vrijlaten.

[23] Maar zij bleven met luid geschreeuw eisen dat Hij gekruisigd werd. Hun geschreeuw en dat van de hogepriesters werd steeds sterker.

[24] Toen besliste Pilatus dat hun eis zou worden ingewilligd.

[25] Hij liet de man vrij die wegens opstand en moord vastzat, zoals zij hadden gevraagd. Jezus leverde hij aan hun wil over.

[26] Toen zij Hem wegleidden, grepen zij Simon van Cyrene (hij heeft gehoord), die van het land kwam. Zij legden hem het kruis op om het achter Jezus aan te dragen.

[27] Een grote menigte volgde Hem, ook vrouwen die om Hem huilden en klaagden.

[28] Jezus draaide zich naar hen om en zei: Dochters van Jeruzalem, huil niet om mij. Huil om jezelf en om je kinderen.

[29] Want er komen dagen waarop men zal zeggen: Gelukkig zijn de vrouwen zonder kinderen, die niet gebaard en geen borstvoeding gegeven hebben.

[30] Dan zullen zij tegen de bergen gaan zeggen: Val op ons, en tegen de heuvels: Bedek ons.

[31] Want als zij dit doen met het groene hout, wat gebeurt er dan met het dorre?

[32] Er werden ook twee anderen weggeleid, misdadigers, om samen met Hem gedood te worden.

[33] Zij kwamen bij de plaats die Schedelplaats heet. Daar kruisigden zij Hem, met de misdadigers rechts en links van Hem.

[34] Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. Zij verdeelden Zijn kleren door erom te loten.

[35] Het volk stond toe te kijken. Ook de leiders dreven de spot met Hem. Zij zeiden: Anderen heeft Hij gered. Laat Hij nu zichzelf redden, als Hij de Christus is, de Uitverkorene van God.

[36] Ook de soldaten kwamen naar Hem toe en dreven de spot met Hem. Zij boden Hem zure wijn aan.

[37] Zij zeiden: Als U de Koning van de Joden bent, red Uzelf dan.

[38] Boven Hem hing ook een opschrift: DEZE IS DE KONING VAN DE JODEN.

[39] Een van de misdadigers die daar hingen, beledigde Hem. Hij zei: Bent U de Christus? Red dan Uzelf en ons.

[40] Maar de ander wees hem terecht. Hij zei: Hebt u dan geen ontzag voor God? U ondergaat toch dezelfde straf.

[41] Wij krijgen terecht wat onze daden verdienen. Maar Hij heeft niets verkeerds gedaan.

[42] Hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij wanneer U in Uw koninkrijk komt.

[43] Jezus zei tegen hem: Ik verzeker u: vandaag zult u met mij in het paradijs zijn.

[44] Het was ongeveer het zesde uur. Er kwam duisternis over het hele land tot het negende uur.

[45] De zon werd verduisterd en het gordijn in de tempel scheurde middendoor.

[46] Jezus riep met luide stem: Vader, in Uw handen leg ik mijn geest. Na deze woorden stierf Hij.
[47] De hoofdman zag wat er gebeurde en eerde God. Hij zei: Deze man was werkelijk rechtvaardig.
[48] Alle mensen die waren toegestroomd om te kijken, zagen wat er gebeurde. Zij gingen naar huis en sloegen zich op de borst.
[49] Al Zijn bekenden stonden op een afstand toe te kijken. Ook de vrouwen die Hem uit Galilea gevolgd waren, stonden daar.
[50] Er was een man die Jozef (hij voegt toe) heette, een raadslid, een goed en rechtvaardig mens.
[51] Hij had niet ingestemd met hun besluit en handelwijze. Hij kwam uit Arimathea, een Joodse stad, en verwachtte Gods koninkrijk.
[52] Hij ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
[53] Hij nam het van het kruis, wikkelde het in fijn linnen en legde het in een graf dat in de rots was uitgehakt. Daarin had nog nooit iemand gelegen.
[54] Het was de dag van de voorbereiding en de sabbat brak aan.
[55] De vrouwen die met Hem uit Galilea gekomen waren, gingen mee. Zij zagen het graf en hoe Zijn lichaam werd neergelegd.
[56] Zij gingen terug en maakten geurige kruiden en zalf klaar. Op de sabbat rustten zij, volgens het gebod.

Lukas 24

[1] Op de eerste dag van de week gingen zij heel vroeg naar het graf. Zij namen de geurige kruiden mee die zij hadden klaargemaakt.
[2] Zij vonden de steen weggerold van het graf.
[3] Zij gingen naar binnen, maar vonden het lichaam van de Heere Jezus (YHWH redt) niet.
[4] Terwijl zij niet wisten wat zij ervan moesten denken, stonden er ineens twee mannen bij hen in stralende kleren.

[5] De vrouwen werden bang en bogen hun hoofd naar de grond. De mannen zeiden tegen hen: Waarom zoeken jullie de Levende bij de doden?

[6] Hij is hier niet, want Hij is opgestaan. Denk aan wat Hij tegen jullie zei toen Hij nog in Galilea was.

[7] Hij zei: De Mensenzoon moet uitgeleverd worden aan zondige mensen en gekruisigd worden. En op de derde dag zal Hij opstaan.

[8] Toen dachten zij aan Zijn woorden.

[9] Zij keerden terug van het graf en vertelden dit alles aan de elf en aan alle anderen.

[10] Het waren Maria Magdalena (uit Magdala), Johanna (YHWH is genadig) en Maria (geliefde), de moeder van Jakobus (hij houdt de hiel vast). Ook de andere vrouwen bij hen vertelden het aan de apostelen.

[11] Hun woorden leken de apostelen onzin. Zij geloofden de vrouwen niet.

[12] Toch stond Petrus (rots) op en rende naar het graf. Hij bukte zich en zag alleen de linnen doeken liggen. Verwonderd over wat er gebeurd was, ging hij weg.

[13] Diezelfde dag liepen twee van hen naar een dorp dat Emmaüs heette, ongeveer elf kilometer van Jeruzalem.

[14] Onderweg spraken zij met elkaar over alles wat er gebeurd was.

[15] Terwijl zij zo praatten en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf bij hen en liep met hen mee.

[16] Maar hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem niet herkenden.

[17] Hij zei tegen hen: Waar praten jullie onderweg zo over? En waarom kijken jullie zo verdrietig?

[18] De een, die Kleopas (roem van de vader) heette, antwoordde Hem: Bent U de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?

[19] Hij zei tegen hen: Wat dan? Zij zeiden tegen Hem: Wat er met Jezus van Nazareth gebeurd is. Hij was een profeet, machtig in daden en woorden bij God en het hele volk.

[20] Onze hogepriesters en leiders hebben Hem uitgeleverd om ter dood veroordeeld te worden. Zij hebben Hem gekruisigd.

[21] Wij hoopten dat Hij het was die Israël (die met God strijdt) zou bevrijden. Bovendien is dit al de derde dag sinds het gebeurd is.

[22] Ook hebben enkele vrouwen uit onze kring ons van streek gemaakt. Zij waren vroeg in de morgen bij het graf.

[23] Zij vonden Zijn lichaam niet. Zij kwamen zeggen dat zij een verschijning van engelen hadden gezien, die zeiden dat Hij leeft.

[24] Enkelen van ons gingen naar het graf en vonden het zoals de vrouwen gezegd hadden. Maar Hem zagen zij niet.

[25] Hij zei tegen hen: Wat zijn jullie onverstandig en traag van hart. Jullie geloven niet alles wat de profeten gezegd hebben.

[26] Moest de Christus (de gezalfde) dit alles niet lijden om zo Zijn heerlijkheid binnen te gaan?

[27] Hij begon bij Mozes (uit het water getrokken) en alle profeten en legde hun uit wat er in alle Schriften over Hem geschreven staat.

[28] Zij kwamen bij het dorp waar zij heen gingen. Hij deed alsof Hij verder wilde lopen.

[29] Maar zij drongen bij Hem aan: Blijf bij ons, want het wordt avond en de dag loopt ten einde. Hij ging naar binnen om bij hen te blijven.

[30] Toen Hij met hen aan tafel zat, nam Hij het brood en sprak de zegen uit. Hij brak het en gaf het hun.

[31] Toen gingen hun ogen open en herkenden zij Hem. En Hij verdween uit hun zicht.

[32] Zij zeiden tegen elkaar: Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons opende?

[33] Zij stonden meteen op en gingen terug naar Jeruzalem. Daar vonden zij de elf en de anderen bijeen.

[34] Die zeiden: De Heere is echt opgestaan en Hij is aan Simon (hij heeft gehoord) verschenen.

[35] Zij vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe zij Hem herkenden bij het breken van het brood.

[36] Terwijl zij daarover spraken, stond Jezus zelf in hun midden. Hij zei tegen hen: Vrede voor jullie.

[37] Zij schrokken hevig en werden bang. Zij dachten dat zij een geest zagen.

[38] Hij zei tegen hen: Waarom zijn jullie zo van streek? En waarom komen er twijfels op in jullie hart?

[39] Kijk naar mijn handen en mijn voeten, want ik ben het zelf. Raak mij aan en kijk. Een geest heeft geen vlees en botten, zoals jullie zien dat ik heb.

[40] Terwijl Hij dit zei, liet Hij hun Zijn handen en voeten zien.

[41] Van blijdschap konden zij het nog niet geloven en zij stonden verbaasd. Hij zei tegen hen: Hebben jullie hier iets te eten?

[42] Zij gaven Hem een stuk gebakken vis en wat honingraat.

[43] Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

[44] Hij zei tegen hen: Dit bedoelde ik met de woorden die ik sprak toen ik nog bij jullie was. Alles moest vervuld worden wat over mij geschreven staat in de wet van Mozes, de profeten en de psalmen.

[45] Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen.

[46] Hij zei tegen hen: Zo staat het geschreven: de Christus moet lijden en op de derde dag uit de doden opstaan.

[47] En in Zijn naam moet aan alle volken verkondigd worden dat zij hun leven veranderen en vergeving van zonden krijgen. Dat begint in Jeruzalem.

[48] Jullie zijn getuigen van deze dingen.

[49] En kijk, ik stuur wat mijn Vader beloofd heeft naar jullie toe. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hoogte zijn bekleed.

[50] Hij bracht hen naar buiten tot bij Bethanië. Hij hief Zijn handen op en zegende hen.

[51] Terwijl Hij hen zegende, ging Hij van hen weg en werd Hij opgenomen in de hemel.

[52] Zij aanbaden Hem en gingen met grote blijdschap terug naar Jeruzalem.

[53] Zij waren voortdurend in de tempel en prezen en dankten God. Amen.

Johannes

Johannes 1

[1] In het begin was het Woord er al. Het Woord was bij God en het Woord was God.

[2] Het Woord was vanaf het begin bij God.

[3] Alles is door Hem ontstaan. Niets wat gemaakt is, is zonder Hem ontstaan.

[4] In Hem was het leven. Dat leven was het Licht voor de mensen.

[5] Het Licht schijnt in het donker, maar het donker heeft het Licht niet begrepen.

[6] God stuurde een man die Johannes (YHWH is genadig) heette.

[7] Hij kwam om te getuigen van het Licht, zodat iedereen door zijn getuigenis zou geloven.

[8] Johannes was zelf niet het Licht. Hij was gestuurd om van het Licht te getuigen.

[9] Het Woord was het ware Licht. Het verlicht ieder mens die in de wereld komt.

[10] Hij was in de wereld. De wereld was door Hem ontstaan, maar herkende Hem niet.

[11] Hij kwam naar wat Hem toebehoorde, maar Zijn eigen mensen namen Hem niet aan.

[12] Maar wie Hem wel aannamen, gaf Hij het recht om kinderen van God te worden. Dat zijn de mensen die in Zijn naam geloven.

[13] Zij zijn uit God geboren. Dat komt niet door hun afkomst, niet door lichamelijk verlangen en niet door de wil van een man.

[14] Het Woord werd mens en woonde onder ons. Wij zagen Zijn majesteit: de majesteit van de enige Zoon van de Vader. Hij was vol goedheid die niemand verdiende, en vol waarheid.

[15] Johannes getuigde over Jezus (YHWH redt) en riep luid: Dit is degene over wie ik sprak. Hij komt na mij, maar staat boven mij, want Hij bestond al vóór mij.
[16] Uit Zijn overvloed hebben wij allemaal volop onverdiende goedheid ontvangen.
[17] Want de wet is via Mozes (uit het water getrokken) gegeven. Door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) zijn onverdiende goedheid en waarheid gekomen.
[18] Niemand heeft God ooit gezien. De enige Zoon, die heel dicht bij de Vader is, heeft ons laten zien wie God is.
[19] Dit is het getuigenis van Johannes. De Joden stuurden priesters en Levieten uit Jeruzalem om hem te vragen: Wie bent u?
[20] Johannes zei openlijk en zonder iets te verbergen: Ik ben niet de Christus (de gezalfde).
[21] Ze vroegen: Wie dan? Bent u Elia (mijn God is YHWH)? Hij zei: Dat ben ik niet. Ze vroegen verder: Bent u de profeet? Hij antwoordde: Nee.
[22] Toen zeiden ze tegen hem: Wie bent u dan? We moeten antwoord geven aan de mensen die ons gestuurd hebben. Wat zegt u over uzelf?
[23] Hij zei: Ik ben de stem van iemand die in de woestijn roept: Maak voor de Heere een rechte weg. Dat heeft de profeet Jesaja (YHWH redt) gezegd.
[24] De gezanten hoorden bij de Farizeeën.
[25] Ze vroegen hem: Waarom doopt u dan, als u niet de Christus bent, niet Elia en ook niet de profeet?
[26] Johannes antwoordde: Ik doop met water. Maar midden onder jullie staat iemand die jullie niet kennen.
[27] Hij komt na mij, maar staat boven mij. Ik ben het niet eens waard om de riem van Zijn sandaal los te maken.
[28] Dit gebeurde in Bethabara, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes doopte.
[29] De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen. Hij zei: Kijk, het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!

30 Hij is degene over wie ik zei: Na mij komt een man die boven mij staat, want Hij was er eerder dan ik.

31 Ik kende Hem niet. Maar ik ben met water komen dopen om Hem aan Israël (die met God strijdt) bekend te maken.

32 Johannes getuigde: Ik heb de Geest als een duif uit de hemel zien neerdalen. Hij bleef op Jezus rusten.

33 Ik kende Hem niet. Maar God had mij gestuurd om met water te dopen. Hij had tegen mij gezegd: Je zult de Geest op iemand zien neerdalen en op Hem blijven rusten. Die persoon doopt met de Heilige Geest.

34 Ik heb het gezien en heb getuigd: Hij is de Zoon van God.

35 De volgende dag stond Johannes daar weer, met twee van zijn leerlingen.

36 Hij zag Jezus voorbijlopen en zei: Kijk, het Lam van God!

37 De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen achter Jezus aan.

38 Jezus draaide zich om en zag dat ze Hem volgden. Hij vroeg hun:

39 Wat zoeken jullie? Ze zeiden tegen Hem: Rabbi, waar verblijft U? Het woord Rabbi betekent meester.

40 Hij zei tegen hen: Kom maar kijken. Ze gingen mee en zagen waar Hij verbleef. Ze bleven die dag bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur volgens de oude dagtelling.

41 Een van de twee was Andreas (mannelijk), de broer van Simon Petrus (rots). Hij had Johannes horen spreken en was Jezus gevolgd.

42 Andreas vond eerst zijn broer Simon (hij heeft gehoord) en zei tegen hem: We hebben de Messias gevonden! Het woord Messias betekent Christus.

43 Hij bracht Simon naar Jezus. Jezus keek hem aan en zei: Jij bent Simon, de zoon van Jonas (duif). Je zult Cefas (rots) heten. Die naam betekent Petrus (rots).

44 De volgende dag wilde Jezus naar Galilea vertrekken. Hij vond Filippus (paardenvriend) en zei tegen hem: Volg mij.

45 Filippus kwam uit Bethsaïda, de stad waar ook Andreas en Petrus vandaan kwamen.

[46] Filippus vond Nathanaël (God heeft gegeven) en zei tegen hem: We hebben Hem gevonden! Mozes schreef over Hem in de wet, en ook de profeten schreven over Hem. Het is Jezus uit Nazareth, de zoon van Jozef (hij voegt toe).
[47] Nathanaël vroeg hem: Kan er uit Nazareth iets goeds komen? Filippus zei: Kom zelf kijken.
[48] Jezus zag Nathanaël naar Hem toe komen en zei over hem: Kijk, daar komt een echte Israëliet! Er is geen bedrog in hem.
[49] Nathanaël vroeg Hem: Waar kent U mij van? Jezus antwoordde: Voordat Filippus je riep, zag ik je al onder de vijgenboom.
[50] Nathanaël antwoordde Hem: Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël!
[51] Jezus antwoordde hem: Je gelooft omdat ik je zei dat ik je onder de vijgenboom zag. Je zult nog grotere dingen zien.
[52] Hij zei tegen hem: Luister goed, ik verzeker jullie: vanaf nu zullen jullie de hemel open zien. Jullie zullen Gods engelen zien opstijgen en neerdalen op de Mensenzoon.

Johannes 2

[1] Op de derde dag was er een bruiloft in Kana in Galilea. De moeder van Jezus (YHWH redt) was daar.
[2] Ook Jezus en Zijn leerlingen waren voor de bruiloft uitgenodigd.
[3] Toen de wijn op was, zei de moeder van Jezus tegen Hem: Er is geen wijn meer.
[4] Jezus zei tegen haar: Vrouw, waarom betrekt u mij hierin? Mijn tijd is nog niet gekomen.
[5] Zijn moeder zei tegen de dienaren: Doe alles wat Hij jullie zegt.
[6] Er stonden zes stenen watervaten voor de reiniging van de Joden. Elk vat kon ongeveer 80 tot 120 liter bevatten.
[7] Jezus zei tegen hen: Vul de vaten met water. De dienaren vulden de vaten tot aan de rand.

[8] Toen zei Jezus: Schep er nu wat uit en breng het naar de leider van het feest. De dienaren brachten het naar de leider.

[9] De leider van het feest proefde het water dat wijn was geworden. Hij wist niet waar de wijn vandaan kwam. De dienaren die het water hadden geschept, wisten het wel. De leider riep de bruidegom.

[10] De leider van het feest zei tegen de bruidegom: Iedereen schenkt eerst de goede wijn. Wanneer de gasten flink gedronken hebben, wordt de minder goede wijn geschonken. Maar jij hebt de goede wijn tot nu bewaard!

[11] Dit eerste teken deed Jezus in Kana in Galilea. Daarmee liet Hij Zijn majesteit zien. Zijn leerlingen geloofden in Hem.

[12] Daarna reisde Hij met Zijn moeder, Zijn broers en Zijn leerlingen naar Kapernaüm. Ze bleven er maar een paar dagen.

[13] Het Joodse paasfeest naderde. Daarom ging Jezus naar Jeruzalem.

[14] In de tempel trof Hij mensen aan die ossen, schapen en duiven verkochten. Er zaten ook geldwisselaars.

[15] Hij maakte van touwtjes een zweep en joeg hen allemaal de tempel uit, ook de schapen en de ossen. Hij gooide het geld van de wisselaars op de grond en keerde hun tafels om.

[16] Tegen de duivenverkopers zei Hij: Haal deze dieren hier weg! Maak van het huis van mijn Vader geen marktplaats.

[17] Zijn leerlingen herinnerden zich deze woorden uit de Schrift: Mijn ijver voor Uw huis heeft mij verteerd.

[18] De Joden vroegen Hem: Welk teken laat U ons zien om aan te tonen dat U dit mag doen?

[19] Jezus antwoordde: Breek deze tempel af. In drie dagen zal ik hem weer oprichten.

[20] De Joden zeiden: Er is 46 jaar aan deze tempel gebouwd. En zult U hem in drie dagen weer oprichten?

[21] Maar Jezus bedoelde de tempel van Zijn lichaam.

[22] Toen Hij uit de dood was opgestaan, herinnerden Zijn leerlingen zich dat Hij dit tegen hen had gezegd. Ze geloofden de Schrift en deze uitspraak van Jezus.

[23] Tijdens het paasfeest was Jezus in Jeruzalem. Veel mensen geloofden in Zijn naam, omdat ze de tekenen zagen die Hij deed.
[24] Maar Jezus vertrouwde zichzelf niet aan hen toe, want Hij kende hen allemaal.
[25] Hij had niemand nodig om Hem iets over mensen te vertellen. Hij wist zelf wat er in een mens omging.

Johannes 3

[1] Er was een Farizeeër die Nicodemus (overwinning van het volk) heette. Hij was een leider van de Joden.
[2] Hij kwam 's nachts bij Jezus (YHWH redt) en zei: Rabbi, we weten dat U als leraar van God gekomen bent. Niemand kan de tekenen doen die U doet, als God niet met hem is.
[3] Jezus antwoordde: Luister goed, ik verzeker je: zonder opnieuw geboren te worden kan niemand het koninkrijk van God zien.
[4] Nicodemus vroeg Hem: Hoe kan iemand geboren worden als hij al oud is? Kan hij nog een keer de buik van zijn moeder ingaan en geboren worden?
[5] Jezus antwoordde: Luister goed, ik verzeker je: als iemand niet uit water en Geest geboren wordt, kan hij het koninkrijk van God niet binnengaan.
[6] Wat als mens geboren wordt, is menselijk. Wat uit de Geest geboren wordt, is geestelijk.
[7] Wees niet verbaasd dat ik je zei: Jullie moeten opnieuw geboren worden.
[8] De wind waait waarheen hij wil. Je hoort zijn geluid, maar weet niet waar hij vandaan komt of naartoe gaat. Zo is het ook met iedereen die uit de Geest geboren is.
[9] Nicodemus vroeg Hem: Hoe kan dat gebeuren?
[10] Jezus antwoordde: Je bent een leraar van Israël (die met God strijdt), en toch weet je dit niet?
[11] Luister goed, ik verzeker je: wij spreken over wat we weten. We getuigen van wat we gezien hebben, maar jullie nemen ons getuigenis niet aan.

[12] Ik heb jullie over aardse dingen verteld en jullie geloven niet. Hoe zullen jullie dan geloven als ik over hemelse dingen vertel?
[13] Niemand is naar de hemel opgegaan behalve degene die uit de hemel is neergedaald: de Mensenzoon, die in de hemel is.
[14] Zoals Mozes (uit het water getrokken) in de woestijn de slang omhoog hield, zo moet ook de Mensenzoon omhoog worden geheven.
[15] Zo zal iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben.
[16] Want zo liet God zien dat Hij van de wereld hield: Hij gaf Zijn enige Zoon. Hij deed dat zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben.
[17] God stuurde Zijn Zoon immers niet naar de wereld om die te veroordelen, maar om de wereld door Zijn Zoon te redden.
[18] Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld. Wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van Gods enige Zoon.
[19] Dit is het oordeel: het Licht kwam in de wereld, maar de mensen hielden meer van het donker dan van het Licht. Want ze deden kwaad.
[20] Iedereen die kwaad doet, haat het Licht en blijft er vandaan. Zo wil hij voorkomen dat zijn daden als kwaad worden aangewezen.
[21] Maar wie naar de waarheid handelt, komt naar het Licht. Dan wordt zichtbaar dat zijn daden in God zijn gedaan.
[22] Daarna ging Jezus met Zijn leerlingen naar Judea. Hij bleef daar met hen en doopte.
[23] Ook Johannes (YHWH is genadig) doopte in Enon bij Salim, omdat daar veel water was. Mensen kwamen naar hem toe en werden gedoopt.
[24] Johannes was namelijk nog niet in de gevangenis gezet.
[25] Enkele leerlingen van Johannes raakten toen met de Joden in discussie over de reiniging.
[26] Ze gingen naar Johannes en zeiden: Rabbi, degene die bij u was aan de overkant van de Jordaan, doopt nu. U hebt over Hem getuigd. Kijk, iedereen gaat naar Hem toe.

[27] Johannes antwoordde: Een mens kan alleen ontvangen wat God hem vanuit de hemel geeft.

[28] Jullie kunnen zelf bevestigen wat ik gezegd heb: Ik ben niet de Christus (de gezalfde), maar ik ben voor Hem uit gestuurd.

[29] De bruid hoort bij de bruidegom. De vriend van de bruidegom staat ernaast en luistert. Wanneer hij de stem van de bruidegom hoort, is hij heel blij. Zo is mijn blijdschap nu helemaal vervuld.

[30] Hij moet groter worden en ik kleiner.

[31] Wie van boven komt, staat boven iedereen. Wie van de aarde komt, hoort bij de aarde en spreekt als iemand van de aarde. Wie uit de hemel komt, staat boven iedereen.

[32] Hij getuigt van wat Hij heeft gezien en gehoord. Toch neemt niemand Zijn getuigenis aan.

[33] Wie Zijn getuigenis wel aanneemt, bevestigt daarmee dat God betrouwbaar is.

[34] Want degene die God heeft gestuurd, spreekt Gods woorden. God geeft Hem de Geest zonder beperking.

[35] De Vader houdt van de Zoon en heeft Hem alles in handen gegeven.

[36] Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven. Maar wie de Zoon niet gehoorzaamt, zal het leven niet zien. Gods toorn blijft op hem rusten.

Johannes 4

[1] De Heere wist dat de Farizeeën hadden gehoord dat Hij meer leerlingen maakte en doopte dan Johannes (YHWH is genadig).

[2] Jezus (YHWH redt) doopte overigens niet zelf; Zijn leerlingen deden dat.

[3] Daarop verliet Hij Judea en ging terug naar Galilea.

[4] Hij moest door Samaria reizen.

[5] Zo kwam Hij in Sichar, een stad in Samaria. Die lag bij het stuk land dat Jakob (hij houdt de hiel vast) aan zijn zoon Jozef (hij voegt toe) had gegeven.

[6] Daar was de bron van Jakob. Moe van de reis ging Jezus bij de bron zitten. Het was ongeveer het zesde uur volgens de oude dagtelling.

[7] Een vrouw uit Samaria kwam water halen. Jezus zei tegen haar: Geef mij wat te drinken.

[8] Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.

[9] De Samaritaanse vrouw zei tegen Hem: U bent een Jood en ik ben een Samaritaanse vrouw. Hoe kunt U mij om drinken vragen? Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.

[10] Jezus antwoordde: Als je wist wat God geeft, en wist wie jou nu om drinken vraagt, zou jij mij om levend water vragen. Dan zou ik het je geven.

[11] De vrouw zei: Heere, U hebt niets om water mee te scheppen, en de put is diep. Waar haalt U dat levende water dan vandaan?

[12] Bent U soms groter dan onze voorvader Jakob? Hij gaf ons deze put. Hij dronk er zelf uit, net als zijn kinderen en zijn vee.

[13] Jezus antwoordde haar: Wie van dit water drinkt, krijgt weer dorst.

[14] Maar wie drinkt van het water dat ik hem zal geven, krijgt nooit meer dorst. Dat water wordt in hem een bron. Uit die bron welt water op tot in het eeuwige leven.

[15] De vrouw zei tegen Hem: Heere, geef mij dat water! Dan krijg ik geen dorst meer en hoef ik hier geen water meer te halen.

[16] Jezus zei tegen haar: Ga je man roepen en kom hier terug.

[17] De vrouw antwoordde: Ik heb geen man. Jezus zei: Je hebt gelijk als je zegt: Ik heb geen man.

[18] Je hebt namelijk vijf mannen gehad. De man met wie je nu samenleeft, is niet je man. Wat je zei, is waar.

[19] De vrouw zei tegen Hem: Heere, ik zie dat U een profeet bent.

[20] Onze voorouders hebben op deze berg aanbeden. Maar jullie zeggen dat Jeruzalem de plaats is waar we moeten aanbidden.

[21] Jezus zei tegen haar: Vrouw, geloof mij. Er komt een tijd dat jullie de Vader niet op deze berg en ook niet in Jeruzalem zullen aanbidden.

[22] Jullie aanbidden wat jullie niet kennen. Wij aanbidden wat we wel kennen, want de redding komt uit de Joden.
[23] Er komt een tijd — en die is er nu al — waarin echte aanbidders de Vader in geest en waarheid aanbidden. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden.
[24] God is Geest. Wie Hem aanbidden, moeten Hem in geest en waarheid aanbidden.
[25] De vrouw zei tegen Hem: Ik weet dat de Messias komt. Wanneer Hij komt, zal Hij ons alles bekendmaken. Het woord Messias betekent ook Christus (de gezalfde).
[26] Jezus zei tegen haar: Ik ben het. Ik ben degene die met je spreekt.
[27] Op dat moment kwamen Zijn leerlingen terug. Ze waren verbaasd dat Hij met een vrouw sprak. Toch vroeg niemand wat Hij van haar wilde of waarom Hij met haar sprak.
[28] De vrouw liet haar waterkruik staan en ging naar de stad. Daar zei ze tegen de mensen:
[29] Kom kijken! Er is een man die mij alles heeft verteld wat ik gedaan heb. Zou Hij niet de Christus zijn?
[30] De mensen gingen de stad uit en kwamen naar Jezus toe.
[31] Intussen drongen de leerlingen bij Hem aan: Rabbi, eet toch iets.
[32] Maar Hij zei tegen hen: Ik heb voedsel om te eten dat jullie niet kennen.
[33] De leerlingen vroegen elkaar: Heeft iemand Hem eten gebracht?
[34] Jezus zei tegen hen: Mijn voedsel is doen wat God wil en Zijn werk afmaken. Hij is degene die mij gestuurd heeft.
[35] Jullie zeggen toch: Nog vier maanden en dan komt de oogst. Maar ik zeg jullie: kijk op en zie de velden! Ze staan al wit, klaar voor de oogst.
[36] Wie maait, krijgt loon en verzamelt de oogst voor het eeuwige leven. Zo kunnen de zaaier en de maaier samen blij zijn.
[37] Hier blijkt het spreekwoord waar: De een zaait, de ander maait.
[38] Ik heb jullie gestuurd om te maaien waar jullie niet voor hebben gewerkt. Anderen hebben het werk gedaan en jullie delen nu in het resultaat van hun werk.

[39] Veel Samaritanen uit die stad geloofden in Hem door wat de vrouw vertelde. De vrouw getuigde: Hij heeft mij alles verteld wat ik gedaan heb.

[40] Toen de Samaritanen bij Hem kwamen, vroegen ze Hem bij hen te blijven. Hij bleef er twee dagen.

[41] Door Zijn eigen woorden geloofden nog veel meer mensen in Hem.

[42] Ze zeiden tegen de vrouw: We geloven nu niet meer alleen vanwege jouw verhaal, want we hebben Hem zelf gehoord. We weten dat Hij werkelijk de Christus is, de Redder van de wereld.

[43] Na die twee dagen vertrok Jezus en ging naar Galilea.

[44] Jezus had zelf verklaard: Een profeet krijgt in zijn eigen land geen eer.

[45] Toen Hij in Galilea kwam, ontvingen de Galileeërs Hem. Ze hadden alles gezien wat Hij tijdens het feest in Jeruzalem had gedaan. Zij waren zelf ook naar het feest gegaan.

[46] Jezus kwam weer in Kana in Galilea, waar Hij water in wijn had veranderd. Een ambtenaar van de koning had een zoon die ziek lag in Kapernaüm.

[47] Toen de ambtenaar hoorde dat Jezus uit Judea naar Galilea was gekomen, ging hij naar Hem toe. Hij vroeg Jezus met hem mee te gaan en zijn zoon te genezen, want die lag op sterven.

[48] Jezus zei tegen hem: Als jullie geen tekenen en wonderen zien, zullen jullie niet geloven.

[49] De ambtenaar zei tegen Hem: Heere, kom met mij mee voordat mijn kind sterft!

[50] Jezus zei tegen hem: Ga maar, je zoon leeft. De man geloofde wat Jezus tegen hem zei en vertrok.

[51] Terwijl hij terugreisde, kwamen zijn dienaren hem tegemoet met het bericht: Uw kind leeft!

[52] Hij vroeg op welk uur zijn zoon was opgeknapt. Ze zeiden: Gisteren, op het zevende uur volgens de oude dagtelling, verdween zijn koorts.

[53] De vader besefte dat Jezus precies op dat uur had gezegd: Je zoon leeft. Hij geloofde, en iedereen in zijn huis geloofde ook.

54 Dit was het tweede teken dat Jezus deed nadat Hij uit Judea naar Galilea was gekomen.

Johannes 5

1 Daarna was er een Joods feest. Jezus (YHWH redt) reisde naar Jeruzalem.

2 Bij de Schaapspoort in Jeruzalem is een bad dat in het Hebreeuws Bethesda heet. Het heeft vijf overdekte zuilengangen.

3 Daar lagen veel zieke mensen: blinden, mensen die moeilijk liepen en mensen met armen of benen die dun en krachteloos waren geworden. Ze wachtten tot het water bewoog.

4 Want op bepaalde tijden daalde een engel af in het bad en bracht het water in beweging. Wie daarna als eerste het water inging, werd gezond, welke ziekte hij ook had.

5 Er lag ook een man die al 38 jaar ziek was.

6 Jezus zag hem liggen en wist dat hij al lang ziek was. Hij vroeg hem: Wil je gezond worden?

7 De zieke antwoordde Hem: Heere, ik heb niemand om mij in het bad te helpen wanneer het water beweegt. Terwijl ik erheen ga, is iemand anders me telkens voor.

8 Jezus zei tegen hem: Sta op, pak je slaapmat op en loop.

9 De man werd meteen gezond. Hij pakte zijn slaapmat op en liep. Die dag was het sabbat.

10 De Joden zeiden tegen de genezen man: Het is sabbat. Je mag je slaapmat niet dragen.

11 Hij antwoordde: Degene die mij gezond maakte, zei tegen me: Pak je slaapmat op en loop.

12 Ze vroegen hem: Wie is de man die tegen je zei: Pak je slaapmat op en loop?

13 De genezen man wist niet wie Hij was. Jezus was namelijk in de menigte uit het zicht verdwenen.

[14] Later vond Jezus hem in de tempel. Hij zei: Kijk, je bent gezond geworden. Zondig niet meer, zodat je niets ergers overkomt.
[15] De man ging weg en vertelde de Joden dat Jezus hem gezond had gemaakt.
[16] Daarom vervolgden de Joden Jezus en probeerden ze Hem te doden, omdat Hij zulke dingen op de sabbat deed.
[17] Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt nog altijd, en ik werk ook.
[18] Daarom waren de Joden er nog sterker op uit Hem te doden. Hij brak niet alleen de sabbat, maar noemde God ook Zijn eigen Vader. Daarmee maakte Hij zichzelf gelijk aan God.
[19] Jezus antwoordde: Luister goed, ik verzeker jullie: de Zoon kan niets uit zichzelf doen. Hij doet alleen wat Hij de Vader ziet doen. Alles wat de Vader doet, doet de Zoon op dezelfde manier.
[20] Want de Vader houdt van de Zoon en laat Hem alles zien wat de Vader doet. De Vader zal Hem nog grotere werken laten zien, zodat jullie verbaasd zullen zijn.
[21] Zoals de Vader doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil.
[22] De Vader oordeelt namelijk niemand. Hij heeft het hele oordeel aan de Zoon gegeven.
[23] Dat heeft Hij gedaan zodat alle mensen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet die Hem gestuurd heeft.
[24] Luister goed, ik verzeker jullie: wie mijn woord hoort en vertrouwt op Hem die mij gestuurd heeft, heeft eeuwig leven. Hij wordt niet veroordeeld, maar is al overgegaan van de dood naar het leven.
[25] Luister goed, ik verzeker jullie: er komt een tijd, en die is er nu al. De doden zullen de stem van de Zoon van God horen. Wie die stem horen, zullen leven.
[26] Zoals de Vader het leven in zichzelf heeft, zo heeft ook de Zoon het leven in zichzelf gekregen van de Vader.
[27] De Vader heeft de Zoon ook gezag gegeven om te oordelen, omdat de Zoon de Mensenzoon is.

[28] Wees niet verbaasd dat de Zoon dit gezag heeft. Er komt een tijd dat iedereen in de graven Zijn stem zal horen.

[29] Dan komen ze eruit. Wie goed hebben gedaan, staan op om te leven. Wie kwaad hebben gedaan, staan op om veroordeeld te worden.

[30] Ik kan niets uit mezelf doen. Ik oordeel naar wat ik hoor, en mijn oordeel is rechtvaardig. Want ik zoek niet mijn eigen wil, maar de wil van de Vader die mij gestuurd heeft.

[31] Als ik alleen over mezelf getuig, geldt mijn getuigenis niet als betrouwbaar.

[32] Er is een ander die over mij getuigt. Ik weet dat Zijn getuigenis over mij betrouwbaar is.

[33] Jullie hebben mensen naar Johannes (YHWH is genadig) gestuurd, en hij heeft van de waarheid getuigd.

[34] Ik ben niet afhankelijk van het getuigenis van een mens. Ik zeg dit zodat jullie gered worden.

[35] Johannes was een brandende lamp die licht gaf. Een korte tijd wilden jullie genieten van het licht dat hij gaf.

[36] Maar ik heb een belangrijker getuigenis dan dat van Johannes. De Vader gaf mij werken om te doen. De werken die ik doe, getuigen ervan dat de Vader mij gestuurd heeft.

[37] Ook de Vader die mij gestuurd heeft, heeft zelf over mij getuigd. Jullie hebben Zijn stem nooit gehoord en nooit gezien hoe Hij eruitziet.

[38] Zijn woord heeft geen blijvende plaats in jullie, want jullie geloven niet in degene die Hij heeft gestuurd.

[39] Onderzoek de Schriften. Jullie denken immers dat jullie daarin eeuwig leven hebben. Juist die Schriften getuigen over mij.

[40] Toch willen jullie niet naar mij toe komen om leven te ontvangen.

[41] Ik neem geen eer van mensen aan.

[42] Maar ik ken jullie: de liefde van God is niet in jullie.

[43] Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader, en jullie nemen mij niet aan. Als iemand anders in zijn eigen naam komt, zullen jullie hem wel aannemen.

44 Hoe kunnen jullie geloven? Jullie nemen eer van elkaar aan, maar zoeken niet de eer die alleen van God komt.
45 Denk niet dat ik jullie bij de Vader zal aanklagen. Jullie aanklager is Mozes (uit het water getrokken), op wie jullie je hoop hebben gevestigd.
46 Als jullie Mozes geloofden, zouden jullie ook mij geloven. Hij heeft namelijk over mij geschreven.
47 Maar als jullie niet geloven wat hij geschreven heeft, hoe zullen jullie dan mijn woorden geloven?

Johannes 6

1 Daarna vertrok Jezus (YHWH redt) naar de overkant van het Meer van Galilea, dat ook het Meer van Tiberias heet.
2 Een grote menigte volgde Hem, omdat zij de tekenen zagen die Hij bij zieken deed.
3 Jezus ging de berg op en ging daar met Zijn leerlingen zitten.
4 Het Pascha, het feest van de Joden, kwam eraan.
5 Jezus keek op en zag een grote menigte naar Hem toe komen. Hij vroeg Filippus (paardenvriend): Waar kunnen we brood kopen, zodat al deze mensen kunnen eten?
6 Hij vroeg dit om Filippus te beproeven, want Hij wist zelf al wat Hij zou doen.
7 Filippus antwoordde Hem: Zelfs voor 200 penningen kun je niet genoeg brood kopen om iedereen een klein stukje te geven.
8 Een van Zijn leerlingen, Andreas (mannelijk), de broer van Simon Petrus (rots), zei tegen Hem:
9 Hier is een jongen met vijf gerstebroden en twee visjes. Maar wat hebben we daaraan voor zoveel mensen?
10 Jezus zei: Laat de mensen gaan zitten. Er was daar veel gras. De mannen gingen zitten; het waren er ongeveer 5.000.
11 Jezus nam de broden en dankte. Hij gaf ze aan de leerlingen, die ze aan de zittende mensen uitdeelden. Ook van de visjes kregen zij zoveel als ze wilden.

[12] Toen iedereen verzadigd was, zei Hij tegen Zijn leerlingen: Verzamel de overgebleven stukken, zodat niets verloren gaat.

[13] Ze verzamelden ze en vulden twaalf manden met stukken van de vijf gerstebroden die de mensen na het eten hadden overgelaten.

[14] Toen de mensen het teken zagen dat Jezus had gedaan, zeiden ze: Hij is werkelijk de Profeet die in de wereld zou komen.

[15] Jezus wist dat ze Hem met geweld wilden meenemen om Hem koning te maken. Daarom trok Hij zich weer alleen terug op de berg.

[16] Toen het avond werd, daalden Zijn leerlingen af naar het meer.

[17] Ze stapten in een schip en voeren over het meer naar Kapernaüm. Het was al donker, en Jezus was nog niet bij hen gekomen.

[18] Het meer werd onstuimig, omdat er een harde wind waaide.

[19] Nadat ze ongeveer vijf kilometer hadden geroeid, zagen ze Jezus over het meer lopen. Hij kwam naar het schip, en ze werden bang.

[20] Maar Hij zei tegen hen: Ik ben het. Wees niet bang.

[21] Ze namen Hem graag in het schip. Meteen bereikte het schip de plaats waarheen ze voeren.

[22] De volgende dag stond de menigte nog aan de andere kant van het meer. Ze zagen dat daar eerder maar één schip had gelegen. Daarin waren Zijn leerlingen gestapt. Jezus was niet met hen meegegaan; Zijn leerlingen waren alleen weggevaren.

[23] Intussen kwamen er vanuit Tiberias andere schepen aan, dicht bij de plaats waar ze brood hadden gegeten nadat de Heere had gedankt.

[24] Toen de menigte zag dat Jezus en Zijn leerlingen daar niet waren, stapten ze in de schepen. Ze gingen naar Kapernaüm om Jezus te zoeken.

[25] Toen ze Hem aan de overkant vonden, vroegen ze: Rabbi, wanneer bent U hier gekomen?

[26] Jezus antwoordde: Luister goed, ik verzeker jullie: jullie zoeken mij niet omdat jullie tekenen zagen. Jullie zoeken mij omdat jullie van de broden aten en vol raakten.

[27] Span je niet in voor voedsel dat vergaat, maar voor voedsel dat blijft tot in het eeuwige leven. De Mensenzoon zal het jullie geven. God de Vader heeft Hem namelijk met Zijn zegel bevestigd.
[28] Ze vroegen Hem: Wat moeten wij doen om Gods werken te doen?
[29] Jezus antwoordde: Het werk dat God van jullie vraagt, is dat jullie geloven in Hem die Hij gestuurd heeft.
[30] Ze vroegen Hem: Welk teken doet U dan? Als wij het zien, zullen we U geloven. Wat gaat U doen?
[31] Onze voorouders aten het manna in de woestijn. Er staat geschreven: Hij gaf hun brood uit de hemel te eten.
[32] Jezus zei tegen hen: Luister goed, ik verzeker jullie: niet Mozes (uit het water getrokken) heeft jullie brood uit de hemel gegeven. Mijn Vader geeft jullie het ware brood uit de hemel.
[33] Want het brood van God is Hij die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld leven geeft.
[34] Ze zeiden tegen Hem: Heere, geef ons dat brood altijd.
[35] Jezus zei tegen hen: Ik ben het brood dat leven geeft. Wie naar mij toe komt, zal nooit meer honger hebben. Wie in mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.
[36] Maar ik heb jullie al gezegd: jullie hebben mij gezien en toch geloven jullie niet.
[37] Iedereen die de Vader mij geeft, zal naar mij toe komen. Wie naar mij toe komt, zal ik nooit wegsturen.
[38] Ik ben uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen, maar de wil van Hem die mij gestuurd heeft.
[39] Dit is de wil van de Vader, die mij gestuurd heeft: van allen die Hij mij gegeven heeft, laat ik niemand verloren gaan. Op de laatste dag zal ik hen opwekken.
[40] Dit is de wil van Hem die mij gestuurd heeft: iedereen die de Zoon ziet en in Hem gelooft, heeft eeuwig leven. Op de laatste dag zal ik hem opwekken.
[41] De Joden mopperden over Hem, omdat Hij had gezegd: Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald.

[42] Ze zeiden: Is dit niet Jezus, de zoon van Jozef (hij voegt toe)? We kennen Zijn vader en moeder toch? Hoe kan Hij dan zeggen: Ik ben uit de hemel neergedaald?

[43] Jezus antwoordde hun: Mopper niet onder elkaar.

[44] Niemand kan naar mij toe komen, tenzij de Vader, die mij gestuurd heeft, hem trekt. Op de laatste dag zal ik hem opwekken.

[45] In de profeten staat geschreven: Zij zullen allemaal door God onderwezen worden. Iedereen die naar de Vader heeft geluisterd en van Hem geleerd heeft, komt naar mij toe.

[46] Niet dat iemand de Vader gezien heeft. Alleen Hij die van God komt, heeft de Vader gezien.

[47] Luister goed, ik verzeker jullie: wie in mij gelooft, heeft eeuwig leven.

[48] Ik ben het brood dat leven geeft.

[49] Jullie voorouders hebben het manna in de woestijn gegeten, en toch zijn ze gestorven.

[50] Maar dit is het brood dat uit de hemel neerdaalt. Wie daarvan eet, zal niet sterven.

[51] Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Wie van dit brood eet, zal eeuwig leven. Het brood dat ik zal geven, is mijn vlees. Ik zal het geven voor het leven van de wereld.

[52] De Joden kregen hierover ruzie en zeiden: Hoe kan Hij ons Zijn vlees te eten geven?

[53] Jezus zei tegen hen: Luister goed, ik verzeker jullie. Als jullie het vlees van de Mensenzoon niet eten en Zijn bloed niet drinken, heeft niemand van jullie leven in zich.

[54] Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven. Op de laatste dag zal ik hem opwekken.

[55] Want mijn vlees is werkelijk voedsel en mijn bloed is werkelijk drank.

[56] Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in mij en ik in hem.

[57] De levende Vader heeft mij gestuurd, en ik leef door de Vader. Zo zal ook wie mij eet, door mij leven.

[58] Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is anders dan het manna dat jullie voorouders aten; zij stierven. Wie dit brood eet, zal eeuwig leven.

[59] Dit zei Hij toen Hij onderwijs gaf in de synagoge van Kapernaüm.

[60] Veel van Zijn leerlingen hoorden dit en zeiden: Deze boodschap is hard. Wie kan ernaar luisteren?

[61] Jezus wist dat Zijn leerlingen hierover mopperden. Hij vroeg hun: Ergeren jullie je hieraan?

[62] Wat dan als jullie de Mensenzoon zien opstijgen naar de plaats waar Hij vroeger was?

[63] De Geest maakt levend; het vlees helpt niets. De woorden die ik tot jullie spreek, zijn geest en leven.

[64] Maar sommigen van jullie geloven niet. Jezus wist namelijk vanaf het begin wie niet geloofden en wie Hem zou verraden.

[65] Hij zei: Daarom heb ik jullie gezegd dat niemand naar mij toe kan komen, tenzij mijn Vader hem dat geeft.

[66] Vanaf dat moment trokken veel van Zijn leerlingen zich terug en gingen niet meer met Hem mee.

[67] Jezus vroeg de twaalf: Willen jullie soms ook weggaan?

[68] Simon Petrus antwoordde Hem: Heere, naar wie zouden wij gaan? U hebt de woorden die eeuwig leven geven.

[69] Wij geloven en weten dat U de Christus (de gezalfde) bent, de Zoon van de levende God.

[70] Jezus antwoordde hun: Heb ik jullie twaalf niet uitgekozen? Toch is een van jullie een duivel.

[71] Daarmee bedoelde Hij Judas Iskariot (man uit Kerioth), de zoon van Simon (hij heeft gehoord). Judas (lofprijs) zou Hem namelijk verraden, ook al was hij een van de twaalf.

Johannes 7

[1] Daarna bleef Jezus (YHWH redt) in Galilea rondreizen. Hij wilde niet in Judea rondgaan, omdat de Joden Hem probeerden te doden.

[2] Het Joodse Loofhuttenfeest kwam eraan.

[3] Zijn broers zeiden tegen Hem: Vertrek van hier en ga naar Judea. Dan kunnen ook Uw leerlingen de werken zien die U doet.

[4] Niemand doet zulke dingen in het geheim als hij bekend wil worden. Als U deze dingen doet, treed dan openlijk voor de wereld op.

[5] Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem.

[6] Jezus zei tegen hen: Mijn tijd is nog niet gekomen, maar voor jullie is elke tijd geschikt.

[7] De wereld kan jullie niet haten, maar mij haat ze wel. Ik getuig namelijk dat haar daden slecht zijn.

[8] Gaan jullie maar naar dit feest. Ik ga nog niet naar dit feest, want mijn tijd is nog niet aangebroken.

[9] Nadat Hij dit tegen hen had gezegd, bleef Hij in Galilea.

[10] Toen Zijn broers naar het feest waren gegaan, ging Hij zelf ook. Hij ging niet openlijk, maar heimelijk.

[11] De Joden zochten Hem tijdens het feest en vroegen: Waar is Hij?

[12] Onder de menigte ontstond veel discussie over Hem. Sommigen zeiden: Hij is een goed mens. Anderen zeiden: Nee, Hij misleidt de mensen.

[13] Toch sprak niemand openlijk over Hem, uit angst voor de Joden.

[14] Halverwege het feest ging Jezus naar de tempel en gaf er onderwijs.

[15] De Joden waren verbaasd en vroegen: Hoe kent Hij de Schriften zonder onderwijs te hebben gevolgd?

[16] Jezus antwoordde: Mijn leer komt niet van mijzelf, maar van Hem die mij gestuurd heeft.

[17] Wie bereid is Zijn wil te doen, zal weten of deze leer van God komt of dat ik uit mezelf spreek.

[18] Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer. Maar wie de eer zoekt van Hem die Hem gestuurd heeft, is betrouwbaar en zonder bedrog.
[19] Mozes (uit het water getrokken) heeft jullie toch de wet gegeven? Toch houdt niemand van jullie zich eraan. Waarom proberen jullie mij te doden?
[20] De menigte antwoordde: U bent door een demon bezeten! Wie probeert U te doden?
[21] Jezus antwoordde hun: Ik heb één werk gedaan, en jullie zijn daar allemaal verbaasd over.
[22] Mozes heeft jullie daarom de besnijdenis gegeven, hoewel die niet van Mozes maar van de voorouders komt. Jullie besnijden een mens ook op de sabbat.
[23] Een mens kan op sabbat besneden worden, zodat de wet van Mozes niet overtreden wordt. Waarom zijn jullie dan boos omdat ik op sabbat een mens helemaal gezond maakte?
[24] Oordeel niet op grond van wat je aan de buitenkant ziet, maar oordeel rechtvaardig.
[25] Enkele inwoners van Jeruzalem zeiden: Is dit niet de man die zij proberen te doden?
[26] Kijk, Hij spreekt openlijk en ze zeggen niets tegen Hem. Zouden de leiders werkelijk weten dat Hij de Christus (de gezalfde) is?
[27] Van Hem weten wij waar Hij vandaan komt. Maar wanneer de Christus komt, weet niemand waar Hij vandaan komt.
[28] Jezus gaf luid onderwijs in de tempel: Jullie kennen mij en weten waar ik vandaan kom. Toch ben ik niet uit mezelf gekomen. Degene die mij gestuurd heeft, is betrouwbaar, maar jullie kennen Hem niet.
[29] Ik ken Hem wel, want ik kom bij Hem vandaan en Hij heeft mij gestuurd.
[30] Toen probeerden ze Hem te grijpen, maar niemand greep Hem vast. Zijn tijd was namelijk nog niet gekomen.
[31] Veel mensen uit de menigte geloofden in Hem. Ze zeiden: Wanneer de Christus komt, zal Hij toch niet meer tekenen doen dan deze man heeft gedaan?
[32] De Farizeeën hoorden wat de menigte over Hem zei. Toen stuurden zij samen met de overpriesters dienaren om Hem te grijpen.

[33] Jezus zei tegen hen: Nog een korte tijd ben ik bij jullie. Daarna ga ik naar Hem die mij gestuurd heeft.

[34] Jullie zullen mij zoeken maar niet vinden. Waar ik ben, kunnen jullie niet komen.

[35] De Joden zeiden tegen elkaar: Waar wil Hij heen, zodat wij Hem niet kunnen vinden? Wil Hij naar de verstrooiden onder de Grieken gaan en de Grieken onderwijzen?

[36] Wat bedoelt Hij met de uitspraak: Jullie zullen mij zoeken en niet vinden; waar ik ben, kunnen jullie niet komen?

[37] Op de laatste, grote dag van het feest stond Jezus op en riep: Wie dorst heeft, moet naar mij toe komen en drinken.

[38] Wie in mij gelooft, over hem zegt de Schrift: Uit zijn binnenste zullen stromen van levend water vloeien.

[39] Hiermee bedoelde Hij de Geest, die de gelovigen in Hem zouden ontvangen. De Heilige Geest was namelijk nog niet gegeven, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.

[40] Veel mensen uit de menigte hoorden deze woorden en zeiden: Hij is werkelijk de Profeet.

[41] Anderen zeiden: Hij is de Christus. Weer anderen zeiden: De Christus komt toch niet uit Galilea?

[42] Zegt de Schrift niet dat de Christus uit het nageslacht van David (geliefde) en uit Bethlehem komt, het dorp waar David vandaan kwam?

[43] Zo ontstond er vanwege Hem verdeeldheid onder de menigte.

[44] Sommigen van hen wilden Hem grijpen, maar niemand greep Hem vast.

[45] De dienaren gingen terug naar de overpriesters en Farizeeën. Die vroegen hun: Waarom hebben jullie Hem niet meegebracht?

[46] De dienaren antwoordden: Nooit heeft iemand gesproken zoals deze man.

[47] De Farizeeën antwoordden hun: Zijn jullie soms ook misleid?

[48] Heeft soms één van de leiders of Farizeeën in Hem geloofd?

[49] Maar deze menigte kent de wet niet en is vervloekt.

[50] Nicodemus (overwinning van het volk) was een van hen. Hij was 's nachts naar Jezus toe gegaan. Hij zei tegen hen:

[51] Staat onze wet toe iemand te veroordelen voordat hij gehoord is en voordat bekend is wat hij doet?

[52] Ze antwoordden hem: Komt u soms ook uit Galilea? Onderzoek het maar. U zult zien dat er uit Galilea geen profeet is opgestaan.

[53] Daarna ging iedereen naar zijn eigen huis.

Johannes 8

[1] Maar Jezus (YHWH redt) ging naar de Olijfberg.

[2] Vroeg in de morgen kwam Hij weer naar de tempel. Alle mensen kwamen naar Hem toe. Hij ging zitten en gaf hun onderwijs.

[3] Toen brachten de schriftgeleerden en Farizeeën een vrouw bij Hem die op overspel was betrapt.

[4] Ze zetten haar in het midden en zeiden tegen Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt terwijl ze overspel pleegde.

[5] In de wet heeft Mozes (uit het water getrokken) ons opgedragen zulke vrouwen te stenigen. Wat zegt U?

[6] Ze stelden Hem deze vraag om Hem op de proef te stellen. Zo hoopten ze een reden te vinden om Hem aan te klagen. Maar Jezus bukte zich en schreef met Zijn vinger op de grond.

[7] Toen ze Hem vragen bleven stellen, kwam Hij overeind en zei: Wie van jullie zonder zonde is, moet als eerste een steen naar haar gooien.

[8] Daarna bukte Hij zich opnieuw en schreef verder op de grond.

[9] Toen ze dit hoorden, klaagde hun geweten hen aan. Ze gingen één voor één weg, te beginnen bij de oudsten. Zo bleef Jezus achter met de vrouw, die nog in het midden stond.

[10] Jezus kwam overeind. Toen Hij behalve de vrouw niemand meer zag, vroeg Hij haar: Vrouw, waar zijn uw beschuldigers? Heeft niemand u veroordeeld?

[11] Ze antwoordde: Niemand, Heere. Jezus zei tegen haar: Ook ik veroordeel u niet. Ga nu weg en zondig niet meer.

[12] Jezus sprak opnieuw tot de mensen: Ik ben het licht van de wereld. Wie mij volgt, zal niet in de duisternis lopen, maar het licht ontvangen dat leven geeft.

[13] De Farizeeën zeiden tegen Hem: U getuigt over uzelf. Daarom is Uw getuigenis niet betrouwbaar.

[14] Jezus antwoordde: Ook als ik over mezelf getuig, is mijn getuigenis betrouwbaar. Ik weet namelijk waar ik vandaan kom en waar ik heen ga. Jullie weten niet waar ik vandaan kom of waar ik heen ga.

[15] Jullie oordelen op een menselijke manier. Ik oordeel niemand.

[16] Maar als ik oordeel, is mijn oordeel betrouwbaar. Ik ben namelijk niet alleen: de Vader die mij gestuurd heeft, is met mij.

[17] In jullie wet staat bovendien geschreven dat het getuigenis van twee mensen betrouwbaar is.

[18] Ik getuig over mezelf, en de Vader die mij gestuurd heeft, getuigt over mij.

[19] Ze vroegen Hem: Waar is Uw Vader? Jezus antwoordde: Jullie kennen mij niet en mijn Vader ook niet. Als jullie mij kenden, zouden jullie ook mijn Vader kennen.

[20] Jezus sprak deze woorden bij de schatkist terwijl Hij in de tempel onderwijs gaf. Toch greep niemand Hem, want Zijn tijd was nog niet gekomen.

[21] Jezus zei opnieuw tegen hen: Ik ga weg. Jullie zullen mij zoeken, maar in jullie zonden sterven. Waar ik heen ga, kunnen jullie niet komen.

[22] De Joden zeiden tegen elkaar: Wil Hij soms zichzelf doden? Hij zegt immers: Waar ik heen ga, kunnen jullie niet komen.

[23] Hij zei tegen hen: Jullie komen van beneden, maar ik kom van boven. Jullie horen bij deze wereld, maar ik niet.

[24] Daarom zei ik dat jullie in jullie zonden zullen sterven. Want als jullie niet geloven dat ik het ben, zullen jullie in jullie zonden sterven.

[25] Ze vroegen Hem: Wie bent U dan? Jezus antwoordde: Dat is precies wat ik jullie vanaf het begin vertel.

[26] Ik kan veel over jullie zeggen en veel over jullie oordelen. Maar degene die mij gestuurd heeft, is betrouwbaar. Wat ik van Hem gehoord heb, vertel ik aan de wereld.

[27] Ze begrepen niet dat Hij met hen over de Vader sprak.

[28] Daarom zei Jezus: Wanneer jullie de Mensenzoon verhoogd hebben, zullen jullie begrijpen dat ik het ben. Ik doe niets uit mezelf, maar spreek zoals mijn Vader mij geleerd heeft.

[29] Hij die mij gestuurd heeft, is met mij. De Vader heeft mij niet alleen gelaten, want ik doe altijd wat Hem behaagt.

[30] Terwijl Hij dit zei, gingen veel mensen in Hem geloven.

[31] Toen zei Jezus tegen de Joden die in Hem geloofden: Als jullie in mijn woord blijven, zijn jullie werkelijk mijn leerlingen.

[32] Dan zullen jullie de waarheid kennen, en de waarheid zal jullie vrijmaken.

[33] Ze antwoordden Hem: Wij stammen van Abraham (vader van velen) af en zijn nooit iemands slaven geweest. Hoe kunt U dan zeggen: Jullie zullen vrij worden?

[34] Jezus antwoordde: Luister goed, ik verzeker jullie: iedereen die zondigt, is een slaaf van de zonde.

[35] Een slaaf blijft niet voor altijd in het huis. Een zoon blijft er wel voor altijd.

[36] Als de Zoon jullie vrijmaakt, zullen jullie werkelijk vrij zijn.

[37] Ik weet dat jullie van Abraham afstammen. Toch proberen jullie mij te doden, omdat mijn woord geen plaats in jullie krijgt.

[38] Ik vertel wat ik bij mijn Vader gezien heb. Zo doen jullie ook wat jullie bij jullie vader gezien hebben.

[39] Ze antwoordden Hem: Abraham is onze vader. Jezus zei: Als jullie werkelijk Abrahams kinderen waren, zouden jullie ook doen wat Abraham deed.

[40] Maar nu proberen jullie mij te doden. Toch ben ik een mens die jullie de waarheid vertelt die ik van God hoorde. Zoiets deed Abraham niet.

[41] Jullie doen wat jullie eigen vader doet. Ze zeiden tegen Hem: Wij zijn niet uit ontucht geboren. Wij hebben één Vader: God.

[42] Jezus zei: Als God jullie Vader was, zouden jullie mij liefhebben. Ik ben van God uitgegaan en kom bij Hem vandaan. Ik ben niet uit mezelf gekomen, maar Hij heeft mij gestuurd.

[43] Waarom begrijpen jullie niet wat ik zeg? Omdat jullie mijn woord niet kunnen horen.

[44] Jullie hebben de duivel als vader en willen zijn verlangens uitvoeren. Hij was vanaf het begin een moordenaar en bleef niet in de waarheid. Er is namelijk geen waarheid in hem. Wanneer hij liegt, spreekt hij vanuit zijn eigen aard. Hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

[45] Maar juist omdat ik jullie de waarheid vertel, geloven jullie mij niet.

[46] Wie van jullie kan bewijzen dat ik gezondigd heb? Als ik de waarheid spreek, waarom geloven jullie mij dan niet?

[47] Wie uit God is, luistert naar Gods woorden. Jullie luisteren niet, omdat jullie niet uit God zijn.

[48] De Joden antwoordden Hem: We hebben toch gelijk wanneer we zeggen dat U een Samaritaan bent en door een demon bezeten bent?

[49] Jezus antwoordde: Ik ben niet door een demon bezeten. Ik eer mijn Vader, maar jullie onteren mij.

[50] Ik zoek niet mijn eigen eer. God zoekt mijn eer en Hij oordeelt.

[51] Luister goed, ik verzeker jullie: wie mijn woord bewaart, zal de dood nooit zien.

[52] De Joden zeiden tegen Hem: Nu weten we zeker dat U door een demon bezeten bent. Abraham is gestorven, en de profeten ook. Toch zegt U: Wie mijn woord bewaart, zal de dood nooit smaken.

[53] Bent U soms groter dan onze vader Abraham? Hij is gestorven, en de profeten zijn ook gestorven. Wie beweert U eigenlijk te zijn?

[54] Jezus antwoordde: Als ik mezelf eer, betekent die eer niets. Mijn Vader is degene die mij eert. Jullie zeggen dat Hij jullie God is.

[55] Toch kennen jullie Hem niet, maar ik ken Hem wel. Als ik zei dat ik Hem niet ken, zou ik net als jullie liegen. Maar ik ken Hem en bewaar Zijn woord.

[56] Abraham, jullie vader, verlangde er vol vreugde naar mijn dag te zien. Hij zag die dag en was blij.
[57] De Joden zeiden tegen Hem: U bent nog geen 50 jaar oud. Hebt U Abraham dan gezien?
[58] Jezus zei tegen hen: Luister goed, ik verzeker jullie: nog voordat Abraham er was, ben ik.
[59] Toen pakten ze stenen om die naar Hem te gooien. Maar Jezus verborg zich en verliet de tempel. Hij liep midden tussen hen door en ging weg.

Johannes 9

[1] Terwijl Jezus (YHWH redt) verderging, zag Hij een man die vanaf zijn geboorte blind was.
[2] Zijn leerlingen vroegen Hem: Rabbi, heeft deze man gezondigd of zijn ouders, zodat hij blind geboren werd?
[3] Jezus antwoordde: De zonde van deze man of zijn ouders heeft zijn blindheid niet veroorzaakt. Dit gebeurde zodat Gods werken in hem zichtbaar worden.
[4] Zolang het dag is, moet ik de werken doen van Hem die mij gestuurd heeft. De nacht komt, en dan kan niemand werken.
[5] Zolang ik in de wereld ben, ben ik het licht van de wereld.
[6] Nadat Hij dit gezegd had, spuugde Hij op de grond. Met het speeksel maakte Hij modder, die Hij op de ogen van de blinde streek.
[7] Hij zei tegen hem: Ga naar het bad van Siloam en was je daar. De naam Siloam betekent ‘uitgezonden’. De man ging erheen, waste zich en kwam terug terwijl hij kon zien.
[8] Zijn buren en de mensen die hem vroeger als blinde hadden gezien, vroegen: Is dit niet de man die zat te bedelen?
[9] Sommigen zeiden: Hij is het. Anderen zeiden: Hij lijkt alleen op hem. Maar de man zelf zei: Ik ben het echt.
[10] Daarop vroegen ze hem: Hoe zijn je ogen dan geopend?

[11] Hij antwoordde: De man die Jezus heet, maakte modder en streek die op mijn ogen. Hij zei: Ga naar het bad van Siloam en was je. Ik ging erheen, waste mij en kon zien.

[12] Ze vroegen hem: Waar is Hij? De man antwoordde: Dat weet ik niet.

[13] Toen brachten ze de man die blind geweest was naar de Farizeeën.

[14] Het was sabbat toen Jezus de modder maakte en de ogen van de man opende.

[15] Ook de Farizeeën vroegen hem hoe hij kon zien. Hij antwoordde: Hij legde modder op mijn ogen. Ik waste mij, en nu zie ik.

[16] Sommige Farizeeën zeiden: Deze man komt niet van God, want Hij houdt zich niet aan de sabbat. Anderen zeiden: Hoe kan een zondaar zulke tekenen doen? Daardoor ontstond verdeeldheid onder hen.

[17] Ze vroegen de man opnieuw: Wat zeg jij over Hem, nu Hij jouw ogen heeft geopend? De man antwoordde: Hij is een profeet.

[18] De Joden geloofden niet dat hij blind was geweest en nu kon zien. Daarom lieten ze de ouders van de genezen man komen.

[19] Ze vroegen hun: Is dit jullie zoon, van wie jullie zeggen dat hij blind geboren is? Hoe komt het dat hij nu kan zien?

[20] Zijn ouders antwoordden: Wij weten dat dit onze zoon is en dat hij blind geboren werd.

[21] Maar we weten niet hoe hij nu kan zien of wie zijn ogen geopend heeft. Hij is oud genoeg. Vraag het hem zelf; hij kan voor zichzelf spreken.

[22] Zijn ouders zeiden dit omdat ze bang waren voor de Joden. Die hadden al besloten iemand uit de synagoge te zetten als hij erkende dat Jezus de Christus (de gezalfde) is.

[23] Daarom zeiden zijn ouders: Hij is oud genoeg. Vraag het hem zelf.

[24] Ze riepen de man die blind was geweest voor de tweede keer. Ze zeiden: Geef God de eer. Wij weten dat deze man een zondaar is.

[25] Hij antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Eén ding weet ik wel: ik was blind en nu kan ik zien.

[26] Ze vroegen hem opnieuw: Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij je ogen geopend?

[27] Hij antwoordde: Ik heb het jullie al verteld, maar jullie luisterden niet. Waarom willen jullie het nog een keer horen? Willen jullie soms ook Zijn leerlingen worden?

[28] Toen scholden ze hem uit en zeiden: Jij bent Zijn leerling! Wij zijn leerlingen van Mozes (uit het water getrokken).

[29] Wij weten dat God tegen Mozes gesproken heeft. Maar van deze man weten we niet waar Hij vandaan komt.

[30] De man antwoordde: Dat is juist zo wonderlijk! Jullie weten niet waar Hij vandaan komt, terwijl Hij toch mijn ogen geopend heeft.

[31] We weten dat God niet naar zondaars luistert. Maar Hij luistert wel naar iemand die Hem eert en Zijn wil doet.

[32] Zolang de wereld bestaat, is nog nooit gehoord dat iemand de ogen van een blindgeboren mens heeft geopend.

[33] Als deze man niet van God kwam, zou Hij helemaal niets kunnen doen.

[34] Ze antwoordden hem: Jij bent helemaal in zonde geboren, en nu wil jij ons de les lezen? Toen zetten ze hem buiten.

[35] Jezus hoorde dat ze hem eruit hadden gegooid. Hij zocht hem op en vroeg: Geloof je in de Zoon van God?

[36] De man antwoordde: Wie is Hij, Heere, zodat ik in Hem kan geloven?

[37] Jezus zei: Je hebt Hem gezien. Hij is degene die met je spreekt.

[38] De man zei: Ik geloof, Heere! Daarna aanbad hij Hem.

[39] Jezus zei: Ik ben in deze wereld gekomen om te oordelen. Zo zullen mensen die niet zien, gaan zien. Mensen die zien, zullen blind worden.

[40] Enkele Farizeeën die bij Hem waren, hoorden dit. Ze vroegen Hem: Wij zijn toch zeker niet óók blind?

[41] Jezus zei tegen hen: Als jullie blind waren, zouden jullie geen zonde hebben. Maar nu zeggen jullie: Wij zien. Daarom blijft jullie zonde.

Johannes 10

[1] Luister goed, ik verzeker jullie: wie niet door de deur de schaapskooi binnengaat, maar ergens anders naar binnen klimt, is een dief en rover.

[2] Wie door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen.

[3] De deurwachter doet voor hem open. De schapen luisteren naar zijn stem. Hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten.

[4] Wanneer hij al zijn schapen naar buiten heeft gebracht, loopt hij voor ze uit. De schapen volgen hem, omdat ze zijn stem kennen.

[5] Een vreemde zullen ze beslist niet volgen. Ze vluchten voor hem weg, omdat ze de stem van een vreemde niet kennen.

[6] Jezus (YHWH redt) vertelde hun deze beeldspraak, maar zij begrepen niet wat Hij ermee bedoelde.

[7] Daarom zei Jezus opnieuw: Luister goed, ik verzeker jullie: Ik ben de deur voor de schapen.

[8] Iedereen die vóór mij gekomen is, was een dief en rover. Maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd.

[9] Ik ben de deur. Als iemand door mij naar binnen gaat, zal hij gered worden. Hij zal vrij in- en uitgaan en weide vinden.

[10] De dief komt alleen om te stelen, te doden en te vernietigen. Ik ben gekomen zodat zij leven hebben, en wel in overvloed.

[11] Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor de schapen.

[12] Een huurling is geen herder, en de schapen zijn niet van hem. Als hij de wolf ziet komen, laat hij ze achter en vlucht. De wolf grijpt de schapen en jaagt ze uiteen.

[13] Hij vlucht omdat hij een huurling is en niet om de schapen geeft.

[14] Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen mij.

[15] Zoals de Vader mij kent, ken ik de Vader. Ik geef mijn leven voor de schapen.

[16] Ik heb nog andere schapen, die niet bij deze schaapskooi horen. Ook die moet ik bij de kudde brengen. Ze zullen naar mijn stem luisteren. Dan zal er één kudde zijn met één herder.

17 Daarom heeft de Vader mij lief: ik leg mijn leven af om het daarna weer aan te nemen.
18 Niemand neemt mijn leven van mij af; ik leg het vrijwillig af. Ik heb de macht mijn leven af te leggen en het weer aan te nemen. Dit gebod heb ik van mijn Vader ontvangen.
19 Door deze woorden ontstond er opnieuw verdeeldheid onder de Joden.
20 Veel van hen zeiden: Hij is door een demon bezeten en krankzinnig! Waarom luisteren jullie naar Hem?
21 Anderen zeiden: Dit zijn geen woorden van iemand die bezeten is. Kan een demon soms de ogen van blinden openen?
22 In Jeruzalem werd het feest van de vernieuwing van de tempel gevierd. Het was winter.
23 Jezus liep in de tempel, in de zuilengang van Salomo (vrede).
24 De Joden omsingelden Hem en vroegen: Hoe lang laat U ons in onzekerheid? Als U de Christus (de gezalfde) bent, zeg het ons dan duidelijk.
25 Jezus antwoordde: Ik heb het jullie gezegd, maar jullie geloven niet. De werken die ik in de naam van mijn Vader doe, getuigen over mij.
26 Maar jullie geloven niet, omdat jullie niet bij mijn schapen horen, zoals ik jullie gezegd heb.
27 Mijn schapen luisteren naar mijn stem. Ik ken ze en zij volgen mij.
28 Ik geef hun eeuwig leven. Ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand rukken.
29 Mijn Vader, die hen aan mij gegeven heeft, staat boven iedereen. Niemand kan hen uit de hand van mijn Vader rukken.
30 Ik en de Vader zijn één.
31 Toen pakten de Joden opnieuw stenen om Hem te stenigen.
32 Jezus vroeg hun: Ik heb jullie veel goede werken van mijn Vader laten zien. Om welk van die werken willen jullie mij stenigen?
33 De Joden antwoordden: Wij stenigen U niet om een goed werk, maar om godslastering. U bent een mens, maar U maakt uzelf tot God.

[34] Jezus antwoordde: Staat er in jullie wet niet geschreven: Ik heb gezegd: jullie zijn goden?

[35] De wet noemde hen dus goden, tot wie Gods woord kwam. En de Schrift kan niet ongeldig worden gemaakt.

[36] De Vader heeft mij geheiligd en naar de wereld gestuurd. Waarom zeggen jullie tegen mij: U lastert God, omdat ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon?

[37] Als ik de werken van mijn Vader niet doe, geloof mij dan niet.

[38] Maar als ik ze wel doe, geloof dan de werken, ook als jullie mij niet geloven. Dan zullen jullie erkennen en geloven dat de Vader in mij is en ik in Hem.

[39] Toen probeerden ze Hem opnieuw te grijpen, maar Hij wist aan hen te ontkomen.

[40] Hij ging weer naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar Johannes (YHWH is genadig) eerst doopte. Daar bleef Hij.

[41] Veel mensen kwamen naar Hem toe en zeiden: Johannes heeft geen enkel teken gedaan. Maar alles wat Johannes over deze man zei, was waar.

[42] Daar kwamen veel mensen tot geloof in Hem.

Johannes 11

[1] Er was een zieke man die Lazarus (God helpt) heette. Hij kwam uit Bethanië, het dorp waar Maria (geliefde) en haar zus Marta (vrouwe) woonden.

[2] Maria was de vrouw die de Heere met zalf had gezalfd en Zijn voeten met haar haren had afgedroogd. Haar broer Lazarus was ziek.

[3] De zussen stuurden Jezus (YHWH redt) de boodschap: Heere, degene van wie U houdt, is ziek.

[4] Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar dient tot Gods heerlijkheid. Daardoor zal de Zoon van God verheerlijkt worden.

[5] Jezus hield van Marta, haar zus en Lazarus.

[6] Toen Hij hoorde dat Lazarus ziek was, bleef Hij nog twee dagen waar Hij was.

[7] Daarna zei Hij tegen de leerlingen: Laten we weer naar Judea gaan.

[8] De leerlingen zeiden: Rabbi, kort geleden wilden de Joden U nog stenigen. Gaat U nu weer daarheen?

[9] Jezus antwoordde: Heeft een dag niet twaalf uur? Wie overdag rondloopt, struikelt niet, omdat hij het licht van deze wereld ziet.

[10] Maar wie 's nachts rondloopt, struikelt wel, omdat het licht niet in hem is.

[11] Daarna zei Hij tegen hen: Onze vriend Lazarus slaapt. Ik ga erheen om hem wakker te maken.

[12] Zijn leerlingen antwoordden: Heere, als hij slaapt, zal hij wel beter worden.

[13] Jezus bedoelde dat Lazarus gestorven was, maar zij dachten dat Hij over gewone slaap sprak.

[14] Toen zei Jezus duidelijk tegen hen: Lazarus is gestorven.

[15] Voor jullie ben ik blij dat ik daar niet was, zodat jullie zullen geloven. Maar laten we naar hem toe gaan.

[16] Thomas (tweeling), die ook Didymus (tweeling) werd genoemd, zei tegen de andere leerlingen: Laten ook wij gaan om samen met Hem te sterven.

[17] Toen Jezus aankwam, bleek Lazarus al vier dagen in het graf te liggen.

[18] Bethanië lag dicht bij Jeruzalem, op ongeveer drie kilometer afstand.

[19] Veel Joden waren naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten over hun broer.

[20] Toen Marta hoorde dat Jezus eraan kwam, ging zij Hem tegemoet. Maria bleef thuis zitten.

[21] Marta zei tegen Jezus: Heere, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.

[22] Maar ook nu weet ik dat God U alles zal geven wat U Hem vraagt.

[23] Jezus zei tegen haar: Je broer zal weer opstaan.

[24] Marta antwoordde: Ik weet dat hij zal opstaan bij de opstanding op de laatste dag.

[25] Jezus zei: Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.

[26] Iedereen die leeft en in mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dat?

[27] Ze antwoordde: Ja, Heere. Ik geloof dat U de Christus (de gezalfde) bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.

[28] Na deze woorden ging Marta weg. Ze riep haar zus Maria stilletjes en zei: De Meester is er en Hij roept je.

[29] Zodra Maria dat hoorde, stond ze snel op en ging naar Hem toe.

[30] Jezus was nog niet in het dorp gekomen. Hij was nog op de plaats waar Marta Hem tegemoet was gegaan.

[31] De Joden die Maria thuis troostten, zagen haar snel opstaan en naar buiten gaan. Ze volgden haar en zeiden: Ze gaat naar het graf om daar te huilen.

[32] Toen Maria Jezus zag, viel ze aan Zijn voeten en zei: Heere, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.

[33] Jezus zag haar huilen en ook de Joden die met haar waren meegekomen. Hij raakte diep bewogen en werd innerlijk onrustig.

[34] Hij vroeg: Waar hebben jullie hem neergelegd? Ze antwoordden: Heere, kom maar kijken.

[35] Jezus huilde.

[36] De Joden zeiden: Kijk eens hoeveel Hij van hem hield!

[37] Maar sommigen zeiden: Hij heeft de ogen van de blinde geopend. Had Hij dan niet kunnen voorkomen dat Lazarus stierf?

[38] Opnieuw diep bewogen kwam Jezus bij het graf. Het was een grot met een steen ervoor.

[39] Jezus zei: Haal de steen weg. Marta, de zus van de gestorvene, zei: Heere, hij ruikt al. Hij ligt hier namelijk al vier dagen.

[40] Jezus zei tegen haar: Heb ik je niet gezegd dat je Gods heerlijkheid zult zien als je gelooft?

[41] Ze haalden de steen weg van de plaats waar de gestorvene lag. Jezus keek omhoog en zei: Vader, ik dank U dat U mij hebt gehoord.

[42] Ik wist dat U mij altijd hoort. Maar vanwege de menigte om mij heen heb ik dit gezegd, zodat zij geloven dat U mij hebt gestuurd.

[43] Na deze woorden riep Hij met luide stem: Lazarus, kom naar buiten!

[44] De gestorvene kwam naar buiten. Zijn handen en voeten waren met grafdoeken gebonden en zijn gezicht was met een doek omwikkeld. Jezus zei: Maak hem los en laat hem gaan.

[45] Veel Joden die naar Maria waren gekomen en gezien hadden wat Jezus deed, geloofden in Hem.

[46] Maar sommigen gingen naar de Farizeeën en vertelden wat Jezus had gedaan.

[47] Daarop riepen de overpriesters en Farizeeën de raad bijeen. Ze zeiden: Wat moeten we doen? Deze man doet veel tekenen.

[48] Als we Hem zo laten doorgaan, zal iedereen in Hem geloven. Dan zullen de Romeinen komen en zowel onze plaats als ons volk wegnemen.

[49] Een van hen was Kajafas, die dat jaar hogepriester was. Hij zei: Jullie begrijpen er niets van.

[50] Jullie beseffen niet dat het voor ons beter is dat één mens voor het volk sterft, zodat niet het hele volk verloren gaat.

[51] Dit zei hij niet uit zichzelf. Omdat hij dat jaar hogepriester was, profeteerde hij dat Jezus voor het volk zou sterven.

[52] En niet alleen voor dat volk: Hij zou ook de verstrooide kinderen van God bijeenbrengen en tot één maken.

[53] Vanaf die dag beraadslaagden ze samen om Hem te doden.

[54] Daarom ging Jezus niet meer openlijk onder de Joden rond. Hij vertrok naar het gebied bij de woestijn, naar een stad die Efraïm (vruchtbaar) heette. Daar verbleef Hij met Zijn leerlingen.

[55] Het Joodse paasfeest kwam eraan. Veel mensen uit het land gingen vóór het feest naar Jeruzalem om zich te reinigen.

[56] In de tempel zochten ze Jezus. Ze vroegen elkaar: Wat denken jullie? Zou Hij niet naar het feest komen?

[57] De overpriesters en Farizeeën hadden bekendgemaakt dat iedereen die wist waar Jezus was, dit moest melden. Dan konden zij Hem gevangennemen.

Johannes 12

[1] Zes dagen voor het pascha kwam Jezus (YHWH redt) naar Bethanië. Daar was Lazarus (God helpt), die gestorven was maar door Hem uit de dood was opgewekt.

[2] Daar maakten ze een maaltijd voor Hem klaar. Marta (vrouwe) bediende hen, en Lazarus zat met Hem en de anderen aan tafel.

[3] Maria (geliefde) nam ongeveer 330 gram pure, zeer kostbare narduszalf. Ze zalfde Jezus' voeten en droogde ze met haar haar af. Het hele huis werd gevuld met de geur van de zalf.

[4] Toen nam een van Zijn leerlingen het woord: Judas Iskariot (man uit Kerioth), de zoon van Simon (hij heeft gehoord), die Hem later zou verraden:

[5] Waarom is deze zalf niet voor 300 penningen verkocht? Dat geld had aan de armen gegeven kunnen worden.

[6] Hij zei dit niet omdat hij om de armen gaf. Hij was een dief, beheerde de geldkist en nam geld weg dat erin werd gedaan.

[7] Jezus zei: Laat haar met rust. Zij heeft dit bewaard als voorbereiding op de dag van mijn begrafenis.

[8] Arme mensen zullen altijd bij jullie zijn, maar mij zullen jullie niet altijd bij jullie hebben.

[9] Een grote groep Joden hoorde dat Jezus daar was. Ze kwamen niet alleen voor Hem, maar ook om Lazarus te zien. Jezus had hem immers uit de dood opgewekt.

[10] De overpriesters overlegden daarom hoe ze ook Lazarus konden doden.

[11] Vanwege Lazarus gingen namelijk veel Joden daarheen en geloofden zij in Jezus.

[12] De volgende dag hoorde een grote menigte die voor het feest was gekomen dat Jezus onderweg was naar Jeruzalem.

[13] Ze namen palmtakken en gingen Hem tegemoet. Ze riepen: Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heere! Hij is de Koning van Israël (die met God strijdt)!

[14] Jezus vond een jonge ezel en ging erop zitten. Zo gebeurde wat in de Schrift staat:
[15] Wees niet bang, dochter van Sion. Kijk, uw Koning komt naar u toe. Hij zit op het veulen van een ezelin.
[16] Zijn leerlingen begrepen dit eerst niet. Nadat Jezus verheerlijkt was, herinnerden ze zich dat dit over Hem geschreven stond en dat ze dit voor Hem hadden gedaan.
[17] De menigte die bij Jezus was toen Hij Lazarus uit het graf riep en uit de dood opwekte, getuigde daarvan.
[18] Daarom ging ook de menigte Hem tegemoet. Zij hadden namelijk gehoord dat Hij dit teken had gedaan.
[19] De Farizeeën zeiden tegen elkaar: Zien jullie wel dat jullie niets bereiken? Kijk, de hele wereld loopt Hem achterna!
[20] Onder de mensen die naar het feest waren gekomen om te aanbidden, waren enkele Grieken.
[21] Zij gingen naar Filippus (paardenvriend), die uit Bethsaïda in Galilea kwam. Ze vroegen hem: Meneer, wij willen Jezus graag zien.
[22] Filippus ging naar Andreas (mannelijk) en vertelde het hem. Daarna gingen Andreas en Filippus naar Jezus en vertelden het Hem.
[23] Jezus antwoordde hun: De tijd is gekomen waarop de Mensenzoon verheerlijkt zal worden.
[24] Luister goed, ik verzeker jullie: als een tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het maar één korrel. Maar als de korrel sterft, brengt hij veel vrucht voort.
[25] Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen. Maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het bewaren voor het eeuwige leven.
[26] Wie mij wil dienen, moet mij volgen. Waar ik ben, zal ook mijn dienaar zijn. Mijn Vader zal iedereen eren die mij dient.
[27] Mijn ziel is nu diep onrustig. Wat moet ik zeggen? Vader, red mij uit dit moment! Maar juist met het oog op dit moment ben ik gekomen.

[28] Vader, verheerlijk Uw naam! Toen klonk er een stem uit de hemel: Ik heb mijn naam verheerlijkt en zal hem opnieuw verheerlijken.

[29] De menigte die daar stond, hoorde de stem. Sommigen zeiden dat het gedonderd had. Anderen zeiden: Een engel heeft tegen Hem gesproken.

[30] Jezus antwoordde: Deze stem klonk niet voor mij, maar voor jullie.

[31] Nu wordt deze wereld geoordeeld. Nu zal de heerser van deze wereld worden verdreven.

[32] Wanneer ik van de aarde verhoogd ben, zal ik alle mensen naar mij toe trekken.

[33] Met deze woorden maakte Hij duidelijk op welke manier Hij zou sterven.

[34] De menigte antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord dat de Christus (de gezalfde) eeuwig blijft. Hoe kunt U dan zeggen dat de Mensenzoon verhoogd moet worden? Wie is deze Mensenzoon?

[35] Jezus zei: Nog een korte tijd is het licht bij jullie. Loop in het licht zolang jullie het hebben, zodat de duisternis jullie niet overvalt. Wie in de duisternis loopt, weet niet waar hij heen gaat.

[36] Geloof in het licht zolang jullie het hebben. Dan zullen jullie kinderen van het licht worden. Nadat Jezus dit had gezegd, ging Hij weg en verborg zich voor hen.

[37] Hoewel Hij zoveel tekenen voor hun ogen had gedaan, geloofden ze toch niet in Hem.

[38] Zo werd vervuld wat de profeet Jesaja (YHWH redt) had gezegd: Heere, wie heeft onze boodschap geloofd? Aan wie is de arm van de Heere bekendgemaakt?

[39] Ze konden niet geloven, omdat Jesaja ook had gezegd:

[40] Hij heeft hun ogen blind gemaakt en hun hart hard gemaakt. Daardoor zien ze niet met hun ogen en begrijpen ze niet met hun hart. Anders zouden ze zich bekeren en zou ik hen genezen.

[41] Jesaja zei dit toen hij Zijn heerlijkheid zag en over Hem sprak.

[42] Toch geloofden zelfs veel leiders in Hem. Door de Farizeeën durfden ze daar niet openlijk voor uit te komen, anders zouden ze uit de synagoge worden gezet.

[43] Ze hielden namelijk meer van de eer van mensen dan van de eer van God.

[44] Jezus riep: Wie in mij gelooft, gelooft niet alleen in mij, maar ook in Hem die mij heeft gestuurd.

[45] Wie mij ziet, ziet Hem die mij heeft gestuurd.

[46] Ik ben als licht naar de wereld gekomen. Daardoor hoeft niemand die in mij gelooft in de duisternis te blijven.

[47] Als iemand mijn woorden hoort maar niet gelooft, oordeel ik hem niet. Ik ben namelijk niet gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden.

[48] Wie mij afwijst en mijn woorden niet aanneemt, heeft al een rechter: het woord dat ik gesproken heb. Dat zal hem op de laatste dag oordelen.

[49] Ik heb niet uit mezelf gesproken. De Vader die mij gestuurd heeft, heeft mij precies opgedragen welke woorden ik moet zeggen.

[50] Ik weet dat Zijn gebod eeuwig leven is. Daarom zeg ik alles precies zoals de Vader het mij gezegd heeft.

Johannes 13

[1] Het was kort voor het pascha. Jezus (YHWH redt) wist dat Zijn tijd gekomen was om deze wereld te verlaten en naar de Vader te gaan. Hij had de mensen die in de wereld bij Hem hoorden lief. Hij bleef hen liefhebben tot het einde.

[2] De maaltijd was afgelopen. De duivel had het plan om Jezus te verraden al in het hart van Judas Iskariot (man uit Kerioth), de zoon van Simon (hij heeft gehoord), gelegd.

[3] Jezus wist dat de Vader Hem alles in handen had gegeven. Hij wist ook dat Hij van God kwam en naar God terugging.

[4] Jezus stond op, legde Zijn bovenkleren af, pakte een linnen doek en bond die om Zijn middel.

[5] Daarna goot Hij water in een waskom. Hij begon de voeten van Zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek om Zijn middel.

[6] Toen Hij bij Simon Petrus (rots) kwam, vroeg Petrus (rots) Hem: Heere, gaat U mijn voeten wassen?

[7] Jezus antwoordde: Je begrijpt nu nog niet wat ik doe, maar later zul je het begrijpen.

[8] Petrus zei: U zult mijn voeten nooit wassen! Jezus antwoordde: Als ik je niet was, hoor je niet bij mij.

[9] Simon Petrus zei: Heere, was dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!

[10] Jezus zei: Wie al gebaad heeft, hoeft alleen zijn voeten te wassen en is verder helemaal schoon. Jullie zijn schoon, maar niet allemaal.

[11] Jezus wist namelijk wie Hem zou verraden. Daarom zei Hij: Jullie zijn niet allemaal schoon.

[12] Nadat Hij hun voeten gewassen en Zijn bovenkleren weer aangetrokken had, ging Hij opnieuw zitten. Hij vroeg: Begrijpen jullie wat ik voor jullie heb gedaan?

[13] Jullie noemen mij Meester en Heere. Dat zeggen jullie terecht, want dat ben ik.

[14] Als ik, jullie Heere en Meester, jullie voeten heb gewassen, moeten jullie ook elkaars voeten wassen.

[15] Ik heb jullie een voorbeeld gegeven. Wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook voor elkaar doen.

[16] Luister goed, ik verzeker jullie: een dienaar staat niet boven zijn meester. Een boodschapper staat ook niet boven degene die hem heeft gestuurd.

[17] Als jullie deze dingen weten en ze ook doen, zijn jullie gelukkig.

[18] Ik bedoel niet jullie allemaal. Ik weet wie ik heb uitgekozen. Maar de Schrift moet worden vervuld: Wie met mij brood eet, heeft zijn hiel tegen mij opgeheven.

[19] Ik vertel dit nu, voordat het gebeurt. Wanneer het gebeurt, zullen jullie geloven dat ik het ben.

[20] Luister goed, ik verzeker jullie: wie iemand ontvangt die ik stuur, ontvangt mij. Wie mij ontvangt, ontvangt Hem die mij gestuurd heeft.

21 Nadat Jezus dit gezegd had, raakte Hij diep van binnen ontroerd. Hij verklaarde nadrukkelijk: Luister goed, ik verzeker jullie: een van jullie zal mij verraden.

22 De leerlingen keken elkaar aan en vroegen zich af over wie Hij sprak.

23 Een van de leerlingen lag dicht naast Jezus aan tafel. Het was de leerling van wie Jezus hield.

24 Simon Petrus wenkte hem. Hij moest aan Jezus vragen wie Hij bedoelde.

25 De leerling boog zich naar Jezus toe en vroeg: Heere, wie is het?

26 Jezus antwoordde: Het is degene aan wie ik het stuk brood geef nadat ik het heb ingedoopt. Hij doopte het brood in en gaf het aan Judas Iskariot, de zoon van Simon.

27 Nadat Judas (lofprijs) het brood had aangenomen, kwam Satan in hem. Jezus zei tegen hem: Wat je gaat doen, moet je snel doen.

28 Niemand aan tafel begreep waarom Hij dit tegen Judas zei.

29 Judas beheerde de geldkist. Daarom dachten sommigen dat Jezus hem opdracht gaf te kopen wat ze voor het feest nodig hadden, of iets aan de armen te geven.

30 Judas nam het stuk brood aan en ging meteen naar buiten. Het was nacht.

31 Toen Judas weg was, zei Jezus: Nu is de Mensenzoon verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt.

32 Als God in Hem verheerlijkt is, zal God Hem ook in zichzelf verheerlijken. Hij zal Hem meteen verheerlijken.

33 Kinderen, ik ben nog maar korte tijd bij jullie. Jullie zullen mij zoeken. Ik zei tegen de Joden: Waar ik heen ga, kunnen jullie niet komen. Dat zeg ik nu ook tegen jullie.

34 Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben.

35 Als jullie elkaar liefhebben, zal iedereen daaraan herkennen dat jullie mijn leerlingen zijn.

36 Simon Petrus vroeg Hem: Heere, waar gaat U heen? Jezus antwoordde: Waar ik heen ga, kun je mij nu niet volgen. Later zul je mij wel volgen.

37 Petrus vroeg: Heere, waarom kan ik U nu niet volgen? Ik zal mijn leven voor U geven.
38 Jezus antwoordde: Zul je werkelijk je leven voor mij geven? Luister goed, ik verzeker je: voordat de haan kraait, zul je mij drie keer verloochenen.

Johannes 14

1 Laat jullie hart niet onrustig worden. Vertrouw op God en vertrouw ook op mij.
2 In het huis van mijn Vader zijn veel verblijfplaatsen. Als dat niet zo was, zou ik het jullie hebben verteld. Ik ga daarheen om een plaats voor jullie klaar te maken.
3 Wanneer ik ben weggegaan en een plaats voor jullie heb klaargemaakt, kom ik terug. Dan neem ik jullie met mij mee, zodat jullie zijn waar ik ben.
4 Jullie weten waar ik heen ga en jullie kennen de weg.
5 Thomas (tweeling) zei tegen Hem: Heere, wij weten niet waar U heen gaat. Hoe kunnen we dan de weg kennen?
6 Jezus (YHWH redt) antwoordde hem: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt bij de Vader, behalve door mij.
7 Als jullie mij werkelijk hadden gekend, zouden jullie ook mijn Vader hebben gekend. Vanaf nu kennen jullie Hem en hebben jullie Hem gezien.
8 Filippus (paardenvriend) zei tegen Hem: Heere, toon ons de Vader. Dat is voor ons genoeg.
9 Jezus antwoordde hem: Filippus, ik ben al zo lang bij jullie en toch ken je mij nog niet? Wie mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Waarom zeg je dan: Toon ons de Vader?
10 Geloof je niet dat ik in de Vader ben en de Vader in mij? De woorden die ik jullie zeg, spreek ik niet uit mezelf. De Vader, die in mij blijft, doet de werken.
11 Geloof mij: ik ben in de Vader en de Vader is in mij. Als jullie mijn woorden niet geloven, geloof mij dan vanwege de werken zelf.

[12] Luister goed, ik verzeker jullie: wie in mij gelooft, zal ook de werken doen die ik doe. Hij zal zelfs grotere werken doen, want ik ga naar mijn Vader.

[13] Alles wat jullie in mijn naam vragen, zal ik doen. Zo wordt de Vader in de Zoon verheerlijkt.

[14] Als jullie iets in mijn naam vragen, zal ik het doen.

[15] Als jullie mij liefhebben, houd je dan aan mijn geboden.

[16] Ik zal de Vader vragen om jullie een andere Trooster te geven. Deze Trooster blijft voor altijd bij jullie.

[17] Hij is de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, omdat zij Hem niet ziet en niet kent. Jullie kennen Hem wel, want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn.

[18] Ik laat jullie niet hulpeloos als wezen achter. Ik kom naar jullie terug.

[19] Nog even, dan ziet de wereld mij niet meer. Jullie zullen mij wel zien. Omdat ik leef, zullen ook jullie leven.

[20] Op die dag zullen jullie begrijpen dat ik in mijn Vader ben, jullie in mij en ik in jullie.

[21] Wie mijn geboden aanvaardt en zich eraan houdt, heeft mij lief. Mijn Vader zal iedereen liefhebben die mij liefheeft. Ook ik zal hem liefhebben en mij aan hem bekendmaken.

[22] Toen vroeg Judas (lofprijs), niet Judas Iskariot (man uit Kerioth): Heere, waarom zult U zich wel aan ons bekendmaken, maar niet aan de wereld?

[23] Jezus antwoordde: Wie mij liefheeft, houdt zich aan mijn woord. Mijn Vader zal hem liefhebben. Wij zullen naar hem toe komen en bij hem wonen.

[24] Wie mij niet liefheeft, houdt zich niet aan mijn woorden. Het woord dat jullie horen, komt niet van mij, maar van de Vader die mij heeft gestuurd.

[25] Dit heb ik tegen jullie gezegd terwijl ik nog bij jullie ben.

[26] Maar de Trooster is de Heilige Geest, die de Vader in mijn naam zal sturen. Hij zal jullie alles leren en herinneren aan alles wat ik heb gezegd.

[27] Vrede laat ik bij jullie achter; mijn vrede geef ik jullie. De vrede die ik geef, is anders dan wat de wereld geeft. Laat jullie hart niet onrustig of bang worden.

[28] Jullie hebben mij horen zeggen: Ik ga weg en kom naar jullie terug. Als jullie mij liefhadden, zouden jullie blij zijn dat ik naar de Vader ga. De Vader is namelijk groter dan ik.

[29] Ik vertel dit nu, voordat het gebeurt. Wanneer het gebeurt, zullen jullie daardoor geloven.

[30] Ik zal niet veel meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld komt. Hij heeft geen macht over mij.

[31] Maar zo zal de wereld weten dat ik de Vader liefheb en precies doe wat Hij mij heeft opgedragen. Sta op, laten we hier weggaan.

Johannes 15

[1] Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.

[2] Elke rank aan mij die geen vrucht draagt, neemt Hij weg. Elke rank die wel vrucht draagt, snoeit Hij, zodat die nog meer vrucht draagt.

[3] Jullie zijn al rein door het woord dat ik tegen jullie heb gesproken.

[4] Blijf in mij, dan blijf ik in jullie. Een rank kan uit zichzelf geen vrucht dragen; zij moet aan de wijnstok blijven. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in mij blijven.

[5] Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Wie in mij blijft en in wie ik blijf, draagt veel vrucht. Zonder mij kunnen jullie niets doen.

[6] Wie niet in mij blijft, wordt weggegooid als een rank en verdort. Zulke ranken worden verzameld, in het vuur gegooid en verbrand.

[7] Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie blijven, mogen jullie vragen wat jullie willen. Dan zal gebeuren wat jullie vragen.

[8] Mijn Vader wordt verheerlijkt wanneer jullie veel vrucht dragen. Zo zullen jullie mijn leerlingen zijn.

[9] Zoals de Vader mij heeft liefgehad, zo heb ik jullie liefgehad. Blijf in mijn liefde.

[10] Als jullie mijn geboden houden, blijven jullie in mijn liefde. Zo heb ik ook de geboden van mijn Vader gehouden en blijf ik in Zijn liefde.

[11] Ik heb dit tegen jullie gezegd, zodat mijn blijdschap in jullie blijft en jullie blijdschap volkomen wordt.

[12] Dit is mijn gebod: heb elkaar lief zoals ik jullie heb liefgehad.

[13] De grootste liefde die iemand kan tonen, is dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.

[14] Jullie zijn mijn vrienden wanneer jullie doen wat ik jullie gebied.

[15] Ik noem jullie niet langer dienaren. Een dienaar weet namelijk niet wat zijn heer doet. Ik noem jullie vrienden, want ik heb alles bekendgemaakt wat ik van mijn Vader heb gehoord.

[16] Jullie hebben mij niet uitgekozen; ik heb jullie uitgekozen. Ik heb jullie aangesteld om op weg te gaan en blijvende vrucht te dragen. Dan zal de Vader geven wat jullie ook in mijn naam vragen.

[17] Dit gebied ik jullie: heb elkaar lief.

[18] Als de wereld jullie haat, onthoud dan dat zij mij eerder dan jullie heeft gehaat.

[19] Als jullie bij de wereld hoorden, zou zij jullie als haar eigen mensen liefhebben. Jullie horen niet bij de wereld, want ik heb jullie eruit uitgekozen. Daarom haat de wereld jullie.

[20] Onthoud wat ik jullie heb gezegd: Een dienaar staat niet boven zijn heer. Als mensen mij hebben vervolgd, zullen zij ook jullie vervolgen. Als zij zich aan mijn woord hielden, zullen zij zich ook aan jullie woord houden.

[21] Dit alles zullen zij jullie aandoen vanwege mijn naam, omdat zij Hem die mij heeft gestuurd niet kennen.

[22] Als ik niet was gekomen en tot hen had gesproken, zouden zij niet schuldig zijn aan deze zonde. Nu hebben zij geen excuus meer voor hun zonde.

[23] Wie mij haat, haat ook mijn Vader.

[24] Als ik onder hen niet de werken had gedaan die niemand anders deed, zouden zij niet schuldig zijn aan deze zonde. Nu hebben zij die werken gezien en toch mij en mijn Vader gehaat.

[25] Zo wordt vervuld wat in hun wet is geschreven: Zij hebben mij zonder reden gehaat.

[26] Wanneer de Trooster komt, zal Hij over mij getuigen. Hij is de Geest van de waarheid, die van de Vader uitgaat en die ik vanuit de Vader naar jullie stuur.
[27] Ook jullie zullen over mij getuigen, want jullie zijn vanaf het begin bij mij geweest.

Johannes 16

[1] Ik heb jullie dit gezegd, zodat jullie geloof niet aan het wankelen raakt.
[2] Ze zullen jullie uit de synagogen zetten. Er komt zelfs een tijd dat iedereen die jullie doodt, denkt daarmee God te dienen.
[3] Ze zullen dit doen omdat ze de Vader en mij niet kennen.
[4] Ik heb dit verteld zodat jullie, wanneer die tijd komt, onthouden dat ik het gezegd heb. In het begin vertelde ik dit niet, omdat ik bij jullie was.
[5] Nu ga ik naar Hem die mij gestuurd heeft. Toch vraagt niemand van jullie mij: Waar gaat U heen?
[6] Jullie hart is vol verdriet omdat ik dit tegen jullie gezegd heb.
[7] Maar ik vertel jullie de waarheid: het is beter voor jullie dat ik wegga. Als ik niet wegga, komt de Trooster niet naar jullie. Maar als ik wegga, zal ik Hem naar jullie sturen.
[8] Wanneer Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel.
[9] Van zonde, omdat ze niet in mij geloven.
[10] Van gerechtigheid, omdat ik naar mijn Vader ga en jullie mij niet meer zullen zien.
[11] Van oordeel, omdat de heerser van deze wereld veroordeeld is.
[12] Ik heb jullie nog veel te zeggen, maar jullie kunnen dat nu niet dragen.
[13] Wanneer de Geest van de waarheid komt, zal Hij jullie naar de volle waarheid leiden. Hij zal niet uit zichzelf spreken. Hij zal zeggen wat Hij hoort en jullie bekendmaken wat er gaat gebeuren.
[14] Hij zal mij verheerlijken, want Hij zal nemen wat van mij is en het aan jullie bekendmaken.

[15] Alles wat de Vader heeft, is van mij. Daarom heb ik gezegd: Hij zal nemen wat van mij is en het aan jullie bekendmaken.

[16] Nog een korte tijd en jullie zien mij niet meer. Kort daarna zullen jullie mij weer zien, want ik ga naar de Vader.

[17] Enkele leerlingen vroegen elkaar: Wat bedoelt Hij met: Nog een korte tijd en jullie zien mij niet meer, en kort daarna zien jullie mij weer? En wat bedoelt Hij met: Ik ga naar de Vader?

[18] Ze vroegen: Wat bedoelt Hij met: Nog een korte tijd? We weten niet wat Hij bedoelt.

[19] Jezus (YHWH redt) wist dat ze Hem iets wilden vragen. Hij zei: Praten jullie erover dat ik zei: Nog een korte tijd zien jullie mij niet, en kort daarna zien jullie mij weer?

[20] Luister goed, ik verzeker jullie: jullie zullen huilen en treuren, terwijl de wereld blij is. Jullie zullen verdriet hebben, maar dat verdriet zal in vreugde veranderen.

[21] Wanneer een vrouw gaat bevallen, heeft ze pijn omdat haar tijd gekomen is. Na de geboorte denkt ze niet meer aan haar pijn, uit blijdschap dat er een mens ter wereld is gekomen.

[22] Zo hebben jullie nu verdriet. Maar ik zal jullie terugzien. Dan wordt jullie hart blij, en niemand neemt die blijdschap van jullie af.

[23] Op die dag zullen jullie mij geen vragen meer stellen. Luister goed, ik verzeker jullie: alles wat jullie de Vader in mijn naam vragen, zal Hij jullie geven.

[24] Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd. Vraag en jullie zullen ontvangen, zodat jullie blijdschap compleet wordt.

[25] Ik heb dit met beeldspraak verteld. Er komt een tijd dat ik geen beeldspraak meer gebruik, maar rechtstreeks over de Vader spreek.

[26] Op die dag zullen jullie in mijn naam bidden. Ik zeg niet dat ik de Vader voor jullie zal vragen.

[27] De Vader heeft jullie namelijk zelf lief, omdat jullie mij liefhebben en geloven dat ik van God ben uitgegaan.

[28] Ik ben van de Vader uitgegaan en naar de wereld gekomen. Nu verlaat ik de wereld weer en ga ik naar de Vader.

[29] Zijn leerlingen zeiden: Kijk, nu spreekt U rechtstreeks en gebruikt U geen beeldspraak.

[30] Nu weten we dat U alles weet. U hebt niet nodig dat iemand U eerst een vraag stelt. Daarom geloven we dat U van God bent uitgegaan.

[31] Jezus antwoordde: Geloven jullie het nu?

[32] Kijk, de tijd komt en is al gekomen dat jullie verspreid worden, ieder zijn eigen kant op. Jullie zullen mij alleen achterlaten. Toch ben ik niet alleen, want de Vader is bij mij.

[33] Ik heb jullie dit gezegd zodat jullie in mij vrede hebben. In de wereld krijgen jullie te maken met verdrukking. Houd moed: ik heb de wereld overwonnen.

Johannes 17

[1] Nadat Jezus (YHWH redt) dit gezegd had, keek Hij omhoog naar de hemel en zei: Vader, het uur is gekomen. Verheerlijk Uw Zoon, zodat Uw Zoon U verheerlijkt.

[2] U hebt Hem gezag gegeven over alle mensen, zodat Hij eeuwig leven geeft aan iedereen die U aan Hem hebt gegeven.

[3] Dit is het eeuwige leven: dat zij U kennen, de enige ware God, en Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), die U gestuurd hebt.

[4] Ik heb U op aarde verheerlijkt. Ik heb het werk voltooid dat U mij te doen hebt gegeven.

[5] Vader, verheerlijk mij nu bij U met de heerlijkheid die ik bij U had voordat de wereld bestond.

[6] Ik heb Uw naam bekendgemaakt aan de mensen die U mij uit de wereld gegeven hebt. Ze waren van U en U hebt hen aan mij gegeven. Zij hebben Uw woord bewaard.

[7] Nu weten ze dat alles wat U mij gegeven hebt, van U is.

[8] De woorden die U mij gegeven hebt, heb ik aan hen doorgegeven. Zij namen ze aan en hebben werkelijk erkend dat ik van U ben uitgegaan. Zij hebben geloofd dat U mij gestuurd hebt.

[9] Ik bid voor hen, niet voor de wereld, maar voor degenen die U mij gegeven hebt, want zij zijn van U.

[10] Alles wat van mij is, is van U, en alles wat van U is, is van mij. In hen ben ik verheerlijkt.

[11] Binnenkort ben ik niet meer in de wereld, maar zij blijven in de wereld en ik kom naar U. Heilige Vader, bewaar de mensen die U mij gegeven hebt in Uw naam, zodat zij één zijn zoals wij.

[12] Toen ik bij hen in de wereld was, bewaarde ik hen in Uw naam. Ik heb degenen bewaakt die U mij gegeven hebt. Niemand van hen is verloren gegaan, behalve de zoon van het verderf. Zo werd de Schrift vervuld.

[13] Nu kom ik naar U. Terwijl ik nog in de wereld ben, zeg ik dit zodat zij mijn blijdschap volledig in zich hebben.

[14] Ik heb hun Uw woord gegeven. De wereld haat hen, omdat zij niet bij de wereld horen, zoals ik niet bij de wereld hoor.

[15] Ik vraag U niet hen uit de wereld weg te nemen, maar hen tegen de boze te beschermen.

[16] Zij horen niet bij de wereld, net zoals ik niet bij de wereld hoor.

[17] Heilig hen door Uw waarheid. Uw woord is de waarheid.

[18] Zoals U mij naar de wereld hebt gestuurd, zo heb ik hen ook naar de wereld gestuurd.

[19] Voor hen wijd ik mijzelf aan U, zodat ook zij werkelijk geheiligd worden.

[20] Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor iedereen die door hun woord in mij zal geloven.

[21] Ik bid dat zij allemaal één zijn, zoals U, Vader, in mij bent en ik in U. Laat hen ook één zijn in ons, zodat de wereld gelooft dat U mij gestuurd hebt.

[22] Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U mij hebt gegeven, zodat zij één zijn zoals wij één zijn.

[23] Ik ben in hen en U bent in mij, zodat zij volmaakt één zijn. Zo zal de wereld erkennen dat U mij gestuurd hebt en hen hebt liefgehad zoals U mij hebt liefgehad.
[24] Vader, ik wil dat degenen die U mij gegeven hebt, bij mij zijn waar ik ben. Zo kunnen zij mijn heerlijkheid zien, die U mij gegeven hebt. U hebt mij namelijk liefgehad voordat de wereld bestond.
[25] Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar ik ken U. Deze mensen weten dat U mij gestuurd hebt.
[26] Ik heb hun Uw naam bekendgemaakt en zal die bekend blijven maken. Zo zal de liefde waarmee U mij liefhad in hen zijn, en zal ik in hen zijn.

Johannes 18

[1] Nadat Jezus (YHWH redt) dit had gezegd, vertrok Hij met Zijn leerlingen. Ze staken de Kedronbeek over en gingen samen een tuin binnen.
[2] Judas (lofprijs), die Hem verraadde, kende die plek ook. Jezus was daar namelijk vaak met Zijn leerlingen bijeengekomen.
[3] Judas kwam daar met een afdeling soldaten en enkele dienaren van de overpriesters en Farizeeën. Ze hadden lantaarns, fakkels en wapens bij zich.
[4] Jezus wist alles wat Hem zou overkomen. Hij liep hun tegemoet en vroeg: Wie zoeken jullie?
[5] Ze antwoordden Hem: Jezus uit Nazareth. Jezus zei: Ik ben het. Judas, die Hem verraadde, stond bij hen.
[6] Toen Hij tegen hen zei: Ik ben het, deinsden ze achteruit en vielen ze op de grond.
[7] Jezus vroeg hun opnieuw: Wie zoeken jullie? Ze antwoordden: Jezus uit Nazareth.
[8] Jezus antwoordde: Ik heb jullie gezegd dat ik het ben. Als jullie mij zoeken, laat deze mannen dan gaan.
[9] Zo werd vervuld wat Hij eerder had gezegd: Van de mensen die U mij hebt gegeven, heb ik niemand verloren.

[10] Simon Petrus (rots) had een zwaard bij zich. Hij trok het en sloeg daarmee de dienaar van de hogepriester. Hij hakte zijn rechteroor af. De dienaar heette Malchus (koning).

[11] Jezus zei tegen Petrus (rots): Steek je zwaard in de schede. Zou ik de drinkbeker niet drinken die de Vader mij heeft gegeven?

[12] De afdeling soldaten, hun commandant en de dienaren van de Joden namen Jezus samen gevangen en bonden Hem vast.

[13] Eerst brachten ze Hem naar Annas (genadig). Hij was de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was.

[14] Kajafas was degene die de Joden had geadviseerd dat het beter was als één mens voor het volk stierf.

[15] Simon Petrus volgde Jezus, samen met een andere leerling. Die leerling was bekend bij de hogepriester en ging met Jezus de binnenplaats van de hogepriester op.

[16] Petrus bleef buiten bij de deur staan. De andere leerling ging weer naar buiten, sprak met de vrouw bij de deur en bracht Petrus naar binnen.

[17] De dienstmeid bij de deur vroeg Petrus: Hoor jij soms ook bij de leerlingen van deze man? Hij antwoordde: Ik ben het niet.

[18] De dienaren en bewakers hadden een houtskoolvuur gemaakt, omdat het koud was. Ze stonden zich erbij te warmen. Petrus stond tussen hen en warmde zich ook.

[19] De hogepriester ondervroeg Jezus over Zijn leerlingen en Zijn onderwijs.

[20] Jezus antwoordde: Ik heb in het openbaar gesproken. Ik gaf altijd onderwijs in de synagoge en de tempel, waar Joden uit alle plaatsen samenkwamen. In het geheim heb ik niets gezegd.

[21] Waarom ondervraagt u mij? Vraag het aan de mensen die mijn woorden hebben gehoord. Zij weten wat ik gezegd heb.

[22] Toen Hij dit zei, gaf een van de dienaren die erbij stond Jezus een klap. De man zei: Is dat de manier waarop U de hogepriester antwoordt?

[23] Jezus antwoordde hem: Als ik iets verkeerds heb gezegd, bewijs dan wat er verkeerd was. Maar als ik goed gesproken heb, waarom sla je mij dan?

[24] Annas stuurde Hem toen gebonden naar de hogepriester Kajafas.

[25] Simon Petrus stond zich nog altijd te warmen. De aanwezigen vroegen hem: Hoor jij soms ook bij Zijn leerlingen? Petrus ontkende het en zei: Ik ben het niet.

[26] Een dienaar van de hogepriester was familie van de man van wie Petrus het oor had afgehakt. Hij vroeg: Heb ik jou niet met Hem in de tuin gezien?

[27] Petrus ontkende het opnieuw. Meteen kraaide de haan.

[28] Ze brachten Jezus van Kajafas naar het gerechtsgebouw van Pilatus (gewapend met een werpspeer). Het was vroeg in de ochtend. De Joodse leiders gingen zelf niet naar binnen. Ze wilden niet onrein worden, zodat ze het pascha konden eten.

[29] Pilatus kwam naar buiten en vroeg hun: Welke beschuldiging brengen jullie tegen deze man in?

[30] Ze antwoordden: Als Hij geen misdadiger was, zouden we Hem niet aan u hebben overgeleverd.

[31] Pilatus zei: Neem Hem zelf mee en oordeel Hem volgens jullie wet. De Joden antwoordden: Wij mogen niemand doden.

[32] Zo werd vervuld wat Jezus had gezegd over de manier waarop Hij zou sterven.

[33] Pilatus ging het gerechtsgebouw weer binnen, liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem: Bent U de Koning van de Joden?

[34] Jezus antwoordde: Vraagt u dit uit uzelf, of hebben anderen u dit over mij verteld?

[35] Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd. Wat hebt U gedaan?

[36] Jezus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Als mijn koninkrijk van deze wereld was, zouden mijn dienaren vechten om te voorkomen dat ik aan de Joden werd overgeleverd. Maar mijn koninkrijk komt niet van hier.

[37] Pilatus vroeg Hem: Bent U dan een koning? Jezus antwoordde: U zegt dat ik Koning ben. Daarvoor ben ik geboren en naar de wereld gekomen: om van de

waarheid te getuigen. Iedereen die bij de waarheid hoort, luistert naar mijn stem.

[38] Pilatus vroeg Hem: Wat is waarheid? Daarna ging hij weer naar buiten en zei tegen de Joden: Ik vind niets waaraan Hij schuldig is.

[39] Het is bij jullie de gewoonte dat ik tijdens het pascha iemand vrijlaat. Willen jullie dat ik de Koning van de Joden vrijlaat?

[40] Toen riepen ze allemaal opnieuw: Niet Hem, maar Barabbas (zoon van de vader)! Barabbas was een moordenaar.

Johannes 19

[1] Toen liet Pilatus (gewapend met een werpspeer) Jezus (YHWH redt) geselen.

[2] De soldaten vlochten een kroon van doornen en zetten die op Zijn hoofd. Ook sloegen ze Hem een purperen mantel om.

[3] Ze zeiden: Wees gegroet, Koning van de Joden! Daarna gaven ze Hem klappen.

[4] Pilatus ging opnieuw naar buiten en zei: Kijk, ik breng Hem naar buiten. Dan weten jullie dat ik niets vind waaraan Hij schuldig is.

[5] Jezus kwam naar buiten met de doornenkroon en de purperen mantel. Pilatus zei: Kijk, de Mens!

[6] Toen de overpriesters en dienaren Hem zagen, riepen ze: Kruisig Hem! Kruisig Hem! Pilatus zei: Neem Hem zelf en kruisig Hem. Ik vind niets waaraan Hij schuldig is.

[7] De Joden antwoordden: Wij hebben een wet, en volgens die wet moet Hij sterven. Hij heeft zichzelf namelijk Gods Zoon genoemd.

[8] Toen Pilatus dit hoorde, werd hij nog banger.

[9] Hij ging het gerechtsgebouw weer binnen en vroeg Jezus: Waar komt U vandaan? Maar Jezus gaf hem geen antwoord.

[10] Pilatus zei: Wilt U niet tegen mij spreken? Weet U niet dat ik de macht heb om U te kruisigen of vrij te laten?

[11] Jezus antwoordde: U zou geen enkele macht over mij hebben als die u niet van boven gegeven was. Daarom heeft degene die mij aan u overleverde een grotere zonde.

[12] Vanaf dat moment probeerde Pilatus Hem vrij te laten. Maar de Joden riepen: Als u deze man vrijlaat, bent u geen vriend van de keizer. Iedereen die zichzelf koning maakt, verzet zich tegen de keizer.

[13] Toen Pilatus dit hoorde, bracht hij Jezus naar buiten. Hij ging op de rechterstoel zitten op de plaats die Lithostrotos heet, in het Aramees Gabbatha.

[14] Het was de voorbereidingsdag van het pascha, ongeveer het zesde uur. Pilatus zei tegen de Joden: Kijk, jullie Koning!

[15] Maar ze riepen: Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisig Hem! Pilatus vroeg: Zal ik jullie Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen andere koning dan de keizer.

[16] Toen leverde Pilatus Hem aan hen over om gekruisigd te worden. Ze namen Jezus mee en brachten Hem weg.

[17] Jezus droeg Zijn kruis en ging naar de plaats die de Schedelplaats heet, in het Aramees Golgotha.

[18] Daar kruisigden ze Hem, samen met twee anderen. Eén hing aan elke kant en Jezus hing in het midden.

[19] Pilatus schreef ook een opschrift en liet het aan het kruis bevestigen. Er stond: JEZUS UIT NAZARETH, DE KONING VAN DE JODEN.

[20] Veel Joden lazen dit opschrift, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd lag dicht bij de stad. Het stond in het Hebreeuws, Grieks en Latijn.

[21] De overpriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: Schrijf niet: De Koning van de Joden. Schrijf in plaats daarvan: Hij heeft gezegd: Ik ben de Koning van de Joden.

[22] Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.

[23] Nadat de soldaten Jezus gekruisigd hadden, verdeelden ze Zijn kleren in vier delen, één voor elke soldaat. Het onderkleed had geen naad en was van bovenaf als één geheel geweven.

[24] Daarom zeiden de soldaten tegen elkaar: Laten we het niet scheuren, maar erom loten wie het krijgt. Zo werd de Schrift vervuld: Ze hebben mijn kleren onder elkaar verdeeld en om mijn kleding geloot. Dat hebben de soldaten dus gedaan.
[25] Bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder en de zus van Zijn moeder. Ook stonden daar Maria (geliefde), de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena (uit Magdala).
[26] Jezus zag Zijn moeder en de leerling van wie Hij hield naast haar staan. Hij zei tegen Zijn moeder: Vrouw, kijk, uw zoon.
[27] Daarna zei Hij tegen de leerling: Kijk, uw moeder. Vanaf dat moment nam de leerling haar bij zich in huis.
[28] Jezus wist dat nu alles volbracht was. Om de Schrift te vervullen, zei Hij: Ik heb dorst.
[29] Daar stond een vat vol zure wijn. Ze vulden een spons ermee, staken die op een hysopstengel en brachten hem naar Zijn mond.
[30] Nadat Jezus van de zure wijn had genomen, zei Hij: Het is volbracht! Toen boog Hij Zijn hoofd en gaf Hij Zijn geest over.
[31] Het was de voorbereidingsdag, en de Joden wilden niet dat de lichamen tijdens de sabbat aan het kruis bleven. Die sabbat was namelijk een grote feestdag. Daarom vroegen ze Pilatus de benen te laten breken en de lichamen weg te halen.
[32] De soldaten kwamen en braken de benen van de eerste gekruisigde. Daarna braken ze de benen van de andere man die met Jezus gekruisigd was.
[33] Toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze Zijn benen niet.
[34] Maar één van de soldaten stak een speer in Zijn zij. Meteen kwam er bloed en water uit.
[35] Wie dit gezien heeft, heeft ervan getuigd. Zijn getuigenis is betrouwbaar, en hij weet dat hij de waarheid spreekt. Hij getuigt zodat ook jullie geloven.
[36] Dit gebeurde om de Schrift te vervullen: Geen been van Hem zal worden gebroken.

[37] Een andere Schrifttekst zegt: Ze zullen kijken naar Hem die ze hebben doorstoken.

[38] Daarna vroeg Jozef (hij voegt toe) uit Arimathea aan Pilatus of hij Jezus' lichaam mocht meenemen. Jozef was in het geheim een leerling van Jezus, omdat hij bang was voor de Joden. Pilatus gaf toestemming. Toen nam Jozef het lichaam mee.

[39] Ook Nicodemus (overwinning van het volk) kwam. Hij was eerder 's nachts naar Jezus gegaan. Hij bracht een mengsel van mirre en aloë mee dat ongeveer 33 kilo woog.

[40] Ze namen Jezus' lichaam en wikkelden het met de specerijen in linnen doeken. Zo begroeven de Joden gewoonlijk hun doden.

[41] Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was, lag een tuin. In die tuin was een nieuw graf waarin nog nooit iemand was gelegd.

[42] Omdat het de Joodse voorbereidingsdag was en het graf dichtbij lag, legden ze Jezus daarin.

Johannes 20

[1] Op de eerste dag van de week ging Maria Magdalena (uit Magdala) vroeg naar het graf, terwijl het nog donker was. Ze zag dat de steen van het graf was weggenomen.

[2] Ze rende naar Simon Petrus (rots) en de andere leerling, van wie Jezus (YHWH redt) hield. Ze zei: Ze hebben de Heere uit het graf weggehaald. Wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.

[3] Petrus (rots) en de andere leerling vertrokken en gingen naar het graf.

[4] Ze liepen samen, maar de andere leerling liep sneller dan Petrus. Hij kwam als eerste bij het graf.

[5] Hij bukte zich en zag de doeken liggen, maar ging niet naar binnen.

[6] Simon Petrus kwam achter hem aan en ging wel het graf binnen. Hij zag de doeken liggen.

[7] De doek die om Zijn hoofd had gezeten, lag niet bij de andere doeken. Hij lag apart, opgerold op een andere plaats.

[8] Toen ging ook de andere leerling naar binnen, die als eerste bij het graf was aangekomen. Hij zag het en geloofde.

[9] Want zij begrepen nog niet uit de Schrift dat Hij uit de dood moest opstaan.

[10] Daarna gingen de leerlingen weer naar huis.

[11] Maria (geliefde) bleef huilend buiten bij het graf staan. Terwijl ze huilde, boog ze voorover om in het graf te kijken.

[12] Daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten. Eén zat bij het hoofdeinde en één bij het voeteneinde van de plek waar Jezus' lichaam had gelegen.

[13] De engelen vroegen haar: Vrouw, waarom huil je? Ze antwoordde: Ze hebben mijn Heere weggehaald. Ik weet niet waar ze Hem hebben neergelegd.

[14] Nadat ze dit had gezegd, draaide ze zich om. Ze zag Jezus staan, maar wist niet dat Hij het was.

[15] Jezus vroeg haar: Vrouw, waarom huil je? Wie zoek je? Maria dacht dat Hij de tuinman was en zei: Meneer, als u Hem hebt weggehaald, vertel mij dan waar u Hem hebt neergelegd. Dan haal ik Hem weg.

[16] Jezus zei tegen haar: Maria! Ze draaide zich om en zei tegen Hem: Rabbouni! Dat betekent: Meester.

[17] Jezus zei tegen haar: Houd mij niet vast, want ik ben nog niet naar mijn Vader opgevaren. Ga naar mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar mijn Vader en jullie Vader, naar mijn God en jullie God.

[18] Maria Magdalena ging naar de leerlingen en vertelde hun dat zij de Heere had gezien. Ook vertelde ze wat Hij tegen haar had gezegd.

[19] Die avond, op de eerste dag van de week, waren de leerlingen bij elkaar. Uit angst voor de Joden hadden ze de deuren gesloten. Jezus kwam in hun midden staan en zei: Vrede voor jullie!

[20] Nadat Hij dit had gezegd, liet Hij hun Zijn handen en zijde zien. De leerlingen waren blij toen ze de Heere zagen.

[21] Jezus zei opnieuw: Vrede voor jullie! Zoals de Vader mij heeft gestuurd, stuur ik ook jullie.

[22] Daarna blies Hij op hen en zei: Ontvang de Heilige Geest.

[23] Als jullie iemands zonden vergeven, worden die vergeven. Als jullie ze niet vergeven, blijven ze onvergeven.

[24] Thomas (tweeling), die Didymus (tweeling) werd genoemd en een van de twaalf was, was er niet bij toen Jezus kwam.

[25] De andere leerlingen zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien! Maar Thomas antwoordde: Ik geloof het beslist niet, tenzij ik de spijkerwonden in Zijn handen zie. Eerst wil ik mijn vinger in die wonden en mijn hand in Zijn zijde steken.

[26] Acht dagen later waren Zijn leerlingen weer binnen, nu met Thomas erbij. Hoewel de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan en zei: Vrede voor jullie!

[27] Daarna zei Hij tegen Thomas: Leg je vinger hier en kijk naar mijn handen. Breng je hand hier en steek die in mijn zijde. Wees niet ongelovig, maar gelovig.

[28] Thomas antwoordde Hem: Mijn Heere en mijn God!

[29] Jezus zei tegen hem: Thomas, je gelooft omdat je mij hebt gezien. Gelukkig zijn de mensen die niet gezien hebben en toch geloven.

[30] Jezus deed in het bijzijn van Zijn leerlingen nog veel andere tekenen. Die zijn niet in dit boek opgeschreven.

[31] Maar deze tekenen zijn opgeschreven zodat jullie geloven dat Jezus de Christus (de gezalfde) is, de Zoon van God. Door te geloven hebben jullie leven in Zijn naam.

Johannes 21

[1] Hierna liet Jezus (YHWH redt) zich opnieuw aan Zijn leerlingen zien, bij het Meer van Tiberias. Dat gebeurde als volgt.

[2] Bij elkaar waren Simon Petrus (rots), Thomas (tweeling) die Didymus (tweeling) werd genoemd, Nathanaël (God heeft gegeven) uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs (YHWH schenkt) en twee andere leerlingen.

[3] Simon Petrus zei tegen hen: Ik ga vissen. Ze antwoordden: Wij gaan met je mee. Ze vertrokken en stapten meteen in de boot, maar die nacht vingen ze niets.

[4] Toen het ochtend werd, stond Jezus op de oever. De leerlingen wisten niet dat het Jezus was.

[5] Jezus vroeg hun: Kinderen, hebben jullie niets te eten? Ze antwoordden Hem: Nee.

[6] Hij zei: Gooi het net aan de rechterkant van de boot uit. Dan zullen jullie vis vinden. Ze gooiden het uit en konden het door de enorme hoeveelheid vissen niet meer binnenhalen.

[7] De leerling van wie Jezus hield, zei tegen Petrus (rots): Het is de Heere! Toen Simon Petrus dat hoorde, trok hij zijn bovenkleed aan. Hij droeg namelijk geen bovenkleed. Daarna sprong hij in het meer.

[8] De andere leerlingen kwamen met het bootje naar de kant. Ze waren nog maar ongeveer 90 meter van de oever en sleepten het net vol vissen achter zich aan.

[9] Toen ze aan land kwamen, zagen ze een kolenvuur met vis erop en brood erbij.

[10] Jezus zei tegen hen: Breng wat van de vissen die jullie net gevangen hebben.

[11] Simon Petrus klom in de boot en trok het net aan land. Het zat vol met 153 grote vissen. Ondanks die hoeveelheid scheurde het net niet.

[12] Jezus zei: Kom hier en eet. Geen van de leerlingen durfde Hem te vragen wie Hij was. Ze wisten dat het de Heere was.

[13] Jezus kwam naar hen toe, nam het brood en gaf het hun. Hetzelfde deed Hij met de vis.

[14] Dit was de derde keer dat Jezus zich aan Zijn leerlingen liet zien nadat Hij uit de dood was opgewekt.

[15] Na de maaltijd vroeg Jezus aan Simon Petrus: Simon (hij heeft gehoord), zoon van Jonas (duif), houd je meer van mij dan de anderen van mij houden? Petrus antwoordde: Ja, Heere. U weet dat ik U liefheb. Jezus zei: Geef mijn lammeren te eten.

[16] Voor de tweede keer vroeg Jezus: Simon, zoon van Jonas, heb je mij lief? Petrus antwoordde: Ja, Heere. U weet dat ik U liefheb. Jezus zei: Zorg voor mijn schapen.

[17] Voor de derde keer vroeg Hij: Simon, zoon van Jonas, heb je mij lief? Petrus werd verdrietig omdat Hij voor de derde keer vroeg of hij Hem liefhad. Hij

antwoordde: Heere, U weet alles. U weet dat ik U liefheb. Jezus zei: Geef mijn schapen te eten.

18 Luister goed, ik verzeker je: toen je jonger was, deed je zelf je gordel om en ging je waar je wilde. Maar als je oud wordt, zul je je handen uitstrekken. Iemand anders zal je gordel omdoen en je brengen waar je niet heen wilt.

19 Hiermee maakte Hij duidelijk door welke dood Petrus God zou verheerlijken. Daarna zei Hij tegen Petrus: Volg mij.

20 Petrus draaide zich om en zag de leerling volgen van wie Jezus hield. Deze leerling had tijdens de maaltijd dicht naast Jezus aan tafel gelegen. Hij had toen gevraagd: Heere, wie zal U verraden?

21 Toen Petrus hem zag, vroeg hij aan Jezus: Heere, wat zal er met hem gebeuren?

22 Jezus antwoordde: Als ik wil dat hij blijft totdat ik kom, wat gaat jou dat aan? Jij moet mij volgen.

23 Daarom verspreidde zich onder de broeders het bericht dat deze leerling niet zou sterven. Maar Jezus had niet gezegd dat hij niet zou sterven. Hij had gezegd: Als ik wil dat hij blijft totdat ik kom, wat gaat jou dat aan?

24 Dit is de leerling die over deze dingen getuigt en ze heeft opgeschreven. Wij weten dat zijn getuigenis betrouwbaar is.

25 Jezus heeft nog veel meer gedaan. Als elk daarvan afzonderlijk werd opgeschreven, zou volgens mij zelfs de wereld niet genoeg ruimte hebben voor al die boeken. Amen.

Handelingen

Handelingen 1

[1] In mijn eerste boek heb ik geschreven over alles wat Jezus (YHWH redt) deed en leerde, beste Theofilus (vriend van God).

[2] Ik schreef tot aan de dag dat Hij werd opgenomen. Daarvoor had Hij door de Heilige Geest opdracht gegeven aan de apostelen die Hij had uitgekozen.

[3] Na Zijn lijden liet Hij hun zien dat Hij leefde. Veertig dagen lang verscheen Hij aan hen met veel duidelijke bewijzen. Hij sprak met hen over het koninkrijk van God.

[4] Toen Hij met hen samen was, gaf Hij hun deze opdracht: Ga niet weg uit Jeruzalem, maar wacht op wat de Vader beloofd heeft. Daarover hebben jullie mij horen spreken.

[5] Johannes (YHWH is genadig) doopte met water, maar over enkele dagen worden jullie gedoopt met de Heilige Geest.

[6] De leerlingen die daar samen waren, vroegen Hem: Heere, gaat U in deze tijd het koninkrijk voor Israël (die met God strijdt) herstellen?

[7] Hij zei tegen hen: Het is niet aan jullie om de tijden en momenten te weten die de Vader in Zijn eigen macht heeft vastgesteld.

[8] Maar jullie zullen kracht ontvangen als de Heilige Geest over jullie komt. Dan zullen jullie mijn getuigen zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, en tot aan het einde van de aarde.

[9] Toen Hij dit gezegd had, werd Hij voor hun ogen opgenomen. Een wolk nam Hem weg, zodat zij Hem niet meer zagen.

[10] Zij bleven naar de hemel kijken terwijl Hij wegging. Ineens stonden er twee mannen bij hen in witte kleren.

[11] Die zeiden: Mannen uit Galilea, waarom staan jullie naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die van jullie is weggenomen naar de hemel, komt net zo terug als jullie Hem hebben zien weggaan.

[12] Toen gingen zij terug naar Jeruzalem, van de berg die de Olijfberg heet. Die ligt vlak bij Jeruzalem, op een sabbatsreis afstand.
[13] Zij kwamen in de stad en gingen naar de bovenzaal waar zij verbleven. Daar waren Petrus (rots) en Jakobus (hij houdt de hiel vast), Johannes en Andreas (mannelijk), Filippus (paardenvriend) en Thomas (tweeling), Bartholomeüs (zoon van Talmai) en Mattheüs (gave van YHWH). Ook Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon (hij heeft gehoord) de Zeloot en Judas (lofprijs), de broer van Jakobus, waren er.
[14] Zij bleven allemaal eensgezind bidden en smeken. De vrouwen waren erbij, en ook Maria (geliefde), de moeder van Jezus, en Zijn broers.
[15] In die dagen stond Petrus op tussen de gelovigen. Er was een groep van ongeveer 120 mensen bij elkaar. Hij zei:
[16] Broeders, dit schriftwoord moest in vervulling gaan. De Heilige Geest heeft het door de mond van David (geliefde) gesproken over Judas, die de weg wees aan de mannen die Jezus gevangennamen.
[17] Judas hoorde bij ons en had zijn eigen deel in deze dienst gekregen.
[18] Van het loon voor zijn onrecht heeft hij een stuk grond gekocht. Daar is hij voorover gevallen. Zijn lichaam is opengebarsten en al zijn ingewanden kwamen naar buiten.
[19] Alle inwoners van Jeruzalem hebben dat gehoord. Daarom noemen zij dat stuk grond in hun eigen taal Akeldama, en dat betekent: bloedakker.
[20] Want in het boek van de Psalmen staat geschreven: Laat zijn woonplaats leeg worden, en laat er niemand meer wonen. En ook: Laat een ander zijn taak overnemen.
[21] Daarom moeten wij iemand aanvullen uit de mannen die al die tijd met ons zijn opgetrokken. Dat was de tijd waarin de Heere Jezus onder ons in- en uitging.
[22] Die tijd begon bij de doop van Johannes en liep tot de dag dat Hij van ons werd opgenomen. Een van hen moet samen met ons getuige zijn van Zijn opstanding.
[23] Zij stelden er twee voor: Jozef (hij voegt toe), die Barsabbas (zoon van de sabbat) genoemd werd en ook Justus (rechtvaardig) heette, en Matthias (gave

van YHWH).

[24] Zij baden: Heere, U kent het hart van alle mensen. Wijs van deze twee de man aan die U hebt uitgekozen.

[25] Hij moet de plaats innemen in deze dienst als apostel. Judas heeft die plaats verlaten en is naar zijn eigen plaats gegaan.

[26] Zij wierpen het lot, en het lot viel op Matthias. Zo werd hij bij de elf apostelen gerekend.

Handelingen 2

[1] Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak, waren zij allemaal eensgezind bij elkaar.

[2] Plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag. Het vulde het hele huis waar zij zaten.

[3] Zij zagen iets als vlammen van vuur, die zich verdeelden en op ieder van hen neerkwamen.

[4] Zij werden allemaal vervuld met de Heilige Geest. Zij begonnen in andere talen te spreken, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

[5] In Jeruzalem woonden Joden, vrome mannen uit alle volken onder de hemel.

[6] Toen dat geluid klonk, kwam de menigte samen. Zij raakten in verwarring, want iedereen hoorde hen in zijn eigen taal spreken.

[7] Zij waren verbaasd en verwonderd. Zij zeiden tegen elkaar: Kijk, zijn die mensen die daar spreken niet allemaal Galileeërs?

[8] Hoe kan het dan dat wij hen ieder in onze eigen moedertaal horen?

[9] Wij zijn Parthen, Meden en Elamieten. Anderen wonen in Mesopotamië, Judea en Kappadocië, in Pontus en Asia.

[10] Weer anderen komen uit Frygië en Pamfylië, uit Egypte en uit de streken van Libië bij Cyrene. Er zijn Romeinen op bezoek, Joden en mensen die zich bij het Jodendom hebben aangesloten.

[11] Er zijn Kretenzers en Arabieren. Wij horen hen in onze eigen talen spreken over de grote daden van God.

[12] Zij waren allemaal verbaasd en wisten het niet meer. Zij zeiden tegen elkaar: Wat betekent dit toch?

[13] Maar anderen zeiden spottend: Zij hebben te veel zoete wijn gedronken.

[14] Toen ging Petrus (rots) staan met de elf anderen. Hij verhief zijn stem en zei: Joodse mannen en alle inwoners van Jeruzalem, luister goed naar mijn woorden.

[15] Deze mensen zijn niet dronken, zoals jullie denken. Het is pas het derde uur van de dag volgens de oude dagtelling.

[16] Maar dit is wat de profeet Joël (YHWH is God) gezegd heeft:

[17] In de laatste dagen, zegt God, zal ik mijn Geest uitstorten over alle mensen. Jullie zonen en dochters zullen profeteren. Jullie jonge mannen zullen visioenen zien en jullie oude mannen zullen dromen dromen.

[18] Zelfs over mijn dienaren en dienaressen zal ik in die dagen mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren.

[19] Ik zal wonderen laten zien boven in de hemel en tekenen beneden op de aarde: bloed, vuur en rookwalm.

[20] De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en stralende dag van de Heere komt.

[21] En dan zal iedereen die de Naam van de Heere aanroept, gered worden.

[22] Israëlieten, luister naar deze woorden. Jezus (YHWH redt) uit Nazareth was een man die God aan jullie bekendmaakte. Dat deed Hij door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem onder jullie gedaan heeft. Dat weten jullie zelf.

[23] God had dit zo besloten en van tevoren geweten. Toch hebben jullie Hem uitgeleverd, aan het kruis laten slaan door goddeloze mannen en gedood.

[24] Maar God heeft Hem opgewekt. Hij maakte een einde aan de weeën van de dood, want het was niet mogelijk dat de dood Hem vasthield.

[25] Want David (geliefde) zegt over Hem: Ik zag de Heere altijd voor mij. Hij is aan mijn rechterhand, zodat ik niet wankel.

[26] Daarom is mijn hart blij en juicht mijn tong. Ook mijn lichaam zal rusten in hoop.

[27] Want U zult mij niet achterlaten in het dodenrijk. U zult niet toelaten dat Uw Heilige het graf ziet.
[28] U hebt mij de wegen van het leven bekendgemaakt. U zult mij vervullen met vreugde voor Uw aangezicht.
[29] Broeders, ik mag vrijuit tegen jullie zeggen dat onze voorvader David gestorven en begraven is. Zijn graf is tot op vandaag bij ons.
[30] Hij was een profeet en wist dat God hem met een eed beloofd had. Uit zijn nakomelingen zou God de Christus (de gezalfde) laten voortkomen en Hem op zijn troon zetten.
[31] David zag dat vooruit en sprak over de opstanding van Christus. Zijn ziel is niet achtergelaten in het dodenrijk, en Zijn lichaam heeft het graf niet gezien.
[32] Deze Jezus heeft God opgewekt, en daarvan zijn wij allemaal getuigen.
[33] Hij is verhoogd door de rechterhand van God. Van de Vader heeft Hij de beloofde Heilige Geest ontvangen. Die heeft Hij uitgestort, en dat zien en horen jullie nu.
[34] Want David is niet naar de hemel opgestegen. Toch zegt hij: De Heere heeft gesproken tot mijn Heere: Kom aan mijn rechterhand zitten,
[35] totdat ik van jouw vijanden een voetenbank voor jouw voeten maak.
[36] Laat heel het huis van Israël (die met God strijdt) dan zeker weten: God heeft deze Jezus, die jullie gekruisigd hebben, tot Heere en Christus gemaakt.
[37] Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart geraakt. Zij zeiden tegen Petrus en de andere apostelen: Broeders, wat moeten wij doen?
[38] Petrus zei tegen hen: Bekeer je, en laat je allemaal dopen in de Naam van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), zodat je zonden vergeven worden. Dan zullen jullie de gave van de Heilige Geest ontvangen.
[39] Want de belofte is voor jullie en jullie kinderen, en voor iedereen die ver weg is, zoveel als de Heere, onze God, erbij roepen zal.
[40] Met nog veel meer woorden legde hij het hun voor. Hij drong bij hen aan: Laat je redden uit deze verdorven generatie!
[41] Wie zijn woord aannam, liet zich dopen. Die dag kwamen er ongeveer 3.000 mensen bij.

42 Zij bleven trouw aan het onderwijs van de apostelen en aan de onderlinge gemeenschap, aan het breken van het brood en aan de gebeden.
43 Ontzag kwam over iedereen. Door de apostelen gebeurden er veel wonderen en tekenen.
44 Alle gelovigen waren bij elkaar en hadden alles samen.
45 Zij verkochten hun bezittingen en spullen. De opbrengst verdeelden zij onder iedereen die iets nodig had.
46 Elke dag waren zij eensgezind in de tempel. In de huizen braken zij het brood. Zij aten samen met vreugde en met een eenvoudig hart.
47 Zij prezen God en stonden bij het hele volk in de gunst. En de Heere voegde er dagelijks mensen aan toe die gered werden.

Handelingen 3

1 Petrus (rots) en Johannes (YHWH is genadig) gingen samen naar de tempel. Het was het uur van het gebed, het negende uur volgens de oude dagtelling.
2 Daar werd een man gedragen die vanaf zijn geboorte verlamd was. Elke dag zetten zij hem bij de tempelpoort die de Schone heet. Daar vroeg hij om een gift aan de mensen die de tempel binnengingen.
3 Hij zag Petrus en Johannes toen zij de tempel binnen wilden gaan. Hij vroeg hun om een gift.
4 Petrus keek hem strak aan, samen met Johannes, en zei: Kijk ons aan.
5 De man hield zijn ogen op hen gericht, want hij verwachtte iets van hen te krijgen.
6 Maar Petrus zei: Zilver en goud heb ik niet. Wat ik wel heb, geef ik je: in de Naam van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) uit Nazareth, sta op en loop!
7 Hij pakte hem bij zijn rechterhand en trok hem omhoog. Meteen werden zijn voeten en enkels sterk.
8 Hij sprong op, bleef staan en liep. Hij ging met hen de tempel binnen, lopend en springend, en hij prees God.

[9] Het hele volk zag hem lopen en God prijzen.
[10] Zij herkenden hem als de man die om een gift zat te vragen bij de Schone poort van de tempel. Zij waren vol verbazing en ontzetting over wat er met hem gebeurd was.
[11] De man die genezen was, hield Petrus en Johannes vast. Het hele volk liep verbaasd naar hen toe in de zuilengang die de zuilengang van Salomo (vrede) heet.
[12] Toen Petrus dat zag, zei hij tegen het volk: Israëlieten, waarom verbazen jullie je hierover? Waarom kijken jullie ons zo aan, alsof wij deze man door eigen kracht of vroomheid hebben laten lopen?
[13] De God van Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast), de God van onze voorouders, heeft Zijn dienaar Jezus (YHWH redt) verheerlijkt. Jullie hebben Hem uitgeleverd en verloochend bij Pilatus (gewapend met een werpspeer), die had besloten Hem los te laten.
[14] Jullie hebben de Heilige en Rechtvaardige verloochend. In plaats daarvan vroegen jullie om een moordenaar.
[15] De Vorst van het leven hebben jullie gedood, maar God heeft Hem uit de doden opgewekt. Daarvan zijn wij getuigen.
[16] Door het geloof in Zijn Naam heeft die Naam deze man sterk gemaakt. Jullie zien en kennen hem. Het geloof dat door Jezus komt, heeft hem in jullie bijzijn helemaal gezond gemaakt.
[17] Broeders, ik weet dat jullie het uit onwetendheid gedaan hebben, net als jullie leiders.
[18] God had door de mond van al Zijn profeten van tevoren gezegd dat de Christus (de gezalfde) zou lijden. Zo heeft Hij dat in vervulling laten gaan.
[19] Kom daarom tot inkeer en bekeer je, zodat jullie zonden worden uitgewist. Dan zullen er tijden van verkwikking komen van de Heere.
[20] Dan zal Hij Jezus Christus sturen, die van tevoren aan jullie is aangekondigd.
[21] De hemel moet Hem ontvangen tot de tijd waarin alles hersteld wordt. Daarover heeft God gesproken door de mond van al Zijn heilige profeten, van oudsher.

[22] Want Mozes (uit het water getrokken) heeft tegen de voorouders gezegd: De Heere, jullie God, zal uit jullie volksgenoten een profeet laten opstaan, zoals mij. Naar Hem moeten jullie luisteren in alles wat Hij tegen jullie zegt.
[23] En iedereen die niet naar deze profeet luistert, zal uit het volk verwijderd worden.
[24] Ook alle profeten vanaf Samuël (God heeft gehoord), en die na hem kwamen, hebben over deze dagen gesproken.
[25] Jullie zijn kinderen van de profeten en van het verbond dat God met jullie voorouders sloot. Hij zei tegen Abraham: In jouw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden.
[26] God heeft Zijn dienaar Jezus laten opstaan en Hem eerst naar jullie gestuurd. Hij zegent jullie door ieder van jullie af te brengen van zijn slechte daden.

Handelingen 4

[1] Terwijl zij tot het volk spraken, kwamen de priesters op hen af, met de bevelhebber van de tempelwacht en de sadduceeën.
[2] Zij waren erg boos, omdat de apostelen het volk onderwezen en in Jezus (YHWH redt) de opstanding uit de doden verkondigden.
[3] Zij grepen hen en zetten hen vast tot de volgende dag, want het was al avond.
[4] Maar veel mensen die het woord gehoord hadden, kwamen tot geloof. Het aantal mannen groeide tot ongeveer 5.000.
[5] De volgende dag kwamen hun leiders, oudsten en schriftgeleerden in Jeruzalem bij elkaar.
[6] Ook Annas (genadig), de hogepriester, was er, met Kajafas, Johannes (YHWH is genadig) en Alexander (verdediger van mensen), en iedereen die bij de familie van de hogepriester hoorde.
[7] Zij zetten Petrus (rots) en Johannes in het midden en vroegen: Door welke kracht of door welke naam hebben jullie dit gedaan?
[8] Toen zei Petrus, vervuld met de Heilige Geest, tegen hen: Leiders van het volk en oudsten van Israël (die met God strijdt),

[9] vandaag worden wij ondervraagd over een goede daad aan een zieke man, en over de vraag hoe hij genezen is.
[10] Laat het jullie en heel het volk Israël dan bekend zijn. Door de Naam van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) uit Nazareth staat deze man gezond voor jullie. Hem hebben jullie gekruisigd, en God heeft Hem uit de doden opgewekt.
[11] Hij is de steen die door jullie, de bouwers, is afgekeurd, maar die de hoeksteen geworden is.
[12] In niemand anders is redding te vinden. Er is onder de hemel geen andere naam aan mensen gegeven waardoor wij gered moeten worden.
[13] Zij zagen hoe vrijmoedig Petrus en Johannes waren en merkten dat het eenvoudige, ongeleerde mensen waren. Daar verbaasden zij zich over. Zij herkenden hen als mensen die bij Jezus geweest waren.
[14] Zij zagen ook de genezen man bij hen staan, en daarom konden zij er niets tegen inbrengen.
[15] Zij lieten hen buiten de Raad wachten en overlegden met elkaar.
[16] Zij zeiden: Wat moeten wij met deze mensen doen? Iedereen in Jeruzalem weet dat er een duidelijk teken door hen gebeurd is, en dat kunnen wij niet ontkennen.
[17] Maar dit mag zich niet verder onder het volk verspreiden. Laten wij hen streng verbieden nog tegen iemand over deze Naam te spreken.
[18] Zij riepen hen binnen en verboden hun helemaal te spreken of te onderwijzen in de Naam van Jezus.
[19] Maar Petrus en Johannes antwoordden: Oordeel zelf of het voor God juist is om meer naar jullie te luisteren dan naar God.
[20] Wij kunnen niet zwijgen over wat wij gezien en gehoord hebben.
[21] Zij dreigden nog meer, maar lieten hen gaan. Zij konden geen manier vinden om hen te straffen, vanwege het volk. Iedereen prees God om wat er gebeurd was.
[22] De man bij wie dit teken van genezing gebeurd was, was namelijk ouder dan 40 jaar.

[23] Toen zij vrijgelaten waren, gingen zij naar de anderen. Zij vertelden alles wat de overpriesters en de oudsten tegen hen gezegd hadden.
[24] Toen de anderen dat hoorden, riepen zij eensgezind tot God. Zij zeiden: Heere, U hebt de hemel, de aarde en de zee gemaakt, met alles wat daarin is.
[25] Door de Heilige Geest hebt U bij monde van onze voorvader David (geliefde), Uw dienaar, gezegd: Waarom razen de volken en smeden zij zinloze plannen?
[26] De koningen van de aarde staan op en de leiders spannen samen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde.
[27] Werkelijk, in deze stad hebben Herodes (heldhaftig) en Pontius Pilatus (gewapend met een werpspeer) samengespannen tegen Uw heilige dienaar Jezus, die U gezalfd hebt. Zij deden dat samen met de volken en met Israël.
[28] Zo deden zij alles wat Uw hand en Uw wil van tevoren bepaald hadden.
[29] En nu, Heere, let op hun dreigementen. Geef Uw dienaren de vrijmoedigheid om Uw woord te spreken.
[30] Strek Uw hand uit om te genezen. Laat tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilige dienaar Jezus.
[31] Toen zij gebeden hadden, beefde de plaats waar zij bij elkaar waren. Zij werden allemaal vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord van God met vrijmoedigheid.
[32] De menigte van gelovigen was één van hart en ziel. Niemand zei dat zijn bezit alleen van hem was; zij hadden alles samen.
[33] De apostelen getuigden met grote kracht van de opstanding van de Heere Jezus. Er rustte grote genade op hen allemaal.
[34] Niemand onder hen leed gebrek. Wie land of huizen bezat, verkocht dat en bracht de opbrengst mee.
[35] Zij legden het geld aan de voeten van de apostelen. Iedereen kreeg wat hij nodig had.
[36] Ook Joses (hij voegt toe) deed dat, een Leviet uit Cyprus. De apostelen noemden hem Barnabas (zoon van bemoediging), wat betekent: zoon van de troost.

[37] Hij had een stuk land. Dat verkocht hij, en het geld legde hij aan de voeten van de apostelen.

Handelingen 5

[1] Een man die Ananias (YHWH is genadig) heette, verkocht samen met zijn vrouw Saffira (mooi) een stuk grond.

[2] Met medeweten van zijn vrouw hield hij een deel van de opbrengst achter. De rest bracht hij naar de apostelen en legde het aan hun voeten.

[3] Petrus (rots) zei: Ananias, waarom heeft de satan je hart gevuld, zodat je tegen de Heilige Geest gelogen hebt? Je hebt een deel van de opbrengst van het land achtergehouden.

[4] Als je het land gehouden had, was het toch van jou? En toen je het verkocht had, mocht je toch zelf over het geld beslissen? Waarom heb je dit in je hart bedacht? Je hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.

[5] Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en stierf. Iedereen die het hoorde, werd door grote angst gegrepen.

[6] De jonge mannen stonden op, wikkelden hem in doeken, droegen hem naar buiten en begroeven hem.

[7] Ongeveer drie uur later kwam zijn vrouw binnen. Zij wist niet wat er gebeurd was.

[8] Petrus vroeg haar: Zeg mij, hebben jullie het land voor dit bedrag verkocht? Zij zei: Ja, voor dat bedrag.

[9] Petrus zei tegen haar: Waarom hebben jullie samen afgesproken de Geest van de Heere uit te dagen? Kijk, de mannen die je man begraven hebben, staan voor de deur. Zij zullen ook jou naar buiten dragen.

[10] Meteen viel zij neer voor zijn voeten en stierf. De jonge mannen kwamen binnen, vonden haar dood en droegen haar naar buiten. Zij begroeven haar bij haar man.

[11] Grote angst kwam over de hele gemeenschap van gelovigen en over iedereen die dit hoorde.

[12] Door de handen van de apostelen gebeurden er veel tekenen en wonderen onder het volk. Zij waren allemaal eensgezind bij elkaar in de zuilengang van Salomo (vrede).
[13] Van de anderen durfde niemand zich bij hen aan te sluiten, maar het volk had veel achting voor hen.
[14] Er kwamen er steeds meer bij die in de Heere geloofden, grote groepen mannen en vrouwen.
[15] Zij droegen de zieken zelfs de straat op en legden hen op bedden en matten. Zo kon de schaduw van Petrus in elk geval op een van hen vallen als hij langskwam.
[16] Ook uit de steden rondom Jeruzalem kwamen de mensen samen. Zij brachten zieken mee en mensen die door onreine geesten gekweld werden, en zij werden allemaal genezen.
[17] Toen kwamen de hogepriester en al zijn medestanders in actie, de partij van de sadduceeën. Zij werden vervuld met jaloezie.
[18] Zij grepen de apostelen en zetten hen in de openbare gevangenis.
[19] Maar 's nachts opende een engel van de Heere de deuren van de gevangenis. Hij bracht hen naar buiten en zei:
[20] Ga naar de tempel, ga daar staan en vertel het volk alles over dit nieuwe leven.
[21] Toen zij dat gehoord hadden, gingen zij bij het aanbreken van de dag naar de tempel en gaven onderwijs. De hogepriester en zijn medestanders riepen intussen de Raad bijeen, met alle oudsten van Israël (die met God strijdt). Zij stuurden dienaren naar de gevangenis om de apostelen te halen.
[22] Maar toen de dienaren daar kwamen, vonden zij hen niet in de gevangenis. Zij gingen terug en brachten verslag uit.
[23] Zij zeiden: Wij vonden de gevangenis zorgvuldig afgesloten, en de bewakers stonden voor de deuren. Maar toen wij opendeden, vonden wij niemand binnen.
[24] De hogepriester, de bevelhebber van de tempelwacht en de overpriesters hoorden dit. Zij wisten niet wat zij ermee aan moesten en vroegen zich af waar dit op uit zou lopen.

[25] Toen kwam er iemand die hun vertelde: Kijk, de mannen die jullie in de gevangenis gezet hebben, staan in de tempel en onderwijzen het volk.
[26] De bevelhebber ging erheen met zijn dienaren en bracht hen mee, maar niet met geweld. Zij waren namelijk bang dat het volk hen zou stenigen.
[27] Zij brachten de apostelen naar de Raad. De hogepriester ondervroeg hen en zei:
[28] Hebben wij jullie niet streng verboden in deze Naam te onderwijzen? En kijk, jullie hebben Jeruzalem gevuld met jullie leer. Jullie willen het bloed van deze Man over ons brengen.
[29] Maar Petrus en de apostelen antwoordden: Men moet God meer gehoorzamen dan mensen.
[30] De God van onze voorouders heeft Jezus (YHWH redt) opgewekt. Jullie hebben Hem gedood door Hem aan een kruishout te hangen.
[31] God heeft Hem door Zijn rechterhand verhoogd tot Leider en Redder. Zo kan Hij Israël bekering en vergeving van zonden geven.
[32] Wij zijn getuigen van deze woorden, en ook de Heilige Geest, die God gegeven heeft aan wie Hem gehoorzamen.
[33] Toen zij dit hoorden, barstten zij van woede. Zij wilden hen doden.
[34] Maar een farizeeër in de Raad stond op. Hij heette Gamaliël (God is mijn beloner) en was een leraar van de wet, in aanzien bij het hele volk. Hij liet de apostelen even naar buiten brengen.
[35] Hij zei tegen de Raad: Israëlieten, kijk goed uit wat jullie met deze mensen gaan doen.
[36] Niet lang geleden stond Theudas (geschenk van God) op. Hij zei dat hij iemand was, en ongeveer 400 mannen sloten zich bij hem aan. Hij is gedood, en al zijn aanhangers zijn uiteengevallen en verdwenen.
[37] Na hem stond Judas (lofprijs) de Galileeër op, in de dagen van de volkstelling. Hij kreeg veel volk achter zich, maar ook hij is omgekomen, en al zijn aanhangers zijn verspreid.
[38] Daarom zeg ik jullie nu: blijf van deze mensen af en laat hen gaan. Want als dit plan of dit werk uit mensen is, gaat het vanzelf kapot.

[39] Maar als het uit God is, kunnen jullie het niet kapotmaken. Pas op dat jullie niet blijken te strijden tegen God.

[40] Zij lieten zich door hem overtuigen. Zij riepen de apostelen binnen, lieten hen geselen en verboden hun te spreken in de Naam van Jezus. Daarna lieten zij hen gaan.

[41] De apostelen gingen blij weg bij de Raad. Zij waren waardig gekeurd om vernedering te lijden om Zijn Naam.

[42] Elke dag gingen zij door met onderwijzen in de tempel en in de huizen. Zij bleven Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) verkondigen.

Handelingen 6

[1] In die tijd groeide het aantal leerlingen. De Griekssprekende gelovigen begonnen te mopperen op de Hebreeuwssprekende. Hun weduwen werden namelijk overgeslagen bij de dagelijkse verzorging.

[2] De twaalf riepen alle leerlingen bij elkaar. Zij zeiden: Het is niet goed dat wij het woord van God laten liggen om aan tafel te dienen.

[3] Kies daarom uit jullie midden zeven mannen die goed bekend staan, vol van de Heilige Geest en van wijsheid. Die stellen wij aan voor deze taak.

[4] Wij zullen ons blijven wijden aan het gebed en aan de dienst van het woord.

[5] Dit voorstel beviel iedereen. Zij kozen Stefanus (krans), een man vol geloof en Heilige Geest. Verder kozen zij Filippus (paardenvriend), Prochorus (koordirigent), Nicanor (overwinnaar), Timon (geëerd) en Parmenas (standvastig). Ook Nicolaüs (overwinnaar van het volk) uit Antiochië hoorde erbij, die zich bij het Jodendom had aangesloten.

[6] Zij brachten hen bij de apostelen. Die baden en legden hun de handen op.

[7] Het woord van God verspreidde zich. Het aantal leerlingen in Jeruzalem groeide sterk, en ook een grote groep priesters werd gehoorzaam aan het geloof.

[8] Stefanus was vol geloof en kracht. Hij deed wonderen en grote tekenen onder het volk.

[9] Maar er stonden mensen op uit de synagoge van de Libertijnen, de Cyreneeërs en de Alexandrijnen, en uit Cilicië en Asia. Zij gingen met Stefanus in discussie.

[10] Zij konden niet op tegen de wijsheid en de Geest waarmee hij sprak.
[11] Toen huurden zij mannen in die zeiden: Wij hebben hem lasterlijke woorden horen spreken tegen Mozes (uit het water getrokken) en tegen God.
[12] Zo hitsten zij het volk op, en ook de oudsten en de schriftgeleerden. Zij overvielen Stefanus, grepen hem en brachten hem voor de Raad.
[13] Zij lieten valse getuigen optreden, die zeiden: Deze man houdt niet op met lasterlijke woorden tegen deze heilige plaats en tegen de wet.
[14] Wij hebben hem horen zeggen dat Jezus (YHWH redt) uit Nazareth deze plaats zal afbreken. Hij zou ook de gebruiken veranderen die Mozes ons heeft doorgegeven.
[15] Iedereen in de Raad keek naar hem. Zij zagen dat zijn gezicht was als het gezicht van een engel.

Handelingen 7

[1] De hogepriester vroeg: Is dit allemaal waar?
[2] Stefanus (krans) zei: Broeders en vaders, luister. De God van de heerlijkheid verscheen aan onze vader Abraham (vader van velen). Dat was in Mesopotamië, voordat hij in Charran woonde.
[3] God zei tegen hem: Ga weg uit je land en bij je familie vandaan. Kom naar het land dat ik je zal wijzen.
[4] Toen ging hij weg uit het land van de Chaldeeën en woonde in Charran. Na de dood van zijn vader bracht God hem naar dit land, waar jullie nu wonen.
[5] God gaf hem hier geen eigen grond, zelfs geen voetbreed. Wel beloofde Hij het land aan hem en aan zijn nageslacht, terwijl hij nog geen kind had.
[6] God zei dat zijn nageslacht vreemdeling zou zijn in een vreemd land. Zij zouden er slaaf worden en 400 jaar slecht behandeld worden.
[7] God zei ook: Ik zal het volk oordelen dat hen als slaven houdt. Daarna zullen zij wegtrekken en mij op deze plaats dienen.
[8] God gaf hem het verbond van de besnijdenis. Zo kreeg Abraham Izak (lachen) en besneed hem op de achtste dag. Izak kreeg Jakob (hij houdt de hiel vast), en

Jakob de twaalf aartsvaders.

[9] De aartsvaders werden jaloers en verkochten Jozef (hij voegt toe) naar Egypte. Maar God was met hem.

[10] God redde hem uit al zijn moeiten. Hij gaf hem gunst en wijsheid bij Farao, de koning van Egypte. Die maakte hem tot bestuurder over Egypte en over zijn hele huis.

[11] Toen kwam er hongersnood over heel Egypte en Kanaän (laagland), en grote nood. Onze voorouders vonden geen eten.

[12] Jakob hoorde dat er koren in Egypte was. Daarom stuurde hij onze voorouders er een eerste keer heen.

[13] De tweede keer maakte Jozef zich aan zijn broers bekend. Zo hoorde Farao over de familie van Jozef.

[14] Jozef liet zijn vader Jakob halen, met zijn hele familie, 75 personen in totaal.

[15] Jakob trok naar Egypte. Daar stierf hij, en ook onze voorouders.

[16] Zij werden overgebracht naar Sichem en gelegd in het graf dat Abraham voor geld gekocht had van de zonen van Emmor (ezel) in Sichem.

[17] De tijd kwam dichterbij dat God zijn belofte aan Abraham zou vervullen. Het volk groeide en werd talrijk in Egypte.

[18] Toen stond er een andere koning op, die Jozef niet gekend had.

[19] Hij ging listig om met ons volk en behandelde onze voorouders slecht. Hij dwong hen hun pasgeboren kinderen weg te doen, zodat die niet in leven bleven.

[20] In die tijd werd Mozes (uit het water getrokken) geboren. Hij was bijzonder mooi. Drie maanden werd hij opgevoed in het huis van zijn vader.

[21] Toen hij weggelegd werd, nam de dochter van Farao hem mee. Zij voedde hem op als haar eigen zoon.

[22] Mozes werd onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren. Hij was machtig in zijn woorden en daden.

[23] Toen hij 40 jaar was, kwam het in zijn hart op om naar zijn volksgenoten te gaan, de Israëlieten.

[24] Hij zag dat een van hen onrecht werd aangedaan. Hij verdedigde de man en wreekte hem door de Egyptenaar neer te slaan.
[25] Hij dacht dat zijn volksgenoten zouden begrijpen dat God hun door zijn hand redding gaf. Maar zij begrepen het niet.
[26] De volgende dag zag hij twee van hen vechten. Hij probeerde hen te verzoenen en zei: Mannen, jullie zijn volksgenoten. Waarom doen jullie elkaar onrecht aan?
[27] Maar de man die zijn naaste onrecht deed, duwde hem weg. Hij zei: Wie heeft jou aangesteld als leider en rechter over ons?
[28] Wil je mij soms ook doden, zoals je gisteren die Egyptenaar gedood hebt?
[29] Om dat woord vluchtte Mozes. Hij werd vreemdeling in het land Midian (twist), en daar kreeg hij twee zonen.
[30] Na 40 jaar verscheen de Engel van de Heere aan hem in de woestijn bij de berg Sinaï, in een vlammend vuur uit een doornstruik.
[31] Toen Mozes dat zag, verbaasde hij zich over dat gezicht. Hij liep erheen om het te bekijken. Toen klonk de stem van de Heere:
[32] Ik ben de God van je voorouders, de God van Abraham, Izak en Jakob. Mozes begon te beven en durfde niet te kijken.
[33] De Heere zei tegen hem: Doe je sandalen uit, want de plaats waar je staat, is heilige grond.
[34] Ik heb de mishandeling van mijn volk in Egypte goed gezien. Ik heb hun zuchten gehoord en ben neergekomen om hen te bevrijden. Kom nu, ik stuur je naar Egypte.
[35] Deze Mozes hadden zij verworpen met de woorden: Wie heeft jou aangesteld als leider en rechter? Juist hem stuurde God als leider en bevrijder, door de Engel die aan hem verschenen was in de doornstruik.
[36] Hij heeft hen weggeleid en deed wonderen en tekenen in Egypte, bij de Rode Zee en 40 jaar in de woestijn.
[37] Dit is de Mozes die tegen de Israëlieten zei: De Heere, jullie God, zal uit jullie volksgenoten een profeet laten opstaan, zoals mij. Naar Hem moeten jullie luisteren.

[38] Hij was erbij toen het volk in de woestijn bij elkaar kwam. Hij was er met de Engel die op de berg Sinaï tot hem sprak, en met onze voorouders. Hij ontving levende woorden om aan ons door te geven.

[39] Maar onze voorouders wilden hem niet gehoorzamen. Zij wezen hem af en verlangden in hun hart terug naar Egypte.

[40] Zij zeiden tegen Aäron (verlichte): Maak goden voor ons die voor ons uit gaan. Want wij weten niet wat er gebeurd is met die Mozes, die ons uit Egypte geleid heeft.

[41] In die dagen maakten zij een kalf. Zij brachten een offer aan dat beeld en waren blij met het werk van hun eigen handen.

[42] Toen keerde God zich af en liet hen de sterren van de hemel dienen. Zo staat het in het boek van de profeten: Hebben jullie mij 40 jaar in de woestijn slachtoffers en offers gebracht, huis van Israël (die met God strijdt)?

[43] Jullie hebben de tent van Moloch (koning) meegedragen en de ster van jullie god Remfan, de beelden die jullie gemaakt hebben om te aanbidden. Daarom zal ik jullie wegvoeren tot voorbij Babel.

[44] Onze voorouders hadden in de woestijn de tent van de getuigenis. God had Mozes opgedragen die te maken naar het voorbeeld dat hij gezien had.

[45] Onze voorouders namen die tent over. Met Jozua (YHWH redt) brachten zij hem in het land van de volken die God voor hen verdreef. Zo bleef het tot de dagen van David (geliefde).

[46] David vond gunst bij God. Hij vroeg of hij een woning mocht bouwen voor de God van Jakob.

[47] Maar Salomo (vrede) bouwde Hem een huis.

[48] Toch woont de Allerhoogste niet in huizen die met handen gemaakt zijn. Want de profeet zegt:

[49] De hemel is mijn troon en de aarde de voetenbank voor mijn voeten. Wat voor huis zouden jullie voor mij bouwen, zegt de Heere? Of waar zou mijn rustplaats zijn?

[50] Heeft mijn hand dit alles niet gemaakt?

[51] Jullie zijn koppig en jullie hart en oren staan niet open voor God. Jullie verzetten je altijd tegen de Heilige Geest, net als jullie voorouders.
[52] Welke profeet hebben jullie voorouders niet vervolgd? Zij hebben de mensen gedood die de komst van de Rechtvaardige aankondigden. En nu hebben jullie Hem verraden en vermoord.
[53] Jullie hebben de wet ontvangen, doorgegeven door engelen, maar jullie hebben hem niet gehouden!
[54] Toen zij dit hoorden, barstten zij van woede en knarsten hun tanden tegen hem.
[55] Maar Stefanus was vol van de Heilige Geest. Hij keek naar de hemel en zag de heerlijkheid van God, en Jezus (YHWH redt), die aan de rechterhand van God stond.
[56] Hij zei: Kijk, ik zie de hemel geopend en de Mensenzoon aan de rechterhand van God staan.
[57] Maar zij schreeuwden luid, stopten hun oren dicht en stormden met elkaar op hem af.
[58] Zij gooiden hem de stad uit en stenigden hem. De getuigen legden hun kleren bij de voeten van een jonge man die Saulus (gevraagd) heette.
[59] Terwijl zij Stefanus stenigden, riep hij: Heere Jezus, neem mijn geest bij U op.
[60] Hij viel op zijn knieën en riep luid: Heere, reken hun deze zonde niet aan! Toen hij dat gezegd had, stierf hij.

Handelingen 8

[1] Saulus (gevraagd) was het eens met zijn dood. Op die dag brak er een zware vervolging uit tegen de gemeenschap van gelovigen in Jeruzalem. Iedereen werd verspreid over Judea en Samaria, behalve de apostelen.
[2] Een paar vrome mannen begroeven Stefanus (krans) en hielden een grote rouwklacht over hem.
[3] Saulus probeerde de gemeenschap van gelovigen te vernietigen. Hij ging de huizen binnen, sleepte mannen en vrouwen naar buiten en leverde hen uit aan de gevangenis.

[4] De mensen die verspreid waren, trokken het land door en verkondigden het woord.

[5] Filippus (paardenvriend) kwam in de stad Samaria en verkondigde daar Christus (de gezalfde).

[6] De menigte luisterde eensgezind naar wat Filippus zei. Zij hoorden hem en zagen de tekenen die hij deed.

[7] Uit veel mensen gingen onreine geesten weg, die luid schreeuwden. Ook veel verlamden en kreupelen werden genezen.

[8] Er kwam grote blijdschap in die stad.

[9] In de stad was een man die Simon (hij heeft gehoord) heette. Hij deed daar al langer aan toverij en bracht het volk van Samaria in verwarring. Hij zei over zichzelf dat hij iemand bijzonders was.

[10] Iedereen hing hem aan, van klein tot groot. Zij zeiden: Deze man is de grote kracht van God.

[11] Zij hingen hem aan omdat hij hen lange tijd met zijn toverij in verwarring had gebracht.

[12] Maar Filippus verkondigde het evangelie van het koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Toen zij hem geloofden, lieten zij zich dopen, mannen en vrouwen.

[13] Ook Simon zelf kwam tot geloof en liet zich dopen. Hij bleef steeds bij Filippus. Hij was verbijsterd over de tekenen en grote krachten die gebeurden.

[14] De apostelen in Jeruzalem hoorden dat Samaria het woord van God had aangenomen. Daarom stuurden zij Petrus (rots) en Johannes (YHWH is genadig) naar hen toe.

[15] Die kwamen daar en baden voor hen, zodat zij de Heilige Geest zouden ontvangen.

[16] De Geest was namelijk nog op niemand van hen gekomen. Zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus (YHWH redt).

[17] Toen legden Petrus en Johannes hun de handen op, en zij ontvingen de Heilige Geest.

[18] Simon zag dat de Heilige Geest gegeven werd door de handoplegging van de apostelen. Daarom bood hij hun geld aan.

[19] Hij zei: Geef mij die macht ook, zodat iedereen op wie ik mijn handen leg, de Heilige Geest ontvangt.

[20] Maar Petrus zei tegen hem: Laat je geld met jou ten onder gaan! Je dacht dat je de gave van God met geld kunt kopen.

[21] Jij hebt geen deel en geen erfdeel in deze zaak, want je hart is niet zuiver voor God.

[22] Bekeer je van deze slechtheid en bid tot God. Misschien wordt wat je in je hart bedacht hebt, je vergeven.

[23] Want ik zie dat je vol bittere gal zit en vastgebonden bent aan het onrecht.

[24] Simon antwoordde: Bid voor mij tot de Heere, zodat mij niets overkomt van wat jullie gezegd hebben.

[25] Zo getuigden Petrus en Johannes van het woord van de Heere en spraken zij het uit. Daarna gingen zij terug naar Jeruzalem. Onderweg verkondigden zij het evangelie in veel dorpen van de Samaritanen.

[26] Een engel van de Heere zei tegen Filippus: Sta op en ga naar het zuiden, naar de weg die van Jeruzalem naar Gaza afdaalt. Die weg is verlaten.

[27] Hij stond op en ging. Daar was een man uit Ethiopië, een hoveling en hoge ambtenaar van Candace, de koningin van Ethiopië. Hij beheerde haar hele schatkist en was in Jeruzalem geweest om te aanbidden.

[28] Hij was op de terugweg en zat in zijn wagen. Daar las hij de profeet Jesaja (YHWH redt).

[29] De Geest zei tegen Filippus: Ga ernaartoe en blijf bij die wagen.

[30] Filippus liep erheen en hoorde hem de profeet Jesaja lezen. Hij vroeg: Begrijpt u wel wat u leest?

[31] Hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand het mij uitlegt? Hij vroeg Filippus om in te stappen en bij hem te komen zitten.

[32] Dit was het gedeelte uit de Schrift dat hij las: Hij is als een schaap dat naar de slacht geleid wordt. Hij is als een lam dat stil blijft bij de scheerder; zo doet Hij zijn mond niet open.

[33] In Zijn vernedering is Hem het recht ontnomen. Wie zal over Zijn nageslacht vertellen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen.

[34] De hoveling vroeg aan Filippus: Ik vraag u: over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders?

[35] Toen begon Filippus te spreken. Hij ging uit van dat schriftgedeelte en verkondigde hem Jezus.

[36] Onderweg kwamen zij bij water. De hoveling zei: Kijk, hier is water. Wat houdt mij tegen om gedoopt te worden?

[37] Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, mag het. Hij antwoordde: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is.

[38] Hij liet de wagen stilhouden. Zij gingen samen het water in, Filippus en de hoveling, en hij doopte hem.

[39] Toen zij uit het water kwamen, nam de Geest van de Heere Filippus weg. De hoveling zag hem niet meer, maar reisde blij verder.

[40] Filippus bleek in Azote te zijn. Hij trok het land door en verkondigde het evangelie in alle steden, tot hij in Cesarea kwam.

Handelingen 9

[1] Saulus (gevraagd) was nog vol dreiging en moordlust tegen de leerlingen van de Heere. Hij ging naar de hogepriester.

[2] Hij vroeg hem om brieven voor de synagogen in Damaskus. Als hij daar mensen van die weg vond, mannen of vrouwen, mocht hij hen geboeid naar Jeruzalem brengen.

[3] Onderweg kwam hij in de buurt van Damaskus. Plotseling scheen er een licht uit de hemel om hem heen.

[4] Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: Saul (gevraagd), Saul, waarom vervolg je mij?

[5] Hij zei: Wie bent U, Heere? De Heere zei: Ik ben Jezus (YHWH redt), die jij vervolgt. Het is hard voor je om tegen de prikkels te schoppen.

[6] Bevend en verbaasd zei hij: Heere, wat wilt U dat ik doe? De Heere zei tegen hem: Sta op en ga de stad in. Daar zal je gezegd worden wat je moet doen.

[7] De mannen die met hem reisden, stonden verbijsterd. Zij hoorden wel de stem, maar zagen niemand.

[8] Saulus stond op van de grond. Toen hij zijn ogen opendeed, zag hij niets. Zij namen hem bij de hand en brachten hem naar Damaskus.

[9] Drie dagen lang kon hij niet zien. Hij at niet en dronk niet.

[10] In Damaskus woonde een leerling die Ananias (YHWH is genadig) heette. De Heere zei tegen hem in een visioen: Ananias! Hij zei: Hier ben ik, Heere.

[11] De Heere zei tegen hem: Sta op en ga naar de straat die de Rechte heet. Vraag in het huis van Judas (lofprijs) naar een man uit Tarsus die Saulus heet, want hij bidt.

[12] In een visioen heeft hij een man gezien die Ananias heet. Die kwam binnen en legde hem de handen op, zodat hij weer kon zien.

[13] Ananias antwoordde: Heere, ik heb van veel mensen over deze man gehoord. Hij heeft Uw heiligen in Jeruzalem veel kwaad gedaan.

[14] Hier heeft hij volmacht van de overpriesters om iedereen te binden die Uw Naam aanroept.

[15] Maar de Heere zei tegen hem: Ga toch. Deze man is een instrument dat ik gekozen heb om mijn Naam te dragen voor de volken, voor koningen en voor de Israëlieten.

[16] Ik zal hem laten zien hoeveel hij moet lijden om mijn Naam.

[17] Ananias ging op weg en kwam het huis binnen. Hij legde hem de handen op en zei: Saul, broeder, de Heere heeft mij gestuurd. Het is Jezus, die aan je verschenen is op de weg hierheen. Je zult weer zien en vervuld worden met de Heilige Geest.

[18] Meteen vielen er als schellen van zijn ogen, en hij kon weer zien. Hij stond op en liet zich dopen.

[19] Hij at iets en kwam weer op krachten. Saulus bleef een paar dagen bij de leerlingen in Damaskus.

[20] Meteen verkondigde hij Christus (de gezalfde) in de synagogen. Hij zei dat Hij de Zoon van God is.
[21] Iedereen die het hoorde, was verbijsterd. Zij zeiden: Is dit niet de man die in Jeruzalem iedereen vervolgde die deze Naam aanriep? Hij kwam hier toch om hen geboeid naar de overpriesters te brengen?
[22] Maar Saulus werd steeds sterker. Hij overtuigde de Joden in Damaskus en bewees dat Jezus de Christus is.
[23] Na een lange tijd overlegden de Joden samen om hem te doden.
[24] Maar Saulus hoorde van hun plan. Zij bewaakten dag en nacht de poorten om hem te kunnen doden.
[25] Toen namen de leerlingen hem 's nachts mee. Zij lieten hem in een mand langs de muur naar beneden zakken.
[26] Saulus kwam in Jeruzalem en probeerde zich bij de leerlingen aan te sluiten. Maar zij waren allemaal bang voor hem en geloofden niet dat hij een leerling was.
[27] Barnabas (zoon van bemoediging) nam hem mee en bracht hem bij de apostelen. Hij vertelde hun hoe Saulus onderweg de Heere gezien had en dat Hij tegen hem gesproken had. Ook vertelde hij hoe Saulus in Damaskus vrijmoedig gesproken had in de Naam van Jezus.
[28] Zo ging hij in Jeruzalem met hen in en uit.
[29] Hij sprak vrijmoedig in de Naam van de Heere Jezus. Hij ging ook in discussie met de Griekssprekende Joden, maar die probeerden hem te doden.
[30] Toen de gelovigen dat merkten, brachten zij hem naar Cesarea en stuurden hem door naar Tarsus.
[31] De gemeenschappen in heel Judea, Galilea en Samaria hadden nu vrede. Zij werden opgebouwd en leefden in ontzag voor de Heere. Door de bemoediging van de Heilige Geest groeiden zij in aantal.
[32] Petrus (rots) reisde overal rond. Zo kwam hij ook bij de heiligen die in Lydda woonden.
[33] Daar vond hij een man die Eneas (geprezen) heette. Hij was verlamd en lag al acht jaar op bed.

34 Petrus zei tegen hem: Eneas, Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) maakt je gezond. Sta op en maak je bed op. Meteen stond hij op.
35 Alle inwoners van Lydda en Saron zagen hem, en zij bekeerden zich tot de Heere.
36 In Joppe woonde een leerlinge die Tabitha (gazelle) heette; vertaald is dat Dorkas (gazelle). Zij deed veel goede dingen en gaf veel weg aan de armen.
37 In die dagen werd zij ziek en stierf. Zij wasten haar en legden haar in de bovenzaal.
38 Lydda ligt dicht bij Joppe. De leerlingen hoorden dat Petrus daar was en stuurden twee mannen naar hem toe. Zij vroegen hem om meteen naar hen toe te komen.
39 Petrus stond op en ging met hen mee. Toen hij aankwam, brachten zij hem naar de bovenzaal. Alle weduwen stonden huilend om hem heen. Zij lieten de jassen en kleren zien die Dorkas gemaakt had toen zij nog bij hen was.
40 Petrus stuurde iedereen naar buiten. Hij knielde en bad. Toen keerde hij zich naar het lichaam en zei: Tabitha, sta op! Zij deed haar ogen open, zag Petrus en ging rechtop zitten.
41 Hij gaf haar een hand en hielp haar overeind. Toen riep hij de heiligen en de weduwen en liet haar levend aan hen zien.
42 Dit werd bekend in heel Joppe, en veel mensen kwamen tot geloof in de Heere.
43 Petrus bleef een lange tijd in Joppe, bij een leerlooier die Simon (hij heeft gehoord) heette.

Handelingen 10

1 In Cesarea woonde een man die Cornelius (hoorn) heette. Hij was officier over honderd man, bij de afdeling die de Italiaanse heette.
2 Hij was vroom en had ontzag voor God, met zijn hele huis. Hij gaf veel weg aan het volk en bad steeds tot God.
3 Rond het negende uur van de dag zag hij in een visioen duidelijk een engel van God bij hem binnenkomen. Die zei tegen hem: Cornelius!

[4] Hij keek hem aan en werd erg bang. Hij zei: Wat is er, Heere? De engel zei tegen hem: Je gebeden en je gaven zijn omhooggekomen en God denkt aan je.

[5] Stuur nu mannen naar Joppe en laat Simon (hij heeft gehoord) halen, die ook Petrus (rots) genoemd wordt.

[6] Hij logeert bij Simon de leerlooier, die een huis aan zee heeft. Hij zal je zeggen wat je moet doen.

[7] Toen de engel weg was, riep Cornelius twee van zijn huisknechten en een vrome soldaat uit zijn vaste kring.

[8] Hij vertelde hun alles en stuurde hen naar Joppe.

[9] De volgende dag waren zij onderweg en kwamen zij bij de stad. Rond het zesde uur ging Petrus het dak op om te bidden.

[10] Hij kreeg honger en wilde eten. Terwijl zij het eten klaarmaakten, raakte hij in vervoering.

[11] Hij zag de hemel open. Er kwam iets naar beneden als een groot linnen kleed, dat aan de vier hoeken naar de aarde werd neergelaten.

[12] Daarin zaten alle viervoetige dieren van de aarde, de wilde dieren, de kruipende dieren en de vogels van de hemel.

[13] Er kwam een stem tot hem: Sta op, Petrus, slacht en eet.

[14] Maar Petrus zei: Beslist niet, Heere! Ik heb nog nooit iets gegeten dat onheilig of onrein is.

[15] De stem kwam voor de tweede keer tot hem: Wat God rein verklaard heeft, mag jij niet onheilig noemen.

[16] Dit gebeurde drie keer. Daarna werd het kleed weer omhooggenomen in de hemel.

[17] Petrus vroeg zich af wat dit visioen kon betekenen. Op dat moment stonden de mannen van Cornelius bij de poort. Zij hadden naar het huis van Simon gevraagd.

[18] Zij riepen en vroegen of Simon, die ook Petrus genoemd wordt, daar logeerde.

[19] Terwijl Petrus nog over het visioen nadacht, zei de Geest tegen hem: Kijk, er zijn drie mannen die je zoeken.

[20] Sta op, ga naar beneden en reis met hen mee zonder te twijfelen, want ik heb hen gestuurd.

[21] Petrus ging naar beneden, naar de mannen die Cornelius gestuurd had. Hij zei: Kijk, ik ben degene die jullie zoeken. Waarom zijn jullie hier?

[22] Zij zeiden: Cornelius, een officier over honderd man, heeft ons gestuurd. Hij is rechtvaardig, heeft ontzag voor God en staat goed bekend bij het hele Joodse volk. Een heilige engel heeft hem opgedragen u bij hem thuis te laten komen en naar uw woorden te luisteren.

[23] Petrus nodigde hen binnen en liet hen overnachten. De volgende dag ging hij met hen mee, en een paar gelovigen uit Joppe gingen ook mee.

[24] De dag daarna kwamen zij in Cesarea aan. Cornelius verwachtte hen en had zijn familie en zijn beste vrienden bij elkaar geroepen.

[25] Toen Petrus binnenkwam, liep Cornelius hem tegemoet. Hij viel aan zijn voeten neer en boog zich voor hem.

[26] Maar Petrus trok hem overeind en zei: Sta op, ik ben ook maar een mens.

[27] Al pratend ging hij naar binnen. Daar vond hij veel mensen bij elkaar.

[28] Hij zei tegen hen: Jullie weten het: een Joodse man mag niet met een vreemde omgaan of bij hem binnenkomen. Maar God heeft mij laten zien dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen.

[29] Daarom ben ik zonder tegenspraak gekomen toen jullie mij lieten halen. Nu vraag ik: waarom hebben jullie mij laten komen?

[30] Cornelius zei: Vier dagen geleden was ik aan het vasten tot dit uur. Op het negende uur bad ik in mijn huis.

[31] Ineens stond er een man voor mij in stralende kleren. Hij zei: Cornelius, je gebed is verhoord en God denkt aan je gaven.

[32] Stuur daarom iemand naar Joppe en laat Simon halen, die ook Petrus genoemd wordt. Hij logeert in het huis van Simon de leerlooier, aan zee. Als hij komt, zal hij tot je spreken.

[33] Daarom heb ik meteen iemand naar u gestuurd, en u hebt er goed aan gedaan om te komen. Nu zijn wij hier allemaal voor God, om alles te horen wat God u opgedragen heeft.

[34] Toen begon Petrus te spreken. Hij zei: Ik begrijp nu echt dat God geen onderscheid maakt tussen mensen.

[35] Uit elk volk is iemand die ontzag voor Hem heeft en doet wat rechtvaardig is, Hem welkom.

[36] Dit is het woord dat Hij aan de Israëlieten gestuurd heeft: vrede door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Hij is de Heere van allen.

[37] Jullie weten wat er gebeurd is in heel Judea. Het begon in Galilea, na de doop die Johannes (YHWH is genadig) verkondigde.

[38] Het gaat om Jezus (YHWH redt) uit Nazareth. God heeft Hem gezalfd met de Heilige Geest en met kracht. Hij trok rond, deed goed en genas iedereen die in de macht van de duivel was, want God was met Hem.

[39] Wij zijn getuigen van alles wat Hij gedaan heeft in het Joodse land en in Jeruzalem. Zij hebben Hem gedood door Hem aan een kruishout te hangen.

[40] God heeft Hem op de derde dag opgewekt en Hem laten verschijnen.

[41] Niet aan het hele volk, maar aan de getuigen die God van tevoren gekozen had. Wij hebben met Hem gegeten en gedronken nadat Hij uit de doden was opgestaan.

[42] Hij heeft ons opgedragen dit aan het volk te verkondigen. Wij getuigen dat God Hem aangesteld heeft als Rechter over levenden en doden.

[43] Alle profeten getuigen van Hem: iedereen die in Hem gelooft, krijgt vergeving van zonden door Zijn Naam.

[44] Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op iedereen die het woord hoorde.

[45] De gelovigen uit de besnijdenis die met Petrus meegekomen waren, stonden versteld. De gave van de Heilige Geest werd ook over de andere volken uitgestort.

[46] Zij hoorden hen namelijk in andere talen spreken en God grootmaken. Toen zei Petrus:

[47] Kan iemand nog het water weigeren om deze mensen te dopen? Zij hebben de Heilige Geest ontvangen, net als wij.

[48] Hij gaf opdracht hen te dopen in de Naam van de Heere. Daarna vroegen zij hem om een paar dagen te blijven.

Handelingen 11

[1] De apostelen en de gelovigen in Judea hoorden dat ook de andere volken het woord van God hadden aangenomen.

[2] Toen Petrus (rots) naar Jeruzalem ging, kregen de gelovigen uit de besnijdenis ruzie met hem.

[3] Zij zeiden: Je bent bij onbesneden mannen naar binnen gegaan en je hebt met hen gegeten.

[4] Toen begon Petrus het hun stap voor stap uit te leggen. Hij zei:

[5] Ik was in de stad Joppe aan het bidden. In vervoering zag ik een visioen: er kwam iets naar beneden als een groot linnen kleed. Het werd aan de vier hoeken uit de hemel neergelaten en kwam bij mij.

[6] Ik keek er goed naar en zag de viervoetige dieren van de aarde, de wilde dieren, de kruipende dieren en de vogels van de hemel.

[7] Ik hoorde ook een stem die tegen mij zei: Sta op, Petrus, slacht en eet.

[8] Maar ik zei: Beslist niet, Heere! Nog nooit is er iets onheiligs of onreins in mijn mond gekomen.

[9] De stem uit de hemel antwoordde mij voor de tweede keer: Wat God rein verklaard heeft, mag jij niet onheilig noemen.

[10] Dit gebeurde drie keer. Daarna werd alles weer omhooggetrokken in de hemel.

[11] Op dat moment stonden er drie mannen voor het huis waar ik was. Zij waren uit Cesarea naar mij toe gestuurd.

[12] De Geest zei tegen mij dat ik zonder twijfelen met hen mee moest gaan. Ook deze zes gelovigen gingen met mij mee. Zo kwamen wij in het huis van die man.

[13] Hij vertelde ons dat hij een engel in zijn huis had zien staan. Die zei tegen hem: Stuur mannen naar Joppe en laat Simon (hij heeft gehoord) halen, die ook Petrus genoemd wordt.

[14] Hij zal woorden tot je spreken waardoor jij gered wordt, en je hele huis.
[15] Toen ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, net als in het begin op ons.
[16] Ik dacht aan het woord van de Heere. Hij zei: Johannes (YHWH is genadig) doopte met water, maar jullie zullen gedoopt worden met de Heilige Geest.
[17] God heeft hun dezelfde gave gegeven als ons, die in de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) geloven. Wie was ik dan, dat ik God zou tegenhouden?
[18] Toen zij dit hoorden, waren zij gerustgesteld. Zij prezen God en zeiden: Dus heeft God ook de andere volken de bekering tot het leven gegeven!
[19] De gelovigen die verspreid waren door de vervolging rond Stefanus (krans), trokken verder tot in Fenicië, Cyprus en Antiochië. Zij spraken het woord alleen tot de Joden.
[20] Maar sommigen van hen kwamen uit Cyprus en Cyrene. Toen die in Antiochië kwamen, spraken zij ook met de Grieken en verkondigden hun de Heere Jezus (YHWH redt).
[21] De hand van de Heere was met hen. Een groot aantal kwam tot geloof en bekeerde zich tot de Heere.
[22] Het bericht daarover kwam ook bij de gelovigen in Jeruzalem. Zij stuurden Barnabas (zoon van bemoediging) naar Antiochië.
[23] Toen hij daar kwam en de genade van God zag, werd hij blij. Hij bemoedigde hen allemaal om met een vast besluit bij de Heere te blijven.
[24] Hij was namelijk een goed man, vol van de Heilige Geest en van geloof. Een grote groep mensen kwam bij de Heere.
[25] Barnabas ging naar Tarsus om Saulus (gevraagd) te zoeken. Toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië.
[26] Een heel jaar lang kwamen zij daar samen met de gelovigen en gaven zij een grote groep onderwijs. In Antiochië werden de leerlingen voor het eerst christenen genoemd.
[27] In die dagen kwamen er profeten uit Jeruzalem naar Antiochië.

[28] Een van hen, die Agabus (sprinkhaan) heette, stond op. Door de Geest maakte hij bekend dat er een grote hongersnood zou komen over de hele wereld. Die kwam ook, onder keizer Claudius (kreupel).

[29] De leerlingen besloten allemaal iets te sturen om de gelovigen in Judea te helpen, ieder naar wat hij kon missen.

[30] Dat deden zij ook. Zij stuurden het naar de oudsten, door de handen van Barnabas en Saulus.

Handelingen 12

[1] Rond die tijd greep koning Herodes (heldhaftig) een paar mensen uit de gemeenschap van gelovigen om hen kwaad te doen.

[2] Hij liet Jakobus (hij houdt de hiel vast), de broer van Johannes (YHWH is genadig), met het zwaard doden.

[3] Hij zag dat de Joden dat goedvonden. Daarom liet hij ook Petrus (rots) grijpen. Dat was in de dagen van de ongezuurde broden.

[4] Hij zette hem gevangen en gaf hem over aan vier groepen van vier soldaten om hem te bewaken. Na het paasfeest wilde hij hem aan het volk voorleiden.

[5] Zo werd Petrus in de gevangenis bewaakt. Maar de gemeenschap van gelovigen bad voortdurend voor hem tot God.

[6] In de nacht voordat Herodes hem wilde voorleiden, sliep Petrus tussen twee soldaten. Hij was met twee ketenen geboeid, en voor de deur bewaakten wachters de gevangenis.

[7] Ineens stond er een engel van de Heere, en er scheen licht in de cel. Hij stootte Petrus in zijn zij, maakte hem wakker en zei: Sta snel op. Toen vielen de ketenen van zijn handen.

[8] De engel zei tegen hem: Doe je gordel om en bind je sandalen aan. Dat deed hij. De engel zei: Sla je mantel om en volg mij.

[9] Petrus ging naar buiten en volgde hem. Hij wist niet dat het echt gebeurde wat de engel deed; hij dacht dat hij een visioen zag.

[10] Zij kwamen langs de eerste en de tweede wacht en bij de ijzeren poort naar de stad. Die ging vanzelf voor hen open. Zij gingen naar buiten en liepen een straat

door, en meteen ging de engel bij hem weg.

[11] Toen kwam Petrus tot zichzelf. Hij zei: Nu weet ik zeker dat de Heere Zijn engel gestuurd heeft. Hij heeft mij gered uit de hand van Herodes en uit alles wat het Joodse volk verwachtte.

[12] Toen hij dat begreep, ging hij naar het huis van Maria (geliefde), de moeder van Johannes die ook Markus (aan Mars gewijd) heet. Daar waren veel mensen bij elkaar in gebed.

[13] Petrus klopte op de deur van de poort. Een dienares die Rhode (roos) heette, kwam luisteren.

[14] Zij herkende de stem van Petrus. Van blijdschap deed zij de poort niet open, maar rende naar binnen en vertelde dat Petrus voor de poort stond.

[15] Zij zeiden tegen haar: Je bent gek. Maar zij hield vol dat het zo was. Toen zeiden zij: Het is zijn engel.

[16] Petrus bleef intussen kloppen. Toen zij opendeden, zagen zij hem en waren verbijsterd.

[17] Hij gaf hun met zijn hand een teken om stil te zijn. Hij vertelde hun hoe de Heere hem uit de gevangenis geleid had. Hij zei: Vertel dit aan Jakobus en aan de gelovigen. Daarna ging hij weg naar een andere plaats.

[18] Toen het dag werd, ontstond er grote onrust onder de soldaten. Zij vroegen zich af wat er met Petrus gebeurd was.

[19] Herodes liet hem zoeken, maar vond hem niet. Hij ondervroeg de wachters en gaf bevel hen weg te leiden. Daarna ging hij van Judea naar Cesarea en bleef daar.

[20] Herodes was woedend op de mensen van Tyrus en Sidon (visvangst). Zij kwamen eensgezind naar hem toe. Zij haalden Blastus (scheut) over, de kamerheer van de koning, en vroegen om vrede. Hun land werd namelijk vanuit het gebied van de koning van voedsel voorzien.

[21] Op een vastgestelde dag trok Herodes zijn koninklijke kleren aan. Hij ging op de rechterstoel zitten en hield een toespraak voor hen.

[22] Het volk riep naar hem: Dit is de stem van een god en niet van een mens!

[23] Meteen sloeg een engel van de Heere hem, omdat hij God de eer niet gaf. Hij werd door wormen opgegeten en stierf.

[24] Maar het woord van God groeide en verspreidde zich.

[25] Barnabas (zoon van bemoediging) en Saulus (gevraagd) kwamen terug uit Jeruzalem toen zij hun opdracht volbracht hadden. Zij namen Johannes mee, die ook Markus heet.

Handelingen 13

[1] In Antiochië waren bij de gelovigen profeten en leraren. Dat waren Barnabas (zoon van bemoediging), Simeon (hij heeft gehoord) die Niger (zwart) heette, Lucius (geboren bij daglicht) uit Cyrene, Manahen (trooster) die samen met Herodes (heldhaftig) de viervorst was opgevoed, en Saulus (gevraagd).

[2] Terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder Barnabas en Saulus voor mij af. Ik heb hen geroepen voor een bepaald werk.

[3] Toen vastten en baden zij. Zij legden hun de handen op en lieten hen gaan.

[4] Zo werden zij uitgezonden door de Heilige Geest. Zij gingen naar Seleucië en voeren vandaar naar Cyprus.

[5] In Salamis verkondigden zij het woord van God in de synagogen van de Joden. Johannes (YHWH is genadig) was bij hen als helper.

[6] Zij trokken het hele eiland door tot Pafos. Daar vonden zij een tovenaar, een Joodse valse profeet die Bar-Jezus (zoon van Jezus) heette.

[7] Hij hoorde bij de stadhouder Sergius Paulus (klein), een verstandig man. Die liet Barnabas en Saulus bij zich komen, want hij wilde het woord van God graag horen.

[8] Maar Elymas (tovenaar) de tovenaar, want zo wordt zijn naam vertaald, ging tegen hen in. Hij probeerde de stadhouder van het geloof af te houden.

[9] Toen keek Saulus, die ook Paulus (klein) heet, hem strak aan. Hij was vervuld met de Heilige Geest en zei:

[10] Jij bent een kind van de duivel, vol bedrog en gemeenheid, vijand van alles wat rechtvaardig is! Houd je nooit op de rechte wegen van de Heere krom te maken?

[11] Kijk, nu is de hand van de Heere tegen je. Je zult blind zijn en een tijdlang de zon niet zien. Meteen viel er donkerheid en duisternis op hem. Hij liep rond en zocht mensen die hem bij de hand konden leiden.

[12] Toen de stadhouder zag wat er gebeurd was, kwam hij tot geloof. Hij was diep onder de indruk van de leer van de Heere.

[13] Paulus en zijn reisgenoten voeren weg uit Pafos en kwamen in Perge, een stad in Pamfylië. Daar verliet Johannes hen en ging terug naar Jeruzalem.

[14] Zij reisden verder van Perge naar Antiochië in Pisidië. Op de sabbat gingen zij de synagoge binnen en gingen zitten.

[15] De wet en de profeten werden gelezen. Daarna lieten de leiders van de synagoge hun vragen: Broeders, hebben jullie een bemoedigend woord voor het volk? Spreek dan.

[16] Paulus stond op, gaf met zijn hand een teken en zei: Israëlieten, en jullie die ontzag voor God hebben, luister.

[17] De God van dit volk Israël (die met God strijdt) heeft onze voorouders uitgekozen. Hij maakte het volk groot toen zij vreemdelingen waren in Egypte, en Hij leidde hen met een sterke arm daaruit.

[18] Ongeveer 40 jaar lang verdroeg Hij hen in de woestijn.

[19] Hij roeide zeven volken uit in Kanaän (laagland) en gaf hun dat land in bezit.

[20] Dat duurde ongeveer 450 jaar. Daarna gaf Hij hun richters, tot aan de profeet Samuël (God heeft gehoord).

[21] Toen vroegen zij om een koning. God gaf hun Saul (gevraagd), de zoon van Kis, een man uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand), voor 40 jaar.

[22] God zette hem af en gaf hun David (geliefde) als koning. Over hem getuigde Hij: Ik heb David gevonden, de zoon van Isaï (geschenk), een man naar mijn hart, die alles zal doen wat ik wil.

[23] Uit zijn nageslacht heeft God, zoals Hij beloofd had, voor Israël de Redder Jezus (YHWH redt) laten komen.

[24] Vóór Zijn komst had Johannes aan heel het volk Israël de doop van de bekering verkondigd.

25 Toen Johannes zijn taak bijna volbracht had, zei hij: Wie denken jullie dat ik ben? Ik ben de Christus (de gezalfde) niet. Maar kijk, na mij komt Hij van wie ik de sandalen niet waard ben los te maken.

26 Broeders, kinderen uit het geslacht van Abraham (vader van velen), en jullie die ontzag voor God hebben: naar ons is het woord van deze redding gestuurd.

27 De inwoners van Jeruzalem en hun leiders hebben Hem niet erkend. Toch hebben zij met hun oordeel de woorden van de profeten vervuld, die elke sabbat worden voorgelezen.

28 Zij vonden geen reden voor de doodstraf, maar vroegen Pilatus (gewapend met een werpspeer) toch om Hem te doden.

29 Toen zij alles volbracht hadden wat over Hem geschreven was, namen zij Hem van het hout af en legden Hem in het graf.

30 Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt.

31 Vele dagen lang is Hij gezien door de mensen die met Hem van Galilea naar Jeruzalem waren gegaan. Zij zijn nu Zijn getuigen bij het volk.

32 Wij verkondigen jullie de belofte die aan onze voorouders gedaan is.

33 God heeft die belofte aan ons, hun kinderen, vervuld door Jezus te laten opstaan. Zo staat het ook in de tweede psalm: U bent mijn Zoon, vandaag heb ik U verwekt.

34 God heeft Hem uit de doden opgewekt, zodat Hij niet meer tot ontbinding terugkeert. Daarover heeft Hij gezegd: Ik zal jullie de betrouwbare gunstbewijzen van David geven.

35 Daarom zegt hij ook in een andere psalm: U zult Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien.

36 David heeft in zijn eigen tijd gedaan wat God wilde. Daarna is hij gestorven, bij zijn voorouders gelegd, en hij heeft ontbinding gezien.

37 Maar Hij die God opgewekt heeft, heeft geen ontbinding gezien.

38 Broeders, weet dan dat door Hem vergeving van zonden aan jullie verkondigd wordt.

39 Door de wet van Mozes (uit het water getrokken) konden jullie niet rechtvaardig verklaard worden. Door Hem wordt wel iedereen die gelooft, van

alles rechtvaardig verklaard.

[40] Let er dan op dat jullie niet overkomt wat in de profeten gezegd is:

[41] Kijk, spotters, verbaas je en verdwijn. Want ik doe in jullie dagen een werk dat jullie niet zouden geloven als iemand het vertelde.

[42] Toen de Joden uit de synagoge weggingen, vroegen de andere mensen om op de volgende sabbat weer over deze dingen te spreken.

[43] Na de bijeenkomst gingen veel Joden en vrome mensen die zich bij het Jodendom hadden aangesloten, met Paulus en Barnabas mee. Die spraken met hen en spoorden hen aan om bij de genade van God te blijven.

[44] De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bij elkaar om het woord van God te horen.

[45] Maar de Joden zagen die menigte en werden vervuld met jaloezie. Zij spraken tegen wat Paulus zei en lasterden hem.

[46] Toen zeiden Paulus en Barnabas vrijmoedig: Het woord van God moest eerst aan jullie gesproken worden. Maar jullie wijzen het af en vinden jezelf het eeuwige leven niet waard. Daarom gaan wij nu naar de andere volken.

[47] Want zo heeft de Heere ons opgedragen: Ik heb je gemaakt tot een licht voor de volken. Zo breng je redding tot aan het einde van de aarde.

[48] Toen de mensen uit de andere volken dit hoorden, werden zij blij en prezen zij het woord van de Heere. Iedereen die bestemd was voor het eeuwige leven, kwam tot geloof.

[49] Het woord van de Heere verspreidde zich door het hele gebied.

[50] Maar de Joden stookten de vrome vrouwen van aanzien en de leiders van de stad op. Zij zetten een vervolging op tegen Paulus en Barnabas en verdreven hen uit hun gebied.

[51] Zij schudden het stof van hun voeten af tegen hen en gingen naar Ikonium.

[52] De leerlingen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest.

Handelingen 14

[1] In Ikonium gingen zij samen de synagoge van de Joden binnen. Zij spraken daar zo, dat een grote groep Joden en Grieken tot geloof kwam.

[2] Maar de Joden die niet geloofden, hitsten de andere volken op en maakten hen vijandig tegen de gelovigen.

[3] Toch bleven zij daar lange tijd en spraken vrijmoedig over de Heere. Hij bevestigde het woord van Zijn genade en liet tekenen en wonderen gebeuren door hun handen.

[4] De inwoners van de stad raakten verdeeld. Sommigen kozen voor de Joden, anderen voor de apostelen.

[5] Er ontstond een oploop van mensen uit de volken en van Joden, met hun leiders. Zij wilden de apostelen vernederen en stenigen.

[6] Toen de apostelen dat merkten, vluchtten zij naar de steden van Lykaonië, naar Lystre en Derbe en het gebied daaromheen.

[7] Daar verkondigden zij het evangelie.

[8] In Lystre zat een man die geen kracht in zijn voeten had. Hij was vanaf zijn geboorte verlamd en had nooit gelopen.

[9] Hij hoorde Paulus (klein) spreken. Paulus keek hem strak aan en zag dat hij geloof had om genezen te worden.

[10] Hij zei met luide stem: Ga rechtop op je voeten staan! De man sprong op en liep.

[11] De menigte zag wat Paulus gedaan had. Zij riepen in het Lykaonisch: De goden zijn als mensen geworden en naar ons toe gekomen.

[12] Zij noemden Barnabas (zoon van bemoediging) Zeus en Paulus Hermes (tolk), omdat hij het woord voerde.

[13] De priester van Zeus, wiens tempel voor de stad stond, bracht stieren en kransen naar de poorten. Samen met de menigte wilde hij offeren.

[14] Maar de apostelen Barnabas en Paulus hoorden dat. Zij scheurden hun kleren en sprongen de menigte in. Zij riepen:

15 Mannen, waarom doen jullie dit? Wij zijn ook maar mensen, net als jullie. Wij verkondigen jullie dat je je moet bekeren van deze zinloze dingen tot de levende God. Hij heeft de hemel, de aarde en de zee gemaakt, met alles wat daarin is.
16 In vroeger tijden liet Hij alle volken hun eigen wegen gaan.
17 Toch heeft Hij zich niet onbetuigd gelaten. Hij deed goed en gaf regen uit de hemel en vruchtbare tijden. Hij vulde jullie hart met eten en vreugde.
18 Zelfs met deze woorden konden zij de menigte maar net tegenhouden om aan hen te offeren.
19 Toen kwamen er Joden uit Antiochië en Ikonium. Zij haalden de menigte over, stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit. Zij dachten dat hij dood was.
20 Maar toen de leerlingen om hem heen gingen staan, stond hij op en ging de stad in. De volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe.
21 Zij verkondigden in die stad het evangelie en maakten veel leerlingen. Daarna gingen zij terug naar Lystre, Ikonium en Antiochië.
22 Zij sterkten de leerlingen en spoorden hen aan om in het geloof te blijven. Zij zeiden dat wij door veel verdrukking het koninkrijk van God moeten binnengaan.
23 In elke plaats kozen zij oudsten voor de gelovigen. Zij baden en vastten en vertrouwden hen toe aan de Heere, in wie zij geloofd hadden.
24 Zij reisden door Pisidië en kwamen in Pamfylië.
25 In Perge spraken zij het woord. Daarna gingen zij naar Attalië.
26 Vandaar voeren zij naar Antiochië. Daar waren zij aan de genade van God toevertrouwd voor het werk dat zij nu volbracht hadden.
27 Toen zij aankwamen, riepen zij de gelovigen bij elkaar. Zij vertelden wat God met hen gedaan had, en dat Hij voor de andere volken de deur van het geloof geopend had.
28 Zij bleven daar een lange tijd bij de leerlingen.

Handelingen 15

[1] Er kwamen een paar mensen uit Judea. Zij leerden de gelovigen: Als jullie je niet laten besnijden volgens het gebruik van Mozes (uit het water getrokken), kunnen jullie niet gered worden.

[2] Paulus (klein) en Barnabas (zoon van bemoediging) kregen hierover flinke discussie met hen. Daarom werd besloten dat Paulus, Barnabas en een paar anderen met deze vraag naar de apostelen en oudsten in Jeruzalem zouden gaan.

[3] De gelovigen deden hen uitgeleide. Zij reisden door Fenicië en Samaria en vertelden over de bekering van de andere volken. Dat maakte alle gelovigen erg blij.

[4] In Jeruzalem werden zij ontvangen door de gelovigen, de apostelen en de oudsten. Zij vertelden wat God met hen gedaan had.

[5] Maar een paar gelovigen uit de partij van de farizeeën stonden op. Zij zeiden dat men hen moest besnijden en hun moest opdragen de wet van Mozes te houden.

[6] De apostelen en de oudsten kwamen bij elkaar om deze zaak te bekijken.

[7] Er ontstond veel discussie. Toen stond Petrus (rots) op en zei tegen hen: Broeders, jullie weten dat God mij lang geleden onder jullie uitgekozen heeft. Door mijn mond zouden de andere volken het woord van het evangelie horen en geloven.

[8] God kent het hart. Hij heeft van hen getuigd door hun de Heilige Geest te geven, net als aan ons.

[9] Hij heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, want Hij heeft hun hart gereinigd door het geloof.

[10] Waarom dagen jullie God dan uit? Jullie leggen de leerlingen een juk op de nek dat onze voorouders en wij niet konden dragen.

[11] Nee, wij geloven dat wij gered worden door de genade van de Heere Jezus (YHWH redt), op dezelfde manier als zij.

[12] De hele vergadering werd stil. Zij luisterden naar Barnabas en Paulus, die vertelden welke tekenen en wonderen God door hen onder de andere volken gedaan had.

13 Toen zij zwegen, nam Jakobus (hij houdt de hiel vast) het woord. Hij zei: Broeders, luister naar mij.

14 Simeon (hij heeft gehoord) heeft verteld hoe God voor het eerst naar de andere volken omkeek. Uit hen nam Hij een volk aan voor Zijn Naam.

15 Dat klopt met de woorden van de profeten. Er staat geschreven:

16 Daarna zal ik terugkomen. Ik zal de vervallen tent van David (geliefde) weer opbouwen. Wat is afgebroken, zal ik herstellen en weer overeind zetten.

17 Dan zullen de overgebleven mensen de Heere zoeken, met alle volken over wie mijn Naam is uitgeroepen, zegt de Heere, die dit alles doet.

18 Bij God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.

19 Daarom vind ik dat wij het de mensen uit de andere volken die zich tot God bekeren, niet moeilijk moeten maken.

20 Wel moeten wij hun schrijven dat zij zich onthouden van wat door afgoden bevlekt is, van ontucht, van verstikt vlees en van bloed.

21 Want Mozes heeft van oudsher in elke stad mensen die hem verkondigen. Elke sabbat wordt hij in de synagogen gelezen.

22 Toen besloten de apostelen en de oudsten met alle gelovigen om mannen uit hun midden te kiezen. Die zouden met Paulus en Barnabas naar Antiochië gaan. Het waren Judas (lofprijs), die ook Barsabbas (zoon van de sabbat) heet, en Silas (woudbewoner), twee leiders onder de gelovigen.

23 Zij stuurden met hen deze brief mee: De apostelen, de oudsten en de gelovigen groeten jullie. Jullie horen bij de andere volken en wonen in Antiochië, Syrië en Cilicië.

24 Wij hebben gehoord dat sommigen van ons jullie met hun woorden in verwarring gebracht hebben. Zij maakten jullie onzeker en zeiden dat jullie je moeten laten besnijden en de wet moeten houden. Dat hebben wij hun niet opgedragen.

25 Daarom hebben wij eensgezind besloten mannen te kiezen en naar jullie te sturen, samen met onze geliefde Barnabas en Paulus.

26 Dat zijn mensen die hun leven op het spel hebben gezet voor de Naam van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[27] Wij sturen daarom Judas en Silas, en zij zullen jullie hetzelfde mondeling vertellen.
[28] De Heilige Geest en wij hebben besloten jullie geen zwaardere last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen:
[29] onthoud je van vlees dat aan afgoden geofferd is, van bloed, van verstikt vlees en van ontucht. Als jullie je daarvoor hoeden, doen jullie er goed aan. Het ga jullie goed.
[30] Zij namen afscheid en gingen naar Antiochië. Daar riepen zij iedereen bij elkaar en gaven de brief af.
[31] Toen zij hem gelezen hadden, waren zij blij met deze bemoediging.
[32] Judas en Silas waren zelf ook profeten. Met veel woorden bemoedigden en versterkten zij de gelovigen.
[33] Zij bleven daar een tijd. Daarna lieten de gelovigen hen in vrede teruggaan naar de apostelen.
[34] Maar Silas vond het goed om daar te blijven.
[35] Paulus en Barnabas bleven in Antiochië. Samen met veel anderen gaven zij onderwijs en verkondigden zij het woord van de Heere.
[36] Na een paar dagen zei Paulus tegen Barnabas: Laten wij teruggaan naar de steden waar wij het woord van de Heere verkondigd hebben. Dan bezoeken wij de gelovigen daar. Dan zien wij hoe het met hen gaat.
[37] Barnabas wilde ook Johannes (YHWH is genadig) meenemen, die Markus (aan Mars gewijd) heet.
[38] Maar Paulus vond dat niet goed. Johannes was hen in Pamfylië immers in de steek gelaten en niet met hen meegegaan voor het werk.
[39] Daarover kregen zij ruzie, zodat zij uit elkaar gingen. Barnabas nam Markus mee en voer naar Cyprus.
[40] Paulus koos Silas en vertrok, nadat de gelovigen hem aan de genade van God hadden toevertrouwd.
[41] Hij reisde door Syrië en Cilicië en versterkte de gemeenschappen van gelovigen.

Handelingen 16

[1] Paulus (klein) kwam in Derbe en Lystre. Daar was een leerling die Timotheüs (wie God eert) heette. Zijn moeder was een gelovige Joodse vrouw en zijn vader een Griek.

[2] De gelovigen in Lystre en Ikonium spraken goed over hem.

[3] Paulus wilde dat hij met hem mee zou reizen. Daarom besneed hij hem, vanwege de Joden in die streken. Iedereen wist namelijk dat zijn vader een Griek was.

[4] Onderweg door de steden gaven zij de besluiten door die de apostelen en oudsten in Jeruzalem genomen hadden, zodat de gelovigen zich eraan zouden houden.

[5] Zo werden de gemeenschappen sterker in het geloof, en elke dag kwamen er meer mensen bij.

[6] Zij reisden door Frygië en het gebied van Galatië. De Heilige Geest verhinderde hun om het woord in Asia te spreken.

[7] Bij Mysië probeerden zij naar Bithynië te gaan, maar de Geest van Jezus (YHWH redt) liet het niet toe.

[8] Zij reisden langs Mysië en kwamen in Troas.

[9] In de nacht zag Paulus een visioen. Er stond een Macedonische man die hem vroeg: Steek over naar Macedonië en help ons.

[10] Toen hij dit visioen gezien had, wilden wij meteen naar Macedonië reizen. Wij begrepen daaruit dat de Heere ons geroepen had om daar het evangelie te verkondigen.

[11] Wij voeren weg uit Troas en zetten koers naar Samothrace, en de volgende dag naar Neapolis.

[12] Vandaar gingen wij naar Filippi, de belangrijkste stad van dat deel van Macedonië en een kolonie. In die stad bleven wij een paar dagen.

[13] Op de sabbat gingen wij de stad uit naar de rivier, waar men gewoon was te bidden. Wij gingen zitten en spraken met de vrouwen die daar samengekomen waren.

[14] Een vrouw die Lydia (vrouw uit Lydië) heette, luisterde naar ons. Zij verkocht purperstof en kwam uit Thyatira; zij diende God. De Heere opende haar hart, zodat zij aandacht gaf aan wat Paulus zei.
[15] Zij werd gedoopt, en haar huis ook. Daarna vroeg zij ons: Als u vindt dat ik trouw ben aan de Heere, kom dan in mijn huis en blijf daar. Zij drong bij ons aan.
[16] Toen wij een keer naar het gebed gingen, kwamen wij een slavin tegen. Zij had een waarzeggende geest en bracht haar eigenaren veel geld op met waarzeggen.
[17] Zij liep achter Paulus en ons aan en riep: Deze mensen zijn dienaren van de allerhoogste God. Zij verkondigen jullie de weg van de redding.
[18] Dat deed zij vele dagen. Paulus ergerde zich eraan. Hij draaide zich om en zei tegen de geest: Ik beveel je in de Naam van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde): ga uit haar weg. En op dat moment ging hij uit haar weg.
[19] Haar eigenaren zagen dat hun hoop op geld weg was. Zij grepen Paulus en Silas (woudbewoner) en sleepten hen naar de markt, voor de leiders.
[20] Zij brachten hen bij de stadsbestuurders en zeiden: Deze mensen brengen onze stad in verwarring. Het zijn Joden.
[21] Zij verkondigen gebruiken die wij niet mogen aannemen of doen, want wij zijn Romeinen.
[22] De menigte keerde zich ook tegen hen. De bestuurders lieten hun de kleren van het lijf scheuren en gaven bevel hen te geselen.
[23] Zij kregen veel slagen. Daarna gooiden zij hen in de gevangenis en droegen de gevangenbewaarder op hen streng te bewaken.
[24] Die had dat bevel gekregen en gooide hen in de binnenste cel. Hun voeten zette hij vast in het blok.
[25] Rond middernacht baden Paulus en Silas en zongen zij lofliederen voor God. De andere gevangenen luisterden naar hen.
[26] Plotseling kwam er een zware aardbeving, zodat de fundamenten van de gevangenis schudden. Meteen gingen alle deuren open en raakten de boeien van iedereen los.

[27] De gevangenbewaarder werd wakker en zag de deuren van de gevangenis openstaan. Hij trok zijn zwaard en wilde zichzelf doden, want hij dacht dat de gevangenen ontsnapt waren.
[28] Maar Paulus riep met luide stem: Doe jezelf geen kwaad, want wij zijn allemaal hier!
[29] Hij vroeg om licht, sprong naar binnen en viel bevend voor Paulus en Silas neer.
[30] Hij bracht hen naar buiten en zei: Heren, wat moet ik doen om gered te worden?
[31] Zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus, en u zult gered worden, u en uw huis.
[32] Zij spraken het woord van de Heere tot hem en tot iedereen in zijn huis.
[33] Nog in dat uur van de nacht nam hij hen mee en waste hun wonden. Meteen daarna werd hij gedoopt, met al de zijnen.
[34] Hij bracht hen in zijn huis en zette hun eten voor. Hij was blij dat hij met zijn hele huis tot geloof in God gekomen was.
[35] Toen het dag werd, stuurden de stadsbestuurders hun dienaren met de boodschap: Laat die mensen vrij.
[36] De gevangenbewaarder vertelde dit aan Paulus: De bestuurders hebben laten weten dat u vrijgelaten wordt. Ga dan nu en reis in vrede.
[37] Maar Paulus zei tegen hen: Zij hebben ons in het openbaar gegeseld zonder vonnis, terwijl wij Romeinen zijn, en in de gevangenis gegooid. En nu sturen zij ons stiekem weg? Nee, laat zij zelf komen en ons naar buiten brengen.
[38] De dienaren brachten deze woorden over aan de bestuurders. Die schrokken toen zij hoorden dat het Romeinen waren.
[39] Zij kwamen en spraken hen vriendelijk toe. Zij brachten hen naar buiten en vroegen hun de stad te verlaten.
[40] Paulus en Silas gingen uit de gevangenis naar het huis van Lydia. Zij zagen de gelovigen, bemoedigden hen en vertrokken uit de stad.

Handelingen 17

[1] Zij reisden via Amfipolis en Apollonia en kwamen in Thessalonica. Daar was een synagoge van de Joden.

[2] Paulus (klein) ging naar hen toe, zoals hij gewend was. Drie sabbatten lang sprak hij met hen uit de Schriften.

[3] Hij legde die uit en liet zien dat de Christus (de gezalfde) moest lijden en opstaan uit de doden. Hij zei: Deze Jezus (YHWH redt), die ik jullie verkondig, is de Christus.

[4] Sommigen van hen kwamen tot geloof en sloten zich aan bij Paulus en Silas (woudbewoner). Ook een grote groep vrome Grieken en heel wat vrouwen van aanzien deden dat.

[5] Maar de Joden die niet geloofden, werden jaloers. Zij haalden een paar slechte mannen van de markt erbij, brachten het volk op de been en zetten de stad in rep en roer. Zij vielen het huis van Jason (genezer) aan en zochten Paulus en Silas om hen aan het volk uit te leveren.

[6] Zij vonden hen niet. Daarom sleepten zij Jason en een paar gelovigen voor de stadsbestuurders. Zij riepen: Die mensen zetten de wereld op zijn kop, en nu zijn zij ook hier!

[7] Jason heeft hen in huis genomen. Zij gaan allemaal in tegen de bevelen van de keizer, want zij zeggen dat er een andere koning is, ene Jezus.

[8] Zo brachten zij de menigte en de stadsbestuurders in verwarring.

[9] Die lieten Jason en de anderen pas gaan nadat zij een borgsom betaald hadden.

[10] De gelovigen stuurden Paulus en Silas meteen 's nachts naar Berea. Toen zij daar aankwamen, gingen zij naar de synagoge van de Joden.

[11] Deze mensen waren welwillender dan die in Thessalonica. Zij namen het woord met grote bereidheid aan en onderzochten elke dag de Schriften om te zien of het klopte.

[12] Veel van hen kwamen tot geloof, en ook heel wat Griekse vrouwen van aanzien en mannen.

13 Maar de Joden uit Thessalonica hoorden dat Paulus ook in Berea het woord van God verkondigde. Zij kwamen ook daarheen en brachten de menigte in beweging.
14 De gelovigen stuurden Paulus meteen weg, in de richting van de zee. Silas en Timotheüs (wie God eert) bleven daar.
15 Zijn begeleiders brachten hem tot in Athene. Zij kregen de opdracht mee dat Silas en Timotheüs zo snel mogelijk naar hem toe moesten komen. Daarna gingen zij terug.
16 Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, werd hij diep geraakt. Hij zag dat de stad vol afgodsbeelden stond.
17 Hij sprak in de synagoge met de Joden en met de mensen die God dienden. Elke dag sprak hij ook op de markt met wie hij daar tegenkwam.
18 Een paar epicurische en stoïsche filosofen gingen met hem in discussie. Sommigen zeiden: Wat wil die praatjesmaker toch zeggen? Anderen zeiden: Hij lijkt een verkondiger van vreemde goden te zijn. Dat zeiden zij omdat hij Jezus en de opstanding verkondigde.
19 Zij namen hem mee naar de plaats die de Areopagus heet. Zij zeiden: Mogen wij weten wat die nieuwe leer is waarover u spreekt?
20 U laat ons namelijk vreemde dingen horen. Wij willen graag weten wat dit betekent.
21 De inwoners van Athene en de vreemdelingen die daar woonden, hadden voor niets anders tijd dan voor het vertellen en horen van nieuws.
22 Paulus ging midden op de Areopagus staan en zei: Mannen van Athene, ik merk dat jullie in alles heel godsdienstig zijn.
23 Ik liep door de stad en bekeek jullie heiligdommen. Toen vond ik ook een altaar met dit opschrift: aan de onbekende God. Die God die jullie dienen zonder Hem te kennen, verkondig ik jullie.
24 God heeft de wereld gemaakt en alles wat daarin is. Hij is Heere van de hemel en de aarde en woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn.
25 Hij laat zich ook niet door mensenhanden bedienen, alsof Hij iets nodig heeft. Hij geeft zelf aan iedereen leven en adem en alles.

[26] Uit één mens heeft Hij het hele menselijke geslacht gemaakt om op de aarde te wonen. Hij bepaalde de tijden en de grenzen van hun woonplaatsen.
[27] Zo zouden zij God zoeken en Hem misschien tastend vinden. Toch is Hij niet ver van ieder van ons.
[28] Want in Hem leven wij, bewegen wij en zijn wij. Ook een paar van jullie dichters hebben gezegd: Wij zijn van Zijn geslacht.
[29] Wij zijn dus van Gods geslacht. Dan moeten wij niet denken dat God lijkt op goud, zilver of steen, gemaakt door mensenhanden.
[30] God heeft de tijden van onwetendheid voorbij laten gaan. Nu zegt Hij tegen alle mensen overal dat zij zich moeten bekeren.
[31] Want Hij heeft een dag vastgesteld waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen. Dat doet Hij door een Man die Hij daarvoor aangewezen heeft. Voor iedereen heeft Hij dat bewezen door Hem uit de doden op te wekken.
[32] Toen zij over de opstanding uit de doden hoorden, spotten sommigen ermee. Anderen zeiden: Wij zullen u hierover nog eens horen.
[33] Zo ging Paulus bij hen weg.
[34] Toch sloten een paar mannen zich bij hem aan en kwamen tot geloof. Onder hen waren Dionysius (gewijd aan Dionysus), lid van de Areopagus, een vrouw die Damaris (jonge koe) heette, en anderen.

Handelingen 18

[1] Daarna vertrok Paulus (klein) uit Athene en kwam in Korinthe.
[2] Daar vond hij een Jood die Aquila (adelaar) heette en uit Pontus kwam. Hij was pas uit Italië aangekomen met zijn vrouw Priscilla (eerbiedwaardig), want Claudius (kreupel) had bevolen dat alle Joden Rome moesten verlaten. Paulus ging naar hen toe.
[3] Hij had hetzelfde beroep als zij en bleef bij hen werken; zij waren tentenmakers.
[4] Elke sabbat sprak hij in de synagoge en probeerde hij Joden en Grieken te overtuigen.

[5] Toen Silas (woudbewoner) en Timotheüs (wie God eert) uit Macedonië kwamen, werd Paulus door de Geest gedrongen. Hij getuigde tegenover de Joden dat Jezus (YHWH redt) de Christus (de gezalfde) is.

[6] Maar zij gingen tegen hem in en lasterden. Toen schudde hij zijn kleren uit en zei tegen hen: Jullie bloed is op jullie eigen hoofd. Ik ben er vrij van. Van nu af aan ga ik naar de andere volken.

[7] Hij ging daar weg en kwam in het huis van een man die Justus (rechtvaardig) heette en God diende. Zijn huis stond naast de synagoge.

[8] Crispus (met krullend haar), de leider van de synagoge, kwam met zijn hele huis tot geloof in de Heere. Ook veel Korinthiërs die hem hoorden, kwamen tot geloof en lieten zich dopen.

[9] De Heere zei 's nachts in een visioen tegen Paulus: Wees niet bang, maar spreek en zwijg niet.

[10] Want ik ben met je. Niemand zal je aanvallen om je kwaad te doen, want ik heb veel volk in deze stad.

[11] Hij bleef daar anderhalf jaar en gaf hun onderwijs uit het woord van God.

[12] Toen Gallio (haan) stadhouder van Achaje was, keerden de Joden zich eensgezind tegen Paulus. Zij brachten hem voor de rechterstoel.

[13] Zij zeiden: Deze man haalt de mensen over om God te dienen op een manier die tegen de wet ingaat.

[14] Paulus wilde net iets zeggen. Maar Gallio zei tegen de Joden: Als het om onrecht of een misdaad ging, zou ik jullie met reden aanhoren.

[15] Maar het gaat over woorden, namen en jullie eigen wet. Zoek dat zelf maar uit. Ik wil daar geen rechter over zijn.

[16] Hij stuurde hen weg van de rechterstoel.

[17] Toen grepen alle Grieken Sosthenes (veilige kracht), de leider van de synagoge. Zij sloegen hem voor de rechterstoel, maar Gallio trok zich daar niets van aan.

[18] Paulus bleef daar nog veel dagen. Daarna nam hij afscheid van de gelovigen en voer naar Syrië, samen met Priscilla en Aquila. In Kenchreeën had hij zijn hoofd kaal laten scheren, want hij had een gelofte gedaan.

[19] Hij kwam in Efeze aan en liet hen daar achter. Zelf ging hij de synagoge binnen en sprak met de Joden.
[20] Zij vroegen hem om langer te blijven, maar dat wilde hij niet.
[21] Hij nam afscheid van hen en zei: Ik moet het komende feest zeker in Jeruzalem vieren. Maar als God het wil, kom ik bij jullie terug. Toen voer hij weg uit Efeze.
[22] Hij kwam aan in Cesarea, ging op naar Jeruzalem en groette de gelovigen. Daarna ging hij naar Antiochië.
[23] Na een tijd vertrok hij weer. Hij reisde door het gebied van Galatië en Frygië en versterkte alle leerlingen.
[24] In Efeze kwam een Jood die Apollos (toegewijd aan Apollo) heette. Hij was geboren in Alexandrië, kon goed spreken en kende de Schriften heel goed.
[25] Hij was onderwezen in de weg van de Heere. Vol vuur sprak hij en gaf hij nauwkeurig onderwijs over Jezus, maar hij kende alleen de doop van Johannes (YHWH is genadig).
[26] Hij begon vrijmoedig te spreken in de synagoge. Toen Aquila en Priscilla hem hoorden, namen zij hem apart en legden hem de weg van God nauwkeuriger uit.
[27] Hij wilde naar Achaje reizen. De gelovigen moedigden hem aan en schreven aan de leerlingen daar om hem te ontvangen. Toen hij daar kwam, was hij een grote steun voor wie door de genade tot geloof gekomen waren.
[28] Want hij weerlegde de Joden krachtig in het openbaar. Uit de Schriften bewees hij dat Jezus de Christus is.

Handelingen 19

[1] Terwijl Apollos (toegewijd aan Apollo) in Korinthe was, reisde Paulus (klein) door het hoogland en kwam in Efeze. Daar vond hij een paar leerlingen.
[2] Hij vroeg hun: Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen toen jullie tot geloof kwamen? Zij zeiden tegen hem: Wij hebben zelfs niet gehoord dat er een Heilige Geest is.

[3] Hij vroeg: Waarin zijn jullie dan gedoopt? Zij zeiden: In de doop van Johannes (YHWH is genadig).

[4] Paulus zei: Johannes doopte met de doop van de bekering. Hij zei tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem die na hem kwam, en dat is Jezus (YHWH redt).

[5] Toen zij dat hoorden, lieten zij zich dopen in de Naam van de Heere Jezus.

[6] Paulus legde hun de handen op, en de Heilige Geest kwam op hen. Zij spraken in andere talen en profeteerden.

[7] Bij elkaar waren het ongeveer twaalf mannen.

[8] Paulus ging de synagoge binnen en sprak drie maanden lang vrijmoedig. Hij sprak met hen en overtuigde hen over het koninkrijk van God.

[9] Maar sommigen werden hard en wilden niet geloven. Zij spraken voor de menigte kwaad over de weg van de Heere. Toen ging Paulus bij hen weg en nam de leerlingen mee. Elke dag sprak hij in de school van een zekere Tyrannus (heerser).

[10] Dat duurde twee jaar. Zo hoorden alle inwoners van Asia het woord van de Heere Jezus, Joden en Grieken.

[11] God deed bijzondere krachten door de handen van Paulus.

[12] Zelfs zweetdoeken en schorten die hij gedragen had, werden naar de zieken gebracht. De ziekten verdwenen en de boze geesten gingen uit hen weg.

[13] Ook een paar rondtrekkende Joodse geestenbezweerders probeerden de Naam van de Heere Jezus te gebruiken bij mensen met boze geesten. Zij zeiden: Wij bezweren jullie bij Jezus, die Paulus verkondigt!

[14] Dat deden zeven zonen van Sceva (linkshandig), een Joodse overpriester.

[15] Maar de boze geest antwoordde: Jezus ken ik, en van Paulus weet ik. Maar wie zijn jullie?

[16] De man met de boze geest sprong op hen af. Hij overmeesterde hen allemaal, zodat zij naakt en gewond uit dat huis vluchtten.

[17] Dit werd bekend bij alle inwoners van Efeze, Joden en Grieken. Ontzag kwam over hen allemaal, en de Naam van de Heere Jezus werd groot gemaakt.

18 Veel mensen die tot geloof gekomen waren, kwamen hun daden belijden en vertellen.

19 Ook veel mensen die toverkunsten beoefend hadden, brachten hun boeken bij elkaar en verbrandden ze voor de ogen van iedereen. Zij rekenden de waarde uit: 50.000 zilverstukken.

20 Zo groeide het woord van de Heere met kracht en kreeg het de overhand.

21 Toen dit voorbij was, nam Paulus zich in de Geest voor om via Macedonië en Achaje naar Jeruzalem te reizen. Hij zei: Als ik daar geweest ben, moet ik ook Rome zien.

22 Hij stuurde twee van zijn helpers naar Macedonië, Timotheüs (wie God eert) en Erastus (beminde). Zelf bleef hij nog een tijd in Asia.

23 In die tijd ontstond er grote onrust over de weg van de Heere.

24 Een zilversmid die Demetrius (aan Demeter gewijd) heette, maakte zilveren tempeltjes van Artemis. Daarmee bezorgde hij de vaklieden veel werk en winst.

25 Hij riep hen bij elkaar, met de mensen die soortgelijk werk deden. Hij zei: Mannen, jullie weten dat wij onze welvaart aan dit werk te danken hebben.

26 Jullie zien en horen ook dat die Paulus veel mensen overgehaald heeft, niet alleen in Efeze maar in bijna heel Asia. Hij zegt dat goden die met handen gemaakt zijn, geen goden zijn.

27 Zo lopen wij gevaar dat ons vak in een kwaad daglicht komt. Ook de tempel van de grote godin Artemis kan waardeloos worden, en haar majesteit kan verdwijnen, terwijl heel Asia en de hele wereld haar vereren.

28 Toen zij dit hoorden, werden zij woedend. Zij riepen: Groot is de Artemis van de Efeziërs!

29 De hele stad raakte in verwarring. Zij liepen met veel lawaai naar het theater en sleepten Gajus (verheugd) en Aristarchus (beste leider) mee, twee Macedoniërs die met Paulus meereisden.

30 Paulus wilde naar het volk toe gaan, maar de leerlingen lieten hem niet.

31 Ook een paar bestuurders van Asia die zijn vrienden waren, stuurden hem een bericht. Zij vroegen hem niet naar het theater te gaan.

[32] De een riep dit, de ander dat, want de vergadering was in verwarring. De meesten wisten niet eens waarom zij bij elkaar gekomen waren.

[33] De Joden duwden Alexander (verdediger van mensen) naar voren, en zij lieten hem uit de menigte komen. Alexander gaf met zijn hand een teken; hij wilde zich voor het volk verdedigen.

[34] Maar toen zij merkten dat hij een Jood was, riepen zij allemaal met één stem, ongeveer twee uur lang: Groot is Artemis van de Efeziërs!

[35] De stadssecretaris kreeg de menigte stil. Hij zei: Mannen van Efeze, iedereen weet toch dat onze stad de tempelbewaarster is van de grote Artemis? Wij bewaren ook het beeld dat uit de hemel gevallen is.

[36] Dat is niet tegen te spreken. Daarom moeten jullie rustig blijven en niets onbezonnens doen.

[37] Jullie hebben deze mannen hierheen gebracht, terwijl zij geen tempelrovers zijn en onze godin niet lasteren.

[38] Als Demetrius en zijn vaklieden een klacht tegen iemand hebben, dan zijn er rechtszittingen en stadhouders. Laat hen elkaar daar aanklagen.

[39] Willen jullie nog iets anders regelen, dan moet dat in een wettige vergadering gebeuren.

[40] Wij lopen namelijk gevaar dat wij aangeklaagd worden voor oproer om wat er vandaag gebeurd is. Er is geen enkele reden die wij voor deze oploop kunnen geven.

[41] Toen hij dit gezegd had, stuurde hij de vergadering weg.

Handelingen 20

[1] Toen de onrust voorbij was, riep Paulus (klein) de leerlingen bij zich. Hij bemoedigde hen, nam afscheid en vertrok naar Macedonië.

[2] Hij reisde door dat gebied en sprak de gelovigen met veel woorden moed in. Daarna kwam hij in Griekenland.

[3] Daar bleef hij drie maanden. Hij wilde naar Syrië varen, maar de Joden beraamden een aanslag op hem. Daarom besloot hij terug te gaan via Macedonië.

[4] Met hem gingen mee: Sopater (redder van de vader) uit Berea, Aristarchus (beste leider) en Sekundus (tweede) uit Thessalonica, Gajus (verheugd) uit Derbe, Timotheüs (wie God eert), en Tychikus (gelukkig) en Trofimus (pleegkind) uit Asia.

[5] Zij gingen vooruit en wachtten op ons in Troas.

[6] Na de dagen van de ongezuurde broden voeren wij weg uit Filippi. Vijf dagen later kwamen wij bij hen in Troas, en daar bleven wij zeven dagen.

[7] Op de eerste dag van de week kwamen de leerlingen bij elkaar om brood te breken. Paulus sprak met hen, want hij zou de volgende dag vertrekken. Zijn toespraak duurde tot middernacht.

[8] In de bovenzaal waar zij bij elkaar waren, brandden veel lampen.

[9] Een jonge man die Eutychus (gelukkig) heette, zat in het raam. Paulus sprak lang, en hij viel in een diepe slaap. Door die slaap viel hij van de derde verdieping naar beneden. Hij werd dood opgepakt.

[10] Maar Paulus ging naar beneden, boog zich over hem heen en sloeg zijn armen om hem heen. Hij zei: Maak je niet druk, want zijn leven is in hem.

[11] Hij ging weer naar boven, brak het brood en at. Daarna sprak hij nog lang met hen, tot de dag aanbrak. Toen vertrok hij.

[12] Zij brachten de jongen levend thuis en waren enorm getroost.

[13] Wij gingen vooruit naar het schip en voeren naar Assus. Daar zouden wij Paulus aan boord nemen, want dat had hij zo geregeld; zelf wilde hij lopen.

[14] Toen hij zich in Assus bij ons voegde, namen wij hem aan boord en kwamen in Mitylene.

[15] Vandaar voeren wij verder. De volgende dag kwamen wij tegenover Chios, de dag daarna legden wij aan bij Samos, en weer een dag later kwamen wij in Milete.

[16] Paulus had namelijk besloten Efeze voorbij te varen, om geen tijd in Asia te verliezen. Hij haastte zich om, als het kon, op de Pinksterdag in Jeruzalem te zijn.

[17] Vanuit Milete stuurde hij een bericht naar Efeze en liet de oudsten van de gemeenschap komen.

18 Toen zij bij hem gekomen waren, zei hij: Jullie weten hoe ik bij jullie geleefd heb, vanaf de eerste dag in Asia.
19 Ik diende de Heere in alle nederigheid en met veel tranen, ook in de beproevingen door de aanslagen van de Joden.
20 Ik heb niets achtergehouden van wat nuttig was. Ik heb het jullie verkondigd en onderwezen, in het openbaar en in de huizen.
21 Ik heb tegenover Joden en Grieken getuigd van de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
22 Nu reis ik, gebonden door de Geest, naar Jeruzalem. Ik weet niet wat mij daar zal overkomen.
23 Wel getuigt de Heilige Geest mij in elke stad dat mij boeien en verdrukkingen te wachten staan.
24 Maar ik hecht daar geen waarde aan. Mijn leven is mij niet kostbaar voor mijzelf. Ik wil met blijdschap mijn loop volbrengen en de dienst die ik van de Heere Jezus (YHWH redt) gekregen heb: getuigen van het evangelie van Gods genade.
25 Nu weet ik dat jullie mij niet meer zullen zien. Ik ben bij jullie allemaal geweest en verkondigde het koninkrijk van God.
26 Daarom getuig ik jullie vandaag dat ik vrij ben van het bloed van jullie allemaal.
27 Want ik heb niets achtergehouden; ik heb jullie heel de wil van God verkondigd.
28 Let goed op jezelf en op de hele kudde. De Heilige Geest heeft jullie als opzieners aangesteld om de gemeenschap van God te weiden, die Hij verworven heeft door Zijn eigen bloed.
29 Want ik weet dit: na mijn vertrek zullen er wrede wolven bij jullie binnenkomen, die de kudde niet sparen.
30 Ook uit jullie eigen midden zullen mannen opstaan die verdraaide dingen zeggen om de leerlingen achter zich aan te trekken.
31 Wees daarom waakzaam. Denk eraan dat ik drie jaar lang, dag en nacht, ieder van jullie met tranen heb gewaarschuwd.

[32] En nu vertrouw ik jullie toe aan God en aan het woord van Zijn genade. Dat kan jullie opbouwen en jullie een erfdeel geven onder alle heiligen.

[33] Ik heb van niemand zilver, goud of kleren verlangd.

[34] Jullie weten zelf dat deze handen gewerkt hebben voor mijzelf en voor de mensen die bij mij waren.

[35] In alles heb ik jullie laten zien dat je zo moet werken en de zwakken moet helpen. Denk aan de woorden van de Heere Jezus, die zei: Geven maakt gelukkiger dan ontvangen.

[36] Toen hij dit gezegd had, knielde hij neer en bad met hen allemaal.

[37] Iedereen huilde hevig. Zij vielen Paulus om de hals en kusten hem.

[38] Het meest verdrietig waren zij om zijn woord dat zij hem niet meer zouden zien. Zij brachten hem naar het schip.

Handelingen 21

[1] Wij namen afscheid van hen en voeren weg. Wij zetten rechtstreeks koers naar Kos, de volgende dag naar Rhodus en vandaar naar Patara.

[2] Daar vonden wij een schip dat naar Fenicië voer. Wij gingen aan boord en vertrokken.

[3] Wij kregen Cyprus in zicht, lieten het aan bakboord liggen en voeren naar Syrië. Wij kwamen aan in Tyrus, want daar moest het schip zijn lading lossen.

[4] Wij vonden daar de leerlingen en bleven zeven dagen. Door de Geest zeiden zij tegen Paulus (klein) dat hij niet naar Jeruzalem moest gaan.

[5] Toen die dagen voorbij waren, gingen wij weer op reis. Zij deden ons allemaal uitgeleide, met vrouwen en kinderen, tot buiten de stad. Op het strand knielden wij neer en baden.

[6] Wij namen afscheid van elkaar. Wij gingen aan boord, en zij gingen terug naar huis.

[7] Wij voeren van Tyrus verder en kwamen aan in Ptolemaïs. Daar groetten wij de gelovigen en bleven een dag bij hen.

[8] De volgende dag gingen Paulus en wij verder naar Cesarea. Daar kwamen wij in het huis van Filippus (paardenvriend) de evangelist, een van de zeven, en bleven bij hem.

[9] Hij had vier ongetrouwde dochters die profeteerden.

[10] Wij bleven daar een aantal dagen. Toen kwam er een profeet uit Judea die Agabus (sprinkhaan) heette.

[11] Hij kwam naar ons toe, nam de gordel van Paulus en bond daarmee zijn eigen handen en voeten vast. Hij zei: Dit zegt de Heilige Geest: Zo zullen de Joden in Jeruzalem de man binden van wie deze gordel is. Zij zullen hem uitleveren aan de andere volken.

[12] Toen wij dit hoorden, vroegen wij en de mensen daar hem om niet naar Jeruzalem te gaan.

[13] Maar Paulus antwoordde: Waarom huilen jullie en maken jullie mijn hart week? Ik ben bereid in Jeruzalem niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven voor de Naam van de Heere Jezus (YHWH redt).

[14] Hij liet zich niet ompraten. Toen legden wij ons erbij neer en zeiden: Laat de wil van de Heere gebeuren.

[15] Na die dagen maakten wij ons klaar en gingen op naar Jeruzalem.

[16] Een paar leerlingen uit Cesarea gingen met ons mee. Zij brachten ons bij Mnason (die zich herinnert) uit Cyprus, een leerling van het eerste uur, bij wie wij zouden logeren.

[17] Toen wij in Jeruzalem aankwamen, ontvingen de gelovigen ons blij.

[18] De volgende dag ging Paulus met ons naar Jakobus (hij houdt de hiel vast). Alle oudsten waren daar gekomen.

[19] Hij groette hen en vertelde punt voor punt wat God door zijn dienst onder de andere volken gedaan had.

[20] Toen zij dat hoorden, prezen zij de Heere. Zij zeiden tegen hem: Je ziet, broeder, hoeveel duizenden Joden tot geloof gekomen zijn. Zij houden zich allemaal vol ijver aan de wet.

[21] Over jou hebben zij gehoord dat je alle Joden onder de andere volken leert om Mozes (uit het water getrokken) los te laten. Jij zou zeggen dat zij hun

kinderen niet moeten besnijden en niet naar de gebruiken moeten leven.
22 Wat moeten wij nu doen? Zij zullen zeker horen dat je gekomen bent.
23 Doe daarom wat wij je zeggen. Er zijn hier vier mannen die een gelofte gedaan hebben.
24 Neem hen mee, reinig je samen met hen en betaal de kosten voor hen, zodat zij hun hoofd kunnen laten scheren. Dan weet iedereen dat er niets waar is van wat zij over jou gehoord hebben, en dat je zelf ook de wet houdt.
25 Over de gelovigen uit de andere volken hebben wij al geschreven wat wij besloten hebben. Zij hoeven zich alleen te onthouden van vlees dat aan afgoden geofferd is, van bloed, van verstikt vlees en van ontucht.
26 De volgende dag nam Paulus de mannen mee en reinigde zich samen met hen. Hij ging de tempel binnen en maakte bekend wanneer de dagen van de reiniging voorbij zouden zijn. Hij bleef daar tot voor ieder van hen het offer gebracht was.
27 De zeven dagen liepen bijna ten einde. Toen zagen de Joden uit Asia hem in de tempel. Zij brachten het hele volk in beroering en grepen hem.
28 Zij riepen: Israëlieten, kom helpen! Dit is de man die overal iedereen leert tegen ons volk, tegen de wet en tegen deze plaats. Bovendien heeft hij Grieken de tempel binnengebracht en deze heilige plaats ontheiligd.
29 Zij hadden namelijk eerder Trofimus (pleegkind) uit Efeze met hem in de stad gezien. Zij dachten dat Paulus hem de tempel binnengebracht had.
30 De hele stad kwam in opschudding en het volk liep samen. Zij grepen Paulus en sleepten hem de tempel uit. Meteen werden de deuren gesloten.
31 Terwijl zij hem wilden doden, kwam het bericht bij de commandant van de troepen dat heel Jeruzalem in verwarring was.
32 Hij nam meteen soldaten en officieren mee en rende naar hen toe. Toen de mensen de commandant en de soldaten zagen, stopten zij met het slaan van Paulus.
33 De commandant kwam dichterbij, greep hem en gaf bevel hem met twee ketenen te boeien. Hij vroeg wie hij was en wat hij gedaan had.

[34] In de menigte riep de een dit en de ander dat. Door de onrust kon hij niets met zekerheid te weten komen. Daarom gaf hij bevel hem naar de kazerne te brengen.
[35] Bij de trappen moesten de soldaten hem dragen, want de menigte was zo gewelddadig.
[36] De hele menigte liep achter hem aan en riep: Weg met hem!
[37] Paulus zou net de kazerne binnengebracht worden. Hij zei tegen de commandant: Mag ik u iets zeggen? Die zei: Kent u Grieks?
[38] Bent u dan niet die Egyptenaar die kortgeleden een opstand begon en 4.000 moordenaars meenam naar de woestijn?
[39] Paulus zei: Ik ben een Joodse man uit Tarsus, burger van een bekende stad in Cilicië. Ik vraag u: laat mij tot het volk spreken.
[40] De commandant gaf toestemming. Paulus ging op de trappen staan en gaf het volk een teken met zijn hand. Er kwam een grote stilte, en hij sprak hen toe in het Hebreeuws:

Handelingen 22

[1] Broeders en vaders, luister naar wat ik nu tot mijn verdediging zeg.
[2] Toen zij hoorden dat hij hen in het Hebreeuws aansprak, werden zij nog stiller. Hij zei:
[3] Ik ben een Joodse man, geboren in Tarsus in Cilicië, maar opgegroeid in deze stad. Aan de voeten van Gamaliël (God is mijn beloner) ben ik nauwkeurig onderwezen in de wet van onze voorouders. Ik was vol ijver voor God, net als jullie vandaag.
[4] Ik heb deze weg tot de dood toe vervolgd. Ik bond mannen en vrouwen en leverde hen uit aan de gevangenis.
[5] De hogepriester en de hele raad van oudsten kunnen dat bevestigen. Van hen kreeg ik brieven voor de gelovigen in Damaskus. Ik reisde daarheen om ook de mensen daar geboeid naar Jeruzalem te brengen voor straf.
[6] Maar onderweg gebeurde er iets. Ik kwam in de buurt van Damaskus, rond het middaguur. Plotseling scheen er een fel licht uit de hemel om mij heen.

[7] Ik viel op de grond en hoorde een stem tegen mij zeggen: Saul (gevraagd), Saul, waarom vervolg je mij?

[8] Ik antwoordde: Wie bent U, Heere? Hij zei tegen mij: Ik ben Jezus (YHWH redt) uit Nazareth, die jij vervolgt.

[9] De mensen die bij mij waren, zagen wel het licht en werden erg bang. Maar de stem van Hem die tot mij sprak, verstonden zij niet.

[10] Ik zei: Heere, wat moet ik doen? De Heere zei tegen mij: Sta op en ga naar Damaskus. Daar zal je gezegd worden wat je allemaal moet doen.

[11] Door de heerlijkheid van dat licht kon ik niet zien. Daarom namen mijn reisgenoten mij bij de hand, en zo kwam ik in Damaskus.

[12] Daar woonde Ananias (YHWH is genadig), een vroom man die de wet hield. Alle Joden die daar woonden, spraken goed over hem.

[13] Hij kwam bij mij, ging naast mij staan en zei: Saul, broeder, word weer ziende! Op dat moment kon ik hem zien.

[14] Hij zei: De God van onze voorouders heeft jou uitgekozen. Je zult Zijn wil kennen, de Rechtvaardige zien en de stem uit Zijn mond horen.

[15] Want jij zult voor alle mensen Zijn getuige zijn van wat je gezien en gehoord hebt.

[16] Waarom wacht je dan nog? Sta op, laat je dopen en je zonden afwassen, terwijl je Zijn Naam aanroept.

[17] Later kwam ik terug in Jeruzalem. Terwijl ik in de tempel bad, raakte ik in vervoering.

[18] Ik zag Hem, en Hij zei tegen mij: Haast je en ga snel weg uit Jeruzalem, want zij zullen jouw getuigenis over mij niet aannemen.

[19] Ik zei: Heere, zij weten toch dat ik mensen die in U geloofden, gevangenzette en in de synagogen liet geselen.

[20] Toen het bloed van Stefanus (krans), Uw getuige, vergoten werd, stond ik erbij. Ik was het eens met zijn dood en bewaakte de kleren van zijn moordenaars.

[21] Maar Hij zei tegen mij: Ga, want ik stuur je ver weg, naar de andere volken.

[22] Tot dit woord luisterden zij naar hem. Toen verhieven zij hun stem en riepen: Weg met zo iemand van de aarde! Hij mag niet blijven leven.
[23] Zij schreeuwden, gooiden hun kleren weg en wierpen stof in de lucht.
[24] Daarom gaf de commandant bevel hem naar de kazerne te brengen. Hij liet hem geselen om te weten te komen waarom zij zo over hem schreeuwden.
[25] Zij spanden hem met riemen vast. Toen zei Paulus (klein) tegen de officier die erbij stond: Mag u een Romein geselen, zonder vonnis?
[26] Toen de officier dat hoorde, ging hij naar de commandant. Hij zei: Kijk uit wat u doet, want deze man is een Romein.
[27] De commandant kwam naar hem toe en vroeg: Zeg mij, bent u een Romein? Hij zei: Ja.
[28] De commandant antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor veel geld gekocht. Paulus zei: En ik ben als burger geboren.
[29] Meteen lieten de mannen die hem zouden ondervragen, hem met rust. Ook de commandant schrok toen hij besefte dat hij een Romein geboeid had.
[30] De volgende dag wilde hij zeker weten waarvan de Joden hem beschuldigden. Hij maakte hem los uit zijn boeien en gaf bevel dat de overpriesters en de hele Raad bij elkaar zouden komen. Hij liet Paulus naar beneden brengen en zette hem voor hen neer.

Handelingen 23

[1] Paulus (klein) keek de Raad aan en zei: Broeders, ik heb tot op vandaag met een volkomen zuiver geweten voor God geleefd.
[2] Maar de hogepriester Ananias (YHWH is genadig) gaf de mannen die bij hem stonden, bevel hem op de mond te slaan.
[3] Toen zei Paulus tegen hem: God zal u slaan, witgekalkte muur! U zit daar om mij naar de wet te oordelen. Toch geeft u tegen de wet in bevel mij te slaan.
[4] De omstanders zeiden: Scheldt u de hogepriester van God uit?
[5] Paulus zei: Broeders, ik wist niet dat het de hogepriester was. Er staat namelijk geschreven: Over een leider van je volk mag je geen kwaad spreken.

6 Paulus wist dat een deel sadduceeën waren en een ander deel farizeeën.
Daarom riep hij in de Raad: Broeders, ik ben een farizeeër, zoon van farizeeën.
Ik word geoordeeld om de hoop en de opstanding van de doden.
7 Toen hij dit gezegd had, ontstond er onenigheid tussen de farizeeën en de
sadduceeën, en de vergadering raakte verdeeld.
8 De sadduceeën zeggen namelijk dat er geen opstanding is, en ook geen engel of
geest. De farizeeën belijden dit allemaal wel.
9 Er ontstond luid geschreeuw. Een paar schriftgeleerden van de kant van de
farizeeën stonden op en zeiden fel: Wij vinden niets verkeerds in deze man.
Misschien heeft een geest of een engel tot hem gesproken; laten wij niet tegen
God strijden.
10 De onenigheid werd zo groot dat de commandant bang werd dat zij Paulus
zouden verscheuren. Hij gaf bevel dat de soldaten naar beneden zouden komen,
hem uit hun midden zouden halen en naar de kazerne zouden brengen.
11 De volgende nacht stond de Heere bij hem. Hij zei: Houd moed, Paulus. Jij
hebt in Jeruzalem van mij getuigd, en zo moet je ook in Rome getuigen.
12 Toen het dag werd, spanden een aantal Joden samen. Zij vervloekten zichzelf
en zwoeren dat zij niet zouden eten of drinken tot zij Paulus gedood hadden.
13 Er waren meer dan 40 mannen die deze eed samen gezworen hadden.
14 Zij gingen naar de overpriesters en de oudsten. Zij zeiden: Wij hebben onszelf
met een vloek verbonden om niets te eten tot wij Paulus gedood hebben.
15 Laat u met de Raad aan de commandant weten dat hij Paulus morgen naar u
toe brengt. Doe alsof u zijn zaak nauwkeuriger wilt onderzoeken. Wij staan
klaar om hem te doden voordat hij bij u is.
16 Maar de zoon van de zus van Paulus hoorde van deze aanslag. Hij ging naar
de kazerne en vertelde het aan Paulus.
17 Paulus riep een van de officieren bij zich en zei: Breng deze jonge man naar de
commandant, want hij moet hem iets vertellen.
18 De officier nam hem mee naar de commandant en zei: De gevangene Paulus
riep mij bij zich. Hij vroeg of ik deze jonge man bij u wilde brengen; hij heeft u
iets te zeggen.

[19] De commandant nam hem bij de hand, ging apart staan en vroeg: Wat heb je mij te vertellen?

[20] Hij zei: De Joden hebben afgesproken u te vragen om Paulus morgen naar de Raad te brengen. Zij doen alsof zij iets nauwkeuriger willen onderzoeken.

[21] Maar geloof hen niet. Meer dan 40 mannen liggen op de loer. Zij hebben zichzelf met een vloek verbonden om niet te eten of te drinken tot zij hem gedood hebben. Nu staan zij klaar en wachten op uw toezegging.

[22] De commandant liet de jonge man gaan. Hij gaf hem het bevel: Vertel aan niemand dat je mij dit hebt laten weten.

[23] Hij riep twee officieren bij zich en zei: Maak 200 soldaten klaar om naar Cesarea te gaan. Neem ook 70 ruiters en 200 speerdragers mee, vanaf het derde uur van de nacht.

[24] Zorg ook voor rijdieren, zodat Paulus daarop kan zitten. Breng hem veilig naar stadhouder Felix (gelukkig).

[25] Hij schreef een brief met deze inhoud:

[26] Claudius (kreupel) Lysias (bevrijder) groet de zeer geachte stadhouder Felix.

[27] Deze man was door de Joden gegrepen en zij zouden hem gedood hebben. Ik kwam erbij met de soldaten en heb hem bevrijd, want ik had gehoord dat hij een Romein is.

[28] Ik wilde weten waarvan zij hem beschuldigden. Daarom bracht ik hem naar hun Raad.

[29] Ik ontdekte dat hij beschuldigd werd over vragen van hun wet. Er was geen aanklacht die de dood of gevangenschap verdient.

[30] Men vertelde mij dat er een aanslag op deze man beraamd zou worden. Daarom stuur ik hem meteen naar u. Ik heb zijn aanklagers opgedragen bij u te zeggen wat zij tegen hem hebben. Het ga u goed.

[31] De soldaten deden wat hun bevolen was. Zij namen Paulus mee en brachten hem 's nachts naar Antipatris.

[32] De volgende dag lieten zij de ruiters met hem verder trekken en gingen zelf terug naar de kazerne.

[33] De ruiters kwamen in Cesarea aan, gaven de brief aan de stadhouder en brachten ook Paulus bij hem.

[34] De stadhouder las de brief en vroeg uit welke provincie hij kwam. Toen hij hoorde dat hij uit Cilicië kwam, zei hij:

[35] Ik zal u verhoren wanneer ook uw aanklagers gekomen zijn. Hij gaf bevel hem te bewaken in het paleis van Herodes (heldhaftig).

Handelingen 24

[1] Vijf dagen later kwam de hogepriester Ananias (YHWH is genadig) met een paar oudsten en een advocaat die Tertullus (de derde) heette. Zij brachten hun aanklacht tegen Paulus (klein) voor de stadhouder.

[2] Paulus werd geroepen. Toen begon Tertullus zijn aanklacht. Hij zei:

[3] Zeer geachte Felix (gelukkig), dankzij u hebben wij veel vrede, en door uw beleid gaat het dit volk beter. Dat aanvaarden wij altijd en overal met grote dankbaarheid.

[4] Maar ik wil u niet te lang ophouden. Ik vraag u vriendelijk om ons kort aan te horen.

[5] Wij hebben gemerkt dat deze man een gevaar is. Hij zet alle Joden in de hele wereld tot opstand aan en is een leider van de partij van de Nazoreeërs.

[6] Hij heeft zelfs geprobeerd de tempel te ontheiligen. Daarom hebben wij hem gegrepen en wilden wij hem naar onze wet oordelen.

[7] Maar commandant Lysias (bevrijder) kwam ertussen. Met veel geweld heeft hij hem uit onze handen weggehaald.

[8] Hij gaf zijn aanklagers bevel bij u te komen. Als u hem zelf ondervraagt, kunt u alles te weten komen waarvan wij hem beschuldigen.

[9] De Joden vielen hem bij en zeiden dat het zo was.

[10] De stadhouder gaf Paulus een teken dat hij mocht spreken. Hij antwoordde: Ik weet dat u al vele jaren rechter over dit volk bent. Daarom verdedig ik mijzelf met goede moed.

[11] U kunt te weten komen dat het niet langer dan twaalf dagen geleden is dat ik naar Jeruzalem ging om te aanbidden.
[12] Zij hebben mij niet in de tempel met iemand zien discussiëren of het volk zien opruien. Ook niet in de synagogen of in de stad.
[13] Zij kunnen niet bewijzen waarvan zij mij nu beschuldigen.
[14] Maar dit erken ik wel: ik dien de God van onze voorouders volgens de weg die zij een partij noemen. Ik geloof alles wat in de wet en in de profeten geschreven staat.
[15] Ik heb hoop op God, dezelfde hoop die zij ook hebben: dat er een opstanding komt van rechtvaardigen en onrechtvaardigen.
[16] Daarom oefen ik mijzelf om altijd een zuiver geweten te hebben voor God en de mensen.
[17] Na vele jaren ben ik gekomen om gaven voor mijn volk te brengen en offers.
[18] Daarmee was ik bezig in de tempel, nadat ik mij gereinigd had. Er was geen menigte en geen opstootje. Maar een paar Joden uit Asia zagen mij.
[19] Zij hadden hier voor u moeten staan om mij aan te klagen, als zij iets tegen mij hadden.
[20] Of laten deze mensen zelf zeggen welk onrecht zij in mij gevonden hebben toen ik voor de Raad stond.
[21] Het gaat alleen om dat ene woord dat ik tussen hen in riep: over de opstanding van de doden word ik vandaag door jullie geoordeeld!
[22] Felix wist heel goed wat die weg inhield. Hij stelde de zaak uit en zei: Als commandant Lysias komt, zal ik jullie zaak verder onderzoeken.
[23] Hij gaf de officier bevel om Paulus te bewaken, maar hem enige vrijheid te geven. Zijn eigen mensen mochten hem verzorgen en bij hem komen.
[24] Een paar dagen later kwam Felix met zijn vrouw Drusilla, die Joods was. Hij liet Paulus halen en hoorde hem over het geloof in Christus (de gezalfde).
[25] Paulus sprak over rechtvaardigheid, zelfbeheersing en het komende oordeel. Felix werd bang en zei: Voor nu kun je gaan. Als het mij uitkomt, laat ik je weer roepen.

[26] Tegelijk hoopte hij dat Paulus hem geld zou geven om hem los te laten. Daarom liet hij hem vaak halen en sprak hij met hem.

[27] Na twee jaar kreeg Felix Porcius (varken) Festus (feestelijk) als opvolger. Felix wilde de Joden een gunst bewijzen en liet Paulus gevangen achter.

Handelingen 25

[1] Festus (feestelijk) kwam in de provincie aan. Drie dagen later ging hij van Cesarea op naar Jeruzalem.

[2] De hogepriester en de leiders van de Joden kwamen bij hem met hun aanklacht tegen Paulus (klein). Zij vroegen hem om een gunst.

[3] Zij wilden dat hij Paulus naar Jeruzalem zou laten komen. Intussen beraamden zij een aanslag om hem onderweg te doden.

[4] Maar Festus antwoordde dat Paulus in Cesarea bewaakt werd en dat hij zelf spoedig zou vertrekken.

[5] Hij zei: Laat de mensen onder jullie die het kunnen, met mij meegaan. Als er iets verkeerds is met deze man, kunnen zij hem aanklagen.

[6] Hij bleef niet meer dan tien dagen bij hen en ging toen naar Cesarea. De volgende dag ging hij op de rechterstoel zitten en gaf bevel Paulus voor te leiden.

[7] Toen hij binnenkwam, gingen de Joden uit Jeruzalem om hem heen staan. Zij brachten veel zware beschuldigingen tegen Paulus in, maar konden die niet bewijzen.

[8] Paulus verdedigde zich en zei: Ik heb niets misdaan tegen de wet van de Joden, niet tegen de tempel en niet tegen de keizer.

[9] Maar Festus wilde de Joden een gunst bewijzen. Hij antwoordde Paulus: Wilt u naar Jeruzalem gaan en daar voor mij over deze dingen geoordeeld worden?

[10] Paulus zei: Ik sta voor de rechterstoel van de keizer, en daar moet ik geoordeeld worden. De Joden heb ik geen onrecht gedaan, zoals u zelf heel goed weet.

[11] Als ik iets verkeerds gedaan heb dat de doodstraf verdient, weiger ik niet te sterven. Maar als er niets waar is van hun beschuldigingen, kan niemand mij uit

gunst aan hen uitleveren. Ik beroep mij op de keizer.
12 Festus overlegde met zijn raad en antwoordde: U hebt zich op de keizer beroepen. U zult naar de keizer gaan.
13 Een paar dagen later kwamen koning Agrippa (met de voeten eerst geboren) en Bernice (zege brengend) in Cesarea om Festus te begroeten.
14 Zij bleven daar een aantal dagen. Festus legde de zaak van Paulus aan de koning voor. Hij zei: Hier zit een man die door Felix (gelukkig) gevangen is achtergelaten.
15 Toen ik in Jeruzalem was, kwamen de overpriesters en de oudsten van de Joden met een aanklacht tegen hem. Zij vroegen om een veroordeling.
16 Ik antwoordde hun dat de Romeinen niet de gewoonte hebben iemand uit gunst ter dood over te geven. Eerst moet de beschuldigde zijn aanklagers tegenover zich hebben en zich kunnen verdedigen.
17 Zij kwamen hier samen met mij. Ik heb geen uitstel genomen, maar ging de volgende dag op de rechterstoel zitten en liet de man voorleiden.
18 De aanklagers stonden om hem heen, maar brachten geen misdaad in waarvan ik hem verdacht had.
19 Zij hadden alleen wat vragen met hem over hun eigen godsdienst. Het ging over een zekere Jezus (YHWH redt), die gestorven is en van wie Paulus zegt dat Hij leeft.
20 Ik wist niet hoe ik dit moest onderzoeken. Daarom vroeg ik of hij naar Jeruzalem wilde gaan en daar over deze dingen geoordeeld wilde worden.
21 Maar Paulus beriep zich erop dat de keizer zijn zaak zou beoordelen. Daarom heb ik bevolen hem te bewaken tot ik hem naar de keizer stuur.
22 Agrippa zei tegen Festus: Ik zou die man zelf ook wel willen horen. Hij zei: Morgen zult u hem horen.
23 De volgende dag kwamen Agrippa en Bernice met veel pracht en praal. Zij gingen de gehoorzaal binnen, met de commandanten en de belangrijkste mannen van de stad. Op bevel van Festus werd Paulus voorgeleid.
24 Festus zei: Koning Agrippa en alle mannen die hier bij ons zijn, u ziet deze man. Over hem heeft de hele menigte van de Joden mij aangesproken, in

Jeruzalem en hier. Zij riepen dat hij niet langer mag leven.
25 Maar ik heb ontdekt dat hij niets gedaan heeft dat de doodstraf verdient. Omdat hij zich op de keizer beroepen heeft, heb ik besloten hem te sturen.
26 Ik heb echter niets zekers over hem om aan mijn heer te schrijven. Daarom heb ik hem voor u gebracht, vooral voor u, koning Agrippa. Zo heb ik na dit verhoor iets om te schrijven.
27 Want het lijkt mij onredelijk om een gevangene te sturen zonder de aanklachten tegen hem te melden.

Handelingen 26

1 Agrippa (met de voeten eerst geboren) zei tegen Paulus (klein): U mag voor uzelf spreken. Toen stak Paulus zijn hand uit en verdedigde zich:
2 Koning Agrippa, ik ben blij dat ik mij vandaag voor u mag verdedigen tegen alles waarvan de Joden mij beschuldigen.
3 Dat geldt vooral omdat u alle gewoonten en vragen onder de Joden kent. Daarom vraag ik u geduldig naar mij te luisteren.
4 Alle Joden weten hoe ik vanaf mijn jeugd geleefd heb, vanaf het begin onder mijn volk en in Jeruzalem.
5 Zij kennen mij al lang en kunnen het bevestigen, als zij dat willen. Ik heb geleefd als farizeeër, naar de strengste richting van onze godsdienst.
6 Nu sta ik terecht om de hoop op de belofte die God aan onze voorouders gedaan heeft.
7 Onze twaalf stammen hopen die belofte te bereiken, terwijl zij God dag en nacht dienen. Om die hoop word ik door de Joden beschuldigd, koning.
8 Waarom vinden jullie het ongelofelijk dat God de doden opwekt?
9 Zelf dacht ik echt dat ik veel moest doen tegen de Naam van Jezus (YHWH redt) uit Nazareth.
10 Dat heb ik in Jeruzalem ook gedaan. Met volmacht van de overpriesters zette ik veel heiligen gevangen. Als zij gedood werden, stemde ik daarmee in.

[11] In alle synagogen strafte ik hen vaak en dwong ik hen te lasteren. Ik was zo woedend op hen dat ik hen zelfs tot in steden buiten het land vervolgde.
[12] Daarvoor reisde ik ook naar Damaskus, met volmacht en opdracht van de overpriesters.
[13] Midden op de dag zag ik onderweg een licht uit de hemel, koning. Het was feller dan de zon en scheen om mij en mijn reisgenoten heen.
[14] Wij vielen allemaal op de grond. Ik hoorde een stem die in het Hebreeuws tegen mij zei: Saul (gevraagd), Saul, waarom vervolg je mij? Het is hard voor je om tegen de prikkels te schoppen.
[15] Ik zei: Wie bent U, Heere? De Heere zei: Ik ben Jezus, die jij vervolgt.
[16] Maar sta op en ga op je voeten staan. Hiervoor ben ik aan je verschenen. Ik stel je aan als dienaar en getuige van wat je gezien hebt en van wat ik je nog zal laten zien.
[17] Ik zal je redden uit de handen van dit volk en van de andere volken, naar wie ik je nu stuur.
[18] Je moet hun ogen openen. Zij moeten zich bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht van de satan tot God. Dan krijgen zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in mij.
[19] Daarom, koning Agrippa, ben ik dat hemelse visioen niet ongehoorzaam geweest.
[20] Ik heb eerst in Damaskus en in Jeruzalem gepredikt, daarna in heel Judea en aan de andere volken. Ik riep hen op zich te bekeren tot God en daden te doen die bij de bekering passen.
[21] Daarom hebben de Joden mij in de tempel gegrepen en geprobeerd mij te doden.
[22] Maar God heeft mij geholpen, en tot op vandaag sta ik hier. Ik getuig voor klein en groot en zeg niets anders dan wat de profeten en Mozes (uit het water getrokken) gezegd hebben dat er zou gebeuren.
[23] Zij zeiden dat de Christus (de gezalfde) zou lijden, en dat Hij als eerste uit de doden zou opstaan. Zo zou Hij een licht verkondigen aan dit volk en aan de andere volken.

[24] Terwijl hij dit tot zijn verdediging zei, riep Festus (feestelijk) met luide stem: Je raaskalt, Paulus! Al die geleerdheid maakt je gek.

[25] Maar hij zei: Ik raaskal niet, geachte Festus. Ik spreek woorden van waarheid en gezond verstand.

[26] De koning weet van deze dingen, en daarom spreek ik vrijmoedig tegen hem. Ik geloof niet dat iets hiervan hem ontgaan is, want dit is niet in een hoek gebeurd.

[27] Gelooft u de profeten, koning Agrippa? Ik weet dat u ze gelooft.

[28] Agrippa zei tegen Paulus: U wilt mij wel erg snel tot christen maken.

[29] Paulus zei: Ik zou God willen bidden dat u en iedereen die mij vandaag hoort, zou worden zoals ik, behalve dan deze boeien.

[30] Toen stond de koning op, en ook de stadhouder, Bernice (zege brengend) en de mensen die bij hen zaten.

[31] Zij gingen apart staan en zeiden tegen elkaar: Deze man doet niets dat de dood of gevangenschap verdient.

[32] Agrippa zei tegen Festus: Deze man had vrijgelaten kunnen worden, als hij zich niet op de keizer had beroepen.

Handelingen 27

[1] Er werd besloten dat wij naar Italië zouden varen. Paulus (klein) en een paar andere gevangenen werden overgedragen aan een officier die Julius heette, van de keizerlijke afdeling.

[2] Wij gingen aan boord van een schip uit Adramyttium, dat de havens langs Asia zou aandoen. Zo voeren wij weg. Aristarchus (beste leider), een Macedoniër uit Thessalonica, was bij ons.

[3] De volgende dag kwamen wij aan in Sidon (visvangst). Julius behandelde Paulus vriendelijk. Hij gaf hem toestemming om naar zijn vrienden te gaan en zich te laten verzorgen.

[4] Vandaar voeren wij weg, langs de kust van Cyprus, want wij hadden tegenwind.

[5] Wij staken de zee over langs Cilicië en Pamfylië en kwamen aan in Myra in Lycië.

[6] Daar vond de officier een schip uit Alexandrië dat naar Italië voer. Hij liet ons daarop overstappen.

[7] Vele dagen voeren wij langzaam vooruit. Met moeite kwamen wij tegenover Knidus. De wind liet ons niet verder gaan, en daarom voeren wij onder Kreta langs, bij Salmone.

[8] Met moeite voeren wij daarlangs en kwamen in een plaats die Goede Havens heet, dicht bij de stad Lasea.

[9] Er was veel tijd voorbijgegaan en het varen was gevaarlijk geworden, want ook de vastentijd was al voorbij. Daarom waarschuwde Paulus hen.

[10] Hij zei: Mannen, ik zie dat deze reis met schade en groot verlies zal gaan. Dat geldt voor de lading en het schip, maar ook voor ons leven.

[11] Maar de officier geloofde de stuurman en de eigenaar van het schip meer dan wat Paulus zei.

[12] De haven was ongeschikt om te overwinteren. Daarom vonden de meesten het beter om vandaar verder te varen. Zij wilden proberen Fenix te bereiken, een haven op Kreta die naar het zuidwesten en het noordwesten ligt, en daar te overwinteren.

[13] Er stond een zachte zuidenwind. Zij dachten dat hun plan zou lukken. Zij lichtten het anker en voeren dicht langs Kreta.

[14] Maar niet lang daarna sloeg er een stormwind los die de noordooster heet.

[15] Het schip werd meegesleurd en kon niet tegen de wind in varen. Wij gaven het op en lieten ons meedrijven.

[16] Wij voeren in de luwte van een eilandje dat Klauda heet. Met moeite kregen wij de sloep aan boord.

[17] Zij haalden die op en bonden het schip met touwen bij elkaar. Zij waren bang op de zandbanken van de Syrtis te lopen. Daarom streken zij het zeil en lieten zich verder drijven.

[18] De storm gooide ons hevig heen en weer. De volgende dag gooiden zij lading overboord.

[19] Op de derde dag gooiden wij met eigen handen de scheepsuitrusting overboord.
[20] Vele dagen zagen wij zon noch sterren, en de storm bleef zwaar. Ten slotte verdween alle hoop dat wij gered zouden worden.
[21] Men had lang niet gegeten. Toen ging Paulus in hun midden staan en zei: Mannen, jullie hadden naar mij moeten luisteren en niet van Kreta moeten wegvaren. Dan hadden wij deze schade en dit verlies niet gehad.
[22] Maar nu roep ik jullie op moed te houden. Niemand van jullie zal zijn leven verliezen; alleen het schip gaat verloren.
[23] Want vannacht stond er een engel bij mij van de God van wie ik ben en die ik dien.
[24] Hij zei: Wees niet bang, Paulus. Je moet voor de keizer verschijnen. En kijk, God heeft jou iedereen gegeven die met jou vaart.
[25] Houd daarom moed, mannen. Ik geloof God, dat het zo zal gaan als mij gezegd is.
[26] Wel zullen wij op een eiland terechtkomen.
[27] Het was de veertiende nacht dat wij op de Adriatische Zee heen en weer gedreven werden. Rond middernacht vermoedden de zeelieden dat er land in de buurt was.
[28] Zij gooiden het dieplood uit en vonden ongeveer 36 meter diepte. Even verderop gooiden zij het opnieuw uit en vonden ongeveer 27 meter.
[29] Zij waren bang dat wij ergens op de rotsen zouden lopen. Daarom gooiden zij vier ankers van het achterschip uit en verlangden naar de dag.
[30] De zeelieden probeerden van het schip te vluchten. Zij lieten de sloep in zee zakken en deden alsof zij ankers van het voorschip wilden uitbrengen.
[31] Toen zei Paulus tegen de officier en de soldaten: Als deze mannen niet aan boord blijven, kunnen jullie niet gered worden.
[32] De soldaten kapten de touwen van de sloep door en lieten hem vallen.
[33] Terwijl het dag begon te worden, riep Paulus iedereen op om te eten. Hij zei: Vandaag is het de veertiende dag dat jullie in spanning wachten zonder te eten; jullie hebben niets genomen.

[34] Daarom vraag ik jullie om te eten, want dat helpt om in leven te blijven. Niemand van jullie zal ook maar een haar van zijn hoofd verliezen.

[35] Toen hij dit gezegd had, nam hij brood. Voor de ogen van iedereen dankte hij God, brak het en begon te eten.

[36] Iedereen kreeg moed en nam ook voedsel.

[37] Wij waren met 276 mensen aan boord.

[38] Toen zij genoeg gegeten hadden, maakten zij het schip lichter en gooiden het graan in zee.

[39] Toen het dag werd, herkenden zij het land niet. Wel zagen zij een baai met een strand. Daar wilden zij, als het kon, het schip op laten lopen.

[40] Zij kapten de ankers en lieten die in zee. Tegelijk maakten zij de riemen van de roeren los. Zij hesen het voorzeil in de wind en hielden aan op het strand.

[41] Maar zij kwamen op een zandbank tussen twee stromen en zetten het schip daarop vast. Het voorschip zat muurvast, maar het achterschip brak door het geweld van de golven.

[42] De soldaten wilden de gevangenen doden, zodat niemand zwemmend zou ontsnappen.

[43] Maar de officier wilde Paulus redden en hield hen tegen. Hij gaf bevel dat wie kon zwemmen, als eerste overboord moest springen en aan land moest gaan.

[44] De anderen moesten volgen op planken of op stukken van het schip. Zo kwam iedereen veilig aan land.

Handelingen 28

[1] Toen wij veilig waren, hoorden wij dat het eiland Malta heette.

[2] De bewoners waren buitengewoon vriendelijk voor ons. Zij maakten een groot vuur en ontvingen ons allemaal, want het regende en het was koud.

[3] Paulus (klein) raapte een bos takken bij elkaar en legde die op het vuur. Door de hitte kwam er een adder uit, die zich in zijn hand vastbeet.

[4] De bewoners zagen het beest aan zijn hand hangen. Zij zeiden tegen elkaar: Deze man is vast een moordenaar. Hij is aan de zee ontkomen, maar de wraak

laat hem niet leven.

[5] Maar hij schudde het beest af in het vuur en het deed hem geen kwaad.

[6] Zij verwachtten dat hij zou opzwellen of ineens dood zou neervallen. Zij wachtten lang en zagen dat hem niets overkwam. Toen veranderden zij van mening en zeiden dat hij een god was.

[7] Dicht bij die plaats lagen de landgoederen van Publius (van het volk), de belangrijkste man van het eiland. Hij ontving ons en gaf ons drie dagen vriendelijk onderdak.

[8] De vader van Publius lag op bed met koorts en buikloop. Paulus ging naar hem toe, bad, legde hem de handen op en maakte hem gezond.

[9] Toen dat gebeurd was, kwamen ook de andere zieken op het eiland naar hem toe, en zij werden genezen.

[10] Zij eerden ons met veel eer. Toen wij wegvoeren, gaven zij ons mee wat wij nodig hadden.

[11] Na drie maanden voeren wij weg met een schip uit Alexandrië dat op het eiland overwinterd had. Het had de Tweelingbroeders als boegbeeld.

[12] Wij kwamen aan in Syrakuse en bleven daar drie dagen.

[13] Vandaar voeren wij langs de kust en kwamen in Regium. Een dag later stak de zuidenwind op, en de tweede dag kwamen wij in Puteoli.

[14] Daar vonden wij gelovigen, en zij vroegen ons zeven dagen te blijven. Zo kwamen wij naar Rome.

[15] De gelovigen daar hadden over ons gehoord en kwamen ons tegemoet tot Forum Appii en Tres Tabernae. Toen Paulus hen zag, dankte hij God en vatte moed.

[16] Toen wij in Rome kwamen, gaf de officier de gevangenen over aan de commandant. Maar Paulus mocht apart wonen, met de soldaat die hem bewaakte.

[17] Drie dagen later riep Paulus de leiders van de Joden bij elkaar. Toen zij gekomen waren, zei hij tegen hen: Broeders, ik heb niets gedaan tegen ons volk of tegen de gewoonten van onze voorouders. Toch ben ik in Jeruzalem gevangengenomen en aan de Romeinen uitgeleverd.

[18] Zij hebben mij verhoord en wilden mij vrijlaten, omdat ik niets gedaan had dat de doodstraf verdient.
[19] Maar de Joden spraken dat tegen. Daardoor moest ik mij wel op de keizer beroepen. Ik wil mijn volk echter niet aanklagen.
[20] Daarom heb ik jullie bij mij geroepen, om jullie te zien en te spreken. Om de hoop van Israël (die met God strijdt) draag ik deze keten.
[21] Zij zeiden tegen hem: Wij hebben over jou geen brieven uit Judea gekregen. Ook heeft geen van de gelovigen die hier kwam, iets slechts over jou verteld.
[22] Maar wij horen graag van jou wat je denkt. Van deze partij weten wij namelijk dat er overal tegen gesproken wordt.
[23] Zij spraken een dag met hem af. Toen kwamen er veel mensen naar zijn woning. Van de vroege morgen tot de avond legde hij het koninkrijk van God uit. Hij getuigde en probeerde hen te overtuigen over Jezus (YHWH redt), uit de wet van Mozes (uit het water getrokken) en uit de profeten.
[24] Sommigen lieten zich overtuigen door wat hij zei, maar anderen geloofden het niet.
[25] Zij waren het onderling oneens en gingen uit elkaar. Paulus zei toen nog dit ene woord: De Heilige Geest heeft terecht door de profeet Jesaja (YHWH redt) tot onze voorouders gesproken.
[26] Hij zei: Ga naar dit volk en zeg: Jullie zullen goed horen, maar niets begrijpen. Jullie zullen goed kijken, maar niets zien.
[27] Want het hart van dit volk is ongevoelig geworden. Zij hebben hun oren dichtgestopt en hun ogen gesloten. Anders zouden zij met hun ogen zien, met hun oren horen en met hun hart begrijpen. Dan zouden zij zich bekeren en zou ik hen genezen.
[28] Weet dan dat de redding van God naar de andere volken gestuurd is. Zij zullen luisteren.
[29] Toen hij dit gezegd had, gingen de Joden weg. Onderling hadden zij veel discussie.
[30] Paulus bleef twee volle jaren in zijn eigen gehuurde woning. Hij ontving iedereen die bij hem kwam.

31 Hij verkondigde het koninkrijk van God en gaf onderwijs over de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), met alle vrijmoedigheid en zonder dat iemand hem tegenhield.

Romeinen

Romeinen 1

[1] Van Paulus (klein), dienaar van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Ik ben geroepen als apostel en afgezonderd voor het evangelie van God.

[2] Dat evangelie had God al beloofd door Zijn profeten, in de heilige Schriften.

[3] Het gaat over Zijn Zoon. Als mens komt Hij voort uit het nageslacht van David (geliefde).

[4] Naar de Geest van de heiliging is Hij met kracht aangewezen als de Zoon van God, door de opstanding uit de doden. Hij is Jezus Christus, onze Heere.

[5] Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen. Zo brengen wij alle volken tot de gehoorzaamheid van het geloof, voor Zijn Naam.

[6] Ook jullie horen daarbij; jullie zijn geroepen door Jezus Christus.

[7] Ik schrijf aan alle geliefden van God in Rome, geroepen om heilig te zijn. Genade en vrede voor jullie, van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.

[8] Allereerst dank ik mijn God door Jezus Christus voor jullie allemaal. In de hele wereld wordt er namelijk over jullie geloof gesproken.

[9] God is mijn getuige. Ik dien Hem met heel mijn geest in het evangelie van Zijn Zoon, en ik denk steeds aan jullie.

[10] In al mijn gebeden vraag ik of het eindelijk mag lukken om naar jullie toe te komen, als God het wil.

[11] Ik verlang ernaar jullie te zien. Ik wil jullie iets geven van de gaven van de Geest, zodat jullie sterker worden.

[12] Ik bedoel: dat wij samen bemoedigd worden door elkaars geloof, dat van jullie en dat van mij.

[13] Broeders, ik wil dat jullie dit weten: ik heb vaak van plan geweest naar jullie toe te komen. Tot nu toe werd ik verhinderd. Ik wilde ook onder jullie vrucht zien, net als onder de andere volken.

[14] Ik heb een schuld te vereffenen bij Grieken en niet-Grieken, bij wijzen en eenvoudigen.
[15] Daarom wil ik graag ook aan jullie in Rome het evangelie verkondigen.
[16] Ik schaam mij niet voor het evangelie van Christus (de gezalfde). Het is een kracht van God tot redding voor iedereen die gelooft, eerst voor de Jood en ook voor de Griek.
[17] In het evangelie wordt de gerechtigheid van God bekendgemaakt, uit geloof tot geloof. Zo staat er geschreven: De rechtvaardige zal uit het geloof leven.
[18] De toorn van God wordt vanuit de hemel bekendgemaakt over alle goddeloosheid en onrecht van mensen. Zij houden de waarheid met onrecht tegen.
[19] Want wat je van God kunt weten, is hun bekend. God heeft het hun immers bekendgemaakt.
[20] Zijn onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de schepping van de wereld te zien in wat Hij gemaakt heeft. Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid worden zo begrepen. Daardoor hebben zij geen excuus.
[21] Zij kenden God wel, maar eerden of dankten Hem niet als God. Hun gedachten werden zinloos en hun onverstandige hart werd donker.
[22] Zij noemden zichzelf wijs, maar werden dwaas.
[23] Zij ruilden de heerlijkheid van de onvergankelijke God in voor beelden van vergankelijke mensen, vogels, viervoetige dieren en kruipende dieren.
[24] Daarom gaf God hen over aan de verlangens van hun hart, aan onreinheid. Zo onteerden zij hun lichaam met elkaar.
[25] Zij ruilden de waarheid van God in voor de leugen. Zij eerden en dienden het schepsel in plaats van de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid, amen.
[26] Daarom gaf God hen over aan onterende verlangens. Hun vrouwen ruilden de natuurlijke omgang in voor omgang tegen de natuur in.
[27] Ook de mannen lieten de natuurlijke omgang met de vrouw los. Zij ontbrandden in hun verlangen naar elkaar. Mannen deden schandelijke dingen met mannen en ontvingen in zichzelf het verdiende loon voor hun dwaling.

[28] Zij vonden het niet de moeite waard om God te erkennen. Daarom gaf God hen over aan een verkeerde manier van denken, zodat zij dingen doen die niet horen.

[29] Zij zijn vol van allerlei onrecht, ontucht, slechtheid, hebzucht en kwaad. Zij zitten vol afgunst, moord, ruzie, bedrog en kwaadaardigheid.

[30] Zij roddelen en belasteren anderen. Zij haten God, zijn brutaal, hoogmoedig en opschepperig, bedenken slechte dingen en zijn ongehoorzaam aan hun ouders.

[31] Zij zijn onverstandig, ontrouw aan afspraken, zonder liefde en zonder barmhartigheid.

[32] Zij kennen het rechtvaardige oordeel van God: wie zulke dingen doet, verdient de dood. Toch doen zij het niet alleen zelf, maar vinden zij het ook goed als anderen het doen.

Romeinen 2

[1] Daarom heb je geen excuus, mens, wie je ook bent die een ander oordeelt. Waarin je een ander oordeelt, veroordeel je jezelf, want jij doet dezelfde dingen.

[2] Wij weten dat God rechtvaardig oordeelt over wie zulke dingen doet.

[3] Denk jij, mens, dat je aan het oordeel van God ontkomt? Je oordeelt anderen, maar je doet hetzelfde.

[4] Of minacht je de rijkdom van Zijn goedheid, verdraagzaamheid en geduld? Weet je niet dat de goedheid van God je tot bekering wil brengen?

[5] Maar door je harde en onbekeerde hart stapel je toorn op voor jezelf. Die komt op de dag van de toorn, wanneer het rechtvaardige oordeel van God openbaar wordt.

[6] God zal ieder mens vergelden naar zijn daden.

[7] Wie met volharding het goede doet en zoekt naar heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid, krijgt het eeuwige leven.

[8] Maar wie ruzie zoekt, de waarheid ongehoorzaam is en het onrecht gehoorzaamt, krijgt woede en toorn.

[9] Er komt verdrukking en benauwdheid over ieder mens die het kwade doet, eerst over de Jood en ook over de Griek.

[10] Maar er is heerlijkheid, eer en vrede voor ieder die het goede doet, eerst voor de Jood en ook voor de Griek.

[11] Want God maakt geen onderscheid tussen mensen.

[12] Wie zonder wet gezondigd heeft, zal ook zonder wet verloren gaan. Wie onder de wet gezondigd heeft, zal door de wet geoordeeld worden.

[13] Want niet wie de wet horen, zijn rechtvaardig voor God. Wie de wet doen, zullen rechtvaardig verklaard worden.

[14] De volken hebben de wet niet. Maar als zij van nature doen wat de wet vraagt, zijn zij voor zichzelf een wet, ook al hebben zij de wet niet.

[15] Zij laten zien dat het werk van de wet in hun hart geschreven staat. Hun geweten getuigt mee, en hun gedachten klagen hen aan of verdedigen hen.

[16] Dat blijkt op de dag dat God het verborgene van de mensen oordeelt door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), zoals mijn evangelie zegt.

[17] Kijk, jij noemt jezelf een Jood. Je steunt op de wet en je roemt op God.

[18] Je kent Zijn wil en je weet wat het beste is, want je bent onderwezen uit de wet.

[19] Je vertrouwt erop dat je een gids bent voor blinden en een licht voor wie in het donker zijn.

[20] Je bent een leraar van onverstandigen en een onderwijzer van onwetenden. In de wet heb je immers de vorm van de kennis en de waarheid.

[21] Jij die een ander onderwijst, onderwijs je jezelf niet? Jij die verkondigt dat je niet mag stelen, steel je zelf?

[22] Jij die zegt dat je geen overspel mag plegen, pleeg je zelf overspel? Jij die een afkeer hebt van afgoden, beroof je hun tempels?

[23] Jij die roemt op de wet, onteer je God door de wet te overtreden?

[24] Want door jullie wordt de Naam van God gelasterd onder de volken, zoals er geschreven staat.

[25] De besnijdenis heeft zin als je de wet doet. Maar als je de wet overtreedt, is je besnijdenis onbesneden geworden.

[26] Als een onbesneden man zich houdt aan de regels van de wet, telt zijn onbesneden zijn dan niet als besnijdenis?
[27] Hij is van nature onbesneden en houdt toch de wet. Zo zal hij jou oordelen, die met de letter en de besnijdenis de wet overtreedt.
[28] Want je bent geen Jood door wat aan de buitenkant te zien is, en dat is ook de besnijdenis niet, in het lichaam.
[29] Je bent Jood in het verborgene, en de besnijdenis is die van het hart, door de Geest en niet door de letter. Zo iemand krijgt zijn lof niet van mensen, maar van God.

Romeinen 3

[1] Wat heeft de Jood dan voor op anderen? Wat is het nut van de besnijdenis?
[2] Dat is veel, in alle opzichten. Allereerst zijn aan hen de woorden van God toevertrouwd.
[3] Wat dan? Sommigen zijn ontrouw geweest. Maakt hun ontrouw de trouw van God dan ongedaan?
[4] Absoluut niet. God is waar, en ieder mens is een leugenaar. Zo staat er geschreven: Zo blijkt U rechtvaardig in Uw woorden en overwint U wanneer U oordeelt.
[5] Maar stel dat ons onrecht juist laat zien dat God rechtvaardig is. Wat zullen wij dan zeggen? Is God dan onrechtvaardig als Hij Zijn toorn laat komen? Ik spreek nu op menselijke manier.
[6] Absoluut niet. Hoe zou God anders de wereld kunnen oordelen?
[7] Stel dat de waarheid van God door mijn leugen des te groter wordt, tot Zijn eer. Waarom word ik dan nog als zondaar geoordeeld?
[8] Zeggen wij dan maar: laten wij het kwade doen, zodat het goede eruit komt? Zo worden wij belasterd, en sommigen zeggen dat wij dat leren. Hun veroordeling is terecht.
[9] Wat dan? Zijn wij beter? Helemaal niet. Wij hebben immers al aangetoond dat Joden en Grieken allemaal onder de zonde zijn.

[10] Zo staat er geschreven: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één.

[11] Er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt.

[12] Allen zijn afgedwaald en samen onbruikbaar geworden. Er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

[13] Hun keel is een open graf, met hun tong bedriegen zij. Achter hun lippen zit gif van slangen.

[14] Hun mond is vol vervloeking en bitterheid.

[15] Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten.

[16] Vernieling en ellende liggen op hun wegen.

[17] De weg van de vrede kennen zij niet.

[18] Er is geen ontzag voor God in hun ogen.

[19] Wij weten dat alles wat de wet zegt, gezegd wordt tegen wie onder de wet leven. Zo wordt elke mond gesloten en staat de hele wereld schuldig voor God.

[20] Daarom wordt niemand door de werken van de wet rechtvaardig voor Hem. Door de wet leren wij juist de zonde kennen.

[21] Maar nu is de gerechtigheid van God bekendgemaakt, los van de wet. De wet en de profeten getuigen daarvan.

[22] Het is de gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), voor iedereen die gelooft. Er is namelijk geen verschil.

[23] Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God.

[24] Zij worden om niet rechtvaardig verklaard, uit Zijn genade, door de verlossing in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).

[25] God heeft Hem gegeven als verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Zo liet Hij Zijn gerechtigheid zien, want in Zijn geduld had Hij de zonden van vroeger laten passeren.

[26] Zo laat Hij Zijn gerechtigheid ook in deze tijd zien. Hij is rechtvaardig en verklaart tegelijk rechtvaardig wie uit het geloof in Jezus leeft.

[27] Waar blijft dan het roemen? Dat is uitgesloten. Door welke wet? Door die van de werken? Nee, door de wet van het geloof.

[28] Wij komen dus tot de slotsom dat een mens rechtvaardig wordt door het geloof, zonder de werken van de wet.

[29] Is God alleen de God van de Joden? Is Hij niet ook de God van de andere volken? Ja, ook van hen.

[30] Er is immers maar één God. Hij verklaart de besnedene rechtvaardig uit het geloof en de onbesnedene door het geloof.

[31] Maken wij dan de wet krachteloos door het geloof? Absoluut niet; wij bevestigen juist de wet.

Romeinen 4

[1] Wat zullen wij dan zeggen over Abraham (vader van velen), onze voorvader naar het vlees? Wat heeft hij bereikt?

[2] Als Abraham rechtvaardig verklaard is uit werken, dan heeft hij iets om over te roemen, maar niet bij God.

[3] Wat zegt de Schrift? Abraham geloofde God, en dat werd hem als gerechtigheid aangerekend.

[4] Wie werkt, krijgt zijn loon niet uit genade, maar omdat hij er recht op heeft.

[5] Maar wie niet werkt en gelooft in Hem die de goddeloze rechtvaardig verklaart, krijgt zijn geloof als gerechtigheid aangerekend.

[6] Zo spreekt ook David (geliefde) de mens gelukkig aan wie God gerechtigheid toerekent zonder werken.

[7] Hij zegt: Gelukkig zijn zij van wie het onrecht vergeven is en van wie de zonden bedekt zijn.

[8] Gelukkig is de man aan wie de Heere de zonde niet toerekent.

[9] Geldt dat geluk alleen voor de besnedene, of ook voor de onbesnedene? Wij zeggen immers dat Abraham zijn geloof als gerechtigheid is aangerekend.

[10] Hoe is het hem dan aangerekend? Toen hij besneden was of toen hij nog onbesneden was? Niet als besnedene, maar als onbesnedene.

[11] Het teken van de besnijdenis kreeg hij als zegel van de gerechtigheid door het geloof, die hij als onbesnedene al had. Zo werd hij de vader van alle onbesneden

gelovigen, zodat ook hun de gerechtigheid wordt aangerekend.
12 Hij is ook de vader van de besnedenen, tenminste van wie niet alleen besneden zijn. Zij gaan namelijk ook in de voetsporen van het geloof dat onze vader Abraham had toen hij nog onbesneden was.
13 De belofte dat hij de wereld zou erven, kreeg Abraham of zijn nageslacht niet door de wet. Die kwam door de gerechtigheid van het geloof.
14 Als de mensen van de wet erfgenaam zijn, dan is het geloof zinloos en de belofte krachteloos.
15 Want de wet brengt toorn. Waar geen wet is, is ook geen overtreding.
16 Daarom is de belofte uit het geloof, zodat zij naar genade is. Zo staat zij vast voor het hele nageslacht. Dat geldt niet alleen voor wie uit de wet leeft, maar ook voor wie leeft uit het geloof van Abraham. Hij is de vader van ons allemaal.
17 Zo staat er geschreven: Ik heb je gemaakt tot vader van veel volken. Dat geldt voor God, in wie hij geloofde, die de doden levend maakt en roept wat niet bestaat, alsof het bestond.
18 Tegen alle hoop in bleef Abraham hopen en geloven dat hij vader van veel volken zou worden. Er was immers gezegd: Zo talrijk zal je nageslacht zijn.
19 Zijn geloof werd niet zwak. Hij keek wel naar zijn eigen lichaam, dat al versleten was, want hij was ongeveer honderd jaar. Ook zag hij dat Sara (prinses) geen kinderen meer kon krijgen.
20 Toch twijfelde hij niet aan de belofte van God door ongeloof. Hij werd juist sterk in het geloof en gaf God de eer.
21 Hij was er helemaal van overtuigd dat God kan doen wat Hij belooft.
22 Daarom is het hem ook als gerechtigheid aangerekend.
23 Dat het hem aangerekend is, staat niet alleen om hem geschreven.
24 Het staat er ook om ons. Ook aan ons wordt het aangerekend, als wij geloven in Hem die Jezus (YHWH redt), onze Heere, uit de doden heeft opgewekt.
25 Hij is overgeleverd om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardiging.

Romeinen 5

[1] Wij zijn dus rechtvaardig verklaard door het geloof. Daarom hebben wij vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[2] Door Hem hebben wij ook toegang gekregen tot deze genade, waarin wij staan. En wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.

[3] Niet alleen dat: wij roemen ook in de moeilijkheden. Wij weten immers dat moeite volharding oplevert.

[4] Volharding levert ervaring op, en ervaring levert hoop op.

[5] En die hoop stelt niet teleur. De liefde van God is namelijk in ons hart uitgestort door de Heilige Geest, die ons gegeven is.

[6] Toen wij nog nergens kracht voor hadden, is Christus (de gezalfde) op de juiste tijd voor goddeloze mensen gestorven.

[7] Nauwelijks iemand wil sterven voor een rechtvaardig mens. Voor iemand die goed is durft misschien nog wel iemand te sterven.

[8] Maar God bewijst Zijn liefde voor ons hiermee: Christus is voor ons gestorven toen wij nog zondaars waren.

[9] Wij zijn nu rechtvaardig verklaard door Zijn bloed. Des te zekerder worden wij door Hem gered van de toorn.

[10] Wij waren vijanden en zijn met God verzoend door de dood van Zijn Zoon. Des te zekerder worden wij nu gered door Zijn leven.

[11] Niet alleen dat: wij roemen ook in God, door onze Heere Jezus Christus. Door Hem hebben wij nu de verzoening ontvangen.

[12] Door één mens is de zonde in de wereld gekomen, en door de zonde de dood. Zo is de dood bij alle mensen gekomen, want allen hebben gezondigd.

[13] Vóór de wet was er al zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend als er geen wet is.

[14] Toch heerste de dood van Adam (mens) tot Mozes (uit het water getrokken). Hij heerste ook over mensen die niet net als Adam een gebod overtraden. Adam lijkt op Hem die komen zou.

15 Toch is de genadegave anders dan de overtreding. Door de overtreding van die ene zijn velen gestorven. Des te overvloediger is de genade van God over velen gekomen, door die ene mens Jezus Christus.
16 De gave is ook anders dan wat volgde op de zonde van die ene. Het oordeel kwam na één overtreding en leidde tot veroordeling. De genadegave kwam na veel overtredingen en leidt tot vrijspraak.
17 Door de overtreding van die ene heeft de dood geheerst. Des te zekerder zullen zij die de overvloed van genade ontvangen, in het leven heersen door die Ene, Jezus Christus.
18 Door één overtreding kwam er dus veroordeling over alle mensen. Zo komt er door één daad van gerechtigheid vrijspraak en leven voor alle mensen.
19 Door de ongehoorzaamheid van die ene mens zijn velen zondaars geworden. Zo zullen door de gehoorzaamheid van die Ene velen rechtvaardig worden.
20 De wet is erbij gekomen om de overtreding groter te maken. Maar waar de zonde groter werd, daar werd de genade nog veel overvloediger.
21 De zonde heeft geheerst en bracht de dood. Zo zal de genade heersen door gerechtigheid en het eeuwige leven geven, door Jezus Christus, onze Heere.

Romeinen 6

1 Wat zullen wij dan zeggen? Blijven wij in de zonde, zodat de genade groter wordt?
2 Absoluut niet. Wij zijn gestorven aan de zonde. Hoe zouden wij er dan nog in leven?
3 Of weten jullie niet dat wij allemaal in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn immers gedoopt in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).
4 Door de doop zijn wij met Hem begraven in de dood. Christus is uit de doden opgewekt door de heerlijkheid van de Vader. Zo mogen ook wij een nieuw leven leiden.
5 Wij zijn met Hem samengegroeid in een dood zoals de Zijne. Dan zullen wij ook samengroeien in een opstanding zoals de Zijne.

[6] Wij weten dit: onze oude mens is met Hem gekruisigd. Zo wordt het lichaam van de zonde uitgeschakeld en dienen wij de zonde niet meer.

[7] Wie gestorven is, is namelijk vrijgesproken van de zonde.

[8] Als wij met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.

[9] Wij weten dat Christus, opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem.

[10] Zijn sterven was een sterven aan de zonde, eens en voorgoed. Zijn leven is een leven voor God.

[11] Reken zo ook met jezelf: jullie zijn dood voor de zonde en leven voor God, in Christus Jezus, onze Heere.

[12] Laat de zonde dus niet heersen in jullie sterfelijke lichaam. Gehoorzaam niet aan de verlangens ervan.

[13] Stel je lichaam niet in dienst van de zonde als wapen voor het onrecht. Stel jezelf in dienst van God, als mensen die uit de dood levend zijn geworden. Laat je lichaam een wapen zijn voor de gerechtigheid.

[14] De zonde zal niet over jullie heersen. Jullie leven immers niet onder de wet, maar onder de genade.

[15] Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet leven maar onder de genade? Absoluut niet.

[16] Weten jullie niet hoe dit werkt? Wie je gehoorzaamt, die dien je. Je dient of de zonde, en dat loopt uit op de dood, of de gehoorzaamheid, en dat loopt uit op gerechtigheid.

[17] Maar God zij dank. Jullie waren dienaren van de zonde, maar zijn nu van harte gehoorzaam geworden aan het onderwijs dat jullie is doorgegeven.

[18] Jullie zijn vrijgemaakt van de zonde en dienaren van de gerechtigheid geworden.

[19] Ik zeg het op een menselijke manier, omdat jullie zwak zijn. Vroeger stelden jullie je lichaam in dienst van onreinheid en onrecht. Stel het nu in dienst van de gerechtigheid, zodat jullie heilig gaan leven.

[20] Toen jullie dienaren van de zonde waren, waren jullie vrij van de gerechtigheid.
[21] Wat leverden die dingen jullie toen op? Jullie schamen je er nu voor. Het loopt namelijk uit op de dood.
[22] Maar nu zijn jullie vrijgemaakt van de zonde en dienen jullie God. Dat levert een heilig leven op, en uiteindelijk het eeuwige leven.
[23] Het loon van de zonde is de dood. Maar de genadegave van God is het eeuwige leven, door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), onze Heere.

Romeinen 7

[1] Broeders, weten jullie dit niet? Ik spreek tegen mensen die de wet kennen. De wet heerst over een mens zolang hij leeft.
[2] Een getrouwde vrouw is door de wet gebonden aan haar man zolang hij leeft. Als haar man sterft, is zij vrij van de wet die haar aan hem bond.
[3] Gaat zij bij een andere man horen terwijl haar man leeft, dan heet zij een overspelige vrouw. Maar als haar man gestorven is, is zij vrij van die wet. Dan pleegt zij geen overspel als zij bij een ander gaat horen.
[4] Zo zijn ook jullie gedood voor de wet, door het lichaam van Christus (de gezalfde). Nu horen jullie bij een Ander: bij Hem die uit de doden is opgewekt. Zo dragen wij vrucht voor God.
[5] Toen wij nog leefden zoals wij van onszelf zijn, werkten de zondige verlangens in ons. De wet maakte die verlangens wakker en zij droegen vrucht voor de dood.
[6] Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet. Wij zijn gestorven aan wat ons gevangen hield. Zo dienen wij God op de nieuwe manier van de Geest, niet op de oude manier van de letter.
[7] Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Absoluut niet. Toch leerde ik de zonde pas kennen door de wet. Ik zou niet weten wat begeren was, als de wet niet zei: Je mag niet begeren.
[8] De zonde greep haar kans door het gebod en wekte allerlei begeerte in mij op. Zonder de wet is de zonde namelijk dood.

[9] Vroeger leefde ik zonder de wet. Maar toen het gebod kwam, werd de zonde levend en stierf ik.

[10] Het gebod moest leven geven, maar bracht mij juist de dood.

[11] De zonde greep haar kans door het gebod. Zij misleidde mij en doodde mij daarmee.

[12] De wet is dus heilig, en het gebod is heilig, rechtvaardig en goed.

[13] Is het goede dan mijn dood geworden? Absoluut niet. De zonde heeft dat gedaan. Zij gebruikte het goede en bracht mij de dood. Zo werd zichtbaar hoe erg de zonde is, want door het gebod werd zij nog erger.

[14] Wij weten dat de wet geestelijk is. Maar ik ben een mens van vlees en bloed, verkocht aan de zonde.

[15] Ik begrijp niet wat ik doe. Wat ik wil, doe ik niet; wat ik haat, doe ik juist.

[16] Doe ik wat ik niet wil, dan geef ik toe dat de wet goed is.

[17] Dan doe ik het zelf niet meer, maar de zonde die in mij woont.

[18] Ik weet dat er in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Het willen zit wel in mij, maar het goede doen lukt niet.

[19] Het goede dat ik wil, doe ik niet. Het kwade dat ik niet wil, doe ik wel.

[20] Doe ik wat ik niet wil, dan doe ik het zelf niet meer. De zonde die in mij woont doet het.

[21] Zo ontdek ik deze wet in mijzelf: als ik het goede wil doen, ligt het kwade vlakbij.

[22] Diep vanbinnen vind ik vreugde in de wet van God.

[23] Maar ik zie een andere wet in mij die daartegen vecht. Die maakt mij gevangene van de wet van de zonde, die in mij werkt.

[24] Wat ben ik een ellendig mens. Wie zal mij verlossen uit dit lichaam van de dood?

[25] Ik dank God, door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), onze Heere.

[26] Met mijn verstand dien ik dus de wet van God, maar met mijn vlees de wet van de zonde.

Romeinen 8

[1] Er is dus nu geen veroordeling meer voor wie in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) zijn. Zij leven niet naar het vlees, maar naar de Geest.

[2] De wet van de Geest die leven geeft in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood.

[3] De wet kon dit niet, omdat zij machteloos stond tegenover het vlees. Daarom stuurde God Zijn eigen Zoon, in een gedaante zoals ons zondige vlees, om de zonde te dragen. Zo veroordeelde Hij de zonde in het vlees.

[4] Zo wordt het recht van de wet vervuld in ons, die niet naar het vlees leven maar naar de Geest.

[5] Wie naar het vlees leeft, denkt aan wat het vlees wil. Wie naar de Geest leeft, denkt aan wat de Geest wil.

[6] Denken aan wat het vlees wil brengt de dood. Denken aan wat de Geest wil brengt leven en vrede.

[7] Denken aan wat het vlees wil is namelijk vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich niet aan de wet van God en kan dat ook niet.

[8] Wie in het vlees leeft, kan God niet behagen.

[9] Maar jullie leven niet in het vlees, maar in de Geest, als de Geest van God in jullie woont. Wie de Geest van Christus niet heeft, hoort niet bij Hem.

[10] Als Christus in jullie is, dan is het lichaam wel dood door de zonde. Maar de geest is leven door de gerechtigheid.

[11] God heeft Jezus uit de doden opgewekt. Woont Zijn Geest in jullie, dan zal Hij ook jullie sterfelijke lichaam levend maken, door Zijn Geest die in jullie woont.

[12] Broeders, wij hebben dus geen schuld meer tegenover het vlees, alsof wij naar het vlees moeten leven.

[13] Leven jullie naar het vlees, dan zullen jullie sterven. Doden jullie door de Geest de praktijken van het lichaam, dan zullen jullie leven.

[14] Iedereen die door de Geest van God geleid wordt, is een kind van God.

15 Jullie hebben geen geest gekregen die je weer bang maakt en tot slaaf maakt. Jullie hebben de Geest gekregen die je tot kind aanneemt. Door Hem roepen wij: Abba, Vader.

16 Die Geest getuigt samen met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

17 Zijn wij kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus. Wij lijden met Hem, zodat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

18 Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd niets voorstelt. De heerlijkheid die aan ons bekendgemaakt zal worden, is veel groter.

19 De schepping wacht met reikhalzend verlangen tot de kinderen van God zichtbaar worden.

20 De schepping is onderworpen aan de vergankelijkheid. Zij wilde dat niet zelf, maar Hij die haar onderwierp, deed het met hoop.

21 Ook de schepping zelf zal namelijk vrij worden van de slavernij van het verval. Zij zal delen in de vrijheid en heerlijkheid van de kinderen van God.

22 Wij weten dat de hele schepping tot nu toe samen zucht en samen in barensnood is.

23 Niet alleen de schepping. Ook wij zelf zuchten vanbinnen, terwijl wij de Geest al als eerste gave hebben. Wij wachten erop dat wij als kinderen worden aangenomen en dat ons lichaam verlost wordt.

24 In die hoop zijn wij gered. Hoop die je ziet is geen hoop meer. Wie hoopt er nog op wat hij al ziet?

25 Maar als wij hopen op wat wij niet zien, dan wachten wij er met volharding op.

26 Zo helpt ook de Geest ons in onze zwakheid. Wij weten niet goed wat wij moeten bidden. De Geest Zelf bidt voor ons met zuchten die niet in woorden te vatten zijn.

27 God doorzoekt de harten en weet wat de Geest bedoelt. De Geest bidt namelijk voor de heiligen, zoals God het wil.

28 Wij weten dat alle dingen meewerken ten goede voor wie God liefhebben. Zij zijn immers geroepen volgens Zijn plan.

[29] Wie Hij van tevoren kende, heeft Hij ook bestemd om te lijken op het beeld van Zijn Zoon. Zo is Zijn Zoon de eerstgeborene in een grote familie.
[30] Wie Hij van tevoren bestemd heeft, heeft Hij ook geroepen. Wie Hij geroepen heeft, heeft Hij ook rechtvaardig verklaard. En wie Hij rechtvaardig verklaard heeft, heeft Hij ook verheerlijkt.
[31] Wat zullen wij hier nu van zeggen? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?
[32] Hij heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allemaal overgegeven. Zou Hij ons dan met Hem niet alles schenken?
[33] Wie zal de uitverkorenen van God beschuldigen? God Zelf verklaart hen rechtvaardig.
[34] Wie zal hen veroordelen? Christus is gestorven, en meer nog: Hij is opgewekt. Hij zit aan de rechterhand van God en bidt voor ons.
[35] Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking of benauwdheid? Vervolging, honger, armoede, gevaar of het zwaard?
[36] Zo staat er geschreven: Om U worden wij de hele dag gedood. Wij worden behandeld als schapen voor de slacht.
[37] Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem die ons heeft liefgehad.
[38] Ik weet het zeker: dood en leven, engelen en machthebbers, krachten, het heden en de toekomst,
[39] hoogte en diepte, en niets anders in de schepping kan ons scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

Romeinen 9

[1] Ik spreek de waarheid in Christus (de gezalfde), ik lieg niet. Mijn geweten getuigt met mij door de Heilige Geest.
[2] Ik heb groot verdriet en voortdurend pijn in mijn hart.
[3] Ik zou zelf wel vervloekt en van Christus weggehaald willen worden, als dat mijn volksgenoten hielp. Zij horen naar het vlees bij mijn eigen familie.

[4] Zij zijn Israëlieten. Voor hen is het kindschap, de heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de dienst aan God en de beloften.

[5] Van hen zijn de voorvaders, en uit hen komt Christus voort naar het vlees. Hij is God boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen.

[6] Het is niet zo dat het woord van God vervallen is. Niet iedereen die uit Israël (die met God strijdt) komt, is namelijk echt Israël.

[7] Ook zijn niet alle nakomelingen van Abraham (vader van velen) zijn kinderen. Er is immers gezegd: Alleen het nageslacht van Izak (lachen) telt als jouw nageslacht.

[8] Dat betekent: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God. De kinderen van de belofte tellen als nageslacht.

[9] Want dit was het woord van de belofte: Rond deze tijd kom ik terug, en dan heeft Sara (prinses) een zoon.

[10] En er is meer. Ook Rebekka (die bindt) kreeg kinderen van één man, van Izak, onze voorvader.

[11] De kinderen waren nog niet geboren en hadden nog niets goeds of kwaads gedaan. Toch stond het plan van God al vast, naar Zijn verkiezing. Dat hangt niet af van werken, maar van Hem die roept.

[12] Daarom werd tegen haar gezegd: De oudste zal de jongste dienen.

[13] Zo staat er geschreven: Jakob (hij houdt de hiel vast) heb ik liefgehad, maar Ezau (behaard) heb ik gehaat.

[14] Wat zullen wij dan zeggen? Is God onrechtvaardig? Absoluut niet.

[15] Hij zegt namelijk tegen Mozes (uit het water getrokken): Ik ontferm mij over wie ik mij ontferm, en ik ben barmhartig voor wie ik barmhartig wil zijn.

[16] Het hangt dus niet af van wat iemand wil of van wat iemand doet, maar van God, die barmhartig is.

[17] De Schrift zegt tegen de koning van Egypte: Juist hiervoor heb ik je laten opstaan. Zo laat ik in jou mijn kracht zien en wordt mijn Naam op de hele aarde bekend.

[18] Hij is dus barmhartig voor wie Hij wil, en Hij maakt hard wie Hij wil.

[19] Je zult dan tegen mij zeggen: waarom verwijt Hij ons dan nog iets? Wie kan Zijn wil ooit weerstaan?
[20] Maar mens, wie ben jij dat je God tegenspreekt? Zegt het maaksel soms tegen de maker: Waarom heb je mij zo gemaakt?
[21] Of heeft de pottenbakker geen macht over zijn klei? Uit dezelfde klomp maakt hij de ene pot voor mooi gebruik en de andere voor gewoon gebruik.
[22] God wilde Zijn toorn laten zien en Zijn macht bekendmaken. Toch heeft Hij met veel geduld de potten van de toorn verdragen, die klaar waren voor de ondergang.
[23] Zo wilde Hij de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekendmaken aan de potten van de barmhartigheid, die Hij van tevoren klaargemaakt had voor die heerlijkheid.
[24] Ons heeft Hij geroepen, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de andere volken.
[25] Zo zegt Hij ook in het boek van Hosea (redding): Wie mijn volk niet was, zal ik mijn volk noemen. En wie niet geliefd was, noem ik mijn geliefde.
[26] En dit: Op de plaats waar tegen hen gezegd was dat zij mijn volk niet zijn, zullen zij kinderen van de levende God heten.
[27] Jesaja (YHWH redt) roept het uit over Israël: Al zijn de Israëlieten zo talrijk als het zand van de zee, dan nog wordt alleen de rest gered.
[28] De Heere maakt Zijn woord waar en brengt het snel tot een einde op de aarde.
[29] Jesaja had het al eerder gezegd: De Heere van de hemelse legers heeft ons nageslacht overgelaten. Anders waren wij als Sodom geworden en als Gomorra.
[30] Wat zullen wij dan zeggen? De andere volken zochten de gerechtigheid niet en hebben haar toch gekregen: de gerechtigheid door het geloof.
[31] Israël zocht een wet die gerechtigheid geeft, maar heeft die wet niet gehaald.
[32] Waarom niet? Omdat zij het niet zochten uit geloof, maar uit werken van de wet. Zij zijn gestruikeld over de steen waarover je struikelt.
[33] Zo staat er geschreven: Kijk, ik leg in Sion een steen waarover je struikelt en een rots waaraan je je stoot. Wie in Hem gelooft, wordt niet beschaamd.

Romeinen 10

[1] Broeders, mijn hart verlangt ernaar en ik bid tot God dat Israël (die met God strijdt) gered wordt.

[2] Ik kan van hen getuigen dat zij zich met vuur inzetten voor God, maar zonder goed inzicht.

[3] Zij kennen de gerechtigheid van God niet en willen hun eigen gerechtigheid opbouwen. Daarom onderwerpen zij zich niet aan de gerechtigheid van God.

[4] Christus (de gezalfde) is namelijk het einde van de wet. Zo krijgt iedereen die gelooft de gerechtigheid.

[5] Mozes (uit het water getrokken) schrijft over de gerechtigheid uit de wet: Wie deze dingen doet, zal daardoor leven.

[6] Maar de gerechtigheid uit het geloof zegt dit: Zeg niet in je hart: wie zal naar de hemel opstijgen? Dat zou betekenen dat je Christus naar beneden haalt.

[7] Zeg ook niet: wie zal naar de afgrond afdalen? Dat zou betekenen dat je Christus uit de doden omhoog haalt.

[8] Wat zegt zij dan wel? Dichtbij je is het woord, in je mond en in je hart. Dat is het woord van het geloof dat wij verkondigen.

[9] Belijd met je mond dat Jezus (YHWH redt) de Heere is en geloof in je hart dat God Hem uit de doden heeft opgewekt. Dan word je gered.

[10] Met het hart geloof je en word je rechtvaardig. Met de mond belijd je en word je gered.

[11] De Schrift zegt namelijk: Wie in Hem gelooft, wordt niet beschaamd.

[12] Er is geen verschil tussen Jood en Griek. Dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor iedereen die Hem aanroept.

[13] Want iedereen die de Naam van de Heere aanroept, zal gered worden.

[14] Maar hoe kunnen zij Hem aanroepen als zij niet in Hem geloven? Hoe kunnen zij geloven als zij niet van Hem gehoord hebben? En hoe kunnen zij horen als niemand het hun vertelt?

[15] Hoe kan iemand het vertellen als hij niet gestuurd is? Zo staat er geschreven: Wat zijn de voeten mooi van wie vrede brengen en goed nieuws verkondigen.

16 Maar niet iedereen is het evangelie gehoorzaam geweest. Jesaja (YHWH redt) zegt immers: Heere, wie heeft geloofd wat wij vertelden?
17 Het geloof komt dus door het horen, en het horen door het woord van God.
18 Maar ik vraag: hebben zij het niet gehoord? Jawel: hun geluid is over de hele aarde gegaan en hun woorden tot aan de einden van de wereld.
19 Ik vraag verder: heeft Israël het niet begrepen? Mozes zegt als eerste: Ik maak jullie jaloers door wie geen volk is. Ik maak jullie boos door een volk zonder verstand.
20 En Jesaja durft te zeggen: Ik ben gevonden door wie mij niet zochten. Ik heb mij bekendgemaakt aan wie niet naar mij vroegen.
21 Maar tegen Israël zegt Hij: De hele dag heb ik mijn handen uitgestrekt naar een volk dat ongehoorzaam is en tegenspreekt.

Romeinen 11

1 Ik vraag dus: heeft God Zijn volk verstoten? Absoluut niet. Ik ben zelf ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham (vader van velen), uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand).
2 God heeft Zijn volk niet verstoten, dat Hij van tevoren kende. Of weten jullie niet wat de Schrift zegt over Elia (mijn God is YHWH)? Hij klaagt bij God over Israël (die met God strijdt):
3 Heere, zij hebben Uw profeten gedood en Uw altaren omvergegooid. Ik ben als enige overgebleven, en zij willen mij doden.
4 Maar wat zegt God hem als antwoord? Ik heb voor mijzelf nog zevenduizend mannen overgehouden. Zij hebben hun knie niet gebogen voor het beeld van Baäl (heer).
5 Zo is er ook nu een rest overgebleven, gekozen uit genade.
6 Is het uit genade, dan is het niet meer uit werken. Anders zou genade geen genade meer zijn.
7 Wat dan? Israël heeft niet gekregen wat het zocht. De uitverkorenen hebben het wel gekregen, en de anderen zijn hard geworden.

[8] Zo staat er geschreven: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen die niet zien en oren die niet horen. Zo is het tot op vandaag.

[9] En David (geliefde) zegt: Laat hun tafel een strik en een val worden, iets waarover zij struikelen en wat zij verdiend hebben.

[10] Laat hun ogen donker worden, zodat zij niet zien. Laat hun rug voorgoed krom worden.

[11] Ik vraag dus: zijn zij gestruikeld om te blijven liggen? Absoluut niet. Door hun val is de redding bij de andere volken gekomen, om Israël jaloers te maken.

[12] Hun val betekent rijkdom voor de wereld en hun mislukking rijkdom voor de volken. Hoeveel meer zal hun volheid dan betekenen.

[13] Ik spreek tegen jullie, mensen uit de volken. Ik ben apostel voor de volken en ik maak veel werk van mijn dienst.

[14] Zo hoop ik mijn eigen volksgenoten jaloers te maken en sommigen van hen te redden.

[15] Hun verwerping betekende verzoening voor de wereld. Wat zal hun aanneming dan betekenen? Niets minder dan leven uit de dood.

[16] Is het eerste deel van het deeg heilig, dan is het hele deeg heilig. Is de wortel heilig, dan zijn de takken ook heilig.

[17] Sommige takken zijn afgebroken. En jij, een wilde olijftak, bent ertussen geënt. Nu deel je mee in de sappige wortel van de olijfboom.

[18] Ga dan niet opscheppen tegen die takken. Doe je dat toch, bedenk dan: jij draagt de wortel niet, de wortel draagt jou.

[19] Je zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken zodat ik geënt kon worden.

[20] Dat is waar. Zij zijn afgebroken door hun ongeloof, en jij staat door je geloof. Wees dus niet hoogmoedig, maar heb ontzag.

[21] God heeft de eigen takken niet gespaard. Pas dus op, want Hij zal jou ook niet sparen.

[22] Kijk dan naar de goedheid en de strengheid van God. Streng is Hij voor wie gevallen zijn, goed is Hij voor jou, als je in Zijn goedheid blijft. Anders word ook jij afgehakt.

[23] En zij zullen geënt worden, als zij niet in hun ongeloof blijven. God is immers bij machte om hen opnieuw te enten.

[24] Jij bent van een wilde olijfboom afgehakt en tegen de natuur in op een edele olijfboom geënt. Hoeveel makkelijker worden zij dan op hun eigen olijfboom geënt.

[25] Broeders, ik wil dat jullie dit geheim kennen, zodat jullie niet eigenwijs worden. Israël is voor een deel hard geworden, totdat de volken in hun volheid binnengegaan zijn.

[26] En zo zal heel Israël gered worden. Zo staat er geschreven: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheid van Jakob (hij houdt de hiel vast) wegnemen.

[27] En dit is mijn verbond met hen: ik zal hun zonden wegnemen.

[28] Als het om het evangelie gaat, zijn zij vijanden, en dat is goed voor jullie. Als het om de verkiezing gaat, zijn zij geliefd, om hun voorvaders.

[29] God komt namelijk nooit terug op Zijn gaven en op Zijn roeping.

[30] Vroeger waren jullie ongehoorzaam aan God. Nu hebben jullie barmhartigheid gekregen door hun ongehoorzaamheid.

[31] Zo zijn zij nu ongehoorzaam, zodat ook zij barmhartigheid krijgen door de barmhartigheid die jullie kregen.

[32] God heeft hen allemaal opgesloten in de ongehoorzaamheid, om zich over hen allemaal te ontfermen.

[33] Wat is de rijkdom van God diep, en Zijn wijsheid en kennis. Zijn oordelen zijn niet te doorgronden en Zijn wegen niet na te speuren.

[34] Wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Wie is ooit Zijn raadgever geweest?

[35] Wie heeft Hem eerst iets gegeven, zodat hij het terug moet krijgen?

[36] Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.

Romeinen 12

[1] Broeders, ik vraag jullie dringend, bij de barmhartigheid van God: stel je lichaam beschikbaar als een levend en heilig offer, waar God blij mee is. Dat is de dienst die bij jullie past.

[2] Doe niet mee met deze wereld, maar verander door je denken te vernieuwen. Dan kun je toetsen wat God wil: wat goed is, wat Hem blij maakt en wat volmaakt is.

[3] Door de genade die mij gegeven is, zeg ik tegen ieder van jullie: denk niet te hoog van jezelf. Denk verstandig over jezelf, naar de maat van het geloof die God je gegeven heeft.

[4] Wij hebben in één lichaam veel lichaamsdelen, en die doen niet allemaal hetzelfde.

[5] Zo zijn wij met velen één lichaam in Christus (de gezalfde), en horen wij als lichaamsdelen bij elkaar.

[6] Wij hebben verschillende gaven, naar de genade die ons gegeven is. Wie profetie heeft, moet die gebruiken naar de maat van het geloof.

[7] Wie dienen mag, moet dienen. Wie onderwijzen mag, moet onderwijzen.

[8] Wie bemoedigen mag, moet bemoedigen. Wie uitdeelt, moet dat eerlijk doen. Wie leiding geeft, moet dat met inzet doen. Wie barmhartig is, moet dat met blijdschap zijn.

[9] Laat de liefde echt zijn. Heb een afkeer van het kwade en houd vast aan het goede.

[10] Houd hartelijk van elkaar als in een familie. Laat de ander voorgaan in eer.

[11] Wees niet lui, maar vurig van geest. Dien de Heere.

[12] Wees blij in de hoop. Wees geduldig als het moeilijk is. Houd vol in het gebed.

[13] Deel mee wat de heiligen nodig hebben. Wees gastvrij.

[14] Zegen wie jullie vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet.

[15] Wees blij met wie blij zijn en huil met wie huilen.

16 Wees eensgezind met elkaar. Streef niet naar hoge dingen, maar zoek het gewone op. Denk niet dat je wijs bent.
17 Vergeld niemand kwaad met kwaad. Doe wat goed is in de ogen van alle mensen.
18 Leef in vrede met alle mensen, voor zover dat mogelijk is en van jullie afhangt.
19 Neem geen wraak, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn van God. Er staat immers geschreven: De wraak is aan mij, ik zal het vergelden, zegt de Heere.
20 Heeft je vijand honger, geef hem te eten. Heeft hij dorst, geef hem te drinken. Zo stapel je gloeiende kolen op zijn hoofd.
21 Laat je niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

Romeinen 13

1 Ieder mens moet zich houden aan het gezag boven zich. Er is namelijk geen gezag dan van God, en het gezag dat er is, is door God ingesteld.
2 Wie zich tegen dat gezag verzet, gaat dus in tegen wat God heeft ingesteld. Wie dat doet, haalt zich een oordeel op de hals.
3 Wie leiding geeft, is niet gevaarlijk voor wie goed doet, maar voor wie kwaad doet. Wil je niet bang hoeven zijn voor het gezag? Doe dan het goede, dan krijg je er lof van.
4 Het gezag staat in dienst van God, voor jouw bestwil. Doe je kwaad, wees dan wel bang. Het draagt het zwaard niet voor niets. Het staat in dienst van God en straft wie kwaad doet.
5 Daarom moet je je eraan houden, niet alleen vanwege de straf, maar ook vanwege je geweten.
6 Daarom betaal je ook belasting. Wie het gezag uitoefent is een dienaar van God en houdt zich daar voortdurend mee bezig.
7 Geef iedereen wat je hem schuldig bent. Betaal belasting aan wie belasting toekomt en tol aan wie tol toekomt. Geef ontzag aan wie ontzag toekomt en eer aan wie eer toekomt.

[8] Blijf niemand iets schuldig, behalve de liefde voor elkaar. Wie de ander liefheeft, heeft namelijk de wet vervuld.

[9] Deze geboden zijn er: Je mag geen overspel plegen en je mag niet doden. Je mag niet stelen, geen vals getuigenis geven en niet begeren. Elk ander gebod komt samen in dit ene woord: Heb je naaste lief als jezelf.

[10] De liefde doet de naaste geen kwaad. De liefde is dus de vervulling van de wet.

[11] Dit zeg ik omdat jullie de tijd kennen. Het uur is er om uit de slaap wakker te worden. De redding is nu dichterbij dan toen wij tot geloof kwamen.

[12] De nacht is bijna voorbij en de dag komt eraan. Laten wij dus de werken van het donker afleggen en de wapens van het licht aandoen.

[13] Laten wij netjes leven, zoals bij daglicht past. Niet met vreten en zuipen, niet met seks en losbandigheid, niet met ruzie en jaloezie.

[14] Trek de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) aan en geef de begeerten van het vlees geen ruimte.

Romeinen 14

[1] Neem wie zwak is in het geloof hartelijk op, maar ga niet met hem in discussie.

[2] De een gelooft dat hij alles mag eten. Wie zwak is, eet alleen groente.

[3] Wie eet, moet niet neerkijken op wie niet eet. Wie niet eet, moet geen oordeel vellen over wie eet. God heeft hem immers aangenomen.

[4] Wie ben jij dat je een knecht van iemand anders veroordeelt? Of hij staat of valt, gaat zijn eigen heer aan. En hij zal staande blijven, want God kan hem staande houden.

[5] De een vindt de ene dag belangrijker dan de andere, de ander vindt alle dagen gelijk. Laat iedereen in zijn eigen hart volledig overtuigd zijn.

[6] Wie een dag viert, doet dat voor de Heere. Wie eet, doet dat voor de Heere en dankt God. Wie niet eet, laat het voor de Heere en dankt God ook.

[7] Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zichzelf.

[8] Leven wij, dan leven wij voor de Heere. Sterven wij, dan sterven wij voor de Heere. Of wij nu leven of sterven, wij zijn van de Heere.

[9] Daarvoor is Christus (de gezalfde) gestorven en weer levend geworden: om te heersen over doden en levenden.

[10] Waarom oordeel jij dan over je broeder? Of waarom kijk jij op hem neer? Wij zullen allemaal voor de rechterstoel van Christus staan.

[11] Er staat namelijk geschreven: Zo waar ik leef, zegt de Heere, voor mij zal elke knie buigen en elke tong zal God belijden.

[12] Ieder van ons zal dus voor zichzelf verantwoording afleggen aan God.

[13] Laten wij elkaar dan niet meer veroordelen. Neem liever dit besluit: doe niets waarover je broeder struikelt of waaraan hij zich stoot.

[14] Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus (YHWH redt) dat niets op zichzelf onrein is. Maar wie iets onrein vindt, voor hem is het onrein.

[15] Als je broeder verdriet krijgt om wat jij eet, leef je niet meer naar de liefde. Richt door je eten niemand te gronde voor wie Christus gestorven is.

[16] Laat er dus geen kwaad gesproken worden over het goede dat jullie hebben.

[17] Het Koninkrijk van God is namelijk geen eten en drinken. Het is gerechtigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest.

[18] Wie Christus zo dient, is God welgevallig en wordt door mensen gewaardeerd.

[19] Laten wij dus streven naar wat de vrede dient en naar wat elkaar opbouwt.

[20] Breek het werk van God niet af om eten. Alles is wel rein, maar het is verkeerd als je eet en een ander daarover struikelt.

[21] Het is goed om geen vlees te eten en geen wijn te drinken, en niets te doen waaraan je broeder zich stoot.

[22] Heb jij geloof? Houd dat dan voor jezelf, voor God. Gelukkig is wie zichzelf niet veroordeelt om wat hij goedkeurt.

[23] Maar wie twijfelt en toch eet, is veroordeeld, want hij eet niet uit geloof. En alles wat niet uit geloof komt, is zonde.

Romeinen 15

[1] Wij die sterk zijn, moeten de zwakheden dragen van wie niet sterk zijn. Wij moeten niet onszelf willen behagen.

[2] Laat ieder van ons zijn naaste behagen, in wat goed is en opbouwt.

[3] Ook Christus (de gezalfde) zocht niet Zijn eigen belang. Zo staat er geschreven: De beledigingen van wie U beledigen, zijn op mij terechtgekomen.

[4] Alles wat vroeger geschreven is, is geschreven om ons te leren. Zo houden wij hoop, door de volharding en de troost van de Schriften.

[5] Laat de God van de volharding en de troost jullie eensgezind maken met elkaar, in de geest van Christus Jezus (YHWH redt).

[6] Dan kunnen jullie eendrachtig en met één mond de God en Vader van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) prijzen.

[7] Neem elkaar dus hartelijk aan, zoals Christus ons heeft aangenomen, tot eer van God.

[8] Ik zeg dit: Christus is een dienaar geworden van de besnedenen, om de waarheid van God te laten zien. Zo maakte Hij de beloften aan de voorvaders waar.

[9] En zo zouden de volken God prijzen om Zijn barmhartigheid. Zo staat er geschreven: Daarom zal ik U prijzen onder de volken en voor Uw Naam zingen.

[10] En ergens anders staat: Wees blij, volken, samen met Zijn volk.

[11] En ook: Loof de Heere, alle volken, prijs Hem, alle naties.

[12] En Jesaja (YHWH redt) zegt: De wortel van Isaï (geschenk) zal er zijn. Hij staat op om over de volken te heersen, en op Hem zullen de volken hopen.

[13] Laat de God van de hoop jullie vullen met blijdschap en vrede in het geloven. Dan hebben jullie hoop in overvloed, door de kracht van de Heilige Geest.

[14] Broeders, ik ben er zelf van overtuigd dat jullie vol goedheid zijn. Jullie hebben alle kennis en kunnen elkaar ook terechtwijzen.

[15] Toch heb ik jullie op sommige punten nogal vrijmoedig geschreven. Ik wilde jullie eraan herinneren, door de genade die God mij gegeven heeft.

16 Zo ben ik een dienaar van Jezus Christus onder de volken. Ik dien het evangelie van God, zodat de volken een aangenaam offer worden, geheiligd door de Heilige Geest.
17 In Christus Jezus kan ik dus roemen over het werk voor God.
18 Ik durf alleen te spreken over wat Christus door mij heeft gedaan. Zo bracht Hij de volken tot gehoorzaamheid, met woorden en daden.
19 Dat gebeurde door de kracht van tekenen en wonderen en door de kracht van de Geest van God. Zo heb ik het evangelie van Christus overal verkondigd, van Jeruzalem tot in Illyrië.
20 Ik wilde het evangelie graag verkondigen waar de naam van Christus nog niet genoemd was. Ik wilde niet bouwen op het fundament van een ander.
21 Zo staat er geschreven: Wie geen bericht over Hem kreeg, zal zien. Wie niets gehoord heeft, zal het begrijpen.
22 Daarom werd ik ook telkens verhinderd om naar jullie toe te komen.
23 Maar nu is mijn werk in deze streken klaar. Al jaren verlang ik ernaar naar jullie toe te komen.
24 Dus kom ik langs als ik naar Spanje reis. Ik hoop jullie op doorreis te zien en door jullie op weg geholpen te worden, als ik eerst een tijd van jullie genoten heb.
25 Maar nu reis ik naar Jeruzalem om de heiligen te dienen.
26 De gelovigen in Macedonië en Achaje hebben namelijk besloten iets te geven aan de arme heiligen in Jeruzalem.
27 Zij hebben dat graag gedaan, en zij staan ook bij hen in het krijt. De volken hebben gedeeld in hun geestelijke rijkdom. Dan horen zij hen ook met stoffelijke dingen te dienen.
28 Als ik dat afgerond heb en de opbrengst goed heb overgedragen, dan reis ik via jullie stad naar Spanje.
29 En ik weet dat ik bij jullie kom met de volle zegen van het evangelie van Christus.
30 Broeders, ik vraag jullie dringend, bij onze Heere Jezus Christus en bij de liefde van de Geest. Strijd met mij mee in het gebed tot God voor mij.

31 Bid dat ik gered word van de ongehoorzame mensen in Judea. Bid ook dat mijn dienst voor Jeruzalem goed ontvangen wordt door de heiligen.
32 Dan kan ik met blijdschap naar jullie toe komen, als God het wil, en samen met jullie op adem komen.
33 De God van de vrede zij met jullie allemaal. Amen.

Romeinen 16

1 Ik beveel Febe (stralend) bij jullie aan. Zij hoort bij ons en is dienares van de gemeenschap van gelovigen in Kenchreeën.
2 Ontvang haar in de Heere, zoals het heiligen past. Help haar met alles waarbij zij jullie nodig heeft. Zij heeft namelijk voor velen klaargestaan, ook voor mij.
3 Groet Prisca (oud) en Aquila (adelaar), mijn medewerkers in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).
4 Zij hebben hun leven voor mij gewaagd. Niet alleen ik ben hun dankbaar, maar ook alle gemeenschappen van gelovigen uit de volken.
5 Groet ook de gemeenschap van gelovigen die bij hen thuis samenkomt. Groet mijn geliefde Epenetus (geprezen), de eerste in Asia die bij Christus ging horen.
6 Groet Maria (geliefde), die veel voor jullie gewerkt heeft.
7 Groet Andronikus (overwinnaar) en Junias (van Juno), mijn familieleden en medegevangenen. Zij hebben een goede naam bij de apostelen en hoorden eerder dan ik bij Christus.
8 Groet Ampliatus (vergroot), mijn geliefde in de Heere.
9 Groet Urbanus (stedeling), onze medewerker in Christus, en mijn geliefde Stachys (korenaar).
10 Groet Apelles, die zijn geloof bewezen heeft. Groet de mensen uit het huis van Aristobulus (beste raadgever).
11 Groet Herodion (kleine held), mijn familielid. Groet de mensen uit het huis van Narcissus (narcis) die in de Heere zijn.
12 Groet Tryfena (de verwende) en Tryfosa (weelderig), die zich inzetten voor de Heere. Groet onze geliefde Persis (Perzische vrouw), die veel gewerkt heeft

voor de Heere.
[13] Groet Rufus (rood), de uitverkorene in de Heere, en zijn moeder, die ook voor mij een moeder is.
[14] Groet Asynkritus (onvergelijkbaar), Flegon (brandend), Hermes (tolk), Patrobas (leven van de vader), Hermas (gewijd aan Hermes) en de gelovigen die bij hen zijn.
[15] Groet Filologus (liefhebber van het woord) en Julia, Nereus en zijn zus, en Olympas (gave van de Olympus), en alle heiligen die bij hen zijn.
[16] Groet elkaar met een heilige kus. Alle gemeenschappen van Christus groeten jullie.
[17] Broeders, ik vraag jullie dringend: let op wie verdeeldheid brengen en anderen laten struikelen. Zij gaan in tegen het onderwijs dat jullie gekregen hebben. Blijf bij hen weg.
[18] Zulke mensen dienen onze Heere Christus niet, maar hun eigen buik. Met mooie woorden en vleierij misleiden zij argeloze harten.
[19] Jullie gehoorzaamheid is overal bekend geworden. Daar ben ik blij om. Ik wil dat jullie wijs zijn in het goede en onschuldig in het kwade.
[20] De God van de vrede zal de satan snel onder jullie voeten verpletteren. De genade van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) zij met jullie.
[21] Timotheüs (wie God eert), mijn medewerker, groet jullie. Ook Lucius (geboren bij daglicht), Jason (genezer) en Sosipater (redt de vader) groeten jullie, mijn familieleden.
[22] Ik, Tertius (derde), die deze brief opgeschreven heb, groet jullie in de Heere.
[23] Gajus (verheugd) groet jullie. Hij is de gastheer van mij en van de hele gemeenschap. Erastus (beminde), de beheerder van de stad, groet jullie, en ook onze medegelovige Quartus (vierde).
[24] De genade van onze Heere Jezus Christus zij met jullie allemaal. Amen.
[25] God kan jullie vast doen staan. Dat gebeurt door mijn evangelie en de verkondiging van Jezus Christus, naar het geheim dat eeuwenlang verzwegen is.
[26] Nu is dat geheim bekendgemaakt. Door de geschriften van de profeten en op bevel van de eeuwige God is het aan alle volken bekend. Zo worden zij gebracht

tot de gehoorzaamheid van het geloof.
27 Aan Hem, de enige wijze God, zij de heerlijkheid door Jezus Christus, tot in eeuwigheid. Amen.

1 Korintiërs

1 Korintiërs 1

[1] Van Paulus (klein), geroepen als apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) door de wil van God, en van Sosthenes (veilige kracht), die bij ons hoort.

[2] Aan de gemeenschap van gelovigen in Korinthe: aan wie geheiligd zijn in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) en geroepen om heilig te zijn. Ik schrijf ook aan iedereen die overal de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroept, hun Heere en de onze.

[3] Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[4] Ik dank mijn God altijd voor jullie, om de genade van God die jullie in Christus Jezus gekregen hebben.

[5] In Hem zijn jullie in alles rijk geworden, in alle spreken en alle kennis.

[6] Het getuigenis over Christus is bij jullie immers stevig komen vast te staan.

[7] Daardoor ontbreekt het jullie aan geen enkele gave, terwijl jullie wachten op de komst van onze Heere Jezus Christus.

[8] God zal jullie ook tot het einde toe vasthouden. Zo zijn jullie onberispelijk op de dag van onze Heere Jezus Christus.

[9] God is trouw. Door Hem zijn jullie geroepen tot de gemeenschap met Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere.

[10] Broeders, ik vraag jullie dringend, bij de Naam van onze Heere Jezus Christus: spreek allemaal hetzelfde. Laat er geen scheuringen onder jullie zijn, maar wees één van hart en gedachten.

[11] Mensen uit het huis van Chloë (groene scheut) hebben mij namelijk verteld dat er ruzies onder jullie zijn.

[12] Ik bedoel dit: de een van jullie zegt: Ik ben van Paulus. De ander zegt: Ik van Apollos (toegewijd aan Apollo), of: Ik van Cefas (rots), of: Ik van Christus.

13 Is Christus dan verdeeld? Is Paulus soms voor jullie gekruisigd? Of zijn jullie in de naam van Paulus gedoopt?
14 Ik dank God dat ik niemand van jullie gedoopt heb, behalve Krispus (krullend) en Gajus (verheugd).
15 Zo kan niemand zeggen dat ik in mijn eigen naam gedoopt heb.
16 Ik heb ook het huis van Stefanas (gekroonde) gedoopt. Verder weet ik niet of ik nog iemand gedoopt heb.
17 Christus heeft mij namelijk niet gestuurd om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen. Dat doe ik niet met knappe woorden, anders zou het kruis van Christus zijn kracht verliezen.
18 Het woord van het kruis is dwaasheid voor wie verloren gaan. Maar voor ons die gered worden, is het een kracht van God.
19 Er staat namelijk geschreven: Ik laat de wijsheid van de wijzen verdwijnen en het verstand van de verstandigen doe ik teniet.
20 Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker van deze tijd? Heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt?
21 De wereld heeft God met haar wijsheid niet leren kennen, terwijl God juist wijs is. Daarom besloot God om mensen te redden door de dwaasheid van de verkondiging, als zij geloven.
22 De Joden vragen om een teken en de Grieken zoeken wijsheid.
23 Maar wij verkondigen Christus, de Gekruisigde. Voor de Joden is dat aanstootgevend en voor de Grieken dwaas.
24 Maar voor wie geroepen zijn, Joden en Grieken, is Christus de kracht van God en de wijsheid van God.
25 Het dwaze van God is namelijk wijzer dan de mensen, en het zwakke van God is sterker dan de mensen.
26 Broeders, kijk maar naar jullie eigen roeping. Er zijn onder jullie niet veel wijzen naar menselijke maatstaf, niet veel machtigen, niet veel mensen van aanzien.
27 God heeft juist het dwaze van de wereld uitgekozen om de wijzen te beschamen. Hij heeft het zwakke van de wereld uitgekozen om het sterke te

beschamen.

[28] Hij koos het onaanzienlijke en verachte van de wereld, en wat niets is, om teniet te doen wat wel iets is.

[29] Zo kan geen mens zich beroemen tegenover God.

[30] Door Hem zijn jullie in Christus Jezus. Hij is voor ons wijsheid van God geworden, en gerechtigheid, heiliging en verlossing.

[31] Zo staat er geschreven: Wie roemt, moet roemen in de Heere.

1 Korintiërs 2

[1] Broeders, toen ik bij jullie kwam, kwam ik niet met hoogstaande woorden of wijsheid. Ik kwam om het getuigenis van God bekend te maken.

[2] Ik had namelijk besloten om bij jullie niets anders te weten dan Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), en Hem als de Gekruisigde.

[3] Ik was bij jullie in zwakheid, met vrees en veel beven.

[4] Mijn spreken en mijn verkondiging kwamen niet met overtuigende woorden van menselijke wijsheid. Zij kwamen met bewijs van de Geest en van kracht.

[5] Zo rust jullie geloof niet op wijsheid van mensen, maar op de kracht van God.

[6] Toch spreken wij wijsheid onder wie volwassen zijn. Maar het is geen wijsheid van deze wereld of van de machthebbers van deze wereld, die verdwijnen.

[7] Wij spreken de wijsheid van God, die verborgen was en bedekt lag. God heeft haar vóór alle tijden bestemd tot onze heerlijkheid.

[8] Geen van de machthebbers van deze wereld heeft die wijsheid gekend. Anders zouden zij de Heere van de heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

[9] Maar zo staat er geschreven: Het oog heeft het niet gezien en het oor heeft het niet gehoord. In geen mensenhart is het opgekomen. Toch heeft God het klaargemaakt voor wie Hem liefhebben.

[10] God heeft het ons bekendgemaakt door Zijn Geest. De Geest onderzoekt namelijk alles, ook de diepten van God.

[11] Wie van de mensen weet wat er in een mens omgaat? Alleen de geest van die mens zelf. Zo weet ook niemand wat er in God omgaat, behalve de Geest van

God.
12 Wij hebben niet de geest van de wereld gekregen, maar de Geest die uit God is. Zo kunnen wij weten wat God ons geschonken heeft.
13 Daarover spreken wij ook, niet met woorden die menselijke wijsheid leert. Wij spreken met woorden die de Heilige Geest leert, en leggen geestelijke dingen uit met geestelijke woorden.
14 De mens die alleen op zichzelf vertrouwt, begrijpt niet wat van de Geest van God is. Voor hem is het dwaasheid en hij kan het niet doorzien, want het wordt geestelijk beoordeeld.
15 De geestelijke mens beoordeelt alle dingen, maar hij zelf wordt door niemand beoordeeld.
16 Wie heeft de gedachten van de Heere gekend, zodat hij Hem kan onderwijzen? Maar wij hebben de gedachten van Christus (de gezalfde).

1 Korintiërs 3

1 Broeders, ik kon tegen jullie niet spreken als tegen geestelijke mensen, maar als tegen mensen van vlees en bloed, als tegen jonge kinderen in Christus (de gezalfde).
2 Ik heb jullie melk gegeven en geen vast voedsel. Dat konden jullie toen nog niet aan, en nu nog steeds niet.
3 Jullie zijn immers nog gewone mensen. Er is jaloezie, ruzie en verdeeldheid onder jullie. Leven jullie dan niet als gewone mensen?
4 De een zegt: Ik ben van Paulus (klein), en de ander: Ik van Apollos (toegewijd aan Apollo). Zijn jullie dan geen gewone mensen?
5 Wie is Paulus eigenlijk, en wie is Apollos? Zij zijn dienaren door wie jullie tot geloof gekomen zijn, ieder zoals de Heere het hun gaf.
6 Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God heeft laten groeien.
7 Wie plant is dus niets, en wie water geeft ook niet. God die laat groeien, is alles.
8 Wie plant en wie water geeft, zijn één. Ieder krijgt zijn eigen loon naar zijn eigen werk.

[9] Wij zijn medewerkers van God. Jullie zijn de akker van God en het gebouw van God.
[10] Door de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijze bouwmeester het fundament gelegd. Een ander bouwt erop verder. Laat iedereen goed opletten hoe hij daarop bouwt.
[11] Niemand kan namelijk een ander fundament leggen dan wat er ligt: Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
[12] Bouwt iemand op dit fundament met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro,
[13] dan zal het werk van ieder zichtbaar worden. De dag zal het aan het licht brengen, want die komt met vuur. Het vuur zal toetsen wat ieders werk waard is.
[14] Blijft het werk staan dat iemand gebouwd heeft, dan krijgt hij loon.
[15] Verbrandt zijn werk, dan lijdt hij schade. Zelf zal hij gered worden, maar als iemand die door het vuur heen gaat.
[16] Weten jullie niet dat jullie de tempel van God zijn en dat de Geest van God in jullie woont?
[17] Als iemand de tempel van God afbreekt, zal God hem afbreken. De tempel van God is namelijk heilig, en die tempel zijn jullie.
[18] Laat niemand zichzelf bedriegen. Denkt iemand van jullie dat hij wijs is in deze wereld, dan moet hij dwaas worden om echt wijs te worden.
[19] De wijsheid van deze wereld is namelijk dwaasheid bij God. Er staat immers geschreven: Hij vangt de wijzen in hun eigen sluwheid.
[20] En ergens anders staat: De Heere kent de gedachten van de wijzen en weet dat ze zinloos zijn.
[21] Laat dus niemand zich beroemen op mensen. Alles is immers van jullie:
[22] Paulus, Apollos en Cefas (rots), de wereld, het leven en de dood, het heden en de toekomst. Alles is van jullie.
[23] Maar jullie zijn van Christus, en Christus is van God.

1 Korintiërs 4

[1] Zo moet men ons zien: als dienaren van Christus (de gezalfde) en beheerders van de geheimen van God.

[2] En van een beheerder wordt gevraagd dat hij betrouwbaar is.

[3] Het maakt mij weinig uit of jullie of een menselijke rechtbank over mij oordelen. Ik oordeel ook niet over mijzelf.

[4] Ik weet niets tegen mijzelf, maar daarmee ben ik nog niet vrijgesproken. De Heere is het die over mij oordeelt.

[5] Oordeel dus niet vóór de tijd, totdat de Heere komt. Hij zal aan het licht brengen wat in het donker verborgen is en de plannen van de harten openbaar maken. Dan zal ieder zijn lof krijgen van God.

[6] Broeders, ik heb dit op mijzelf en Apollos (toegewijd aan Apollo) toegepast, en dat is voor jullie bestwil. Zo kunnen jullie van ons leren niet verder te gaan dan wat geschreven staat. Dan raakt niemand opgeblazen ten gunste van de een en tegen de ander.

[7] Wie geeft jou een streepje voor? Wat heb je dat je niet gekregen hebt? En als je het gekregen hebt, waarom schep je dan op alsof je het zelf verdiend hebt?

[8] Jullie zijn al verzadigd en al rijk geworden. Jullie heersen al, zonder ons. Was dat maar waar, dan konden wij met jullie meeheersen.

[9] Het lijkt wel of God ons apostelen als laatsten tentoongesteld heeft, als mensen die ter dood veroordeeld zijn. Wij zijn een schouwspel geworden voor de wereld, voor engelen en voor mensen.

[10] Wij zijn dwaas om Christus, maar jullie zijn wijs in Christus. Wij zijn zwak, maar jullie zijn sterk. Jullie hebben aanzien, maar wij worden veracht.

[11] Tot op dit uur hebben wij honger en dorst. Wij hebben nauwelijks kleren, worden geslagen en hebben geen vast huis.

[12] Wij werken hard met onze eigen handen. Worden wij uitgescholden, dan zegenen wij. Worden wij vervolgd, dan verdragen wij het.

[13] Worden wij belasterd, dan spreken wij vriendelijk. Wij zijn het uitvaagsel van de wereld geworden, het afval van iedereen, tot nu toe.

[14] Ik schrijf dit niet om jullie te beschamen. Ik waarschuw jullie als mijn geliefde kinderen.

[15] Al hadden jullie tienduizend opvoeders in Christus, veel vaders hebben jullie niet. In Christus Jezus (YHWH redt) ben ik jullie vader geworden, door het evangelie.

[16] Daarom vraag ik jullie dringend: volg mijn voorbeeld.

[17] Daarom heb ik Timotheüs (wie God eert) naar jullie gestuurd. Hij is mijn geliefde en trouwe zoon in de Heere. Hij zal jullie herinneren aan mijn wegen in Christus, zoals ik overal onderwijs geef.

[18] Sommigen zijn opgeblazen geworden, alsof ik niet meer naar jullie toe zou komen.

[19] Maar ik kom snel naar jullie toe, als de Heere het wil. Dan zal ik niet letten op de woorden van wie opgeblazen zijn, maar op hun kracht.

[20] Het Koninkrijk van God bestaat namelijk niet uit woorden, maar uit kracht.

[21] Wat willen jullie? Moet ik met de stok naar jullie toe komen, of met liefde en een zachtmoedige geest?

1 Korintiërs 5

[1] Overal hoort men dat er ontucht onder jullie is. Het is zelfs ontucht die bij de volken niet voorkomt: iemand leeft met de vrouw van zijn vader.

[2] En dan zijn jullie nog opgeblazen ook. Jullie hadden juist moeten treuren, zodat wie dit gedaan heeft uit jullie midden weggedaan werd.

[3] Met mijn lichaam ben ik niet bij jullie, maar met mijn geest wel. Ik heb al een oordeel geveld over wie dit gedaan heeft, alsof ik erbij was.

[4] Dat gebeurt in de Naam van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Als jullie en mijn geest samen zijn, met de kracht van onze Heere Jezus Christus,

[5] dan geven wij zo iemand over aan de satan. Zijn vlees gaat te gronde, maar zijn geest wordt gered op de dag van de Heere Jezus (YHWH redt).

[6] Jullie roem is niet goed. Weten jullie niet dat een beetje zuurdeeg het hele deeg zuur maakt?

[7] Doe het oude zuurdeeg weg, zodat jullie vers deeg zijn. Jullie zijn immers ongezuurd. Ons paaslam is namelijk geslacht, en dat is Christus (de gezalfde).

[8] Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg en niet met het zuurdeeg van slechtheid en kwaad. Laten wij vieren met ongezuurde broden van zuiverheid en waarheid.

[9] Ik heb jullie in mijn brief geschreven dat jullie niet moeten omgaan met wie ontucht plegen.

[10] Ik bedoelde niet iedereen in deze wereld die ontucht pleegt, of de hebzuchtigen, rovers en afgodendienaars. Dan zouden jullie de wereld uit moeten.

[11] Ik schreef dat jullie niet moeten omgaan met iemand die zich broeder noemt en toch ontucht pleegt. Hetzelfde geldt voor wie hebzuchtig is, afgoden dient, lastert, dronken is of rooft. Ga met zo iemand zelfs niet aan tafel.

[12] Waarom zou ik oordelen over wie buiten staan? Oordelen jullie niet over wie binnen zijn?

[13] Over wie buiten staan oordeelt God. Doe die slechte man uit jullie midden weg.

1 Korintiërs 6

[1] Durft iemand van jullie, met een zaak tegen een ander, naar de rechtbank van onrechtvaardigen te gaan in plaats van naar de heiligen?

[2] Weten jullie niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? Als jullie de wereld oordelen, zijn jullie dan te min voor de kleinste zaken?

[3] Weten jullie niet dat wij over engelen zullen oordelen? Dan toch zeker over de dingen van dit leven.

[4] Hebben jullie dus zaken over dit leven, zet er dan mensen over die in de gemeenschap het minst aanzien hebben.

[5] Ik zeg dit om jullie te beschamen. Is er dan niemand onder jullie wijs genoeg om te beslissen tussen twee gelovigen?

[6] In plaats daarvan sleept de een de ander voor de rechter, en dat nog wel bij ongelovigen.

[7] Dat jullie rechtszaken tegen elkaar voeren, is al een nederlaag. Waarom laten jullie je niet liever onrecht aandoen? Waarom lijden jullie niet liever schade?

[8] Maar jullie doen zelf onrecht en brengen schade toe, en dat aan je eigen medegelovigen.

[9] Of weten jullie niet dat wie onrecht doen het Koninkrijk van God niet zullen erven? Vergis je niet.

[10] Wie ontucht pleegt, afgoden dient, overspel pleegt, met mannen slaapt, steelt, hebzuchtig is, dronken is, lastert of rooft, zal het Koninkrijk van God niet erven.

[11] Sommigen van jullie waren zo. Maar jullie zijn schoongewassen, geheiligd en rechtvaardig verklaard, in de Naam van de Heere Jezus (YHWH redt) en door de Geest van onze God.

[12] Alles is mij toegestaan, maar niet alles is nuttig. Alles is mij toegestaan, maar ik laat mij door niets overheersen.

[13] Het eten is voor de buik en de buik voor het eten, en God zal beide teniet doen. Maar het lichaam is niet voor de ontucht. Het is voor de Heere, en de Heere voor het lichaam.

[14] God heeft de Heere opgewekt en zal ook ons opwekken door Zijn kracht.

[15] Weten jullie niet dat jullie lichaam bij Christus (de gezalfde) hoort? Zal ik dan wat bij Christus hoort tot bezit van een hoer maken? Absoluut niet.

[16] Of weten jullie niet dat wie zich met een hoer verbindt, één lichaam met haar is? Er staat immers: Die twee zullen één zijn.

[17] Maar wie zich met de Heere verbindt, is één geest met Hem.

[18] Vlucht weg van de ontucht. Elke andere zonde die een mens doet, is buiten het lichaam. Maar wie ontucht pleegt, zondigt tegen zijn eigen lichaam.

[19] Of weten jullie niet dat jullie lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in jullie woont en die jullie van God gekregen hebben? Jullie zijn niet van jezelf.

[20] Jullie zijn duur gekocht. Eer God dus met je lichaam.

1 Korintiërs 7

[1] Nu over de dingen waarover jullie mij geschreven hebben. Het is goed voor een mens om geen vrouw aan te raken.

[2] Maar om ontucht te voorkomen moet elke man zijn eigen vrouw hebben en elke vrouw haar eigen man.

[3] De man moet aan zijn vrouw geven waar zij recht op heeft, en de vrouw net zo aan haar man.

[4] De vrouw heeft geen zeggenschap over haar eigen lichaam, maar de man. En zo heeft ook de man geen zeggenschap over zijn eigen lichaam, maar de vrouw.

[5] Onthoud elkaar dat niet, behalve met goedvinden van allebei, voor een tijd. Dan hebben jullie rust om te vasten en te bidden. Kom daarna weer samen, anders krijgt de satan jullie te pakken omdat jullie je niet kunnen beheersen.

[6] Ik zeg dit als toestemming, niet als bevel.

[7] Ik zou wel willen dat alle mensen waren zoals ik. Maar ieder heeft zijn eigen gave van God, de een zus, de ander zo.

[8] Tegen wie niet getrouwd is en tegen de weduwen zeg ik: het is goed voor hen om te blijven zoals ik.

[9] Maar als zij zich niet kunnen beheersen, moeten zij trouwen. Het is namelijk beter te trouwen dan van verlangen te branden.

[10] Wie getrouwd zijn, geef ik dit gebod, niet ik maar de Heere: de vrouw mag niet scheiden van haar man.

[11] Doet zij dat toch, dan moet zij ongetrouwd blijven of zich met haar man verzoenen. En de man mag zijn vrouw niet wegsturen.

[12] Tegen de anderen zeg ik, niet de Heere: stel dat een gelovige man een ongelovige vrouw heeft. Wil zij bij hem blijven, dan mag hij haar niet wegsturen.

[13] En heeft een vrouw een ongelovige man, en wil hij bij haar blijven, dan mag zij hem niet wegsturen.

[14] De ongelovige man is namelijk geheiligd door zijn vrouw, en de ongelovige vrouw door haar man. Anders zouden jullie kinderen onrein zijn, maar nu zijn

zij heilig.
15 Wil de ongelovige toch scheiden, laat hem gaan. In zulke gevallen is de gelovige niet gebonden. God heeft ons geroepen om in vrede te leven.
16 Want wat weet jij, vrouw, of je je man zult redden? En wat weet jij, man, of je je vrouw zult redden?
17 Laat ieder leven zoals God het hem toebedeeld heeft en zoals de Heere hem geroepen heeft. Zo bepaal ik het overal.
18 Is iemand als besnedene geroepen, dan moet hij dat niet ongedaan maken. Is iemand als onbesnedene geroepen, dan moet hij zich niet laten besnijden.
19 Besneden zijn is niets en onbesneden zijn is niets. Het gaat erom dat je de geboden van God houdt.
20 Laat ieder blijven in de positie waarin hij geroepen is.
21 Ben je als slaaf geroepen, maak je daar dan niet druk over. Maar kun je vrij worden, maak daar dan liever gebruik van.
22 Wie als slaaf geroepen is in de Heere, is een vrijgelatene van de Heere. En wie als vrije geroepen is, is een slaaf van Christus (de gezalfde).
23 Jullie zijn duur gekocht. Word dus geen slaven van mensen.
24 Broeders, laat ieder bij God blijven in de positie waarin hij geroepen is.
25 Over wie nog niet getrouwd zijn heb ik geen gebod van de Heere. Ik geef mijn mening, als iemand die van de Heere barmhartigheid gekregen heeft om betrouwbaar te zijn.
26 Met het oog op de nood die komt, denk ik dat het goed is voor een mens om te blijven zoals hij is.
27 Ben je aan een vrouw gebonden, zoek dan geen scheiding. Ben je vrij van een vrouw, zoek dan geen vrouw.
28 Maar trouw je toch, dan zondig je niet. En trouwt een jonge vrouw, dan zondigt zij niet. Zulke mensen zullen wel moeite hebben in dit leven, en dat wil ik jullie besparen.
29 Broeders, dit bedoel ik: de tijd is kort. Laat wie een vrouw heeft van nu af leven alsof hij er geen had.

[30] Laat wie huilen leven alsof zij niet huilen, en wie blij zijn alsof zij niet blij zijn. Laat wie kopen leven alsof zij niets bezitten.
[31] Laat wie van deze wereld gebruikmaken haar niet uitbuiten. De gedaante van deze wereld gaat namelijk voorbij.
[32] Ik wil dat jullie zonder zorgen zijn. Wie niet getrouwd is, geeft om de dingen van de Heere en wil de Heere behagen.
[33] Wie wel getrouwd is, geeft om de dingen van de wereld en wil zijn vrouw behagen.
[34] Zo is hij verdeeld. Een ongetrouwde vrouw geeft om de dingen van de Heere en wil heilig zijn naar lichaam en geest. Een getrouwde vrouw geeft om de dingen van de wereld en wil haar man behagen.
[35] Dit zeg ik voor jullie eigen bestwil. Ik wil jullie niet vastbinden, maar helpen om netjes te leven en dicht bij de Heere te blijven, zonder afleiding.
[36] Vindt iemand dat hij niet goed omgaat met zijn verloofde? Wordt zij ouder, en moet het zo gebeuren, laat hem dan doen wat hij wil. Hij zondigt niet; laat hen trouwen.
[37] Maar wie in zijn hart vaststaat, geen dwang voelt en zelf kan beslissen, en besloten heeft haar niet te trouwen, die doet goed.
[38] Dus wie met zijn verloofde trouwt, doet goed, en wie niet trouwt, doet beter.
[39] Een vrouw is gebonden zolang haar man leeft. Is haar man gestorven, dan is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, maar alleen in de Heere.
[40] Toch is zij gelukkiger als zij blijft zoals zij is, naar mijn mening. En ik denk dat ook ik de Geest van God heb.

1 Korintiërs 8

[1] Nu over het vlees dat aan afgoden geofferd is. Wij weten dat wij allemaal kennis hebben. Kennis maakt opgeblazen, maar liefde bouwt op.
[2] Denkt iemand dat hij iets weet, dan weet hij nog niets zoals het hoort.
[3] Maar wie God liefheeft, die wordt door Hem gekend.

[4] Over het eten van offervlees weten wij dit: een afgod stelt niets voor in de wereld, en er is geen andere God dan Eén.

[5] Er zijn wel zogenaamde goden, in de hemel of op de aarde. Er zijn immers veel goden en veel heren.

[6] Maar voor ons is er één God, de Vader. Uit Hem is alles en wij leven voor Hem. En er is één Heere, Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Door Hem is alles en wij leven door Hem.

[7] Toch heeft niet iedereen die kennis. Sommigen zijn zo aan afgoden gewend dat zij het eten als offervlees. Hun geweten is zwak en wordt daardoor bevlekt.

[8] Eten brengt ons niet dichter bij God. Eten wij niet, dan missen wij niets. Eten wij wel, dan hebben wij niets extra.

[9] Maar pas op dat jullie vrijheid geen struikelblok wordt voor wie zwak zijn.

[10] Stel dat iemand jou, met al je kennis, in een afgodstempel ziet aanliggen. Wordt zijn zwakke geweten dan niet aangemoedigd om offervlees te eten?

[11] Zo gaat door jouw kennis je zwakke broeder verloren, voor wie Christus (de gezalfde) gestorven is.

[12] Als jullie zo zondigen tegen je medegelovigen en hun zwakke geweten kwetsen, zondigen jullie tegen Christus.

[13] Laat eten mijn broeder struikelen, dan eet ik nooit meer vlees. Dan laat ik mijn broeder niet struikelen.

1 Korintiërs 9

[1] Ben ik geen apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik Jezus (YHWH redt), onze Heere, niet gezien? Zijn jullie niet mijn werk in de Heere?

[2] Ben ik voor anderen geen apostel, voor jullie ben ik het zeker. Jullie zijn het zegel van mijn apostelschap in de Heere.

[3] Dit is mijn verdediging tegenover wie mij ondervragen.

[4] Hebben wij niet het recht om te eten en te drinken?

[5] Hebben wij niet het recht om een gelovige vrouw mee te nemen op reis? De andere apostelen doen dat ook, en de broers van de Heere, en Cefas (rots).

[6] Of hebben alleen Barnabas (zoon van bemoediging) en ik geen recht om niet te werken?

[7] Wie gaat er op eigen kosten in dienst? Wie plant een wijngaard en eet niet van de vrucht? Of wie hoedt een kudde en drinkt niet van de melk?

[8] Zeg ik dit alleen maar als mens? Zegt de wet niet hetzelfde?

[9] In de wet van Mozes (uit het water getrokken) staat namelijk geschreven: Je mag een os die dorst geen muilkorf omdoen. Zorgt God soms voor de ossen?

[10] Of zegt Hij dat vooral om ons? Ja, om ons is het geschreven. Wie ploegt, moet met hoop ploegen, en wie dorst, moet hopen op zijn deel.

[11] Wij hebben bij jullie geestelijk zaad gezaaid. Is het dan te veel gevraagd als wij van jullie stoffelijke dingen oogsten?

[12] Als anderen dat recht bij jullie hebben, hebben wij dat dan niet des te meer? Toch hebben wij van dat recht geen gebruik gemaakt. Wij verdragen alles, om het evangelie van Christus (de gezalfde) niet in de weg te staan.

[13] Weten jullie niet dat wie in de tempel dienen, eten van wat in de tempel is? En dat wie bij het altaar dienen, hun deel van het altaar krijgen?

[14] Zo heeft ook de Heere bepaald dat wie het evangelie verkondigen, van het evangelie leven.

[15] Maar ik heb van niets daarvan gebruikgemaakt. En ik schrijf dit niet om het alsnog te krijgen. Ik zou liever sterven dan dat iemand mij deze roem afneemt.

[16] Verkondig ik het evangelie, dan is dat geen roem voor mij. Het is een opdracht die mij is opgelegd. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig.

[17] Doe ik het uit vrije wil, dan heb ik loon. Doe ik het niet uit vrije wil, dan is het beheer mij toch toevertrouwd.

[18] Wat is dan mijn loon? Dat ik het evangelie gratis breng en mijn recht in het evangelie niet gebruik.

[19] Ik ben vrij van iedereen, en toch heb ik mij aan iedereen dienstbaar gemaakt, om er zoveel mogelijk te winnen.

[20] Voor de Joden ben ik een Jood geworden, om Joden te winnen. Voor wie onder de wet leven, leefde ik als iemand onder de wet, om hen te winnen.

[21] Voor wie zonder de wet zijn, leefde ik als iemand zonder wet, om hen te winnen. Ik sta wel onder de wet van God, want ik hoor bij Christus.
[22] Voor de zwakken ben ik zwak geworden, om de zwakken te winnen. Voor iedereen ben ik alles geworden, om in elk geval enkelen te redden.
[23] Dit alles doe ik om het evangelie, zodat ik er zelf ook deel aan krijg.
[24] Weten jullie niet dat in een wedstrijd alle hardlopers lopen, maar dat er één de prijs krijgt? Loop zó dat jullie hem winnen.
[25] Iedereen die aan een wedstrijd meedoet, beheerst zich in alles. Zij doen het voor een krans die vergaat, wij voor een krans die blijft.
[26] Zo loop ik dan, niet als iemand die maar wat doet. Zo vecht ik, niet als iemand die in de lucht slaat.
[27] Ik hard mijn lichaam en houd het in bedwang. Anders zou ik anderen verkondigen en zelf afgewezen worden.

1 Korintiërs 10

[1] Broeders, ik wil dat jullie dit weten. Onze voorouders waren allemaal onder de wolk en zijn allemaal door de zee gegaan.
[2] Zij zijn allemaal in Mozes (uit het water getrokken) gedoopt, in de wolk en in de zee.
[3] Zij aten allemaal hetzelfde geestelijke voedsel.
[4] Zij dronken allemaal dezelfde geestelijke drank. Zij dronken namelijk uit de geestelijke rots die met hen meeging, en die rots was Christus (de gezalfde).
[5] Toch had God in de meesten van hen geen vreugde. Zij kwamen om in de woestijn.
[6] Dat is gebeurd als voorbeeld voor ons. Zo krijgen wij geen verlangen naar het kwade, zoals zij dat hadden.
[7] Word geen afgodendienaars, zoals sommigen van hen. Zo staat er geschreven: Het volk ging zitten om te eten en te drinken, en stond op om te dansen.
[8] Laten wij geen ontucht plegen, zoals sommigen van hen deden. Op één dag vielen er drieëntwintigduizend.

[9] Laten wij Christus niet uitdagen, zoals sommigen van hen deden. Zij kwamen om door de slangen.

[10] Mopper niet, zoals sommigen van hen mopperden. Zij werden gedood door de verderver.

[11] Dit alles overkwam hen als voorbeeld. Het is opgeschreven als waarschuwing voor ons, die aan het einde van de tijden leven.

[12] Wie denkt dat hij staat, moet dus oppassen dat hij niet valt.

[13] Jullie hebben geen beproeving gehad die niet menselijk is. God is trouw. Hij zal niet toelaten dat jullie meer beproefd worden dan jullie aankunnen. Bij de beproeving geeft Hij ook de uitweg, zodat jullie het kunnen dragen.

[14] Daarom, mijn geliefden, vlucht weg van de afgodendienst.

[15] Ik spreek tegen jullie als tegen verstandige mensen. Beoordeel zelf wat ik zeg.

[16] De beker van de dankzegging die wij zegenen: is die niet de gemeenschap met het bloed van Christus? Het brood dat wij breken: is dat niet de gemeenschap met het lichaam van Christus?

[17] Het is één brood. Daarom zijn wij met velen één lichaam, want wij delen allemaal in dat ene brood.

[18] Kijk naar Israël (die met God strijdt) naar het vlees. Hebben zij die van de offers eten geen gemeenschap met het altaar?

[19] Wat zeg ik daarmee? Dat een afgod iets is, of dat offervlees iets is?

[20] Nee, ik zeg dat de volken aan boze geesten offeren en niet aan God. En ik wil niet dat jullie gemeenschap hebben met boze geesten.

[21] Jullie kunnen niet de beker van de Heere drinken en ook de beker van de boze geesten. Jullie kunnen niet aan de tafel van de Heere zitten en ook aan de tafel van de boze geesten.

[22] Of dagen wij de Heere uit? Zijn wij soms sterker dan Hij?

[23] Alles is toegestaan, maar niet alles is nuttig. Alles is toegestaan, maar niet alles bouwt op.

[24] Laat niemand zijn eigen belang zoeken, maar dat van de ander.

[25] Eet alles wat op de markt verkocht wordt, zonder verder te vragen om je geweten.

[26] De aarde is namelijk van de Heere, en alles wat daarop leeft.

[27] Nodigt een ongelovige jullie uit en willen jullie gaan, eet dan alles wat voorgezet wordt, zonder verder te vragen om je geweten.

[28] Maar zegt iemand tegen jullie: Dat is offervlees, eet het dan niet. Doe dat om hem en om het geweten.

[29] Ik bedoel niet je eigen geweten, maar dat van die ander. Waarom zou mijn vrijheid beoordeeld worden door het geweten van een ander?

[30] Als ik dankbaar mijn deel eet, waarom word ik dan belasterd om iets waarvoor ik dank?

[31] Of jullie nu eten of drinken of iets anders doen, doe alles tot eer van God.

[32] Geef niemand aanstoot: niet de Joden, niet de Grieken en niet de gemeenschap van God.

[33] Zo probeer ik in alles iedereen te behagen. Ik zoek niet mijn eigen voordeel, maar dat van velen, zodat zij gered worden.

1 Korintiërs 11

[1] Volg mijn voorbeeld, zoals ik dat van Christus (de gezalfde) volg.

[2] Broeders, ik prijs jullie omdat jullie in alles aan mij denken. Jullie houden je aan de overleveringen zoals ik ze jullie gegeven heb.

[3] Maar ik wil dat jullie dit weten. Christus is het hoofd van iedere man. De man is het hoofd van de vrouw, en God is het hoofd van Christus.

[4] Een man die bidt of profeteert met iets op zijn hoofd, onteert zijn hoofd.

[5] Een vrouw die bidt of profeteert met onbedekt hoofd, onteert haar hoofd. Het is namelijk hetzelfde alsof haar haar afgeschoren was.

[6] Bedekt een vrouw zich niet, dan kan zij zich net zo goed laten scheren. Maar is het lelijk voor een vrouw om geschoren te zijn, dan moet zij zich bedekken.

[7] Een man hoeft zijn hoofd niet te bedekken, want hij is het beeld en de eer van God. De vrouw is de eer van de man.

[8] De man komt namelijk niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man.

[9] De man is ook niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man.

[10] Daarom moet de vrouw een teken van gezag op haar hoofd hebben, om de engelen.
[11] Toch is in de Heere de man er niet zonder de vrouw en de vrouw niet zonder de man.
[12] Zoals de vrouw uit de man komt, zo komt de man door de vrouw. En alles komt uit God.
[13] Beoordeel het zelf: past het dat een vrouw met onbedekt hoofd tot God bidt?
[14] Leert de natuur zelf jullie niet dat lang haar een schande is voor een man?
[15] En dat lang haar juist een eer is voor een vrouw? Zij heeft het lange haar immers als bedekking gekregen.
[16] Wil iemand hierover toch ruzie maken: zo'n gewoonte hebben wij niet, en de gemeenschappen van God ook niet.
[17] Nu ik jullie dit voorschrijf, kan ik jullie niet prijzen. Jullie komen namelijk niet ten goede samen, maar ten kwade.
[18] Allereerst hoor ik dat er scheuringen onder jullie zijn als jullie samenkomen. Voor een deel geloof ik dat.
[19] Er moeten wel partijen onder jullie zijn. Zo wordt zichtbaar wie van jullie betrouwbaar zijn.
[20] Als jullie samenkomen, is het geen avondmaal van de Heere dat jullie eten.
[21] Bij het eten neemt namelijk ieder vast zijn eigen maaltijd. De een heeft honger en de ander is dronken.
[22] Hebben jullie dan geen huizen om te eten en te drinken? Of minachten jullie de gemeenschap van God en beschamen jullie wie niets hebben? Wat moet ik zeggen? Zal ik jullie prijzen? Hierin prijs ik jullie niet.
[23] Ik heb van de Heere ontvangen wat ik ook aan jullie doorgegeven heb. De Heere Jezus (YHWH redt) nam in de nacht waarin Hij verraden werd het brood.
[24] Hij dankte, brak het en zei: Neem en eet, dit is mijn lichaam, dat voor jullie gebroken wordt. Doe dit om mij te gedenken.
[25] Zo nam Hij ook de beker, na de maaltijd, en zei: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed. Doe dit om mij te gedenken, zo vaak als jullie eruit

drinken.
[26] Zo vaak als jullie dit brood eten en uit deze beker drinken, verkondigen jullie de dood van de Heere, totdat Hij komt.
[27] Wie op een onwaardige manier dit brood eet of uit deze beker drinkt, is schuldig aan het lichaam en het bloed van de Heere.
[28] Laat een mens dus zichzelf onderzoeken, en zo eten van het brood en drinken uit de beker.
[29] Wie onwaardig eet en drinkt, eet en drinkt zichzelf een oordeel, omdat hij het lichaam van de Heere niet onderscheidt.
[30] Daarom zijn er onder jullie veel zwakken en zieken, en zijn er velen gestorven.
[31] Als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.
[32] Worden wij geoordeeld, dan worden wij door de Heere opgevoed. Zo worden wij niet samen met de wereld veroordeeld.
[33] Broeders, wacht daarom op elkaar als jullie samenkomen om te eten.
[34] Heeft iemand honger, laat hem thuis eten. Anders komen jullie samen tot een oordeel. De rest zal ik regelen wanneer ik kom.

1 Korintiërs 12

[1] Broeders, over de geestelijke gaven wil ik jullie niet in het ongewisse laten.
[2] Jullie weten dat jullie bij de volken hoorden. Jullie werden meegetrokken naar stomme afgoden.
[3] Daarom maak ik jullie dit bekend: niemand die door de Geest van God spreekt, zegt dat Jezus (YHWH redt) vervloekt is. En niemand kan zeggen dat Jezus de Heere is, behalve door de Heilige Geest.
[4] Er zijn verschillende gaven, maar het is dezelfde Geest.
[5] Er zijn verschillende diensten, maar het is dezelfde Heere.
[6] Er zijn verschillende werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt.
[7] Aan ieder wordt de Geest zichtbaar gegeven, tot nut van iedereen.

[8] Aan de een geeft de Geest een woord van wijsheid, aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest.

[9] Aan een ander geloof, door dezelfde Geest, en aan weer een ander gaven om te genezen, door die ene Geest.

[10] Aan een ander geeft Hij kracht om wonderen te doen, aan een ander profetie en aan een ander onderscheid van geesten. Weer een ander krijgt verschillende talen, en een ander de uitleg daarvan.

[11] Dit alles werkt die ene en dezelfde Geest. Hij deelt aan ieder afzonderlijk uit, zoals Hij wil.

[12] Het lichaam is één en heeft toch veel delen. Al die delen samen vormen één lichaam. Zo is het ook met Christus (de gezalfde).

[13] Wij zijn immers allemaal door één Geest tot één lichaam gedoopt: Joden en Grieken, slaven en vrijen. En wij zijn allemaal met één Geest gedrenkt.

[14] Het lichaam bestaat ook niet uit één deel, maar uit veel delen.

[15] Stel dat de voet zei: Ik ben de hand niet, dus ik hoor niet bij het lichaam. Hoort hij daarom niet bij het lichaam?

[16] En stel dat het oor zei: Ik ben het oog niet, dus ik hoor niet bij het lichaam. Hoort het daarom niet bij het lichaam?

[17] Als het hele lichaam oog was, waar bleef dan het gehoor? Als het hele lichaam gehoor was, waar bleef dan de reuk?

[18] Maar God heeft de lichaamsdelen een plaats gegeven, ieder afzonderlijk, zoals Hij het wilde.

[19] Waren zij allemaal één deel, waar bleef dan het lichaam?

[20] Nu zijn er veel delen, maar is er één lichaam.

[21] Het oog kan niet tegen de hand zeggen: Ik heb je niet nodig. Het hoofd kan dat ook niet zeggen tegen de voeten.

[22] Integendeel: juist de delen die het zwakst lijken, zijn onmisbaar.

[23] De delen die wij het minst eervol vinden, geven wij juist extra eer. Wat wij liever bedekken, behandelen wij extra netjes.

[24] Wat er goed uitziet heeft dat niet nodig. God heeft het lichaam zo samengesteld dat wat tekortkomt extra eer krijgt.

[25] Zo is er geen verdeeldheid in het lichaam en zorgen de delen gelijk voor elkaar.
[26] Lijdt één deel, dan lijden alle delen mee. Wordt één deel geëerd, dan zijn alle delen mee blij.
[27] Jullie zijn het lichaam van Christus, en ieder afzonderlijk een deel daarvan.
[28] God heeft in de gemeenschap mensen aangesteld: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars. Verder krachten, gaven om te genezen, hulp, leiding en verschillende talen.
[29] Zijn zij allemaal apostelen? Zijn zij allemaal profeten? Zijn zij allemaal leraars? Doen zij allemaal wonderen?
[30] Hebben zij allemaal gaven om te genezen? Spreken zij allemaal in talen? Leggen zij allemaal uit?
[31] Streef naar de beste gaven. En ik wijs jullie een weg die nog veel beter is.

1 Korintiërs 13

[1] Stel dat ik de talen van mensen en engelen sprak, maar geen liefde had. Dan was ik een dreunende gong of een schelle bel.
[2] Stel dat ik de gave van profetie had, alle geheimen kende en alles wist. Stel dat ik zoveel geloof had dat ik bergen verzette, maar geen liefde had. Dan was ik niets.
[3] Stel dat ik al mijn bezit uitdeelde aan de armen en mijn lichaam overgaf om verbrand te worden, maar geen liefde had. Dan had ik er niets aan.
[4] De liefde is geduldig en vriendelijk. De liefde is niet jaloers, schept niet op en is niet opgeblazen.
[5] Zij doet niets onbehoorlijks, zoekt niet zichzelf, wordt niet verbitterd en rekent het kwade niet aan.
[6] Zij is niet blij over onrecht, maar blij met de waarheid.
[7] Zij bedekt alles, gelooft alles, hoopt alles en verdraagt alles.
[8] De liefde vergaat nooit. Profetieën zullen verdwijnen, talen zullen ophouden en kennis zal verdwijnen.

[9] Wij kennen namelijk maar ten dele en wij profeteren ten dele.

[10] Maar als het volmaakte komt, verdwijnt wat ten dele is.

[11] Toen ik een kind was, sprak ik als een kind. Ik dacht en redeneerde als een kind. Nu ik volwassen ben, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.

[12] Nu kijken wij in een spiegel en zien wij een raadselachtig beeld. Straks zien wij van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, straks zal ik kennen zoals ik zelf gekend ben.

[13] Nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie. Maar de liefde is het grootst.

1 Korintiërs 14

[1] Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, vooral naar de gave om te profeteren.

[2] Wie in een vreemde taal spreekt, spreekt niet tot mensen maar tot God. Niemand verstaat het namelijk. Met zijn geest spreekt hij geheimen.

[3] Maar wie profeteert, spreekt tot mensen woorden die opbouwen, bemoedigen en troosten.

[4] Wie in een vreemde taal spreekt, bouwt zichzelf op. Wie profeteert, bouwt de gemeenschap op.

[5] Ik wil graag dat jullie allemaal in talen spreken, maar liever nog dat jullie profeteren. Wie profeteert is belangrijker dan wie in talen spreekt, behalve als hij het uitlegt, zodat de gemeenschap wordt opgebouwd.

[6] Broeders, stel dat ik bij jullie kwam en in vreemde talen sprak. Wat zouden jullie daaraan hebben, als ik niet ook een openbaring, kennis, profetie of onderwijs bracht?

[7] Zelfs levenloze instrumenten geven geluid, zoals een fluit of een citer. Maar als de tonen niet te onderscheiden zijn, hoe weet je dan wat er gespeeld wordt?

[8] En als de bazuin een onduidelijk signaal geeft, wie maakt zich dan klaar voor de strijd?

[9] Zo is het ook met jullie. Spreek je geen duidelijke taal, hoe weet men dan wat je zegt? Je praat dan in de lucht.

[10] Er zijn zoveel talen in de wereld, en elke taal heeft betekenis.
[11] Maar als ik de betekenis van de klanken niet ken, dan ben ik een vreemdeling voor de spreker, en hij voor mij.
[12] Zo is het ook met jullie. Jullie streven naar geestelijke gaven. Zoek er dan veel van die de gemeenschap opbouwen.
[13] Wie in een vreemde taal spreekt, moet daarom bidden of hij het mag uitleggen.
[14] Want als ik in een vreemde taal bid, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand doet niets.
[15] Wat betekent dat? Ik zal bidden met mijn geest en ook met mijn verstand. Ik zal zingen met mijn geest en ook met mijn verstand.
[16] Dank je alleen met je geest, hoe kan een buitenstaander dan amen zeggen op jouw dankgebed? Hij weet immers niet wat je zegt.
[17] Jouw dankgebed is wel goed, maar de ander wordt er niet door opgebouwd.
[18] Ik dank mijn God dat ik meer in talen spreek dan jullie allemaal.
[19] Toch spreek ik in de samenkomst liever vijf woorden met mijn verstand, om anderen te onderwijzen, dan tienduizend woorden in een vreemde taal.
[20] Broeders, word geen kinderen in je denken. Wees kinderen in het kwade, maar word volwassen in je denken.
[21] In de wet staat geschreven: Ik zal tot dit volk spreken door mensen met vreemde talen en andere lippen. Toch zullen zij niet naar mij luisteren, zegt de Heere.
[22] De vreemde talen zijn dus een teken, niet voor gelovigen maar voor ongelovigen. De profetie is een teken voor gelovigen, niet voor ongelovigen.
[23] Stel dat de hele gemeenschap samenkomt en iedereen in talen spreekt. Komen er dan buitenstaanders of ongelovigen binnen, zullen zij dan niet zeggen dat jullie gek zijn?
[24] Maar stel dat iedereen profeteert en er komt een ongelovige of buitenstaander binnen. Dan wordt hij door allen overtuigd en beoordeeld.
[25] Zo komt aan het licht wat er in zijn hart verborgen is. Hij zal op zijn knieën vallen, God aanbidden en zeggen dat God echt bij jullie is.

[26] Broeders, wat betekent dit? Als jullie samenkomen, heeft de een een lied, de ander onderwijs, een openbaring, een vreemde taal of een uitleg. Laat alles gebeuren tot opbouw.
[27] Spreekt iemand in een vreemde taal, laat het dan met twee of hoogstens drie zijn, om de beurt. En laat één iemand het uitleggen.
[28] Is er geen uitlegger, laat hem dan zwijgen in de samenkomst. Hij mag voor zichzelf spreken, tot God.
[29] Laat twee of drie profeten spreken, en laat de anderen het beoordelen.
[30] Krijgt iemand anders die erbij zit een openbaring, dan moet de eerste zwijgen.
[31] Jullie kunnen namelijk allemaal om de beurt profeteren, zodat iedereen leert en bemoedigd wordt.
[32] De geesten van de profeten zijn aan de profeten onderworpen.
[33] God is namelijk geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeenschappen van de heiligen.
[34] Laten de vrouwen in de samenkomsten zwijgen. Het is hun niet toegestaan te spreken, maar zij moeten zich onderschikken, zoals ook de wet zegt.
[35] Willen zij iets leren, laat hen dan thuis hun eigen man vragen. Het staat namelijk lelijk als een vrouw in de samenkomst spreekt.
[36] Is het woord van God soms bij jullie begonnen? Of is het alleen bij jullie gekomen?
[37] Denkt iemand dat hij een profeet is of geestelijk, laat hij dan erkennen dat wat ik schrijf geboden van de Heere zijn.
[38] Wil iemand dat niet weten, dan wordt hij zelf niet gekend.
[39] Broeders, streef er dus naar om te profeteren, en houd het spreken in talen niet tegen.
[40] Laat alles netjes en ordelijk gebeuren.

1 Korintiërs 15

[1] Broeders, ik maak jullie het evangelie bekend dat ik jullie verkondigd heb. Jullie hebben het aangenomen en jullie staan erin.

[2] Door dat evangelie worden jullie ook gered, als jullie het vasthouden zoals ik het verkondigd heb. Anders zijn jullie voor niets gaan geloven.

[3] Ik heb jullie als eerste doorgegeven wat ik zelf ook ontvangen heb: dat Christus (de gezalfde) voor onze zonden gestorven is, volgens de Schriften.

[4] En dat Hij begraven is en op de derde dag is opgewekt, volgens de Schriften.

[5] En dat Hij gezien is door Cefas (rots), daarna door de twaalf.

[6] Daarna is Hij door meer dan vijfhonderd mensen tegelijk gezien. De meesten van hen leven nog, al zijn er ook gestorven.

[7] Daarna is Hij gezien door Jakobus (hij houdt de hiel vast), daarna door alle apostelen.

[8] En als laatste van allemaal is Hij ook door mij gezien, als door een misgeboorte.

[9] Ik ben namelijk de minste van de apostelen. Ik ben het niet waard om apostel te heten, omdat ik de gemeenschap van God vervolgd heb.

[10] Maar door de genade van God ben ik wat ik ben. En Zijn genade aan mij is niet voor niets geweest. Ik heb harder gewerkt dan zij allemaal. Toch niet ik, maar de genade van God die met mij is.

[11] Of ik het nu ben of zij, zo verkondigen wij het, en zo zijn jullie gaan geloven.

[12] Wij verkondigen dat Christus uit de doden is opgewekt. Hoe kunnen sommigen onder jullie dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is?

[13] Als er geen opstanding van de doden is, dan is Christus ook niet opgewekt.

[14] En als Christus niet opgewekt is, dan is onze verkondiging zinloos en jullie geloof ook.

[15] Dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn. Wij hebben immers over God getuigd dat Hij Christus opgewekt heeft. Dat deed Hij dan niet, als de doden niet worden opgewekt.

[16] Want als de doden niet worden opgewekt, dan is Christus ook niet opgewekt.

[17] En als Christus niet opgewekt is, dan is jullie geloof zinloos en zitten jullie nog in je zonden.

[18] Dan zijn ook zij verloren die in Christus gestorven zijn.

[19] Hopen wij alleen in dit leven op Christus, dan zijn wij de armste mensen die er zijn.
[20] Maar Christus is opgewekt uit de doden. Hij is de eerste van wie gestorven zijn.
[21] De dood is er door een mens, en zo is ook de opstanding van de doden er door een Mens.
[22] Zoals allen sterven in Adam (mens), zo zullen allen ook levend gemaakt worden in Christus.
[23] Maar ieder op zijn eigen tijd: Christus als eerste, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.
[24] Daarna komt het einde. Dan geeft Hij het Koninkrijk over aan God de Vader, en dan doet Hij alle heerschappij, macht en kracht teniet.
[25] Hij moet namelijk heersen totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft.
[26] De laatste vijand die teniet gedaan wordt, is de dood.
[27] God heeft namelijk alles aan Zijn voeten onderworpen. Maar als er staat dat alles Hem onderworpen is, dan valt God daar natuurlijk buiten.
[28] En als alles Hem onderworpen is, dan onderwerpt ook de Zoon Zelf zich aan God, die Hem alles onderworpen heeft. Dan is God alles in allen.
[29] Wat doen anders de mensen die zich voor de doden laten dopen? Als de doden helemaal niet worden opgewekt, waarom laten zij zich dan voor hen dopen?
[30] En waarom lopen wij elk uur gevaar?
[31] Ik sterf elke dag. Dat verzeker ik jullie, zo waar ik roem op jullie in Christus Jezus (YHWH redt), onze Heere.
[32] Ik heb in Efeze op menselijke wijze tegen wilde dieren gevochten. Wat heb ik daaraan, als de doden niet worden opgewekt? Laten wij dan maar eten en drinken, want morgen sterven wij.
[33] Vergis je niet. Slecht gezelschap bederft goede zeden.
[34] Word nuchter zoals het hoort, en zondig niet. Sommigen kennen God namelijk niet. Ik zeg het om jullie te beschamen.

35 Maar iemand zal zeggen: Hoe worden de doden opgewekt? Met wat voor lichaam komen zij?
36 Dwaas die je bent. Wat jij zaait, komt niet tot leven als het niet eerst sterft.
37 En wat je zaait, is niet het lichaam dat het worden zal. Het is een kale korrel, van tarwe of van iets anders.
38 Maar God geeft het een lichaam zoals Hij wil, en elk zaad zijn eigen lichaam.
39 Niet alle vlees is hetzelfde. Mensen hebben ander vlees dan dieren, en vissen weer ander vlees dan vogels.
40 Er zijn hemelse lichamen en aardse lichamen. De glans van de hemelse is anders dan die van de aardse.
41 De zon heeft een andere glans dan de maan, en de sterren weer een andere. De ene ster verschilt in glans van de andere.
42 Zo is het ook met de opstanding van de doden. Het lichaam wordt gezaaid in vergankelijkheid en opgewekt in onvergankelijkheid.
43 Het wordt gezaaid in oneer en opgewekt in heerlijkheid. Het wordt gezaaid in zwakheid en opgewekt in kracht.
44 Er wordt een natuurlijk lichaam gezaaid en een geestelijk lichaam opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.
45 Zo staat er ook geschreven: De eerste mens, Adam, werd een levend wezen. De laatste Adam werd een levendmakende geest.
46 Het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke.
47 De eerste mens is uit de aarde en aards. De tweede Mens is de Heere uit de hemel.
48 Zoals de aardse is, zo zijn de aardse mensen. En zoals de Hemelse is, zo zijn de hemelse mensen.
49 Wij hebben het beeld van de aardse gedragen. Zo zullen wij ook het beeld van de Hemelse dragen.
50 Broeders, dit zeg ik: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk van God niet erven. Het vergankelijke erft het onvergankelijke niet.
51 Kijk, ik vertel jullie een geheim. Wij zullen niet allemaal sterven, maar wij zullen allemaal veranderd worden.

[52] Dat gebeurt in een oogwenk, bij de laatste bazuin. De bazuin zal klinken, de doden worden onvergankelijk opgewekt en wij worden veranderd.
[53] Dit vergankelijke lichaam moet namelijk onvergankelijkheid aandoen, en dit sterfelijke onsterfelijkheid.
[54] En als dat gebeurd is, dan gaat het woord in vervulling dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning.
[55] Dood, waar is je prikkel? Dodenrijk, waar is je overwinning?
[56] De prikkel van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet.
[57] Maar God zij dank. Hij geeft ons de overwinning door onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
[58] Broeders, mijn geliefden, wees dus standvastig en onwrikbaar. Doe altijd volop het werk van de Heere. Jullie weten dat jullie werk in de Heere niet zinloos is.

1 Korintiërs 16

[1] Nu over de inzameling voor de heiligen. Doe het zoals ik het aan de gemeenschappen in Galatië heb voorgeschreven.
[2] Laat ieder van jullie op de eerste dag van de week iets opzijleggen en sparen, naar wat hij verdiend heeft. Dan hoeft de inzameling niet pas te beginnen als ik kom.
[3] Als ik bij jullie ben, zal ik mensen sturen die jullie geschikt vinden. Met een brief van mij brengen zij jullie gave naar Jeruzalem.
[4] En als het de moeite waard is dat ik zelf ook ga, dan reizen zij met mij mee.
[5] Ik kom naar jullie toe als ik door Macedonië gereisd ben. Ik ga namelijk door Macedonië.
[6] Misschien blijf ik een tijd bij jullie, of zelfs de hele winter. Dan kunnen jullie mij op weg helpen, waar ik ook heen reis.
[7] Ik wil jullie nu niet in het voorbijgaan zien. Ik hoop een tijd bij jullie te blijven, als de Heere het toestaat.
[8] Maar ik blijf in Efeze tot het Pinksterfeest.

[9] Er is namelijk een grote deur voor mij opengegaan, met veel mogelijkheden, en er zijn veel tegenstanders.

[10] Komt Timotheüs (wie God eert) bij jullie, zorg dan dat hij zich bij jullie op zijn gemak voelt. Hij doet namelijk het werk van de Heere, net als ik.

[11] Laat niemand op hem neerkijken. Help hem in vrede op weg, zodat hij bij mij komt. Ik verwacht hem met de andere gelovigen.

[12] Wat Apollos (toegewijd aan Apollo) betreft: ik heb hem dringend gevraagd met de anderen naar jullie toe te komen. Hij wilde nu echt niet. Hij komt wel als het hem uitkomt.

[13] Wees waakzaam, sta vast in het geloof, wees moedig en sterk.

[14] Laat alles bij jullie in liefde gebeuren.

[15] Broeders, jullie kennen het huis van Stefanas (gekroonde). Zij waren de eersten in Achaje die gingen geloven en zij hebben zich ingezet voor de heiligen.

[16] Ik vraag jullie: onderschik je aan zulke mensen en aan iedereen die met hen meewerkt en zich inspant.

[17] Ik ben blij dat Stefanas, Fortunatus (gelukkig) en Achaïkus (man uit Achaje) gekomen zijn. Zij hebben goedgemaakt wat ik bij jullie miste.

[18] Zij hebben mijn geest verkwikt en die van jullie ook. Waardeer zulke mensen.

[19] De gemeenschappen in Asia groeten jullie. Aquila (adelaar) en Prisca (oud) groeten jullie hartelijk in de Heere, met de gemeenschap die bij hen thuis samenkomt.

[20] Alle gelovigen hier groeten jullie. Groet elkaar met een heilige kus.

[21] Deze groet schrijf ik, Paulus (klein), met mijn eigen hand.

[22] Wie de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) niet liefheeft, moet vervloekt zijn. Maranatha: onze Heere komt.

[23] De genade van de Heere Jezus Christus zij met jullie.

[24] Mijn liefde is met jullie allemaal in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt). Amen.

2 Korintiërs

2 Korintiërs 1

[1] Van Paulus (klein), apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) door de wil van God, en van Timotheüs (wie God eert), die bij ons hoort. Aan de gemeenschap van God in Korinthe, met alle heiligen in heel Achaje.

[2] Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[3] Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, de Vader vol barmhartigheid en de God van alle troost.

[4] Hij troost ons bij alles wat wij meemaken. Zo kunnen wij anderen troosten die het moeilijk hebben, met de troost die wij zelf van God krijgen.

[5] Zoals het lijden van Christus (de gezalfde) overvloedig over ons komt, zo komt door Christus ook de troost overvloedig over ons.

[6] Hebben wij het moeilijk, dan is dat tot troost en redding voor jullie. Worden wij getroost, dan is dat ook tot jullie troost. Die troost werkt door als jullie hetzelfde lijden geduldig dragen.

[7] Onze hoop voor jullie staat vast. Wij weten namelijk dat jullie delen in het lijden en daarom ook delen in de troost.

[8] Broeders, wij willen dat jullie weten wat wij in Asia hebben meegemaakt. Wij werden zo zwaar belast dat wij het niet aankonden. Wij twijfelden zelfs of wij het zouden overleven.

[9] Ja, wij hadden het gevoel dat ons doodvonnis al geveld was. Zo leerden wij niet op onszelf te vertrouwen, maar op God, die de doden opwekt.

[10] Hij heeft ons uit zo'n groot doodsgevaar gered en Hij redt ons nog. Op Hem hopen wij, dat Hij ons zal blijven redden.

[11] Ook jullie helpen daaraan mee met jullie gebed. Zo zullen velen God danken voor de gunst die wij door de gebeden van velen gekregen hebben.

[12] Onze roem is dit: ons geweten getuigt dat wij eerlijk en zuiver voor God geleefd hebben in de wereld, en vooral bij jullie. Dat deden wij niet met menselijke wijsheid, maar door de genade van God.
[13] Wij schrijven jullie niets anders dan wat jullie lezen en begrijpen. En ik hoop dat jullie het tot het einde toe zullen begrijpen.
[14] Jullie hebben al voor een deel begrepen dat wij jullie roem zijn, zoals jullie de onze zijn, op de dag van onze Heere Jezus (YHWH redt).
[15] In dat vertrouwen wilde ik eerst naar jullie toe komen, zodat jullie een tweede blijk van genade zouden krijgen.
[16] Ik wilde via jullie stad naar Macedonië gaan en daarna weer bij jullie langs, om door jullie op weg geholpen te worden naar Judea.
[17] Was ik lichtzinnig toen ik dat van plan was? Of maak ik mijn plannen op menselijke manier, zodat ik tegelijk ja en nee zeg?
[18] God is trouw: ons woord aan jullie was geen ja en nee tegelijk.
[19] De Zoon van God, Jezus Christus, is bij jullie verkondigd door mij, Silvanus (man van het bos) en Timotheüs. Hij was geen ja en nee, maar in Hem is het ja.
[20] Alle beloften van God zijn namelijk in Hem ja en in Hem amen. Zo eren wij God.
[21] God is het die ons samen met jullie vaststelt in Christus en die ons gezalfd heeft.
[22] Hij heeft ons ook verzegeld en de Geest in ons hart gegeven als onderpand.
[23] Ik roep God op als getuige van mijn ziel: ik ben nog niet naar Korinthe gekomen om jullie te sparen.
[24] Wij willen niet heersen over jullie geloof. Wij werken mee aan jullie blijdschap, want jullie staan vast door het geloof.

2 Korintiërs 2

[1] Ik had bij mijzelf besloten om niet weer met verdriet naar jullie toe te komen.
[2] Als ik jullie verdriet doe, wie maakt mij dan blij? Alleen degene die ik verdriet gedaan heb.

[3] Daarom heb ik jullie dit geschreven. Zo hoef ik bij mijn komst geen verdriet te hebben van wie mij juist blij moeten maken. Ik vertrouw erop dat mijn blijdschap die van jullie allemaal is.

[4] Ik heb jullie geschreven vanuit veel verdriet en benauwdheid, met veel tranen. Niet om jullie verdriet te doen, maar om jullie te laten zien hoeveel ik van jullie houd.

[5] Heeft iemand verdriet veroorzaakt, dan deed hij dat niet bij mij, maar voor een deel bij jullie allemaal. Ik wil hem niet te zwaar belasten.

[6] Voor zo iemand is de straf van de meerderheid genoeg geweest.

[7] Jullie moeten hem nu juist vergeven en troosten. Anders wordt hij verzwolgen door al te groot verdriet.

[8] Daarom vraag ik jullie: laat hem merken dat jullie van hem houden.

[9] Ik heb namelijk geschreven om te zien of jullie de proef doorstaan en in alles gehoorzaam zijn.

[10] Wie jullie iets vergeven, vergeef ik ook. Wat ik vergeven heb, heb ik vergeven om jullie, voor het aangezicht van Christus (de gezalfde). Zo krijgt de satan geen voordeel op ons.

[11] Wij kennen zijn plannen namelijk maar al te goed.

[12] Toen ik in Troas kwam om het evangelie van Christus te verkondigen, ging er een deur voor mij open in de Heere.

[13] Toch had ik geen rust in mijn geest, omdat ik Titus (aangenaam) niet vond. Ik nam afscheid van hen en vertrok naar Macedonië.

[14] God zij dank. Hij voert ons altijd mee in de overwinningsstoet van Christus. Door ons verspreidt Hij overal de geur van de kennis van Hem.

[15] Wij zijn voor God een goede geur van Christus, zowel bij wie gered worden als bij wie verloren gaan.

[16] Voor de een zijn wij een geur van dood tot dood, voor de ander een geur van leven tot leven. Wie is hiertoe in staat?

[17] Wij drijven geen handel in het woord van God, zoals zovelen. Wij spreken uit zuiverheid, uit God en voor Gods aangezicht, in Christus.

2 Korintiërs 3

[1] Beginnen wij onszelf weer aan te prijzen? Of hebben wij aanbevelingsbrieven nodig, aan jullie of van jullie, zoals sommigen?

[2] Jullie zijn onze brief, geschreven in ons hart, gekend en gelezen door alle mensen.

[3] Het is duidelijk dat jullie een brief van Christus (de gezalfde) zijn, door ons bezorgd. Die brief is niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God. Hij staat niet op stenen platen, maar op platen van vlees in het hart.

[4] Zo'n vertrouwen hebben wij door Christus bij God.

[5] Niet dat wij uit onszelf iets kunnen bedenken. Ons vermogen komt uit God.

[6] Hij heeft ons geschikt gemaakt om dienaars van een nieuw verbond te zijn. Dat verbond is niet van de letter, maar van de Geest. De letter doodt, maar de Geest maakt levend.

[7] De bediening van de dood stond met letters in steen gegrift. Toch kwam die met heerlijkheid, zodat de Israëlieten Mozes (uit het water getrokken) niet konden aankijken door de glans op zijn gezicht, die weer verdween.

[8] Zal de bediening van de Geest dan niet veel heerlijker zijn?

[9] Kwam de bediening van de veroordeling al met heerlijkheid, hoeveel te meer is de bediening van de gerechtigheid vol heerlijkheid.

[10] Wat toen heerlijk was, stelt nu zelfs niets meer voor, vergeleken met die veel grotere heerlijkheid.

[11] Kwam wat verdwijnt al met heerlijkheid, hoeveel te meer is dan wat blijft vol heerlijkheid.

[12] Omdat wij zo'n hoop hebben, spreken wij met veel vrijmoedigheid.

[13] Wij doen niet zoals Mozes, die een doek over zijn gezicht legde. Zo konden de Israëlieten het einde van wat verdween niet zien.

[14] Maar hun denken werd hard. Tot op vandaag blijft diezelfde doek liggen als het oude verbond gelezen wordt. Alleen in Christus wordt hij weggenomen.

[15] Tot op vandaag ligt er een doek op hun hart als Mozes gelezen wordt.

[16] Maar zodra iemand zich tot de Heere keert, wordt de doek weggenomen.

[17] De Heere is de Geest. En waar de Geest van de Heere is, daar is vrijheid.

[18] Wij allen zien met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere, als in een spiegel. Zo worden wij veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, door de Geest van de Heere.

2 Korintiërs 4

[1] Wij hebben deze bediening gekregen door de barmhartigheid van God. Daarom geven wij de moed niet op.

[2] Wij hebben alles afgewezen wat je uit schaamte verbergt. Wij gaan niet sluw te werk en vervalsen het woord van God niet. Wij maken de waarheid bekend en zo bevelen wij onszelf aan bij ieders geweten, voor het aangezicht van God.

[3] Is ons evangelie toch bedekt, dan is het bedekt voor wie verloren gaan.

[4] De god van deze tijd heeft het denken van de ongelovigen verblind. Zo zien zij het licht niet van het evangelie van de heerlijkheid van Christus (de gezalfde), die het beeld van God is.

[5] Wij verkondigen namelijk niet onszelf, maar Christus Jezus (YHWH redt) als de Heere. Onszelf verkondigen wij als jullie dienaren, om Jezus.

[6] God heeft gezegd dat het licht uit het donker zou schijnen. Hij is het die in ons hart geschenen heeft. Zo geeft Hij het licht van de kennis van de heerlijkheid van God in het gezicht van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[7] Maar wij hebben deze schat in aarden potten. Zo blijkt dat die geweldige kracht van God komt en niet uit onszelf.

[8] Wij worden van alle kanten bedrukt, maar niet in het nauw gedreven. Wij weten het soms niet meer, maar wij wanhopen niet.

[9] Wij worden vervolgd, maar niet in de steek gelaten. Wij worden neergeworpen, maar niet vernietigd.

[10] Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in ons lichaam mee. Zo wordt ook het leven van Jezus zichtbaar in ons lichaam.

[11] Wij die leven, worden namelijk altijd aan de dood overgegeven om Jezus. Zo wordt ook het leven van Jezus zichtbaar in ons sterfelijke vlees.

[12] Zo werkt de dood in ons, maar het leven in jullie.

[13] Wij hebben dezelfde Geest van het geloof. Er staat geschreven: Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken. Ook wij geloven en daarom spreken wij.

[14] Wij weten dat God de Heere Jezus opgewekt heeft. Hij zal ook ons met Jezus opwekken en ons samen met jullie voor Zijn troon stellen.

[15] Dit alles gebeurt om jullie. Zo bereikt de genade steeds meer mensen en groeit de dankbaarheid, tot eer van God.

[16] Daarom geven wij de moed niet op. Onze uiterlijke mens vergaat wel, maar onze innerlijke mens wordt dag na dag vernieuwd.

[17] Onze lichte verdrukking gaat snel voorbij. Zij levert ons een eeuwig gewicht van heerlijkheid op, dat alles te boven gaat.

[18] Wij letten namelijk niet op wat je ziet, maar op wat je niet ziet. Wat je ziet is tijdelijk, maar wat je niet ziet is eeuwig.

2 Korintiërs 5

[1] Wij weten dit: als onze aardse tent wordt afgebroken, hebben wij een gebouw van God. Dat is een huis dat niet met handen gemaakt is, maar eeuwig in de hemel.

[2] Daarom zuchten wij ook. Wij verlangen ernaar om onze woning uit de hemel aan te trekken.

[3] Dan worden wij niet naakt bevonden, maar bekleed.

[4] Wij die in deze tent leven, zuchten onder een zware last. Wij willen niet uitgekleed worden, maar overkleed. Zo wordt het sterfelijke verslonden door het leven.

[5] God heeft ons hiervoor klaargemaakt. Hij heeft ons ook de Geest gegeven als onderpand.

[6] Wij hebben dus altijd goede moed. Wij weten dat wij, zolang wij in dit lichaam wonen, ver van de Heere wonen.

[7] Wij leven namelijk door geloof en niet door zien.

[8] Wij hebben goede moed en willen liever uit dit lichaam vertrekken en bij de Heere wonen.

[9] Daarom willen wij Hem graag behagen, of wij nu thuis zijn of niet.

[10] Wij moeten namelijk allemaal verschijnen voor de rechterstoel van Christus (de gezalfde). Dan krijgt ieder wat hij in zijn lichaam gedaan heeft, goed of kwaad.

[11] Wij kennen het ontzag voor de Heere, en daarom overtuigen wij mensen. Voor God liggen wij open, en ik hoop dat wij ook voor jullie geweten open liggen.

[12] Wij prijzen onszelf niet opnieuw bij jullie aan. Wij geven jullie reden om over ons te roemen. Zo hebben jullie iets tegenover wie roemen op het uiterlijk en niet op het hart.

[13] Zijn wij buiten onszelf, dan is dat voor God. Zijn wij bij ons verstand, dan is dat voor jullie.

[14] De liefde van Christus dringt ons. Wij zijn ervan overtuigd dat Eén voor allen gestorven is, en dat allen dus gestorven zijn.

[15] Hij is voor allen gestorven, zodat wie leven niet meer voor zichzelf leven. Zij leven voor Hem die voor hen gestorven en opgewekt is.

[16] Daarom kennen wij van nu af niemand meer naar het vlees. Hebben wij Christus naar het vlees gekend, dan kennen wij Hem nu zo niet meer.

[17] Is iemand in Christus, dan is hij een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, kijk, het is allemaal nieuw geworden.

[18] Dit alles komt uit God. Door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) heeft Hij ons weer met Hemzelf verbonden en ons de dienst van de verzoening gegeven.

[19] God was namelijk in Christus bezig de wereld met Hemzelf te verzoenen. Hij rekende hun de zonden niet aan en legde het woord van de verzoening in ons.

[20] Wij zijn dus gezanten van Christus. God doet door ons Zijn oproep. Namens Christus vragen wij jullie dringend: laat je met God verzoenen.

21 Hij die geen zonde gekend heeft, heeft God voor ons tot zonde gemaakt. Zo zouden wij in Hem de gerechtigheid van God worden.

2 Korintiërs 6

1 Als medewerkers van God vragen wij jullie ook dringend: ontvang de genade van God niet tevergeefs.
2 Hij zegt namelijk: Op de juiste tijd heb ik je gehoord en op de dag van de redding heb ik je geholpen. Kijk, nu is die juiste tijd, nu is de dag van de redding.
3 Wij geven op geen enkel punt aanstoot, zodat onze dienst niet in opspraak komt.
4 Als dienaren van God bevelen wij onszelf juist in alles aan: met veel geduld, in verdrukking, nood en benauwdheid,
5 onder slagen, in gevangenschap en bij oproer, met hard werken, waken en vasten,
6 met zuiverheid, kennis, geduld en vriendelijkheid, met de Heilige Geest en oprechte liefde,
7 met het woord van de waarheid en de kracht van God, met de wapens van de gerechtigheid links en rechts.
8 Wij gaan door eer en oneer, door slechte en goede naam. Wij worden gezien als bedriegers, en toch zijn wij waar.
9 Wij lijken onbekend en zijn toch bekend. Wij lijken te sterven, en kijk, wij leven. Wij worden gestraft, maar niet gedood.
10 Wij lijken bedroefd, maar zijn altijd blij. Wij lijken arm, maar maken velen rijk. Wij lijken niets te hebben en bezitten toch alles.
11 Korinthiërs, wij spreken open tegen jullie en ons hart staat wijd voor jullie open.
12 Bij ons is er ruimte genoeg voor jullie, maar in jullie eigen hart is die ruimte er niet.
13 Geef ons hetzelfde terug. Ik spreek tot jullie als tot mijn kinderen: maak ook jullie hart wijd.

[14] Ga niet in één span met ongelovigen. Wat heeft gerechtigheid te maken met onrecht? En wat heeft licht gemeen met duisternis?

[15] Wat is de overeenkomst tussen Christus (de gezalfde) en Belial (waardeloosheid)? Of wat heeft een gelovige gemeen met een ongelovige?

[16] Wat past er van de tempel van God bij afgoden? Wij zijn de tempel van de levende God. God heeft immers gezegd: Ik zal bij hen wonen en tussen hen leven. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

[17] Daarom: Ga weg uit hun midden en zonder je af, zegt de Heere. Raak niets aan wat onrein is, dan zal ik jullie aannemen.

[18] Ik zal jullie Vader zijn en jullie zullen mijn zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

2 Korintiërs 7

[1] Geliefden, wij hebben deze beloften. Laten wij onszelf dan reinigen van alles wat lichaam en geest bevuilt. Zo maken wij de heiliging af, in ontzag voor God.

[2] Maak ruimte voor ons in jullie hart. Wij hebben niemand onrecht gedaan, niemand te gronde gericht en van niemand geprofiteerd.

[3] Ik zeg dit niet om jullie te veroordelen. Ik heb al eerder gezegd dat jullie in ons hart zijn, om samen te sterven en samen te leven.

[4] Ik spreek heel open tegen jullie en ik roem veel over jullie. Ik ben vol troost en overloop van blijdschap bij alles wat wij meemaken.

[5] Ook toen wij in Macedonië kwamen, had ons lichaam geen rust. Wij werden van alle kanten bedrukt: van buiten strijd, van binnen vrees.

[6] Maar God troost wie nederig zijn. Hij heeft ons getroost door de komst van Titus (aangenaam).

[7] Niet alleen door zijn komst, maar ook door de troost die hij bij jullie gekregen had. Hij vertelde ons over jullie verlangen, jullie verdriet en jullie inzet voor mij. Daardoor werd ik nog blijer.

[8] Ik heb jullie met mijn brief verdriet gedaan, en toch heb ik daar geen spijt van. Even had ik er wel spijt van, want ik zie dat die brief jullie een tijdje verdriet gedaan heeft.

[9] Nu ben ik blij. Niet omdat jullie verdriet hadden, maar omdat dat verdriet jullie tot bekering bracht. Jullie hadden verdriet zoals God het wil, dus jullie hebben door ons geen schade geleden.
[10] Verdriet zoals God het wil, brengt namelijk bekering en redding, en daar krijg je geen spijt van. Verdriet van de wereld brengt de dood.
[11] Kijk wat dit verdriet naar Gods wil bij jullie gedaan heeft. Wat een inzet, wat een verantwoording, wat een afkeer, wat een ontzag, wat een verlangen, wat een ijver, wat een recht. In alles hebben jullie laten zien dat jullie in deze zaak zuiver zijn.
[12] Ik heb jullie geschreven, maar niet om wie onrecht deed of om wie onrecht leed. Ik deed het zodat jullie eigen inzet voor ons duidelijk zou worden, voor het aangezicht van God.
[13] Daarom zijn wij getroost. En nog veel blijer waren wij over de blijdschap van Titus, want zijn geest is door jullie allemaal verkwikt.
[14] Ik had bij hem over jullie geroemd, en ik ben niet beschaamd geworden. Wij hebben altijd de waarheid tegen jullie gesproken, en zo bleek ook onze roem bij Titus waar te zijn.
[15] Zijn hart gaat nog meer naar jullie uit. Hij denkt aan de gehoorzaamheid van jullie allemaal en aan jullie ontvangst, met vrees en beven.
[16] Ik ben dus blij dat ik in alles op jullie kan vertrouwen.

2 Korintiërs 8

[1] Broeders, wij maken jullie bekend wat de genade van God gedaan heeft in de gemeenschappen van Macedonië.
[2] Zij werden zwaar beproefd door verdrukking. Toch was hun blijdschap groot en hun diepe armoede werd een rijkdom van vrijgevigheid.
[3] Ik kan getuigen dat zij gaven naar vermogen, ja zelfs boven hun vermogen, en helemaal uit eigen beweging.
[4] Zij smeekten ons dringend of zij mochten meedoen aan deze dienst voor de heiligen.

[5] Zij deden meer dan wij gehoopt hadden. Zij gaven eerst zichzelf aan de Heere en daarna aan ons, door de wil van God.

[6] Daarom hebben wij Titus (aangenaam) gevraagd om deze inzameling bij jullie af te maken, zoals hij haar begonnen was.

[7] Jullie hebben van alles in overvloed: geloof, spreken, kennis, inzet en liefde voor ons. Zorg dan dat jullie ook overvloedig zijn in deze gave.

[8] Ik zeg dit niet als bevel. Met de inzet van anderen wil ik toetsen of jullie liefde echt is.

[9] Jullie kennen de genade van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Hij was rijk, maar werd arm om jullie. Zo zouden jullie rijk worden door Zijn armoede.

[10] Ik geef jullie hierin mijn mening, want dat is goed voor jullie. Jullie zijn een jaar geleden begonnen, niet alleen met doen maar ook met willen.

[11] Maak het nu ook af. Jullie waren bereidwillig van harte, maak het nu af naar wat jullie hebben.

[12] Is de bereidwilligheid er, dan telt wat iemand heeft en niet wat hij niet heeft.

[13] Het is niet de bedoeling dat anderen het makkelijk krijgen en jullie het moeilijk.

[14] Het gaat om gelijkheid. Jullie overvloed vult nu hun tekort aan, zodat later hun overvloed jullie tekort aanvult. Zo ontstaat er gelijkheid.

[15] Zo staat er geschreven: Wie veel verzameld had, hield niets over, en wie weinig verzameld had, kwam niets tekort.

[16] God zij dank. Hij heeft dezelfde inzet voor jullie in het hart van Titus gelegd.

[17] Hij heeft onze oproep aangenomen. Met grote inzet is hij uit eigen beweging naar jullie toe gegaan.

[18] Met hem hebben wij de broeder gestuurd die om zijn werk aan het evangelie in alle gemeenschappen geprezen wordt.

[19] Hij is ook door de gemeenschappen aangewezen om met ons mee te reizen met deze gave. Die dienen wij tot eer van de Heere Zelf en om onze bereidwilligheid te tonen.

[20] Zo voorkomen wij dat iemand ons iets verwijt over deze grote gave die wij beheren.
[21] Wij willen namelijk doen wat goed is, niet alleen voor de Heere maar ook voor de mensen.
[22] Wij hebben ook onze medegelovige met hen meegestuurd. Wij hebben hem vaak beproefd en hem ijverig bevonden, en nu is hij nog ijveriger door zijn grote vertrouwen in jullie.
[23] Titus is mijn metgezel en medewerker bij jullie. De anderen zijn afgezanten van de gemeenschappen en een eer voor Christus (de gezalfde).
[24] Laat hun dus zien dat jullie liefhebben en dat onze roem over jullie terecht is, waar de gemeenschappen bij zijn.

2 Korintiërs 9

[1] Over de dienst voor de heiligen hoef ik jullie eigenlijk niet te schrijven.
[2] Ik ken jullie bereidwilligheid en roem daarover bij de Macedoniërs. Ik vertel dat Achaje al een jaar geleden klaarstond, en jullie ijver heeft velen aangestoken.
[3] Toch stuur ik deze mannen, zodat onze roem over jullie op dit punt niet loos blijkt. Ik wil dat jullie klaarstaan, zoals ik gezegd heb.
[4] Anders zouden wij beschaamd staan als er Macedoniërs met mij meekomen en jullie niet klaar zijn. En jullie nog meer dan wij.
[5] Daarom leek het mij nodig deze mannen vooruit te sturen. Zij kunnen jullie beloofde gave alvast klaarmaken. Dan ligt die klaar als een echte gave en niet als iets waar jullie toe gedwongen zijn.
[6] Dit bedoel ik: wie spaarzaam zaait, zal spaarzaam oogsten. En wie rijk zaait, zal rijk oogsten.
[7] Laat ieder geven zoals hij in zijn hart besloten heeft. Niet met verdriet of uit dwang, want God houdt van een blijmoedige gever.
[8] God kan jullie overvloedig genade geven. Zo hebben jullie altijd van alles genoeg en houden jullie over voor elk goed werk.

[9] Zo staat er geschreven: Hij deelt uit, hij geeft aan de armen. Zijn gerechtigheid blijft tot in eeuwigheid.

[10] God geeft zaad aan de zaaier en brood om te eten. Hij zal ook jullie zaaigoed vermeerderen en de vrucht van jullie gerechtigheid laten groeien.

[11] Zo worden jullie in alles rijk om vrijgevig te zijn. Door ons leidt dat tot dank aan God.

[12] Deze dienst vult namelijk niet alleen het tekort van de heiligen aan. Zij zorgt ook voor veel dank aan God.

[13] Door deze beproefde dienst eren zij God. Jullie zijn immers gehoorzaam aan het evangelie van Christus (de gezalfde) en delen vrijgevig met hen en met iedereen.

[14] Zij bidden voor jullie en verlangen naar jullie, om de geweldige genade van God over jullie.

[15] God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave.

2 Korintiërs 10

[1] Ik, Paulus (klein), vraag jullie dringend, bij de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus (de gezalfde). Als ik bij jullie ben, lijk ik onbeduidend, maar van ver ben ik flink tegen jullie.

[2] Ik hoop dat ik bij mijn komst niet flink hoef te zijn. Sommigen denken namelijk dat wij naar het vlees leven, en tegen hen durf ik wel op te treden.

[3] Wij leven wel in het vlees, maar wij voeren geen strijd naar het vlees.

[4] De wapens van onze strijd zijn niet van vlees en bloed. Zij zijn krachtig door God en breken bolwerken af.

[5] Wij halen redeneringen neer en alles wat zich hoog opstelt tegen de kennis van God. Wij maken elke gedachte tot gevangene van de gehoorzaamheid aan Christus.

[6] Wij staan klaar om elke ongehoorzaamheid te straffen, zodra jullie gehoorzaamheid volledig is.

[7] Kijken jullie alleen naar het uiterlijk? Vertrouwt iemand erop dat hij van Christus is, laat hij dan ook dit bedenken: zoals hij van Christus is, zo zijn wij dat ook.
[8] Al zou ik nog meer roemen op ons gezag, dan word ik niet beschaamd. De Heere heeft ons dat gezag gegeven om op te bouwen en niet om af te breken.
[9] Ik wil namelijk niet de indruk wekken dat ik jullie met brieven bang wil maken.
[10] Zij zeggen: Zijn brieven zijn zwaar en krachtig, maar in eigen persoon is hij zwak en zijn spreken stelt niets voor.
[11] Laat zo iemand dit bedenken: zoals wij van ver zijn in onze brieven, zo zijn wij ook in daden als wij er zijn.
[12] Wij durven onszelf niet te rekenen tot wie zichzelf aanprijzen, of ons met hen te vergelijken. Zij meten zich aan zichzelf en vergelijken zich met zichzelf, en dat is onverstandig.
[13] Wij zullen niet roemen buiten de maat. Wij blijven binnen de maat van het gebied dat God ons toegewezen heeft, en daar horen ook jullie bij.
[14] Wij gaan onze grenzen niet te buiten, alsof wij niet bij jullie hoorden. Wij zijn immers met het evangelie van Christus tot bij jullie gekomen.
[15] Wij roemen niet buiten de maat op het werk van anderen. Wij hopen dat ons werkgebied bij jullie veel groter wordt als jullie geloof groeit.
[16] Dan kunnen wij het evangelie verkondigen in de streken verderop. Wij willen niet roemen op wat in het gebied van een ander al klaar is.
[17] Wie roemt, moet roemen in de Heere.
[18] Niet wie zichzelf aanprijst, maar wie door de Heere geprezen wordt, is betrouwbaar.

2 Korintiërs 11

[1] Ik wou dat jullie een beetje dwaasheid van mij konden verdragen. Verdraag mij maar.

2 Ik ben namelijk jaloers op jullie met een jaloezie van God. Ik heb jullie uitgehuwelijkt aan één man, om jullie als een reine bruid aan Christus (de gezalfde) voor te stellen.

3 Maar ik ben bang voor iets. De slang heeft Eva (moeder van alle levenden) met sluwheid misleid. Zo kan ook jullie denken bedorven worden, weg van de eenvoud en zuiverheid voor Christus.

4 Komt er iemand die een andere Jezus (YHWH redt) verkondigt dan wij, dan verdragen jullie dat maar al te goed. Hetzelfde geldt voor een andere geest of een ander evangelie dan jullie ontvangen hebben.

5 Ik vind namelijk dat ik in niets minder ben dan die geweldige apostelen.

6 Misschien ben ik geen groot spreker, maar in kennis ben ik dat wel. Dat hebben wij jullie op alle manieren duidelijk gemaakt.

7 Heb ik gezondigd door mijzelf te vernederen zodat jullie verhoogd werden? Ik heb jullie immers het evangelie van God gratis verkondigd.

8 Ik heb andere gemeenschappen beroofd door van hen geld aan te nemen, om jullie te kunnen dienen.

9 Toen ik bij jullie was en tekortkwam, viel ik niemand lastig. Wat ik tekortkwam vulden de gelovigen uit Macedonië aan. Ik heb jullie in niets tot last willen zijn en dat zal ik ook niet doen.

10 Zo waar de waarheid van Christus in mij is: niemand in de streken van Achaje neemt mij deze roem af.

11 Waarom niet? Omdat ik niet van jullie houd? God weet wel beter.

12 Wat ik doe, zal ik blijven doen. Zo neem ik de kans weg van wie graag willen roemen op dezelfde voet als wij.

13 Zulke mensen zijn valse apostelen en bedrieglijke werkers. Zij doen zich voor als apostelen van Christus.

14 Dat is geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.

15 Het is dus niet vreemd dat ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren van de gerechtigheid. Hun einde zal zijn naar hun werken.

[16] Ik zeg het nog eens: laat niemand denken dat ik dwaas ben. Denkt iemand dat toch, neem mij dan maar aan als een dwaas, zodat ook ik een beetje kan roemen.
[17] Wat ik nu zeg, zeg ik niet naar de Heere, maar als in dwaasheid, met deze stellige roem.
[18] Velen roemen naar het vlees, dus zal ik ook roemen.
[19] Jullie zijn immers wijs en verdragen graag de dwazen.
[20] Jullie verdragen het als iemand jullie tot slaaf maakt, uitbuit, uitkleedt, hoogmoedig is of jullie in het gezicht slaat.
[21] Tot mijn schande zeg ik: daarvoor waren wij te zwak. Maar durft iemand ergens in te roemen, dan durf ik dat ook. Ik spreek nu in dwaasheid.
[22] Zijn zij Hebreeën? Ik ook. Zijn zij Israëlieten? Ik ook. Zijn zij nageslacht van Abraham (vader van velen)? Ik ook.
[23] Zijn zij dienaars van Christus? Ik spreek nu als een dwaas: ik nog meer. Ik werkte harder, zat vaker in de gevangenis, kreeg meer slagen en verkeerde vaak in doodsgevaar.
[24] Van de Joden kreeg ik vijf keer veertig min één slagen.
[25] Drie keer ben ik met stokken geslagen, één keer gestenigd en drie keer leed ik schipbreuk. Een hele nacht en dag dreef ik op zee.
[26] Ik was vaak op reis, in gevaar door rivieren en rovers, in gevaar van mijn eigen volk en van andere volken. Ik liep gevaar in de stad, in de woestijn, op zee en onder valse gelovigen.
[27] Ik werkte hard en zwoegde, sliep vaak niet, had honger en dorst. Ik vastte vaak en had het koud en had te weinig kleren.
[28] En dan is er nog de dagelijkse druk: mijn zorg voor alle gemeenschappen.
[29] Wie is er zwak zonder dat ik zwak ben? Wie struikelt zonder dat ik in brand sta?
[30] Moet er geroemd worden, dan roem ik over mijn zwakheid.
[31] De God en Vader van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), die geprezen is tot in eeuwigheid, weet dat ik niet lieg.
[32] De stadhouder van koning Aretas (ploeger) in Damascus liet de stad bewaken om mij te vangen.

[33] Maar ik werd door een venster in een mand over de muur neergelaten en ontsnapte uit zijn handen.

2 Korintiërs 12

[1] Roemen levert niets op, maar ik zal het toch doen. Ik kom nu bij visioenen en openbaringen van de Heere.

[2] Ik ken een mens in Christus (de gezalfde) die veertien jaar geleden werd weggevoerd tot in de derde hemel. Of dat in het lichaam was of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het.

[3] En ik weet van deze mens, in het lichaam of buiten het lichaam weet ik niet, God weet het,

[4] dat hij weggevoerd werd naar het paradijs. Daar hoorde hij woorden die niet te zeggen zijn en die een mens niet mag uitspreken.

[5] Over zo iemand zal ik roemen, maar over mijzelf roem ik niet, behalve over mijn zwakheden.

[6] Wilde ik roemen, dan zou ik niet dwaas zijn, want ik zou de waarheid zeggen. Toch doe ik het niet. Ik wil niet dat iemand meer van mij denkt dan hij ziet of van mij hoort.

[7] En omdat die openbaringen zo bijzonder waren, kreeg ik een scherpe doorn in mijn vlees. Dat is een engel van de satan, die mij slaat, zodat ik niet hoogmoedig word.

[8] Hierover heb ik de Heere drie keer gebeden of die van mij zou wijken.

[9] Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is genoeg voor je. Mijn kracht wordt juist in zwakheid volbracht. Daarom roem ik veel liever over mijn zwakheden, zodat de kracht van Christus in mij woont.

[10] Daarom ben ik blij met zwakheden, beledigingen, nood, vervolging en benauwdheid, om Christus. Want als ik zwak ben, dan ben ik sterk.

[11] Met dat roemen ben ik dwaas geworden, en jullie hebben mij daartoe gedwongen. Jullie hadden mij juist moeten prijzen. Ik ben namelijk in niets minder dan die geweldige apostelen, al ben ik niets.

[12] De kenmerken van een apostel zijn bij jullie zichtbaar geworden, met veel volharding, met tekenen, wonderen en krachten.

[13] Waarin hebben jullie het minder gehad dan de andere gemeenschappen? Alleen hierin, dat ik jullie zelf niet tot last was. Vergeef mij dat onrecht.

[14] Kijk, ik sta klaar om voor de derde keer naar jullie toe te komen, en ik zal jullie niet tot last zijn. Ik zoek niet jullie bezit, maar jullie zelf. Kinderen horen namelijk niet te sparen voor hun ouders, maar ouders voor hun kinderen.

[15] Ik geef graag alles uit en word zelf ook graag opgebruikt voor jullie. Houd ik meer van jullie, word ik dan minder bemind?

[16] Goed, ik ben jullie niet tot last geweest. Maar sluw als ik was, heb ik jullie met list gevangen, zeggen zij.

[17] Heb ik dan van jullie geprofiteerd door iemand die ik gestuurd heb?

[18] Ik heb Titus (aangenaam) gevraagd te gaan en een medegelovige met hem meegestuurd. Heeft Titus soms van jullie geprofiteerd? Zijn wij niet in dezelfde geest opgetreden en in dezelfde voetstappen gegaan?

[19] Denken jullie de hele tijd dat wij ons bij jullie verdedigen? Wij spreken voor het aangezicht van God, in Christus. En dit alles, geliefden, is om jullie op te bouwen.

[20] Ik ben namelijk bang dat ik jullie bij mijn komst anders aantref dan ik wil. En dat jullie mij anders aantreffen dan jullie willen. Ik ben bang voor ruzie, jaloezie, woede, geroddel, achterklap, hoogmoed en wanorde.

[21] Ik ben bang dat mijn God mij bij mijn komst opnieuw vernedert bij jullie. Dan zou ik moeten treuren over velen die vroeger gezondigd hebben en zich niet bekeerd hebben van hun onreinheid, ontucht en losbandigheid.

2 Korintiërs 13

[1] Dit is de derde keer dat ik naar jullie toe kom. Elke zaak moet vaststaan op het woord van twee of drie getuigen.

[2] Ik heb het al eerder gezegd, bij mijn tweede bezoek, en ik zeg het nu van ver. Kom ik weer, dan zal ik wie vroeger gezondigd hebben en alle anderen niet sparen.

[3] Jullie zoeken immers een bewijs dat Christus (de gezalfde) in mij spreekt. Hij is niet zwak tegenover jullie, maar sterk onder jullie.

[4] Hij is wel gekruisigd in zwakheid, maar Hij leeft door de kracht van God. Ook wij zijn zwak in Hem, maar wij zullen met Hem leven door de kracht van God, voor jullie.

[5] Onderzoek jezelf of jullie in het geloof zijn. Toets jezelf. Weten jullie niet van jezelf dat Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) in jullie is? Anders zouden jullie afgewezen zijn.

[6] Ik hoop dat jullie zullen inzien dat wij niet afgewezen zijn.

[7] Wij bidden God dat jullie geen kwaad doen. Niet om zelf goedgekeurd te lijken, maar zodat jullie het goede doen, ook al lijken wij dan afgewezen.

[8] Wij kunnen namelijk niets tegen de waarheid doen, alleen voor de waarheid.

[9] Wij zijn blij als wij zwak zijn en jullie sterk. Wij bidden ook hierom: dat jullie volmaakt worden.

[10] Daarom schrijf ik dit van ver. Zo hoef ik bij mijn komst niet streng te zijn met het gezag dat de Heere mij gegeven heeft. Dat gezag is om op te bouwen, niet om af te breken.

[11] Broeders, wees verder blij. Laat je terechtbrengen, laat je bemoedigen, wees eensgezind en leef in vrede. Dan zal de God van liefde en vrede met jullie zijn.

[12] Groet elkaar met een heilige kus. Alle heiligen groeten jullie.

[13] De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met jullie allemaal. Amen.

Galaten

Galaten 1

[1] Van Paulus (klein), apostel. Ik ben niet geroepen door mensen of via een mens, maar door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) en God de Vader, die Hem uit de doden heeft opgewekt.

[2] En van alle gelovigen die bij mij zijn. Aan de gemeenschappen in Galatië.

[3] Genade en vrede voor jullie, van God de Vader en onze Heere Jezus Christus.

[4] Hij gaf Zijn eigen leven voor onze zonden. Zo haalde Hij ons weg uit deze slechte wereld, naar de wil van onze God en Vader.

[5] Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

[6] Ik ben verbaasd dat jullie zo snel afhaken bij Hem die jullie geroepen heeft in de genade van Christus (de gezalfde). Jullie gaan over naar een ander evangelie.

[7] Er is geen ander evangelie. Er zijn alleen mensen die jullie in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.

[8] Maar zelfs als wij of een engel uit de hemel jullie iets anders verkondigt dan wij verkondigd hebben: laat die vervloekt zijn.

[9] Wij hebben het al eerder gezegd, en ik zeg het nu weer. Verkondigt iemand jullie iets anders dan jullie ontvangen hebben, laat hem vervloekt zijn.

[10] Probeer ik nu mensen te overtuigen, of God? Zoek ik mensen te behagen? Als ik nog mensen wilde behagen, was ik geen dienaar van Christus.

[11] Broeders, ik maak jullie bekend dat het evangelie dat ik verkondig niet van mensen komt.

[12] Ik heb het namelijk niet van een mens gekregen en ook niet geleerd. Jezus Christus heeft het aan mij bekendgemaakt.

[13] Jullie hebben gehoord hoe ik vroeger leefde in het Jodendom. Ik vervolgde de gemeenschap van God fel en probeerde haar te vernietigen.

[14] In het Jodendom kwam ik verder dan veel leeftijdgenoten in mijn volk. Ik zette mij enorm in voor de overleveringen van mijn voorouders.
[15] Maar God had mij al vanaf de moederschoot afgezonderd en door Zijn genade geroepen.
[16] Toen besloot Hij Zijn Zoon in mij bekend te maken, zodat ik Hem onder de volken zou verkondigen. Ik ging toen niet eerst bij mensen te rade.
[17] Ik ging ook niet naar Jeruzalem, naar wie eerder apostel waren dan ik. Ik vertrok naar Arabië en keerde terug naar Damascus.
[18] Pas na drie jaar ging ik naar Jeruzalem om Petrus (rots) te bezoeken. Ik bleef vijftien dagen bij hem.
[19] Van de andere apostelen zag ik niemand, behalve Jakobus (hij houdt de hiel vast), de broer van de Heere.
[20] Wat ik jullie schrijf, is waar. God is mijn getuige: ik lieg niet.
[21] Daarna ging ik naar de streken van Syrië en Cilicië.
[22] De gemeenschappen in Judea die in Christus zijn, kenden mij niet van gezicht.
[23] Zij hadden alleen gehoord: Onze vroegere vervolger verkondigt nu het geloof dat hij eerst probeerde te vernietigen.
[24] En zij eerden God om mij.

Galaten 2

[1] Veertien jaar later ging ik weer naar Jeruzalem, met Barnabas (zoon van bemoediging). Ik nam Titus (aangenaam) ook mee.
[2] Ik ging op grond van een openbaring. Ik legde hun het evangelie voor dat ik onder de volken verkondig, en apart aan de leiders. Zo wilde ik voorkomen dat mijn werk voor niets zou zijn.
[3] Zelfs Titus, die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek is.
[4] Dat kwam door binnengeslopen valse gelovigen. Zij kwamen stiekem onze vrijheid in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) bespieden, om ons tot

slaven te maken.

[5] Voor hen hebben wij geen moment gebogen. Zo bleef de waarheid van het evangelie bij jullie bewaard.

[6] De leiders legden mij niets extra's op. Wat zij vroeger waren, maakt mij niet uit, want God kijkt niet naar de persoon.

[7] Zij zagen juist dat mij het evangelie voor de onbesnedenen was toevertrouwd, zoals aan Petrus (rots) dat voor de besnedenen.

[8] God werkte namelijk in Petrus voor het apostelschap onder de besnedenen, en Hij werkte ook in mij onder de volken.

[9] Jakobus (hij houdt de hiel vast), Cefas (rots) en Johannes (YHWH is genadig) golden als steunpilaren. Zij erkenden de genade die mij gegeven was en gaven Barnabas en mij de rechterhand. Wij zouden naar de volken gaan en zij naar de besnedenen.

[10] Zij vroegen alleen dat wij aan de armen zouden denken, en daar heb ik mij ook voor ingezet.

[11] Maar toen Petrus in Antiochië kwam, sprak ik hem openlijk tegen. Hij had namelijk ongelijk.

[12] Voordat er mensen van Jakobus kwamen, at hij samen met de volken. Maar toen zij kwamen, trok hij zich terug en zonderde zich af, uit angst voor de besnedenen.

[13] De andere Joden deden met die schijnvertoning mee. Zelfs Barnabas liet zich meeslepen.

[14] Ik zag dat zij niet recht op de waarheid van het evangelie afgingen. Daarom zei ik tegen Petrus, waar iedereen bij was: Jij bent een Jood en leeft als iemand van de volken, niet als een Jood. Waarom dwing je de volken dan om als Joden te leven?

[15] Wij zijn van geboorte Joden en geen zondaars uit de volken.

[16] Toch weten wij dat een mens niet rechtvaardig wordt door de werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Daarom zijn ook wij in Christus Jezus gaan geloven. Door de werken van de wet wordt namelijk niemand rechtvaardig.

17 Wij zoeken rechtvaardiging in Christus. Blijken wij dan zelf zondaars, is Christus daarmee een dienaar van de zonde? Absoluut niet.
18 Als ik weer opbouw wat ik afgebroken heb, maak ik mijzelf tot overtreder.
19 Door de wet ben ik namelijk gestorven voor de wet, om voor God te leven.
20 Ik ben met Christus gekruisigd. Ik leef, maar niet meer ik: Christus leeft in mij. Wat ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God. Hij heeft mij liefgehad en Zijn leven voor mij gegeven.
21 Ik doe de genade van God niet teniet. Komt de gerechtigheid door de wet, dan is Christus voor niets gestorven.

Galaten 3

1 Dwaze Galaten, wie heeft jullie betoverd? Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) is jullie toch duidelijk voor ogen geschilderd als de Gekruisigde.
2 Dit alleen wil ik van jullie weten: hebben jullie de Geest gekregen door de werken van de wet of door het horen van het geloof?
3 Zijn jullie zo dwaas? Jullie zijn met de Geest begonnen. Willen jullie nu eindigen met het vlees?
4 Hebben jullie zoveel voor niets meegemaakt? Als het maar niet voor niets was.
5 God geeft jullie de Geest en doet krachten onder jullie. Doet Hij dat door de werken van de wet of door het horen van het geloof?
6 Zo geloofde Abraham (vader van velen) God, en het werd hem als gerechtigheid aangerekend.
7 Begrijp dan dat wie uit het geloof leven, kinderen van Abraham zijn.
8 De Schrift zag vooruit dat God de volken uit geloof zou rechtvaardigen. Daarom kondigde zij het evangelie al aan Abraham aan: In jou zullen alle volken gezegend worden.
9 Wie uit het geloof leven, worden dus gezegend samen met de gelovige Abraham.
10 Wie het van de werken van de wet verwachten, staan onder de vloek. Er staat namelijk geschreven: Vervloekt is ieder die zich niet houdt aan alles wat in het

boek van de wet staat.
[11] Het is duidelijk dat niemand door de wet rechtvaardig wordt voor God. De rechtvaardige zal immers uit het geloof leven.
[12] De wet is niet uit het geloof. Er geldt: wie deze dingen doet, zal daardoor leven.
[13] Christus (de gezalfde) heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet. Hij werd voor ons een vloek, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een paal hangt.
[14] Zo zou de zegen van Abraham in Christus Jezus (YHWH redt) naar de volken komen. En zo zouden wij de beloofde Geest krijgen door het geloof.
[15] Broeders, ik spreek op menselijke manier. Zelfs een testament van een mens dat rechtsgeldig is, kan niemand ongeldig maken of aanvullen.
[16] De beloften zijn aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Er staat niet: en aan je nageslachten, alsof het om velen ging. Er staat: en aan je nageslacht, om één, en dat is Christus.
[17] Dit bedoel ik: God heeft dat testament eerder rechtsgeldig gemaakt. De wet kwam pas vierhonderddertig jaar later en maakt de belofte dus niet ongeldig.
[18] Komt de erfenis uit de wet, dan komt zij niet meer uit de belofte. Maar God heeft haar Abraham uit genade gegeven door een belofte.
[19] Waar dient de wet dan voor? Zij is erbij gekomen om de overtredingen aan te wijzen, totdat het nageslacht zou komen aan wie de belofte gedaan was. Zij is door engelen gegeven, via de hand van een middelaar.
[20] Een middelaar is niet van één partij, maar God is één.
[21] Is de wet dan tegen de beloften van God? Absoluut niet. Was er een wet gegeven die levend kon maken, dan zou de gerechtigheid echt uit de wet komen.
[22] Maar de Schrift heeft alles opgesloten onder de zonde. Zo zou de belofte uit het geloof in Jezus Christus aan de gelovigen gegeven worden.
[23] Voordat het geloof kwam, werden wij onder de wet bewaakt. Wij waren opgesloten tot het geloof bekend zou worden.
[24] De wet was dus onze opvoeder tot Christus, zodat wij uit het geloof rechtvaardig zouden worden.

[25] Nu het geloof gekomen is, staan wij niet meer onder die opvoeder.
[26] Jullie zijn namelijk allemaal kinderen van God door het geloof in Christus Jezus.
[27] Jullie zijn allemaal in Christus gedoopt en hebben je met Christus bekleed.
[28] Daarin is geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije, geen man of vrouw. Jullie zijn allemaal één in Christus Jezus.
[29] En horen jullie bij Christus, dan zijn jullie nageslacht van Abraham en erfgenamen volgens de belofte.

Galaten 4

[1] Ik bedoel dit: zolang de erfgenaam een kind is, verschilt hij niet van een slaaf, ook al is hij heer van alles.
[2] Hij staat onder voogden en beheerders, tot de tijd die zijn vader bepaald heeft.
[3] Zo waren ook wij, toen wij kinderen waren, slaven van de grondregels van de wereld.
[4] Maar toen de tijd helemaal vol was, stuurde God Zijn Zoon. Hij werd geboren uit een vrouw en kwam onder de wet.
[5] Zo kon Hij vrijkopen wie onder de wet stonden, zodat wij als kinderen aangenomen zouden worden.
[6] En omdat jullie kinderen zijn, heeft God de Geest van Zijn Zoon in ons hart gestuurd. Die roept: Abba, Vader.
[7] Je bent dus geen slaaf meer, maar een zoon. En ben je een zoon, dan ben je ook erfgenaam van God, door Christus (de gezalfde).
[8] Vroeger kenden jullie God niet. Toen dienden jullie wezens die van nature geen goden zijn.
[9] Maar nu kennen jullie God, of beter: nu zijn jullie door God gekend. Hoe kunnen jullie dan weer terug naar die zwakke en armzalige grondregels? Willen jullie die opnieuw dienen?
[10] Jullie houden bepaalde dagen, maanden, seizoenen en jaren.
[11] Ik ben bang dat ik mij voor niets voor jullie heb ingespannen.

[12] Broeders, ik vraag jullie dringend: word zoals ik, want ik ben ook geworden zoals jullie. Jullie hebben mij geen onrecht gedaan.

[13] Jullie weten dat ik jullie de eerste keer het evangelie verkondigde omdat mijn lichaam ziek was.

[14] Mijn ziekte was een beproeving voor jullie. Toch hebben jullie mij niet veracht of afgewezen. Jullie namen mij aan als een engel van God, ja, als Christus Jezus (YHWH redt).

[15] Waar is jullie blijdschap van toen gebleven? Ik kan van jullie getuigen dat jullie je ogen hadden uitgerukt om ze mij te geven.

[16] Ben ik nu jullie vijand geworden omdat ik jullie de waarheid zeg?

[17] Zij zetten zich voor jullie in, maar niet met de goede bedoeling. Zij willen jullie van ons losmaken, zodat jullie je voor hen inzetten.

[18] Het is goed als iemand zich altijd inzet voor het goede, en niet alleen als ik bij jullie ben.

[19] Mijn kinderen, ik lig opnieuw in barensnood om jullie, totdat Christus gestalte in jullie krijgt.

[20] Ik wou dat ik nu bij jullie was en anders kon spreken, want ik weet mij geen raad met jullie.

[21] Vertel mij eens, jullie die onder de wet willen staan: luisteren jullie niet naar de wet?

[22] Er staat geschreven dat Abraham (vader van velen) twee zonen had, een van de slavin en een van de vrije vrouw.

[23] De zoon van de slavin werd op gewone menselijke manier geboren. De zoon van de vrije vrouw werd geboren door de belofte.

[24] Dit heeft een diepere betekenis. Deze vrouwen zijn twee verbonden. Het ene komt van de berg Sinaï en brengt kinderen voort die slaaf zijn. Dat is Hagar (vluchteling).

[25] Hagar staat voor de Sinaï, een berg in Arabië. Zij komt overeen met het Jeruzalem van nu, dat met haar kinderen in slavernij leeft.

[26] Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is onze moeder.

[27] Er staat namelijk geschreven: Wees blij, onvruchtbare vrouw die niet baart. Juich en roep het uit, jij die geen weeën kent. De eenzame vrouw krijgt namelijk meer kinderen dan zij die een man heeft.

[28] Broeders, wij zijn kinderen van de belofte, net als Izak (lachen).

[29] Toen vervolgde de zoon die op gewone manier geboren was de zoon die naar de Geest geboren was. Zo gaat het nu ook.

[30] Maar wat zegt de Schrift? Stuur de slavin en haar zoon weg. De zoon van de slavin zal namelijk niet erven samen met de zoon van de vrije vrouw.

[31] Broeders, wij zijn dus geen kinderen van de slavin, maar van de vrije vrouw.

Galaten 5

[1] Blijf dan staan in de vrijheid waarmee Christus (de gezalfde) ons heeft vrijgemaakt. Laat je niet weer een slavenjuk opleggen.

[2] Kijk, ik, Paulus (klein), zeg jullie: laten jullie je besnijden, dan heeft Christus geen nut voor jullie.

[3] Ik zeg het nog eens tegen iedereen die zich laat besnijden: hij is verplicht de hele wet te houden.

[4] Jullie die door de wet rechtvaardig willen worden, zijn los van Christus geraakt. Jullie zijn uit de genade gevallen.

[5] Wij verwachten namelijk door de Geest, uit het geloof, de gerechtigheid waarop wij hopen.

[6] In Christus Jezus (YHWH redt) heeft besneden zijn of onbesneden zijn geen kracht. Het gaat om geloof dat werkt door de liefde.

[7] Jullie liepen goed. Wie heeft jullie tegengehouden om de waarheid te gehoorzamen?

[8] Die overreding komt niet van Hem die jullie roept.

[9] Een beetje zuurdeeg maakt het hele deeg zuur.

[10] Ik vertrouw erop in de Heere dat jullie niet anders zullen denken. Maar wie jullie in verwarring brengt, zal zijn oordeel dragen, wie hij ook is.

[11] Broeders, als ik nog de besnijdenis verkondigde, waarom word ik dan nog vervolgd? Dan zou de aanstoot van het kruis weg zijn.

[12] Lieten die onruststokers zich maar helemaal snijden.

[13] Broeders, jullie zijn tot vrijheid geroepen. Gebruik die vrijheid alleen niet als aanleiding voor het vlees, maar dien elkaar door de liefde.

[14] De hele wet wordt namelijk vervuld in dit ene woord: Heb je naaste lief als jezelf.

[15] Maar als jullie elkaar bijten en verslinden, pas dan op dat jullie niet door elkaar verteerd worden.

[16] Ik zeg dit: leef door de Geest, dan zullen jullie de verlangens van het vlees niet uitvoeren.

[17] Het vlees begeert namelijk tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees. Die twee staan tegenover elkaar, zodat jullie niet doen wat jullie willen.

[18] Maar als jullie door de Geest geleid worden, staan jullie niet onder de wet.

[19] De werken van het vlees zijn bekend: overspel, ontucht, onreinheid en losbandigheid,

[20] afgoderij en toverij, vijandschap, ruzie, jaloezie, woede, gekonkel, verdeeldheid en partijzucht,

[21] afgunst, moord, dronkenschap, zwelgpartijen en zo meer. Ik waarschuw jullie, zoals ik eerder gedaan heb: wie zulke dingen doen, zullen het Koninkrijk van God niet erven.

[22] Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

[23] Tegen zulke dingen is de wet niet.

[24] Wie van Christus zijn, hebben het vlees gekruisigd met zijn hartstochten en verlangens.

[25] Leven wij door de Geest, laten wij dan ook door de Geest onze weg gaan.

[26] Laten wij niet uit zijn op lege eer, elkaar niet uitdagen en niet jaloers zijn op elkaar.

Galaten 6

[1] Broeders, komt iemand tot een misstap, help hem dan weer op de been. Jullie die geestelijk zijn, doe dat met een zachtmoedige geest. Let ook op jezelf, zodat je niet zelf in verleiding komt.

[2] Draag elkaars lasten. Zo vervullen jullie de wet van Christus (de gezalfde).

[3] Denkt iemand dat hij iets is, terwijl hij niets is, dan bedriegt hij zichzelf.

[4] Laat ieder zijn eigen werk toetsen. Dan heeft hij roem voor zichzelf en niet in vergelijking met een ander.

[5] Ieder zal namelijk zijn eigen pak dragen.

[6] Wie onderwijs krijgt in het woord, moet delen van al het goede met wie hem onderwijst.

[7] Vergis je niet: God laat niet met Hem spotten. Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten.

[8] Wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten. Wie in de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten.

[9] Laten wij niet moe worden om goed te doen. Op de juiste tijd zullen wij oogsten, als wij niet opgeven.

[10] Laten wij dus goed doen aan iedereen, zolang wij de tijd hebben, en vooral aan de huisgenoten van het geloof.

[11] Kijk eens met wat voor grote letters ik jullie schrijf, met mijn eigen hand.

[12] Wie een goede indruk willen maken naar het vlees, dwingen jullie om je te laten besnijden. Zij doen dat alleen om niet vervolgd te worden om het kruis van Christus.

[13] Zelfs wie besneden zijn, houden de wet niet. Toch willen zij dat jullie besneden worden, zodat zij kunnen roemen op jullie lichaam.

[14] Maar ik wil nergens anders in roemen dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Door Hem is de wereld voor mij gekruisigd en ik voor de wereld.

[15] In Christus Jezus (YHWH redt) heeft besneden zijn of onbesneden zijn geen kracht. Het gaat om een nieuwe schepping.

[16] Vrede en barmhartigheid voor allen die zich aan deze regel houden, en voor het Israël (die met God strijdt) van God.
[17] Laat verder niemand mij lastigvallen. Ik draag namelijk de littekens van de Heere Jezus in mijn lichaam.
[18] Broeders, de genade van onze Heere Jezus Christus zij met jullie geest. Amen.

Efeziers

Efeziers 1

[1] Van Paulus (klein), apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) door de wil van God. Aan de heiligen in Efeze en aan de gelovigen in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).

[2] Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[3] Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus. Hij heeft ons in Christus gezegend met alle geestelijke zegen in de hemel.

[4] In Hem heeft God ons uitgekozen, vóór de grondlegging van de wereld. Zo zouden wij heilig en onberispelijk voor Hem zijn in de liefde.

[5] Hij heeft ons van tevoren bestemd om Zijn kinderen te worden, door Jezus Christus. Dat was Zijn eigen wil en vreugde.

[6] Zo wordt de heerlijkheid van Zijn genade geprezen, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

[7] In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed: de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom van Zijn genade.

[8] Die genade heeft Hij overvloedig over ons uitgestort, met alle wijsheid en inzicht.

[9] Hij heeft ons het geheim van Zijn wil bekendgemaakt, naar het plan dat Hij van tevoren had opgevat.

[10] Als de tijd helemaal vol is, brengt Hij alles weer samen onder één Hoofd in Christus. Dat geldt voor wat in de hemel is en wat op de aarde is.

[11] In Hem zijn wij ook erfgenaam geworden. Wij waren van tevoren bestemd naar het plan van Hem die alles doet naar de raad van Zijn wil.

[12] Zo zouden wij, die als eersten op Christus hoopten, Zijn heerlijkheid prijzen.

[13] In Hem zijn ook jullie, sinds jullie het woord van de waarheid gehoord hebben, het evangelie van jullie redding. En toen jullie geloofden, werden jullie

verzegeld met de beloofde Heilige Geest.
[14] Die Geest is het onderpand van onze erfenis, tot de verlossing die ons wacht, tot lof van Zijn heerlijkheid.
[15] Ik heb gehoord van jullie geloof in de Heere Jezus en van jullie liefde voor alle heiligen.
[16] Daarom houd ik niet op God voor jullie te danken en aan jullie te denken in mijn gebeden.
[17] Ik bid tot de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid. Moge Hij jullie de Geest van wijsheid en openbaring geven, zodat jullie Hem kennen.
[18] Ik bid dat de ogen van jullie hart verlicht worden. Dan weten jullie wat de hoop is van Zijn roeping, en hoe rijk en heerlijk Zijn erfenis onder de heiligen is.
[19] En hoe geweldig groot Zijn kracht is voor ons die geloven, naar de werking van Zijn sterke macht.
[20] Die kracht heeft Hij gebruikt in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemel.
[21] Daar is Hij ver boven alle overheid, macht, kracht en heerschappij, en boven elke naam die genoemd wordt, nu en in de toekomst.
[22] God heeft alles aan Zijn voeten onderworpen en Hem als Hoofd boven alles gegeven aan de gemeenschap van gelovigen.
[23] Die gemeenschap is Zijn lichaam, de volheid van Hem die alles in allen vervult.

Efeziers 2

[1] Ook jullie heeft Hij levend gemaakt. Jullie waren dood door jullie overtredingen en zonden.
[2] Daarin leefden jullie vroeger, naar de gewoonte van deze wereld. Jullie volgden de heerser over de macht van de lucht, de geest die nu werkt in de ongehoorzame mensen.

[3] Daartussen leefden wij allemaal vroeger. Wij volgden de verlangens van ons vlees en deden wat het vlees en het denken wilden. Van nature waren wij kinderen van de toorn, net als de anderen.

[4] Maar God is rijk in barmhartigheid. Door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad,

[5] heeft Hij ons levend gemaakt met Christus (de gezalfde), ook toen wij dood waren door onze overtredingen. Uit genade zijn jullie gered.

[6] Hij heeft ons met Christus opgewekt en ons met Hem een plaats gegeven in de hemel, in Christus Jezus (YHWH redt).

[7] Zo laat Hij in de eeuwen die komen de geweldige rijkdom van Zijn genade zien, in Zijn goedheid voor ons in Christus Jezus.

[8] Uit genade zijn jullie gered, door het geloof. Dat komt niet uit jezelf, het is een gave van God.

[9] Het komt niet uit werken, zodat niemand kan opscheppen.

[10] Wij zijn namelijk Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen. God heeft die van tevoren klaargelegd, zodat wij daarin zouden leven.

[11] Denk er dus aan dat jullie vroeger bij de volken hoorden, naar het vlees. Jullie werden onbesnedenen genoemd door wie met de hand besneden zijn.

[12] In die tijd waren jullie zonder Christus, buitengesloten van het burgerschap van Israël (die met God strijdt) en vreemd aan de verbonden van de belofte. Jullie hadden geen hoop en leefden zonder God in de wereld.

[13] Maar nu zijn jullie in Christus Jezus dichtbij gekomen door het bloed van Christus, terwijl jullie eerst ver weg waren.

[14] Hij is namelijk onze vrede. Hij heeft die twee tot één gemaakt en de scheidsmuur afgebroken.

[15] In Zijn vlees heeft Hij de vijandschap teniet gedaan, namelijk de wet met haar geboden en regels. Zo schiep Hij die twee in Hemzelf tot één nieuwe mens en maakte Hij vrede.

[16] Zo verzoende Hij die twee in één lichaam met God, door het kruis. Daaraan heeft Hij de vijandschap gedood.

[17] Hij is gekomen en heeft vrede verkondigd aan jullie die ver weg waren en aan wie dichtbij waren.

[18] Door Hem hebben wij allebei toegang tot de Vader, in één Geest.

[19] Jullie zijn dus geen vreemdelingen en bijwoners meer. Jullie zijn medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God.

[20] Jullie zijn gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) Zelf als hoeksteen.

[21] In Hem groeit het hele gebouw, goed samengevoegd, uit tot een heilige tempel in de Heere.

[22] In Hem worden ook jullie mee opgebouwd tot een woning van God in de Geest.

Efeziers 3

[1] Daarom ben ik, Paulus (klein), de gevangene van Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt), voor jullie die uit de volken komen.

[2] Jullie hebben immers gehoord van de opdracht die God mij in Zijn genade voor jullie gegeven heeft.

[3] Hij heeft mij dit geheim door een openbaring bekendgemaakt. Ik heb daar al kort over geschreven.

[4] Als jullie dat lezen, kunnen jullie zien hoeveel inzicht ik in het geheim van Christus heb.

[5] In andere tijden is dat geheim niet aan de mensen bekendgemaakt. Nu is het door de Geest geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten.

[6] Het geheim is dit: de volken zijn mede-erfgenamen, horen bij hetzelfde lichaam en delen in Zijn belofte in Christus, door het evangelie.

[7] Daarvan ben ik dienaar geworden, door de gave van de genade van God. Die genade is mij gegeven naar de werking van Zijn kracht.

[8] Ik ben de allerminste van alle heiligen. Toch is mij deze genade gegeven om onder de volken de onmetelijke rijkdom van Christus te verkondigen.

[9] En om iedereen te laten zien hoe dat geheim uitwerkt. Het lag eeuwenlang verborgen bij God, die alles geschapen heeft.
[10] Zo wordt nu door de gemeenschap van gelovigen de veelzijdige wijsheid van God bekend aan de overheden en machten in de hemel.
[11] Dat is naar het eeuwige plan dat Hij uitgevoerd heeft in Christus Jezus, onze Heere.
[12] In Hem hebben wij vrijmoedigheid en toegang met vertrouwen, door het geloof in Hem.
[13] Daarom vraag ik jullie: verlies de moed niet door wat ik voor jullie meemaak. Dat is juist jullie eer.
[14] Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
[15] Naar Hem is elk geslacht in de hemel en op de aarde genoemd.
[16] Ik bid dat Hij jullie geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, om met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens.
[17] Ik bid dat Christus door het geloof in jullie hart woont, en dat jullie geworteld en gegrond zijn in de liefde.
[18] Dan kunnen jullie met alle heiligen helemaal begrijpen wat de breedte, lengte, diepte en hoogte is.
[19] En dan kennen jullie de liefde van Christus, die alle kennis te boven gaat. Zo worden jullie vervuld tot alle volheid van God.
[20] God kan oneindig veel meer doen dan wij bidden of bedenken, naar de kracht die in ons werkt.
[21] Hem zij de heerlijkheid in de gemeenschap van gelovigen, door Christus Jezus, in alle generaties, tot in alle eeuwigheid. Amen.

Efeziers 4

[1] Ik, de gevangene in de Heere, vraag jullie dringend: leef zoals past bij de roeping die jullie gekregen hebben.
[2] Wees nederig en zachtmoedig en heb geduld. Verdraag elkaar in liefde.

[3] Doe je best om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede.
[4] Er is één lichaam en één Geest, zoals jullie ook geroepen zijn tot één hoop.
[5] Er is één Heere, één geloof, één doop.
[6] Er is één God en Vader van allen, boven allen, door allen en in allen.
[7] Aan ieder van ons is genade gegeven, naar de maat van de gave van Christus (de gezalfde).
[8] Daarom staat er: Toen Hij opsteeg naar de hoogte, nam Hij gevangenen mee en gaf Hij gaven aan de mensen.
[9] Hij is opgestegen, maar wat betekent dat anders dan dat Hij ook eerst is afgedaald naar de lagere delen van de aarde?
[10] Hij die afdaalde, is dezelfde die opsteeg, ver boven alle hemelen, om alles te vervullen.
[11] Hij is het ook die sommigen gaf als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en anderen als herders en leraars.
[12] Zo worden de heiligen toegerust voor het werk van de dienst en voor de opbouw van het lichaam van Christus.
[13] Dat gaat door tot wij allemaal komen tot de eenheid van het geloof en de kennis van de Zoon van God. Dan zijn wij volwassen en bereiken wij de volle maat van Christus.
[14] Dan zijn wij geen kinderen meer, die heen en weer geslingerd worden door elke wind van leer. Wij laten ons dan niet meer misleiden door sluwe mensen die ons willen doen dwalen.
[15] Nee, wij spreken de waarheid in liefde en groeien in alles naar Hem toe, die het Hoofd is: Christus.
[16] Vanuit Hem wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden. Elk deel doet zijn eigen werk naar zijn maat. Zo groeit het lichaam en bouwt het zichzelf op in liefde.
[17] Daarom zeg ik dit en getuig ik het in de Heere: leef niet meer zoals de andere volken, in de leegheid van hun denken.
[18] Hun verstand is verduisterd en zij staan buiten het leven van God. Dat komt door hun onwetendheid en door de hardheid van hun hart.

[19] Zij zijn afgestompt en hebben zich overgegeven aan losbandigheid. Zij bedrijven gretig allerlei onreinheid.

[20] Maar zo hebben jullie Christus niet leren kennen.

[21] Jullie hebben toch van Hem gehoord en zijn in Hem onderwezen, zoals de waarheid in Jezus (YHWH redt) is.

[22] Jullie hebben geleerd de oude mens af te leggen, die bij je vroegere leven hoort. Die gaat te gronde door bedrieglijke verlangens.

[23] En dat jullie vernieuwd worden in de geest van jullie denken.

[24] Trek de nieuwe mens aan, die naar God geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid.

[25] Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid tegen je naaste. Wij horen immers als lichaamsdelen bij elkaar.

[26] Word je boos, zondig dan niet. Laat de zon niet ondergaan over je boosheid.

[27] Geef de duivel geen kans.

[28] Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen. Laat hij liever hard werken en met zijn handen het goede doen. Dan kan hij delen met wie tekortkomt.

[29] Laat geen vuil woord uit je mond komen, maar alleen een goed woord dat opbouwt waar dat nodig is. Zo doet het de hoorders goed.

[30] Maak de Heilige Geest van God niet bedroefd. Door Hem zijn jullie verzegeld tot de dag van de verlossing.

[31] Doe alle bitterheid, woede, drift, geschreeuw en laster weg, met alle kwaad.

[32] Wees goed en barmhartig voor elkaar en vergeef elkaar, zoals God jullie in Christus vergeven heeft.

Efeziers 5

[1] Volg God dus na, als geliefde kinderen.

[2] Leef in de liefde, zoals ook Christus (de gezalfde) ons heeft liefgehad. Hij gaf Zijn leven voor ons als offer, een geur die God blij maakt.

[3] Laat ontucht en alle onreinheid of hebzucht bij jullie zelfs niet genoemd worden. Zo hoort het bij heiligen.

[4] Onfatsoenlijke taal, dwaas gepraat en grove grappen passen niet. Zeg liever dank.

[5] Weet dit goed: wie ontucht pleegt, onrein is of hebzuchtig, is een afgodendienaar. Hij heeft geen erfenis in het Koninkrijk van Christus en van God.

[6] Laat niemand jullie misleiden met lege woorden. Om zulke dingen komt de toorn van God over de ongehoorzame mensen.

[7] Doe dus niet met hen mee.

[8] Vroeger waren jullie duisternis, maar nu zijn jullie licht in de Heere. Leef als kinderen van het licht.

[9] De vrucht van het licht bestaat namelijk in alle goedheid, gerechtigheid en waarheid.

[10] Toets wat de Heere blij maakt.

[11] Doe niet mee met de vruchteloze werken van de duisternis, maar breng ze juist aan het licht.

[12] Wat zij in het geheim doen, is zelfs te schandelijk om te noemen.

[13] Maar alles wordt zichtbaar als het licht erop valt. En alles wat zichtbaar maakt, is licht.

[14] Daarom staat er: Word wakker, jij die slaapt, en sta op uit de doden. Dan zal Christus over je lichten.

[15] Let dus goed op hoe je leeft: niet als onverstandige mensen, maar als wijze.

[16] Maak goed gebruik van de tijd, want de dagen zijn slecht.

[17] Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is.

[18] Word niet dronken van wijn, want dat leidt tot losbandigheid. Word vervuld met de Geest.

[19] Spreek met elkaar in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing en maak muziek voor de Heere in je hart.

[20] Dank God de Vader altijd voor alles, in de Naam van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[21] Onderschik je aan elkaar, in ontzag voor God.

[22] Vrouwen, onderschik je aan je eigen man, zoals aan de Heere.
[23] De man is namelijk het hoofd van de vrouw, zoals Christus het Hoofd is van de gemeenschap van gelovigen. Hij is de redder van dat lichaam.
[24] Zoals die gemeenschap zich onderschikt aan Christus, zo doen de vrouwen dat in alles aan hun eigen man.
[25] Mannen, heb je eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeenschap van gelovigen heeft liefgehad en Zijn leven voor haar heeft gegeven.
[26] Zo wilde Hij haar heiligen. Hij heeft haar gereinigd met het bad van het water, door het woord.
[27] Zo wilde Hij haar stralend voor Zijn ogen plaatsen, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk.
[28] Zo horen ook mannen hun eigen vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.
[29] Niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat. Hij voedt en verzorgt het, zoals ook Christus de gemeenschap van gelovigen.
[30] Wij horen namelijk bij Zijn lichaam.
[31] Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw. En die twee zullen één zijn.
[32] Dit geheim is groot. Ik zeg dit met het oog op Christus en de gemeenschap van gelovigen.
[33] Laat dus ieder van jullie zijn eigen vrouw liefhebben als zichzelf. En laat de vrouw ontzag hebben voor haar man.

Efeziers 6

[1] Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in de Heere, want dat is juist.
[2] Eer je vader en je moeder. Dat is het eerste gebod met een belofte:
[3] zodat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde.
[4] Vaders, maak je kinderen niet boos. Voed hen op met onderwijs en vermaning van de Heere.

[5] Slaven, wees gehoorzaam aan je aardse heren, met ontzag en beven, met een eerlijk hart, zoals aan Christus (de gezalfde).

[6] Doe dat niet alleen als zij kijken, om mensen te behagen. Doe het als slaven van Christus, die van harte de wil van God doen.

[7] Dien met goede wil, alsof je de Heere dient en niet mensen.

[8] Jullie weten dat ieder van de Heere terugkrijgt wat hij aan goeds gedaan heeft, of hij nu slaaf is of vrij.

[9] Heren, doe hetzelfde bij hen en dreig niet. Jullie weten dat hun Heere en die van jullie in de hemel is, en dat Hij niet naar de persoon kijkt.

[10] Broeders, word verder sterk in de Heere en in de kracht van Zijn macht.

[11] Trek de hele wapenrusting van God aan. Zo kunnen jullie standhouden tegen de listen van de duivel.

[12] Wij vechten namelijk niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden en machten. Wij vechten tegen de wereldbeheersers van deze duisternis en tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

[13] Neem daarom de hele wapenrusting van God op. Dan kunnen jullie weerstand bieden op de dag van het kwaad en staande blijven als jullie alles gedaan hebben.

[14] Blijf dus staan. Bind de waarheid als een gordel om je middel en trek de gerechtigheid aan als een borstplaat.

[15] Schoei je voeten met de bereidheid van het evangelie van de vrede.

[16] Neem vooral het schild van het geloof op. Daarmee kunnen jullie alle brandende pijlen van de boze doven.

[17] Zet de helm van de redding op en pak het zwaard van de Geest, dat is het woord van God.

[18] Bid altijd in de Geest, met alle gebed en smeking. Blijf daarin waken en bid volhardend voor alle heiligen.

[19] Bid ook voor mij, dat ik de juiste woorden krijg als ik mijn mond opendoe. Zo kan ik vrijmoedig het geheim van het evangelie bekendmaken.

[20] Daarvoor ben ik een gezant in ketenen. Bid dat ik daarover vrijmoedig spreek, zoals het hoort.

[21] Tychikus (gelukkig) zal jullie alles vertellen over mij en over wat ik doe. Hij is een geliefde broeder en een trouwe dienaar in de Heere.
[22] Ik stuur hem juist daarvoor naar jullie toe: om jullie te laten weten hoe het met ons gaat en om jullie hart te bemoedigen.
[23] Vrede voor alle gelovigen, en liefde met geloof, van God de Vader en van de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
[24] De genade zij met allen die onze Heere Jezus Christus onvergankelijk liefhebben. Amen.

Filippenzen

Filippenzen 1

[1] Van Paulus (klein) en Timotheüs (wie God eert), dienaren van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Aan alle heiligen in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) in Filippi, met de opzieners en de dienaren.

[2] Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[3] Ik dank mijn God telkens als ik aan jullie denk.

[4] In al mijn gebeden bid ik altijd met blijdschap voor jullie allemaal.

[5] Ik dank God voor jullie deelname aan het evangelie, vanaf de eerste dag tot nu toe.

[6] Ik ben ervan overtuigd dat God een goed werk in jullie begonnen is. Hij zal het afmaken tot op de dag van Jezus Christus.

[7] Het is ook terecht dat ik zo over jullie denk. Ik draag jullie in mijn hart. Jullie delen allemaal in de genade die ik kreeg, zowel in mijn gevangenschap als bij mijn verdediging van het evangelie.

[8] God is mijn getuige hoezeer ik naar jullie allemaal verlang, met de warmte van Jezus Christus.

[9] En dit bid ik: dat jullie liefde steeds meer overvloeit in kennis en fijn aanvoelen.

[10] Dan kunnen jullie toetsen waar het op aankomt. Zo zijn jullie zuiver en zonder aanstoot op de dag van Christus.

[11] En dan zijn jullie vol van de vrucht van gerechtigheid, die door Jezus Christus komt, tot eer en lof van God.

[12] Broeders, ik wil dat jullie weten dat wat mij overkomen is, juist geholpen heeft om het evangelie verder te brengen.

[13] Zo is in heel het hoofdkwartier en bij alle anderen bekend geworden dat ik gevangen zit om Christus.

14 En de meeste gelovigen hebben door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen in de Heere. Zij durven het woord nu nog vrijmoediger te spreken.
15 Sommigen verkondigen Christus wel uit afgunst en ruzie, maar anderen doen het met goede wil.
16 De laatsten doen het uit liefde. Zij weten dat ik hier lig om het evangelie te verdedigen.
17 De eersten verkondigen Christus uit eigenbelang, niet zuiver. Zij denken mijn gevangenschap zwaarder te maken.
18 Wat dan nog? Christus wordt hoe dan ook verkondigd, met bijbedoelingen of in waarheid. Daarover ben ik blij, en ik zal blij blijven.
19 Ik weet namelijk dat dit uitloopt op mijn redding, door jullie gebed en door de hulp van de Geest van Jezus Christus.
20 Ik verwacht en hoop vurig dat ik nergens beschaamd word. Ik hoop dat Christus met alle vrijmoedigheid groot gemaakt wordt in mijn lichaam, nu net als altijd, door leven of door sterven.
21 Voor mij is leven Christus en sterven winst.
22 Maar als ik in het vlees blijf leven, levert mijn werk vrucht op. Wat ik kiezen moet, weet ik niet.
23 Ik word van twee kanten gedrongen. Ik verlang ernaar heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste.
24 Maar in het vlees blijven is nodiger voor jullie.
25 Daarvan ben ik overtuigd: ik zal blijven en bij jullie allemaal blijven, om jullie geloof vooruit te helpen en blij te maken.
26 Zo zal jullie roem in Christus Jezus overvloeien om mij, als ik weer bij jullie ben.
27 Leef alleen zoals het past bij het evangelie van Christus. Dan hoor ik van jullie, of ik nu kom of afwezig ben, dat jullie vast staan in één geest. En dat jullie eensgezind samen strijden voor het geloof van het evangelie.
28 Laat je door de tegenstanders nergens bang maken. Dat is voor hen een teken van ondergang en voor jullie van redding, en dat komt van God.

[29] Jullie hebben namelijk als gunst gekregen om voor Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden.
[30] Jullie voeren dezelfde strijd die jullie bij mij gezien hebben en nu over mij horen.

Filippenzen 2

[1] Is er dan bemoediging in Christus (de gezalfde), troost van de liefde, gemeenschap van de Geest, warmte en barmhartigheid?
[2] Maak mijn blijdschap dan compleet. Wees eensgezind, heb dezelfde liefde, wees één van ziel en van gedachten.
[3] Doe niets uit eigenbelang of om lege eer. Wees nederig en beschouw de ander als belangrijker dan jezelf.
[4] Laat ieder niet alleen op zijn eigen belang letten, maar ook op dat van de ander.
[5] Laat onder jullie de gezindheid heersen die ook in Christus Jezus (YHWH redt) was.
[6] Hij was in de gestalte van God, maar Hij vond het gelijk zijn aan God geen roof.
[7] Hij legde Zijn heerlijkheid af en nam de gestalte van een dienaar aan. Hij werd aan mensen gelijk.
[8] Hij is als mens verschenen en werd klein. Hij werd gehoorzaam tot de dood, ja, tot de dood aan het kruis.
[9] Daarom heeft God Hem ook enorm verhoogd en Hem een Naam gegeven boven alle namen.
[10] Zo zal in de Naam van Jezus elke knie zich buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde.
[11] En elke tong zal belijden dat Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) de Heere is, tot eer van God de Vader.
[12] Mijn geliefden, jullie zijn altijd gehoorzaam geweest. Werk daarom nu aan je eigen redding, met vrees en beven. Doe dat niet alleen als ik erbij ben, maar juist

nu ik weg ben.

[13] God is het namelijk die in jullie werkt, zowel het willen als het doen, naar Zijn welbehagen.

[14] Doe alles zonder mopperen en tegenspreken.

[15] Dan zijn jullie onberispelijk en zuiver, kinderen van God zonder smet, te midden van een verdraaid en ontspoord geslacht. Daartussen schijnen jullie als lichten in de wereld.

[16] Houd het woord van het leven vast. Dan kan ik op de dag van Christus roemen dat ik niet voor niets gelopen en gewerkt heb.

[17] Word ik als drankoffer uitgegoten over het offer en de dienst van jullie geloof? Dan ben ik blij en deel ik die blijdschap met jullie allemaal.

[18] Wees daarom ook zelf blij en deel die blijdschap met mij.

[19] Ik hoop in de Heere Jezus dat ik Timotheüs (wie God eert) snel naar jullie kan sturen. Dan word ik ook bemoedigd als ik hoor hoe het met jullie gaat.

[20] Ik heb niemand anders die zo met jullie meeleeft en die zich echt om jullie bekommert.

[21] Zij zoeken allemaal hun eigen belang, niet dat van Jezus Christus.

[22] Jullie weten hoe hij zich bewezen heeft. Hij heeft met mij het evangelie gediend als een kind met zijn vader.

[23] Ik hoop hem meteen te sturen, zodra ik weet hoe het met mij afloopt.

[24] Ik vertrouw erop in de Heere dat ik ook zelf snel bij jullie kom.

[25] Toch vond ik het nodig Epafroditus (bekoorlijk) naar jullie toe te sturen. Hij is mijn broeder, medewerker en medestrijder, en jullie gezant die mij hielp in mijn nood.

[26] Hij verlangde namelijk naar jullie allemaal en zat er erg mee dat jullie gehoord hadden dat hij ziek was.

[27] Hij is ook ziek geweest, bijna tot de dood. Maar God is barmhartig voor hem geweest, en niet alleen over hem maar ook over mij, zodat ik geen verdriet op verdriet zou krijgen.

[28] Daarom stuur ik hem des te sneller. Dan kunnen jullie hem weer zien en blij zijn, en ben ik minder bedroefd.

[29] Ontvang hem dus in de Heere, met alle blijdschap, en houd zulke mensen in ere.
[30] Om het werk van Christus is hij bijna gestorven. Hij waagde zijn leven om aan te vullen wat jullie mij niet konden geven.

Filippenzen 3

[1] Broeders, wees verder blij in de Heere. Ik vind het niet vervelend om jullie hetzelfde te schrijven, en voor jullie is het veilig.
[2] Pas op voor de honden, pas op voor de slechte werkers, pas op voor de versnijdenis.
[3] Wij zijn namelijk de besnijdenis: wij dienen God in de Geest, roemen in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) en vertrouwen niet op het vlees.
[4] Toch zou ik ook op het vlees kunnen vertrouwen. Denkt iemand anders dat hij dat kan, ik nog meer.
[5] Ik ben besneden op de achtste dag, uit het volk Israël (die met God strijdt), uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand), een Hebreeër uit de Hebreeën. Naar de wet was ik een farizeeër.
[6] In mijn ijver vervolgde ik de gemeenschap van gelovigen. Naar de gerechtigheid van de wet was ik onberispelijk.
[7] Maar wat winst voor mij was, ben ik om Christus als verlies gaan zien.
[8] Sterker nog, ik beschouw alles als verlies, omdat het kennen van Christus Jezus, mijn Heere, alles overtreft. Om Hem heb ik alles prijsgegeven en zie ik het als vuilnis, om Christus te winnen.
[9] Zo wil ik in Hem gevonden worden. Niet met mijn eigen gerechtigheid uit de wet, maar met de gerechtigheid door het geloof in Christus, die uit God is door het geloof.
[10] Ik wil Hem kennen en de kracht van Zijn opstanding, en delen in Zijn lijden, en zo aan Zijn dood gelijk worden.
[11] Zo hoop ik te komen tot de opstanding uit de doden.

[12] Ik heb het nog niet bereikt en ben nog niet volmaakt. Maar ik jaag ernaar, om het te grijpen, want daartoe heeft Christus Jezus mij gegrepen.
[13] Broeders, ik denk niet dat ik het zelf al gegrepen heb.
[14] Eén ding doe ik: ik vergeet wat achter mij ligt en strek mij uit naar wat voor mij ligt. Ik jaag naar het doel, naar de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus.
[15] Laten wij die volwassen zijn zo denken. Denken jullie ergens anders over, dan zal God jullie ook dat duidelijk maken.
[16] Maar laten wij ons wel houden aan wat wij al bereikt hebben en hetzelfde spoor volgen.
[17] Broeders, volg samen mijn voorbeeld. Let op wie zo leven als jullie het bij ons gezien hebben.
[18] Velen leven namelijk anders. Ik heb jullie vaak over hen gesproken en zeg het nu huilend: zij zijn vijanden van het kruis van Christus.
[19] Hun einde is de ondergang, hun god is hun buik en hun eer ligt in hun schande. Zij denken alleen aan aardse dingen.
[20] Maar wij horen thuis in de hemel. Daaruit verwachten wij ook de Redder, de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
[21] Hij zal ons vernederde lichaam veranderen en gelijk maken aan Zijn verheerlijkte lichaam. Dat doet Hij met de kracht waarmee Hij alles aan Hem kan onderwerpen.

Filippenzen 4

[1] Mijn geliefden, naar wie ik zo verlang, jullie zijn mijn blijdschap en mijn kroon. Sta dus vast in de Heere.
[2] Ik vraag Euodia (goede reis) en ik vraag Syntyche (gelukkig toeval) dringend om eensgezind te zijn in de Heere.
[3] En ik vraag ook jou, trouwe metgezel: help deze vrouwen. Zij hebben samen met mij gestreden voor het evangelie, net als Clemens (zachtmoedig) en mijn andere medewerkers. Hun namen staan in het boek van het leven.

[4] Wees altijd blij in de Heere. Ik zeg het nog eens: wees blij.

[5] Laat alle mensen jullie mildheid kennen. De Heere is nabij.

[6] Maak je nergens zorgen over. Laat in alles je verlangens bij God bekend worden, door bidden en smeken, met dank.

[7] En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal jullie hart en gedachten bewaren in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).

[8] Broeders, denk verder aan alles wat waar is, wat eerbaar is, wat rechtvaardig is en wat rein is. Denk aan alles wat lieflijk is en goed klinkt, aan wat deugd is en lof verdient.

[9] Doe wat jullie geleerd, ontvangen en gehoord hebben, en wat jullie bij mij gezien hebben. Dan zal de God van de vrede met jullie zijn.

[10] Ik was erg blij in de Heere dat jullie zorg voor mij weer opgebloeid is. Jullie dachten wel aan mij, maar hadden de gelegenheid niet.

[11] Ik zeg dit niet omdat ik gebrek heb. Ik heb namelijk geleerd tevreden te zijn met wat ik heb.

[12] Ik weet wat weinig hebben is en ik weet wat overvloed is. Overal en in alles heb ik geleerd om verzadigd te zijn en honger te lijden, om overvloed te hebben en tekort te komen.

[13] Ik kan alles aan door Christus, die mij kracht geeft.

[14] Toch hebben jullie er goed aan gedaan om te delen in mijn moeite.

[15] Filippenzen, jullie weten het nog van het begin van het evangelie. Toen ik uit Macedonië vertrok, rekende geen enkele gemeenschap met mij af, alleen jullie.

[16] Zelfs in Tessalonica hebben jullie mij een paar keer gestuurd wat ik nodig had.

[17] Ik zoek niet de gave zelf. Ik zoek de vrucht die op jullie rekening rijkelijk toeneemt.

[18] Ik heb alles ontvangen en heb overvloed. Ik heb genoeg sinds ik van Epafroditus (bekoorlijk) kreeg wat jullie stuurden: een aangename geur, een offer waar God blij mee is.

[19] Mijn God zal alles geven wat jullie nodig hebben, naar Zijn rijkdom in heerlijkheid, door Christus Jezus.

[20] Onze God en Vader zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

[21] Groet alle heiligen in Christus Jezus. De gelovigen die bij mij zijn, groeten jullie.

[22] Alle heiligen groeten jullie, vooral die uit het huis van de keizer.

[23] De genade van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) zij met jullie allemaal. Amen.

Kolossenzen

Kolossenzen 1

[1] Van Paulus (klein), apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) door de wil van God, en van Timotheüs (wie God eert), die bij ons hoort.

[2] Aan de heiligen en gelovigen in Christus (de gezalfde) in Kolosse. Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[3] Wij danken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, en bidden altijd voor jullie.

[4] Wij hebben namelijk gehoord van jullie geloof in Christus Jezus (YHWH redt) en van jullie liefde voor alle heiligen.

[5] Dat komt door de hoop die voor jullie klaarligt in de hemel. Daarover hebben jullie eerder gehoord in het woord van de waarheid, het evangelie.

[6] Dat evangelie is bij jullie gekomen, zoals in de hele wereld. Het draagt vrucht en groeit, ook bij jullie, vanaf de dag dat jullie het hoorden en de genade van God echt leerden kennen.

[7] Zo hebben jullie het geleerd van Epafras (bekoorlijk), onze geliefde mededienaar. Hij is een trouwe dienaar van Christus voor jullie.

[8] Hij heeft ons ook verteld van jullie liefde in de Geest.

[9] Daarom bidden wij vanaf die dag steeds voor jullie. Wij vragen dat jullie vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht.

[10] Zo kunnen jullie leven zoals het de Heere past en Hem in alles behagen. Dan dragen jullie vrucht in elk goed werk en groeien jullie in de kennis van God.

[11] Dan worden jullie met alle kracht gesterkt, naar de sterkte van Zijn heerlijkheid, tot alle volharding en geduld, met blijdschap.

[12] Dank de Vader, die jullie geschikt gemaakt heeft om te delen in de erfenis van de heiligen in het licht.

[13] Hij heeft ons weggehaald uit de macht van de duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

14 In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed: de vergeving van de zonden.
15 Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping.
16 In Hem is namelijk alles geschapen, in de hemel en op de aarde, het zichtbare en het onzichtbare. Tronen, heerschappijen, overheden en machten: alles is door Hem en voor Hem geschapen.
17 Hij is er vóór alles, en alles bestaat samen in Hem.
18 Hij is het Hoofd van het lichaam, de gemeenschap van gelovigen. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij in alles de eerste is.
19 Het was namelijk het welbehagen van de Vader dat heel de volheid in Hem zou wonen.
20 Door Hem wilde God alles met Hemzelf verzoenen en vrede maken door het bloed van Zijn kruis. Dat geldt voor wat op de aarde is en wat in de hemel is.
21 Ook jullie waren vroeger vreemd en vijandig in jullie denken en in jullie slechte daden. Maar nu heeft Hij jullie verzoend.
22 Dat deed Hij in Zijn lichaam van vlees, door de dood. Zo wilde Hij jullie heilig, onberispelijk en onbeschuldigd voor Zijn ogen stellen.
23 Dan moeten jullie wel in het geloof blijven, gegrond en vast. Laat je niet wegdrijven van de hoop van het evangelie dat jullie gehoord hebben. Dat is onder heel de schepping onder de hemel verkondigd, en ik, Paulus, ben er dienaar van geworden.
24 Nu ben ik blij in mijn lijden voor jullie. In mijn lichaam vul ik aan wat nog ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam: de gemeenschap van gelovigen.
25 Daarvan ben ik dienaar geworden, door de opdracht die God mij voor jullie gegeven heeft: het woord van God helemaal bekendmaken.
26 Dat is het geheim dat eeuwen en generaties lang verborgen was, maar nu bekendgemaakt is aan Zijn heiligen.
27 God wilde hun laten weten hoe rijk en heerlijk dit geheim onder de volken is. Dat geheim is Christus onder jullie, de hoop op de heerlijkheid.

[28] Hem verkondigen wij. Wij waarschuwen ieder mens en onderwijzen ieder mens met alle wijsheid, om ieder mens volwassen te maken in Christus Jezus.
[29] Daarvoor zwoeg ik ook en strijd ik, naar Zijn werking die met kracht in mij werkt.

Kolossenzen 2

[1] Ik wil dat jullie weten hoe zwaar ik strijd voor jullie en voor de mensen in Laodicea. Ik strijd ook voor allen die mij nooit persoonlijk gezien hebben.
[2] Ik wil dat hun hart bemoedigd wordt en dat zij samengevoegd worden in de liefde. Dan krijgen zij de rijkdom van volle zekerheid en inzicht, en kennen zij het geheim van God: Christus (de gezalfde).
[3] In Hem liggen alle schatten van wijsheid en kennis verborgen.
[4] Ik zeg dit zodat niemand jullie misleidt met mooie praatjes.
[5] Ik ben wel met mijn lichaam ver weg, maar met mijn geest bij jullie. Ik ben blij als ik zie hoe ordelijk jullie leven en hoe vast jullie geloof in Christus is.
[6] Jullie hebben Christus Jezus (YHWH redt) als Heere aangenomen. Leef dan ook in Hem.
[7] Wees geworteld en opgebouwd in Hem en vast in het geloof, zoals jullie geleerd hebben. Doe dat met overvloedige dankbaarheid.
[8] Pas op dat niemand jullie meesleept met filosofie en lege verleiding. Dat komt uit de overlevering van mensen en de grondregels van de wereld, niet uit Christus.
[9] In Hem woont namelijk heel de volheid van de Godheid lichamelijk.
[10] En jullie zijn vol gemaakt in Hem. Hij is het Hoofd van alle overheid en macht.
[11] In Hem zijn jullie ook besneden, maar niet met een besnijdenis door mensenhanden. Het lichaam van het vlees is uitgetrokken, in de besnijdenis van Christus.
[12] Jullie zijn met Hem begraven in de doop. Daarin zijn jullie ook met Hem opgewekt, door het geloof in de werking van God, die Hem uit de doden

opgewekt heeft.
13 Jullie waren dood door jullie overtredingen en door jullie onbesneden vlees. Toch heeft Hij jullie samen met Christus levend gemaakt en al jullie overtredingen vergeven.
14 Hij heeft de schuldbrief uitgewist die met zijn regels tegen ons was. Hij heeft die weggenomen en aan het kruis genageld.
15 Hij heeft de overheden en machten ontwapend. Hij heeft ze openlijk tentoongesteld en in Christus over hen getriomfeerd.
16 Laat dus niemand over jullie oordelen om eten of drinken, of om een feestdag, een nieuwe maan of een sabbat.
17 Dat alles is een schaduw van wat komen zou, maar het lichaam is van Christus.
18 Laat niemand jullie de prijs ontnemen met gespeelde nederigheid en verering van engelen. Zo iemand gaat op in wat hij gezien heeft en is zonder reden opgeblazen door zijn eigen denken.
19 Hij houdt zich niet vast aan het Hoofd. Uit dat Hoofd wordt het hele lichaam gevoed en samengevoegd door gewrichten en banden, en groeit het met de groei van God.
20 Jullie zijn met Christus gestorven aan de grondregels van de wereld. Waarom laten jullie je dan regels opleggen, alsof jullie nog in de wereld leven?
21 Die regels zeggen: Pak niet aan, proef niet, raak niet aan.
22 Dat gaat allemaal over dingen die door gebruik vergaan. Het zijn geboden en leringen van mensen.
23 Zulke regels lijken wijs, met eigenwillige vroomheid, nederigheid en hard zijn voor het lichaam. Maar zij hebben geen enkele waarde en dienen alleen het vlees.

Kolossenzen 3

1 Jullie zijn met Christus (de gezalfde) opgewekt. Zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, aan de rechterhand van God.

[2] Denk aan de dingen die boven zijn, niet aan die op de aarde.

[3] Jullie zijn namelijk gestorven, en jullie leven is met Christus verborgen in God.

[4] Als Christus verschijnt, die ons leven is, dan zullen ook jullie met Hem verschijnen in heerlijkheid.

[5] Dood dus wat aards in jullie is: ontucht, onreinheid, schaamteloze hartstocht, slechte begeerte en hebzucht, want dat is afgodendienst.

[6] Daarom komt de toorn van God over de ongehoorzame mensen.

[7] Vroeger leefden jullie daar ook in, toen jullie daarin thuis waren.

[8] Maar leg dit nu allemaal af: drift, woede, kwaadaardigheid, laster en vuile taal uit je mond.

[9] Lieg niet tegen elkaar. Jullie hebben immers de oude mens met zijn daden uitgetrokken.

[10] En jullie hebben de nieuwe mens aangetrokken, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het beeld van zijn Schepper.

[11] Daarin is geen Griek of Jood, besnedene of onbesnedene, barbaar, Scyth, slaaf of vrije. Christus is alles en in allen.

[12] Trek dus aan, als uitverkorenen van God, heilig en geliefd: innige barmhartigheid, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

[13] Verdraag elkaar en vergeef elkaar, als iemand iets tegen een ander heeft. Zoals Christus jullie vergeven heeft, zo moeten jullie ook doen.

[14] En trek boven dit alles de liefde aan, die de band van de volmaaktheid is.

[15] Laat de vrede van Christus heersen in jullie hart. Daartoe zijn jullie ook geroepen, in één lichaam. En wees dankbaar.

[16] Laat het woord van Christus rijk in jullie wonen. Onderwijs en vermaan elkaar met alle wijsheid, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing in jullie hart voor de Heere, met dankbaarheid.

[17] Wat jullie ook doen in woorden of daden, doe het allemaal in de Naam van de Heere Jezus (YHWH redt). Dank daarbij God de Vader door Hem.

[18] Vrouwen, onderschik je aan je eigen man, zoals het past in de Heere.

[19] Mannen, heb je vrouw lief en wees niet hard tegen haar.

[20] Kinderen, wees je ouders in alles gehoorzaam, want dat is goed in de ogen van de Heere.

[21] Vaders, treiter je kinderen niet, zodat zij niet moedeloos worden.

[22] Slaven, wees in alles gehoorzaam aan je aardse heren. Doe dat niet alleen als zij kijken, om mensen te behagen, maar met een eerlijk hart, in ontzag voor God.

[23] Wat jullie ook doen, doe het van harte, alsof jullie het voor de Heere doen en niet voor mensen.

[24] Jullie weten dat jullie van de Heere de erfenis als beloning krijgen. Jullie dienen namelijk Christus als Heere.

[25] Wie onrecht doet, zal dat onrecht terugkrijgen. God kijkt namelijk niet naar de persoon.

Kolossenzen 4

[1] Heren, geef je slaven wat rechtvaardig en eerlijk is. Jullie weten dat ook jullie een Heere hebben in de hemel.

[2] Houd vol in het gebed en blijf daarin waken, met dank.

[3] Bid ook voor ons, dat God een deur opent voor het woord. Dan kunnen wij het geheim van Christus (de gezalfde) verkondigen, waarvoor ik gevangen zit.

[4] Bid dat ik het bekend kan maken zoals ik het moet zeggen.

[5] Leef met wijsheid tegenover wie buiten staan en maak goed gebruik van de tijd.

[6] Laat jullie woorden altijd vriendelijk zijn, met zout gekruid. Dan weten jullie hoe je ieder moet antwoorden.

[7] Tychikus (gelukkig) zal jullie alles over mij vertellen. Hij is een geliefde broeder, een trouwe dienaar en mededienaar in de Heere.

[8] Ik stuur hem juist daarvoor naar jullie toe: om te weten hoe het met jullie gaat en om jullie hart te bemoedigen.

[9] Hij komt met Onesimus (nuttig), de trouwe en geliefde broeder, die een van jullie is. Zij zullen jullie alles vertellen wat hier gebeurt.

[10] Aristarchus (beste leider), mijn medegevangene, groet jullie. Ook Markus (aan Mars gewijd), de neef van Barnabas (zoon van bemoediging), over wie jullie instructies gekregen hebben. Ontvang hem als hij bij jullie komt.
[11] Ook Jezus (YHWH redt), die Justus (rechtvaardig) heet, groet jullie. Zij komen uit de besnijdenis. Alleen zij zijn mijn medewerkers voor het Koninkrijk van God geweest, en zij waren een troost voor mij.
[12] Epafras (bekoorlijk) groet jullie, die een van jullie is, een dienaar van Christus. Hij strijdt altijd voor jullie in zijn gebeden, zodat jullie volwassen en vol overtuiging staan in alles wat God wil.
[13] Ik kan van hem getuigen dat hij zich enorm inzet voor jullie en voor de mensen in Laodicea en Hiërapolis.
[14] Lukas (uit Lucanië), de geliefde arts, groet jullie, en ook Demas (van het volk).
[15] Groet de gelovigen in Laodicea, en Nymfas en de gemeenschap die bij hem thuis samenkomt.
[16] Laat deze brief, als hij bij jullie voorgelezen is, ook voorlezen in de gemeenschap van Laodicea. En lees zelf ook de brief die uit Laodicea komt.
[17] Zeg tegen Archippus (paardenmeester): Let op de dienst die je in de Heere gekregen hebt, en maak die af.
[18] Deze groet schrijf ik, Paulus (klein), met mijn eigen hand. Denk aan mijn boeien. De genade zij met jullie. Amen.

1 Thessalonicenzen

1 Thessalonicenzen 1

[1] Van Paulus (klein), Silvanus (man van het bos) en Timotheüs (wie God eert). Aan de gemeenschap van Tessalonicensen, die in God de Vader en de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) is. Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[2] Wij danken God altijd voor jullie allemaal en denken aan jullie in onze gebeden.

[3] Steeds denken wij voor onze God en Vader aan jullie. Wij denken aan het werk van jullie geloof, de inzet van jullie liefde en jullie volharding in de hoop op onze Heere Jezus Christus.

[4] Broeders, jullie zijn geliefd en wij weten dat God jullie uitgekozen heeft.

[5] Ons evangelie kwam namelijk niet alleen met woorden bij jullie, maar ook met kracht, met de Heilige Geest en met volle zekerheid. Jullie weten hoe wij onder jullie geleefd hebben, om jullie te helpen.

[6] En jullie zijn ons en de Heere gaan volgen. Jullie hebben het woord aangenomen in veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest.

[7] Zo zijn jullie een voorbeeld geworden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje.

[8] Van jullie uit heeft het woord van de Heere geklonken, niet alleen in Macedonië en Achaje. Overal is jullie geloof in God bekend geworden, zodat wij daar niets over hoeven te zeggen.

[9] De mensen vertellen zelf hoe wij bij jullie ontvangen zijn. Zij vertellen hoe jullie je van de afgoden tot God bekeerd hebben, om de levende en echte God te dienen.

[10] En om Zijn Zoon uit de hemel te verwachten, die God uit de doden heeft opgewekt: Jezus (YHWH redt), die ons redt van de toorn die komt.

1 Thessalonicenzen 2

[1] Broeders, jullie weten zelf dat ons bezoek bij jullie niet voor niets is geweest.

[2] Wij hadden eerst geleden en waren mishandeld in Filippi, zoals jullie weten. Toch kregen wij vrijmoedigheid in onze God om het evangelie van God aan jullie te brengen, onder veel tegenstand.

[3] Onze oproep kwam niet uit dwaling, niet uit onreinheid en niet met bedrog.

[4] God heeft ons beproefd en ons het evangelie toevertrouwd. Zo spreken wij, niet om mensen te behagen maar God, die ons hart toetst.

[5] Wij hebben nooit gevleid, zoals jullie weten, en nooit iets verborgen uit hebzucht. God is getuige.

[6] Wij zochten geen eer bij mensen, niet bij jullie en niet bij anderen. Als apostelen van Christus (de gezalfde) hadden wij jullie tot last kunnen zijn.

[7] Maar wij waren vriendelijk onder jullie, zoals een moeder haar kinderen koestert.

[8] Wij waren zo op jullie gesteld dat wij jullie graag niet alleen het evangelie van God gaven, maar ook onszelf. Jullie waren ons namelijk lief geworden.

[9] Broeders, jullie herinneren je ons harde werken. Wij werkten dag en nacht om niemand van jullie tot last te zijn, terwijl wij het evangelie van God verkondigden.

[10] Jullie zijn getuigen, en God ook, hoe heilig, rechtvaardig en onberispelijk wij waren bij jullie die geloven.

[11] Jullie weten hoe wij ieder van jullie bemoedigden en troostten, zoals een vader zijn kinderen doet.

[12] Wij drongen erop aan dat jullie zouden leven zoals het God past, die jullie roept tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid.

[13] Daarom danken wij God ook steeds. Jullie hebben het woord van God dat jullie van ons hoorden, niet aangenomen als woord van mensen. Jullie namen het aan als wat het echt is: het woord van God, dat ook werkt in jullie die geloven.

[14] Broeders, jullie zijn gaan lijken op de gemeenschappen van God in Judea, die in Christus Jezus (YHWH redt) zijn. Jullie hebben namelijk hetzelfde geleden van je eigen volksgenoten als zij van de Joden.
[15] Die hebben de Heere Jezus gedood en hun eigen profeten, en ons vervolgd. Zij behagen God niet en staan tegenover alle mensen.
[16] Zij houden ons tegen om tot de volken te spreken over hun redding. Zo maken zij de maat van hun zonden vol. Maar de toorn is over hen gekomen, tot het einde toe.
[17] Broeders, wij zijn korte tijd van jullie gescheiden geweest, uit het oog maar niet uit het hart. Daardoor hebben wij des te meer ons best gedaan om jullie te zien, met groot verlangen.
[18] Daarom wilden wij naar jullie toe komen, ik, Paulus (klein), zelfs meer dan eens. Maar de satan heeft ons tegengehouden.
[19] Wat is namelijk onze hoop, onze blijdschap, onze erekroon? Zijn jullie dat niet, voor onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) bij Zijn komst?
[20] Jullie zijn onze eer en blijdschap.

1 Thessalonicenzen 3

[1] Wij konden het niet langer uithouden. Daarom besloten wij om alleen in Athene achter te blijven.
[2] Wij stuurden Timotheüs (wie God eert), onze broeder en dienaar van God en onze medewerker in het evangelie van Christus (de gezalfde). Hij moest jullie versterken en bemoedigen in jullie geloof.
[3] Zo zou niemand wankelen door deze verdrukkingen. Jullie weten zelf dat wij daarvoor bestemd zijn.
[4] Toen wij bij jullie waren, zeiden wij al dat wij verdrukt zouden worden. En zo is het ook gebeurd, zoals jullie weten.
[5] Daarom kon ik het ook niet langer uithouden en stuurde ik hem, om te horen hoe jullie geloof erbij stond. Ik was bang dat de verleider jullie verleid had en dat ons werk voor niets was.

[6] Maar nu is Timotheüs bij ons teruggekomen. Hij bracht goed nieuws over jullie geloof en liefde. Jullie denken altijd goed over ons en verlangen ernaar ons te zien, zoals wij naar jullie.

[7] Broeders, daardoor zijn wij in al onze verdrukking en nood bemoedigd door jullie geloof.

[8] Nu leven wij weer op, als jullie vast staan in de Heere.

[9] Hoe kunnen wij God genoeg danken voor jullie, om alle blijdschap die wij om jullie hebben voor onze God?

[10] Dag en nacht bidden wij vurig of wij jullie mogen zien en mogen aanvullen wat aan jullie geloof ontbreekt.

[11] Laat onze God en Vader Zelf en onze Heere Jezus (YHWH redt) onze weg naar jullie banen.

[12] En laat de Heere jullie laten groeien en overvloeien in liefde voor elkaar en voor iedereen, zoals wij dat zijn voor jullie.

[13] Zo zal Hij jullie hart versterken. Dan zijn jullie onberispelijk en heilig voor onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus met al Zijn heiligen.

1 Thessalonicenzen 4

[1] Broeders, verder vragen wij jullie dringend in de Heere Jezus (YHWH redt): jullie hebben van ons geleerd hoe jullie moeten leven en God behagen. Doe dat dan ook steeds meer.

[2] Jullie weten welke opdrachten wij jullie gegeven hebben, namens de Heere Jezus.

[3] Dit is namelijk de wil van God: jullie heiliging. Blijf weg van de ontucht.

[4] Laat ieder van jullie zijn eigen lichaam bezitten in heiliging en eer.

[5] Niet met begeerte en hartstocht, zoals de volken die God niet kennen.

[6] Laat niemand zijn broeder te na komen of hem in zaken bedriegen. De Heere straft dat allemaal, zoals wij jullie eerder gezegd en verzekerd hebben.

[7] God heeft ons namelijk niet geroepen tot onreinheid, maar tot heiliging.

[8] Wie dit verwerpt, verwerpt dus geen mens maar God, die ook Zijn Heilige Geest in ons gegeven heeft.
[9] Over de onderlinge liefde hoef ik jullie niet te schrijven. Jullie zijn zelf door God geleerd om elkaar lief te hebben.
[10] Jullie doen dat ook voor alle gelovigen in heel Macedonië. Broeders, wij vragen jullie dringend om daarin nog meer te groeien.
[11] Doe je best om rustig te leven, je eigen zaken te doen en met je eigen handen te werken, zoals wij jullie opgedragen hebben.
[12] Dan leven jullie netjes tegenover wie buiten staan en komen jullie niets tekort.
[13] Broeders, wij willen dat jullie weten hoe het zit met wie gestorven zijn. Dan hoeven jullie geen verdriet te hebben zoals de anderen, die geen hoop hebben.
[14] Wij geloven immers dat Jezus gestorven en opgestaan is. Zo zal God ook wie in Jezus gestorven zijn met Hem meebrengen.
[15] Dit zeggen wij jullie met een woord van de Heere. Wij die in leven blijven tot Zijn komst, gaan hun die gestorven zijn niet voor.
[16] De Heere Zelf zal namelijk neerdalen uit de hemel, met een bevel, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God. En wie in Christus (de gezalfde) gestorven zijn, zullen eerst opstaan.
[17] Daarna zullen wij die in leven zijn samen met hen worden weggevoerd in de wolken, de Heere tegemoet in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.
[18] Bemoedig elkaar dus met deze woorden.

1 Thessalonicenzen 5

[1] Broeders, over tijden en gelegenheden hoeft men jullie niet te schrijven.
[2] Jullie weten zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht.
[3] Als zij zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan overvalt hen plotseling de ondergang, zoals weeën een zwangere vrouw. En zij zullen niet ontkomen.

[4] Broeders, jullie leven niet in het donker, zodat die dag jullie als een dief zou overvallen.

[5] Jullie zijn allemaal kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij horen niet bij de nacht of bij de duisternis.

[6] Laten wij dus niet slapen zoals de anderen, maar waken en nuchter zijn.

[7] Wie slapen, slapen namelijk 's nachts, en wie dronken zijn, zijn 's nachts dronken.

[8] Maar wij horen bij de dag. Laten wij dan nuchter zijn, met het geloof en de liefde als borstplaat en de hoop op redding als helm.

[9] God heeft ons namelijk niet bestemd tot toorn, maar om redding te krijgen door onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[10] Hij is voor ons gestorven, zodat wij samen met Hem leven, of wij nu waken of slapen.

[11] Bemoedig elkaar dus en bouw elkaar op, zoals jullie ook doen.

[12] Broeders, wij vragen jullie: erken wie onder jullie hard werken, jullie leiden in de Heere en jullie terechtwijzen.

[13] Waardeer hen heel hoog in liefde om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

[14] Broeders, wij vragen jullie: wijs de ongeregelden terecht, bemoedig de moedelozen, steun de zwakken en heb geduld met iedereen.

[15] Zorg dat niemand kwaad met kwaad vergeldt. Jaag altijd het goede na, voor elkaar en voor iedereen.

[16] Wees altijd blij.

[17] Bid zonder ophouden.

[18] Dank God in alles. Dat is namelijk de wil van God in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) voor jullie.

[19] Blus de Geest niet uit.

[20] Minacht de profetieën niet.

[21] Toets alles en houd vast aan het goede.

[22] Blijf weg van elke vorm van kwaad.

[23] Laat de God van de vrede Zelf jullie helemaal heiligen. En laat jullie geest, ziel en lichaam volledig onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus.
[24] Hij die jullie roept, is trouw. Hij zal het ook doen.
[25] Broeders, bid voor ons.
[26] Groet alle gelovigen met een heilige kus.
[27] Ik bezweer jullie bij de Heere dat deze brief aan alle heiligen wordt voorgelezen.
[28] De genade van onze Heere Jezus Christus zij met jullie. Amen.

2 Thessalonicenzen

2 Thessalonicenzen 1

[1] Van Paulus (klein), Silvanus (man van het bos) en Timotheüs (wie God eert). Aan de gemeenschap van Tessalonicensen, die in God onze Vader en de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) is.

[2] Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus.

[3] Broeders, wij moeten God altijd voor jullie danken, en dat is ook terecht. Jullie geloof groeit sterk en de liefde van ieder van jullie voor elkaar wordt steeds groter.

[4] Daarom roemen wij zelf over jullie in de gemeenschappen van God. Wij roemen over jullie volharding en geloof in alle vervolging en verdrukking die jullie verdragen.

[5] Dat is een bewijs van het rechtvaardige oordeel van God. Zo worden jullie het Koninkrijk van God waard geacht, waarvoor jullie ook lijden.

[6] Het is namelijk rechtvaardig dat God verdrukking vergeldt aan wie jullie verdrukken.

[7] En dat Hij jullie die verdrukt worden, rust geeft samen met ons. Dat gebeurt als de Heere Jezus (YHWH redt) vanuit de hemel verschijnt met de engelen van Zijn kracht.

[8] Dan komt Hij met vlammend vuur en straft Hij wie God niet kennen en wie het evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzamen.

[9] Zij zullen als straf eeuwig verderf lijden, ver van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht.

[10] Dat gebeurt op die dag, als Hij komt om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden door allen die geloven. Ook jullie horen daarbij, want jullie hebben ons getuigenis geloofd.

11 Daarom bidden wij ook altijd voor jullie. Wij bidden dat onze God jullie de roeping waard acht. Laat Hij met kracht alles vervullen wat Hij in goedheid wil, en het werk van het geloof.
12 Zo wordt de Naam van onze Heere Jezus Christus in jullie verheerlijkt, en jullie in Hem. Dat gebeurt naar de genade van onze God en de Heere Jezus Christus.

2 Thessalonicenzen 2

1 Broeders, wij vragen jullie iets over de komst van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) en onze samenkomst bij Hem.
2 Laat je niet snel van je stuk brengen of schrik aanjagen. Dat kan gebeuren door een geest, een woord of een brief die van ons zou komen, alsof de dag van Christus (de gezalfde) al aangebroken is.
3 Laat niemand je op welke manier dan ook misleiden. Die dag komt pas als eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid verschenen is, de zoon van het verderf.
4 Hij verzet zich en verheft zich boven alles wat God heet of als God vereerd wordt. Hij gaat zelfs in de tempel van God zitten en laat zien dat hij God is.
5 Weten jullie niet meer dat ik dit gezegd heb toen ik nog bij jullie was?
6 Jullie weten wat hem nu tegenhoudt, zodat hij pas op zijn eigen tijd verschijnt.
7 Het geheim van de wetteloosheid is namelijk al aan het werk. Alleen: Hij die hem nu tegenhoudt, zal dat blijven doen totdat Hij wordt weggenomen.
8 Dan zal de wetteloze verschijnen. De Heere zal hem doden met de adem van Zijn mond en hem vernietigen door de verschijning van Zijn komst.
9 Die wetteloze komt door de werking van de satan, met alle kracht, met tekenen en met leugenwonderen.
10 Hij komt met elke verleiding van het onrecht bij wie verloren gaan. Zij hebben namelijk de liefde voor de waarheid niet aangenomen om gered te worden.
11 Daarom stuurt God hun een kracht van dwaling, zodat zij de leugen geloven.

12 Zo worden zij allemaal veroordeeld die de waarheid niet geloofd hebben, maar vreugde hadden in het onrecht.

13 Broeders, wij moeten God altijd voor jullie danken. Jullie zijn geliefd door de Heere. God heeft jullie van het begin af uitgekozen tot redding, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid.

14 Daartoe heeft Hij jullie geroepen door ons evangelie, om de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus te krijgen.

15 Broeders, sta dus vast en houd vast aan de overleveringen die jullie geleerd hebben, door ons woord of door onze brief.

16 Onze Heere Jezus Christus Zelf en onze God en Vader hebben ons liefgehad. In genade gaven zij ons eeuwige troost en goede hoop.

17 Laat Hij jullie hart bemoedigen en jullie versterken in elk goed woord en werk.

2 Thessalonicenzen 3

1 Broeders, bid verder voor ons, dat het woord van de Heere snel verder gaat en geëerd wordt, net als bij jullie.

2 Bid ook dat wij gered worden van verkeerde en slechte mensen. Niet iedereen heeft namelijk het geloof.

3 Maar de Heere is trouw. Hij zal jullie versterken en bewaren voor de boze.

4 Wij vertrouwen in de Heere op jullie, dat jullie doen wat wij opdragen en dat ook zullen blijven doen.

5 Laat de Heere jullie hart richten op de liefde van God en op de volharding van Christus (de gezalfde).

6 Broeders, wij dragen jullie dit op in de Naam van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Blijf weg bij iedere gelovige die ongeregeld leeft en zich niet houdt aan wat hij van ons geleerd heeft.

7 Jullie weten zelf hoe je ons moet navolgen. Wij hebben ons namelijk niet ongeregeld gedragen bij jullie.

[8] Wij hebben bij niemand gratis brood gegeten. Met inspanning en moeite werkten wij dag en nacht, om niemand van jullie tot last te zijn.

[9] Niet dat wij daar geen recht op hadden. Wij wilden onszelf als voorbeeld geven, zodat jullie ons zouden navolgen.

[10] Toen wij bij jullie waren, hebben wij dit al opgedragen: wie niet wil werken, zal ook niet eten.

[11] Wij horen namelijk dat sommigen onder jullie ongeregeld leven. Zij werken niet, maar bemoeien zich met van alles.

[12] Zulke mensen dragen wij op en vragen wij dringend, in onze Heere Jezus Christus: werk rustig door en eet je eigen brood.

[13] Broeders, word niet moe om goed te doen.

[14] Gehoorzaamt iemand ons woord in deze brief niet, wijs hem dan aan. Ga niet met hem om, zodat hij beschaamd wordt.

[15] Maar behandel hem niet als een vijand. Wijs hem terecht als een broeder.

[16] Laat de Heere van de vrede Zelf jullie altijd vrede geven, op elke manier. De Heere zij met jullie allemaal.

[17] Deze groet schrijf ik, Paulus (klein), met mijn eigen hand. Dat is het teken in elke brief; zo schrijf ik.

[18] De genade van onze Heere Jezus Christus zij met jullie allemaal. Amen.

1 Timotheüs

1 Timotheüs 1

[1] Van Paulus (klein), apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) in opdracht van God, onze Redder, en van de Heere Jezus Christus, die onze hoop is.

[2] Aan Timotheüs (wie God eert), mijn echte zoon in het geloof. Genade, barmhartigheid en vrede voor jou, van God onze Vader en van Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt), onze Heere.

[3] Ik heb je gevraagd in Efeze te blijven toen ik naar Macedonië reisde. Dat vraag ik nog steeds. Draag sommigen op geen andere leer te brengen.

[4] Zij moeten zich ook niet bezighouden met verzinsels en eindeloze geslachtslijsten. Die leveren alleen maar vragen en ruzie op en niet het werk van God, dat door geloof komt.

[5] Het doel van dit gebod is liefde, uit een zuiver hart, een goed geweten en een oprecht geloof.

[6] Sommigen zijn daarvan afgeweken en verdwaald in leeg gepraat.

[7] Zij willen leraars van de wet zijn, maar begrijpen niet wat zij zeggen of met stelligheid beweren.

[8] Wij weten dat de wet goed is, als iemand haar gebruikt zoals het hoort.

[9] Hij moet weten dat de wet er niet is voor rechtvaardige mensen. Zij is er voor wie onrechtvaardig en opstandig zijn, voor goddelozen en zondaars. Zij is er ook voor wie onheilig zijn, voor wie hun vader of moeder doden en voor moordenaars.

[10] Ook voor wie ontucht plegen, met mannen slapen, mensen roven, liegen of meineed plegen, en voor al het andere dat ingaat tegen de gezonde leer.

[11] Die leer past bij het heerlijke evangelie van de gelukkige God, dat aan mij is toevertrouwd.

[12] Ik dank Christus Jezus, onze Heere, die mij kracht gegeven heeft. Hij vond mij betrouwbaar en gaf mij deze dienst.
[13] Vroeger was ik een godslasteraar, een vervolger en een geweldenaar. Toch kreeg ik barmhartigheid, want ik deed het uit onwetendheid, in ongeloof.
[14] De genade van onze Heere is overvloedig geweest, met geloof en liefde in Christus Jezus.
[15] Dit woord is betrouwbaar en verdient het om helemaal aangenomen te worden. Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden, en ik ben de eerste van hen.
[16] Juist daarom kreeg ik barmhartigheid. Zo kon Jezus Christus aan mij, de eerste, al Zijn geduld laten zien, als voorbeeld voor wie in Hem gaan geloven tot eeuwig leven.
[17] De Koning van de eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de enige God, zij eer en heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.
[18] Dit gebod geef ik jou, mijn zoon Timotheüs. Strijd de goede strijd, zoals de profetieën over jou dat aangeven.
[19] Houd vast aan het geloof en aan een goed geweten. Sommigen hebben dat weggeduwd en zijn in hun geloof schipbreuk geleden.
[20] Onder hen zijn Hymeneüs (bruiloftsgod) en Alexander (verdediger van mensen). Ik heb hen aan de satan overgegeven, zodat zij leren niet meer te lasteren.

1 Timotheüs 2

[1] Allereerst vraag ik dat er gesmeekt, gebeden en gedankt wordt voor alle mensen, en dat er voor hen gepleit wordt.
[2] Bid voor koningen en voor iedereen met gezag. Dan kunnen wij een rustig en stil leven leiden, in alle vroomheid en eerbaarheid.
[3] Dat is goed en aangenaam voor God, onze Redder.
[4] Hij wil dat alle mensen gered worden en tot kennis van de waarheid komen.

[5] Er is namelijk één God, en één Middelaar tussen God en mensen: de Mens Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).

[6] Hij heeft Zijn leven gegeven als losprijs voor allen. Dat werd op de juiste tijd bekend.

[7] Daarvoor ben ik aangesteld als verkondiger en apostel. Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet. Ik ben een leraar van de volken, in geloof en waarheid.

[8] Ik wil dus dat de mannen overal bidden. Laat hen heilige handen opheffen, zonder woede en ruzie.

[9] Ik wil ook dat de vrouwen zich net kleden, met bescheidenheid en beheersing. Niet met opgemaakte vlechten, goud, parels of dure kleren.

[10] Laat hen zich sieren met goede werken. Dat past bij vrouwen die zeggen dat zij God dienen.

[11] Laat een vrouw in stilte leren, in alle onderschikking.

[12] Ik sta niet toe dat een vrouw onderwijst of over de man heerst. Ik wil dat zij stil is.

[13] Adam (mens) is namelijk eerst gemaakt en daarna Eva (moeder van alle levenden).

[14] En Adam is niet misleid, maar de vrouw werd misleid en overtrad het gebod.

[15] Toch zal zij gered worden door kinderen te krijgen, als zij blijft in geloof, liefde en heiliging, met beheersing.

1 Timotheüs 3

[1] Dit woord is betrouwbaar: wie graag opziener wil zijn, verlangt naar een mooie taak.

[2] Een opziener moet onberispelijk zijn, man van één vrouw, waakzaam, beheerst, eerbaar, gastvrij en in staat om te onderwijzen.

[3] Hij mag niet aan de wijn verslaafd zijn, geen ruziemaker, niet uit op oneerlijke winst. Hij moet mild zijn, vreedzaam en niet geldzuchtig.

[4] Hij moet zijn eigen huis goed leiden en zijn kinderen met alle waardigheid in gehoorzaamheid houden.

[5] Wie zijn eigen huis niet weet te leiden, hoe kan die dan zorgen voor de gemeenschap van God?

[6] Hij mag geen pasbekeerde zijn, anders raakt hij opgeblazen en valt hij onder het oordeel van de duivel.

[7] Hij moet ook een goede naam hebben bij wie buiten staan. Anders komt hij in opspraak en valt hij in de strik van de duivel.

[8] De dienaren moeten net zo eerbaar zijn, niet met twee tongen spreken, niet aan de wijn verslaafd en niet uit op oneerlijke winst.

[9] Zij moeten het geheim van het geloof vasthouden in een zuiver geweten.

[10] Laat hen eerst beproefd worden. Zijn zij onberispelijk, dan mogen zij daarna dienen.

[11] De vrouwen moeten net zo eerbaar zijn, geen kwaadspreeksters, maar waakzaam en in alles betrouwbaar.

[12] Laat de dienaren man van één vrouw zijn en hun kinderen en hun eigen huis goed leiden.

[13] Wie goed gediend hebben, krijgen een goede positie en veel vrijmoedigheid in het geloof in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).

[14] Ik schrijf je dit, al hoop ik snel bij je te komen.

[15] Blijf ik toch langer weg, dan weet je hoe men zich moet gedragen in het huis van God. Dat is de gemeenschap van de levende God, een pilaar en fundament van de waarheid.

[16] En het geheim van de vroomheid is zonder twijfel groot. God is geopenbaard in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest en gezien door de engelen. Hij is verkondigd onder de volken, geloofd in de wereld en opgenomen in heerlijkheid.

1 Timotheüs 4

[1] De Geest zegt duidelijk dat in de laatste tijd sommigen van het geloof zullen afvallen. Zij zullen zich richten op misleidende geesten en op leringen van boze geesten.

[2] Dat komt door huichelaars die liegen en die hun eigen geweten hebben dichtgeschroeid.

[3] Zij verbieden te trouwen en dragen op om bepaald voedsel te laten staan. God heeft dat juist geschapen om met dank te gebruiken door wie geloven en de waarheid kennen.

[4] Alles wat God geschapen heeft is namelijk goed. Niets hoeft afgewezen te worden als het met dank aangenomen wordt.

[5] Het wordt namelijk geheiligd door het woord van God en door het gebed.

[6] Als je dit aan de gelovigen voorhoudt, ben je een goed dienaar van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Dan word je gevoed door de woorden van het geloof en door de goede leer die je gevolgd hebt.

[7] Wijs de goddeloze verzinsels van oude vrouwen af. Oefen jezelf juist in de vroomheid.

[8] Lichamelijke oefening heeft weinig nut, maar vroomheid heeft nut voor alles. Zij heeft de belofte van dit leven en van het leven dat komt.

[9] Dit woord is betrouwbaar en verdient het om helemaal aangenomen te worden.

[10] Daarvoor zwoegen wij namelijk en worden wij beschimpt. Wij hebben immers gehoopt op de levende God, de Redder van alle mensen, vooral van de gelovigen.

[11] Draag dit op en onderwijs het.

[12] Laat niemand op je neerkijken omdat je jong bent. Wees juist een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in leven, in liefde, in geest, in geloof en in zuiverheid.

[13] Houd vol in het voorlezen, het bemoedigen en het onderwijzen, totdat ik kom.

[14] Verwaarloos de gave niet die in je is. Die heb je gekregen door profetie, toen de oudsten je de handen oplegden.

[15] Denk hierover na en ga hier helemaal in op. Dan is je groei voor iedereen zichtbaar.

16 Let op jezelf en op de leer. Houd daarin vol. Als je dat doet, red je jezelf en wie naar je luisteren.

1 Timotheüs 5

1 Wijs een oude man niet hard terecht, maar spreek hem aan als een vader. Spreek jonge mannen aan als je eigen broer.

2 Spreek oude vrouwen aan als moeders en jonge vrouwen als je eigen zus, in alle zuiverheid.

3 Eer de weduwen die echt weduwe zijn.

4 Heeft een weduwe kinderen of kleinkinderen? Laten die dan eerst thuis leren hun eigen familie te eren en hun ouders terug te geven wat zij kregen. Dat is goed en aangenaam voor God.

5 Wie echt weduwe is en alleen achterblijft, hoopt op God. Zij blijft dag en nacht smeken en bidden.

6 Maar wie leeft voor haar genot, is levend dood.

7 Draag dit op, zodat zij onberispelijk zijn.

8 Zorgt iemand niet voor zijn eigen mensen, en vooral niet voor zijn huisgenoten, dan heeft hij het geloof verloochend. Hij is erger dan een ongelovige.

9 Laat een weduwe pas op de lijst komen als zij minstens zestig jaar is en de vrouw van één man is geweest.

10 Zij moet bekendstaan om haar goede werken. Zij heeft kinderen opgevoed, was gastvrij en waste de voeten van de heiligen. Zij heeft mensen in nood geholpen en elk goed werk nagejaagd.

11 Neem jonge weduwen niet op. Als hun verlangens sterker worden dan hun band met Christus (de gezalfde), willen zij trouwen.

12 Dan krijgen zij een oordeel, omdat zij hun eerste belofte hebben gebroken.

13 Bovendien leren zij van huis tot huis te gaan zonder iets te doen. Zij zijn niet alleen lui, maar ook roddelaars. Zij bemoeien zich met alles en zeggen dingen die niet horen.

[14] Ik wil daarom dat jonge weduwen trouwen, kinderen krijgen en hun huis leiden. Dan geven zij de tegenstander geen aanleiding om kwaad te spreken.
[15] Sommigen zijn namelijk al afgedwaald, achter de satan aan.
[16] Heeft een gelovige man of vrouw weduwen in de familie, laat die hen dan helpen. Dan wordt de gemeenschap niet belast en kan zij helpen wie echt weduwe zijn.
[17] Laat de oudsten die goed leiding geven dubbele eer krijgen, vooral wie zich inzetten voor het woord en het onderwijs.
[18] De Schrift zegt namelijk: Je mag een os die dorst geen muilkorf omdoen, en: De arbeider is zijn loon waard.
[19] Neem geen beschuldiging tegen een oudste aan, behalve op het woord van twee of drie getuigen.
[20] Wijs wie zondigen terecht waar iedereen bij is, zodat ook de anderen ontzag krijgen.
[21] Ik roep God, de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) en de uitverkoren engelen op als getuigen. Houd je hieraan zonder vooroordeel en doe niets uit voorkeur.
[22] Leg niemand te snel de handen op en deel niet in de zonden van anderen. Houd jezelf zuiver.
[23] Drink niet langer alleen water. Neem ook wat wijn, om je maag en je vele zwakheden.
[24] Bij sommige mensen zijn de zonden al zichtbaar en gaan zij voor hen uit naar het oordeel. Bij anderen komen zij pas later aan het licht.
[25] Zo zijn ook de goede werken al zichtbaar. En wat nog niet zichtbaar is, kan niet verborgen blijven.

1 Timotheüs 6

[1] Slaven die onder een juk leven, moeten hun heren alle eer waard vinden. Anders wordt de Naam van God en de leer gelasterd.

[2] Wie gelovige heren hebben, moeten niet op hen neerkijken omdat zij bij dezelfde familie horen. Zij moeten juist beter dienen, want hun heren zijn gelovig en geliefd en delen in dezelfde weldaad. Onderwijs dit en houd het voor.
[3] Brengt iemand een andere leer? Houdt hij zich niet aan de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) en aan de leer die bij de vroomheid past?
[4] Dan is hij opgeblazen en weet hij niets. Hij is ziek van vragen en woordenstrijd, en daaruit komen afgunst, ruzie, laster en kwade verdenkingen.
[5] Zulke mensen hebben een bedorven verstand en missen de waarheid. Zij denken dat vroomheid een verdienmodel is. Blijf bij hen weg.
[6] Vroomheid met tevredenheid is juist een grote winst.
[7] Wij hebben niets in de wereld meegebracht en het is duidelijk dat wij er ook niets uit kunnen meenemen.
[8] Als wij voedsel en kleding hebben, zijn wij daarmee tevreden.
[9] Wie rijk willen worden, komen in verleiding en in een strik. Zij vallen in veel dwaze en schadelijke verlangens, die mensen doen wegzinken in verderf en ondergang.
[10] De liefde voor geld is namelijk een wortel van alle kwaad. Sommigen zijn daarnaar gaan verlangen en zijn van het geloof afgedwaald. Zij hebben zichzelf veel pijn bezorgd.
[11] Maar jij, mens van God, blijf daar weg. Jaag naar gerechtigheid, vroomheid, geloof, liefde, volharding en zachtmoedigheid.
[12] Strijd de goede strijd van het geloof. Grijp het eeuwige leven, waartoe je geroepen bent en waarvan je de goede belijdenis afgelegd hebt voor veel getuigen.
[13] Ik draag je dit op voor God, die alles levend maakt, en voor Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt), die onder Pontius Pilatus (gewapend met een werpspeer) de goede belijdenis heeft afgelegd.
[14] Houd dit gebod zuiver en onberispelijk, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus.

15 God zal die verschijning op Zijn tijd laten zien. Hij is de gelukkige en enige Heerser, de Koning van de koningen en de Heer van de heren.
16 Alleen Hij heeft onsterfelijkheid en woont in een ontoegankelijk licht. Geen mens heeft Hem gezien of kan Hem zien. Hem zij eer en eeuwige kracht. Amen.
17 Draag de rijken in deze wereld op niet hoogmoedig te zijn. Laat hen niet hopen op onzekere rijkdom, maar op God, die ons alles rijkelijk geeft om ervan te genieten.
18 Laat hen goed doen, rijk worden in goede werken, vrijgevig zijn en graag delen.
19 Zo leggen zij voor zichzelf een schat weg als goed fundament voor de toekomst, om het echte leven te grijpen.
20 Timotheüs (wie God eert), bewaar wat jou is toevertrouwd. Blijf weg van goddeloos leeg gepraat en van tegenwerpingen uit wat ten onrechte kennis heet.
21 Sommigen hebben dat aangeprezen en zijn van het geloof afgedwaald. De genade zij met jou. Amen.

2 Timotheüs

2 Timotheüs 1

[1] Van Paulus (klein), apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) door de wil van God, naar de belofte van het leven dat in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) is.

[2] Aan Timotheüs (wie God eert), mijn geliefde zoon. Genade, barmhartigheid en vrede voor jou, van God de Vader en van Christus Jezus, onze Heere.

[3] Ik dank God, die ik dien met een zuiver geweten, zoals mijn voorouders deden. Dag en nacht denk ik in mijn gebeden steeds aan jou.

[4] Ik verlang ernaar je te zien, want ik denk aan je tranen. Dan zal ik vol blijdschap zijn.

[5] Ik denk aan je oprechte geloof. Dat woonde eerst in je grootmoeder Loïs (beter) en in je moeder Eunice (goede overwinning), en ik weet zeker dat het ook in jou woont.

[6] Daarom herinner ik je eraan dat je de gave van God moet aanwakkeren die in je is door de oplegging van mijn handen.

[7] God heeft ons namelijk geen geest van angst gegeven, maar van kracht, liefde en bezonnenheid.

[8] Schaam je dan niet voor het getuigenis van onze Heere, en ook niet voor mij, Zijn gevangene. Lijd juist mee voor het evangelie, door de kracht van God.

[9] Hij heeft ons gered en geroepen met een heilige roeping. Dat deed Hij niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen plan en genade, die ons in Christus Jezus gegeven is vóór alle tijden.

[10] Nu is die genade bekend geworden door de verschijning van onze Redder Jezus Christus. Hij heeft de dood tenietgedaan en leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het evangelie.

[11] Daarvoor ben ik aangesteld als verkondiger, apostel en leraar van de volken.

[12] Daarom lijd ik dit ook, en toch schaam ik mij niet. Ik weet in wie ik geloofd heb. En ik weet zeker dat Hij bij machte is te bewaren wat ik Hem toevertrouwd heb, tot die dag.
[13] Houd je aan het voorbeeld van de gezonde woorden die je van mij gehoord hebt, in geloof en liefde in Christus Jezus.
[14] Bewaar het goede dat jou is toevertrouwd, door de Heilige Geest die in ons woont.
[15] Je weet dat iedereen in Asia zich van mij heeft afgekeerd, ook Fygelus (vluchteling) en Hermogenes (geboren uit Hermes).
[16] Laat de Heere barmhartig zijn voor het huis van Onesiforus (die voordeel brengt). Hij heeft mij vaak bemoedigd en schaamde zich niet voor mijn ketenen.
[17] Toen hij in Rome kwam, heeft hij mij zelfs ijverig gezocht en gevonden.
[18] Laat de Heere geven dat hij barmhartigheid vindt bij de Heere op die dag. En jij weet heel goed hoeveel hij mij in Efeze gediend heeft.

2 Timotheüs 2

[1] Mijn zoon, word dan sterk in de genade die in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt) is.
[2] Wat je van mij gehoord hebt bij veel getuigen, moet je toevertrouwen aan betrouwbare mensen. Zij zullen in staat zijn om ook anderen te onderwijzen.
[3] Lijd mee als een goede soldaat van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
[4] Wie in dienst is, laat zich niet in met zaken van het gewone leven. Hij wil zijn bevelhebber behagen.
[5] En wie aan een wedstrijd meedoet, krijgt de krans niet als hij zich niet aan de regels houdt.
[6] De boer die hard werkt, moet als eerste van de vruchten krijgen.
[7] Denk na over wat ik zeg. De Heere zal je in alles inzicht geven.
[8] Denk eraan dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt en dat Hij uit het nageslacht van David (geliefde) komt. Zo luidt mijn evangelie.

[9] Daarvoor lijd ik verdrukking, zelfs tot in de ketenen, als een misdadiger. Maar het woord van God is niet geketend.
[10] Daarom verdraag ik alles om de uitverkorenen. Zo krijgen ook zij de redding die in Christus Jezus is, met eeuwige heerlijkheid.
[11] Dit woord is betrouwbaar. Als wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven.
[12] Als wij volhouden, zullen wij ook met Hem heersen. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.
[13] Als wij ontrouw zijn, blijft Hij trouw. Hij kan Zijn eigen woord niet verloochenen.
[14] Herinner de mensen hieraan en roep God op als getuige. Zij moeten geen woordenstrijd voeren. Dat helpt niemand en richt de hoorders alleen maar te gronde.
[15] Doe je best om jezelf beproefd aan God te laten zien. Wees een werker die zich niet hoeft te schamen en die het woord van de waarheid recht uitlegt.
[16] Blijf weg van goddeloos leeg gepraat. Dat leidt alleen maar tot meer goddeloosheid.
[17] Zulke praat vreet om zich heen als een gezwel. Hymeneüs (bruiloftsgod) en Filetus (geliefd) horen daarbij.
[18] Zij zijn van de waarheid afgeweken en zeggen dat de opstanding al geweest is. Zo maken zij het geloof van sommigen kapot.
[19] Toch staat het vaste fundament van God. Het draagt dit zegel: De Heere kent wie van Hem zijn, en: Wie de Naam van Christus noemt, moet weggaan bij het onrecht.
[20] In een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren voorwerpen. Er zijn ook houten en aarden voorwerpen: sommige voor mooi gebruik en andere voor gewoon gebruik.
[21] Houdt iemand zich daarvan vrij, dan is hij een voorwerp voor mooi gebruik. Hij is geheiligd en bruikbaar voor de Heere, klaar voor elk goed werk.
[22] Vlucht weg van de verlangens van de jeugd. Jaag naar gerechtigheid, geloof, liefde en vrede, samen met wie de Heere aanroepen uit een zuiver hart.

[23] Wijs dwaze vragen af die niets opleveren. Je weet dat die alleen maar ruzie geven.
[24] Een dienaar van de Heere moet geen ruzie maken. Hij moet vriendelijk zijn voor iedereen, in staat om te onderwijzen en geduldig als het moeilijk wordt.
[25] Hij moet met zachtmoedigheid onderwijzen wie tegenspreken. Misschien geeft God hun ooit bekering, zodat zij de waarheid leren kennen.
[26] Dan worden zij weer wakker uit de strik van de duivel, die hen gevangen hield voor zijn wil.

2 Timotheüs 3

[1] Weet dit: in de laatste dagen zullen er zware tijden komen.
[2] De mensen zullen namelijk van zichzelf houden en van geld. Zij zullen opscheppen, hoogmoedig zijn, lasteren, hun ouders ongehoorzaam zijn, ondankbaar en onheilig.
[3] Zij zullen zonder liefde zijn, onverzoenlijk, kwaadsprekend, onbeheerst, wreed en zonder liefde voor het goede.
[4] Zij zullen verraden, roekeloos en opgeblazen zijn. Zij houden meer van genot dan van God.
[5] Zij hebben de schijn van vroomheid, maar verloochenen de kracht ervan. Blijf ook bij die mensen weg.
[6] Zulke mensen sluipen namelijk huizen binnen en krijgen vrouwen in hun greep die geladen zijn met zonden en gedreven worden door allerlei verlangens.
[7] Die vrouwen leren altijd, maar kunnen nooit tot kennis van de waarheid komen.
[8] Jannes en Jambres verzetten zich tegen Mozes (uit het water getrokken). Zo verzetten deze mensen zich tegen de waarheid. Hun verstand is bedorven en hun geloof is waardeloos.
[9] Maar zij komen niet verder. Hun dwaasheid zal voor iedereen duidelijk worden, net als bij die twee.

[10] Maar jij bent mij gevolgd in mijn leer, mijn manier van leven, mijn plan, mijn geloof, mijn geduld, mijn liefde en mijn volharding.
[11] Je kent mijn vervolgingen en mijn lijden in Antiochië, Ikonium en Lystre. Wat een vervolgingen heb ik verdragen, en de Heere heeft mij uit alles gered.
[12] Iedereen die vroom wil leven in Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt), zal vervolgd worden.
[13] Slechte mensen en bedriegers gaan van kwaad tot erger. Zij misleiden anderen en worden zelf misleid.
[14] Maar blijf jij bij wat je geleerd hebt en waarvan je overtuigd bent. Je weet immers van wie je het geleerd hebt.
[15] Van kinds af aan ken je de heilige Schriften. Die kunnen je wijs maken tot redding, door het geloof in Christus Jezus.
[16] Heel de Schrift is door God ingegeven. Zij is nuttig om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid.
[17] Zo is de mens van God helemaal toegerust en klaar voor elk goed werk.

2 Timotheüs 4

[1] Ik roep God en de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) op als getuigen. Hij zal levenden en doden oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk.
[2] Verkondig het woord. Houd vol, gelegen of ongelegen. Weerleg, wijs terecht en bemoedig, met alle geduld en onderwijs.
[3] Er komt namelijk een tijd dat men de gezonde leer niet meer verdraagt. Dan zoeken de mensen leraars naar hun eigen verlangens, omdat hun oren gestreeld willen worden.
[4] Zij zullen hun oren afkeren van de waarheid en zich richten op verzinsels.
[5] Maar jij, wees nuchter in alles, lijd verdrukking, doe het werk van een evangelist en maak je dienst helemaal af.
[6] Ik word namelijk al als drankoffer uitgegoten. De tijd van mijn vertrek is gekomen.

[7] Ik heb de goede strijd gestreden, de loop volbracht en het geloof bewaard.
[8] Nu ligt de krans van de gerechtigheid voor mij klaar. De Heere, de rechtvaardige Rechter, zal hem mij op die dag geven. En niet alleen aan mij, maar aan allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.
[9] Doe je best om snel bij mij te komen.
[10] Demas (van het volk) heeft mij namelijk verlaten. Hij kreeg deze wereld lief en reisde naar Tessalonica. Krescens (groeiend) ging naar Galatië en Titus (aangenaam) naar Dalmatië.
[11] Alleen Lukas (uit Lucanië) is bij mij. Haal Markus (aan Mars gewijd) op en breng hem mee, want hij is nuttig voor mij in de dienst.
[12] Tychikus (gelukkig) heb ik naar Efeze gestuurd.
[13] Breng de reismantel mee die ik in Troas bij Karpus (vrucht) heb laten liggen, en de boeken, vooral de perkamenten.
[14] Alexander (verdediger van mensen), de kopersmid, heeft mij veel kwaad gedaan. De Heere zal hem vergelden naar zijn werken.
[15] Pas ook zelf voor hem op, want hij heeft onze woorden fel tegengesproken.
[16] Bij mijn eerste verdediging stond niemand mij bij. Iedereen liet mij in de steek. Laat het hun niet aangerekend worden.
[17] Maar de Heere heeft mij bijgestaan en kracht gegeven. Zo kon de verkondiging door mij helemaal doorklinken en konden alle volken die horen. En ik ben gered uit de muil van de leeuw.
[18] De Heere zal mij redden van elk slecht werk en mij bewaren voor Zijn hemelse Koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.
[19] Groet Prisca (oud) en Aquila (adelaar) en het huis van Onesiforus (die voordeel brengt).
[20] Erastus (beminde) is in Korinthe gebleven. Trofimus (pleegkind) heb ik ziek achtergelaten in Milete.
[21] Doe je best om vóór de winter te komen. Eubulus (goede raadgever), Pudens (bescheiden), Linus, Klaudia (kreupel) en alle gelovigen groeten je.
[22] De Heere Jezus Christus zij met je geest. De genade zij met jullie. Amen.

Titus

Titus 1

[1] Van Paulus (klein), dienaar van God en apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Ik dien het geloof van de uitverkorenen van God en de kennis van de waarheid die bij de vroomheid past.

[2] Wij leven in de hoop op het eeuwige leven. God, die niet liegen kan, heeft dat vóór alle tijden beloofd.

[3] Op Zijn eigen tijd heeft Hij Zijn woord bekendgemaakt in de verkondiging die mij is toevertrouwd, in opdracht van God, onze Redder. Aan Titus (aangenaam), mijn echte zoon in het gemeenschappelijke geloof.

[4] Genade, barmhartigheid en vrede voor jou, van God de Vader en van de Heere Jezus Christus, onze Redder.

[5] Ik heb je op Kreta achtergelaten om af te maken wat nog ontbrak. Stel in elke stad oudsten aan, zoals ik je opgedragen heb.

[6] Iemand komt daarvoor in aanmerking als hij onberispelijk is, man van één vrouw, en gelovige kinderen heeft die niet losbandig of ongehoorzaam zijn.

[7] Een opziener moet namelijk onberispelijk zijn, als een beheerder van het huis van God. Hij mag niet eigenzinnig zijn, niet snel boos, niet aan de wijn verslaafd, geen ruziemaker en niet uit op oneerlijke winst.

[8] Hij moet gastvrij zijn, het goede liefhebben, beheerst, rechtvaardig, heilig en zuiver.

[9] Hij moet vasthouden aan het betrouwbare woord van de leer. Zo kan hij anderen bemoedigen met de gezonde leer en de tegensprekers weerleggen.

[10] Er zijn namelijk veel opstandige mensen, die leeg praten en anderen misleiden, vooral onder de besnedenen.

[11] Zij moeten de mond gesnoerd worden. Zij zetten hele huizen op hun kop en onderwijzen wat niet hoort, uit oneerlijke winstbejag.

[12] Een van hen, hun eigen profeet, heeft gezegd: De Kretenzers zijn altijd leugenaars, gemene beesten en luie vreters.

[13] Dat getuigenis is waar. Wijs hen daarom scherp terecht, zodat zij gezond worden in het geloof.

[14] Laat hen zich niet bezighouden met Joodse verzinsels en met geboden van mensen die zich van de waarheid afkeren.

[15] Voor wie zuiver zijn is alles zuiver. Maar voor wie bevlekt en ongelovig zijn, is niets zuiver. Hun verstand en hun geweten zijn allebei bevlekt.

[16] Zij belijden dat zij God kennen, maar met hun daden verloochenen zij Hem. Zij zijn weerzinwekkend en ongehoorzaam en deugen voor geen enkel goed werk.

Titus 2

[1] Maar jij moet spreken wat bij de gezonde leer past.

[2] Zeg dat oude mannen nuchter moeten zijn, waardig en bezonnen, gezond in geloof, liefde en volharding.

[3] Zeg dat oude vrouwen zich net zo moeten gedragen als het heiligen past. Zij mogen geen kwaadspreeksters zijn en niet aan de wijn verslaafd. Zij moeten het goede leren.

[4] Dan kunnen zij de jonge vrouwen leren om bezonnen te zijn en hun man en hun kinderen lief te hebben.

[5] Zij moeten beheerst en zuiver zijn, hun huis goed verzorgen, goed zijn en zich onderschikken aan hun eigen man. Zo wordt het woord van God niet gelasterd.

[6] Roep ook de jonge mannen op om bezonnen te zijn.

[7] Wees zelf in alles een voorbeeld van goede werken. Geef zuiver onderwijs, met waardigheid en oprechtheid.

[8] Laat je woord gezond zijn, zodat niemand het kan afwijzen. Dan staat de tegenstander beschaamd en heeft hij niets slechts over ons te zeggen.

[9] Roep de slaven op om zich te onderschikken aan hun eigen heren en hen in alles te behagen, zonder tegen te spreken.

[10] Zij mogen niets achterhouden, maar moeten in alles betrouwbaar zijn. Zo maken zij de leer van God, onze Redder, in alles mooi.

[11] De genade van God is namelijk verschenen, die redding brengt voor alle mensen.

[12] Die genade voedt ons op, zodat wij de goddeloosheid en de wereldse verlangens afwijzen. Wij gaan bezonnen, rechtvaardig en vroom leven in deze wereld.

[13] Zo verwachten wij de gelukkige hoop en de verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Redder Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[14] Hij heeft Zijn leven voor ons gegeven om ons vrij te kopen van alle onrecht. Zo reinigde Hij een eigen volk, vol ijver voor goede werken.

[15] Spreek hierover, bemoedig en wijs terecht, met alle ernst. Laat niemand op je neerkijken.

Titus 3

[1] Herinner hen eraan dat zij zich moeten onderschikken aan overheden en machten. Zij moeten gehoorzaam zijn en klaarstaan voor elk goed werk.

[2] Zij mogen niemand belasteren en geen ruziemakers zijn. Zij moeten mild zijn en zachtmoedig voor alle mensen.

[3] Ook wij waren vroeger onverstandig, ongehoorzaam en op een dwaalweg. Wij dienden allerlei verlangens en genot, leefden in slechtheid en afgunst, waren hatelijk en haatten elkaar.

[4] Maar toen verscheen de goedheid van God, onze Redder, en Zijn liefde voor de mensen.

[5] Hij heeft ons gered, niet door de rechtvaardige werken die wij hadden gedaan, maar naar Zijn barmhartigheid. Dat deed Hij door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest.

[6] Die Geest heeft Hij rijkelijk over ons uitgegoten door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), onze Redder.

[7] Zo zijn wij rechtvaardig verklaard door Zijn genade en erfgenamen geworden, naar de hoop op het eeuwige leven.

[8] Dit woord is betrouwbaar. Ik wil dat je dit met kracht bevestigt. Dan zullen wie in God geloven, hun best doen om goede werken te doen. Dat is goed en nuttig voor de mensen.

[9] Blijf weg bij dwaze vragen, geslachtslijsten, ruzies en gevechten over de wet. Die zijn nutteloos en leeg.

[10] Wijs iemand die verdeeldheid brengt af, na hem één of twee keer gewaarschuwd te hebben.

[11] Je weet dat zo iemand op een dwaalweg zit en zondigt. Hij veroordeelt zichzelf.

[12] Als ik Artemas (van Artemis) of Tychikus (gelukkig) naar je toe stuur, doe dan je best om naar mij toe te komen in Nikopolis. Ik ben namelijk van plan daar te overwinteren.

[13] Help Zenas (gave van Zeus), de rechtsgeleerde, en Apollos (toegewijd aan Apollo) goed op weg, zodat zij niets tekortkomen.

[14] Laten ook onze mensen leren om goede werken te doen waar dat nodig is. Dan blijven zij niet zonder vrucht.

[15] Iedereen die bij mij is, groet je. Groet wie ons liefhebben in het geloof. De genade zij met jullie allemaal. Amen.

Filemon

Filemon 1

[1] Van Paulus (klein), gevangene van Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt), en van Timotheüs (wie God eert), die bij ons hoort. Aan Filemon (liefdevol), onze geliefde medewerker.

[2] Ook aan Appia, onze geliefde, en aan Archippus (paardenmeester), onze medestrijder, en aan de gemeenschap die bij jou thuis samenkomt.

[3] Genade en vrede voor jullie, van God onze Vader en van de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[4] Ik dank mijn God en denk in mijn gebeden altijd aan jou.

[5] Ik hoor namelijk van je liefde en van je geloof in de Heere Jezus en voor alle heiligen.

[6] Ik bid dat het delen van je geloof krachtig wordt, doordat je al het goede leert kennen dat in ons is door Christus Jezus.

[7] Je liefde heeft ons veel vreugde en troost gegeven, broeder. Door jou zijn de harten van de heiligen opgefrist.

[8] Daarom, al kan ik je in Christus met veel vrijmoedigheid opdragen wat hoort,

[9] vraag ik het liever met een beroep op de liefde. Ik ben Paulus, een oud man en nu ook een gevangene van Jezus Christus.

[10] Ik vraag je iets voor mijn zoon Onesimus (nuttig). Ik ben zijn vader geworden tijdens mijn gevangenschap.

[11] Vroeger had je niets aan hem, maar nu is hij zowel voor jou als voor mij heel nuttig. Ik stuur hem naar je terug.

[12] Neem hem weer aan. Hij is mijn eigen hart.

[13] Ik had hem graag bij mij gehouden, zodat hij mij namens jou kon dienen tijdens mijn gevangenschap voor het evangelie.

[14] Maar ik wilde niets doen zonder jouw goedkeuring. Zo is je goede daad niet gedwongen, maar uit vrije wil.
[15] Misschien is hij juist daarom een korte tijd van je gescheiden geweest: zodat je hem voorgoed terug zou krijgen.
[16] Nu niet meer als slaaf, maar als meer dan een slaaf: als een geliefde broeder. Dat is hij voor mij, en hoeveel te meer voor jou, zowel als mens als in de Heere.
[17] Als je mij dus als een metgezel ziet, neem hem dan aan alsof hij mijzelf is.
[18] En heeft hij je onrecht gedaan of is hij je iets schuldig, reken dat mij dan aan.
[19] Ik, Paulus, schrijf dit met mijn eigen hand: ik zal het betalen. Ik zal niet zeggen dat je jezelf aan mij schuldig bent.
[20] Ja, broeder, laat mij dit plezier van je hebben in de Heere. Fris mijn hart op in Christus.
[21] Ik schrijf je omdat ik op je gehoorzaamheid vertrouw. Ik weet dat je zelfs meer zult doen dan ik zeg.
[22] Maak tegelijk ook een logeerplek voor mij klaar. Ik hoop namelijk dat ik door jullie gebeden aan jullie teruggegeven word.
[23] Epafras (bekoorlijk) groet je, mijn medegevangene in Christus Jezus.
[24] Markus (aan Mars gewijd), Aristarchus (beste leider), Demas (van het volk) en Lukas (uit Lucanië) groeten je ook, mijn medewerkers.
[25] De genade van onze Heere Jezus Christus zij met jullie geest. Amen.

Hebreeën

Hebreeën 1

[1] God heeft vroeger vaak en op veel manieren tot de voorouders gesproken door de profeten.

[2] In deze laatste dagen heeft Hij tot ons gesproken door de Zoon. Hem heeft Hij aangesteld als erfgenaam van alles, en door Hem heeft Hij ook de wereld gemaakt.

[3] De Zoon is de afstraling van Zijn heerlijkheid en het beeld van Zijn wezen. Hij draagt alles door het woord van Zijn kracht. Hij heeft de reiniging van onze zonden tot stand gebracht en is gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemel.

[4] Zo is Hij zoveel hoger geworden dan de engelen, want Hij heeft een uitnemender Naam geërfd dan zij.

[5] Tegen welke engel heeft God ooit gezegd: U bent mijn Zoon, vandaag heb ik U verwekt? Of: Ik zal voor Hem een Vader zijn en Hij zal voor mij een Zoon zijn?

[6] En als Hij de eerstgeborene opnieuw in de wereld brengt, zegt Hij: Alle engelen van God moeten Hem aanbidden.

[7] Over de engelen zegt Hij: Hij maakt Zijn engelen tot winden en Zijn dienaren tot een vlam van vuur.

[8] Maar tegen de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, staat tot in eeuwigheid. De scepter van Uw koninkrijk is een rechte scepter.

[9] U hebt gerechtigheid liefgehad en onrecht gehaat. Daarom heeft God, Uw God, U gezalfd met vreugdeolie, meer dan Uw metgezellen.

[10] En ook: Heere, U hebt in het begin de aarde gegrondvest, en de hemel is het werk van Uw handen.

[11] Die zullen vergaan, maar U blijft. Zij zullen allemaal verslijten als een kleed.

12 Als een mantel zult U ze oprollen, en zij zullen veranderd worden. Maar U blijft dezelfde en aan Uw jaren komt geen einde.

13 Tegen welke engel heeft Hij ooit gezegd: Ga zitten aan mijn rechterhand, totdat ik van Uw vijanden een voetenbank voor Uw voeten maak?

14 Zijn de engelen niet allemaal dienende geesten? Zij worden uitgestuurd om te dienen voor wie de redding zullen erven.

Hebreeën 2

1 Daarom moeten wij ons des te meer houden aan wat wij gehoord hebben. Anders drijven wij weg.

2 Het woord dat door engelen gesproken werd, stond namelijk vast. Elke overtreding en ongehoorzaamheid kreeg een rechtvaardige vergelding.

3 Hoe zullen wij dan ontkomen als wij zo'n grote redding verwaarlozen? De Heere is die redding gaan verkondigen, en wie Hem hoorden, hebben haar bij ons bevestigd.

4 God getuigde daarbij mee met tekenen, wonderen en allerlei krachten, en met gaven van de Heilige Geest, naar Zijn wil.

5 God heeft de wereld die komt namelijk niet aan engelen onderworpen. Daarover spreken wij.

6 Iemand heeft ergens getuigd: Wat is de mens, dat U aan hem denkt? Wat is de mensenzoon, dat U naar hem omziet?

7 U hebt hem even minder gemaakt dan de engelen. Met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond en Hem aangesteld over het werk van Uw handen.

8 Alles hebt U onder zijn voeten gelegd. Door alles aan hem te onderwerpen, heeft God niets uitgezonderd. Toch zien wij nu nog niet dat hem alles onderworpen is.

9 Maar wij zien Jezus (YHWH redt), met heerlijkheid en eer gekroond. Hij was even minder gemaakt dan de engelen, omdat Hij de dood moest lijden. Zo zou Hij door de genade van God voor iedereen de dood proeven.

10 Het paste bij God, om wie en door wie alles bestaat, dat Hij veel kinderen tot heerlijkheid zou brengen. Hij maakte de Leidsman van hun redding volmaakt

door lijden.
11 Hij die heiligt en zij die geheiligd worden, zijn namelijk allemaal uit Eén. Daarom noemt Hij hen zonder schaamte Zijn broers.
12 Hij zegt: Ik zal Uw Naam bekendmaken aan wie bij mij horen. Midden in de gemeenschap zal ik voor U zingen.
13 En ook: Ik zal op Hem vertrouwen. En: Kijk, hier ben ik met de kinderen die God mij gegeven heeft.
14 De kinderen hebben deel aan vlees en bloed. Daarom heeft Hij daar ook deel aan gekregen. Zo kon Hij door Zijn dood de macht ontnemen aan wie de macht over de dood had: de duivel.
15 Zo zou Hij allen bevrijden die hun hele leven slaaf waren door hun angst voor de dood.
16 Hij neemt namelijk niet de engelen aan, maar het nageslacht van Abraham (vader van velen).
17 Daarom moest Hij in alles aan Zijn broers gelijk worden. Zo kon Hij een barmhartige en trouwe Hogepriester zijn in de dienst aan God, om de zonden van het volk te verzoenen.
18 Hij heeft namelijk Zelf geleden toen Hij beproefd werd. Daarom kan Hij helpen wie beproefd worden.

Hebreeën 3

1 Broeders, jullie zijn heilig en delen in de hemelse roeping. Kijk daarom naar de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus (de gezalfde) Jezus (YHWH redt).
2 Hij is trouw aan Hem die Hem aangesteld heeft, zoals Mozes (uit het water getrokken) trouw was in heel Zijn huis.
3 Christus is namelijk zoveel meer heerlijkheid waard dan Mozes, zoals de bouwer meer eer heeft dan het huis.
4 Elk huis wordt namelijk door iemand gebouwd, maar wie dit alles gebouwd heeft, is God.

[5] Mozes was trouw in heel Zijn huis als dienaar. Zo getuigde hij van wat later gezegd zou worden.

[6] Maar Christus is trouw als Zoon over Zijn eigen huis. Wij zijn dat huis, als wij de vrijmoedigheid en de roem van de hoop tot het einde vasthouden.

[7] Daarom, zoals de Heilige Geest zegt: Vandaag, als jullie Zijn stem horen,

[8] maak je hart dan niet hard, zoals bij de opstand, op de dag van de beproeving in de woestijn.

[9] Daar hebben jullie voorouders mij uitgedaagd en beproefd, en zij zagen mijn werken, veertig jaar lang.

[10] Daarom werd ik boos op dat geslacht en zei ik: altijd dwalen zij met hun hart en mijn wegen kennen zij niet.

[11] Daarom heb ik in mijn toorn gezworen: zij zullen mijn rust niet binnengaan.

[12] Broeders, let op dat niemand van jullie een slecht en ongelovig hart krijgt en zo afwijkt van de levende God.

[13] Bemoedig elkaar juist elke dag, zolang het vandaag heet. Dan raakt niemand van jullie verhard door de verleiding van de zonde.

[14] Wij hebben namelijk deel gekregen aan Christus, als wij dit begin van vertrouwen tot het einde vasthouden.

[15] Er wordt immers gezegd: Vandaag, als jullie Zijn stem horen, maak je hart dan niet hard, zoals bij de opstand.

[16] Wie hoorden het en kwamen toch in opstand? Waren dat niet allen die onder Mozes uit Egypte waren gegaan?

[17] Op wie was Hij veertig jaar lang boos? Toch op wie gezondigd hadden en van wie de lichamen in de woestijn vielen?

[18] Aan wie heeft Hij gezworen dat zij Zijn rust niet zouden binnengaan? Toch aan wie ongehoorzaam waren?

[19] En wij zien dat zij niet konden binnengaan door hun ongeloof.

Hebreeën 4

[1] Laten wij dus oppassen. De belofte om Zijn rust binnen te gaan geldt nog. Laat niemand van jullie achterblijven.

[2] Ook aan ons is het evangelie verkondigd, net als aan hen. Maar het woord dat zij hoorden hielp hun niet, omdat het bij hen niet met geloof verbonden was.

[3] Wij die geloofd hebben, gaan die rust binnen. Hij heeft immers gezegd: Daarom heb ik in mijn toorn gezworen: zij zullen mijn rust niet binnengaan. Toch waren Zijn werken al klaar vanaf de grondlegging van de wereld.

[4] Ergens heeft Hij namelijk over de zevende dag gezegd: En God rustte op de zevende dag van al Zijn werken.

[5] En op deze plaats staat weer: Zij zullen mijn rust niet binnengaan.

[6] Het blijft dus zo dat sommigen die rust binnengaan. Wie het evangelie eerst verkondigd was, zijn niet binnengegaan door hun ongehoorzaamheid.

[7] Daarom bepaalt Hij opnieuw een dag: vandaag. Zo lang daarna zegt Hij door David (geliefde): Vandaag, als jullie Zijn stem horen, maak je hart dan niet hard.

[8] Als Jozua (YHWH redt) hen namelijk in de rust gebracht had, zou God daarna niet over een andere dag gesproken hebben.

[9] Er blijft dus een sabbatsrust over voor het volk van God.

[10] Wie Zijn rust is binnengegaan, heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

[11] Laten wij dus ons best doen om die rust binnen te gaan. Dan valt niemand door hetzelfde voorbeeld van ongeloof.

[12] Het woord van God is namelijk levend en krachtig. Het is scherper dan elk tweesnijdend zwaard. Het dringt door tot de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en oordeelt de gedachten en bedoelingen van het hart.

[13] Geen schepsel is voor Hem onzichtbaar. Alles ligt naakt en open voor de ogen van Hem aan wie wij verantwoording afleggen.

[14] Wij hebben dus een grote Hogepriester, die door de hemelen is gegaan: Jezus (YHWH redt), de Zoon van God. Laten wij daarom vasthouden aan onze belijdenis.

15 Wij hebben namelijk geen hogepriester die niet met onze zwakheden kan meevoelen. Hij is in alles op dezelfde manier beproefd als wij, maar zonder zonde.
16 Laten wij dus met vrijmoedigheid naar de troon van de genade gaan. Dan krijgen wij barmhartigheid en vinden wij genade om op tijd geholpen te worden.

Hebreeën 5

1 Elke hogepriester wordt uit de mensen genomen en voor de mensen aangesteld in de dienst aan God. Hij brengt gaven en offers voor de zonden.
2 Hij kan mild zijn voor wie onwetend zijn en dwalen, want hij is zelf ook omgeven door zwakheid.
3 Daarom moet hij niet alleen voor het volk offeren, maar ook voor zijn eigen zonden.
4 Niemand neemt die eer zelf. Je wordt door God geroepen, zoals Aäron (verlichte).
5 Zo heeft Christus (de gezalfde) Zijn eigen eer niet gezocht om Hogepriester te worden. God heeft tegen Hem gezegd: U bent mijn Zoon, vandaag heb ik U verwekt.
6 Ergens anders zegt Hij ook: U bent Priester tot in eeuwigheid, naar de orde van Melchizedek (mijn koning is gerechtigheid).
7 In de dagen van Zijn leven op aarde heeft Hij gebeden en smekingen gebracht, met luid roepen en tranen. Hij bad tot Hem die Hem uit de dood kon redden, en Hij werd verhoord om Zijn ontzag.
8 Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij leed.
9 En toen Hij volmaakt was, werd Hij de oorzaak van eeuwige redding voor allen die Hem gehoorzamen.
10 God heeft Hem Hogepriester genoemd, naar de orde van Melchizedek.
11 Daarover hebben wij veel te zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen, omdat jullie traag zijn gaan horen.

12 Na zoveel tijd zouden jullie leraars moeten zijn. Toch moet iemand jullie opnieuw de eerste beginselen van de woorden van God leren. Jullie hebben melk nodig en geen vast voedsel.
13 Wie melk krijgt, heeft nog geen ervaring met het woord van de gerechtigheid. Hij is namelijk nog een kind.
14 Vast voedsel is voor volwassenen. Zij hebben hun zintuigen geoefend om goed en kwaad te onderscheiden.

Hebreeën 6

1 Laten wij het eerste onderwijs over Christus (de gezalfde) dus achter ons laten en doorgaan naar de volwassenheid. Wij hoeven niet opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God.
2 Ook niet van onderwijs over dopen, handoplegging, opstanding van de doden en eeuwig oordeel.
3 En dat zullen wij ook doen, als God het toestaat.
4 Sommigen zijn ooit verlicht geweest. Zij hebben de hemelse gave geproefd en deel gekregen aan de Heilige Geest.
5 Zij hebben het goede woord van God geproefd en de krachten van de tijd die komt.
6 Vallen zij dan toch af, dan is het onmogelijk hen opnieuw tot bekering te brengen. Zij kruisigen namelijk de Zoon van God opnieuw voor zichzelf en maken Hem openlijk te schande.
7 De aarde drinkt de regen op die er vaak op valt. Brengt zij dan een goede oogst voort voor wie haar bewerken, dan krijgt zij zegen van God.
8 Maar brengt zij dorens en distels voort, dan deugt zij niet en is zij dicht bij de vervloeking. Haar einde is de verbranding.
9 Geliefden, wij zijn over jullie van betere dingen overtuigd, dingen die bij de redding horen, al spreken wij zo.
10 God is namelijk niet onrechtvaardig. Hij vergeet jullie werk niet en ook niet jullie liefde voor Zijn Naam. Die hebben jullie getoond door de heiligen te dienen, zoals jullie nog steeds doen.

[11] Wij verlangen ernaar dat ieder van jullie dezelfde inzet toont, tot de volle zekerheid van de hoop, tot het einde toe.
[12] Word dus niet traag, maar volg wie door geloof en geduld de beloften erven.
[13] Toen God Abraham (vader van velen) de belofte deed, was er niemand hoger om bij te zweren. Daarom zwoer Hij bij Zijn eigen Naam.
[14] Hij zei: Ik zal je zeker zegenen en je zeker talrijk maken.
[15] En zo kreeg Abraham de belofte, nadat hij geduldig gewacht had.
[16] Mensen zweren namelijk bij iemand die hoger is. De eed bevestigt hun woord en maakt een einde aan alle tegenspraak.
[17] God wilde de erfgenamen van de belofte des te duidelijker laten zien dat Zijn plan onveranderlijk is. Daarom kwam Hij ertussen met een eed.
[18] Zo hebben wij, die onze toevlucht gezocht hebben, een sterke troost om de hoop vast te houden die ons voorgehouden is. Die troost rust op twee onveranderlijke dingen waarbij God onmogelijk kan liegen.
[19] Die hoop is voor ons als een anker van de ziel, zeker en vast. Zij reikt tot binnen het voorhangsel.
[20] Daar is Jezus (YHWH redt) als voorloper voor ons binnengegaan. Hij is Hogepriester geworden tot in eeuwigheid, naar de orde van Melchizedek (mijn koning is gerechtigheid).

Hebreeën 7

[1] Deze Melchizedek (mijn koning is gerechtigheid) was koning van Salem en priester van God, de Allerhoogste. Hij ging Abraham (vader van velen) tegemoet toen die terugkwam van de overwinning op de koningen, en hij zegende hem.
[2] Abraham gaf hem het tiende deel van alles. Zijn naam betekent eerst koning van de gerechtigheid, en verder was hij koning van Salem, dat is koning van de vrede.
[3] Hij heeft geen vader, geen moeder en geen geslachtslijst. Hij heeft geen begin van dagen en geen einde van leven. Zo lijkt hij op de Zoon van God en blijft hij priester voor altijd.

[4] Kijk eens hoe groot hij was. Zelfs Abraham, de aartsvader, gaf hem een tiende van de buit.

[5] De nakomelingen van Levi (verbonden) die het priesterschap krijgen, hebben een opdracht. Zij moeten volgens de wet een tiende nemen van het volk, dus van hun eigen volksgenoten. En die komen toch ook uit Abraham voort.

[6] Maar Melchizedek hoorde niet bij hun geslacht en nam toch een tiende van Abraham. En hij zegende de man die de beloften had.

[7] Niemand spreekt tegen dat de mindere gezegend wordt door de meerdere.

[8] Hier nemen sterfelijke mensen de tienden, maar daar iemand van wie getuigd wordt dat hij leeft.

[9] Je kunt zelfs zeggen dat ook Levi, die tienden neemt, door Abraham een tiende gegeven heeft.

[10] Hij was namelijk nog in het lichaam van zijn voorvader toen Melchizedek hem tegemoet ging.

[11] Was de volmaaktheid er door het priesterschap van Levi, dan was er geen andere priester nodig geweest. Het volk kreeg onder dat priesterschap immers de wet. Toch stond er een priester op naar de orde van Melchizedek en niet naar de orde van Aäron (verlichte).

[12] Verandert het priesterschap, dan moet ook de wet wel veranderen.

[13] Hij over wie dit gezegd wordt, hoort namelijk bij een andere stam. Uit die stam heeft niemand ooit bij het altaar gediend.

[14] Het is duidelijk dat onze Heere uit Juda (lofprijs) is voortgekomen. Over die stam heeft Mozes (uit het water getrokken) niets gezegd over priesters.

[15] Het wordt nog duidelijker als er een andere priester opstaat die op Melchizedek lijkt.

[16] Hij is dat niet geworden door een wet met een gebod over afkomst, maar door de kracht van een onvergankelijk leven.

[17] Er wordt namelijk van Hem getuigd: U bent Priester tot in eeuwigheid, naar de orde van Melchizedek.

[18] Het vorige gebod wordt afgeschaft omdat het zwak en nutteloos was.

[19] De wet heeft namelijk niets tot volmaaktheid gebracht. Er kwam een betere hoop, en daardoor naderen wij tot God.
[20] Dat is niet zonder eed gebeurd. De anderen werden priester zonder eed,
[21] maar Hij werd priester met een eed. God heeft namelijk tegen Hem gezegd: De Heere heeft gezworen en zal er geen spijt van krijgen: U bent Priester tot in eeuwigheid.
[22] Zo is Jezus (YHWH redt) borg geworden van een veel beter verbond.
[23] De anderen zijn met velen priester geworden, want de dood hield hen tegen om te blijven.
[24] Maar Hij blijft tot in eeuwigheid en heeft daarom een onvergankelijk priesterschap.
[25] Daarom kan Hij ook helemaal redden wie door Hem tot God gaan. Hij leeft namelijk altijd om voor hen te bidden.
[26] Zo'n Hogepriester hadden wij nodig: heilig, onschuldig, onbesmet, afgescheiden van de zondaars en hoger geworden dan de hemel.
[27] Hij hoeft niet elke dag offers te brengen, zoals de hogepriesters, eerst voor eigen zonden en daarna voor die van het volk. Hij heeft dat eens en voorgoed gedaan door Zijn eigen leven te offeren.
[28] De wet stelt namelijk mensen met zwakheid aan als hogepriester. Maar het woord van de eed, dat na de wet kwam, stelt de Zoon aan, die voor eeuwig volmaakt is.

Hebreeën 8

[1] De kern van wat wij zeggen is dit: wij hebben zo'n Hogepriester. Hij is gaan zitten aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemel.
[2] Hij dient in het heiligdom en in de echte tent, die de Heere heeft opgericht en geen mens.
[3] Elke hogepriester wordt aangesteld om gaven en offers te brengen. Daarom moest ook Hij iets hebben om te offeren.

[4] Was Hij op aarde, dan zou Hij zelfs geen priester zijn. Er zijn namelijk al priesters die volgens de wet de gaven offeren.

[5] Zij dienen een afbeelding en schaduw van de hemelse dingen. Toen Mozes (uit het water getrokken) de tent zou maken, kreeg hij van God een aanwijzing: Kijk goed, maak alles naar het voorbeeld dat je op de berg zag.

[6] Maar nu heeft Christus (de gezalfde) een veel betere dienst gekregen. Hij is ook Middelaar van een beter verbond, dat op betere beloften rust.

[7] Was dat eerste verbond namelijk zonder gebrek, dan was er geen plaats gezocht voor een tweede.

[8] God verwijt hun iets en zegt: Kijk, de dagen komen, zegt de Heere. Dan sluit ik een nieuw verbond met het huis van Israël (die met God strijdt) en met het huis van Juda (lofprijs).

[9] Het zal niet zijn zoals het verbond met hun voorouders, toen ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte te leiden. Zij zijn niet in mijn verbond gebleven, en ik heb niet meer naar hen omgezien, zegt de Heere.

[10] Dit is het verbond dat ik na die dagen met het huis van Israël sluit, zegt de Heere. Ik zal mijn wetten in hun verstand geven en in hun hart schrijven. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.

[11] Dan zal niemand meer zijn naaste of zijn broeder onderwijzen en zeggen: ken de Heere. Zij zullen mij namelijk allemaal kennen, van klein tot groot.

[12] Ik zal genadig zijn voor hun onrecht, en aan hun zonden en overtredingen zal ik niet meer denken.

[13] Als Hij spreekt van een nieuw verbond, maakt Hij het eerste oud. En wat oud en versleten is, staat op het punt te verdwijnen.

Hebreeën 9

[1] Ook het eerste verbond had regels voor de dienst aan God en een aards heiligdom.

[2] Er was namelijk een tent ingericht. In het voorste deel stonden de kandelaar, de tafel en de toonbroden. Dat deel heet het heilige.

[3] Achter het tweede voorhangsel was het deel dat het heilige der heiligen heet.

[4] Daar stonden het gouden wierookaltaar en de ark van het verbond, helemaal met goud overtrokken. In de ark lagen de gouden kruik met het manna, de staf van Aäron (verlichte) die gebloeid had, en de platen van het verbond.

[5] Boven op de ark stonden de cherubs van de heerlijkheid, die het verzoendeksel overschaduwden. Daarover kunnen wij nu niet in detail spreken.

[6] Zo was alles ingericht. De priesters gingen steeds het voorste deel van de tent binnen om de dienst te doen.

[7] Maar het tweede deel ging alleen de hogepriester binnen, één keer per jaar. Hij nam altijd bloed mee, dat hij offerde voor zichzelf en voor de fouten van het volk.

[8] Daarmee maakte de Heilige Geest duidelijk dat de weg naar het heiligdom nog niet open was, zolang de eerste tent er stond.

[9] Die tent is een beeld voor deze tijd. Er worden gaven en offers gebracht, maar die kunnen het geweten van de dienaar niet volmaakt maken.

[10] Het gaat alleen om eten en drinken en allerlei wassingen, regels voor het lichaam, opgelegd tot de tijd van de verbetering.

[11] Maar Christus (de gezalfde) is gekomen als Hogepriester van het goede dat komt. Hij ging door de grotere en volmaakte tent, die niet met handen gemaakt is en niet bij deze schepping hoort.

[12] Hij ging niet binnen met bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed. Eens en voorgoed ging Hij het heiligdom binnen en bracht Hij een eeuwige verlossing tot stand.

[13] Het bloed van stieren en bokken en de as van een jonge koe worden op onreine mensen gesprenkeld en heiligen hen voor het lichaam.

[14] Hoeveel te meer zal dan het bloed van Christus ons geweten reinigen van dode werken, om de levende God te dienen. Hij heeft Zijn eigen leven door de eeuwige Geest smetteloos aan God geofferd.

[15] Daarom is Hij de Middelaar van een nieuw verbond. Zijn dood kwam ertussen om de overtredingen onder het eerste verbond te verzoenen. Zo krijgen wie geroepen zijn de beloofde eeuwige erfenis.

[16] Waar een testament is, moet namelijk de dood van de maker vaststaan.

[17] Een testament wordt pas geldig door de dood. Het heeft geen kracht zolang de maker leeft.

[18] Daarom is ook het eerste verbond niet zonder bloed ingewijd.

[19] Mozes (uit het water getrokken) had alle geboden van de wet aan het hele volk voorgelezen. Toen nam hij het bloed van kalveren en bokken, met water, rode wol en hysop. Daarmee besprenkelde hij het boek zelf en het hele volk.

[20] Hij zei: Dit is het bloed van het verbond dat God jullie opgelegd heeft.

[21] Zo besprenkelde hij ook de tent en alle voorwerpen van de dienst met het bloed.

[22] Volgens de wet wordt bijna alles met bloed gereinigd. En zonder bloedvergieten is er geen vergeving.

[23] De afbeeldingen van de hemelse dingen moesten dus hiermee gereinigd worden. Maar de hemelse dingen zelf vragen betere offers dan deze.

[24] Christus is namelijk niet binnengegaan in een heiligdom dat met handen gemaakt is, een afbeelding van het echte. Hij ging de hemel zelf binnen, om nu voor ons te verschijnen voor het aangezicht van God.

[25] Hij hoefde Zijn eigen leven ook niet telkens weer te offeren, zoals de hogepriester elk jaar het heiligdom binnengaat met bloed van een ander.

[26] Anders had Hij vaak moeten lijden vanaf de grondlegging van de wereld. Maar nu is Hij één keer verschenen, aan het einde van de tijden, om de zonde teniet te doen door Zijn eigen offer.

[27] De mensen moeten één keer sterven en daarna komt het oordeel.

[28] Zo is ook Christus één keer geofferd om de zonden van velen weg te nemen. Hij zal een tweede keer verschijnen, zonder zonde, voor wie Hem verwachten tot redding.

Hebreeën 10

[1] De wet is maar een schaduw van het goede dat komt en niet het beeld van de zaken zelf. Daarom kan zij met dezelfde offers, die elk jaar opnieuw gebracht worden, nooit volmaakt maken wie daarmee naderen.

[2] Anders zou men gestopt zijn met offeren. Wie de dienst deden, zouden dan immers geen besef van zonden meer hebben, omdat zij eens en voorgoed gereinigd waren.

[3] Maar bij die offers wordt elk jaar juist weer aan de zonden herinnerd.

[4] Het is namelijk onmogelijk dat bloed van stieren en bokken zonden wegneemt.

[5] Daarom zegt Hij bij Zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave wilde U niet, maar U hebt voor mij een lichaam klaargemaakt.

[6] Brandoffers en offers voor de zonde hebben U geen vreugde gegeven.

[7] Toen zei ik: kijk, ik kom om Uw wil te doen, o God. In de boekrol staat over mij geschreven.

[8] Eerst zegt Hij: Slachtoffers, offergaven, brandoffers en offers voor de zonde wilde U niet en gaven U geen vreugde. Die worden toch volgens de wet gebracht.

[9] Daarna zegt Hij: Kijk, ik kom om Uw wil te doen, o God. Hij neemt het eerste weg om het tweede te laten staan.

[10] In die wil zijn wij geheiligd, door het offer van het lichaam van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), eens en voorgoed gebracht.

[11] Elke priester staat dagelijks te dienen en brengt telkens dezelfde offers. Die kunnen de zonden nooit wegnemen.

[12] Maar Hij heeft één offer voor de zonden gebracht en is voor altijd gaan zitten aan de rechterhand van God.

[13] Verder wacht Hij totdat Zijn vijanden een voetenbank voor Zijn voeten worden.

[14] Met één offer heeft Hij namelijk voor altijd volmaakt gemaakt wie geheiligd worden.

[15] Ook de Heilige Geest getuigt dat voor ons.

[16] Eerst zegt Hij: Dit is het verbond dat ik na die dagen met hen sluit, zegt de Heere. Ik zal mijn wetten in hun hart geven en in hun verstand schrijven.

[17] En daarna: Aan hun zonden en hun onrecht zal ik niet meer denken.

[18] Waar die vergeven zijn, is geen offer voor de zonde meer nodig.

[19] Broeders, wij hebben dus vrijmoedigheid om het heiligdom binnen te gaan, door het bloed van Jezus (YHWH redt).

[20] Hij heeft voor ons een nieuwe en levende weg geopend door het voorhangsel heen, dat is door Zijn vlees.

[21] En wij hebben een grote Priester over het huis van God.

[22] Laten wij daarom naderen met een oprecht hart, in volle zekerheid van het geloof. Ons hart is gereinigd van een slecht geweten en ons lichaam gewassen met zuiver water.

[23] Laten wij onwrikbaar vasthouden aan de belijdenis van de hoop. Hij die het beloofd heeft, is namelijk trouw.

[24] Laten wij op elkaar letten en elkaar aansporen tot liefde en goede werken.

[25] Laten wij onze samenkomsten niet verzuimen, zoals sommigen gewend zijn. Bemoedig elkaar juist, en dat des te meer nu jullie zien dat de dag dichtbij komt.

[26] Zondigen wij met opzet nadat wij de kennis van de waarheid gekregen hebben, dan blijft er geen offer voor de zonden meer over.

[27] Dan blijft er alleen een angstig wachten op het oordeel en op het vuur dat de tegenstanders zal verteren.

[28] Wie de wet van Mozes (uit het water getrokken) verwierp, stierf zonder barmhartigheid op het woord van twee of drie getuigen.

[29] Hoeveel zwaarder straf verdient dan iemand die de Zoon van God vertrapt heeft? Hij heeft het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein genoemd en de Geest van de genade beledigd.

[30] Wij kennen Hem die gezegd heeft: De wraak is aan mij, ik zal het vergelden, zegt de Heere. En ook: De Heere zal Zijn volk oordelen.

[31] Het is vreselijk om te vallen in de handen van de levende God.

[32] Denk aan de vorige dagen. Nadat jullie verlicht waren, hebben jullie een zware strijd van lijden verdragen.

[33] Soms werden jullie zelf een schouwspel door beledigingen en verdrukking. Soms deelden jullie het lot van wie zo behandeld werden.

[34] Jullie hebben met de gevangenen meegeleefd en de roof van jullie bezit met blijdschap aanvaard. Jullie wisten dat jullie zelf een beter en blijvend bezit

hebben in de hemel.

[35] Gooi die vrijmoedigheid dus niet weg. Zij levert een grote beloning op.

[36] Jullie hebben volharding nodig. Dan krijgen jullie wat beloofd is, nadat jullie de wil van God gedaan hebben.

[37] Er staat namelijk: Nog een heel korte tijd, en Hij die komt zal komen en niet uitblijven.

[38] Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven. En trekt iemand zich terug, dan heeft mijn ziel geen vreugde in hem.

[39] Maar wij horen niet bij wie zich terugtrekken tot verderf. Wij horen bij wie geloven, tot behoud van de ziel.

Hebreeën 11

[1] Geloof is de vaste grond van wat je hoopt en het bewijs van wat je niet ziet.

[2] Daardoor hebben de mensen van vroeger een goed getuigenis gekregen.

[3] Door het geloof begrijpen wij dat de wereld door het woord van God gemaakt is. Wat wij zien, is dus niet ontstaan uit zichtbare dingen.

[4] Door het geloof bracht Abel (adem) een beter offer aan God dan Kaïn (verworven). Zo kreeg hij het getuigenis dat hij rechtvaardig was, want God getuigde over zijn gave. En door dat geloof spreekt hij nog, al is hij gestorven.

[5] Door het geloof is Henoch (toegewijd) weggenomen, zodat hij de dood niet zag. Hij werd niet meer gevonden, want God had hem weggenomen. Vóór die tijd had hij het getuigenis gekregen dat hij God behaagde.

[6] Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Wie tot God komt, moet namelijk geloven dat Hij bestaat en dat Hij beloont wie Hem zoeken.

[7] Door het geloof heeft Noach (troost) de ark gebouwd om zijn gezin te redden. God had hem gewaarschuwd voor wat nog niet te zien was, en hij nam dat ernstig. Zo veroordeelde hij de wereld en werd hij erfgenaam van de gerechtigheid door het geloof.

[8] Door het geloof is Abraham (vader van velen) gehoorzaam geweest toen hij geroepen werd. Hij ging weg naar de plaats die hij als erfenis zou krijgen, en hij

wist niet waar hij zou komen.

[9] Door het geloof is hij gaan wonen in het beloofde land als in een vreemd land. Hij woonde in tenten met Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast), die samen met hem erfgenaam waren van dezelfde belofte.

[10] Hij verwachtte namelijk de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwer is.

[11] Door het geloof heeft ook Sara (prinses) kracht gekregen om zwanger te worden. Zij baarde ver boven haar leeftijd, want zij vond Hem betrouwbaar die het beloofd had.

[12] Daarom zijn uit één man, en nog wel iemand die zo goed als dood was, zoveel nakomelingen geboren. Zij zijn als de sterren aan de hemel en als het zand aan de zee, niet te tellen.

[13] Zij zijn allemaal in geloof gestorven zonder de beloften te krijgen. Zij hebben die van ver gezien en begroet, en zij hebben beleden dat zij gasten en vreemdelingen op aarde waren.

[14] Wie zoiets zegt, laat duidelijk zien dat hij een vaderland zoekt.

[15] Hadden zij gedacht aan het land waaruit zij weggegaan waren, dan hadden zij tijd genoeg gehad om terug te keren.

[16] Maar zij verlangden naar een beter land, het hemelse. Daarom wil God zonder schaamte hun God heten, want Hij had een stad voor hen klaargemaakt.

[17] Door het geloof heeft Abraham Izak geofferd toen hij op de proef gesteld werd. Hij had de beloften gekregen en toch offerde hij zijn enige zoon.

[18] Tegen hem was gezegd: Alleen het nageslacht van Izak telt als jouw nageslacht.

[19] Hij dacht namelijk dat God zelfs uit de doden kon opwekken. En zo kreeg hij hem ook terug, bij wijze van spreken.

[20] Door het geloof heeft Izak zijn zonen Jakob en Ezau (behaard) gezegend, met het oog op de toekomst.

[21] Door het geloof heeft Jakob bij zijn sterven de zonen van Jozef (hij voegt toe) gezegend. Hij aanbad, geleund op de knop van zijn staf.

[22] Door het geloof heeft Jozef bij zijn sterven gesproken over de uittocht van de Israëlieten. Hij gaf ook opdracht over zijn beenderen.

[23] Door het geloof hebben de ouders van Mozes (uit het water getrokken) hem na zijn geboorte drie maanden verborgen. Zij zagen dat het een mooi kind was en waren niet bang voor het bevel van de koning.

[24] Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd om zoon van de dochter van de koning te heten.

[25] Hij koos er liever voor om met het volk van God slecht behandeld te worden dan om even van de zonde te genieten.

[26] Hij vond de smaad van Christus (de gezalfde) meer waard dan de schatten van Egypte. Hij keek namelijk uit naar de beloning.

[27] Door het geloof heeft hij Egypte verlaten zonder bang te zijn voor de woede van de koning. Hij hield vol alsof hij de Onzichtbare zag.

[28] Door het geloof heeft hij het paasfeest gehouden en het bloed aangebracht. Zo zou de verderver hun eerstgeborenen niet aanraken.

[29] Door het geloof zijn zij door de zee gegaan als over droog land. De Egyptenaren probeerden het ook en verdronken.

[30] Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, nadat zij er zeven dagen omheen waren gegaan.

[31] Door het geloof is Rachab (wijdte), de hoer, niet omgekomen met de ongehoorzamen. Zij had de verkenners namelijk vriendelijk ontvangen.

[32] Wat zal ik nog meer zeggen? De tijd ontbreekt mij om te vertellen over Gideon (houwer), Barak (bliksem), Simson (kleine zon) en Jefta (hij opent), over David (geliefde), Samuël (God heeft gehoord) en de profeten.

[33] Zij hebben door het geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid gedaan en beloften gekregen. Zij hebben de muilen van leeuwen gesloten,

[34] de kracht van vuur gedoofd en zijn ontkomen aan het scherp van het zwaard. Zij werden sterk uit zwakheid, machtig in de strijd en joegen legers van vreemden op de vlucht.

[35] Vrouwen kregen hun doden terug door de opstanding. Anderen werden gemarteld en wilden geen vrijlating, om een betere opstanding te krijgen.

[36] Weer anderen hebben spot en zweepslagen doorstaan, en ook boeien en gevangenis.
[37] Zij zijn gestenigd, in stukken gezaagd, beproefd en met het zwaard gedood. Zij trokken rond in schapenvachten en geitenvellen, verlaten, verdrukt en mishandeld.
[38] De wereld was hen niet waard. Zij dwaalden door woestijnen en over bergen, en woonden in grotten en holen in de aarde.
[39] Zij hebben allemaal door het geloof een goed getuigenis gekregen, maar zij kregen niet wat beloofd was.
[40] God had namelijk iets beters met ons voor. Zonder ons zouden zij niet volmaakt worden.

Hebreeën 12

[1] Wij hebben zo'n grote wolk van getuigen om ons heen. Laten wij daarom elke last afleggen en de zonde die ons zo gemakkelijk verstrikt. Laten wij met volharding de wedstrijd lopen die voor ons ligt.
[2] Laten wij kijken naar Jezus (YHWH redt), de Leidsman en Voltooier van het geloof. Om de vreugde die voor Hem lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht. Nu zit Hij aan de rechterhand van de troon van God.
[3] Denk aan Hem, die zoveel tegenspraak van zondaars verdragen heeft. Dan worden jullie niet moe en raken jullie niet uitgeput in je ziel.
[4] In jullie strijd tegen de zonde hebben jullie nog geen weerstand geboden tot bloedens toe.
[5] En jullie zijn de bemoediging vergeten die tot jullie spreekt als tot kinderen: Mijn zoon, neem de opvoeding door de Heere serieus. Geef de moed niet op als Hij je terechtwijst.
[6] De Heere voedt namelijk op wie Hij liefheeft. Hij straft iedere zoon die Hij aanneemt.
[7] Verdraag die opvoeding. God behandelt jullie namelijk als kinderen. Welke zoon wordt niet door zijn vader opgevoed?

[8] Krijgen jullie geen opvoeding, terwijl iedereen die krijgt, dan zijn jullie geen echte kinderen.

[9] Onze aardse vaders voedden ons op en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderschikken aan de Vader van de geesten, en leven?

[10] Zij voedden ons een korte tijd op zoals zij het goed vonden. Maar Hij doet het tot ons nut, zodat wij delen in Zijn heiligheid.

[11] Opvoeding lijkt op het moment zelf geen vreugde maar verdriet. Later geeft zij een vreedzame vrucht van gerechtigheid aan wie erdoor geoefend zijn.

[12] Richt daarom de slappe handen en de zwakke knieën weer op.

[13] Maak rechte paden voor je voeten. Dan raakt wat kreupel is niet ontwricht, maar wordt het juist genezen.

[14] Jaag de vrede na met iedereen, en de heiliging. Zonder heiliging zal niemand de Heere zien.

[15] Let erop dat niemand achterblijft bij de genade van God. Laat geen wortel van bitterheid opschieten, die onrust brengt en velen besmet.

[16] Laat niemand ontucht plegen of onheilig zijn, zoals Ezau (behaard), die zijn eerstgeboorterecht weggaf voor één maaltijd.

[17] Jullie weten dat hij daarna de zegen wilde erven en toch werd afgewezen. Hij vond geen kans om het terug te draaien, al zocht hij die met tranen.

[18] Jullie zijn niet gekomen bij een tastbare berg, bij brandend vuur, bij donkerheid, duisternis en storm.

[19] Jullie zijn ook niet gekomen bij bazuingeschal en bij een stem die woorden sprak. Wie die hoorden, smeekten dat er geen woord meer tot hen gesproken zou worden.

[20] Zij konden namelijk het bevel niet verdragen: Zelfs als een dier de berg aanraakt, moet het gestenigd worden.

[21] Het gezicht was zo vreselijk dat Mozes (uit het water getrokken) zei: Ik ben doodsbang en ik beef.

[22] Maar jullie zijn gekomen bij de berg Sion en bij de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en bij tienduizenden engelen.

[23] Jullie zijn gekomen bij de feestelijke vergadering van de eerstgeborenen, die in de hemel opgeschreven zijn. Jullie zijn gekomen bij God, de Rechter over allen, en bij de geesten van de rechtvaardigen die volmaakt zijn.

[24] En jullie zijn gekomen bij Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond, en bij het bloed van de besprenkeling, dat beter spreekt dan Abel (adem).

[25] Pas op dat jullie Hem die spreekt niet afwijzen. Wie Hem afwezen die op aarde sprak, ontkwamen niet. Hoeveel te minder ontkomen wij als wij ons afkeren van Hem die uit de hemel spreekt.

[26] Zijn stem deed toen de aarde beven. Maar nu heeft Hij aangekondigd: Nog één keer zal ik niet alleen de aarde laten beven, maar ook de hemel.

[27] Dat woord nog één keer wijst op de verandering van wat kan wankelen, omdat het gemaakt is. Zo blijft wat niet kan wankelen.

[28] Wij krijgen dus een onwankelbaar Koninkrijk. Laten wij daarom de genade vasthouden en God dienen zoals Hij het wil, met eerbied en ontzag.

[29] Onze God is namelijk een verterend vuur.

Hebreeën 13

[1] Laat de onderlinge liefde blijven.

[2] Vergeet de gastvrijheid niet. Sommigen hebben daardoor zonder het te weten engelen ontvangen.

[3] Denk aan de gevangenen, alsof jullie zelf gevangen zaten. Denk aan wie mishandeld worden, want jullie hebben ook een lichaam.

[4] Laat iedereen het huwelijk in ere houden en het bed onbevlekt. Wie ontucht en overspel plegen, zal God oordelen.

[5] Wees niet geldzuchtig en tevreden met wat je hebt. Hij heeft namelijk gezegd: Ik zal je niet begeven en ik zal je niet verlaten.

[6] Daarom durven wij met vrijmoedigheid te zeggen: De Heere is mijn Helper, ik zal niet bang zijn. Wat zou een mens mij doen?

[7] Denk aan jullie voorgangers, die het woord van God tot jullie gesproken hebben. Kijk naar de uitkomst van hun leven en volg hun geloof na.

[8] Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) is gisteren en vandaag dezelfde, en tot in eeuwigheid.

[9] Laat je niet meeslepen door allerlei vreemde leringen. Het is goed dat het hart gesterkt wordt door genade en niet door voedselregels. Wie daarop vertrouwden, hadden er niets aan.

[10] Wij hebben een altaar waarvan zij die in de tent dienen niet mogen eten.

[11] Het bloed van de dieren voor de zonde wordt door de hogepriester het heiligdom binnengebracht. Maar hun lichamen worden buiten het kamp verbrand.

[12] Daarom heeft ook Jezus (YHWH redt) buiten de poort geleden, om het volk te heiligen door Zijn eigen bloed.

[13] Laten wij dus naar Hem toe gaan, buiten het kamp, en Zijn smaad dragen.

[14] Wij hebben hier namelijk geen blijvende stad. Wij zoeken de stad die komt.

[15] Laten wij dan door Hem altijd een lofoffer aan God brengen: de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden.

[16] Vergeet het goed doen en het delen niet. Zulke offers behagen God namelijk.

[17] Wees jullie voorgangers gehoorzaam en onderschik je aan hen. Zij waken over jullie zielen en zullen daarover verantwoording afleggen. Laat hen dat met vreugde doen en niet zuchtend, want dat is niet goed voor jullie.

[18] Bid voor ons. Wij vertrouwen namelijk dat wij een goed geweten hebben en in alles eerlijk willen leven.

[19] Ik vraag jullie dringend om dat te doen, zodat ik des te sneller bij jullie terug mag komen.

[20] De God van de vrede heeft de grote Herder van de schapen uit de doden teruggebracht. Dat deed Hij door het bloed van het eeuwige verbond.

[21] Laat Hij jullie volmaakt maken in elk goed werk, zodat jullie Zijn wil doen. Laat Hij in ons werken wat Hem behaagt, door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

[22] Broeders, ik vraag jullie dringend: verdraag dit woord van bemoediging, want ik heb jullie maar kort geschreven.

[23] Weet dat onze broeder Timotheüs (wie God eert) vrijgelaten is. Komt hij snel, dan zal ik jullie samen met hem zien.
[24] Groet al jullie voorgangers en alle heiligen. De gelovigen uit Italië groeten jullie.
[25] De genade zij met jullie allemaal. Amen.

Jakobus

Jakobus 1

[1] Van Jakobus (hij houdt de hiel vast), dienaar van God en van de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Aan de twaalf stammen in de verstrooiing: gegroet.

[2] Broeders, zie het als grote vreugde wanneer je in allerlei beproevingen terechtkomt.

[3] Jullie weten immers dat de beproeving van jullie geloof volharding oplevert.

[4] Laat die volharding haar werk afmaken. Dan zijn jullie volmaakt en heel, en komen jullie in niets tekort.

[5] Komt iemand van jullie wijsheid tekort, laat hij die dan aan God vragen. Hij geeft aan iedereen royaal en zonder verwijt, en zij zal hem gegeven worden.

[6] Maar laat hij erom vragen in geloof, zonder te twijfelen. Wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind heen en weer gedreven wordt.

[7] Laat zo iemand niet denken dat hij iets van de Heere zal krijgen.

[8] Een verdeeld mens is onvast in al zijn wegen.

[9] Laat een gelovige in eenvoudige omstandigheden roemen in zijn hoge plaats.

[10] En laat de rijke roemen in zijn nederige plaats, want hij zal verdwijnen als een bloem in het gras.

[11] De zon komt op met haar hitte en maakt het gras dor. De bloem valt af en haar mooie aanblik verdwijnt. Zo zal ook de rijke verwelken bij alles wat hij onderneemt.

[12] Gelukkig is de man die beproeving verdraagt. Als hij de proef doorstaan heeft, krijgt hij de krans van het leven, die de Heere beloofd heeft aan wie Hem liefhebben.

[13] Laat niemand die verleid wordt zeggen: Ik word door God verleid. God kan namelijk niet door het kwade verleid worden, en Hij verleidt Zelf niemand.

[14] Ieder wordt verleid doordat zijn eigen begeerte hem meetrekt en lokt.
[15] Als die begeerte zwanger wordt, baart zij zonde. En als de zonde volgroeid is, baart zij de dood.
[16] Vergis je niet, mijn geliefden.
[17] Elke goede gave en elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de lichten. Bij Hem is geen verandering of schaduw van omkeer.
[18] Hij heeft ons naar Zijn wil voortgebracht door het woord van de waarheid. Zo zijn wij een soort eerstelingen van Zijn schepselen.
[19] Broeders, jullie zijn geliefd. Weet dit: laat ieder mens snel zijn om te horen, langzaam om te spreken en langzaam tot woede.
[20] De woede van een mens brengt namelijk de gerechtigheid van God niet voort.
[21] Leg dus alle vuilheid en overvloed van slechtheid af. Ontvang met zachtmoedigheid het woord dat in jullie geplant is en dat jullie ziel kan redden.
[22] Wees daders van het woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegen jullie jezelf.
[23] Wie het woord hoort en niet doet, lijkt op een man die in de spiegel naar zijn eigen gezicht kijkt.
[24] Hij ziet zichzelf, loopt weg en vergeet meteen hoe hij eruitzag.
[25] Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet van de vrijheid en daarbij blijft, vergeet niet wat hij hoorde. Hij doet het werk en zal gelukkig zijn in wat hij doet.
[26] Denkt iemand van jullie dat hij God dient, maar houdt hij zijn tong niet in toom? Dan bedriegt hij zijn eigen hart en is zijn dienst waardeloos.
[27] Zuivere en onbevlekte dienst voor God de Vader is dit: omzien naar wezen en weduwen in hun nood, en jezelf onbesmet bewaren van de wereld.

Jakobus 2

[1] Broeders, verbind het geloof in onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), de Heere van de heerlijkheid, niet met het aanzien van personen.

[2] Stel dat er in jullie samenkomst een man binnenkomt met een gouden ring en mooie kleren, en ook een arme man met vuile kleren.

[3] En jullie kijken op naar de man met de mooie kleren en zeggen: Gaat u hier maar zitten, op een goede plaats. En tegen de arme zeggen jullie: Ga jij daar maar staan, of: Zit hier bij mijn voetenbank.

[4] Maken jullie dan geen onderscheid onder elkaar? Zijn jullie dan geen rechters met kwade overwegingen geworden?

[5] Luister, mijn geliefden. Heeft God niet de armen in de wereld uitgekozen om rijk te zijn in het geloof en erfgenaam van het Koninkrijk? Dat heeft Hij beloofd aan wie Hem liefhebben.

[6] Maar jullie hebben de arme onteerd. Zijn het niet de rijken die jullie onderdrukken en voor de rechtbank slepen?

[7] Lasteren zij niet de goede Naam die over jullie is uitgeroepen?

[8] Houden jullie je aan de koninklijke wet volgens de Schrift: Heb je naaste lief als jezelf, dan doen jullie goed.

[9] Maar kijken jullie naar de persoon, dan doen jullie zonde. De wet klaagt jullie dan aan als overtreders.

[10] Wie namelijk de hele wet houdt maar op één punt struikelt, is schuldig aan alles.

[11] Hij die gezegd heeft: Je mag geen overspel plegen, heeft ook gezegd: Je mag niet doden. Pleeg je geen overspel maar dood je wel, dan ben je een overtreder van de wet geworden.

[12] Spreek en doe dus als mensen die geoordeeld zullen worden door de wet van de vrijheid.

[13] Het oordeel is namelijk onbarmhartig voor wie geen barmhartigheid bewezen heeft. De barmhartigheid triomfeert over het oordeel.

[14] Broeders, wat heb je eraan als iemand zegt dat hij geloof heeft, maar geen werken? Kan dat geloof hem redden?

[15] Stel dat een broeder of een medegelovige geen kleren heeft en dagelijks voedsel tekortkomt.

[16] En iemand van jullie zegt tegen hen: Ga in vrede, kleed je warm en eet genoeg, maar geeft hun niet wat hun lichaam nodig heeft. Wat heb je daaraan?
[17] Zo is ook het geloof op zichzelf dood als het geen werken heeft.
[18] Maar iemand zal zeggen: Jij hebt geloof en ik heb werken. Laat mij je geloof maar eens zien zonder werken, dan laat ik jou uit mijn werken mijn geloof zien.
[19] Jij gelooft dat God één is. Dat doe je goed. De boze geesten geloven dat ook, en zij beven.
[20] Wil je weten, dwaze mens, dat geloof zonder werken nutteloos is?
[21] Is Abraham (vader van velen), onze voorvader, niet uit werken rechtvaardig verklaard, toen hij zijn zoon Izak (lachen) op het altaar offerde?
[22] Je ziet dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken en dat het geloof door de werken volmaakt werd.
[23] Zo ging de Schrift in vervulling die zegt: Abraham geloofde God, en het werd hem als gerechtigheid aangerekend. Hij werd zelfs een vriend van God genoemd.
[24] Jullie zien dus dat een mens uit werken rechtvaardig verklaard wordt en niet alleen uit geloof.
[25] Zo is ook Rachab (wijdte), de hoer, uit werken rechtvaardig verklaard. Zij ontving de boodschappers en liet hen langs een andere weg vertrekken.
[26] Zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood.

Jakobus 3

[1] Broeders, laat niet velen van jullie leraar worden. Jullie weten dat wij een strenger oordeel zullen krijgen.
[2] Wij struikelen namelijk allemaal in veel dingen. Wie niet struikelt in zijn woorden, is een volmaakt man en kan ook zijn hele lichaam in toom houden.
[3] Wij leggen paarden een bit in de mond om hen te laten gehoorzamen. Zo sturen wij hun hele lichaam.

[4] Kijk ook naar de schepen. Ze zijn zo groot en worden door harde wind gedreven, en toch stuurt een heel klein roer ze, waarheen de stuurman maar wil.
[5] Zo is ook de tong een klein lid, en toch schept zij hoog op. Kijk, een klein vuurtje steekt een grote hoop hout aan.
[6] Ook de tong is een vuur, een wereld van onrecht. Zij staat tussen onze lichaamsdelen en besmet het hele lichaam. Zij zet ons hele bestaan in vlam en wordt zelf aangestoken door de hel.
[7] Elke soort wilde dieren, vogels, kruipende dieren en zeedieren wordt getemd en is getemd door de mens.
[8] Maar de tong kan geen mens temmen. Zij is een onbedwingbaar kwaad, vol dodelijk gif.
[9] Met de tong loven wij God de Vader, en met de tong vervloeken wij de mensen, die naar het beeld van God gemaakt zijn.
[10] Uit dezelfde mond komen zegen en vloek. Broeders, zo hoort het niet te gaan.
[11] Geeft een bron soms uit dezelfde opening zoet en bitter water?
[12] Broeders, kan een vijgenboom olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Zo kan een zoute bron ook geen zoet water geven.
[13] Wie is wijs en verstandig onder jullie? Laat hij het uit zijn goede leven laten zien, met werken in zachtmoedige wijsheid.
[14] Maar hebben jullie bittere afgunst en eigenbelang in je hart, schep dan niet op en lieg niet tegen de waarheid.
[15] Dat is namelijk niet de wijsheid die van boven komt. Die is aards, ongeestelijk en duivels.
[16] Waar afgunst en eigenbelang zijn, is wanorde en allerlei kwaad.
[17] Maar de wijsheid van boven is allereerst zuiver, en verder vreedzaam, mild en meegaand. Zij is vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en oprecht.
[18] En de vrucht van de gerechtigheid wordt in vrede gezaaid door wie vrede maken.

Jakobus 4

[1] Waar komen de ruzies en gevechten onder jullie vandaan? Komen zij niet uit jullie verlangens, die strijd voeren in je lichaam?

[2] Jullie begeren en krijgen niets. Jullie zijn jaloers en willen iets hebben, maar krijgen het niet. Jullie vechten en voeren strijd, en toch hebben jullie niets, omdat jullie niet bidden.

[3] Jullie bidden wel en krijgen niets, omdat jullie verkeerd bidden. Jullie willen het opmaken aan je eigen genot.

[4] Overspelige mensen, weten jullie niet dat vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie een vriend van de wereld wil zijn, wordt een vijand van God.

[5] Of denken jullie dat de Schrift voor niets zegt dat de Geest die in ons woont, met jaloezie naar ons verlangt?

[6] Maar Hij geeft des te meer genade. Daarom zegt de Schrift: God staat tegenover de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.

[7] Onderschik je dus aan God. Bied weerstand aan de duivel, en hij zal van jullie wegvluchten.

[8] Nader tot God, dan zal Hij tot jullie naderen. Was je handen, zondaars, en zuiver je hart, jullie die verdeeld zijn.

[9] Besef je ellende, treur en huil. Laat jullie lachen veranderen in treuren en jullie blijdschap in somberheid.

[10] Verneder je voor de Heere, dan zal Hij jullie verhogen.

[11] Broeders, spreek geen kwaad van elkaar. Wie kwaad spreekt van zijn broeder en hem oordeelt, spreekt kwaad van de wet en oordeelt de wet. En als je de wet oordeelt, ben je geen dader van de wet maar een rechter.

[12] Er is één Wetgever, die kan redden en verderven. Maar wie ben jij, dat je een ander oordeelt?

[13] En nu jullie, die zeggen: Vandaag of morgen gaan wij naar die stad. Daar blijven wij een jaar, doen zaken en maken winst.

[14] Jullie weten niet eens wat er morgen gebeurt. Wat is jullie leven? Het is een damp die even te zien is en daarna verdwijnt.

[15] Zeg liever: Als de Heere het wil en wij leven, dan zullen wij dit of dat doen.

[16] Maar nu scheppen jullie op in je hoogmoed. Al zulke opschepperij is kwaad.

[17] Wie dus weet goed te doen en het niet doet, die zondigt.

Jakobus 5

[1] En nu jullie, rijken: huil en jammer over de ellende die over jullie komt.

[2] Jullie rijkdom is verrot en jullie kleren zijn door motten aangevreten.

[3] Jullie goud en zilver is verroest. Die roest zal tegen jullie getuigen en jullie vlees verteren als vuur. Jullie hebben schatten verzameld in de laatste dagen.

[4] Kijk, het loon van de arbeiders die jullie akkers gemaaid hebben, roept. Jullie hebben het achtergehouden. Het geschreeuw van de maaiers is gekomen tot de oren van de Heere van de hemelse legers.

[5] Jullie hebben op aarde in weelde geleefd en jezelf genot gegund. Jullie hebben je hart vetgemest, en dat op de dag van de slacht.

[6] Jullie hebben de rechtvaardige veroordeeld en gedood, en hij biedt geen weerstand.

[7] Broeders, wees dus geduldig tot de komst van de Heere. Kijk, de boer wacht op de kostbare vrucht van het land. Hij wacht geduldig totdat de vroege en de late regen gevallen zijn.

[8] Wees ook zo geduldig en maak je hart sterk, want de komst van de Heere is dichtbij.

[9] Broeders, mopper niet op elkaar, anders worden jullie geoordeeld. Kijk, de Rechter staat voor de deur.

[10] Broeders, neem een voorbeeld aan de profeten die in de Naam van de Heere gesproken hebben. Zij leden en hielden vol.

[11] Wij noemen hen gelukkig die volhouden. Jullie hebben gehoord van de volharding van Job (vervolgde) en gezien wat de Heere uiteindelijk deed. De Heere is namelijk vol medelijden en barmhartig.

[12] Broeders, zweer vooral niet, niet bij de hemel en niet bij de aarde, en ook geen andere eed. Laat jullie ja ja zijn en jullie nee nee. Dan vallen jullie niet onder het oordeel.

[13] Heeft iemand van jullie het moeilijk? Laat hij bidden. Is iemand goedgemutst? Laat hij een psalm zingen.

[14] Is iemand van jullie ziek? Laat hij de oudsten van de gemeenschap roepen. Zij moeten over hem bidden en hem zalven met olie in de Naam van de Heere.

[15] Het gelovige gebed zal de zieke redden en de Heere zal hem oprichten. En heeft hij zonden gedaan, dan worden die hem vergeven.

[16] Belijd elkaar je overtredingen en bid voor elkaar, zodat jullie genezen. Het krachtige gebed van een rechtvaardige doet veel.

[17] Elia (mijn God is YHWH) was een mens zoals wij. Hij bad vurig dat het niet zou regenen, en het regende drie jaar en zes maanden niet op de aarde.

[18] Hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.

[19] Broeders, als iemand van jullie van de waarheid afdwaalt en een ander brengt hem terug,

[20] laat hij dan weten: wie een zondaar terugbrengt van zijn dwaalweg, redt zijn ziel van de dood en bedekt een menigte zonden.

1 Petrus

1 Petrus 1

[1] Van Petrus (rots), apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Aan de vreemdelingen in de verstrooiing, in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië.

[2] Jullie zijn uitgekozen naar wat God de Vader van tevoren wist. De Geest heeft jullie geheiligd om gehoorzaam te zijn en besprenkeld te worden met het bloed van Jezus Christus. Genade en vrede voor jullie in overvloed.

[3] Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus. Naar Zijn grote barmhartigheid heeft Hij ons opnieuw geboren laten worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

[4] Zo krijgen wij een erfenis die onvergankelijk, onbevlekt en onverwelkelijk is. Die wordt in de hemel voor jullie bewaard.

[5] Jullie worden door de kracht van God bewaard door het geloof, tot de redding die klaarligt om in de laatste tijd bekend te worden.

[6] Daarover zijn jullie blij, ook al hebben jullie nu even verdriet door allerlei beproevingen, als dat nodig is.

[7] Zo wordt de echtheid van jullie geloof bewezen. Dat is veel kostbaarder dan goud, dat vergaat en toch door vuur beproefd wordt. Het loopt uit op lof, eer en heerlijkheid bij de verschijning van Jezus Christus.

[8] Jullie hebben Hem niet gezien en toch hebben jullie Hem lief. Jullie zien Hem nu niet, maar geloven in Hem en zijn blij met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.

[9] Zo krijgen jullie het doel van jullie geloof: de redding van je ziel.

[10] Over die redding hebben de profeten gevraagd en onderzoek gedaan. Zij profeteerden over de genade die voor jullie bestemd was.

[11] Zij zochten uit op welke tijd de Geest van Christus (de gezalfde) in hen doelde. Die Geest getuigde vooraf van het lijden dat over Christus zou komen

en van de heerlijkheid daarna.
12 Hun werd bekendgemaakt dat zij niet zichzelf dienden, maar ons. Dit is jullie nu verkondigd door wie het evangelie brachten in de Heilige Geest, die uit de hemel gestuurd is. Zelfs engelen verlangen ernaar hierin te kijken.
13 Maak daarom je denken klaar voor de reis en wees nuchter. Hoop helemaal op de genade die jullie krijgen bij de verschijning van Jezus Christus.
14 Wees gehoorzame kinderen. Pas je niet aan bij de verlangens van vroeger, toen jullie onwetend waren.
15 Hij die jullie geroepen heeft, is heilig. Wees daarom zelf ook heilig in heel je leven.
16 Er staat namelijk geschreven: Wees heilig, want ik ben heilig.
17 Jullie roepen Hem aan als Vader, en Hij oordeelt zonder aanzien van de persoon, naar ieders werk. Leef daarom in ontzag in de tijd dat jullie hier vreemdeling zijn.
18 Jullie weten dat je niet met vergankelijke dingen vrijgekocht bent, zoals zilver of goud. Zo zijn jullie verlost uit het zinloze leven dat jullie van je voorouders gekregen hadden.
19 Jullie zijn vrijgekocht met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en smetteloos lam.
20 Hij was al gekend vóór de grondlegging van de wereld en is in deze laatste tijden verschenen om jullie.
21 Door Hem geloven jullie in God, die Hem uit de doden opgewekt en heerlijkheid gegeven heeft. Zo rusten jullie geloof en hoop op God.
22 Jullie hebben je ziel gereinigd door gehoorzaam te zijn aan de waarheid, en zo oprecht lief te hebben. Heb elkaar dan vurig lief uit een zuiver hart.
23 Jullie zijn namelijk opnieuw geboren, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God.
24 Er staat namelijk: Alle vlees is als gras en alle luister van de mens is als een bloem in het gras. Het gras verdort en de bloem valt af.
25 Maar het woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid. Dat is het woord dat aan jullie verkondigd is.

1 Petrus 2

[1] Leg dus alle slechtheid af, en alle bedrog, schijnheiligheid, afgunst en kwaadsprekerij.

[2] Verlang als pasgeboren kinderen naar de zuivere melk van het woord. Daardoor kunnen jullie groeien tot redding.

[3] Jullie hebben immers geproefd dat de Heere goed is.

[4] Kom naar Hem toe, de levende steen. Door de mensen is Hij afgewezen, maar bij God is Hij uitgekozen en kostbaar.

[5] Laat jullie zelf ook als levende stenen gebouwd worden tot een geestelijk huis en een heilig priesterschap. Dan brengen jullie geestelijke offers, die God welgevallig zijn door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[6] Daarom staat er in de Schrift: Kijk, ik leg in Sion een hoeksteen, uitgekozen en kostbaar. Wie in Hem gelooft, wordt niet beschaamd.

[7] Voor jullie die geloven is Hij dus kostbaar. Maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers afgekeurd hebben, is de hoeksteen geworden.

[8] En ook: Een steen waarover je struikelt en een rots waaraan je je stoot. Zij stoten zich aan het woord omdat zij ongehoorzaam zijn, en daartoe waren zij ook bestemd.

[9] Maar jullie zijn een uitgekozen geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zijn eigendom noemt. Zo kunnen jullie de grote daden verkondigen van Hem die jullie uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaarlijke licht.

[10] Vroeger waren jullie geen volk, maar nu zijn jullie het volk van God. Vroeger kregen jullie geen ontferming, maar nu is die er wel.

[11] Geliefden, ik vraag jullie dringend, als bijwoners en vreemdelingen: blijf weg bij de verlangens van het vlees, die strijd voeren tegen de ziel.

[12] Leef netjes tussen de volken. Zij spreken kwaad over jullie alsof jullie misdadigers zijn. Maar als zij jullie goede werken zien, zullen zij God eren op de dag dat Hij omziet.

[13] Onderschik je dus aan alle menselijke orde, om de Heere. Dat geldt voor de keizer, als de hoogste macht,
[14] en voor de stadhouders, die door hem gestuurd worden om misdadigers te straffen en om te prijzen wie goed doen.
[15] God wil namelijk dat jullie met goed doen de mond snoeren van dwaze mensen die niets weten.
[16] Leef als vrije mensen. Gebruik je vrijheid niet als dekmantel voor het kwaad, maar leef als dienaren van God.
[17] Geef ieder mens eer. Heb de gelovigen lief. Heb ontzag voor God. Eer de keizer.
[18] Slaven, onderschik je met alle ontzag aan je heren, niet alleen aan de goede en milde, maar ook aan de harde.
[19] Het is namelijk genade als iemand verdriet verdraagt en ten onrechte lijdt, omdat hij aan God denkt.
[20] Wat is er eervol aan als jullie geslagen worden omdat jullie zondigen en dat verdragen? Maar lijden jullie omdat jullie goed doen, en verdragen jullie dat, dan is dat genade bij God.
[21] Daartoe zijn jullie geroepen. Christus (de gezalfde) heeft namelijk ook voor ons geleden en ons een voorbeeld nagelaten, zodat jullie Zijn voetstappen volgen.
[22] Hij heeft geen zonde gedaan en in Zijn mond is geen bedrog gevonden.
[23] Toen Hij uitgescholden werd, schold Hij niet terug. Toen Hij leed, dreigde Hij niet. Hij gaf het over aan Hem die rechtvaardig oordeelt.
[24] Hij heeft Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen op het hout. Zo zouden wij, gestorven aan de zonden, leven voor de gerechtigheid. Door Zijn striemen zijn jullie genezen.
[25] Jullie waren namelijk als dwalende schapen. Maar nu zijn jullie teruggekeerd naar de Herder en Opziener van je ziel.

1 Petrus 3

[1] Vrouwen, onderschik je aan je eigen man. Dan kunnen mannen die het woord niet gehoorzamen, zonder woorden gewonnen worden door het leven van hun vrouw.

[2] Zij zien dan jullie zuivere leven vol ontzag.

[3] Laat jullie sieraad niet uiterlijk zijn: gevlochten haar, gouden sieraden of mooie kleren.

[4] Laat het de verborgen mens van het hart zijn, met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest. Dat is kostbaar voor God.

[5] Zo sierden ook vroeger de heilige vrouwen zich die op God hoopten. Zij onderschikten zich aan hun eigen man.

[6] Zo gehoorzaamde Sara (prinses) aan Abraham (vader van velen) en noemde zij hem heer. Jullie zijn haar dochters geworden als jullie goed doen en je door niets bang laten maken.

[7] Mannen, leef net zo met begrip samen met je vrouw. Geef haar eer als de zwakkere. Jullie zijn samen erfgenaam van de genade van het leven. Dan wordt jullie gebed niet gehinderd.

[8] Wees ten slotte allemaal eensgezind, meelevend en vol liefde voor elkaar. Wees barmhartig en vriendelijk.

[9] Vergeld geen kwaad met kwaad en geen schelden met schelden. Zegen juist. Jullie zijn namelijk geroepen om zegen te erven.

[10] Er staat namelijk: Wie van het leven wil houden en goede dagen wil zien, moet zijn tong weghouden van het kwaad. Hij moet niets bedrieglijks zeggen.

[11] Laat hij weggaan bij het kwade en het goede doen. Laat hij vrede zoeken en die najagen.

[12] De ogen van de Heere zijn namelijk op de rechtvaardigen en Zijn oren op hun gebed. Maar het aangezicht van de Heere staat tegen wie kwaad doen.

[13] En wie zal jullie kwaad doen als jullie het goede najagen?

[14] Maar lijden jullie om de gerechtigheid, dan zijn jullie gelukkig. Wees niet bang voor hen en laat je niet in verwarring brengen.

15 Heilig Christus (de gezalfde) als Heere in jullie hart. Wees altijd klaar om verantwoording af te leggen aan iedereen die jullie vraagt naar de hoop die in jullie is. Doe dat met zachtmoedigheid en ontzag.
16 Houd een goed geweten. Dan staan de mensen die kwaad spreken over jullie goede leven in Christus, beschaamd.
17 Het is namelijk beter om te lijden omdat je goed doet, als God dat wil, dan omdat je kwaad doet.
18 Ook Christus heeft eens en voorgoed geleden voor de zonden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Zo bracht Hij ons bij God. Hij is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest.
19 In die Geest is Hij ook heengegaan en heeft Hij gepredikt aan de geesten in de gevangenis.
20 Die waren vroeger ongehoorzaam, toen God geduldig wachtte in de dagen van Noach (troost) en de ark gebouwd werd. Daarin werden weinig mensen gered door het water, namelijk acht.
21 Het tegenbeeld daarvan is de doop, die ons nu redt. Die doop is geen afwassen van vuil van het lichaam, maar de vraag van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).
22 Hij is naar de hemel gegaan en is aan de rechterhand van God. Engelen, machten en krachten zijn aan Hem onderworpen.

1 Petrus 4

1 Christus (de gezalfde) heeft dus in het vlees voor ons geleden. Wapen jullie met dezelfde gedachte: wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met de zonde.
2 Zo kunnen jullie de rest van je leven in het vlees niet meer leven naar menselijke verlangens, maar naar de wil van God.
3 Jullie hebben in de tijd die voorbij is genoeg gedaan wat de volken willen. Jullie leefden in losbandigheid, verlangens, dronkenschap, zwelgpartijen, drinkgelagen en verwerpelijke afgoderij.

[4] Zij vinden het vreemd dat jullie niet meedoen aan diezelfde uitspattingen, en zij lasteren jullie.

[5] Zij zullen verantwoording afleggen aan Hem die klaarstaat om levenden en doden te oordelen.

[6] Daarom is ook aan de doden het evangelie verkondigd. Zo zouden zij naar menselijke maatstaf in het vlees geoordeeld worden, maar naar God leven in de geest.

[7] Het einde van alle dingen is nabij. Wees dus nuchter en waak in de gebeden.

[8] Heb vooral vurige liefde voor elkaar, want de liefde bedekt een menigte zonden.

[9] Wees gastvrij voor elkaar, zonder te mopperen.

[10] Laat ieder de gave die hij gekregen heeft gebruiken om de anderen te dienen. Wees goede beheerders van de veelzijdige genade van God.

[11] Spreekt iemand, laat hij dan spreken als met woorden van God. Dient iemand, laat hij dat doen uit de kracht die God geeft. Zo wordt God in alles geprezen door Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe tot in alle eeuwigheid. Amen.

[12] Geliefden, wees niet verbaasd over het vuur van de verdrukking onder jullie, dat er is om jullie te beproeven. Het overkomt jullie niet als iets vreemds.

[13] Wees juist blij, omdat jullie delen in het lijden van Christus. Dan kunnen jullie ook juichen van blijdschap als Zijn heerlijkheid verschijnt.

[14] Worden jullie beledigd om de Naam van Christus, dan zijn jullie gelukkig. De Geest van de heerlijkheid en van God rust namelijk op jullie.

[15] Laat niemand van jullie lijden als moordenaar, dief of misdadiger, of als iemand die zich met andermans zaken bemoeit.

[16] Maar lijdt iemand als christen, laat hij zich dan niet schamen. Laat hij God eren met die naam.

[17] Het is namelijk de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God. En begint het bij ons, wat zal dan het einde zijn van wie het evangelie van God ongehoorzaam zijn?

[18] En als de rechtvaardige nauwelijks gered wordt, waar zal de goddeloze en zondaar dan verschijnen?

[19] Laten daarom wie naar de wil van God lijden, hun ziel toevertrouwen aan de trouwe Schepper, terwijl zij goed doen.

1 Petrus 5

[1] De oudsten onder jullie roep ik op. Ik ben zelf ook een oudste en getuige van het lijden van Christus (de gezalfde), en deel in de heerlijkheid die zal verschijnen.

[2] Weid de kudde van God die bij jullie is. Houd toezicht, niet gedwongen maar vrijwillig, en niet uit winstbejag maar van harte.

[3] Heers niet over wie aan jullie zijn toevertrouwd, maar wees een voorbeeld voor de kudde.

[4] Dan zullen jullie, als de Opperherder verschijnt, de onverwelkelijke krans van de heerlijkheid krijgen.

[5] Jongeren, onderschik je net zo aan de ouderen. Wees allemaal nederig tegenover elkaar. God staat namelijk tegenover de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.

[6] Verneder je dus onder de sterke hand van God. Dan zal Hij jullie op Zijn tijd verhogen.

[7] Werp al je zorgen op Hem, want Hij zorgt voor jullie.

[8] Wees nuchter en waakzaam. Jullie tegenstander, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw en zoekt wie hij kan verslinden.

[9] Bied hem weerstand en sta vast in het geloof. Jullie weten dat hetzelfde lijden overal in de wereld over jullie medegelovigen komt.

[10] De God van alle genade heeft jullie geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus (YHWH redt). Na een korte tijd van lijden zal Hij jullie Zelf volmaken, bevestigen, versterken en vast zetten.

[11] Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid. Amen.

[12] Door Silvanus (man van het bos), die ik een trouwe broeder vind, heb ik jullie kort geschreven. Ik wil jullie bemoedigen en verzekeren dat dit de echte genade van God is, waarin jullie staan.
[13] De gemeenschap in Babylon, die met jullie uitgekozen is, groet jullie, en ook Markus (aan Mars gewijd), mijn zoon.
[14] Groet elkaar met een kus van liefde. Vrede voor jullie allemaal die in Christus Jezus zijn. Amen.

2 Petrus

2 Petrus 1

[1] Van Simeon Petrus (rots), dienaar en apostel van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Aan wie hetzelfde kostbare geloof gekregen hebben als wij, door de gerechtigheid van onze God en Redder, Jezus Christus.

[2] Genade en vrede voor jullie in overvloed, door de kennis van God en van Jezus (YHWH redt), onze Heere.

[3] Zijn goddelijke kracht heeft ons namelijk alles gegeven wat bij leven en vroomheid hoort. Dat kwam door de kennis van Hem die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd.

[4] Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbaarste beloften gegeven. Zo kunnen jullie deel krijgen aan de goddelijke natuur en ontkomen aan het verderf dat door begeerte in de wereld is.

[5] Doe daarom juist je uiterste best. Voeg bij je geloof deugd, en bij de deugd kennis.

[6] Voeg bij de kennis zelfbeheersing, bij de zelfbeheersing volharding en bij de volharding vroomheid.

[7] Voeg bij de vroomheid onderlinge genegenheid, en bij die genegenheid liefde voor iedereen.

[8] Zijn die dingen bij jullie en groeien zij, dan laten zij jullie niet nutteloos en zonder vrucht in de kennis van onze Heere Jezus Christus.

[9] Wie ze niet heeft, is blind en kortzichtig. Hij is vergeten dat hij van zijn vroegere zonden gereinigd is.

[10] Broeders, doe daarom juist je best om jullie roeping en verkiezing vast te maken. Als jullie dat doen, zullen jullie nooit struikelen.

[11] Zo krijgen jullie rijkelijk toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Heere en Redder Jezus Christus.

[12] Daarom zal ik jullie hier altijd aan blijven herinneren, al weten jullie het en staan jullie vast in de waarheid die er nu is.
[13] Ik vind het goed om jullie wakker te houden met deze herinnering, zolang ik in deze tent van mijn lichaam ben.
[14] Ik weet namelijk dat ik die tent binnenkort moet afleggen. Dat heeft onze Heere Jezus Christus mij bekendgemaakt.
[15] En ik zal mijn best doen dat jullie ook na mijn heengaan deze dingen steeds kunnen blijven herinneren.
[16] Wij hebben geen slim verzonnen verhalen gevolgd toen wij jullie de kracht en de komst van onze Heere Jezus Christus bekendmaakten. Wij hebben Zijn majesteit met eigen ogen gezien.
[17] Hij heeft namelijk van God de Vader eer en heerlijkheid gekregen. Vanuit de verheven heerlijkheid klonk deze stem tot Hem: Dit is mijn geliefde Zoon, in Hem heb ik vreugde.
[18] Die stem hebben wij zelf uit de hemel gehoord, toen wij met Hem op de heilige berg waren.
[19] Zo hebben wij het profetische woord, dat heel vast is. Jullie doen er goed aan daarop te letten, als op een licht in een donkere plaats. Let erop totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in jullie hart.
[20] Weet dit allereerst: geen profetie van de Schrift laat een eigen uitleg toe.
[21] Profetie is namelijk nooit voortgekomen uit de wil van een mens. Heilige mensen van God hebben gesproken, gedreven door de Heilige Geest.

2 Petrus 2

[1] Er zijn ook valse profeten onder het volk geweest. Zo zullen er ook onder jullie valse leraars komen. Zij voeren stiekem verderfelijke leringen in en verloochenen zelfs de Heere die hen gekocht heeft. Zo brengen zij een snel verderf over zichzelf.
[2] Velen zullen hun losbandigheid volgen. Daardoor zal de weg van de waarheid gelasterd worden.

[3] Uit hebzucht zullen zij jullie met verzonnen woorden uitbuiten. Hun oordeel wacht al lang en hun verderf sluimert niet.

[4] God heeft namelijk de engelen die zondigden niet gespaard. Hij wierp hen in de afgrond en gaf hen over aan ketenen van duisternis, om bewaard te worden voor het oordeel.

[5] Hij heeft ook de oude wereld niet gespaard. Hij bewaarde Noach (troost), de prediker van de gerechtigheid, en zeven anderen, toen Hij de vloed over de wereld van de goddelozen bracht.

[6] Hij heeft de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand en veroordeeld tot ondergang. Zo stelde Hij ze als voorbeeld voor wie goddeloos zouden leven.

[7] En Hij heeft de rechtvaardige Lot (sluier) gered, die leed onder het losbandige gedrag van die gemene mensen.

[8] Deze rechtvaardige man woonde tussen hen in. Dag in dag uit kwelde hij zijn rechtvaardige ziel door wat hij zag en hoorde van hun onrechtvaardige daden.

[9] Zo weet de Heere de vromen uit de beproeving te redden. En Hij weet de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden.

[10] Dat geldt vooral voor wie het vlees volgen in onreine begeerte en het gezag minachten. Zij zijn brutaal en eigenzinnig en durven de hemelse machten te lasteren.

[11] Zelfs engelen, die groter zijn in sterkte en kracht, brengen bij de Heere geen lasterend oordeel tegen hen in.

[12] Maar deze mensen lasteren wat zij niet begrijpen. Zij lijken op redeloze dieren, die van nature geboren zijn om gevangen en gedood te worden. Zij zullen in hun eigen verderf omkomen.

[13] Zo krijgen zij het loon van hun onrecht. Zij vinden het genot van de dag heerlijk. Zij zijn vlekken en smetten en zwelgen in hun bedrog als zij met jullie aan tafel zitten.

[14] Hun ogen zijn vol overspel en zij stoppen nooit met zondigen. Zij verleiden onvaste zielen en hebben hun hart geoefend in hebzucht. Het zijn vervloekte kinderen.

15 Zij hebben de rechte weg verlaten en zijn verdwaald. Zij volgen de weg van Bileam (verslinder), de zoon van Beor (brandend), die het loon van het onrecht liefhad.
16 Maar hij kreeg een terechtwijzing voor zijn overtreding. Een stom lastdier sprak met een mensenstem en hield de waanzin van de profeet tegen.
17 Deze mensen zijn bronnen zonder water en wolken die door een wervelwind worden voortgejaagd. Voor hen is de diepste duisternis bewaard.
18 Zij spreken hoogdravende en lege woorden. Met verlangens van het vlees en met losbandigheid verleiden zij mensen die net ontkomen waren aan wie in dwaling leven.
19 Zij beloven hun vrijheid, terwijl zij zelf slaven van het verderf zijn. Waardoor iemand overwonnen is, daarvan is hij ook slaaf geworden.
20 Zij zijn door de kennis van de Heere en Redder Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) ontkomen aan de smetten van de wereld. Raken zij daar weer in verstrikt en worden zij erdoor overwonnen, dan is het laatste erger dan het eerste.
21 Het zou beter voor hen zijn als zij de weg van de gerechtigheid nooit gekend hadden. Nu kennen zij die en keren zij zich toch af van het heilige gebod dat hun gegeven is.
22 Voor hen geldt het ware spreekwoord: De hond keert terug naar zijn eigen braaksel, en: De gewassen zeug gaat weer in de modder rollen.

2 Petrus 3

1 Geliefden, dit is al de tweede brief die ik jullie schrijf. In allebei wil ik jullie zuivere denken wakker maken door herinnering.
2 Denk aan de woorden die de heilige profeten vroeger gesproken hebben, en aan het gebod van de Heere en Redder, doorgegeven door jullie apostelen.
3 Weet dit allereerst: in de laatste dagen zullen er spotters komen, die hun eigen verlangens volgen.
4 Zij zullen zeggen: Waar blijft de belofte van Zijn komst? Sinds de voorouders gestorven zijn, blijft alles zoals het vanaf het begin van de schepping was.

[5] Zij willen niet weten dat de hemel er lang geleden al was door het woord van God. Ook de aarde ontstond zo, uit water en door water.

[6] Daardoor is de wereld van toen vergaan, overspoeld door het water.

[7] Maar de hemel en de aarde van nu zijn door hetzelfde woord bewaard voor het vuur. Zij worden bewaard tot de dag van het oordeel en van de ondergang van de goddeloze mensen.

[8] Geliefden, vergeet dit ene ding niet: bij de Heere is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

[9] De Heere stelt Zijn belofte niet uit, zoals sommigen dat traagheid vinden. Hij heeft geduld met ons. Hij wil niet dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

[10] Maar de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Dan zal de hemel met gedruis voorbijgaan en zullen de elementen verbranden en vergaan. De aarde en de werken daarop zullen verbranden.

[11] Dit alles vergaat dus. Hoe heilig en vroom moeten jullie dan wel niet leven.

[12] Verwacht de dag van God en verlang naar Zijn komst. Dan zal de hemel in vuur vergaan en zullen de elementen brandend wegsmelten.

[13] Maar wij verwachten naar Zijn belofte een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

[14] Geliefden, jullie verwachten dit. Doe daarom je best om onbevlekt en onberispelijk voor Hem gevonden te worden, in vrede.

[15] Zie het geduld van onze Heere als redding. Zo heeft ook onze geliefde broeder Paulus (klein) jullie geschreven, naar de wijsheid die hem gegeven is.

[16] Dat doet hij in al zijn brieven, als hij hierover spreekt. Sommige dingen daarin zijn moeilijk te begrijpen. Onwetende en onvaste mensen verdraaien die, net als de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

[17] Geliefden, jullie weten dit van tevoren. Pas dus op dat jullie niet meegesleept worden door de dwaling van gemene mensen en je vaste grond verliezen.

[18] Groei juist in de genade en de kennis van onze Heere en Redder Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Hem zij de heerlijkheid, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

1 Johannes

1 Johannes 1

[1] Wij schrijven over wat er vanaf het begin was. Wij hebben het gehoord en met onze eigen ogen gezien. Wij hebben het bekeken en met onze handen aangeraakt: het Woord van het leven.

[2] Het leven is verschenen. Wij hebben het gezien en wij getuigen ervan. Wij verkondigen jullie dat eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons verschenen is.

[3] Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij aan jullie. Dan hebben jullie ook gemeenschap met ons. En onze gemeenschap is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde).

[4] Wij schrijven dit, zodat onze blijdschap volkomen is.

[5] Dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan jullie verkondigen: God is licht en in Hem is helemaal geen duisternis.

[6] Zeggen wij dat wij gemeenschap met Hem hebben en leven wij toch in de duisternis, dan liegen wij en doen wij de waarheid niet.

[7] Maar leven wij in het licht, zoals Hij in het licht is, dan hebben wij gemeenschap met elkaar. En het bloed van Jezus (YHWH redt), Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

[8] Zeggen wij dat wij geen zonde hebben, dan misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.

[9] Belijden wij onze zonden, dan is Hij trouw en rechtvaardig. Hij vergeeft ons de zonden en reinigt ons van al het onrecht.

[10] Zeggen wij dat wij niet gezondigd hebben, dan maken wij Hem tot leugenaar en is Zijn woord niet in ons.

1 Johannes 2

[1] Mijn kinderen, ik schrijf jullie dit zodat jullie niet zondigen. En als iemand zondigt: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), de Rechtvaardige.

[2] Hij is de verzoening voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor die van de hele wereld.

[3] Hieraan weten wij dat wij Hem kennen: als wij Zijn geboden bewaren.

[4] Wie zegt: Ik ken Hem, maar Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar. In hem is de waarheid niet.

[5] Maar in wie Zijn woord bewaart, is de liefde van God echt volmaakt geworden. Hieraan weten wij dat wij in Hem zijn.

[6] Wie zegt dat hij in Hem blijft, moet ook zelf zo leven als Hij geleefd heeft.

[7] Broeders, ik schrijf jullie geen nieuw gebod, maar een oud gebod dat jullie vanaf het begin hadden. Dat oude gebod is het woord dat jullie vanaf het begin gehoord hebben.

[8] En toch schrijf ik jullie een nieuw gebod. Wat waar is in Hem, is ook waar in jullie. De duisternis gaat namelijk voorbij en het echte licht schijnt al.

[9] Wie zegt dat hij in het licht is en zijn broeder haat, is tot nu toe in de duisternis.

[10] Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en laat niemand struikelen.

[11] Maar wie zijn broeder haat, is in de duisternis. Hij leeft in de duisternis en weet niet waar hij heen gaat, want de duisternis heeft zijn ogen blind gemaakt.

[12] Kinderen, ik schrijf jullie omdat jullie zonden vergeven zijn om Zijn Naam.

[13] Vaders, ik schrijf jullie omdat jullie Hem kennen die er vanaf het begin is. Jonge mannen, ik schrijf jullie omdat jullie de boze overwonnen hebben. Kinderen, ik schrijf jullie omdat jullie de Vader kennen.

[14] Vaders, ik heb jullie geschreven omdat jullie Hem kennen die er vanaf het begin is. Jonge mannen, ik heb jullie geschreven omdat jullie sterk zijn, het woord van God in jullie blijft en jullie de boze overwonnen hebben.

15 Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Heeft iemand de wereld lief, dan is de liefde van de Vader niet in hem.
16 In de wereld zijn de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven. Dat komt niet uit de Vader, maar uit de wereld.
17 De wereld gaat voorbij met haar begeerte. Maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.
18 Kinderen, het is het laatste uur. Jullie hebben gehoord dat de antichrist komt. Nu zijn er al veel antichristen gekomen. Daaraan weten wij dat het het laatste uur is.
19 Zij zijn uit ons midden weggegaan, maar zij hoorden niet bij ons. Hoorden zij bij ons, dan waren zij bij ons gebleven. Zo werd duidelijk dat zij niet allemaal bij ons horen.
20 Maar jullie hebben de zalving van de Heilige en jullie weten alles.
21 Ik heb jullie niet geschreven omdat jullie de waarheid niet weten, maar juist omdat jullie die weten, en omdat geen leugen uit de waarheid komt.
22 Wie is de leugenaar? Toch wie ontkent dat Jezus (YHWH redt) de Christus (de gezalfde) is. Dat is de antichrist, die de Vader en de Zoon ontkent.
23 Wie de Zoon ontkent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader.
24 Laat in jullie blijven wat jullie vanaf het begin gehoord hebben. Blijft dat in jullie, dan blijven jullie ook in de Zoon en in de Vader.
25 En dit is de belofte die Hij ons gedaan heeft: het eeuwige leven.
26 Dit heb ik jullie geschreven over wie jullie misleiden.
27 De zalving die jullie van Hem gekregen hebben, blijft in jullie. Jullie hebben niet nodig dat iemand jullie onderwijst. Zijn zalving onderwijst jullie over alles, en zij is waar en geen leugen. Blijf dus in Hem, zoals zij jullie geleerd heeft.
28 En nu, kinderen, blijf in Hem. Dan hebben wij vrijmoedigheid als Hij verschijnt en staan wij bij Zijn komst niet beschaamd.
29 Weten jullie dat Hij rechtvaardig is, dan weten jullie ook dat ieder die de gerechtigheid doet, uit Hem geboren is.

1 Johannes 3

[1] Kijk eens hoe groot de liefde is die de Vader ons gegeven heeft: wij mogen kinderen van God heten. Daarom kent de wereld ons niet, want zij kent Hem niet.

[2] Geliefden, nu zijn wij kinderen van God. Het is nog niet zichtbaar wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat wij op Hem zullen lijken als Hij verschijnt, want dan zullen wij Hem zien zoals Hij is.

[3] En ieder die deze hoop op Hem heeft, maakt zichzelf rein, zoals Hij rein is.

[4] Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid. De zonde is namelijk wetteloosheid.

[5] Jullie weten dat Hij verschenen is om onze zonden weg te nemen. In Hem is geen zonde.

[6] Ieder die in Hem blijft, zondigt niet. Ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en niet gekend.

[7] Kinderen, laat niemand jullie misleiden. Wie de gerechtigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is.

[8] Wie de zonde doet, is uit de duivel, want de duivel zondigt vanaf het begin. Daarvoor is de Zoon van God verschenen: om de werken van de duivel te verbreken.

[9] Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet. Zijn zaad blijft namelijk in hem, en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

[10] Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel te herkennen. Wie de gerechtigheid niet doet, is niet uit God, en ook wie zijn broeder niet liefheeft.

[11] Dit is namelijk de boodschap die jullie vanaf het begin gehoord hebben: dat wij elkaar moeten liefhebben.

[12] Niet zoals Kaïn (verworven), die uit de boze was en zijn broer doodsloeg. Waarom sloeg hij hem dood? Omdat zijn eigen werken slecht waren en die van zijn broer rechtvaardig.

[13] Broeders, wees niet verbaasd als de wereld jullie haat.

[14] Wij weten dat wij uit de dood in het leven zijn overgegaan, omdat wij elkaar liefhebben. Wie niet liefheeft, blijft in de dood.
[15] Ieder die zijn broeder haat, is een moordenaar. En jullie weten dat geen moordenaar het eeuwige leven blijvend in zich heeft.
[16] Hieraan hebben wij de liefde leren kennen: Hij heeft Zijn leven voor ons gegeven. Zo horen ook wij ons leven te geven voor elkaar.
[17] Heeft iemand genoeg van de wereld en ziet hij zijn broeder gebrek lijden, maar sluit hij zijn hart voor hem? Hoe blijft de liefde van God dan in hem?
[18] Mijn kinderen, laten wij niet liefhebben met woorden of met de tong, maar met de daad en in waarheid.
[19] Hieraan weten wij dat wij uit de waarheid zijn. Zo maken wij ons hart gerust voor Hem.
[20] Veroordeelt ons hart ons, dan is God groter dan ons hart en Hij weet alles.
[21] Geliefden, veroordeelt ons hart ons niet, dan hebben wij vrijmoedigheid bij God.
[22] En wat wij ook bidden, krijgen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden bewaren en doen wat Hem behaagt.
[23] Dit is Zijn gebod: dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) en elkaar liefhebben, zoals Hij ons geboden heeft.
[24] Wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. Hieraan weten wij dat Hij in ons blijft: door de Geest die Hij ons gegeven heeft.

1 Johannes 4

[1] Geliefden, geloof niet elke geest. Toets de geesten of zij uit God zijn. Er zijn namelijk veel valse profeten de wereld in gegaan.
[2] Hieraan herkennen jullie de Geest van God: elke geest die belijdt dat Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) in het vlees gekomen is, is uit God.
[3] En elke geest die dat niet belijdt, is niet uit God. Dat is de geest van de antichrist. Jullie hebben gehoord dat die komt, en hij is nu al in de wereld.

[4] Kinderen, jullie zijn uit God en jullie hebben hen overwonnen. Hij die in jullie is, is namelijk groter dan hij die in de wereld is.

[5] Zij zijn uit de wereld. Daarom spreken zij uit de wereld en de wereld luistert naar hen.

[6] Wij zijn uit God. Wie God kent, luistert naar ons. Wie niet uit God is, luistert niet naar ons. Hieraan herkennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling.

[7] Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God. Ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God.

[8] Wie niet liefheeft, heeft God niet leren kennen, want God is liefde.

[9] Hierin is de liefde van God aan ons zichtbaar geworden: God heeft Zijn enige Zoon in de wereld gestuurd, zodat wij door Hem zouden leven.

[10] Hierin is de liefde: niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad. Hij heeft Zijn Zoon gestuurd als verzoening voor onze zonden.

[11] Geliefden, als God ons zo heeft liefgehad, dan horen ook wij elkaar lief te hebben.

[12] Niemand heeft ooit God gezien. Hebben wij elkaar lief, dan blijft God in ons en is Zijn liefde in ons volmaakt.

[13] Hieraan weten wij dat wij in Hem blijven en Hij in ons: Hij heeft ons van Zijn Geest gegeven.

[14] En wij hebben gezien en getuigen dat de Vader Zijn Zoon gestuurd heeft als Redder van de wereld.

[15] Wie belijdt dat Jezus (YHWH redt) de Zoon van God is, in hem blijft God, en hij blijft in God.

[16] Wij hebben de liefde leren kennen die God voor ons heeft, en wij geloven erin. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem.

[17] Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, zodat wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel. Zoals Hij is, zijn wij namelijk ook in deze wereld.

[18] In de liefde is geen angst. De volmaakte liefde drijft de angst uit. Angst heeft namelijk met straf te maken, en wie bang is, is niet volmaakt in de liefde.

[19] Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.
[20] Zegt iemand: Ik heb God lief, en haat hij zijn broeder, dan is hij een leugenaar. Wie zijn broeder niet liefheeft die hij ziet, kan God niet liefhebben die hij niet ziet.
[21] Dit gebod hebben wij van Hem: wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben.

1 Johannes 5

[1] Ieder die gelooft dat Jezus (YHWH redt) de Christus (de gezalfde) is, is uit God geboren. En wie de Vader liefheeft, heeft ook lief wie uit Hem geboren is.
[2] Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben: als wij God liefhebben en Zijn geboden doen.
[3] Dit is namelijk de liefde tot God: dat wij Zijn geboden bewaren. En Zijn geboden zijn niet zwaar.
[4] Alles wat uit God geboren is, overwint de wereld. En dit is de overwinning die de wereld overwint: ons geloof.
[5] Wie overwint de wereld? Toch alleen wie gelooft dat Jezus de Zoon van God is.
[6] Hij is het die gekomen is door water en bloed: Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde). Niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest getuigt ervan, want de Geest is de waarheid.
[7] Er zijn er drie die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest. En deze drie zijn één.
[8] En er zijn er drie die getuigen op de aarde: de Geest, het water en het bloed. En die drie zijn tot één.
[9] Nemen wij het getuigenis van mensen aan, dan is het getuigenis van God groter. Dit is namelijk het getuigenis van God, dat Hij over Zijn Zoon gegeven heeft.
[10] Wie in de Zoon van God gelooft, heeft dit getuigenis in zichzelf. Wie God niet gelooft, heeft Hem tot leugenaar gemaakt, want hij heeft het getuigenis over Zijn Zoon niet geloofd.

[11] En dit is het getuigenis: God heeft ons het eeuwige leven gegeven, en dat leven is in Zijn Zoon.

[12] Wie de Zoon heeft, heeft het leven. Wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.

[13] Dit heb ik geschreven aan jullie die geloven in de Naam van de Zoon van God. Dan weten jullie dat jullie het eeuwige leven hebben.

[14] En dit is de vrijmoedigheid die wij bij Hem hebben: als wij iets bidden naar Zijn wil, hoort Hij ons.

[15] En weten wij dat Hij ons hoort bij alles wat wij bidden, dan weten wij dat wij krijgen wat wij van Hem gevraagd hebben.

[16] Ziet iemand zijn broeder zondigen met een zonde die niet tot de dood leidt, laat hij dan bidden. God zal hem leven geven, tenminste voor wie niet zondigen tot de dood. Er is een zonde die tot de dood leidt. Daarvoor zeg ik niet dat hij moet bidden.

[17] Alle onrecht is zonde, en er is zonde die niet tot de dood leidt.

[18] Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt. Wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze pakt hem niet.

[19] Wij weten dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in het boze ligt.

[20] Wij weten ook dat de Zoon van God gekomen is en ons inzicht gegeven heeft, zodat wij de Waarachtige kennen. En wij zijn in de Waarachtige, in Zijn Zoon Jezus Christus. Hij is de waarachtige God en het eeuwige leven.

[21] Kinderen, houd jezelf ver van de afgoden. Amen.

2 Johannes

2 Johannes 1

[1] Van de oudste. Aan de uitverkoren vrouw en aan haar kinderen, die ik echt liefheb. En niet alleen ik, maar iedereen die de waarheid kent.

[2] Dat is om de waarheid die in ons blijft en tot in eeuwigheid bij ons zal zijn.

[3] Genade, barmhartigheid en vrede zullen met ons zijn, in waarheid en liefde. Die komen van God de Vader en van de Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), de Zoon van de Vader.

[4] Ik was heel blij dat ik onder uw kinderen mensen vond die in de waarheid leven, zoals wij van de Vader het gebod gekregen hebben.

[5] En nu vraag ik u iets, uitverkoren vrouw. Ik schrijf u geen nieuw gebod, maar het gebod dat wij vanaf het begin hadden: dat wij elkaar liefhebben.

[6] En dit is de liefde: dat wij leven naar Zijn geboden. Dit is het gebod dat jullie vanaf het begin gehoord hebben: dat jullie daarin leven.

[7] Er zijn namelijk veel misleiders de wereld in gegaan. Zij belijden niet dat Jezus Christus in het vlees gekomen is. Zo iemand is de misleider en de antichrist.

[8] Let op jezelf, zodat wij niet kwijtraken waarvoor wij gewerkt hebben, maar een vol loon krijgen.

[9] Wie verder gaat en niet blijft in de leer van Christus (de gezalfde), heeft God niet. Wie in de leer van Christus blijft, heeft zowel de Vader als de Zoon.

[10] Komt iemand bij jullie en brengt hij deze leer niet, ontvang hem dan niet in huis en groet hem niet.

[11] Wie hem groet, deelt namelijk in zijn slechte werken.

[12] Ik heb jullie veel te schrijven, maar ik wilde dat niet doen met papier en inkt. Ik hoop bij jullie te komen en persoonlijk te spreken, zodat onze blijdschap volkomen is.

[13] De kinderen van uw uitverkoren zus groeten u. Amen.

3 Johannes

3 Johannes 1

[1] Van de oudste. Aan de geliefde Gajus (verheugd), die ik echt liefheb.

[2] Geliefde, ik hoop dat het je in alles goed gaat en dat je gezond bent, zoals het je ziel goed gaat.

[3] Ik was heel blij toen er gelovigen kwamen die getuigden van jouw waarheid, en hoe jij in de waarheid leeft.

[4] Ik ken geen grotere blijdschap dan te horen dat mijn kinderen in de waarheid leven.

[5] Geliefde, je handelt trouw in alles wat je doet voor je medegelovigen, en zelfs voor vreemdelingen.

[6] Zij hebben in de samenkomst getuigd van jouw liefde. Je doet er goed aan hen verder te helpen op een manier die God waard is.

[7] Zij zijn namelijk voor Zijn Naam op weg gegaan en nemen niets aan van de volken.

[8] Wij horen zulke mensen te ontvangen. Dan worden wij medewerkers van de waarheid.

[9] Ik heb aan de gemeenschap geschreven. Maar Diotrefes (gevoed door Zeus), die er graag de eerste wil zijn, aanvaardt ons niet.

[10] Kom ik daarom, dan zal ik zijn daden aan de orde stellen. Hij kletst met slechte woorden over ons. Daar blijft het niet bij: hij ontvangt zelf de gelovigen niet en houdt anderen die dat willen tegen. Hij gooit hen zelfs de gemeenschap uit.

[11] Geliefde, volg niet het kwade na, maar het goede. Wie goed doet, is uit God. Wie kwaad doet, heeft God niet gezien.

[12] Over Demetrius (aan Demeter gewijd) getuigt iedereen goed, en de waarheid zelf ook. Wij getuigen ook, en jij weet dat ons getuigenis waar is.

[13] Ik had je veel te schrijven, maar ik wil je niet schrijven met inkt en pen.

[14] Ik hoop je snel te zien, dan zullen wij persoonlijk spreken.

[15] Vrede voor jou. De vrienden groeten je. Groet de vrienden bij naam.

Judas

Judas 1

[1] Van Judas (lofprijs), dienaar van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) en broer van Jakobus (hij houdt de hiel vast). Aan de geroepenen, die door God de Vader geheiligd zijn en door Jezus Christus bewaard worden.

[2] Barmhartigheid, vrede en liefde voor jullie in overvloed.

[3] Geliefden, ik deed mijn uiterste best om jullie te schrijven over de redding die wij samen hebben. Toen moest ik jullie schrijven met de oproep om te strijden voor het geloof dat eens en voorgoed aan de heiligen is doorgegeven.

[4] Er zijn namelijk mensen binnengeslopen. Hun oordeel staat al lang opgeschreven. Het zijn goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid en de enige Heerser en onze Heere Jezus Christus verloochenen.

[5] Ik wil jullie eraan herinneren, al weten jullie het eens en voorgoed. De Heere heeft het volk uit Egypte gered, maar daarna wie niet geloofden vernietigd.

[6] Er waren ook engelen die hun eigen plaats niet bewaarden en hun woning verlieten. Hen heeft Hij met eeuwige boeien in de duisternis bewaard, tot het oordeel van de grote dag.

[7] Zo zijn Sodom en Gomorra en de steden eromheen een voorbeeld geworden. Zij pleegden op dezelfde manier ontucht en gingen achter ander vlees aan. Nu dragen zij de straf van het eeuwige vuur.

[8] Toch doen deze mensen precies hetzelfde. Zij dromen, maken het vlees onrein, verwerpen het gezag en lasteren de hemelse machten.

[9] Michaël (wie is als God), de aartsengel, twistte met de duivel over het lichaam van Mozes (uit het water getrokken). Zelfs hij durfde geen lasterend oordeel tegen hem uit te spreken. Hij zei alleen: De Heere zal je bestraffen.

[10] Maar deze mensen lasteren wat zij niet kennen. En wat zij van nature wel weten, zoals redeloze dieren, daardoor gaan zij te gronde.

[11] Het loopt slecht met hen af. Zij zijn de weg van Kaïn (verworven) gegaan en hebben zich voor geld in de dwaling van Bileam (verslinder) gestort. Door het verzet van Korach (kaal) zijn zij omgekomen.

[12] Zij zijn een schandvlek bij jullie liefdemaaltijden. Zij eten met jullie mee en weiden zonder schroom zichzelf. Zij zijn wolken zonder water, meegevoerd door de wind, en bomen in de herfst zonder vrucht, twee keer gestorven en ontworteld.

[13] Zij zijn wilde golven van de zee, die hun eigen schande opschuimen. Zij zijn dwalende sterren, voor wie de diepste duisternis voor altijd bewaard is.

[14] Ook Henoch (toegewijd), de zevende na Adam (mens), heeft over hen geprofeteerd: Kijk, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen,

[15] om over allen recht te spreken. Hij straft alle goddelozen voor hun goddeloze daden en voor alle harde woorden die zij tegen Hem gesproken hebben.

[16] Deze mensen mopperen en klagen over hun lot, en zij volgen hun eigen verlangens. Hun mond spreekt hoogdravende woorden en zij vleien mensen om er zelf beter van te worden.

[17] Maar geliefden, denk aan de woorden die de apostelen van onze Heere Jezus Christus vooraf gesproken hebben.

[18] Zij zeiden tegen jullie: In de laatste tijd zullen er spotters komen, die hun eigen goddeloze verlangens volgen.

[19] Dat zijn de mensen die verdeeldheid brengen. Zij volgen hun eigen natuur en hebben de Geest niet.

[20] Maar geliefden, bouw jezelf op in jullie allerheiligst geloof en bid in de Heilige Geest.

[21] Bewaar jezelf in de liefde van God, terwijl jullie de barmhartigheid van onze Heere Jezus Christus verwachten tot eeuwig leven.

[22] Ontferm je over wie twijfelen.

[23] Red anderen door hen uit het vuur te grijpen. Wees barmhartig voor weer anderen, maar met ontzag. Haat zelfs het kledingstuk dat door het vlees bevlekt is.

[24] Hij kan jullie bewaren voor struikelen en jullie onberispelijk en met vreugde voor Zijn heerlijkheid stellen.
[25] Aan de enige God, onze Redder, zij heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, nu en tot in alle eeuwigheid. Amen.

Openbaring

Openbaring 1

[1] De openbaring van Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde), die God Hem gegeven heeft. Hij moest Zijn dienaren laten zien wat er binnenkort moet gebeuren. Hij stuurde Zijn engel en maakte het bekend aan Zijn dienaar Johannes (YHWH is genadig).

[2] Johannes heeft getuigd van het woord van God en van het getuigenis van Jezus Christus, en van alles wat hij gezien heeft.

[3] Gelukkig is wie de woorden van deze profetie voorleest, en gelukkig zijn wie ze horen en bewaren wat erin geschreven staat. De tijd is namelijk dichtbij.

[4] Van Johannes. Aan de zeven gemeenschappen in Asia. Genade en vrede voor jullie, van Hem die is, die was en die komt, en van de zeven geesten voor Zijn troon.

[5] En van Jezus Christus, de trouwe Getuige, de eerstgeborene uit de doden en de heerser over de koningen van de aarde. Hij heeft ons liefgehad en ons van onze zonden gewassen in Zijn bloed.

[6] Hij heeft ons gemaakt tot koningen en priesters voor God, Zijn Vader. Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid. Amen.

[7] Kijk, Hij komt met de wolken. Elk oog zal Hem zien, ook wie Hem doorstoken hebben. En alle volken op aarde zullen om Hem rouwen. Ja, amen.

[8] God zegt: Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde, die is en die was en die komt, de Almachtige.

[9] Ik, Johannes, ben jullie broeder. Ik deel met jullie in de verdrukking, in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus (YHWH redt). Ik was op het eiland Patmos om het woord van God en het getuigenis van Jezus.

[10] Op de dag van de Heere was ik in de geest. Toen hoorde ik achter mij een luide stem, als van een bazuin.

[11] Die zei: Schrijf wat je ziet in een boek en stuur het naar de zeven gemeenschappen: naar Efeze, Smyrna, Pergamum, Thyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea.

[12] Ik draaide mij om, om te zien wie er met mij sprak. En toen ik mij omgedraaid had, zag ik zeven gouden kandelaars.

[13] Midden tussen de zeven kandelaars zag ik Iemand die op een mensenzoon leek. Hij droeg een lang kleed tot op de voeten en had een gouden band om Zijn borst.

[14] Zijn hoofd en Zijn haar waren wit als witte wol, als sneeuw. Zijn ogen waren als een vlam van vuur.

[15] Zijn voeten leken op glanzend koper, gloeiend als in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van veel water.

[16] In Zijn rechterhand had Hij zeven sterren. Uit Zijn mond kwam een scherp tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht straalde als de zon op het heetst van de dag.

[17] Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten. Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei: Wees niet bang. Ik ben de eerste en de laatste.

[18] Ik ben de levende. Ik ben dood geweest, en kijk, ik leef tot in alle eeuwigheid. Amen. En ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.

[19] Schrijf op wat je gezien hebt, wat er is en wat hierna gebeuren zal.

[20] Dit is het geheim van de zeven sterren die je in mijn rechterhand zag, en van de zeven gouden kandelaars. De zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenschappen, en de zeven kandelaars zijn die zeven gemeenschappen.

Openbaring 2

[1] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Efeze. Dit zegt Hij die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt en tussen de zeven gouden kandelaars loopt.

[2] Ik ken je werken, je inzet en je volharding. Ik weet dat je slechte mensen niet kunt verdragen. Je hebt getoetst wie zeggen dat zij apostel zijn, terwijl zij dat niet zijn, en je hebt hen als leugenaars ontmaskerd.

[3] Je hebt volgehouden en veel verdragen. Je hebt gewerkt om mijn Naam en je bent niet moe geworden.

[4] Maar ik heb dit tegen je: je hebt je eerste liefde verlaten.

[5] Bedenk dus van welke hoogte je gevallen bent. Bekeer je en doe weer de eerste werken. Doe je dat niet, dan kom ik snel naar je toe en haal ik je kandelaar van zijn plaats, als je je niet bekeert.

[6] Maar dit heb je wel: je haat de werken van de Nikolaïeten, die ik ook haat.

[7] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt. Wie overwint, zal ik te eten geven van de boom van het leven, die in het paradijs van God staat.

[8] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Smyrna: Dit zegt de eerste en de laatste, die dood geweest is en weer levend geworden is.

[9] Ik ken je verdrukking en je armoede, en toch ben je rijk. Ik ken de laster van wie zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar een synagoge van de satan.

[10] Wees niet bang voor wat je zult lijden. Kijk, de duivel zal sommigen van jullie in de gevangenis gooien om jullie te beproeven. Tien dagen lang zullen jullie verdrukking hebben. Wees trouw tot de dood, dan geef ik je de krans van het leven.

[11] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt. Wie overwint, zal niet geraakt worden door de tweede dood.

[12] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Pergamum: Dit zegt Hij die het scherpe tweesnijdende zwaard heeft.

[13] Ik ken je werken en weet waar je woont: daar waar de troon van de satan staat. Toch houd je vast aan mijn Naam. Je hebt het geloof in mij niet verloochend. Ook niet in de dagen van Antipas (namens de vader), mijn trouwe getuige, die bij jullie gedood is, waar de satan woont.

[14] Maar ik heb een paar dingen tegen je. Bij jou zijn mensen die vasthouden aan de leer van Bileam (verslinder). Hij leerde Balak (verwoester) hoe hij de Israëlieten kon laten struikelen, zodat zij offervlees zouden eten en ontucht plegen.

[15] Zo heb ook jij mensen die vasthouden aan de leer van de Nikolaïeten, en die haat ik.

[16] Bekeer je dus. Doe je dat niet, dan kom ik snel naar je toe en zal ik tegen hen strijden met het zwaard uit mijn mond.

[17] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt. Wie overwint, zal ik te eten geven van het verborgen manna. Ik zal hem ook een witte steen geven, met daarop een nieuwe naam die niemand kent, behalve wie hem krijgt.

[18] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Thyatira. Dit zegt de Zoon van God. Hij heeft ogen als een vlam van vuur en voeten als glanzend koper.

[19] Ik ken je werken, je liefde, je dienst, je geloof en je volharding. En je laatste werken zijn beter dan je eerste.

[20] Maar ik heb tegen je dat je de vrouw Izebel (waar is de vorst) haar gang laat gaan. Zij noemt zichzelf profetes en leert mijn dienaren om ontucht te plegen en offervlees te eten.

[21] Ik heb haar tijd gegeven om zich te bekeren van haar ontucht, en zij heeft zich niet bekeerd.

[22] Kijk, ik werp haar op een ziekbed. En wie met haar overspel plegen, breng ik in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van haar werken.

[23] Haar kinderen zal ik door de dood treffen. Dan zullen alle gemeenschappen weten dat ik het ben die nieren en harten onderzoekt. En ik zal ieder van jullie geven naar zijn werken.

[24] Maar tegen de anderen in Thyatira zeg ik dit. Jullie hebben deze leer niet en kennen de diepten van de satan niet, zoals zij dat noemen. Ik leg jullie geen andere last op.

[25] Houd alleen vast wat jullie hebben, totdat ik kom.

[26] Wie overwint en mijn werken tot het einde bewaart, zal ik macht geven over de volken.

[27] Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf en ze verbrijzelen als potten van een pottenbakker. Zo heb ik het ook van mijn Vader gekregen.

[28] En ik zal hem de morgenster geven.

[29] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt.

Openbaring 3

[1] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Sardes: Dit zegt Hij die de zeven geesten van God heeft en de zeven sterren. Ik ken je werken. Je hebt de naam dat je leeft, en je bent dood.

[2] Word wakker en versterk wat nog over is en op sterven staat. Ik heb je werken namelijk niet volmaakt bevonden voor God.

[3] Denk dus terug aan wat je ontvangen en gehoord hebt. Bewaar het en bekeer je. Word je niet wakker, dan kom ik als een dief. Dan weet je niet op welk uur ik bij je kom.

[4] Toch heb je in Sardes een paar mensen die hun kleren niet bevuild hebben. Zij zullen met mij meelopen in witte kleren, want zij zijn het waard.

[5] Wie overwint, zal zo in witte kleren gekleed worden. Ik zal zijn naam nooit uitwissen uit het boek van het leven. Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor Zijn engelen.

[6] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt.

[7] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David (geliefde) heeft. Wat Hij opent, sluit niemand, en wat Hij sluit, opent niemand.

[8] Ik ken je werken. Kijk, ik heb een deur voor je geopend die niemand kan sluiten. Je hebt weinig kracht en toch heb je mijn woord bewaard en mijn Naam niet verloochend.

[9] Kijk, ik geef je mensen uit de synagoge van de satan, die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Ik zal maken dat zij komen en zich voor je voeten buigen, en dan zullen zij weten dat ik van je houd.

[10] Je hebt mijn woord van volharding bewaard. Daarom zal ik jou ook bewaren voor het uur van de beproeving. Dat komt over de hele wereld, om te beproeven wie op de aarde wonen.

[11] Kijk, ik kom snel. Houd vast wat je hebt, zodat niemand je krans afneemt.

[12] Wie overwint, zal ik maken tot een pilaar in de tempel van mijn God. Hij zal daar nooit meer uitgaan. Ik zal op hem de Naam van mijn God schrijven. Ik schrijf er ook de naam op van de stad van mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat

uit de hemel neerdaalt. En ik schrijf op hem mijn nieuwe Naam.
[13] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt.
[14] Schrijf aan de engel van de gemeenschap in Laodicea: Dit zegt de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het begin van de schepping van God.
[15] Ik ken je werken. Je bent niet koud en niet heet. Was je maar koud of heet.
[16] Maar omdat je lauw bent en niet koud en niet heet, zal ik je uit mijn mond spuwen.
[17] Je zegt namelijk: Ik ben rijk, ik heb mij verrijkt en kom niets tekort. En je weet niet dat je ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.
[18] Ik raad je aan om van mij goud te kopen dat door vuur gelouterd is, zodat je echt rijk wordt. Koop ook witte kleren, zodat je bedekt bent en je naaktheid niet te zien is. En koop zalf voor je ogen, zodat je kunt zien.
[19] Iedereen van wie ik houd, wijs ik terecht en voed ik op. Wees dus ijverig en bekeer je.
[20] Kijk, ik sta aan de deur en ik klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opendoet, kom ik bij hem binnen. Dan zal ik met hem eten en hij met mij.
[21] Wie overwint, zal ik met mij op mijn troon laten zitten, zoals ook ik overwonnen heb en met mijn Vader op Zijn troon zit.
[22] Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenschappen zegt.

Openbaring 4

[1] Daarna zag ik een deur open staan in de hemel. De eerste stem die ik gehoord had, als van een bazuin, sprak weer met mij. Hij zei: Kom hier omhoog, dan laat ik je zien wat hierna moet gebeuren.
[2] Meteen was ik in de geest. En kijk, er stond een troon in de hemel, en op die troon zat Iemand.
[3] Hij die daarop zat, zag eruit als jaspis en sardius. Om de troon stond een regenboog, die eruitzag als smaragd.
[4] Om de troon stonden vierentwintig tronen. Daarop zaten vierentwintig oudsten, gekleed in witte kleren, met gouden kransen op hun hoofd.

[5] Uit de troon kwamen bliksemflitsen, donderslagen en stemmen. Voor de troon brandden zeven vurige lampen. Dat zijn de zeven geesten van God.
[6] Voor de troon lag een glazen zee, als kristal. Midden voor de troon en eromheen waren vier levende wezens, vol ogen van voren en van achteren.
[7] Het eerste wezen leek op een leeuw, het tweede op een jonge stier. Het derde had een gezicht als van een mens en het vierde leek op een vliegende arend.
[8] De vier wezens hadden elk zes vleugels en waren rondom en van binnen vol ogen. Dag en nacht zeggen zij steeds weer: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, die was en die is en die komt.
[9] De wezens geven heerlijkheid, eer en dank aan Hem die op de troon zit en die leeft tot in alle eeuwigheid.
[10] Dan vallen de vierentwintig oudsten neer voor Hem die op de troon zit. Zij aanbidden Hem die leeft tot in alle eeuwigheid en werpen hun kransen voor de troon. Zij zeggen:
[11] Heere, U bent het waard om de heerlijkheid, de eer en de kracht te krijgen. U hebt namelijk alles geschapen. Door Uw wil bestaat het en is het geschapen.

Openbaring 5

[1] Toen zag ik in de rechterhand van Hem die op de troon zat een boekrol. Die was vanbinnen en vanbuiten beschreven en verzegeld met zeven zegels.
[2] En ik zag een sterke engel, die met luide stem riep: Wie is het waard om de boekrol te openen en de zegels te verbreken?
[3] Maar niemand in de hemel, op de aarde of onder de aarde kon de boekrol openen of erin kijken.
[4] Ik huilde erg, omdat er niemand waardig gevonden was om de boekrol te openen en te lezen of erin te kijken.
[5] Toen zei een van de oudsten tegen mij: Huil niet. Kijk, de Leeuw uit de stam Juda (lofprijs), de wortel van David (geliefde), heeft overwonnen. Hij kan de boekrol openen en de zeven zegels verbreken.
[6] En ik zag midden voor de troon, tussen de vier wezens en de oudsten, een Lam staan. Het leek geslacht en had zeven horens en zeven ogen. Dat zijn de zeven

geesten van God, uitgestuurd over de hele aarde.
[7] Het Lam kwam en nam de boekrol uit de rechterhand van Hem die op de troon zat.
[8] Toen het Lam de boekrol genomen had, vielen de vier wezens en de vierentwintig oudsten voor het Lam neer. Ieder had een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dat zijn de gebeden van de heiligen.
[9] En zij zongen een nieuw lied: U bent het waard om de boekrol te nemen en de zegels te openen. U bent namelijk geslacht en hebt met Uw bloed mensen voor God gekocht, uit elke stam, taal, volk en natie.
[10] U hebt hen voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde.
[11] Toen zag en hoorde ik de stem van veel engelen rondom de troon, de wezens en de oudsten. Hun aantal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen.
[12] Zij zeiden met luide stem: Het Lam dat geslacht is, is het waard om de kracht, rijkdom, wijsheid, sterkte, eer, heerlijkheid en dank te krijgen.
[13] Ik hoorde elk schepsel in de hemel en op de aarde, onder de aarde en op de zee. Zij zeiden: Aan Hem op de troon en aan het Lam zij de dank en de eer. Aan Hen zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid.
[14] En de vier wezens zeiden: Amen. De vierentwintig oudsten vielen neer en aanbaden Hem die leeft tot in alle eeuwigheid.

Openbaring 6

[1] Toen zag ik hoe het Lam een van de zegels opende. En ik hoorde een van de vier wezens zeggen met een stem als een donderslag: Kom.
[2] Ik zag een wit paard. Wie daarop zat, had een boog. Hem werd een krans gegeven, en hij trok uit als overwinnaar om te overwinnen.
[3] Toen het Lam het tweede zegel opende, hoorde ik het tweede wezen zeggen: Kom.
[4] Er kwam een ander paard, en dat was rood. Wie daarop zat, kreeg de macht om de vrede van de aarde weg te nemen, zodat mensen elkaar zouden doden.

Hij kreeg een groot zwaard.

[5] Toen het Lam het derde zegel opende, hoorde ik het derde wezen zeggen: Kom. Ik zag een zwart paard. Wie daarop zat, had een weegschaal in zijn hand.

[6] En ik hoorde een stem tussen de vier wezens zeggen: Een maat tarwe voor een dagloon en drie maten gerst voor een dagloon. En breng de olie en de wijn geen schade toe.

[7] Toen het Lam het vierde zegel opende, hoorde ik de stem van het vierde wezen zeggen: Kom.

[8] Ik zag een vaal paard. Wie daarop zat, heette de dood, en het dodenrijk volgde hem. Zij kregen macht over een vierde deel van de aarde. Zij mochten doden met zwaard, honger en dood, en door de wilde dieren van de aarde.

[9] Toen het Lam het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van de gedoden. Zij waren gedood om het woord van God en om het getuigenis dat zij hadden.

[10] Zij riepen met luide stem: Hoelang nog, heilige en waarachtige Heerser? Wanneer oordeelt U en wreekt U ons bloed aan wie op de aarde wonen?

[11] Ieder van hen kreeg een lang wit kleed. Er werd tegen hen gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten. Dat duurde tot ook hun mededienaren en medegelovigen gedood zouden zijn, net als zij.

[12] Toen zag ik hoe het Lam het zesde zegel opende. Er kwam een grote aardbeving. De zon werd zwart als een haren zak en de maan werd als bloed.

[13] De sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen laat vallen als hij door een harde wind geschud wordt.

[14] De hemel week weg als een boekrol die wordt opgerold. Alle bergen en eilanden werden van hun plaats gehaald.

[15] De koningen van de aarde, de groten, de rijken, de bevelhebbers en de machtigen verborgen zich. Ook alle slaven en vrijen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen van de bergen.

[16] Zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons. Verberg ons voor het gezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam.

[17] De grote dag van Zijn toorn is namelijk gekomen. Wie kan dan standhouden?

Openbaring 7

[1] Daarna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, zodat er geen wind zou waaien over de aarde, over de zee of tegen enige boom.

[2] Toen zag ik een andere engel opkomen van de kant waar de zon opgaat. Hij had het zegel van de levende God. Hij riep met luide stem tegen de vier engelen die macht gekregen hadden om de aarde en de zee schade toe te brengen.

[3] Hij zei: Breng de aarde, de zee en de bomen geen schade toe. Wacht tot wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.

[4] En ik hoorde het aantal van wie verzegeld waren:
honderdvierenveertigduizend, uit alle stammen van de Israëlieten.

[5] Uit de stam Juda (lofprijs) waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Ruben (zie, een zoon) twaalfduizend en uit de stam Gad (geluk) twaalfduizend.

[6] Uit de stam Aser (gelukkig) waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Naftali (mijn worsteling) twaalfduizend en uit de stam Manasse (doen vergeten) twaalfduizend.

[7] Uit de stam Simeon (hij heeft gehoord) waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Levi (verbonden) twaalfduizend en uit de stam Issaschar (loon) twaalfduizend.

[8] Uit de stam Zebulon (woning) waren er twaalfduizend verzegeld, uit de stam Jozef (hij voegt toe) twaalfduizend en uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand) twaalfduizend.

[9] Daarna zag ik een grote menigte die niemand tellen kon, uit elke natie, stam, volk en taal. Zij stonden voor de troon en voor het Lam, gekleed in lange witte kleren, met palmtakken in hun handen.

[10] Zij riepen met luide stem: De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het Lam.

[11] Alle engelen stonden rondom de troon, rondom de oudsten en de vier wezens. Zij vielen voor de troon op hun gezicht en aanbaden God.

[12] Zij zeiden: Amen. De lof, de heerlijkheid, de wijsheid, de dank, de eer, de kracht en de sterkte zijn voor onze God tot in alle eeuwigheid. Amen.

[13] Toen nam een van de oudsten het woord: Wie zijn deze mensen in de lange witte kleren? Waar komen zij vandaan?

[14] Ik zei tegen hem: Heere, u weet het. En hij zei tegen mij: Dit zijn de mensen die uit de grote verdrukking komen. Zij hebben hun kleren gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam.

[15] Daarom staan zij voor de troon van God en dienen zij Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij die op de troon zit, zal bij hen wonen.

[16] Zij zullen geen honger en geen dorst meer hebben. De zon zal hen niet meer steken en ook geen hitte.

[17] Het Lam midden voor de troon zal hen weiden en hen leiden naar bronnen van levend water. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

Openbaring 8

[1] Toen het Lam het zevende zegel opende, werd het stil in de hemel, ongeveer een half uur lang.

[2] En ik zag de zeven engelen die voor God stonden. Zij kregen zeven bazuinen.

[3] Er kwam nog een engel, die bij het altaar ging staan met een gouden wierookvat. Hij kreeg veel reukwerk, om dat met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar voor de troon te leggen.

[4] De rook van het reukwerk steeg met de gebeden van de heiligen op uit de hand van de engel, voor God.

[5] Toen nam de engel het wierookvat, vulde het met vuur van het altaar en gooide het op de aarde. Er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemflitsen en een aardbeving.

[6] En de zeven engelen met de zeven bazuinen maakten zich klaar om te blazen.

[7] De eerste engel blies. Er kwam hagel en vuur, gemengd met bloed, en dat werd op de aarde gegooid. Een derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras verbrandde.

[8] De tweede engel blies. Iets als een grote berg, brandend van vuur, werd in de zee gegooid. Een derde deel van de zee werd bloed.

[9] Een derde deel van de levende schepselen in de zee stierf, en een derde deel van de schepen verging.
[10] De derde engel blies. Er viel een grote ster uit de hemel, brandend als een fakkel. Hij viel op een derde deel van de rivieren en op de waterbronnen.
[11] De naam van die ster is Alsem. Een derde deel van het water werd alsem, en veel mensen stierven van dat water, want het was bitter geworden.
[12] De vierde engel blies. Een derde deel van de zon werd getroffen, een derde deel van de maan en een derde deel van de sterren. Zo werd een derde deel daarvan donker. Een derde deel van de dag gaf geen licht, en van de nacht ook niet.
[13] Ik zag en hoorde een arend hoog aan de hemel vliegen. Hij riep met luide stem: Wee, wee, wee de mensen op de aarde. Er komen nog bazuinen van de drie andere engelen.

Openbaring 9

[1] De vijfde engel blies. Ik zag een ster die uit de hemel op de aarde gevallen was. Hij kreeg de sleutel van de put van de afgrond.
[2] Hij opende de put van de afgrond. Er steeg rook op uit de put, als rook uit een grote oven. De zon en de lucht werden donker door de rook uit de put.
[3] Uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde. Zij kregen macht, zoals schorpioenen op de aarde macht hebben.
[4] Er werd tegen hen gezegd dat zij het gras van de aarde geen schade mochten doen, en ook geen groen gewas of boom. Zij mochten alleen de mensen treffen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hadden.
[5] Zij kregen niet de macht om hen te doden, maar wel om hen vijf maanden te pijnigen. Die pijn was als de pijn van een schorpioen die een mens steekt.
[6] In die dagen zullen de mensen de dood zoeken en niet vinden. Zij zullen willen sterven, en de dood zal voor hen vluchten.
[7] De sprinkhanen leken op paarden die klaarstaan voor de oorlog. Op hun koppen leken gouden kransen te staan en hun gezichten leken op gezichten van mensen.

[8] Zij hadden haar als het haar van vrouwen en hun tanden waren als leeuwentanden.

[9] Zij hadden borstplaten als ijzeren borstplaten. Het geluid van hun vleugels klonk als wagens met veel paarden die naar de strijd rennen.

[10] Zij hadden staarten als schorpioenen, met angels erin. Met hun staarten konden zij de mensen vijf maanden schade doen.

[11] Zij hadden een koning over zich: de engel van de afgrond. In het Hebreeuws heet hij Abaddon (verderf) en in het Grieks Apollyon (verderver).

[12] Het eerste wee is voorbij. Kijk, er komen nog twee weeën hierna.

[13] De zesde engel blies. Toen hoorde ik een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat.

[14] Die zei tegen de zesde engel met de bazuin: Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat.

[15] De vier engelen werden losgemaakt. Zij stonden klaar voor dat uur, die dag, die maand en dat jaar, om een derde deel van de mensen te doden.

[16] Het aantal ruiters in de legers was twintigduizend maal tienduizend. Ik hoorde hun aantal.

[17] Zo zag ik in het visioen de paarden en hun ruiters. Zij hadden borstplaten van vuurrood, hemelsblauw en zwavelgeel. De koppen van de paarden leken op leeuwenkoppen, en uit hun mond kwam vuur, rook en zwavel.

[18] Door die drie plagen werd een derde deel van de mensen gedood: door het vuur, de rook en de zwavel uit hun mond.

[19] De macht van de paarden zit namelijk in hun mond en in hun staarten. Hun staarten lijken op slangen en hebben koppen, en daarmee doen zij schade.

[20] De overige mensen, die niet door deze plagen gedood waren, bekeerden zich niet van het werk van hun handen. Zij bleven boze geesten aanbidden en afgoden van goud, zilver, koper, steen en hout, die niet kunnen zien, horen of lopen.

[21] Zij bekeerden zich ook niet van hun moorden, hun toverij, hun ontucht en hun diefstallen.

Openbaring 10

[1] Toen zag ik een andere sterke engel uit de hemel neerdalen. Hij was met een wolk bekleed en boven zijn hoofd stond een regenboog. Zijn gezicht was als de zon en zijn voeten waren als zuilen van vuur.

[2] In zijn hand had hij een klein boekje, dat open was. Hij zette zijn rechtervoet op de zee en zijn linkervoet op het land.

[3] Hij riep met luide stem, zoals een leeuw brult. Toen hij geroepen had, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen.

[4] Toen de zeven donderslagen gesproken hadden, wilde ik het opschrijven. Maar ik hoorde een stem uit de hemel die tegen mij zei: Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben en schrijf het niet op.

[5] De engel die ik op de zee en op het land zag staan, hief zijn hand op naar de hemel.

[6] Hij zwoer bij Hem die leeft tot in alle eeuwigheid. Die heeft de hemel, de aarde en de zee gemaakt, met alles wat daarin is. Hij zwoer dat er geen tijd meer zou zijn.

[7] Maar in de dagen dat de zevende engel zijn bazuin laat klinken, zal het geheim van God vervuld worden. Zo heeft Hij het aan Zijn dienaren, de profeten, bekendgemaakt.

[8] De stem die ik uit de hemel gehoord had, sprak weer met mij. Hij zei: Ga naar de engel die op de zee en op het land staat, en neem het open boekje uit zijn hand.

[9] Ik ging naar de engel toe en zei tegen hem: Geef mij dat boekje. Hij zei tegen mij: Neem het en eet het op. Het zal je maag bitter maken, maar in je mond zal het zoet zijn als honing.

[10] Ik nam het boekje uit de hand van de engel en at het op. In mijn mond was het zoet als honing, maar toen ik het opgegeten had, werd mijn maag bitter.

[11] En hij zei tegen mij: Je moet opnieuw profeteren over veel volken, naties, talen en koningen.

Openbaring 11

[1] Ik kreeg een rietstok, als een meetlat. De engel stond erbij en zei: Sta op en meet de tempel van God en het altaar, en tel wie daarin aanbidden.

[2] Laat de voorhof buiten de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de volken gegeven. Zij zullen de heilige stad tweeënveertig maanden vertrappen.

[3] En ik zal mijn twee getuigen macht geven. Zij zullen twaalfhonderdzestig dagen profeteren, gekleed in rouwkleren.

[4] Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars die voor de God van de aarde staan.

[5] Wil iemand hun schade doen, dan komt er vuur uit hun mond dat hun vijanden verslindt. Wie hun schade wil doen, moet zo gedood worden.

[6] Zij hebben de macht om de hemel te sluiten, zodat het niet regent in de dagen van hun profetie. Zij hebben ook macht over het water, om dat in bloed te veranderen. En zij kunnen de aarde slaan met allerlei plagen, zo vaak zij willen.

[7] Als zij hun getuigenis afgemaakt hebben, zal het beest uit de afgrond tegen hen strijden. Het zal hen overwinnen en doden.

[8] Hun dode lichamen zullen op de straat van de grote stad liggen. Die stad heet in geestelijke zin Sodom en Egypte, en daar is ook onze Heere gekruisigd.

[9] Mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun lichamen drie en een halve dag zien liggen. Zij zullen niet toestaan dat hun lichamen in een graf gelegd worden.

[10] Wie op de aarde wonen, zullen blij zijn over hen en feestvieren. Zij zullen elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen gekweld hadden.

[11] Na die drie en een halve dag kwam er een geest van leven uit God in hen. Zij gingen op hun voeten staan, en grote angst viel op wie hen zagen.

[12] Zij hoorden een luide stem uit de hemel die tegen hen zei: Kom hier omhoog. En zij gingen in de wolk omhoog naar de hemel, terwijl hun vijanden toekeken.

[13] Op dat uur kwam er een grote aardbeving. Een tiende deel van de stad stortte in en zevenduizend mensen werden gedood. De anderen werden erg bang en gaven de God van de hemel de eer.

[14] Het tweede wee is voorbij. Kijk, het derde wee komt snel.

[15] De zevende engel blies. Toen klonken er luide stemmen in de hemel: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus (de gezalfde) geworden. Hij zal heersen tot in alle eeuwigheid.

[16] De vierentwintig oudsten, die voor God op hun tronen zitten, vielen op hun gezicht en aanbaden God.

[17] Zij zeiden: Wij danken U, Heere God, Almachtige, die is en die was. U hebt Uw grote kracht opgenomen en bent gaan heersen.

[18] De volken waren woedend, en Uw toorn is gekomen. Ook de tijd voor de doden om geoordeeld te worden. Het is tijd om loon te geven aan Uw dienaren, de profeten, aan de heiligen en aan wie ontzag hebben voor Uw Naam. En om te vernietigen wie de aarde vernietigen.

[19] Toen ging de tempel van God in de hemel open en werd de ark van Zijn verbond in Zijn tempel zichtbaar. Er kwamen bliksemflitsen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en grote hagel.

Openbaring 12

[1] Er werd een groot teken gezien in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon. De maan was onder haar voeten en op haar hoofd stond een krans van twaalf sterren.

[2] Zij was zwanger en schreeuwde het uit van de weeën en de pijn van het baren.

[3] Er werd nog een teken gezien in de hemel. Kijk, een grote rode draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen.

[4] Zijn staart sleepte een derde deel van de sterren van de hemel mee en gooide die op de aarde. De draak stond voor de vrouw die zou bevallen, om haar kind te verslinden zodra zij het gebaard had.

[5] Zij baarde een zoon, een jongen, die alle volken zou hoeden met een ijzeren staf. En haar kind werd weggerukt naar God en naar Zijn troon.

[6] De vrouw vluchtte naar de woestijn. Daar had zij een plaats die God voor haar klaargemaakt had, om haar twaalfhonderdzestig dagen te voeden.

[7] Er kwam oorlog in de hemel. Michaël (wie is als God) en zijn engelen streden tegen de draak, en de draak streed met zijn engelen.

[8] Maar zij hielden geen stand, en hun plaats was niet meer te vinden in de hemel.

[9] De grote draak werd neergeworpen: de oude slang, die duivel en satan heet en die de hele wereld misleidt. Hij werd op de aarde gegooid, en zijn engelen met hem.

[10] En ik hoorde een luide stem in de hemel: Nu is de redding gekomen, en de kracht en het koninkrijk van onze God. Nu is ook de macht van Zijn Christus (de gezalfde) gekomen. De aanklager van onze medegelovigen is namelijk neergeworpen, die hen dag en nacht bij onze God aanklaagde.

[11] Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis. Zij hadden hun leven niet lief, tot de dood toe.

[12] Wees daarom blij, hemel, en jullie die daarin wonen. Maar wee de aarde en de zee, want de duivel is naar jullie afgedaald. Hij is woedend, want hij weet dat hij weinig tijd heeft.

[13] Toen de draak zag dat hij op de aarde gegooid was, achtervolgde hij de vrouw die de jongen gebaard had.

[14] Maar de vrouw kreeg de twee vleugels van de grote arend. Zo kon zij naar de woestijn vliegen, naar haar plaats. Daar wordt zij gevoed, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het zicht van de slang.

[15] De slang spuwde uit zijn mond water als een rivier achter de vrouw aan, om haar door de rivier mee te sleuren.

[16] Maar de aarde kwam de vrouw te hulp. De aarde opende haar mond en slokte de rivier op die de draak uit zijn mond gespuwd had.

[17] Toen werd de draak woedend op de vrouw. Hij ging weg om oorlog te voeren tegen de rest van haar nageslacht. Dat zijn zij die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus (YHWH redt) hebben.

[18] En ik stond op het zand bij de zee.

Openbaring 13

[1] Toen zag ik een beest uit de zee opkomen. Het had zeven koppen en tien horens. Op zijn horens stonden tien kronen en op zijn koppen stond een lasterlijke naam.

[2] Het beest dat ik zag, leek op een luipaard. Zijn poten leken op die van een beer en zijn muil op die van een leeuw. De draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht.

[3] Ik zag dat een van zijn koppen dodelijk gewond leek, maar die dodelijke wond genas. De hele aarde liep verwonderd achter het beest aan.

[4] Zij aanbaden de draak, die het beest macht gegeven had. En zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan het beest gelijk? Wie kan tegen hem strijden?

[5] Het beest kreeg een mond om grote woorden en lasteringen te spreken. En het kreeg de macht om dat tweeënveertig maanden te doen.

[6] Het opende zijn mond om God te lasteren, en om Zijn Naam te lasteren, en Zijn tent, en wie in de hemel wonen.

[7] Het kreeg de macht om oorlog te voeren tegen de heiligen en hen te overwinnen. En het kreeg macht over elke stam, taal en volk.

[8] Iedereen die op de aarde woont, zal het aanbidden. Het gaat om wie hun naam niet in het boek van het leven hebben. Dat boek is van het Lam dat geslacht is, vanaf de grondlegging van de wereld.

[9] Wie oren heeft, moet horen.

[10] Wie gevangen weggevoerd wordt, gaat de gevangenis in. Wie met het zwaard doodt, moet zelf door het zwaard gedood worden. Hier is de volharding en het geloof van de heiligen.

[11] Toen zag ik een ander beest uit de aarde opkomen. Het had twee horens, als van een lam, en het sprak als de draak.

[12] Het oefent alle macht uit van het eerste beest, in zijn aanwezigheid. Het zorgt ervoor dat de aarde en haar bewoners het eerste beest aanbidden, van wie de dodelijke wond genezen was.

[13] Het doet grote tekenen. Het laat zelfs vuur uit de hemel op de aarde neerkomen, waar de mensen bij zijn.
[14] Zo misleidt het wie op de aarde wonen, door de tekenen die het mag doen in het bijzijn van het beest. Het zegt tegen wie op de aarde wonen dat zij een beeld moeten maken. Dat beeld is voor het beest dat met het zwaard verwond was en weer leefde.
[15] Het kreeg macht om aan het beeld van het beest adem te geven. Zo kon het beeld zelfs spreken en zorgen dat iedereen gedood werd die het beeld niet aanbad.
[16] Het zorgt ervoor dat iedereen een merkteken krijgt op zijn rechterhand of op zijn voorhoofd: klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf.
[17] Zo kan niemand kopen of verkopen dan wie dat merkteken heeft, of de naam van het beest of het getal van zijn naam.
[18] Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, moet het getal van het beest berekenen. Het is namelijk het getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig.

Openbaring 14

[1] Toen zag ik het Lam op de berg Sion staan, en met Hem honderdvierenveertigduizend mensen. Zij hadden de Naam van Zijn Vader op hun voorhoofd geschreven.
[2] En ik hoorde een stem uit de hemel, als het geluid van veel water en als het geluid van een zware donderslag. Ik hoorde ook citerspelers op hun citers spelen.
[3] Zij zongen een nieuw lied voor de troon, voor de vier wezens en voor de oudsten. Niemand kon dat lied leren, behalve de honderdvierenveertigduizend die van de aarde gekocht waren.
[4] Dit zijn de mensen die zich niet met vrouwen bevlekt hebben, want zij zijn rein. Zij volgen het Lam waar Het ook heen gaat. Zij zijn uit de mensen gekocht als eerstelingen voor God en het Lam.

[5] In hun mond is geen leugen gevonden. Zij zijn onberispelijk voor de troon van God.

[6] Toen zag ik een andere engel hoog aan de hemel vliegen. Hij had het eeuwige evangelie om te verkondigen aan wie op de aarde wonen, aan elke natie, stam, taal en volk.

[7] Hij zei met luide stem: Heb ontzag voor God en geef Hem de eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. Aanbid Hem die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.

[8] Er volgde een andere engel, die zei: Gevallen, gevallen is Babylon, de grote stad. Zij heeft alle volken laten drinken van de wijn van haar ontucht.

[9] En een derde engel volgde hen en zei met luide stem: Aanbidt iemand het beest en zijn beeld? Krijgt hij het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand?

[10] Dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, onverdund ingeschonken in de beker van Zijn toorn. Hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel, waar de heilige engelen en het Lam bij zijn.

[11] De rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid. Dag en nacht hebben zij geen rust, wie het beest en zijn beeld aanbidden en wie het merkteken van zijn naam krijgt.

[12] Hier is de volharding van de heiligen. Hier zijn zij die de geboden van God bewaren en het geloof in Jezus (YHWH redt).

[13] En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij: Schrijf op: gelukkig zijn de doden die in de Heere sterven. Ja, zegt de Geest, zij mogen rusten van hun werk, want hun werken gaan met hen mee.

[14] Toen zag ik een witte wolk. Op die wolk zat Iemand die op een mensenzoon leek. Hij had een gouden krans op Zijn hoofd en een scherpe zeis in Zijn hand.

[15] Een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem die op de wolk zat: Sla Uw zeis erin en maai. Het uur om te maaien is gekomen, want de oogst van de aarde is rijp.

[16] En Hij die op de wolk zat, sloeg Zijn zeis in de aarde, en de aarde werd gemaaid.

17 Er kwam nog een engel uit de tempel in de hemel, en ook hij had een scherpe zeis.
18 En er kwam een engel bij het altaar vandaan, die macht had over het vuur. Hij riep luid tegen de engel met de scherpe zeis: Sla je zeis erin en snijd de trossen van de wijngaard van de aarde af. De druiven zijn namelijk rijp.
19 De engel sloeg zijn zeis in de aarde en sneed de druiven van de wijngaard van de aarde af. Hij gooide ze in de grote perskuip van de toorn van God.
20 De perskuip werd buiten de stad getreden. Uit de perskuip kwam bloed, tot aan de tomen van de paarden, over een afstand van ongeveer driehonderd kilometer.

Openbaring 15

1 Toen zag ik een ander groot en wonderlijk teken in de hemel: zeven engelen met de zeven laatste plagen. Daarmee is de toorn van God voltooid.
2 En ik zag iets als een glazen zee, met vuur gemengd. Daar stonden de mensen die het beest overwonnen hadden, en zijn beeld en het getal van zijn naam. Zij hadden de citers van God.
3 Zij zongen het lied van Mozes (uit het water getrokken), de dienaar van God, en het lied van het Lam: Groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heere, almachtige God. Rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Koning van de volken.
4 Wie zou geen ontzag voor U hebben, Heere, en Uw Naam niet eren? U alleen bent heilig. Alle volken zullen komen en zich voor U buigen, want Uw rechtvaardige daden zijn zichtbaar geworden.
5 Daarna zag ik de tempel van de tent van het getuigenis in de hemel opengaan.
6 De zeven engelen met de zeven plagen kwamen uit de tempel. Zij droegen zuiver en glanzend linnen en hadden gouden banden om hun borst.
7 Een van de vier wezens gaf de zeven engelen zeven gouden schalen, vol van de toorn van God, die leeft tot in alle eeuwigheid.
8 De tempel werd gevuld met rook uit de heerlijkheid en de kracht van God. Niemand kon de tempel binnengaan totdat de zeven plagen van de zeven

engelen voorbij waren.

Openbaring 16

[1] Ik hoorde een luide stem uit de tempel tegen de zeven engelen: Ga. Giet de zeven schalen van de toorn van God uit op de aarde.

[2] De eerste engel ging en goot zijn schaal uit op de aarde. De mensen met het merkteken van het beest, die zijn beeld aanbaden, kregen een kwaadaardige en pijnlijke zweer.

[3] De tweede engel goot zijn schaal uit in de zee. Die werd bloed als van een dode, en elk levend wezen in de zee stierf.

[4] De derde engel goot zijn schaal uit in de rivieren en de waterbronnen, en die werden bloed.

[5] En ik hoorde de engel van het water zeggen: U bent rechtvaardig, Heere, die is en die was, de Heilige, dat U zo geoordeeld hebt.

[6] Zij hebben het bloed van de heiligen en de profeten vergoten. Nu hebt U hun bloed te drinken gegeven. Zij verdienen het.

[7] En ik hoorde iemand bij het altaar zeggen: Ja, Heere, almachtige God, Uw oordelen zijn waar en rechtvaardig.

[8] De vierde engel goot zijn schaal uit op de zon. Die kreeg de macht om de mensen te verbranden met vuur.

[9] De mensen verbrandden in de grote hitte. Zij lasterden de Naam van God, die macht heeft over deze plagen. En zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven.

[10] De vijfde engel goot zijn schaal uit op de troon van het beest. Zijn rijk werd donker, en de mensen beten op hun tong van de pijn.

[11] Zij lasterden de God van de hemel om hun pijn en hun zweren. En zij bekeerden zich niet van hun daden.

[12] De zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier de Eufraat. Het water droogde op, zodat de weg klaar lag voor de koningen uit het oosten.

[13] Toen zag ik drie onreine geesten komen, als kikkers. Zij kwamen uit de muil van de draak, uit de muil van het beest en uit de mond van de valse profeet.

[14] Het zijn namelijk geesten van boze machten, die tekenen doen. Zij gaan naar de koningen van de hele wereld om hen te verzamelen voor de oorlog op de grote dag van de almachtige God.
[15] Kijk, ik kom als een dief. Gelukkig is wie waakt en zijn kleren aanhoudt. Dan hoeft hij niet naakt te lopen en ziet men zijn schande niet.
[16] En zij verzamelden hen op de plaats die in het Hebreeuws Harmagedon heet.
[17] De zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht. Toen kwam er een luide stem uit de tempel, vanaf de troon, die zei: Het is gebeurd.
[18] Er kwamen stemmen, donderslagen en bliksemflitsen. Er kwam een grote aardbeving, zo groot als er nooit geweest is sinds er mensen op de aarde zijn.
[19] De grote stad scheurde in drie delen en de steden van de volken stortten in. God dacht aan het grote Babylon en gaf haar de beker met de wijn van Zijn brandende toorn.
[20] Alle eilanden vluchtten weg en de bergen waren niet meer te vinden.
[21] Uit de hemel viel grote hagel op de mensen, met stenen van wel vijftig kilo. De mensen lasterden God om de plaag van de hagel, want die plaag was heel groot.

Openbaring 17

[1] Een van de zeven engelen met de zeven schalen kwam bij mij. Hij zei: Kom, dan laat ik je het oordeel zien over de grote hoer, die aan veel water zit.
[2] Met haar hebben de koningen van de aarde ontucht gepleegd. En wie op de aarde wonen, zijn dronken geworden van de wijn van haar ontucht.
[3] Hij bracht mij in de geest naar een woestijn. Daar zag ik een vrouw op een scharlakenrood beest zitten. Dat beest was vol lasterlijke namen en had zeven koppen en tien horens.
[4] De vrouw droeg purper en scharlaken en was versierd met goud, edelstenen en parels. In haar hand had zij een gouden beker, vol gruwelen en de onreinheid van haar ontucht.
[5] Op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een geheim: het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde.

[6] En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de heiligen en van de getuigen van Jezus (YHWH redt). Toen ik haar zag, was ik hevig verbaasd.
[7] De engel zei tegen mij: Waarom ben je verbaasd? Ik zal je het geheim vertellen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, met de zeven koppen en de tien horens.
[8] Het beest dat je zag, was en is niet. Het zal opkomen uit de afgrond en naar het verderf gaan. Wie op de aarde wonen, zullen verbaasd zijn als zij het beest zien. Hun naam staat niet in het boek van het leven, vanaf de grondlegging van de wereld.
[9] Hier is inzicht met wijsheid nodig. De zeven koppen zijn zeven bergen waarop de vrouw zit.
[10] Het zijn ook zeven koningen. Vijf zijn gevallen, één is er, en de ander is nog niet gekomen. Als hij komt, moet hij een korte tijd blijven.
[11] Het beest dat was en niet is, is zelf de achtste koning. Hij komt uit de zeven en gaat naar het verderf.
[12] De tien horens die je zag, zijn tien koningen. Zij hebben hun koninkrijk nog niet gekregen, maar krijgen één uur lang macht als koningen, samen met het beest.
[13] Zij zijn het eens met elkaar en geven hun kracht en macht aan het beest.
[14] Zij zullen strijden tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen. Hij is namelijk de Heer van de heren en de Koning van de koningen. En wie bij Hem zijn, zijn geroepen, uitgekozen en trouw.
[15] En hij zei tegen mij: Het water dat je zag, waar de hoer zit, zijn volken, menigten, naties en talen.
[16] De tien horens die je op het beest zag, zullen de hoer haten. Zij zullen haar berooid en naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden.
[17] God heeft hun namelijk in het hart gegeven om Zijn plan uit te voeren. Zij worden het eens en geven hun koninkrijk aan het beest, totdat de woorden van God vervuld zijn.
[18] En de vrouw die je zag, is de grote stad die heerst over de koningen van de aarde.

Openbaring 18

[1] Daarna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen. Hij had grote macht, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.

[2] Hij riep met krachtige stem: Gevallen, gevallen is het grote Babylon. Zij is een woonplaats van boze geesten geworden en een schuilplaats van alle onreine geesten en van alle onreine en verfoeilijke vogels.

[3] Alle volken hebben namelijk gedronken van de wijn van haar ontucht. De koningen van de aarde hebben ontucht met haar gepleegd, en de handelaars van de aarde zijn rijk geworden van haar overdaad.

[4] En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga weg uit haar, mijn volk. Dan deel je niet in haar zonden en krijg je niets van haar plagen.

[5] Haar zonden zijn namelijk opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft aan haar onrecht gedacht.

[6] Vergeld haar zoals zij vergolden heeft en geef haar dubbel terug naar haar werken. Schenk haar dubbel in de beker waarin zij geschonken heeft.

[7] Geef haar net zoveel pijn en rouw als zij zichzelf luister en weelde gegeven heeft. Zij zegt namelijk in haar hart: Ik zit als koningin, ik ben geen weduwe en ik zal geen rouw zien.

[8] Daarom komen haar plagen op één dag: dood, rouw en honger. En zij zal met vuur verbrand worden, want sterk is de Heere God, die haar oordeelt.

[9] De koningen van de aarde pleegden ontucht met haar en leefden in weelde. Zij zullen om haar huilen en rouwen als zij de rook van haar brand zien.

[10] Zij blijven van ver staan, bang voor haar pijniging, en zeggen: Wee, wee, de grote stad Babylon, de sterke stad. In één uur is je oordeel gekomen.

[11] De handelaars van de aarde zullen om haar huilen en rouwen, omdat niemand hun waren nog koopt.

[12] Zij verkochten goud en zilver, edelstenen en parels, fijn linnen, purper, zijde en scharlaken. Zij verkochten geurig hout, alles van ivoor, van kostbaar hout, van koper, ijzer en marmer.

[13] Ook kaneel, reukwerk, mirre en wierook, wijn, olie, meel en tarwe. Ook lastdieren en schapen, paarden en wagens, en lichamen en zielen van mensen.
[14] De vrucht waar je zo naar verlangde, is bij je weg. Alles wat glansde en schitterde is verdwenen, en je zult het nooit meer vinden.
[15] De handelaars die daarvan rijk geworden waren, blijven van ver staan, bang voor haar pijniging. Zij huilen en rouwen.
[16] Zij zeggen: Wee, wee, de grote stad, gekleed in fijn linnen, purper en scharlaken, versierd met goud, edelstenen en parels.
[17] In één uur is zoveel rijkdom verwoest. Alle stuurlui, alle mensen op de schepen, de matrozen en allen die op zee werken, bleven van ver staan.
[18] Zij riepen toen zij de rook van haar brand zagen: Welke stad kon met deze grote stad worden vergeleken?
[19] Zij gooiden stof op hun hoofd en riepen huilend en rouwend: Wee, wee, de grote stad. Iedereen met schepen op zee werd rijk van haar rijkdom. In één uur is zij verwoest.
[20] Wees blij over haar, hemel, en jullie, heiligen, apostelen en profeten. God heeft namelijk jullie zaak aan haar berecht.
[21] Een sterke engel tilde een steen op als een grote molensteen en gooide die in de zee. Hij zei: Zo zal de grote stad Babylon met geweld neergeworpen worden en nooit meer gevonden worden.
[22] Het geluid van citerspelers, zangers, fluitspelers en bazuinblazers zal in jou niet meer gehoord worden. Geen enkele vakman zal in jou nog gevonden worden en het geluid van de molen zal niet meer klinken.
[23] Het licht van de lamp zal in jou niet meer schijnen. De stem van bruidegom en bruid zal in jou niet meer gehoord worden. Jouw handelaars waren namelijk de groten van de aarde, en door jouw toverij zijn alle volken misleid.
[24] In haar is het bloed gevonden van profeten en heiligen, en van allen die op de aarde gedood zijn.

Openbaring 19

[1] Daarna hoorde ik iets als de luide stem van een grote menigte in de hemel: Halleluja. De redding, de heerlijkheid en de kracht zijn van de Heere, onze God.

[2] Zijn oordelen zijn namelijk waar en rechtvaardig. Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde te gronde richtte met haar ontucht. Hij heeft het bloed van Zijn dienaren op haar gewroken.

[3] Voor de tweede keer zeiden zij: Halleluja. De rook van haar brand stijgt op tot in alle eeuwigheid.

[4] De vierentwintig oudsten en de vier wezens vielen neer en aanbaden God, die op de troon zit. Zij zeiden: Amen, halleluja.

[5] Uit de troon kwam een stem die zei: Loof onze God, al Zijn dienaren, en jullie die ontzag voor Hem hebben, klein en groot.

[6] En ik hoorde iets als de stem van een grote menigte, als het geluid van veel water en van zware donderslagen: Halleluja. De Heere, de almachtige God, is gaan heersen als Koning.

[7] Laten wij blij zijn en juichen en Hem de eer geven. De bruiloft van het Lam is namelijk gekomen, en Zijn bruid heeft zich klaargemaakt.

[8] Zij mag zich kleden in zuiver en glanzend linnen. Dat fijne linnen is de rechtvaardige daden van de heiligen.

[9] En hij zei tegen mij: Schrijf op: gelukkig zijn zij die geroepen zijn voor de bruiloftsmaaltijd van het Lam. Hij zei ook: Dit zijn de waarachtige woorden van God.

[10] Ik viel aan zijn voeten neer om hem te aanbidden. Maar hij zei tegen mij: Doe dat niet. Ik ben een mededienaar van jou en van je medegelovigen die het getuigenis van Jezus (YHWH redt) hebben. Aanbid God. Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie.

[11] Toen zag ik de hemel open. Er stond een wit paard. Hij die daarop zat, heet Trouw en Waarachtig. Hij oordeelt en voert rechtvaardig oorlog.

[12] Zijn ogen waren als een vlam van vuur en op Zijn hoofd stonden veel kronen. Hij had een naam geschreven die niemand kent, behalve Hij Zelf.

[13] Hij droeg een kleed dat in bloed gedoopt was, en Zijn Naam is: het Woord van God.

[14] De legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in zuiver wit linnen.

[15] Uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, om daarmee de volken te slaan. Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. Hij treedt de perskuip van de wijn van de brandende toorn van de almachtige God.

[16] Op Zijn kleed en op Zijn dij staat deze Naam geschreven: Koning van de koningen en Heer van de heren.

[17] Toen zag ik een engel in de zon staan. Hij riep met luide stem tegen alle vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel je voor de grote maaltijd van God.

[18] Dan eet je het vlees van koningen, bevelhebbers en sterke mannen. Je eet het vlees van paarden en hun ruiters, en van alle mensen, vrij en slaaf, klein en groot.

[19] En ik zag het beest, de koningen van de aarde en hun legers bijeen. Zij wilden oorlog voeren tegen Hem die op het paard zat en tegen Zijn legers.

[20] Het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet. Die had in zijn bijzijn de tekenen gedaan waarmee hij de mensen misleidde die het merkteken van het beest kregen en zijn beeld aanbaden. Die twee werden levend in de vuurpoel gegooid, die met zwavel brandt.

[21] De anderen werden gedood met het zwaard uit de mond van Hem die op het paard zat. En alle vogels aten zich vol aan hun vlees.

Openbaring 20

[1] Toen zag ik een engel uit de hemel neerdalen. Hij had de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand.

[2] Hij greep de draak, de oude slang, die duivel en satan is, en bond hem duizend jaar.

[3] Hij gooide hem in de afgrond, sloot die en verzegelde hem daarboven. Zo kon hij de volken niet meer misleiden, totdat de duizend jaar voorbij zouden zijn. Daarna moet hij een korte tijd losgelaten worden.

[4] Toen zag ik tronen, en zij die erop zaten kregen het oordeel. Ik zag ook de zielen van wie onthoofd waren om het getuigenis van Jezus (YHWH redt) en om het woord van God. Zij hadden het beest en zijn beeld niet aanbeden en het merkteken niet gekregen. Zij leefden en heersten met Christus (de gezalfde), duizend jaar.

[5] De andere doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar voorbij waren. Dit is de eerste opstanding.

[6] Gelukkig en heilig is wie deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht. Zij zullen priesters van God en van Christus zijn en duizend jaar met Hem heersen.

[7] Als de duizend jaar voorbij zijn, zal de satan uit zijn gevangenis losgelaten worden.

[8] Hij zal eropuit gaan om de volken op de vier hoeken van de aarde te misleiden, Gog en Magog. Hij verzamelt hen voor de oorlog, en hun aantal is als het zand van de zee.

[9] Zij trokken op over de hele breedte van de aarde en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er kwam vuur van God uit de hemel neer, dat hen verslond.

[10] De duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel gegooid, waar ook het beest en de valse profeet zijn. Zij zullen dag en nacht gepijnigd worden, tot in alle eeuwigheid.

[11] Toen zag ik een grote witte troon en Hem die daarop zat. Voor Zijn gezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, en er was geen plaats meer voor hen.

[12] Ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. De boeken werden geopend, en er werd nog een ander boek geopend: het boek van het leven. De doden werden geoordeeld naar hun werken, zoals die in de boeken stonden.

[13] De zee gaf de doden terug die zij bevatte. Ook de dood en het dodenrijk gaven hun doden terug. En ieder werd geoordeeld naar zijn werken.

[14] De dood en het dodenrijk werden in de vuurpoel gegooid. Dit is de tweede dood.

[15] Wie niet geschreven stond in het boek van het leven, werd in de vuurpoel gegooid.

Openbaring 21

[1] Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De eerste hemel en de eerste aarde waren namelijk voorbijgegaan, en de zee was er niet meer.

[2] En ik, Johannes (YHWH is genadig), zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen van God. Zij was klaargemaakt als een bruid die zich mooi gemaakt heeft voor haar man.

[3] En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Kijk, de tent van God is bij de mensen. Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn. God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

[4] God zal alle tranen van hun ogen afwissen. De dood zal er niet meer zijn, en ook geen rouw, geschreeuw of moeite. De eerste dingen zijn namelijk voorbij.

[5] En Hij die op de troon zat, zei: Kijk, ik maak alles nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf op, want deze woorden zijn waar en betrouwbaar.

[6] Hij zei tegen mij: Het is gebeurd. Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft, zal ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water van het leven.

[7] Wie overwint, zal dit alles erven. Ik zal zijn God zijn en hij zal mijn zoon zijn.

[8] Maar er zijn ook lafaards en ongelovigen, verdorven mensen en moordenaars. Er zijn mensen die ontucht plegen, tovenaars, afgodendienaars en leugenaars. Hun deel is de poel die brandt van vuur en zwavel. Dat is de tweede dood.

[9] Toen kwam een van de zeven engelen met de zeven schalen, die vol waren geweest van de zeven laatste plagen. Hij sprak met mij en zei: Kom, dan laat ik je de bruid zien, de vrouw van het Lam.

[10] Hij bracht mij in de geest naar een grote en hoge berg. Daar liet hij mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalde van God.

[11] De stad had de heerlijkheid van God. Haar schittering leek op de kostbaarste steen, als jaspis, helder als kristal.

[12] Zij had een grote en hoge muur met twaalf poorten, en bij de poorten twaalf engelen. Op de poorten stonden namen geschreven: de namen van de twaalf stammen van de Israëlieten.

13 Aan de oostkant waren drie poorten, aan de noordkant drie, aan de zuidkant drie en aan de westkant drie.
14 De muur van de stad had twaalf fundamenten, en daarop stonden de namen van de twaalf apostelen van het Lam.
15 Hij die met mij sprak, had een gouden meetstok om de stad, haar poorten en haar muur te meten.
16 De stad lag in een vierkant: haar lengte was net zo groot als haar breedte. Hij mat de stad met de meetstok op ongeveer tweeduizend vierhonderd kilometer. Lengte, breedte en hoogte waren gelijk.
17 Hij mat haar muur op honderdvierenveertig maten, naar de menselijke maat die de engel gebruikte. Dat is ongeveer vijfenzestig meter.
18 De muur was gebouwd van jaspis, en de stad was van zuiver goud, als zuiver glas.
19 De fundamenten van de stadsmuur waren versierd met allerlei edelstenen. Het eerste fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedon en het vierde smaragd.
20 Het vijfde was sardonyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet en het achtste beril. Het negende was topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint en het twaalfde amethist.
21 De twaalf poorten waren twaalf parels: elke poort was uit één parel gemaakt. De straat van de stad was van zuiver goud, als doorzichtig glas.
22 Ik zag er geen tempel. De Heere, de almachtige God, is namelijk haar tempel, en het Lam.
23 De stad heeft de zon en de maan niet nodig om erin te schijnen. De heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp.
24 De volken zullen in haar licht leven, en de koningen van de aarde brengen er hun heerlijkheid en eer heen.
25 Haar poorten zullen overdag niet gesloten worden, en nacht zal er niet zijn.
26 Zij zullen de heerlijkheid en de eer van de volken erin brengen.
27 Er komt niets in wat onrein maakt, wat gruwelijk is of wat liegt. Alleen wie geschreven staan in het boek van het leven van het Lam, komen erin.

Openbaring 22

[1] Hij liet mij een zuivere rivier zien van het water van het leven, helder als kristal. Die kwam uit de troon van God en van het Lam.

[2] Midden op de straat van de stad, aan weerskanten van de rivier, stond de boom van het leven. Die geeft twaalf keer vrucht, elke maand opnieuw. De bladeren van de boom zijn tot genezing van de volken.

[3] Er zal geen vervloeking meer zijn. De troon van God en van het Lam zal erin staan, en Zijn dienaren zullen Hem dienen.

[4] Zij zullen Zijn gezicht zien en Zijn Naam zal op hun voorhoofd staan.

[5] Nacht zal er niet zijn. Zij hebben geen lamp of zonlicht nodig, want de Heere God geeft hun licht. En zij zullen heersen tot in alle eeuwigheid.

[6] Hij zei tegen mij: Deze woorden zijn betrouwbaar en waar. De Heere, de God van de geesten van de profeten, heeft Zijn engel gestuurd om Zijn dienaren te laten zien wat er snel moet gebeuren.

[7] Kijk, ik kom snel. Gelukkig is wie de woorden van de profetie van dit boek bewaart.

[8] En ik, Johannes (YHWH is genadig), ben degene die dit gezien en gehoord heeft. Toen ik het gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden aan de voeten van de engel die mij dit liet zien.

[9] Maar hij zei tegen mij: Doe dat niet. Ik ben een mededienaar van jou, van je medegelovigen de profeten en van wie de woorden van dit boek bewaren. Aanbid God.

[10] En hij zei tegen mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is dichtbij.

[11] Wie onrecht doet, laat hij nog onrecht doen. Wie vuil is, laat hij nog vuil worden. Wie rechtvaardig is, laat hij nog rechtvaardig doen. En wie heilig is, laat hij nog heiliger worden.

[12] Kijk, ik kom snel. Mijn loon is bij mij, om ieder te vergelden naar zijn werk.

[13] Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde, de eerste en de laatste.

[14] Gelukkig zijn zij die hun kleren wassen. Zij hebben recht op de boom van het leven en mogen door de poorten de stad binnengaan.

[15] Maar buiten blijven de honden, de tovenaars, wie ontucht plegen, de moordenaars, de afgodendienaars en iedereen die de leugen liefheeft en doet.

[16] Ik, Jezus (YHWH redt), heb mijn engel gestuurd om jullie dit te getuigen voor de gemeenschappen. Ik ben de wortel en het nageslacht van David (geliefde), de stralende morgenster.

[17] De Geest en de bruid zeggen: Kom. En wie het hoort, moet zeggen: Kom. Wie dorst heeft, moet komen. En wie wil, mag het water van het leven voor niets nemen.

[18] Ik verklaar aan iedereen die de woorden van dit boek hoort: voegt iemand er iets aan toe? Dan zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek staan.

[19] En haalt iemand iets weg van de woorden van dit boek? Dan zal God zijn deel weghalen uit het boek van het leven en uit de heilige stad.

[20] Hij die dit getuigt, zegt: Ja, ik kom snel. Amen. Ja, kom, Heere Jezus.

[21] De genade van onze Heere Jezus Christus (YHWH redt, de gezalfde) zij met jullie allemaal. Amen.

3 Ezra

3 Ezra 1

[1] Josia (YHWH steunt) vierde voor zijn Heere het Pascha in Jeruzalem en slachtte het paaslam op de veertiende dag van de eerste maand.

[2] Hij stelde de priesters op in hun lange kleding, volgens hun dagindeling, in de tempel van de Heere.

[3] Hij zei tegen de Levieten, die in Israël (die met God strijdt) de heilige dienst deden, dat zij zich voor de Heere moesten heiligen om de heilige ark van de Heere neer te zetten in het huis dat koning Salomo (vrede), de zoon van David (geliefde), gebouwd had.

[4] Hij zei: Jullie hoeven die niet meer op jullie schouders te dragen. En nu, dien de Heere, jullie God, en zorg voor Zijn volk Israël. Maak alles klaar naar jullie families en stammen,

[5] volgens het voorschrift van David, de koning van Israël, en volgens de luisterrijke regeling van zijn zoon Salomo. Ga in het heiligdom staan naar de indeling van de familiehoofden van de Levieten, die dienstdoen voor jullie broeders, de Israëlieten.

[6] Slacht het paaslam op de juiste manier, maak de offers klaar voor jullie broeders en vier het Pascha naar het bevel van de Heere, dat Hij aan Mozes (uit het water getrokken) gegeven heeft.

[7] Josia gaf het volk dat daar aanwezig was dertigduizend lammeren en bokken en drieduizend kalveren.

[8] Dit werd volgens zijn belofte uit het bezit van de koning gegeven aan het volk, aan de priesters en aan de Levieten.

[9] Chelkia (YHWH is mijn deel), Zacharia (YHWH gedenkt) en Suëlus (God leeft), de leiders van de tempel, gaven aan de priesters voor het Pascha tweeduizendzeshonderd schapen en driehonderd kalveren. En Jechonia (YHWH bevestigt), Semea (YHWH heeft gehoord), zijn broer Nathanaël (God

heeft gegeven), Hasabia (YHWH heeft gerekend), Ochiël en Joram (YHWH is verheven), bevelhebber over duizend, gaven de Levieten voor het Pascha vijfduizend schapen en zevenhonderd kalveren.

[10] Toen dit naar behoren gebeurd was, gingen de priesters en de Levieten met de ongezuurde broden voor het volk staan, naar hun stammen en naar de indeling van de familiehoofden,

[11] om aan de Heere te offeren volgens wat in het boek van Mozes geschreven staat. Zo gebeurde het ochtendoffer.

[12] Zij braadden het paaslam op het vuur zoals het hoorde, en de offers kookten zij in bronzen ketels en potten, met een goede geur.

[13] Zij brachten het voor heel het volk. Daarna maakten zij het klaar voor zichzelf en voor de priesters, hun broeders, de zonen van Aäron (verlichte).

[14] Want de priesters offerden het vet tot de tijd voorbij was, en de Levieten maakten het klaar voor zichzelf en voor de priesters, hun broeders, de zonen van Aäron.

[15] De heilige zangers, de zonen van Asaf (hij heeft verzameld), stonden op hun plaats volgens de regeling van David, en ook Asaf, Zacharia en Jeduthun (lofprijzing), die door de koning was aangesteld.

[16] De poortwachters stonden bij elke deur, en niemand mocht zijn post verlaten, want hun broeders, de Levieten, maakten het voor hen klaar.

[17] Zo werd alles voltooid wat die dag bij het offer van de Heere hoorde,

[18] om het Pascha te vieren en offers te brengen op het altaar van de Heere, naar het bevel van koning Josia.

[19] De Israëlieten die op dat moment aanwezig waren, vierden het Pascha en het feest van de ongezuurde broden, zeven dagen lang.

[20] Zo'n Pascha is in Israël niet gevierd sinds de tijd van de profeet Samuël (God heeft gehoord).

[21] Geen koning van Israël heeft zo'n Pascha gevierd als Josia deed, met de priesters, de Levieten, de Joden en heel Israël dat in Jeruzalem woonde.

[22] In het achttiende jaar van de regering van Josia is dit Pascha gevierd.

[23] De daden van Josia werden goed bevonden voor de Heere, met een hart vol ontzag voor God.
[24] Wat er verder over hem te zeggen valt, staat beschreven in eerdere tijden, over wie gezondigd hebben en goddeloos gehandeld tegen de Heere, meer dan enig volk of koninkrijk, en die Hem verdriet gedaan hebben. En de woorden van de Heere zijn opgestaan tegen Israël.
[25] Na al deze daden van Josia gebeurde het dat de farao, de koning van Egypte, kwam en oorlog begon bij Karchemis aan de Eufraat, en Josia trok hem tegemoet.
[26] De koning van Egypte stuurde hem een boodschap: Wat heb ik met u te maken, koning van Juda (lofprijs)?
[27] Ik ben niet door God de Heere tegen u uitgestuurd, want mijn oorlog is aan de Eufraat. En nu, de Heere is met mij en de Heere is haastig bij mij. Ga bij mij vandaan en stel u niet tegen de Heere op.
[28] Maar Josia keerde zijn wagen niet van hem af. Hij ging hem toch aanvallen en lette niet op de woorden van de profeet Jeremia (YHWH verheft), die hij uit de mond van de Heere tegen hem gesproken had.
[29] Hij stelde zich op om tegen hem te vechten in de vlakte van Megiddo, en de aanvoerders kwamen op koning Josia af.
[30] De koning zei tegen zijn dienaren: Breng mij weg uit de strijd, want ik ben heel zwak. En zijn dienaren brachten hem meteen weg uit de slaglinie.
[31] Hij klom op zijn tweede wagen, en toen hij in Jeruzalem teruggebracht was, stierf hij en werd hij begraven in het graf van zijn voorouders.
[32] In heel Juda rouwden zij om Josia. De profeet Jeremia zong een klaaglied over Josia, en de voornaamsten met hun vrouwen beklagen hem tot op vandaag. Er is een bevel uitgegaan dat dit altijd zou gebeuren in heel het volk van Israël.
[33] Dit alles staat beschreven in het boek van de geschiedenissen van de koningen van Juda. Ook elk van de daden die Josia gedaan heeft, zijn eer en zijn kennis van de wet van de Heere, en wat hij eerder gedaan heeft en wat nu gebeurd is, wordt verteld in het boek van de koningen van Israël en Juda.
[34] Het volk nam Joachaz (YHWH houdt vast), de zoon van Josia, en maakte hem koning in de plaats van zijn vader, toen hij drieëntwintig jaar oud was.

[35] Hij was drie maanden koning in Israël en Jeruzalem. De koning van Egypte zette hem af, zodat hij in Jeruzalem geen koning meer was.
[36] Hij legde het volk een boete op van honderd talenten zilver en een talent goud.
[37] De koning van Egypte maakte zijn broer Jojakim (YHWH richt op) koning over Juda en Jeruzalem.
[38] Hij bond Jojakim en de leiders aan zich, maar zijn broer Saracus nam hij mee terug naar Egypte.
[39] Jojakim was vijfentwintig jaar oud toen hij koning werd over Judea en Jeruzalem, en hij deed wat kwaad was voor de Heere.
[40] Tegen hem trok Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) op, de koning van Babel. Hij bond hem met bronzen boeien en voerde hem weg naar Babylonië.
[41] Nebukadnezar nam een deel van het heilige gerei van de Heere mee, bracht het weg en zette het in zijn tempel in Babel.
[42] Het verhaal over hem, over zijn onreinheid en goddeloosheid, staat beschreven in het boek van de kronieken van de koningen.
[43] Zijn zoon Jojachin (YHWH richt op) werd koning in zijn plaats. Hij was achttien jaar oud toen hij koning werd,
[44] en hij regeerde drie maanden en tien dagen in Jeruzalem, en hij deed wat kwaad was voor de Heere.
[45] Na een jaar liet Nebukadnezar hem naar Babel brengen, samen met het heilige gerei van de Heere.
[46] Hij maakte Zedekia (YHWH is gerechtigheid) koning over Judea en Jeruzalem. Die was eenentwintig jaar oud en regeerde elf jaar.
[47] Hij deed wat kwaad was voor de Heere, en hij had geen ontzag voor de woorden die de profeet Jeremia uit de mond van de Heere gesproken had.
[48] Hoewel hij bij de naam van de Heere een eed had gezworen aan koning Nebukadnezar, brak hij die eed en viel hij van hem af. Hij maakte zijn nek en zijn hart hard en overtrad de voorschriften van de Heere, de God van Israël.

[49] Ook de leiders van het volk en van de priesters deden veel goddeloze dingen, en meer dan alle onreinheid van alle volken, en zij maakten de tempel van de Heere onrein, die in Jeruzalem geheiligd was.
[50] De God van hun voorouders stuurde Zijn boden naar hen om hen tot inkeer te roepen, zodat Hij hen en Zijn woning zou sparen.
[51] Maar zij bespotten Zijn boden, en op de dag dat de Heere tegen hen sprak, lachten zij om Zijn profeten.
[52] Totdat Hij boos werd op Zijn volk om hun goddeloosheid en de koningen van de Chaldeeën tegen hen liet optrekken.
[53] Die doodden hun jonge mannen met het zwaard, zelfs in de omgang van hun heilige tempel, en zij spaarden jongeman noch meisje, oud noch jong.
[54] Hij gaf hen allen in hun handen, en al het heilige gerei van de Heere, groot en klein, en de ark van de Heere, en de koninklijke schatkisten namen zij mee en voerden zij weg naar Babel.
[55] Zij verbrandden het huis van de Heere, braken de muren van Jeruzalem af en verbrandden haar torens met vuur, en alles wat in haar prachtig was, maakten zij tot schande.
[56] En wie het zwaard overleefden, voerden zij weg naar Babylonië.
[57] Zij waren slaven van hem en van zijn kinderen, totdat de Perzen regeerden, zodat het woord van de Heere in vervulling zou gaan dat Hij door de mond van Jeremia gesproken had:
[58] totdat het land zijn sabbatten mocht genieten en heel de tijd van zijn verwoesting gerust had, totdat zeventig jaar voorbij waren.

3 Ezra 2

[1] In het eerste jaar dat Cyrus (zon) over de Perzen regeerde, zodat het woord van de Heere vervuld zou worden dat Hij door de mond van Jeremia (YHWH verheft) gesproken had,
[2] wekte de Heere de geest van Cyrus, de koning van de Perzen. Die liet in heel zijn koninkrijk uitroepen, en ook op schrift, en zei:

[3] Dit zegt Cyrus, de koning van de Perzen: de Heere van Israël (die met God strijdt), de allerhoogste Heere, heeft mij koning gemaakt over heel de aarde.
[4] Hij heeft mij opgedragen voor Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, dat in Judea ligt.
[5] Als er dan iemand van u is uit Zijn volk: de Heere zij met hem, en laat hij optrekken naar Jeruzalem in Judea en het huis bouwen van de Heere van Israël. Dat is de Heere die in Jeruzalem woont.
[6] En allen die bij die plaatsen wonen en daar zijn,
[7] die moeten hem helpen met goud en zilver en met gaven, met paarden en lastdieren en met andere dingen die men als gelofte brengt naar de tempel van de Heere in Jeruzalem.
[8] Toen stonden de voornaamsten op uit de families van Juda (lofprijs) en Benjamin (zoon van de rechterhand), en de priesters en Levieten, en allen bij wie God de geest opwekte om op te trekken en het huis van de Heere in Jeruzalem te bouwen.
[9] En wie om hen heen woonden, hielpen hen met van alles: met zilver en goud, met paarden en lastdieren en met heel veel vrijwillige gaven van velen wie het op het hart gelegd was.
[10] Koning Cyrus haalde het heilige gerei van de Heere tevoorschijn dat Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) uit Jeruzalem had weggevoerd en in zijn afgodentempel had gezet.
[11] Cyrus, de koning van de Perzen, haalde het tevoorschijn en gaf het aan Mithridates (geschonken door Mithra), zijn schatmeester.
[12] En door hem werd het overgedragen aan Sesbassar, de stadhouder van Judea.
[13] Het aantal was: duizend gouden schalen voor drankoffers, duizend zilveren schalen voor drankoffers, negenentwintig zilveren wierookpannen, dertig gouden bekers, tweeduizendvierhonderddertig zilveren bekers en duizend andere voorwerpen.
[14] Alle voorwerpen die overgebracht werden, van goud en van zilver, waren vijfduizendvierhonderdnegenenzestig.

15 Die zijn teruggebracht door Sesbassar, met degenen die uit de ballingschap in Babylonië naar Jeruzalem kwamen.

16 Maar in de tijd van Artaxerxes (heerser door recht), de koning van Perzië, schreven Belemus, Mithridates, Tabellius (God is goed), Rathymus (barmhartig), Balthemus en de schrijver Samellius aan hem tegen de bewoners van Judea en Jeruzalem, samen met de anderen die met hen waren aangesteld en in Samaria en op andere plaatsen woonden. Dit is die brief:

17 Aan koning Artaxerxes, onze heer. Uw dienaren Rathymus, aangesteld over de lopende zaken, en de schrijver Samellius en de anderen uit hun raad en de rechters in Celo-Syrië en Fenicië.

18 Laat het onze heer de koning bekend zijn dat de Joden die van u naar ons zijn teruggekeerd en in Jeruzalem zijn aangekomen, een afvallige en slechte stad, hun straten bouwen, hun muren herstellen en de tempel weer oprichten.

19 Als deze stad wordt opgebouwd en haar muren worden voltooid, dan zullen zij niet alleen geen belasting meer willen betalen, maar zullen zij zich ook tegen de koningen verzetten.

20 Omdat men nu bezig is met wat de tempel betreft, leek het ons goed dit niet na te laten,

21 maar onze heer de koning ervan op de hoogte te stellen, zodat er, als u dat goeddunkt, onderzoek gedaan wordt in de boeken die uw voorouders hebben nagelaten.

22 U zult in de kronieken die daarover geschreven zijn vinden en begrijpen dat die stad afvallig was en koningen en steden moeilijkheden bezorgd heeft,

23 en dat de Joden daarin van oudsher altijd afvallig en opstandig zijn geweest. Daarom is die stad ook verwoest.

24 Wij laten u dus weten, heer koning, dat als deze stad opnieuw gebouwd wordt en haar muren weer opgericht worden, u geen toegang meer zult hebben tot Celo-Syrië en Fenicië.

25 Toen schreef de koning terug aan de schrijver Rathymus, die over de lopende zaken ging, en aan Balthemus en aan de schrijver Samellius en aan de anderen die met hen waren aangesteld en in Samaria, Syrië en Fenicië woonden, het volgende:

[26] Ik heb de brief gelezen die u mij gestuurd hebt, en ik heb daarop bevel gegeven onderzoek te doen. Er is gebleken dat deze stad zich van oudsher tegen de koningen heeft verzet,
[27] dat de mensen afvallig zijn geweest en daarin oorlogen gevoerd hebben, en dat in Jeruzalem machtige en strenge koningen geregeerd hebben, die ook belasting hebben opgelegd aan Celo-Syrië en Fenicië.
[28] Nu dan, ik heb bevolen dat men deze mensen zal verhinderen hun stad te bouwen, en dat men erop let dat er verder niets aan gedaan wordt,
[29] en dat de slechtheid niet verder gaat en de koningen moeilijkheden bezorgt.
[30] Toen wat koning Artaxerxes geschreven had was voorgelezen, spanden Rathymus en de schrijver Samellius en wie met hen waren aangesteld samen, en zij trokken haastig naar Jeruzalem met een leger van ruiters en voetvolk.
[31] Zij begonnen wie daar bouwden tegen te houden. Zo kwam de bouw van de tempel in Jeruzalem stil te liggen tot het tweede jaar van de regering van Darius (hij bezit het goede), de koning van Perzië.

3 Ezra 3

[1] Darius (hij bezit het goede), die koning was, richtte een grote maaltijd aan voor allen die onder hem stonden, voor al zijn huisgenoten en voor alle groten van Medië en Perzië,
[2] en voor al zijn vorsten, legeraanvoerders en landvoogden die onder hem stonden, van India tot Ethiopië, in de honderdzeventien provincies.
[3] Toen zij gegeten en gedronken hadden en verzadigd waren, gingen zij terug naar huis. Maar koning Darius ging terug naar zijn slaapkamer, viel in slaap en werd weer wakker.
[4] Toen zeiden de drie jonge mannen die de lijfwacht van de koning waren en hem bewaakten, tegen elkaar:
[5] Laten wij ieder een uitspraak doen over wie de sterkste is. Wie van ons met het wijste woord komt, aan hem zal koning Darius grote geschenken en grote onderscheidingen geven.

[6] Hij zal hem in purper laten kleden, uit gouden bekers laten drinken en op gouden rustbedden laten slapen. Hij zal hem een wagen geven die door paarden met gouden tuig wordt getrokken, een hoofddoek van fijne zijde en een ketting om zijn hals.

[7] Hij zal om zijn wijsheid naast Darius de tweede man zijn, en hij zal een verwant van Darius genoemd worden.

[8] Toen schreef ieder zijn eigen uitspraak op, verzegelde die en legde die onder het hoofdkussen van koning Darius.

[9] Zij zeiden: Wanneer de koning opgestaan is, zullen zij hem het geschrift geven. En van wie de koning en de drie leiders van Perzië zullen oordelen dat zijn woord het wijste is, die zal de overwinning krijgen, zoals er geschreven staat.

[10] De eerste schreef: De wijn is de sterkste.

[11] De tweede schreef: De koning is de sterkste.

[12] De derde schreef: De vrouwen zijn de sterkste, maar boven alles overwint de waarheid.

[13] Toen de koning opgestaan was, namen zij het geschrift, gaven het hem, en hij las het.

[14] Hij liet alle groten van Perzië en Medië roepen, en de vorsten, de legeraanvoerders, de landvoogden en de stadsbestuurders.

[15] Hij ging in zijn raadszaal zitten, het geschrift werd hun voorgelezen, en hij zei:

[16] Roep de jonge mannen en laat hen hun woorden zelf uitleggen.

[17] En zij werden geroepen, kwamen binnen, en men zei tegen hen: Leg ons uit wat jullie opgeschreven hebben.

[18] En de eerste begon, die over de kracht van de wijn gesproken had, en zei:

[19] Mannen, hoe sterk is de wijn. Hij verleidt alle mensen die hem drinken.

[20] Hij maakt het verstand van de koning en dat van de wees gelijk, en ook dat van de slaaf en de vrije, van de arme en de rijke.

[21] Hij verandert elk verstand in vreugde en vrolijkheid, en men denkt niet meer aan verdriet en aan schuld.

[22] Hij maakt alle harten rijk, men denkt niet meer aan koning of vorst, en hij maakt dat iedereen over talenten spreekt.

[23] Als zij wijn gedronken hebben, denken zij er niet meer aan om vriendelijk te zijn voor hun vrienden en broeders, en kort daarna trekken zij het zwaard.
[24] En als zij van de wijn opgestaan zijn, herinneren zij zich niet meer wat zij gedaan hebben.
[25] Mannen, is de wijn niet de sterkste, omdat hij dwingt om dit te doen? En hij zweeg, nadat hij zo gesproken had.

3 Ezra 4

[1] Toen begon de tweede te spreken, die over de kracht van de koning gesproken had, en hij zei:
[2] Mannen, zijn de mensen niet de sterksten, die het land en de zee in hun macht hebben en alles wat daarin is?
[3] Maar de koning overtreft hen en heerst over hen en regeert hen, en alles wat hij hun zegt, gehoorzamen zij.
[4] Als hij hun zegt dat zij elkaar oorlog moeten aandoen, doen zij het. Als hij hen tegen hun vijanden uitstuurt, gaan zij. Zij slechten de bergen, de muren en de torens.
[5] Zij slaan dood en worden doodgeslagen, en het woord van de koning zullen zij niet overtreden. En als zij overwinnen, brengen zij alles bij de koning: wat zij geroofd hebben en al het andere.
[6] En allen die niet ten oorlog trekken en niet vechten, maar het land bewerken: wanneer zij gezaaid en gemaaid hebben, brengen zij de koning belasting. En de een dwingt de ander om de koning belasting te brengen, terwijl hij maar één man is.
[7] Zegt hij dat men moet doden, dan doden zij. Zegt hij dat men moet ophouden, dan houden zij op.
[8] Zegt hij dat men moet slaan, dan slaan zij. Zegt hij dat men moet verwoesten, dan verwoesten zij. Zegt hij dat men moet bouwen, dan bouwen zij.
[9] Zegt hij dat men moet afbreken, dan breken zij af. Zegt hij dat men moet planten, dan planten zij.
[10] En heel zijn volk en al zijn legers gehoorzamen hem.

[11] Bovendien, als hij gaat zitten, eet, drinkt en slaapt, houden zij in een kring rondom hem de wacht, en niemand durft weg te gaan of zijn eigen werk te doen, en zij zijn hem niet ongehoorzaam.

[12] Mannen, hoe zou de koning dan niet de sterkste zijn, die zo gehoorzaamd wordt? En hij zweeg.

[13] De derde, die over de vrouwen en over de waarheid gesproken had, namelijk Zerubabel (zaad van Babel), begon ook te spreken:

[14] Mannen, niet de grote koning, niet de menigte mensen en niet de wijn is de sterkste.

[15] Wie is het dan die over hen heerst of die hen regeert? Zijn dat niet de vrouwen? De vrouwen hebben de koning ter wereld gebracht, en heel het volk dat de zee en de aarde regeert, is uit hen geboren.

[16] Zij hebben zelfs hen opgevoed die de wijngaarden planten waar de wijn uit komt.

[17] Zij maken zelf de kleding van de mensen, zij maken wat de mensen sieren, en mensen kunnen niet zonder vrouwen.

[18] En al hebben zij goud en zilver en allerlei mooie dingen verzameld, als zij een vrouw zien die mooi is van gezicht en gestalte,

[19] dan laten zij dat allemaal liggen, richten hun ogen op haar en staren haar met open mond aan. Zij verlangen meer naar haar dan naar het goud, het zilver en al het moois.

[20] Een mens verlaat zijn eigen vader, die hem opgevoed heeft, en zijn eigen land, en hij hecht zich aan zijn eigen vrouw.

[21] Bij zijn vrouw laat hij zijn leven, en hij denkt niet meer aan zijn vader, zijn moeder of zijn land.

[22] Ook daaraan moeten jullie weten dat de vrouwen jullie regeren.

[23] Werken jullie niet en zwoegen jullie niet? En geven jullie niet alles aan de vrouw? Ja, een man neemt zijn zwaard en gaat langs de wegen liggen om te roven en te stelen, en hij vaart over zee en over de rivieren.

[24] Hij ziet een leeuw en gaat het donker in, en wanneer hij gestolen, geroofd en geplunderd heeft, brengt hij het naar zijn geliefde.

[25] En een man houdt meer van zijn eigen vrouw dan van zijn vader en zijn moeder.
[26] Velen zijn hun verstand kwijtgeraakt om vrouwen, en zijn om hen slaven geworden.
[27] En velen zijn omgekomen, gewurgd en hebben gezondigd om vrouwen.
[28] En nu, geloven jullie mij niet? Is de koning niet groot in zijn macht? Zijn niet alle landen bang om hem aan te raken?
[29] Toch heb ik hem en Apame gezien, de dochter van de wonderbaarlijke Bartacus, de bijvrouw van de koning, die aan de rechterhand van de koning zat.
[30] Zij nam de kroon van het hoofd van de koning, zette die zelf op en sloeg de koning met haar linkerhand.
[31] En bovendien keek de koning haar met open mond aan. En als zij naar hem lachte, lachte hij ook. En als zij boos op hem werd, vleide hij haar, zodat zij zich met hem zou verzoenen.
[32] Mannen, hoe zouden de vrouwen dan niet sterk zijn, nu zij dat doen?
[33] Toen keken de koning en de groten elkaar aan. En hij begon over de waarheid te spreken.
[34] Mannen, zijn de vrouwen niet sterk? Groot is de aarde en hoog is de hemel, en snel in haar loop is de zon, want zij draait in de cirkel van de hemel en keert op één dag terug naar haar plaats.
[35] Is Hij niet groot die zulke dingen doet? Maar de waarheid is groot en sterker dan die allemaal.
[36] Heel de aarde roept de waarheid aan, en de hemel prijst haar. Alle werken bewegen en beven, en bij haar is geen onrecht.
[37] In de wijn zit onrecht, in de koning zit onrecht, in de vrouwen zit onrecht, in alle mensenkinderen zit onrecht, en al hun werken zijn onrecht. In hen is geen waarheid, en in hun onrecht zullen zij omkomen.
[38] Maar de waarheid blijft en is sterk voor altijd. Zij leeft en heerst in alle eeuwen.
[39] Bij haar is geen aanzien des persoons. Zij maakt geen onderscheid, maar zij doet wat recht is en houdt zich ver van alles wat onrecht en slecht is, en iedereen

heeft vreugde in haar werken.
[40] In haar oordeel is geen onrecht, en zij is de kracht, het koningschap, de macht en de eer van alle eeuwen. Geprezen zij de God van de waarheid!
[41] En hij zweeg. Toen riep heel het volk en zei: Groot is de waarheid, en zij is sterker dan alles.
[42] Toen zei de koning tegen hem: Vraag wat je wilt, ja meer dan er geschreven staat, en wij zullen het je geven, want je bent wijzer bevonden dan de anderen. Je zult naast mij zitten en mijn verwant genoemd worden.
[43] Toen zei hij tegen de koning: Denk aan uw belofte, die u gedaan hebt om Jeruzalem te bouwen, op de dag dat u uw koningschap ontving,
[44] en dat u al het gerei zou terugsturen dat uit Jeruzalem meegenomen is, dat Cyrus (zon) apart gezet heeft toen hij beloofde Babel te verwoesten, en dat hij beloofde het daarheen terug te sturen.
[45] En u hebt beloofd de tempel te bouwen die de Edomieten verbrand hebben toen Judea door de Chaldeeën verwoest werd.
[46] En nu, dit is wat ik van u vraag, heer koning, en wat ik van u verlang. Dit is de eer die ik van u vraag. Ik vraag u dus de belofte na te komen die u met eigen mond aan de Koning van de hemel beloofd hebt na te komen.
[47] Toen stond koning Darius (hij bezit het goede) op en kuste hem. Hij schreef voor hem brieven aan alle rentmeesters, landvoogden, legeraanvoerders en vorsten, dat zij hem geleide moesten geven en allen die met hem optrokken om Jeruzalem te bouwen.
[48] En aan alle landvoogden in Celo-Syrië en Fenicië en bij de Libanon schreef hij brieven, dat zij cederhout van de Libanon naar Jeruzalem moesten brengen en de stad met hem moesten bouwen.
[49] En hij schreef aan alle Joden die uit zijn koninkrijk naar Judea optrokken over hun vrijheid: dat geen machthebber, landvoogd, vorst of rentmeester hun deuren zou binnengaan,
[50] en dat heel het land dat zij bewoonden voor hen belastingvrij zou zijn, en dat de Edomieten de dorpen van de Joden zouden verlaten die zij ingenomen hadden,

51 en dat zij voor de bouw van de tempel jaarlijks twintig talenten zouden geven, totdat die voltooid zou zijn,
52 en dat zij om op het altaar dagelijks brandoffers te brengen, zoals hun geboden was, nog tien talenten per jaar zouden bijdragen,
53 en dat allen die uit Babylonië zouden optrekken om de stad te bouwen, vrijheid zouden hebben, zij en hun nakomelingen, met alle priesters die mee optrokken.
54 Hij schreef ook over het onderhoud van de priesters en over de priesterkleding waarin zij dienstdoen.
55 En hij schreef dat men de Levieten onderhoud moest geven, tot de dag dat het huis van God voltooid zou zijn en Jeruzalem herbouwd.
56 En hij schreef dat men allen die de stad bewaakten hun deel en hun loon moest geven.
57 En hij stuurde al het gerei terug dat Cyrus in Babylonië apart gezet had, en alles wat Cyrus bevolen had te doen, beval hij ook te doen en naar Jeruzalem te sturen.
58 Toen de jongeman naar buiten ging, hief hij zijn gezicht op naar de hemel, in de richting van Jeruzalem, en dankte de Koning van de hemel en zei:
59 Van U is de overwinning, van U is de wijsheid, van U is de eer, en ik ben Uw dienaar.
60 Geprezen bent U, die mij wijsheid gegeven hebt, en ik dank U, Heere van onze voorouders.
61 Hij nam de brieven, ging op weg en trok naar Babylonië, en hij vertelde dit aan al zijn broeders.
62 Zij prezen de God van hun voorouders, omdat Hij hun verkwikking en bevrijding gegeven had,
63 zodat zij konden optrekken en Jeruzalem konden bouwen en de tempel waarover Zijn naam wordt uitgeroepen. En zij vierden feest met snarenspel en vrolijkheid, zeven dagen lang.

3 Ezra 5

[1] Daarna werden de hoofden van de families uitgekozen om op te trekken, naar hun stammen, met hun vrouwen, zonen en dochters, hun slaven en slavinnen en hun vee.

[2] Darius (hij bezit het goede) stuurde duizend ruiters met hen mee om hen veilig naar Jeruzalem te brengen, met muziek, trommels en fluiten,

[3] terwijl al hun broeders speelden, en zo lieten zij hen samen met hen optrekken.

[4] Dit zijn de namen van de mannen die optrokken, naar de families in hun stammen en naar de indeling van hun leiderschap.

[5] De priesters: de zonen van Pinehas (de Nubiër), de zoon van Aäron (verlichte), waren Jozua (YHWH redt), de zoon van Josedek (YHWH is rechtvaardig), de zoon van Seraja (YHWH heerst), en Jojakim (YHWH richt op). Daarna Zerubabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), uit het huis van David (geliefde), uit het geslacht van Perez (doorbraak) en uit de stam Juda (lofprijs).

[6] Hij was het die onder Darius, de koning van de Perzen, de wijze woorden gesproken had, in het tweede jaar van zijn regering, in de maand Nisan, de eerste maand.

[7] Dit zijn zij die uit Judea zijn opgetrokken uit de ballingschap waarin zij vreemdeling waren, die Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, naar Babylonië had weggevoerd.

[8] Zij keerden terug naar Jeruzalem en naar de andere delen van Judea, ieder naar zijn eigen stad. Zij kwamen met Zerubabel en Jozua, en met Nehemia (YHWH troost), Saraja (YHWH heerst), Resaja, Enenius, Mardocheüs (man van Marduk), Belsarus, Asfarasus, Rheëlius, Rorinus en Baäna (zoon van ellende), hun leiders.

[9] Het aantal van het volk met hun leiders was: de zonen van Parosch (vlo) tweeduizend honderdtweeënzeventig.

[10] De zonen van Sarat vierhonderdtweeënzeventig. De zonen van Ares zevenhonderdzesenvijftig.

[11] De zonen van Pahat-Moab, uit de zonen van Jozua en Joab (YHWH is vader), tweeduizend achthonderdtwaalf.

[12] De zonen van Elam (hoogland) duizend tweehonderdvierenvijftig. De zonen van Zathaï negenhonderdvijfenzeventig. De zonen van Chorbe zevenhonderdvijf. De zonen van Bani zeshonderdachtenveertig.

[13] De zonen van Bebai zeshonderddrieëndertig. De zonen van Argas duizend driehonderdtweeëntwintig.

[14] De zonen van Adonikam (mijn Heer is opgestaan) zeshonderdzevenendertig. De zonen van Bagoë tweeduizend zesenzestig. De zonen van Adin (teer) vierhonderdvierenvijftig.

[15] De zonen van Ater (binder) uit Hizkia (YHWH sterkt) tweeënnegentig. De zonen van Cilas en Azenas zevenenzestig. De zonen van Azar vierhonderdtweeëndertig.

[16] De zonen van Amri honderdeen. De zonen van Arom tweeëndertig. De zonen van Base driehonderddrieëntwintig. De zonen van Arisfurith honderdtwee.

[17] De zonen van Beter drieduizend vijf.

[18] De mannen uit Bethlomon honderddrieëntwintig, die uit Nethofas vijfenvijftig, die uit Anatoth honderdachtenvijftig, die uit Bethasmon tweeënveertig.

[19] Die uit Kirjath-Jearim vijfentwintig, die uit Cathiras en Berog zevenhonderddrieënveertig, de Gadiastieten en Ammidieten vierhonderdtweeëntwintig.

[20] Die uit Kirama en Gabbes zeshonderdeenentwintig, die uit Makalon honderdtweeëntwintig, die uit Betolia vijfenvijftig.

[21] De zonen van Nifis honderdzesenvijftig. De zonen van Kalamelali en Onus zevenhonderdvijfentwintig.

[22] De zonen van Jericho tweehonderdvijfenveertig.

[23] De zonen van Sanaäs drieduizend driehonderdeen.

[24] De priesters: de zonen van Jeddu, de zoon van Jozua, met de zonen van Lanasib achthonderdzevenenzeventig. De zonen van Emeruth (lam)

tweehonderdtweeënvijftig.
25 De zonen van Fassur duizend vierhonderdzeven. De zonen van Charmi (mijn wijngaard) tweehonderdzeventien.
26 De Levieten: de zonen van Jozut, Kadoëli, Banni (gebouwd) en Sudi, vierenzeventig.
27 De heilige zangers: de zonen van Asaf (hij heeft verzameld) honderdachtentwintig.
28 De poortwachters: de zonen van Salum (vergeldingen), de zonen van Atar, de zonen van Tolman (onderdrukker), de zonen van Dahub, de zonen van Ateta, de zonen van Tobi (YHWH is goed), samen honderdnegenendertig.
29 Wie het heiligdom dienden: de zonen van Hesai, de zonen van Asifa, de zonen van Tabaoth (ringen), de zonen van Seras (overvloed), de zonen van Suda, de zonen van Faleas,
30 de zonen van Labana (wit), de zonen van Agraba (sprinkhaan), de zonen van Akud, de zonen van Uta, de zonen van Cetab, de zonen van Akaba, de zonen van Sijba, de zonen van Anan (wolk), de zonen van Cathua,
31 de zonen van Geddur, de zonen van Laïr, de zonen van Desan, de zonen van Noëba, de zonen van Chaseba, de zonen van Cazera, de zonen van Ozia (YHWH is mijn kracht), de zonen van Finoë, de zonen van Asara,
32 de zonen van Basthaï, de zonen van Assana, de zonen van Mavi, de zonen van Nafis (verademing), de zonen van Akuf, de zonen van Achiba, de zonen van Asub, de zonen van Farenaces,
33 de zonen van de dienaren van Salomo (vrede): de zonen van Asapfioth, de zonen van Farera, de zonen van Jejeli, de zonen van Lozon, de zonen van Isdaël, de zonen van Safni,
34 de zonen van Hagia, de zonen van Sachareth, de zonen van Sabia, de zonen van Saroth, de zonen van Misaje, de zonen van Gas, de zonen van Addus, de zonen van Suba, de zonen van Aferra, de zonen van Barod, de zonen van Safag, de zonen van Allom.
35 Zij allen dienden het heiligdom en waren zonen van de dienaren van Salomo: driehonderdtweeënzeventig in getal.

[36] Zij waren opgetrokken uit Thermeleth en Thelersa, en hun leider was Charnathalan en Aälar.
[37] Maar zij konden hun steden en families niet aantonen, of zij wel uit Israël (die met God strijdt) waren: de zonen van Dalan (YHWH heeft opgetrokken), de zoon van Baëma, en de zonen van Nehoda, zeshonderdtweeënvijftig.
[38] En uit de priesters die het priesterambt bedienden en van wie de afstamming niet gevonden werd: de zonen van Obdia, de zonen van Akbos (de doorn), en de zonen van Jaddu (bekende), die Augia tot vrouw nam, een van de dochters van Barzillai (ijzeren), en die naar zijn naam genoemd is.
[39] Toen hun geslachtsregister in de lijst gezocht werd en niet gevonden werd, zijn zij uit het priesterambt geweerd.
[40] Nehemia en Attaria zeiden tegen hen dat zij geen deel zouden hebben aan de heilige dingen, totdat er een hogepriester zou opstaan die bekleed was met openbaring en waarheid.
[41] Alle Israëlieten van twaalf jaar en ouder, de slaven en slavinnen niet meegerekend, waren tweeënveertigduizend driehonderdzestig.
[42] Hun knechten en dienstmeisjes waren zevenduizend driehonderdzevenendertig. De zangers en zangeressen tweehonderdvijfenveertig.
[43] Er waren vierhonderdvijfendertig kamelen, zevenduizend zesendertig paarden, tweehonderdvijfenveertig muildieren en vijfduizend vijfhonderdvijfentwintig ezels.
[44] Toen enkele hoofden van hun families in de tempel van God in Jeruzalem kwamen, beloofden zij het huis van God op zijn plaats op te richten, naar hun vermogen,
[45] en te geven voor de heilige werkkas duizend talenten goud, vijfduizend talenten zilver en honderd priesterkleden.
[46] De priesters, de Levieten en wie van het volk waren, vestigden zich in Jeruzalem en in het land, en ook de heilige zangers, de poortwachters en heel Israël in hun dorpen.
[47] Toen de zevende maand aanbrak en de Israëlieten ieder in hun woonplaats waren, kwamen zij eendrachtig samen op het plein van de eerste poort, die op

het oosten lag.
[48] Jozua, de zoon van Josedek, en zijn broeders de priesters, met Zerubabel, de zoon van Sealthiël, en zijn broeders stonden op
[49] en maakten het altaar van de God van Israël klaar om daarop brandoffers te brengen, volgens wat beschreven staat in het boek van Mozes (uit het water getrokken), de man van God.
[50] Zij richtten het altaar op zijn plaats op, hoewel sommigen van de andere volken van het land zich tegen hen keerden, omdat zij hun vijanden waren.
[51] Want alle volken op de aarde sterkten zich. En zij brachten offers op de vastgestelde tijden en brandoffers voor de Heere, het ochtendoffer en het avondoffer.
[52] Zij vierden het Loofhuttenfeest zoals in de wet bevolen was, en brachten dagelijks offers zoals het hoorde, en daarna de dagelijkse offers, de offers van de sabbatten, de nieuwe maan en alle andere feestdagen, voor wie geheiligd waren.
[53] En allen die God geloften gedaan hadden, begonnen vanaf de nieuwe maan van de zevende maand God offers te brengen, terwijl de tempel van de Heere nog niet gebouwd was.
[54] Zij gaven geld aan de steenhouwers en timmerlieden, en eten en drinken,
[55] en karren aan de Sidoniërs en Tyriërs, zodat zij hun cederhout van de Libanon zouden brengen en als vlotten naar de haven van Joppe zouden varen, volgens het bevel dat Cyrus (zon), de koning van Perzië, hun geschreven had.
[56] In het tweede jaar nadat hij bij de tempel van God in Jeruzalem was gekomen, in de tweede maand, begonnen Zerubabel, de zoon van Sealthiël, en Jozua, de zoon van Josedek, en hun broeders, de priesters en de Levieten, en allen die uit de ballingschap in Jeruzalem waren gekomen.
[57] Zij legden het fundament van het huis van God bij de nieuwe maan van de tweede maand, nadat zij in Judea en Jeruzalem waren gekomen.
[58] Zij stelden de Levieten van twintig jaar en ouder aan over de werken van de Heere. Jozua stond op met zijn zonen en broeders, en zijn broer Kadmiël (God is de oudste), en de zonen van Emadabus en de zonen van Joda, de zoon van Eliadad, met hun zonen en broeders. Al deze Levieten zetten het werk eendrachtig voort, samen met wie de werken uitvoerden aan het huis van de

Heere.
[59] De bouwers bouwden de tempel van de Heere, en de priesters stonden in lange kleding met snarenspel en bazuinen, en de Levieten, de zonen van Asaf, met cimbalen,
[60] zingend en de Heere prijzend, volgens de regeling van David, de koning van Israël.
[61] Zij verhieven hun stem met liederen en prezen de Heere, dat Zijn goedheid en Zijn heerlijkheid voor altijd over heel Israël is.
[62] Heel het volk blies op bazuinen en riep met luide stem, zingend voor de Heere om het oprichten van het huis van de Heere.
[63] Maar sommigen van de priesters, de Levieten en de familiehoofden die ouder waren en het vorige huis gezien hadden,
[64] kwamen bij de bouw van dit huis met huilen en met luid geroep, terwijl velen met bazuinen en vreugde luid riepen,
[65] zodat het volk de bazuinen niet goed hoorde vanwege het huilen van het volk. Want de menigte blies zo luid dat het van verre gehoord werd.
[66] Toen de vijanden van de stammen Juda en Benjamin (zoon van de rechterhand) dat hoorden, kwamen zij om te weten wat dat geluid van bazuinen was.
[67] Zij begrepen dat wie uit de ballingschap gekomen waren, de tempel bouwden voor de Heere, de God van Israël.
[68] Zij kwamen bij Zerubabel en Jozua en bij de familiehoofden en zeiden tegen hen: Laat ons met u bouwen.
[69] Want wij horen net als u bij uw God en brengen Hem offers, vanaf de tijd van Asbakaf, de koning van Assyrië, die ons hierheen gebracht heeft.
[70] Toen zeiden Zerubabel, Jozua en de hoofden van de families van Israël tegen hen:
[71] Het komt ons en u niet toe om samen het huis te bouwen voor de Heere, onze God.
[72] Maar wij zullen alleen voor de Heere van Israël bouwen, volgens wat Cyrus, de koning van de Perzen, ons bevolen heeft.

[73] De volken van dat land drongen op tegen de bewoners van Judea. Zij belegerden hen en verhinderden hun te bouwen.

[74] Met hinderlagen, oproer en samenscholingen zorgden zij ervoor dat de bouw niet werd voltooid, heel de tijd dat koning Cyrus leefde. Zo werd de bouw twee jaar lang verhinderd, tot de regering van Darius.

3 Ezra 6

[1] In het tweede jaar van de regering van Darius (hij bezit het goede) profeteerden de profeet Haggai (feestelijk) en Zacharia (YHWH gedenkt), de zoon van Iddo, over de Joden in Judea en Jeruzalem, in de naam van de God van Israël (die met God strijdt).

[2] Toen stonden Zerubabel (zaad van Babel), de zoon van Sealthiël (ik heb God gevraagd), en Jozua (YHWH redt), de zoon van Josedek (YHWH is rechtvaardig), op en begonnen zij het huis van de Heere in Jeruzalem weer te bouwen, want de profeten van de Heere waren bij hen en hielpen hen.

[3] In die tijd kwamen Sisinnes, de stadhouder van Syrië en Fenicië, en Sathrabusan en hun collega's bij hen en zeiden tegen hen:

[4] Wie heeft u bevolen dit huis te bouwen en dat dak en al die andere dingen af te maken? En wie zijn de bouwers die dit optrekken?

[5] Nadat het onderzoek gedaan was over de ballingen, kregen de oudsten van de Joden genade van de Heere, en zij werden niet in de bouw verhinderd totdat men Darius hiervan op de hoogte zou brengen en er antwoord zou komen.

[6] Dit is het afschrift van de brief die hij aan Darius geschreven en gestuurd heeft:

[7] Sisinnes, de stadhouder van Syrië en Fenicië, en Sathrabusan en hun collega's, de leiders in Syrië en Fenicië, wensen koning Darius voorspoed.

[8] Laat het onze heer de koning geheel bekend zijn dat wij, toen wij in het land Judea aankwamen en de stad Jeruzalem binnengingen, gevonden hebben dat de oudsten van de Joden, die in ballingschap zijn geweest,

[9] in de stad Jeruzalem een nieuw en groot huis voor de Heere aan het bouwen waren, met gehouwen kostbare stenen en met houtwerk in de muren gelegd,

10 en dat dit werk met ijver gebeurt, dat het werk voorspoedig onder hun handen vordert en dat het met grote pracht en zorgvuldigheid wordt uitgevoerd.
11 Toen hebben wij die oudsten gevraagd: wie heeft u bevolen dit huis te bouwen en het fundament van deze werken te leggen?
12 Wij hebben hun dat gevraagd om het u bekend te kunnen maken en u te kunnen schrijven wie de mannen zijn die hierover zijn aangesteld. Wij hebben hun ook schriftelijk de namen van hun leiders gevraagd.
13 Maar zij hebben ons geantwoord: wij zijn kinderen van de Heere, die hemel en aarde geschapen heeft.
14 En dit huis is heel veel jaren geleden gebouwd door een grote en machtige koning van Israël, en het is voltooid.
15 En omdat onze voorouders tegen de Heere van Israël, die in de hemel is, gezondigd hadden en Hem verbitterd hadden, gaf Hij hen over in de handen van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, de koning van de Chaldeeën.
16 Die hebben dit huis afgebroken en verbrand en het volk als gevangenen naar Babel weggevoerd.
17 Maar in het eerste jaar dat Cyrus (zon) over het land Babylonië regeerde, heeft koning Cyrus geschreven dat men dit huis weer moest bouwen.
18 En het heilige gouden en zilveren gerei dat Nebukadnezar uit het huis van God in Jeruzalem had weggevoerd en in zijn tempel had gezet, dat haalde koning Cyrus weer uit de tempel in Babel, en het werd overgedragen aan Zerubabel en aan Sesbassar, de stadhouder.
19 Hem werd bevolen al dat gerei mee te nemen en in de tempel in Jeruzalem te zetten, en dat de tempel van de Heere op zijn plaats gebouwd zou worden.
20 Toen Sesbassar daar gekomen was, legde hij de fundamenten van het huis van de Heere in Jeruzalem, en vanaf die tijd tot nu toe werd het gebouwd, maar het is nog niet voltooid.
21 Nu dan, als het u goeddunkt, heer koning, laat dan onderzoek doen in de koninklijke archieven van Cyrus.

[22] En als blijkt dat de bouw van het huis van de Heere in Jeruzalem met instemming van koning Cyrus gebeurd is, en het onze heer de koning goeddunkt, geef ons daar dan antwoord over.
[23] Toen gaf koning Darius bevel onderzoek te doen in de archieven in Babel, en er werd in Ecbatana, de stad in het land Medië, een plek gevonden waar dit geschreven stond:
[24] In het eerste jaar dat Cyrus regeerde, gaf koning Cyrus bevel dat men het huis van de Heere in Jeruzalem zou bouwen, waar men offers zou brengen op een altijd brandend vuur.
[25] De hoogte zou zestig el zijn en de breedte zestig el, met drie lagen gehouwen stenen en een laag nieuw hout uit dat land, en de kosten zouden uit het huis van koning Cyrus betaald worden.
[26] En het heilige gerei van het huis van de Heere, van goud en van zilver, dat Nebukadnezar uit het huis van de Heere in Jeruzalem had weggevoerd en naar Babel had gebracht, zou men terugbrengen naar het huis van de Heere in Jeruzalem, naar de plaats waar het gestaan had, zodat het daar weer neergezet kon worden.
[27] Hij gaf ook bevel aan Sisinnes, de stadhouder van Syrië en Fenicië, en aan Sathrabusan en hun collega's en de andere landvoogden die in Syrië en Fenicië waren aangesteld, ervoor te zorgen dat zij zich van die plaats zouden onthouden en dat zij de dienaar van de Heere en de leider van Judea, Zerubabel, en de oudsten van de Joden dit huis van de Heere op zijn plaats zouden laten bouwen.
[28] En ik heb daarbij ook bevolen, schreef hij, dat zij het helemaal zullen opbouwen, en dat men er goed op toeziet dat men de Joden die uit de ballingschap zijn, helpt, totdat het huis van de Heere voltooid is.
[29] Ook dat uit de inkomsten van Celo-Syrië en Fenicië met zorg een bijdrage wordt gegeven aan de landvoogd Zerubabel, voor deze mensen, als offer voor de Heere, namelijk voor stieren, rammen en lammeren,
[30] en ook graan, zout, wijn en olie, elk jaar zonder onderbreking, zoals de priesters in Jeruzalem zullen aangeven dat er dagelijks nodig is, en dit zonder uitstel,

[31] zodat er drankoffers gebracht worden aan de allerhoogste God, voor de koning en zijn kinderen, en zodat zij bidden voor hun lange leven.
[32] Verder zal men bevelen: wie iets overtreedt of tenietdoet van wat hier geschreven staat, van diens eigen huis zal men een balk nemen en hem daaraan ophangen, en zijn bezit zal aan de koning vervallen.
[33] Daarom ook: de Heere, wiens naam daar wordt aangeroepen, doe elke koning en elk volk teniet dat zijn hand uitsteekt om dit huis van de Heere in Jeruzalem te verhinderen of te beschadigen.
[34] Ik, koning Darius, heb besloten dat dit zorgvuldig zal worden nagekomen.

3 Ezra 7

[1] Toen gehoorzaamden Sisinnes, de stadhouder van Celo-Syrië en Fenicië, en Sathrabusan en hun collega's aan wat koning Darius (hij bezit het goede) bevolen had.
[2] Zij hielden zich ijverig aan de heilige werken en waren de oudsten van de Joden en de opzichters van de tempel behulpzaam.
[3] De heilige werken gingen voorspoedig verder, terwijl de profeten Haggai (feestelijk) en Zacharia (YHWH gedenkt) profeteerden.
[4] Zij voltooiden die op bevel van de Heere, de God van Israël (die met God strijdt), en met instemming van Cyrus (zon), Darius en Artaxerxes (heerser door recht), de koningen van Perzië.
[5] Zo werd het heilige huis voltooid op de drieëntwintigste dag van de maand Adar, in het zesde jaar van koning Darius.
[6] De Israëlieten, de priesters en de Levieten en de anderen uit de ballingschap die zich bij hen gevoegd hadden, deden wat in het boek van Mozes (uit het water getrokken) geschreven staat,
[7] en zij brachten voor de inwijding van de tempel van de Heere honderd stieren, tweehonderd rammen en vierhonderd lammeren,
[8] en voor de zonden van heel Israël twaalf bokken, naar het aantal van de leiders van de twaalf stammen van Israël.

[9] De priesters en de Levieten stonden naar hun families, gekleed in lange gewaden, over de werken van de Heere, de God van Israël, volgens het boek van Mozes, en de poortwachters stonden bij elke poort.
[10] De Israëlieten uit de ballingschap vierden het Pascha op de veertiende dag van de eerste maand, nadat de priesters en de Levieten geheiligd waren.
[11] Maar niet alle Israëlieten uit de ballingschap waren samen geheiligd; de Levieten waren wel samen geheiligd.
[12] Zij slachtten het paaslam voor alle ballingen, voor hun broeders de priesters en voor zichzelf.
[13] De Israëlieten uit de ballingschap aten het paaslam, allen die zich hadden afgescheiden van de gruwelen van de volken van het land en die de Heere zochten.
[14] Zij vierden het feest van de ongezuurde broden zeven dagen lang, verheugd voor de Heere,
[15] omdat Hij het plan van de koning van Assyrië naar hen toe gekeerd had, om hun handen te sterken bij de werken van de Heere, de God van Israël.

3 Ezra 8

[1] Daarna, toen Artaxerxes (heerser door recht), de koning van de Perzen, regeerde, trok Ezra (hulp) op, de zoon van Azaria (YHWH helpt), de zoon van Sechrie (gedachtig), de zoon van Chelkia (YHWH is mijn deel), de zoon van Sallem (vergelding),
[2] de zoon van Sadok (rechtvaardig), de zoon van Achitob (mijn broer is goed), de zoon van Amaria (YHWH heeft gezegd), de zoon van Uria (YHWH is mijn licht), de zoon van Bukki (bewezen door YHWH), de zoon van Abisai (mijn vader is er), de zoon van Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt), de zoon van Aäron (verlichte), de eerste priester.
[3] Deze Ezra trok weg uit Babylonië als schriftgeleerde, met verstand van de wet van Mozes (uit het water getrokken) die door de God van Israël (die met God strijdt) gegeven was.

[4] De koning had hem eer gegeven, omdat hij genade bij hem vond in alles wat hij van hem vroeg.

[5] Met hem trokken enkelen naar Jeruzalem op uit de Israëlieten, uit de priesters en Levieten, uit de heilige zangers en poortwachters en uit de dienaren van het heiligdom.

[6] In het zevende jaar van de regering van Artaxerxes, in de vijfde maand, dat is het zevende jaar van de koning, gingen zij uit Babylonië weg, bij de nieuwe maan van de eerste maand,

[7] en zij kwamen onder zijn leiding in Jeruzalem aan, na de voorspoedige reis die de Heere hun gegeven had.

[8] Want Ezra had grote kennis gekregen, zodat hij niets naliet van wat bij de wet van de Heere hoorde en van de geboden, om heel Israël alle regels en oordelen te leren.

[9] Daarbij kwam ook het schriftelijke bevel van koning Artaxerxes aan Ezra, de priester en leraar van de wet van de Heere. Dit is het afschrift:

[10] Koning Artaxerxes wenst Ezra, de priester en leraar van de wet van de Heere, voorspoed.

[11] Omdat ik besloten heb goedertierenheid te tonen, heb ik bevolen dat zij die dat vrijwillig willen, uit het Joodse volk en uit de priesters en de Levieten in ons koninkrijk, met u mogen meereizen naar Jeruzalem.

[12] Laat allen die dat willen, meetrekken, zoals het mij en mijn zeven vrienden, mijn raadsheren, goeddunkt,

[13] zodat zij bekijken hoe het in Judea en Jeruzalem staat en doen wat in de wet van de Heere staat.

[14] En laat zij aan de Heere van Israël de gaven brengen die ik en mijn vrienden voor Jeruzalem beloofd hebben, en al het goud en zilver dat in het land Babylonië gevonden kan worden, laat men dat terugbrengen naar de Heere in Jeruzalem,

[15] samen met wat uw volk geeft voor de tempel van de Heere, hun God, in Jeruzalem. Laat men het goud en het zilver verzamelen voor stieren, rammen en lammeren en wat daarbij hoort,

16 zodat men de Heere offers brengt op het altaar van de Heere, hun God, in Jeruzalem.
17 En alles wat u en uw broeders met het goud en zilver willen doen, voer dat uit naar de wil van uw God.
18 En het heilige gerei van de Heere, dat u gegeven is voor het gebruik van de tempel van uw God,
19 dat zult u geven uit de schatkamer van de koning.
20 En ik, koning Artaxerxes, heb bevolen aan wie zijn aangesteld over de schatten van Syrië en Fenicië,
21 dat zij ijverig moeten geven wat Ezra, de priester en leraar van de wet van de allerhoogste God, hun schrijft,
22 tot honderd talenten zilver toe, en ook tot honderd maten graan, honderd vaten wijn en andere dingen in ruime mate.
23 Laat alles zorgvuldig worden uitgevoerd naar de wet van God, voor de allerhoogste God, zodat de toorn van God niet over het koninkrijk van de koning en zijn zonen komt.
24 En u wordt ook geboden dat geen priesters, Levieten, heilige zangers, poortwachters, tempeldienaars of schriftgeleerden enige belasting of andere lasten worden opgelegd,
25 en dat niemand het recht heeft hun iets op te leggen.
26 En u, Ezra, stel naar de wijsheid van God rechters en scheidslieden aan, zodat zij recht spreken in heel Syrië en Fenicië, allen die de wet van uw God kennen. En leer het aan wie haar niet kennen.
27 En allen die de wet van uw God en van de koning overtreden, zullen streng gestraft worden, hetzij met de dood, hetzij met andere lijfstraffen, met een boete of met verbanning.
28 En Ezra de schriftgeleerde zei: Geprezen zij alleen de Heere, de God van mijn voorouders, die dit in het hart van de koning gelegd heeft, zodat hij Zijn huis in Jeruzalem zou eren,
29 en die mij eer gegeven heeft bij de koning, zijn raadsheren, al zijn vrienden en zijn groten.

[30] En ik vatte moed door de hulp van de Heere, mijn God, en ik verzamelde mannen uit Israël om met mij op te trekken.
[31] Dit zijn de hoofden naar hun families en naar de indeling van hun leiderschap, die met mij optrokken uit Babylonië onder de regering van koning Artaxerxes:
[32] uit de zonen van Pinehas: Gerson (vreemdeling); uit de zonen van Ithamar (palmenland): Gamaliël (God is mijn beloner); uit de zonen van David (geliefde): Lattus, de zoon van Sechenia (YHWH woont);
[33] uit de zonen van Parosch (vlo): Zacharia (YHWH gedenkt), en met hem staan honderdvijftig mannen ingeschreven;
[34] uit de zonen van Pahat-Moab: Eljaonia, de zoon van Zarea (YHWH is opgegaan), en met hem tweehonderd mannen;
[35] uit de zonen van Zathoë: Sechenia, de zoon van Jezel (God ziet), en met hem driehonderd mannen;
[36] uit de zonen van Adin (teer): Obed (dienaar), de zoon van Jonathan (YHWH heeft gegeven), en met hem tweehonderdvijftig mannen;
[37] uit de zonen van Elam (hoogland): Jesia, de zoon van Gotholia (YHWH is verheven), en met hem zeventig mannen; uit de zonen van Sefatja (YHWH heeft recht gedaan): Zaraja, de zoon van Michaël (wie is als God), en met hem zeventig mannen;
[38] uit de zonen van Joab (YHWH is vader): Abadja, de zoon van Jezel, en met hem tweehonderdtwaalf mannen;
[39] uit de zonen van Bania: Salimoth, de zoon van Josafir (YHWH voegt toe), en met hem honderdzestig mannen;
[40] uit de zonen van Babi: Zacharia, de zoon van Bebai, en met hem achtentwintig mannen;
[41] uit de zonen van Astath: Johannes (YHWH is genadig), de zoon van Aratan, en met hem honderdtien mannen;
[42] uit de zonen van Adonikam (mijn Heer is opgestaan), de laatsten, en dit zijn hun namen: Elifala, de zoon van Gevel, en Jamaja, en met hen zeventig mannen; uit de zonen van Bagenthi: de zoon van Istaleumi, en met hem zeventig

mannen.
43 Ik verzamelde hen bij de rivier die Ahava heet, en wij sloegen daar drie dagen ons kamp op, en ik inspecteerde hen.
44 Omdat ik daar geen priesters en Levieten vond,
45 stuurde ik naar Eleazar, Iduël, Maja, Masma, Alnatha (God heeft gegeven), Jamla, Joribon (YHWH pleit), Nathan (hij heeft gegeven), Ennathan (God heeft gegeven), Zacharia en Mosollamon, de leiders en de geleerden.
46 Ik zei hun dat zij naar Loddeüs moesten gaan, de leider op de plek van de schatkamer,
47 en ik droeg hun op Loddo en zijn broeders en de schatbewaarders daar te vragen ons mensen te sturen die het priesterambt in het huis van onze God konden bedienen.
48 En zij brachten ons, door de sterke hand van onze Heere, enkele verstandige mannen uit de zonen van Machli (ziekelijk), de zoon van Levi (verbonden), de zoon van Israël, namelijk Asebebia met zijn zonen en zijn broeders, achttien man,
49 en Asebia (YHWH heeft gerekend), Annu en zijn broer Hosea (redding), uit de zonen van Chanun (genadig), met hun zonen, twintig man,
50 en van wie de tempel dienden, die David en de leiders gegeven hadden voor het werk van de Levieten, tweehonderdtwintig tempeldienaars. Hun namen zijn allemaal schriftelijk vastgelegd.
51 Daar riep ik een vasten uit voor de jonge mannen, voor de Heere, om Hem een goede reis te vragen voor ons en voor wie bij ons waren, onze kinderen en ons vee.
52 Want ik schaamde mij om de koning om voetvolk en ruiters te vragen en om begeleiding tegen onze tegenstanders.
53 Want wij hadden tegen de koning gezegd dat de kracht van onze Heere er is voor wie Hem in alle oprechtheid zoeken.
54 En wij baden de Heere om dit alles, en wij vonden Hem zeer genadig.
55 Ik zonderde twaalf mannen af uit de leiders van de priesters, en Eresebia en Lamia en met hen nog twaalf mannen uit hun broeders.

[56] Ik woog voor hen het zilver, het goud en het heilige gerei van het huis van onze Heere af, dat de koning, zijn raadsheren, de groten en heel Israël gegeven hadden.
[57] Toen ik het gewogen had, gaf ik hun zeshonderdvijftig talenten zilver, honderd talenten aan gouden voorwerpen en honderd talenten goud,
[58] twintig gouden schalen en twaalf bronzen voorwerpen van fijn brons, glanzend als goud.
[59] En ik zei tegen hen: Ook jullie zijn heilig voor de Heere, en het gerei is heilig, en het goud en het zilver zijn geloften aan de Heere, de Heere van onze voorouders.
[60] Waak dus en bewaar ze, totdat jullie ze overdragen aan de leiders van de priesters en de Levieten en aan de hoofden van de families van Israël in Jeruzalem, in de vertrekken van het huis van onze God.
[61] En deze priesters en Levieten, die dit zilver, goud en gerei in ontvangst genomen hadden om het in Jeruzalem af te leveren, brachten het in de tempel van de Heere.
[62] Wij trokken weg van de rivier Ahava op de twaalfde dag van de eerste maand, totdat wij in Jeruzalem kwamen, door de sterke hand van onze Heere, die over ons was.
[63] Hij heeft ons vanaf het begin van de reis van alle vijanden gered. En wij kwamen in Jeruzalem, en toen wij daar drie dagen geweest waren, werd op de vierde dag het gewogen zilver en goud afgeleverd in het huis van de Heere aan Marmoth (hoogten), de zoon van de priester Uria.
[64] Bij hem was Eleazar, de zoon van Pinehas, en bij hem waren Josabdos (YHWH heeft geschonken), de zoon van Jozua (YHWH redt), en Moëth, de zoon van Laban (wit). En de Levieten leverden alles af naar aantal en gewicht.
[65] Het hele gewicht ervan werd op datzelfde uur opgeschreven.
[66] En wie uit de ballingschap waren aangekomen, brachten als offer voor de Heere, de God van Israël, twaalf stieren voor heel Israël,
[67] zesennegentig rammen, tweeënzeventig lammeren en twaalf bokken als dankoffer, alles als offer voor de Heere.

[68] Zij gaven de bevelen van de koning door aan de rentmeesters van de koning en aan de landvoogden van Celo-Syrië en Fenicië, en die eerden het volk en de tempel van de Heere.

[69] Toen dit gedaan was, kwamen de leiders bij mij en zeiden: Het volk van Israël, de leiders, de priesters en de Levieten hebben zich niet afgezonderd van de vreemde volken van dit land en van hun onreinheid,

[70] van de Kanaänieten, de Hethieten, de Ferezieten, de Jebusieten, de Moabieten, de Egyptenaren en de Edomieten.

[71] Want zij zijn huwelijken aangegaan met de dochters van die volken, zijzelf en hun zonen, en het heilige nageslacht is vermengd geraakt met de vreemde volken van het land. En de leiders en de groten hebben vanaf het begin van deze zaak aan deze zonde meegedaan.

[72] Zodra ik dit hoorde, scheurde ik mijn kleren en mijn heilige gewaad. Ik trok de haren uit mijn hoofd en mijn baard, en ik zat vol gedachten en zeer bedroefd.

[73] Allen die door het woord van de Heere, de God van Israël, aangegrepen werden, verzamelden zich bij mij terwijl ik treurde om deze misdaad, en ik zat bedroefd tot het avondoffer.

[74] Toen stond ik op van het vasten, met mijn kleren en mijn heilige gewaad gescheurd. Ik knielde neer, strekte mijn handen uit naar de Heere en zei:

[75] Heere, ik schaam mij en ik ben bang voor Uw gezicht.

[76] Want onze zonden zijn boven ons hoofd uitgegroeid en onze misdaden reiken tot aan de hemel, al sinds de tijd van onze voorouders.

[77] En wij zijn tot op deze dag in grote zonde.

[78] Om onze zonden en om de zonden van onze voorouders zijn wij met onze broeders, onze koningen en onze priesters met schande overgegeven aan de koningen van de aarde, aan het zwaard, aan gevangenschap en aan plundering, tot op vandaag.

[79] En nu is ons een beetje genade van de Heere geschonken, zodat wij een wortel en een naam overhouden op de plaats van Uw heiligdom,

[80] en zodat Hij ons een licht laat zien in het huis van de Heere, onze God, en ons eten geeft in de tijd van onze slavernij.

[81] Ja, toen wij slaven waren, zijn wij door de Heere, onze God, niet verlaten, maar Hij heeft ons genade gegeven bij de koningen van de Perzen, zodat zij ons eten gaven,
[82] zodat wij de tempel van onze Heere konden eren, het verwoeste Sion konden oprichten en wij vaste grond konden krijgen in Judea en Jeruzalem.
[83] En nu, Heere, wat zullen wij zeggen, nu wij dit hebben? Want wij hebben Uw geboden overtreden die U ons gegeven hebt door Uw dienaren, de profeten, toen U zei:
[84] Het land dat jullie binnengaan om in bezit te nemen, is een land dat door de bezoedeling van de vreemde volken van het land bezoedeld is, want zij hebben het met hun onreinheid gevuld.
[85] En nu zullen jullie je dochters niet aan hun zonen geven, en hun dochters zullen jullie niet voor je zonen nemen.
[86] En jullie zullen nooit vrede met hen zoeken, zodat jullie sterk worden, het goede van het land eten en het voor altijd aan jullie kinderen nalaten.
[87] Maar alles wat ons overkomt, gebeurt om onze slechte daden en onze grote zonden.
[88] Want U, Heere, die onze zonden verlicht hebt en ons zo'n wortel in het land gegeven hebt: wij zijn weer teruggekeerd om Uw wet te overtreden, zodat wij ons vermengd hebben met de onreinheid van de volken van het land.
[89] Zou U dan niet boos op ons zijn tot U ons uitgeroeid hebt, tot U ons geen wortel, geen nageslacht en geen naam hebt gelaten?
[90] Heere van Israël, U bent waarachtig. Wij zijn vandaag als een wortel overgebleven.
[91] Kijk, wij staan nu voor U in onze misdaden, want daarom kunnen wij niet langer voor U bestaan.
[92] Terwijl Ezra bad, zijn zonden beleed en huilde, liggend voor de tempel op de grond, verzamelde zich bij hem een heel grote menigte uit Jeruzalem, mannen, vrouwen en jonge mensen, want het huilen onder de menigte was groot.
[93] En Jechonia (YHWH bevestigt), de zoon van Jeëli (God leeft), uit de Israëlieten, riep en zei: Ezra, wij hebben gezondigd tegen de Heere. Wij hebben

vreemde vrouwen getrouwd uit de volken van het land.
94 En nu twijfelt heel Israël, maar laat er van ons een eed komen voor de Heere, dat wij al onze vrouwen die van vreemde afkomst zijn, met hun kinderen zullen wegsturen,
95 zoals u en allen die de wet van de Heere gehoorzaam zijn, goeddunkt. Sta op en doe het.
96 Want deze zaak komt u toe, en wij staan naast u om er kracht bij te zetten.
97 En Ezra stond op en liet de leiders van de priesters en de Levieten van heel Israël zweren dat zij zo zouden doen, en zij zwoeren.

3 Ezra 9

1 Ezra (hulp) stond op van het tempelplein en ging naar de kamer van Joannan (YHWH is genadig), de zoon van Eliasib (God herstelt).
2 Hij bleef daar en at geen brood en dronk geen water, bedroefd om de grote overtredingen van de menigte.
3 In heel Judea en Jeruzalem werd aan allen die uit de ballingschap waren, bekendgemaakt dat zij in Jeruzalem bijeen moesten komen,
4 en dat van wie binnen twee of drie dagen niet zouden komen, naar het oordeel van de oudste leiders hun vee verbeurd verklaard zou worden en dat zij zelf afgesneden zouden worden van de gemeenschap van de ballingen.
5 Allen die uit de stammen Juda (lofprijs) en Benjamin (zoon van de rechterhand) waren, kwamen binnen drie dagen bijeen in Jeruzalem. Dat was de negende maand, op de twintigste dag van de maand.
6 Heel de menigte zat op het grote plein van de tempel, bevend van de kou vanwege de naderende winter.
7 Ezra stond op en zei tegen hen: Jullie hebben onrecht gedaan en vreemde vrouwen getrouwd, en zo schuld op Israël (die met God strijdt) gelegd.
8 Maar erken het nu en geef eer aan de Heere, de God van onze voorouders,
9 en doe Zijn wil en scheid je af van de volken van dit land en van de vreemde vrouwen.

[10] Toen riep heel de menigte en zei met luide stem: Wij zullen doen zoals u gezegd hebt.
[11] Maar de menigte is groot en het is winter, en wij kunnen niet in de open lucht blijven staan. Dit is geen werk van een dag of twee, want wij hebben hierin veel gezondigd.
[12] Laat daarom de voorgangers van de menigte blijven staan, en allen van onze inwoners die vreemde vrouwen hebben.
[13] Laat zij hierheen komen en er de tijd voor nemen, met de oudsten en de rechters van elke plaats, totdat de toorn van de Heere om dit gebod van ons is weggenomen.
[14] Toen namen Jonathan (YHWH heeft gegeven), de zoon van Azaël (God heeft gemaakt), en Hizkia (YHWH sterkt), de zoon van Theokan (hoop), dit volgens deze afspraak op zich, en Mesullam (vergolden), Levis (verbonden) en Sabbateüs (geboren op sabbat) waren hun mederechters.
[15] En wie uit de ballingschap waren, volgden hen hierin na.
[16] Ezra de priester koos voor zichzelf de voornaamste mannen van hun families uit, allen bij name. Bij de nieuwe maan van de tiende maand gingen zij zitten om deze zaken te onderzoeken.
[17] Het werd afgerond, wat de mannen betreft die vreemde vrouwen hadden, bij de nieuwe maan van de eerste maand.
[18] Onder de priesters werden er gevonden die vreemde vrouwen hadden genomen.
[19] Uit de zonen van Jozua (YHWH redt), de zoon van Josedek (YHWH is rechtvaardig), en zijn broeders: Nathelas, Eleazar (God helpt), Joreb en Joadan.
[20] Zij beloofden met handslag dat zij hun vrouwen zouden wegsturen en dat zij rammen zouden offeren ter verzoening van hun misdaden.
[21] En uit de zonen van Immer (sprekend): Ananias (YHWH is genadig), Zabdeüs, Manes, Lameös, Hereël en Azarias (YHWH helpt).
[22] En uit de zonen van Pashur: Elionaïs, Massias (werk van YHWH), Ismaël (God hoort), Nathaneël (God heeft gegeven), Okodel en Saloas.

[23] En uit de Levieten: Josabad, Semeïs (vermaard), Kovis, dat is Kalitas (dwerg), Patheüs (YHWH opent), Judas en Jonas (duif).

[24] Uit de heilige zangers: Eliaseb en Bacchurus.

[25] Uit de poortwachters: Salum (vergeldingen) en Telbanes.

[26] Uit de Israëlieten, uit de zonen van Parosch (vlo): Hiermas, Jezias, Melchias (YHWH is mijn koning), Maël, Eleazar, Asebias (YHWH heeft gerekend) en Baneas (YHWH heeft gebouwd).

[27] Uit de zonen van Ela (eik): Mathanias, Zacharias (YHWH gedenkt), Jezriël, Joabdi, Jeromoth (hoogten) en Aidias.

[28] En uit de zonen van Zamoth: Eliazim, Othonias, Jarimoth (hoogten), Labath en Zeralias.

[29] En uit de zonen van Bebai: Joannes, Ananias, Josabdus en Amathias.

[30] En uit de zonen van Mani: Olam, Manuch, Jedar, Jasub (hij keert terug), Jasaël en Hieremoth (hoogten).

[31] En uit de zonen van Addi (versierd): Naäth, Moosias (werk van YHWH), Lacrum, Naïd, Matthanias (gave van YHWH), Sesthel, Balim en Manassias (die doet vergeten).

[32] En uit de zonen van Anan (wolk): Elionas, Asajas (YHWH heeft gemaakt), Melchias, Sabbeüs en Simon (hij heeft gehoord) Chosameüs.

[33] En uit de zonen van Asom (rijk): Altaneüs, Matthatias (gave van YHWH), Sabbaneüs, Elifalat (God is redding), Manasses (doen vergeten) en Semeï.

[34] En uit de zonen van Baäni: Hieremias, Momdi, Ismaër, Juël (YHWH is God), Mabdaï, Pedias, Anos, Rabasion, Enasis, Mammitanem, Eliasis (God herstelt), Bannus (gebouwd), Eliali, Sameïs, Selemias (YHWH vergoedt) en Nathanius (YHWH heeft gegeven). En uit de zonen van Ezora: Sesis, Esril, Azaël, Samatus, Zamvre en Jozef (hij voegt toe).

[35] En uit de zonen van Ethma: Mazitias, Zabada (geschenk), Edaïs, Juhel en Baneas.

[36] Zij allen hadden vreemde vrouwen getrouwd, en zij stuurden hen weg met hun kinderen.

37 De priesters, de Levieten en de anderen uit Israël vestigden zich in Jeruzalem en in het land, bij de nieuwe maan van de zevende maand, en de Israëlieten waren in hun woonplaatsen.
38 Heel de menigte kwam eendrachtig samen op het grote plein voor de heilige poort op het oosten.
39 Zij zeiden tegen Ezra, de priester en leraar van de wet, dat hij de wet van Mozes (uit het water getrokken) moest halen, die door de Heere, de God van Israël, gegeven was.
40 Ezra, de hogepriester, bracht de wet voor heel de menigte, van mannen en vrouwen, en voor alle priesters om de wet te horen, bij de nieuwe maan van de zevende maand.
41 Hij las die voor op het grote plein voor de heilige poort, van de ochtend tot de middag, waar mannen en vrouwen bij waren. En heel de menigte richtte haar aandacht op de wet.
42 Ezra, de priester en leraar van de wet, stond op een verhoogde houten katheder die daarvoor gemaakt was.
43 Bij hem stonden aan de rechterkant Matthatias, Sammus, Ananias, Azarias, Urias (YHWH is mijn licht), Ezekias (YHWH versterkt) en Baälsamus,
44 en aan de linkerkant Chaldeüs, Misaël (wie is wat God is), Melchias, Haothasufus, Nabarias en Zacharias.
45 Ezra nam het boek op voor de menigte en zat luisterrijk voor het oog van allen.
46 Toen hij de wet uitlegde, gingen zij rechtop staan. En Ezra prees de Heere, de allerhoogste God, de God van de legermachten, de Almachtige.
47 En heel het volk antwoordde daarop: Amen! En zij hieven hun handen omhoog, vielen op de grond en aanbaden de Heere.
48 Jozua, Anniuth, Sarabias, Jadin (rechterhand), Jakobus (hij houdt de hiel vast), Sabateas, Anteüs, Majannus, Kalitas, Azarias, Jozabdus (YHWH heeft gegeven) en Ananias, de Levieten, onderwezen de wet van de Heere.
49 En zij lazen de wet van de Heere voor aan de menigte, en verhieven hun stem bij het lezen.

50 En Attaratas zei tegen Ezra, de hogepriester en leraar, en tegen de Levieten die het volk onderwezen:
51 Deze dag is heilig voor de Heere. En zij huilden allemaal toen zij de wet hoorden.
52 Ga dan heen, eet het vette en drink het zoete, en stuur geschenken aan wie niets hebben.
53 Want deze dag is heilig voor de Heere. Wees niet bedroefd, want de Heere zal jullie eer geven.
54 En de Levieten droegen heel het volk op: Deze dag is heilig. Wees niet bedroefd.
55 En zij gingen allemaal weg om te eten en te drinken en vrolijk te zijn, en om geschenken te geven aan wie niets hadden, en om uitbundig feest te vieren,
56 omdat zij onderwezen waren in het woord dat hun geleerd was en waarvoor zij bijeengekomen waren.

4 Ezra

4 Ezra 1

[1] Dit is het tweede boek van de profeet Ezra (hulp), de zoon van Baraja, de zoon van Azaria (YHWH helpt), de zoon van Chelkia (YHWH is mijn deel), de zoon van Sadania, de zoon van Zadok (rechtvaardig), de zoon van Ahitob (mijn broer is goed),

[2] de zoon van Amaria (YHWH heeft gezegd), de zoon van Hasaria (YHWH heeft geholpen), de zoon van Merasoth (opstandigheid), de zoon van Sarchia, de zoon van Hazzi (mijn kracht), de zoon van Bukki (bewezen door YHWH), de zoon van Abisua (mijn vader is redding), de zoon van Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt),

[3] de zoon van Aäron (verlichte), uit de stam Levi (verbonden). Deze Ezra was gevangene in het land van de Meden, onder de regering van Artaxerxes (heerser door recht), de koning van Perzië.

[4] Het woord van de Heere kwam tot mij. Hij zei:

[5] Ga en vertel mijn volk wat zij verkeerd gedaan hebben, en vertel hun kinderen waarin zij tegen mij zijn misgegaan, zodat zij het aan hun kleinkinderen doorvertellen.

[6] Want de zonden van hun voorouders zijn in hen gegroeid. Zij zijn mij vergeten en hebben aan andere goden geofferd.

[7] Heb ik hen niet uit Egypte geleid, uit het huis van de slavernij? Toch hebben zij mij boos gemaakt en mijn raad veracht.

[8] Schud jij het haar van je hoofd af en werp al het kwaad op hen terug, want zij zijn mijn wet niet gehoorzaam geweest. Het is een volk dat zich niet laat terechtwijzen.

[9] Hoe lang zal ik hen nog verdragen, terwijl ik zo veel goeds voor hen gedaan heb?

[10] Om hen heb ik veel koningen uitgeroeid. Ik heb de farao verslagen, met zijn dienaren en heel zijn leger.

[11] Ik heb alle volken voor hen uit weggevaagd. In het oosten heb ik de volken van twee gebieden verstrooid, van Tyrus en van Sidon (visvangst), en al hun vijanden heb ik omgebracht.

[12] Zeg jij dan tegen hen: dit zegt de Heere.

[13] Ik heb jullie door de zee geleid en vanaf het begin veilige wegen voor jullie gemaakt. Mozes (uit het water getrokken) heb ik jullie als leider gegeven en Aäron als priester.

[14] Ik heb jullie licht gegeven door een vuurkolom en grote wonderen onder jullie gedaan. Maar jullie zijn mij vergeten, zegt de Heere.

[15] Dit zegt de almachtige Heere: de kwartel was voor jullie een teken. Ik gaf jullie een kamp als bescherming, en daar hebben jullie geklaagd.

[16] Jullie hebben niet in mijn naam gejuicht toen jullie vijanden verslagen werden, maar tot op vandaag klagen jullie.

[17] Waar is het goede gebleven dat ik voor jullie gedaan heb? Hebben jullie niet in de woestijn tot mij geroepen toen jullie honger hadden? Jullie zeiden:

[18] Waarom hebt u ons naar deze woestijn gebracht om ons te doden? Het was beter geweest de Egyptenaren te dienen dan in deze woestijn te sterven.

[19] Toen had ik medelijden met jullie klagen en gaf ik jullie manna te eten. Jullie hebben brood van engelen gegeten.

[20] Heb ik niet de rots opengehakt toen jullie dorst hadden, zodat er water uit stroomde tot jullie genoeg hadden? Tegen de hitte heb ik jullie beschut met bladeren van bomen.

[21] Ik heb vruchtbaar land onder jullie verdeeld. De Kanaänieten, de Ferezieten en de Filistijnen heb ik voor jullie uit verdreven. Wat zou ik nog meer kunnen doen? zegt de Heere.

[22] Dit zegt de almachtige Heere: toen jullie in de woestijn waren, bij de rivier van de Amorieten, en dorst hadden en mijn naam vervloekten,

[23] heb ik jullie geen vuur gestuurd om die vloek, maar ik legde hout in het water, zodat het water zoet werd.

[24] Wat zal ik met je doen, Jakob (hij houdt de hiel vast)? Je hebt niet willen luisteren, Juda (lofprijs). Ik zal mij tot andere volken keren en hun mijn naam geven, zodat zij mijn regels houden.
[25] Omdat jullie mij verlaten hebben, zal ik jullie ook verlaten. Als jullie genade van mij vragen, zal ik jullie niet genadig zijn.
[26] Als jullie mij aanroepen, zal ik niet luisteren, want jullie handen zitten onder het bloed en jullie voeten rennen om te moorden.
[27] Jullie hebben niet mij verlaten, maar jezelf, zegt de Heere.
[28] Dit zegt de almachtige Heere: heb ik jullie niet gesmeekt als een vader zijn zonen, als een moeder haar dochters en als een verzorgster haar kleine kinderen,
[29] dat jullie mijn volk zouden zijn en ik jullie God, dat jullie mijn kinderen zouden zijn en ik jullie vader?
[30] Ik heb jullie bijeengebracht zoals een kip haar kuikens onder haar vleugels verzamelt. En nu, wat zal ik met jullie doen? Ik zal jullie van mij wegsturen.
[31] Als jullie mij offers brengen, zal ik mijn gezicht van jullie afwenden, want jullie feestdagen, nieuwe manen en besnijdenissen heb ik afgewezen.
[32] Ik heb mijn dienaren de profeten naar jullie gestuurd, en jullie hebben hen gegrepen en gedood en hun lichamen verscheurd. Hun bloed zal ik van jullie opeisen, zegt de Heere.
[33] Dit zegt de almachtige Heere: jullie huis is verlaten. Ik zal jullie wegblazen zoals de wind het kaf.
[34] Jullie kinderen zullen geen nakomelingen krijgen, want zij hebben mijn gebod niet geteld en gedaan wat kwaad is in mijn ogen.
[35] Ik zal jullie huizen geven aan een volk dat nog komen moet. Wie mij niet gehoord hebben, zullen geloven, en wie ik geen tekenen getoond heb, zullen doen wat ik bevolen heb.
[36] Zij hebben geen profeten gezien, en toch zullen zij hun zonden erkennen.
[37] Ik roep de genade op van het volk dat komt. Hun kleine kinderen springen van blijdschap. Zij zien mij niet met hun ogen, maar in hun geest geloven zij wat ik gezegd heb.

[38] En nu, broeder, kijk naar deze heerlijkheid, en zie het volk dat uit het oosten aankomt.

[39] Aan hen zal ik als leiders geven: Abraham (vader van velen), Izaäk (hij lacht) en Jakob, en Hosea (redding), Amos (gedragen), Micha (wie is als YHWH), Joël (YHWH is God), Obadja (dienaar van YHWH) en Jona (duif),

[40] en Nahum (troost), Habakuk (omhelzing), Zefanja (YHWH heeft verborgen), Haggai (feestelijk), Zacharia (YHWH gedenkt) en Maleachi (mijn bode), die ook de engel van de Heere genoemd wordt.

4 Ezra 2

[1] Dit zegt de Heere: ik heb dit volk uit de slavernij geleid. Ik heb hun bevelen gegeven door mijn dienaren de profeten, maar zij hebben niet willen luisteren en mijn raad tenietgedaan.

[2] De moeder die hen gebaard heeft, zegt tegen hen: Ga weg, kinderen, want ik ben een weduwe en in de steek gelaten.

[3] Met vreugde heb ik jullie grootgebracht, en met rouw en verdriet ben ik jullie kwijtgeraakt. Want jullie hebben gezondigd voor de Heere, jullie God, en gedaan wat kwaad is in Zijn ogen.

[4] En nu, wat zal ik met jullie doen? Ik ben een weduwe en in de steek gelaten. Ga weg, kinderen, en vraag de Heere om ontferming.

[5] En U, Vader, roep ik als getuige aan tegen de moeder van deze kinderen, omdat zij mijn verbond niet hebben willen houden.

[6] Breng hen te schande en geef hun moeder prijs aan de rovers, zodat er geen nakomelingen meer van hen komen.

[7] Laat hun namen verstrooid worden onder de volken. Laat hen van de aarde verdwijnen, want zij hebben mijn eed veracht.

[8] Wee jou, Assur, die de schuldigen bij je verbergt. Slecht volk, denk aan wat ik met Sodom en Gomorra gedaan heb.

[9] Hun land ligt vol pekklonten en ashopen. Zo zal ik doen met wie niet naar mij geluisterd hebben, zegt de Heere, de Almachtige.

[10] Dit zegt de Heere tegen Ezra (hulp): vertel mijn volk dat ik hun het koninkrijk Jeruzalem zal geven, dat ik aan Israël (die met God strijdt) zou geven.
[11] En ik zal hun heerlijkheid naar mij toe nemen en hun de eeuwige tenten geven die ik voor de anderen klaargemaakt had.
[12] De boom van het leven zal voor hen een geurige zalf zijn. Zij zullen niet zwoegen en niet moe worden.
[13] Ga, dan zullen jullie het ontvangen. Bid dat het nog maar weinig dagen duurt. Het koninkrijk is nu voor jullie klaar. Blijf wakker.
[14] Roep hemel en aarde als getuige. Want het kwade heb ik gebroken en het goede heb ik gemaakt. Zo waar ik leef, zegt de Heere.
[15] Moeder, sla je armen om je kinderen heen. Voed hen op met blijdschap als een duif. Zet hun voeten vast, want ik heb je uitgekozen, zegt de Heere.
[16] En ik zal de doden opwekken uit hun plaatsen en hen uit de graven tevoorschijn halen, want ik heb mijn naam bekendgemaakt in Israël.
[17] Wees niet bang, moeder van deze kinderen, want ik heb je uitgekozen, zegt de Heere.
[18] Ik zal mijn dienaren Jesaja (YHWH redt) en Jeremia (YHWH verheft) naar je toe sturen om je te helpen. Op hun raad heb ik voor jou twaalf bomen geheiligd en klaargemaakt, geladen met allerlei vruchten,
[19] en evenveel bronnen die melk en honing laten stromen, en zeven grote bergen met rozen en lelies, waarmee ik je kinderen met blijdschap zal vervullen.
[20] Doe recht aan de weduwen. Geef de wezen hun recht. Geef aan wie arm zijn. Bescherm wie in de steek gelaten zijn. Kleed wie naakt zijn.
[21] Genees wie gewond of ziek zijn. Lach wie kreupel is niet uit. Bescherm wie verlamd is. En laat wie blind is komen om mijn helderheid te zien.
[22] Houd oud en jong veilig binnen je muren.
[23] Waar je doden vindt, geef ze een teken en begraaf ze. Dan zal ik je de eerste plaats geven bij mijn opstanding.
[24] Wees stil en houd op, mijn volk, want je rust komt eraan.
[25] Goede verzorgster, breng je kinderen groot en maak hun voeten sterk.

[26] Van de dienaren die ik je gegeven heb, zal er niet één omkomen, want ik zal hen van jou opeisen.

[27] Maak je geen zorgen. Want als de dag van angst en nood komt, zullen anderen huilen en verdrietig zijn, maar jij zult blij zijn en overvloed hebben.

[28] De volken zullen jaloers zijn, maar zij zullen niets tegen je kunnen beginnen, zegt de Heere.

[29] Mijn handen zullen je bedekken, zodat je kinderen het dodenrijk niet zien.

[30] Wees blij, moeder, met je kinderen, want ik zal je redden, zegt de Heere.

[31] Denk aan je kinderen die slapen, want ik zal hen uit de diepten van de aarde tevoorschijn halen en ik zal hun ontferming bewijzen, omdat ik barmhartig ben, zegt de Heere, de Almachtige.

[32] Sla je armen om je kinderen heen totdat ik kom en hun ontferming bewijs, want mijn bronnen stromen over en mijn genade zal niet ophouden.

[33] Ik, Ezra, heb van de Heere op de berg Horeb bevel gekregen om naar Israël te gaan. Maar toen ik bij hen kwam, wezen zij mij af en verwierpen zij het bevel van de Heere.

[34] Daarom zeg ik tegen jullie, volken, die dit horen en begrijpen: Verwacht jullie Herder. Hij zal jullie eeuwige rust geven, want Hij is dichtbij, Hij die aan het einde van de wereld zal komen.

[35] Wees klaar voor de beloning van het koninkrijk, want een licht dat nooit uitgaat zal over jullie schijnen, voor altijd.

[36] Vlucht weg uit de schaduw van deze wereld. Neem de vreugde van jullie heerlijkheid aan. Ik zeg dit openlijk, voor mijn Redder.

[37] Neem de gave aan die jullie wordt aangeboden en wees blij. Dank Hem die jullie tot het hemelse koninkrijk geroepen heeft.

[38] Sta op en kijk naar het aantal van wie getekend zijn voor de maaltijd van de Heere.

[39] Wie uit de schaduw van deze wereld zijn overgegaan, hebben prachtige kleren van de Heere gekregen.

[40] Sion, neem je aantal op en sluit in je muren wie in het wit gekleed zijn, die de wet van de Heere hebben volbracht.

41 Het aantal van je kinderen naar wie je verlangd hebt, is vol. Vraag de majesteit van de Heere of jouw volk geheiligd wordt, het volk dat vanaf het begin geroepen is.

42 Ik, Ezra, zag op de berg Sion een grote menigte die ik niet kon tellen, en zij prezen allemaal de Heere met liederen.

43 In hun midden stond een jongeman, groter dan zij allen. Hij zette ieder van hen een kroon op het hoofd, en hij stak steeds verder boven hen uit. Ik was daar heel verwonderd over.

44 Toen vroeg ik de engel: Wie zijn deze mensen, heer?

45 Hij antwoordde mij: Dit zijn zij die het sterfelijke kleed hebben uitgedaan en het onsterfelijke hebben aangetrokken. Zij hebben de naam van God beleden. Nu worden zij gekroond en krijgen zij palmtakken.

46 En ik zei tegen de engel: Wie is de jongeman die hun de kronen opzet en hun palmtakken in de handen geeft?

47 Hij antwoordde mij: Het is de Zoon van God, die zij in de wereld beleden hebben. Toen begon ik hen hoog te prijzen, omdat zij zo moedig voor de naam van de Heere gestaan hadden.

48 Toen zei de engel tegen mij: Ga en vertel mijn volk wat voor grote wonderen van God je gezien hebt.

4 Ezra 3

1 In het dertigste jaar na de ondergang van de stad was ik in Babel. Ik lag op mijn bed, vol zorgen, en de gedachten kwamen in mijn hart op.

2 Want ik zag hoe Sion verwoest was en hoe rijk zij waren die in Babel woonden.

3 Mijn geest raakte hevig in beweging, en ik begon met angst tot de Allerhoogste te spreken. Ik zei:

4 Heere, U die alles regeert, U hebt vanaf het begin gesproken, toen U de aarde grondvestte, U alleen, en U hebt het volk geboden gegeven.

5 U hebt Adam (mens) een lichaam gegeven dat geen leven had. Ook dat was het werk van Uw handen. U hebt hem de adem van het leven ingeblazen, en hij werd levend voor U.

[6] U hebt hem in het paradijs gezet, dat Uw rechterhand gemaakt had voordat hij uit de aarde tevoorschijn kwam.

[7] U hebt hem bevolen Uw weg lief te hebben, maar hij heeft die overtreden. En U hebt de dood over hem en over zijn nakomelingen laten komen. Daaruit zijn volken voortgekomen, en stammen en families en geslachten, te veel om te tellen.

[8] Ieder volk leefde naar zijn eigen zin, deed vreemde dingen voor Uw ogen en verachtte Uw geboden.

[9] Daarom liet U op zijn tijd de vloed komen over wie de wereld bewoonden, en U liet hen omkomen.

[10] Zoals de dood over Adam kwam, zo kwam de vloed over ieder van hen.

[11] Maar één van hen liet U overblijven: Noach (troost), met zijn gezin. Uit hem komen alle rechtvaardigen voort.

[12] En toen wie op aarde woonden weer talrijk werden en veel kinderen kregen en tot veel volken en naties uitgroeiden, werden zij nog goddelozer dan de eersten.

[13] En toen zij onrecht deden voor Uw ogen, koos U uit hen één man uit, Abraham (vader van velen).

[14] Hem hebt U liefgehad, en aan hem alleen hebt U Uw wil bekendgemaakt.

[15] U hebt met hem een eeuwig verbond gesloten en hem gezegd dat U zijn nakomelingen nooit zou verlaten. Aan hem hebt U Izaäk (hij lacht) gegeven, en aan Izaäk hebt U Jakob (hij houdt de hiel vast) en Ezau (behaard) gegeven.

[16] Jakob hebt U uitgekozen, maar Ezau hebt U van U afgezonderd. En Jakob werd een grote menigte.

[17] En toen U zijn nakomelingen uit Egypte leidde, bracht U hen bij de berg Sinaï.

[18] Daar boog U de hemel, schudde U de aarde, bewoog U de aardbodem, liet U de diepte beven en bracht U de wereld aan het schrikken.

[19] Uw heerlijkheid ging door vier poorten: door het vuur, de aardbeving, de wind en de vorst, om aan de nakomelingen van Jakob de wet te geven en aan het geslacht van Israël (die met God strijdt) ijver.

[20] Maar U hebt het kwade hart niet van hen weggenomen, zodat Uw wet in hen vrucht zou dragen.
[21] Want de eerste Adam had een kwaad hart. Hij overtrad het gebod en werd overwonnen, en met hem allen die uit hem geboren zijn.
[22] Zo bleef de zwakte in hen, en de wet bleef in het hart van het volk samen met de boosheid van de wortel. Wat goed was ging weg, en het kwade bleef.
[23] Zo gingen de tijden voorbij en liepen de jaren af. Toen liet U een dienaar opstaan, David (geliefde).
[24] U hebt hem gezegd dat hij voor Uw naam een stad zou bouwen, en dat men U daarin wierook en offers zou brengen.
[25] Dat gebeurde vele jaren lang, maar wie in die stad woonden, zondigden tegen U.
[26] Zij deden in alles hetzelfde als Adam en al zijn nakomelingen, want ook zij hadden een kwaad hart.
[27] En U hebt Uw stad overgegeven in de handen van Uw vijanden.
[28] Doen zij die in Babel wonen het dan beter? Moet zij daarom over Sion heersen?
[29] Toen ik hier gekomen ben en de goddeloosheid gezien heb, die niet te tellen is — mijn ziel heeft in dit dertigste jaar veel overtreders gezien — toen begaf mijn hart het.
[30] Want ik heb gezien hoe U hen verdraagt als zij zondigen en spaart als zij goddeloos handelen, terwijl U Uw eigen volk hebt uitgeroeid en Uw vijanden hebt gespaard. En U hebt niet uitgelegd waarom.
[31] Ik kan niet begrijpen hoe dit zo kan blijven. Doet Babel het dan beter dan Sion?
[32] Is er een ander volk dat U kent dan Israël? Welk geslacht heeft Uw verbonden geloofd zoals Jakob?
[33] En toch blijft hun loon uit en draagt hun werk geen vrucht. Want ik ben door de volken heen en weer getrokken en ik heb gezien dat zij overvloed hebben en dat zij Uw geboden niet in gedachten houden.

[34] Weeg dan nu onze schuld op een weegschaal, en daartegenover die van wie in de wereld wonen. Dan zal Uw naam nergens gevonden worden dan in Israël.
[35] Of wanneer hebben zij die op aarde wonen niet tegen U gezondigd? Welk volk heeft Uw geboden zo gehouden?
[36] Van deze mensen zult U er met name vinden die Uw geboden gehouden hebben, maar bij de andere volken zult U ze niet vinden.

4 Ezra 4

[1] Toen antwoordde mij de engel die naar mij toe gestuurd was. Zijn naam is Uriël (God is mijn licht).
[2] Hij zei tegen mij: Je hart mikt veel te hoog in deze wereld, als je denkt dat je de weg van de Allerhoogste kunt begrijpen.
[3] Ik zei: Ja, mijn heer. Hij antwoordde mij: Ik ben naar je toe gestuurd om je drie wegen te wijzen en je drie vergelijkingen voor te leggen.
[4] Als je er mij één van kunt uitleggen, zal ik jou ook de weg tonen die je wilt zien, en zal ik je leren waar dat kwade hart vandaan komt.
[5] Toen zei ik: Zeg het mij, heer. En hij zei tegen mij: Ga, en weeg voor mij het gewicht van het vuur, of meet voor mij het blazen van de wind, of roep voor mij de dag terug die voorbij is.
[6] Ik antwoordde: Wie is er geboren die kan doen wat u van mij vraagt?
[7] Toen zei hij tegen mij: Stel dat ik je gevraagd had: hoeveel woningen zijn er in het hart van de zee? Of hoeveel bronnen zijn er in het begin van de afgrond? Of hoeveel wegen zijn er boven het hemelgewelf? Of waar zijn de uitgangen van het paradijs?
[8] Dan zou je mij misschien zeggen: ik ben nooit in de afgrond afgedaald en tot nu toe niet in het dodenrijk, en ik ben nooit naar de hemel opgeklommen.
[9] Maar nu heb ik je alleen gevraagd naar vuur, naar wind en naar de dag die je zelf hebt meegemaakt, dingen waar je niet van gescheiden kunt worden. En daarop heb je mij geen antwoord gegeven.
[10] En hij zei tegen mij: Je kunt de dingen die van jezelf zijn en die met je opgegroeid zijn al niet doorgronden.

[11] Hoe zou je dan de weg van de Allerhoogste kunnen bevatten? En als de wereld van buiten al bedorven is, hoe zou jij dan het bederf begrijpen dat voor mijn ogen open ligt?
[12] Ik zei tegen hem: Het was beter geweest dat wij er niet waren dan dat wij nu leven in goddeloosheid en lijden zonder te begrijpen waarom.
[13] Toen antwoordde hij mij: Ik kwam eens in een bos met bomen in het veld, en die maakten een plan.
[14] Zij zeiden: Kom, laten wij de zee de oorlog aandoen, zodat zij voor ons wijkt en wij nog meer bossen kunnen maken.
[15] Ook de golven van de zee maakten een plan en zeiden: Kom, laten wij optrekken en de bossen in het veld de oorlog aandoen, zodat wij daar ook een gebied voor onszelf kunnen maken.
[16] Het plan van het bos liep op niets uit, want het vuur kwam en verteerde het.
[17] En zo ook het plan van de golven van de zee, want het zand hield stand en hield hen tegen.
[18] Als jij nu rechter over die twee was, wie zou je gelijk geven en wie zou je veroordelen?
[19] Toen antwoordde ik: Zij hebben allebei echt een zinloos plan gemaakt, want de aarde is aan het bos gegeven en de zee heeft een plaats gekregen om haar golven te dragen.
[20] Hij antwoordde mij: Je hebt goed geoordeeld. Maar waarom heb je dan niet ook over jezelf zo geoordeeld?
[21] Want zoals de aarde aan het bos gegeven is en de zee aan haar golven, zo kunnen ook wie op de aarde wonen alleen begrijpen wat op de aarde is, en wie in de hemel wonen wat in de hoogte van de hemel is.
[22] Toen antwoordde ik: Ik vraag u, heer, geef mij het verstand om het te begrijpen.
[23] Want ik heb niet willen vragen naar uw hoge dingen, maar naar de dingen die dagelijks om ons heen gebeuren: waarom Israël (die met God strijdt) aan de volken is overgegeven om bespot te worden, waarom het volk waar God van houdt is overgegeven aan goddeloze geslachten, waarom de wet van onze

voorouders tenietgedaan is en de geschreven rechten nergens meer te vinden zijn,
[24] en waarom wij als sprinkhanen door de wereld gegaan zijn, en waarom ons leven ontzetting en angst is, en wij het niet waard zijn ontferming te krijgen.
[25] Maar wat zal Hij doen met Zijn naam, die over ons is uitgeroepen? Daarnaar heb ik gevraagd.
[26] Toen antwoordde hij mij: Als je veel onderzoekt, zul je je vaak verbazen, want de tijd van deze wereld gaat heel snel voorbij.
[27] En hij kan niet bevatten wat in de komende tijd aan de rechtvaardigen is toegezegd, want deze tijd zit vol onrecht en zwakheid.
[28] Maar waar je mij naar vraagt, wil ik je zeggen: het kwade is gezaaid, maar de vernietiging ervan is nog niet gekomen.
[29] Als wat gezaaid is niet wordt omgekeerd, en de plaats niet wijkt waar het kwade gezaaid is, dan zal het goede niet komen waar het gezaaid is.
[30] Want het graan van het kwade zaad is vanaf het begin in het hart van Adam (mens) gezaaid. Hoeveel goddeloosheid heeft het tot nu toe voortgebracht, en hoeveel zal het nog voortbrengen tot de oogst komt?
[31] Bedenk nu bij jezelf wat een grote vrucht van goddeloosheid het graan van dat kwade zaad heeft voortgebracht.
[32] Wanneer de aren, die niet te tellen zijn, afgesneden worden, wat een oogst zal dat dan opleveren?
[33] Ik antwoordde: Hoe en wanneer zal dat gebeuren? Waarom zijn onze jaren zo weinig en zo slecht?
[34] Toen antwoordde hij mij: Haast je niet om boven de Allerhoogste uit te komen. Je haast je tevergeefs om boven Hem te staan, en je gaat je verre te buiten.
[35] Hebben de zielen van de rechtvaardigen hier niet naar gevraagd in hun kamers? Zij zeiden: Hoe lang moet ik nog hopen? Wanneer komt de oogst van onze beloning?
[36] En de aartsengel Jeremiël (God ontfermt zich) antwoordde hun: Wanneer het aantal van de zaden bij jullie vol is. Want Hij heeft de wereld op een

weegschaal gewogen.
[37] Hij heeft de tijden met een maat gemeten en de tijden met een getal geteld, en Hij beweegt of raakt het niet aan totdat de vastgestelde maat vol is.
[38] Ik antwoordde: Heere, U die alles regeert, maar ook wij allen zitten vol goddeloosheid.
[39] Misschien blijft de oogst van de rechtvaardigen daarom wel uit, om ons, om de zonden van wie op aarde wonen.
[40] Hij antwoordde mij: Ga en vraag aan een zwangere vrouw of haar schoot het kind nog langer kan vasthouden wanneer haar negen maanden vol zijn.
[41] Ik zei: Nee, dat kan zij niet, heer. En hij zei tegen mij: In het dodenrijk zijn de kamers van de zielen net zo'n schoot.
[42] Want zoals iemand die bevalt haast heeft om van de weeën verlost te worden, zo heeft ook het dodenrijk haast om terug te geven wat hem toevertrouwd is.
[43] Vanaf het begin wordt je dan getoond wat je graag wilt zien.
[44] Ik antwoordde: Als ik genade in uw ogen gevonden heb, en als het mogelijk is en ik ertoe in staat ben,
[45] laat mij dan zien of er meer moet komen dan er voorbij is, of dat er meer voorbij is dan er nog komt.
[46] Wat voorbij is, dat weet ik. Maar wat komt, weet ik niet.
[47] En hij zei tegen mij: Ga aan de rechterkant staan, dan zal ik het je uitleggen met een vergelijking.
[48] Ik ging daar staan en keek. En zie, een gloeiende oven trok aan mij voorbij. Toen de vlam voorbij was, zag ik dat de rook overbleef.
[49] Daarna trok een wolk vol water aan mij voorbij en liet met geweld veel regen vallen. Toen de stortbui voorbij was, bleven de druppels erin over.
[50] En hij zei tegen mij: Bedenk bij jezelf: zoals de regen meer is dan de druppels en het vuur meer dan de rook, zo is de maat die voorbij is groter. Maar de druppels en de rook zijn nog over.
[51] Ik vroeg het hem en zei: Denkt u dat ik tot die dagen zal leven? En wat zal er in die dagen gebeuren?

[52] Toen antwoordde hij mij: Over de tekenen waar je naar vraagt, kan ik je voor een deel iets zeggen. Maar over je leven ben ik niet gestuurd om je iets te zeggen, want ik weet het ook zelf niet.

4 Ezra 5

[1] Over de tekenen dan. Er komen dagen waarop wie op aarde wonen, gegrepen zullen worden door grote rijkdom. De weg van de waarheid zal verborgen zijn en het land zal zonder trouw zijn.

[2] Het onrecht zal groter worden dan wat je nu zelf ziet en dan wat je vroeger gehoord hebt.

[3] En wanneer er een voet op gezet wordt, zul je het land dat je nu ziet heersen, verwoest zien liggen.

[4] Als de Allerhoogste je laat leven, zul je na de derde bazuin zien dat de zon 's nachts plotseling schijnt en de maan drie keer per dag.

[5] Bloed zal uit het hout druipen, de steen zal zijn stem laten horen en de volken zullen in beweging komen.

[6] Er zal iemand heersen op wie de bewoners van de aarde niet rekenen, en de vogels zullen wegtrekken.

[7] De zee van Sodom zal haar vissen uitwerpen en 's nachts een stem laten horen die velen niet kennen, maar allen zullen die stem horen.

[8] De aarde zal op veel plaatsen openscheuren, het vuur zal telkens tevoorschijn komen, de wilde dieren zullen wegtrekken en vrouwen zullen misvormde kinderen baren.

[9] In zoet water zal zout water gevonden worden, en alle vrienden zullen elkaar met oorlog overvallen. Dan zal de kennis verborgen zijn en het verstand zal zich in zijn kamers verstoppen.

[10] Velen zullen het zoeken en niet vinden, en onrecht en losbandigheid zullen op aarde toenemen.

[11] Het ene land zal het andere land dat ernaast ligt vragen: Is de gerechtigheid die rechtvaardig maakt bij u langsgekomen? En dat zal zeggen: Nee.

[12] In die tijd zullen de mensen hopen en niets krijgen. Zij zullen zwoegen, maar hun wegen zullen nergens heen leiden.
[13] Deze tekenen mag ik je zeggen. En als je opnieuw bidt en huilt zoals nu, en als je zeven dagen vast, zul je nog grotere dingen horen dan deze.
[14] Toen schrok ik. Mijn lichaam beefde hevig en ik werd zo bang dat ik bezweek.
[15] Maar de engel die gekomen was en met mij sprak, hield mij vast, sterkte mij en zette mij op mijn voeten.
[16] In de tweede nacht gebeurde het dat Salathiël (ik heb God gevraagd), de leider van het volk, bij mij kwam en tegen mij zei:
[17] Waar bent u geweest, en waarom kijkt u zo verdrietig? Weet u niet dat Israël (die met God strijdt) aan u is toevertrouwd in het land van zijn gevangenschap?
[18] Sta dan op en eet wat. Laat ons niet in de steek, zoals een herder zijn schapen achterlaat in de macht van kwade wolven.
[19] En ik zei tegen hem: Ga bij mij weg en kom niet dichterbij. Hij luisterde naar wat ik zei en ging bij mij weg.
[20] Ik vastte zeven dagen, terwijl ik huilde en klaagde, zoals de engel Uriël (God is mijn licht) mij bevolen had.
[21] Na zeven dagen maakten de gedachten van mijn hart mij weer heel bezorgd.
[22] Mijn ziel kreeg de geest van het verstand terug en ik begon weer te spreken voor de Allerhoogste.
[23] Ik zei: Heere, U die alles regeert, uit alle bossen van de aarde en uit al hun bomen hebt U alleen de wijnstok uitgekozen.
[24] Uit alle landen van de aardbodem hebt U één stuk grond uitgekozen, en uit alle bloemen van de aardbodem hebt U één lelie uitgekozen.
[25] Uit alle diepten van de zee hebt U één beek gevuld, en uit alle steden die gebouwd zijn hebt U Sion geheiligd.
[26] Uit alle vogels die geschapen zijn hebt U er één duif genoemd, en uit al het vee dat geschapen is hebt U één lammetje bestemd.
[27] Uit alle volken die talrijk geworden zijn hebt U één volk verworven, en U hebt een wet gegeven die iedereen goed kent, aan dit volk waar U vreugde in

had.
[28] En nu, Heere, waarom hebt U dit ene volk aan velen overgegeven? Waarom hebt U boven die ene wortel andere gezet en het enige dat van U is onder velen verstrooid?
[29] Zij die Uw beloften tegenspraken en Uw verbonden niet geloofden, hebben het vertrapt.
[30] En als U dan al een hekel aan Uw volk had, dan had het door Uw eigen handen gestraft moeten worden.
[31] Toen ik deze woorden gesproken had, werd de engel naar mij toe gestuurd die de vorige nacht bij mij gekomen was.
[32] Hij zei tegen mij: Luister naar mij, dan zal ik je onderwijzen. Let op mij, dan zal ik je nog meer zeggen.
[33] Toen zei ik: Spreek, mijn heer. En hij zei tegen mij: Je geest is veel te bezorgd over Israël. Houd je meer van dat volk dan Hij die het gemaakt heeft?
[34] Ik zei tegen hem: Nee, heer. Maar ik heb zo uit verdriet gesproken, want mijn binnenste laat mij geen uur met rust. Ik probeer de weg van de Allerhoogste te begrijpen en een deel van Zijn oordeel te doorgronden.
[35] Hij zei tegen mij: Dat kun je niet. Maar ik zei: Waarom, heer? Waarvoor ben ik dan geboren? Waarom is de schoot van mijn moeder niet mijn graf geworden, zodat ik het verdriet van Jakob (hij houdt de hiel vast) niet zou zien en de moeite van het geslacht van Israël?
[36] En hij zei tegen mij: Vertel mij wat er nog niet is. Verzamel voor mij de verstrooide druppels en maak de verdorde bloemen weer groen.
[37] Open voor mij de kamers die gesloten zijn en haal de winden tevoorschijn die daarin opgesloten zitten. Laat mij zien hoe een stem eruitziet. Dan zal ik jou de moeite tonen waar je naar vraagt.
[38] Ik zei: Heere, U die alles regeert, wie kan zulke dingen zien behalve Hij die niet bij de mensen woont?
[39] Ik heb geen verstand. Hoe zou ik kunnen spreken over de dingen die U mij gevraagd hebt?

[40] Toen zei hij tegen mij: Zoals jij geen van de dingen kunt doen die genoemd zijn, zo zul jij ook mijn oordeel niet vinden, en ook niet de liefde zelf die ik mijn volk beloofd heb.

[41] Ik zei: Maar kijk, heer, u bent dicht bij hen die tegen het einde leven. Wat moeten zij dan doen die voor mij geweest zijn, of wij, of zij die na ons komen?

[42] En hij zei tegen mij: Ik vergelijk mijn oordeel met een kring. Zoals de laatste niet te laat komt, zo komt de eerste niet te vroeg.

[43] Ik antwoordde: Kon u er niet voor zorgen dat wie geweest zijn, wie er nu zijn en wie nog komen, allemaal tegelijk zouden bestaan, zodat u uw oordeel sneller kon laten zien?

[44] Hij antwoordde: Het schepsel kan de Schepper niet voor zijn, en de wereld kan niet in één keer allen dragen die daarin geschapen zullen worden.

[45] Toen zei ik: U hebt tegen uw dienaar gezegd dat u het schepsel dat geschapen is in één keer levend gemaakt hebt, en het schepsel verdroeg dat. Dan kan het nu toch ook in één keer de mensen van vandaag dragen?

[46] En hij zei tegen mij: Vraag het aan de schoot van een vrouw en zeg tegen haar: als je baart, waarom doe je dat dan niet allemaal tegelijk? Vraag haar dan of zij er tien tegelijk geeft.

[47] Ik zei: Dat kan zij niet. Zij moet het na elkaar doen, in de tijd.

[48] Toen zei hij: Zo heb ik ook aan de schoot van de aarde gegeven dat wie daarop gezaaid zijn, na elkaar komen.

[49] Want zoals een jong kind niet baart wat bij ouderen hoort, zo heb ik ook de geschapen wereld geordend.

[50] Ik vroeg: Nu u de weg voor mij geopend hebt, mag ik iets voor u zeggen. Onze moeder waar u mij over verteld hebt, is zij nog jong, of komt zij nu op leeftijd?

[51] Toen antwoordde hij mij: Vraag het aan een vrouw die baart, dan zal zij het je zeggen.

[52] Want je zult tegen haar zeggen: waarom zijn de kinderen die jij gebaard hebt niet als de kinderen van vroeger, maar kleiner van gestalte?

[53] En zij zal zelf tegen je zeggen: wie in de kracht van de jeugd geboren zijn, zijn anders dan wie geboren worden tegen de tijd van de ouderdom, als de schoot afneemt.
[54] Begrijp dan ook zelf dat jullie kleiner van gestalte zijn dan wie voor jullie geweest zijn.
[55] En wie na jullie komen, zullen kleiner zijn dan jullie, als schepselen van een wereld die nu oud begint te worden en waarvan de kracht van de jeugd voorbij is.
[56] En ik zei: Ik vraag u, heer, als ik genade in uw ogen gevonden heb, laat uw dienaar dan zien door wie u uw schepping bezoekt.

4 Ezra 6

[1] En hij zei tegen mij: Vanaf het moment dat de aarde begon, en voordat de grenzen van de wereld vaststonden, en voordat de winden samen bliezen,
[2] voordat de donderslagen geluid gaven en voordat het licht van de bliksem scheen, en voordat de fundamenten van het paradijs vastlagen,
[3] voordat de mooie bloemen te zien waren en voordat de bewegende krachten waren vastgezet, en voordat de ontelbare legers van engelen bijeen waren,
[4] voordat de hoogte van de lucht was opgetild en voordat de maat van de hemel bekend was, en voordat de haarden in Sion heet waren,
[5] voordat men de jaren van nu ging tellen en voordat de bedenksels van wie nu zondigen werden afgewezen, en voordat opgeschreven was wie het geloof als een schat verzameld hebben:
[6] toen heb ik alles bedacht. Alles is door mij alleen gemaakt en door niemand anders. En het einde zal door mij komen en door niemand anders.
[7] Ik antwoordde: Welke scheiding tussen de tijden komt er? Wanneer is het einde van de eerste tijd en het begin van de volgende?
[8] Hij zei tegen mij: Van Abraham (vader van velen) tot Izaäk (hij lacht), toen Jakob (hij houdt de hiel vast) en Ezau (behaard) uit hem geboren werden, hield de hand van Jakob vanaf het begin de hiel van Ezau vast.

[9] Want het einde van deze wereldtijd is Ezau, en het begin van de komende is Jakob.
[10] De hand van de mens zit tussen de hiel en de hand. Vraag hier verder niets over, Ezra (hulp).
[11] Ik antwoordde: Heere, U die alles regeert, als ik genade in Uw ogen gevonden heb,
[12] vraag ik U om Uw dienaar het einde van Uw tekenen te laten zien, waarvan U mij de vorige nacht een deel getoond hebt.
[13] Hij antwoordde mij: Ga op je voeten staan en luister naar het volle geluid van de stem.
[14] Er zal een beving komen, maar de plaats waar jij op staat zal niet bewegen.
[15] Schrik dus niet wanneer hij spreekt, want het woord gaat over het einde, en daarmee wordt ook het fundament van de aarde bedoeld.
[16] Wanneer daarover gesproken wordt, beeft zij en komt zij in beweging, want zij weet dat haar einde moet veranderen.
[17] Toen ik dat gehoord had, ging ik op mijn voeten staan en luisterde. En zie, een stem sprak, en haar geluid klonk als het geluid van veel water.
[18] Zij zei: Kijk, er komen dagen, en het zal gebeuren dat ik, wanneer ik begin te naderen, de bewoners van de aarde zal bezoeken,
[19] en dat ik bij hen zal beginnen te onderzoeken wie met hun onrecht anderen onrechtvaardig hebben behandeld, en wanneer de vernedering van Sion vol zal zijn.
[20] En wanneer de wereld die begint te vergaan verzegeld wordt, zal ik deze tekenen doen: de boeken zullen opengaan voor het gezicht van de hemel, en allen tegelijk zullen ze zien.
[21] Kinderen van één jaar zullen met hun eigen stem spreken, en zwangere vrouwen zullen te vroeg kinderen baren, van drie en vier maanden, en die zullen leven en opstaan.
[22] Ingezaaide velden zullen ineens onbezaaid lijken, en volle voorraadkamers zullen ineens leeg blijken.

[23] De bazuin zal met een geluid slaan, en wanneer allen dat gehoord hebben, zullen zij schrikken.
[24] In die tijd zal het gebeuren dat vrienden hun vrienden als vijanden bevechten. De aarde zal met hen meeschrikken, en de aderen van de bronnen zullen stilstaan en drie uur lang niet stromen.
[25] En ieder die van dit alles overblijft, waarover ik je gesproken heb, die zal gered worden. Hij zal mijn redding zien en het einde van jullie wereld.
[26] En de mensen die opgenomen zijn, die vanaf hun geboorte de dood niet geproefd hebben, zullen het zien. Het hart van de bewoners zal veranderen en een andere richting op gaan.
[27] Want het kwaad zal uitgeroeid worden en het bedrog zal uitgedoofd worden.
[28] Maar het geloof zal bloeien, het bederf zal overwonnen worden, en de waarheid zal tevoorschijn komen, die zo veel dagen zonder vrucht geweest is.
[29] Terwijl hij met mij sprak, keek ik langzaam op naar hem voor wie ik stond.
[30] En hij zei tegen mij: Ik ben gekomen om je de tijd van de komende nacht te laten zien.
[31] Als je dan opnieuw bidt en opnieuw zeven dagen vast, zal ik je nog grotere dingen vertellen dan deze, op de dag dat ik ze gehoord heb.
[32] Want je stem is verhoord door de Allerhoogste. De Sterke heeft gezien hoe je gezind bent en hoe zuiver je geleefd hebt vanaf je jeugd.
[33] Daarom heeft Hij mij gestuurd om je dit alles te laten zien en om tegen je te zeggen: houd moed en wees niet bang.
[34] Overhaast je niet om over de vorige tijden zinloze dingen te bedenken, en haast je niet om door de laatste tijden ingehaald te worden.
[35] Daarna gebeurde het dat ik weer huilde en opnieuw zeven dagen vastte, om de drie weken vol te maken die mij gezegd waren.
[36] In de achtste nacht raakte mijn hart weer in beroering, en ik begon te spreken voor de Allerhoogste.
[37] Want mijn geest was hevig ontstoken en mijn ziel was benauwd.
[38] En ik zei: Heere, U hebt in het begin van de schepping op de eerste dag gesproken. U zei: Laat hemel en aarde er zijn. En Uw woord was een volmaakt

werk.

[39] Toen was de geest er, en de duisternis zweefde er stil omheen, want het geluid van de menselijke stem was door U nog niet geschapen.

[40] Toen hebt U gezegd dat uit Uw schatten het heldere licht tevoorschijn zou komen, zodat Uw werk zichtbaar zou worden.

[41] Op de tweede dag hebt U de lucht van het hemelgewelf geschapen en haar bevolen onderscheid te maken tussen de wateren, zodat een deel omhoog zou trekken en een deel beneden zou blijven.

[42] Op de derde dag hebt U de wateren bevolen zich te verzamelen op het zevende deel van de aarde. Zes delen hebt U droog gemaakt en bewaard, zodat er land zou zijn dat voor U dienst zou doen, wanneer het door God bezaaid en bebouwd zou zijn.

[43] Want Uw woord ging uit, en het werk was er meteen.

[44] Meteen kwam er een ontelbare hoeveelheid vruchten, met allerlei aantrekkelijke smaken, en bloemen in kleuren die niemand kan namaken, en geuren die niet na te maken zijn. Dat alles is op de derde dag gemaakt.

[45] Op de vierde dag hebt U bevolen dat het schijnsel van de zon er zou zijn, het licht van de maan en de ordening van de sterren.

[46] En U hebt hun bevolen de mens te dienen, die nog geschapen zou worden.

[47] Op de vijfde dag hebt U tegen het zevende deel gezegd, waarin het water verzameld was, dat het dieren, vogels en vissen zou voortbrengen. En zo gebeurde het.

[48] Want dat stomme water zonder ziel bracht dieren voort die God met één wenk bevolen had, zodat de volken daarin Uw wonderen zouden vertellen.

[49] Toen hebt U twee dieren bestemd. Het ene noemde U Behemoth en het andere Leviathan.

[50] En U hebt ze van elkaar gescheiden, want het zevende deel waar het water verzameld was, kon ze allebei niet bevatten.

[51] Aan Behemoth hebt U het ene deel gegeven dat op de derde dag droog geworden was, zodat hij daar zou wonen, waar duizend bergen zijn.

[52] Aan Leviathan hebt U het zevende deel van het water gegeven, en U hebt hem bewaard, zodat hij verslinden zal wie U wilt en wanneer U wilt.

[53] Op de zesde dag hebt U de aarde bevolen dat zij voor U het grote en kleine vee zou voortbrengen en de dieren die kruipen.

[54] En daarbij ook Adam (mens), die U tot heer over al Uw schepselen gemaakt hebt. Uit hem komen wij allen voort, ook het volk dat U uitgekozen hebt.

[55] Dit alles heb ik, Heere, voor U gezegd, omdat U de wereld om ons geschapen hebt.

[56] Maar van de andere volken, die ook uit Adam geboren zijn, hebt U gezegd dat zij niets zijn. Zij zijn vergeleken met speeksel, en hun menigte hebt U vergeleken met de druppel die uit een emmer valt.

[57] En nu, Heere, kijk: die volken, die als niets gelden, beginnen over ons te heersen en ons te verslinden.

[58] Maar wij, Uw volk, dat U Uw eerstgeborene en Uw enige zoon genoemd hebt en waar U voor opkomt, zijn in hun handen gegeven.

[59] Als de wereld dan om ons geschapen is, waarom bezitten wij dan niet een erfdeel met de wereld? Hoe lang zal dit nog duren?

4 Ezra 7

[1] Toen ik klaar was met deze woorden, werd de engel naar mij toe gestuurd die ook de eerste nachten naar mij toe gestuurd was.

[2] Hij zei tegen mij: Sta op, Ezra (hulp), en luister naar de woorden die ik je kom zeggen.

[3] Ik zei: Spreek, mijn heer. En hij zei tegen mij: De zee ligt op een diepe plaats, zodat zij diep en groot is.

[4] Maar haar ingang ligt op een nauwe plaats, zodat zij op de rivieren lijkt.

[5] Wie zou graag de zee in willen gaan om haar te zien en te beheersen? Als hij niet door het nauwe ging, hoe zou hij dan in de wijdte kunnen komen?

[6] Nog een vergelijking. Een stad is gebouwd op een vlak veld en zit vol met allerlei goede dingen.

[7] De ingang is nauw en ligt op een steilte, met vuur aan de rechterkant en diep water aan de linkerkant.

[8] Daartussen ligt maar één smal pad, tussen het vuur en het water, zo smal dat er niet meer dan één mens tegelijk overheen kan.

[9] Als die stad nu aan iemand als erfdeel gegeven werd en hij nooit door dat gevaar heen ging, hoe zou hij dan zijn erfdeel krijgen?

[10] Ik zei: Zo is het, heer. En hij zei tegen mij: Zo is het ook met het deel van Israël (die met God strijdt).

[11] Want om hen heb ik de wereld gemaakt. En toen Adam (mens) mijn regels overtrad, werd geoordeeld wat er gebeurd is.

[12] De ingangen van deze wereld werden nauw en verdrietig en moeilijk, en ook weinig in aantal, en slecht, en vol gevaar, en zwaar van het werk.

[13] Want de ingangen van de grote wereld waren breed en veilig en brachten de vrucht van de onsterfelijkheid voort.

[14] Als zij die leven niet proberen binnen te gaan door wat hier nauw en leeg is, kunnen zij niet krijgen wat voor hen klaarligt.

[15] Waarom maak jij je dan zorgen, terwijl je vergankelijk bent? En waarom ben je van streek, terwijl je sterfelijk bent?

[16] En waarom heb je niet ter harte genomen wat komt, maar wat er nu is?

[17] Ik antwoordde: Heere, U die alles regeert, kijk, U hebt in Uw wet vastgelegd dat de rechtvaardigen dit zullen erven en dat de goddelozen zullen omkomen.

[18] Maar de rechtvaardigen verdragen het nauwe, terwijl zij op het wijde hopen. Want ook wie goddeloos geleefd hebben, hebben het nauwe verdragen, en zij zullen het wijde niet zien.

[19] En hij zei tegen mij: Er is geen rechter boven God en geen verstandige boven de Allerhoogste.

[20] Want velen gaan nu verloren, omdat zij de wet van God die hun is voorgehouden, laten liggen.

[21] Want God heeft wie zouden komen, nadrukkelijk geboden wat zij moesten doen om te leven en wat zij moesten houden om niet gestraft te worden.

[22] Maar zij zijn niet gehoorzaam geweest. Zij hebben Hem tegengesproken en voor zichzelf lege gedachten bedacht.

[23] Zij hebben zichzelf het bedrog van de zonde voorgehouden en bovendien over de Allerhoogste gezegd dat Hij niet bestaat, en zij hebben Zijn wegen niet gekend.

[24] Zij hebben Zijn wet veracht, Zijn beloften verloochend, Zijn rechten niet geloofd en Zijn werken niet volbracht.

[25] Daarom, Ezra: het lege is voor wie leeg zijn, en het volle voor wie vol zijn.

[26] Kijk, de tijd komt, en het zal gebeuren dat de tekenen komen die ik je voorzegd heb. De bruid zal verschijnen, en zij zal openlijk te zien zijn, zij die nu met aarde bedekt is.

[27] En ieder die van de voorzegde rampen bevrijd is, zal mijn wonderen zien.

[28] Want mijn Zoon Jezus (YHWH redt) zal verschijnen met wie bij Hem zijn, en wie overgebleven zijn zullen vierhonderd jaar lang blij zijn.

[29] En na die jaren zal mijn Zoon Christus (de gezalfde) sterven, en alle mensen die adem hebben.

[30] En de wereld zal zeven dagen lang terugkeren naar de oude stilte, zoals bij de vorige oordelen, zodat er niemand overblijft.

[31] Na zeven dagen zal het gebeuren dat de wereld die nog niet wakker is, gewekt wordt, en dat wat bedorven is, sterft.

[32] De aarde zal teruggeven wie in haar slapen, en het stof wie daarin in stilte wonen, en de kamers zullen de zielen teruggeven die aan hen zijn toevertrouwd.

[33] En de Allerhoogste zal verschijnen op de rechterstoel. De ellende zal voorbijgaan en wie geduldig geweest zijn, zullen bijeengebracht worden.

[34] Het recht zal voor allen overblijven, de waarheid zal standhouden en het geloof zal sterk worden.

[35] Het werk zal hen volgen en het loon zal getoond worden. De gerechtigheid zal wakker worden en het onrecht zal niet heersen.

[36] En ik zei: Abraham (vader van velen) heeft eerst voor de mensen van Sodom gebeden, en Mozes (uit het water getrokken) voor de voorouders die in de woestijn gezondigd hebben.

[37] En wie na hem kwamen, baden voor Israël, in de tijd van Achan (onruststoker) en Samuël (God heeft gehoord).

[38] David (geliefde) bad bij die grote slachting, en Salomo (vrede) voor wie kwamen om geheiligd te worden.

[39] Elia (mijn God is YHWH) bad voor wie de regen kregen, en voor de jongen die dood was, dat hij zou leven.

[40] En Hizkia (YHWH sterkt) bad voor het volk in de tijd van Sanherib (Sin heeft broers vervangen), en nog veel anderen baden voor velen.

[41] Als nu, terwijl het bederf is toegenomen en het onrecht groter geworden is, ook de rechtvaardigen voor de goddelozen bidden, waarom zal het dan nu niet zo gaan?

[42] Hij antwoordde mij: Deze wereldtijd is niet het einde. Er blijft nog veel heerlijkheid in deze tijd. Daarom hebben zij voor de zwakken gebeden.

[43] Maar de dag van het oordeel zal het einde zijn van deze tijd en het begin van de tijd van de onsterfelijkheid die komt, waarin het bederf voorbij zal zijn.

[44] De losbandigheid is losgemaakt en het ongeloof is afgesneden, maar de gerechtigheid is toegenomen en de waarheid is opgestaan.

[45] Want dan zal niemand meer kunnen redden wie verloren is, en niemand meer neerhalen wie overwonnen heeft.

[46] Toen antwoordde ik: Dit is mijn eerste en mijn laatste woord. Het was beter geweest als Adam de aarde niet gekregen had, of, als Hij hem die toch gaf, hem te beletten dat hij zondigde.

[47] Want wat heeft een mens eraan om nu in verdriet te leven en, als hij dood is, de straf te verwachten?

[48] Adam, wat heb je gedaan? Want toen jij zondigde, was de val niet alleen van jou, maar ook van ons, die uit jou zijn voortgekomen.

[49] Want wat hebben wij eraan dat ons een onsterfelijke tijd is toegezegd, terwijl wij dodelijke dingen gedaan hebben?

[50] En dat ons een eeuwige hoop is voorzegd, terwijl wij slecht en leeg geworden zijn?

[51] En dat er voor ons woningen van gezondheid en veiligheid klaarliggen, terwijl wij slecht geleefd hebben?

[52] En dat de eer van de Allerhoogste bewaard wordt om hen te beschermen die geduldig geleefd hebben, terwijl wij de slechtste wegen gegaan zijn?

[53] En dat het paradijs getoond wordt, waarvan de vrucht niet vergaat en waarin veiligheid en genezing zijn, terwijl wij daar niet binnengaan?

[54] Want wij hebben op onaangename plaatsen gelopen.

[55] En dat de gezichten van wie zich beheerst hebben, feller zullen stralen dan de sterren, terwijl onze gezichten zwarter zullen zijn dan de duisternis?

[56] Want toen wij leefden en onrecht deden, hebben wij er niet aan gedacht dat wij na de dood zouden gaan lijden.

[57] Hij antwoordde: Dit is de opzet van de strijd die ieder mens die op aarde geboren wordt, moet strijden.

[58] Als hij verliest, zal hij lijden wat jij gezegd hebt. Maar als hij wint, zal hij krijgen wat ik zeg.

[59] Want dit is het leven waarover Mozes tegen het volk sprak toen hij leefde. Hij zei: Kies het leven, zodat je leeft.

[60] Maar zij hebben hem niet geloofd, en ook de profeten na hem niet, en zelfs mij niet, die tegen hen gezegd heeft

[61] dat het verdriet er niet zou zijn om hen te gronde te richten, zoals de blijdschap zal komen over wie zeker zijn van de redding.

[62] Ik antwoordde: Ik weet, heer, dat de Allerhoogste daarom barmhartig genoemd wordt, omdat Hij zich ontfermt over wie nog niet in de wereld gekomen zijn,

[63] en omdat Hij zich ontfermt over wie zich naar Zijn wet bekeren,

[64] en omdat Hij geduldig is. Want Hij is geduldig met wie gezondigd hebben, omdat zij Zijn schepselen zijn.

[65] En Hij is goed, want Hij wil geven wat nodig is.

[66] En Hij is vol ontferming, want Hij bewijst veel ontferming aan wie er nu zijn, aan wie er geweest zijn en aan wie nog komen.

[67] Want als Hij Zijn grote ontferming niet zou bewijzen, zou de wereld niet levend gemaakt worden, met wie daarin zullen erven.

[68] En Hij vergeeft. Want als Hij niet naar Zijn goedheid vergaf, zodat wie onrecht gedaan hebben van hun onrecht verlicht worden, zou nog niet het tienduizendste deel van de mensen levend gemaakt worden.

[69] En als de Rechter niet zou vergeven aan wie door Zijn woord genezen zijn, en de massa aanklachten niet zou uitwissen,

[70] dan zouden er van een ontelbare menigte misschien maar heel weinigen overblijven.

4 Ezra 8

[1] Hij antwoordde mij: De Allerhoogste heeft deze wereld gemaakt voor velen, maar de komende wereld voor weinigen.

[2] Maar, Ezra (hulp), ik zal je een vergelijking geven. Het is alsof je het de aarde vroeg, en zij je zou zeggen dat zij heel veel aarde geeft waarvan je een aarden pot kunt maken, maar maar weinig stof waarvan goud gemaakt wordt. Zo staat het ook met de wereld van nu.

[3] Er zijn er wel veel geschapen, maar weinigen worden gered.

[4] Ik antwoordde: Nu dan, mijn ziel, verslind het inzicht en slik het verstand door.

[5] Want je hebt toegestemd te luisteren en je wilt profeteren, en je hebt niet meer tijd gekregen dan alleen dit leven.

[6] Heere, als U Uw dienaar niet toestaat dat wij voor Uw gezicht bidden, en als U ons geen zaad in het hart geeft en geen opbouw in ons denken waaruit vrucht kan komen, hoe zal dan ieder die bedorven is kunnen leven, die de plaats van een mens inneemt?

[7] Want U bent alleen, en wij zijn maar een schepping van Uw handen, zoals U gezegd hebt.

[8] En zoals het lichaam in de moederschoot gevormd wordt en U het zijn ledematen geeft, zo wordt Uw schepsel als in vuur en water bewaard, en het werk dat U gemaakt hebt draagt negen maanden lang Uw schepsel dat daarin

gevormd is.
9 Wat bewaart en wat bewaard wordt, worden allebei samen bewaard. En wanneer de tijd er is, geeft de schoot terug wat daarin gegroeid is.
10 Want U hebt ook de ledematen zelf bevolen, de borsten, om melk te geven aan wat aan de borst ligt,
11 zodat wat geschapen is een tijd lang gevoed wordt, en U het daarna aan Uw ontferming toevertrouwt.
12 U brengt hem groot door Uw gerechtigheid, U onderwijst hem in Uw wet en U voedt hem op met Uw wijsheid.
13 U laat hem sterven als Uw schepsel en U maakt hem levend als Uw werk.
14 Als U dan wie met zo veel moeite is voortgebracht te gronde richt, dan is het met Uw bevel toch makkelijk te regelen dat bewaard blijft wat gemaakt is.
15 En nu, Heere, van alle mensen weet U het het best. Maar ik zal vooral spreken over Uw volk, waar ik verdriet om heb,
16 en over Uw erfdeel, waar ik om rouw, en over Israël (die met God strijdt), waar ik pijn om lijd, en over Jakob (hij houdt de hiel vast), waar ik bedroefd om ben.
17 Daarom zal ik voor Uw gezicht beginnen te bidden voor mijzelf en voor hen, want ik zie de overtredingen van ons die op aarde wonen.
18 Maar ik heb gehoord hoe snel de Rechter komt die op komst is.
19 Luister daarom naar mijn stem en begrijp mijn woorden, dan zal ik voor U spreken.
20 Dit is het begin van de woorden van Ezra, voordat hij werd opgenomen. En ik zei: Heere, U die de eeuwigheid bewoont, van wie de ogen hoog verheven zijn en op de lucht neerkijken,
21 van wie de troon niet te meten is en de heerlijkheid niet te begrijpen, voor wie het leger van de engelen bevend staat,
22 van wie de aandacht zich keert met wind en vuur, van wie het woord waar is en de uitspraken vast,
23 van wie het bevel sterk is en de ordening ontzagwekkend, van wie de blik de afgronden opdroogt en van wie de toorn de bergen laat verdwijnen, zoals de

waarheid getuigt:
[24] verhoor het gebed van Uw dienaar en luister met Uw oren naar de smeekbede van Uw maaksel.
[25] Want zolang ik leef zal ik spreken, en zolang ik verstand heb zal ik antwoorden.
[26] Kijk niet naar de misdaden van Uw volk, maar naar wie U in waarheid dienen.
[27] Let niet op de goddeloosheid van de volken, maar op wie Uw getuigenissen met pijn en moeite houden.
[28] Denk niet aan wie vals voor U geleefd hebben, maar aan wie naar Uw wil het ontzag voor U beleden hebben.
[29] Richt wie als vee geleefd hebben niet te gronde, maar kijk naar wie Uw wet prachtig onderwezen hebben.
[30] Word niet boos op wie erger dan dieren beoordeeld zijn, maar heb hen lief die altijd op Uw gerechtigheid en heerlijkheid vertrouwen.
[31] Want wij en onze voorouders zijn ziek van zulke gebreken. Maar U wordt barmhartig genoemd om ons, die zondaars zijn.
[32] Want als U ons graag wilt ontfermen, dan zult U barmhartig genoemd worden, namelijk over ons, die geen werken van gerechtigheid hebben.
[33] Want de rechtvaardigen, voor wie veel werken klaarliggen, zullen uit hun werken hun loon ontvangen.
[34] Maar wat is de mens, dat U boos op hem zou worden? Of het vergankelijke geslacht, dat U daar zo verbitterd over zou zijn?
[35] Want werkelijk, er is niemand van wie geboren zijn die niet goddeloos gehandeld heeft, en niemand van wie U belijden die geen fout gemaakt heeft.
[36] Want juist daarin zullen Uw gerechtigheid en Uw goedheid bekendgemaakt worden, Heere, wanneer U zich ontfermt over wie de kern van de goede werken niet hebben.
[37] Hij antwoordde mij: Sommige dingen heb je goed gezegd, en naar jouw woorden zal het ook gebeuren.

[38] Want ik zal echt niet denken aan het werk van wie gezondigd hebben, vóór de dood, vóór het oordeel en vóór de ondergang.

[39] Maar ik zal blij zijn over de inspanning van de rechtvaardigen, en ik zal ook denken aan hun tijd als vreemdeling, aan hun redding en aan het loon dat zij krijgen.

[40] Zoals ik gezegd heb, zo is het ook.

[41] Want zoals de boer veel zaad op de aarde zaait en veel planten plant, maar niet alles wat op tijd gezaaid is behouden blijft en niet alles wat geplant is wortel schiet, zo worden ook niet allen gered die in de wereld gezaaid zijn.

[42] Ik antwoordde: Als ik genade gevonden heb, laat mij dan spreken.

[43] Zoals het zaad van de boer verloren gaat als het niet opkomt, of als het Uw regen niet op tijd krijgt, of als het door te veel regen bederft,

[44] zo gaat ook de mens verloren, die door Uw handen geschapen is en die U een evenbeeld genoemd hebt, omdat hij op U lijkt, en om wie U alles geschapen hebt, en die U gelijk gemaakt hebt aan het zaad van de boer.

[45] Word niet boos op ons, maar spaar Uw volk en ontferm U over Uw erfdeel, want U ontfermt zich over Uw schepsel.

[46] Hij antwoordde mij: De dingen van nu zijn voor wie er nu zijn, maar de dingen die komen voor wie dan komen.

[47] Want er ontbreekt je nog veel om mijn schepsel meer lief te hebben dan ik. Maar ik ben jou en hem vaak nabij geweest, en de onrechtvaardige nooit.

[48] Maar ook daarin ben jij bijzonder voor de Allerhoogste,

[49] omdat je jezelf vernederd hebt zoals het je past, en jezelf niet waardig gevonden hebt om onder de rechtvaardigen groot geëerd te worden.

[50] Daarom zal veel jammerlijke ellende komen over wie in de laatste tijden de wereld zullen bewonen, omdat zij in veel hoogmoed geleefd hebben.

[51] Maar jij, begrijp dit voor jezelf en onderzoek de heerlijkheid van wie op jou lijken.

[52] Want voor jullie is het paradijs geopend, de boom van het leven geplant, de komende tijd klaargemaakt, de overvloed voorbereid, de stad gebouwd, de rust beproefd, de goedheid volmaakt en de wijsheid voltooid.

[53] De wortel van het kwaad is ver van jullie verzegeld, de zwakte en de mot zijn voor jullie verborgen, en het bederf is naar het dodenrijk gevlucht, de vergetelheid in.
[54] De pijnen zijn voorbij, en de schat van de onsterfelijkheid is aan het einde getoond.
[55] Vraag daarom niet verder naar het aantal van wie verloren gaan.
[56] Want zij hebben hun vrijheid genomen en de Allerhoogste veracht. Zij hebben Zijn wet geminacht en Zijn wegen verlaten.
[57] Bovendien hebben zij de rechtvaardigen met voeten getreden.
[58] En zij hebben in hun hart gezegd dat er geen God is, terwijl zij toch weten dat zij moeten sterven.
[59] Want zoals jullie zal overkomen wat eerder gezegd is, zo zal hun de dorst en de pijn overkomen die voor hen klaarliggen. Want Hij heeft niet gewild dat de mens tenietging.
[60] Maar ook zij die geschapen zijn, hebben de naam bevlekt van Hem die hen gemaakt heeft, en zij zijn ondankbaar geweest tegen Hem die hun het leven klaargemaakt had.
[61] En daarom komt mijn oordeel nu dichtbij.
[62] Ik laat dat niet aan allen zien, maar aan jou en aan enkele anderen die op jou lijken. En ik antwoordde:
[63] Kijk, Heere, nu hebt U mij laten zien hoeveel tekenen er zijn die U in de laatste dagen zult gaan doen. Maar U hebt mij niet laten zien wanneer en op welk moment.

4 Ezra 9

[1] Toen antwoordde hij mij: Meet de tijd zorgvuldig in zichzelf af. En wanneer een deel van de tekenen die voorzegd zijn voorbij is,
[2] dan zul je begrijpen dat dit de tijd is waarop de Allerhoogste de wereld zal gaan bezoeken die door Hem gemaakt is.

[3] En wanneer er in de wereld aardbevingen te zien zijn en onrust onder de volken,

[4] dan zul je begrijpen dat de Allerhoogste hierover gesproken heeft, vanaf de dagen die vóór jou vanaf het begin geweest zijn.

[5] Want zoals alles wat in de wereld gemaakt is een begin heeft, zo heeft het ook een einde, en dat einde is zichtbaar.

[6] Zo hebben ook de tijden van de Allerhoogste een zichtbaar begin in wonderen en tekenen, en hun einde in daden en in tekenen.

[7] En het zal gebeuren dat ieder die gered wordt en die door zijn werken kan ontkomen, en door het geloof waarmee jij geloofd hebt,

[8] dat hij, zeg ik, bevrijd zal worden van de voorzegde gevaren. Hij zal mijn redding zien in mijn land en binnen mijn grenzen, want ik heb mij die geheiligd vanaf de eeuwen.

[9] Dan zal er geen ontferming zijn voor wie mijn wegen misbruikt hebben, en wie ze verworpen en veracht hebben, zullen in pijn wonen.

[10] Want zij hebben mij niet gekend, terwijl zij in hun leven goede dingen kregen.

[11] En zij hebben een afkeer gehad van mijn wet, terwijl zij nog vrij waren,

[12] en terwijl er nog plaats voor berouw voor hen open was. Zij begrepen het niet, maar verachtten het. Zij moeten het na de dood in de pijn leren kennen.

[13] Maak je dus geen zorgen meer over hoe de goddelozen gestraft zullen worden, maar onderzoek hoe de rechtvaardigen gered worden en wanneer, voor wie en om wie die wereld er zal zijn.

[14] Ik antwoordde: Ik heb het eerder gezegd, ik zeg het nu, en ik zal het ook hierna zeggen:

[15] er gaan er meer verloren dan er gered worden, zoals de golf groter is dan de druppel.

[16] Hij antwoordde mij:

[17] Zoals het veld is, zo zijn ook de zaden. Zoals de bloemen zijn, zo zijn ook de kleuren. Zoals de vakman is, zo is ook het werk. Zoals de boer is, zo is ook de landbouw. Want het was de tijd van de wereld.

18 Toen ik voor wie er nu zijn de wereld klaarmaakte die nog niet geschapen was om te bewonen, sprak niemand mij tegen.

19 Want toen was iedereen gehoorzaam. Maar nu zijn de gewoonten van wie in deze wereld geschapen zijn, nadat zij gemaakt was, bedorven geraakt door een oogst die niet ophoudt en door een wet die niet te doorgronden is.

20 Ik heb naar de wereld gekeken, en zie, er was gevaar vanwege de gedachten die daarin opgekomen waren.

21 Ik heb gekeken en hen zeer gespaard. Ik heb voor mijzelf één druif van een tak bewaard, en één stek uit veel geslachten.

22 Laat die menigte dan maar verloren gaan, die zonder reden ontstaan is, en laat mijn druif en mijn stek bewaard blijven, want ik heb ze met veel werk voltooid.

23 Maar jij, als je nog zeven dagen wacht — en je zult daarin niet vasten —

24 ga dan naar een veld met bloemen waar geen huis op gebouwd is. Eet alleen van de bloemen van het veld. Proef geen vlees en drink geen wijn, maar eet alleen de bloemen.

25 En bid onophoudelijk tot de Allerhoogste, dan zal ik komen en met je spreken.

26 Ik ging, zoals hij mij gezegd had, naar het veld dat Ardath heet. Ik zat daar tussen de bloemen, ik at van het kruid van de akker, en dat eten was genoeg voor mij.

27 Na zeven dagen gebeurde het dat ik op het gras zat en dat mijn hart weer in beroering raakte zoals eerder.

28 Mijn mond ging open en ik begon te spreken voor de Allerhoogste:

29 Heere, toen U zich aan ons liet zien, bent U aan onze voorouders verschenen in de woestijn, op een onvruchtbare plaats waar niemand komt, toen zij uit Egypte trokken. En U hebt hun nadrukkelijk gezegd:

30 Israël (die met God strijdt), luister naar mij. Nakomelingen van Jakob (hij houdt de hiel vast), let op mijn woorden.

31 Want kijk, ik zaai mijn wet in jullie, en zij zal in jullie vrucht dragen, en jullie zullen daarin voor altijd geëerd worden.

[32] Maar onze voorouders, die de wet ontvingen, hebben haar niet gehouden. Zij hebben Uw rechten niet bewaard, en de vrucht van de wet is niet zichtbaar geworden. Dat kon ook niet, want de wet was van U.

[33] Want wie haar ontvangen hebben, zijn verloren gegaan, omdat zij niet bewaarden wat in hen gezaaid was.

[34] En kijk, het is gewoonte dat wanneer de aarde het zaad ontvangen heeft, of de zee een schip, of een vat het eten en het drinken, en dat waarin gezaaid of gedaan is breekt,

[35] dat dan ook meteen breekt wat gezaaid of erin gedaan of ontvangen is, en dat wat erin ontvangen is niet meer bij ons blijft.

[36] Maar bij ons is het niet zo gegaan. Want wij die de wet ontvangen hebben, vergaan wel als wij zondigen, en ook ons hart dat haar ontvangen heeft.

[37] Maar de wet is niet vergaan. Zij is gebleven in haar werking.

[38] Terwijl ik dit in mijn hart zei, keek ik om mij heen, en ik zag rechts een vrouw. En zie, zij rouwde en huilde met luide stem. Zij was diep bedroefd in haar geest, haar kleren waren gescheurd en er lag as op haar hoofd.

[39] Toen liet ik de gedachten los waar ik in zat, keerde mij naar haar toe en zei:

[40] Waarom huil je? Waarom ben je bedroefd in je geest? En zij zei tegen mij:

[41] Laat mij met rust, heer, zodat ik kan huilen en verder kan gaan in mijn verdriet. Want ik ben hevig van streek en diep vernederd.

[42] Ik zei tegen haar: Wat is er met je gebeurd? Zeg het mij toch.

[43] Zij zei tegen mij: Ik, uw dienares, was onvruchtbaar en had geen kinderen gebaard, hoewel ik dertig jaar een man had.

[44] Ik heb ieder uur, iedere dag en ieder jaar, die dertig jaar lang, dag en nacht tot de Allerhoogste gebeden.

[45] En na dertig jaar gebeurde het dat God mij, uw dienares, verhoord heeft. Hij heeft mijn vernedering gezien, Hij heeft op mijn angst gelet en Hij heeft mij een zoon gegeven. Wij waren heel blij met hem, ik en mijn man en al mijn buren, en wij eerden de almachtige God zeer.

[46] Ik voedde hem met veel moeite op.

47 En toen hij volwassen was en de tijd gekomen was dat hij een vrouw zou nemen, heb ik een maaltijd klaargemaakt.

4 Ezra 10

1 En toen mijn zoon zijn slaapkamer binnenging, is hij neergevallen en gestorven.
2 Wij hebben alle lichten omgekeerd, en al mijn buren stonden op om mij te troosten. Ik hield mij stil tot de volgende dag, tegen de nacht.
3 En toen zij allemaal ophielden mij te troosten, zodat ik zou rusten, ben ik 's nachts opgestaan en weggevlucht, en ik ben in dit veld gekomen, zoals u ziet.
4 Ik heb besloten niet meer in de stad te komen, maar hier te blijven, en niet te eten en niet te drinken, en onophoudelijk te rouwen en te vasten tot ik sterf.
5 Toen liet ik de woorden los waar ik mee bezig was, en ik sprak boos tegen haar. Ik zei:
6 Jij dwaze vrouw, dwazer dan alle vrouwen, zie je ons verdriet niet, en wat ons overkomt?
7 Want Sion, onze moeder, is bedroefd met allerlei verdriet, vernederd met alle vernedering, en zij treurt heel diep.
8 En nu, terwijl wij allemaal rouwen en verdrietig zijn, terwijl wij allemaal bedroefd zijn, treur jij alleen om één zoon.
9 Vraag het maar aan de aarde, dan zal zij je zeggen dat zij het is die de ondergang moet betreuren van zo velen die op haar groeien.
10 Uit haar zijn vanaf het begin alle mensen geboren, en daaruit zullen ook de anderen komen. En kijk, zij lopen bijna allemaal naar de ondergang, en hun menigte wordt uitgeroeid.
11 Wie zou dan meer moeten treuren dan zij, die zo'n grote menigte verloren heeft, terwijl jij alleen om één zo verdrietig bent?
12 Als je nu tegen mij zegt: mijn verdriet is niet als dat van de aarde, want ik heb de vrucht van mijn lichaam verloren, die ik met pijn gebaard en met verdriet grootgebracht heb,

13 dan zeg ik: de aarde doet wat de aarde doet, en de menigte van nu keert naar haar terug zoals zij uit haar gekomen is.

14 Zo zeg ik je: zoals jij met pijn gebaard hebt, zo geeft de aarde ook haar vrucht, de mens, aan Hem die haar vanaf het begin gebouwd heeft.

15 Houd dan nu je verdriet voor jezelf en draag dapper het ongeluk dat je overkomen is.

16 Want als je de besluiten van God rechtvaardig noemt en Zijn raad op tijd aanneemt, zul je ook in zulke dingen geprezen worden.

17 Ga dan terug naar de stad, naar je man.

18 En zij zei tegen mij: Dat zal ik niet doen. Ik zal niet naar de stad gaan, maar hier zal ik sterven.

19 Toen sprak ik verder met haar en zei:

20 Doe niet wat je zegt, maar volg de raad die je gegeven wordt. Want wat een rampen zijn er over Sion gekomen! Laat je dan troosten over het verdriet van Jeruzalem.

21 Want je ziet dat ons heiligdom verwoest is, ons altaar gebroken en onze tempel vernield.

22 Ons snarenspel ligt terzijde, de lofzang zwijgt, onze vreugde is weg, het licht van onze kandelaar is uitgedoofd, de ark van ons verbond is meegenomen, onze heilige plaatsen zijn bevlekt, en de naam die over ons wordt uitgeroepen is bijna ontheiligd. Onze kinderen zijn bespot, onze priesters zijn verbrand, onze Levieten zijn gevangengenomen, onze jonge vrouwen zijn verkracht, onze vrouwen hebben geweld geleden, onze rechtvaardigen zijn weggerukt, onze kleine kinderen zijn omgekomen, onze jonge mannen zijn slaaf geworden en onze sterke mannen zijn zwak geworden.

23 En het ergste van alles: het zegel van Sion is van zijn heerlijkheid losgemaakt, want zij is overgegeven in de handen van wie haar haten.

24 Doe dan je grote verdriet van je af en leg je vele pijnen af, zodat de sterke God je genadig is en de Allerhoogste je rust geeft, rust van je zwoegen.

25 Terwijl ik met haar sprak, gebeurde het dat haar gezicht en haar gestalte ineens gingen stralen en dat haar blik glinsterde, zodat ik bang voor haar werd

en mij afvroeg wat dit kon zijn.

[26] En zie, zij liet ineens een luide stem horen, vol verschrikking, zodat de aarde beefde van de stem van de vrouw.

[27] Ik keek op, en zie, de vrouw was niet meer te zien. Maar er werd een stad gebouwd, en er werd een plaats zichtbaar met grote fundamenten. Ik schrok en riep met luide stem:

[28] Waar is Uriël (God is mijn licht), de engel die vanaf het begin bij mij gekomen is? Want hij heeft ervoor gezorgd dat ik door veel gedachten in deze verwarring ben geraakt, en mijn einde is ondergang geworden en mijn gebed is spot geworden.

[29] Terwijl ik dit zei, kwam hij bij mij en keek mij aan.

[30] Ik lag daar als een dode en mijn verstand was weg. Hij pakte mij bij mijn rechterhand, sterkte mij, zette mij op mijn benen en zei tegen mij:

[31] Wat is er met je? Waarom is je verstand in de war en het gevoel van je hart? Waarom ben je zo van streek?

[32] En ik zei: Omdat u mij in de steek gelaten hebt. Ik heb gedaan wat u zei en ben het veld in gegaan. En kijk, ik heb gezien, en ik zie nog steeds, wat ik niet kan navertellen.

[33] En hij zei tegen mij: Sta op als een man, dan zal ik je onderwijzen. En ik zei:

[34] Spreek tegen mij, mijn heer, en laat mij niet in de steek, zodat ik niet zonder reden sterf.

[35] Want ik heb gezien wat ik niet wist, en ik heb gehoord wat ik niet weet.

[36] Of worden mijn zinnen bedrogen en droomt mijn ziel?

[37] Nu dan, ik vraag u om uw dienaar te laten zien wat deze verwarring betekent. En hij antwoordde mij:

[38] Luister naar mij, dan zal ik je onderwijzen en je vertellen waar je bang voor bent. Want de Allerhoogste heeft je veel geheimen laten zien.

[39] Hij heeft gezien dat jouw weg recht is, want je was onophoudelijk van streek over je volk en je treurde diep over Sion.

[40] Dit is dan de betekenis van het visioen dat je kort geleden verschenen is.

[41] De vrouw die je hebt zien treuren, ben je gaan troosten.

[42] En nu zie je de gestalte van de vrouw niet meer, maar het leek je dat er een stad gebouwd werd.

[43] En dat zij je verteld heeft over het ongeluk met haar zoon: dit is de uitleg.

[44] Deze vrouw die je gezien hebt, is Sion. En zoals zij het je gezegd heeft, zul je haar nu zien als een gebouwde stad.

[45] En dat zij je gezegd heeft dat zij dertig jaar onvruchtbaar geweest is, betekent dat er dertig jaar lang nog geen offer in haar gebracht was.

[46] En toen Salomo (vrede) na dertig jaar de stad gebouwd had en offers bracht, toen gebeurde het dat de onvruchtbare een zoon baarde.

[47] En dat zij je gezegd heeft dat zij hem met veel moeite grootgebracht heeft: dat was het wonen binnen Jeruzalem.

[48] En dat zij je gezegd heeft dat haar zoon stierf toen hij zijn slaapkamer binnenkwam en neerviel: dat is de val die Jeruzalem overkomen is.

[49] En kijk, je hebt haar gestalte gezien, en omdat zij om haar zoon treurde, ben jij haar gaan troosten. Van deze gebeurtenissen moest dit aan jou bekend worden.

[50] En nu ziet de Allerhoogste dat je van harte bedroefd bent, en omdat je met heel je hart om haar bezorgd bent, heeft Hij je de helderheid van haar heerlijkheid laten zien en de schoonheid van haar sieraad.

[51] Daarom heb ik je gezegd dat je in een veld moest blijven waar geen huis gebouwd was.

[52] Want ik wist dat de Allerhoogste dit aan jou zou gaan laten zien.

[53] Daarom heb ik je gezegd dat je naar een veld moest komen waar geen fundament van enig gebouw lag.

[54] Want op die plaats kon geen werk van een menselijk gebouw blijven staan, waar de stad van de Allerhoogste getoond zou worden.

[55] Wees dus niet bang, en laat je hart niet schrikken, maar ga en kijk naar de heerlijkheid en de grootte van het gebouw, voor zover je ogen het kunnen zien.

[56] En daarna zul je horen, voor zover je oren het kunnen horen.

[57] Want jij bent gelukkiger dan veel anderen, en jij bent bij de Allerhoogste geroepen, zoals er maar weinigen geroepen zijn.

[58] In de nacht die morgen komt, moet je hier blijven.

[59] En de Allerhoogste zal je de visioenen laten zien van de hoogste dingen, die Hij zal doen voor wie in de laatste dagen op aarde wonen.
[60] En ik sliep die nacht, en de volgende, zoals hij mij gezegd had.

4 Ezra 11

[1] En ik zag een droom. En zie, een arend kwam op uit de zee. Hij had twaalf gevederde vleugels en drie koppen.
[2] En ik zag, en zie, hij strekte zijn vleugels uit over de hele aarde, en alle winden van de hemel bliezen erop en werden samengebracht.
[3] En ik zag dat uit zijn veren andere veren opkwamen, en dat die kleine, smalle veertjes werden.
[4] Want zijn koppen lagen stil, en de middelste kop was groter dan de andere koppen, en hij lag met hen stil.
[5] En ik zag, en zie, de arend vloog met zijn vleugels en heerste over de aarde en over allen die daarop wonen.
[6] En ik zag dat alles onder de hemel aan hem onderworpen was, en niemand sprak hem tegen, geen enkel schepsel op aarde.
[7] En ik zag, en zie, de arend ging op zijn klauwen staan, sprak tegen zijn veren en zei:
[8] Jullie moeten niet allemaal tegelijk waken. Laat ieder op zijn plaats slapen en op zijn tijd waken.
[9] De koppen moeten voor het laatst bewaard worden.
[10] En ik zag, en zie, de stem kwam niet uit zijn koppen, maar uit het midden van zijn lichaam.
[11] Ik telde de veren die tegenover de andere gegroeid waren, en zie, dat waren er acht.
[12] En ik zag, en zie, aan de rechterkant stond een veer op, en zij heerste over de hele aarde.
[13] En terwijl zij heerste, kwam haar einde, en haar plaats was niet meer te vinden. De volgende stond op en heerste, en zij hield het lang vol.

[14] En terwijl zij heerste, ging het net als met de vorige.

[15] En er kwam een stem tot haar. Die zei:

[16] Luister, jij die zo lang de aarde vastgehouden hebt: dit kondig ik je aan, voordat je begint te verdwijnen.

[17] Niemand zal het na jou zo lang volhouden als jij, zelfs niet de helft daarvan.

[18] En de derde stond op en hield de macht net als de vorige, en ook zij verdween.

[19] En zo ging het met alle andere: zij voerden ieder om de beurt de macht en verdwenen weer.

[20] En ik zag, en zie, na verloop van tijd werden de volgende veren aan de rechterkant opgericht om zelf de macht te krijgen. Sommige van hen kregen die, maar verdwenen toch in korte tijd.

[21] Want sommige van hen richtten zich wel op, maar kregen de macht niet.

[22] En daarna zag ik, en zie, de twaalf veren waren niet meer te zien, en de twee veertjes ook niet.

[23] Van het lichaam van de arend waren alleen nog twee koppen over, die stil lagen, en zes veertjes.

[24] En ik zag, en zie, van de zes veertjes waren er twee losgeraakt. Zij bleven onder de kop die aan de rechterkant zat, maar de vier bleven op hun plaats.

[25] En ik zag, en zie, die onder de vleugels zaten, wilden zich oprichten en de macht krijgen.

[26] En ik zag, en zie, de ene richtte zich op, maar zij verdween meteen.

[27] En de tweede verdween nog eerder dan de eerste.

[28] En ik zag, en zie, de twee die nog over waren, dachten ook bij zichzelf dat zij de macht zouden krijgen.

[29] En terwijl zij daaraan dachten, zie, toen werd één van de koppen die stil lagen wakker, de middelste, want die was groter dan de twee andere.

[30] En ik zag dat de twee koppen zich daarmee samenvoegden.

[31] En zie, deze kop draaide zich om, met wie bij hem waren, en verslond twee veren die onder de vleugels zaten en die dachten de macht te krijgen.

[32] Die kop joeg de hele aarde schrik aan en heerste erover, over allen die de aarde met veel zwoegen bewonen. Hij voerde de macht op de aardbodem over alle vleugels die er geweest waren.
[33] En daarna zag ik dat de middelste kop ineens verdween, net als de vleugels.
[34] Maar de twee koppen waren nog over, die op dezelfde manier over de aarde heersten en over wie daarin wonen.
[35] En ik zag, en zie, de kop aan de rechterkant verslond die aan de linkerkant.
[36] En ik hoorde een stem die tegen mij zei: Kijk voor je uit en let goed op wat je ziet.
[37] En ik zag, en zie, een leeuw, als een brullende leeuw, kwam snel uit het bos. En ik zag dat hij met een mensenstem tegen de arend sprak. Hij zei:
[38] Luister, ik zal tegen je spreken, en de Allerhoogste zal tegen je zeggen:
[39] Ben jij niet het dier dat overgebleven is van de vier dieren aan wie ik de macht in mijn wereld gegeven had, zodat door hen het einde van de tijden zou komen?
[40] En jij, die als vierde kwam, hebt alle dieren overwonnen die voorbij zijn. Door jouw macht heb je de wereld in grote angst gehouden, en de hele aarde met ondraaglijk zwoegen, en je hebt de aardbodem bewoond met zo veel bedrog.
[41] En je hebt de aarde niet naar waarheid geregeerd.
[42] Want je hebt de zachtmoedigen onderdrukt en wie in rust waren pijn gedaan. Je hebt de leugen liefgehad. Je hebt de huizen afgebroken van wie vruchten voortbrachten, en je hebt de muren neergehaald van wie jou geen kwaad deden.
[43] Daarom is jouw minachting tot de Allerhoogste gekomen en jouw hoogmoed tot de Sterke.
[44] En de Allerhoogste heeft de hoogmoedige tijden bekeken, en zie, zij zijn ten einde, en hun slechte daden zijn vol.
[45] Daarom, arend, verschijn niet meer, en ook jouw gruwelijke vleugels niet, jouw gemene veertjes niet, jouw kwade koppen niet, jouw slechte klauwen niet en jouw hele nutteloze lichaam niet,
[46] zodat de hele aarde weer op adem komt en tot zichzelf komt, bevrijd van jouw geweld, en zodat zij kan hopen op het oordeel en de ontferming van Hem die haar gemaakt heeft.

4 Ezra 12

[1] Terwijl de leeuw deze woorden tegen de arend sprak, zag ik,

[2] en zie, de kop die nog over was en de vier vleugels die naar hem overgegaan waren en zich opgericht hadden om te heersen, waren niet meer te zien. Hun rijk was heel klein en vol oproer.

[3] En ik zag, en zie, zij kwamen niet meer tevoorschijn, en het hele lichaam van de arend stond in brand, en de aarde schrok hevig. Ik werd wakker van het grote lawaai en de grote angst, uit de verwarring van mijn zinnen, en ik zei tegen mijn geest:

[4] Kijk, jij hebt mij dit aangedaan, doordat je de wegen van de Allerhoogste onderzoekt.

[5] Kijk, ik ben nog moe van binnen en ik ben heel zwak in mijn geest, en er is geen kracht meer in mij, door de grote angst waarmee ik deze nacht geschrokken ben.

[6] Nu dan, ik zal de Allerhoogste bidden dat Hij mij sterkt tot het einde.

[7] En ik zei: Heere, U die alles regeert, als ik genade in Uw ogen gevonden heb, en als ik bij U rechtvaardig ben bevonden boven veel anderen, en als mijn gebed werkelijk voor Uw gezicht is opgestegen,

[8] sterk mij dan en laat mij, Uw dienaar, de uitleg en de betekenis van dit gruwelijke visioen zien, zodat U mijn ziel helemaal kunt troosten.

[9] Want U hebt mij waardig gevonden om mij het laatste van de tijden te laten zien.

[10] En hij zei tegen mij: Dit is de uitleg van dit visioen.

[11] De arend die je uit de zee hebt zien opkomen, is het rijk dat je broeder Daniël (God is mijn rechter) in een visioen gezien heeft.

[12] Maar aan hem is het niet uitgelegd. Nu leg ik het aan jou uit.

[13] Kijk, er komen dagen waarop er een rijk op aarde zal opstaan, en dat zal verschrikkelijker zijn dan alle rijken die er voor geweest zijn.

[14] In dat rijk zullen twaalf koningen heersen, de een na de ander.

15 Want de tweede zal gaan heersen en zal het langer volhouden dan de andere twaalf.
16 Dat is de uitleg van de twaalf vleugels die je gezien hebt.
17 En wat de stem betreft die gesproken heeft en die je gehoord hebt, die niet uit zijn koppen kwam maar uit het midden van zijn lichaam:
18 dit is de uitleg. Na de tijd van dit rijk zullen er flinke twisten ontstaan, en het zal op vallen staan. Maar het zal dan niet vallen; het zal weer in zijn oude staat teruggezet worden.
19 En dat je acht onderste vleugels gezien hebt, die aan zijn vleugels vastzaten:
20 dit is de uitleg. In dit rijk zullen acht koningen opstaan, van wie de tijd kort en de jaren snel zullen zijn, en twee van hen zullen omkomen.
21 Maar wanneer het midden van de tijd nadert, zullen de vier in die tijd bewaard blijven, wanneer het einde van het rijk begint te naderen. De twee zullen tot het einde toe bewaard blijven.
22 En dat je drie koppen gezien hebt die stil lagen:
23 dit is de uitleg. Aan het einde van dit rijk zal de Allerhoogste drie rijken laten opstaan. Hij zal daarin veel dingen terugdraaien, en zij zullen over de aarde zelf heersen
24 en over wie daarop wonen, en dat met meer moeite dan allen die voor hen geweest zijn. Daarom worden zij de koppen van de arend genoemd.
25 Want zij zijn het die zijn goddeloosheid samen zullen laten uitkomen en tot het uiterste zullen doorvoeren.
26 En dat je gezien hebt dat de grootste kop niet meer te zien was: dit is de uitleg, namelijk dat een van hen op zijn bed zal sterven, maar toch met pijn.
27 En de twee die overblijven, zal het zwaard verslinden.
28 Want het zwaard van de een zal verslinden wie bij hem is, maar ten slotte zal ook hij door het zwaard vallen.
29 En dat je twee veren gezien hebt die van onder de vleugels naar de kop aan de rechterkant gingen:
30 dit is de uitleg. Dat zijn zij die de Allerhoogste tot het einde bewaard heeft. Dat is een klein rijk, en vol oproer.

31 En de leeuw die je uit het bos hebt zien ontwaken en brullen en tegen de arend spreken en hem terechtwijzen om zijn onrecht, in alle woorden die je gehoord hebt:
32 dat is de wind die de Allerhoogste tot het einde bewaard heeft tegen hen en hun goddeloosheid. Hij zal hen terechtwijzen en hun eigen verscheuring over hen brengen.
33 Want Hij zal hen levend voor het gerecht stellen, en wanneer Hij hen overtuigd heeft, zal Hij hen straffen.
34 Want Hij zal mijn overgebleven volk uit de ellende bevrijden, namelijk wie binnen mijn grenzen ontkomen zijn. Hij zal hen blij maken tot het einde en de dag van het oordeel komen, waarover ik je in het begin gesproken heb.
35 Dit is de droom die je gezien hebt, en dit zijn de uitleggingen.
36 Jij alleen bent waardig gevonden om dit geheim van de Allerhoogste te weten.
37 Schrijf daarom alles wat je gezien hebt op in een boek, en leg dat op een verborgen plaats.
38 En je moet het leren aan de verstandigen onder je volk, van wie je weet dat hun hart deze geheimen kan bevatten en bewaren.
39 Maar wacht jij hier nog zeven dagen, zodat je te zien krijgt wat de Allerhoogste je wil laten zien.
40 En zo ging hij bij mij weg. En toen het hele volk gehoord had dat de zeven dagen voorbij waren en dat ik niet naar de stad teruggekeerd was, kwamen zij allemaal bijeen, van de kleinste tot de grootste. Zij kwamen bij mij en zeiden tegen mij:
41 Wat hebben wij u misdaan? Welk onrecht hebben wij u aangedaan, dat u ons in de steek laat en op deze plaats blijft zitten?
42 Want u bent voor ons de enige die over is uit alle volken, als een druiventak van de wijngaard, als een kaars op een donkere plaats, als een haven en als een schip dat aan de storm ontkomen is.
43 Of zijn de moeilijkheden die ons overkomen nog niet genoeg?
44 Als u ons dan in de steek laat, hoeveel beter was het dan voor ons geweest dat wij mee verbrand waren in de brand van Sion?

[45] Want wij zijn niet beter dan wie daar gestorven zijn. En zij huilden met luide stem.
[46] Toen antwoordde ik hun: Houd moed, Israël (die met God strijdt), en wees niet bedroefd, huis van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[47] Want de Allerhoogste denkt aan jullie, en de Almachtige is jullie niet vergeten in de beproeving.
[48] En ik heb jullie niet in de steek gelaten en ben niet bij jullie weggegaan, maar ik ben naar deze plaats gekomen om te bidden om de verwoesting van Sion en om ontferming te zoeken voor de vernedering van jullie heiligdom.
[49] En nu, laat ieder van jullie naar huis gaan. Ik zal na die dagen naar jullie toe komen.
[50] En het volk vertrok naar de stad, zoals ik hun gezegd had.
[51] Maar ik bleef nog zeven dagen in het veld zitten, zoals hij mij bevolen had. Ik at alleen van de bloemen van de akker, en uit de kruiden kreeg ik in die dagen mijn eten.

4 Ezra 13

[1] Na zeven dagen gebeurde het dat ik 's nachts een droom droomde.
[2] En zie, er stak een wind op uit de zee, die al haar golven in beweging bracht.
[3] En ik zag, en zie, een man werd sterk gemaakt met de duizenden van de hemel. En waarheen hij zijn gezicht keerde om te kijken, daar schrok alles wat onder hem te zien was.
[4] En waar zijn stem uit zijn mond heen ging, daar vlogen allen die het hoorden in brand, zoals de aarde stil ligt tot zij het vuur voelt.
[5] En daarna zag ik, en zie, er verzamelde zich een menigte mensen die niet te tellen was, uit de vier winden van de hemel, om die man te bevechten die uit de zee opgekomen was.
[6] En ik zag, en zie, hij had voor zichzelf een grote berg uitgehouwen, en hij vloog daarop.

[7] En ik probeerde te zien uit welke streek of plaats de berg uitgehouwen was, maar dat lukte mij niet.

[8] En daarna zag ik, en zie, allen die zich tegen hem verzameld hadden om hem te bestrijden, waren doodsbang, en toch durfden zij te vechten.

[9] En zie, zodra hij het geweld van de aankomende menigte zag, hief hij zijn hand niet op. Hij had geen zwaard en geen ander wapen. Ik zag alleen dit:

[10] dat hij uit zijn mond iets als een vurige wind liet gaan, en uit zijn lippen een vlammende adem, en van zijn tong liet hij vonken en onweer uitgaan. Dat alles werd samen vermengd: de vurige wind, de vlammende adem en het grote onweer.

[11] Het viel met geweld over de menigte die klaarstond om te vechten, en verbrandde hen allemaal, zodat er van de ontelbare menigte al snel niets meer te zien was dan stof en scherp ruikende rook. Ik zag het en ik schrok.

[12] En daarna zag ik de man zelf van de berg afkomen en een andere menigte roepen, van vredig volk.

[13] Er kwamen veel mensen naar hem toe, sommigen met een blij gezicht, sommigen verdrietig, sommigen geboeid, en sommigen brachten mensen mee die geofferd zouden worden. Ik werd ziek van grote schrik, en ik werd wakker en zei:

[14] U hebt vanaf het begin aan Uw dienaar deze wonderen laten zien, en U hebt mij waardig gevonden om mijn gebed aan te nemen.

[15] Laat mij dan nu ook de uitleg van deze droom zien.

[16] Want als ik het goed inschat: wee wie in die dagen overgebleven zijn, en nog veel meer wee wie niet overgebleven zijn.

[17] Want wie niet overgebleven zijn, die waren bedroefd.

[18] Nu begrijp ik wat er voor de laatste dagen klaarligt, en wat deze mensen zal overkomen, en ook wie overgebleven zijn.

[19] Want daarom zijn zij in groot gevaar en veel nood gekomen, zoals deze dromen laten zien.

[20] Maar toch is het beter te dragen dat je daar met gevaar in komt en nu ziet wat er op het laatst gebeuren zal, dan dat je als een wolk door de wereld gaat. En hij

antwoordde mij:
[21] Ik zal je ook de uitleg van dit visioen zeggen, en ik zal je duidelijk maken waar je over gesproken hebt.
[22] Wat je gezegd hebt over wie overgebleven zijn: dit is de uitleg.
[23] Wie in die tijd het gevaar gedragen zal hebben, zal zichzelf hier bewaard hebben. Wie in het gevaar gevallen zijn, dat zijn zij die de werken hebben en het geloof in de Almachtige.
[24] Weet dan dat wie overgebleven zijn, gelukkiger zullen zijn dan wie gestorven zijn.
[25] Dit is de uitleg van dit visioen. Dat je een man hebt zien opklimmen uit het midden van de zee:
[26] dat is Hij die de Allerhoogste nu vele tijden bewaart, die door Zichzelf Zijn schepping zal verlossen, en die orde zal brengen onder wie overgebleven zijn.
[27] En dat je uit zijn mond iets als een wind en vuur en onweer hebt zien gaan,
[28] en dat hij geen zwaard en geen ander wapen had, en dat zijn geweld toch de hele menigte te gronde richtte die gekomen was om hem te bestrijden: dit is de uitleg.
[29] Kijk, er komen dagen waarop de Allerhoogste zal beginnen te verlossen wie op aarde zijn.
[30] En Hij zal verbijstering brengen over wie de aarde bewonen.
[31] De een zal de ander willen bestrijden, de ene stad de andere, het ene volk tegen het andere en het ene rijk tegen het andere.
[32] En wanneer dat gebeurt en de tekenen komen die ik je eerder getoond heb, dan zal mijn Zoon verschijnen, die jij als een man hebt zien opkomen.
[33] En wanneer alle volken Zijn stem horen, zal ieder in zijn eigen land de oorlog laten varen die hij tegen een ander voerde.
[34] Een ontelbare menigte zal bijeenkomen, alsof zij Hem wilden komen bestrijden.
[35] Maar Hij zal op de top van de berg Sion staan.
[36] En Sion zal komen. Zij zal klaar en opgebouwd aan allen getoond worden, zoals jij gezien hebt dat de berg zonder handen werd uitgehouwen.

37 En deze Zoon van mij zal de dingen terechtwijzen die de volken bedacht
hebben, hun goddeloosheden, die op het onweer lijken door hun kwade
gedachten, en de pijnen waarmee zij gepijnigd zullen worden,
38 die met de vlam vergeleken worden. Hij zal hen zonder moeite te gronde
richten door de wet, die met vuur vergeleken wordt.
39 En dat je gezien hebt dat Hij een andere, vredige menigte bij zich verzameld
heeft:
40 dat zijn de tien stammen die in de dagen van koning Hosea (redding) uit hun
land gevangen zijn weggevoerd. Salmanasser, de koning van Assyrië, heeft hen
gevangen weggevoerd, hen over de rivier gebracht en naar een ander land
overgebracht.
41 Maar zij besloten de menigte van de volken te verlaten en naar een verder land
te vertrekken, waar nog nooit mensen gewoond hadden.
42 Daar wilden zij hun regels houden, die zij in hun eigen land niet gehouden
hadden.
43 Zij zijn daar dus binnengetrokken door de nauwe doorgangen van de rivier de
Eufraat.
44 Want de Allerhoogste deed toen tekenen voor hen en hield de aderen van de
rivier tegen, totdat zij eroverheen gegaan waren.
45 Door dat land ging een weg van anderhalf jaar reizen. Daarom wordt dat
gebied Assareth genoemd.
46 Daar hebben zij gewoond tot de laatste tijd. En wanneer zij nu weer beginnen
te komen,
47 zal de Allerhoogste opnieuw de aderen van de rivier tegenhouden, zodat zij
eroverheen kunnen gaan. Daarom heb je die menigte vredig gezien.
48 Maar wie van jouw volk overgebleven zijn, dat zijn zij die binnen mijn
grenzen gevonden worden.
49 En het zal gebeuren dat Hij, wanneer Hij de menigte gaat vernietigen die uit
de volken bijeengekomen is, het volk zal beschermen dat overgebleven is.
50 En dan zal Hij hun veel wondertekenen laten zien.

[51] Toen zei ik: Heere, U die alles regeert, laat mij dit toch zien: waarom heb ik gezien dat de man uit het midden van de zee opkwam? En hij zei tegen mij:
[52] Zoals jij de dingen die in de diepte van de zee zijn niet kunt doorgronden of weten, zo zal niemand op aarde mijn Zoon kunnen zien, of wie bij Hem zijn, behalve op die dag.
[53] Dit is de uitleg van de droom die je gezien hebt, en daarom ben jij als enige hier verlicht.
[54] Want jij hebt je eigen wet verlaten en je met mijn wet beziggehouden en die gezocht.
[55] Je hebt je leven ingericht met wijsheid en je hebt het verstand je moeder genoemd.
[56] Daarom heb ik je de schatten laten zien die bij de Allerhoogste zijn. En na nog drie dagen zal ik je nog andere dingen zeggen, en ik zal je zware en wonderlijke zaken uitleggen.
[57] Toen ging ik het veld in, terwijl ik de Allerhoogste zeer prees en eerde om de wonderen die Hij van tijd tot tijd deed,
[58] en omdat Hij de tijd regeert met wat er in de tijden gebeurt. En ik zat daar drie dagen.

4 Ezra 14

[1] Op de derde dag zat ik onder een eik.
[2] En zie, er kwam een stem naar mij toe uit de doornstruik. Die zei: Ezra (hulp), Ezra! En ik zei: Hier ben ik, Heere. Ik ging op mijn voeten staan, en Hij zei tegen mij:
[3] In de doornstruik ben ik aan Mozes (uit het water getrokken) verschenen en heb ik met hem gesproken, toen mijn volk slaaf was in Egypte.
[4] Ik heb hem gestuurd en mijn volk uit Egypte geleid, en ik heb hem naar de berg Sinaï gebracht. Daar hield ik hem vele dagen bij mij.
[5] Ik vertelde hem veel wonderen, ik liet hem de geheimen zien en het einde van de tijden, en ik gaf hem het bevel:

[6] deze woorden moet je bekendmaken, en die moet je verborgen houden.

[7] En nu zeg ik tegen jou:

[8] de tekenen die ik je gegeven heb, en de dromen die je gezien hebt, en de uitleg die je gehoord hebt, moet je in je hart wegleggen.

[9] Want je zult weggenomen worden van tussen allen, en voortaan zul je omgaan met mijn raad en met wie op jou lijken, totdat de tijden ten einde zijn.

[10] Want de wereld heeft haar jeugd verloren, en de tijden komen dichtbij dat zij oud wordt.

[11] Want de wereldtijd is in twaalf delen verdeeld. Tien delen zijn voorbij, en de helft van een tiende deel.

[12] Maar wat na het tiende deel en die helft komt, is er nog.

[13] Nu dan, regel je huis, wijs je volk terecht, troost de vernederden onder hen, en laat alle vergankelijkheid los.

[14] Doe de sterfelijke gedachten weg, werp de menselijke lasten van je af, trek de zwakke natuur uit, en zet de overwegingen die je het zwaarst vallen opzij. Haast je om uit deze tijden te verhuizen.

[15] Want het kwaad dat jij hebt zien gebeuren, zullen zij nog erger maken dan dit.

[16] Want hoe zwakker de wereld wordt van ouderdom, hoe meer het kwaad zal toenemen onder wie haar bewonen.

[17] Want de waarheid is veel verder weggegaan en de leugen is dichterbij gekomen, en nu zal al snel komen wat je in het visioen gezien hebt.

[18] En ik antwoordde: Laat het U goeddunken, Heere.

[19] Want kijk, ik zal gaan zoals U mij bevolen hebt, en ik zal het volk van nu terechtwijzen. Maar wie zal hen waarschuwen die hierna geboren worden?

[20] Want de wereld ligt in duisternis, en wie daarin wonen zijn zonder licht.

[21] Uw wet is immers verbrand, en daarom weet niemand wat U gedaan hebt en welke werken nog zullen gebeuren.

[22] Als ik dan genade bij U gevonden heb, stuur dan de Heilige Geest in mij. Dan zal ik alles opschrijven wat er vanaf het begin in de wereld gebeurd is, over de dingen die in Uw wet geschreven stonden, zodat de mensen de weg kunnen vinden en zodat wie in de laatste tijden willen leven, ook kunnen leven.

[23] En Hij antwoordde mij: Ga en roep het volk bijeen, en zeg tegen hen dat zij je veertig dagen lang niet zoeken.
[24] Maar jij, maak veel schrijfplankjes van palmhout klaar, en neem Sareas (YHWH heerst), Dabreas, Salemias (YHWH vergoedt), Echanus en Asiël (God heeft gemaakt) met je mee, deze vijf, die klaar zijn om snel te schrijven.
[25] Kom dan hier, dan zal ik in je hart een licht van verstand aansteken, dat niet uitgedoofd zal worden tot alles klaar is wat je zult gaan schrijven.
[26] En wanneer dat gedaan is, moet je sommige dingen bekendmaken en sommige in het geheim aan de wijzen overhandigen. Want morgen om dit uur zul je beginnen te schrijven.
[27] Toen ging ik, zoals Hij mij bevolen had, en ik riep heel het volk bijeen en zei:
[28] Luister, Israël (die met God strijdt), naar deze woorden.
[29] Onze voorouders waren in het begin vreemdelingen in Egypte, en zij zijn daaruit bevrijd.
[30] Zij hebben de wet van het leven ontvangen, die zij niet gehouden hebben, en die ook jullie na hen overtreden hebben.
[31] Het land, het land Sion, is aan jullie als erfdeel gegeven. Maar jullie voorouders en jullie zelf hebben onrecht gedaan en hebben de wegen niet gehouden die de Allerhoogste bevolen had.
[32] En omdat Hij een rechtvaardige rechter is, heeft Hij op zijn tijd van jullie afgenomen wat Hij gegeven had.
[33] En nu zijn jullie hier, en jullie broeders zijn onder jullie.
[34] Als jullie je hart gehoorzaam maken en je verstand laten onderwijzen, zullen jullie in leven blijven, en na de dood zullen jullie ontferming krijgen.
[35] Want het oordeel zal na de dood komen, wanneer wij weer levend worden. Dan zullen de namen van de rechtvaardigen bekend worden en de daden van de slechten openbaar.
[36] Laat dus niemand nu naar mij toe komen, en laat niemand deze veertig dagen lang naar mij vragen.
[37] En ik nam de vijf mannen mee, zoals Hij mij bevolen had. Wij gingen naar het veld en bleven daar.

[38] De volgende dag gebeurde het dat een stem mij riep en zei: Ezra, doe je mond open en drink wat ik je te drinken geef.

[39] Toen deed ik mijn mond open, en zie, er werd mij een volle beker aangereikt. Die was vol, als met water, maar de kleur was als vuur.

[40] Ik nam hem aan en dronk hem leeg. En zodra ik gedronken had, werd mijn hart vol kennis, groeide de wijsheid in mijn borst en werd mijn geest sterker in zijn geheugen.

[41] Mijn mond ging open en ging niet meer dicht.

[42] De Allerhoogste gaf de vijf mannen inzicht, zodat zij opschreven wat ik in mijn vervoering zei, wat zij zelf niet kenden.

[43] 's Nachts aten zij, maar overdag sprak ik, en 's nachts zweeg ik niet.

[44] Zo zijn er in veertig dagen tweehonderdvier boeken geschreven.

[45] En toen de veertig dagen om waren, gebeurde het dat de Allerhoogste tegen mij sprak. Hij zei: Maak de eerste dingen die je geschreven hebt openbaar, en laat waardigen en onwaardigen die lezen.

[46] Maar de laatste zeventig boeken moet je bewaren, om ze aan de wijzen onder het volk te geven.

[47] Want daarin zit de ader van het verstand, de bron van de wijsheid en de stroom van de kennis. En ik deed dat.

4 Ezra 15

[1] Kijk, jij zult voor de oren van mijn volk de woorden van de profetie spreken die ik in je mond zal leggen, zegt de Heere.

[2] Zorg dat zij op papier worden opgeschreven, want zij zijn betrouwbaar en waar.

[3] Wees niet bang voor de plannen tegen jou, en maak je geen zorgen over het ongeloof van wie je tegenspreken.

[4] Want alle ongelovigen zullen in hun ongeloof sterven.

[5] Kijk, zegt de Heere, ik zal rampen over de aarde sturen: het zwaard, de honger, de dood en de ondergang.

[6] Want het onrecht heeft de overhand gekregen over de hele aarde, en de schadelijke daden ervan zijn vol geworden.

[7] Daarom zegt de Heere:

[8] ik zal niet zwijgen over hun goddeloosheid, die zij roekeloos begaan, en ik zal niet verdragen wat zij onrechtvaardig doen. Kijk, het onschuldige en rechtvaardige bloed roept tot mij, en de zielen van de rechtvaardigen roepen onophoudelijk.

[9] Ik zal hen zeker wreken, zegt de Heere, en ik zal al het onschuldige bloed van hen opeisen.

[10] Kijk, mijn volk wordt als een kudde schapen naar de slacht geleid. Ik zal niet langer dulden dat het in Egypte woont.

[11] Maar ik zal het eruit leiden met een sterke hand en een opgeheven arm. Ik zal dat land met plagen slaan zoals vroeger, en ik zal het helemaal vernietigen.

[12] Egypte zal rouwen, en zijn fundamenten zullen geslagen worden met plagen en met straffen die God erover brengen zal.

[13] De boeren die het land bewerken, zullen rouwen, want hun zaad zal bederven door brand en hagel en door een verschrikkelijk sterrenbeeld.

[14] Wee de wereld en wie daarin wonen.

[15] Want het zwaard komt dichtbij, en hun ondergang. Het ene volk zal tegen het andere opstaan om te vechten, en het zwaard zal in hun handen zijn.

[16] Want er zal onrust zijn onder de mensen. De een zal de ander overweldigen. Zij zullen niet naar hun koning vragen, en de vorsten zullen hun beleid afmeten aan hun eigen geweld.

[17] Want iemand zal een stad binnen willen gaan, en dat zal niet lukken.

[18] Want door hun hoogmoed zullen de steden in oproer raken, de huizen zullen vernield worden en de mensen zullen bang zijn.

[19] De ene mens zal geen medelijden hebben met de andere. Zij zullen hun huizen met het zwaard vernielen en hun bezittingen roven, door de honger naar brood en de vele ellende.

[20] Kijk, ik roep alle koningen van de aarde bij elkaar om ontzag voor mij te hebben, zegt de Heere, die er zijn in het westen, in het zuiden, in het oosten en

bij de Libanon, om zich tegen elkaar te keren en te vergelden wat zij elkaar aangedaan hebben.

[21] Zoals zij tot op vandaag met mijn uitverkorenen gedaan hebben, zo zal ik met hen doen, en ik zal het hun in de schoot vergelden. Dit zegt de Heere.

[22] Mijn hand zal de zondaar niet sparen, en mijn zwaard zal niet ophouden boven wie onschuldig bloed vergieten op aarde.

[23] Het vuur is uitgegaan van Zijn toorn en heeft de fundamenten van de aarde verteerd, en de zondaars als aangestoken stro.

[24] Wee wie zondigen en mijn geboden niet houden, zegt de Heere.

[25] Ik zal hen niet sparen. Ga weg uit hun macht, kinderen, en maak mijn heiligdom niet onrein.

[26] Want de Heere kent allen die tegen Hem zondigen. Daarom heeft Hij hen overgegeven aan de dood en aan de slacht.

[27] Want nu zijn de rampen over de aarde gekomen, en jullie zullen erin blijven. Want God zal jullie niet redden, omdat jullie tegen Hem zondigen.

[28] Kijk, een verschrikkelijk visioen, en het komt op vanaf de plaats waar de zon opgaat.

[29] Er zullen volken van draken uit Arabië komen met veel wagens, en hun menigte zal als een wind over de aarde gedreven worden, zodat allen die hen horen bang zullen zijn en zullen beven.

[30] De Karmaniërs razen in hun woede. Zij zullen komen als wilde zwijnen uit het bos, zij zullen met grote kracht aankomen en tegen hen ten strijde trekken, en zij zullen een deel van het land van de Assyriërs verwoesten.

[31] Daarna zullen de draken de overhand krijgen, omdat zij aan hun eigen aard denken. Zij zullen zich omkeren en samenspannen om hen met grote kracht te achtervolgen.

[32] Die zullen dan van streek raken en stil blijven staan voor hun kracht, en zij zullen op de vlucht slaan.

[33] En iemand die uit het land van de Assyriërs op hen afkomt, zal hen insluiten en een van hun leiders neerslaan. Er zal angst en schrik in hun leger zijn, en ruzie met hun koningen.

[34] Kijk, er komen wolken uit het oosten en het noorden tot in het zuiden. Zij zien er heel gruwelijk uit, vol woede en onweer.

[35] Zij zullen tegen elkaar botsen en veel sterren op de aarde werpen, ook hun eigen sterren. En het bloed dat door het zwaard vergoten wordt, zal tot aan de buik komen.

[36] En de mest van de mensen zal tot aan de buikriem van de kamelen komen, en er zal grote angst en beving zijn op aarde.

[37] Wie de storm zien, zullen schrikken, en beving zal hen overvallen.

[38] Daarna zullen er grote stortregens komen uit het zuiden en uit het noorden, en nog een ander deel uit het westen.

[39] De oostenwinden zullen de overhand krijgen en de wolk openen die de storm had opgeroepen. En het sterrenbeeld dat opkwam om de oostenwind en de westenwind schrik aan te jagen, zal schade lijden.

[40] Grote, sterke wolken, vol storm, zullen zich met het sterrenbeeld verheffen om de hele aarde en wie daarop wonen schrik aan te jagen. Zij zullen over alle hoge en uitstekende plaatsen een gruwelijk sterrenbeeld uitgieten:

[41] vuur en hagel en vliegende zwaarden en veel water, zodat alle velden en alle beken vol water zullen staan.

[42] Zij zullen de steden neerhalen, en de muren, de bergen, de heuvels, de bomen van de bossen, het gras van de velden en hun vruchten.

[43] Zij zullen vastberaden doortrekken tot aan Babel en het verwoesten.

[44] Zij zullen daar samen aankomen en het omsingelen. Zij zullen dat sterrenbeeld en de hele storm over haar uitgieten, en het stof en de rook zullen tot aan de hemel opstijgen, en allen die om haar heen zijn, zullen om haar rouwen.

[45] En wie in haar overblijven, zullen dienen wie hun schrik hebben aangejaagd.

[46] En jij, Asia, die deelt in de hoop van Babel en die de eer bent van haar gestalte:

[47] wee jou, ellendige, omdat jij jezelf aan haar gelijk gemaakt hebt en je dochters hebt opgesierd voor de ontucht, zodat zij in de smaak zouden vallen en konden pronken met hun minnaars, die altijd met jou ontucht hebben willen plegen.

[48] Jij hebt die gehate stad altijd willen navolgen in al haar daden en al haar bedenksels. Daarom zegt de Heere:

[49] ik zal rampen over je brengen, weduwschap, armoede, honger, zwaard en pest, zodat je huizen verwoest worden door geweld en door de dood.

[50] En de glans van je kracht zal verdorren als een bloem, wanneer de hitte opkomt die over je gebracht wordt.

[51] Je zult verzwakken als een arm meisje dat geslagen en gestraft is door de vrouwen, zodat de machtigen en de minnaars je niet meer kunnen opnemen.

[52] Zou ik zo jaloers op je zijn? zegt de Heere.

[53] Als jij mijn uitverkorenen niet steeds gedood had en je handen niet tegen hen opgeheven had om te slaan, en als jij niet gezegd had, dronken als je was van hun dood:

[54] Maak de schoonheid van je gezicht nu maar mooi!

[55] Het loon van je ontucht ligt in je schoot. Daarom zul je je vergelding krijgen.

[56] Zoals jij met mijn uitverkorenen zult doen, zegt de Heere, zo zal de Heere met jou doen, en Hij zal je aan de ramp overgeven.

[57] Je kinderen zullen van honger omkomen, jij zult door het zwaard vallen, je steden zullen vernietigd worden en al de jouwen zullen in het veld door het zwaard vallen.

[58] En wie op de bergen zijn, zullen van honger sterven. Zij zullen hun eigen vlees eten en bloed drinken, van de honger naar brood en de dorst naar water.

[59] Ongelukkige, je zult over de zee wegvluchten, en daar zal je opnieuw een ramp overkomen.

[60] Onderweg zullen zij de verslagen stad kapotslaan. Zij zullen een deel van je land vernielen en een deel van je heerlijkheid uitroeien, en zo zullen zij naar het verwoeste Babel terugkeren.

[61] En wanneer jij neergeworpen bent, zul jij voor hen het stro zijn, en zij zullen voor jou het vuur zijn.

[62] Zij zullen je verteren. Zij zullen je steden, je land, je bergen en ook al je bossen en vruchtbomen met vuur verbranden.

[63] Zij zullen je zonen gevangen wegvoeren, je inkomsten zullen zij roven, en de glans van je gezicht zullen zij tenietdoen.

4 Ezra 16

[1] Wee jou, Babel en Asia! Wee jou, Egypte en Syrië!

[2] Trek rouwkleren en ruwe kleren aan, huil om je kinderen en rouw, want jullie ondergang is dichtbij.

[3] Een zwaard is over jullie gestuurd, en wie zal het tegenhouden?

[4] Een vuur is over jullie aangestoken, en wie zal het blussen?

[5] Veel rampen zijn over jullie gestuurd, en wie zal ze afweren?

[6] Kan iemand een leeuw tegenhouden die hongerig is in het bos? Of het vuur in het stro blussen als het begint te branden?

[7] Kan iemand een pijl tegenhouden die door een sterke boogschutter is afgeschoten?

[8] De almachtige Heere stuurt de rampen, en wie zal ze verdrijven?

[9] Het vuur is uitgegaan van Zijn toorn, en wie zal het blussen?

[10] Hij zal bliksemen, en wie zal geen ontzag hebben? Hij zal donderen, en wie zal niet beven?

[11] De Heere zal dreigen, en wie zal niet helemaal vermorzeld worden voor Zijn gezicht?

[12] De aarde beeft tot in haar fundamenten. De zee bruist op uit de diepte, en haar golven raken in beroering met haar vissen, voor het gezicht van de Heere en voor de heerlijkheid van Zijn kracht.

[13] Want Zijn rechterhand die de boog spant, is sterk. Zijn pijlen die Hij afschiet, zijn scherp. Zij zullen niet missen wanneer zij tot aan de einden van de aarde afgeschoten worden.

[14] Kijk, de ramp wordt gestuurd, en zij zal niet terugkeren voordat zij op de aarde komt.

[15] Het vuur wordt aangestoken, en het zal niet geblust worden voordat het de fundamenten van de aarde verteerd heeft.

[16] Zoals de pijl niet terugkeert die door een sterke boogschutter is afgeschoten, zo zullen de rampen niet terugkeren die over de aarde gestuurd zijn.

[17] Wee mij, wee mij! Wie zal mij in die dagen bevrijden?

[18] Het begin van de pijnen, en veel gezucht. Het begin van de honger, en veel sterven. Het begin van de oorlogen, en de machtigen zullen bang worden. Het begin van de rampen, en zij zullen allemaal beven.

[19] Wat moet ik hierin doen, wanneer de rampen komen?

[20] Kijk, honger en plagen, verdrukking en benauwdheid zijn gestuurd als zweepslagen om te verbeteren.

[21] En bij dat alles zullen zij zich niet bekeren van hun onrecht, en zij zullen niet blijven denken aan die zweepslagen.

[22] Kijk, het eten zal goedkoop zijn op aarde, zodat zij zullen denken dat hun vrede klaar is. Maar dan zullen de rampen opkomen op aarde: zwaard, honger en grote verwarring.

[23] Want velen die op aarde wonen, zullen omkomen door hongersnood, en het zwaard zal de anderen vernietigen die de hongersnood overleefd hebben.

[24] De doden zullen als vuil weggeworpen worden, en er zal niemand zijn om hen te troosten. Want het land zal verlaten liggen en de steden zullen neergehaald worden.

[25] Er zal niemand overblijven om de aarde te bewerken en te bezaaien.

[26] De bomen zullen vruchten geven, en wie zal ze plukken?

[27] De druif zal rijp worden, en wie zal haar persen? Want overal zal grote eenzaamheid zijn.

[28] Want een mens zal ernaar verlangen een ander mens te zien of zijn stem te horen.

[29] Ja, van een stad zullen er maar tien overblijven, en twee van het veld, die zich verstopt zullen hebben in de dichte bossen en in de kloven van de rotsen.

[30] Zoals in een olijfgaard aan elke boom drie of vier olijven overblijven,

[31] of zoals er in een wijngaard die geplukt is een paar druiven overblijven voor wie de wijngaard zorgvuldig doorzoeken,

[32] zo zullen er in die dagen drie of vier overblijven voor wie hun huizen met het zwaard doorzoeken.

[33] En het land zal verlaten blijven, zijn velden zullen verwilderen, en zijn wegen en al zijn paden zullen met doorns begroeid raken, omdat er geen mensen overheen gaan.

[34] De meisjes zullen rouwen omdat zij geen bruidegoms hebben. De vrouwen zullen rouwen omdat zij geen mannen hebben. Hun dochters zullen rouwen omdat zij geen hulp hebben.

[35] Hun bruidegoms zullen in de oorlog omkomen, en hun mannen zullen door honger verdwijnen.

[36] Maar jullie, dienaren van de Heere, luister hiernaar en begrijp dit.

[37] Kijk, dit is het woord van de Heere. Neem dat aan, en geloof de goden niet waarover de Heere spreekt.

[38] Kijk, de rampen komen dichtbij, en zij zullen niet uitblijven.

[39] Zoals een zwangere vrouw na negen maanden haar zoon baart, en zoals bij haar de weeën door haar lichaam gaan een of twee of drie uur voordat de bevalling komt, en zoals die weeën, als het kind eenmaal komt, geen ogenblik wachten,

[40] zo zullen de rampen niet wachten om op de aarde te komen. De wereld zal zuchten, en de pijnen zullen haar omvatten.

[41] Luister naar het woord, mijn volk. Maak je klaar voor de strijd en leef in de ramp als vreemdelingen op aarde.

[42] Wie verkoopt, moet zijn als iemand die vlucht; wie koopt, als iemand die het zal verliezen.

[43] Wie handeldrijft, als iemand die er geen voordeel van zal hebben; wie bouwt, als iemand die er niet in zal wonen.

[44] Wie zaait, als iemand die niet zal maaien; en wie een wijngaard snoeit, als iemand die de druiven niet zal plukken.

[45] Wie trouwen, als mensen die geen kinderen zullen krijgen; en wie niet trouwen, als weduwnaars.

[46] Daarom werken wie zwoegen tevergeefs.

[47] Want vreemden zullen hun vruchten maaien en hun bezittingen roven en hun huizen vernielen en hun kinderen gevangennemen. Want zij zullen hen naar gevangenschap en hongersnood brengen.
[48] Want hoe meer zij die met roof handeldrijven hun steden, huizen, bezittingen en mensen opsieren,
[49] hoe feller ik tegen hen zal optreden om hun zonden, zegt de Heere.
[50] Zoals een eerlijke en deugdzame vrouw het opneemt tegen een vrouw die overspel pleegt,
[51] zo zal ook de gerechtigheid het opnemen tegen het onrecht wanneer dat zich opsiert. Zij zal het openlijk beschuldigen, wanneer Hij komt die opkomt voor de mensen en die alle zonde op aarde onderzoekt.
[52] Word daarom niet als zij, en ook niet als hun daden.
[53] Want het duurt nog maar even, en dan zal het onrecht van de aarde weggenomen worden en zal de gerechtigheid over jullie heersen.
[54] Laat de zondaar niet zeggen dat hij niet gezondigd heeft. Want vurige kolen zullen branden op het hoofd van wie zegt: ik heb niet gezondigd voor God de Heere en voor Zijn heerlijkheid.
[55] Kijk, de Heere kent alle daden en plannen van de mensen, en hun gedachten en hun hart.
[56] Want Hij heeft gezegd: laat de aarde er zijn. En zij was er. Laat de hemel er zijn. En hij was er.
[57] Door Zijn woord zijn de sterren vastgezet, en Hij kent hun aantal.
[58] Hij is het die de afgrond doorgrondt en zijn schatten, die de zee meet en haar omvang.
[59] Hij heeft de zee ingesloten midden in de wateren, en Hij heeft de aarde door Zijn woord boven de wateren opgehangen.
[60] Hij spant de hemel uit als een gewelf en heeft die boven de wateren vastgezet.
[61] Hij heeft in de woestijn waterbronnen gemaakt, en op de toppen van de bergen watermeren, om vanaf de hoge rots rivieren te laten stromen, zodat de aarde nat wordt.

[62] Hij heeft de mens gemaakt en zijn hart midden in zijn lichaam gezet, en Hij heeft hem de geest, het leven en het verstand gegeven.
[63] En het is de adem van de almachtige God die alles gemaakt heeft en die alle verborgen dingen in de diepten van de aarde doorgrondt.
[64] Hij kent jullie plannen en wat jullie in je hart bedenken wanneer jullie zondigen en je zonden willen bedekken.
[65] Omdat God al jullie daden nauwkeurig onderzocht heeft, zal Hij jullie allemaal aan het licht brengen.
[66] En jullie zullen rood van schaamte worden wanneer jullie zonden voor de mensen tevoorschijn komen en jullie eigen onrecht op die dag jullie aanklagers zal zijn.
[67] Wat zullen jullie doen? Hoe zullen jullie je zonden verbergen voor God en Zijn engelen?
[68] Kijk, God is de rechter. Heb ontzag voor Hem. Houd op met je zonden en houd voor altijd op met het onrecht dat je doet. Dan zal God jullie eruit leiden en van alle rampen bevrijden.
[69] Want kijk, de hitte van een grote menigte wordt over jullie aangestoken. Zij zullen sommigen van jullie wegrukken en doden om als maaltijd voor de afgoden te dienen.
[70] En wie het met hen eens zijn, zullen door hen bespot, veracht en vertrapt worden.
[71] Want van plaats tot plaats en in de omliggende steden zal er grote opstand zijn tegen wie ontzag hebben voor God.
[72] Zij zullen als razenden zijn. Zij zullen niemand sparen, maar beroven en vernielen wie nog ontzag hebben voor God.
[73] Want zij zullen hen vernielen, hun bezittingen roven en hen uit hun huizen zetten.
[74] Dan zal de beproeving van mijn uitverkorenen zichtbaar worden, zoals goud dat door vuur beproefd wordt.
[75] Luister, mijn geliefden, zegt de Heere. Kijk, de dagen van de verdrukking zijn dichtbij, en ik zal jullie daaruit redden.

[76] Wees niet bang en wees niet benauwd, want God is jullie leider.

[77] En jullie die mijn geboden en bevelen houden, zegt de Heere, let erop dat jullie zonden niet de overhand krijgen en dat jullie misdaden zich niet boven jullie verheffen.

[78] Wee wie door hun zonden omsloten zijn en door hun misdaden bedekt. Zij zijn als een veld dat door een bos overwoekerd wordt en waarvan de paden met doorns bedekt zijn, waar geen mens doorheen gaat, en dat afgesloten wordt en achtergelaten om door het vuur verbrand te worden.

Tobit

Tobit 1

[1] Het boek van de geschiedenis van Tobit (YHWH is goed), de zoon van Tobiël (God is goed), de zoon van Ananiël (God is genadig), de zoon van Aduël, de zoon van Gabaël (held van God), uit de familie van Azaël (God heeft gemaakt), uit de stam Naftali (mijn worsteling).

[2] Hij werd als gevangene weggevoerd in de tijd van Enemessar (Sulmanu is de eerste), de koning van Assyrië. Hij kwam uit Thisbe, dat rechts van de stad ligt die eigenlijk Naftali heet, boven Aser (gelukkig), in Galilea.

[3] Ik, Tobit, heb heel mijn leven de wegen van de waarheid en de gerechtigheid gegaan. Ik heb veel weggegeven aan mijn volksgenoten, aan het volk dat samen met mij naar Nineve in Assyrië was weggevoerd.

[4] Toen ik nog jong was en in mijn eigen land woonde, in Israël (die met God strijdt), keerde de hele stam Naftali, de stam van mijn vader, zich af van het huis van God in Jeruzalem, dat uit alle stammen van Israël was uitgekozen.

[5] Daar moesten alle stammen offeren; daar was de tempel, de woning van de Allerhoogste, geheiligd en gebouwd voor alle geslachten. Maar alle stammen die afvallig waren geworden, ook het huis van mijn vader Naftali, offerden aan het kalf van Baäl (heer).

[6] Ik reisde vaak als enige naar Jeruzalem voor de feestdagen, zoals heel Israël voor altijd is opgedragen. Ik nam de eerste opbrengst en het tiende deel van de oogst mee, en de eerste wol, en gaf dat aan de priesters, de zonen van Aäron (verlichte), bij het altaar.

[7] Het eerste tiende deel van alle opbrengst gaf ik aan de nakomelingen van Aäron die in Jeruzalem dienst deden. Het tweede tiende deel verkocht ik, en ik ging op reis en besteedde het elk jaar in Jeruzalem.

[8] Het derde deel gaf ik aan wie er recht op hadden, zoals Debora (bij), de moeder van mijn vader, mij had opgedragen, want mijn vader was gestorven en ik was wees.

[9] Toen ik volwassen was, trouwde ik met Anna (genade), uit onze eigen familie, en bij haar kreeg ik Tobias (YHWH is goed).
[10] Toen ik als gevangene naar Nineve was weggevoerd,
[11] aten al mijn volksgenoten en mijn familieleden van het eten van de volken,
[12] maar ik hield mij in en at daar niet van,
[13] omdat ik met heel mijn hart aan de Heere dacht.
[14] De Allerhoogste gaf mij genade en aanzien bij Enemessar, en ik werd zijn inkoper.
[15] Ik reisde naar Medië,
[16] en ik gaf tien talenten zilver in bewaring aan Gabaël, de broer van Gabriël (held van God), in de stad Rages in Medië.
[17] Toen Enemessar gestorven was, werd zijn zoon Sanherib (Sin heeft broers vervangen) koning in zijn plaats.
[18] Zijn bewind was onrustig, en ik kon niet meer naar Medië reizen.
[19] In de tijd van Enemessar had ik veel weggegeven aan mijn volksgenoten.
[20] Ik gaf mijn brood aan wie honger hadden en kleren aan wie niets aanhadden. Zag ik iemand uit mijn volk die gestorven was en bij de muur van Nineve was neergegooid, dan begroef ik hem.
[21] Als koning Sanherib iemand had gedood die uit Judea gevlucht was, haalde ik hem stiekem weg en begroef hem. Hij doodde er velen in zijn woede, en de lichamen werden door de koning gezocht maar niet gevonden.
[22] Een van de inwoners van Nineve ging naar de koning en vertelde hem dat ik die mensen begroef. Ik verstopte mij, en toen ik begreep dat men mij zocht om te doden, ben ik uit angst gevlucht.
[23] Al mijn bezit werd geplunderd. Mij bleef niets over dan Anna, mijn vrouw, en Tobias, mijn zoon.
[24] Er gingen nog geen vijfenvijftig dagen voorbij of twee van zijn zonen doodden hem. Zij vluchtten naar het gebergte Ararat, en zijn zoon Assar-Haddon werd koning in zijn plaats. Die stelde Achiachar (mijn broer is kostbaar) aan, de zoon van Anaël (God is genadig), mijn broer, over alle rekeningen en over heel het bestuur van zijn vader.

[25] Achiachar deed een goed woord voor mij, en ik kwam terug in Nineve. Achiachar was schenker, zegelbewaarder, huisbestuurder en rekenmeester, en Assar-Haddon maakte hem tweede man naast zichzelf. Hij was de zoon van mijn broer.

Tobit 2

[1] Toen ik weer thuis was gekomen en mijn vrouw Anna (genade) en mijn zoon Tobias (YHWH is goed) mij waren teruggegeven,

[2] werd er op het Pinksterfeest, het heilige feest van de zeven weken, een goede maaltijd voor mij klaargemaakt. Ik ging aanliggen om te eten, zag veel eten staan en zei tegen mijn zoon: Ga naar buiten en breng iemand van onze volksgenoten mee die gebrek lijdt en aan de Heere denkt. Kijk, ik wacht op je.

[3] Hij kwam terug en zei: Vader, er ligt iemand van ons volk gewurgd op de markt.

[4] Ik sprong op nog voor ik iets gegeten had, droeg hem weg naar een huis en wachtte tot de zon onder zou gaan.

[5] Toen ik terugkwam, waste ik mij en at mijn brood met verdriet.

[6] En ik dacht aan de profetie van Amos (gedragen), die gezegd had:

[7] Jullie feestdagen zullen veranderen in rouw en al jullie vreugde in geween. En ik huilde.

[8] Toen de zon onder was, ging ik naar buiten, maakte een graf en begroef hem.

[9] De buren lachten mij uit en zeiden: Is hij nog steeds niet bang om daarom gedood te worden? Hij is al eens op de vlucht geweest, en kijk, daar begraaft hij weer een dode.

[10] Diezelfde nacht kwam ik terug van het begraven. Omdat ik onrein was, sliep ik bij de muur van de binnenplaats, met mijn gezicht onbedekt. Ik wist niet dat er mussen in de muur zaten.

[11] Mijn ogen stonden open, en de mussen lieten hun warme mest in mijn ogen vallen. Er kwamen witte vlekken op mijn ogen. Ik ging naar de dokters, maar zij hielpen mij niet. Achiachar (mijn broer is kostbaar) onderhield mij, totdat ik naar Elymaïs vertrok.

[12] Mijn vrouw Anna maakte handwerk van wol in de vrouwenvertrekken.
[13] Zij stuurde het naar de eigenaars, en die gaven haar haar loon en daarbovenop nog een bokje.
[14] Toen zij bij mij kwam, begon het te blaten. Ik zei tegen haar: Waar komt dat bokje vandaan? Is het niet gestolen? Geef het terug aan de rechtmatige eigenaar, want wij mogen niet eten wat gestolen is. Zij zei: Het is mij als geschenk gegeven, boven op mijn loon. Maar ik geloofde haar niet en zei dat zij het aan de eigenaars terug moest geven.
[15] Ik werd heel boos op haar, maar zij antwoordde mij: Waar zijn nu je goede gaven en je gerechtigheid? Kijk, iedereen weet wat er van jou geworden is.

Tobit 3

[1] Toen werd ik verdrietig en huilde. Ik bad met pijn in mijn hart en zei:
[2] Heere, U bent rechtvaardig. Al Uw wegen zijn barmhartigheid en waarheid, en U spreekt een waar en rechtvaardig oordeel, voor altijd.
[3] Denk aan mij en zie mij aan. Straf mij niet voor mijn zonden en voor wat ik zonder het te weten verkeerd deed, en ook niet voor de zonden van mijn voorouders, die tegen U gezondigd hebben.
[4] Want zij waren ongehoorzaam aan Uw geboden, en U hebt ons overgegeven aan plundering, gevangenschap en dood, en gemaakt tot een spot bij alle volken waaronder wij verstrooid zijn.
[5] En nu, Heere, Uw oordelen zijn talrijk en waar. Doe met mij wat nodig is om mijn zonden en die van mijn voorouders, want wij hebben Uw geboden niet gedaan en zijn niet oprecht voor U geweest.
[6] En nu zeg ik: doe met mij wat U goed vindt. Geef bevel dat mijn geest van mij wordt weggenomen, zodat ik losgemaakt word en tot aarde word. Het is beter voor mij te sterven dan te leven, want ik heb valse verwijten gehoord en er is veel verdriet in mij. Geef bevel dat ik nu uit deze nood verlost word en opgenomen word op de eeuwige plaats, en keer Uw gezicht niet van mij af.
[7] Op precies diezelfde dag gebeurde het dat Sara (prinses), een dochter van Raguël (vriend van God) in Ecbatana in Medië, ook werd bespot, en wel door

de dienstmeisjes van haar vader.

[8] Zij was namelijk aan zeven mannen gegeven, en de boze geest Asmodeüs (demon van de woede) had die gedood voordat zij met haar samen waren geweest zoals dat bij vrouwen gaat.

[9] Zij zeiden tegen haar: Word je nog steeds niet wijs, jij die je mannen wurgt?

[10] Je hebt nu zeven mannen gehad, en naar geen van hen word je genoemd.

[11] Waarom sla je ons om hen? Als zij dood zijn, ga dan met hen mee. Laat ons nooit een zoon of dochter van jou zien.

[12] Toen zij dit hoorde, werd zij zo verdrietig dat zij zich wilde ophangen. Maar zij zei: Ik ben de enige dochter van mijn vader. Als ik dit doe, is het een schande voor hem en breng ik zijn oude dag met verdriet in het graf.

[13] En zij bad bij het raam en zei:

[14] Gezegend bent U, Heere, mijn God, en gezegend is Uw heerlijke naam, die heilig en kostbaar is voor altijd. Laten al Uw werken U prijzen, voor altijd.

[15] En nu, Heere, ik heb mijn ogen en mijn gezicht naar U opgeheven.

[16] Ik heb gevraagd of U mij van de aarde zou wegnemen, zodat ik geen spot meer hoef te horen.

[17] U weet, Heere, dat ik vrij ben van elke schuld tegenover een man.

[18] Ik heb mijn naam niet bevuild, en ook de naam van mijn vader niet, in het land waar wij gevangen zijn.

[19] Ik ben het enige kind van mijn vader. Hij heeft geen kind dat zijn erfgenaam zal zijn,

[20] en geen naaste bloedverwant of zoon voor wie ik mijzelf als vrouw zou kunnen bewaren.

[21] Zeven zijn er al omgekomen. Wat heeft het leven mij dan nog te bieden?

[22] En als het U niet goeddunkt mij te doden,

[23] geef dan bevel dat men naar mij omziet en zich over mij ontfermt, en zorg dat ik geen spot meer hoef te horen.

[24] Het gebed van deze twee werd gehoord voor de heerlijkheid van de grote God.

25 Rafaël (God heeft genezen) werd gestuurd om hen beiden te genezen: om de witte vlekken van de ogen van Tobit (YHWH is goed) weg te nemen, om Sara, de dochter van Raguël, aan Tobias (YHWH is goed), de zoon van Tobit, tot vrouw te geven, en om de boze geest Asmodeüs te binden, omdat het Tobias toekwam haar als erfdeel te krijgen. Op datzelfde moment kwam Tobit thuis en kwam Sara, de dochter van Raguël, van haar bovenkamer naar beneden.

Tobit 4

1 Op die dag dacht Tobit (YHWH is goed) aan het geld dat hij bij Gabaël (held van God) in Rages in Medië in bewaring had gegeven.

2 Hij zei bij zichzelf: Ik heb om de dood gebeden. Waarom roep ik dan mijn zoon Tobias (YHWH is goed) niet, om het hem te vertellen voordat ik sterf? En hij riep hem en zei:

3 Kind, als ik sterf, begraaf mij dan, en behandel je moeder niet met minachting. Eer haar heel je leven, doe wat haar goeddoet en bedroef haar niet.

4 Denk eraan, kind, dat zij om jou veel gevaar heeft doorstaan in haar lichaam.

5 Als zij gestorven is, begraaf haar dan naast mij, in één graf.

6 Denk, kind, je hele leven aan de Heere onze God. Wil niet zondigen en Zijn geboden niet overtreden. Doe wat rechtvaardig is, alle dagen van je leven, en ga niet de wegen van het onrecht. Want als je eerlijk handelt, zal het je goed gaan in je werk, net als iedereen die doet wat rechtvaardig is.

7 Geef weg van wat je hebt. Kijk niet gierig als je geeft, en keer je gezicht niet af van wie arm is, dan zal God Zijn gezicht ook niet van jou afkeren.

8 Geef naar wat je hebt: heb je veel, geef dan veel.

9 Heb je weinig, wees dan niet bang om ook van dat weinige te geven.

10 Want zo leg je voor jezelf een goede schat weg voor de dag van de nood.

11 Want wie geeft, wordt gered van de dood en komt niet in het donker terecht.

12 Want wat je weggeeft is een goede gave, voor iedereen die het doet, in de tegenwoordigheid van de Allerhoogste.

[13] Kind, houd je ver van ontucht. Neem een vrouw uit de familie van je voorouders en neem geen vreemde vrouw die niet uit de stam van je vader komt, want wij zijn kinderen van de profeten. Noach (troost), Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) zijn onze voorouders van oudsher. Denk eraan, kind, dat zij allemaal vrouwen namen uit hun eigen volk, en dat zij gezegend zijn in hun kinderen; hun nageslacht zal de aarde erven.
[14] En nu, kind, houd van je volksgenoten. Voel je in je hart niet te goed voor hen, voor de zonen en dochters van je volk, zodat je uit hen een vrouw neemt. Want in hoogmoed zit verval en veel onrust, en in trots zit achteruitgang en groot gebrek; trots is de moeder van de honger.
[15] Laat het loon van iemand die voor je gewerkt heeft niet bij je overnachten, maar geef het hem meteen. Als je God gediend hebt, zal het je vergoed worden.
[16] Kind, let op jezelf in alles wat je doet en wees verstandig in je omgang met anderen. Doe niemand aan wat hij haat. Drink geen wijn tot je dronken bent, en laat dronkenschap niet met je meereizen op je weg.
[17] Geef van je brood aan wie honger heeft en van je kleren aan wie niets aanheeft. Alles wat je over hebt, geef dat weg, en kijk niet gierig als je geeft.
[18] Geef royaal brood bij het graf van de rechtvaardigen, maar geef het niet aan wie zondigen.
[19] Vraag raad aan ieder die verstandig is, en veracht een goede raad nooit.
[20] Prijs de Heere altijd, en vraag Hem of je wegen recht mogen zijn en of al je paden en al je plannen goed mogen aflopen. Want geen enkel volk heeft de raad in zichzelf; de Heere zelf geeft al het goede, en wie Hij wil, vernedert Hij, zoals het Hem goeddunkt. En nu, kind, denk aan wat ik je opdraag en laat het niet uit je hart verdwijnen.
[21] En nu wijs ik je op de tien talenten zilver die ik bij Gabaël, de zoon van Gabrias, in Rages in Medië in bewaring heb gegeven. Wees niet bang, kind, omdat wij arm geworden zijn. Je hebt veel, als je ontzag hebt voor God, elke zonde laat staan en doet wat Hem goeddunkt.

Tobit 5

[1] Tobias (YHWH is goed) antwoordde: Vader, alles wat u mij opdraagt, zal ik doen.

[2] Maar hoe kan ik dat geld krijgen, terwijl ik hem niet ken?

[3] Toen gaf hij hem het schuldbewijs en zei tegen hem:

[4] Zoek een man die met je meegaat, zolang ik nog leef, en ik zal hem loon geven. Ga op reis en haal het geld op.

[5] Hij ging weg om een man te zoeken, en hij vond Rafaël (God heeft genezen).

[6] Dat was een engel, maar hij wist het niet.

[7] Hij zei tegen hem: Zou u met mij mee kunnen gaan naar Rages in Medië?

[8] Bent u daar ook bekend?

[9] De engel zei tegen hem: Ik zal met je meegaan, want ik heb bij onze broeder Gabaël (held van God) gelogeerd.

[10] Tobias zei tegen hem: Wacht op mij, ik ga het mijn vader zeggen. En hij zei tegen hem: Ga maar en blijf niet lang weg.

[11] Hij ging naar binnen en zei tegen zijn vader: Kijk, ik heb iemand gevonden die met mij mee zal reizen. En hij zei: Roep hem bij mij, zodat ik kan horen uit welke stam hij komt en of hij te vertrouwen is om met jou mee te reizen. En hij riep hem.

[12] Hij kwam binnen en zij groetten elkaar.

[13] Tobit (YHWH is goed) zei tegen hem: Broeder, uit welke stam en uit welke familie komt u? Vertel het mij.

[14] En hij zei tegen hem: Zoekt u een stam of een familie, of iemand die voor loon met uw zoon meereist? En Tobit zei tegen hem: Broeder, ik wilde graag uw familie en uw naam weten.

[15] Toen zei hij: Ik ben Azarias (YHWH helpt), de zoon van de grote Ananias (YHWH is genadig), een van uw volksgenoten.

[16] En Tobit zei: Welkom, broeder.

[17] En word niet boos op mij, omdat ik naar uw stam en uw familie gevraagd heb.

[18] U bent ook mijn broeder, uit een eerlijke en goede familie. Want ik ken Ananias en Jonathan (YHWH heeft gegeven) wel, de zonen van de grote Semeï (vermaard).
[19] Wij zijn samen naar Jeruzalem gegaan om te aanbidden, en brachten daar de eerstgeboren dieren en het tiende deel van de oogst.
[20] En zij lieten zich niet meeslepen in de afdwaling van onze volksgenoten.
[21] Broeder, u komt uit een groot geslacht. Maar zeg mij: welk loon zal ik u geven? Een drachme per dag en wat u nodig hebt, net als mijn zoon, en ik zal u boven op het loon nog iets toeleggen als jullie gezond terugkomen.
[22] En zo zijn zij het eens geworden.
[23] En hij zei tegen Tobias: Maak je klaar voor de reis, en het ga jullie goed.
[24] Zijn zoon maakte klaar wat voor de reis nodig was, en zijn vader zei tegen hem: Ga met deze man mee. God, die in de hemel woont, zal je weg voorspoedig maken, en de engel van God ga met jullie mee.
[25] Zij gingen er samen op uit, en de hond van de jongen ging met hen mee. Anna (genade), zijn moeder, huilde en zei tegen Tobit: Waarom hebt u ons kind weggestuurd? Is hij niet de stok in onze hand, als hij voor ons uit en in gaat?
[26] Was dat geld maar nooit ter sprake gekomen; had wat wij bij elkaar geschraapt hebben maar van onze zoon mogen zijn.
[27] Want wat de Heere ons gegeven heeft om van te leven, is genoeg voor ons.
[28] En Tobit zei tegen haar: Maak je geen zorgen, zuster. Hij zal gezond terugkomen en je ogen zullen hem zien.
[29] Want een goede engel zal met hem meegaan, zijn reis zal voorspoedig zijn en hij zal gezond terugkomen. En zij hield op met huilen.

Tobit 6

[1] Zij gingen op weg en kwamen tegen de avond bij de rivier de Tigris, en overnachtten daar.

[2] De jongen ging naar beneden om zich te wassen, en er schoot een vis op uit de rivier.

[3] Die wilde de jongen verslinden.

[4] Maar de engel zei tegen hem: Grijp die vis.

[5] De jongen pakte de vis en gooide hem op het land.

[6] En de engel zei tegen hem: Snijd de vis open en neem het hart, de lever en de gal, en leg die apart om te bewaren.

[7] De jongen deed wat de engel hem gezegd had. De vis braadden en aten zij, en zij reisden samen verder tot zij in de buurt van Ecbatana kwamen.

[8] De jongen zei tegen de engel: Azarias (YHWH helpt), broeder, waar zijn het hart, de lever en de gal van deze vis voor?

[9] Hij zei tegen hem: Het hart en de lever: als iemand gekweld wordt door de duivel of een boze geest, moet je die voor die man of vrouw laten roken, en hij zal niet meer gekweld worden.

[10] En strijk de gal op iemand die witte vlekken op zijn ogen heeft, en hij zal genezen.

[11] Toen zij bij Rages in de buurt gekomen waren,

[12] zei de engel tegen de jongen: Broeder, wij zullen vandaag bij Raguël (vriend van God) overnachten. Hij is familie van je en hij heeft één dochter, Sara (prinses). Ik zal over haar spreken, zodat zij jou tot vrouw gegeven wordt.

[13] Want haar erfenis komt jou toe. Jij bent de enige die van haar geslacht over is, en zij is mooi en verstandig.

[14] En nu, luister naar mij. Ik zal haar vader aanspreken, en als wij terugkomen uit Rages, zullen wij de bruiloft houden. Want ik ken Raguël goed: hij zal haar aan geen andere man geven, want dan zou hij naar de wet van Mozes (uit het water getrokken) de dood schuldig zijn, omdat jij meer dan enig ander de erfenis moet ontvangen.

[15] Toen zei de jongen tegen de engel: Azarias, broeder, ik heb gehoord dat deze dochter aan zeven mannen gegeven is en dat zij allemaal in haar bruidskamer zijn omgekomen.

16 En nu, ik ben het enige kind van mijn vader, en ik ben bang dat ik zal sterven als ik bij haar kom, net als de vorige mannen. Want een boze geest houdt van haar, die niemand kwaad doet behalve wie bij haar komen. Ik ben bang dat ik zal sterven en dat ik het leven van mijn vader en mijn moeder met verdriet om mij in hun graf breng; zij hebben geen andere zoon die hen begraven kan.
17 En de engel zei tegen hem: Denk je niet meer aan de woorden waarmee je vader je opgedragen heeft een vrouw uit je eigen familie te nemen?
18 En nu, luister naar mij, broeder, want zij zal je vrouw worden. Maak je geen zorgen over die boze geest.
19 Want vannacht nog zal zij je tot vrouw gegeven worden, en als je de bruidskamer binnengaat, moet je as van het reukoffer nemen, daar het hart en de lever van de vis op leggen, en het laten roken.
20 De boze geest zal het ruiken en vluchten, en hij zal in eeuwigheid niet terugkomen.
21 Maar als je bij haar komt, sta dan allebei op en roep de barmhartige God aan. Hij zal jullie bewaren en Zich over jullie ontfermen.
22 Wees niet bang, want zij is van eeuwigheid voor jou bestemd. Jij zult haar redden, zij zal met je meegaan, en ik zeg je dat je kinderen bij haar zult krijgen.
23 Toen Tobias (YHWH is goed) dat hoorde, kreeg hij haar lief en hing zijn hart aan haar. En zij kwamen in Ecbatana aan.

Tobit 7

1 Zij gingen naar het huis van Raguël (vriend van God). Sara (prinses) kwam hen tegemoet, groette hen, en zij groetten haar terug.
2 Zij bracht hen het huis binnen, en Raguël zei tegen zijn vrouw Edna (genot): Wat lijkt die jongen op Tobit (YHWH is goed), mijn neef.
3 En Raguël vroeg hun: Waar komen jullie vandaan, broeders?
4 Zij zeiden tegen hem: Wij komen uit de stam Naftali (mijn worsteling), van de gevangenen in Nineve.
5 Hij zei tegen hen: Kennen jullie Tobit, onze broeder? En zij zeiden: Ja, wij kennen hem goed.

[6] Hij zei tegen hen: Is hij gezond? Zij zeiden: Hij leeft nog en is gezond. En Tobias (YHWH is goed) zei: Het is mijn vader.

[7] Raguël sprong op, kuste hem, huilde, zegende hem en zei tegen hem: Jij bent de zoon van een eerlijk en goed man. En toen hij hoorde dat Tobit zijn ogen verloren had, werd hij verdrietig en huilde.

[8] Ook zijn vrouw Edna en zijn dochter Sara huilden.

[9] Zij ontvingen hen vriendelijk, slachtten een ram uit de kudde en zetten hun veel eten voor. Maar Tobias zei tegen Rafaël (God heeft genezen): Broeder Azarias (YHWH helpt), spreek nu over wat u onderweg gezegd hebt, en laat de zaak in orde komen. En hij legde het aan Raguël voor.

[10] En Raguël zei tegen Tobias: Eet en drink en wees vrolijk, want jou komt het toe mijn dochter te nemen.

[11] Maar ik wil je de waarheid vertellen. Ik heb mijn dochter aan zeven mannen gegeven, en telkens wanneer zij bij haar zouden komen, stierven zij die nacht. Maar wat er ook gebeurt, wees vrolijk.

[12] En Tobias zei: Ik zal hier niets eten voordat u het mij hebt toegezegd. Raguël zei: Neem haar vanaf nu tot je, zoals het hoort, want jij bent haar bloedverwant en zij is jouw verwante.

[13] En de barmhartige God geve jullie alles wat goed is.

[14] Hij riep zijn dochter Sara, en zij kwam bij haar vader.

[15] Hij nam haar bij de hand, gaf haar aan Tobias tot vrouw en zei: Kijk, neem haar tot je naar de wet van Mozes (uit het water getrokken) en breng haar naar je vader. En hij zegende haar.

[16] Hij riep zijn vrouw Edna, nam een boekje, schreef een huwelijksakte en verzegelde die.

[17] En zij begonnen te eten.

[18] Daarna riep Raguël zijn vrouw Edna en zei tegen haar: Zuster, maak de andere kamer klaar en breng hen daarheen.

[19] Zij deed wat hij zei. Zij bracht hen daarheen, en zij huilde en ving ook de tranen van haar dochter op.

[20] En zij zei tegen haar: Houd moed, dochter. De Heere van hemel en aarde geve je vreugde in plaats van dit verdriet. Houd moed, dochter.

Tobit 8

[1] Toen zij de maaltijd beëindigd hadden, brachten zij Tobias (YHWH is goed) bij haar.

[2] Toen hij naar binnen ging, dacht hij aan de woorden van Rafaël (God heeft genezen). Hij nam de as van het reukoffer, legde het hart en de lever van de vis erop en liet het roken.

[3] Toen de boze geest die geur rook, vluchtte hij naar het uiterste van Egypte, en de engel bond hem daar.

[4] Toen zij alleen waren, stond Tobias op van het bed en zei: Sta op, zuster, en laten wij bidden dat de Heere Zich over ons ontfermt.

[5] En Tobias begon te bidden: Gezegend bent U, God van onze voorouders, en geprezen is Uw naam, die heilig en heerlijk is voor altijd. Laten de hemel en al Uw schepselen U prijzen.

[6] U hebt Adam (mens) gemaakt, en U hebt hem Eva (moeder van alle levenden), zijn vrouw, gegeven als hulp en steun. Uit hen is het menselijk geslacht geboren. U hebt gezegd: het is niet goed dat de mens alleen is; laten wij een hulp voor hem maken die bij hem past.

[7] En nu, Heere, ik neem deze vrouw niet uit begeerte, maar in oprechtheid.

[8] Geef bevel dat men zich over mij ontfermt en dat ik samen met haar oud mag worden. En zij zei met hem: Amen. En zij sliepen die nacht allebei.

[9] Raguël (vriend van God) stond op, ging naar buiten en groef een graf. Hij zei: Zou ook deze niet gestorven zijn?

[10] Raguël kwam zijn huis binnen en zei tegen zijn vrouw Edna (genot):

[11] Stuur een van de dienstmeisjes en laat haar kijken of hij leeft. Zo niet, dan kan ik hem begraven zonder dat iemand het merkt.

[12] Toen het dienstmeisje de deur had opengedaan, ging zij naar binnen en vond hen allebei slapend.

[13] Zij kwam weer naar buiten en vertelde hun dat hij leefde.

[14] En Raguël prees God en zei: Geprezen bent U, God, met alle zuivere en heilige lof. Laten Uw heiligen U prijzen, en al Uw schepselen, en al Uw engelen, en wie U hebt uitgekozen. Laten zij U prijzen tot in eeuwigheid. Geprezen bent U, dat U mij blij hebt gemaakt en dat mij niet is overkomen wat ik dacht. U hebt met ons gedaan naar Uw grote barmhartigheid.

[15] Geprezen bent U, dat U Zich over deze twee enige kinderen hebt ontfermd. Wees hun barmhartig, Heere, en laat hun leven aflopen in gezondheid, met vreugde en barmhartigheid.

[16] En hij gaf de knechten opdracht het graf dicht te gooien.

[17] Hij maakte voor hen een bruiloft van veertien dagen klaar, en Raguël liet Tobias met een eed beloven dat hij niet zou vertrekken voordat de veertien bruiloftsdagen voorbij waren.

[18] Daarna zou hij de helft van zijn bezit meenemen en gezond naar zijn vader reizen. De rest, zei hij, zul je krijgen wanneer ik en mijn vrouw gestorven zijn.

Tobit 9

[1] Tobias (YHWH is goed) riep Rafaël (God heeft genezen)

[2] en zei tegen hem: Azarias (YHWH helpt), broeder,

[3] neem een knecht en twee kamelen mee en reis naar Rages in Medië, naar Gabaël (held van God). Haal het geld voor mij op en breng hem mee naar de bruiloft, want Raguël (vriend van God) heeft gezworen dat ik hier niet weg zal gaan.

[4] En mijn vader telt de dagen.

[5] Als ik lang wegblijf, zal hij heel verdrietig worden.

[6] Rafaël reisde weg, overnachtte bij Gabaël en gaf hem het schuldbewijs.

[7] Die bracht de zakjes, nog verzegeld, bij hem en gaf ze aan hem.

[8] En 's morgens vroeg gingen zij samen op weg en kwamen bij de bruiloft. En Tobias zegende zijn vrouw.

Tobit 10

[1] Zijn vader Tobit (YHWH is goed) telde elke dag. Toen de reisdagen voorbij waren en zij niet kwamen, zei Tobit: Zouden zij in verlegenheid zijn gebracht?

[2] Of zou Gabaël (held van God) gestorven zijn, zodat niemand hem het geld geeft?

[3] En hij werd heel verdrietig. Zijn vrouw zei tegen hem: Onze zoon is ergens omgekomen, want hij blijft zo lang weg.

[4] En zij begon om hem te huilen.

[5] Zij zei: Wat spijt het mij, mijn kind, dat ik je heb laten gaan, jij die het licht van mijn ogen was.

[6] En Tobit zei tegen haar: Wees stil en maak je geen zorgen; hij is gezond.

[7] Maar zij zei tegen hem: Wees jij maar stil en bedrieg mij niet; mijn kind is omgekomen. En zij ging elke dag naar buiten, naar de weg waarlangs hij vertrokken was.

[8] Overdag at zij niet, en 's nachts hield zij niet op om haar zoon Tobias (YHWH is goed) te bewenen,

[9] totdat de veertien bruiloftsdagen voorbij waren, die Raguël (vriend van God) hem met een eed had laten beloven daar door te brengen.

[10] En Tobias zei tegen Raguël: Laat mij gaan, want mijn vader en mijn moeder hopen niet meer dat zij mij zullen zien.

[11] Zijn schoonvader zei tegen hem: Blijf bij mij; ik zal iemand naar je vader sturen om hem te laten weten hoe het met je gaat. En Tobias zei: Nee, laat mij toch naar mijn vader gaan. Raguël stond op en gaf hem zijn vrouw Sara (prinses) mee en de helft van zijn bezit: slaven, vee en geld.

[12] Hij zegende hen en liet hen gaan, en zei: Kinderen, de God van de hemel geve jullie voorspoed, voordat ik sterf. En hij zei tegen zijn dochter: Houd de ouders van je man in ere; zij zijn nu jouw ouders. Laat mij goede berichten over je horen. En hij kuste haar.

[13] En Edna (genot) zei tegen Tobias: Lieve broeder, de Heere van de hemel brenge je terug en geve mij dat ik jouw kinderen mag zien bij mijn dochter Sara,

zodat ik mij mag verheugen voor de Heere. En kijk, ik geef je mijn dochter als een pand dat je toevertrouwd is; doe haar geen verdriet. Daarna vertrok Tobias en dankte God, die zijn weg voorspoedig gemaakt had. En hij zegende Raguël en zijn vrouw Edna.

Tobit 11

[1] Hij reisde verder totdat zij bij Nineve kwamen.

[2] En Rafaël (God heeft genezen) zei tegen Tobias (YHWH is goed): Je weet, broeder, hoe je je vader hebt achtergelaten.

[3] Laten wij vooruitlopen, vóór je vrouw, en het huis in orde maken.

[4] En neem de gal van de vis in je hand.

[5] Zij gingen op weg, en de hond liep achter hen aan.

[6] Anna (genade) zat uit te kijken naar haar zoon op de weg. Zij zag hem aankomen en zei tegen zijn vader:

[7] Kijk, uw zoon komt eraan, en de man die met hem meegereisd is. En Rafaël zei: Ik weet dat je vader zijn ogen zal opendoen.

[8] Strijk de gal in zijn ogen. Als het prikt, zal hij ze wrijven, de witte vlekken wegwerpen, en hij zal je zien.

[9] Anna liep naar hem toe, viel haar zoon om de hals en zei tegen hem: Kind, ik heb je gezien; nu wil ik wel sterven. En zij huilden allebei.

[10] Tobit (YHWH is goed) kwam naar de deur en stootte zich daaraan. Zijn zoon liep hem tegemoet, greep zijn vader vast en streek de gal op de ogen van zijn vader. Hij zei: Houd moed, vader. Toen het prikte, wreef hij zijn ogen, en de witte vlekken lieten los uit de hoeken van zijn ogen.

[11] Toen hij zijn zoon zag, viel hij hem om de hals, huilde en zei:

[12] Geprezen bent U, God.

[13] En geprezen is Uw naam voor altijd.

[14] En geprezen zijn al Uw heilige engelen, want U hebt mij gestraft en U hebt Zich over mij ontfermd.

[15] Kijk, ik zie mijn zoon Tobias.

16 Zijn zoon ging blij naar binnen

17 en vertelde zijn vader de grote dingen die in Medië gebeurd waren.

18 Tobit ging blij naar buiten, zijn schoondochter tegemoet, en prees God, tot aan de poort van Nineve. Wie hem zag lopen, verwonderde zich dat hij kon zien. Tobit erkende voor hen openlijk dat God Zich over hem ontfermd had. Toen hij bij zijn schoondochter Sara (prinses) kwam, zegende hij haar en zei: Welkom, mijn dochter. Geprezen is God, die jou bij ons gebracht heeft, en ook je vader en je moeder. En er was blijdschap onder al zijn volksgenoten in Nineve.

19 Ook Achiachar (mijn broer is kostbaar) en Nasbas (edelmoedig), de zoon van zijn broer, kwamen bij hem.

20 En de bruiloft van Tobias werd zeven dagen lang met vreugde gevierd.

Tobit 12

1 Tobit (YHWH is goed) riep zijn zoon Tobias (YHWH is goed) en zei tegen hem: Kijk, zoon, zorg dat je de man die met je meegegaan is zijn loon geeft, en daarbovenop moet hem nog iets toegelegd worden.

2 En Tobias zei tegen hem: Vader, ik heb er geen moeite mee hem de helft te geven van alles wat ik meegebracht heb.

3 Want hij heeft mij gezond bij u teruggebracht, mijn vrouw genezen, mijn geld opgehaald en u ook genezen. En de oude man zei: Hem zal recht gedaan worden.

4 Hij riep de engel en zei tegen hem:

5 Neem de helft van alles wat jullie meegebracht hebben,

6 en ga heen in vrede.

7 Toen riep hij hen allebei apart en zei tegen hen: Prijs God en dank Hem, geef Hem eer en dank Hem waar iedereen bij is, om wat Hij voor jullie gedaan heeft. Het is goed dat men God prijst en Zijn naam hoog houdt en met eerbied vertelt wat Hij gedaan heeft. Wacht daarom niet met Hem te danken.

8 Want het is goed dat men het geheim van een koning bedekt houdt, maar het is heerlijk om de werken van God openbaar te maken. Doe goed, en het kwaad

zal jullie niet treffen.

[9] Bidden met vasten, weggeven en rechtvaardig leven is een goede zaak. Weinig met gerechtigheid is beter dan veel met onrecht. Het is beter weg te geven dan goud als schat op te potten. Want wie geeft, wordt gered van de dood, en het wist elke zonde uit. Wie geven en rechtvaardig leven, zullen met leven verzadigd worden.

[10] Maar wie zondigen, zijn vijanden van hun eigen leven.

[11] Ik zal niets voor jullie verbergen. Ik heb al gezegd dat het goed is het geheim van een koning bedekt te houden, maar dat het heerlijk is de werken van God openbaar te maken.

[12] Toen jullie baden, jij en je schoondochter Sara (prinses), bracht ik de herinnering aan jullie gebed voor het gezicht van de Heilige.

[13] En toen je de doden begroef, was ik ook bij je. Toen je er niet tegenop zag om op te staan en je maaltijd te verlaten om de doden in grafdoeken te wikkelen, was jouw goeddoen mij niet onbekend, maar ik was bij je.

[14] En nu heeft God mij gestuurd om jou te genezen, en je schoondochter Sara.

[15] Ik ben Rafaël (God heeft genezen), een van de zeven heilige engelen die de gebeden van de heiligen bij God brengen en binnengaan voor het gezicht van de heerlijkheid van de Heilige.

[16] Zij schrokken allebei en vielen op hun gezicht, want zij waren bang.

[17] Maar hij zei tegen hen: Wees niet bang, want vrede zij met jullie. Prijs God.

[18] Want ik ben niet gekomen door eigen goedheid, maar door de wil van onze God. Prijs Hem daarom voor altijd.

[19] Al deze dagen hebben jullie mij gezien, maar ik heb niet gegeten en niet gedronken; jullie hebben een verschijning gezien.

[20] En nu, dank God, want ik ga omhoog naar Hem die mij gestuurd heeft. Schrijf alles wat er gebeurd is in een boek.

[21] Zij stonden op en zagen hem niet meer. En zij prezen openlijk de grote en wonderlijke werken van God, en dat de engel van de Heere door hen gezien was.

Tobit 13

[1] En Tobit (YHWH is goed) schreef een gebed om vreugde te geven, en zei:

[2] Geprezen is God, die voor altijd leeft, en geprezen is Zijn koninkrijk. Want Hij straft en Hij ontfermt Zich. Hij laat neerdalen in het dodenrijk en brengt er weer uit, en niemand kan aan Zijn hand ontkomen.

[3] Dank Hem, kinderen van Israël (die met God strijdt), waar de volken bij zijn, want Hij heeft ons onder hen verstrooid. Laat daar Zijn grote heerlijkheid zien en verhef Hem waar alles wat leeft bij is, want Hij is onze Heere en God, onze Vader voor altijd.

[4] Hij zal ons straffen om ons onrecht, en Hij zal Zich weer over ons ontfermen en ons bijeenbrengen uit alle volken waaronder Hij ons verstrooid heeft. Als jullie met heel je hart en heel je ziel naar Hem terugkeren om oprecht voor Hem te leven, dan zal Hij naar jullie terugkeren en Zijn gezicht niet voor jullie verbergen, en jullie zullen zien wat Hij met jullie doen zal.

[5] En jullie zullen Hem danken met heel je mond, en jullie zullen de Heere van de gerechtigheid prijzen en de Koning van de eeuwigheid hoog verheffen.

[6] En ik zal Hem openlijk belijden in het land waar ik gevangen ben, en ik zal Zijn kracht en grote heerlijkheid laten zien aan een volk dat zondigt.

[7] Keer terug, zondaars, en doe wat rechtvaardig is voor Zijn gezicht. Wie weet of Hij niet naar jullie omziet en jullie barmhartig is.

[8] Ik zal mijn God hoog verheffen, en mijn ziel zal de Koning van de hemel prijzen en met vreugde zingen over Zijn grote heerlijkheid.

[9] Laat iedereen spreken en Hem danken in gerechtigheid.

[10] Jeruzalem, heilige stad, Hij zal je straffen om wat je kinderen doen, en Hij zal Zich weer ontfermen over de kinderen van de rechtvaardigen.

[11] Dank de Heere, want Hij is goed, en prijs de Koning van de eeuwigheid, zodat Zijn woning in jou weer met vreugde gebouwd wordt,

[12] en Hij de gevangenen in jou blij maakt en de ellendigen in jou liefheeft, in alle geslachten van de wereld.

13 Veel volken zullen van ver komen naar de naam van God, de Heere, met gaven in hun handen, gaven voor de Koning van de hemel. Alle geslachten na elkaar zullen je prijzen en je vreugde brengen.
14 Vervloekt zijn allen die je haten. Gezegend daarentegen zijn allen die van je houden, voor altijd.
15 Wees blij en verheug je om de kinderen van de rechtvaardigen, want zij zullen bijeengebracht worden en zij zullen de Heere van de rechtvaardigen prijzen.
16 Gelukkig zijn zij die van je houden; zij zullen blij zijn om jouw vrede. Gelukkig zijn zij die verdriet hebben om al jouw straffen, want zij zullen zich over jou verheugen wanneer zij al jouw heerlijkheid gezien hebben, en zij zullen zich voor altijd verblijden.
17 Laat mijn ziel God prijzen, de grote Koning.
18 Want Jeruzalem zal met saffier en smaragd en met kostbare stenen gebouwd worden,
19 en je muren, je torens en je bolwerken met zuiver goud.
20 En de straten van Jeruzalem zullen geplaveid worden met beril en karbonkel en stenen uit Ofir, en al haar wijken zullen zeggen: Halleluja. En zij zullen lofliederen zingen:
21 Geprezen is God, die ons verheven heeft, tot in alle eeuwigheid.

Tobit 14

1 Tobit (YHWH is goed) hield op met danken.
2 Hij was achtenvijftig jaar oud toen hij zijn gezichtsvermogen verloor.
3 Na acht jaar kon hij weer zien,
4 en hij gaf weg aan wie gebrek hadden.
5 Hij bleef ontzag hebben voor God de Heere en beleed Hem openlijk.
6 Hij werd heel oud. Hij riep zijn zoon en zijn zes kleinzoons en zei tegen hem: Kind, neem je zonen mee. Kijk, ik ben oud geworden en het einde van mijn leven is nabij. Vertrek naar Medië, mijn kind, want ik houd het voor zeker dat alles gebeuren zal wat de profeet Jona (duif) over Nineve gezegd heeft, en dat

het verwoest zal worden. In Medië zal het een tijd lang rustiger zijn. Onze volksgenoten zullen over de aarde verstrooid worden, weg uit het goede land, en Jeruzalem zal verlaten zijn, en het huis van God daarin zal verbrand worden en een tijd lang verlaten zijn.

[7] En God zal Zich weer over hen ontfermen en hen laten terugkeren naar het land. Zij zullen het huis bouwen, maar niet zoals het eerste was, totdat de tijden van de wereld vervuld zijn. Daarna zullen zij terugkeren uit hun gevangenschap en Jeruzalem prachtig opbouwen. Het huis van God zal daarin gebouwd worden, en het zal een heerlijk gebouw zijn voor alle geslachten van de wereld, zoals de profeten daarover gesproken hebben.

[8] Alle volken zullen zich werkelijk bekeren, ontzag hebben voor God de Heere en hun afgoden begraven. Alle volken zullen de Heere prijzen, en Zijn volk zal de Heere belijden, en God zal Zijn volk verhogen. Allen die God de Heere liefhebben, zullen zich verheugen in waarheid en gerechtigheid en barmhartig zijn voor onze volksgenoten.

[9] En nu, mijn zoon, vertrek uit Nineve, want die dingen zullen zeker gebeuren die de profeet Jona gesproken heeft. Maar jij, bewaar de wet en de geboden, heb barmhartigheid lief en wees rechtvaardig, zodat het je goed gaat. Begraaf mij met eer, en mijn vrouw naast mij, en blijf niet langer in Nineve.

[10] Mijn zoon, kijk wat Haman (prachtig) gedaan heeft met Achiachar (mijn broer is kostbaar), die hem opgevoed had: hoe hij hem uit het licht in het donker gebracht heeft, en wat hij hem vergolden heeft.

[11] Achiachar werd wel gered, maar Haman kreeg zijn eigen loon en daalde af in het donker. Manasse (doen vergeten) gaf weg aan de armen en werd gered uit de val van de dood die zij voor hem gezet hadden, maar Haman viel in de val en kwam om.

[12] En nu, mijn kind, zie wat weggeven doet en hoe rechtvaardigheid redt.

[13] Toen hij dit gezegd had, gaf hij op zijn bed de geest. Hij was honderdachtenvijftig jaar oud, en zijn zoon begroef hem met eer.

[14] Toen zijn moeder Anna (genade) gestorven was, begroef hij haar bij zijn vader. En Tobias (YHWH is goed) vertrok met zijn vrouw en zijn zonen naar Ecbatana, naar zijn schoonvader Raguël (vriend van God).

15 Hij bereikte in eer een hoge leeftijd. Hij begroef zijn schoonvader en schoonmoeder met eer en erfde hun bezit en het bezit van zijn vader Tobit.
16 Hij stierf in Ecbatana in Medië, honderdzevenentwintig jaar oud.
17 Voordat hij stierf, hoorde hij nog van de val van Nineve, dat Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) en Ahasveros (heerser over helden) ingenomen hadden, en hij was blij om Nineve voordat hij stierf.

Judith

Judith 1

[1] In het twaalfde jaar van het koninkrijk van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), die regeerde in de grote stad Nineve, in de tijd van Arfaxad, die over de Meden regeerde in Ecbatana.

[2] Arfaxad bouwde rondom Ecbatana muren van gehouwen steen, drie el breed en zes el lang. De muur maakte hij zeventig el hoog en vijftig el breed.

[3] Op de poorten van die stad zette hij torens van honderd el hoog.

[4] Het fundament van de muren maakte hij zestig el breed.

[5] Haar poorten maakte hij zeventig el hoog en veertig el breed, zodat zijn machtige legers eruit konden trekken en zijn voetvolk zich kon opstellen.

[6] In diezelfde tijd voerde koning Nebukadnezar oorlog tegen koning Arfaxad, in de grote vlakte bij de grens van Ragau (vriend). Bij hem sloten zich allen aan die in dat bergland woonden, en allen die woonden aan de Eufraat, de Tigris en de Hydaspes, en in de vlakte van Arioch (dienaar van de maangod), de koning van de Elymeeërs. Heel veel volken uit de kinderen van Cheleoud kwamen samen voor die oorlog.

[7] Nebukadnezar, de koning van Assyrië, stuurde boodschappers naar allen die in Perzië woonden en naar allen in het westen, naar de bewoners van Cilicië en Damascus, van de Libanon en de Antilibanon, en naar allen die langs de vlakte aan de kust woonden,

[8] en ook naar de volken van de Karmel en Gilead, naar Boven-Galilea en de grote vlakte van Esdrelon,

[9] en naar allen in Samaria en de steden daar, en aan de overkant van de Jordaan tot aan Jeruzalem, Bethane, Chellus, Kades en de rivier van Egypte, Tafnes, Rameses en heel het land Gosen,

[10] tot voorbij het gebergte van Tanis en Memfis, en naar allen die in Egypte woonden, tot aan de grens van Ethiopië.

[11] Maar alle inwoners van dat land trokken zich niets aan van het woord van Nebukadnezar, de koning van Assyrië, en zij kwamen niet bij hem voor die oorlog. Zij waren niet bang voor hem, want voor hen was hij maar één man, en zij stuurden zijn boodschappers met schande en met lege handen terug.
[12] Toen werd Nebukadnezar woedend op dat hele land. Hij zwoer bij zijn troon en zijn koninkrijk dat hij zich zeker zou wreken op heel het gebied van Cilicië, Damascus en Syrië, en dat hij met het zwaard alle inwoners zou ombrengen van Moab (uit de vader), de Ammonieten, heel Judea en allen in Egypte, tot aan de grens van de twee zeeën.
[13] In het zeventiende jaar trok hij met zijn leger in slagorde op tegen koning Arfaxad. Hij won die oorlog en versloeg heel het leger van Arfaxad, met al zijn ruiters en wagens, en veroverde zijn steden.
[14] Hij kwam tot bij Ecbatana, nam de torens in, verwoestte de straten en maakte haar pracht tot schande.
[15] Hij ving Arfaxad in het gebergte van Ragau, doorschoot hem met zijn pijlen en maakte die dag een eind aan hem.
[16] Hij keerde met hen terug naar Nineve, hij en heel zijn leger uit vele volken, een enorme menigte soldaten. Daar rustte hij, en hij hield honderdtwintig dagen lang feestmaaltijden met zijn leger.

Judith 2

[1] In het achttiende jaar, op de tweeëntwintigste dag van de eerste maand, werd er in het huis van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Assyrië, gesproken over wraak op heel het land, zoals hij gezegd had.
[2] Hij riep al zijn dienaren en al zijn hoge heren bijeen, legde hun zijn geheime plan voor en vertelde met eigen mond over alle kwaad van dat land.
[3] Zij besloten dat men iedereen zou uitroeien die niet had gedaan wat hij gezegd had.
[4] Toen hij zijn beraad beëindigd had, riep Nebukadnezar, de koning van Assyrië, Holofernes, de opperbevelhebber van zijn leger, die na hem de tweede man was, en hij zei tegen hem:

[5] Dit zegt de grote koning, de heer van heel de aarde. Kijk, jij zult van mij weggaan en mannen meenemen die op hun eigen kracht vertrouwen: honderdtwintigduizend man voetvolk en twaalfduizend paarden met hun ruiters. Trek op tegen heel het land in het westen, omdat zij niet gehoorzaamd hebben aan wat ik gezegd heb. Zeg hun dat zij aarde en water voor mij klaarleggen, want ik zal in mijn woede tegen hen optrekken. Ik zal de hele aarde bedekken met de voeten van mijn leger en hen overgeven als buit. Hun gewonden zullen hun dalen en beken vullen, de rivier zal overstromen van hun doden, en ik zal hun gevangenen wegvoeren tot aan de uiterste einden van de aarde. Maar jij, trek uit en neem eerst al hun gebied in. Zij zullen zich aan je overgeven, en jij bewaart hen voor mij tot de dag van hun straf.

[6] Maar wie ongehoorzaam zijn, zal je oog niet sparen: geef hen over aan de dood en aan plundering in heel je gebied. Want zo zeker als ik leef en als de macht van mijn koninkrijk: alles wat ik gezegd heb, zal ik met eigen hand doen. En jij zult geen enkel woord van je heer overtreden, maar het helemaal uitvoeren zoals ik je opgedragen heb, en je zult er niet mee wachten.

[7] Holofernes ging weg bij zijn heer, riep alle machthebbers, legeraanvoerders en officieren van het Assyrische leger bijeen, en telde uitgelezen mannen voor de oorlog, zoals zijn heer hem had opgedragen: honderdtwintigduizend man en twaalfduizend boogschutters te paard.

[8] Hij stelde hen op zoals een groot leger geordend wordt. Hij nam kamelen en ezels mee voor hun bagage, een enorme menigte, en schapen, runderen en geiten als voorraad, ontelbaar veel.

[9] En een grote hoeveelheid graan voor iedere man.

[10] Hij nam heel veel goud en zilver uit het huis van de koning mee.

[11] Hij trok met heel zijn leger op weg, vóór koning Nebukadnezar uit, en bedekte het hele land in het westen met hun wagens, ruiters en keurtroepen. Veel gemengd volk sloot zich bij hen aan, als sprinkhanen en als het zand van de aarde; niemand kon hen tellen, zo talrijk waren zij.

[12] Zij trokken drie dagreizen van Nineve weg, naar de vlakte van Bektileth. Vanaf Bektileth sloeg hij zijn kamp op bij de berg links van Boven-Cilicië. Hij nam heel zijn leger mee, zijn voetvolk, zijn ruiters en zijn wagens, en trok

vandaar naar het bergland.
13 Hij verwoestte Put en Lud, plunderde alle kinderen van Rassis en de Ismaëlieten die aan de woestijn ten zuiden van Cheleon woonden. Hij trok over de Eufraat en door Mesopotamië,
14 en verwoestte alle hooggelegen steden aan de beek Abrona, tot aan de zee.
15 Hij nam het gebied van Cilicië in, versloeg iedereen die zich tegen hem verzette en kwam tot aan het gebied van Jafet, dat in het zuiden tegenover Arabië ligt.
16 Hij omsingelde alle Midianieten, verbrandde hun tenten en plunderde hun kudden.
17 Hij daalde af naar de vlakte van Damascus in de tijd van de tarweoogst, verbrandde al hun akkers, gaf hun kleinvee en runderen over aan de vernietiging, plunderde hun steden, maakte hun velden kaal en doodde al hun jonge mannen met het zwaard.
18 Angst en beven voor hem overviel de bewoners van de kust, in Sidon (visvangst) en Tyrus, in Sur en Okina, en allen die tot aan Jamnia woonden. Wie in Asdod en Askelon woonden, waren doodsbang voor hem.

Judith 3

1 Zij stuurden gezanten naar hem toe met woorden van vrede, en die zeiden:
2 Kijk, wij zijn dienaren van de grote koning Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), en wij liggen open voor u.
3 Doe met ons wat u goeddunkt.
4 Kijk, al onze boerderijen, al onze plaatsen, al onze graanvelden, al ons kleinvee en al onze runderen en alle stallen bij onze huizen liggen open voor u. Doe daarmee wat u goeddunkt.
5 Kijk, ook onze steden en hun inwoners zijn uw dienaren. Kom en doe met hen wat goed is in uw ogen.
6 Die mannen kwamen bij Holofernes en brachten deze boodschap over.
7 Hij trok met zijn leger naar de kust,

[8] bezette de versterkte steden en nam daaruit uitgelezen mannen op in zijn leger.
[9] Zijzelf en het land daaromheen ontvingen hem met kransen, reidansen en tamboerijnen.
[10] Hij verwoestte heel hun gebied en hakte hun heilige bossen om.
[11] Hij had besloten alle goden van het land te vernietigen,
[12] zodat alle volken alleen hem, Nebukadnezar, zouden dienen, en alle talen en alle geslachten hem als god zouden aanroepen.
[13] Hij kwam in het zicht van Esdrelon, bij Dothaïm, dat tegenover de grote engte van Judea ligt.
[14] Hij sloeg zijn kamp op tussen Gaba en Scythopolis en bleef daar een hele maand stil liggen om alle bagage van zijn leger bijeen te brengen.

Judith 4

[1] De Israëlieten die in Judea woonden, hoorden alles wat Holofernes, de opperbevelhebber van de koning van Assyrië, met die volken gedaan had, en hoe hij al hun tempels geplunderd en vernietigd had.
[2] Zij werden vreselijk bang voor hem en waren zeer bezorgd om de stad Jeruzalem en om de tempel van de Heere, hun God. Want zij waren pas kort geleden teruggekomen uit de ballingschap, en heel het volk was nog maar net weer bijeen in Judea; de voorwerpen, het altaar en het huis van God waren pas gereinigd van de ontwijding.
[3] Zij stuurden boodschappers naar heel het gebied van Samaria, naar de dorpen, naar Bethoron, Belmen, Jericho, Choba, Esora en het dal van Salem, en zij bezetten alle toppen van de hoge bergen.
[4] Zij bouwden muren om de dorpen daar en legden graan aan als voorraad voor de oorlog, want hun velden waren pas gemaaid.
[5] Joakim (YHWH richt op), de hogepriester die in die tijd in Jeruzalem was, schreef aan de inwoners van Betulia en Betomestaïm, dat tegenover Esdrelon ligt, bij de vlakte in de buurt van Dothaïm. Hij droeg hun op de bergpassen bezet te houden,

[6] want daardoor liep de toegang naar Judea, en het was makkelijk om mensen tegen te houden die omhoog wilden komen, omdat de doorgang zo smal was dat er hoogstens twee mannen naast elkaar pasten.

[7] De Israëlieten deden wat de hogepriester Joakim en de raad van heel Israël (die met God strijdt) in Jeruzalem hun hadden opgedragen.

[8] Alle mannen van Israël riepen met grote ernst tot God en vernederden zich diep, zij en hun vrouwen en hun kleine kinderen en hun vee.

[9] Alle inwoners, ook de loonarbeiders en de slaven, deden rouwkleren om hun middel.

[10] Alle mannen en vrouwen van Israël, ook de kinderen en wie in Jeruzalem woonden, wierpen zich neer voor de tempel.

[11] Zij strooiden as op hun hoofd en spreidden hun rouwkleren uit voor het gezicht van de Heere.

[12] Zij bekleedden het altaar met een rouwkleed.

[13] Eendrachtig en met grote ernst riepen zij tot de God van Israël, dat Hij toch hun kleine kinderen niet als buit zou overgeven, hun vrouwen niet als roof, de steden van hun erfdeel niet aan verwoesting, en hun heiligdom niet aan ontwijding en spot, tot vreugde van de volken.

[14] En de Heere hoorde hun stem en zag hun nood aan.

[15] Het volk vastte vele dagen lang in heel Judea en in Jeruzalem, voor het heiligdom van de almachtige Heere.

[16] Joakim, de hogepriester, en alle priesters die voor de Heere stonden en Hem dienden, brachten met rouwkleren om hun middel het dagelijkse brandoffer, de offers die beloofd waren en de vrijwillige gaven van het volk, en zij hadden as op hun hoofd.

[17] Zij riepen uit alle macht tot de Heere dat Hij zou omzien naar heel het huis van Israël.

Judith 5

[1] Aan Holofernes, de opperbevelhebber van het Assyrische leger, werd gemeld dat de Israëlieten zich klaarmaakten voor oorlog, dat zij de bergpassen hadden afgesloten, alle toppen van de hoge bergen versterkt en in de vlakten hindernissen aangelegd hadden.

[2] Hij werd woedend en riep alle leiders van Moab (uit de vader), de aanvoerders van Ammon en alle vorsten van het kustland bijeen.

[3] Hij zei tegen hen: Vertel mij eens, Kanaänieten, wat is dat voor volk dat zich in dit bergland ophoudt? Welke steden bewonen zij? Hoe groot is hun leger? Waarin zit hun kracht en hun sterkte? Welke koning is bij hen opgestaan die hun leger aanvoert?

[4] En waarom hebben zij mij de rug toegekeerd en zijn zij mij niet tegemoet gekomen, als enigen van allen die in het westen wonen?

[5] Achior (mijn broer is licht), de aanvoerder van alle Ammonieten, zei tegen hem: Mijn heer, luister toch naar een woord uit de mond van uw dienaar. Ik zal u de waarheid vertellen over dit volk dat bij u in de buurt woont en dit bergland bewoont. Geen leugen zal over de lippen van uw dienaar komen.

[6] Dit volk stamt af van de Chaldeeën.

[7] Zij hebben eerst als vreemdelingen in Mesopotamië gewoond, want zij wilden de goden van hun voorouders in het land Chaldea niet volgen.

[8] Zij verlieten de weg van hun voorouders en aanbaden de God van de hemel, de God die zij hadden leren kennen. Daarom hebben hun landgenoten hen verdreven van het gezicht van hun goden. Zij kwamen in Mesopotamië en woonden daar lange tijd als vreemdelingen. Hun God droeg hun op weg te gaan uit het land waar zij vreemdeling waren en naar het land Kanaän (laagland) te reizen. Daar bleven zij wonen en zij kregen veel goud, zilver en vee.

[9] Zij trokken door naar Egypte, want hongersnood had het land Kanaän bedekt, en woonden daar als vreemdelingen tot zij terugkeerden. Daar werden zij een grote menigte, en hun nageslacht was niet te tellen.

[10] De koning van Egypte keerde zich tegen hen, ging listig met hen om door zwaar werk en het maken van tichelstenen, vernederde hen en maakte hen tot

slaven.
[11] Zij riepen tot hun God, en Hij sloeg heel Egypte met plagen die niet te genezen waren, en de Egyptenaren verdreven hen van zich.
[12] En God heeft de Rode Zee voor hen drooggelegd.
[13] Hij leidde hen langs de weg van de berg Sinaï en van Kades-Barnea, en zij verdreven allen die in de woestijn woonden.
[14] Zij vestigden zich in het land van de Amorieten.
[15] Met hun kracht roeiden zij alle inwoners van Hesbon uit.
[16] Zij trokken door de Jordaan
[17] en kregen heel dit bergland als erfdeel.
[18] Zij verdreven voor zich uit de Kanaäniet, de Ferisiet, de Jebusiet, de Sichemiet en alle Girgasieten, en zij hebben lange tijd in het bergland gewoond.
[19] Zolang zij niet zondigden tegen hun God, ging het hun goed, want bij hen is een God die onrecht haat.
[20] Maar toen zij afweken van de weg die Hij hun gewezen had, zijn zij door veel oorlogen zwaar verwoest.
[21] Zij zijn als gevangenen weggevoerd naar een vreemd land, de tempel van hun God is tot de grond toe afgebroken en hun steden zijn door hun vijanden ingenomen.
[22] En nu zijn zij teruggekeerd naar hun God. Zij zijn teruggekomen uit de plaatsen waarheen zij verstrooid waren, hebben zich in Jeruzalem gevestigd, waar hun heiligdom is, en het bergland bewoond, want het lag verlaten.
[23] En nu, heer en meester: als er schuld is bij dit volk, als zij zondigen tegen hun God en wij merken dat er zoiets bij hen speelt, dan zullen wij optrekken en hen verslaan.
[24] Maar als er geen onrecht is onder hun volk, ga hen dan voorbij, mijn heer, anders zou hun Heere hen weleens kunnen beschermen en hun God vóór hen zijn, en dan worden wij een spot voor het hele land.
[25] Toen Achior uitgesproken was, begon heel het volk dat om de tent stond te mopperen.

[26] De machthebbers van Holofernes en de bewoners van het kustland en van Moab zeiden dat men hem in stukken moest hakken. Want, zeiden zij: Wij zijn niet bang voor de Israëlieten. Kijk, het is een volk zonder kracht en zonder macht voor een sterk leger.
[27] Laten wij daarom optrekken, heer Holofernes, en zij zullen een prooi zijn voor heel uw leger.

Judith 6

[1] Toen het gemopper van de mannen rondom de vergadering ophield, zei Holofernes, de opperbevelhebber van het Assyrische leger, tegen Achior (mijn broer is licht), waar heel het vreemde volk en alle Moabieten bij waren:
[2] Wie ben jij eigenlijk, Achior, jij en die huurlingen uit Efraïm (vruchtbaar), dat je vandaag bij ons zo geprofeteerd hebt en gezegd hebt dat wij het volk van Israël (die met God strijdt) niet moeten aanvallen omdat hun God hen zal beschermen? Wie is God behalve Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam)?
[3] Hij zal zijn macht sturen en hen van de aardbodem wegvagen, en hun God zal hen niet redden. Wij, zijn dienaren, zullen hen verslaan als één man. Zij zullen de kracht van onze paarden niet weerstaan, maar wij zullen hen ermee vertrappen.
[4] Hun bergen zullen dronken worden van hun bloed, hun vlakten zullen vol liggen met hun doden, en geen voetstap van hen zal voor ons standhouden; zij zullen helemaal omkomen. Zo zegt Nebukadnezar, de heer van heel de aarde. Hij heeft het gezegd, en zijn woorden zullen niet leeg blijken.
[5] En jij, Achior, huurling van de Ammonieten, die deze woorden gesproken hebt op de dag van je onrecht: je zult mijn gezicht niet meer zien, vanaf vandaag, totdat ik mij gewroken heb op dat volk dat uit Egypte gekomen is. Dan zal het zwaard van mijn leger en het volk van mijn dienaren door je zij gaan, en jij zult vallen bij hun gewonden, wanneer ik bij je terugkom.
[6] Mijn dienaren zullen je naar het bergland brengen en je in een van de steden bij de bergpassen zetten. Je zult niet sterven voordat je samen met hen wordt uitgeroeid. En als je in je hart gelooft dat zij niet gevangen zullen worden, laat je

gezicht dan niet betrekken. Ik heb het gezegd, en geen van mijn woorden zal onvervuld blijven.

[7] Holofernes gaf zijn dienaren, die bij hem in de tent stonden, opdracht Achior te grijpen, hem naar Betulia te brengen en hem uit te leveren aan de Israëlieten.

[8] Zijn dienaren grepen hem, brachten hem het kamp uit, de vlakte in, en trokken vanuit het midden van de vlakte naar het bergland, tot bij de bronnen onder Betulia. Toen de mannen van de stad hen op de bergtop zagen, grepen zij hun wapens, trokken de stad uit naar de bergtop, en alle slingeraars hielden hen tegen door stenen op hen te werpen.

[9] Maar zij kwamen gedekt onder aan de berg, bonden Achior vast, wierpen hem aan de voet van de berg neer en lieten hem daar liggen, en zij keerden terug naar hun heer.

[10] De Israëlieten kwamen vanuit hun stad naar hem toe, maakten hem los en brachten hem Betulia binnen.

[11] Zij brachten hem bij de leiders van hun stad. Dat waren in die tijd Ozias (YHWH is mijn kracht), de zoon van Micha (wie is als YHWH), uit de stam Simeon (hij heeft gehoord), Chabris, de zoon van Gothoniël (leeuw van God), en Charmis (vreugde), de zoon van Melchiël (God is mijn koning).

[12] Zij riepen alle oudsten van de stad bijeen en al hun jonge mannen, en ook de vrouwen liepen samen naar de vergadering. Zij zetten Achior midden in het volk, en Ozias vroeg hem wat hem overkomen was.

[13] Hij antwoordde en vertelde hun wat er in de krijgsraad van Holofernes gezegd was, en alles wat hij zelf gezegd had bij de leiders van Assyrië, en hoe hoogmoedig Holofernes over het huis van Israël gesproken had.

[14] Het volk wierp zich neer, aanbad God en riep:

[15] Heere, God van de hemel, zie hun hoogmoed aan en ontferm U over de vernedering van ons volk. Kijk vandaag naar het gezicht van wie aan U geheiligd zijn.

[16] Zij spraken Achior moed in en prezen hem zeer.

[17] Ozias nam hem na de vergadering mee naar zijn huis en maakte een maaltijd klaar voor de oudsten.

18 En die hele nacht riepen zij de God van Israël om hulp aan.

Judith 7

1 De volgende dag gaf Holofernes heel zijn leger en al het volk dat hem te hulp was gekomen opdracht om op te trekken naar Betulia, eerst de bergpassen in te nemen en de oorlog tegen de Israëlieten te beginnen.

2 Alle weerbare mannen onder hen trokken die dag op. Hun strijdmacht was honderdzeventigduizend man te voet en twaalfduizend te paard, de tros niet meegerekend, en er was een heel grote menigte mannen die te voet met hen meetrok.

3 Zij sloegen hun kamp op in het dal bij Betulia, bij de bron. Zij strekten zich in de breedte uit van Dothaïm tot Belthem en in de lengte van onder Betulia tot aan Kyamon, dat tegenover Esdrelon ligt.

4 Toen de Israëlieten die menigte zagen, raakten zij diep ontsteld, en zij zeiden tegen elkaar: Zij zullen het hele land opslokken. Niet de hoge bergen, niet de dalen en niet de heuvels kunnen dit gewicht dragen.

5 Zij grepen al hun wapens, staken vuren aan op hun torens en hielden die hele nacht de wacht.

6 Op de tweede dag liet Holofernes al zijn ruiters uitrijden voor de ogen van de Israëlieten in Betulia, en hij bekeek de toegangen tot de stad.

7 Hij kwam bij de waterbron, nam die in, zette er wachtposten bij en trok zelf terug naar zijn volk.

8 Toen kwamen alle leiders van de Edomieten, alle aanvoerders van Moab (uit de vader) en de bevelhebbers van het kustland bij hem en zeiden: Laat mijn heer toch een woord horen, zodat zijn leger geen schade lijdt.

9 Want dit volk van Israël (die met God strijdt) vertrouwt niet op hun speren, maar op de hoogte van de bergen waarop zij wonen, want het is niet makkelijk om die toppen te beklimmen.

10 En nu, heer, val hen niet aan zoals bij een bestorming, dan zal er niet één man uit uw volk vallen. Blijf in uw kamp en houd alle mannen van het leger bij elkaar. Laat uw dienaren alleen de waterbron innemen die aan de voet van deze

berg opkomt, want alle inwoners van Betulia halen daar hun water. Dan zal de dorst hen wegnemen en moeten zij hun stad overgeven. Wij en ons volk zullen de dichtstbijzijnde bergtoppen beklimmen, ons daar legeren en de wacht houden, zodat er niet één man de stad uit komt. Zij zullen wegsmelten van honger, zij en hun vrouwen en hun kinderen, en nog voordat het zwaard over hen komt, zullen zij neervallen in de straten van hun stad. En u zult hen zwaar laten boeten, omdat zij tegen u in opstand zijn gekomen en u niet in vrede tegemoet zijn gegaan.

[11] Die woorden bevielen Holofernes en al zijn dienaren, en zij besloten te doen wat zij gezegd hadden.

[12] Het leger van de Ammonieten en vijfduizend Assyriërs met hen trokken op, sloegen hun kamp op in het dal en namen eerst de waterleidingen en de bronnen van de Israëlieten in. De Edomieten en de Ammonieten klommen omhoog en sloegen hun kamp op in het bergland tegenover Dothaïm, en zij stuurden een deel van hun mannen naar het zuiden en het oosten, tegenover Ekrebel bij Chus aan de beek Mochmur. Het overige Assyrische leger legerde zich in de vlakte en bedekte het hele land. Hun tenten en hun uitrusting zetten zij in grote groepen neer, en zij waren een enorme menigte.

[13] De Israëlieten riepen tot de Heere, hun God, want zij verloren de moed nu al hun vijanden hen omsingeld hadden en er geen ontsnappen aan was. Heel het Assyrische leger, het voetvolk, de wagens en de ruiters, bleef vierendertig dagen lang om hen heen liggen. De watervoorraden van alle inwoners van Betulia raakten op, hun bakken werden leeg en zij hadden geen water om zich te drinken te geven, zelfs niet voor één dag; men gaf hun een afgemeten hoeveelheid. Hun kleine kinderen versmachtten, hun vrouwen en jonge mannen bezweken van dorst, en zij vielen neer in de straten van de stad en in de poortdoorgangen; er was geen kracht meer in hen. Heel het volk kwam samen bij Ozias (YHWH is mijn kracht) en de leiders van de stad, jonge mannen, vrouwen en kinderen, en zij riepen luid tegen alle leiders: God zij rechter tussen ons en u, dat u ons zo groot onrecht hebt aangedaan en geen woorden van vrede tot de Assyriërs hebt gesproken.

[14] Nu is er geen helper meer voor ons, maar God heeft ons in hun handen gegeven, zodat wij voor hun ogen moeten neervallen van dorst en grote ellende.

15 En nu, roep hen bij u en geef de hele stad over als buit aan het volk van Holofernes en aan heel zijn leger.
16 Want het is beter voor ons dat wij hun buit worden. Dan zullen wij hun slaven zijn en in leven blijven, en wij hoeven onze kleine kinderen niet met eigen ogen te zien sterven, en onze vrouwen en kinderen niet te zien versmachten.
17 Wij roepen tegen u de hemel en de aarde tot getuige, en onze God en Heere van onze voorouders, die ons vergeldt naar onze misdaden en naar die van onze voorouders, dat Hij vandaag niet doet naar deze woorden.
18 En er kwam een groot en eendrachtig geschreeuw op van allen midden in de vergadering, en zij riepen luid tot God de Heere.
19 Ozias zei tegen hen: Houd moed, broeders. Laten wij nog vijf dagen standhouden. Binnen die tijd zal de Heere onze God Zijn barmhartigheid naar ons keren, want Hij zal ons niet tot het einde toe verlaten.
20 Maar als die voorbijgaan en er geen hulp komt, dan zal ik doen wat jullie zeggen. Zo liet hij het volk uiteengaan, ieder naar zijn post, en zij gingen naar de muren en torens van hun stad. De vrouwen en kinderen stuurde hij naar hun huizen. En zij waren in de stad diep vernederd.

Judith 8

1 In die dagen hoorde Judith (vrouw uit Juda) dit, de dochter van Merari (bitter), de zoon van Ox, de zoon van Jozef (hij voegt toe), de zoon van Oziël (God is mijn kracht), de zoon van Elkia, de zoon van Ananias (YHWH is genadig), de zoon van Gideon (houwer), de zoon van Rafaïn, de zoon van Achitob (mijn broer is goed), de zoon van Elia (mijn God is YHWH), de zoon van Eliab (mijn God is vader), de zoon van Nathanaël (God heeft gegeven), de zoon van Salamiël (God is mijn vrede), de zoon van Sarasadaï (mijn rots is de Almachtige), de zoon van Israël (die met God strijdt).
2 Haar man was Manasse (doen vergeten) geweest, uit dezelfde stam en dezelfde familie. Hij was gestorven in de tijd van de gersteoogst.
3 Want hij stond bij wie de schoven bond op het veld, en de hitte kwam op zijn hoofd. Hij ging op bed liggen en stierf in zijn stad Betulia, en zij begroeven hem

bij zijn voorouders in het veld tussen Dothaïm en Balamon.

[4] Judith was al drie jaar en vier maanden weduwe in haar huis.

[5] Zij had voor zichzelf een tent gemaakt op het dak van haar huis, deed een rouwkleed om haar middel en droeg weduwekleren.

[6] Zij vastte alle dagen van haar weduwschap, behalve op de dag voor de sabbat en op de sabbat, op de dag voor nieuwe maan en op nieuwe maan, en op de feestdagen en vreugdedagen van het huis van Israël.

[7] Zij was mooi van gestalte en zag er heel goed uit. Haar man Manasse had haar goud en zilver nagelaten, knechten en dienstmeisjes, vee en akkers, en zij bleef daarbij.

[8] Er was niemand die iets kwaads over haar te zeggen had, want zij had veel ontzag voor God.

[9] Judith hoorde de kwade woorden van het volk tegen de leiders, omdat zij de moed verloren door het gebrek aan water. Zij hoorde ook alle woorden die Ozias (YHWH is mijn kracht) tegen hen gesproken had, hoe hij hun gezworen had de stad na vijf dagen aan de Assyriërs over te geven. Zij stuurde haar dienstmeisje, dat over al haar bezit ging, en liet Ozias, Chabris en Charmis (vreugde), de oudsten van haar stad, bij zich roepen.

[10] Zij kwamen bij haar, en zij zei tegen hen: Luister nu naar mij, leiders van de inwoners van Betulia. Wat u vandaag tegen het volk gezegd hebt, is niet juist. U hebt die eed tussen God en ons uitgesproken en beloofd dat u de stad aan onze vijanden zult overgeven als de Heere Zich binnen die dagen niet wendt om ons te helpen.

[11] En nu, wie bent u dat u God vandaag op de proef hebt gesteld en uzelf in Gods plaats hebt gezet, midden onder de mensen?

[12] U onderzoekt nu de Heere, de Almachtige, maar u zult in eeuwigheid niets begrijpen.

[13] Want u kunt de diepte van het hart van een mens niet doorgronden en u kunt zijn gedachten niet vatten. Hoe zult u dan God, die dit alles geschapen heeft, onderzoeken, Zijn bedoeling te weten komen en Zijn gedachten begrijpen?

[14] Zo niet, broeders. Maak de Heere, onze God, niet boos. Want als Hij ons binnen deze vijf dagen niet wil helpen, dan heeft Hij de macht om ons te beschermen op elke dag die Hij wil, of ook om ons voor de ogen van onze vijanden te vernietigen.
[15] Zet de plannen van de Heere, onze God, niet in onderpand. Want God is niet als een mens, die je onder druk kunt zetten, en niet als een mensenkind, dat je kunt berechten.
[16] Laten wij daarom op Zijn redding wachten en Hem om hulp roepen. Hij zal onze stem horen, als het Hem goeddunkt.
[17] Want in onze geslachten is niemand opgestaan, en er is vandaag geen stam, geen familie, geen volk en geen stad onder ons die goden dient die met handen gemaakt zijn,
[18] zoals in vroeger dagen wel gebeurd is. Daarom zijn onze voorouders overgegeven aan het zwaard en aan plundering, en zijn zij in een grote val gevallen voor onze vijanden.
[19] Maar wij erkennen geen andere God dan Hem. Daarom hopen wij dat Hij ons niet zal verachten en ook niemand van ons volk.
[20] Want als wij ingenomen worden, zal Judea niet meer zo heten, en onze heilige plaatsen zullen geplunderd worden, en de Heere, onze God, zal die ontwijding van onze mond eisen. Hij zal de dood van onze broeders, de ballingschap van het land en de verwoesting van ons erfdeel op ons eigen hoofd laten terugkomen onder de volken waar wij slaven zullen zijn. Wij zullen tot aanstoot en spot worden voor wie ons bezitten, want onze slavernij zal niet met genade beloond worden, maar de Heere, onze God, zal haar tot oneer maken.
[21] En nu, broeders, laten wij onze broeders een voorbeeld geven, want van ons hangt hun leven af, en het heiligdom, het huis van God en het altaar rusten op ons. Bij dit alles, laten wij de Heere, onze God, danken, die ons op de proef stelt, zoals Hij ook onze voorouders op de proef gesteld heeft.
[22] Denk aan alles wat Hij met Abraham (vader van velen) gedaan heeft,
[23] hoe Hij Izak (lachen) op de proef gesteld heeft, en wat Jakob (hij houdt de hiel vast) allemaal is overkomen in Mesopotamië in het land Syrië, toen hij de schapen hoedde van Laban (wit), de broer van zijn moeder.

[24] Want zoals Hij hen door vuur beproefd heeft om hun hart te onderzoeken, zo wreekt Hij Zich niet op ons, maar de Heere straft wie Hem naderen, als waarschuwing.
[25] Ozias zei tegen haar: Alles wat u gezegd hebt, hebt u met een goed hart gezegd, en er is niemand die uw woorden kan weerspreken. Want uw wijsheid komt niet vandaag pas aan het licht: vanaf het begin van uw leven kent heel het volk uw verstand, en ook de gedachten van uw hart zijn goed. Maar het volk lijdt grote dorst en heeft ons gedwongen te doen wat wij hun beloofd hebben en de eed over ons te nemen, die wij niet mogen overtreden.
[26] En nu, bid u voor ons, want u bent een vrouw die ontzag heeft voor God, en de Heere zal regen sturen, zodat onze waterbakken vol worden en wij geen gebrek meer lijden.
[27] En Judith zei tegen hen: Luister naar mij. Ik zal iets doen dat van geslacht op geslacht doorverteld zal worden aan onze nakomelingen.
[28] Gaat u vannacht bij de poort staan. Ik zal er met mijn dienstmeisje uit gaan, en binnen die dagen waarvan u gezegd hebt dat u de stad dan aan onze vijanden overgeeft, zal de Heere door mijn hand naar Israël omzien.
[29] Maar u moet niet onderzoeken wat ik ga doen, want ik zal het u niet vertellen totdat het klaar is.
[30] Ozias en de leiders zeiden tegen haar: Ga in vrede, en de Heere God ga voor u uit om onze vijanden te straffen. En zij gingen weg uit haar tent en keerden terug naar hun posten.

Judith 9

[1] Judith (vrouw uit Juda) wierp zich op haar gezicht, deed as op haar hoofd en maakte het rouwkleed zichtbaar dat zij aanhad. Het was juist de tijd dat in Jeruzalem in het huis van God het avondreukoffer gebracht werd. Judith riep met luide stem tot de Heere en zei:
[2] Heere, God van mijn vader Simeon (hij heeft gehoord), U hebt hem het zwaard in de hand gegeven om wraak te nemen op vreemden die de schoot van een meisje hadden geopend tot onreinheid, haar hadden ontkleed tot schande

en haar schoot hadden bevlekt. U had immers gezegd: zo zal het niet gaan. Daarom hebt U hun leiders aan de dood overgegeven en hun kamp, dat van hun bedrog wist, aan het bloed. U hebt de slaven met de machtigen geslagen en de machtigen op hun tronen.

[3] U hebt hun vrouwen als buit gegeven en hun dochters in gevangenschap, en heel de buit ter verdeling aan Uw geliefde kinderen, die met Uw ijver geijverd hadden, die een afschuw hadden van de bevlekking van hun bloed en U om hulp hadden aangeroepen. God, mijn God, verhoor ook mij, die weduwe ben.

[4] Want U hebt gedaan wat er vroeger was, en wat toen gebeurde, en wat daarna kwam. U kent wat er nu is en wat komen gaat, en wat U besloten hebt, staat er en zegt: kijk, hier zijn wij.

[5] Want al Uw wegen liggen klaar en Uw oordeel is U vooraf bekend.

[6] Want kijk, de Assyriërs zijn talrijk geworden in hun leger. Zij zijn hoogmoedig op hun paarden en ruiters en roemen op de arm van hun voetvolk. Zij hopen op hun schilden, speren, bogen en slingers, en zij weten niet dat U de Heere bent, die de oorlogen verplettert. Heere is Uw naam.

[7] Breek hun geweld met Uw kracht en sla hun sterkte neer in Uw toorn.

[8] Want zij zijn van plan Uw heiligdom te ontwijden,

[9] de tent te bevlekken waar Uw heerlijke naam rust, en de hoorn van Uw altaar met een breekijzer om te gooien.

[10] Zie hun hoogmoed aan.

[11] Stuur Uw toorn over hun hoofd.

[12] Geef mij, die weduwe ben, de kracht in mijn hand voor wat ik bedacht heb.

[13] Sla met mijn bedrieglijke lippen de slaaf samen met de heer, en de heer samen met zijn dienaar.

[14] Breek hun hoogmoed door de hand van een vrouw.

[15] Want Uw kracht zit niet in de menigte en Uw macht niet in de geweldenaars, maar U bent een God van de nederigen. U bent een helper van de kleinen, een steun voor de zwakken, een beschutting voor wie het niet meer zien zitten, en een redder van wie geen hoop hebben.

[16] Ja, ja, God van mijn vader, God van het erfdeel van Israël (die met God strijdt), Heere van hemel en aarde, schepper van het water, Koning van al Uw schepselen,
[17] verhoor toch mijn gebed,
[18] en geef dat mijn woorden en mijn misleiding een wond en een striem worden voor hen die zulke harde plannen gemaakt hebben tegen Uw verbond, tegen Uw geheiligde huis, tegen de top van de berg Sion en tegen het huis dat Uw kinderen bezitten.
[19] Maak dat heel Uw volk en alle stammen weten en ervaren dat U de God bent van alle kracht en sterkte, en dat er geen andere beschermer is van het volk van Israël dan U.

Judith 10

[1] Toen zij ophield met roepen tot de God van Israël (die met God strijdt) en al deze woorden beëindigd had,
[2] stond zij op van haar knieval, riep haar dienstmeisje en ging naar beneden in het huis, waar zij op de sabbat en op haar feestdagen verbleef. Zij legde het rouwkleed af dat zij droeg en trok haar weduwekleren uit.
[3] Zij waste haar hele lichaam met water, zalfde het met kostbare zalf, vlocht haar haar, zette er een hoofdband op en trok de feestkleren aan die zij droeg toen haar man Manasse (doen vergeten) nog leefde.
[4] Zij deed sandalen aan haar voeten, en armbanden, halskettingen, ringen, oorringen en al haar sieraden om. Zij maakte zich heel mooi, om de ogen te misleiden van iedere man die haar zou zien.
[5] Zij gaf haar dienstmeisje een leren zak met wijn en een kruik met olie, vulde een reistas met meel, vijgen en reine broden, wikkelde al haar vaatwerk in en legde het haar op.
[6] Zij gingen naar de poort van de stad Betulia en vonden daar Ozias (YHWH is mijn kracht) staan met de oudsten van de stad, Chabris en Charmis (vreugde).
[7] Toen zij haar zagen, hoe haar gezicht veranderd was en haar kleding anders, waren zij diep onder de indruk van haar schoonheid.

[8] Zij zeiden tegen haar: God, de God van onze voorouders, make u aangenaam en voere uw plannen uit, tot roem van de Israëlieten en tot verhoging van Jeruzalem. En zij aanbad God.

[9] Zij zei tegen hen: Geef bevel dat de poort van de stad voor mij wordt opengedaan, dan zal ik naar buiten gaan om te doen waarover u met mij gesproken hebt. En zij droegen de jonge mannen op de poort te openen zoals zij gezegd had, en die deden dat.

[10] Judith (vrouw uit Juda) ging naar buiten met haar dienstmeisje, en de mannen van de stad keken haar na tot zij de berg af was en het dal door, en zij haar niet meer zagen.

[11] Zij gingen recht door het dal, en de Assyrische voorwacht kwam haar tegemoet, greep haar en vroeg: Bij wie hoort u? Waar komt u vandaan? Waar gaat u heen?

[12] Zij zei: Ik ben een Hebreeuwse vrouw en ik vlucht bij hen weg, want zij zullen aan jullie overgegeven worden om vernietigd te worden.

[13] Ik kom naar Holofernes, de opperbevelhebber van jullie leger, om hem ware woorden te brengen. Ik zal hem een weg wijzen waarlangs hij kan optrekken en heel het bergland veroveren, en van zijn mannen zal niemand omkomen, geen levend wezen.

[14] Toen de mannen haar woorden hoorden en naar haar gezicht keken, vonden zij haar wonderlijk mooi.

[15] Zij zeiden tegen haar: U hebt uw leven gered doordat u zich gehaast hebt om naar onze heer af te dalen. Ga nu door naar zijn tent; enkelen van ons zullen u begeleiden tot zij u aan hem overdragen.

[16] En als u voor hem staat, wees dan niet bang in uw hart, maar breng hem uw boodschap, en hij zal goed voor u zijn. Zij kozen honderd mannen uit, gaven die aan haar en haar dienstmeisje mee, en die brachten haar naar de tent van Holofernes. Er ontstond een oploop in heel het kamp, want haar komst werd door de tenten bekend. Zij kwamen en omringden haar terwijl zij buiten de tent van Holofernes stond, totdat zij hem over haar bericht hadden. Zij waren verbaasd over haar schoonheid en verbaasden zich om haar over de Israëlieten, en zij zeiden tegen elkaar: wie zou een volk kunnen verachten dat zulke

vrouwen heeft? Daarom is het niet goed dat er ook maar één man van hen overblijft, want als zij overblijven, zouden zij het hele land met list kunnen misleiden.

[17] De kamerdienaars van Holofernes en al zijn dienaren kwamen naar buiten en brachten haar de tent binnen.

[18] Holofernes rustte op zijn bed onder een gordijn dat geweven was van purper, goud, smaragden en kostbare stenen. Zij vertelden hem over haar, en hij kwam naar de voortent, met zilveren lampen voor zich uit.

[19] Toen Judith voor hem en voor zijn dienaren kwam, verbaasden zij zich allen over de schoonheid van haar gezicht. Zij viel op haar gezicht neer en boog voor hem, en zijn dienaren richtten haar op.

Judith 11

[1] Holofernes zei tegen haar: Houd moed, vrouw, en laat uw hart niet bang zijn. Ik heb nooit iemand kwaad gedaan die Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van heel de aarde, heeft willen dienen.

[2] En als uw volk, dat in dit bergland woont, mij niet veracht had, zou ik mijn speer niet tegen hen opgeheven hebben. Zij hebben het zichzelf aangedaan.

[3] Maar zeg mij nu waarom u bij hen bent weggevlucht en naar ons toe bent gekomen, want u komt naar uw redding. Houd moed: u zult vannacht in leven blijven en ook daarna. Er is niemand die u onrecht zal doen; iedereen zal goed voor u zijn, zoals dat gaat bij de dienaren van mijn heer, koning Nebukadnezar.

[4] Judith (vrouw uit Juda) zei tegen hem: Neem de woorden van uw dienares aan en laat uw dienares voor u spreken. Ik zal mijn heer vannacht geen leugen vertellen. En als u de woorden van uw dienares opvolgt, zal God de zaak met u helemaal tot een goed einde brengen, en mijn heer zal zijn plannen niet hoeven op te geven.

[5] Want zo waar Nebukadnezar leeft, de koning van heel de aarde, en zo waar zijn macht leeft, die u uitgestuurd heeft om alle levenden in het gareel te brengen: niet alleen de mensen zullen hem door u dienen, maar ook de dieren van het veld, het vee en de vogels van de hemel zullen door uw geweld onder

Nebukadnezar en heel zijn huis leven.

[6] Want wij hebben gehoord van uw wijsheid en van de slimme dingen die u bedenkt. In heel de wereld wordt verteld dat u als enige sterk bent in heel het koninkrijk, machtig in kennis en bewonderenswaardig in de krijgskunst.

[7] En wat betreft wat Achior (mijn broer is licht) in uw raad gezegd heeft: wij hebben zijn woorden gehoord, want de mannen van Betulia hebben hem opgevangen en hij heeft hun alles verteld wat hij bij u gezegd heeft. Daarom, heer en meester, verwerp zijn woorden niet, maar neem ze ter harte, want ze zijn waar.

[8] Want op ons volk wordt geen wraak genomen en het zwaard krijgt het niet klein, tenzij zij tegen hun God gezondigd hebben.

[9] Maar nu, opdat mijn heer niet voor niets en zonder resultaat blijft: de dood is over hun gezicht gevallen en een zonde heeft hen gegrepen waarmee zij hun God boos zullen maken zodra zij dat ongeoorloofde doen.

[10] Want omdat hun het eten ontbroken heeft en al het water bijna op is, hebben zij besloten de hand te slaan aan hun lastdieren en te eten wat God in Zijn wetten verboden heeft te eten.

[11] Zij zijn ook van plan de eerste opbrengst van het graan en het tiende deel van de wijn en de olie te eten, die zij bewaard en geheiligd hebben voor de priesters die in Jeruzalem voor onze God staan; niemand uit het volk mag die zelfs maar met de hand aanraken.

[12] Zij hebben ook mensen naar Jeruzalem gestuurd, omdat ook de bewoners daar hetzelfde gedaan hebben, om de toestemming van de raad te halen. Zodra hun dat bericht wordt en zij het gedaan hebben, zullen zij nog diezelfde dag aan u overgegeven worden om vernietigd te worden.

[13] Omdat ik, uw dienares, dit allemaal wist, ben ik bij hen weggevlucht, en God heeft mij gestuurd om samen met u dingen te doen waarover de hele wereld zich zal ontzetten, iedereen die ervan hoort.

[14] Want uw dienares heeft ontzag voor God en dient de God van de hemel dag en nacht. En nu zal ik bij u blijven, mijn heer, en uw dienares zal 's nachts het dal in gaan. Ik zal God aanbidden, en Hij zal mij vertellen wanneer zij hun zonde begaan hebben. Dan kom ik het u zeggen, en u zult met heel uw macht

uittrekken; niemand van hen zal u weerstaan.
15 Ik zal u door Judea heen leiden, tot u voor Jeruzalem staat.
16 Ik zal uw zetel midden onder hen zetten, en u zult hen voortdrijven als schapen zonder herder, en er zal geen hond zijn die met zijn tong tegen u blaft.
17 Want dit is mij vooraf gezegd, het is mij bekendgemaakt, en ik ben gestuurd om het aan u door te geven.
18 Haar woorden bevielen Holofernes en al zijn dienaren. Zij verbaasden zich over haar wijsheid en zeiden:
19 Er is van het ene eind van de aarde tot het andere geen vrouw als zij, zo mooi van gezicht en zo wijs van woorden.
20 En Holofernes zei tegen haar: God heeft er goed aan gedaan u vooruit te sturen voor dit volk, zodat wij kracht in onze handen hebben en wie mijn heer verachten te gronde gaan.
21 En nu, u bent mooi van gestalte en uw woorden zijn verstandig. Als u doet wat u gezegd hebt, dan zal uw God mijn God zijn, en u zult in het huis van koning Nebukadnezar wonen en beroemd zijn in heel het land.

Judith 12

1 Hij gaf opdracht haar naar de kamer te brengen waar zijn zilverwerk bewaard werd, en beval dat men haar van zijn eten zou opdienen en dat zij van zijn wijn zou drinken.
2 Maar Judith (vrouw uit Juda) zei: Ik zal daar niet van eten, zodat er geen aanstoot uit voortkomt, maar men zal mij geven uit wat ik bij mij heb.
3 Holofernes zei tegen haar: Maar als op is wat u bij u hebt, waar zullen wij dan zulk eten vandaan halen om u te geven? Er is hier niemand van uw volk.
4 Judith zei tegen hem: Zo waar u leeft, mijn heer, uw dienares zal niet opgebruikt hebben wat ik bij mij heb, of de Heere zal door mijn hand gedaan hebben wat Hij besloten heeft.
5 De dienaren van Holofernes brachten haar naar de tent, en zij sliep tot middernacht. Tegen de morgenwake stond zij op.

[6] Zij stuurde een boodschap naar Holofernes: Laat mijn heer toch bevelen dat men zijn dienares naar buiten laat gaan om te bidden. Holofernes gaf zijn lijfwacht opdracht haar niet tegen te houden.

[7] Zij bleef drie dagen in het kamp. 's Nachts ging zij naar buiten, het dal van Betulia in, en zij waste zich in het kamp bij de waterbronnen.

[8] En als zij weer omhoog kwam, bad zij de Heere, de God van Israël (die met God strijdt), of Hij haar weg wilde leiden, zodat de kinderen van haar volk weer overeind kwamen.

[9] Zij kwam terug en bleef rein in de tent, totdat men haar tegen de avond haar eten bracht.

[10] Op de vierde dag richtte Holofernes een maaltijd aan, alleen voor zijn dienaren, en hij nodigde niemand uit van wie over de gewone zaken gingen. Hij zei tegen Bagoas, de kamerdienaar die over al zijn bezit ging: Ga en haal die Hebreeuwse vrouw over die bij jou is, zodat zij bij ons komt en met ons eet en drinkt.

[11] Want kijk, het is een schande voor ons als wij zo'n vrouw laten gaan zonder met haar samen geweest te zijn. Als wij haar niet naar ons toe halen, zal zij ons uitlachen.

[12] Bagoas ging weg bij Holofernes, kwam bij haar en zei: Laat de mooie jonge vrouw er niet tegenop zien zelf naar mijn heer te komen, om door hem geëerd te worden, met ons vrolijk wijn te drinken en vandaag te worden als een van de dochters van Assyrië, die in het huis van Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) staan.

[13] Judith zei tegen hem: Wie ben ik, dat ik mijn heer zou tegenspreken?

[14] Want alles wat hem goeddunkt, zal ik ijverig doen, en dat zal mij vreugde geven tot de dag van mijn dood.

[15] Toen stond zij op, kleedde zich mooi aan met al haar sieraden. Haar dienstmeisje kwam en spreidde voor haar, recht tegenover Holofernes, de vellen op de grond die zij van Bagoas had gekregen voor dagelijks gebruik, zodat zij erop kon zitten en eten. En Judith kwam binnen en ging zitten.

[16] Het hart van Holofernes raakte buiten zichzelf om haar, zijn ziel raakte in beroering en hij verlangde er hevig naar met haar samen te zijn. Vanaf de dag dat

hij haar gezien had, zocht hij een goed moment om haar te verleiden.
17 Holofernes zei tegen haar: Drink toch, en wees vrolijk met ons.
18 Judith zei: Ja, heer, ik wil drinken, want mijn leven is vandaag meer verhoogd dan het geweest is sinds ik geboren ben.
19 Zij nam en at en dronk voor zijn ogen wat haar dienstmeisje had klaargemaakt.
20 Holofernes was vrolijk om haar en dronk heel veel wijn, meer dan hij ooit op één dag gedronken had sinds hij geboren was.

Judith 13

1 Toen het laat geworden was, haastten zijn dienaren zich om weg te gaan. Bagoas sloot de tent van buiten af en stuurde iedereen weg die voor zijn heer stond.
2 Zij gingen naar hun bed, want zij waren allemaal moe omdat de maaltijd zo lang geduurd had. Judith (vrouw uit Juda) bleef alleen achter in de tent.
3 Holofernes was voorover op zijn bed gevallen, want de wijn had hem overmand.
4 Judith had haar dienstmeisje opgedragen buiten de slaapkamer te blijven staan en op haar naar buiten gaan te letten, zoals elke dag, want zij had gezegd dat zij naar buiten zou gaan om te bidden. Dat had zij ook tegen Bagoas gezegd. Zij waren allemaal bij haar weggegaan, en er werd niemand in de slaapkamer gelaten, klein of groot.
5 Judith stond bij zijn bed en zei in haar hart:
6 Heere, God van alle kracht, zie op dit uur naar het werk van mijn handen, tot verhoging van Jeruzalem. Want dit is het goede moment om Uw erfdeel te hulp te komen en mijn plan uit te voeren, tot ontzetting van de vijanden die tegen ons opgestaan zijn.
7 Zij ging naar de stijl van het bed bij het hoofd van Holofernes, nam daarvandaan zijn sabel, kwam dichtbij het bed, greep hem bij het haar van zijn hoofd en zei:
8 Maak mij sterk, God van Israël (die met God strijdt), op deze dag.

[9] Zij sloeg twee keer met al haar kracht in zijn hals, hakte zijn hoofd eraf en rolde het lichaam van het bed.

[10] Zij nam het gordijn van de zuilen weg.

[11] Kort daarna ging zij naar buiten en gaf het hoofd van Holofernes aan haar dienstmeisje, en die stopte het in de zak met haar eten.

[12] Zij gingen samen naar buiten, zoals zij gewend waren. Zij liepen door het kamp, gingen om het dal heen, klommen de berg op naar de stad Betulia en kwamen bij haar poorten.

[13] Judith riep van verre naar wie de wacht hielden bij de poorten: Doe open! Doe toch de poort open. God, onze God, is met ons om nog kracht te tonen in Israël en tegen de vijanden, zoals Hij ook vandaag gedaan heeft.

[14] Toen de mannen van de stad haar stem hoorden, haastten zij zich naar beneden naar de stadspoort, en zij riepen de oudsten van de stad bijeen.

[15] Zij liepen allemaal samen, van de kleinste tot de grootste, want zij vonden het vreemd dat zij terugkwam. Zij deden de poort open en ontvingen haar.

[16] Zij staken vuur aan om licht te hebben en gingen om haar heen staan.

[17] Maar zij sprak met luide stem tegen hen:

[18] Prijs God, prijs Hem. Prijs God, die Zijn barmhartigheid niet van het huis van Israël afkeert, maar Hij heeft onze vijanden vannacht verwond door mijn hand.

[19] Zij haalde het hoofd van Holofernes uit de zak, liet het zien en zei tegen hen: Kijk, hier is het hoofd van Holofernes, de opperbevelhebber van het Assyrische leger, en kijk, hier is het gordijn waaronder hij in zijn dronkenschap lag. De Heere heeft hem geslagen door de hand van een vrouw.

[20] Zo waar de Heere leeft, die mij bewaard heeft op de weg die ik gegaan ben: mijn gezicht heeft hem verleid tot zijn ondergang, en hij heeft met mij geen zonde begaan tot bevlekking en schaamte.

[21] Heel het volk raakte diep ontzet. Zij bogen zich neer en aanbaden God.

[22] Zij zeiden eendrachtig: Geprezen bent U, onze God, die vandaag de vijanden van Uw volk tot niets hebt gemaakt.

[23] Ozias (YHWH is mijn kracht) zei tegen haar: Gezegend bent u, dochter, voor de allerhoogste God, boven alle vrouwen op aarde.
[24] En geprezen is de Heere God, die hemel en aarde geschapen heeft, die u geleid heeft om het hoofd van de aanvoerder van onze vijanden te verwonden.
[25] Want de hoop die u gaf, zal nooit verdwijnen uit het hart van mensen die aan de kracht van God denken. En God make dit voor u tot een eeuwige verhoging en bezoeke u met alles wat goed is, omdat u uw leven niet gespaard hebt vanwege de vernedering van ons volk, maar onze ondergang bent tegengegaan, doordat u oprecht voor onze God geleefd hebt.
[26] En heel het volk zei: Zo zij het, zo zij het.

Judith 14

[1] Judith (vrouw uit Juda) zei tegen hen: Luister nu naar mij, broeders. Neem dit hoofd en hang het buiten aan de tinnen van onze stadsmuur.
[2] En wanneer de morgen aanbreekt en de zon boven de aarde opkomt, neemt ieder van u zijn wapenrusting. Alle weerbare mannen moeten de stad uit gaan en een aanvoerder aanstellen tegen hen, alsof u de vlakte in wilde gaan tegen de voorhoede van Assyrië, maar u moet niet naar beneden gaan.
[3] Zij zullen hun wapens grijpen en naar hun kamp trekken en de bevelhebbers van het Assyrische leger wakker maken.
[4] Zij zullen samen naar de tent van Holofernes rennen en hem niet vinden, en er zal angst over hen komen en zij zullen voor u vluchten.
[5] En u zult hen achtervolgen, samen met allen die in heel het gebied van Israël (die met God strijdt) wonen, en hen neerslaan op hun vluchtwegen.
[6] Maar voordat u dat doet, roep Achior (mijn broer is licht) de Ammoniet bij mij, zodat hij ziet en herkent wie het huis van Israël veracht heeft en wie hem naar ons gestuurd heeft als naar de dood. Zij riepen Achior uit het huis van Ozias (YHWH is mijn kracht). Toen hij kwam en het hoofd van Holofernes zag in de hand van een man midden in de volksvergadering, viel hij op zijn gezicht en raakte buiten bewustzijn. Toen zij hem hadden bijgebracht, viel hij aan de voeten van Judith, boog voor haar en zei: Gezegend bent u in alle tenten van

Juda (lofprijs) en onder alle volken. Wie uw naam horen, zullen zich ontzetten. Vertel mij nu alles wat u in deze dagen gedaan hebt. En Judith vertelde hem midden onder het volk alles wat zij gedaan had, vanaf de dag dat zij was weggegaan tot het moment dat zij met hen sprak. Toen zij uitgesproken was, juichte het volk luid en liet een vreugdekreet horen in hun stad.

[7] Toen Achior zag wat de God van Israël allemaal gedaan had, geloofde hij vast in God. Hij liet zich besnijden en werd tot op de dag van vandaag bij het huis van Israël gerekend.

[8] Toen de morgen aanbrak, hingen zij het hoofd van Holofernes aan de muur. Alle mannen van Israël namen hun wapens en trokken in groepen uit tot aan de bergpas. Zodra de Assyriërs hen zagen, stuurden zij bericht naar hun bevelhebbers.

[9] Die gingen naar hun legeraanvoerders en officieren en naar iedereen die over hen het bevel voerde. Zij kwamen bij de tent van Holofernes en zeiden tegen de man die over al zijn zaken ging:

[10] Maak onze heer toch wakker, want de slaven durven naar beneden te komen om ons aan te vallen, zodat zij helemaal vernietigd worden.

[11] Bagoas ging naar binnen en klopte op de voorhang van de tent,

[12] want hij dacht dat hij bij Judith sliep.

[13] Toen hij niemand hoorde, deed hij open en kwam de slaapkamer binnen.

[14] Hij vond hem dood op de vloer liggen, met zijn hoofd eraf. Hij schreeuwde het uit, huilde, kreunde en jammerde luid, en hij scheurde zijn kleren.

[15] Hij ging de tent binnen waar Judith verbleef en vond haar niet. Hij rende naar buiten naar het volk en riep: Die slaven hebben verraad gepleegd. Eén Hebreeuwse vrouw heeft schande gebracht over het huis van koning Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam). Want kijk, Holofernes ligt op de grond en zijn hoofd is er niet meer.

[16] Toen de aanvoerders van het Assyrische leger deze woorden hoorden, scheurden zij hun kleren en raakten diep in verwarring.

[17] Hun geschreeuw en geroep werd groot, midden in het kamp.

Judith 15

[1] Toen wie in de tenten waren dit hoorden, raakten zij ontzet over wat er gebeurd was, en angst en beven kwam over hen.

[2] Niemand bleef staan voor de ander, maar zij liepen weg en vluchtten allemaal over alle wegen van de vlakte en van het bergland. Ook wie zich rondom Betulia in het bergland gelegerd hadden, sloegen op de vlucht.

[3] Toen vielen alle weerbare mannen van Israël (die met God strijdt) op hen aan.

[4] Ozias (YHWH is mijn kracht) stuurde boodschappers naar Betomasthem, Bebai, Chobai en Chola en naar heel het gebied van Israël, die vertelden wat er gebeurd was, zodat zij allemaal op de vijanden zouden aanvallen om hen uit te roeien.

[5] Toen de Israëlieten dat hoorden, vielen zij eendrachtig op hen aan en versloegen hen tot aan Choba. Zo deden ook de mensen uit Jeruzalem die daarheen gekomen waren, en uit heel het bergland, want men had hun verteld wat het leger van hun vijanden overkomen was.

[6] De mannen van Gilead en Galilea versloegen hen met een grote slachting, tot voorbij Damascus en zijn gebied.

[7] De anderen, die in Betulia woonden, vielen het Assyrische kamp binnen, plunderden het en werden er zeer rijk van.

[8] De Israëlieten die van de slag terugkwamen, namen de rest in bezit. De dorpen en steden in het bergland en in de vlakte kregen veel buit, want er was een enorme hoeveelheid.

[9] Joakim (YHWH richt op), de hogepriester, en de raad van de Israëlieten die in Jeruzalem woonden, kwamen om te zien wat God voor Israël gedaan had, en om Judith (vrouw uit Juda) te zien en haar vrede te wensen.

[10] Toen zij bij haar binnenkwamen, zegenden zij haar allen eendrachtig en zeiden tegen haar:

[11] U bent de trots van Israël, u bent de grote eer van Israël, u bent de grote roem van ons volk. U hebt dit alles met uw hand gedaan. U hebt Israël goed gedaan, en moge God er vreugde in hebben. Wees gezegend voor de almachtige Heere, tot in eeuwigheid. En heel het volk zei: Zo zij het.

[12] Heel het volk plunderde het kamp, dertig dagen lang.

[13] Zij gaven aan Judith de tent van Holofernes, al het zilverwerk, de bedden, de bekkens en heel zijn huisraad. Zij nam het aan, laadde het op haar muildier, spande haar wagens in en laadde het daarop.

[14] Alle vrouwen van Israël liepen samen om haar te zien. Zij zegenden haar en vormden uit hun midden een reidans.

[15] Zij nam groene takken in haar handen en gaf die ook aan de vrouwen bij haar, en zij kroonden zichzelf en wie bij hen waren met olijftakken. Zij ging voor heel het volk uit in de reidans en leidde alle vrouwen, en alle mannen van Israël volgden gewapend, met kransen en met lofliederen in hun mond.

Judith 16

[1] Judith (vrouw uit Juda) begon dit danklied te zingen voor heel Israël (die met God strijdt), en heel het volk zong dit loflied haar na.

[2] Judith zei: Begin de lof van mijn Heere met de tamboerijn. Zing voor mijn Heere met cimbalen en dicht voor Hem kunstig een nieuwe psalm. Verhef Hem en roep Zijn naam aan.

[3] Want de Heere is een God die de oorlogen verplettert. Want Hij heeft mij in Zijn kamp, midden onder het volk, gered uit de hand van wie mij achtervolgden.

[4] Assyrië kwam uit de bergen van het noorden.

[5] Hij kwam met vele duizenden van zijn macht; hun menigte stopte de beken en hun ruiterij bedekte de heuvels.

[6] Hij zei dat hij mijn gebied zou verbranden, mijn jonge mannen met het zwaard zou ombrengen, mijn zuigelingen tegen de grond zou slaan, mijn kleine kinderen als buit zou geven en mijn meisjes zou wegroven.

[7] De Heere, de Almachtige, heeft hen tot niets gemaakt, door de hand van een vrouw.

[8] Want hun machtige man is niet gevallen door jonge mannen; de zonen van de Titanen hebben hem niet verslagen en de grote reuzen hebben hem niet aangegrepen. Maar Judith, de dochter van Merari (bitter), heeft hem

machteloos gemaakt door de schoonheid van haar gezicht.

[9] Want zij trok haar weduwekleren uit, om wie in Israël benauwd waren weer op te richten.

[10] Zij zalfde haar gezicht met geurige zalf, bond haar haar in een band en nam een linnen kleed om hem te misleiden.

[11] Haar mooie sandalen namen zijn oog gevangen en haar schoonheid nam zijn ziel gevangen, en de sabel ging door zijn hals.

[12] De Perzen beefden om haar durf en de Meden waren ontzet om haar dapperheid.

[13] Toen juichten mijn nederigen en riepen mijn zwakken, en zij raakten in verwarring. De mijnen verhieven hun stem en zij sloegen op de vlucht.

[14] De zonen van jonge vrouwen hebben hen doorstoken en hen verwond als kinderen van overlopers. Zij zijn omgekomen door het leger van de Heere, mijn God.

[15] Ik zal voor mijn God een loflied zingen.

[16] Heere, U bent groot en heerlijk, wonderlijk in kracht en onoverwinnelijk.

[17] Laat heel Uw schepping U dienen, want U hebt gesproken en zij ontstonden. U hebt Uw Geest gestuurd en Hij heeft ze gebouwd, en er is niemand die Uw stem zal weerstaan.

[18] Want de bergen zullen met hun water uit hun fundamenten bewegen, en de rotsen zullen voor U smelten als was.

[19] Maar U bent genadig voor wie ontzag voor U hebben. Want elk welriekend offer is een kleinigheid voor U en al het vet van een brandoffer is het minste, maar wie ontzag heeft voor de Heere is altijd groot.

[20] Wee de volken die tegen mijn volk opstaan. De Heere, de Almachtige, zal Zich op hen wreken op de dag van het oordeel.

[21] Hij zal vuur en wormen in hun vlees geven, en zij zullen van pijn huilen tot in eeuwigheid.

[22] Toen zij in Jeruzalem gekomen waren, aanbaden zij God. Toen het volk gereinigd was, brachten zij hun brandoffers, hun vrijwillige offers en hun gaven.

[23] Judith hing in de tempel al het vaatwerk van Holofernes op dat het volk haar gegeven had, en het gordijn dat zij uit zijn slaapkamer had meegenomen, gaf zij als heilige gave voor de Heere.
[24] Het volk was drie maanden lang vrolijk in Jeruzalem, voor het heiligdom, en Judith bleef bij hen.
[25] Na die dagen ging ieder terug naar zijn erfdeel, en Judith kwam terug in Betulia en bleef bij haar bezit.
[26] Zij was in haar tijd zeer geëerd in heel het land.
[27] Velen wilden met haar trouwen, maar geen man kwam bij haar, heel haar leven lang, vanaf de dag dat haar man Manasse (doen vergeten) gestorven was en bij zijn volk gevoegd werd.
[28] Zij werd zeer geacht en zeer groot. Zij werd oud in het huis van haar man, honderdvijf jaar. Zij gaf haar dienstmeisje de vrijheid. Zij stierf in Betulia, en zij begroeven haar in de grafspelonk van haar man Manasse, en het huis van Israël rouwde zeven dagen om haar.
[29] Voordat zij stierf, verdeelde zij haar bezit onder alle naaste verwanten van haar man Manasse en onder de naaste verwanten van haar eigen familie.
[30] En er was niemand meer die de Israëlieten nog angst aanjoeg, in de dagen van Judith en ook nog lange tijd nadat zij gestorven was.

Boek der Wijsheid

Boek der Wijsheid 1

[1] Heb de gerechtigheid lief, jullie die de aarde besturen. Denk goed over de Heere en zoek Hem met een eenvoudig hart.

[2] Want Hij laat zich vinden door wie Hem niet op de proef stellen, en Hij verschijnt aan wie Hem niet wantrouwen.

[3] Want verkeerde gedachten scheiden je van God, en wanneer zij Zijn kracht op de proef stellen, wijst die de dwazen terecht.

[4] Want de wijsheid komt niet in een ziel die met kwade plannen omgaat, en zij woont niet in een lichaam dat aan de zonde verplicht is.

[5] Want de Heilige Geest van het onderwijs vlucht weg van bedrog, gaat weg van de gedachten van wie geen verstand hebben, en wijst hen terecht wanneer het onrecht erbij komt.

[6] Want de wijsheid is een geest die van mensen houdt, maar zij zal wie met zijn lippen lastert niet vrijspreken. Want God is getuige van zijn binnenste, Hij ziet zijn hart zoals het is en Hij hoort zijn tong.

[7] Want de Geest van de Heere vult de aarde, en wat alles bij elkaar houdt, kent iedere stem.

[8] Daarom zal niemand die onrecht spreekt zich voor Hem kunnen verbergen, en de straf die wraak neemt zal hem niet voorbijgaan.

[9] Want de plannen van de goddelozen zullen onderzocht worden, en het geluid van zijn woorden zal bij de Heere komen om zijn misdaden te bestraffen.

[10] Want Zijn oplettende oor hoort alles, en het gemopper van wie klagen is voor Hem niet verborgen.

[11] Pas dus op voor nutteloos gemopper en houd je tong in van kwaadspreken. Want geen woord dat in het geheim gezegd wordt, gaat verloren, en een mond die liegt, doodt de ziel.

[12] Ga de dood niet zoeken door je leven verkeerd te leven, en haal de ondergang niet over je heen door wat je met je handen doet.

[13] Want God heeft de dood niet gemaakt, en Hij heeft er geen plezier in dat wie leven ten onder gaan.

[14] Want Hij heeft alles geschapen om te bestaan. De oerkrachten van de wereld zijn heilzaam, er zit geen dodelijk gif in, en het dodenrijk heerst niet op aarde.

[15] Gerechtigheid is onsterfelijk.

[16] Maar de goddelozen hebben de dood met handen en woorden naar zich toe geroepen. Zij hielden hem voor een vriend, zij smolten naar hem toe en zij sloten een verbond met hem. Want zij verdienen het dat hij hun deel is.

Boek der Wijsheid 2

[1] Want zij hebben dit zo overlegd en zeggen tegen elkaar: Ons leven is kort en moeilijk. Er is geen genezing tegen de dood van een mens, en niemand is bekend die uit het dodenrijk is teruggekomen.

[2] Want wij zijn bij toeval geboren, en straks zullen wij zijn alsof wij er nooit geweest waren. Want de adem in onze neus is rook, en het denken is een vonk die opkomt uit het kloppen van ons hart.

[3] Wanneer die vonk gedoofd is, wordt het lichaam as en wordt onze geest verspreid als de wijde lucht.

[4] Onze naam raakt na een tijd vergeten, en niemand zal aan onze daden denken. Ons leven gaat voorbij als de sporen van een wolk, en het wordt uiteengejaagd als een nevel die door de stralen van de zon wordt achternagezeten en door haar hitte wordt weggedrukt.

[5] Want onze tijd is een schaduw die voorbijgaat, en er is geen terugkeer uit onze dood, want die is verzegeld en niemand komt terug.

[6] Kom dan, laten wij genieten van het goede dat er nu is, en laten wij snel gebruiken wat wij hebben, zoals in onze jeugd.

[7] Laten wij ons volgieten met dure wijn en zalf, en laat de bloei van de lente niet aan ons voorbijgaan.

[8] Laten wij ons kronen met rozenknoppen voordat zij verwelken.

[9] Niemand van ons mag buiten onze overmoed blijven. Laten wij overal sporen van onze weelde achterlaten, want dit is ons deel en dit is ons lot.

[10] Laten wij de arme rechtvaardige overweldigen. Laten wij de weduwen niet sparen en de grijze haren van de oude man niet ontzien.

[11] Laat onze kracht de wet van het recht zijn, want wat zwak is, blijkt nutteloos.

[12] Laten wij op de rechtvaardige loeren, want hij is lastig voor ons. Hij verzet zich tegen wat wij doen, hij verwijt ons de zonden tegen de wet en hij maakt ons te schande om hoe wij leven.

[13] Hij doet alsof hij God kent en hij noemt zichzelf een kind van de Heere.

[14] Hij is voor ons een bewijs geworden tegen onze gedachten.

[15] Hij valt ons zwaar, zelfs om naar te kijken, want zijn leven is anders dan dat van anderen, en zijn wegen zijn heel anders.

[16] Hij vindt ons vals zilver. Hij houdt zich ver van onze wegen als van iets onreins. Hij prijst het einde van de rechtvaardigen gelukkig en hij schept op dat God zijn vader is.

[17] Laten wij kijken of zijn woorden waar zijn, en laten wij opletten hoe het met hem afloopt.

[18] Want als de rechtvaardige een zoon van God is, zal God hem te hulp komen en hem redden uit de hand van wie tegen hem zijn.

[19] Laten wij hem met beledigingen en pijniging onderzoeken, zodat wij weten hoe rustig hij is en hoeveel hij kan verdragen.

[20] Laten wij hem tot een schandelijke dood veroordelen, want er zal voor hem gezorgd worden, zoals hij zegt.

[21] Dit hebben zij bedacht, maar zij hebben zich vergist, want hun boosheid heeft hen blind gemaakt.

[22] Zij begrijpen de geheimen van God niet. Zij hopen niet op het loon van de heiligheid en zij tellen de eer van de onberispelijke zielen niet.

[23] Want God heeft de mens geschapen om niet te vergaan, en Hij heeft hem gemaakt als een beeld van Zijn eigen wezen.

[24] Maar door de afgunst van de duivel is de dood in de wereld gekomen, en wie bij hem horen, proeven die.

Boek der Wijsheid 3

[1] Maar de zielen van de rechtvaardigen zijn in de hand van God, en geen kwaad zal hen raken.

[2] In de ogen van de dwazen lijken zij te sterven, en hun heengaan wordt als een ramp gezien.

[3] Hun afscheid van ons lijkt op vernietiging, maar zij zijn in vrede.

[4] Want al worden zij in de ogen van de mensen gepijnigd, toch is hun hoop vol onsterfelijkheid.

[5] Zij zijn maar even gestraft, en zij zullen veel goeds krijgen, omdat God hen beproefd heeft en hen Zijn waardig heeft bevonden.

[6] Hij heeft hen beproefd als goud in een smeltoven en hen aangenomen als een brandoffer.

[7] Op de dag dat Hij naar hen omziet, zullen zij stralen en heen en weer schieten als vonken in het stro.

[8] Zij zullen over de volken oordelen en over hen heersen, en de Heere zal voor altijd als koning over hen regeren.

[9] Wie op Hem vertrouwen, zullen de waarheid begrijpen, en wie geloven, zullen in liefde bij Hem blijven. Want er is genade en ontferming voor Zijn heiligen, en Hij ziet om naar Zijn uitverkorenen.

[10] Maar de goddelozen zullen gestraft worden naar wat zij gedacht hebben, zij die de rechtvaardige niet meetelden en zich van de Heere afkeerden.

[11] Want wie de wijsheid en de opvoeding veracht, is er ellendig aan toe. Hun hoop is leeg, hun moeite is voor niets en hun werk is nutteloos.

[12] Hun vrouwen zijn dwaas en hun kinderen zijn slecht.

[13] Hun geslacht is vervloekt. Daarom is de onvruchtbare vrouw gelukkig die zuiver gebleven is en die het bed niet in overtreding gekend heeft. Zij zal haar vrucht genieten wanneer God naar de zielen omziet.

[14] En gelukkig is de man die geen kinderen kan krijgen en die met zijn hand geen onrecht gedaan heeft en niets kwaads tegen de Heere gedacht heeft. Want hem zal een bijzondere genade van het geloof gegeven worden en een heel mooie

plaats in de tempel van de Heere.
15 Want de vrucht van goed werk is prachtig, en de wortel van de wijsheid vergaat niet.
16 Maar de kinderen van wie overspel plegen, zullen niet tot bloei komen, en wat uit een onwettig bed komt, zal verdwijnen.
17 Want ook al zouden zij lang leven, zij zullen toch voor niets gerekend worden, en hun ouderdom zal op het laatst zonder eer zijn.
18 En als zij vroeg sterven, zullen zij geen hoop hebben en geen troost op de dag van het oordeel.
19 Want het einde van het onrechtvaardige geslacht is zwaar.

Boek der Wijsheid 4

1 Het is beter geen kinderen te hebben en deugd te bezitten, want de herinnering aan die deugd is onsterfelijk, omdat zij bij God en bij de mensen bekend is.
2 Wanneer zij er is, volgt men haar na, en wanneer zij weggaat, verlangt men naar haar. In de komende eeuw draagt zij een kroon en viert zij feest, nadat zij de wedstrijd om de zuivere prijzen gewonnen heeft.
3 Maar de vruchtbare menigte van de goddelozen zal geen voordeel hebben, en wat uit onechte scheuten opkomt, zal niet diep wortelen en geen vaste grond krijgen.
4 Want ook al lopen de takken een tijd lang weer uit, en al komen zij prachtig op, toch zullen zij door de wind bewogen worden en door de kracht van de winden ontworteld.
5 De takjes die nog niet af zijn, zullen rondom afbreken. Hun vrucht is nutteloos, onrijp om te eten en nergens voor geschikt.
6 Want kinderen die uit een verboden verhouding geboren zijn, zijn bij een ondervraging getuigen van het kwaad van hun ouders.
7 Maar de rechtvaardige zal rust hebben, ook al sterft hij vroeg.

[8] Want ouderdom is eerbaar, niet de ouderdom van veel tijd, en niet die je aan een aantal jaren afmeet.

[9] Wijsheid is voor de mensen het echte grijze haar, en een zuiver leven is de echte ouderdom.

[10] Wie God behaagd heeft, wordt door Hem bemind. Hij leefde tussen de zondaars en werd weggenomen.

[11] Hij werd weggerukt, zodat het kwaad zijn verstand niet zou veranderen en list zijn ziel niet zou bedriegen.

[12] Want de betovering van het kwaad maakt het goede donker, en de onrust van de begeerte draait een hart om dat geen kwaad kende.

[13] In korte tijd werd hij volmaakt, en zo heeft hij lange tijden vervuld.

[14] Want zijn ziel was de Heere welgevallig. Daarom heeft Hij zich gehaast om hem uit het midden van het kwaad weg te nemen.

[15] Maar de volken zien het en denken er niet over na. Zij nemen niet in overweging dat er genade en ontferming is voor Zijn heiligen, en dat Hij omziet naar Zijn uitverkorenen.

[16] De rechtvaardige die gestorven is, veroordeelt de goddelozen die leven, en de jeugd die snel voltooid is, veroordeelt de lange ouderdom van de onrechtvaardige.

[17] Want zij zullen het einde van de wijze zien en niet bedenken wat zij over hem beraamd hebben en waartoe de Heere hem veilig gesteld heeft.

[18] Zij zullen het zien en er niets van vinden, maar de Heere zal hen uitlachen.

[19] Daarna zullen zij een schandelijke val maken en voor altijd veracht zijn onder de doden. Want Hij zal hen sprakeloos maken, voorover laten omslaan en scheuren. Hij zal hen uit de grond schudden, en zij zullen tot op het laatst verwoest worden. Zij zullen in angst zitten en de herinnering aan hen zal verdwijnen.

[20] Bang zullen zij komen om rekenschap over hun zonden af te leggen, en hun onrechtvaardige daden zullen tegenover hen staan en hen aanklagen.

Boek der Wijsheid 5

[1] Dan zal de rechtvaardige met groot zelfvertrouwen staan tegenover wie hem onderdrukt hebben en zijn inspanningen verworpen hebben.

[2] En als zij dat zien, zullen zij door zware angst van streek raken en zij zullen zich ontzetten over deze onverwachte redding.

[3] Vol spijt zullen zij tegen elkaar zeggen, zuchtend van angst in hun geest: Dit was de man over wie wij vroeger lachten en die wij voor schut zetten.

[4] Wij dwazen hielden zijn leven voor waanzin en zijn einde voor oneervol.

[5] Hoe wordt hij nu gerekend tot de kinderen van God, en hoe is zijn lot onder de heiligen!

[6] Werkelijk, wij zijn van de weg van de waarheid afgedwaald. Het licht van de gerechtigheid heeft ons niet beschenen en de zon van de gerechtigheid is voor ons niet opgegaan.

[7] Wij hebben ons volgestopt op de paden van onrecht en ondergang. Wij zijn door woeste omwegen getrokken, maar de weg van de Heere hebben wij niet gekend.

[8] Wat hebben wij aan onze hoogmoed gehad? Wat heeft onze rijkdom met al zijn opschepperij ons opgeleverd?

[9] Dat alles is voorbijgegaan als een schaduw, en als een bericht dat langskomt,

[10] als een schip dat door de golven van het water vaart: als het voorbij is, vind je er geen spoor van, en ook niet het spoor van zijn kiel door de golven.

[11] Of zoals je geen spoor vindt van de vlucht van een vogel die door de lucht vliegt: als de vleugels bewegen, gaat de slag van de wieken door de lichte lucht, die door de kracht van het suizen gespleten wordt, en daarna vind je er geen teken van de doortocht in.

[12] Of zoals de lucht meteen weer samenkomt wanneer een pijl naar een doel geschoten is, zodat je niet weet waar hij doorheen gegaan is.

[13] Zo zijn ook wij: zodra wij geboren waren, hielden wij op.

[14] Wij kunnen geen teken van deugd laten zien, maar wij zijn in ons eigen kwaad opgebrand.

15 Want de hoop van de goddeloze is als een pluisje dat door de wind wordt meegenomen, als een dunne rijp die door een wervelwind wordt weggejaagd, als rook die door de wind verwaait, of als de herinnering aan iemand die maar één dag te gast is geweest.
16 Maar de rechtvaardigen leven voor altijd. Hun loon is bij de Heere, en de Allerhoogste zorgt voor hen.
17 Daarom zullen zij een prachtig koninkrijk krijgen en een mooie kroon uit de hand van de Heere. Want met Zijn rechterhand zal Hij hen beschermen en met Zijn arm zal Hij hen beschutten.
18 Hij zal Zijn ijver als een volledige wapenrusting aantrekken en Zijn schepselen bewapenen om wraak te nemen op de vijanden.
19 Hij zal de gerechtigheid aantrekken als een borstharnas en een eerlijk oordeel opzetten als een helm.
20 Hij zal de heiligheid nemen als een onoverwinnelijk schild,
21 en Hij zal Zijn strenge toorn slijpen tot een zwaard, en de wereld zal met Hem meevechten tegen wie geen verstand hebben.
22 De goedgerichte pijlen van de bliksem zullen uitgaan en als van een strak gespannen boog uit de wolken het doel treffen.
23 Dikke hagelstenen zullen geworpen worden, als uit een slinger van woede. Het water van de zee zal tegen hen tekeergaan en de rivieren zullen samen heftig overstromen.
24 De Geest van de kracht zal hen tegenhouden en hen als een wervelwind uitwaaien. Het onrecht zal de hele aarde verwoesten en de boosaardigheid zal de tronen van de machtigen omverwerpen.

Boek der Wijsheid 6

1 Luister dan, koningen, en begrijp het. Leer, rechters van de einden van de aarde.
2 Laat dit tot jullie oren doordringen, jullie die over menigten heersen en trots zijn op de massa's van de volken.

[3] Want jullie macht is jullie door de Heere gegeven, en jullie gezag door de Allerhoogste. Hij zal nauwkeurig navragen wat jullie gedaan hebben en jullie plannen onderzoeken.

[4] Want jullie zijn dienaren van Zijn koninkrijk, en toch hebben jullie niet rechtvaardig geoordeeld, de wet niet gehouden en niet naar de raad van God geleefd.

[5] Verschrikkelijk en snel zal Hij over jullie komen, want er komt een streng oordeel over wie boven anderen zijn gesteld.

[6] Want de kleinsten wordt uit ontferming vergeven, maar de machtigen zullen streng onderzocht worden.

[7] Want de Heere van allen ziet niemand naar de ogen en is voor geen grootheid bang. Hij heeft klein en groot gemaakt en Hij zorgt voor allen tegelijk.

[8] Maar over wie heersen komt een streng onderzoek.

[9] Tot jullie dan, koningen, spreek ik, zodat jullie wijsheid leren en niet ten val komen.

[10] Want wie de heilige dingen heilig bewaard hebben, zullen geheiligd worden, en wie zich dat eigen gemaakt hebben, zullen zich kunnen verantwoorden.

[11] Verlang dus naar mijn woorden, zie ernaar uit, en jullie zullen onderwezen worden.

[12] Schitterend is de wijsheid en zij verwelkt niet. Wie van haar houden, zien haar gemakkelijk, en wie haar zoeken, vinden haar.

[13] Zij komt wie haar verlangen al tegemoet om alvast gekend te worden.

[14] Wie vroeg in de ochtend naar haar toe komt, zal geen moeite hebben, want hij zal haar bij zijn poort zien zitten.

[15] Want aan haar denken is volmaakt verstandig, en wie om haar wakker blijft, is al snel zonder zorgen.

[16] Want zij gaat rond en zoekt wie haar waardig zijn. Op de paden verschijnt zij hun vriendelijk, en bij elke overweging komt zij hun tegemoet.

[17] Want haar begin is het echte verlangen naar onderwijs, en de zorg om onderwezen te worden is liefde,

18 en de liefde is het houden van haar wetten, en het houden van de wetten geeft zekerheid dat je niet vergaat,
19 en niet vergaan brengt je dicht bij God.
20 Want alleen al het verlangen naar de wijsheid brengt je bij het koninkrijk.
21 Als jullie dan, koningen van de volken, plezier hebben in tronen en scepters, eer dan de wijsheid, zodat jullie voor altijd als koningen kunnen regeren.
22 Wat de wijsheid is en hoe zij ontstaan is, zal ik jullie vertellen. Ik zal de geheimen niet voor jullie verbergen, maar ik zal haar vanaf het begin van haar geboorte zorgvuldig nagaan, ik zal de kennis over haar tevoorschijn halen, en ik zal de waarheid zeker niet voorbijgaan.
23 En ik zal niet op weg gaan met de verterende afgunst, want die heeft niets met de wijsheid te maken.
24 Maar een grote groep wijzen is de redding van de wereld, en een wijze koning is het welzijn van het volk.
25 Laat je dan onderwijzen door mijn woorden, en het zal je voordeel opleveren.

Boek der Wijsheid 7

1 Ook ik ben een sterfelijk mens, net als alle anderen, en ik kom uit het geslacht van de eerstgeschapen mens, die uit de aarde is ontstaan.
2 In het lichaam van mijn moeder ben ik in tien maanden tot vlees gevormd, samengevoegd in bloed uit het zaad van een man en het genot dat daarbij komt met de slaap.
3 En toen ik geboren was, heb ook ik de lucht ingeademd die wij allemaal delen, en ben ik gevallen op de aarde, die dezelfde eigenschappen heeft als wij. Huilen was mijn eerste geluid, net als bij alle anderen.
4 Ik ben in doeken en met zorg grootgebracht.
5 Want geen koning is op een andere manier geboren.
6 Alle mensen komen op dezelfde manier het leven binnen, en gaan er op dezelfde manier weer uit.

7 Daarom bad ik, en mij werd verstand gegeven. Ik riep, en de geest van de wijsheid kwam naar mij toe.
8 Ik hield meer van haar dan van scepters en tronen, en rijkdom stelt naast haar niets voor.
9 Ik vergeleek geen edelsteen met haar, want tegenover haar is al het goud maar een beetje zand, en zilver is als modder als je het naast haar legt.
10 Meer dan gezondheid en een mooi uiterlijk had ik haar lief, en ik koos haar om haar als licht te hebben, want de glans die van haar komt, gaat nooit uit.
11 En met haar kwam allerlei goeds naar mij toe, en ontelbare rijkdom door haar handen.
12 Ik was blij met alles, want de wijsheid ging erin voorop, en ik wist niet dat zij dat alles voortbracht.
13 Zonder bijbedoeling heb ik geleerd, en zonder afgunst deel ik het uit. Haar rijkdom houd ik niet verborgen.
14 Zij is voor de mensen een schat die niet opraakt. Wie haar gebruiken, krijgen vriendschap met God en zijn welkom bij Hem om de gaven die uit het onderwijs voortkomen.
15 En God heeft mij gegeven dat ik mijn gedachten kan zeggen en kan bedenken wat past bij wat mij gegeven is. Want Hij leidt op de weg van de wijsheid en Hij stuurt de wijzen goed.
16 Want in Zijn hand zijn wij en onze woorden, en ook alle vaardigheid en kennis van het vak.
17 Want Hij heeft mij echte kennis gegeven van de dingen die er zijn: hoe de wereld in elkaar zit en hoe de elementen werken,
18 het begin, het einde en het midden van de tijden, de omkeer van de zonnewendes en het wisselen van de seizoenen,
19 de loop van het jaar en de stand van de sterren,
20 de aard van de dieren en de woestheid van de wilde dieren, het geweld van de winden en de gedachten van de mensen, het vele verschil tussen planten en de krachten van de wortels.

[21] Ik heb kennis van alles, van het verborgene en van het openbare, want de wijsheid, die alles kan maken, heeft het mij geleerd.
[22] Want in haar zit een geest die verstandig is, heilig, enig, veelzijdig, fijn, snel, zuiver, onbesmet, helder, zacht, het goede liefhebbend, scherp, niet tegen te houden en goeddoend,
[23] vriendelijk, vast, betrouwbaar, onbezorgd, alles kunnend, alles overziend, en door alle verstandige, zuivere, allerfijnste geesten heen gaand.
[24] Want de wijsheid beweegt sneller dan alle beweging. Zij dringt overal doorheen en gaat door alles heen, omdat zij zuiver is.
[25] Want zij is een damp van de kracht van God en een zuivere uitstroming van de heerlijkheid van de Almachtige. Daarom valt er niets vuils in haar.
[26] Want zij is een weerschijn van het eeuwige licht, een vlekkeloze spiegel van de werkende kracht van God en een beeld van Zijn goedheid.
[27] Zij is één, en toch kan zij alles doen. Zij blijft zichzelf en toch vernieuwt zij alles. Van geslacht op geslacht gaat zij over in heilige zielen en maakt zij vrienden van God en profeten.
[28] Want God heeft niets zo lief als wie bij de wijsheid woont.
[29] Want zij is mooier dan de zon en hoger dan alle sterren. Als je haar met het licht vergelijkt, blijkt zij beter.
[30] Want na het licht komt de nacht, maar de boosheid zal de wijsheid niet overweldigen.

Boek der Wijsheid 8

[1] Zij reikt van het ene einde tot het andere einde, en zij bestuurt alles goed.
[2] Ik heb haar liefgehad en vanaf mijn jeugd gezocht. Ik heb geprobeerd haar als bruid te krijgen en ik ben van haar schoonheid gaan houden.
[3] Zij maakt haar voorname afkomst prachtig doordat zij met God omgaat, en de Heere van alles heeft haar lief.
[4] Want zij is een leermeesteres van de kennis van God, en zij kiest uit Zijn werken.

[5] En als rijkdom in het leven een heel begerenswaardig bezit is, wat is er dan rijker dan de wijsheid, die alles bewerkt?

[6] En als vindingrijkheid iets tot stand brengt, wie is er dan onder alles wat bestaat een grotere kunstenaar dan zij?

[7] En als iemand van gerechtigheid houdt: al haar werk is niets dan deugd. Want zij leert je nuchterheid en verstand, gerechtigheid en moed, en dat is voor een mens in het leven nuttiger dan wat ook.

[8] En als iemand ervaring in veel dingen zoekt: zij kent de oude geschiedenissen en raadt wat komen gaat. Zij weet hoe woorden verdraaid worden en hoe je raadsels oplost. Zij weet tekenen en wonderen van tevoren, en de afloop van gelegenheden en tijden.

[9] Daarom heb ik besloten haar bij mij te halen om met mij te leven, want ik weet dat zij mij zal raden wat goed is en dat zij mij zal bemoedigen in zorg en verdriet.

[10] Door haar zal ik aanzien hebben bij het volk, en al ben ik jong, eer bij de ouderen.

[11] Ik zal in de rechtszaal scherpzinnig blijken, en de machtigen zullen zich over mij verwonderen.

[12] Als ik zwijg, zullen zij op mij wachten. Als ik spreek, zullen zij opletten. En als ik doorspreek, zullen zij hun hand op hun mond leggen.

[13] Door haar zal ik onsterfelijkheid hebben, en ik zal een blijvende herinnering achterlaten voor wie na mij komen.

[14] Ik zal volken regeren, en naties zullen mij onderworpen zijn.

[15] Verschrikkelijke tirannen zullen bang zijn als zij van mij horen. Onder de menigte zal ik mij goed laten zien, en in de oorlog als een man. En als ik thuiskom, zal ik bij haar rust hebben.

[16] Want met haar omgaan geeft geen verdriet en met haar leven doet geen pijn, maar het geeft vreugde en blijdschap.

[17] Toen ik dit bij mijzelf overwoog en in mijn hart bedacht dat er in de verwantschap met de wijsheid onsterfelijkheid zit,

[18] en in haar vriendschap goed genoegen, en in al het werk van haar handen rijkdom die niet opraakt, en dat je door met haar om te gaan verstandig wordt,

en dat er in het delen van haar woorden een goede naam ligt, toen ging ik op zoek hoe ik haar bij mij kon krijgen.

[19] Ik was een goedaardig kind en ik had een goede ziel gekregen.

[20] Of liever: omdat ik goed was, ben ik in een zuiver lichaam gekomen.

[21] En toen ik begreep dat ik haar niet zou krijgen als God haar mij niet gaf — en ook dat inzien was al verstandig, namelijk weten van wie die genade komt — ging ik naar de Heere toe, bad ik tot Hem en sprak ik uit heel mijn hart:

Boek der Wijsheid 9

[1] God van mijn voorouders en Heere van de ontferming, U hebt alles gemaakt door Uw woord.

[2] En U hebt de mens gemaakt door Uw wijsheid, zodat hij zou heersen over de schepselen die U gemaakt hebt,

[3] en zodat hij de wereld zou besturen in heiligheid en gerechtigheid en zou oordelen met een oprecht hart.

[4] Geef mij de wijsheid die naast Uw troon zit, en verwerp mij niet uit Uw kinderen.

[5] Want ik ben Uw dienaar en de zoon van Uw dienares, een zwak mens met weinig tijd, en ik begrijp maar weinig van recht en wet.

[6] Want ook al zou iemand onder de mensenkinderen volmaakt zijn, hij zal toch voor niets gerekend worden als de wijsheid die van U komt niet bij hem is.

[7] U hebt mij uitgekozen tot koning over Uw volk en tot rechter over Uw zonen en dochters.

[8] U hebt gezegd dat ik een tempel op Uw heilige berg zou bouwen en een altaar in de stad waar U woont, naar het voorbeeld van de heilige tent die U vanaf het begin had klaargemaakt.

[9] Bij U is de wijsheid, die Uw werken kent en erbij was toen U de wereld maakte. Zij begrijpt wat aangenaam is in Uw ogen en wat recht is volgens Uw geboden.

[10] Stuur haar uit Uw heilige hemel, ja, stuur haar van de troon van Uw heerlijkheid, zodat zij bij mij is en met mij meewerkt, en zodat ik begrijp wat U graag wilt.
[11] Want zij weet alles en begrijpt alles. Zij zal mij verstandig leiden in wat ik doe en mij bewaren door haar heerlijkheid.
[12] Dan zal mijn werk aangenaam zijn. Dan zal ik Uw volk rechtvaardig besturen en de troon van mijn vader waard zijn.
[13] Want welke mens kan de raad van God kennen? Of wie kan bedenken wat God wil?
[14] Want de overwegingen van sterfelijke mensen zijn bang, en onze gedachten zijn onzeker.
[15] Want het vergankelijke lichaam drukt op de ziel, en de aardse tent drukt het bezorgde gemoed omlaag.
[16] Wij kunnen nauwelijks nagaan wat er op aarde is, en met moeite vinden wij wat vlak voor onze handen ligt. Wie heeft dan onderzocht wat in de hemel is?
[17] En wie heeft Uw raad gekend, behalve wanneer U wijsheid gegeven en Uw Heilige Geest van de hoogste plaats gestuurd hebt?
[18] Zo zijn de paden recht gemaakt van wie op aarde zijn, en hebben de mensen geleerd wat U graag wilt.
[19] En door de wijsheid zijn zij gered.

Boek der Wijsheid 10

[1] Deze wijsheid heeft de eerstgevormde vader van de wereld bewaard, die als enige geschapen was.
[2] Zij heeft hem uit zijn eigen val getrokken en hem kracht gegeven om over alles te heersen.
[3] Maar de onrechtvaardige, die door zijn woede van haar afviel, is verloren gegaan met zijn woedende drift die tot de moord op zijn broer leidde.
[4] En toen de aarde om hem met de vloed bedekt was, heeft de wijsheid opnieuw gered: zij stuurde de rechtvaardige door een eenvoudig stuk hout.

[5] En toen de volken door boze eigenzinnigheid in verwarring waren geraakt, heeft zij de rechtvaardige gekend en hem onberispelijk voor God bewaard, en zij hield hem sterk toen zijn hart hevig bewogen was over zijn zoon.

[6] Toen de goddelozen omkwamen, heeft zij de rechtvaardige bevrijd, toen hij vluchtte voor het vuur dat op de vijf steden neerviel.

[7] Van hun boosheid getuigt nog altijd dat rokende, verlaten land, en de bomen die vruchten dragen die nooit rijp worden, en de zoutzuil die daar staat als herinnering aan de ziel die niet geloofde.

[8] Want wie de wijsheid links laten liggen, lijden niet alleen die schade dat zij het goede niet kennen, maar zij laten ook in dit leven een herinnering na aan hun eigen dwaasheid, zodat zij zich zelfs niet kunnen verstoppen in datgene waarin zij gestruikeld zijn.

[9] Maar de wijsheid heeft wie haar dienen uit hun moeite gered.

[10] Zij leidde de rechtvaardige langs rechte paden toen hij vluchtte voor de woede van zijn broer. Zij liet hem het koninkrijk van God zien en gaf hem kennis van heilige dingen. Zij liet zijn werk slagen en vermeerderde de opbrengst van zijn moeite.

[11] Toen wie hem geweld aandeden hebzuchtig waren, stond zij naast hem en maakte zij hem rijk.

[12] Zij beschermde hem tegen de vijanden en maakte hem veilig voor wie hem lagen legden. In die harde strijd gaf zij hem de overwinning, zodat hij zou weten dat het ontzag voor God sterker is dan alles.

[13] Zij heeft de rechtvaardige die verkocht was niet in de steek gelaten, maar zij heeft hem van de zonde bevrijd. Zij ging met hem mee de put in.

[14] En in zijn boeien heeft zij hem niet verlaten, maar zij bleef bij hem tot zij hem de scepter van het koninkrijk bracht en macht over wie hem wreed behandeld hadden. Zij liet zien dat wie hem bespot hadden leugenaars waren, en zij gaf hem blijvende eer.

[15] Zij heeft dat heilige volk en dat onberispelijke nageslacht bevrijd uit het volk dat hen onderdrukte.

[16] Zij is in de ziel van de dienaar van de Heere gegaan en heeft de vreselijke koningen weerstaan met wonderen en tekenen.

17 Zij heeft de heiligen het loon van de heiligheid gegeven voor hun moeite. Zij heeft hen langs een wonderlijke weg geleid en was voor hen overdag een beschutting en 's nachts een vlam van sterren.
18 Zij heeft hen door de Rode Zee laten gaan en door veel water heen gebracht.
19 Maar hun vijanden liet zij verdrinken en zij trok hen niet uit de diepte van de afgrond omhoog.
20 Daarom hebben de rechtvaardigen de goddelozen beroofd, en zij hebben, Heere, Uw heilige naam bezongen en eendrachtig Uw beschermende hand geprezen.
21 Want de wijsheid opende de mond van wie niet konden spreken, en zij maakte de tongen van sprakeloze kinderen welsprekend.

Boek der Wijsheid 11

1 Zij heeft hun werk laten slagen door de hand van de heilige profeet.
2 Zij trokken door een onbewoonde woestijn, en op onbegaanbare plaatsen sloegen zij hun tenten op.
3 Zij hielden stand tegen wie hen aanvielen, en zij namen wraak op hun vijanden.
4 Zij hadden dorst en riepen U aan, en er werd hun water gegeven uit een steile rots, genezing van de dorst uit een harde steen.
5 Want waar hun vijanden mee geplaagd waren,
6 daarmee werd hun goedgedaan toen zij gebrek hadden.
7 Zo werden de vijanden, in plaats van een bron met altijd stromend water, van streek gebracht door bloed dat op etter leek, als bewijs tegen het bevel om de kleine kinderen te doden.
8 En aan dit volk hebt U overvloedig water gegeven, meer dan zij verwachtten.
9 U liet met de dorst die zij toen leden zien hoe U hun tegenstanders geplaagd had.
10 Want toen zij op de proef gesteld werden, en uit ontferming gestraft, begrepen zij hoe de goddelozen gepijnigd worden die in toorn veroordeeld zijn.

[11] Want hen hebt U als een Vader terechtgewezen en beproefd, maar de anderen hebt U streng onderzocht en als een strenge koning veroordeeld.
[12] En zowel wie ver weg waren als wie erbij waren, werden even zwaar gekweld.
[13] Want een dubbel verdriet greep hen aan, en een zuchten, bij de herinnering aan wat voorbij was.
[14] Want toen zij hoorden dat de anderen door diezelfde plagen juist goed behandeld werden, voelden zij de Heere.
[15] Want de man die zij vroeger te vondeling gelegd en weggeworpen hadden en van wie zij spottend gezegd hadden dat hij niet meer meetelde, over hem hebben zij zich aan het eind verwonderd, terwijl zij een andere dorst leden dan de rechtvaardigen.
[16] En in plaats van de onverstandige overwegingen van hun onrecht, waardoor zij misleid werden en kruipende dieren zonder verstand en verachtelijke beesten vereerden, hebt U hun een massa dieren zonder verstand gestuurd om hen te straffen.
[17] Zo zouden zij erkennen dat je gestraft wordt met datgene waarmee je zondigt.
[18] Want het ontbrak Uw almachtige hand niet, die de wereld gemaakt heeft uit stof zonder vorm, om een massa beren of brutale leeuwen op hen af te sturen,
[19] of onbekende dieren vol nieuwgeschapen woede, of dieren die een vuurblazende adem uitsnuiven, of het gesuis van rondwaaiende rook, of vreselijke vonken die uit hun ogen bliksemen.
[20] De schade daarvan had hen niet alleen tegelijk kunnen vermorzelen, maar hun vreselijke aanblik alleen al had hen kunnen doden.
[21] Ja, ook zonder dat alles hadden zij door één ademstoot kunnen vallen, achtervolgd door de wraak en uiteengeblazen door de adem van Uw kracht, als door een wan. Maar U hebt alles geordend naar maat, getal en gewicht.
[22] Want U hebt altijd grote macht, en wie kan de kracht van Uw arm weerstaan?
[23] Want de hele wereld is voor U als een stofje op de weegschaal, en als een druppel morgendauw die op de aarde valt.
[24] Maar U ontfermt zich over alle mensen, omdat U alles kunt, en U ziet de zonden van de mensen door de vingers, zodat zij zich kunnen bekeren.

25 Want U houdt van alles wat er is en U hebt van niets een afkeer dat U gemaakt hebt. Want als U iets gehaat had, zou U het niet gemaakt hebben.
26 En hoe zou er iets kunnen blijven bestaan als U dat niet gewild had? Of hoe zou iets in stand blijven dat U niet geroepen hebt?
27 Maar U spaart alles, omdat het van U is, Heere, U die van de zielen houdt.

Boek der Wijsheid 12

1 Want Uw onvergankelijke Geest is in allen.
2 Daarom straft U wie afglijden langzaam. U wijst hen terecht en herinnert hen eraan waarin zij zondigen, zodat zij van het kwaad afkeren en in U geloven, Heere.
3 Want U had een hekel aan de oude bewoners van Uw heilige land,
4 omdat zij vreselijke dingen deden: toverij en onheilige offers.
5 U hebt die onbarmhartige moordenaars van hun eigen kinderen, die het binnenste van mensenvlees aten,
6 die bloeddrinkers, uit het midden van Uw heilige land willen uitroeien, en ook die ouders die met hun eigen handen hulpeloze zielen ombrachten, door de handen van onze voorouders.
7 Zo zou het land, dat voor U het kostbaarst van alle is, een passende woonplaats voor de kinderen van God worden.
8 Maar ook hen hebt U als mensen gespaard. U hebt voorlopers van Uw leger voor hen uit gestuurd, wespen, om hen langzamerhand uit te roeien.
9 U was niet te zwak om de goddelozen in een veldslag aan de rechtvaardigen te onderwerpen, of om hen met vreselijke dieren of met één streng woord tot de laatste man te vernietigen.
10 Maar U strafte langzaam en gaf hun tijd om zich te bekeren, terwijl U heel goed wist dat hun geslacht slecht was, dat hun boosheid hun aangeboren was en dat hun gedachten nooit zouden veranderen.
11 Want het was vanaf het begin een vervloekt nageslacht. En omdat U voor niemand bang was, gaf U hun rust in wat zij verkeerd deden.

[12] Want wie zal zeggen: wat hebt U gedaan? Wie zal zich verzetten tegen Uw oordeel? Wie zal U beschuldigen om de volken die verloren gaan en die U zelf gemaakt hebt? Wie zal tegenover U als wreker kunnen staan voor de onrechtvaardige mensen?
[13] Want er is geen God dan U, die voor alles zorgt, zodat U kunt laten zien dat U niet onrechtvaardig geoordeeld hebt.
[14] Geen koning en geen tiran zal U onder ogen durven komen over wie U gestraft hebt.
[15] Maar omdat U rechtvaardig bent, bestuurt U alles rechtvaardig. U vindt het in strijd met Uw macht om iemand te veroordelen die geen straf verdient.
[16] Want Uw kracht is het begin van de gerechtigheid, en juist omdat U over allen heerst, spaart U hen allen.
[17] Want U toont Uw kracht wanneer men niet gelooft dat Uw macht volledig is, en U weerlegt de brutaliteit van wie haar wel kennen.
[18] Maar U, die over de kracht heerst, oordeelt met mildheid en bestuurt ons met veel geduld, want de macht is bij U wanneer U wilt.
[19] Door zulke daden hebt U Uw volk geleerd dat de rechtvaardige vriendelijk voor mensen moet zijn. En U hebt Uw kinderen goede hoop gegeven, omdat U na de zonde ruimte geeft voor bekering.
[20] Want als U de vijanden van Uw kinderen, die de dood verdienden, met zo veel zorg gestraft hebt en hun tijd en gelegenheid gaf om van het kwaad af te zien,
[21] met hoeveel zorg oordeelt U dan Uw eigen kinderen, met wier voorouders U eden en verbonden van goede beloften gesloten hebt?
[22] Terwijl U ons opvoedt, straft U onze vijanden tienduizend keer zo hard, zodat wij bij ons oordelen zorgvuldig op Uw goedheid letten, en zodat wij ontferming verwachten wanneer wij zelf geoordeeld worden.
[23] Daar komt het ook vandaan dat U wie in de dwaasheid van hun leven onrechtvaardig geleefd hebben, gepijnigd hebt met hun eigen gruwelijkheden.
[24] Want zij waren zo ver op de dwaalwegen verdwaald dat zij zelfs de dieren voor goden hielden die bij hun vijanden geen eer kregen. Zij waren bedrogen als

kinderen zonder verstand.

25 Daarom hebt U het oordeel als een bespotting over hen gestuurd, alsof zij kinderen zonder verstand waren.

26 Maar wie zich door die bespottelijke straf niet hebben laten waarschuwen, zullen een oordeel van God ondervinden dat zij verdienen.

27 Want zij waren heel ontevreden toen zij daarom moesten lijden. Maar toen zij zagen dat zij gestraft werden door datgene wat zij voor goden hielden, hebben zij erkend dat Hij de ware God is, die zij eerder niet hadden willen kennen. Daarom is ook het uiterste oordeel over hen gekomen.

Boek der Wijsheid 13

1 Werkelijk, alle mensen bij wie geen kennis van God is, zijn van nature leeg. Uit de zichtbare goede dingen hebben zij Hem die is niet kunnen kennen, en door naar Zijn werken te kijken hebben zij de maker niet herkend.

2 Maar zij dachten dat het vuur, of de wind, of de snelle lucht, of de loop van de sterren, of het krachtige water, of de lichten aan de hemel goden waren die de wereld bestuurden.

3 Als zij die dingen dan voor goden aannamen omdat zij plezier hadden in hun schoonheid, laten zij dan erkennen hoeveel beter de Heere daarvan is. Want Hij die de schoonheid begonnen is, heeft die dingen geschapen.

4 En als zij vol verwondering waren over hun kracht en werking, laten zij daaruit dan opmaken hoeveel machtiger Hij is die ze gemaakt heeft.

5 Want uit de grootte en de schoonheid van de schepselen kun je hun maker zien, als je Hem ernaast legt.

6 En toch valt er over hen weinig te klagen, want misschien dwalen zij terwijl zij God zoeken en Hem graag willen vinden.

7 Want zij gaan met Zijn werken om, zij onderzoeken ze, en zij worden meegenomen door wat zij zien, omdat wat zij zien mooi is.

8 Maar aan de andere kant valt ook hun dit niet te vergeven.

9 Want als zij zo veel konden weten dat zij de kennis van de wereld konden bereiken, hoe hebben zij dan niet veel eerder de Heere van die dingen

gevonden?
[10] Maar het zijn ellendige mensen, en al hun hoop hoort bij de doden, want zij hebben het werk van mensenhanden goden genoemd: kunstig bewerkt goud en zilver, beelden van dieren, of een nutteloze steen die door een oude hand gemaakt is.
[11] Neem een timmerman die een sappige boom omzaagt en vakkundig alle schors eraf haalt. Hij bewerkt hem kunstig en maakt er een mooi stuk werk van dat nuttig is in het dagelijks leven.
[12] Het schaafsel van zijn werk gebruikt hij om eten te koken, en hij eet zich vol.
[13] En wat er overblijft en nergens goed voor is, een krom stuk hout vol kwasten, dat pakt hij. In zijn vrije tijd snijdt hij er zorgvuldig aan en hij maakt er met zijn vakmanschap een beeld van dat op een mens lijkt.
[14] Of hij maakt het gelijk aan een dier van weinig waarde. Hij bestrijkt het met rode verf en blanketsel, hij maakt de kleur roodachtig en hij verft alle vlekken weg die erin zaten.
[15] En als hij er een huisje voor gemaakt heeft dat erbij past, zet hij het in de muur en maakt hij het met ijzer vast.
[16] Hij zorgt er van tevoren voor dat het vooral niet valt, want hij weet dat het zichzelf niet kan helpen. Het is immers een beeld en het heeft hulp nodig.
[17] En toch bidt hij voor zijn bezit, zijn huwelijk en zijn kinderen, en hij schaamt zich er niet voor iets aan te spreken dat geen ziel heeft.
[18] Hij roept om gezondheid tot wat zwak is. Hij bidt om leven tot wat dood is. En wat helemaal niets kan, dat smeekt hij om hulp.
[19] En om een goede reis bidt hij tot iets dat zelf geen stap kan zetten. Om winst, om werk, om alles wat je met je handen bereikt en om een goede afloop bidt hij tot iets dat met zijn handen niet kan werken.

Boek der Wijsheid 14

[1] Neem ook iemand die zich klaarmaakt om uit te varen en van plan is door de wilde golven te reizen: hij roept een stuk hout aan dat nog meer verrot is dan het schip dat hem draagt.

[2] Want de zucht naar winst heeft dat schip bedacht, en het vakmanschap heeft het gemaakt.

[3] Maar Uw zorg, Vader, bestuurt het. Want U geeft ook in de zee een weg en in de golven een veilig pad.

[4] Zo laat U zien dat U uit alle gevaren kunt redden, zodat ook iemand zonder vakkennis aan boord kan gaan.

[5] U wilt niet dat het werk van Uw wijsheid leeg blijft. Daarom vertrouwen mensen hun leven toe aan een heel klein stukje hout, en varen zij door de golven en worden zij door een schip gered.

[6] Want ook in het begin, toen de hoogmoedige reuzen omkwamen, nam de hoop van de wereld haar toevlucht tot een schip, en zo liet zij, bestuurd door Uw hand, een nageslacht voor de wereld na.

[7] Want gezegend is het hout waardoor gerechtigheid gebeurt.

[8] Maar wat met handen gemaakt is, is vervloekt, en ook wie het gemaakt heeft: hij omdat hij het gemaakt heeft, en het ding omdat het vergankelijk is en toch God genoemd wordt.

[9] Want bij God zijn de goddeloze en zijn goddeloosheid even verwerpelijk.

[10] En daarom zal het maaksel samen met de maker gestraft worden.

[11] Daarom zal er ook afgerekend worden met de afgoden van de volken, omdat zij onder de schepselen van God een gruwel geworden zijn, voor de zielen van de mensen een valstrik en voor de voeten van wie geen verstand hebben een strik.

[12] Want het bedenken van afgoden is het begin van de ontucht, en het uitvinden ervan is het bederf van het leven.

[13] Want zij waren er in het begin niet, en zij zullen er voor altijd niet zijn.

[14] De lege eer van de mensen heeft hen in de wereld gebracht, en daarom is er ook al snel een einde voor hen bedacht.

[15] Want een vader die uitgeput was van het vroege verdriet om zijn zoon, die snel van hem was weggehaald, maakte een beeld. De mens die toen dood was, eert hij nu als een god, en hij beval wie onder hem stonden erediensten en offers te houden.

16 Toen deze goddeloze gewoonte na verloop van tijd de overhand kreeg, werd zij als een wet gehouden, en de gesneden beelden werden op bevel van tirannen vereerd.
17 En omdat mensen die ver weg woonden niet aanwezig konden zijn om hen te eren, maakten zij een afbeelding van het gezicht dat ver van hen was. Zij maakten een beeld dat op de koning leek die zij vereerden, zodat zij de afwezige ijverig konden vleien alsof hij erbij was.
18 De eerzucht van de kunstenaar heeft ook wie er niets van wisten aangespoord om die beeldendienst voort te zetten.
19 Want hij wilde misschien de vorst een plezier doen en heeft zijn best gedaan om met zijn vak de gelijkenis zo mooi mogelijk te treffen.
20 En het gewone volk, aangetrokken door de mooie uitvoering, hield voor god wie kort daarvoor nog als mens vereerd werd.
21 En dit werd een valstrik voor het leven, omdat de mensen, gedreven door rampspoed of door dwingelandij, aan steen en hout de naam gaven die aan niets anders gegeven mag worden.
22 Bovendien was het niet genoeg dat zij over de kennis van God dwaalden. Zij leefden in een grote strijd van onwetendheid, en al die kwade dingen noemden zij nog vrede ook.
23 Want zij houden offers waarbij zij hun kinderen doden, of geheime erediensten, of uitzinnige drinkgelagen volgens vreemde regels.
24 Daarna houden zij hun leven en hun huwelijk niet meer zuiver. De een brengt de ander met list om, of doet hem pijn door overspel.
25 Alles loopt er door elkaar: bloed en moord, diefstal en bedrog, bederf, ontrouw, opstand, meineed en het lastigvallen van wie goed zijn,
26 het vergeten van weldaden, het bevuilen van de zielen, verwisseling van afkomst, ongeregeld huwelijk, overspel en losbandigheid.
27 Want het dienen van afgoden, dat je eigenlijk niet eens moet noemen, is het begin, de oorzaak en het einde van al het kwaad.
28 Want zij zijn uitgelaten en razen, of zij profeteren leugens, of zij leven onrechtvaardig, of zij zweren zomaar valse eden.

[29] Want omdat zij vertrouwen op afgoden die geen leven hebben, verwachten zij niet dat een valse eed hun kwaad zal doen.

[30] Maar zij zullen om die twee dingen terecht gestraft worden: dat zij verkeerd over God dachten toen zij zich aan de afgoden vastklampten, en dat zij onrechtvaardig en bedrieglijk zwoeren en de heiligheid verachtten.

[31] Want het is niet de kracht van wie men bij zweert, maar de straf op wie zondigen, die altijd komt over de overtreding van de onrechtvaardigen.

Boek der Wijsheid 15

[1] Maar U, onze God, bent goed en betrouwbaar, geduldig, en U bestuurt alles met ontferming.

[2] Want ook als wij zondigen, zijn wij van U, want wij kennen Uw kracht. Maar wij zullen niet zondigen, omdat wij weten dat wij bij U gerekend worden.

[3] Want U kennen is volmaakte gerechtigheid, en Uw kracht kennen is de wortel van de onsterfelijkheid.

[4] Want wij zijn niet misleid door de kwade bedenksels van mensen, en ook niet door de schaduw van schilderwerk, dat vruchteloos werk is: een gestalte die met allerlei kleuren beklad is.

[5] Wie daarnaar kijkt en onverstandig is, krijgt verlangen, zodat hij zin krijgt in de vorm van een dood beeld dat niet ademt.

[6] Zulke mensen houden van kwade dingen en zij verdienen zulke hoop: wie ze maken, wie ze verlangen en wie ze vereren.

[7] Want ook een pottenbakker die de zachte klei met moeite kneedt, maakt elk stuk voor ons dagelijks gebruik. Uit dezelfde klei maakt hij potten voor zuiver werk en net zo goed potten voor vuil werk, en de pottenbakker beslist zelf waar elk van beide voor gebruikt wordt.

[8] Daarna houdt hij zich met slecht werk bezig en maakt hij uit diezelfde klei een lege god, terwijl hij zelf kort geleden uit aarde gemaakt is en korte tijd later terug zal gaan in de aarde waaruit hij genomen is, wanneer men zijn ziel van hem terugvraagt.

[9] Maar hij maakt zich geen zorgen dat hij moeite zal hebben of dat zijn leven kort is. Hij is er druk mee dat hij het opneemt tegen de goudsmeden en de zilversmeden en dat hij de kopersmeden nadoet, en hij vindt het een eer om valse dingen te maken.
[10] Zijn hart is as, zijn hoop is minder waard dan aarde en zijn leven is verachtelijker dan klei.
[11] Want hij kent Hem niet die hem gemaakt heeft, die hem een ziel ingeblazen heeft die in hem werkt en die hem een geest ingeademd heeft die hem laat leven.
[12] Zij vinden ons leven een spel en de loop van het leven een jaarmarkt waar je winst maakt. Want je moet, zeggen zij, winst zoeken waar je kunt, zelfs uit het kwade.
[13] Want deze man weet beter dan wie ook dat hij zondigt, terwijl hij uit aardse grondstof potten maakt die makkelijk breken, en ook gesneden beelden.
[14] Maar de vijanden van Uw volk, die het onderdrukken, zijn allemaal heel onverstandig en ellendiger dan het verstand van kleine kinderen.
[15] Want zij houden alle beelden van de volken voor goden: beelden die hun ogen niet kunnen gebruiken om te zien, en hun neusgaten niet om lucht te halen, en hun oren niet om te horen, en de vingers van hun handen niet om iets aan te raken, en van wie de voeten te lui zijn om te lopen.
[16] Want een mens heeft ze gemaakt, en wie zijn adem in bruikleen gekregen heeft, heeft ze klaargemaakt. Want geen mens kan een god maken die aan hem gelijk is.
[17] Hij is sterfelijk en maakt met zijn onrechtvaardige handen een dood ding. Want hij is beter dan wat hij als god vereert, want hij heeft leven en die dingen hebben dat nooit gehad.
[18] Zij vereren zelfs de dieren die het vijandigst zijn, want dieren zonder verstand zijn nog erger dan andere.
[19] En zij zijn niet eens mooi, zodat je ze zou verlangen als je ze naast andere dieren ziet. Nee, zij zijn de lof van God en Zijn zegen ontlopen.

Boek der Wijsheid 16

[1] Daarom zijn zij terecht met zulke dingen geplaagd en door een menigte dieren gepijnigd.
[2] In plaats van zo'n plaag hebt U Uw volk goedgedaan. U hebt voor hen een bijzondere smaak klaargemaakt om te eten, kwartels, om hun verlangen te stillen.
[3] Zo zouden de anderen, die trek hadden in eten, door de aanblik van wat er over hen gestuurd werd zelfs de honger kwijtraken die zij nodig hadden, terwijl dit volk, dat maar korte tijd gebrek geleden had, juist die bijzondere smaak zou krijgen.
[4] Want het was passend dat wie tirannie uitoefenden een gebrek overkwam dat zij niet konden ontlopen, en dat alleen aan dit volk getoond werd hoe hun vijanden gepijnigd werden.
[5] Want ook toen er een verschrikkelijke woede van dieren over hen kwam en zij werden verwoest door de beten van giftige slangen,
[6] duurde Uw toorn niet tot het einde. Zij werden maar korte tijd verontrust, als waarschuwing, en zij kregen een teken van redding om hen aan het gebod van Uw wet te laten denken.
[7] Want wie zich daarnaartoe keerde, werd niet gered door wat hij zag, maar door U, de redder van allen.
[8] En daarmee hebt U onze vijanden ook laten begrijpen dat U het bent die uit alle kwaad redt.
[9] Want zij werden gedood door de beten van sprinkhanen en vliegen, en er werd geen genezing voor hun ziel gevonden, omdat zij verdienden zo geplaagd te worden.
[10] Maar Uw kinderen werden zelfs door de tanden van giftige slangen niet overwonnen, want Uw ontferming kwam hun tegemoet en genas hen.
[11] Want zij werden als met prikkels gestoken om aan Uw woorden te denken, en zij werden snel weer genezen, zodat zij niet in een diepe vergetelheid zouden vervallen en niet meer bereikt zouden kunnen worden door Uw goedheid.

[12] Want geen kruid en geen pleister heeft hen genezen, maar Uw woord, Heere, dat alles geneest.

[13] Want U hebt macht over leven en dood. U brengt naar de poorten van het dodenrijk en U leidt er weer uit.

[14] Een mens doodt met zijn boosheid wel een ander, maar de geest die uitgegaan is kan hij niet terugbrengen, en de ziel die weggenomen is kan hij niet terughalen.

[15] Het is onmogelijk Uw hand te ontvluchten.

[16] Want de goddelozen die U niet wilden kennen, zijn door Uw sterke arm gegeseld. Zij werden onontkoombaar achtervolgd door ongewone regen, hagel en stortbuien, en door het vuur verteerd.

[17] Want, en dat is het meest verbazingwekkende, het vuur had meer kracht in het water, dat toch alles blust. Want de wereld strijdt voor de rechtvaardigen.

[18] Soms hield de vlam zich in, zodat zij de dieren niet verbrandde die tegen de goddelozen gestuurd waren, en zodat zij duidelijk konden zien dat zij door het oordeel van God werden aangedreven.

[19] Soms brandde de vlam midden in het water met meer dan de gewone kracht van vuur, om de gewassen van het land van de onrechtvaardige te vernietigen.

[20] Daartegenover hebt U Uw volk gevoed met het eten van engelen. U hebt hun zonder enige moeite van hun kant brood uit de hemel gestuurd dat al klaar was, dat allerlei genot kon geven en elke gewenste smaak had.

[21] Want deze steun van U maakte Uw zoetheid tegenover Uw kinderen zichtbaar. Zij paste zich aan aan de wens van wie ernaartoe kwam en werd wat ieder maar wilde.

[22] Ook bleven sneeuw en ijs liggen onder het vuur en smolten niet, zodat zij zouden erkennen dat het vuur, dat in de hagel brandde en in de regen bliksemde, de gewassen van de vijanden vernietigd had.

[23] Daartegenover vergat datzelfde vuur zijn eigen kracht, zodat de rechtvaardigen te eten kregen.

[24] Want de schepping, die U dient die alles geschapen hebt, spant haar kracht in om de onrechtvaardigen te straffen en laat het goed gaan met wie op U

vertrouwen.
[25] Daarom veranderde die schepping toen in alles en diende zij Uw gave die iedereen voedt, naar de wens van wie tekortkwamen.
[26] Zo zouden Uw kinderen, van wie U houdt, Heere, leren dat niet de oogst van de vruchten de mens voedt, maar dat Uw woord in stand houdt wie U geloven.
[27] Want wat door het vuur niet vernietigd was, smolt helemaal weg toen het door een kleine zonnestraal verwarmd werd.
[28] Zo zou bekend worden dat je de zon voor moet zijn om U te danken, en dat je U tegemoet moet gaan voordat het licht opgaat.
[29] Want de hoop van wie ondankbaar is, zal wegsmelten als rijp die in de winter valt, en zal weglopen als nutteloos water.

Boek der Wijsheid 17

[1] Want Uw oordelen zijn groot en moeilijk na te vertellen. Daarom zijn de zielen die niet onderwezen zijn, op een dwaalspoor geraakt.
[2] Want toen de onrechtvaardigen probeerden het heilige volk in hun macht te houden, lagen zij zelf vastgebonden in de duisternis en geboeid door de lange nacht, opgesloten onder hun daken, alsof zij konden vluchten voor de eeuwige zorg van God.
[3] Want zij dachten met hun heimelijke zonden weg te kunnen kruipen onder een donker dekkleed van vergetelheid. Maar zij raakten verstrooid, hevig ontsteld en heel erg van streek door spookbeelden.
[4] Want zelfs de binnenste ruimte waarin zij waren, hield hen niet zonder angst. Er kwamen echo's over hen heen die rondom lawaai maakten, en er verschenen hun sombere spookbeelden met afschuwelijke gezichten.
[5] Zelfs geen enkel vuur had kracht genoeg om hun licht te geven, en de glinsterende vlammen van de sterren konden die sombere nacht niet helder maken.
[6] Alleen een vuur dat vanzelf brandde en angst aanjoeg, verscheen hun. En omdat zij bang waren voor het gezicht dat zij niet zagen, vonden zij wat zij wel zagen nog erger.

[7] Ook de goocheltrucs van de toverkunst lagen erbij, en daarmee het beschamende bewijs tegen hun opschepperij over hun kunde.

[8] Want wie beloofden dat zij de schrik en de onrust van een ziek mens zouden verdrijven, werden zelf ziek van een angst die belachelijk was.

[9] Want ook al had niets vreselijks hen bang gemaakt, zij vergingen toch van het beven. Zij schrokken van de dieren die langskwamen en van het schuifelen van de kruipende dieren.

[10] Zij wilden zelfs niet naar de lucht kijken, terwijl je daar nergens aan kunt ontsnappen.

[11] Want de boosheid is iets angstigs. Zij wordt door haar eigen getuige veroordeeld, en benauwd door het geweten vermoedt zij altijd het ergste.

[12] Want angst is niets anders dan het opgeven van de hulp die het verstand kan geven.

[13] Hoe minder verwachting er van binnen is, hoe zwaarder het weegt dat je de oorzaak van de pijn niet kent.

[14] En zij sliepen die nacht, die werkelijk niet te verdragen was en die uit de binnenste holen van het onverdraaglijke dodenrijk was opgekomen, allemaal dezelfde slaap.

[15] Voor een deel werden zij opgejaagd door de wonderlijke spookbeelden, en voor een deel bezweken zij doordat hun ziel het begaf, want een plotselinge en onverwachte angst overviel hen.

[16] Zo ging het dan verder: wie daar neerviel, was gevangen, opgesloten in een kerker zonder boeien.

[17] Of het nu een boer was, of een herder, of iemand die zwaar werk deed in de woestijn: als hij overvallen werd, moest hij die onontkoombare nood dragen.

[18] Want zij waren allemaal met één ketting van duisternis gebonden.

[19] Of het nu een suizende wind was, of een mooi gezang van vogels tussen de dichte takken, of het ruisen van water dat met geweld naar beneden stroomde, of een hard gerommel van stenen die van boven naar beneden werden gegooid, of de onzichtbare loop van springende dieren, of de stem van de wreedste dieren die huilden, of de echo die uit de holen van de bergen terugkaatste: dat alles

maakte hen doodsbang en krachteloos.
[20] Want de hele wereld lichtte op met helder licht en was bezig met werk dat niemand tegenhield.
[21] Maar over hen alleen lag een zware nacht uitgespreid, een beeld van de duisternis die zij zouden krijgen. En zij waren voor zichzelf nog zwaarder dan die duisternis.

Boek der Wijsheid 18

[1] Maar Uw heiligen hadden een heel groot licht. De Egyptenaren hoorden hun stem wel, maar zij zagen hun gestalte niet.
[2] Zij vonden hen gelukkig dat zij niet ook leden, en zij bedankten hen omdat zij, hoewel zij eerder onrecht geleden hadden, hun toch geen schade deden. En zij vroegen genade voor het conflict dat zij met hen gehad hadden.
[3] Daarvoor gaf U hun een vuurvlammende kolom, die hen leidde op de weg van de onbekende reis, en een zon die hen geen kwaad deed op hun prachtige tocht.
[4] Want de anderen verdienden het dat zij van het licht beroofd werden en in de duisternis gevangen bleven, omdat zij Uw kinderen opgesloten hielden, door wie het onvergankelijke licht van Uw wet aan de wereld gegeven zou worden.
[5] En toen zij van plan waren de kleine kinderen van de heiligen te doden, terwijl één kind te vondeling gelegd was in het water en toch gered werd, hebt U als bewijs hun eigen kinderen bij bosjes weggenomen en liet U hen samen omkomen in een geweldig water.
[6] Diezelfde nacht was van tevoren aan onze voorouders bekendgemaakt, zodat zij zeker konden weten welke eden het waren die zij geloofd hadden en daar moed uit konden putten.
[7] Uw volk heeft de redding van de rechtvaardigen gekregen en de ondergang van de vijanden.
[8] Want zoals U de tegenstanders gestraft hebt, zo hebt U ons daarmee tot U geroepen en geëerd.
[9] Want de heilige kinderen van de vromen brachten in het geheim offers en spraken eendrachtig de goddelijke wet af: dat de heiligen zowel het goede als de

gevaren samen zouden delen. En zij zongen alvast de lofliederen van de voorouders.
10 Daartegenover klonk een wanklank van geschreeuw van de vijanden, en overal verspreidde zich een jammerlijk geluid om de kinderen die beweend werden.
11 De slaaf werd met dezelfde straf getroffen als de heer, en de gewone man moest hetzelfde lijden als de koning.
12 Zij hadden allemaal samen, onder één naam van de dood, ontelbaar veel doden. Want er waren zelfs niet genoeg levenden om hen te begraven, omdat hun beste geslacht in een ogenblik vernietigd werd.
13 Want zij geloofden door hun toverij niets van dit alles, maar bij de dood van de eerstgeborenen hebben zij toegegeven dat dit volk kinderen van God waren.
14 Want toen alles in rust en stilte was en de nacht in zijn snelle loop halverwege was,
15 toen daalde Uw almachtige woord uit de hemel van de koninklijke troon af, als een strenge krijgsheld midden in het land dat vernietigd zou worden.
16 Het droeg een scherp zwaard, namelijk Uw eerlijke gebod. Het bleef staan en vulde alles met doden. Het raakte de hemel en toch stond het ook op de aarde.
17 Toen werden zij meteen hevig van streek door beelden van vreselijke dromen, en een onverwachte angst overviel hen.
18 En terwijl zij hier en daar half dood neerlagen, maakten zij bekend waarom zij stierven.
19 Want de dromen die hen van streek maakten, hadden hun dat van tevoren laten weten, zodat zij niet zouden omkomen zonder te weten waarom zij zo veel kwaad leden.
20 Ook de rechtvaardigen zijn een keer door de aanval van de dood geraakt, en in de woestijn werd een deel van de menigte weggeslagen. Maar die toorn duurde niet lang.
21 Want de onberispelijke man kwam snel en streed voor hen. Hij bracht de wapens van zijn ambt mee, het gebed en de verzoening door het reukwerk. Hij stelde zich tegen de woede en maakte een eind aan de ellende, en zo liet hij zien

dat hij Uw dienaar was.

[22] Hij overwon de verwoester niet met lichaamskracht en niet met wapengeweld, maar met het woord bracht hij de plaag tot stilstand, door de eden en de verbonden met de voorouders in herinnering te brengen.

[23] Want toen de doden al op hopen over elkaar heen lagen, ging hij ertussen staan, hakte hij de toorn af en sneed hij de weg naar de levenden af.

[24] Want op zijn lange gewaad zat het hele sieraad, en de eer van de voorouders stond gegraveerd in de vier rijen stenen, en Uw grote macht stond op de hoofdband van zijn hoofd.

[25] Daarvoor week de verwoester, en daar was hij bang voor. Want alleen al het proeven van de toorn was genoeg.

Boek der Wijsheid 19

[1] Maar de toorn overviel de goddelozen zonder ontferming tot aan het einde.

[2] Want God wist van tevoren ook wat zij zouden doen: dat zij hen zouden laten vertrekken, hen met haast zouden wegsturen en er dan spijt van zouden krijgen en hen zouden achtervolgen.

[3] Want terwijl zij nog in de rouw waren en bij de graven van hun doden klaagden, vatten zij een ander dwaas plan op: wie zij met smeekbeden weggestuurd hadden, achtervolgden zij nu als vluchtelingen.

[4] Want de nood die zij verdienden, trok hen naar dit einde en liet hen vergeten wat hun overkomen was, zodat zij de plaag zouden aanvullen die nog aan hun straf ontbrak.

[5] En zo zou Uw volk een heel wonderlijke reis maken, terwijl zij een vreemde dood zouden vinden.

[6] Want de hele schepping werd in haar aard opnieuw geschapen en diende Uw bijzondere bevelen, zodat Uw kinderen ongedeerd bewaard bleven. De wolk overschaduwde het kamp.

[7] Waar eerst water stond, zag men droog land opkomen: uit de Rode Zee een weg zonder hindernis, en uit een sterke stroom een veld vol gras.

[8] Daar ging heel het volk overheen, dat door Uw hand beschermd werd, en zij zagen wonderlijke wonderen.

[9] Want zij graasden als paarden en huppelden als lammeren, en zij prezen U, Heere, die hen gered had.

[10] Want zij dachten nog aan wat er gebeurd was in het land waar zij vreemdeling waren: hoe de aarde in plaats van jonge dieren vliegen had voortgebracht, en hoe de rivier in plaats van vissen een massa kikkers had opgeborreld.

[11] En ten slotte hebben zij ook een nieuwe geboorte van vogels gezien, toen zij door hun verlangen gedreven om lekker eten vroegen.

[12] Want tot hun troost kwamen er kwartels op uit de zee. Maar over de zondaars kwamen de straffen,

[13] en die kwamen niet zonder tekenen vooraf, met geweldige bliksems. Zij leden terecht om hun eigen boosheid, want zij hadden een zwaardere vijandschap tegen vreemdelingen aan de dag gelegd dan de mensen van Sodom. Die namen de onbekenden die kwamen niet op, maar dezen dwongen de vreemdelingen tot slavernij, die hun juist goedgedaan hadden.

[14] En niet alleen dat: zij konden het ook niet verdragen dat iemand toezicht op hen hield, omdat zij de vreemden vijandig ontvingen.

[15] Zij plaagden met zwaar werk wie zij met een feest ontvangen hadden en die toen al dezelfde rechten deelden.

[16] Maar zij werden ook met blindheid geslagen, net als die mannen voor de deur van de rechtvaardige. Want zij waren omgeven door dikke duisternis, en ieder zocht de weg naar zijn eigen deur.

[17] Want de elementen veranderen soepel uit zichzelf, zoals in een snarenspel de tonen de naam van de melodie veranderen terwijl zij altijd dezelfde klank houden. Dat kun je afleiden uit een zorgvuldige blik op wat er gebeurd is.

[18] Want de landdieren veranderden in waterdieren, en wie gemaakt waren om te zwemmen, gingen op de aarde.

[19] Het vuur was krachtig in het water en vergat zijn eigen kracht, en het water vergat dat het blussen kan.

[20] En omgekeerd verzengden de vlammen het vlees niet van de dieren die er middenin liepen en die anders zo snel bederven, en het hemelse eten, dat als ijs makkelijk smolt, smolt niet.
[21] Want in alles, Heere, hebt U Uw volk groot en prachtig gemaakt, en U hebt het nooit te min gevonden om het altijd en overal bij te staan.

Jezus Sirach

Jezus Sirach 1

[1] Alle wijsheid komt van de Heere, en zij is bij Hem tot in eeuwigheid.

[2] Wie kan het zand van de zee tellen, en de druppels van de regen, en de dagen van de eeuwen?

[3] Wie kan de hoogte van de hemel, de breedte van de aarde, de afgrond en de wijsheid doorgronden?

[4] De wijsheid is eerder geschapen dan alles, en het verstandige inzicht is er vanaf de eeuwen.

[5] Het woord van God, die op de allerhoogste plaats woont, is de bron van de wijsheid, en haar wegen zijn eeuwige geboden.

[6] Aan wie is de wortel van de wijsheid onthuld? En wie heeft haar knappe werken gekend?

[7] Eén is er wijs, zeer ontzagwekkend, gezeten op Zijn troon.

[8] De Heere zelf heeft haar geschapen. Hij heeft haar gezien en haar geteld.

[9] Hij heeft haar uitgegoten over al Zijn werken. Zij is bij ieder mens naar Zijn gave, en Hij geeft haar aan wie Hem liefhebben.

[10] Ontzag voor de Heere is eer en roem en vrolijkheid en een kroon van vreugde.

[11] Ontzag voor de Heere verheugt het hart en geeft vrolijkheid en vreugde en een lang leven.

[12] Wie ontzag heeft voor de Heere, zal het goed gaan op zijn laatste dagen, en op de dag van zijn dood zal hij gezegend worden.

[13] Het begin van de wijsheid is ontzag voor de Heere, en zij is samen met de gelovigen geschapen in de moederschoot.

[14] Bij de mensen heeft zij een eeuwig fundament gelegd, en bij hun nageslacht zal zij vertrouwen vinden.

15 Ontzag voor de Heere is de verzadiging van de wijsheid, en zij maakt hen dronken van haar vruchten.
16 Heel hun huis vult zij met wat zij graag hebben, en hun schuren met haar opbrengst.
17 Die twee zijn allebei gaven van God, tot vrede.
18 De kroon van de wijsheid is ontzag voor de Heere. Zij laat vrede en volkomen gezondheid opkomen, en de roem verbreidt zich voor wie Hem liefhebben.
19 De wijsheid giet kennis en verstandig inzicht uit als een stortbui, en zij verhoogt de eer van wie haar vasthouden.
20 De wortel van de wijsheid is ontzag voor de Heere, en haar takken zijn een lang leven.
21 Ontzag voor de Heere verdrijft de misdaden, en waar het blijft, keert het de toorn af.
22 Een man die snel boos wordt, kan niet in zijn recht staan, want de heftigheid van zijn woede brengt hem ten val.
23 Een geduldig man houdt het een tijd vol, en uiteindelijk wordt hij met vreugde beloond.
24 Hij houdt zijn woorden een tijd binnen, en dan vertellen de lippen van velen over zijn verstand.
25 In de schatten van de wijsheid liggen de spreuken van de kennis, maar voor de zondaar is godsdienst iets gruwelijks.
26 Als je zin hebt in wijsheid, houd dan de geboden, en de Heere zal haar je geven.
27 Want ontzag voor de Heere is wijsheid en opvoeding, en wat Hem behaagt is geloof en zachtmoedigheid.
28 Als je tekortkomt, wantrouw dan het ontzag voor de Heere niet, en ga niet met een dubbel hart naar Hem toe.
29 Wees niet schijnheilig tegenover de mond van mensen, en let op je lippen.
30 Maak jezelf niet groot, zodat je niet valt en schande over jezelf brengt.
31 Want de Heere zal al je verborgen dingen openbaar maken en Hij zal je midden in de vergadering neerwerpen,

[32] omdat je niet in waarheid tot het ontzag voor de Heere gekomen bent en je hart vol bedrog is.

Jezus Sirach 2

[1] Mijn kind, als je komt om de Heere te dienen, maak je ziel dan klaar voor beproeving.

[2] Richt je hart en houd vol, en wees niet haastig wanneer het over je komt.

[3] Houd je aan Hem vast en wijk niet van Hem af, zodat je in je laatste dagen sterker wordt.

[4] Neem graag aan wat je overkomt, en wees geduldig wanneer je vernederd wordt en alles verandert.

[5] Want goud wordt in het vuur beproefd, en mensen die God aangenaam zijn in de oven van de vernedering.

[6] Geloof Hem, dan zal Hij je helpen. Maak je wegen recht en hoop op Hem.

[7] Jullie die ontzag hebben voor de Heere, geloof Hem, en jullie loon zal jullie zeker niet ontgaan.

[8] Jullie die ontzag hebben voor de Heere, hoop op het goede en op eeuwige vreugde en ontferming.

[9] Jullie die ontzag hebben voor de Heere, wacht op Zijn ontferming en wijk niet af, zodat jullie niet vallen.

[10] Kijk naar de geslachten van vroeger en let op.

[11] Wie heeft op de Heere vertrouwd en werd beschaamd?

[12] Of wie is in het ontzag voor Hem gebleven en in de steek gelaten? Of wie heeft Hem aangeroepen en werd door Hem veracht?

[13] Want de Heere is vol ontferming en barmhartig, moedig en groot in ontferming. Hij vergeeft de zonden en beschermt in de tijd van verdrukking.

[14] Wee de harten die bang zijn, en de slappe handen, en de zondaar die twee paden tegelijk bewandelt.

[15] Wee een slap hart, want het gelooft niet, en daarom zal het niet beschermd worden.

[16] Wee jullie die het geduld kwijtgeraakt zijn.

[17] Wat zullen jullie doen wanneer de Heere naar jullie omziet?

[18] Wie ontzag hebben voor de Heere, zullen Zijn woorden niet ongehoorzaam zijn, en wie Hem liefhebben, zullen Zijn wegen houden.

[19] Wie ontzag hebben voor de Heere, zoeken Hem te behagen.

[20] Wie Hem liefhebben, worden verzadigd van Zijn wet.

[21] Wie ontzag hebben voor de Heere, maken hun hart klaar en vernederen hun ziel voor Hem.

[22] Zij zeggen: Laten wij in de handen van God vallen en niet in de handen van mensen.

[23] Want zo groot als Zijn heerlijkheid is, zo groot is ook Zijn ontferming.

Jezus Sirach 3

[1] Mijn kinderen, luister naar mij, jullie vader, en doe wat ik zeg, zodat jullie gered worden.

[2] Want de Heere heeft de vader eer gegeven boven de kinderen, en Hij bevestigt het recht van de moeder over de zonen.

[3] Wie zijn vader eert, doet verzoening voor zijn zonden.

[4] Wie zijn moeder eert, is als iemand die schatten verzamelt.

[5] Wie zijn vader eert, zal blij zijn met zijn eigen kinderen, en op de dag dat hij bidt, zal hij verhoord worden.

[6] Wie zijn vader eert, zal lang leven, en wie de Heere gehoorzaamt, geeft zijn moeder rust.

[7] Wie ontzag heeft voor de Heere, zal zijn vader eren, en hij zal wie hem verwekt hebben als heren dienen.

[8] Eer je vader en je moeder met daden en met woorden,

[9] zodat de zegen van mensen over je komt.

[10] Want de zegen van de vader ondersteunt de huizen van de kinderen, maar de vloek van de moeder ontwortelt de fundamenten.

[11] Schep niet op over de schande van je vader, want de schande van je vader brengt jou geen eer.
[12] Want de eer van een mens komt uit de eer van zijn vader, en een moeder die in schande leeft, is voor de kinderen een verwijt.
[13] Mijn kind, zorg voor je vader als hij oud is, en doe hem geen verdriet zolang hij leeft.
[14] Als zijn verstand hem in de steek laat, neem hem dat dan niet kwalijk, en pas met al je kracht op dat je hem niet onteert.
[15] Want de ontferming die je je vader bewijst, zal niet vergeten worden.
[16] In plaats van je zonden zul je daarmee opgebouwd worden.
[17] Op de dag van de verdrukking zal er aan je gedacht worden. Zoals het ijs smelt bij mooi weer, zo zullen je zonden wegsmelten.
[18] Wie zijn vader in de steek laat, is als een godslasteraar, en wie zijn broer kwaad maakt, is door de Heere vervloekt.
[19] Mijn kind, doe je werk met zachtmoedigheid, dan zul je geliefd zijn bij mensen die God aangenaam zijn.
[20] Hoe groter je bent, hoe meer je jezelf moet verlagen, en dan zul je genade vinden bij de Heere.
[21] Velen zijn hoog en heel beroemd, maar aan wie zachtmoedig zijn, worden de geheimen onthuld.
[22] Want de macht van de Heere is groot, en Hij wordt door wie nederig zijn geëerd.
[23] Onderzoek dingen die je te zwaar zijn niet ondoordacht, en tast dingen die je te sterk zijn niet dwaas af. Denk zorgvuldig na over wat je opgedragen is.
[24] Want je hoeft verborgen dingen niet met je ogen te zien.
[25] Wees niet nutteloos bezig met een overvloed aan woorden, want er zijn je meer dingen getoond dan het verstand van mensen kan bevatten.
[26] Velen zijn door hun lege vermoedens bedrogen, en kwaad wantrouwen heeft hun gemoed aan het wankelen gebracht. Als je geen oogappels hebt, zul je licht tekortkomen, en als je kennis mist, verkondig die dan niet.

[27] Een hard hart zal het op het laatst slecht vergaan, en wie van gevaar houdt, zal daarin omkomen.
[28] Een hard hart zal zwaar belast worden met moeite, en de zondaar zal zonde op zonde stapelen.
[29] Wanneer er onheil over de hoogmoedigen komt, is er geen genezing. Zijn plannen zullen ontworteld worden, want een plant van boosheid is in hem geworteld.
[30] Het hart van wie verstandig is, denkt na over spreuken, en het oor van wie luistert, is het verlangen van de wijze.
[31] Water dooft een laaiend vuur, en met barmhartigheid doe je verzoening voor zonden.
[32] En de Heere, die goede daden vergeldt, denkt daaraan in de toekomst, en op de dag dat hij valt, zal hij steun vinden.

Jezus Sirach 4

[1] Mijn kind, laat de arme in zijn leven geen gebrek lijden en laat wie tekortkomt niet wachten.
[2] Doe iemand die honger heeft geen verdriet en laat niemand in zijn nood wachten.
[3] Maak een hart dat al van streek is niet nog meer van streek, en onthoud wie tekortkomt zijn gave niet.
[4] Wijs iemand die onderdrukt wordt en je smeekt niet af, en keer je gezicht niet van de arme af.
[5] Wend je ogen niet af van wie tekortkomt, en geef niemand reden je te vervloeken.
[6] Want als iemand je vervloekt in de bitterheid van zijn ziel, zal zijn gebed gehoord worden door Hem die hem gemaakt heeft.
[7] Maak jezelf geliefd in de gemeenschap, en buig je hoofd voor iemand met macht.

[8] Neig je oor naar de arme zonder te mopperen, en antwoord hem vriendelijk en zachtmoedig.

[9] Red wie onrecht lijdt uit de hand van wie onrecht doet, en wees niet kleinmoedig wanneer je oordeelt.

[10] Wees voor de wezen als een vader en voor hun moeder als een man.

[11] Dan zul je zijn als een zoon van de Allerhoogste, en Hij zal meer van je houden dan je moeder doet.

[12] De wijsheid verhoogt haar eigen kinderen en neemt aan wie haar zoeken.

[13] Wie van haar houdt, houdt van het leven, en wie 's morgens vroeg naar haar toe gaan, zullen vol vreugde zijn.

[14] Wie haar vasthoudt, zal eer erven, en waar zij binnenkomt, zal de Heere zegenen.

[15] Wie haar dienen, dienen de Heilige, en wie van haar houden, heeft de Heere lief.

[16] Wie haar gehoorzaamt, zal over volken rechtspreken, en wie op haar let, zal veilig wonen.

[17] Als hij haar vertrouwt, zal hij haar erven, en zijn nakomelingen zullen haar in bezit houden.

[18] Want in het begin zal zij vreemd met hem omgaan.

[19] Zij zal angst en beven over hem brengen en hem pijnigen met haar opvoeding, tot zij vertrouwen in hem heeft en hem met haar regels beproefd heeft.

[20] Dan zal zij langs een rechte weg naar hem terugkeren en hem blij maken,

[21] en zij zal hem haar geheimen onthullen.

[22] Maar als hij afdwaalt, zal zij hem in de steek laten en hem overgeven aan wat hem overkomt.

[23] Grijp de gelegenheid van het moment en pas op voor het kwaad.

[24] En schaam je niet voor jezelf.

[25] Want er is een schaamte die zonde met zich meebrengt, en er is een schaamte die eer en gunst geeft.

[26] Ga niet naar iemands aanzien ten koste van jezelf, en schaam je niet als het slecht met je gaat.
[27] Houd het woord niet tegen op het moment dat het kan redden,
[28] en verberg je wijsheid niet om aardig gevonden te worden.
[29] Want de wijsheid wordt bekend in het woord, en het onderwijs in wat de tong zegt.
[30] Spreek de waarheid nergens tegen, en schaam je over de leugen die uit je ongeschiktheid komt.
[31] Schaam je niet om je zonden toe te geven, en probeer de stroom van een rivier niet tegen te houden.
[32] Onderwerp jezelf niet aan een dwaas mens, en zie niet naar het aanzien van wie macht heeft.
[33] Strijd voor de waarheid tot de dood, en God de Heere zal voor je vechten.
[34] Wees niet brutaal met je tong en lui en slap in je werk.
[35] Wees niet als een leeuw in je huis en niet als iemand die zich van alles verbeeldt tegenover je knechten.
[36] Laat je hand niet uitgestrekt zijn om te nemen en gesloten om te geven.

Jezus Sirach 5

[1] Houd je niet vast aan je rijkdom en zeg niet: Die is genoeg voor mij om van te leven.
[2] Ga niet achter je eigen verlangens en je eigen kracht aan om de wegen van je hart te gaan.
[3] Zeg niet: Wie zal mij om mijn daden onder zijn macht brengen? Want de Heere zal je overmoed zeker straffen.
[4] Zeg niet: Ik heb gezondigd, en wat is mij overkomen? Want de Heere is geduldig, Hij zal je niet zomaar laten gaan.
[5] Wees niet zonder vrees als het om vergeving gaat, zodat je niet, terwijl je genoeg hebt, zonde op zonde stapelt.

[6] En zeg niet: Zijn ontferming is groot, mijn vele zonden zullen wel vergeven worden.
[7] Want ontferming en toorn zijn allebei snel bij Hem, en Zijn woede rust op de zondaars.
[8] Wacht niet met je bekeren tot de Heere en stel het niet dag na dag uit.
[9] Want de toorn van de Heere breekt plotseling los, en wanneer je zorgeloos bent, word je vermorzeld en ga je te gronde op de dag van de wraak.
[10] Steun niet op onrechtvaardige rijkdom, want die zal je geen voordeel opleveren op de dag waarop het onheil over je komt.
[11] Wan niet met elke wind mee en ga niet elk pad op. Dat doet de zondaar die met twee tongen spreekt.
[12] Als je van je mening zeker bent, blijf daar dan bij, en laat je woord één zijn.
[13] Wees snel om iets goeds te horen, leef oprecht en geef geduldig een goed antwoord.
[14] Als je verstand hebt, geef je naaste dan antwoord, en zo niet, leg dan je hand op je mond.
[15] Eer en schande liggen in het spreken, en de tong van een mens brengt hem ten val.
[16] Laat je geen roddelaar noemen en leg met je tong geen valstrikken.
[17] Want een dief overkomt een zware schaamte, en wie met twee tongen spreekt, een schadelijk oordeel.
[18] Wees nergens onwetend in, niet in het grote en niet in het kleine.

Jezus Sirach 6

[1] Word geen vijand in plaats van een vriend, want zo iemand krijgt een slechte naam, schande en verwijt. Zo haalt ook de zondaar die met twee tongen spreekt zich schande op de hals.
[2] Til jezelf niet op in de raad van je eigen ziel, zodat je ziel niet als een stier alle kanten op verscheurd wordt.

[3] Je zult je eigen bladeren opeten, je vruchten bederven en jezelf achterlaten als een dorre boom.

[4] Een slechte ziel richt zijn eigenaar te gronde en maakt dat de vijanden blij over hem zijn.

[5] Een vriendelijke keel maakt veel vrienden, en een welsprekende tong maakt veel vriendelijke woorden.

[6] Zorg dat velen in vrede met je leven, maar neem er één uit duizend als raadgever.

[7] Als je een vriend wilt krijgen, neem hem dan eerst op de proef en vertrouw jezelf niet te snel aan hem toe.

[8] Want er is menig vriend zolang het hem uitkomt, maar hij blijft niet bij je op de dag van je nood.

[9] Er is ook menig vriend die in een vijand verandert en die je openlijk met verwijten zal bestrijden.

[10] Er is ook menig vriend die tafelgenoot is, maar hij blijft niet bij je op de dag van je nood.

[11] Als het je goed gaat, is hij als jij, en tegenover je knechten gedraagt hij zich als de baas.

[12] Als je vernederd wordt, keert hij zich tegen je en verbergt hij zich voor je gezicht.

[13] Blijf weg van je vijanden, en pas op voor je vrienden.

[14] Een trouwe vriend is een sterke bescherming, en wie er zo een gevonden heeft, heeft een schat gevonden.

[15] Er is niets wat opweegt tegen een trouwe vriend, en zijn waarde is niet te wegen.

[16] Een trouwe vriend is een medicijn voor het leven, en wie ontzag hebben voor de Heere, zullen zo iemand vinden.

[17] Wie ontzag heeft voor de Heere, gedraagt zich goed in zijn vriendschappen, want zoals hij is, zo zullen ook zijn naasten zijn.

[18] Mijn kind, kies vanaf je jeugd voor het onderwijs, dan zul je tot je grijze haren toe wijsheid vinden.

[19] Wacht op haar goede vruchten.

[20] Want bij het werken aan haar zul je wel even moe worden, maar al snel zul je van haar opbrengst eten.

[21] Ach, wat is zij ruw voor wie niets geleerd hebben, en wie geen hart heeft, blijft niet bij haar.

[22] Voor hem is zij als een zware proefsteen, en hij zal niet lang wachten om haar weg te gooien.

[23] Want de wijsheid is zoals haar naam zegt, en zij is niet aan velen bekend.

[24] Luister, mijn kind, kies mijn mening en verwerp mijn raad niet.

[25] Steek je voeten in haar boeien en je nek in haar halsband.

[26] Zet je schouder eronder en draag haar, en word geen vijand van haar banden.

[27] Ga met heel je ziel naar haar toe en houd haar wegen met heel je kracht.

[28] Spoor haar op en zoek haar, dan zal zij zich aan je bekendmaken. En als je haar in handen hebt, laat haar dan niet los.

[29] Want op het laatst zul je bij haar rust vinden, en zij zal je vreugde geven.

[30] Haar boeien zullen voor jou een sterke bescherming zijn en haar halsbanden een prachtige mantel.

[31] Want er zit een gouden sieraad aan haar, en haar banden zijn een blauwpurperen draad.

[32] Je zult haar aantrekken als een prachtige mantel en haar opzetten als een kroon van vrolijkheid.

[33] Als je wilt, mijn kind, zul je onderwezen worden, en als je je ziel daaraan geeft, zul je helemaal knap worden.

[34] Als je graag luistert, zul je verstand krijgen, en als je je oor neigt, zul je wijs worden.

[35] Blijf onder de menigte van de ouderen, en als er iemand wijs is, sluit je bij hem aan. Luister graag naar elke uitleg over God, en laat de spreuken van het verstand niet aan je voorbijgaan.

[36] Als je een verstandig man ziet, ga dan vroeg in de morgen naar hem toe, en laat je voet de drempel van zijn deur steeds weer betreden.

37 Denk grondig over de geboden van de Heere na en oefen je altijd in Zijn bevelen. Dan zal Hij je hart sterken en zal de wijsheid waar je naar verlangt je gegeven worden.

Jezus Sirach 7

1 Doe geen kwaad, dan zal je geen kwaad overkomen.

2 Blijf weg van het onrecht, dan zal de zonde van jou wegblijven.

3 Mijn zoon, zaai niet in de voren van het onrecht, dan zul je het niet zevenvoudig maaien.

4 Vraag de Heere niet om macht en de koning niet om een ereplaats.

5 Praat je eigen gelijk niet goed voor de Heere, en doe je niet wijs voor bij de koning.

6 Probeer geen rechter te worden, want misschien ben je niet sterk genoeg om het onrecht weg te nemen. Dan zou je ooit bang kunnen worden voor iemand met macht en een smet werpen op je eerlijke ambt.

7 Zondig niet tegen de gemeenschap van de stad en sluit je niet aan bij een oproerige menigte.

8 Bind dezelfde zonde niet twee keer aan, want al bij de eerste keer ben je niet onschuldig.

9 Zeg niet: Hij zal naar de hoeveelheid van mijn gaven kijken, en als ik aan God de Allerhoogste offer, zal Hij het aannemen.

10 Wees niet kleinmoedig in je gebed en verzuim het niet barmhartig te geven.

11 Lach niet om iemand die bitter is van binnen, want er is Eén die vernedert en verhoogt.

12 Bedenk geen leugen tegen je broer, en doe hetzelfde niet bij je vriend.

13 Vertel helemaal geen leugens, want het steeds weer doen loopt nergens goed op uit.

14 Praat niet veel in de kring van de ouderen en herhaal je woorden niet in je gebed.

15 Heb geen hekel aan zwaar werk en aan de landbouw, die door de Allerhoogste is ingesteld.

16 Reken jezelf niet bij de menigte van de zondaars. Denk eraan dat de toorn niet lang uitblijft.

17 Verneder jezelf diep, want de straf van de goddeloze zal vuur en worm zijn.

18 Ruil een vriend niet in voor iets onbelangrijks, wat dan ook, en een eerlijke broer niet voor goud uit Ofir.

19 Laat het je niet ontbreken aan een wijze en goede vrouw, want haar bekoorlijkheid is meer waard dan goud.

20 Doe een knecht die zijn werk trouw doet geen kwaad, en ook geen dagloner die zich aan jou geeft.

21 Houd van een verstandige knecht en onthoud hem de vrijheid niet.

22 Heb je vee, zorg er dan goed voor, en als het je van nut is, houd het dan bij je.

23 Heb je kinderen, onderwijs hen dan en buig hun nek van jongs af aan.

24 Heb je dochters, let dan op hun lichaam en kijk niet te vrolijk naar hen.

25 Geef je dochter uit, dan heb je een groot werk gedaan, en geef haar aan een verstandig man.

26 Heb je een vrouw naar je hart, stuur haar dan niet weg, en geef jezelf niet over aan een vrouw die je haat.

27 Eer je vader van harte, en vergeet de pijnen van je moeder niet.

28 Denk eraan dat je door hen ter wereld gekomen bent. Wat kun je hun teruggeven voor wat zij jou gegeven hebben?

29 Heb ontzag voor de Heere met heel je ziel en houd Zijn priesters in ere. Heb Hem die je gemaakt heeft lief met al je kracht en laat Zijn dienaren niet in de steek.

30 Heb ontzag voor de Heere en eer de priester.

31 Geef hem zijn deel, zoals je bevolen is:

32 de eerstelingen en het schuldoffer,

33 de gaven van de schouders, het heiligingsoffer en de eerstelingen van de heilige dingen.

[34] En steek je hand uit naar de arme, zodat je zegen volledig wordt.
[35] Gaven zijn aangenaam bij alle levenden, en onthoud ook een dode je goedheid niet.
[36] Blijf niet weg bij wie huilen, en rouw mee met wie rouwen.
[37] Wees niet traag om een zieke te bezoeken, want om zulke dingen zul je geliefd zijn.
[38] Denk bij alles wat je doet aan je einde, en je zult nooit zondigen.

Jezus Sirach 8

[1] Ga geen strijd aan met een machtig mens, zodat je niet in zijn handen valt.
[2] Maak geen ruzie met een rijk mens, zodat hij je niet de baas wordt.
[3] Want goud heeft velen te gronde gericht en het hart van koningen omgebogen.
[4] Maak geen ruzie met een prater en gooi geen hout op zijn vuur.
[5] Maak geen grappen met iemand die zich niet weet te gedragen, zodat hij je voorouders niet onteert.
[6] Verwijt iemand die zich van de zonde afkeert niets. Denk eraan dat wij allemaal straf verdienen.
[7] Onteer niemand om zijn ouderdom, want ook onder ons zijn er die oud worden.
[8] Wees niet blij om de dood van je grootste vijand. Denk eraan dat wij allemaal sterven.
[9] Veracht niet wat de wijzen vertellen, en oefen jezelf in hun spreuken.
[10] Want van hen zul je onderwijs leren, zodat je ook de groten met gemak kunt dienen.
[11] Wijk niet af van het onderwijs van de ouderen, want ook zij hebben het van hun vaders geleerd.
[12] Want van hen zul je verstand leren, en ook hoe je moet antwoorden wanneer het nodig is.

[13] Wakker de kolen van een zondaar niet aan, zodat je niet verbrandt in de vlam van zijn vuur.
[14] Kom niet in verzet tegen iemand die spot, zodat hij niet op je woorden gaat loeren.
[15] Leen niets aan iemand die machtiger is dan jij, en als je hem iets geleend hebt, beschouw het dan als verloren.
[16] Word geen borg boven je vermogen, en als je borg geworden bent, houd er dan rekening mee dat je moet betalen.
[17] Ga niet in beroep tegen de rechter, want men zal hem naar zijn eigen oordeel beoordelen.
[18] Ga niet met een brutale man op pad, zodat hij je niet tot last wordt, want hij doet wat hij wil en door zijn dwaasheid zou jij mee ten onder gaan.
[19] Begin geen ruzie met iemand die snel kwaad wordt, en ga niet met hem de woestijn in. Bloed betekent niets in zijn ogen, en waar geen hulp is, zal hij je neerslaan.
[20] Vraag geen raad aan een dwaas, want hij kan geen geheim bewaren.
[21] Doe niets vertrouwelijks in het bijzijn van een vreemde, want je weet niet wat hij zal uitbroeden.
[22] Vertel niet aan iedereen wat er in je hart leeft, en laat je geen valse dank bezorgen.

Jezus Sirach 9

[1] Wees niet jaloers op de vrouw die aan je borst ligt, en leer haar geen kwade lessen die zich tegen jezelf keren.
[2] Geef jezelf niet aan een vrouw over, zodat zij de baas over je wordt.
[3] Ga niet naar een vrouw die ontucht pleegt, zodat je niet ooit in haar strikken valt.
[4] Ga niet om met een vrouw die snarenspel maakt, zodat je niet ooit door haar kunsten gevangen wordt.

[5] Kijk niet te veel naar een jong meisje, zodat je niet in de problemen komt met de straf die daarop staat.

[6] Geef jezelf niet over aan prostituees, zodat je je erfdeel niet kwijtraakt.

[7] Kijk niet rond in de straten van de stad en zwerf niet door de verlaten hoeken ervan.

[8] Wend je oog af van een mooie vrouw en staar niet naar de schoonheid van een ander.

[9] Want door de schoonheid van een vrouw zijn velen verleid, en daaruit wordt de liefde als een vuur aangestoken. Ga niet met haar in bed liggen.

[10] Ga helemaal niet bij een getrouwde vrouw zitten.

[11] En houd met haar geen drinkgelag bij de wijn, zodat je hart zich niet ooit naar haar keert en je met je geest niet in het verderf valt.

[12] Laat een oude vriend niet in de steek, want een nieuwe is niet zoals hij.

[13] Een nieuwe vriend is als nieuwe wijn: drink hem met vreugde als hij oud geworden is.

[14] Wees niet jaloers op de eer van een zondaar, want je weet niet hoe het met hem afloopt.

[15] Schep er geen behagen in waar goddelozen behagen in hebben. Denk eraan dat zij tot in het dodenrijk toe niet gerechtvaardigd worden.

[16] Blijf uit de buurt van een mens die de macht heeft om te doden, dan hoef je niet aan doodsangst te denken.

[17] En als je toch bij hem komt, doe dan niets verkeerds, zodat hij je niet meteen het leven beneemt.

[18] Weet dat je midden tussen de strikken door loopt en dat je op de tinnen van de stad wandelt.

[19] Let op je naaste zo goed als je kunt, en vraag raad aan de wijzen. Praat met de verstandigen, en laat alles wat je vertelt in overeenstemming zijn met de wet van de Allerhoogste.

[20] Laat rechtvaardige mannen je tafelgenoten zijn, en laat je roem liggen in het ontzag voor de Heere.

[21] Een werkstuk wordt geprezen om de hand van de vakman, en een wijze leider van het volk om zijn woord.

[22] Een man die te veel praat, is een schrik in zijn stad, en wie te snel spreekt, zal gehaat worden.

Jezus Sirach 10

[1] Een wijze rechter onderwijst zijn volk, en het bestuur van wie verstandig is, is goed geordend.

[2] Zoals de rechter van het volk is, zo zijn ook zijn dienaren, en zoals de leider van de stad is, zo zijn al haar bewoners.

[3] Een koning die niet onderwezen is, richt zijn volk te gronde, maar een stad zal bewoond blijven door het verstand van wie macht hebben.

[4] De macht op aarde ligt in de hand van de Heere, en op zijn tijd zal Hij daarover iemand doen opstaan die nuttig is.

[5] In de hand van de Heere ligt het welslagen van een mens, en op het gezicht van de schriftgeleerde legt Hij Zijn eer.

[6] Word niet kwaad op je naaste om welk onrecht dan ook, en doe niets wat schande brengt.

[7] Hoogmoed is verwerpelijk voor God en voor de mensen, en bij allebei is de misdaad van het onrecht verwerpelijk.

[8] Een koninkrijk gaat van het ene volk naar het andere over, vanwege onrecht, overmoed en rijkdom die met bedrog verkregen is. Waarom zou stof en as zich toch verheffen?

[9] Er is werkelijk niets onrechtvaardigers dan iemand die alleen aan geld denkt.

[10] Want zo iemand biedt zelfs zijn eigen ziel te koop aan, want zijn binnenste gooit die weg terwijl hij nog leeft.

[11] De dokter houdt een lange ziekte tegen. Vandaag is iemand koning, en morgen zal hij sterven.

[12] Want wanneer een mens sterft, erft hij kruipende en wilde dieren en wormen.

13 Het begin van de hoogmoed is dat een mens van de Heere afwijkt en dat zijn hart zich afkeert van Hem die hem gemaakt heeft.
14 Want hoogmoed is het begin van de zonde, en wie daarin blijft, doet de gruwelijkste dingen. Maar op het eind zal hij omvergeworpen worden.
15 Daarom heeft de Heere ongewone straffen over hen gebracht en heeft Hij hen ten slotte omvergeworpen.
16 De Heere heeft de tronen van heersers neergedrukt en zachtmoedigen in hun plaats gezet.
17 De Heere rukt de wortels van hoogmoedige volken uit en plant nederigen in hun plaats, met eer.
18 De Heere keert de landen van de volken om en verwoest ze tot op de bodem van de aarde.
19 Hij heeft hen daaruit weggenomen en te gronde gericht.
20 En Hij heeft de herinnering aan hen van de aarde laten verdwijnen.
21 Hoogmoed is niet in de mensen geschapen, en ook de grimmige toorn niet in wie uit vrouwen geboren zijn.
22 Wie ontzag hebben voor de Heere zijn een betrouwbaar nageslacht, en wie Hem liefhebben een kostbare plant. Maar wie niet op de wet letten, zijn een schandelijk nageslacht, en wie de geboden overtreden een nageslacht dat afdwaalt.
23 Wie onder broeders hun leider is, wordt geëerd, en wie ontzag hebben voor de Heere worden geëerd in Zijn ogen.
24 Ontzag voor de Heere is een heerschappij, ook waar het lot beslist, maar hardheid en hoogmoed doen die heerschappij verdwijnen.
25 De roem van een rijke, een aanzienlijke en een arme is het ontzag voor de Heere.
26 Het is niet goed een arme te onteren die verstandig is, en het hoort niet dat men een zondaar eert.
27 De groten, de rechters en de machtigen worden geëerd, maar niemand van hen is groter dan wie ontzag heeft voor de Heere.

[28] Vrije mensen zullen een verstandige knecht dienen, en een man met kennis zal niet mopperen wanneer hij terechtgewezen wordt.
[29] Doe niet wijs wanneer je je werk doet, en schep niet op in de tijd van je nood.
[30] Want het is beter dat iemand werkt en overvloed heeft dan dat hij opschept en geen brood heeft.
[31] Mijn kind, geef je ziel eer door je zachtmoedigheid en geef haar de eer die zij verdient.
[32] Wie zal iemand in zijn recht stellen die tegen zijn eigen ziel zondigt? En wie zal iemand eren die zijn eigen leven onteert?
[33] Een arme wordt geëerd om zijn kennis, en een rijke wordt geëerd om zijn rijkdom.
[34] Wie in armoede geëerd wordt, hoeveel te meer in rijkdom. En wie in rijkdom geen eer krijgt, hoeveel te minder in armoede.

Jezus Sirach 11

[1] De wijsheid van wie nederig is, zal zijn hoofd omhoog brengen en hem tussen de groten laten zitten.
[2] Prijs niemand om zijn uiterlijk en heb geen afkeer van iemand om hoe hij eruitziet.
[3] De bij is klein onder de vliegende dieren, en toch is haar opbrengst het allerzoetste.
[4] Pronk niet met de kleren die je aanhebt en verhef je niet op je dag van eer, want de werken van de Heere zijn wonderlijk en Zijn werken zijn voor de mensen verborgen.
[5] Veel koningen hebben op de grond gezeten, en iemand van wie niemand het verwachtte, heeft de kroon gedragen.
[6] Veel machtigen zijn zwaar onteerd, en veel aanzienlijken zijn in de handen van anderen gevallen.
[7] Wijs niemand terecht voordat je onderzoek gedaan hebt. Kom eerst te weten hoe het zit, en wijs dan terecht.

[8] Antwoord niet voordat je geluisterd hebt, en val niet midden in de woorden van een ander.

[9] Maak geen ruzie over een zaak die jou niet aangaat, en ga niet meezitten in het gerecht van zondaars.

[10] Mijn kind, bemoei je niet met te veel dingen, want als je veel op je neemt, blijf je niet onschuldig. Als je het najaagt, haal je het niet, en als je vlucht, ontkom je niet.

[11] Er is menigeen die zich inspant, zwoegt en haast, en die juist des te meer tekortkomt.

[12] En er is menigeen die traag is, die hulp nodig heeft, die kracht mist en grote armoede kent. En het oog van de Heere ziet hem ten goede aan en richt hem op uit zijn geringheid.

[13] Hij tilt zijn hoofd omhoog uit het verval, en velen die dat zien, verbazen zich over hem.

[14] Goede en kwade dingen, leven en dood, armoede en rijkdom komen van de Heere.

[15] Wijsheid en kennis en het kennen van de wet komen van de Heere. Liefde en de wegen van goede werken komen van Hem.

[16] Dwaling en duisternis zijn samen met de zondaars geschapen, en bij wie over kwaad opscheppen, wordt het kwaad oud.

[17] De gave van de Heere blijft bij wie ontzag voor Hem hebben, en wat Hem behaagt, blijft voor altijd voorspoedig.

[18] Er is menigeen die rijk wordt door zijn oplettendheid en zijn zuinigheid, en dat is dan zijn deel van het loon.

[19] Wanneer hij zegt: Ik heb rust gevonden, nu zal ik onophoudelijk van mijn bezit eten, dan weet hij niet welke tijd hem overkomt. Hij zal het aan anderen nalaten en sterven.

[20] Blijf staan in je verbond, leef daarin en word oud terwijl je je werk doet.

[21] Verbaas je niet over de werken van de zondaar, maar vertrouw op de Heere en blijf bij je werk.

[22] Want het is voor de Heere gemakkelijk om een arme snel en onverwacht rijk te maken.
[23] De zegen van de Heere ligt in het loon van wie ontzag voor Hem heeft, en in korte tijd laat Hij Zijn zegen opkomen.
[24] Zeg niet: Wat heb ik nodig om tevreden te zijn, en voor wie zullen mijn bezittingen voortaan zijn?
[25] Zeg niet: Ik heb genoeg, en wat ik heb is veel, en wat kan mij in dit leven nog voor kwaad overkomen?
[26] In de goede dagen vergeet men het kwade, en in de kwade dagen denkt men niet meer aan het goede.
[27] Want het is voor de Heere gemakkelijk om op de dag van de dood de mens naar zijn daden te vergelden.
[28] Een slecht uur doet je het genot vergeten, en aan het eind van een mensenleven komen zijn daden aan het licht.
[29] Prijs niemand gelukkig voor zijn dood. Ook aan zijn kinderen ken je een man.
[30] Breng niet iedereen in je huis, want een lasteraar legt veel valstrikken.
[31] Zoals een gevangen patrijs in een kooi, zo is het hart van wie hoogmoedig is, en zoals iemand die op de loer ligt en erop uit is je te laten vallen.
[32] Want hij loert en verandert het goede in het kwade. Ja, juist in de mooiste dingen zal hij je een smet aanwrijven.
[33] Uit een kleine vonk worden veel gloeiende kolen, en een mens die zondaar is, loert op bloed.
[34] Pas op voor iemand die kwaad doet, want hij smeedt kwade plannen, zodat hij je niet ooit een blijvende schandvlek bezorgt.
[35] Laat je een vreemde in je huis wonen, dan zal hij je met onrust storen en zal hij je van je eigen bezit beroven.

Jezus Sirach 12

[1] Als je goeddoet, weet dan aan wie je het doet, en je zult voor je weldaden dank krijgen.

[2] Doe goed aan wie ontzag voor God heeft, dan zul je vergelding vinden, en zo niet van hem, dan toch van de Allerhoogste.

[3] Wie doorgaat met het kwade, zal het niet goed gaan, en ook niet wie niets opzijlegt om barmhartig te geven.

[4] Geef aan wie ontzag voor God heeft, en neem de zondaar niet aan.

[5] Doe goed aan wie nederig is en geef niets aan de goddeloze. Onthoud hem je brood en geef het hem niet, zodat hij je daarmee niet de baas wordt. Want je zal dubbel kwaad overkomen voor al het goede dat je hem gedaan hebt.

[6] Want ook de Allerhoogste haat de zondaars, en wie ontzag voor Hem heeft, zal Hij wreken, maar de anderen bewaart Hij voor de zware dag van de wraak. Geef aan wie vroom is, en neem de zondaar niet aan.

[7] Zolang het goed gaat, wordt de vriend niet weggestuurd, en pas in tegenspoed blijft de vijand niet verborgen.

[8] Als het iemand goed gaat, zijn zijn vijanden bedroefd, en als het hem slecht gaat, gaat ook de vriend bij hem weg.

[9] Vertrouw je vijand nooit.

[10] Want zoals koper roest, zo doet zijn boosheid dat ook.

[11] En als hij vernederd wordt en gebogen loopt, houd jezelf dan in en pas voor hem op. Dan zul je voor hem zijn als iemand die een spiegel heeft schoongeveegd, en je zult merken dat hij die niet tot het einde toe kan laten roesten.

[12] Zet hem niet naast je, zodat hij niet ooit, wanneer hij je omvergeworpen heeft, zichzelf op jouw plaats zet, en zet hem niet aan je rechterkant, zodat hij niet ooit jouw zitplaats probeert in te nemen. Anders merk je pas op het laatst wat mijn woorden betekenen en word je door mijn woorden doorstoken.

[13] Wie zal medelijden hebben met een slangenbezweerder die door een slang gebeten is, of met iedereen die dicht bij wilde dieren komt? Zo gaat het met iemand die met een zondaar omgaat en zich in zijn zonden mengt.

[14] Hij zal een uur bij je blijven zolang het goed met je gaat, maar als je afdwaalt, zal hij niet volhouden.

15 De vijand zal wel zoete woorden op zijn lippen hebben, maar in zijn hart overlegt hij hoe hij je in een kuil kan gooien.
16 Met zijn ogen zal hij huilen, en als hij de gelegenheid krijgt, zal hij niet genoeg van je bloed kunnen krijgen.
17 Als jou iets kwaads overkomt, zul je hem daar eerder vinden dan jezelf. Hij doet alsof hij wil helpen, en hij zal je hiel doorsnijden.
18 Hij zal zijn hoofd schudden, in zijn handen klappen, veel mompelen en zijn gezicht veranderen.

Jezus Sirach 13

1 Wie pek aanraakt, wordt ermee besmeurd, en wie omgaat met iemand die hoogmoedig is, wordt net als hij.
2 Neem in je leven geen last op je die te zwaar voor je is, en ga niet om met iemand die sterker en rijker is dan jij.
3 Wat heeft een aarden pot met een ketel te maken? Die stoot ertegenaan, en de pot wordt verbrijzeld.
4 Een rijke doet onrecht, en men smeekt hém om genade. Een arme doet onrecht, en hij wordt bedreigd.
5 Als je hem van nut kunt zijn, zal hij je aan het werk zetten, maar als je achterop raakt, zal hij je onderdrukken.
6 Als je iets hebt, zal hij met je leven en zal hij je leeghalen, en zelf zal hij niet werken.
7 Heeft hij je nodig, dan zal hij je bedriegen en lokken en hoop geven. Hij zal vriendelijk met je praten en zeggen: Wat heb je nodig?
8 Hij zal je met zijn maaltijden beschamen, tot hij je twee of drie keer leeggehaald heeft. En op het laatst zal hij je bespotten. Daarna zal hij je aankijken, je in de steek laten en zijn hoofd over je schudden.
9 Pas op dat je niet door je eigen gedachten misleid wordt
10 en dat je niet vernederd wordt terwijl je hart blij is.

[11] Als een machtig heer je uitnodigt, houd je dan wat op de vlakte, dan zal hij je des te vaker uitnodigen.
[12] Val hem niet in de rede, zodat je niet zonder dat je weet waarom aan de kant gezet wordt, maar blijf ook niet te ver weg, zodat je niet vergeten wordt.
[13] Probeer niet met hem op gelijke voet te spreken en vertrouw niet op zijn vele woorden. Want door veel te praten zal hij je uithoren, en al lachend zal hij je geheimen onderzoeken.
[14] Wie zijn woorden niet houdt, is onbarmhartig, en hij zal je zeker geen plagen en boeien besparen.
[15] Let op jezelf en luister goed wanneer je hem hoort, want je loopt langs de rand van je val.
[16] Als je deze dingen hoort, wees dan zelfs in je slaap waakzaam.
[17] Heb de Heere je leven lang lief en roep Hem aan om je redding.
[18] Ieder dier houdt van zijn soortgenoot, en ieder mens houdt van zijn naaste.
[19] Alles wat leeft verzamelt zich bij zijn eigen soort, en een mens sluit zich aan bij wie op hem lijkt.
[20] Wat heeft een wolf met een lam te maken? Zo staat een zondaar tegenover wie ontzag heeft voor de Heere.
[21] Welke vrede is er tussen een hyena en een hond? En welke vrede tussen een rijke en een arme?
[22] Zoals de wilde ezels in de woestijn de prooi van de leeuwen zijn, zo zijn de armen de weide van de rijken.
[23] Zoals nederigheid voor de hoogmoedige een gruwel is, zo is de arme een gruwel voor de rijke.
[24] Wanneer een rijke wankelt, wordt hij door zijn vrienden overeind gehouden. Maar wanneer een arme valt, wordt hij door zijn vrienden nog verstoten ook.
[25] Wanneer een rijke struikelt, zijn er velen die hem helpen. Heeft hij ongepaste dingen gezegd, dan praat men het toch goed.
[26] Een nederig mens struikelt, en men scheldt hem er nog voor uit. Hij heeft iets verstandigs gezegd, en men geeft hem geen ruimte.

[27] De rijke spreekt, en zij zwijgen allemaal en verheffen zijn woorden tot in de wolken.
[28] De arme spreekt, en men zegt: Wie is dat? En als hij ergens tegenaan stoot, zullen zij hem helemaal omverduwen.
[29] Rijkdom is goed als er geen zonde bij is, en armoede is kwaad in de mond van de goddeloze.
[30] Het hart van een mens verandert zijn gezicht, ten goede of ten kwade, en een hart dat opbloeit van genoegen maakt een vrolijk gezicht.
[31] Een fris gezicht is een teken van een hart dat goed staat, en het bedenken van spreuken kost moeite en overleg.

Jezus Sirach 14

[1] Gelukkig is de man die geen fouten maakt met zijn mond en die niet door een massa zonden geprikkeld wordt.
[2] Gelukkig is hij die zijn eigen ziel niet veroordeelt en die de hoop op de Heere niet kwijtraakt.
[3] Rijkdom past niet bij een gierig mens, en waar dient geld voor bij een afgunstig mens?
[4] Wie verzamelt door zichzelf tekort te doen, verzamelt voor anderen, en vreemden zullen lekker leven van zijn bezit.
[5] Wie voor zichzelf slecht is, voor wie zal hij goed zijn? Hij zal zelfs niet blij zijn met zijn eigen bezit.
[6] Er is geen slechter mens dan wie zichzelf niets gunt, en dat is de vergelding voor zijn boosheid.
[7] Als hij goeddoet, doet hij het met tegenzin, en op het laatst zal zijn boosheid uitkomen.
[8] Het is een slecht mens die met zijn oog afgunstig is, die zijn gezicht afwendt en mensen veracht.
[9] Het oog van de gierigaard wordt door geen enkel deel verzadigd, en het onrecht van de slechte mens laat zijn ziel uitdrogen.

[10] Een slecht oog is afgunstig op brood, en aan zijn eigen tafel komt hij tekort.
[11] Mijn kind, doe jezelf goed naar wat je kunt, en breng de Heere offers, zoals het hoort.
[12] Denk eraan dat de dood niet lang wacht, en de afspraak met het graf is je niet getoond.
[13] Doe je vriend goed voordat je sterft, en strek naar je vermogen je hand uit en geef hem.
[14] Onthoud jezelf de goede dag niet, en laat je deel van wat je terecht verlangt niet voorbijgaan.
[15] Zul je je werk niet aan een ander moeten nalaten, en je moeite aan het lot dat verdeelt?
[16] Geef en neem, en heilig je ziel.
[17] Want in het graf hoef je geen eten te zoeken.
[18] Alles wat leeft veroudert als een kleed, want de afspraak is vanaf de eeuwen deze: je zult zeker sterven.
[19] Zoals een groen blad aan een dichte boom: sommige laat hij vallen, en andere laat hij uitlopen. Zo gaat het met het geslacht van vlees en bloed: de een sterft en de ander wordt geboren.
[20] Elk werk dat aan verrotting onderhevig is, bezwijkt, en wie het gemaakt heeft, gaat er samen mee heen.
[21] Gelukkig is de man die met wijsheid nadenkt over wat eervol is en die met zijn verstand over heilige dingen spreekt.
[22] Wie in zijn hart over haar wegen nadenkt, zal ook haar geheimen begrijpen. Ga achter haar aan als een spoorzoeker en let op haar wegen.
[23] Wie door haar ramen kijkt en bij haar deuren luistert,
[24] wie dicht bij haar huis zijn onderkomen zoekt en zijn pin in haar muren slaat, wie zijn tent naast haar opzet,
[25] die zal een onderkomen hebben in een huis vol goeds. Hij zal zijn kinderen onder haar bescherming brengen en onder haar takken overnachten.
[26] Zij zal hem beschermen tegen de hitte, en in haar heerlijkheid zal hij wonen.

Jezus Sirach 15

[1] Wie ontzag heeft voor de Heere zal dat doen, en wie de kennis van de wet gekregen heeft, zal haar vinden.

[2] Als een moeder zal zij hem tegemoet komen, en als een vrouw die hij als meisje getrouwd heeft, zal zij hem ontvangen.

[3] Zij zal hem voeden met het brood van het verstand en hem laten drinken van het water van de wijsheid.

[4] Hij zal op haar steunen en niet wankelen, en hij zal zich aan haar vasthouden en niet beschaamd worden.

[5] Zij zal hem verhogen boven zijn naaste, en zij zal midden in de vergadering zijn mond openen.

[6] Hij zal vrolijkheid vinden en een kroon van vreugde, en zij zal hem een blijvende naam laten erven.

[7] Mensen zonder verstand zullen haar niet begrijpen.

[8] Zondaars zullen haar helemaal niet zien. Zij is ver van hoogmoed, en leugenaars denken helemaal niet aan haar.

[9] Lof past niet in de mond van een zondaar, omdat die hem niet door de Heere gegeven is.

[10] Want lof wordt met wijsheid uitgesproken, en de Heere zal die laten slagen.

[11] Zeg niet: De Heere is de oorzaak dat ik afgevallen ben. Want wat Hij haat, moet je niet doen.

[12] Zeg niet: Hij heeft mij zo gemaakt. Want Hij heeft de zondaar niet nodig.

[13] De Heere haat alles wat gruwelijk is, en het is niet geliefd bij wie ontzag voor Hem hebben.

[14] Hij heeft vanaf het begin de mens gemaakt en hem in de hand van zijn eigen keuze gelaten.

[15] En Hij heeft gezegd: Als je wilt, zul je de geboden houden, en de trouw om te doen wat mij behaagt.

[16] Hij heeft je vuur en water voorgelegd. Strek je hand uit waar je wilt.

[17] Het leven en de dood liggen voor de mens, en wat hem bevalt, zal hem gegeven worden.
[18] Want de wijsheid van de Heere is groot. Hij is sterk in kracht en Hij ziet alles.
[19] Zijn ogen zijn op wie ontzag voor Hem hebben, en Hij zal weten wat elke mens doet.
[20] Hij heeft niemand bevolen goddeloos te zijn, en Hij heeft niemand toestemming gegeven te zondigen.

Jezus Sirach 16

[1] Verlang niet naar een nutteloze menigte kinderen en wees niet blij met goddeloze zonen. Ook al worden het er veel, wees niet blij met hen als het ontzag voor de Heere niet bij hen is.
[2] Vertrouw niet op hun leven en let niet op hun aantal.
[3] Want één rechtvaardige is beter dan duizend van zulke kinderen.
[4] En het is beter zonder kinderen te sterven dan goddeloze kinderen te hebben.
[5] Want door één verstandig mens raakt een stad vol bewoners, maar het geslacht van de goddelozen wordt snel verlaten.
[6] Veel van zulke dingen heeft mijn oog gezien, en mijn oor heeft nog sterkere dingen gehoord.
[7] In de vergadering van de zondaars wordt een vuur aangestoken, en de toorn is ontbrand onder een ongehoorzaam volk.
[8] Hij heeft zich niet laten verzoenen over de oude reuzen, die afvielen door de kracht van hun dwaasheid.
[9] Hij spaarde de mensen niet bij wie Lot (sluier) woonde, van wie Hij een afkeer had om hun hoogmoed.
[10] Hij ontfermde zich niet over het volk dat te gronde ging, dat wegliep in de zonden die zij deden.
[11] En zo heeft de Heere zeshonderdduizend man voetvolk, die samen hardnekkig geworden waren, met ontferming en tuchtiging bewaard: Hij geselde en ontfermde zich, Hij sloeg en genas. Als er dan één hardnekkige onder

het volk zou zijn, zou het een wonder zijn dat die ongestraft bleef.
[12] Want ontferming en toorn zijn allebei bij Hem. Hij is een machtig Heere, die snel verzoend wordt en toorn uitstort.
[13] Zoals Zijn barmhartigheid groot is, zo is ook Zijn tuchtiging. Hij zal ieder oordelen naar zijn daden.
[14] De zondaar zal met zijn buit niet ontkomen, en de verwachting van wie God dient, zal niet uitblijven.
[15] Maak ruimte voor allerlei barmhartigheid, want ieder zal krijgen naar zijn daden. De Heere heeft de farao verhard, zodat hij Hem niet kende, om Zijn werken bekend te maken bij het geslacht onder de hemel. Zijn barmhartigheid is voor alle schepselen zichtbaar, en Hij heeft licht en duisternis onderscheiden met een diamant.
[16] Zeg niet: Ik zal mij voor de Heere verbergen, en wie zal uit de hoogte aan mij denken?
[17] Onder een groot volk zal men niet aan mij denken, want wat is mijn ziel tussen de onmetelijke schepselen?
[18] Kijk, de hemel en de hemel van de hemel, de afgrond en de aarde en alles wat daarin is, zullen beven wanneer Hij naar hen omziet. De hele wereld die geweest is en die is, bestaat door Zijn wil.
[19] De bergen en de fundamenten van de aarde worden samen door beving geschud wanneer de Heere daarop ziet.
[20] En het hart denkt daar niet goed over na.
[21] Wie kan Zijn wegen doorgronden? Zij zijn als een stormwind die de mens niet kan zien, en het meeste van Zijn werken is voor ons verborgen.
[22] Wie zal de werken van Zijn gerechtigheid vertellen, of wie kan ze verdragen? Want het verbond is ver, en het onderzoek van alle dingen komt aan het eind.
[23] Wie klein geworden is, denkt daarover na, maar een dwaas man die verdwaald is, denkt dwaze dingen.
[24] Luister naar mij, mijn kind, en leer kennis, en let met je hart op mijn woorden.

[25] Ik zal onderwijs met gewicht naar voren brengen en met zorg kennis daarover uitspreken.
[26] Want de werken van de Heere zijn er vanaf het begin door Zijn besluit, en sinds zij gemaakt zijn, heeft Hij hun delen onderscheiden.
[27] Hij heeft Zijn werken voor altijd mooi gemaakt, hun begin door Zijn hand in alle geslachten. Zij hebben geen honger gehad en zijn niet moe geworden in wat Hij hen liet doen. Zij zijn niet bezweken in hun werk, en niet één heeft zijn naaste verdrukt.
[28] En tot in eeuwigheid zullen zij Zijn woord niet ongehoorzaam zijn.
[29] Daarna heeft de Heere naar de aarde gekeken en haar met Zijn goede gaven gevuld.
[30] Hij bedekt het leven van alle dieren, en in haar keren zij terug.

Jezus Sirach 17

[1] De Heere heeft de mens uit aarde geschapen, en Hij laat hem daarin terugkeren.
[2] Hij heeft hun een aantal dagen gegeven en een vaste tijd, en Hij heeft hun macht gegeven over wat op de aarde is.
[3] Hij heeft hen met kracht bekleed naar hun aard, en Hij heeft hen naar Zijn beeld gemaakt.
[4] Hij heeft ontzag voor hen gelegd op alles wat leeft, en gegeven dat de mens naar Zijn gelijkenis zou heersen over de dieren en de vogels.
[5] En als zesde heeft Hij hun het verstand geschonken, toen Hij Zijn gaven uitdeelde, en als zevende de spraak, die Zijn werken uitlegt.
[6] Hij heeft hun overleg gegeven en een tong en ogen en oren en een hart om na te denken. Met kennis en verstand heeft Hij hen vervuld, en Hij heeft hun laten zien wat goed en kwaad is.
[7] Hij heeft Zijn ogen op hun hart gelegd. Hij heeft hun gegeven dat zij zich voor altijd in Zijn wonderen mogen verheugen, zodat zij Zijn werken verstandig zouden navertellen.

[8] En de uitverkorenen zullen Zijn heilige naam prijzen.

[9] Hij heeft hun daarbij kennis gegeven en hun de wet van het leven als erfdeel gegeven, zodat zij zouden begrijpen dat zij nu sterfelijk zijn.

[10] Hij heeft een eeuwig verbond met hen gesloten en hun Zijn oordelen laten zien.

[11] Hun ogen hebben Zijn heerlijke majesteit gezien en hun oor heeft de heerlijkheid van Zijn stem gehoord. En Hij heeft tegen hen gezegd:

[12] Pas op voor alle onrecht. En Hij heeft hun geboden gegeven, ieder over zijn naaste.

[13] Hun wegen zullen niet verborgen zijn voor Zijn ogen, want zij liggen altijd voor Hem. Maar ieder mens is van jongs af aan geneigd tot het kwade, en zij hebben hun hart van steen niet in een hart van vlees kunnen veranderen.

[14] Want toen Hij de volken over de hele aarde verdeelde, heeft Hij over elk volk een leider aangesteld. Maar Israël (die met God strijdt) nam Hij als Zijn eigen deel. Dat is Zijn eerstgeborene, dat Hij met tucht opvoedt, en Hij deelt hem het licht van de liefde mee en laat hem niet in de steek.

[15] Daarom liggen al hun werken voor Hem als in het zonlicht, en Zijn ogen zien voortdurend op hun wegen.

[16] Hun onrecht is voor Hem niet verborgen, en al hun zonden liggen voor de Heere. Maar de Heere is goed en kent Zijn eigen maaksel. Hij heeft hen niet losgelaten en niet verlaten, maar Hij heeft hen gespaard.

[17] Want de barmhartigheid voor een mens is bij Hem als een zegel, en Hij zal de genade voor de mens bewaren als Zijn oogappel. Hij geeft Zijn zonen en dochters bekering, en daarna zal Hij opstaan en hun vergelden, en hun vergelding zal Hij op hun hoofd doen neerkomen.

[18] Maar wie tot inkeer komt, heeft Hij de weg terug gegeven, en Hij heeft geroepen wie het geduld opgegeven hadden.

[19] Bekeer je dan tot de Heere en laat de zonden los. Smeek voor Zijn gezicht en maak het kwaad kleiner.

[20] Keer terug naar de Allerhoogste en keer je af van onrecht, want Hij zal je uit de duisternis leiden naar het licht van de gezondheid.

[21] En heb een diepe afkeer van wat gruwelijk is.

[22] Wie zal in het graf de Allerhoogste prijzen, in plaats van wie leven en dank uitspreken?

[23] Van een dode, als iemand die er niet meer is, gaat de dankzegging verloren.

[24] Maar wie leeft en gezond van hart is, zal de Heere prijzen.

[25] Hoe groot is de ontferming van de Heere, onze God, en de verzoening voor wie zich oprecht tot Hem bekeren.

[26] Want niet alles kan in de mensen zijn, omdat geen mensenkind onsterfelijk is.

[27] Wat is helderder dan de zon? En toch gaat zij onder. Zo gaat het ook met de mens die alleen aan vlees en bloed denkt.

[28] Hij kijkt naar de kracht van de hoge hemel, en alle mensen zijn maar aarde en as.

Jezus Sirach 18

[1] Hij die in eeuwigheid leeft, heeft alles samen geschapen.

[2] Alleen de Heere is rechtvaardig, en er is geen ander dan Hij. Hij heeft de wereld gebouwd met de span van Zijn hand, en alles gehoorzaamt Zijn wil. Want Hij is door Zijn kracht de koning van alles, en Hij onderscheidt daarin wat heilig is van wat onheilig is.

[3] Aan wie heeft Hij de macht gegeven om Zijn werken te verkondigen? En wie heeft Zijn grote daden uitgezocht?

[4] Wie zal de kracht van Zijn majesteit berekenen? En wie zal daarbij ook nog Zijn barmhartigheden vertellen?

[5] De wonderen van de Heere zijn niet minder te maken en niet meer, en zij zijn niet te doorgronden.

[6] Wanneer een mens klaar denkt te zijn, begint hij pas, en wanneer hij ophoudt, komt hij nog tekort.

[7] Wat is een mens? En waar dient hij voor? Wat is zijn goed en wat is zijn kwaad?

[8] Honderd jaar is een groot aantal dagen voor een mens, maar wanneer ieder
insla apt, kan niemand berekenen.
[9] Zoals een druppel water is tegenover het water van de zee en een korreltje zand
tegenover het zand aan de zee, zo zijn duizend jaar tegenover de dagen van de
eeuwigheid.
[10] Daarom is de Heere geduldig met hen en giet Hij Zijn barmhartigheid over
hen uit.
[11] Hij heeft gezien en begrepen dat hun einde slecht is. Daarom heeft Hij Zijn
verzoening vermenigvuldigd.
[12] De barmhartigheid van een mens gaat over zijn naaste, maar de
barmhartigheid van de Heere over alles wat leeft.
[13] Hij wijst terecht, Hij onderwijst en Hij leert, en Hij brengt terug zoals een
herder zijn kudde.
[14] Hij ontfermt zich over wie onderwijs aannemen en die zich haasten naar Zijn
oordelen.
[15] Mijn kind, als het je goed gaat, geef dan geen aanleiding tot verwijten, en doe
niemand verdriet met kwade woorden wanneer je iets gevraagd wordt.
[16] Houdt de dauw de hitte niet tegen? Zo is een woord beter dan een gave.
[17] Kijk, gaat een woord niet boven een goed geschenk? En allebei zijn zij
aangenaam bij een goed mens.
[18] Een dwaas verwijt zijn weldaad op een onbeschofte manier, en de gift van een
afgunstig mens droogt je de ogen uit.
[19] Leer voordat je spreekt, en gebruik medicijn voordat je ziek wordt.
[20] Maak jezelf klaar om goed te doen voordat je geoordeeld wordt, dan zul je
verzoening vinden in het uur waarop God omziet.
[21] Verneder jezelf door matigheid voordat je ziek wordt, en laat in de tijd van je
zonden zien dat je terugkeert.
[22] Laat je er niet van weerhouden je belofte op tijd na te komen, en wacht niet
tot de dood met rechtvaardig worden.
[23] Maak jezelf klaar voordat je een gelofte doet, en wees niet als iemand die de
Heere op de proef stelt.

[24] Denk aan de woede die zal komen in de dagen van de dood en aan de tijd van de wraak, wanneer de Heere Zijn gezicht zal afwenden.

[25] Denk in de tijd van overvloed aan de tijd van honger, en in de dagen van rijkdom aan armoede en gebrek.

[26] Van 's morgens vroeg tot de avond verandert de tijd, en al die dingen gaan bij de Heere snel. Een wijs mens heeft altijd ontzag, en in de dagen van de zonden past hij op voor misstappen. Maar een dwaas let niet op de tijd.

[27] Ieder die verstandig is, kent wijsheid en onderwijs.

[28] En wie haar vindt, zal zij geven dat hij haar openlijk kan belijden.

[29] Wie verstandig zijn in woorden, handelen ook wijs, en zij gieten als een regen scherpzinnige spreuken uit voor het leven. Beter is het alleen op de Heere te vertrouwen, terwijl het dode hart zich vastklampt aan wat dood is.

[30] Ga niet achter je lusten aan, maar houd je in bij je verlangens.

[31] Als je je ziel geeft wat zij graag wil, maak je daarmee je vijanden blij die jou benijden.

[32] Verheug je niet in veel lekkernijen en wees niet gretig naar wat die je aanraden.

[33] Word niet arm doordat je feesten geeft van geleend geld terwijl je niets in je beurs hebt, want dan word je een verrader van je eigen leven, waar men over zal praten.

Jezus Sirach 19

[1] Een werkman die een dronkaard is, zal niet rijk worden, en wie het kleine veracht, raakt langzaam aan de grond.

[2] Wijn en vrouwen laten verstandige mensen afvallen, en wie zich aan prostituees hangt, wordt brutaal.

[3] Zij zullen maden en wormen als erfdeel krijgen, en hij zal verdrogen tot een heel schandelijk voorbeeld.

[4] Wie te snel vertrouwt, is lichtzinnig van hart, en wie tegen zijn eigen ziel zondigt, doet zichzelf kwaad.

[5] Wie blij is als hij kwaad doet, zal veroordeeld worden, maar wie zich tegen de genotzucht verzet, kroont zijn eigen leven.

[6] Wie zijn tong in bedwang houdt, zal rustig leven, en wie een hekel heeft aan kletsen, wordt minder slecht.

[7] Vertel een verhaal nooit door, dan zal het je niet schaden.

[8] Vertel het leven van anderen niet, niet aan een vriend en niet aan een vijand, en als het voor jou geen zonde is, maak het dan toch niet bekend.

[9] Want hij heeft je gehoord en op je gelet, en zodra het hem uitkomt, zal hij je haten.

[10] Heb je iets gehoord, laat het dan bij je sterven, en wees gerust: je zult er niet van barsten.

[11] Een dwaas lijdt pijn om een woord, zoals een vrouw die bevalt om haar kind.

[12] Zoals een pijl die in het vlees van de heup vastzit, zo is een woord in de buik van een dwaas.

[13] Wijs je vriend terecht. Misschien heeft hij het niet gedaan, en als hij het wel gedaan heeft, dan doet hij het niet nog eens.

[14] Wijs je naaste terecht. Misschien heeft hij het niet gezegd, en als hij het wel gezegd heeft, dan zegt hij het geen tweede keer.

[15] Wijs je vriend terecht, want er wordt vaak zomaar iets kwaads verteld.

[16] Laat je hart niet elk woord geloven. Menigeen struikelt in een woord zonder dat hij het meent, en wie struikelt er nooit met zijn tong?

[17] Wijs je naaste terecht voordat je dreigt, en geef de wet van de Allerhoogste de ruimte, en word niet boos.

[18] Ontzag voor de Heere is het begin van de aanvaarding, en de wijsheid die van Hem komt, verwerft liefde. De geboden van de Heere kennen is onderwijs voor het leven, en wie doen wat Hem behaagt, zullen de vrucht van de boom van de onsterfelijkheid genieten.

[19] Wanneer het ontzag voor de Heere komt, is dat de hele wijsheid, en in alle wijsheid zit het houden van de wet en het kennen van Zijn almacht. Een knecht die tegen zijn heer zegt: Ik zal niet doen wat u wilt, en die het daarna toch doet, maakt hem boos die hem te eten geeft.

[20] De kennis van het kwaad is geen wijsheid, en waar de raad van de zondaars is, is geen verstand.
[21] Er is boosheid, en die is een gruwel, en er is iemand zonder verstand die wijsheid mist.
[22] Wie het aan verstand ontbreekt maar die ontzag heeft, is beter dan iemand die vol slimheid zit en de wet van de Allerhoogste overtreedt.
[23] Er is een ijverige sluwheid, en die is onrechtvaardig. En menigeen verdraait de gunst om het recht te laten blijken, en menigeen oordeelt rechtvaardig, en die is wijs.
[24] Menigeen doet kwaad terwijl hij gebogen in zwarte kleren loopt, en van binnen zit hij vol vurig bedrog.
[25] Hij buigt zijn gezicht en doet alsof hij doof is. Als je hem niet doorhebt, zal hij je voor zijn en je kwaad doen.
[26] En als hij door gebrek aan kracht niet kan zondigen, zal hij toch kwaad doen zodra hij de kans krijgt.
[27] Een mens herken je aan zijn blik, en een verstandige herken je aan de uitdrukking op zijn gezicht.
[28] De kleding van een man, het lachen van zijn tanden en de manier waarop hij loopt, vertellen wat voor iemand hij is.
[29] Er is een terechtwijzing die niet op zijn tijd komt, en er is iemand die zwijgt, en die is wijs.

Jezus Sirach 20

[1] Hoeveel beter is het iemand terecht te wijzen dan in stilte boos te zijn. En wie zijn zonde toegeeft, zal voor schade bewaard blijven.
[2] Zoals iemand die geen kinderen kan krijgen ernaar verlangt een jong meisje te onteren, zo is hij die geweld gebruikt in het gerecht.
[3] Menigeen wordt wijs gevonden doordat hij zwijgt, en menigeen wordt gehaat om zijn vele gepraat.

[4] Menigeen zwijgt omdat hij niets te antwoorden heeft, en menigeen zwijgt omdat hij de juiste tijd kent.

[5] Een wijs mens zal zwijgen tot het de juiste tijd is, maar een opschepper en een dwaas laat de juiste tijd voorbijgaan.

[6] Van wie te veel woorden heeft, heeft men een afkeer, en wie zichzelf te veel macht toe-eigent, wordt gehaat.

[7] Hoe mooi is het wanneer iemand die terechtgewezen is, laat zien dat hij tot inkeer komt. Want zo zal hij de zonden vermijden die hij uit vrije wil doet.

[8] De zondaar heeft plezier in kwade dingen, en menige vondst loopt op schade uit.

[9] Er is menige gave die je niet vooruithelpt, en er is menige gave die dubbel vergolden wordt.

[10] Menigeen wordt vernederd door zijn eigen pracht, en menigeen heft zijn hoofd op uit de vernedering.

[11] Menigeen koopt veel voor weinig geld en betaalt het zevenvoudig terug.

[12] De wijze maakt zichzelf met woorden geliefd, maar de vriendelijkheid van dwazen wordt weggegooid.

[13] De gave van een dwaas zal jou die haar krijgt niet vooruithelpen, en zo ook niet de gave van een afgunstig mens, want hij is behoeftig en zijn ogen kijken hoe hij er veel voor terug kan krijgen.

[14] Hij zal weinig geven en veel verwijten, en hij zal zijn mond opendoen als een omroeper.

[15] Vandaag zal hij je iets lenen en morgen het terugeisen. Zo iemand wordt door de Heere en door de mensen gehaat.

[16] Een dwaas zal zeggen: Ik heb geen vriend, ik krijg geen dank voor mijn weldaden, en wie mijn brood eten, spreken kwaad over mij.

[17] Hoe vaak en door hoevelen zal hij bespot worden! Want hij heeft zijn bezit niet met goed inzicht ontvangen, en het missen ervan is voor hem net zo weinig waard.

[18] Het is beter op de grond te vallen dan door een tong. Zo zal de val van kwade mensen plotseling komen.

[19] Een onaangenaam mens is als een grap op het verkeerde moment, en die zit voortdurend in de mond van wie zich niet weten te gedragen.
[20] Een spreuk uit de mond van een dwaas zal verworpen worden, want hij spreekt haar niet op de juiste tijd uit.
[21] Menigeen wordt door gebrek weerhouden van zondigen, en in zijn rust wordt hij niet geprikkeld.
[22] Menigeen verliest zijn leven door schaamte, en verliest het doordat hij naar het aanzien van iemand kijkt.
[23] Menigeen belooft zijn vriend iets uit schaamte en krijgt hem zonder reden als vijand.
[24] De leugen is een lelijke schandvlek bij een mens, en in de mond van wie zich niet weten te gedragen zit zij voortdurend.
[25] Een dief verdient de voorkeur boven iemand die steeds liegt, maar zij zullen allebei het verderf erven.
[26] De gewoonten van een leugenachtig mens zijn een oneer voor hem, en zijn schande is steeds bij hem.
[27] Een wijze brengt zichzelf vooruit met woorden, en een voorzichtig mens bevalt de groten.
[28] Wie zijn land bewerkt, verhoogt zijn oogst, en wie de groten bevalt, doet verzoening voor zijn misstap.
[29] Gaven en geschenken verblinden de ogen van de wijzen en keren de terechtwijzingen af als een toom in de mond.
[30] Wijsheid die verborgen is en een schat die niemand kent: welk nut hebben die allebei?
[31] Een mens die zijn dwaasheid verbergt, is beter dan een mens die zijn wijsheid verbergt. Beter is een onvermijdelijk geduld bij wie de Heere zoekt dan zonder de Heere je eigen leven te besturen.

Jezus Sirach 21

[1] Mijn kind, heb je gezondigd, doe er dan geen zonde meer bij, en bid om vergeving voor de vorige.

[2] Vlucht voor de zonde zoals voor een slang, want als je dichtbij komt, zal zij je bijten.

[3] Haar tanden zijn leeuwentanden, en zij doden de ziel van mensen.

[4] Alle onrecht is als een tweesnijdend zwaard, en er is geen genezing voor die wond.

[5] Geweld en beledigingen verwoesten rijkdom, en zo zal het huis van de hoogmoedigen verwoest worden.

[6] Het smeken van de arme gaat uit zijn mond tot in Gods oren, en zijn recht komt snel.

[7] Wie een terechtwijzing haat, loopt in de voetstappen van de zondaar, en wie ontzag heeft voor de Heere, bekeert zich van harte.

[8] Wie machtig is met de tong, is van ver bekend, maar een verstandig mens merkt wanneer hij struikelt.

[9] Wie zijn huis bouwt met het geld van anderen, is als iemand die stenen verzamelt voor zijn eigen grafmonument.

[10] De vergadering van de goddelozen is als bijeengeraapt brandhout, en zij eindigt in een vuurvlam die alles verwoest.

[11] De weg van de zondaar is met stenen geëffend, maar aan het einde ervan ligt de kuil van het dodenrijk.

[12] Wie de wet van de Heere bewaart, heerst over zijn eigen gedachten.

[13] En de voltooiing van het ontzag voor de Heere is dat je de wijsheid aanneemt.

[14] Wie niet knap is, zal niet onderwezen worden, hoewel er ook een knapheid is die de bitterheid vergroot.

[15] De kennis van een wijze zal toenemen als een vloedgolf, en zijn raad is als een zuivere bron van leven.

[16] Het binnenste van een dwaas is als een gebroken vat: het zal zijn leven lang geen kennis vasthouden.

17 Als een verstandig mens een wijs woord hoort, prijst hij het en voegt hij er nog iets aan toe.
18 Hoort een dwaas het, dan bevalt het hem niet en gooit hij het achter zich.
19 Wat een dwaas vertelt, is als een last op de weg, maar op de lippen van wie verstandig is, vind je iets aangenaams.
20 Naar de mond van wie voorzichtig is, wordt in de gemeenschap gezocht, en iedereen overdenkt zijn woorden in zijn hart.
21 De vrijheid van een dwaas is als een huis dat vervallen is, en de kennis van wie geen verstand heeft is niet meer dan woorden die je niet kunt onderzoeken.
22 Voor wie niets weet, is de tucht als boeien aan zijn voeten en als handboeien aan zijn rechterhand.
23 Een dwaas verheft zijn stem in het lachen, maar een knap man lacht nauwelijks en zachtjes.
24 Voor een voorzichtige man is de tucht als een gouden sieraad en als een armband aan zijn rechterarm.
25 De voet van een dwaas gaat snel een huis binnen, maar een mens met veel ervaring schaamt zich daarvoor.
26 Wie dwaas is, zal over de deur het huis in kijken, maar wie goed opgevoed is, blijft buiten staan.
27 Het hoort niet bij een mens om aan de deur te luisteren, en wie voorzichtig is, voelt zich bezwaard door die oneer.
28 De lippen van wie veel praten, vertellen over dingen die hen niet aangaan, maar de woorden van wie voorzichtig zijn, zijn op de weegschaal gewogen.
29 Het hart van dwazen zit in hun mond, maar de mond van de wijzen zit in hun hart.
30 Wanneer een goddeloze de satan vervloekt, vervloekt hij zijn eigen ziel.
31 Wie roddelt, maakt zijn eigen ziel vuil, en waar hij ook gaat wonen, daar zal hij gehaat worden.

Jezus Sirach 22

[1] Een luiaard kun je vergelijken met een steen onder de modder, en iedereen schuift hem weg om zijn schande.

[2] Een luie man is als koeienmest op de mesthoop: wie hem oppakt, schudt zijn hand af.

[3] Het is de schande van een vader wanneer hij een onopgevoede zoon verwekt heeft, en zo'n dochter is voor hem een verlies.

[4] Een voorzichtige dochter zal het erfdeel van haar man zijn, maar een die schande maakt, brengt verdriet aan wie haar verwekt heeft.

[5] Een brutale dochter maakt haar vader en haar man te schande, en door allebei zal zij niet geëerd worden.

[6] Een verhaal op het verkeerde moment is als muziek bij een begrafenis, maar slagen en tucht op de goede tijd zijn een werk van wijsheid.

[7] Kinderen die goed opgevoed worden, verbergen de lage afkomst van hun ouders. Kinderen die opscheppen in verachting en wangedrag, bevlekken de goede afkomst van hun geslacht.

[8] Wie een dwaas onderwijst, lijmt scherven aan elkaar en wekt een slaper uit een diepe slaap.

[9] Wie een dwaas iets vertelt, vertelt het aan iemand die zit te dutten, en aan het eind zal hij zeggen: Wat was het?

[10] Huil om een dode, want het licht heeft hem verlaten. Huil ook om een dwaas, want het verstand heeft hem verlaten.

[11] Huil zachter om een dode, want hij heeft rust.

[12] Want het leven van een dwaas is erger dan de dood.

[13] De rouw om een dode duurt zeven dagen, maar de rouw om een dwaas en een goddeloze duurt zijn leven lang.

[14] Praat niet lang met iemand die dwaas is, en ga niet naar iemand zonder verstand, want hij voelt niets en zal alles wat je zegt voor niets rekenen.

[15] Pas voor hem op, zodat je geen moeite krijgt en niet vuil wordt wanneer hij zijn vuiligheid uitschudt.

[16] Blijf bij hem vandaan, dan zul je rust vinden en niet lui worden door zijn onzin.
[17] Wat is er zwaarder dan lood, en welke naam zou hij anders kunnen hebben dan lood?
[18] Zand en zout en een klomp ijzer zijn lichter te dragen dan een mens zonder verstand.
[19] Zoals een houten balk die stevig in een gebouw is ingemetseld niet losraakt door een schok, zo raakt een hart dat op goed doordachte raad steunt, nooit door angst bevangen.
[20] Een hart dat op verstandige gedachten rust, is als versierd pleisterwerk op de muur van een huis.
[21] Palen die rechtop tegen de wind gezet worden, kunnen niet blijven staan.
[22] Zo kan een bang hart in de gedachten van een dwaas niet tegen angst op.
[23] Wie in een oog steekt, brengt er tranen uit, en wie in het hart steekt, haalt het gevoel naar boven.
[24] Wie een steen tussen de vogels gooit, jaagt ze weg, en wie zijn vriend uitscheldt, maakt de vriendschap los.
[25] Als je het zwaard tegen je vriend getrokken hebt, wanhoop dan niet, want er is een weg terug.
[26] Als je je mond tegen je vriend geopend hebt, wees dan niet bang, want er is verzoening. Behalve bij minachting en hoogmoed, bij het verklappen van een geheim en bij een verraderlijke wond, want om die dingen loopt elke vriend weg.
[27] Wees trouw aan je naaste in zijn armoede, zodat je blij kunt zijn wanneer het hem goed gaat.
[28] Blijf in de tijd van verdrukking bij hem, zodat je met hem kunt delen. Want een lage positie is niet altijd te verachten, en een rijke zonder verstand is niet hoog te achten.
[29] Zoals de damp van een oven en de rook aan het vuur voorafgaan, zo gaan scheldwoorden aan doodslag vooraf.

[30] Ik zal mij niet schamen om een vriend te beschermen, en ik zal mij niet voor hem verbergen. En als mij om hem iets kwaads overkomt, zal iedereen die het hoort voor hem oppassen.
[31] Wie zal een wacht bij mijn mond zetten en een goed zegel op mijn lippen, zodat ik niet plotseling val door mijn tong en die mij niet te gronde richt?

Jezus Sirach 23

[1] Heere, Vader en Heerser van heel mijn leven, laat mij niet over aan hun raad en laat mij niet onder hen vallen.
[2] Wie zal geselslagen zetten over mijn gedachten en onderricht van de wijsheid in mijn hart, zodat U, Heere, mijn onwetendheid niet door de vingers ziet en de overmoed van openlijke zondaars niet voorbijgaat?
[3] Zodat mijn onwetendheid niet toeneemt en mijn zonden niet aangroeien tot ik verpletterd word, en ik niet val voor wie tegen mij zijn, en mijn vijand niet blij over mij wordt. Van hem is de hoop op Uw barmhartigheid ver.
[4] Heere, Vader en God van mijn leven, geef mij geen hoogmoedige ogen en houd een brutaal hart altijd van Uw dienaren weg.
[5] Houd lege hoop en begeerte van mij weg, en bewaar wie U altijd wil dienen. Laat de begeerte van de buik en de seksuele lust mij niet in bezit nemen, en geef mij, Uw dienaar, niet over aan een schaamteloos hart.
[6] Luister, mijn kinderen, naar het onderwijs van een waarachtige mond, en wie dat bewaart, zal door zijn eigen lippen niet gevangen worden.
[7] De zondaar zal in zijn onvoorzichtigheid gegrepen worden, en een spotter en een hoogmoedige zullen daarop stukvallen.
[8] Wen je mond niet aan zweren, en wen jezelf er niet aan de naam van de Heilige te noemen.
[9] Want zoals een knecht die steeds met de gesel verhoord wordt, altijd striemen heeft, zo wordt iemand die zweert en steeds de naam van de Heilige noemt, niet van de zonde gereinigd.
[10] Een man die veel zweert, zit vol onrecht, en de gesel zal niet uit zijn huis wijken.

[11] Als hij iets misdoet, ligt zijn zonde op hem, en als hij het niet telt, zondigt hij dubbel.

[12] En als hij zomaar gezworen heeft, zal hij niet in zijn recht staan, want zijn huis zal vol straffen komen.

[13] Er is een manier van spreken die helemaal met de dood omgeven is. Laat die niet gevonden worden in het erfdeel van Jakob (hij houdt de hiel vast).

[14] Want dat alles zal ver zijn van wie ontzag voor God hebben, en zij zullen niet in de zonden verstrikt raken.

[15] Wen je mond niet aan overdreven eden, want daarin ligt de schuld van de zonde.

[16] Denk aan je vader en je moeder, want je zult tussen de groten zitten.

[17] Anders zou je ooit door hen vergeten kunnen worden en door je gewone omgang verwelken, en zou je willen dat je nooit geboren was en zou je de dag van je geboorte vervloeken.

[18] Een mens die aan scheldwoorden gewend is, zal zijn leven lang niet onderwezen worden.

[19] Twee soorten mensen vermeerderen de zonden, en de derde brengt de toorn mee.

[20] Een hete ziel is als een brandend vuur: het gaat niet uit tot alles verteerd is.

[21] Iemand die ontucht pleegt met zijn eigen lichaam, komt niet tot rust voordat hij een vuur heeft aangestoken.

[22] Voor wie ontucht pleegt is elk brood zoet, en hij zal niet ophouden tot zijn einde komt.

[23] Een mens die van zijn eigen bed weggaat, zegt bij zichzelf: Wie ziet mij?

[24] Om mij heen is duisternis, de muren bedekken mij en niemand ziet mij. Waar zou ik bang voor zijn? De Allerhoogste zal niet aan mijn zonden denken. En alleen de ogen van mensen zijn waar hij bang voor is.

[25] Hij begrijpt niet dat de ogen van de allerhoogste Heere tienduizend keer helderder zijn dan de zon.

[26] Die zien op alle wegen van de mensen en letten op de verborgen plekken.

[27] Voordat alles geschapen was, was Hem alles al bekend, en zo ziet Hij ook nadat alles voltooid is nog alles door.
[28] Zo iemand zal op de straten van de stad gestraft worden en gegrepen worden waar hij het niet verwacht.
[29] Zo gaat het ook met een vrouw die haar man verlaat en een erfgenaam van een ander krijgt.
[30] Want ten eerste is zij de wet van de Allerhoogste ongehoorzaam geweest, ten tweede heeft zij tegenover haar man verkeerd gehandeld, en ten derde heeft zij in ontucht overspel gepleegd en van een andere man kinderen gekregen.
[31] Zij zal uit de gemeenschap gestoten worden, en er zal onderzoek naar haar kinderen gedaan worden.
[32] Haar zonen zullen geen wortel uitspreiden, en haar takken zullen geen vrucht dragen.
[33] Zij zal haar herinnering als een vloek achterlaten, en haar schande zal niet uitgewist worden.
[34] En wie na haar komen, zullen erkennen dat er niets beter is dan ontzag voor de Heere en niets mooier dan dat iemand let op de geboden van God.
[35] Het is een grote eer God te volgen, en een lang leven dat je door Hem aangenomen wordt.

Jezus Sirach 24

[1] De wijsheid prijst zichzelf, en te midden van haar volk beroemt zij zich.
[2] Zij doet haar mond open in de vergadering van de Allerhoogste en beroemt zich voor het aangezicht van Zijn kracht. Zij zegt:
[3] Ik ben uit de mond van de Allerhoogste voortgekomen, en als een nevel heb ik de aarde bedekt.
[4] Ik heb mijn tent opgeslagen op de hoogste plaatsen, en mijn troon staat in een wolkkolom.
[5] Ik alleen ben de kring van de hemel rondgegaan en heb in de diepte van de afgronden gelopen.

[6] In de golven van de zee, op de hele aarde en bij alle volken en naties heb ik bezittingen.
[7] Bij hen allen heb ik rust gezocht, om ergens een thuis te vinden in iemands erfdeel.
[8] Toen gaf de Schepper van alles, die mij gemaakt heeft, mij een bevel. Hij liet mijn tent rusten en zei:
[9] Sla je tent op in Jakob (hij houdt de hiel vast), en in Jeruzalem zul je erfdeel krijgen.
[10] Voor de wereld er was, vanaf het begin, heeft Hij mij geschapen, en tot in eeuwigheid word ik niet minder. In een heilige tent heb ik in Zijn aanwezigheid dienst gedaan,
[11] en zo ben ik in Sion vast komen te staan. In een geheiligde stad heeft Hij mij ook laten rusten, en in Jeruzalem ligt mijn macht.
[12] Ik heb wortel geschoten in een geëerd volk, in het deel van de Heere, dat Zijn erfdeel is.
[13] Ik ben hoog gegroeid als een ceder op de Libanon en als een cipres op de bergen van Hermon.
[14] Ik ben hoog gegroeid als een dadelpalm in Engedi en als een rozenstruik in Jericho.
[15] Als een mooie olijfboom op een fraai veld en als een plataan ben ik uit het water omhooggekomen.
[16] Ik heb een goede geur verspreid, als kaneel en als een geurbal, en als uitgelezen mirre.
[17] Als galbanum, onyx en stacte, en als de damp van het reukwerk in de tent.
[18] Ik heb mijn takken uitgespreid als een terpentijnboom, en mijn takken zijn prachtig en aangenaam.
[19] Als een wijnstok die uitloopt, heb ik een goede geur voortgebracht, en mijn bloemen dragen een vrucht van eer en rijkdom.
[20] Ik ben een moeder van de mooie liefde, van het ontzag, van de kennis en van de heilige hoop.

[21] En met al mijn kinderen deel ik deze dingen die altijd blijven, namelijk wat door Hem aan mij toegezegd is.
[22] Kom hierheen naar mij, jullie die naar mij verlangen, en eet je verzadigd aan wat ik voortbreng.
[23] Want de herinnering aan mij is zoeter dan honing, en mijn erfdeel zoeter dan honingraat.
[24] Wie mij eten, zullen geen honger hebben, en wie mij drinken, zullen geen dorst hebben.
[25] Wie naar mij luistert, zal nooit beschaamd worden, en wie voor mij werken, zullen niet zondigen.
[26] Dat alles leert het boek van het verbond van God de Allerhoogste, de wet die Mozes (uit het water getrokken) ons opgedragen heeft als erfdeel in de vergaderingen van Jakob. Hij zei: Bezwijk niet, maar wees sterk in de Heere, zodat Hij je kracht geeft. Houd je aan Hem vast. De almachtige Heere is alleen God, en er is geen Redder naast Hem.
[27] Hij vult alles met Zijn wijsheid, zoals de Pison en zoals de Tigris in de dagen van de eerste vruchten.
[28] Hij vult het verstand zoals de Eufraat en zoals de Jordaan in de dagen van de oogst.
[29] Hij laat het onderwijs van de kennis stralen als een licht, en als de Gichon in de tijd van de druivenoogst.
[30] De eerste heeft haar niet volledig gekend, en zo heeft ook de laatste haar niet doorgrond.
[31] Want haar gedachten zijn talrijker dan de zee, en haar raad is dieper dan een grote afgrond.
[32] Ik, de Wijsheid, ben als een gegraven kanaal van een rivier,
[33] en als een waterloop ben ik het paradijs in gegaan.
[34] Ik heb gezegd: ik zal mijn beste tuin bewateren en mijn eigen tuinbed begieten.
[35] En zie, dat gegraven kanaal is voor mij een rivier geworden, en mijn rivier is een zee geworden.

[36] Want ik laat het onderwijs oplichten als de dageraad en ik laat het schijnen tot in verre landen.
[37] Want ik giet onderricht uit als een profetie en ik laat het achter voor alle komende geslachten.
[38] Zie dan dat ik niet alleen voor mijzelf gewerkt heb, maar voor iedereen die haar zoekt.

Jezus Sirach 25

[1] Om drie dingen word ik mooi en sta ik mooi voor de Heere, ja voor de Heere en voor de mensen.
[2] Door eendracht tussen broeders, vriendschap met de naaste, en wanneer man en vrouw het samen goed kunnen vinden.
[3] Drie soorten mensen haat mijn ziel, en over hun leven ben ik erg verstoord:
[4] een arme die hoogmoedig is, een rijke die liegt, en een oude man die overspel pleegt en verstand verloren heeft.
[5] In je jeugd heb je niets verzameld, en hoe zou je dan in je ouderdom iets vinden?
[6] Wat is het mooi wanneer grijze haren rechtspreken en oude mannen kennis hebben om raad te geven.
[7] Wat staat wijsheid ouderen mooi, en wat staat aan wie geëerd zijn de bedachtzaamheid en het overleg goed.
[8] Grote ervaring is een kroon voor de ouderen, en hun roem is het ontzag voor de Heere.
[9] Aan negen dingen heb ik gedacht en die in mijn hart gelukkig geprezen, en het tiende zal ik met mijn tong zeggen:
[10] een mens die nog bij zijn leven blij wordt over zijn kinderen en die de val van zijn vijanden ziet.
[11] Gelukkig is wie bij een verstandige vrouw woont, wie niet struikelt met zijn tong en wie niet iemand dient die hem niet waard is.
[12] Gelukkig is wie verstand gevonden heeft en het vertelt aan wie luisteren.

[13] Hoe groot is wie wijsheid vindt! Toch staat hij niet boven wie ontzag heeft voor de Heere.

[14] Maar de liefde van de Heere overtreft alles en verlicht.

[15] Wie haar vasthoudt, met wie zal hij te vergelijken zijn?

[16] Ontzag voor de Heere is het begin van Zijn liefde, en geloof is het begin van je vasthouden aan Hem.

[17] Elke plaag is te verdragen, maar niet een plaag van het hart, en elke boosheid, maar niet de boosheid van een vrouw.

[18] Elke aanval, maar niet de aanval van wie je haten, en elke wraak, maar niet de wraak van vijanden.

[19] Er is geen kop erger dan de kop van een slang, en er is geen woede erger dan de woede van een vijand.

[20] Ik woon nog liever bij een leeuw en een draak dan bij een boze vrouw.

[21] De boosheid van een vrouw verandert haar gezicht en maakt het donker, zodat zij eruitziet als een beer.

[22] Haar man zal tussen zijn buren zitten en met tegenzin om haar zuchten.

[23] Alle boosheid is klein vergeleken met de boosheid van een vrouw. Laat het lot van de zondaar haar treffen.

[24] Zoals een helling van los zand voor de voeten van een oude man, zo is een kletsende vrouw voor een rustige man.

[25] Geef jezelf niet over aan de schoonheid van een vrouw en verlang niet naar een vrouw om het genot.

[26] Woede, schaamteloosheid en grote schande zijn er bij een vrouw wanneer zij haar man moet onderhouden.

[27] Een boze vrouw veroorzaakt een neergebogen hart, een somber gezicht en een wond in het hart.

[28] Een vrouw die haar man niet troost in zijn nood, maakt zijn handen slap en zijn knieën zwak.

[29] Bij de vrouw is het begin van de zonde, en om haar sterven wij allemaal.

[30] Geef het water geen doorgang, en geef een boze vrouw geen vrijheid om uit te gaan.
[31] Gaat zij niet zoals jij wilt, snijd haar dan van je vlees af, geef haar een scheidingsbrief en laat haar gaan.

Jezus Sirach 26

[1] Gelukkig is de man die een goede vrouw heeft. Het aantal van zijn dagen wordt verdubbeld.
[2] Een flinke vrouw maakt haar man blij en vult de jaren van zijn leven met vrede.
[3] Een goede vrouw is een goed erfdeel, en zij wordt als deel gegeven aan wie ontzag hebben voor de Heere.
[4] Het hart van zo'n man staat goed tegenover de Heere. Of hij nu rijk of arm is, zij hebben altijd een vrolijk gezicht en zij zijn blijmoedig.
[5] Voor drie dingen is mijn hart bang, en voor het vierde word ik in mijn gezicht bang:
[6] voor de laster van een stad, voor het samenscholen van het volk en voor een leugen die tegen iemand bedacht is. Die alle drie zijn zwaarder dan de dood.
[7] Maar een vrouw die jaloers is op een andere vrouw, die met haar tong geselt en alles overal vertelt, is een zeer in het hart en een verdriet.
[8] Een boze vrouw is als een juk ossen dat alle kanten op beweegt. Wie haar neemt, is als iemand die een schorpioen vastpakt.
[9] Een vrouw die dronken is en overal heen loopt, veroorzaakt grote woede en kan haar schande niet verbergen.
[10] De ontucht van een vrouw is te zien aan het opslaan van haar ogen en aan haar wenkbrauwen.
[11] Houd een brutale dochter goed in de gaten, zodat zij haar kans niet grijpt als zij die krijgt.
[12] Let op haar brutale oog en verbaas je niet als zij zich verkeerd tegen jou gedraagt.

[13] Zoals een reiziger die dorst heeft zijn mond opent als hij een bron vindt en van elk water drinkt dat in de buurt is, zo zal zij zich bij elke paal neerzetten en haar pijlkoker openen voor de pijl.
[14] De bekoorlijkheid van een vrouw is een genoegen voor haar man, en haar inzicht maakt hem sterk.
[15] Een vrouw die weinig spreekt en een goed hart heeft, is een gave van de Heere, en er is niets waartegen je een goed opgevoede ziel kunt ruilen.
[16] Een bescheiden en trouwe vrouw is genade op genade, en er is niets zo zwaar dat het haar zuivere ziel kan opwegen.
[17] Zoals de zon opgaat op de hoogste plaatsen van de Heere, zo is de schoonheid van een goede vrouw het sieraad van haar huis.
[18] Zoals het licht op de heilige kandelaar glanst, zo is ook de schoonheid van haar gezicht op gevorderde leeftijd.
[19] Zoals gouden zuilen op zilveren voetstukken, zo zijn haar mooie voeten bij een stevige borst.
[20] Mijn kind, bewaar de beste kracht van je leven in gezondheid en geef je kracht niet aan een vreemde.
[21] Als je uit alle velden een vruchtbaar stuk uitgezocht hebt, zaai dan je eigen zaad in vertrouwen op je goede afkomst.
[22] Dan zullen je kinderen blijven bestaan, en met het zelfvertrouwen van een goed geslacht zullen zij groot worden.
[23] Een vrouw die geld aanneemt, wordt gerekend als een mestvarken, maar een getrouwde vrouw zal voor wie haar gebruiken een toren van de dood zijn.
[24] Een goddeloze vrouw zal als deel aan de onrechtvaardige gegeven worden, maar een vrouw die ontzag voor God heeft, wordt gegeven aan wie ontzag heeft voor de Heere.
[25] Een schandelijke vrouw brengt haar man oneer, maar een eerbare dochter zal ook haar man ontzien.
[26] Een schaamteloze vrouw zal als een hond gerekend worden, maar wie schaamte kent, zal ontzag hebben voor de Heere.

[27] Een vrouw die haar eigen man eert, zal door iedereen voor wijs gehouden worden, maar wie haar man onteert, zal door iedereen als goddeloos van hoogmoed herkend worden.
[28] Gelukkig is de man die een goede vrouw heeft, want het aantal van zijn jaren zal dubbel zijn.
[29] Een vrouw die veel lawaai maakt en haar tong flink kan roeren, zal beschouwd worden als geschikt om vijanden af te weren. En iedereen die in gedrag op haar lijkt, zal zijn leven in het rumoer van de oorlog doorbrengen.
[30] Over twee dingen is mijn hart bedroefd geworden, en over het derde ben ik boos geworden:
[31] wanneer een strijder op het laatst armoe gaat lijden, en wanneer verstandige mannen als vuil behandeld worden,
[32] en wanneer iemand van de gerechtigheid terugkeert naar de zonde. De Heere zal hem voor het zwaard bestemmen.
[33] Een koopman kan nauwelijks vrij blijven van misstappen, en een herbergier zal niet vrijgesproken worden van zonde.

Jezus Sirach 27

[1] Velen hebben gezondigd om iets van middelmatig belang, en wie zijn bezit wil vermeerderen, wendt zijn oog af.
[2] Zoals een spijker vast tussen de voegen van de stenen wordt gedreven, zo wordt ook de zonde tussen verkopen en kopen gewreven.
[3] Als iemand zich niet zorgvuldig aan het ontzag voor de Heere houdt, zal zijn huis snel omvallen.
[4] Als je een zeef schudt, blijft het vuil erin achter. Zo blijft het vuil van een mens in wat hij zegt.
[5] De oven beproeft het aardewerk van de pottenbakker, maar de mens wordt beproefd in zijn gesprek.
[6] Zoals de vrucht van een boom laat zien hoe die verzorgd is, zo laat ook wat iemand zegt zien wat er in zijn hart zit.

[7] Prijs niemand voordat hij gesproken heeft, want daaraan worden mensen beproefd.

[8] Als je najaagt wat recht is, zul je het krijgen, en je zult het aantrekken als een prachtige lange mantel.

[9] De vogels nestelen bij hun soortgenoten, en de waarheid komt terug bij wie haar in praktijk brengen.

[10] Een leeuw loert op zijn prooi, en zo loert de zonde op wie kwaad doen.

[11] Wat iemand die ontzag voor God heeft vertelt, is altijd wijs, maar de dwaas verandert als de maan.

[12] Neem tussen mensen zonder verstand de tijd waar, maar blijf steeds onder wie bedachtzaam zijn.

[13] Het verhaal van dwazen is ergerlijk, en hun lachen bestaat uit uitgelaten zonde.

[14] Van de taal van wie veel zweert, gaan je haren overeind staan, en bij hun ruzie moet je je oren dichtstoppen.

[15] De ruzie van hoogmoedigen leidt tot bloedvergieten, en hun schelden is moeilijk aan te horen.

[16] Wie geheimen verklapt, verliest zijn geloofwaardigheid en zal geen vriend vinden naar zijn hart.

[17] Heb je vriend hartelijk lief en wees hem trouw.

[18] Maar als je zijn geheimen verklapt hebt, ga hem dan niet achterna.

[19] Want zoals een mens zijn vijand verliest, zo heb jij je naaste verloren.

[20] En zoals wanneer je een vogel uit je hand hebt laten wegvliegen, zo heb je je naaste losgelaten, en je zult hem niet meer vangen.

[21] Ga hem niet achterna, want hij is ver bij je vandaan en hij is ontsnapt als een ree uit de strik.

[22] Want een wond kun je verbinden en voor een scheldwoord is verzoening, maar wie geheimen verklapt, heeft zijn geloofwaardigheid verloren.

[23] Wie met zijn oog knipoogt, smeedt kwade plannen, en wie hem kent, zal bij hem weggaan.

[24] Waar jij bij bent, zal zijn mond zoete woorden spreken en zal hij zich over jouw woorden verbazen, maar daarna zal hij anders praten en jouw woorden een aanstoot laten worden.
[25] Ik heb zo iemand diep gehaat, en ik vergelijk niemand met hem, en de Heere zal hem haten.
[26] Wie een steen omhoog gooit, gooit hem op zijn eigen hoofd. Zo maakt ook een verraderlijke slag de wond wijd.
[27] Wie een kuil graaft, zal er zelf in vallen, en wie voor anderen een strik legt, zal er zelf in gevangen worden.
[28] Wie kwaad doet, bij hem komt dat kwaad thuis, en hij zal niet weten waar het vandaan komt.
[29] De hoogmoedigen bespotten en verwijten, en de wraak loert op hen als een leeuw.
[30] Wie blij zijn met de val van wie ontzag voor God hebben, zullen in een strik gevangen worden, en verdriet zal hen verteren voor hun dood. Haat en woede en zulke dingen zijn gruwelijk, en een zondaar zal daardoor bevangen worden.

Jezus Sirach 28

[1] Wie zichzelf wreekt, zal wraak van de Heere ondervinden, en zijn zonden worden zeker bewaard.
[2] Vergeef je naaste het onrecht dat hij je aangedaan heeft, dan worden je eigen zonden vergeven wanneer je bidt.
[3] De ene mens blijft boos op de andere, en ondertussen zoekt hij genezing bij de Heere.
[4] Hij is niet barmhartig voor een mens die net zo is als hij, en tegelijk bidt hij om vergeving voor zijn eigen zonden.
[5] Hij is zelf maar een mens en toch houdt hij zijn vijandschap vast. Wie zal dan verzoening voor zijn zonden doen?
[6] Denk aan je einde en houd op met vijandschap.

[7] Wees niet vijandig tegen je naaste om hem kapot te maken, maar houd je aan de geboden.

[8] Denk aan de geboden en wees niet vijandig tegen je naaste. Denk aan het verbond van de Allerhoogste en zie door de vingers wat de ander niet wist.

[9] Houd je afzijdig van ruzie, dan doe je minder zonden, want een boos mens steekt de ruzie aan.

[10] Iemand die zondigt, brengt vrienden in verwarring, en tussen mensen die in vrede leven strooit hij laster rond.

[11] Hoe meer hout je op het vuur legt, hoe harder het brandt. Hoe erger de ruzie wordt, hoe hoger het vuur oplaait. Hoe machtiger de man, hoe heftiger zijn woede, en hoe rijker hij is, hoe hoger hij zijn boosheid opvoert.

[12] Een overhaaste ruzie steekt het vuur aan, en een overhaast gevecht doet bloed vloeien.

[13] Als je in een vonk blaast, gaat hij branden, maar als je erop spuugt, dooft hij. En allebei komen ze uit jouw mond.

[14] Vervloek de roddelaar en de mens met de dubbele tong, want zij hebben veel mensen kapot gemaakt die in vrede leefden.

[15] De dubbele tong heeft veel mensen opgejaagd en hen van het ene volk naar het andere verdreven.

[16] Zij heeft sterke steden verwoest en de huizen van de groten omvergegooid.

[17] De dubbele tong heeft flinke vrouwen weggejaagd en hun de vrucht van hun werk afgenomen.

[18] Wie naar haar luistert, zal geen rust vinden en niet rustig kunnen wonen.

[19] Een slag met de zweep maakt striemen, maar een slag van de tong breekt de botten.

[20] Veel mensen zijn gevallen door het scherp van het zwaard, maar niet zo veel als er gevallen zijn door de tong.

[21] Gelukkig is wie tegen haar beschermd is en niet door haar woede heen heeft moeten gaan,

[22] wie haar juk niet getrokken heeft en niet met haar touwen vastgebonden is geweest.

[23] Want haar juk is een ijzeren juk en haar touwen zijn bronzen kettingen.
[24] De dood die zij brengt is een lelijke dood, en het graf is beter dan zij.
[25] Over wie ontzag voor God hebben, zal zij helemaal geen macht hebben, en in haar vlam zullen zij niet verbranden.
[26] Wie de Heere verlaten, zullen in haar handen vallen. In hen zal zij ontbranden en niet meer geblust worden.
[27] Zij zal op hen afgestuurd worden als een leeuw, en als een luipaard zal zij hen verscheuren.
[28] Let op: zet een heg van doornen om wat je bezit en maak deuren en grendels voor je mond.
[29] Bind je goud en je zilver bij elkaar, maak een weegschaal voor je woorden en een deur met een grendel voor je mond.
[30] Pas op dat je daarin niet struikelt, zodat je niet valt waar iemand bij is die op je loert.

Jezus Sirach 29

[1] Wie barmhartig is, leent zijn naaste iets, en wie hem met zijn hand steunt, houdt zich aan de geboden.
[2] Leen je naaste iets als hij het nodig heeft, en geef zelf op tijd terug wat je van je naaste geleend hebt.
[3] Houd je aan je woord en wees betrouwbaar, dan zul je op elk moment vinden wat je nodig hebt.
[4] Veel mensen vinden dat geleend geld gevonden geld is, en zij bezorgen wie hen geholpen heeft last.
[5] Zolang hij het krijgt, kust hij de handen van zijn naaste, en om diens geld praat hij met zachte stem.
[6] Maar wanneer hij moet terugbetalen, stelt hij het uit, verzint hij een reden voor zijn nalatigheid en geeft hij de tijd de schuld.
[7] En als hij wel kan betalen, brengt hij nauwelijks de helft, en hij rekent dat als gevonden geld.

[8] En als hij niet kan betalen, berooft hij de ander van zijn geld en maakt hij hem zonder reden tot vijand.

[9] Hij betaalt hem terug met vloeken en scheldwoorden, en in plaats van eer geeft hij hem oneer.

[10] Veel mensen keren zich daarom van zo iemand af, omdat zij bang zijn dat zij hun geld kwijtraken.

[11] En toch: wees geduldig wanneer je naaste in nood zit en laat hem niet wachten op je aalmoes.

[12] Ontferm je over de arme, want het gebod zegt het, en keer je niet af van zijn gebrek.

[13] Zet je geld op het spel voor je vriend en je broer en verstop het niet onder een steen tot het bederft.

[14] Leg je schat neer volgens de geboden van de Allerhoogste, dan zal die je meer opleveren dan goud.

[15] Sluit je aalmoes op in je schatkamer, en zij zal je uit alle ellende redden.

[16] Zij zal voor jou tegen je vijand vechten, beter dan een sterk schild en beter dan een zware speer.

[17] Een goed mens zal borg staan voor zijn naaste, maar wie geen schaamte kent, laat hem in de steek.

[18] Vergeet niet wat iemand voor je gedaan heeft die borg voor je stond, want hij heeft zijn leven voor jou op het spel gezet.

[19] Wie zondigt, keert een goede borgstelling om.

[20] Iemand die zondigt en voor wie borg gestaan is, zal wegvluchten, en een onbetrouwbaar mens vergeet in zijn hart wie hem gered heeft.

[21] Borg staan heeft veel mensen die het goed hadden geruïneerd en hen heen en weer geslingerd als een golf van de zee.

[22] Machtige mannen heeft zij op de vlucht gejaagd, zodat zij bij vreemde volken gingen zwerven.

[23] Iemand die zondigt en de geboden van de Heere overtreedt, komt in de borgstelling vast te zitten, en wie zware klussen najaagt, komt voor de rechter.

[24] Ontferm je over je naaste zoveel als je kunt, maar let op jezelf zodat je niet valt.
[25] Het belangrijkste in het leven van een mens is water, brood, kleding en een huis dat verbergt wat niet gezien hoeft te worden.
[26] Het leven van een arme onder een dak van planken is beter dan een luxe maaltijd bij vreemden.
[27] Wees net zo tevreden met weinig als met veel, dan hoef je geen verwijten te horen over je huis.
[28] Het is een ellendig leven om van het ene huis naar het andere te trekken, want waar je te gast bent, durf je je mond niet open te doen.
[29] Je zult gasten ontvangen en te drinken geven aan mensen die niet dankbaar zijn, en daar bovenop nog bittere woorden te horen krijgen.
[30] Dan heet het: Inwoner, ga eens, dek de tafel, en als je iets hebt, geef mij dan te eten.
[31] Of: Ga weg, inwoner, maak plaats voor een belangrijk iemand. Ik heb het huis nodig, mijn broer komt bij mij logeren.
[32] Dat is zwaar voor iemand die verstand heeft: het verwijt over het huis en de standjes van wie hem geld geleend heeft.

Jezus Sirach 30

[1] Wie van zijn zoon houdt, zal hem blijven corrigeren, zodat hij er uiteindelijk blij mee is.
[2] Wie zijn zoon opvoedt, zal blij met hem zijn en kan bij bekende mensen over hem opscheppen.
[3] Wie zijn zoon iets leert, maakt zijn vijand jaloers en zal blij met hem zijn waar zijn vrienden bij zijn.
[4] Sterft zijn vader, dan is het alsof hij niet gestorven is, want hij heeft iemand achtergelaten die op hem lijkt.
[5] Bij zijn leven zag hij hem en was hij blij met hem, en bij zijn dood had hij geen verdriet.

[6] Hij heeft iemand achtergelaten die het tegen zijn vijanden zal opnemen en die zijn vrienden zal terugbetalen met dank.
[7] Wie zijn zoon alles toestaat, verbindt zijn wonden, en bij elke schreeuw draait zijn maag om.
[8] Een paard dat niet getemd is, wordt onhandelbaar, en een zoon die zijn gang mag gaan, wordt eigenwijs.
[9] Vertroetel je kind en het zal je laten schrikken; speel alleen maar met hem en het zal je verdriet doen.
[10] Lach niet overal met hem mee, zodat je geen pijn overkomt en je ten slotte niet op je tanden hoeft te bijten.
[11] Geef hem in zijn jeugd niet te veel vrijheid en laat niet passeren wat hij verkeerd doet.
[12] Buig zijn nek terwijl hij jong is en pak hem aan zolang hij nog een kind is, zodat hij niet koppig wordt, ongehoorzaam aan jou, en een verdriet voor je hart.
[13] Voed je zoon op en maak werk van hem, zodat je je niet stoot aan zijn wangedrag.
[14] Een arme die gezond en sterk is, is beter af dan een rijke die in zijn lichaam getroffen is.
[15] Gezond en fit zijn is beter dan al het goud, en een goed, sterk lichaam beter dan onmetelijke rijkdom.
[16] Er is geen rijkdom beter dan een gezond lichaam, en er is geen vreugde groter dan blijdschap in je hart.
[17] De dood is beter dan een bitter leven of een ziekte die nooit overgaat.
[18] Lekker eten voor een mond die dicht blijft is als een maaltijd die op een graf gezet wordt.
[19] Wat heeft een afgod aan het offer dat voor hem verbrand wordt? Hij eet niet en hij ruikt niet. Zo gaat het wie door de Heere vervolgd wordt.
[20] Hij kijkt met zijn ogen en zucht, zoals iemand die geen man meer is en toch een meisje omhelst en zucht.
[21] Geef je niet over aan verdriet en kwel jezelf niet met je eigen gedachten.

[22] Vreugde in je hart is het leven van een mens, en vrolijkheid maakt iemands dagen langer.
[23] Houd van jezelf, troost je hart en houd verdriet ver bij je vandaan.
[24] Want verdriet heeft veel mensen kapot gemaakt en gedood.
[25] Jaloezie en woede maken je dagen korter, en piekeren laat je te vroeg oud worden.
[26] Wie opgewekt is en een goed hart heeft, geniet zelfs van het eten dat hij op tafel zet.

Jezus Sirach 31

[1] Wakker liggen om je rijkdom laat je vermageren, en piekeren erover kost je je slaap.
[2] Van dat wakker piekeren word je slaperig, en zware ziekte houdt je juist klaarwakker.
[3] De rijke zwoegt om veel geld bij elkaar te krijgen, en als hij rust heeft, eet hij zich vol met lekkernijen.
[4] De arme zwoegt omdat hij te weinig te eten heeft, en als hij rust heeft, zit hij nog steeds zonder.
[5] Wie van goud houdt, zal niet vrijgesproken worden, en wie zijn eigen ondergang najaagt, krijgt daar zijn buik vol van.
[6] Veel mensen zijn vastgelopen om goud, en hun ondergang stond voor hun ogen.
[7] Het is een blok aan het been voor wie het aanbidden, en elke onverstandige raakt erdoor gevangen.
[8] Gelukkig is de rijke die onberispelijk blijkt en die niet achter het goud aanloopt.
[9] Wie is dat? Wij zullen hem gelukkig prijzen, want hij heeft iets bijzonders gedaan onder zijn volk.
[10] Wie is daarin getest en volmaakt bevonden? Hij mag zich erop beroemen. Wie kon de fout in gaan en deed het niet, kwaad doen en liet het?

[11] Daarom zal zijn bezit blijven, en de gemeente zal vertellen over wat hij weggaf.

[12] Zit je aan een grote tafel, zet dan je mond niet zo wijd open.

[13] En zeg niet: Er staat hier van alles!

[14] Bedenk dat een jaloers oog iets lelijks is.

[15] Is er iets slechters geschapen dan zo'n oog? Daarom huilt het om alles wat het ziet.

[16] Steek je hand niet uit naar wat een ander in het oog heeft en duw niet met hem samen in de schaal.

[17] Bedenk zelf wat je tafelgenoot prettig vindt en let overal op.

[18] Eet als een beschaafd mens van wat je voorgezet wordt en schrok niet, zodat je niet gehaat wordt.

[19] Houd als eerste op omdat je goede manieren hebt, en wees niet onverzadigbaar, zodat je niet iemand kwetst.

[20] En als je met veel mensen aan tafel zit, steek je hand dan niet eerder uit dan zij.

[21] Hoe weinig is genoeg voor iemand met goede manieren! Hij ligt niet te hijgen in zijn bed, hij slaapt gezond met een rustige maag, hij staat 's morgens vroeg weer op en hij is helder van geest.

[22] Slecht slapen, buikpijn en darmkrampen horen bij een mens die nooit genoeg heeft.

[23] En als je te veel gegeten hebt, sta dan op, loop even weg, geef over, en je zult je weer beter voelen.

[24] Luister naar mij, mijn kind, en kijk niet op mij neer. Uiteindelijk zul je merken dat mijn woorden waar zijn.

[25] Wees in alles wat je doet alert, dan zal geen ziekte je overvallen.

[26] Wie royaal is met eten, wordt door alle lippen geprezen, en het getuigenis van zijn goede naam is betrouwbaar.

[27] Over wie krenterig is met eten, mopperen de mensen in de stad, en het getuigenis van zijn krenterigheid is scherp.

[28] Doe je niet stoer met wijn, want wijn heeft veel mensen kapot gemaakt.

[29] De oven test het staal, en zo test de wijn het hart van de hoogmoedigen als zij dronken zijn.

[30] Wijn is voor een mens als het leven zelf, als je hem met mate drinkt.

[31] Wat voor leven heeft iemand die wijn moet missen? Want wijn is gemaakt om mensen blij te maken.

[32] Wijn geeft vreugde in het hart en blijdschap in de ziel, op het juiste moment en niet meer dan genoeg is.

[33] Maar veel wijn drinken maakt de ziel bitter door ruzie en ongelukken.

[34] Dronkenschap maakt een onverstandig mens nog bozer, zodat hij aanstoot geeft. Het maakt hem zwakker en het bezorgt hem wonden.

[35] Zeg je naaste bij de wijn niet de waarheid en kijk niet op hem neer terwijl hij plezier heeft.

[36] Zeg niets verwijtends tegen hem en zet hem niet klem wanneer hij je tegenkomt.

Jezus Sirach 32

[1] Hebben ze je tot voorzitter gemaakt, doe je dan niet groter voor, maar wees onder hen als een van hen.

[2] Zorg eerst voor hen en ga dan zelf zitten.

[3] Doe alles wat er te doen is, en ga pas rusten als je je werk gedaan hebt. Dan kun je met hen blij zijn en krijg je een krans als eervolle versiering.

[4] Spreek jij, die oud bent, want dat past bij jou, maar spreek met echte kennis, en houd dan het snarenspel even stil.

[5] Waar men naar muziek luistert, stort daar je woorden niet uit, en wees niet wijs op het verkeerde moment.

[6] Muzikanten die samen spelen bij de wijn zijn als een robijnen zegel in een gouden sieraad.

[7] Het lied van muzikanten bij zoete wijn is als een smaragden zegel in gouden werk.

[8] Spreek jij, jongere, als het nodig is, en dan nog met tegenzin: pas als je twee keer gevraagd wordt.

[9] Houd het kort, zeg veel met weinig woorden. Wees als iemand die het begrijpt en toch zwijgt.

[10] Doe je onder de groten niet aan hen gelijk, en waar ouderen zijn, praat niet zoveel.

[11] De bliksem gaat snel voor de donder uit, en voor een beschaafd mens gaat vriendelijkheid uit.

[12] Sta op tijd op en hoor niet bij de laatsten. Ga naar huis en blijf niet hangen.

[13] Speel daar en doe wat je van plan was, maar zonder zonde en zonder grote woorden.

[14] En dank hiervoor Hem die jou gemaakt heeft en die je vol schenkt van Zijn goede gaven.

[15] Wie ontzag heeft voor de Heere, zal Zijn onderwijs aannemen, en wie Hem vroeg zoeken, zullen vinden waar zij blij mee zijn.

[16] Wie de wet zoekt, zal er vol van worden, maar wie doet alsof, zal eraan aanstoot nemen.

[17] Wie ontzag hebben voor de Heere, zullen vinden wat recht is, en zij zullen rechtvaardige daden laten stralen als een licht.

[18] Een goddeloos mens wil niet gecorrigeerd worden, en hij vindt naar eigen inzicht altijd iets wat hem uitkomt.

[19] Een man met overleg slaat goede raad niet in de wind, maar een vreemde en hoogmoedige laat zich door niets afschrikken, en als hij iets gedaan heeft, weet hij zelf geen raad meer.

[20] Doe niets zonder overleg, dan hoef je er achteraf geen spijt van te hebben.

[21] Ga niet over een weg waar je makkelijk valt, dan stoot je je niet aan de stenen.

[22] Vertrouw ook een weg zonder obstakels niet blindelings, en pas op voor je eigen kinderen.

[23] Vertrouw jezelf toe aan alles wat goed is om te doen, want ook dat is je aan de geboden houden.

[24] Wie de Heere gelooft, let op het gebod, en wie op Hem vertrouwt, zal niets tekortkomen.

Jezus Sirach 33

[1] Wie ontzag heeft voor de Heere, zal geen kwaad overkomen. Komt hij in de verleiding, dan zal Hij hem er ook weer uit redden.

[2] Een wijs man zal de wet niet haten, maar wie er huichelachtig mee omgaat, is als een schip in een storm met hoge golven.

[3] Een verstandig mens vertrouwt de wet, en de wet is voor hem betrouwbaar.

[4] Zorg dat je vraag helder is, maak dan je antwoord klaar, en dan zal men naar je luisteren. Zet je kennis op een rij en antwoord pas daarna.

[5] Het binnenste van een dwaas is als het wiel aan een wagen, en zijn gedachten zijn als een as die rondtolt.

[6] Een vriend die alles bespot, is als een hengst: hij hinnikt onder iedereen die op hem gaat zitten.

[7] Waarom is de ene dag belangrijker dan de andere, terwijl toch al het licht van alle dagen van het jaar van de zon komt?

[8] Zij zijn door de kennis van de Heere onderscheiden, en Hij heeft de tijden en de feesten anders gemaakt.

[9] Sommige daarvan heeft Hij verhoogd en geheiligd, en andere heeft Hij bij de gewone dagen gerekend.

[10] En alle mensen komen uit de aardbodem, en uit de aarde is Adam (mens) geschapen.

[11] Toch heeft de Heere hen met Zijn grote kennis onderscheiden en hun wegen verschillend gemaakt.

[12] Sommigen van hen heeft Hij gezegend en verhoogd, sommigen heeft Hij geheiligd en dicht bij Zich laten komen, en sommigen heeft Hij vervloekt en vernederd en van hun plaats gestoten.

[13] Zij zijn in Zijn hand als klei bij een pottenbakker. Al Zijn wegen zijn zoals Hij het wil.

[14] Zo is de mens in de hand van Hem die hem gemaakt heeft, om hem te vergelden naar Zijn oordeel.
[15] Zoals het goede tegenover het kwade staat en het leven tegenover de dood, zo staat wie ontzag voor God heeft tegenover wie zondigt, en wie zondigt tegenover wie ontzag voor God heeft. En kijk zo naar alle werken van de Allerhoogste: ze komen twee aan twee, het ene tegenover het andere.
[16] En ik ben als laatste wakker geworden, als iemand die achter de druivenplukkers aan de laatste trossen verzamelt. Toch ben ik door de zegen van de Heere vooruitgekomen, en ik heb de wijnpers gevuld als een echte plukker.
[17] Zie dat ik niet alleen voor mijzelf gewerkt heb, maar voor iedereen die onderwijs zoekt.
[18] Luister, groten, en jullie die de gemeente besturen: laat het tot je doordringen.
[19] Geef je zoon, je broer of je vriend zolang je leeft geen macht over jou, en geef je bezit niet aan een ander, zodat je er geen spijt van krijgt en erom moet smeken.
[20] Zolang je leeft en er adem in je is, geef jezelf aan niemand in de macht.
[21] Want het is beter dat je kinderen jou iets vragen dan dat jij naar de handen van je zonen moet kijken.
[22] Zorg dat je in alles wat je doet uitsteekt boven anderen, en zet geen vlek op je goede naam.
[23] Verdeel je erfenis op de dag dat je leven ten einde loopt, op het moment van je sterven.
[24] Bij een ezel horen voer, een stok en een last. Bij een knecht in huis horen eten, correctie en werk.
[25] Laat hem werken met vaste hand, dan zoekt hij rust. Laat hem niets te doen hebben, dan zoekt hij vrijheid.
[26] Het juk en het touw buigen de nek van een os, maar de strafbank en de tuchtiging zijn voor een slechte knecht.

[27] Zet hem aan het werk, zodat hij niet werkeloos is, want nietsdoen leert veel kwaad.
[28] Zet hem aan het werk dat bij hem past.
[29] Gehoorzaamt hij niet, leg hem dan zwaardere boeien op, maar wees niet te hard tegen iemands lichaam en doe niets zonder oordeel.
[30] Heb je een knecht in huis, laat hij dan zijn als je eigen leven, want je hebt hem duur gekocht. Heb je een knecht, behandel hem dan als een broer, want hij is als je eigen leven, en je zult hem nodig hebben.
[31] Als je hem onrechtvaardig mishandelt en hij staat op en loopt weg, waar zul je hem dan zoeken?

Jezus Sirach 34

[1] De hoop van een onverstandig mens is leeg en bedrieglijk, en dromen geven een dwaas vleugels.
[2] Wie op dromen afgaat, is als iemand die naar een schaduw grijpt en de wind achternaloopt.
[3] Wat je in dromen ziet, is het ene gespiegeld in het andere, zoals een gezicht tegenover een gezicht.
[4] Wat kan er schoon worden van wat vuil is? En welke waarheid komt er van een leugenaar?
[5] Waarzeggerij, vogelwichelarij en dromen zijn lege dingen. Je hart gaat ervan fantaseren als het hart van een vrouw in de weeën.
[6] Als de Allerhoogste ze je niet stuurt om je te bezoeken, zet er dan je hart niet op.
[7] Want dromen hebben veel mensen op een dwaalspoor gebracht, en wie erop hoopten, zijn gevallen.
[8] Zonder leugen wordt de wet vervuld, en wijsheid is volmaakt in een betrouwbare mond.
[9] Een man die gereisd heeft, weet veel, en wie veel meegemaakt heeft, kan verstandige dingen vertellen.

[10] Wie niets meegemaakt heeft, weet weinig, maar wie gereisd heeft, is schranderder geworden.

[11] Ik heb onderweg veel gezien, en het is mijn verstand dat aan mijn woorden vorm geeft.

[12] Ik ben vaak in levensgevaar geweest, en juist daardoor ben ik gered.

[13] De geest van wie ontzag hebben voor de Heere, zal leven.

[14] Want hun hoop is op Hem die hen gered heeft.

[15] Wie ontzag heeft voor de Heere, zal voor niets bang zijn en niet schrikken, want Hij is zijn hoop.

[16] Gelukkig is wie ontzag heeft voor de Heere. Aan wie houdt hij zich vast, en wie is zijn steun?

[17] De ogen van de Heere zien wie Hem liefhebben. Hij is voor hen een sterk schild en een stevige steun, beschutting tegen de hitte en schaduw in de volle middag, een bewaring tegen struikelen en een hulp tegen de val.

[18] Hij tilt de ziel op en maakt de ogen helder. Hij geeft genezing, leven en zegen.

[19] Wie van oneerlijk verkregen goed offert, brengt een offer om te lachen, en gaven van goddelozen bevallen God niet.

[20] De Allerhoogste heeft geen plezier in de offers van goddelozen, en Hij laat Zich niet over zonde verzoenen door een massa slachtoffers.

[21] Wie een offer brengt van het geld van de armen, slacht de zoon voor de ogen van zijn vader.

[22] Het brood van wie tekortkomen, is het leven van de armen. Wie hun dat afneemt, is een moordenaar.

[23] Wie zijn naaste zijn levensonderhoud afneemt, doodt hem.

[24] En wie het loon van een dagloner rooft, vergiet bloed.

[25] Als de een bouwt en de ander breekt af, wat houden zij eraan over behalve moeite?

[26] Als de een bidt en de ander vloekt, naar wiens stem zal de Heere dan luisteren?

[27] Als iemand zich gewassen heeft nadat hij een dode heeft aangeraakt en hem dan opnieuw aanraakt, wat heeft hij dan aan die wassing?

[28] Zo is het met iemand die vast om zijn zonden en daarna weer weggaat en hetzelfde doet. Wie zal zijn gebed verhoren? En wat is hij ermee opgeschoten dat hij zich vernederd heeft?

Jezus Sirach 35

[1] Wie de wet bewaart, brengt offers genoeg. Wie op de geboden let, brengt een dankoffer.

[2] Wie een weldaad beantwoordt, offert daarmee meelbloem, en wie een aalmoes geeft, brengt daarmee een dankoffer.

[3] De Heere heeft er plezier in als je met het kwaad breekt, en breken met onrecht is verzoening.

[4] Verschijn niet met lege handen voor het aangezicht van de Heere.

[5] Want dit alles moet je doen omdat het gebod het zegt.

[6] Het offer van een rechtvaardig mens maakt het altaar vet, en de goede geur ervan stijgt op voor de Allerhoogste.

[7] Het offer van een rechtvaardig mens is welkom, en men zal het niet vergeten.

[8] Eer de Heere met een royaal oog en houd niets in van de eerste opbrengst van je handen.

[9] Zet bij alles wat je geeft een vrolijk gezicht, en geef je tiende met plezier.

[10] Geef de Allerhoogste terug naar wat Hij jou gegeven heeft, en geef royaal van wat je verdiend hebt.

[11] Want de Heere geeft terug, en Hij zal het je zevenvoudig teruggeven.

[12] Snoei niet in wat je geeft, want dan zou Hij het niet aannemen, en geef geen offer dat uit onrecht komt.

[13] Want de Heere is rechter, en Hij trekt niemand voor.

[14] De Heere trekt niet de partij van wie zich tegen de arme keert, maar Hij luistert naar het smeken van wie onrecht lijdt.

[15] Hij zal het smeken van de wezen niet minachten, en de weduwe niet als zij haar klacht bij Hem uitstort.

[16] Rollen de tranen van de weduwe niet over haar wang, en klaagt haar stem niet aan wie haar zover gebracht heeft?

[17] Wie God van harte dient, wordt aangenomen, en zijn gebed zal tot aan de wolken komen.

[18] Het gebed van iemand die zich klein maakt, gaat door de wolken heen. Hij is niet getroost voordat hij dichtbij gekomen is, en hij houdt niet op voordat de Allerhoogste ernaar gekeken heeft, die de rechtvaardige recht zal doen en recht zal spreken.

[19] Ook zal de Heere niet talmen, en de machtige zal geen geduld met hen hebben, totdat Hij de heupen van wie geen barmhartigheid kennen gebroken zal hebben.

[20] Ja, Hij zal de volken hun daden vergelden, totdat Hij de massa van wie Hem bespotten weggenomen zal hebben en de scepters van wie onrecht doen gebroken zal hebben,

[21] totdat Hij de mens vergeldt naar zijn daden en de werken van de mensen naar hun gedachten,

[22] totdat Hij het recht van Zijn volk heeft uitgesproken en hen blij gemaakt heeft met Zijn barmhartigheid.

[23] Wat komt Zijn barmhartigheid op tijd in een tijd van verdrukking! Zij is als een regenwolk in een tijd van droogte.

Jezus Sirach 36

[1] Ontferm U over ons, Heere, God van alles, en kijk naar ons om.

[2] Laat ontzag voor U komen over alle volken die U niet zoeken.

[3] Hef Uw hand op over de vreemde volken en laat hun zien wat U kunt.

[4] Zoals U voor hun ogen heilig bent gebleken in ons, laat U zo ook voor onze ogen groot zijn in hen.

[5] Laat hen U kennen zoals ook wij U kennen, want er is geen God behalve U, Heere.

[6] Vernieuw Uw tekenen en doe Uw wonderen opnieuw.

[7] Maak Uw hand en Uw rechterarm groot, zodat zij van Uw wonderen vertellen.

[8] Laat Uw boosheid opkomen en giet Uw toorn uit.

[9] Neem de tegenstander weg en verbrijzel de vijand.

[10] Laat die tijd snel komen, denk aan Uw toorn, en laat men van Uw wonderen vertellen.

[11] Laat wie gespaard bleef door vurige toorn verslonden worden, en laat wie Uw volk kwellen hun ondergang vinden.

[12] Verbrijzel de koppen van de oversten van de volken, die zeggen: Er is niemand behalve wij.

[13] Breng alle stammen van Jakob (hij houdt de hiel vast) bij elkaar en geef hun hun erfdeel terug, zoals in het begin.

[14] Ontferm U over Uw volk, Heere, dat naar Uw naam genoemd is, en over Israël (die met God strijdt), dat U Uw eerstgeborene genoemd hebt.

[15] Wees barmhartig voor Uw heilige stad Jeruzalem, de plaats waar U rust.

[16] Vul Sion, zodat Uw woorden gaan klinken, en vul Uw volk met Uw heerlijkheid.

[17] Geef getuigenis aan wie vanaf het begin Uw eigendom zijn, en laat profeten opstaan in Uw naam.

[18] Beloon wie op U wachten, en maak dat men Uw profeten gelooft.

[19] Luister, Heere, naar het smeken van Uw dienaren, volgens de zegen van Aäron (verlichte) over Uw volk, en laat iedereen die op aarde woont weten dat U de Heere van alle eeuwen bent.

[20] De buik eet alles, en toch is het ene eten beter dan het andere.

[21] De tong proeft of het wildbraad goed is. Zo herkent een verstandig hart leugenachtige praat.

[22] Een verdraaid hart bezorgt je verdriet, maar iemand die veel meegemaakt heeft, weet hem van repliek te dienen.
[23] Een vrouw neemt zomaar iedere man, en toch is de ene dochter mooier dan de andere.
[24] De schoonheid van een vrouw maakt een gezicht blij, en zij gaat elk verlangen van een mens te boven.
[25] En heeft zij op haar tong ook nog barmhartigheid, zachtheid en genezing, dan is haar man niet zomaar een mens als alle andere.
[26] Wie een goede vrouw krijgt, begint pas echt iets te bezitten, want hij heeft een hulp die bij hem past en een pilaar om op te leunen.
[27] Waar geen heg is, wordt je bezit uit elkaar gerukt, en waar geen vrouw is, zal de man zuchten en ronddwalen.
[28] Want wie vertrouwt een gewapende moordenaar die van de ene stad naar de andere sluipt? Zo vertrouwt men ook een mens niet die geen nest heeft en die overnacht waar de avond hem overvalt.

Jezus Sirach 37

[1] Iedere vriend zal wel zeggen: Ik ben toch ook een vriend geweest. Maar menige vriend is alleen in naam een vriend.
[2] Is het geen verdriet tot in de dood wanneer een kameraad en vriend vijanden worden?
[3] Wat een lelijke gedachte! Waar kom jij vandaan gerold om de aarde met bedrog te bedekken?
[4] Een kameraad geniet met zijn vriend als het goed gaat, en in de tijd van nood keert hij zich tegen hem.
[5] Een kameraad zwoegt met zijn vriend om zijn buik te vullen, en neemt een schild op tegen de vijand.
[6] Vergeet je vriend niet in je hart en zet hem niet uit je gedachten wanneer je geld hebt.

[7] Vraag geen raad aan wie je scheef aankijkt, en houd je plannen verborgen voor wie jaloers op je zijn.
[8] Iedereen die raad geeft, prijst zijn eigen raad aan, maar menigeen geeft raad die hemzelf goed uitkomt.
[9] Pas op voor de raadgever, en vraag eerst wat hij zelf nodig heeft, want hij zal raad geven die hemzelf uitkomt. Anders gooit hij misschien het lot over jou
[10] en zegt hij tegen je: Je bent op de goede weg, terwijl hij tegenover je gaat staan om te kijken hoe het met je afloopt.
[11] Vraag geen raad aan wie je scheef aankijkt, en houd je plannen verborgen voor wie jaloers op je zijn.
[12] Vraag ook geen raad aan een vrouw over haar rivale, niet aan een bange man over oorlog, niet aan een koopman over de handel, niet aan een koper over de verkoop, niet aan een jaloers mens over dankbaarheid, niet aan een onbarmhartig mens over goeddoen, niet aan een luiaard over werk, niet aan een dagloner die je voor een jaar gehuurd hebt over het afmaken van het werk, en niet aan een trage knecht over zwaar werk.
[13] Let bij je overwegingen niet op hen, maar houd je steeds aan iemand die ontzag voor God heeft, van wie je weet dat hij zich aan de geboden van de Heere houdt, die net zo denkt als jij, en die verdriet heeft als jij zou struikelen.
[14] Houd vast aan de raad van je eigen hart, want je hebt niemand die betrouwbaarder is dan dat.
[15] Want het hart van een mens kan soms beter zien wat er gaat gebeuren dan zeven wachters boven op een hoge toren.
[16] En bid bij dit alles tot de Allerhoogste, zodat de waarheid je weg recht maakt.
[17] Aan het begin van je werk staat je woord, en overleg gaat aan elk handelen vooraf.
[18] Aan het gezicht zie je of de vreugde omslaat.
[19] Vier soorten dingen komen tevoorschijn: het goede, het kwade, het leven en de dood. En het is steeds de tong die daarover beslist.
[20] Er is menig sluw man die veel mensen iets leert, en die zichzelf er niets mee helpt.

[21] Er is menigeen die wijsheid voorwendt met woorden en toch gehaat is. Hem ontbreekt alle wijsheid.
[22] Want de Heere heeft hem die gave niet gegeven, omdat hij van alle wijsheid beroofd is.
[23] Menigeen is wijs voor zichzelf, en de vruchten van zijn verstand zijn in zijn mond te prijzen.
[24] Een wijs man onderwijst zijn eigen volk, en de vruchten van zijn verstand zijn betrouwbaar.
[25] Een wijs man zal vol zegen zijn, en iedereen die hem ziet, zal hem gelukkig prijzen.
[26] Het leven van een mens telt een bepaald aantal dagen, maar de dagen van Israël (die met God strijdt) zijn niet te tellen.
[27] Een wijze zal eer erven onder zijn volk, en zijn naam zal voor altijd blijven.
[28] Mijn kind, onderzoek jezelf zolang je leeft. Kijk wat slecht voor je is en geef jezelf dat niet.
[29] Want niet alles is goed voor iedereen, en niet iedereen heeft plezier in hetzelfde.
[30] Wees niet onverzadigbaar bij lekker eten en stort je niet op het voedsel.
[31] Want van te veel eten word je ziek, en gulzigheid eindigt in buikpijn.
[32] Veel mensen zijn gestorven van gulzigheid, maar wie daarop let, maakt zijn leven langer.

Jezus Sirach 38

[1] Geef de dokter de eer die hem toekomt, want je hebt hem nodig. Ook hem heeft de Heere geschapen.
[2] Want genezing komt van de Allerhoogste, en van de koning krijgt de dokter zijn eer.
[3] De kennis van een dokter geeft hem aanzien, en bij de groten wordt hij bewonderd.

[4] De Heere heeft de medicijnen uit de aarde geschapen, en een verstandig mens kijkt er niet op neer.

[5] Werd het water niet zoet door een stuk hout, zodat de mensen zouden weten wat de Heere kan?

[6] Hij heeft de mensen kennis gegeven, zodat Hij geëerd wordt om Zijn wonderen.

[7] Daarmee maakt Hij een mens beter en neemt Hij zijn ziekte weg.

[8] De apotheker mengt de middelen, en aan zijn werk komt geen eind. Door hem komt er gezondheid op de aarde.

[9] Mijn kind, doe niet alsof er niets aan de hand is wanneer je ziek bent, maar bid tot de Heere, en Hij zal je beter maken.

[10] Breek met wat je fout doet, houd je handen schoon en maak je hart vrij van elke zonde.

[11] Breng de Heere een geurig offer en een gedenkoffer van meel, en breng Hem een vet offer, alsof het je laatste is. Geef dan ook de dokter ruimte.

[12] Want de Heere heeft hem geschapen. Laat hem niet bij je weggaan, want je hebt hem nodig.

[13] Er komt een moment dat je genezing in hun handen ligt.

[14] Want ook zij bidden tot de Heere, of Hij hun rust en genezing geeft, zodat de zieke kan blijven leven.

[15] Wie zondigt tegen Hem die hem gemaakt heeft, zal in de handen van de dokter vallen.

[16] Mijn kind, laat je tranen lopen om een dode en begin te huilen als iemand die zwaar getroffen is. Wikkel zijn lichaam zoals het hoort in en veracht zijn begrafenis niet.

[17] Huil bitter en klaag met heel je hart.

[18] Rouw zoals het bij hem past, een dag of twee, zodat de mensen niets te zeggen hebben, en laat je dan troosten in je verdriet.

[19] Want van verdriet komt de dood, en verdriet in je hart maakt zelfs sterke mensen krom.

[20] Waar het kwaad binnenkomt, blijft ook het verdriet, en het leven van een arme is een vloek voor zijn hart.

[21] Geef je hart niet over aan verdriet. Zet het van je af en denk aan je eigen einde.

[22] Vergeet dat niet, want van daar komt niemand terug. Je helpt de dode er niet mee, en jezelf maak je kapot.

[23] De dode zegt het tegen jou: Denk aan het oordeel dat mij getroffen heeft, want jou zal hetzelfde overkomen: ik gisteren, jij vandaag.

[24] Nu de dode rust, laat ook de herinnering aan hem rusten, en laat je troosten over hem nu zijn adem weg is.

[25] De wijsheid van een geleerde komt van de vrije tijd die hij ervoor krijgt, en wie het druk heeft met zaken, zal niet wijs worden.

[26] Hoe zou iemand wijs worden die de ploeg vasthoudt, die trots is op zijn drijfstok, die de ossen ment, die met dat werk is opgegroeid en die alleen over jonge stieren kan praten?

[27] Hij zet zijn hart erop om voren te trekken, en hij blijft wakker om de koeien te voeren.

[28] Zo gaat het ook met de schrijnwerker en de timmerman, die de nacht net als de dag met zijn werk doorbrengt.

[29] Zo ook met wie zegels uitsnijdt en die daar steeds mee bezig is om er telkens iets anders van te maken.

[30] Hij zet zijn hart erop om het beeld na te maken, en hij blijft wakker om het werk af te krijgen.

[31] Zo ook met de smid, die bij het aambeeld zit en het ijzerwerk in de gaten houdt. De damp van het vuur smelt zijn huid, en hij moet vechten tegen de hitte van de oven.

[32] Het geluid van de hamer op het aambeeld dreunt steeds weer in zijn oren, en zijn ogen zijn gericht op het model van wat hij maakt.

[33] Hij zet zijn hart erop om zijn werk af te maken, en hij blijft wakker om het te versieren als het klaar is.

[34] Zo zit ook de pottenbakker aan zijn werk en draait hij met zijn voeten het wiel rond. Hij is voortdurend bezorgd over zijn werk, en alles wat hij maakt, telt hij.

35 Met zijn arm geeft hij de klei een vorm, en met zijn voeten maakt hij het harde zacht.
36 Hij zet zijn hart erop om goed te glazuren, en hij blijft wakker om de oven schoon te maken.
37 Zij allen vertrouwen op hun handen, en ieder van hen is knap in zijn eigen vak.
38 Zonder hen wordt er geen stad gebouwd, kan men er niet wonen en niet rondlopen. Toch worden zij niet in de raad van het volk gevraagd, en in de vergadering krijgen zij geen hoge plaats.
39 Zij zitten niet op de stoel van de rechters, zij kennen het verbond van het recht niet en zij brengen geen onderwijs en recht naar voren.
40 Wijze spreuken vind je bij hen niet, maar zij houden de wereld draaiende, en hun wens is dat zij hun vak mogen uitoefenen.
41 Kortom: niemand wordt wijs behalve wie zich daaraan geeft en wie zich toelegt op de wet van de Allerhoogste.

Jezus Sirach 39

1 Hij onderzoekt de wijsheid van alle ouden en houdt zich bezig met de profetieën.
2 Hij onthoudt de verhalen over beroemde mannen en gaat met hen om in scherpe spreuken.
3 Hij onderzoekt verborgen spreekwoorden en oefent zich in de raadsels van de spreuken.
4 Hij is in dienst te midden van de groten en men ziet hem onder de vorsten.
5 Hij reist door het land van vreemde volken, want hij heeft onderzocht wat goed en kwaad is onder de mensen.
6 Hij zet zijn hart op de Heere, om vroeg naar Hem toe te gaan die hem gemaakt heeft, en hij smeekt tot de Allerhoogste.
7 Hij opent zijn mond in gebed en smeekt om vergeving voor zijn zonden.

[8] Als de grote Heere het wil, zal hij vervuld worden met de geest van het verstand.
[9] Hij zal de woorden van zijn wijsheid uitgieten als regen, en in zijn gebed dankt hij de Heere.
[10] Hij maakt zijn overleg en zijn kennis recht, en hij denkt na over de verborgen dingen.
[11] Hij brengt zijn onderwijs naar buiten en hij roemt in de wet van het verbond van de Heere.
[12] Velen zullen zijn verstand prijzen, en dat zal in eeuwigheid niet uitgewist worden.
[13] De herinnering aan hem zal niet verdwijnen, en zijn naam zal leven tot in alle generaties.
[14] De volken zullen over zijn wijsheid vertellen, en de gemeente zal zijn lof verkondigen.
[15] Blijft hij in leven, dan zal hij een betere naam nalaten dan duizend anderen, en gaat hij rusten, dan heeft hij die naam al.
[16] Ik wil nog vertellen wat ik bedacht heb, want ik ben vol als de volle maan.
[17] Luister naar mij, jullie die heilig zijn, en bloei op als een roos die aan stromend water geplant is.
[18] Breng een bloem voort als een lelie, geef je geur en zing een lofzang.
[19] Loof de Heere om al Zijn werken met liederen en met citers, en zeg zo in je dankzegging:
[20] Alle werken van de Heere zijn heel mooi, en alles wat Hij beveelt, gebeurt op Zijn tijd. Je mag niet zeggen: Wat is dit nou? Want dit alles wordt op zijn eigen tijd begrepen.
[21] Door Zijn woord stond het water als een hoop, en door het woord van Zijn mond werden de waterbekkens gevormd.
[22] Alles wat Hij wil, ligt in Zijn gebod, en niemand kan minder maken wat Hij bewaren wil.
[23] De daden van alle mensen liggen open voor Hem, en niets kan verborgen blijven voor Zijn ogen.

[24] Van eeuw tot eeuw ziet Hij erop neer, en niets is Hem te wonderlijk.

[25] Je mag niet zeggen: Wat is dit nou? Want alles is geschapen voor het doel dat het heeft.

[26] Zijn zegen bedekt de aarde als een rivier, en als een watervloed die het droge land doordrenkt.

[27] Zo krijgen de volken Zijn toorn te erven, zoals Hij het water in zoutvlakten verandert.

[28] Zijn wegen zijn recht voor wie heilig zijn, terwijl zij voor wie goddeloos zijn een struikelblok vormen.

[29] Goede dingen zijn vanaf het begin voor goede mensen geschapen, en zo ook de kwade dingen voor wie zondigen.

[30] Het belangrijkste wat een mens nodig heeft om te leven, is water, vuur, ijzer, zout, tarwemeel, melk, honing, druivensap, olie en kleding.

[31] Al deze dingen zijn goed voor wie ontzag heeft voor God, en zij slaan om in kwaad voor wie zondigt.

[32] Er zijn geesten die geschapen zijn om te straffen, en door hun woede maakt God hun gesels sterk. Als hun tijd gekomen is, gieten zij hun kracht uit en stillen zij de toorn van Hem die hen gemaakt heeft.

[33] Het vuur en de zee, de honger en de dood: dit alles is geschapen om te straffen.

[34] De tanden van wilde dieren, de schorpioenen, de adders en het zwaard straffen de goddelozen tot hun ondergang.

[35] In Zijn opdracht zijn zij blij,

[36] en op de aarde staan zij klaar voor Zijn dienst, en wanneer hun tijd gekomen is, gaan zij niet tegen Zijn woord in.

[37] Daarom heb ik hier vanaf het begin aan vastgehouden. Ik heb erover nagedacht en het opgeschreven.

[38] Alle werken van de Heere zijn goed, en alles wat nodig is, geeft Hij op tijd.

[39] En je mag niet zeggen: Dit is slechter dan dat. Want alles zal op zijn eigen tijd goed begrepen worden.

[40] En zing nu met heel je hart en met je mond, en prijs de naam van de Heere.

Jezus Sirach 40

[1] Voor ieder mens is er grote onrust gemaakt en een zwaar juk voor de kinderen van Adam (mens), vanaf de dag dat zij uit het lichaam van hun moeder komen tot de dag dat zij terugkeren in de moeder van ons allemaal.

[2] In hun gedachten en in de angst van hun hart zit altijd de gedachte aan wat hun te wachten staat: de dag van hun dood.

[3] Bij wie op een prachtige troon zit net zo goed als bij wie vernederd in stof en as zit.

[4] Bij wie een purperen mantel en een kroon draagt net zo goed als bij wie in grof linnen loopt.

[5] Hij krijgt te maken met woede, jaloezie, onrust en opwinding, met doodsangst, haat en ruzie. En wanneer het tijd is om in bed te rusten, keert de slaap van de nacht zijn gedachten om.

[6] Hij heeft weinig rust, bijna geen, en daarna slaapt hij alsof hij op wacht staat.

[7] Hij schrikt op van wat zijn hart hem laat zien, als iemand die uit de oorlog gevlucht is. En als hij wakker wordt op het moment dat hij veilig is, is hij verbaasd dat hij voor niets bang geweest is.

[8] Zo gaat het met alles wat leeft, van de mens tot het vee, maar bij wie zondigen komt dit alles zevenvoudig.

[9] Dood en ruzie, zwaard en bloed, honger, verwoesting en de gesel: dit alles is geschapen tegen de goddelozen, en om hen is de zondvloed gekomen.

[10] Alles wat uit de aarde komt, keert terug naar de aarde, en alles wat uit het water komt, gaat terug naar de zee.

[11] Elke steekpenning en elk onrecht zal uitgewist worden, maar trouw blijft voor eeuwig bestaan.

[12] Het bezit van wie onrecht doen, zal opdrogen als een beek, en als een zware donderbui zal God ertegen dreunen.

[13] Als Hij Zijn handen opent, wordt de rechtvaardige blij, terwijl wie overtreden tot op de bodem worden weggevaagd.

[14] De nakomelingen van goddelozen zullen weinig takken krijgen, want hun onreine wortels liggen op een steile rots.

[15] Hun groen aan elk water en aan elke oever van een beek zal als eerste worden uitgetrokken.

[16] Goeddoen is als een tuin vol zegen, en een aalmoes blijft voor altijd.

[17] Het leven van wie tevreden is met wat hij heeft en van wie werkt, is prettig, maar wie een schat vindt, gaat allebei te boven.

[18] Kinderen en het bouwen van een stad houden je naam overeind.

[19] Wijn en muziek maken je hart blij, maar de liefde voor wijsheid meer dan allebei.

[20] De fluit en het snarenspel geven een mooie klank, maar een vriendelijke tong meer dan allebei.

[21] Het oog geniet van wat mooi en prettig is, maar van het groen van het gewas meer dan van allebei.

[22] Een vriend en zijn kameraad komen elkaar op het juiste moment tegemoet, maar een vrouw met haar man meer dan allebei.

[23] Broers en hulp zijn goed in de tijd van nood, maar een aalmoes redt meer dan allebei.

[24] Goud en zilver zetten je voet vast, maar goede raad geldt meer dan allebei.

[25] Geld en kracht maken je hart moedig, maar ontzag voor de Heere meer dan allebei.

[26] In het ontzag voor de Heere ontbreekt niets, en wie het heeft, hoeft geen hulp te zoeken.

[27] Ontzag voor de Heere is als een gezegende tuin, en het overdekt je met meer eer dan wat ook.

[28] Mijn kind, leef geen bedelaarsleven. Het is beter te sterven dan te bedelen.

[29] Wie naar de tafel van een ander kijkt, heeft geen leven dat die naam verdient. Hij maakt zichzelf vuil met andermans eten.

[30] Maar een verstandig mens die goed is opgevoed, houdt zich daarvan verre.

31 In de mond van wie geen schaamte kent, smaakt het bedelen zoet, maar in zijn buik zal een vuur gaan branden.

Jezus Sirach 41

1 Dood, wat is de gedachte aan jou bitter voor een mens die rustig van zijn bezit leeft,
2 voor iemand die rust heeft, die het in alles goed gaat en die nog met smaak kan eten.
3 Dood, jouw vonnis is welkom voor een mens die niets heeft en die krachten verloren heeft,
4 voor iemand die stokoud is, die zich overal druk om maakt, die zichzelf niet meer vertrouwt en die het geduld verloren heeft.
5 Wees niet bang voor het vonnis van de dood. Denk aan wie voor jou geweest zijn en aan wie na jou komen, want dit is het vonnis dat de Heere over alles wat leeft heeft uitgesproken.
6 En waarom zou je je verzetten tegen wat de Allerhoogste goeddunkt?
7 Of je nu tien, honderd of duizend jaar leeft: in het graf verwijt niemand je hoe je geleefd hebt.
8 De kinderen van wie zondigen worden akelige kinderen, die zich ophouden in de buurten van goddelozen.
9 Het erfdeel van de kinderen van wie zondigen gaat verloren, en bij hun nageslacht blijft de schande hangen.
10 Een goddeloze vader krijgt de schuld van zijn kinderen, omdat zij om hem worden nagewezen.
11 Wee jullie, goddeloze mannen, die de wet van de Allerhoogste verlaten hebben.
12 Want als jullie talrijk worden, is het tot je ondergang. Als jullie geboren worden, worden jullie tot een vloek geboren, en als jullie sterven, wordt de vloek je deel.

[13] Alles wat uit de aarde komt, keert terug naar de aarde. Zo gaan de goddelozen naar hun ondergang.
[14] Mensen rouwen om hun lichaam, maar een slechte naam wordt uitgewist.
[15] Zorg goed voor een goede naam, want die blijft je bij, meer dan duizend grote schatten goud.
[16] Een goed leven telt een bepaald aantal dagen, maar een goede naam blijft voor altijd.
[17] Mijn kinderen, bewaar in vrede wat jullie geleerd is.
[18] Wijsheid die verborgen blijft en een schat die niet tevoorschijn komt: wat heb je aan allebei?
[19] Een mens die zijn dwaasheid verbergt, is beter af dan een mens die zijn wijsheid verbergt.
[20] Neem daarom mijn woord ernstig, want het is niet goed om je overal voor te schamen, en niet iedereen weet van alles even goed wat juist is.
[21] Schaam je voor je vader en moeder om hoererij, en voor een vorst en een machtig man om een leugen.
[22] Schaam je voor een rechter en een bestuurder om mishandeling, en voor de vergadering en het volk om overtreding van de wet.
[23] Schaam je voor je kameraad en je vriend om onrecht, en voor de plaats waar je als vreemdeling woont om diefstal.
[24] Schaam je erover als je Gods waarheid en Zijn verbond minacht, als je met je elleboog op het brood leunt, en als je je schandelijk misdraagt bij ontvangen en uitgeven.
[25] Schaam je ervoor dat je zwijgt als iemand je groet, dat je naar een lichtzinnige vrouw staart, en dat je je gezicht afwendt van iemand van goede afkomst.
[26] Schaam je ervoor iemand zijn deel af te nemen of wat aan hem gegeven is, en om naar een getrouwde vrouw te kijken.
[27] Schaam je ervoor je met andermans zaken te bemoeien, en ga niet bij het bed van een dienstmeisje staan.
[28] Schaam je ervoor je vriend verwijten te maken, en als je hem iets gegeven hebt, wrijf hem dat niet onder de neus.

[29] Schaam je ervoor door te vertellen wat je gehoord hebt en geheimen bekend te maken.
[30] Dan schaam je je op de goede manier, en je zult bij alle mensen gunst vinden.

Jezus Sirach 42

[1] Schaam je niet voor de dingen die nu komen, en trek niemand voor zodat je zondigt.
[2] Schaam je niet voor de wet van de Allerhoogste en voor het verbond, en niet voor een vonnis waarmee je een goddeloze in het gelijk moet stellen.
[3] Ook niet om af te rekenen met je kameraad en met je reisgenoten, en niet om je vrienden hun erfdeel te geven.
[4] En schaam je niet dat je scherp let op de weegschaal en de gewichten, en niet dat je veel of weinig bezit.
[5] Ook niet dat je aan kooplieden voor verschillende prijzen verkoopt, en niet dat je je kinderen goed opvoedt.
[6] Ook niet dat je een slechte knecht in huis hard aanpakt.
[7] Bij een boze vrouw is het goed om alles te verzegelen, en waar veel handen zijn, doe je alles op slot.
[8] Als je iets afgeeft, doe het op stuk en op gewicht, en zet alles op papier, wat eruit gaat en wat binnenkomt.
[9] En schaam je niet dat je een onverstandige en een dwaas onderwijst, en een oude man die met jonge mensen ruziemaakt.
[10] Dan ben je goed onderwezen en zal iedereen die leeft je respecteren.
[11] Een dochter maakt haar vader heimelijk slapeloos, en de zorg om haar houdt hem wakker.
[12] Zolang zij jong is, is hij bang dat zij niet op tijd trouwt, en als zij getrouwd is, dat haar man haar niet meer wil.
[13] Is zij nog ongetrouwd, dan is hij bang dat zij onteerd wordt en in het huis van haar vader zwanger raakt. Heeft zij een man, dat zij vreemdgaat, en is zij getrouwd, dat zij geen kinderen krijgt.

[14] Houd streng de wacht over een eigenzinnige dochter, zodat zij je vijanden geen plezier doet, er in de stad over jou gepraat wordt, het volk je naroept en zij je te schande maakt waar veel mensen bij zijn.
[15] Staar niet naar de schoonheid van welk mens dan ook, en ga niet tussen de vrouwen zitten.
[16] Want uit kleren komt de mot voort, en uit de vrouw de boosheid van de vrouw.
[17] De boosheid van een man is beter dan een vrouw die vriendelijk doet en je tot schande maakt.
[18] Nu wil ik de werken van de Heere in herinnering brengen, en vertellen wat ik gezien heb. In de woorden van de Heere zie je Zijn werken.
[19] De zon schijnt en ziet op alles neer, en haar werk is vol van de heerlijkheid van de Heere.
[20] De Heere heeft Zijn heiligen niet alles laten vertellen van Zijn wonderen.
[21] De Heere, de Almachtige, heeft de hele wereld vastgezet, zodat zij door Zijn heerlijkheid gedragen wordt.
[22] Hij onderzoekt de afgrond en het hart, en Hij ziet de kwade plannen die daarin zitten.
[23] Want de Allerhoogste kent alle kennis en Hij ziet de tekenen van de tijd.
[24] Hij vertelt wat voorbij is en wat nog komen zal, en Hij legt de sporen bloot van wat verborgen is.
[25] Geen gedachte ontgaat Hem, en geen woord blijft voor Hem verborgen.
[26] Hij heeft Zijn prachtige werken met Zijn wijsheid versierd, Hij die er is vóór de wereld en tot in eeuwigheid.
[27] Hij wordt niet meer en niet minder, en Hij heeft geen raadgever nodig.
[28] Wat zijn al Zijn werken begerenswaardig, en wat is het mooi om ze te bekijken, tot op het kleinste vonkje.
[29] Dit alles leeft en blijft voor eeuwig in alles waarvoor het dient, en het gehoorzaamt Hem allemaal.
[30] Alles komt dubbel, het ene tegenover het andere, en Hij heeft niets gemaakt wat tekortschiet.

31 Het ene bevestigt het goede van het andere. En wie zal ooit genoeg krijgen van het zien van Gods heerlijkheid?

Jezus Sirach 43

1 Het heldere hemelgewelf is de trots van de hoogte, en de aanblik van de hemel is prachtig.

2 De zon verkondigt God bij haar opgang wanneer je haar ziet. Zij is een wonderlijk instrument, een werk van de Allerhoogste.

3 Wanneer zij op het midden van de dag staat, verdroogt zij het land. En wie houdt het uit tegen haar hitte?

4 Men blaast een oven aan om hem heet te krijgen, maar de zon verhit driemaal meer. Zij zet de bergen in vuur en vlam, zij blaast hete dampen uit, en met het glinsteren van haar stralen verblindt zij je ogen.

5 Groot is de Heere die haar gemaakt heeft en die haar loop met Zijn woord heeft laten stilstaan.

6 Hij heeft ook de maan gemaakt, zodat zij op haar tijd zou opgaan om de tijden aan te wijzen en als een teken voor alle eeuwen.

7 Aan de maan zie je wanneer het feest is. Zij is een licht dat helemaal afneemt.

8 De maand is naar haar genoemd. Wanneer zij wast, is haar verandering wonderlijk om te zien.

9 Zij is een lamp die haar kamp in de hoogte heeft en die schijnt aan het gewelf van de hemel.

10 De schoonheid van de hemel is die prachtige sterrenhemel, een sieraad dat licht geeft in de hoogste plaatsen van de Heere.

11 Door de woorden van de Heilige staan zij op hun post, en zij verslappen niet in hun wacht.

12 Kijk naar de regenboog en prijs Hem die hem gemaakt heeft, want hij is prachtig in zijn glans.

13 Hij omspant de hemel met een schitterende boog, en de handen van de Allerhoogste spannen hem uit.

[14] Met Zijn bevel laat Hij de sneeuw stoppen en stuurt Hij de bliksem van Zijn oordeel snel op weg.
[15] Daarom gaan de voorraadkamers open en vliegen de wolken uit als vogels.
[16] Door Zijn grote macht maakt Hij de wolken sterk, en de hagelstenen worden stukgeslagen.
[17] Het geluid van Zijn donder laat de aarde krimpen, en als Hij kijkt, beven de bergen.
[18] Op Zijn bevel blaast de zuidenwind, de stormachtige noordenwind en de wervelwind.
[19] Hij strooit de sneeuw uit als vogels die neerstrijken, en zij daalt neer als sprinkhanen die zich ergens neerzetten.
[20] Je oog staat verbaasd van de schoonheid van dat wit, en je hart schrikt van die regen.
[21] En Hij giet de rijp uit over de aarde als zout, en als hij bevriest, wordt hij als de punten van palen.
[22] Wanneer de koude noordenwind blaast en het water tot ijs bevriest, gaat hij op elk water liggen en trekt het water als een pantser aan.
[23] Hij verteert de bergen en verbrandt de woestijn, en hij dooft het groene gras uit als vuur.
[24] Maar de snelle genezing van dit alles is de nevel, en de dauw die na de hitte komt, maakt alles weer blij.
[25] Door het besluit van de Heere staat de afgrond stil, en Hij heeft daarin eilanden geplant.
[26] Wie de zee bevaren, vertellen over het gevaar ervan, en wij staan versteld wanneer wij het horen.
[27] Want daar zijn ongelooflijke en wonderlijke werken: allerlei soorten dieren en de reuzen van de zee.
[28] Door Hem komt Zijn bode goed aan, en door Zijn woord bestaat dit alles.
[29] Wij zouden er nog veel over kunnen zeggen, maar wij zouden er niet uitkomen. Om mijn woorden af te maken: Hij is het Al.

[30] Als wij Hem willen eren, waar halen wij de kracht vandaan? Want Hij is groter dan al Zijn werken.
[31] Ontzagwekkend is de Heere, en heel groot, en Zijn macht is wonderlijk.
[32] Eer de Heere en verhef Hem zoveel als je kunt, en Hij zal het nog te boven gaan.
[33] Verhef Hem en zeg hoe sterk Hij is, maar maak je niet moe, want je zult het niet bereiken.
[34] Wie heeft Hem gezien en kan het navertellen? En wie zal Hem groot maken zoals Hij is?
[35] Er zijn nog veel meer verborgen dingen dan deze. Wij hebben maar weinig van Zijn werken gezien.
[36] Want de Heere heeft alles gemaakt, en Hij heeft wijsheid gegeven aan wie ontzag voor Hem hebben.

Jezus Sirach 44

[1] Laten wij nu beroemde mannen prijzen en onze voorouders, generatie na generatie.
[2] De Heere heeft door hen van oudsher veel eer voor Zijn majesteit tot stand gebracht.
[3] Zij hebben geregeerd in hun koninkrijken en zij waren beroemde mannen met macht.
[4] Zij gaven raad met verstand en zij verkondigden profetieën.
[5] Zij waren leiders van het volk in het bestuur en zij begrepen de wetten die voor het volk opgeschreven zijn.
[6] Zij onderwezen met wijze woorden, zij zochten mooie liederen uit bij de muziek en zij droegen opgeschreven gedichten voor.
[7] Het waren rijke mannen, met kracht toegerust, die vredig in hun huizen woonden.
[8] Zij allen werden in hun generatie geëerd en waren in hun eigen tijd beroemd.

[9] Sommigen van hen hebben een naam achtergelaten, zodat men nog steeds over hun lof spreekt.
[10] Maar aan sommigen bewaart niemand een herinnering. Zij zijn verdwenen alsof zij er nooit geweest waren, en het is alsof zij nooit geboren zijn. Zo ging het ook hun kinderen na hen.
[11] Maar dezen hier zijn mannen van barmhartigheid, en hun rechtvaardige daden zijn niet vergeten.
[12] Bij hun nageslacht blijft een goed erfdeel, en hun nakomelingen horen bij het verbond.
[13] Hun nageslacht hoort bij het verbond, en hun kinderen na hen ook.
[14] Tot in eeuwigheid blijft hun nageslacht bestaan, en hun eer zal niet uitgewist worden.
[15] Hun lichamen zijn in vrede begraven, en hun naam leeft van generatie op generatie.
[16] De volken zullen over hun wijsheid vertellen, en de gemeente zal hun lof verkondigen.
[17] Henoch (toegewijd) leefde zoals God de Heere het wilde en werd weggenomen, zodat hij voor zijn generatie een voorbeeld van bekering werd.
[18] Noach (troost) bleek volmaakt en rechtvaardig. In de tijd van de toorn werd hem vergolden.
[19] Daarom kwam de zondvloed, en werden er eeuwige verbonden met hem gesloten, zodat niet alles wat leeft door de zondvloed zou verdwijnen.
[20] Abraham (vader van velen) was de stamvader van een menigte volken, en niemand is in eer aan hem gelijk gevonden. Hij heeft de wet van de Allerhoogste bewaard, en hij stond met Hem in een verbond.
[21] In zijn lichaam heeft de Heere het verbond opgericht, en toen hij beproefd werd, bleek hij trouw.
[22] Daarom heeft Hij hem met een eed beloofd dat Hij de volken zou zegenen in zijn nageslacht,
[23] dat Hij hem talrijk zou maken als het stof van de aarde, en dat zij een erfdeel zouden krijgen van de ene zee tot de andere en van de rivier tot het einde van de

aarde.
[24] En zo legde Hij ook in Izak (lachen), om Abraham zijn vader, de zegen voor alle mensen en het verbond, en Hij liet dat rusten op het hoofd van Jakob (hij houdt de hiel vast).
[25] Hem heeft Hij erkend in Zijn zegeningen. Hij gaf hem een erfdeel en verdeelde zijn deel in stammen, twaalf in getal.
[26] En uit hem bracht Hij een man van barmhartigheid voort, die bij iedereen in de gunst stond.

Jezus Sirach 45

[1] En dat was Mozes (uit het water getrokken), geliefd bij God en bij de mensen. De herinnering aan hem is een zegen.
[2] De Heere maakte hem zo eervol als de heiligen en maakte hem groot doordat zijn vijanden ontzag voor hem kregen. Door zijn woorden liet Hij de plagen ophouden, en Hij gaf hem eer voor het oog van koningen.
[3] Hij gaf hem opdrachten voor Zijn volk en liet hem Zijn heerlijkheid zien.
[4] Om zijn geloof en zijn zachtmoedigheid heiligde Hij hem. Hij koos hem uit alle mensen uit.
[5] Hij liet hem Zijn stem horen en bracht hem het donker binnen.
[6] Van aangezicht tot aangezicht gaf Hij hem Zijn geboden, de wet van het leven en de kennis. Zo leerde Mozes Jakob (hij houdt de hiel vast) het verbond en Israël (die met God strijdt) Zijn rechten.
[7] Aäron (verlichte), zijn broer, uit de stam van Levi (verbonden), heeft Hij verhoogd, zodat hij heilig zou zijn en aan Mozes gelijk.
[8] Hij sloot met hem een eeuwig verbond en gaf hem het priesterschap onder Zijn volk, en Hij eerde hem met een prachtig sieraad.
[9] Hij omgordde hem met een schitterend gewaad, trok hem volle luister aan en maakte hem sterk met uitrusting van kracht:
[10] met de onderkleding, het lange gewaad en de priesterrok,

[11] en Hij hing er rondom granaatappels aan en heel veel gouden belletjes, zodat het klonk wanneer hij liep, en zodat men het geluid in de tempel kon horen als een herinnering voor de kinderen van zijn volk.

[12] Met een heilig gewaad van goud, blauwpurper en roodpurper, het werk van een borduurwerker, met de borstlap van het oordeel, waarin de openbare tekenen van de waarheid zaten,

[13] gemaakt van getwijnd scharlaken zijde, met veel kunst bewerkt, met kostbare stenen die als een zegel in goud gevat waren, het werk van een graveerder. Daarin stond, gegraveerd als een herinnering, het getal van de kinderen van Israël.

[14] Hij versierde hem met een gouden kroon boven op de tulband, een ingedrukt zegel van heiligheid, een prachtige eer, machtig werk, een lust voor het oog, een mooi sieraad.

[15] Vóór hem was zoiets er nooit geweest,

[16] en niemand uit een ander geslacht heeft deze kleren ooit gedragen, alleen zijn zonen en wie ooit uit hem geboren werden.

[17] Hun offers werden elke dag tweemaal helemaal verbrand.

[18] Mozes gaf hem zijn ambt en zalfde hem met heilige olie.

[19] Dit werd voor hem een eeuwig verbond, en voor zijn nageslacht zolang de hemel dagen telt: om Zijn dienst waar te nemen, het priesterschap uit te oefenen en het volk in Zijn naam te zegenen.

[20] Uit alle mensen koos Hij hem uit om de Heere offers te brengen, reukwerk en geurige rook als gedachtenis, om verzoening te doen voor het volk.

[21] Hij gaf hem Zijn geboden en macht over de rechtsregels, om Jakob Zijn getuigenissen te leren en Israël door Zijn wet te verlichten.

[22] Vreemden kwamen tegen hem in opstand en waren jaloers op hem in de woestijn: mannen die het met Dathan (wetten) en Abiram (mijn vader is verheven) hielden, en de groep van Korach (kaal), vol woede en drift.

[23] Maar de Heere zag het en het beviel Hem niet, en zij werden vernietigd door Zijn brandende toorn.

[24] Hij deed aan hen wonderen en verteerde hen met vlammend vuur.

25 Hij maakte de eer van Aäron nog groter en gaf hem een erfdeel: het eerste van de eerste opbrengst gaf Hij hem als deel.
26 Vooral bereidde Hij hem brood in overvloed, want zij eten van de offers van de Heere, die Hij aan hem en zijn nageslacht gegeven heeft.
27 Maar in het land van het volk had hij geen erfdeel en kreeg hij geen deel onder het volk, want Hij Zelf was het deel van zijn erfenis.
28 En Pinehas (de Nubiër), de zoon van Eleazar (God helpt), is de derde in eer, omdat hij zich met hart en ziel had ingezet uit ontzag voor de Heere,
29 en omdat hij stand hield toen het volk afviel, met een goede instelling van zijn hart, en verzoening deed voor Israël.
30 Daarom sloot de Heere met hem en zijn volk een verbond van vrede: dat hij zou opkomen voor de heilige dingen, en dat hij en zijn nageslacht voor altijd de grote eer van het priesterschap zouden hebben.
31 En zoals volgens het verbond met David (geliefde) een zoon uit de stam van Juda (lofprijs) het koningschap erft en het van de ene zoon alleen op de andere overgaat, zo is het erfdeel van het priesterschap toegewezen aan Aäron en zijn nageslacht.
32 Moge Hij jullie wijsheid in je hart geven om Zijn volk rechtvaardig te besturen, zodat hun goede dingen niet verdwijnen, en moge Hij Zijn heerlijkheid in hun generaties leggen.

Jezus Sirach 46

1 Jozua (YHWH redt), de zoon van Nun (vis), was sterk in de oorlog, en hij kwam in de plaats van Mozes (uit het water getrokken) als profeet.
2 Hij werd groot, zoals zijn naam al zei, in het redden van Gods uitverkorenen, om de vijanden te straffen die tegen hen opstonden en om Israël (die met God strijdt) in het bezit van zijn erfdeel te brengen.
3 Wat werd hij geëerd toen hij zijn handen ophief en het zwaard tegen de steden trok!
4 Wie heeft er ooit vóór hem zo gestaan? Want hij voerde de oorlogen van de Heere.

[5] En is de zon niet door zijn hand teruggegaan? En werd één dag niet zo lang als twee?

[6] Hij riep God, de Allerhoogste, aan toen hij de vijanden van alle kanten in het nauw bracht, en de grote Heere verhoorde hem en hielp met geweldige zware hagelstenen.

[7] Hij viel de volken met oorlog aan, en toen hij op hen afkwam, vernietigde hij wie zich verzetten,

[8] zodat de volken aan al hun wapens zouden merken dat hij zijn oorlog voor de Heere voerde, want hij volgde de Machtige.

[9] En in de tijd van Mozes deed hij barmhartigheid, hij en Kaleb (hond), de zoon van Jefunne, toen zij zich tegen de gemeente verzetten om te voorkomen dat het volk zou zondigen en om het lelijke gemopper te stoppen.

[10] En deze twee zijn gespaard gebleven, van zeshonderdduizend man te voet, om hen in het erfdeel te brengen, in het land dat overvloeit van melk en honing.

[11] De Heere gaf Kaleb kracht, die hem tot in zijn ouderdom bijbleef, zodat hij het bergland binnentrok, en zijn nageslacht heeft dat erfdeel behouden,

[12] zodat alle kinderen van Israël zouden zien dat het goed is de Heere te volgen.

[13] En de richters, ieder met zijn eigen naam, van wie niemand met zijn hart is vreemdgegaan en die zich niet van de Heere afgekeerd hebben: ook de herinnering aan hen is een zegen.

[14] Laat hun gebeente opnieuw uitlopen op de plaats waar zij liggen, en laat hun naam opnieuw gaan leven in de zonen van hun beroemde ouders.

[15] Samuël (God heeft gehoord), geliefd bij zijn Heere, profeet van de Heere, heeft koninkrijken ingesteld en vorsten gezalfd over Zijn volk.

[16] Hij bestuurde de vergadering naar de wet van de Heere, en de Heere zag om naar Jakob (hij houdt de hiel vast).

[17] Door zijn geloof bleek hij ten volle een profeet, en om zijn woord werd hij bekend.

[18] En hij riep de Heere, de Machtige, aan toen zijn vijanden hem van alle kanten insloten, en hij offerde een zuiglam.

19 En de Heere donderde vanuit de hemel en liet Zijn stem horen in het zware rollen van de donder,
20 en Hij vernietigde de vorsten van Tyrus en alle leiders van de Filistijnen.
21 En voordat hij inslief, legde hij voor de Heere en voor Zijn gezalfde deze verklaring af: Geld heb ik van niemand aangenomen, zelfs geen paar schoenen. En geen mens klaagde hem aan.
22 En nadat hij ingeslapen was, profeteerde hij en kondigde hij de koning zijn einde aan. Hij verhief zijn stem uit de aarde met een profetie dat het onrecht van het volk weggevaagd zou worden.

Jezus Sirach 47

1 Na hen stond Natan (hij heeft gegeven) de profeet op, in de dagen van David (geliefde).
2 Zoals het vet van het dankoffer apart gelegd wordt, zo is David apart gezet uit de kinderen van Israël (die met God strijdt).
3 Met leeuwen ging hij om alsof het geitjes waren, en met beren alsof het lammeren waren.
4 In zijn jeugd doodde hij een reus en nam hij de schande weg bij het volk,
5 toen hij zijn hand ophief om met de steen uit zijn slinger de trots van Goliat neer te slaan.
6 Want hij riep de Heere, de Allerhoogste, aan, en Die gaf kracht aan zijn rechterhand om een man uit de weg te ruimen die machtig was in de oorlog, en om zijn volk weer kracht te geven.
7 Zo eerde het volk hem onder tienduizenden en prees het hem met zegenwensen van de Heere, toen men hem de kroon van de eer bracht.
8 Hij vernietigde de vijanden rondom en maakte een einde aan de Filistijnen die tegen hem waren. Tot op de dag van vandaag heeft hij hun macht gebroken.
9 In alles wat hij deed, gaf hij God, de Heilige en Allerhoogste, de eer met prachtige woorden.

[10] Met heel zijn hart zong hij lofliederen, en hij hield van Hem die hem gemaakt had.

[11] En hij stelde zangers aan voor het altaar, om met hun stem een mooie klank te maken en om God elke dag met hun liederen te prijzen.

[12] Hij regelde voor de feesten wat passend was en versierde de vaste tijden helemaal, zodat men Zijn heilige naam zou prijzen en vanaf de vroege ochtend Zijn heiligdom zou laten klinken.

[13] De Heere nam zijn zonden weg en maakte zijn macht groot voor altijd. Hij gaf hem het verbond van het koningschap en de troon van de eer in Israël.

[14] Na hem stond zijn zoon op, een wijs man, en door hem woonde het volk ruim.

[15] Salomo (vrede) regeerde in een tijd van vrede en hij werd beroemd, omdat God hem rondom rust gegeven had, zodat hij voor Zijn naam een huis zou bouwen en voor altijd een heiligdom zou inrichten.

[16] Wat was hij wijs in zijn jeugd! Hij stroomde vol van verstand als een rivier.

[17] Jouw geest heeft de hele aarde bedekt en haar met scherpzinnige spreuken gevuld.

[18] Jouw naam kwam tot ver in de eilanden, en men hield van jou om je vrede.

[19] De landen stonden versteld van je liederen, je spreuken, je vergelijkingen en je verklaringen.

[20] In de naam van de Heere, de God van heel de aarde, die de God van Israël genoemd wordt, bracht je goud bijeen alsof het tin was en stapelde je zilver op alsof het lood was. Maar je zette je hart op de vrouwen,

[21] en je kwam met je lichaam in hun macht.

[22] Zo heb je een vlek op je eer gezet, je nageslacht onteerd en toorn over je kinderen gebracht. Zij hebben geleden onder jouw dwaasheid, toen het koningschap in tweeën scheurde en uit Efraïm (vruchtbaar) een opstandig koninkrijk ontstond.

[23] Maar de Heere liet Zijn barmhartigheid niet los en keerde Zich helemaal niet af van wat Hij gemaakt had.

[24] Hij wiste het nageslacht van Zijn uitverkorene niet uit en nam het nageslacht van wie Hem liefgehad had niet weg.

[25] En Hij gaf Jakob (hij houdt de hiel vast) een overblijfsel en David een wortel die uit hem opkwam.

[26] En Salomo ging rusten bij de vaderen en liet uit zijn nageslacht een heel dwaas man achter onder het volk, met weinig verstand: Rehabeam (het volk wordt ruim), die het volk door zijn beleid deed afvallen.

[27] Toen kwam Jerobeam (het volk neemt toe), de zoon van Nebat (aanblik), die Israël liet zondigen en Efraïm een weg van zonde wees, en hun zonden werden steeds talrijker,

[28] zodat zij uit het land werden verdreven, totdat de toorn en de straf over hen kwamen.

Jezus Sirach 48

[1] Daarna stond Elia (mijn God is YHWH) de profeet op als een vuur, en zijn woord brandde als een fakkel.

[2] Hij bracht een zware hongersnood over hen, en met zijn felle inzet maakte hij dat er weinig van hen overbleven.

[3] Door het woord van de Heere hield hij de hemel dicht, en drie keer liet hij vuur uit de hemel neerkomen. Wat ben jij geëerd, Elia, om je wonderen!

[4] En wie kan zich met jou meten?

[5] Jij, die een dode weer levend maakte en een mens uit het graf terughaalde door het woord van de Allerhoogste.

[6] Jij, die koningen ten val bracht en beroemde mannen van hun bed wegvoerde.

[7] Jij, die op de Sinai de terechtwijzing van de Heere hoorde en op de Horeb de oordelen van de vergelding.

[8] Jij, die koningen zalfde om die vergelding uit te voeren, en profeten die na jou zouden komen.

[9] Jij, die opgenomen werd in een vurige wervelwind, in een wagen met vurige paarden.

[10] Van jou staat geschreven dat je te zijner tijd zult terechtwijzen, dat je de toorn van het strenge oordeel van de Heere zult stillen, dat je het hart van de vader naar de zoon zult keren en de stammen van Jakob (hij houdt de hiel vast) weer op orde zult brengen.

[11] Gelukkig zijn zij die jou gezien hebben en die in liefde ingeslapen zijn.

[12] Want ook wij zullen zeker leven.

[13] Elia was het die door een wervelwind werd weggevoerd, en Elisa (God redt) werd vervuld met de Heilige Geest. In zijn dagen liet hij zich door de machthebbers niet in beweging brengen, en niemand heeft hem met geweld eronder gekregen.

[14] Niets ging hem te boven, en toen hij ingeslapen was, profeteerde zijn lichaam nog.

[15] Tijdens zijn leven deed hij wonderen, en in zijn dood waren zijn werken wonderlijk.

[16] Ondanks dit alles bekeerde het volk zich niet en hield het niet op met zondigen, totdat zij als buit uit hun land werden weggevoerd en over de hele aarde verspreid raakten.

[17] En er bleef een klein volk over en een heerser in het huis van David (geliefde).

[18] Sommigen van hen deden wat God goedvond, maar anderen maakten de zonden alleen maar groter.

[19] Hizkia (YHWH sterkt) versterkte zijn stad en leidde er water binnen. Hij hakte met ijzer door de harde rots en maakte bronnen om water te hebben.

[20] In zijn dagen trok Sanherib (Sin heeft broers vervangen) op en stuurde de Rabsake vanuit Lachis. Hij hief zijn hand op tegen Sion en schepte hoog op in zijn hoogmoed.

[21] Toen begonnen hun harten en handen te beven en kregen zij pijn als een vrouw die bevalt.

[22] En zij riepen de Heere aan, die Zich ontfermt, en zij strekten hun handen naar Hem uit.

[23] En de Heilige verhoorde hen vanuit de hemel en redde hen door de hand van Jesaja (YHWH redt).

[24] Hij versloeg het leger van de Assyriërs, en Zijn engel maakte hen kapot.
[25] Want Hizkia deed wat de Heere goedvond en hield vast aan de wegen van zijn vader David, zoals Jesaja hem bevolen had, die grote en eerbiedwaardige profeet, in zijn visioen.
[26] In zijn dagen ging de zon terug en gaf de Heere de koning langer te leven.
[27] Met een grote geest zag hij de laatste dingen, en hij troostte wie in Sion treurden.
[28] Hij wees aan wat komen zou tot in eeuwigheid, en de verborgen dingen voordat ze gebeurden.

Jezus Sirach 49

[1] De herinnering aan Josia (YHWH steunt) is als een mengsel van reukwerk, bereid door de kunst van de apotheker.
[2] Zij is zoet als honing in ieders mond en als muziek bij een feestmaal.
[3] Hij pakte het goed aan toen het volk zich bekeerde, en hij ruimde de gruwelen van het onrecht op.
[4] Hij richtte zijn hart op de Heere. In de dagen van wie onrecht deden, maakte hij het ontzag voor God sterk.
[5] Behalve David (geliefde), Hizkia (YHWH sterkt) en Josia hebben zij allemaal misdaden begaan.
[6] Want zij hebben de wet van de Allerhoogste verlaten. De koningen van Juda (lofprijs) zijn bezweken.
[7] Daarom gaf Hij hun troon aan anderen en hun eer aan een vreemd volk.
[8] Die hebben de uitverkoren heilige stad verbrand en haar straten verwoest, zoals Jeremia (YHWH verheft) gezegd had.
[9] Want zij hebben hem slecht behandeld, terwijl hij al in de buik van zijn moeder tot profeet geheiligd was: om uit te rukken, af te breken en te verwoesten, en evengoed om te bouwen en te planten.
[10] Ezechiël (God maakt sterk) is het die een prachtig visioen zag, dat de Heere hem liet zien op de wagen van de cherubs.

[11] Want Hij dacht ook aan de vijanden in de stortregen, en Hij hielp wie hun wegen recht maakten.

[12] Laat ook de herinnering aan de twaalf profeten een zegen zijn.

[13] Hoe kunnen wij Zerubbabel (zaad van Babel) genoeg prijzen! Want hij was als een zegelring aan de rechterhand.

[14] En zo ook Jesua (YHWH is redding), de zoon van Josadak (YHWH is rechtvaardig), die in hun dagen het huis weer opbouwden en de heilige tempel oprichtten, die voor de Heere klaargemaakt werd tot een eeuwige eer.

[15] Bij de uitverkorenen hoorde ook Nehemia (YHWH troost), over wie men vaak vertelt, die onze vervallen muren opbouwde, de poorten met hun grendels plaatste en de vloeren van onze huizen herstelde.

[16] Zo iemand als Henoch (toegewijd) is er op aarde niet geschapen, want hij werd van de aarde weggenomen.

[17] En er is geen man geweest als Jozef (hij voegt toe), een leider van zijn broers,

[18] een steun voor het volk. En de Heere heeft naar zijn gebeente omgezien.

[19] Sem (naam) en Set (gesteld in de plaats) kregen eer onder de mensen, en Adam (mens) boven alles in de schepping.

Jezus Sirach 50

[1] Simon (hij heeft gehoord), de zoon van Onias (YHWH is genadig), de hogepriester, heeft tijdens zijn leven het huis van de Heere hersteld, en hij heeft in zijn dagen ook het volk sterk gemaakt.

[2] Onder hem werd de fundering gelegd van de dubbele hoge muur, de hoge omgang van de tempel.

[3] In zijn dagen waren de waterbakken te klein, en werd er een bronzen bak gemaakt als een zee, die drie keer zoveel hield.

[4] Hij zorgde ervoor dat zijn volk niet ten onder ging.

[5] Je hebt de stad sterk gemaakt en veranderd. Je kreeg eer door je omgang met het volk en wanneer je naar buiten kwam uit het huis waar het voorhangsel hangt.

[6] Je was als de morgenster tussen de wolken, als de maan wanneer zij vol is op haar tijd, en als de regenboog die prachtige wolken laat oplichten.

[7] Als de zon die op de tempel van de Allerhoogste schijnt, als de bloem van de rozen in de tijd dat alles bloeit, als lelies aan een waterbron, als een jonge scheut van de Libanon in de zomer,

[8] als vuur en wierook op een vuurpan,

[9] als een gouden vaas, dichtgeslagen met de hamer en versierd met allerlei kostbare stenen,

[10] als een prachtige olijfboom die vruchten draagt en als een cipres die tot aan de wolken reikt: zo was je wanneer je het schitterende gewaad aantrok en je in volle luister kleedde.

[11] Wanneer hij naar het heilige altaar opging, gaf hij de heilige kleding eer.

[12] En wanneer hij de delen van de offers uit de handen van de priesters aannam, stond hij zelf bij de haard van het altaar.

[13] Om hem heen stond een kring van zijn broers, als jonge ceders op de Libanon. Zij omringden hem als palmtakken: alle zonen van Aäron (verlichte) in hun luister, met het offer van de Heere in hun handen, voor de ogen van heel de gemeente van Israël (die met God strijdt).

[14] En wanneer hij de diensten bij het altaar afmaakte om het offer voor de Allerhoogste en Almachtige zo mooi mogelijk te brengen,

[15] strekte hij zijn handen uit naar de offerbeker en goot hij van het druivensap,

[16] en hij goot het uit aan de voet van het altaar, een geurig offer voor de Allerhoogste, die koning is over alles.

[17] Dan riepen de zonen van Aäron en lieten hun dungesmede trompetten klinken. Zij lieten een groot geschal horen als herinnering voor de Allerhoogste.

[18] Dan haastte heel het volk zich en viel het met het gezicht op de grond om hun Heere te aanbidden, de almachtige en allerhoogste God.

[19] En de zangers prezen God met hun stemmen, en in dat volle geluid klonk een prachtig lied.

[20] En het volk van de Heere, de Allerhoogste, smeekte in zijn gebed voor het aangezicht van Hem die Zich ontfermt, totdat de dienst voor de Heere helemaal

af was en zij klaar waren.
21 Dan kwam Simon, de hogepriester, naar beneden en hief hij zijn handen op over heel de gemeente van de kinderen van Israël, om hun met zijn lippen de zegen van de Heere te geven en zich op Zijn naam te beroemen.
22 En zij bogen zich voor de tweede keer neer om de zegen van de Allerhoogste te ontvangen.
23 En dank nu de God van alles, die overal als enige grote dingen doet, die onze dagen laat groeien vanaf de moederschoot en die met ons omgaat naar Zijn barmhartigheid.
24 En bid dat het vrede wordt in onze dagen in Israël, zoals het in de dagen van vroeger geweest is, dat Hij ons trouw Zijn barmhartigheid laat zien en ons in onze dagen redt.
25 Om twee volken is mijn ziel van streek, en het derde is niet eens een volk:
26 wie hun woonplaats hebben op het gebergte van Samaria, wie in het land van de Filistijnen wonen, en het dwaze volk dat in Sichem woont.
27 Jezus (YHWH redt), de zoon van Sirach, uit Jeruzalem, heeft in dit boek onderwijs opgeschreven in verstand en kennis. Uit zijn hart liet hij wijsheid stromen als een stortbui.
28 Gelukkig is wie zich hierin oefent, en wie het ter harte neemt, zal wijs worden.
29 Want als hij het doet, zal hij overal tegen opgewassen zijn, omdat het licht van de Heere zijn voetspoor is. En Hij geeft wijsheid aan wie ontzag voor Hem hebben.
30 Geprezen zij de Heere tot in eeuwigheid. Laat het zo gebeuren, laat het zo gebeuren!

Jezus Sirach 51

1 Een gebed van Jezus (YHWH redt), de zoon van Sirach. Ik zal U prijzen, Heere, mijn Koning, en ik zal U loven, God, mijn Redder.
2 Ik prijs Uw naam, want U bent mijn beschermer en helper geweest en U hebt mijn lichaam van de ondergang gered,

[3] van de strik van een lasterende tong en van de lippen van wie leugens vertellen. Tegen wie zich tegen mij keerden, bent U mijn helper geweest.
[4] U hebt mij gered, zo groot is de barmhartigheid van Uw naam, uit de tanden die klaarstonden om mij te verslinden,
[5] uit de hand van wie mij naar het leven stonden, uit de vele keren dat ik in het nauw zat,
[6] uit het vuur dat mij van alle kanten dreigde te verstikken, en midden uit het vuur, zodat ik niet verbrand ben,
[7] uit de diepte van de onderwereld, van een vuile tong en een leugenachtig woord, van de laster bij de koning en van een onrechtvaardige tong.
[8] Mijn ziel was dicht bij de dood gekomen, en mijn leven was dicht bij het diepste graf.
[9] Zij hadden mij van alle kanten ingesloten en er was niemand die hielp. Ik keek uit naar hulp van mensen, en er was niemand.
[10] Toen dacht ik aan Uw barmhartigheid, Heere, en aan Uw werken van alle tijden,
[11] dat U wie geduldig wachten uitredt en hen bevrijdt uit de hand van hun vijanden.
[12] En ik hief mijn nederige gebed op van de aarde en smeekte om redding van de dood.
[13] Ik riep de Heere aan, de Vader van mijn Heere, of Hij mij niet wilde verlaten op de dag dat ik in het nauw zat, in de tijd dat ik geen hulp had tegen de hoogmoedigen.
[14] Ik zal Uw naam zonder ophouden prijzen en U met dank bezingen. En mijn smeken is verhoord.
[15] Want U hebt ons gered van de ondergang en mij uit de slechte tijd getrokken.
[16] Daarom zal ik U prijzen, Heere, en U loven en Uw naam danken.
[17] Toen ik nog jong was, voordat ik ging dwalen, heb ik openlijk in mijn gebed om de wijsheid gevraagd.
[18] Voor de tempel heb ik om haar gebeden, en tot het laatst toe zal ik haar blijven zoeken.

[19] Mijn hart is blij om haar geweest, zoals je blij bent om een druif die na de bloei rijp wordt.
[20] Mijn voet is rechtstreeks op haar afgegaan. Van jongs af heb ik haar spoor gevolgd.
[21] Ik heb mijn oor maar even naar haar toe gebogen en ik heb haar aangenomen,
[22] en ik heb voor mijzelf veel onderwijs gevonden. Door haar ben ik vooruitgekomen.
[23] Wie mij wijsheid geeft, aan Hem zal ik de eer toeschrijven.
[24] Want ik ben van plan haar in praktijk te brengen en mij voor het goede in te zetten, en ik zal beslist niet te schande worden.
[25] Mijn ziel heeft om haar hard gevochten, en toen zij mij honger gaf, heb ik haar grondig doorzocht.
[26] Ik heb mijn handen naar de hoogte uitgestrekt en door haar gemerkt wat ik niet wist.
[27] Ik heb mijn ziel op haar gericht, en door mijzelf schoon te maken heb ik haar gevonden.
[28] Van het begin af heb ik mijn hart op haar gezet. Daarom zal ik niet in de steek gelaten worden.
[29] Mijn hart is in beweging gekomen om haar te zoeken. Daarom heb ik iets goeds in bezit gekregen.
[30] De Heere heeft mij als loon een tong gegeven, en daarmee zal ik Hem prijzen.
[31] Kom naar mij toe, jullie die nog niets geleerd hebben, en blijf overnachten in het huis van het onderwijs.
[32] Waarom talmen jullie? Wat hebben jullie hierop te zeggen, terwijl jullie zoveel dorst hebben?
[33] Ik heb mijn mond opengedaan en gezegd: Koop wijsheid, en het kost je geen geld.
[34] Leg je nek onder het juk en laat je ziel onderwijs aannemen. Zij is dichtbij en te vinden.
[35] Zie met je eigen ogen dat ik maar weinig moeite gedaan heb en dat ik voor mijzelf veel rust gevonden heb.

[36] Koop het onderwijs alsof je er veel geld voor over hebt, en je zult in haar veel goud bezitten.
[37] Laat je ziel blij zijn om de barmhartigheid van de Heere, en schaam je niet om Hem te prijzen.
[38] Doe je werk op tijd, en Hij zal je op Zijn tijd je loon geven.

Baruch

Baruch 1

[1] Dit zijn de woorden van het boek dat Baruch (gezegende) geschreven heeft in Babylonië, de zoon van Neria (lamp van YHWH), de zoon van Mahaseja (werk van YHWH), de zoon van Zedekia (YHWH is gerechtigheid), de zoon van Asadia (YHWH is goedertieren), de zoon van Chelkia (YHWH is mijn deel).

[2] Het was in het vijfde jaar, op de zevende dag van de maand, in de tijd dat de Chaldeeën Jeruzalem hadden ingenomen en met vuur verbrand.

[3] Baruch las de woorden van dit boek voor aan Jechonia (YHWH bevestigt), de zoon van Jojakim (YHWH richt op), de koning van Juda (lofprijs),

[4] en aan heel het volk dat naar de voorlezing kwam, aan de machthebbers en de zonen van de koningen, aan de oudsten en aan heel het volk, van klein tot groot, aan allen die in Babylonië woonden bij de rivier de Sud.

[5] Zij huilden, vastten en baden tot de Heere.

[6] Zij zamelden geld in, ieder naar wat hij kon.

[7] Zij stuurden het naar Jeruzalem, naar de priester Jojakim, de zoon van Chelkia, de zoon van Salom, en naar de priesters en naar heel het volk dat bij hem in Jeruzalem gevonden werd.

[8] Dat was toen hij de voorwerpen van het huis van de Heere had ontvangen die uit de tempel waren weggevoerd, om ze terug te brengen naar het land Juda, op de tiende dag van de maand Sivan: de zilveren voorwerpen die Zedekia had laten maken, de zoon van Josia (YHWH steunt), de koning van Juda,

[9] nadat Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van Babel, uit Jeruzalem had weggevoerd: Jechonia, de leiders, de gevangenen, de machthebbers en het volk van het land, en hen naar Babel had gebracht.

[10] Zij zeiden: Kijk, wij sturen u geld. Koop daarvoor brandoffer, zondoffer en wierook, maak een graanoffer klaar en offer dat op het altaar van de Heere, onze God.

[11] Bid voor het leven van Nebukadnezar, de koning van Babel, en voor het leven van Belsazar (Bel beschermt de koning), zijn zoon, zodat hun dagen mogen zijn als de dagen van de hemel boven de aarde.
[12] Dan zal de Heere ons kracht geven en onze ogen verlichten. Wij zullen leven in de schaduw van Nebukadnezar, de koning van Babel, en in de schaduw van Belsazar, zijn zoon, en wij zullen hen vele dagen dienen en genade bij hen vinden.
[13] Bid ook voor ons tot de Heere, onze God, want wij hebben tegen de Heere, onze God, gezondigd, en de toorn en de woede van de Heere zijn tot op deze dag niet van ons weggekeerd.
[14] En u zult dit boek dat wij u gestuurd hebben in het huis van de Heere openlijk voorlezen, op de feestdag en op de daarvoor bestemde dagen.
[15] En zeg dan: Bij de Heere, onze God, is gerechtigheid, maar bij ons is schaamte op het gezicht, zoals het vandaag gaat met de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem,
[16] met onze koningen, onze leiders, onze priesters, onze profeten en onze voorouders,
[17] om de zonden die wij tegenover de Heere begaan hebben.
[18] Wij zijn Hem ongehoorzaam geweest en hebben niet geluisterd naar de stem van de Heere, onze God, om te leven naar de geboden van de Heere die Hij ons gegeven had.
[19] Vanaf de dag dat de Heere onze voorouders uit Egypte geleid heeft tot op vandaag zijn wij ongehoorzaam geweest aan de Heere, onze God, en wij waren er snel bij om niet naar Zijn stem te luisteren.
[20] Daarom kleven ons de ellende en de vloek aan die de Heere door Zijn dienaar Mozes (uit het water getrokken) bepaald had op de dag dat Hij onze voorouders uit Egypte leidde om ons een land te geven dat overvloeide van melk en honing, zoals het vandaag is.
[21] Wij hebben niet geluisterd naar de stem van de Heere, onze God, naar alle woorden van de profeten die Hij naar ons gestuurd heeft.
[22] Maar ieder van ons ging door met de gedachten van zijn slechte hart, om andere goden te offeren en kwaad te doen voor de ogen van de Heere, onze

God.

Baruch 2

[1] De Heere heeft Zijn woord waargemaakt dat Hij gesproken had over ons, over onze rechters die Israël (die met God strijdt) rechtspraken, over onze koningen, over onze leiders en over de mannen van Israël en Juda (lofprijs):

[2] dat Hij over ons grote ellende zou brengen, zoals Hij nergens onder de hemel gedaan heeft en zoals Hij met Jeruzalem gedaan heeft, volgens wat geschreven staat in de wet van Mozes (uit het water getrokken),

[3] zodat wij het vlees van onze eigen zoon en van onze eigen dochter zouden eten.

[4] Hij heeft hen overgegeven om slaven te zijn in alle koninkrijken om ons heen, tot een schande en een verwoesting onder alle volken om ons heen, waaronder de Heere hen verstrooid heeft.

[5] Zij kwamen onderaan te staan en niet bovenaan, omdat wij gezondigd hebben tegen de Heere, onze God, en niet naar Zijn stem geluisterd hebben.

[6] Bij de Heere, onze God, is de gerechtigheid, maar bij ons en onze voorouders de schaamte op het gezicht, zoals deze dag zelf laat zien.

[7] Alles wat de Heere over ons gesproken heeft, dat kwaad is over ons gekomen.

[8] En wij hebben het gezicht van de Heere niet gezocht, zodat ieder van ons zich zou afkeren van de gedachten van zijn slechte hart.

[9] De Heere was waakzaam in het straffen en heeft dat over ons gebracht, want de Heere is rechtvaardig in alles wat Hij ons geboden heeft.

[10] Maar wij luisterden niet naar Zijn stem om te leven naar de geboden van de Heere die Hij ons gegeven had.

[11] En nu, Heere, God van Israël, U hebt Uw volk uit Egypte geleid met sterke hand, met tekenen en wonderen, met grote kracht en met opgeheven arm, en U hebt Zich een naam gemaakt, zoals deze dag laat zien.

[12] Wij hebben gezondigd, wij zijn goddeloos geweest, wij hebben onrecht gedaan, Heere, onze God, tegen al Uw voorschriften.

[13] Laat Uw toorn zich van ons afkeren, want wij zijn met weinigen overgebleven onder de volken waarheen U ons verstrooid hebt.
[14] Verhoor, Heere, ons gebed en onze smeekbede, en haal ons hieruit om Uzelf, en geef ons genade bij hen die ons weggevoerd hebben,
[15] zodat heel de aarde weet dat U de Heere, onze God, bent en dat Israël en zijn nageslacht naar Uw naam genoemd worden.
[16] Heere, kijk neer uit Uw heilige huis en denk aan ons. Neig, Heere, Uw oor en hoor.
[17] Open Uw ogen, Heere, en zie. Want de doden in het graf, uit wie de geest is weggenomen, zullen de Heere geen eer en gerechtigheid geven,
[18] maar de ziel die diep bedroefd is, de geest die gebogen en zwak voortgaat, de ogen die bezwijken en de ziel die honger heeft, die zullen U, Heere, eer en gerechtigheid geven.
[19] Want wij storten ons ellendige gebed niet voor U uit op grond van de gerechtigheid van onze voorouders en onze koningen.
[20] Want U hebt Uw toorn en woede over ons gebracht, zoals U gesproken hebt door Uw dienaren, de profeten, toen U zei:
[21] Dit zegt de Heere: buig je schouder om de koning van Babylonië te dienen, dan zullen jullie blijven wonen in het land dat Ik jullie voorouders gegeven heb.
[22] En als jullie niet naar de stem van de Heere luisteren om de koning van Babylonië te dienen,
[23] dan zal Ik ervoor zorgen dat uit de steden van Juda en buiten Jeruzalem de stem van vreugde en blijdschap ophoudt, de stem van bruidegom en bruid, en dat het hele land zonder bewoners komt te liggen.
[24] Maar wij hebben niet naar Uw stem geluisterd om de koning van Babylonië te dienen. Daarom hebt U Uw woorden waargemaakt die U gesproken had door Uw dienaren, de profeten: dat de botten van onze koningen en de botten van onze voorouders uit hun graf gehaald zouden worden.
[25] Kijk, zij liggen weggegooid in de hitte van de dag en de kou van de nacht. Zij zijn gestorven onder zware ellende, door honger, door het zwaard en door wegvoering.

[26] U hebt het huis waarin Uw naam werd aangeroepen gemaakt zoals het vandaag is, om de slechtheid van het huis van Israël en het huis van Juda.
[27] U hebt met ons gedaan, Heere, onze God, naar al Uw redelijkheid en al Uw grote barmhartigheid,
[28] zoals U gesproken hebt door Uw dienaar Mozes, op de dag dat U hem opdroeg Uw wet op te schrijven voor de Israëlieten, toen U zei:
[29] Als jullie niet naar Mijn stem luisteren, dan zal deze grote menigte werkelijk veranderen in een klein groepje onder de volken waarheen Ik hen zal verstrooien.
[30] Want Ik weet dat zij niet naar Mij zullen luisteren, omdat het een koppig volk is.
[31] Maar zij zullen tot inkeer komen in het land van hun ballingschap, en zij zullen erkennen dat Ik de Heere, hun God, ben. Ik zal hun een hart geven en oren die horen.
[32] Zij zullen Mij prijzen in het land van hun ballingschap en aan Mijn naam denken.
[33] Zij zullen zich bekeren van hun koppigheid en van hun slechte daden, want zij zullen denken aan de weg van hun voorouders, die gezondigd hebben tegenover de Heere.
[34] En Ik zal hen laten terugkeren naar het land dat Ik hun voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) gezworen heb. Zij zullen daarover heersen, Ik zal hen talrijk maken en zij zullen niet minder worden.
[35] En Ik zal met hen een eeuwig verbond bevestigen: dat Ik hun God zal zijn en zij Mijn volk zullen zijn. En Ik zal Mijn volk Israël niet meer verdrijven uit het land dat Ik hun gegeven heb.

Baruch 3

[1] Almachtige Heere, God van Israël (die met God strijdt), een ziel in nood en een angstige geest roept tot U.
[2] Luister, Heere, en wees genadig, want wij hebben tegen U gezondigd.

[3] Want U troont in alle eeuwen, en wij vergaan in alle eeuwen.

[4] Almachtige Heere, God van Israël, luister toch naar het gebed van de gestorvenen van Israël en van de kinderen die tegen U gezondigd hebben, die niet geluisterd hebben naar de stem van de Heere, hun God. Daarom kleeft deze ellende ons aan.

[5] Denk niet aan het onrecht van onze voorouders, maar denk in deze tijd aan Uw hand en aan Uw naam.

[6] Want U bent de Heere, onze God, en wij zullen U prijzen, Heere.

[7] Want daarom hebt U ontzag voor U in ons hart gelegd, zodat wij Uw naam zouden aanroepen. En wij zullen U prijzen in ons ballingschapsland, en wij hebben ons al het onrecht van onze voorouders aangetrokken, die tegen U gezondigd hebben.

[8] Kijk, wij zijn vandaag in ballingschap, waarheen U ons verstrooid hebt, tot spot, tot vloek en tot schuld voor al het onrecht van onze voorouders, die van de Heere, onze God, zijn afgeweken.

[9] Luister, Israël, naar de geboden van het leven. Laat ze je ter ore komen, zodat je wijsheid leert kennen.

[10] Hoe komt het, Israël, dat je in het land van de vijanden bent?

[11] Je bent oud geworden in een vreemd land. Je bent onrein geworden onder de doden. Je wordt gerekend bij wie in het graf liggen.

[12] Je hebt de bron van de wijsheid verlaten.

[13] Als je de weg van God gegaan was, had je voor altijd in vrede gewoond.

[14] Leer waar de wijsheid is, waar de kracht is, waar het inzicht is, zodat je meteen ook weet waar een lang en gelukkig leven is, waar het licht van de ogen is, en vrede.

[15] Wie heeft haar plaats gevonden, en wie is haar schatkamers binnengegaan?

[16] Waar zijn de leiders van de volken, en zij die heersen over de wilde dieren op aarde,

[17] die spelen met de vogels van de hemel, die zilver oppotten als schat, en goud waarop de mensen vertrouwen, en aan hun bezit komt geen eind?

[18] Want wie het zilver bewerken en zich er zorgen om maken, van wie het werk niet te doorgronden is:
[19] zij zijn verdwenen en in het graf afgedaald, en anderen zijn in hun plaats opgestaan.
[20] De volgende generaties hebben het licht gezien en op de aarde gewoond, maar de weg van de kennis hebben zij niet gekend.
[21] Zij hebben haar paden niet begrepen en haar niet aangenomen; hun kinderen zijn ver van haar weggebleven.
[22] Zij is niet gehoord in Kanaän (laagland) en niet gezien in Teman.
[23] De nakomelingen van Hagar (vluchteling) zoeken wel naar kennis op aarde, en de kooplieden van Merran en Teman, de dichters en andere onderzoekers van kennis, maar de weg van de wijsheid hebben zij niet gekend en aan haar paden hebben zij niet gedacht.
[24] Israël, hoe groot is het huis van God, en hoe uitgestrekt de plaats waar Hij woont.
[25] Zij is groot en zonder eind, hoog en niet te meten.
[26] Daar waren de reuzen, beroemde mannen die er vanaf het begin geweest zijn. Zij waren groot van lichaam en ervaren in de oorlog.
[27] Hen heeft de Heere niet uitgekozen en hun heeft Hij de weg van de kennis niet laten begrijpen.
[28] Zij zijn omgekomen omdat zij geen kennis hadden; zij zijn omgekomen door hun onbezonnenheid.
[29] Wie is naar de hemel opgestegen en heeft haar gepakt en uit de wolken naar beneden gebracht?
[30] Wie is over de zee getrokken en heeft haar gevonden en zal haar brengen voor het beste goud?
[31] Er is niemand die haar weg kent of haar pad bedenkt.
[32] Maar Hij die alles weet, kent haar. Hij heeft haar gevonden door Zijn inzicht, Hij die de aarde voor altijd heeft klaargemaakt en haar gevuld heeft met viervoetige dieren.

[33] Hij stuurt het licht en het gaat. Hij roept het, en het gehoorzaamt Hem bevend.

[34] De sterren schijnen op hun wachtposten en zijn blij.

[35] Hij heeft geroepen en zij hebben gezegd: Wij zijn er. Zij hebben met vreugde geschenen voor Hem die hen gemaakt heeft.

[36] Dit is onze God, en geen ander is met Hem te vergelijken.

[37] Hij heeft de hele weg van de kennis gevonden en Hij heeft die gegeven aan Jakob (hij houdt de hiel vast), Zijn dienaar, en aan Israël, van wie Hij hield. Daarna is zij op aarde gezien en heeft zij onder de mensen geleefd.

Baruch 4

[1] Deze wijsheid is het boek van de geboden van God, de wet die voor altijd bestaat. Voor allen die zich eraan houden is zij leven, maar wie haar verlaten, zullen sterven.

[2] Keer terug, Jakob (hij houdt de hiel vast), en neem haar aan. Ga in de richting van haar licht.

[3] Geef je eer niet aan een ander, en wat goed voor je is niet aan een vreemd volk.

[4] Gelukkig zijn wij, Israël (die met God strijdt), want wat God goeddunkt, is ons bekend.

[5] Houd moed, mijn volk, jij die de herinnering van Israël draagt.

[6] Jullie zijn aan de volken verkocht, maar niet tot ondergang. Omdat jullie God boos gemaakt hebben, zijn jullie aan de vijanden overgegeven.

[7] Want jullie hebben Hem die jullie gemaakt heeft tot toorn gebracht, toen jullie aan demonen offerden en niet aan God.

[8] Jullie zijn de eeuwige God vergeten die jullie verwekt heeft, en jullie hebben Jeruzalem verdriet gedaan, die jullie gevoed heeft.

[9] Want zij heeft de toorn gezien die van God over jullie zou komen, en zij heeft gezegd: Luister, buren van Sion, want God heeft groot leed over mij gebracht.

[10] Want ik heb de gevangenschap gezien van mijn zonen en dochters, die de Eeuwige over hen gebracht heeft.

[11] Want ik heb hen met vreugde opgevoed, maar ik heb hen weggestuurd met tranen en rouw.

[12] Laat niemand blij zijn om mij, die weduwe ben en door velen verlaten. Ik ben een woestijn geworden, om de zonden van mijn kinderen, omdat zij van de wet van God zijn afgeweken.

[13] Zij hebben Zijn regels niet gekend, zij zijn de weg van de geboden van God niet gegaan en niet de paden van Zijn rechtvaardige leiding.

[14] Kom, buren van Sion, en denk aan de gevangenschap van mijn zonen en dochters, die de Eeuwige over hen gebracht heeft.

[15] Want Hij heeft over hen een volk van ver gebracht, een brutaal volk met een andere taal.

[16] Want zij hadden geen ontzag voor de oude mens en geen medelijden met het kind, en zij hebben de eenzame vrouw van haar dochters beroofd.

[17] En ik? Hoe zou ik jullie kunnen helpen?

[18] Maar Hij die dit kwaad over jullie gebracht heeft, zal jullie verlossen uit de hand van jullie vijanden.

[19] Ga, kinderen, ga. Ik ben verwoest achtergebleven.

[20] Ik heb het kleed van de vrede uitgetrokken en het rouwkleed van mijn smeken aangetrokken. Ik zal mijn leven lang tot de Eeuwige roepen.

[21] Houd moed, kinderen, roep tot God, en Hij zal jullie verlossen uit de macht en uit de hand van de vijanden.

[22] Want ik heb nu van de Eeuwige jullie verlossing gehoopt, en van de Heilige is mij vreugde toegekomen, om de barmhartigheid die snel naar jullie zal komen van onze eeuwige Redder.

[23] Ik heb jullie weggestuurd met rouw en tranen, maar God zal jullie aan mij teruggeven met blijdschap en vreugde, voor altijd.

[24] Want zoals de buurvrouwen van Sion nu jullie gevangenschap gezien hebben, zo zullen zij spoedig jullie verlossing zien door onze God, die over jullie zal komen met grote heerlijkheid en met de glans van de Eeuwige.

[25] Kinderen, verdraag geduldig de toorn die van God over jullie is gekomen. Want jullie vijand heeft jullie zwaar vervolgd, maar jullie zullen spoedig zijn

ondergang zien en jullie zullen op hun nek staan.
[26] Mijn tere kinderen zijn over ruwe wegen gegaan. Zij zijn weggerukt als een kudde die door vijanden geroofd is.
[27] Houd moed, kinderen, en roep tot God, want Hij die dit over jullie gebracht heeft, zal aan jullie denken.
[28] Want zoals jullie erop uit waren om van God af te dwalen, doe zo tienmaal meer je best om terug te keren en Hem te zoeken.
[29] Want Hij die dit kwaad over jullie gebracht heeft, zal over jullie een eeuwige vreugde brengen met jullie verlossing.
[30] Houd moed, Jeruzalem, want Hij die jou genoemd heeft, zal je troosten.
[31] Ongelukkig zijn zij die jou kwaad gedaan hebben en die zich verheugd hebben over jouw val.
[32] Ongelukkig zijn de steden waar jouw kinderen slaven waren; ongelukkig de stad die jouw kinderen ontvangen heeft.
[33] Want zoals zij zich verheugd heeft over jouw val en vrolijk geweest is over jouw ongeluk, zo zal zij treuren over haar eigen verwoesting.
[34] En Ik zal van haar wegnemen de menigte van het volk waarover zij zich verheugt, en haar roem zal in rouw veranderen.
[35] Want er zal een vuur van de Eeuwige over haar komen, vele dagen lang, en zij zal lange tijd door demonen bewoond worden.
[36] Kijk om je heen, Jeruzalem, naar het oosten, en zie de vreugde die van God naar je toe komt.
[37] Kijk, je kinderen die je weggestuurd hebt, komen eraan. Zij komen bijeen van oost tot west, door het woord van de Heilige, en zij verheugen zich over de heerlijkheid van God.

Baruch 5

[1] Jeruzalem, trek het kleed van je rouw en je verdriet uit, en doe de pracht aan die God je voor altijd geeft.

[2] Sla de mantel van de gerechtigheid om die God je gegeven heeft, en zet op je hoofd de tulband van de heerlijkheid van de Eeuwige.

[3] Want God zal je pracht laten zien aan elk volk onder de hemel.

[4] Want God zal je naam voor altijd noemen: vrede van de gerechtigheid en heerlijkheid, lof van godsvrucht.

[5] Sta op, Jeruzalem, ga op de hoogte staan en kijk om je heen naar het oosten. Zie je kinderen bijeen, van west tot oost, door het woord van de Heilige, blij dat God weer aan hen gedacht heeft.

[6] Want zij zijn bij je weggegaan, te voet weggeleid door de vijanden, maar God brengt hen bij je terug, gedragen in eer, als kinderen van het koninkrijk.

[7] Want God heeft besloten alle hoge bergen en de eeuwige duinen aan de zee laag te maken en alle dalen te vullen tot een vlakke aarde, zodat Israël (die met God strijdt) veilig kan gaan in de heerlijkheid van God.

[8] En de bossen en alle geurige bomen zullen Israël schaduw geven, op bevel van God.

[9] Want God zal Israël met vreugde uitleiden, door het licht van Zijn heerlijkheid, met barmhartigheid en gerechtigheid die van Hem komen.

Baruch 6

[1] Om de zonden waarmee jullie tegen God gezondigd hebben, zullen jullie door Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam), de koning van de Babyloniërs, als gevangenen naar Babel weggevoerd worden.

[2] Als jullie in Babylonië gekomen zijn, zullen jullie daar vele jaren en lange tijd blijven, tot zeven geslachten toe, maar daarna zal Ik jullie daarvandaan weer in vrede uitleiden.

[3] Maar nu zullen jullie in Babylonië op de schouders zilveren, gouden en houten goden zien dragen, die de volken angst aanjagen.

[4] Pas dus goed op dat jullie niet op een of andere manier worden als die vreemden en dat er geen angst voor hen over jullie komt.

[5] Als jullie zien dat een menigte voor en achter hen loopt en ze aanbidt, zeg dan in jezelf: U moet men aanbidden, Heere.

[6] Want Mijn engel is bij jullie, en Hij zal jullie zielen onderzoeken.

[7] Want hun tong is door de handwerksman fijn uitgesneden en zij zijn rondom versierd met goud en zilver, maar zij zijn bedrieglijk en kunnen niet spreken.

[8] Alsof het om een meisje gaat dat graag mooi is, nemen zij goud en maken kronen voor de hoofden van hun goden.

[9] Soms halen de priesters het goud en het zilver van hun goden af en gebruiken het voor zichzelf.

[10] Zij geven er ook van aan de hoeren onder hun dak. Zij versieren de zilveren, gouden en houten goden met kleren als waren het mensen.

[11] Maar die kunnen zichzelf niet beschermen tegen roest en motten.

[12] Wanneer zij een purperen kleed dragen, veegt men hun gezicht af vanwege het stof van het huis, dat dik op hen ligt.

[13] Hij houdt een scepter als een mens die rechter van het land is, maar hij kan niemand doden die tegen hem zondigt.

[14] Hij heeft ook een zwaard in zijn rechterhand en een bijl, maar hij zal zichzelf niet redden van oorlog en rovers. Daaraan is te zien dat zij geen goden zijn.

[15] Wees dus niet bang voor hen. Want zoals een gebarsten pot van een mens nergens toe dient, zo zijn ook hun goden.

[16] Als zij in hun huizen zijn neergezet, zitten hun ogen vol stof van de voeten van wie er binnenkomen.

[17] En zoals de zalen rondom bewaakt worden voor iemand die zich aan de koning vergrepen heeft en ter dood geleid wordt, zo beveiligen de priesters hun tempels met deuren, sloten en grendels, zodat rovers hen niet beroven.

[18] Zij steken lampen voor hen aan, meer dan voor zichzelf, terwijl die goden er niets van kunnen zien. Want zij zijn als een van de balken van het huis.

[19] Men zegt dat hun hart wordt aangevreten door de kruipende dieren van de aarde, en wanneer die hen en hun kleren opeten, voelen zij het niet.

[20] Hun gezicht is zwart geworden van de rook die uit het huis komt.

[21] Op hun lichaam en op hun hoofd vliegen nachtuilen, zwaluwen en andere vogels, en ook de katten lopen erop.

[22] Daaraan kunnen jullie weten dat zij geen goden zijn. Wees dus niet bang voor hen.
[23] Want als niemand de aanslag afwist van het goud dat om hen heen hangt als versiering, zullen zij niet glanzen. En zij voelden het ook niet toen zij gegoten werden.
[24] Zij zijn voor veel geld gekocht, terwijl er geen adem in hen is.
[25] Omdat zij geen voeten hebben, draagt men hen op de schouders, en zo laat men de mensen hun oneer zien.
[26] Wie hen dienen, staan ook voor schut, want als zij toevallig op de grond vallen, staan zij niet uit zichzelf weer op. Als iemand hen overeind zet, bewegen zij niet, en als men hen neerlegt, richten zij zich niet op. Maar men zet hun gaven voor hen neer als voor doden.
[27] Hun priesters verkopen hun offers en verbrassen die. Ook hun vrouwen leggen er iets van in het zout, en zij delen niets uit aan de armen en de zieken.
[28] Vrouwen die ongesteld zijn en vrouwen die net bevallen zijn, raken hun offers aan. Zie daaraan dus dat zij geen goden zijn, en wees niet bang voor hen.
[29] Want waarom zouden zij goden heten? Omdat vrouwen offers neerzetten voor de zilveren, gouden en houten goden,
[30] en omdat de priesters in hun tempels zitten met gescheurde kleren, met kaalgeschoren hoofd en baard en met ongedekt hoofd?
[31] Zij brullen en roepen voor hun goden, zoals sommigen doen bij een maaltijd voor een dode.
[32] Hun priesters nemen van hun kleren en kleden daarmee hun vrouwen en kinderen.
[33] En of zij nu kwaad of goed van iemand ondervinden, zij kunnen het niet vergelden. Zij kunnen geen koning aanstellen of afzetten.
[34] Zo kunnen zij ook geen rijkdom of geld geven. Als iemand hun iets belooft en het niet nakomt, eisen zij het niet op.
[35] Zij zullen geen mens van de dood redden en geen zwakke bevrijden van een sterke.

[36] Zij zullen een blinde niet weer laten zien en niemand die in nood zit eruit helpen.

[37] Zij ontfermen zich niet over de weduwe en doen de wees geen goed.

[38] Sommige zijn van hout, sommige verguld en sommige verzilverd, en zij zijn als de stenen die men uit de bergen hakt. Maar wie hen dienen, zullen beschaamd staan.

[39] Hoe zal men hen dan voor goden houden of goden noemen?

[40] Bovendien onteren de Chaldeeën zichzelf: wanneer zij iemand zien die stom is en niet kan spreken, brengen zij hem bij Bel

[41] en vragen zij of hij mag spreken, alsof die god het zou kunnen begrijpen. En hoewel zij het tegendeel merken, kunnen zij het niet laten, want zij hebben geen verstand.

[42] De vrouwen, omgord met biezenbanden, zitten langs de wegen om reukwerk van zemelen te offeren.

[43] En wanneer een van hen door een voorbijganger wordt meegenomen en met hem slaapt, verwijt zij dat aan haar buurvrouw, dat die het niet waard geacht is zoals zij, en dat haar biezenband niet gebroken is.

[44] Alles wat bij hen gebeurt, is leugen. Hoe zal men hen dan voor goden houden of goden noemen?

[45] Zij zijn gemaakt door handwerkslieden en goudsmeden, en zij worden niets anders dan wat de makers willen dat zij zijn.

[46] En zij die hen gemaakt hebben, leven zelf niet lang. Hoe zouden dan de dingen die zij gemaakt hebben goden zijn?

[47] Want zij hebben leugens en schande nagelaten aan hun nakomelingen.

[48] Want wanneer er oorlog of ander onheil over hen komt, overleggen de priesters onder elkaar hoe zij zich samen met hun goden kunnen verbergen.

[49] Hoe kan men dan niet begrijpen dat het geen goden zijn, als zij zichzelf niet kunnen redden van oorlog of ander onheil?

[50] Want omdat zij niet meer zijn dan houten, vergulde en verzilverde goden, zal het later aan alle volken bekend worden dat zij leugens zijn. Alle koningen zal duidelijk worden dat zij geen goden zijn, maar werk van mensenhanden, en dat

er geen werk van God in hen is.
[51] Waaraan zal men dan weten dat zij geen goden zijn?
[52] Want zij kunnen geen koning over het land aanstellen en geen regen aan de mensen geven.
[53] Zij spreken geen recht onder hen en beschermen niemand tegen onrecht, want zij zijn machteloos. Zij zijn als kraaien die tussen hemel en aarde zweven.
[54] Want ook als er brand uitbreekt in het huis van deze houten, vergulde en verzilverde goden, zullen hun priesters wel kunnen vluchten en ontkomen, maar zij zullen als balken middenin verbranden.
[55] Zij bieden geen weerstand aan een koning of aan vijanden. Hoe kan men dan denken of aannemen dat zij goden zijn?
[56] De houten, verzilverde en vergulde goden kunnen zichzelf niet beschermen tegen dieven of rovers.
[57] Want wie sterker zijn, halen het goud, het zilver en de kleding van hen af en gaan ermee weg, en zij kunnen zichzelf niet helpen.
[58] Daarom is een koning die zijn eigen dapperheid toont veel beter, of een pot die in huis van nut is en die de eigenaar gebruikt, dan die versierde goden; of ook een deur in huis die bewaart wat erin is, dan die versierde goden; en een houten zuil in het koninklijk paleis is beter dan die versierde goden.
[59] Want de zon, de maan en de sterren, die schijnen wanneer zij uitgestuurd worden voor hun taak, zijn gehoorzaam.
[60] Zo is ook de bliksem goed te zien wanneer hij flitst, en zo waait ook de wind in alle landen.
[61] En de wolken doen wat hun bevolen is, wanneer God hun opdraagt over heel de wereld te drijven.
[62] En het vuur doet wat bevolen is, wanneer het van boven gestuurd wordt om de bergen en de bossen te verteren. Maar deze goden zijn daar niet mee te vergelijken, niet in vorm en niet in kracht.
[63] Daarom moet men niet denken of zeggen dat zij goden zijn, want zij zijn niet bij machte mensen te straffen of goed te doen.
[64] Als jullie dan weten dat zij geen goden zijn, wees dan niet bang voor hen.

[65] Want zij kunnen koningen niet vervloeken en niet zegenen.

[66] Zij kunnen ook geen tekenen aan de hemel laten zien onder de volken. Zij kunnen niet schijnen als de zon en niet licht geven als de maan.

[67] De wilde dieren zijn beter dan zij, want die kunnen zichzelf helpen door in een hol te vluchten.

[68] Op geen enkele manier blijkt ons dus dat zij goden zijn.

[69] Want zoals een vogelverschrikker in een komkommerveld niets kan bewaken, zo zijn ook hun houten, vergulde en verzilverde goden. Op dezelfde manier zijn zij als de doornstruik in een tuin, waar allerlei vogels op zitten.

[70] Net zo zijn hun houten, vergulde en verzilverde goden als een dode die in het donker is neergegooid.

[71] Men kan ook aan het scharlaken en purper dat zij dragen zien dat zij geen goden zijn, want dat rot weg. Zij zullen zelf uiteindelijk door de wormen opgegeten worden en zij zullen een spot worden in het land.

[72] Zo is dan de rechtvaardige mens beter af, die geen afgoden heeft, want hij blijft ver van de spot.

Esther (apocrief)

Esther (apocrief) 10

[4] Mordechai (man van Marduk) zei: Dit is van God gekomen.

[5] Want ik denk aan de droom die ik hierover gezien heb, en geen onderdeel daarvan is voorbijgegaan.

[6] De kleine bron is een rivier geworden, en er was licht en een zon en veel water. Die rivier is Esther (ster), met wie de koning getrouwd is en die hij koningin gemaakt heeft.

[7] De twee draken zijn ik en Haman (prachtig).

[8] En de volken zijn die samengekomen waren om de naam van de Joden uit te wissen.

[9] Mijn volk is het volk van Israël (die met God strijdt), dat tot God riep en gered werd. De Heere heeft Zijn volk behouden en verlost uit al deze rampen, en God heeft grote tekenen en wonderen gedaan, zoals er onder de volken niet gebeurd zijn.

[10] Daarom heeft Hij twee loten gemaakt: één voor het volk van God en één voor alle volken.

[11] En deze twee loten zijn voor God gekomen op het uur, de tijd en de dag van het oordeel, dat over alle volken is vastgesteld.

[12] God heeft aan Zijn volk gedacht en Zijn erfdeel recht gedaan.

[13] Daarom zullen deze dagen voor hen feestdagen zijn, in de maand Adar, op de veertiende dag van die maand, met samenkomst, vreugde en blijdschap voor God, door elk geslacht, voor altijd, onder Zijn volk.

Esther (apocrief) 11

[1] In het vierde jaar van de regering van Ptolemeüs (oorlogszuchtig) en Cleopatra (roem van haar vader) brachten Dositheüs (gave van God), die zei dat hij priester en Leviet was, en zijn zoon Ptolemeüs deze brief over het Purimfeest mee. Zij zeiden dat hij echt was en dat Lysimachus (die de strijd beëindigt), de zoon van Ptolemeüs, hem in Jeruzalem vertaald had.

[2] In het tweede jaar van de regering van Artaxerxes (heerser door recht) de Grote, op de eerste dag van de maand Nisan, had Mordechai (man van Marduk) een droom, de zoon van Jaïr (hij verlicht), de zoon van Simeï (vermaard), de zoon van Kis, uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand). Hij was een Joodse man die in de stad Susan woonde, een aanzienlijk man en een dienaar aan het hof van de koning.

[3] Hij was een van de ballingen die koning Nebukadnezar (Nebo beschermt mijn erfgenaam) uit Jeruzalem naar Babel had weggevoerd, samen met Jechonia (YHWH bevestigt), de koning van Juda (lofprijs). En dit was zijn droom:

[4] Kijk, er was een geluid van rumoer en donderslagen, aardbeving en onrust op de aarde. En kijk, er kwamen twee grote draken tevoorschijn, allebei klaar om te vechten, en hun gebrul werd luid.

[5] Door hun gebrul maakten alle volken zich klaar voor oorlog, om te strijden tegen het volk van de rechtvaardigen.

[6] En kijk, het was een dag van duisternis en donkerheid, van verdrukking en benauwdheid; er was grote jammer en onrust op de aarde.

[7] Heel het rechtvaardige volk raakte in verwarring, bang voor hun ondergang, en zij maakten zich klaar om te sterven.

[8] Zij riepen luid tot God, en uit hun geroep kwam, als uit een kleine bron, een grote rivier met veel water voort.

[9] Het licht en de zon gingen op, de nederigen werden verhoogd en zij verslonden de aanzienlijken.

[10] Mordechai, die deze droom gezien had, werd wakker en dacht na over wat God wilde doen. Hij bewaarde die droom in zijn hart en wilde hem op alle manieren begrijpen, tot die nacht toe.

Esther (apocrief) 12

[1] Mordechai (man van Marduk) rustte op het hof samen met Gabatha en Tharra, de twee kamerdienaars van de koning die het hof bewaakten.

[2] Hij hoorde hun gesprek, lette op hun zorgen en kwam erachter dat zij van plan waren de hand te slaan aan koning Artaxerxes (heerser door recht). Hij waarschuwde de koning voor hen.

[3] De koning liet zijn twee kamerdienaars ondervragen, en toen zij bekend hadden, werden zij opgehangen.

[4] De koning schreef dit op in zijn kroniek, en ook Mordechai schreef hierover.

[5] De koning gaf opdracht dat Mordechai aan zijn hof zou dienen, en hij gaf hem daarvoor geschenken.

[6] Haman (prachtig), de zoon van Ammedatha uit Buga, stond in aanzien bij de koning, en hij zocht Mordechai en zijn volk kwaad te doen, om die twee kamerdienaars.

Esther (apocrief) 13

[1] De grote koning Artaxerxes (heerser door recht) schrijft dit van India tot aan Ethiopië aan de bestuurders van de honderdzevenentwintig provincies en aan de landvoogden die onder hen staan:

[2] Hoewel ik over veel volken heers en heel de aarde onder mijn macht heb, heb ik mij niet op mijn macht willen laten voorstaan. Ik heb altijd bescheiden en vriendelijk geregeerd, mijn onderdanen een rustig leven willen geven, mijn koninkrijk vreedzaam willen houden, het reizen tot aan de uiterste grenzen veilig willen maken en zo de vrede willen herstellen waar alle mensen naar verlangen.

[3] Toen ik mijn raadgevers vroeg hoe dat tot een goed einde gebracht kon worden, heeft Haman (prachtig), die bij ons uitblinkt in verstand, die bewezen heeft onveranderlijk welwillend en standvastig trouw te zijn en die de tweede ereplaats in ons koninkrijk heeft gekregen, ons erop gewezen

[4] dat er onder alle volken op de aarde één vijandig volk verspreid leeft, dat in zijn wetten tegen alle volken ingaat, de bevelen van de koningen voortdurend veracht, zodat ons onberispelijke bestuur niet kan worden uitgevoerd.

[5] Omdat wij dan vernomen hebben hoe dit ene volk altijd overhoop ligt met alle andere mensen, zijn gewoonten verandert door een vreemde invoering van wetten, en hoe het als vijand van onze zaak heel slechte dingen doet, zodat ons koninkrijk niet tot bloei komt,

[6] bevelen wij dat degenen die worden aangewezen in de brieven van Haman, die over onze zaken gaat en voor ons een tweede vader is, allemaal samen met vrouwen en kinderen tot de laatste toe worden omgebracht door het zwaard van hun vijanden, zonder enig medelijden en zonder uitzondering, en wel op de veertiende dag van de twaalfde maand Adar van dit jaar.

[7] Zo zullen zij die vroeger vijandig gezind waren en dat nog steeds zijn, op één dag met geweld in het graf komen, en laten zij onze zaken voor de toekomst in volmaakte rust en welstand achter.

[8] Maar Mordechai (man van Marduk) bad tot de Heere, terwijl hij dacht aan alle werken van de Heere, en hij zei: Heere, Heere, almachtige Koning, want alles is in Uw macht.

[9] Er is niemand die U kan weerstaan, wanneer U Israël (die met God strijdt) wilt verlossen.

[10] U hebt de hemel en de aarde geschapen en alles wat wonderlijk is onder de hemel.

[11] U bent Heere over alles, en niemand kan U, die Heere bent, weerstaan.

[12] U kent alles. U weet, Heere, dat ik niet uit kwaadaardigheid, niet uit hoogmoed en niet uit eerzucht geweigerd heb de hoogmoedige Haman te aanbidden.

[13] Want ik zou bereid geweest zijn zelfs zijn voetzolen te kussen, als dat Israël zou redden.

[14] Maar ik heb dit gedaan om de eer van een mens niet boven de eer van God te stellen.

[15] En ik zal niemand aanbidden dan U, die mijn Heere bent, en ik doe dat niet uit hoogmoed.

[16] En nu, Heere God, Koning en God van Abraham (vader van velen), spaar Uw volk, want zij hebben het op ons gemunt om ons te vernietigen, en zij willen Uw erfdeel uitroeien, dat U vanaf het begin hebt uitgekozen.

[17] Veracht Uw eigendom niet, dat U voor Uzelf uit Egypte hebt verlost.

[18] Verhoor mijn gebed, wees Uw erfdeel genadig en keer ons rouwen om in vreugde, zodat wij leven en Uw naam prijzen, Heere. Sluit de mond niet van wie U loven.

[19] En heel Israël riep uit alle macht, want hun dood stond hun voor ogen.

Esther (apocrief) 14

[1] Ook koningin Esther (ster) nam haar toevlucht tot de Heere, want zij was in doodsangst.

[2] Zij legde haar prachtige kleren af en trok kleren van nood en rouw aan. In plaats van dure, geurige zalven deed zij as en vuil op haar hoofd, en zij vernederde haar lichaam diep. Alle plekken waar zij zich vroeger mooi maakte en vrolijk was, bedekte zij met haar uitgetrokken haar.

[3] En zij bad tot de Heere, de God van Israël (die met God strijdt), en zei:

[4] Heere, U bent alleen onze Koning. Help mij, die nu alleen ben en geen helper heb dan U, en mijn gevaar staat voor de deur.

[5] Ik heb van jongs af in mijn familie gehoord dat U Israël uit alle volken hebt uitgekozen en onze voorouders uit al hun voorgangers, als een eeuwig erfdeel, en dat U alles gehouden hebt wat U hun beloofd had.

[6] Nu hebben wij tegen U gezondigd, en U hebt ons overgegeven in de handen van onze vijanden, omdat wij hun goden vereerd hadden.

[7] U bent rechtvaardig, Heere. En nu zijn zij er niet tevreden mee dat zij ons in bittere slavernij houden,

[8] maar zij hebben zich met een handslag verbonden aan hun afgoden,

[9] om het besluit van Uw mond ongedaan te maken, Uw erfdeel uit te roeien, de mond te sluiten van wie U loven, en de eer van Uw huis en van Uw altaar uit te blussen,

[10] en om de mond van de volken te openen tot lof van nietige afgoden en om een sterfelijke koning voor altijd te roemen.

[11] Geef, Heere, Uw scepter niet over aan wie niets zijn, en laat hen niet lachen om onze val. Keer hun plan tegen henzelf en zet hem te kijk die dit tegen ons bedacht heeft.

[12] Denk aan ons, Heere, en maak Uzelf bekend in de tijd van onze nood. Maak mij sterk, Koning van alle volken en heerser over alle vorsten.

[13] Geef mij de juiste woorden in mijn mond om te spreken tegenover de leeuw, en keer zijn hart tot haat tegen hem die ons bestrijdt, zodat hij verdwijnt en wie het met hem eens zijn.

[14] Verlos ons door Uw hand en help mij, die alleen ben en niemand heb dan U, Heere.

[15] U weet alles en U weet dat ik de eer van goddelozen haat, dat ik een afkeer heb van het bed van onbesnedenen en van alle vreemden.

[16] U weet dat ik het moet doen en dat ik een afkeer heb van het teken van mijn hoge stand dat op mijn hoofd staat op de dagen dat ik mij moet laten zien. Ik heb er een afkeer van als van een onreine doek, en ik draag het niet wanneer ik alleen ben.

[17] Uw dienares heeft ook niet gegeten aan de tafel van Haman (prachtig), geen eer gegeven aan het feest van de koning en niet gedronken van de offerwijn.

[18] Uw dienares heeft geen vreugde gehad vanaf de dag dat ik hierheen gebracht ben tot nu toe, behalve in U, Heere, God van Abraham (vader van velen).

[19] Verhoor de stem van wie verlaten zijn, sterke God boven allen. Verlos ons uit de hand van wie kwaad doen, en verlos mij uit mijn angst.

Esther (apocrief) 15

[1] Op de derde dag hield zij op met bidden. Zij legde haar rouwkleren af en trok haar prachtige kleren aan.

[2] Toen zij zich heel mooi had opgemaakt, riep zij de Redder aan, die alles ziet, en zij nam haar twee dienstmeisjes mee.

[3] Op de een leunde zij, alsof zij zich heel deftig hield,

[4] en de ander volgde haar en droeg de sleep van haar kleed.

[5] Zij bloosde in de jeugd van haar schoonheid en haar gezicht stond vrolijk en vriendelijk, maar haar hart was benauwd van angst.

[6] Toen zij alle deuren door was, bleef zij staan voor de koning. Hij zat op zijn koninklijke troon, gekleed in al zijn prachtige kleding, helemaal in goud en kostbare stenen, en hij was heel ontzagwekkend.

[7] Hij hief zijn gezicht op, dat schitterde van pracht, en keek haar met hevige woede aan. De koningin zakte ineen, haar kleur veranderde, zij viel flauw en zonk neer op het hoofd van het dienstmeisje dat voor haar liep.

[8] En God keerde het hart van de koning om tot goedheid. Hij schrok, sprong van zijn troon, sloeg zijn armen om haar heen tot zij bijkwam, en troostte haar met woorden van vrede. Hij zei tegen haar: Wat is er, Esther (ster)? Ik ben je broer. Houd moed, je zult niet sterven, want dit gebod geldt alleen voor anderen, niet voor ons.

[9] Kom hier. En hij hief zijn gouden scepter op en legde die op haar hals.

[10] Hij omhelsde haar en zei: Spreek tegen mij.

[11] En zij zei tegen hem: Ik zag u aan, heer, als een engel van God, en mijn hart raakte in verwarring van ontzag voor uw majesteit.

[12] Want u bent wonderlijk, heer, en uw gezicht is vol genade.

[13] Terwijl zij dat zei, viel zij opnieuw flauw.

[14] De koning raakte in verwarring, en al zijn dienaren stelden haar gerust.

Esther (apocrief) 16

[1] De grote koning Artaxerxes (heerser door recht) groet de honderdzevenentwintig vorsten die aangesteld zijn over de provincies van India tot Ethiopië, en allen die daar onze zaken behartigen.

[2] Velen die door de grote goedheid van hun weldoeners vaak geëerd zijn, zijn daardoor hoogmoedig geworden.

[3] Zij proberen niet alleen onze onderdanen kwaad te doen, maar zij kunnen hun voorspoed niet dragen en leggen zelfs hun eigen weldoeners een val.

[4] Zij nemen niet alleen de dankbaarheid weg bij de mensen, maar door de pracht van ongewone rijkdom verheffen zij zich en denken zij te ontkomen aan de wraak van God, die het kwaad haat en altijd alles doorziet.

[5] Vaak gebeurt het ook dat velen die macht gekregen hebben en aan wie de zaken van hun vrienden zijn toevertrouwd, hen door hun raad tot medeplichtigen willen maken aan het vergieten van onschuldig bloed, en zo zichzelf in onherstelbare ellende brengen.

[6] Want door hun slechte, leugenachtige aard bedriegen zij met valse praatjes de eerlijke welwillendheid van hun heren.

[7] Dat is niet zozeer te zien uit de oude geschiedenissen die wij hebben verteld, maar vooral uit wat ons voor ogen staat, als u onderzoekt wat er aan onrecht gedaan is door de valse streken van mensen die hun macht misbruikt hebben.

[8] Daarom moeten wij voor de toekomst zorgen dat wij ons koninkrijk voor alle mensen rustig en vreedzaam besturen,

[9] door veranderingen door te voeren en de zaken die ons voorgelegd worden eerlijk en op zichzelf te beoordelen.

[10] Want Haman (prachtig), de zoon van Ammedatha, een Macedoniër, die werkelijk geen Perzisch bloed heeft en heel anders is dan wij in onze goedheid, werd bij ons als gast ontvangen. Hij heeft de vriendelijkheid die wij alle volken bewijzen in zo grote mate ervaren dat wij hem zelfs onze vader noemden,

[11] dat hij door allen werd vereerd en dat wij hem de tweede man van ons koninkrijk lieten blijven.

[12] Maar hij heeft die hoogmoed niet kunnen dragen en hij nam zich voor ons van ons rijk en ons leven te beroven.

[13] Hij wilde Mordechai (man van Marduk), die ons altijd beschermd heeft en goed gedaan, en Esther (ster), de onberispelijke gezellin van ons koninkrijk, met heel haar volk door veel bedrieglijke listen ten val brengen.

[14] Want zo dacht hij ons, als wij eenmaal ontbloot waren, aan te vallen en het rijk van de Perzen aan de Macedoniërs te geven.

[15] Maar wij stellen vast dat de Joden, die deze schurk had overgegeven om uitgeroeid te worden, geen misdadigers zijn, maar dat zij geregeerd worden door heel rechtvaardige wetten,

16 en dat zij kinderen zijn van de hoogste, grootste en levende God, die dit koninkrijk voor ons en onze voorouders in zo'n prachtige staat gebracht heeft.
17 U doet er dus goed aan de brieven die door Haman, de zoon van Ammedatha, gestuurd zijn, niet uit te voeren.
18 Want hij die dit veroorzaakt heeft, is bij de poorten van Susan met heel zijn huis gekruisigd, en hij heeft heel snel het oordeel gekregen dat hij verdiende, van God, die alles regeert.
19 U zult een afschrift van deze brief op alle plaatsen ophangen, en u zult de Joden toestaan hun eigen wetten vrij te volgen.
20 U zult hen samen helpen, zodat zij zich kunnen wreken op wie hen in de tijd van de verdrukking zullen overvallen, en wel op de dertiende dag van de twaalfde maand, die Adar heet, op diezelfde dag.
21 Want hun God, die over allen heerst, heeft deze vreugde gebracht in plaats van de ondergang van het uitverkoren volk.
22 Viert u dan, naast uw andere bekende feesten, ook deze heerlijke dag met alle vrolijkheid,
23 zodat het ons nu en later goed gaat, en ook de Perzen die ons goed gezind zijn; maar voor wie ons een val leggen, zij het een teken van ondergang.
24 Maar elke stad of elk land dat zich hier niet aan houdt, zal door zwaard en vuur volledig vernietigd worden, zonder genade. Het zal niet alleen voor mensen ontoegankelijk worden gemaakt, maar ook voor wilde dieren en vogels voor altijd vijandig gebied zijn.

Gebed van Azaria

Gebed van Azaria 1

[24] Zij liepen midden in de vlam, zongen voor God en prezen de Heere.
[25] Azaria (YHWH helpt) stond op en bad. Midden in het vuur deed hij zijn mond open en zei:
[26] Geprezen bent U, Heere, God van onze voorouders. Uw naam zij geprezen en verheerlijkt tot in eeuwigheid.
[27] Want U bent rechtvaardig in alles wat U ons gedaan hebt. Al Uw werken zijn waar, Uw wegen zijn recht en al Uw oordelen zijn waarheid.
[28] U hebt ware oordelen geveld in alles wat U over ons gebracht hebt en over Jeruzalem, de heilige stad van onze voorouders. Want U hebt dit in waarheid en in recht over ons gebracht, om onze zonden.
[29] Omdat wij gezondigd hebben en goddeloos gehandeld toen wij van U afweken, en wij ons in alles vergrepen hebben.
[30] Wij hebben niet naar Uw geboden geluisterd en ze niet gehouden. Wij hebben niet gedaan wat U ons opgedragen had, zodat het ons goed zou gaan.
[31] En alles wat U over ons gebracht hebt en alles wat U ons gedaan hebt, dat hebt U in een waar oordeel gedaan.
[32] U hebt ons overgegeven in de handen van goddeloze vijanden en van de meest vijandige afvalligen, en aan een onrechtvaardige koning, de slechtste van heel de wereld.
[33] En nu durven wij onze mond niet open te doen. Wij zijn een schande en een spot geworden voor Uw dienaren en voor allen die U dienen.
[34] Maar geef ons niet helemaal over, om Uw naam, en verwerp Uw verbond niet.
[35] Neem Uw barmhartigheid niet van ons weg, om Abraham (vader van velen), van wie U houdt, en om Izak (lachen), Uw dienaar, en om Israël (die met God strijdt), Uw heilige,

[36] tegen wie U gezegd hebt dat U hun nageslacht talrijk zou maken als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee.

[37] Want, Heere, wij zijn kleiner geworden dan alle volken, en wij zijn vandaag vernederd op heel de aarde, om onze zonden.

[38] En wij hebben op dit moment geen vorst, geen profeet, geen leider, geen brandoffer, geen slachtoffer, geen graanoffer en geen reukoffer,

[39] en geen plaats om van onze opbrengst aan U te offeren en genade te vinden.

[40] Maar neem ons aan met een gebroken hart en een verootmoedigde geest. Laat dit vandaag ons offer voor U zijn, als een brandoffer van rammen en stieren en van vele duizenden vette schapen, en laat het volmaakt zijn bij U. Want wie op U vertrouwen, zullen niet beschaamd staan.

[41] En nu volgen wij U met heel ons hart, wij hebben ontzag voor U en wij zoeken Uw gezicht.

[42] Laat ons daarom niet beschaamd staan, maar doe met ons naar Uw trouw en naar Uw grote barmhartigheid.

[43] Verlos ons hieruit naar Uw wonderen, en geef, Heere, eer aan Uw naam.

[44] Laat beschaamd worden allen die Uw dienaren kwaad doen. Laat hen te schande staan tegenover alle macht en laat hun kracht gebroken worden.

[45] Laat hen merken dat U de Heere bent, de enige God, die heerlijk is op heel de aarde.

[46] De dienaren van de koning die hen in de oven geworpen hadden, bleven de oven stoken met zwavel, pek, werk en rijshout.

[47] De vlam sloeg negenenveertig el boven de oven uit.

[48] Zij sloeg verder en verbrandde de Chaldeeën die zij rondom de oven vond.

[49] En de engel van de Heere daalde neer bij Azaria en zijn vrienden in de oven.

[50] Hij duwde de vlam van het vuur de oven uit en maakte het midden van de oven alsof er een windje van dauw ruiste. Het vuur raakte hen helemaal niet en deed hun geen pijn en geen last aan.

Gezang in de vuuroven

Gezang in de vuuroven 1

51 Toen zongen de drie als uit één mond, en zij prezen God in de oven en zeiden:

52 Geprezen bent U, Heere, God van onze voorouders, die geprezen en hoog geroemd moet worden tot in eeuwigheid. Geprezen is Uw heerlijke naam, die heilig is en hoog geprezen en geroemd moet worden tot in eeuwigheid.

53 Geprezen bent U in de tempel van Uw heilige heerlijkheid, en hoog geprezen en verheerlijkt bent U tot in eeuwigheid.

54 Geprezen bent U, die op de cherubs zit en in de diepten kijkt, en hoog geprezen en geroemd bent U tot in eeuwigheid.

55 Geprezen bent U op de troon van de heerlijkheid van Uw koninkrijk, en hoog geprezen en verheerlijkt bent U tot in eeuwigheid.

56 Geprezen bent U in het gewelf van de hemel, en hoog geprezen en verheerlijkt tot in eeuwigheid.

57 Alle werken van de Heere, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.

58 Engelen van de Heere, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.

59 Hemel, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.

60 Al het water boven de hemel, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.

61 Prijs de Heere, alle legers van de Heere, roem Hem en verhef Hem.

62 Prijs de Heere, zon en maan, roem Hem en verhef Hem.

63 Prijs de Heere, sterren aan de hemel, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.

[64] Alle regen en dauw, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[65] Alle winden, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[66] Vuur en hitte, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[67] Kou en warmte, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[68] Dauw en rijp, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[69] Nachten en dagen, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[70] Licht en donker, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[71] Vorst en kou, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[72] IJs en sneeuw, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[73] Bliksem en wolken, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[74] Laat de aarde de Heere prijzen, Hem roemen en verheffen tot in eeuwigheid.
[75] Bergen en heuvels, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[76] Alles wat op de aarde groeit, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[77] Bronnen, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[78] Zeeën en rivieren, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[79] Zeemonsters en alles wat in het water beweegt, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[80] Alle vogels van de hemel, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[81] Alle wilde dieren en al het vee, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[82] Mensenkinderen, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.

[83] Israël (die met God strijdt), prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[84] Priesters van de Heere, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[85] Dienaren van de Heere, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[86] Geesten en zielen van de rechtvaardigen, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[87] Wie heilig en nederig van hart zijn, prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid.
[88] Ananias (YHWH is genadig), Azaria (YHWH helpt) en Misaël (wie is wat God is), prijs de Heere, roem Hem en verhef Hem tot in eeuwigheid. Want Hij heeft ons uit het dodenrijk getrokken, ons verlost uit de hand van de dood, ons behouden midden uit de brandende vlam van de oven en ons behouden midden uit het vuur.
[89] Dank de Heere, want Hij is goed, want Zijn barmhartigheid duurt tot in eeuwigheid.
[90] Allen die ontzag hebben voor de Heere, prijs de God van de goden, roem Hem en dank Hem, want Zijn barmhartigheid duurt tot in alle eeuwigheid.

Susanna

Susanna 1

[1] Er woonde in Babel een man die Jojakim (YHWH richt op) heette.

[2] Hij trouwde met een vrouw die Susanna (lelie) heette, een dochter van Chelkias (YHWH is mijn deel). Zij was heel mooi en had ontzag voor de Heere.

[3] Want haar ouders waren rechtvaardig en hadden hun dochter onderwezen volgens de wet van Mozes (uit het water getrokken).

[4] Jojakim was heel rijk. Hij had een tuin naast zijn huis, en de Joden kwamen bij hem samen, omdat hij de aanzienlijkste van hen allen was.

[5] In datzelfde jaar werden twee oudsten uit het volk als rechters aangesteld. Over hen had de Heere gezegd dat er onrecht was uitgegaan van Babel, van oudsten en rechters die het volk leken te leiden.

[6] Zij waren voortdurend in het huis van Jojakim, en iedereen die een rechtszaak had, kwam bij hen.

[7] Als het volk 's middags vertrokken was, ging Susanna wandelen in de tuin van haar man.

[8] De twee oudsten zagen haar elke dag de tuin in gaan en wandelen, en zij ontbrandden in begeerte naar haar.

[9] Zij verdraaiden hun eigen verstand en wendden hun ogen af, zodat zij niet naar de hemel keken en niet aan rechtvaardige oordelen dachten.

[10] Zij waren allebei op haar ontbrand, maar zij vertelden elkaar hun pijn niet,

[11] omdat zij zich schaamden om hun begeerte te vertellen en dat zij met haar wilden slapen.

[12] Elke dag loerden zij op de kans om haar te zien.

[13] Zij zeiden tegen elkaar: Kom, laten wij naar huis gaan, want het is etenstijd.

[14] Zij gingen naar buiten en namen afscheid, maar zij keerden om en kwamen op hetzelfde moment weer samen. Toen zij elkaar naar de reden vroegen,

bekenden zij elkaar hun begeerte. Toen spraken zij samen een geschikt moment af waarop zij haar alleen zouden kunnen treffen.

15 Toen zij een goede dag hadden uitgekozen, kwam Susanna zoals zij dagelijks gewend was, alleen met twee dienstmeisjes, en zij wilde zich in de tuin wassen, want het was erg warm.

16 Er was daar niemand behalve de twee oudsten, die zich verstopt hadden en op haar loerden.

17 Zij zei tegen haar dienstmeisjes: Haal zalf en zeep voor mij en sluit de deuren van de tuin, zodat ik mij kan wassen.

18 Zij deden wat zij zei. Zij sloten de deuren van de tuin en gingen door een zijdeur naar buiten om te halen wat haar opgedragen was. Zij zagen de oudsten niet, omdat die zich verstopt hadden.

19 Toen de dienstmeisjes weg waren, stonden de twee oudsten op, liepen naar haar toe en zeiden:

20 Kijk, de deuren van de tuin zijn dicht en niemand ziet ons, en wij branden van verlangen naar je. Doe daarom wat wij willen en slaap met ons.

21 Maar als je dat niet doet, zullen wij tegen je getuigen dat er een jongeman bij je was en dat je daarom je dienstmeisjes hebt weggestuurd.

22 Susanna zuchtte diep en zei: Ik zit van alle kanten klem. Want als ik dat doe, ben ik des doods; en als ik het niet doe, ontkom ik niet aan jullie handen.

23 Maar het is beter voor mij om het niet te doen en in jullie handen te vallen, dan te zondigen tegen de Heere.

24 En Susanna riep met luide stem, en de twee oudsten schreeuwden tegen haar in.

25 Een van hen rende weg en deed de deuren van de tuin open.

26 Toen de mensen van het huis het geschreeuw in de tuin hoorden, renden zij door de zijdeur naar binnen om te zien wat haar overkomen was.

27 Toen de oudsten hun verhaal deden, schaamden de knechten zich diep, want zoiets was nooit eerder over Susanna gezegd.

28 De volgende dag kwam het volk bijeen in het huis van haar man Jojakim, en ook de twee oudsten kwamen, vol kwade plannen tegen Susanna om haar te

laten doden.

[29] Zij zeiden tegen het volk: Laat Susanna halen, de dochter van Chelkias, de vrouw van Jojakim. En zij lieten haar halen.

[30] Zij kwam met haar ouders, haar kinderen en heel haar familie.

[31] Susanna was heel fijn en mooi van gezicht.

[32] Daarom gaven die schurken bevel dat zij haar gezicht moest ontbloten, want zij was gesluierd, zodat zij zich aan haar schoonheid konden verzadigen.

[33] Wie bij haar waren en allen die haar zagen, huilden.

[34] De twee oudsten stonden op midden in het volk en legden hun handen op haar hoofd.

[35] Maar zij huilde en keek omhoog naar de hemel, want haar hart vertrouwde op de Heere.

[36] De oudsten zeiden: Toen wij alleen in de tuin wandelden, kwam zij binnen met twee dienstmeisjes, deed de deuren van de tuin dicht en stuurde de meisjes weg.

[37] Er kwam een jongeman naar haar toe, die zich verstopt had, en hij ging bij haar liggen.

[38] Maar wij waren in de hoek van de tuin, en toen wij die schande zagen, renden wij naar haar toe.

[39] Wij zagen hen bij elkaar, maar wij konden die jongeman niet vastgrijpen, omdat hij sterker was dan wij. Hij deed de deuren open en sprong naar buiten.

[40] Maar haar grepen wij vast en wij vroegen haar wie die jongeman was, en zij wilde het ons niet zeggen. Dit getuigen wij.

[41] De vergadering geloofde hen, omdat zij oudsten en rechters van het volk waren, en zij veroordeelden haar ter dood.

[42] Maar Susanna riep met luide stem: Eeuwige God, U die de verborgen dingen kent en alles weet voordat het gebeurt,

[43] U weet dat zij leugens tegen mij getuigen. En kijk, ik moet sterven, terwijl ik niets gedaan heb van wat zij vals tegen mij getuigen.

[44] En God hoorde haar stem.

45 Toen men haar wegvoerde om te sterven, wekte God de heilige geest op van een jongeman die Daniël (God is mijn rechter) heette.

46 Hij riep met luide stem: Ik ben vrij van dit bloed.

47 Heel het volk draaide zich naar hem om en zei: Wat zijn dat voor woorden die jij gesproken hebt?

48 Maar hij ging midden tussen hen staan en zei: Zijn jullie zo dwaas, Israëlieten, dat jullie een dochter van Israël (die met God strijdt) veroordelen voordat jullie de zaak onderzocht hebben en de waarheid kennen?

49 Ga terug naar de rechtszitting, want zij hebben vals tegen haar getuigd.

50 Heel het volk keerde haastig terug, en de oudsten zeiden tegen hem: Kom hier en ga in ons midden zitten en leg het ons uit, want God heeft jou het rechtersambt gegeven.

51 Daniël zei tegen hen: Zet die twee ver uit elkaar, dan zal ik hen ondervragen.

52 Toen de een van de ander gescheiden was, riep hij er een bij zich en zei tegen hem: Jij bent oud geworden in slechte dagen. Nu komen je zonden over je die je vroeger gedaan hebt,

53 toen je onrechtvaardige vonnissen velde, de onschuldige veroordeelde en de schuldige liet gaan, terwijl de Heere zegt: je zult de onschuldige en de rechtvaardige niet doden.

54 Vooruit dan, als je hen gezien hebt, zeg dan onder welke boom je hen bij elkaar hebt zien zijn. En hij zei: Onder een mastiekboom.

55 Toen zei Daniël: Heel goed. Je hebt tegen je eigen hoofd gelogen, want de engel van de Heere zal nu bevel van God krijgen en je middendoor klieven.

56 Toen hij hem had laten weggaan, gaf hij bevel de ander voor te brengen, en hij zei tegen hem: Jij nakomeling van Kanaän (laagland) en niet van Juda (lofprijs), de schoonheid heeft je bedrogen en de begeerte heeft je hart verdraaid.

57 Zo hebben jullie het met de dochters van Israël gedaan, en die gingen uit angst met jullie mee. Maar deze dochter van Juda heeft jullie slechtheid niet verdragen.

[58] Zeg mij nu: onder welke boom heb je hen betrapt terwijl zij bij elkaar waren? En hij zei: Onder een eik.

[59] Toen zei Daniël tegen hem: Heel goed. Ook jij hebt tegen je eigen hoofd gelogen, want de engel van God, die het zwaard heeft, staat klaar om je middendoor te houwen en jullie uit te roeien.

[60] En heel de vergadering riep met luide stem en zij prezen God, die een Redder is van wie op Hem hopen.

[61] Zij kwamen in opstand tegen de twee oudsten, omdat Daniël hen uit hun eigen mond van vals getuigenis had ontmaskerd.

[62] Zij deden met hen naar de wet van Mozes, zoals zij hun naaste kwaad hadden willen doen, en zij doodden hen. Zo werd die dag onschuldig bloed gered.

[63] Chelkias en zijn vrouw prezen God om hun dochter Susanna, samen met haar man Jojakim en heel haar familie, omdat er niets oneerlijks bij haar was gevonden.

[64] En Daniël werd groot voor het volk, vanaf die dag en daarna.

Bel en de draak

Bel en de draak 1

[1] Koning Astyages werd bij zijn voorouders gevoegd, en Cyrus (zon) uit Perzië nam zijn koninkrijk over. Daniël (God is mijn rechter) was altijd bij de koning en stond in hoger aanzien dan alle vrienden van de koning.

[2] De Babyloniërs hadden een afgod die Bel heette. Aan hem werd elke dag besteed: twaalf schepel meel, veertig schapen en zes kruiken wijn.

[3] De koning vereerde hem en ging elke dag naar hem toe om hem te aanbidden, maar Daniël aanbad God. De koning zei tegen hem: Waarom aanbid jij Bel niet?

[4] Hij zei: Omdat ik geen afgoden aanbid die met handen gemaakt zijn, maar de levende God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en die heerst over alles wat leeft.

[5] De koning zei tegen hem: Vind je dan niet dat Bel een levende god is? Zie je niet hoeveel hij elke dag eet?

[6] Maar Daniël lachte en zei: Laat u niet misleiden, koning. Deze Bel is vanbinnen leem en vanbuiten brons, en hij heeft nooit gegeten of gedronken.

[7] De koning werd boos, liet zijn priesters roepen en zei tegen hen: Als jullie mij niet zeggen wie dit eten opeet, zullen jullie sterven.

[8] Maar als jullie bewijzen dat Bel dit opeet, dan zal Daniël sterven, want hij heeft over Bel gelasterd. En Daniël zei tegen de koning: Laat het gaan zoals u zegt.

[9] De priesters van Bel waren met zeventig, hun vrouwen en kinderen niet meegerekend. De koning ging met Daniël het huis van Bel binnen.

[10] De priesters zeiden: Kijk, wij gaan naar buiten. Zet u zelf het eten neer, heer koning, schenk de wijn in en zet die neer, doe de deur op slot en verzegel die met uw ring.

[11] Kom morgenvroeg terug. Als u niet vindt dat Bel alles opgegeten heeft, zullen wij sterven; anders sterft Daniël, die over ons gelogen heeft.

[12] Zij maakten zich er niet druk om, want zij hadden onder de tafel een geheime toegang gemaakt, en daardoor gingen zij altijd naar binnen om het op te eten.
[13] Toen zij naar buiten waren gegaan, zette de koning het eten voor Bel neer. Daniël droeg zijn dienaren op as te halen, en hij bestrooide de hele tempel waar de koning bij was. Zij gingen naar buiten, deden de deur op slot, verzegelden die met de ring van de koning en gingen weg.
[14] Die nacht kwamen de priesters zoals altijd, met hun vrouwen en kinderen. Zij aten alles op en gingen weer weg.
[15] De koning stond 's morgens heel vroeg op, en Daniël met hem.
[16] De koning zei: Daniël, zijn de zegels nog heel? En hij zei: Ja, heer koning, ze zijn heel.
[17] Zodra de koning de deuren had opengedaan en op de tafel keek, riep hij met luide stem: Bel, u bent groot, en bij u is geen bedrog.
[18] Maar Daniël lachte en hield de koning tegen, zodat hij niet naar binnen ging, en hij zei: Kijk naar de vloer en let op van wie die voetstappen zijn.
[19] De koning zei: Ik zie voetstappen van mannen, van vrouwen en van kinderen.
[20] De koning werd woedend en liet de priesters grijpen met hun vrouwen en kinderen. Zij lieten hem de verborgen deurtjes zien waardoor zij naar binnen gingen en opaten wat op de tafel stond.
[21] De koning liet hen doden en gaf Bel aan Daniël over. Die vernietigde hem en zijn tempel.
[22] Op diezelfde plaats was een grote draak, en de Babyloniërs aanbaden hem.
[23] De koning zei tegen Daniël: Zeg je ook van deze dat hij van brons is? Kijk, hij leeft, hij eet en drinkt. Je kunt niet zeggen dat dit geen levende god is. Aanbid hem daarom.
[24] Daniël zei: De Heere, mijn God, zal ik aanbidden, want Hij is de levende God.
[25] Maar geef mij toestemming, heer koning, dan zal ik deze draak doden zonder zwaard of stok. En de koning zei: Ja, ik geef je verlof.
[26] Daniël nam pek, vet en haar, kookte dat samen, maakte er koeken van en gaf die de draak in zijn muil. De draak barstte ervan open, en hij zei: Kijk, dat zijn

jullie goden.
[27] Toen de Babyloniërs dat hoorden, namen zij het hem zeer kwalijk. Zij kwamen in opstand tegen de koning en zeiden: Onze koning is een Jood geworden. Hij heeft Bel vernield, de draak gedood en de priesters omgebracht.
[28] Zij kwamen bij de koning en zeiden: Lever Daniël aan ons uit, anders doden wij u en uw huis.
[29] De koning zag dat zij sterk op hem aandrongen, en hij werd gedwongen Daniël aan hen uit te leveren.
[30] Zij wierpen hem in de leeuwenkuil, en hij was daar zes dagen.
[31] Er waren zeven leeuwen in de kuil, en elke dag kregen zij twee lichamen en twee schapen. Maar nu kregen zij die niet, zodat zij Daniël zouden verslinden.
[32] Habakuk (omhelzing), de profeet, was in Judea. Hij had pap gekookt en brood gebrokkeld in een diepe schaal, en hij ging het veld in om het naar de maaiers te brengen.
[33] De engel van de Heere zei tegen Habakuk: Breng het middageten dat je hebt naar Babel, naar Daniël in de leeuwenkuil.
[34] Habakuk zei: Heere, ik heb Babel nooit gezien en ik weet niet waar die kuil is.
[35] Toen pakte de engel van de Heere hem bij zijn hoofd, droeg hem aan het haar van zijn hoofd en bracht hem door de kracht van zijn Geest naar Babel, boven de kuil.
[36] Habakuk riep: Daniël, Daniël, neem dit middageten dat God je gestuurd heeft.
[37] En Daniël zei: U denkt dus aan mij, Heere, en U verlaat niet wie van U houden.
[38] Daniël stond op en at, en de engel van de Heere bracht Habakuk meteen terug naar zijn eigen plaats.
[39] Op de zevende dag kwam de koning om te rouwen om Daniël. Hij kwam bij de kuil, keek erin, en kijk, Daniël zat daar.
[40] De koning riep met luide stem: U bent groot, Heere, God van Daniël, en er is niemand behalve U. En hij trok hem eruit.

41 En wie zijn ondergang gezocht hadden, liet hij in de kuil werpen, en zij werden meteen voor zijn ogen verslonden.

Gebed van Manasse

Gebed van Manasse 1

[1] Heere, almachtige God, God van onze voorouders Abraham (vader van velen), Izak (lachen) en Jakob (hij houdt de hiel vast) en van hun nageslacht,

[2] U die hemel en aarde gemaakt hebt met al hun pracht,

[3] U die de zee verzegeld hebt met Uw bevelend woord en de diepte afgesloten en verzegeld hebt door Uw ontzagwekkende en heerlijke naam,

[4] voor wie alles beeft en siddert voor Uw machtige gezicht.

[5] Want de majesteit van Uw heerlijkheid is niet te dragen, en de dreiging van Uw toorn tegen de zonde is niet te verduren.

[6] Maar de barmhartigheid van Uw beloften is niet te meten en niet te doorgronden. Want U, Heere, bent de Allerhoogste. U bent geduldig, groot in goedheid en zeer genadig, en U hebt spijt over de mensenkinderen.

[7] U, Heere, hebt naar Uw grote goedheid beloofd dat U spijt zult hebben en dat U zult vergeven wie tegen U gezondigd hebben. Door Uw vele ontfermingen geeft U, naar Uw besluit, aan zondaars berouw dat leidt tot redding.

[8] U, Heere, bent een God van de rechtvaardigen. U hebt geen berouw opgelegd aan de rechtvaardigen Abraham, Izak en Jakob, die niet tegen U gezondigd hebben. Maar U hebt mij berouw opgelegd, die een zondaar ben.

[9] Want mijn zonden zijn meer dan het zand aan de zee. Mijn overtredingen, Heere, zijn heel veel; mijn overtredingen zijn heel veel. Ik ben het niet waard om met mijn ogen naar de hoge hemel te kijken, zo talrijk zijn mijn overtredingen.

[10] Ik ben gekromd in zware ijzeren boeien. Ik kan mijn hoofd niet opheffen en ik heb geen rust, omdat ik Uw toorn heb opgewekt en kwaad voor Uw ogen heb gedaan. Ik heb Uw wil niet gedaan en Uw geboden niet gehouden, maar ik heb gruwelbeelden opgericht en veel afschuwelijks gedaan.

[11] Nu buig ik de knieën van mijn hart en vraag U om genade. Ik heb gezondigd, Heere, ik heb gezondigd, en ik erken mijn misdaden.

[12] Daarom bid en smeek ik U: vergeef het mij, Heere, vergeef het mij. Vernietig mij niet in mijn zonden, wees niet eeuwig boos op mij, houd het kwaad niet tegen mij vast en veroordeel mij niet tot in de diepten van de aarde. Want U bent God, een God van wie berouw hebben.
[13] Bewijs mij al Uw goedheid en behoud mij, die het niet waard ben, naar Uw grote barmhartigheid.
[14] En ik zal U prijzen, al de dagen van mijn leven. Want alle machten van de hemel prijzen U, en U komt de heerlijkheid toe tot in alle eeuwigheid.

1 Makkabeeën

1 Makkabeeën 1

[1] Alexander (verdediger van mensen), de zoon van Filippus (paardenvriend), de Macedoniër, trok uit het land Kittim en versloeg Darius (hij bezit het goede), de koning van de Perzen en de Meden. Hij regeerde in zijn plaats als koning, nadat hij daarvoor al over Griekenland geregeerd had.

[2] Hij voerde veel oorlogen, veroverde vestingen en versloeg veel koningen van de aarde.

[3] Hij trok door tot aan het uiterste einde van de aarde en nam grote buit mee van veel volken, en het land lag stil voor hem.

[4] Zijn hart werd hoogmoedig en trots.

[5] Hij bracht een heel sterk leger bijeen en veroverde landen, volken en rijken, en die moesten hem belasting betalen.

[6] Daarna werd hij ziek en moest hij het bed houden. Omdat hij wist dat hij zou sterven,

[7] riep hij zijn dienaren, de voornaamsten, die vanaf hun jeugd met hem waren opgegroeid. Hij verdeelde zijn koninkrijk onder hen terwijl hij nog leefde.

[8] Alexander regeerde twaalf jaar als koning en stierf. Zijn dienaren regeerden ieder op hun eigen plaats.

[9] Nadat hij gestorven was, zetten zij allemaal een koningskroon op, en hun zonen na hen, vele jaren lang.

[10] En zij brachten steeds meer ellende in het land.

[11] Uit hen kwam een slechte spruit voort: Antiochus (die standhoudt) Epifanes (de schitterende), de zoon van koning Antiochus, die in Rome gijzelaar was geweest. Hij begon te regeren in het honderdzevenendertigste jaar van het Griekse rijk.

[12] In die dagen kwamen er uit Israël (die met God strijdt) slechte mannen naar voren die velen overhaalden. Zij zeiden: Laten wij gaan en een verbond sluiten

met de volken om ons heen.

[13] Want vanaf de dag dat wij ons van hen afgescheiden hebben, hebben veel rampen ons getroffen. En dat leek hun een goed idee.

[14] Sommigen van het volk waren er meteen voor en gingen naar de koning, en hij gaf hun toestemming om de gewoonten van de volken te volgen.

[15] Zij bouwden in Jeruzalem een sportschool volgens de gewoonten van de volken.

[16] Zij maakten bij zichzelf weer een voorhuid, vielen af van het heilige verbond, sloten zich aan bij de volken en waren verkocht om kwaad te doen.

[17] Toen het koninkrijk van Antiochus stevig stond, nam hij zich voor ook over Egypte te heersen, om koning over twee koninkrijken te zijn.

[18] Hij kwam met een grote troepenmacht naar Egypte, met wapens, olifanten en ruiters, en met een grote vloot.

[19] Hij begon de oorlog tegen Ptolemeüs (oorlogszuchtig), de koning van Egypte, en Ptolemeüs werd bang voor hem en vluchtte.

[20] Er vielen veel gewonden. Zij namen de sterke steden in het land Egypte in, en hij haalde de buit uit Egypte.

[21] Nadat Antiochus Egypte verslagen had, keerde hij terug in het honderddrieënveertigste jaar.

[22] Hij trok op naar Israël en Jeruzalem met een grote troepenmacht.

[23] Hij ging vol overmoed het heiligdom binnen. Hij nam het gouden altaar, de kandelaar voor het licht en alles wat erbij hoorde, de tafel met de toonbroden, de sprengschalen, de kommen, de gouden wierookschalen, het voorhangsel, de kronen en het gouden sieraad dat aan de tempel te zien was, en hij haalde alles eraf.

[24] Hij nam het zilver en het goud en de kostbare voorwerpen mee. Hij nam ook de verborgen schatten die hij vond, en met dat alles trok hij naar zijn land.

[25] Hij liet veel mensen vermoorden en sprak met grote hoogmoed.

[26] Er kwam grote rouw over Israël, op al hun plaatsen.

[27] Want de leiders en de oudsten zuchtten. De meisjes en de jonge mannen werden zwak, en de schoonheid van de vrouwen veranderde.

[28] Alle bruidegoms gingen rouwen, en wie in haar bruidskamer zat, rouwde.
[29] Het land beefde om zijn bewoners, en heel het huis van Jakob (hij houdt de hiel vast) trok rouwkleren aan.
[30] Twee volle jaren later stuurde de koning de opzichter over de belastingen naar de steden van Juda (lofprijs), en die kwam in Jeruzalem met een heel grote troepenmacht.
[31] Hij sprak vriendelijke woorden tegen hen, maar met bedrog, en zij geloofden hem.
[32] Toen viel hij onverwacht de stad binnen. Hij bracht hun een grote nederlaag toe en doodde veel volk in Israël.
[33] Hij plunderde de stad, stak haar in brand en brak haar huizen en de muren eromheen af.
[34] Zij namen de vrouwen en kinderen gevangen en namen al hun vee mee.
[35] Zij bouwden de Davidsstad op met een grote, sterke muur en met stevige torens, en die werd hun burcht.
[36] Zij zetten daar een slecht volk in, mannen die de wet niet hielden, en die werden daar sterk.
[37] Zij brachten daar wapens en voorraden binnen. Zij verzamelden de buit van Jeruzalem en sloegen die daar op, en zij werden een grote schrik.
[38] Die burcht lag er om altijd het heiligdom te belagen en om Israël kwaad te doen.
[39] Zij vergoten onschuldig bloed rondom het heiligdom en zij maakten het heiligdom onrein.
[40] De inwoners van Jeruzalem vluchtten voor hen weg.
[41] De stad werd een woonplaats van vreemdelingen en zij werd vreemd voor wie in haar geboren waren, en haar kinderen verlieten haar.
[42] Haar heiligdom lag verwoest als een woestijn. Haar feestdagen werden rouwdagen, haar sabbatten werden bespot en haar eer werd minachting.
[43] Haar schande was zo groot als haar eer geweest was, en haar hoogheid sloeg om in rouw.

44 De koning schreef aan zijn hele koninkrijk dat zij allemaal één volk moesten zijn en dat iedereen zijn eigen wetten moest loslaten.
45 Alle volken namen dat aan, zoals de koning gezegd had.
46 Ook velen in Israël vonden zijn godsdienst mooi. Zij offerden aan de afgoden en ontheiligden de sabbat.
47 De koning stuurde brieven via zijn boden naar Jeruzalem en naar de steden van Juda, dat zij moesten leven naar de vreemde wetten van het land,
48 dat zij de brandoffers, het graanoffer en het drankoffer uit het heiligdom moesten weren,
49 dat zij de sabbatten en de feestdagen moesten ontheiligen,
50 dat zij het heiligdom en de heilige plaatsen onrein moesten maken,
51 dat zij altaren, heilige bossen en afgodstempels moesten bouwen en varkens en andere onreine dieren moesten slachten,
52 dat zij hun zonen onbesneden moesten laten en zichzelf gruwelijk moesten maken met alles wat onrein en onheilig was, zodat zij de wet zouden vergeten en alle regels zouden veranderen.
53 Wie niet zou doen wat de koning zei, moest sterven.
54 Met al deze woorden schreef hij aan zijn hele koninkrijk, en hij stelde opzichters aan over heel het volk.
55 Hij beval de steden van Juda dat zij in elke stad moesten offeren.
56 Velen van het volk voegden zich bij hen, iedereen die de wet verliet, en zij deden veel kwaad in het land.
57 Zij zorgden ervoor dat Israël zich verstopte in holen en in allerlei schuilplaatsen.
58 Op de vijftiende dag van de maand Kislev, in het honderdvijfenveertigste jaar, bouwden zij een gruwel van verwoesting op het reukofferaltaar, en overal in de steden van Juda bouwden zij altaren.
59 In de deuren van de huizen en op de straten offerden zij reukwerk.
60 De boeken van de wet die zij vonden, verscheurden zij en verbrandden zij.

[61] Bij wie het boek van het verbond gevonden werd, en wie de wet trouw bleef, die doodden zij met geweld, op bevel van de koning.
[62] Zo deden zij met Israël, met iedereen die maand na maand in de steden gevonden werd.
[63] Op de vijfentwintigste dag van de maand offerden zij op het altaar dat op het reukofferaltaar stond.
[64] De vrouwen die hun kinderen lieten besnijden, doodden zij op bevel van de koning.
[65] Zij hingen de kleine kinderen aan de nek van hun moeders. Zij doodden hun huisgenoten en wie hen besneden hadden.
[66] Maar velen in Israël werden sterk. Zij besloten vast niets onreins te eten,
[67] en zij kozen liever de dood dan zich met dat eten te besmetten en het heilige verbond te ontheiligen. En zij stierven.
[68] De woede van de koning was heel groot tegen Israël.

1 Makkabeeën 2

[1] In die dagen stond Mattathias (gave van YHWH) op, de zoon van Johannes (YHWH is genadig), de zoon van Simeon (hij heeft gehoord), een priester uit de kinderen van Jojarib (YHWH pleit), uit Jeruzalem. Hij woonde in Modin.
[2] Hij had vijf zonen: Johannes, die Jaddis genoemd werd,
[3] Simon (hij heeft gehoord), die Thassi genoemd werd,
[4] Judas (lofprijs), die de Makkabeeër genoemd werd,
[5] Eleazar (God helpt), die Auäran genoemd werd, en Jonathan (YHWH heeft gegeven), die Sapfus genoemd werd.
[6] Hij zag de godslasteringen die in Juda en Jeruzalem gebeurden,
[7] en hij zei: Wee mij, waarom ben ik geboren om te zien hoe mijn volk mishandeld wordt en hoe de heilige stad mishandeld wordt, en om daar te zitten terwijl zij aan de vijanden is overgegeven?
[8] Het heiligdom is in de hand van vreemdelingen. De tempel is geworden als een man die geen eer meer heeft.

[9] De prachtige voorwerpen zijn weggehaald en weggevoerd. Haar kleine kinderen zijn op haar straten gedood en haar jonge mannen door het zwaard van de vijand.

[10] Welk volk heeft haar koninkrijk niet geërfd en niets van haar buit gekregen?

[11] Al haar sieraad is weggenomen. Waar zij eerst vrij was, is zij nu een slavin geworden.

[12] En kijk, onze heiligdommen en onze schoonheid en onze eer zijn verwoest, en de volken hebben ze ontheiligd.

[13] Waarom zouden wij nog willen leven?

[14] Mattathias en zijn zonen scheurden hun kleren, trokken rouwkleren aan en rouwden diep.

[15] Toen kwamen er mannen van de koning naar de stad Modin, die de mensen dwongen af te vallen en aan de afgoden te offeren.

[16] Velen uit Israël (die met God strijdt) kwamen naar hen toe, en Mattathias en zijn zonen werden daar ook heen gebracht.

[17] De mannen van de koning die daar waren, namen het woord en zeiden tegen Mattathias: U bent een leider en een kenner van de wet, en een groot man in deze stad, en u bent sterk door uw zonen en broers.

[18] Kom nu dan als eerste naar ons toe en doe wat de koning beveelt, zoals alle volken gedaan hebben, en de mannen van Juda, en wie er in Jeruzalem overgebleven zijn. Dan zult u met uw huis bij de vrienden van de koning horen, en u en uw zonen zullen geëerd worden met zilver en goud en veel geschenken.

[19] Mattathias antwoordde met luide stem: Ook al zouden alle volken in het huis en het koninkrijk van de koning hem gehoorzamen, en zou ieder van hen afvallen van de godsdienst van zijn voorouders en zijn geboden aannemen,

[20] ik en mijn zonen en mijn broers zullen leven naar het verbond van onze voorouders.

[21] De Heere zij ons genadig, zodat wij de wet en de regels niet verlaten.

[22] Naar het woord van de koning zullen wij niet luisteren. Wij zullen van onze godsdienst niet afwijken, naar rechts of naar links.

[23] Toen hij ophield met spreken, kwam er een Joodse man naar voren om voor de ogen van iedereen te offeren op het altaar in Modin, zoals de koning bevolen had.
[24] Mattathias zag dat, en hij was diep verontwaardigd. Zijn binnenste beefde en hij ontstak in terechte woede. Hij rende erheen en doodde de man op het altaar.
[25] Ook de man van de koning, die de mensen dwong te offeren, doodde hij op datzelfde moment, en hij brak het altaar af.
[26] Zo kwam hij op voor de wet, net als Pinehas (de Nubiër) vroeger tegenover Zimri (lofzang), de zoon van Salu.
[27] Mattathias riep in de stad met luide stem: Iedereen die opkomt voor de wet en het verbond vasthoudt, die gaat achter mij aan.
[28] Hij en zijn zonen vluchtten de bergen in en lieten alles wat zij hadden in de stad achter.
[29] Toen gingen velen die gerechtigheid en recht zochten, de woestijn in
[30] om zich daar te vestigen, zij met hun kinderen, hun vrouwen en hun vee, omdat er steeds meer kwaad over hen kwam.
[31] De mannen van de koning en de troepen die in Jeruzalem in de Davidsstad waren, kregen bericht dat er mannen die het bevel van de koning overtreden hadden, de holen in de woestijn in waren gegaan, en dat velen naar hen toe liepen.
[32] Zij achtervolgden hen, sloegen hun kamp tegenover hen op en begonnen de aanval op de sabbatdag. Zij zeiden tegen hen:
[33] Er is nog tijd. Kom naar buiten en doe wat de koning zegt, dan blijven jullie in leven.
[34] En zij zeiden: Wij zullen niet naar buiten komen en wij zullen niet doen wat de koning zegt, want dan ontheiligen wij de sabbatdag.
[35] En zij openden meteen de aanval op hen.
[36] Maar zij gaven geen antwoord, gooiden geen steen naar hen en versperden de holen niet. Zij zeiden:
[37] Laten wij allemaal sterven met een zuiver geweten. De hemel en de aarde zijn onze getuigen dat jullie ons ten onrechte ombrengen.

[38] Zij vielen hen op de sabbat aan, en zij werden gedood, zijzelf, hun vrouwen, hun kinderen en hun vee, tot duizend mensen toe.

[39] Toen Mattathias en zijn vrienden dit hoorden, rouwden zij zeer over hen.

[40] En de een zei tegen de ander: Als wij allemaal doen wat onze broeders gedaan hebben en niet vechten tegen de volken voor ons leven en voor onze rechten, dan zullen zij ons snel van de aarde wegvagen.

[41] Zij namen die dag een besluit en zeiden: Als er iemand op de sabbatdag tegen ons komt vechten, laten wij dan ook tegen hem vechten. Laten wij niet allemaal sterven zoals onze broeders in de holen gestorven zijn.

[42] Toen voegde de groep van de Asideeën zich bij hen, die krachtige mannen waren, en uit Israël iedereen die de wet van harte hield.

[43] Ook allen die voor die rampen gevlucht waren, sloten zich bij hen aan, en zij werden een versterking voor hen.

[44] Zij brachten hun troepen bijeen en sloegen de zondaars neer in hun woede en de slechte mannen in hun toorn. Wie overbleven, vluchtten naar de volken om het te overleven.

[45] Mattathias en zijn vrienden trokken rond en braken hun altaren af.

[46] Zij besneden met kracht alle jongetjes die onbesneden waren, zo veel als zij er binnen de grenzen van Israël vonden.

[47] Zij achtervolgden de kinderen van de hoogmoed, en dat werk lukte hun goed.

[48] Zij bevrijdden de wet uit de hand van de volken en uit de hand van de koningen, en zij gaven de hoorn van de overwinning niet aan die zondaar.

[49] Toen de dagen naderden dat Mattathias zou sterven, zei hij tegen zijn zonen: Nu heeft de hoogmoed zich gevestigd, en de tuchtiging, en nu is het de tijd van de verwoesting en van de brandende toorn.

[50] Kom nu dan, mijn kinderen, op voor de wet en geef je leven voor het verbond van onze voorouders.

[51] Denk aan onze voorouders en aan de daden die zij in hun tijd gedaan hebben, en jullie zullen grote eer krijgen en een blijvende naam.

[52] Is Abraham (vader van velen) in de beproeving niet trouw gebleven? En dat is hem als gerechtigheid aangerekend.

[53] Jozef (hij voegt toe) heeft in de tijd van zijn nood het gebod gehouden, en hij werd heer over Egypte.
[54] Pinehas, onze voorvader, is met vuur opgekomen voor God en heeft het verbond van een eeuwig priesterschap gekregen.
[55] Jozua (YHWH redt) heeft het woord uitgevoerd en is rechter in Israël geworden.
[56] Kaleb (hond) heeft in de gemeenschap getuigenis gegeven en heeft een erfdeel in het land gekregen.
[57] David (geliefde) is om zijn trouw de troon van een eeuwig koninkrijk gaan erven.
[58] Elia (mijn God is YHWH) is met vuur opgekomen voor de wet en is in de hemel opgenomen.
[59] Hananja (YHWH is genadig), Azarja (YHWH helpt) en Misaël (wie is wat God is) hebben geloofd en zijn uit de vlammen gered.
[60] Daniël (God is mijn rechter) is om zijn eenvoud uit de muil van de leeuwen gerukt.
[61] Denk zo na over elk geslacht, en bedenk dat niemand die op Hem hoopt, zwak zal worden.
[62] Wees niet bang voor de woorden van de zondige man, want zijn eer wordt drek en wormen.
[63] Vandaag wordt hij verhoogd en morgen is hij nergens te vinden, want hij keert terug tot stof en zijn plannen vergaan.
[64] En jullie, mijn kinderen, wees sterk en gedraag je als mannen bij de wet, want daardoor zullen jullie geëerd worden.
[65] En kijk, jullie broer Simon: ik weet dat hij een man met inzicht is. Luister al jullie dagen naar hem, hij zal voor jullie een vader zijn.
[66] En Judas de Makkabeeër is vanaf zijn jeugd sterk en krachtig. Hij zal jullie legeraanvoerder zijn, en jullie zullen de oorlog tegen de volken voeren.
[67] Breng iedereen bij je die de wet doet, en neem wraak voor je volk.
[68] Vergeld de volken wat zij verdienen, en houd je aan de geboden van de wet.
[69] En hij zegende hen en werd bij zijn voorouders gelegd.

[70] Hij stierf in het honderdzesenveertigste jaar, en zijn zonen begroeven hem in het graf van zijn voorouders in Modin. Heel Israël rouwde diep over hem.

1 Makkabeeën 3

[1] Zijn zoon Judas (lofprijs), die de Makkabeeër genoemd werd, stond op in zijn plaats.

[2] Al zijn broers hielpen hem, en iedereen die zijn vader gevolgd had, en zij voerden de oorlog van Israël (die met God strijdt) met vreugde.

[3] Hij maakte de eer van zijn volk groot. Hij trok zijn pantser aan als een reus, hij gordde zijn wapens aan, hij leverde veel veldslagen en beschermde zijn leger met het zwaard.

[4] In zijn daden leek hij op een leeuw, op een jonge leeuw die op jacht gaat.

[5] Hij zocht de goddelozen fanatiek op en achtervolgde hen, en hij verbrandde wie het volk onrustig maakten.

[6] De goddelozen trokken zich uit angst voor hem terug, en alle mensen die onrecht deden, raakten van streek. En de bevrijding lukte door zijn hand.

[7] Hij maakte veel koningen bitter, en hij maakte Jakob (hij houdt de hiel vast) blij met zijn daden, en de herinnering aan hem is tot in eeuwigheid een zegen.

[8] Hij trok door de steden van Juda en roeide de goddelozen daaruit weg, en hij keerde de toorn van God van Israël af.

[9] Zijn naam werd bekend tot aan het uiterste einde van de aarde, en hij bracht bijeen wie verloren dreigden te gaan.

[10] Daarom bracht Apollonius (van Apollo) de volken bijeen, en uit Samaria een grote troepenmacht, om oorlog te voeren tegen Israël.

[11] Judas hoorde dat, trok hem tegemoet, versloeg hem en doodde hem. Er vielen veel gewonden en de rest sloeg op de vlucht.

[12] Hij nam hun buit mee. Judas kreeg het zwaard van Apollonius, en hij vocht daar zijn hele leven mee.

[13] Seron, de aanvoerder van de troepen van Syrië, hoorde dat Judas een groep trouwe mannen om zich heen verzameld had die met hem ten strijde trokken.

Hij zei:
[14] Ik zal naam maken en aanzien krijgen in het koninkrijk. Ik zal Judas bestrijden en wie bij hem zijn en wie het woord van de koning verachten.
[15] Hij trok verder, en met hem trok een sterk leger van goddelozen op om hem te helpen wraak te nemen op de Israëlieten.
[16] Hij kwam tot aan de pas van Bet-Choron, en Judas ging hem tegemoet met weinig mannen.
[17] Toen zij het leger op zich zagen afkomen, zeiden zij tegen Judas: Hoe kunnen wij met zo weinig mensen vechten tegen zo'n sterke menigte, terwijl wij moe zijn en vandaag nog niet gegeten hebben?
[18] Judas zei: Het kan makkelijk gebeuren dat velen in de handen van weinigen worden gesloten. Voor de hemel maakt het geen verschil of Hij redt door velen of door weinigen.
[19] Want de overwinning in de strijd hangt niet af van de grootte van het leger, maar de kracht komt uit de hemel.
[20] Zij komen op ons af om ons en onze vrouwen en onze kinderen met veel geweld en onrecht te vernietigen en ons te beroven.
[21] Maar wij vechten voor ons leven en voor onze wetten.
[22] En God zal hen voor onze ogen vermorzelen. Wees dus niet bang voor hen.
[23] Toen hij ophield met spreken, viel hij meteen op hen aan, en Seron en zijn leger werden door hem vermorzeld.
[24] Zij achtervolgden hen bij de afdaling van Bet-Choron tot in de vlakte. Van hen vielen ongeveer achthonderd man, en de rest vluchtte naar het land van de Filistijnen.
[25] De angst voor Judas en zijn broers en de schrik begonnen te vallen op de volken om hen heen.
[26] Zijn naam kwam tot bij de koning, en alle volken vertelden over de veldslagen van Judas.
[27] Toen koning Antiochus (die standhoudt) dat hoorde, werd hij hevig kwaad. Hij liet alle troepen van zijn koninkrijk bijeenroepen, een heel sterk leger.

[28] Hij opende zijn schatkamer, gaf zijn troepen een jaar soldij vooruit en droeg hun op een jaar lang voor alles klaar te staan.
[29] Toen hij zag dat het geld in zijn schatkamer opraakte en dat er weinig belasting uit het land binnenkwam, door de tweedracht en de plaag die hij in het land had aangericht, waarmee hij de wetten had weggenomen die er vanaf de eerste dagen geweest waren,
[30] en toen hij bang werd dat hij niet genoeg zou hebben om nog een of twee keer de kosten te dragen en de geschenken te geven die hij eerder met gulle hand gegeven had, waarmee hij de vorige koningen in mildheid overtroffen had,
[31] raakte hij van binnen heel onzeker. Hij besloot naar Perzië te reizen om de belastingen van die landen te innen en veel geld bijeen te brengen.
[32] Hij liet Lysias (bevrijder) achter, een geëerd man van koninklijken bloede, over de zaken van de koning, van de rivier de Eufraat tot aan de grens van Egypte,
[33] en om zijn zoon Antiochus op te voeden tot hij terug zou komen.
[34] Hij gaf hem de helft van zijn troepen en de olifanten, en hij gaf hem opdracht over alles wat hij gedaan wilde hebben, ook over de inwoners van Judea en Jeruzalem:
[35] dat hij troepen tegen hen moest sturen om de kracht van Israël te vermorzelen, om wat er van Jeruzalem over was uit te roeien en om de herinnering aan hen van die plaats weg te nemen,
[36] en dat hij vreemde mensen in hun hele gebied moest laten wonen en hun land door het lot moest verdelen.
[37] De koning nam de andere helft van de troepen mee en vertrok in het jaar honderdzevenenveertig uit Antiochië, zijn koningsstad. Hij stak de Eufraat over en trok door de hooglanden.
[38] Lysias koos Ptolemeüs (oorlogszuchtig), de zoon van Dorymenes, en Nikanor (overwinnaar) en Gorgias (fel) uit, machtige mannen onder de vrienden van de koning.
[39] Hij stuurde met hen veertigduizend man en zevenduizend ruiters mee om het land van Juda binnen te vallen en te verwoesten, zoals de koning gezegd had.

[40] Zij trokken op met heel hun macht en sloegen hun kamp op bij Emmaüs, in de vlakte.
[41] De handelaren uit die streek hoorden van hen. Zij namen heel veel zilver en goud en slavenketens mee en kwamen in hun kamp om Israëlieten als slaven te kopen. Ook troepen uit Syrië en uit het land van de Filistijnen voegden zich bij hen.
[42] Judas en zijn broers zagen dat de ellende groter werd en dat de troepen zich in hun gebied legerden. Zij hoorden wat de koning bevolen had, namelijk het volk helemaal te vernietigen en uit te roeien. Toen zei de een tegen de ander:
[43] Laten wij ons volk weer oprichten uit deze vernedering, en laten wij vechten voor ons volk en voor het heiligdom.
[44] En de gemeenschap kwam bijeen om zich klaar te maken voor de strijd, om te bidden en om ontferming en genade te vragen.
[45] Jeruzalem lag onbewoond als een woestijn. Niemand die daar geboren was, ging er nog in of uit. Het heiligdom werd vertrapt, de vreemdelingen zaten in de burcht en de volken hadden daar hun woonplaats. Alle vreugde was uit Jakob weggenomen, en de fluit en de citer zwegen.
[46] Daarom kwamen zij bijeen in Mispa, tegenover Jeruzalem, want Mispa was vroeger voor Israël de plaats van het gebed geweest.
[47] Zij vastten die dag, trokken rouwkleren aan, strooiden as op hun hoofd en scheurden hun kleren.
[48] Zij rolden de boeken van de wet uit, waar de volken naarstig in zochten om er de beelden van hun afgoden in te tekenen.
[49] Zij brachten daar de kleren van het priesterschap, de eerstelingen en de tienden, en zij lieten de nazireeërs komen die hun dagen vol gemaakt hadden.
[50] Zij riepen met hun stem naar de hemel: Wat moeten wij met deze mensen doen, en waar moeten wij hen heen brengen?
[51] Uw heiligdom is vertrapt en ontheiligd, en Uw priesters zijn in rouw en vernedering.
[52] En kijk, de volken zijn tegen ons samengekomen om ons te vernietigen. U weet wat zij tegen ons van plan zijn.

[53] Hoe zullen wij tegenover hen kunnen standhouden als U ons niet helpt?

[54] Zij bliezen op de trompetten en riepen met luide stem.

[55] Daarna stelde Judas leiders over het volk aan: leiders over duizend, over honderd, over vijftig en over tien.

[56] Zij zeiden tegen wie een huis aan het bouwen waren, wie pas getrouwd waren, wie een wijngaard geplant hadden en wie bang waren, dat ieder van hen naar huis moest gaan, zoals de wet zegt.

[57] Zo brak het leger op en legerde zich ten zuiden van Emmaüs.

[58] Judas zei: Gord je aan en wees sterke mannen. Wees morgenvroeg klaar om te vechten tegen deze volken, die tegen ons samengekomen zijn om ons en ons heiligdom te vernietigen.

[59] Want het is beter dat wij in de strijd sterven dan dat wij moeten toekijken bij de ellende van ons volk en van ons heiligdom.

[60] Maar zoals de wil van God in de hemel is, zo zal Hij met ons doen.

1 Makkabeeën 4

[1] Gorgias (fel) nam vijfduizend man voetvolk en duizend uitgelezen ruiters mee, en dat leger brak 's nachts op

[2] om het kamp van de Joden te overvallen en hen onverwacht te verslaan. De mannen van de burcht waren zijn gidsen.

[3] Judas (lofprijs) hoorde dat en brak op, hij en zijn sterke mannen, om het leger van de koning te verslaan dat in Emmaüs lag,

[4] terwijl de troepen van Gorgias nog van het kamp weg waren.

[5] Gorgias kwam 's nachts in het kamp van Judas, vond niemand en zocht hen in de bergen. Want hij zei: Zij vluchten voor ons.

[6] En zodra het dag was, werd Judas in de vlakte gezien met drieduizend man. Maar zij hadden geen schilden en geen zwaarden zoals zij graag gewild hadden.

[7] En toen zij het kamp van de volken zagen, dat sterk en goed bewapend was, met de ruiterij eromheen die goed getraind was in de oorlog,

[8] zei Judas tegen de mannen die bij hem waren: Wees niet bang voor hun aantal en schrik niet van hun aanval.

[9] Denk eraan hoe onze voorouders gered werden in de Rode Zee toen de farao hen met een grote macht achtervolgde.

[10] Laten wij nu naar de hemel roepen dat God zich over ons ontfermt en aan het verbond met de voorouders denkt. Dan zal Hij vandaag dit leger voor onze ogen vermorzelen.

[11] En alle volken zullen begrijpen dat er Eén is die Israël (die met God strijdt) verlost en redt.

[12] De vreemde volken keken op en zagen dat zij op hen afkwamen.

[13] Zij trokken uit hun kamp om te vechten, en wie bij Judas waren, bliezen op de trompetten.

[14] Zij raakten slaags, en de volken werden verslagen en vluchtten de vlakte over.

[15] Maar de achterhoede viel door het zwaard. Zij achtervolgden hen tot aan Gezer en tot aan de vlakten van Idumea en tot aan Azotus en Jamnia, en van hen vielen wel drieduizend man.

[16] Judas en zijn troepen keerden terug van de achtervolging.

[17] Hij zei tegen het volk: Wees niet uit op hun buit, want onze tegenstanders staan er nog.

[18] Gorgias en zijn troepen zijn op de berg vlak bij ons. Ga nu tegenover onze vijanden staan, vecht met hen, en plunder hen daarna gerust.

[19] Terwijl Judas dat nog zei, kwam er een afdeling vanaf de berg tevoorschijn.

[20] Zij zagen dat hun eigen mensen op de vlucht waren en dat de Joden het kamp in brand hadden gestoken, want de rook die te zien was, liet zien wat er gebeurd was.

[21] Toen zij dat zagen, werden zij heel bang. En zij zagen ook dat het leger van Judas in de vlakte klaarstond om te vechten.

[22] Daarom vluchtten zij allemaal naar het land van de Filistijnen.

[23] Judas keerde zich naar de buit van het kamp. Zij kregen veel goud en zilver, veel kleren van blauwpurper en zeepurper en grote rijkdom.

[24] Op de terugweg zongen zij een lofzang en dankten zij God in de hemel, want Hij is goed en Zijn ontferming duurt voor eeuwig.

[25] Op die dag kwam er een grote redding voor Israël.

[26] Wie van de vreemdelingen het overleefd hadden, gingen naar Lysias (bevrijder) en vertelden hem alles wat er gebeurd was.

[27] Toen hij dat hoorde, was hij verslagen en verloor hij de moed, omdat het met Israël niet gegaan was zoals hij graag gewild had en niet gelopen was zoals de koning hem bevolen had.

[28] Het volgende jaar bracht hij zestigduizend uitgelezen mannen en vijfduizend ruiters bijeen om tegen hen te vechten.

[29] Zij kwamen in Idumea en sloegen hun kamp op bij Bet-Sur, en Judas kwam hun tegemoet met tienduizend man.

[30] Toen hij hun sterke leger zag, bad hij tot God. Hij zei: Gezegend bent U, redder van Israël. U hebt de aanval van de sterke gebroken door de hand van Uw dienaar David (geliefde), en U hebt het leger van de vreemdelingen in de handen van Jonathan (YHWH heeft gegeven) gegeven, de zoon van Saul (gevraagd), en van zijn wapendrager.

[31] Sluit dit leger in door de hand van Uw volk Israël, en laat hen beschaamd staan met hun troepen en hun paarden.

[32] Maak hen moedeloos, laat de brutale kracht van hen wegsmelten en laat hen wankelen doordat zij vermorzeld worden.

[33] Werp hen neer door het zwaard van wie U liefhebben, en laat allen die Uw naam kennen U prijzen met liederen.

[34] Toen vielen zij elkaar aan, en van het leger van Lysias vielen daar wel vijfduizend man.

[35] Lysias zag zijn slaglinies vluchten en zag hoe brutaal het leger van Judas was en hoe bereid de Joden waren om eervol te leven of te sterven. Hij trok op naar Antiochië, wierf huurtroepen aan en versterkte zijn leger, en hij besloot opnieuw, met meer kracht, naar Judea te komen.

[36] Judas en zijn broers zeiden: Kijk, onze vijanden zijn vermorzeld. Laten wij optrekken om het heiligdom te reinigen en het opnieuw in te wijden.

[37] Het hele leger kwam bijeen en zij trokken op naar de berg Sion.
[38] Zij zagen het heiligdom verwoest, het altaar ontheiligd en de poorten verbrand. In de voorhoven waren struiken opgeschoten als in een kreupelbos of op een van de bergen, en de kamers van de priesters waren verwoest.
[39] Zij scheurden hun kleren, rouwden diep en gooiden stof op hun hoofd.
[40] Zij vielen met hun gezicht op de grond, bliezen alarm op de bazuinen en riepen tot God in de hemel.
[41] Toen gaf Judas de mannen opdracht om te vechten tegen wie in de burcht zaten, totdat hij het heiligdom gereinigd zou hebben.
[42] Hij koos onberispelijke priesters uit die de wet liefhadden.
[43] Zij reinigden het heiligdom, haalden de stenen van de besmetting weg en brachten die naar een onreine plaats.
[44] En zij overlegden wat zij zouden doen met het brandofferaltaar, dat ontheiligd was.
[45] Zij kwamen op de goede gedachte het af te breken, zodat het hun niet tot schande zou zijn, omdat de volken het onrein gemaakt hadden. En zij haalden dat altaar weg.
[46] Zij legden de stenen op de tempelberg, op een geschikte plaats, totdat er een profeet zou komen die kon zeggen wat men ermee moest doen.
[47] Zij namen hele stenen, zoals de wet voorschrijft, en zij bouwden een nieuw altaar in de vorm van het eerste.
[48] Zij herstelden het heiligdom en de binnenkant van het huis, en zij heiligden de voorhoven.
[49] Zij maakten nieuwe heilige voorwerpen en brachten de kandelaar in de tempel, en het brandofferaltaar en het reukofferaltaar en de tafel.
[50] Zij lieten het reukwerk op het altaar roken en staken de lampen op de kandelaar aan, en die gaven licht in de tempel.
[51] Zij legden broden op de tafel, hingen de voorhangsels op en maakten al het werk af waaraan zij begonnen waren.
[52] Zij stonden vroeg op, op de vijfentwintigste van de negende maand, de maand Kislev, in het honderdachtenveertigste jaar.

[53] Zij brachten offers volgens de wet op het nieuwe brandofferaltaar dat zij gemaakt hadden.
[54] Op dezelfde tijd en dezelfde dag waarop de volken het ontheiligd hadden, werd het opnieuw ingewijd, met liederen, citers, harpen en cimbalen.
[55] Heel het volk viel op hun gezicht, aanbaden en dankten God in de hemel, die hun voorspoed gegeven had.
[56] Zij vierden de inwijding van het altaar acht dagen lang. Zij brachten met vreugde brandoffers en slachtten dankoffers en lofoffers.
[57] Zij versierden de voorkant van de tempel met gouden kronen en schilden, vernieuwden de poorten en de kamers van de priesters en zetten er deuren in.
[58] Er was heel grote vreugde onder het volk, en de smaad van de volken was weggenomen.
[59] Judas en zijn broers en heel de gemeenschap van Israël bepaalden dat de dagen van de inwijding van het altaar elk jaar op hun tijd acht dagen lang gevierd zouden worden, vanaf de vijfentwintigste dag van de maand Kislev, met vreugde en blijdschap.
[60] In die tijd bouwden zij rondom de berg Sion hoge muren en sterke torens, zodat de volken niet ooit weer zouden komen en alles zouden vertrappen zoals zij eerder gedaan hadden.
[61] Zij legden daar troepen in om de berg te bewaken. Zij versterkten ook Bet-Sur, zodat het volk een vesting zou hebben tegen Idumea.

1 Makkabeeën 5

[1] Toen de volken daar in de omgeving hoorden dat het altaar opgebouwd was en het heiligdom opnieuw ingewijd als vroeger, werden zij heel kwaad.
[2] Zij besloten het geslacht van Jakob (hij houdt de hiel vast) uit te roeien, iedereen die bij hen woonde, en zij begonnen mensen van het volk te doden en uit te roeien.
[3] Daarom voerde Judas (lofprijs) oorlog tegen de nakomelingen van Ezau (behaard) in Idumea, in het land Akrabattene, omdat zij Israël (die met God strijdt) als het ware belegerd hadden. Hij bracht hun een grote nederlaag toe,

dreef hen in het nauw en nam al hun buit mee.

[4] En hij dacht aan de boosheid van de nakomelingen van Bajan, die voor het volk een valstrik en een struikelblok geweest waren doordat zij hun op de wegen lagen legden.

[5] Hij sloot hen op in hun torens, sloeg zijn kamp tegenover hen op en trof hen met de ban. Hij verbrandde hun torens met vuur, met iedereen die erin was.

[6] Vandaar trok hij op naar de Ammonieten, en daar vond hij een grote troepenmacht en veel volk, met Timotheüs (wie God eert) als hun aanvoerder.

[7] Hij leverde hun veel veldslagen, vermorzelde hen voor zijn ogen en versloeg hen.

[8] Hij nam Jazer in met de dorpen eromheen, en hij keerde terug naar Judea.

[9] De volken in Gilead kwamen samen tegen de Israëlieten die in hun gebied woonden, om hen uit te roeien.

[10] Daarom vluchtten die naar de vesting Datema, en zij stuurden brieven aan Judas en zijn broers. Daarin stond:

[11] De volken om ons heen zijn tegen ons samengekomen om ons te vernietigen. Zij maken zich klaar om te komen en de vesting in te nemen waarheen wij gevlucht zijn, en Timotheüs voert hun leger aan.

[12] Kom dan nu en red ons uit hun hand, want er zijn al velen van ons gevallen.

[13] Al onze broeders in de streek van Toubin zijn gedood. Zij hebben hun vrouwen gevangengenomen, en hun kinderen en hun huisraad, en zij hebben daar ongeveer duizend mannen omgebracht.

[14] Terwijl die brieven nog gelezen werden, kwamen er andere boden uit Galilea met gescheurde kleren, die hetzelfde bericht brachten.

[15] Zij zeiden dat er velen tegen hen samengekomen waren uit Ptolemaïs en Tyrus en Sidon (visvangst), met heel Galilea van de vreemdelingen, om hen uit te roeien.

[16] Toen Judas en het volk dat hoorden, kwam er een grote vergadering bijeen om te overleggen wat zij zouden doen voor hun broeders die in nood waren en die aangevallen werden.

[17] Judas zei tegen zijn broer Simon (hij heeft gehoord): Kies mannen uit en trek op om je broeders te redden die daar in Galilea zijn. Ik en mijn broer Jonathan (YHWH heeft gegeven) zullen naar Gilead trekken.

[18] Hij liet Jozef (hij voegt toe), de zoon van Zacharia (YHWH gedenkt), en Azaria (YHWH helpt) achter als leiders over het volk, met de rest van de troepen in Judea, om het land te bewaken.

[19] En hij gaf hun bevel: Neem de leiding over dit volk, maar begin geen strijd tegen de volken voordat wij terug zijn.

[20] Aan Simon werden drieduizend man toebedeeld om naar Galilea te trekken, en aan Judas achtduizend man om naar Gilead te trekken.

[21] Simon trok naar Galilea. Hij leverde veel veldslagen tegen de volken, vermorzelde hen voor zijn ogen en achtervolgde hen tot aan de poorten van Ptolemaïs.

[22] Er vielen wel drieduizend man van de volken, en zij namen hun buit mee.

[23] Zij namen de mensen uit Galilea mee en ook die uit Arbatta, met vrouwen en kinderen en alles wat zij hadden, en zij brachten hen met grote vreugde naar Judea.

[24] Judas de Makkabeeër en zijn broer Jonathan staken de Jordaan over en trokken drie dagreizen door de woestijn.

[25] Zij ontmoetten de Nabateeërs, die hen vreedzaam behandelden en die hun alles vertelden wat er met hun broeders in Gilead gebeurd was.

[26] Zij vertelden dat velen van hen opgesloten zaten in Bosra en Bosor in Alema, in Chasfo, in Maked en in Karnaïm, allemaal sterke en grote steden,

[27] en dat er ook in alle andere steden van Gilead mensen opgesloten zaten, en dat zij bevolen hadden de volgende dag hun kamp tegenover de vestingen op te slaan, die in te nemen en hen allen op één dag te vernietigen.

[28] Daarom keerde Judas snel om met zijn leger, langs de woestijnweg naar Bosra. Hij nam de stad in, doodde alle mannen met het zwaard, nam al hun buit mee en verbrandde de stad met vuur.

[29] Hij vertrok daar 's nachts en trok verder alsof hij naar de vesting wilde gaan.

[30] Bij het aanbreken van de morgen keken zij op, en zie, daar was veel volk, niet te tellen, met ladders en ander gereedschap om de vesting in te nemen, en zij vielen haar aan.

[31] Judas zag dat de strijd begonnen was en dat het geroep uit de stad tot aan de hemel opsteeg, met trompetten en met luide stem. Hij zei tegen de mannen van zijn leger:

[32] Vecht vandaag voor jullie broeders.

[33] Hij trok achter hen om, met drie slaglinies, zij bliezen op de trompetten en zij riepen in gebed.

[34] Het leger van Timotheüs merkte dat het de Makkabeeër was, en zij vluchtten voor hem. Hij bracht hun een grote nederlaag toe, en van hen vielen die dag wel achtduizend man.

[35] Hij trok naar Mispa, viel het aan, nam het in, doodde alle mannen die erin waren, plunderde het en verbrandde het met vuur.

[36] Vandaar trok hij verder en nam Chasfo, Maked, Bosor en de andere steden van Gilead in.

[37] Daarna bracht Timotheüs een ander leger bijeen en sloeg zijn kamp op tegenover Rafon, aan de overkant van de beek.

[38] Judas stuurde mannen om het leger te verkennen, en zij brachten hem bericht: Alle volken om ons heen zijn bij hen samengekomen, een heel grote macht.

[39] Hij heeft de Arabieren ingehuurd om hen te helpen. Zij hebben hun kamp aan de overkant van de beek opgeslagen en zij staan klaar om u aan te vallen. En Judas trok hun tegemoet.

[40] Timotheüs zei tegen de aanvoerders van zijn troepen, toen Judas met zijn leger de waterbeek naderde: Als hij het eerst naar ons oversteekt, zullen wij tegen hem niet kunnen standhouden, want dan zal hij veel sterker zijn dan wij.

[41] Maar als hij bang is en zijn kamp aan de overkant van de rivier opslaat, dan steken wij naar hem over en zullen wij hem de baas zijn.

[42] Toen Judas bij de waterbeek kwam, stelde hij de schrijvers van het volk op en gaf hun bevel: Laat niemand achterblijven, maar laat iedereen ten strijde

komen.
[43] Hij was de eerste die de beek overstak naar hen toe, en heel zijn volk kwam achter hem aan. Alle volken werden voor hem vermorzeld. Zij gooiden hun wapens weg en vluchtten het heilige bos in dat in Karnaïm stond.
[44] Zij namen de stad in en staken dat heilige bos in brand en verbrandden het met vuur, met iedereen die erin was. Karnaïm werd omvergeworpen, en zij konden niet meer standhouden tegenover Judas.
[45] Judas bracht alle Israëlieten in Gilead bijeen, van klein tot groot, met hun vrouwen, hun kinderen en hun huisraad: een heel grote stoet, om naar het land van Juda te komen.
[46] Toen zij bij Efron (hertenkalf) kwamen, een grote stad aan de ingang van het land, heel sterk, waar je niet rechts of links langs kon en waar je middendoor moest trekken,
[47] sloten de mensen van de stad hen buiten
[48] en stopten zij de poorten dicht met stenen.
[49] Judas stuurde een boodschap naar hen met vreedzame woorden:
[50] Ik zal alleen door uw land trekken om in ons land te komen, en niemand zal u kwaad doen. Wij zullen er alleen te voet doorheen gaan. Maar zij wilden niet voor hem opendoen.
[51] Judas gaf bevel in het leger uit te roepen dat iedereen zich moest legeren waar hij was. De strijders legerden zich en vielen de stad die hele dag en die hele nacht aan, en de stad werd in zijn handen gegeven.
[52] Hij doodde alle mannen met het zwaard, verwoestte de stad helemaal, plunderde haar en trok door de stad over de gesneuvelden heen. Vandaar staken zij de Jordaan over naar de grote vlakte tegenover Bet-San.
[53] Judas leidde de achterhoede en bemoedigde het volk de hele weg, totdat hij in het land Juda kwam.
[54] Zij trokken op naar de berg Sion met vreugde en blijdschap, en zij brachten brandoffers, omdat er niet één van hen gevallen was totdat zij in vrede terugkwamen.

[55] In die dagen, toen Judas en Jonathan in Gilead waren en zijn broer Simon in Galilea tegenover Ptolemaïs,

[56] hoorden Jozef, de zoon van Zacharia, en Azaria, de aanvoerders van de troepen, van de dappere daden en de oorlogen die zij gevoerd hadden. Zij zeiden:

[57] Laten wij ook naam maken. Laten wij optrekken om oorlog te voeren tegen de volken om ons heen.

[58] Zij gaven bevel aan de troepen die bij hen waren, en zij trokken op tegen Jamnia.

[59] Gorgias (fel) en zijn mannen kwamen de stad uit, hun tegemoet, om tegen hen te vechten.

[60] Jozef en Azaria werden op de vlucht gedreven en achtervolgd tot aan de grens van Judea. Die dag vielen er van het volk Israël wel tweeduizend man, en er ontstond een grote vlucht onder het volk Israël,

[61] omdat zij niet naar Judas en zijn broers geluisterd hadden en dachten dat zij ook een dappere daad zouden doen.

[62] Maar zij waren niet uit het geslacht van die mannen door wie Israël redding gegeven is.

[63] Judas en zijn broers kregen grote eer bij heel Israël en bij alle volken waar hun naam gehoord werd,

[64] zodat men bij hen samenkwam om hun geluk te wensen.

[65] Judas en zijn broers trokken uit en bestreden de nakomelingen van Ezau in het land dat naar het zuiden ligt. Hij versloeg Hebron en de dorpen eromheen.

[66] Hij verwoestte haar vesting en verbrandde al haar torens rondom. Hij brak op, trok naar het land van de Filistijnen en trok door Samaria.

[67] Op die dag vielen de priesters in de strijd, omdat zij een dappere daad wilden doen en zonder overleg ten strijde trokken.

[68] Judas trok naar Azotus in het land van de Filistijnen. Hij brak hun altaren af, verbrandde de beelden van hun goden met vuur, plunderde de steden en keerde terug naar het land Juda.

1 Makkabeeën 6

[1] Koning Antiochus (die standhoudt) trok door de hooglanden en hoorde dat er in Elymaïs in Perzië een stad was die beroemd was om haar rijkdom aan zilver en goud,

[2] en dat de tempel daarin heel rijk was, met gouden bedekkingen, pantsers en wapens die Alexander (verdediger van mensen) daar achtergelaten had, de zoon van Filippus (paardenvriend), de koning van Macedonië, die als eerste over de Grieken geregeerd had.

[3] Hij kwam erheen om de stad in te nemen en te plunderen, maar dat lukte hem niet, omdat de mensen van die stad ervan gehoord hadden.

[4] Zij kwamen tegen hem in opstand om te vechten. Hij vluchtte en vertrok daar met groot verdriet, en hij keerde terug naar Babylon.

[5] Toen kwam er iemand die hem in Perzië bericht bracht dat de legers die naar het land Juda (lofprijs) getrokken waren, op de vlucht geslagen waren,

[6] en dat Lysias (bevrijder) met een sterke macht voorop getrokken was en voor hen op de vlucht was gedreven, en dat de Joden versterkt waren met wapens, troepen en veel buit die zij op de verslagen legers veroverd hadden,

[7] en dat zij de gruwel afgebroken hadden die zij op het altaar in Jeruzalem gebouwd hadden, en dat zij het heiligdom, zoals het eerst was, met hoge muren omringd hadden, en ook Bet-Sur, zijn stad.

[8] Toen de koning dat hoorde, was hij zo verbijsterd en van streek dat hij op bed viel en van verdriet ziek werd, omdat het hem niet gegaan was zoals hij gedacht had.

[9] Hij lag daar vele dagen, omdat het grote verdriet steeds weer over hem kwam, en hij dacht dat hij zou sterven.

[10] Daarom riep hij al zijn vrienden en zei tegen hen: De slaap is weg uit mijn ogen en mijn hart bezwijkt van de zorgen.

[11] Ik heb bij mijzelf gezegd: in wat voor benauwdheid ben ik terechtgekomen, in wat voor grote vloed zit ik nu! Was ik maar goed en geliefd geweest in mijn regering.

[12] Maar nu denk ik aan het kwaad dat ik in Jeruzalem gedaan heb, en dat ik alle gouden en zilveren voorwerpen die er waren, heb weggenomen, en dat ik mensen gestuurd heb om de inwoners van Juda zonder reden uit te roeien.
[13] Ik erken dat deze ellende mij daarom getroffen heeft. En kijk, ik ga van groot verdriet te gronde in een vreemd land.
[14] Hij riep Filippus, een van zijn vrienden, en stelde hem aan over zijn hele koninkrijk.
[15] Hij gaf hem zijn koningskroon, zijn koningsmantel en zijn ring, zodat hij zijn zoon Antiochus zou halen en hem zou opvoeden om koning te worden.
[16] En koning Antiochus stierf daar, in het honderdnegenenveertigste jaar.
[17] Toen Lysias hoorde dat de koning gestorven was, stelde hij zijn zoon Antiochus aan als koning in zijn plaats, die hij vanaf zijn jeugd had opgevoed, en hij noemde hem Eupator (van edele vader).
[18] Wie in de burcht zaten, sloten de Israëlieten rondom het heiligdom in, zochten steeds veel kwaad te doen en waren een steun voor de volken.
[19] Daarom nam Judas zich voor hen uit te roeien, en hij riep heel het volk bijeen om hen te belegeren.
[20] Zij kwamen samen en belegerden hen in het honderdvijftigste jaar, en hij maakte tegen hen stormtuig en ander belegeringsgereedschap.
[21] Enkelen van wie ingesloten waren, kwamen naar buiten, en enkele goddeloze mannen uit Israël (die met God strijdt) sloten zich bij hen aan. Zij reisden naar de koning en zeiden:
[22] Hoe lang duurt het nog voordat u recht doet en onze broeders wreekt?
[23] Wij hebben ervoor gekozen uw vader te dienen, te leven naar wat hij ons beval en zijn bevelen na te komen. Daardoor zijn de mensen van ons eigen volk van ons vervreemd.
[24] Sterker nog: iedereen van ons die gevonden werd, werd gedood, en onze bezittingen werden geroofd.
[25] En zij hebben hun handen niet alleen tegen ons uitgestrekt, maar ook tegen heel hun eigen gebied.

[26] En kijk, zij hebben vandaag hun kamp opgeslagen tegenover de burcht van Jeruzalem om die en het heiligdom in te nemen, en zij hebben Bet-Sur versterkt.
[27] Als u hun niet snel voor bent, zullen zij nog meer doen dan dit, en dan zult u hen niet meer kunnen tegenhouden.
[28] De koning werd kwaad toen hij dat hoorde. Hij riep al zijn vrienden bijeen, de aanvoerders van zijn troepen en de bevelhebbers van de ruiterij.
[29] Ook van andere koningen en van de eilanden in de zee kwamen er veel huurtroepen naar hem toe,
[30] zodat het aantal van zijn troepen honderdduizend man voetvolk was, twintigduizend ruiters en tweeëndertig olifanten die voor de oorlog getraind waren.
[31] Zij kwamen door Idumea en sloegen hun kamp op bij Bet-Sur. Zij bestookten het vele dagen en maakten belegeringswerktuigen, maar wie binnen zaten, vielen uit, verbrandden die met vuur en vochten dapper.
[32] Judas brak op van de burcht en legerde zich bij Bet-Zecharja, tegenover het leger van de koning.
[33] De koning stond vroeg in de morgen op en zette zijn leger in beweging. Hij bracht het in grote haast naar de weg van Bet-Zecharja. Het leger stelde zich op om te vechten, en zij bliezen op de trompetten.
[34] Zij lieten de olifanten het sap van wijndruiven en moerbeien zien, om hen moediger te maken voor de strijd.
[35] Zij verdeelden de dieren over de slaglinies. Bij elke olifant zetten zij duizend man voetvolk, met maliënkolders van ijzer en met koperen helmen op hun hoofd, en bij elk dier werden vijfhonderd uitgelezen ruiters ingedeeld.
[36] Die waren altijd daar waar het dier was, en waar het ging, gingen zij mee, en zij weken niet van zijn zijde.
[37] Op die olifanten stonden sterke houten torens, die elk dier bedekten en met tuig vastgesjord waren, en op elk stonden tweeëndertig strijders en een Indiër die het dier mende.
[38] De rest van de troepen stelden de aanvoerders aan weerszijden van het leger op, om de vijand in beweging te brengen en in te sluiten.

[39] Toen de zon op de gouden schilden scheen, glansden de bergen ervan en straalden zij als vuurfakkels.
[40] Een deel van het leger van de koning was uitgespreid over de hoge bergen en een deel in de laagten, en zij trokken zelfverzekerd en in goede orde verder.
[41] Iedereen die het geluid van hun menigte en het gekletter van de wapens hoorde, raakte van streek, want het leger was heel groot en sterk.
[42] Judas en zijn leger kwamen dichterbij om aan te vallen, en van het leger van de koning vielen zeshonderd man.
[43] Eleazar Auäran (God helpt) zag een van de dieren met koninklijk pantser uitgerust, dat boven alle andere dieren uitstak, en hij dacht dat de koning erop zat.
[44] Hij gaf zichzelf om zijn volk te redden en om een blijvende naam te krijgen.
[45] Hij rende heel moedig op hem af, midden door de slaglinies. Hij sloeg links en rechts dood, en zij weken aan beide kanten voor hem uit.
[46] Hij ging onder de olifant staan, stak hem van onderen en doodde hem. De olifant viel op de grond, boven op hem, zodat hij daar stierf.
[47] Toen zij de kracht van de koning en de aanval van zijn troepen zagen, weken zij voor hen terug.
[48] De troepen van de koning trokken hun tegemoet naar Jeruzalem, en de koning sloeg zijn kamp op in Judea en op de berg Sion.
[49] Hij sloot vrede met wie in Bet-Sur waren. Zij trokken de stad uit, omdat zij daar geen voorraden meer hadden om ingesloten te blijven, want het was een sabbatsjaar voor het land.
[50] De koning nam Bet-Sur in en legde daar een bezetting om de stad te bewaken.
[51] Hij belegerde het heiligdom vele dagen. Hij zette daar stormtuig neer en belegeringswerktuigen om vuur en stenen te werpen, en schorpioenen om pijlen te schieten en te slingeren.
[52] Ook zij maakten werktuigen tegenover de werktuigen van de vijand, en zij vochten vele dagen.
[53] Maar zij hadden geen eten meer in hun voorraadvaten, omdat het het zevende jaar was, en wie het overleefd hadden en uit de volken naar Judea

gevlucht waren, hadden opgegeten wat er nog opgeslagen lag.
[54] Er waren nog maar weinig mannen over in de heilige plaatsen, omdat de honger hen te sterk was geworden, en zij waren verstrooid, ieder naar zijn eigen plaats.
[55] Maar toen Lysias hoorde dat Filippus, die koning Antiochus bij zijn leven had aangesteld om zijn zoon Antiochus op te voeden tot hij koning zou worden,
[56] uit Perzië en Medië teruggekeerd was met de troepen van de koning die met hem getrokken waren, en dat hij het rijk met alles wat erbij hoorde aan zich probeerde te trekken,
[57] haastten zij zich en spoorden zij elkaar aan om van de burcht af te trekken en tegen de koning en tegen de aanvoerders van de troepen en tegen de mannen te zeggen: Wij worden elke dag minder, ons voedsel is bijna op, de plaats die wij belegeren is sterk, en wij moeten voor de zaken van het koninkrijk zorgen.
[58] Laten wij deze mannen de rechterhand geven en vrede met hen sluiten, en met heel hun volk.
[59] Laten wij hun toestaan te leven naar hun eigen wetten, zoals vroeger. Want om hun wetten, die wij afgeschaft hebben, zijn zij kwaad geworden en hebben zij dit alles gedaan.
[60] Dat voorstel beviel de koning en de aanvoerders. Hij stuurde mannen naar hen om vrede aan te bieden, en zij namen dat aan.
[61] De koning en de aanvoerders zwoeren hun dat, en zij trokken uit de vesting.
[62] De koning ging naar de berg Sion en bekeek de sterkte van de plaats. Hij brak de eed die hij gezworen had en gaf bevel de muur eromheen af te breken.
[63] Hij vertrok snel en keerde terug naar Antiochië. Daar trof hij Filippus aan, die over de stad regeerde. Hij voerde oorlog tegen hem en nam de stad met geweld in.

1 Makkabeeën 7

[1] In het honderdeenenvijftigste jaar kwam Demetrius (aan Demeter gewijd), de zoon van Seleucus (schitterend), uit Rome. Hij trok met een paar mannen op naar een stad aan de zee en regeerde daar als koning.

[2] Toen hij naar het koningshuis van zijn voorouders ging, grepen de troepen Antiochus (die standhoudt) en Lysias (bevrijder) om hen bij hem te brengen.

[3] Toen hij dat hoorde, zei hij: Laat mij hun gezicht niet zien.

[4] De troepen doodden hen, en Demetrius ging op de troon van zijn koninkrijk zitten.

[5] Bij hem kwamen alle mannen die de wet overtraden en alle goddeloze mannen uit Israël (die met God strijdt). Alcimus (dapper) was hun leider, en hij wilde het hogepriesterschap hebben.

[6] Zij beschuldigden het volk bij de koning en zeiden: Judas (lofprijs) en zijn broers hebben al uw vrienden vernietigd en zij hebben ons uit ons land verdreven.

[7] Stuur dan nu een man die u vertrouwt. Laat hem daarheen reizen en zien wat een verwoesting hij bij ons en in het land van de koning aangericht heeft, en laat hij hem straffen en iedereen die hem geholpen heeft.

[8] De koning koos Bacchides (van Bacchus), een vriend van de koning, die aan de overkant van de rivier regeerde, die groot was in het koninkrijk en die de koning trouw was.

[9] Hij stuurde hem, en met hem de goddeloze Alcimus. Hij gaf hem het hogepriesterschap en droeg hem op wraak te nemen op de Israëlieten.

[10] Zij trokken op en kwamen met een groot leger in het land van Juda. Hij stuurde boden naar Judas en zijn broers met vriendelijke woorden, maar met bedrog.

[11] Maar zij luisterden niet naar hun woorden, want zij zagen dat zij met een groot leger gekomen waren.

[12] Een groep schriftgeleerden verzamelde zich bij Alcimus en Bacchides om te vragen wat rechtvaardig was.

[13] De Asideeën waren de eersten onder de Israëlieten die hun om vrede vroegen.
[14] Want zij zeiden: Er is een priester uit het nageslacht van Aäron (verlichte) met de troepen meegekomen, en die zal ons geen onrecht aandoen.
[15] Hij sprak vriendelijke woorden met hen en zwoer hun: Wij zullen u en onze vrienden geen kwaad doen.
[16] Zij geloofden hem. Maar hij nam zestig mannen uit hen gevangen en doodde hen op één dag, zoals de psalmdichter geschreven heeft:
[17] zij hebben het vlees van Uw heiligen en hun bloed rondom Jeruzalem vergoten, en er was niemand die hen begroef.
[18] Er kwam angst en beving over heel het volk, zodat zij zeiden: Er is geen waarheid en geen recht bij hen, want zij hebben het verbond en de eed die zij gezworen hadden verbroken.
[19] Bacchides brak op uit Jeruzalem en legerde zich in Bezet. Hij stuurde mannen uit en greep velen van wie naar hem waren overgelopen, en enkelen van het volk. Hij doodde hen en wierp hen in een grote put.
[20] Hij stelde Alcimus aan over het land en liet troepen bij hem achter om hem te helpen. Bacchides trok terug naar de koning.
[21] Alcimus vocht om het hogepriesterschap.
[22] Bij hem kwamen allen samen die hun volk in beroering brachten. Zij namen de macht in het land van Juda en brachten Jeruzalem een grote nederlaag toe.
[23] Judas zag al het kwaad dat Alcimus en zijn mensen onder de Israëlieten deden, meer nog dan de volken.
[24] Hij trok door heel het gebied van Judea, nam wraak op alle mannen die overgelopen waren en hield hen tegen, zodat zij het land niet meer in konden.
[25] Toen Alcimus zag dat Judas en zijn mensen de sterkste waren, en begreep dat hij hen niet kon weerstaan, keerde hij terug naar de koning en beschuldigde hen van slechte daden.
[26] De koning stuurde Nikanor (overwinnaar), een van zijn beroemdste aanvoerders, die Israël haatte en vijandig gezind was, en hij droeg hem op het volk uit te roeien.

[27] Nikanor kwam met een groot leger in Jeruzalem en stuurde aan Judas en zijn broers een bedrieglijke boodschap met vriendelijke woorden.
[28] Hij zei: Laat er geen strijd zijn tussen mij en u. Ik zal met weinig mannen komen om u in vrede te ontmoeten.
[29] Hij kwam bij Judas, en zij begroetten elkaar vreedzaam. Maar de vijanden stonden klaar om Judas met geweld mee te nemen.
[30] Judas merkte dat hij met bedrog naar hem toe gekomen was. Hij schrok van hem en wilde hem niet meer onder ogen komen.
[31] Toen Nikanor doorhad dat zijn plan ontdekt was, trok hij hem tegemoet bij Kafarsalama.
[32] Aan de kant van Nikanor vielen ongeveer vijfhonderd man, en zij vluchtten de Davidsstad in.
[33] Daarna ging Nikanor op naar de berg Sion. Een paar priesters kwamen uit het heiligdom naar buiten en een paar oudsten van het volk, om hem vreedzaam te begroeten en hem het brandoffer te laten zien dat voor de koning gebracht werd.
[34] Maar hij bespotte hen en lachte hen uit, maakte hen onrein en sprak hoogmoedig.
[35] Hij zwoer woedend: Als Judas en zijn leger nu niet in mijn handen worden overgeleverd, dan zal ik, als ik in vrede terugkom, dit huis verbranden. En hij ging weg in grote woede.
[36] De priesters gingen de tempel in, gingen voor het altaar en de tempel staan, huilden en zeiden:
[37] Heere, U hebt dit huis uitgekozen, zodat Uw naam erin aangeroepen zou worden en het voor Uw volk een huis van gebed en smeking zou zijn.
[38] Neem toch wraak op deze man en op zijn leger, en laat hen door het zwaard vallen. Denk aan hun godslasteringen en laat hun geen rust.
[39] Nikanor trok weg uit Jeruzalem en legerde zich bij Bet-Choron, en daar kwamen de troepen uit Syrië hem tegemoet.
[40] Judas legerde zich in Adasa met drieduizend man. Judas bad tot God en zei:

41 Toen de mannen die door koning Sanherib (Sin heeft broers vervangen) gestuurd waren godslasterlijk spraken, ging Uw engel uit en versloeg honderdvijfentachtigduizend van hen.
42 Vermorzel zo ook vandaag dit leger voor ons, zodat wie overblijven leren dat zij verkeerd gesproken hebben over Uw heiligdom, en oordeel hem naar zijn boosheid.
43 De legers raakten slaags op de dertiende dag van de maand Adar. Het leger van Nikanor werd vermorzeld, en hijzelf was de eerste die in die slag viel.
44 Toen zijn leger zag dat Nikanor dood was, gooiden zij hun wapens weg en vluchtten.
45 Zij achtervolgden hen een dagreis lang, van Adasa tot aan Gezer, en zij bliezen achter hen alarm op de trompetten.
46 Uit alle dorpen van Judea kwamen de inwoners en sloten hen in. Zij dreven hen naar elkaar toe, en zij vielen allemaal door het zwaard. Er bleef er niet één over.
47 Zij namen de buit en de roof mee, en zij hakten het hoofd van Nikanor af en zijn rechterhand, die hij hoogmoedig had uitgestoken. Zij namen die mee en hingen ze op bij Jeruzalem.
48 Het volk was heel blij en zij vierden die dag als een dag van grote vreugde.
49 Zij bepaalden dat die dag elk jaar zo gevierd zou worden, de dertiende van de maand Adar.
50 En het land van Juda had een paar dagen rust.

1 Makkabeeën 8

1 Judas (lofprijs) hoorde van de naam van de Romeinen: dat zij sterk en machtig waren, dat zij makkelijk toestonden wat men hun voorstelde, dat zij vriendschap sloten met iedereen die naar hen toe kwam, en dat zij groot waren in kracht.
2 Want men vertelde hem over hun oorlogen en hun dappere daden tegen de Galaten, en dat zij hen overwonnen hadden en belastingplichtig gemaakt.

[3] En wat zij gedaan hadden in het land Spanje, om de zilver- en goudmijnen daar in handen te krijgen, en dat zij met goed overleg en met geduld alle plaatsen in handen gekregen hadden, hoewel die heel ver van hen af lagen.

[4] En over de koningen die van het uiterste einde van de aarde tegen hen opgetrokken waren, tot zij hen vermorzeld hadden en een grote nederlaag toegebracht, en dat wie overbleven hun elk jaar belasting betaalden.

[5] En dat zij Filippus (paardenvriend) en Perseus (verwoester), koningen van Macedonië, die tegen hen in opstand gekomen waren, vermorzeld en overwonnen hadden.

[6] En onder hen ook Antiochus (die standhoudt) de Grote, de koning van Azië, die met honderdtwintig olifanten, ruiterij, wagens en heel veel troepen tegen hen was opgetrokken, en dat ook hij door hen vermorzeld was.

[7] En dat zij hem levend gevangen hadden en hem en de koningen na hem hadden opgelegd hun een hoge belasting te betalen, gijzelaars te geven en een gebied af te staan,

[8] namelijk het land India, Medië en Lydië en andere van zijn mooiste gebieden, en dat zij die van hem overgenomen hadden en aan koning Eumenes (welwillend) gegeven.

[9] En dat de Grieken in hun raad besloten hadden op te trekken om hen te vernietigen, en dat de Romeinen daarachter gekomen waren,

[10] en dat zij een legeraanvoerder tegen hen gestuurd hadden en hen zo bestreden hadden dat er veel gewonden van hen vielen en velen gevangengenomen werden, met hun vrouwen en kinderen. Zij plunderden hen, namen hun land in, braken hun vestingen af, plunderden hen leeg en brachten hen tot slavernij, tot op vandaag.

[11] En dat zij de andere koninkrijken en eilanden die hun weerstand boden, verwoest en tot slavernij gebracht hadden.

[12] Maar dat zij met hun vrienden en met wie tevreden waren met hen, vriendschap hielden, en dat zij zo alle koninkrijken dichtbij en ver weg in handen gekregen hadden, en dat iedereen die hun naam hoorde bang voor hen was.

[13] En dat wie zij wilden helpen en laten regeren, ook werkelijk regeerden, en dat zij afzetten wie zij wilden, en dat zij zeer machtig waren.
[14] En dat bij dat alles niemand van hen een koningskroon opzette of een purperen mantel aantrok om zich daarmee te laten gelden,
[15] maar dat zij een raad voor zichzelf ingesteld hadden, en dat er dagelijks driehonderdtwintig raadsleden van het volk overlegden om het land goed te besturen,
[16] en dat zij één man vertrouwden om een jaar lang over hen te regeren en over heel hun land te heersen, en dat zij allemaal die ene gehoorzaamden, en dat er onder hen geen afgunst of jaloezie was.
[17] Judas koos Eupolemus (goede krijger) uit, de zoon van Johannes (YHWH is genadig), de zoon van Akkos (doorn), en Jason (genezer), de zoon van Eleazar (God helpt), en hij stuurde hen naar Rome om vriendschap en een bondgenootschap te sluiten,
[18] en om het juk van hen weg te nemen, omdat zij zagen dat het rijk van de Grieken Israël (die met God strijdt) tot slavernij bracht.
[19] Zij reisden naar Rome, een heel lange weg. Zij gingen de raad binnen, namen het woord en zeiden:
[20] Judas de Makkabeeër en zijn broers en het volk van de Joden hebben ons naar u toe gestuurd om met u een bondgenootschap en vrede te sluiten, en om als uw medestrijders en vrienden ingeschreven te worden.
[21] Dat voorstel beviel hun.
[22] En dit is het afschrift van de brief die zij op koperen platen schreven en naar Jeruzalem stuurden, om daar een gedenkteken van de vrede en het bondgenootschap te zijn:
[23] Moge het de Romeinen en het volk van de Joden goed gaan, op zee en op het land, voor altijd. En laten het zwaard en de vijand ver van hen blijven.
[24] Maar als er eerst oorlog uitbreekt tegen Rome, of tegen een van hun bondgenoten in hun gebied,
[25] dan zal het volk van de Joden de Romeinen van harte in de oorlog bijstaan, zoals de omstandigheden van die tijd het voorschrijven.

[26] En zij zullen aan wie tegen hen oorlog voeren geen proviand, wapens, geld of schepen geven of leveren. Zo hebben de Romeinen het goedgevonden, en zij zullen zich aan deze afspraken houden zonder er iets voor te vragen.
[27] En omgekeerd: als het volk van de Joden het eerst oorlog krijgt, dan zullen de Romeinen hen van harte in de oorlog bijstaan, zoals de tijd het hun voorschrijft.
[28] En aan wie tegen hen strijden, zal niets gegeven worden: geen proviand, geen wapens, geen geld en geen schepen. Zo heeft de stad Rome het goedgevonden, en zij zullen zich aan deze afspraken houden, zonder bedrog.
[29] Met deze woorden sloten de Romeinen een verbond met het volk van de Joden.
[30] En als na deze woorden de een of de ander er iets aan wil toevoegen of eruit wil halen, dan mogen zij dat doen naar eigen inzicht, en alles wat zij toevoegen of weglaten, zal geldig zijn.
[31] Verder: over het kwaad dat koning Demetrius (aan Demeter gewijd) hun aandoet, hebben wij hem geschreven: waarom hebt u uw juk zwaarder gemaakt voor onze vrienden en bondgenoten de Joden?
[32] Als zij ons dan opnieuw om hulp tegen u vragen, zullen wij hun recht doen en oorlog tegen u voeren, op zee en op het land.

1 Makkabeeën 9

[1] Toen Demetrius (aan Demeter gewijd) hoorde hoe Nikanor (overwinnaar) en zijn troepen de oorlog gevoerd hadden, stuurde hij Bacchides (van Bacchus) en Alcimus (dapper) voor de tweede keer naar het land Juda (lofprijs), met de rechtervleugel van zijn leger.
[2] Zij namen de weg naar Gilgal, sloegen hun kamp op bij Mesaloth in Arbela, namen het in en doodden veel mensen.
[3] In de eerste maand van het honderdtweeënvijftigste jaar sloegen zij hun kamp op bij Jeruzalem.
[4] Zij braken op en trokken naar Berea met twintigduizend man voetvolk en tweeduizend ruiters.

[5] Judas had zijn kamp bij Elasa (God heeft gemaakt), met drieduizend uitgelezen mannen.

[6] Zij zagen dat de troepenmacht groot was en werden erg bang. Velen liepen uit het kamp weg, zodat er nog maar achthonderd man overbleven.

[7] Toen Judas zag dat zijn leger weggelopen was en dat de strijd hem dwong, werd hij benauwd in zijn hart, want hij had geen tijd om hen weer bijeen te brengen, en hij was diep verslagen.

[8] Hij zei tegen wie overgebleven waren: Laten wij opstaan en optrekken tegen onze vijanden, misschien kunnen wij hen verslaan.

[9] Maar zij hielden hem tegen en zeiden: Dat kunnen wij niet. Laten wij liever ons leven redden. Ga nu terug, want onze broeders zijn weggelopen. Zouden wij met zo weinig mensen tegen hen vechten?

[10] Judas zei: Ik zal zoiets nooit doen, dat ik voor hen zou vluchten. Als onze tijd gekomen is, laten wij dan als mannen sterven voor onze broeders, en laten wij geen smet op onze eer achterlaten.

[11] Ondertussen brak het leger van Bacchides uit hun kamp op en stelde zich tegenover hen op. De ruiterij was in twee delen verdeeld. De slingeraars en boogschutters gingen voor de troepen uit, en alle sterke mannen stonden vooraan om als eersten te vechten.

[12] Bacchides was bij de rechtervleugel. De slaglinies van beide delen kwamen naderbij en zij bliezen op de trompetten.

[13] Ook de mannen van Judas bliezen op de trompetten, zodat de aarde beefde van het geluid van de legers. Zij vochten tegen elkaar van 's ochtends vroeg tot de avond.

[14] Judas zag dat Bacchides en het sterkste deel van het leger aan de rechterkant stonden, en alle moedige mannen voegden zich bij hem.

[15] De rechtervleugel werd door hen verslagen, en hij achtervolgde hen tot aan de berg Azotus.

[16] Toen wie op de linkervleugel stonden zagen dat de rechtervleugel vermorzeld was, draaiden zij om en volgden Judas en zijn mannen van achteren op de hielen.

17 De strijd werd hevig, en er vielen aan beide kanten veel gewonden.
18 Ook Judas viel, en de rest sloeg op de vlucht.
19 Jonathan (YHWH heeft gegeven) en Simon (hij heeft gehoord) namen hun broer Judas op en begroeven hem in het graf van zijn voorouders in Modin.
20 Heel Israël (die met God strijdt) huilde om hem en rouwde vele dagen diep over hem. Zij zeiden:
21 Hoe is de machtige gevallen, die Israël verloste?
22 Wat er verder over Judas te zeggen valt, over zijn oorlogen en zijn dappere daden en hoe uitzonderlijk die waren, is niet opgeschreven, want het waren er heel veel.
23 Na de dood van Judas kwamen alle mannen die de wet overtraden in het gebied van Israël tevoorschijn, en iedereen die onrecht deed, stond op.
24 In die dagen kwam er een heel grote hongersnood, en het land liep met hen mee over.
25 Bacchides koos goddeloze mannen uit en stelde hen aan als heren van het land.
26 Zij zochten de vrienden van Judas op, spoorden hen op en brachten hen bij Bacchides, die hen strafte en bespotte.
27 Er kwam over Israël zo'n grote verdrukking als er niet meer geweest was sinds de dag dat er geen profeet meer onder hen gezien werd.
28 Daarom kwamen alle vrienden van Judas bijeen en zeiden zij tegen Jonathan:
29 Sinds uw broer Judas gestorven is, is er geen man als hij geweest om uit te trekken tegen de vijanden, tegen Bacchides en tegen wie vijanden van ons volk zijn.
30 Daarom hebben wij u vandaag uitgekozen om in zijn plaats onze leider en veldheer te zijn en onze oorlog te voeren.
31 Jonathan nam op dat moment het leiderschap op zich, en hij stond op in de plaats van zijn broer.
32 Toen Bacchides dat hoorde, probeerde hij hem te doden.
33 Jonathan en zijn broer Simon en allen die bij hem waren, hoorden dat. Zij vluchtten naar de woestijn van Tekoa en legerden zich bij het water van het

meer Asfar.

[34] Toen Bacchides dat hoorde, stak hij op de sabbatdag met al zijn troepen de Jordaan over.

[35] Jonathan stuurde zijn broer, die aanvoerder van de schare was, om aan de Nabateeërs, hun vrienden, te vragen of zij hun grote hoeveelheid bagage bij hen mochten stallen.

[36] Maar de zonen van Ambri deden een uitval uit Medeba, grepen Johannes (YHWH is genadig) en alles wat hij bij zich had, en gingen daarmee weer weg.

[37] Daarna werd aan Jonathan en zijn broer Simon bericht dat de zonen van Ambri een grote bruiloft vierden en dat zij met veel vertoon de bruid begeleidden, een dochter van een van de groten van Kanaän (laagland), uit Nabadat.

[38] Zij dachten aan hun broer Johannes, trokken op en verstopten zich in een grot in de berg.

[39] Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij, en zie, daar kwam een luidruchtige, feestelijke stoet aan. De bruidegom en zijn vrienden en broers kwamen hun tegemoet met veel trommels, muziek en wapens.

[40] Zij sprongen uit hun hinderlaag op hen af en doodden hen. Er vielen veel gewonden, en wie overbleven vluchtten naar de berg. Zij namen al hun buit mee.

[41] Zo veranderde de bruiloft in rouw en het geluid van hun muziek in klaagliederen.

[42] Zo namen zij wraak voor het bloed van hun broer, en zij keerden terug naar de oever van de Jordaan.

[43] Toen Bacchides dat hoorde, kwam hij op de sabbatdag met veel troepen naar de oever van de Jordaan.

[44] Jonathan zei tegen wie bij hem waren: Laten wij nu opstaan en vechten voor ons leven, want vandaag is het niet als gisteren en eergisteren.

[45] Want kijk, de oorlog staat voor ons en achter ons. Aan de ene en aan de andere kant is het water van de Jordaan, met het moeras en het kreupelhout, en er is geen plek om uit te wijken.

[46] Roep dan nu tot God in de hemel, zodat jullie uit de handen van de vijanden gered worden.
[47] De strijd begon. Jonathan strekte zijn hand uit om Bacchides te slaan, maar die week achteruit voor hem.
[48] Jonathan en zijn mannen sprongen in de Jordaan en zwommen naar de overkant, en de anderen staken de Jordaan niet over om hen te achtervolgen.
[49] Aan de kant van Bacchides vielen die dag ongeveer duizend man, en hij keerde terug naar Jeruzalem.
[50] Hij bouwde sterke steden in Judea: de vesting in Jericho, en Betel, Timnat, Faraton en Tefo, met hoge muren, poorten en grendels.
[51] Hij legde daar bezettingen in om Israël vijandig te bestrijden.
[52] Hij versterkte de stad Bet-Sur, en Gezer en de burcht, en hij legde daar troepen in en sloeg er voedselvoorraden op.
[53] Hij nam de zonen van de leiders van het land als gijzelaars en zette hen in de burcht in Jeruzalem gevangen.
[54] In het honderddrieënvijftigste jaar, in de tweede maand, gaf Alcimus bevel de muur van de binnenste voorhof van het heiligdom af te breken. Hij brak de werken van de profeten af, en hij begon met de afbraak.
[55] Op datzelfde moment werd Alcimus door een beroerte getroffen. Zijn werk werd tegengehouden, zijn mond werd gesloten, hij raakte helemaal verlamd, en hij kon geen woord meer spreken en geen bevel meer geven over zijn huis.
[56] Alcimus stierf in diezelfde tijd met grote pijn.
[57] Toen Bacchides zag dat Alcimus gestorven was, keerde hij terug naar de koning, en het land Juda had twee jaar rust.
[58] Alle mannen die de wet overtraden hielden raad en zeiden: Kijk, Jonathan en zijn mensen wonen rustig en veilig. Laten wij Bacchides terughalen, dan zal hij hen allemaal in één nacht grijpen.
[59] Zij reisden erheen en overlegden met hem.
[60] Hij brak op en kwam met een groot leger, en hij stuurde in het geheim brieven aan al zijn medestanders in Judea dat zij Jonathan en zijn mensen moesten grijpen. Maar dat lukte niet, omdat hun plan bij hen bekend geworden

was.
[61] Zij grepen vijftig mannen uit het land die dit kwaad op touw gezet hadden, en zij doodden hen.
[62] Jonathan en Simon en hun mensen trokken naar Bet-Basi in de woestijn. Hij bouwde op wat daar afgebroken was en versterkte de stad.
[63] Toen Bacchides dat hoorde, riep hij al zijn troepen bijeen en ontbood ook wie in Judea waren.
[64] Hij kwam en legerde zich tegenover Bet-Basi. Hij belegerde het vele dagen en maakte belegeringswerktuigen.
[65] Jonathan liet zijn broer Simon in de stad achter, trok het land in en kwam terug met een grote troepenmacht.
[66] Hij versloeg Odomera en zijn broers en de zonen van Fasiron in hun tenten. En toen hij begon toe te slaan en met zijn troepen optrok,
[67] deed Simon met zijn mannen een uitval uit de stad en verbrandde hij de belegeringswerktuigen.
[68] Zij vochten tegen Bacchides. Hij werd door hen verslagen en zij zetten hem zo onder druk dat zijn plan en zijn veldtocht op niets uitliepen.
[69] Zij waren woedend op de goddeloze mannen die hem aangeraden hadden naar het land te komen, en zij doodden velen van hen. En hij besloot uit hun land te vertrekken.
[70] Toen Jonathan dat merkte, stuurde hij gezanten naar hem toe om vrede met hem te sluiten en om de gevangenen vrij te krijgen.
[71] Bacchides nam de vrede aan, deed wat hij beloofd had en zwoer hem dat hij hem zijn leven lang geen kwaad zou proberen te doen.
[72] Hij gaf hem de gevangenen terug die hij eerder in het land Juda gevangen had genomen. Hij keerde terug naar zijn land en heeft nooit meer geprobeerd hun gebied binnen te komen.
[73] Zo kwam het zwaard in Israël tot rust. Jonathan ging in Michmas wonen. Hij begon het volk te besturen en zorgde ervoor dat de goddelozen zich in Israël niet meer lieten zien.

1 Makkabeeën 10

[1] In het honderdzestigste jaar trok Alexander (verdediger van mensen) op, de zoon van Antiochus (die standhoudt) die Epifanes (de schitterende) genoemd werd. Hij nam Ptolemaïs in, zij ontvingen hem, en hij regeerde daar als koning.

[2] Toen koning Demetrius (aan Demeter gewijd) dat hoorde, bracht hij een groot leger bijeen en trok hem tegemoet om te vechten.

[3] Demetrius stuurde Jonathan (YHWH heeft gegeven) brieven met vriendelijke woorden om hem hoog te eren.

[4] Want hij zei: Laten wij hem voor zijn en vrede met hem sluiten, voordat hij met Alexander vrede sluit tegen ons.

[5] Want hij zal denken aan al het kwaad dat wij hem, zijn broers en zijn volk aangedaan hebben.

[6] Hij gaf hem het recht troepen bijeen te brengen en wapens klaar te maken, en om zijn bondgenoot te zijn. En hij gaf bevel de gijzelaars die in de burcht zaten aan hem over te dragen.

[7] Jonathan kwam in Jeruzalem en las die brieven voor ten aanhoren van heel het volk en van wie in de burcht waren.

[8] Zij werden heel bang toen zij hoorden dat de koning hem het recht gegeven had troepen bijeen te brengen.

[9] Wie in de burcht waren, gaven de gijzelaars aan Jonathan over, en hij gaf hen terug aan hun ouders.

[10] Jonathan ging in Jeruzalem wonen en hij begon de stad op te bouwen en te vernieuwen.

[11] Hij gaf de werklieden opdracht de muren op te bouwen en de berg Sion rondom met vierkante stenen te versterken, en zij deden dat.

[12] De vreemdelingen die in de vestingen zaten die Bacchides (van Bacchus) gebouwd had, vluchtten.

[13] Ieder verliet zijn plaats en trok naar zijn eigen land.

[14] Alleen in Bet-Sur bleven er enkelen over van wie de wet en de geboden verlaten hadden, want dat was hun toevluchtsoord.

15 Koning Alexander hoorde van de beloften die Demetrius aan Jonathan gestuurd had, en men vertelde hem over de oorlogen en de dappere daden van hem en zijn broers, en over wat zij doorstaan hadden.

16 Toen zei hij: Zouden wij nog zo'n man vinden? Laten wij hem dan tot onze vriend en bondgenoot maken.

17 Hij schreef hem een brief en stuurde die naar hem toe. Die luidde zo:

18 Koning Alexander wenst zijn broeder Jonathan voorspoed.

19 Wij hebben van u gehoord dat u een sterk en machtig man bent en dat u geschikt bent om onze vriend te zijn.

20 En nu stellen wij u vandaag aan tot hogepriester van uw volk en tot vriend van de koning. En hij stuurde hem een purperen mantel en een gouden kroon, en hij zei daarbij: Houd het met ons en blijf met ons bevriend.

21 Jonathan trok het heilige gewaad aan in de zevende maand van het honderdzestigste jaar, op het Loofhuttenfeest. Hij bracht troepen bijeen en maakte veel wapens klaar.

22 Demetrius hoorde dat, werd bedroefd en zei:

23 Waarom hebben wij dit gedaan, dat Alexander ons voor is geweest om vriendschap met de Joden te sluiten en zich zo te versterken?

24 Ik zal hun ook schrijven, met woorden van aanmoediging, van eerbetoon en van geschenken, zodat zij mij te hulp komen.

25 En hij schreef hun met deze woorden: Koning Demetrius wenst het volk van de Joden voorspoed.

26 Wij hebben gehoord dat u de verbonden met ons gehouden hebt, dat u in onze vriendschap gebleven bent en dat u zich niet bij onze vijanden gevoegd hebt, en wij zijn daar blij om geweest.

27 Blijf daar dan bij en houd ons trouw, en wij zullen u alle goeds vergelden voor wat u voor ons doet.

28 Wij zullen u veel lasten kwijtschelden en u geschenken geven.

29 En nu stel ik u vrij. Ik ontsla alle Joden van de tollen, van de belasting op het zout en van de kroongelden en van het derde deel van het gezaaide.

30 En van de helft van de boomvruchten die ik hoor te krijgen, ontsla ik u vanaf vandaag, zodat u die zelf ontvangt uit het land Juda (lofprijs) en uit de streken die daarbij gevoegd zijn uit Samaria en Galilea, en dat vanaf vandaag voor altijd.
31 En laat Jeruzalem heilig en vrij zijn, met haar gebied, haar tienden en haar tollen.
32 Ik geef ook het gezag over de burcht in Jeruzalem uit handen en geef dat aan de hogepriester, zodat hij daar de mannen mag neerzetten die hij zelf kiest om de burcht te bewaken.
33 En alle Joden die uit het land Juda gevangen zijn weggevoerd naar mijn hele koninkrijk, laat ik kosteloos vrij. Iedereen wordt de belasting kwijtgescholden, ook die op hun vee.
34 En alle feestdagen en sabbatten en nieuwe manen en andere vastgestelde dagen, en drie dagen vóór het feest en drie dagen erna: al die dagen zullen voor alle Joden in mijn rijk dagen van vrijstelling en kwijtschelding zijn.
35 Niemand zal het recht hebben iets tegen hen te ondernemen of hen in welke zaak dan ook lastig te vallen.
36 En uit de Joden zullen er tot dertigduizend man in het leger van de koning ingeschreven worden. Zij zullen soldij krijgen zoals het de troepen van de koning toekomt. En uit hen zullen er in de grote vestingen van de koning gelegerd worden.
37 En uit hen zullen ook mensen aangesteld worden over de zaken van het koninkrijk waarvoor betrouwbaarheid nodig is. Hun toezichthouders en hun aanvoerders zullen uit hun eigen kring komen, en zij zullen leven naar hun eigen wetten, zoals de koning dat ook voor het land Juda bepaald heeft.
38 En de drie streken die van het land Samaria bij Judea gevoegd zijn, zullen bij Judea gevoegd blijven, zodat zij als één geheel gerekend worden en aan niemands gezag onderworpen zijn dan aan dat van de hogepriester.
39 De stad Ptolemaïs en het land dat erbij hoort, schenk ik aan het heiligdom in Jeruzalem, voor de kosten die aan het heiligdom besteed moeten worden.
40 En ik geef ook jaarlijks vijftienduizend sikkel zilver uit de koninklijke kas, uit de plaatsen die daarbij horen.

41 En alles wat er nog openstaat en wat men in de eerste jaren niet aan de behoeften afgedragen heeft, dat zullen zij vanaf nu geven voor het werk aan de tempel.
42 En daarbij worden ook de vijfduizend sikkel zilver kwijtgescholden die zij uit de inkomsten kregen, zoals in de eerste jaren uit de jaarlijkse kas van het heiligdom, omdat die de priesters toekomen die de dienst doen.
43 En iedereen die naar de tempel in Jeruzalem vlucht, of naar het hele gebied eromheen, en die belasting aan de koning of iets anders schuldig is, zal vrijgelaten worden, met alles wat hij in mijn koninkrijk bezit.
44 En voor het opbouwen en vernieuwen van het werk aan het heiligdom zullen de kosten uit de koninklijke kas betaald worden.
45 Ook voor het opbouwen van de muren van Jeruzalem en het rondom versterken zullen de kosten uit de koninklijke kas betaald worden, en ook voor het opbouwen van de muren in Judea.
46 Toen Jonathan en het volk deze woorden hoorden, geloofden zij ze niet en namen zij ze niet aan, omdat zij dachten aan het grote kwaad dat hij in Israël (die met God strijdt) gedaan had en hoe zwaar hij hen onderdrukt had.
47 Maar zij vonden het goed het met Alexander te houden, omdat hij als eerste woorden van vrede gesproken had. En zij hielden het al die tijd met hem.
48 Koning Alexander bracht een groot leger bijeen en legerde zich tegenover Demetrius.
49 Die twee koningen begonnen te vechten. Het leger van Demetrius sloeg op de vlucht, Alexander achtervolgde het en kreeg de overhand.
50 En omdat hij tot zonsondergang hard bleef aandringen in de slag, viel Demetrius die dag.
51 Alexander stuurde gezanten naar Ptolemeüs (oorlogszuchtig), de koning van Egypte, die het volgende zeiden:
52 Nu ik teruggekeerd ben in het land van mijn koninkrijk, op de troon van mijn voorouders zit, de macht in handen heb en, na Demetrius verslagen te hebben, onze gebieden heroverd heb,

[53] en nu ik tegen hem gestreden heb, hij en zijn leger door ons verslagen zijn en wij op de troon van zijn koninkrijk zitten,
[54] laten wij nu vriendschap met elkaar sluiten. Geef mij uw dochter ten huwelijk, dan zal ik uw schoonzoon zijn, en ik zal u en haar geschenken geven die u waard zijn.
[55] Koning Ptolemeüs antwoordde: Gelukkig is de dag waarop u teruggekeerd bent in het land van uw voorouders en op de troon van hun koninkrijk gaan zitten bent.
[56] En nu zal ik doen wat u geschreven hebt. Maar kom mij tegemoet in Ptolemaïs, zodat wij elkaar kunnen zien, en ik zal u tot mijn schoonzoon nemen, zoals u gezegd hebt.
[57] Ptolemeüs vertrok uit Egypte, hij en zijn dochter Cleopatra (roem van haar vader), en zij kwamen in Ptolemaïs in het honderdtweeënzestigste jaar.
[58] Koning Alexander kwam hem tegemoet. Hij gaf hem zijn dochter Cleopatra en vierde de bruiloft in Ptolemaïs, zoals koningen dat doen, met grote pracht.
[59] Koning Alexander schreef Jonathan dat hij hem moest komen ontmoeten.
[60] Hij reisde met grote pracht naar Ptolemaïs en ontmoette de beide koningen. Hij gaf hun en hun vrienden zilver en goud en veel geschenken, en hij vond genade bij hen.
[61] Daar kwamen enkele kwaadaardige mannen uit Israël tegen hem samen, mannen die de wet overtraden, om hem te beschuldigen. Maar de koning lette niet op hen.
[62] De koning gaf juist bevel Jonathan zijn kleren uit te trekken en hem een purperen mantel aan te doen, en dat deden zij. De koning zette hem naast zich neer.
[63] Hij zei tegen zijn aanvoerders: Ga met hem naar het midden van de stad en laat uitroepen dat niemand hem van iets mag beschuldigen en dat niemand hem in welke zaak dan ook lastig mag vallen.
[64] En toen zijn aanklagers zijn eer zagen, zoals die uitgeroepen werd, en dat hij een purperen mantel aanhad, vluchtten zij allemaal weg.

[65] De koning eerde hem, schreef hem in bij zijn voornaamste vrienden en stelde hem aan als aanvoerder van het leger en als medebestuurder.

[66] En Jonathan keerde in vrede en met vreugde terug naar Jeruzalem.

[67] In het honderdvijfenzestigste jaar kwam Demetrius, de zoon van Demetrius, van het eiland Kreta naar het land van zijn voorouders.

[68] Toen Alexander dat hoorde, werd hij zeer bedroefd en keerde hij terug naar Antiochië.

[69] Demetrius stelde Apollonius (van Apollo) aan, die over Celo-Syrië gezet was. Die bracht een groot leger bijeen, legerde zich in Jamnia en stuurde een boodschap aan de hogepriester Jonathan:

[70] Bent u de enige die zich tegen ons verheft? Ben ik om u tot een spot en een schande geworden? Waarom speelt u in de bergen de baas tegenover ons?

[71] Als u dan op uw troepen vertrouwt, kom dan naar beneden, naar ons in de vlakte, en laten wij daar met elkaar vechten, want ik heb de macht van de steden achter mij.

[72] Vraag maar na en leer wie ik ben en wie de anderen zijn die ons helpen. Zij zullen u zeggen dat uw voeten tegen ons geen stand kunnen houden, want uw voorouders zijn twee keer in hun eigen land op de vlucht geslagen.

[73] En nu zult u niet kunnen standhouden tegen de ruiterij en tegen zo'n groot leger in deze vlakte, waar geen steen en geen rots en geen plek is om heen te vluchten.

[74] Toen Jonathan die woorden van Apollonius hoorde, raakte hij in zijn gemoed geraakt. Hij koos tienduizend man uit en trok uit Jeruzalem, en zijn broer Simon (hij heeft gehoord) kwam hem tegemoet om hem te helpen.

[75] Hij legerde zich tegenover Joppe, maar zij sloten hem buiten de stad, omdat de bezetting van Apollonius in Joppe lag. Zij bestormden de stad.

[76] De mensen in de stad werden bang en deden open, en Jonathan nam Joppe in.

[77] Toen Apollonius dat hoorde, kwam hij met een leger van drieduizend ruiters en veel voetvolk.

[78] Hij trok naar Azotus alsof hij daar alleen doorheen wilde reizen, maar meteen daarna trok hij de vlakte in, omdat hij veel ruiterij had en daarop vertrouwde.
[79] Jonathan achtervolgde hem naar Azotus, en de legers raakten achter hem met elkaar slaags.
[80] Apollonius had duizend ruiters in het geheim achter hen gelaten.
[81] Jonathan merkte dat er achter hem een hinderlaag lag. Zij omsingelden zijn leger en schoten hun pijlen op het volk van 's ochtends vroeg tot de avond. Het volk bleef staan zoals Jonathan bevolen had, en hun paarden raakten uitgeput.
[82] Toen bracht Simon zijn troepen naar voren en viel de slaglinies aan, want de ruiterij was afgemat. Zij werden door hem verslagen en sloegen op de vlucht.
[83] De ruiterij raakte verstrooid over de vlakte en vluchtte naar Azotus. Zij gingen Bet-Dagon binnen, de tempel van hun afgod, om daar veilig te zijn.
[84] Jonathan verbrandde Azotus en alle steden eromheen, nam al hun buit mee en verbrandde ook de tempel van Dagon (visje) met vuur, met iedereen die daarheen gevlucht was.
[85] Wie door het zwaard omkwamen en wie verbrandden, waren samen achtduizend man.
[86] Jonathan trok vandaar op en legerde zich tegenover Askelon, en de mensen van de stad kwamen hem met grote eer tegemoet.
[87] Jonathan keerde met zijn mannen terug naar Jeruzalem, met grote buit.
[88] Toen koning Alexander dat alles gehoord had, eerde hij Jonathan nog meer.
[89] Hij stuurde hem een gouden gesp, zoals gewoonlijk aan bloedverwanten van koningen gegeven wordt, en hij gaf hem de stad Ekron met heel haar gebied als erfelijk bezit.

1 Makkabeeën 11

[1] De koning van Egypte bracht veel troepen bijeen, zo talrijk als het zand aan de oever van de zee, en veel schepen. Hij probeerde met bedrog het koninkrijk van Alexander (verdediger van mensen) in handen te krijgen en bij zijn eigen rijk te voegen.

[2] Hij trok Syrië binnen met vriendelijke woorden, en de mensen van de steden openden de poorten voor hem en kwamen hem tegemoet, want koning Alexander had bevolen hem tegemoet te gaan, omdat hij zijn schoonvader was.

[3] En zodra Ptolemeüs (oorlogszuchtig) de steden binnenkwam, legde hij in elke stad troepen als bezetting.

[4] Toen hij bij Azotus kwam, lieten zij hem de tempel van Dagon (visje) zien die met vuur verbrand was, en Azotus met haar voorsteden verwoest, en de dode lichamen die weggegooid waren, en de mensen die Jonathan (YHWH heeft gegeven) in de oorlog verbrand had. Want zij hadden ze op hopen langs zijn weg gelegd.

[5] Zij vertelden de koning wat Jonathan gedaan had, om hem in een kwaad daglicht te zetten. Maar de koning zweeg.

[6] Jonathan kwam de koning met grote pracht tegemoet tot in Joppe. Zij begroetten elkaar en overnachtten daar.

[7] Jonathan reisde met de koning mee tot aan de rivier die de Eleutherus heet, en hij keerde terug naar Jeruzalem.

[8] Toen koning Ptolemeüs de macht gekregen had over de steden aan de kust tot aan Seleucië aan zee, beraamde hij kwade plannen tegen Alexander.

[9] Hij stuurde gezanten naar koning Demetrius (aan Demeter gewijd) met de boodschap: Kom, laten wij een verbond met elkaar sluiten. Ik zal u mijn dochter geven die Alexander nu heeft, en u zult koning zijn over het koninkrijk van uw vader.

[10] Want ik heb er spijt van dat ik hem mijn dochter gegeven heb, want hij heeft mij proberen te doden.

[11] Hij maakte hem verdacht, omdat hij zijn koninkrijk wilde hebben.

[12] Hij nam zijn dochter weg en gaf haar aan Demetrius. Hij vervreemdde zich van Alexander, en hun vijandschap kwam in de openbaarheid.

[13] Ptolemeüs kwam in Antiochië en zette twee koningskronen op zijn hoofd, die van Azië en die van Egypte.

[14] Koning Alexander was in die tijd in Cilicië, omdat de inwoners van die streek in opstand kwamen.

15 Toen Alexander dat hoorde, kwam hij om tegen hem te vechten. Ptolemeüs trok uit, ontmoette hem met een sterke macht en sloeg hem op de vlucht.
16 Alexander vluchtte naar Arabië om daar beschermd te zijn. Maar koning Ptolemeüs werd verhoogd.
17 Zabdiël (gave van God), de Arabier, sloeg Alexander het hoofd af en stuurde dat naar Ptolemeüs.
18 Koning Ptolemeüs stierf drie dagen later, en wie in zijn vestingen waren, werden door de mensen uit die vestingen omgebracht.
19 En Demetrius werd koning in het honderdzevenenzestigste jaar.
20 In die dagen bracht Jonathan de mannen uit Judea bijeen om de burcht in Jeruzalem in te nemen, en hij maakte daartegen veel belegeringswerktuigen.
21 Maar enkele mannen die hun eigen volk haatten en de wet overtraden, reisden naar de koning en meldden hem dat Jonathan de burcht belegerde.
22 Toen hij dat hoorde, werd hij kwaad. Meteen spande hij zijn wagen in en kwam hij in Ptolemaïs. Hij schreef Jonathan dat hij het beleg moest opgeven en hem zo snel mogelijk moest komen ontmoeten in Ptolemaïs om met hem te spreken.
23 Toen Jonathan dat hoorde, gaf hij bevel met de belegering door te gaan. Hij koos enkele oudsten van Israël (die met God strijdt) en enkele priesters uit en begaf zichzelf in het gevaar.
24 Hij nam zilver, goud, kostbare kleren en nog veel meer geschenken mee. Hij reisde naar de koning in Ptolemaïs en vond genade bij hem.
25 Enkele goddeloze mannen uit het volk van de Joden beschuldigden hem.
26 Maar de koning behandelde hem zoals de koningen voor hem gedaan hadden, en hij verhoogde hem in het bijzijn van al zijn vrienden.
27 Hij bevestigde hem in het hogepriesterschap en in alle andere eerbewijzen die hij eerder gekregen had, en hij maakte hem tot een van zijn voornaamste vrienden.
28 Jonathan vroeg de koning of hij Judea en de drie streken en het land Samaria vrij wilde maken van belasting, en hij beloofde hem driehonderd talenten.

[29] De koning vond dat goed, en hij schreef Jonathan brieven over dit alles, met deze inhoud:

[30] Koning Demetrius wenst zijn broeder Jonathan en het volk van de Joden voorspoed.

[31] Het afschrift van de brief die wij over u aan onze verwant Lasthenes geschreven hebben, sturen wij ook aan u, zodat u het kunt zien.

[32] Wij hebben besloten het volk van de Joden, dat onze vriend is en dat zich tegenover ons aan het recht houdt, goed te doen om hun welwillendheid tegenover ons.

[33] Daarom hebben wij hun het gebied van Judea toegewezen, met de drie streken Aferema, Lod en Ramataïm, die vanuit het land Samaria bij Judea gevoegd zijn, en alles wat daarbij hoort. Dat geven wij aan allen die in Jeruzalem offeren, in plaats van de koninklijke inkomsten die de koning eerder jaarlijks van hen kreeg uit de opbrengst van het land en uit de boomvruchten.

[34] En alle andere inkomsten die ons toekomen, van tienden en van tollen, en de zoutpannen en de kroongelden die ons toekomen: dat alles schenken wij hun, vanaf nu.

[35] En niets hiervan zal ooit nog ongedaan gemaakt worden.

[36] Zorg er dan nu voor dat hiervan een afschrift gemaakt wordt en aan Jonathan gegeven wordt, en dat het op de heilige berg op een geschikte en bekende plaats wordt opgesteld.

[37] Demetrius zag dat het land voor hem rustig was en dat niemand zich tegen hem verzette. Daarom stuurde hij al zijn troepen weg, ieder naar zijn plaats, behalve de huurtroepen die hij van de vreemde eilanden en volken had aangenomen. Daarom keerden alle troepen die hij van zijn voorouders geërfd had zich haatdragend tegen hem.

[38] Er was een zekere Tryfon (weelderig), die eerder aan de kant van Alexander gestaan had. Hij zag dat alle troepen tegen Demetrius mopperden, en hij reisde naar Simalkuë, de Arabier, die het kind Antiochus (die standhoudt) opvoedde, de zoon van Alexander.

[39] Hij drong er bij hem op aan dat hij dat kind aan hem zou overgeven, zodat het in de plaats van zijn vader koning zou worden. Hij vertelde hem ook wat

Demetrius gedaan had en hoe zijn troepen hem vijandig waren, en hij bleef daar vele dagen.
[40] Jonathan stuurde brieven aan koning Demetrius met het verzoek wie in de burcht van Jeruzalem en in de vestingen zaten eruit te gooien, want zij streden tegen Israël.
[41] Demetrius stuurde Jonathan een boodschap: Ik zal dat niet alleen voor u en uw volk doen, maar ik zal u en uw volk ook met grote eer overladen, zodra ik daar een goede gelegenheid voor krijg.
[42] U zult er goed aan doen mij nu mannen te sturen die mij helpen vechten, want al mijn troepen zijn van mij afgevallen.
[43] Jonathan stuurde hem drieduizend krachtige en dappere mannen naar Antiochië. Zij kwamen bij de koning, en de koning was blij dat zij kwamen.
[44] De mensen van de stad verzamelden zich midden in de stad, ongeveer honderdtwintigduizend man, en zij wilden de koning doden.
[45] De koning vluchtte naar het paleis, en de mensen van de stad namen de toegangswegen in en begonnen hem te bestrijden.
[46] De koning riep de Joden te hulp. Zij kwamen allemaal bij hem samen en verspreidden zich door de stad.
[47] Die dag doodden zij honderdduizend man in de stad. Zij staken de stad in brand, kregen die dag veel buit en redden de koning.
[48] Toen de mensen van de stad zagen dat de Joden de stad in handen hadden zoals zij wilden, waren zij verslagen. Zij riepen smekend tot de koning.
[49] Zij zeiden: Geef ons de rechterhand, en laat de Joden ophouden ons en de stad te bestrijden.
[50] Zij gooiden hun wapens weg en sloten vrede. De Joden kregen grote eer, zowel bij de koning als bij iedereen in zijn rijk, en zij keerden terug naar Jeruzalem met grote buit.
[51] Koning Demetrius ging op de troon van zijn koninkrijk zitten, en het land was rustig voor hem.
[52] Maar hij hield zich niet aan wat hij beloofd had. Hij vervreemdde zich van Jonathan en vergold hem niet naar het goede dat hij hem bewezen had, maar hij

onderdrukte hem zwaar.

[53] Daarna kwam Tryfon terug, en met hem het jonge kind Antiochus. Dat werd koning, en hij zette hem de koningskroon op.

[54] Bij hem verzamelden zich alle soldaten die Demetrius had afgedankt. Zij vochten tegen hem, hij vluchtte en werd op de vlucht gedreven.

[55] Tryfon kreeg de olifanten in handen en nam de stad Antiochië in.

[56] De jonge Antiochus schreef aan Jonathan: Ik bevestig u in het hogepriesterschap, ik stel u aan over de vier streken, en u zult een van de vrienden van de koning zijn.

[57] Hij stuurde hem veel gouden vaatwerk voor zijn tafel, en hij gaf hem het recht uit goud te drinken, een purperen mantel te dragen en een gouden gesp te hebben.

[58] Hij stelde zijn broer Simon (hij heeft gehoord) aan als bevelhebber over de gebieden van Tyrus tot aan de grens van Egypte.

[59] Jonathan trok uit en reisde over de rivier door de steden. Alle troepen van Syrië verzamelden zich bij hem om hem te helpen vechten. Hij kwam bij Askelon, en de mensen van de stad kwamen hem plechtig tegemoet.

[60] Vandaar trok hij naar Gaza. De mensen van Gaza sloten hem buiten, en hij belegerde de stad rondom, verbrandde haar voorsteden met vuur en plunderde ze.

[61] De mensen van Gaza smeekten Jonathan, en hij gaf hun de rechterhand. Hij nam de zonen van hun leiders als gijzelaars en stuurde die naar Jeruzalem, en hij trok door dat land tot aan Damascus.

[62] Jonathan hoorde dat de aanvoerders van Demetrius met veel troepen in Kades in Galilea waren en hem uit dat land wilden verdrijven.

[63] Hij trok hun tegemoet en liet zijn broer Simon in het land achter.

[64] Simon belegerde Bet-Sur. Hij bestormde de stad vele dagen en hield haar ingesloten.

[65] Zij vroegen hem om de rechterhand, en hij gaf die. Hij verdreef hen daar, nam de stad in en legde er een bezetting in.

[66] Jonathan legerde zich met zijn leger bij het meer Gennesaret, en vroeg in de morgen trokken zij naar de vlakte van Hasor.
[67] En zie, het leger van de vreemdelingen kwam hem tegemoet in die vlakte. Zij hadden een hinderlaag tegen hem in de bergen gelegd, terwijl zij hem van voren tegemoet kwamen.
[68] De mannen uit de hinderlaag kwamen uit hun plaatsen tevoorschijn en vielen hen aan.
[69] Allen die bij Jonathan waren, sloegen op de vlucht. Er bleef er niet één bij hem, behalve Mattathias (gave van YHWH), de zoon van Absalom (vader is vrede), en Judas (lofprijs), de zoon van Chalfi, die aanvoerders van het leger waren.
[70] Jonathan scheurde zijn kleren, legde aarde op zijn hoofd en bad tot God.
[71] Hij keerde naar hen terug en vocht, en hij dreef hen op de vlucht, en zij vluchtten.
[72] Toen wie van hem weggevlucht waren dat zagen, keerden zij naar hem terug en achtervolgden zij hen met hem tot aan Kades, tot aan hun kamp, en daar legerden zij zich.
[73] Er vielen die dag wel drieduizend man van de vreemdelingen, en Jonathan keerde terug naar Jeruzalem.

1 Makkabeeën 12

[1] Jonathan (YHWH heeft gegeven) zag dat de tijd hem gunstig gezind was. Hij koos mannen uit en stuurde hen naar Rome om de vriendschap met hen te bevestigen en te vernieuwen.
[2] Hij stuurde ook brieven met dezelfde inhoud naar de Spartanen en naar andere plaatsen.
[3] Zij reisden naar Rome, kwamen in de raad en zeiden: Jonathan de hogepriester en het volk van de Joden hebben ons gestuurd om de vriendschap en het bondgenootschap met hen te vernieuwen, zoals vroeger.
[4] Zij gaven hun brieven mee aan de inwoners van elke plaats, dat zij hen veilig naar het land Juda (lofprijs) moesten begeleiden.

5 En dit is het afschrift van de brief die Jonathan aan de Spartanen geschreven heeft:

6 Jonathan de hogepriester, de raad van het volk, de priesters en de rest van het volk van de Joden wensen de Spartanen, hun broeders, voorspoed.

7 Eerder zijn er al brieven gestuurd aan de hogepriester Onias (YHWH is genadig) door Areüs, die toen koning bij u was, waarin stond dat u onze broeders bent, zoals het afschrift hieronder laat zien.

8 Onias heeft de man die daarmee gestuurd was met veel eer ontvangen en heeft de brieven aangenomen, waarin duidelijk sprake was van bondgenootschap en vriendschap.

9 Wij hebben dat nu eigenlijk niet nodig, omdat wij de heilige boeken in handen hebben die ons troosten.

10 Toch hebben wij het aangedurfd u te schrijven om de broederschap en de vriendschap die wij met u hebben te vernieuwen, zodat wij niet van u vervreemden. Want er is veel tijd voorbijgegaan sinds u ons geschreven hebt.

11 Wij denken bij elke gelegenheid onophoudelijk aan u, zowel op onze feestdagen als op andere passende dagen, bij de offers die wij brengen en ook in onze gebeden, zoals het hoort en zoals het past om aan broeders te denken.

12 En wij zijn ook blij over uw aanzien.

13 Wat ons betreft: veel verdrukkingen en veel oorlogen omringen ons, en alle koningen om ons heen voeren oorlog tegen ons.

14 Wij hebben u en onze andere bondgenoten en vrienden in deze oorlogen niet willen lastigvallen.

15 Want wij hebben hulp uit de hemel die ons te hulp komt, en wij zijn van onze vijanden verlost, en onze vijanden zijn vernederd.

16 Wij hebben dus Numenius (van de nieuwe maan), de zoon van Antiochus (die standhoudt), en Antipater (in plaats van de vader), de zoon van Jason (genezer), uitgekozen en hen naar de Romeinen gestuurd om de vroegere vriendschap en het bondgenootschap met hen te vernieuwen.

17 Wij hebben hun opgedragen ook naar u toe te reizen, u te groeten en u onze brieven over de vernieuwing van onze broederschap te overhandigen.

[18] En u zult er goed aan doen ons hierop te antwoorden.

[19] Dit is het afschrift van de brieven die zij aan Onias gestuurd hebben:

[20] Areüs, de koning van de Spartanen, wenst de hogepriester Onias alle voorspoed.

[21] In de geschriften is over de Spartanen en de Joden gevonden dat zij broeders zijn en dat zij uit het geslacht van Abraham (vader van velen) komen.

[22] Nu wij dit weten, zult u er goed aan doen ons te schrijven hoe het met u gaat.

[23] En wij schrijven u terug: uw vee en alles wat u hebt, is van ons, en alles wat wij hebben, is van u. Wij hebben enkele mensen opgedragen u dit te zeggen, met deze inhoud.

[24] Jonathan hoorde dat de aanvoerders van koning Demetrius (aan Demeter gewijd) terugkwamen met een leger dat groter was dan eerst, om tegen hem te vechten.

[25] Hij vertrok uit Jeruzalem en ontmoette hen in het land Hamat, want hij gaf hun geen tijd om zijn land binnen te vallen.

[26] Hij stuurde verkenners naar hun kamp. Toen die terugkwamen, brachten zij hem bericht dat zij het zo geregeld hadden dat zij hen 's nachts zouden overvallen.

[27] Toen de zon ondergegaan was, gaf Jonathan bevel dat wie bij hem waren de hele nacht zouden waken, in de wapens zouden staan en klaar zouden zijn voor de strijd. En hij zette wachtposten rondom het kamp.

[28] De vijanden hoorden dat Jonathan en zijn mannen klaarstonden voor de strijd. Zij werden bang en verslagen van hart. Zij staken vuren aan in hun kamp en vertrokken.

[29] Jonathan en zijn mannen merkten het pas in de ochtend, want toen zagen zij de vuren nog branden.

[30] Jonathan achtervolgde hen, maar hij haalde hen niet in, want zij waren al over de rivier de Eleutherus getrokken.

[31] Jonathan keerde zich naar de Arabieren die Zabadeeërs heten, versloeg hen en nam hun buit mee.

[32] Hij brak op, kwam bij Damascus en trok door het hele land.

[33] Simon (hij heeft gehoord) trok uit en doorkruiste het land tot aan Askelon en tot aan de dichtstbijzijnde vestingen. Hij ging naar Joppe en nam het in.

[34] Want hij had gehoord dat zij de vesting wilden overgeven aan de aanhangers van Demetrius. Daarom legde hij daar een bezetting in om de stad te bewaken.

[35] Jonathan keerde terug, riep de oudsten van het volk bijeen en overlegde met hen om vestingen in Judea te bouwen,

[36] om de muren van Jeruzalem hoger op te trekken en om een hoge muur op te werpen tussen de burcht en de stad, om de burcht van de stad te scheiden, zodat die op zichzelf zou staan en men er niet kon kopen of verkopen.

[37] Zij kwamen samen om de stad op te bouwen. Hij kwam bij de muur aan de beek in het oosten, en zij herstelden de plaats die Chafenata heet.

[38] Simon bouwde Adida in de Sefela en versterkte het met deuren en grendels.

[39] Tryfon (weelderig) probeerde koning over Azië te worden, de koningskroon op te zetten en de hand te slaan aan koning Antiochus.

[40] Hij was bang dat Jonathan hem dat misschien niet zou toestaan en op een dag oorlog tegen hem zou voeren. Daarom zocht hij een manier om hem te grijpen en om te brengen.

[41] Hij brak op en kwam bij Bet-San. Jonathan kwam hem tegemoet met veertigduizend uitgelezen strijders en kwam ook bij Bet-San.

[42] Toen Tryfon zag dat hij daar met een groot leger was, durfde hij zijn hand niet naar hem uit te strekken.

[43] Maar hij ontving hem met grote eer, beval hem bij al zijn vrienden aan, gaf hem geschenken en droeg al zijn vrienden op hem te gehoorzamen als was hij hijzelf.

[44] Hij sprak Jonathan zo aan: Waarom hebt u al deze mensen zo vermoeid, terwijl er tussen ons geen oorlog is?

[45] Stuur hen dan nu naar huis en kies een paar mannen uit die bij u blijven. Kom met mij mee hierheen naar Ptolemaïs, dan zal ik u die stad overdragen en alle andere vestingen en de andere troepen en iedereen die over de inkomsten gaat. Daarna keer ik terug en vertrek ik, want daarvoor ben ik hier.

[46] Jonathan geloofde hem en deed wat hij zei. Hij stuurde de troepen weg, en zij trokken naar het land Juda.

[47] Hij hield drieduizend man bij zich. Daarvan liet hij er tweeduizend in Galilea, en duizend trokken met hem mee.

[48] Maar zodra Jonathan Ptolemaïs binnen was, sloten de mensen van Ptolemaïs de poorten, grepen zij hem en doodden zij met het zwaard iedereen die met hem meegekomen was.

[49] Tryfon stuurde troepen en ruiterij naar het land Galilea en naar de grote vlakte om iedereen te vernietigen die bij Jonathan geweest was.

[50] Maar toen zij begrepen dat hij gegrepen was en omgekomen, met zijn mannen, spraken zij elkaar moed in en trokken zij dicht opeen verder, klaar om te vechten.

[51] Toen wie hen achtervolgden zagen dat het om hun leven ging, keerden zij terug.

[52] Zij kwamen allemaal in het land Juda aan en huilden om Jonathan en zijn mannen. Zij waren heel bang, en heel Israël (die met God strijdt) rouwde diep.

[53] Want alle volken om hen heen probeerden hen uit te roeien.

[54] Want zij zeiden: Zij hebben geen leider en geen helper. Laten wij hen nu aanvallen en de herinnering aan hen bij de mensen uitwissen.

1 Makkabeeën 13

[1] Simon (hij heeft gehoord) hoorde dat Tryfon (weelderig) een groot leger bijeenbracht om naar het land Juda (lofprijs) te komen en het te verdrukken.

[2] Hij zag dat het volk erg bang en angstig was. Hij ging op naar Jeruzalem en riep het volk bijeen.

[3] Hij bemoedigde hen en zei tegen hen: Jullie weten zelf wat ik en mijn broers en het huis van mijn vader gedaan hebben voor de wetten en voor het heiligdom, en welke oorlogen en benauwdheden wij gezien hebben.

[4] Daarom zijn al mijn broers omgekomen, om Israël (die met God strijdt), en ik ben als enige overgebleven.

5 En nu: ik zal mijn leven nooit sparen in een tijd van verdrukking, want ik ben niet beter dan al mijn broers.

6 Maar ik zal wraak nemen voor mijn volk en voor het heiligdom en voor jullie vrouwen en kinderen, nu alle volken samengekomen zijn om ons uit vijandschap te vermorzelen.

7 En de geest van het volk leefde op toen zij deze woorden hoorden.

8 Zij antwoordden met luide stem: U bent onze leider, in plaats van uw broers Judas en Jonathan (YHWH heeft gegeven).

9 Voer onze oorlog, en wij zullen alles doen wat u ons zegt.

10 Hij bracht alle strijdbare mannen bijeen, haastte zich de muren van Jeruzalem op te bouwen en versterkte de stad rondom.

11 Hij stuurde Jonathan, de zoon van Absalom (vader is vrede), met een grote troepenmacht naar Joppe. Die verdreef wie daar zaten en bleef er zelf.

12 Tryfon brak op uit Ptolemaïs om met een groot leger het land Juda binnen te vallen, en Jonathan hield hij gevangen bij zich.

13 Simon legerde zich in Adida, tegenover de vlakte.

14 Toen Tryfon begreep dat Simon in de plaats van zijn broer Jonathan opgestaan was en dat hij tegen hem zou vechten, stuurde hij gezanten naar hem toe.

15 Zij zeiden: Wij houden uw broer Jonathan gevangen om het geld dat hij aan de schatkist van de koning schuldig is uit hoofde van de zaken die hij beheerde.

16 Stuur nu honderd talenten zilver en twee van zijn zonen als gijzelaars, zodat hij niet van ons afvalt als hij vrijgelaten wordt, dan zullen wij hem loslaten.

17 Simon wist wel dat zij tegen hem logen, maar hij stuurde toch het geld en de twee jongens, om niet grote vijandschap bij het volk over zich af te roepen.

18 Die zouden zeggen: Omdat hij hem het geld en de kinderen niet gestuurd heeft, is zijn broer omgekomen.

19 Hij stuurde dus de jongens en honderd talenten. Maar hij bedroog hem met leugens en liet Jonathan niet vrij.

20 Daarna kwam Tryfon om het land binnen te vallen en te verwoesten. Hij nam een omweg naar Adora, en Simon en zijn leger trokken hem overal

tegemoet waar hij ging.
[21] Wie in de burcht waren, stuurden gezanten naar Tryfon om hem te laten opschieten, zodat hij via de woestijn naar hen toe zou komen en hun voedsel zou sturen.
[22] Tryfon maakte al zijn ruiterij klaar om daarheen te trekken. Maar die nacht had het zwaar gesneeuwd, en hij ging vanwege de sneeuw niet. Hij brak op en trok naar Gilead.
[23] Toen hij bij Baskama kwam, doodde hij Jonathan, en daar werd hij begraven.
[24] Tryfon keerde terug en trok naar zijn land.
[25] Simon stuurde mensen en haalde de beenderen van zijn broer Jonathan op, en zij begroeven hem in Modin, de stad van zijn voorouders.
[26] Heel Israël rouwde diep over hem en huilde vele dagen om hem.
[27] Simon bouwde boven het graf van zijn vader en zijn broers een monument. Hij trok het op met geslepen stenen, van achteren en van voren zeer fraai.
[28] Daarop zette hij zeven piramides, de een tegenover de ander, voor zijn vader, zijn moeder en zijn vier broers.
[29] Daarbij maakte hij grote zuilen die hij eromheen zette, en op die zuilen maakte hij allerlei wapens, tot een blijvende naam. En bij die wapens hakte hij schepen uit, zodat iedereen die over zee vaart ze kon zien.
[30] Dat is het graf dat hij in Modin maakte, en het staat er tot op vandaag.
[31] Tryfon ging bedrieglijk om met de jonge koning Antiochus (die standhoudt) en doodde hem.
[32] Hij regeerde in zijn plaats als koning, zette de koningskroon van Azië op en bracht een grote plaag over het land.
[33] Simon bouwde de vestingen van Judea op, ommuurde ze met hoge torens en grote muren en torens, met poorten en grendels, en hij legde voedselvoorraden in de vestingen aan.
[34] Simon koos enkele mannen uit en stuurde hen naar koning Demetrius (aan Demeter gewijd) met het verzoek het land vrijstelling van belasting te geven, omdat alles wat Tryfon deed alleen maar roof geweest was.

35 Koning Demetrius antwoordde hem met deze woorden en schreef hem de volgende brief:

36 Koning Demetrius wenst de hogepriester Simon, de vriend van de koningen, en de oudsten en het hele Joodse volk voorspoed.

37 De gouden kroon en de purperen mantel die u mij gestuurd hebt, hebben wij ontvangen. Wij zijn bereid een volledige vrede met u te sluiten en aan de belastingambtenaren te schrijven dat zij u vrijstelling verlenen.

38 Alles wat wij u beloofd hebben, zal vaststaan, en de vestingen die u gebouwd hebt, zullen van u zijn.

39 Wij schelden u de vergrijpen en de misdaden tot op vandaag kwijt, en ook de kroongelden die u schuldig bent. En als er in Jeruzalem nog iets is waarover tol betaald werd, daarover zal voortaan geen tol meer betaald worden.

40 En als er onder u mannen geschikt zijn om bij ons ingeschreven te worden, laat hen dan ingeschreven worden, en laat er vrede tussen ons zijn.

41 In het honderdzeventigste jaar is het juk van de volken van Israël weggenomen.

42 Het volk van Israël begon in zijn documenten en contracten te schrijven: in het eerste jaar dat Simon de grote hogepriester was, veldheer en leider van de Joden.

43 In die dagen bracht Simon zijn leger voor Gazara. Hij belegerde de stad rondom, maakte een stormtoren, bracht die naar de stad, brak daarmee een toren af en nam die in.

44 Wie in die stormtoren zaten, sprongen de stad in, en er ontstond grote opschudding in de stad.

45 De mensen van de stad kwamen met hun vrouwen en kinderen op de muren, scheurden hun kleren en riepen met luide stem. Zij smeekten Simon hun de rechterhand te geven.

46 Zij zeiden: Doe ons niet naar onze boosheid, maar naar uw ontferming.

47 Simon liet zich vermurwen. Hij vernietigde hen niet, maar zette hen de stad uit. Hij reinigde de huizen waarin afgodsbeelden stonden, en zo trok hij de stad binnen, terwijl hij God prees en dankte.

[48] Hij verwijderde alle onreinheid uit de stad en liet daar mannen wonen die de wet hielden. Hij versterkte de stad en bouwde er een woning voor zichzelf.
[49] Wie in de burcht van Jeruzalem waren, konden het land niet meer in of uit en niet meer kopen of verkopen. Zij leden grote honger, en velen van hen stierven van honger.
[50] Zij riepen Simon om hun de rechterhand te geven, en hij gaf die. Hij dreef hen daar weg en reinigde de burcht van de besmettingen.
[51] Hij trok er binnen op de drieëntwintigste dag van de tweede maand van het honderdeenenzeventigste jaar, met dankliederen en palmtakken, met citers, cimbalen en snarenspel, met lofzangen en liederen, omdat zo'n grote vijand uit Israël verdreven was.
[52] Hij bepaalde dat die dag elk jaar met vreugde gevierd zou worden.
[53] Hij versterkte de tempelberg bij de burcht, en hij ging daar wonen met al de zijnen.
[54] Simon zag dat zijn zoon Johannes (YHWH is genadig) een volwassen man geworden was. Hij stelde hem aan als veldheer over alle troepen, en hij woonde in Gazara.

1 Makkabeeën 14

[1] In het honderdtweeënzeventigste jaar bracht koning Demetrius (aan Demeter gewijd) zijn leger bijeen en trok hij naar Medië om hulptroepen te verzamelen voor de oorlog tegen Tryfon (weelderig).
[2] Toen Arsaces, de koning van Perzië en Medië, hoorde dat Demetrius zijn gebied binnengekomen was, stuurde hij een van zijn aanvoerders om hem levend te grijpen.
[3] Die trok op, versloeg het leger van Demetrius, greep hem en bracht hem bij Arsaces, en die zette hem gevangen.
[4] Het land had rust al de dagen van Simon (hij heeft gehoord). Hij zocht het welzijn van zijn volk, en zijn macht en zijn aanzien bevielen hun al die tijd.
[5] Bij al zijn aanzien kreeg hij ook Joppe als haven, en hij maakte een toegang tot de eilanden in de zee.

[6] Hij breidde het gebied van zijn volk uit en kreeg het land in handen.
[7] Hij haalde veel gevangenen terug. Hij nam Gazara, Bet-Sur en de burcht in en verwijderde daaruit de onreinheden, en er was niemand die zich tegen hem verzette.
[8] Iedereen bewerkte zijn land in vrede. Het land gaf zijn opbrengst en de bomen van het veld gaven hun vruchten.
[9] De ouderen zaten op de pleinen en spraken met elkaar over goede dingen, en de jonge mannen trokken prachtige uitrustingen aan.
[10] Hij voorzag de steden van voedsel en van allerlei gereedschap om ze te versterken, zodat zijn beroemde naam tot aan het uiterste einde van de aarde genoemd werd.
[11] Hij bracht vrede in het land, en Israël (die met God strijdt) was uitbundig blij.
[12] Iedereen zat onder zijn wijnstok en zijn vijgenboom, en er was niemand die hen bang maakte.
[13] Want wie hen bestreden, verdwenen uit het land, en de koningen werden in die dagen vermorzeld.
[14] Hij sterkte iedereen van zijn volk die klein was. Hij onderzocht de wet zorgvuldig en verwijderde iedereen die de wet overtrad en iedereen die slecht was.
[15] Hij maakte het heiligdom prachtig en vermeerderde het gerei van het heiligdom.
[16] Toen men in Rome en tot in Sparta hoorde dat Jonathan (YHWH heeft gegeven) dood was, werden zij zeer bedroefd.
[17] En toen zij hoorden dat zijn broer Simon in zijn plaats hogepriester geworden was en dat hij het land en de steden daarin in handen had,
[18] schreven zij hem op koperen platen om de vriendschap en het bondgenootschap met hem te vernieuwen die zij met zijn broers Judas (lofprijs) en Jonathan gesloten hadden.
[19] Die brieven werden voorgelezen voor de hele gemeenschap in Jeruzalem. En dit is het afschrift van de brief die de Spartanen stuurden:

[20] De leiding en de stad van de Spartanen wensen de hogepriester Simon, de oudsten, de priesters en de rest van het volk van de Joden, hun broeders, voorspoed.
[21] De gezanten die naar ons volk gestuurd zijn, hebben ons verteld over uw aanzien en uw eer, en wij waren blij dat zij kwamen.
[22] En wij hebben opgeschreven wat zij in de raad van ons volk gezegd hebben, namelijk: Numenius (van de nieuwe maan), de zoon van Antiochus (die standhoudt), en Antipater (in plaats van de vader), de zoon van Jason (genezer), gezanten van de Joden, zijn bij ons gekomen om de vriendschap die zij met ons hadden te vernieuwen.
[23] En ons volk vond het goed dat men die mannen met eer zou ontvangen en het afschrift van hun woorden zou opnemen in de boeken die ons volk daarvoor heeft, zodat het volk van de Spartanen daar de herinnering aan bewaart. En het afschrift hiervan schreven zij aan de hogepriester Simon.
[24] Daarna stuurde Simon Numenius naar Rome met een groot gouden schild van duizend pond, om het bondgenootschap met hen te bevestigen.
[25] Toen het volk dit hoorde, zeiden zij: Hoe zullen wij Simon en zijn zonen ooit kunnen bedanken?
[26] Want hij en zijn broers en het huis van zijn vader hebben Israël sterk gemaakt. Zij hebben de vijanden van Israël onderworpen en verdreven, en zij hebben hun vrijheid veiliggesteld. En zij schreven dit op koperen platen en zetten die op zuilen op de berg Sion.
[27] En dit is het afschrift van de tekst: Op de achttiende dag van de maand Elul, in het honderdtweeënzeventigste jaar, het derde jaar dat Simon hogepriester was.
[28] In Saramel, in de grote vergadering van de priesters, het volk, de leiders van het volk en de oudsten van het land, is ons het volgende bekend geworden, nu er in het land zo vaak oorlogen zijn geweest:
[29] dat Simon, de zoon van Mattathias (gave van YHWH), uit de kinderen van Jojarib (YHWH pleit), en zijn broers zichzelf in gevaar hebben gebracht en de vijanden van hun volk weerstaan hebben, zodat hun heiligdom en de wet konden blijven bestaan, en dat zij hun volk met heel grote eer geëerd hebben.

[30] Nadat Jonathan hun volk verzameld had en hun hogepriester geworden was, en hij bij zijn volk gevoegd was,
[31] en toen hun vijanden hun land wilden binnenvallen om het te verwoesten en hun handen naar hun heiligdom uit te strekken,
[32] toen is Simon opgestaan en heeft hij voor zijn volk gevochten. Hij maakte grote kosten uit zijn eigen geld, hij zorgde voor wapens voor de strijders van zijn volk en gaf hun soldij.
[33] Hij versterkte de steden van Judea, en Bet-Sur aan de grens van Judea, waar eerder de wapens van de vijanden lagen, en hij legde daar Joodse mannen als bezetting in.
[34] Hij versterkte ook Joppe aan zee, en Gazara aan de grens van Azotus, waar de vijanden eerder gewoond hadden. Hij liet daar Joden wonen en legde er alles in wat nodig was om ze weer op te bouwen.
[35] Het volk zag de trouw van Simon en de eer die hij zijn volk wilde geven. Zij stelden hem aan als hun leider en als hogepriester, omdat hij dit alles gedaan had, om de gerechtigheid en de trouw die hij zijn volk bewezen had, en omdat hij op alle manieren geprobeerd had zijn volk te verhogen.
[36] In zijn tijd is alles onder zijn handen voorspoedig geweest, en de volken zijn uit hun land weggedaan, ook wie in de Davidsstad in Jeruzalem waren. Zij hadden voor zichzelf een burcht gemaakt, en van daaruit deden zij uitvallen en maakten zij alles rondom het heiligdom onrein en brachten zij een grote plaag over wie geheiligd waren.
[37] In die burcht liet Simon Joodse mannen wonen. Hij versterkte hem om het land en de stad veilig te stellen, en hij trok de muren van Jeruzalem hoger op.
[38] Koning Demetrius bevestigde hem in alles in het hogepriesterschap,
[39] maakte hem tot een van zijn vrienden en eerde hem met grote eer.
[40] Want hij had gehoord dat de Romeinen de Joden hun vrienden en bondgenoten genoemd hadden en dat zij de gezanten van Simon met grote eer tegemoet gegaan waren.
[41] En dat het de Joden en de priesters goed leek dat Simon voor altijd hun leider en hogepriester zou zijn, totdat er een betrouwbare profeet zou opstaan.

[42] Dat hij hun veldheer zou zijn, dat hij ervoor zou zorgen dat door hem aangesteld werden wie in het heiligdom dienst zouden doen, en dat door hem aangesteld werden wie toezicht zouden houden op het land, op de wapens en op de vestingen.
[43] Dat hij ook zou zorgen voor alles wat het heiligdom betreft, dat iedereen hem zou gehoorzamen, dat alle documenten in het land op zijn naam geschreven zouden worden, dat hij een purperen mantel mocht dragen en goud mocht dragen.
[44] En dat het niemand van het volk en van de priesters toegestaan is hiervan iets ongedaan te maken, of tegen te spreken wat hij zegt, of zonder hem een vergadering in het land bijeen te roepen, of zich te tooien met een purperen mantel en een gouden gesp.
[45] Wie iets tegen deze bepalingen doet of er iets van ongedaan maakt, zal gestraft worden.
[46] Heel het volk vond het goed te bepalen dat men Simon naar al deze woorden zou behandelen.
[47] Simon nam dat aan. Hij vond het goed dat hij hogepriester zou zijn, en veldheer, en leider van het volk van de Joden en van de priesters, en dat hij over allen zou gaan.
[48] Zij gaven bevel deze tekst op koperen platen te zetten en die op te stellen in de zuilengang van het heiligdom, op een goed zichtbare plaats.
[49] En dat een afschrift in de schatkamer gelegd zou worden, zodat Simon en zijn zonen het konden hebben.

1 Makkabeeën 15

[1] Antiochus (die standhoudt), de zoon van koning Demetrius (aan Demeter gewijd), stuurde vanaf de eilanden in de zee brieven aan Simon (hij heeft gehoord), de priester en leider van de Joden, en aan heel het volk.
[2] Die hadden de volgende inhoud: Koning Antiochus wenst Simon, de hogepriester en leider, en het volk van de Joden voorspoed.

[3] Omdat enkele slechte mannen het koninkrijk van onze vader in handen genomen hebben, heb ik mij voorgenomen het terug te krijgen en te herstellen zoals het vroeger was. Daarvoor heb ik een grote menigte huurtroepen aangenomen en veel oorlogsschepen uitgerust.

[4] Ik wil het land binnengaan om hen te pakken te krijgen die ons land verwoest hebben en veel steden in het koninkrijk vernield hebben.

[5] Daarom bevestig ik u nu alle vrijstellingen die de koningen vóór mij u gegeven hebben, en alle andere lasten die zij u kwijtgescholden hebben.

[6] En ik sta u toe eigen munten te slaan voor uw land.

[7] Jeruzalem en het heiligdom zullen vrij zijn, en alle wapens die u gemaakt hebt en de vestingen die u gebouwd hebt en die u nu hebt, zullen van u blijven.

[8] En alles wat u de koning schuldig bent en alles wat de koning toe zal komen, is u kwijtgescholden, vanaf nu en voor altijd.

[9] En wanneer wij ons koninkrijk gevestigd hebben, zullen wij u en uw volk en de tempel met grote eer overladen, zodat uw aanzien in alle landen bekend wordt.

[10] In het honderdvierenzeventigste jaar trok Antiochus op naar het land van zijn voorouders, en alle troepen kwamen bij hem samen, zodat er nog maar weinig mannen bij Tryfon (weelderig) bleven.

[11] Koning Antiochus achtervolgde hem, en hij vluchtte naar Dora, een stad aan zee.

[12] Want hij zag dat de ellende zich boven hem samentrok en dat zijn soldaten hem verlieten.

[13] Antiochus legerde zich tegenover Dora, met honderdtwintigduizend strijdbare mannen en achtduizend ruiters.

[14] Hij omsingelde de stad, bracht ook schepen vanaf zee bijeen en sloot de stad in over land en over zee, en hij liet niemand naar binnen of naar buiten gaan.

[15] Numenius (van de nieuwe maan) en zijn mensen kwamen terug uit Rome met brieven aan de koningen en aan de landen, waarin dit geschreven stond:

[16] Lucius (geboren bij daglicht), de consul van de Romeinen, wenst koning Ptolemeüs (oorlogszuchtig) voorspoed.

17 De gezanten van de Joden, onze vrienden en bondgenoten, zijn bij ons gekomen om de oude vriendschap en het bondgenootschap te vernieuwen. Zij zijn gestuurd door de hogepriester Simon en door het volk van de Joden.
18 Zij hebben ons een schild van duizend pond gebracht.
19 Daarom hebben wij besloten aan de koningen en aan de landen te schrijven dat zij hun geen kwaad mogen doen en dat zij hen niet mogen bestrijden, noch hen, noch hun steden, noch hun land, en dat zij geen bondgenootschap mogen aangaan met wie hen aanvalt.
20 En wij hebben besloten het schild van hen aan te nemen.
21 Als er dan slechte mensen uit hun land naar u gevlucht zijn, lever hen dan uit aan de hogepriester Simon, zodat hij hen naar hun wet kan straffen.
22 Hetzelfde schreef hij ook aan koning Demetrius en aan Attalus, aan Ariarathes en aan Arsaces,
23 en naar alle landen: naar Sampsames, naar de Spartanen, naar Delos, Myndos, Sicyon, Karië, Samos, Pamfylië, Lycië, Halicarnassus, Kos, Side, Arados, Faselis, Gortyna, Knidos, Cyprus en Cyrene.
24 En een afschrift daarvan schreven zij aan de hogepriester Simon.
25 Koning Antiochus belegerde Dora voor de tweede maal. Hij zette voortdurend zijn troepen tegen de stad in en maakte belegeringswerktuigen, en hij sloot Tryfon zo in dat niemand er nog in of uit kon.
26 Simon stuurde hem tweeduizend uitgelezen mannen om hem te helpen vechten, en ook zilver, goud en veel gerei.
27 Maar hij wilde dat niet aannemen. Hij brak alles wat hij eerder met hem afgesproken had, en hij vervreemdde zich van hem.
28 Hij stuurde Athenobius (leven van Athena) naar hem toe, een van zijn vrienden, om met hem te onderhandelen, en die zei: Jullie hebben Joppe en Gazara en de burcht van Jeruzalem in handen genomen, steden van mijn koninkrijk.
29 Jullie hebben het gebied eromheen verwoest, jullie hebben een grote plaag over het land gebracht en jullie hebben veel plaatsen in mijn koninkrijk in handen genomen.

[30] Geef nu dan de steden terug die jullie ingenomen hebben, en de tollen van de plaatsen die jullie in handen gekregen hebben buiten het gebied van Judea.
[31] Of geef daarvoor in de plaats vijfhonderd talenten zilver, en voor de verwoesting die jullie aangericht hebben en voor de tollen van die plaatsen nog eens vijfhonderd talenten. Anders komen wij en voeren wij oorlog tegen jullie.
[32] Athenobius, de vriend van de koning, kwam in Jeruzalem. Hij zag de pracht van Simon, zijn kast met bekers, met zijn goudwerk en zilverwerk en alle uitrusting, en hij was er stil van. Hij bracht hem de woorden van de koning over.
[33] Simon antwoordde hem: Wij hebben het land van een ander niet ingenomen en wij hebben geen bezit van een ander in handen genomen, maar het erfdeel van onze voorouders, dat onze vijanden bij gelegenheid onrechtmatig in handen genomen hadden.
[34] Wij hebben onze kans gekregen en het erfdeel van onze voorouders weer teruggehaald.
[35] En wat Joppe en Gazara betreft, die u opeist: die hebben een grote plaag over het volk gebracht en ook over ons land. Toch zullen wij daarvoor honderd talenten geven.
[36] Athenobius antwoordde hem geen woord. Hij keerde woedend terug naar de koning, vertelde hem deze woorden en ook over de pracht van Simon en alles wat hij gezien had. En de koning werd woedend.
[37] Tryfon ging aan boord van een schip en vluchtte naar Ortosias.
[38] De koning stelde Cendebeüs aan als bevelhebber over de kuststreek en gaf hem troepen te voet en te paard.
[39] Hij droeg hem op zich tegenover Judea te legeren, Kedron op te bouwen, de poorten te versterken en het volk te bestrijden. En de koning achtervolgde Tryfon.
[40] Cendebeüs kwam bij Jamnia en begon het volk te tergen, Judea binnen te vallen, mensen gevangen te nemen en te doden. En hij bouwde Kedron op.
[41] Hij legde daar ruiters en soldaten in, zodat zij uitvallen konden doen en de wegen van Judea konden afstropen, zoals de koning hem opgedragen had.

1 Makkabeeën 16

[1] Johannes (YHWH is genadig) kwam uit Gazara en vertelde zijn vader Simon (hij heeft gehoord) wat Cendebeüs deed.

[2] Simon riep zijn twee oudste zonen, Judas (lofprijs) en Johannes, en zei tegen hen: Ik en mijn broers en het huis van mijn vader hebben vanaf onze jeugd tot op vandaag oorlog gevoerd tegen de vijanden van Israël (die met God strijdt), en het is ons gelukt Israël vaak door onze handen te bevrijden.

[3] Maar nu ben ik oud geworden, en jullie zijn nu op de leeftijd om dit werk van ontferming te doen. Neem dan de plaats in van mij en van mijn broers. Trek op en vecht voor ons volk. En laat de hulp uit de hemel met jullie zijn.

[4] Hij koos uit het land twintigduizend strijdbare mannen en een aantal ruiters. Zij trokken op tegen Cendebeüs en overnachtten in Modin.

[5] Vroeg in de ochtend stonden zij op en trokken naar de vlakte. En zie, een grote macht te voet en te paard kwam hun tegemoet, en tussen hen in lag een beek.

[6] Hij legerde zich met zijn mannen recht tegenover hen. Toen hij zag dat het volk bang was om de beek over te steken, ging hij als eerste zelf over, en toen de mannen dat zagen, gingen zij achter hem aan.

[7] Hij verdeelde het volk en zette de ruiters midden tussen het voetvolk, want de ruiterij van de vijanden was heel groot.

[8] Hij liet op de trompetten blazen, en Cendebeüs werd met zijn leger op de vlucht geslagen. Er vielen veel gewonden van hen, en wie overbleven vluchtten naar de vesting.

[9] Toen raakte Judas, de broer van Johannes, gewond. Maar Johannes achtervolgde hen tot hij bij Kedron kwam, dat Cendebeüs gebouwd had.

[10] Zij vluchtten tot in de torens in het gebied van Azotus. Hij stak de stad in brand, en van hen vielen wel tweeduizend man, en hij keerde in vrede terug naar het land Juda.

[11] Ptolemeüs (oorlogszuchtig), de zoon van Abubus, was aangesteld als bevelhebber over de vlakte van Jericho, en hij had veel zilver en goud,

[12] want hij was de schoonzoon van de hogepriester.

13 Zijn hart werd hoogmoedig. Hij wilde het land in handen krijgen en hij wilde met bedrog tegen Simon en zijn zonen optreden om hen om te brengen.
14 Simon trok door de steden van het land om te zorgen voor wat zij nodig hadden. Hij kwam in Jericho, met zijn zonen Mattathias (gave van YHWH) en Judas, in het honderdzevenenzeventigste jaar, in de elfde maand, de maand Sebat.
15 De zoon van Abubus ontving hen met bedrog in een kleine vesting die Dok heet en die hij gebouwd had. Hij maakte een grote maaltijd voor hen klaar en verborg daar mannen.
16 Toen Simon en zijn zonen flink gedronken hadden, stonden Ptolemeüs en zijn mannen op, grepen hun wapens, overvielen Simon tijdens de maaltijd en doodden hem en zijn twee zonen en een paar van zijn dienaren.
17 Zo pleegde hij groot verraad en vergold hij kwaad voor goed.
18 Ptolemeüs schreef dit op en stuurde het aan de koning, met het verzoek hem troepen te hulp te sturen, en met de belofte dat hij hem het land en de steden zou overdragen.
19 Hij stuurde anderen naar Gazara om Johannes om te brengen, en hij stuurde brieven aan de aanvoerders over duizend dat zij bij hem moesten komen, zodat hij hun zilver en goud en geschenken kon geven.
20 En hij stuurde anderen om Jeruzalem en de tempelberg in te nemen.
21 Maar iemand ging hen vooruit en meldde in Gazara aan Johannes dat zijn vader en zijn broers omgebracht waren en dat hij mannen gestuurd had om ook hem om te brengen.
22 Toen hij dat hoorde, schrok hij hevig. Hij greep de mannen die gekomen waren om hem te doden, en hij doodde hen, want hij begreep dat zij hem naar het leven stonden.
23 Wat Johannes verder gedaan heeft, zijn oorlogen en de dappere daden die hij verricht heeft, en de muren die hij opgebouwd heeft, en zijn andere daden,
24 dat alles staat geschreven in de boeken van de dagen van zijn hogepriesterschap, vanaf de tijd dat hij na zijn vader hogepriester geworden is.

2 Makkabeeën

2 Makkabeeën 1

[1] De broeders, de Joden in Jeruzalem en in het land Judea, wensen de broeders, de Joden in Egypte, voorspoed en goede vrede.

[2] Moge God u goeddoen en denken aan Zijn verbond dat Hij gesloten heeft met Abraham (vader van velen), Izaäk (hij lacht) en Jakob (hij houdt de hiel vast), Zijn trouwe dienaren.

[3] Moge Hij u allen een hart geven om Hem te dienen en Zijn wil te doen met een goed hart en een gewillige ziel.

[4] Moge Hij uw hart openen voor Zijn wet en Zijn geboden, en moge Hij u vrede geven.

[5] Moge Hij uw gebeden verhoren, moge Hij met u verzoend zijn en u niet in de slechte tijd in de steek laten.

[6] Ook nu bidden wij hier voor u.

[7] Toen Demetrius (aan Demeter gewijd) koning was, in het honderdnegenenzestigste jaar, hebben wij, Joden, u geschreven in de verdrukking en de uiterste nood die ons in die jaren overkomen is, vanaf de tijd dat Jason (genezer) en zijn mensen zich van het heilige land en het koninkrijk hebben afgekeerd.

[8] Zij hebben de voorpoort verbrand en onschuldig bloed vergoten. Wij baden tot de Heere en werden verhoord. Wij brachten slachtoffers en meelbloem, wij staken de lampen aan en legden de toonbroden neer.

[9] Vier dan nu ook de dagen van het Loofhuttenfeest in de maand Kislev.

[10] In het jaar honderdachtentachtig. Wie in Jeruzalem en Judea zijn, en de raad van de oudsten, en Judas (lofprijs), wensen Aristobulus (beste raadgever), de leermeester van koning Ptolemeüs (oorlogszuchtig), uit het geslacht van de gezalfde priesters, en de andere Joden in Egypte voorspoed en gezondheid.

[11] Nu God ons uit grote gevaren gered heeft, danken wij Hem zeer, alsof wij tegen de koning zelf gestreden hadden.

[12] Want Hij heeft wie ons in de heilige stad bestreden, voor ons uit verdreven.

[13] Want de aanvoerder kwam in Perzië, en zijn leger dat onoverwinnelijk leek, werd verslagen in de tempel van Nanea, door de bedrieglijke woorden van de priesters van Nanea.

[14] Want Antiochus (die standhoudt) kwam met zijn vrienden op die plaats om met de godin te trouwen en het geld als bruidsschat te ontvangen.

[15] De priesters van Nanea boden hem dat aan. En toen hij met een paar mannen de zuilengang van de tempel binnengekomen was, sloten zij de tempel af.

[16] Antiochus ging naar binnen, en zij openden een geheime deur in het gewelf. Zij gooiden met stenen en doodden de aanvoerder en zijn mannen als door de bliksem. Zij hakten hen in stukken, sloegen hun hoofden af en gooiden die naar buiten, naar wie daar stonden.

[17] In alles zij onze God geprezen, die de goddelozen aan de straf heeft overgegeven.

[18] Wij gaan op de vijfentwintigste van de maand Kislev de reiniging van de tempel vieren. Wij vonden het passend u dat te laten weten, zodat u het ook viert als een Loofhuttenfeest, en als een feest van het vuur uit de tijd dat Nehemia (YHWH troost) de tempel en het altaar gebouwd had en offers bracht.

[19] Want toen onze voorouders naar Perzië werden weggevoerd, namen de godvrezende priesters van toen in het geheim iets van het vuur van het altaar en verborgen dat in de holte van een put met droge bodem. Zij hebben het daar veiliggesteld, zodat niemand die plaats kende.

[20] Er gingen veel jaren voorbij. Toen God het goedvond, stuurde Nehemia, die door de koning van Perzië gestuurd was, de nakomelingen van de priesters die het verborgen hadden, naar dat vuur. Zij lieten weten dat zij geen vuur gevonden hadden, maar dik water.

[21] Toen gaf hij hun bevel dat op te scheppen en te brengen. Toen alles wat bij het offer hoorde geofferd was, gaf Nehemia de priesters bevel het hout en wat erop lag met dat water te besprenkelen.

[22] Toen dat gebeurd was, en de tijd kwam dat de zon, die eerst achter wolken zat, weer ging schijnen, ontstak er een groot vuur, zodat zij zich allemaal verbaasden.
[23] En terwijl het offer verteerd werd, baden de priesters, en heel het volk. Jonathan (YHWH heeft gegeven) begon, en de anderen vielen hem eenstemmig bij, met Nehemia.
[24] Het gebed ging zo: Heere, Heere God, U die alles geschapen hebt, U die ontzagwekkend bent en sterk en rechtvaardig en vol ontferming, U die als enige koning bent en goed,
[25] U die als enige gul bent, als enige rechtvaardig, almachtig en eeuwig, U die Israël (die met God strijdt) redt van alles wat kwaad is, U die onze voorouders tot uitverkorenen gemaakt en geheiligd hebt:
[26] neem dit offer aan voor heel Uw volk Israël, bewaar Uw eigen deel en heilig hen.
[27] Breng onze verstrooiden weer bijeen. Maak hen vrij die onder de volken slaaf zijn. Zie naar hen om die als niets gelden en als iets gruwelijks gezien worden, en laat de volken erkennen dat U onze God bent.
[28] Straf hen die over ons heersen en die ons in hoogmoed beledigen.
[29] Plant Uw volk in deze heilige plaats van U, zoals Mozes (uit het water getrokken) gezegd heeft.
[30] De priesters zongen ondertussen loflieder.
[31] En toen het offer verteerd was, gaf Nehemia bevel het water dat nog over was op grote stenen te gieten.
[32] Toen dat gebeurd was, sloeg er een vlam op, en toen het licht van het altaar ertegenaan scheen, werd het water verteerd.
[33] Toen dit bekend werd en aan de koning van Perzië gemeld werd dat er op de plek waar de weggevoerde priesters het vuur verborgen hadden water tevoorschijn gekomen was, waarmee Nehemia het offer geheiligd had,
[34] onderzocht de koning de zaak, en hij liet die plaats omheinen en heilig verklaren.

35 Aan wie hij goedgezind was, heeft hij daar veel en allerlei giften uit genomen en uitgedeeld.

36 Nehemia noemde het Neftar, wat vertaald reiniging betekent. Door velen wordt het nog steeds Neftar genoemd.

2 Makkabeeën 2

1 In de geschriften staat dat de profeet Jeremia (YHWH verheft) wie weggevoerd werden bevolen heeft iets van het vuur mee te nemen, zoals hier verteld is, en zoals de profeet bevolen had aan wie weggevoerd zouden worden.

2 Hij gaf hun de wet mee, dat zij de geboden van de Heere niet zouden vergeten en dat zij in hun denken niet zouden afdwalen wanneer zij de gouden en zilveren beelden en hun versiering zouden zien.

3 Hij zei nog meer van zulke dingen tegen hen en waarschuwde hen dat zij in hun hart niet van de wet zouden afwijken.

4 In datzelfde geschrift stond ook dat de profeet, op goddelijke aanwijzing, bevolen heeft dat de tent en de ark hem moesten volgen, en dat hij naar de berg ging waar Mozes (uit het water getrokken) op geklommen was en waar hij het erfdeel van God gezien had.

5 Toen Jeremia daar kwam, vond hij een grot om in te wonen. Hij bracht de tent, de ark en het reukofferaltaar daarin en sloot de ingang af.

6 Enkelen die hem gevolgd waren en gegaan waren om de weg te markeren, konden hem niet vinden.

7 Toen Jeremia dat merkte, wees hij hen terecht en zei hij dat die plaats onbekend zou blijven totdat God zich verzoend zou hebben.

8 Dan zou de Heere die dingen laten zien, en dan zouden de heerlijkheid van de Heere en de wolk gezien worden, zoals die ook aan Mozes verschenen zijn, en zoals Salomo (vrede) gebeden heeft dat die plaats grondig geheiligd zou worden.

9 Want het is bekend hoe hij, die met wijsheid begaafd was, een offer bracht bij de inwijding en de heiliging van de tempel.

10 Ook Mozes bad tot de Heere, en het vuur viel uit de hemel en verteerde het offer. En zo bad ook Salomo, en het vuur kwam neer en verteerde de

brandoffers.

[11] En Mozes zei: Omdat het zondoffer niet gegeten mocht worden, daarom is het verteerd.

[12] En Salomo vierde die acht dagen op dezelfde manier.

[13] Deze zelfde dingen worden verteld in die geschriften en in de aantekeningen van Nehemia (YHWH troost), en ook hoe hij een bibliotheek aanlegde en de geschriften van de koningen en de profeten en de geschriften van David (geliefde) bijeenbracht, en de brieven van koningen over de heilige geschenken.

[14] Zo heeft ook Judas (lofprijs) alles wat door de oorlog die ons aangedaan was verloren dreigde te gaan, bijeengebracht, en dat is bij ons.

[15] Als u het nodig hebt, stuur dan mensen die het u kunnen brengen.

[16] Nu wij het feest van de reiniging gaan vieren, hebben wij u dit geschreven, en u zult er goed aan doen deze dagen te vieren.

[17] En God, die heel Zijn volk gered heeft en aan allen het erfdeel gegeven heeft, en het koninkrijk en het priesterschap en de heiliging,

[18] zoals Hij in de wet beloofd heeft: op Hem hopen wij, dat Hij zich over ons zal ontfermen en dat Hij ons uit alle landen onder de hemel weer bijeen zal brengen op deze heilige plaats.

[19] Want Hij heeft ons uit grote ellende verlost en Hij heeft deze plaats gereinigd.

[20] En wat de zaken van Judas de Makkabeeër en zijn broers betreft, en de reiniging van de grote tempel en de inwijding van het altaar,

[21] en de oorlogen die wij gevoerd hebben tegen Antiochus (die standhoudt) Epifanes (de schitterende) en zijn zoon Eupator (van edele vader),

[22] en de verschijningen uit de hemel aan hen die zich met eer als mannen ingezet hebben voor het Jodendom, zodat zij met weinigen het hele land doorkruisten en een menigte barbaren verjoegen,

[23] en hoe de tempel, die in de hele bewoonde wereld beroemd is, weer door hen opgebouwd is en de stad haar vrijheid terugkreeg, en hoe de wetten die bijna verdwenen waren weer opgericht zijn, omdat de Heere hun in alle goedheid genadig geworden was:

[24] dat alles heeft Jason van Cyrene (genezer) in vijf boeken beschreven, en wij zullen proberen het in één boek kort samen te vatten.
[25] Want wij zien hoe verwarrend de getallen zijn en hoe moeilijk het is voor wie de historische verhalen in één keer helemaal wil doorlezen, door de hoeveelheid stof.
[26] Daarom hebben wij geprobeerd wie willen lezen wat plezier te geven, wie het goed willen onthouden wat hulp, en iedereen die dit boek onder ogen krijgt enig nut.
[27] Voor ons, die de moeite genomen hebben om deze samenvatting te maken, was het niet makkelijk, maar een zaak vol zweten en waken.
[28] Zoals het voor iemand die een grote maaltijd klaarmaakt en iedereen goed wil bedienen, niet makkelijk is om van velen dank te krijgen, zo zullen wij deze moeite toch graag nemen.
[29] Wij laten de brede behandeling van elke zaak aan de schrijver over en gaan verder met deze samenvatting, in korte trekken.
[30] Zoals iemand die een nieuw huis wil bouwen zich om het hele gebouw moet bekommeren, en iemand die met inbrandwerk iets wil schilderen zorgvuldig moet nagaan wat er voor de versiering nodig is, zo denk ik dat wij het ook moeten doen.
[31] Maar alles uitvoerig behandelen, veel woorden gebruiken en elk onderdeel apart vertellen: dat hoort bij het werk van de geschiedschrijver.
[32] En een samenvatting geven van wat er te zeggen valt en een brede uitleg van de zaken vermijden: dat moet men toestaan aan wie een samenvatting van een geschrift maakt.
[33] Laten wij dan hier ons verhaal beginnen, met alleen nog deze toevoeging aan onze inleiding. Want het zou dwaas zijn als iemand die een samenvatting van een geschiedenis schrijft, meer woorden zou gebruiken dan de geschiedenis zelf.

2 Makkabeeën 3

[1] De heilige stad werd in alle vrede bewoond en de wetten werden zo goed mogelijk gehouden, door de vroomheid van de hogepriester Onias (YHWH is genadig) en zijn afkeer van het kwaad.

[2] Daardoor gebeurde het dat zelfs de koningen die plaats eerden en de tempel met prachtige gaven vereerden.

[3] Zo betaalde Seleucus (schitterend), de koning van Azië, uit zijn eigen inkomsten alle kosten van de offerdienst.

[4] Maar een zekere Simon (hij heeft gehoord), uit de stam Benjamin (zoon van de rechterhand), die aangesteld was als opzichter van de tempel, kreeg ruzie met de hogepriester over het onrecht dat in de stad gepleegd werd.

[5] En omdat hij Onias niet de baas kon worden, ging hij naar Apollonius (van Apollo), de zoon van Traseüs (stoutmoedig), die in die tijd bevelhebber van Celo-Syrië en Fenicië was.

[6] Hij vertelde hem dat de schatkamer in Jeruzalem vol geld lag, dat de hoeveelheid kostbaarheden niet te tellen was, dat die niet bij de rekening van de offers hoorden en dat het mogelijk was ze in handen van de koning te laten komen.

[7] Apollonius ging naar de koning en vertelde hem wat hij over dat geld gehoord had. De koning koos Heliodorus (gave van de zon) uit, die over zijn financiën ging, en stuurde hem met de opdracht dat geld op te halen.

[8] Heliodorus ging meteen op reis, zogenaamd om de steden van Celo-Syrië en Fenicië te bezoeken, maar in werkelijkheid om het plan van de koning uit te voeren.

[9] Hij kwam in Jeruzalem en werd door de hogepriester van de stad heel vriendelijk ontvangen. Hij vertelde wat men gemeld had, legde uit waarvoor hij er was en vroeg of dat echt zo was.

[10] De hogepriester legde uit dat dit geld opzijgelegd was voor de weduwen en de wezen,

[11] en dat een deel ervan ook toebehoorde aan Hyrcanus (uit Hyrcanië), de zoon van Tobia (YHWH is goed), een man met een heel hoge positie, zodat het niet

was zoals de goddeloze Simon lasterlijk beweerd had. Bij elkaar was het vierhonderd talenten zilver en tweehonderd talenten goud.

12 En dat men onrecht zou doen aan wie vertrouwd hadden op de heiligheid van de plaats en op de eerwaardigheid en de onschendbaarheid van de tempel, die in de hele wereld geëerd wordt, en dat het daarom helemaal niet kon.

13 Maar Heliodorus zei, vanwege de bevelen die hij van de koning had, dat het geld hoe dan ook naar de schatkamer van de koning moest.

14 Hij stelde een dag vast en ging naar binnen om het geld te inspecteren en te regelen. Er heerste grote angst in de hele stad.

15 De priesters wierpen zich in hun priesterkleren voor het altaar neer en riepen naar de hemel, tot Hem die wetten gegeven heeft dat toevertrouwde goederen onbeschadigd bewaard moeten worden voor wie ze in bewaring gaven.

16 Wie naar het gezicht van de hogepriester keek, werd van binnen geschokt, want zijn gezicht en zijn veranderde kleur lieten zien hoe benauwd zijn ziel was.

17 Want angst en beving hadden hem lichamelijk bevangen, en daaraan konden wie naar hem keken duidelijk zien hoe verdrietig hij vanbinnen was.

18 Uit de huizen liepen de mensen in drommen naar het gemeenschappelijke gebed, omdat die plaats in verachting zou komen.

19 De vrouwen vulden de straten, met rouwkleren onder hun borsten gebonden. Van de meisjes die binnen gehouden werden, liepen sommigen naar de poorten, sommigen op de muren, en sommigen keken uit de vensters naar beneden.

20 En zij strekten allemaal hun handen naar de hemel uit en baden.

21 Het was zielig om te zien hoe de menigte door elkaar neerviel en in wat voor spanning de hogepriester zat in zijn benauwdheid.

22 Zij riepen tot de almachtige Heere dat Hij dit toevertrouwde geld helemaal onbeschadigd wilde bewaren voor wie het in bewaring gegeven hadden.

23 Maar Heliodorus probeerde uit te voeren wat besloten was. En terwijl hij daar met zijn lijfwacht bij de schatkamer stond,

24 deed de Vorst van de geesten en van alle macht een grote verschijning, zodat allen die het gewaagd hadden daar samen te komen, door de kracht van God

verslagen werden, bezweken en van angst neervielen.

25 Want zij zagen een paard met een prachtig dek, waarop iemand zat die vreselijk was om te zien. Het paard rende hard op Heliodorus af en sloeg zijn voorbenen naar hem uit, en wie erop zat leek een gouden harnas te dragen.

26 En er verschenen voor hem nog twee jonge mannen, buitengewoon sterk, schitterend mooi en prachtig gekleed. Zij gingen ieder aan een kant van hem staan, geselden hem zonder ophouden en gaven hem veel slagen.

27 Hij viel plotseling op de grond en werd door diepe duisternis overvallen. Zij pakten hem samen op en legden hem op een draagstoel.

28 Hij was kort tevoren met veel gevolg en met heel zijn lijfwacht die schatkamer binnengegaan, en nu droegen zij hem weg in een toestand waarin wapens hem niet konden helpen, terwijl hij openlijk de heerschappij van God erkende.

29 Hij lag daar door de goddelijke kracht sprakeloos, zonder enige hoop en zonder uitzicht op redding.

30 Maar de anderen prezen de Heere, omdat Hij Zijn plaats geëerd had. En de tempel, die even daarvoor vol angst en onrust was, werd vol blijdschap en vreugde, omdat de almachtige Heere daar verschenen was.

31 Enkele vrienden van Heliodorus smeekten Onias snel de Allerhoogste aan te roepen, of Hij hem, die op zijn laatste adem lag, het leven wilde schenken.

32 De hogepriester was bang dat de koning ooit zou denken dat de Joden Heliodorus iets aangedaan hadden, en daarom bracht hij een offer voor de gezondheid van de man.

33 En terwijl de hogepriester de verzoening deed, verschenen diezelfde jonge mannen weer aan Heliodorus, in dezelfde kleding. Zij gingen bij hem staan en zeiden: Dank de hogepriester Onias hartelijk, want om hem heeft de Heere je het leven geschonken.

34 En jij, die uit de hemel gegeseld bent, vertel iedereen hoe overweldigend groot de kracht van God is. Toen zij dat gezegd hadden, verdwenen zij.

35 Heliodorus bracht God een offer en deed grote beloften aan Hem die hem het leven teruggegeven had. Hij groette Onias en trok met het leger terug naar de koning.

[36] Hij getuigde voor iedereen van de daden van de grote God, die hij met eigen ogen gezien had.
[37] En toen de koning Heliodorus vroeg wie geschikt zou zijn om nog eens naar Jeruzalem gestuurd te worden, zei hij:
[38] Als u een vijand hebt, of iemand die uw zaken tegenwerkt, stuur die daarheen, dan krijgt u hem flink gegeseld terug, als hij er al levend vanaf komt. Want op die plaats is werkelijk een kracht van God.
[39] Want Hij die in de hemel woont, houdt toezicht op die plaats en helpt haar, en Hij slaat wie daar komen om kwaad te doen en richt hen te gronde.
[40] Dit is wat er gebeurd is met Heliodorus en met het bewaren van de schatkamer.

2 Makkabeeën 4

[1] Die eerder genoemde Simon (hij heeft gehoord), die een verrader was geworden van het geld en van zijn vaderland, sprak kwaad over Onias (YHWH is genadig), alsof hij zelf Heliodorus (gave van de zon) geslagen had en de aanstichter van al dit kwaad geweest was.
[2] Hij durfde over de man die de stad veel goeds gedaan had, die goed voor zijn volk zorgde en die ijverde voor de wet, te zeggen dat hij zich listig met de zaken van het rijk bemoeide.
[3] De vijandschap liep zo hoog op dat er zelfs moorden gepleegd werden door een van de mannen die Simon tot zijn vertrouwelingen rekende.
[4] Onias merkte hoe fel de ruzie was en hoe Apollonius (van Apollo) tekeerging, die bevelhebber van Celo-Syrië en Fenicië was en die de boosheid van Simon nog groter maakte. Daarom ging hij naar de koning.
[5] Niet om zijn stadgenoten aan te klagen, maar met het oog op wat voor heel de gemeenschap en voor ieder afzonderlijk goed zou zijn.
[6] Want hij zag dat het onmogelijk was de zaken zonder de zorg van de koning tot vrede te brengen, en dat Simon niet zou ophouden met zijn razernij.
[7] Toen Seleucus (schitterend) gestorven was en Antiochus (die standhoudt), bijgenaamd Epifanes (de schitterende), het koninkrijk had overgenomen, greep

Jason (genezer), de broer van Onias, op onbehoorlijke wijze naar het hogepriesterschap.

[8] Om dat te krijgen beloofde hij de koning driehonderdzestig talenten zilver en nog tachtig talenten uit andere inkomsten.

[9] En daarbovenop beloofde hij nog eens honderdvijftig talenten toe te zeggen, als hij toestemming kreeg om met zijn eigen gezag een school en een oefenplaats voor de jeugd op te richten en om de inwoners van Jeruzalem als burgers van Antiochië in te schrijven.

[10] De koning stond hem dat toe. En zodra hij de macht had, bracht hij zijn volk meteen op de Griekse manier van leven.

[11] Hij schafte de voorrechten af die de koningen de Joden goedgunstig gegeven hadden door bemiddeling van Johannes (YHWH is genadig), de vader van Eupolemus (goede krijger), die gezant geweest was om met de Romeinen een verbond van vriendschap en bondgenootschap te sluiten. Hij brak het wettige bestuur af en voerde een nieuwe, onwettige regeringsvorm in.

[12] Hij richtte zomaar een oefenschool op, vlak bij de burcht zelf. Hij wees de sterkste jonge mannen daarvoor aan en liet hen de Griekse hoed dragen.

[13] Zo ontstond er onder de Joden een grote voorliefde voor de Griekse gewoonten en een sterke opmars van vreemde manieren, door de grote onreinheid van de goddeloze Jason, die geen echte hogepriester was.

[14] De priesters hadden er geen zin meer in de dienst bij het altaar te doen. Zij verachtten de tempel, lieten de offers liggen en haastten zich om mee te doen aan de onwettige oefeningen op de worstelplaats, nadat men hen opgeroepen had om met de discus te werpen.

[15] Zij telden de eervolle gewoonten van hun voorouders voor niets en vonden de Griekse eer het mooist.

[16] Daarom is er een zware ellende over hen gekomen: zij kregen juist hen tot vijanden en straffers wier levenswijze zij nastreefden en op wie zij in alles wilden lijken.

[17] Want goddeloos handelen tegen de goddelijke wetten is geen kleinigheid, en de tijd die volgt zal dat laten zien.

[18] Toen de vijfjaarlijkse spelen in Tyrus gehouden werden en de koning daarbij aanwezig was,
[19] stuurde die goddeloze Jason toeschouwers uit Jeruzalem, alsof zij uit Antiochië kwamen. Zij namen driehonderd drachmen zilver mee voor een offer aan de afgod Herakles (roem van Hera). Maar wie het geld brachten, vroegen dat het daar niet voor gebruikt zou worden.
[20] En om wie het brachten, besteedde hij het aan de uitrusting van de oorlogsschepen.
[21] Toen Apollonius, de zoon van Menestheüs (standvastige kracht), naar Egypte gestuurd was voor de troonsbestijging van koning Filometor (moederminnend), hoorde Antiochus dat die zich van zijn zaken vervreemd had. Hij zorgde voor zijn eigen veiligheid, kwam naar Joppe en reisde vandaar door naar Jeruzalem.
[22] Hij werd door Jason en door de hele stad met veel eer ontvangen en met fakkels en gejuich binnengehaald. Daarna trok hij met zijn troepen naar Fenicië.
[23] Drie jaar later stuurde Jason Menelaüs (kracht van het volk), de broer van de eerder genoemde Simon, om de koning het geld te brengen en om hem aan een aantal dringende zaken te herinneren.
[24] Maar Menelaüs werd de koning heel aangenaam. Hij prees hem persoonlijk hoog om zijn macht, en zo kreeg hij het hogepriesterschap voor zichzelf, door er driehonderd talenten zilver meer voor te bieden dan Jason.
[25] Hij kreeg de bevelen van de koning mee en kwam in Jeruzalem, zonder iets mee te brengen dat een hogepriester waardig was, maar met het grimmige gemoed van een wrede tiran en de woede van een wild, barbaars beest.
[26] En Jason, die zijn eigen broer met bedrog verdreven had, werd zelf door een ander met bedrog verdreven en moest vluchten naar het land van de Ammonieten.
[27] Menelaüs kreeg wel het hoogste gezag, maar hij regelde niets van het geld dat hij de koning beloofd had, hoewel Sostratus (redder van het leger), de bevelhebber van de burcht, het opeiste.
[28] Want die was aangesteld om het belastinggeld te innen. Toen zij daarom allebei door de koning ontboden werden,

[29] liet Menelaüs zijn broer Lysimachus (die de strijd beëindigt) achter als waarnemer van het hogepriesterschap, en Sostratus liet in zijn plaats Crates (sterk) achter, de bevelhebber over de mannen uit Cyprus.
[30] In die tijd gebeurde het dat de mensen van Tarsus en Mallus in opstand kwamen, omdat zij als geschenk gegeven waren aan Antiochis, de bijvrouw van de koning.
[31] De koning haastte zich daarheen om de zaak tot rust te brengen, en hij liet Andronicus (overwinnaar van mannen) als waarnemer achter, een van de mannen met een hoge positie.
[32] Menelaüs vond dat hij nu een goede gelegenheid had. Hij nam enkele gouden voorwerpen uit de tempel en schonk die aan Andronicus, en hij verkocht er ook een aantal in Tyrus en in de steden daar in de buurt.
[33] Toen Onias daar zeker van was, wees hij hem terecht, nadat hij zich teruggetrokken had op een vrijplaats in Dafne bij Antiochië.
[34] Daarom haalde Menelaüs Andronicus aan zijn kant en drong hij er bij hem op aan Onias om te brengen. Die kwam bij Onias, stelde hem met bedrog gerust en gaf hem met een eed de hand, hoewel hij bij dat handgeven kwade bedoelingen had. Zo haalde hij hem over de vrijplaats te verlaten, en hij liet hem meteen insluiten, zonder enig ontzag voor het recht.
[35] Daarom namen niet alleen de Joden, maar ook veel mensen van andere volken het hoog op en konden zij het niet verdragen dat die man zo onrechtvaardig gedood was.
[36] Toen de koning terugkwam uit de streken van Cilicië, spraken de Joden in de stad hem aan, en ook de Grieken, die deze misdaad ook haatten. Zij klaagden dat Onias zonder enige reden gedood was.
[37] Antiochus was daar van harte bedroefd over. Hij kreeg medelijden en huilde om de ingetogenheid en de grote beschaafdheid van de gestorvene.
[38] Hij ontstak in woede. Hij liet Andronicus meteen zijn purperen mantel afnemen, scheurde zijn kleren, liet hem door de hele stad voeren tot aan de plaats waar hij die goddeloze daad aan Onias begaan had, en daar liet hij de moordenaar ter dood brengen. Zo heeft de Heere hem de straf gegeven die hij verdiende.

[39] Toen Lysimachus met instemming van Menelaüs veel tempelroof in de stad pleegde en het gerucht daarvan overal bekend werd, kwam de menigte tegen Lysimachus in opstand, nadat er opnieuw veel gouden voorwerpen van verschillende plaatsen weggehaald waren.

[40] De menigte kwam in beweging en was woedend. Lysimachus bewapende zo'n drieduizend man en begon met geweld, onder leiding van een aanvoerder die een tiran was en oud van jaren, en die van verstand niet veel beter was.

[41] Toen zij de aanval van Lysimachus zagen, grepen sommigen stenen en anderen dikke stokken, en sommigen namen ook modder die daar lag en persten die in hun handen samen. Zij gooiden dat naar de mannen van Lysimachus.

[42] Zo verwondden zij velen van hen, wierpen zij anderen neer en dreven zij hen allemaal op de vlucht. En de tempelrover zelf doodden zij bij de schatkamer.

[43] Over deze zaken werd een rechtszaak tegen Menelaüs aangespannen.

[44] Toen de koning in Tyrus gekomen was, brachten drie mannen die door de raad gestuurd waren hun aanklacht bij hem in.

[45] Menelaüs was toen verloren, en hij beloofde veel geld aan Ptolemeüs (oorlogszuchtig), de zoon van Dorymenes, als hij de koning zou overhalen.

[46] Ptolemeüs nam het geld aan en haalde de koning over, die in een zuilengang was gegaan om af te koelen.

[47] Hij sprak Menelaüs, die de oorzaak van al dit kwaad was, van alle aanklachten vrij, en hij veroordeelde die ongelukkige mannen ter dood, die zelfs bij de Skythen als onschuldigen vrijgesproken zouden zijn.

[48] Zo ondergingen zij die voor de stad, het volk en de heilige voorwerpen opgekomen waren, snel een onrechtvaardige straf.

[49] Daarom hebben ook de mensen van Tyrus, die deze misdaad verafschuwden, zeer eervol geregeld wat er voor hun begrafenis nodig was.

[50] En Menelaüs bleef door de hebzucht van de machthebbers in het hoogste ambt. Hij werd steeds slechter en werd een groot verrader van zijn stadgenoten.

2 Makkabeeën 5

[1] Rond diezelfde tijd deed Antiochus (die standhoudt) zijn tweede veldtocht naar Egypte.

[2] Toen gebeurde het dat er bijna veertig dagen lang boven de hele stad in de lucht ruiters te zien waren met gouden gewaden, in troepen, gewapend met lansen en met getrokken zwaarden,

[3] en groepen paarden in slagorde, en gevechten die op elkaar volgden, en aanvallen op elkaar, en het bewegen van schilden, een grote menigte speren, het schieten van pijlen, en het glanzen van gouden sieraden en allerlei borstpantsers.

[4] Daarom baden zij allemaal dat dit visioen iets goeds mocht betekenen.

[5] En toen er een vals gerucht ging dat Antiochus gestorven was, bracht Jason (genezer) minstens duizend man bijeen en deed hij meteen een aanval op de stad. Toen zij op de muren gedreven werden en de stad ten slotte ingenomen was, vluchtte Menelaüs (kracht van het volk) de burcht in.

[6] Jason sloeg zijn eigen stadgenoten dood zonder iemand te sparen. Hij bedacht niet dat succes tegen je eigen verwanten de grootste ramp is. Hij dacht dat hij overwinningstekens oprichtte, niet over zijn medeburgers maar over zijn vijanden.

[7] Toch kreeg hij het hoogste gezag niet. Als slot van zijn bedrog kreeg hij schande, en hij vluchtte en trok weer naar het land van de Ammonieten.

[8] Uiteindelijk kreeg hij zijn verdiende loon bij Aretas (ploeger), de koning van Arabië. Hij werd zo opgejaagd dat hij van de ene stad naar de andere vluchtte, door iedereen achtervolgd en gehaat als iemand die van de wet was afgevallen. Vervloekt als een beul van zijn vaderland en van zijn stadgenoten werd hij naar Egypte verdreven.

[9] En hij die velen uit hun vaderland verdreven had, kwam zelf in ballingschap om. Hij was naar de Spartanen gegaan, in de hoop dat zij hem om de verwantschap zouden beschermen.

[10] En hij die een menigte onbegraven had weggegooid, werd door niemand betreurd. Hij kreeg geen uitvaart en geen plaats in het graf van zijn voorouders.

[11] Toen de koning hoorde dat dit gebeurd was, dacht hij dat Judea van hem wilde afvallen. Daarom trok hij woedend uit Egypte en nam hij de stad met wapengeweld in.

[12] Hij gaf zijn soldaten bevel iedereen die hun tegenkwam neer te slaan zonder iemand te sparen, en iedereen te doden die het dak op klom.

[13] Er kwam een grote slachting van jong en oud. Mannen, vrouwen en kinderen werden omgebracht, en de meisjes en kleine kinderen gedood.

[14] In drie dagen kwamen er tachtigduizend om. Veertigduizend werden gevangengenomen, en er werden er niet minder verkocht dan er gedood waren.

[15] En daar was hij nog niet tevreden mee. Hij durfde de allerheiligste tempel van de hele aarde binnen te gaan, met Menelaüs als gids, die een verrader geworden was van de wetten en van zijn vaderland.

[16] Hij nam met zijn onreine handen de heilige voorwerpen, en wat andere koningen tot vermeerdering, luister en eer van die plaats geschonken hadden, roofde hij met zijn goddeloze handen weg.

[17] Antiochus werd van binnen heel hoogmoedig. Hij begreep niet dat de Heere om de zonden van de inwoners van de stad een korte tijd boos was, en dat Hij daarom niet naar die plaats omzag.

[18] Want als zij niet tot veel zonden gekomen waren, zou ook hij, net als Heliodorus (gave van de zon) die door koning Seleucus (schitterend) gestuurd was om de schatkamer te bekijken, meteen bij zijn binnenkomst gegeseld zijn en van zijn overmoed afgebracht.

[19] Maar de Heere heeft het volk niet om de plaats uitgekozen, maar de plaats om het volk.

[20] Daarom heeft diezelfde plaats, die deelde in de rampen die over dit volk kwamen, daarna ook gedeeld in het goede. En het volk dat door de almachtige toorn verlaten was, is door de verzoening met de grote Heere weer in alle luister opgericht.

[21] Antiochus haalde duizend achthonderd talenten uit de tempel en vertrok haastig naar Antiochië. In zijn hoogmoed dacht hij dat hij het land bevaarbaar kon maken voor schepen en dat men over de zee kon lopen, zo overmoedig was zijn hart.

[22] Hij liet ook een aantal bevelhebbers achter om het volk te kwellen: in Jeruzalem Filippus (paardenvriend), die van afkomst een Frygiër was en veel barbaarser dan de man die hem aangesteld had,
[23] en in Gerizim Andronicus (overwinnaar van mannen), en naast hen Menelaüs, die zich nog erger dan de anderen boven de burgers verhief.
[24] Hij haatte de Joodse burgers, en hij stuurde een gehate aanvoerder, Apollonius (van Apollo), met een leger van tweeëntwintigduizend man. Hij gaf hem bevel iedereen die volwassen was te doden en de vrouwen en jonge mensen te verkopen.
[25] Toen die in Jeruzalem gekomen was, deed hij alsof hij vreedzaam kwam en hield hij zich rustig tot de heilige sabbatdag. Toen hij de Joden op die dag feestvierend aantrof, gaf hij zijn mannen bevel de wapens op te nemen.
[26] Hij liet iedereen doorsteken die naar buiten gekomen was om te kijken, en hij liep met wapens door de stad en vermoordde een grote menigte.
[27] Judas (lofprijs) de Makkabeeër trok met negen anderen naar de bergen. Hij leefde daar met zijn mannen zoals wilde dieren. Zij aten gras en bleven daar om niet te delen in de ontreiniging.

2 Makkabeeën 6

[1] Niet lang daarna stuurde de koning een oude man uit Athene om de Joden te dwingen af te wijken van de wetten van hun voorouders en niet meer te leven naar de wetten van God.
[2] En ook om de tempel in Jeruzalem te ontheiligen en die de tempel van Zeus Olympius te noemen, en de tempel in Gerizim de tempel van Zeus Xenius te noemen, zoals de bewoners van die plaats wilden.
[3] Het invoeren van dit kwaad was voor het volk zwaar en moeilijk.
[4] Want de tempel raakte vol van uitspattingen en drinkgelagen van de volken, die daar met prostituees lui rondhingen en die zich in de heilige zuilengangen met de vrouwen inlieten. Bovendien brachten zij daar dingen binnen die niet hoorden.
[5] En ook het altaar raakte vol met dingen die de wet verboden had.

[6] Men mocht geen sabbat vieren en geen feesten van de voorouders houden, en men mocht zelfs niet toegeven dat men Jood was.

[7] Zij werden met bittere dwang gedwongen elke maand de verjaardag van de koning te vieren en de ingewanden van de offers te eten. En toen het feest van Dionysus kwam, werden zij gedwongen met wijnrankkransen op in de optocht van Dionysus mee te lopen.

[8] In de Griekse steden in de buurt ging op aandringen van Ptolemeüs (oorlogszuchtig) een bevel uit dat ook de Joden van de ingewanden van de dieren moesten eten die aan de afgoden geofferd waren,

[9] en dat iedereen die niet op deze Griekse manier wilde gaan leven, gedood moest worden. Zo kon je zien hoe ellendig de tijd was.

[10] Want er werden twee vrouwen voorgeleid die hun kinderen besneden hadden. Men hing hun kinderen aan hun borsten, voerde hen openlijk door de stad en gooide hen van de muur.

[11] Anderen waren samen naar grotten in de buurt gevlucht om daar in het verborgene de zevende dag te houden. Zij werden bij Filippus (paardenvriend) aangebracht en met vuur verbrand, omdat zij er een gewetenszaak van maakten zichzelf te helpen, vanwege de eer van die eerwaardige dag.

[12] Ik vraag wie dit boek leest niet van streek te raken van deze ellende, maar te bedenken dat deze straffen er niet zijn om ons volk te gronde te richten, maar om het op te voeden.

[13] Want het is een teken van grote goedheid dat mensen die zondigen niet lang hun gang mogen gaan, maar snel gestraft worden.

[14] Want de Heere doet met hen niet zoals met de andere volken, dat Hij geduldig wacht tot Hij hen straft wanneer hun zonden vol zijn.

[15] Zo heeft Hij het ook tegenover ons goedgevonden, zodat Hij niet pas op het allerlaatst wraak over ons neemt, wanneer onze zonden aan hun einde gekomen zijn.

[16] Daarom neemt Hij Zijn ontferming nooit van ons weg. Hij voedt Zijn eigen volk met tegenspoed op, maar Hij laat het niet in de steek.

[17] Maar dit zij door ons gezegd als waarschuwing. Wij keren nu met een paar woorden terug naar ons verhaal.

[18] Een zekere Eleazar (God helpt), een van de voornaamste schriftgeleerden, een man die al ver op leeftijd was en een mooi gezicht had, werd gedwongen zijn mond open te doen en varkensvlees te eten.

[19] Maar hij wilde liever een eervolle dood dan een leven met haat, en hij ging zelf naar de folterplaats.

[20] Hij spuwde het uit, zoals het hoort bij wie zich blijven verweren tegen dingen die je niet mag proeven om je leven te redden.

[21] De mannen die aangesteld waren om hem dat verboden vlees te laten eten, namen hem apart, omdat zij die oude man al lang kenden. Zij drongen erop aan dat hij vlees zou laten brengen dat hij wel mocht gebruiken, door hemzelf klaargemaakt, en dat hij zou doen alsof hij at wat de koning voorgeschreven had, namelijk het vlees van de offers,

[22] zodat hij daarmee aan de dood zou ontkomen en om hun oude vriendschap genade zou vinden.

[23] Maar hij nam een eervol besluit, dat paste bij zijn jaren en bij de waardigheid van zijn ouderdom, bij zijn grijze haren die hij met eer verworven had, bij de goede opvoeding die hij vanaf zijn jeugd gehad had, en nog veel meer bij de heilige wetgeving die door God is ingesteld. Hij antwoordde daarna dat zij hem maar snel naar het graf moesten sturen.

[24] Want hij zei: Het past niet bij onze ouderdom om te doen alsof. Anders zouden veel jonge mensen denken dat Eleazar op zijn negentigste tot het heidendom is overgegaan,

[25] en zouden ook zij door mijn gedoe en door dit kleine en snel voorbijgaande stukje leven door mij op een dwaalspoor gebracht worden, en zou ik een vloek en een schandvlek over mijn ouderdom halen.

[26] Want al zou ik nu aan de straf van mensen ontkomen, ik zou toch niet aan de handen van de Almachtige ontsnappen, niet levend en niet dood.

[27] Daarom zal ik nu het leven moedig verwisselen voor de dood, en zo zal ik deze ouderdom waardig blijken.

[28] En ik zal de jonge mensen een prachtig voorbeeld nalaten, om gewillig en dapper een eervolle dood te sterven voor de eerbiedwaardige en heilige wetten. Toen hij dat gezegd had, ging hij meteen naar de folterplaats.

[29] En wie hem brachten, veranderden de goedgezindheid die zij kort tevoren voor hem gehad hadden in vijandigheid, om de woorden die hij gezegd had en die zij waanzin vonden.

[30] En toen hij door de slagen zou sterven, zei hij zuchtend: De Heere, die heilige kennis heeft, weet dat ik, terwijl ik van de dood bevrijd kon worden, zware pijnen in mijn lichaam verdraag onder de gesel, en dat ik dit naar de ziel gewillig lijd, uit ontzag voor Hem.

[31] En zo is hij gestorven, en met zijn dood liet hij niet alleen de jonge mensen maar ook het grootste deel van zijn volk een voorbeeld van moed na en een herinnering aan deugd.

2 Makkabeeën 7

[1] Het gebeurde ook dat zeven broers met hun moeder gegrepen werden. De koning dwong hen varkensvlees te proeven, wat verboden is, en zij werden met zwepen en riemen geslagen.

[2] Een van hen, die namens de anderen sprak, zei: Wat wilt u ons vragen en van ons weten? Wij zijn liever bereid te sterven dan de wetten van onze voorouders te overtreden.

[3] De koning werd woedend en gaf bevel pannen en ketels heet te maken. Zodra die heet waren,

[4] gaf hij bevel de man die namens de anderen gesproken had de tong af te snijden, hem het vel af te stropen en zijn handen en voeten af te hakken, terwijl de andere broers en de moeder moesten toekijken.

[5] Toen al zijn ledematen onbruikbaar gemaakt waren, gaf de koning bevel hem, terwijl hij nog ademde, bij het vuur te brengen en in de pan te braden. En terwijl de damp uit de pan zich wijd verspreidde, spraken zij elkaar en hun moeder moed in om dapper te sterven.

[6] Zij zeiden: God de Heere ziet het en Hij zal zich werkelijk over ons ontfermen, zoals Mozes (uit het water getrokken) in zijn lied verklaart, dat hij hun openlijk voorgehouden heeft: en over Zijn dienaren zal Hij zich ontfermen.

[7] Toen de eerste zo gestorven was, brachten zij de tweede om hem te bespotten. Zij trokken hem het vel met het haar van zijn hoofd af en vroegen hem: Zul je nog geen varkensvlees eten voordat je lichaam lid voor lid gestraft wordt?
[8] Maar hij antwoordde in de taal van zijn voorouders: Nooit. Daarom werd ook hij op dezelfde manier gepijnigd als de eerste.
[9] En toen hij zijn laatste adem uitblies, zei hij: Jij misdadiger, jij neemt ons wel dit leven af, maar de Koning van de wereld zal ons, die voor Zijn wetten sterven, opwekken tot een eeuwige opstanding van het leven.
[10] Daarna bespotten zij ook de derde. Toen zij zijn tong opeisten, stak hij die meteen uit, en hij strekte vrijmoedig zijn handen uit.
[11] Hij zei moedig: Dit alles heb ik van God uit de hemel gekregen, en om Zijn wetten geef ik het op, en ik hoop dat ik het van Hem terug zal krijgen.
[12] Zelfs de koning en zijn mensen waren stomverbaasd over de moed van deze jongeman, die deze pijnen voor niets rekende.
[13] En toen ook hij gestorven was, pijnigden en sloegen zij op dezelfde manier de vierde.
[14] En toen hij zou sterven, zei hij: Het is beter de hoop die van mensen komt op te geven en de hoop te verwachten die van God komt, dat Hij ons weer zal opwekken. Maar voor u zal er geen opstanding ten leven zijn.
[15] Daarna brachten zij de vijfde voor en sloegen hem. Hij keek de koning aan en zei tegen hem:
[16] U hebt macht onder de mensen, en hoewel u vergankelijk bent, doet u wat u wilt. Maar denk niet dat ons volk door God verlaten is.
[17] Maar wacht u maar af en kijk hoe groot de kracht van God is, hoe Hij u en uw nageslacht zal pijnigen.
[18] Daarna brachten zij de zesde voor, en toen hij zou sterven, zei hij: Vergis u niet, want wij lijden dit om onszelf, omdat wij tegen onze God gezondigd hebben. Daarom zijn ons dingen overkomen die verbazing wekken.
[19] Maar denk niet dat u onschuldig zult zijn, nu u het gewaagd hebt tegen God te strijden.

[20] Maar de moeder verdient boven alles bewondering en een goede herinnering. Zij heeft dapper verdragen dat zij haar zeven zonen op één dag zag omkomen, om de hoop die zij op de Heere hadden.
[21] Zij bemoedigde ieder van hen in de taal van haar voorouders. Zij was vol moedig verstand en wekte haar vrouwelijk denken op met een mannelijk gemoed.
[22] Zij zei tegen hen: Ik weet niet hoe jullie in mijn lichaam gegroeid zijn. Ik heb jullie de geest en het leven niet gegeven, en ik heb de eerste bouwstenen waaruit ieder van jullie bestaat niet samengevoegd.
[23] Daarom zal de Schepper van de wereld, die de geboorte van de mens klaarmaakt en de oorsprong van alles bedenkt, jullie de geest en het leven met ontferming teruggeven, omdat jullie nu jezelf niet tellen om Zijn wetten.
[24] Antiochus (die standhoudt) dacht dat hij veracht werd en vond dat deze woorden een belediging waren. Toen alleen de jongste nog over was, sprak hij hem niet alleen met woorden toe, maar hij verzekerde hem ook met een eed dat hij hem meteen rijk en gelukkig zou maken als hij de wetten van zijn voorouders zou loslaten, en dat hij hem als vriend zou beschouwen en hem ambten zou toevertrouwen.
[25] Maar de jongen luisterde daar helemaal niet naar. Toen riep de koning de moeder en drong erop aan dat zij haar zoon zou aanraden zich te redden.
[26] En toen hij haar met veel woorden had aangespoord, nam zij op zich haar zoon over te halen.
[27] De moeder boog zich naar hem toe, bespotte de wrede tiran en zei in de taal van haar voorouders: Mijn zoon, heb medelijden met mij, die je negen maanden in mijn lichaam gedragen heb en je drie jaar de borst gegeven heb, die je opgevoed en tot deze leeftijd gebracht heb en de moeite van je opvoeding gedragen heb.
[28] Ik vraag je, mijn kind, kijk naar de hemel en naar de aarde en naar alles wat daarin is, en erken dat God dat alles uit niets gemaakt heeft en dat ook het menselijk geslacht zo ontstaan is.
[29] Wees niet bang voor deze beul, maar gedraag je zo dat je je broers waardig bent, en neem de dood aan, zodat ik jou met je broers weer terugkrijg als God

zich ontfermt.

30 En terwijl zij nog sprak, zei de jongen: Waar wacht u nog op? Ik zal het bevel van de koning niet gehoorzamen, maar ik zal het gebod van de wet gehoorzamen, die aan onze voorouders door Mozes gegeven is.

31 En u, koning, die alle kwaad tegen de Hebreeën uitgevonden hebt, zult niet aan de handen van God ontkomen.

32 Want wij lijden om onze eigen zonden.

33 Als onze Heere, die leeft, om ons op te voeden en te straffen een korte tijd boos is, zal Hij zich toch weer met Zijn dienaren verzoenen.

34 Maar u, goddeloze en onreinste van alle mensen, wees niet zo hoogmoedig zonder reden. Word niet trots op een onzekere hoop en hef uw hand niet op tegen de kinderen van de hemel.

35 Want u bent nog niet aan het oordeel ontkomen van de almachtige God, die alles overziet.

36 Want onze broers hebben korte tijd pijn geleden en zijn gestorven onder het verbond van God van het eeuwige leven. Maar u zult door het oordeel van God de rechtvaardige straf voor deze hoogmoed dragen.

37 En net als mijn broers geef ik mijn lichaam en mijn ziel over voor de wetten van onze voorouders, terwijl ik God aanroep dat Hij ons volk snel genadig zal zijn en dat u door pijnen en zwepen zult erkennen dat Hij alleen God is.

38 En dat met mij en met mijn broers de toorn van de Almachtige zal ophouden, die terecht over heel ons volk gekomen is.

39 De koning werd woedend en nam het hem heel kwalijk dat hij zo bespot werd. Hij behandelde hem veel erger dan de anderen.

40 En zo is hij rein gestorven, terwijl hij helemaal op de Heere vertrouwde.

41 En de moeder is ten slotte na haar zonen gestorven.

42 Dit zij dan genoeg gezegd over het eten van de geofferde ingewanden en over de zeer zware pijnigingen.

2 Makkabeeën 8

[1] Judas (lofprijs) de Makkabeeër en zijn mannen kwamen in het geheim de dorpen binnen en riepen hun verwanten bij zich. Zij namen wie in de Joodse godsdienst gebleven waren met zich mee en brachten zesduizend man bijeen.
[2] Zij riepen de Heere aan of Hij wilde omzien naar het volk dat van alle kanten mishandeld werd, en of Hij zich wilde ontfermen over de tempel die door goddeloze mensen ontheiligd was,
[3] en of Hij medelijden wilde hebben met de stad die nu verwoest was en tot de grond toe geslecht zou worden, en of Hij al het bloed wilde horen dat tot Hem riep,
[4] en of Hij wilde denken aan de onrechtvaardige moord op de onschuldige kleine kinderen, en of Hij om de godslasteringen tegen Zijn naam Zijn afkeer van het kwaad wilde laten zien.
[5] Toen Judas de Makkabeeër een leger bijeengebracht had, werd hij voor de volken onhoudbaar, want de toorn van God was in ontferming veranderd.
[6] Hij overviel steden en dorpen onverwachts en stak ze in brand. Hij nam goed gelegen plaatsen in en dreef heel wat vijanden op de vlucht.
[7] Hij koos vooral de nachten uit voor zulke hinderlagen, en het gerucht van zijn dapperheid verspreidde zich overal.
[8] Filippus (paardenvriend) zag dat deze man steeds verder kwam en dat het hem steeds beter ging. Hij schreef aan Ptolemeüs (oorlogszuchtig), de bevelhebber van Celo-Syrië en Fenicië, dat hij de zaak van de koning te hulp moest komen.
[9] Die koos meteen Nikanor (overwinnaar) uit, de zoon van Patroclus (roem van de vader), een van zijn voornaamste vrienden. Hij stuurde hem met minstens twintigduizend man uit allerlei volken om heel het Joodse volk uit te roeien, en hij gaf hem Gorgias (fel) mee, een aanvoerder met veel ervaring in de oorlog.
[10] Nikanor had de koning beloofd de belasting die hij de Romeinen schuldig was, tweeduizend talenten, te betalen uit de opbrengst van gevangen Joden.
[11] Hij stuurde meteen bericht naar de kuststeden en nodigde hen uit Joodse slaven te kopen. Hij beloofde negentig slaven voor één talent te geven. Hij verwachtte niet dat de straf van de Almachtige hem zou treffen.

[12] Judas kreeg bericht dat Nikanor in aantocht was.

[13] Toen hij zijn mannen verteld had dat het leger gekomen was, werden zij bang. Zij vertrouwden niet op de gerechtigheid van God, maar vluchtten alle kanten op en verlieten de plaats.

[14] Anderen verkochten alles wat er nog over was en baden de Heere of Hij hen wilde redden die door de goddeloze Nikanor al verkocht waren voordat zij elkaar ontmoet hadden,

[15] en als Hij het niet om hen wilde doen, dan toch om de verbonden die Hij met hun voorouders gesloten had, en omdat zij naar Zijn eerbiedwaardige en prachtige naam genoemd waren.

[16] Judas de Makkabeeër bracht zijn mannen bijeen, zesduizend in getal. Hij spoorde hen aan zich niet door de vijanden te laten verslaan en niet bang te zijn voor de grote menigte van de volken die onrechtvaardig op hen afkwamen, maar moedig te vechten en voor ogen te houden welke schande zij onrechtvaardig aan de heilige plaats aangedaan hadden,

[17] en de mishandeling van de stad, die door hen bespot was, en het afbreken van het bestuur dat hun voorouders gehad hadden.

[18] En hij zei: Zij vertrouwen op hun wapens en hun brutaliteit, maar wij vertrouwen op de almachtige God, die met één wenk zowel hen die op ons afkomen als de hele wereld kan neerwerpen.

[19] En hij vertelde hun over de hulp die hun voorouders gekregen hadden, en hoe de honderdvijfentachtigduizend man onder Sanherib (Sin heeft broers vervangen) omgekomen waren,

[20] en over de slag in Babylonië tegen de Galaten, hoe allen die daar in gevecht kwamen maar achtduizend man waren, met vierduizend Macedoniërs, en hoe die achtduizend, toen de Macedoniërs begonnen te aarzelen, honderdtwintigduizend man verslagen hebben door de hulp die hun uit de hemel kwam, en grote winst behaalden.

[21] Zo maakte hij hen moedig en bereid om voor de wetten en het vaderland te sterven.

[22] Hij verdeelde zijn troepen in vier groepen en stelde zijn broers aan als leiders van elke afdeling, namelijk Simon (hij heeft gehoord), Jozef (hij voegt toe) en

Jonathan (YHWH heeft gegeven), en gaf ieder van hen vijftienhonderd man, en bovendien ook Eleazar (God helpt).

[23] Hij las hun uit het heilige boek voor en gaf hun als wachtwoord: door de hulp van God. Zelf voerde hij de eerste afdeling aan en raakte hij slaags met Nikanor.

[24] Omdat de Almachtige met hen streed, doodden zij meer dan negenduizend vijanden. Zij verwondden en verminkten het grootste deel van de troepen van Nikanor en dwongen hen allemaal te vluchten.

[25] Zij namen het geld mee van de mensen die gekomen waren om hen te kopen. Zij achtervolgden hen lang, maar keerden terug omdat de tijd hen inhaalde.

[26] Want het was de dag voor de sabbat, en daarom zetten zij de achtervolging niet door.

[27] Toen zij de wapens verzameld hadden en de vijanden hun buit hadden afgenomen, vierden zij de sabbat. Zij dankten en prezen de Heere zeer, die hen tot die dag toe bewaard had, en dat was het begin van de ontferming die over hen kwam.

[28] Na de sabbat gaven zij van de buit aan wie ziek waren, aan de weduwen en de wezen, en de rest verdeelden zij onder elkaar en onder hun knechten.

[29] Toen zij dat gedaan hadden, hielden zij een algemene biddag en baden zij de barmhartige Heere of Hij Zijn dienaren tot het einde toe genadig wilde zijn.

[30] Zij brachten hun troepen bijeen en doodden meer dan twintigduizend man van de mannen van Timotheüs (wie God eert) en Bacchides (van Bacchus). Zij veroverden met veel succes de hooggelegen vestingen en verdeelden een grote buit, met gelijke delen voor zichzelf, voor wie ziek waren, voor de wezen, voor de weduwen en ook voor de ouderen.

[31] Zij verzamelden de wapens en legden die allemaal zorgvuldig op geschikte plaatsen op. De rest van de buit brachten zij naar Jeruzalem.

[32] Zij versloegen ook Filarches, die bij Timotheüs hoorde, een heel goddeloos man die de Joden veel verdriet aangedaan had.

[33] En terwijl zij in hun eigen land een dankdag hielden over de overwinning, verbrandden zij Callisthenes (schoon en sterk), die de heilige poorten in brand gestoken had, in een huisje waarin hij gevlucht was. Zo kreeg hij het verdiende

loon voor zijn goddeloosheid.

[34] En de door en door goddeloze Nikanor, die duizend kooplieden bijeengebracht had om de Joden aan hen te verkopen,

[35] werd vernederd door mensen die hij het minst achtte, door de hulp van de Heere. Hij legde zijn prachtige kleding af, ging in zijn eentje verder en vluchtte over de Middellandse Zee, als een slaaf die van zijn heer wegloopt. Hij kwam in Antiochië aan en mocht van geluk spreken dat hij zijn leger kwijt was.

[36] En hij die op zich genomen had de Romeinen de belasting te betalen uit de gevangenen die hij in Jeruzalem zou krijgen, vertelde nu overal dat de Joden God als voorvechter hadden en dat de Joden op die manier niet verwond kunnen worden, omdat zij de wetten volgen die Hij ingesteld heeft.

2 Makkabeeën 9

[1] Rond die tijd gebeurde het dat Antiochus (die standhoudt) met schande terugkwam uit de streken van Perzië.

[2] Want hij was de stad Persepolis binnengegaan en had geprobeerd het heiligdom te beroven en de stad te bezetten. Toen liep het volk te wapen en dreef hen op de vlucht. En zo gebeurde het dat Antiochus door de inwoners op de vlucht gedreven werd en op een schandelijke manier vertrok.

[3] Toen hij in Ecbatana was, kreeg hij bericht over wat Nikanor (overwinnaar) en Timotheüs (wie God eert) overkomen was.

[4] Hij werd woedend en dacht dat hij het kwaad dat de mensen die hem verjaagd hadden hem aangedaan hadden, op de Joden zou verhalen. Daarom gaf hij zijn wagenmenner bevel zonder ophouden door te rijden en de reis af te maken, terwijl het oordeel uit de hemel al op hem drukte. Want hij zei in hoogmoed: Ik zal Jeruzalem tot een begraafplaats voor de Joden maken, zodra ik daar gekomen ben.

[5] Maar de almachtige Heere, de God van Israël (die met God strijdt), sloeg hem met een ongeneeslijke en onzichtbare plaag. Want zodra hij die woorden uitgesproken had, werd hij bevangen door een ongeneeslijke pijn in zijn ingewanden en door bittere inwendige pijnen.

[6] Heel terecht, want hij had met veel vreemde folteringen de ingewanden van anderen gepijnigd.

[7] Toch hield hij niet op met zijn grootspraak. Hij was nog vol hoogmoed en blies vuur in zijn woede tegen de Joden, en hij gaf bevel de reis te versnellen. Toen gebeurde het dat hij ook van de wagen viel, die heel hard reed, en hij kwam zo zwaar terecht dat alle leden van zijn lichaam verdraaid werden.

[8] Hij, die kort tevoren de golven van de zee leek te willen bevelen met een overmoed die het menselijke te boven ging, en die dacht dat hij de hoogste bergen op een weegschaal kon wegen toen hij op aarde was, werd nu op een draagbaar gedragen, en zo liet hij aan iedereen de openlijke macht van God aan zichzelf zien.

[9] Uit het lichaam van deze goddeloze kwamen zelfs levende wormen tevoorschijn, en zijn vlees viel van hem af terwijl hij nog in pijn en smart leefde. Het hele leger had last van zijn stank door de verrotting.

[10] Hem, die kort tevoren de sterren van de hemel leek aan te raken, kon niemand dragen om de ondraaglijke stank.

[11] Toen begon hij, zo gewond, van zijn grote hoogmoed terug te komen en door deze goddelijke geseling tot inzicht te komen, terwijl de pijnen elk ogenblik erger werden.

[12] En omdat hij zijn eigen stank niet meer kon verdragen, zei hij: Het is terecht dat een mens zich aan God onderwerpt, en dat iemand die sterfelijk is, niet denkt dat hij aan God gelijk is.

[13] En deze misdadiger bad tot de Heere, die hem geen ontferming meer bewees. Hij zei

[14] dat hij de heilige stad, waarheen hij zich gehaast had om haar tot de grond toe te verwoesten en tot een begraafplaats te maken, vrij zou verklaren,

[15] en dat hij de Joden, die hij zich had voorgenomen zelfs geen begrafenis waardig te keuren maar samen met de kleine kinderen aan de vogels en de wilde dieren voor te werpen, allemaal gelijk zou maken aan de burgers van Athene,

[16] en dat hij de heilige tempel, die hij eerder beroofd had, met heel mooie geschenken zou versieren, en dat hij alle heilige voorwerpen in veelvoud terug zou geven, en dat hij uit zijn eigen inkomsten de kosten van de offers zou

betalen,
17 en dat hij bovendien zelf Jood zou worden en door alle bewoonde plaatsen zou trekken om de kracht van God bekend te maken.
18 Maar de pijnen hielden helemaal niet op, want het rechtvaardige oordeel van God was over hem gekomen. Hij gaf de hoop op zichzelf op en schreef aan de Joden de brief hieronder, in de vorm van een smeekbede. Die luidde zo:
19 Koning en veldheer Antiochus wenst de Joden, zijn burgers, voorspoed, gezondheid en welzijn.
20 Als het goed met u gaat en met uw kinderen, en als uw eigen zaken naar wens gaan, dan is dat ons aangenaam.
21 Ik heb mijn hoop op de hemel en ik denk met welwillendheid aan uw eer en uw goede gezindheid.
22 Op de terugreis uit de streken van Perzië ben ik in een ernstige ziekte gevallen. Daarom vond ik het nodig te zorgen voor de algemene veiligheid van allen. Ik geef mijzelf niet op, maar ik heb grote hoop dat ik aan deze ziekte zal ontkomen.
23 Maar ik bedenk dat mijn vader in de tijd dat hij ook in die hooglanden een leger aanvoerde, bekendmaakte wie hem zou opvolgen,
24 zodat de inwoners van het land, als er iets onverwachts zou gebeuren of als er moeilijkheden gemeld zouden worden, zouden weten aan wie de zaken van het rijk zijn nagelaten, en niet in onrust zouden raken.
25 Bovendien bedenk ik dat de vorsten die in de buurt liggen en buren van het rijk zijn, op het juiste moment letten en afwachten wat er gebeurt. Daarom heb ik mijn zoon Antiochus tot koning uitgeroepen. Ik heb hem, wanneer ik vaak naar de hooglanden reisde, bij de meesten van u aanbevolen en toevertrouwd, en ik heb hem geschreven wat hieronder staat.
26 Daarom spoor ik u aan en vraag ik u: denk aan het goede dat u in het algemeen en in het bijzonder is aangedaan, en laat ieder van u de goede gezindheid bewaren die u tegenover mij en mijn zoon hebt.
27 Want ik ben ervan overtuigd dat hij mijn bedoeling zal volgen en u in alles redelijk en vriendelijk zal behandelen.

[28] Zo heeft deze moordenaar en godslasteraar, nadat hij het allerergste geleden had, net zoals hij anderen ook aangedaan had, in een vreemd land in de bergen door een heel ellendige dood zijn leven verloren.

[29] En Filippus (paardenvriend), die met hem opgegroeid was, nam zijn lichaam mee. Uit angst voor de zoon van Antiochus trok hij naar Egypte, naar Ptolemeüs (oorlogszuchtig) Filometor (moederminnend).

2 Makkabeeën 10

[1] De Makkabeeër en zijn mannen kregen, terwijl de Heere hen leidde, de tempel en de stad terug.

[2] Zij haalden de altaren weg die de vreemde volken op het plein gebouwd hadden, en ook de tempel van de afgoden.

[3] Toen zij de tempel gereinigd hadden, maakten zij een nieuw altaar. Zij sloegen vuur uit stenen, namen daar het vuur uit en brachten offers, na twee jaar. Zij zorgden ook voor het reukwerk, de lampen en de toonbroden.

[4] Daarna vielen zij plat op de grond en baden zij de Heere of zij niet opnieuw in zulke moeilijkheden zouden komen, maar dat Hij hen, als zij ooit weer zouden zondigen, met goedheid zou opvoeden en hen niet zou overgeven aan de godslasterlijke en barbaarse volken.

[5] Het gebeurde dat de reiniging van de tempel plaatsvond op dezelfde dag waarop de tempel door de vreemde volken ontheiligd was, namelijk op de vijfentwintigste van de maand Kislev.

[6] Zij vierden acht dagen met vreugde, zoals bij het Loofhuttenfeest, en zij dachten eraan hoe zij kort tevoren op het Loofhuttenfeest in de bergen en in de grotten als wilde dieren in eenzaamheid geleefd hadden.

[7] Daarom droegen zij wijnranken en mooie takken en ook palmtakken, en zij brachten lofliederen aan Hem die hun voorspoed gegeven had, zodat Zijn plaats gereinigd kon worden.

[8] En zij namen een besluit, met een algemeen gebod en met instemming van heel het volk van de Joden, dat deze dagen elk jaar gevierd zouden worden.

[9] Zo is het einde van het leven van Antiochus (die standhoudt), bijgenaamd Epifanes (de schitterende), geweest.

[10] Nu zullen wij vertellen wat er gebeurd is onder Antiochus Eupator (van edele vader), de zoon van deze goddeloze, en de voortdurende ellende van de oorlogen kort samenvatten.

[11] Toen hij het koninkrijk gekregen had, stelde hij over zijn zaken een zekere Lysias (bevrijder) aan, die opperbevelhebber was van Celo-Syrië en Fenicië.

[12] Want Ptolemeüs (oorlogszuchtig), bijgenaamd Macron (lange), wilde liever het recht voor de Joden handhaven vanwege het onrecht dat hun aangedaan was, en probeerde hun zaken vreedzaam te regelen.

[13] Daarom werd hij door de vrienden bij Eupator aangeklaagd. Hij moest telkens horen dat hij een verrader was, omdat hij Cyprus, dat Filometor (moederminnend) hem toevertrouwd had, in de steek gelaten had en naar Antiochus Epifanes overgelopen was, en dat hij dat hoge ambt niet voortreffelijk bediend had. Hij vergiftigde zichzelf en maakte een einde aan zijn leven.

[14] Gorgias (fel) werd bevelhebber van die streken. Hij hield huurtroepen in dienst en voerde onafgebroken oorlog tegen de Joden.

[15] En tegelijk met hem deden ook de Idumeeërs de Joden last aan, want zij hadden goed gelegen vestingen in handen. Zij namen wie uit Jeruzalem verbannen waren bij zich en probeerden de oorlog gaande te houden.

[16] De mannen van de Makkabeeër hielden een biddag en vroegen God of Hij hen wilde helpen vechten. Daarna vielen zij de vestingen van de Idumeeërs aan.

[17] Zij vielen die met geweld aan, veroverden de plaats, verdreven iedereen die op de muren vocht en sloegen iedereen dood die hun tegenkwam. Zij doodden minstens twintigduizend man.

[18] En toen minstens negenduizend man gevlucht waren in twee heel sterke torens, die goed voorzien waren van alles wat je nodig hebt om een beleg te doorstaan,

[19] liet de Makkabeeër Simon (hij heeft gehoord) en Jozef (hij voegt toe) achter, en bovendien Zacheüs (rein) en veel mannen bij hem, om dat beleg te voeren, en hij trok zelf naar de plaatsen die het harder nodig hadden.

[20] Maar de mannen van Simon waren hebzuchtig. Zij lieten zich door een aantal mannen in de torens omkopen. Zij kregen zevenduizend drachmen en lieten een aantal van hen ontsnappen.
[21] Toen de Makkabeeër hoorde wat daar gebeurd was, riep hij de leiders van het volk bijeen en beschuldigde hij hen ervan dat zij hun broeders voor geld verkocht hadden door de vijanden tot hun eigen schade te laten gaan.
[22] Hij liet hen als verraders ombrengen, en hij nam meteen die twee torens in.
[23] Met de wapens in zijn hand had hij overal succes, en in die twee vestingen bracht hij meer dan twintigduizend mensen om.
[24] Timotheüs (wie God eert), die eerder door de Joden verslagen was, bracht een heel grote troepenmacht huurlingen bijeen en verzamelde een flink aantal ruiters uit Azië. Hij rukte op alsof hij Judea met wapengeweld zou innemen.
[25] Toen hij naderde, gingen de mannen van de Makkabeeër bidden tot God. Zij strooiden aarde op hun hoofd en deden rouwkleren om hun middel.
[26] Zij vielen neer op de rand voor het altaar en baden of Hij hun genadig wilde zijn en of Hij vijandig wilde zijn tegen hun vijanden en wilde weerstaan wie hen weerstonden, zoals de wet zegt.
[27] Toen zij van het gebed opstonden, namen zij de wapens op en trokken zij ver van de stad. Toen zij de vijanden naderden, bleven zij staan.
[28] Zodra de zon opging, raakten zij met elkaar slaags. De een had als waarborg voor succes en overwinning naast zijn moed zijn toevlucht tot de Heere, de ander stelde daar zijn eigen woede tegenover als aanvoerder van de strijd.
[29] Toen de strijd op zijn hevigst was, verschenen er aan de vijanden vijf voorname mannen uit de hemel, op paarden met gouden teugels, en twee van hen waren gidsen van de Joden.
[30] Zij namen de Makkabeeër in hun midden, beschermden hem met hun wapens en zorgden dat hij niet gewond raakte. Op de vijanden wierpen zij pijlen en bliksems, zodat die door blindheid in verwarring raakten, verslagen werden en in paniek waren.
[31] Er werden twintigduizend vijfhonderd man voetvolk en zeshonderd ruiters gedood.

[32] Timotheüs zelf vluchtte in een goed bezette vesting die Gazara heet, waar Cherea (blij) de bevelhebber was.
[33] De mannen van de Makkabeeër belegerden de vesting vol moed vierentwintig dagen lang.
[34] Wie binnen zaten, vertrouwden op de sterkte van de plaats. Zij lasterden buitensporig en schreeuwden gruwelijke woorden.
[35] Toen de vijfentwintigste dag aanbrak, werden een paar jonge mannen bij de Makkabeeër woedend om die godslasteringen. Zij vielen de muren aan en sloegen heel moedig en met vuur in hun hart iedereen dood die hun voor de voeten kwam.
[36] Anderen klommen op dezelfde manier omhoog naar wie binnen waren. Zij staken de torens in brand, ontstaken vuren en verbrandden al die godslasteraars levend.
[37] Weer anderen braken de poorten open. Zij lieten een afdeling binnen en namen de stad in. Zij doodden Timotheüs, die zich in een kuil verstopt had, en zijn broer Chereas en Apollofanes (Apollo verschijnt).
[38] Toen zij dat gedaan hadden, dankten zij met lofliederen en dankgebeden de Heere, die Israël (die met God strijdt) zo veel goeds bewezen had en die hun deze overwinning gegeven had.

2 Makkabeeën 11

[1] Kort daarna was Lysias (bevrijder), de hofmeester en verwant van de koning, die over de zaken van de koning ging, zeer ontevreden over wat er gebeurd was.
[2] Hij bracht ongeveer tachtigduizend man voetvolk bijeen met heel de ruiterij en trok op tegen de Joden. Hij was van plan de stad tot een woonplaats voor de volken te maken,
[3] de tempel als geldbron te gebruiken, net als de andere tempels van de volken, en het hogepriesterschap elk jaar voor geld te verkopen.
[4] Hij rekende helemaal niet met de macht van God, maar was hoogmoedig op zijn vele duizenden voetvolk, zijn duizenden ruiters en zijn tachtig olifanten.

[5] Hij kwam in Judea en naderde Bet-Sur, een sterke plaats op ongeveer vijf stadiën van Jeruzalem, en hij sloot het in.

[6] Toen de mannen van de Makkabeeër hoorden dat hij hun vestingen belegerde, baden zij met de menigte onder gekerm en tranen tot de Heere of Hij een goede engel wilde sturen om Israël (die met God strijdt) te redden.

[7] De Makkabeeër zelf nam als eerste de wapens op en spoorde de anderen aan zich met hem in gevaar te begeven om hun broeders te helpen.

[8] Zij deden samen een moedige uitval. Toen zij nog bij Jeruzalem waren, verscheen hun een ruiter te paard die voor hen uit reed, in witte kleding, en die zijn gouden wapenrusting liet blinken.

[9] Zij prezen allemaal eenstemmig de barmhartige God en werden van binnen zo sterk dat zij bereid waren niet alleen mensen, maar ook de wildste dieren en ijzeren muren te doorbreken.

[10] Zij trokken in slagorde verder, met iemand uit de hemel die hen zou helpen vechten, want God ontfermde zich over hen.

[11] Als leeuwen vielen zij hun vijanden aan. Zij sloegen er elfduizend man voetvolk neer en zestienhonderd ruiters.

[12] Alle anderen dwongen zij te vluchten. Velen van hen ontkwamen gewond en zonder wapens, en ook Lysias zelf ontkwam, maar met schande.

[13] Hij was niet dom. Hij dacht na over de nederlaag die hij geleden had en begreep dat de Hebreeën onoverwinnelijk waren, omdat de almachtige God met hen streed. Daarom stuurde hij een boodschap naar hen.

[14] Hij verzekerde hun dat hij op alle redelijke voorwaarden met hen wilde onderhandelen en dat hij daarom ook de koning zou overhalen, ja dwingen, hun vriend te worden.

[15] De Makkabeeër zorgde voor wat goed was en stemde in met alles wat Lysias vroeg. Want alles wat de Makkabeeër voor de Joden schriftelijk aan Lysias voorgelegd had, stond de koning toe.

[16] De brieven die Lysias aan de Joden schreef, hadden deze inhoud: Lysias wenst het Joodse volk voorspoed.

17 Johannes (YHWH is genadig) en Absalom (vader is vrede), die door u gestuurd zijn, hebben de antwoorden overhandigd die hieronder staan, en zij hebben gevraagd of wij wilden inwilligen wat daarin staat.
18 Ik heb alles wat aan de koning voorgelegd moest worden aan hem uitgelegd, en hij heeft toegestaan wat redelijk was.
19 Daarom: als u onze zaken welgezind blijft, zal ik ook voortaan proberen bij te dragen aan uw welzijn.
20 Over de bijzonderheden heb ik zowel aan deze mannen als aan mijn eigen gezanten opdracht gegeven om het u uit te leggen.
21 Het ga u goed. In het honderdachtenveertigste jaar, de vierentwintigste dag van de maand van Zeus Corinthius.
22 En de brief van de koning had deze inhoud: Koning Antiochus (die standhoudt) wenst zijn broeder Lysias voorspoed.
23 Nu onze vader tot de goden is opgenomen, willen wij dat wie in ons koninkrijk wonen zonder onrust hun eigen zaken kunnen doen.
24 Wij hebben gehoord dat de Joden niet tevreden zijn met de verandering van mijn vader, waarmee hij hen tot de Griekse manier van godsdienst wilde brengen, maar dat zij liever hun eigen manier volgen, en dat zij daarom vragen of zij hun eigen wetten mogen houden.
25 Daarom hebben wij besloten dat ook dit volk buiten de onrust zal blijven, en wij bevelen dat de tempel aan hen teruggegeven wordt en dat zij voortaan mogen leven naar de gewoonten van hun voorouders.
26 U zult er goed aan doen mensen naar hen toe te sturen en hun de rechterhand te geven, zodat zij, nu zij ons besluit kennen, goede moed krijgen en met vreugde hun eigen zaken kunnen doen.
27 En de brief van de koning aan het Joodse volk luidde zo: Koning Antiochus wenst de raad van de Joden en alle andere Joden voorspoed.
28 Als het goed met u gaat, dan is dat zoals wij het willen. Wij zijn in goede gezondheid.
29 Menelaüs (kracht van het volk) heeft ons verteld dat u, teruggekeerd, uw eigen zaken wilt doen.

[30] Wie tot de dertigste dag van de maand Xanthicus bij ons komen, krijgen de rechterhand met alle zekerheid.

[31] De Joden mogen hun eigen voedsel en hun eigen wetten gebruiken, zoals vroeger, en niemand van hen zal op welke manier dan ook lastiggevallen worden om wat er onbezonnen gedaan mag zijn.

[32] Ik heb ook Menelaüs naar u toe gestuurd om u gerust te stellen.

[33] Het ga u goed. De vijftiende dag van de maand Xanthicus, in het jaar honderdachtenveertig.

[34] Ook de Romeinen schreven hun een brief met deze inhoud: Quintus Memmius en Titus (aangenaam) Manlius, gezanten van de Romeinen, wensen het Joodse volk voorspoed.

[35] Wat Lysias, de verwant van de koning, u toegestaan heeft, vinden ook wij goed.

[36] Maar wat hij besloten heeft aan de koning voor te leggen: stuur daar meteen iemand voor die erover kan onderhandelen, zodat wij kunnen uitleggen wat goed voor u is. Want wij trekken naar Antiochië.

[37] Haast u daarom en stuur mensen, zodat ook wij weten hoe u erover denkt.

[38] Het ga u goed. De vijftiende dag van de maand Xanthicus, in het jaar honderdachtenveertig.

2 Makkabeeën 12

[1] Toen deze verdragen gesloten waren, vertrok Lysias (bevrijder) naar de koning, en de Joden gingen hun land bewerken.

[2] Maar de bevelhebbers van die streken, Timotheüs (wie God eert) en Apollonius (van Apollo), de zoon van Genneüs (edel), en ook Hieronymus (heilige naam) en Demofon (stem van het volk), en daarbij Nikanor (overwinnaar), de bevelhebber van Cyprus, lieten hen niet met rust en lieten hun niet toe hun werk in stilte te doen.

[3] En de mensen van Joppe deden de Joden dit schandelijke stuk. Zij vroegen de Joden die bij hen woonden met vrouwen en kinderen in schuiten te stappen die zij geregeld hadden, alsof er geen vijandschap tegen hen bestond.

[4] Toen zij dat aannamen omdat er een openbaar besluit van de stad was, want zij wilden in vrede leven en hadden geen kwaad vermoeden, en toen zij op zee waren, hebben de mensen van Joppe hen in zee verdronken, minstens tweehonderd.

[5] Toen Judas (lofprijs) hoorde dat deze wreedheid tegen zijn landgenoten begaan was, gaf hij zijn mannen bevel de wapens op te nemen. Hij riep God aan als een rechtvaardige rechter,

[6] en trok op tegen de moordenaars van zijn broeders. Hij stak 's nachts de haven in brand, verbrandde de schuiten en doorstak wie daarheen gevlucht waren.

[7] Omdat de plaats afgesloten was, vertrok hij met het plan terug te komen en heel de burgerij van Joppe uit te roeien.

[8] Toen hij hoorde dat ook de mensen van Jamnia hetzelfde wilden doen met de Joden die bij hen woonden,

[9] overviel hij Jamnia 's nachts en verbrandde hij hun haven en vloot, zodat het licht van de vlam tot in Jeruzalem te zien was, tweehonderdveertig stadiën verder.

[10] Toen zij vandaar negen stadiën gegaan waren en op weg waren naar Timotheüs, vielen de Arabieren hen aan, minstens vijfduizend man voetvolk en vijfhonderd ruiters.

[11] Er ontstond een hevig gevecht, en de mannen van Judas vochten met succes door de hulp die van God kwam. De nomaden van Arabië werden overwonnen en vroegen Judas of hij hun de rechterhand wilde geven. Zij beloofden hem hun vee te geven en hem in alles van dienst te zijn.

[12] Judas dacht dat zij hem in veel zaken werkelijk van dienst zouden zijn, en hij stemde toe vrede met hen te sluiten. Toen zij de rechterhand gekregen hadden, gingen zij terug naar hun tenten.

[13] Hij ondernam ook een aanval op een sterke stad met muren eromheen, die door allerlei door elkaar gemengde volken bewoond werd en Caspin heette.

[14] Maar wie binnen zaten, vertrouwden op de sterkte van hun muren en op hun voedselvoorraad. Zij gedroegen zich onverschillig, scholden de mannen van Judas uit, lasterden hen en spraken onbehoorlijke dingen.

15 Maar de mannen van Judas riepen de grote Vorst van de wereld aan, die zonder stormrammen en andere belegeringswerktuigen in de tijd van Jozua (YHWH redt) de muren van Jericho heeft neergeworpen. Zij vielen de muren aan als wilde mannen.
16 Zij namen de stad in door de wil van God en doodden een onuitsprekelijke menigte, zodat het meer daarnaast, dat twee stadiën breed was, leek te stromen van bloed en ermee gevuld leek.
17 Toen zij vandaar zevenhonderdvijftig stadiën verder getrokken waren, kwamen zij in Charax bij de Joden die Tubianen heten.
18 Zij troffen Timotheüs niet in die streken aan. Hij was daar zonder iets te bereiken vertrokken en had een bezetting achtergelaten op een zeer sterke plaats.
19 Dositheüs (gave van God) en Sosipater (redt de vader), twee aanvoerders van de mannen van de Makkabeeër, trokken uit en doodden meer dan tienduizend man van de mannen die Timotheüs in die vesting achtergelaten had.
20 Judas de Makkabeeër stelde zijn leger in afdelingen op, gaf ieder een aanvoerder en viel Timotheüs aan, die honderdtwintigduizend man voetvolk en tweeduizend vijfhonderd ruiters bij zich had.
21 Toen Timotheüs hoorde dat Judas eraan kwam, stuurde hij alle vrouwen en kinderen en alle bagage vooruit naar een plaats die Karnion heet, want die plaats was moeilijk te belegeren en moeilijk te bereiken, door de nauwe toegangen overal.
22 Zodra de eerste afdeling van Judas zich vertoonde, kwam er ontzetting over de vijanden door de verschijning van Hem die alles ziet. Zij sloegen met veel lawaai op de vlucht, de een hierheen en de ander daarheen, zodat zij vaak door hun eigen mensen verwond en door scherpe zwaarden doorstoken werden.
23 Judas achtervolgde hen fel, doorstak die misdadigers en doodde er dertigduizend.
24 Timotheüs zelf viel in handen van Dositheüs en Sosipater. Met veel bedrog smeekte hij dat men hem in leven zou laten en zou vrijlaten, omdat hij veel van hun ouders en broers in handen had en het anders slecht met hen zou aflopen.

[25] Toen hij met veel woorden zijn toezegging bevestigd had, namelijk dat hij hen ongedeerd zou uitleveren, lieten zij hem los om hun broeders te redden.
[26] Judas trok vandaar naar Karnion en Atargatis en doodde daar vijfentwintigduizend man.
[27] Na de vlucht en de nederlaag van die mannen bracht hij zijn leger ook voor Efron (hertenkalf), een sterke stad waarin een grote menigte van allerlei volken woonde. De dappere jonge mannen stonden voor de muren en vochten hevig, en er was een grote voorraad werktuigen en pijlen.
[28] Maar zij riepen God aan, de Vorst die met kracht de macht van de vijanden breekt, en zij namen de stad in en onderwierpen haar, en zij doodden er vijfentwintigduizend van wie daarin waren.
[29] Vandaar trokken zij op naar de stad Scythopolis, zeshonderd stadiën van Jeruzalem.
[30] Maar de Joden die daar woonden, getuigden van de welwillendheid die de burgers van Scythopolis hun getoond hadden en hoe vriendelijk zij hen in tijden van tegenspoed behandeld hadden.
[31] Daarom bedankten zij hen en spoorden zij hen aan ook voortaan hun volk goedgezind te zijn. En omdat het Wekenfeest eraan kwam, keerden zij terug naar Jeruzalem.
[32] Toen het feest dat Pinksteren heet voorbij was, trokken zij op tegen Gorgias (fel), de bevelhebber van Idumea.
[33] Zij trokken uit met drieduizend man voetvolk en vierhonderd ruiters.
[34] Toen zij tegen hem vochten, gebeurde het dat er maar weinig Joden vielen.
[35] Een zekere Dositheüs, een ruiter uit de troep van Bakenor en een sterke man, had Gorgias te pakken. Hij greep hem bij zijn mantel en sleepte hem met kracht mee. Maar terwijl hij die man levend gevangen wilde nemen, viel een van de Thracische ruiters hem aan, hakte zijn schouder af, en Gorgias ontsnapte naar Marisa.
[36] Toen de mannen van Esdrin lang gevochten hadden en moe waren, riep Judas de Heere aan of Hij als medestrijder en aanvoerder in de strijd wilde verschijnen.

[37] Hij begon in de taal van zijn voorouders een strijdkreet met lofliederen, viel de soldaten van Gorgias onverwacht aan en dreef hen op de vlucht.
[38] Judas bracht zijn troepen bijeen en kwam in de stad Odollam. Omdat de zevende dag aanbrak, heiligden zij zich zoals de gewoonte is en brachten zij daar de sabbat door.
[39] De volgende dag gingen de mannen van Judas, zoals het op dat moment hoort, de lichamen ophalen van wie gevallen waren, om die bij hun verwanten in de graven van hun voorouders te leggen.
[40] Onder de kleding van elk van de doden vonden zij voorwerpen die aan de afgoden van Jamnia gewijd waren, wat de wet de Joden verbiedt. Toen werd het iedereen duidelijk dat zij daarom gevallen waren.
[41] Zij prezen allemaal de Heere, de rechtvaardige rechter, die alle verborgen dingen aan het licht brengt.
[42] Zij gingen bidden en vroegen of de zonde die daar begaan was helemaal uitgewist mocht worden. En de moedige Judas spoorde de menigte aan zichzelf te bewaren en zonder zonde te blijven, nu zij met eigen ogen gezien hadden wat er gebeurd was om de zonden van wie gevallen waren.
[43] Hij liet een collecte houden en stuurde tweeduizend drachmen zilver naar Jeruzalem om een zondoffer te laten brengen. Dat deed hij heel goed en edel, want hij dacht aan de opstanding.
[44] Want als hij niet verwacht had dat wie gevallen waren weer zouden opstaan, zou het zinloos en dwaas geweest zijn voor de doden te bidden.
[45] Daarbij bedacht hij dat voor wie in geloof gestorven zijn een heel mooie genade klaarligt.
[46] Een heilige en godvruchtige gedachte! Daarom liet hij voor de gestorvenen de verzoening doen, zodat zij van hun zonden bevrijd zouden worden.

2 Makkabeeën 13

[1] In het honderdnegenenveertigste jaar hoorden de mannen van Judas (lofprijs) dat Antiochus (die standhoudt) Eupator (van edele vader) met een grote troepenmacht tegen Judea optrok,

[2] en met hem Lysias (bevrijder), zijn hofmeester, die over zijn zaken ging. Elk van hen had een Griekse macht van honderdtienduizend man voetvolk, vijfduizend driehonderd ruiters, tweeëntwintig olifanten en driehonderd wagens met zeisen.

[3] Bij hen voegde zich ook Menelaüs (kracht van het volk), die Antiochus met veel gevlei aanspoorde, niet om het welzijn van het vaderland, maar omdat hij dacht dat hij in het hoogste ambt gezet zou worden.

[4] Maar de Koning van de koningen keerde het gemoed van Antiochus tegen deze misdadiger. Toen Lysias aantoonde dat hij de oorzaak van al dit kwaad was, gaf hij bevel hem naar Berea te brengen en hem daar om te brengen, zoals daar gebruikelijk was.

[5] Op die plaats stond een toren van vijftig el hoog, vol as. Daarin stond een draaiend rad waarvan je aan alle kanten in de as viel.

[6] Van daaraf stootten zij iedereen naar beneden die schuldig was aan tempelroof of die iets anders bijzonder slechts gedaan had, zodat hij omkwam.

[7] Met zo'n dood is die goddeloze Menelaüs gestorven, en hij kreeg geen plaats in de aarde.

[8] En dat was heel terecht, want hij had veel gezondigd tegen het altaar, waar het heilige vuur was en de as. Daarom vond hij zijn dood in de as.

[9] De koning kreeg door deze gedachten een barbaars gemoed en kwam om de Joden veel meer kwaad te doen dan hun ooit in de tijd van zijn vader aangedaan was.

[10] Maar toen Judas dat hoorde, gaf hij het volk bevel dag en nacht de Heere aan te roepen, of Hij, als Hij het ooit deed, nu te hulp wilde komen aan wie in gevaar waren hun wet, hun vaderland en de heilige tempel te verliezen,

[11] en of Hij het volk, dat net weer op adem gekomen was, niet in handen wilde laten vallen van de schandelijke volken.

[12] Toen zij dat allemaal samen deden en de barmhartige Heere baden met klagen en vasten, drie dagen onophoudelijk voor Hem neergevallen, riep Judas hen bij zich en gaf hij hun bevelen.

[13] Alleen met de oudsten hield hij raad. Voordat de troepen van de koning Judea zouden binnenvallen en de stad in handen zouden krijgen, moesten zij

hem tegemoet trekken en het erop wagen, steunend op de hulp van de Heere.
[14] Hij vertrouwde de zorg toe aan de Schepper van de wereld en spoorde zijn mannen aan moedig tot de dood toe te vechten voor de wetten, de tempel, de stad, het vaderland en het bestuur. Hij sloeg zijn kamp op bij Modin.
[15] Hij gaf zijn mannen als wachtwoord: van God is de overwinning. Met een aantal van de beste, uitgekozen jonge mannen viel hij 's nachts bij het koninklijke hoofdkwartier het kamp aan. Hij doodde ongeveer tweeduizend man en velde daarbij de voornaamste olifant, met de mannen die in de toren erop zaten.
[16] En ten slotte, toen zij het kamp met angst en verwarring gevuld hadden, vertrokken zij met succes.
[17] Dat gebeurde toen de dag aanbrak, door de bescherming van de Heere, die hem hielp.
[18] De koning had nu een voorproefje gekregen van de moed van de Joden, en hij probeerde de plaatsen met list in te nemen.
[19] Toen hij optrok tegen Bet-Sur, een sterke bezetting van de Joden, werd hij op de vlucht gedreven, tegengehouden en verzwakt.
[20] En Judas stuurde wie daarbinnen waren wat zij nodig hadden.
[21] Rodocus, een van de Joodse soldaten, verried de geheimen aan de vijanden. Daarom werd hij gezocht, gegrepen en opgesloten.
[22] De koning onderhandelde voor de tweede keer met de mensen van Bet-Sur. Hij gaf en kreeg de rechterhand en vertrok.
[23] Hij raakte slaags met de mannen van Judas en werd verslagen. En toen hij hoorde dat Filippus (paardenvriend), die hij in Antiochië had achtergelaten om zijn zaken te doen, van hem afgevallen was, was hij verslagen. Hij vroeg de Joden om vrede, onderwierp zich aan hen en zwoer hun op alle redelijke voorwaarden. Toen hij zich met hen verzoend had, bracht hij offers, eerde hij de tempel en gaf hij die plaats veel eer.
[24] Hij omhelsde de Makkabeeër en benoemde hem tot opperbevelhebber van Ptolemaïs tot aan het gebied van de Gerreners.

25 Toen hij in Ptolemaïs kwam, waren de mensen van Ptolemaïs erg ontevreden over de verdragen, want zij namen het heel kwalijk en wilden de verdragen verbreken.
26 Maar Lysias ging op de rechterstoel staan, verantwoordde de zaak zo goed hij kon, stelde hen tevreden, kalmeerde hen en maakte hen welwillend, zodat hij naar Antiochië kon vertrekken. En zo is het gegaan met de komst en het vertrek van de koning.

2 Makkabeeën 14

1 Na drie jaar gebeurde het dat Demetrius (aan Demeter gewijd), de zoon van Seleucus (schitterend), met een sterke troepenmacht en vloot de haven van Tripolis binnenvoer,
2 en dat hij het land in handen kreeg, nadat hij Antiochus (die standhoudt) en zijn hofmeester Lysias (bevrijder) had omgebracht.
3 Een zekere Alcimus (dapper), die eerder hogepriester geweest was en zichzelf vrijwillig verontreinigd had in de tijd van de vermenging, bedacht dat er voor hem geen enkele redding was en dat hij geen toegang meer zou krijgen tot het heilige altaar.
4 Hij kwam bij koning Demetrius in het honderdeenenvijftigste jaar en bracht hem een gouden kroon, een palmtak en bovendien een paar takken waarvan men dacht dat zij uit de tempel kwamen. Die dag hield hij zich stil.
5 Maar hij kreeg een goede gelegenheid om zijn dwaasheid uit te voeren toen Demetrius hem in de raad riep en hem vroeg hoe het met de Joden stond en wat zij van plan waren.
6 Toen zei hij: De Joden die de Asideeën genoemd worden, met Judas (lofprijs) de Makkabeeër als hun leider, voeren voortdurend oorlog en veroorzaken onrust. Zij laten niet toe dat het koninkrijk tot rust komt.
7 Daarom ben ik, die beroofd ben van de eer van mijn voorouders, namelijk van het hogepriesterschap, hierheen gekomen.
8 Ten eerste omdat ik het oprecht meen met de zaken van de koning, en ten tweede om mijn eigen stadgenoten een dienst te bewijzen, want door de

onredelijkheid van de mensen die ik net genoemd heb, lijdt heel ons volk grote schade.

[9] Nu u dit alles weet, koning, zorg dan alstublieft voor het land en voor ons volk, dat van alle kanten ingesloten is, naar de goedheid die u bekendstaat te bewijzen aan iedereen.

[10] Want zolang Judas leeft, is het onmogelijk de zaken tot vrede te brengen.

[11] Toen hij dit gezegd had, stookten de andere vrienden van de koning, die Judas slecht gezind waren, Demetrius nog verder op.

[12] Hij riep meteen Nikanor (overwinnaar), die over de olifanten ging, maakte hem bevelhebber over Judea en stuurde hem daarheen.

[13] Hij gaf hem brieven mee dat hij Judas moest ombrengen en zijn mannen uiteen moest jagen, en dat hij Alcimus tot hogepriester van de grootste tempel moest aanstellen.

[14] De volken die uit Judea voor Judas gevlucht waren, voegden zich als kudden bij Nikanor, want zij dachten dat de tegenspoed en de ellende van de Joden hun eigen voorspoed zou zijn.

[15] Toen de Joden hoorden dat Nikanor eraan kwam en dat de volken zich bij hem aansloten, strooiden zij aarde op hun hoofd en baden zij tot Hem die Zijn volk voor altijd bevestigd heeft en die altijd Zijn erfdeel met Zijn verschijning heeft aangenomen.

[16] Op bevel van hun aanvoerder trok het leger meteen van daar op en raakte slaags bij het dorp Dessau.

[17] Simon (hij heeft gehoord), de broer van Judas, raakte slaags met Nikanor en was even verbaasd dat de vijanden zo plotseling verdwenen.

[18] Zo hoorde ook Nikanor hoe dapper de mannen van Judas waren en hoeveel succes zij hadden wanneer zij voor hun vaderland streden, en hij durfde het niet op een veldslag aan te laten komen.

[19] Daarom stuurde hij Posidonius (gewijd aan Poseidon), Theodotus (gave van God) en Mattathias (gave van YHWH) om de rechterhand te geven en te ontvangen.

[20] Daarover werd veel overlegd. De aanvoerder legde de zaak aan de menigte voor, en toen bleek dat de stemmen eenstemmig waren, gingen zij akkoord met de verdragen.
[21] Zij stelden een dag vast waarop zij elkaar apart op een plaats zouden ontmoeten. Van beide kanten werd er een zetel gebracht, en men zette de zetels bij elkaar.
[22] Judas stelde een aantal gewapende mannen op geschikte plaatsen op, zodat zij klaarstonden voor het geval de vijanden onverwacht iets slechts zouden doen. En zo hadden zij een goed gesprek.
[23] Nikanor verbleef in Jeruzalem en deed niets ongepasts. Hij stuurde de menigten weg die in grote getale bij hem gekomen waren.
[24] Hij had Judas hoog zitten en was hem van harte toegedaan.
[25] Hij spoorde hem aan te trouwen en kinderen te krijgen. En hij trouwde, leefde rustig en leidde een gewoon leven.
[26] Alcimus zag de goede verstandhouding tussen die twee en de verdragen die zij gesloten hadden. Hij nam die mee, ging naar Demetrius en zei dat Nikanor plannen had die vijandig waren tegenover de zaken van de koning. Want, zei hij: Hij heeft Judas, die het koninkrijk naar het leven staat, aangewezen als zijn opvolger.
[27] De koning werd woedend en werd door de laster van deze grote misdadiger opgestookt. Hij schreef aan Nikanor dat hij deze verdragen heel kwalijk nam, en hij gaf bevel de Makkabeeër meteen gevangen naar Antiochië te sturen.
[28] Toen Nikanor dat hoorde, was hij ontzet en nam hij het hem heel kwalijk dat hij de verdragen moest verbreken, terwijl de man geen onrecht gedaan had.
[29] Maar omdat het niet mogelijk was de koning te weerstaan, wachtte hij een goede gelegenheid af om het met een krijgslist uit te voeren.
[30] Maar de Makkabeeër merkte dat Nikanor strenger met hem omging en dat hij in de gewone omgang onvriendelijker was. Hij dacht dat die strengheid niet uit de beste bron kwam, bracht een flink aantal van zijn mannen bijeen en hield zich voor Nikanor verborgen.
[31] Toen die doorhad dat de man hem met een slimme list te slim af geweest was, ging hij naar de grootste en heiligste tempel, terwijl de priesters de gebruikelijke

offers brachten, en gaf hij hun bevel de man aan hem uit te leveren.
[32] Toen zij met een eed verklaarden dat zij niet wisten waar de gezochte man was, strekte hij zijn hand uit naar de tempel en zwoer hij dit:
[33] Als u mij Judas niet gevangen uitlevert, zal ik deze tempel van God tot een vlak veld maken, ik zal het altaar ondergraven en ik zal hier een schitterende tempel voor Dionysus bouwen.
[34] Toen hij dat gezegd had, ging hij weg. Maar de priesters staken hun handen naar de hemel uit en riepen Hem aan die altijd een voorvechter van ons volk geweest is. Zij zeiden:
[35] U, Heere van allen, die niets nodig hebt, U hebt gewild dat de tempel waar U woont bij ons zou zijn.
[36] Nu dan, heilige Heere van alle heiliging, bewaar dit huis, dat pas gereinigd is, voor altijd onbesmet.
[37] Een zekere Razis, een van de oudsten in Jeruzalem, een man die van de stad en de burgers hield, die een heel goede naam had en die om zijn goedheid een vader van de Joden genoemd werd, werd bij Nikanor aangeklaagd.
[38] Want in de tijd daarvoor werd hij beschouwd als een oprechte Jood, en hij had zijn lichaam en ziel met alle standvastigheid ingezet voor het Jodendom.
[39] Nikanor wilde laten zien hoe vijandig hij tegenover de Joden stond, en hij stuurde meer dan vijfhonderd soldaten om hem te grijpen.
[40] Want hij dacht dat hij de Joden groot leed zou doen als hij hem gevangen zou nemen.
[41] Maar toen de menigte de toren wilde innemen en de deur van de voorhof forceerde, en toen het bevel kwam vuur te halen en de deuren in brand te steken, en hij helemaal ingesloten was, doorstak hij zichzelf met het zwaard.
[42] Hij wilde liever moedig sterven dan in de handen van die schurken vallen en beledigingen ondergaan die zijn eervolle afkomst onwaardig waren.
[43] Maar door de grote haast van het gevecht had hij de steek niet goed gezet. Terwijl de menigte door de deuren naar binnen stroomde, liep hij moedig naar de muur en wierp hij zich als een man van de steilte af op de menigte.

[44] Die week meteen achteruit en maakte ruimte, en hij kwam midden in de open plek op zijn buik terecht.

[45] Hij haalde nog adem en was hevig gedreven van binnen. Hij stond op, terwijl zijn bloed als een bron naar buiten kwam en hij zwaar gewond was, en hij rende door de menigte heen.

[46] Hij ging op een steile rots staan. Hij was nu helemaal leeggebloed. Hij trok zijn ingewanden naar buiten, nam die met beide handen en gooide ze naar de menigte. En terwijl hij de Heere van leven en geest aanriep of Hij hem die terug wilde geven, is hij zo gestorven.

2 Makkabeeën 15

[1] Toen Nikanor (overwinnaar) hoorde dat de mannen van Judas (lofprijs) zich in de streken van Samaria ophielden, besloot hij hen op de rustdag helemaal veilig te overvallen.

[2] En toen de Joden die hem noodgedwongen volgden tegen hem zeiden: Breng hen toch niet zo wreed en barbaars om, maar houd die dag in ere, die vroeger geheiligd is door Hem die alles ziet,

[3] vroeg deze door en door slechte man: Is er dan een Heere in de hemel die geboden heeft dat men de sabbatdag houdt?

[4] En zij antwoordden: Er is een Heere die leeft. Hij is in de hemel een machtige vorst, die geboden heeft de zevende dag te vieren.

[5] En de ander zei: Ik ben ook een machtige vorst op de aarde, en ik beveel u de wapens op te nemen en de opdrachten van de koning uit te voeren. En toch kon hij zijn ellendige plan niet uitvoeren.

[6] Nikanor stak vol hoogmoed zijn hals omhoog en had bedacht een openbaar overwinningsteken op te richten over de mannen van Judas.

[7] Maar de Makkabeeër vertrouwde onophoudelijk en met alle hoop dat hij hulp van de Heere zou krijgen.

[8] Hij spoorde zijn mannen aan niet bang te zijn voor de komst van de volken, maar te denken aan de hulp die hun zo vaak uit de hemel gekomen was, en nu van de Almachtige de overwinning te verwachten die Hij hun zou geven.

[9] Hij bemoedigde hen uit de wet en de profeten, en hij herinnerde hen aan de gevaren die zij al doorstaan hadden, en zo maakte hij hen moedig.
[10] Hij wekte hen van binnen op, spoorde hen aan en liet hun meteen de ontrouw van de volken zien en het schenden van hun eden.
[11] Zo bewapende hij ieder van hen, niet zozeer met de zekerheid van schilden en speren als wel met de aansporing van goede woorden. En toen hij hun daarbij een geloofwaardige droom verteld had, maakte hij hen allemaal heel blij.
[12] Zijn visioen was zo. Onias (YHWH is genadig), die het hogepriesterschap bediend had, een eervolle en goede man, beschaafd in de omgang, zachtmoedig van manieren, die gepast sprak en die zich vanaf zijn kinderjaren geoefend had in alles wat bij de deugd hoort, stak zijn handen uit en bad voor de gemeenschap van de Joden.
[13] En zo verscheen ook een man met grijze haren die prachtig straalde, en de waardigheid die om hem heen hing, was zeer te bewonderen en heel voortreffelijk.
[14] En Onias antwoordde: Dit is Jeremia (YHWH verheft), de profeet van God, die van zijn broeders houdt en die veel bidt voor het volk en voor de heilige stad.
[15] En Jeremia stak zijn rechterhand uit en gaf Judas een gouden zwaard, en terwijl hij het gaf, zei hij:
[16] Neem dit heilige zwaard aan, een geschenk van God, waarmee u de vijanden zult verwonden.
[17] Zij werden aangespoord door deze woorden van Judas, die heel goed waren en die krachtig aanzetten tot moed en het hart van de jonge mannen manmoedig maakten. Zij besloten geen kamp op te slaan, maar moedig aan te vallen, met alle dapperheid onder de vijanden te vallen en het uiterste te wagen, nu de stad, het heiligdom en de tempel in gevaar waren.
[18] Want de zorg om vrouwen en kinderen en ook om broers en verwanten telde bij hen minder. De grootste en eerste vrees was voor de geheiligde tempel.
[19] Ook wie in de stad achtergebleven waren, hadden grote angst, want de slag onder de blote hemel maakte hen van streek.
[20] Toen zij allemaal verwachtten dat het treffen zou beginnen, en de vijanden aanvielen, hun leger in slagorde stond, de dieren op een geschikte plaats stonden

en de ruiterij bij de vleugels was opgesteld,
[21] zag de Makkabeeër die grote menigte, de allerlei wapenrustingen en de woestheid van de dieren. Hij hief zijn handen op naar de hemel en riep de Heere aan, die wonderlijke dingen doet, want hij wist dat de overwinning niet met wapens gewonnen wordt, maar door Hem gegeven wordt aan wie Hij dat waard vindt.
[22] En terwijl hij bad, sprak hij deze woorden: U, Heere, hebt Uw engel gestuurd in de tijd van Hizkia (YHWH sterkt), de koning van Juda, en die heeft in het leger van Sanherib (Sin heeft broers vervangen) honderdvijfentachtigduizend man gedood.
[23] En nu, Vorst van de hemel, stuur Uw goede engel voor ons uit, om schrik en beving te brengen.
[24] Laat door de kracht van Uw arm neergeslagen worden wie met godslastering tegen Uw heilige volk gekomen zijn. En met deze woorden hield hij op met bidden.
[25] De mannen van Nikanor kwamen aan met trompetten en overwinningsliederen.
[26] Maar de mannen van Judas vielen de vijanden aan met aanroeping en gebeden.
[27] Zij vochten met hun handen, maar baden met hun hart tot God. Zij versloegen minstens vijfendertigduizend man en waren heel blij over deze verschijning van God.
[28] Toen zij uit die nood gered waren en met vreugde aftrokken, merkten zij dat Nikanor eerder al gevallen was, in zijn wapenrusting.
[29] Er ontstond groot geschreeuw en rumoer, en zij prezen de Heere in de taal van hun voorouders.
[30] En hij die altijd met lichaam en ziel de eerste voorvechter van zijn medeburgers geweest was en die zijn leven lang de welwillendheid tegenover zijn eigen volk bewaard had, gaf bevel het hoofd van Nikanor en zijn hand met de schouder af te snijden en naar Jeruzalem te brengen.
[31] Toen hij daar gekomen was, riep hij zijn volk en de priesters bijeen. Hij ging voor het altaar staan en stuurde een bericht naar wie in de burcht zaten.

[32] Hij liet hun het hoofd zien van de misdadige Nikanor en de hand van deze godslasteraar, die hij uitgestoken had tegen het heilige huis van de Almachtige en waarmee hij zijn hals had opgestoken.

[33] Hij sneed de tong van de goddeloze Nikanor af en zei dat hij die in stukken aan de vogels zou geven en dat hij die dingen als loon voor zijn dwaasheid tegenover de tempel zou ophangen.

[34] En zij keken allemaal op naar de hemel en dankten de doorluchtige Heere. Zij zeiden: Gezegend is Hij die Zijn plaats onbesmet bewaard heeft.

[35] Hij hing het hoofd van Nikanor aan de burcht, zodat het voor iedereen een duidelijk en openbaar teken zou zijn van de hulp van de Heere.

[36] En zij besloten allemaal met een algemeen besluit dat zij deze dag zeker niet ongeëerd zouden laten,

[37] maar dat zij de dertiende dag van de twaalfde maand, die in het Syrisch Adar heet, zouden vieren, de dag voor het feest van Mordechai (man van Marduk).

[38] Nu de zaak van Nikanor zo afgelopen is en de Hebreeën vanaf die tijd de stad in handen gehad hebben, zal ik hier mijn verhaal afbreken.

[39] Als ik het goed heb samengesteld, zoals het in een geschiedenis hoort, dan was dat mijn bedoeling. Maar als ik het slecht en onvolledig gedaan heb, dan is dat wat ik kon doen.

[40] Want zoals het ongezond is om alleen wijn te drinken, en ook om alleen water te drinken, en zoals wijn met water gemengd een aangename smaak geeft en het prettig is om wijn met water gemengd te drinken, zo is ook een goed geschreven geschiedenis aangenaam voor de oren van de lezers. En dit zij dan het einde.

3 Makkabeeën

3 Makkabeeën 1

[1] Toen koning Filopator (vaderminnaar) van teruggekeerde mannen hoorde dat Antiochus (die standhoudt) hem de gebieden had afgenomen die hij bezet had, riep hij heel zijn leger op, te voet en te paard.

[2] Hij nam zijn zuster Arsinoë (mannelijke geest) mee en haastte zich naar de streek bij Rafia, waar Antiochus en zijn soldaten hun kamp hadden.

[3] Een zekere Theodotus (gave van God) wilde een aanslag uitvoeren. Hij nam de beste soldaten van Ptolemeüs (oorlogszuchtig) mee die hem eerder waren toevertrouwd, en ging 's nachts naar de tent van Ptolemeüs om hem in zijn eentje te doden en zo een eind aan de oorlog te maken.

[4] Maar Dositheüs (gave van God), die de zoon van Drimylus genoemd werd, van geboorte een Jood maar die later de wet verlaten had en van de gewoonten van zijn voorouders was vervreemd, had hem weggebracht en een onbelangrijk man in de tent in zijn plaats gelegd. Zo kwam het dat die de straf droeg.

[5] Er ontstond een bloedige slag, en de zaken stonden er beter voor aan de kant van Antiochus. Toen ging Arsinoë er ijverig op af en smeekte de soldaten met gejammer en tranen, met loshangend haar, om zichzelf, hun kinderen en hun vrouwen dapper te hulp te komen, en zij beloofde de overwinnaars ieder twee pond goud.

[6] En zo gebeurde het dat de vijanden in het gevecht van man tot man vernietigd werden en dat er ook velen gevangen werden genomen.

[7] Toen Ptolemeüs die verraderlijke aanslag had overwonnen, besloot hij naar de steden in de buurt te gaan om hen moed in te spreken. Toen hij dat gedaan had en de tempels met gaven begiftigd had, gaf hij zijn onderdanen moed.

[8] Toen de Joden enkelen uit de raad en uit de oudsten naar hem toe hadden gestuurd om hem te begroeten, geschenken te brengen en hem geluk te wensen met wat er gebeurd was, besloot hij des te meer om zo snel mogelijk naar hen toe te reizen.

[9] Toen hij in Jeruzalem kwam, offerde hij aan de allerhoogste God, bracht dank en deed wat daar gebruikelijk was.

[10] Toen hij ook bij de heilige plaats kwam, was hij onder de indruk van het vakwerk en de pracht en verbaasde hij zich over de mooie orde van de tempel. Toen nam hij zich voor om het binnenste van de tempel binnen te gaan.

[11] Maar toen zij hem zeiden dat dit niet paste, omdat het niet was toegestaan, niet aan mensen van hun eigen volk en zelfs niet aan alle priesters, maar alleen aan de hogepriester, de hoogste van alle priesters, en dan nog maar eens per jaar, liet hij zich niet tegenhouden.

[12] Ja, hij minachtte de wet die hem werd voorgelezen en bleef zich opdringen. Hij zei dat hij daar naar binnen moest, en al zouden zij van die eer beroofd zijn, hem hoorde dat niet te overkomen. En hij vroeg waarom niemand van de aanwezigen hem verhinderd had om de hele tempel binnen te gaan.

[13] Iemand antwoordde: Het is onverstandig gedaan en het betekent iets slechts. De koning zei: Als dat gebeurd is, waarom zou ik dan niet helemaal naar binnen gaan, of zij dat nu prettig vinden of niet?

[14] Maar de priesters vielen in hun volle gewaad neer en baden de allerhoogste God of Hij hen in die dreigende nood wilde helpen en het geweld wilde bedwingen van de koning die zich zo brutaal opdrong. Zij vulden de tempel met geschreeuw en tranen. Toen schrokken de mensen die hier en daar in de stad waren achtergebleven, en zij kwamen aanlopen, want zij dachten dat er iets geheims gebeurde.

[15] Ook de meisjes die in hun kamers opgesloten zaten, liepen met hun moeders naar buiten. Zij strooiden stof op hun haar, lieten het los hangen en vulden de straten met klagen en zuchten.

[16] En vrouwen die pas getrouwd waren, verlieten niet alleen de mannen die waren aangewezen om de koning tegemoet te gaan, maar ook hun gepaste schaamte, en zij maakten een wanordelijk geloop in de stad.

[17] Bovendien lieten zowel moeders als voedsters hun pasgeboren kinderen hier en daar achter, sommige in de huizen en sommige op straat, en zij liepen zonder ophouden samen naar de hoogste plek van de tempel.

[18] En er klonk allerlei gesmeek van wie daar samengekomen waren tegen het onheilige dat hij ondernam.
[19] Daarbij waren er burgers die het aandurfden en het niet wilden toestaan. Toen hij bleef aandringen en zijn plan wilde doorzetten, riepen zij dat men de wapens moest grijpen en dapper moest sterven voor de wet van de voorouders. Zij brachten op die plaats grote verbittering teweeg.
[20] Toen zij met moeite door de raad en de oudsten gekalmeerd waren, gingen zij weer over tot hetzelfde gebed.
[21] Het gewone volk was intussen, net als eerst, in gebed, maar de oudsten die om de koning heen stonden, probeerden op alle manieren zijn hoogmoedige geest van zijn plan af te brengen.
[22] Maar hij zette door, sloeg alles in de wind en trad naar voren om af te maken wat hierboven genoemd is.
[23] Toen de mannen om de koning heen dit zagen, keerden zij zich om, om samen met de onzen Hem aan te roepen die alle kracht heeft, dat Hij in deze nood te hulp wilde komen en deze onwettige en hoogmoedige daad niet zou toelaten.
[24] En uit het zeer luide en aanhoudende geschreeuw van het volk ontstond een geroep dat met niets te vergelijken was.
[25] Want het leek of niet alleen de mensen, maar ook de muren en zelfs de hele vloer weerklonken, alsof zij allemaal liever de dood hadden dan de ontwijding van die plaats.

3 Makkabeeën 2

[1] De hogepriester Simon (hij heeft gehoord) boog zijn knieën tegenover het binnenste van de tempel, strekte zijn handen uit naar de hemel en bad zo:
[2] Heere, Heere, Koning van de hemel en Heerser over alle schepselen, Heilige in het heiligdom, enige Heerser, Almachtige, zie ons aan, die verdrukt worden door een onheilig en goddeloos mens, die zich in brutaliteit en kracht verheft.
[3] Want U, die alles geschapen hebt en over alles macht hebt, U bent een rechtvaardig vorst, en U oordeelt wie uit boosheid en hoogmoed iets doet.

[4] U hebt hen die vroeger onrecht deden, onder wie ook de reuzen waren die op hun kracht en brutaliteit vertrouwden, vernietigd door een onmetelijke watervloed over hen te brengen.

[5] U hebt de mensen van Sodom, toen zij allemaal hoogmoedig deden en om hun slechtheid berucht waren, met vuur en zwavel verbrand, en hen tot voorbeeld gesteld voor de eeuwen die komen.

[6] U hebt de trotse farao, die Uw heilige volk Israël (die met God strijdt) tot slaaf gemaakt had, met veel verschillende straffen beproefd en zo Uw macht bekendgemaakt.

[7] Na die straffen maakte U Uw grote kracht bekend. Toen hij Israël achtervolgde met wagens en een menigte volken, liet U hem zinken in de diepte van de zee. Maar wie op U vertrouwden, U die Heere bent over alle schepselen, hebt U daardoorheen veilig geleid. Zij erkenden het werk van Uw handen en prezen U, de Almachtige.

[8] Koning, U die de onmetelijke aarde geschapen hebt, hebt deze stad uitgekozen en deze plaats geheiligd voor Uw naam, hoewel U niets nodig hebt. U hebt haar verheerlijkt met een prachtige verschijning en haar beroemd gemaakt ter ere van Uw grote en kostbare naam.

[9] En uit liefde voor het huis van Israël hebt U beloofd dat, als wij ons van U afkeerden en er nood over ons zou komen, en wij naar deze plaats zouden komen en bidden, U ons gebed zou verhoren.

[10] En werkelijk, U bent trouw en waarachtig, want vaak, als onze voorouders verdrukt werden, hebt U hen geholpen in hun vernedering en uit grote ellende verlost.

[11] Maar nu, heilige Koning, kijk: wij worden om onze vele grote zonden onderdrukt, wij zijn aan onze vijanden onderworpen en U gaat ons voorbij in onze machteloosheid.

[12] En in onze val probeert deze brutale en onreine koning deze heilige plaats, die op aarde aan Uw heerlijke naam is toegewijd, te beschamen.

[13] Want tot Uw eigen woning, de hemel van de hemelen, kunnen mensen niet komen. Maar omdat het U goeddacht dat Uw heerlijkheid onder het volk Israël zou zijn, hebt U deze plaats geheiligd.

[14] Straf ons niet door de onreinheid van deze mensen en oordeel ons niet door hun onheiligheid, zodat de onrechtvaardigen in zichzelf niet opscheppen en niet met hoogmoedige tong juichen en zeggen: Wij hebben het huis van het heiligdom vertrapt zoals men de huizen van gruwelen vertrapt.
[15] Wis onze zonden uit, verstrooi onze dwalingen en toon nu Uw barmhartigheid. Laat Uw ontferming snel over ons komen en geef lof in de mond van wie neergevallen en gebroken van hart zijn, door ons vrede te geven.
[16] Toen heeft God, die alles ziet en boven alles heilig is, in het heiligdom dit rechtvaardige gebed verhoord. Hij heeft hem geslagen die zich met schande en trots zo verheven had, en hem naar alle kanten heen en weer geslingerd als riet in de wind, zodat hij nu machteloos op de vloer lag, verlamd in zijn ledematen en niet in staat om te spreken, want hij was door het rechtvaardige oordeel van God helemaal vastgezet.
[17] Daarom werden zowel zijn vrienden als zijn lijfwachten, toen zij de snelle straf zagen die hem getroffen had, door grote angst overvallen. Omdat zij bang waren dat hij ook zou sterven, trokken zij hem meteen de tempel uit.
[18] Maar toen hij even later weer bijkwam, had hij, hoewel door God gestraft, geen enkel berouw. Hij vertrok met harde dreigementen.
[19] Toen hij in Egypte kwam, werd zijn slechtheid nog groter. Met hulp van zijn medestanders en metgezellen, die al genoemd zijn en die van elke gerechtigheid verwijderd waren, heeft hij zich niet alleen zelf verzadigd aan ontelbare losbandigheden, maar hij ging zo ver in zijn overmoed dat hij overal laster tegen dat volk verspreidde, en veel van zijn vrienden volgden zijn wil, met het oog op het voorstel van de koning.
[20] Hij nam zich voor dat volk openlijk te schande te maken. In een toren bij het hof liet hij een zuil oprichten en daarin deze tekst uithouwen: dat niemand van hen die niet offerde hun tempels mocht binnengaan, maar dat alle Joden die in de volkslijst stonden tot slaven zouden worden weggevoerd, en dat wie tegenspraak zou bieden met geweld zou worden aangepakt en van het leven beroofd.
[21] Ook dat wie werden ingeschreven, gemerkt zouden worden, en wel met vuur op hun lichaam, met een klimopblad, het teken van Bacchus, en dat men hen

zou afzonderen voor de vrijheid die hun eerder was toegezegd.
22 En om niet de indruk te wekken dat hij op alle Joden boos was, liet hij eronder schrijven dat als sommigen van hen ervoor kozen om mee te doen met de priesters van Bacchus, zij hetzelfde burgerrecht zouden krijgen als de burgers van Alexandrië.
23 Sommigen in de stad die de gebruiken van de godsdienst haatten, gaven zich meteen over, alsof zij een grote eer zouden krijgen door de omgang die zij met de koning zouden hebben.
24 Maar de meesten bleven standvastig en weken niet af van hun godsdienst. Zij boden zonder aarzelen geld aan in plaats van hun leven en probeerden zich van de inschrijving te bevrijden, en zij hadden goede hoop en vertrouwen dat zij hulp zouden krijgen.
25 Wie van hen afweken, waren hun een gruwel. Zij beschouwden hen als vijanden van hun volk en ontnamen hun zowel de omgang als de voorrechten.

3 Makkabeeën 3

1 Toen de goddeloze tiran dit hoorde, werd hij zo woedend dat hij niet alleen kwaad was op Alexandrië, maar zich ook keerde tegen de anderen in heel het land. Hij gaf bevel dat men haast moest maken om alle Joden op één plaats bijeen te brengen en hen met de gruwelijkste dood van het leven te beroven.
2 Toen dit bevolen was, werd er een afschuwelijk gerucht over dit volk verspreid. Slechte mensen die het eens waren in kwaaddoen gaven daartoe aanleiding, alsof de Joden hen hinderden in het houden van hun wetten.
3 Maar de Joden bleven onveranderlijk welwillend en trouw tegenover de koningen. Toch hielden zij, omdat zij God dienden en naar Zijn wet leefden, zich apart en wendden zich af van omgang met anderen. Daarom werden zij door sommigen als vijanden gezien. Maar omdat zij hun leven sierden met de goede werken van de gerechtigheid, werden zij door alle mensen geprezen.
4 Deze vreemden vertelden niet over de goede levenswandel van ons volk, die alom geroemd werd, maar zij maakten overal ophef over het verschil in aanbidding en andere gebruiken. Zij zeiden dat deze mensen niet te verzoenen

waren met de koning en zijn machten, dat zij afschuwelijk waren en grote vijanden van de welvaart van het koninkrijk. Zo belastten zij hen van alle kanten met een ongewone minachting.

[5] Maar de Grieken in de stad, wie niets was aangedaan, konden toen zij dit onverwachte oproer tegen deze mensen zagen en die onverwachte toeloop, geen hulp bieden, want het ging om een tirannieke aanpak.

[6] Maar zij spraken hen moed in, namen het hun zeer kwalijk en dachten dat het zou keren. Want zij zeiden: Die God, die alles weet, zal zo'n besluit niet toelaten.

[7] Ook sommige buren en vrienden en mensen met wie zij handelden, namen er heimelijk enkelen van hen apart en beloofden dat zij hen wilden beschermen en alles zouden doen om hen te helpen.

[8] De koning, hoogmoedig door zijn voorspoed, lette niet op de kracht van de grote God, maar dacht dat hij bij hetzelfde plan zou blijven, en hij schreef tegen hen deze brief:

[9] Koning Ptolemeüs (oorlogszuchtig) Filopator (vaderminnaar) wenst alle stadhouders en soldaten in Egypte en in de andere gebieden geluk en voorspoed. Met mijzelf en met onze zaken gaat het goed.

[10] Nadat wij onze veldtocht in Azië gedaan hadden, die u zelf ook kent en die door de onbelemmerde hulp van de goden naar onze wens tot een eind gebracht is, hebben wij gedacht om de volken in Celo-Syrië en Fenicië niet met wapengeweld maar met zachtheid en veel vriendelijkheid goedgunstig te behandelen en hun graag goed te doen.

[11] Nadat wij aan de tempels in de steden veel inkomsten hadden uitgedeeld, zijn wij ook naar Jeruzalem gegaan en opgetrokken om de tempel te eren van die schurken, die nooit ophouden met hun waanzin.

[12] Zij hebben onze komst wel met woorden vriendelijk ontvangen, maar in werkelijkheid met valse harten. Want toen wij van plan waren het binnenste van hun tempel binnen te gaan en die met heel passende en prachtige geschenken te eren, hebben zij ons, gedreven door hun oude opgeblazenheid, verhinderd daar binnen te gaan.

[13] Terwijl zij toch onze kracht niet konden weerstaan, waardoor wij met alle mensen vriendschap onderhouden, lieten zij hun vijandige houding tegenover

ons duidelijk blijken. Zij willen niet verdragen wat billijk en behoorlijk is, want zij zijn de enigen onder de volken die hun nek opsteken tegen de koningen en tegen hun eigen genadige heren.

[14] Wij zijn hun waanzin echter ontweken, zijn met de overwinning teruggekomen, hebben alle volken in Egypte vriendelijk behandeld en gedaan wat ons paste.

[15] Intussen maakten wij bij hun landgenoten bekend dat wij het onrecht wilden vergeten en bereid waren, zowel om het bondgenootschap als omdat hun van oudsher ontelbare zaken in goed vertrouwen waren toevertrouwd, hun positie te verbeteren. Wij wilden hen opnemen in de gemeenschap van het altijddurende priesterschap en hun het burgerrecht van de burgers van Alexandrië waardig keuren.

[16] Maar zij hoopten op het tegendeel, verwierpen het goede door hun aangeboren boosaardigheid en zijn altijd tot het kwade geneigd. Zij hebben niet alleen dit onschatbare burgerrecht afgewezen, maar zij hebben ook een afkeer, zowel met woorden als met zwijgen, van die weinigen onder hen die ons oprecht goed gezind zijn. Zij hopen steeds dat wij door dit schandelijke leven van hen onze goede wetten snel omver zullen werpen.

[17] Daarom zijn wij door bepaalde tekenen ervan overtuigd dat zij ons op alle manieren kwaad gezind zijn. En omdat wij voorzien dat er later misschien enig oproer tegen ons zou kunnen ontstaan, zouden wij deze goddeloze mensen in onze rug hebben als verraders en barbaarse vijanden.

[18] Daarom bevelen wij dat men, zodra deze brief ontvangen is, op datzelfde uur allen die daarin zijn aangewezen, met vrouwen en kinderen, in ijzeren boeien sluit en met schande en plagen naar ons toe stuurt, tot een onverbiddelijke en schandelijke dood, die zulke vijanden verdienen.

[19] Want wanneer zij allen tegelijk gestraft zijn, denken wij dat de zaken van het rijk in de komende tijd voor ons in goede staat en beste orde zullen zijn.

[20] En wie een van de Joden beschermt, van de oudste tot de jongste, zelfs tot de zuigeling toe, die zal met heel zijn gezin met de schandelijkste folteringen gepijnigd worden.

[21] En wie zoiets aanbrengt, zal daarvoor het bezit krijgen van degene die deze straf ondergaat, en bovendien uit de schatkamer van de koning tweeduizend zilveren drachmen, en hij zal ook met de vrijheid gekroond worden.
[22] Verder zal elke plaats waar men op enige manier ontdekt dat een Jood verborgen wordt, verwoest en verbrand worden en voor altijd onbruikbaar gemaakt worden voor heel het menselijk geslacht. Dat was de inhoud en de tekst van deze brief.

3 Makkabeeën 4

[1] Overal waar dit bevel bekend werd gemaakt, hielden de volken een gezamenlijke maaltijd met gejuich en blijdschap, omdat de vijandschap zich nu openlijk en brutaal liet zien die zij vroeger in hun hart hadden opgekropt.
[2] Maar de Joden waren voortdurend in rouw. Hun geschreeuw was jammerlijk, met tranen en zuchten. Hun hart brandde aan alle kanten en zuchtte om die onverwachte ondergang die zo plotseling over hen besloten was.
[3] Welk gebied of welke stad, of, om het algemeen te zeggen, welke bewoonde plaats of welke straat werd om hen niet gevuld met klagen en jammeren?
[4] Want zo bitter en onbarmhartig werden zij door de stadhouders uit de steden samen weggestuurd, dat zelfs sommige vijanden, die bij het zien van die ongewone straffen aan de algemene barmhartigheid dachten en aan de onzekere wisseling van dit leven, huilden om hun ellendige wegvoering.
[5] Want voorop ging een menigte oude mannen met grijze haren. Zij belastten hun benen, die van ouderdom traag en krom waren, en dreven zich met geweld voort, zonder enige schaamte, om snel op te schieten op de weg.
[6] Daarna kregen de jonge vrouwen, die pas getrouwd waren, verdriet in plaats van vreugde. Hun haar, dat pas met geurige zalf gezalfd was, werd met as bestrooid, en zij werden ongesluierd weggevoerd. Samen hieven zij in plaats van bruiloftsliederen een jammerlijk geschreeuw aan, omdat zij door vreemde volken werden vernederd en gekweld. Geboeid werden zij openlijk met geweld het schip in gesleept.

[7] Hun mannen waren in de bloei van hun jeugd met stroppen om de hals gebonden in plaats van met kransen. Zij brachten de resterende bruiloftsdagen door met jammerlijk geschreeuw in plaats van vreugde en jeugdige vrolijkheid, want zij zagen de dood al voor ogen.

[8] Zij werden voortgedreven als beesten, getrokken en gedwongen met ijzeren boeien. Sommigen werden met hun nek aan de scheepsboorden vastgespijkerd en sommigen met zware boeien aan hun benen vastgezet. Bovendien werd er een dicht luik boven hun hoofd gelegd, zodat hun ogen helemaal verblind werden en zij de hele vaart lang onder bewaking van deze moordenaars moesten doorstaan.

[9] Toen zij in dat genoemde schip gebracht waren en de overtocht voltooid was zoals de koning bevolen had, gaf hij opdracht hen te legeren op het renveld voor de stad. Dat was groot van omvang en uitstekend gelegen voor iedereen die daar langs de stad kwam en voor wie van hen naar buiten het land in reisde, om dit voorbeeld van straf te zien. Zo zouden zij geen omgang hebben met zijn soldaten en ook de stadsmuren niet waard geacht worden.

[10] Toen dit gebeurd was en de koning hoorde dat de landgenoten van de Joden heimelijk en vaak de stad uit gingen om de schandelijke ellende van hun broeders te bewenen, werd hij woedend. Hij gaf bevel dat men ook dezen op dezelfde manier zorgvuldig moest behandelen als de anderen en op geen enkele manier minder moest straffen, en dat men heel het volk van de Joden met hun namen moest opschrijven.

[11] Want hij wilde hen niet belasten met de slavendienst die hun kort tevoren was aangezegd, maar hen pijnigen met de gedreigde straffen en hen zo uiteindelijk op een vastgestelde dag uitroeien.

[12] Zo werd hun inschrijving met grote ijver gedaan, waarbij men aanhoudend zat van zonsopgang tot zonsondergang, en in veertig dagen waren zij nog niet klaar.

[13] Intussen was de koning voortdurend vol vreugde en hield maaltijden voor alle afgoden. Zijn hart was ver van de waarheid afgedwaald en met zijn onheilige mond prees hij de stomme afgoden, die niet tegen hem konden spreken en hem niet konden helpen. Maar tegen de allerhoogste God sprak hij dingen die niet passen.

[14] Na de genoemde tijd meldden de schrijvers aan de koning dat zij de inschrijving van de Joden niet langer konden doen, om hun ontelbare menigte, want er waren er nog veel meer hier en daar in het land. Sommigen zaten nog thuis, sommigen waren elders, zodat het ook voor alle stadhouders in Egypte onmogelijk was.
[15] Toen hij hen strenger bedreigde, alsof zij met geschenken waren omgekocht om de Joden te laten ontsnappen, gaven zij hem duidelijk bericht en zeiden en bewezen zij dat zowel het papier als de schrijfpennen die zij nodig hadden, al op waren.
[16] Maar dit was een krachtig werk van de onoverwinnelijke voorzienigheid van God, die de Joden vanuit de hemel hulp bood.

3 Makkabeeën 5

[1] Toen riep de koning, vol grote woede en door razernij helemaal onverzettelijk, Hermon bij zich, die de zorg voor de olifanten had. Hij gaf bevel dat hij de volgende dag alle olifanten, vijfhonderd in getal, vele handen vol wierook te drinken moest geven en veel onvermengde wijn, en dat men hen, wanneer zij door die overvloedige drank razend zouden zijn, op de Joden af moest sturen om hen te doden.
[2] Toen hij dat bevolen had, ging hij weer feestvieren en riep hij de voornaamste van zijn vrienden en de legeraanvoerders bijeen die vijandig tegenover de Joden stonden. Hermon, de opzichter van de olifanten, voerde vlot uit wat hem was opgedragen.
[3] Bovendien gingen de dienaren tegen de avond naar buiten, bonden de handen van de ellendige Joden en bedachten verder wat er nodig was om hen te bewaken, want zij dachten dat dit volk de volgende morgen in één keer zou omkomen en uitgeroeid worden.
[4] Maar de Joden, die voor de volken van alle hulp verstoken leken omdat zij overal met boeien en benauwdheid omringd waren, riepen allemaal de almachtige Heere aan, de heerser over alle macht, hun barmhartige God en Vader. Met tranen en zonder ophouden riepen zij, en zij baden dat Hij het goddeloze plan tegen hen zou afwenden en hen met een heerlijke verschijning

zou verlossen van de dood die voor hun voeten klaarlag.

[5] En hun aanhoudende gebed steeg op naar de hemel. Toen Hermon de woeste olifanten te drinken had gegeven, hen met veel wijn had gevuld en met wierook verzadigd had, kwam hij 's morgens vroeg naar het hof van de koning om hem verslag te doen.

[6] Maar God zond de koning een slaap. Hij is de goede beschikking die vanaf het begin van de wereld nacht en dag door Hem bestuurd wordt, en Hij geeft die aan wie Hij wil.

[7] Door de krachtige werking van de Heere werd hij door een heel zoete en diepe slaap bevangen. Zijn onrechtvaardige plan mislukte helemaal en in zijn onverzettelijke besluit kwam hij zeer bedrogen uit.

[8] Toen de Joden dat aangekondigde uur ontkomen waren, prezen zij hun heilige God. En zij baden Hem, die zich gemakkelijk laat verzoenen, opnieuw of Hij de kracht van Zijn machtige hand aan de hoogmoedige volken wilde tonen.

[9] Toen het ongeveer half tien was en de man die de gasten moest uitnodigen zag dat de genodigden in groten getale aankwamen, ging hij naar de koning, stootte hem aan en maakte hem met moeite wakker. Hij wees hem erop dat de vastgestelde tijd van de maaltijd voorbijging, terwijl hij daarover met hem sprak. De koning dacht over die woorden na, wendde zich tot de maaltijd en liet de gasten tegenover hem aanliggen.

[10] Toen dat gebeurd was, spoorde hij hen aan zich goed te vermaken en de maaltijd heel vrolijk en in blijdschap door te brengen.

[11] Toen het gesprek meer en meer op gang kwam, riep de koning Hermon bij zich en vroeg hem met een bitter dreigement waarom men de Joden die dag nog in leven had gelaten.

[12] Toen hij aangaf dat hij die nacht het bevel had uitgevoerd en zijn vrienden dat ook bevestigden, zei hij, die wreder was dan Falaris, dat zij dit aan de slaap van die dag mochten toeschrijven.

[13] Maar hij zei: Maak zonder uitstel op dezelfde manier de olifanten klaar voor morgen, voor de ondergang van die afschuwelijke Joden.

[14] Toen de koning dit gezegd had, prezen alle aanwezigen hem tegelijk, graag en met blijdschap, en ieder ging terug naar zijn eigen huis. Zij gebruikten de tijd

van die nacht niet zozeer om te slapen, maar om allerlei spot te bedenken tegen deze mensen, die zij als ellendelingen beschouwden.

[15] Zodra 's morgens vroeg de haan kraaide, wapende Hermon die grote dieren en bracht ze in beweging op dat grote terrein. Het volk uit heel de stad kwam samen voor dit uiterst ellendige schouwspel en wachtte vol verlangen op de ochtend.

[16] Maar de Joden waren die hele tijd bezorgd in hun hart. Met veel tranen, met gebeden en met droevige liederen strekten zij hun handen uit naar de hemel en baden zij de allerhoogste God of Hij hen opnieuw snel wilde helpen.

[17] De stralen van de zon waren nog niet doorgebroken, en terwijl de koning zijn vrienden ontving, stond Hermon bij hem en riep hem op naar buiten te gaan; hij wees erop dat het plan van de koning nu klaarstond.

[18] Maar toen de koning dit hoorde en verbaasd was over dit goddeloze uitgaan, vroeg hij, want God had hem in alles met onwetendheid geslagen, wat dat voor zaak was waarom hij dit met zoveel haast had uitgevoerd. Maar dit was de krachtige werking van God, die over alles heerst, die in zijn verstand vergetelheid had gelegd over wat hij eerder bedacht had.

[19] Hermon en alle vrienden wezen hem erop en zeiden: Koning, de grote dieren en het leger staan klaar, naar uw dringende bevel.

[20] Maar door die woorden werd hij vervuld met grote razernij, omdat al zijn gedachten hierover door de voorzienigheid van God waren verstrooid. Hij hield zijn ogen op hem gericht en sprak met veel dreiging:

[21] Al zouden mijn ouders of mijn kleinkinderen bij mij komen, dan zouden zij zichzelf tot een overvloedige maaltijd voor de wilde dieren gemaakt hebben, in plaats van de onschuldige Joden, die hun standvastige trouw aan mij en aan mijn voorouders uitstekend bewezen hebben. En als ik het niet liet om onze gezamenlijke opvoeding en om uw dienst, dan zou u, Hermon, in hun plaats van het leven beroofd moeten worden.

[22] Zo moest Hermon zo'n onverwachte en verschrikkelijke bedreiging verdragen. Zijn houding en gezicht sloegen om, en de een na de ander van de vrienden werd somber van gezicht en rood van schaamte, en zij lieten wie daar bijeen waren weggaan, ieder naar zijn eigen werk.

[23] En de Joden, die dit over de koning hoorden, prezen de heerlijke God, de Heere en Koning van de koningen, omdat zij ook deze hulp van God gekregen hadden.
[24] Toen de koning op zijn manier weer een maaltijd had aangericht, spoorde hij aan tot vrolijkheid. Hij riep Hermon bij zich en sprak dreigend: Ellendeling, hoe vaak moet men een en hetzelfde bevelen? Wapen nu eindelijk tegen morgen de olifanten voor de ondergang van de Joden.
[25] Maar de bloedverwanten die mee aanlagen, verbaasden zich over zijn wispelturigheid en zeiden: Koning, hoe lang stelt u ons op de proef alsof wij geen verstand hebben? U hebt nu voor de derde keer bevolen hen uit te roeien, en zodra het zover is, herroept u weer wat u bevolen hebt.
[26] Daardoor is de stad door het uitstel in oproer en vol samenscholing, zodat zij al vaak in gevaar is geweest om geplunderd te worden.
[27] Toen heeft de koning, die in alles een tweede Falaris was, vol onverstand en zonder acht te slaan op de veranderingen in zijn gemoed die door God waren bewerkt om de Joden te sparen,
[28] met een zeer onreine eed gezworen dat hij niet alleen dezen zonder uitstel wilde straffen met de knieën en voeten van deze wrede dieren en zo naar het graf sturen, maar ook een leger tegen Judea wilde voeren, het land snel met vuur en zwaard te gronde richten en hun heiligdom, waar zij de offers brachten die wij niet mogen binnengaan, in korte tijd met vuur verbranden en voor altijd in de as laten liggen.
[29] Toen werden de vrienden en verwanten heel blij. Zij vertrokken vol vertrouwen en zetten het leger op alle geschikte plaatsen in de stad om de wacht te houden.
[30] De opzichter van de olifanten bracht de dieren met heel geurige dranken en met wijn vermengd met wierook bijna in een razende toestand. Tegen de ochtend maakte hij hen angstaanjagend op en gereed. En toen de stad langs de renbanen gevuld was met ontelbare menigten mensen, ging hij naar het hof en spoorde hij de koning aan tot de voorgenomen zaak.
[31] Toen is hij, met zijn goddeloze hart vol grote razernij, in allerijl met de dieren naar buiten gelopen, om zelf met een wreed gemoed en met eigen ogen de zware

en jammerlijke ondergang te zien van hen over wie eerder gesproken is.
32 Toen de Joden het stof zagen van de olifanten die de poort uitkwamen en van het gewapende leger dat volgde en van het oprukkende volk, en toen zij een afschuwelijk lawaai en gedreun hoorden, dachten zij dat dit het laatste ogenblik van hun leven was en het einde van hun ellendige hoop.
33 Zij begonnen te klagen, kusten en omhelsden elkaar, en de familieleden vielen elkaar om de hals: de vaders hun zonen en de moeders hun dochters.
34 Anderen hadden hun pasgeboren kinderen aan de borst om voor het laatst te drinken.
35 Maar toen zij weer dachten aan de reddingen die hun vroeger uit de hemel waren geschonken, vielen zij eendrachtig op hun gezicht, haalden de kinderen van de borst en riepen met zeer luide stem. Zij baden de Heere van alle schepselen of Hij Zich met een heerlijke verschijning over hen wilde ontfermen, nu zij in de poorten van de dood stonden.

3 Makkabeeën 6

1 Een zekere Eleazar (God helpt), een voortreffelijk man, een van de priesters van het land, die inmiddels op leeftijd was en in dit leven met alle deugd gesierd was, zette de ouderen om zich heen om samen met hem de heilige God aan te roepen, en hij bad zo:
2 Machtige Koning, allerhoogste en almachtige God, die alle schepselen met ontferming regeert, zie het nageslacht van Abraham (vader van velen) aan en kijk naar de kinderen van de geheiligde Jakob (hij houdt de hiel vast), het volk van Uw heilige erfdeel, dat als vreemdeling in een vreemd land onrechtvaardig vernietigd wordt, Vader.
3 U hebt de farao die veel wagens had en vroeger heer van Egypte was, toen hij zich verhief met onbarmhartige brutaliteit en een grootsprekende tong, met zijn hoogmoedige leger in de zee gestort en vernietigd, en aan het volk Israël (die met God strijdt) een licht van Uw barmhartigheid laten zien.
4 U hebt de machtige koning van Assyrië, Sanherib (Sin heeft broers vervangen), die op zijn ontelbare legers pochte, met de speer heel het land onder

zijn macht had gebracht, zich verhief tegen Uw heilige stad en uit opgeblazenheid en brutaliteit lasterlijke woorden sprak, U, Heere, hebt hem gebroken en aan vele volken Uw macht openlijk bewezen.

[5] U hebt de drie vrienden in Babylonië, die hun lichaam vrijwillig aan het vuur gaven om de nutteloze afgoden niet te dienen, verlost. U hebt de roodgloeiende oven als met dauw begoten, zodat er geen haar van hen gekrenkt werd, maar U stuurde de vlam naar al hun tegenstanders.

[6] U hebt Daniël (God is mijn rechter), die door jaloerse beschuldigingen in de kuil aan de leeuwen was voorgeworpen als voedsel voor de wilde dieren, ongedeerd weer in het licht gebracht. En U hebt, Vader, Jona (duif), die in de buik van een zeemonster in de diepte bijna wegteerde, ongedeerd aan al zijn huisgenoten laten zien.

[7] En nu, God, U die vijand bent van geweld, U die barmhartig bent, beschermer van alles, verschijn snel aan wie van het volk van Israël zijn, dat door deze afschuwelijke en goddeloze volken te schande wordt gemaakt.

[8] En als ons leven in onze vreemdelingschap met goddeloosheid besmet is geraakt, verlos ons dan toch uit de hand van deze vijanden, en laat Uzelf, Heere, ons door de dood ondergaan zoals het U goeddunkt.

[9] Laat wie alleen maar leegte bedenken, de nutteloze afgoden niet prijzen wanneer U Uw geliefden vernietigt, en laat hen niet zeggen: Ook hun God heeft hen niet verlost.

[10] Maar U, eeuwige Heere, U die de macht hebt, zie ons nu aan.

[11] Ontferm U over ons, die door goddelozen worden behandeld alsof wij verraders zijn.

[12] Heerlijke God, laat die onoverwinnelijke macht schrikken en zich verbazen, U die de macht hebt om het volk van Jakob te behouden.

[13] Heel de menigte van kleine kinderen en hun ouders smeekt U, met tranen. Laat alle volken blijken dat U met ons bent, Heere, en dat U Uw gezicht niet van ons hebt afgewend.

[14] Maar zoals U gezegd hebt dat U hen, ook in het land van hun vijanden, niet zou verachten, maak dat waar, Heere.

15 Toen Eleazar zijn gebed beëindigd had, kwam de koning met de dieren en het afschuwelijke leger bij het renperk.

16 Toen de Joden dat zagen, hieven zij een groot geroep aan naar de hemel, zodat de dalen daar weerklonken en heel het leger tot onbedwingbaar huilen gebracht werd.

17 Toen heeft de zeer heerlijke, almachtige en waarachtige God Zijn heilige gezicht laten zien en de poorten van de hemel geopend. Daaruit kwamen twee heerlijke engelen naar beneden, angstaanjagend om te zien, die door iedereen gezien werden behalve door de Joden.

18 Zij boden weerstand en vulden het leger van de vijanden met verwarring en schrik en bonden hen vast met onbeweeglijke boeien. Ook het lichaam van de koning begon helemaal te beven, en hij vergat zijn woede en zijn grote overmoed.

19 De dieren keerden zich om naar de gewapende legers die achter hen kwamen, vertrapten en vernietigden hen.

20 En de woede van de koning veranderde in barmhartigheid en tranen om wat hij eerder tegen hen bedacht had.

21 Want toen hij het geschreeuw hoorde en zag dat zij allemaal voorover vielen om te sterven, huilde hij en dreigde hij zijn vrienden met woede, en zei:

22 U misbruikt de koning en u hebt de tirannen in wreedheid overtroffen. U bent van plan ook mij, uw genadige heer, mijn rijk en mijn leven te ontnemen, door heimelijk dingen te doen die het rijk niet vooruithelpen.

23 Wie heeft dezen, die de vestingen van ons land trouw bewaakten, zo onredelijk ieder uit zijn huis weggehaald en hierheen gebracht?

24 Wie heeft dezen, die vanaf het begin alle volken overtreffen in welwillendheid tegenover ons en vaak de ergste gevaren hebben doorstaan, met zulke ongeoorloofde straffen belast?

25 Maak los, maak die onrechtvaardige boeien los. Stuur hen in vrede terug naar hun plaatsen en vraag vergeving voor wat u hun eerder hebt aangedaan. Laat de kinderen los van die almachtige, hemelse en levende God, die van onze voorouders af tot nu toe onze zaken voorspoedig en heerlijk in stand houdt.

[26] Dit zei de koning. En zij werden meteen losgemaakt en prezen de heilige God, hun redder, nu zij aan de dood ontkomen waren.

[27] Daarna keerde de koning terug naar de stad, riep de ontvanger van zijn inkomsten bij zich en gaf opdracht hun zeven dagen lang wijn uit te delen en alles wat verder nodig was om feest te vieren. Hij vond het goed dat zij juist op de plaats waar zij meenden ten onder te gaan, nu met alle vrolijkheid de feestdagen van hun redding zouden vieren.

[28] Toen hielden zij, die eerst vernederd werden en dicht bij het graf, ja bijna erin gegaan waren, in plaats van een bittere en beklagenswaardige dood een maaltijd van hun redding. Vol blijdschap verdeelden zij de plaats die voor hun ondergang en hun graf klaargemaakt was, in verschillende gezelschappen.

[29] Zij hielden op met het droevige klaaglied en hieven weer de lofliederen van hun voorouders aan, en zij prezen God, de redder en wonderdoener. Zij deden alle rouw en zuchten van zich weg en stelden vrolijke reidansen in als teken van vreedzame vreugde.

[30] Ook de koning hield hierom een grote maaltijd, en hij prees God in de hemel zonder ophouden en zeer luisterrijk om die onverwachte redding die hem gegeven was.

[31] En zij die hen eerder tot ondergang en tot aas voor de vogels bestemd hadden en met blijdschap hadden ingeschreven, zuchtten nu en waren vol schaamte over zichzelf, omdat hun opschepperige brutaliteit met oneer was gedoofd.

[32] Maar de Joden hielden, zoals wij eerder gezegd hebben, de genoemde reidansen met vreugde en brachten de tijd door met vrolijke dankzeggingen en psalmen.

[33] Zij maakten daarvan een algemene wet en besloten dat men in al hun woonplaatsen van eeuw tot eeuw die dagen met vreugde zou vieren, niet om te drinken en te brassen, maar om de verlossing die God hun gegeven had.

[34] Daarna gingen zij naar de koning en vroegen verlof om naar huis te gaan.

[35] De dienaren van de koning hadden hen ingeschreven van de vijfentwintigste dag van de maand Pachon tot de vierde van de maand Epif, veertig dagen lang. Zij hadden besloten hen om te brengen van de vijfde tot de zevende van de maand Epif, drie dagen lang. In die dagen heeft ook de heerser over alle

schepselen Zijn barmhartigheid zeer luisterrijk bewezen en hen allen samen ongedeerd verlost.

[36] Zij hielden dus de maaltijd, en alles werd hun door de koning geleverd, tot de veertiende dag toe.

[37] Op die dag spraken zij ook met hem over hun vertrek. De koning prees hen en schreef grootmoedig voor hen de volgende brief aan de stadhouders in elke stad, met deze inhoud:

3 Makkabeeën 7

[1] Koning Ptolemeüs (oorlogszuchtig) Filopator (vaderminnaar) wenst de stadhouders in Egypte en allen die over de zaken van het land gaan geluk en voorspoed. Met ons en met onze kinderen gaat het ook goed.

[2] Toen de grote God onze zaken voor ons zo gelukkig leidde als wij wensten, hebben sommigen van onze vrienden, gedreven door boosaardigheid, heel vaak bij ons aangedrongen en ons overgehaald om de Joden in ons koninkrijk op één hoop bijeen te brengen en hen met ongewone straffen te straffen, als waren zij afvalligen.

[3] Zij beweerden dat onze zaken nooit goed zouden gaan, om de vijandschap die dezen tegen alle volken hebben, totdat dat gedaan zou zijn.

[4] Zij hebben hen ook geboeid en met veel overlast hierheen gebracht als slaven, ja veel meer als verraders, en zij hebben geprobeerd hen zonder enige ondervraging of onderzoek te doden, verstrikt in een ongeremde wreedheid zoals de Scythen die plegen te gebruiken.

[5] Maar wij hebben hen daarover zeer hard bedreigd. Vanwege de goedertierenheid die wij tegenover alle mensen hebben, konden wij hun nauwelijks het leven schenken. Wij erkenden dat de hemelse God de Joden zeker beschermde en altijd voor hen streed als een vader voor zijn kinderen. Ook rekenden wij de vriendschap mee waarmee zij ons en onze voorouders een vaste welwillendheid bewijzen. Daarom hebben wij hen terecht vrijgesproken, en wij spreken hen vrij van elke beschuldiging, wat die ook is.

[6] En wij hebben iedereen bevolen, en bevelen, dat zij naar al het hunne mogen terugkeren, en dat niemand hun op enige plaats leed doet of hun iets verwijt over wat hun buiten recht en rede is overkomen.

[7] Want u moet weten: als wij tegen hen iets kwaads zouden bedenken of hen op enige manier verdriet zouden doen, dan zullen wij niet een mens, maar de allerhoogste God, de heerser over alle macht, altijd en in alles onvermijdelijk tegenover ons hebben, om zoiets te wreken. Het ga u goed.

[8] Toen de Joden deze brief ontvangen hadden, haastten zij zich niet om meteen te vertrekken, maar zij vroegen de koning of zij degenen die uit het volk van de Joden willens en wetens de heilige God en de wet van God hadden verlaten, de gepaste straf mochten geven.

[9] Zij voerden aan dat wie omwille van hun buik de geboden van God hadden overtreden, ook nooit goedgezind zouden zijn tegenover de bevelen van de koning.

[10] Hij begreep dat zij de waarheid spraken, prees hen ook en gaf hun macht over al zulke mensen, zodat zij wie de wet van God hadden overtreden in alle plaatsen van zijn koninkrijk vrij mochten uitroeien, zonder verdere koninklijke machtiging of onderzoek.

[11] Toen hebben zij de koning gedankt zoals het hoorde, en hun priesters en heel de menigte riepen: Halleluja. En zij vertrokken met blijdschap.

[12] Zo straften zij hun medeburgers die zich onrein gemaakt hadden en die hun onderweg in handen vielen, en zij sloegen hen dood nadat zij hun veel openbare schande hadden aangedaan.

[13] Op die dag sloegen zij ruim driehonderd mannen dood, en zij vierden feest terwijl zij met blijdschap de onheiligen doodden.

[14] Maar zij die zich tot de dood toe aan God hadden gehouden, vertrokken, nu zij hun redding volledig genoten, als het ware uit de stad, bekranst met allerlei welriekende bloemen, met blijdschap en gejuich. Zij dankten met lofliederen en mooie gezangen de God van hun voorouders, de heilige verlosser van Israël (die met God strijdt).

[15] Toen zij bij de stad Ptolemaïs kwamen, die om de aard van de plaats Rhodoforos heet, waar een vloot naar hun gezamenlijk besluit zeven dagen op

hen wachtte, hielden zij daar een feestmaal om hun redding. Want de koning gaf ieder welwillend alles wat voor de reis nodig was, totdat zij thuiskwamen.
[16] En toen zij in vrede in Ptolemaïs waren aangekomen, met passende dankzegging, besloten zij ook daar dat zij die dagen op dezelfde manier met vreugde wilden vieren, zolang zij in vreemdelingschap leefden.
[17] Zij hebben die dagen ook tot heilig gebruik gewijd met een gedenkzuil, die zij op de plaats van de maaltijd oprichtten en met gebed zegenden. Zo vertrokken zij over land, over zee en over de rivieren, ieder naar zijn huis, ongedeerd, vrij en zeer vrolijk, omdat zij door het bevel van de koning behouden waren. En zij hadden meer gezag tegenover hun vijanden dan eerder, met eer en ontzag.
[18] Zij werden door niemand van hun bezit beroofd, maar zij kregen allemaal het hunne terug volgens de inschrijving, zodat wie iets van hen had, het met zeer grote angst teruggaf, omdat de allerhoogste God grote daden had gedaan tot hun redding.
[19] De Verlosser van Israël zij geprezen tot in eeuwigheid. Amen.